

εν αρχη εποιοησεν ὁ θεος τον ουρανον και την γην ἡ δε γη ην αορα-
τος και ακατασκευαστος και σκοτος επανω της αβυσσου και πνευμα
θεου επεφερετο επανω του ὕδατος και ειπεν ὁ θεος γενηθητω φως και
εγενετο φως και ειδεν ὁ θεος το φως ὅτι καλον και διεχωρισεν ὁ θεος
ανα μεσον του φωτος και ανα μεσον του σκοτους και εκαλεσεν ὁ θε-
ος το φως ἡμεραν και το σκοτος εκαλεσεν νυχτα και εγενετο ἑσπερα
και εγενετο πρωι ἡμερα μια και ειπεν ὁ θεος γενηθητω στερεωμα εν
μεσω του ὕδατος και εστω διαχωριζον ανα μεσον ὕδατος και ὕδατος
και εγενετο οὕτως και εποιοησεν ὁ θεος το στερεωμα και διεχωρισεν
ὁ θεος ανα μεσον του ὕδατος ὃ ην ὑποκατω του στερεωματος και ανα
μεσον του ὕδατος του επανω του στερεωματος και εκαλεσεν ὁ θεος
το στερεωμα ουρανον και ειδεν ὁ θεος ὅτι καλον και εγενετο ἑσπερα
και εγενετο πρωι ἡμερα δευτερα και ειπεν ὁ θεος συναχθητω το ὕδωρ
το ὑποκατω του ουρανου εις συναγωγην μιαν και οφθητω ἡ ἕλη και
εγενετο οὕτως και συνηχθη το ὕδωρ το ὑποκατω του ουρανου εις τας
συναγωγας αυτων και ωφθη ἡ ἕλη και εκαλεσεν ὁ θεος την ἕλην γην
και τα συστήματα των ὕδατων εκαλεσεν θαλασσας και ειδεν ὁ
θεος ὅτι καλον και ειπεν ὁ θεος βλαστησάτω ἡ γη βοτάνην χορτου
σπειρον σπερμα κατα γενος και καθ' ὁμοιοτητα και ξυλον καρπιμον
ποιουν καρπον ὅυ το σπερμα αυτου εν αυτω κατα γενος επι της γης
και εγενετο οὕτως και ἐξηνεγκεν ἡ γη βοτάνην χορτου σπειρον σπερ-
μα κατα γενος και καθ' ὁμοιοτητα και ξυλον καρπιμον ποιουν καρπον
ὅυ το σπερμα αυτου εν αυτω κατα γενος επι της γης και ειδεν ὁ θεος
ὅτι καλον και εγενετο ἑσπερα και εγενετο πρωι ἡμερα τριτη και ειπεν
ὁ θεος γενηθητωσαν φωστῆρες εν τῷ στερεωματι του ουρανου εις
φαισιν της γης του διαχωριζειν ανα μεσον της ἡμερας και ανα μεσον
της νυκτος και εστώσαν εις σημεια και εις καιρους και εις ἡμερας και
εις ενιαυτους και εστώσαν εις φαισιν εν τῷ στερεωματι του ουρανου
ὥστε φαινειν επι της γης και εγενετο οὕτως και εποιοησεν ὁ θεος τους
δυο φωστῆρας τους μεγαλους τον φωστῆρα τον μεγαν εις αρχας της
ἡμερας και τον φωστῆρα τον ελασσῶ εις αρχας της νυκτος και τους
αστερας και εἶθεο αυτους ὁ θεος εν τῷ στερεωματι του ουρανου
ὥστε φαινειν επι της γης και αρχειν της ἡμερας και της νυκτος και
διαχωριζειν ανα μεσον του φωτος και ανα μεσον του σκοτους και
ειδεν ὁ θεος ὅτι καλον και εγενετο ἑσπερα και εγενετο πρωι ἡμερα
τεταρτη και ειπεν ὁ θεος ἐξαγαγετω τα ὕδατα ἔρπετα ψυχων ζώων
και πετεινα πετομενα επι της γης κατα το στερεωμα του ουρανου και
εγενετο οὕτως και εποιοησεν ὁ θεος τα κητη τα μεγαλα και πασαν
ψυχην ζων ἔρπετων ἃ ἐξηγαγεν τα ὕδατα κατα γενη αυτων και παν
πετεινον πτερωτον κατα γενος και ειδεν ὁ θεος ὅτι καλα και ηυλογη-
σεν αυτα ὁ θεος λέγων αυξανεσθε και πληθυνεσθε και πληρωσατε τα
ὕδατα εν ταις θαλασσαις και τα πετεινα πληθυνεσθῶσαν επι της γης
και εγενετο ἑσπερα και εγενετο πρωι ἡμερα πεμπτη και ειπεν ὁ θεος
ἐξαγαγετω ἡ γη ψυχην ζώων κατα γενος τετραποδα και ἔρπετα και
θηρια της γης κατα γενος και εγενετο οὕτως και εποιοησεν ὁ θεος
τα θηρια της γης κατα γενος και τα κτήνη κατα γενος και παντα τα
ἔρπετα της γης κατα γενος αυτων και ειδεν ὁ θεος ὅτι καλα και ειπεν
ὁ θεος ποιησωμεν ανθρωπον κατ' εικονα ἡμετεραν και καθ' ὁμοιωσιν
και αρχετώσαν των ιχθυων της θαλάσσης και των πετεινων του ουρα-
νου και των κτηνων και πασης της γης και παντων των ἔρπετων των

ἐρποντων επι της γης και εποιοησεν ὁ θεος τον ανθρωπον κατ εικονα θεου εποιοησεν αυτον αρσεν και θηλυ εποιοησεν αυτους και ηυλογησεν αυτους ὁ θεος λεγων αυξανεσθε και πληθυνεσθε και πληρωσατε την γην και κατακυριευσατε αυτης και αρχετε των ιχθυων της θαλασσης και των πετεινων του ουρανου και παντων των κτηνων και πασης της γης και παντων των ἐρπετων των ἐρποντων επι της γης και ειπεν ὁ θεος ιδου δεδωκα ὑμιν παν χορτον σποριμον σπειρον σπερμα ὁ εστιν επανω πασης της γης και παν ξυλον ὁ εχει εν ἑαυτω καρπον σπερματος σποριμου ὑμιν εσται εις βρωσιν και πασι τοις θηριοις της γης και πασι τοις πετεινοις του ουρανου και παντι ἐρπετω τω ἐρποντι επι της γης ὁ εχει εν ἑαυτω ψυχην ζωης παντα χορτον χλωρον εις βρωσιν και εγενετο οὕτως και ειδεν ὁ θεος τα παντα ὅσα εποιοησεν και ιδου καλα λιαν και εγενετο ἑσπερα και εγενετο πρωι ἡμερα ἑκτη και συνετελεσθησαν ὁ ουρανός και ἡ γη και πας ὁ κοσμος αυτων και συνετελεσεν ὁ θεος εν τη ἡμερα τη ἑκτη τα εργα αυτου ἃ εποιοησεν και κατεπαυσεν τη ἡμερα τη ἑβδομη απο παντων των εργαων αυτου ὧν εποιοησεν και ηυλογησεν ὁ θεος την ἡμεραν την ἑβδομην και ἡγιασεν αυτην ὅτι εν αυτη κατεπαυσεν απο παντων των εργαων αυτου ὧν ηρξατο ὁ θεος ποιησαι αὕτη ἡ βιβλος γενεσεως ουρανου και γης ὅτε εγενετο ἡ ἡμερα εποιοησεν ὁ θεος τον ουρανον και την γην και παν χλωρον αγρου προ του γενεσθαι επι της γης και παντα χορτον αγρου προ του ανατειλαι ου γαρ εβρεξεν ὁ θεος επι την γην και ανθρωπος ουκ ην εργαζεσθαι την γην πηγη δε ανεβαινεν εκ της γης και εποτιζεν παν το προσωπον της γης και επλασεν ὁ θεος τον ανθρωπον χουν απο της γης και ενεψυσησεν εις το προσωπον αυτου πνοην ζωης και εγενετο ὁ ανθρωπος εις ψυχην ζωσαν και εφυτευσεν κυριος ὁ θεος παραδεισον εν εδεμ κατα ανατολας και εθετο εκει τον ανθρωπον ὃν επλασεν και εξανετειλεν ὁ θεος ετι εκ της γης παν ξυλον ὥραιοις εις ὄρασιν και καλον εις βρωσιν και το ξυλον της ζωης εν μεσω τω παραδεισω και το ξυλον του ειδεναι γνωστον καλου και πονηρου ποταμος δε εκπορευεται εξ εδεμ ποτιζειν τον παραδεισον εκειθεν αφοριζεται εις τεσσαρας αρχας ονομα τω ἑνι φισων οὗτος ὁ κυκλων πασαν την γην ευιλτα εκει ὅου εστιν το χρυσιον το δε χρυσιον της γης εκεινης καλον και εκει εστιν ὁ ανθραξ και ὁ λιθος ὁ πρασινος και ονομα τω ποταμῳ τω δευτερῳ γηην οὗτος ὁ κυκλων πασαν την γην αιθιοπιας και ὁ ποταμος ὁ τριτος τιγρις οὗτος ὁ πορευομενος κατεναντι ασσυριων ὁ δε ποταμος ὁ τεταρτος οὗτος ευφρατης και ελαβεν κυριος ὁ θεος τον ανθρωπον ὃν επλασεν και εθετο αυτον εν τῷ παραδεισω εργαζεσθαι αυτον και φυλασσειν και ενετειλατο κυριος ὁ θεος τῷ ἀδὰμ λεγων απο παντος ξυλου του εν τῷ παραδεισω βρωσει φαγη απο δε του ξυλου του γινωσκειν καλον και πονηρον ου φαγεσθε απ αυτου ἡ δ αν ἡμερα φαγητε απ αυτου θανατω αποθανεισθε και ειπεν κυριος ὁ θεος ου καλον ειναι τον ανθρωπον μονον ποιησωμεν αυτω βοηθον κατ αυτον και επλασεν ὁ θεος ετι εκ της γης παντα τα θηρια του αγρου και παντα τα πετεινα του ουρανου και ηγαγεν αυτα προς τον ἀδὰμ ιδειν τι καλεσει αυτα και παν ὁ εαν εκαλεσεν αυτο ἀδὰμ ψυχην ζωσαν τουτο ονομα αυτου και εκαλεσεν ἀδὰμ ονοματα πασιν τοις κτηνεσιν και πασι τοις πετεινοις του ουρανου και πασι τοις θηριοις του αγρου τῷ δε ἀδὰμ ουχ εὑρεθη βοηθος ὁμοιος αυτω και επεβαλεν ὁ θεος εκστασιν επι τον ἀδὰμ και ὑπνωσεν και ελαβεν μιαν των πλευρων αυτου και

ανεπληρώσεν σάρκα αντ' αυτής και ωκοδομήσεν κυριος ὁ θεος την πλευραν ἣν ἐλάβεν ἀπο τοῦ ἀδάμ εἰς γυναῖκα και ἡγάγεν αὐτην πρὸς τὸν ἀδάμ και εἶπεν ἀδάμ τουτο νυν ὀστούν ἐκ τῶν ὀστέων μου και σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς μου αὕτη κληθήσεται γυνή ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλημφθῆ αὕτη ἐνεκεν τουτου καταλείψει ἀνθρώπος τὸν πατέρα αὐτοῦ και τὴν μητέρα αὐτοῦ και προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ και ἐσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μιαν και ἦσαν οἱ δύο γυμνοὶ ὁ τε ἀδάμ και ἡ γυνή αὐτοῦ και οὐκ ἠσχύνοντο ὁ δὲ ὄφις τὴν φρονιμωτάτος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὧν ἐποίησεν κυριος ὁ θεος και εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναίκατι τι ὅτι εἶπεν ὁ θεος οὐ μὴ φαγήτε ἀπο παντός ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ και εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει ἀπο καρποῦ ξύλου τοῦ παραδείσου φαγομεθα ἀπο δε καρποῦ τοῦ ξύλου ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου εἶπεν ὁ θεος οὐ φαγεσθε ἀπ' αὐτοῦ οὐδε μὴ ἄψησθε αὐτοῦ ἵνα μὴ ἀποθάνητε και εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναίκατι οὐ θανάτῳ ἀποθάνεισθε ἡδὲ γὰρ ὁ θεος ὅτι ἐν ἡ ἡμέρᾳ φαγήτε ἀπ' αὐτοῦ διανοιχθήσονται ὕμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ και ἐσεσθε ὥς θεοὶ γινώσκοντες καλὸν και πονηρὸν και εἶδεν ἡ γυνὴ ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν και ὅτι ἀρεστον τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν και ὥραιον ἐστὶν τοῦ κατανοῆσαι και λαβούσα τοῦ καρποῦ αὐτοῦ ἐφάγεν και ἐδώκεν και τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς και ἐφάγον και διηνοιχθήσαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο και ἐγνώσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν και ἐρραψάν φυλλὰ συκῆς και ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα και ἤκουσαν τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ περιπατούντος ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ δειλινὸν και ἐκρυβήσαν ὁ τε ἀδάμ και ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπο προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου και ἐκάλεσεν κυριος ὁ θεος τὸν ἀδάμ και εἶπεν αὐτῷ ἀδάμ που εἶ και εἶπεν αὐτῷ τὴν φωνὴν σου ἤκουσα περιπατούντος ἐν τῷ παραδείσῳ και ἐφοβήτην ὅτι γυμνός εἰμι και ἐκρυβὴν και εἶπεν αὐτῷ τις ἀνηγγείλεν σοὶ ὅτι γυμνός εἶ μὴ ἀπο τοῦ ξύλου ὃ ἐνετείλαμην σοὶ τουτου μόνου μὴ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ ἐφαγες και εἶπεν ὁ ἀδάμ ἡ γυνὴ ἦν ἐδώκας μετ' ἐμοῦ αὕτη μοι ἐδώκεν ἀπο τοῦ ξύλου και ἐφάγον και εἶπεν κυριος ὁ θεος τῇ γυναίκατι τι τουτο ἐποίησας και εἶπεν ἡ γυνὴ ὁ ὄφις ἠπάτησέν με και ἐφάγον και εἶπεν κυριος ὁ θεος τῷ ὄφει ὅτι ἐποίησας τουτο ἐπικατάρατος σὺ ἀπο πάντων τῶν κτηνῶν και ἀπο πάντων τῶν θηρίων τῆς γῆς ἐπὶ τῷ στήθει σου και τῇ κοιλίᾳ πορεύσῃ και γῆν φαγῇ πασὰς τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου και ἐχθρὰν θήσῳ ἀνα μέσον σου και ἀνα μέσον τῆς γυναίκος και ἀνα μέσον τοῦ σπέρματος σου και ἀνα μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς αὐτός σου τήρῃ κεφαλὴν και σὺ τήρησεις αὐτοῦ πτερναν και τῇ γυναίκατι εἶπεν πληθύνων πληθύνω τὰς λυπὰς σου και τὸν στεναγμὸν σου ἐν λυπαῖς τέξῃ τέκνα και πρὸς τὸν ἀνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου και αὐτός σου κυριεύσει τῷ δε ἀδάμ εἶπεν ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναίκος σου και ἐφαγες ἀπο τοῦ ξύλου ὃ ἐνετείλαμην σοὶ τουτου μόνου μὴ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἐργοῖς σου ἐν λυπαῖς φαγῇ αὐτὴν πασὰς τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου ἀκανθὰς και τριβόλους ἀνατελεῖ σοὶ και φαγῇ τὸν χορτὸν τοῦ ἀγροῦ ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου ἕως τοῦ ἀποστρεφῆσαι σε εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλημφθῆς ὅτι γῆ εἶ και εἰς γῆν ἀπελευσῇ και ἐκάλεσεν ἀδάμ τὸ ὄνομα τῆς γυναίκος αὐτοῦ ζωὴ ὅτι αὕτη μήτηρ πάντων τῶν ζώντων και ἐποίησεν κυριος ὁ θεος τῷ ἀδάμ και τῇ γυναίκα αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους και ἐνέδυσεν αὐτοὺς και εἶπεν ὁ θεος ἰδοὺ ἀδάμ γέγονεν ὧς

είς ἐξ ἡμῶν του γινωσκειν καλον και πονηρον και νυν μηποτε εκτεινη την χειρα και λαβη του ξυλου της ζωης και φαγη και ζησεται εις τον αιωνα και εξαπεστειλεν αυτον κυριος ὁ θεος εκ του παραδεισου της τρυφης εργαζεσθαι την γην ἐξ ἧς ἐλημφυθη και ἐξεβαλεν τον αδαμ και κατωκισεν αυτον απεναντι του παραδεισου της τρυφης και ἐταξεν τα χερουβιμ και την φλογινην ῥομφαιαν την στρεφομενην φυλασσειν την ὁδον του ξυλου της ζωης αδαμ δε εγνω ευαν την γυναικα αυτου και συλλαβουσα ετεκεν τον καιν και ειπεν εκτησαμην ανθρωπον δια του θεου και προσεθηκεν τεκειν τον αδελφον αυτου τον αβελ και εγενετο αβελ ποιμην προβατων καιν δε ην εργαζομενος την γην και εγενετο μεθ ἡμερας ηνεγκεν καιν απο των καρπων της γης θυσιασιν τω κυριω και αβελ ηνεγκεν και αυτος απο των πρωτοτοκων των προβατων αυτου και απο των στεατων αυτων και επειδεν ὁ θεος επι αβελ και επι τοις δωροις αυτου επι δε καιν και επι ταις θυσιαis αυτου ου προσεσχεν και ἐλυπησεν τον καιν λιαν και συνεπεσεν τω προσωπω και ειπεν κυριος ὁ θεος τω καιν ἵνα τι περιλυπος εγενου και ἵνα τι συνεπεσεν το προσωπον σου ουκ εαν ορθως προσενεγκης ορθως δε μη διελης ἡμαρτες ἡσυχασον προς σε ἡ αποστροφη αυτου και συ αρξεις αυτου και ειπεν καιν προς αβελ τον αδελφον αυτου διεληθωμεν εις το πεδιον και εγενετο εν τω ειναι αυτους εν τω πεδιω και ανεστη καιν επι αβελ τον αδελφον αυτου και απεκτεινεν αυτον και ειπεν ὁ θεος προς καιν που εστιν αβελ ὁ αδελφος σου ὁ δε ειπεν ου γινωσκω μη φυλαξ του αδελφου μου εimi εγω και ειπεν ὁ θεος τι εποιησας φωνη ἁιματος του αδελφου σου βοα προς με εκ της γης και νυν επικαταρατος συ απο της γης ἡ εχανεν το στομα αυτης δεξασθαι το ἅμα του αδελφου σου εκ της χειρος σου ὅτι εργα την γην και ου προσθησει την ισχυν αυτης δουναι σοι στενων και τρεμων εση επι της γης και ειπεν καιν προς τον κυριον μειζων ἡ αιτια μου του αφεθηναι με ει εκβαλλεις με σημερον απο προσωπου της γης και απο του προσωπου σου κρυβησομαι και εσομαι στενων και τρεμων επι της γης και εσται πας ὁ ἐυρισκων με αποκτενει με και ειπεν αυτω κυριος ὁ θεος ουχ οὕτως πας ὁ αποκτεινας καιν ἑπτα εκδικουμενα παραλυσει και εθετο κυριος ὁ θεος σημειον τω καιν του μη ανελιν αυτον παντα τον ἐυρισκοντα αυτον ἐξηλθεν δε καιν απο προσωπου του θεου και ωκησεν εν γη καιδ κατεναντι εδεμ και εγνω καιν την γυναικα αυτου και συλλαβουσα ετεκεν τον ενωχ και ην οικοδομων πολιν και επωνομασεν την πολιν επι τω ονοματι του υιου αυτου ενωχ εγεννηθη δε τω ενωχ γαιδαδ και γαιδαδ εγεννησεν τον μαιηλ και μαιηλ εγεννησεν τον μαθουσαλα και μαθουσαλα εγεννησεν τον λαμεχ και ελαβεν ἑαυτω λαμεχ δυο γυναικας ονομα τη μια αδα και ονομα τη δευτερα σελλα και ετεκεν αδα τον ιωβελ οὗτος ην ὁ πατηρ οικουντων εν σκηναις κτηνοτροφων και ονομα τω αδελφω αυτου ιουβαλ οὗτος ην ὁ καταδειξας ψαλτηριον και κιθαραν σελλα δε ετεκεν και αυτη τον θοβελ και ην σφυροκοπος χαλκευς χαλκου και σιδηρου αδελφη δε θοβελ νομα ειπεν δε λαμεχ ταις ἑαυτου γυναιξιν αδα και σελλα ακουσατε μου της φωνης γυναικες λαμεχ ενωτισασθε μου τους λογους ὅτι ανδρα απεκτεινα εις τραυμα εμοι και νεανισκον εις μωλωπα εμοι ὅτι ἑπτακις εκδεδικηται εκ καιν εκ δε λαμεχ ἑβδομηκοντακις ἑπτα εγνω δε αδαμ ευαν την γυναικα αυτου και συλλαβουσα ετεκεν υιον και επωνομασεν το ονομα αυτου σηθ λεγουσα εξανεστησεν γαρ μοι ὁ θεος σπερμα ἑτερον αντι

αβελ ὃν ἀπεκτείνειν καὶ τῷ σὴθ ἐγένετο υἱὸς ἐπωνομάσεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνὼς ὅτι οὗτος ἠλπίσεν επικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ αὕτη ἡ βίβλος γενεσεως ἀνθρώπων ἡ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἀδάμ κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτὸν ἄρσεν καὶ θήλυ ἐποίησεν αὐτοὺς καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ ἐπωνομάσεν τὸ ὄνομα αὐτῶν ἀδάμ ἡ ἡμέρα ἐποίησεν αὐτοὺς ἐζήσεν δὲ ἀδάμ διακοσία καὶ τριακόντα ἐτὴ καὶ ἐγεννήσεν κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ἐπωνομάσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ σὴθ ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι ἀδάμ μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν σὴθ ἑπτακοσία ἐτὴ καὶ ἐγεννήσεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἐγένοντο πασαὶ αἱ ἡμέραι ἀδάμ ἄς ἐζήσεν ἐννακοσία καὶ τριακόντα ἐτὴ καὶ ἀπεθάνεν ἐζήσεν δὲ σὴθ διακοσία καὶ πεντε ἐτὴ καὶ ἐγεννήσεν τὸν ἐνὼς καὶ ἐζήσεν σὴθ μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν ἐνὼς ἑπτακοσία καὶ ἑπτὰ ἐτὴ καὶ ἐγεννήσεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἐγένοντο πασαὶ αἱ ἡμέραι σὴθ ἐννακοσία καὶ δώδεκα ἐτὴ καὶ ἀπεθάνεν καὶ ἐζήσεν ἐνὼς ἑκατὸν ἐνενηκόντα ἐτὴ καὶ ἐγεννήσεν τὸν καϊνὰ καὶ ἐζήσεν ἐνὼς μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν καϊνὰ ἑπτακοσία καὶ δεκά πεντε ἐτὴ καὶ ἐγεννήσεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἐγένοντο πασαὶ αἱ ἡμέραι ἐνὼς ἐννακοσία καὶ πεντε ἐτὴ καὶ ἀπεθάνεν καὶ ἐζήσεν καϊνὰ ἑκατὸν ἑβδομηκόντα ἐτὴ καὶ ἐγεννήσεν τὸν μαλελεὴλ καὶ ἐζήσεν καϊνὰ μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν μαλελεὴλ ἑπτακοσία καὶ τεσσαράκοντα ἐτὴ καὶ ἐγεννήσεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἐγένοντο πασαὶ αἱ ἡμέραι καϊνὰ ἐννακοσία καὶ δεκά ἐτὴ καὶ ἀπεθάνεν καὶ ἐζήσεν μαλελεὴλ ἑκατὸν καὶ ἑξηκόντα πεντε ἐτὴ καὶ ἐγεννήσεν τὸν ἱαρεδ καὶ ἐζήσεν μαλελεὴλ μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν ἱαρεδ ἑπτακοσία καὶ τριακόντα ἐτὴ καὶ ἐγεννήσεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἐγένοντο πασαὶ αἱ ἡμέραι μαλελεὴλ οκτακοσία καὶ ἐνενηκόντα πεντε ἐτὴ καὶ ἀπεθάνεν καὶ ἐζήσεν ἱαρεδ ἑκατὸν καὶ ἑξηκόντα δύο ἐτὴ καὶ ἐγεννήσεν τὸν ἐνωχ καὶ ἐζήσεν ἱαρεδ μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν ἐνωχ οκτακοσία ἐτὴ καὶ ἐγεννήσεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἐγένοντο πασαὶ αἱ ἡμέραι ἱαρεδ ἐννακοσία καὶ ἑξηκόντα δύο ἐτὴ καὶ ἀπεθάνεν καὶ ἐζήσεν ἐνωχ ἑκατὸν καὶ ἑξηκόντα πεντε ἐτὴ καὶ ἐγεννήσεν τὸν μαθουσαλὰ εὐηρεστήσεν δὲ ἐνωχ τῷ θεῷ μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν μαθουσαλὰ διακοσία ἐτὴ καὶ ἐγεννήσεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἐγένοντο πασαὶ αἱ ἡμέραι ἐνωχ τριακοσία ἑξηκόντα πεντε ἐτὴ καὶ εὐηρεστήσεν ἐνωχ τῷ θεῷ καὶ οὐχ ἠύρισκετο ὅτι μετετίθειεν αὐτὸν ὁ θεὸς καὶ ἐζήσεν μαθουσαλὰ ἑκατὸν καὶ ἑξηκόντα ἑπτὰ ἐτὴ καὶ ἐγεννήσεν τὸν λαμεχ καὶ ἐζήσεν μαθουσαλὰ μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν λαμεχ οκτακοσία δύο ἐτὴ καὶ ἐγεννήσεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἐγένοντο πασαὶ αἱ ἡμέραι μαθουσαλὰ ἄς ἐζήσεν ἐννακοσία καὶ ἑξηκόντα ἐννεα ἐτὴ καὶ ἀπεθάνεν καὶ ἐζήσεν λαμεχ ἑκατὸν ογδοηκόντα οκτῶ ἐτὴ καὶ ἐγεννήσεν υἱὸν καὶ ἐπωνομάσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ νῶε λέγων ὅτι οὗτος διαναπαύσει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐργῶν ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῶν λύπων τῶν χειρῶν ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς κατήρασάτο κύριος ὁ θεὸς καὶ ἐζήσεν λαμεχ μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν νῶε πεντακοσία καὶ ἑξηκόντα πεντε ἐτὴ καὶ ἐγεννήσεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἐγένοντο πασαὶ αἱ ἡμέραι λαμεχ ἑπτακοσία καὶ πεντηκόντα τρία ἐτὴ καὶ ἀπεθάνεν καὶ ἡν νῶε ἐτῶν πεντακοσιῶν καὶ ἐγεννήσεν νῶε τρεῖς υἱοὺς τὸν σὴμ τὸν χάμ τὸν ἱαφεθ καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἀνθρώποι πολλοὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ θυγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς ἰδοὺντες δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλὰ εἰσιν

ελαβον ἑαυτοῖς γυναικας απο πασων ὧν ἐξελεξαντο και ειπεν κυριος ὁ θεος ου μη καταμεινη το πνευμα μου εν τοις ανθρωποις τουτοις εις τον αιωνα δια το ειναι αυτους σαρκας εσονται δε ἅι ἡμεραι αυτων ἑκατον εικοσι ετη οἱ δε γιγαντες ησαν επι της γης εν ταις ἡμεραις ἐκειναις και μετ ἐκεινο ὡς αν εισεπορευοντο οἱ υἱοι του θεου προς τας θυγατερας των ανθρωπων και εγεννωσαν ἑαυτοις ἐκεينوι ησαν οἱ γιγαντες οἱ απ αιωνος οἱ ανθρωποι οἱ ονομαστοι ιδων δε κυριος ὁ θεος ὅτι πληθυνθησαν ἅι καχαιαι των ανθρωπων επι της γης και πας τις διανοεεται εν τη καρδια αυτου επιμελως επι τα πονηρα πασας τας ἡμερας και ενεθυμηθη ὁ θεος ὅτι εποιησεν τον ανθρωπον επι της γης και διενοηθη και ειπεν ὁ θεος ἀπαλειψω τον ανθρωπον ὃν εποιησα απο προσωπου της γης απο ανθρωπου ἕως κτηνους και απο ἑρπετων ἕως των πετεινων του ουρανου ὅτι ἐθυμωθην ὅτι εποιησα αυτους νωε δε ἔυρεν χαριν ἐναντιον κυριου του θεου ἅται δε ἅι γενεσεις νωε νωε ανθρωπος δικαιος τελειος ὡν εν τη γενεα αυτου του θεου ευηρεσθησεν νωε εγεννησεν δε νωε τρεις υἱους τον σημ τον χαμ τον ιαφεθ ἐφθαρη δε ἡ γη ἐναντιον του θεου και ἐπλησθη ἡ γη ἀδικιας και ειδεν κυριος ὁ θεος την γην και ην κατεφθαρμενη ὅτι κατεφθειρεν πασα σαρξ την ὁδον αυτου επι της γης και ειπεν ὁ θεος προς νωε καιρος παντος ανθρωπου ἥκει ἐναντιον μου ὅτι ἐπλησθη ἡ γη ἀδικιας απ αυτων και ιδου ἐγω καταφθειρω αυτους και την γην ποιησον ουν σεαυτω κιβωτον εκ ξυλων τετραγωνων νοσσιας ποιησεις την κιβωτον και ασφαλτωσεις αυτην εσωθεν και εξωθεν τη ασφαλτω και ὕτως ποιησεις την κιβωτον τριακοσιων πηχεων το μηκος της κιβωτου και πεντηκοντα πηχεων το πλατος και τριακοντα πηχεων το ὕψος αυτης επισυναγων ποιησεις την κιβωτον και εις πηχυν συντελεσεις αυτην ἀνωθεν την δε θυραν της κιβωτου ποιησεις εκ πλαγιων καταγαῖα διωροφα και τριωροφα ποιησεις αυτην ἐγὼ δε ιδου ἐπαγω τον κατακλυσμον ὕδωρ επι την γην καταφθειραι πασαν σαρκα εν ἣ εστιν πνευμα ζωης ὑποκατω του ουρανου και ὅσα εαν η επι της γης τελευτησει και στησω την διαθηκην μου προς σε εἰσελευση δε εις την κιβωτον συ και οἱ υἱοι σου και ἡ γυνη σου και ἅι γυναικες των ὤων σου μετα σου και απο παντων των κτηνων και απο παντων των ἑρπετων και απο παντων των θηριων και απο πασης σαρκος δυο δυο απο παντων εἰσαξεις εις την κιβωτον ἵνα τρεφης μετα σεαυτου ἀρσεν και θηλυ εσονται απο παντων των ὀρνεων των πετεινων κατα γενος και απο παντων των κτηνων κατα γενος και απο παντων των ἑρπετων των ἑρποντων επι της γης κατα γενος αυτων δυο δυο απο παντων εἰσελευσονται προς σε τρεφεσθαι μετα σου ἀρσεν και θηλυ συ δε λημψη σεαυτω απο παντων των βρωματων ἃ ἐδεσθε και συναξεις προς σεαυτον και εσται σοι και ἐκεينوι φαγειν και εποιησεν νωε παντα ὅσα ἐνετείλατο αυτω κυριος ὁ θεος ὕτως εποιησεν και ειπεν κυριος ὁ θεος προς νωε εἰσέλθε συ και πας ὁ οἶκος σου εις την κιβωτον ὅτι σε ειδον δικαιον ἐναντιον μου εν τη γενεα ταυτη απο δε των κτηνων των καθαρων εἰσαγάγε προς σε ἑπτα ἑπτα ἀρσεν και θηλυ απο δε των κτηνων των μη καθαρων δυο δυο ἀρσεν και θηλυ και απο των πετεινων του ουρανου των καθαρων ἑπτα ἑπτα ἀρσεν και θηλυ και απο των πετεινων των μη καθαρων δυο δυο ἀρσεν και θηλυ διατρεψαι σπέρμα επι πασαν την γην ἐτι γὰρ ἡμερων ἑπτα ἐγὼ ἐπαγω ὕετον επι την γην τεσσαρακοντα ἡμερας και τεσσαρακοντα

νυκτας και εξαλειψω πασαν την εξαναστασιν ην εποησα απο προσωπου της γης και εποησεν νωε παντα όσα ενετειλατο αυτω κυριος ό θεος νωε δε ην ετων εξακοσιων και ό κατακλυσμος εγενετο ύδατος επι της γης εισηλθεν δε νωε και οι υιοι αυτου και ή γυνη αυτου και αι γυναικες των ύιων αυτου μετ αυτου εις την κιβωτον δια το ύδωρ του κατακλυσμου και απο των πετεινων και απο των κτηνων των καθαρων και απο των κτηνων των μη καθαρων και απο παντων των έρπετων των επι της γης δυο δυο εισηλθον προς νωε εις την κιβωτον αρσεν και θηλυ καθα ενετειλατο αυτω ό θεος και εγενετο μετα τας έπτα ήμερας και το ύδωρ του κατακλυσμου εγενετο επι της γης εν τω εξακοσιοστω ετει εν τη ζωη του νωε του δευτερου μηνος έβδομη και εικαδι του μηνος τη ήμερα ταυτη ερραγησαν πασαι αι πηγαι της αβυσσου και οι καταρραχται του ουρανου ηνεωχθησαν και εγενετο ό ύετος επι της γης τεσσαρακοντα ήμερας και τεσσαρακοντα νυκτας εν τη ήμερα ταυτη εισηλθεν νωε σημ χαμ ιαφεθ υιοι νωε και ή γυνη νωε και αι τρεις γυναικες των ύιων αυτου μετ αυτου εις την κιβωτον και παντα τα θηρια κατα γενος και παντα τα κτηνη κατα γενος και παν έρπετον κινουμενον επι της γης κατα γενος και παν πετεινον κατα γενος εισηλθον προς νωε εις την κιβωτον δυο δυο απο πασης σαρκος εν ώ εστιν πνευμα ζωης και τα εισπορευομενα αρσεν και θηλυ απο πασης σαρκος εισηλθεν καθα ενετειλατο ό θεος τω νωε και εκλεισεν κυριος ό θεος εξωθεν αυτου την κιβωτον και εγενετο ό κατακλυσμος τεσσαρακοντα ήμερας και τεσσαρακοντα νυκτας επι της γης και επληθυνη το ύδωρ και επηρεν την κιβωτον και ύψωθη απο της γης και επεκρατει το ύδωρ και επληθυνετο σφοδρα επι της γης και επεφερετο ή κιβωτος επανω του ύδατος το δε ύδωρ επεκρατει σφοδρα σφοδρως επι της γης και επεκαλυφεν παντα τα ορη τα ύψηλα ά ην ύποκατω του ουρανου δεκα πεντε πηχεις επανω ύψωθη το ύδωρ και επεκαλυφεν παντα τα ορη τα ύψηλα και απειθανεν πασα σαρξ κινουμενη επι της γης των πετεινων και των κτηνων και των θηριων και παν έρπετον κινουμενον επι της γης και πας ανθρωπος και παντα όσα εχει πνοην ζωης και πας ός ην επι της ξηρας απειθανεν και εξηλειψεν παν το αναστημα ό ην επι προσωπου πασης της γης απο ανθρωπου έως κτηνου και έρπετων και των πετεινων του ουρανου και εξηλειφθησαν απο της γης και κατελειφθη μονος νωε και οι μετ αυτου εν τη κιβωτω και ύψωθη το ύδωρ επι της γης ήμερας έκατον πεντηκοντα και εμνηστη ό θεος του νωε και παντων των θηριων και παντων των κτηνων και παντων των πετεινων και παντων των έρπετων όσα ην μετ αυτου εν τη κιβωτω και επηγαγεν ό θεος πνευμα επι την γην και εκοπασεν το ύδωρ και επεκαλυφθησαν αι πηγαι της αβυσσου και οι καταρραχται του ουρανου και συνεσχεθη ό ύετος απο του ουρανου και ενεδιδου το ύδωρ πορευομενον απο της γης ενεδιδου και ηλαττονουτο το ύδωρ μετα πεντηκοντα και έκατον ήμερας και εκαθισεν ή κιβωτος εν μνηι τω έβδομω έβδομη και εικαδι του μηνος επι τα ορη τα αραρατ το δε ύδωρ πορευομενον ηλαττονουτο έως του δεκατου μηνος εν δε τω ένδεκατω μνηι τη πρωτη του μηνος ωφθησαν αι κεφαλαι των ορεων και εγενετο μετα τεσσαρακοντα ήμερας ηνεωξεν νωε την θυριδα της κιβωτου ην εποησεν και απεστειλεν τον κορακα του ιδει ει κεκοπακεν το ύδωρ και εξελθων ουχ ύπεστρεψεν έως του ξηρανθηναι το ύδωρ απο της γης και απεστειλεν την περιστερην οπι-

σω αυτου ιδειν ει κεκοπαχεν το υδωρ απο προσωπου της γης και ουχ
ευρουσα η περιστερα αναπαυσιν τοις ποσιν αυτης υπεστρεψεν προς
αυτον εις την κιβωτον οτι υδωρ ην επι παντι προσωπω πασης της γης
και εκτεινας την χειρα αυτου ελαβεν αυτην και εισηγαγεν αυτην προς
εαυτον εις την κιβωτον και επισχων ετι ημερας επτα ετερας παλιν
εξαπεστειλεν την περιστεραν εκ της κιβωτου και ανεστρεψεν προς
αυτον η περιστερα το προς εσπεραν και ειχεν φυλλον ελαιας καρφος
εν τω στοματι αυτης και εγνω νωε οτι κεκοπαχεν το υδωρ απο της
γης και επισχων ετι ημερας επτα ετερας παλιν εξαπεστειλεν την περι-
στεραν και ου προσειθετο του επιστρεφει προς αυτον ετι και εγενετο
εν τω εни και εξαχκοσιοστω ετει εν τη ζωη του νωε του πρωτου μηνος
μια του μηνος εξελιπεν το υδωρ απο της γης και απεκαλυψεν νωε την
στεγην της κιβωτου ην εποιησεν και ειδεν οτι εξελιπεν το υδωρ απο
προσωπου της γης εν δε τω μηνι τω δευτερω εβδομη και εικαδι του
μηνος εξηρανθη η γη και ειπεν κυριος ο θεος τω νωε λεγων εξελθε
εκ της κιβωτου συ και η γυνη σου και οι υιοι σου και αι γυναικες των
υιων σου μετα σου και παντα τα θηρια οσα εστιν μετα σου και πασα
σαρξ απο πετεινων εως κτηνων και παν ερπετον κινουμενον επι της
γης εξαγαγε μετα σεαυτου και αυξανεσθε και πληθυνεσθε επι της
γης και εξηλθεν νωε και η γυνη αυτου και οι υιοι αυτου και αι γυναι-
κες των υιων αυτου μετ αυτου και παντα τα θηρια και παντα τα κτηνη
και παν πετεινον και παν ερπετον κινουμενον επι της γης κατα γενος
αυτων εξηλθουσιν εκ της κιβωτου και ωκοδομησεν νωε θυσιαστηριον
τω θεω και ελαβεν απο παντων των κτηνων των καθαρων και απο πα-
ντων των πετεινων των καθαρων και ανηνεγκεν ολοκαρπωσεις επι το
θυσιαστηριον και ωσφρανθη κυριος ο θεος οσμην ευωδιας και ειπεν
κυριος ο θεος διανοηθεις ου προσθησω ετι του καταρασασθαι την
γην δια τα εργα των ανθρωπων οτι εγκειται η διανοια του ανθρωπου
επιμελως επι τα πονηρα εκ νεοτητος ου προσθησω ουν ετι παταξαι
πασαν σαρκα ζωσαν καθως εποιησα πασας τας ημερας της γης σπερ-
μα και θερισμος ψυχος και καυμα θερος και εαρ ημεραν και νυκτα ου
καταπαουσουσιν και ηυλογησεν ο θεος τον νωε και τους υιους αυτου
και ειπεν αυτοις αυξανεσθε και πληθυνεσθε και πληρωσατε την γην
και κατακυριευσате αυτης και ο τρομος υμων και ο φοβος εσται επι
πασιν τοις θηριοις της γης και επι παντα τα ορνεα του ουρανου και
επι παντα τα κινουμενα επι της γης και επι παντας τους ιχθυας της
θαλασσης υπο χειρας υμιν δεδωκα και παν ερπετον ο εστιν ζων υμιν
εσται εις βρωσιν ως λαχανα χορτου δεδωκα υμιν τα παντα πλην κρεας
εν αιματι ψυχης ου φαγεσθε και γαρ το υμετερον αιμα των ψυχων
υμων εκζητησω εκ χειρος παντων των θηριων εκζητησω αυτο και
εκ χειρος ανθρωπου αδελφου εκζητησω την ψυχην του ανθρωπου ο
εκχεων αιμα ανθρωπου αντι του αιματος αυτου εκχυθησεται οτι εν
εικονι θεου εποιησα τον ανθρωπον υμεις δε αυξανεσθε και πληθυ-
νεσθε και πληρωσατε την γην και πληθυνεσθε επ αυτης και ειπεν ο
θεος τω νωε και τοις υιοις αυτου μετ αυτου λεγων εγω ιδου ανιστη-
μι την διαθηκην μου υμιν και τω σπερματι υμων μεθ υμας και παση
ψυχη τη ζωση μεθ υμων απο ορνεων και απο κτηνων και πασι τοις
θηριοις της γης οσα μεθ υμων απο παντων των εξελθοντων εκ της
κιβωτου και στησω την διαθηκην μου προς υμας και ουκ αποθανειται
πασα σαρξ ετι απο του υδατος του κατακλυσμου και ουκ εσται ετι

κατακλυσμος ὕδατος του καταφθίρει πασαν την γην και ειπεν κυριος ὁ θεος προς νωε τουτο το σημειον της διαθηκης ὁ εγω διδωμι ανα μεσον εμου και ὑμων και ανα μεσον πασης ψυχης ζωσης ἡ εστιν μεθ ὑμων εις γενεας αιωνιους το τοξον μου τιθῃμι εν τη νεφελῃ και εσται εις σημειον διαθηκης ανα μεσον εμου και της γης και εσται εν τω συννεφειν με νεφελας επι την γην οφθῇσεται το τοξον μου εν τη νεφελῃ και μνησθῆσομαι της διαθηκης μου ἡ εστιν ανα μεσον εμου και ὑμων και ανα μεσον πασης ψυχης ζωσης εν παση σαρκι και ουκ εσται ετι το ὕδωρ εις κατακλυσμον ὥστε εξαλειφῆαι πασαν σαρκα και εσται το τοξον μου εν τη νεφελῃ και οφθῇμαι του μνησθῆναι διαθηκην αιωνιον ανα μεσον εμου και ανα μεσον πασης ψυχης ζωσης εν παση σαρκι ἡ εστιν επι της γης και ειπεν ὁ θεος τω νωε τουτο το σημειον της διαθηκης ἥς διεθεμην ανα μεσον εμου και ανα μεσον πασης σαρκος ἡ εστιν επι της γης ἦσαν δε οἱ υἱοι νωε οἱ ἐξελθοντες εκ της κιβωτου σημ χαμ ιαφεθ χαμ ην πατηρ χαναν τρεις οὗτοι εισιν οἱ υἱοι νωε απο τουτων διεσπαρησαν επι πασαν την γην και ηρξατο νωε ανθρωπος γεωργος γης και εφυτευσεν αμπελωνα και επιεν εκ του οινου και εμεθυσθη και εγυμνωθη εν τω οικῳ αυτου και ειδεν χαμ ὁ πατηρ χαναν την γυμνωσιν του πατρος αυτου και ἐξελθων ανηγγειλεν τοις δυσιν αδελφοις αυτου εξω και λαβοντες σημ και ιαφεθ το ἱματιον επειθεντο επι τα δυο νωτα αυτων και επορευθησαν οπισθοφανως και συνεκαλυψαν την γυμνωσιν του πατρος αυτων και το προσωπον αυτων οπισθοφανες και την γυμνωσιν του πατρος αυτων ουκ ειδον ἐξενηψεν δε νωε απο του οινου και εγνω ὅσα εποιησεν αυτω ὁ υἱος αυτου ὁ νεωτερος και ειπεν επικαταρατος χαναν παις οικετης εσται τοις αδελφοις αυτου και ειπεν ευλογητος κυριος ὁ θεος του σημ και εσται χαναν παις αυτου πλατυναι ὁ θεος τω ιαφεθ και κατοικησάτω εν τοις οικοις του σημ και γεννηθῇτω χαναν παις αυτων ἐζησεν δε νωε μετα τον κατακλυσμον τριακοσια πεντηκοντα ετη και εγενοντο πασαι αἱ ἡμεραι νωε εννακοσια πεντηκοντα ετη και απεθανεν αὐται δε αἱ γενεσεις των ὑιων νωε σημ χαμ ιαφεθ και εγεννηθησαν αυτοις υἱοι μετα τον κατακλυσμον υἱοι ιαφεθ γαμερ και μαγωγ και μαδαι και ιωυαν και ελισα και θοβελ και μοσοχ και θιρας και υἱοι γαμερ ασχαναζ και ριφαθ και θοργαμα και υἱοι ιωυαν ελισα και θαρσις κιτιοι ῥοδιοι εκ τουτων αφωρισθησαν νησοι των εθνων εν τη γῇ αυτων ἕκαστος κατα γλωσσαν εν ταις φυλαις αυτων και εν τοις εθνεσιν αυτων υἱοι δε χαμ χους και μεσραιμ φουδ και χαναν υἱοι δε χους σαβα και ευιλα και σαβαθα και ρεγμα και σαβακαθα υἱοι δε ρεγμα σαβα και δαδαν χους δε εγεννησεν τον νεβρωδ οὗτος ηρξατο ειναι γιγας επι της γης οὗτος ην γιγας κυνηγος εναντιον κυριου του θεου δια τουτο ερουσιν ὡς νεβρωδ γιγας κυνηγος εναντιον κυριου και εγενετο αρχη της βασιλειας αυτου βαβυλων και ορεχ και αρχαδ και χαλαννη εν τη γῇ σεννααρ εκ της γης εκεινης ἐξηλθεν ασσουρ και ωκοδομησεν την νινευη και την ρωβωθ πολιν και την χαλαχ και την δασεμ ανα μεσον νινευη και ανα μεσον χαλαχ αὕτη ἡ πολις ἡ μεγαλη και μεσραιμ εγεννησεν τους λουδιμ και τους ενεμετιμ και τους λαβιμ και τους νεφθαλιμ και τους πατροσωνιμ και τους χασλωνιμ ὅθεν ἐξηλθεν εκειθεν φυλιστιμ και τους καφθοριμ χαναν δε εγεννησεν τον σιδωνα πρωτοτοκον και τον χετταιον και τον ιεβουσαιον και τον αμορραιον και τον γεργεσαιον και τον ευαιον και τον αρουκαιον και

τον ασενναϊον και τον αραδιον και τον σαμαραιον και τον αμαθι και μετα τουτο διεσπαρησαν αι φυλαι των χαναναϊων και εγενοντο τα ὅρια των χαναναϊων απο σιδωνος ἕως ελθειν εις γεραρα και γαζαν ἕως ελθειν σοδομων και γομορρας αδαμα και σεβωιμ ἕως λασα οὗτοι υἱοι χαμ εν ταις φυλαις αυτων κατα γλωσσας αυτων εν ταις χωραις αυτων και εν τοις εθνεσιν αυτων και τω σημει εγεννηθη και αυτω πατρι παντων των υἱων εβερ αδελφω ιαφεθ του μειζονος υἱοι σημει αιλαμ και ασσουρ και αρφαξαδ και λουδ και αραμ και καιναν και υἱοι αραμ ως και ουλ και γαθερ και μοσοχ και αρφαξαδ εγεννησεν τον καιναν και καιναν εγεννησεν τον σαλα σαλα δε εγεννησεν τον εβερ και τω εβερ εγεννηθησαν δυο υἱοι ονομα τω ἐνὶ φαλεκ ὅτι εν ταις ἡμεραις αυτου διμερισθη ἡ γη και ονομα τω αδελφω αυτου ιεκταν ιεκταν δε εγεννησεν τον ελμωδαδ και τον σαλεφ και ασαρμωθ και ιαραχ και οδορρα και αιζηλ και δεκλα και αβιμεηλ και σαβευ και ουφιρ και ευιλα και ιωβαβ παντες οὗτοι υἱοι ιεκταν και εγενετο ἡ κατοικησις αυτων απο μασση ἕως ελθειν εις σωφρηα ορος ανατολων οὗτοι υἱοι σημει εν ταις φυλαις αυτων κατα γλωσσας αυτων εν ταις χωραις αυτων και εν τοις εθνεσιν αυτων ἄνται αι φυλαι υἱων νωε κατα γενεσεις αυτων κατα τα εθνη αυτων απο τουτων διεσπαρησαν νησοι των εθνων επι της γης μετα τον κατακλισμον και ην πασα ἡ γη χειλος ἐν και φωνη μια πασιν και εγενετο εν τω κινησαι αυτους απο ανατολων ἑυρον πεδιον εν γη σεννααρ και κατακχησαν εκει και ειπεν ανθρωπος τω πλησιον δευτε πλινθευσωμεν πλινθους και οπτησωμεν αυτας πυρι και εγενετο αυτοις ἡ πλινθος εις λιθον και ασφαλτος ην αυτοις ὁ πηλος και ειπαν δευτε οικοδομησωμεν ἑαυτοις πολιν και πυργον οὗ ἡ κεφαλη εσται ἕως του ουρανου και ποιησωμεν ἑαυτοις ονομα προ του διασπαρηναι επι προσωπου πασης της γης και κατεβη κυριος ιδειν την πολιν και τον πυργον ὃν ωκοδομησαν ὁι υἱοι των ανθρωπων και ειπεν κυριος ιδου γενος ἐν και χειλος ἐν παντων και τουτο ηρξαντο ποιησαι και νυν ουκ εκλειψει εξ αυτων παντα ὅσα αν επιθωνται ποιειν δευτε και καταβαντες συγχεωμεν εκει αυτων την γλωσσαν ἵνα μη ακουσωσιν ἑκαστος την φωνην του πλησιον και διεσπειρεν αυτους κυριος εκειθεν επι προσωπον πασης της γης και επαυσαντο οικοδομουντες την πολιν και τον πυργον δια τουτο εκληθη το ονομα αυτης συγχυσις ὅτι εκει συνεχεν κυριος τα χειλη πασης της γης και εκειθεν διεσπειρεν αυτους κυριος ὁ θεος επι προσωπον πασης της γης και ἄνται αι γενεσεις σημει σημει υἱος ἑκατον ετων ὅτε εγεννησεν τον αρφαξαδ δευτερου ετους μετα τον κατακλισμον και εζησεν σημει μετα το γεννησαι αυτον τον αρφαξαδ πενταχοσια ετη και εγεννησεν υἱους και θυγατερας και απεθανεν και εζησεν αρφαξαδ ἑκατον τριαχοντα πεντε ετη και εγεννησεν τον καιναν και εζησεν αρφαξαδ μετα το γεννησαι αυτον τον καιναν ετη τετραχοσια τριαχοντα και εγεννησεν υἱους και θυγατερας και απεθανεν και εζησεν καιναν ἑκατον τριαχοντα ετη και εγεννησεν τον σαλα και εζησεν καιναν μετα το γεννησαι αυτον τον σαλα ετη τριαχοσια τριαχοντα και εγεννησεν υἱους και θυγατερας και απεθανεν και εζησεν σαλα ἑκατον τριαχοντα ετη και εγεννησεν τον εβερ και εζησεν σαλα μετα το γεννησαι αυτον τον εβερ τριαχοσια τριαχοντα ετη και εγεννησεν υἱους και θυγατερας και απεθανεν και εζησεν εβερ ἑκατον τριαχοντα τεσσαρα ετη και εγεννησεν τον φαλεκ και εζησεν εβερ μετα το γεννησαι αυτον τον φαλεκ ετη τρια-

κοσια ἑβδομηκοντα και εγεννησεν υἱους και θυγατερας και απεθανεν και εζησεν φαλεκ ἑκατον τριακοντα ετη και εγεννησεν τον ραγαι και εζησεν φαλεκ μετα το γεννησαι αυτον τον ραγαι διακοσια εννεα ετη και εγεννησεν υἱους και θυγατερας και απεθανεν και εζησεν ραγαι ἑκατον τριακοντα δυο ετη και εγεννησεν τον σερουχ και εζησεν ραγαι μετα το γεννησαι αυτον τον σερουχ διακοσια ἑπτα ετη και εγεννησεν υἱους και θυγατερας και απεθανεν και εζησεν σερουχ ἑκατον τριακοντα ετη και εγεννησεν τον ναχωρ και εζησεν σερουχ μετα το γεννησαι αυτον τον ναχωρ ετη διακοσια και εγεννησεν υἱους και θυγατερας και απεθανεν και εζησεν ναχωρ ετη ἑβδομηκοντα εννεα και εγεννησεν τον θαρα και εζησεν ναχωρ μετα το γεννησαι αυτον τον θαρα ετη ἑκατον εικοσι εννεα και εγεννησεν υἱους και θυγατερας και απεθανεν και εζησεν θαρα ἑβδομηκοντα ετη και εγεννησεν τον αβραμ και τον ναχωρ και τον αρραν ἅυται δε ἅι γενεσεις θαρα θαρα εγεννησεν τον αβραμ και τον ναχωρ και τον αρραν και αρραν εγεννησεν τον λωτ και απεθανεν αρραν ενωπιον θαρα του πατρος αυτου εν τη γη ἥ εγεννηθη εν τη χωρα των χαλδαιων και ελαβον αβραμ και ναχωρ ἑαυτοικς γυναικας ονομα τη γυναικι αβραμ σαρα και ονομα τη γυναικι ναχωρ μελχα θυγατηρ αρραν πατηρ μελχα και πατηρ ιεσχα και ην σαρα στειρα και ουκ ετεκνοποιει και ελαβεν θαρα τον αβραμ υἱον αυτου και τον λωτ υἱον αρραν υἱον του υἱου αυτου και την σαραν την νυμφην αυτου γυναικα αβραμ του υἱου αυτου και εξηγαγεν αυτους εκ της χωρας των χαλδαιων πορευθηναι εις την γην χανανα και ηλθεν ἑως χαρραν και κατωκησεν εκει και εγενοντο ἅι ἡμεραι θαρα εν χαρραν διακοσια πεντε ετη και απεθανεν θαρα εν χαρραν και ειπεν κυριος τω αβραμ εξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενειας σου και εκ του οικου του πατρος σου εις την γην ἣν αν σοι δειξω και ποιησω σε εις εθνος μεγα και ευλογησω σε και μεγαλυνω το ονομα σου και εση ευλογητος και ευλογησω τους ευλογουντας σε και τους καταρωμενους σε καταρασσονται και ενευλογηθησονται εν σοι πασαι ἅι φυλαι της γης και επορευθη αβραμ καθαπερ ελαλησεν αυτω κυριος και ωχετο μετ αυτου λωτ αβραμ δε ην ετων ἑβδομηκοντα πεντε ὅτε εξηλθεν εκ χαρραν και ελαβεν αβραμ την σαραν γυναικα αυτου και τον λωτ υἱον του αδελφου αυτου και παντα τα ὑπαρχοντα αυτων ὅσα εκτησαντο και πασαν ψυχην ἣν εκτησαντο εν χαρραν και εξηλθοσαν πορευθηναι εις γην χανανα και ηλθον εις γην χανανα και διωδευσεν αβραμ την γην εις το μηκος αυτης ἑως του τοπου συχημ επι την δρυν την ὑψηλην ὅι δε χαναναιοι τοτε κατωκουν την γην και ωφθη κυριος τω αβραμ και ειπεν αυτω τω σπερματι σου δωσω την γην ταυτην και ωκοδομησεν εκει αβραμ θυσιαστηριον κυριω τω οφθεντι αυτω και απεστη εκειθεν εις το ορος κατ ανατολας βαιθηλ και εστησεν εκει την σκηνην αυτου βαιθηλ κατα θαλασσαν και αγγαι κατ ανατολας και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον τω κυριω και επεκαλεσατο επι τω ονοματι κυριου και απηρεν αβραμ και πορευθεις εστρατοπεδευσεν εν τη ερημω και εγενετο λιμος επι της γης και κατεβη αβραμ εις αιγυπτον παροικησαι εκει ὅτι ενισχυσεν ὁ λιμος επι της γης εγενετο δε ἥνικα ηγγισεν αβραμ εισελθειν εις αιγυπτον ειπεν αβραμ σαρα τη γυναικι αυτου γινωσκω εγω ὅτι γυνη ευπροσωπος ει εσται ουν ὥς αν ιδωσιν σε ὅι αιγυπτιοι ερουσιν ὅτι γυνη αυτου ἅυτη και αποκτενουσιν με σε δε περιποιησονται ειπον ουν ὅτι αδελφη αυτου ειμι ὅπως αν ευ μοι

γενηται δια σε και ζησεται ἡ ψυχη μου ἐνεκεν σου ἐγενετο δε ἡνικα εισηλθεν αβραμ εις αιγυπτον ιδοντες οἱ αιγυπτιοι την γυναικα ὅτι καλη ην σφοδρα και ειδον αυτην οἱ αρχοντες φαraw και επηνεσαν αυτην προς φαraw και εισηγαγον αυτην εις τον οικον φαraw και τω αβραμ ευ εχρησαντο δι αυτην και ἐγενοντο αυτω προβατα και μοσχοι και ονοι παιδες και παιδισκαι ἡμιονοι και καμηλοι και ητασεν ὁ θεος τον φαraw ετασμοις μεγαλοις και πονηροις και τον οικον αυτου περι σαρρας της γυναικος αβραμ καλεσας δε φαraw τον αβραμ ειπεν τι τουτο εποιησας μοι ὅτι ουκ απηγγειλας μοι ὅτι γυνη σου εστιν ἵνα τι ειπας ὅτι ἀδελφη μου εστιν και ελαβον αυτην εμαυτω εις γυναικα και νυν ιδου ἡ γυνη σου εναντιον σου λαβων αποτρεχε και ενετειλατο φαraw ανδρασιν περι αβραμ συμπροπεμψαι αυτον και την γυναικα αυτου και παντα ὅσα ην αυτω και λωτ μετ αυτου ανεβη δε αβραμ εξ αιγυπτου αυτος και ἡ γυνη αυτου και παντα τα αυτου και λωτ μετ αυτου εις την ερημον αβραμ δε ην πλουσιος σφοδρα κτηνεσιν και αργυριω και χρυσιω και επορευθη ὅθεν ηλθεν εις την ερημον ἕως βαιθηλ ἕως του τοπου ὅυ ην ἡ σκηνη αυτου το προτερον ανα μεσον βαιθηλ και ανα μεσον αγγα εις τον τοπον του θυσιαστηριου ὅυ εποιησεν εκει την αρχην και επεκαλεσατο εκει αβραμ το ονομα κυριου και λωτ τω συμπορευομενω μετα αβραμ ην προβατα και βοες και σκηναι και ουκ εχωρει αυτους ἡ γη κατοικειν ἅμα ὅτι ην τα ὑπαρχοντα αυτων πολλα και ουκ εδυναντο κατοικειν ἅμα και ἐγενετο μαχη ανα μεσον των ποιμενων των κτηνων του αβραμ και ανα μεσον των ποιμενων των κτηνων του λωτ οἱ δε χαναναιοι και οἱ φερεζαιοι τοτε κατωκουν την γην ειπεν δε αβραμ τω λωτ μη εστω μαχη ανα μεσον εμου και σου και ανα μεσον των ποιμενων μου και ανα μεσον των ποιμενων σου ὅτι ανθρωποι ἀδελφοι ἡμεις εσμεν ουκ ιδου πασα ἡ γη εναντιον σου εστιν διαχωρισθητι απ εμου ει συ εις αριστερα εγω εις δεξια ει δε συ εις δεξια εγω εις αριστερα και επαρας λωτ τους οφθαλμους αυτου ειδεν πασαν την περιχωρον του ιορδανου ὅτι πασα ην ποτιζομενη προ του καταστρεψαι τον θεον σοδομα και γομορρα ὡς ὁ παραδεισος του θεου και ὡς ἡ γη αιγυπτου ἕως ελθειν εις ζογορα και εξελεξατο ἑαυτω λωτ πασαν την περιχωρον του ιορδανου και απηρεν λωτ απο ανατολων και διεχωρισθησαν ἕκαστος απο του ἀδελφου αυτου αβραμ δε κατωκησεν εν γη χαναν λωτ δε κατωκησεν εν πολει των περιχωρων και εσκηνωσεν εν σοδομοις οἱ δε ανθρωποι οἱ εν σοδομοις πονηροι και ἁμαρτωλοι εναντιον του θεου σφοδρα ὁ δε θεος ειπεν τω αβραμ μετα το διαχωρισθηναι τον λωτ απ αυτου αναβλεψας τοις οφθαλμοις σου ιδε απο του τοπου ὅυ νυν συ ει προς βορραν και λιβια και ανατολας και θαλασσαν ὅτι πασαν την γην ἣν συ ὁρας σοι δωσω αυτην και τω σπερματι σου ἕως του αιωνος και ποιησω το σπερμα σου ὡς την αμμον της γης ει δυναται τις εξαριθμησαι την αμμον της γης και το σπερμα σου εξαριθμηθησεται αναστας διοδουσον την γην εις τε το μηκος αυτης και εις το πλατος ὅτι σοι δωσω αυτην και αποσκηνωσας αβραμ ελθων κατωκησεν παρα την δρυν την μαμβρη ἡ ην εν χεβρων και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον κυριω ἐγενετο δε εν τη βασιλεια τη αμαρφαλ βασιλειωσ σεννααρ αριωχ βασιλευς ελλασαρ και χοδολλογομορ βασιλευς αιλαμ και θαργαλ βασιλευς εθνων εποιησαν πολεμον μετα βαλλα βασιλειωσ σοδομων και μετα βαρσα βασιλειωσ γομορρας και σεννααρ βασιλειωσ αδαμα και συμβορ βασιλειωσ σεβωιμ

και βασιλεως βαλακ αυτη εστιν σηγωρ παντες ουτοι συνεφωνησαν επι την φαραγγα την αλυκην αυτη η θαλασσα των αλων δωδεκα ετη εδουλευον τω χοδολλογομορ τω δε τρισκαιδεκατω ετει απεστησαν εν δε τω τεσσαρεσκαιδεκατω ετει ηλθεν χοδολλογομορ και οι βασιλεις οι μετ αυτου και κατεκοψαν τους γιγαντας τους εν ασταρωθ καρναιν και εθνη ισχυρα αμα αυτοις και τους ομμαιους τους εν σαυη τη πολει και τους χορραιους τους εν τοις ορεσιν σιηρ έως της τερεμινθου της φαραν η εστιν εν τη ερημω και αναστρεψαντες ηλθουσιν επι την πηγην της κρισεως αυτη εστιν καθης και κατεκοψαν παντας τους αρχοντας αμαληκ και τους αμορραιους τους κατοικουντας εν ασασανθιμαρ εξηλθεν δε βασιλευς σοδομων και βασιλευς γομορρας και βασιλευς αδαμα και βασιλευς σεβωιμ και βασιλευς βαλακ αυτη εστιν σηγωρ και παρεταξαντο αυτοις εις πολεμον εν τη κοιλαδι τη αλυκη προς χοδολλογομορ βασιλεια αιλαμ και θαργαλ βασιλεια εθνων και αμαρφαλ βασιλεια σεννααρ και αριωχ βασιλεια ελλαसार οι τεσσαρες βασιλεις προς τους πεντε η δε κοιλας η αλυκη φρεατα φρεατα ασφαλτου εφυγεν δε βασιλευς σοδομων και βασιλευς γομορρας και ενεπεσαν εκει οι δε καταλειφθεντες εις την ορεινην εφυγον ελαβον δε την ιππον πασαν την σοδομων και γομορρας και παντα τα βρωματα αυτων και απηλθον ελαβον δε και τον λωτ υιον του αδελφου αβραμ και την αποσκευην αυτου και απωχοντο ην γαρ κατοικων εν σοδομοις παραγενομενος δε των ανασωθεντων τις απηγγειλεν αβραμ τω περατη αυτος δε κατωκει προς τη δρυι τη μαμβρη ο αμορις του αδελφου εσχωλ και αδελφου αυναν οι ησαν συνωμοται του αβραμ ακουσας δε αβραμ οτι ηχμαλωτευται λωτ ο αδελφος αυτου ηριθμησεν τους ιδιους οικογενεις αυτου τριαχοσιους δεκα και οκτω και κατεδιωξεν οπισω αυτων έως δαν και επεπεσεν επ αυτους την νυχτα αυτος και οι παιδες αυτου και επαταξεν αυτους και εδιωξεν αυτους έως χωβα η εστιν εν αριστερα δαμασκου και απεστρεψεν πασαν την ιππον σοδομων και λωτ τον αδελφον αυτου απεστρεψεν και τα υπαρχοντα αυτου και τας γυναικας και τον λαον εξηλθεν δε βασιλευς σοδομων εις συναντησιν αυτω μετα το αναστρεψαι αυτον απο της κοπης του χοδολλογομορ και των βασιλεων των μετ αυτου εις την κοιλαδα την σαυη τουτο ην το πεδιον βασιλεως και μελχισηδεκ βασιλευς σαλημ εξηνεγκεν αρτους και οινον ην δε ιερευς του θεου του υψιστου και ηυλογησεν τον αβραμ και ειπεν ευλογημενος αβραμ τω θεω τω υψιστω ος εκτισεν τον ουρανον και την γην και ευλογητος ο θεος ο υψιστος ος παρεδωκεν τους εχθρους σου υποχειριους σοι και εδωκεν αυτω δεκατην απο παντων ειπεν δε βασιλευς σοδομων προς αβραμ δος μοι τους ανδρας την δε ιππον λαβε σεαυτω ειπεν δε αβραμ προς βασιλεια σοδομων εκτενω την χειρα μου προς τον θεον τον υψιστον ος εκτισεν τον ουρανον και την γην ει απο σπαρτιου έως σφαιρωτηρος υποδηματος λημψομαι απο παντων των σων ινα μη ειπης οτι εγω επλουτισα τον αβραμ πλην ων εφαγον οι νεανισκοι και της μεριδος των ανδρων των συμπορευθεντων μετ εμου εσχωλ αυναν μαμβρη ουτοι λημψονται μεριδα μετα δε τα ρηματα ταυτα εγεννηθη ρημα κυριου προς αβραμ εν οραματι λεγων μη φοβου αβραμ εγω υπερασπιζω σου ομισθος σου πολυς εσται σφοδρα λεγει δε αβραμ δεσποτα τι μοι δωσεις εγω δε απολυομαι ατεκνος ο δε υιος μασεκ της οικογενους μου ουτος δαμασκος ελιεζερ και ειπεν αβραμ επειδη εμοι ουκ εδωκας σπερμα ο

δε οικογενής μου κληρονομήσει με και ευθύς φωνή κυρίου εγενετο προς αυτον λεγων ου κληρονομήσει σε όυτος αλλ ός εξελευσεται εκ σου όυτος κληρονομήσει σε εξηγαγεν δε αυτον εξω και ειπεν αυτω αναβλεψον δη εις τον ουρανον και αριθμησον τους αστερας ει δυνατόν εξ αριθμησαι αυτους και ειπεν ότως εσται το σπερμα σου και επιστευσεν αβραμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην ειπεν δε προς αυτον εγω ό θεος ό εξαγαγων σε εκ χωρας χαλδαιων ώστε δουναι σοι την γην ταυτην κληρονομήσει ειπεν δε δεσποτα κυριε κατα τι γνωσομαι ότι κληρονομήσω αυτην ειπεν δε αυτω λαβε μοι δαμαλιν τριετιζουσαν και αιγα τριετιζουσαν και κριον τριετιζοντα και τρυγονα και περιστεραν ελαβεν δε αυτω παντα ταυτα και διειλεν αυτα μεσα και ειηκεν αυτα αντιπροσωπα αλληλοις τα δε ορνεα ου διειλεν κατεβη δε ορνεα επι τα σωματα τα διχοτομηματα αυτων και συνεκαθισεν αυτοις αβραμ περι δε ήλιου δυσμας εκστασις επεπεσεν τω αβραμ και ιδου φοβος σκοτεινος μεγας επιπιπτει αυτω και ερρεθη προς αβραμ γινωσκων γνωση ότι παροικον εσται το σπερμα σου εν γη ουκ ιδια και δουλωσουσιν αυτους και κακωσουσιν αυτους και ταπεινωσουσιν αυτους τετρακοσια ετη το δε εθνος ώ εαν δουλευσωσιν κρινω εγω μετα δε ταυτα εξελευσονται ώδε μετα αποσκευης πολλης συ δε απελευση προς τους πατερας σου μετ ειρήνης ταφεις εν γηρει καλω τεταρτη δε γενεα αποστραφησονται ώδε ουπω γαρ αναπεπληρωννται αι άμαρτιαι των αμορραιων έως του νυν επει δε εγινετο ό ήλιος προς δυσμαις φλοξ εγενετο και ιδου κλιβανος καπνιζομενος και λαμπαδες πυρος αι διηλθον ανα μεσον των διχοτομηματων τουτων εν τη ήμερα εκεινη διεθετο κυριος τω αβραμ διαθηκην λεγων τω σπερματι σου δωσω την γην ταυτην απο του ποταμου αιγυπτου έως του ποταμου του μεγάλου ποταμου ευφρατου τους καιναιους και τους κενεζαιους και τους κεδμωναιους και τους χετταιους και τους φερεζαιους και τους ραφαιν και τους αμορραιους και τους χαναναιους και τους ευαιους και τους γεργεσαιους και τους ιεβουσαιους σαρα δε ή γυνη αβραμ ουκ ετικτεν αυτω ην δε αυτη παιδισκη αιγυπτια ή ονομα αγαρ ειπεν δε σαρα προς αβραμ ιδου συνεκλεισεν με κυριος του μη τικτειν εισελθε ουν προς την παιδισκην μου ίνα τεκνοποιησης εξ αυτης ύπηκουσεν δε αβραμ της φωνης σαρας και λαβουσα σαρα ή γυνη αβραμ αγαρ την αιγυπτιαν την έαυτης παιδισκην μετα δεκα ετη του οικησαι αβραμ εν γη χαναν και εδωκεν αυτην αβραμ τω ανδρι αυτης αυτω γυναικα και εισηλθεν προς αγαρ και συνελαβεν και ειδεν ότι εν γαστρι εχει και ητιμασθη ή κυρια εναντιον αυτης ειπεν δε σαρα προς αβραμ αδικουμαι εκ σου εγω δεδωκα την παιδισκην μου εις τον κολπον σου ιδουσα δε ότι εν γαστρι εχει ητιμασθη εναντιον αυτης κριναι ό θεος ανα μεσον εμου και σου ειπεν δε αβραμ προς σαραν ιδου ή παιδισκη σου εν ταις χερσιν σου χρω αυτη ως αν σοι αρεστον η και εκακωσεν αυτην σαρα και απεδρα απο προσωπου αυτης έυρεν δε αυτην αγγελος κυριου επι της πηγης του ύδατος εν τη ερημω επι της πηγης εν τη όδω σουρ και ειπεν αυτη ό αγγελος κυριου αγαρ παιδισκη σαρας ποθεν ερχη και που πορευη και ειπεν απο προσωπου σαρας της κυριας μου εγω αποδιδρασκω ειπεν δε αυτη ό αγγελος κυριου αποστραφητι προς την κυριαν σου και ταπεινωθητι ύπο τας χειρας αυτης και ειπεν αυτη ό αγγελος κυριου πληθυνων πληθυνω το σπερμα σου και ουκ αριθμηθησεται απο του πληθους και ειπεν αυτη ό αγγελος κυριου ιδου συ

εν γαστρι έχεις και τεξή υἱον και καλεσεις το ονομα αυτου ισμαηλ ὅτι επηκουσεν κυριος τη ταπεινωσει σου ὁυτος εσται αγροικος ανθρωπος ἅι χειρες αυτου επι παντας και ἅι χειρες παντων επ αυτον και κατα προσωπον παντων των αδελφων αυτου κατοικησει και εκαλεσεν αγαρ το ονομα κυριου του λαλουντος προς αυτην συ ὁ θεος ὁ επιδων με ὅτι ειπεν και γαρ ενωπιον ειδον οφθεντα μοι ἐνεκεν τουτου εκαλεσεν το φρεαρ φρεαρ ὁυ ενωπιον ειδον ιδου ανα μεσον καδης και ανα μεσον βαραδ και ετεκεν αγαρ τω αβραμ υἱον και εκαλεσεν αβραμ το ονομα του υἱου αυτου ὃν ετεκεν αυτω αγαρ ισμαηλ αβραμ δε ην ογδοηκοντα ἐξ ετων ἡνικα ετεκεν αγαρ τον ισμαηλ τω αβραμ εγενετο δε αβραμ ετων ενενηκοντα εννεα και ωφθη κυριος τω αβραμ και ειπεν αυτω εγω εμι ὁ θεος σου ευαρεσται εναντιον εμου και γινου αμεμπτος και ῥησομαι την διαθηκην μου ανα μεσον εμου και ανα μεσον σου και πληθυνω σε σφοδρα και επεσεν αβραμ επι προσωπον αυτου και ελαλησεν αυτω ὁ θεος λεγων και εγω ιδου ἡ διαθηκη μου μετα σου και εση πατηρ πληθους εθνων και ου κληθησεται επι το ονομα σου αβραμ αλλ εσται το ονομα σου αβρααμ ὅτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε και αυξανω σε σφοδρα σφοδρα και ῥησω σε εις εθνη και βασιλεις εκ σου εξελευσονται και στησω την διαθηκην μου ανα μεσον εμου και ανα μεσον σου και ανα μεσον του σπερματος σου μετα σε εις γενεας αυτων εις διαθηκην αιωνιον ειναι σου θεος και του σπερματος σου μετα σε και δωσω σοι και τω σπερματι σου μετα σε την γην ἣν παροιχεις πασαν την γην χανααν εις κατασχесιν αιωνιον και εσομαι αυτοις θεος και ειπεν ὁ θεος προς αβρααμ συ δε την διαθηκην μου διατηρησεις συ και το σπερμα σου μετα σε εις τας γενεας αυτων και ἡυτη ἡ διαθηκη ἣν διατηρησεις ανα μεσον εμου και ὑμων και ανα μεσον του σπερματος σου μετα σε εις τας γενεας αυτων περιτμηθησεται ὑμων παν αρσενικον και περιτμηθησθε την σαρκα της ακροβυστίας ὑμων και εσται εν σημειω διαθηκης ανα μεσον εμου και ὑμων και παιδιον οκτω ἡμερων περιτμηθησεται ὑμιν παν αρσενικον εις τας γενεας ὑμων ὁ οικογενης της οικιας σου και ὁ αργυρωνητος απο παντος υἱου αλλοτριου ὃς ουκ εστιν εκ του σπερματος σου περιτομη περιτμηθησεται ὁ οικογενης της οικιας σου και ὁ αργυρωνητος και εσται ἡ διαθηκη μου επι της σαρκος ὑμων εις διαθηκην αιωνιον και απεριτμητος αρσην ὃς ου περιτμηθησεται την σαρκα της ακροβυστίας αυτου τη ἡμερα τη ογδοη εξολεθρευθησεται ἡ ψυχη εκεινη εκ του γενους αυτης ὅτι την διαθηκην μου διεσκεδασεν ειπεν δε ὁ θεος τω αβρααμ σαρα ἡ γυνη σου ου κληθησεται το ονομα αυτης σαρα αλλα σαρρα εσται το ονομα αυτης ευλογησω δε αυτην και δωσω σοι εξ αυτης τεκνον και ευλογησω αυτον και εσται εις εθνη και βασιλεις εθνων εξ αυτου εσονται και επεσεν αβρααμ επι προσωπον και εγελασεν και ειπεν εν τη διανοια αυτου λεγων ει τω ἑκατονταετει γενησεται και ει σαρρα ενενηκοντα ετων ουσα τεξεται ειπεν δε αβρααμ προς τον θεον ισμαηλ ὁυτος ζητω εναντιον σου ειπεν δε ὁ θεος τω αβρααμ ναι ιδου σαρρα ἡ γυνη σου τεξεται σοι υἱον και καλεσεις το ονομα αυτου ισαακ και στησω την διαθηκην μου προς αυτον εις διαθηκην αιωνιον και τω σπερματι αυτου μετ αυτον περι δε ισμαηλ ιδου επηκουσα σου ιδου ευλογησα αυτον και αυξανω αυτον και πληθυνω αυτον σφοδρα δωδεκα εθνη γεννησει και δωσω αυτον εις εθνος μεγα την δε διαθηκην μου στησω προς ισαακ ὃν τεξεται σοι

σαρρα εις τον καιρον τουτον εν τω ενιαυτω τω ἑτερῳ συνετελεσεν δε λαλων προς αυτον και ανεβη ὁ θεος απο αβρααμ και ελαβεν αβρααμ ισμαηλ τον υιον αυτου και παντας τους οικογενεις αυτου και παντας τους αργυρωνητους και παν αρσεν των ανδρων των εν τω οικῳ αβρααμ και περιετεμεν τας ακροβυστίας αυτων εν τῳ καιρῳ της ἡμερας εκεινης καθα ελαλησεν αυτω ὁ θεος αβρααμ δε ην ενενηχοντα εννεα ετων ἡνικα περιετεμεν την σαρκα της ακροβυστίας αυτου ισμαηλ δε ὁ υιος αυτου ετων δεκα τριων ην ἡνικα περιετμηθη την σαρκα της ακροβυστίας αυτου εν τῳ καιρῳ της ἡμερας εκεινης περιετμηθη αβρααμ και ισμαηλ ὁ υιος αυτου και παντες οἱ ανδρες του οικου αυτου και οἱ οικογενεις και οἱ αργυρωνητοι εξ αλλογενων εθνων περιετεμεν αυτοους ωφθη δε αυτω ὁ θεος προς τη δρυι τη μαμβρη καθημενου αυτου επι της θυρας της σκηνης αυτου μεσημβριας αναβλειψας δε τοις οφθαλμοις αυτου ειδεν και ιδου τρεις ανδρες ἑστηκεισαν επανω αυτου και ιδων προσεδραμεν εις συναντησιν αυτοις απο της θυρας της σκηνης αυτου και προσεκυνησεν επι την γην και ειπεν κυριε ει αρα ευρον χαριν εναντιον σου μη παρελθης τον παιδα σου λημψιτω δη ὕδωρ και νιψατωσαν τους ποδας ὑμων και καταψυξατε ὑπο το δενδρον και λημψομαι αρτον και φαγεσθε και μετα τουτο παρελευσεσθε εις την ὁδον ὑμων οὐ ἔνεκεν εξεκληνατε προς τον παιδα ὑμων και ειπαν οὕτως ποιησον καθως ειρηκας και εσπευσεν αβρααμ επι την σκηνην προς σαρραν και ειπεν αυτη σπευσον και φυρασον τρια μετρα σεμιδαλεως και ποιησον εγκρυφιας και εις τας βοας εδραμεν αβρααμ και ελαβεν μοσχάριον ἄπαλον και καλον και εδωκεν τῳ παιδι και εταχυνεν του ποιησαι αυτο ελαβεν δε βουτυρον και γαλα και το μοσχάριον ὁ εποίησεν και παρεθηκεν αυτοις και εφαγοσαν αυτος δε παρειστηκει αυτοις ὑπο το δενδρον ειπεν δε προς αυτον που σαρρα ἡ γυνη σου ὁ δε αποκριθεις ειπεν ιδου εν τη σκηνῃ ειπεν δε επαναστρεψων ἤξω προς σε κατα τον καιρον τουτον εις ὥρας και ἔξει υιον σαρρα ἡ γυνη σου σαρρα δε ηκουσεν προς τη θυρα της σκηνης οὐσα οπισθεν αυτου αβρααμ δε και σαρρα πρεσβυτεροι προβεβηκοτες ἡμερων εξελιπεν δε σαρρα γινεσθαι τα γυναικεια εγελασεν δε σαρρα εν ἑαυτῇ λεγουσα ουπω μεν μοι γεγονεν ἕως του νυν ὁ δε κυριος μου πρεσβυτερος και ειπεν κυριος προς αβρααμ τι ὅτι εγελασεν σαρρα εν ἑαυτῇ λεγουσα αρα γε αληθως τεζομαι εγω δε γεγηρακα μη αδυνατει παρα τῷ θεῳ ῥημα εις τον καιρον τουτον αναστρεψω προς σε εις ὥρας και εσται τη σαρρα υιος ηρνησατο δε σαρρα λεγουσα ουκ εγελασα εφοβηθη γαρ και ειπεν ουχι αλλα εγελασας εξανασταντες δε εκειθεν οἱ ανδρες κατεβλεψαν επι προσωπον σοδομων και γομορρας αβρααμ δε συνεπορευετο μετ αυτων συμπροπεμπων αυτοους ὁ δε κυριος ειπεν μη κρυψω εγω απο αβρααμ του παιδος μου ἃ εγω ποιω αβρααμ δε γινομενος εσται εις εθνος μεγα και πολυ και ενευλογηθησονται εν αυτῳ παντα τα εθνη της γης ηδειν γαρ ὅτι συνταζει τοις υιοις αυτου και τῳ οικῳ αυτου μετ αυτον και φυλαξουσιν τας ὁδους κυριου ποιειν δικαιοσυνην και κρισιν ὅπως αν επαγαγη κυριος επι αβρααμ παντα ὅσα ελαλησεν προς αυτον ειπεν δε κυριος κραυγῇ σοδομων και γομορρας πεπληθυνται και ἅι ἁμαρτια αυτων μεγαλαι σφοδρα καταβας οὖν οψομαι ει κατα την κραυγην αυτων την ερχομενην προς με συντελουνται ει δε μη ἵνα γνω και αποστρεψαντες εκειθεν οἱ ανδρες ηλθον εις σοδομα αβρααμ δε ην ἑστηκως εναντιον κυριου και εγγισας αβρααμ ειπεν μη

συναπολεσης δικαιον μετα ασεβους και εσται ο δικαιος ως ο ασεβης εαν ωσιν πεντηκοντα δικαιοι εν τη πολει απολεις αυτους ουκ ανησεις παντα τον τοπον ένεκεν των πεντηκοντα δικαιων εαν ωσιν εν αυτη μηδαμως συ ποιησεις ως το ρημα τουτο του αποκτειναι δικαιον μετα ασεβους και εσται ο δικαιος ως ο ασεβης μηδαμως ο κρινων πασαν την γην ου ποιησεις κρισιν ειπεν δε κυριος εαν έυρω εν σοδομοις πεντηκοντα δικαιους εν τη πολει αφησω παντα τον τοπον δι αυτους και αποκριθεις αβρααμ ειπεν νυν ηρξαμην λαλησαι προς τον κυριον εγω δε ειμι γη και σποδος εαν δε ελαττονωθωσιν οι πεντηκοντα δικαιοι πεντε απολεις ένεκεν των πεντε πασαν την πολιν και ειπεν ου μη απολεσω εαν έυρω εκει τεσσαρακοντα πεντε και προσεθηκεν επι λαλησαι προς αυτον και ειπεν εαν δε έυρεθωσιν εκει τεσσαρακοντα και ειπεν ου μη απολεσω ένεκεν των τεσσαρακοντα και ειπεν μη τι κυριε εαν λαλησω εαν δε έυρεθωσιν εκει τριακοντα και ειπεν ου μη απολεσω εαν έυρω εκει τριακοντα και ειπεν επειδη εχω λαλησαι προς τον κυριον εαν δε έυρεθωσιν εκει εικοσι και ειπεν ου μη απολεσω ένεκεν των εικοσι και ειπεν μη τι κυριε εαν λαλησω επι άπαξ εαν δε έυρεθωσιν εκει δεκα και ειπεν ου μη απολεσω ένεκεν των δεκα απηλθεν δε κυριος ως επαυσατο λαλων τω αβρααμ και αβρααμ απεστρεψεν εις τον τοπον αυτου ηλθον δε οι δυο αγγελοι εις σοδομα έσπερας λωτ δε εκαθητο παρα την πυλην σοδομων ιδων δε λωτ εξανεστη εις συναντησιν αυτοις και προσεκυνησεν τω προσωπω επι την γην και ειπεν ιδου κυριοι εκκλινατε εις τον οικον του παιδος υμων και καταλυσατε και νιψασθε τους ποδας υμων και ορθρισαντες απελευσεσθε εις την οδον υμων ειπαν δε ουχι αλλ εν τη πλατεια καταλυσομεν και κατεβιαζετο αυτους και εξεκλιναν προς αυτον και εισηλθον εις την οικιαν αυτου και εποιησεν αυτοις ποτον και αζυμους επειψεν αυτοις και εφαγον προ του κοιμηθηναι και οι ανδρες της πολεως οι σοδομιται περιεκυκλωσαν την οικιαν απο νεανισκου έως πρεσβυτερου άπας ο λαος άμα και εξεκαλουντο τον λωτ και ελεγον προς αυτον που εισιν οι ανδρες οι εισελθοντες προς σε την νυκτα εξαγαγε αυτους προς ημας ινα συγγενωμεθα αυτοις εξηλθεν δε λωτ προς αυτους προς το προθυρον την δε θυραν προσεωξεν οπισω αυτου ειπεν δε προς αυτους μηδαμως αδελφοι μη πονηρευσησθε εισιν δε μοι δυο θυγατερες αι ουκ εγνωσαν ανδρα εξαξω αυτας προς ημας και χρησασθε αυταις καθα αν αρεσκη υμιν μονον εις τους ανδρας τουτους μη ποιησητε μηδεν αδικον ου ένεκεν εισηλθον υπο την σκεπην των δοκων μου ειπαν δε αποστα εκει εις ηλθες παροικειν μη και κρισιν κρινειν νυν ουν σε κακωσομεν μαλλον η εκεινους και παρεβιαζοντο τον ανδρα τον λωτ σφοδρα και ηγγισαν συντριψαι την θυραν εκτειναντες δε οι ανδρες τας χειρας εισεσπασαντο τον λωτ προς εαυτους εις τον οικον και την θυραν του οικου απεκλεισαν τους δε ανδρας τους οντας επι της θυρας του οικου επαταξαν αορασια απο μικρου έως μεγαλου και παρελυθησαν ζητουντες την θυραν ειπαν δε οι ανδρες προς λωτ εστιν τις σοι ωδε γαμβροι η υιοι η θυγατερες η ει τις σοι αλλος εστιν εν τη πολει εξαγαγε εκ του τοπου τουτου ότι απολλυμεν ημεις τον τοπον τουτον ότι υψωθη ή κραυγη αυτων εναντιον κυριου και απεστειλεν ημας κυριος εκτριψαι αυτην εξηλθεν δε λωτ και ελαλησεν προς τους γαμβρους αυτου τους ειληφοτας τας θυγατερας αυτου και ειπεν αναστητε και εξελθατε εκ του τοπου τουτου ότι εκτριβει κυριος την

πολιν εδοξεν δε γελοιαζειν εναντιον των γαμβρων αυτου ηνικα δε ορθρος εγινετο επεσπουδαζον οι αγγελοι τον λωτ λεγοντες αναστας λαβε την γυναικα σου και τας δυο θυγατερας σου ας εχεις και εξελθι ινα μη συναπολη ταις ανομιαις της πολεως και εταραχθησαν και εκρατησαν οι αγγελοι της χειρος αυτου και της χειρος της γυναικος αυτου και των χειρων των δυο θυγατερων αυτου εν τω φεισασθαι κυριον αυτου και εγενετο ηνικα εξηγαγον αυτους εξω και ειπαν σωζων σωζε την σεαυτου ψυχην μη περιβλεψης εις τα οπισω μηδε στης εν παση τη περιχωρω εις το ορος σωζου μηποτε συμπαλαλημφθης ειπεν δε λωτ προς αυτους δεομαι κυριε επειδη ευρεν ο παις σου ελεος εναντιον σου και εμεγαλυνας την δικαιοσυνην σου ο ποιεις επ εμε του ζην την ψυχην μου εγω δε ου δυνησομαι διασωθηναι εις το ορος μη καταλαβη με τα κακα και αποθανω ιδου η πολις αυτη εγγυς του καταφυγειν με εκει η εστιν μικρα εκει σωθησομαι ου μικρα εστιν και ζησεται η ψυχη μου και ειπεν αυτω ιδου εθαυμασα σου το προσωπον και επι τω ρηματι τουτω του μη καταστρεψαι την πολιν περι ης εαληθας σπευσαν ουν του σωθηναι εκει ου γαρ δυνησομαι ποιησαι πραγμα εως του σε εισελθειν εκει δια τουτο εκαλεσεν το ονομα της πολεως εκεινης σηγωρ ο ηλιος εξηλθεν επι την γην και λωτ εισηλθεν εις σηγωρ και κυριος εβρεξεν επι σοδομα και γομορρα θειον και πυρ παρα κυριου εκ του ουρανου και κατεστρεψεν τας πολεις ταυτας και πασαν την περιοικον και παντας τους κατοικουντας εν ταις πολεσιν και παντα τα ανατελλοντα εκ της γης και επεβλεψεν η γυνη αυτου εις τα οπισω και εγενετο στηλη αλος ωρθρισεν δε αβρααμ το πρωι εις τον τοπον ου εισηκει εναντιον κυριου και επεβλεψεν επι προσωπον σοδομων και γομορρας και επι προσωπον της γης της περιχωρου και ειδεν και ιδου ανεβαινεν φλοξ της γης ωσει ατμς καμινου και εγενετο εν τω εκτριψαι κυριον πασας τας πολεις της περιοικου εμνησθη ο θεος του αβρααμ και εξαπεστειλεν τον λωτ εκ μεσου της καταστροφης εν τω καταστρεψαι κυριον τας πολεις εν αις κατωκει εν αυταις λωτ ανεβη δε λωτ εκ σηγωρ και εκαθητο εν τω ορει και αι δυο θυγατερες αυτου μετ αυτου εφοβηθη γαρ κατοικησαι εν σηγωρ και ωκησεν εν τω σπηλαιω αυτος και αι δυο θυγατερες αυτου μετ αυτου ειπεν δε η πρεσβυτερα προς την νεωτεραν ο πατηρ ημων πρεσβυτερος και ουδεις εστιν επι της γης ος εισελευσεται προς ημας ως καθηκει παση τη γη δευρο και ποτισωμεν τον πατερα ημων οινον και κοιμηθωμεν μετ αυτου και εξαναστησωμεν εκ του πατρος ημων σπερμα εποτισαν δε τον πατερα αυτων οινον εν τη νυκτι ταυτη και εισελθουσα η πρεσβυτερα εκοιμηθη μετα του πατρος αυτης την νυκτα εκεινην και ουκ ηδει εν τω κοιμηθηναι αυτην και αναστηναι εγενετο δε τη επαυριον και ειπεν η πρεσβυτερα προς την νεωτεραν ιδου εκοιμητην εχθες μετα του πατρος ημων ποτισωμεν αυτον οινον και την νυκτα ταυτην και εισελθουσα κοιμηθητι μετ αυτου και εξαναστησωμεν εκ του πατρος ημων σπερμα εποτισαν δε και εν τη νυκτι εκεινη τον πατερα αυτων οινον και εισελθουσα η νεωτερα εκοιμηθη μετα του πατρος αυτης και ουκ ηδει εν τω κοιμηθηναι αυτην και αναστηναι και συνελαβον αι δυο θυγατερες λωτ εκ του πατρος αυτων και ετεκεν η πρεσβυτερα υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου μωαβ λεγουσα εκ του πατρος μου ουτος πατηρ μωαβιτων εως της σημερον ημερας ετεκεν δε και η νεωτερα υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου αμμαν υιος του γενους μου

οὗτος πατήρ αμμανιτών ἕως τῆς σημερινῆς ἡμέρας καὶ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν ἀβραάμ εἰς γῆν πρὸς λίβαν καὶ ὤκησεν ἀνα μέσον καδῆς καὶ ἀνα μέσον σουρ καὶ παρώκησεν ἐν γεραροῖς εἶπεν δὲ ἀβραάμ περὶ σαρρας τῆς γυναίκος αὐτοῦ ὅτι ἀδελφῇ μου ἐστὶν ἐφοβήθη γὰρ εἶπειν ὅτι γυνὴ μου ἐστὶν μήποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως δι' αὐτὴν ἀπεστείλεν δὲ ἀβιμελὲχ βασιλεὺς γεραρῶν καὶ ἔλαβεν τὴν σάρραν καὶ εἰσηλθὲν ὁ θεὸς πρὸς ἀβιμελὲχ ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα καὶ εἶπεν ἰδοὺ σύ ἀποθνήσκεις περὶ τῆς γυναίκος ἧς ἔλαβες αὕτη δὲ ἐστὶν συνωκῆκυια ἀνδρὶ ἀβιμελὲχ δὲ οὐχ ἤφατο αὐτῆς καὶ εἶπεν κυριε ἔθνος ἀγνοοῦν καὶ δίκαιον ἀπολείς οὐκ αὐτὸς μοι εἶπεν ἀδελφῇ μου ἐστὶν καὶ αὐτῇ μοι εἶπεν ἀδελφὸς μου ἐστὶν ἐν καθάρᾳ καρδίᾳ καὶ ἐν δικαιοσυνῇ χειρῶν ἐποίησα τοῦτο εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς καθ' ὕπνον καγὼ ἐγνων ὅτι ἐν καθάρᾳ καρδίᾳ ἐποίησας τοῦτο καὶ ἐφείσαμην ἐγὼ σοὶ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν σὲ εἰς ἐμὲ ἔνεκεν τούτου οὐκ ἀφῆκα σὲ ἁψασθαι αὐτῆς νῦν δὲ ἀποδοῦ τὴν γυναῖκα τῷ ἀνθρώπῳ ὅτι προφῆτης ἐστὶν καὶ προσευξέται περὶ σοῦ καὶ ζήσῃ εἰ δὲ μὴ ἀποδίδως γινώθι ὅτι ἀποθάνῃ σύ καὶ πάντα τὰ σὰ καὶ ὠρῆρισεν ἀβιμελὲχ τὸ πρῶν καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν ἐφοβήθησαν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι σφοδρὰ καὶ ἐκάλεσεν ἀβιμελὲχ τὸν ἀβραάμ καὶ εἶπεν αὐτῷ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν μὴ τί ἡμάρτομεν εἰς σὲ ὅτι ἐπηγάγες ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἁμαρτίαν μεγάλην ἐργὼν ὁ οὐδεὶς ποιήσει πεποίηκας μοι εἶπεν δὲ ἀβιμελὲχ τῷ ἀβραάμ τί ἐνιδὼν ἐποίησας τοῦτο εἶπεν δὲ ἀβραάμ εἶπα γὰρ ἀρα οὐκ ἐστὶν θεοσεβεία ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐμὲ τε ἀποκτενοῦσιν ἔνεκεν τῆς γυναίκος μου καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀδελφῇ μου ἐστὶν ἐκ πατρὸς ἀλλ' οὐκ ἐκ μητρὸς ἐγενήθη δὲ μοι εἰς γυναῖκα ἐγένετο δὲ ἡνῖκα ἐξηγάγεν με ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου καὶ εἶπα αὕτη ταυτὴν τὴν δικαιοσύνην ποιήσεις ἐπ' ἐμὲ εἰς πάντα τόπον οὐ εἰάν εἰσελθῶμεν ἐκεῖ εἶπον ἐμὲ ὅτι ἀδελφὸς μου ἐστὶν ἔλαβεν δὲ ἀβιμελὲχ χίλια δίδραχμα πρόβατα καὶ μὸσχους καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ ἔδωκεν τῷ ἀβραάμ καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀβιμελὲχ τῷ ἀβραάμ ἰδοὺ ἡ γῆ μου ἐναντίον σου οὐ εἰάν σοι ἀρεσκῇ κατοικεῖ τῇ δὲ σάρρα εἶπεν ἰδοὺ δέδωκα χίλια δίδραχμα τῷ ἀδελφῷ σου ταῦτα ἐσθαι σοὶ εἰς τιμὴν τοῦ προσώπου σου καὶ πασὰς τὰς μετὰ σοῦ καὶ πάντα ἀληθεύσον προσηύξατο δὲ ἀβραάμ πρὸς τὸν θεόν καὶ ἰασατο ὁ θεὸς τὸν ἀβιμελὲχ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰς παιδίσκας αὐτοῦ καὶ ἐτεκον ὅτι συγκλείων συνεκλείσεν κυριὸς ἐξῶθεν πᾶσαν μητρὰν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀβιμελὲχ ἔνεκεν σαρρας τῆς γυναίκος ἀβραάμ καὶ κυριὸς ἐπεσκεψάτο τὴν σάρραν καθὰ εἶπεν καὶ ἐποίησεν κυριὸς τῇ σάρρᾳ καθὰ ἐλάλησεν καὶ συλλαβούσα ἐτεκεν σάρρα τῷ ἀβραάμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας εἰς τὸν καιρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ κυριὸς καὶ ἐκάλεσεν ἀβραάμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου αὐτῷ ὃν ἐτεκεν αὐτῷ σάρρα ἰσαακ περιετέμεν δὲ ἀβραάμ τὸν ἰσαακ τῇ ὀγδοῇ ἡμέρᾳ καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεὸς ἀβραάμ δὲ ἦν ἑκατὸν ἐτῶν ἡνῖκα ἐγένετο αὐτῷ ἰσαακ ὁ υἱὸς αὐτοῦ εἶπεν δὲ σάρρα γέλωτα μοι ἐποίησεν κυριὸς ὅς γάρ ἂν ἀκουσῇ συγχαίρεται μοι καὶ εἶπεν τίς ἀναγγελεῖ τῷ ἀβραάμ ὅτι ἠθλαζεῖ παιδίον σάρρα ὅτι ἐτεκον υἱὸν ἐν τῷ γῆρῳ μου καὶ ἠυξήθη τὸ παιδίον καὶ ἀπεγαλακτίσθη καὶ ἐποίησεν ἀβραάμ δοχὴν μεγάλην ἡ ἡμέρα ἀπεγαλακτίσθη ἰσαακ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἰδούσα δὲ σάρρα τὸν υἱὸν ἀγαρ τῆς αἰγυπτίας ὅς ἐγένετο τῷ ἀβραάμ παίζοντα

μετα ισαακ του υιου αυτης και ειπεν τω αβρααμ εκβαλε την παιδισκην ταυτην και τον υιον αυτης ου γαρ κληρονομησει ο υιος της παιδισκης ταυτης μετα του υιου μου ισαακ σκληρον δε εφανη το ρημα σφοδρα εναντιον αβρααμ περι του υιου αυτου ειπεν δε ο θεος τω αβρααμ μη σκληρον εστω το ρημα εναντιον σου περι του παιδιου και περι της παιδισκης παντα οσα εαν ειπη σοι σαρρα ακουε της φωνης αυτης οτι εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα και τον υιον δε της παιδισκης ταυτης εις εθνος μεγα ποιησω αυτον οτι σπερμα σον εστιν ανεστη δε αβρααμ το πρωι και ελαβεν αρτους και ασκον υδατος και εδωκεν αγαρ και επειθηκεν επι τον ωμον και το παιδιον και απεστειλεν αυτην απελθουσα δε επλανατο την ερημον κατα το φρεαρ του ορκου εξελιπεν δε το υδωρ εκ του ασκου και ερριψεν το παιδιον υποκατω μιας ελατης απελθουσα δε εκαυητο απεναντι αυτου μακροθεν ωσει τοξου βολην ειπεν γαρ ου μη ιδω τον θανατον του παιδιου μου και εκαυησεν απεναντι αυτου αναβοησαν δε το παιδιον εκλαυσεν εισηκουσεν δε ο θεος της φωνης του παιδιου εκ του τοπου ου ην και εκαλεσεν αγγελος του θεου την αγαρ εκ του ουρανου και ειπεν αυτη τι εστιν αγαρ μη φοβου επακηκοεν γαρ ο θεος της φωνης του παιδιου σου εκ του τοπου ου εστιν αναστηθι λαβε το παιδιον και κρατησον τη χειρι σου αυτο εις γαρ εθνος μεγα ποιησω αυτον και ανεωξεν ο θεος τους οφθαλμους αυτης και ειδεν φρεαρ υδατος ζωντος και επορευθη και επλησεν τον ασκον υδατος και εποτισεν το παιδιον και ην ο θεος μετα του παιδιου και ηυξηθη και κατωκησεν εν τη ερημω εγενετο δε τοξοτης και κατωκησεν εν τη ερημω τη φαραν και ελαβεν αυτω η μητηρ γυναικα εκ γης αιγυπτου εγενετο δε εν τω καιρω εκεινω και ειπεν αβιμελεχ και οχοζαθ ο νυμφαγωγος αυτου και φικολ ο αρχιστρατηγος της δυναμεως αυτου προς αβρααμ λεγων ο θεος μετα σου εν πασιν ος εαν ποιης νυν ουν ομοσον μοι τον θεον μη αδικησιν με μηδε το σπερμα μου μηδε το ονομα μου αλλα κατα την δικαιοσυνην ην εποιησα μετα σου ποιησεις μετ εμου και τη γη η συ παρωκησας εν αυτη και ειπεν αβρααμ εγω ομουμεν και ηλεγξεν αβρααμ τον αβιμελεχ περι των φρεατων του υδατος ων αφειλαντο οι παιδες του αβιμελεχ και ειπεν αυτω αβιμελεχ ουκ εγγων τις εποιησεν το πραγμα τουτο ουδε συ μοι απηγγειλας ουδε εγω ηκουσα αλλ η σημερον και ελαβεν αβρααμ προβατα και μοσχους και εδωκεν τω αβιμελεχ και διεθεντο αμφοτεροι διαθηκην και εστησεν αβρααμ επτα αμναδας προβατων μονας και ειπεν αβιμελεχ τω αβρααμ τι εισιν αι επτα αμναδες των προβατων τουτων ας εστησας μονας και ειπεν αβρααμ οτι τας επτα αμναδας ταυτας λημψη παρ εμου ινα ωσιν μοι εις μαρτυριον οτι εγω ωρυξα το φρεαρ τουτο δια τουτο επωνομασεν το ονομα του τοπου εκεινου φρεαρ ορκισμου οτι εκει ωμοσαν αμφοτεροι και διεθεντο διαθηκην εν τω φρεατι του ορκου ανεστη δε αβιμελεχ και οχοζαθ ο νυμφαγωγος αυτου και φικολ ο αρχιστρατηγος της δυναμεως αυτου και επεστρεψαν εις την γην των φυλιστιμ και εφυτευσεν αβρααμ αρουραν επι τω φρεατι του ορκου και επεκαλεσατο εκει το ονομα κυριου θεος αιωνιος παρωκησεν δε αβρααμ εν τη γη των φυλιστιμ ημερας πολλας και εγενετο μετα τα ρηματα ταυτα ο θεος επειραζεν τον αβρααμ και ειπεν προς αυτον αβρααμ αβρααμ ο δε ειπεν ιδου εγω και ειπεν λαβε τον υιον σου τον αγαπητον ον ηγαπησας τον ισαακ και πορευθητι εις την γην την υψηλην και ανενεγκον αυτον εκει εις ολοκαρπωσιν εφ

έν των ορεων ών αν σοι ειπω αναστας δε αβρααμ το πρωι επεσαζεν την ονον αυτου παρελαβεν δε μεθ έαυτου δυο παιδας και ισαακ τον υιον αυτου και σχισας ξυλα εις ολοκαρπωσιν αναστας επορευθη και ηλθεν επι τον τοπον όν ειπεν αυτω ό θεος τη ήμερα τη τριτη και αναβλεψας αβρααμ τοις οφθαλμοις ειδεν τον τοπον μακροθεν και ειπεν αβρααμ τοις παισιν αυτου καθισατε αυτου μετα της ονου εγω δε και το παιδαριον διελευσομεθα έως ώδε και προσκυνησαντες αναστρεψωμεν προς ύμας ελαβεν δε αβρααμ τα ξυλα της ολοκαρπωσεως και επεθηκεν ισαακ τω υιω αυτου ελαβεν δε και το πυρ μετα χειρα και την μαχαιραν και επορευθησαν οι δυο άμα ειπεν δε ισαακ προς αβρααμ τον πατερα αυτου ειπας πατερ ό δε ειπεν τι εστιν τεκνον λεγων ιδου το πυρ και τα ξυλα που εστιν το προβατον το εις ολοκαρπωσιν ειπεν δε αβρααμ ό θεος οψεται έαυτω προβατον εις ολοκαρπωσιν τεκνον πορευθεντες δε αμφοτεροι άμα ηλθον επι τον τοπον όν ειπεν αυτω ό θεος και ωκοδομησεν εκει αβρααμ θυσιαστηριον και επεθηκεν τα ξυλα και συμποδισας ισαακ τον υιον αυτου επεθηκεν αυτον επι το θυσιαστηριον επανω των ξυλων και εξετεινεν αβρααμ την χειρα αυτου λαβειν την μαχαιραν σφαζαι τον υιον αυτου και εκαλεσεν αυτον αγγελος κυριου εκ του ουρανου και ειπεν αυτω αβρααμ αβρααμ ό δε ειπεν ιδου εγω και ειπεν μη επιβαλης την χειρα σου επι το παιδαριον μηδε ποιησης αυτω μηδεν νυν γαρ εγνων ότι φοβη τον θεον συ και ουκ εφεισω του υιου σου του αγαπητου δι εμε και αναβλεψας αβρααμ τοις οφθαλμοις αυτου ειδεν και ιδου χριος έίς κατεχομενος εν φυτω σαβεκ των κερατων και επορευθη αβρααμ και ελαβεν τον χριον και ανηγκεν αυτον εις ολοκαρπωσιν αντι ισαακ του υιου αυτου και εκαλεσεν αβρααμ το ονομα του τοπου εκεινου κυριος ειδεν ίνα ειπωσιν σημερον εν τω ορει κυριος ωφθη και εκαλεσεν αγγελος κυριου τον αβρααμ δευτερον εκ του ουρανου λεγων κατ εμαυτου ωμοσα λεγει κυριος ου έινεκεν εποιησας το ρημα τουτο και ουκ εφεισω του υιου σου του αγαπητου δι εμε η μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω το σπερμα σου ως τους αστερας του ουρανου και ως την αμμον την παρα το χειλος της θαλασσης και κληρονομησει το σπερμα σου τας πολεις των ύπεναντιων και ενευλογηθησονται εν τω σπερματι σου παντα τα εθνη της γης ανθ ών ύπηκουσας της εμης φωνης απεστραφη δε αβρααμ προς τους παιδας αυτου και ανασταντες επορευθησαν άμα επι το φρεαρ του όρκου και κατωκησεν αβρααμ επι τω φρεατι του όρκου εγενετο δε μετα τα ρήματα ταυτα και ανηγγελη τω αβρααμ λεγοντες ιδου τετοκεν μελχα και αυτη υίους ναχωρ τω αδελφω σου τον ωξ πρωτοτοκον και τον βαυξ αδελφον αυτου και τον καμουηλ πατερα συρων και τον χασαδ και τον αζαι και τον φαλδας και τον ιεδλαφ και τον βαθουηλ και βαθουηλ εγεννησεν την ρεβεκκαν οκτω όυτοι υιοι ός ετεκεν μελχα τω ναχωρ τω αδελφω αβρααμ και ή παλλαχη αυτου ή ονομα ρημα ετεκεν και αυτη τον ταβεκ και τον γααμ και τον τοχος και τον μωχα εγενετο δε ή ζωη σαρρας ετη έκατον εικοσι έπτα και απεθανεν σαρρα εν πολει αρβοκ ή εστιν εν τω κοιλωματι άυτη εστιν χεβρων εν γη χαναν ηλθεν δε αβρααμ κοψασθαι σαρραν και πενήθησαι και ανεστη αβρααμ απο του νεκρου αυτου και ειπεν τοις υιοις χετ λεγων παροικος και παρεπιδημος εγω ειμι μεθ ύμων δοτε ουν μοι κτησιν ταφου μεθ ύμων και θαψω τον νεκρον μου απ εμου απεκριθησαν δε οι υιοι χετ προς αβρααμ λεγοντες μη κυριε

ακουσον δε ἡμων βασιλευς παρα θεου ει συ εν ἡμιν εν τοις εκλεκτοις μνημειοις ἡμων θαψον τον νεκρον σου ουδεις γαρ ἡμων το μνημειον αυτου κωλυσει απο σου του θαψαι τον νεκρον σου εκει αναστας δε αβρααμ προσεκυνησεν τω λαω της γης τοις υιοις χετ και ελαλησεν προς αυτους αβρααμ λεγων ει εχετε τη ψυχη υμων ωστε θαψαι τον νεκρον μου απο προσωπου μου ακουσατε μου και λαλησατε περι εμου εφρων τω του σααρ και δοτω μοι το σπηλαιον το διπλουν ὃ εστιν αυτω το ον εν μερει του αγρου αυτου αργυριου του αξιου δοτω μοι αυτο εν υμιν εις κτησιν μνημειου εφρων δε εκαθητο εν μεσω των υιων χετ αποκριθεις δε εφρων ὃ χετταιος προς αβρααμ ειπεν ακουοντων των υιων χετ και παντων των εισπορευομενων εις την πολιν λεγων παρ εμοι γενου κυριε και ακουσον μου τον αγρον και το σπηλαιον το εν αυτω σοι διδωμι εναντιον παντων των πολιτων μου δεδωκα σοι θαψον τον νεκρον σου και προσεκυνησεν αβρααμ εναντιον του λαου της γης και ειπεν τω εφρων εις τα ωτα του λαου της γης επειδη προς εμου ει ακουσον μου το αργυριον του αγρου λαβε παρ εμου και θαψω τον νεκρον μου εκει απεκριθη δε εφρων τω αβρααμ λεγων ουχι κυριε ακηκοα γη τετρακοσιων διδραχμων αργυριου ανα μεσον εμου και σου τι αν ειη τουτο συ δε τον νεκρον σου θαψον και ηκουσεν αβρααμ του εφρων και απεκατεστησεν αβρααμ τω εφρων το αργυριον ὃ ελαλησεν εις τα ωτα των υιων χετ τετρακοσια διδραχμα αργυριου δοκιμου εμποροις και εστη ὃ αγρος εφρων ὃς ην εν τω διπλω σπηλαιω ὃς εστιν κατα προσωπον μαμβρη ὃ αγρος και το σπηλαιον ὃ ην εν αυτω και παν δενδρον ὃ ην εν τω αγρω ὃ εστιν εν τοις ὁριοις αυτου κυκλω τω αβρααμ εις κτησιν εναντιον των υιων χετ και παντων των εισπορευομενων εις την πολιν μετα ταυτα εθαψεν αβρααμ σαρραν την γυναικα αυτου εν τω σπηλαιω του αγρου τω διπλω ὃ εστιν απεναντι μαμβρη ἡ αὕτη εστιν χεβρων εν τη γη χανανα και εκυρωθη ὃ αγρος και το σπηλαιον ὃ ην εν αυτω τω αβρααμ εις κτησιν ταφου παρα των υιων χετ και αβρααμ ην πρεσβυτερος προβεβηκως ἡμερων και κυριος ευλογησεν τον αβρααμ κατα παντα και ειπεν αβρααμ τω παιδι αυτου τω πρεσβυτερω της οικιας αυτου τω αρχοντι παντων των αυτου τις την χειρα σου ὑπο τον μηρον μου και εξορκιω σε κυριον τον θεον του ουρανου και τον θεον της γης ἵνα μη λαβης γυναικα τω υιω μου ισαακ απο των θυγατερων των χαναναιων μεθ ὧν εγω οικω εν αυτοις αλλα εις την γην μου ὃυ εγενομην πορευση και εις την φυλην μου και λημψη γυναικα τω υιω μου ισαακ εκειθεν ειπεν δε προς αυτον ὃ παις μηποτε ου βουλεται ἡ γυνη πορευθηναι μετ εμου οπισω εις την γην ταυτην αποστρεψω τον υιον σου εις την γην ὃθεν εξηλθες εκειθεν ειπεν δε προς αυτον αβρααμ προσεχε σεαυτω μη αποστρεψης τον υιον μου εκει κυριος ὃ θεος του ουρανου και ὃ θεος της γης ὃς ελαβεν με εκ του οικου του πατρος μου και εκ της γης ἧς εγενηθην ὃς ελαλησεν μοι και ωμοσεν μοι λεγων σοι δωσω την γην ταυτην και τω σπερματι σου αυτος αποστελει τον αγγελον αυτου εμπροσθεν σου και λημψη γυναικα τω υιω μου ισαακ εκειθεν εαν δε μη θελη ἡ γυνη πορευθηναι μετα σου εις την γην ταυτην καθαρος εση απο του ὅρκου τουτου μονον τον υιον μου μη αποστρεψης εκει και εθηκεν ὃ παις την χειρα αυτου ὑπο τον μηρον αβρααμ του κυριου αυτου και ωμοσεν αυτω περι του ῥηματος τουτου και ελαβεν ὃ παις δεκα καμηλους απο των καμηλων του κυριου αυτου και απο

παντων των αγαθων του κυριου αυτου μεθ' εαυτου και αναστας επο-
ρευθη εις την μεσοποταμειαν εις την πολιν ναχωρ και εκοιμισεν τας
καμηλους εξω της πολεως παρα το φρεαρ του υδατος το προς οψε
ήνικα εκπορευονται αι υδρευομεναι και ειπεν κυριε ο θεος του κυριου
μου αβρααμ ευοδωσον εναντιον εμου σημερον και ποιησον ελεος μετα
του κυριου μου αβρααμ ιδου εγω εστηκα επι της πηγης του υδατος αι
δε θυγατερες των οικουντων την πολιν εκπορευονται αντλησαι υδωρ
και εσται η παρθενος η αν εγω ειπω επικλινον την υδριαν σου ινα
πιω και ειπη μοι πие και τας καμηλους σου ποτιω εως αν παυσωνται
πινουσαι ταυτην ητοιμασας τω παιδι σου ισαακ και εν τω τω γνω-
σομαι οτι εποησας ελεος τω κυριω μου αβρααμ και εγενετο προ του
συντελεσαι αυτον λαλουντα εν τη διανοια και ιδου ρεβεκκα εξεπορευ-
ετο η τεχθεισα βαθουηλ υιω μελχας της γυναικος ναχωρ αδελφου δε
αβρααμ εχουσα την υδριαν επι των ωμων αυτης η δε παρθενος ην
καλη τη οψει σφοδρα παρθενος ην ανηρ ουκ εγνω αυτην καταβασα
δε επι την πηγην επλησεν την υδριαν και ανεβη επεδραμεν δε ο παις
εις συναντησιν αυτης και ειπεν ποτισον με μικρον υδωρ εκ της υδριας
σου η δε ειπεν πие κυριε και εσπευσεν και καθειλεν την υδριαν επι
τον βραχιονα αυτης και εποτισεν αυτον εως επαυσατο πινων και ειπεν
και ταις καμηλοις σου υδρευσομαι εως αν πασαι πιωσιν και εσπευσεν
και εξεκενωσεν την υδριαν εις το ποτιστηριον και εδραμεν επι το
φρεαρ αντλησαι και υδρευσατο πασαις ταις καμηλοις ο δε ανθρωπος
κατεμανθανεν αυτην και παρεσιωπα του γνωσαι ει ευοδωκεν κυριος
την οδον αυτου η ου εγενετο δε ήνικα επαυσαντο πασαι αι καμηλοι
πινουσαι ελαβεν ο ανθρωπος ενωτια χρυσα ανα δραχμην ολκης και
δυο ψελια επι τας χειρας αυτης δεκα χρυσων ολχη αυτων και επη-
ρωτησεν αυτην και ειπεν θυγατηρ τινος ει αναγγειλον μοι ει εστιν
παρα τω πατρι σου τοπος ήμιν καταλυσαι και ειπεν αυτω θυγατηρ
βαθουηλ ειμι εγω του μελχας ον ετεκεν τω ναχωρ και ειπεν αυτω
και αχυρα και χορτασματα πολλα παρ ήμιν και τοπος του καταλυσαι
και ευδοκησας ο ανθρωπος προσεκυνησεν κυριω και ειπεν ευλογη-
τος κυριος ο θεος του κυριου μου αβρααμ ος ουκ εγκατελιπεν την
δικαιοσυνην αυτου και την αληθειαν απο του κυριου μου εμε ευο-
δωκεν κυριος εις οικον του αδελφου του κυριου μου και δραμωσα
η παις απηγγειλεν εις τον οικον της μητρος αυτης κατα τα ρήματα
ταυτα τη δε ρεβεκκα αδελφος ην ω ονομα λαβαν και εδραμεν λαβαν
προς τον ανθρωπον εξω επι την πηγην και εγενετο ήνικα ειδεν τα ε-
νωτια και τα ψελια επι τας χειρας της αδελφης αυτου και οτε ηκουσεν
τα ρήματα ρεβεκκας της αδελφης αυτου λεγουσης ουτως λελαληκεν
μοι ο ανθρωπος και ηλθεν προς τον ανθρωπον εστηκοτος αυτου επι
των καμηλων επι της πηγης και ειπεν αυτω δευρο εισελθε ευλογητος
κυριος ινα τι εστηκας εξω εγω δε ητοιμακα την οικιαν και τοπον ταις
καμηλοις εισηλθεν δε ο ανθρωπος εις την οικιαν και απεσαξεν τας
καμηλους και εδωκεν αχυρα και χορτασματα ταις καμηλοις και υδωρ
νιψασθαι τοις ποσιν αυτου και τοις ποσιν των ανδρων των μετ αυτου
και παρεθηκεν αυτοις αρτους φαγειν και ειπεν ου μη φαγω εως του
λαλησαι με τα ρήματα μου και ειπαν λαλησον και ειπεν παις αβρααμ
εγω ειμι κυριος δε ευλογησεν τον κυριον μου σφοδρα και υψωθη και
εδωκεν αυτω προβατα και μοσχους αργυριον και χρυσιον παιδας και
παιδισκας καμηλους και ονους και ετεκεν σαρρα η γυνη του κυριου

μου υιον ένα τω κυριω μου μετα το γηρασαι αυτον και εδωκεν αυτα
όσα ην αυτω και ώρκισεν με ό κυριος μου λεγων ου λημψη γυναικα
τω υιω μου απο των θυγατερων των χαναναιων εν όις εγω παροικω
εν τη γη αυτων αλλ η εις τον οικον του πατρος μου πορευση και εις
την φυλην μου και λημψη γυναικα τω υιω μου εκειθεν ειπα δε τω κυ-
ριω μου μηποτε ου πορευσεται ή γυνη μετ εμου και ειπεν μοι κυριος
ώ ευηρεσθησα εναντιον αυτου αυτος αποστελει τον αγγελον αυτου
μετα σου και ευοδωσει την όδον σου και λημψη γυναικα τω υιω μου
εκ της φυλης μου και εκ του οικου του πατρος μου τοτε αθως εση
απο της αρας μου ήνικα γαρ εαν ελθης εις την εμην φυλην και μη σοι
δωσιν και εση αθως απο του όρκισμου μου και ελθων σημερον επι
την πηγην ειπα κυριε ό θεος του κυριου μου αβρααμ ει συ ευοδοις
την όδον μου ήν νυν εγω πορευομαι επ αυτην ιδου εγω εφεστηκα επι
της πηγης του ύδατος και αι θυγατερες των ανθρωπων της πολεως
εξελευσονται ύδρευσασθαι ύδωρ και εσται ή παρθενος ή αν εγω ειπω
ποτισον με μικρον ύδωρ εκ της ύδριας σου και ειπη μοι και συ πие και
τας καμηλους σου ύδρευσομαι αυτη ή γυνη ήν ήτοιμασεν κυριος τω
έαυτου थेραποντι ισαακ και εν τούτω γνωσσομαι ότι πεποιηκας ελεος
τω κυριω μου αβρααμ και εγενετο προ του συντελεσαι με λαλουντα
εν τη διανοια ευθυς ρεβεκκα εξεπορευετο εχουσα την ύδριαν επι των
ωμων και κατεβη επι την πηγην και ύδρευσατο ειπα δε αυτη ποτισον
με και σπευσασα καθειλεν την ύδριαν αυτης αφ έαυτης και ειπεν πие
συ και τας καμηλους σου ποτιω και επιον και τας καμηλους μου επο-
τισεν και ηρωτησα αυτην και ειπα τινος ει θυγατηρ ή δε εφη θυγατηρ
βαθουηλ ειμι του υιου ναχωρ όν ετεκεν αυτω μελχα και περιεθηκα
αυτη τα ενωτια και τα φελια περι τας χειρας αυτης και ευδοκησας
προσεκυνησα κυριω και ευλογησα κυριον τον θεον του κυριου μου
αβρααμ ός ευοδωσεν μοι εν όδω αληθειας λαβειν την θυγατερα του
αδελφου του κυριου μου τω υιω αυτου ει ουν ποιειτε ύμεις ελεος
και δικαιοσυνην προς τον κυριον μου απαγγειλατε μοι ει δε μη απαγ-
γειλατε μοι ίνα επιστρεψω εις δεξιαν η εις αριστεραν αποκριθεις δε
λαβαν και βαθουηλ ειπαν παρα κυριου εξηλθεν το προσταγμα τουτο
ου δυνησομεθα ουν σοι αντειπειν κακον καλω ιδου ρεβεκκα ενωπιον
σου λαβων αποτρεχε και εστω γυνη τω υιω του κυριου σου καθα ε-
λαλησεν κυριος εγενετο δε εν τω ακουσαι τον παιδα τον αβρααμ των
ρήματων τουτων προσεκυνησεν επι την γην κυριω και εξενεγκας ό
παις σκευη αργυρα και χρυσα και ίματισμον εδωκεν ρεβεκκα και δωρα
εδωκεν τω αδελφω αυτης και τη μητρι αυτης και εφαγον και επιον
αυτος και οι ανδρες οι μετ αυτου οντες και εκοιμηθησαν και αναστας
πρωι ειπεν εκπεμψατε με ίνα απελθω προς τον κυριον μου ειπαν δε οι
αδελφοι αυτης και ή μητηρ μεινατω ή παρθενος μεθ ήμων ήμερας ώσει
δεκα και μετα ταυτα απελευσεται ό δε ειπεν προς αυτους μη κατεχετε
με και κυριος ευοδωσεν την όδον μου εκπεμψατε με ίνα απελθω προς
τον κυριον μου οι δε ειπαν καλεσωμεν την παιδα και ερωτησωμεν
το στομα αυτης και εκαλεσαν ρεβεκκαν και ειπαν αυτη πορευση μετα
του ανθρωπου τουτου ή δε ειπεν πορευσομαι και εξεπεμψαν ρεβεκκαν
την αδελphen αυτων και τα ύπαρχοντα αυτης και τον παιδα τον αβρααμ
και τους μετ αυτου και ευλογησαν ρεβεκκαν την αδελphen αυτων και
ειπαν αυτη αδελφη ήμων ει γινου εις χιλιαδας μυριαδων και κληρο-
νομησάτω το σπερμα σου τας πολεις των ύπεναντιων αναστασα δε

ρεβεκκα και αι αβραι αυτης επεβησαν επι τας καμηλους και επορευθησαν μετα του ανθρωπου και αναλαβων ο παις την ρεβεκκαν απηλθεν ισαακ δε επορευετο δια της ερημου κατα το φρεαρ της ορασεως αυτος δε κατωκει εν τη γη τη προς λιβια και εξηλθεν ισαακ αδολεσχησαι εις το πεδιον το προς δειλης και αναβλειψας τοις οφθαλμοις ειδεν καμηλους ερχομενας και αναβλειψασα ρεβεκκα τοις οφθαλμοις ειδεν τον ισαακ και κατεπηδησεν απο της καμηλου και ειπεν τω παιδι τις εστιν ο ανθρωπος εκεινος ο πορευομενος εν τω πεδιω εις συναντησιν ημιν ειπεν δε ο παις ουτος εστιν ο κυριος μου η δε λαβουσα το θεριστρον περιεβαλετο και διηγησατο ο παις τω ισαακ παντα τα ρηματα α εποιησεν εισηλθεν δε ισαακ εις τον οικον της μητρος αυτου και ελαβεν την ρεβεκκαν και εγενετο αυτου γυνη και ηγαπησεν αυτην και παρεκληθη ισαακ περι σαρρας της μητρος αυτου προσθεμενος δε αβρααμ ελαβεν γυναικα η ονομα χεττουρα ετεκεν δε αυτω τον ζεμραν και τον ιεξαν και τον μαδαν και τον μαδιαμ και τον ιεσβοκ και τον σωυε ιεξαν δε εγεννησεν τον σαβα και τον θαιμαν και τον δαιδαν υιοι δε δαιδαν εγενοντο ραγουηλ και ναβδεηλ και ασσουριμ και λατουσιμ και λωωμιμ υιοι δε μαδιαμ γαιφα και αφερ και ενωχ και αβιρα και ελραγα παντες ουτοι ησαν υιοι χεττουρας εδωκεν δε αβρααμ παντα τα υπαρχοντα αυτου ισαακ τω υιω αυτου και τοις υιοις των παλλακων αυτου εδωκεν αβρααμ δοματα και εξαπεστειλεν αυτους απο ισαακ του υιου αυτου ετι ζωντος αυτου προς ανατολας εις γην ανατολων ταυτα δε τα ετη ημερων ζωης αβρααμ οσα εζησεν εκατον εβδομηκοντα πεντε ετη και εκλιπων απεθανεν αβρααμ εν γηρει καλω πρεσβυτης και πληρης ημερων και προσετεθη προς τον λαον αυτου και εθαψαν αυτον ισαακ και ισμαηλ οι υιοι αυτου εις το σπηλαιον το διπλουν εις τον αγρον εφρων του σααρ του χετταιου ο εστιν απεναντι μαμβρη τον αγρον και το σπηλαιον ο εκτησατο αβρααμ παρα των υιων χετ εκει εθαψαν αβρααμ και σαρραν την γυναικα αυτου εγενετο δε μετα το αποθανειν αβρααμ ευλογησεν ο θεος ισαακ τον υιον αυτου και κατωκησεν ισαακ παρα το φρεαρ της ορασεως αυται δε αι γενεσεις ισμαηλ του υιου αβρααμ ον ετεκεν αгар η παιδισκη σαρρας τω αβρααμ και ταυτα τα ονοματα των υιων ισμαηλ κατ ονομα των γενεων αυτου πρωτοτοκος ισμαηλ ναβαιωθ και κηδαρ και ναβδεηλ και μασσαμ και μασμα και ιδουμα και μασση και χοδδαδ και θαιμαν και ιετουρ και ναφες και χεδμα ουτοι εισιν οι υιοι ισμαηλ και ταυτα τα ονοματα αυτων εν ταις σκηναις αυτων και εν ταις επαυλεσιν αυτων δωδεκα αρχοντες κατα εθνη αυτων και ταυτα τα ετη της ζωης ισμαηλ εκατον τριακοντα επτα ετη και εκλιπων απεθανεν και προσετεθη προς το γενοσ αυτου κατωκησεν δε απο ευιλατ εως σουρ η εστιν κατα προσωπον αιγυπτου εως ελθειν προς ασσυριους κατα προσωπον παντων των αδελφων αυτου κατωκησεν και αυται αι γενεσεις ισαακ του υιου αβρααμ αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ ην δε ισαακ ετων τεσσαρακοντα οτε ελαβεν την ρεβεκκαν θυγατερα βαθουηλ του συρου εκ της μεσοποταμιας αδελφην λαβαν του συρου εαυτω γυναικα εδειτο δε ισαακ κυριου περι ρεβεκκας της γυναικος αυτου οτι στειρα ην επηκουσεν δε αυτου ο θεος και ελαβεν εν γαστρι ρεβεκκα η γυνη αυτου εσχιρτων δε τα παιδια εν αυτη ειπεν δε ει ουτως μοι μελλει γινεσθαι ινα τι μοι τουτο επορευθη δε πυθεσθαι παρα κυριου και ειπεν κυριος αυτη δυο εθνη εν τη γαστρι σου εισιν και δυο λαοι εκ της κοιλιας σου διασταλησονται και λαος λαου υπε-

ρεξει και ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι και επληρωθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην και τηδε ην διδυμα εν τη κοιλια αυτης εξηλθεν δε ο υιος ο πρωτοτοκος πυρρακης ολος ωσει δορα δασυς επωνομασεν δε το ονομα αυτου ησαι και μετα τουτο εξηλθεν ο αδελφος αυτου και η χειρ αυτου επειλημμενη της πτερνης ησαι και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιακωβ ισαακ δε ην ετων εξηκοντα οτε ετεκεν αυτους ρεβεκκα ηυξηθησαν δε οι νεανισκοι και ην ησαι ανθρωπος ειδως κυνηγειν αγροικος ιακωβ δε ην ανθρωπος απλαστος οικων οικιαν ηγαπησεν δε ισαακ τον ησαι οτι η θηρα αυτου βρωσις αυτω ρεβεκκα δε ηγαπα τον ιακωβ ηψησεν δε ιακωβ έψεμα ηλθεν δε ησαι εκ του πεδιου εκλειπων και ειπεν ησαι τω ιακωβ γευσον με απο του έψεματος του πυρρου τουτου οτι εκλειπω δια τουτο εκληθη το ονομα αυτου εδωμ ειπεν δε ιακωβ τω ησαι αποδου μοι σημερον τα πρωτοτοκια σου εμοι ειπεν δε ησαι ιδου εγω πορευομαι τελευταν και ινα τι μοι ταυτα τα πρωτοτοκια και ειπεν αυτω ιακωβ ομοσον μοι σημερον και ωμοσεν αυτω απεδοδο δε ησαι τα πρωτοτοκια τω ιακωβ ιακωβ δε εδωκεν τω ησαι αρτον και έψεμα φακον και εφαγεν και ειπεν και αναστας ωχετο και εφωλισεν ησαι τα πρωτοτοκια εγενετο δε λιμος επι της γης χωρις του λιμου του προτερον ος εγενετο εν τω χρονω τω αβρααμ επορευθη δε ισαακ προς αβιμελεχ βασιλεα φυλιστιμ εις γεραρα ωφθη δε αυτω κυριος και ειπεν μη καταβης εις αιγυπτον κατοικησον δε εν τη γη η αν σοι ειπω και παροικει εν τη γη ταυτη και εσομαι μετα σου και ευλογησω σε σοι γαρ και τω σπερματι σου δωσω πασαν την γην ταυτην και στησω τον ορκον μου ον ωμοσα αβρααμ τω πατρι σου και πληθυνω το σπερμα σου ως τους αστερας του ουρανου και δωσω τω σπερματι σου πασαν την γην ταυτην και ενευλογηθησονται εν τω σπερματι σου παντα τα εθνη της γης ανθ' ων υπηκουσεν αβρααμ ο πατηρ σου της εμης φωνης και εφυλαξεν τα προσταγματα μου και τας εντολας μου και τα δικαιωματα μου και τα νομιμα μου και κατωκησεν ισαακ εν γεραροις επηρωτησαν δε οι ανδρες του τοπου περι ρεβεκκας της γυναικος αυτου και ειπεν αδελφη μου εστιν εφοβηθη γαρ ειπειν οτι γυνη μου εστιν μηποτε αποκτεινωσιν αυτον οι ανδρες του τοπου περι ρεβεκκας οτι ωραια τη οψει ην εγενετο δε πολυχρονιος εκει παρακυψας δε αβιμελεχ ο βασιλευς γεραρων δια της θυριδος ειδεν τον ισαακ παιζοντα μετα ρεβεκκας της γυναικος αυτου εκαλεσεν δε αβιμελεχ τον ισαακ και ειπεν αυτω αρα γε γυνη σου εστιν τι οτι ειπας αδελφη μου εστιν ειπεν δε αυτω ισαακ ειπα γαρ μηποτε αποθανω δι αυτην ειπεν δε αυτω αβιμελεχ τι τουτο εποιησας ημιν μικρου εκοιμηθη τις του γενους μου μετα της γυναικος σου και επηγαγες εφ' ημας αγνοιαν συνεταξεν δε αβιμελεχ παντι τω λαω αυτου λεγων πας ο άπτομενος του ανθρωπου τουτου η της γυναικος αυτου θανατου ενοχος εσται εσπειρεν δε ισαακ εν τη γη εκεινη και ευρεν εν τω ενιαυτω εκεινω έκασοστευουσαν κριθην ευλογησεν δε αυτον κυριος και υψωθη ο ανθρωπος και προβαιων μειζων εγινετο έως ου μεγας εγενετο σφοδρα εγενετο δε αυτω κτηνη προβατων και κτηνη βοων και γεωργια πολλα εξηλωσαν δε αυτον οι φυλιστιμ και παντα τα φρεατα ά ωρυξαν οι παιδες του πατρος αυτου εν τω χρονω του πατρος αυτου ενεφραξαν αυτα οι φυλιστιμ και επλησαν αυτα γης ειπεν δε αβιμελεχ προς ισαακ απελθε αφ' ημων οτι δυνατωτερος ημων εγενου σφοδρα και απηλθεν εκειθεν ισαακ και κατελυσεν εν τη φαραγγι γεραρων και κατωκησεν

εκει και παλιν ισαακ ωρυζεν τα φρεατα του ύδατος ά ωρυζαν οι παιδες αβρααμ του πατρος αυτου και ενεφραξαν αυτα οι φυλιστιιμ μετα το αποθανειν αβρααμ τον πατερα αυτου και επωνομασεν αυτοις ονοματα κατα τα ονοματα ά επωνομασεν αβρααμ ο πατηρ αυτου και ωρυζαν οι παιδες ισαακ εν τη φαραγγι γεραρων και έυρον εκει φρεαρ ύδατος ζωντος και εμαχεσαντο οι ποιμενες γεραρων μετα των ποιμενων ισαακ φασκοντες αυτων ειναι το ύδωρ και εκαλεσεν το ονομα του φρεατος αδικια ηδικησαν γαρ αυτον απαραις δε ισαακ εκειθεν ωρυζεν φρεαρ έτερον εκρινοντο δε και περι εκεινου και επωνομασεν το ονομα αυτου εχθρια απαραις δε εκειθεν ωρυζεν φρεαρ έτερον και ουκ εμαχεσαντο περι αυτου και επωνομασεν το ονομα αυτου ευρυχωρια λεγων διοτι νυν επλατυνεν κυριος ήμιν και ηυξησεν ήμας επι της γης ανεβη δε εκειθεν επι το φρεαρ του όρκου και ωφθη αυτω κυριος εν τη νυκτι εκεινη και ειπεν εγω ειμι ο θεος αβρααμ του πατρος σου μη φοβου μετα σου γαρ ειμι και ηυλογηκα σε και πληθυνω το σπερμα σου δια αβρααμ τον πατερα σου και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον και επεκαλεσατο το ονομα κυριου και επηξεν εκει την σκηνην αυτου ωρυζαν δε εκει οι παιδες ισαακ φρεαρ και αβιμελεχ επορευθη προς αυτον απο γεραρων και οχοζαθ ό νυμφαγωγος αυτου και φικολ ό αρχιστρατηγος της δυναμειως αυτου και ειπεν αυτοις ισαακ ίνα τι ηλθατε προς με ύμεις δε εμισησατε με και απεστειλατε με αφ ύμων και ειπαν ιδοντες έωρακαμεν ότι ην κυριος μετα σου και ειπαμεν γενεσθω αρα ανα μεσον ήμων και ανα μεσον σου και διαθησομεθα μετα σου διαθηκην μη ποιησιν μεθ ήμων κακον καθοτι ήμεις σε ουκ εβδελυξαμεθα και όν τροπον εχρησαμεθα σοι καλως και εξαπεστειλαμεν σε μετ ειρηνης και νυν συ ευλογητος ύπο κυριου και εποιησεν αυτοις δοχην και εφαγον και επιον και ανασταντες το πρωι ωμοσαν ανθρωπος τω πλησιον αυτου και εξαπεστειλεν αυτους ισαακ και απωχοντο απ αυτου μετα σωτηριας εγενετο δε εν τη ήμερα εκεινη και παραγενομενοι οι παιδες ισαακ απηγγειλαν αυτω περι του φρεατος ου ωρυζαν και ειπαν ουκ έυρομεν ύδωρ και εκαλεσεν αυτο όρκος δια τουτο ονομα τη πολει φρεαρ όρκου έως της σημερον ήμερας ην δε ησαι ετων τεσσαρακοντα και ελαβεν γυναικα ιουδιν την θυγατερα βεηρ του χετταιου και την βασεμμαιθ θυγατερα αιλων του ευαιου και ησαν εριζουσαι τω ισαακ και τη ρεβεκκα εγενετο δε μετα το γηρασαι ισαακ και ημβλυνθησαν οι οφθαλμοι αυτου του όραν και εκαλεσεν ησαι τον υιον αυτου τον πρεσβυτερον και ειπεν αυτω υιε μου και ειπεν ιδου εγω και ειπεν ιδου γεγηρακα και ου γινωσκω την ήμεραν της τελευτης μου νυν ουν λαβε το σκευος σου την τε φαρετραν και το τοξον και εξελθε εις το πεδιον και θηρευσον μοι θηραν και ποιησον μοι εδεσματα ως φιλω εγω και ενεγκε μοι ίνα φαγω όπως ευλογηση σε ή ψυχη μου πριν αποθανειν με ρεβεκκα δε ηκουσεν λαλουντος ισαακ προς ησαι τον υιον αυτου επορευθη δε ησαι εις το πεδιον θηρευσαι θηραν τω πατρι αυτου ρεβεκκα δε ειπεν προς ιακωβ τον υιον αυτης τον ελασσω ιδε εγω ηκουσα του πατρος σου λαλουντος προς ησαι τον αδελφον σου λεγοντος ενεγκον μοι θηραν και ποιησον μοι εδεσματα και φαγων ευλογησω σε εναντιον κυριου προ του αποθανειν με νυν ουν υιε ακουσον μου καθα εγω σοι εντελλομαι και πορευθεις εις τα προβατα λαβε μοι εκειθεν δυο εριφους άπαλους και καλους και ποιησω αυτους εδεσματα τω πατρι σου ως φιλει και εισοισεις τω πατρι σου και φα-

γεται ὁπως εὐλογησῃ σε ὁ πατήρ σου προ τοῦ ἀποθάνειν αὐτον εἶπεν
δε ἰακώβ πρὸς ρεβέκκαν τὴν μητέρα αὐτου ἐστὶν ἡσαὺ ὁ ἀδελφός μου
ἀνὴρ δάσους ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λείος μὴ ποτε ψηλαφῇ με ὁ πατήρ μου καὶ
ἐσομαι ἐναντίον αὐτου ὡς καταφρονῶν καὶ ἐπαῶ ἐπ' ἐμαυτον κατα-
ραν καὶ οὐκ εὐλογίαν εἶπεν δὲ αὐτῷ ἡ μήτηρ ἐπ' ἐμὲ ἡ καταρά σου
τεκνον μόνον ὑπακούσον τῆς φωνῆς μου καὶ πορευθεὶς ἐνεγκέ μοι
πορευθεὶς δὲ ἐλάβεν καὶ ἠνεγκεν τὴν μητέρα καὶ ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐ-
του ἐδεσμάτα καθὰ ἐφίλει ὁ πατήρ αὐτου καὶ λαβούσα ρεβέκκα τὴν
στολὴν ἡσαὺ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν καλὴν ἢ τὴν παρ
αὐτῆς ἐν τῷ οἴκῳ ἐνεδύσεν ἰακώβ τὸν υἱόν αὐτῆς τὸν νεώτερον καὶ τὰ
δερμάτα τῶν ἐριφῶν περιεθήκεν ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτου καὶ ἐπὶ τὰ
γυμνα τοῦ τραχήλου αὐτου καὶ ἔδωκεν τὰ ἐδεσμάτα καὶ τοὺς ἄρτους
ὅους ἐποίησεν εἰς τὰς χεῖρας ἰακώβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ εἰσηνεγκεν τῷ
πατρὶ αὐτου εἶπεν δὲ πατέρ ὁ δὲ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ τίς εἰ σύ τεκνον καὶ
εἶπεν ἰακώβ τῷ πατρὶ αὐτου ἐγὼ ἡσαὺ ὁ πρωτοτοκός σου ἐποίησα
καθὰ ἐλάλησας μοι ἀνάστας καθίσον καὶ φάγε τῆς θήρας μου ὁπως
εὐλογῇ με ἡ ψυχὴ σου εἶπεν δὲ ἰσαὰκ τῷ υἱῳ αὐτου τί τοῦτο ὁ ταχὺ
ἔυρες ὦ τεκνον ὁ δὲ εἶπεν ὁ παρεδῶκεν κυριὸς ὁ θεὸς σου ἐναντίον
μου εἶπεν δὲ ἰσαὰκ τῷ ἰακώβ ἐγγίσον μοι καὶ ψηλαφῶ σε τεκνον εἰ
σύ εἰ ὁ υἱός μου ἡσαὺ ἢ οὐ ἠγγίσεν δὲ ἰακώβ πρὸς ἰσαὰκ τὸν πατέρα
αὐτου καὶ ἐψηλαφῆσεν αὐτον καὶ εἶπεν ἡ μὲν φωνὴ φωνὴ ἰακώβ αἱ δὲ
χεῖρες χεῖρες ἡσαὺ καὶ οὐκ ἐπεγνώ αὐτον ἦσαν γὰρ αἱ χεῖρες αὐτου
ὡς αἱ χεῖρες ἡσαὺ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτου δάσειαι καὶ ἡυλογῇσεν αὐτον
καὶ εἶπεν σύ εἰ ὁ υἱός μου ἡσαὺ ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ καὶ εἶπεν προσάγαγε
μοι καὶ φαγομαὶ ἀπο τῆς θήρας σου τεκνον ἵνα εὐλογῇ σε ἡ ψυχὴ
μου καὶ προσήγαγεν αὐτῷ καὶ ἐφαγεν καὶ εἰσηνεγκεν αὐτῷ οἶνον καὶ
ἐπιεν καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰσαὰκ ὁ πατήρ αὐτου ἐγγίσον μοι καὶ φιλήσον
με τεκνον καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτον καὶ ὠσφρανθὴ τὴν ὁσμήν τῶν
ἱματίων αὐτου καὶ ἡυλογῇσεν αὐτον καὶ εἶπεν ἰδοὺ ὁσμή τοῦ υἱοῦ μου
ὡς ὁσμή ἀγροῦ πληροῦς ὃν ἡυλογῇσεν κυριὸς καὶ δῶη σοὶ ὁ θεὸς ἀπο
τῆς δροσσοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπο τῆς πλοτῆτος τῆς γῆς καὶ πληθὺς
σίτου καὶ οἶνου καὶ δουλεύσασθαι σοὶ ἔθνη καὶ προσκυνήσουσιν
σοὶ ἀρχόντες καὶ γίνου κυριὸς τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ προσκυνήσου-
σιν σοὶ ὁὖ υἱοὶ τοῦ πατρος σου ὁ καταρωμένος σε ἐπικαταράτος ὁ
δὲ εὐλογῶν σε εὐλογημένος καὶ ἐγενετο μετὰ τὸ παύσασθαι ἰσαὰκ
εὐλογούντα ἰακώβ τὸν υἱόν αὐτου καὶ ἐγενετο ὡς ἐξηλθεν ἰακώβ ἀπο
προσώπου ἰσαὰκ τοῦ πατρος αὐτου καὶ ἡσαὺ ὁ ἀδελφός αὐτου ἦλθεν
ἀπο τῆς θήρας καὶ ἐποίησεν καὶ αὐτὸς ἐδεσμάτα καὶ προσήνεγκεν τῷ
πατρὶ αὐτου καὶ εἶπεν τῷ πατρὶ ἀνάστητω ὁ πατήρ μου καὶ φάγετω
τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτου ὁπως εὐλογῇ με ἡ ψυχὴ σου καὶ εἶπεν
αὐτῷ ἰσαὰκ ὁ πατήρ αὐτου τίς εἰ σύ ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ εἰμὶ ὁ υἱός σου
ὁ πρωτοτοκός ἡσαὺ ἐξεστὴ δὲ ἰσαὰκ ἐκστασὶν μεγάλῃ σφοδρᾷ καὶ
εἶπεν τίς οὖν ὁ θηρεύσας μοι θήραν καὶ εἰσηνεγκας μοι καὶ ἐφαγον
ἀπο πάντων προ τοῦ σε ἐλθεῖν καὶ ἡυλογῇσά αὐτον καὶ εὐλογημένος
ἐστὼ ἐγενετο δὲ ἡνίκα ἤκουσεν ἡσαὺ τὰ ῥήματα ἰσαὰκ τοῦ πατρος
αὐτου ἀνεβόησεν φωνὴν μεγάλῃν καὶ πικρὰν σφοδρᾷ καὶ εἶπεν εὐλο-
γῇσόν δὴ καμὲ πατέρ εἶπεν δὲ αὐτῷ ἐλθὼν ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου
ἐλάβεν τὴν εὐλογίαν σου καὶ εἶπεν δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτου
ἰακώβ ἐπερνήκεν γὰρ με ἤδη δεύτερον τοῦτο τὰ τέ πρωτοτοκία μου
εἰλῆφεν καὶ νῦν εἰλῆφεν τὴν εὐλογίαν μου καὶ εἶπεν ἡσαὺ τῷ πατρὶ

αυτου ουχ ὑπελιπω μοι ευλογιαν πατερ αποκριθεις δε ισαακ ειπεν τω ησαι ει κυριον αυτον εποιησα σου και παντας τους αδελφους αυτου εποιησα αυτου οικετας σιτω και οινω εστηρισα αυτον σοι δε τι ποιησω τεκνον ειπεν δε ησαι προς τον πατερα αυτου μη ευλογια μια σοι εστιν πατερ ευλογησον δη καμε πατερ κατανουχθεντος δε ισαακ ανεβोधησεν φωνην ησαι και εκλαυσεν αποκριθεις δε ισαακ ὁ πατηρ αυτου ειπεν αυτω ιδου απο της πιστητος της γης εσται ἡ κατοικησις σου και απο της δροσου του ουρανου ανωθεν και επι τη μαχαيره σου ζηση και τω αδελφω σου δουλευσεις εσται δε ἡνικα εαν καθελης και εκλυσεις τον ζυγον αυτου απο του τραχηλου σου και ενεκοτει ησαι τω ιακωβ περι της ευλογιας ἡς ευλογησεν αυτον ὁ πατηρ αυτου ειπεν δε ησαι εν τη διανοια εγγισατωσαν ἅι ἡμεραι του πενήτους του πατρος μου ἵνα αποκτεινω ιακωβ τον αδελφον μου απηγγελη δε ρεβεκκα τα ῥήματα ησαι του υιου αυτης του πρεσβυτερου και πεμφασα εκαλεσεν ιακωβ τον υιον αυτης τον νεωτερον και ειπεν αυτω ιδου ησαι ὁ αδελφος σου απειλει σοι του αποκτειναι σε νυν ουν τεκνον ακουσουν μου της φωνης και αναστας αποδραθι εις την μεσοποταμιαν προς λαβαν τον αδελφον μου εις χαρραν και οικησον μετ αυτου ἡμερας τινας ἕως του αποστρεψαι τον θυμον και την οργην του αδελφου σου απο σου και επιλαθηται ἃ πεποιηκας αυτω και αποστείλασα μεταπεμψομαι σε εκειθεν μηποτε ατεκνωθω απο των δυο ὑμων εν ἡμερα μια ειπεν δε ρεβεκκα προς ισαακ προσωχθικα τη ζωη μου δια τας θυγατερας των ὑιων χετ ει λημψεται ιακωβ γυναικα απο των θυγατερων της γης ταυτης ἵνα τι μοι ζην προσκαλεσαμενος δε ισαακ τον ιακωβ ευλογησεν αυτον και ενετειλατο αυτω λεγων ου λημψη γυναικα εκ των θυγατερων χαναν αναστας αποδραθι εις την μεσοποταμιαν εις τον οικον βαθουηλ του πατρος της μητρος σου και λαβε σεαυτω εκειθεν γυναικα εκ των θυγατερων λαβαν του αδελφου της μητρος σου ὁ δε θεος μου ευλογησαι σε και αυξησαι σε και πληθυναι σε και εση εις συναγωγας εθνων και δωη σοι την ευλογιαν αβρααμ του πατρος μου σοι και τω σπερματι σου μετα σε κληρονομησαι την γην της παροικησεως σου ἣν εδωκεν ὁ θεος τω αβρααμ και απεστείλεν ισαακ τον ιακωβ και επορευθη εις την μεσοποταμιαν προς λαβαν τον υιον βαθουηλ του συρου αδελφον δε ρεβεκκας της μητρος ιακωβ και ησαι ειδεν δε ησαι ὅτι ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και απωχετο εις την μεσοποταμιαν συριας λαβειν ἑαυτω εκειθεν γυναικα εν τω ευλογειν αυτον και ενετειλατο αυτω λεγων ου λημψη γυναικα απο των θυγατερων χαναν και ηκουσεν ιακωβ του πατρος και της μητρος αυτου και επορευθη εις την μεσοποταμιαν συριας και ειδεν ησαι ὅτι πονηραι εισιν ἅι θυγατερες χαναν εναντιον ισαακ του πατρος αυτου και επορευθη ησαι προς ισμαηλ και ελαβεν την μαελεθ θυγατερα ισμαηλ του υιου αβρααμ αδελφην ναβαιωθ προς ταις γυναιξιν αυτου γυναικα και εξηλθεν ιακωβ απο του φρεατος του ὄρκου και επορευθη εις χαρραν και απηνητησεν τοπω και εκοιμηθη εκει εδυ γαρ ὁ ἥλιος και ελαβεν απο των λιθων του τοπου και εθηκεν προς κεφαλῆς αυτου και εκοιμηθη εν τω τοπω εκεινω και ενυπνιασθη και ιδου κλιμαξ εστηριγμενη εν τη γῇ ἡς ἡ κεφαλη αφικνειτο εις τον ουρανον και ὁι αγγελοι του θεου ανεβαινον και κατεβαινον επ αυτης ὁ δε κυριος επεστηρικτο επ αυτης και ειπεν εγω κυριος ὁ θεος αβρααμ του πατρος σου και ὁ θεος ισαακ μη φοβου ἡ γῇ εφ ἡς συ καθευδεις επ αυτης

σοι δώσω αυτήν και τω σπερματι σου και εσται το σπερμα σου ως ή αμμος της γης και πλατυνηθησεται επι θαλασσαν και επι λιβα και επι βορραν και επ ανατολας και ενευλογηθησονται εν σοι πασαι αι φυλαι της γης και εν τω σπερματι σου και ιδου εγω μετα σου διαφυλασσω σε εν τη ὁδω παση ὃν εαν πορευθης και αποστρεψω σε εις την γην ταυτην ὅτι ου μη σε εγκαταλιπω ἕως του ποιησαι με παντα ὅσα ελαλησα σοι και εξηγερεθη ιακωβ απο του ὕπνου αυτου και ειπεν ὅτι εστιν κυριος εν τω τοπω τουτω εγω δε ουκ ηδην και εφοβηθη και ειπεν ὡς φοβερος ὁ τοπος ὁυτος ουκ εστιν τουτο αλλ η οικος θεου και ἡ αυτη ή πυλη του ουρανου και ανεστη ιακωβ το πρωι και ελαβεν τον λιθον ὃν ὑπεθηκεν ἐκει προς κεφαλῆς αυτου και εστησεν αυτον στηλην και επεχεεν ελαιον επι το ακρον αυτης και εκαλεσεν ιακωβ το ονομα του τοπου ἐκεινου οικος θεου και ουλαμλους ην ονομα τη πολει το προτερον και ηυξατο ιακωβ ευχην λεγων εαν η κυριος ὁ θεος μετ εμου και διαφυλαξῃ με εν τη ὁδω ταυτη ή εγω πορευομαι και δω μοι αρτον φαγειν και ἱματιον περιβαλεσθαι και αποστρεψῃ με μετα σωτηριας εις τον οικον του πατρος μου και εσται μοι κυριος εις θεον και ὁ λιθος ὁυτος ὃν εστησα στηλην εσται μοι οικος θεου και παντων ὧν εαν μοι δωσ δεκατην αποδεκατωσω αυτα σοι και εξαρας ιακωβ τους ποδας επορευθη εις γην ανατολων προς λαβαν τον υιον βαθουηλ του συρου αδελφον δε ρεβεκκας μητρος ιακωβ και ησαι και ὅρα και ιδου φρεαρ εν τω πεδιω ησαν δε ἐκει τρια ποιμνια προβατων αναπαυομενα επ αυτου εκ γαρ του φρεατος ἐκεινου εποτιζον τα ποιμνια λιθος δε ην μεγας επι τω στοματι του φρεατος και συνηγοντο ἐκει παντα τα ποιμνια και απεκυλιον τον λιθον απο του στοματος του φρεατος και εποτιζον τα προβατα και απεκαθιστων τον λιθον επι το στομα του φρεατος εις τον τοπον αυτου ειπεν δε αυτοις ιακωβ αδελφοι ποθεν εστε ὑμεις ὁι δε ειπαν εκ χαρραν εσμεν ειπεν δε αυτοις γινωσκετε λαβαν τον υιον ναχωρ ὁι δε ειπαν γινωσκομεν ειπεν δε αυτοις ὑγιαίνει ὁι δε ειπαν ὑγιαίνει και ιδου ραχηλ ή θυγατηρ αυτου ηρχετο μετα των προβατων και ειπεν ιακωβ ετι εστιν ἡμερα πολλη ουπω ὥρα συναχθῆναι τα κτηνη ποτισαντες τα προβατα απελθοντες βοσκετε ὁι δε ειπαν ου δυνησομεθα ἕως του συναχθῆναι παντας τους ποιμενας και αποκυλισωσιν τον λιθον απο του στοματος του φρεατος και ποτιουμεν τα προβατα ετι αυτου λαλουντος αυτοις και ραχηλ ή θυγατηρ λαβαν ηρχετο μετα των προβατων του πατρος αυτης αυτη γαρ εβοσκεν τα προβατα του πατρος αυτης εγενετο δε ὡς ειδεν ιακωβ την ραχηλ θυγατερα λαβαν αδελφου της μητρος αυτου και τα προβατα λαβαν αδελφου της μητρος αυτου και προσελθων ιακωβ απεκυλισεν τον λιθον απο του στοματος του φρεατος και εποτισεν τα προβατα λαβαν του αδελφου της μητρος αυτου και εφιλησεν ιακωβ την ραχηλ και βοησας τη φωνη αυτου εκλαυσεν και ανηγγειλεν τη ραχηλ ὅτι αδελφος του πατρος αυτης εστιν και ὅτι υιος ρεβεκκας εστιν και δραμουσα απηγγειλεν τω πατρι αυτης κατα τα ῥήματα ταυτα εγενετο δε ὡς ηκουσεν λαβαν το ονομα ιακωβ του υιου της αδελφης αυτου εδραμεν εις συναντησιν αυτω και περιλαβων αυτον εφιλησεν και εισηγαγεν αυτον εις τον οικον αυτου και διηγησατο τω λαβαν παντας τους λογους τουτους και ειπεν αυτω λαβαν εκ των οστων μου και εκ της σαρκος μου ει συ και ην μετ αυτου μηνι ἡμερων ειπεν δε λαβαν τω ιακωβ ὅτι γαρ αδελφος μου ει ου δουλευσεις μοι ὡρεαν

απαγγείλον μοι τις ὁ μισθος σου εστιν τω δε λαβαν δυο θυγατερες
ονομα τη μειζονι λεια και ονομα τη νεωτερα ραχηλ ὁι δε οφθαλμοι
λειας ασθενεις ραχηλ δε καλη τω ειδει και ὥραια τη οφει ηγαπησεν
δε ιακωβ την ραχηλ και ειπεν δουλευσω σοι ἑπτα ετη περι ραχηλ της
θυγατρος σου της νεωτερας ειπεν δε αυτω λαβαν βελτιον δουναι με
αυτην σοι η δουναι με αυτην ανδρι ἑτερω οικησον μετ εμου και εδου-
λευσεν ιακωβ περι ραχηλ ετη ἑπτα και ησαν εναντιον αυτου ὡς ἡμεραι
ολιγαι παρα το αγαπαν αυτον αυτην ειπεν δε ιακωβ προς λαβαν απο-
δος την γυναικα μου πεπληρωνται γαρ ἄι ἡμεραι μου ὅπως εισελθω
προς αυτην συνηγαγεν δε λαβαν παντας τους ανδρας του τοπου και
εποιησεν γαμον και εγενετο ἑσπερα και λαβων λαβαν λειαν την θυ-
γατερα αυτου εισηγαγεν αυτην προς ιακωβ και εισηλθεν προς αυτην
ιακωβ εδωκεν δε λαβαν λεια τη θυγατρι αυτου ζελφαν την παιδισκην
αυτου αυτη παιδισκην εγενετο δε πρωι και ιδου ην λεια ειπεν δε ια-
κωβ τω λαβαν τι τουτο εποιησας μοι ου περι ραχηλ εδουλευσα παρα
σοι και ἵνα τι παρελογισω με ειπεν δε λαβαν ουκ εστιν οὕτως εν τω
τοπω ἡμων δουναι την νεωτεραν πριν η την πρεσβυτεραν συντελεσον
ουν τα ἑβδομα ταυτης και δωσω σοι και ταυτην αντι της εργασιας
ἥς εργα παρ εμοι ετι ἑπτα ετη ἑτερα εποιησεν δε ιακωβ οὕτως και
ανεπληρωσεν τα ἑβδομα ταυτης και εδωκεν αυτω λαβαν ραχηλ την
θυγατερα αυτου αυτω γυναικα εδωκεν δε λαβαν ραχηλ τη θυγατρι
αυτου βαλλαν την παιδισκην αυτου αυτη παιδισκην και εισηλθεν προς
ραχηλ ηγαπησεν δε ραχηλ μαλλον η λειαν και εδουλευσεν αυτω ἑπτα
ετη ἑτερα ιδων δε κυριος ὅτι μισειται λεια ηνοιξεν την μητραν αυτης
ραχηλ δε ην στερεια και συνελαβεν λεια και ετεκεν υἱον τω ιακωβ
εκαλεσεν δε το ονομα αυτου ρουβην λεγουσα διοτι ειδεν μου κυριος
την ταπεινωσιν νυν με αγαπησει ὁ ανηρ μου και συνελαβεν παλιν λεια
και ετεκεν υἱον δευτερον τω ιακωβ και ειπεν ὅτι ηκουσεν κυριος ὅτι
μισουμαι και προσεδωκεν μοι και τουτον εκαλεσεν δε το ονομα αυτου
συμεων και συνελαβεν ετι και ετεκεν υἱον και ειπεν εν τω νυν καιρω
προς εμου εσται ὁ ανηρ μου ετεκον γαρ αυτω τρεις υἱους δια τουτο
εκαλεσεν το ονομα αυτου λευι και συλλαβουσα ετι ετεκεν υἱον και
ειπεν νυν ετι τουτο εξομολογησομαι κυριω δια τουτο εκαλεσεν το
ονομα αυτου ιουδα και εστη του τικτειν ιδουσα δε ραχηλ ὅτι ου τε-
τοκεν τω ιακωβ και εζηλωσεν ραχηλ την αδελφην αυτης και ειπεν τω
ιακωβ δος μοι τεκνα ει δε μη τελευτησω εγω εθυμωθη δε ιακωβ τη
ραχηλ και ειπεν αυτη μη αντι θεου εγω ειμι ὅς εστερησεν σε καρπον
κοιλιας ειπεν δε ραχηλ τω ιακωβ ιδου ἡ παιδισκη μου βαλλα εισελ-
θε προς αυτην και τεξεται επι των γονατων μου και τεκνοποιησομαι
καγω εξ αυτης και εδωκεν αυτω βαλλαν την παιδισκην αυτης αυτω
γυναικα εισηλθεν δε προς αυτην ιακωβ και συνελαβεν βαλλα ἡ παι-
δισκη ραχηλ και ετεκεν τω ιακωβ υἱον και ειπεν ραχηλ εκρινεν μοι
ὁ θεος και επηκουσεν της φωνης μου και εδωκεν μοι υἱον δια τουτο
εκαλεσεν το ονομα αυτου δαν και συνελαβεν ετι βαλλα ἡ παιδισκη
ραχηλ και ετεκεν υἱον δευτερον τω ιακωβ και ειπεν ραχηλ συνελα-
βετο μοι ὁ θεος και συνανεστραφην τη αδελφῃ μου και ηδυνασθην
και εκαλεσεν το ονομα αυτου νεφθαλι ειδεν δε λεια ὅτι εστη του τι-
κτειν και ελαβεν ζελφαν την παιδισκην αυτης και εδωκεν αυτην τω
ιακωβ γυναικα εισηλθεν δε προς αυτην ιακωβ και συνελαβεν ζελφα
ἡ παιδισκη λειας και ετεκεν τω ιακωβ υἱον και ειπεν λεια εν τυχη και

επωνομασεν το ονομα αυτου γαδ και συνελαβεν ζελφα ή παιδισκη λειας και ετεκεν επι τω ιακωβ υιον δευτερον και ειπεν λεια μακαρια εγω ότι μακαριζουσιν με αι γυναικες και εκαλεσεν το ονομα αυτου ασηρ επορευθη δε ρουβην εν ήμεραις θερισμου πυρων και ευρεν μηλα μανδραγορου εν τω αγρω και ηνεγκεν αυτα προς λειαν την μητερα αυτου ειπεν δε ραχηλ τη λεια δος μοι των μανδραγορων του υιου σου ειπεν δε λεια ουχ ικανον σοι ότι ελαβες τον ανδρα μου μη και τους μανδραγορας του υιου μου λημψη ειπεν δε ραχηλ ουχ ουτως κοιμηθητω μετα σου την νυχτα ταυτην αντι των μανδραγορων του υιου σου εισηλθεν δε ιακωβ εξ αγρου έσπερας και εξηλθεν λεια εις συναντησιν αυτω και ειπεν προς με εισελευση σημερον μεμισθωμαι γαρ σε αντι των μανδραγορων του υιου μου και εκοιμηθη μετ αυτης την νυχτα εκεινην και επηκουσεν ο θεος λειας και συλλαβουσα ετεκεν τω ιακωβ υιον πεμπτον και ειπεν λεια εδωκεν ο θεος τον μισθον μου ανθ ου εδωκα την παιδισκην μου τω ανδρι μου και εκαλεσεν το ονομα αυτου ισσαχαρ ο εστιν μισθος και συνελαβεν επι λεια και ετεκεν υιον έκτον τω ιακωβ και ειπεν λεια δεδωρηται μοι ο θεος δωρον καλον εν τω νυν καιρω αίρεται με ο ανηρ μου ετεκον γαρ αυτω υιους εξ και εκαλεσεν το ονομα αυτου ζαβουλων και μετα τουτο ετεκεν θυγατερα και εκαλεσεν το ονομα αυτης δινα εμνησθη δε ο θεος της ραχηλ και επηκουσεν αυτης ο θεος και ανεωξεν αυτης την μητραν και συλλαβουσα ετεκεν τω ιακωβ υιον ειπεν δε ραχηλ αφειλεν ο θεος μου το ονειδος και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιωσηφ λεγουσα προσθετω ο θεος μοι υιον έτερον εγενετο δε ως ετεκεν ραχηλ τον ιωσηφ ειπεν ιακωβ τω λαβαν αποστειλον με ίνα απελθω εις τον τοπον μου και εις την γην μου αποδος τας γυναικας μου και τα παιδια περι ών δεδουλευκα σοι ίνα απελθω συ γαρ γινωσκεις την δουλειαν ήν δεδουλευκα σοι ειπεν δε αυτω λαβαν ει έυρον χαριν εναντιον σου οικωνισαμην αν ευλογησεν γαρ με ο θεος τη ση εισοδω διαστειλον τον μισθον σου προς με και δωσω ειπεν δε αυτω ιακωβ συ γινωσκεις ά δεδουλευκα σοι και όσα ην κτηνη σου μετ εμου μικρα γαρ ην όσα σοι ην εναντιον εμου και ηυξηθη εις πληθος και ηυλογησεν σε κυριος επι τω ποδι μου νυν ουν ποτε ποιησω καγω εμαυτου οικον και ειπεν αυτω λαβαν τι σοι δωσω ειπεν δε αυτω ιακωβ ου δωσεις μοι ουθεν εαν ποιησης μοι το ρήμα τουτο παλιν ποιμανω τα προβατα σου και φυλαξω παρελθατω παντα τα προβατα σου σημερον και διαχωρισον εκειθεν παν προβατον φαιον εν τοις αρνασιν και παν διαλευκον και ραντον εν ταις αιξιν εσται μοι μισθος και επακουσεται μοι ή δικαιοσυνη μου εν τη ήμερα τη αυριον ότι εστιν ο μισθος μου ενωπιον σου παν ο εαν μη η ραντον και διαλευκον εν ταις αιξιν και φαιον εν τοις αρνασιν κεκλημμενον εσται παρ εμοι ειπεν δε αυτω λαβαν εστω κατα το ρήμα σου και διεστειλεν εν τη ήμερα εκεινη τους τραγους τους ραντους και τους διαλευκους και πασας τας αιγας τας ραντας και τας διαλευκους και παν ο ην λευκον εν αυτοις και παν ο ην φαιον εν τοις αρνασιν και εδωκεν δια χειρος των υιων αυτου και απεστησεν όδον τριων ήμερων ανα μεσον αυτων και ανα μεσον ιακωβ ιακωβ δε εποιμαινεν τα προβατα λαβαν τα υπολειφθεντα ελαβεν δε έαυτω ιακωβ ραβδον στυρακινην χλωραν και καρυινην και πλατανου και ελεπισεν αυτας ιακωβ λεπισματα λευκα περισυρων το χλωρον εφαινετο δε επι ταις ραβδοις το λευκον ο ελεπισεν ποικιλον και παρευθηκεν τας ραβδους άς ελεπισεν εν ταις

ληνοῖς τῶν ποτιστηρίων τοῦ ὕδατος ἵνα ὥς ἂν ἐλθῶσιν τὰ προβάτα πειν ἐνωπίον τῶν ῥάβδων ἐλθόντων αὐτῶν εἰς τὸ πειν ἐγκισσησώσιν τὰ προβάτα εἰς τὰς ῥάβδους καὶ ἐτίκτον τὰ προβάτα διαλευκά καὶ ποικίλα καὶ σποδοειδῆ ῥάντα τοὺς δὲ ἀμνοὺς διέστειλεν ἰακῶβ καὶ ἐστήσεν ἐναντίον τῶν προβάτων κριοὺν διαλευκόν καὶ πᾶν ποικίλον ἐν τοῖς ἀμνοῖς καὶ διεχώρισεν ἑαυτῷ ποιμνία κατὰ ἑαυτόν καὶ οὐκ ἐμίξεν αὐτὰ εἰς τὰ προβάτα λαβὰν ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ὃ ἐνεκισσῆσεν τὰ προβάτα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα ἐθήκεν ἰακῶβ τὰς ῥάβδους ἐναντίον τῶν προβάτων ἐν ταῖς λήνοῖς τοῦ ἐγκισσησθαι αὐτὰ κατὰ τὰς ῥάβδους ἥνικα δ' ἂν ἐτεκόν τὰ προβάτα οὐκ ἐτίθει ἐγένετο δὲ τὰ ἀσθημα τοῦ λαβὰν τὰ δὲ ἐπισσημα τοῦ ἰακῶβ καὶ ἐπλούτησεν ὁ ἀνθρώπος σφοδρὰ σφοδρὰ καὶ ἐγένετο αὐτῷ κτήνη πολλὰ καὶ βόες καὶ παῖδες καὶ παιδίσκαι καὶ καμήλοι καὶ ὄνοι ἤκουσεν δὲ ἰακῶβ τὰ ῥήματα τῶν ὕιων λαβὰν λεγόντων εἰληφέν ἰακῶβ πάντα τὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν πεποιήκεν πᾶσαν τὴν δοξάν ταυτὴν καὶ εἶδεν ἰακῶβ τὸ πρόσωπον τοῦ λαβὰν καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν πρὸς αὐτόν ὥς ἐχθρὸς καὶ τρίτην ἡμέραν εἶπεν δὲ κύριος πρὸς ἰακῶβ ἀποστρέφου εἰς τὴν γῆν τοῦ πατρὸς σου καὶ εἰς τὴν γενεάν σου καὶ ἐσομαὶ μετὰ σου ἀποστείλας δὲ ἰακῶβ ἐκάλεσεν ραχὴλ καὶ λείαν εἰς τὸ πεδion ὅτι τὰ ποιμνία καὶ εἶπεν αὐταῖς ὅρω ἐγὼ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς ὑμῶν ὅτι οὐκ ἐστὶν πρὸς ἐμοὺ ὥς ἐχθρὸς καὶ τρίτην ἡμέραν ὃ δὲ θεὸς τοῦ πατρὸς μου ἦν μετ' ἐμοὺ καὶ αὐταὶ δὲ οἶδατε ὅτι ἐν πάσῃ τῇ ἰσχυὶ μου δεδουλεύκα τῷ πατρὶ ὑμῶν ὃ δὲ πατὴρ ὑμῶν παρεκρούσατο με καὶ ἠλλάξεν τὸν μισθὸν μου τῶν δέκα ἀμνῶν καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς κακοποιήσαι με ἐὰν οὕτως εἴπῃ τὰ ποικίλα ἐστὶ σου μισθὸς καὶ τεξεται πάντα τὰ προβάτα ποικίλα ἐὰν δὲ εἴπῃ τὰ λευκά ἐστὶ σου μισθὸς καὶ τεξεται πάντα τὰ προβάτα λευκά καὶ ἀφείλατο ὁ θεὸς πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς ὑμῶν καὶ ἔδωκεν μοι αὐτὰ καὶ ἐγένετο ἥνικα ἐνεκισσῶν τὰ προβάτα καὶ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτὰ ἐν τῷ ὕπνῳ καὶ ἰδοὺ οἱ τραγοὶ καὶ οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἦσαν ἐπὶ τὰ προβάτα καὶ τὰς αἰγὰς διαλευκοὶ καὶ ποικίλοι καὶ σποδοειδεῖς ῥάντοι καὶ εἶπεν μοι ὁ ἀγγέλους τοῦ θεοῦ κατὰ ὕπνον ἰακῶβ ἐγὼ δὲ εἶπα τί ἐστὶν καὶ εἶπεν ἀναβλέψον τοὺς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἴδε τοὺς τραγούς καὶ τοὺς κριοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ προβάτα καὶ τὰς αἰγὰς διαλευκοὺς καὶ ποικίλους καὶ σποδοειδεῖς ῥάντους ἔωρακα γὰρ ὅσα σοὶ λαβὰν ποιεῖ ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς ὁ ὀφθεις σοὶ ἐν τοπῷ θεοῦ ὅτι ἠλείψας μοι ἐκεῖ στήλην καὶ ἠϋξῶ μοι ἐκεῖ εὐχὴν νῦν οὖν ἀναστῆθι καὶ ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς ταυτῆς καὶ ἀπελθὲ εἰς τὴν γῆν τῆς γενεσεῶς σου καὶ ἐσομαὶ μετὰ σου καὶ ἀποκριθεῖσα ραχὴλ καὶ λεία εἶπαν αὐτῷ μὴ ἐστὶν ἡμῖν ἐτι μερὶς ἡ κληρονομία ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν οὐχ ὥς αἱ ἀλλοτρίαι λελογισμεθὰ αὐτῷ πεπραχέν γὰρ ἡμᾶς καὶ κατεφαγέν καταβρώσει τὸ ἀργύριον ἡμῶν πάντα τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δοξάν ἣν ἀφείλατο ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἡμῖν ἐστὶ καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν νῦν οὖν ὅσα εἰρηκέν σοι ὁ θεὸς ποιεῖ ἀνάστας δὲ ἰακῶβ ἐλάβεν τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰ παῖδια αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καμήλους καὶ ἀπηγάγεν πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ ἣν περιποίησατο ἐν τῇ μεσοποταμίᾳ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἀπελθεῖν πρὸς ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς γῆν χαναὰν λαβὰν δὲ ὠχετο κείραι τὰ προβάτα αὐτοῦ ἐκλείψεν δὲ ραχὴλ τὰ εἰδῶλα τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐκρύψεν δὲ ἰακῶβ λαβὰν τὸν συρὸν τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι ἀποδιδράσκει καὶ ἀπέδρα αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ διεβή

τον ποταμον και ὥρμησεν εις το ορος γαλααδ ανηγγελη δε λαβαν τω συρω τη τριτη ἡμερα ὅτι απεδρα ιακωβ και παρολαβων παντας τους αδελφους αυτου μεθ ἑαυτου εδιωξεν οπισω αυτου ὁδον ἡμερων ἑπτα και κατελαβεν αυτον εν τω ορει τω γαλααδ ηλθεν δε ὁ θεος προς λαβαν τον συρον καθ ὕπνον την νυκτα και ειπεν αυτω φυλαξαι σεαυτον μηποτε λαλησης μετα ιακωβ πονηρα και κατελαβεν λαβαν τον ιακωβ ιακωβ δε επηξεν την σκηνην αυτου εν τω ορει λαβαν δε εστησεν τους αδελφους αυτου εν τω ορει γαλααδ ειπεν δε λαβαν τω ιακωβ τι εποιησας ἵνα τι κρυφῃ απεδρας και εκλοποφορησας με και απηγαγες τας θυγατερας μου ὡς αιχμαλωτιδας μαχαιρα και ει ανηγγειλας μοι εξαπεστειλα αν σε μετ ευφροσυνης και μετα μουσικων τυμπανων και κιθαρας ουκ ηξιωθην καταφιλησαι τα παιδια μου και τας θυγατερας μου νυν δε αφρονως επραξας και νυν ισχυει ἡ χειρ μου κακοποιησαι σε ὁ δε θεος του πατρος σου εχθες ειπεν προς με λεγων φυλαξαι σεαυτον μηποτε λαλησης μετα ιακωβ πονηρα νυν ουν πεπορευσαι επιθυμια γαρ επεθυμησας απελθειν εις τον οικον του πατρος σου ἵνα τι εκλεψας τους θεους μου αποκριθεις δε ιακωβ ειπεν τω λαβαν εμα γαρ μηποτε αφελης τας θυγατερας σου απ εμου και παντα τα εμα επιγυνωθι τι εστιν των σων παρ εμοι και λαβε και ουκ επεγνω παρ αυτω ουθεν και ειπεν αυτω ιακωβ παρ ὧ εαν ἔυρης τους θεους σου ου ζησεται εναντιον των αδελφων ἡμων ουκ ηδει δε ιακωβ ὅτι ραχηλ ἡ γυνη αυτου εκλεψεν αυτους εισελθων δε λαβαν ηρευνησεν εις τον οικον λειας και ουχ ἔυρεν και εξελθων εκ του οικου λειας ηρευνησεν τον οικον ιακωβ και εν τω οικω των δυο παιδισκων και ουχ ἔυρεν εισηλθεν δε και εις τον οικον ραχηλ ραχηλ δε ελαβεν τα ειδωλα και ενεβαλεν αυτα εις τα σαγματα της καμηλου και επεκαθισεν αυτοις και ειπεν τω πατρι αυτης μη βαρεως φερε κυριε ου δυναμαι αναστηναι ενωπιον σου ὅτι το κατ εθισμον των γυναικων μοι εστιν ηρευνησεν δε λαβαν εν ὅλῳ τῷ οικῷ και ουχ ἔυρεν τα ειδωλα ωργισθη δε ιακωβ και εμαχεσατο τῷ λαβαν αποκριθεις δε ιακωβ ειπεν τῷ λαβαν τι το αδικημα μου και τι το ἁμαρτημα μου ὅτι κατεδιωξας οπισω μου και ὅτι ηρευνησας παντα τα σκευη μου τι ἔυρες απο παντων των σκευων του οικου σου θες ὥδε εναντιον των αδελφων μου και των αδελφων σου και ελεγξάτωσαν ανα μεσον των δυο ἡμων ταυτα μοι εικοσι ετη εγω ειμι μετα σου τα προβατα σου και ἅι αιγες σου ουκ ητεκνωθησαν κριους των προβατων σου ου κατεφαγον θηριαλωτον ουκ ανενηνοχα σοι εγω απετιννουν παρ εμαυτου κλεμματα ἡμερας και κλεμματα νυκτος εγινομην της ἡμερας συγκαιομενος τῷ καυματι και παγετῷ της νυκτος και αφιστατο ὁ ὕπνος απο των οφθαλμων μου ταυτα μοι εικοσι ετη εγω ειμι εν τη οικια σου εδουλευσα σοι δεκα τεσσαρα ετη αντι των δυο θυγατερων σου και ἑξ ετη εν τοις προβατοις σου και παρελογισω τον μισθον μου δεκα αμνασιν ει μη ὁ θεος του πατρος μου αβρααμ και ὁ φοβος ισαακ ην μοι νυν αν κενον με εξαπεστειλας την ταπεινωσιν μου και τον κοπον των χειρων μου ειδεν ὁ θεος και ηλεγξεν σε εχθες αποκριθεις δε λαβαν ειπεν τῷ ιακωβ ἅι θυγατερες θυγατερες μου και οἱ υἱοι υἱοι μου και τα κτηνη κτηνη μου και παντα ὅσα συ ὁρας εμα εστιν και των θυγατερων μου τι ποιησω ταυταις σημερον η τοις τεκνοις αυτων ὅς ετεκον νυν ουν δευρο διαθωμεθα διαθηκην εγω και συ και εσται εις μαρτυριον ανα μεσον εμου και σου ειπεν δε αυτῷ ἰδου ουθεις μεθ ἡμων εστιν ἰδε ὁ θεος μαρτυς ανα

μεσον εμου και σου λαβων δε ιακωβ λιθον εστησεν αυτον στηλην ειπεν δε ιακωβ τοις αδελφοις αυτου συλλεγετε λιθους και συνελεξαν λιθους και εποιησαν βουνον και εφαγον και επιον εκει επι του βουνου και ειπεν αυτω λαβαν ο βουνος ουτος μαρτυρει ανα μεσον εμου και σου σημερον και εκαλεσεν αυτον λαβαν βουνος της μαρτυριας ιακωβ δε εκαλεσεν αυτον βουνος μαρτυς ειπεν δε λαβαν τω ιακωβ ιδου ο βουνος ουτος και η στηλη αυτη ην εστησα ανα μεσον εμου και σου μαρτυρει ο βουνος ουτος και μαρτυρει η στηλη αυτη δια τουτο εκληθη το ονομα αυτου βουνος μαρτυρει και η ορασις ην ειπεν επιδοι ο θεος ανα μεσον εμου και σου οτι αποστησομεθα ετερος απο του ετερου ει ταπεινωσεις τας θυγατερας μου ει λημψη γυναικας επι ταις θυγατρασιν μου ορα ουθεις μεθ ημων εστιν εαν τε γαρ εγω μη διαβω προς σε μηδε συ διαβης προς με τον βουνον τουτον και την στηλην ταυτην επι κακια ο θεος αβρααμ και ο θεος ναχωρ κρινει ανα μεσον ημων και ωμοσεν ιακωβ κατα του φοβου του πατρος αυτου ισαακ και εθυσεν ιακωβ θυσιαν εν τω ορει και εκαλεσεν τους αδελφους αυτου και εφαγον και επιον και εκοιμηθησαν εν τω ορει αναστας δε λαβαν το πρωι κατεφιλησεν τους υιους αυτου και τας θυγατερας αυτου και ευλογησεν αυτους και αποστραφεις λαβαν απηλθεν εις τον τοπον αυτου και ιακωβ απηλθεν εις την εαυτου οδον και αναβλεψας ειδεν παρεμβολην θεου παρεμβεβληκυιαν και συνηντησαν αυτω οι αγγελοι του θεου ειπεν δε ιακωβ ηνικα ειδεν αυτους παρεμβολη θεου αυτη και εκαλεσεν το ονομα του τοπου εκεινου παρεμβολαι απεστειλεν δε ιακωβ αγγελους εμπροσθεν αυτου προς ησαι τον αδελφον αυτου εις γην σιρ εις χωραν εδωμ και ενετειλατο αυτοις λεγων ουτως ερειτε τω κυριω μου ησαι ουτως λεγει ο παις σου ιακωβ μετα λαβαν παρωκησα και εχρονισα εως του νυν και εγενοντο μοι βοες και ονοι και προβατα και παιδες και παιδισκαι και απεστειλα αναγγειλαι τω κυριω μου ησαι ινα ευρη ο παις σου χαριν εναντιον σου και ανεστρεψαν οι αγγελοι προς ιακωβ λεγοντες ηλθομεν προς τον αδελφον σου ησαι και ιδου αυτος ερχεται εις συναντησιν σοι και τετρακοσιοι ανδρες μετ αυτου εφοβηθη δε ιακωβ σφοδρα και ηπορειτο και διειλεν τον λαον τον μετ αυτου και τους βοας και τα προβατα εις δυο παρεμβολας και ειπεν ιακωβ εαν ελθη ησαι εις παρεμβολην μιαν και εκκοψη αυτην εσται η παρεμβολη η δευτερα εις το σωζεσθαι ειπεν δε ιακωβ ο θεος του πατρος μου αβρααμ και ο θεος του πατρος μου ισαακ κυριε ο ειπας μοι αποτρεχε εις την γην της γενεσεως σου και ευ σε ποιησω ικανουται μοι απο πασης δικαιοσυνης και απο πασης αληθειας ης εποιησας τω παιδι σου εν γαρ τη ραβδω μου διεβην τον ιορδανην τουτον νυν δε γεγονα εις δυο παρεμβολας εξελου με εκ χειρος του αδελφου μου ησαι οτι φοβουμαι εγω αυτον μηποτε ελθων παταξη με και μητερα επι τεκνοις συ δε ειπας καλως ευ σε ποιησω και θησω το σπερμα σου ως την αμμον της θαλασσης η ουκ αριθμηθησεται απο του πληθους και εκοιμηθη εκει την νυκτα εκεινην και ελαβεν ων εφερεν δωρα και εξαπεστειλεν ησαι τω αδελφω αυτου αιγας διακοσιας τραγους εικοσι προβατα διακοσια κριους εικοσι καμηλους θηλαζουσας και τα παιδια αυτων τριακοντα βοας τεσσαρακοντα ταυρους δεκα ονους εικοσι και πωλους δεκα και εδωκεν δια χειρος τοις παισιν αυτου ποιμνιον κατα μονας ειπεν δε τοις παισιν αυτου προπορευεσθε εμπροσθεν μου και διαστημα ποιειτε ανα μεσον ποιμνης και ποιμνης

και ενετειλατο τω πρωτω λεγων εαν σοι συναντηση ησαι ο αδελφος μου και ερωτα σε λεγων τινος ει και που πορευη και τινος ταυτα τα προπορευομενα σου ερεις του παιδος σου ιακωβ δωρα απεσταλκεν τω κυριω μου ησαι και ιδου αυτος οπισω ημων και ενετειλατο τω πρωτω και τω δευτερω και τω τριτω και πασι τοις προπορευομενοις οπισω των ποιμνιων τουτων λεγων κατα το ρημα τουτο λαλησατε ησαι εν τω ευρειν υμας αυτον και ερειτε ιδου ο παις σου ιακωβ παραγινεται οπισω ημων ειπεν γαρ εξιλασσομαι το προσωπον αυτου εν τοις δωροις τοις προπορευομενοις αυτου και μετα τουτο οφομαι το προσωπον αυτου ισως γαρ προσδεξεται το προσωπον μου και παρεπορευοντο τα δωρα κατα προσωπον αυτου αυτος δε εκοιμηθη την νυκτα εκεινην εν τη παρεμβολη αναστας δε την νυκτα εκεινην ελαβεν τας δυο γυναικας και τας δυο παιδισκας και τα ενδεκα παιδια αυτου και διεβη την διαβασιν του ιαβοκ και ελαβεν αυτους και διεβη τον χειμαρρουν και διεβιβασεν παντα τα αυτου υπελειφθη δε ιακωβ μονος και επαλαιεν ανθρωπος μετ αυτου εως πρωι ειδεν δε οτι ου δυναται προς αυτον και ηψατο του πλατους του μηρου αυτου και εναρχησεν το πλατος του μηρου ιακωβ εν τω παλαιειν αυτον μετ αυτου και ειπεν αυτω αποστειλον με ανεβη γαρ ο ορθρος ο δε ειπεν ου μη σε αποστειλω εαν μη με ευλογησης ειπεν δε αυτω τι το ονομα σου εστιν ο δε ειπεν ιακωβ ειπεν δε αυτω ου κληθησεται ετι το ονομα σου ιακωβ αλλα ισραηλ εσται το ονομα σου οτι ενισχυσας μετα θεου και μετα ανθρωπων δυνατος ηρωτησεν δε ιακωβ και ειπεν αναγγειλον μοι το ονομα σου και ειπεν ινα τι τουτο ερωτας το ονομα μου και ηυλογησεν αυτον εκει και εκαλεσεν ιακωβ το ονομα του τοπου εκεινου ειδος θεου ειδον γαρ θεον προσωπον προς προσωπον και εσωθη μου η ψυχη ανετειλεν δε αυτω ο ηλιος ηνικα παρηλθεν το ειδος του θεου αυτος δε επεσκαζεν τω μηρω αυτου ενεκεν τουτου ου μη φαγωσιν οι υιοι ισραηλ το νευρον ο εναρχησεν ο εστιν επι του πλατους του μηρου εως της ημερας ταυτης οτι ηψατο του πλατους του μηρου ιακωβ του νευρου και εναρχησεν αναβλεψας δε ιακωβ ειδεν και ιδου ησαι ο αδελφος αυτου ερχομενος και τετραχοσιοι ανδρες μετ αυτου και επιδιειλεν ιακωβ τα παιδια επι λειαν και ραχηλ και τας δυο παιδισκας και εποιησεν τας δυο παιδισκας και τους υιους αυτων εν πρωτοις και λειαν και τα παιδια αυτης οπισω και ραχηλ και ιωσηφ εσχατους αυτος δε προηλθεν εμπροσθεν αυτων και προσεκυνησεν επι την γην επτακις εως του εγγισαι του αδελφου αυτου και προσεδραμεν ησαι εις συναντησιν αυτω και περιλαβων αυτον εφίλησεν και προσεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και εκλαυσαν αμφοτεροι και αναβλεψας ειδεν τας γυναικας και τα παιδια και ειπεν τι ταυτα σοι εστιν ο δε ειπεν τα παιδια ος ηλεσεν ο θεος τον παιδα σου και προσηγγισαν αι παιδισκαι και τα τεκνα αυτων και προσεκυνησαν και προσηγγισεν λεια και τα τεκνα αυτης και προσεκυνησαν και μετα ταυτα προσηγγισεν ραχηλ και ιωσηφ και προσεκυνησαν και ειπεν τι ταυτα σοι εστιν πασαι αι παρεμβολαι αυται αις απηντηκα ο δε ειπεν ινα ευρη ο παις σου χαριν εναντιον σου κυριε ειπεν δε ησαι εστιν μοι πολλα αδελφε εστω σοι τα σα ειπεν δε ιακωβ ει ευρηκα χαριν εναντιον σου δεξαι τα δωρα δια των εμων χειρων ενεκεν τουτου ειδον το προσωπον σου ως αν τις ιδοι προσωπον θεου και ευδοκησεις με λαβε τας ευλογιας μου ως ηνεγκα σοι οτι ηλεσεν με ο θεος και εστιν μοι παντα και εβιασατο αυτον και ελαβεν και ειπεν απαραντες

πορευομεθα επ ευθειας ειπεν δε αυτω ὁ κυριος μου γινωσκει ὅτι τα παιδια ἀπαλωτερα και τα προβατα και αἱ βοες λοχευονται επ εμε εαν ουν καταδιωξω αυτους ἡμεραν μιαν ἀποθάνονται παντα τα κτηνη προελθետω ὁ κυριος μου εμπροσθεν του παιδος εγω δε ενισχυσω εν τη ὁδω κατα σχολην της πορευσεως της εναντιον μου και κατα ποδα των παιδαριων ἕως του με ελθειν προς τον κυριον μου εις σιμρ ειπεν δε ησαι καταλειψω μετα σου απο του λαου του μετ εμου ὁ δε ειπεν ἴνα τι τουτο ἱκανον ὅτι ἔυρον χαριν εναντιον σου κυριε απεστρεψεν δε ησαι εν τη ἡμερα εκείνη εις την ὁδον αυτου εις σιμρ και ιακωβ απαιρει εις σκηνας και εποησεν ἑαυτῷ ἐκει οικιας και τοις κτηνεσιν αυτου εποησεν σκηνας δια τουτο ἐκαλεσεν το ὄνομα του τοπου ἐκεινου σκηναι και ἦλθεν ιακωβ εις σαλήμ πολιν σικιμων ἡ ἐστίν εν γη χανααν ὅτε ἦλθεν ἐκ της μεσοποταμιας συριας και παρενεβαλεν κατα προσωπον της πολεως και ἐκτησατο την μεριδα του ἀγρου ὅυ ἐστήσεν ἐκει την σκηνην αυτου παρα ἐμμωρ πατρος συχεμ ἑκατον ἀμνων και ἐστήσεν ἐκει θυσιαστηριον και ἐπεκαλεσατο τον θεον ισραηλ ἐξῆλθεν δε δινα ἡ θυγατηρ λειας ἣν ἐτεκεν τω ιακωβ καταμαθειν τας θυγατερας των ἐγχωριων και εἶδεν αυτην συχεμ ὁ υἱος ἐμμωρ ὁ χορραιος ὁ ἀρχων της γης και λαβων αυτην ἐκοιμηθῆ μετ αυτης και ἐταπεινωσεν αυτην και προσεσχεν τη ψυχῇ δινας της θυγατρος ιακωβ και ἡγαπήσεν την παρθενον και ἐλαλήσεν κατα την διανοιαν της παρθενου αυτη ειπεν δε συχεμ προς ἐμμωρ τον πατερα αυτου λεγων λαβε μοι την παιδισκην ταυτην εις γυναικα ιακωβ δε ἠκουσεν ὅτι ἐμειναν ὁ υἱος ἐμμωρ διναν την θυγατερα αυτου οἱ δε υἱοι αυτου ἦσαν μετα των κτηνων αυτου εν τῷ πεδίῳ παρεσιωπήσεν δε ιακωβ ἕως του ἐλθειν αυτους ἐξῆλθεν δε ἐμμωρ ὁ πατήρ συχεμ προς ιακωβ λαλῆσαι αυτῷ οἱ δε υἱοι ιακωβ ἦλθον ἐκ του πεδίου ὡς δε ἠκουσαν κατενυχθῆσαν οἱ ἀνδρες και λυπηρον ἦν αυτοις σφοδρα ὅτι ἀσχημον ἐποίησεν εν ισραηλ κοιμηθεις μετα της θυγατρος ιακωβ και οὐχ οὕτως ἐσται και ἐλαλήσεν ἐμμωρ αυτοις λεγων συχεμ ὁ υἱος μου προειλατο τη ψυχῇ την θυγατερα ὑμῶν δοτε ουν αυτην αυτῷ γυναικα ἐπιγαμβρευσασθε ἡμιν τας θυγατερας ὑμῶν δοτε ἡμιν και τας θυγατερας ἡμῶν λαβετε τοις υἱοις ὑμῶν και εν ἡμιν κατοικεите και ἡ γῆ ἰδοὺ πλατεία εναντιον ὑμῶν κατοικεите και ἐμπορευεσθε επ αυτης και ἐγκτήσασθε εν αυτῇ ειπεν δε συχεμ προς τον πατερα αυτης και προς τους ἀδελφους αυτης ἔυροιμι χαριν εναντιον ὑμῶν και ὁ εαν ἐιπῆτε δωσομεν πληθύνετε την φερνὴν σφοδρα και δώσω καθότι αν ἐιπῆτε μοι και δώσετε μοι την παιδα ταυτην εις γυναικα ἀπεκριθῆσαν δε οἱ υἱοι ιακωβ τῷ συχεμ και ἐμμῷ τῷ πατρί αυτου μετα δολου και ἐλαλήσαν αυτοις ὅτι ἐμειναν διναν την ἀδελφην αυτων και εἶπαν αυτοις συμεων και λευι οἱ ἀδελφοι δινας υἱοι δε λειας οὐ δυνήσομεθα ποιῆσαι το ῥῆμα τουτο δουναι την ἀδελφην ἡμῶν ἀνθρωπῷ ὅς ἐχει ἀκροβυστιαν ἐστίν γαρ ὄνειδος ἡμιν εν τούτῳ ὁμοιωθησομεθα ὑμιν και κατοικήσομεν εν ὑμιν εαν γενῆσθε ὡς ἡμεῖς και ὑμεῖς εν τῷ περιτμηθῆναι ὑμῶν παν ἀρσενικον και δωσομεν τας θυγατερας ἡμῶν ὑμιν και απο των θυγατερων ὑμῶν ληψομεθα ἡμιν γυναικας και οικήσομεν παρ ὑμιν και ἐσομεθα ὡς γενοσ ἓν εαν δε μὴ εἰσακουσῆτε ἡμῶν του περιτεμεσθαι λαβόντες τας θυγατερας ἡμῶν ἀπελευσομεθα και ἤρσαν οἱ λόγοι εναντιον ἐμμωρ και εναντιον συχεμ του υἱου ἐμμωρ και οὐκ ἐχρονισεν ὁ νεανισκος του ποιῆσαι το ῥῆμα τουτο ἐνεκεῖτο γάρ τη θυγατρὶ ιακωβ αὐτος δε

ην ενδοξοτατος παντων των εν τω οικω του πατρος αυτου ηλθεν δε εμωρ και συχεμ ὁ υἱος αυτου προς την πυλην της πολεως αυτων και ελαλησαν προς τους ανδρας της πολεως αυτων λεγοντες ὁι ανθρωποι οὗτοι ειρηνικοι εισιν μεθ ἡμων οικειωσαν επι της γης και εμπορευ-εσθωσαν αυτην ἡ δε γη ιδου πλατεια εναντιον αυτων τας θυγατερας αυτων λημψομεθα ἡμιν γυναικας και τας θυγατερας ἡμων δωσομεν αυτοις μονον εν τούτῳ ὁμοιωθησονται ἡμιν ὁι ανθρωποι του κατοικειν μεθ ἡμων ὥστε ειναι λαον ἓνα εν τῷ περιτεμνεσθαι ἡμων παν αρσενικον καθα και αυτοι περιτετηνται και τα κτηνη αυτων και τα ὑπαρχοντα αυτων και τα τετραποδα ουχ ἡμων εσται μονον εν τούτῳ ὁμοιωθωμεν αυτοις και οικησουσιν μεθ ἡμων και εισηκουσαν εμωρ και συχεμ του υἱου αυτου παντες ὁι εκπορευομενοι την πυλην της πολεως αυτων και περιετεμοντο την σαρκα της ακροβυστιας αυτων πας αρσην εγενετο δε εν τη ἡμερα τη τριτη ὅτε ησαν εν τῷ πονῳ ελαβον ὁι δυο υἱοι ιακωβ συμεων και λευι ὁι αδελφοι δινας ἕκαστος την μαχαιραν αυτου και εισηλθον εις την πολιν ασφαλως και απεκτειναν παν αρσενικον τον τε εμωρ και συχεμ τον υἱον αυτου απεκτειναν εν στοματι μαχαιρας και ελαβον την διναν εκ του οικου του συχεμ και εξηλθον ὁι δε υἱοι ιακωβ εισηλθον επι τους τραυματιας και διηρπασαν την πολιν εν ἡ εμιαναν διναν την αδελφην αυτων και τα προβατα αυτων και τους βοας αυτων και τους ονους αυτων ὅσα τε ην εν τη πολει και ὅσα ην εν τῷ πεδιῳ ελαβον και παντα τα σωματα αυτων και πασαν την αποσκευην αυτων και τας γυναικας αυτων ηχηλωτευσαν και διηρπασαν ὅσα τε ην εν τη πολει και ὅσα ην εν ταις οικiais ειπεν δε ιακωβ συμεων και λευι μισητον με πεποιηκατε ὥστε πονηρον με ειναι πασιν τοις κατοικουσιν την γην εν τε τοις χαναναιοις και τοις φερεζαιοις εγω δε ὀλιγοστος εμι εν αριθμῳ και συναχθεντες επ εμε συγκοψουσιν με και εκτριβησομαι εγω και ὁ οικος μου ὁι δε ειπαν αλλ ὥσει πορνη χρησηνται τη αδελφῃ ἡμων ειπεν δε ὁ θεος προς ιακωβ αναστας αναβηθι εις τον τοπον βαιθηλ και οικει εκει και ποιησον εκει θυσιαστηριον τῷ θεῷ τῷ ὀφθεντι σοι εν τῷ αποδιδρασκειν σε απο προσωπου ησαι του αδελφου σου ειπεν δε ιακωβ τῷ οικῳ αυτου και πασιν τοις μετ αυτου αρατε τους θεους τους αλλοτριους τους μεθ ὑμων εκ μεσου ὑμων και καθαρισασθε και αλλαξατε τας στολας ὑμων και ανασταντες αναβωμεν εις βαιθηλ και ποιησωμεν εκει θυσιαστηριον τῷ θεῷ τῷ επακουσαντι μοι εν ἡμερα θλιψεως ὅς ην μετ εμου και διεσωσεν με εν τη ὁδῳ ἡ εφορευθην και εδωκαν τῷ ιακωβ τους θεους τους αλλοτριους ὁι ησαν εν ταις χερσιν αυτων και τα ενωτια τα εν τοις ὤσιν αυτων και κατεχυρψεν αὐτα ιακωβ ὑπο την τερεμιν-θον την εν σικιμοις και απωλεσεν αὐτα ἕως της σημερον ἡμερας και εξηρεν ισραηλ εκ σικιμων και εγενετο φοβος θεου επι τας πολεις τας κυκλω αυτων και ου κατεδιωξαν ὀπισῳ των ὑων ισραηλ ηλθεν δε ιακωβ εις λουζα ἡ εστιν εν γῇ χαναν ἡ εστιν βαιθηλ αὐτος και πας ὁ λαος ὅς ην μετ αυτου και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον και εκαλεσεν το ὄνομα του τοπου βαιθηλ εκει γαρ επεφανη αὐτῷ ὁ θεος εν τῷ αποδιδρασκειν αὐτον απο προσωπου ησαι του αδελφου αυτου απεθανεν δε δεββωρα ἡ τροφος ρεβεκκας κατωτερον βαιθηλ ὑπο την βαλανον και εκαλεσεν ιακωβ το ὄνομα αὐτης βαλανος πενθους ὡφθη δε ὁ θεος ιακωβ ετι εν λουζα ὅτε παρεγενετο εκ μεσοποταμιας της συριας και ηυλογησεν αὐτον ὁ θεος και ειπεν αὐτῷ ὁ θεος το ὄνομα

σου ιακωβ ου κληθήσεται ετι ιακωβ αλλ ισραηλ εσται το ονομα σου ειπεν δε αυτω ὁ θεος εγω ὁ θεος σου αυξανου και πληθυνου εθνη και συναγωγαι εθνων εσονται εκ σου και βασιλεις εκ της οσφυος σου εξελευσονται και την γην ἡν δεδωκα αβρααμ και ισαακ σοι δεδωκα αυτην σοι εσται και τω σπερματι σου μετα σε δωσω την γην ταυτην ανεβη δε ὁ θεος απ αυτου εκ του τοπου ὅυ ελαλησεν μετ αυτου και εστησεν ιακωβ στηλην εν τω τοπω ὃν ελαλησεν μετ αυτου στηλην λιθινην και εσπεισεν επ αυτην σπονδην και επεχεεν επ αυτην ελαιον και εκαλεσεν ιακωβ το ονομα του τοπου εν ὃν ελαλησεν μετ αυτου εκει ὁ θεος βαιθηλ απαραις δε ιακωβ εκ βαιθηλ επηξεν την σκηνην αυτου επεκεινα του πυργου γαδερ εγενετο δε ἡνικα ηγγισεν χαβραθα εις γην ελθειν εφραθα ετεκεν ραχηλ και εδυστοκησεν εν τω τοκετω εγενετο δε εν τω σκληρως αυτην τικτειν ειπεν αυτη ἡ μαια θαρσει και γαρ ὁυτος σοι εστιν υἱος εγενετο δε εν τω αφιεναι αυτην την ψυχην απειθυνησεν γαρ εκαλεσεν το ονομα αυτου υἱος οδυνης μου ὁ δε πατηρ εκαλεσεν αυτον βενιαμιν απειθανεν δε ραχηλ και εταφη εν τη ὁδω εφραθα ἡυτη εστιν βηθλεεμ και εστησεν ιακωβ στηλην επι του μνημειου αυτης ἡυτη εστιν στηλη μνημειου ραχηλ ἕως της σημερον ἡμερας εγενετο δε ἡνικα κατωκησεν ισραηλ εν τη γη εκεινη επορευθη ρουβην και εκοιμηθη μετα βαλλας της παλλακης του πατρος αυτου και ηκουσεν ισραηλ και πονηρον εφανη εναντιον αυτου ησαν δε οἱ υἱοι ιακωβ δωδεκα υἱοι λειας πρωτοτοκος ιακωβ ρουβην συμεων λευι ιουδας ισααχαρ ζαβουλων υἱοι δε ραχηλ ιωσηφ και βενιαμιν υἱοι δε βαλλας παιδισκης ραχηλ δαν και νεφθαλι υἱοι δε ζελφας παιδισκης λειας γαδ και ασηρ ὁυτοι υἱοι ιακωβ οἱ εγενοντο αυτω εν μεσοποταμια της συριας ηλθεν δε ιακωβ προς ισαακ τον πατερα αυτου εις μαμβρη εις πολιν του πεδιου ἡυτη εστιν χεβρων εν γη χαναν οὗ παρωκησεν αβρααμ και ισαακ εγενοντο δε αἱ ἡμεραι ισαακ ἄς εζησεν ετη ἑκατον ογδοηκοντα και εκλιπων απειθανεν και προσετεθη προς το γενοσ αυτου πρεσβυτερος και πληρης ἡμερων και εθαψαν αυτον ησαι και ιακωβ οἱ υἱοι αυτου ἡυται δε αἱ γενεσεις ησαι αυτος εστιν εδωμ ησαι δε ελαβεν γυναικας ἑαυτω απο των θυγατερων των χαναναιων την αδα θυγατερα αιλων του χετταιου και την ελιβεμα θυγατερα ανα του υἱου σβεγειων του ευαιου και την βασεμμαθ θυγατερα ισμαηλ αδελφην ναβαιων ετεκεν δε αδα τω ησαι τον ελιφας και βασεμμαθ ετεκεν τον ραγουηλ και ελιβεμα ετεκεν τον ιεους και τον ιεγλομ και τον χορε ὁυτοι υἱοι ησαι οἱ εγενοντο αυτω εν γη χαναν ελαβεν δε ησαι τας γυναικας αυτου και τους υἱους και τας θυγατερας και παντα τα σωματα του οικου αυτου και παντα τα ὑπαρχοντα και παντα τα κτηνη και παντα ὅσα εκτησατο και ὅσα περιεποιησατο εν γη χαναν και επορευθη εκ γης χαναν απο προσωπου ιακωβ του αδελφου αυτου ην γαρ αυτων τα ὑπαρχοντα πολλὰ του οικειν ἅμα και ουκ εδυνατο ἡ γη της παροικησεως αυτων φερειν αυτους απο του πληθους των ὑπαρχοντων αυτων ωκησεν δε ησαι εν τω ορει σιρ ησαι αυτος εστιν εδωμ ἡυται δε αἱ γενεσεις ησαι πατρος εδωμ εν τω ορει σιρ και ταυτα τα ονοματα των υἱων ησαι ελιφας υἱος αδας γυναικος ησαι και ραγουηλ υἱος βασεμμαθ γυναικος ησαι εγενοντο δε υἱοι ελιφας θαιμαν ωμαρ σωφαρ γοθομ και κενεζ θαμνα δε ην παλλακη ελιφας του υἱου ησαι και ετεκεν τω ελιφας τον αμαληκ ὁυτοι υἱοι αδας γυναικος ησαι ὁυτοι δε υἱοι ραγουηλ ναχοθ ζαρε σομε και μοζε ὁυτοι ησαν

ὁιο βασειμαθ γυναικος ησσυ οὔτοι δε ησαν ὁιο ελιβεμας θυγατρος
ανα του ὁιου σεβεγων γυναικος ησσυ ετεκεν δε τω ησσυ τον ιεους και
τον ιεγλομ και τον κορε οὔτοι ἡγεμονες ὁιοι ησσυ ὁιοι ελιφας πρω-
τοτοκου ησσυ ἡγεμων θαιμαν ἡγεμων ωμαρ ἡγεμων σωφαρ ἡγεμων
κενεζ ἡγεμων κορε ἡγεμων γοθομ ἡγεμων αμαληκ οὔτοι ἡγεμονες
ελιφας εν γη ιδουμαια οὔτοι ὁιοι αδας και οὔτοι ὁιοι ραγουηλ ὁιου
ησσυ ἡγεμων ναχοθ ἡγεμων ζαρε ἡγεμων σομε ἡγεμων μοζε οὔτοι
ἡγεμονες ραγουηλ εν γη εδωμ οὔτοι ὁιοι βασειμαθ γυναικος ησσυ
οὔτοι δε ὁιοι ελιβεμας γυναικος ησσυ ἡγεμων ιεους ἡγεμων ιεγλομ
ἡγεμων κορε οὔτοι ἡγεμονες ελιβεμας οὔτοι ὁιοι ησσυ και οὔτοι ἡγε-
μονες αυτων οὔτοι εισιν ὁιοι εδωμ οὔτοι δε ὁιοι σπηρ του χορραιου
του κατοικουντος την γην λωταν σωβαλ σεβεγων ανα και δησων και
ασαρ και ρισων οὔτοι ἡγεμονες του χορραιου του ὁιου σπηρ εν τη γη
εδωμ εγενοντο δε ὁιοι λωταν χορρι και αιμαν αδελφη δε λωταν θαμνα
οὔτοι δε ὁιοι σωβαλ γωλων και μαναχαθ και γαιβηλ σωφ και ωμαν
και οὔτοι ὁιοι σεβεγων αιε και ωναν οὔτος εστιν ὁ ωνας ὃς ἔυρεν τον
ιαιμιν εν τη ερημω ὃτε ενεμεν τα ὑποζυγια σεβεγων του πατρος αυτου
οὔτοι δε ὁιοι ανα δησων και ελιβεμα θυγατηρ ανα οὔτοι δε ὁιοι δησων
αμαδα και ασβαν και ιεθραν και χαρραν οὔτοι δε ὁιοι ασαρ βαλααν και
ζουκαμ και ιωυκαμ και ουκαν οὔτοι δε ὁιοι ρισων ως και αραμ οὔτοι
ἡγεμονες χορρι ἡγεμων λωταν ἡγεμων σωβαλ ἡγεμων σεβεγων ἡγε-
μων ανα ἡγεμων δησων ἡγεμων ασαρ ἡγεμων ρισων οὔτοι ἡγεμονες
χορρι εν ταις ἡγεμονιαις αυτων εν γη εδωμ και οὔτοι οἱ βασιλεις οἱ
βασιλευσαντες εν εδωμ προ του βασιλευσαι βασιλεα εν ισραηλ και
εβασιλευσεν εν εδωμ βαλακ ὁιος του βεωρ και ονομα τη πολει αυτου
δενναβα απειθανεν δε βαλακ και εβασιλευσεν αντ αυτου ιωβαβ ὁιος ζα-
ρα εκ βοσορρας απειθανεν δε ιωβαβ και εβασιλευσεν αντ αυτου ασομ
εκ της γης θαιμανων απειθανεν δε ασομ και εβασιλευσεν αντ αυτου
αδαδ ὁιος βαραδ ὃ εκκοψας μαδιαμ εν τω πεδιω μωαβ και ονομα τη
πολει αυτου γεθθαιμ απειθανεν δε αδαδ και εβασιλευσεν αντ αυτου
σαμαλα εκ μασεκκας απειθανεν δε σαμαλα και εβασιλευσεν αντ αυτου
σαουλ εκ ρωβωθ της παρα ποταμον απειθανεν δε σαουλ και εβασι-
λευσεν αντ αυτου βαλαεννων ὁιος αχοβωρ απειθανεν δε βαλαεννων
ὁιος αχοβωρ και εβασιλευσεν αντ αυτου αραδ ὁιος βαραδ και ονομα
τη πολει αυτου φογωρ ονομα δε τη γυναικι αυτου μαιτεβηλ θυγατηρ
ματραιθ ὁιου μαιζοορ ταυτα τα ονοματα των ἡγεμονων ησσυ εν ταις
φυλαις αυτων κατα τοπον αυτων εν ταις χωραις αυτων και εν τοις
εθνεσιν αυτων ἡγεμων θαμνα ἡγεμων γωλα ἡγεμων ιεθερ ἡγεμων
ελιβεμας ἡγεμων ηλας ἡγεμων φινων ἡγεμων κενεζ ἡγεμων θαιμαν
ἡγεμων μαζαρ ἡγεμων μεγεδιηλ ἡγεμων ζαφωμ οὔτοι ἡγεμονες εδωμ
εν ταις κατωκοδομημεναις εν τη γη της κτησεως αυτων οὔτος ησσυ
πατηρ εδωμ κατωκει δε ιακωβ εν τη γη ὃυ παρωκησεν ὁ πατηρ αυτου
εν γη χαναν ανται δε αἱ γενεσεις ιακωβ ιωσηφ δεκα ἑπτα ετων ην
ποιμινων μετα των αδελφων αυτου τα προβατα ων νεος μετα των
ἡων βαλλας και μετα των ἡων ζελφας των γυναικων του πατρος
αυτου κατηνεγκεν δε ιωσηφ ψογον πονηρον προς ισραηλ τον πατερα
αυτων ιακωβ δε ηγαπα τον ιωσηφ παρα παντας τους ὁιους αυτου ὃτι
ὁιος γηρους ην αυτω εποησεν δε αυτω χιτωνα ποικιλον ιδοντες δε
οἱ αδελφοι αυτου ὃτι αυτον ὁ πατηρ φιλει εκ παντων των ἡων αυτου
εμισησαν αυτον και ουκ εδυναντο λαλειν αυτω ουδεν ειρηνικον ενυ-

πνιασθεις δε ιωσηφ ενυπνιον απηγγειλεν αυτο τοις αδελφοις αυτοου και ειπεν αυτοις ακουσατε του ενυπνιου τουτου ου ενυπνιασθην ωμην ήμας δεσμευειν δραγματα εν μεσω τω πεδιω και ανεστη το εμον δραγμα και ωρθωθη περιστραφεντα δε τα δραγματα ήμων προσεκυνησαν το εμον δραγμα ειπαν δε αυτω οι αδελφοι μη βασιλευων βασιλευσεις εφ ήμας η κυριευων κυριευσεις ήμων και προσειθεντο ετι μισειν αυτον ένεκεν των ενυπνιων αυτου και ένεκεν των ρήματων αυτου ειδεν δε ενυπνιον έτερον και διηγησατο αυτο τω πατρι αυτου και τοις αδελφοις αυτου και ειπεν ιδου ενυπνιασαμην ενυπνιον έτερον ώσπερ ο ήλιος και ή σεληνη και ένδεκα αστερες προσεκυνουν με και επιτιμησεν αυτω ο πατηρ αυτου και ειπεν αυτω τι το ενυπνιον τουτο ο ενυπνιασθης αρα γε ελθοντες ελευσομεθα εγω τε και ή μητηρ σου και οι αδελφοι σου προσκυνησαι σοι επι την γην εξήλωσαν δε αυτον οι αδελφοι αυτου ο δε πατηρ αυτου διετηρησεν το ρήμα εφορευθησαν δε οι αδελφοι αυτου βοσκειν τα προβατα του πατρος αυτων εις συχημ και ειπεν ισραηλ προς ιωσηφ ουχ οι αδελφοι σου ποιμαινουσιν εν συχημ δευρο αποστειλω σε προς αυτους ειπεν δε αυτω ιδου εγω ειπεν δε αυτω ισραηλ πορευθεις ιδε ει υγίαινουσιν οι αδελφοι σου και τα προβατα και αναγγειλον μοι και απεστειλεν αυτον εκ της κοιλαδος της χεβρων και ηλθεν εις συχημ και έυρεν αυτον ανθρωπος πλανωμενον εν τω πεδιω ηρωτησεν δε αυτον ο ανθρωπος λεγων τι ζητεις ο δε ειπεν τους αδελφους μου ζητω αναγγειλον μοι που βοσκουσιν ειπεν δε αυτω ο ανθρωπος απηρκασιν εντευθεν ηκουσα γαρ αυτων λεγοντων πορευθωμεν εις δωθαιμ και εφορευθη ιωσηφ κατοπισθεν των αδελφων αυτου και έυρεν αυτους εν δωθαιμ προειδον δε αυτον μακροθεν προ του εγγισαι αυτον προς αυτους και επονηρευοντο του αποκτειναι αυτον ειπαν δε έκαστος προς τον αδελφον αυτου ιδου ο ενυπνιασθης εκεινος ερχεται νυν ουν δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ριψωμεν αυτον εις ένα των λακκων και ερουμεν θηριον πονηρον κατεφαγεν αυτον και οψομεθα τι εσται τα ενυπνια αυτου ακουσας δε ρουβην εξειλατο αυτον εκ των χειρων αυτων και ειπεν ου παταξομεν αυτον εις ψυχην ειπεν δε αυτοις ρουβην μη εκχεητε αίμα εμβαλετε αυτον εις τον λακκον τουτον τον εν τη ερημω χειρα δε μη επενεγκητε αυτω όπως εξελθαι αυτον εκ των χειρων αυτων και αποδω αυτον τω πατρι αυτου εγενετο δε ήνικα ηλθεν ιωσηφ προς τους αδελφους αυτου εξεδυσαν τον ιωσηφ τον χιτώνα τον ποικιλον τον περι αυτον και λαβοντες αυτον ερριψαν εις τον λακκον ο δε λακκος κενος ύδωρ ουκ ειχεν εκαθισαν δε φαγειν αρτον και αναβλειψαντες τοις οφθαλμοις ειδον και ιδου όδοιποροι ισμαηλται ηρχοντο εκ γαλααδ και αι καμηλοι αυτων εγεμον θυμιαματων και ρήτινης και στακτης εφορευοντο δε καταγαγειν εις αιγυπτον ειπεν δε ιουδας προς τους αδελφους αυτου τι χρησιμον εαν αποκτεινωμεν τον αδελφον ήμων και κρυψωμεν το αίμα αυτου δευτε αποδωμεθα αυτον τοις ισμαηλταις τουτοις αι δε χειρες ήμων μη εστωσαν επ αυτον ότι αδελφος ήμων και σαρξ ήμων εστιν ηκουσαν δε οι αδελφοι αυτου και παρεπορευοντο οι ανθρωποι οι μαδιθηναιο οι εμποροι και εξειλκυσαν και ανεβιβασαν τον ιωσηφ εκ του λακκου και απεδοντο τον ιωσηφ τοις ισμαηλταις εικοσι χρυσων και κατηγαγον τον ιωσηφ εις αιγυπτον ανεστρεψεν δε ρουβην επι τον λακκον και ουχ όρα τον ιωσηφ εν τω λακκω και διερρηξεν τα ίματια αυτου και ανεστρεψεν προς τους αδελφους αυτου και ειπεν το παιδα-

ριον ουκ εστιν εγω δε που πορευομαι ετι λαβοντες δε τον χιτωνα του ιωσηφ εσφαξαν εριφον αιγων και εμολυναν τον χιτωνα τω αίματι και απεστειλαν τον χιτωνα τον ποικιλον και εισηνεγκαν τω πατρι αυτων και ειπαν τουτον έυρομεν επιγνωθι ει χιτων του υιου σου εστιν η ου και επεγνω αυτον και ειπεν χιτων του υιου μου εστιν ιθριον πονηρον κατεφαγεν αυτον ιθριον ήρπασεν τον ιωσηφ διερρηξεν δε ιακωβ τα ίματα αυτου και επεθετο σακκον επι την οσφυν αυτου και επενθιεν τον υιον αυτου ήμερας πολλας συνηχθησαν δε παντες οι υιοι αυτου και αι θυγατρες και ηλθον παρακαλεσαι αυτον και ουκ ηθελεν παρακαλεισθαι λεγων ότι καταβησομαι προς τον υιον μου πενθων εις άδου και εκλαυσεν αυτον ο πατηρ αυτου οι δε μαδιηναιοι απεδοντο τον ιωσηφ εις αιγυπτον τω πετεφρη τω σπαδοντι φαραω αρχιμαγειρω εγενετο δε εν τω καιρω εκεινω κατεβη ιουδας απο των αδελφων αυτου και αφικετο έως προς ανθρωπον τινα οδολλαμιτην ω ονομα ιρας και ειδεν εκει ιουδας θυγατερα ανθρωπου χαναναιου ή ονομα σαυα και ελαβεν αυτην και εισηλθεν προς αυτην και συλλαβουσα ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ηρ και συλλαβουσα ετι ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου αυναν και προσθεισα ετι ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου σηλωμ αυτη δε ην εν χασβι ήνικα ετεκεν αυτους και ελαβεν ιουδας γυναικα ηρ τω πρωτοτοκω αυτου ή ονομα ιθαμαρ εγενετο δε ηρ πρωτοτοκος ιουδα πονηρος εναντιον κυριου και απεκτεινεν αυτον ο θεος ειπεν δε ιουδας τω αυναν εισελθε προς την γυναικα του αδελφου σου και γαμβρευσαι αυτην και αναστησον σπερμα τω αδελφω σου γνους δε αυναν ότι ουκ αυτω εσται το σπερμα εγινετο όταν εισηρχετο προς την γυναικα του αδελφου αυτου εξεχεεν επι την γην του μη δουναι σπερμα τω αδελφω αυτου πονηρον δε εφανη εναντιον του θεου ότι εποιησεν τουτο και εθανατωσεν και τουτον ειπεν δε ιουδας ιθαμαρ τη νυμφη αυτου καθου χηρα εν τω οικω του πατρος σου έως μεγας γεννηται σηλωμ ο υιος μου ειπεν γαρ μηποτε αποθانه και ουτος ωςπερ οι αδελφοι αυτου απελθουσα δε ιθαμαρ εκαθητο εν τω οικω του πατρος αυτης επληθυνθησαν δε αι ήμεραι και απεθανεν σαυα ή γυνη ιουδα και παρακληθεις ιουδας ανεβη επι τους κειροντας τα προβατα αυτου αυτος και ιρας ο ποιμην αυτου ο οδολλαμιτης εις ιθαμνα και απηγγελη ιθαμαρ τη νυμφη αυτου λεγοντες ιδου ο πενθηρος σου αναβαινει εις ιθαμνα χειραι τα προβατα αυτου και περιελομενη τα ίματα της χηρευσεως αφ έαυτης περιεβαλετο ιθεριστρον και εκαλλωπισατο και εκαθισεν προς ταις πυλαις αιναν ή εστιν εν παροδω ιθαμνα ειδεν γαρ ότι μεγας γεγονεν σηλωμ αυτος δε ουκ εδωκεν αυτην αυτω γυναικα και ιδων αυτην ιουδας εδοξεν αυτην πορνην ειναι κατεκαλυψατο γαρ το προσωπον αυτης και ουκ επεγνω αυτην εξεκλινεν δε προς αυτην την όδον και ειπεν αυτη εασον με εισελθειν προς σε ου γαρ εγνω ότι ή νυμφη αυτου εστιν ή δε ειπεν τι μοι δωσεις εαν εισελθης προς με ο δε ειπεν εγω σοι αποστελω εριφον αιγων εκ των προβατων ή δε ειπεν εαν δως αρραβωνα έως του αποστειλαι σε ο δε ειπεν τινα τον αρραβωνα σοι δωσω ή δε ειπεν τον δακτυλιον σου και τον όρμισκον και την ράβδον την εν τη χειρι σου και εδωκεν αυτη και εισηλθεν προς αυτην και εν γαστρι ελαβεν εξ αυτου και αναστασα απηλθεν και περιειλατο το ιθεριστρον αφ έαυτης και ενεδυσατο τα ίματα της χηρευσεως αυτης απεστειλεν δε ιουδας τον εριφον εξ αιγων εν χειρι του ποιμενος αυτου του οδολλαμιτου

κοιμισασθαι τον αρραβωνα παρα της γυναικος και ουχ έυρεν αυτην επηρωτησεν δε τους ανδρας τους εκ του τοπου που εστιν ή πορνη ή γενομενη εν αιαν επι της όδου και ειπαν ουχ ην ενταυθα πορνη και απεστραφη προς ιουδαν και ειπεν ουχ έυρον και οι ανθρωποι οι εκ του τοπου λεγουσιν μη ειναι ωδε πορνην ειπεν δε ιουδας εχετω αυτα αλλα μηποτε καταγελασθωμεν εγω μεν απεσταλκα τον εριφον τουτον συ δε ουχ έυρηκας εγενετο δε μετα τριμηνον απηγγελη τω ιουδα λεγοντες εκπεπορευκεν θαμαρ ή νυμφη σου και ιδου εν γαστρι εχει εκ πορνειας ειπεν δε ιουδας εξαγαγετε αυτην και κατακαυθητω αυτη δε αγομενη απεστειλεν προς τον πενθερον αυτης λεγουσα εκ του ανθρωπου τινος ταυτα εστιν εγω εν γαστρι εχω και ειπεν επιγνωθι τινος ό δακτυλιος και ό όρμισκος και ή ραβδος αυτη επεγνω δε ιουδας και ειπεν δεδικαιωται θαμαρ η εγω ου εινεκεν ουκ εδωκα αυτην σηλωμ τω υιω μου και ου προσεθετο ετι του γνωσαι αυτην εγενετο δε ήνικα ετικτεν και τηδε ην διδυμα εν τη γαστρι αυτης εγενετο δε εν τω τικτειν αυτην ό εις προεξηνεγκεν την χειρα λαβουσα δε ή μαια εδησεν επι την χειρα αυτου κοκκινον λεγουσα ουτος εξελευσεται προτερος ως δε επισυνηγαγεν την χειρα και ευθυς εξηλθεν ό αδελφος αυτου ή δε ειπεν τι διεκοπη δια σε φραγμος και εκαλεσεν το ονομα αυτου φαρς και μετα τουτο εξηλθεν ό αδελφος αυτου εφ ω ην επι τη χειρι αυτου το κοκκινον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ζαρα ιωσηφ δε κατηχθη εις αιγυπτον και εκτησατο αυτον πετεφρης ό ευνουχος φαραω αρχιμαγειρος ανηρ αιγυπτιος εκ χειρος ισμαηλιτων οι κατηγαγον αυτον εκει και ην κυριος μετα ιωσηφ και ην ανηρ επιτυγχανων και εγενετο εν τω οικω παρα τω κυριω τω αιγυπτιω ηδει δε ό κυριος αυτου ότι κυριος μετ αυτου και όσα αν ποιη κυριος ευοδοι εν ταις χερσιν αυτου και έυρεν ιωσηφ χαριν εναντιον του κυριου αυτου ευηρεσται δε αυτω και κατεστησεν αυτον επι του οικου αυτου και παντα όσα ην αυτω εδωκεν δια χειρος ιωσηφ εγενετο δε μετα το κατασταθηναι αυτον επι του οικου αυτου και επι παντα όσα ην αυτω και ηυλογησεν κυριος τον οικον του αιγυπτιου δια ιωσηφ και εγενηθη ευλογία κυριου εν πασιν τοις υπαρχουσιν αυτω εν τω οικω και εν τω αγρω και επετρεψεν παντα όσα ην αυτω εις χειρας ιωσηφ και ουκ ηδει των καθ' εαυτον ουδεν πλην του αρτου όν ησθιεν αυτος και ην ιωσηφ καλος το ειδει και ωραιος τη οφει σφοδρα και εγενετο μετα τα ρήματα ταυτα και επεβαλεν ή γυνη του κυριου αυτου τους οφθαλμους αυτης επι ιωσηφ και ειπεν κοιμηθητι μετ εμου ό δε ουκ ηθελεν ειπεν δε τη γυναικι του κυριου αυτου ει ό κυριος μου ου γινωσκει δι εμε ουδεν εν τω οικω αυτου και παντα όσα εστιν αυτω εδωκεν εις τας χειρας μου και ουχ ύπερεχει εν τη οικια ταυτη ουθεν εμου ουδε ύπεξηρηται απ εμου ουδεν πλην σου δια το σε γυναικα αυτου ειναι και πως ποιησω το ρήμα το πονηρον τουτο και άμαρτησομαι εναντιον του θεου ήνικα δε ελαλει τω ιωσηφ ήμεραν εξ ήμερας και ουχ ύπηκουσεν αυτη καθευδειν μετ αυτης του συγγενεσθαι αυτη εγενετο δε τοιαυτη τις ήμερα εισηλθεν ιωσηφ εις την οικιαν ποιειν τα εργα αυτου και ουθεις ην των εν τη οικια εσω και επεσπασατο αυτον των ίματιων λεγουσα κοιμηθητι μετ εμου και καταλιπων τα ίματια αυτου εν ταις χερσιν αυτης εφυγεν και εξηλθεν εξω και εγενετο ως ειδεν ότι κατελιπεν τα ίματια αυτου εν ταις χερσιν αυτης και εφυγεν και εξηλθεν εξω και εκαλεσεν τους οντας εν τη οικια και ειπεν αυτοις λεγουσα ιδετε

εισηγαγεν ἡμιν παιδα εβραιον εμπαιζειν ἡμιν εισηλθεν προς με λεγων κοιμηθητι μετ εμου και εβοησα φωνη μεγαλη εν δε τω ακουσαι αυτον οτι ὑψωσα την φωνην μου και εβοησα καταλιπων τα ἱματια αυτου παρ εμοι εφυγεν και εξηλθεν εξω και καταλιμπανει τα ἱματια παρ ἑαυτη ἕως ηλθεν ὁ κυριος εις τον οικον αυτου και ελαλησεν αυτω κατα τα ῥήματα ταυτα λεγουσα εισηλθεν προς με ὁ παις ὁ εβραιος ὃν εισηγαγες προς ἡμας εμπαιξαι μοι και ειπεν μοι κοιμηθησομαι μετὰ σου ὡς δε ηκουσεν οτι ὑψωσα την φωνην μου και εβοησα κατελιπεν τα ἱματια αυτου παρ εμοι και εφυγεν και εξηλθεν εξω εγενετο δε ὡς ηκουσεν ὁ κυριος αυτου τα ῥήματα της γυναικος αυτου ὅσα ελαλησεν προς αυτον λεγουσα οὕτως εποιησεν μοι ὁ παις σου και εθιμωθη οργη και λαβων ὁ κυριος ιωσηφ ενεβαλεν αυτον εις το οχυρωμα εις τον τοπον εν ᾧ οἱ δεσμωται του βασιλεως κατεχονται εκει εν τω οχυρωματι και ην κυριος μετὰ ιωσηφ και κατεχεεν αυτου ελεος και εδωκεν αυτω χαριν εναντιον του αρχιδεσμοφυλακος και εδωκεν ὁ αρχιδεσμοφυλαξ το δεσμωτηριον δια χειρος ιωσηφ και παντας τους απηγμενους ὅσοι εν τω δεσμωτηριω και παντα ὅσα ποιουσιν εκει ουκ ην ὁ αρχιδεσμοφυλαξ του δεσμωτηριου γινωσκων δι αυτον ουθεν παντα γαρ ην δια χειρος ιωσηφ δια το τον κυριον μετ αυτου ειναι και ὅσα αυτος εποιει κυριος ευωδου εν ταις χερσιν αυτου εγενετο δε μετὰ τα ῥήματα ταυτα ἡμαρτεν ὁ αρχιοινοχοος του βασιλεως αιγυπτου και ὁ αρχισιτοποιος τω κυριῳ αυτων βασιλει αιγυπτου και ωργισθη φαραω επι τοις δυσιν ευνουχοις αυτου επι τω αρχιοινοχωῳ και επι τω αρχισιτοπιῳ και εθετο αυτους εν φυλακη παρα τω δεσμοφυλακι εις το δεσμωτηριον εις τον τοπον ὅυ ιωσηφ απηκτο εκει και συνεστησεν ὁ αρχιδεσμωτης τω ιωσηφ αυτους και παρεστη αυτοις ησαν δε ἡμερας εν τη φυλακη και ειδον αμφοτεροι ενυπνιον ἕκαστος ενυπνιον εν μια νυκτι ὅρασις του ενυπνιου αυτου ὁ αρχιοινοχοος και ὁ αρχισιτοποιος οἱ ησαν τω βασιλει αιγυπτου οἱ οντες εν τω δεσμωτηριῳ εισηλθεν δε προς αυτους ιωσηφ το πρωι και ειδεν αυτους και ησαν τεταραγμενοι και ηρωτα τους ευνουχους φαραω οἱ ησαν μετ αυτου εν τη φυλακη παρα τω κυριῳ αυτου λεγων τι ὅτι τα προσωπα ὑμων σκυθρωπα σημερον οἱ δε ειπαν αυτω ενυπνιον ειδομεν και ὁ συγκρινων ουκ εστιν αυτο ειπεν δε αυτοις ιωσηφ ουχι δια του θεου ἡ διασαφησις αυτων εστιν διηγησασθε ουν μοι και διηγησατο ὁ αρχιοινοχοος το ενυπνιον αυτου τω ιωσηφ και ειπεν εν τῷ ὕπνῳ μου ην αμπελος εναντιον μου εν δε τη αμπελῷ τρεις πυθμενες και αυτη θαλλουσα ανεννηνοχια βλαστους πεπειροι οἱ βοτρυες σταφυλης και το ποτηριον φαραω εν τη χειρι μου και ελαβον την σταφυλην και εξεθλιψα αυτην εις το ποτηριον και εδωκα το ποτηριον εις τας χειρας φαραω και ειπεν αυτω ιωσηφ τουτο ἡ συγκρισις αυτου οἱ τρεις πυθμενες τρεις ἡμεραι εisin ετι τρεις ἡμεραι και μνησθησεται φαραω της αρχης σου και αποκαταστησει σε επι την αρχιοινοχοιαν σου και δωσεις το ποτηριον φαραω εις την χειρα αυτου κατα την αρχην σου την προτεραν ὡς ησθα οινοχοων αλλα μνησθητι μοι δια σεαυτου ὅταν ευ σοι γενηται και ποιησεις εν εμοι ελεος και μνησθηση περι εμου φαραω και εξαξεις με εκ του οχυρωματος τουτου ὅτι κλοπη εκλαπην εκ γης εβραιων και ὥδε ουκ εποιησα ουδεν αλλ ενεβαλον με εις τον λακκον τουτον και ειδεν ὁ αρχισιτοποιος ὅτι ορθως συνεκρινεν και ειπεν τω ιωσηφ καγω ειδον ενυπνιον και ωμην τρια κανα χονδριτων αιρειν επι της κεφαλῆς μου εν δε τῷ κανῷ τῷ

επανω απο παντων των γενων ὃν ὁ βασιλευς φαραω εσθιει εργον
σιτοποιου και τα πετεινα του ουρανου κατησθιεν αυτα απο του κανου
του επανω της κεφαλης μου αποκριθεις δε ιωσηφ ειπεν αυτω ἡ αυτη
ἢ συγκρισις αυτου τα τρια κανα τρεις ἡμεραι εισιν ετι τριων ἡμερων
αφελει φαραω την κεφαλην σου απο σου και κρεμασει σε επι ξυλου
και φαγεται τα ορνεα του ουρανου τας σαρκας σου απο σου εγενετο
δε εν τη ἡμερα τη τριτη ἡμερα γενεσεως ην φαραω και εποιει πο-
τον πασι τοις παισιν αυτου και εμνησθη της αρχης του αρχιοινοχοου
και της αρχης του αρχισιτοποιου εν μεσω των παιδων αυτου και α-
πεκατεστησεν τον αρχιοινοχοον επι την αρχην αυτου και εδωκεν το
ποτηριον εις την χειρα φαραω τον δε αρχισιτοποιον εκρεμασεν καθα
συνεκρινεν αυτοις ιωσηφ ουκ εμνησθη δε ὁ αρχιοινοχοος του ιωσηφ
αλλα επελαθητο αυτου εγενετο δε μετα δυο ετη ἡμερων φαραω ειδεν
ενυπνιον ωετο ἑσταναι επι του ποταμου και ιδου ὡσπερ εκ του ποτα-
μου ανεβαινον ἑπτα βοες καλαι τω ειδει και εκλεκται ταις σαρξιν και
εβοσκοντο εν τω αχει αλλαι δε ἑπτα βοες ανεβαινον μετα ταυτας εκ
του ποταμου αισχραι τω ειδει και λεπται ταις σαρξιν και ενεμοντο πα-
ρα τας βοας παρα το χειλος του ποταμου και κατεφαγον ἅι ἑπτα βοες
ἅι αισχραι και λεπται ταις σαρξιν τας ἑπτα βοας τας καλας τω ειδει και
τας εκλεκτας ηγερεθη δε φαραω και ενυπνιασθη το δευτερον και ιδου
ἑπτα σταχυες ανεβαινον εν πυθμενι ἑνι εκλεκτοι και καλοι αλλοι δε
ἑπτα σταχυες λεπτοι και ανεμοφθοροι ανεφυοντο μετ αυτους και κα-
τεπιον ὅι ἑπτα σταχυες ὅι λεπτοι και ανεμοφθοροι τους ἑπτα σταχυας
τους εκλεκτους και τους πληρεις ηγερεθη δε φαραω και ην ενυπνιον
εγενετο δε πρωι και εταραχθη ἢ ψυχη αυτου και αποστειλας εκαλε-
σεν παντας τους εξηγητας αιγυπτου και παντας τους σοφους αυτης
και διηγησατο αυτοις φαραω το ενυπνιον και ουκ ην ὁ απαγγελλων
αυτο τω φαραω και ελαλησεν ὁ αρχιοινοχοος προς φαραω λεγων την
ἁμαρτιαν μου αναμιμνησκω σημερον φαραω ωργισθη τοις παισιν αυ-
του και εθετο ἡμας εν φυλακη εν τω οικω του αρχιμαγειρου εμε τε
και τον αρχισιτοποιον και ειδομεν ενυπνιον εν νυκτι μια εγω τε και
αυτος ἕκαστος κατα το ἄντου ενυπνιον ειδομεν ην δε εχει μεθ ἡμων
νεανισκος παις εβραιος του αρχιμαγειρου και διηγησαμεθα αυτα και
συνεκρινεν ἡμιν εγενηθη δε καθως συνεκρινεν ἡμιν ὅντας και συνεβη
εμε τε αποκατασταθηναι επι την αρχην μου εκεινον δε κρεμασθηναι
αποστειλας δε φαραω εκαλεσεν τον ιωσηφ και εξηγαγον αυτον εκ
του οχυρωματος και εξυρσαν αυτον και ηλλαξαν την στολην αυτου
και ηλθεν προς φαραω ειπεν δε φαραω τω ιωσηφ ενυπνιον ἑωρακα
και ὁ συγκρινων ουκ εστιν αυτο εγω δε ακηκοα περι σου λεγοντων
ακουσαντα σε ενυπνια συγκριναι αυτα αποκριθεις δε ιωσηφ τω φαραω
ειπεν ανευ του θεου ουκ αποκριθησεται το σωτηριον φαραω ελαλη-
σεν δε φαραω τω ιωσηφ λεγων εν τω ὕπνῳ μου ὡμην ἑσταναι παρα
το χειλος του ποταμου και ὡσπερ εκ του ποταμου ανεβαινον ἑπτα
βοες καλαι τω ειδει και εκλεκται ταις σαρξιν και ενεμοντο εν τω αχει
και ιδου ἑπτα βοες ἑτεραι ανεβαινον οπισω αυτων εκ του ποταμου
πονηραι και αισχραι τω ειδει και λεπται ταις σαρξιν ὅιαις ουκ ειδον
τοιαυτας εν ὅλῃ γῇ αιγυπτῳ αισχροτερας και κατεφαγον ἅι ἑπτα βοες
ἅι αισχραι και λεπται τας ἑπτα βοας τας πρωτας τας καλας και εκλε-
κτας και εισηλθον εις τας κοιλιας αυτων και ου διαδηλοι εγενοντο ὅτι
εισηλθον εις τας κοιλιας αυτων και ἅι οφεις αυτων αισχραι καθα και

την αρχην εξεγερθεις δε εκοιμηθην και ειδον παλιν εν τω ὕπνῳ μου και ὡσπερ ἑπτα σταχυες ανεβαινον εν πυθμενι ἑνι πληρεις και καλοι αλλοι δε ἑπτα σταχυες λεπτοι και ανεμοφθοροι ανεφυοντο εχομενοι αυτων και κατεπιον οἱ ἑπτα σταχυες οἱ λεπτοι και ανεμοφθοροι τους ἑπτα σταχυας τους καλους και τους πληρεις ειπα ουν τοις εξηγηταις και ουκ ην ὁ απαγγελων μοι και ειπεν ιωσηφ τω φαraw το ενυπνιον φαraw ἑν εστιν ὅσα ὁ θεος ποιει εδειξεν τω φαraw ἅι ἑπτα βοες ἅι καλαι ἑπτα ετη εστιν και οἱ ἑπτα σταχυες οἱ καλοι ἑπτα ετη εστιν το ενυπνιον φαraw ἑν εστιν και ἅι ἑπτα βοες ἅι λεπται ἅι αναβαινουσαι οπισω αυτων ἑπτα ετη εστιν και οἱ ἑπτα σταχυες οἱ λεπτοι και ανεμοφθοροι εσονται ἑπτα ετη λιμου το δε ῥημα ὁ ειρηκα φαraw ὅσα ὁ θεος ποιει εδειξεν τω φαraw ιδου ἑπτα ετη ερχεται ευθηνια πολλη εν παση γη αιγυπτω ἡξει δε ἑπτα ετη λιμου μετα ταυτα και επιλησονται της πλησμονης εν ὅλῃ γη αιγυπτω και αναλωσει ὁ λιμος την γην και ουκ επιγνωσθησεται ἡ ευθηνια επι της γης απο του λιμου του εσομενου μετα ταυτα ισχυρος γαρ εσται σφοδρα περι δε του δευτερωσαι το ενυπνιον φαraw δις ὅτι αληθες εσται το ῥημα το παρα του θεου και ταχυνει ὁ θεος του ποιησαι αυτο νυν ουν σχεψαι ανθρωπον φρονιμον και συνετον και καταστησον αυτον επι γης αιγυπτου και ποιησατω φαraw και καταστησατω τοπαρχας επι της γης και αποπεμπωσατωσαν παντα τα γεννηματα της γης αιγυπτου των ἑπτα ετων της ευθηνιας και συναγαγετωσαν παντα τα βρωματα των ἑπτα ετων των ερχομενων των καλων τουτων και συναχθητω ὁ σιτος ὑπο χειρα φαraw βρωματα εν ταις πολεσιν φυλαχθητω και εσται τα βρωματα πεφυλαγμενα τη γη εις τα ἑπτα ετη του λιμου ἃ εσονται εν γη αιγυπτω και ουκ εκτριβησεται ἡ γη εν τω λιμῳ ηρσεν δε τα ῥήματα εναντιον φαraw και εναντιον παντων των παιδων αυτου και ειπεν φαraw πασιν τοις παισιν αυτου μη ἔυρησομεν ανθρωπον τοιουτον ὅς εχει πνευμα θεου εν αυτῳ ειπεν δε φαraw τω ιωσηφ επειδη εδειξεν ὁ θεος σοι παντα ταυτα ουκ εστιν ανθρωπος φρονιμωτερος και συνετωτερος σου συ εση επι τω οικῳ μου και επι τω στοματι σου ὑπακουσεται πας ὁ λαος μου πλην τον θρονον ὑπερεξω σου εγω ειπεν δε φαraw τω ιωσηφ ιδου καθιστημι σε σημερον επι πασης γης αιγυπτου και περιελομενος φαraw τον δακτυλιον απο της χειρος αυτου περιεθηκεν αυτον επι την χειρα ιωσηφ και ενεδυσεν αυτον στολην βυσσινην και περιεθηκεν κλοιον χρυσουν περι τον τραχηλον αυτου και ανεβιβασεν αυτον επι το ἄρμα το δευτερον των αυτου και εκηρυξεν εμπροσθεν αυτου κηρυξ και κατεστησεν αυτον εφ ὅλης γης αιγυπτου ειπεν δε φαraw τω ιωσηφ εγω φαraw ανευ σου ουκ εξαρει ουθεις την χειρα αυτου επι παση γη αιγυπτου και εκαλεσεν φαraw το ονομα ιωσηφ φονθομφανηχ και εδωκεν αυτῳ την ασεννεθ θυγατερα πετεφρη ἱερεως ἡλιου πολεως αυτῳ γυναικα ιωσηφ δε ην ετων τριακοντα ὅτε εστη εναντιον φαraw βασιλεως αιγυπτου εξηλθεν δε ιωσηφ εκ προσωπου φαraw και διηλθεν πασαν γην αιγυπτου και εποησεν ἡ γη εν τοις ἑπτα ετεσιν της ευθηνιας δραγματα και συνηγαγεν παντα τα βρωματα των ἑπτα ετων εν οἷς ην ἡ ευθηνια εν γη αιγυπτου και εθηκεν τα βρωματα εν ταις πολεσιν βρωματα των πεδιων της πολεως των κυκλω αυτης εθηκεν εν αυτη και συνηγαγεν ιωσηφ σιτον ὥσει την αμμον της θαλασσης πολυν σφοδρα ἕως ουκ ηδυναντο αριθμησαι ου γαρ ην αριθμος τῷ δε ιωσηφ εγενοντο υιοι δυο προ του ελθειν τα ἑπτα ετη

του λιμου όους ετεκεν αυτω ασεννεθ θυγατηρ πετεφρη ιερεως ήλιου πολεως εκαλεσεν δε ιωσηφ το ονομα του πρωτοτοκου μανασση ότι επιλαθεσθαι με εποιησεν ό θεος παντων των πονων μου και παντων των του πατρος μου το δε ονομα του δευτερου εκαλεσεν εφραιμ ότι ηυξησεν με ό θεος εν γη ταπεινωσεως μου παρηλθον δε τα έπτα ετη της ευθηνιας ά εγενοντο εν γη αιγυπτω και ηρξαντο τα έπτα ετη του λιμου ερχεσθαι καθα ειπεν ιωσηφ και εγενετο λιμος εν παση τη γη εν δε παση γη αιγυπτου ησαν αρτοι και επεινασεν πασα ή γη αιγυπτου εκεκραξεν δε ό λαος προς φαραω περι αρτων ειπεν δε φαραω πασι τοις αιγυπτιοις πορευεσθε προς ιωσηφ και ό εαν ειπη ύμιν ποιησατε και ό λιμος ην επι προσωπου πασης της γης ανεωξεν δε ιωσηφ παντας τους σιτοβολωνας και επωλει πασι τοις αιγυπτιοις και πασαι άι χωραι ηλθον εις αιγυπτον αγοραζειν προς ιωσηφ επεκρατησεν γαρ ό λιμος εν παση τη γη ιδων δε ιακωβ ότι εστιν πρασις εν αιγυπτω ειπεν τοις ύιοις αυτου ινα τι ραθυμειτε ιδου ακηχοα ότι εστιν σιτος εν αιγυπτω καταβητε εκει και πριασθε ήμιν μικρα βρωματα ινα ζωμεν και μη αποθανωμεν κατεβησαν δε όι αδελφοι ιωσηφ όι δεκα πριασθαι σιτον εξ αιγυπτου τον δε βενιαμιν τον αδελφον ιωσηφ ουκ απεστειλεν μετα των αδελφων αυτου ειπεν γαρ μηποτε συμβη αυτω μαλακια ηλθον δε όι ύιοι ισραηλ αγοραζειν μετα των ερχομενων ην γαρ ό λιμος εν γη χανααν ιωσηφ δε ην αρχων της γης όυτος επωλει παντι τω λαω της γης ελθοντες δε όι αδελφοι ιωσηφ προσεκυνησαν αυτω επι προσωπον επι την γην ιδων δε ιωσηφ τους αδελφους αυτου επεγνω και ηλλοτριουτο απ αυτων και ελαλησεν αυτοις σκληρα και ειπεν αυτοις ποθεν ήκατε όι δε ειπαν εκ γης χανααν αγορασαι βρωματα επεγνω δε ιωσηφ τους αδελφους αυτου αυτοι δε ουκ επεγνωσαν αυτον και εμνησθη ιωσηφ των ενυπνιων ών ειδεν αυτος και ειπεν αυτοις κατασκοποι εστε κατανοησαι τα ιχνη της χωρας ήκατε όι δε ειπαν ουχι κυριε όι παιδες σου ηλθομεν πριασθαι βρωματα παντες εσμεν ύιοι ένος ανθρωπου ειρηνικοι εσμεν ουκ εισιν όι παιδες σου κατασκοποι ειπεν δε αυτοις ουχι αλλα τα ιχνη της γης ηλθατε ιδειν όι δε ειπαν δωδεκα εσμεν όι παιδες σου αδελφοι εν γη χανααν και ιδου ό νεωτερος μετα του πατρος ήμων σημερον ό δε έτερος ουχ ύπαρχει ειπεν δε αυτοις ιωσηφ τουτο εστιν ό ειρηκα ύμιν λεγων ότι κατασκοποι εστε εν τουτω φανεισθε νη την υγιειαν φαραω ου μη εξελθιτε εντευθεν εαν μη ό αδελφος ύμων ό νεωτερος ελθη ώδε αποστειλατε εξ ύμων ένα και λαβετε τον αδελφον ύμων ύμεις δε απαχθητε έως του φανερα γενεσθαι τα ρήματα ύμων ει αληθευετε η ου ει δε μη νη την υγιειαν φαραω η μην κατασκοποι εστε και εθετο αυτους εν φυλακη ήμερας τρεις ειπεν δε αυτοις τη ήμερα τη τριτη τουτο ποιησατε και ζησεσθε τον θεον γαρ εγω φοβουμαι ει ειρηνικοι εστε αδελφος ύμων έις κατασχεθιτω εν τη φυλακη αυτοι δε βαδισατε και απαγαγετε τον αγορασμον της σιτοδοσιας ύμων και τον αδελφον ύμων τον νεωτερον αγαγετε προς με και πιστευθησονται τα ρήματα ύμων ει δε μη αποθανεισθε εποιησαν δε όυτως και ειπεν εκαστος προς τον αδελφον αυτου ναι εν άμαρτια γαρ εσμεν περι του αδελφου ήμων ότι ύπερειδομεν την θλιψιν της ψυχης αυτου ότε κατεδεετο ήμων και ουκ εισηκουσαμεν αυτου ένεκεν τουτου επηλθεν εφ ήμας ή θλιψις άυτη αποκριθεις δε ρουβην ειπεν αυτοις ουκ ελαλησα ύμιν λεγων μη αδικησητε το παιδαριον και ουκ εισηκουσατε μου και ιδου το άμμα αυτου εκζητειται αυτοι δε ουκ

ηδεισαν ὅτι ἀκουει ἰωσηφ ὁ γὰρ ἑρμηνευτῆς ἀνα μέσον αὐτῶν ἡν ἀποστραφεῖς δε ἀπ αὐτῶν ἐκλαυσεν ἰωσηφ καὶ πάλιν προσήλθεν πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπεν αὐτοῖς καὶ ἐλάβεν τὸν σύμεων ἀπ αὐτῶν καὶ ἐδήσεν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν ἐντεταλατο δὲ ἰωσηφ ἐμπλησαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου καὶ ἀποδοῦναι τὸ ἀργυρίον ἑκάστου εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ καὶ δοῦναι αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς οὕτως καὶ ἐπιθέντες τὸν σίτον ἐπὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ἀπηλθὼν ἐκεῖθεν λυσας δὲ εἰς τὸν μαρσιππὸν αὐτοῦ δοῦναι χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτοῦ οὗ κατέλυσαν εἶδεν τὸν δεσμόν τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ καὶ ἡν ἐπάνω τοῦ στοματός τοῦ μαρσιπποῦ καὶ εἶπεν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἀπεδοθή μοι τὸ ἀργυρίον καὶ ἰδοὺ τοῦτο ἐν τῷ μαρσιππῷ μου καὶ ἐξεστῇ ἡ καρδία αὐτῶν καὶ ἐταραχθῆσαν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες τί τοῦτο ἐποίησεν ὁ θεὸς ἡμῖν ἤλθον δὲ πρὸς ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς γῆν χαναν καὶ ἀπηγγείλαν αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτοῖς λέγοντες λελαλήκεν ὁ ἀνθρώπος ὁ κυριὸς τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς σκληρὰ καὶ εὐθετο ἡμᾶς ἐν φυλάκῃ ὥς κατασκοπεύοντας τὴν γῆν εἶπαμεν δὲ αὐτῷ εἰρηνικοὶ ἐσμεν οὐκ ἐσμεν κατασκοποὶ δώδεκα ἀδελφοὶ ἐσμεν υἱοὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ὁ εἰς οὐχ ὑπάρχει ὁ δὲ μικρότερος μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σημερον ἐν γῇ χαναν εἶπεν δὲ ἡμῖν ὁ ἀνθρώπος ὁ κυριὸς τῆς γῆς ἐν τούτῳ γινώσκωμαι ὅτι εἰρηνικοὶ ἐστε ἀδελφὸν ἓνα ἀφετέ ὧδε μετ' ἐμοῦ τὸν δε ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας τοῦ οἴκου ὑμῶν λαβόντες ἀπελθάτε καὶ ἀγαγετέ πρὸς με τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον καὶ γινώσκωμαι ὅτι οὐ κατασκοποὶ ἐστε ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοὶ ἐστε καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἀποδώσω ὑμῖν καὶ τῇ γῇ ἐμπορευέσθε ἐγένετο δὲ ἐν τῷ κατακενῶν αὐτοὺς τοὺς σάκκους αὐτῶν καὶ ἡν ἑκάστου ὁ δεσμός τοῦ ἀργυρίου ἐν τῷ σάκκῳ αὐτῶν καὶ εἶδον τοὺς δεσμούς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν αὐτοὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν εἶπεν δὲ αὐτοῖς ἰακώβ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἐμε ἠτεκνώσατε ἰωσηφ οὐκ ἐστὶν σύμεων οὐκ ἐστὶν καὶ τὸν βενιαμὴν ληψέσθε ἐπ' ἐμε ἐγένετο πάντα ταῦτα εἶπεν δὲ ρουβὴν τῷ πατρὶ αὐτοῦ λέγων τοὺς δύο υἱοὺς μου ἀποκτείνον εἰάν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ δὸς αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρα μου καγῶ ἀναξῶ αὐτὸν πρὸς σέ ὁ δὲ εἶπεν οὐ καταβήσεται ὁ υἱός μου μεθ' ὑμῶν ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπεθάνεν καὶ αὐτὸς μόνος καταλείπεται καὶ συμβήσεται αὐτὸν μάλα-κισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐν πορευθῆναι καὶ καταξέτε μοι τὸ γῆρας μετὰ λυτῆς εἰς ἄδου ὁ δὲ λίμος ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐγένετο δὲ ἡνῖκα συνετέλεσαν καταφαγεῖν τὸν σίτον ὃν ἠνεγκαν ἐξ αἰγύπτου καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν πάλιν πορευθέντες πρῖαςθε ἡμῖν μικρὰ βρώμα-τα εἶπεν δὲ αὐτῷ ἰουδᾶς λέγων διαμαρτυρία διαμεμαρτυρηται ἡμῖν ὁ ἀνθρώπος λέγων οὐκ ὀψέσθε τὸ πρόσωπον μου εἰάν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ἢ εἰ μὲν οὖν ἀποστελλεῖς τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν μεθ' ὑμῶν καταβήσομεθα καὶ ἀγορασώμεν σοὶ βρώματα εἰ δὲ μὴ ἀποστελλεῖς τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν μεθ' ὑμῶν οὐ πορευσομεθα ὁ γὰρ ἀνθρώπος εἶπεν ἡμῖν λέγων οὐκ ὀψέσθε μοι τὸ πρόσωπον εἰάν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ἢ εἶπεν δὲ ἰσραὴλ τί ἐκακοποιή-σατε με ἀναγγείλαντες τῷ ἀνθρώπῳ εἰ ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφὸς οἱ δὲ εἶπαν ἐρωτῶν ἐπηρώτησεν ἡμᾶς ὁ ἀνθρώπος καὶ τὴν γενεὰν ὑμῶν λέγων εἰ ἐτι ὁ πατὴρ ὑμῶν ζῇ εἰ ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφὸς καὶ ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπερώτησιν ταυτὴν μὴ ἡδεῖμεν εἰ ἐρεῖ ἡμῖν ἀγαγετέ τὸν ἀδελ-φὸν ὑμῶν εἶπεν δὲ ἰουδᾶς πρὸς ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀποστείλον τὸ παιδίριον μετ' ἐμοῦ καὶ ἀναστάντες πορευσομεθα ἵνα ζώμεν καὶ μὴ

αποθάνωμεν και ἡμεῖς και συ και ἡ αποσχευη ἡμῶν ἐγὼ δὲ ἐκδεχομαι αὐτον ἐκ χειρὸς μου ζητήσον αὐτον ἐὰν μὴ ἀγαγῶ αὐτον πρὸς σε και στήσω αὐτον ἐναντίον σου ἡμαρτηκὼς ἐσομαι πρὸς σε πάσας τὰς ἡμέρας εἰ μὴ γὰρ ἐβραδυνάμεν ἤδη ἂν ὑπεστρεψάμεν δις εἶπεν δὲ αὐτοῖς ἰσραὴλ ὁ πατήρ αὐτῶν εἰ οὕτως ἐστὶν τοῦτο ποιήσατε λαβέτε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς ἐν τοῖς ἀγγείοις ὑμῶν και καταγαγετε τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα τῆς ῥήτηνης και τοῦ μελιτος θυμίαμα και στακτήν και τερεμίνθον και καρῦα και τὸ ἀργύριον δισσον λαβέτε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστράφεν ἐν τοῖς μαρσιπποῖς ὑμῶν ἀποστρέψατε μεθ' ὑμῶν μηποτε ἀγνοήμα ἐστὶν και τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν λαβέτε και ἀναστάντες καταβήτε πρὸς τὸν ἀνθρώπον ὃ δὲ θεὸς μου δῶη ὑμῖν χάριν ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου και ἀποστείλῃ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν ἕνα και τὸν βενιαμὶν ἐγὼ μὲν γὰρ καθὰ ἠτεκνώμην ἠτεκνώμην λαβόντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰ δῶρα ταῦτα και τὸ ἀργύριον διπλοῦν ἐλάβον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν και τὸν βενιαμὶν και ἀναστάντες κατεβήσαν εἰς αἰγύπτον και ἐστήσαν ἐναντίον ἰωσήφ εἶδεν δὲ ἰωσήφ αὐτοὺς και τὸν βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον και εἶπεν τῷ ἐπὶ τῆς οικίας αὐτοῦ εἰσαγάγε τους ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν και σφάζον θυμὰτα και ἑτοίμασον μετ' ἐμοῦ γὰρ φαγονταὶ οἱ ἀνθρώποι ἄρτους τὴν μεσημβρίαν ἐποίησεν δὲ ὁ ἀνθρώπος καθὰ εἶπεν ἰωσήφ και εἰσηγάγεν τους ἀνθρώπους εἰς τὸν οἶκον ἰωσήφ ἰδόντες δὲ οἱ ἀνθρώποι ὅτι εἰσηχθήσαν εἰς τὸν οἶκον ἰωσήφ εἶπαν διὰ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστράφεν ἐν τοῖς μαρσιπποῖς ἡμῶν τὴν ἀρχὴν ἡμεῖς εἰσαγομεθὰ τοῦ συκοφαντήσαι ἡμᾶς και ἐπιθεσθαι ἡμῖν τοῦ λαβεῖν ἡμᾶς εἰς παιδᾶς και τοὺς οἶκους ἡμῶν προσελθόντες δὲ πρὸς τὸν ἀνθρώπον τὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου ἰωσήφ ἐλάλησαν αὐτῷ ἐν τῷ πυλῶνι τοῦ οἴκου λέγοντες δεομεθὰ κυρίε κατεβήμεν τὴν ἀρχὴν πριασθαι βρώματα ἐγένετο δὲ ἥνικα ἤλθομεν εἰς τὸ καταλῦσαι και ἡνοῖξάμεν τοὺς μαρσιπποὺς ἡμῶν και τοδε τὸ ἀργύριον ἕκαστου ἐν τῷ μαρσιππῷ αὐτοῦ τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἐν σταθμῷ ἀπεστρεψάμεν νῦν ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν και ἀργύριον ἕτερον ἠνεγκάμεν μεθ' ἑαυτῶν ἀγοράσαι βρώματα οὐκ οἶδαμεν τίς ἐνεβάλεν τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς μαρσιπποὺς ἡμῶν εἶπεν δὲ αὐτοῖς ἰλέως ὑμῖν μὴ φοβείσθε ὁ θεὸς ὑμῶν και ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἐδῶκεν ὑμῖν θῆσαυρους ἐν τοῖς μαρσιπποῖς ὑμῶν τὸ δὲ ἀργύριον ὑμῶν εὐδοκίμουν ἀπεχῶ και ἐξήγαγεν πρὸς αὐτοὺς τὸν σῦμεων και ἠνεγκεν ὕδωρ νιφάι τοὺς ποδᾶς αὐτῶν και ἐδῶκεν χορτάσματα τοῖς οἰοῖς αὐτῶν ἤτοιμασαν δὲ τὰ δῶρα ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἰωσήφ μεσημβρίας ἤκουσαν γὰρ ὅτι ἐκεῖ μελλεῖ ἀρίστην εἰσηλθεῖν δὲ ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν και προσῆνεγκαν αὐτῷ τὰ δῶρα ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον και προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν ἠρώτησεν δὲ αὐτοὺς πῶς ἐχετε και εἶπεν αὐτοῖς εἰ ὑγιαίνει ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτερος ὃν εἶπατε ἐτι ζῇ οἱ δὲ εἶπαν ὑγιαίνει ὁ παῖς σου ὁ πατήρ ἡμῶν ἐτι ζῇ και εἶπεν εὐλογητὸς ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος τῷ θεῷ και κυφάντες προσεκύνησαν αὐτῷ ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰωσήφ εἶδεν βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον και εἶπεν οὗτος ὁ ἀδελφός ὑμῶν ὁ νεώτερος ὃν εἶπατε πρὸς με ἀγαγεῖν και εἶπεν ὁ θεὸς ἐλεῆσαι σε τέκνον ἐταραχθῇ δὲ ἰωσήφ συνεστρέφετο γὰρ τὰ ἐντερα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ και ἐζήτει κλαῦσαι εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμειεῖον ἐκλαυσεν ἐκεῖ και νιψάμενος τὸ πρόσωπον ἐξελθὼν ἐνεκρατευσάτο και εἶπεν παραῖτετε ἄρτους και παρεθήκαν αὐτῷ μόνω και αὐτοῖς καθ' ἑαυτοὺς και τοῖς

αιγυπτίοις τοῖς συνδεδειγμένοις μετ' αὐτοῦ καθ' ἑαυτούς οὐ γὰρ ἐδύναντο οἱ αἰγύπτιοι συνεσθίειν μετὰ τῶν ἐβραίων ἀφ' οὗτος βδελυγμὰ γὰρ ἐστὶν τοῖς αἰγυπτίοις ἐκἀθίσαν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ὁ πρωτοτοκος κατὰ τὰ πρεσβεία αὐτοῦ καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητά αὐτοῦ ἐξίσταντο δὲ οἱ ἀνθρώποι ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἦσαν δὲ μερίδας παρ' αὐτοῦ πρὸς αὐτοὺς ἐμεγαλυνθῆ δὲ ἡ μερίς βενιαμὶν παρὰ τὰς μερίδας πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων ἐπιόν δὲ καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐνετείλατο ἰωσήφ τῶ ὄντι ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ λέγων πλησάτε τοὺς μαρσιπποὺς τῶν ἀνθρώπων βρωμάτων ὅσα εἰν δύνωνται ἀραι καὶ ἐμβάλατε ἕκαστος τὸ ἀργυρίον ἐπὶ τοῦ στοματός τοῦ μαρσιπποῦ καὶ τὸ κόνδυ μου τὸ ἀργυροῦν ἐμβάλατε εἰς τὸν μαρσιππον τοῦ νεώτερου καὶ τὴν τιμὴν τοῦ σίτου αὐτοῦ ἐγενήθη δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα ἰωσήφ καθὼς εἶπεν τὸ πρῶν διεφάυσεν καὶ οἱ ἀνθρώποι ἀπεσταλῆσαν αὐτοὶ καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν ἐξεληθόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν οὐκ ἀπεσχόν μακρὰν καὶ ἰωσήφ εἶπεν τῶ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἀναστὰς ἐπιδιώξον ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων καὶ καταλημψή αὐτοὺς καὶ εἰρεῖς αὐτοῖς ἡ δὲ ἀνταπεδώκατε πονήρα ἀντὶ καλῶν ἵνα τί ἐκλεΐψατε μου τὸ κόνδυ τὸ ἀργυροῦν οὐ τοῦτο ἐστὶν ἐν ᾧ πίνει ὁ κύριός μου αὐτός δὲ οἰωνισμῶ οἰωνίζεται ἐν αὐτῶ πονήρα συντετελεσθε ἅ πεποιήκατε ἔντων δὲ αὐτοὺς εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα οἱ δὲ εἶπον αὐτῶ ἵνα τί λαλεῖ ὁ κύριος κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα μὴ γένοιτο τοῖς παισὶν σου ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰ τὸ μὲν ἀργυρίον ὁ ἔυρομεν ἐν τοῖς μαρσιπποῖς ἡμῶν ἀπεστρεψάμεν πρὸς σε ἐκ γῆς χαναν πῶς ἀν κλεψάμεν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου σου ἀργυρίον ἢ χρυσίον παρ' ᾧ ἀν ἔυρεθῇ τὸ κόνδυ τῶν παιδῶν σου ἀποθνήσκειτω καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσομεῖθα παῖδες τῶ κυρίῳ ἡμῶν ὁ δὲ εἶπεν καὶ νῦν ὥς λέγετε οὕτως ἐστὶ ὁ ἀνθρώπος παρ' ᾧ ἀν ἔυρεθῇ τὸ κόνδυ αὐτός ἐστὶ μου παῖς ὑμεῖς δὲ ἐσεσθε καθαροὶ καὶ ἐσπευσαν καὶ καθεῖλαν ἕκαστος τὸν μαρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἠνοιξαν ἕκαστος τὸν μαρσιππον αὐτοῦ ἠρῦνα δὲ ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀρξάμενος ἕως ἡλθὲν ἐπὶ τὸν νεώτερον καὶ ἔυρεν τὸ κόνδυ ἐν τῶ μαρσιππῶ τῶ βενιαμὶν καὶ διερρηξάν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐπεθήκαν ἕκαστος τὸν μαρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἐπεστρεψάν εἰς τὴν πόλιν εἰσηλθὲν δὲ ἰουδᾶς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς ἰωσήφ ἐτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ καὶ ἐπεσον ἐναντίον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν εἶπεν δὲ αὐτοῖς ἰωσήφ τί το πρᾶγμα τοῦτο ὁ ἐποίησατε οὐκ οἰδατε ὅτι οἰωνισμῶ οἰωνιέται ἀνθρώπος ὅιος ἐγὼ εἶπεν δὲ ἰουδᾶς τί ἀντερούμεν τῶ κυρίῳ ἢ τί λαλήσωμεν ἢ τί δικαιώσωμεν ὁ δὲ θεὸς ἔυρεν τὴν ἀδικίαν τῶν παιδῶν σου ἰδοὺ ἐσμεν οἰκεταὶ τῶ κυρίῳ ἡμῶν καὶ ἡμεῖς καὶ παρ' ᾧ ἔυρεθῇ τὸ κόνδυ εἶπεν δὲ ἰωσήφ μὴ μοι γένοιτο ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο ὁ ἀνθρώπος παρ' ᾧ ἔυρεθῇ τὸ κόνδυ αὐτός ἐστὶ μου παῖς ὑμεῖς δὲ ἀναβήτε μετὰ σωτηρίας πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν ἐγγίσας δὲ αὐτῶ ἰουδᾶς εἶπεν δεσμοὶ κυρίε λαλήσατω ὁ παῖς σου ῥῆμα ἐναντίον σου καὶ μὴ θυμωθῆς τῶ παιδί σου ὅτι σύ εἰ μετὰ φάραξ κυρίε σύ ἠρώτησας τοὺς παῖδας σου λέγων εἰ ἐχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν καὶ εἶπαμεν τῶ κυρίῳ ἐστὶν ἡμῖν πατὴρ πρεσβύτερος καὶ παιδὶον γῆρως νεώτερον αὐτῶ καὶ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ἀπεθάνεν αὐτός δὲ μόνος ὑπέλειπθη τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν ἠγάπησεν εἰπας δὲ τοῖς παισὶν σου καταγαγάτε αὐτὸν πρὸς με καὶ ἐπιμελόμεθα αὐτοῦ καὶ εἶπαμεν τῶ κυρίῳ οὐ δύνησεται τὸ παιδίον καταλίπειν τὸν πατέρα εἰν δὲ καταλίπη τὸν πατέρα ἀποθάνειται σύ δὲ εἶπας τοῖς παισὶν σου εἰν

μη καταβη ὁ ἀδελφος ὑμῶν ὁ νεωτερος μεθ ὑμῶν οὐ προσθήσεσθε ἐτι ἰδεῖν το προσωπον μου ἐγενετο δὲ ἥνικα ἀνεβήμεν πρὸς τὸν παιδα σου πατερα δὲ ἡμῶν ἀπηγγεilaμεν αὐτῷ τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου εἶπεν δὲ ἡμῖν ὁ πατὴρ ἡμῶν βαδισατε παλιν ἀγορασάτε ἡμῖν μικρὰ βρωμάτα ἡμεῖς δὲ εἶπαμεν οὐ δυνήσομεθα καταβῆναι ἀλλ' εἰ μὲν ὁ ἀδελφος ἡμῶν ὁ νεωτερος καταβαινει μεθ ἡμῶν καταβήσομεθα οὐ γὰρ δυνήσομεθα ἰδεῖν το προσωπον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ νεωτεροῦ μὴ ὄντος μεθ ἡμῶν εἶπεν δὲ ὁ παῖς σου ὁ πατὴρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι δύο ἐτεκεν μοι ἡ γυνὴ καὶ ἐξηλήθεν ὁ εἷς ἀπ' ἐμοῦ καὶ εἶπατε ὅτι θηριοβρωτος γέγονεν καὶ οὐκ εἶδον αὐτὸν ἐτι καὶ νῦν εἰαν σὺν λαβήτε καὶ τούτον ἐκ προσώπου μου καὶ συμβῇ αὐτῷ μαλακία ἐν τῇ ὁδῷ καὶ καταξέτε μου τὸ γῆρας μετὰ λυπῆς εἰς ἄδου νῦν σὺν εἰαν εἰσπορευομαι πρὸς τὸν παιδα σου πατερα δὲ ἡμῶν καὶ τὸ παιδαριον μὴ ἢ μεθ ἡμῶν ἢ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρεμαται ἐκ τῆς τούτου ψυχῆς καὶ ἐστὶ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ ὄν το παιδαριον μεθ ἡμῶν τελευτήσει καὶ καταξουσιν οἱ παῖδες σου τὸ γῆρας τοῦ παιδὸς σου πατρός δὲ ἡμῶν μετ' ὁδῶν εἰς ἄδου ὁ γὰρ παῖς σου ἐκδέδεκται το παιδιον παρὰ τοῦ πατρός λεγῶν εἰαν μὴ ἀγαγῶ αὐτὸν πρὸς σὲ καὶ στήσω αὐτὸν ἐναντιον σου ἡμαρτηκως ἐσομαι πρὸς τὸν πατερα πασας τὰς ἡμέρας νῦν σὺν παραμένω σοι παῖς ἀντὶ τοῦ παιδιοῦ οἰκετῆς τοῦ κυρίου το δὲ παιδιον ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν πῶς γὰρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πατερα τοῦ παιδιοῦ μὴ ὄντος μεθ ἡμῶν ἵνα μὴ ἰδῶ τὰ κακὰ ἃ ἔυρησει τὸν πατερα μου καὶ οὐκ ἠδύνατο ἰωσήφ ἀνεχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ ἀλλ' εἶπεν ἐξαποστείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐ παρείσθηκει οὐδεὶς ἐτι τῷ ἰωσήφ ἥνικα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ ἀφηκεν φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ αἰγυπτιοὶ καὶ ἀκούστον ἐγενετο εἰς τὸν οἶκον φαραῶ εἶπεν δὲ ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐγὼ εἰμι ἰωσήφ ἐτι ὁ πατὴρ μου ζῇ καὶ οὐκ ἐδύνατο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ ἐταραχθίσαν γὰρ εἶπεν δὲ ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐγγίσατε πρὸς με καὶ ἡγγίσαν καὶ εἶπεν ἐγὼ εἰμι ἰωσήφ ὁ ἀδελφος ὑμῶν ὃν ἀπεδοσθε εἰς αἰγύπτου νῦν σὺν μὴ λυπείσθε μὴδὲ σκληρὸν ὑμῖν φανήτω ὅτι ἀπεδοσθε με ὥδε εἰς γὰρ ζῶν ἀπεστείλεν με ὁ θεὸς ἐμπροσθεν ὑμῶν τούτο γὰρ δευτερον ἐτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐτι λοιπὰ πεντε ἐτὴ ἐν οἷς οὐκ ἐστὶ ἀροτριασις οὐδὲ ἀμητος ἀπεστείλεν γὰρ με ὁ θεὸς ἐμπροσθεν ὑμῶν ὑπολείπεσθαι ὑμῶν καταλεῖμμα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐκθρεψαὶ ὑμῶν καταλείψιν μεγάλην νῦν σὺν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεσταλκατε ὥδε ἀλλ' ἡ ὁ θεὸς καὶ ἐποίησεν με ὥς πατερα φαραῶ καὶ κυριον πάντος τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἀρχοντα πασης γῆς αἰγύπτου σπευσαντες σὺν ἀναβήτε πρὸς τὸν πατερα μου καὶ εἶπατε αὐτῷ ταδε λέγει ὁ υἱὸς σου ἰωσήφ ἐποίησεν με ὁ θεὸς κυριον πασης γῆς αἰγύπτου καταβήθῃ σὺν πρὸς με καὶ μὴ μείνης καὶ κατοικήσεις ἐν γῇ γεσεμ ἀραβίας καὶ ἐσὴ ἐγγὺς μου σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου τὰ προβάτα σου καὶ αἱ βοεὲς σου καὶ ὅσα σοι ἐστὶν καὶ ἐκθρεψῶ σὲ ἐκεῖ ἐτι γὰρ πεντε ἐτὴ λιμὸς ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα σου ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσιν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου ὅτι τὸ στομα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς ἀπαγγεilaτε σὺν τῷ πατρί μου πασαν τὴν δοξάν μου τὴν ἐν αἰγύπτῳ καὶ ὅσα εἶδετε καὶ ταχυναντες καταγαγετε τὸν πατερα μου ὥδε καὶ ἐπιπεσῶν ἐπὶ τὸν τραχηλὸν βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ καὶ βενιαμὴν ἐκλαυσεν

ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ καὶ καταφίλησας πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν καὶ διεβροθῆ ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον φαραῶ λέγοντες ἤκασιν οἱ ἀδελφοὶ ἰωσήφ ἐχάρη δὲ φαραῶ καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ εἶπεν δὲ φαραῶ πρὸς ἰωσήφ εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς σου τοῦτο ποιήσατε γεμίσατε τὰ πορτεῖα ὑμῶν καὶ ἀπελθάτε εἰς γῆν χαναάν καὶ παραλάβοντες τὸν πατέρα ὑμῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν ἤκετε πρὸς με καὶ δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰγύπτου καὶ φαγεσθε τὸν μύελον τῆς γῆς σὺ δὲ ἐντείλαι ταῦτα λαβεῖν αὐτοῖς ἁμάξας ἐκ γῆς αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑμῶν καὶ ταῖς γυναῖξιν καὶ ἀναλαμβάνοντες τὸν πατέρα ὑμῶν παραγίνεσθε καὶ μὴ φείσησθε τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν σκευῶν ὑμῶν τὰ γὰρ πάντα ἀγαθὰ αἰγύπτου ὑμῖν ἐστὶ ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἔδωκεν δὲ ἰωσήφ αὐτοῖς ἁμάξας κατὰ τὰ εἰρημένα ὑπὸ φαραῶ τοῦ βασιλεως καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ πᾶσιν ἔδωκεν δίσσας στολὰς τῷ δὲ βενιαμὴν ἔδωκεν τριακοσίους χρυσοὺς καὶ πεντὲ ἐξαλλασσοῦσας στολὰς καὶ τῷ πατρὶ αὐτὸν ἀπεστείλεν κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ δεκά οὐνοὺς αἰρόντας ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰγύπτου καὶ δεκά ἡμίονους αἰρούσας ἄρτους τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἰς ὁδὸν ἐξαπεστείλεν δὲ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ ἐπορευθῆσαν καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ ὀργίζεσθε ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀνέβησαν ἐξ αἰγύπτου καὶ ἦλθον εἰς γῆν χαναάν πρὸς ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ ἀνηγγείλαν αὐτῷ λέγοντες ὅτι ὁ υἱὸς σου ἰωσήφ ζῇ καὶ αὐτὸς ἀρχεῖ πάσης γῆς αἰγύπτου καὶ ἐξεστῇ ἡ διανοία ἰακώβ οὐ γὰρ ἐπιστεύσεν αὐτοῖς ἐλάλησαν δὲ αὐτῷ πάντα τὰ ῥηθέντα ὑπὸ ἰωσήφ ὅσα εἶπεν αὐτοῖς ἰδὼν δὲ τὰς ἁμάξας ἃς ἀπεστείλεν ἰωσήφ ὥστε ἀναλαβεῖν αὐτὸν ἀνεζώπυρηνσεν τὸ πνεῦμα ἰακώβ τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἶπεν δὲ ἰσραὴλ μέγα μοι ἐστὶν εἰ ἐτι ἰωσήφ ὁ υἱὸς μου ζῇ πορευθεὶς ὀφθῆναι αὐτὸν πρὸ τοῦ ἀποθάνειν με ἀπαρὰς δὲ ἰσραὴλ αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἦλθεν ἐπὶ τὸ φρεὰρ τοῦ ὅρκου καὶ ἐθύσεν θυσίαν τῷ θεῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἰσαὰκ εἶπεν δὲ ὁ θεὸς ἰσραὴλ ἐν ὄραματι τῆς νυκτὸς εἶπας ἰακώβ ἰακώβ ὁ δὲ εἶπεν τί ἐστὶν λέγων ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου μὴ φοβοῦ καταβῆναι εἰς αἰγύπτου εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σου εἰς αἰγύπτου καὶ ἐγὼ ἀναβίβασω σε εἰς τέλος καὶ ἰωσήφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεστῇ δὲ ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρεατοῦ τοῦ ὅρκου καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἁμάξας ἃς ἀπεστείλεν ἰωσήφ ἀραὶ αὐτὸν καὶ ἀναλαμβάνοντες τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν κτήσιν ἣν ἐκτήσαντο ἐν γῇ χαναάν εἰσηλθόντες εἰς αἰγύπτου ἰακώβ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ υἱοὶ καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ θυγατέρες καὶ θυγατέρες τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἦγαγεν εἰς αἰγύπτου ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν ἰσραὴλ τῶν εἰσελθόντων εἰς αἰγύπτου ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρωτοτοκὸς ἰακώβ ρουβὴν υἱοὶ δὲ ρουβὴν ἐνώχ καὶ φαλλοὺς ἀσρων καὶ χάρμι υἱοὶ δὲ συμεὼν ἰεμουὴλ καὶ ἰαμὴν καὶ αἰὼδ καὶ ἰαχὶν καὶ σάαρ καὶ σάουλ υἱὸς τῆς χανανιτιδὸς υἱοὶ δὲ λευὶ γηρσὼν κααθὶ καὶ μεραρὶ υἱοὶ δὲ ἰουδὰ ἦρ καὶ αὐναν καὶ σήλωμ καὶ φαρές καὶ ζάρα ἀπεθάνεν δὲ ἦρ καὶ αὐναν ἐν γῇ χαναάν ἐγένοντο δὲ υἱοὶ φαρές ἀσρων καὶ ἰεμουὴλ υἱοὶ δὲ ἰσσαχάρ θῳαλὰ καὶ φουὰ καὶ ἰασοὺβ καὶ ζαμβράμ υἱοὶ δὲ ζαβουλὼν σερεδὲ καὶ ἀλλῶν καὶ ἀλοὴλ οὗτοι υἱοὶ λείας ὅς ἐτεκεν τῷ ἰακώβ ἐν μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας καὶ δίδαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ πασαὶ αἱ ψυχαὶ υἱοὶ καὶ θυγατέρες

τριακοντα τρεις υιοι δε γαδ σαφων και αγγισ και σαυνις και θασοβαν και αηδισ και αροηδισ και αροηλις υιοι δε αστηρ ιεμνα και ιεσουα και ιε-
ουλ και βαρια και σαρα αδελφη αυτων υιοι δε βαρια χοβορ και μελχιηλ
ουτοι υιοι ζελφας ην εδωκεν λαβαν λεια τη θυγατρι αυτου η ετεκεν
τουτους τω ιακωβ δεκα εξ ψυχας υιοι δε ραχηλ γυναικος ιακωβ ιωσηφ
και βενιαμιν εγενοντο δε υιοι ιωσηφ εν γη αιγυπτω ους ετεκεν αυτω
ασεννεθ θυγατηρ πετεφρη ιερεως ηλιου πολεως τον μανασση και τον
εφραιμ εγενοντο δε υιοι μανασση ους ετεκεν αυτω η παλλακη η συρα
τον μαχιρ μαχιρ δε εγεννησεν τον γαλααδ υιοι δε εφραιμ αδελφου
μανασση σουταλααμ και τααμ υιοι δε σουταλααμ εδεμ υιοι δε βενιαμιν
βαλα και χοβωρ και ασβηλ εγενοντο δε υιοι βαλα γηρα και νοεμαν
και αγγισ και ρως και μαμφιν και οφμιν γηρα δε εγεννησεν τον αραδ
ουτοι υιοι ραχηλ ους ετεκεν τω ιακωβ πασαι ψυχαι δεκα οκτω υιοι
δε δαν ασομ και υιοι νεφθαλι ασιηλ και γωυνι και ισσααρ και συλλημ
ουτοι υιοι βαλλας ην εδωκεν λαβαν ραχηλ τη θυγατρι αυτου η ετεκεν
τουτους τω ιακωβ πασαι ψυχαι επτα πασαι δε ψυχαι αι εισελθουσαι
μετα ιακωβ εις αιγυπτον οι εξελθοντες εκ των μηρων αυτου χωρις
των γυναικων υιων ιακωβ πασαι ψυχαι εξηκοντα εξ υιοι δε ιωσηφ οι
γενομενοι αυτω εν γη αιγυπτω ψυχαι εννεα πασαι ψυχαι οικου ιακωβ
αι εισελθουσαι εις αιγυπτον εβδομηκοντα πεντε τον δε ιουδαν απε-
στειλεν εμπροσθεν αυτου προς ιωσηφ συναντησαι αυτω καθ ηρων
πολιν εις γην ραμεσση ζευξας δε ιωσηφ τα αρματα αυτου ανεβη εις
συναντησιν ισραηλ τω πατρι αυτου καθ ηρων πολιν και οφθεις αυτω
επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και εκλαυσεν κλαυθμω πλειوني και
ειπεν ισραηλ προς ιωσηφ αποθανουμαι απο του νυν επει εωρακα το
προσωπον σου ετι γαρ συ ζης ειπεν δε ιωσηφ προς τους αδελφους
αυτου αναβας απαγγελω τω φαראω και ερω αυτω οι αδελφοι μου και
ο οικος του πατρος μου οι ησαν εν γη χαναν ηκασιν προς με οι
δε ανδρες εισιν ποιμενες ανδρες γαρ κτηνοτροφοι ησαν και τα κτηνη
και τους βοας και παντα τα αυτων αγειοχασιν εαν ουν καλεση υμας
φαραω και ειπη υμιν τι το εργον υμων εστιν ερειτε ανδρες κτηνο-
τροφοι εσμεν οι παιδες σου εκ παιδος εως του νυν και ημεις και οι
πατερες ημων ινα κατοικησητε εν γη γεσεμ αραβια βδελυγμα γαρ ε-
στιν αιγυπτιος πας ποιμην προβατων ελθων δε ιωσηφ απηγγειλεν δε
φαραω λεγων ο πατηρ μου και οι αδελφοι μου και τα κτηνη και οι
βοες αυτων και παντα τα αυτων ηλθον εκ γης χαναν και ιδου εισιν
εν γη γεσεμ απο δε των αδελφων αυτου παρελαβεν πεντε ανδρας και
εστησεν αυτους εναντιον φαραω και ειπεν φαραω τοις αδελφοις ιω-
σηφ τι το εργον υμων οι δε ειπαν τω φαραω ποιμενες προβατων οι
παιδες σου και ημεις και οι πατερες ημων ειπαν δε τω φαραω παροι-
κειν εν τη γη ηκαμεν ου γαρ εστιν νομη τοις κτηνεσι των παιδων
σου ενισχυσεν γαρ ο λιμος εν γη χαναν νυν ουν κατοικησομεν οι
παιδες σου εν γη γεσεμ ειπεν δε φαραω τω ιωσηφ κατοικειτωσαν εν
γη γεσεμ ει δε επιστη οτι εισιν εν αυτοις ανδρες δυνατοι καταστησον
αυτους αρχοντας των εμων κτηνων ηλθον δε εις αιγυπτον προς ιω-
σηφ ιακωβ και οι υιοι αυτου και ηκουσεν φαραω βασιλευς αιγυπτου
και ειπεν φαραω προς ιωσηφ λεγων ο πατηρ σου και οι αδελφοι σου
ηκασι προς σε ιδου η γη αιγυπτου εναντιον σου εστιν εν τη βελτιστη
γη κατοικισον τον πατερα σου και τους αδελφους σου εισηγαγεν δε
ιωσηφ ιακωβ τον πατερα αυτου και εστησεν αυτον εναντιον φαραω

και ευλογησεν ιακωβ τον φαraw ειπεν δε φαraw τω ιακωβ ποσα ετη ημερων της ζωης σου και ειπεν ιακωβ τω φαraw αι ημεραι των ετων της ζωης μου ας παροικω εκατον τριακοντα ετη μικραι και πονηραι γεγονασιν αι ημεραι των ετων της ζωης μου ουκ αφικοντο εις τας ημερας των ετων της ζωης των πατερων μου ας ημερας παρωκησαν και ευλογησας ιακωβ τον φαraw εξηλθεν απ αυτου και κατωκισεν ιωσηφ τον πατερα και τους αδελφους αυτου και εδωκεν αυτοις κατασχεσιν εν γη αιγυπτου εν τη βελτιστη γη εν γη ραμεσση καθθα προσεταξεν φαraw και εσιτομετρει ιωσηφ τω πατρι και τοις αδελφοις αυτου και παντι τω οικω του πατρος αυτου σιτον κατα σωμα σιτος δε ουκ ην εν παση τη γη ενισχυσεν γαρ ο λιμος σφοδρα εξελιπεν δε η γη αιγυπτου και η γη χαναν απο του λιμου συνηγαγεν δε ιωσηφ παν το αργυριον το ευρεθεν εν γη αιγυπτου και εν γη χαναν του σιτου ου ηγοραζον και εσιτομετρει αυτοις και εισηνεγκεν ιωσηφ παν το αργυριον εις τον οικον φαraw και εξελιπεν παν το αργυριον εκ γης αιγυπτου και εκ γης χαναν ηλθον δε παντες οι αιγυπτιοι προς ιωσηφ λεγοντες δος ημιν αρτους και ινα τι αποθνησκομεν εναντιον σου εκλελοιπεν γαρ το αργυριον ημων ειπεν δε αυτοις ιωσηφ φερετε τα κτηνη υμων και δωσω υμιν αρτους αντι των κτηνων υμων ει εκλελοιπεν το αργυριον ηγαγον δε τα κτηνη προς ιωσηφ και εδωκεν αυτοις ιωσηφ αρτους αντι των ιππων και αντι των προβατων και αντι των βοων και αντι των ονων και εξεθρεψεν αυτοις εν αρτοις αντι παντων των κτηνων αυτων εν τω ενιαυτω εκεινω εξηλθεν δε το ετος εκεινο και ηλθον προς αυτον εν τω ετει τω δευτερω και ειπαν αυτω μηποτε εκτριβωμεν απο του κυριου ημων ει γαρ εκλελοιπεν το αργυριον και τα υπαρχοντα και τα κτηνη προς σε τον κυριον και ουχ υπολειπεται ημιν εναντιον του κυριου ημων αλλ η το ιδιον σωμα και η γη ημων ινα ουν μη αποθανωμεν εναντιον σου και η γη ερημωθη κτησαι ημας και την γην ημων αντι αρτων και εσομεθα ημεις και η γη ημων παιδες φαraw δος σπερμα ινα σπειρωμεν και ζωμεν και μη αποθανωμεν και η γη ουκ ερημωθησεται και εκτησατο ιωσηφ πασαν την γην των αιγυπτιων τω φαraw απεδοντο γαρ οι αιγυπτιοι την γην αυτων τω φαraw επεκρατησεν γαρ αυτων ο λιμος και εγενετο η γη φαraw και τον λαον κατεδουλωσατο αυτη εις παιδας απ ακρων ορων αιγυπτου εως των ακρων χωρις της γης των ιερεων μονον ουκ εκτησατο ταυτην ιωσηφ εν δοσει γαρ εδωκεν δομα τοις ιερευσιν φαraw και ησθιον την δοσιν ην εδωκεν αυτοις φαraw δια τουτο ουκ απεδοντο την γην αυτων ειπεν δε ιωσηφ πασι τοις αιγυπτιοις ιδου κεκτημαι υμας και την γην υμων σημερον τω φαraw λαβετε εαυτοις σπερμα και σπειρατε την γην και εσται τα γεννηματα αυτης δωσετε το πεμπτον μερος τω φαraw τα δε τεσσαρα μερη εσται υμιν αυτοις εις σπερμα τη γη και εις βρωσιν υμιν και πασιν τοις εν τοις οικois υμων και ειπαν σεσωκας ημας ευρομεν χαριν εναντιον του κυριου ημων και εσομεθα παιδες φαraw και εθηκε αυτοις ιωσηφ εις προσταγμα εως της ημερας ταυτης επι γην αιγυπτου τω φαraw αποπεμπτουν χωρις της γης των ιερεων μονον ουκ ην τω φαraw κατωκησεν δε ισραηλ εν γη αιγυπτω επι της γης γεσεμ και εκληρονομησαν επ αυτης και ηυξηθησαν και επληθυνθησαν σφοδρα επεζησεν δε ιακωβ εν γη αιγυπτω δεκα επτα ετη εγενοντο δε αι ημεραι ιακωβ ενιαυτων της ζωης αυτου εκατον τεσσαρακοντα επτα ετη ηγγισαν δε αι ημεραι ισραηλ του αποθανειν

και εκαλεσεν τον υιον αυτου ιωσηφ και ειπεν αυτω ει εuryhka χαριν εναντιον σου υποθες την χειρα σου υπο τον μηρον μου και ποιησεις επ εμε ελεημοσυνην και αληθειαν του μη με θαψαι εν αιγυπτω αλλα κοιμηθησομαι μετα των πατερων μου και αρεις με εξ αιγυπτου και θαψεις με εν τω ταφω αυτων ο δε ειπεν εγω ποιησω κατα το ρημα σου ειπεν δε ομοσον μοι και ωμοσεν αυτω και προσεκυνησεν ισραηλ επι το ακρον της ραβδου αυτου εγενετο δε μετα τα ρηματα ταυτα και απηγγελη τω ιωσηφ οτι ο πατηρ σου ενοχλειται και αναλαβων τους δυο υιους αυτου τον μανασση και τον εφραιμ ηλθεν προς ιακωβ απηγγελη δε τω ιακωβ λεγοντες ιδου ο υιος σου ιωσηφ ερχεται προς σε και ενισχυσας ισραηλ εκαθισεν επι την κλινην και ειπεν ιακωβ τω ιωσηφ ο θεος μου ωφθη μοι εν λουζα εν γη χανααν και ευλογησεν με και ειπεν μοι ιδου εγω αυξανω σε και πληθυνω σε και ποιησω σε εις συναγωγας εθνων και δωσω σοι την γην ταυτην και τω σπερματι σου μετα σε εις κατασχεσιν αιωνιον νυν ουν οι δυο υιοι σου οι γενομενοι σοι εν αιγυπτω προ του με ελθειν προς σε εις αιγυπτον εμοι εισιν εφραιμ και μανασση ως ρουβην και συμεων εσονται μοι τα δε εκγονα α εαν γεννησης μετα ταυτα σοι εσονται επι τω ονοματι των αδελφων αυτων κληθησονται εν τοις εκεινων κληροις εγω δε ηνικα ηρχομην εκ μεσοποταμιας της συριας απειθανεν ραχηλ η μητηρ σου εν γη χανααν εγγιζοντος μου κατα τον ιπποδρομον χαβραθα της γης του ελθειν εφραθα και κατωρυξα αυτην εν τη οδω του ιπποδρομου αυτη εστιν βαιθλεεμ ιδων δε ισραηλ τους υιους ιωσηφ ειπεν τινες σοι ουτοι ειπεν δε ιωσηφ τω πατρι αυτου υιοι μου εισιν ους εδωκεν μοι ο θεος ενταυθα και ειπεν ιακωβ προσαγαγε μοι αυτους ινα ευλογησω αυτους οι δε οφθαλμοι ισραηλ εβαρυωπησαν απο του γηρους και ουκ ηδυνато βλεπειν και ηγγισεν αυτους προς αυτον και εφίλησεν αυτους και περιελαβεν αυτους και ειπεν ισραηλ προς ιωσηφ ιδου του προσωπου σου ουκ εστερηθην και ιδου εδειξεν μοι ο θεος και το σπερμα σου και εξηγαγεν ιωσηφ αυτους απο των γονατων αυτου και προσεκυνησαν αυτω επι προσωπον επι της γης λαβων δε ιωσηφ τους δυο υιους αυτου τον τε εφραιμ εν τη δεξια εξ αριστερων δε ισραηλ τον δε μανασση εν τη αριστερα εκ δεξιων δε ισραηλ ηγγισεν αυτους αυτω εκτεινας δε ισραηλ την χειρα την δεξιαν επεβαλεν επι την κεφαλην εφραιμ ουτος δε ην ο νεωτερος και την αριστεραν επι την κεφαλην μανασση εναλλαξ τας χειρας και ηυλογησεν αυτους και ειπεν ο θεος ω ευηρεστησαν οι πατερες μου εναντιον αυτου αβρααμ και ισαακ ο θεος ο τρεφων με εκ νεοτητος εως της ημερας ταυτης ο αγγελος ο ρυομενος με εκ παντων των κακων ευλογησαι τα παιδια ταυτα και επικληθησεται εν αυτοις το ονομα μου και το ονομα των πατερων μου αβρααμ και ισαακ και πληθυνθησονται εις πληθος πολυ επι της γης ιδων δε ιωσηφ οτι επεβαλεν ο πατηρ την δεξιαν αυτου επι την κεφαλην εφραιμ βαρυ αυτω κατεφανη και αντελαβετο ιωσηφ της χειρος του πατρος αυτου αφελειν αυτην απο της κεφαλης εφραιμ επι την κεφαλην μανασση ειπεν δε ιωσηφ τω πατρι αυτου ουχ ουτως πατερ ουτος γαρ ο πρωτοτοκος επιθες την δεξιαν σου επι την κεφαλην αυτου και ουκ ηθελησεν αλλα ειπεν οίδα τεκνον οίδα και ουτος εσται εις λαον και ουτος υψωθησεται αλλα ο αδελφος αυτου ο νεωτερος μειζων αυτου εσται και το σπερμα αυτου εσται εις πληθος εθνων και ευλογησεν αυτους εν τη ημερα εκεινη λεγων εν υμιν ευλογηθησεται ισραηλ λε-

γοντες ποιησαι σε ὁ θεος ὡς εφραιμ και ὡς μανασση και εθηκεν τον εφραιμ εμπροσθεν του μανασση ειπεν δε ισραηλ τω ιωσηφ ιδου εγω αποθνησκω και εσται ὁ θεος μεθ ὑμων και αποστρεψει ὑμας εις την γην των πατερων ὑμων εγω δε διδωμι σοι σικιμα εξααιρετον υπερ τους αδελφους σου ἦν ελαβον εκ χειρος αμορραιων εν μαχαира μου και τοξω εκαλεσεν δε ιακωβ τους υιους αυτου και ειπεν συναχθητε ἵνα αναγγειλῶ ὑμιν τι απαντησει ὑμιν επ εσχατων των ἡμερων αθροισθητε και ακουσατε υιοι ιακωβ ακουσατε ισραηλ του πατρος ὑμων ρουβην πρωτοτοκος μου συ ισχυς μου και αρχη τεκνων μου σκληρος φερεσθαι και σκληρος αυθαδης εξυβρισας ὡς ὕδωρ μη εκζεσης ανεβης γαρ επι την κοιτην του πατρος σου τοτε εμεινας την στρωμνην ὅυ ανεβης συμεων και λευι αδελφοι συνετελεσαν αδικιαν εξ ἀίρεσεως αυτων εις βουλην αυτων μη ελθῶι ἡ ψυχη μου και επι τη συστασει αυτων μη ερεισαι τα ἥπατα μου ὅτι εν τῷ θυμῷ αυτων απεκτειναν ανθρωπους και εν τη επιθυμια αυτων ενευροκοπησαν ταυρον επικαταρατος ὁ θυμος αυτων ὅτι αυθαδης και ἡ μηνις αυτων ὅτι εσχληρυνθη διαμεριω αυτους εν ιακωβ και διασπερω αυτους εν ισραηλ ιουδα σε αινεσαισαν ὁι αδελφοι σου αἱ χειρες σου επι νωτου των εχθρων σου προσκυνησουσιν σοι ὁι υιοι του πατρος σου σκυμνος λεοντος ιουδα εκ βλαστου υιε μου ανεβης αναπεσων εκοιμηθης ὡς λεων και ὡς σκυμνος τις εγερει αυτον ουκ εκλειπει αρχων εξ ιουδα και ἡγουμενος εκ των μηρων αυτου ἕως αν ελθῇ τα αποκειμενα αυτω και αυτος προσδοκια εθνων δεσμευων προς αμπελον τον πωλον αυτου και τη ἑλικι τον πωλον της ονου αυτου πλυνει εν οινῷ την στολην αυτου και εν ἁίματι σταφυλης την περιβολην αυτου χαροποι ὁι οφθαλμοι αυτου απο οινου και λευκοι ὁι οδοντες αυτου ἡ γαλα ζαβουλων παραλιος κατοικησει και αυτος παρ ὁρμον πλοιων και παρατενει ἕως σιδωνος ισσαχαρ το καλον επεθυμησεν αναπαυομενος ανα μεσον των κληρων και ιδων την αναπauσιν ὅτι καλη και την γην ὅτι πικὴν ὑπεθηκεν τον ωμον αυτου εις το πονειν και εγεννηθη ανηρ γεωργος δαν κρινει τον ἑαυτου λαον ὥσει και μια φυλη εν ισραηλ και γεννηθητω δαν οφιος εφ ὁδου εγκαθημενος επι τριβου δακνων πτερναν ἵππου και πεσειται ὁ ἵππευς εις τα οπισω την σωτηριαν περιμενω κυριου γαδ πειρατηριον πειρατευσει αυτον αυτος δε πειρατευσει αυτων κατα ποδας ασηρ πικων αυτου ὁ αρτος και αυτος δωσει τρυφην αρχουσιν νεφθαλι στελεχος ανειμενον επιδιδους εν τῷ γεννηματι καλλος υιος ηυξημενος ιωσηφ υιος ηυξημενος ζηλωτος υιος μου νεωτατος προς με αναστρεψον εις ὃν διαβουλευομενοι ελοιδορουν και ενειχον αυτω κυριοι τοξευματων και συνετριβῇ μετα κρατους τα τοξα αυτων και εξελυθη τα νευρα βραχιονων χειρων αυτων δια χειρα δυναστου ιακωβ εκειθεν ὁ κατισχυσας ισραηλ παρα θεου του πατρος σου και εβοηθησεν σοι ὁ θεος ὁ εμος και ευλογησεν σε ευλογιαν ουρανου ανωθεν και ευλογιαν γης εχουσης παντα ἔνεκεν ευλογιας μαστων και μητρας ευλογιας πατρος σου και μητρος σου ὑπερισχυσεν επ ευλογιας ορεων μονιμων και επ ευλογιας θινων αενawn εσονται επι κεφαλὴν ιωσηφ και επι κορυφης ὧν ἡγήσατο αδελφων βενιαμιν λυκος ἀρπαξ το πρωινον εδεται ετι και εις το ἔσπερας διαδώσει τροφην παντες ὅυτοι υιοι ιακωβ δωδεκα και ταυτα ελαλησεν αυτοις ὁ πατηρ αυτων και ευλογησεν αυτους ἔχαστον κατα την ευλογιαν αυτου ευλογησεν αυτους και ειπεν αυτοις εγω προστιθεμαι προς τον εμον λαον θαψατε με μετα των πατερων

μου εν τω σπηλαιω ὁ εστιν εν τω αγρω εφρων του χετταιου εν τω σπηλαιω τω διπλω τω απεναντι μαμβρη εν τη γη χανααν ὁ εκτησατο αβρααμ το σπηλαιον παρα εφρων του χετταιου εν κτησει μνημειου ε-
κει εθαψαν αβρααμ και σαρραν την γυναικα αυτου εκει εθαψαν ισαακ και ρεβεκκαν την γυναικα αυτου και εκει εθαψα λειαν εν κτησει του αγρου και του σπηλαιου του οντος εν αυτω παρα των υιων χετ και κατεπαυσεν ιακωβ επιτασσων τοις υιοις αυτου και εξαραι τους ποδας αυτου επι την κλινην εξελιπεν και προσετεθη προς τον λαον αυτου και επιπεσων ιωσηφ επι το προσωπον του πατρος αυτου εκλαυσεν επ αυτον και εφιλησεν αυτον και προσεταξεν ιωσηφ τοις παισιν αυτου τοις ενταφιασταις ενταφιασαι τον πατερα αυτου και ενεταφιασαν ὁι ενταφιασται τον ισραηλ και επληρωσαν αυτου τεσσαρακοντα ἡμερας οὕτως γαρ καταριθμουνται ἁι ἡμεραι της ταφης και επενθησεν αυτον αιγυπτος ἐβδομηκοντα ἡμερας επειδη δε παρηλθον ἁι ἡμεραι του πενθους ελαλησεν ιωσηφ προς τους δυναστας φαραω λεγων ει ευρον χαριν εναντιον ὑμων λαλησατε περι εμου εις τα ωτα φαραω λεγοντες ὁ πατηρ μου ὥρκισεν με λεγων εν τω μνημειω ὡ ωρυξα εμαυτον εν γη χανααν εκει με θαψεις νυν ουν αναβας θαψον τον πατερα μου και επανελυσομαι και ειπεν φαραω αναβηθι θαψον τον πατερα σου καθαπερ ὥρκισεν σε και ανεβη ιωσηφ θαψαι τον πατερα αυτου και συνανεβησαν μετ αυτου παντες ὁι παιδες φαραω και ὁι πρεσβυτεροι του οικου αυτου και παντες ὁι πρεσβυτεροι της γης αιγυπτου και πασα ἡ πανοικια ιωσηφ και ὁι αδελφοι αυτου και πασα ἡ οικια ἡ πατρικη αυτου και την συγγενειαν και τα προβατα και τους βοας ὑπελιποντο εν γη γεσεμ και συνανεβησαν μετ αυτου και ἄρματα και ἵππεις και εγενετο ἡ παρεμβολη μεγαλη σφοδρα και παρεγενοντο εφ ἄλωνα αταδ ὁ εστιν περαν του ιορδανου και εκοψαντο αυτον κοπετον μεγαν και ισχυρον σφοδρα και εποιησεν το πενθος τω πατρι αυτου ἑπτα ἡμερας και ειδον ὁι κατοικοι της γης χανααν το πενθος εν ἄλωνι αταδ και ειπαν πενθος μεγα τουτο εστιν τοις αιγυπτιοις δια τουτο εκαλεσεν το ονομα αυτου πενθος αιγυπτου ὁ εστιν περαν του ιορδανου και εποιησαν αυτω οὕτως ὁι υιοι αυτου και εθαψαν αυτον εκει και ανελαβον αυτον ὁι υιοι αυτου εις γην χανααν και εθαψαν αυτον εις το σπηλαιον το διπλουν ὁ εκτησατο αβρααμ το σπηλαιον εν κτησει μνημειου παρα εφρων του χετταιου κατεναντι μαμβρη και απεστρεψεν ιωσηφ εις αιγυπτον αυτος και ὁι αδελφοι αυτου και ὁι συναναβαντες θαψαι τον πατερα αυτου ιδοντες δε ὁι αδελφοι ιωσηφ ὅτι τεθνηκεν ὁ πατηρ αυτων ειπαν μηποτε μνησικακηση ἡμιν ιωσηφ και ανταποδομα ανταποδω ἡμιν παντα τα κακα ἃ ενεδειξαμεθα αυτω και παρεγενοντο προς ιωσηφ λεγοντες ὁ πατηρ σου ὥρκισεν προ του τελευτησαι αυτον λεγων οὕτως ειπατε ιωσηφ αφες αυτοις την αδικιαν και την ἁμαρτιαν αυτων ὅτι πονηρα σοι ενεδειξαντο και νυν δεξαι την αδικιαν των θεραποντων του θεου του πατρος σου και εκλαυσεν ιωσηφ λαλουντων αυτων προς αυτον και ελθοντες προς αυτον ειπαν ὁιδε ἡμεις σοι οικεται και ειπεν αυτοις ιωσηφ μη φοβεισθε του γαρ θεου εἰμι εγω ὑμεις εβουλεύσασθε κατ εμου εις πονηρα ὁ δε θεος εβουλεύσατο περι εμου εις αγαθα ὅπως αν γεννηθῇ ὡς σημερον ἵνα διατραφη λαος πολυς και ειπεν αυτοις μη φοβεισθε εγω διαθρεψω ὑμας και τας οικιας ὑμων και παρεχαλεσεν αυτους και ελαλησεν αυτων εις την καρδιαν και κατωκησεν ιωσηφ εν αιγυπτω αυτος και ὁι αδελφοι αυτου και πασα ἡ πανοικια του πατρος

αυτου και εζησεν ιωσηφ ετη ἑκατον δεκα και ειδεν ιωσηφ εφραιμ παιδια ἑως τριτης γενεας και υιοι μαχιρ του υιου μανασση ετεχθησαν επι μηρων ιωσηφ και ειπεν ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου λεγων εγω αποθνησκω επισκοπη δε επισκεψεται ὑμας ὁ θεος και αναξει ὑμας εκ της γης ταυτης εις την γην ἣν ὠμοσεν ὁ θεος τοις πατρασιν ἡμων αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και ὠρκισεν ιωσηφ τοις υιοις ισραηλ λεγων εν τη επισκοπη ἡ επισκεψεται ὑμας ὁ θεος και συνανοισετε τα ὀστα μου εντευθεν μεθ' ὑμων και ετελευτησεν ιωσηφ ετων ἑκατον δεκα και εθαψαν αυτον και εθηκαν εν τη σορῳ εν αιγυπτῳ

ταυτα τα ονοματα των υιων ισραηλ των εισπεπορευμενων εις αιγυπτον ἅμα ιακωβ τῳ πατρι αυτων ἑκαστος πανοικια αυτων εισηλθουσιν ρουβην συμεων λειυ ιουδας ισαχαρ ζαβουλων και βενιαμιν δαν και νεφθαλι γαδ και ασηρ ιωσηφ δε ην εν αιγυπτῳ ησαν δε πασαι ψυχαι εξ ιακωβ πεντε και ἑβδομηκοντα ετελευτησεν δε ιωσηφ και παντες οἱ αδελφοι αυτου και πασα ἡ γενεα ἐκεينه οἱ δε υιοι ισραηλ ηυξηθησαν και επληθυνθησαν και χυδαιοι εγενοντο και κατισχυον σφοδρα σφοδρα επληθυνεν δε ἡ γη αυτους ανεστη δε βασιλευς ἑτερος επ αιγυπτον ὃς ουκ ηδει τον ιωσηφ ειπεν δε τῳ εθνει αυτου ιδου το γενοσ των υιων ισραηλ μεγα πληθος και ισχυει ὑπερ ἡμας δευτε ουν κατασοφισμεθα αυτους μηποτε πληθυνθη και ἡνικα αν συμβη ἡμιν πολεμος προστεθισονται και οὔτοι προς τοις ὑπεναντιους και εκπολεμησαντες ἡμας εξελουσονται εκ της γης και επεστησεν αυτοις επιστατας των εργων ἵνα κακωσωσιν αυτους εν τοις εργοις και ὠκοδομησαν πολεις οχυρας τῳ φαראω την τε πιθῳμ και ραμεσση και ὧν ἡ εστιν ἡλίου πολις καθοτι δε αυτους εταπεινουν τοσούτῳ πλειους εγινοντο και ισχυον σφοδρα σφοδρα και ἐβδελυσσοντο οἱ αιγυπτιοι απο των υιων ισραηλ και κατεδυναστευον οἱ αιγυπτιοι τοις υιοις ισραηλ βια και κατωδυνων αυτων την ζωην εν τοις εργοις τοις σκληροις τῳ πηλῳ και τῇ πλινθειᾳ και πασι τοις εργοις τοις εν τοις πεδιοις καταπαντα τα εργα ὧν κατεδουλουντο αυτους μετα βιας και ειπεν ὁ βασιλευς των αιγυπτίων ταις μαιαις των εβραιων τη μια αυτων ἡ ονομα σεπφωρα και το ονομα της δευτερας φουα και ειπεν ὅταν μακουσθε τας εβραιας και ὦσιν προς τῳ τικτειν εαν μεν αρσεν η αποκτεινате αυτο εαν δε θηλυ περιποιεσθε αυτο εφοβηθησαν δε αἱ μαιαι τον θεον και ουκ εποιησαν καθοτι συνεταξεν αυταις ὁ βασιλευς αιγυπτου και εξωγονουν τα αρσενᾶ ἐκαλεσεν δε ὁ βασιλευς αιγυπτου τας μαιας και ειπεν αυταις τι ὅτι εποιησατε το πραγμα τουτο και εξωγονειτε τα αρσενᾶ ειπαν δε αἱ μαιαι τῳ φαראῳ ουχ ὥς γυναικες αιγυπτου αἱ εβραιαι τικτουσιν γαρ πριν η εισελθειν προς αυτας τας μαιας και ετικτον ευ δε εποιει ὁ θεος ταις μαιαις και επληθυνεν ὁ λαος και ισχυεν σφοδρα ἐπειδη εφοβουντο αἱ μαιαι τον θεον εποιησαν ἑαυταις οικιας συνεταξεν δε φαראω παντι τῳ λαῳ αυτου λεγων παν αρσεν ὁ εαν τεχθη τοις εβραίοις εις τον ποταμον ῥιψατε και παν θηλυ ζωογονειτε αυτο ην δε τις εκ της φυλης λειυ ὃς ελαβεν των θυγατερων λειυ και εσχεν αυτην και εν γαστρι ελαβεν και ετεκεν αρσεν ἰδοντες δε αυτο αστείον εσκεπασαν αυτο μηνας τρεις ἐπει δε ουκ ηδυναντο αυτο ετι κρυπτειν ελαβεν αυτω ἡ μητηρ αυτου θιβιν και κατεχρισεν αυτην ασφαλοποισση και ενεβαλεν το παιδιον εις αυτην και εθηκεν αυτην εις το ἑλος παρᾳ τον ποταμον και κατεσκοπευεν ἡ ἀδελφη αυτου μακροθεν μαθειν τι το αποβησομενον αυτω κατεβη δε ἡ θυγατηρ

φαραω λουσασθαι επι τον ποταμον και αι ἄβραι αὐτης παρεπορευοντο παρα τον ποταμον και ιδουσα την θιβιν εν τω ἔλει αποστειλασα την ἄβραν ανειλατο αὐτην ανοιξασα δε ὅρα παιδιον κλαιον εν τη θιβει και εφρεισατο αὐτου ἡ θυγατηρ φαραω και εφη απο των παιδιων των εβραιων τουτο και ειπεν ἡ ἀδελφη αὐτου τη θυγατρι φαραω θελεις καλεσω σοι γυναικα τροφeyουσαν εκ των εβραιων και θηλασει σοι το παιδιον ἡ δε ειπεν αὐτη ἡ θυγατηρ φαραω πορευου ελθουσα δε ἡ νεανις εκαλεσεν την μητερα του παιδιου ειπεν δε προς αὐτην ἡ θυγατηρ φαραω διατηρησον μοι το παιδιον τουτο και θηλασον μοι αὐτο εγω δε δωσω σοι τον μισθον ελαβεν δε ἡ γυνη το παιδιον και εθηλαζεν αὐτο ἄδρυνθεντος δε του παιδιου εισηγαγεν αὐτο προς την θυγατερα φαραω και εγεννηθη αὐτη εις υἱον επωνομασεν δε το ονομα αὐτου μωυσην λεγουσα εκ του ὕδατος αὐτον ανειλομην εγενετο δε εν ταις ἡμεραις ταις πολλαις εκειναις μεγας γενομενος μωυσης εξηλθεν προς τους ἀδελφους αὐτου τους υἱους ισραηλ κατανοησας δε τον πονον αὐτων ὅρα ανθρωπον αιγυπτιον τυπτοντα τινα εβραιων των ἑαυτου ἀδελφων των υἱων ισραηλ περιβλεψαμενος δε ὦδε και ὦδε ουχ ὅρα ουδενα και πατάξας τον αιγυπτιον εκρυψεν αὐτον εν τη αμμω εξελθων δε τη ἡμερα τη δευτερα ὅρα δυο ανδρας εβραιους διαπληκτιζομενους και λεγει τω ἀδικουντι δια τι συ τυπτεις τον πλησιον ὁ δε ειπεν τις σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ ἡμων μη ανελιν με συ θελεις ὃν τροπον ανειλες εχθες τον αιγυπτιον εφοβηθη δε μωυσης και ειπεν ει οὕτως εμφανες γεγονεν το ῥημα τουτο ηκουσεν δε φαραω το ῥημα τουτο και εξητει ανελιν μωυσην ανεχωρησεν δε μωυσης απο προσωπου φαραω και ωκησεν εν γη μαδιαμ ελθων δε εις γην μαδιαμ εκαθισεν επι του φρεατος τω δε ἱερει μαδιαμ ησαν ἑπτα θυγατερες ποιμαινουσαι τα προβατα του πατρος αὐτων ιοθωρ παραγενομεναι δε ηντλουν ἕως ἐπλησαν τας δεξαμενας ποτισαι τα προβατα του πατρος αὐτων ιοθωρ παραγενομενοι δε οἱ ποιμενες εξεβαλον αυτας αναστας δε μωυσης ερρυσατο αυτας και ηντλησεν αυταις και εποτισεν τα προβατα αὐτων παρεγενοντο δε προς ραγουηλ τον πατερα αὐτων ὁ δε ειπεν αυταις τι ὅτι εταχυνατε του παραγενεσθαι σημερον αι δε ειπαν ανθρωπος αιγυπτιος ερρυσατο ἡμας απο των ποιμενων και ηντλησεν ἡμιν και εποτισεν τα προβατα ἡμων ὁ δε ειπεν ταις θυγατρασιν αὐτου και που εστι και ἵνα τι οὕτως καταλειπιπατε τον ανθρωπον καλεσατε ουν αὐτον ὅπως φαγη ἄρτον κατακισθη δε μωυσης παρα τω ανθρωπω και εξεδото σεπφωραν την θυγατερα αὐτου μωυση γυναικα εν γαστρι δε λαβουσα ἡ γυνη ετεκεν υἱον και επωνομασεν μωυσης το ονομα αὐτου γηρσαμ λεγων ὅτι παροικος εἰμι εν γη αλλοτρια μετα δε τας ἡμερας τας πολλας εκεινας ετελευτησεν ὁ βασιλευς αιγυπτου και κατεστεναζαν οἱ υἱοι ισραηλ απο των εργων και ανεβησαν και ανεβη ἡ βοη αὐτων προς τον θεον απο των εργων και εισηκουσεν ὁ θεος τον στεναγμον αὐτων και ἐμνησθη ὁ θεος της διαθηκης αὐτου της προς αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και επειδεν ὁ θεος τους υἱους ισραηλ και ἐγνωσθη αὐτοις και μωυσης ην ποιμαινων τα προβατα ιοθωρ του γαμβρου αὐτου του ἱερεως μαδιαμ και ηγαγεν τα προβατα ὑπο την ερημον και ηλθεν εις το ορος χωρηβ ωφθη δε αὐτω αγγελος κυριου εν φλογι πυρος εκ του βατου και ὅρα ὅτι ὁ βατος καιεται πυρι ὁ δε βατος ου κατεχαιετο ειπεν δε μωυσης παρελθων οψομαι το ὄραμα το μεγα τουτο τι ὅτι ου καταχαιεται ὁ βατος ὥς δε ειδεν

κυριος οτι προσαχει ιδειν εκαλεσεν αυτον κυριος εκ του βατου λεγων μωυση μωυση ο δε ειπεν τι εστιν και ειπεν μη εγγισης ωδε λυσαι το υποδημα εκ των ποδων σου ο γαρ τοπος εν ω συ εστηκας γη αγια εστιν και ειπεν αυτω εγω ειμι ο θεος του πατρος σου θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ απεστρεψεν δε μωυσης το προσωπον αυτου ευλαβειτο γαρ κατεμβλεψαι ενωπιον του θεου ειπεν δε κυριος προς μωυσην ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και της κραυγης αυτων ακηκοα απο των εργοδιωκτων οίδα γαρ την οδυνην αυτων και κατεβην εξελεσθαι αυτους εκ χειρος αιγυπτιων και εξαγαγειν αυτους εκ της γης εκεινης και εισαγαγειν αυτους εις γην αγαθην και πολλην εις γην ρεουσαν γαλα και μελι εις τον τοπον των χαναναιων και χετταιων και αμορραιων και φερεζαιων και γεργεσαιων και ευαιων και ιεβουσαιων και νυν ιδου κραυγη των υιων ισραηλ ηκει προς με καγω εωρακα τον θλιμμον ον οι αιγυπτιοι θλιβουσιν αυτους και νυν δευρο αποστειλω σε προς φαraw βασιλεα αιγυπτου και εξαξεις τον λαον μου τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου και ειπεν μωυσης προς τον θεον τις ειμι οτι πορευομαι προς φαraw βασιλεα αιγυπτου και οτι εξαξω τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου ειπεν δε ο θεος μωυσει λεγων οτι εσομαι μετα σου και τουτο σοι το σημειον οτι εγω σε εξαποστελλω εν τω εξαγαγειν σε τον λαον μου εξ αιγυπτου και λατρευσετε τω θεω εν τω ορει τουτω και ειπεν μωυσης προς τον θεον ιδου εγω ελευσομαι προς τους υιους ισραηλ και ερω προς αυτους ο θεος των πατερων υμων απεσταλκεν με προς υμας ερωτησουσιν με τι ονομα αυτω τι ερω προς αυτους και ειπεν ο θεος προς μωυσην εγω ειμι ο ων και ειπεν ουτως ερεις τοις υιοις ισραηλ ο ων απεσταλκεν με προς υμας και ειπεν ο θεος παλιν προς μωυσην ουτως ερεις τοις υιοις ισραηλ κυριος ο θεος των πατερων υμων θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ απεσταλκεν με προς υμας τουτο μου εστιν ονομα αιωνιον και μνημοσυνον γενεων γενεας ελθων ουν συναγαγε την γερουσιαν των υιων ισραηλ και ερεις προς αυτους κυριος ο θεος των πατερων υμων ωπται μοι θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ λεγων επισκοπη επεσκεμμαι υμας και οσα συμβεβηκεν υμιν εν αιγυπτω και ειπον αναβιβασω υμας εκ της κακωσεως των αιγυπτιων εις την γην των χαναναιων και χετταιων και αμορραιων και φερεζαιων και γεργεσαιων και ευαιων και ιεβουσαιων εις γην ρεουσαν γαλα και μελι και εισακουσονται σου της φωνης και εισελευση συ και η γερουσια ισραηλ προς φαraw βασιλεα αιγυπτου και ερεις προς αυτον ο θεος των εβραιων προσκεκληται ημας πορευσωμεθα ουν οδον τριων ημερων εις την ερημον ινα θυσωμεν τω θεω ημων εγω δε οίδα οτι ου προησεται υμας φαraw βασιλευς αιγυπτου πορευθηναι εαν μη μετα χειρος κραταιας και εκτεινας την χειρα παταξω τους αιγυπτιους εν πασι τοις θαυμασιοις μου οις ποιησω εν αυτοις και μετα ταυτα εξαποστελει υμας και δωσω χαριν τω λαω τουτω εναντιον των αιγυπτιων οταν δε αποτρεχητε ουκ απελευσεσθε κενοι αιτησει γυνη παρα γειτονος και συσκηνου αυτης σκευη αργυρα και χρυσα και ιματισμον και επιθησετε επι τους υιους υμων και επι τας θυγατερας υμων και σκυλευσετε τους αιγυπτιους απεκριθη δε μωυσης και ειπεν εαν ουν μη πιστευσωσιν μοι μηδε εισακουσωσιν της φωνης μου ερουσιν γαρ οτι ουκ ωπται σοι ο θεος τι ερω προς αυτους ειπεν δε αυτω κυριος τι τουτο εστιν το εν τη χειρι σου ο δε ειπεν ραβδος και ειπεν ριψον

αυτην επι την γην και ερριψεν αυτην επι την γην και εγενετο οφιος και εφυγεν μωυσης απ αυτου και ειπεν κυριος προς μωυσην εκτεινον την χειρα και επιλαβου της κερκου εκτεινας ουν την χειρα επελαβετο της κερκου και εγενετο ραβδος εν τη χειρι αυτου ινα πιστευωσιν σοι οτι ωπται σοι κυριος ο θεος των πατερων αυτων θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ ειπεν δε αυτω κυριος παλιν εισενεγκε την χειρα σου εις τον κολπον σου και εισηνεγκεν την χειρα αυτου εις τον κολπον αυτου και εξηνεγκεν την χειρα αυτου εκ του κολπου αυτου και εγενηθη η χειρ αυτου ωσει χιων και ειπεν παλιν εισενεγκε την χειρα σου εις τον κολπον σου και εισηνεγκεν την χειρα εις τον κολπον αυτου και εξηνεγκεν αυτην εκ του κολπου αυτου και παλιν απεκατεστη εις την χροαν της σαρκος αυτου εαν δε μη πιστευωσιν σοι μηδε εισακουσωσιν της φωνης του σημειου του πρωτου πιστευσουσιν σοι της φωνης του σημειου του εσχατου και εσται εαν μη πιστευωσιν σοι τοις δυσι σημειοις τουτοις μηδε εισακουσωσιν της φωνης σου λημψη απο του υδατος του ποταμου και εκχεις επι το ξηρον και εσται το υδωρ ο εαν λαβης απο του ποταμου αιμα επι τον ξηρου ειπεν δε μωυσης προς κυριον δεομαι κυριε ουχ ικανος ειμι προ της εχθες ουδε προ της τριτης ημερας ουδε αφ ου ηρξω λαλειν τω θε-ραποντι σου ισχυοφωρος και βραδυγλωσσος εγω ειμι ειπεν δε κυριος προς μωυσην τις εδωκεν στομα ανθρωπω και τις εποιησεν δυσκωφον και κωφον βλεποντα και τυφλον ουκ εγω ο θεος και νυν πορευου και εγω ανοιξω το στομα σου και συμβιβασω σε ο μελλεις λαλησαι και ειπεν μωυσης δεομαι κυριε προχειρισαι δυναμενον αλλον ον αποστελεις και θυμωθεις οργη κυριος επι μωυσην ειπεν ουκ ιδου ααρων ο αδελφος σου ο λευιτης επισταμαι οτι λαλων λαλησει αυτος σοι και ιδου αυτος εξελευσεται εις συναντησιν σοι και ιδων σε χαρησεται εν εαυτω και ερεις προς αυτον και δωσεις τα ρηματα μου εις το στομα αυτου και εγω ανοιξω το στομα σου και το στομα αυτου και συμβιβασω υμας α ποιησετε και αυτος σοι προσλαλησει προς τον λαον και αυτος εσται σου στομα συ δε αυτω εση τα προς τον θεον και την ραβδον ταυτην την στραφεισαν εις οφιν λημψη εν τη χειρι σου εν η ποιησεις εν αυτη τα σημεια επορευθη δε μωυσης και απεστρεψεν προς ιοθор τον γαμβρον αυτου και λεγει πορευομαι και αποστρεψω προς τους αδελφους μου τους εν αιγυπτω και οψομαι ει ετι ζωσιν και ειπεν ιοθор μωυση βαδιζε υγιαινων μετα δε τας ημερας τας πολλας εκεινας ετελευτησεν ο βασιλευς αιγυπτου ειπεν δε κυριος προς μωυσην εν μαδιαμ βαδιζε απελθε εις αιγυπτον τεθνηκασιν γαρ παντες οι ζητουντες σου την ψυχην αναλαβων δε μωυσης την γυναικα και τα παιδια ανεβιβασεν αυτα επι τα υποζυγια και επεστρεψεν εις αιγυπτον ελαβεν δε μωυσης την ραβδον την παρα του θεου εν τη χειρι αυτου ειπεν δε κυριος προς μωυσην πορευομενου σου και αποστρεφοντος εις αιγυπτον ορα παντα τα τερατα α εδωκα εν ταις χερσιν σου ποιησεις αυτα εναντιον φαραω εγω δε σκληρυνω την καρδιαν αυτου και ου μη εξαποστειλη τον λαον συ δε ερεις τω φαραω ταδε λεγει κυριος υιος πρωτοτοκος μου ισραηλ ειπα δε σοι εξαποστειλον τον λαον μου ινα μοι λατρευση ει μεν ουν μη βουλει εξαποστειλαι αυτοις ορα ουν εγω αποκτενω τον υιον σου τον πρωτοτοκον εγενετο δε εν τη οδω εν τω καταλυματι συνηνητησεν αυτω αγγελος κυριου και εξητει αυτον αποκτειναι και λαβουσα σεπφωρα ψηφον περιετεμεν την ακροβυστιαν

του υιου αυτης και προσεπεσεν προς τους ποδας και ειπεν εστη το αιμα της περιτομης του παιδιου μου και απηλθεν απ αυτου διοτι ειπεν εστη το αιμα της περιτομης του παιδιου μου ειπεν δε κυριος προς ααρων πορευθητι εις συναντησιν μωυσει εις την ερημον και επορευθη και συνηνητησεν αυτω εν τω ορει του θεου και κατεφιλησαν αλληλους και ανηγγειλεν μωυσης τω ααρων παντας τους λογους κυριου ους απεστειλεν και παντα τα σημεια α ενετειλατο αυτω επορευθη δε μωυσης και ααρων και συνηγαγον την γερουσιαν των υιων ισραηλ και ελαλησεν ααρων παντα τα ρηματα ταυτα α ελαλησεν ο θεος προς μωυσην και εποιησεν τα σημεια εναντιον του λαου και επιστευσεν ο λαος και εχαρη οτι επεσκεψατο ο θεος τους υιους ισραηλ και οτι ειδεν αυτων την θλιψιν κυψας δε ο λαος προσεκυνησεν και μετα ταυτα εισηλθεν μωυσης και ααρων προς φαraw και ειπαν αυτω ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ εξαποστειλον τον λαον μου ινα μοι εορτασωσιν εν τη ερημω και ειπεν φαraw τις εστιν ου εισακουσομαι της φωνης αυτου ωστε εξαποστειλαι τους υιους ισραηλ ουκ οίδα τον κυριον και τον ισραηλ ουκ εξαποστελλω και λεγουσιν αυτω ο θεος των εβραιων προσκεκληται ημας πορευσομεθα ουν οδον τριων ημερων εις την ερημον οπως θυσωμεν τω θεω ημων μηποτε συναντηση ημιν θανατος η φονος και ειπεν αυτοις ο βασιλευς αιγυπτου ινα τι μωυση και ααρων διαστρεφετε τον λαον μου απο των εργων απελθατε εκαστος υμων προς τα εργα αυτου και ειπεν φαraw ιδου νυν πολυπληθει ο λαος μη ουν καταπαυσωμεν αυτους απο των εργων συνεταξεν δε φαraw τοις εργοδιωκταις του λαου και τοις γραμματευσιν λεγων ουκετι προστεθισεται διδοναι αχυρον τω λαω εις την πλινθουργιαν καθαπερ εχθες και τριτην ημεραν αυτοι πορευεσθωσαν και συναγαγετωσαν εαυτοις αχυρα και την συνταξιν της πλινθειας ης αυτοι ποιουσιν καθ εκαστην ημεραν επιβαλεις αυτοις ουκ αφελεις ουδεν σχολαζουσιν γαρ δια τουτο κεκραγασιν λεγοντες πορευθωμεν και θυσωμεν τω θεω ημων βαρυνεσθω τα εργα των ανθρωπων τουτων και μεριμνατωσαν ταυτα και μη μεριμνατωσαν εν λογοις κενοις κατεσπευδον δε αυτους οι εργοδιωκται και οι γραμματαις και ελεγον προς τον λαον λεγοντες ταδε λεγει φαraw ουκετι διδωμι υμιν αχυρα αυτοι υμεις πορευομενοι συλλεγετε εαυτοις αχυρα εαν ευρητε ου γαρ αφαιρειται απο της συνταξεως υμων ουθεν και διεσπαρη ο λαος εν ολη αιγυπτω συναγαγειν καλαμην εις αχυρα οι δε εργοδιωκται κατεσπευδον αυτους λεγοντες συντελειτε τα εργα τα καθηκοντα καθ ημεραν καθαπερ και οτε το αχυρον εδιδοτο υμιν και εμαστιγωθησαν οι γραμματαις του γενους των υιων ισραηλ οι κατασταθεντες επ αυτους υπο των επιστατων του φαraw λεγοντες δια τι ου συνετελεσατε τας συνταξεις υμων της πλινθειας καθαπερ εχθες και τριτην ημεραν και το της σημερον εισελθοντες δε οι γραμματαις των υιων ισραηλ κατεβοησαν προς φαraw λεγοντες ινα τι ουτως ποιεις τοις σοις οικηταις αχυρον ου διδοται τοις οικηταις σου και την πλινθον ημιν λεγουσιν ποιειν και ιδου οι παιδες σου μεμαστιγωνται αδικησεις ουν τον λαον σου και ειπεν αυτοις σχολαζετε σχολασται εστε δια τουτο λεγετε πορευθωμεν θυσωμεν τω θεω ημων νυν ουν πορευθεντες εργαζεσθε το γαρ αχυρον ου δοθησεται υμιν και την συνταξιν της πλινθειας αποδωσετε εωρων δε οι γραμματαις των υιων ισραηλ εαυτους εν καχοις λεγοντες ουκ απολειψετε της πλινθειας το καθηκον τη ημερα συνηνητησαν δε

μωυση και ααρων ερχομενοις εις συναντησιν αυτοις εκπορευομενων αυτων απο φαραω και ειπαν αυτοις ιδοι ο θεος υμας και κριναι οτι εβδελυξατε την οσμην ημων εναντιον φαραω και εναντιον των θεραποντων αυτου δουναι ρομφαιαν εις τας χειρας αυτου αποκτειναι ημας επεστρεψεν δε μωυσης προς κυριον και ειπεν κυριε δια τι εκακωσας τον λαον τουτον και ινα τι απεσταλκας με και αφ ου πεπορευμαι προς φαραω λαλησαι επι τω σω ονοματι εκακωσεν τον λαον τουτον και ουκ ερρυσω τον λαον σου και ειπεν κυριος προς μωυσην ηδη οφει α ποιησω τω φαραω εν γαρ χειρι κραταια εξαποστελει αυτους και εν βραχιονι υψηλω εκβαλει αυτους εκ της γης αυτου ελαλησεν δε ο θεος προς μωυσην και ειπεν προς αυτον εγω κυριος και ωφθην προς αβρααμ και ισαακ και ιακωβ θεος ων αυτων και το ονομα μου κυριος ουκ εδηλωσα αυτοις και εστησα την διαθηκην μου προς αυτους ωστε δουναι αυτοις την γην των χαναναιων την γην ην παρωκηκασιν εν η και παρωκησαν επ αυτης και εγω εισηκουσα τον στεναγμα των υιων ισραηλ ον οι αιγυπτιοι καταδουλουνται αυτους και εμνησθην της διαθηκης υμων βαδιζε ειπον τοις υιοις ισραηλ λεγων εγω κυριος και εξαξω υμας απο της δυναστειας των αιγυπτιων και ρυσομαι υμας εκ της δουλειας και λυτρωσομαι υμας εν βραχιονι υψηλω και κρισει μεγαλη και ληψομαι εμαυτω υμας λαον εμοι και εσομαι υμων θεος και γνωσεσθε οτι εγω κυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εκ της καταδυναστειας των αιγυπτιων και εισαξω υμας εις την γην εις ην εξετεινα την χειρα μου δουναι αυτην τω αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και δωσω υμιν αυτην εν κληρω εγω κυριος ελαλησεν δε μωυσης ουτως τοις υιοις ισραηλ και ουκ εισηκουσαν μωυση απο της ολιγοψυχιας και απο των εργαων των σκληρων ειπεν δε κυριος προς μωυσην λεγων εισελθε λαλησον φαραω βασιλει αιγυπτου ινα εξαποστειλη τους υιους ισραηλ εκ της γης αυτου ελαλησεν δε μωυσης εναντι κυριου λεγων ιδου οι υιοι ισραηλ ουκ εισηκουσαν μου και πως εισακουσεται μου φαραω εγω δε αλογος ειμι ειπεν δε κυριος προς μωυσην και ααρων και συνεταξεν αυτοις προς φαραω βασιλεα αιγυπτου ωστε εξαποστεilai τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου και ουτοι αρχηγοι οικων πατριων αυτων υιοι ρουβην πρωτοτοκου ισραηλ ενωχ και φαλλους ασρων και χαρμι αυτη η συγγενεια ρουβην και υιοι συμεων ιεμουηλ και ιαμιν και αωδ και ιαχιν και σααρ και σαουλ ο εκ της φοινισσης αυται αι πατραια των υιων συμεων και ταυτα τα ονοματα των υιων λειυ κατα συγγενειας αυτων γεδσων κααθ και μεραρι και τα ετη της ζωης λειυ εκατον τριακοντα επτα και ουτοι υιοι γεδσων λοβενι και σεμει οικoi πατριας αυτων και υιοι κααθ αμβραμ και ισσααρ χεβρων και οζιηλ και τα ετη της ζωης κααθ εκατον τριακοντα ετη και υιοι μεραρι μοολι και ομουσι ουτοι οικoi πατριων λειυ κατα συγγενειας αυτων και ελαβεν αμβραμ την ιωχαβεδ θυγατερα του αδελφου του πατρος αυτου εαυτω εις γυναικα και εγεννησεν αυτω τον τε ααρων και μωυσην και μαριαμ την αδελphen αυτων τα δε ετη της ζωης αμβραμ εκατον τριακοντα δυο ετη και υιοι ισσααρ κορε και ναφεκ και ξεχει και υιοι οζιηλ ελισταφαν και σετρι ελαβεν δε ααρων την ελισταβη θυγατερα αμιναδαβ αδελphen νασσων αυτω γυναικα και ετεκεν αυτω τον τε ναδαβ και αβιουδ και ελεαζαρ και ιθαμαρ υιοι δε κορε ασιρ και ελκανα και αβιασαιφ αυται αι γενεσεις κορε και ελεαζαρ ο του ααρων ελαβεν των θυγατερων φουτιηλ αυτω γυναικα και ετεκεν αυτω τον φινεες αυται αι αρχαι

πατριας λειυτων κατα γενεσεις αυτων ουτος ααρων και μωυσης ος ειπεν αυτοις ο θεος εξαγαγειν τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου συν δυναμει αυτων ουτοι εισιν οι διαλεγομενοι προς φαראω βασιλεα αιγυπτου και εξηγαγον τους υιους ισραηλ εξ αιγυπτου αυτος ααρων και μωυσης η ημερα ελαλησεν κυριος μωυση εν γη αιγυπτω και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων εγω κυριος λαλησον προς φαראω βασιλεα αιγυπτου οσα εγω λεγω προς σε και ειπεν μωυσης εναντιον κυριου ιδου εγω ισχυοφωνος ειμι και πως εισακουσεται μου φαראω και ειπεν κυριος προς μωυσην λεγων ιδου δεδωκα σε θεον φαראω και ααρων ο αδελφος σου εσται σου προφητης συ δε λαλησεις αυτω παντα οσα σοι εντελλομαι ο δε ααρων ο αδελφος σου λαλησει προς φαραω ωστε εξαποστειλαι τους υιους ισραηλ εκ της γης αυτου εγω δε σκληρυνω την καρδιαν φαραω και πληθυνω τα σημεια μου και τα τερατα εν γη αιγυπτω και ουκ εισακουσεται υμων φαραω και επιβαλω την χειρα μου επ αιγυπτον και εξαξω συν δυναμει μου τον λαον μου τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου συν εκδικησει μεγαλη και γνωσονται παντες οι αιγυπτιοι οτι εγω ειμι κυριος εκτεινων την χειρα επ αιγυπτον και εξαξω τους υιους ισραηλ εκ μεσου αυτων εποιησεν δε μωυσης και ααρων καθαπερ ενετειλατο αυτοις κυριος ουτως εποιησαν μωυσης δε ην ετων ογδοηκοντα ααρων δε ο αδελφος αυτου ετων ογδοηκοντα τριων ηνικα ελαλησεν προς φαραω και ειπεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων και εαν λαληση προς υμας φαραω λεγων δοτε ημιν σημειον η τερας και ερεις ααρων τω αδελφω σου λαβε την ραβδον και ριψον αυτην επι την γην εναντιον φαραω και εναντιον των θεραποντων αυτου και εσται δρακων εισηλθεν δε μωυσης και ααρων εναντιον φαραω και των θεραποντων αυτου και εποιησαν ουτως καθαπερ ενετειλατο αυτοις κυριος και ερριψεν ααρων την ραβδον εναντιον φαραω και εναντιον των θεραποντων αυτου και εγενετο δρακων συνεκαλεσεν δε φαραω τους σοφιστας αιγυπτου και τους φαρμακους και εποιησαν και οι επαοιδοι των αιγυπτιων ταις φαρμακειαις αυτων ωσαντως και ερριψαν εκαστος την ραβδον αυτου και εγενοντο δρακοντες και κατεπιεν η ραβδος η ααρων τας εκεινων ραβδους και κατισχυσεν η καρδια φαραω και ουκ εισηκουσεν αυτων καθαπερ ελαλησεν αυτοις κυριος ειπεν δε κυριος προς μωυσην βεβαρηται η καρδια φαραω του μη εξαποστειλαι τον λαον βαδισον προς φαραω τον πρωι ιδου αυτος εκπορευεται επι το υδωρ και στηση συναντων αυτω επι το χειλος του ποταμου και την ραβδον την στραφεισαν εις οφιν λημψη εν τη χειρι σου και ερεις προς αυτον κυριος ο θεος των εβραιων απεσταλκεν με προς σε λεγων εξαποστειλον τον λαον μου ινα μοι λατρευση εν τη ερημω και ιδου ουκ εισηκουσας εως τουτου ταδε λεγει κυριος εν τουτω γνωση οτι εγω κυριος ιδου εγω τυπτω τη ραβδω τη εν τη χειρι μου επι το υδωρ το εν τω ποταμω και μεταβαλει εις αιμα και οι ιχθυες οι εν τω ποταμω τελευτησουσιν και εποζεσει ο ποταμος και ου δυνησονται οι αιγυπτιοι πιειν υδωρ απο του ποταμου ειπεν δε κυριος προς μωυσην ειπον ααρων τω αδελφω σου λαβε την ραβδον σου και εκτεινον την χειρα σου επι τα υδατα αιγυπτου και επι τους ποταμους αυτων και επι τας διωρυγας αυτων και επι τα ελη αυτων και επι παν συνεστηκος υδωρ αυτων και εσται αιμα και εγενετο αιμα εν παση γη αιγυπτου εν τε τοις ξυλοις και εν τοις λιθοις και εποιησαν ουτως μωυσης και ααρων καθαπερ ενετειλατο αυτοις κυριος και επαρας τη

ῥαβδῶ αὐτοῦ ἐπατάξεν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον φαράω καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ μετεβάλεν πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ εἰς αἷμα καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελεύτησαν καὶ ἐπώζεσεν ὁ ποταμὸς καὶ οὐκ ἠδυνάντο οἱ αἰγυπτιοὶ πίνειν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἦν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου ἐποίησαν δὲ ὥσαυτως καὶ οἱ ἐπαοίδιοι τῶν αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν καὶ ἐσκήλην-θη ἡ καρδία φαράω καὶ οὐκ εἰσηκούσεν αὐτῶν καθάπερ εἶπεν κύριος ἐπιστράφεις δὲ φαράω εἰσηλθὲν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπεστή-σεν τὸν νοῦν αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ ὠρυζάν δε πάντες οἱ αἰγυπτιοὶ κυκλῶ τοῦ ποταμοῦ ὥστε πίνειν ὕδωρ καὶ οὐκ ἠδυνάντο πίνειν ὕδωρ ἀπο τοῦ ποταμοῦ καὶ ἀνεπληρώθησαν ἑπτὰ ἡμέραι μετὰ τὸ παταξάει κύριον τὸν ποταμὸν εἶπεν δὲ κύριος πρὸς μωϋσὴν εἰσελθὲ πρὸς φαράω καὶ εἶρεῖς πρὸς αὐτὸν ταῦδε λέγει κύριος ἐξαποστείλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν εἰ δὲ μὴ βούλῃ σὺ ἐξαποστεῖλαι ἰδοὺ ἐγὼ τυπτῶ πᾶν-τα τὰ ὅρια σου τοῖς βατράχοις καὶ ἐξερευρεῖται ὁ ποταμὸς βατράχους καὶ ἀναβάντες εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου καὶ εἰς τὰ ταμεία τῶν κοιτῶνων σου καὶ ἐπὶ τῶν κλινῶν σου καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐν τοῖς φυραμασίν σου καὶ ἐν τοῖς κλιβάνοις σου καὶ ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τοὺς θεραπόντας σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἀναβήσονται οἱ βατράχοι εἶπεν δὲ κύριος πρὸς μωϋσὴν εἶπον αἰσῶν τῷ ἀδελφῷ σου ἐκτείνον τὴν χεῖρὶ τὴν ῥάβδον σου ἐπὶ τοὺς ποταμούς καὶ ἐπὶ τὰς διωρυγὰς καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη καὶ ἀναγαγε τοὺς βατράχους καὶ ἐξετείνεν αἰσῶν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὰ ὕδατα αἰγύπτου καὶ ἀνηγάγεν τοὺς βατράχους καὶ ἀνεβίβασθη ὁ βατράχος καὶ ἐκαλύψεν τὴν γῆν αἰγύπτου ἐποίησαν δὲ ὥσαυτως καὶ οἱ ἐπαοίδιοι τῶν αἰγυ-πτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν καὶ ἀνηγάγον τοὺς βατράχους ἐπὶ γῆν αἰγύπτου καὶ ἐκάλεσεν φαράω μωϋσὴν καὶ αἰσῶν καὶ εἶπεν εὐξάσθε περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον καὶ περιέλτω τοὺς βατράχους ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπο τοῦ ἐμοῦ λαοῦ καὶ ἐξαποστελῶ τὸν λαόν καὶ θύσωσιν κυρίῳ εἶπεν δὲ μωϋσῆς πρὸς φαράω τάξαι πρὸς με ποτε εὐξώμαι περὶ σου καὶ περὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ περὶ τοῦ λαοῦ σου ἀφανίσει τοὺς βατράχους ἀπο σοῦ καὶ ἀπο τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν πλην ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολείφθησονται ὁ δὲ εἶπεν εἰς αὐρίον εἶπεν οὖν ὥς εἰρηκας ἵνα εἰδῇς ὅτι οὐκ ἐστὶν ἄλλος πλην κυρίου καὶ περιαιρεθῇσονται οἱ βατράχοι ἀπο σοῦ καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαυλῶν καὶ ἀπο τῶν θεραπόντων σου καὶ ἀπο τοῦ λαοῦ σου πλην ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολείφθησονται ἐξῆλθεν δὲ μωϋσῆς καὶ αἰσῶν ἀπο φαράω καὶ ἐβοή-σεν μωϋσῆς πρὸς κύριον περὶ τοῦ ὀρίσμου τῶν βατράχων ὥς ἐταξάτο φαράω ἐποίησεν δὲ κύριος καθάπερ εἶπεν μωϋσῆς καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βατράχοι ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαυλῶν καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ συνηγάγον αὐτοὺς θιμῶνιας θιμῶνιας καὶ ὥζεσεν ἡ γῆ ἰδὼν δὲ φαράω ὅτι γέγονεν ἀναψύξις ἐβαρυνθῆ ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ οὐκ εἰσηκούσεν αὐτῶν καθάπερ ἐλάλησεν κύριος εἶπεν δὲ κύριος πρὸς μωϋσὴν εἶπον αἰσῶν ἐκτείνον τὴν χεῖρὶ τὴν ῥάβδον σου καὶ παταξόν τὸ χῶμα τῆς γῆς καὶ ἐσονται σκνίφες ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετραπόσιν καὶ ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου ἐξετείνεν οὖν αἰσῶν τὴν χεῖρὶ τὴν ῥάβδον καὶ ἐπατάξεν τὸ χῶμα τῆς γῆς καὶ ἐγένοντο οἱ σκνίφες ἐν τε τοῖς ἀνθρώ-ποις καὶ ἐν τοῖς τετραπόσιν καὶ ἐν παντὶ χῶματι τῆς γῆς ἐγένοντο οἱ σκνίφες ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου ἐποίησαν δὲ ὥσαυτως καὶ οἱ ἐπαοίδιοι ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ἐξαγάγειν τὸν σκνίφα καὶ οὐκ ἠδυνάντο καὶ

εγενοντο οι σκνιφες εν τοις ανθρωποις και εν τοις τετραποσιν ειπαν ουν οι επαοιδοι τω φαraw δακτυλος θεου εστιν τουτο και εσκληρυνθη η καρδια φαraw και ουκ εισηκουσεν αυτων καθαπερ ελαλησεν κυριος ειπεν δε κυριος προς μωυσην ορθρισον το πρωι και στηθι εναντιον φαraw και ιδου αυτος εξελευσεται επι το υδωρ και ερεις προς αυτον ταδε λεγει κυριος εξαποστειλον τον λαον μου ινα μοι λατρευσωσιν εν τη ερημω εαν δε μη βουλη εξαποστειλαι τον λαον μου ιδου εγω επαποστελλω επι σε και επι τους θεραποντας σου και επι τον λαον σου και επι τους οικους υμων κυνομυιαν και πλησθησονται αι οικιαι των αιγυπτιων της κυνομυιης και εις την γην εφ ης εισιν επ αυτης και παραδοξασω εν τη ημερα εκεινη την γην γεσεμ εφ ης ο λαος μου επεστιν επ αυτης εφ ης ουκ εσται εκει η κυνομυια ινα ειδης οτι εγω ειμι κυριος ο κυριος πασης της γης και δωσω διαστολην ανα μεσον του εμου λαου και ανα μεσον του σου λαου εν δε τη αυριον εσται το σημειον τουτο επι της γης εποιησεν δε κυριος ουτως και παρεγενετο η κυνομυια πληθος εις τους οικους φαraw και εις τους οικους των θεραποντων αυτου και εις πασαν την γην αιγυπτου και εξωλεθρευθη η γη απο της κυνομυιης εκαλεσεν δε φαraw μωυσην και ααρων λεγων ελθοντες θυσατε τω θεω υμων εν τη γη και ειπεν μωυσης ου δυνατον γενεσθαι ουτως τα γαρ βδελυγματα των αιγυπτιων θυσομεν κυριω τω θεω ημων εαν γαρ θυσωμεν τα βδελυγματα των αιγυπτιων εναντιον αυτων λιθοβοληθησομεθα οδον τριων ημερων πορευσομεθα εις την ερημον και θυσομεν κυριω τω θεω ημων καθαπερ ειπεν ημιν και ειπεν φαraw εγω αποστελλω υμας και θυσατε κυριω τω θεω υμων εν τη ερημω αλλ ου μακραν αποτενεите πορευθηναι ευξασθε ουν περι εμου προς κυριον ειπεν δε μωυσης οδε εγω εξελευσομαι απο σου και ευξομαι προς τον θεον και απελευσεται η κυνομυια απο σου και απο των θεραποντων σου και του λαου σου αυριον μη προσθης ετι φαraw εξαπατησαι του μη εξαποστειλαι τον λαον θυσαι κυριω εξηλθεν δε μωυσης απο φαraw και ηυξατο προς τον θεον εποιησεν δε κυριος καθαπερ ειπεν μωυσης και περιειλεν την κυνομυιαν απο φαraw και των θεραποντων αυτου και του λαου αυτου και ου κατελειφθη ουδεμια και εβαρυνεν φαraw την καρδιαν αυτου και επι του καιρου τουτου και ουκ ηθελησεν εξαποστειλαι τον λαον ειπεν δε κυριος προς μωυσην εισελθε προς φαraw και ερεις αυτω ταδε λεγει κυριος ο θεος των εβραιων εξαποστειλον τον λαον μου ινα μοι λατρευσωσιν ει μεν ουν μη βουλει εξαποστειλαι τον λαον μου αλλ ετι εγχρατεις αυτου ιδου χειρ κυριου επεσται εν τοις κτηνεσιν σου τοις εν τοις πεδιοις εν τε τοις ιπποις και εν τοις υποζυγιοις και ταις καμηλοις και βουσιν και προβατοις θανατος μεγας σφοδρα και παραδοξασω εγω εν τω καιρω εκεινω ανα μεσον των κτηνων των αιγυπτιων και ανα μεσον των κτηνων των υιων ισραηλ ου τελευτησει απο παντων των του ισραηλ υιων ρητον και εδωκεν ο θεος ορον λεγων εν τη αυριον ποιησει κυριος το ρημα τουτο επι της γης και εποιησεν κυριος το ρημα τουτο τη επαυριον και ετελευτησεν παντα τα κτηνη των αιγυπτιων απο δε των κτηνων των υιων ισραηλ ουκ ετελευτησεν ουδεν ιδων δε φαraw οτι ουκ ετελευτησεν απο παντων των κτηνων των υιων ισραηλ ουδεν εβαρυνθη η καρδια φαraw και ουκ εξαπεστειλεν τον λαον ειπεν δε κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων λαβετε υμεις πληρεις τας χειρας αιθαλης καμιναιας και πασατω μωυσης εις τον ουρανον εναντιον

φαραω και εναντιον των θεραποντων αυτου και γεννηθητω κονιορτος επι πασαν την γην αιγυπτου και εσται επι τους ανθρωπους και επι τα τετραποδα ἑλκη φλυκτιδες αναζεουσαι εν τε τοις ανθρωποις και εν τοις τετραποσιν και εν παση γη αιγυπτου και ελαβεν την αιθαλην της καμιναιας εναντιον φαραω και επασεν αυτην μωυσης εις τον ουρανον και εγενετο ἑλκη φλυκτιδες αναζεουσαι εν τοις ανθρωποις και εν τοις τετραποσιν και ουκ ηδυναντο οι φαρμακοι στηναι εναντιον μωυση δια τα ἑλκη εγενετο γαρ τα ἑλκη εν τοις φαρμακοις και εν παση γη αιγυπτου εσκληρυνεν δε κυριος την καρδιαν φαραω και ουκ εισηκουσεν αυτων καθα συνεταξεν κυριος ειπεν δε κυριος προς μωυσην ορθρισον το πρωι και στηθι εναντιον φαραω και ερεις προς αυτον ταδε λεγει κυριος ὁ θεος των εβραιων εξαποστειλον τον λαον μου ινα λατρευσωσιν μοι εν τω γαρ νυν καιρω εγω εξαποστειλλω παντα τα συναντηματα μου εις την καρδιαν σου και των θεραποντων σου και του λαου σου ιν ειδης ὅτι ουκ εστιν ὡς εγω αλλος εν παση τη γη νυν γαρ αποστειλας την χειρα παταξω σε και τον λαον σου θανατω και εκτριβηση απο της γης και ἔνεκεν τουτου διετηρηθης ινα ενδειξωμαι εν σοι την ισχυν μου και ὅπως διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη ετι ουν συ εμποιη του λαου μου του μη εξαποστειλαι αυτους ιδου εγω ὡ ταυτην την ὥραν αυριον χαλαζαν πολλην σφοδρα ἥτις τοιαυτη ου γεγονεν εν αιγυπτω αφ ἥς ἡμερας εκτισται ἕως της ἡμερας ταυτης νυν ουν κατασπευσον συναγαγειν τα κτηνη σου και ὅσα σοι εστιν εν τω πεδιω παντες γαρ οι ανθρωποι και τα κτηνη ὅσα αν ἔυρεθη εν τω πεδιω και μη εισελθῃ εις οικιαν πεση δε επ αυτα ἡ χαλαζα τελευτησει ὁ φοβουμενος το ῥημα κυριου των θεραποντων φαραω συνηγαγεν τα κτηνη αυτου εις τους οικους ὃς δε μη προσεσχεν τη διανοια εις το ῥημα κυριου αφηκεν τα κτηνη εν τοις πεδιοις ειπεν δε κυριος προς μωυσην εκτεινον την χειρα σου εις τον ουρανον και εσται χαλαζα επι πασαν γην αιγυπτου επι τε τους ανθρωπους και τα κτηνη και επι πασαν βοτανην την επι της γης εξετεινεν δε μωυσης την χειρα εις τον ουρανον και κυριος εδωκεν φωνας και χαλαζαν και διετρεχεν το πυρ επι της γης και εβρεξεν κυριος χαλαζαν επι πασαν γην αιγυπτου ην δε ἡ χαλαζα και το πυρ φλογιζον εν τη χαλαζῃ ἡ δε χαλαζα πολλη σφοδρα ἥτις τοιαυτη ου γεγονεν εν αιγυπτω αφ ὅυ γεγενηται επ αυτης εθνος επαταξεν δε ἡ χαλαζα εν παση γη αιγυπτου απο ανθρωπου ἕως κτηνους και πασαν βοτανην την εν τω πεδιω επαταξεν ἡ χαλαζα και παντα τα ξυλα τα εν τοις πεδιοις συνετριψεν ἡ χαλαζα πλην εν γη γεσεμ ὅυ ησαν οι υιοι ισραηλ ουκ εγενετο ἡ χαλαζα αποστειλας δε φαραω εκαλεσεν μωυσην και ααρων και ειπεν αυτοις ἡμαρτηκα το νυν ὁ κυριος δικαιος εγω δε και ὁ λαος μου ασεβεις ευξασθε ουν περι εμου προς κυριον και παυσασθω του γεννηθῆναι φωνας θεου και χαλαζαν και πυρ και εξαποστελω ὑμας και ουκετι προσθησεσθε μενειν ειπεν δε αυτω μωυσης ὡς αν εξελθω την πολιν εκπετασω τας χειρας μου προς κυριον και ἂι φωναι παυσονται και ἡ χαλαζα και ὁ ὕετος ουκ εσται ετι ινα γνως ὅτι του κυριου ἡ γη και συ και οι θεραποντες σου επισταμαι ὅτι ουδεπω πεφοβησθε τον κυριον το δε λινον και ἡ κριθη επληγη ἡ γαρ κριθη παρεστηκυια το δε λινον σπερματιζον ὁ δε πυρος και ἡ ολυρα ουκ επληγη οψιμα γαρ ην εξηλθεν δε μωυσης απο φαραω εκτος της πολεως και εξεπετασεν τας χειρας προς κυριον και ἂι φωναι επαυσαντο και ἡ χαλαζα και ὁ ὕετος

ουκ εσταξεν επι την γην ιδων δε φαραω οτι πεπαυται ο υιτος και η χαλαζα και αι φωναι προσεθετο του αμαρτανειν και εβαρυνεν αυτου την καρδιαν και των θεραποντων αυτου και εσκληρυνθη η καρδια φαραω και ουκ εξαπεστειλεν τους υιους ισραηλ καθαπερ ελαλησεν κυριος τω μωυση ειπεν δε κυριος προς μωυσην λεγων εισελθε προς φαραω εγω γαρ εσκληρυνα αυτου την καρδιαν και των θεραποντων αυτου ινα εξης επελθη τα σημεια ταυτα επ αυτους οπως διηγησησθε εις τα ωτα των τεκνων υμων και τοις τεκνοις των τεκνων υμων οσα εμπειαιχα τοις αιγυπτιοις και τα σημεια μου α εποιησα εν αυτοις και γνωσεσθε οτι εγω κυριος εισηλθεν δε μωυσης και ααρων εναντιον φαραω και ειπαν αυτω ταδε λεγει κυριος ο θεος των εβραιων εως τινος ου βουλει εντραπηναι με εξαποστειλον τον λαον μου ινα λατρευσωσιν μοι εαν δε μη θελης συ εξαποστειλαι τον λαον μου ιδου εγω επαγω ταυτην την ωραν αυριον ακριδα πολλην επι παντα τα ορια σου και καλυψει την οφιν της γης και ου δυνηση κατιδειν την γην και κατεδεται παν το περισσον της γης το καταλειφθεν ο κατελιπεν υμιν η χαλαζα και κατεδεται παν ξυλον το φυομενον υμιν επι της γης και πλησθησονται σου αι οικiai και αι οικiai των θεραποντων σου και πασαι αι οικiai εν παση γη των αιγυπτιων α ουδεποτε εωρακασιν οι πατερες σου ουδε οι προπαπποι αυτων αφ ης ημερας γεγονασιν επι της γης εως της ημερας ταυτης και εκκλινας μωυσης εξηλθεν απο φαραω και λεγουσιν οι θεραποντες φαραω προς αυτον εως τινος εσται τουτο ημιν σκωλον εξαποστειλον τους ανθρωπους οπως λατρευσωσιν τω θεω αυτων η ειδεναι βουλει οτι απολωλεν αιγυπτος και απεστρεψαν τον τε μωυσην και ααρων προς φαραω και ειπεν αυτοις πορευεσθε και λατρευσατε τω θεω υμων τινες δε και τινες εισιν οι πορευομενοι και λεγει μωυσης συν τοις νεανισκοις και πρεσβυτεροις πορευομενθα συν τοις υιοις και θυγατρασιν και προβατοις και βουσιν ημων εστιν γαρ εορτη κυριου του θεου ημων και ειπεν προς αυτους εστω ουτως κυριος μεθ υμων καθοτι αποστελλω υμας μη και την αποσκευην υμων ιδετε οτι πονηρια προκειται υμιν μη ουτως πορευεσθωσαν δε οι ανδρες και λατρευσατε τω θεω τουτο γαρ αυτοι ζητειτε εξεβαλλον δε αυτους απο προσωπου φαραω ειπεν δε κυριος προς μωυσην εκτεινον την χειρα επι γην αιγυπτου και αναβητω ακρις επι την γην και κατεδεται πασαν βοτανην της γης και παντα των καρπων των ξυλων ον υπελειπετο η χαλαζα και επηρεν μωυσης την ραβδον εις τον ουρανον και κυριος επηγαγεν ανεμον νοτον επι την γην ολην την ημεραν εκεινην και ολην την νυκτα το πρωι εγενηθη και ο ανεμος ο νοτος ανελαβεν την ακριδα και ανηγαγεν αυτην επι πασαν γην αιγυπτου και κατεπαυσεν επι παντα τα ορια αιγυπτου πολλη σφοδρα προτερα αυτης ου γεγονεν τοιαυτη ακρις και μετα ταυτα ουκ εσται ουτως και εκαλυψεν την οφιν της γης και εφθαρη η γη και κατεφαγεν πασαν βοτανην της γης και παντα τον καρπον των ξυλων ος υπελειφθη απο της χαλαζης ουχ υπελειφθη χλωρον ουδεν εν τοις ξυλοις και εν παση βοτανη του πεδιου εν παση γη αιγυπτου κατεσπευδεν δε φαραω καλεσαι μωυσην και ααρων λεγων ημαρτηκα εναντιον κυριου του θεου υμων και εις υμας προσδεξασθε ουν μου την αμαρτιαν επι νυν και προσευξασθε προς κυριον τον θεον υμων και περιελετω απ εμου τον θανατον τουτον εξηλθεν δε μωυσης απο φαραω και ηυξατο προς τον θεον και μετεβαλεν κυριος ανεμον απο θαλασσης σφοδρον και

ανελαβεν την ακριδα και ενεβαλεν αυτην εις την ερυθραν θαλασσαν και ουχ υπελειφθη ακρις μια εν παση γη αιγυπτου και εσκληρυνεν κυριος την καρδιαν φαραω και ουκ εξαπεστειλεν τους υιους ισραηλ ειπεν δε κυριος προς μωυσην εκτεινον την χειρα σου εις τον ουρανον και γεννηθητω σκοτος επι γην αιγυπτου ψηλαφητον σκοτος εξετεινεν δε μωυσης την χειρα εις τον ουρανον και εγενετο σκοτος γνοφος θυελλα επι πασαν γην αιγυπτου τρεις ημερας και ουκ ειδεν ουδεις τον αδελφον αυτου τρεις ημερας και ουκ εξανεστη ουδεις εκ της κοιτης αυτου τρεις ημερας πασι δε τοις υιοις ισραηλ ην φως εν πασιν οις κατεγινοντο και εκαλεσεν φαραω μωυσην και ααρων λεγων βαδιζετε λατρευσατε κυριω τω θεω υμων πλην των προβατων και των βοων υπολιπεσθε και η αποσκευη υμων αποτρεχετω μεθ υμων και ειπεν μωυσης αλλα και συ δωσεις ημιν ολοκαυτωματα και θυσιας α ποιησομεν κυριω τω θεω ημων και τα κτηνη ημων πορευσεται μεθ ημων και ουχ υπολειπομεθα οπλην απ αυτων γαρ λημψομεθα λατρευσαι κυριω τω θεω ημων ημεις δε ουκ οίδαμεν τι λατρευσωμεν κυριω τω θεω ημων εως του ελθειν ημας εκει εσκληρυνεν δε κυριος την καρδιαν φαραω και ουκ εβουληθη εξαποστεilai αυτους και λεγει φαραω απελθε απ εμου προσεχε σεαυτω ετι προσθειναι ιδειν μου το προσωπον η δ αν ημερα οφθης μοι αποθανη λεγει δε μωυσης ειρηκας ουκετι οφθησομαι σοι εις προσωπον ειπεν δε κυριος προς μωυσην ετι μιαν πληγην επαξω επι φαραω και επ αιγυπτον και μετα ταυτα εξαποστελει υμας εντευθεν οταν δε εξαποστελλη υμας συν παντι εκβαλει υμας εκβολη λαλησον ουν κρυφη εις τα ωτα του λαου και αιτησατω εκαστος παρα του πλησιον και γυνη παρα της πλησιον σκευη αργυρα και χρυσα και ιματισμον κυριος δε εδωκεν την χαριν τω λαω αυτου εναντιον των αιγυπτιων και εχρησαν αυτοις και ο ανθρωπος μωυσης μεγας εγενηθη σφοδρα εναντιον των αιγυπτιων και εναντιον φαραω και εναντιον παντων των θεραποντων αυτου και ειπεν μωυσης ταδε λεγει κυριος περι μεσας νυκτας εγω εισπορευομαι εις μεσον αιγυπτου και τελευτησει παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω απο πρωτοτοκου φαραω ος καθηται επι του θρονου και εως πρωτοτοκου της θεραπαινης της παρα τον μυλον και εως πρωτοτοκου παντος κτηνους και εσται κραυγη μεγαλη κατα πασαν γην αιγυπτου ητις τοιαυτη ου γεγονεν και τοιαυτη ουκετι προστεθησεται και εν πασι τοις υιοις ισραηλ ου γρυξει κυων τη γλωσση αυτου απο ανθρωπου εως κτηνους οπως ειδης οσα παραδοξασει κυριος ανα μεσον των αιγυπτιων και του ισραηλ και καταβησονται παντες οι παιδες σου ουτοι προς με και προκυνησουσιν με λεγοντες εξελθε συ και πας ο λαος σου ου συ αφηγη και μετα ταυτα εξελευσομαι εξηλθεν δε μωυσης απο φαραω μετα θυμου ειπεν δε κυριος προς μωυσην ουκ εισακουσεται υμων φαραω ινα πληθυνων πληθυνω μου τα σημεια και τα τερατα εν γη αιγυπτω μωυσης δε και ααρων εποιησαν παντα τα σημεια και τα τερατα ταυτα εν γη αιγυπτω εναντιον φαραω εσκληρυνεν δε κυριος την καρδιαν φαραω και ουκ ηθελησεν εξαποστελilai τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου ειπεν δε κυριος προς μωυσην και ααρων εν γη αιγυπτου λεγων ο μην ουτος υμιν αρχη μηνων πρωτος εστιν υμιν εν τοις μηνσιν του ενιαυτου λαλησον προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ λεγων τη δεκατη του μηνος τουτου λαβετωσαν εκαστος προβατον κατ οικους πατριων εκαστος προβατον κατ οικιαν εαν δε ολιγοστοι ωσιν οι εν τη οικια ωστε μη ικανους

ειναι εις προβατον συλλημψεται μεθ' εαυτου τον γειτονα τον πλησιον αυτου κατα αριθμον ψυχων εκαστος το αρκουν αυτω συναριθμησεται εις προβατον προβατον τελειον αρσεν ενιαυσιον εσται υμιν απο των αρνων και των εριφων λημψεσθε και εσται υμιν διατετηρημενον εως της τεσσαρεσκαιδεκατης του μηνος τουτου και σφαξουσιν αυτο παν το πληθος συναγωγης υιων ισραηλ προς εσπεραν και λημψονται απο του αιματος και θησουσιν επι των δυο σταθμων και επι την φλιαν εν τοις οικοις εν οις εαν φαγωσιν αυτα εν αυτοις και φαγονται τα κρεα τη νυκτι ταυτη οπτα πυρι και αζυμα επι πικριδων εδονται ουκ εδεσθε απ αυτων ωμον ουδε ηψημενον εν υδατι αλλ η οπτα πυρι κεφαλην συν τοις ποσιν και τοις ενδοσθιοις ουκ απολειψετε απ αυτου εως πρωι και οστουν ου συντριφετε απ αυτου τα δε καταλειπομενα απ αυτου εως πρωι εν πυρι κατακαυσετε ουτως δε φαγεσθε αυτο αι οσφυες υμων περιεζωσμεναι και τα υποδηματα εν τοις ποσιν υμων και αι βακτηριαι εν ταις χερσιν υμων και εδεσθε αυτο μετα σπουδης πασχα εστιν κυριω και διελευσομαι εν γη αιγυπτω εν τη νυκτι ταυτη και παταξω παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω απο ανθρωπου εως κτηνους και εν πασι τοις θις των αιγυπτιων ποιησω την εκδικησιν εγω κυριος και εσται το αιμα υμιν εν σημειω επι των οικιων εν αις υμεις εστε εκει και οψομαι το αιμα και σκεπασω υμας και ουκ εσται εν υμιν πληγη του εκτριβηναι οταν παιω εν γη αιγυπτω και εσται η ημερα υμιν αυτη μνημοσυνον και εορτασετε αυτην εορτην κυριω εις πασας τας γενεας υμων νομιμον αιωνιον εορτασετε αυτην επτα ημερας αζυμα εδεσθε απο δε της ημερας της πρωτης αφανιειτε ζυμην εκ των οικιων υμων πας ος αν φαγη ζυμην εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εξ ισραηλ απο της ημερας της πρωτης εως της ημερας της εβδομης και η ημερα η πρωτη κληθησεται αγια και η ημερα η εβδομη κλητη αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε εν αυταις πλην οσα ποιηθησεται παση ψυχη τουτο μονον ποιηθησεται υμιν και φυλαξεσθε την εντολην ταυτην εν γαρ τη ημερα ταυτη εξαξω την δυνααμιν υμων εκ γης αιγυπτου και ποιησετε την ημεραν ταυτην εις γενεας υμων νομιμον αιωνιον εναρχομενου τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος του πρωτου αφ εσπερας εδεσθε αζυμα εως ημερας μιας και εικαδος του μηνος εως εσπερας επτα ημερας ζυμη ουκ ευρεθησεται εν ταις οικιας υμων πας ος αν φαγη ζυμωτον εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ συναγωγης ισραηλ εν τε τοις γειωραις και αυτοχθοσιν της γης παν ζυμωτον ουκ εδεσθε εν παντι δε κατοικητηριω υμων εδεσθε αζυμα εκαλεσεν δε μωυσης πασαν γερουσιαν υιων ισραηλ και ειπεν προς αυτους απελθοντες λαβετε υμιν εαυτοις προβατον κατα συγγενειας υμων και θυσατε το πασχα λημψεσθε δε δεσμην υσσωπου και βαψαντες απο του αιματος του παρα την θυραν καθιζετε της φλιας και επ αμφοτερων των σταθμων απο του αιματος ο εστιν παρα την θυραν υμεις δε ουκ εξελευσεσθε εκαστος την θυραν του οικου αυτου εως πρωι και παρελευσεται κυριος παταξαι τους αιγυπτιους και οψεται το αιμα επι της φλιας και επ αμφοτερων των σταθμων και παρελευσεται κυριος την θυραν και ουκ αφησει τον ολεθρευοντα εισελθειν εις τας οικιας υμων παταξαι και φυλαξεσθε το ρημα τουτο νομιμον σεαυτω και τοις υιοις σου εως αιωνος εαν δε εισελθητε εις την γην ην αν δω κυριος υμιν καθοτι ελαλησεν φυλαξεσθε την λατρειαν ταυτην και εσται εαν λεγωσιν προς υμας οι υιοι υμων τις η λατρεία αυτη και ε-

ρειτε αυτοις θυσια το πασχα τουτο κυριω ὡς εσκεπασεν τους οικους των υιων ισραηλ εν αιγυπτω ἥνικα επαταξεν τους αιγυπτιους τους δε οικους ἡμων ερρυσατο και κυψας ὁ λαος προσεκυνησεν και απελθοντες εποιησαν οἱ υιοι ισραηλ καθα ενετειλατο κυριος τω μωυση και ααρων ὡτως εποιησαν εγεννηθη δε μεσουσης της νυκτος και κυριος επαταξεν παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω απο πρωτοτοκου φαraw του καθημενου επι του θρονου ἕως πρωτοτοκου της αιχμαλωτιδος της εν τω λακκω και ἕως πρωτοτοκου παντος κτηνους και αναστας φαraw νυκτος και παντες οἱ θεραποντες αυτου και παντες οἱ αιγυπτιοι και εγεννηθη κραυγη μεγαλη εν παση γη αιγυπτω ου γαρ ην οικια εν ἡ ουκ ην εν αυτη τεθνηκως και εκαλεσεν φαraw μωυσην και ααρων νυκτος και ειπεν αυτοις αναστητε και εξελθατε εκ του λαου μου και υμεις και οἱ υιοι ισραηλ βαδιζετε και λατρευσате κυριω τω θεω υμων καθα λεγετε και τα προβατα και τους βοας υμων αναλαβοντες πορευεσθε ευλογησατε δε καμε και κατεβιαζοντο οἱ αιγυπτιοι τον λαον σπουδη εκβαλειν αυτους εκ της γης ειπαν γαρ οτι παντες ἡμεις αποθηνησκομεν ανελαβεν δε ὁ λαος το σταις προ του ζυμωθηναι τα φυραματα αυτων ενδεδεμενα εν τοις ἱματιοις αυτων επι των ωμων οἱ δε υιοι ισραηλ εποιησαν καθα συνεταξεν αυτοις μωυσης και ητησαν παρα των αιγυπτιων σκευη αργυρα και χρυσα και ἱματισμον και κυριος εδωκεν την χαριν τω λαω αυτου εναντιον των αιγυπτιων και εχρησαν αυτοις και εσκυλευσαν τους αιγυπτιους απαραντες δε οἱ υιοι ισραηλ εκ ραμεσση εις σοκχωθα εις ἑξακοσιας χιλιαδας πεζων οἱ ανδρες πλην της αποσκευης και επιμικτος πολυς συνανεβη αυτοις και προβατα και βοες και κτηνη πολλα σφοδρα και επεσαν το σταις ὁ εξηνεγκαν εξ αιγυπτου εγχρυφιας αζυμους ου γαρ εξυμωθη εξεβαλον γαρ αυτους οἱ αιγυπτιοι και ουκ ηδυνηθησαν επιμειναι ουδε επισιτισμον εποιησαν ἑαυτοις εις την ὁδον ἡ δε κατοικησις των υιων ισραηλ ἦν κατωκησαν εν γη αιγυπτω και εν γη χανααν ετη τετρακοσια τριακοντα και εγενετο μετα τα τετρακοσια τριακοντα ετη εξηλθεν πασα ἡ δυναμις κυριου εκ γης αιγυπτου νυκτος προφυλαχη εστιν τω κυριω ὥστε εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου εκεινη ἡ νυξ αὕτη προφυλαχη κυριω ὥστε πασι τοις υιοις ισραηλ ειναι εις γενεας αυτων ειπεν δε κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων ὅτι ο νομος του πασχα πας αλλογενης ουκ εδεται απ αυτου και παν οικητην τινος η αργυρωνητον περιτεμεις αυτον και τοτε φαγεται απ αυτου παροικος η μισθωτος ουκ εδεται απ αυτου εν οικια μια βρωθησεται και ουκ εξοισετε εκ της οικιας των κρεων εξω και οσσουν ου συντριψετε απ αυτου πασα συναγωγη υιων ισραηλ ποιησει αυτο εαν δε τις προσελθη προς υμας προσηλυτος ποιησαι το πασχα κυριω περιτεμεις αυτου παν αρσενικον και τοτε προσελευσεται ποιησαι αυτο και εσται ὥσπερ και ὁ αυτοχθων της γης πας απεριτμητος ουκ εδεται απ αυτου νομος εἰς εσται τω εγχωριω και τω προσελθοντι προσηλυτω εν υμιν και εποιησαν οἱ υιοι ισραηλ καθα ενετειλατο κυριος τω μωυση και ααρων προς αυτους ὡτως εποιησαν και εγενετο εν τη ἡμερα εκεινη εξηγαγεν κυριος τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου συν δυναμει αυτων ειπεν δε κυριος προς μωυσην λεγων ἁγιασον μοι παν πρωτοτοκον πρωτογενες διανοιγον πασαν μητρην εν τοις υιοις ισραηλ απο ανθρωπου ἕως κτηνους εμοι εστιν ειπεν δε μωυσης προς τον λαον μνημονευετε την ἡμεραν ταυτην εν ἡ εξηλθατε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας εν γαρ χειρι κραταια εξηγαγεν

ὕμας κυριος εντευθεν και ου βρωθησεται ζυμη εν γαρ τη σημερον
ὕμεις εκπορευεσθε εν μηνι των νεων και εσται ἡνικα εαν εισαγαγη
σε κυριος ὁ θεος σου εις την γην των χαναναιων και χετταιων και
ευαιων και γεργεσαιων και αμορραιων και φερεζαιων και ιεβουσαιων
ἦν ωμοσεν τοις πατρασιν σου δουναι σοι γην ῥεουσαν γαλα και μελι
και ποιησεις την λατρειαν ταυτην εν τω μηνι τουτω ἐξ ἡμερας εδεσθε
αζυμα τη δε ἡμερα τη ἑβδομη ἑορτη κυριου αζυμα εδεσθε τας ἑπτα
ἡμερας ουκ οφθησεται σοι ζυμωτον ουδε εσται σοι ζυμη εν πασιν
τοις ὁριοις σου και αναγγελεις τω ὕω σου εν τη ἡμερα εκεινη λεγων
δια τουτο εποιησεν κυριος ὁ θεος μοι ὡς εξεπορευομην εξ αιγυπτου
και εσται σοι σημειον επι της χειρος σου και μνημοσυνον προ οφθαλ-
μων σου ὅπως αν γενηται ὁ νομος κυριου εν τω στοματι σου εν γαρ
χειρι κραταια εξηγαγεν σε κυριος ὁ θεος εξ αιγυπτου και φυλαξε-
σθε τον νομον τουτον κατα καιρους ὥρων αφ ἡμερων εις ἡμερας και
εσται ὡς αν εισαγαγη σε κυριος ὁ θεος σου εις την γην των χανα-
ναιων ὃν τροπον ωμοσεν τοις πατρασιν σου και δωσει σοι αυτην και
αφελεις παν διανοιγον μητραν τα αρσενικα τω κυριω παν διανοιγον
μητραν εκ των βουκολιων η εν τοις κτηνεσιν σου ὅσα εαν γενηται
σοι τα αρσενικα ἁγιασεις τω κυριω παν διανοιγον μητραν ονου αλ-
λαξεις προβατω εαν δε μη αλλαξης λυτρωση αυτο παν πρωτοτοκον
ανθρωπου των ὕιων σου λυτρωση εαν δε ερωτηση σε ὁ ὕιος σου μετα
ταυτα λεγων τι τουτο και ερεις αυτω ὅτι εν χειρι κραταια εξηγαγεν
ἡμας κυριος εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας ἡνικα δε εσκληρυεν
φαραω εξαποστειλαι ἡμας απεκτεινεν παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω
απο πρωτοτοκων ανθρωπων ἕως πρωτοτοκων κτηνων δια τουτο εγω
θυω τω κυριω παν διανοιγον μητραν τα αρσενικα και παν πρωτοτοκον
των ὕιων μου λυτρωσομαι και εσται εις σημειον επι της χειρος σου
και ασαλευτον προ οφθαλμων σου εν γαρ χειρι κραταια εξηγαγεν σε
κυριος εξ αιγυπτου ὡς δε εξαπεστειλεν φαραω τον λαον ουχ ὠδηγη-
σεν αυτοις ὁ θεος ὁδον γης φυλιστιμ ὅτι εγγυς ην ειπεν γαρ ὁ θεος
μηποτε μεταμεληση τω λαω ιδοντι πολεμον και αποστρεψη εις αιγυ-
πτον και εκυκλωσεν ὁ θεος τον λαον ὁδον την εις την ερημον εις την
ερυθραν θαλασσαν πεμπτη δε γενεα ανεβησαν οἱ υἱοι ισραηλ εκ γης
αιγυπτου και ελαβεν μωυση τα οστα ιωσηφ μεθ ἑαυτου ὅρκω γαρ
ὥρκισεν ιωσηφ τοις υἱοις ισραηλ λεγων επισκοπη επισκεφεται ὕμας
κυριος και συνανοισετε μου τα οστα εντευθεν μεθ ὕμων εξαραντες δε
οἱ υἱοι ισραηλ εκ σοκχωθ εστρατοπεδευσαν εν οθομ παρα την ερημον
ὁ δε θεος ἡγειτο αυτων ἡμερας μεν εν στυλῳ νεφελης δειξαι αυτοις
την ὁδον την δε νυχτα εν στυλῳ πυρος ουκ εξελιπεν ὁ στυλος της
νεφελης ἡμερας και ὁ στυλος του πυρος νυκτος εναντιον παντος του
λαου και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υἱοις
ισραηλ και αποστρεψαντες στρατοπεδευσατωσαν απεναντι της επαυ-
λεως ανα μεσον μαγδωλου και ανα μεσον της θαλασσης εξ εναντιας
βεελσεπφων ενωπιον αυτων στρατοπεδευσεις επι της θαλασσης και
ερει φαραω τω λαω αυτου οἱ υἱοι ισραηλ πλανωνται οὗτοι εν τη γη
συγκεκληικεν γαρ αυτοις ἡ ερημος εγω δε σκληρυνω την καρδιαν
φαραω και καταδιωξεται οπισω αυτων και ενδοξασθησομαι εν φαραω
και εν παση τη στρατια αυτου και γνωσονται παντες οἱ αιγυπτιοι ὅτι
εγω ειμι κυριος και εποιησαν οὕτως και ανηγγελη τω βασιλει των
αιγυπτιων ὅτι πεφευγεν ὁ λαος και μετεστραφη ἡ καρδια φαραω και

των θεραποντων αυτου επι τον λαον και ειπαν τι τουτο εποιησαμεν του εξαποστειλαι τους υιους ισραηλ του μη δουλευειν ημιν εξευξεν ουν φαraw τα αρματα αυτου και παντα τον λαον αυτου συναπηγαγεν μεθ' αυτου και λαβων εξαχoσια αρματα εκλεκτα και πασαν την ιππον των αιγυπτιων και τριστατας επι παντων και εσκληρυνεν κυριος την καρδιαν φαraw βασιλεως αιγυπτου και των θεραποντων αυτου και κατεδιωξεν οπισω των υιων ισραηλ οι δε υιοι ισραηλ εξεπορευοντο εν χειρι υψηλη και κατεδιωξαν οι αιγυπτιοι οπισω αυτων και ευροσαν αυτους παρεμβεβληκοτας παρα την θαλασσαν και πασα η ιππος και τα αρματα φαraw και οι ιππεις και η στρατια αυτου απεναντι της επαυλεως εξ εναντιας βεελεσεπφων και φαraw προσηγεν και αναβλεψαντες οι υιοι ισραηλ τοις οφθαλμοις ορωσιν και οι αιγυπτιοι εστρατοπεδευσαν οπισω αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα ανεβοησαν δε οι υιοι ισραηλ προς κυριον και ειπεν προς μωυσην παρα το μη υπαρχειν μνηματα εν γη αιγυπτω εξηγαγες ημας θανατωσαι εν τη ερημω τι τουτο εποιησας ημιν εξαγαγων εξ αιγυπτου ου τουτο ην το ρημα ο ελαλησαμεν προς σε εν αιγυπτω λεγοντες παρες ημας οπως δουλευσωμεν τοις αιγυπτιοις κρεισσον γαρ ημας δουλευειν τοις αιγυπτιοις η αποθανειν εν τη ερημω ταυτη ειπεν δε μωυσης προς τον λαον θαρσειτε στητε και ορατε την σωτηριαν την παρα του θεου ην ποιησει ημιν σημερον ον τροπον γαρ εωρακατε τους αιγυπτιους σημερον ου προσθησεσθε ετι ιδειν αυτους εις τον αιωνα χρονον κυριος πολεμησει περι υμων και υμεις σιγησετε ειπεν δε κυριος προς μωυσην τι βοας προς με λαλησον τοις υιοις ισραηλ και αναζευξατωσαν και συ επαρον τη ραβδω σου και εκτεινον την χειρα σου επι την θαλασσαν και ρηξον αυτην και εισελθατωσαν οι υιοι ισραηλ εις μεσον της θαλασσης κατα το ξηρον και ιδου εγω σκληρυνω την καρδιαν φαraw και των αιγυπτιων παντων και εισελουσονται οπισω αυτων και ενδοξασθησομαι εν φαraw και εν παση τη στρατια αυτου και εν τοις αρμασιν και εν τοις ιπποις αυτου και γνωσονται παντες οι αιγυπτιοι οτι εγω ειμι κυριος ενδοξαζομενου μου εν φαraw και εν τοις αρμασιν και ιπποις αυτου εξηρεν δε ο αγγελος του θεου ο προπορευομενος της παρεμβολης των υιων ισραηλ και επορευθη εκ των οπισθεν εξηρεν δε και ο στυλος της νεφελης απο προσωπου αυτων και εστη εκ των οπισω αυτων και εισηλθεν ανα μεσον της παρεμβολης των αιγυπτιων και ανα μεσον της παρεμβολης ισραηλ και εστη και εγενετο σκοτος και γνοφος και διηλθεν η νυξ και ου συνειμιξαν αλληλοις ολην την νυκτα εξετετεινεν δε μωυσης την χειρα επι την θαλασσαν και υπηγαγεν κυριος την θαλασσαν εν ανεμω νοτω βιαιω ολην την νυκτα και εποιησεν την θαλασσαν ξηραν και εσχισθη το υδωρ και εισηλθον οι υιοι ισραηλ εις μεσον της θαλασσης κατα το ξηρον και το υδωρ αυτοις τειχος εκ δεξιων και τειχος εξ ευωνυμων κατεδιωξαν δε οι αιγυπτιοι και εισηλθον οπισω αυτων πασα η ιππος φαraw και τα αρματα και οι αναβαιται εις μεσον της θαλασσης εγενηθη δε εν τη φυλακη τη εωθινη και επεβλειψεν κυριος επι την παρεμβολην των αιγυπτιων εν στυλω πυρος και νεφελης και συνεταραξεν την παρεμβολην των αιγυπτιων και συνεδησεν τους αξονας των αρματων αυτων και ηγαγεν αυτους μετα βιας και ειπαν οι αιγυπτιοι φυγωμεν απο προσωπου ισραηλ ο γαρ κυριος πολεμει περι αυτων τους αιγυπτιους ειπεν δε κυριος προς μωυσην εκτεινον την χειρα σου επι την θαλασσαν και αποκαταστητω το υδωρ και επικαλυ-

φάτω τους αιγυπτίους ἐπὶ τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας ἐξετείνεν
δὲ μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἀπεκατέστη τὸ ὕδωρ πρὸς
ἡμέραν ἐπὶ χώρας οἱ δὲ αιγύπτιοι ἐφυγόν ὑπο τὸ ὕδωρ καὶ ἐξετιναξεν
κύριος τοὺς αιγυπτίους μεσὸν τῆς θάλασσης καὶ ἐπαναστράφεν τὸ
ὕδωρ ἐκαλύψεν τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν
φάραω τοὺς εἰσπεπορευμένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ
οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς οἱ δὲ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐπορευθῆσαν διὰ
ξηρας ἐν μεσῶ τῆς θάλασσης τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν
καὶ τεῖχος ἐξ ἐναντιῶν καὶ ἐρρυσάτο κύριος τὸν ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρὸς τῶν αιγυπτίων καὶ εἶδεν ἰσραὴλ τοὺς αιγυπτίους
τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θάλασσης εἶδεν δὲ ἰσραὴλ τὴν χεῖρα
τὴν μεγάλην ἣ ἐποίησεν κύριος τοῖς αιγυπτίοις ἐφοβήθη δὲ ὁ λαὸς τὸν
κύριον καὶ ἐπίστευσαν τῷ θεῷ καὶ μωϋσῇ τῷ θεραπεύοντι αὐτοὺς τότε
ἦσεν μωϋσῆς καὶ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τὴν ὁδὸν ταύτην τῷ θεῷ καὶ εἶπαν
λέγοντες ἀσώμεν τῷ κυρίῳ ἐνδοξῶς γὰρ δεδοξασταὶ ἵππον καὶ ἀνα-
βάτην ἐρρίψεν εἰς θάλασσαν βοήθως καὶ σκεπαστῆς ἐγένετο μοι εἰς
σωτήριαν ὅτος μοῦ θεὸς καὶ δοξάσω αὐτὸν θεὸς τοῦ πατρὸς μου καὶ
ὑψώσω αὐτὸν κύριος συντρίβων πολεμῶν κύριος ὀνόμα αὐτῶ ἄρματα
φάραω καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἐρρίψεν εἰς θάλασσαν ἐπὶ λεκτοῦς ἀνα-
βάτας τριστατάς κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θάλασσῃ πόντῳ ἐκαλύψεν
αὐτοὺς κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὥσει λίθος ἡ δεξιά σου κυριε δεδοξα-
σται ἐν ἰσχυρί ἡ δεξιά σου χεὶρ κυριε ἐθράυσεν ἐχθρούς καὶ τῷ πληθί
τῆς δόξης σου συνετριψάς τοὺς ὑπεναντίους ἀπεστείλας τὴν ὀργὴν
σου καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς ὥς καλαμὴν καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ
σου διέστη τὸ ὕδωρ ἐπαγὴ ὥσει τεῖχος τὰ ὕδατα ἐπαγὴ τὰ κύματα ἐν
μεσῶ τῆς θάλασσης εἶπεν ὁ ἐχθρὸς διώξας καταληψόμεθα μερίῳ σκυ-
λά ἐμπλήσω ψυχὴν μου ἀνελὼ τὴν μαχαίρην μου κυριεύσει ἡ χεὶρ μου
ἀπεστείλας τὸ πνεῦμα σου ἐκαλύψεν αὐτοὺς θάλασσα ἐδύσαν ὥσει
μόλιβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ τις ὅμοιος σοὶ ἐν θεοῖς κυριε τις ὅμοιος
σοὶ δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις θαυμαστός ἐν δόξαις ποιῶν τεράτα ἐξε-
τείνας τὴν δεξιάν σου κατέπιεν αὐτοὺς γῆ ὠδήγησας τὴν δικαιοσύνην
σου τὸν λαὸν σου τοῦτον ὃν ἐλυτρώσω παρεκαλέσας τὴν ἰσχυρί σου
εἰς καταλύμα ἁγίον σου ἤκουσαν ἐθνή καὶ ὠργίσθησαν ὠδίνες ἐλάβον
κατοικούντας φυλιστίμ τότε ἐσπευσαν ἡγέμονες ἐδῶμ καὶ ἀρχόντες
μωαβιτῶν ἐλάβεν αὐτοὺς τρομὸς ἐτακήσαν πάντες οἱ κατοικούντες
χάνααν ἐπίπεσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρομὸς μεγέθει βραχίονος σου
ἀπολιθώθησαν ἕως ἀν' παρελθῇ ὁ λαὸς σου κυριε ἕως ἀν' παρελθῇ
ὁ λαὸς σου ὅτος ὃν ἐκτησάμην εἰσαγαγὼν καταφυτεύσον αὐτοὺς εἰς
ὄρος κληρονομίας σου εἰς ἑτοῖμον κατοικήτηριον σου ὃ κατειργάσω
κυριε ἁγίασμα κυριε ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρες σου κύριος βασιλεύων τὸν
αἰῶνα καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἐτι ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος φάραω συν ἄρμασιν καὶ
ἀναβάταις εἰς θάλασσαν καὶ ἐπηγάγεν ἐπ' αὐτοὺς κύριος τὸ ὕδωρ τῆς
θάλασσης οἱ δὲ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐπορευθῆσαν διὰ ξηρας ἐν μεσῶ τῆς θά-
λασσης λαβούσα δὲ μαρίαμ ἡ προφητις ἡ ἀδελφὴ αἰρῶν τὸ τυμπανὸν
ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς καὶ ἐξηλθόντες πασαὶ αἱ γυναῖκες ὀπίσω αὐτῆς μετὰ
τυμπανῶν καὶ χορῶν ἐξηρχεν δὲ αὐτῶν μαρίαμ λέγουσα ἀσώμεν τῷ
κυρίῳ ἐνδοξῶς γὰρ δεδοξασταὶ ἵππον καὶ ἀναβάτην ἐρρίψεν εἰς θά-
λασσαν ἐξῆρξεν δὲ μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἀπὸ θάλασσης ἐρυθρᾶς
καὶ ἡγάγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐρημὸν σοῦρ καὶ ἐπορευόντο τρεῖς ἡμέρας
ἐν τῇ ἐρημῳ καὶ οὐχ ἡύρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν ἦλθον δὲ εἰς μερρὰ καὶ

ουκ ηδυναντο πειν εκ μερρας πικρον γαρ ην δια τουτο επωνομασθη το ονομα του τοπου εκεινου πικρια και διεγογγυζεν ο λαος επι μωυσην λεγοντες τι πιομεθα εβοησεν δε μωυσης προς κυριον και εδειξεν αυτω κυριος ξυλον και ενεβαλεν αυτο εις το υδωρ και εγλυκανθη το υδωρ εκει εθηκε αυτω δικαιωματα και κρισεις και εκει επειρασεν αυτον και ειπεν εαν ακοη ακουσης της φωνης κυριου του θεου σου και τα αρεστα εναντιον αυτου ποιησης και ενωτιση ταις εντολαις αυτου και φυλαξης παντα τα δικαιωματα αυτου πασαν νοσον ην επηγαγον τοις αιγυπτιοις ουκ επαξω επι σε εγω γαρ ειμι κυριος ο ιωμενος σε και ηλθοσαν εις αιλιμ και ησαν εκει δωδεκα πηγαι υδατων και εβδομηκοντα στελεχη φοινικων παρενεβαλον δε εκει παρα τα υδατα απηραν δε εξ αιλιμ και ηλθοσαν πασα συναγωγη υιων ισραηλ εις την ερημον σιν ο εστιν ανα μεσον αιλιμ και ανα μεσον σινα τη δε πεντεκαιδεκατη ημερα τω μηνι τω δευτερω εξεληλυθοτων αυτων εκ γης αιγυπτου διεγογγυζεν πασα συναγωγη υιων ισραηλ επι μωυσην και ααρων και ειπαν προς αυτους οι υιοι ισραηλ οφελον απεθανομεν πληγεντες υπο κυριου εν γη αιγυπτω οταν εκαθισαμεν επι των λεβητων των κρεων και ησθιομεν αρτους εις πλησμονην οτι εξηγαγετε ημας εις την ερημον ταυτην αποκτειναι πασαν την συναγωγην ταυτην εν λιμω ειπεν δε κυριος προς μωυσην ιδου εγω υω υμιν αρτους εκ του ουρανου και εξελευσεται ο λαος και συλλεξουσιν το της ημερας εις ημεραν οπως πειρασω αυτους ει πορευονται τω νομω μου η ου και εσται τη ημερα τη εκτη και ετοιμασουσιν ο εαν εισενεγκωσιν και εσται διπλουν ο εαν συναγαγωσιν το καθ ημεραν εις ημεραν και ειπεν μωυσης και ααρων προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ εσπερας γνωσεσθε οτι κυριος εξηγαγεν υμας εκ γης αιγυπτου και πρωι οψεσθε την δοξαν κυριου εν τω εισακουσαι τον γογγυσμον υμων επι τω θεω ημεις δε τι εσμεν οτι διαγογγυζετε καθ ημων και ειπεν μωυσης εν τω διδοναι κυριον υμιν εσπερας κρεα φαγειν και αρτους το πρωι εις πλησμονην δια το εισακουσαι κυριον τον γογγυσμον υμων ον υμεις διαγογγυζετε καθ ημων ημεις δε τι εσμεν ου γαρ καθ ημων ο γογγυσμος υμων εστιν αλλ η κατα του θεου ειπεν δε μωυσης προς ααρων ειπον παση συναγωγη υιων ισραηλ προσελθατε εναντιον του θεου εισακηκοεν γαρ υμων τον γογγυσμον ηνικα δε ελαλει ααρων παση συναγωγη υιων ισραηλ και επεστραφησαν εις την ερημον και η δοξα κυριου ωφθη εν νεφελη και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων εισακηκοα τον γογγυσμον των υιων ισραηλ λαλησον προς αυτους λεγων το προς εσπεραν εδεσθε κρεα και το πρωι πλησθησεσθε αρτων και γνωσεσθε οτι εγω κυριος ο θεος υμων εγενετο δε εσπερα και ανεβη ορτυγομητρα και εκαλυψεν την παρεμβολην το πρωι εγενετο καταπαυομενης της οροσου κυκλω της παρεμβολης και ιδου επι προσωπον της ερημου λεπτον ωσει κοριον λευκον ωσει παγος επι της γης ιδοντες δε αυτο οι υιοι ισραηλ ειπαν ετερος τω ετερω τι εστιν τουτο ου γαρ ηδισαν τι ην ειπεν δε μωυσης προς αυτους ουτος ο αρτος ον εδωκεν κυριος υμιν φαγειν τουτο το ρημα ο συνεταξεν κυριος συναγαγετε απ αυτου εκαστος εις τους κατηκοντας γομορ κατα κεφαλην κατα αριθμον ψυχων υμων εκαστος συν τοις συσχηνιοις υμων συλλεξατε εποιησαν δε ουτως οι υιοι ισραηλ και συνελεξαν ο το πολυ και ο το ελαττον και μετρησαντες τω γομορ ουκ επλεονασεν ο το πολυ και ο το ελαττον ουκ ηλαττονησεν εκαστος εις τους κατηκοντας παρ εαυτω συνελε-

Ξαν ειπεν δε μωυσης προς αυτους μηδεις καταλιπετω απ αυτου εις το πρωι και ουκ εισηκουσαν μωυση αλλα κατελιπον τινες απ αυτου εις το πρωι και εξεξεσεν σκωληχας και επωζεσεν και επικρανθη επ αυτοις μωυσης και συνελεξαν αυτο πρωι πρωι εκαστος το καθηκον αυτω ηνικα δε διεθερμαινεν ο ηλιος ετηκετο εγενετο δε τη ημερα τη εκτη συνελεξαν τα δεοντα διπλα δυο γομορ τω ενι εισηλθουσιν δε παντες οι αρχοντες της συναγωγης και ανηγγειλαν μωυσει ειπεν δε μωυσης προς αυτους τουτο το ρημα εστιν ο ελαλησεν κυριος σαββατα αναπαυσις αγια τω κυριω αυριον οσα εαν πεσσητε πεσσετε και οσα εαν εψητε εψετε και παν το πλεοναζον καταλιπετε αυτο εις αποθηκην εις το πρωι και κατελιποσαν απ αυτου εις το πρωι καθαπερ συνεταξεν αυτοις μωυσης και ουκ επωζεσεν ουδε σκωληξ εγενετο εν αυτω ειπεν δε μωυσης φαγετε σημερον εστιν γαρ σαββατα σημερον τω κυριω ουχ ευρεθησεται εν τω πεδιω εξ ημερας συλλεξετε τη δε ημερα τη εβδομη σαββατα οτι ουκ εσται εν αυτη εγενετο δε εν τη ημερα τη εβδομη εξηλθουσιν τινες εκ του λαου συλλεξαι και ουχ ευρον ειπεν δε κυριος προς μωυσην εως τινος ου βουλεσθε εισακουειν τας εντολας μου και τον νομον μου ιδετε ο γαρ κυριος εδωκεν υμιν την ημεραν ταυτην τα σαββατα δια τουτο αυτος εδωκεν υμιν τη ημερα τη εκτη αρτους δυο ημερων καθησεσθε εκαστος εις τους οικους υμων μηδεις εκπορευεσθω εκ του τοπου αυτου τη ημερα τη εβδομη και εσαββατισεν ο λαος τη ημερα τη εβδομη και επωνομασαν οι υιοι ισραηλ το ονομα αυτου μαν ην δε ως σπερμα χοριου λευκον το δε γευμα αυτου ως εγκρις εν μελιτι ειπεν δε μωυσης τουτο το ρημα ο συνεταξεν κυριος πλησατε το γομορ του μαν εις αποθηκην εις τας γενεας υμων ινα ιδωσιν τον αρτον ον εφαγετε υμεις εν τη ερημω ως εξηγαγεν υμας κυριος εκ γης αιγυπτου και ειπεν μωυσης προς ααρων λαβε σταμνον χρυσουν ενα και εμβαλε εις αυτον πληρες το γομορ του μαν και αποθησεις αυτο εναντιον του θεου εις διατηρησιν εις τας γενεας υμων ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και απειθετο ααρων εναντιον του μαρτυριου εις διατηρησιν οι δε υιοι ισραηλ εφαγον το μαν ετη τεσσαραχοντα εως ηλθον εις γην οικουμενην το μαν εφαγουσιν εως παρεγενοντο εις μερος της φοινικης το δε γομορ το δεκατον των τριων μετρων ην και απηρεν πασα συναγωγή υιων ισραηλ εκ της ερημου σιν κατα παρεμβολας αυτων δια ρηματος κυριου και παρενεβαλοσαν εν ραφιδιν ουκ ην δε υδωρ τω λαω πιειν και ελοιδορειτο ο λαος προς μωυσην λεγοντες δος ημιν υδωρ ινα πιωμεν και ειπεν αυτοις μωυσης τι λοιδορεισθε μοι και τι πειραζετε κυριον εδιψησεν δε εκει ο λαος υδατι και εγογγυζεν εκει ο λαος προς μωυσην λεγοντες ινα τι τουτο ανεβιβσας ημας εξ αιγυπτου αποκτειναι ημας και τα τεχνα ημων και τα κτηνη τω διψει εβοησεν δε μωυσης προς κυριον λεγων τι ποιησω τω λαω τουτω ετι μικρον και καταλιθοβολησουσιν με και ειπεν κυριος προς μωυσην προπορευου του λαου τουτου λαβε δε μετα σεαυτου απο των πρεσβυτερων του λαου και την ραβδον εν η επαταξας τον ποταμον λαβε εν τη χειρι σου και πορευση οδε εγω εστηκα προ του σε εκει επι της πετρας εν χωρηβ και παταξεις την πετραν και εξελευσεται εξ αυτης υδωρ και πιεται ο λαος μου εποιησεν δε μωυσης ουτως εναντιον των υιων ισραηλ και επωνομασεν το ονομα του τοπου εκεινου πειρασμος και λοιδορησις δια την λοιδοριαν των υιων ισραηλ και δια το πειραζειν κυριον λεγοντας ει εστιν κυριος εν ημιν η ου ηλθεν δε αμαληκ και

επολεμει ισραηλ εν ραφιδιν ειπεν δε μωυσης τω ιησου επιλεξον σε-
αυτω ανδρας δυνατους και εξελθων παραταξαι τω αμαληκ αυριον και
ιδου εγω εστηκα επι της κορυφης του βουνου και η ραβδος του θεου
εν τη χειρι μου και εποιησεν ιησους καθαπερ ειπεν αυτω μωυσης και
εξελθων παρεταξατο τω αμαληκ και μωυσης και ααρων και ωρ ανε-
βησαν επι την κορυφην του βουνου και εγινετο οταν επηρεν μωυσης
τας χειρας κατισχυεν ισραηλ οταν δε καθηκεν τας χειρας κατισχυεν
αμαληκ αι δε χειρες μωυση βαρειαι και λαβοντες λιθον υπεθηκαν υπ
αυτον και εκαθητο επ αυτου και ααρων και ωρ εστηριζον τας χειρας
αυτου εντευθεν εις και εντευθεν εις και εγενοντο αι χειρες μωυση
εστηριγμεναι εως δυσμων ηλιου και ετρεψατο ιησους τον αμαληκ και
παντα τον λαον αυτου εν φονω μαχαιρας ειπεν δε κυριος προς μω-
υσην καταγραφον τουτο εις μνημοσυνον εν βιβλιω και dos εις τα
ωτα ιησοι οτι αλοιφη εξαλειψω το μνημοσυνον αμαληκ εκ της υπο
τον ουρανον και ωκοδομησεν μωυσης θυσιαστηριον κυριω και επω-
νομασεν το ονομα αυτου κυριος μου καταφυγη οτι εν χειρι κρυφαια
πολεμει κυριος επι αμαληκ απο γενεων εις γενεας ηκουσεν δε ιωθор
ο ιερευς μαδιαμ ο γαμβρος μωυση παντα οσα εποιησεν κυριος ισραηλ
τω εαυτου λαω εξηγαγεν γαρ κυριος τον ισραηλ εξ αιγυπτου ελαβεν
δε ιωθор ο γαμβρος μωυση σεπφωραν την γυναικα μωυση μετα την
αφεσιν αυτης και τους δυο υιους αυτου ονομα τω ενι αυτων γηρσαμ
λεγων παροικος ημην εν γη αλλοτρια και το ονομα του δευτερου ε-
λιεζερ λεγων ο γαρ θεος του πατρος μου βοηθος μου και εξειλατο
με εκ χειρος φαראω και εξηλθεν ιωθор ο γαμβρος μωυση και οι υιοι
και η γυνη προς μωυσην εις την ερημον ου παρενεβαλεν επ ορους
του θεου ανηγγελη δε μωυσει λεγοντες ιδου ο γαμβρος σου ιωθор
παραγινεται προς σε και η γυνη και οι δυο υιοι σου μετ αυτου εξηλθεν
δε μωυσης εις συναντησιν τω γαμβρω αυτου και προσεκυνησεν αυτω
και επιλησεν αυτον και ησπασαντο αλληλους και εισηγαγεν αυτον εις
την σκηνην και διηγησατο μωυσης τω γαμβρω παντα οσα εποιησεν
κυριος τω φαראω και τοις αιγυπτιοις ενεκεν του ισραηλ και παντα
τον μοχθον τον γενομενον αυτοις εν τη οδω και οτι εξειλατο αυτους
κυριος εκ χειρος φαראω και εκ χειρος των αιγυπτιων εξεστη δε ιωθор
επι πασι τοις αγαθοις οις εποιησεν αυτοις κυριος οτι εξειλατο αυτους
εκ χειρος αιγυπτιων και εκ χειρος φαראω και ειπεν ιωθор ευλογητος
κυριος οτι εξειλατο τον λαον αυτου εκ χειρος αιγυπτιων και εκ χειρος
φαραω νυν εγνωں οτι μεγας κυριος παρα παντας τους θεους ενεκεν
τουτου οτι επειθεντο αυτοις και ελαβεν ιωθор ο γαμβρος μωυση ολο-
καυτωματα και θυσιας τω θεω παρεγενετο δε ααρων και παντες οι
πρεσβυτεροι ισραηλ συμφαγειν αρτον μετα του γαμβρου μωυση ενα-
ντιον του θεου και εγενετο μετα την επαυριον συνεκαθισεν μωυσης
κρινειν τον λαον παρειστηκει δε πας ο λαος μωυσει απο πρωιθεν εως
εσπερας και ιδων ιωθор παντα οσα εποιει τω λαω λεγει τι τουτο ο συ
ποιεις τω λαω δια τι συ καθησαι μονος πας δε ο λαος παρεστηκεν σοι
απο πρωιθεν εως δειλης και λεγει μωυσης τω γαμβρω οτι παραγινε-
ται προς με ο λαος εκζητησαι κρισιν παρα του θεου οταν γαρ γενηται
αυτοις αντιλογια και ελθωσι προς με διακρινω εκαστον και συμβιβα-
ζω αυτους τα προσταγματα του θεου και τον νομον αυτου ειπεν δε
ο γαμβρος μωυση προς αυτον ουκ ορθως συ ποιεις το ρημα τουτο
φθορα καταφθαρηση ανυπομονητω και συ και πας ο λαος ουτος ος

εστιν μετα σου βαρυ σοι το ῥημα τουτο ου δυνηση ποιειν μονος νυν ουν ακουσον μου και συμβουλευσω σοι και εσται ὁ θεος μετα σου γινου συ τω λαω τα προς τον θεον και ανοισεις τους λογους αυτων προς τον θεον και διαμαρτυρη αυτοις τα προσταγματα του θεου και τον νομον αυτου και σημανεις αυτοις τας ὁδους εν αἷς πορευονται εν αυταις και τα εργα ἃ ποιησουσιν και συ σεαυτω σχεψαι απο παντος του λαου ανδρας δυνατους θεοσεβεις ανδρας δικαιους μισουντας υπερηφανιαν και καταστησεις αυτους επ αυτων χιλιαρχους και ἑκατονταρχους και πεντηκονταρχους και δεκαδαρχους και κρινουσιν τον λαον πασαν ὥραν το δε ῥημα το ὑπερογκον ανοισουσιν επι σε τα δε βραχεια των κριματων κρινουσιν αυτοι και κουφιουσιν απο σου και συναντιλημψονται σοι εαν το ῥημα τουτο ποιησης κατισχυσει σε ὁ θεος και δυνηση παραστηναι και πας ὁ λαος οὔτος εις τον ἑαυτου τοπον μετ ειρηνης ἤξει ηκουσεν δε μωυσης της φωνης του γαμβρου και εποιησεν ὅσα αυτω ειπεν και επελεξεν μωυσης ανδρας δυνατους απο παντος ισραηλ και εποιησεν αυτους επ αυτων χιλιαρχους και ἑκατονταρχους και πεντηκονταρχους και δεκαδαρχους και εκρινονσαν τον λαον πασαν ὥραν παν δε ῥημα ὑπερογκον ανεφεροσαν επι μωυσην παν δε ῥημα ελαφρον εκρινονσαν αυτοι εξαπεστειλεν δε μωυσης τον ἑαυτου γαμβρον και απηλθεν εις την γην αυτου του δε μηνος του τριτου της εξοδου των υἱων ισραηλ εκ γης αιγυπτου τη ἡμερα ταυτη ηλθον εις την ερημον του σινα και εξηραν εκ ραφιδιν και ηλθον εις την ερημον του σινα και παρενεβαλεν εκει ισραηλ κατεναντι του ορους και μωυσης ανεβη εις το ορος του θεου και εκαλεσεν αυτον ὁ θεος εκ του ορους λεγων ταδε ερεις τω οικω ιακωβ και αναγγειλεις τοις υἱοις ισραηλ αυτοι ἑωρακατε ὅσα πεποιηκα τοις αιγυπτιοις και ανελαβον ὑμας ὥσει επι πτερυγων αετων και προσηγαγομην ὑμας προς εμαυτον και νυν εαν ακοη ακουσητε της εμης φωνης και φυλαξητε την διαθηκην μου εσεσθε μοι λαος περιουσιος απο παντων των εθνων εμη γαρ εστιν πασα ἡ γη ὑμεις δε εσεσθε μοι βασιλειον ιερατευμα και εθνος ἅγιον ταυτα τα ῥηματα ερεις τοις υἱοις ισραηλ ηλθεν δε μωυσης και εκαλεσεν τους πρεσβυτερους του λαου και παρεθηκεν αυτοις παντας τους λογους τουτους οὗς συνεταξεν αυτω ὁ θεος απεκριθη δε πας ὁ λαος ὁμοθυμαδον και ειπαν παντα ὅσα ειπεν ὁ θεος ποιησομεν και ακουσομεθα ανηνεγκεν δε μωυσης τους λογους του λαου προς τον θεον ειπεν δε κυριος προς μωυσην ιδου εγω παραγινομαι προς σε εν στυλῳ νεφελης ἵνα ακουση ὁ λαος λαλουντος μου προς σε και σοι πιστευσωσιν εις τον αιωνα ανηγγειλεν δε μωυσης τα ῥηματα του λαου προς κυριον ειπεν δε κυριος προς μωυσην καταβας διαμαρτυραι τω λαω και ἄγνισον αυτους σημερον και αυριον και πλυνατωσαν τα ἱματια και εστωσαν ἑτοιμοι εις την ἡμεραν την τριτην τη γαρ ἡμερα τη τριτη καταβησεται κυριος επι το ορος το σινα εναντιον παντος του λαου και αφοριεις τον λαον κυκλω λεγων προσεχετε ἑαυτοις του αναβηναι εις το ορος και θιγειν τι αυτου πας ὁ ἄψαμενος του ορους θανατω τελευτησει ουχ ἄψεται αυτου χειρ εν γαρ λιθοις λιθοβοληθησεται η βολιδι κατατοξευθησεται εαν τε κτηνος εαν τε ανθρωπος ου ζησεται ὅταν αἱ φωναι και αἱ σαλπιγγες και ἡ νεφελη ἀπελθῃ απο του ορους εκεινοι αναβησονται επι το ορος κατεβη δε μωυσης εκ του ορους προς τον λαον και ἡγιασεν αυτους και επλυναν τα ἱματια και ειπεν τω λαω γινεσθε ἑτοιμοι τρεις ἡμερας μη

προσελθῆτε γυναίκα ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γεννηθέντος πρὸς ὀρθρὸν καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλῃ γνοφωδῆς ἐπ' ὀρους σινὰ φωνὴ τῆς σαλπγγος ἤκει μέγα καὶ ἐποτηθῆ πας ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ἐξηγάγεν μωυσὴς τὸν λαὸν εἰς συναντήσιν τοῦ θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ παρῆσθησαν ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ δὲ ὄρος τὸ σινὰ ἐκαπνίζετο ὅλον διὰ τὸ καταβεβηκεναὶ ἐπ' αὐτὸ τὸν θεὸν ἐν πυρὶ καὶ ἀνέβαινεν ὁ καπνὸς ὡς καπνὸς καμίνου καὶ ἐξεστῆ πας ὁ λαὸς σφοδρὰ ἐγένοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σαλπγγος προβαίνουσαι ἰσχυροτέραι σφοδρὰ μωυσὴς ἐλάλει ὁ δὲ θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνὴ κατεβῆ δὲ κυριὸς ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ σινὰ ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὀρους καὶ ἐκάλεσεν κυριὸς μωυσὴν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὀρους καὶ ἀνέβη μωυσὴς καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς μωυσὴν λέγων καταβάς διαμαρτυραὶ τῷ λαῷ μήποτε ἐγγίσωσιν πρὸς τὸν θεὸν κατανοῆσαι καὶ πεσώσιν ἐξ αὐτῶν πλῆθος καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ ἐγγιζόντες κυρίῳ τῷ θεῷ ἁγιασθήτωσαν μήποτε ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτῶν κυριὸς καὶ εἶπεν μωυσὴς πρὸς τὸν θεὸν οὐ δύνησεται ὁ λαὸς προσαναβῆναι πρὸς τὸ ὄρος τὸ σινὰ σὺ γὰρ διαμαρτυρησαὶ ἡμῖν λέγων ἀφορίσαι τὸ ὄρος καὶ ἁγιασαι αὐτὸ εἶπεν δὲ αὐτῷ κυριὸς βαδίζε καταβῆθι καὶ ἀναβῆθι σὺ καὶ ἀαρῶν μετὰ σοῦ οἱ δὲ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς μὴ βιάζεσθωσαν ἀναβῆναι πρὸς τὸν θεὸν μήποτε ἀπολεσῇ ἀπ' αὐτῶν κυριὸς κατεβῆ δὲ μωυσὴς πρὸς τὸν λαὸν καὶ εἶπεν αὐτοῖς καὶ ἐλάλησεν κυριὸς πάντας τοὺς λόγους τουτοὺς λέγων ἐγὼ εἰμι κυριὸς ὁ θεὸς σου ὅστις ἐξηγάγον σε ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας οὐκ ἐσονται σοὶ θεοὶ ἕτεροὶ πλὴν ἐμοῦ οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδώλων οὐδὲ παντός ὁμοίωμα ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἀνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κατω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκατω τῆς γῆς οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς ἐγὼ γὰρ εἰμι κυριὸς ὁ θεὸς σου θεὸς ζῆλωτης ἀποδίδους ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσιν με καὶ ποίων ἐλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσιν με καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰ προσταγμάτα μου οὐ λήμψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ οὐ γὰρ μὴ καθάρισεν κυριὸς τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ μνησθήτι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτὴν ἐξ ἡμέρας ἐργα καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἐργα σου τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σαββάτα κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σου καὶ ὁ υἱὸς σου καὶ ἡ θυγατὴρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκῃ σου ὁ βούς σου καὶ τὸ ὑπόζυγιόν σου καὶ πᾶν κτήνός σου καὶ ὁ προσηλύτος ὁ παροικὼν ἐν σοὶ ἐν γὰρ ἐξ ἡμερᾶς ἐποίησεν κυριὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς καὶ κατεπαύσεν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ διὰ τοῦτο εὐλόγησεν κυριὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτὴν τιμὰ τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα ἵνα εὖ σοὶ γενῆται καὶ ἵνα μακροχρόνιος γενῇ ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἥς κυριὸς ὁ θεὸς σου δίδωσιν σοὶ οὐ μοιχεύσεις οὐ κλέψεις οὐ φονεύσεις οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὐτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὐτε τὸν παιδᾶ αὐτοῦ οὐτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὐτε τοῦ βόου αὐτοῦ οὐτε τοῦ ὑπόζυγιου αὐτοῦ οὐτε παντός κτηνός αὐτοῦ οὐτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστὶν καὶ πας ὁ λαὸς ἑώρα τὴν φωνὴν καὶ τὰς λαμπάδας καὶ τὴν φωνὴν τῆς σαλπγγος καὶ τὸ ὄρος τὸ καπνίζον φοβηθέντες δὲ πας ὁ λαὸς ἐστήσαν μακροθὺν καὶ εἶπαν πρὸς μωυσὴν λαλήσον σὺ ἡμῖν καὶ μὴ λαλεῖτω πρὸς ἡμᾶς ὁ θεὸς μήποτε ἀποθάνωμεν καὶ

λεγει αυτοις μωυσης θαρσειτε ενεκεν γαρ του πειρασαι υμας παρεγενηθη ο θεος προς υμας οπως αν γεννηται ο φοβος αυτου εν υμιν ινα μη αμαρτανητε εστηκε δε ο λαος μακροθεν μωυσης δε εισηλθεν εις τον γνοφον ου ην ο θεος ειπεν δε κυριος προς μωυσην ταδε ερεις τω οικω ιακωβ και αναγγελεις τοις υιοις ισραηλ υμεις εωρακατε οτι εκ του ουρανου λελαληκα προς υμας ου ποιησετε εαυτοις θεους αργυρους και θεους χρυσους ου ποιησετε υμιν αυτοις θυσιαστηριον εκ γης ποιησετε μοι και θυσετε επ αυτου τα ολοκαυτωματα και τα σωτηρια υμων τα προβατα και τους μοσχους υμων εν παντι τοπω ου εαν επονομασω το ονομα μου εκει και ηξω προς σε και ευλογησω σε εαν δε θυσιαστηριον εκ λιθων ποιης μοι ουκ οικοδομησεις αυτους τμητους το γαρ εγχειριδιον σου επιβεβληκας επ αυτους και μεμιανται ουκ αναβηση εν αναβημισιν επι το θυσιαστηριον μου οπως αν μη αποκαλυψης την ασχημοσυνην σου επ αυτου και ταυτα τα δικαιωματα α παρατησεις ενωπιον αυτων εαν κτηση παιδα εβραιον εξ ετη δουλευσει σοι τω δε εβδομο ετει απελευσεται ελευθερος δωρεαν εαν αυτοις μονος εισελθη και μονος εξελευσεται εαν δε γυνη συνεσληθη μετ αυτου εξελευσεται και η γυνη μετ αυτου εαν δε ο κυριος δω αυτω γυναικα και τεκη αυτω υιους η θυγατερας η γυνη και τα παιδια εσται τω κυριω αυτου αυτοις δε μονος εξελευσεται εαν δε αποκριθεις ειπη ο παις ηγαπηκα τον κυριον μου και την γυναικα και τα παιδια ουκ αποτρεχω ελευθερος προσαξει αυτον ο κυριος αυτου προς το κριτηριον του θεου και τοτε προσαξει αυτον επι την θυραν επι τον σταθμον και τρυπησει αυτου ο κυριος το ους τω οπητιω και δουλευσει αυτω εις τον αιωνα εαν δε τις αποδωται την εαυτου θυγατερα οικετιν ουκ απελευσεται ωσπερ αποτρεχουσιν αι δουλαι εαν μη ευαρεστηση τω κυριω αυτης ην αυτω καθωμολογησατο απολυτρωσει αυτην εθνη δε αλλοτριω ου κυριος εστιν πωλειν αυτην οτι ηθετησεν εν αυτη εαν δε τω υιω καθωμολογησηται αυτην κατα το δικαιομα των θυγατερων ποιησει αυτη εαν δε αλλην λαβη εαυτω τα δεοντα και τον ιματισμον και την ομιλιαν αυτης ουκ αποστερησει εαν δε τα τρια ταυτα μη ποιηση αυτη εξελευσεται δωρεαν ανευ αργυριου εαν δε παταξη τις τινα και αποθανη θανατω θανατουσθω ο δε ουχ εκων αλλα ο θεος παρεδωκεν εις τας χειρας αυτου δωσω σοι τοπον ου φευξεται εκει ο φονευσας εαν δε τις επιθηται τω πλησιον αποκτειναι αυτον δολω και καταφυγη απο του θυσιαστηριου μου λημψη αυτον θανατωσαι ος τυπτει πατερα αυτου η μητερα αυτου θανατω θανατουσθω ο κακολογων πατερα αυτου η μητερα αυτου τελευτησει θανατω ος εαν κλεψη τις τινα των υιων ισραηλ και καταδυναστευσας αυτον αποδωται και ευρεθη εν αυτω θανατω τελευτατω εαν δε λοιδορωνται δυο ανδρες και παταξη τις τον πλησιον λιθω η πυγμα και μη αποθανη κατακλιθη δε επι την κοιτην εαν εξαναστας ο ανθρωπος περιπατηση εξω επι ραβδου αθως εσται ο παταξας πλην της αργιας αυτου αποτεισει και τα ιατρεία εαν δε τις παταξη τον παιδα αυτου η την παιδισκην αυτου εν ραβδω και αποθανη υπο τας χειρας αυτου δικη εκδικηθητω εαν δε διαβιωση ημεραν μιαν η δυο ουκ εκδικηθησεται το γαρ αργυριον αυτου εστιν εαν δε μαχωνται δυο ανδρες και παταξωσιν γυναικα εν γαστρι εχουσαν και εξελθη το παιδιον αυτης μη εξεικονισμενον επιζημιον ζημιωθησεται καθοτι αν επιβαλη ο ανηρ της γυναικος δωσει μετα αξιωματος εαν δε εξεικονισμενον ην δωσει ψυχην αντι ψυχης οφθαλμον αντι οφθαλμου οδοντα

αντι οδοντος χειρα αντι χειρος ποδα αντι ποδος κατακαυμα αντι κατακαυματος τραυμα αντι τραυματος μωλωπα αντι μωλωπος εαν δε τις παταξη τον οφθαλμον του οικετου αυτου η τον οφθαλμον της θεραπεινης αυτου και εκτυφλωση ελευθερους εξαποστέλει αυτους αντι του οφθαλμου αυτων εαν δε τον οδοντα του οικετου η τον οδοντα της θεραπεινης αυτου εκκοψη ελευθερους εξαποστέλει αυτους αντι του οδοντος αυτων εαν δε κερατιση ταυρος ανδρα η γυναικα και αποθανη λιθοις λιθοβοληθησεται ο ταυρος και ου βρωθησεται τα κρεα αυτου ο δε κυριος του ταυρου αθως εσται εαν δε ο ταυρος κερατιστης η προ της εχθες και προ της τριτης και διαμαρτυρωνται τω κυριω αυτου και μη αφανιση αυτον ανελη δε ανδρα η γυναικα ο ταυρος λιθοβοληθησεται και ο κυριος αυτου προσαποθάνειται εαν δε λυτρα επιβληθη αυτω δωσει λυτρα της ψυχης αυτου οσα εαν επιβαλωσιν αυτω εαν δε υιον η θυγατερα κερατιση κατα το δικαιωμα τουτο ποιησουσιν αυτω εαν δε παιδα κερατιση ο ταυρος η παιδισκην αργυριου τριακοντα διδραχμα δωσει τω κυριω αυτων και ο ταυρος λιθοβοληθησεται εαν δε τις ανοιξη λακκον η λατομηση λακκον και μη καλυψη αυτον και εμπεση εκει μοσχος η ονος ο κυριος του λακκου αποτεισει αργυριον δωσει τω κυριω αυτων το δε τετελευτηκος αυτω εσται εαν δε κερατιση τινος ταυρος τον ταυρον του πλησιον και τελευτηση αποδωσονται τον ταυρον τον ζωντα και διελουνται το αργυριον αυτου και τον ταυρον τον τεθνηκοτα διελουνται εαν δε γνωριζηται ο ταυρος οτι κερατιστης εστιν προ της εχθες και προ της τριτης ημερας και διαμαρτυρημενοι ωσιν τω κυριω αυτου και μη αφανιση αυτον αποτεισει ταυρον αντι ταυρου ο δε τετελευτηκος αυτω εσται εαν δε τις κλεψη μοσχον η προβατον και σφαξη αυτο η αποδωται πεντε μοσχους αποτεισει αντι του μοσχου και τεσσαρα προβατα αντι του προβατου εαν δε εν τω διορυγματι ευρεθη ο κλεπτης και πληγεις αποθανη ουκ εστιν αυτω φρονος εαν δε ανατειλη ο ηλιος επ αυτω ενοχος εστιν ανταποθάνειται εαν δε μη υπαρχη αυτω πραητηω αντι του κλεμματος εαν δε καταλημφθη και ευρεθη εν τη χειρι αυτου το κλεμμα απο τε ονου εως προβατου ζωντα διπλα αυτα αποτεισει εαν δε καταβοσκηση τις αγρον η αμπελωνα και αφη το κτηνος αυτου καταβοσκησαι αγρον ετερον αποτεισει εκ του αγρου αυτου κατα το γεννημα αυτου εαν δε παντα τον αγρον καταβοσκηση τα βελτιστα του αγρου αυτου και τα βελτιστα του αμπελωνος αυτου αποτεισει εαν δε εξελθον πυρ ευρη ακανθας και προσεμπρηση άλωνα η σταχυς η πεδιον αποτεισει ο το πυρ εκκαυσας εαν δε τις δω τω πλησιον αργυριον η σκευη φυλαξαι και κλαπη εκ της οικιας του ανθρωπου εαν ευρεθη ο κλεψας αποτεισει διπλουν εαν δε μη ευρεθη ο κλεψας προσελευσεται ο κυριος της οικιας ενωπιον του θεου και ομειται η μην μη αυτος πεπονηρευσθαι εφ' όλης της παρακαταθήκης του πλησιον κατα παν ρητον αδίκημα περι τε μοσχου και ύποζυγιου και προβατου και ίματιου και πασης απώλειας της εγκαλουμένης ό τι ουν αν η ενωπιον του θεου ελευσεται ή κρισις αμφοτερων και ό άλλους δια του θεου αποτεισει διπλουν τω πλησιον εαν δε τις δω τω πλησιον ύποζυγιον η μοσχον η προβατον η παν κτηνος φυλαξαι και συντριβη η τελευτηση η αιχμαλωτον γενηται και μηδεις γνω όρκος εσται του θεου ανα μεσον αμφοτερων η μην μη αυτον πεπονηρευσθαι καθ' όλης της παρακαταθήκης του πλησιον και ούτως προσδεζεται ο κυριος αυτου και ουκ αποτεισει εαν δε κλαπη

παρ αυτού αποτελείει τω κυρίω εαν δε θηριαλῶτον γενήται ἀξεί αὐτον ἐπὶ τὴν θῆραν καὶ οὐκ ἀποτείσει εαν δε αἰτησῇ τις παρὰ τοῦ πλησίον καὶ συντριβῇ ἡ ἀποθάνῃ ἡ αἰχμαλῶτον γενήται ὁ δε κύριος μὴ ἡ μετ' αὐτοῦ ἀποτείσει εαν δε ὁ κύριος ἡ μετ' αὐτοῦ οὐκ ἀποτείσει εαν δε μισθῶτος ἡ εἴσται αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ εαν δε ἀπατήσῃ τις παρθενὸν ἀμνηστευτὸν καὶ κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς φερνὴ φερνίει αὐτὴν αὐτῷ γυναικᾷ εαν δε ἀνανεῶν ἀνανεῶσῃ καὶ μὴ βουλήται ὁ πατήρ αὐτῆς δοῦναι αὐτὴν αὐτῷ γυναικᾷ ἀργυρίον ἀποτείσει τῷ πατρὶ καθ' ὅσον ἐστὶν ἡ φερνὴ τῶν παρθενῶν φαρμακοὺς οὐ περιποιήσετε πᾶν κοιμώμενον μετὰ κτηνοὺς θάνατῳ ἀποκτενεῖτε αὐτοὺς ὁ θυσιαζὼν θεοῖς θάνατῳ ὀλεθρευθήσεται πλὴν κυρίῳ μόνῳ καὶ προσήλυτον οὐ κακώσετε οὐδε μὴ θλιψήτε αὐτὸν ἤτε γὰρ προσήλυτοι ἐν γῇ αἰγυπτῶ πᾶσαν χῆραν καὶ ὀρφανὸν οὐ κακώσετε εαν δε κακία κακώσητε αὐτοὺς καὶ κεκραζάντες καταβόησωσι πρὸς με ἀκοὴ εἰσακουσομαι τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ καὶ ἀποκτενῶ ὑμᾶς μαχαίρᾳ καὶ ἐσονται αἱ γυναῖκες ὑμῶν χῆραι καὶ τὰ παῖδια ὑμῶν ὀρφανὰ εαν δε ἀργυρίον ἐκδάνεισθς τῷ ἀδελφῷ τῷ πενιχρῷ παρὰ σοὶ οὐκ ἐσθ' αὐτὸν κατεπειγὼν οὐκ ἐπιθήσεις αὐτῷ τοκὸν εαν δε ἐνεχυράσῃ ἐνεχυράσῃς τὸ ἱμάτιον τοῦ πλησίον πρὸ δυσμῶν ἡλίου ἀποδώσεις αὐτῷ ἐστὶν γὰρ τοῦτο περιβόλαιον αὐτοῦ μόνον τοῦτο τὸ ἱμάτιον ἀσχημοσύνης αὐτοῦ ἐν τινὶ κοιμηθήσεται εαν οὖν καταβόησῃ πρὸς με εἰσακουσομαι αὐτοῦ ἐλεημῶν γὰρ εἰμι θεοὺς οὐ κακολογήσεις καὶ ἀρχοντας τοῦ λαοῦ σου οὐ κακῶς ἐρεῖς ἀπαρχὰς ἄλωνος καὶ λήνου σου οὐ καθύστερήσεις τὰ πρωτοτόκα τῶν ὑἱῶν σου δώσεις ἐμοὶ οὕτως ποιήσεις τὸν μοσχὸν σου καὶ τὸ πρόβατον σου καὶ τὸ ὑπόζυγιον σου ἑπτὰ ἡμέρας ἐστὶ ὑπὸ τὴν μητέρα τῇ δε οὐδοῇ ἡμέρα ἀποδώσεις μοι αὐτὸ καὶ ἄνδρες ἅγιοι ἐσεσθε μοι καὶ κρεᾶς θηριαλῶτον οὐκ ἐδεσθε τῷ κυνὶ ἀπορριψάτε αὐτὸ οὐ παραδεξή ἀκοὴν ματαίαν οὐ συγκαταθήσῃ μετὰ τοῦ ἀδίκου γενεσθῆναι μαρτυρὸς ἀδίκος οὐκ ἐσθ' μετὰ πλείονων ἐπὶ κακία οὐ προστεθήσῃ μετὰ πλείονους ἐκκλίνει μετὰ πλείονων ὥστε ἐκκλίνει κρίσιν καὶ πενήτα οὐκ ἐλεήσει ἐν κρίσει εαν δε συναντήσῃς τῷ βόει τοῦ ἐχθροῦ σου ἢ τῷ ὑπόζυγιῳ αὐτοῦ πλανώμενοῖς ἀποστρέψας ἀποδώσεις αὐτῷ εαν δε ἰδῇς τὸ ὑπόζυγιον τοῦ ἐχθροῦ σου πεπτῶκος ὑπὸ τὸν γόμον αὐτοῦ οὐ παρέλευσῃ αὐτὸ ἀλλὰ συνεχέρεαι αὐτὸ μετ' αὐτοῦ οὐ διαστρέψεις κριμαὶ πενήτος ἐν κρίσει αὐτοῦ ἀπὸ παντός ῥήματος ἀδίκου ἀποστήσῃ αἰθῶν καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς καὶ οὐ δικαιώσεις τὸν ἀσεβῆ ἐνεκεν δῶρων καὶ δῶρα οὐ ληψῇ τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυφλοὶ ὀφθαλμοὺς βλεπόντων καὶ λυμαινεται ῥήματα δίκαια καὶ προσήλυτον οὐ θλίψετε ὑμεῖς γὰρ οἴδατε τὴν ψυχὴν τοῦ προσήλυτου αὐτοὶ γὰρ προσήλυτοι ἤτε ἐν γῇ αἰγυπτῶ ἐξ ἐτῆ σπερεῖς τὴν γῆν σου καὶ συναξέεις τὰ γενήματα αὐτῆς τῷ δε ἔβδομῳ ἀφεσὶν ποιήσεις καὶ ἀνήσεις αὐτὴν καὶ ἐδόνται οἱ πτωχοὶ τοῦ ἐθνους σου τὰ δε ὑπολειπομένα ἐδεται τὰ ἀγρία θῆρια οὕτως ποιήσεις τὸν ἀμπελῶνα σου καὶ τὸν ἐλαιῶνα σου ἐξ ἡμέρας ποιήσεις τὰ ἔργα σου τῇ δε ἡμέρᾳ τῇ ἔβδομῃ ἀναπαύσεις ἵνα ἀναπαυσθῇ ὁ βούς σου καὶ τὸ ὑπόζυγιον σου καὶ ἵνα ἀναψύξῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου καὶ ὁ προσήλυτος πάντα ὅσα εἰρηχὰ πρὸς ὑμᾶς φυλάξασθε καὶ ὄνομα θεῶν ἑτέρων οὐκ ἀναμνησθήσεσθε οὐδε μὴ ἀκουσθῇ ἐκ τοῦ στοματός ὑμῶν τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑόρτασατέ μοι τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξασθε ποιεῖν ἑπτὰ ἡμέρας ἐδεσθε ἀζύμα καθάπερ ἐνετείλαμην σοὶ κατὰ τὸν

καιρον του μηνος των νεων εν γαρ αυτω εξηλθες εξ αιγυπτου ουκ οφθηση ενωπιον μου κενος και έορτην θερισμου πρωτογενηματων ποιησεις των εργων σου ών εαν σπειρης εν τω αγρω σου και έορτην συντελειας επ εξοδου του ενιαυτου εν τη συναγωγή των εργων σου των εκ του αγρου σου τρεις καιρους του ενιαυτου οφθησεται παν αρσενικον σου ενωπιον κυριου του θεου σου όταν γαρ εκβαλω εθνη απο προσωπου σου και εμπλαυνω τα όρια σου ου θυσεις επι ζυμη άμια θυσιασματος μου ουδε μη κοιμηθη στεαρ της έορτης μου έως πρωι τας απαρχας των πρωτογενηματων της γης σου εισοισεις εις τον οικον κυριου του θεου σου ουχ έψησεις αρνα εν γαλακτι μητρος αυτου και ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ίνα φυλαξη σε εν τη όδω όπως εισαγαγη σε εις την γην ην ήτοιμασα σοι προσεχε σεαυτω και εισακουε αυτου και μη απειθει αυτω ου γαρ μη ύποστειληται σε το γαρ ονομα μου εστιν επ αυτω εαν ακοη ακουσητε της εμης φωνης και ποιησης παντα όσα αν εντειλωμαι σοι και φυλαξητε την διαθηκην μου εσεσθε μοι λαος περιουσιος απο παντων των εθνων εμη γαρ εστιν πασα ή γη ύμεις δε εσεσθε μοι βασιλειον ιερατευμα και εθνος άγιον ταυτα τα ρήματα ερεις τοις υιοις ισραηλ εαν ακοη ακουσητε της φωνης μου και ποιησης παντα όσα αν ειπω σοι εχθρευσω τοις εχθροις σου και αντικεισομαι τοις αντικειμενοις σοι πορευεται γαρ ό αγγελος μου ήγουμενος σου και εισαξει σε προς τον αμορραιον και χετταιον και φερεζαιον και χαναναιον και γεργεσαιον και ευαιον και ιεβουσαιον και εκτριψω αυτους ου προσκυνησεις τοις θεοις αυτων ουδε μη λατρευσης αυτοις ου ποιησεις κατα τα εργα αυτων αλλα καθαιρεσει καθελεις και συντριβων συντριψεις τας στηλας αυτων και λατρευσεις κυριω τω θεω σου και ευλογησω τον αρτον σου και τον οινον σου και το ύδωρ σου και αποστρεψω μαλακιαν αφ ύμων ουκ εσται αγονος ουδε στειρα επι της γης σου τον αριθμον των ήμερων σου αναπληρωσω και τον φοβον αποστελω ήγουμενον σου και εκστησω παντα τα εθνη εις όυς συ εισπορευη εις αυτους και δωσω παντας τους ύπεναντιους σου φυγαδας και αποστελω τας σφηκιας προτερας σου και εκβαλει τους αμορραιοις και τους ευαιους και τους χαναναιους και τους χετταιους απο σου ουκ εκβαλω αυτους εν ενιαυτω ένι ίνα μη γενηται ή γη ερημος και πολλα γενηται επι σε τα θηρια της γης κατα μικρον μικρον εκβαλω αυτους απο σου έως αν αυξηθης και κληρονομησης την γην και θησω τα όρια σου απο της ερυθρας θαλασσης έως της θαλασσης της φυλιστιμ και απο της ερημου έως του μεγάλου ποταμου ευφρατου και παραδωσω εις τας χειρας ύμων τους εγκαθημενους εν τη γη και εκβαλω αυτους απο σου ου συγκαταθηση αυτοις και τοις θεοις αυτων διαθηκην και ουκ εγκαθησονται εν τη γη σου ίνα μη άμαρtein σε ποιησωσιν προς με εαν γαρ δουλευσης τοις θεοις αυτων όυτοι εσονται σοι προσκομμα και μωυση ειπεν αναβηθι προς κυριον συ και ααρων και ναδαβ και αβιουδ και έβδομηκοντα των πρεσβυτερων ισραηλ και προσκυνησουσιν μακροθεν τω κυριω και εγγιει μωυσης μονος προς τον θεον αυτοι δε ουκ εγγιουσιν ό δε λαος ου συναναβησεται μετ αυτων εισηλθεν δε μωυσης και διηγησατο τω λαω παντα τα ρήματα του θεου και τα δικαιωματα απεκριθη δε πας ό λαος φωνη μια λεγοντες παντας τους λογους όυς ελαλησεν κυριος ποιησομεν και ακουσομεθα και εγραψεν μωυσης παντα τα ρήματα κυριου ορθρισας δε μωυσης το πρωι ωκοδο-

μησεν θυσιαστηριον ὑπο το ορος και δωδεκα λιθους εις τας δωδεκα φυλας του ισραηλ και εξαπεστειλεν τους νεανισκους των ὤων ισραηλ και ανηνεγκαν ὀλοκαυτώματα και εθυσαν θυσιαν σωτηριου τω θεω μοσχαρια λαβων δε μωυσης το ἥμισυ του ἁίματος ενεχεεν εις κρατηρας το δε ἥμισυ του ἁίματος προσεχεεν προς το θυσιαστηριον και λαβων το βιβλιον της διαθηκης ανεγνω εις τα ὠτα του λαου και ειπαν παντα ὅσα ἐλάλησεν κυριος ποιησομεν και ακουσομεθα λαβων δε μωυσης το ἅμα κατεσκεδάσεν του λαου και ειπεν ἰδου το ἅμα της διαθηκης ἧς διεθετο κυριος προς ὑμας περι παντων των λογων τουτων και ανεβη μωυσης και ααρων και νααθ και αβιουδ και ἔβδομηκοντα της γερουσιας ισραηλ και ειδον τον τοπον ὅν ἐίστηκει ἐκεῖ ὁ θεος του ισραηλ και τα ὑπο τους ποδας αὐτου ὥσει εργον πλινθου σαπφειρου και ὥσπερ εἶδος στερεώματος του ουρανου τη καθαριότητι και των ἐπιλεκτων του ισραηλ ου διεφωνήσεν ουδε εἰς και ὠφθῆσαν ἐν τῷ τοπῷ του θεου και εφαγον και ἐπιον και ειπεν κυριος προς μωυσην ἀναβῆθι προς με εἰς τὸ ὄρος και ἰσθὶ ἐκεῖ και δώσω σοι τὰ πυξία τα λιθίνα τον νομον και τας ἐντολας ἃς ἐγράψα νομοθετησαι αὐτοὶς και ἀναστὰς μωυσης και ἰησοὺς ὁ παρεστῆκως αὐτῶ ἀνεβῆσαν εἰς τὸ ὄρος του θεου και τοὶς πρεσβυτεροὶς ειπαν ἡσυχάζετε αὐτου ἕως ἀναστρέψωμεν προς ὑμας και ἰδου ααρων και ὦρ μεθ' ὑμῶν εἰν τινὶ συμβῇ κρίσις προσπορευεσθῶσαν αὐτοῖς και ἀνεβῆ μωυσης και ἰησοὺς εἰς τὸ ὄρος και ἐκαλύψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος και κατέβη ἡ δόξα του θεου ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ σιναι και ἐκαλύψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἐξ ἡμέρας και ἐκαλῆσεν κυριος τον μωυσην τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἔβδομῃ ἐκ μεσου της νεφέλης τὸ δε εἶδος της δόξης κυρίου ὥσει πυρ φλέγον ἐπὶ της κορυφῆς του ὄρους ἐναντίον των ὤων ισραηλ και εἰσηλθὲν μωυσης εἰς τὸ μέσον της νεφέλης και ἀνεβῆ εἰς τὸ ὄρος και ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας και τεσσαράκοντα νυκτας και ἐλάλησεν κυριος προς μωυσην λέγων ειπον τοῖς ὕιοις ισραηλ και λαβετε μοι ἀπαρχὰς παρὰ παντῶν ὅς ἂν δόξη τῇ καρδίᾳ και λημψέσθε τὰς ἀπαρχὰς μου και αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπαρχὴ ἣν λημψέσθε παρ' αὐτῶν χρυσιον και ἀργυριον και χαλκον και ὑακινθινον και πορφυραν και κοκκινον διπλουν και βυσσον κεκλωσμενην και τριχὰς αἰγείας και δερματὰ κριῶν ἡρυθροδανώμενα και δερματὰ ὑακινθίνα και ξύλα ἀσηπτα και λιθοὺς σαρδίου και λιθοὺς εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα και τον ποδῆρη και ποιήσεις μοι ἄγιασμα και ὀφθῆσομαι ἐν ὑμῖν και ποιήσεις μοι κατὰ παντὰ ὅσα ἐγὼ σοὶ δείκνυω ἐν τῷ ὄρει τὸ παραδειγμα της σκηνῆς και τὸ παραδειγμα παντῶν των σκευῶν αὐτῆς οὕτω ποιήσεις και ποιήσεις κιβωτον μαρτυρίου ἐκ ξύλων ἀσηπτῶν δυο πηχεων και ἥμισους τὸ μήκος και πηχεος και ἥμισους τὸ πλάτος και πηχεος και ἥμισους τὸ ὕψος και καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ ἐξῶθεν και ἐσωθεν χρυσώσεις αὐτὴν και ποιήσεις αὐτὴ κυματῖα στρεπτά χρυσα κυκλῶ και ἐλάσεις αὐτὴ τεσσαρὰς δακτυλίους χρυσοὺς και ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ τεσσαρὰ κλίτῃ δυο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἐν και δυο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δευτερον ποιήσεις δε ἀναφορεὶς ξύλα ἀσηπτα και καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ και εἰσαξείς τους ἀναφορεὶς εἰς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τοῖς κλίτεσι της κιβωτου αἰρεῖν τὴν κιβωτον ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς δακτυλίοις της κιβωτου ἐσονται οἱ ἀναφορεὶς ἀκίνητοι και ἐμβαλεῖς εἰς τὴν κιβωτον τὰ μαρτυρία ἃ ἂν δώ σοι και ποιήσεις ἱλαστηριον ἐπιθεμα χρυσοῦ καθαροῦ δυο πηχεων και ἥμισους τὸ μήκος

και πηχεος και ἡμισους το πλάτος και ποιησεις δυο χερουβιμ χρυσα τορευτα και επιθησεις αυτα εξ αμφοτερων των κλιτων του ἱλαστηριου ποιηθησονται χερουβ ἑς εκ του κλιτους τουτου και χερουβ ἑς εκ του κλιτους του δευτερου του ἱλαστηριου και ποιησεις τους δυο χερουβιμ επι τα δυο κλιτη εσονται οἱ χερουβιμ εκτεινοντες τας πτερυγας επανωθεν συσκιαζοντες ταις πτερυξιν αυτων επι του ἱλαστηριου και τα προσωπα αυτων εις ἀλληλα εις το ἱλαστηριον εσονται τα προσωπα των χερουβιμ και επιθησεις το ἱλαστηριον επι την κιβωτον ανωθεν και εις την κιβωτον εμβάλεις τα μαρτυρια ἃ αν δω σοι και γνωσθησομαι σοι εκειθεν και λαλησω σοι ανωθεν του ἱλαστηριου ανα μεσον των δυο χερουβιμ των οντων επι της κιβωτου του μαρτυριου και κατα παντα ὅσα αν εντειλωμαι σοι προς τους ὕιους ισραηλ και ποιησεις τραπεζαν χρυσιου καθαρου δυο πηχεων το μήκος και πηχεος το ευρος και πηχεος και ἡμισους το ὕψος και ποιησεις αυτη στρεπτα κυματια χρυσα κυκλω και ποιησεις αυτη στεφανην παλαιστου κυκλω και ποιησεις στρεπτον κυματιον τη στεφανη κυκλω και ποιησεις τεσσαρας δακτυλιους χρυσους και επιθησεις τους δακτυλιους επι τα τεσσαρα μερη των ποδων αυτης ὑπο την στεφανην και εσονται οἱ δακτυλιοι εις ἴθλας τοις αναφορευσιν ὥστε αιρειν εν αυτοις την τραπεζαν και ποιησεις τους αναφορεις εκ ξυλων ασηπτων και καταχρυσωσεις αυτους χρυσιω καθαρῳ και ἀριθησεται εν αυτοις ἡ τραπεζα και ποιησεις τα τρυβλια αυτης και τας θυισκας και τα σπονδεια και τους κυαθους εν οἷς σπεισεις εν αυτοις χρυσιου καθαρου ποιησεις αυτα και επιθησεις επι την τραπεζαν ἀρτους ενωπιους εναντιον μου δια παντος και ποιησεις λυχνιαν εκ χρυσιου καθαρου τορευτην ποιησεις την λυχνιαν ὁ καυλος αυτης και οἱ καλαμισκοι και οἱ κρατηρες και οἱ σφαιρωτηρες και τα κρινα εξ αυτης εσται ἑξ δε καλαμισκοι εκπορευομενοι εκ πλαγιων τρεις καλαμισκοι της λυχνιας εκ του κλιτους αυτης του ἑνος και τρεις καλαμισκοι της λυχνιας εκ του κλιτους του δευτερου και τρεις κρατηρες εκτετυπωμενοι καρυισκους εν τῷ ἑνὶ καλαμισκῳ σφαιρωτηρ και κρινον ὁυτως τοις ἑξ καλαμισκοις τοις εκπορευομενοις εκ της λυχνιας και εν τη λυχνια τεσσαρες κρατηρες εκτετυπωμενοι καρυισκους εν τῷ ἑνὶ καλαμισκῳ οἱ σφαιρωτηρες και τα κρινα αυτης ὁ σφαιρωτηρ ὑπο τους δυο καλαμισκους εξ αυτης και σφαιρωτηρ ὑπο τους τεσσαρας καλαμισκους εξ αυτης ὁυτως τοις ἑξ καλαμισκοις τοις εκπορευομενοις εκ της λυχνιας οἱ σφαιρωτηρες και οἱ καλαμισκοι εξ αυτης εστωσαν ὅλη τορευτη εξ ἑνος χρυσιου καθαρου και ποιησεις τους λυχνους αυτης ἑπτα και επιθησεις τους λυχνους και φανουσιν εκ του ἑνος προσωπου και τον επαrustηρα αυτης και τα ὑποθεματα αυτης εκ χρυσιου καθαρου ποιησεις παντα τα σκευη ταυτα ταλαντον χρυσιου καθαρου ὅρα ποιησεις κατα τον τυπον τον δεδειγμενον σοι εν τῷ ὀρει και την σκηνην ποιησεις δεκα αυλαιας εκ βυσσου κεκλωσμενης και ὕακινθου και πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμενου χερουβιμ εργασία ὕφαντου ποιησεις αυτας μήκος της αυλαιας της μιας οκτω και εικοσι πηχεων και ευρος τεσσαρων πηχεων ἡ αυλαια ἡ μια εσται μετρον το αυτο εσται πασαις ταις αυλαιαις πεντε δε αυλαιαι εσονται εξ ἀλληλων εχομεναι ἡ ἕτερα εκ της ἕτερας και πεντε αυλαιαι εσονται συνεχομεναι ἕτερα τῇ ἕτερα και ποιησεις αυταις ἀγκυλας ὕακινθινας επι του χεيلους της αυλαιας της μιας εκ του ἑνος μερους εις την συμβολην και ὁυτως ποιησεις επι του χεيلους της αυλαιας της εξω-

τερας προς τη συμβολη τη δευτερα πεντηκοντα αγκυλας ποιησεις τη αυλαια τη μια και πεντηκοντα αγκυλας ποιησεις εκ του μερους της αυλαιας κατα την συμβολην της δευτερας αντιπροσωποι αντιπιπτουσαι αλληλαις εις ἑκαστην και ποιησεις κρικους πεντηκοντα χρυσους και συναψεις τας αυλαιας ἑτεραν τη ἑτερα τοις κρικοις και εσται ἡ σκηνη μια και ποιησεις δερρεις τριχινας σχεπην επι της σκηνης ἑνδεκα δερρεις ποιησεις αυτας το μηκος της δερρεως της μιας εσται τριακοντα πηχεων και τεσσαρων πηχεων το ευρος της δερρεως της μιας μετρον το αυτο εσται ταις ἑνδεκα δερρεσι και συναψεις τας πεντε δερρεις επι το αυτο και τας ἑξ δερρεις επι το αυτο και επιδιπλωσεις την δερριν την ἑκτην κατα προσωπον της σκηνης και ποιησεις αγκυλας πεντηκοντα επι του χειλους της δερρεως της μιας της ανα μεσον κατα συμβολην και πεντηκοντα αγκυλας ποιησεις επι του χειλους της δερρεως της συναπτουσης της δευτερας και ποιησεις κρικους χαλκους πεντηκοντα και συναψεις τους κρικους εκ των αγκυλων και συναψεις τας δερρεις και εσται ἐν και ὑποθησεις το πλεονάζον ἐν ταις δερρεσιν της σκηνης το ἥμισυ της δερρεως το ὑπολειμμενον ὑποκαλυψεις το πλεονάζον των δερρεων της σκηνης ὑποκαλυψεις οπισω της σκηνης πηχυν εκ τουτου και πηχυν εκ τουτου εκ του ὑπερεχοντος των δερρεων εκ του μηκους των δερρεων της σκηνης εσται συγκαλυπτον επι τα πλαγια της σκηνης ενθεν και ενθεν ἵνα καλυπτη και ποιησεις κατακαλυμμα τη σκηνη δερματα κριων ηρυθροδανωμενα και επικαλυμματα δερματα ὑακινθινα επανωθεν και ποιησεις στυλους τη σκηνη εκ ξυλων ασηπτων δεκα πηχεων ποιησεις τον στυλον τον ἑνα και πηχεος ἑνος και ἡμισους το πλατος του στυλου του ἑνος δυο αγκωνισκους τω στυλω τω ἑνι αντιπιπτοντας ἑτερον τω ἑτέρω ὁυτως ποιησεις πασι τοις στυλοις της σκηνης και ποιησεις στυλους τη σκηνη εικοσι στυλους εκ του κλιτους του προς βορραν και τεσσαρακοντα βασεις αργυρας ποιησεις τοις εικοσι στυλοις δυο βασεις τω στυλω τω ἑνι εις αμφοτερα τα μερη αυτου και δυο βασεις τω στυλω τω ἑνι εις αμφοτερα τα μερη αυτου και το κλιτος το δευτερον το προς νοτον εικοσι στυλους και τεσσαρακοντα βασεις αυτων αργυρας δυο βασεις τω στυλω τω ἑνι εις αμφοτερα τα μερη αυτου και δυο βασεις τω στυλω τω ἑνι εις αμφοτερα τα μερη αυτου και εκ των οπισω της σκηνης κατα το μερος το προς θαλασσαν ποιησεις ἑξ στυλους και δυο στυλους ποιησεις επι των γωνιων της σκηνης εκ των οπισθιων και εσται ἐξ ἱσου κατωθεν κατα το αυτο εσονται ἱσοι εκ των κεφαλιδων εις συμβλησιν μιαν ὁυτως ποιησεις αμφοτεραις ταις δυσιν γωνιας εστωσαν και εσονται οκτω στυλοι και αἱ βασεις αυτων αργυραι δεκα ἑξ δυο βασεις τω στυλω τω ἑνι εις αμφοτερα τα μερη αυτου και δυο βασεις τω στυλω τω ἑνι και ποιησεις μοχλους εκ ξυλων ασηπτων πεντε τω ἑνι στυλω εκ του ἑνος μερους της σκηνης και πεντε μοχλους τω στυλω τω κλιτει της σκηνης τω δευτέρω και πεντε μοχλους τω στυλω τω οπισθιω τω κλιτει της σκηνης τω προς θαλασσαν και ὁ μοχλος ὁ μεσος ανα μεσον των στυλων διικνεισθω απο του ἑνος κλιτους εις το ἑτερον κλιτος και τους στυλους καταχρυσωσεις χρυσιω και τους δακτυλιους ποιησεις χρυσους εις ὄς εισαξεις τους μοχλους και καταχρυσωσεις τους μοχλους χρυσιω και αναστησεις την σκηνην κατα το εἶδος το δεδειγμενον σοι ἐν τω ὀρει και ποιησεις καταπετασμα ἐξ ὑακινθου και πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμενου και βυσσου νενη-

σμενης εργον ὕφαντον ποιησεις αυτο χερουβιμ και επιθησεις αυτο επι τεσσαρων στυλων ασηπτων κεχρυσωμενων χρυσιω και ἅι κεφαλιδες αυτων χρυσαι και ἅι βασεις αυτων τεσσαρες αργυραι και ἑθσεις το καταπετασμα επι τους στυλους και εισοισεις εχει εσωτερον του καταπετασματος την κιβωτον του μαρτυριου και διορει το καταπετασμα ὑμιν ανα μεσον του ἁγίου και ανα μεσον του ἁγίου των ἁγίων και κατακαλυψεις τω καταπετασματι την κιβωτον του μαρτυριου εν τῷ ἁγίῳ των ἁγίων και ἑθσεις την τραπεζαν εξωθεν του καταπετασματος και την λυχνιαν απεναντι της τραπέζης επι μερους της σκηνης το προς νοτον και την τραπεζαν ἑθσεις επι μερους της σκηνης το προς βορραν και ποιησεις επισπαστρον ἐξ ὕακινθου και πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμενου και βυσσου κεκλωσμενης εργον ποικιλτου και ποιησεις τω καταπετασματι πεντε στυλους και χρυσώσεις αυτους χρυσιω και ἅι κεφαλιδες αυτων χρυσαι και χωνευσεις αυτοις πεντε βασεις χαλκας και ποιησεις θυσιαστηριον ἐκ ξύλων ασηπτων πεντε πηχεων το μήκος και πεντε πηχεων το ευρος τετραγωνον εσται το θυσιαστηριον και τριων πηχεων το ὕψος αυτοου και ποιησεις τα κερατα επι των τεσσαρων γωνιων ἐξ αυτοου εσται τα κερατα και καλυψεις αυτα χαλκῳ και ποιησεις στεφανην τῷ θυσιαστηριῳ και τον καλυπτῆρα αυτοου και τας φιαλας αυτοου και τας κρεαγρας αυτοου και το πυρειον αυτοου και παντα τα σκευη αυτοου ποιησεις χαλκῳ και ποιησεις αὐτῷ εσχαρὰν ἐργῷ δικτυῳτῳ χαλκῇν και ποιησεις τῇ εσχαρᾷ τεσσαρας δακτυλιους χαλκους επι τα τεσσαρα κλιτῆ και ὑποθησεις αυτοους ὑπο την εσχαρὰν του θυσιαστηριου κατωθεν εσται δὲ ἡ εσχαρὰ ἕως του ἡμισους του θυσιαστηριου και ποιησεις τῷ θυσιαστηριῳ φορεῖς ἐκ ξύλων ασηπτων και περιχαλκώσεις αυτοους χαλκῳ και εισαξεις τους φορεῖς εἰς τους δακτυλιους και εστῶσαν οἱ φορεῖς κατὰ τα πλεῦρα του θυσιαστηριου ἐν τῷ αἰρεῖν αὐτο κοῖλον σανιδῶτον ποιησεις αὐτο κατὰ το παραδειχθέν σοι ἐν τῷ ὀρει οὕτως ποιησεις αὐτο και ποιησεις αὐλὴν τῇ σκηνῇ εἰς το κλιτός το προς λιβα ἴστια τῆς αὐλῆς ἐκ βυσσου κεκλωσμενης μήκος ἑκατον πηχων τῷ ἑνὶ κλιτεῖ και οἱ στυλοι αυτων εικοσι και ἅι βασεις αυτων εικοσι χαλκαῖ και οἱ κρικοὶ αυτων και ἅι ψαλίδες αυτων αργυραι οὕτως τῷ κλιτεῖ τῷ προς ἀπληγῳτῇν ἴστια ἑκατον πηχων μήκος και οἱ στυλοι αυτων εικοσι και ἅι βασεις αυτων εικοσι χαλκαῖ και οἱ κρικοὶ και ἅι ψαλίδες των στυλων και ἅι βασεις αυτων περιηγυρωμεναι αργυρῳ το δε ευρος τῆς αὐλῆς το κατὰ θάλασσαν ἴστια πεντηκοντα πηχων στυλοι αυτων δεκα και ἅι βασεις αυτων δεκα και ευρος τῆς αὐλῆς το προς νοτον ἴστια πεντηκοντα πηχεων στυλοι αυτων δεκα και ἅι βασεις αυτων δεκα και πεντεκαίδεκα πηχεων το ὕψος των ἰστίων τῷ κλιτεῖ τῷ ἑνὶ στυλοὶ αυτων τρεῖς και ἅι βασεις αυτων τρεῖς και το κλιτός το δευτερον δεκα πεντε πηχων των ἰστίων το ὕψος στυλοὶ αυτων τρεῖς και ἅι βασεις αυτων τρεῖς και τῇ πυλῇ τῆς αὐλῆς καλυμμα εικοσι πηχων το ὕψος ἐξ ὕακινθου και πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμενου και βυσσου κεκλωσμενης τῇ ποικιλία του ῥαφιδευτου στυλοὶ αυτων τεσσαρες και ἅι βασεις αυτων τεσσαρες παντες οἱ στυλοὶ τῆς αὐλῆς κυκλῳ κατηργυρωμενοὶ αργυρῳ και ἅι κεφαλιδες αυτων αργυραι και ἅι βασεις αυτων χαλκαῖ το δε μήκος τῆς αὐλῆς ἑκατον ἐφ' ἑκατον και ευρος πεντηκοντα ἐπὶ πεντηκοντα και ὕψος πεντε πηχων ἐκ βυσσου κεκλωσμενης και ἅι βασεις αυτων χαλκαῖ και πασα ἡ κατασκευὴ και παντα τὰ ἐργαλεία και οἱ

πασσαλοι της αυλης χαλκοι και συ συνταξον τοις υιοις ισραηλ και λαβητωσαν σοι ελαιον εξ ελαιων ατρυγον καθαρον κεκοιμημενον εις φως καυσαι ινα καηται λυχνος δια παντος εν τη σκηνη του μαρτυριου εξωθεν του καταπετασματος του επι της διαθηκης καυσει αυτο ααρων και οι υιοι αυτου αφ εσπερας εως πρωι εναντιον κυριου νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων παρα των υιων ισραηλ και συ προσαγαγου προς σεαυτον τον τε ααρων τον αδελφον σου και τους υιους αυτου εκ των υιων ισραηλ ιερατευει μοι ααρων και ναθαβ και αβιουδ και ελεαζαρ και ιθαμαρ υιους ααρων και ποιησεις στολην αγιαν ααρων τω αδελφω σου εις τιμην και δοξαν και συ λαλησον πασι τοις σοφοις τη διανοια ουσ ενεπλησα πνευματος αισθησεως και ποιησουσιν την στολην την αγιαν ααρων εις το αγιον εν η ιερατευσει μοι και αυται αι στολαι ως ποιησουσιν το περιστηθιον και την επωμιδα και τον ποδηρη και χιτωνα κοσμηβωτον και κιθαρην και ζωνην και ποιησουσιν στολας αγιας ααρων και τοις υιοις αυτου εις το ιερατευει μοι και αυτοι λημψονται το χρυσιον και την υακινθον και την πορφυραν και το κοκκινον και την βυσσον και ποιησουσιν την επωμιδα εκ βυσσου κεκλωσμενης εργον υφαντον ποικιλτου δυο επωμιδες συνεχουσαι εσονται αυτω ετερα την ετεραν επι τοις δυσι μερεσιν εξηρητμεναι και το υφασμα των επωμιδων ο εστιν επ αυτω κατα την ποιησιν εξ αυτου εσται εκ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου διανενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης και λημψη τους δυο λιθους λιθους σμαραγδου και γλυφει εν αυτοις τα ονοματα των υιων ισραηλ εξ ονοματα επι τον λιθον τον ενα και τα εξ ονοματα τα λοιπα επι τον λιθον τον δευτερον κατα τας γενεσεις αυτων εργον λιθουργικης τεχνης γλυμμα σφραγιδος διαγλυφει τους δυο λιθους επι τοις ονομασιν των υιων ισραηλ και θησεις τους δυο λιθους επι των ωμων της επωμιδος λιθοι μνημοσυνου εισιν τοις υιοις ισραηλ και αναλημψεται ααρων τα ονοματα των υιων ισραηλ εναντι κυριου επι των δυο ωμων αυτου μνημοσυνον περι αυτων και ποιησεις ασπιδισκας εκ χρυσιου καθαρου και ποιησεις δυο κροσσωτα εκ χρυσιου καθαρου καταμεμιγμενα εν ανθεσιν εργον πλοκης και επιθησεις τα κροσσωτα τα πεπλεγμενα επι τας ασπιδισκας κατα τας παρωμιδας αυτων εκ των εμπροσθιων και ποιησεις λογειον των κρισεων εργον ποικιλτου κατα τον ρυθμον της επωμιδος ποιησεις αυτο εκ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμενου και βυσσου κεκλωσμενης ποιησεις αυτο τετραγωνον εσται διπλουν σπιθαμης το μηκος και σπιθαμης το ευρος και καθυφανεις εν αυτω υφασμα καταλιθον τετραστιχον στιχος λιθων εσται σαρδιον τοπαζιον και σμαραγδος ο στιχος ο εις και ο στιχος ο δευτερος ανθραξ και σαπφειρος και ιασπις και ο στιχος ο τριτος λιγυριον αχατης και αμεθυστος και ο στιχος ο τεταρτος χρυσολιθος και βηρυλλιον και ονυχιον περικεκαλυμμενα χρυσιω συνδεδεμενα εν χρυσιω εστωσαν κατα στιχον αυτων και οι λιθοι εστωσαν εκ των ονοματων των υιων ισραηλ δεκα δυο κατα τα ονοματα αυτων γλυφαι σφραγιδων εκαστος κατα το ονομα εστωσαν εις δεκα δυο φυλας και ποιησεις επι το λογειον κροσσους συμπεπλεγμενους εργον αλυσιδωτον εκ χρυσιου καθαρου και λημψεται ααρων τα ονοματα των υιων ισραηλ επι του λογειου της κρισεως επι του στηθους εισιοντι εις το αγιον μνημοσυνον εναντι του θεου και θησεις επι το λογειον της κρισεως τους κροσσους τα αλυσιδωτα επ αμφοτερων των

κλιτων του λογειου επιθησεις και τας δυο ασπιδισκας επιθησεις επ αμφοτερους τους ωμους της επωμιδος κατα προσωπον και επιθησεις επι το λογειον της κρισεως την δηλωσιν και την αληθειαν και εσται επι του στηθους ααρων όταν εισπορευηται εις το άγιον εναντιον κυριου και οισει ααρων τας κρισεις των υιων ισραηλ επι του στηθους εναντιον κυριου δια παντος και ποιησεις υποδυτην ποδηρη όλον υακινθινον και εσται το περιστομιον εξ αυτου μεσον ωαν εχον κυκλω του περιστομιου εργον υφαντου την συμβολην συνυφασμενην εξ αυτου ίνα μη ράγη και ποιησεις επι το λωμα του υποδυτου κατωθεν ώσει εξανθουσης ροας ροισκους εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου διανενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης επι του λωματος του υποδυτου κυκλω το αυτο δε ειδος ροισκους χρυσους και κωδωνας ανα μεσον τουτων περικυκλω παρα ροισκον χρυσουν κωδωνα και ανθινον επι του λωματος του υποδυτου κυκλω και εσται ααρων εν τω λειτουργειν ακουστη ή φωνη αυτου εισιοντι εις το άγιον εναντιον κυριου και εξιοντι ίνα μη αποθानη και ποιησεις πεταλον χρυσουν καθαρον και εκτυπωσεις εν αυτω εκτυπωμα σφραγιδος άγιασμα κυριου και επιθησεις αυτο επι υακινθου κεκλωσμενης και εσται επι της μιτρας κατα προσωπον της μιτρας εσται και εσται επι του μετωπου ααρων και εξαρει ααρων τα άμαρτηματα των άγιων όσα αν άγιασωσιν οι υιοι ισραηλ παντος δοματος των άγιων αυτων και εσται επι του μετωπου ααρων δια παντος δεκτον αυτοις εναντι κυριου και οι κοσυμβοι των χιτωνων εκ βυσσου και ποιησεις κιδαριν βυσσινην και ζωνην ποιησεις εργον ποικιλτου και τοις υιοις ααρων ποιησεις χιτωνας και ζωνας και κιδαρεις ποιησεις αυτοις εις τιμην και δοξαν και ενδυσεις αυτα ααρων τον αδελφον σου και τους υιους αυτου μετ αυτου και κρισεις αυτους και εμπλησεις αυτων τας χειρας και άγιασεις αυτους ίνα ίερατευωσιν μοι και ποιησεις αυτοις περισκελη λινα καλυψαι ασχημοσυνην χρωτος αυτων απο οσφυος έως μηρων εσται και έξει ααρων αυτα και οι υιοι αυτου ώς αν εισπορευωνται εις την σκηνην του μαρτυριου η όταν προσπορευωνται λειτουργειν προς το θυσιαστηριον του άγιου και ουκ επαζονται προς έαυτους άμαρτιαν ίνα μη αποθανωσιν νομιμον αιωνιον αυτω και τω σπερματι αυτου μετ αυτον και ταυτα εστιν ά ποιησεις αυτοις άγιασαι αυτους ώστε ίερατευειν μοι αυτους λημψή μοσχαριον εκ βοων έν και κριους δυο αμωμους και αρτους αζυμους πεφυραμενους εν ελαιω και λαγανα αζυμα κεχρισμενα εν ελαιω σεμιδαλιν εκ πυρων ποιησεις αυτα και επιθησεις αυτα επι κανουν έν και προσοισεις αυτα επι τω κανω και το μοσχαριον και τους δυο κριους και ααρων και τους υιους αυτου προσαξεις επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και λουσεις αυτους εν ύδατι και λαβων τας στολας ενδυσεις ααρων τον αδελφον σου και τον χιτωνα τον ποδηρη και την επωμιδα και το λογειον και συναψεις αυτω το λογειον προς την επωμιδα και επιθησεις την μιτραν επι την κεφαλην αυτου και επιθησεις το πεταλον το άγιασμα επι την μιτραν και λημψή του ελαιου του χρισματος και επιχεις αυτο επι την κεφαλην αυτου και κρισεις αυτον και τους υιους αυτου προσαξεις και ενδυσεις αυτους χιτωνας και ζωσεις αυτους ταις ζωναις και περιθησεις αυτοις τας κιδαρεις και εσται αυτοις ίερατεια εμοι εις τον αιωνα και τελειώσεις τας χειρας ααρων και τας χειρας των υιων αυτου και προσαξεις τον μοσχον επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και επιθησουσιν ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας

αυτων επι την κεφαλην του μοσχου εναντι κυριου παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και σφαξεις τον μοσχον εναντι κυριου παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και λημψη απο του αιματος του μοσχου και θησεις επι των κερατων του θυσιαστηριου τω δακτυλω σου το δε λοιπον παν αιμα εκχεεις παρα την βασιν του θυσιαστηριου και λημψη παν το στεαρ το επι της κοιλιας και τον λοβον του ήπατος και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ αυτων και επιθησεις επι το θυσιαστηριον τα δε κρεα του μοσχου και το δερμα και την κο-
προν κατακαυσεις πυρι εξω της παρεμβολης άμαρτίας γαρ εστιν και τον κριον λημψη τον ένα και επιθησουσιν ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του κριου και σφαξεις αυτον και λημψη τον ένα και επιθησουσιν ααρων και οι υιοι αυτου τον λοβον του ωτος ααρων του δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου και επι τους λοβους των ωτων των υιων αυτου των δεξιων και επι τα ακρα των χειρων αυτων των δεξιων και επι τα ακρα των ποδων αυτων των δεξιων και λημψη απο του αιματος του απο του θυσιαστηριου και απο του ελαιου της χρισεως και ρανεις επι ααρων και επι την στολην αυτου και επι τους υιους αυτου και επι τας στολας των υιων αυτου μετ αυτου και άγιασθησεται αυτος και ή στολη αυτου και οι υιοι αυτου και οι στολαι των υιων αυτου μετ αυτου το δε αιμα του κριου προσχεεις προς το θυσιαστηριον κυκλω και λημψη απο του κριου το στεαρ αυτου και το στεαρ το κατακαλυπτον την κοιλιαν και τον λοβον του ήπατος και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ αυτων και τον βραχιονα τον δεξιον εστιν γαρ τελειωσις αυτή και αρτον ένα εξ ελαιου και λαγανον έν απο του κανου των αζυμων των προτεθειμενων εναντι κυριου και επιθησεις τα παντα επι τας χειρας ααρων και επι τας χειρας των υιων αυτου και αφοριεις αυτοους αφορισμα εναντι κυριου και λημψη αυτα εκ των χειρων αυτων και ανοισεις επι το θυσιαστηριον της ολοκαυ-
τωσεως εις οσμήν ευωδιας εναντι κυριου καρπωμα εστιν κυριω και λημψη το στηθυνιον απο του κριου της τελειωσεως ό εστιν ααρων και αφοριεις αυτο αφορισμα εναντι κυριου και εσται σοι εν μεριδι και άγιασεις το στηθυνιον αφορισμα και τον βραχιονα του αφαιρεματος ός αφωρισται και ός αφηρηται απο του κριου της τελειωσεως απο του ααρων και απο των υιων αυτου και εσται ααρων και τοις υιοις αυτου νομιμον αιωνιον παρα των υιων ισραηλ εστιν γαρ αφαιρεμα τουτο και αφαιρεμα εσται παρα των υιων ισραηλ απο των θυματων των σωτη-
ριων των υιων ισραηλ αφαιρεμα κυριω και ή στολη του άγιου ή εστιν ααρων εσται τοις υιοις αυτου μετ αυτον χρισθηναι αυτοους εν αυτοις και τελειωσαι τας χειρας αυτων έπτα ήμερας ενδυσεται αυτα ό ιερευσ ό αντ αυτου των υιων αυτου ός εισελευσεται εις την σκηνην του μαρ-
τυριου λειτουργειν εν τοις άγιοις και τον κριον της τελειωσεως λημψη και έψησεις τα κρεα εν τοπω άγιω και εδονται ααρων και οι υιοι αυτου τα κρεα του κριου και τους αρτους τους εν τω κανω παρα τας θυρας

της σκήνης του μαρτυρίου εδονται αυτα εν οίς ήγιασθησαν εν αυτοις τελειωσαι τας χειρας αυτων άγιασαι αυτοους και αλλογενης ουκ εδεσται απ αυτων εστιν γαρ άγια εαν δε καταλειφθη απο των κρεων της θυσιας της τελειωσεως και των αρτων έως πρωι κατακαυσεις τα λοιπα πυρι ου βρωθησεται άγιασμα γαρ εστιν και ποιησεις αφρων και τοις υίοις αυτου ουτως κατα παντα όσα ενετειλαμην σοι έπτα ήμερας τελειωσεις αυτων τας χειρας και το μοσχάριον της άμαρτίας ποιησεις τη ήμερα του καθαρισμού και καθαρεις το θυσιαστήριον εν τω άγιαζειν σε επ αυτω και χρίσεις αυτο ώστε άγιασαι αυτο έπτα ήμερας καθαρεις το θυσιαστήριον και άγιασεις αυτο και εσται το θυσιαστήριον άγιον του άγιου πας ό άπτομενος του θυσιαστήριου άγιασθησεται και ταυτα εστιν ά ποιησεις επι του θυσιαστήριου αμνους ενιαυσίους αμώμους δυο την ήμεραν επι το θυσιαστήριον ενδελεχως καρπώμα ενδελεχισμού τον αμνον τον ένα ποιησεις το πρωι και τον αμνον τον δευτερον ποιησεις το δειλινον και δεκατον σεμιδαλεως πεφυραμενης εν ελαίω κεκομμενω τω τεταρτω του ιν και σπονδην το τεταρτον του ιν οινου τω αμνω τω ένι και τον αμνον τον δευτερον ποιησεις το δειλινον κατα την θυσιαν την πρωινην και κατα την σπονδην αυτου ποιησεις εις οσμήν ευωδίας καρπώμα κυριω θυσιαν ενδελεχισμού εις γενεας ύμων επι θυρας της σκήνης του μαρτυρίου εναντι κυριου εν οίς γνωσθήσονται σοι εκειθεν ώστε λαλήσαι σοι και ταξομαι εκει τοις υίοις ισραήλ και άγιασθήσονται εν δοξη μου και άγιασω την σκήνην του μαρτυρίου και το θυσιαστήριον και αφρων και τους υίους αυτου άγιασω ίερα-τευειν μοι και επικληθήσονται εν τοις υίοις ισραήλ και εσομαι αυτων θεος και γνωσονται ότι εγω ειμι κυριος ό θεος αυτων ό εξαγαγων αυτοους εκ γης αιγυπτου επικληθήναι αυτοις και θεος ειναι αυτων και ποιησεις θυσιαστήριον θυμιαματος εκ ξυλων ασηπτων και ποιησεις αυτο πηχεος το μήκος και πηχεος το ευρος τετραγώνον εσται και δυο πηχεων το ύψος εξ αυτου εσται τα κερατα αυτου και καταχρυσώσεις αυτα χρυσιω καθαρω την εσχάραν αυτου και τους τοιχους αυτου κυκλω και τα κερατα αυτου και ποιησεις αυτω στρεπτήν στεφανήν χρυσην κυκλω και δυο δακτυλίους χρυσους καθάρους ποιησεις ύπο την στρεπτήν στεφανήν αυτου εις τα δυο κλίτη ποιησεις εν τοις δυοις πλευροις και εσονται ψαλιδες ταις σκυταλαις ώστε αιρειν αυτο εν αυταις και ποιησεις σκυταλας εκ ξυλων ασηπτων και καταχρυσώσεις αυτας χρυσιω και ιθήσεις αυτο απεναντι του καταπετασματος του οντος επι της κιβωτου των μαρτυριων εν οίς γνωσθήσονται σοι εκειθεν και θυμιασει επ αυτου αφρων θυμιαμα συνθετον λεπτον το πρωι πρωι όταν επισκευαζή τους λυχνους θυμιασει επ αυτου και όταν εξαπτη αφρων τους λυχνους οψε θυμιασει επ αυτου θυμιαμα ενδελεχισμού δια παντος εναντι κυριου εις γενεας αυτων και ουκ ανοίσεις επ αυτου θυμιαμα έτερον καρπώμα θυσιαν και σπονδην ου σπεισεις επ αυτου και εξίλασεται επ αυτο αφρων επι των κερατων αυτου άπαξ του ενιαυτου απο του αίματος του καθαρισμού των άμαρτιων του εξίλασμου άπαξ του ενιαυτου καθαρει αυτο εις τας γενεας αυτων άγιον των άγιων εστιν κυριω και ελάλησεν κυριος προς μωυσην λεγων εαν λάβης τον συλλογισμόν των υίων ισραήλ εν τη επισκοπή αυτων και δώσουσιν έχαστος λυτρά της ψυχής αυτου τω κυριω και ουκ εσται εν αυτοις πτώσις εν τη επισκοπή αυτων και τουτο εστιν ό δώσουσιν όσοι αν παραπορευωνται την επισκεψίν το ήμισυ του διδραχμου ό εστιν κατα

το διδραχμον το άγιον εικοσι οβολοι το διδραχμον το δε ήμισυ του διδραχμου εισφορα κυριω πας ό παραπορευομενος εις την επισκεψιν απο εικοσαετους και επανω δωσουσιν την εισφοραν κυριω ό πλουτων ου προσθησει και ό πενομενος ουκ ελαττονησει απο του ήμισους του διδραχμου εν τω διδοναι την εισφοραν κυριω εξιλασασθαι περι των ψυχων ύμων και λημψη το αργυριον της εισφορας παρα των ύιων ισραηλ και δωσεις αυτο εις κατεργον της σκηνης του μαρτυριου και εσται τοις ύιοις ισραηλ μνημοσυνον εναντι κυριου εξιλασασθαι περι των ψυχων ύμων και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων ποιησον λουτρηρα χαλκουν και βασιν αυτω χαλκην ώστε νιπτεσθαι και θησεις αυτον ανα μεσον της σκηνης του μαρτυριου και ανα μεσον του θυσιαστηριου και εχχεεις εις αυτον ύδωρ και νιφεται ααρων και όι ύιοι αυτου εξ αυτου τας χειρας και τους ποδας ύδατι όταν εισπορευωνται εις την σκηνην του μαρτυριου νιφονται ύδατι και ου μη αποθανωσιν η όταν προσπορευωνται προς το θυσιαστηριον λειτουργειν και αναφερειν τα όλοκαυτωματα κυριω νιφονται τας χειρας και τους ποδας ύδατι όταν εισπορευωνται εις την σκηνην του μαρτυριου νιφονται ύδατι ίνα μη αποθανωσιν και εσται αυτοις νομιμον αιωνιον αυτω και ταις γενεαις αυτου μετ αυτον και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων και συ λαβε ήδυσματα το ανθος συμυρνης εκλεκτης πενταχοσιους σικλους και κινναμωμου ευωδους το ήμισυ τουτου διαχοσιους πεντηκοντα και καλαμου ευωδους διαχοσιους πεντηκοντα και ιρεως πενταχοσιους σικλους του άγιου και ελαιον εξ ελαιων ιν και ποιησεις αυτο ελαιον χρισμα άγιον μυρον μυρεψικον τεχνη μυρεψου ελαιον χρισμα άγιον εσται και χρισεις εξ αυτου την σκηνην του μαρτυριου και την κιβωτον του μαρτυριου και την λυχνιαν και παντα τα σκευη αυτης και το θυσιαστηριον του θυμιαματος και το θυσιαστηριον των όλοκαυτωματων και παντα αυτου τα σκευη και την τραπεζαν και παντα τα σκευη αυτης και τον λουτρηρα και την βασιν αυτου και άγιασεις αυτα και εσται άγια των άγιων πας ό άπτομενος αυτων άγιασθησεται και ααρων και τους ύιους αυτου χρισεις και άγιασεις αυτους ίερατευειν μοι και τοις ύιοις ισραηλ λαλησεις λεγων ελαιον αλειμμα χρισεως άγιον εσται τουτο ύμιν εις τας γενεας ύμων επι σαρκα ανθρωπου ου χρισθησεται και κατα την συνθεσιν ταυτην ου ποιησετε ύμιν έσautως έσautως άγιον εστιν και άγιασμα εσται ύμιν ός αν ποιηση έσautως και ός αν δω απ αυτου αλλογενει εξολεθρευθησεται εκ του λαου αυτου και ειπεν κυριος προς μωυσην λαβε σεαυτω ήδυσματα στακτην ονυχα χαλβανην ήδυσμου και λιβανον διαφανη ισον ισω εσται και ποιησουσιν εν αυτω θυμιαμα μυρεψικον εργον μυρεψου μεμιγμενον καθαρον εργον άγιον και συγκοψεις εκ τουτων λεπτον και θησεις απεναντι των μαρτυριων εν τη σκηνη του μαρτυριου όθεν γνωσθησoμαι σοι εκειθεν άγιον των άγιων εσται ύμιν θυμιαμα κατα την συνθεσιν ταυτην ου ποιησετε ύμιν αυτοις άγιασμα εσται ύμιν κυριω ός αν ποιηση έσautως ώστε οσφραινεσθαι εν αυτω απολειται εκ του λαου αυτου και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων ιδου ανακεκλημαι εξ ονοματος τον βεσελεηλ τον του ουριου τον ωρ της φυλης ιουδα και ενεπλησα αυτον πνευμα θειον σοφιας και συνεσεως και επιστημης εν παντι εργω διανοεισθαι και αρχιτεκτονησαι εργαζεσθαι το χρυσιον και το αργυριον και τον χαλκον και την ύακινθον και την πορφυραν και το κοκκινον το νηστον και την βυσσον την κεκλωσμενην και τα λιθουρ-

γίκα και εις τα έργα τα τεκτονικά των ξύλων εργαζέσθαι κατά πάντα τα έργα και εγώ έδωκα αυτόν και τον ελιαβ τον του αχισαμαχ εκ φυλής δαν και παντι συνετώ καρδιά δέδωκα συνεσιν και ποιήσουσιν πάντα όσα σοι συνεταξά την σκηνήν του μαρτυρίου και την κιβωτόν της διαθήκης και το έλαστήριον το επ αυτής και την διασκευήν της σκηνής και τα θυσιαστήρια και την τραπέζαν και πάντα τα σκευή αυτής και την λυχνίαν την καθάραν και πάντα τα σκευή αυτής και τον λουτήρα και την βάσιν αυτού και τας στολάς τας λειτουργίκας ααρών και τας στολάς των υίων αυτού ίερατεύειν μοι και το ελαιόν της χρίσεως και το θυμίαμα της συνθέσεως του άγιου κατά πάντα όσα εγώ ενετείλαμην σοι ποιήσουσιν και ελάλησεν κυριός προς μωυσήν λέγων και συ συντάξον τοις υίοις ισραήλ λέγων όρατε και τα σαββάτα μου φυλάξεσθε σημείον εστιν παρ εμοι και εν υμιν εις τας γενεάς υμών ίνα γνωτε ότι εγώ κυριός ό άγιαζών ύμας και φυλάξεσθε τα σαββάτα ότι άγιον τουτο εστιν κυρίου υμιν ό βεβήλων αυτό θανάτω θανατωθήσεται πας ός ποιήσει εν αυτώ έργον εξολεθρευθήσεται ή ψυχή εκείνη εκ μέσου του λαου αυτού έξ ήμερας ποιήσεις έργα τη δε ήμερα τη έβδομη σαββάτα αναπαυσίς άγια τω κυρίω πας ός ποιήσει έργον τη ήμερα τη έβδομη θανάτω θανατωθήσεται και φυλάξουσιν οι υιοι ισραήλ τα σαββάτα ποιειν αυτά εις τας γενεάς αυτών διαθήκη αιώνιος εν εμοι και τοις υίοις ισραήλ σημείον εστιν αιώνιον ότι εν έξ ήμεραις εποίησεν κυριός τον ουρανόν και την γην και τη ήμερα τη έβδομη επαυσάτο και κατεπαύσεν και έδωκεν μωυσει ήνικα κατεπαύσεν λαλών αυτώ εν τω όρει τω σινά τας δυο πλάκας του μαρτυρίου πλάκας λιθίνας γεγραμμένας τω δακτυλώ του θεου και ιδών ό λαός ότι κεχρονικεν μωυσης καταβήναι εκ του όρους συνεστή ό λαός επι ααρών και λεγουσιν αυτώ αναστήθι και ποιήσον ήμιν θεούς οι προπορευσονται ήμων ό γαρ μωυσης όυτός ό άνθρωπος ός εξήγαγεν ήμας έξ αιγυπτου ουκ οίδαμεν τι γεγονόςεν αυτώ και λέγει αυτοις ααρών περιελεσθε τα ενωτία τα χρυσα τα εν τοις ώσιν των γυναικών υμών και θυγατέρων και ενεγκάτε προς με και περιειλάντο πας ό λαός τα ενωτία τα χρυσα τα εν τοις ώσιν αυτών και ηνεγκαν προς ααρών και έδεξάτο εκ των χειρών αυτών και έπλάσεν αυτά εν τη γραφίδι και εποίησεν αυτά μοσχόν χωνευτόν και ειπεν όυτοι οι θεοι σου ισραήλ όιτινες ανεβίβασαν σε εκ γης αιγυπτου και ιδών ααρών ωκοδόμησεν θυσιαστήριον κατεναντί αυτού και εκηρυξεν ααρών λέγων έορτή του κυρίου αύριον και ορθρίσας τη επαυριον ανεβίβασεν όλοκαυτώματα και προσηνεγκεν θυσίαν σωτηρίου και εκάθισεν ό λαός φαγειν και πιειν και ανεστήσαν παιζειν και ελάλησεν κυριός προς μωυσήν λέγων βαδίζε το ταχος εντευθεν καταβήθι ηνομήσεν γαρ ό λαός σου ός εξήγαγες εκ γης αιγυπτου παρεβήσαν ταχύ εκ της όδου ής ενετείλω αυτοις εποίησαν έαυτοις μοσχόν και προσκεκυνήχασιν αυτώ και τεθύκασιν αυτώ και ειπαν όυτοι οι θεοι σου ισραήλ όιτινες ανεβίβασαν σε εκ γης αιγυπτου και νυν εάσον με και θυμωθεις όργη εις αυτούς εκτριψώ αυτούς και ποιήσω σε εις έθνος μέγα και έδεηθή μωυσης εναντι κυρίου του θεου και ειπεν ίνα τι κυριε θυμοι όργη εις τον λαόν σου ός εξήγαγες εκ γης αιγυπτου εν ισχύι μεγάλη και εν τω βραχίονι σου τω ύψηλώ μηποτε ειπώσιν οι αιγυπτιοι λεγοντες μετά πονηρίας εξήγαγεν αυτούς αποκτειναι εν τοις όρεσιν και εξανάλωσαι αυτούς απο της γης παύσαι της όργης του θυμου σου και ίλεως γενου επι τη

κακια του λαου σου μνησθεις αβρααμ και ισαακ και ιακωβ των σων οικετων ος ωμοσας κατα σεαυτου και ελαλησας προς αυτους λεγων πολυπληθυνω το σπερμα υμων ωσει τα αστρα του ουρανου τω πληθει και πασαν την γην ταυτην ην ειπας δουναι τω σπερματι αυτων και καθεξουσιν αυτην εις τον αιωνα και ιλασθη κυριος περι της κακιας ης ειπεν ποιησαι τον λαον αυτου και αποστρεψας μωυσης κατεβη απο του ορους και αι δυο πλακες του μαρτυριου εν ταις χειρσιν αυτου πλακες λιθιναι καταγεγραμμεναι εξ αμφοτερων των μερων αυτων ενθεν και ενθεν ησαν γεγραμμεναι και αι πλακες εργον θεου ησαν και η γραφη γραφη θεου εστιν κεκολαμμενη εν ταις πλαξιν και ακουσας ιησους την φωνην του λαου κραζοντων λεγει προς μωυσην φωνη πολεμου εν τη παρεμβολη και λεγει ουκ εστιν φωνη εξαρχοντων κατ ισχυν ουδε φωνη εξαρχοντων τροπης αλλα φωνην εξαρχοντων οινου εγω ακουω και ηνικα ηγγιζεν τη παρεμβολη ορα τον μοσχον και τους χορους και οργισθεις θυμω μωυσης ερριψεν απο των χειρων αυτου τας δυο πλακας και συνετριψεν αυτας υπο το ορος και λαβων τον μοσχον ον εποιησαν κατεκαυσεν αυτον εν πυρι και κατηλεσεν αυτον λεπτον και εσπειρεν αυτον επι το υδωρ και εποτισεν αυτο τους υιους ισραηλ και ειπεν μωυσης τω ααρων τι εποιησεν σοι ο λαος ουτος οτι επηγαγες επ αυτους αμαρτιαν μεγαλην και ειπεν ααρων προς μωυσην μη οργιζου κυριε συ γαρ οιδας το ορμημα του λαου τουτου λεγουσιν γαρ μοι ποιησον ημιν θεους οι προπορευονται ημων ο γαρ μωυσης ουτος ο ανθρωπος ος εξηγαγεν ημας εξ αιγυπτου ουκ οιδαμεν τι γεγονεν αυτω και ειπα αυτοις ει τινη υπαρχει χρυσια περιελεσθε και εδωκαν μοι και ερριψα εις το πυρ και εξηλθεν ο μοσχος ουτος και ιδων μωυσης τον λαον οτι διεσκεδασται διεσκεδασεν γαρ αυτους ααρων επιχαρμα τοις υπεναντιοις αυτων εστη δε μωυσης επι της πυλης της παρεμβολης και ειπεν τις προς κυριον ιτω προς με συνηλθον ουν προς αυτον παντες οι υιοι λευι και λεγει αυτοις ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ θεσθε εκαστος την εαυτου ρομφαιαν επι τον μηρον και διελθατε και ανακαμψατε απο πυλης επι πυλην δια της παρεμβολης και αποκτεινατε εκαστος τον αδελφον αυτου και εκαστος τον πλησιον αυτου και εκαστος τον εγγιστα αυτου και εποιησαν οι υιοι λευι καθα ελαλησεν αυτοις μωυσης και επεσαν εκ του λαου εν εκεινη τη ημερα εις τρισχιλιους ανδρας και ειπεν αυτοις μωυσης επληρωσατε τας χειρας υμων σημερον κυριω εκαστος εν τω υιω η τω αδελφω δοθηναι εφ υμας ευλογιαν και εγενετο μετα την αυριον ειπεν μωυσης προς τον λαον υμεις ημαρτηκατε αμαρτιαν μεγαλην και νυν αναβησομαι προς τον θεον ινα εξιλασωμαι περι της αμαρτιας υμων υπεστρεψεν δε μωυσης προς κυριον και ειπεν δεομαι κυριε ημαρτηκεν ο λαος ουτος αμαρτιαν μεγαλην και εποιησαν εαυτοις θεους χρυσους και νυν ει μεν αφεις αυτοις την αμαρτιαν αφες ει δε μη εξαλειψον με εκ της βιβλου σου ης εγραψας και ειπεν κυριος προς μωυσην ει τις ημαρτηκεν ενωπιον μου εξαλειψω αυτον εκ της βιβλου μου νυνι δε βαδιζε καταβηθι και οδηγησον τον λαον τουτον εις τον τοπον ον ειπα σοι ιδου ο αγγελος μου προπορευεται προ προσωπου σου η δ αν ημερα επισκεπτωμαι επαξω επ αυτους την αμαρτιαν αυτων και επαταξεν κυριος τον λαον περι της ποιησεως του μοσχου ου εποιησεν ααρων και ειπεν κυριος προς μωυσην πορευου αναβηθι εντευθεν συ και ο λαος σου ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου εις την γην ην ωμοσα τω αβρααμ και ισαακ και ιακωβ

λεγων τω σπερματι ὑμων δωσω αυτην και συναποστελω τον αγγελον μου προ προσωπου σου και εκβαλει τον αμορραιον και χετταιον και φερεζαιον και γεργεσαιον και ευαιον και ιεβουσαιον και εισαξω σε εις γην ρεουσαν γαλα και μελι ου γαρ μη συναναβω μετα σου δια το λαον σκληροτραχηλον σε ειναι ινα μη εξαναλωσω σε εν τη ὁδω και ακουσας ὁ λαος το ῥημα το πονηρον τουτο κατεπενθησαν εν πενθικοις και ειπεν κυριος τοις υιοις ισραηλ ὑμεις λαος σκληροτραχηλος ὁρατε μη πληγην αλλην επαξω εγω εφ ὑμας και εξαναλωσω ὑμας νυν ουν αφελεσθε τας στολας των δοξων ὑμων και τον κοσμον και δειξω σοι ἃ ποιησω σοι και περιειλαντο οἱ υιοι ισραηλ τον κοσμον αυτων και την περιστολην απο του ορους του χωρηβ και λαβων μωυσης την σκηνην αυτου επηξεν εξω της παρεμβολης μακραν απο της παρεμβολης και εκληθη σκηνη μαρτυριου και εγενετο πας ὁ ζητων κυριον εξεπορευετο εις την σκηνην εξω της παρεμβολης ἡνικα δ αν εισεπορευετο μωυσης εις την σκηνην εξω της παρεμβολης εισηκει πας ὁ λαος σκοπευοντες ἕκαστος παρα τας θυρας της σκηνης αυτου και κατενοουσαν απιοντος μωυσης ἕως του εισελθειν αυτον εις την σκηνην ὡς δ αν εισηλθεν μωυσης εις την σκηνην κατεβαινεν ὁ στυλος της νεφελης και ἴστατο επι την θυραν της σκηνης και ελαλει μωυση και ἑωρα πας ὁ λαος τον στυλον της νεφελης ἑστῶτα επι της θυρας της σκηνης και σταντες πας ὁ λαος προσεκυνησαν ἕκαστος απο της θυρας της σκηνης αυτου και ελαλησεν κυριος προς μωυσην ενωπιος ενωπιω ὡς ει τις λαλησει προς τον ἑαυτου φιλον και απελυετο εις την παρεμβολην ὁ δε θεραπων ιησους υιος ναυη νεος ουκ εξεπορευετο εκ της σκηνης και ειπεν μωυσης προς κυριον ιδου συ μοι λεγεις αναγαγε τον λαον τουτον συ δε ουκ εδηλωσας μοι ὃν συναποστελεις μετ εμου συ δε μοι ειπας οἶδα σε παρα παντας και χαριν εχεις παρ εμοι ει ουν ἔυρηκα χαριν εναντιον σου εμφανισον μοι σεαυτον γνωστως ιδω σε ὅπως αν ω ἔυρηκως χαριν εναντιον σου και ινα γνω ὅτι λαος σου το εθνος το μεγα τουτο και λεγει αυτος προπορευεσμαι σου και καταπαυσω σε και λεγει προς αυτον ει μη αυτος συ πορευη μη με αναγαγης εντευθεν και πως γνωστον εσται αληθως ὅτι ἔυρηκα χαριν παρα σοι εγω τε και ὁ λαος σου ἀλλ η συμπορευομενου σου μεθ ἡμων και ενδοξασθησομαι εγω τε και ὁ λαος σου παρα παντα τα εθνη ὅσα επι της γης εστιν και ειπεν κυριος προς μωυσην και τουτον σοι τον λογον ὃν ειρηκας ποιησω ἔυρηκας γαρ χαριν ενωπιον μου και οἶδα σε παρα παντας και λεγει δειξον μοι την σεαυτου δοξαν και ειπεν εγω παρελυσομαι προτερος σου τη δοξῃ μου και καλεσω επι τω ονοματι μου κυριος εναντιον σου και ελεησω ὃν αν ελεω και οικτιρησω ὃν αν οικτιρω και ειπεν ου δυνηση ιδειν μου το προσωπον ου γαρ μη ἰδῃ ανθρωπος το προσωπον μου και ζησεται και ειπεν κυριος ιδου τοπος παρ εμοι στηση επι της πετρας ἡνικα δ αν παρελθῃ μου ἡ δοξα και θησω σε εις σπην της πετρας και σκεπασω τη χειρι μου επι σε ἕως αν παρελθῃ και αφελω την χειρα και τοτε σφῃ τα οπισω μου το δε προσωπον μου ουκ οφθησεται σοι και ειπεν κυριος προς μωυσην λαξευσον σεαυτω δυο πλαχας λιθινας καθως και ἅι πρωται και αναβηθι προς με εις το ορος και γραψω επι των πλακων τα ῥήματα ἃ ην εν ταις πλαξιν ταις πρωταις αἱς συνετριψας και γινου ἑτοιμος εις το πρωι και αναβηση επι το ορος το σινα και στηση μοι εκει επ αχρου του ορους και μηδεὶς αναβητω μετα σου μηδε οφθητω εν παντι τω ὄρει και τα

προβατα και αι βοες μη νεμεσθωσαν πλησιον του ορους εκεινου και ελαξευσεν δυο πλακας λιθινας καθαπερ και αι πρωται και ορθρισας μωυσης ανεβη εις το ορος το σινα καθοτι συνεταξεν αυτω κυριος και ελαβεν μωυσης τας δυο πλακας τας λιθινας και κατεβη κυριος εν νεφελη και παρεστη αυτω εκει και εκαλεσεν τω ονοματι κυριου και παρηλθεν κυριος προ προσωπου αυτου και εκαλεσεν κυριος ο θεος οικτιρμων και ελεημων μακροθυμος και πολυελεος και αληθινος και δικαιοσυνην διατηρων και ποιων ελεος εις χιλιαδας αφαιρων ανομιαις πατερων επι τεκνα και επι τεκνα τεκνων επι τριτην και τεταρτην γενεαν και σπευσας μωυσης κυψας επι την γην προσεκυνησεν και ειπεν ει ευρηκα χαριν ενωπιον σου συμπορευθητω ο κυριος μου μεθ ημων ο λαος γαρ σκληροτραχηλος εστιν και αφελεις συ τας αμαρτιας ημων και τας ανομιαις ημων και εσομεθα σοι και ειπεν κυριος προς μωυσην ιδου εγω τιθημι σοι διαθηκην ενωπιον παντος του λαου σου ποιησω ενδοξα α ου γεγονεν εν παση τη γη και εν παντι εθνει και οψεται πας ο λαος εν ος ει συ τα εργα κυριου οτι θυμαστα εστιν α εγω ποιησω σοι προσεχε συ παντα οσα εγω εντελλομαι σοι ιδου εγω εκβαλλω προ προσωπου υμων τον αμορραιον και χαναναιον και χετταιον και φερεζαιον και ευαιον και γεργεσαιον και ιεβουσαιον προσεχε σεαυτω μηποτε θης διαθηκην τοις εγκαθημενοις επι της γης εις ην εισπορευη εις αυτην μη σοι γενηται προσκομμα εν υμιν τους βωμους αυτων καθελεите και τας στηλας αυτων συντριψετε και τα αλση αυτων εκκοψετε και τα γλυπτα των θεων αυτων κατακαυσετε εν πυρι ου γαρ μη προσκυνησητε θεω ετερω ο γαρ κυριος ο θεος ζηλωτον ονομα θεος ζηλωτης εστιν μηποτε θης διαθηκην τοις εγκαθημενοις προς αλλοφυλους επι της γης και εκπορνευσωσιν οπισω των θεων αυτων και θυσωσι τοις θεοις αυτων και καλεσωσιν σε και φαγης των θυματων αυτων και λαβης των θυγατερων αυτων τοις υιοις σου και των θυγατερων σου δως τοις υιοις αυτων και εκπορνευσωσιν αι θυγατερες σου οπισω των θεων αυτων και εκπορνευσωσιν τους υιους σου οπισω των θεων αυτων και θεους χωνευτους ου ποιησεις σεαυτω και την εορτην των αζυμων φυλαξη επτα ημερας φαγη αζυμα καθαπερ εντεταλμαι σοι εις τον καιρον εν μηνι των νεων εν γαρ μηνι των νεων εξηλθες εξ αιγυπτου παν διανοιγον μητραν εμοι τα αρσενικα πρωτοτοκον μοσχου και πρωτοτοκον προβατου και πρωτοτοκον υποζυγιου λυτρωση προβατω εαν δε μη λυτρωση αυτο τιμην δωσεις παν πρωτοτοκον των υιων σου λυτρωση ουκ οφθηση ενωπιον μου κενος εξ ημερας εργα τη δε εβδομη καταπαυσεις τω σπορω και τω αμητω καταπαυσεις και εορτην εβδομαδων ποιησεις μοι αρχην θερισμου πυρων και εορτην συναγωγης μεσουντος του ενιαυτου τρεις καιρους του ενιαυτου οφθησεται παν αρσενικον σου ενωπιον κυριου του θεου ισραηλ οταν γαρ εκβαλω τα εθνη προ προσωπου σου και πλατυνω τα ορια σου ουκ επιθυμησει ουδεις της γης σου ηνικα αν αναβαινης οφθηναι εναντιον κυριου του θεου σου τρεις καιρους του ενιαυτου ου σφαξεις επι ζυμη αιμα θυμιαματων μου και ου κοιμηθησεται εις το πρωι θυματα της εορτης του πασχα τα πρωτογεννηματα της γης σου θησεις εις τον οικον κυριου του θεου σου ου προσοισεις αρνα εν γαλακτι μητρος αυτου και ειπεν κυριος προς μωυσην γραψον σεαυτω τα ρηματα ταυτα επι γαρ των λογων τουτων τεθειμαι σοι διαθηκην και

τω ισραηλ και ην εκει μωυσης εναντιον κυριου τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας αρτον ουκ εφαγεν και υδωρ ουκ επιεν και εγραψεν τα ρήματα ταυτα επι των πλακων της διαθηκης τους δεκα λογους ως δε κατεβαινεν μωυσης εκ του ορους και αι δυο πλακες επι των χειρων μωυση καταβαινοντος δε αυτου εκ του ορους μωυσης ουκ ηδει ότι δεδοξασται ή οψις του χρωματος του προσωπου αυτου εν τω λαλειν αυτον αυτω και ειδεν αφρων και παντες οι πρεσβυτεροι ισραηλ τον μωυσην και ην δεδοξασμενη ή οψις του χρωματος του προσωπου αυτου και εφοβηθησαν εγγισαι αυτου και εκαλεσεν αυτους μωυσης και επεστραφησαν προς αυτον αφρων και παντες οι αρχοντες της συναγωγης και ελαλησεν αυτοις μωυσης και μετα ταυτα προσηλθον προς αυτον παντες οι υιοι ισραηλ και ενετειλατο αυτοις παντα όσα ελαλησεν κυριος προς αυτον εν τω ορει σινα και επειδη κατεπαυσεν λαλων προς αυτους επεθηκην επι το προσωπον αυτου καλυμμα ήνικα δ αν εισεπορευετο μωυσης εναντι κυριου λαλειν αυτω περιηρειτο το καλυμμα έως του εκπορευεσθαι και εξελθων ελαλει πασιν τοις υιοις ισραηλ όσα ενετειλατο αυτω κυριος και ειδον οι υιοι ισραηλ το προσωπον μωυση ότι δεδοξασται και περιεθηκην μωυσης καλυμμα επι το προσωπον έαυτου έως αν εισελθη συλλαλειν αυτω και συνηθροισεν μωυσης πασαν συναγωγην υιων ισραηλ και ειπεν προς αυτους όυτοι οι λογοι όυς ειπεν κυριος ποιησαι αυτοις έξ ήμερας ποιησεις εργα τη δε ήμερα τη έβδομη καταπαυσις άγιον σαββατα αναπαυσις κυριω πας ό ποιων εργον εν αυτη τελευτατω ου καυσετε πυρ εν παση κατοικια υμων τη ήμερα των σαββατων εγω κυριος και ειπεν μωυσης προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ λεγων τουτο το ρήμα ό συνεταξεν κυριος λεγων λαβετε παρ υμων αυτων αφαιρεμα κυριω πας ό καταδεχομενος τη καρδια οισουσιν τας απαρχας κυριω χρυσιον αργυριον χαλκον ύακινθον πορφυραν κοκκινον διπλουν διαννησημενον και βυσσον κεκλωσμενην και τριχας αιγειας και δερματα κριων ηρυθροδανωμενα και δερματα ύακινθινα και ξυλα ασηπτα και λιθους σαρδιου και λιθους εις την γλυφην εις την επωμιδα και τον ποδηρη και πας σοφος τη καρδια εν υμιν ελθων εργαζεσθω παντα όσα συνεταξεν κυριος την σκηνην και τα παραρρυματα και τα καλυμματα και τα διατονια και τους μοχλους και τους στυλους και την κιβωτον του μαρτυριου και τους αναφορεις αυτης και το ιλαστηριον αυτης και το καταπετασμα και τα ιστια της αυλης και τους στυλους αυτης και τους λιθους της σμαραγδου και το θυμιαμα και το ελαιον του χρισματος και την τραπεζαν και παντα τα σκευη αυτης και την λυχνιαν του φωτος και παντα τα σκευη αυτης και το θυσιαστηριον και παντα τα σκευη αυτου και τας στολας τας άγιας αφρων του ιερεως και τας στολας εν αις λειτουργησουσιν εν αυταις και τους χιτωνας τοις υιοις αφρων της ιερατειας και το ελαιον του χρισματος και το θυμιαμα της συνθεσεως και εξηλθεν πασα συναγωγή υιων ισραηλ απο μωυση και ηνεγκαν έκαστος ών εφερεν αυτων ή καρδια και όσοις εδοξεν τη ψυχη αυτων ηνεγκαν αφαιρεμα κυριω εις παντα τα εργα της σκηνης του μαρτυριου και εις παντα τα κατεργα αυτης και εις πασας τας στολας του άγιου και ηνεγκαν οι ανδρες παρα των γυναικων πας ώ εδοξεν τη διανοια ηνεγκαν σφραγιδας και ενωτια και δακτυλιους και εμπλοκια και περιδεξια παν σκευος χρυσουν και παντες όσοι ηνεγκαν αφαιρεματα χρυσιου κυριω και παρ ώ ευρεθη βυσσος και δερματα ύακινθινα

και δερματα κριων ηρυθροδανωμενα ηνεγκαν και πας ὁ αφαιρων αφαιρεμα αργυριον και χαλκον ηνεγκαν τα αφαιρεματα κυριω και παρ οἷς ἐυρεθη ξυλα ασηπτα εις παντα τα εργα της κατασκευης ηνεγκαν και πασα γυνη σοφη τη διανοια ταις χερσιν νηθειν ηνεγκαν νενησμενα την ὑακινθον και την πορφυραν και το κοκκινον και την βυσσον και πασαι αἱ γυναικες αἱς εδοξεν τη διανοια αυτων εν σοφια ενησαν τας τριχας τας αιγειας και οἱ αρχοντες ηνεγκαν τους λιθους της σμαραγδου και τους λιθους της πληρωσεως εις την επωμιδα και εις το λογειον και τας συνθεσεις και το ελαιον της χρισεως και την συνθεσιν του θυμιαματος και πας ανηρ και γυνη ὧν εφερεν ἡ διανοια αυτων εισελθοντας ποιειν παντα τα εργα ὅσα συνεταξεν κυριος ποιησαι αυτα δια μωυση ηνεγκαν οἱ υἱοι ισραηλ αφαιρεμα κυριω και ειπεν μωυσης τοις υἱοις ισραηλ ιδου ανακεκληκεν ὁ θεος εξ ονοματος τον βεσελεηλ τον του ουριου τον ωρ εκ φυλης ιουδα και ενεπλησεν αυτον πνευμα θειον σοφιας και συνεσεως και επιστημης παντων αρχιτεκτονειν κατα παντα τα εργα της αρχιτεκτονιας ποιειν το χρυσιον και το αργυριον και τον χαλκον και λιθουργησαι τον λιθον και κατεργαζεσθαι τα ξυλα και ποιειν εν παντι εργω σοφιας και προβιβασαι γε εδωκεν αυτω εν τη διανοια αυτω τε και ελιαβ τω του αχισαμαχ εκ φυλης δαν ενεπλησεν αυτους σοφιας και συνεσεως διανοιας παντα συνιεναι ποιησαι τα εργα του ἁγίου και τα ὑφαντα και ποικιλτα ὑφαναι τω κοκκινω και τη βυσσω ποιειν παν εργον αρχιτεκτονιας ποικιλιας και εποιησεν βεσελεηλ και ελιαβ και πας σοφος τη διανοια ὧ εδοθη σοφια και επιστημη εν αυτοις συνιεναι ποιειν παντα τα εργα κατα τα ἅγια καθηκοντα κατα παντα ὅσα συνεταξεν κυριος και εκαλεσεν μωυσης βεσελεηλ και ελιαβ και παντας τους εχοντας την σοφιαν ὧ εδωκεν ὁ θεος επιστημην εν τη καρδια και παντας τους ἐκουσιως βουλομενους προσπορευεσθαι προς τα εργα ὥστε συντελειν αυτα και ελαβον παρα μωυση παντα τα αφαιρεματα ἃ ηνεγκαν οἱ υἱοι ισραηλ εις παντα τα εργα του ἁγίου ποιειν αυτα και αυτοι προσεδεχοντο ετι τα προσφερομενα παρα των φερωντων το πρωι πρωι και παρεγινοντο παντες οἱ σοφοι οἱ ποιουντες τα εργα του ἁγίου ἕκαστος κατα το αυτου εργον ὁ αυτοι ηργαζοντο και ειπαν προς μωυσην ὅτι πληθος φερει ὁ λαος παρα τα εργα ὅσα συνεταξεν κυριος ποιησαι και προσεταξεν μωυσης και εκηρυξεν εν τη παρεμβολη λεγων ανηρ και γυνη μηκετι εργαζεσθωσαν εις τας απαρχας του ἁγίου και εκωλυθη ὁ λαος ετι προσφερειν και τα εργα ην αυτοις ἱκανα εις την κατασκευην ποιησαι και προσκατελιπον και εποιησεν πας σοφος εν τοις εργαζομενοις τας στολας των ἁγιων αἱ εισιν ααρων τω ἱερει καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και εποιησαν την επωμιδα εκ χρυσιου και ὑακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης και ετμηθη τα πεταλα του χρυσιου τριχες ὥστε συνυφαναι συν τη ὑακινθω και τη πορφυρα και συν τω κοκκινω τω διανενησμενω και συν τη βυσσω τη κεκλωσμενη εργον ὑφαντον εποιησαν αυτο επωμιδας συνεχουσας εξ αμφοτερων των μερων εργον ὑφαντον εις αλληλα συμπεπλεγμενον καθ' ἑαυτο εξ αυτου εποιησαν κατα την αυτου ποιησιν εκ χρυσιου και ὑακινθου και πορφυρας και κοκκινου διανενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και εποιησαν αμφοτερους τους λιθους της σμαραγδου συμπεπορημενους και περισσειαλωμενους χρυσιω γεγλυμμενους και εκκεκολαμμενους εκκολλαμμα σφραγιδος εκ των

ονοματων των υιων ισραηλ και επεθηκεν αυτους επι τους ωμους της επωμιδος λιθους μνημοσυνου των υιων ισραηλ καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και εποιησαν λογειον εργον υφαντον ποικιλια κατα το εργον της επωμιδος εκ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου διανενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης τετραγωνον διπλουν εποιησαν το λογειον σπιθαμης το μηκος και σπιθαμης το ευρος διπλουν και συνυφανθη εν αυτω υφασμα καταλιθον τετραστιχον στιχος λιθων σαρδιον και τοπαζιον και σμαραγδος ο στιχος ο εις και ο στιχος ο δευτερος ανθραξ και σαπφειρος και ιασπις και ο στιχος ο τριτος λιγυριον και αχατης και αμεθυστος και ο στιχος ο τεταρτος χρυσολιθος και βηρυλλιον και ονυχιον περικεκυκλωμενα χρυσιω και συνδεδεμενα χρυσιω και οι λιθοι ησαν εκ των ονοματων των υιων ισραηλ δωδεκα εκ των ονοματων αυτων εγγεγραμμενα εις σφραγιδας εκαστος εκ του εαυτου ονοματος εις τας δωδεκα φυλας και εποιησαν επι το λογειον κροσσους συμπεπλεγμενους εργον εμπλοκιου εκ χρυσιου καθαρου και εποιησαν δυο ασπιδισκας χρυσας και δυο δακτυλιους χρυσους και επεθηκαν τους δυο δακτυλιους τους χρυσους επ αμφοτερας τας αρχας του λογειου και επεθηκαν τα εμπλοκια εκ χρυσιου επι τους δακτυλιους επ αμφοτερων των μερων του λογειου και εις τας δυο συμβολας τα δυο εμπλοκια και επεθηκαν επι τας δυο ασπιδισκας και επεθηκαν επι τους ωμους της επωμιδος εξ εναντιας κατα προσωπον και εποιησαν δυο δακτυλιους χρυσους και επεθηκαν επι τα δυο πτερυγια επ ακρου του λογειου επι το ακρον του οπισθιου της επωμιδος εσωθεν και εποιησαν δυο δακτυλιους χρυσους και επεθηκαν επ αμφοτερους τους ωμους της επωμιδος κατωθεν αυτου κατα προσωπον κατα την συμβολην ανωθεν της συνυψης της επωμιδος και συνεσφιγξεν το λογειον απο των δακτυλιων των επ αυτου εις τους δακτυλιους της επωμιδος συνεχομενους εκ της υακινθου συμπεπλεγμενους εις το υφασμα της επωμιδος ινα μη χαλαται το λογειον απο της επωμιδος καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και εποιησαν τον υποδυτην υπο την επωμιδα εργον υφαντον ολον υακινθινον το δε περιστοιμιον του υποδυτου εν τω μεσω διυφασμενον συμπλεκτον ωαν εχον κυκλω το περιστοιμιον αδιαλυτον και εποιησαν επι του λωματος του υποδυτου κατωθεν ως εξανθουσης ροας ροισκους εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης και εποιησαν κωδωνας χρυσους και επεθηκαν τους κωδωνας επι το λωμα του υποδυτου κυκλω ανα μεσον των ροισκων κωδων χρυσους και ροισκος επι του λωματος του υποδυτου κυκλω εις το λειτουργειν καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και εποιησαν χιτωνας βυσσινους εργον υφαντον αραων και τοις υιοις αυτου και τας κιδαρεις εκ βυσσου και την μιτραν εκ βυσσου και τα περισκελη εκ βυσσου κεκλωσμενης και τας ζωνας αυτων εκ βυσσου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου εργον ποικιλτου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και εποιησαν το πεταλον το χρυσουν αφορισμα του αγιου χρυσιου καθαρου και εγραψεν επ αυτου γραμματα εκτετυπωμενα σφραγιδος αγιασμα κυριω και επεθηκαν επ αυτο λωμα υακινθινον ωστε επικεισθαι επι την μιτραν ανωθεν ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και εποιησαν τη σκηνη δεκα αυλαιας οκτω και εικοσι πηχεων μηκος της αυλαιας της μιας το αυτο ησαν πασαι και τεσσαρων πηχων το ευρος της αυλαιας της μιας και εποιησαν το καταπετασμα

εξ ὕακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης εργον ὕφαντου χερουβιμ και επεθηκαν αυτο επι τεσσαρας στυλους ασηπτους καταχεχρυσωμενους εν χρυσιω και ἃ κεφαλιδες αυτων χρυσαι και ἃ βασεις αυτων τεσσαρες αργυραι και εποιησαν το καταπετασμα της θυρας της σκηνης του μαρτυριου εξ ὕακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης εργον ὕφαντου χερουβιμ και τους στυλους αυτου πεντε και τους κρικους και τας κεφαλιδας αυτων και τας ψαλιδας αυτων κατεχρυσωσαν χρυσιω και ἃ βασεις αυτων πεντε χαλκαι και εποιησαν την αυλην τα προς λιβα ἴστια της αυλης εκ βυσσου κεκλωσμενης ἑκατον εφ ἑκατον και ὃι στυλοι αυτων εικοσι και ἃ βασεις αυτων εικοσι και το κλιτος το προς βορραν ἑκατον εφ ἑκατον και ὃι στυλοι αυτων εικοσι και ἃ βασεις αυτων εικοσι και το κλιτος το προς θαλασσαν αυλαιαι πεντηκοντα πηχεων στυλοι αυτων δεκα και ἃ βασεις αυτων δεκα και το κλιτος το προς ανατολας πεντηκοντα πηχεων ἴστια πεντεκαιδεκα πηχεων το κατα νωτου και ὃι στυλοι αυτων τρεις και ἃ βασεις αυτων τρεις και επι του νωτου του δευτερου ενθεν και ενθεν κατα την πυλην της αυλης αυλαιαι πεντεκαιδεκα πηχεων και ὃι στυλοι αυτων τρεις και ἃ βασεις αυτων τρεις πασαι ἃ αυλαιαι της αυλης εκ βυσσου κεκλωσμενης και ἃ βασεις των στυλων χαλκαι και ἃ αγκυλαι αυτων αργυραι και ἃ κεφαλιδες αυτων περιηργυρωμεναι αργυριω και ὃι στυλοι περιηργυρωμενοι αργυριω παντες ὃι στυλοι της αυλης και το καταπετασμα της πυλης της αυλης εργον ποιικιλτου εξ ὕακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης εικοσι πηχεων το μηκος και το ὕψος και το ευρος πεντε πηχεων εξισουμενον τοις ἴστιοις της αυλης και ὃι στυλοι αυτων τεσσαρες και ἃ βασεις αυτων τεσσαρες χαλκαι και ἃ αγκυλαι αυτων αργυραι και ἃ κεφαλιδες αυτων περιηργυρωμεναι αργυριω και αυτοι περιηργυρωμενοι αργυριω και παντες ὃι πασσαλοι της αυλης κυκλω χαλκοι και ἡ συνταξις της σκηνης του μαρτυριου καθα συνεταγη μωυση την λειτουργιαν ειναι των λευιτων δια ιθαμαρ του υιου ααρων του ἱερεως και βεσελεηλ ὁ του ουριου εκ φυλης ιουδα εποιησεν καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και ελιαβ ὁ του αχισαμακ εκ της φυλης δαν ὃς ηρχιτεκτονησεν τα ὕφανα και τα ῥαφιδεα και ποιικιλτικα ὕφανα τω κοκκινω και τη βυσσω και εποιησεν βεσελεηλ την κιβωτον και κατεχρυσωσεν αυτην χρυσιω καθαρω εσωθεν και εξωθεν και εχωνευσεν αυτη τεσσαρας δακτυλιους χρυσοις δυο επι το κλιτος το ἑν και δυο επι το κλιτος το δευτερον ευρεις τοις διωστηρσιν ὥστε αιρειν αυτην εν αυτοις και εποιησεν το ἱλαστηριον επανωθεν της κιβωτου εκ χρυσιου και τους δυο χερουβιμ χρυσοις χερουβ ἑνα επι το ακρον του ἱλαστηριου το ἑν και χερουβ ἑνα επι το ακρον το δευτερον του ἱλαστηριου σχιαζοντα ταις πτερυξιν αυτων επι το ἱλαστηριον και εποιησεν την τραπεζαν την προκειμενην εκ χρυσιου καθαρου και εχωνευσεν αυτη τεσσαρας δακτυλιους δυο επι του κλιτους του ἑνος και δυο επι του κλιτους του δευτερου ευρεις ὥστε αιρειν τοις διωστηρσιν εν αυτοις και τους διωστηρας της κιβωτου και της τραπεζης εποιησεν και κατεχρυσωσεν αυτοις χρυσιω και εποιησεν τα σκευη της τραπεζης τα τε τρυβλια και τας θυισκας και τους κυαθους και τα σπονδεια εν οἷς σπεισει εν αυτοις χρυσα και εποιησεν την λυχνιαν ἥ φωτιζει χρυσην στερεαν τον καυλον και τους καλαμισκους εξ αμφοτερων των μερων αυτης

εκ των καλαμισκων αυτης οι βλαστοι εξεχοντες τρεις εκ τουτου και τρεις εκ τουτου εξισουμενοι αλληλοις και τα λαμπαδια αυτων α εστιν επι των ακρων καρυωτα εξ αυτων και τα ενθεμια εξ αυτων ινα ωσιν επ αυτων οι λυχνοι και το ενθεμιον το εβδομον απ ακρου του λαμπαδιου επι της κορυφης ανωθεν στερεον ολον χρυσουν και επτα λυχνους επ αυτης χρυσους και τας λαβιδας αυτης χρυσας και τας επαrustριδας αυτων χρυσας ουτος περιηγυρωσεν τους στυλους και εχωνευσεν τω στυλω δακτυλιους χρυσους και εχρυσωσεν τους μοχλους χρυσιω και κατεχρυσωσεν τους στυλους του καταπετασματος χρυσιω και εποιησεν τας αγκυλας χρυσας ουτος εποιησεν και τους κρικους της σκηνης χρυσους και τους κρικους της αυλης και κρικους εις το εκτεινειν το κατακαλυμμα ανωθεν χαλκους ουτος εχωνευσεν τας κεφαλιδας τας αργυρας της σκηνης και τας κεφαλιδας τας χαλκας της θυρας της σκηνης και την πυλην της αυλης και αγκυλας εποιησεν τοις στυλοις αργυρας επι των στυλων ουτος περιηγυρωσεν αυτας ουτος εποιησεν και τους πασσαλους της σκηνης και τους πασσαλους της αυλης χαλκους ουτος εποιησεν το θυσιαστηριον το χαλκουν εκ των πυρειων των χαλκων α ησαν τοις ανδρασιν τοις καταστασιασασι μετα της κορε συναγωγης ουτος εποιησεν παντα τα σκευη του θυσιαστηριου και το πυρειον αυτου και την βασιν και τας φιαλας και τας κρεαγρας χαλκας ουτος εποιησεν τω θυσιαστηριω παραθεμα εργον δικτυωτον κατωθεν του πυρειου υπο αυτο εως του ημισους αυτου και επεθηκεν αυτω τεσσαρας δακτυλιους εκ των τεσσαρων μερων του παραθεματος του θυσιαστηριου χαλκους τοις μοχλοις ευρεις ωστε αιρειν το θυσιαστηριον εν αυτοις ουτος εποιησεν το ελαιον της χρисεως το αγιον και την συνθεσιν του θυμιματος καθαρων εργων μυρεψου ουτος εποιησεν τον λουτηρα χαλκουν και την βασιν αυτου χαλκην εκ των κατοπτρων των νηστευσασων αι ενηστευσαν παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου εν η ημερα επηξεν αυτην και εποιησεν τον λουτηρα ινα νιπτωνται εξ αυτου μωυσης και ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων και τους ποδας εισπορευομενων αυτων εις την σκηνην του μαρτυριου η οταν προσπορευωνται προς το θυσιαστηριον λειτουργειν ενιπτοντο εξ αυτου καθαπερ συνεταξεν κυριος τω μωυση παν το χρυσιον ο κατειργασθη εις τα εργα κατα πασαν την εργασιαν των αγιων εγενετο χρυσιου του της απαρχης εννεα και εικοσι ταλαντα και επταχοσιοι εικοσι σικλοι κατα τον σικλον τον αγιον και αργυριου αφαιρεμα παρα των επεσκεμμενων ανδρων της συναγωγης εκατον ταλαντα και χιλιοι επταχοσιοι εβδομηκοντα πεντε σικλοι δραχμη μια τη κεφαλη το ημισυ του σικλου κατα τον σικλον τον αγιον πας ο παραπορευομενος την επισκεψιν απο εικοσαετους και επανω εις τας εξηκοντα μυριαδας και τρισχιλιοι πενταχοσιοι και πεντηκοντα και εγενηθη τα εκατον ταλαντα του αργυριου εις την χωνευσιν των εκατον κεφαλιδων της σκηνης και εις τας κεφαλιδας του καταπετασματος εκατον κεφαλιδες εις τα εκατον ταλαντα ταλαντον τη κεφαλιδι και τους χιλιους επταχοσιους εβδομηκοντα πεντε σικλους εποιησαν εις τας αγκυλας τοις στυλοις και κατεχρυσωσεν τας κεφαλιδας αυτων και κατεκοσμησεν αυτους και ο χαλκος του αφαιρεματος εβδομηκοντα ταλαντα και χιλιοι πενταχοσιοι σικλοι και εποιησεν εξ αυτου τας βασεις της θυρας της σκηνης του μαρτυριου και τας βασεις της αυλης κυκλω και τας βασεις της πυλης της αυλης και τους

πασσαλούς της σκήνης και τους πασσαλούς της αυλής κυκλώ και το παραθεμα το χαλκούν του θυσιαστηρίου και παντα τα σκευη του θυσιαστηρίου και παντα τα εργαλεία της σκήνης του μαρτυρίου και εποίησαν οι υιοί ισραήλ καθά συνεταξεν κυριος τω μωυση ούτως εποίησαν το δε λοιπον χρυσιον του αφαιρεματος εποίησαν σκευη εις το λειτουργειν εν αυτοις εναντι κυριου και την καταλειφθεισαν ύακινθον και πορφυραν και το κοκκινον εποίησαν στολας λειτουργικας ααρων ώστε λειτουργειν εν αυταις εν τω άγιω και ηνεγκαν τας στολας προς μωυσην και την σκήνην και τα σκευη αυτης και τας βασεις και τους μοχλους αυτης και τους στυλους και την κιβωτον της διαθηκης και τους διωσθηρας αυτης και το θυσιαστηριον και παντα τα σκευη αυτου και το ελαιον της χρисεως και το θυμιαμα της συνθεσεως και την λυχνιαν την καθαραν και τους λυχνους αυτης λυχνους της καυσεως και το ελαιον του φωτος και την τραπεζαν της προθεσεως και παντα τα αυτης σκευη και τους αρτους τους προκειμενους και τας στολας του άγιου αι εισιν ααρων και τας στολας των υιων αυτου εις την ιερατειαν και τα ιστια της αυλης και τους στυλους και το καταπετασμα της θυρας της σκήνης και της πυλης της αυλης και παντα τα σκευη της σκήνης και παντα τα εργαλεία αυτης και τας διφθερας δερματα κριων ηρυθροδανωμενα και τα καλυμματα δερματα ύακινθινα και των λοιπων τα επικαλυμματα και τους πασσαλούς και παντα τα εργαλεία τα εις τα εργα της σκήνης του μαρτυριου όσα συνεταξεν κυριος τω μωυση ούτως εποίησαν οι υιοί ισραήλ πασαν την αποσκευην και ειδεν μωυσης παντα τα εργα και ησαν πεποιηκοτες αυτα όν τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση ούτως εποίησαν αυτα και ευλογησεν αυτους μωυσης και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων εν ήμερα μια του μηνος του πρωτου νουμηνια στησεις την σκήνην του μαρτυριου και θησεις την κιβωτον του μαρτυριου και σκεπασεις την κιβωτον τω καταπετασματι και εισοισεις την τραπεζαν και προθησεις την προθεσιν αυτης και εισοισεις την λυχνιαν και επιθησεις τους λυχνους αυτης και θησεις το θυσιαστηριον το χρυσουν εις το θυμιαν εναντιον της κιβωτου και επιθησεις καλυμμα καταπετασματος επι την θυραν της σκήνης του μαρτυριου και το θυσιαστηριον των καρπωματων θησεις παρα τας θυρας της σκήνης του μαρτυριου και περιθησεις την σκήνην και παντα τα αυτης άγιασεις κυκλώ και λημψή το ελαιον του χρισματος και χρисεις την σκήνην και παντα τα εν αυτη και άγιασεις αυτην και παντα τα σκευη αυτης και εσται άγια και χρисεις το θυσιαστηριον των καρπωματων και παντα αυτου τα σκευη και άγιασεις το θυσιαστηριον και εσται το θυσιαστηριον άγιον των άγιων και προσάξεις ααρων και τους υιους αυτου επι τας θυρας της σκήνης του μαρτυριου και λουσεις αυτους ύδατι και ενδυσεις ααρων τας στολας τας άγιας και χρисεις αυτον και άγιασεις αυτον και ιερατευσει μοι και τους υιους αυτου προσάξεις και ενδυσεις αυτους χιτωνας και αλειψεις αυτους όν τροπον ηλειψας τον πατερα αυτων και ιερατευσουσιν μοι και εσται ώστε ειναι αυτοις χρισμα ιερατειας εις τον αιωνα εις τας γενεας αυτων και εποίησεν μωυσης παντα όσα ενετειλατο αυτω κυριος ούτως εποίησεν και εγενετο εν τω μηνι τω πρωτω τω δευτερω ετει εκπορευομενων αυτων εξ αιγυπτου νουμηνια εσταθη ή σκήνη και εστησεν μωυσης την σκήνην και επεθηκεν τας κεφαλιδας και διενεβαλεν τους μοχλους και εστησεν τους στυλους και εξετεινεν τας αυλαιας επι την

σκήνην και επεθήκεν το κατακαλύμμα της σκήνης επ αυτής ανώθεν καθά συνετάξεν κυριος τω μωυση και λαβων τα μαρτυρια ενεβάλεν εις την κιβωτον και ύπεθήκεν τους διωσθηρας ύπο την κιβωτον και εισηνεγκεν την κιβωτον εις την σκήνην και επεθήκεν το κατακαλύμμα του καταπετασματος και εσκεπασεν την κιβωτον του μαρτυριου όν τροπον συνετάξεν κυριος τω μωυση και εθήκεν την τραπεζαν εις την σκήνην του μαρτυριου επι το κλιτος της σκήνης του μαρτυριου το προς βορραν εξώθεν του καταπετασματος της σκήνης και προεθήκεν επ αυτής αρτους της προθεσεως εναντι κυριου όν τροπον συνετάξεν κυριος τω μωυση και εθήκεν την λυχνιαν εις την σκήνην του μαρτυριου εις το κλιτος της σκήνης το προς νοτον και επεθήκεν τους λυχνους αυτής εναντι κυριου όν τροπον συνετάξεν κυριος τω μωυση και εθήκεν το θυσιαστήριον το χρυσουν εν τη σκήνη του μαρτυριου απεναντι του καταπετασματος και εθυμιασεν επ αυτού το θυμιαμα της συνθεσεως καθάπερ συνετάξεν κυριος τω μωυση και το θυσιαστήριον των καρπωμάτων εθήκεν παρα τας θυρας της σκήνης και εστήσεν την αυλην κυκλω της σκήνης και του θυσιαστηριου και συνετέλεσεν μωυσης παντα τα έργα και εκαλύψεν ή νεφελη την σκήνην του μαρτυριου και δοξης κυριου επλήσθη ή σκήνη και ουκ ηδυνασθη μωυσης εισελθειν εις την σκήνην του μαρτυριου ότι επεσκιαζεν επ αυτήν ή νεφελη και δοξης κυριου επλήσθη ή σκήνη ήνικα δ αν ανεβη ή νεφελη απο της σκήνης ανεξευγνυσαν οι υιοι ισραηλ συν τη απαρτια αυτων ει δε μη ανεβη ή νεφελη ουκ ανεξευγνυσαν έως της ήμερας ής ανεβη ή νεφελη νεφελη γαρ ην επι της σκήνης ήμερας και πυρ ην επ αυτής νυκτος εναντιον παντος ισραηλ εν πασαις ταις αναζυγαις αυτων

και ανεκαλεσεν μωυσην και ελάλησεν κυριος αυτω εκ της σκήνης του μαρτυριου λεγων λαλήσον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους ανθρωπος εξ ύμων εαν προσαγαγή δωρα τω κυριω απο των κτηνων απο των βοων και απο των προβατων προσοισετε τα δωρα ύμων εαν ολοκαυτωμα το δωρον αυτου εκ των βοων αρσεν αμωμον προσάξει προς την θυραν της σκήνης του μαρτυριου προσοισει αυτο δεκτον εναντιον κυριου και επιθήσει την χειρα επι την κεφαλην του καρπωματος δεκτον αυτω εξιλασασθαι περι αυτου και σφαξουσιν τον μοσχον εναντι κυριου και προσοισουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αίμα και προσχεουσιν το αίμα επι το θυσιαστήριον κυκλω το επι των θυρων της σκήνης του μαρτυριου και εκδειραντες το ολοκαυτωμα μελιουσιν αυτο κατα μελη και επιθήσουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις πυρ επι το θυσιαστήριον και επιστοιβάσουσιν ξυλα επι το πυρ και επιστοιβάσουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις τα διχοτομηματα και την κεφαλην και το στεαρ επι τα ξυλα τα επι του πυρος τα οντα επι του θυσιαστηριου τα δε εγκοιλια και τους ποδας πλυνουσιν ύδατι και επιθήσουσιν οι ιερεις τα παντα επι το θυσιαστήριον καρπωμα εστιν θυσια οσμη ευωδιας τω κυριω εαν δε απο των προβατων το δωρον αυτου τω κυριω απο τε των αρνων και των εριφων εις ολοκαυτωμα αρσεν αμωμον προσάξει αυτο και επιθήσει την χειρα επι την κεφαλην αυτου και σφαξουσιν αυτο εκ πλαγιων του θυσιαστηριου προς βορραν εναντι κυριου και προσχεουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αίμα αυτου επι το θυσιαστήριον κυκλω και διελουσιν αυτο κατα μελη και την κεφαλην και το στεαρ και επιστοιβάσουσιν αυτα οι ιερεις επι τα ξυλα

τα επι του πυρος τα επι του θυσιαστηριου και τα εγκοιλια και τους ποδας πλυνουσιν ύδατι και προσοισει ὁ ἱερευς τα παντα και επιθησει επι το θυσιαστηριον καρπωμα εστιν θυσια οσμη ευωδιας τω κυριω εαν δε απο των πετεινων καρπωμα προσφερης δωρον τω κυριω και προσοισει απο των τρυγονων η απο των περιστερων το δωρον αυτου και προσοισει αυτο ὁ ἱερευς προς το θυσιαστηριον και αποκνισει την κεφαλην και επιθησει ὁ ἱερευς επι το θυσιαστηριον και στραγγιει το αίμα προς την βασιν του θυσιαστηριου και αφελει τον προλοβον συν τοις πτεροις και εκβαλει αυτο παρα το θυσιαστηριον κατα ανατολας εις τον τοπον της σποδου και εκκλασει αυτο εκ των πτερυγων και ου διελει και επιθησει αυτο ὁ ἱερευς επι το θυσιαστηριον επι τα ξυλα τα επι του πυρος καρπωμα εστιν θυσια οσμη ευωδιας τω κυριω εαν δε ψυχη προσφερη δωρον θυσιαν τω κυριω σεμιδαλις εσται το δωρον αυτου και επιχειει επ αυτο ελαιον και επιθησει επ αυτο λιβανον θυσια εστιν και οισει προς τους υιους ααρων τους ἱερεις και δραξαμενος απ αυτης πληρη την δραχα απο της σεμιδαλεως συν τω ελαιω και παντα τον λιβανον αυτης και επιθησει ὁ ἱερευς το μνημοσυνον αυτης επι το θυσιαστηριον θυσια οσμη ευωδιας τω κυριω και το λοιπον απο της θυσιας ααρων και τοις υιοις αυτου ἅγιον των ἁγιων απο των θυσιων κυριου εαν δε προσφερη δωρον θυσιαν πεπεμμενην εν κλιβανω δωρον κυριω εκ σεμιδαλεως αρτους αζυμους πεφυραμενους εν ελαιω και λαγανα αζυμα διακεχρισμενα εν ελαιω εαν δε θυσια απο τηγα-νου το δωρον σου σεμιδαλις πεφυραμενη εν ελαιω αζυμα εσται και διαθρυψεις αυτα κλασματα και επιχειεις επ αυτα ελαιον θυσια εστιν κυριω εαν δε θυσια απο εσχαρας το δωρον σου σεμιδαλις εν ελαιω ποιηθησεται και προσοισει την θυσιαν ἥν αν ποιη εκ τουτων τω κυριω και προσοισει προς τον ἱερεα και προσεγγισας προς το θυσιαστηριον αφελει ὁ ἱερευς απο της θυσιας το μνημοσυνον αυτης και επιθησει ὁ ἱερευς επι το θυσιαστηριον καρπωμα οσμη ευωδιας κυριω το δε κα-ταλειφθεν απο της θυσιας ααρων και τοις υιοις αυτου ἅγια των ἁγιων απο των καρπωματων κυριου πασαν θυσιαν ἥν αν προσφερητε κυριω ου ποιησετε ζυμωτον πασαν γαρ ζυμην και παν μελι ου προσοισετε απ αυτου καρπωσαι κυριω δωρον απαρχης προσοισετε αυτα κυριω επι δε το θυσιαστηριον ουκ αναβιβασθησεται εις οσμην ευωδιας κυριω και παν δωρον θυσιας ὑμων ἅλι ἀλισθησεται ου διαπανσετε ἄλα διαθηκης κυριου απο θυσιασματος ὑμων επι παντος δωρου ὑμων προσοισετε κυριω τω θεω ὑμων ἄλας εαν δε προσφερης θυσιαν πρωτογενημα-των τω κυριω νεα πεφρυγμενα χιδρα ερικτα τω κυριω και προσοισεις την θυσιαν των πρωτογενηματων και επιχειεις επ αυτην ελαιον και επιθησεις επ αυτην λιβανον θυσια εστιν και ανοισει ὁ ἱερευς το μνη-μοσυνον αυτης απο των χιδρων συν τω ελαιω και παντα τον λιβανον αυτης καρπωμα εστιν κυριω εαν δε θυσια σωτηριου το δωρον αυτου τω κυριω εαν μεν εκ των βοων αυτου προσαγάγη εαν τε αρσεν εαν τε θηλυ αμωμον προσαξει αυτο εναντιον κυριου και επιθησει τας χει-ρας επι την κεφαλην του δωρου και σφαξει αυτο παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και προσχεουσιν οἱ υιοι ααρων οἱ ἱερεις το αί-μα επι το θυσιαστηριον των ὀλοκαυτωματων κυκλω και προσαξουσιν απο της θυσιας του σωτηριου καρπωμα κυριω το στεαρ το κατακα-λυπτον την κοιλιαν και παν το στεαρ το επι της κοιλιας και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ αυτων το επι των μηριων και τον λοβον

τον επι του ήπατος συν τοις νεφροῖς περιελεῖ και ανοισουσιν αὐτα οἱ υἱοὶ ααρων οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καρπώμα ὀσμη ευωδίας κυρίῳ εἰαν δὲ ἀπο τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ ἄρσεν ἡ θήλυ ἀμώμον προσοίσει αὐτὸ εἰαν ἄρνα προσάγαγῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ προσάξει αὐτὸ ἐναντὶ κυρίου και ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτοῦ και σφάζει αὐτὸ παρα τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου και προσχεουσιν οἱ υἱοὶ ααρων οἱ ἱερεῖς τὸ ἅμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυκλῶ και προσοίσει ἀπο τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου καρπώμα τῷ θεῷ τὸ στέαρ και τὴν ὀσφυν ἀμώμον συν ταῖς ψοαῖς περιελεῖ αὐτὸ και τὸ στέαρ τῆς κοιλίας και ἀμφοτέρους τοὺς νεφρούς και τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων και τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ήπατος συν τοις νεφροῖς περιελὼν ανοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὀσμη ευωδίας καρπώμα κυρίῳ εἰαν δὲ ἀπο τῶν αἰγῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ και προσάξει ἐναντὶ κυρίου και ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ και σφάζουσιν αὐτὸ ἐναντὶ κυρίου παρα τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου και προσχεουσιν οἱ υἱοὶ ααρων οἱ ἱερεῖς τὸ ἅμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυκλῶ και ανοίσει ἐπ' αὐτοῦ καρπώμα κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν και πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας και ἀμφοτέρους τοὺς νεφρούς και πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων και τὸν λοβὸν τοῦ ήπατος συν τοις νεφροῖς περιελεῖ και ανοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καρπώμα ὀσμη ευωδίας τῷ κυρίῳ πᾶν τὸ στέαρ τῷ κυρίῳ νομιμον εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν πᾶν στέαρ και πᾶν ἅμα οὐκ ἐδεσθε και ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσὴν λέγων λαλήσον πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ λέγων ψυχὴ εἰαν ἁμαρτῇ ἐναντὶ κυρίου ἀκουσῶς ἀπο τῶν προσταγμάτων κυρίου ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν και ποιήσῃ ἓν τι ἀπ' αὐτῶν εἰαν μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ὁ κεχρισμένος ἁμαρτῇ τοῦ λαοῦ ἁμαρτεῖν και προσάξει περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἢς ἡμαρτεν μοσχὸν ἐκ βόων ἀμώμον τῷ κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ και προσάξει τὸν μοσχὸν παρα τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐναντὶ κυρίου και ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μοσχοῦ ἐναντὶ κυρίου και σφάζει τὸν μοσχὸν ἐνώπιον κυρίου και λαβὼν ὁ ἱερεὺς ὁ χρῖστος ὁ τετελειωμένος τὰς χεῖρας ἀπο τοῦ ἁίματος τοῦ μοσχοῦ και εἰσοίσει αὐτὸ ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου και βαψίει ὁ ἱερεὺς τὸν δακτυλὸν εἰς τὸ ἅμα και προσρᾶνει ἀπο τοῦ ἁίματος ἑπτακῆς ἐναντὶ κυρίου κατὰ τὸ καταπετάσμα τὸ ἅγιον και ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπο τοῦ ἁίματος τοῦ μοσχοῦ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιαματος τῆς συνθέσεως τοῦ ἐναντίον κυρίου ὁ ἐστὶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου και πᾶν τὸ ἅμα τοῦ μοσχοῦ ἐκχεεῖ παρα τὴν βασιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων ὁ ἐστὶν παρα τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου και πᾶν τὸ στέαρ τοῦ μοσχοῦ τοῦ τῆς ἁμαρτίας περιελεῖ ἀπ' αὐτοῦ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδοσθία και πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων και τοὺς δύο νεφρούς και τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν ὁ ἐστὶν ἐπὶ τῶν μηρίων και τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ήπατος συν τοις νεφροῖς περιελεῖ αὐτὸ ὃν τρόπον ἀφαιρεῖται ἀπο τοῦ μοσχοῦ τοῦ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου και ανοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς καρπώσεως και τὸ δερμα τοῦ μοσχοῦ και πᾶσαν αὐτοῦ τὴν σάρκα συν τῇ κεφαλῇ και τοῖς ἀκρωτηρίοις και τὴν κοιλίαν και τὴν κοπρῶν και ἐξοίσουσιν ὅλον τὸν μοσχὸν ἐξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθάρων οὗ

εκχεουσιν την σποδιαν και κατακαουσουσιν αυτον επι ξυλων εν πυρι επι της εκχυσεως της σποδιας καυθησεται εαν δε πασα συναγωγη ισραηλ αγνοηση ακουσιως και λαθη ρημα εξ οφθαλμων της συναγωγης και ποιησωσιν μιαν απο πασων των εντολων κυριου η ου ποιηθησεται και πλημμελησωσιν και γνωσθη αυτοις η αμαρτια ην ημαρτον εν αυτη και προσαξει η συναγωγη μοσχον εκ βοων αμωμον περι της αμαρτίας και προσαξει αυτον παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και επιθησουσιν οι πρεσβυτεροι της συναγωγης τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του μοσχου εναντι κυριου και σφαξουσιν τον μοσχον εναντι κυριου και εισοισι ο ιερεus ο χριστος απο του αιματος του μοσχου εις την σκηνην του μαρτυριου και βαψει ο ιερεus τον δακτυλον απο του αιματος του μοσχου και ρανει επτακις εναντι κυριου κατενωπιον του καταπετασματος του αγιου και απο του αιματος επιθησει ο ιερεus επι τα κερατα του θυσιαστηριου των θυμιαματων της συνθεσεως ο εστιν ενωπιον κυριου ο εστιν εν τη σκηνη του μαρτυριου και το παν αιμα εκχει προς την βασιν του θυσιαστηριου των καρπωσεων των προς τη θυρα της σκηνης του μαρτυριου και το παν στεαρ περιελει απ αυτου και ανοισει επι το θυσιαστηριον και ποιησει τον μοσχον ον τροπον εποησεν τον μοσχον τον της αμαρτίας ούτως ποιηθησεται και εξιλασεται περι αυτων ο ιερεus και αφεθησεται αυτοις η αμαρτια και εξοισουσιν τον μοσχον ολον εξω της παρεμβολης και κατακαουσουσιν τον μοσχον ον τροπον κατεκαυσαν τον μοσχον τον προτερον αμαρτια συναγωγης εστιν εαν δε ο αρχων αμαρτη και ποιηση μιαν απο πασων των εντολων κυριου του θεου αυτων η ου ποιηθησεται ακουσιως και αμαρτη και πλημμεληση και γνωσθη αυτω η αμαρτια ην ημαρτεν εν αυτη και προσοισι το δωρον αυτου χιμαρον εξ αιγων αρσεν αμωμον και επιθησει την χειρα επι την κεφαλην του χιμαρου και σφαξουσιν αυτον εν τοπω ου σφαξουσιν τα ολοκαυτωματα ενωπιον κυριου αμαρτια εστιν και επιθησει ο ιερεus απο του αιματος του της αμαρτίας τω δακτυλω επι τα κερατα του θυσιαστηριου των ολοκαυτωματων και το παν αιμα αυτου εκχει παρα την βασιν του θυσιαστηριου των ολοκαυτωματων και το παν στεαρ αυτου ανοισει επι το θυσιαστηριον ωσπερ το στεαρ θυσιας σωτηριου και εξιλασεται περι αυτου ο ιερεus απο της αμαρτίας αυτου και αφεθησεται αυτω εαν δε ψυχη μια αμαρτη ακουσιως εκ του λαου της γης εν τω ποιησαι μιαν απο πασων των εντολων κυριου η ου ποιηθησεται και πλημμεληση και γνωσθη αυτω η αμαρτια ην ημαρτεν εν αυτη και οισι χιμαιραν εξ αιγων ιθλειαν αμωμον οισι περι της αμαρτίας ης ημαρτεν και επιθησει την χειρα επι την κεφαλην του αμαρτηματος αυτου και σφαξουσιν την χιμαιραν την της αμαρτίας εν τοπω ου σφαξουσιν τα ολοκαυτωματα και λημψεται ο ιερεus απο του αιματος αυτης τω δακτυλω και επιθησει επι τα κερατα του θυσιαστηριου των ολοκαυτωματων και παν το αιμα αυτης εκχει παρα την βασιν του θυσιαστηριου και παν το στεαρ περιελει ον τροπον περιαιρειται στεαρ απο θυσιας σωτηριου και ανοισει ο ιερεus επι το θυσιαστηριον εις οσμην ευωδιας κυριω και εξιλασεται περι αυτου ο ιερεus και αφεθησεται αυτω εαν δε προβατον προσενεγκη το δωρον αυτου εις αμαρτιαν ιθλυ αμωμον προσοισι αυτο και επιθησει την χειρα επι την κεφαλην του της αμαρτίας και σφαξουσιν αυτο εν τοπω ου σφαξουσιν τα ολοκαυτωματα και λαβων ο ιερεus απο του αιματος του της αμαρτίας τω δακτυλω επιθησει επι τα κερατα του θυσιαστηριου

της ὀλοκαυτώσεως και παν αυτου το ἄιμα εκχειρει παρα την βασιν του θυσιαστηριου της ὀλοκαυτώσεως και παν αυτου το στεαρ περιεχει ὃν τροπον περιαιρειται στεαρ προβατου εκ της θυσιας του σωτηριου και επιθησει αυτο ὁ ἱερεὺς ἐπὶ το θυσιαστηριον ἐπὶ το ὀλοκαυτωμα κυριου και ἐξιλασεται περὶ αυτου ὁ ἱερεὺς περὶ της ἁμαρτίας ἥς ἡμαρτεν και ἀφεθησεται αυτω εαν δε ψυχη ἁμαρτη και ακουση φωνην ὀρκισμου και ὁυτος μαρτυς η ἑωρακεν η συνοιδεν εαν μη απαγγειλη λημψεται την ἁμαρτιαν η ψυχη ἥτις εαν ἄψηται παντος πραγματος ἀκαθαρτου η θνησιμαιοι η θηριαλωτου ἀκαθαρτου η των θνησιμαιοιων η των βδελυγματων των ἀκαθαρτων η των θνησιμαιοιων κτηνων των ἀκαθαρτων η ἄψηται ἀπο ἀκαθαρσίας ἀνθρωπου ἀπο πάσης ἀκαθαρσίας αυτου ἥς ἀν ἄψαμενος μιανθη και ἐλθεν αυτον μετα τουτο δε γνω και πλημμεληση η ψυχη ἥ ἀν ὁμοση διαστελλουσα τοις χειλεσιν κακοποιησαι η καλως ποιησαι κατὰ πάντα ὅσα εαν διαστείλῃ ὁ ἀνθρώπος μεθ' ὀρκου και λατῇ αυτον προ ὀφθαλμων και ὁυτος γνω και ἁμαρτῇ ἐν τι τουτων και ἐξαγορευσει την ἁμαρτιαν περὶ ὧν ἡμαρτηκεν κατ' αὐτης και οἰσει περὶ ὧν ἐπλημμελησεν κυριω περὶ της ἁμαρτίας ἥς ἡμαρτεν θηλυ ἀπο των προβατων ἀμναδα η χιμαιραν ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας και ἐξιλασεται περὶ αυτου ὁ ἱερεὺς περὶ της ἁμαρτίας αυτου ἥς ἡμαρτεν και ἀφεθησεται αυτω ἡ ἁμαρτια εαν δε μη ἰσχυση ἡ χεὶρ αυτου το ἱκανον εἰς το προβατον οἰσει περὶ της ἁμαρτίας αυτου ἥς ἡμαρτεν δυο τρυγονας η δυο νεοσσους περιστερων κυριω ἓνα περὶ ἁμαρτίας και ἓνα εἰς ὀλοκαυτωμα και οἰσει αὐτὰ πρὸς τον ἱερεα και προσάξει ὁ ἱερεὺς το περὶ της ἁμαρτίας προτερον και ἀποκνισει ὁ ἱερεὺς την κεφαλὴν αυτου ἀπο του σφονδύλου και ου διελεει και ῥανει ἀπο του ἁίματος του περὶ της ἁμαρτίας ἐπὶ τον τοίχον του θυσιαστηριου το δε καταλοιπον του ἁίματος καταστραγγιζει ἐπὶ την βασιν του θυσιαστηριου ἁμαρτίας γὰρ ἐστὶν και το δευτερον ποιησει ὀλοκαυτωμα ὡς καθῆκει και ἐξιλασεται ὁ ἱερεὺς περὶ της ἁμαρτίας αυτου ἥς ἡμαρτεν και ἀφεθησεται αυτω εαν δε μὴ εὕρισκεν αυτου ἡ χεὶρ ζευγος τρυγονων η δυο νεοσσους περιστερων και οἰσει το δῶρον αυτου περὶ ὅου ἡμαρτεν το δεκατον του οἴφι σεμιδαλιν περὶ ἁμαρτίας ουκ ἐπιχειεῖ ἐπ' αὐτο ἐλαϊον ουδε ἐπιθησει ἐπ' αὐτο λιβανον ὅτι περὶ ἁμαρτίας ἐστὶν και οἰσει αὐτο πρὸς τον ἱερεα και δρᾶξαμενος ὁ ἱερεὺς ἀπ' αὐτης πληρῇ την δραχὰν το μνημοσυνον αὐτῆς ἐπιθησει ἐπὶ το θυσιαστηριον των ὀλοκαυτωμάτων κυριω ἁμαρτια ἐστὶν και ἐξιλασεται περὶ αυτου ὁ ἱερεὺς περὶ της ἁμαρτίας αυτου ἥς ἡμαρτεν ἐφ' ἑνός τουτων και ἀφεθησεται αυτω το δε καταλειφθεν ἐστὶ τῷ ἱερεὶ ὡς ἡ θυσια της σεμιδαλεως και ἐλάλησεν κυριος πρὸς μωυσην λέγων ψυχη εαν λατῇ αυτον ληθῇ και ἁμαρτῇ ἀκουσίως ἀπο των ἁγίων κυριου και οἰσει της πλημμελείας αυτου τῷ κυριῷ κριον ἀμῶμον ἐκ των προβατων τιμῆς ἀργυριου σικλων τῷ σικλῷ των ἁγίων περὶ ὅου ἐπλημμελησεν και ὁ ἡμαρτεν ἀπο των ἁγίων ἀποτεῖσαι αὐτο και το ἐπιτεμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτο και δώσει αὐτο τῷ ἱερεὶ και ὁ ἱερεὺς ἐξιλασεται περὶ αυτου ἐν τῷ κριῷ της πλημμελείας και ἀφεθησεται αυτω και ἡ ψυχη ἥ ἀν ἁμαρτῇ και ποιησῇ μιαν ἀπο πάσων των ἐντολῶν κυριου ὧν ου δει ποιεῖν και ουκ ἐγὼν και πλημμελησῇ και λαβῇ την ἁμαρτιαν και οἰσει κριον ἀμῶμον ἐκ των προβατων τιμῆς ἀργυριου εἰς πλημμελείαν πρὸς τον ἱερεα και ἐξιλασεται περὶ αυτου ὁ ἱερεὺς περὶ της ἀγνοίας αυτου ἥς ἠγνοησεν και αὐτος ουκ ᾔδει και ἀφεθησεται αὐτῷ ἐπλημμελήσεν

γαρ πλημμελήσιν εναντι κυριου και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων ψυχη εαν άμαρτη και παριδων παριδη τας εντολας κυριου και ψευσθται τα προς τον πλησιον εν παρατηχη η περι κοινωνιας η περι άρπαγης η ηδικησεν τι τον πλησιον η έυρεν απωλειαν και ψευσθται περι αυτης και ομοση αδικως περι ένος απο παντων ών εαν ποιηση ό ανθρωπος ώστε άμαρτειν εν τουτοις και εσται ήνικα εαν άμαρτη και πλημμελήση και αποδω το άρπαγμα ό ήρπασεν η το αδικημα ό ηδικησεν η την παρατηχην ήτις παρετεθη αυτω η την απωλειαν ήν έυρεν απο παντος πραγματος ου ωμοσεν περι αυτου αδικως και απο- τεισει αυτο το κεφαλαιον και το πεμπτον προσθησει επ αυτο τινος εστιν αυτω αποδωσει ή ήμερα ελεγχθη και της πλημμελειας αυτου οισει τω κυριω χριον απο των προβατων αμωμον τιμης εις ό επλημ- μελησεν αυτω και εξιλασεται περι αυτου ό ίερευς εναντι κυριου και αφεθησεται αυτω περι ένος απο παντων ών εποησεν και επλημμελη- σεν αυτω και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων εντειλαι ααρων και τοις υιοις αυτου λεγων ουτος ό νομος της όλοκαυτωσεως αυτη ή όλοκαυτωσις επι της καυσεως αυτης επι του θυσιαστηριου όλην την νυχτα έως το πρωι και το πυρ του θυσιαστηριου καυθησεται επ αυτου ου σβεσθησεται και ενδυσεται ό ίερευς χιτωνα λινουν και περισκελες λινουν ενδυσεται περι το σωμα αυτου και αφελει την κατακαρπωσιν ήν αν καταναλωση το πυρ την όλοκαυτωσιν απο του θυσιαστηριου και παραθησει αυτο εχομενον του θυσιαστηριου και εκδυσεται την στο- λην αυτου και ενδυσεται στολην αλλην και εξοισει την κατακαρπωσιν εξω της παρεμβολης εις τοπον καθαρον και πυρ επι το θυσιαστη- ριον καυθησεται απ αυτου και ου σβεσθησεται και καυσει ό ίερευς επ αυτο ξυλα το πρωι και στοιβασει επ αυτου την όλοκαυτωσιν και επιθησει επ αυτο το στεαρ του σωτηριου και πυρ δια παντος καυθη- σεται επι το θυσιαστηριον ου σβεσθησεται ουτος ό νομος της θυσιας ήν προσαξουσιν αυτην οι υιοι ααρων εναντι κυριου απεναντι του θυ- σιαστηριου και αφελει απ αυτου τη δρακι απο της σεμιδαλεως της θυσιας συν τω ελαιω αυτης και συν τω λιβανω αυτης τα οντα επι της θυσιας και ανοισει επι το θυσιαστηριον καρπωμα οσμη ευωδιας το μνημοσυνον αυτης τω κυριω το δε καταλειφθεν απο αυτης εδεσται ααρων και οι υιοι αυτου αζυμα βρωθησεται εν τοπω άγια εν αυλη της σκηνης του μαρτυριου εδονται αυτην ου πεφνησεται εξυμωμενη μεριδα αυτην εδωκα αυτοις απο των καρπωματων κυριου άγια άγιων ωςπερ το της άμαρτιας και ωςπερ το της πλημμελειας παν αρσενικον των ίερεων εδονται αυτην νομιμον αιωνιον εις τας γενεας ύμων απο των καρπωματων κυριου πας ός εαν άψηται αυτων άγιασθησεται και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων τουτο το δωρον ααρων και των ύιων αυτου ό προσοισουσιν κυριω εν τη ήμερα ή αν χρισης αυτον το δεκατον του οικη σεμιδαλεως εις θυσιαν δια παντος το ήμισυ αυτης το πρωι και το ήμισυ αυτης το δειλινον επι τηγανου εν ελαιω ποιηθη- σεται πεφυραμενην οισει αυτην έλικτα θυσιαν εκ κλασμάτων θυσιαν οσμη ευωδιας κυριω ό ίερευς ό χριστος αντ αυτου εκ των ύιων αυτου ποιησει αυτην νομος αιωνιος άπαν επιτελεσθησεται και πασα θυσια ίερεως όλοκαυτος εσται και ου βρωθησεται και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον ααρων και τοις υιοις αυτου λεγων ουτος ό νομος της άμαρτιας εν τοπω ου σφαζουσιν το όλοκαυτωμα σφαζου- σιν τα περι της άμαρτιας εναντι κυριου άγια άγιων εστιν ό ίερευς ό

αναφερων αυτην εδεται αυτην εν τοπω άγιω βρωθησεται εν αυλη της σκηνης του μαρτυριου πας ο άπτομενος των κρεων αυτης άγιασθησεται και ω εαν επιρραντισθη απο του αιματος αυτης επι το ιματιον ο εαν ραντισθη επ αυτο πλυθησεται εν τοπω άγιω και σκευος οστρακινον ου εαν έψηθη εν αυτω συντριβησεται εαν δε εν σκευει χαλκω έψηθη εκτριψει αυτο και εκκλυσει ύδατι πας αρσην εν τοις ιερευσιν φαγεται αυτα άγια άγιων εστιν κυριου και παντα τα περι της άμαρτίας ών εαν εισενεχθη απο του αιματος αυτων εις την σκηνην του μαρτυριου εξιλασασθαι εν τω άγιω ου βρωθησεται εν πυρι κατακαυθησεται και ουτος ο νομος του κυριου του περι της πλημμελειας άγια άγιων εστιν εν τοπω ου σφαζουσιν το ολοκαυτωμα σφαζουσιν τον κυριον της πλημμελειας εναντι κυριου και το αιμα προσχει επι την βασιν του θυσιαστηριου κυκλω και παν το στεαρ αυτου προσοισει απ αυτου και την οσφυν και παν το στεαρ το κατακαλυπτον τα ενδοσθια και παν το στεαρ το επι των ενδοσθιων και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ αυτων το επι των μηριων και τον λοβον τον επι του ηπατος συν τοις νεφροις περιελει αυτα και ανοισει αυτα ο ιερευσ επι το θυσιαστηριον καρπωμα τω κυριω περι πλημμελειας εστιν πας αρσην εκ των ιερεων εδεται αυτα εν τοπω άγιω εδονται αυτα άγια άγιων εστιν ωσπερ το περι της άμαρτίας ουτω και το της πλημμελειας νομος εις αυτων ο ιερευσ οστις εξιλασεται εν αυτω αυτω εσται και ο ιερευσ ο προσαγων ολοκαυτωμα ανθρωπου το δερμα της ολοκαυτωσεως ής αυτος προσφερει αυτω εσται και πασα θυσια ήτις ποιηθησεται εν τω κλιβανω και πασα ήτις ποιηθησεται επ εσχαρας η επι τηγανου του ιερεως του προσφεροντος αυτην αυτω εσται και πασα θυσια αναπεποιημενη εν ελαιω και μη αναπεποιημενη πασι τοις υιοις ακρων εσται έκαστω το ισον ουτος ο νομος θυσιας σωτηριου ήν προσοισουσιν κυριω εαν μεν περι αινεσεως προσφερη αυτην και προσοισει επι της θυσιας της αινεσεως αρτους εκ σεμιδαλεως αναπεποιημενους εν ελαιω λαγανα αζυμα διακχερισμενα εν ελαιω και σεμιδαλιν πεφυραμενην εν ελαιω επ αρτοις ζυμιταις προσοισει τα δωρα αυτου επι θυσια αινεσεως σωτηριου και προσαξει έν απο παντων των δωρων αυτου αφαιρεμα κυριω τω ιερει τω προσχεοντι το αιμα του σωτηριου αυτω εσται και τα κρεα θυσιας αινεσεως σωτηριου αυτω εσται και εν ή ήμερα δωρεται βρωθησεται ου καταλειψουσιν απ αυτου εις το πρωι καν ευχη η εκουσιον θυσιαζη το δωρον αυτου ή αν ήμερα προσαγαγη την θυσιαν αυτου βρωθησεται και τη αυριον και το καταλειφθεν απο των κρεων της θυσιας έως ήμερας τριτης εν πυρι κατακαυθησεται εαν δε φαγων φαγη απο των κρεων τη ήμερα τη τριτη ου δεχθησεται αυτω τω προσφεροντι αυτο ου λογισθησεται αυτω μiasμα εστιν ή δε ψυχη ήτις εαν φαγη απ αυτου την άμαρτιαν λημψεται και κρεα όσα αν άψηται παντος ακαθαρτου ου βρωθησεται εν πυρι κατακαυθησεται πας καθαρως φαγεται κρεα ή δε ψυχη ήτις εαν φαγη απο των κρεων της θυσιας του σωτηριου ο εστιν κυριου και ή ακαθαρσια αυτου επ αυτου απολειται ή ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης και ψυχη ή αν άψηται παντος πραγματος ακαθαρτου η απο ακαθαρσιας ανθρωπου η των τετραποδων των ακαθαρτων η παντος βδελυγματος ακαθαρτου και φαγη απο των κρεων της θυσιας του σωτηριου ο εστιν κυριου απολειται ή ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων παν στεαρ βοων και προβατων και αιγων ουκ εδεσθη

και στεαρ θνησιμαίων και θηριαλῶτον ποιηθήσεται εις παν εργον και εις βρωσιν ου βρωθήσεται πας ὁ ἐσθων στεαρ απο των κτηνων ὧν προσάξει αυτων καρπωμα κυριῳ ἀπολείται ἡ ψυχη ἐκεينه απο του λαου αυτης παν ἄιμα ουκ ἐδεσθη εν παση τη κατοικια ὕμων απο τε των πετεινων και απο των κτηνων πασα ψυχη ἡ αν φαγη ἄιμα ἀπολείται ἡ ψυχη ἐκεينه απο του λαου αυτης και ἐλάλησεν κυριος προς μωυσην λεγων και τοις ὕιοις ἰσραηλ λαλήσεις λεγων ὁ προσφερων θυσιαν σωτηριου κυριῳ οἶσει το δῶρον αυτου κυριῳ απο της θυσιας του σωτηριου αἱ χεῖρες αυτου προσοισουσιν τα καρπωματα κυριῳ το στεαρ το επι του στηθυνιου και τον λοβον του ἥπατος προσοισει αὐτα ὥστε ἐπιθῆναι δομα ἐναντι κυριου και ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς το στεαρ επι του θυσιαστηριου και ἐσται το στηθυνιον ααρων και τοις ὕιοις αυτου και τον βραχιονα τον δεξιον δώσετε ἀφαιρεμα τῷ ἱερεὶ απο των θυσιων του σωτηριου ὕμων ὁ προσφερων το ἄιμα του σωτηριου και το στεαρ απο των ὕϊων ααρων αὐτῷ ἐσται ὁ βραχιων ὁ δεξιος εν μεριδι το γαρ στηθυνιον του ἐπιθεματος και τον βραχιονα του ἀφαιρεματος εἰληψα παρα των ὕϊων ἰσραηλ απο των θυσιων του σωτηριου ὕμων και ἐδώκα αὐτα ααρων τῷ ἱερεὶ και τοις ὕιοις αυτου νομιμον αἰωνιον παρα των ὕϊων ἰσραηλ αὕτη ἡ χρῖσις ααρων και ἡ χρῖσις των ὕϊων αυτου απο των καρπωμάτων κυριῳ εν ἡ ἡμέρα προσηγάγετο αὐτοὺς του ἱερατεuein τῷ κυριῳ καθὰ ἐνετείλατο κυριος δοῦναι αὐτοῖς ἡ ἡμέρα ἐχρῖσεν αὐτοὺς παρα των ὕϊων ἰσραηλ νομιμον αἰωνιον εις τὰς γενεὰς αὐτῶν οὗτος ὁ νομος των ὀλοκαυτωμάτων και θυσιας και περι ἁμαρτίας και της πλημμελείας και της τελειώσεως και της θυσιας του σωτηριου ὃν τροπον ἐνετείλατο κυριος τῷ μωυσῇ εν τῷ ὄρει σιναι ἡ ἡμέρα ἐνετείλατο τοις ὕιοις ἰσραηλ προσφέρειν τὰ δῶρα αὐτῶν ἐναντι κυριου εν τη ἐρημῳ σιναι και ἐλάλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαβε ααρων και τοὺς ὕιους αυτου και τὰς στολάς αυτου και το ἐλαῖον της χρῖσεως και τον μοσχον τον περι της ἁμαρτίας και τοὺς δυο κριοὺς και το κανουν των ἀζύμων και πασαν την συναγωγὴν ἐκκλησίασον επι την θύραν της σκηνῆς του μαρτυριου και ἐποίησεν μωυσης ὃν τροπον συνετάξεν αὐτῷ κυριος και ἐξεκκλησίασεν την συναγωγὴν επι την θύραν της σκηνῆς του μαρτυριου και εἶπεν μωυσης τη συναγωγῇ τουτο ἐστιν το ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο κυριος ποιῆσαι και προσηνεγκαν μωυσης τον ααρων και τοὺς ὕιους αυτου και ἐλούσεν αὐτοὺς ὕδατι και ἐνεδύσεν αὐτον τον χιτῶνα και ἐζώσεν αὐτον την ζωνὴν και ἐνεδύσεν αὐτον τον ὑποδυτὴν και ἐπεθήκεν ἐπ αὐτον την ἐπωμίδα και συνεζώσεν αὐτον κατὰ την ποιῆσιν της ἐπωμίδος και συνεσφιγξεν αὐτον εν αὐτῇ και ἐπεθήκεν ἐπ αὐτὴν το λογεῖον και ἐπεθήκεν επι το λογεῖον την δηλῶσιν και την ἀληθειαν και ἐπεθήκεν την μιτράν επι την κεφαλὴν αυτου και ἐπεθήκεν επι την μιτράν κατὰ προσωπον αυτου το πετάλον το χρυσοῦν το καθηγιασμενον ἅγιον ὃν τροπον συνετάξεν κυριος τῷ μωυσῇ και ἐλάβεν μωυσης απο του ἐλαίου της χρῖσεως και ἐρράνεν ἀπ αυτου επι το θυσιαστήριον ἑπτακῖς και ἐχρῖσεν το θυσιαστήριον και ἡγιασεν αὐτο και παντὰ τὰ σκευὴ αυτου και τον λουτήρα και την βᾶσιν αυτου και ἡγιασεν αὐτὰ και ἐχρῖσεν την σκηνὴν και παντὰ τὰ εν αὐτῇ και ἡγιασεν αὐτὴν και ἐπέχεεν μωυσης απο του ἐλαίου της χρῖσεως επι την κεφαλὴν ααρων και ἐχρῖσεν αὐτον και ἡγιασεν αὐτον και προσηγάγεν μωυσης τοὺς ὕιους ααρων και ἐνεδύσεν αὐτοὺς χιτῶνας και ἐζώσεν αὐτοὺς ζῶνας και περιέθηκεν

αυτοῖς κῑδάρεις καθάπερ συνετάξεν κυριος τω μωυση και προσηγάγεν μωυσης τον μοσχον τον περι της ἁμαρτίας και επεθήκεν ααρων και οἱ υἱοι αυτου τας χειρας επι την κεφαλὴν του μοσχου του της ἁμαρτίας και εσφαξεν αυτον και ελαβεν μωυσης απο του ἁίματος και επεθήκεν επι τα κερατα του θυσιαστηριου κυκλω τω δακτυλῳ και εκαθάρισεν το θυσιασθηριον και το ἅμα εξεχέεν επι την βασιν του θυσιασθηριου και ἤγιασεν αυτο του εξιλασασθαι επ αυτου και ελαβεν μωυσης παν το στεαρ το επι των ενδοσθίων και τον λοβον τον επι του ἥπατος και αμφοτερους τους νεφρους και το στεαρ το επ αυτων και ανηνεγκεν μωυσης επι το θυσιασθηριον και τον μοσχον και την βυρσαν αυτου και τα κρεα αυτου και την κοπρον αυτου και κατεκαυσεν αυτα πυρι εξω της παρεμβολης ὃν τροπον συνετάξεν κυριος τω μωυση και προσηγάγεν μωυσης τον κριον τον εις ὀλοκαυτωμα και επεθήκεν ααρων και οἱ υἱοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλὴν του κριου και εσφαξεν μωυσης τον κριον και προσεχέεν μωυσης το ἅμα επι το θυσιασθηριον κυκλῶ και τον κριον εκρεανομησεν κατα μελη και ανηνεγκεν μωυσης την κεφαλὴν και τα μελη και το στεαρ και την κοιλίαν και τους ποδας επλυνεν ὕδατι και ανηνεγκεν μωυσης ὅλον τον κριον επι το θυσιασθηριον ὀλοκαυτωμα ὃ εστιν εις οσμην ευωδίας καρπωμα εστιν τω κυριῳ καθάπερ ενετειλατο κυριος τω μωυση και προσηγάγεν μωυσης τον κριον τον δευτερον κριον τελειωσεως και επεθήκεν ααρων και οἱ υἱοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλὴν του κριου και εσφαξεν αυτον και ελαβεν μωυσης απο του ἁίματος αυτου και επεθήκεν επι τον λοβον του ωτος ααρων του δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιάς και επι το ακρον του ποδός του δεξιου και προσηγάγεν μωυσης τους υἱους ααρων και επεθήκεν μωυσης απο του ἁίματος επι τους λοβους των ὠτων των δεξίων και επι τα ακρα των χειρων αυτων των δεξίων και επι τα ακρα των ποδων αυτων των δεξίων και προσεχέεν μωυσης το ἅμα επι το θυσιασθηριον κυκλῶ και ελαβεν το στεαρ και την οσφυν και το στεαρ το επι της κοιλίας και τον λοβον του ἥπατος και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ αυτων και τον βραχιονα τον δεξιον και απο του κανου της τελειωσεως του ὄντος εναντι κυριου ελαβεν αρτον ἕνα αἷυμον και αρτον εἷς ελαιον ἕνα και λαγανον ἕν και επεθήκεν επι το στεαρ και τον βραχιονα τον δεξιον και επεθήκεν ἅπαντα τας χειρας ααρων και επι τας χειρας των υἱων αυτου και ανηνεγκεν αυτα αφαιρεμα εναντι κυριου και ελαβεν μωυσης απο των χειρων αυτων και ανηνεγκεν αυτα μωυσης επι το θυσιασθηριον επι το ὀλοκαυτωμα της τελειωσεως ὃ εστιν οσμη ευωδίας καρπωμα εστιν τω κυριῳ και λαβων μωυσης το στηθυνιον αφείλεν αυτο επιθεμα εναντι κυριου απο του κριου της τελειωσεως και εγενετο μωυση εν μεριδι καθά ενετειλατο κυριος τω μωυση και ελαβεν μωυσης απο του ελαιου της χρисεως και απο του ἁίματος του επι του θυσιασθηριου και προσερρανεν επι ααρων και τας στολας αυτου και τους υἱους αυτου και τας στολας των υἱων αυτου μετ αυτου και ἤγιασεν ααρων και τας στολας αυτου και τους υἱους αυτου και τας στολας των υἱων αυτου μετ αυτου και ειπεν μωυσης προς ααρων και τους υἱους αυτου ἐψησατε τα κρεα εν τη αυλῇ της σκηνῆς του μαρτυριου εν τοπῳ ἁγίῳ και ἐχει φαγεσθε αυτα και τους αρτους τους εν τῷ κανῳ της τελειωσεως ὃν τροπον συντεταχται μοι λέγων ααρων και οἱ υἱοι αυτου φαγονται αυτα και

το καταλειφθεν των κρεων και των αρτων εν πυρι κατακαυθησεται και απο της θυρας της σκηνης του μαρτυριου ουκ εξελευσεσθε επτα ημερας εως ημερα πληρωθη ημερα τελειωσεως υμων επτα γαρ ημερας τελειωσει τας χειρας υμων καθαπερ εποιησεν εν τη ημερα ταυτη ενετειλατο κυριος του ποιησαι ωστε εξιλασασθαι περι υμων και επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου καθησεσθε επτα ημερας ημεραν και νυχτα φυλαξεσθε τα φυλαγματα κυριου ινα μη αποθανητε ουτως γαρ ενετειλατο μοι κυριος ο θεος και εποιησεν ααρων και οι υιοι αυτου παντας τους λογους ους συνεταξεν κυριος τω μωυση και εγεννηθη τη ημερα τη ογδοη εκαλεσεν μωυσης ααρων και τους υιους αυτου και την γερουσιαν ισραηλ και ειπεν μωυσης προς ααρων λαβε σεαυτω μοσχάριον εκ βοων περι άμαρτίας και κριον εις όλοκαυτωμα αμωμα και προσενεγκε αυτα εναντι κυριου και τη γερουσια ισραηλ λαλησον λεγων λαβετε χιμαρον εξ αιγων ένα περι άμαρτίας και μοσχάριον και αμνον ενιαυσιον εις όλοκαρπωσιν αμωμα και μοσχον και κριον εις θυσιαν σωτηριου εναντι κυριου και σεμιδαλιν πεφυραμενην εν ελαιω ότι σημερον κυριος οφθησεται εν υμιν και ελαβον καθο ενετειλατο μωυσης απεναντι της σκηνης του μαρτυριου και προσηλθεν πασα συναγωγή και εστησαν εναντι κυριου και ειπεν μωυσης τουτο το ρημα ο ειπεν κυριος ποιησατε και οφθησεται εν υμιν δοξα κυριου και ειπεν μωυσης τω ααρων προσελθε προς το θυσιαστήριον και ποιησον το περι της άμαρτίας σου και το όλοκαυτωμα σου και εξιλασαι περι σεαυτου και του οικου σου και ποιησον τα δωρα του λαου και εξιλασαι περι αυτων καθαπερ ενετειλατο κυριος τω μωυση και προσηλθεν ααρων προς το θυσιαστήριον και εσφαξεν το μοσχάριον το περι της άμαρτίας και προσηνεγκαν οι υιοι ααρων το αίμα προς αυτον και εβάψεν τον δακτυλον εις το αίμα και επεθηκεν επι τα κερατα του θυσιαστηριου και το αίμα εξεχεεν επι την βασιν του θυσιαστηριου και το στεαρ και τους νεφρους και τον λοβον του ήπατος του περι της άμαρτίας ανηνεγκεν επι το θυσιαστήριον όν τροπον ενετειλατο κυριος τω μωυση και τα κρεα και την βурсαν κατεκαυσεν αυτα πυρι εξω της παρεμβολης και εσφαξεν το όλοκαυτωμα και προσηνεγκαν οι υιοι ααρων το αίμα προς αυτον και προσεχεεν επι το θυσιαστήριον κυκλω και το όλοκαυτωμα προσηνεγκαν αυτω κατα μελη αυτα και την κεφαλην και επεθηκεν επι το θυσιαστήριον και επλυνεν την κοιλιαν και τους ποδας ύδατι και επεθηκεν επι το όλοκαυτωμα επι το θυσιαστήριον και προσηνεγκαν το δωρον του λαου και ελαβεν τον χιμαρον τον περι της άμαρτίας του λαου και εσφαξεν αυτο καθα και το πρωτον και προσηνεγκεν το όλοκαυτωμα και εποιησεν αυτο ως καθηκει και προσηνεγκεν την θυσιαν και επλησεν τας χειρας απ αυτης και επεθηκεν επι το θυσιαστήριον χωρις του όλοκαυτωματος του πρωιου και εσφαξεν τον μοσχον και τον κριον της θυσιας του σωτηριου της του λαου και προσηνεγκαν οι υιοι ααρων το αίμα προς αυτον και προσεχεεν προς το θυσιαστήριον κυκλω και το στεαρ το απο του μοσχου και του κριου την οσφην και το στεαρ το κατακαλυπτον επι της κοιλιας και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ αυτων και τον λοβον τον επι του ήπατος και επεθηκεν τα στεατα επι τα στηθυνια και ανηνεγκαν τα στεατα επι το θυσιαστήριον και το στηθυνιον και τον βραχιονα τον δεξιον αφειλεν ααρων αφαιρεμα εναντι κυριου όν τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και εξαρας ααρων τας χειρας επι

τον λαον ευλογησεν αυτους και κατεβη ποιησας το περι της αμαρτιας και τα ολοκαυτωματα και τα του σωτηριου και εισηλθεν μωυσης και ααρων εις την σκηνην του μαρτυριου και εξελθοντες ευλογησαν παντα τον λαον και ωφθη η δοξα κυριου παντι τω λαω και εξηλθεν πυρ παρα κυριου και κατεφαγεν τα επι του θυσιαστηριου τα τε ολοκαυτωματα και τα στεατα και ειδεν πας ο λαος και εξεστη και επεσαν επι προσωπον και λαβοντες οι δυο υιοι ααρων ναθαβ και αβιουδ εκαστος το πυρειον αυτου επεθηκαν επ αυτο πυρ και επεβαλον επ αυτο θυμιαμα και προσηνεγκαν εναντι κυριου πυρ αλλοτριον ο ου προσεταξεν κυριος αυτοις και εξηλθεν πυρ παρα κυριου και κατεφαγεν αυτους και απειθανον εναντι κυριου και ειπεν μωυσης προς ααρων τουτο εστιν ο ειπεν κυριος λεγων εν τοις εγγιζουσιν μοι αγιασθησομαι και εν παση τη συναγωγη δοξασθησομαι και κατενυχθη ααρων και εκαλεσεν μωυσης τον μισαδαι και τον ελισταφαν υιους οζειλ υιους του αδελφου του πατρος ααρων και ειπεν αυτοις προσελθατε και αρατε τους αδελφους υμων εκ προσωπου των αγιων εξω της παρεμβολης και προσηλθον και ηραν εν τοις χιτωσιν αυτων εξω της παρεμβολης ον τροπον ειπεν μωυσης και ειπεν μωυσης προς ααρων και ελεαζαρ και ιθαμαρ τους υιους αυτου τους καταλειμμενους την κεφαλην υμων ουκ αποκιδαρωσετε και τα ιματια υμων ου διαρρηξετε ινα μη αποθानητε και επι πασαν την συναγωγην εσται θυμος οι αδελφοι υμων πας ο οικος ισραηλ κλαουσονται τον εμπυρισμον ον ενεπυρισθησαν υπο κυριου και απο της θυρας της σκηνης του μαρτυριου ουκ εξελευσεσθε ινα μη αποθानητε το γαρ ελαιον της χρисεως το παρα κυριου εφ υμιν και εποιησαν κατα το ρημα μωυση και ελαλησεν κυριος τω ααρων λεγων οινον και σικερα ου πιεσθε συ και οι υιοι σου μετα σου ηνικα αν εισπορευησθε εις την σκηνην του μαρτυριου η προσπορευομενων υμων προς το θυσιαστηριον και ου μη αποθानητε νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων διαστειλαι ανα μεσον των αγιων και των βεβηλων και ανα μεσον των ακαθαρτων και των καθαρων και συμβιβασεις τους υιους ισραηλ παντα τα νομιμα α ελαλησεν κυριος προς αυτους δια χειρος μωυση και ειπεν μωυσης προς ααρων και προς ελεαζαρ και ιθαμαρ τους υιους ααρων τους καταλειφθεντας λαβετε την θυσιαν την καταλειφθεισαν απο των καρπωματων κυριου και φαγεσθε αζυμα παρα το θυσιαστηριον αγια αγιων εστιν και φαγεσθε αυτην εν τοπω αγιω νομιμον γαρ σοι εστιν και νομιμον τοις υιοις σου τουτο απο των καρπωματων κυριου ουτω γαρ εντεταλται μοι και το στηθυνιον του αφορισματος και τον βραχιονα του αφαιρεματος φαγεσθε εν τοπω αγιω συ και οι υιοι σου και ο οικος σου μετα σου νομιμον γαρ σοι και νομιμον τοις υιοις σου εδοθη απο των θυσιων του σωτηριου των υιων ισραηλ τον βραχιονα του αφαιρεματος και το στηθυνιον του αφορισματος επι των καρπωματων των στεατων προσοισουσιν αφορισμα αφορισαι εναντι κυριου και εσται σοι και τοις υιοις σου και ταις θυγατρασιν σου μετα σου νομιμον αιωνιον ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και τον χιμαρον τον περι της αμαρτιας ζητων εξεζητησεν μωυσης και οδε ενεπεπυριστο και εθυμωθη μωυσης επι ελεαζαρ και ιθαμαρ τους υιους ααρων τους καταλειμμενους λεγων δια τι ουκ εφαγετε το περι της αμαρτιας εν τοπω αγιω οτι γαρ αγια αγιων εστιν τουτο εδωκεν υμιν φαγειν ινα αφελητε την αμαρτιαν της συναγωγης και εξιλασησθε περι αυτων εναντι κυριου ου γαρ εισηχηθη

του αίματος αυτού εις το άγιον κατα προσωπον εσω φαγεσθε αυτο εν τοπω άγιω όν τροπον μοι συνεταξεν κυριος και ελαλησεν ααρων προς μωυσην λεγων ει σημερον προσαγειοχασιν τα περι της άμαρτίας αυτων και τα όλοκαυτωματα αυτων εναντι κυριου και συμβεβηκεν μοι ταυτα και φαγομαι τα περι της άμαρτίας σημερον μη αρεστον εσται κυριω και ηκουσεν μωυσης και ηρεσεν αυτω και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων λαλησατε τοις υίοις ισραηλ λεγοντες ταυτα τα κτηνη ά φαγεσθε απο παντων των κτηνων των επι της γης παν κτηνος διχηλουν όπλην και ονυχιστηρας ονυχιζον δυο χηλων και αναγον μηρυκισμον εν τοις κτηνεσιν ταυτα φαγεσθε πλην απο τουτων ου φαγεσθε απο των αναγοντων μηρυκισμον και απο των διχηλουντων τας όπλας και ονυχιζοντων ονυχιστηρας τον καμηλον ότι αναγει μηρυκισμον τουτο όπλην δε ου διχηλει ακαθαρτον τουτο ύμιν και τον δασυποδα ότι αναγει μηρυκισμον τουτο και όπλην ου διχηλει ακαθαρτον τουτο ύμιν και τον χοιρογρυλλιον ότι αναγει μηρυκισμον τουτο και όπλην ου διχηλει ακαθαρτον τουτο ύμιν και τον ύν ότι διχηλει όπλην τουτο και ονυχιζει ονυχας όπλης και τουτο ουκ αναγει μηρυκισμον ακαθαρτον τουτο ύμιν απο των κρεων αυτων ου φαγεσθε και των θνησιμαιων αυτων ουκ άψεσθε ακαθαρτα ταυτα ύμιν και ταυτα ά φαγεσθε απο παντων των εν τοις ύδασιν παντα όσα εστιν αυτοις πτερυγια και λεπιδες εν τοις ύδασιν και εν ταις θαλασσαις και εν τοις χειμαρροις ταυτα φαγεσθε και παντα όσα ουκ εστιν αυτοις πτερυγια ουδε λεπιδες εν τω ύδατι η εν ταις θαλασσαις και εν τοις χειμαρροις απο παντων ών ερευγεται τα ύδατα και απο πασης ψυχης ζωσης της εν τω ύδατι βδελυγμα εστιν και βδελυγματα εσονται ύμιν απο των κρεων αυτων ουκ εδεσθε και τα θνησιμαια αυτων βδελυξεσθε και παντα όσα ουκ εστιν αυτοις πτερυγια και λεπιδες των εν τω ύδατι βδελυγμα τουτο εστιν ύμιν και ταυτα βδελυξεσθε απο των πετεινων και ου βρωθησεται βδελυγμα εστιν τον αετον και τον γρυπα και τον άλιαιετον και τον γυπα και ικτινα και τα όμοια αυτω και κορακα και τα όμοια αυτω και στρουθιον και γλαυκα και λαρον και τα όμοια αυτω και ιερακα και τα όμοια αυτω και νυκτικορακα και καταρρακτην και ιβιν και πορφυριωνα και πελεκανα και κυκνον και γλαυκα και ερωδιον και χαρδριον και τα όμοια αυτω και εποπα και νυκτεριδα και παντα τα έρπετα των πετεινων ά πορευεται επι τεσσαρα βδελυγματα εστιν ύμιν αλλα ταυτα φαγεσθε απο των έρπετων των πετεινων ά πορευεται επι τεσσαρα ά εχει σκελη ανωτερον των ποδων αυτου πηδαν εν αυτοις επι της γης και ταυτα φαγεσθε απ αυτων τον βρουχον και τα όμοια αυτω και τον αττακην και τα όμοια αυτω και την ακριδα και τα όμοια αυτη και τον οφιομαχην και τα όμοια αυτω παν έρπετον απο των πετεινων όις εστιν τεσσαρες ποδες βδελυγμα εστιν ύμιν και εν τουτοις μιανθησεσθε πας ό άπτομενος των θνησιμαιων αυτων ακαθαρτος εσται έως έσπερας και πας ό αιρων των θνησιμαιων αυτων πλυνει τα ίματα και ακαθαρτος εσται έως έσπερας εν πασιν τοις κτηνεσιν ό εστιν διχηλουν όπλην και ονυχιστηρας ονυχιζει και μηρυκισμον ου μαρυκαται ακαθαρτα εσονται ύμιν πας ό άπτομενος των θνησιμαιων αυτων ακαθαρτος εσται έως έσπερας και πας ός πορευεται επι χειρων εν πασι τοις θηριοις ά πορευεται επι τεσσαρα ακαθαρτα εσται ύμιν πας ό άπτομενος των θνησιμαιων αυτων ακαθαρτος εσται έως έσπερας και ό αιρων των θνησιμαιων αυτων

πλυνει τα ἱματια και ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας ακαθαρτα ταυτα ὑμιν εστιν και ταυτα ὑμιν ακαθαρτα απο των ἑρπετων των ἑρποντων επι της γης ἡ γαλη και ὁ μυς και ὁ χροκοδειλος ὁ χερσαιος μυγαλη και χαμαιλεων και καλαβωτης και σαυρα και ασπαλαξ ταυτα ακαθαρτα ὑμιν απο παντων των ἑρπετων των επι της γης πας ὁ ἄπτομενος αυτων τεθνηκοτων ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας και παν εφ ὁ αν επιεση απ αυτων τεθνηκοτων αυτων ακαθαρτον εσται απο παντος σκευους ξυλινου ἡ ἱματιου ἡ δερματος ἡ σακκου παν σκευος ὁ εαν ποιηθη εργον εν αυτω εις ὕδωρ βαφησεται και ακαθαρτον εσται ἕως ἑσπερας και καθαρων εσται και παν σκευος οστρακινον εις ὁ εαν πεση απο τουτων ενδον ὅσα εαν ενδον ἡ ακαθαρτα εσται και αυτο συντριβησεται και παν βρωμα ὁ εσθεται εις ὁ εαν επελθη επ αυτο ὕδωρ ακαθαρτον εσται και παν ποτον ὁ πινεται εν παντι αγγειω ακαθαρτον εσται και παν ὁ εαν πεση απο των θνησιμαίων αυτων επ αυτο ακαθαρτον εσται κλιβανοι και κυθροποδες καθαιρεθησονται ακαθαρτα ταυτα εστιν και ακαθαρτα ταυτα ὑμιν εσονται πλην πηγων ὕδατων και λακκου και συναγωγης ὕδατος εσται καθαρων ὁ δε ἄπτομενος των θνησιμαίων αυτων ακαθαρτος εσται εαν δε επιεση των θνησιμαίων αυτων επι παν σπερμα σποριμον ὁ σπαρησεται καθαρων εσται εαν δε επιχυθη ὕδωρ επι παν σπερμα και επιεση των θνησιμαίων αυτων επ αυτο ακαθαρτον εστιν ὑμιν εαν δε αποθανη των κτηνων ὁ εστιν ὑμιν τουτο φαγειν ὁ ἄπτομενος των θνησιμαίων αυτων ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας και ὁ εσθίων απο των θνησιμαίων τουτων πλυνει τα ἱματια και ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας και ὁ αἶρων απο θνησιμαίων αυτων πλυνει τα ἱματια και λουσεται ὕδατι και ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας και παν ἑρπετον ὁ ἑρπει επι της γης βδελυγμα τουτο εσται ὑμιν ου βρωθησεται και πας ὁ πορευομενος επι κοιλιας και πας ὁ πορευομενος επι τεσσαρα δια παντος ὁ πολυπληθει ποσιν εν πασιν τοις ἑρπετοις τοις ἑρπουσιν επι της γης ου φαγεσθε αυτο ὅτι βδελυγμα ὑμιν εστιν και ου μη βδελυξητε τας ψυχας ὑμῶν εν πασι τοις ἑρπετοις τοις ἑρπουσιν επι της γης και ου μιανθησεσθε εν τουτοις και ουκ ακαθαρμοι εσεσθε εν αυτοις ὅτι ἐγώ εἰμι κυριος ὁ θεος ὑμῶν και ἁγιασθησεσθε και ἅγιοι εσεσθε ὅτι ἅγιος εἰμι ἐγώ κυριος ὁ θεος ὑμῶν και ου μιανειτε τας ψυχας ὑμῶν εν πασιν τοις ἑρπετοις τοις κινουμενοις επι της γης ὅτι ἐγώ εἰμι κυριος ὁ ἀναγαγων ὑμᾶς εκ γης αιγυπτου εἶναι ὑμῶν θεος και εσεσθε ἅγιοι ὅτι ἅγιος εἰμι ἐγώ κυριος ὁυτος ὁ νομος περι των κτηνων και των πετεινων και πασης ψυχης της κινουμενης εν τῷ ὕδατι και πασης ψυχης ἑρπουσης επι της γης διαστεilai ἀνα μεσον των ακαθαρτων και ἀνα μεσον των καθαρων και ἀνα μεσον των ζωογονουντων τα εσθιομενα και ἀνα μεσον των ζωογονουντων τα μη εσθιομενα και ἐλαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υἱοις ἰσραηλ και εἰρεις προς αυτοὺς γυνῆ ἥτις εαν σπερματισθῇ και τεκῇ ἀρσεν και ακαθαρτος εσται ἑπτα ἡμερας κατα τας ἡμερας του χωρισμου της ἀφεδρου αὐτης ακαθαρτος εσται και τη ἡμερα τη ογδοῃ περιτεμεῖ την σάρκα της ἀκροβυστίας αὐτου και τριακοντα ἡμερας και τρεῖς κατήσεται εν αἵματι ακαθάρτῳ αὐτης παντος ἁγίου ουχ ἄψεται και εις το ἁγιασθηριον ουκ εἰσελευσεται ἕως αν πληρωθωσιν αἱ ἡμεραι καθαρσεως αὐτης εαν δε θηλυ τεκῇ και ακαθαρτος εσται δις ἑπτα ἡμερας κατα την ἀφεδρον και ἑξηκοντα ἡμερας και ἑξ καθεστήσεται εν αἵματι ακαθάρτῳ αὐτης και ὅταν ἀναπληρω-

θώσιν ἅι ἡμέραι καθαρσεως αὐτης ἐφ' ὧν ἡ ἐπι θυγατρὶ προσοίσει ἀμνον ἐνιαυσιον ἀμωμον εἰς ὀλοκαυτωμα καὶ νεοσσον περιστερας ἡ τρυγόνα περὶ ἁμαρτίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερεα καὶ προσοίσει ἐναντὶ κυρίου καὶ ἐξίλασεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς καὶ καθαρῇ αὐτὴν ἀπο τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς οὗτος ὁ νόμος τῆς τικτούσης ἀρσεν ἡ θῆλυ εἰάν τις ἐὺρισκῇ ἢ χεὶρ αὐτῆς τοῖς ἱκανοῖς εἰς ἀμνον καὶ λημψεται δύο τρυγόνας ἡ δύο νεοσσούς περιστέρων μίαν εἰς ὀλοκαυτωμα καὶ μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ ἐξίλασεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς καὶ καθαρῇσθῆσεται καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ ἀρῶν λέγων ἀνθρώπῳ εἰάν τις γενῇται ἐν δερματὶ χρωτὸς αὐτοῦ οὐλὴ σημασίας τηλαυγῆς καὶ γενῇται ἐν δερματὶ χρωτὸς αὐτοῦ ἄφη λεπτῆς καὶ ἀχθῆσεται πρὸς ἀρῶν τὸν ἱερεα ἡ ἓνα τῶν ὧν αὐτοῦ τῶν ἱερέων καὶ οἴσεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἄφην ἐν δερματὶ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ καὶ ἡ θριξ ἐν τῇ ἄφῃ μεταβαλὴ λευκὴ καὶ ἡ οἴσις τῆς ἄφης ταπεινῇ ἀπο τοῦ δερματος τοῦ χρωτὸς ἄφη λεπτῆς ἐστὶν καὶ οἴσεται ὁ ἱερεὺς καὶ μίανει αὐτὸν εἰάν τις τηλαυγῆς λευκὴ ἡ ἐν τῷ δερματὶ τοῦ χρωτὸς καὶ ταπεινῇ μὴ ἡ ἢ οἴσις αὐτῆς ἀπο τοῦ δερματος καὶ ἡ θριξ αὐτοῦ οὐ μετεβαλὲν τριχὰ λευκὴν αὐτὴ δὲ ἐστὶν ἀμαυρά καὶ ἀφορεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἄφην ἑπτὰ ἡμέρας καὶ οἴσεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἄφην τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἰδοὺ ἡ ἄφη μένει ἐναντιὸν αὐτοῦ οὐ μετεπεσεν ἡ ἄφη ἐν τῷ δερματὶ καὶ ἀφορεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον καὶ οἴσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ τὸ δεύτερον καὶ ἰδοὺ ἀμαυρά ἡ ἄφη οὐ μετεπεσεν ἡ ἄφη ἐν τῷ δερματὶ καθαρῇ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς σημασία γὰρ ἐστὶν καὶ πλυναμένος τὰ ἱμάτια καθάρος ἐστὶν εἰάν τις μεταβάλουσα μεταπεσῇ ἡ σημασία ἐν τῷ δερματὶ μετὰ τὸ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἱερεα τοῦ καθαρῆσαι αὐτὸν καὶ οἴσθῃσεται τὸ δεύτερον τῷ ἱερεὶ καὶ οἴσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ μετεπεσεν ἡ σημασία ἐν τῷ δερματὶ καὶ μίανει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς λεπρά ἐστὶν καὶ ἄφη λεπτῆς εἰάν τις γενῇται ἐν ἀνθρώπῳ καὶ ἤξει πρὸς τὸν ἱερεα καὶ οἴσεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ οὐλὴ λευκὴ ἐν τῷ δερματὶ καὶ αὕτῃ μετεβαλὲν τριχὰ λευκὴν καὶ ἀπο τοῦ ὕγιους τῆς σαρκὸς τῆς ζωσῆς ἐν τῇ οὐλῇ λεπρά παλαιουμένη ἐστὶν ἐν τῷ δερματὶ τοῦ χρωτὸς ἐστὶν καὶ μίανει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ ἀφορεῖ αὐτὸν ὅτι ἀκαθάρτος ἐστὶν εἰάν τις ἐξανθούσα ἐξανθήσῃ ἡ λεπρά ἐν τῷ δερματὶ καὶ ἀκαλύψῃ ἡ λεπρά παν τὸ δερμα τῆς ἄφης ἀπο κεφαλῆς ἕως ποδῶν καθ' ὅλην τὴν ὥρασιν τοῦ ἱερέως καὶ οἴσεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἐκαλύψεν ἡ λεπρά παν τὸ δερμα τοῦ χρωτὸς καὶ καθαρῇ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὴν ἄφην ὅτι παν μετεβαλὲν λευκὸν καθάρον ἐστὶν καὶ ἡ ἡμέρα οἴσθῃ ἐν αὐτῷ χρῶς ζῶν μιανθῆσεται καὶ οἴσεται ὁ ἱερεὺς τὸν χρῶτα τὸν ὕγιον καὶ μίανει αὐτὸν ὁ χρῶς ὁ ὕγιος ὅτι ἀκαθάρτος ἐστὶν λεπρά ἐστὶν εἰάν τις ἀποκαταστῇ ὁ χρῶς ὁ ὕγιος καὶ μεταβαλὴ λευκὴ καὶ ἐλευσεται πρὸς τὸν ἱερεα καὶ οἴσεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ μετεβαλὲν ἡ ἄφη εἰς τὸ λευκὸν καὶ καθαρῇ ὁ ἱερεὺς τὴν ἄφην καθάρος ἐστὶν καὶ σαρξ εἰάν τις γενῇται ἐν τῷ δερματὶ αὐτοῦ ἔλκος καὶ ὕγιασθῇ καὶ γενῇται ἐν τῷ τοπῷ τοῦ ἔλκους οὐλὴ λευκὴ ἡ τηλαυγῆς λευκαίνουσα ἡ πυρριζούσα καὶ οἴσθῃσεται τῷ ἱερεὶ καὶ οἴσεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἡ οἴσις ταπεινότερα τοῦ δερματος καὶ ἡ θριξ αὐτῆς μετεβαλὲν εἰς λευκὴν καὶ μίανει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς λεπρά ἐστὶν ἐν τῷ ἔλκει ἐξηνθήσεν εἰάν τις ἰδῇ ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῷ θριξ λευκὴ καὶ ταπεινὸν μὴ ἡ ἀπο τοῦ δερματος τοῦ χρωτὸς καὶ αὕτῃ ἡ ἀμαυρά ἀφορεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας εἰάν τις διαχέσθῃ ἐν τῷ δερματὶ καὶ μίανει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς

ἄφη λεπρας εστιν εν τω ἔλκει εξηνηθησεν εαν δε κατα χωραν μεινη το τηλαυγημα και μη διαχεηται ουλη του ἔλκους εστιν και καθαριει αυτον ὁ ἱερευς και σαρξ εαν γενηται εν τω δερματι αυτου κατακαυμα πυρος και γενηται εν τω δερματι αυτου το ὑγιασθην του κατακαυματος αυγαζον τηλαυγες λευκον ὑποπυρριζον η εκλευκον και οψεται αυτον ὁ ἱερευς και ιδου μετεβαλεν θριξ λευκη εις το αυγαζον και ἡ οψις αυτου ταπεινη απο του δερματος λεπρα εστιν εν τω κατακαυματι εξηνηθησεν και μιανει αυτον ὁ ἱερευς ἄφη λεπρας εστιν εαν δε ιδῇ ὁ ἱερευς και ιδου ουκ εστιν εν τω αυγαζοντι θριξ λευκη και ταπεινον μη η απο του δερματος αυτο δε αμαυρον και αφοριει αυτον ὁ ἱερευς ἑπτα ἡμερας και οψεται αυτον ὁ ἱερευς τη ἡμερα τη ἑβδομη εαν δε διαχυσει διαχεηται εν τω δερματι και μιανει αυτον ὁ ἱερευς ἄφη λεπρας εστιν εν τω ἔλκει εξηνηθησεν εαν δε κατα χωραν μεινη το αυγαζον και μη διαχυθη εν τω δερματι αυτη δε η αμαυρα ἢ ουλη του κατακαυματος εστιν και καθαριει αυτον ὁ ἱερευς ὁ γαρ χαρακτηρ του κατακαυματος εστιν και ανδρι και γυναικι εαν γενηται εν αυτοις ἄφη λεπρας εν τη κεφαλῃ η εν τω πωγωνι και οψεται ὁ ἱερευς την ἄφην και ιδου ἡ οψις αυτης εγκοιλωτερα του δερματος εν αυτη δε θριξ ξανθιζουσα λεπτῃ και μιανει αυτον ὁ ἱερευς θραυσμα εστιν λεπρα της κεφαλῃς η λεπρα του πωγωνος εστιν και εαν ιδῇ ὁ ἱερευς την ἄφην του θραυσματος και ιδου ουχ ἡ οψις εγκοιλωτερα του δερματος και θριξ ξανθιζουσα ουκ εστιν εν αυτη και αφοριει ὁ ἱερευς την ἄφην του θραυσματος ἑπτα ἡμερας και οψεται ὁ ἱερευς την ἄφην τη ἡμερα τη ἑβδομη και ιδου ου διεχυθη το θραυσμα και θριξ ξανθιζουσα ουκ εστιν εν αυτη και ἡ οψις του θραυσματος ουκ εστιν κοιλῃ απο του δερματος και ξυρηθησεται το δερμα το δε θραυσμα ου ξυρηθησεται και αφοριει ὁ ἱερευς το θραυσμα ἑπτα ἡμερας το δευτερον και οψεται ὁ ἱερευς το θραυσμα τη ἡμερα τη ἑβδομη και ιδου ου διεχυθη το θραυσμα εν τω δερματι μετα το ξυρηθῆναι αυτον και ἡ οψις του θραυσματος ουκ εστιν κοιλῃ απο του δερματος και καθαριει αυτον ὁ ἱερευς και πλυναμενος τα ἱματια καθαρὸς εσται εαν δε διαχυσει διαχεηται το θραυσμα εν τω δερματι μετα το καθαρισθῆναι αυτον και οψεται ὁ ἱερευς και ιδου διακεχυται το θραυσμα εν τω δερματι ουκ επισκεψεται ὁ ἱερευς περι της τριχος της ξανθῆς ὅτι ακαθαρτος εστιν εαν δε ενωπιον μεινη το θραυσμα επι χωρας και θριξ μελαινα ανατειλῃ εν αυτω ὑγιακεν το θραυσμα καθαρὸς εστιν και καθαριει αυτον ὁ ἱερευς και ανδρι η γυναικι εαν γενηται εν δερματι της σαρκος αυτου αυγασματα αυγαζοντα λευκαθιζοντα και οψεται ὁ ἱερευς και ιδου εν δερματι της σαρκος αυτου αυγασματα αυγαζοντα λευκαθιζοντα αλφος εστιν καθαρὸς εστιν εξανθει εν τω δερματι της σαρκος αυτου καθαρὸς εστιν εαν δε τινι μαδηση ἢ κεφαλῃ αυτου φαλακρὸς εστιν καθαρὸς εστιν εαν δε κατα προσωπον μαδηση ἢ κεφαλῃ αυτου αναφαλαντος εστιν καθαρὸς εστιν εαν δε γενηται εν τω φαλακρωματι αυτου η εν τω αναφαλαντωματι αυτου ἄφη λευκη η πυρριζουσα λεπρα εστιν εν τω φαλακρωματι αυτου η εν τω αναφαλαντωματι αυτου και οψεται αυτον ὁ ἱερευς και ιδου ἡ οψις της ἄφης λευκη πυρριζουσα εν τω φαλακρωματι αυτου η εν τω αναφαλαντωματι αυτου ὡς εἶδος λεπρας εν δερματι της σαρκος αυτου ανθρωπος λεπρος εστιν μιανσει μιανει αυτον ὁ ἱερευς εν τη κεφαλῃ αυτου ἢ ἄφῃ αυτου και ὁ λεπρος εν ὧ εστιν ἢ ἄφῃ τα ἱματια αυτου εστω παραελυμενα και ἡ κεφαλῃ αυτου

ακατακαλυπτος και περι το στομα αυτου περιβαλεσθω και ακαθαρτος κεκλησεται πασας τας ημερας οσας αν η επ αυτου η αψη ακαθαρτος ων ακαθαρτος εσται κεχωρισμενος καθησεται εξω της παρεμβολης εσται αυτου η διατριβη και ιματιω εαν γενηται εν αυτω αψη λεπρας εν ιματιω ερεω η εν ιματιω στιππυνω η εν στημονι η εν κροκη η εν τοις λινοις η εν τοις ερεοις η εν δερματι η εν παντι εργασιμω δερματι και γενηται η αψη χλωριζουσα η πυρριζουσα εν τω δερματι η εν τω ιματιω η εν τω στημονι η εν τη κροκη η εν παντι σκευει εργασιμω δερματος αψη λεπρας εστιν και δειξει τω ιερει και οψεται ο ιερευσ την αψην και αφοριει ο ιερευσ την αψην επτα ημερας και οψεται ο ιερευσ την αψην τη ημερα τη εβδομη εαν δε διαχεηται η αψη εν τω ιματιω η εν τω στημονι η εν τη κροκη η εν τω δερματι κατα παντα οσα αν ποιηθη δερματα εν τη εργασια λεπρα εμμονος εστιν η αψη ακαθαρτος εστιν κατακαυσει το ιματιον η τον στημονα η την κροκην εν τοις ερεοις η εν τοις λινοις η εν παντι σκευει δερματινω εν ω εαν η εν αυτω η αψη οτι λεπρα εμμονος εστιν εν πυρι κατακαυθησεται εαν δε ιδη ο ιερευσ και μη διαχεηται η αψη εν τω ιματιω η εν τω στημονι η εν τη κροκη η εν παντι σκευει δερματινω και συνταξει ο ιερευσ και πλυνει εφ ου εαν η επ αυτου η αψη και αφοριει ο ιερευσ την αψην επτα ημερας το δευτερον και οψεται ο ιερευσ μετα το πλυθηναι αυτο την αψην και ηδε μη μετεβαλεν την οψιν η αψη και η αψη ου διαχειται ακαθαρτον εστιν εν πυρι κατακαυθησεται εστηρισται εν τω ιματιω η εν τω στημονι η εν τη κροκη και εαν ιδη ο ιερευσ και η αμαυρα η αψη μετα το πλυθηναι αυτο απορρηξει αυτο απο του ιματιου η απο του δερματος η απο του στημονος η απο της κροκης εαν δε οφθη ετι εν τω ιματιω η εν τω στημονι η εν τη κροκη η εν παντι σκευει δερματινω λεπρα εξανθουσα εστιν εν πυρι κατακαυθησεται εν ω εστιν η αψη και το ιματιον η ο στημων η η κροκη η παν σκευος δερματινον ο πλυθησεται και αποστησεται απ αυτου η αψη και πλυθησεται το δευτερον και καθαρων εσται ουτος ο νομος αψης λεπρας ιματιου ερεου η στιππυνου η στημονος η κροκης η παντος σκευους δερματινου εις το καθαρισαι αυτο η μιαναι αυτο και ελαλησεν κυριος προς μουσην λεγων ουτος ο νομος του λεπρου η αν ημερα καθαρισθη και προσαχθησεται προς τον ιερεα και εξελευσεται ο ιερευσ εξω της παρεμβολης και οψεται ο ιερευσ και ιδου ιαται η αψη της λεπρας απο του λεπρου και προσταξει ο ιερευσ και λημψονται τω κεκαθαρισμενω δυο ορνιθια ζωντα καθαρα και ξυλον κεδρινον και κεκλωσμενον κοκκινον και υσσωπον και προσταξει ο ιερευσ και σφαξουσιν το ορνιθιον το εν εις αγγειον οστρακινον εφ υδατι ζωντι και το ορνιθιον το ζων λημψεται αυτο και το ξυλον το κεδρινον και το κλωστον κοκκινον και τον υσσωπον και βαψει αυτα και το ορνιθιον το ζων εις το αιμα του ορνιθιου του σφαγεντος εφ υδατι ζωντι και περιρρανει επι τον καθαρισθεντα απο της λεπρας επτακις και καθαρως εσται και εξαποστελει το ορνιθιον το ζων εις το πεδιον και πλυνει ο καθαρισθεις τα ιματια αυτου και ξυρηθησεται αυτου πασαν την τριχα και λουσεται εν υδατι και καθαρως εσται και μετα ταυτα εισελευσεται εις την παρεμβολην και διατριψει εξω του οικου αυτου επτα ημερας και εσται τη ημερα τη εβδομη ξυρηθησεται πασαν την τριχα αυτου την κεφαλην αυτου και τον πωγωνα και τας οφρυας και πασαν την τριχα αυτου ξυρηθησεται και πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και καθαρως

εσται και τη ἡμερα τη ογδοη λημψεται δυο αμνους ενιαυσιους αμω-
μους και προβατον ενιαυσιον αμωμον και τρια δεκατα σεμιδαλεως εις
θυσιαν πεφυραμενης εν ελαιω και κοτυλην ελαιου μιαν και στησει
ὁ ἱερευς ὁ καθαρῖζων τον ανθρωπον τον καθαρῖζομενον και ταυτα
εναντι κυριου επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου και λημψεται
ὁ ἱερευς τον αμνον τον ένα και προσαξει αυτον της πλημμελειας και
την κοτυλην του ελαιου και αφοριει αυτο αφορισμα εναντι κυριου και
σφαξουσιν τον αμνον εν τοπω ὅυ σφαξουσιν τα ὀλοκαυτωματα και
τα περι ἁμαρτίας εν τοπω ἁγίῳ εστιν γαρ το περι ἁμαρτίας ὥσπερ
το της πλημμελειας εστιν τῷ ἱερεὶ ἁγία ἁγίων εστιν και λημψεται ὁ
ἱερευς απο του ἁίματος του της πλημμελειας και επιθησει ὁ ἱερευς
επι τον λοβον του ωτος του καθαρῖζομενου του δεξιου και επι το
ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου
και λαβων ὁ ἱερευς απο της κοτυλης του ελαιου επιχεει επι την χειρα
του ἱερεως την αριστεραν και βαψει τον δακτυλον τον δεξιον απο του
ελαιου του οντος επι της χειρος της αριστερας και ῥανει ἑπτακις τῷ
δακτυλῷ εναντι κυριου το δε καταλειψθεν ελαιον το ον εν τη χειρὶ
επιθησει ὁ ἱερευς επι τον λοβον του ωτος του καθαρῖζομενου του
δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του
ποδος του δεξιου επι τον τοπον του ἁίματος του της πλημμελειας
το δε καταλειψθεν ελαιον το επι της χειρος του ἱερεως επιθησει ὁ
ἱερευς επι την κεφαλὴν του καθαρῖσθεντος και ἐξίλασεται περι αυτου
ὁ ἱερευς εναντι κυριου και ποιησει ὁ ἱερευς το περι της ἁμαρτίας και
ἐξίλασεται ὁ ἱερευς περι του ακαθαρτου του καθαρῖζομενου απο της
ἁμαρτίας αυτου και μετα τουτο σφαξει ὁ ἱερευς το ὀλοκαυτωμα και
ανοισει ὁ ἱερευς το ὀλοκαυτωμα και την θυσιαν επι το θυσιαστηριον
εναντι κυριου και ἐξίλασεται περι αυτου ὁ ἱερευς και καθαρῖσθησεται
εαν δε πενηται και ἡ χειρ αυτου μὴ ἐυρισκη λημψεται αμνον ένα εις ὁ
επλημμελησεν εις αφαιρεμα ὥστε ἐξίλασασθαι περι αυτου και δεκα-
τον σεμιδαλεως πεφυραμενης εν ελαιῳ εις θυσιαν και κοτυλην ελαιου
μιαν και δυο τρυγονας ἡ δυο νεοσσους περιστερων ὅσα ἔυρεν ἡ χειρ
αυτου και εσται ἡ μια περι ἁμαρτίας και ἡ μια εις ὀλοκαυτωμα και
προσοισει αυτα τη ἡμερα τη ογδοη εις το καθαρῖσαι αυτον προς τον
ἱερεα επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου εναντι κυριου και λα-
βων ὁ ἱερευς τον αμνον της πλημμελειας και την κοτυλην του ελαιου
επιθησει αυτα επιθεμα εναντι κυριου και σφαξει τον αμνον της πλημ-
μελειας και λημψεται ὁ ἱερευς απο του ἁίματος του της πλημμελειας
και επιθησει επι τον λοβον του ωτος του καθαρῖζομενου του δεξιου
και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος
του δεξιου και απο του ελαιου επιχεει ὁ ἱερευς επι την χειρα του
ἱερεως την αριστεραν και ῥανει ὁ ἱερευς τῷ δακτυλῷ τῷ δεξιῷ απο
του ελαιου του εν τη χειρὶ αυτου τη αριστερα ἑπτακις εναντι κυριου
και επιθησει ὁ ἱερευς απο του ελαιου του επι της χειρος αυτου επι
τον λοβον του ωτος του καθαρῖζομενου του δεξιου και επι το ακρον
της χειρος αυτου της δεξιας και επι το ακρον του ποδος αυτου του
δεξιου επι τον τοπον του ἁίματος του της πλημμελειας το δε κατα-
λειψθεν απο του ελαιου το ον επι της χειρος του ἱερεως επιθησει επι
την κεφαλὴν του καθαρῖσθεντος και ἐξίλασεται περι αυτου ὁ ἱερευς
εναντι κυριου και ποιησει μιαν των τρυγονων ἡ απο των νεοσσων των
περιστερων καθοτι ἔυρεν αυτου ἡ χειρ την μιαν περι ἁμαρτίας και την

μian εις ὀλοκαυτωμα συν τη θυσια και εξιλασεται ὁ ἱερευς περι του καθαριζομενου εναντι κυριου οὗτος ὁ νομος εν ὧ εστιν ἡ ἄφη της λεπρας και του μη ἔυρισκοντος τη χειρι εις τον καθαρισμον αυτου και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων ὡς αν εισελθῃτε εις την γην των χαναναιων ἤν εγω διδωμι ὑμιν εν κτησει και δωσω ἄφην λεπρας εν ταις οικιαις της γης της εγκτητου ὑμιν και ἤξει τινος αυτου ἡ οικια και αναγγελοι τῷ ἱερει λεγων ὡσπερ ἄφη ἑωραται μου εν τη οικια και προσταξει ὁ ἱερευς αποσκευασαι την οικιαν προ του εισελθοντα ιδειν τον ἱερεα την ἄφην και ου μη ακαθαρτα γενηται ὅσα εαν η εν τη οικια και μετα ταυτα εισελευσεται ὁ ἱερευς καταμαθειν την οικιαν και οφεται την ἄφην εν τοις τοιχοις της οικιας κοιλαδας χλωριζουσας η πυρριζουσας και ἡ οφίς αυτων ταπεινότερα των τοιχων και εξελθων ὁ ἱερευς εκ της οικιας επι την θυραν της οικιας και αφορει ὁ ἱερευς την οικιαν ἑπτα ἡμερας και επανηξει ὁ ἱερευς τη ἡμερα τη ἑβδομη και οφεται την οικιαν και ιδου ου διεχυθη ἡ ἄφη εν τοις τοιχοις της οικιας και προσταξει ὁ ἱερευς και εξελουσιν τους λιθους εν ὅς εστιν ἡ ἄφη και εκβαλουσιν αυτους εξω της πολεως εις τοπον ακαθαρτον και αποξυσουσιν την οικιαν εσωθεν κυκλω και εκχεουσιν τον χουν εξω της πολεως εις τοπον ακαθαρτον και λημψονται λιθους απεξυσμενους ἑτερους και αντιθησουσιν αντι των λιθων και χουν ἑτερον λημψονται και εξαλειψουσιν την οικιαν εαν δε επελθῃ παλιν ἄφη και ανατειλῃ εν τη οικια μετα το εξελειν τους λιθους και μετα το αποξυσθῆναι την οικιαν και μετα το εξαλειφθῆναι και εισελευσεται ὁ ἱερευς και οφεται ει διαχεχυται ἡ ἄφη εν τη οικια λεπρα εμμονος εστιν εν τη οικια ακαθαρτος εστιν και καθελουσιν την οικιαν και τα ξυλα αυτης και τους λιθους αυτης και παντα τον χουν εξοισουσιν εξω της πολεως εις τοπον ακαθαρτον και ὁ εισπορευομενος εις την οικιαν πασας τας ἡμερας ἄς αφωρισμενη εστιν ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας και ὁ κοιμωμενος εν τη οικια πλυνει τα ἱματια αυτου και ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας και ὁ εσθων εν τη οικια πλυνει τα ἱματια αυτου και ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας εαν δε παραγενομενος εισελθῇ ὁ ἱερευς και ἰδῃ και ιδου διαχυσει ου διαχειται ἡ ἄφη εν τη οικια μετα το εξαλειφθῆναι την οικιαν και καθαριει ὁ ἱερευς την οικιαν ὅτι ιαθη ἡ ἄφη και λημψεται αφαγνισαι την οικιαν δυο ορνιθια ζωντα καθαρα και ξυλον κεδρινον και κεκλωσμενον κοκκινον και ὕσσωπον και σφαζει το ορνιθιον το ἓν εις σκευος οστρακινον εφ ὕδατι ζωντι και λημψεται το ξυλον το κεδρινον και το κεκλωσμενον κοκκινον και τον ὕσσωπον και το ορνιθιον το ζων και βαψει αυτο εις το ἅμα του ορνιθιου του εσφαγμενου εφ ὕδατι ζωντι και περιρρανει εν αυτοις επι την οικιαν ἑπτακις και αφαγνιει την οικιαν εν τῷ ἁματι του ορνιθιου και εν τῷ ὕδατι τῷ ζωντι και εν τῷ ορνιθίῳ τῷ ζωντι και εν τῷ ξύλῳ τῷ κεδρίῳ και εν τῷ ὕσσωπῳ και εν τῷ κεκλωσμένῳ κοκκινῷ και εξαποστελεῖ το ορνιθιον το ζων εξω της πολεως εις το πεδιον και εξιλασεται περι της οικιας και καθαρα εσται οὗτος ὁ νομος κατα πασαν ἄφην λεπρας και θραυσματος και της λεπρας ἱματιου και οικιας και ουλης και σημασιας και του αυγαζοντος και του εξηγησασθαι ἡ ἡμερα ακαθαρτον και ἡ ἡμερα καθαρισθησεται οὗτος ὁ νομος της λεπρας και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων λαλησον τοις υἱοις ισραηλ και ερεις αυτοις ἀνδρὶ ἀνδρὶ ὧ εαν γενηται ῥυσις εκ του σωματος αυτου ἡ ῥυσις αυτου ακαθαρτος εστιν και οὗτος ὁ νομος της ακαθαρσιας

αυτου ῥεων γονον εκ σωματος αυτου εκ της ῥυσεως ἥς συνεστήκεν το σωμα αυτου δια της ῥυσεως αὕτη ἡ ακαθαρσία αυτου εν αυτω πασαι αἱ ἡμέραι ῥυσεως σωματος αυτου ἡ συνεστήκεν το σωμα αυτου δια της ῥυσεως ακαθαρσία αυτου εστιν πασα κοιτη εφ ἡ εαν κοιμηθῃ επ αυτης ὁ γονορρυης ακαθαρτος εστιν και παν σκευος εφ ὁ εαν καθισθῃ επ αυτο ὁ γονορρυης ακαθαρτον εσται και ανθρωπος ὅς αν ἀψῆται της κοιτης αυτου πλυνει τα ἱματια αυτου και λουσεται ὕδατι και ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας και ὁ καθημενος επι του σκευους εφ ὁ εαν καθισθῃ ὁ γονορρυης πλυνει τα ἱματια αυτου και λουσεται ὕδατι και ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας και ὁ ἀπτομενος του χρωτος του γονορρυους πλυνει τα ἱματια και λουσεται ὕδατι και ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας εαν δε προσσιελισθῃ ὁ γονορρυης επι τον καθαρον πλυνει τα ἱματια και λουσεται ὕδατι και ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας και παν επισαγμα ονου εφ ὁ αν επιβῃ επ αυτο ὁ γονορρυης ακαθαρτον εσται ἕως ἑσπερας και πας ὁ ἀπτομενος ὅσα εαν ἡ ὑποκατω αυτου ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας και ὁ αιρων αυτα πλυνει τα ἱματια αυτου και λουσεται ὕδατι και ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας και ὅσων εαν ἀψῆται ὁ γονορρυης και τας χειρας ου νενιπται πλυνει τα ἱματια και λουσεται το σωμα ὕδατι και ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας και σκευος οστρακινον ὃν αν ἀψῆται ὁ γονορρυης συντριβησεται και σκευος ξυλινον νιφησεται ὕδατι και καθαρον εσται εαν δε καθαρισθῇ ὁ γονορρυης εκ της ῥυσεως αυτου και εξαριθμησεται αυτω ἑπτα ἡμερας εις τον καθαρισμον και πλυνει τα ἱματια αυτου και λουσεται το σωμα ὕδατι και καθαρος εσται και τῇ ἡμερᾳ τῇ ογδοῇ λημψεται ἑαυτω δυο τρυγονας ἡ δυο νεοσσους περιστερων και οισει αυτα εναντι κυριου επι τας θύρας της σκηνῆς του μαρτυριου και δωσει αυτα τῷ ἱερεὶ και ποιησει αυτα ὁ ἱερεὺς μιαν περι ἁμαρτίας και μιαν εις ὀλοκαυτωμα και ἐξιλασεται περι αυτου ὁ ἱερεὺς εναντι κυριου απο της ῥυσεως αυτου και ανθρωπος ὃς εαν ἐξελθῇ ἐξ αυτου κοιτη σπερματος και λουσεται ὕδατι παν το σωμα αυτου και ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας και παν ἱματιον και παν δερμα εφ ὁ εαν ἡ επ αυτο κοιτη σπερματος και πλυθῇσεται ὕδατι και ακαθαρτον εσται ἕως ἑσπερας και γυνῃ εαν κοιμηθῇ ανηρ μετ αυτης κοιτην σπερματος και λουσονται ὕδατι και ακαθαρτοι εσονται ἕως ἑσπερας και γυνῃ ἥτις εαν ἡ ῥεουσα ἁματι εσται ἡ ῥυσις αυτης εν τῷ σωματι αυτης ἑπτα ἡμερας εσται εν τῇ ἀφεδρῷ αυτης πας ὁ ἀπτομενος αυτης ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας και παν εφ ὁ αν κοιταζῆται επ αυτο εν τῇ ἀφεδρῷ αυτης ακαθαρτον εσται και παν εφ ὁ αν επικαθισθῇ επ αυτο ακαθαρτον εσται και πας ὅς εαν ἀψῆται της κοιτης αυτης πλυνει τα ἱματια αυτου και λουσεται το σωμα αυτου ὕδατι και ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας και πας ὁ ἀπτομενος παντος σκευους ὃν εαν καθισθῇ επ αυτο πλυνει τα ἱματια αυτου και λουσεται ὕδατι και ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας εαν δε εν τῇ κοιτῇ αυτης ουσης ἡ επι του σκευους ὃν εαν καθισθῇ επ αυτω εν τῷ ἀπτεσθαι αυτον αυτης ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας εαν δε κοιτῇ τις κοιμηθῇ μετ αυτης και γενθῇται ἡ ακαθαρσία αυτης επ αυτω και ακαθαρτος εσται ἑπτα ἡμερας και πασα κοιτῇ εφ ἡ αν κοιμηθῇ επ αυτης ακαθαρτος εσται και γυνῇ εαν ῥεῃ ῥυσει ἁματος ἡμερας πλειους ουκ εν καιρῷ της ἀφεδρου αυτης εαν και ῥεῃ μετὰ την ἀφεδρον αυτης πασαι αἱ ἡμέραι ῥυσεως ακαθαρσίας αυτης καθαπερ αἱ ἡμέραι της ἀφεδρου ακαθαρτος εσται και πασαν κοιτην εφ ἣν

αν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς πασας τας ἡμέρας τῆς ῥύσεως κατὰ τὴν κοιτὴν τῆς ἀφεδρου ἐστὶ αὐτὴ καὶ πᾶν σκευὸς ἐφ' ὃ εἰς καθίσθῃ ἐπ' αὐτὸ ἀκαθάρτον ἐστὶ κατὰ τὴν ἀκαθάρσιαν τῆς ἀφεδρου πας ὁ ἄπτομενος αὐτῆς ἀκαθάρτος ἐστὶ καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λουσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ ἀκαθάρτος ἐστὶ ἕως ἑσπερας εἰς δὲ καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς ῥύσεως καὶ ἐξαριθμησεται αὐτὴ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ μετὰ ταῦτα καθαρισθῇ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ οὐδῷ λημψεται αὐτὴ δύο τρυγῶνας ἡ δύο νεοσσούς περιστέρων καὶ οἰσεῖ αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερεᾶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ τὴν μίαν εἰς ὀλοκαυτῶμα καὶ ἐξίλασεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ἐναντὶ κυρίου ἀπὸ ῥύσεως ἀκαθάρσιας αὐτῆς καὶ εὐλαβεῖς ποιήσετε τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀκαθάρσιων αὐτῶν καὶ οὐκ ἀποθάνουνται διὰ τὴν ἀκαθάρσιαν αὐτῶν ἐν τῷ μαινεῖν αὐτοὺς τὴν σκηνὴν μου τὴν ἐν αὐτοῖς οὗτος ὁ νόμος τοῦ γονορρυούς καὶ εἰς τινὶ ἐξελθῇ ἐξ αὐτοῦ κοιτὴ σπερματος ὥστε μαινεῖν ἐν αὐτῇ καὶ τῇ ἁμορροουσίᾳ ἐν τῇ ἀφεδρῷ αὐτῆς καὶ ὁ γονορρυὸς ἐν τῇ ῥύσει αὐτοῦ τῷ ἀρσενί ἢ τῇ θήλειᾳ καὶ τῷ ἀνδρὶ ὅς ἐν κοιμηθῇ μετὰ ἀποκαθήμενης καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωσὴν μετὰ τοῦ τελευτήσαι τοὺς δύο υἱοὺς ααρὼν ἐν τῷ προσάγειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλοτρίον ἐναντὶ κυρίου καὶ ἐτελευτήσαν καὶ εἶπεν κύριος πρὸς μωσὴν λαλήσον πρὸς ααρὼν τὸν ἀδελφόν σου καὶ μὴ εἰσπορευέσθω πᾶσαν ὥραν εἰς τὸ ἅγιον ἐσωτερὸν τοῦ καταπετάσματος εἰς πρόσωπον τοῦ ἱλαστήριου ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου καὶ οὐκ ἀποθάνεται ἐν γὰρ νεφελῇ σφύησομαι ἐπὶ τοῦ ἱλαστήριου οὕτως εἰσελεύσεται ααρὼν εἰς τὸ ἅγιον ἐν μοσχῷ ἐκ βῶων περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν εἰς ὀλοκαυτῶμα καὶ χιτῶνα λίνου ἡγιασμένον ἐνδύσεται καὶ περισκέλες λίνου ἐστὶ ἐπὶ τοῦ χρωτός αὐτοῦ καὶ ζωνὴ λινὴ ζώσεται καὶ κιθάρην λινὴν περιθήσεται ἱμάτια ἅγια ἐστὶν καὶ λουσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται αὐτὰ καὶ παρὰ τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν ἰσραὴλ λημψεται δύο χιμαρούς ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν ἓνα εἰς ὀλοκαυτῶμα καὶ προσάξει ααρὼν τὸν μοσχὸν τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ ἐξίλασεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ λημψεται τοὺς δύο χιμαρούς καὶ στήσει αὐτοὺς ἐναντὶ κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπιθήσει ααρὼν ἐπὶ τοὺς δύο χιμαρούς κληρὸν ἓνα τῷ κυρίῳ καὶ κληρὸν ἓνα τῷ ἀποπομπαιῷ καὶ προσάξει ααρὼν τὸν χιμάρων ἐφ' ὃν ἐπληθύν ἐπ' αὐτὸν ὁ κληρὸς τῷ κυρίῳ καὶ προσοίσει περὶ ἁμαρτίας καὶ τὸν χιμάρων ἐφ' ὃν ἐπληθύν ἐπ' αὐτὸν ὁ κληρὸς τοῦ ἀποπομπαιῷ στήσει αὐτὸν ζῶντα ἐναντὶ κυρίου τοῦ ἐξίλασασθαι ἐπ' αὐτοῦ ὥστε ἀποστελεῖται αὐτὸν εἰς τὴν ἀποπομπὴν ἀφήσει αὐτὸν εἰς τὴν ἐρήμον καὶ προσάξει ααρὼν τὸν μοσχὸν τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ μόνον καὶ ἐξίλασεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ σφάξει τὸν μοσχὸν τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν αὐτοῦ καὶ λημψεται τὸ πῦρ ἐκ πληρὸς ἀνθράκων πυρός ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἀπεναντὶ κυρίου καὶ πληθεῖ τὰς χεῖρας θυμιαματος συνθέσεως λεπτῆς καὶ εἰσοίσει ἐσωτερὸν τοῦ καταπετάσματος καὶ ἐπιθήσει τὸ θυμιαμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἐναντὶ κυρίου καὶ καλύψει ἢ ἀτμὶς τοῦ θυμιαματος τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπὶ τῶν μαρτυρίων καὶ οὐκ ἀποθάνεται καὶ λημψεται ἀπὸ τοῦ ἁίματος τοῦ μοσχοῦ καὶ ῥάνει τὸ δακτυλῷ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ ἀνατολὰς κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστήριου ῥάνει ἑπτάκις ἀπὸ τοῦ ἁίματος τῷ δακτυλῷ καὶ σφάξει τὸν χιμάρων τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν περὶ τοῦ λαοῦ ἐναντὶ κυρίου

και εισοισει απο του αιματος αυτου εσωτερον του καταπετασματος και ποιησει το αιμα αυτου ον τροπον εποιησεν το αιμα του μοσχου και ρανει το αιμα αυτου επι το ιλαστηριον κατα προσωπον του ιλαστηριου και εξιλασεται το αγιον απο των ακαθαρσιων των υιων ισραηλ και απο των αδικηματων αυτων περι πασων των αμαρτιων αυτων και ουτω ποιησει τη σκηνη του μαρτυριου τη εκτισμενη εν αυτοις εν μεσω της ακαθαρσιας αυτων και πας ανθρωπος ουκ εσται εν τη σκηνη του μαρτυριου εισπορευομενου αυτου εξιλασασθαι εν τω αγιω εως αν εξελθη και εξιλασεται περι αυτου και του οικου αυτου και περι πασης συναγωγης υιων ισραηλ και εξελευσεται επι το θυσιαστηριον το ον απεναντι κυριου και εξιλασεται επ αυτου και λημψεται απο του αιματος του μοσχου και απο του αιματος του χιμαρου και επιθησει επι τα κερατα του θυσιαστηριου κυκλω και ρανει επ αυτου απο του αιματος τω δακτυλω επτακις και καθαριει αυτο και αγιασει αυτο απο των ακαθαρσιων των υιων ισραηλ και συντελεσει εξιλασκομενος το αγιον και την σκηνην του μαρτυριου και το θυσιαστηριον και περι των ιερων καθαριει και προσαξει τον χιμαρον τον ζωντα και επιθησει ααρων τας χειρας αυτου επι την κεφαλην του χιμαρου του ζωντος και εξαγορευσει επ αυτου πασας τας ανομιας των υιων ισραηλ και πασας τας αδικιας αυτων και πασας τας αμαρτιας αυτων και επιθησει αυτας επι την κεφαλην του χιμαρου του ζωντος και εξαποστελει εν χειρι ανθρωπου ετοιμου εις την ερημον και λημψεται ο χιμαρος εφ εαυτω τας αδικιας αυτων εις γην αβατον και εξαποστελει τον χιμαρον εις την ερημον και εισελευσεται ααρων εις την σκηνην του μαρτυριου και εκδυσεται την στολην την λινην ην ενεδεδυκει εισπορευομενου αυτου εις το αγιον και αποθησει αυτην εκει και λουσεται το σωμα αυτου υδατι εν τοπω αγιω και ενδυσεται την στολην αυτου και εξελθων ποιησει το ολοκαρπωμα αυτου και το ολοκαρπωμα του λαου και εξιλασεται περι αυτου και περι του οικου αυτου και περι του λαου ως περι των ιερων και το στεαρ το περι των αμαρτιων ανοισει επι το θυσιαστηριον και ο εξαποστελλων τον χιμαρον τον διεσταλμενον εις αφεσιν πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και μετα ταυτα εισελευσεται εις την παρεμβολην και τον μοσχον τον περι της αμαρτιας και τον χιμαρον τον περι της αμαρτιας ον το αιμα εισηνεχθη εξιλασασθαι εν τω αγιω εξοισουσιν αυτα εξω της παρεμβολης και κατακαυσουσιν αυτα εν πυρι και τα δερματα αυτων και τα κρεα αυτων και την κοπρον αυτων ο δε κατακαιων αυτα πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και μετα ταυτα εισελευσεται εις την παρεμβολην και εσται τουτο υμιν νομιμον αιωνιον εν τω μηνι τω εβδομω δεκατη του μηνος ταπεινωσατε τας ψυχας υμων και παν εργον ου ποιησετε ο αυτοχθων και ο προσηλυτος ο προσκειμενος εν υμιν εν γαρ τη ημερα ταυτη εξιλασεται περι υμων καθαρισαι υμας απο πασων των αμαρτιων υμων εναντι κυριου και καθαρισθησεσθε σαββατα σαββατων αναπαυσις αυτη εσται υμιν και ταπεινωσατε τας ψυχας υμων νομιμον αιωνιον εξιλασεται ο ιερευς ον αν χρισωσιν αυτον και ον αν τελειωσουσιν τας χειρας αυτου ιερατευειν μετα τον πατερα αυτου και ενδυσεται την στολην την λινην στολην αγιαν και εξιλασεται το αγιον του αγιου και την σκηνην του μαρτυριου και το θυσιαστηριον εξιλασεται και περι των ιερων και περι πασης συναγωγης εξιλασεται και εσται τουτο υμιν νομιμον αιωνιον εξιλασχεσθαι περι των υιων ισραηλ

απο πασων των ἁμαρτιων αυτων ἀπαξ του ενιαυτου ποιηθησεται καθαπερ συνεταξεν κυριος τω μωυση και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον προς ααρων και προς τους υιους αυτου και προς παντας υιους ισραηλ και ερεις προς αυτους τουτο το ρημα ο ενετειλατο κυριος λεγων ανθρωπος ανθρωπος των υιων ισραηλ η των προσηλυτων των προσκειμενων εν υμιν ος αν σφαξη μοσχον η προβατον η αιγα εν τη παρεμβολη και ος αν σφαξη εξω της παρεμβολης και επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου μη ενεγκη ωστε ποιησαι αυτο εις ὀλοκαυτωμα η σωτηριον κυριω δεκτον εις ὁσμην ευωδιας και ος αν σφαξῃ εξω και επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου μη ενεγκη αυτο ωστε μη προσενεγκαι δωρον κυριω απεναντι της σκηνης κυριου και λογισθησεται τω ανθρωπω εκεινω ἁμα ἁμα εξεχεεν εξολεθρευθησεται ἡ ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης ὅπως αναφερωσιν οἱ υιοι ισραηλ τας θυσιας αυτων ὅσας αν αυτοι σφαξουσιν εν τοις πεδιοις και οισουσιν τω κυριω επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου προς τον ἱερεα και θυσουσιν θυσιαν σωτηριου τω κυριω αυτα και προσχεει ὁ ἱερευσ το ἅμα επι το θυσιαστηριον κυκλω απεναντι κυριου παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και ανοισει το στεαρ εις ὁσμην ευωδιας κυριω και ου θυσουσιν ετι τας θυσιας αυτων τοις ματαιιοις ὅς αυτοι εκπορνεουσιν οπισω αυτων νομιμον αιωνιον εσται υμιν εις τας γενεας υμων και ερεις προς αυτους ανθρωπος ανθρωπος των υιων ισραηλ και απο των υιων των προσηλυτων των προσκειμενων εν υμιν ος αν ποιηση ὀλοκαυτωμα η θυσιαν και επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου μη ενεγκη ποιησαι αυτο τω κυριω εξολεθρευθησεται ὁ ανθρωπος εκεινος εκ του λαου αυτου και ανθρωπος ανθρωπος των υιων ισραηλ η των προσηλυτων των προσκειμενων εν υμιν ος αν φαγη παν ἅμα και επιστησω το προσωπον μου επι την ψυχην την εσθουσαν το ἅμα και απολω αυτην εκ του λαου αυτης ἡ γαρ ψυχη πασης σαρκος ἅμα αυτου εστιν και εγω δεδωκα αυτο υμιν επι του θυσιαστηριου εξιλασκεισθαι περι των ψυχων υμων το γαρ ἅμα αυτου αντι της ψυχης εξιλασεται δια τουτο ειρηκα τοις υιοις ισραηλ πασα ψυχη εξ υμων ου φαγεται ἅμα και ὁ προσηλυτος ὁ προσκειμενος εν υμιν ου φαγεται ἅμα και ανθρωπος ανθρωπος των υιων ισραηλ και των προσηλυτων των προσκειμενων εν υμιν ος αν θηρευση θηρευμα θηριον η πετεινον ὁ εσθεται και εκχει το ἅμα και καλυψει αυτο τη γη ἡ γαρ ψυχη πασης σαρκος ἅμα αυτου εστιν και ειπα τοις υιοις ισραηλ ἅμα πασης σαρκος ου φαγεσθε ὅτι ἡ ψυχη πασης σαρκος ἅμα αυτου εστιν πας ὁ εσθων αυτο εξολεθρευθησεται και πασα ψυχη ἣτις φαγεται θνησιμαιον η θηριαλωτον εν τοις αυτοχθοσιν η εν τοις προσηλυτοις πλυνει τα ἱματια αυτου και λουσεται ὕδατι και ακαθαρτος εσται ἕως ἑσπερας και καθαρως εσται εαν δε μη πλυνη τα ἱματια και το σωμα μη λουσηται ὕδατι και λημψεται ανομημα αυτου και ειπεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους εγω κυριος ὁ θεος υμων κατα τα επιτηδευματα γης αιγυπτου εν ἡ κατακησατε επ αυτη ου ποιησετε και κατα τα επιτηδευματα γης χανααν εις ἣν εγω εισαγω υμας εκει ου ποιησετε και τοις νομιμοις αυτων ου πορευσεσθε τα κριματα μου ποιησετε και τα προσταγματα μου φυλαξεσθε πορευεσθαι εν αυτοις εγω κυριος ὁ θεος υμων και φυλαξεσθε παντα τα προσταγματα μου και παντα τα κριματα μου και ποιησετε αὐτα ἃ ποιησας ανθρωπος ζησεται εν αυτοις εγω κυριος ὁ

θεος ὑμῶν ἀνθρώπος ἀνθρώπος πρὸς πάντα οἰκεία σαρκὸς αὐτοῦ οὐ προσελεύσεται ἀποκαλυφθῆναι ἀσχημοσύνην ἐγὼ κυριὸς ἀσχημοσύνην πατρὸς σου καὶ ἀσχημοσύνην μητρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις μητὴρ γὰρ σου ἐστὶν καὶ οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἀσχημοσύνην γυναικὸς πατρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην πατρὸς σου ἐστὶν ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς σου ἐκ πατρὸς σου ἢ ἐκ μητρὸς σου ἐνδογενεὺς ἢ γεγεννημένης ἐξω οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἀσχημοσύνην θυγατρὸς ὑιοῦ σου ἢ θυγατρὸς θυγατρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν ὅτι σὴ ἀσχημοσύνη ἐστὶν ἀσχημοσύνην θυγατρὸς γυναικὸς πατρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις ὁμοπατρία ἀδελφῆ σου ἐστὶν οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις οἰκεία γὰρ πατρὸς σου ἐστὶν ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς μητρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις οἰκεία γὰρ μητρὸς σου ἐστὶν ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ οὐκ εἰσελευσὴ συγγενῆς γὰρ σου ἐστὶν ἀσχημοσύνην νυμφῆς σου οὐκ ἀποκαλύψεις γυνὴ γὰρ ὑιοῦ σου ἐστὶν οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἀσχημοσύνην γυναικὸς ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ σου ἐστὶν ἀσχημοσύνην γυναικὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν θυγατέρα τοῦ ὑιοῦ αὐτῆς καὶ τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς οὐ ληψὴ ἀποκαλυφθῆναι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν οἰκείαι γὰρ σου εἰσὶν ἀσεβήματα ἐστὶν γυναῖκα ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτῆς οὐ ληψὴ ἀντιζήλον ἀποκαλυφθῆναι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ ἐτι ζωσῆς αὐτῆς καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν χωρισμῷ ἀκαθαρσίας αὐτῆς οὐ προσελεύσῃ ἀποκαλυφθῆναι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐ δώσεις κοιτὴν σπερματος σου ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτὴν καὶ ἀπὸ τοῦ σπερματος σου οὐ δώσεις λατρεύειν ἀρχόντι καὶ οὐ βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον ἐγὼ κυριὸς καὶ μετὰ ἀρσενὸς οὐ κοιμηθήσῃ κοιτὴν γυναικὸς βδελυγμὰ γὰρ ἐστὶν καὶ πρὸς παντὲς τετραποῦν οὐ δώσεις τὴν κοιτὴν σου εἰς σπερματισμὸν ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτὸ καὶ γυνὴ οὐ στήσεται πρὸς παντὲς τετραποῦν βίβασθῆναι μυστήριον γὰρ ἐστὶν μὴ μαινεσθῆτε ἐν πασὶν τοῦτοις ἐν πασὶ γὰρ τοῦτοις ἐμιανθήσαν τὰ ἔθνη ἃ ἐγὼ ἐξάποστελλω πρὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἐμιανθῇ ἡ γῆ καὶ ἀναπαδῶκα ἀδικίαν αὐτοῖς δι' αὐτὴν καὶ προσωχθίσεν ἡ γῆ τοὺς ἐγκαθημένους ἐπ' αὐτῆς καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ νομίμα μου καὶ πάντα τὰ προσταγμάτων μου καὶ οὐ ποιήσετε ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων ὁ ἐγχώριος καὶ ὁ προσγενομένος προσήλυτος ἐν ὑμῖν πάντα γὰρ τὰ βδελυγμάτων ταῦτα ἐποίησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς οἱ ὄντες προτεροὶ ὑμῶν καὶ ἐμιανθῇ ἡ γῆ καὶ ἵνα μὴ προσωχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ ἐν τῷ μαινεῖν ὑμᾶς αὐτὴν ὃν τρόπον προσωχθίσεν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς πρὸ ὑμῶν ὅτι πᾶς ὃς ἀν ποιῇ ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων ἐξολεθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιοῦσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν καὶ φυλάξετε τὰ προσταγμάτων μου ὅπως μὴ ποιήσητε ἀπὸ πάντων τῶν νομίμων τῶν ἐβδελυγμένων ἃ γέγονεν πρὸ τοῦ ὑμᾶς καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ κυριὸς ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ ἐλάλησεν κυριὸς πρὸς μωσὴν λέγων λαλήσον τὴν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ εἰς πρὸς αὐτοὺς ἅγιοι ἐσεσθε ὅτι ἐγὼ ἅγιος κυριὸς ὁ θεὸς ὑμῶν ἕκαστος πατέρα αὐτοῦ καὶ μητέρα αὐτοῦ φοβείσθω καὶ τὰ σαββάτα μου φυλάξεσθε ἐγὼ κυριὸς ὁ θεὸς ὑμῶν οὐκ ἐπακολούθησετε εἰδωλοῖς καὶ θεοῖς χωνευτοῖς οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἐγὼ κυριὸς ὁ θεὸς ὑμῶν

και εαν θυσητε θυσιαν σωτηριου τω κυριω δεκτην ὑμων θυσετε ἥ
αν ἡμερα θυσητε βρωθησεται και τη αυριον και εαν καταλειφθῃ ἕως
ἡμερας τριτης εν πυρι κατακαυθησεται εαν δε βρωσει βρωθῇ τη ἡμε-
ρα τη τριτη αθυτον εστιν ου δεχθησεται ὁ δε εσθων αυτο ἁμαρτιαν
λημψεται ὅτι τα ἅγια κυριου εβεβηλωσεν και εξολεθρευθησονται αἱ
ψυχαι αἱ εσθουσαι εκ του λαου αυτων και εκθεριζοντων ὑμων τον θε-
ρισμον της γῆς ὑμων ου συντελεσετε τον θερισμον ὑμων του αγρου
εκθερισαι και τα αποπιπτοντα του θερισμου σου ου συλλεξεις και τον
αμπελωνα σου ουκ επανατρυγησεις ουδε τους ῥωγας του αμπελωνος
σου συλλεξεις τω πτωχῳ και τω προσηλυτῳ καταλειψεις αυτα εγω
ειμι κυριος ὁ θεος ὑμων ου κλεψετε ου ψευσεσθε ου συκοφαντησει
ἐκάστος τον πλησιον και ουκ ομεισθε τῳ ονοματι μου επ ἀδικῳ και
ου βεβηλωσετε το ονομα του θεου ὑμων εγω ειμι κυριος ὁ θεος ὑμων
ουκ ἀδικησεις τον πλησιον και ουχ ἄρπασεις και ου μη κοιμηθησεται
ὁ μισθος του μισθωτου παρα σοι ἕως πρωι ου κακῶς ερεις κωφον και
απεναντι τυφλον ου προσθησεις σκανδαλον και φοβηθησῃ κυριον τον
θεον σου εγω ειμι κυριος ὁ θεος ὑμων ου ποιησετε ἀδικον εν κρισει
ου ληψῇ προσωπον πτωχου ουδε θναυμασεις προσωπον δυναστου
εν δικαιοσυνη κρινεις τον πλησιον σου ου πορευθῇ δολῶ εν τῳ εθνει
σου ουκ επισυστησῇ εφ ἄμα του πλησιον σου εγω ειμι κυριος ὁ θεος
ὑμων ου μισησεις τον ἀδελφον σου τη διανοια σου ελεγμῳ ελεγξεις
τον πλησιον σου και ου ληψῇ δι αυτον ἁμαρτιαν και ουκ εκδικαται
σου ἡ χειρ και ου μηνεις τοις υἱοις του λαου σου και αγαπησεις τον
πλησιον σου ὡς σεαυτον εγω ειμι κυριος τον νομον μου φυλαξεσθε
τα κτηνη σου ου κατοχευσεις ἑτεροζυγῳ και τον αμπελωνα σου ου
κατασπερεις διαφορον και ἱματιον εκ δυο ὕφασμενον κιβδηλον ουκ
επιβαλεις σεαυτῳ και εαν τις κοιμηθῇ μετα γυναικος κοιτην σπερμα-
τος και αὕτη οικετις διαπεφυλαγμενη ἀνθρωπῳ και αὕτη λυτροις ου
λελυτρωται ἡ ἐλευθερια ουκ ἐδοθη αὕτη ἐπισκοπῇ εσται αυτοις ουκ
ἀποθάνουνται ὅτι ουκ ἀπὸλευθερωθῇ και προσάξει της πλημμελίας
αυτου τῳ κυριῳ παρα την θύραν της σκηνῆς του μαρτυριου κριον
πλημμελίας και ἐξίλασεται περὶ αυτου ὁ ἱερεὺς εν τῳ κριῳ της πλημ-
μελίας ἐναντι κυριου περὶ της ἁμαρτίας ἧς ἡμαρτεν και ἀφενθησεται
αὐτος ἡ ἁμαρτία ἣν ἡμαρτεν ὅταν δε εἰσελθῇτε εἰς την γῆν ἣν κυριος
ὁ θεος ὑμων δίδωσιν ὑμῖν και καταφυτευσετε παν ξυλον βρωσιμον
και περικαθαριεῖτε την ἀκαθαρσίαν αυτου ὁ καρπος αυτου τρία ετη
εσται ὑμῖν ἀπερικαθάριστος ου βρωθησεται και τῳ ετει τῳ τεταρτῳ ε-
σται πας ὁ καρπος αυτου ἅγιος αἰνετος τῳ κυριῳ εν δε τῳ ετει τῳ
πέμπτῳ φαγεσθε τον καρπον προσθεμα ὑμῖν τα γεννηματα αυτου εγω
ειμι κυριος ὁ θεος ὑμων μη εσθῆτε ἐπὶ των ὀρεων και ουκ οἰωνεισθε
ουδε ὀρνιθοσκοπησεσθε ου ποιησετε σίσσην εκ της κομῆς της κεφα-
λῆς ὑμων ουδε φθερεῖτε την ὄψιν του πωγωνος ὑμων και ἐντομίδας
ἐπὶ ψυχῇ ου ποιησετε εν τῳ σωματι ὑμων και γραμματα στικτα ου
ποιησετε εν ὑμῖν εγω ειμι κυριος ὁ θεος ὑμων ου βεβηλωσεις την
θυγατέρα σου ἐκπορνεῦσαι αὐτήν και ουκ ἐκπορνεῦσει ἡ γῆ και ἡ
γῆ πλησθησεται ἀνομίας τα σάββατα μου φυλαξεσθε και ἀπο των
ἁγίων μου φοβηθησεσθε εγω ειμι κυριος ουκ ἐπακολουθησετε ἐγ-
γαστρίμυθοις και τοις ἐπαοιδοῖς ου προσκολληθησεσθε ἐκμιανθηναί
εν αυτοις εγω ειμι κυριος ὁ θεος ὑμων ἀπο προσώπου πολίου ἐξανα-
στήση και τιμῆσεις πρόσωπον πρεσβυτέρου και φοβηθησῇ τον θεον

σου εγω ειμι κυριος ὁ θεος ὑμων εαν δε τις προσελθῃ προσηλυτος ὑμιν εν τη γη ὑμων ου θλιψετε αυτον ὡς ὁ αυτοχθων εν ὑμιν εσται ὁ προσηλυτος ὁ προσπορευομενος προς ὑμας και αγαπησεις αυτον ὡς σεαυτον ὅτι προσηλυτοι εγενηθητε εν γη αιγυπτω εγω ειμι κυριος ὁ θεος ὑμων ου ποιησετε αδικον εν χρισει εν μετροις και εν σταθμιοις και εν ζυγοις ζυγα δικαια και σταθμια δικαια και χους δικαιος εσται ὑμιν εγω ειμι κυριος ὁ θεος ὑμων ὁ εξαγαγων ὑμας εκ γης αιγυπτου και φυλαξεσθε παντα τον νομον μου και παντα τα προσταγματα μου και ποιησετε αυτα εγω ειμι κυριος ὁ θεος ὑμων και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων και τοις υιοις ισραηλ λαλησεις εαν τις απο των υιων ισραηλ η απο των προσγεγεννημενων προσηλυτων εν ισραηλ ὅς αν δω του σπερματος αυτου αρχοντι θανατω θανατουσθω το εθνος το επι της γης λιθοβολησουσιν αυτον εν λιθοις και εγω επιστησω το προσωπον μου επι τον ανθρωπον εκεινον και απολω αυτον εκ του λαου αυτου ὅτι του σπερματος αυτου εδωκεν αρχοντι ἵνα μιανη τα ἅγια μου και βεβηλωσῃ το ονομα των ἡγιασμενων μοι εαν δε ὑπεριδωσιν ὁι αυτοχθονες της γης τοις οφθαλμοις αυτων απο του ανθρωπου εκεινου εν τω δουναι αυτον του σπερματος αυτου αρχοντι του μη αποκτειναι αυτον και επιστησω το προσωπον μου επι τον ανθρωπον εκεινον και την συγγενειαν αυτου και απολω αυτον και παντας τους ὁμονοουντας αυτω ὡστε εκπορνευειν αυτον εις τους αρχοντας εκ του λαου αυτων και ψυχη ἢ εαν επακολουθησῃ εγγαστριμυθοις η επαοιδοις ὡστε εκπορνευσαι οπισω αυτων επιστησω το προσωπον μου επι την ψυχην εκεινην και απολω αυτην εκ του λαου αυτης και εσεσθε ἅγιοι ὅτι ἅγιος εγω κυριος ὁ θεος ὑμων και φυλαξεσθε τα προσταγματα μου και ποιησετε αυτα εγω κυριος ὁ ἁγιαζων ὑμας ανθρωπος ανθρωπος ὅς αν κακως ειπῃ τον πατερα αυτου η την μητερα αυτου θανατω θανατουσθω πατερα αυτου η μητερα αυτου κακως ειπεν ενοχος εσται ανθρωπος ὅς αν μοιχευσθῇ γυναικα ανδρος η ὅς αν μοιχευσθῇ γυναικα του πλησιον θανατω θανατουσθωσαν ὁ μοιχευων και ἡ μοιχευομενη εαν τις κοιμηθῇ μετα γυναικος του πατρος αυτου ασχημοσυνην του πατρος αυτου απεκαλυψεν θανατω θανατουσθωσαν αμφοτεροι ενοχοι εισιν και εαν τις κοιμηθῇ μετα νυμφης αυτου θανατω θανατουσθωσαν αμφοτεροι ενοχοι εισιν γαρ ενοχοι εισιν και ὅς αν κοιμηθῇ μετα αρσενος κοιτην γυναικος βδελυγμα εποιησαν αμφοτεροι θανατουσθωσαν ενοχοι εισιν ὅς εαν λαβῇ γυναικα και την μητερα αυτης ανομημα εστιν εν πυρι κατακαυσουσιν αυτον και αυτας και ουκ εσται ανομια εν ὑμιν και ὅς αν δω κοιτασιαν αυτου εν τετραποδι θανατω θανατουσθω και το τετραπουν αποκτενεите και γυνῃ ἥτις προσελευσεται προς παν κτηνος βιβασθῆναι αυτην ὑπ αυτου αποκτενεите την γυναικα και το κτηνος θανατω θανατουσθωσαν ενοχοι εισιν ὅς εαν λαβῇ την αδελφην αυτου εκ πατρος αυτου η εκ μητρος αυτου και ιδῇ την ασχημοσυνην αυτης και ἡ αὕτη ιδῇ την ασχημοσυνην αυτου ονειδος εστιν ἐξολεθρευθησονται ενωπιον υἱων γενους αυτων ασχημοσυνην αδελφης αυτου απεκαλυψεν ἁμαρτιαν κοιμιουνται και ανηρ ὅς αν κοιμηθῇ μετα γυναικος αποκαθῆμενης και αποκαλυψῇ την ασχημοσυνην αυτης την πηγην αυτης απεκαλυψεν και ἡ αὕτη απεκαλυψεν την ῥυσιν του ἁιματος αυτης ἐξολεθρευθησονται αμφοτεροι εκ του γενους αυτων και ασχημοσυνην αδελφης πατρος σου και αδελφης μητρος σου ουκ αποκαλυψεις

την γαρ οικειοτητα απεκαλυψεν ἁμαρτιαν αποισονται ὅς αν κοιμηθη μετὰ της συγγενους αυτου ασχημοσυνην της συγγενειας αυτου απεκαλυψεν ατεκνοι αποθανουνται ὅς αν λαβη την γυναικα του αδελφου αυτου ακαθαρσια εστιν ασχημοσυνην του αδελφου αυτου απεκαλυψεν ατεκνοι αποθανουνται και φυλαξασθε παντα τα προσταγματα μου και τα κριματα μου και ποιησετε αυτα και ου μη προσοχθιση ὑμιν ἡ γη εις ἣν εγω εισαγω ὑμας εκει κατοικειν επ αυτης και ουχι πορευεσθε τοις νομιμοις των εθνων ὅς εξαποστελλω αφ ὑμων ὅτι ταυτα παντα εποιησαν και εβδελυξαμην αυτους και ειπα ὑμιν ὑμεις κληρονομησατε την γην αυτων και εγω δωσω ὑμιν αυτην εν κτησει γην ῥεουσιν γαλα και μελι εγω κυριος ὁ θεος ὑμων ὅς διωρισα ὑμας απο παντων των εθνων και αφοριετε αυτους ανα μεσον των κτηνων των καθαρων και ανα μεσον των κτηνων των ακαθαρτων και ανα μεσον των πετεινων των καθαρων και των ακαθαρτων και ου βδελυξετε τας ψυχας ὑμων εν τοις κτηνεσιν και εν τοις πετεινοις και εν πασιν τοις ἔρπετοις της γης ἃ εγω αφωρισα ὑμιν εν ακαθαρσια και εσεσθε μοι ἄγιοι ὅτι εγω ἅγιος κυριος ὁ θεος ὑμων ὁ αφορισας ὑμας απο παντων των εθνων ειναι εμοι και ανηρ ἡ γυνη ὅς αν γενηται αυτων εγγαστριμυθος ἡ επαοιδος θανατω θανατουσθωσαν αμφοτεροι λιθοις λιθοβολησατε αυτους ενοχοι εισιν και ειπεν κυριος προς μωυσην λεγων ειπον τοις ἱερευσιν τοις υιοις ααρων και ερεις προς αυτους εν ταις ψυχαις ου μιανθησονται εν τω εθνει αυτων αλλ ἡ εν τω οικειω τω εγγιστα αυτων επι πατρι και μητρι και υιοις και θυγατρασιν επ αδελφω και επ αδελφῃ παρθενω τη εγγιζουση αυτω τη μη εκδεδομενη ανδρι επι τουτοις μιανθησεται ου μιανθησεται εξαπινα εν τω λαω αυτου εις βεβηλωσιν αυτου και φαλακρωμα ου ξυρηθησεσθε την κεφαλην επι νεκρω και την οψιν του πωγωνος ου ξυρησονται και επι τας σαρκας αυτων ου κατατεμουσιν εντομιδας ἄγιοι εσονται τω θεω αυτων και ου βεβηλωσουσιν το ονομα του θεου αυτων τας γαρ θυσιας κυριου δωρα του θεου αυτων αυτοι προσφερουσιν και εσονται ἄγιοι γυναικα πορνην και βεβηλωμενην ου λημψονται και γυναικα εκβεβλημενην απο ανδρος αυτης ἅγιος εστιν τω κυριω θεω αυτου και ἁγιασει αυτον τα δωρα κυριου του θεου ὑμων ὁυτος προσφερει ἅγιος εσται ὅτι ἅγιος εγω κυριος ὁ ἁγιαζων αυτους και θυγατηρ ανθρωπου ἱερεως εαν βεβηλωθῃ του εκπορνευσαι το ονομα του πατρος αυτης αυτη βεβηλοῖ επι πυρος κατακαυθησεται και ὁ ἱερευς ὁ μεγας απο των αδελφων αυτου του επικεχυμενου επι την κεφαλην του ελαιου του χριστου και τετελειωμενου ενδυσασθαι τα ἱματια την κεφαλην ουκ αποχιδαρωσει και τα ἱματια ου διαρρηξει και επι παση ψυχῃ τετελευτηκυια ουκ εισελευσεται επι πατρι αυτου ουδε επι μητρι αυτου ου μιανθησεται και εκ των ἁγιων ουκ εξελευσεται και ου βεβηλωσει το ἡγιασμενον του θεου αυτου ὅτι το ἅγιον ελαιον το χριστον του θεου επ αυτω εγω κυριος ὁυτος γυναικα παρθενον εκ του γενους αυτου λημψεται χηραν δε και εκβεβλημενην και βεβηλωμενην και πορνην ταυτας ου λημψεται αλλ ἡ παρθενον εκ του γενους αυτου λημψεται γυναικα και ου βεβηλωσει το σπερμα αυτου εν τω λαω αυτου εγω κυριος ὁ ἁγιαζων αυτον και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων ειπον ααρων ανθρωπος εκ του γενους σου εις τας γενεας ὑμων τινη εαν ἡ εν αυτω μωμος ου προσελευσεται προσφερειν τα δωρα του θεου αυτου πας ανθρωπος ὧ αν ἡ εν αυτω μωμος ου προσελευσεται ανθρωπος χῶλος ἡ τυφλος ἡ κολοβορριν ἡ ωτοτμητος

η ανθρωπος ὧ ἐστιν ἐν αὐτῷ συντριμμα χειρὸς ἡ συντριμμα ποδὸς ἡ κυρτὸς ἡ ἐφῆλος ἡ πτελὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡ ανθρωπος ὧ ἀν ἡ ἐν αὐτῷ ψῶρα ἀγρία ἡ λιχὴν ἡ μονορχὶς πας ὧ ἐστιν ἐν αὐτῷ μῶμος ἐκ τοῦ σπερματος ἀαρὼν τοῦ ἱερέως οὐκ ἐγγίει τοῦ προσενεγκεῖν τὰς θυσίας τῷ θεῷ σου ὅτι μῶμος ἐν αὐτῷ τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ οὐ προσελεύσεται προσενεγκεῖν τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων φαγεται πλὴν πρὸς τὸ καταπετασμά οὐ προσελεύσεται καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἐγγίει ὅτι μῶμον ἐχει καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτοὺς καὶ ἐλάλησεν μωσῆς πρὸς ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς ἰσραὴλ καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωσῆν λέγων εἰπὼν ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ προσεχετώσαν ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν υἱῶν ἰσραὴλ καὶ οὐ βεβηλώσουσιν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον μου ὅσα αὐτοὶ ἁγιάζουσιν μοι ἐγὼ κύριος εἰπὼν αὐτοῖς εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν πας ἄνθρωπος ὅς ἀν προσελθῇ ἀπὸ παντός τοῦ σπερματος ὑμῶν πρὸς τὰ ἅγια ὅσα ἀν ἁγιάζωσιν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τῷ κυρίῳ καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπ' ἐμοῦ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπερματος ἀαρὼν τοῦ ἱερέως καὶ οὗτος λῆπρά ἡ γονορρυὴς τῶν ἁγίων οὐκ ἐδεταί ἕως ἀν καθαρίσθῃ καὶ ὁ ἄπτομενος πάσης ἀκαθαρσίας ψυχῆς ἡ ανθρωπος ὧ ἀν ἐξελθῇ ἐξ αὐτοῦ κοιτῇ σπερματος ἡ ὅστις ἀν ἀψῆται παντός ἐρπετοῦ ἀκαθάρτου ὁ μίανει αὐτὸν ἡ ἐπ' ἀνθρώπῳ ἐν ὧ μίανει αὐτὸν κατὰ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ ψυχὴ ἥτις ἀν ἀψῆται αὐτῶν ἀκαθάρτος ἐστὶν ἕως ἑσπερας οὐκ ἐδεταί ἀπὸ τῶν ἁγίων εἰ μὴ λουσθῇ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ θυγῇ ὁ ἥλιος καὶ καθαρός ἐστὶν καὶ τότε φαγεται τῶν ἁγίων ὅτι ἄρτος ἐστὶν αὐτοῦ θνησίμῳ καὶ θηρίαλωτον οὐ φαγεται μίανθηναί αὐτὸν ἐν αὐτοῖς ἐγὼ κύριος καὶ φυλάσσονται τὰ φυλάγματα μου ἵνα μὴ λαβῶσιν δι' αὐτὰ ἁμαρτίαν καὶ ἀποθάνωσιν δι' αὐτὰ εἰ μὴ βεβηλώσωσιν αὐτὰ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ ἁγιάζων αὐτοὺς καὶ πας ἀλλογενὴς οὐ φαγεται ἅγια παροικὸς ἱερέως ἡ μισθωτὸς οὐ φαγεται ἅγια εἰ μὴ ἱερεὺς κτήσῃται ψυχὴν ἐγκτήτων ἀργυρίου οὗτος φαγεται ἐκ τῶν ἁρτῶν αὐτοῦ καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ οὗτοι φαγονται τῶν ἁρτῶν αὐτοῦ καὶ θυγατὴρ ἀνθρώπου ἱερέως εἰ μὴ γενήται ἀνδρὶ ἀλλογενεὶ αὕτη τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων οὐ φαγεται καὶ θυγατὴρ ἱερέως εἰ μὴ γενήται χηρὰ ἡ ἐκβεβλημένη σπέρμα δὲ μὴ ἦν αὕτη ἐπαναστρέψῃ ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν κατὰ τὴν νεότητά αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἁρτῶν τοῦ πατρὸς αὐτῆς φαγεται καὶ πας ἀλλογενὴς οὐ φαγεται ἀπ' αὐτῶν καὶ ἄνθρωπος ὅς ἀν φαγῇ ἅγια κατὰ ἀγνοίαν καὶ προσθήσῃ τὸ ἐπιτεμπτόν αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸ καὶ δώσει τῷ ἱερεὶ τὸ ἅγιον καὶ οὐ βεβηλώσουσιν τὰ ἅγια τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἃ αὐτοὶ ἀφαιροῦσιν τῷ κυρίῳ καὶ ἐπαξοῦσιν ἐφ' ἑαυτοὺς ἀνομίαν πλημμελείας ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτοὺς τὰ ἅγια αὐτῶν ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτοὺς καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωσῆν λέγων λαλήσον ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ πᾶσιν συναγωγῇ ἰσραὴλ καὶ εἶρεῖς πρὸς αὐτοὺς ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἡ τῶν υἱῶν τῶν προσηλυτῶν τῶν προσκεκμενῶν πρὸς αὐτοὺς ἐν ἰσραὴλ ὅς ἀν προσενεγκῇ τὰ δῶρα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν ἡ κατὰ πᾶσαν ἄρεσιν αὐτῶν ὅσα ἀν προσενεγκῶσιν τῷ θεῷ εἰς ὀλοκαυτώμα δεκτὰ ὑμῖν ἁμῶμα ἀρσενὰ ἐκ τῶν βουκολίων καὶ ἐκ τῶν προβάτων καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν πάντα ὅσα ἀν ἐχῇ μῶμον ἐν αὐτῷ οὐ προσάξουσιν κυρίῳ διότι οὐ δεκτὸν ἐστὶν ὑμῖν καὶ ἄνθρωπος ὅς ἀν προσενεγκῇ

θύσιαν σωτηρίου τω κυρίω διαστείλας ευχὴν κατὰ ἄρεσιν ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων ἀμώμων εἶσαι εἰς δεκτὸν πας μώμος οὐκ ἐστὶ ἐν αὐτῷ τυφλὸν ἢ συντετριμμένον ἢ γλωσσοτμητὸν ἢ μυρμηκίωντα ἢ ψωραγριώντα ἢ λιχηνὰς ἔχοντα οὐ προσάξουσιν ταῦτα τῷ κυρίῳ καὶ εἰς καρπῶσιν οὐ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ καὶ μόσχον ἢ πρόβατον ὠτοτμητὸν ἢ κολοβοκερκὸν σφαγία ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ εἰς δὲ ευχὴν σου οὐ δεχθήσεται θλαδίαν καὶ ἐκτεθλιμμένον καὶ ἐκτομίαν καὶ ἀπεσπασμένον οὐ προσάξεις αὐτὰ τῷ κυρίῳ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν οὐ ποιήσετε καὶ ἐκ χειρὸς ἀλλογενέους οὐ προσοίσετε τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀπο πάντων τούτων ὅτι φθάρματα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς μώμος ἐν αὐτοῖς οὐ δεχθήσεται ταῦτα ὑμῖν καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσὴν λέγων μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ὥς ἂν τεχθῇ καὶ εἶσαι ἑπτὰ ἡμέρας ὑπὸ τὴν μητέρα τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδοῇ καὶ ἐπεκεῖνα δεχθήσεται εἰς δῶρα καρπῶμα κυρίῳ καὶ μόσχον ἢ πρόβατον αὐτῇ καὶ τὰ παῖδια αὐτῆς οὐ σφαξέεις ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐὰν δὲ θύσῃς θύσιαν ευχὴν χαρμοσύνης κυρίῳ εἰς δεκτὸν ὑμῖν θύσετε αὐτὴ αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνη βρωθήσεται οὐκ ἀπολείψετε ἀπὸ τῶν κρεῶν εἰς τὸ πρωὶ ἐγὼ εἰμι κύριος καὶ φυλάξετε τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσετε αὐτάς καὶ οὐ βεβήλωσετε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιαζὼν ὑμᾶς ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου ὥστε εἶναι ὑμῶν θεὸς ἐγὼ κύριος καὶ εἶπεν κύριος πρὸς μωυσὴν λέγων λαλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ εἶρεῖς πρὸς αὐτοὺς αἱ ἑορταὶ κυρίου ἃς καλεσετέ αὐτάς κλητάς ἁγίας αὗται εἰσὶν ἑορταὶ μου ἔξ ἡμέρας ποιήσεις ἐργὰ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σαββάτα ἀναπαύσις κλητὴ ἁγία τῷ κυρίῳ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσεις σαββάτα ἐστὶν τῷ κυρίῳ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν αὗται αἱ ἑορταὶ τῷ κυρίῳ κληταὶ ἁγία ἃς καλεσετέ αὐτάς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκατῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀνα μέσον τῶν ἑσπερινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ καὶ ἐν τῇ πεντεκαίδεκατῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ τῶν ἁζύμων τῷ κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας ἁζύμα ἐδεσθε καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία ἐστὶ ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἡ ἑβδόμη ἡμέρα κλητὴ ἁγία ἐστὶ ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσὴν λέγων εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ εἶρεῖς πρὸς αὐτοὺς ὅταν εἰσελθῇτε εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν καὶ θερίζετε τὸν θερισμὸν αὐτῆς καὶ οἰσετε δραγμὰ ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν πρὸς τὸν ἱερεᾶ καὶ ἀνοίσει τὸ δραγμὰ ἐναντὶ κυρίου δεκτὸν ὑμῖν τῇ ἐπαυρίῳ τῆς πρώτης ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς καὶ ποιήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν ἣ ἂν φερῇτε τὸ δραγμὰ πρόβατον ἀμώμον ἐνιαυσίον εἰς ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ καὶ τὴν θύσιαν αὐτοῦ δύο δεκάτα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ θύσια τῷ κυρίῳ ὀσμὴ εὐωδίας κυρίῳ καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἰν οἴνου καὶ ἄρτον καὶ πεφρυγμένα χιδρά νεᾶ οὐ φαγεσθε ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταυτὴν ἕως ἂν προσενεγκῇτε ὑμεῖς τὰ δῶρα τῷ θεῷ ὑμῶν νομιμὸν αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν καὶ ἀριθμήσετε ὑμεῖς ἀπὸ τῆς ἐπαυρίῳ τῶν σαββάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἥς ἂν προσενεγκῇτε τὸ δραγμὰ τοῦ ἐπιθέματος ἑπτὰ ἑβδομάδας ὀλοκληροὺς ἕως τῆς ἐπαυρίῳ τῆς ἐσχάτης ἑβδομάδος ἀριθμήσετε πεντηκόντα ἡμέρας καὶ προσοίσετε θύσιαν νεᾶν τῷ κυρίῳ ἀπὸ τῆς κατοικίας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπιθέμα δύο ἄρτους ἐκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἐσονται

εξυμωμενοι πεφθίσονται πρωτογεννημάτων τῷ κυρίῳ καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἁρτῶν ἑπτὰ ἀμνούς ἀμώμους ἐνιαυσίους καὶ μόσχον ἓνα ἐκ βουκόλιου καὶ κριοὺς δύο ἀμώμους ἐσονται ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν θυσίαν ὁσμὴν εὐωδίας τῷ κυρίῳ καὶ ποιήσουσιν χιμαρὸν ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας καὶ δύο ἀμνούς ἐνιαυσίους εἰς θυσίαν σωτηρίου μετὰ τῶν ἁρτῶν τοῦ πρωτογεννηματος καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν ἁρτῶν τοῦ πρωτογεννηματος ἐπιθέματα ἐναντὶ κυρίου μετὰ τῶν δύο ἀμνῶν ἅγια ἐσονται τῷ κυρίῳ τῷ ἱερεὶ τῷ προσφερόντι αὐτὰ αὐτῷ ἐσται καὶ καλεσέτε ταύτην τὴν ἡμέραν κλητὴν ἅγια ἐσται ὑμῖν παν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ νομίμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν καὶ ὅταν θερίζητε τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν οὐ συντελεσέτε τὸ λοιπὸν τοῦ θερισμοῦ τοῦ ἀγροῦ σου ἐν τῷ θερίζειν σε καὶ τὰ ἀποπιπτόντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλεξέεις τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσήλυτῷ ὑπολείψῃ αὐτὰ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσὴν λέγων λαλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδομοῦ μία τοῦ μηνὸς ἐσται ὑμῖν ἀναπαύσις μνημοσύνην σαλπιγγῶν κλητὴ ἅγια ἐσται ὑμῖν παν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα κυρίῳ καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσὴν λέγων καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδομοῦ τούτου ἡμέρα ἐξίλασμου κλητὴ ἅγια ἐσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ παν ἔργον οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐστὶν γὰρ ἡμέρα ἐξίλασμου αὕτη ὑμῖν ἐξίλασασθαι περὶ ὑμῶν ἐναντὶ κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πάσα ψυχὴ ἥτις μὴ ταπεινώθησεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς καὶ πάσα ψυχὴ ἥτις ποιήσει ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς παν ἔργον οὐ ποιήσετε νομίμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις κατοικίαις ὑμῶν σαββάτα σαββάτων ἐσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀπὸ ἐνατῆς τοῦ μηνὸς ἀπὸ ἑσπερας ἕως ἑσπερας σαββατίζετε τὰ σαββάτα ὑμῶν καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσὴν λέγων λαλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων τῇ πεντεκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδομοῦ τούτου ἑορτὴ σκηνῶν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ κυρίῳ καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἅγια παν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἑπτὰ ἡμέρας προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ογδοὴ κλητὴ ἅγια ἐσται ὑμῖν καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐξοδὸν ἐστὶν παν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε αὐταὶ αἱ ἑορταὶ κυρίῳ ἅς καλεσέτε κλητὰς ἁγίας ὥστε προσενεγκαὶ καρπώματα τῷ κυρίῳ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας αὐτῶν καὶ σπονδὰς αὐτῶν τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν πλὴν τῶν σαββάτων κυρίου καὶ πλὴν τῶν δοματῶν ὑμῶν καὶ πλὴν πασῶν τῶν εὐχῶν ὑμῶν καὶ πλὴν τῶν ἐκουσιῶν ὑμῶν ἂν ὧτε τῷ κυρίῳ καὶ ἐν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδομοῦ τούτου ὅταν συντελεσθῇ τὰ γεννηματα τῆς γῆς ἑορτάσετε τῷ κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ἀναπαύσις καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ογδοῇ ἀναπαύσις καὶ λημψέσθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ καρπὸν ξύλου ὠραίου καὶ καλλυνθρὰ φοινικῶν καὶ κλάδους ξύλου δασεὶς καὶ ἰτέας καὶ ἀγνοὺ κλάδους ἐκ χειμαρροῦ εὐφρανθῆναι ἐναντὶ κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἑπτὰ ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ νομίμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδομῷ ἑορτάσετε αὐτὴν ἐν σκηναῖς κατοικήσετε ἑπτὰ ἡμέρας πας ὁ αὐτοχθὼν ἐν Ἰσραὴλ κατοικήσει ἐν σκηναῖς ὅπως ἰδῶσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν ὅτι ἐν σκηναῖς κατώκισα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν

τω εξαγαγειν με αυτους εκ γης αιγυπτου εγω κυριος ο θεος υμων και ελαλησεν μωυσης τας εορτας κυριου τοις υιοις ισραηλ και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων εντειλαι τοις υιοις ισραηλ και λαβετωσαν μοι ελαιον ελαινον καθαρον κεκομμενον εις φως καυσαι λυχνον δια παντος εξωθεν του καταπετασματος εν τη σκηνη του μαρτυριου καυσουσιν αυτον αρων και οι υιοι αυτου απο εσπερας εως πρωι ενωπιον κυριου ενδελεχως νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων επι της λυχνιας της καθαρης καυσετε τους λυχνους εναντι κυριου εως το πρωι και λημψεσθε σεμιδαλιν και ποιησετε αυτην δωδεκα αρτους δυο δεκατων εσται ο αρτος ο εις και επιθησετε αυτους δυο θεματα εξ αρτους το εν θεμα επι την τραπεζαν την καθαραν εναντι κυριου και επιθησετε επι το θεμα λιβανον καθαρον και αλλα και εσονται εις αρτους εις αναμνησιν προκειμενα τω κυριω τη ημερα των σαββατων προιθησεται εναντι κυριου δια παντος ενωπιον των υιων ισραηλ διαθηκην αιωνιον και εσται αρων και τοις υιοις αυτου και φαγονται αυτα εν τοπω αγιω εστιν γαρ αγια των αγιων τουτο αυτω απο των θυσιαζομενων τω κυριω νομιμον αιωνιον και εξηλθεν υιος γυναικος ισραηλιτιδος και ουτος ην υιος αιγυπτιου εν τοις υιοις ισραηλ και εμαχεσαντο εν τη παρεμβολη ο εκ της ισραηλιτιδος και ο ανθρωπος ο ισραηλιτης και επονομασας ο υιος της γυναικος της ισραηλιτιδος το ονομα κατηρασατο και ηγαγον αυτον προς μωυσην και το ονομα της μητρος αυτου σαλωμιθ θυγατηρ δαβρι εκ της φυλης δαν και απεθεντο αυτον εις φυλακην διακριναι αυτον δια προσταγματος κυριου και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων εξαγαγε τον καταρασαμενον εξω της παρεμβολης και επιθησουσιν παντες οι ακουσαντες τας χειρας αυτων επι την κεφαλην αυτου και λιθοβολησουσιν αυτον πασα η συναγωγη και τοις υιοις ισραηλ λαλησον και ερεις προς αυτους ανθρωπος ος εαν καταρασθαι θεον αμαρτιαν λημψεται ονομαζων δε το ονομα κυριου θανατω θανατουσθω λιθοις λιθοβολειτω αυτον πασα συναγωγη ισραηλ εαν τε προσηλυτος εαν τε αυτοχθων εν τω ονομασαι αυτον το ονομα κυριου τελευτατω και ανθρωπος ος αν παταξη ψυχην ανθρωπου και αποθανη θανατω θανατουσθω και ος αν παταξη κτηνος και αποθανη αποτεισατω ψυχην αντι ψυχης και εαν τις δω μωμον τω πλησιον ως εποησεν αυτω ωσαυτας αντιποιηθησεται αυτω συντριμμα αντι συντριμματος οφθαλμον αντι οφθαλμου οδοντα αντι οδοντος καθοτι αν δω μωμον τω ανθρωπω ουτως δοθησεται αυτω ος αν παταξη ανθρωπον και αποθανη θανατω θανατουσθω δικαιοσις μια εσται τω προσηλυτω και τω εγχωριω οτι εγω ειμι κυριος ο θεος υμων και ελαλησεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ και εξηγαγον τον καταρασαμενον εξω της παρεμβολης και ελιθοβολησαν αυτον εν λιθοις και οι υιοι ισραηλ εποησαν καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και ελαλησεν κυριος προς μωυσην εν τω ορει σινα λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους εαν εισελθητε εις την γην ην εγω διδωμι υμιν και αναπαυσεται η γη ην εγω διδωμι υμιν σαββατα τω κυριω εξ ετη σπερεις τον αγρον σου και εξ ετη τεμεις την αμπελον σου και συναξεις τον καρπον αυτης τω δε ετει τω εβδομω σαββατα αναπαυσις εσται τη γη σαββατα τω κυριω τον αγρον σου ου σπερεις και την αμπελον σου ου τεμεις και τα αυτοματα αναβαινοντα του αγρου σου ουκ εκθερισεις και την σταφυλην του αγιασματος σου ουκ εκτρυγησεις ενιαυτος αναπαυσεως εσται τη γη και εσται τα σαββατα της γης

βρώματα σοι και τω παιδι σου και τη παιδισκη σου και τω μισθῳ σου και τω παροικῳ τῳ προσκειμένῳ πρὸς σε και τοῖς κτηνεσιν σου και τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ σου εἶναι παν τὸ γέννημα αὐτοῦ εἰς βρῶσιν και ἐξαριθμησεῖς σεαυτῷ ἑπτὰ ἀναπαυσεις ἐτῶν ἑπτὰ ἐτῆ ἑπτακίς και ἐσονται σοι ἑπτὰ ἑβδομαδες ἐτῶν ἐννεα και τεσσαρακοντα ἐτῆ και διαγγελεῖτε σαλπιγγὸς φωνῇ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδομῷ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἰλασμοῦ διαγγελεῖτε σαλπγγί ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν και ἁγιαστετε τὸ ἐτος τὸ πεντηκοστόν ἐνιαυτὸν και διαβησθε ἀφ᾽ ἐσθλῶν ἐπὶ τῆς γῆς πασὶν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτὴν ἐνιαυτός ἀφ᾽ ἐσθλῶν σημασία αὕτη εἶναι ὑμῖν και ἀπελευθεῖται εἰς ἕκαστος εἰς τὴν κτήσιν αὐτοῦ και ἕκαστος εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἀπελευθεσθε ἀφ᾽ ἐσθλῶν σημασία αὕτη τὸ ἐτος τὸ πεντηκοστόν ἐνιαυτός εἶναι ὑμῖν οὐ σπερεῖτε οὐδε ἀμῆσετε τὰ αὐτομάτα ἀναβαῖνοντα αὐτῆς και οὐ τρυγήσετε τὰ ἡγιασμένα αὐτῆς ὅτι ἀφ᾽ ἐσθλῶν σημασία ἐστὶν ἅγιον εἶναι ὑμῖν ἀπὸ τῶν πεδίων φαγεσθε τὰ γέννηματα αὐτῆς ἐν τῷ ἐτεί τῆς ἀφ᾽ ἐσθλῶν σημασία αὐτῆς ἐπανελευθεῖται ἕκαστος εἰς τὴν κτήσιν αὐτοῦ ἐὰν δὲ ἀποδῶ πράσιν τῷ πλησίον σου ἐὰν και κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον σου μὴ θλιβέτω ἀνθρώπος τὸν πλησίον κατὰ ἀριθμὸν ἐτῶν μετὰ τὴν σημασίαν κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον κατὰ ἀριθμὸν ἐνιαυτῶν γέννημάτων ἀποδωσεται σοὶ καθότι ἀν πλείον τῶν ἐτῶν πληθύνῃ τὴν ἐγκτήσιν αὐτοῦ και καθότι ἀν ἐλάττον τῶν ἐτῶν ἐλαττώσῃ τὴν κτήσιν αὐτοῦ ὅτι ἀριθμὸν γέννημάτων αὐτοῦ οὕτως ἀποδωσεται σοὶ μὴ θλιβέτω ἀνθρώπος τὸν πλησίον και φοβηθήσῃ κυρίον τὸν θεὸν σου ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν και ποιήσετε πάντα τὰ δικαιώματα μου και πάσας τὰς κρίσεις μου και φυλάξασθε και ποιήσετε αὐτὰ και κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς πεποιθότες και δώσει ἡ γῇ τὰ ἐκφορία αὐτῆς και φαγεσθε εἰς πλησμονὴν και κατοικήσετε πεποιθότες ἐπ αὐτῆς ἐὰν δὲ λέγητε τι φαγομεῖθα ἐν τῷ ἐτεί τῷ ἑβδομῷ τουτῷ ἐὰν μὴ σπειρωμέν μὴδὲ συναγαγώμεν τὰ γέννηματα ἡμῶν και ἀποστελῶ τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν ἐν τῷ ἐτεί τῷ ἑκτῷ και ποιήσει τὰ γέννηματα αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἐτῆ και σπερεῖτε τὸ ἐτος τὸ οὐδοὸν και φαγεσθε ἀπὸ τῶν γέννημάτων παλαιὰ ἕως τοῦ ἐτους τοῦ ἐνατοῦ ἕως ἀν ἐλθῇ τὸ γέννημα αὐτῆς φαγεσθε παλαιὰ παλαιῶν και ἡ γῇ οὐ πραθήσεται εἰς βεβαίωσιν ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ γῇ διότι προσηλυτοὶ και παροικοὶ ὑμεῖς ὥστε ἐναντίον μου και κατὰ πάσαν γῆν κατασχεσεὺς ὑμῶν λυτρά δώσει τῆς γῆς ἐὰν δὲ πενήται ὁ ἀδελφὸς σου ὁ μετὰ σου και ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχεσεὺς αὐτοῦ και ἐλθῇ ὁ ἀγχιστευὼν ἐγγίζων ἐγγίστα αὐτοῦ και λυτρωσεται τὴν πράσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐὰν δὲ μὴ ἡ τιμὴ ὁ ἀγχιστευὼν και εὐπορηθῇ τῇ χεὶρὶ και εὐρεθῇ αὐτῷ τὸ ἱκανὸν λυτρά αὐτοῦ και συλλογίζεται τὰ ἐτῆ τῆς πράσεως αὐτοῦ και ἀποδώσει ὁ ὑπερεχὼν τῷ ἀνθρώπῳ ὃ ἀπέδοτο ἑαυτὸν αὐτῷ και ἀπελευθεῖται εἰς τὴν κατασχεσὶν αὐτοῦ ἐὰν δὲ μὴ εὐπορηθῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ και ἐστὶν ἡ πράσις τῷ κτησάμενῳ αὐτὰ ἕως τοῦ ἑκτοῦ ἐτους τῆς ἀφ᾽ ἐσθλῶν και ἐξελευσεταὶ τῇ ἀφ᾽ ἐσθλῶν και ἀπελευθεῖται εἰς τὴν κατασχεσὶν αὐτοῦ ἐὰν δὲ τις ἀποδῶται οἰκίαν οἰκῆτην ἐν πόλει τετελειωμένη και ἐστὶν ἡ λυτρωσίς αὐτῆς ἕως πληρωθῇ ἐνιαυτός ἡμερῶν ἐστὶν ἡ λυτρωσίς αὐτῆς ἐὰν δὲ μὴ λυτρωθῇ ἕως ἀν πληρωθῇ αὐτῆς ἐνιαυτός ὅλος κυρωθήσεται ἡ οἰκία ἡ οὐσα ἐν πόλει τῇ ἐχούσῃ τείχος βεβαίως τῷ κτησάμενῳ αὐτὴν εἰς τὰς γενεὰς αὐτοῦ και οὐκ ἐξελευσεταὶ ἐν τῇ ἀφ᾽ ἐσθλῶν αἱ δὲ οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαυλῶσιν αἷς οὐκ ἐστὶν ἐν

αυταις τειχος κυκλω προς τον αγρον της γης λογισθητωσαν λυτρωται δια παντος εσονται και εν τη αφεσει εξελευσονται και αι πολεις των λευιτων οικιαι των πολεων αυτων κατασχεσεως λυτρωται δια παντος εσονται τοις λευιταις και ος αν λυτρωσαμενος παρα των λευιτων και εξελευσεται η διαπρασις αυτων οικιων πολεως κατασχεσεως αυτων εν τη αφεσει οτι οικιαι των πολεων των λευιτων κατασχεσις αυτων εν μεσω υιων ισραηλ και οι αγροι οι αφωρισμενοι ταις πολεσιν αυτων ου πραθησονται οτι κατασχεσις αιωνια τουτο αυτων εστιν εαν δε πενηται ο αδελφος σου και αδυνατηση ταις χερσιν παρα σοι αντιλημψη αυτου ως προσηλυτου και παροικου και ζησεται ο αδελφος σου μετα σου ου λημψη παρ αυτου τοκον ουδε επι πληθει και φοβηθηση τον θεον σου εγω κυριος και ζησεται ο αδελφος σου μετα σου το αργυριον σου ου δωσεις αυτω επι τοκω και επι πλεονασμον ου δωσεις αυτω τα βρωματα σου εγω κυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εκ γης αιγυπτου δουναι υμιν την γην χανααν ωστε ειναι υμων θεος εαν δε ταπεινωθη ο αδελφος σου παρα σοι και πραθη σοι ου δουλευσει σοι δουλειαν οικητου ως μισθωτος η παροικος εσται σοι έως του ετους της αφεσεως εργαται παρα σοι και εξελευσεται τη αφεσει και τα τεκνα αυτου μετ αυτου και απελευσεται εις την γενεαν αυτου εις την κατασχεσιν την πατρικην αποδραμειται διοτι οικεται μου εισιν ουτοι ους εξηγαγον εκ γης αιγυπτου ου πραθησεται εν πρασει οικητου ου κατατενεις αυτον εν τω μοχθω και φοβηθηση κυριον τον θεον σου και παις και παιδισκη οσοι αν γενωνται σοι απο των εθνων οσοι κυκλω σου εισιν απ αυτων κτησεσθε δουλων και δουλην και απο των υιων των παροικων των οντων εν υμιν απο τουτων κτησεσθε και απο των συγγενων αυτων οσοι αν γενωνται εν τη γη υμων εστωσαν υμιν εις κατασχεσιν και καταμεριετε αυτους τοις τεκνοις υμων μεθ υμας και εσονται υμιν κατοχιμοι εις τον αιωνα των αδελφων υμων των υιων ισραηλ εκαστος τον αδελφον αυτου ου κατατενει αυτον εν τοις μοχθοις εαν δε ευρη η χειρ του προσηλυτου η του παροικου του παρα σοι και απορηθεις ο αδελφος σου πραθη τω προσηλυτω η τω παροικω τω παρα σοι εκ γενετης προσηλυτω μετα το πραθηναι αυτω λυτρωσις εσται αυτω εις των αδελφων αυτου λυτρωσεται αυτον αδελφος πατρος αυτου η υιος αδελφου πατρος λυτρωσεται αυτον η απο των οικειων των σαρκων αυτου εκ της φυλης αυτου λυτρωσεται αυτον εαν δε ευπορηθεις ταις χερσιν λυτρωσεται εαυτον και συλλογιεται προς τον κεκτημενον αυτον απο του ετους ου απεδото εαυτον αυτω έως του ενιαυτου της αφεσεως και εσται το αργυριον της πρασεως αυτου ως μισθιου ετος εξ ετους εσται μετ αυτου εαν δε τινη πλειον των ετων η προς ταυτα αποδωσει τα λυτρα αυτου απο του αργυριου της πρασεως αυτου εαν δε ολιγον καταλειφθη απο των ετων εις τον ενιαυτον της αφεσεως και συλλογιεται αυτω κατα τα ετη αυτου και αποδωσει τα λυτρα αυτου ως μισθωτος ενιαυτον εξ ενιαυτου εσται μετ αυτου ου κατατενεις αυτον εν τω μοχθω ενωπιον σου εαν δε μη λυτρωται κατα ταυτα εξελευσεται εν τω ετει της αφεσεως αυτος και τα παιδια αυτου μετ αυτου οτι εμοι οι υιοι ισραηλ οικεται παιδες μου ουτοι εισιν ους εξηγαγον εκ γης αιγυπτου εγω κυριος ο θεος υμων ου ποιησετε υμιν αυτοις χειροποιητα ουδε γλυπτα ουδε στηλην αναστησετε υμιν ουδε λιθον σκοπον θησετε εν τη γη υμων προσκυνησαι αυτω εγω ειμι κυριος ο θεος υμων τα σαββατα μου φυλαξεσθε και απο των αγιων μου

φοβηθήσεσθε εγω ειμι κυριος εαν τοις προσταγμασιν μου πορευησθε και τας εντολας μου φυλασσησθε και ποιησητε αυτας και δωσω τον υετον υμιν εν καιρω αυτου και η γη δωσει τα γεννηματα αυτης και τα ξυλα των πεδιων αποδωσει τον καρπον αυτων και καταλημψεται υμιν ο αλοητος τον τρυγητον και ο τρυγητος καταλημψεται τον σπορον και φαγεσθε τον αρτον υμων εις πλησμονην και κατοικησετε μετα ασφαλειας επι της γης υμων και πολεμος ου διελευσεται δια της γης υμων και δωσω ειρηνην εν τη γη υμων και κοιμηθήσεσθε και ουκ εσται υμας ο εκφοβων και απολω θηρια πονηρα εκ της γης υμων και διωξεσθε τους εχθρους υμων και πεσουνται εναντιον υμων φονω και διωζονται εξ υμων πεντε εκατον και εκατον υμων διωζονται μυριαδας και πεσουνται οι εχθροι υμων εναντιον υμων μαχαιρα και επιβλειψω εφ υμας και αυξανω υμας και πληθυνω υμας και στήσω την διαθηκην μου μεθ υμων και φαγεσθε παλαια και παλαια παλαιων και παλαια εκ προσωπου νεων εξοισετε και θησω την διαθηκην μου εν υμιν και ου βδελυζεται η ψυχη μου υμας και εμπεριπατησω εν υμιν και εσομαι υμων θεος και υμεις εσεσθε μου λαος εγω ειμι κυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εκ γης αιγυπτου οντων υμων δουλων και συντριψα τον δεσμον του ζυγου υμων και ηγαγον υμας μετα παρρησιας εαν δε μη υπακουσητε μου μηδε ποιησητε τα προσταγματα μου ταυτα αλλα απειθησθε αυτοις και τοις χρημασιν μου προσοχθιση η ψυχη υμων ωστε υμας μη ποιειν πασας τας εντολας μου ωστε διασκεδασαι την διαθηκην μου και εγω ποιησω ουτως υμιν και επισυστησω εφ υμας την αποριαν την τε ψωραν και τον ικτερον και σφακελιζοντας τους οφθαλμους υμων και την ψυχην υμων εκτηκουσαν και σπερειτε δια κενης τα σπερματα υμων και εδονται οι υπεναντιοι υμων και επιστησω το προσωπον μου εφ υμας και πεσεισθε εναντιον των εχθρων υμων και διωζονται υμας οι μισουντες υμας και φευξεσθε ουθενος διωκοντος υμας και εαν εως τουτου μη υπακουσητε μου και προσθησω του παιδευσαι υμας επτακις επι ταις αμαρτιας υμων και συντριψω την υβριν της υπερηφανιας υμων και θησω τον ουρανον υμιν σιδηרון και την γην υμων ωσει χαλκην και εσται εις κενον η ισχυς υμων και ου δωσει η γη υμων τον σπορον αυτης και το ξυλον του αγρου υμων ου δωσει τον καρπον αυτου και εαν μετα ταυτα πορευησθε πλαγιοι και μη βουλησθε υπακουειν μου προσθησω υμιν πληγας επτα κατα τας αμαρτίας υμων και αποστελω εφ υμας τα θηρια τα αγρια της γης και κατεδετα υμας και εξαναλωσει τα κτηνη υμων και ολιγοστους ποιησει υμας και ερημωθησονται αι οδοι υμων και επι τουτοις εαν μη παιδευθητε αλλα πορευησθε προς με πλαγιοι πορευεσθαι καγω μεθ υμων θυμω πλαγιω και παταξω υμας καγω επτακις αντι των αμαρτιων υμων και επαξω εφ υμας μαχαιραν εκδικουσαν δικην διαθηκης και καταφευξεσθε εις τας πολεις υμων και εξαποστελω θανατον εις υμας και παραδοθησεσθε εις χειρας εχθρων εν τω θλιψαι υμας σιτοδεια αρτων και πεψουσιν δεκα γυναικες τους αρτους υμων εν κλιβανω ενι και αποδωσουσιν τους αρτους υμων εν σταθμω και φαγεσθε και ου μη εμπλησθητε εαν δε επι τουτοις μη υπακουσητε μου και πορευησθε προς με πλαγιοι και αυτος πορευεσθαι μεθ υμων εν θυμω πλαγιω και παιδευσω υμας εγω επτακις κατα τας αμαρτίας υμων και φαγεσθε τας σαρκας των υιων υμων και τας σαρκας των θυγατερων υμων φαγεσθε και ερημωσω τας στηλας υμων και εξολεθρευσω τα ξυλινα χειροποι-

τητα ὑμῶν και θησω τα καλα ὑμῶν επι τα καλα των ειδωλων ὑμῶν και προσοχθιει ἡ ψυχη μου ὑμιν και θησω τας πολεις ὑμῶν ερημους και εξερημωσω τα ἄγια ὑμῶν και ου μη οσφρανθω της οσμης των θυσιων ὑμῶν και εξερημωσω εγω την γην ὑμῶν και θαυμασονται επι αυτη οἱ εχθροὶ ὑμῶν οἱ ενοικουντες εν αυτη και διασπερω ὑμας εις τα εθνη και εξαναλωσει ὑμας επιπορευομενη ἡ μαχαира και εσται ἡ γη ὑμῶν ερημος και ἅι πολεις ὑμῶν εσονται ερημοι τοτε ευδοκησει ἡ γη τα σαββατα αυτης και πασας τας ἡμερας της ερημωσεως αυτης και ὑμεις εσεσθε εν τη γη των εχθρων ὑμῶν τοτε σαββατιει ἡ γη και ευδοκησει τα σαββατα αυτης πασας τας ἡμερας της ερημωσεως αυτης σαββατιει ἃ ουκ εσαββατισεν εν τοις σαββατοις ὑμῶν ἡνικα κατακειτε αυτην και τοις καταλειφθεισιν εξ ὑμῶν επαξω δειλιαν εις την καρδιαν αυτων εν τη γη των εχθρων αυτων και διωζεται αυτοις φωνη φυλλου φερομενου και φευξονται ὡς φευγοντες απο πολему και πεσουνται ουθενος διωκοντος και ὑπεροψεται ὁ ἀδελφος τον ἀδελφον ὥσει εν πολему ουθενος κατατρεχοντος και ου δυνησεσθε αντιστηναι τοις εχθροις ὑμῶν και απολεισθε εν τοις εθνεσιν και κατεδετα ὑμας ἡ γη των εχθρων ὑμῶν και οἱ καταλειφθεντες απ ὑμῶν καταφθαρησονται δια τας ἁμαρτίας ὑμῶν εν τη γη των εχθρων αυτων ταχισονται και εξαγορευσουσιν τας ἁμαρτίας αυτων και τας ἁμαρτίας των πατερων αυτων ὅτι παρεβησαν και ὑπερειδον με και ὅτι επορευθησαν εναντιον μου πλαγιοι και εγω επορευθην μετ αυτων εν θυμῳ πλαγιῳ και απολω αυτοις εν τη γη των εχθρων αυτων τοτε εντραπησεται ἡ καρδια αυτων ἡ ἀπεριτμητος και τοτε ευδοκησουσιν τας ἁμαρτίας αυτων και μνησθησομαι της διαθηκης ιακωβ και της διαθηκης ισαακ και της διαθηκης αβρααμ μνησθησομαι και της γης μνησθησομαι και ἡ γη εγκαταλειφθησεται ὑπ αυτων τοτε προσδεζεται ἡ γη τα σαββατα αυτης εν τῷ ερημωθῆναι αυτην δι αυτοις και αυτοι προσδεζονται τας αυτων ἀνομίας ἀνθ ὧν τα κριματα μου ὑπερειδον και τοις προσταγμασιν μου προσωχθισαν τη ψυχη αυτων και ουδ ὡς οντων αυτων εν τη γη των εχθρων αυτων ουχ ὑπερειδον αυτοις ουδε προσωχθισα αυτοις ὥστε εξαναλωσαι αυτοις του διασκεδασαι την διαθηκην μου την προς αυτοις ὅτι εγω εἰμι κυριος ὁ θεος αυτων και μνησθησομαι αυτων της διαθηκης της προτερας ὅτε ἐξηγαγον αυτοις εκ γης αιγυπτου εξ οίκου δουλειας ἐναντι των εθνων του ειναι αυτων θεος εγω εἰμι κυριος ταυτα τα κριματα και τα προσταγματα και ὁ νομος ὃν ἔδωκεν κυριος ἀνα μεσον αυτου και ἀνα μεσον των ὕιων ἰσραηλ εν τῷ ὀρει σινα εν χειρι μωυση και ἐλάλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις ὕιοις ἰσραηλ και ερεις αυτοις ὅς αν ευξηται ευχην ὥστε τιμην της ψυχης αυτου τῷ κυρίῳ εσται ἡ τιμη του ἀρσενος ἀπο εικοσαετους ἕως ἐξηκονταετους εσται αυτου ἡ τιμη πεντηκοντα διδραχμα ἀργυρίου τῷ σταθμῷ τῷ ἁγίῳ της δε θηλειας εσται ἡ συντιμησις τριακοντα διδραχμα εαν δε ἀπο πενταετους ἕως εικοσι ετων εσται ἡ τιμη του ἀρσενος εικοσι διδραχμα της δε θηλειας δεκα διδραχμα ἀπο δε μηνιαίου ἕως πενταετους εσται ἡ τιμη του ἀρσενος πεντε διδραχμα ἀργυρίου της δε θηλειας τρια διδραχμα εαν δε ἀπο ἐξηκονταετων και ἐπάνω εαν μεν ἀρσεν η εσται ἡ τιμη πεντεκαίδεκα διδραχμα ἀργυρίου εαν δε θηλεία δεκα διδραχμα εαν δε ταπεινος η τη τιμῇ στησεται ἐναντιον του ἱερεως και τιμησεται αυτον ὁ ἱερεὺς καθάπερ ισχυει ἡ χειρ του ευζαμενου τιμησεται αυτον ὁ ἱερεὺς εαν

δε απο των κτηνων των προσφερομενων απ αυτων δωρον τω κυριω
ὅς αν δω απο τουτων τω κυριω εσται ἅγιον ουκ αλλαξει αυτο καλον
πονηρω ουδε πονηρον καλω εαν δε αλλασσων αλλαξη αυτο κτηνος
κτηνει εσται αυτο και το αλλαγμα ἅγια εαν δε παν κτηνος ακαθαρτον
αφ ὧν ου προσφερεται απ αυτων δωρον τω κυριω στησει το κτηνος
εναντι του ἱερεως και τιμησεται αυτο ὁ ἱερευς ανα μεσον καλου και
ανα μεσον πονηρου και καθοτι αν τιμησεται ὁ ἱερευς οὕτως στησε-
ται εαν δε λυτρουμενος λυτρωσεται αυτο προσθησει το επιπεμπτον
προς την τιμην αυτου και ανθρωπος ὅς αν ἁγιαση την οικιαν αυτου
ἁγίαν τω κυριω και τιμησεται αυτην ὁ ἱερευς ανα μεσον καλης και
ανα μεσον πονηρας ὡς αν τιμησεται αυτην ὁ ἱερευς οὕτως σταθησε-
ται εαν δε ὁ ἁγιασας αυτην λυτρωται την οικιαν αυτου προσθησει επ
αυτο το επιπεμπτον του αργυριου της τιμης και εσται αυτω εαν δε
απο του αγρου της κατασχεσεως αυτου ἁγιαση ανθρωπος τω κυριω
και εσται ἡ τιμη κατα τον σπορον αυτου κορου κριθων πεντηκοντα
διδραχμα αργυριου εαν δε απο του ενιαυτου της αφεσεως ἁγιαση τον
αγρον αυτου κατα την τιμην αυτου στησεται εαν δε εσχατον μετα
την αφεσιν ἁγιαση τον αγρον αυτου προσλογιεται αυτω ὁ ἱερευς το
αργυριον επι τα ετη τα επιλοιπα ἕως εις τον ενιαυτον της αφεσεως
και ανθυφαιρεθησεται απο της συντιμησης αυτου εαν δε λυτρωται
τον αγρον ὁ ἁγιασας αυτον προσθησει το επιπεμπτον του αργυριου
προς την τιμην αυτου και εσται αυτω εαν δε μη λυτρωται τον αγρον
και αποδωται τον αγρον ανθρωπω ἑτερω ουκετι μη λυτρωσεται αυτον
αλλ εσται ὁ αγρος εξελθλυθειας της αφεσεως ἅγιος τω κυριω ὡσπερ
ἡ γη ἡ αφωρισμενη τω ἱερει εσται κατασχεσις εαν δε απο του αγρου
ὁυ κεκτηται ὅς ουκ εστιν απο του αγρου της κατασχεσεως αυτου
ἁγιαση τω κυριω λογιεται προς αυτον ὁ ἱερευς το τελος της τιμης
εκ του ενιαυτου της αφεσεως και αποδωσει την τιμην εν τη ἡμερα
εχεινη ἅγιον τω κυριω και εν τω ενιαυτω της αφεσεως αποδοθησεται
ὁ αγρος τω ανθρωπω παρ ὁυ κεκτηται αυτον ὁυ ην ἡ κατασχεσις
της γης και πασα τιμη εσται σταθμιοις ἁγιοις εικοσι οβολοι εσται το
διδραχμον και παν πρωτοτοκον ὁ αν γεννηται εν τοις κτηνεσιν σου
εσται τω κυριω και ου καθαγιασει ουθεις αυτο εαν τε μοσχον εαν τε
προβατον τω κυριω εστιν εαν δε των τετραποδων των ακαθαρτων αλ-
λαξει κατα την τιμην αυτου και προσθησει το επιπεμπτον προς αυτο
και εσται αυτω εαν δε μη λυτρωται πραθησεται κατα το τιμημα αυτου
παν δε αναθημα ὁ εαν αναθη ανθρωπος τω κυριω απο παντων ὅσα
αυτω εστιν απο ανθρωπου ἕως κτηνους και απο αγρου κατασχεσεως
αυτου ουκ αποδωσεται ουδε λυτρωσεται παν αναθημα ἅγιον ἁγιων
εσται τω κυριω και παν ὁ εαν ανατεθη απο των ανθρωπων ου λυ-
τρωθησεται αλλα θανατω θανατωθησεται πασα δεκατη της γης απο
του σπερματος της γης και του καρπου του ξυλινου τω κυριω εστιν
ἅγιον τω κυριω εαν δε λυτρωται λυτρω ανθρωπος την δεκατην αυτου
το επιπεμπτον προσθησει προς αυτο και εσται αυτω και πασα δεκατη
βωων και προβατων και παν ὁ εαν ελθῃ εν τω αριθμω ὑπο την ῥαβδον
το δεκατον εσται ἅγιον τω κυριω ουκ αλλαξεις καλον πονηρω εαν
δε αλλασσων αλλαξης αυτο και το αλλαγμα αυτου εσται ἅγιον ου
λυτρωθησεται ἅυται εισιν αἱ εντολαι ἅς ενετειλατο κυριος τω μωυση
προς τους υἱους ισραηλ εν τω ορει σινα

και ελαλησεν κυριος προς μωυσην εν τη ερημω τη σινα εν τη

σκηνη του μαρτυριου εν μια του μηνος του δευτερου ετους δευτερου εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου λεγων λαβετε αρχην πασης συναγωγης υιων ισραηλ κατα συγγενειας αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον εξ ονοματος αυτων κατα κεφαλην αυτων πας αρσην απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν δυναμει ισραηλ επισκεψασθε αυτοους συν δυναμει αυτων συ και ααρων επισκεψασθε αυτοους και μεθ υμων εσονται εκαστος κατα φυλην εκαστου αρχοντων κατ οικους πατριων εσονται και ταυτα τα ονοματα των ανδρων οτινες παραστησονται μεθ υμων των ρουβην ελισουρ υιος σεδιουρ των συμειων σαλαμιηλ υιος σουρισαδαι των ιουδα νασσων υιος αμιναδαβ των ισσαχαρ ναθαναηλ υιος σωγαρ των ζαβουλων ελιαβ υιος χαιλων των υιων ιωσηφ των εφραιμ ελισαμα υιος εμιουδ των μανασση γαμαλιηλ υιος φαδασσουρ των βενιαμιν αβιδαν υιος γαδεωνι των δαν αχιεζερ υιος αμισαδαι των ασηρ φαγαιηλ υιος εχραν των γαδ ελισαφ υιος ραγουηλ των νεφθαλι αχιρε υιος αιναν ουτοι επικλητοι της συναγωγης αρχοντες των φυλων κατα πατριας χιλιαρχοι ισραηλ εισιν και ελαβεν μωυσης και ααρων τους ανδρας τουτους τους ανακληθεντας εξ ονοματος και πασαν την συναγωγην συνηγαγον εν μια του μηνος του δευτερου ετους και επηξονουσαν κατα γενεσεις αυτων κατα πατριας αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων απο εικοσαετους και επανω παν αρσενικον κατα κεφαλην αυτων ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και επεσκεπησαν εν τη ερημω τη σινα και εγενοντο οι υιοι ρουβην πρωτοτοκου ισραηλ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει η επισκεψις αυτων εκ της φυλης ρουβην εξ και τεσσαρακοντα χιλιαδες και πενταχοσιοι τοις υιοις συμειων κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει η επισκεψις αυτων εκ της φυλης συμειων εννεα και πεντηκοντα χιλιαδες και τριαχοσιοι τοις υιοις ιουδα κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει η επισκεψις αυτων εκ της φυλης ιουδα τεσσαρες και εβδομηκοντα χιλιαδες και εξαχοσιοι τοις υιοις ισσαχαρ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει η επισκεψις αυτων εκ της φυλης ισσαχαρ τεσσαρες και πεντηκοντα χιλιαδες και τετραχοσιοι τοις υιοις ζαβουλων κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει η επισκεψις αυτων εκ της φυλης ζαβουλων επτα και πεντηκοντα χιλιαδες και τετραχοσιοι τοις υιοις ιωσηφ υιοις εφραιμ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει η επισκεψις αυτων εκ της φυλης εφραιμ τεσσαρακοντα χιλιαδες και πενταχοσιοι τοις υιοις μανασση κα-

τα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ὁ εκπορευομενος εν τη δυναμει ἡ επισκεψις αυτων εκ της φυλης μανασση δυο και τριακοντα χιλιαδες και διακοσιοι τοις υιοις βενιαμιν κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ὁ εκπορευομενος εν τη δυναμει ἡ επισκεψις αυτων εκ της φυλης βενιαμιν πεντε και τριακοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι τοις υιοις γαδ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ὁ εκπορευομενος εν τη δυναμει ἡ επισκεψις αυτων εκ της φυλης γαδ πεντε και τεσσαρακοντα χιλιαδες και ἑξακοσιοι και πεντηκοντα τοις υιοις δαν κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ὁ εκπορευομενος εν τη δυναμει ἡ επισκεψις αυτων εκ της φυλης δαν δυο και ἑξηκοντα χιλιαδες και ἑπτακοσιοι τοις υιοις ασηρ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ὁ εκπορευομενος εν τη δυναμει ἡ επισκεψις αυτων εκ της φυλης ασηρ μια και τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι τοις υιοις νεφθαλι κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ὁ εκπορευομενος εν τη δυναμει ἡ επισκεψις αυτων εκ της φυλης νεφθαλι τρεις και πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι αὕτη ἡ επισκεψις ἦν επεσκεψαντο μωυσης και ααρων και οἱ αρχοντες ισραηλ δωδεκα ανδρες ανηρ εἷς κατα φυλην μιαν κατα φυλην οικων πατριας ησαν και εγενετο πασα ἡ επισκεψις υἱων ισραηλ συν δυναμει αυτων απο εικοσαετους και επανω πας ὁ εκπορευομενος παραταξασθαι εν ισραηλ ἑξακοσιαι χιλιαδες και τρισχιλιοι και πεντακοσιοι και πεντηκοντα οἱ δε λειuitαι εκ της φυλης πατριας αυτων ουκ επεσκεπησαν εν τοις υιοις ισραηλ και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων ὅρα την φυλην την λειui ου συνεπισκεψη και τον αριθμον αυτων ου λημψη εν μεσω των υἱων ισραηλ και συ επιστησον τους λειuitας επι την σκηνην του μαρτυριου και επι παντα τα σκευη αυτης και επι παντα ὅσα εστιν εν αυτη αυτοι αρουσιν την σκηνην και παντα τα σκευη αυτης και αυτοι λειτουργησουσιν εν αυτη και κυκλω της σκηνης παρεμβολουσιν και εν τω εξαιρειν την σκηνην καθελουσιν αυτην οἱ λειuitαι και εν τω παρεμβαλλειν την σκηνην αναστησουσιν και ὁ αλλογενης ὁ προσπορευομενος αποθανετω και παρεμβαλουσιν οἱ υιοι ισραηλ ανηρ εν τη ἑαυτου ταξει και ανηρ κατα την ἑαυτου ἡγεμονιαν συν δυναμει αυτων οἱ δε λειuitαι παρεμβαλετωσαν εναντιον κυριου κυκλω της σκηνης του μαρτυριου και ουκ εσται ἁμαρτημα εν υιοις ισραηλ και φυλαξουσιν οἱ λειuitαι αυτοι την φυλακην της σκηνης του μαρτυριου και εποιησαν οἱ υιοι ισραηλ κατα παντα ἃ ενετειλατο κυριος τω μωυση και ααρων οὕτως εποιησαν και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων ανθρωπος εχομενος αυτου κατα ταγμα κατα σημειας κατ οικους πατριων αυτων παρεμβαλετωσαν οἱ υιοι ισραηλ εναντιοι

κυκλω της σκηνης του μαρτυριου παρεμβολουσιν οι υιοι ισραηλ και οι παρεμβαλλοντες πρωτοι κατ ανατολας ταγμα παρεμβολης ιουδα συν δυναμει αυτων και ο αρχων των υιων ιουδα ναασσων υιος αμιναδαβ δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι τεσσαρες και εβδομηκοντα χιλιαδες και εξακοσιοι και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης ισασχαρ και ο αρχων των υιων ισασχαρ ναθαναηλ υιος σωγαρ δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι τεσσαρες και πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης ζαβουλων και ο αρχων των υιων ζαβουλων ελιαβ υιος χαιλων δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι επτα και πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι παντες οι επεσκεμμενοι εκ της παρεμβολης ιουδα εκατον ογδοηκοντα χιλιαδες και εξακισχιλιοι και τετρακοσιοι συν δυναμει αυτων πρωτοι εξαρουσιν ταγμα παρεμβολης ρουβην προς λιβα συν δυναμει αυτων και ο αρχων των υιων ρουβην ελίσουρ υιος σεδιουρ δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι εξ και τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι αυτου φυλης συμεων και ο αρχων των υιων συμεων σαλαμιηλ υιος σουρισαδαι δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι εννεα και πεντηκοντα χιλιαδες και τριακοσιοι και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι αυτου φυλης γαδ και ο αρχων των υιων γαδ ελίσαφ υιος ραγουηλ δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι πεντε και τεσσαρακοντα χιλιαδες και εξακοσιοι και πεντηκοντα παντες οι επεσκεμμενοι της παρεμβολης ρουβην εκατον πεντηκοντα μια χιλιαδες και τετρακοσιοι και πεντηκοντα συν δυναμει αυτων δευτεροι εξαρουσιν και αρθησεται η σκηνη του μαρτυριου και η παρεμβολη των λευιτων μεσον των παρεμβολων ως και παρεμβαλουσιν ουτως και εξαρουσιν εκαστος εχομενος καθ ηγεμονιαν ταγμα παρεμβολης εφραιμ παρα θαλασσαν συν δυναμει αυτων και ο αρχων των υιων εφραιμ ελίσαμα υιος εμιουδ δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης μανασση και ο αρχων των υιων μανασση γαμαλιηλ υιος φαδασσουρ δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι δυο και τριακοντα χιλιαδες και διακοσιοι και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης βενιαμιν και ο αρχων των υιων βενιαμιν αβιδαν υιος γαδεωνι δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι πεντε και τριακοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι παντες οι επεσκεμμενοι της παρεμβολης εφραιμ εκατον χιλιαδες και οκτακισχιλιοι και εκατον συν δυναμει αυτων τριτοι εξαρουσιν ταγμα παρεμβολης δαν προς βορραν συν δυναμει αυτων και ο αρχων των υιων δαν αχιεζερ υιος αμισαδαι δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι δυο και εξηκοντα χιλιαδες και επτακοσιοι και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι αυτου φυλης ασηρ και ο αρχων των υιων ασηρ φαγαιηλ υιος εχραν δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι μια και τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης νεφθαλι και ο αρχων των υιων νεφθαλι αχιρε υιος αιναν δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι τρεις και πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι παντες οι επεσκεμμενοι της παρεμβολης δαν εκατον και πεντηκοντα επτα χιλιαδες και εξακοσιοι εσχατοι εξαρουσιν κατα ταγμα αυτων αυτη η επισκεψις των υιων ισραηλ κατ οικους πατριων αυτων πασα η επισκεψις των παρεμβολων συν ταις δυναμεισιν αυτων εξακοσιαι χιλιαδες και τρισχιλιοι πεντακοσιοι πεντηκοντα οι δε λευιται ου συνεπεσκεπησαν εν αυτοις καθα ενετειλατο κυριος τω μωυση και εποιησαν οι υιοι ισραηλ παντα οσα συνεταξεν κυριος τω μωυση ουτως παρενεβαλον κατα ταγμα αυτων

και οὕτως ἐξήρουν ἕκαστος ἐχόμενοι κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ' οἰκούς πατριῶν αὐτῶν καὶ αὗται αἱ γενεαὶ ἀρχῶν καὶ μωϋσῃ ἐν ἡμέρᾳ ἐλάλησεν κυριὸς τῷ μωϋσῇ ἐν ὄρει σινᾶ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν ἀρχῶν πρωτοτόκος ναδάβ καὶ ἀβιουδ ἐλεάζαρ καὶ ιθαμάρ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν ἀρχῶν οἱ ἱερεῖς οἱ ἡλειμμένοι οὓς ἐτελείωσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἱερατεῦειν καὶ ἐτελεύτησεν ναδάβ καὶ ἀβιουδ ἐναντὶ κυρίου προσφερόντων αὐτῶν πυρ ἄλλοτριον ἐναντὶ κυρίου ἐν τῇ ἐρημῷ σινᾶ καὶ παῖδια οὐκ ἦν αὐτοῖς καὶ ἱερατευσεν ἐλεάζαρ καὶ ιθαμάρ μετ' ἀρχῶν τοῦ πατρὸς αὐτῶν καὶ ἐλάλησεν κυριὸς πρὸς μωϋσῃ λέγων λαβε τὴν φυλὴν λευὶ καὶ στήσεις αὐτοὺς ἐναντίον ἀρχῶν τοῦ ἱερέως καὶ λειτουργήσουσιν αὐτῷ καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς αὐτοῦ καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐναντὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς καὶ φυλάξουσιν πάντα τὰ σκευὴ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν ἰσραὴλ κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς καὶ δώσεις τοὺς λευίτας ἀρχῶν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τοῖς ἱερευσίν δομα δεδομένοι οὗτοι μοι εἰσὶν ἀπὸ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ καὶ ἀρχῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καταστήσεις ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ φυλάξουσιν τὴν ἱεράτειαν αὐτῶν καὶ πάντα τὰ κατὰ τὸν βῶμον καὶ ἐσω τοῦ καταπετασματος καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἄπτομενος ἀποθάνεται καὶ ἐλάλησεν κυριὸς πρὸς μωϋσῃ λέγων καὶ ἐγὼ ἰδοὺ εἰληφα τοὺς λευίτας ἐκ μεσοῦ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἀντὶ παντός πρωτοτόκου διανοιγόντος μητρὰν παρὰ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ λυτρά αὐτῶν ἐσονται καὶ ἐσονται ἐμοὶ οἱ λευῖται ἐμοὶ γὰρ πᾶν πρωτοτόκον ἐν ἡμέρᾳ ἐπατάξα πᾶν πρωτοτόκον ἐν γῇ αἰγυπτου ἡγίασα ἐμοὶ πᾶν πρωτοτόκον ἐν ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτηνῶν ἐμοὶ ἐσονται ἐγὼ κυριὸς καὶ ἐλάλησεν κυριὸς πρὸς μωϋσῃ ἐν τῇ ἐρημῷ σινᾶ λέγων ἐπισκεψαί τοὺς υἱοὺς λευὶ κατ' οἰκούς πατριῶν αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν κατὰ συγγενείας αὐτῶν πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐπισκεψάσθε αὐτοὺς καὶ ἐπεσκέψαντο αὐτοὺς μωϋσῆς καὶ ἀρχῶν διὰ φωνῆς κυρίου ὃν τρόπον συνετάξεν αὐτοῖς κυριὸς καὶ ἦσαν οὗτοι οἱ υἱοὶ λευὶ ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν γεδσὼν κααθὶ καὶ μεραρὶ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν γεδσὼν κατὰ δῆμους αὐτῶν λοβεὶν καὶ σεμεὶ καὶ υἱοὶ κααθὶ κατὰ δῆμους αὐτῶν ἀμραμ καὶ ἰσσαφρ χεβρων καὶ ὀζιηλ καὶ υἱοὶ μεραρὶ κατὰ δῆμους αὐτῶν μοολὶ καὶ μουσὶ οὗτοι εἰσὶν δῆμοι τῶν λευιτῶν κατ' οἰκούς πατριῶν αὐτῶν τῷ γεδσὼν δῆμος τοῦ λοβεὶν καὶ δῆμος τοῦ σεμεὶ οὗτοι δῆμοι τοῦ γεδσὼν ἢ ἐπισκεψίς αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν παντός ἀρσενικοῦ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἢ ἐπισκεψίς αὐτῶν ἑπτακισχίλιοι καὶ πεντακοσιοὶ καὶ υἱοὶ γεδσὼν ὀπίσω τῆς σκηνῆς παρὰ θάλασσαν παρεμβάλουσιν καὶ ὁ ἀρχὼν οἴκου πατρὸς τοῦ δῆμου τοῦ γεδσὼν ἐλίσαφ υἱὸς λαηλ καὶ ἡ φυλακὴ υἱῶν γεδσὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἡ σκηνὴ καὶ τὸ κάλυμμα καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰ ἴστια τῆς αὐλῆς καὶ τὸ καταπετάσμα τῆς πυλῆς τῆς αὐλῆς τῆς οὐσῆς ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τὰ καταλοιπα πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ τῷ κααθὶ δῆμος ὁ ἀμραμὶς καὶ δῆμος ὁ σαχαρὶς καὶ δῆμος ὁ χεβρωνίς καὶ δῆμος ὁ ὀζιηλὶς οὗτοι εἰσὶν δῆμοι τοῦ κααθὶ κατὰ ἀριθμὸν πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακοσιοὶ φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων οἱ δῆμοι τῶν υἱῶν κααθὶ παρεμβάλουσιν ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς κατὰ λιβά καὶ ὁ ἀρχὼν οἴκου πατριῶν τῶν δῆμων τοῦ κααθὶ ἐλίσαφ υἱὸς ὀζιηλ καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἡ κιβωτὸς καὶ ἡ τραπεζὰ καὶ ἡ λυχνία καὶ

τα θυσιαστήρια και τα σκευη του ἁγίου ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς
καὶ τὸ κατακαλυμμα καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ ὁ ἀρχὼν ἐπὶ τῶν
ἀρχόντων τῶν λευιτῶν ελεάζαρ ὁ υἱὸς ααρὼν τοῦ ἱερέως καθέστα-
μενος φυλάσσειν τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων τῷ μερᾷ δημοῦ ὁ μοῦσι
καὶ δημοῦ ὁ μουσι οὗτοι εἰσὶν ἄνθρωποι μερᾷ ἢ ἐπισκεψίς αὐτῶν κατὰ
ἀριθμὸν πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἑξακισχίλιοι καὶ πε-
ντηκόντα καὶ ὁ ἀρχὼν οἴκου πατριῶν τοῦ δήμου τοῦ μερᾷ σουριηλ
υἱὸς ἀβιχαὶλ ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς παρεμβάλλουσιν πρὸς βορρᾶν ἢ
ἐπισκεψίς ἢ φυλακὴ υἱῶν μερᾷ τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς
μοχλοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς καὶ πα-
ντὰ τὰ σκευη αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς
κυκλῶ καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς πασσαλοὺς καὶ τοὺς καλοὺς
αὐτῶν καὶ οἱ παρεμβάλλοντες κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυ-
ρίου ἀπ' ἀνατολῆς μωυσῆς καὶ ααρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φυλάσσοντες
τὰς φυλακὰς τοῦ ἁγίου εἰς τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν ἰσραὴλ καὶ ὁ ἀλ-
λογενὴς ὁ ἄπτομενος ἀποθνήσκει πάσα ἢ ἐπισκεψίς τῶν λευιτῶν ὅς
ἐπεσκεψάτο μωυσῆς καὶ ααρὼν διὰ φωνῆς κυρίου κατὰ δῆμους αὐτῶν
πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω δύο καὶ εἰκοσὶ χιλιάδες καὶ
εἶπεν κύριος πρὸς μωυσὴν λέγων ἐπισκεψάι πᾶν πρωτοτόκον ἀρσεν
τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω καὶ λάβε τὸν ἀριθμὸν ἐξ
ονοματός καὶ λημψή τοὺς λευίτας ἐμοὶ ἐγὼ κύριος ἀντὶ πάντων τῶν
πρωτοτόκων τῶν υἱῶν ἰσραὴλ καὶ τὰ κτήνη τῶν λευιτῶν ἀντὶ πάντων
τῶν πρωτοτόκων ἐν τοῖς κτήνεσιν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ καὶ ἐπεσκεψάτο
μωυσῆς ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος πᾶν πρωτοτόκον ἐν τοῖς υἱοῖς
ἰσραὴλ καὶ ἐγένοντο πάντα τὰ πρωτοτόκα τὰ ἀρσενικά κατὰ ἀριθμὸν
ἐξ ονοματός ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐκ τῆς ἐπισκεψέως αὐτῶν δύο
καὶ εἰκοσὶ χιλιάδες τρεῖς καὶ ἑβδόμηκοντα καὶ διακοσιοὶ καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς μωυσὴν λέγων λάβε τοὺς λευίτας ἀντὶ πάντων τῶν πρω-
τοτόκων τῶν υἱῶν ἰσραὴλ καὶ τὰ κτήνη τῶν λευιτῶν ἀντὶ τῶν κτηνῶν
αὐτῶν καὶ ἐσονται ἐμοὶ οἱ λευίται ἐγὼ κύριος καὶ τὰ λυτρά τριῶν
καὶ ἑβδόμηκοντα καὶ διακοσίων οἱ πλεονάζοντες παρὰ τοὺς λευίτας
ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν ἰσραὴλ καὶ λημψή πεντε σικλούς κατὰ
κεφαλὴν κατὰ τὸ διδραχμόν τοῦ ἁγίου λημψή εἰκοσὶ ὀβολοὺς τοῦ
σικλοῦ καὶ δώσεις το ἀργύριον ααρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λυτρά τῶν
πλεονάζοντων ἐν αὐτοῖς καὶ ἐλάβεν μωυσῆς τὸ ἀργύριον τὰ λυτρά
τῶν πλεονάζοντων εἰς τὴν ἐκλυτρώσιν τῶν λευιτῶν παρὰ τῶν πρω-
τοτόκων τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐλάβεν τὸ ἀργύριον χίλιους τριακοσίους
ἑξήκοντα πεντε σικλούς κατὰ τὸν σικλὸν τὸν ἅγιον καὶ ἔδωκεν μω-
υσῆς τὰ λυτρά τῶν πλεονάζοντων ααρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διὰ
φωνῆς κυρίου ὃν τρόπον συνετάξεν κύριος τῷ μωυσὶ καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς μωυσὴν καὶ ααρὼν λέγων λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν
καθ' ἐκ μέσου υἱῶν λευὶ κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσὶ καὶ πεντε ἐτῶν καὶ ἐπάνω καὶ ἕως πεντηκόντα ἐ-
τῶν πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ἐν τῇ
σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ ταῦτα τὰ ἔργα τῶν υἱῶν καθ' ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου ἅγιον τῶν ἁγίων καὶ εἰσελεύσεται ααρὼν καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ ὅταν ἐξαίρη ἢ παρεμβολή καὶ καθέλουσιν τὸ καταπετάσμα τὸ
συσκιάζον καὶ κατακαλύψουσιν ἐν αὐτῷ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου
καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ κατακαλυμμα δερμα ὑάκινθινον καὶ ἐπιβα-
λούςιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὅλον ὑάκινθινον ἀνώθεν καὶ διεμβάλλουσιν

τους αναφορεις και επι την τραπεζαν την προκειμενην επιβαλουσιν επ αυτην ιματιον ολοπορφυρον και τα τρυβλια και τας θυισκας και τους κυαθους και τα σπονδεια εν οις σπενδει και οι αρτοι οι δια παντος επ αυτης εσονται και επιβαλουσιν επ αυτην ιματιον κοκκινον και καλυψουσιν αυτην καλυμματι δερματινω υακινθινω και διεμβαλουσιν δι αυτης τους αναφορεις και λημψονται ιματιον υακινθινον και καλυψουσιν την λυχνιαν την φωτιζουσαν και τους λυχνους αυτης και τας λαβιδας αυτης και τας επαrustριδας αυτης και παντα τα αγγεια του ελαιου ος λειτουργουσιν εν αυτοις και εμβαλουσιν αυτην και παντα τα σκευη αυτης εις καλυμμα δερματινον υακινθινον και επιθησουσιν αυτην επ αναφορων και επι το θυσιαστηριον το χρυσουν επικαλυψουσιν ιματιον υακινθινον και καλυψουσιν αυτο καλυμματι δερματινω υακινθινω και διεμβαλουσιν τους αναφορεις αυτου και λημψονται παντα τα σκευη τα λειτουργικα οσα λειτουργουσιν εν αυτοις εν τοις αγιοις και εμβαλουσιν εις ιματιον υακινθινον και καλυψουσιν αυτα καλυμματι δερματινω υακινθινω και επιθησουσιν επι αναφορεις και τον καλυπτηρα επιθησει επι το θυσιαστηριον και επικαλυψουσιν επ αυτο ιματιον ολοπορφυρον και επιθησουσιν επ αυτο παντα τα σκευη οσοις λειτουργουσιν επ αυτο εν αυτοις και τα πυρεια και τας κρεαγρας και τας φιαλας και τον καλυπτηρα και παντα τα σκευη του θυσιαστηριου και επιβαλουσιν επ αυτο καλυμμα δερματινον υακινθινον και διεμβαλουσιν τους αναφορεις αυτου και λημψονται ιματιον πορφυρου και συγκαλυψουσιν τον λουτηρα και την βασιν αυτου και εμβαλουσιν αυτα εις καλυμμα δερματινον υακινθινον και επιθησουσιν επι αναφορεις και συντελεσουσιν ααρων και οι υιοι αυτου καλυπτοντες τα αγια και παντα τα σκευη τα αγια εν τω εξαρειν την παρεμβολην και μετα ταυτα εισελευσονται υιοι κααθ αιρειν και ουχ αφονται των αγιων ινα μη αποθανωσιν ταυτα αρουσιν οι υιοι κααθ εν τη σκηνη του μαρτυριου επισκοπος ελεαζαρ υιος ααρων του ιερεως το ελαιον του φωτος και το θυμιαμα της συνθεσεως και η θυσια η καθ ημεραν και το ελαιον της χρισεως η επισκοπη ολης της σκηνης και οσα εστιν εν αυτη εν τω αγιω εν πασι τοις εργοις και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων μη ολεθρευσητε της φυλης τον δημον τον κααθ εκ μεσου των λευιτων τουτο ποιησατε αυτοις και ζησονται και ου μη αποθανωσιν προσπορευομενων αυτων προς τα αγια των αγιων ααρων και οι υιοι αυτου προσπορευεσθωσαν και καταστησουσιν αυτους εκαστον κατα την αναφοραν αυτου και ου μη εισελθωσιν ιδειν εξαπινα τα αγια και αποθανουνται και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαβε την αρχην των υιων γεδσων και τουτους κατ οικους πατριων αυτων κατα δημους αυτων απο πεντεκαεικοσαετους και επανω εως πεντηκονταετους επισκεψαι αυτους πας ο εισπορευομενος λειτουργειν και ποιειν τα εργα αυτου εν τη σκηνη του μαρτυριου αυτη η λειτουργια του δημου του γεδσων λειτουργειν και αιρειν και αρει τας δερρεις της σκηνης και την σκηνην του μαρτυριου και το καλυμμα αυτης και το καλυμμα το υακινθινον το ον επ αυτης ανωθεν και το καλυμμα της θυρας της σκηνης του μαρτυριου και τα ιστια της αυλης οσα επι της σκηνης του μαρτυριου και τα περισσα και παντα τα σκευη τα λειτουργικα οσα λειτουργουσιν εν αυτοις ποιησουσιν κατα στομα ααρων και των υιων αυτου εσται η λειτουργια των υιων γεδσων κατα πασας τας λειτουργιας αυτων και κατα παντα τα αρτα δι αυτων και επισκεψη αυτους εξ

ονοματων παντα τα αρτα υπ αυτων αυτη η λειτουργια των υων γεδ-
σων εν τη σκηνη του μαρτυριου και η φυλακη αυτων εν χειρι ιθαμαρ
του υιου ααρων του ιερεως υιοι μεραρι κατα δημους αυτων κατ οικ-
ους πατριων αυτων επισκεψασθε αυτους απο πεντεκαιεκοσαετους
και επανω εως πεντηκονταετους επισκεψασθε αυτους πας ο εισπο-
ρευομενος λειτουργειν τα εργα της σκηνης του μαρτυριου και ταυτα
τα φυλαγματα των αιρομενων υπ αυτων κατα παντα τα εργα αυτων εν
τη σκηνη του μαρτυριου τας κεφαλιδας της σκηνης και τους μοχλους
και τους στυλους αυτης και τας βασεις αυτης και το κατακαλυμμα
και αι βασεις αυτων και οι στυλοι αυτων και το κατακαλυμμα της
θυρας της σκηνης και τους στυλους της αυλης κυκλω και αι βασεις
αυτων και τους στυλους του καταπετασματος της πυλης της αυλης
και τας βασεις αυτων και τους πασσαλους αυτων και τους καλους αυ-
των και παντα τα σκευη αυτων και παντα τα λειτουργηματα αυτων εξ
ονοματων επισκεψασθε αυτους και παντα τα σκευη της φυλακης των
αιρομενων υπ αυτων αυτη η λειτουργια δημου υων μεραρι εν πασιν
τοις εργοις αυτων εν τη σκηνη του μαρτυριου εν χειρι ιθαμαρ υιου
ααρων του ιερεως και επεσκεψατο μωυσης και ααρων και οι αρχοντες
ισραηλ τους υιους κααθ κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυ-
των απο πεντεκαιεκοσαετους και επανω εως πεντηκονταετους πας ο
εισπορευομενος λειτουργειν και ποιειν εν τη σκηνη του μαρτυριου και
εγενετο η επισκεψις αυτων κατα δημους αυτων διςχιλιοι διακοσιοι πε-
ντηκοντα αυτη η επισκεψις δημου κααθ πας ο λειτουργων εν τη σκηνη
του μαρτυριου κααθ επεσκεψατο μωυσης και ααρων δια φωνης κυριου
εν χειρι μωυση και επεσκεπησαν υιοι γεδσων κατα δημους αυτων κατ
οικους πατριων αυτων απο πεντεκαιεκοσαετους και επανω εως πε-
ντηκονταετους πας ο εισπορευομενος λειτουργειν και ποιειν τα εργα
εν τη σκηνη του μαρτυριου και εγενετο η επισκεψις αυτων κατα δη-
μους αυτων κατ οικους πατριων αυτων διςχιλιοι εξακοσιοι τριακοντα
αυτη η επισκεψις δημου υων γεδσων πας ο λειτουργων εν τη σκηνη
του μαρτυριου ους επεσκεψατο μωυσης και ααρων δια φωνης κυριου
εν χειρι μωυση επεσκεπησαν δε και δημος υων μεραρι κατα δημους
αυτων κατ οικους πατριων αυτων απο πεντεκαιεκοσαετους και επανω
εως πεντηκονταετους πας ο εισπορευομενος λειτουργειν προς τα εργα
της σκηνης του μαρτυριου και εγενηθη η επισκεψις αυτων κατα δη-
μους αυτων κατ οικους πατριων αυτων τριςχιλιοι και διακοσιοι αυτη
η επισκεψις δημου υων μεραρι ους επεσκεψατο μωυσης και ααρων δια
φωνης κυριου εν χειρι μωυση παντες οι επεσκεμμενοι ους επεσκεψατο
μωυσης και ααρων και οι αρχοντες ισραηλ τους λευιτας κατα δημους
κατ οικους πατριων αυτων απο πεντεκαιεκοσαετους και επανω εως
πεντηκονταετους πας ο εισπορευομενος προς το εργον των εργων και
τα εργα τα αιρομενα εν τη σκηνη του μαρτυριου και εγενηθησαν οι
επισκεπεντες οκτακιςχιλιοι πεντακοσιοι ογδοηκοντα δια φωνης κυ-
ριου επεσκεψατο αυτους εν χειρι μωυση ανδρα κατ ανδρα επι των
εργων αυτων και επι ων αιρουσιν αυτοι και επεσκεπησαν ον τροπον
συνεταξεν κυριος τω μωυση και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων
προσταξον τοις υιοις ισραηλ και εξαποστειλατωσαν εκ της παρεμβο-
λης παντα λεπρον και παντα γονορρυη και παντα ακαθαρτον επι ψυχη
απο αρσενικου εως θηλυκου εξαποστειλατε εξω της παρεμβολης και
ου μη μινουσιν τας παρεμβολας αυτων εν οις εγω καταγινομαι εν αυ-

τοις και εποιησαν οὕτως οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καὶ ἐξάπεστειλαν αὐτοὺς ἐξω τῆς παρεμβολῆς καθὰ ἐλάλησεν κυριὸς τῷ μωϋσῃ οὕτως εποίησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καὶ ἐλάλησεν κυριὸς πρὸς μωϋσῃ λέγων λαλήσον τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ λέγων ἀνὴρ ἡ γυνὴ ὅστις εἰς ποιήσῃ ἀπο τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ παριδὼν παριδῇ καὶ πλημμελήσῃ ἢ ψυχὴ ἐκεῖνη ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν ἣν ἐποίησεν καὶ ἀποδώσει τὴν πλημμελίαν τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ ἐπιπεμπτόν αὐτοῦ προσθήσει ἐπ' αὐτὸ καὶ ἀποδώσει τινὶ ἐπλημμελήσεν αὐτῷ εἰς δὲ μὴ τῷ ἀνθρώπῳ ὁ ἀγχιστευὼν ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ τὸ πλημμελήμα πρὸς αὐτὸν τὸ πλημμελήμα τὸ ἀποδιδόμενον κυρίῳ τῷ ἱερεὶ ἐστὶ πλὴν τοῦ κρίου τοῦ ἱερασμοῦ δι' οὗ ἐξίλασεται ἐν αὐτῷ περὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ κατὰ πάντα τὰ ἁγιαζόμενα ἐν υἱοῖς ἰσραὴλ ὅσα ἀν' προσφέρωσιν τῷ κυρίῳ τῷ ἱερεὶ αὐτῷ ἐστὶ καὶ ἕκαστου τὰ ἁγιασμένα αὐτοῦ ἐστὶ ἀνὴρ ὅς εἰς δῶ τῷ ἱερεὶ αὐτῷ ἐστὶ καὶ ἐλάλησεν κυριὸς πρὸς μωϋσῃ λέγων λαλήσον τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ καὶ εἰς πρὸς αὐτοὺς ἀνδρὸς ἀνδρὸς εἰς παραβῇ ἢ γυνὴ αὐτοῦ καὶ παριδῇ αὐτὸν ὑπεριδούσα καὶ κοιμηθῇ τις μετ' αὐτῆς κοιτὴν σπερματος καὶ λαθῇ ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ κρυψῇ αὐτὴ δὲ ἡ μεμιαμμένη καὶ μαρτυρῇ μὴ ἦν μετ' αὐτῆς καὶ αὐτὴ μὴ ἡ συνειλημμένη καὶ ἐπελθῇ αὐτῷ πνεῦμα ζήλωσεως καὶ ζήλωσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αὐτὴ δὲ μεμιανται ἡ ἐπελθῇ αὐτῷ πνεῦμα ζήλωσεως καὶ ζήλωσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αὐτὴ δὲ μὴ ἡ μεμιαμμένη καὶ ἀξίει ὁ ἀνθρώπος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερεῖα καὶ προσοίσει τὸ δῶρον περὶ αὐτῆς τὸ δεκάτον τοῦ οἴφι ἀλευρὸν κριθίνον οὐκ ἐπιχρεῖ ἐπ' αὐτὸ ἐλαῖον οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον ἐστὶν γὰρ θυσία ζήλοτυπίας θυσία μνημοσύνου ἀναμνησκούσα ἁμαρτίαν καὶ προσάξει αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καὶ στήσει αὐτὴν ἐναντὶ κυρίου καὶ λημψεται ὁ ἱερεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγγείῳ ὀστρακινῷ καὶ τῆς γῆς τῆς οὐσῆς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἐμβαλεῖ εἰς τὸ ὕδωρ καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐναντὶ κυρίου καὶ ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναίκος καὶ δώσει ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν θυσίαν τοῦ μνημοσύνου τὴν θυσίαν τῆς ζήλοτυπίας ἐν δὲ τῇ χεὶρὶ τοῦ ἱερέως ἐστὶ τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου καὶ ὀρκίει αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καὶ εἰρήνη τῇ γυναίκα ἐἴ μὴ κεκοιμηται τις μετὰ σοῦ ἐἴ μὴ παραβέβηκας μιανθῇαι ὑπο τὸν ἀνδρα τὸν σεαυτοῦ ἀθῶα ἰσθί ἀπο τοῦ ὕδατος τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου ἐἴ δὲ σὺ παραβέβηκας ὑπ' ἀνδρὸς οὐσα ἡ μεμιανσαι καὶ ἐδωκεν τις τὴν κοιτὴν αὐτοῦ ἐν σοὶ πλὴν τοῦ ἀνδρὸς σου καὶ ὀρκίει ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐν τοῖς ὀρκοῖς τῆς ἀρας ταύτης καὶ εἰρήνη τῇ γυναίκα δῶ ὁ κυριὸς σε ἐν ἀρᾷ καὶ ἐνορκίῳ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου ἐν τῷ δύναι κυρίῳ τὸν μῆρον σου διαπεπτωκότα καὶ τὴν κοιλίαν σου πεπρησμένην καὶ εἰσελευσεται τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρωμένον τούτο εἰς τὴν κοιλίαν σου πρῆσαι γαστέρα καὶ διαπεσῇ μῆρον σου καὶ εἰρήνη ἢ γυνὴ γενοίτο γενοίτο καὶ γράψῃ ὁ ἱερεὺς τὰς ἀρας ταύτας εἰς βιβλίον καὶ ἐξαλείψει εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου καὶ ποτίει τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου καὶ εἰσελευσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρωμένον τοῦ ἐλεγμοῦ καὶ λημψεται ὁ ἱερεὺς ἐκ χειρὸς τῆς γυναίκος τὴν θυσίαν τῆς ζήλοτυπίας καὶ ἐπιθήσει τὴν θυσίαν ἐναντὶ κυρίου καὶ προσοίσει αὐτὴν πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ δραξεται ὁ ἱερεὺς ἀπο τῆς θυσίας τὸ μνημοσύνον αὐτῆς καὶ ἀνοίσει αὐτὸ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ μετὰ ταῦτα ποτίει τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ καὶ ἐστὶ

εαν η μεμιαμμενη και ληθη λαθη τον ανδρα αυτης και εισελευσεται εις αυτην το υδωρ του ελεγμου το επικαταρωμενον και πρησθησεται την κοιλιαν και διαπεσειται ο μηρος αυτης και εσται η γυνη εις αφραν εν τω λαω αυτης εαν δε μη μιανθη η γυνη και καθαρα η και αιθα εσται και εκσπερματιει σπερμα ουτος ο νομος της ζηλοτυπιας ω εαν παραβη η γυνη υπ ανδρος ουσα και μιανθη η ανθρωπος ω εαν επελθη επ αυτον πνευμα ζηλωσεως και ζηλωση την γυναικα αυτου και στησει την γυναικα αυτου εναντι κυριου και ποιησει αυτη ο ιερευς παντα τον νομον τουτον και αιθως εσται ο ανθρωπος απο αμαρτιας και η γυνη εκεινη λημψεται την αμαρτιαν αυτης και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους ανηρ η γυνη ος εαν μεγαλως ευζηται ευχην αφαγνισασθαι αγνειας κυριω απο οινου και σικερα αγνισθησεται απο οινου και οζος εξ οινου και οζος εκ σικερα ου πιεται και οσα κατεργαζεται εκ σταφυλης ου πιεται και σταφυλην προσφατον και σταφιδα ου φαγεται πασας τας ημερας της ευχης αυτου απο παντων οσα γινεται εξ αμπελου οινον απο στεμφυλων εως γιγαρτου ου φαγεται πασας τας ημερας της ευχης του αγνισμου ξυρον ουκ επελευσεται επι την κεφαλην αυτου εως αν πληρωθωσιν αι ημεραι οσας ηυξατο κυριω αγιος εσται τρεφων κομην τριχα κεφαλης πασας τας ημερας της ευχης κυριω επι παση ψυχη τετελευτηκυια ουκ εισελευσεται επι πατρι και επι μητρι και επ αδελφω και επ αδελφω ου μιανθησεται επ αυτοις αποθανοντων αυτων οτι ευχη θεου αυτου επ αυτω επι κεφαλης αυτου πασας τας ημερας της ευχης αυτου αγιος εσται κυριω εαν δε τις αποθανη εξαπινα επ αυτω παραχρημα μιανθησεται η κεφαλη ευχης αυτου και ξυρησεται την κεφαλην αυτου η αν ημερα καθαρισθη τη ημερα τη εβδομη ξυρηθησεται και τη ημερα τη ογδοη οισει δυο τρυγονας η δυο νεοσσους περιστερων προς τον ιερεα επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και ποιησει ο ιερευς μιαν περι αμαρτιας και μιαν εις ολοκαυτωμα και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς περι ων ημαρτεν περι της ψυχης και αγιασει την κεφαλην αυτου εν εκεινη τη ημερα η ηγιασθη κυριω τας ημερας της ευχης και προσαξει αμνον ενιαυσιον εις πλημμελειαν και αι ημεραι αι προτεραι αλογοι εσονται οτι εμιανθη κεφαλη ευχης αυτου και ουτος ο νομος του ευξαμενου η αν ημερα πληρωση ημερας ευχης αυτου προσοισει αυτος παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και προσαξει το δωρον αυτου κυριω αμνον ενιαυσιον αμωμον ένα εις ολοκαυτωσιν και αμναδα ενιαυσιαν αμωμον μιαν εις αμαρτιαν και κριον ένα αμωμον εις σωτηριον και κανουν αζυμων σεμιδαλεως αρτους αναπεποιημενους εν ελαιω και λαγανα αζυμα κεχρισμενα εν ελαιω και θυσια αυτων και σπονδη αυτων και προσοισει ο ιερευς εναντι κυριου και ποιησει το περι αμαρτιας αυτου και το ολοκαυτωμα αυτου και τον κριον ποιησει θυσιαν σωτηριου κυριω επι τω κανω των αζυμων και ποιησει ο ιερευς την θυσιαν αυτου και την σπονδην αυτου και ξυρησεται ο ηυγμενος παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου την κεφαλην της ευχης αυτου και επιθησει τας τριχας επι το πυρ ο εστιν υπο την θυσιαν του σωτηριου και λημψεται ο ιερευς τον βραχιονα εφθον απο του κριου και αρτον ένα αζυμον απο του κανου και λαγανον αζυμον έν και επιθησει επι τας χειρας του ηυγμενου μετα το ξυρησασθαι αυτον την ευχην αυτου και προσοισει αυτα ο ιερευς επιθεμα εναντι κυριου αγιον εσται τω ιερει επι του στηθυνιου του επιθεματος και επι του βραχιο-

νος του αφαιρεματος και μετα ταυτα πιεtai ο ηυγμενος οινον ουτος ο νομος του ευξαμενου ος αν ευξηται κυριω δωρον αυτου κυριω περι της ευχης χωρις ων αν ευρη η χειρ αυτου κατα δυναμιν της ευχης αυτου ην αν ευξηται κατα νομον αγνειας και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον ααρων και τοις υιοις αυτου λεγων ουτως ευλογησετε τους υιους ισραηλ λεγοντες αυτοις και επιθησουσιν το ονομα μου επι τους υιους ισραηλ και εγω κυριος ευλογησω αυτους ευλογησαι σε κυριος και φυλαξαι σε επιφαναι κυριος το προσωπον αυτου επι σε και ελεησαι σε επαραι κυριος το προσωπον αυτου επι σε και δωη σοι ειρηνην και εγενετο η ημερα συνετελεσεν μωυσης ωστε αναστησαι την σκηνην και εχρισεν αυτην και ηγιασεν αυτην και παντα τα σκευη αυτης και το θυσιαστηριον και παντα τα σκευη αυτου και εχρισεν αυτα και ηγιασεν αυτα και προσηνεγκαν οι αρχοντες ισραηλ δωδεκα αρχοντες οικων πατριων αυτων ουτοι αρχοντες φυλων ουτοι οι παρεστηκοτες επι της επισκοπης και ηνεγκαν τα δωρα αυτων εναντι κυριου εξ αμαξας λαμπηνικας και δωδεκα βοας αμαξαν παρα δυο αρχοντων και μοσχον παρα εκαστου και προσηγαγον εναντιον της σκηνης και ειπεν κυριος προς μωυσην λεγων λαβε παρ αυτων και εσονται προς τα εργα τα λειτουργικα της σκηνης του μαρτυριου και δωσεις αυτα τοις λευιταις εκαστω κατα την αυτου λειτουργιαν και λαβων μωυσης τας αμαξας και τους βοας εδωκεν αυτα τοις λευιταις τας δυο αμαξας και τους τεσσαρας βοας εδωκεν τοις υιοις γεδων κατα τας λειτουργιας αυτων και τας τεσσαρας αμαξας και τους οκτω βοας εδωκεν τοις υιοις μεραρι κατα τας λειτουργιας αυτων δια ιθαμαρ υιου ααρων του ιερεως και τοις υιοις κααθ ουκ εδωκεν οτι τα λειτουργηματα του αγιου εχουσιν επ ωμων αρουσιν και προσηνεγκαν οι αρχοντες εις τον εγκαινισμον του θυσιαστηριου εν τη ημερα η εχρισεν αυτο και προσηνεγκαν οι αρχοντες τα δωρα αυτων απεναντι του θυσιαστηριου και ειπεν κυριος προς μωυσην αρχων εις καη ημεραν αρχων καη ημεραν προσοισουσιν τα δωρα αυτων εις τον εγκαινισμον του θυσιαστηριου και ην ο προσφερων τη ημερα τη πρωτη το δωρον αυτου νασσων υιος αμιναδαβ αρχων της φυλης ιουδα και προσηνεγκεν το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολχη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος μοσχον ένα εκ βοων κριον ένα αμνον ένα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα και χιμαρον εξ αιγων ένα περι αμαρτιας και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον νασσων υιου αμιναδαβ τη ημερα τη δευτερα προσηνεγκεν ναθαναηλ υιος σωγαρ αρχων της φυλης ισασαχαρ και προσηνεγκεν το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολχη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος μοσχον ένα εκ βοων κριον ένα αμνον ένα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα και χιμαρον εξ αιγων ένα περι αμαρτιας και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ναθαναηλ υιου σωγαρ τη ημερα τη τριτη αρχων των υιων ζαβουλων ελιαβ υιος χαιλων το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και

ἑκατον ὀλκῃ αὐτοῦ φιαλὴν μιαν ἀργυραν ἔβδομηκοντα σικλῶν κατὰ
τον σικλὸν τὸν ἅγιον ἀμφοτέρω πληρῇ σεμιδαλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θύσιαν θυισκὴν μιαν δεκά χρυσῶν πληρῇ θυμιαματος μο-
σχὸν ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνον ἓνα ἐνιαυσίον εἰς ὀλοκαυτῶμα καὶ
χιμαρὸν ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας καὶ εἰς θύσιαν σωτηρίου δαμα-
λεις δύο κριοὺς πεντε τραγούς πεντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πεντε τοῦτο
τὸ δῶρον ἐλίσβ ὕιου χαίλων τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἀρχῶν τῶν ὕων
ρουβὴν ἐλίσουρ ὕιος σεδιουρ τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν
τριακόντα καὶ ἑκατὸν ὀλκῃ αὐτοῦ φιαλὴν μιαν ἀργυραν ἔβδομηκοντα
σικλῶν κατὰ τὸν σικλὸν τὸν ἅγιον ἀμφοτέρω πληρῇ σεμιδαλεως ἀνα-
πεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θύσιαν θυισκὴν μιαν δεκά χρυσῶν πληρῇ
θυμιαματος μοσχὸν ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνον ἓνα ἐνιαυσίον εἰς
ὀλοκαυτῶμα καὶ χιμαρὸν ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας καὶ εἰς θύσιαν
σωτηρίου δαμαλεις δύο κριοὺς πεντε τραγούς πεντε ἀμνάδας ἐνιαυ-
σίας πεντε τοῦτο τὸ δῶρον ἐλίσουρ ὕιου σεδιουρ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πεμπτῇ
ἀρχῶν τῶν ὕων συμῶν σαλαμιηλ ὕιος σουρισαδὰι τὸ δῶρον αὐτοῦ
τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν τριακόντα καὶ ἑκατὸν ὀλκῃ αὐτοῦ φιαλὴν μιαν
ἀργυραν ἔβδομηκοντα σικλῶν κατὰ τὸν σικλὸν τὸν ἅγιον ἀμφοτέρω
πληρῇ σεμιδαλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θύσιαν θυισκὴν μιαν
δεκά χρυσῶν πληρῇ θυμιαματος μοσχὸν ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνον
ἓνα ἐνιαυσίον εἰς ὀλοκαυτῶμα καὶ χιμαρὸν ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας
καὶ εἰς θύσιαν σωτηρίου δαμαλεις δύο κριοὺς πεντε τραγούς πεντε ἀ-
μνάδας ἐνιαυσίας πεντε τοῦτο τὸ δῶρον σαλαμιηλ ὕιου σουρισαδὰι τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ ἀρχῶν τῶν ὕων γαδ ἐλίσαφ ὕιος ραγούηλ τὸ δῶρον
αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν τριακόντα καὶ ἑκατὸν ὀλκῃ αὐτοῦ φιαλὴν
μιαν ἀργυραν ἔβδομηκοντα σικλῶν κατὰ τὸν σικλὸν τὸν ἅγιον ἀμφο-
τέρω πληρῇ σεμιδαλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θύσιαν θυισκὴν
μιαν δεκά χρυσῶν πληρῇ θυμιαματος μοσχὸν ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα
ἀμνον ἓνα ἐνιαυσίον εἰς ὀλοκαυτῶμα καὶ χιμαρὸν ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ
ἁμαρτίας καὶ εἰς θύσιαν σωτηρίου δαμαλεις δύο κριοὺς πεντε τραγούς
πεντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πεντε τοῦτο τὸ δῶρον ἐλίσαφ ὕιου ραγούηλ
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἔβδομῃ ἀρχῶν τῶν ὕων εφραὶμ ἐλίσαμα ὕιος ἐμιουδ τὸ
δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν τριακόντα καὶ ἑκατὸν ὀλκῃ αὐ-
τοῦ φιαλὴν μιαν ἀργυραν ἔβδομηκοντα σικλῶν κατὰ τὸν σικλὸν τὸν
ἅγιον ἀμφοτέρω πληρῇ σεμιδαλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θύ-
σιαν θυισκὴν μιαν δεκά χρυσῶν πληρῇ θυμιαματος μοσχὸν ἓνα ἐκ
βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνον ἓνα ἐνιαυσίον εἰς ὀλοκαυτῶμα καὶ χιμαρὸν ἐξ
αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας καὶ εἰς θύσιαν σωτηρίου δαμαλεις δύο κριοὺς
πεντε τραγούς πεντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πεντε τοῦτο τὸ δῶρον ἐλίσα-
μα ὕιου ἐμιουδ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ογδόῃ ἀρχῶν τῶν ὕων μανασσὴ γαμαλιηλ
ὕιος φαδάσσουρ τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν τριακόντα καὶ
ἑκατὸν ὀλκῃ αὐτοῦ φιαλὴν μιαν ἀργυραν ἔβδομηκοντα σικλῶν κατὰ
τὸν σικλὸν τὸν ἅγιον ἀμφοτέρω πληρῇ σεμιδαλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θύσιαν θυισκὴν μιαν δεκά χρυσῶν πληρῇ θυμιαματος μο-
σχὸν ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνον ἓνα ἐνιαυσίον εἰς ὀλοκαυτῶμα καὶ
χιμαρὸν ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας καὶ εἰς θύσιαν σωτηρίου δαμαλεις
δύο κριοὺς πεντε τραγούς πεντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πεντε τοῦτο τὸ
δῶρον γαμαλιηλ ὕιου φαδάσσουρ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνατῇ ἀρχῶν τῶν ὕων
βενιαμὶν ἀβιδαν ὕιος γαδῶνι τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἓν
τριακόντα καὶ ἑκατὸν ὀλκῃ αὐτοῦ φιαλὴν μιαν ἀργυραν ἔβδομηκοντα

σικλων κατα τον σικλον τον ἅγιον ἀμφοτερα πληρη σεμιδαλεως ἀναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος μοσχον ἓνα εκ βοων κριον ἓνα ἀμνον ἓνα ενιαυσιον εις ὀλοκαυτωμα και χιμαρον εξ αιγων ἓνα περι ἁμαρτίας και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε ἀμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ἀβιδαν υἱου γαδεωνι τη ἡμερα τη δεκατη αρχων των υἱων δαν ἀχιεζερ υἱος ἀμισαδαι το δωρον αυτου τρυβλιον ἀργυρουν ἓν τριακοντα και ἑκατον ὀλκη αυτου φιαλην μιαν ἀργυραν ἑβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον ἅγιον ἀμφοτερα πληρη σεμιδαλεως ἀναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος μοσχον ἓνα εκ βοων κριον ἓνα ἀμνον ἓνα ενιαυσιον εις ὀλοκαυτωμα και χιμαρον εξ αιγων ἓνα περι ἁμαρτίας και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε ἀμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ἀχιεζερ υἱου ἀμισαδαι τη ἡμερα τη ἑνδεκατη αρχων των υἱων ἀσηρ φαγαιηλ υἱος εχραν το δωρον αυτου τρυβλιον ἀργυρουν ἓν τριακοντα και ἑκατον ὀλκη αυτου φιαλην μιαν ἀργυραν ἑβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον ἅγιον ἀμφοτερα πληρη σεμιδαλεως ἀναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος μοσχον ἓνα εκ βοων κριον ἓνα ἀμνον ἓνα ενιαυσιον εις ὀλοκαυτωμα και χιμαρον εξ αιγων ἓνα περι ἁμαρτίας και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε ἀμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον φαγαιηλ υἱου εχραν τη ἡμερα τη δωδεκατη αρχων των υἱων νεφθαλι ἀχιρε υἱος αιναν το δωρον αυτου τρυβλιον ἀργυρουν ἓν τριακοντα και ἑκατον ὀλκη αυτου φιαλην μιαν ἀργυραν ἑβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον ἅγιον ἀμφοτερα πληρη σεμιδαλεως ἀναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος μοσχον ἓνα εκ βοων κριον ἓνα ἀμνον ἓνα ενιαυσιον εις ὀλοκαυτωμα και χιμαρον εξ αιγων ἓνα περι ἁμαρτίας και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε ἀμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ἀχιρε υἱου αιναν ὁυτος ὁ εὐκαινισμος του θυσιαστηριου ἡ ἡμερα εχρισεν αυτο παρα των ἀρχοντων των υἱων ἰσραηλ τρυβλια ἀργυρα δωδεκα φιαλαι ἀργυραι δωδεκα θυισκαι χρυσαι δωδεκα τριακοντα και ἑκατον σικλων το τρυβλιον το ἓν και ἑβδομηκοντα σικλων ἡ φιαλη ἡ μια παν το ἀργυριον των σκευων δισχιλιοι και τετρακοσιοι σικλοι εν τω σικλω τω ἁγίῳ θυισκαι χρυσαι δωδεκα πληρεις θυμιαματος παν το χρυσιον των θυισκων εικοσι και ἑκατον χρυσοι πασαι αἱ βοες εις ὀλοκαυτωσιν μοσχοι δωδεκα κριοι δωδεκα ἀμνοι ενιαυσιοι δωδεκα και αἱ θυσαι αυτων και αἱ σπονδαι αυτων και χιμαροι εξ αιγων δωδεκα περι ἁμαρτίας πασαι αἱ βοες εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις εικοσι τεσσαρες κριοι ἑξηκοντα τραγοι ἑξηκοντα ἀμναδες ἑξηκοντα ενιαυσiai ἀμωμοι αὕτη ἡ εὐκαινωσις του θυσιαστηριου μετα το πληρωσαι τας χειρας αυτου και μετα το χρисαι αυτον εν τω εἰσπορευεσθαι μωυσην εις την σκηνην του μαρτυριου λαλησαι αυτω και ἠκουσεν την φωνην κυριου λαλουντος προς αυτον ἀνωθεν του ἱλαστηριου ὁ ἐστιν ἐπὶ της κιβωτου του μαρτυριου ἀνα μεσον των δυο χερουβιμ και ἐλάλει προς αυτον και ἐλάλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τω ἀαρων και ερεις προς αυτον ὅταν ἐπιτιθῇς τους λυχνους εκ μερους κατα προσωπον της λυχνιας φωτιουσιν οἱ ἑπτα λυχνοι και ἐποίησεν ὁυτως ἀαρων εκ του ἑνός μερους κατα προσωπον της λυχνιας ἐξῆψεν τους λυχνους

αυτης καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και αυτη η κατασκευη της λυχνιας στερεα χρυση ο καυλος αυτης και τα κρινα αυτης στερεα ολη κατα το ειδος ο εδειξεν κυριος τω μωυση ουτως εποιησεν την λυχνιαν και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαβε τους λευιτας εκ μεσου υιων ισραηλ και αφαγνιεις αυτους και ουτως ποιησεις αυτοις τον αγνισμον αυτων περιρρανεις αυτους υδωρ αγνισμου και επελευσεται ξυρον επι παν το σωμα αυτων και πλυνουσιν τα ιματια αυτων και καθαροι εσονται και λημψονται μοσχον ενα εκ βοων και τουτου θυσιαν σεμιδαλεως αναπεποιημενην εν ελαιω και μοσχον ενιαυσιον εκ βοων λημψη περι αμαρτιας και προσαξεις τους λευιτας εναντι της σκηνης του μαρτυριου και συναξεις πασαν συναγωγην υιων ισραηλ και προσαξεις τους λευιτας εναντι κυριου και επιθησουσιν οι υιοι ισραηλ τας χειρας αυτων επι τους λευιτας και αφορειε αφρων τους λευιτας αποδομα εναντι κυριου παρα των υιων ισραηλ και εσονται ωστε εργαζεσθαι τα εργα κυριου οι δε λευιται επιθησουσιν τας χειρας επι τας κεφαλαι των μοσχων και ποιησει τον ενα περι αμαρτιας και τον ενα εις ολοκαυτωμα κυριω εξιλασασθαι περι αυτων και στησεις τους λευιτας εναντι κυριου και εναντι αφρων και εναντι των υιων αυτου και αποδωσεις αυτους αποδομα εναντι κυριου και διαστελεις τους λευιτας εκ μεσου υιων ισραηλ και εσονται εμοι και μετα ταυτα εισελευσονται οι λευιται εργαζεσθαι τα εργα της σκηνης του μαρτυριου και καθαριεις αυτους και αποδωσεις αυτους εναντι κυριου οτι αποδομα αποδοδεδομενοι ουτοι μοι εισιν εκ μεσου υιων ισραηλ αντι των διανοιγοντων πασαν μητραν πρωτοτοκων παντων εκ των υιων ισραηλ ειληφα αυτους εμοι οτι εμοι παν πρωτοτοκον εν υιοις ισραηλ απο ανθρωπου εως κτηνους η ημερα επαταξα παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω ηγισαα αυτους εμοι και ελαβον τους λευιτας αντι παντος πρωτοτοκου εν υιοις ισραηλ και απεδωκα τους λευιτας αποδομα δεδομενους αφρων και τοις υιοις αυτου εκ μεσου υιων ισραηλ εργαζεσθαι τα εργα των υιων ισραηλ εν τη σκηνη του μαρτυριου και εξιλασκεσθαι περι των υιων ισραηλ και ουκ εσται εν τοις υιοις ισραηλ προσεγγιζων προς τα αγια και εποιησεν μωυσης και αφρων και πασα συναγωγη υιων ισραηλ τοις λευιταις καθα ενετειλατο κυριος τω μωυση περι των λευιτων ουτως εποιησαν αυτοις οι υιοι ισραηλ και ηγγισαντο οι λευιται και επλυναντο τα ιματια και απεδωκεν αυτους αφρων αποδομα εναντι κυριου και εξιλασατο περι αυτων αφρων αφαγνισασθαι αυτους και μετα ταυτα εισηλθον οι λευιται λειτουργειν την λειτουργιαν αυτων εν τη σκηνη του μαρτυριου εναντι αφρων και εναντι των υιων αυτου καθως συνεταξεν κυριος τω μωυση περι των λευιτων ουτως εποιησαν αυτοις και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων τουτο εστιν το περι των λευιτων απο πεντεκαεικοσαετους και επανω εισελευσονται ενεργειν εν τη σκηνη του μαρτυριου και απο πεντηκονταετους αποστησεται απο της λειτουργιας και ουκ εργαται ετι και λειτουργησει ο αδελφος αυτου εν τη σκηνη του μαρτυριου φυλασσειν φυλακας εργα δε ουκ εργαται ουτως ποιησεις τοις λευιταις εν ταις φυλακαις αυτων και ελαλησεν κυριος προς μωυσην εν τη ερημω σινα εν τω ετει τω δευτερω εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου εν τω μηνι τω πρωτω λεγων ειπον και ποιειτωσαν οι υιοι ισραηλ το πασχα καθ ωραν αυτου τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος του πρωτου προς εσπεραν ποιησεις αυτο κατα καιρους κατα τον νομον αυτου και κατα την συγκρισιν αυτου ποιησεις αυτο και

ελάλησεν μωυσης τοις υίοις ισραηλ ποιησαι το πασχα εναρχομενου τη τεσσαρεσκαιδεκατη ήμερα του μηνος εν τη ερημω του σινα καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση ούτως εποιησαν οι υιοι ισραηλ και παρεγενοντο οι ανδρες οι ησαν ακαθαρμοι επι ψυχη ανθρωπου και ουκ ηδυναντο ποιησαι το πασχα εν τη ήμερα εκεινη και προσηλθον εναντιον μωυση και ααρων εν εκεινη τη ήμερα και ειπαν οι ανδρες εκεινοι προς αυτον ήμεις ακαθαρμοι επι ψυχη ανθρωπου μη ουν ύστερησωμεν προσενεγκαι το δωρον κυριω κατα καιρον αυτου εν μεσω ύιων ισραηλ και ειπεν προς αυτους μωυσης στητε αυτου και ακουσομαι τι εντελειται κυριος περι ύμων και ελάλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υίοις ισραηλ λεγων ανθρωπος ανθρωπος ός εαν γενηται ακαθαρτος επι ψυχη ανθρωπου η εν όδω μακραν ύμιν η εν ταις γενεαις ύμων και ποιησει το πασχα κυριω εν τω μηνι τω δευτερω εν τη τεσσαρεσκαιδεκατη ήμερα το προς έσπεραν ποιησουσιν αυτο επ αζυμων και πικριδων φαγονται αυτο ου καταλειψουσιν απ αυτου εις το πρωι και οσπουν ου συντριψουσιν απ αυτου κατα τον νομον του πασχα ποιησουσιν αυτο και ανθρωπος ός εαν καθαρος η και εν όδω μακρα ουκ εστιν και ύστερηση ποιησαι το πασχα εξολεθρευθησεται ή ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης ότι το δωρον κυριω ου προσηνεγκεν κατα τον καιρον αυτου άμαρτιαν αυτου λημψεται ό ανθρωπος εκεινος εαν δε προσελθη προς ύμας προσηλυτος εν τη γη ύμων και ποιησει το πασχα κυριω κατα τον νομον του πασχα και κατα την συνταξιν αυτου ποιησει αυτο νομος έις εσται ύμιν και τω προσηλυτω και τω αυτοχθονι της γης και τη ήμερα ή εσταθη ή σκηνη εκάλυψεν ή νεφελη την σκηνην τον οικον του μαρτυριου και το έσπερας ην επι της σκηνης ώς ειδος πυρος έως πρωι ούτως εγινετο δια παντος ή νεφελη εκάλυπτεν αυτην ήμερας και ειδος πυρος την νυκτα και ήνικα ανεβη ή νεφελη απο της σκηνης και μετα ταυτα απηραν οι υιοι ισραηλ και εν τω τοπω ου αν εστη ή νεφελη εκει παρενεβαλον οι υιοι ισραηλ δια προσταγματος κυριου παρεμβalousιν οι υιοι ισραηλ και δια προσταγματος κυριου απαρουσιν πασας τας ήμερας εν άις σκιαζει ή νεφελη επι της σκηνης παρεμβalousιν οι υιοι ισραηλ και όταν εφελκxηται ή νεφελη επι της σκηνης ήμερας πλειους και φυλαζονται οι υιοι ισραηλ την φυλακην του θεου και ου μη εξαρωσιν και εσται όταν σκεπαση ή νεφελη ήμερας αριθμω επι της σκηνης δια φωνης κυριου παρεμβalousιν και δια προσταγματος κυριου απαρουσιν και εσται όταν γενηται ή νεφελη αφ έσπερας έως πρωι και αναβη ή νεφελη το πρωι και απαρουσιν ήμερας η νυκτος μηνος ήμερας πλεοναζουσης της νεφελης σκιαζουσης επ αυτης παρεμβalousιν οι υιοι ισραηλ και ου μη απαρωσιν ότι δια προσταγματος κυριου απαρουσιν την φυλακην κυριου εφυλαξαντο δια προσταγματος κυριου εν χειρι μωυση και ελάλησεν κυριος προς μωυσην λεγων ποιησον σεαυτω δυο σαλπιγγας αργυρας ελατας ποιησεις αυτας και εσονται σοι ανακαλειν την συναγωγην και εξαφρειν τας παρεμβολας και σαλπισεις εν αυταις και συναχθησεται πασα ή συναγωγη επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου εαν δε εν μια σαλπισωσιν προσελευσονται προς σε παντες οι αρχοντες αρχηγοι ισραηλ και σαλπιετε σημασιαν και εξαρουσιν άι παρεμβολαι άι παρεμβalousai ανατολας και σαλπιετε σημασιαν δευτεραν και εξαρουσιν άι παρεμβολαι άι παρεμβalousai λιβα και σαλπιετε σημασιαν τριτην και εξαρουσιν άι παρεμβολαι άι παρεμβalousai παρα θαλασσαν και

σαλπείτε σημασιαν τεταρτην και εξαρουσιν αι παρεμβολαι αι παρεμβаллоуσαι προς βορραν σημασια σαλπιουσιν εν τη εξαρσει αυτων και όταν συναγαγητε την συναγωγην σαλπείτε και ου σημασια και οι υιοι ααρων οι ιερεις σαλπιουσιν ταις σαλπιγξιν και εσται υμιν νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων εαν δε εξελθητε εις πολεμον εν τη γη υμων προς τους υπεναντιους τους ανθεστηκοτας υμιν και σημεινετε ταις σαλπιγξιν και αναμνησθησεσθε εναντι κυριου και διασωθησεσθε απο των εχθρων υμων και εν ταις ημεραις της ευφροσυνης υμων και εν ταις εορταις υμων και εν ταις νομηνιας υμων σαλπείτε ταις σαλπιγξιν επι τοις ολοκαυτωμασιν και επι ταις θυσιας των σωτηριων υμων και εσται υμιν αναμνησις εναντι του θεου υμων εγω κυριος ο θεος υμων και εγενετο εν τω ενιαυτω τω δευτερω εν τω μηνι τω δευτερω εικαδι του μηνος ανεβη η νεφελη απο της σκηνης του μαρτυριου και εξηραν οι υιοι ισραηλ συν απαρταις αυτων εν τη ερημω σινα και εστη η νεφελη εν τη ερημω του φαραν και εξηραν πρωτοι δια φωνης κυριου εν χειρι μωυση και εξηραν ταγμα παρεμβολης υμων ιουδα πρωτοι συν δυναμει αυτων και επι της δυναμεως αυτων ναασσων υιος αμιναδαβ και επι της δυναμεως φυλης υιων ισσαχαρ ναθαναηλ υιος σωγαρ και επι της δυναμεως φυλης υιων ζαβουλων ελιαβ υιος χαιλων και κατελουσιν την σκηνην και εξαρουσιν οι υιοι γεδσων και οι υιοι μεραρι αιροντες την σκηνην και εξηραν ταγμα παρεμβολης ρουβην συν δυναμει αυτων και επι της δυναμεως αυτων ελισουρ υιος σεδιουρ και επι της δυναμεως φυλης υιων συμεων σαλαμειλ υιος σουρισαδαι και επι της δυναμεως φυλης υιων γαδ ελισταφ ο του ραγουηλ και εξαρουσιν οι υιοι κααθ αιροντες τα αγια και στησουσιν την σκηνην εως παραγενωνται και εξαρουσιν ταγμα παρεμβολης εφραιμ συν δυναμει αυτων και επι της δυναμεως αυτων ελισταμα υιος εμιουδ και επι της δυναμεως φυλης υιων μανασση γαμαλμειλ ο του φαδασσουρ και επι της δυναμεως φυλης υιων βενιαμιν αβιδαν ο του γαδεωνι και εξαρουσιν ταγμα παρεμβολης υιων δαν εσχατοι πασων των παρεμβολων συν δυναμει αυτων και επι της δυναμεως αυτων αχιεζερ ο του αμισαδαι και επι της δυναμεως φυλης υιων ασηρ φαγαμειλ υιος εχραν και επι της δυναμεως φυλης υιων νεφθαλι αχιρε υιος αιναν αυται αι στρατιαι υιων ισραηλ και εξηραν συν δυναμει αυτων και ειπεν μωυσης τω ιωβαβ υιω ραγουηλ τω μαδιανιτη τω γαμβρω μωυση εξαιρομεν ημεις εις τον τοπον ον ειπεν κυριος τουτον δωσω υμιν δευρο μεθ ημων και ευ σε ποιησομεν οτι κυριος ελαλησεν καλα περι ισραηλ και ειπεν προς αυτον ου πορευσομαι αλλα εις την γην μου και εις την γενεαν μου και ειπεν μη εγκαταλιπης ημας ου εινεκεν ησθα μεθ ημων εν τη ερημω και εση εν ημιν πρεσβυτης και εσται εαν πορευθης μεθ ημων και εσται τα αγαθα εκεινα οσα εαν αγαθοποιηση κυριος ημας και ευ σε ποιησομεν και εξηραν εκ του ορους κυριου οδον τριων ημερων και η κιβωτος της διαθηκης κυριου προεπορευετο προτερα αυτων οδον τριων ημερων κατασχεψασθαι αυτοις αναπαυσιν και εγενετο εν τω εξαρειν την κιβωτον και ειπεν μωυσης εξεγερεθητι κυριε διασχορπισθητωσαν οι εχθροι σου φυγετωσαν παντες οι μισουντες σε και εν τη καταπαυσει ειπεν επιστρεφε κυριε χιλιαδας μυριαδας εν τω ισραηλ και η νεφελη εγενετο σχιαζουσα επ αυτοις ημερας εν τω εξαρειν αυτοις εκ της παρεμβολης και ην ο λαος γογγυζων πονηρα εναντι κυριου και ηκουσεν κυριος και εθυμωθη οργη και εξακαυθη εν αυτοις πυρ παρα

κυριου και κατεφαγεν μερος τι της παρεμβολης και εκεκραξεν ο λαος προς μωυσην και ηυξατο μωυσης προς κυριον και εκοπασεν το πυρ και εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου εμπυρισμος οτι εξεκαυθη εν αυτοις πυρ παρα κυριου και ο επιμικτος ο εν αυτοις επεθυμησαν επιθυμιαν και καθισαντες εκλαιον και οι υιοι ισραηλ και ειπαν τις ημας ψωμει κρεα εμνησθημεν τους ιχθυας ους ησθιομεν εν αιγυπτω δωρεαν και τους σικυας και τους πεπονας και τα πρασα και τα χρομμυα και τα σκορδα νυνι δε η ψυχη ημων καταξηρος ουδεν πλην εις το μαννα οι οφθαλμοι ημων το δε μαννα ωσει σπερμα κοριου εστιν και το ειδος αυτου ειδος κρυσταλλου και διεπορευετο ο λαος και συνελεγον και ηληθον αυτο εν τω μυλω και ετριβον εν τη θυια και ηψουν αυτο εν τη χυτρα και εποιουν αυτο εγκρυφιας και ην η ηδονη αυτου ωσει γευμα εγκρις εξ ελαιου και οταν κατεβη η δροσος επι την παρεμβολην νυκτος κατεβαινεν το μαννα επ αυτης και ηκουσεν μωυσης κλαιοντων αυτων κατα δημους αυτων εκαστον επι της θυρας αυτου και εθυμωθη οργη κυριος σφοδρα και εναντι μωυθη ην πονηρον και ειπεν μωυση προς κυριον ινα τι εκακωσας τον ιθραποντα σου και δια τι ουχ ευρηκα χαριν εναντιον σου επιθειναι την ορμην του λαου τουτου επ εμε μη εγω εν γαστρι ελαβον παντα τον λαον τουτον η εγω ετεχον αυτους οτι λεγεις μοι λαβε αυτον εις τον κολπον σου ωσει αραι τιθηνος τον ιθλαζοντα εις την γην ην ωμοσας τοις πατρασιν αυτων ποθεν μοι κρεα δουναι παντι τω λαω τουτω οτι κλαιουσιν επ εμοι λεγοντες δος ημιν κρεα ινα φαγωμεν ου δυνησομαι εγω μονος φερειν τον λαον τουτον οτι βαρυτερον μοι εστιν το ρημα τουτο ει δε ουτως συ ποιεις μοι αποκτεινον με αναιρεσει ει ευρηκα ελεος παρα σοι ινα μη ιδω μου την κακωσιν και ειπεν κυριος προς μωυσην συναγαγε μοι εβδομηκοντα ανδρας απο των πρεσβυτερων ισραηλ ους αυτος συ οιδας οτι ουτοι εισιν πρεσβυτεροι του λαου και γραμματαις αυτων και αξεις αυτους προς την σκηνην του μαρτυριου και στησονται εκει μετα σου και καταβησομαι και λαλησω εκει μετα σου και αφελω απο του πνευματος του επι σοι και επιθησω επ αυτους και συναντιλημψονται μετα σου την ορμην του λαου και ουκ οισεις αυτους συ μονος και τω λαω ερεις αγνισασθε εις αυριον και φαγεσθε κρεα οτι εκλαυσате εναντι κυριου λεγοντες τις ημας ψωμει κρεα οτι καλον ημιν εστιν εν αιγυπτω και δωσει κυριος υμιν κρεα φαγειν και φαγεσθε κρεα ουχ ημεραν μιαν φαγεσθε ουδε δυο ουδε πεντε ημερας ουδε δεκα ημερας ουδε εικοσι ημερας εως μηνος ημερων φαγεσθε εως αν εξελθη εκ των μυκτηρων υμων και εσται υμιν εις χολεραν οτι ηπειθησατε κυριω ος εστιν εν υμιν και εκλαυσате εναντιον αυτου λεγοντες ινα τι ημιν εξελθειν εξ αιγυπτου και ειπεν μωυσης εξακοσαι χιλιαδες πεζων ο λαος εν οις ειμι εν αυτοις και συ ειπας κρεα δωσω αυτοις φαγειν και φαγονται μηνα ημερων μη προβατα και βοες σφαγησονται αυτοις και αρκεσει αυτοις η παν το οψος της θαλασσης συναχθησεται αυτοις και αρκεσει αυτοις και ειπεν κυριος προς μωυσην μη χειρ κυριου ουκ εξαρχεσει ηδη γνωσει ει επικαταλημψεται σε ο λογος μου η ου και εξηλθεν μωυσης και ελαλησεν προς τον λαον τα ρηματα κυριου και συνηγαγεν εβδομηκοντα ανδρας απο των πρεσβυτερων του λαου και εστησεν αυτους κυκλω της σκηνης και κατεβη κυριος εν νεφελη και ελαλησεν προς αυτον και παρεϊλατο απο του πνευματος του επ αυτω και επεθηκεν επι τους εβδομηκοντα ανδρας τους πρεσβυτερους ως

δε επανεπαυσατο το πνευμα επ αυτους και επροφητευσαν και ουκετι προσεθεντο και κατελειφθησαν δυο ανδρες εν τη παρεμβολη ονομα τω ένι ελδαδ και ονομα τω δευτερω μωδαδ και επανεπαυσατο επ αυτους το πνευμα και ουτοι ησαν των καταγεγραμμενων και ουκ ηλθον προς την σκηνην και επροφητευσαν εν τη παρεμβολη και προσδραμων ο νεανισκος απηγγειλεν μωυση και ειπεν λεγων ελδαδ και μωδαδ προφητεουσιν εν τη παρεμβολη και αποκριθεις ιησους ο του ναυη ο παρεστηκως μωυση ο εκελεκτος ειπεν κυριε μωυση κωλυσον αυτους και ειπεν αυτω μωυσης μη ζηλεις συ μοι και τις δωη παντα τον λαον κυριου προφητας όταν δω κυριος το πνευμα αυτου επ αυτους και απηλθεν μωυσης εις την παρεμβολην αυτος και οι πρεσβυτεροι ισραηλ και πνευμα εξηλθεν παρα κυριου και εξεπερασεν ορτυγομητραν απο της θαλασσης και επεβαλεν επι την παρεμβολην οδον ημερας εντευθεν και οδον ημερας εντευθεν κυκλω της παρεμβολης ωσει διπληχυ απο της γης και αναστας ο λαος ολην την ημεραν και ολην την νυκτα και ολην την ημεραν την επαυριον και συνηγαγον την ορτυγομητραν ο το ολιγον συνηγαγεν δεκα κορους και εψυξαν εαυτους ψυγμους κυκλω της παρεμβολης τα κρεα ετι ην εν τοις οδουσιν αυτων πριν η εκλειπειν και κυριος εθυμωθη εις τον λαον και επαταξεν κυριος τον λαον πληγην μεγαλην σφοδρα και εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου μνηματα της επιθυμιας οτι εκει εθαψαν τον λαον τον επιθυμητην απο μνηματων επιθυμιας εξηρεν ο λαος εις ασηρωθ και εγενετο ο λαος εν ασηρωθ και ελαλησεν μαριαμ και ααρων κατα μωυση ενεκεν της γυναικος της αιθιοπισσης ην ελαβεν μωυσης οτι γυναικα αιθιοπισσαν ελαβεν και ειπαν μη μωυση μονω λελαληκεν κυριος ουχι και ημιν ελαλησεν και ηκουσεν κυριος και ο ανθρωπος μωυσης πραυς σφοδρα παρα παντας τους ανθρωπους τους οντας επι της γης και ειπεν κυριος παραχρημα προς μωυσην και μαριαμ και ααρων εξελιθατε υμεις οι τρεις εις την σκηνην του μαρτυριου και εξηλθον οι τρεις εις την σκηνην του μαρτυριου και κατεβη κυριος εν στυλω νεφελης και εστη επι της θυρας της σκηνης του μαρτυριου και εκληθησαν ααρων και μαριαμ και εξηλθουσιν αμφοτεροι και ειπεν προς αυτους ακουσατε των λογων μου εαν γενηται προφητης υμων κυριω εν οραματι αυτω γνωσθησομαι και εν υπνω λαλησω αυτω ουκ ουτως ο θεραπων μου μωυσης εν όλω τω οικω μου πιστος εστιν στομα κατα στομα λαλησω αυτω εν ειδει και ου δι αινιγματων και την δοξαν κυριου ειδεν και δια τι ουκ εφοβηθητε καταλαλησαι κατα του θεραποντος μου μωυση και οργη θυμου κυριου επ αυτοις και απηλθεν και η νεφελη απεστη απο της σκηνης και ιδου μαριαμ λεπτωσα ωσει χιων και επεβλεψεν ααρων επι μαριαμ και ιδου λεπτωσα και ειπεν ααρων προς μωυσην δεομαι κυριε μη συνεπιθη ημιν αμαρτιαν διοτι ηγνοησαμεν καθοτι ημαρτομεν μη γενηται ωσει ισον θανατω ωσει εκτρωμα εκπορευομενον εκ μητρας μητρος και κατεσθιει το ημισυ των σαρκων αυτης και εβοησεν μωυσης προς κυριον λεγων ο θεος δεομαι σου ιασαι αυτην και ειπεν κυριος προς μωυσην ει ο πατηρ αυτης πτυων ενεπτυσεν εις το προσωπον αυτης ουκ εντραπησεται επτα ημερας αφορισθητω επτα ημερας εξω της παρεμβολης και μετα ταυτα εισελευσεται και αφωρισθη μαριαμ εξω της παρεμβολης επτα ημερας και ο λαος ουκ εξηρεν εως εκαθαρισθη μαριαμ και μετα ταυτα εξηρεν ο λαος εξ ασηρωθ και παρενεβαλον εν τη ερημω του φαραν και ελαλησεν κυριος προς μω-

υσην λεγων αποστειλον σεαυτω ανδρας και κατασχεψασθωσαν την γην των χαναναιων ην εγω διδωμι τοις υιοις ισραηλ εις κατασχεσιν ανδρα ένα κατα φυλην κατα δημους πατριων αυτων αποστειλεις αυτους παντα αρχηγον εξ αυτων και εξαπεστειλεν αυτους μωυσης εκ της ερημου φαραν δια φωνης κυριου παντες ανδρες αρχηγοι υιων ισραηλ ουτοι και ταυτα τα ονοματα αυτων της φυλης ρουβην σαλαμιηλ υιος ζααχουρ της φυλης συμεων σαφατ υιος σουρι της φυλης ιουδα χαλεβ υιος ιεφοννη της φυλης ισσαχαρ ιγααλ υιος ιωσηφ της φυλης εφραιμ αυση υιος ναυη της φυλης βενιαμιν φαλτι υιος ραφου της φυλης ζαβουλων γουδιηλ υιος σουδι της φυλης ιωσηφ των υιων μανασση γαδδι υιος σουσι της φυλης δαν αμιηλ υιος γαμαλι της φυλης ασηρ σαθουρ υιος μιχαηλ της φυλης νεφθαλι ναβι υιος ιαβι της φυλης γαδ γουδιηλ υιος μααχι ταυτα τα ονοματα των ανδρων ους απεστειλεν μωυσης κατασχεψασθαι την γην και επωνομασεν μωυσης τον αυση υιον ναυη ιησουν και απεστειλεν αυτους μωυσης κατασχεψασθαι την γην χαναν και ειπεν προς αυτους αναβητε ταυτη τη ερημω και αναβησεσθε εις το ορος και οψεσθε την γην τις εστιν και τον λαον τον εγκαθημενον επ αυτης ει ισχυροτερος εστιν η ασθενης ει ολιγοι εισιν η πολλοι και τις η γη εις ην ουτοι εγκαθηνται επ αυτης ει καλη εστιν η πονηρα και τινες αι πολεις εις ας ουτοι κατοικουσιν εν αυταις ει εν τειχηρεσιν η εν ατειχιστοις και τις η γη ει πικρη η παρειμενη ει εστιν εν αυτη δενδρα η ου και προσκαρτερησαντες λημψεσθε απο των καρπων της γης και αι ημεραι ημεραι εαρος προδρομοι σταφυλης και αναβαντες κατεσχεψαντο την γην απο της ερημου σιν εως ρααβ εισπορευομενων εφραθ και ανεβησαν κατα την ερημον και ηλθον εως χεβρων και εκει αχιμαν και σεσσι και θελαμιν γενεαι εναχ και χεβρων επτα ετεσιν ωκοδομηθη προ του τανιν αιγυπτου και ηλθοσαν εως φαραγγος βοτρουος και κατεσχεψαντο αυτην και εκοψαν εκειθεν κλημα και βοτρυν σταφυλης ένα επ αυτου και ηραν αυτον επ αναφορευσιν και απο των ρων και απο των συκων τον τοπον εκεινον επωνομασαν φαραγξ βοτρουος δια τον βοτρυν ον εκοψαν εκειθεν οι υιοι ισραηλ και απεστρεψαν εκειθεν κατασχεψαμενοι την γην μετα τεσσαρακοντα ημερας και πορευθεντες ηλθον προς μωυσην και ααρων και προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ εις την ερημον φαραν καδης και απεκριθησαν αυτοις ρημα και παση τη συναγωγη και εδειξαν τον καρπον της γης και διηγησαντο αυτω και ειπαν ηλθαμεν εις την γην εις ην απεστειλας ημας γην ρεουσαν γαλα και μελι και ουτος ο καρπος αυτης αλλ η οτι θρασυ το εθνος το κατοικουν επ αυτης και αι πολεις οχυραι τετειχισμεναι και μεγαλαι σφοδρα και την γενεαν εναχ εωρακαμεν εκει και αμαληκ κατοικει εν τη γη τη προς νοτον και ο χετταιος και ο ευαιος και ο ιεβουσαιος και ο αμορραιος κατοικει εν τη ορεινη και ο χαναναιος κατοικει παρα θαλασσαν και παρα τον ιορδανην ποταμον και κατεσιωπησεν χαλεβ τον λαον προς μωυσην και ειπεν αυτω ουχι αλλα αναβαντες αναβησομεθα και κατακληρονομησομεν αυτην οτι δυνατοι δυνησομεθα προς αυτους και οι ανθρωποι οι συναβαντες μετ αυτου ειπαν ουκ αναβαινομεν οτι ου μη δυναμεθα αναβηναι προς το εθνος οτι ισχυροτερον εστιν ημων μαλλον και εξηνεγκαν εκστασιν της γης ην κατεσχεψαντο αυτην προς τους υιους ισραηλ λεγοντες την γην ην παρηλθομεν αυτην κατασχεψασθαι γη κατεσθουσα τους κατοικουντας επ αυτης εστιν πας ο λαος

ὃν ἑώρακαμεν ἐν αὐτῇ ἀνδρες ὑπερμηχεῖς καὶ ἐκεῖ ἑώρακαμεν τοὺς γιγαντας καὶ ἤμεν ἐνωπίον αὐτῶν ὥσει ἀκριδὲς ἀλλὰ καὶ οὕτως ἤμεν ἐνωπίον αὐτῶν καὶ ἀναλάβουσα πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἔδωκεν φωνὴν καὶ ἐκλαίεν ὁ λαὸς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ διεγογγυζον ἐπὶ μωυσὴν καὶ ἀαρὼν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὀφελὸν ἀπεθάνομεν ἐν γῇ αἰγύπτῳ ἢ ἐν τῇ ἐρημῳ ταύτῃ ἐἰ ἀπεθάνομεν καὶ ἵνα τι κύριος εἰσαγεί ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην πεσεῖν ἐν πολέμῳ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ τὰ παῖδια ἐσονται εἰς διαρπαγὴν νυν οὖν βέλτιον ἡμῖν ἐστὶν ἀποστραφῆναι εἰς αἰγύπτον καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ δώμεν ἀρχηγόν καὶ ἀποστρεψώμεν εἰς αἰγύπτον καὶ ἐπῆσεν μωυσὴς καὶ ἀαρὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ ἱησοὺς δὲ ὁ τοῦ ναυῆ καὶ χαλεβ ὁ τοῦ ἱεφοννῆ τῶν κατασχεψάμενων τὴν γῆν διερρηξάν τα ἱμάτια αὐτῶν καὶ εἶπαν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λεγόντες ἡ γῇ ἥν κατεσχεψάμεθα αὐτὴν ἀγαθὴ ἐστὶν σφοδρὰ σφοδρὰ εἰ ἀρετίζει ἡμᾶς κύριος εἰσαξεί ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ δώσει αὐτὴν ἡμῖν γῆ ἥτις ἐστὶν ῥεοῦσα γάλα καὶ μέλι ἀλλὰ ἀπο τοῦ κυρίου μὴ ἀποσταταὶ γίνεσθε ὑμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε τὸν λαὸν τῆς γῆς ὅτι καταβρώμα ἡμῖν ἐστὶν ἀφῆσθηκεν γὰρ ὁ καιρὸς ἀπ' αὐτῶν ὁ δὲ κύριος ἐν ἡμῖν μὴ φοβηθῆτε αὐτοὺς καὶ εἶπεν πᾶσα ἡ συναγωγὴ καταλιθοβολήσαι αὐτοὺς ἐν λίθοις καὶ ἡ δοῦσα κυρίου ὠφθῆ ἐν νεφελῇ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν πασὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν κύριος πρὸς μωυσὴν ἕως τίνος παροξύνει με ὁ λαὸς οὗτος καὶ ἕως τίνος οὐ πιστεύουσιν μοι ἐν πασὶν τοῖς σημείοις οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς πατάξω αὐτοὺς θανάτῳ καὶ ἀπολῶ αὐτοὺς καὶ ποιήσω σε καὶ τὸν οἶκόν σου εἰς εἶδος μεγά καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο καὶ εἶπεν μωυσὴς πρὸς κύριον καὶ ἀκούσεται αἰγύπτιος ὅτι ἀνηγάγες τὴν ἰσχυί σου τὸν λαὸν τοῦτον ἐξ αὐτῶν ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἀκηκοασιν ὅτι σὺ εἰ κύριος ἐν τῷ λαῷ τούτῳ ὅστις ὀφθαλμοῖς κατ' ὀφθαλμοὺς ὀπταξῇ κυρίε καὶ ἡ νεφέλῃ σου ἐφῆσθηκεν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐν στυλῷ νεφέλης σὺ πορεύῃ προτερός αὐτῶν τὴν ἡμέραν καὶ ἐν στυλῷ πυρός τὴν νύκτα καὶ ἐκτριψῇς τὸν λαὸν τοῦτον ὥσει ἀνθρώπον ἓνα καὶ ἐρουσὶν τὰ ἔθνη ὅσοι ἀκηκοασιν τὸ ὄνομα σου λεγόντες παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κύριον εἰσαγαγεῖν τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν ἣν ὠμοσεν αὐτοῖς κατεστρωσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρημῳ καὶ νυν ὑψωθῆτω ἡ ἰσχύς σου κυρίε ὃν τρόπον εἶπας λεγὼν κύριος μακροθύμος καὶ πολυελεὸς καὶ ἀληθινὸς ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας καὶ καθάρισμῳ οὐ καθαρῇ τὸν ἐνοχὸν ἀποδίδους ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης ἀφῆς τὴν ἁμαρτίαν τῷ λαῷ τούτῳ κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου καθάπερ ἴλεως αὐτοῖς ἐγένου ἀπ' αἰγύπτου ἕως τοῦ νυν καὶ εἶπεν κύριος πρὸς μωυσὴν ἴλεως αὐτοῖς ἐμὶ κατὰ τὸ ῥῆμα σου ἀλλὰ ζῶ ἐγὼ καὶ ζῶν τὸ ὄνομα μου καὶ ἐμπλήσει ἡ δοῦσα κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν ὅτι πάντες οἱ ἀνδρες οἱ ὄρωντες τὴν δοῦσάν μου καὶ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίησα ἐν αἰγύπτῳ καὶ ἐν τῇ ἐρημῳ ταύτῃ καὶ ἐπειράσαν με τοῦτο δεκάτον καὶ οὐκ εἰσηκούσαν μου τῆς φωνῆς ἢ μὴν οὐκ οἶφονται τὴν γῆν ἣν ὠμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἀλλ' ἢ τὰ τέκνα αὐτῶν ἃ ἐστὶν μετ' ἐμοῦ ὥδε ὅσοι οὐκ οἶδασιν ἀγαθὸν οὐδὲ κακὸν πᾶς νεώτερος ἀπείρος τοῦτοῖς δώσω τὴν γῆν πάντες δὲ οἱ παροξυνάντες με οὐκ οἶφονται αὐτὴν ὁ δὲ παῖς μου χαλεβ ὅτι ἐγενήθη πνεῦμα ἕτερον ἐν αὐτῷ καὶ ἐπῆκολούθησεν μοι εἰσαξάμενον αὐτὸν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν εἰσηλθὲν ἐκεῖ καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονο-

μησει αυτην ὁ δε αμαληκ και ὁ χαναναιος κατοικουσιν εν τη κοιλαδι αυριον επιστραφητε ὑμεις και απαράτε εις την ερημον ὁδον θάλασσαν ερυθραν και ειπεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων ἕως τινος την συναγωγην την πονηραν ταυτην ἃ αυτοι γογγυζουσιν εναντιον ἐμου την γογγυσιν των ὑιων ισραηλ ἣν ἐγογγυσαν περι ὑμων ἀκηκοα ειπον αυτοις ζω ἐγώ λεγει κυριος ἡ μὴν ὃν τροπον λελαληκατε εις τα ὦτα μου οὕτως ποιησω ὑμιν εν τη ερημῳ ταυτη πεσειται τα κῶλα ὑμων και πασα ἡ ἐπισκοπὴ ὑμων και οἱ κατηριθμημενοι ὑμων ἀπο εικοσαετους και ἐπάνω ὅσοι ἐγογγυσαν ἐπ ἐμοι εἰ ὑμεις εἰσελευσεσθε εις την γην ἐφ ἣν ἐξετεῖνα την χεῖρα μου κατασκηνωσαι ὑμας ἐπ αὐτης ἀλλ ἡ χαλεβ ὕιος ἰεφοννη και ἰησους ὁ του ναυη και τα παιδια ἃ εἶπατε ἐν διαρπαγῇ ἐσεσθαι εἰσαζῶ αυτοὺς εις την γην και κληρονομησουσιν την γην ἣν ὑμεις ἀπεστήτε ἀπ αὐτης και τα κῶλα ὑμων πεσειται ἐν τη ερημῳ ταυτη οἱ δὲ ὕιοι ὑμων ἐσονται νεμομενοι ἐν τη ερημῳ τεσσαρακοντα ἐτὴ και ἀνοισουσιν την πορνειαν ὑμων ἕως ἀναλωθῇ τα κῶλα ὑμων ἐν τη ερημῳ κατὰ τον ἀριθμον των ἡμερων ὅσα κατασκεψασθε την γην τεσσαρακοντα ἡμέρας ἡμεραν του ἐνιαυτου λημψεσθε τὰς ἀμαρτίας ὑμων τεσσαρακοντα ἐτὴ και γνῶσεσθε τον θυμον της ὀργῆς μου ἐγώ κυριος ἐλάλησα ἡ μὴν οὕτως ποιησω τη συναγωγῇ τη πονηρᾷ ταυτῇ τη ἐπισυνεσταμένη ἐπ ἐμε ἐν τη ερημῳ ταυτῇ ἐξαναλωθησονται και ἐκεῖ ἀποθάνουνται και οἱ ἀνθρώποι οὓς ἀπεστείλεν μωυσης κατασκεψασθαι την γην και παραγεννηθεντες διεγογγυσαν κατ αὐτης πρὸς την συναγωγὴν ἐξενεγκαι ῥήματα πονηρὰ περὶ της γῆς και ἀπεθάνον οἱ ἀνθρώποι οἱ κατεῖπαντες κατὰ της γῆς πονηρὰ ἐν τη πληγῇ ἐναντὶ κυρίου και ἰησους ὕιος ναυη και χαλεβ ὕιος ἰεφοννη ἐζῆσαν ἀπο των ἀνθρώπων ἐκεῖνων των πεπορευμένων κατασκεψασθαι την γην και ἐλάλησεν μωυσης τὰ ῥήματα ταῦτα πρὸς πάντας ὕιους ισραηλ και ἐπενθήσεν ὁ λαὸς σφοδρὰ και ὀρθρισαντες το πρωὶ ἀνεβῆσαν εις την κορυφὴν του ὄρους λεγοντες ἰδοὺ ὀρίδε ἡμεῖς ἀναβησομεθα εις τον τοπον ὃν εἶπεν κυριος ὅτι ἡμαρτομεν και εἶπεν μωυσης ἵνα τι ὑμεῖς παραβαίνετε το ῥῆμα κυρίου οὐκ εὐοδα ἐστὶ ὑμῖν μὴ ἀναβαίνετε οὐ γὰρ ἐστὶν κυριος μεθ ὑμων και πεσεισθε πρὸ προσώπου των ἐχθρῶν ὑμων ὅτι ὁ ἀμαληκ και ὁ χαναναιος ἐκεῖ ἐμπροσθεν ὑμων και πεσεισθε μαχαίρᾳ ὅ ἐνεκεν ἀπεστραφητε ἀπειθουντες κυρίῳ και οὐκ ἐστὶ κυριος ἐν ὑμῖν και διαβιασάμενοι ἀνεβῆσαν ἐπὶ την κορυφὴν του ὄρους ἡ δὲ κιβωτὸς της διαθήκης κυρίου και μωυσης οὐκ ἐκινήθησαν ἐκ της παρεμβολῆς και κατέβη ὁ ἀμαληκ και ὁ χαναναιος ὁ ἐγκαθημένος ἐν τῷ ὄρει ἐκεῖνῳ και ἐτρέψαντο αυτοὺς και κατέκοψαν αυτοὺς ἕως ἐρμᾶν και ἀπεστράφησαν εις την παρεμβολὴν και εἶπεν κυριος πρὸς μωυσην λεγων λάλησον τοῖς ὑίοις ισραηλ και ερεῖς πρὸς αυτοὺς ὅταν εἰσελθῇτε εις την γην της κατοικησεως ὑμων ἣν ἐγώ διδωμι ὑμῖν και ποιήσεις ὀλοκαυτώματα κυρίῳ ὀλοκαρπῶμα ἡ θυσίαν μεγαλυναι εὐχὴν ἡ καθ ἔκουσιν ἡ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμων ποιῆσαι ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ εἰ μὲν ἀπο των βῶων ἡ ἀπο των προβάτων και προσοίσει ὁ προσφερῶν το δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ θυσίαν σεμιδάλεως δεκάτον του οἴφι ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ του ἰν και οἶνον εις σπονδὴν το τετάρτον του ἰν ποιήσετε ἐπὶ της ὀλοκαυτώσεως ἡ ἐπὶ της θυσίας τῷ ἀμνῷ τῷ ἑνὶ ποιήσεις τοσοῦτο καρπῶμα ὁσμὴν εὐωδίας τῷ κυρίῳ και τῷ χρῶν ὅταν ποιῇτε αὐτον ἡ εις ὀλοκαύτωμα ἡ εις θυσίαν ποιήσεις θυσίαν σεμιδάλεως δύο δεκάτα

αναπεποιημένης εν ελαιω το τρίτον του ιν και οινον εις σπονδην το τρίτον του ιν προσοισετε εις οσμην ευωδιας κυριω εαν δε απο των βωων ποιητε εις ολοκαυτωμα η εις θυσιαν μεγαλυνη ευχην η εις σωτηριον κυριω και προσοισει επι του μοσχου θυσιαν σεμιδαλεως τρια δεκατα αναπεποιημένης εν ελαιω ήμισυ του ιν και οινον εις σπονδην το ήμισυ του ιν καρπωμα οσμην ευωδιας κυριω ούτως ποιησεις τω μοσχω τω ένι η τω κριω τω ένι η τω αμνω τω ένι εκ των προβατων η εκ των αιγων κατα τον αριθμον ών εαν ποιησητε ούτω ποιησετε τω ένι κατα τον αριθμον αυτων πας ό αυτοχθων ποιησει ούτως τοιαυτα προσενεγκαι καρπωματα εις οσμην ευωδιας κυριω εαν δε προσηλυτος εν ύμιν προσγενηται εν τη γη ύμων η ός αν γενηται εν ύμιν εν ταις γενεαις ύμων και ποιησει καρπωμα οσμην ευωδιας κυριω όν τροπον ποιεите ύμεις ούτως ποιησει ή συναγωγή κυριω νομος έίς εσται ύμιν και τοις προσηλυτοις τοις προσκειμενοις εν ύμιν νομος αιωνιος εις γενεας ύμων ώς ύμεις και ό προσηλυτος εσται εναντι κυριου νομος έίς εσται και δικαίωμα έν εσται ύμιν και τω προσηλυτω τω προσκειμενω εν ύμιν και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις ύιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους εν τω εισπορευεσθαι ύμας εις την γην εις ήν εγω εισαγω ύμας εκει και εσται όταν εσθητε ύμεις απο των αρτων της γης αφελειτε αφαιρεμα αφορισμα κυριω απαρχην φυραματος ύμων αρτον αφαιρεμα αφοριετε αυτο ώς αφαιρεμα απο άλλω ούτως αφελειτε αυτον απαρχην φυραματος ύμων και δωσετε κυριω αφαιρεμα εις τας γενεας ύμων όταν δε διαμαρτητε και μη ποιησητε πασας τας εντολας ταυτας άς ελαλησεν κυριος προς μωυσην καθα συνεταξεν κυριος προς ύμας εν χειρι μωυση απο της ήμερας ής συνεταξεν κυριος προς ύμας και επεκεινα εις τας γενεας ύμων και εσται εαν εξ οφθαλμων της συναγωγης γεννηθη ακουσιως και ποιησει πασα ή συναγωγή μοσχον ένα εκ βωων αμωμον εις ολοκαυτωμα εις οσμην ευωδιας κυριω και θυσιαν τουτου και σπονδην αυτου κατα την συνταξιν και χιμαρον εξ αιγων ένα περι άμαρτίας και εξιλασεται ό ιερευς περι πασης συναγωγης ύιων ισραηλ και αφεθησεται αυτοις ό ακουσιον εστιν και αυτοι ηνεγκαν το δωρον αυτων καρπωμα κυριω περι της άμαρτίας αυτων εναντι κυριου περι των ακουσιων αυτων και αφεθησεται κατα πασαν συναγωγην ύιων ισραηλ και τω προσηλυτω τω προσκειμενω προς ύμας ό τι παντι τω λαω ακουσιον εαν δε ψυχη μια άμαρτη ακουσιως προσαξει αιγα μιαν ενιαυσιαν περι άμαρτίας και εξιλασεται ό ιερευς περι της ψυχης της ακουσιασθεισης και άμαρτουσης ακουσιως εναντι κυριου εξιλασασθαι περι αυτου τω εγχωριω εν ύιοις ισραηλ και τω προσηλυτω τω προσκειμενω εν αυτοις νομος έίς εσται αυτοις ός αν ποιηση ακουσιως και ψυχη ήτις ποιησει εν χειρι ύπερηφανιας απο των αυτοχθονων η απο των προσηλυτων τον θεον ούτος παροξυνει εξολεθρευθησεται ή ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης ό τι το ρήμα κυριου εφαιλισεν και τας εντολας αυτου διεσχεδασεν εκτριψει εκτριβησεται ή ψυχη εκεινη ή άμαρτια αυτης εν αυτη και ησαν όι ύιοι ισραηλ εν τη ερημω και έυρον ανδρα συλλεγοντα ξυλα τη ήμερα των σαββατων και προσηγαγον αυτον όι έυροντες αυτον συλλεγοντα ξυλα τη ήμερα των σαββατων προς μωυσην και ααρων και προς πασαν συναγωγήν ύιων ισραηλ και απεθεντο αυτον εις φυλακην ου γαρ συνεκριναν τι ποιησωσιν αυτον και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων θανατω θανατουσθω ό ανθρωπος λιθοβολησατε

αυτον λιθοις πασα ή συναγωγή και εξήγαγον αυτον πασα ή συναγωγή εξω της παρεμβολης και ελιθοβολησαν αυτον πασα ή συναγωγή λιθοις εξω της παρεμβολης καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και ειπεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους και ποιησατωσαν έαυτοις κρασπεδα επι τα πτερυγια των ιματιων αυτων εις τας γενεας αυτων και επιθησετε επι τα κρασπεδα των πτερυγιων κλωσμα ύακινθινον και εσται ύμιν εν τοις κρασπεδοις και οψεσθε αυτα και μνησθήσεσθε πασων των εντολων κυριου και ποιησετε αυτας και ου διαστραφησεσθε οπισω των διανοιων ύμων και οπισω των οφθαλμων ύμων εν οις ύμεις εκπορνευετε οπισω αυτων όπως αν μνησθήτε και ποιησθε πασας τας εντολας μου και εσεσθε άγιοι τω θεω ύμων εγω κυριος ό θεος ύμων ό εξαγαγων ύμας εκ γης αιγυπτου ειναи ύμων θεος εγω κυριος ό θεος ύμων και ελαλησεν κορε υιος ισσααρ υιου κααθ υιου λειυ και δαθαν και αβιρων υιοι ελιαβ και αυν υιος φαλεθ υιου ρουβην και ανεστησαν εναντι μωυση και ανδρες των υιων ισραηλ πεντηκοντα και διακοσιοι αρχηγοι συναγωγης συκλητοι βουλης και ανδρες ονομαστοι συνεστησαν επι μωυσην και ααρων και ειπαν εχετε ύμιν ότι πασα ή συναγωγή παντες άγιοι και εν αυτοις κυριος και δια τι κατανιστασθε επι την συναγωγήν κυριου και ακουσας μωυσης επεσεν επι προσωπον και ελαλησεν προς κορε και προς πασαν αυτου την συναγωγήν λεγων επεσκεπται και εγνω ό θεος τους οντας αυτου και τους άγιους και προσηγαγετο προς έαυτον και ους εξελεξατο έαυτω προσηγαγετο προς έαυτον τουτο ποιησατε λαβετε ύμιν αυτοις πυρεια κορε και πασα ή συναγωγή αυτου και επιθετε επ αυτα πυρ και επιθετε επ αυτα θυμιαμα εναντι κυριου αυριον και εσται ό ανηρ όν αν εκλεξηται κυριος όυτος άγιος ίκανουσθω ύμιν υιοι λειυ και ειπεν μωυσης προς κορε εισακουσατε μου υιοι λειυ μη μικρον εστιν τουτο ύμιν ότι διεστειλεν ό θεος ισραηλ ύμας εκ συναγωγης ισραηλ και προσηγαγετο ύμας προς έαυτον λειτουργειν τας λειτουργιας της σκηνης κυριου και παριστασθαι εναντι της συναγωγης λατρευειν αυτοις και προσηγαγετο σε και παντας τους αδελφους σου υιους λειυ μετα σου και ζητειτε ίερατευειν όυτως συ και πασα ή συναγωγή σου ή συνηθροισμενη προς τον θεον και ααρων τις εστιν ότι διαγογγυζετε κατ αυτου και απεστειλεν μωυσης καλεσαι δαθαν και αβιρων υιους ελιαβ και ειπαν ουκ αναβαινομεν μη μικρον τουτο ότι ανηγαγες ήμας εκ γης ρεουσης γαλα και μελι αποκτειναι ήμας εν τη ερημω ότι καταρχεις ήμων αρχων ει και εις γην ρεουσαν γαλα και μελι εισηγαγες ήμας και εδωκας ήμιν κληρον αγρου και αμπελωνας τους οφθαλμους των ανθρωπων εκεινων αν εξεκοψας ουκ αναβαινομεν και εβαρυνθυμησεν μωυσης σφοδρα και ειπεν προς κυριον μη προσχης εις την θυσιαν αυτων ουκ επιθυμημα ουδενοσ αυτων ειληφα ουδε εκακωσα ουδενα αυτων και ειπεν μωυσης προς κορε άγιασον την συναγωγήν σου και γινεσθε έτοιμοι εναντι κυριου συ και αυτοι και ααρων αυριον και λαβετε έκαστος το πυρειον αυτου και επιθησετε επ αυτα θυμιαμα και προσαξετε εναντι κυριου έκαστος το πυρειον αυτου πεντηκοντα και διακοσια πυρεια και συ και ααρων έκαστος το πυρειον αυτου και ελαβεν έκαστος το πυρειον αυτου και επεθηκαν επ αυτα πυρ και επεβαλον επ αυτο θυμιαμα και εστησαν παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου μωυσης και ααρων και επισυνεστησεν επ αυτος κορε την πασαν αυτου συναγωγήν παρα την θυραν της

σκήνης του μαρτυρίου και ωφθη ἡ δοξα κυρίου παση τη συναγωγῇ και ἐλάλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων αποσχισθητε εκ μεσου της συναγωγῆς ταυτης και ἐξαναλώσω αυτοους εις ἅπαξ και ἐπεσαν επι προσωπον αυτων και ειπαν θεος θεος των πνευματων και πασης σαρκος ει ανθρωπος εἰς ἡμαρτεν επι πασαν την συναγωγὴν οργῇ κυρίου και ἐλάλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τη συναγωγῇ λεγων αναχωρησατε κυκλω απο της συναγωγῆς κορε και ἀνεστη μωυσης και ἐπορευθη προς δαθαν και αβιρων και συνεπορευθησαν μετ αυτου παντες οἱ πρεσβυτεροι ισραηλ και ἐλάλησεν προς την συναγωγὴν λεγων αποσχισθητε απο των σκηνων των ανθρωπων των σκληρων τουτων και μη ἄπτεσθε απο παντων ὧν ἐστιν αυτοις μη συναπολησθε εν παση τη ἁμαρτία αυτων και ἀπεστησαν απο της σκήνης κορε κυκλω και δαθαν και αβιρων ἐξῆλθον και εἰστηκεισαν παρα τας θύρας των σκηνων αυτων και αἱ γυναικες αυτων και τα τεκνα αυτων και ἡ ἀποσκευὴ αυτων και εἶπεν μωυσης εν τουτω γνωσεσθε ὅτι κυριος ἀπεστείλεν με ποιησαι παντα τα ἐργα ταυτα ὅτι ουκ ἀπ ἐμαυτου ει κατα θανατον παντων ανθρωπων αποθάνονται ὅτοι ει και κατ ἐπισκεψιν παντων ανθρωπων ἐπισκοπῇ ἐσται αυτων ουχι κυριος ἀπεσταλκεν με ἀλλ ἡ εν φασματι δεῖξει κυριος και ἀνοιξασα ἡ γῆ το στομα αὐτῆς καταπιεται αυτοους και τους οἰκους αυτων και τας σκήνας αυτων και παντα ὅσα ἐστιν αυτοις και καταβήσονται ζῶντες εις ἄδου και γνωσεσθε ὅτι παρωξυναν οἱ ανθρωποι ὅτοι τον κυριον ὥς δε ἐπαυσατο λαλῶν παντας τους λόγους τουτους ἐργαγῇ ἡ γῆ ὑποκατω αυτων και ἠνοιχθῇ ἡ γῆ και κατεπιεν αυτοους και τους οἰκους αυτων και παντας τους ανθρωπους τους οντας μετ κορε και τα κτηνὴ αυτων και κατεβησαν αυτοι και ὅσα ἐστιν αυτων ζῶντα εις ἄδου και ἐκαλυψεν αυτοους ἡ γῆ και ἀπῶλοντο εκ μεσου της συναγωγῆς και πᾶς ισραηλ οἱ κυκλω αυτων ἐφυγον απο της φωνῆς αυτων ὅτι λεγοντες μηποτε καταπιῇ ἡμᾶς ἡ γῆ και πυρ ἐξῆλθεν παρα κυρίου και κατεφαγεν τους πεντηκοντα και διακοσιους ἀνδρας τους προσφεροντας το θυμιαμα και εἶπεν κυριος προς μωυσην και προς ἐλεάζαρ τον υἱον ααρων τον ἱερεα ἀνελεσθε τα πυρεια τα χαλκα εκ μεσου των κατακεκαυμενων και το πυρ το ἀλλοτριον τουτο σπειρον ἐκεῖ ὅτι ἡγιασαν αὐτα πυρεια των ἁμαρτωλων τουτων εν ταις ψυχαις αυτων και ποιησον αὐτα λεπιδας ἐλάτας περιθεμα τῷ θυσιαστηριῳ ὅτι προσηνεχθησαν ἐναντι κυρίου και ἡγιασθησαν και ἐγένοντο εις σημειον τοις υἱοῖς ισραηλ και ἐλάβεν ἐλεάζαρ υἱος ααρων του ἱερεως τα πυρεια τα χαλκα ὅσα προσηνεγκαν οἱ κατακεκαυμενοι και προσεθηκαν αὐτα περιθεμα τῷ θυσιαστηριῳ μνημοσυνον τοις υἱοῖς ισραηλ ὅπως αν μη προσελθῇ μηθεις ἀλλογενῆς ὃς ουκ ἐστιν εκ του σπέρματος ααρων ἐπιθεῖναι θυμιαμα ἐναντι κυρίου και ουκ ἐσται ὥσπερ κορε και ἡ ἐπισυστασις αὐτου καθὰ ἐλάλησεν κυριος εν χειρὶ μωυση και ἐγογγυσαν οἱ υἱοι ισραηλ τη ἐπαυριον επι μωυσην και ααρων λεγοντες ὑμεῖς ἀπεχταγχατε τον λαον κυρίου και ἐγένετο εν τῷ ἐπισυστρεφεσθαι την συναγωγὴν επι μωυσην και ααρων και ὥρμησαν επι την σκηνὴν του μαρτυρίου και τὴνδε ἐκαλυψεν αὐτὴν ἡ νεφέλῃ και ὡφθη ἡ δοξα κυρίου και εἰσηλθεν μωυσης και ααρων κατὰ προσωπον της σκήνης του μαρτυρίου και ἐλάλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων ἐκχωρησατε εκ μεσου της συναγωγῆς ταυτης και ἐξαναλώσω αυτοους εις ἅπαξ και ἐπεσον επι προσωπον αυτων και εἶπεν

μωυσης προς ααρων λαβε το πυρειον και επιθες επ αυτο πυρ απο του θυσιαστηριου και επιβαλε επ αυτο θυμιαμα και απενεγχε το ταχος εις την παρεμβολην και εξιλασαι περι αυτων εξηλθεν γαρ οργη απο προσωπου κυριου ηρκαται θραυειν τον λαον και ελαβεν ααρων καθαπερ ελαλησεν αυτω μωυσης και εδραμεν εις την συναγωγην και ηδη ενηρκτο η θραυσις εν τω λαω και επεβαλεν το θυμιαμα και εξιλασατο περι του λαου και εστη ανα μεσον των τεθνηκοτων και των ζωντων και εκοπασεν η θραυσις και εγενοντο οι τεθνηκοτες εν τη θραυσει τεσσαρες και δεκα χιλιαδες και επτακοσιοι χωρις των τεθνηκοτων ενεκεν κορε και επεστρεψεν ααρων προς μωυσην επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου και εκοπασεν η θραυσις και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και λαβε παρ αυτων ραβδον ραβδον κατ οικους πατριων παρα παντων των αρχοντων αυτων κατ οικους πατριων αυτων δωδεκα ραβδους και εκαστου το ονομα αυτου επιγραψον επι της ραβδου αυτου και το ονομα ααρων επιγραψον επι της ραβδου λευι εστιν γαρ ραβδος μια κατα φυλην οικου πατριων αυτων δωσουσιν και θησεις αυτας εν τη σκηνη του μαρτυριου κατεναντι του μαρτυριου εν οις γνωσθησονται σοι εκει και εσται ο ανθρωπος ον εαν εκλεξωμαι αυτον η ραβδος αυτου εκβλαστησει και περιελω απ εμου τον γογγυσμον των υιων ισραηλ α αυτοι γογγυζουσιν εφ υμιν και ελαλησεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ και εδωκαν αυτω παντες οι αρχοντες αυτων ραβδον τω αρχοντι τω ενι ραβδον κατα αρχοντα κατ οικους πατριων αυτων δωδεκα ραβδους και η ραβδος ααρων ανα μεσον των ραβδων αυτων και απεθηκεν μωυσης τας ραβδους εναντι κυριου εν τη σκηνη του μαρτυριου και εγενετο τη επαυριον και εισηλθεν μωυσης και ααρων εις την σκηνην του μαρτυριου και ιδου εβλαστησεν η ραβδος ααρων εις οικον λευι και εξηνεγκεν βλαστον και εξηνηθησεν ανθη και εβλαστησεν καρυα και εξηνεγκεν μωυσης πασας τας ραβδους απο προσωπου κυριου προς παντας υιους ισραηλ και ειδον και ελαβον εκαστος την ραβδον αυτου και ειπεν κυριος προς μωυσην αποθες την ραβδον ααρων ενωπιον των μαρτυριων εις διατηρησιν σημειον τοις υιοις των ανηκοων και παυσασθω ο γογγυσμος αυτων απ εμου και ου μη αποθανωσιν και εποιησεν μωυσης και ααρων καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση ουτως εποιησαν και ειπαν οι υιοι ισραηλ προς μωυσην λεγοντες ιδου εξανηλωμεθα απολωλαμεν παρανηλωμεθα πας ο απτομενος της σκηνης κυριου αποθνησκει εως εις τελος αποθανωμεν και ειπεν κυριος προς ααρων λεγων συ και οι υιοι σου και ο οικος πατριας σου λημψεσθε τας αμαρτιας των αγιων και συ και οι υιοι σου λημψεσθε τας αμαρτιας της ιερατειας υμων και τους αδελφους σου φυλην λευι δημον του πατρος σου προσαγαγου προς σεαυτον και προστεθητωσαν σοι και λειτουργειτωσαν σοι και συ και οι υιοι σου μετα σου απεναντι της σκηνης του μαρτυριου και φυλαζονται τας φυλακας σου και τας φυλακας της σκηνης πλην προς τα σκευη τα αγια και προς το θυσιαστηριον ου προσελευσονται και ουκ αποθानουνται και ουτοι και υμεις και προστεθησονται προς σε και φυλαζονται τας φυλακας της σκηνης του μαρτυριου κατα πασας τας λειτουργιας της σκηνης και ο αλλογενης ου προσελευσεται προς σε και φυλαξεσθε τας φυλακας των αγιων και τας φυλακας του θυσιαστηριου και ουκ εσται θυμος εν τοις υιοις ισραηλ και εγω ειληφα τους αδελφους υμων τους λευιτας εκ μεσου των υιων ισραηλ δομα

δεδομενον κυριω λειτουργειν τας λειτουργιας της σκηνης του μαρτυριου και συ και οι υιοι σου μετα σου διατηρησετε την ιερατειαν υμων κατα παντα τροπον του θυσιαστηριου και το ενδοθεν του καταπετασματος και λειτουργησετε τας λειτουργιας δομα της ιερατειας υμων και ο αλλογενης ο προσπορευομενος αποθανειται και ελαλησεν κυριος προς ααρων και εγω ιδου δεδωκα υμιν την διατηρησιν των απαρχων απο παντων των ηγιασμενων μοι παρα των υιων ισραηλ σοι δεδωκα αυτα εις γερας και τοις υιοις σου μετα σε νομιμον αιωνιον και τουτο εστω υμιν απο των ηγιασμενων αγιων των καρπωματων απο παντων των δωρων αυτων και απο παντων των θυσιασμων αυτων και απο πασης πλημμελειας αυτων και απο πασων των αμαρτιων οσα αποδιδοασιν μοι απο παντων των αγιων σοι εσται και τοις υιοις σου εν τω αγιω των αγιων φαγεσθε αυτα παν αρσενικον φαγεται αυτα συ και οι υιοι σου αγια εσται σοι και τουτο εσται υμιν απαρχη δοματων αυτων απο παντων των επιθεματων των υιων ισραηλ σοι δεδωκα αυτα και τοις υιοις σου και ταις θυγατρας σου μετα σου νομιμον αιωνιον πας καθαρος εν τω οικω σου εδεται αυτα πασα απαρχη ελαιου και πασα απαρχη οινου και σιτου απαρχη αυτων οσα αν δωσι τω κυριω σοι δεδωκα αυτα τα πρωτογεννηματα παντα οσα εν τη γη αυτων οσα αν ενεγκωσιν κυριω σοι εσται πας καθαρος εν τω οικω σου εδεται αυτα παν ανατεθεματισμενον εν υιοις ισραηλ σοι εσται και παν διανοιγον μητραν απο πασης σαρκος α προσφερουσιν κυριω απο ανθρωπου εως κτηνους σοι εσται αλλ η λυτροις λυτρωθησεται τα πρωτοτοκα των ανθρωπων και τα πρωτοτοκα των κτηνων των ακαθαρτων λυτρωση και η λυτρωσις αυτου απο μηνιαιου η συντιμησις πεντε σικλων κατα τον σικλον τον αγιον εικοσι οβολοι εισιν πλην πρωτοτοκα μοσχων και πρωτοτοκα προβατων και πρωτοτοκα αιγων ου λυτρωση αγια εστιν και το αμμα αυτων προσχεεις προς το θυσιαστηριον και το στεαρ ανοισεις καρπωμα εις οσμην ευωδιας κυριω και τα κρεα εσται σοι καθα και το στηθυνιον του επιθεματος και κατα τον βραχιονα τον δεξιον σοι εσται παν αφαιρεμα των αγιων οσα αν αφελωσιν οι υιοι ισραηλ κυριω σοι δεδωκα και τοις υιοις σου και ταις θυγατρας σου μετα σου νομιμον αιωνιον διαθηκη αλος αιωνιου εστιν εναντι κυριου σοι και τα σπερματι σου μετα σε και ελαλησεν κυριος προς ααρων εν τη γη αυτων ου κληρονομησεις και μερις ουκ εσται σοι εν αυτοις οτι εγω μερις σου και κληρονομια σου εν μεσω των υιων ισραηλ και τοις υιοις λειυ ιδου δεδωκα παν επιδεκατον εν ισραηλ εν κληρω αντι των λειτουργιων αυτων οσα αυτοι λειτουργουσιν λειτουργιαν εν τη σκηνη του μαρτυριου και ου προσελευσονται επι οι υιοι ισραηλ εις την σκηνην του μαρτυριου λαβειν αμαρτιαν θανατηφορον και λειτουργησει ο λευιτης αυτος την λειτουργιαν της σκηνης του μαρτυριου και αυτοι λημψονται τα αμαρτηματα αυτων νομιμον αιωνιον εις τας γενεας αυτων και εν μεσω υιων ισραηλ ου κληρονομησουσιν κληρονομιαν οτι τα επιδεκατα των υιων ισραηλ οσα αν αφορισωσιν κυριω αφαιρεμα δεδωκα τοις λευιταις εν κληρω δια τουτο ειρηκα αυτοις εν μεσω υιων ισραηλ ου κληρονομησουσιν κληρον και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων και τοις λευιταις λαλησεις και ερεις προς αυτους εαν λαβητε παρα των υιων ισραηλ το επιδεκατον ο δεδωκα υμιν παρ αυτων εν κληρω και αφελειτε υμεις απ αυτου αφαιρεμα κυριω επιδεκατον απο του επιδεκατου και λογισθησεται υμιν τα αφαιρεματα υμων ως σιτος

απο άλλω και αφαιρεμα απο ληνου ούτως αφελεите και ύμεις απο των αφαιρεματων κυριου απο παντων επιδεκατων ύμων όσα εαν λαβητε παρα των ύιων ισραηλ και δωσετε απ αυτων αφαιρεμα κυριω αρων τω ίερει απο παντων των δοματων ύμων αφελεите αφαιρεμα κυριω η απο παντων των απαρχων το ήγιασμενον απ αυτου και ερεις προς αυτους όταν αφαιρητε την απαρχην απ αυτου και λογισηθήσεται τοις λευιταις ως γεννημα απο άλλω και ως γεννημα απο ληνου και εδεσθε αυτο εν παντι τοπω ύμεις και οι οικoi ύμων ότι μισθος ούτος ύμιν εστιν αντι των λειτουργιων ύμων των εν τη σκηνη του μαρτυριου και ου λημψεσθε δι αυτο άμαρτιαν ότι αν αφαιρητε την απαρχην απ αυτου και τα άγια των ύιων ισραηλ ου βεβηλωσετε ίνα μη αποθανητε και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και αρων λεγων άυτη ή διαστολη του νομου όσα συνεταξεν κυριος λεγων λαλησον τοις ύιοις ισραηλ και λαβετωσαν προς σε δαμαλιν πυρραν αμωμον ήτις ουκ εχει εν αυτη μωμον και ή ουκ επεβληθη επ αυτην ζυγος και δωσεις αυτην προς ελεαζαρ τον ίερεα και εξαξουσιν αυτην εξω της παρεμβολης εις τοπον καθαρον και σφαξουσιν αυτην ενωπιον αυτου και λημψεται ελεαζαρ απο του άιματος αυτης και ρανει απεναντι του προσωπου της σκηνης του μαρτυριου απο του άιματος αυτης έπτακις και κατακαυσουσιν αυτην εναντιον αυτου και το δερμα και τα κρεα αυτης και το άίμα αυτης συν τη κοπρω αυτης κατακαυθησεται και λημψεται ό ίερευς ξυλον κεδρινον και ύσσωπον και κοκκινον και εμβολουσιν εις μεσον του κατακαυματος της δαμαλεως και πλυνει τα ίματια αυτου ό ίερευς και λουσεται το σωμα αυτου ύδατι και μετα ταυτα εισελευσεται εις την παρεμβολην και ακαθαρτος εσται ό ίερευς έως έσπερας και ό κατακαίων αυτην πλυνει τα ίματια αυτου και λουσεται το σωμα αυτου και ακαθαρτος εσται έως έσπερας και συναξει ανθρωπος καθαρος την σποδον της δαμαλεως και αποθησει εξω της παρεμβολης εις τοπον καθαρον και εσται τη συναγωγή ύιων ισραηλ εις διατηρησιν ύδωρ ραντισμου άγνισμα εστιν και πλυνει τα ίματια ό συναγων την σποδιαν της δαμαλεως και ακαθαρτος εσται έως έσπερας και εσται τοις ύιοις ισραηλ και τοις προσκειμενοις προσηλυτοις νομιμον αιωνιον ό άπτομενος του τεθνηκοτος πασης ψυχης ανθρωπου ακαθαρτος εσται έπα ήμερας ούτος άγνισθησεται τη ήμερα τη τριτη και τη ήμερα τη έβδομη και καθαρος εσται εαν δε μη αφαγνισθη τη ήμερα τη τριτη και τη ήμερα τη έβδομη ου καθαρος εσται πας ό άπτομενος του τεθνηκοτος απο ψυχης ανθρωπου εαν αποθανη και μη αφαγνισθη την σκηνην κυριου εμianεν εκτριβησεται ή ψυχη εχεινη εξ ισραηλ ότι ύδωρ ραντισμου ου περιερραντισθη επ αυτον ακαθαρτος εστιν ετι ή ακαθαρσια αυτου εν αυτω εστιν και ούτος ό νομος ανθρωπος εαν αποθανη εν οικια πας ό εισπορευομενος εις την οικιαν και όσα εστιν εν τη οικια ακαθαρτα εσται έπα ήμερας και παν σκευος ανεωγμενον όσα ουχι δεσμον καταδεδεται επ αυτω ακαθαρτα εστιν και πας ός εαν άψηται επι προσωπου του πεδιου τραυματιου η νεκρου η οστεου ανθρωπινου η μνηματος έπα ήμερας ακαθαρτος εσται και λημψονται τω ακαθαρτω απο της σποδιας της κατακαευμενης του άγνισμου και εκχεουσιν επ αυτην ύδωρ ζων εις σκευος και λημψεται ύσσωπον και βαψει εις το ύδωρ ανηρ καθαρος και περιρρανει επι τον οικον και επι τα σκευη και επι τας ψυχας όσαι εαν ωσιν εχει και επι τον ήμμενον του οστεου του ανθρωπινου η του τραυματιου η του τεθνηκοτος η του μνηματος

και περιρρανει ο καθαρος επι τον ακαθαρτον εν τη ημερα τη τριτη και εν τη ημερα τη εβδομη και αφαγνισθησεται τη ημερα τη εβδομη και πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας και ανθρωπος ος εαν μιανηται και μη αφαγνισθη εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ μεσου της συναγωγης οτι τα αγια κυριου εμειναν οτι υδωρ ραντισμου ου περιερραντισθη επ αυτον ακαθαρτος εστιν και εσται υμιν νομιμον αιωνιον και ο περιρραινων υδωρ ραντισμου πλυνει τα ιματια αυτου και ο απτομενος του υδατος του ραντισμου ακαθαρτος εσται εως εσπερας και παντος ου εαν αφηται αυτου ο ακαθαρτος ακαθαρτον εσται και η ψυχη η απτομενη ακαθαρτος εσται εως εσπερας και ηλθον οι υιοι ισραηλ πασα η συναγωγη εις την ερημον σιν εν τω μηνι τω πρωτω και κατεμεινεν ο λαος εν καδης και ετελευτησεν εκει μαριαμ και εταφη εκει και ουκ ην υδωρ τη συναγωγη και ηθροισθησαν επι μωυσην και ααρων και ελοιδορειτο ο λαος προς μωυσην λεγοντες οφελον απεθανομεν εν τη απωλεια των αδελφων ημων εναντι κυριου και ινα τι ανηγαγετε την συναγωγην κυριου εις την ερημον ταυτην αποκτειναι ημας και τα κτηνη ημων και ινα τι τουτο ανηγαγετε ημας εξ αιγυπτου παραγενεσθαι εις τον τοπον τον πονηρον τουτον τοπος ου ου σπειρεται ουδε συκα ουδε αμπελοι ουδε ροα ουδε υδωρ εστιν πειν και ηλθεν μωυσης και ααρων απο προσωπου της συναγωγης επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου και επεσαν επι προσωπον και ωφθη η δοξα κυριου προς αυτους και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαβε την ραβδον και εκκλησιασον την συναγωγην συ και ααρων ο αδελφος σου και λαλησατε προς την πετραν εναντι αυτων και δωσει τα υδατα αυτης και εξοισετε αυτοις υδωρ εκ της πετρας και ποτιετε την συναγωγην και τα κτηνη αυτων και ελαβεν μωυσης την ραβδον την απεναντι κυριου καθα συνεταξεν κυριος και εξεκκλησιασεν μωυσης και ααρων την συναγωγην απεναντι της πετρας και ειπεν προς αυτους ακουσατε μου οι απειθεις μη εκ της πετρας ταυτης εξαξομεν υμιν υδωρ και επαρας μωυσης την χειρα αυτου επαταξεν την πετραν τη ραβδω δις και εξηλθεν υδωρ πολυ και επιεν η συναγωγη και τα κτηνη αυτων και ειπεν κυριος προς μωυσην και ααρων οτι ουκ επιστευσατε αγιασαι με εναντιον υιων ισραηλ δια τουτο ουκ εισαξετε υμεις την συναγωγην ταυτην εις την γην ην δωκα αυτοις τουτο υδωρ αντιλογιας οτι ελοιδορηθησαν οι υιοι ισραηλ εναντι κυριου και ηγιασθη εν αυτοις και απεστειλεν μωυσης αγγελους εκ καδης προς βασιλεα εδωμ λεγων ταδε λεγει ο αδελφος σου ισραηλ συ επιστη παντα τον μοχθον τον ευροντα ημας και κατεβησαν οι πατερες ημων εις αιγυπτον και παρωκησαμεν εν αιγυπτω ημερας πλειους και εκακωσαν ημας οι αιγυπτιοι και τους πατερας ημων και ανεβοησαμεν προς κυριον και εισηκουσεν κυριος της φωνης ημων και αποστείλας αγγελον εξηγαγεν ημας εξ αιγυπτου και νυν εσμεν εν καδης πολει εκ μερους των οριων σου παρελευσομεθα δια της γης σου ου διελευσομεθα δι αγρων ουδε δι αμπελωνων ουδε πιομεθα υδωρ εκ λακκου σου οδω βασιλικη πορευσομεθα ουκ εκκλινουμεν δεξια ουδε ευωνυμα εως αν παρελθωμεν τα ορια σου και ειπεν προς αυτον εδωμ ου διελευση δι εμου ει δε μη εν πολεμω εξελευσομαι εις συναντησιν σοι και λεγουσιν αυτω οι υιοι ισραηλ παρα το ορος παρελευσομεθα εαν δε του υδατος σου πιωμεν εγω τε και τα κτηνη δωσω τιμην σοι αλλα το πραγμα ουδεν εστιν παρα το ορος παρελευσομεθα ο δε ειπεν

ου διελευση δι εμου και εξηλθεν εδωμ εις συναντησιν αυτω εν οχλω βαρει και εν χειρι ισχυρα και ουκ ηθελησεν εδωμ δουναι τω ισραηλ παρελθειν δια των οριων αυτου και εξελκινεν ισραηλ απ αυτου και απηραν εκ καδης και παρεγενοντο οι υιοι ισραηλ πασα η συναγωγη εις ωρ το ορος και ειπεν κυριος προς μωυσην και ααρων εν ωρ τω ορει επι των οριων γης εδωμ λεγων προστεθητω ααρων προς τον λαον αυτου οτι ου μη εισελθητε εις την γην ην δεδωκα τοις υιοις ισραηλ διοτι παρωξυνατε με επι του υδατος της λαιδωριας λαβε τον ααρων και ελεαζαρ τον υιον αυτου και αναβιβασον αυτους εις ωρ το ορος εναντι πασης της συναγωγης και εκδυσον ααρων την στολην αυτου και ενδυσον ελεαζαρ τον υιον αυτου και ααρων προστεθεις αποθανετω εκει και εποιησεν μωυσης καθα συνεταξεν κυριος και ανεβιβασεν αυτον εις ωρ το ορος εναντιον πασης της συναγωγης και εξεδυσεν ααρων τα ιματια αυτου και ενεδυσεν αυτα ελεαζαρ τον υιον αυτου και απειθανεν ααρων επι της κορυφης του ορους και κατεβη μωυσης και ελεαζαρ εκ του ορους και ειδεν πασα η συναγωγη οτι απελυθη ααρων και εκλαυσαν τον ααρων τριακοντα ημερας πας οικος ισραηλ και ηκουσεν ο χανανις βασιλευς αραδ ο κατοικων κατα την ερημον ηλθεν γαρ ισραηλ οδον αθαριν και επολεμησεν προς ισραηλ και κατεπρονομευσαν εξ αυτων αιχμαλωσιαν και ηυξατο ισραηλ ευχην κυριω και ειπεν εαν μοι παραδωσ τον λαον τουτον υποχειριον αναθεματιω αυτον και τας πολεις αυτου και εισηκουσεν κυριος της φωνης ισραηλ και παρεδωκεν τον χανανιν υποχειριον αυτου και ανεθεματισεν αυτον και τας πολεις αυτου και επεκαλεσαν το ονομα του τοπου εκεινου αναθεμα και απαραντες εξ ωρ του ορους οδον επι θαλασσαν ερυθραν περιεκυκλωσαν γην εδωμ και ωλιγοψυχησεν ο λαος εν τη οδω και κατελαλει ο λαος προς τον θεον και κατα μωυση λεγοντες ινα τι εξηγαγες ημας εξ αιγυπτου αποκτειναι ημας εν τη ερημω οτι ουκ εστιν αρτος ουδε υδωρ η δε ψυχη ημων προσωχτισεν εν τω αρτω τω διακνω και απεστειλεν κυριος εις τον λαον τους οφεις τους θανατουντας και εδακνον τον λαον και απειθανεν λαος πολυς των υιων ισραηλ και παραγενομενος ο λαος προς μωυσην ελεγον οτι ημαρτομεν οτι κατελαλησαμεν κατα του κυριου και κατα σου ευξαι ουν προς κυριον και αφελετω αφ ημων τον οφιν και ηυξατο μωυσης προς κυριον περι του λαου και ειπεν κυριος προς μωυσην ποιησον σεαυτω οφιν και θες αυτον επι σημειου και εσται εαν δακη οφис ανθρωπον πας ο δεδηγμενος ιδων αυτον ζησεται και εποιησεν μωυσης οφιν χαλκουν και εστησεν αυτον επι σημειου και εγενετο οταν εδακνεν οφис ανθρωπον και επεβλεψεν επι τον οφιν τον χαλκουν και εζη και απηραν οι υιοι ισραηλ και παρενεβαλον εν ωβωθ και εξαραντες εξ ωβωθ παρενεβαλον εν αχελγαι εκ του περαν εν τη ερημω η εστιν κατα προσωπον μωαβ κατα ανατολας ηλιου εκειθεν απηραν και παρενεβαλον εις φαραγγα ζαρετ και εκειθεν απαραντες παρενεβαλον εις το περαν αρνων εν τη ερημω το εξεχον απο των οριων των αμορραιων εστιν γαρ αρνων ορια μωαβ ανα μεσον μωαβ και ανα μεσον του αμορραιου δια τουτο λεγεται εν βιβλιω πολεμος του κυριου την ζωοβ εφλογισεν και τους χειμαρρους αρνων και τους χειμαρρους κατεστησεν κατοικισαι ηρ και προσκειται τοις οριοις μωαβ και εκειθεν το φρεαρ τουτο εστιν το φρεαρ ο ειπεν κυριος προς μωυσην συναγαγε τον λαον και δωσω αυτοις υδωρ πιειν τοτε ησεν ισραηλ το ασμα τουτο επι του φρεατος εξαρχετε αυτω φρεαρ ωρυξαν

αυτο αρχοντες εξελατομησαν αυτο βασιλεις εθνων εν τη βασιλεια αυτων εν τω κυριευσαι αυτων και απο φρεατος εις μανθαναιν και απο μανθαναιν εις νααλιηλ και απο νααλιηλ εις βαμωθ και απο βαμωθ εις ναπην ή εστιν εν τω πεδιω μωαβ απο κορυφης του λελαξευμενου το βλεπον κατα προσωπον της ερημου και απεστειλεν μωυσης πρεσβεις προς σην βασιλεια αμορραιων λογοις ειρηνικοις λεγων παρελευσομεθα δια της γης σου τη ὁδω πορευσομεθα ουκ εκκλινουμεν ουτε εις αγρον ουτε εις αμπελωνα ου πιομεθα ὕδωρ εκ φρεατος σου ὁδω βασιλικη πορευσομεθα ἕως παρελθωμεν τα ὅρια σου και ουκ ἔδωκεν σην τω ισραηλ παρελθειν δια των ὁριων αυτου και συνηγαγεν σην παντα τον λαον αυτου και εξηλθεν παραταξασθαι τω ισραηλ εις την ερημον και ηλθεν εις ιασσα και παρεταξατο τω ισραηλ και επαταξεν αυτον ισραηλ φωνη μαχαιρης και κατεκυριευσαν της γης αυτου απο αρνων ἕως ιαβοκ ἕως ὕιων αμμαν ὅτι ιαζηρ ὅρια ὕιων αμμων εστιν και ελαβεν ισραηλ πασας τας πολεις ταυτας και κατωκησεν ισραηλ εν πασαις ταις πολεσιν των αμορραιων εν εσεβων και εν πασαις ταις συγκυρουσαις αυτη εστιν γαρ εσεβων πολις σην του βασιλεις των αμορραιων και ὁυτος επολεμησεν βασιλεια μωαβ το προτερον και ελαβον πασαν την γην αυτου απο αροηρ ἕως αρνων δια τουτου ερουσιν ὁι αινιγματισται ελθετε εις εσεβων ἵνα οικοδομηθη και κατασκευασθη πολις σην ὅτι πυρ εξηλθεν εξ εσεβων φλοξ εκ πολεως σην και κατεφαγεν ἕως μωαβ και κατεπιεν στηλας αρνων ουαι σοι μωαβ απωλου λαος χαμωσ απεδοθησαν ὁι υιοι αυτων διασωζεσθαι και ἁι θυγατερες αυτων αιχμαλωτοι τω βασιλει των αμορραιων σην και το σπερμα αυτων απολειται εσεβων ἕως δαιβων και ἁι γυναικες ετι προσεξεκαυσαν πυρ επι μωαβ κατωκησεν δε ισραηλ εν πασαις ταις πολεσιν των αμορραιων και απεστειλεν μωυσης κατασχεψασθαι την ιαζηρ και κατελαβοντο αυτην και τας κωμας αυτης και εξεβαλον τον αμορραιον τον κατοικουντα εκει και επιστρεψαντες ανεβησαν ὁδον την εις βασαν και εξηλθεν ωγ βασιλευς της βασαν εις συναντησιν αυτοις και πας ὁ λαος αυτου εις πολεμον εις εδραιν και ειπεν κυριος προς μωυσην μη φοβηθης αυτον ὅτι εις τας χειρας σου παραδεδωκα αυτον και παντα τον λαον αυτου και πασαν την γην αυτου και ποιησεις αυτω καθὼς ἐποιησας τω σην βασιλει των αμορραιων ὅς κατωκει εν εσεβων και επαταξεν αυτον και τους ὕιους αυτου και παντα τον λαον αυτου ἕως του μη καταλιπειν αυτου ζωγρειαν και εκληρονομησαν την γην αυτων και απارانτες ὁι υιοι ισραηλ παρενεβαλον επι δυσμων μωαβ παρα τον ιορδανην κατα ιεριχω και ιδων βαλακ υιος σεπφωρ παντα ὅσα ἐποιησεν ισραηλ τω αμορραιω και εφοβηθη μωαβ τον λαον σφοδρα ὅτι πολλοι ησαν και προσωχθισεν μωαβ απο προσωπου ὕιων ισραηλ και ειπεν μωαβ τη γερουσια μαδιαμ νυν εκλειζει ή συναγωγη αυτη παντας τους κυκλω ἡμων ὡς εκλειζει ὁ μοσχος τα χλωρα εκ του πεδιου και βαλακ υιος σεπφωρ βασιλευς μωαβ ην κατα τον καιρον εκεινον και απεστειλεν πρεσβεις προς βαλααμ υιον βεωρ φαθουρα ὁ εστιν επι του ποταμου γης ὕιων λαου αυτου καλεσαι αυτον λεγων ιδου λαος εξεληλυθεν εξ αιγυπτου και ιδου κατεκαλυψεν την οψιν της γης και ὁυτος εγαθηται εχομενος μου και νυν δευρο αρασαι μοι τον λαον τουτον ὅτι ισχυει ὁυτος η ἡμεις εαν δυνωμεθα παταξαι εξ αυτων και εχβαλω αυτους εκ της γης ὅτι οἶδα ὅς εαν ευλογησης συ ευλογηται και ὅς εαν καταραση συ κεκατηρανται και επορευθη ή

γερουσια μωαβ και ή γερουσια μαδιαμ και τα μαντεια εν ταις χερσιν αυτων και ηλθον προς βαλααμ και ειπαν αυτω τα ρήματα βαλααμ και ειπεν προς αυτοους καταλυσατε αυτου την νυχτα και αποκριθησονται υμιν πραγματα ή εαν λαληση κυριος προς με και κατεμειναν οι αρχοντες μωαβ παρα βαλααμ και ηλθεν ό θεος προς βαλααμ και ειπεν αυτω τι οι ανθρωποι ουτοι παρα σοι και ειπεν βαλααμ προς τον θεον βαλααμ υιος σεπφωρ βασιλευς μωαβ απεστειλεν αυτοους προς με λεγων ιδου λαος εξεληλυθεν εξ αιγυπτου και ιδου κεκαλυφεν την οψιν της γης και ουτος εγκαθηται εχομενος μου και νυν δευρο αρασαι μοι αυτον ει αρα δυνησομαι παταξαι αυτον και εκβαλω αυτον απο της γης και ειπεν ό θεος προς βαλααμ ου πορευση μετ αυτων ουδε καταραση τον λαον εστιν γαρ ευλογημενος και αναστας βαλααμ το πρωι ειπεν τοις αρχουσιν βαλααμ αποτρεχετε προς τον κυριον υμων ουκ αφιησιν με ό θεος πορευεσθαι μεθ υμων και αναστάντες οι αρχοντες μωαβ ηλθον προς βαλααμ και ειπαν ου θελει βαλααμ πορευθηναι μεθ ημων και προσεθετο βαλααμ ετι αποστειλαι αρχοντας πλειους και εντιμωτε- ρους τουτων και ηλθον προς βαλααμ και λεγουσιν αυτω ταδε λεγει βαλααμ ό του σεπφωρ αξιω σε μη οκνησης ελθειν προς με εντιμως γαρ τιμησω σε και όσα εαν ειπης ποιησω σοι και δευρο επικαταρασαι μοι τον λαον τουτον και απεκριθη βαλααμ και ειπεν τοις αρχουσιν βαλααμ εαν δω μοι βαλααμ πληρη τον οικον αυτου αργυριου και χρυσιου ου δυνησομαι παραβηναι το ρήμα κυριου του θεου ποιησαι αυτο μικρον η μεγα εν τη διανοια μου και νυν υπομεινατε αυτου και υμεις την νυχτα ταυτην και γνωσομαι τι προσθησει κυριος λαλησαι προς με και ηλθεν ό θεος προς βαλααμ νυκτος και ειπεν αυτω ει καλεσαι σε πα- ρεισιν οι ανθρωποι ουτοι αναστας ακολουθησον αυτοις αλλα το ρήμα ό αν λαλησω προς σε τουτο ποιησεις και αναστας βαλααμ το πρωι επεσαξεν την ονον αυτου και επορευθη μετα των αρχοντων μωαβ και ωργισθη θυμω ό θεος ότι επορευθη αυτος και ανεστη ό αγγελος του θεου ενδιαβαλλειν αυτον και αυτος επιβεβηκει επι της ονου αυτου και δυο παιδες αυτου μετ αυτου και ιδουσα ή ονος τον αγγελον του θεου ανθεστηκοτα εν τη όδω και την ρομφαιαν εσπασμενην εν τη χειρι αυτου και εξεκλινεν ή ονος εκ της όδου και επορευετο εις το πεδιον και επαταξεν την ονον τη ραβδω του ευθυναι αυτην εν τη όδω και εστη ό αγγελος του θεου εν ταις αυλαξιν των αμπελων φραγμας εντευθεν και φραγμας εντευθεν και ιδουσα ή ονος τον αγγελον του θεου προσεθλιψεν έαυτην προς τον τοιχον και απεθλιψεν τον ποδα βαλααμ και προσεθετο ετι μαστιξαι αυτην και προσεθετο ό αγγελος του θεου και απελθων ύπεστη εν τοπω στενω εις όν ουκ ην εκκλιναι δεξιαν ουδε αριστεραν και ιδουσα ή ονος τον αγγελον του θεου συνε- καθισεν υποκατω βαλααμ και ευθυμωθη βαλααμ και ετυπτεν την ονον τη ραβδω και ηνοιξεν ό θεος το στομα της ονου και λεγει τω βαλααμ τι εποησα σοι ότι πεπαικας με τουτο τριτον και ειπεν βαλααμ τη ονω ότι εμπεπαιχας μοι και ει ειχον μαχαιραν εν τη χειρι μου ηδη αν εξε- κεντησα σε και λεγει ή ονος τω βαλααμ ουκ εγω ή ονος σου εφ ής επεβαινες απο νεοτητος σου έως της σημερον ήμερας μη ύπερορασει ύπεριδουσα εποησα σοι ουτως ό δε ειπεν ουχι απεκαλυψεν δε ό θεος τους οφθαλμους βαλααμ και όρα τον αγγελον κυριου ανθεστηκοτα εν τη όδω και την μαχαιραν εσπασμενην εν τη χειρι αυτου και κυψας προσεκυνησεν τω προσωπω αυτου και ειπεν αυτω ό αγγελος του θε-

ου δια τι επαταξας την ονον σου τουτο τριτον και ιδου εγω εξηλθον εις διαβολην σου οτι ουκ αστεια η οδος σου εναντιον μου και ιδουσα με η ονος εξεκλινεν απ εμου τριτον τουτο και ει μη εξεκλινεν νυν ουν σε μεν απεκτεινα εκεινην δε περιποιησαμην και ειπεν βαλααμ τω αγγελω κυριου ημαρτηκα ου γαρ ηπισταμην οτι συ μοι ανθεστηκας εν τη οδω εις συναντησιν και νυν ει μη σοι αρεσκει αποστραφησομαι και ειπεν ο αγγελος του θεου προς βαλααμ συμπορευθητι μετα των ανθρωπων πλην το ρημα ο εαν ειπω προς σε τουτο φυλαξη λαλησαι και επορευθη βαλααμ μετα των αρχοντων βαλαχ και ακουσας βαλαχ οτι ηκει βαλααμ εξηλθεν εις συναντησιν αυτω εις πολιν μωαβ η εστιν επι των οριων αρνων ο εστιν εκ μερους των οριων και ειπεν βαλαχ προς βαλααμ ουχι απεστειλα προς σε καλεσαι σε δια τι ουκ ηρχου προς με οντως ου δυνησομαι τιμησαι σε και ειπεν βαλααμ προς βαλαχ ιδου ηκω προς σε νυν δυνατος εσομαι λαλησαι τι το ρημα ο εαν βαλη ο θεος εις το στομα μου τουτο λαλησω και επορευθη βαλααμ μετα βαλαχ και ηλθον εις πολεις επαυλεων και εθυσεν βαλαχ προβατα και μοσχους και απεστειλεν τω βαλααμ και τοις αρχουσι τοις μετ αυτου και εγεννηθη πρωι και παραλαβων βαλαχ τον βαλααμ ανεβιβασεν αυτον επι την στηλην του βααλ και εδειξεν αυτω εκειθεν μερος τι του λαου και ειπεν βαλααμ τω βαλαχ οικοδομησον μοι ενταυθα επτα βωμους και ετοιμασον μοι ενταυθα επτα μοσχους και επτα κριους και εποιοησεν βαλαχ ον τροπον ειπεν αυτω βαλααμ και ανηνεγκεν μοσχον και κριον επι τον βωμον και ειπεν βαλααμ προς βαλαχ παραστηθι επι της θυσιας σου και πορευσομαι ει μοι φανειται ο θεος εν συναντησει και ρημα ο εαν μοι δειξη αναγγελω σοι και παρεστη βαλαχ επι της θυσιας αυτου και βαλααμ επορευθη επερωτησαι τον θεον και επορευθη ευθειαν και εφανη ο θεος τω βαλααμ και ειπεν προς αυτον βαλααμ τους επτα βωμους ητοιμασα και ανεβιβασα μοσχον και κριον επι τον βωμον και ενεβαλεν ο θεος ρημα εις το στομα βαλααμ και ειπεν επιστραφεις προς βαλαχ ουτως λαλησεις και απεστραφη προς αυτον και οδε εφειστηκει επι των ολοκαυτωματων αυτου και παντες οι αρχοντες μωαβ μετ αυτου και εγεννηθη πνευμα θεου επ αυτω και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν εκ μεσοποταμιας μετεπεμψατο με βαλαχ βασιλευς μωαβ εξ ορεων απ ανατολων λεγων δευρο αρασαι μοι τον ιακωβ και δευρο επικαταρασαι μοι τον ισραηλ τι αρασωμαι ον μη καταραται κυριος η τι καταρασωμαι ον μη καταραται ο θεος οτι απο κορυφης ορεων οψομαι αυτον και απο βουνων προσνοησω αυτον ιδου λαος μονος κατοικησει και εν εθνεσιν ου συλλογισθησεται τις εξηκριβασατο το σπερμα ιακωβ και τις εξαριθμησεται δημους ισραηλ αποθανοι η ψυχη μου εν ψυχαις δικαιων και γενοιτο το σπερμα μου ως το σπερμα τουτων και ειπεν βαλαχ προς βαλααμ τι πεποιηκας μοι εις καταρασιν εχθρων μου κεκληκα σε και ιδου ευλογηκας ευλογιαν και ειπεν βαλααμ προς βαλαχ ουχι οσα εαν εμβαλη ο θεος εις το στομα μου τουτο φυλαξω λαλησαι και ειπεν προς αυτον βαλαχ δευρο ετι μετ εμου εις τοπον αλλον εξ ων ουκ οψη αυτον εκειθεν αλλ η μερος τι αυτου οψη παντας δε ου μη ιδης και καταρασαι μοι αυτον εκειθεν και παρελαβεν αυτον εις αγρου σκοπιαν επι κορυphen λελαξυμενου και ωκοδομησεν εκει επτα βωμους και ανεβιβασεν μοσχον και κριον επι τον βωμον και ειπεν βαλααμ προς βαλαχ παραστηθι επι της θυσιας σου εγω δε πορευσομαι επερωτησαι τον θεον και συνηνητησεν

ὁ θεὸς τῷ βαλααμ καὶ ἐνεβαλεν ῥῆμα εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀποστραφῆτι πρὸς βαλαακ καὶ ταδε λαλήσεις καὶ ἀπεστραφῆ πρὸς αὐτὸν καὶ ὅδε ἐφείστηκει ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἀρχόντες μωαβ μετ' αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ βαλαακ τί ἐλάλησεν κύριος καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ἀναστήθι βαλαακ καὶ ἀκούε ἐνωτίσαι μαρτυρὸς υἱὸς σέπφωρ οὐχ ὡς ἀνθρώπος ὁ θεὸς διαρτηθῆναι οὐδὲ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι αὐτὸς εἶπας οὐχὶ ποιήσει λαλήσει καὶ οὐχὶ ἐμμένει ἰδοὺ εὐλογεῖν παρειλημμαι εὐλογῶ καὶ οὐ μὴ ἀποστρέψω οὐκ ἐστὶ μοχθὸς ἐν ἰακωβ οὐδὲ σφθῆσεται πόνος ἐν ἰσραὴλ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ τὰ ἐνδοξὰ ἀρχόντων ἐν αὐτῷ θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐξ αἰγύπτου ὡς δοξὰ μονοκέρωτος αὐτῷ οὐ γὰρ ἐστὶν οἰωνισμὸς ἐν ἰακωβ οὐδὲ μαντεία ἐν ἰσραὴλ κατὰ καιρὸν ῥηθήσεται ἰακωβ καὶ τῷ ἰσραὴλ τί ἐπιτελεσεὶ ὁ θεὸς ἰδοὺ λαὸς ὡς σκυμνὸς ἀναστήσεται καὶ ὡς λέων γαυριωθήσεται οὐ κοιμηθήσεται ἕως φαγῇ θήραν καὶ αἷμα τραυματιῶν πιεῖται καὶ εἶπεν βαλαακ πρὸς βαλααμ οὐτε καταραὶς καταρασθὲ μοι αὐτὸν οὐτε εὐλογῶν μὴ εὐλογῆσθαι αὐτὸν καὶ ἀποκριθεὶς βαλααμ εἶπεν τῷ βαλαακ οὐκ ἐλάλησα σοὶ λέγων τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν λαλήσῃ ὁ θεὸς τοῦτο ποιῶ καὶ εἶπεν βαλαακ πρὸς βαλααμ δεῦρο παραλαβὼ σε εἰς τοπὸν ἄλλον εἰ ἀρεσεὶ τῷ θεῷ καὶ καταρασθαι μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ παρελάβεν βαλαακ τὸν βαλααμ ἐπὶ κορυφὴν τοῦ φογῶρ τὸ παρατεῖνον εἰς τὴν ἐρημὸν καὶ εἶπεν βαλαακ πρὸς βαλαακ οἰκοδομήσον μοι ὧδε ἑπτὰ βῶμους καὶ ἑτοίμασον μοι ὧδε ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς καὶ ἐποίησεν βαλαακ καθάπερ εἶπεν αὐτῷ βαλααμ καὶ ἀνηνεγκεν μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βῶμον καὶ ἰδὼν βαλααμ ὅτι καλὸν ἐστὶν ἐναντὶ κυρίου εὐλογεῖν τὸν ἰσραὴλ οὐκ ἐπορεύθη κατὰ τὸ εἰθὺς εἰς συναντήσιν τοῖς οἰωνοῖς καὶ ἀπεστρέψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἐρημὸν καὶ ἐξάρας βαλααμ τοὺς σφθαλμοὺς αὐτοῦ καθόρα τὸν ἰσραὴλ ἐστρατοπεδευκὸτα κατὰ φυλάς καὶ ἐγένετο πνεῦμα θεοῦ ἐν αὐτῷ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν φησὶν βαλααμ υἱὸς βεωρ φησὶν ὁ ἀνθρώπος ὁ ἀληθινῶς ὁρῶν φησὶν ἀκούων λογία θεοῦ ὅστις ὁράσιν θεοῦ εἶδεν ἐν ὕπνῳ ἀποκεκαλυμμένοι οἱ σφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς καλοὶ σοὺ οἱ οἰκοὶ ἰακωβ αἱ σκῆλαι σοὺ ἰσραὴλ ὥσει ναπαὶ σκιαζοῦσαι καὶ ὥσει παραδείσοι ἐπὶ ποταμῶν καὶ ὥσει σκῆλαι ἅς ἐπῆξεν κύριος ὥσει κέδροι παρ' ὕδατα ἐξέλευσεται ἀνθρώπος ἐκ τοῦ σπερματος αὐτοῦ καὶ κυριεῦσει ἐθνῶν πολλῶν καὶ ὑψωθήσεται ἡ γαῶν βασιλεία αὐτοῦ καὶ αὐξηθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ θεὸς ὠδήγησεν αὐτὸν ἐξ αἰγύπτου ὡς δοξὰ μονοκέρωτος αὐτῷ ἐδεῖται ἐθνὴ ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ παχὴ αὐτῶν ἐκμυελίει καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρὸν κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων καὶ ὡς σκυμνὸς τίς ἀναστήσει αὐτὸν οἱ εὐλογοῦντες σε εὐλογηῖνται καὶ οἱ καταρωμένοι σε κεκατῆρανται καὶ ἐθυμώθη βαλαακ ἐπὶ βαλααμ καὶ συνεκρότησεν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ εἶπεν βαλαακ πρὸς βαλααμ καταρασθαι τὸν ἐχθρὸν μου κεκλήκα σε καὶ ἰδοὺ εὐλογῶν εὐλογῆσας τρίτον τοῦτο νῦν οὖν φεύγε εἰς τὸν τόπον σου εἶπα τίμησω σε καὶ νῦν ἐστερησεν σε κύριος τῆς δοξῆς καὶ εἶπεν βαλααμ πρὸς βαλαακ οὐχὶ καὶ τοῖς ἀγγέλοις σοὺ οὓς ἀπεστείλας πρὸς με ἐλάλησα λέγων ἐὰν μοι δῷ βαλαακ πληρὴ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ οὐ δύνησομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου ποιῆσαι αὐτὸ πονηρὸν ἢ καλὸν παρ' ἐμαυτοῦ ὅσα ἐὰν εἴπῃ ὁ θεὸς ταῦτα ἐρῶ καὶ νῦν ἰδοὺ ἀποτρέχω εἰς τὸν τόπον μου δεῦρο συμβούλευσω σοὶ τί ποιήσει ὁ λαὸς οὗτος

τον λαον σου επ εσχατου των ημερων και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν φησιν βαλααμ υιος βεωρ φησιν ο ανθρωπος ο αληθινως ορων ακουων λογια θεου επισταμενος επιστημην παρα υψιστου και ορασιν θεου ιδων εν υπνω αποκεκαλυμμενοι οι οφθαλμοι αυτου δειξω αυτω και ουχι νυν μακαριζω και ουκ εγγιζει ανατελει αστρον εξ ιακωβ και αναστησεται ανθρωπος εξ ισραηλ και θραυσει τους αρχηγους μωαβ και προνομευσει παντας υιους σθη και εσται εδωμ κληρονομια και εσται κληρονομια ησαυ ο εχθρος αυτου και ισραηλ εποιησεν εν ισχυι και εξεγερθησεται εξ ιακωβ και απολει σωζομενον εκ πολεως και ιδων τον αμαληκ και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν αρχη εθνων αμαληκ και το σπερμα αυτων απολειται και ιδων τον καιναιον και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν ισχυρα η κατοικια σου και εαν θης εν πετρα την νοσσιαν σου και εαν γενηται τω βεωρ νεοσσια πανουργιας ασσυριοι σε αιχμαλωτευσουσιν και ιδων τον ωγ και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν ω ω τις ζησεται οταν θη ταυτα ο θεος και εξελευσεται εκ χειρος κιτιαιων και κακωσουσιν ασσουρ και κακωσουσιν εβραιους και αυτοι δημοθυμαδον απολουνται και αναστας βαλααμ απηλθεν αποστραφεις εις τον τοπον αυτου και βαλακ απηλθεν προς εαυτον και κατελυσεν ισραηλ εν σαττιν και εβεβηλωθη ο λαος εκπορνευσαι εις τας θυγατερας μωαβ και εκαλεσαν αυτους επι ταις θυσιαις των ειδωλων αυτων και εφαγεν ο λαος των θυσιων αυτων και προσεκυνησαν τοις ειδωλοις αυτων και ετελεσθη ισραηλ τω βεελφεγωρ και ωργισθη θυμω κυριος τω ισραηλ και ειπεν κυριος τω μωυση λαβε παντας τους αρχηγους του λαου και παραδειγματισον αυτους κυριω απεναντι του ηλιου και αποστραφησεται οργη θυμου κυριου απο ισραηλ και ειπεν μωυσης ταις φυλαις ισραηλ αποκτεινατε εκαστος τον οικειον αυτου τον τετελεσμενον τω βεελφεγωρ και ιδου ανθρωπος των υιων ισραηλ ελθων προσηγαγεν τον αδελφον αυτου προς την μαδιαντιν εναντιον μωυση και εναντι πασης συναγωγης υιων ισραηλ αυτοι δε εκλαιον παρα την θυραν της σκηνης του μαρτυριου και ιδων φινεες υιος ελεαζαρ υιου ααρων του ιερεως εξανεστη εκ μεσου της συναγωγης και λαβων σειρομαστην εν τη χειρι εισηλθεν οπισω του ανθρωπου του ισραηλιτου εις την καμινον και απεκεντησεν αμφοτερους τον τε ανθρωπον τον ισραηλιτην και την γυναικα δια της μητρας αυτης και επαυσατο η πληγη απο υιων ισραηλ και εγενοντο οι τεθνηκοτες εν τη πληγη τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων φινεες υιος ελεαζαρ υιου ααρων του ιερεως κατεπαυσεν τον θυμον μου απο υιων ισραηλ εν τω ζηλωσαι μου τον ζηλον εν αυτοις και ουκ εξανηλωσα τους υιους ισραηλ εν τω ζηλω μου ουτως ειπον ιδου εγω διδωμι αυτω διαθηκην ειρηνης και εσται αυτω και τω σπερματι αυτου μετ αυτον διαθηκη ιερατειας αιωνια ανθ ων εξηλωσεν τω θεω αυτου και εξιλασατο περι των υιων ισραηλ το δε ονομα του ανθρωπου του ισραηλιτου του πεπληγοτος ος επληγη μετα της μαδιαντιδος ζαμβρι υιος σαλω αρχων οικου πατριας των συμεων και ονομα τη γυναικι τη μαδιαντιδι τη πεπληγυια χασβι θυγατηρ σουρ αρχοντος εθνους ομμωθ οικου πατριας εστιν των μαδιαν και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων εχθραινετε τοις μαδιθηναιοις και παταξατε αυτους οτι εχθραινουσιν αυτοι υμιν εν δολιοτητι οσα δολιουσιν υμας δια φωγωρ και δια χασβι θυγατερα αρχοντος μαδιαν αδελφην αυτων την

πεπληγυιαν εν τη ήμερα της πληγης δια φογωρ και εγενετο μετα την πληγην και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και προς ελεαζαρ τον ιερεα λεγων λαβε την αρχην πασης συναγωγης υιων ισραηλ απο εικοσα-ετους και επανω κατ οικους πατριων αυτων πας ο εκπορευομενος παραταξασθαι εν ισραηλ και ελαλησεν μωυσης και ελεαζαρ ο ιερευς εν αραβωθ μωαβ επι του ιορδανου κατα ιεριχω λεγων απο εικοσα-ετους και επανω ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και οι υιοι ισραηλ οι εξελθοντες εξ αιγυπτου ρουβην πρωτοτοκος ισραηλ υιοι δε ρουβην ενωχ και δημοσ του ενωχ τω φαλλου δημοσ του φαλλουι τω ασρων δημοσ του ασρωνι τω χαρμι δημοσ του χαρμι ουτοι δημοι ρουβην και εγενετο η επισκεψις αυτων τρεις και τεσσαρακοντα χιλιαδες και επτακοσιοι και τριακοντα και υιοι φαλλου ελιαβ και υιοι ελιαβ ναμουηλ και δαθαν και αβιρων ουτοι επικλητοι της συναγωγης ουτοι εισιν οι επισυσταντες επι μωυσην και ααρων εν τη συναγωγή κορε εν τη επισυστασει κυριου και ανοιξασα η γη το στομα αυτης κατεπιεν αυτους και κορε εν τω θανατω της συναγωγης αυτου οτε κατεφαγεν τον πυρ τους πεντηκοντα και διακοσιους και εγενηθησαν εν σημειω οι δε υιοι κορε ουκ απειθανον και οι υιοι συμειων ο δημοσ των υιων συμειων τω ναμουηλ δημοσ ο ναμουηλι τω ιαμιν δημοσ ο ιαμινι τω ιαχιν δημοσ ο ιαχινι τω ζαρα δημοσ ο ζαραι τω σαουλ δημοσ ο σαουλι ουτοι δημοι συμειων εκ της επισκεψεως αυτων δυο και ει-κοσι χιλιαδες και διακοσιοι υιοι δε ιουδα ηρ και αυναν και απειθανεν ηρ και αυναν εν γη χαναν εγενοντο δε οι υιοι ιουδα κατα δημοους αυτων τω σηλων δημοσ ο σηλωνι τω φαρες δημοσ ο φαρες τω ζαρα δημοσ ο ζαραι και εγενοντο υιοι φαρες τω ασρων δημοσ ο ασρωνι τω ιαμουν δημοσ ο ιαμουνι ουτοι δημοι τω ιουδα κατα την επισκοπην αυτων εξ και εβδομηκοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι και υιοι ισσαχαρ κατα δημοους αυτων τω θωλα δημοσ ο θωλαι τω φουα δημοσ ο φουαι τω ιασουβ δημοσ ο ιασουβι τω σαμαραν δημοσ ο σαμαρανι ουτοι δη-μοι ισσαχαρ εξ επισκεψεως αυτων τεσσαρες και εξηκοντα χιλιαδες και τριακοσιοι υιοι ζαβουλων κατα δημοους αυτων τω σαρεδ δημοσ ο σαρεδι τω αλλων δημοσ ο αλλωνι τω αλληλ δημοσ ο αλληλι ουτοι δημοι ζαβουλων εξ επισκεψεως αυτων εξηκοντα χιλιαδες και πεντα-κοσιοι υιοι γαδ κατα δημοους αυτων τω σαφων δημοσ ο σαφωνι τω αγγι δημοσ ο αγγι τω σουνι δημοσ ο σουνι τω αζενι δημοσ ο αζενι τω αδδι δημοσ ο αδδι τω αροαδι δημοσ ο αροαδι τω αριηλ δημοσ ο αριηλι ουτοι δημοι υιων γαδ εξ επισκεψεως αυτων τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι υιοι ασηρ κατα δημοους αυτων τω ιαμιν δημοσ ο ιαμινι τω ιεσου δημοσ ο ιεσουι τω βαρια δημοσ ο βαριαι τω χοβερ δημοσ ο χοβερι τω μελχιηλ δημοσ ο μελχιηλι και το ονομα θυγατρος ασηρ σαρα ουτοι δημοι ασηρ εξ επισκεψεως αυτων τρεις και πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι υιοι ιωσηφ κατα δημοους αυτων μανασση και εφραιμ υιοι μανασση τω μαχιρ δημοσ ο μαχιρι και μαχιρ εγεννησεν τον γαλααδ τω γαλααδ δημοσ ο γαλααδι και ουτοι υιοι γαλααδ τω αχιεζερ δημοσ ο αχιεζερι τω χελεγ δημοσ ο χελεγι τω εσριηλ δημοσ ο εσριηλι τω συχεμ δημοσ ο συχεμι τω συμαερ δημοσ ο συμαερι και τω οφερ δημοσ ο οφερι και τω σαλπααδ υιω οφερ ουκ εγενοντο αυτω υιοι αλλ η θυγατερες και ταυτα τα ονοματα των θυγατερων σαλπααδ μαλα και νουα και εγλα και μελχα και θερσα ουτοι δημοι μανασση εξ επισκεψεως αυτων δυο και πεντηκοντα χιλιαδες και επτακοσιοι και

οὗτοι υἱοὶ εφραιμ τῷ σουταλα δῆμος ὁ σουταλαι τῷ ταναχ δῆμος ὁ ταναχι οὗτοι υἱοὶ σουταλα τῷ εδεν δῆμος ὁ εδενι οὗτοι δῆμοι εφραιμ ἐξ ἐπισκεψέως αὐτῶν δυο καὶ τριακοντα χιλιάδες καὶ πεντακοσιοὶ οὗτοι δῆμοι υἱῶν ιωσηφ κατὰ δῆμους αὐτῶν υἱοὶ βενιαμιν κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ βαλε δῆμος ὁ βαλει τῷ ασυβηρ δῆμος ὁ ασυβηρι τῷ ιαχिरαν δῆμος ὁ ιαχιρανι τῷ σωφαν δῆμος ὁ σωφاني καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ βαλε ἀδαρ καὶ νοεμαν τῷ ἀδαρ δῆμος ὁ ἀδари τῷ νοεμαν δῆμος ὁ νοεμανι οὗτοι υἱοὶ βενιαμιν κατὰ δῆμους αὐτῶν ἐξ ἐπισκεψέως αὐτῶν πεντε καὶ τεσσαρακοντα χιλιάδες καὶ ἑξακοσιοὶ καὶ υἱοὶ δαν κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ σαμι δῆμος ὁ σαμι οὗτοι δῆμοι δαν κατὰ δῆμους αὐτῶν παντες οἱ δῆμοι σαμι κατ' ἐπισκοπὴν αὐτῶν τεσσαρες καὶ ἑξηκοντα χιλιάδες καὶ τετρακοσιοὶ υἱοὶ νεφθαλι κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ ασιηλ δῆμος ὁ ασιηλι τῷ γαυνι δῆμος ὁ γαυνι τῷ ιεσερ δῆμος ὁ ιεσερι τῷ σελλημι δῆμος ὁ σελλημι οὗτοι δῆμοι νεφθαλι ἐξ ἐπισκεψέως αὐτῶν πεντε καὶ τεσσαρακοντα χιλιάδες καὶ τετρακοσιοὶ ἡ ἐπισκεψὶς υἱῶν ισραηλ ἑξακοσιοὶ χιλιάδες καὶ χιλιοὶ καὶ ἑπτακοσιοὶ καὶ τριακοντα καὶ ἐλαττησεν κυριος πρὸς μωυσὴν λέγων τοῦτοις μερισθῆσεται ἡ γῆ κληρονομεῖν ἐξ ἀριθμοῦ ὀνομάτων τοῖς πλείοσιν πλεονασεῖς τὴν κληρονομίαν καὶ τοῖς ἐλάττωσιν ἐλαττώσεις τὴν κληρονομίαν αὐτῶν ἕκαστῳ καθὼς ἐπεσκεπήσαν δοθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν δια κληρῶν μερισθῆσεται ἡ γῆ τοῖς ὀνόμασιν κατὰ φυλάς πατριῶν αὐτῶν κληρονομήσουσιν ἐκ τοῦ κληροῦ μερίεις τὴν κληρονομίαν αὐτῶν ἀνα μέσον πολλῶν καὶ ὀλίγων καὶ υἱοὶ λευι κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ γεδσων δῆμος ὁ γεδσωνι τῷ κααθ δῆμος ὁ κααθι τῷ μεραρι δῆμος ὁ μεραρι οὗτοι δῆμοι υἱῶν λευι δῆμος ὁ λοβενι δῆμος ὁ χεβρωνι δῆμος ὁ κορε καὶ δῆμος ὁ μουσι καὶ κααθ ἐγέννησεν τὸν ἀμραμ καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναίκος αὐτοῦ ιωχαβεδ θυγατὴρ λευι ἡ ἐτεκεν τοὺτους τῷ λευι ἐν αἰγυπτῷ καὶ ἐτεκεν τῷ ἀμραμ τὸν ααρων καὶ μωυσὴν καὶ μαριαμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν καὶ ἐγέννηθησαν τῷ ααρων ὁ τε ναδαβ καὶ αβιουδ καὶ ἐλεαζαρ καὶ ιθαμαρ καὶ ἀπεθάνεν ναδαβ καὶ αβιουδ ἐν τῷ προσφέρειν αὐτοὺς πυρ ἀλλοτρίον ἐναντὶ κυρίου ἐν τῇ ἐρημῳ σιναι καὶ ἐγέννηθησαν ἐξ ἐπισκεψέως αὐτῶν τρεῖς καὶ εἰκοσι χιλιάδες πάν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω οὐ γὰρ συνεπέσκεπεν ἐν μεσῷ υἱῶν ισραηλ ὅτι οὐ διδοται αὐτοῖς κληρὸς ἐν μεσῷ υἱῶν ισραηλ καὶ ἡ γῆ ἡ ἐπισκεψὶς μωυσὴ καὶ ἐλεαζαρ τοῦ ἱερέως οἱ ἐπέσκεψαντο τοὺς υἱοὺς ισραηλ ἐν ἀραβῶνι μωαβ ἐπὶ τοῦ ἰορδάνου κατὰ ἱεριχώ καὶ ἐν τοῦτοις οὐκ ἦν ἀνθρώπος τῶν ἐπεσκεμμένων ὑπὸ μωυσὴ καὶ ααρων οὓς ἐπέσκεψαντο τοὺς υἱοὺς ισραηλ ἐν τῇ ἐρημῳ σιναι ὅτι εἶπεν κυριος αὐτοῖς θανάτῳ ἀποθάνουνται ἐν τῇ ἐρημῳ καὶ οὐ κατελείψῃ ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς πλην χαλεβ υἱὸς ιεφοννη καὶ ἰησοὺς ὁ τοῦ ναυη καὶ προσελθούσαι αἱ θυγατέρες σαλπααδ υἱοῦ οφερ υἱοῦ γαλααδ υἱοῦ μαχιρ τοῦ δήμου μανασσὴ τῶν υἱῶν ιωσηφ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν μάλα καὶ νοῦα καὶ ἐγλα καὶ μελχα καὶ θερσα καὶ στασαι ἐναντὶ μωυσὴ καὶ ἐναντὶ ἐλεαζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐναντὶ τῶν ἀρχόντων καὶ ἐναντὶ πάσης συναγωγῆς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγουσιν ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπεθάνεν ἐν τῇ ἐρημῳ καὶ αὐτὸς οὐκ ἦν ἐν μεσῷ τῆς συναγωγῆς τῆς ἐπισυστάσεως ἐναντὶ κυρίου ἐν τῇ συναγωγῇ κορε ὅτι διὰ ἁμαρτίαν αὐτοῦ ἀπεθάνεν καὶ υἱοὶ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ μὴ ἐξαλειφθῆτω τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ μεσσοῦ τοῦ δήμου αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἐστὶν αὐτῷ υἱὸς δοτε ἡμῖν κατασχεσὶν ἐν μεσῷ ἀδελφῶν πα-

τρος ἡμῶν και προσηγαγεν μωυσης την χρισιν αυτων εναντι κυριου και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων ορθως θυγατρες σαλπααδ λελαληχασιν δομα δωσεις αυταις κατασχεσιν κληρονομιας εν μεσω αδελφων πατρος αυτων και περιηθσεις τον κληρον του πατρος αυτων αυταις και τοις υιοις ισραηλ λαλησεις λεγων ανθρωπος εαν αποθανη και υιος μη η αυτω περιηθσετε την κληρονομιαν αυτου τη θυγατρι αυτου εαν δε μη η θυγατηρ αυτω δωσετε την κληρονομιαν τω αδελφω αυτου εαν δε μη ωσιν αυτω αδελφοι δωσετε την κληρονομιαν τω αδελφω του πατρος αυτου εαν δε μη ωσιν αδελφοι του πατρος αυτου δωσετε την κληρονομιαν τω οικειω τω εγγιστα αυτου εκ της φυλης αυτου κληρονομησει τα αυτου και εσται τουτο τοις υιοις ισραηλ δικαιωμα χρισεως καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και ειπεν κυριος προς μωυσην αναβηθι εις το ορος το εν τω περαν τουτο ορος ναβαι και ιδε την γην χανααν ην εγω διδωμι τοις υιοις ισραηλ εν κατασχεσει και οφει αυτην και προστεθηση προς τον λαον σου και συ καθα προσετευθη καρων ο αδελφος σου εν ωρ τω ορει διοτι παρεβητε το ρημα μου εν τη ερημω σιν εν τω αντιπιπτειν την συναγωγην ἁγιασαι με ουχ ἡγιασατε με επι τω ὕδατι εναντι αυτων τουτο εστιν ὕδωρ αντιλογιας καδης εν τη ερημω σιν και ειπεν μωυσης προς κυριον επισκεψασθω κυριος ο θεος των πνευματων και πασης σαρκος ανθρωπον επι της συναγωγης ταυτης οστις εξελευσεται προ προσωπου αυτων και οστις εισελευσεται προ προσωπου αυτων και οστις εξαξει αυτους και οστις εισαξει αυτους και ουκ εσται η συναγωγή κυριου ὥσει προβατα οἱς ουκ εστιν ποιμην και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαβε προς σεαυτον τον ιησουν υιον ναυη ανθρωπον ος εχει πνευμα εν ἑαυτω και επιθησεις τας χειρας σου επ αυτον και στησεις αυτον εναντι ελεαζαρ του ιερεως και εντελη αυτω εναντι πασης συναγωγης και εντελη περι αυτου εναντιον αυτων και δωσεις της δουξης σου επ αυτον ὅπως αν εισακουσωσιν αυτου οι υιοι ισραηλ και εναντι ελεαζαρ του ιερεως στησεται και επερωτησουσιν αυτον την χρισιν των δηλων εναντι κυριου επι τω στοματι αυτου εξελευσονται και επι τω στοματι αυτου εισελευσονται αυτος και οι υιοι ισραηλ ὁμοθυμαδον και πασα ἡ συναγωγή και εποιησεν μωυσης καθα ενετειλατο αυτω κυριος και λαβων τον ιησουν εστησεν αυτον εναντιον ελεαζαρ του ιερεως και εναντι πασης συναγωγης και επεθηκεν τας χειρας αυτου επ αυτον και συνεστησεν αυτον καθαπερ συνεταξεν κυριος τω μωυση και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων εντειλαι τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους λεγων τα δωρα μου δοματα μου καρπωματα μου εις οσμην ευωδιας διατηρησετε προσφερειν εμοι εν ταις ἑορταις μου και ερεις προς αυτους ταυτα τα καρπωματα ὅσα προσαξετε κυριω αμνους ενιαυσιους αμωμους δυο την ἡμεραν εις ὀλοκαυτωσιν ενδελεχως τον αμνον τον ἑνα ποιησεις το πρωι και τον αμνον τον δευτερον ποιησεις το προς ἑσπεραν και ποιησεις το δεκατον του οικει σεμιδαλιν εις θυσιαν αναπεποιημενην εν ελαιω εν τεταρτω του ιν ὀλοκαυτωμα ενδελεχισμου ἡ γενομενη εν τω ορει σινα εις οσμην ευωδιας κυριω και σπονδην αυτου το τεταρτον του ιν τω αμνω τω ἑνι εν τω ἁγιω σπεισεις σπονδην σικερα κυριω και τον αμνον τον δευτερον ποιησεις το προς ἑσπεραν κατα την θυσιαν αυτου και κατα την σπονδην αυτου ποιησετε εις οσμην ευωδιας κυριω και τη ἡμερα των σαββατων προσαξετε δυο αμνους ενιαυσιους αμωμους και δυο δεκατα σεμιδαλεως

αναπεποιημένης εν ελαιω εις θυσιαν και σπονδην ὀλοκαυτωμα σαββα-
των εν τοις σαββατοις επι της ὀλοκαυτωσης της δια παντος και την
σπονδην αυτου και εν ταις νεομηνιαις προσαξετε ὀλοκαυτωματα τω
κυριω μοσχους εκ βοων δυο και κριον ένα αμνους ενιαυσίους ἑπτα
αμώμους τρια δεκατα σεμιδαλεως αναπεποιημένης εν ελαιω τω μοσχῳ
τω ἐνι και δυο δεκατα σεμιδαλεως αναπεποιημένης εν ελαιω τω κριῳ
τω ἐνι δεκατον σεμιδαλεως αναπεποιημένης εν ελαιω τω αμνῳ τω ἐνι
θυσιαν οσμήν ευωδίας καρπωμα κυριῳ ἢ σπονδὴ αυτων το ἥμισυ του
ιν εσται τω μοσχῳ τω ἐνι και το τριτον του ιν εσται τω κριῳ τω ἐνι
και το τεταρτον του ιν εσται τω αμνῳ τω ἐνι οινου τουτο ὀλοκαυτωμα
μῆνα εκ μηνος εις τους μηνας του ενιαυτου και χιμαρον εξ αιγων ένα
περι ἁμαρτίας κυριῳ επι της ὀλοκαυτωσης της δια παντος ποιηθησε-
ται και ἡ σπονδὴ αυτου και εν τῳ μηνι τῳ πρωτῳ τεσσαρεσκαίδεκατη
ἡμερα του μηνος πασχα κυριῳ και τῇ πεντεκαίδεκατη ἡμερα του μη-
νος τουτου ἑορτὴ ἑπτα ἡμερας αὔμα εδεσθε και ἡ ἡμερα ἡ πρώτη
επικλητος ἅγια εσται ὑμιν παν ἔργον λατρευτον ου ποιησετε και προ-
σαξετε ὀλοκαυτωματα καρπωματα κυριῳ μοσχους εκ βοων δυο κριον
ένα ἑπτα αμνους ενιαυσίους αμώμοι εσονται ὑμιν και ἡ θυσια αυτων
σεμιδαλὶς αναπεποιημένη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχῳ τω ἐνι και
δυο δεκατα τω κριῳ τω ἐνι δεκατον δεκατον ποιησεις τῳ αμνῳ τῳ
ἐνι τοις ἑπτα αμνοις και χιμαρον εξ αιγων ένα περι ἁμαρτίας ἐξίλασα-
σθαι περι ὑμῶν πλην της ὀλοκαυτωσης της δια παντος της πρωινῆς
ὁ εστιν ὀλοκαυτωμα ἐνδελεχισμου ταυτα κατα ταυτα ποιησετε τὴν
ἡμεραν εις τας ἑπτα ἡμερας δωρον καρπωμα εις οσμήν ευωδίας κυριῳ
επι του ὀλοκαυτωματος του δια παντος ποιησεις τὴν σπονδὴν αυτου
και ἡ ἡμερα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἅγια εσται ὑμιν παν ἔργον λατρευτον ου
ποιησετε εν αὐτῇ και τῇ ἡμερα των νεων ὅταν προσφερητε θυσιαν
νεαν κυριῳ των ἑβδομαδων επικλητος ἅγια εσται ὑμιν παν ἔργον λα-
τρευτον ου ποιησετε και προσαξετε ὀλοκαυτωματα εις οσμήν ευωδίας
κυριῳ μοσχους εκ βοων δυο κριον ένα ἑπτα αμνους ενιαυσίους αμώ-
μους ἢ θυσια αυτων σεμιδαλὶς αναπεποιημένη εν ελαιω τρια δεκατα
τω μοσχῳ τω ἐνι και δυο δεκατα τω κριῳ τω ἐνι δεκατον δεκατον τῳ
αμνῳ τῳ ἐνι τοις ἑπτα αμνοις και χιμαρον εξ αιγων ένα περι ἁμαρτίας
ἐξίλασασθαι περι ὑμῶν πλην του ὀλοκαυτωματος του δια παντος και
τὴν θυσίαν αυτων ποιησετε μοι αμώμοι εσονται ὑμιν και τας σπονδας
αυτων και τῳ μηνι τῳ ἑβδόμῳ μιᾷ του μηνος επικλητος ἅγια εσται
ὑμιν παν ἔργον λατρευτον ου ποιησετε ἡμερα σημασίας εσται ὑμιν
και ποιησετε ὀλοκαυτωματα εις οσμήν ευωδίας κυριῳ μοσχον ένα εκ
βοων κριον ένα αμνους ενιαυσίους ἑπτα αμώμους ἢ θυσια αυτων σε-
μιδαλὶς αναπεποιημένη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχῳ τω ἐνι και δυο
δεκατα τω κριῳ τω ἐνι δεκατον δεκατον τῳ αμνῳ τῳ ἐνι τοις ἑπτα
αμνοις και χιμαρον εξ αιγων ένα περι ἁμαρτίας ἐξίλασασθαι περι ὑμῶν
πλην των ὀλοκαυτωματων της νουμηνίας και αἱ θυσιαὶ αυτων και αἱ
σπονδαὶ αυτων και το ὀλοκαυτωμα το δια παντος και αἱ θυσιαὶ αυτων
και αἱ σπονδαὶ αυτων κατα τὴν συγκρίσιν αυτων εις οσμήν ευωδίας
κυριῳ και τῇ δεκατῇ του μηνος τουτου επικλητος ἅγια εσται ὑμιν και
κακώσετε τας ψυχὰς ὑμῶν και παν ἔργον ου ποιησετε και προσοίσετε
ὀλοκαυτωματα εις οσμήν ευωδίας καρπωματα κυριῳ μοσχον ένα εκ
βοων κριον ένα αμνους ενιαυσίους ἑπτα αμώμοι εσονται ὑμιν ἢ θυσια
αυτων σεμιδαλὶς αναπεποιημένη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχῳ τῳ

ένι και δυο δεκατα τω κριω τω ένι δεκατον δεκατον τω αμνω τω ένι εις τους έπτα αμνους και χιμαρον εξ αιγων ένα περι άμαρτίας εξι-
λασασθαι περι ύμων πλην το περι της άμαρτίας της εξιλασεως και ή
όλοκαυτωσις ή δια παντος ή θυσια αυτης και ή σπονδη αυτης κατα
την συγκρισιν εις οσμην ευωδιας καρπωμα κυριω και τη πεντεκαιδε-
κατη ήμερα του μηνος του έβδομου τουτου επικλητος άγια εσται ύμιν
παν εργον λατρευτον ου ποιησετε και έορτασετε αυτην έορτην κυ-
ριω έπτα ήμερας και προσαξετε ολοκαυτωματα καρπωματα εις οσμην
ευωδιας κυριω τη ήμερα τη πρωτη μοσχους εκ βοων τρεις και δεκα
κριους δυο αμνους ενιαυσιους δεκα τεσσαρας αμωμοι εσονται άι θυ-
σiai αυτων σεμιδαλις αναπεποιημενη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχω
τω ένι τοις τρισκαιδεκα μοσχοις και δυο δεκατα τω κριω τω ένι επι
τους δυο κριους δεκατον δεκατον τω αμνω τω ένι επι τους τεσσαρας
και δεκα αμνους και χιμαρον εξ αιγων ένα περι άμαρτίας πλην της
όλοκαυτωσεως της δια παντος άι θυσiai αυτων και άι σπονδai αυτων
και τη ήμερα τη δευτερα μοσχους δωδεκα κριους δυο αμνους ενιαυ-
σιους τεσσαρας και δεκα αμωμους ή θυσια αυτων και ή σπονδη αυτων
τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα
την συγκρισιν αυτων και χιμαρον εξ αιγων ένα περι άμαρτίας πλην
της ολοκαυτωσεως της δια παντος άι θυσiai αυτων και άι σπονδai αυ-
των τη ήμερα τη τριτη μοσχους ένδεκα κριους δυο αμνους ενιαυσιους
τεσσαρας και δεκα αμωμους ή θυσια αυτων και ή σπονδη αυτων τοις
μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την
συγκρισιν αυτων και χιμαρον εξ αιγων ένα περι άμαρτίας πλην της
όλοκαυτωσεως της δια παντος άι θυσiai αυτων και άι σπονδai αυτων
τη ήμερα τη τεταρτη μοσχους δεκα κριους δυο αμνους ενιαυσιους
τεσσαρας και δεκα αμωμους άι θυσiai αυτων και άι σπονδai αυτων
τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα
την συγκρισιν αυτων και χιμαρον εξ αιγων ένα περι άμαρτίας πλην της
όλοκαυτωσεως της δια παντος άι θυσiai αυτων και άι σπονδai αυτων
τη ήμερα τη πεμπτη μοσχους εννεα κριους δυο αμνους ενιαυσιους
τεσσαρας και δεκα αμωμους άι θυσiai αυτων και άι σπονδai αυτων
τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα
την συγκρισιν αυτων και χιμαρον εξ αιγων ένα περι άμαρτίας πλην της
όλοκαυτωσεως της δια παντος άι θυσiai αυτων και άι σπονδai αυτων
τη ήμερα τη έκτη μοσχους οκτω κριους δυο αμνους ενιαυσιους
δεκα τεσσαρας αμωμους άι θυσiai αυτων και άι σπονδai αυτων τοις
μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την
συγκρισιν αυτων και χιμαρον εξ αιγων ένα περι άμαρτίας πλην της
όλοκαυτωσεως της δια παντος άι θυσiai αυτων και άι σπονδai αυτων
τη ήμερα τη έβδομη μοσχους έπτα κριους δυο αμνους ενιαυσιους τεσ-
σαρας και δεκα αμωμους άι θυσiai αυτων και άι σπονδai αυτων τοις
μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την
συγκρισιν αυτων και χιμαρον εξ αιγων ένα περι άμαρτίας πλην της
όλοκαυτωσεως της δια παντος άι θυσiai αυτων και άι σπονδai αυτων
και τη ήμερα τη ογδοη εξοδιον εσται ύμιν παν εργον λατρευτον ου
ποιησετε εν αυτη και προσαξετε ολοκαυτωματα εις οσμην ευωδιας
καρπωματα κυριω μοσχον ένα κριον ένα αμνους ενιαυσιους έπτα α-
μωμους άι θυσiai αυτων και άι σπονδai αυτων τω μοσχω και τω κριω
και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων και

χιμαρον εξ αιγων ένα περι άμαρτιας πλην της όλοκαυτωσεως της δια παντος άι θυσαι αυτων και άι σπονδαι αυτων ταυτα ποιησετε κυριω εν ταις έορταις ύμων πλην των ευχων ύμων και τα έκουσια ύμων και τα όλοκαυτωματα ύμων και τας θυσιας ύμων και τας σπονδας ύμων και τα σωτηρια ύμων και ελαλησεν μωυσης τοις ύιοις ισραηλ κατα παντα όσα ενετειλατο κυριος τω μωυση και ελαλησεν μωυσης προς τους αρχοντας των φυλων ισραηλ λεγων τουτο το ρημα ό συνεταξεν κυριος ανθρωπος ανθρωπος ός αν ευξηται ευχην κυριω η ομοση όρκον η όρισηται όρισμω περι της ψυχης αυτου ου βεβηλωσει το ρημα αυτου παντα όσα εαν εξελθη εκ του στοματος αυτου ποιησει εαν δε γυνη ευξηται ευχην κυριω η όρισηται όρισμον εν τω οικω του πατρος αυτης εν τη νεοτητι αυτης και ακουση ό πατηρ αυτης τας ευχας αυτης και τους όρισμους αυτης όυς ώρισατο κατα της ψυχης αυτης και παρασιωπηση αυτης ό πατηρ και στησονται πασαι άι ευχαι αυτης και παντες όι όρισμοι όυς ώρισατο κατα της ψυχης αυτης μενουσιν αυτη εαν δε ανανευων ανανευση ό πατηρ αυτης ή αν ήμερα ακουση πασας τας ευχας αυτης και τους όρισμους όυς ώρισατο κατα της ψυχης αυτης ου στησονται και κυριος καθαρει αυτην ότι ανενευсен ό πατηρ αυτης εαν δε γενομενη γενηται ανδρι και άι ευχαι αυτης επ αυτη κατα την διαστολην των χειλεων αυτης όυς ώρισατο κατα της ψυχης αυτης και ακουση ό ανηρ αυτης και παρασιωπηση αυτη ή αν ήμερα ακουση και όυτως στησονται πασαι άι ευχαι αυτης και όι όρισμοι αυτης όυς ώρισατο κατα της ψυχης αυτης στησονται εαν δε ανανευων ανανευση ό ανηρ αυτης ή αν ήμερα ακουση πασαι άι ευχαι αυτης και όι όρισμοι αυτης όυς ώρισατο κατα της ψυχης αυτης ου μενουσιν ότι ό ανηρ ανενευсен απ αυτης και κυριος καθαρει αυτην και ευχη χηρας και εκβεβλημενης όσα αν ευξηται κατα της ψυχης αυτης μενουσιν αυτη εαν δε εν τω οικω του ανδρος αυτης ή ευχη αυτης η ό όρισμος κατα της ψυχης αυτης μεθ όρκου και ακουση ό ανηρ αυτης και παρασιωπηση αυτη και μη ανανευση αυτη και στησονται πασαι άι ευχαι αυτης και παντες όι όρισμοι αυτης όυς ώρισατο κατα της ψυχης αυτης στησονται κατ αυτης εαν δε περιελων περιελη ό ανηρ αυτης ή αν ήμερα ακουση παντα όσα εαν εξελθη εκ των χειλεων αυτης κατα τας ευχας αυτης και κατα τους όρισμους τους κατα της ψυχης αυτης ου μνει αυτη ό ανηρ αυτης περιειλεν και κυριος καθαρει αυτην πασα ευχη και πας όρκος δεσμου κακωσαι ψυχην ό ανηρ αυτης στησει αυτη και ό ανηρ αυτης περιειλε εαν δε σιωπων παρασιωπηση αυτη ήμεραν εξ ήμερας και στησει αυτη πασας τας ευχας αυτης και τους όρισμους τους επ αυτης στησει αυτη ότι εσιωπησεν αυτη τη ήμερα ή ηκουσεν εαν δε περιελων περιελη αυτης μετα την ήμεραν ή ηκουσεν και λημψεται την άμαρτιαν αυτου ταυτα τα δικαιωματα όσα ενετειλατο κυριος τω μωυση ανα μεσον ανδρος και γυναικος αυτου και ανα μεσον πατρος και θυγατρος εν νεοτητι εν οικω πατρος και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων εκδικει την εκδικησιν ύιων ισραηλ εκ των μαδιανιτων και εσχατον προστεθηση προς τον λαον σου και ελαλησεν μωυσης προς τον λαον λεγων εξοπλισατε εξ ύμων ανδρας παραταξασθαι εναντι κυριου επι μαδιαν αποδουναι εκδικησιν παρα του κυριου τη μαδιαν χιλιους εκ φυλης χιλιους εκ φυλης εκ πασων φυλων ισραηλ αποστειλατε παραταξασθαι και εξηριθμησαν εκ των χιλιαδων ισραηλ χιλιους εκ φυλης δωδεκα χιλιαδες ενωπλισμενοι εις παραταξιν και απεστει-

λεν αυτους μωυσης χιλιους εκ φυλης χιλιους εκ φυλης συν δυναμει αυτων και φινεες υιον ελεαζαρ υιου ααρων του ιερεως και τα σκευη τα αγια και αι σαλπιγγες των σημασιων εν ταις χερσιν αυτων και παρεταξαντο επι μαδιαν καθα ενετειλατο κυριος τω μωυση και απεκτειναν παν αρσενικον και τους βασιλεις μαδιαν απεκτειναν αμα τοις τραυματαις αυτων και τον ευιν και τον σουρ και τον ροκομ και τον ουρ και τον ροβοκ πεντε βασιλεις μαδιαν και τον βαλααμ υιον βεωρ απεκτειναν εν ρομφαια συν τοις τραυματαις αυτων και επρονομευσαν τας γυναικας μαδιαν και την αποσκευην αυτων και τα κτηνη αυτων και παντα τα εγκτητα αυτων και την δυναμιν αυτων επρονομευσαν και πασας τας πολεις αυτων τας εν ταις οικιαις αυτων και τας επαυλεις αυτων ενεπρησαν εν πυρι και ελαβον πασαν την προνομην και παντα τα σκυλα αυτων απο ανθρωπου εως κτηνους και ηγαγον προς μωυσην και προς ελεαζαρ τον ιερεα και προς παντας υιους ισραηλ την αιχμαλωσιαν και τα σκυλα και την προνομην εις την παρεμβολην εις αραβωθ μωαβ η εστιν επι του ιορδανου κατα ιεριχω και εξηλθεν μωυσης και ελεαζαρ ο ιερευς και παντες οι αρχοντες της συναγωγης εις συναντησιν αυτοις εξω της παρεμβολης και ωργισθη μωυσης επι τοις επισκοποις της δυναμεως χιλιαρχοις και εκατονταρχοις τοις ερχομενοις εκ της παραταξεως του πολεμου και ειπεν αυτοις μωυσης ινα τι εξωγηρησατε παν θηλυ αυται γαρ ησαν τοις υιοις ισραηλ κατα το ρημα βαλααμ του αποστησαι και υπεριδειν το ρημα κυριου ενεκεν φογωρ και εγενετο η πληγη εν τη συναγωγη κυριου και νυν αποκτεινατε παν αρσενικον εν παση τη απαρτια και πασαν γυναικα ητις εγνωκεν κοιτην αρσενος αποκτεινατε πασαν την απαρτιαν των γυναικων ητις ουκ οιδεν κοιτην αρσενος ζωγηρησατε αυτας και υμεις παρεμβαλετε εξω της παρεμβολης επτα ημερας πας ο ανελων και ο απτομενος του τετρωμενου αγνισθησεται τη ημερα τη τριτη και τη ημερα τη εβδομη υμεις και η αιχμαλωσια υμων και παν περιβλημα και παν σκευος δερματινον και πασαν εργασιαν εξ αιγειας και παν σκευος ξυλινον αφαγνιειτε και ειπεν ελεαζαρ ο ιερευς προς τους ανδρας της δυναμεως τους ερχομενους εκ της παραταξεως του πολεμου τουτο το δικαιωμα του νομου ο συνεταξεν κυριος τω μωυση πλην του χρυσιου και του αργυριου και χαλκου και σιδηρου και μολιβου και κασσιτερου παν πραγμα ο διελευσεται εν πυρι και καθαρισθησεται αλλ η τω υδατι του αγνισμου αγνισθησεται και παντα οσα εαν μη διαπορευηται δια πυρος διελευσεται δι υδατος και πλυνεισθε τα ιματια τη ημερα τη εβδομη και καθαρισθησεσθε και μετα ταυτα εισελευσεσθε εις την παρεμβολην και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαβε το κεφαλαιον των σκυλων της αιχμαλωσιας απο ανθρωπου εως κτηνους συ και ελεαζαρ ο ιερευς και οι αρχοντες των πατριων της συναγωγης και διελειτε τα σκυλα ανα μεσον των πολεμιστων των εκπορευομενων εις την παραταξιν και ανα μεσον πασης συναγωγης και αφελειτε τελος κυριω παρα των ανθρωπων των πολεμιστων των εκπεπορευμενων εις την παραταξιν μιαν ψυχην απο πεντακοσιων απο των ανθρωπων και απο των κτηνων και απο των βοων και απο των προβατων και απο των αιγων και απο του ημισους αυτων λημψεσθε και δωσεις ελεαζαρ τω ιερει τας απαρχας κυριου και απο του ημισους του των υιων ισραηλ λημψη ενα απο των πεντηκοντα απο των ανθρωπων και απο των βοων και απο των προβατων και απο των ονων και απο παντων των

κτηνων και δωσεις αυτα τοις λευιταις τοις φυλασσουνι τας φυλακας εν τη σκηνη κυριου και εποησεν μωυσης και ελεαζαρ ο ιερευς καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και εγενηθη το πλεονασμα της προνομης ο επρονομευσαν οι ανδρες οι πολεμισται απο των προβατων εξακοσiai χιλιαδες και εβδομηκοντα και πεντε χιλιαδες και βοες δυο και εβδομηκοντα χιλιαδες και ονοι μια και εξηκοντα χιλιαδες και ψυχαι ανθρωπων απο των γυναικων αι ουκ εγνωσαν κοιτην ανδρος πασαι ψυχαι δυο και τριακοντα χιλιαδες και εγενηθη το ημισευμα η μερις των εκπεπορευμενων εις τον πολεμον εκ του αριθμου των προβατων τριακοσiai και τριακοντα χιλιαδες και επτακισχιλια και πεντακοσiai και εγενετο το τελος κυριω απο των προβατων εξακοσiai εβδομηκοντα πεντε και βοες εξ και τριακοντα χιλιαδες και το τελος κυριω δυο και εβδομηκοντα και ονοι τριακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι και το τελος κυριω εις και εξηκοντα και ψυχαι ανθρωπων εκκαιδεκα χιλιαδες και το τελος αυτων κυριω δυο και τριακοντα ψυχαι και εδωκεν μωυσης το τελος κυριω το αφαιρεμα του θεου ελεαζαρ τω ιερει καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση απο του ημισευματος των υιων ισραηλ ους διειλεν μωυσης απο των ανδρων των πολεμιστων και εγενετο το ημισευμα το της συναγωγης απο των προβατων τριακοσiai χιλιαδες και τριακοντα χιλιαδες και επτακισχιλια και πεντακοσiai και βοες εξ και τριακοντα χιλιαδες ονοι τριακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι και ψυχαι ανθρωπων εξ και δεκα χιλιαδες και ελαβεν μωυσης απο του ημισευματος των υιων ισραηλ το εν απο των πεντηκοντα απο των ανθρωπων και απο των κτηνων και εδωκεν αυτα τοις λευιταις τοις φυλασσουνι τας φυλακας της σκηνης κυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και προσηλθον προς μωυσην παντες οι καθεσταμενοι εις τας χiliarχιας της δυναμειωσ χiliarχοι και εκατονταρχοι και ειπαν προς μωυσην οι παιδες σου ειληψασιν το κεφαλαιον των ανδρων των πολεμιστων των παρ ημων και ου διαπεφωνηκεν απ αυτων ουδε εις και προσενηνοχαμεν το δωρον κυριω ανηρ ο ευρεν σκευος χρυσουν χλιδωνα και ψελιον και δακτυλιον και περιδεξιον και εμπλοκιον εξιλασασθαι περι ημων εναντι κυριου και ελαβεν μωυσης και ελεαζαρ ο ιερευς το χρυσιον παρ αυτων παν σκευος ειργασμενον και εγενετο παν το χρυσιον το αφαιρεμα ο αφειλον κυριω εξ και δεκα χιλιαδες και επτακοσιοι και πεντηκοντα σικλοι παρα των χiliarχων και παρα των εκατονταρχων και οι ανδρες οι πολεμισται επρονομευσαν εκαστος εκ αυτω και ελαβεν μωυσης και ελεαζαρ ο ιερευς το χρυσιον παρα των χiliarχων και παρα των εκατονταρχων και εισηνεγκεν αυτα εις την σκηνην του μαρτυριου μνημοσυνον των υιων ισραηλ εναντι κυριου και κτηνη πληθος ην τοις υιοις ρουβην και τοις υιοις γαδ πληθος σφοδρα και ειδον την χωραν ιαζηρ και την χωραν γαλααδ και ην ο τοπος τοπος κτηνεσιν και προσελθοντες οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ ειπαν προς μωυσην και προς ελεαζαρ τον ιερεα και προς τους αρχοντας της συναγωγης λεγοντες αταρωθ και δαιβων και ιαζηρ και ναμβρα και εσεβων και ελεαλη και σεβαμα και ναβαυ και βαιαν την γην ην παρεδωκεν κυριος ενωπιον των υιων ισραηλ γη κτηνοτροφος εστιν και τοις παισιν σου κτηνη υπαρχει και ελεγον ει ευρομεν χαριν ενωπιον σου δοθητω η γη αυτη τοις οικεταις σου εν κατασχεσει και μη διαβιβασης ημας τον ιορδανην και ειπεν μωυσης τοις υιοις γαδ και τοις υιοις ρουβην οι αδελφοι υμων πορευονται εις πολεμον και υμεις

καθήσασθε αὐτοῦ καὶ ἵνα τι διαστρεφέτε τὰς διανοίας τῶν υἱῶν ἰσραὴλ μὴ διαβῆναι εἰς τὴν γῆν ἣν κυριὸς δίδωσιν αὐτοῖς οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν ὅτε ἀπεστείλα αὐτοὺς ἐκ καθῆς βαρύνῃ κατανόησαι τὴν γῆν καὶ ἀνέβησαν φαραγγὰ βοτρυὸς καὶ κατένοησαν τὴν γῆν καὶ ἀπέστησαν τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ὅπως μὴ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκεν κυριὸς αὐτοῖς καὶ ὠργίσθη θυμὸς κυριὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὠμοσεν λέγων εἰ οἴονται οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἐξ αἰγύπτου ἀπο εἰκοσάετους καὶ ἐπάνω οἱ ἐπιστάμενοι τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν τὴν γῆν ἣν ὠμοσα τῷ ἀβραάμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ οὐ γὰρ συνεπηκολούθησαν ὀπίσω μου πλην χαλεβ υἱὸς ἰεφοννὴ ὁ διακεχωρισμένος καὶ ἰησοὺς ὁ τοῦ ναυὲ ὅτι συνεπηκολούθησεν ὀπίσω κυρίου καὶ ὠργίσθη θυμὸς κυριὸς ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ καὶ κατερρομβεύσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρημῷ τεσσαράκοντα ἐτὴ ἕως ἐξανηλωθῇ πᾶσα ἡ γένεα οἱ ποιοῦντες τὰ πονηρὰ ἐναντὶ κυρίου ἰδοὺ ἀνέστητε ἀντὶ τῶν πατέρων ὑμῶν συστρέμμα ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν προσθίνειαι ἐτι ἐπὶ τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς κυρίου ἐπὶ ἰσραὴλ ὅτι ἀποστραφῆσθε ἀπ' αὐτοῦ προσθίνειαι ἐτι καταλίπειν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρημῷ καὶ ἀνοήσετε εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν ταυτὴν καὶ προσηλίθον αὐτὰ καὶ ἐλεγον ἐπαυλεῖς προβάτων οἰκοδομησόμεν ὧδε τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν καὶ πόλεις τὰς ἀποσκευαῖς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς ἐνοπλισάμενοι προφυλακὴ προτεροὶ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἕως ἀν' ἀγαγώμεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἑαυτῶν τόπον καὶ κατοικήσει ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν ἐν πόλεσιν τετειχισμέναις διὰ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν οὐ μὴ ἀποστραφώμεν εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν ἕως ἀν' καταμερισθῶσιν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ οὐκετι κληρονομήσωμεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ περὶ τοῦ ἰορδάνου καὶ ἐπεκεῖνα ὅτι ἀπεχομένους τῶν κληρῶν ἡμῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ ἰορδάνου ἐν ἀνατολαῖς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς μωϋσῆς εἰάν ποιήσητε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰάν ἐξοπλισθῆτε ἐναντὶ κυρίου εἰς πόλεμον καὶ παρελεύσεται ὑμῶν πᾶς ὀπλίτης τὸν ἰορδάνην ἐναντὶ κυρίου ἕως ἀν' ἐκτρίβῃ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ κατακυριευθῇ ἡ γῆ ἐναντὶ κυρίου καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστραφῆσθε καὶ ἐσεσθε αἰῶνι ἐναντὶ κυρίου καὶ ἀπὸ ἰσραὴλ καὶ ἐστὶ ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κατασχεσεὶ ἐναντὶ κυρίου εἰάν δε μὴ ποιήσητε οὕτως ἁμαρτήσθετε ἐναντὶ κυρίου καὶ γινώσθετε τὴν ἁμαρτίαν ὑμῶν ὅταν ὑμᾶς καταλάβῃ τὰ κακὰ καὶ οἰκοδομήσετε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις τῇ ἀποσκευῇ ὑμῶν καὶ ἐπαυλεῖς τοῖς κτήνεσιν ὑμῶν καὶ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν ποιήσετε καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ γαδ πρὸς μωϋσῆν λέγοντες οἱ παῖδες σου ποιήσουσιν καθὰ ὃς κυριὸς ἡμῶν ἐντελλεται ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη ἡμῶν ἐσονται ἐν ταῖς πόλεσιν γαλαὰδ οἱ δὲ παῖδες σου παρελεύσονται πάντες ἐνωπλισμένοι καὶ ἐκτεταγμένοι ἐναντὶ κυρίου εἰς τὸν πόλεμον ὃν τρόπον ὃς κυριὸς λέγει καὶ συνεστήσεν αὐτοῖς μωϋσῆς ἐλεάζαρ τὸν ἱερεὰ καὶ ἰησοὺν υἱὸν ναυὲ καὶ τοὺς ἀρχοντας πατριῶν τῶν φυλῶν ἰσραὴλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς μωϋσῆς εἰάν διαβῶσιν οἱ υἱοὶ ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ γαδ μεθ' ὑμῶν τὸν ἰορδάνην πᾶς ἐνωπλισμένος εἰς πόλεμον ἐναντὶ κυρίου καὶ κατακυριεύσητε τῆς γῆς ἀπεναντὶ ὑμῶν καὶ δώσετε αὐτοῖς τὴν γῆν γαλαὰδ ἐν κατασχεσεὶ εἰάν δε μὴ διαβῶσιν ἐνωπλισμένοι μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν πόλεμον ἐναντὶ κυρίου καὶ διαβίβασετε τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν προτέρα ὑμῶν εἰς γῆν χαναναὶ καὶ συγκατακληρονομηθῶσονται· ἐξ ἡμῶν ἐν τῇ γῇ χαναναὶ καὶ ἀπε-

κριθησαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ λεγοντες οσα ο κυριος λεγει τοις θεραπουσιν αυτου οτως ποιησομεν ημεις διαβησομεθα ενωπλισμενοι εναντι κυριου εις γην χανααν και δωσετε την κατασχεσιν ημιν εν τω περαν του ιορδανου και εδωκεν αυτοις μωυσης τοις υιοις γαδ και τοις υιοις ρουβην και τω ημισει φυλης μανασση υιων ιωσηφ την βασιλειαν σην βασιλειωσ αμορραιων και την βασιλειαν ωγ βασιλειωσ της βασαν την γην και τας πολεις συν τοις οριοις αυτης πολεις της γης κυκλω και ωκοδομησαν οι υιοι γαδ την διαιβων και την αταρωθ και την αροηρ και την σωφαρ και την ιαζηρ και υψωσαν αυτας και την ναμβραν και την βαιθαραν πολεις οχυρας και επαυλεις προβατων και οι υιοι ρουβην ωκοδομησαν την εσεβων και ελεαλη και καριαθαμ και την βεελμεων περικεκυκλωμενας και την σεβαμα και επωνομασαν κατα τα ονοματα αυτων τα ονοματα των πολεων ας ωκοδομησαν και επορευθη υιος μαχιρ υιου μανασση εις γαλααδ και ελαβεν αυτην και απωλεσεν τον αμορραιον τον κατοικουντα εν αυτη και εδωκεν μωυσης την γαλααδ τω μαχιρ υιω μανασση και κατωκησεν εκει και ιαιρ ο του μανασση επορευθη και ελαβεν τας επαυλεις αυτων και επωνομασεν αυτας επαυλεις ιαιρ και ναβου επορευθη και ελαβεν την κανααθ και τας κωμας αυτης και επωνομασεν αυτας ναβωθ εκ του ονοματος αυτου και ουτοι σταθμοι των υιων ισραηλ ως εξηλθον εκ γης αιγυπτου συν δυναμει αυτων εν χειρι μωυση και ααρων και εγραψεν μωυσης τας απαρσεις αυτων και τους σταθμους αυτων δια ρηματος κυριου και ουτοι σταθμοι της πορειας αυτων απηραν εκ ραμεσση τω μηνι τω πρωτω τη πεντεκαιδεκατη ημερα του μηνος του πρωτου τη επαυριον του πασχα εξηλθον οι υιοι ισραηλ εν χειρι υψηλη εναντιον παντων των αιγυπτιων και οι αιγυπτιοι εθαπτον εξ αυτων τους τεθνηκοτας παντας ους επαταξεν κυριος παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω και εν τοις θεοις αυτων εποιησεν την εκδικησιν κυριος και απارانτες οι υιοι ισραηλ εκ ραμεσση παρενεβαλον εις σοκχωθ και απηραν εκ σοκχωθ και παρενεβαλον εις βουθαν ο εστιν μερος τι της ερημου και απηραν εκ βουθαν και παρενεβαλον επι στομα ειρωθ ο εστιν απεναντι βεελσεφων και παρενεβαλον απεναντι μαχδωλου και απηραν απεναντι ειρωθ και διεβησαν μεσον της θαλασσης εις την ερημον και επορευθησαν οδον τριων ημερων δια της ερημου αυτοι και παρενεβαλον εν πικριας και απηραν εκ πικριων και ηλθον εις αιλιμ και εν αιλιμ δωδεκα πηγαι υδατων και εβδομηκοντα στελεχη φοινικων και παρενεβαλον εκει παρα το υδωρ και απηραν εξ αιλιμ και παρενεβαλον επι θαλασσαν ερυθραν και απηραν απο θαλασσης ερυθρας και παρενεβαλον εις την ερημον σιν και απηραν εκ της ερημου σιν και παρενεβαλον εις ραφακα και απηραν εκ ραφακα και παρενεβαλον εν αιλους και απηραν εξ αιλους και παρενεβαλον εν ραφιδιν και ουκ ην υδωρ τω λαω πιειν εκει και απηραν εκ ραφιδιν και παρενεβαλον εν τη ερημω σινα και απηραν εκ της ερημου σινα και παρενεβαλον εν μνημασιν της επιθυμιας και απηραν εκ μνηματων επιθυμιας και παρενεβαλον εν ασηρωθ και απηραν εξ ασηρωθ και παρενεβαλον εν ραθαμα και απηραν εκ ραθαμα και παρενεβαλον εν ρεμμων φαρες και απηραν εκ ρεμμων φαρες και παρενεβαλον εν λεμωνα και απηραν εκ λεμωνα και παρενεβαλον εις δεσσα και απηραν εκ δεσσα και παρενεβαλον εις μακελλαθ και απηραν εκ μακελλαθ και παρενεβαλον εις σαφαρ και απηραν εκ σαφαρ και παρενεβαλον εις χαραδαθ και απηραν εκ χαραδαθ και παρενεβαλον εις

μακηλῶθ και ἀπῆραν ἐκ μακηλῶθ και παρενεβάλον εἰς κατααθ και ἀπῆραν ἐκ κατααθ και παρενεβάλον εἰς ταραθ και ἀπῆραν ἐκ ταραθ και παρενεβάλον εἰς ματεκκα και ἀπῆραν ἐκ ματεκκα και παρενεβάλον εἰς σελμωνα και ἀπῆραν ἐκ σελμωνα και παρενεβάλον εἰς μασσουρουθ και ἀπῆραν ἐκ μασσουρουθ και παρενεβάλον εἰς βαναια και ἀπῆραν ἐκ βαναια και παρενεβάλον εἰς τὸ ὄρος γαδγαδ και ἀπῆραν ἐκ τοῦ ὄρους γαδγαδ και παρενεβάλον εἰς ετεβαθα και ἀπῆραν ἐξ ετεβαθα και παρενεβάλον εἰς ἐβρωνα και ἀπῆραν ἐξ ἐβρωνα και παρενεβάλον εἰς γεσιωνγαβερ και ἀπῆραν ἐκ γεσιωνγαβερ και παρενεβάλον ἐν τῇ ἐρημῳ σιν και ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρημου σιν και παρενεβάλον εἰς τὴν ἐρημον φαραν ἡυτῇ εστιν καδης και ἀπῆραν ἐκ καδης και παρενεβάλον εἰς ὠρ τὸ ὄρος πλησιον γῆς ἐδωμ και ἀνεβῆ ἀαρων ὁ ἱερεὺς δια προσταγματος κυρίου και ἀπεθάνεν ἐκεῖ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἐτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐκ γῆς αἰγυπτου τῷ μηνὶ τῷ πεμπτῷ μιᾷ τοῦ μηνος και ἀαρων ἦν τριῶν και εἰκοσι και ἑκατὸν ἐτῶν ὅτε ἀπεθνήσκειν ἐν ὠρ τῷ ὀρει και ἀκούσας ὁ χανανὶς βασιλεὺς ἀραδ και ὁυτος κατωκει ἐν γῇ χαναν ὅτε εἰσπορευοντο οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ και ἀπῆραν ἐξ ὠρ τοῦ ὄρους και παρενεβάλον εἰς σελμωνα και ἀπῆραν ἐκ σελμωνα και παρενεβάλον εἰς φινω και ἀπῆραν ἐκ φινω και παρενεβάλον εἰς ὠβωθ και ἀπῆραν ἐξ ὠβωθ και παρενεβάλον ἐν γαὶ ἐν τῷ περὶ ἐπὶ τῶν ὁρίων μωαβ και ἀπῆραν ἐκ γαὶ και παρενεβάλον εἰς δαιβων γαδ και ἀπῆραν ἐκ δαιβων γαδ και παρενεβάλον ἐν γελμων δεβλαθαιμ και ἀπῆραν ἐκ γελμων δεβλαθαιμ και παρενεβάλον ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ἀβαριμ ἀπεναντι ναβαυ και ἀπῆραν ἀπο ὀρειῶν ἀβαριμ και παρενεβάλον ἐπὶ δυσμῶν μωαβ ἐπὶ τοῦ ἰορδανου κατὰ ἱεριχω και παρενεβάλον παρὰ τὸν ἰορδανὴν ἀνα μέσον αἰσιμωθ ἕως βελσαττιμ κατὰ δυσμᾶς μωαβ και ἐλάλησεν κυριος πρὸς μωυσὴν ἐπὶ δυσμῶν μωαβ παρὰ τὸν ἰορδανὴν κατὰ ἱεριχω λέγων λαλήσον τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ και ερεῖς πρὸς αὐτοὺς ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν ἰορδανὴν εἰς γῆν χαναν και ἀπολείτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ πρὸ προσώπου ὑμῶν και ἐξαρεῖτε τὰς σκοπίας αὐτῶν και πάντα τὰ εἰδῶλα τὰ χωνευτά αὐτῶν ἀπολείτε αὐτὰ και πάσας τὰς στήλας αὐτῶν ἐξαρεῖτε και ἀπολείτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν και κατοικήσετε ἐν αὐτῇ ὑμῖν γὰρ δέδωκα τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κληρῷ και κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κληρῷ και τὰ φυλάς ὑμῶν τοῖς πλείοσιν πληθύνετε τὴν κατασχεσιν αὐτῶν και τοὺς ἐλαττοσιν ἐλαττώσετε τὴν κατασχεσιν αὐτῶν εἰς ὃ ἐὰν ἐξεληθῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ αὐτοῦ εἶσται κατὰ φυλάς πατριῶν ὑμῶν κληρονομήσετε ἐὰν δὲ μὴ ἀπολεσῇτε τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἀπο προσώπου ὑμῶν και εἶσται ὅς ἐὰν καταλιπῇτε ἐξ αὐτῶν σχολοπες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν και βολίδες ἐν ταῖς πλευραῖς ὑμῶν και ἐχθρευσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐφ' ἣν ὑμεῖς κατοικήσετε και εἶσται καθότι διεγνώσκῃ ποιῆσαι αὐτοὺς ποιῆσω ὑμῖν και ἐλάλησεν κυριος πρὸς μωυσὴν λέγων ἐντείλει τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ και ερεῖς πρὸς αὐτοὺς ὑμεῖς εἰσπορευεσθε εἰς τὴν γῆν χαναν ἡυτῇ εἶσται ὑμῖν εἰς κληρονομίαν γῆ χαναν συν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς και εἶσται ὑμῖν τὸ κλίτος τὸ πρὸς λιβὰ ἀπο ἐρημου σιν ἕως ἐχομενον ἐδωμ και εἶσται ὑμῖν τὰ ὅρια πρὸς λιβὰ ἀπο μερους τῆς θαλάσσης τῆς ἄλυκῆς ἀπο ἀνατολῶν και κυκλώσει ὑμᾶς τὰ ὅρια ἀπο λιβος πρὸς ἀναβασιν ἀκραβιν και παρελευσεται σεννα και εἶσται ἡ διεξόδος αὐτοῦ πρὸς λιβὰ καδης τοῦ βαρνη και ἐξελευσεται εἰς ἐπαυλιν ἀραδ και παρελευσεται ἀσεμωνα και κυκλώσει τὰ ὅρια ἀπο ἀσεμωνα χεμαρρουν αἰγυπτου

και εσται ἡ διεξοδος ἡ θάλασσα και τα ὅρια της θαλάσσης εσται ὑμιν ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὅριε τοῦτο εσται ὑμιν τα ὅρια της θαλάσσης και τοῦτο εσται τα ὅρια ὑμιν προς βορραν απο της θαλάσσης της μεγάλης καταμετρησετε ὑμιν αυτοις παρα το ορος το ορος και απο του ορους το ορος καταμετρησετε αυτοις εισπορευομενων εις εμαῖ και εσται ἡ διεξοδος αὐτου τα ὅρια σαράδα και εξελευσεται τα ὅρια δεφρωνα και εσται ἡ διεξοδος αὐτου ασερναιν τοῦτο εσται ὑμιν ὅρια απο βορρα και καταμετρησετε ὑμιν αυτοις τα ὅρια ανατολων απο ασερναιν σεπφαμα και καταβησεται τα ὅρια απο σεπφαμ αρβηλα απο ανατολων επι πηγας και καταβησεται τα ὅρια βηλα επι νωτου θαλάσσης χεναρα απο ανατολων και καταβησεται τα ὅρια επι τον ιορδανην και εσται ἡ διεξοδος θάλασσα ἡ ἄλυκη αὕτη εσται ὑμιν ἡ γη και τα ὅρια αὐτης κυκλω και ενετειλατο μωυσης τοις υἱοις ισραηλ λεγων αὕτη ἡ γη ἣν κατακληρονομησετε αὐτην μετα κληρου ὃν τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση δουναι αὐτην ταις εννεα φυλαις και τω ἡμισι φυλης μανασση ὅτι ελαβεν φυλὴ ὕων ρουβην και φυλὴ ὕων γαδ κατ οικους πατρων αὐτων και το ἡμισυ φυλης μανασση απελαβον τοὺς κληρους αὐτων δυο φυλαι και ἡμισυ φυλης ελαβον τοὺς κληρους αὐτων περραν του ιορδανου κατα ιεριχω απο νοτου κατ ανατολας και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων ταυτα τα ονοματα των ανδρων ὃι κληρονομησουσιν ὑμιν την γην ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς και ιησους ὁ του ναυη και αρχοντα ἓνα εκ φυλης λημψεσθε κατακληρονομησαι ὑμιν την γην και ταυτα τα ονοματα των ανδρων της φυλης ιουδα χαλεβ υἱος ιεφοννη της φυλης συμειων σαλαμιηλ υἱος εμμουδ της φυλης βενιαμιν ελδαδ υἱος χασλων της φυλης δαν αρχων βακχιρ υἱος εγλι των ὕων ιωσηφ φυλης ὕων μανασση αρχων ανιηλ υἱος ουφι της φυλης ὕων εφραιμ αρχων καμουηλ υἱος σαββαθα της φυλης ζαβουλων αρχων ελισταφαν υἱος φαφναχ της φυλης ὕων ισσαχαρ αρχων φαλτιηλ υἱος οζα της φυλης ὕων ασηρ αρχων αχιωρ υἱος σελεμι της φυλης νεφθαλι αρχων φαδαηλ υἱος βεναμμουδ οὗτοι ὃις ενετειλατο κυριος καταμερισαι τοις υἱοις ισραηλ εν γη χανααν και ελαλησεν κυριος προς μωυσην επι δυσμων μωαβ παρα τον ιορδανην κατα ιεριχω λεγων συνταξον τοις υἱοις ισραηλ και δωσουσιν τοις λευιταις απο των κληρων κατασχεσεως αὐτων πολεις κατοικειν και τα προαστεια των πολεων κυκλω αὐτων δωσουσιν τοις λευιταις και εσονται αυτοις αἱ πολεις κατοικειν και τα αφορισματα αὐτων εσται τοις κτηνεσιν αὐτων και πασι τοις τετραποσιν αὐτων και τα συγκυρουντα των πολεων ἅς δωσετε τοις λευιταις απο τειχους της πολεως και εξω δισχιλιους πηχεις κυκλω και μετρησεις εξω της πολεως το κλιτος το προς ανατολας δισχιλιους πηχεις και το κλιτος το προς λιβα δισχιλιους πηχεις και το κλιτος το προς θάλασσαν δισχιλιους πηχεις και το κλιτος το προς βορραν δισχιλιους πηχεις και ἡ πολις μεσον τουτου εσται ὑμιν και τα ὁμορα των πολεων και τας πολεις δωσετε τοις λευιταις τας ἐξ πολεις των φυγαδευτηριων ἅς δωσετε φευγειν ἐκει τω φονευσαντι και προς ταυταις τεσσαρακοντα και δυο πολεις πασας τας πολεις δωσετε τοις λευιταις τεσσαρακοντα και οκτω πολεις ταυτας και τα προαστεια αὐτων και τας πολεις ἅς δωσετε απο της κατασχεσεως ὕων ισραηλ απο των τα πολλὰ πολλὰ και απο των ελαττωνων ελαττω ἕκαστος κατα την κληρονομίαν αὐτου ἣν κληρονομησουσιν δωσουσιν απο των πολεων τοις λευιταις και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υἱοις

ισραηλ και ερεις προς αυτους υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εις γην χανααν και διαστελειτε υμιν αυτοις πολεις φυγαδευτηρια εσται υμιν φυγειν εκει τον φονευτην πας ο παταξας ψυχην ακουσιως και εσονται αι πολεις υμιν φυγαδευτηρια απο αγγιστευοντος το αιμα και ου μη αποθανη ο φονευων εως αν στη εναντι της συναγωγης εις κρισιν και αι πολεις ας δωσετε τας εξ πολεις φυγαδευτηρια εσονται υμιν τας τρεις πολεις δωσετε εν τω περαν του ιορδανου και τας τρεις πολεις δωσετε εν γη χανααν φυγαδιον εσται τοις υιοις ισραηλ και τω προσηλυτω και τω παροικω τω εν υμιν εσονται αι πολεις αυται εις φυγαδευτηριον φυγειν εκει παντι παταξαντι ψυχην ακουσιως εαν δε εν σκευει σιδηρου παταξη αυτον και τελευτηση φονευτης εστιν θανατω θανατουσθω ο φονευτης εαν δε εν λιθω εκ χειρος εν ω αποθानειται εν αυτω παταξη αυτον και αποθανη φονευτης εστιν θανατω θανατουσθω ο φονευτης εαν δε εν σκευει ξυλινω εκ χειρος εξ ου αποθानειται εν αυτω παταξη αυτον και αποθανη φονευτης εστιν θανατω θανατουσθω ο φονευτης ο αγγιστευων το αιμα ουτος αποκτενει τον φονευσαντα οταν συναντηση αυτω ουτος αποκτενει αυτον εαν δε δι εχθραν ωση αυτον και επιρριψη επ αυτον παν σκευος εξ ενεδρου και αποθανη η δια μηνιν επαταξεν αυτον τη χειρι και αποθανη θανατω θανατουσθω ο παταξας φονευτης εστιν θανατω θανατουσθω ο φονευων ο αγγιστευων το αιμα αποκτενει τον φονευσαντα εν τω συναντησαι αυτω εαν δε εξαπινα ου δι εχθραν ωση αυτον η επιρριψη επ αυτον παν σκευος ουκ εξ ενεδρου η παντι λιθω εν ω αποθανειται εν αυτω ουκ ειδως και επιπηση επ αυτον και αποθανη αυτος δε ουκ εχθρος αυτου ην ουδε ζητων κακοποιησαι αυτον και κρινει η συναγωγή ανα μεσον του παταξαντος και ανα μεσον του αγγιστευοντος το αιμα κατα τα κριματα ταυτα και εξελειται η συναγωγή τον φονευσαντα απο του αγγιστευοντος το αιμα και αποκαταστήσουσιν αυτον η συναγωγή εις την πολιν του φυγαδευτηριου αυτου ου κατεφυγεν και κατοικησει εκει εως αν αποθανη ο ιερευς ο μεγας ον εχρισαν αυτον τω ελαιω τω αγιω εαν δε εξοδω εξελθη ο φονευσας τα ορια της πολεως εις ην κατεφυγεν εκει και ευρη αυτον ο αγγιστευων το αιμα εξω των οριων της πολεως καταφυγης αυτου και φονευση ο αγγιστευων το αιμα τον φονευσαντα ουκ ενοχος εστιν εν γαρ τη πολει της καταφυγης κατοικειτω εως αν αποθανη ο ιερευς ο μεγας και μετα το αποθानειν τον ιερεα τον μεγαν επαναστραφησεται ο φονευσας εις την γην της κατασχεσεως αυτου και εσται ταυτα υμιν εις δικαιομα κριματος εις τας γενεας υμων εν πασαις ταις κατοικιαις υμων πας παταξας ψυχην δια μαρτυρων φονευσεις τον φονευσαντα και μαρτυς εις ου μαρτυρησει επι ψυχην αποθानειν και ου λημψεσθε λυτρα περι ψυχης παρα του φονευσαντος του ενοχου οντος αναιρεθηναι θανατω γαρ θανατωθησεται ου λημψεσθε λυτρα του φυγειν εις πολιν των φυγαδευτηριων του παλιν κατοικειν επι της γης εως αν αποθανη ο ιερευς ο μεγας και ου μη φονοκτονησθε την γην εις ην υμεις κατοικειτε το γαρ αιμα τουτο φονοκτονει την γην και ουκ εξιλασθησεται η γη απο του αιματος του εκχυθεντος επ αυτης αλλ επι του αιματος του εκχεοντος και ου μιανειτε την γην εφ ης κατοικειτε επ αυτης εφ ης εγω κατασκηνωσω εν υμιν εγω γαρ ειμι κυριος κατασκηνων εν μεσω των υιων ισραηλ και προσηλθον οι αρχοντες φυλης υιων γαλααδ υιου μαχιρ υιου μανασση εκ της φυλης υιων ιωσηφ και ελαλησαν εναντι μωυση και εναντι ελεαζαρ του ιερε-

ως και εναντι των αρχοντων οικων πατριων υιων ισραηλ και ειπαν τω κυριω ημων ενετειλατο κυριος αποδουναι την γην της κληρονομιας εν κληρω τοις υιοις ισραηλ και τω κυριω συνεταξεν κυριος δουναι την κληρονομiam σαλπααδ του αδελφου ημων ταις θυγατρασιν αυτου και εσονται ἐνι των φυλων υιων ισραηλ γυναικες και αφαιρεθησεται ο κληρος αυτων εκ της κατασχεσεως των πατερων ημων και προστεθησεται εις κληρονομiam της φυλης οis αν γενωνται γυναικες και εκ του κληρου της κληρονομιας ημων αφαιρεθησεται εαν δε γενηται η αφεσις των υιων ισραηλ και προστεθησεται η κληρονομia αυτων επι την κληρονομiam της φυλης οis αν γενωνται γυναικες και απο της κληρονομιας φυλης πατριας ημων αφαιρεθησεται η κληρονομia αυτων και ενετειλατο μωυσης τοις υιοις ισραηλ δια προσταγματος κυριου λεγων ουτως φυλη υιων ιωσηφ λεγουσιν τουτο το ρημα ο συνεταξεν κυριος ταις θυγατρασιν σαλπααδ λεγων ου αρεσκει εναντιον αυτων εστωσαν γυναικες πλην εκ του δημου του πατρος αυτων εστωσαν γυναικες και ουχι περιστραφησεται κληρονομia τοις υιοις ισραηλ απο φυλης επι φυλην οτι εκαστος εν τη κληρονομia της φυλης της πατριας αυτου προσκολληθησονται οι υιοι ισραηλ και πασα θυγατηρ αγχιστευουσα κληρονομiam εκ των φυλων υιων ισραηλ ἐνι των εκ του δημου του πατρος αυτης εσονται γυναικες ινα αγχιστευσωσιν οι υιοι ισραηλ εκαστος την κληρονομiam την πατρικην αυτου και ου περιστραφησεται κληρος εκ φυλης επι φυλην ἑτεραν αλλα εκαστος εν τη κληρονομia αυτου προσκολληθησονται οι υιοι ισραηλ ον τροπον συνεταξεν κυριος μωυση ουτως εποιησαν θυγατερες σαλπααδ και εγενοντο θερσα και εγλα και μελχα και νουα και μααλα θυγατερες σαλπααδ τοις ανεψιοις αυτων εκ του δημου του μανασση υιων ιωσηφ εγενηθησαν γυναικες και εγενετο η κληρονομia αυτων επι την φυλην δημου του πατρος αυτων αυται αι εντολαι και τα δικαιωματα και τα κριματα α ενετειλατο κυριος εν χειρι μωυση επι δυσμων μωαβ επι του ιορδανου κατα ιεριχω

ουτοι οι λογοι ουσ ελαλησεν μωυσης παντι ισραηλ περαν του ιορδανου εν τη ερημω προς δυσμαις πλησιον της ερυθρας ανα μεσον φαραν τοφολ και λοβον και αυλων και καταχρυσσα ενδεκα ημερων εν χωρηβ ὁδος επ ορος σιηρ ἑως καδης βαρνη και εγενηθη εν τω τεσσαρακοστῳ ετει εν τῳ ἐνδεκατῳ μηνι μια του μηνος ελαλησεν μωυσης προς παντας υιους ισραηλ κατα παντα ὅσα ενετειλατο κυριος αυτω προς αυτους μετα το παταξαι σην βασιλεα αμορραιων τον κατοικησαντα εν εσεβων και ωγ βασιλεα της βασαν τον κατοικησαντα εν ασταρωθ και εν εδραιν εν τῳ περαν του ιορδανου εν γη μωαβ ηρξατο μωυσης διασαφησαι τον νομον τουτον λεγων κυριος ο θεος ημων ελαλησεν ημιν εν χωρηβ λεγων ικανουσθω υμιν κατοικειν εν τῳ ορει τουτω επιστραφητε και απαράτε υμεις και εισπορευεσθε εις ορος αμορραιων και προς παντας τους περιοικους αραβα εις ορος και πεδιον και προς λιβα και παραλιαν γην χαναναιων και αντιλιβανον ἑως του ποταμου του μεγαλου ευφρατου ιδετε παραδεδωκα ενωπιον υμων την γην εισπορευθεντες κληρονομησατε την γην ην ωμοσα τοις πατρασιν υμων τῳ αβρααμ και ισαακ και ιακωβ δουναι αυτοις και τῳ σπερματι αυτων μετ αυτους και ειπα προς υμας εν τῳ καιρω εκεινω λεγων ου δυνησμαι μονος φερειν υμας κυριος ο θεος υμων επληθυνεν υμας και ιδου εστε σημερον ὥσει τα αστρα του ουρανου τῳ πληθει κυριος

ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθεῖη ὑμῖν ὥς ἐστε χίλιοπλασίως καὶ εὐλογησαὶ ὑμᾶς καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν πῶς δυνήσομαι μόνος φερεῖν τὸν κοπὸν ὑμῶν καὶ τὴν ὑπόστασιν ὑμῶν καὶ τὰς ἀντιλογίας ὑμῶν δοτὲ ἑαυτοῖς ἀνδράς σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς εἰς τὰς φυλάς ὑμῶν καὶ καταστήσω ἐφ' ὑμῶν ἡγούμενους ὑμῶν καὶ ἀπεκριθήτε μοι καὶ εἶπατε καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας ποιῆσαι καὶ ἐλάβον ἐξ ὑμῶν ἀνδράς σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς καὶ κατεστήσα αὐτοὺς ἡγείσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντήκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν καὶ ἐνετείλαμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων διακούετε ἀνα μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν καὶ κρίνατε δικαίως ἀνα μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνα μέσον ἀδελφοῦ καὶ ἀνα μέσον προσήλυτου αὐτοῦ οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρίνεις οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου ὅτι ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ ἐστίν καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν σκληρὸν ἢ ἀφ' ὑμῶν ἀνοίσετε αὐτὸ ἐπ' ἐμε καὶ ἀκούσομαι αὐτὸ καὶ ἐνετείλαμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πάντας τοὺς λόγους ὅους ποιήσετε καὶ ἀπαρantes ἐκ χωρῆβ ἐπορευθήμεν πᾶσαν τὴν ἐρημὸν τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἣν εἶδετε ὁδὸν ὀρους τοῦ ἀμορραίου καθότι ἐνετείλατο κυριὸς ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν καὶ ἠλθόμεν ἕως καθὺς βαρὴν καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἠλθάτε ἕως τοῦ ὀρους τοῦ ἀμορραίου ὃ ὁ κυριὸς ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἰδετέ παραδεδωκεν ὑμῖν κυριὸς ὁ θεὸς ὑμῶν πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν γῆν ἀναβάντες κληρονομήσατε ὃν τρόπον εἶπεν κυριὸς ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμῖν μὴ φοβείσθε μὴδὲ δειλιάσητε καὶ προσήλθατε μοι πάντες καὶ εἶπατε ἀποστείλωμεν ἀνδράς προτέρους ἡμῶν καὶ ἐφοδεύσατωσαν ἡμῖν τὴν γῆν καὶ ἀναγγεilatώσαν ἡμῖν ἀποκρισὶν τὴν ὁδὸν δι' ἧς ἀναβήσομεθα ἐν αὐτῇ καὶ τὰς πόλεις εἰς ἃς εἰσπορευσομεθα εἰς αὐτάς καὶ ἤρresεν ἐναντίον μου τὸ ῥῆμα καὶ ἐλάβον ἐξ ὑμῶν δώδεκα ἀνδράς ἀνδρὰ ἓνα κατὰ φυλὴν καὶ ἐπιστραφέντες ἀνεβήσαν εἰς τὸ ὄρος καὶ ἠλθosan ἕως φαράγγος βοτρυὸς καὶ κατεσχοπεύσαν αὐτὴν καὶ ἐλάβosan ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς γῆς καὶ κατήνεγκαν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐλεγον ἀγαθὴ ἡ γῆ ἣν κυριὸς ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν καὶ οὐκ ἠτέλησατε ἀναβῆναι καὶ ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ διεγογγύζετε ἐν ταῖς σκῆλαις ὑμῶν καὶ εἶπατε διὰ τὸ μῖσεν κυρίον ἡμᾶς ἐξηγάγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου παραδούναί ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἀμορραίων ἐξολεθρεύσαι ἡμᾶς ποὺ ἡμεῖς ἀναβαίνομεν οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν ἀπεστήσαν ὑμῶν τὴν καρδίαν λέγοντες εἴθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ἡμῶν καὶ πόλεις μεγάλαι καὶ τετειχισμεναὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ἀλλὰ καὶ υἱοὺς γιγάντων ἔωρακαμεν ἐκεῖ καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς μὴ πτηξήτε μὴδὲ φοβηθήτε ἀπ' αὐτῶν κυριὸς ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου ὑμῶν αὐτὸς συνεχπολεμήσει αὐτοὺς μεθ' ὑμῶν κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν γῇ αἰγύπτῳ καὶ ἐν τῇ ἐρημῳ ταυτῇ ἣν εἶδετε ὥς ἐτροφοφόρησεν σε κυριὸς ὁ θεὸς σου ὥς εἰ τις τροφοφόρησει ἀνθρώπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἣν ἐπορευθήτε ἕως ἠλθέτε εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ οὐκ ἐνεπίστευσάτε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ὃς προπορεύεται πρότερος ὑμῶν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκλεγείσθαι ὑμῖν τόπον ὁδηγῶν ὑμᾶς ἐν πυρὶ νυκτὸς δείκνυσιν ὑμῖν τὴν ὁδὸν καθ' ἣν πορευέσθε ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐν νεφελῇ ἡμέρας καὶ ἤκουσεν κυριὸς τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν καὶ παροξυνθεὶς ὡμοσεν λέγων εἰ ὀφεται τίς τῶν ἀνδρῶν τούτων τὴν

αγαθὴν ταυτην γην ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν πλην χαλεβ υἱος
εἰφοννὴ ὁὗτος ὀφεται αὐτὴν καὶ τοῦτω δώσω τὴν γην ἐφ' ἣν ἐπεβῆ καὶ
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διὰ τὸ προσκεῖσθαι αὐτὸν τὰ πρὸς κυρίον καὶ ἐμοὶ
εὐθυμῶντι κύριος δι' ὑμᾶς λέγων οὐδὲ σύ οὐ μὴ εἰσελθῆς ἐκεῖ ἱησοῦς
υἱὸς ναυὴ ὁ παρεστῆκώς σοι ὁὗτος εἰσελεύσεται ἐκεῖ αὐτὸν κατισχυ-
σον ὅτι αὐτὸς κατακληρονομήσει αὐτὴν τῷ Ἰσραὴλ καὶ πᾶν παιδίον
νέον ὅστις οὐκ οἶδεν σήμερον ἀγαθὸν ἢ κακὸν οὗτοι εἰσελεύσονται
ἐκεῖ καὶ τοῦτοις δώσω αὐτὴν καὶ αὐτοὶ κληρονομήσουσιν αὐτὴν καὶ
ὑμεῖς ἐπιστραφέντες ἐστρατοπεδεύσατε εἰς τὴν ἐρημὸν ὁδὸν τὴν ἐπὶ
τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ ἀπεκρίθητε μοι καὶ εἶπατε ἡμάρτομεν ἐνα-
ντί κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμεῖς ἀναβάντες πολεμήσομεν κατὰ πάντα
ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος
τὰ σκευὴ τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ καὶ συναθροισθέντες ἀνέβαινετε εἰς τὸ
ὄρος καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με εἶπον αὐτοὶς οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ
μὴ πολεμήσετε οὐ γὰρ ἐγώ εἰμι μετ' ὑμῶν καὶ οὐ μὴ συντριβῇτε ἐνώπιον
τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν καὶ ἐλάλησα ὑμῖν καὶ οὐκ εἰσηκούσατε μου καὶ
παρεβῆτε τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ παραβιάσασθαι ἀνεβήτε εἰς τὸ ὄρος καὶ
ἐξηλθὲν ὁ ἀμορραῖος ὁ κατοικῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ εἰς συνάντησιν
ὑμῖν καὶ κατεδιώξαν ὑμᾶς ὥς εἰ ποιησάισαν αἱ μελισσαὶ καὶ ἐτίρω-
σκον ὑμᾶς ἀπὸ στήρ ἕως ἔρμα καὶ καθίσαντες ἐκλαίετε ἐναντί κυρίου
καὶ οὐκ εἰσηκούσεν κύριος τῆς φωνῆς ὑμῶν οὐδὲ προσέσχεν ὑμῖν καὶ
ἐνεκαθίσθη ἐν καθῆς ἡμέρας πολλὰς ὅσας ποτὲ ἡμέρας ἐνεκαθίσθη
καὶ ἐπιστραφέντες ἀπῆραμεν εἰς τὴν ἐρημὸν ὁδὸν θαλάσσαν ἐρυθρὰν
ὃν τρόπον ἐλάλησεν κύριος πρὸς με καὶ ἐκυκλώσαμεν τὸ ὄρος τὸ στήρ
ἡμέρας πολλὰς καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἴκανουσθῶ ὑμῖν κυκλῶν τὸ
ὄρος τοῦτο ἐπιστράφητε οὖν ἐπὶ βορρὰν καὶ τῷ λαῷ ἐντείλει λέγων
ὑμεῖς παραπορευέσθε διὰ τῶν ὁρίων τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν ἡσᾶυ
οἱ κατοικοῦσιν ἐν στήρ καὶ φοβηθήσονται ὑμᾶς καὶ εὐλαβηθήσονται
ὑμᾶς σφοδρὰ μὴ συναψήτε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον οὐ γὰρ μὴ δώ ὑμῖν
ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν οὐδὲ βῆμα ποδὸς ὅτι ἐν κληρῷ δέδωκα τοῖς υἱοῖς
ἡσᾶυ τὸ ὄρος τὸ στήρ βρώματα ἀργυρίου ἀγοράσατε παρ' αὐτῶν καὶ
φαγέσθε καὶ ὕδωρ μετρώ λημψέσθε παρ' αὐτῶν ἀργυρίου καὶ πιέσθε
ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εὐλόγησεν σὲ ἐν παντί ἐργῷ τῶν χειρῶν
σου διαγνώθῃ πῶς διηλθῆς τὴν ἐρημὸν τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν
ἐκείνην ἰδοὺ τέσσαρακοντὰ ἐτὶ κύριος ὁ θεὸς σου μετὰ σου οὐκ ἐ-
πεδεθῆς ῥήματος καὶ παρηλθόμεν τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν υἱούς ἡσᾶυ
τοὺς κατοικοῦντας ἐν στήρ παρα τὴν ὁδὸν τὴν ἀράβᾳ ἀπὸ αἰλῶν καὶ
ἀπὸ γασίωνγαβερ καὶ ἐπιστρέψαντες παρηλθόμεν ὁδὸν ἐρημὸν μωαβ
καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με μὴ ἐχθραίνετε τοῖς μωαβίταις καὶ μὴ συνα-
ψήτε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον οὐ γὰρ μὴ δώ ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν
ἐν κληρῷ τοῖς γὰρ υἱοῖς λῶτ δέδωκα τὴν στήρ κληρονομίαν οἱ ὁμῖν
πρότεροί ἐνεκαθῆντο ἐπ' αὐτῆς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ ἰσχυρόντες
ὥσπερ οἱ ἐναχιμ ραφαὶν λογισθήσονται καὶ οὗτοι ὥσπερ οἱ ἐναχιμ
καὶ οἱ μωαβίται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς ὁμῖν καὶ ἐν στήρ ἐνεκαθῆτο ὁ
χορραῖος πρότερον καὶ υἱοὶ ἡσᾶυ ἀπώλεσαν αὐτοὺς καὶ ἐξετρίψαν αὐ-
τοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κατωκίσθησαν αὐτῶν αὐτῶν ὃν τρόπον
ἐποίησεν Ἰσραὴλ τὴν γην τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἣν δέδωκεν κύριος
αὐτοῖς νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπαράτε ὑμεῖς καὶ παραπορευέσθε τὴν
φαραγγὰ ζαρετ καὶ παρηλθόμεν τὴν φαραγγὰ ζαρετ καὶ αἱ ἡμέραι ἅς
παρεπορευθήμεν ἀπὸ καθῆς βάρνης ἕως ὅς παρηλθόμεν τὴν φαραγγὰ

ζαρετ τριακοντα και οκτω ετη ἕως οὗ διεπεσεν πασα γενεα ανδρων πολεμιστων αποθνησκοντες εκ της παρεμβολης καθοτι ωμοσεν αυτοις ὁ θεος και ἡ χειρ του θεου ην επ αυτοις εξαναλωσαι αυτους εκ της παρεμβολης ἕως οὗ διεπεσαν και εγεννηθη επει διεπεσαν παντες οἱ ανδρες οἱ πολεμισται αποθνησκοντες εκ μεσου του λαου και ελαλησεν κυριος προς με λεγων συ παραπορευση σημερον τα ὅρια μωαβ την σιηρ και προσαξετε εγγυς ὕμων αμμαν μη εχθραινετε αυτοις και μη συναψητε αυτοις εις πολεμον ου γαρ μη δω απο της γης ὕμων αμμαν σοι εν κληρω οτι τοις ὕιοις λωτ δεδωκα αυτην εν κληρω γη ραφαιν λογισθησεται και γαρ επ αυτης κατωκουν οἱ ραφαιν το προτερον και οἱ αμμανιται ονομαζουσιν αυτους ζομζομιν εθνος μεγα και πολυ και δυνατωτερον ὕμων ὥσπερ οἱ εναχιμ και απωλεσεν αυτους κυριος προ προσωπου αυτων και κατεκληρονομησαν και κατωκισθησαν αντ αυτων ἕως της ἡμερας ταυτης ὥσπερ εποιησαν τοις ὕιοις ησαι τοις κατοικουσιν εν σιηρ ὃν τροπον εξετριψαν τον χορραιον απο προσωπου αυτων και κατεκληρονομησαν και κατωκισθησαν αντ αυτων ἕως της ἡμερας ταυτης και οἱ ευαιοι οἱ κατοικουντες εν ασηρωθ ἕως γαζης και οἱ καππαδοκες οἱ εξελθοντες εκ καππαδοκias εξετριψαν αυτους και κατωκισθησαν αντ αυτων νυν ουν αναστητε και απαράτε και παρελθατε ὕμεις την φαραγγα αρνων ιδου παραδεδωκα εις τας χειρας σου τον σην βασιλεα εσεβων τον αμορραιον και την γην αυτου εναρχου κληρονομειν συναπτε προς αυτον πολεμον εν τη ἡμερα ταυτη εναρχου δουναι τον τρομον σου και τον φοβον σου επι προσωπον παντων των εθνων των ὑποκατω του ουρανου οἱτινες ακουσαντες το ονομα σου ταραχθησονται και ωδινας ἔξουσιν απο προσωπου σου και απεστείλα πρεσβεις εκ της ερημου κεδαμωθ προς σην βασιλεα εσεβων λογοις ειρηνικοις λεγων παρελευσομαι δια της γης σου εν τη ὁδω παρελευσομαι ουχι εκκλινω δεξια ουδε αριστερα βρωματα αργυριου αποδωσῃ μοι και φαγομαι και ὕδωρ αργυριου αποδωσῃ μοι και πιομαι πλην οτι παρελευσομαι τοις ποσιν καθως εποιησαν μοι οἱ ὕιοι ησαι οἱ κατοικουντες εν σιηρ και οἱ μωαβιται οἱ κατοικουντες εν αροηρ ἕως παρελθω τον ιορδανην εις την γην ἣν κυριος ὁ θεος ἡμων διδωσιν ἡμιν και ουκ ηθελησεν σην βασιλευς εσεβων παρελθειν ἡμας δι αυτου οτι εσκληρυνεν κυριος ὁ θεος ἡμων το πνευμα αυτου και κατισχυσεν την καρδιαν αυτου ἵνα παραδοθῃ εις τας χειρας σου ὡς εν τη ἡμερα ταυτη και ειπεν κυριος προς με ιδου ηγγμαι παραδουναι προ προσωπου σου τον σην βασιλεα εσεβων τον αμορραιον και την γην αυτου εναρξαι κληρονομησαι την γην αυτου και εξηλθεν σην βασιλευς εσεβων εις συναντησιν ἡμιν αυτος και πας ὁ λαος αυτου εις πολεμον ιασσα και παρεδωκεν αυτον κυριος ὁ θεος ἡμων προ προσωπου ἡμων και επαταξαμεν αυτον και τους ὕιους αυτου και παντα τον λαον αυτου και εκρατησαμεν πασων των πολεων αυτου εν τω καιρω εκεινω και εξωλεθρευσαμεν πασαν πολιν ἑξης και τας γυναικας αυτων και τα τεκνα αυτων ου κατελιπομεν ζωγρειαν πλην τα κτηνη επρονομευσαμεν και τα σκυλα των πολεων ελαβομεν εξ αροηρ ἡ εστιν παρα το χειλος χειμαρρου αρνων και την πολιν την ουσαν εν τη φαραγγι και ἕως ορους του γαλααδ ουκ εγεννηθη πολις ἥτις διεφυγεν ἡμας τας πασας παρεδωκεν κυριος ὁ θεος ἡμων εις τας χειρας ἡμων πλην εις γην ὕμων αμμων ου προσηλθομεν παντα τα συγχυρουντα χειμαρρου ιαβοκ και τας πολεις τας εν τη ορεινη καθοτι ενετειλατο

ἡμιν κυριος ὁ θεος ἡμων και επιστραφεντες ανεβημεν ὁδον την εις βασαν και εξηλθεν ωγ βασιλευς της βασαν εις συναντησιν ἡμιν αυτος και πας ὁ λαος αυτου εις πολεμον εις εδραιν και ειπεν κυριος προς με μη φοβηθης αυτον ὅτι εις τας χειρας σου παραδεδωκα αυτον και παντα τον λαον αυτου και πασαν την γην αυτου και ποιησεις αυτω ὡσπερ εποιησας σην βασιλει των αμορραιων ὃς κατωκει εν εσεβων και παρεδωκεν αυτον κυριος ὁ θεος ἡμων εις τας χειρας ἡμων και τον ωγ βασιλεα της βασαν και παντα τον λαον αυτου και επαταξαμεν αυτον ἕως του μη καταλιπειν αυτου σπερμα και εκρατησαμεν πασων των πολεων αυτου εν τω καιρω εκεινω ουκ ην πολις ἦν ουκ ελαβομεν παρ αυτων ἐξηκοντα πολεις παντα τα περιχωρα αργοβ βασιλειας ωγ εν βασαν πασαι πολεις οχυραι τειχη ὕψηλα πυλαι και μοχλοι πλην των πολεων των φερεζαιων των πολλων σφοδρα εξωλεθρευσαμεν αυτους ὡσπερ εποιησαμεν τον σην βασιλεα εσεβων και εξωλεθρευσαμεν πασαν πολιν ἐξης και τας γυναικας και τα παιδια και παντα τα κτηνη και τα σκυλα των πολεων επρονομευσαμεν ἑαυτοις και ελαβομεν εν τω καιρω εκεινω την γην εκ χειρων δυο βασιλεων των αμορραιων δι ησαν περαν του ιορδανου απο του χειμαρρου αρνων και ἕως αερμων δι φοινικες επονομαζουσιν το αερμων σανιωρ και ὁ αμορραιος επωνομασεν αυτο σανιρ πασαι πολεις μισωρ και πασα γαλααδ και πασα βασαν ἕως σελχα και εδραιν πολεις βασιλειας του ωγ εν τη βασαν ὅτι πλην ωγ βασιλευς βασαν κατελειφθη απο των ραφαιν ιδου ἡ κλινη αυτου κλινη σιδηρα ιδου ἡ αὐτη εν τη ακρα των ὕιων αμμων εννεα πηχων το μηκος αυτης και τεσσαρων πηχων το ευρος αυτης εν πηχει ανδρος και την γην εκεινην εκληρονομησαμεν εν τω καιρω εκεινω απο αροηρ ἡ εστιν επι του χειλους χειμαρρου αρνων και το ἡμισυ ορους γαλααδ και τας πολεις αυτου εδωκα τω ρουβην και τω γαδ και το καταλοιπον του γαλααδ και πασαν την βασαν βασιλειαν ωγ εδωκα τω ἡμισει φυλης μανασση και πασαν περιχωρον αργοβ πασαν την βασαν εκεινην γη ραφαιν λογισθησεται και ιαιρ υιος μανασση ελαβεν πασαν την περιχωρον αργοβ ἕως των ὀριων γαργασι και ομαχαθι επωνομασεν αυτας επι τω ονοματι αυτου την βασαν αυωθ ιαιρ ἕως της ἡμερας ταυτης και τω μαχιρ εδωκα την γαλααδ και τω ρουβην και τω γαδ δεδωκα απο της γαλααδ ἕως χειμαρρου αρνων μεσον του χειμαρρου ὄριον και ἕως του ιαβοκ ὁ χειμαρρους ὄριον τοις υιοις αμμων και ἡ αραβα και ὁ ιορδανης ὄριον μαχαναρεθ και ἕως θαλασσης αραβα θαλασσης ἄλυκης ὑπο ασηδωθ την φασγα ανατολων και ενετειλαμεν ὑμιν εν τω καιρω εκεινω λεγων κυριος ὁ θεος ὑμων εδωκεν ὑμιν την γην ταυτην εν κληρω ενοπλισαμενοι προπορευεσθε προ προσωπου των αδελφων ὑμων ὕιων ισραηλ πας δυνατος πλην αἱ γυναικες ὑμων και τα τεχνα ὑμων και τα κτηνη ὑμων οἶδα ὅτι πολλὰ κτηνη ὑμιν κατοικειτωσαν εν ταις πολεσιν ὑμων αἱς εδωκα ὑμιν ἕως αν καταπαυση κυριος ὁ θεος ὑμων τους αδελφους ὑμων ὡσπερ και ὑμας και κατακληρονομησουσιν και ὅυτοι την γην ἦν κυριος ὁ θεος ἡμων διδωσιν αυτοις εν τω περαν του ιορδανου και επαναστραφησεσθε ἕκαστος εις την κληρονομιαν αυτου ἦν εδωκα ὑμιν και τω ιησοι ενετειλαμεν εν τω καιρω εκεινω λεγων δι οφθαλμοι ὑμων ἑωρακασιν παντα ὅσα εποιησεν κυριος ὁ θεος ἡμων τοις δυσι βασιλευσι τουτοις ὁυτως ποιησει κυριος ὁ θεος ἡμων πασας τας βασιλειας εφ ἃς συ διαβαινεις εκει ου φοβηθησεσθε ὅτι κυριος ὁ θεος ἡμων αυτος πολεμησει περι ὑμων και

εδεθηθην κυριου εν τω καιρω εκεινω λεγων κυριε κυριε συ ηρξω δειξαι τω σω θεραποντι την ισχυν σου και την δυναμιν σου και την χειρα την κραταιαν και τον βραχιονα τον υψηλον τις γαρ εστιν θεος εν τω ουρανω η επι της γης οστις ποιησει καθα συ εποιησας και κατα την ισχυν σου διαβας ουν οψομαι την γην την αγαθην ταυτην την ουσαν περαν του ιορδανου το ορος τουτο το αγαθον και τον αντιλιβανον και υπερειδεν κυριος εμε ενεκεν υμων και ουκ εισηκουσεν μου και ειπεν κυριος προς με ικανουσθω σοι μη προσθης ετι λαλησαι τον λογον τουτον αναβηθι επι κορυφην λελαξυμενου και αναβλεψας τοις οφθαλμοις κατα θαλασσαν και βορραν και λιβα και ανατολας και ιδε τοις οφθαλμοις σου οτι ου διαβηση τον ιορδανην τουτον και εντειλαι ιησοι και κατισχυσον αυτον και παρακαλεσον αυτον οτι ουτος διαβησεται προ προσωπου του λαου τουτου και αυτος κατακληρονομησει αυτοις την γην ην εωρακας και ενεκαθημεθα εν ναπη συνεγγυς οικου φογωρ και νυν ισραηλ ακουε των δικαιωματος και των κριματων οσα εγω διδασκω υμας σημερον ποιειν ινα ζητε και πολυπλασιασθητε και εισελθοντες κληρονομησητε την γην ην κυριος ο θεος των πατερων υμων διδωσιν υμιν ου προσθησετε προς το ρημα ο εγω εντελλομαι υμιν και ουκ αφελεите απ αυτου φυλασσεσθε τας εντολας κυριου του θεου υμων οσα εγω εντελλομαι υμιν σημερον οι οφθαλμοι υμων εωρακασιν παντα οσα εποιησεν κυριος ο θεος ημων τω βεελφεγωρ οτι πας ανθρωπος οστις επορευθη οπισω βεελφεγωρ εξετριψεν αυτον κυριος ο θεος υμων εξ υμων υμεις δε οι προσκειμενοι κυριω τω θεω υμων ζητε παντες εν τη σημερον ιδετε δεδειχα υμιν δικαιωματα και κρισεις καθα εντειλατο μοι κυριος ποιησαι ουτως εν τη γη εις ην υμεις εισπορευεσθε εκει κληρονομειν αυτην και φυλαξεσθε και ποιησετε οτι αυτη η σοφια υμων και η συνεσις εναντιον παντων των εθνων οσοι εαν ακουσωσιν παντα τα δικαιωματα ταυτα και ερουσιν ιδου λαος σοφος και επιστημων το εθνος το μεγα τουτο οτι ποιον εθνος μεγα ω εστιν αυτω θεος εγγιζων αυτοις ως κυριος ο θεος ημων εν πασιν οις εαν αυτον επικαλεσωμεθα και ποιον εθνος μεγα ω εστιν αυτω δικαιωματα και κριματα δικαια κατα παντα τον νομον τουτον ον εγω διδωμι ενωπιον υμων σημερον προσεχε σεαυτω και φυλαξον την ψυχην σου σφοδρα μη επιλαθη παντας τους λογους ους εωρακασιν οι οφθαλμοι σου και μη αποστητωσαν απο της καρδιας σου πασας τας ημερας της ζωης σου και συμβιβασεις τους υιους σου και τους υιους των υιων σου ημεραν ην εστητε εναντιον κυριου του θεου υμων εν χωρηβ τη ημερα της εκκλησιας οτε ειπεν κυριος προς με εκκλησιασον προς με τον λαον και ακουσατωσαν τα ρηματα μου οπως μαθωσιν φοβεισθαι με πασας τας ημερας ας αυτοι ζωσιν επι της γης και τους υιους αυτων διδαξωσιν και προσηλθετε και εστητε υπο το ορος και το ορος εκαιετο πυρι εως του ουρανου σκοτος γνοφος θυελλα φωνη μεγαλη και ελαλησεν κυριος προς υμας εκ μεσου του πυρος φωνην ρηματων υμεις ηκουσατε και ομοιωμα ουκ ειδετε αλλ η φωνην και ανηγγειλεν υμιν την διαθηκην αυτου ην εντειλατο υμιν ποιειν τα δεκα ρηματα και εγραψεν αυτα επι δυο πλακας λιθινας και εμοι εντειλατο κυριος εν τω καιρω εκεινω διδασξαι υμας δικαιωματα και κρισεις ποιειν αυτα υμας επι της γης εις ην υμεις εισπορευεσθε εκει κληρονομειν αυτην και φυλαξεσθε σφοδρα τας ψυχας υμων οτι ουκ ειδετε ομοιωμα εν τη ημερα η ελαλησεν κυριος προς υμας εν

χωρηθῇ ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός μὴ ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα πάσαν εἰκόνα ὁμοίωμα ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ ὁμοίωμα παντός κτηνούς τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς ὁμοίωμα παντός ὀρνέου πτερωτοῦ ὃ πετάται ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ὁμοίωμα παντός ἔρπετου ὃ ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς ὁμοίωμα παντός ἰχθύος ὅσα ἐστὶν ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ μὴ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας καὶ πάντα τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ πλανήτεις προσκυνήσεις αὐτοῖς καὶ λατρεύσεις αὐτοῖς ἃ ἀπενείμει κύριος ὁ θεὸς σου αὐτὰ πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ ὑμᾶς δὲ ἐλάβεν ὁ θεὸς καὶ ἐξηγάγετο ὑμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τῆς σιδήρας ἐξ αἰγύπτου εἶναι αὐτῷ λαὸν ἐγκλήρον ὥς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταυτῇ καὶ κύριος ἐθυμώθη μοι περὶ τῶν λεγομένων ὑφ' ὑμῶν καὶ ὠμοσεν ἵνα μὴ διαβῶ τὸν ἰορδάνην τοῦτον καὶ ἵνα μὴ εἰσελθῶ εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς δίδωσιν σοι ἐν κληρῷ ἐγὼ γὰρ ἀποθνήσκω ἐν τῇ γῇ ταυτῇ καὶ οὐ διαβαίνω τὸν ἰορδάνην τοῦτον ὑμεῖς δὲ διαβαίνετε καὶ κληρονομήσετε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταυτὴν προσέχετε ὑμεῖς μὴ ἐπιλαθῆσθε τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἣν διεθέτο πρὸς ὑμᾶς καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα παντῶν ὧν συνεταξεν κύριος ὁ θεὸς σου ὅτι κύριος ὁ θεὸς σου πῦρ καταναλίσκον ἐστὶν θεὸς ζῆλωτης εἰάν τις γεννήσῃ υἱοὺς καὶ υἱοὺς τῶν υἱῶν σου καὶ χρονίσῃ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀνομήσῃτε καὶ ποιήσητε γλυπτὸν ὁμοίωμα παντός καὶ ποιήσητε τὰ πονηρὰ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν παροργίσαι αὐτὸν διαμαρτυρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὅτι ἀπώλεια ἀπολείσθε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτὴν οὐχὶ πολυχρονεῖτε ἡμέρας ἐπ' αὐτῆς ἀλλ' ἡ ἐκτριβὴ ἐκτριβήσεσθε καὶ διασπέρει κύριος ὑμᾶς ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν καὶ καταλειφθήσεσθε ὀλίγοι ἀριθμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν εἰς ὅς τις εἰσαξεί κύριος ὑμᾶς ἐκεῖ καὶ λατρεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις ἐργοῖς χειρῶν ἀνθρώπων ξυλοῖς καὶ λιθοῖς οἱ οὐκ ὀφνύονται οὐδὲ μὴ ἀκουσῶσιν οὐτε μὴ φαγῶσιν οὐτε μὴ ὀσφρανθῶσιν καὶ ζητήσετε ἐκεῖ κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ ἐύρησέτε ὅταν ἐκζητήσῃτε αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἐν τῇ θλίψει σου καὶ ἐύρησουσιν σε πάντες οἱ λόγοι οὗτοι ἐπ' ἐσχάτῳ τῶν ἡμερῶν καὶ ἐπιστραφήσῃ πρὸς κύριον τὸν θεόν σου καὶ εἰσακουσῇ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ὅτι θεὸς οἰκτιρῶν κύριος ὁ θεὸς σου οὐκ ἐγκαταλείψει σε οὐδὲ μὴ ἐκτριβεῖ σε οὐκ ἐπιλησεται τὴν διαθήκην τῶν πατέρων σου ἣν ὠμοσεν αὐτοῖς ἐπερωτήσατε ἡμέρας προτερας τὰς γενομένας προτερας σου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐκτίσεν ὁ θεὸς ἀνθρώπον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τὸ ἀκρὸν τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἀκροῦ τοῦ οὐρανοῦ εἰ γέγονεν κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο εἰ ἠκούσται τοιοῦτο εἰ ἀκηκοέν ἐθνος φωνὴν θεοῦ ζώντος λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός ὃν τρόπον ἀκηκοᾷς σύ καὶ ἐξήσας εἰ ἐπείρασεν ὁ θεὸς εἰσελθὼν λαβεῖν ἑαυτῷ ἐθνος ἐκ μέσου ἐθνῶν ἐν πειρασμῷ καὶ ἐν σημείοις καὶ ἐν τερασί καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν χειρὶ κράταια καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν ὄραμασιν μεγάλῳις κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν αἰγύπτῳ ἐνώπιόν σου βλέποντος ὥστε εἰδῆσαι σε ὅτι κύριος ὁ θεὸς σου οὗτος θεὸς ἐστὶν καὶ οὐκ ἐστὶν ἐτι πλὴν αὐτοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀκουστὴ ἐγένετο ἡ φωνὴ αὐτοῦ παιδεύσαι σε καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἐδείξεν σοὶ τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα καὶ τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἠκούσας ἐκ μέσου τοῦ πυρός διὰ τὸ ἀγαπήσαι αὐτὸν τοὺς πατέρας σου καὶ ἐξελεξάτο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς

ύμας και εξήγαγεν σε αυτος εν τη ισχυι αυτου τη μεγάλη εξ αιγυπτου εξολεθρευσαι εθνη μεγαλα και ισχυροτερα σου προ προσωπου σου εισαγαγειν σε δουναι σοι την γην αυτων κληρονομειν καθως εχεις σημερον και γνωση σημερον και επιστραφηση τη διανοια ότι κυριος ό θεος σου όυτος θεος εν τω ουρανω ανω και επι της γης κατω και ουκ εστιν επι πλην αυτου και φυλαξη τα δικαιωματα αυτου και τας εντολας αυτου όσας εγω εντελλομαι σοι σημερον ίνα ευ σοι γενηται και τοις υιοις σου μετα σε όπως μακροημεροι γενησθε επι της γης ής κυριος ό θεος σου διδωσιν σοι πασας τας ήμερας τοτε αφωρισεν μωυσης τρεις πολεις περαν του ιορδανου απο ανατολων ήλιου φυγειν εκει τον φονευτην ός αν φονευση τον πλησιον ουκ ειδως και όυτος ου μισων αυτον προ της εχθες και τριτης και καταφευζεται εις μιαν των πολειων τουτων και ζησεται την βοσκορ εν τη ερημω εν τη γη τη πεδινη τω ρουβην και την ραμωθ εν γαλααδ τω γαδι και την γαυλων εν βασαν τω μανασση όυτος ό νομος όν παρεθετο μωυσης ενωπιον υιων ισραηλ ταυτα τα μαρτυρια και τα δικαιωματα και τα κριματα όσα ελαλησεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ εν τη ερημω εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου εν τω περαν του ιορδανου εν φαραγγι εγγυς οικου φογωρ εν γη σμων βασιλειωσ των αμορραιων ός κατωκει εν εσεβων όυς επαταξεν μωυσης και οι υιοι ισραηλ εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου και εκκληρονομησαν την γην αυτου και την γην ωγ βασιλειωσ της βασαν δυο βασιλειων των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου κατ ανατολας ήλιου απο αροηρ ή εστιν επι του χειλους χειμαρρου αρνων και επι του ορους του σμων ό εστιν αερμων πασαν την αραβα περαν του ιορδανου κατ ανατολας ήλιου ύπο ασηδωθ την λαξευτην και εκαλεσεν μωυσης παντα ισραηλ και ειπεν προς αυτους ακουε ισραηλ τα δικαιωματα και τα κριματα όσα εγω λαλω εν τοις ωσιν ύμων εν τη ήμερα ταυτη και μαθησεσθε αυτα και φυλαξεσθε ποιειν αυτα κυριος ό θεος ύμων διεθετο προς ύμας διαθηκην εν χωρηβ ουχι τοις πατρασιν ύμων διεθετο κυριος την διαθηκην ταυτην αλλ η προς ύμας ύμεις ώδε παντες ζωντες σημερον προσωπον κατ προσωπον ελαλησεν κυριος προς ύμας εν τω ορει εκ μεσου του πυρος καγω έστηκειν ανα μεσον κυριου και ύμων εν τω καιρω εκεινω αναγγειλαι ύμιν τα βήματα κυριου ότι εφοβηθητε απο προσωπου του πυρος και ουκ ανεβητε εις το ορος λεγων εγω κυριος ό θεος σου ό εξαγαγεν σε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας ουκ εσονται σοι θεοι έτεροι προ προσωπου μου ου ποιησεις σεαυτω ειδωλον ουδε παντος όμοιωμα όσα εν τω ουρανω ανω και όσα εν τη γη κατω και όσα εν τοις ύδασιν ύποκατω της γης ου προσκυνησεις αυτοις ουδε μη λατρευσης αυτοις ότι εγω ειμι κυριος ό θεος σου θεος ζηλωτης αποδιδους άμαρτίας πατερων επι τέκνα επι τριτην και τεταρτην γενεαν τοις μισουσιν με και ποιων ελεος εις χιλιαδας τοις αγαπωσιν με και τοις φυλασσουν τα προσταγματα μου ου λημψη το ονομα κυριου του θεου σου επι ματαιω ου γαρ μη καθαριση κυριος τον λαμβανοντα το ονομα αυτου επι ματαιω φυλαξαι την ήμεραν των σαββατων άγιαζειν αυτην όν τροπον ενετειλατο σοι κυριος ό θεος σου εξ ήμερας εργα και ποιησεις παντα τα εργα σου τη δε ήμερα τη έβδομη σαββατα κυριω τω θεω σου ου ποιησεις εν αυτη παν εργον συ και οι υιοι σου και ή θυγατηρ σου ό παις σου και ή παιδισκη σου ό βους σου και το ύποζυγιον σου και παν κτηνος σου και ό προσηλυτος ό παροικων εν σοι ίνα αναπαυσηται ό παις σου και

ἡ παιδισκὴ σου ὥσπερ καὶ σὺ καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκετὴς ἦσθα ἐν γῇ
αἰγυπτῶ καὶ ἐξηγάγεῖν σε κυριὸς ὁ θεὸς σου ἐκείθεν ἐν χειρὶ κραταία
καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῶ δια τοῦτο συνετάξεν σοὶ κυριὸς ὁ θεὸς σου
ὥστε φυλάσσεσθαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καὶ ἁγιάζειν αὐτὴν τιμὰ
τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου ὃν τρόπον ἐνετείλατο σοὶ κυριὸς
ὁ θεὸς σου ἵνα εὖ σοὶ γενῇται καὶ ἵνα μακροχρόνιος γενῇ ἐπὶ τῆς
γῆς ἥς κυριὸς ὁ θεὸς σου δίδωσιν σοὶ οὐ μοιχεύσεις οὐ φονεύσεις οὐ
κλεῖψεις οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδὴ
οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν
οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὐτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὐτε τὸν παιδὰ αὐτοῦ
οὐτε τὴν παιδισκὴν αὐτοῦ οὐτε τοῦ βόου αὐτοῦ οὐτε τοῦ ὑπόζυγιου
αὐτοῦ οὐτε παντὸς κτηνίου αὐτοῦ οὐτε ὅσα τῶ πλησίον σου ἐστὶν τὰ
ῥήματα ταῦτα ἐλάλησεν κυριὸς πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν ὑμῶν ἐν τῷ
ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς σκοτὸς γνόφος θυελλὰ φωνὴ μεγάλη καὶ
οὐ προσεβλήκει καὶ ἐγράψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλακάς λιθίνας καὶ ἔδωκεν
μοὶ καὶ ἐγένετο ὥς ἠκούσατε τὴν φωνὴν ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς καὶ
το ὅρος ἐκαίετο πυρὶ καὶ προσηλθίετε πρὸς με πάντες οἱ ἠγούμενοι
τῶν φυλῶν ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν καὶ ἐλέγετε ἰδοὺ ἐδείξεν ἡμῖν
κυριὸς ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἠκού-
σαμεν ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταυτῇ εἰδομέν ὅτι λαλήσει
ὁ θεὸς πρὸς ἀνθρώπον καὶ ζήσεται καὶ νῦν μὴ ἀποθάνωμεν ὅτι ἐξα-
ναλώσει ἡμᾶς τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο εἰάν προσθώμεθα ἡμεῖς ἀκούσαι
τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐτι καὶ ἀποθάνοιμεθα τίς γὰρ σαρξ
ἦτις ἠκούσεν φωνὴν θεοῦ ζώντος λαλούντος ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς ὥς
ἡμεῖς καὶ ζήσεται προσέλθε σὺ καὶ ἀκούσον ὅσα εἰπῇ κυριὸς ὁ
θεὸς ἡμῶν καὶ σὺ λαλήσεις πρὸς ἡμᾶς πάντα ὅσα ἀν λαλήσῃ κυριὸς
ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς σε καὶ ἀκουσομεθα καὶ ποιήσομεν καὶ ἠκούσεν
κυριὸς τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν λαλούντων πρὸς με καὶ εἶπεν κυ-
ριὸς πρὸς με ἠκούσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων τοῦ λαοῦ τούτου ὅσα
ἐλάλησαν πρὸς σε ὀρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν τίς δώσει ὅπως εἶναι
τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ὥστε φοβέσθαι με καὶ φυλάσσεσθαι τὰς
ἐντολάς μου πᾶσας τὰς ἡμέρας ἵνα εὖ ἡ αὐτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν
δι αἰῶνος βαδίσον εἰπὸν αὐτοῖς ἀποστραφῆτε ὑμεῖς εἰς τοὺς οἰκοὺς
ὑμῶν σὺ δὲ αὐτοῦ στηθὶ μετ' ἐμοῦ καὶ λαλήσω πρὸς σε τὰς ἐντολάς
καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα διδάξεις αὐτοὺς καὶ ποιήτωσαν
ἐν τῇ γῇ ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς ἐν κληρῶ καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν ὃν
τρόπον ἐνετείλατο σοὶ κυριὸς ὁ θεὸς σου οὐκ ἐκκλίνειτε εἰς δεξιά
οὐδὲ εἰς ἀριστερά κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἣν ἐνετείλατο σοὶ κυριὸς ὁ
θεὸς σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ ὅπως καταπαύσῃ σε καὶ εὖ σοὶ ἡ καὶ
μακροήμερευσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἥς κληρονομήσετε καὶ αὐταὶ αἱ ἐντολαὶ
καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο κυριὸς ὁ θεὸς ἡμῶν
διδάξαι ὑμᾶς ποιεῖν ὅπως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ
κληρονομήσαι αὐτὴν ἵνα φοβήσθε κυρίον τὸν θεὸν ὑμῶν φυλάσσε-
σθαι πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ
ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου
πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου ἵνα μακροήμερευσητε καὶ ἀκούσον
ἰσραὴλ καὶ φυλάξαι ποιεῖν ὅπως εὖ σοὶ ἡ καὶ ἵνα πληθυνθῇτε σφοδρὰ
καθὰπερ ἐλάλησεν κυριὸς ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου δούναι σοὶ γῆν
ῥέουσάν γαλα καὶ μέλι καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα
ἐνετείλατο κυριὸς τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρημῷ ἐξεληθόντων αὐτῶν

εκ γης αιγυπτου ακουε ισραηλ κυριος ὁ θεος ἡμων κυριος εἰς εστιν και αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ὁλης της καρδιας σου και εξ ὁλης της ψυχης σου και εξ ὁλης της δυναμεως σου και εσται τα ῥηματα ταυτα ὅσα εγω εντελλομαι σοι σημερον εν τη καρδια σου και εν τη ψυχη σου και προβιβασεις αυτα τους υἱους σου και λαλησεις εν αυτοις καθημενος εν οικω και πορευομενος εν ὁδω και κοιταζομενος και διανισταμενος και αφαιψεις αυτα εις σημειον επι της χειρος σου και εσται ασαλευτον προ οφθαλμων σου και γραψετε αυτα επι τας φλιας των οικιων ὑμων και των πυλων ὑμων και εσται ὅταν εισαγαγη σε κυριος ὁ θεος σου εις την γην ἥν ωμοσεν τοις πατρασιν σου τω αβρααμ και ισαακ και ιακωβ δουναι σοι πολεις μεγαλας και καλας ἄς ουκ ωκοδομησας οικιας πληρεις παντων αγαθων ἄς ουκ ενεπλησας λακχους λελατομημενους ὅυς ουκ εξελατομησας αμπελωνας και ελαιωνας ὅυς ου κατεφυτευσας και φαγων και εμπλησθεις προσεχε σεαυτω μη επιλαθῃ κυριου του θεου σου του εξαγαγοντος σε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας κυριον τον θεον σου φοβηθηθη και αυτω λατρευσεις και προς αυτον κολληθηθη και τω ονοματι αυτου ομη ου πορευεσθε οπισω θεων ἑτερων απο των θεων των εθνων των περικυκλω ὑμων ὅτι θεος ζηλωτης κυριος ὁ θεος σου εν σοι μη οργισθεις θυμωθῃ κυριος ὁ θεος σου εν σοι και εξολεθρευση σε απο προσωπου της γης ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου ὃν τροπον εξεπειρασασθε εν τω πειρασμω φυλασσω φυλαξῃ τας εντολας κυριου του θεου σου τα μαρτυρια και τα δικαιωματα ὅσα ενετειλατο σοι και ποιησεις το αρεστον και το καλον εναντιον κυριου του θεου ὑμων ἵνα ευ σοι γενηται και εισελθης και κληρονομησῃς την γην την αγαθην ἥν ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν ὑμων εκδιωξαι παντας τους εχθρους σου προ προσωπου σου καθα ελαλησεν και εσται ὅταν ερωτησῃ σε ὁ υἱος σου αυριον λεγων τι εστιν τα μαρτυρια και τα δικαιωματα και τα κριματα ὅσα ενετειλατο κυριος ὁ θεος ἡμων ἡμιν και ερεις τω υἱω σου οικεται ημεν τω φαראω εν γη αιγυπτω και εξηγαγεν ἡμας κυριος εκειθεν εν χειρι κραταια και εν βραχιονι ὑψηλω και εδωκεν κυριος σημεια και τερατα μεγαλα και πονηρα εν αιγυπτω εν φαראω και εν τω οικω αυτου ενωπιον ἡμων και ἡμας εξηγαγεν εκειθεν ἵνα εισαγαγῃ ἡμας δουναι ἡμιν την γην ταυτην ἥν ωμοσεν δουναι τοις πατρασιν ἡμων και ενετειλατο ἡμιν κυριος ποιειν παντα τα δικαιωματα ταυτα φοβεισθαι κυριον τον θεον ἡμων ἵνα ευ η ἡμιν πασας τας ἡμερας ἵνα ζωμεν ὥσπερ και σημερον και ελεημοσυνη εσται ἡμιν εαν φυλασσωμεθα ποιειν πασας τας εντολας ταυτας εναντιον κυριου του θεου ἡμων καθα ενετειλατο ἡμιν κυριος εαν δε εισαγαγῃ σε κυριος ὁ θεος σου εις την γην εις ἥν εισπορευη εκει κληρονομησαι και εξαρει εθνη μεγαλα απο προσωπου σου τον χετταιον και γεργεσαιον και αμορραιον και χαναναιον και φερεζαιον και ευαιον και ιεβουσαιον ἑπτα εθνη πολλα και ισχυροτερα ὑμων και παραδωσει αυτους κυριος ὁ θεος σου εις τας χειρας σου και παταξεις αυτους αφανισμω αφανιεις αυτους ου διαθησῃ προς αυτους διαθηκην ουδε μη ελεσησθε αυτους ουδε μη γαμβρευσητε προς αυτους την θυγατερα σου ου δωσεις τω υἱω αυτου και την θυγατερα αυτου ου λημψῃ τω υἱω σου αποστησει γαρ τον υιον σου απ εμου και λατρευσει θεοις ἑτεροις και οργισθησεται θυμω κυριος εις ὑμας και εξολεθρευσει σε το ταχος αλλ ὅτως ποιησετε αυτοις τους βωμους αυτων καθελεите και τας στηλας αυτων

συντριψετε και τα αλση αυτων εκκοψετε και τα γλυπτα των θεων αυτων κατακαυσετε πυρι οτι λαος αγιος ει κυριω τω θεω σου και σε προειλατο κυριος ο θεος σου ειναι σε αυτω λαον περιουσιον παρα παντα τα εθνη οσα επι προσωπου της γης ουχ οτι πολυπληθειτε παρα παντα τα εθνη προειλατο κυριος υμας και εξελεξατο υμας υμεις γαρ εστε ολιγοστοι παρα παντα τα εθνη αλλα παρα το αγαπαν κυριον υμας και διατηρων τον ορκον ον ωμοσεν τοις πατρασιν υμων εξηγαγεν κυριος υμας εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω και ελυτρωσατο εξ οικου δουλειας εκ χειρος φαraw βασιλεως αιγυπτου και γνωση οτι κυριος ο θεος σου ουτος θεος θεος πιστος ο φυλασσων διαθηκην και ελεος τοις αγαπωσιν αυτον και τοις φυλασσουντας εντολας αυτου εις χιλιας γενεας και αποδιδους τοις μισουσιν κατα προσωπον εξολεθρευσαι αυτους και ουχι βραδυνει τοις μισουσιν κατα προσωπον αποδωσει αυτοις και φυλαξη τας εντολας και τα δικαιωματα και τα κριματα ταυτα οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον ποιειν και εσται ηνικα αν ακουσητε παντα τα δικαιωματα ταυτα και φυλαξητε και ποιησητε αυτα και διαφυλαξει κυριος ο θεος σου σοι την διαθηκην και το ελεος ο ωμοσεν τοις πατρασιν υμων και αγαπησει σε και ευλογησει σε και πληθυνει σε και ευλογησει τα εκγονα της κοιλιας σου και τον καρπον της γης σου τον σιτον σου και τον οινον σου και το ελαιον σου τα βουκολια των βοων σου και τα ποιμνια των προβατων σου επι της γης ης ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν σου δουναι σοι ευλογητος εση παρα παντα τα εθνη ουχ εσται εν υμιν αγονος ουδε στειρα και εν τοις κτηνεσιν σου και περιειλει κυριος απο σου πασαν μαλακιαν και πασας νοσους αιγυπτου τας πονηρας ας εωρακας και οσα εγνως ουκ επιθησει επι σε και επιθησει αυτα επι παντας τους μισουντας σε και φαγη παντα τα σκυλα των εθνων α κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ αυτοις και ου λατρευσεις τοις θεοις αυτων οτι σκωλον τουτο εστιν σοι εαν δε λεγης εν τη διανοια σου οτι πολυ το εθνος τουτο η εγω πως δυνησομαι εξολεθρευσαι αυτους ου φοβηθηθη αυτους μνεια μνηστηθη οσα εποιησεν κυριος ο θεος σου τω φαraw και πασι τοις αιγυπτιοις τους πειρασμους τους μεγαλους ους ειδοσαν οι οφθαλμοι σου τα σημεια και τα τερατα τα μεγαλα εκεινα την χειρα την κραταιαν και τον βραχιονα τον υψηλον ως εξηγαγεν σε κυριος ο θεος σου ουτως ποιησει κυριος ο θεος ημων πασιν τοις εθνεσιν ους συ φοβη απο προσωπου αυτων και τας σφηκιας αποστελει κυριος ο θεος σου εις αυτους εως αν εκτριβωσιν οι καταλειτουργοι και οι κεκρυμμενοι απο σου ου τρωθηθη απο προσωπου αυτων οτι κυριος ο θεος σου εν σοι θεος μεγας και κραταιος και καταναλωσει κυριος ο θεος σου τα εθνη ταυτα απο προσωπου σου κατα μικρον μικρον ου δυνηση εξαναλωσαι αυτους το ταχος ινα μη γενηται η γη ερημος και πληθυνθη επι σε τα θηρια τα αγρια και παραδωσει αυτους κυριος ο θεος σου εις τας χειρας σου και απολεσει αυτους απωλεια μεγαλη εως αν εξολεθρευση αυτους και παραδωσει τους βασιλεις αυτων εις τας χειρας υμων και απολειται το ονομα αυτων εκ του τοπου εκεινου ουχ αντιστησεται ουδεις κατα προσωπον σου εως αν εξολεθρευσης αυτους τα γλυπτα των θεων αυτων κατακαυσετε πυρι ουχ επιθυμησεις αργυριον ουδε χρυσιον απ αυτων και ου λημψη σεαυτω μη πταισης δι αυτο οτι βδελυγμα κυριω τω θεω σου εστιν και ουκ εισιοσεις βδελυγμα εις τον οικον σου και εση αναθημα ωσπερ τουτο

προσοχθίσματι προσοχθίεις και βδελυγματι βδελυξη ότι αναθήμα εστιν πασας τας εντολας άς εγω εντελλομαι ύμιν σημερον φυλαξεσθε ποιειν ίνα ζητε και πολυπλασιασθητε και εισελθητε και κληρονομησητε την γην ήν κυριος ό θεος ύμων ωμοσεν τοις πατρασιν ύμων και μνησθηση πασαν την όδον ήν ηγαγεν σε κυριος ό θεος σου εν τη ερημω όπως αν κακωση σε και εκπειραση σε και διαγνωσθη τα εν τη καρδια σου ει φυλαξη τας εντολας αυτου η ου και εκακωσεν σε και ελιμαγχονησεν σε και εψωμισεν σε το μαννα ό ουκ ειδησαν οι πατερες σου ίνα αναγγειλη σοι ότι ουκ επ αρτω μονω ζησεται ό ανθρωπος αλλ επι παντι ρήματι τω εκπορευομενω δια στοματος θεου ζησεται ό ανθρωπος τα ίματια σου ου κατετριβη απο σου οι ποδες σου ουκ ετυλωθησαν ιδου τεσσαρακοντα ετη και γνωση τη καρδια σου ότι ως ει τις παιδευσαι ανθρωπος τον υιον αυτου ούτως κυριος ό θεος σου παιδευσει σε και φυλαξη τας εντολας κυριου του θεου σου πορευεσθαι εν ταις όδοις αυτου και φοβεισθαι αυτον ό γαρ κυριος ό θεος σου εισαγει σε εις γην αγαθην και πολλην ου χειμαρροι ύδατος και πηγαι αβυσσων εκπορευομεναι δια των πεδιων και δια των ορεων γη πυρου και κριθης αμπελοι συκαι ροαι γη ελαιας ελαιου και μελιτος γη εφ ής ου μετα πτωχειας φαγη τον αρτον σου και ουκ ενδεθηθη ουδεν επ αυτης γη ής οι λιθοι σιδηρος και εκ των ορεων αυτης μεταλλευσεις χαλκον και φαγη και εμπλησθηση και ευλογησεις κυριον τον θεον σου επι της γης της αγαθης ής εδωκεν σοι προσεχε σεαυτω μη επιλαθη κυριου του θεου σου του μη φυλαξαι τας εντολας αυτου και τα κριματα και τα δικαιωματα αυτου όσα εγω εντελλομαι σοι σημερον μη φαγων και εμπλησθεις και οικιας καλας οικοδομησας και κατοικησας εν αυταις και των βοων σου και των προβατων σου πληθυνθεντων σοι αργυριου και χρυσιου πληθυνθεντος σοι και παντων όσων σοι εσται πληθυνθεντων σοι ύψωθης τη καρδια και επιλαθη κυριου του θεου σου του εξαγαγοντος σε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας του αγαγοντος σε δια της ερημου της μεγαλης και της φοβερας εκεινης ου οφισ δακνων και σκορπιος και διψα ου ουκ ην ύδωρ του εξαγαγοντος σοι εκ πετρας ακροτομου πηγην ύδατος του ψωμισαντος σε το μαννα εν τη ερημω ό ουκ ειδησαν οι πατερες σου ίνα κακωση σε και εκπειραση σε και ευ σε ποιηση επ εσχατων των ήμερων σου μη ειπης εν τη καρδια σου ή ισχυς μου και το κρατος της χειρος μου εποίησεν μοι την δυναμιν την μεγαλην ταυτην και μνησθηση κυριου του θεου σου ότι αυτος σοι διδωσιν ισχυν του ποιησαι δυναμιν και ίνα στηση την διαθηκην αυτου ήν ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν σου ως σημερον και εσται εαν ληθη επιλαθη κυριου του θεου σου και πορευθης οπισω θεων έτερων και λατρευσης αυτοις και προσκυνησης αυτοις διαμαρτυρομαι ύμιν σημερον τον τε ουρανον και την γην ότι απωλεια απολεισθε καθα και τα λοιπα εθνη όσα κυριος απολλυει προ προσωπου ύμων ούτως απολεισθε ανθ ών ουκ ηκουσατε της φωνης κυριου του θεου ύμων ακουε ισραηλ συ διαβαινεις σημερον τον ιορδανην εισελθειν κληρονομησαι εθνη μεγαλα και ισχυροτερα μαλλον η ύμεις πολεις μεγαλας και τειχηρεις έως του ουρανου λαον μεγαν και πολυν και ευμηκη υιους εναχ όυς συ οισθα και συ ακηκοας τις αντιστησεται κατα προσωπον ύιων εναχ και γνωση σημερον ότι κυριος ό θεος σου ούτος προπορευεται προ προσωπου σου πυρ καταναλίσκον εστιν ούτος εξολεθρευσει αυτους και ούτος αποστρεφει αυτους απο προ-

σωπου σου και απολεις αυτους καθαπερ ειπεν σοι κυριος μη ειπης εν τη καρδια σου εν τω εξαναλωσαι κυριον τον θεον σου τα εθνη ταυτα απο προσωπου σου λεγων δια τας δικαιοσυνας μου εισηγαγεν με κυριος κληρονομησαι την γην την αγαθην ταυτην αλλα δια την ασεβειαν των εθνων τουτων κυριος εξολεθρευσει αυτους προ προσωπου σου ουχι δια την δικαιοσυνην σου ουδε δια την οσιοτητα της καρδιας σου συ εισπορευη κληρονομησαι την γην αυτων αλλα δια την ασεβειαν των εθνων τουτων κυριος εξολεθρευσει αυτους απο προσωπου σου και ινα στηση την διαθηκην αυτου ην ωμοσεν τοις πατρασιν υμων τω αβρααμ και τω ισαακ και τω ιακωβ και γνωση σημερον οτι ουχι δια τας δικαιοσυνας σου κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι την γην την αγαθην ταυτην κληρονομησαι οτι λαος σκληροτραχηλος ει μνησθητι μη επιλαθη οσα παρωξυνας κυριον τον θεον σου εν τη ερημω αφ ης ημερας εξηλθετε εξ αιγυπτου εως ηλθετε εις τον τοπον τουτον απειθουντες διετελειτε τα προς κυριον και εν χωρηβ παρωξυνατε κυριον και εθυμωθη κυριος εφ υμιν εξολεθρευσαι υμας αναβαινοντος μου εις το ορος λαβειν τας πλακας τας λιθινας πλακας διαθηκης ας διεθετο κυριος προς υμας και κατεγινομην εν τω ορει τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας αρτον ουκ εφαγον και υδωρ ουκ επιον και εδωκεν κυριος εμοι τας δυο πλακας τας λιθινας γεγραμμενας εν τω δακτυλω του θεου και επ αυταις εγεγραπτο παντες οι λογοι ους ελαλησεν κυριος προς υμας εν τω ορει ημερα εκκλησιας και εγενετο δια τεσσαρακοντα ημερων και τεσσαρακοντα νυκτων εδωκεν κυριος εμοι τας δυο πλακας τας λιθινας πλακας διαθηκης και ειπεν κυριος προς με αναστηθι καταβηθι το ταχος εντευθεν οτι ηνομησεν ο λαος σου ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου παρεβησαν ταχυ εκ της οδου ης ενετειλω αυτοις εποισαν εαυτοις χωνευμα και ειπεν κυριος προς με λελαληκα προς σε απαξ και δις λεγων εωρακα τον λαον τουτον και ιδου λαος σκληροτραχηλος εστιν εασον με εξολεθρευσαι αυτους και εξαλειψω το ονομα αυτων υποκατωθεν του ουρανου και ποιησω σε εις εθνος μεγα και ισχυρον και πολυ μαλλον η τουτο και επιστρεψας κατεβην εκ του ορους και το ορος εκαιετο πυρι και αι δυο πλακες επι ταις δυσι χειρσιν μου και ιδων οτι ημαρτετε εναντιον κυριου του θεου υμων και εποισατε υμιν εαυτοις χωνευτον και παρεβητε απο της οδου ης ενετειλω υμιν κυριος και επιλαβομενος των δυο πλακων ερριψα αυτας απο των δυο χειρων μου και συνετριψα εναντιον υμων και εδεθητην εναντιον κυριου δευτερον καθαπερ και το προτερον τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας αρτον ουκ εφαγον και υδωρ ουκ επιον περι πασων των αμαρτιων υμων ων ημαρτετε ποιησαι το πονηρον εναντιον κυριου του θεου υμων παροξυναι αυτον και εκφοβος ειμι δια την οργην και τον θυμον οτι παρωξυνηθη κυριος εφ υμιν εξολεθρευσαι υμας και εισηκουσεν κυριος εμου και εν τω καιρω τουτω και επι ααρων εθυμωθη κυριος σφοδρα εξολεθρευσαι αυτον και ηυξαμην και περι ααρων εν τω καιρω εκεινω και την αμαρτιαν υμων ην εποισατε τον μοσχον ελαβον αυτον και κατεκαυσα αυτον εν πυρι και συνεκοψα αυτον καταλεσας σφοδρα εως ου εγενετο λεπτον και εγενηθη ωσει κονιορτος και ερριψα τον κονιορτον εις τον χειμαρρουν τον καταβαινοντα εκ του ορους και εν τω εμπυρισμω και εν τω πειρασμω και εν τοις μνημασιν της επιθυμιας παροξυνοντες ητε κυριον τον θεον υμων και οτε εξαπεστειλεν κυριος υμας εκ καθης βαρνη λεγων αναβητε και

κληρονομήσατε την γην ἣν δίδωμι ὑμῖν καὶ ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀπειθουντες ἥτε τὰ πρὸς κύριον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐγνώσθη ὑμῖν καὶ ἐδεθῆθην ἐναντίον κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νυκτὰς ὅσας ἐδεθῆθην εἶπεν γὰρ κύριος ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς καὶ εὐξαμὴν πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπα κυρίε κυρίε βασιλεῦ τῶν θεῶν μὴ ἐξολεθρεύσης τὸν λαὸν σου καὶ τὴν μερίδα σου ἣν ἐλυτρώσω ἐν τῇ ἰσχυί σου τῇ μεγάλῃ ὅς ἐξηγάγες ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχυί σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταίᾳ καὶ ἐν τῷ βραχίονι σου τῷ ὑψηλῷ μνησθήτι ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ τῶν θεραπόντων σου ὅς ὤμοσας κατὰ σῆαυτοῦ μὴ ἐπιβλεψῆς ἐπὶ τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τὰ ἀσεβήματα καὶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν μὴ εἰπῶσιν οἱ κατοικοῦντες τὴν γην ὅτι ἐν ἐξηγάγες ἡμᾶς ἐκεῖθεν λέγοντες παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κύριον εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γην ἣν εἶπεν αὐτοῖς καὶ παρὰ τὸ μισῆσαι αὐτοὺς ἐξηγάγεν αὐτοὺς ἀποκτείναι ἐν τῇ ἐρημίᾳ καὶ οὗτοι λαὸς σου καὶ κληρὸς σου ὅς ἐξηγάγες ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχυί σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ βραχίονι σου τῷ ὑψηλῷ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπεν κύριος πρὸς με λαΐξουσιν σῆαυτῶ δυο πλάκας λιθίνας ὥσπερ τὰς πρῶτας καὶ ἀναβήθῃ πρὸς με εἰς τὸ ὄρος καὶ ποιήσεις σῆαυτῶ κιβῶτον ξυλινὴν καὶ γράψω ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ ῥήματα ἃ ἦν ἐν ταῖς πλάξιν ταῖς πρῶταις ἃς συνετριψάς καὶ ἐμβάλεις αὐτὰς εἰς τὴν κιβῶτον καὶ ἐποίησα κιβῶτον ἐκ ξύλων ἀσηπτῶν καὶ ἐλαΐξουσα τὰς δυο πλάκας τὰς λιθίνας ὥς αἱ πρῶται καὶ ἀνεβῆν ἐπὶ τὸ ὄρος καὶ αἱ δυο πλάκες ἐπὶ ταῖς χερσίν μου καὶ ἐγράψεν ἐπὶ τὰς πλάκας κατὰ τὴν γραφὴν τὴν πρώτην τοὺς δεκά λογους ὅς ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός καὶ ἔδωκεν αὐτὰς κύριος ἐμοὶ καὶ ἐπιστρέψας κατεβῆν ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐνεβάλον τὰς πλάκας εἰς τὴν κιβῶτον ἣν ἐποίησα καὶ ἦσαν ἐκεῖ καθὰ ἐνετείλατο μοι κύριος καὶ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἀπῆραν ἐκ βῆρωθ υἱὸν ἰακίμ μισαδαὶ ἐκεῖ ἀπεθάνεν ἀαρὼν καὶ ἐτάφη ἐκεῖ καὶ ἱερατεύσεν ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐκεῖθεν ἀπῆραν εἰς γαδγαδ καὶ ἀπὸ γαδγαδ εἰς ετεβὰθα γῆ χειμαρροὶ ὕδατων ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ διέστειλεν κύριος τὴν φυλὴν τὴν λευὶ αἰρεῖν τὴν κιβῶτον τῆς διαθήκης κυρίου παρῆσαν αὐτῷ ἐναντὶ κυρίου λειτουργεῖν καὶ ἐπευχέσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης διὰ τοῦτο οὐκ ἐστὶν τοῖς λευίταις μερὶς καὶ κληρὸς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κύριος αὐτὸς κληρὸς αὐτοῦ καθὰ εἶπεν αὐτῷ καγὼ ἕστηκεν ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νυκτὰς καὶ εἰσηκούσεν κύριος ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με βαδίζε ἀπαρὸν ἐναντίον τοῦ λαοῦ τούτου καὶ εἰσπορεύεσθωσαν καὶ κληρονομεῖτωσαν τὴν γην ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δούναι αὐτοῖς καὶ νῦν ἰσραὴλ τί κύριος ὁ θεὸς σου αἰτεῖται παρὰ σου ἀλλ' ἡ φοβέσθαι κύριον τὸν θεὸν σου πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ἀγαπᾶν αὐτὸν καὶ λατρεύειν κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον ἵνα εὖ σοὶ ἡ ἰδοὺ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προεῖλατο κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὴν ἡμέραν ταυτὴν καὶ περιτεμείσθε τὴν σκληροκαρ-

διαν ὑμῶν και τον τραχηλον ὑμῶν ου σκληρυνετε ετι ὁ γαρ κυριος ὁ θεος ὑμῶν ὁυτος θεος των θεων και κυριος των κυριων ὁ θεος ὁ μεγας και ισχυρος και ὁ φοβερος ὁστις ου θαυμαζει προσωπον ουδ ου μη λαβη δωρον ποιων κρισιν προσηλυτω και ορφανω και χηρα και αγαπα τον προσηλυτον δουναι αυτω αρτον και ἱματιον και αγαπησετε τον προσηλυτον προσηλυτοι γαρ ητε εν γη αιγυπτω κυριον τον θεον σου φοβηθηθη και αυτω λατρευσεις και προς αυτον κολληθηθη και τω ονοματι αυτου ομη ὁυτος καυχημα σου και ὁυτος θεος σου ὁστις εποιησεν εν σοι τα μεγαλα και τα ενδοξα ταυτα ἃ ειδοσαν ὁι οφθαλμοι σου εν ἐβδομηκοντα ψυχαις κατεβησαν ὁι πατερες σου εις αιγυπτον νυνι δε εποιησεν σε κυριος ὁ θεος σου ὥσει τα αστρα του ουρανου τω πληθει και αγαπησεις κυριον τον θεον σου και φυλαξη τα φυλαγματα αυτου και τα δικαιωματα αυτου και τας κρισεις αυτου πασας τας ἡμερας και γνωσεσθε σημερον ὁτι ουχι τα παιδια ὑμῶν ὁσοι ουκ οιδασιν ουδε ειδοσαν την παιδειαν κυριου του θεου σου και τα μεγαλεια αυτου και την χειρα την κραταιαν και τον βραχιονα τον ὑψηλον και τα σημεια αυτου και τα τερατα αυτου ὅσα εποιησεν εν μεσω αιγυπτου φαραω βασιλει αιγυπτου και παση τη γη αυτου και ὅσα εποιησεν την δυναμιν των αιγυπτιων τα ἄρματα αυτων και την ἵππον αυτων ὥς επεκλυσεν το ὕδωρ της θαλασσης της ερυθρας επι προσωπου αυτων καταδιωκοντων αυτων εκ των οπισω ὑμῶν και απωλεσεν αυτους κυριος ἕως της σημερον ἡμερας και ὅσα εποιησεν ὑμιν εν τη ερημῳ ἕως ἡλθετε εις τον τοπον τουτον και ὅσα εποιησεν τω δαθαν και αβιρων ὑιοις ελιαβ υιου ρουβην ὅς ανοιξασα ἡ γη το στομα αυτης κατεπιεν αυτους και τους οικους αυτων και τας σκηνας αυτων και πασαν αυτων την ὑποστασιν την μετ αυτων εν μεσω παντος ισραηλ ὁτι ὁι οφθαλμοι ὑμῶν ἑωρακαν παντα τα εργα κυριου τα μεγαλα ὅσα εποιησεν ὑμιν σημερον και φυλαξεσθε πασας τας εντολας αυτου ὅσας εγω εντελλομαι σοι σημερον ἵνα ζητε και πολυπλασιασθητε και εισελθοντες κληρονομησητε την γην εις ἣν ὑμεις διαβαινετε τον ιορδανην εκει κληρονομησαι αυτην ἵνα μακροημερευσητε επι της γης ἥς ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν ὑμῶν δουναι αυτοις και τω σπερματι αυτων μετ αυτους γην ῥεουσαν γαλα και μελι εστιν γαρ ἡ γη εις ἣν εισπορευη εκει κληρονομησαι αυτην ουχ ὥσπερ ἡ γη αιγυπτου εστιν ὁθεν εκπεπορευσθε εκειθεν ὅταν σπειρωσιν τον σπορον και ποτιζωσιν τοις ποσιν ὥσει κηπον λαχανειας ἡ δε γη εις ἣν εισπορευη εκει κληρονομησαι αυτην γη ορεινη και πεδινη εκ του ὑετου του ουρανου πιεται ὕδωρ γη ἣν κυριος ὁ θεος σου επισκοπειται αυτην δια παντος ὁι οφθαλμοι κυριου του θεου σου επ αυτης απ αρχης του ενιαυτου και ἕως συντελειας του ενιαυτου εαν δε ακοη εισακουσητε πασας τας εντολας αυτου ὅσας εγω εντελλομαι σοι σημερον αγαπαν κυριον τον θεον σου και λατρευειν αυτω εξ ὅλης της καρδιας σου και εξ ὅλης της ψυχης σου και δωσει τον ὑετον τη γη σου καθ ὥραν προιμον και οψιμον και εισοισεις τον σιτον σου και τον οινον σου και το ελαιον σου και δωσει χορτασματα εν τοις αγροις σου τοις κτηνεσιν σου και φαγων και εμπλησθεις προσεχε σεαυτω μη πλατυνη ἡ καρδια σου και παραβητε και λατρευσητε θεοις ἑτεροις και προσκυνησητε αυτοις και θυμωθεις οργη κυριος εφ ὑμιν και συσχη τον ουρανον και ουκ εσται ὑετος και ἡ γη ου δωσει τον καρπον αυτης και απολεισθε εν ταχει απο της γης της αγαθης ἥς εδωκεν ὁ κυριος ὑμιν και εμβαλειτε

τα ῥήματα ταυτα εις την καρδιαν ὑμων και εις την ψυχην ὑμων και αφαιψετε αυτα εις σημειον επι της χειρος ὑμων και εσται ασφαλευτον προ οφθαλμων ὑμων και διδαξετε αυτα τα τεκνα ὑμων λαλειν αυτα καθημενους εν οικω και πορευομενους εν ὁδω και κοιταζομενους και διανισταμενους και γραψετε αυτα επι τας φλιας των οικιων ὑμων και των πυλων ὑμων ἵνα πολυημερευσητε και αἱ ἡμεραι των ἡμερων ὑμων επι της γης ἥς ὠμοσεν κυριος τοις πατρασιν ὑμων δουναι αυτοις καθως αἱ ἡμεραι του ουρανου επι της γης και εσται εαν ακοη ακουσητε πασας τας εντολας ταυτας ὅσας ἐγὼ ἐντελλομαι σοι σημερον ποιειν αγαπαν κυριον τον θεον ἡμων και πορευεσθαι εν πασαις ταις ὁδοις αυτου και προσκολλασθαι αυτω και εκβαλει κυριος παντα τα εθνη ταυτα απο προσωπου ὑμων και κληρονομησητε εθνη μεγαλα και ισχυροτερα μαλλον η ὑμεις παντα τον τοπον ου εαν πατηση το ιχνος του ποδος ὑμων ὑμιν εσται απο της ερημου και αντιλιβανου και απο του ποταμου του μεγαλου ποταμου ευφρατου και ἕως της θαλασσης της επι δυσμων εσται τα ὅρια σου ουκ ἀντιστησεται ουδεις κατα προσωπον ὑμων τον τρομον ὑμων και τον φοβον ὑμων επιβησει κυριος ὁ θεος ὑμων επι προσωπον πασης της γης ἐφ' ἧς εαν επιβητε ἐπ' αὐτης ὃν τροπον ἐλαλησεν κυριος προς ὑμας ἰδου ἐγὼ διδωμι ἐνωπιον ὑμων σημερον ευλογιαν και καταραν την ευλογιαν εαν ακουσητε τας ἐντολας κυριου του θεου ὑμων ἄς ἐγὼ ἐντελλομαι ὑμιν σημερον και τας καταρας εαν μη ακουσητε τας ἐντολας κυριου του θεου ὑμων ὅσας ἐγὼ ἐντελλομαι ὑμιν σημερον και πλανηθητε απο της ὁδοῦ ἧς ἐνετείλαμην ὑμιν πορευθεντες λατρευειν θεοις ἑτεροις ὃς ουκ οιδετε και εσται ὅταν εἰσαγαγῇ σε κυριος ὁ θεος σου εις την γην εις ἣν διαβαινεις ἐκεῖ κληρονομησαι αὐτην και δωσεις την ευλογιαν ἐπ' ὁρος γαριζιν και την καταραν ἐπ' ὁρος γαίβαλ ουκ ἰδου ταυτα περαν του ιορδανου ὀπισω ὁδον δυσμων ἡλίου ἐν γῇ χανααν το κατοικουν ἐπὶ δυσμων ἐχομενον του γολγολ πλησιον της δρυος της ὑψηλης ὑμεις γαρ διαβαινετε τον ιορδανην εἰσελθοντες κληρονομησαι την γην ἣν κυριος ὁ θεος ὑμων διδωσιν ὑμιν ἐν κληρῷ πασας τὰς ἡμερας και κληρονομησητε αὐτην και κατοικησητε ἐν αὐτῇ και φυλαξεσθε του ποιειν παντα τα προσταγματα αυτου και τας κρισεις ταυτας ὅσας ἐγὼ διδωμι ἐνωπιον ὑμων σημερον και ταυτα τα προσταγματα και αἱ κρισεις ἄς φυλαξετε του ποιειν ἐπὶ της γης ἧς κυριος ὁ θεος των πατερων ὑμων διδωσιν ὑμιν ἐν κληρῷ πασας τὰς ἡμερας ἄς ὑμεις ζητε ἐπὶ της γης ἀπώλεια ἀπολειτε παντας τους τοπους ἐν οἷς ἐλατρευσαν ἐκεῖ τοις θεοις αυτων ὃς ὑμεις κληρονομειτε αὐτους ἐπὶ των ὀρειων των ὑψηλων και ἐπὶ των θινων και ὑποκατῶ δένδρου δασεος και κατασκαψετε τους βωμους αυτων και συντριψετε τὰς στήλας αυτων και τὰ ἄλσῃ αυτων ἐκχοψετε και τὰ γλυπτα των θεων αυτων κατακαυσετε πυρι και ἀπολειται το ὄνομα αυτων ἐκ του τοπου ἐκεινου ου ποιησητε ὅπως κυριῷ τῷ θεῷ ὑμων ἀλλ' ἡ εἰς τον τοπον ὃν ἀν ἐκλεξηται κυριος ὁ θεος ὑμων ἐν μια των φυλων ὑμων ἐπονομασαι το ὄνομα αυτου ἐκεῖ ἐπικληθῆναι και ἐκζητησητε και εἰσελευσεσθε ἐκεῖ και οἰσητε ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτωματα ὑμων και τὰ θυσιασματα ὑμων και τὰς ἀπαρχὰς ὑμων και τὰς εὐχὰς ὑμων και τὰ ἔκουςια ὑμων και τὰ πρωτοτοκα των βωων ὑμων και των προβατων ὑμων και φαγεσθε ἐκεῖ ἐναντιον κυριου του θεου ὑμων και ευφρανθησεσθε ἐπὶ πασιν ου ἀν την χεῖρα ἐπιβάλῃτε ὑμεις και οἱ οἱκοι ὑμων καθὼτι ευλογησεν σε κυριος ὁ θεος σου ου

ποιήσετε παντα ἃ ἡμεῖς ποιούμεν ὥδε σημερον ἕκαστος το ἀρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ οὐ γὰρ ἤκατε ἕως τοῦ νυν εἰς τὴν καταπαυσιν καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν ἣν κυριος ὁ θεος ὑμῶν διδώσιν ὑμῖν καὶ διαβησέσθε τὸν ἰορδανὴν καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἥς κυριος ὁ θεος ὑμῶν κατακληρονομεῖ ὑμῖν καὶ καταπαύσει ὑμᾶς ἀπο πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κυκλῶ καὶ κατοικήσετε μετὰ ασφαλείας καὶ ἐστὶ ὁ τοπος ὃν ἀν ἐκλεξήται κυριος ὁ θεος ὑμῶν ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκεῖ οἴσετε παντὰ ὅσα ἐγὼ ἐντελλομαι ὑμῖν σημερον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ θυσιασμάτα ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιδεκάτα ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν καὶ τὰ δομάτα ὑμῶν καὶ παν ἐκλεκτόν τῶν δώρων ὑμῶν ὅσα ἐὰν ἐυξήσθε τῷ θεῷ ὑμῶν καὶ ἐυφρανθήσεσθε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν οἱ παῖδες ὑμῶν καὶ αἱ παιδίσκαι ὑμῶν καὶ ὁ λευίτης ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν ὅτι οὐκ ἐστὶν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κληρὸς μεθ' ὑμῶν προσέχε σῆαυτῷ μὴ ἀνενεγκῆς τὰ ὀλοκαυτώματα σου ἐν παντί τοπῷ ὅν ἐαν ἰδῆς ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τοπὸν ὃν ἀν ἐκλεξήται κυριος ὁ θεος σου αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν σου ἐκεῖ ἀνοίσεις τὰ ὀλοκαυτώματα σου καὶ ἐκεῖ ποιήσεις παντὰ ὅσα ἐγὼ ἐντελλομαι σοὶ σημερον ἀλλ' ἢ ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ σου θύσεις καὶ φαγῇ κρεὰ κατὰ τὴν εὐλογίαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἣν ἐδώκεν σοὶ ἐν πάσῃ πόλει ὁ ἀκαθάρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρός ἐπὶ τὸ αὐτὸ φαγεται αὐτὸ ὥς δορκαδὰ ἢ ἐλάφον πλην τὸ αἷμα οὐ φαγέσθε ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὥς ὕδωρ οὐ δυνήσῃ φαγεῖν ἐν ταῖς πόλεσιν σου τὸ ἐπιδέκατον τοῦ σιτοῦ σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου τὰ πρωτότοκα τῶν βῶων σου καὶ τῶν προβάτων σου καὶ πάσας εὐχὰς ὅσας ἀν ἐυξήσθε καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν ἀλλ' ἢ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου φαγῇ αὐτὰ ἐν τῷ τοπῷ ὃν ἀν ἐκλεξήται κυριος ὁ θεος σου αὐτῷ συ καὶ ὁ υἱὸς σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν καὶ ἐυφρανθήσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ παντὰ ὅν ἀν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρα σου προσέχε σῆαυτῷ μὴ ἐγκαταλίπῃς τὸν λευίτην παντὰ τὸν χρόνον ὅσον ἐὰν ζῆς ἐπὶ τῆς γῆς ἐὰν δὲ ἐμπλατύνῃ κυριος ὁ θεος σου τὰ ὅρια σου καθάπερ ἐλάλησεν σοὶ καὶ ῥεῖς φαγομαι κρεὰ ἐὰν ἐπιθυμήσῃ ἡ ψυχὴ σου ὥστε φαγεῖν κρεὰ ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σου φαγῇ κρεὰ ἐὰν δὲ μακρότερον ἀπεχῇ σου ὁ τοπος ὃν ἀν ἐκλεξήται κυριος ὁ θεος σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ θύσεις ἀπο τῶν βῶων σου καὶ ἀπο τῶν προβάτων σου ὧν ἀν δῶ ὁ θεος σοὶ ὃν τροπὸν ἐνετείλαμην σοὶ καὶ φαγῇ ἐν ταῖς πόλεσιν σου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου ὥς ἐσθεται ἡ δορκὰς καὶ ἡ ἐλάφος οὕτως φαγῇ αὐτὸ ὁ ἀκαθάρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρός ὥσαυτως ἐδεται προσέχε ἰσχυρῶς τοῦ μὴ φαγεῖν αἷμα ὅτι τὸ αἷμα αὐτοῦ ψυχὴ οὐ βρωθήσεται ἡ ψυχὴ μετὰ τῶν κρεῶν οὐ φαγέσθε ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὥς ὕδωρ οὐ φαγῇ αὐτὸ ἵνα εὐ σοὶ γενῇται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σε ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου πλην τὰ ἅγια σου ἐὰν γενῇται σοὶ καὶ τὰς εὐχὰς σου λαβὼν ἤξεις εἰς τὸν τοπὸν ὃν ἀν ἐκλεξήται κυριος ὁ θεος σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ ποιήσεις τὰ ὀλοκαυτώματα σου τὰ κρεὰ ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ σου τὸ δὲ αἷμα τῶν θυσιῶν σου προσχέεις πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ σου τὰ δὲ κρεὰ φαγῇ φυλάσσου καὶ ἀκούε καὶ ποιήσεις πάντας τοὺς λόγους ὧς ἐγὼ ἐντελλομαι σοὶ ἵνα

ευ σοι γενηται και τοις υιοις σου δι αιωνος εαν ποιησης το καλον και το αρεστον εναντιον κυριου του θεου σου εαν δε εξολεθρευση κυριος ο θεος σου τα εθνη εις ους συ εισπορευη εκει κληρονομησαι την γην αυτων απο προσωπου σου και κατακληρονομησεις αυτους και κατοικησης εν τη γη αυτων προσεχε σεαυτω μη εκζητησης επακολουθησαι αυτοις μετα το εξολεθρευθηναι αυτους απο προσωπου σου ου μη εκζητησης τους θεους αυτων λεγων πως ποιουσιν τα εθνη ταυτα τοις θεοις αυτων ποιησω καγω ου ποιησεις ουτως κυριω τω θεω σου τα γαρ βδελυγματα α κυριος εμισεσεν εποιησαν τοις θεοις αυτων οτι τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων κατακαουσιν εν πυρι τοις θεοις αυτων παν ρημα ο εγω εντελλομαι σοι σημερον τουτο φυλαξη ποιειν ου προσθησεις επ αυτο ουδε αφελεις απ αυτου εαν δε αναστη εν σοι προφητης η ενυπνιαζομενος ενυπνιον και δω σοι σημειον η τερας και ελθη το σημειον η το τερας ο ελαλησεν προς σε λεγων πορευθωμεν και λατρευσωμεν θεοις ετεροις ους ουκ οιδατε ουκ ακουσεσθε των λογων του προφητου εκεινου η του ενυπνιαζομενου το ενυπνιον εκεινου οτι πειραζει κυριος ο θεος υμας ειδεναι ει αγαπατε κυριον τον θεον υμων εξ ολης της καρδιας υμων και εξ ολης της ψυχης υμων οπισω κυριου του θεου υμων πορευεσθε και αυτον φοβηθησεσθε και τας εντολας αυτου φυλαξεσθε και της φωνης αυτου ακουσεσθε και αυτω προστεθησεσθε και ο προφητης εκεινος η ο το ενυπνιον ενυπνιαζομενος εκεινος αποθανειται ελαλησεν γαρ πλανησαι σε απο κυριου του θεου σου του εξαγαγοντος σε εκ γης αιγυπτου του λυτρωσαμενου σε εκ της δουλειας εξωσαι σε εκ της οδου ης ενετειλατο σοι κυριος ο θεος σου πορευεσθαι εν αυτη και αφανιεις τον πονηρον εξ υμων αυτων εαν δε παρακαλεση σε ο αδελφος σου εκ πατρος σου η εκ μητρος σου η ο υιος σου η η θυγατηρ σου η η γυνη η εν κολπω σου η ο φιλος ο ισος της ψυχης σου λαθρα λεγων βαδισωμεν και λατρευσωμεν θεοις ετεροις ους ουκ ηδεις συ και οι πατερες σου απο των θεων των εθνων των περικυκλω υμων των εγγιζοντων σοι η των μακραν απο σου απ ακρου της γης εως ακρου της γης ου συνθηλεις αυτω και ουκ εισακουση αυτου και ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ αυτω ουκ επιποθησεις επ αυτω ουδ ου μη σκεπασης αυτον αναγγελων αναγγελεις περι αυτου αι χειρες σου εσονται επ αυτον εν πρωτοις αποκτειναι αυτον και αι χειρες παντος του λαου επ εσχατω και λιθοβολησουσιν αυτον εν λιθοις και αποθανειται οτι εζητησεν αποστησαι σε απο κυριου του θεου σου του εξαγαγοντος σε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας και πας ισραηλ ακουσας φοβηθησεται και ου προσθησουσιν ετι ποιησαι κατα το ρημα το πονηρον τουτο εν υμιν εαν δε ακουσης εν μια των πολεων σου ων κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι κατοικειν σε εκει λεγοντων εξηληθσαν ανδρες παρανομοι εξ υμων και απεστησαν παντας τους κατοικουντας την πολιν αυτων λεγοντες πορευθωμεν και λατρευσωμεν θεοις ετεροις ους ουκ ηδeite και ερωτησεις και εραυνησεις σφοδρα και ιδου αληθης σαφως ο λογος γεγενηται το βδελυγμα τουτο εν υμιν αναιρων ανελεις παντας τους κατοικουντας εν τη πολει εκεινη εν φονω μαχαιρας αναθεματι αναθεματιετε αυτην και παντα τα εν αυτη και παντα τα σκυλα αυτης συναξεις εις τας διόδους αυτης και εμπρησεις την πολιν εν πυρι και παντα τα σκυλα αυτης πανδημει εναντιον κυριου του θεου σου και εσται αικιητος εις τον αιωνα ουκ ανοικοδομηθησεται ετι ου

προσκολληθήσεται εν τη χειρι σου ουδεν απο του αναθηματος ινα αποστραφη κυριος απο θυμου της οργης αυτου και δωσει σοι ελεος και ελεησει σε και πληθυνει σε ον τροπον ωμοσεν κυριος τοις πατрасιν σου εαν ακουσης της φωνης κυριου του θεου σου φυλασσειν πασας τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον ποιειν το καλον και το αρεστον εναντιον κυριου του θεου σου υιοι εστε κυριου του θεου υμων ου φοιβησετε ουκ επιθησετε φαλακρωμα ανα μεσον των οφθαλμων υμων επι νεκρω οτι λαος αγιος ει κυριω τω θεω σου και σε εξελεξατο κυριος ο θεος σου γενεσθαι σε αυτω λαον περιουσιον απο παντων των εθνων των επι προσωπου της γης ου φαγεσθε παν βδελυγμα ταυτα τα κτηνη α φαγεσθε μοσχον εκ βοων και αμνον εκ προβατων και χιμαρον εξ αιγων ελαφον και δορκαδα και βουβαλον και τραγελαφον και πυγαργον ορυγα και καμηλοπαρδαλιν παν κτηνος διχηλουν οπλην και ονυχιστηρας ονυχιζον δυο χηλων και αναγον μηρυκισμον εν τοις κτηνεσιν ταυτα φαγεσθε και ταυτα ου φαγεσθε απο των αναγοντων μηρυκισμον και απο των διχηλουντων τας οπλας και ονυχιζοντων ονυχιστηρας τον καμηλον και δασυποδα και χοιρογρυλλιον οτι αναγουσιν μηρυκισμον και οπλην ου διχηλουσιν ακαθαρτα ταυτα υμιν εστιν και τον υν οτι διχηλει οπλην τουτο και ονυχιζει ονυχας οπλης και τουτο μηρυκισμον ου μαρυκαται ακαθαρτον τουτο υμιν απο των κρεων αυτων ου φαγεσθε και των θνησιμαιων αυτων ουχ αψεσθε και ταυτα φαγεσθε απο παντων των εν τοις υδασι παντα οσα εστιν εν αυτοις πτερυγια και λεπιδες φαγεσθε και παντα οσα ουκ εστιν αυτοις πτερυγια και λεπιδες ου φαγεσθε ακαθαρτα υμιν εστιν παν ορνεον καθαρον φαγεσθε και ταυτα ου φαγεσθε απ αυτων τον αετον και τον γρυπα και τον αλαιοετον και τον γυπα και τον ικτινα και τα ομοια αυτω και παντα κορακα και τα ομοια αυτω και στρουθον και γλαυκα και λαρον και ερωδιον και κυκνον και ιβιν και καταρακτην και ιερακα και τα ομοια αυτω και εποπα και νυκτικορακα και πελεκανα και χαραδριον και τα ομοια αυτω και πορφυριωνα και νυκτεριδα παντα τα ερπετα των πετεινων ακαθαρτα ταυτα εστιν υμιν ου φαγεσθε απ αυτων παν πετεινον καθαρον φαγεσθε παν θνησιμαιον ου φαγεσθε τω παροιικω τω εν ταις πολεσιν σου δοθησεται και φαγεται η αποδωση τω αλλοτριω οτι λαος αγιος ει κυριω τω θεω σου ουχ εψησεις αρνα εν γαλακτι μητρος αυτου δεκατην αποδεκατωσεις παντος γεννηματος του σπερματος σου το γεννημα του αγρου σου ενιαυτον κατ ενιαυτον και φαγη αυτο εναντι κυριου του θεου σου εν τω τοπω ω αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει οισετε τα επιδεκατα του σιτου σου και του οινου σου και του ελαιου σου τα πρωτοτοκα των βοων σου και των προβατων σου ινα μαθης φοβεισθαι κυριον τον θεον σου πασας τας ημερας εαν δε μακραν γενηται απο σου η οδος και μη δυνη αναφερειν αυτα οτι μακραν απο σου ο τοπος ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει οτι ευλογησει σε κυριος ο θεος σου και αποδωση αυτα αργυριου και λημψη το αργυριον εν ταις χερσιν σου και πορευση εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου αυτον και δωσεις το αργυριον επι παντος ου εαν επιθυμη η ψυχη σου επι βουσι η επι προβατοις επι οινω η επι σικερα η επι παντος ου εαν επιθυμη η ψυχη σου και φαγη εκει εναντιον κυριου του θεου σου και ευφρανθησθαι συ και ο οικος σου και ο λευιτης ο εν ταις πολεσιν σου οτι ουκ εστιν

αυτω μερις ουδε κληρος μετα σου μετα τρια ετη εξοισεις παν το επιδεκατον των γεννηματων σου εν τω ενιαυτω εκεινω ιθησεις αυτο εν ταις πολεσιν σου και ελευσεται ο λευιτης οτι ουκ εστιν αυτω μερις ουδε κληρος μετα σου και ο προσηλυτος και ο ορφανος και η χηρα η εν ταις πολεσιν σου και φαγονται και εμπλησθησονται ινα ευλογηση σε κυριος ο θεος σου εν πασιν τοις εργοις οις εαν ποιης δι επτα ετων ποιησεις αφεσιν και ουτως το προσταγμα της αφεσεως αφησεις παν χρεος ιδιον ο οφειλει σοι ο πλησιον και τον αδελφον σου ουκ απαιτησεις οτι επικεκληται αφεσις κυριω τω θεω σου τον αλλοτριον απαιτησεις οσα εαν η σοι παρ αυτω του αδελφου σου αφεσιν ποιησεις του χρεους σου οτι ουκ εσται εν σοι ενδεης οτι ευλογων ευλογησει σε κυριος ο θεος σου εν τη γη η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω κατακληρονομησαι αυτην εαν δε ακοη εισακουσητε της φωνης κυριου του θεου υμων φυλασσειν και ποιειν πασας τας εντολας ταυτας οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον οτι κυριος ο θεος σου ευλογησεν σε ον τροπον ελαλησεν σοι και δανειεις εθνεσιν πολλοις συ δε ου δανηι και αρξεις συ εθνων πολλων σου δε ουκ αρξουσιν εαν δε γενηται εν σοι ενδεης των αδελφων σου εν μια των πολεων σου εν τη γη η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι ουκ αποστερξεις την καρδιαν σου ουδ ου μη συσφιγξης την χειρα σου απο του αδελφου σου του επιδεομενου ανοιγων ανοιξεις τας χειρας σου αυτω δανειον δανειεις αυτω οσον επιδεεται καθ οσον ενδεειται προσεχε σεαυτω μη γενηται ρημα κρυπτον εν τη καρδια σου ανομημα λεγων εγγιζει το ετος το εβδομον ετος της αφεσεως και πονηρευσηται ο οφθαλμος σου τω αδελφω σου τω επιδεομενω και ου δωσεις αυτω και βοησεται κατα σου προς κυριον και εσται εν σοι αμαρτια μεγαλη διδους δωσεις αυτω και δανειον δανειεις αυτω οσον επιδεεται και ου λυπηθηση τη καρδια σου διδοντας σου αυτω οτι δια το ρημα τουτο ευλογησει σε κυριος ο θεος σου εν πασιν τοις εργοις και εν πασιν ου αν επιβαλης την χειρα σου ου γαρ μη εκλιπη ενδεης απο της γης δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ρημα τουτο λεγων ανοιγων ανοιξεις τας χειρας σου τω αδελφω σου τω πενητι και τω επιδεομενω τω επι της γης σου εαν δεπραυη σοι ο αδελφος σου ο εβραιος η η εβραια δουλευσει σοι εξ ετη και τω εβδομω εξαποστελεις αυτον ελευθερον απο σου οταν δε εξαποστελλη αυτον ελευθερον απο σου ουκ εξαποστελεις αυτον κενον εφοδιον εφοδιασεις αυτον απο των προβατων σου και απο του σιτου σου και απο της ληνου σου καθα ευλογησεν σε κυριος ο θεος σου δωσεις αυτω και μνησθηση οτι οικητης ησθα εν γη αιγυπτου και ελυτρωσατο σε κυριος ο θεος σου εκειθεν δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ρημα τουτο εαν δε λεγη προς σε ουκ εξελευσομαι απο σου οτι ηγαπηκεν σε και την οικιαν σου οτι ευ αυτω εστιν παρα σοι και λημψη το οπητιον και τρυπησεις το ωτιον αυτου προς την θυραν και εσται σοι οικητης εις τον αιωνα και την παιδισκην σου ποιησεις ωσαυτως ου σκληρον εσται εναντιον σου εξαποστελλομενων αυτων ελευθερων απο σου οτι εφετιον μισθον του μισθωτου εδουλευσεν σοι εξ ετη και ευλογησει σε κυριος ο θεος σου εν πασιν οις εαν ποιης παν πρωτοτοκον ο εαν τεχθη εν τοις βουσιν σου και εν τοις προβατοις σου τα αρσενικα αγιασεις κυριω τω θεω σου ουκ εργα εν τω πρωτοτοκω μοσχω σου και ου μη χειρης το πρωτοτοκον των προβατων σου εναντι κυριου φαγη αυτο ενιαυτον εξ ενιαυτου εν τω τοπω

ὦ εαν εκλεξῆται κυριος ὁ θεος σου συ και ὁ οικος σου εαν δε η εν αυτω μωμος χῶλον η τυφλον η και πας μωμος πονηρος ου θυσεις αυτο κυριω τῷ θεω σου εν ταις πολεσιν σου φαγη αυτο ὁ ακαθαρτος εν σοι και ὁ καθαρος ὠσαιτως εδεται ὡς δορκαδα η ελαφον πλην το ἄμμα ου φαγεσθε επι την γην εκχεεις αυτο ὡς ὕδωρ φυλαξαι τον μηνα των νεων και ποιησεις το πασχα κυριω τῷ θεω σου ὅτι εν τῷ μηνι των νεων εξηλθες εξ αιγυπτου νυκτος και θυσεις το πασχα κυριω τῷ θεω σου προβατα και βοας εν τῷ τοπῷ ὡ εαν εκλεξῆται κυριος ὁ θεος σου αυτον επικληθῆναι το ονομα αυτου εκει ου φαγη επ αυτου ζυμην ἑπτα ἡμερας φαγη επ αυτου ἄζυμα αρτον κακωσεως ὅτι εν σπουδῃ εξηλθετε εξ αιγυπτου ἵνα μνησθῆτε την ἡμεραν της εξοδιας ὑμων εκ γης αιγυπτου πασας τας ἡμερας της ζωης ὑμων ουκ οφθῆσεται σοι ζυμη εν πασι τοις ὅριοις σου ἑπτα ἡμερας και ου κοιμηθῆσεται απο των κρεων ὧν εαν θυσης το ἑσπερας τῇ ἡμερᾷ τῇ πρωτῇ εις το πρωι ου δυνησῃ θυσαι το πασχα εν ουδεμια των πολεων σου ὧν κυριος ὁ θεος σου διδωσιν σοι ἀλλ η εις τον τοπον ὧν εαν εκλεξῆται κυριος ὁ θεος σου επικληθῆναι το ονομα αυτου εκει θυσεις το πασχα ἑσπερας προς δυσμας ἡλιου εν τῷ καιρῷ ὡ εξηλθες εξ αιγυπτου και ἔφησεις και οπησεις και φαγη εν τῷ τοπῷ ὡ εαν εκλεξῆται κυριος ὁ θεος σου αυτον και αποστραψῇ το πρωι και απελευσῇ εις τους οικους σου ἔξ ἡμερας φαγη ἄζυμα και τῇ ἡμερᾷ τῇ ἑβδόμῃ εξοδιον ἑορτῇ κυριω τῷ θεω σου ου ποιησεις εν αὐτῇ παν εργον πλην ὅσα ποιηθῆσεται ψυχῇ ἑπτα ἑβδομαδας ὀλοκληρους εξαριθμησεις σεαυτῷ ἀρχαμενου σου δρεπανον επ αμῆτον ἀρξῇ εξαριθμησαι ἑπτα ἑβδομαδας και ποιησεις ἑορτην ἑβδομαδων κυριω τῷ θεω σου καθοτι ἡ χεὶρ σου ισχυει ὅσα αν δῷ σοι καθοτι ηυλογησεν σε κυριος ὁ θεος σου και ευφρανθησῃ εναντιον κυριου του θεου σου συ και ὁ υἱος σου και ἡ θυγατρῇ σου ὁ παῖς σου και ἡ παιδισκῇ σου και ὁ λευιτης ὁ εν ταις πολεσιν σου και ὁ προσηγλυτος και ὁ ορφανος και ἡ χηρᾷ ἡ εν ὑμιν εν τῷ τοπῷ ὡ εαν εκλεξῆται κυριος ὁ θεος σου επικληθῆναι το ονομα αυτου εκει και μνησθῆσῃ ὅτι οικετης ησθα εν γῇ αιγυπτῷ και φυλαξῇ και ποιησεις τας εντολας ταυτας ἑορτην σκηνων ποιησεις σεαυτῷ ἑπτα ἡμερας εν τῷ συναγαγεῖν σε εκ του ἁλωνος σου και απο της ληνου σου και ευφρανθησῃ εν τῇ ἑορτῇ σου συ και ὁ υἱος σου και ἡ θυγατρῇ σου ὁ παῖς σου και ἡ παιδισκῇ σου και ὁ λευιτης και ὁ προσηγλυτος και ὁ ορφανος και ἡ χηρᾷ ἡ ουσᾷ εν ταις πολεσιν σου ἑπτα ἡμερας ἑορτασεις κυριω τῷ θεω σου εν τῷ τοπῷ ὡ εαν εκλεξῆται κυριος ὁ θεος σου αυτω εαν δε ευλογῇ σε κυριος ὁ θεος σου εν πασιν τοις γεννημασιν σου και εν παντι εργῷ των χειρων σου και εσῇ ευφραينوμενος τρεις καιρους του ενιαυτου οφθῆσεται παν αρσενικον σου εναντιον κυριου του θεου σου εν τῷ τοπῷ ὡ εαν εκλεξῆται αυτον κυριος εν τῇ ἑορτῇ των ἄζυμων και εν τῇ ἑορτῇ των ἑβδομαδων και εν τῇ ἑορτῇ της σκηνοπηγιας ουκ οφθῆσῃ ενωπιον κυριου του θεου σου κενος ἕκαστος κατα δυναμιν των χειρων ὑμων κατα την ευλογιαν κυριου του θεου σου ἣν εδωκεν σοι κριτας και γραμματοεισαγωγεὶς καταστησεις σεαυτῷ εν πασαις ταις πολεσιν σου ἅις κυριος ὁ θεος σου διδωσιν σοι κατα φυλας και κρινουσιν τον λαον κρισιν δικαιαν ουκ εκκλινουσιν κρισιν ουκ επιγνωσονται προσωπον ουδε λημψονται δωρον τα γαρ δωρα εκτυφλοι οφθαλμους σοφων και εξαρει λογους δικαιων δικαιως το δικαιον διώξῃ ἵνα ζητε και εισελθοντες κληρονομησῆτε την γην

ήν κυριος ὁ θεος σου διδωσιν σοι ου φυτευσεις σεαυτω αλσος παν ξυλον παρα το θυσιαστηριον κυριου του θεου σου ὁ ποιησεις σεαυτω ου στησεις σεαυτω στηλην ἃ ἐμισησεν κυριος ὁ θεος σου ου θυσεις κυριω τω θεω σου μοσχον η προβατον εν ᾧ εστιν εν αυτω μωμος παν ῥημα πονηρον ὅτι βδελυγμα κυριω τω θεω σου εστιν εαν δε ἐυρεθῇ εν σοι εν μια των πολεων σου ὧν κυριος ὁ θεος σου διδωσιν σοι ανηρ η γυνη ὅστις ποιησει το πονηρον εναντιον κυριου του θεου σου παρελθειν την διαθηκην αυτου και ἐλθοντες λατρευσωσιν θεοις ἑτεροις και προσκυνησωσιν αυτοις τω ἡλίω η τη σεληνῃ η παντι των εκ του κοσμου του ουρανου ἃ ου προσεταξεν και αναγγελῇ σοι και ἐκζητησεις σφοδρα και ιδου αληθῶς γεγονεν το ῥημα γεγενηται το βδελυγμα τουτο εν ισραηλ και ἐξαξεις τον ανθρωπον εκεινον η την γυναικα εκεινην και λιθοβολησετε αυτους εν λιθοις και τελευτησουσιν επι δυσιν μαρτυσιν η επι τρισιν μαρτυσιν αποθανειται ὁ αποθνησκων ουκ αποθανειται εφ ἑνι μαρτυρι και ἡ χειρ των μαρτυρων εσται επ αυτω εν πρωτοις θανατωσαι αυτον και ἡ χειρ παντος του λαου επ σχατους και ἐξαρεις τον πονηρον ἐξ ὕμων αυτων εαν δε ἀδυνατησῃ απο σου ῥημα εν χρισει ανα μεσον ἄμα ἄματος και ανα μεσον χρισις χρισεως και ανα μεσον ἄφης ἄφης και ανα μεσον αντιλογια αντιλογιας ῥήματα χρισεως εν ταις πολεσιν ὕμων και αναστας αναβῆσῃ εις τον τοπον ὃν αν εκλεξῆται κυριος ὁ θεος σου επικληθῆναι το ονομα αυτου εκει και ἐλευση προς τους ἱερεις τους λευιτας και προς τον κριτην ὃς αν γενηται εν ταις ἡμεραις εκειναις και ἐκζητησαντες αναγγελουσιν σοι την χρισιν και ποιησεις κατα το πραγμα ὁ εαν αναγγειλωσιν σοι εκ του τοπου ὃν αν εκλεξῆται κυριος ὁ θεος σου επικληθῆναι το ονομα αυτου εκει και φυλαξῇ σφοδρα ποιησαι κατα παντα ὅσα εαν νομοθετηθῇ σοι κατα τον νομον και κατα την χρισιν ἥν αν ειπωσιν σοι ποιησεις ουκ ἐκκλινεις απο του ῥήματος ὃν εαν αναγγειλωσιν σοι δεξια ουδε αριστερα και ὁ ανθρωπος ὃς αν ποιησῃ εν ὑπερηφανια του μη ὑπακουσαι του ἱερεως του παρεστηκοτος λειτουργειν επι τω ονοματι κυριου του θεου σου η του κριτου ὃς αν η εν ταις ἡμεραις εκειναις και αποθανειται ὁ ανθρωπος εκεινος και ἐξαρεις τον πονηρον ἐξ ισραηλ και πας ὁ λαος ακουσας φοβηθησεται και ουκ ασεβησει ετι εαν δε εισεληθῇ εις την γην ἥν κυριος ὁ θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω και κληρονομησῃς αυτην και κατοικησῃς επ αυτης και ειπῇς καταστησω επ εμαυτον αρχοντα καθα και τα λοιπα εθνη τα κυκλω μου καθιστων καταστησεις επι σεαυτον αρχοντα ὃν αν εκλεξῆται κυριος ὁ θεος σου αυτον εκ των αδελφων σου καταστησεις επι σεαυτον αρχοντα ου δυνησῃ καταστησαι επι σεαυτον ανθρωπον αλλοτριον ὅτι ουκ ἀδελφος σου εστιν διοτι ου πληθυνει ἑαυτω ἵππον ουδε μη αποστρεψῇ τον λαον εις αιγυπτον ὅπως πληθυνη ἑαυτω ἵππον ὁ δε κυριος ειπεν ου προσθησετε αποστρεψαι τη ὁδω ταυτη ετι και ου πληθυνει ἑαυτω γυναικας ουδε μετασχησεται αυτου ἡ καρδια και αργυριον και χρυσιον ου πληθυνει ἑαυτω σφοδρα και εσται ὅταν καθισῇ επι της αρχῆς αυτου και γραφει ἑαυτω το δευτερονομιον τουτο εις βιβλιον παρα των ἱερεων των λευιτων και εσται μετ αυτου και αναγνωσεται εν αυτω πασας τας ἡμερας της ζωῆς αυτου ἵνα μαθῇ φοβεισθαι κυριον τον θεον αυτου φυλασσεσθαι πασας τας ἐντολας ταυτας και τα δικαιωματα ταυτα ποιειν ἵνα μη ὕψωθῇ ἡ καρδια αυτου απο των αδελφων αυτου ἵνα μη παραβῇ απο των ἐντολων δεξια η αριστερα ὅπως

αν μακροχρονισθη επι της αρχης αυτου αυτος και οι υιοι αυτου εν τοις υιοις ισραηλ ουκ εσται τοις ιερευσιν τοις λειταις ὅλη φυλη λευι μερις ουδε κληρος μετα ισραηλ καρπωματα κυριου ὁ κληρος αυτων φαγονται αυτα κληρος δε ουκ εσται αυτοις εν τοις αδελφοις αυτων κυριος αυτος κληρος αυτου καθοτι ειπεν αυτω και ἡτις των ιερεων τα παρα του λαου παρα των θυοντων τα θυματα εαν τε μοσχον εαν τε προβατον και δωσει τω ιερει τον βραχιονα και τα σιαγονια και το ενυστρον και τας απαρχας του σιτου σου και του οινου σου και του ελαιου σου και την απαρχην των κουρων των προβατων σου δωσεις αυτω ὅτι αυτον εξελεξατο κυριος ὁ θεος σου εκ πασων των φυλων σου παρεσταναι εναντι κυριου του θεου σου λειτουργειν και ευλογειν επι τω ονοματι αυτου αυτος και οι υιοι αυτου εν τοις υιοις ισραηλ εαν δε παραγενηται ὁ λειυιτης εκ μιας των πολεων ὑμων εκ παντων των ὑιων ισραηλ ὁυ αυτος παροικει καθοτι επιθυμει ἡ ψυχη αυτου εις τον τοπον ὃν αν εκλεξηται κυριος και λειτουργησει τω ονοματι κυριου του θεου αυτου ὡσπερ παντες οι αδελφοι αυτου οι λειυιται οι παρεστηκοτες εκει εναντι κυριου μεριδα μεμερισμενην φαγεται πλην της πρασεως της κατα πατριαν εαν δε εισελθης εις την γην ἣν κυριος ὁ θεος σου διδωσιν σοι ου μαθηση ποιειν κατα τα βδελυγματα των εθνων εκεινων ουχ ἔνυρθησεται εν σοι περικαθαιρων τον υιον αυτου η την θυγατερα αυτου εν πυρι μαντευομενος μαντειαν κληδονιζομενος και οιωνιζομενος φαρμακος επαειδων επαοιδην εγγαστριμυθος και τερατοσκοπος επερωτων τους νεκρους εστιν γαρ βδελυγμα κυριω τω θεω σου πας ποιων ταυτα ἐνεκεν γαρ των βδελυγματων τουτων κυριος εξολεθρευσει αυτους απο σου τελειος εση εναντιον κυριου του θεου σου τα γαρ εθνη ταυτα ὅς συ κατακληρονομεις αυτους ὅυτοι κληδονων και μαντειων ακουσονται σοι δε ουχ ὅυτως εδωκεν κυριος ὁ θεος σου προφητην εκ των αδελφων σου ὡς εμε αναστησει σοι κυριος ὁ θεος σου αυτου ακουσεσθε κατα παντα ὅσα ητησω παρα κυριου του θεου σου εν χωρηβ τη ἡμερα της εκκλησιας λεγοντες ου προσθησομεν ακουσαι την φωνην κυριου του θεου ἡμων και το πυρ το μεγα τουτο ουκ οψομεθα ετι ουδε μη αποθανωμεν και ειπεν κυριος προς με ορθως παντα ὅσα ελαλησαν προφητην αναστησω αυτους εκ των αδελφων αυτων ὡσπερ σε και δωσω το ῥημα μου εν τω στοματι αυτου και λαλησει αυτοις καθοτι αν εντειλωμαι αυτω και ὁ ανθρωπος ὅς εαν μη ακουση ὅσα εαν λαληση ὁ προφητης επι τω ονοματι μου εγω εκδικησω εξ αυτου πλην ὁ προφητης ὅς αν σεβηση λαλησαι επι τω ονοματι μου ῥημα ὁ ου προσεταξα λαλησαι και ὅς αν λαληση επ ονοματι θεων ἑτερων αποθανειται ὁ προφητης εκεινος εαν δε ειπης εν τη καρδια σου πως γνωσομεθα το ῥημα ὁ ουκ ελαλησεν κυριος ὅσα εαν λαληση ὁ προφητης επι τω ονοματι κυριου και μη γενηται το ῥημα και μη συμβη τουτο το ῥημα ὁ ουκ ελαλησεν κυριος εν ασεβεια ελαλησεν ὁ προφητης εκεινος ουκ αφεξεσθε αυτου εαν δε αφανιση κυριος ὁ θεος σου τα εθνη ἃ ὁ θεος σου διδωσιν σοι την γην αυτων και κατακληρονομησητε αυτους και κατοικησητε εν ταις πολεσιν αυτων και εν τοις οικοις αυτων τρεις πολεις διαστελεις σεαυτω εν μεσω της γης σου ἡς κυριος ὁ θεος σου διδωσιν σοι στοχασαι σοι την ὁδον και τριμεριεις τα ὅρια της γης σου ἣν καταμεριζει σοι κυριος ὁ θεος σου και εσται καταφυγη εκει παντι φονευτη τουτο δε εσται το προσταγμα του φονευτου ὅς αν φυγη εκει και ζησεται ὅς αν παταξη τον

πλησιον αυτου ακουσιως και ουτος ου μισων αυτον προ της εχθες και προ της τριτης και ος αν εισελθη μετα του πλησιον εις τον δρυμον συναγαγειν ξυλα και εκκρουσθη η χειρ αυτου τη αξινη κοπτοντος το ξυλον και εκπεσον το σιδηριον απο του ξυλου τυχη του πλησιον και αποθανη ουτος καταφευζεται εις μιαν των πολεων τουτων και ζησεται ινα μη διωξας ο αγχιστευων του αιματος οπισω του φονευσαντος οτι παρατεθερμανται τη καρδια και καταλαβη αυτον εαν μακροτερα η η οδος και παταξη αυτου την ψυχην και αποθανη και τουτω ουκ εστιν κρισις θανατου οτι ου μισων ην αυτον προ της εχθες και προ της τριτης δια τουτο εγω σοι εντελλομαι το ρημα τουτο λεγων τρεις πολεις διαστελεις σεαυτω εαν δε εμπλατυνη κυριος ο θεος σου τα ορια σου ον τροπον ωμοσεν τοις πατρασιν σου και δω σοι κυριος πασαν την γην ην ειπεν δουναι τοις πατρασιν σου εαν ακουσης ποιειν πασας τας εντολας ταυτας ας εγω εντελλομαι σοι σημερον αγαπαν κυριον τον θεον σου πορευεσθαι εν πασαις ταις οδοις αυτου πασας τας ημερας και προσθησεις σεαυτω ετι τρεις πολεις προς τας τρεις ταυτας και ουκ εκχυθησεται αιμα αναιτιον εν τη γη σου η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω και ουκ εσται εν σοι αιματι ενοχος εαν δε γενηται ανθρωπος μισων τον πλησιον και ενεδρευση αυτον και επαναστη επ αυτον και παταξη αυτου ψυχην και απειθανη και φυγη εις μιαν των πολεων τουτων και αποστελουσιν η γερουσια της πολεως αυτου και λημψονται αυτον εκειθεν και παραδωσουσιν αυτον εις χειρας τω αγχιστευοντι του αιματος και αποθανειται ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ αυτω και καθαρεις το αιμα το αναιτιον εξ ισραηλ και ευ σοι εσται ου μετακινήσεις ορια του πλησιον σου α εστησαν οι πατερες σου εν τη κληρονομια σου η κατεκληρονομηθης εν τη γη η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω ουκ εμμενει μαρτυς εις μαρτυρησαι κατα ανθρωπου κατα πασαν αδικιαν και κατα παν αμαρτημα και κατα πασαν αμαρτιαν ην αν αμαρτη επι στοματος δυο μαρτυρων και επι στοματος τριων μαρτυρων σταθησεται παν ρημα εαν δε καταστη μαρτυς αδικος κατα ανθρωπου καταλεγων αυτου ασεβειαν και στησονται οι δυο ανθρωποι οις εστιν αυτοις η αντιλογια εναντι κυριου και εναντι των ιερεων και εναντι των κριτων οι εαν ωσιν εν ταις ημεραις εκειναις και εξετασωνσιν οι κριται ακριβως και ιδου μαρτυς αδικος εμαρτυρησεν αδικα αντεστη κατα του αδελφου αυτου και ποιησετε αυτω ον τροπον επονηρευσατο ποιησαι κατα του αδελφου αυτου και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων και οι επιλοιποι ακουσαντες φοβηθησονται και ου προσθησουσιν ετι ποιησαι κατα το ρημα το πονηρον τουτο εν υμιν ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ αυτω ψυχην αντι ψυχης οφθαλμον αντι οφθαλμου οδοντα αντι οδοντος χειρα αντι χειρος ποδα αντι ποδος εαν δε εξελθης εις πολεμον επι τους εχθρους σου και ιδης ιππον και αναβατην και λαον πλειονα σου ου φοβηθηση απ αυτων οτι κυριος ο θεος σου μετα σου ο αναβιβασας σε εκ γης αιγυπτου και εσται οταν εγγισης τω πολεμω και προσεγγισας ο ιερευς λαλησει τω λαω και ερει προς αυτους ακουε ισραηλ υμεις προσπορευεσθε σημερον εις πολεμον επι τους εχθρους υμων μη εκλυεσθω η καρδια υμων μη φοβεισθε μηδε θραυεσθε μηδε εκκλινητε απο προσωπου αυτων οτι κυριος ο θεος υμων ο προπορευομενος μεθ υμων συνεκπολεμησαι υμιν τους εχθρους υμων διασωσαι υμας και λαλησουσιν οι γραμματαις προς τον λαον λεγοντες τις ο ανθρωπος ο οικοδομησας οικιαν καινην και ουκ

ενεκαίνισεν αὐτὴν πορευεσθῶ καὶ ἀποστραφῆτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἀνθρώπος ἕτερος ἐγκαινίει αὐτὴν καὶ
τις ὁ ἀνθρώπος ὅστις ἐφυτεύσεν ἀμπελῶνα καὶ οὐκ εὐφρανθῇ ἐξ αὐ-
τοῦ πορευεσθῶ καὶ ἀποστραφῆτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μὴ ἀποθάνῃ
ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἀνθρώπος ἕτερος εὐφρανθήσεται ἐξ αὐτοῦ καὶ τις
ὁ ἀνθρώπος ὅστις μεμνηστέυται γυναῖκα καὶ οὐκ ἔλαβεν αὐτὴν πο-
ρευεσθῶ καὶ ἀποστραφῆτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ
πολέμῳ καὶ ἀνθρώπος ἕτερος λημψεται αὐτὴν καὶ προσθήσουσιν οἱ
γράμματις λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν καὶ ἐρουσὶν τις ὁ ἀνθρώπος ὁ φο-
βούμενος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ πορευεσθῶ καὶ ἀποστραφῆτω εἰς τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ ἵνα μὴ δειλιανῇ τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὥσπερ
ἡ αὐτοῦ καὶ ἔσται ὅταν παύσωνται οἱ γράμματις λαλοῦντες πρὸς τὸν
λαόν καὶ καταστήσουσιν ἀρχοντας τῆς στρατίας προηγούμενους τοῦ
λαοῦ εἰάν δε προσελθῇς πρὸς πόλιν ἐκπολεμῆσαι αὐτὴν καὶ ἐκκαλέσῃ
αὐτοὺς μετ' εἰρήνης εἰάν μεν εἰρηνικὰ ἀποκριθῶσιν σοὶ καὶ ἀνοιξῶσιν
σοὶ ἔσται πας ὁ λαὸς οἱ ἔυρεθέντες ἐν αὐτῇ ἔσονται σοὶ φορολογητοὶ
καὶ ὑπηκοοὶ σοῦ εἰάν δε μὴ ὑπακούσωσιν σοὶ καὶ ποιήσωσιν πρὸς σὲ
πολεμὸν περικαθίεις αὐτὴν καὶ παραδῶσαι αὐτὴν κυρίως ὁ θεὸς σου
εἰς τὰς χεῖρας σου καὶ πατάξεις πάν ἀρσενικὸν αὐτῆς ἐν φονῇ μα-
χαίρας πλην τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς καὶ πάντα τὰ κτήνη
καὶ πάντα ὅσα ἀν ὑπαρχῇ ἐν τῇ πόλει καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν προνο-
μύσεις σεαυτῷ καὶ φαγῇ πᾶσαν τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν σου ὧν
κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσιν σοὶ οὕτως ποιήσεις πᾶσας τὰς πόλεις τὰς
μακρὰν οὐσας ἀπὸ σου σφοδρὰ αἰ οὐχὶ ἐκ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν
τούτων ἰδοὺ δε ἀπὸ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων ὧν κύριος ὁ θεὸς
σου δίδωσιν σοὶ κληρονομεῖν τὴν γῆν αὐτῶν οὐ ζῶγρησέτε ἀπ' αὐτῶν
πάν ἐμπνεόν ἀλλ' ἡ ἀναθεματὶ ἀναθεματίζετε αὐτοὺς τὸν χετταῖον καὶ
αἰμορραῖον καὶ χαναναῖον καὶ φερεζαῖον καὶ εὐαῖον καὶ ἰβουσαιῖον καὶ
γεργεσαιῖον ὃν τρόπον ἐνετείλατο σοὶ κύριος ὁ θεὸς σου ἵνα μὴ δι-
δάξωσιν ὑμᾶς ποιεῖν πάντα τὰ βδελυγμάτα αὐτῶν ὅσα ἐποίησαν τοῖς
θεοῖς αὐτῶν καὶ ἁμαρτήσεσθε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν εἰάν δε
περικαθίσῃς περὶ πόλιν ἡμέρας πλείους ἐκπολεμῆσαι αὐτὴν εἰς κατα-
λημψὶν αὐτῆς οὐχὶ ἐξολοθρεύσεις τὰ δένδρα αὐτῆς ἐπιβάλλειν ἐπ' αὐτὰ
σίδηρον ἀλλ' ἡ ἀπ' αὐτοῦ φαγῇ αὐτοὺς δε οὐκ ἐκκοψέεις μὴ ἀνθρώπος τὸ
ξύλον τὸ ἐν τῷ ἀγρῷ εἰσελθεῖν ἀπὸ προσώπου σου εἰς τὸν χάρακα
ἀλλὰ ξύλον ὁ ἐπιστάσαι ὅτι οὐ καρποβρῶτον ἐστὶν τοῦτο ἐξολοθρεύ-
σεις καὶ ἐκκοψέεις καὶ οἰκοδομήσεις χάρακον ἐπὶ τὴν πόλιν ἥτις ποιεῖ
πρὸς σὲ τὸν πολέμον ἕως ἀν παραδοῖθῃ εἰάν δε ἔυρεθῇ τραυματίας ἐν
τῇ γῇ ἡ κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσιν σοὶ κληρονομησαὶ πεπτῶκως ἐν
τῷ πεδίῳ καὶ οὐκ οἰδᾶσιν τὸν πατάξαντα ἐξελεῖσεται ἡ γερουσία σου
καὶ οἱ κριταὶ σου καὶ ἐκμετρήσουσιν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ τοῦ
τραυματίου καὶ ἔσται ἡ πόλις ἡ ἐγγιζούσα τῷ τραυματίᾳ καὶ λημψεται
ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δαμαλὶν ἐκ βῶων ἥτις οὐκ εἰργασται
καὶ ἥτις οὐχ' εἰλκυσεν ζυγὸν καὶ καταβίβασουσιν ἡ γερουσία τῆς πο-
λεως ἐκείνης τὴν δαμαλὶν εἰς φαραγγὰ τραχείαν ἥτις οὐκ εἰργασται
οὐδε σπείρεται καὶ νευροκοπήσουσιν τὴν δαμαλὶν ἐν τῇ φαραγγί καὶ
προσελεύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ λεύεται ὅτι αὐτοὺς ἐπέλεξεν κύριος ὁ θε-
ος σου παρεστήκειν αὐτῷ καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῶν ἔσται πᾶσα ἀντιλογία καὶ πᾶσα ἄφῃ καὶ πᾶσα
ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης οἱ ἐγγιζόντες τῷ τραυματίᾳ νιφόνται

τας χειρας επι την κεφαλην της δαμαλεως της νενευροκοπημενης εν τη φαραγγι και αποκριθεντες ερουσιν αι χειρες ημων ουκ εξεχεαν το αιμα τουτο και οι οφθαλμοι ημων ουκ εωρακασιν ιλεως γενου τω λαω σου ισραηλ ους ελυτρωσω κυριε εκ γης αιγυπτου ινα μη γενηται αιμα αναιτιον εν τω λαω σου ισραηλ και εξιλασθησεται αυτοις το αιμα συ δε εξαρεις το αιμα το αναιτιον εξ υμων αυτων εαν ποιησης το καλον και το αρεστον εναντι κυριου του θεου σου εαν δε εξελθων εις πολεμον επι τους εχθρους σου και παραδω σοι κυριος ο θεος σου εις τας χειρας σου και προνομευσεις την προνομην αυτων και ιδης εν τη προνομη γυναικα καλην τω ειδει και ενθυμηθης αυτης και λαβης αυτην σαυτω γυναικα και εισαξεις αυτην ενδον εις την οικιαν σου και ξυρσεις την κεφαλην αυτης και περιονυχεις αυτην και περιελεις τα ιματια της αιχμαλωσιας αυτης απ αυτης και καθιεται εν τη οικια σου και κλαισεται τον πατερα και την μητερα μηνος ημερας και μετα ταυτα εισελευση προς αυτην και συνοικισθησεται αυτη και εσται σου γυνη και εσται εαν μη θελης αυτην εξαποστελεις αυτην ελευθεραν και πρρασει ου πρραθησεται αργυριου ουκ αθετησεις αυτην διοτι εταπεινωσας αυτην εαν δε γενωνται ανθρωπω δυο γυναικες μια αυτων ηγαπημενη και μια αυτων μισουμενη και τεκωσιν αυτω η ηγαπημενη και η μισουμενη και γενηται υιος πρωτοτοκος της μισουμενης και εσται η αν ημερα κατακληροδοτη τοις υιοις αυτου τα υπαρχοντα αυτου ου δυνησεται πρωτοτοκευσαι τω υιω της ηγαπημενης υπεριδων τον υιον της μισουμενης τον πρωτοτοκον αλλα τον πρωτοτοκον υιον της μισουμενης επιγνωσεται δουναι αυτω διπλα απο παντων ων αν ευρεθη αυτω οτι ουτος εστιν αρχη τεκνων αυτου και τουτω καθηκει τα πρωτοτοκια εαν δε τινι η υιος απειθης και ερεθιστης ουκ υπακουων φωνην πατρος και φωνην μητρος και παιδευσωσιν αυτον και μη εισακουη αυτων και συλλαβοντες αυτον ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου και εξαξουσιν αυτον επι την γερουσιαν της πολεως αυτου και επι την πυλην του τοπου αυτου και ερουσιν τοις ανδρασιν της πολεως αυτων ο υιος ημων ουτος απειθει και ερεθιζει ουκ υπακουει της φωνης ημων συμβολοκοπων οιοφυλγει και λιθοβολησουσιν αυτον οι ανδρες της πολεως αυτου εν λιθις και αποθανειται και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων και οι επιλοιποι ακουσαντες φοβηθησονται εαν δε γενηται εν τινι αμαρτια κριμα θανατου και αποθανη και κρεμασθη αυτον επι ξυλου ουκ επικοιμηθησεται το σωμα αυτου επι του ξυλου αλλα ταφη θαψετε αυτον εν τη ημερα εκεινη οτι κεκατηραμενος υπο θεου πας κρεμαμενος επι ξυλου και ου μιανειτε την γην ην κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω μη ιδων τον μοσχον του αδελφου σου η το προβατον αυτου πλανωμενα εν τη οδω υπεριδης αυτα αποστροφή αποστρεψεις αυτα τω αδελφω σου και αποδωσεις αυτω εαν δε μη εγχιζη ο αδελφος σου προς σε μηδε επιστη αυτον συναξεις αυτα ενδον εις την οικιαν σου και εσται μετα σου εως αν ζητηση αυτα ο αδελφος σου και αποδωσεις αυτω ουτως ποιησεις τον ονον αυτου και ουτως ποιησεις το ιματιον αυτου και ουτως ποιησεις κατα πασαν απωλειαν του αδελφου σου οσα εαν αποληται παρ αυτου και ευρης ου δυνηση υπεριδειν ουκ οψη τον ονον του αδελφου σου η τον μοσχον αυτου πεπτωκοτας εν τη οδω μη υπεριδης αυτους ανιστων αναστησεις μετ αυτου ουκ εσται σκευη ανδρος επι γυναικι ουδε μη ενδυσηται ανηρ στολην γυναικειαν οτι βδελυγμα κυριω τω θεω σου εστιν πας ποιων

ταυτα εαν δε συναντησης νοσσια ορνεων προ προσωπου σου εν τη
ὁδω η επι παντι δενδρει η επι της γης νεοσσοις η ωοις και ἡ μητηρ
θαλαπη επι των νεοσσων η επι των ωων ου λημψη την μητερα μετα των
τεκνων αποστολη αποστελεις την μητερα τα δε παιδια λημψη σεαυτω
ἵνα ευ σοι γενηται και πολυμερος εση εαν δε οικοδομησης οικιαν
καινην και ποιησεις στεφανην τω δωματι σου και ου ποιησεις φονον
εν τη οικια σου εαν πεση ὁ πεσων απ αυτου ου κατασπερεις τον α-
μπελωνα σου διαφορον ἵνα μη ἁγιασθῃ το γενημα και το σπερμα ὁ
εαν σπειρης μετα του γενηματος του αμπελωνος σου ουκ αροτριασεις
εν μοσχῳ και ονω επι το αυτο ουκ ενδυση κιβδηλον ερια και λινον εν
τω αυτω στρεπτα ποιησεις σεαυτω επι των τεσσαρων κρασπεδων των
περιβολαιων σου ἃ εαν περιβαλῃ εν αυτοις εαν δε τις λαβῃ γυναικα
και συνοικησῃ αυτη και μισησῃ αυτην και επιθῇ αυτη προφασιστικους
λογους και κατενεγκῃ αυτης ονομα πονηρον και λεγῃ την γυναικα
ταυτην ειληφα και προσελθων αυτη ουχ ἔυρηκα αυτης παρθενια και
λαβων ὁ πατηρ της παιδος και ἡ μητηρ εξοισουσιν τα παρθενια της
παιδος προς την γερουσιαν επι την πυλην και ερεῖ ὁ πατηρ της παιδος
τη γερουσια την θυγατερα μου ταυτην δεδωκα τω ανθρωπῳ τουτω
γυναικα και μισησας αυτην αυτος νυν επιτιθησιν αυτη προφασιστι-
κους λογους λεγων ουχ ἔυρηκα τη θυγατρι σου παρθενια και ταυτα
τα παρθενια της θυγατρος μου και αναπτυξουσιν το ἱματιον εναντιον
της γερουσιας της πολεως και λημψεται ἡ γερουσια της πολεως εκει-
νης τον ανθρωπον εκεινον και παιδευσουσιν αυτον και ζημιωσουσιν
αυτον ἑκατον σικλους και δωσουσιν τω πατρι της νεανιδος ὅτι εξη-
νεγκεν ονομα πονηρον επι παρθενον ισραηλιτιν και αυτου εσται γυνη
ου δυνησεται εξαποστελῆαι αυτην τον ἅπαντα χρονον εαν δε επ ἀλη-
θειας γενηται ὁ λογος ὁυτος και μη ἔυρεθῃ παρθενια τη νεανιδι και
εξαξουσιν την νεανιν επι τας θυρας οικου πατρος αυτης και λιθοβολη-
σουσιν αυτην ὅι ανδρες της πολεως αυτης εν λιθοις και αποθανειται
ὅτι εποιησεν αφροσυνην εν ὕιοις ισραηλ εκπορνευσαι τον οικον του
πατρος αυτης και εξαρεις τον πονηρον εξ ὕμων αυτων εαν δε ἔυρεθῃ
ανθρωπος κοιμωμενος μετα γυναικος συνωκισμενης ανδρι αποκτε-
νειτε αμφοτερους τον ανδρα τον κοιμωμενον μετα της γυναικος και
την γυναικα και εξαρεις τον πονηρον εξ ισραηλ εαν δε γενηται παις
παρθενος μεμνηστευμενη ανδρι και ἔυρων αυτην ανθρωπος εν πολει
κοιμηθῇ μετ αυτης εξαξετε αμφοτερους επι την πυλην της πολεως αυ-
των και λιθοβοληθησονται εν λιθοις και αποθानουνται την νεανιν ὅτι
ουκ εβοησεν εν τη πολει και τον ανθρωπον ὅτι εταπεινωσεν την γυ-
ναικα του πλησιον και εξαρεις τον πονηρον εξ ὕμων αυτων εαν δε εν
πεδιῳ ἔυρῃ ανθρωπος την παιδα την μεμνηστευμενην και βιασαμενος
κοιμηθῇ μετ αυτης αποκτενειτε τον ανθρωπον τον κοιμωμενον μετ
αυτης μονον και τη νεανιδι ου ποιησετε ουδεν ουκ εστιν τη νεανιδι
ἁμαρτημα θανατου ὅτι ὡς ει τις επαναστῇ ανθρωπος επι τον πλησιον
και φονευσῇ αυτου ψυχην ὁυτως το πραγμα τουτο ὅτι εν τῳ αγρῳ
ἔυρεν αυτην εβοησεν ἡ νεανις ἡ μεμνηστευμενη και ὁ βοηθησων ουκ
ην αυτη εαν δε τις ἔυρῃ την παιδα την παρθενον ἣτις ου μεμνηστευ-
ται και βιασαμενος κοιμηθῇ μετ αυτης και ἔυρεθῃ δωσει ὁ ανθρωπος
ὁ κοιμηθεις μετ αυτης τῳ πατρι της νεανιδος πεντηκοντα διδραχμα
αργυριου και αυτου εσται γυνη ανθ ὦν εταπεινωσεν αυτην ου δυνη-
σεται εξαποστελῆαι αυτην τον ἅπαντα χρονον ου λημψεται ανθρωπος

την γυναίκα του πατρός αυτού και ουκ αποκαλύψει συγκαλυμμα του πατρός αυτού ουκ εισελευσεται θλαδιας και αποκεκοιμενος εις εκκλησιαν κυρίου ουκ εισελευσεται εκ πόρνῃς εις εκκλησιαν κυρίου ουκ εισελευσεται αμμανιτης και μωαβιτης εις εκκλησιαν κυρίου και ἕως δεκατῆς γενεας ουκ εισελευσεται εις εκκλησιαν κυρίου και ἕως εις τον αἰωνα παρα το μη συναντησαι αυτοὺς ὑμιν μετα ἁρτῶν και ὕδατος ἐν τῇ ὁδῳ ἐκπορευομενων ὑμῶν ἐξ αἰγυπτου και ὅτι ἐμισθώσαντο ἐπὶ σε τον βαλααμ ὕιον βεωρ ἐκ τῆς μεσοποταμιας καταρασασθαι σε και ουκ ἠθελῆσεν κυριος ὁ θεος σου εισακουσαι του βαλααμ και μετστρεψεν κυριος ὁ θεος σου τὰς καταρας εις εὐλογιαν ὅτι ἠγαπήσεν σε κυριος ὁ θεος σου ου προσαγορευσεις εἰρηνικά αυτοις και συμφερόντα αυτοις πασας τὰς ἡμέρας σου εις τον αἰωνα ου βδελύξῃ ἰδουμαιον ὅτι ἀδελφός σου ἐστίν ου βδελύξῃ αἰγυπτιον ὅτι παροικὸς ἐγένου ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ υἱοὶ εἰαν γεννηθῶσιν αυτοις γενεὰ τρίτῃ εισελευσονται εις εκκλησιαν κυρίου εἰαν δὲ ἐξεληθῇ παρεμβάλειν ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου και φυλάξῃ ἀπο παντός ῥήματος πονηροῦ εἰαν ἡ ἐν σοὶ ἀνθρώπος ὃς ουκ ἐσται καθάρος ἐκ ῥυσεως αὐτοῦ νυκτός και ἐξελευσεται ἐξω τῆς παρεμβολῆς και ουκ εισελευσεται εις τὴν παρεμβολὴν και ἐσται το πρὸς ἑσπεραν λουσεται το σῶμα αὐτοῦ ὕδατι και δεδυκοτός ἡλίου εισελευσεται εις τὴν παρεμβολὴν και τόπος ἐσται σοὶ ἐξω τῆς παρεμβολῆς και ἐξελευση ἐκεῖ ἐξω και πασσαλὸς ἐσται σοὶ ἐπὶ τῆς ζωνῆς σου και ἐσται ὅταν διακαθίζανῃς ἐξω και οὐρυεῖς ἐν αὐτῷ και ἐπαγγών καλυψείς τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐν αὐτῷ ὅτι κυριος ὁ θεος σου ἐμπεριπατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ σου ἐξελεσθαι σε και παραδουναὶ τον ἐχθρὸν σου πρὸ προσώπου σου και ἐσται ἡ παρεμβολὴ σου ἁγία και ουκ οφθῇσεται ἐν σοὶ ἀσχημοσύνη πραγματος και ἀποστρέψει ἀπο σου ου παραδώσεις παιδὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ὃς προστεθίεται σοὶ παρα του κυρίου αὐτοῦ μετὰ σου κατοικήσει ἐν ὑμῖν κατοικήσει ἐν παντί τοπῷ ὃν εἰαν ἀρεσῇ αὐτῷ ου θλίψεις αὐτον ουκ ἐσται πόρνη ἀπο θυγατέρων ἰσραὴλ και ουκ ἐσται πόρνευον ἀπο υἱῶν ἰσραὴλ ουκ ἐσται τελεσφόρος ἀπο θυγατέρων ἰσραὴλ και ουκ ἐσται τελισκομενος ἀπο υἱῶν ἰσραὴλ ου προσοίσεις μισθῶμα πόρνῃς οὐδὲ ἀλλάγμα κύνος εις τον οἶκον κυρίου του θεοῦ σου πρὸς πᾶσαν εὐχὴν ὅτι βδελυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐστίν και ἀμφοτέρω ουκ ἐκτοκίεις τῷ ἀδελφῷ σου τοκὸν ἀργυρίου και τοκὸν βρωμάτων και τοκὸν παντός πραγματος ὃν ἀν ἐκδανείσῃς τῷ ἀλλοτρίῳ ἐκτοκίεις τῷ δὲ ἀδελφῷ σου ουκ ἐκτοκίεις ἵνα εὐλογῇ σε κυριος ὁ θεος σου ἐν πᾶσι τοῖς ἐργοῖς σου ἐπὶ τῆς γῆς εις ἣν εἰσπορευῇ ἐκεῖ κληρονομησάμενη εἰαν δὲ εὐξῇ εὐχὴν κυρίῳ τῷ θεῷ σου ου χρονίεις ἀποδοῦναι αὐτὴν ὅτι ἐκζητῶν ἐκζητήσει κυριος ὁ θεος σου παρα σου και ἐσται ἐν σοὶ ἁμαρτία εἰαν δὲ μὴ θέλῃς εὐξασθαι ουκ ἐστίν ἐν σοὶ ἁμαρτία τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων σου φυλάξῃ και ποιήσεις ὃν τρόπον εὐξῶ κυρίῳ τῷ θεῷ σου δομα ὃ ἐλάλησας τῷ στοματι σου εἰαν δὲ εἰσελθῇς εις ἀμῆτον του πλησίον σου και συλλεξίεις ἐν ταῖς χερσίν σου σταχύς και δρέπανον ου μὴ ἐπιβάλῃς ἐπὶ τον ἀμῆτον του πλησίον σου εἰαν δὲ εἰσελθῇς εις τον ἀμπελῶνα του πλησίον σου φαγῇ σταφυλὴν ὅσον ψυχὴν σου ἐμπλησθῇναι εις δὲ ἀγγὸς ουκ ἐμβάλεις εἰαν δὲ τίς λαβῇ γυναίκα και συνοικήσῃ αὐτὴ και ἐσται εἰαν μὴ ἔνυρῃ χάριν ἐναντίον αὐτοῦ ὅτι ἔνυρεν ἐν αὐτῇ ἀσχημὸν πρᾶγμα και γράψῃ αὐτὴ βιβλίον ἀποστασίου και δώσει εις τὰς χεῖρας αὐτῆς και ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας

αυτου και απελθουσα γενηται ανδρι ἑτερω και μισηση αυτην ὁ ανηρ ὁ εσχατος και γραφει αυτη βιβλιον αποστασιου και δωσει εις τας χειρας αυτης και εξαποστελει αυτην εκ της οικιας αυτου η αποθανη ὁ ανηρ ὁ εσχατος ὃς ελαβεν αυτην ἑαυτω γυναικα ου δυνησεται ὁ ανηρ ὁ προτερος ὁ εξαποστειλας αυτην επαναστρεψας λαβειν αυτην ἑαυτω γυναικα μετα το μιανθηναι αυτην ὅτι βδελυγμα εστιν εναντιον κυριου του θεου σου και ου μιανειτε την γην ἡν κυριος ὁ θεος ὑμων διδωσιν ὑμιν εν κληρω εαν δε τις λαβη γυναικα προσφατως ουκ εξελευσεται εις τον πολεμον και ουκ επιβληθησεται αυτω ουδεν πραγμα αθως εσται εν τη οικια αυτου ενιαυτον ἕνα ευφρανει την γυναικα αυτου ἡν ελαβεν ουκ ενεχυρασεις μυλον ουδε επιμυλιον ὅτι ψυχην ὁυτος ενεχυραζει εαν δε ἄλλω ανθρωπος κλεπτων ψυχην των αδελφων αυτου των ὑιων ισραηλ και καταδυναστευσας αυτον αποδωται αποθανειται ὁ κλεπτης εκεινος και εξαρεις τον πονηρον εξ ὑμων αυτων προσεχε σεαυτω εν τη ἄφῃ της λεπρας φυλαξῃ σφοδρα ποιειν κατα παντα τον νομον ὃν εαν αναγγειλωσιν ὑμιν οἱ ἱερεις οἱ λευιται ὃν τροπον ενετεilaμην ὑμιν φυλαξασθε ποιειν μνησθητι ὅσα εποιησεν κυριος ὁ θεος σου τη μαριαμ εν τη ὁδω εκπορευομενων ὑμων εξ αιγυπτου εαν οφειλημα η εν τω πλησιον σου οφειλημα ὅτιουν ουκ εισελευση εις την οικιαν αυτου ενεχυρασαι το ενεχυρον εξω στηση και ὁ ανθρωπος ὁυ το δανειον σου εστιν εν αυτω εξοισει σοι το ενεχυρον εξω εαν δε ὁ ανθρωπος πενηται ου κοιμηθηση εν τω ενεχυρω αυτου αποδοσει αποδωσεις το ενεχυρον αυτου περι δυσμας ἡλιου και κοιμηθησεται εν τω ἱματιω αυτου και ευλογησει σε και εσται σοι ελεημοσυνη εναντιον κυριου του θεου σου ουκ απαδικησεις μισθον πενητος και ενδεους εκ των αδελφων σου η εκ των προσηλυτων των εν ταις πολεσιν σου αυθημερον αποδωσεις τον μισθον αυτου ουκ επιδυσεται ὁ ἡλιος επ αυτω ὅτι πενης εστιν και εν αυτω εχει την ελπιδα και ου καταβροσησεται κατα σου προς κυριον και εσται εν σοι ἁμαρτια ουκ αποθανουνται πατερες ὑπερ τεκνων και υιοι ουκ αποθανουνται ὑπερ πατερων ἕκαστος τη ἑαυτου ἁμαρτια αποθανειται ουκ εκκλινεις χρισιν προσηλυτου και ορφανου και χηρας και ουκ ενεχυρασεις ἱματιον χηρας και μνησθηση ὅτι οικητης ησθα εν γῇ αιγυπτω και ελυτρωσατο σε κυριος ὁ θεος σου εκειθεν δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ῥημα τουτο εαν δε αμησης αμηνεν εν τω αγρω σου και επιλαθη δραγμα εν τω αγρω σου ουκ επαναστραψηση λαβειν αυτο τω πτωχῳ και τω προσηλυτῳ και τω ορφανῳ και τη χηρᾷ εσται ἵνα ευλογηση σε κυριος ὁ θεος σου εν πασι τοις εργοις των χειρων σου εαν δε ελαιαλογησης ουκ επαναστρεψεις καλαμησασθαι τα οπισω σου τω προσηλυτῳ και τω ορφανῳ και τη χηρᾷ εσται και μνησθηση ὅτι οικητης ησθα εν γῇ αιγυπτω δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ῥημα τουτο εαν δε τρυγησης τον αμπελωνα σου ουκ επανατρυγησεις αυτον τα οπισω σου τω προσηλυτῳ και τω ορφανῳ και τη χηρᾷ εσται και μνησθηση ὅτι οικητης ησθα εν γῇ αιγυπτω δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ῥημα τουτο εαν δε γενηται αντιλογια ανα μεσον ανθρωπων και προσελθωσιν εις χρισιν και κρινωσιν και δικαιωσωσιν τον δικαιον και καταγνωσιν του ασεβους και εσται εαν αξιος η πληγων ὁ ασεβων και καθιεις αυτον εναντι των κριτων και μαστιγωσουσιν αυτον εναντιον αυτων κατα την ασεβειαν αυτου αριθμω τεσσαρακοντα μαστιγωσουσιν αυτον ου προσθησουσιν εαν δε προσθωσιν μαστιγωσαι

αυτον ὑπερ ταυτας τας πληγας πλειους ασχημονησει ὁ ἀδελφος σου ἐναντιον σου ου φημισεις βουν αλωωντα εαν δε κατοικωσιν ἀδελφοι ἐπὶ το αυτο και αποθανη ἓς ἐξ αυτων σπερμα δε μη η αυτω ουκ εσται ἡ γυνη του τεθνηκοτος ἐξω ἀνδρι μη ἐγγιζοντι ὁ ἀδελφος του ἀνδρος αὐτης εἰσελευσεται πρὸς αὐτην και λημψεται αὐτην ἑαυτω γυναικα και συνοικησει αὐτη και εσται το παιδιον ὁ εαν τεκη κατασταθησεται ἐκ του ονοματος του τετελευτηκοτος και ουκ ἐξαλειφθησεται το ονομα αὐτου ἐξ ἰσραηλ εαν δε μη βουληται ὁ ἀνθρωπος λαβειν την γυναικα του ἀδελφου αὐτου και ἀναβησεται ἡ γυνη ἐπὶ την πυλην ἐπὶ την γερουσιαν και ερει ου θέλει ὁ ἀδελφος του ἀνδρος μου ἀναστησαι το ονομα του ἀδελφου αὐτου ἐν ἰσραηλ ουκ ἠθέλησεν ὁ ἀδελφος του ἀνδρος μου και καλεσουσιν αὐτον ἡ γερουσια της πολεως αὐτου και ερουσιν αὐτω και στας εἶπη ου βουλομαι λαβειν αὐτην και προσελθουσα ἡ γυνη του ἀδελφου αὐτου ἐναντι της γερουσιας και ὑπολυσει το ὑποδημα αὐτου το ἐν ἀπο του ποδος αὐτου και ἐμπτυσεται εἰς το προσωπον αὐτου και ἀποκριθεις ερει ὅτως ποιησουσιν τῷ ἀνθρωπῷ ὃς ουκ οἰκοδομησει τον οικον του ἀδελφου αὐτου και κληθησεται το ονομα αὐτου ἐν ἰσραηλ οἶκος του ὑπολυθεντος το ὑποδημα εαν δε μαχωνται ἀνθρωποι ἐπὶ το αυτο ἀνθρωπος μετὰ του ἀδελφου αὐτου και προσελθὴ γυνη ἑνος αὐτων ἐξελεσθαι τον ἀνδρα αὐτης ἐκ χειρος του τυπτοντος αὐτον και ἐκτεινασα την χεира ἐπιλαβηται των διδυμων αὐτου ἀποκοψεις την χεира αὐτης ου φεισεται ὁ οφθαλμος σου ἐπ αὐτη ουκ εσται ἐν τῷ μαρσιππῷ σου σταθμιον και σταθμιον μεγὰ ἢ μικρον ουκ εσται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου μετρον και μετρον μεγὰ ἢ μικρον σταθμιον ἀληθινον και δικαιον εσται σοι και μετρον ἀληθινον και δικαιον εσται σοι ἵνα πολυημερος γενῇ ἐπὶ της γῆς ἡς κυριος ὁ θεος σου δίδωσιν σοι ἐν κληρῷ ὅτι βδελυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταυτα πᾶς ποιῶν ἀδικον μνησθητι ὅσα ἐποίησεν σοι ἀμαλὴκ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομενου σου ἐξ αἰγυπτου πῶς ἀντεστη σοι ἐν τῇ ὁδῷ και ἐκοψεν σου την ουραγίαν τους κοπιωντας ὀπισῶ σου συ δε ἐπεινας και ἐκοπίας και ουκ ἐφοβηθῇ τον θεον και εσται ἡνικα εαν καταπαυση σε κυριος ὁ θεος σου ἀπο παντων των ἐχθρων σου των κυκλῶ σου ἐν τῇ γῇ ἡ κυριος ὁ θεος σου δίδωσιν σοι ἐν κληρῷ κατακληρονομησαι ἐξαλειψεις το ονομα ἀμαλὴκ ἐκ της ὑπο τον ουρανὸν και ου μη ἐπιλαθῇ και εσται εαν εἰσελθῇς εἰς την γῆν ἥν κυριος ὁ θεος σου δίδωσιν σοι ἐν κληρῷ και κατακληρονομησῇς αὐτην και κατοικησῇς ἐπ αὐτης και λημψῇ ἀπο της ἀπαρχῆς των καρπῶν της γῆς σου ἡς κυριος ὁ θεος σου δίδωσιν σοι και ἐμβαλεις εἰς καρταλλον και πορευση εἰς τον τοπον ὃν ἀν ἐκλεξῇται κυριος ὁ θεος σου ἐπικληθῆναι το ονομα αὐτου ἐκεῖ και ἐλευσῇ πρὸς τον ἱερεα ὃς εαν ἡ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις και ἐρεῖς πρὸς αὐτον ἀναγγέλλω σημερον κυρίῳ τῷ θεῷ μου ὅτι εἰσελθλυθα εἰς την γῆν ἥν ὠμοσεν κυριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δουναι ἡμῖν και λημψεται ὁ ἱερεὺς τον καρταλλον ἐκ των χειρῶν σου και θῆσει αὐτον ἀπεναντι του θυσιαστηρίου κυρίου του θεου σου και ἀποκριθῇ και ἐρεῖς ἐναντι κυρίου του θεου σου συριαν ἀπεβάλεν ὁ πατήρ μου και κατέβη εἰς αἰγυπτον και παρώκησεν ἐκεῖ ἐν ἀριθμῷ βραχεί και ἐγένετο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μεγὰ και πλῆθος πολὺ και μεγὰ και ἐκακῶσαν ἡμᾶς οἱ αἰγυπτιοι και ἐταπεινώσαν ἡμᾶς και ἐπέθηκαν ἡμῖν ἐργὰ σκληρὰ και ἀνεβόησαμεν πρὸς κυρίον τον θεὸν των πατέρων ἡμῶν και εἰσηκούσεν κυριος της φωνῆς ἡμῶν και εἶδεν

την ταπεινωσιν ἡμῶν και τον μοχθον ἡμῶν και τον θλιμμον ἡμῶν και εξηγαγεν ἡμᾱς κυριος εξ αιγυπτου αυτος εν ισχυι μεγαλη και εν χειρι κραταια και εν βραχιονι αυτου τω ὑψηλῳ και εν ὄραμασιν μεγαλοις και εν σημειοις και εν τερασιν και εισηγαγεν ἡμᾱς εις τον τοπον τουτον και εδωκεν ἡμιν την γην ταυτην γην ῥεουσαν γαλα και μελι και νυν ιδου ενηνοχα την απαρχην των γεννηματων της γης ἡς εδωκας μοι κυριε γην ῥεουσαν γαλα και μελι και αφησεις αυτα απεναντι κυριου του θεου σου και προσκυνησεις εκει εναντι κυριου του θεου σου και ευφρανθηση εν πασιν τοις αγαθοις ὅις εδωκεν σοι κυριος ὁ θεος σου και τη οικια σου συ και ὁ λευιτης και ὁ προσηλυτος ὁ εν σοι εαν δε συντελεσης αποδεκατωσαι παν το επιδεκατον των γεννηματων της γης σου εν τω ετει τω τριτω το δευτερον επιδεκατον δωσεις τω λευιτη και τω προσηλυτῳ και τω ορφανῳ και τη χηρᾳ και φαγονται εν ταις πολεσιν σου και εμπλησθησονται και ερεις εναντιον κυριου του θεου σου εξεκαθαρα τα ἅγια εκ της οικιας μου και εδωκα αυτα τῳ λευιτη και τῳ προσηλυτῳ και τῳ ορφανῳ και τη χηρᾳ κατα πασας τας εντολας ἃς ενετειλω μοι ου παρηλθον την εντολην σου και ουκ επελαθομην και ουκ εφαγον εν ὁδυνη μου απ αυτων ουκ εκαρπωσα απ αυτων εις ακαθαρτων ουκ εδωκα απ αυτων τῳ τεθνηχοτι ὑπηκουσα της φωνης κυριου του θεου μου εποιησα καθα ενετειλω μοι κατιδε εκ του οικου του ἁγίου σου εκ του ουρανου και ευλογησον τον λαον σου τον ισραηλ και την γην ἣν εδωκας αυτοις καθα ὡμοσας τοις πατρασιν ἡμῶν δουναι ἡμιν γην ῥεουσαν γαλα και μελι εν τη ἡμερα ταυτη κυριος ὁ θεος σου ενετειλατο σοι ποιησαι παντα τα δικαιωματα ταυτα και τα κριματα και φυλαξεσθε και ποιησετε αυτα εξ ὅλης της καρδιας ὑμῶν και εξ ὅλης της ψυχης ὑμῶν τον θεον ἐίλου σημερον ειναι σου θεον και πορευεσθαι εν ταις ὁδοις αυτου και φυλασσεσθαι τα δικαιωματα και τα κριματα αυτου και ὑπακουειν της φωνης αυτου και κυριος ἐίλατο σε σημερον γενεσθαι σε αυτῳ λαον περιουσιον καθαπερ ειπεν σοι φυλασσειν πασας τας εντολας αυτου και ειναι σε ὑπερανῳ παντων των εθνων ὡς εποιησεν σε ονομαστον και καυχημα και δοξαστον ειναι σε λαον ἅγιον κυριῳ τῳ θεῳ σου καθως ελαλησεν και προσεταξεν μωυσης και ἡ γερουσια ισραηλ λεγων φυλασσεσθε πασας τας εντολας ταυτας ὅσας εγῶ εντελλομαι ὑμιν σημερον και εσται ἡ αν ἡμερα διαβητε τον ιορδανην εις την γην ἣν κυριος ὁ θεος σου διδωσιν σοι και στησεις σεαυτῳ λιθους μεγαλους και κονιασεις αυτους κονια και γραψεις επι των λιθων παντας τους λογους του νομου τουτου ὡς αν διαβητε τον ιορδανην ἡνικα εαν εισελθητε εις την γην ἣν κυριος ὁ θεος των πατερων σου διδωσιν σοι γην ῥεουσαν γαλα και μελι ὃν τροπον ειπεν κυριος ὁ θεος των πατερων σου σοι και εσται ὡς αν διαβητε τον ιορδανην στησετε τους λιθους τουτους ὅς εγῶ εντελλομαι σοι σημερον εν ὀρει γαιβαλ και κονιασεις αυτους κονια και οικοδομησεις εκει θυσιαστηριον κυριῳ τῳ θεῳ σου θυσιαστηριον εκ λιθων ουκ επιβαλεις επ αυτους σιδηρον λιθους ὀλοκληρους οικοδομησεις θυσιαστηριον κυριῳ τῳ θεῳ σου και ανοισεις επ αυτο ὀλοκαυτωματα κυριῳ τῳ θεῳ σου και θυσεις εκει θυσιαν σωτηριου κυριῳ τῳ θεῳ σου και φαγη και εμπλησθηση και ευφρανθηση εναντιον κυριου του θεου σου και γραψεις επι των λιθων παντα τον νομον τουτον σαφως σφοδρα και ελαλησεν μωυσης και ὁι ἱερεις ὁι λευιται παντι ισραηλ λεγοντες σιωπα και ακουε ισραηλ εν τη ἡμερα ταυτη γεγονας εις λαον

κυριω τω θεω σου και εισακουση της φωνης κυριου του θεου σου και ποιησεις πασας τας εντολας αυτου και τα δικαιωματα αυτου ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σημερον και ἐνετειλατο μωυσης τῷ λαῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων ὅτι οἱ στήσονται εὐλογεῖν τὸν λαὸν ἐν ὧρει γαριζὶν διαβαντες τὸν ἰορδάνην συμειν λευι ἰουδας ἰσσαχαρ ἰωσηφ και βενιαμιν και ὅτι οἱ στήσονται ἐπὶ τῆς καταρας ἐν ὧρει γαίβαλ ρουβὴν γὰδ και ἀσηρ ζαβουλων δαν και νεφθαλι και ἀποκριθέντες οἱ λευιται ἐρουσιν παντὶ ἰσραὴλ φωνὴ μεγάλη ἐπικαταρατος ἀνθρώπος ὅστις ποιήσει γλυπτον και χωνευτον βδελυγμα κυριῷ ἐργὸν χειρῶν τεχνιτου και θήσει αὐτο ἐν ἀποκρυφῷ και ἀποκριθεις πας ὁ λαὸς ἐρουσιν γενεοιτο ἐπικαταρατος ὁ ἀτιμαζὼν πατερα αὐτου ἢ μητερα αὐτου και ἐρουσιν πας ὁ λαὸς γενεοιτο ἐπικαταρατος ὁ μετατιθεις ὅρια τοῦ πλησιον και ἐρουσιν πας ὁ λαὸς γενεοιτο ἐπικαταρατος ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ και ἐρουσιν πας ὁ λαὸς γενεοιτο ἐπικαταρατος ὃς ἀν ἐκκλινῇ κρῖσιν προσήλυτου και ὀρφανου και χήρας και ἐρουσιν πας ὁ λαὸς γενεοιτο ἐπικαταρατος ὁ κοιμῶμενος μετὰ γυναικος τοῦ πατρος αὐτου ὅτι ἀπεκαλύψεν συγκαλυμμα τοῦ πατρος αὐτου και ἐρουσιν πας ὁ λαὸς γενεοιτο ἐπικαταρατος ὁ κοιμῶμενος μετὰ παντος κτηνους και ἐρουσιν πας ὁ λαὸς γενεοιτο ἐπικαταρατος ὁ κοιμῶμενος μετὰ ἀδελφῆς ἐκ πατρος ἢ ἐκ μητρος αὐτου και ἐρουσιν πας ὁ λαὸς γενεοιτο ἐπικαταρατος ὁ κοιμῶμενος μετὰ πενθήρας αὐτου και ἐρουσιν πας ὁ λαὸς γενεοιτο ἐπικαταρατος ὁ κοιμῶμενος μετὰ ἀδελφῆς γυναικος αὐτου και ἐρουσιν πας ὁ λαὸς γενεοιτο ἐπικαταρατος ὁ τυπτῶν τὸν πλησιον αὐτου δολῶ και ἐρουσιν πας ὁ λαὸς γενεοιτο ἐπικαταρατος ὃς ἀν λαβῇ δῶρα παταξῇ ψυχὴν αἱματος ἀθῶου και ἐρουσιν πας ὁ λαὸς γενεοιτο ἐπικαταρατος πας ἀνθρώπος ὃς οὐκ ἐμμενεῖ ἐν πασὶν τοῖς λόγοις τοῦ νομου τούτου τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς και ἐρουσιν πας ὁ λαὸς γενεοιτο και ἐστὶ ὥς ἀν διαβῇτε τὸν ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν ἣν κυριος ὁ θεος ὑμῶν διδῶσιν ὑμῖν εἰαν ἀκοῇ εἰσακουσῇτε τῆς φωνῆς κυριου τοῦ θεου ὑμῶν φυλάσσειν και ποιεῖν πασας τας ἐντολας αὐτου ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σημερον και δώσει σε κυριος ὁ θεος σου ὑπεράνω παντῶν τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς και ἡξουσιν ἐπὶ σε πασαι αἱ εὐλογίαι αὗται και ἐύρησουσιν σε εἰαν ἀκοῇ ἀκουσῆς τῆς φωνῆς κυριου τοῦ θεου σου εὐλογημενος συ ἐν πόλει και εὐλογημενος συ ἐν ἀγρῷ εὐλογημενα τα ἐκγόνα τῆς κοιλίας σου και τα γέννηματα τῆς γῆς σου τα βουκόλια τῶν βοῶν σου και τα ποιμνία τῶν προβάτων σου εὐλογημεναι αἱ ἀποθήκαι σου και τα ἐγκαταλειμματα σου εὐλογημενος συ ἐν τῷ εἰσπορευεσθαι σε και εὐλογημενος συ ἐν τῷ ἐκπορευεσθαι σε παραδῶ κυριος ὁ θεος σου τοὺς ἐχθροὺς σου τοὺς ἀνθεστηκότας σοι συντετριμμένους προ προσώπου σου ὁδῶ μιὰ ἐξελουσονται πρὸς σε και ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξονται ἀπο προσώπου σου ἀποστελεῖται κυριος ἐπὶ σε τὴν εὐλογίαν ἐν τοῖς ταμειοῖς σου και ἐν πασὶν οὗ ἀν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρα σου ἐπὶ τῆς γῆς ἥς κυριος ὁ θεος σου διδῶσιν σοι ἀναστήσαι σε κυριος ὁ θεος σου ἑαυτῷ λαὸν ἅγιον ὃν τροποῦν ὡμοσεν τοῖς πατράσιν σου εἰαν εἰσακουσῆς τῆς φωνῆς κυριου τοῦ θεου σου και πορευθῇς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτου και οψονται σε πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ὅτι τὸ ὄνομα κυριου ἐπικεκλήται σοι και φοβηθήσονται σε και πληθύνει σε κυριος ὁ θεος σου εἰς ἀγαθὰ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου και ἐπὶ τοῖς γενήμασιν τῆς γῆς σου και ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου ἐπὶ τῆς γῆς ἥς ὡμοσεν κυριος τοῖς πατράσιν σου δούναι σοι ἀνοίξαι σοι κυριος

τον θησαυρον αυτου τον αγαθον τον ουρανον δουναι τον υετον τη γη σου επι καιρου αυτου ευλογησαι παντα τα εργα των χειρων σου και δανεις εθνεσιν πολλοις συ δε ου δανιη και αρξεις συ εθνων πολλων σου δε ουκ αρξουσιν καταστησαι σε κυριος ο θεος σου εις κεφαλην και μη εις ουραν και εση τοτε επανω και ουκ εση υποκατω εαν ακουσης των εντολων κυριου του θεου σου οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον φυλασσειν και ποιειν ου παραβηση απο παντων των λογων ων εγω εντελλομαι σοι σημερον δεξια ουδε αριστερα πορευεσθαι οπισω θεων ετερων λατρευειν αυτοις και εσται εαν μη εισακουσης της φωνης κυριου του θεου σου φυλασσειν και ποιειν πασας τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον και ελευσονται επι σε πασαι αι καταραι αυται και καταλημψονται σε επικαταρατος συ εν πολει και επικαταρατος συ εν αγρω επικαταρατοι αι αποθηκαι σου και τα εγκαταλειμματα σου επικαταρατα τα εκγονα της κοιλιας σου και τα γεννηματα της γης σου τα βουκολια των βοων σου και τα ποιμνια των προβατων σου επικαταρατος συ εν τω εκπορευεσθαι σε και επικαταρατος συ εν τω εισπορευεσθαι σε εξαποστεilai κυριος σοι την ενδειαν και την εκλιμιαν και την αναλwsιν επι παντα ου αν επιβαλης την χειρα σου οσα εαν ποιησης εως αν εξολεθρευση σε και εως αν απολεση σε εν ταχει δια τα πονηρα επιτηδευματα σου διοτι εγκατελιπες με προσκολλησαι κυριος εις σε τον θανατον εως αν εξαναλwsη σε απο της γης εις ην συ εισπορευη εκει κληρονομησαι αυτην παταξαι σε κυριος απορια και πυρετω και ριγει και ερεθισμω και φονω και ανεμοφθoρια και τη ωχρα και καταδιwζονται σε εως αν απολεσωσιν σε και εσται σοι ο ουρανος ο υπερ κεφαλης σου χαλκους και η γη η υποκατω σου σιδηρα δωη κυριος τον υετον τη γη σου κονιορτον και χους εκ του ουρανου καταβησεται επι σε εως αν εκτριψη σε και εως αν απολεση σε δωη σε κυριος επικοπην εναντιον των εχθρων σου εν οδω μια εξελευση προς αυτους και εν επτα οδοις φευξη απο προσωπου αυτων και εση εν διασπορα εν πασαις ταις βασιλειαις της γης και εσονται οι νεκροι υμων καταβρωμα τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης και ουκ εσται ο αποσοβων παταξαι σε κυριος εν ελκει αιγυπτιω εν ταις εδραις και ψωρα αγρια και κνηφη ωστε μη δυνασθαι σε ιαθηναι παταξαι σε κυριος παραπληξια και αορασια και εκστασει διανοιας και εση ψηλαφων μεσημβριας ωσει ψηλαφησαι ο τυφλος εν τω σκοτει και ουκ ευοδωσει τας οδους σου και εση τοτε αδικουμενος και διαρπαζομενος πασας τας ημερας και ουκ εσται σοι ο βοηθων γυναικα ληψη και ανηρ ετερος εξει αυτην οικιαν οικοδομησης και ουκ οικησεις εν αυτη αμπελωνα φυτευσεις και ου τρυγησεις αυτον ο μοσχος σου εσφαγμενος εναντιον σου και ου φαγη εξ αυτου ο ονος σου ηρπασμενος απο σου και ουκ αποδοθησεται σοι τα προβατα σου δεδομενα τοις εχθροις σου και ουκ εσται σοι ο βοηθων οι υιοι σου και αι θυγατρες σου δεδομεναι εθνει ετερω και οι οφθαλμοι σου βλεφονται σφακελιζοντες εις αυτα και ουκ ισχυσει η χειρ σου τα εκφορια της γης σου και παντας τους πονους σου φαγεται εθνος ο ουκ επιστασαι και εση αδικουμενος και τεθραυσμενος πασας τας ημερας και εση παραπληκτος δια τα οραματα των οφθαλμων σου α βλεψη παταξαι σε κυριος εν ελκει πονηρω επι τα γονατα και επι τας κνημας ωστε μη δυνασθαι σε ιαθηναι απο ιχνους των ποδων σου εως της κορυφης σου απαγαγοι κυριος σε και τους αρχοντας σου ους εαν

καταστήσης επι σεαυτον εις εθνος ὃ οὐκ επιστάσαι συ και ὁι πατερες σου και λατρευσεις εκει θεοις ἑτεροις ξυλοις και λιθοις και εση εκει εν αιγιματι και παραβολη και διηγηματι εν πασιν τοις εθνεσιν εις ὅς αν απαγαγη σε κυριος εκει σπερμα πολυ εξοισεις εις το πεδιον και ολιγα εισοισεις ὅτι κατεδεταυτα ἡ ακρις αμπελωνα φυτευσεις και κατεργα και οινον ου πιεσαι ουδε ευφρανθησῃ εξ αυτου ὅτι καταφαγεται αυτα ὃ σκωληξ ελαιαι εσονται σοι εν πασι τοις ὁριοις σου και ελαιον ου χρηση ὅτι εκρυησεται ἡ ελαια σου υιους και θυγατερας γεννησεις και οὐκ εσονται σοι απελευσονται γαρ εν αιχμαλωσια παντα τα ξυλινα σου και τα γεννηματα της γης σου εξαναλωσει ἡ ερυσιβη ὃ προσηλυτος ὃς εστιν εν σοι αναβησεται επι σε ανω ανω συ δε καταβησῃ κατω κατω ὁυτος δανιει σοι συ δε τουτω ου δανιεις ὁυτος εσται κεφαλη συ δε εση ουρα και ελευσονται επι σε πασαι ἁι καταραι ἁυται και καταδιωξονται σε και καταλημψονται σε ἑως αν εξολεθρευση σε και ἑως αν απολεση σε ὅτι οὐκ εισηκουσας της φωνης κυριου του θεου σου φυλαξαι τας εντολας αυτου και τα δικαιωματα αυτου ὅσα ενετειλατο σοι και εσται εν σοι σημεια και τερατα και εν τω σπερματι σου ἑως του αιωνος ανθ ὡν οὐκ ελατρευσας κυριω τω θεω σου εν ευφροσυνη και αγαθη καρδια δια το πληθος παντων και λατρευσεις τοις εχθροις σου ὅς επαποστελει κυριος επι σε εν λιμω και εν διψει και εν γυμνοτητι και εν εκλειψει παντων και επιθησει κλοιον σιδηρουν επι τον τραχηλον σου ἑως αν εξολεθρευση σε επαξει κυριος επι σε εθνος μακροθεν απ εσχατου της γης ὡσει ὁρμημα αετου εθνος ὃ οὐκ ακουση της φωνης αυτου εθνος αναιδες προσωπω ὅστις ου θαυμασει προσωπον πρεσβυτου και νεον οὐκ ελεησει και κατεδεταυτα εκγονα των κτηνων σου και τα γεννηματα της γης σου ὡστε μη καταλιπειν σοι σιτον οινον ελαιον τα βουκολια των βοων σου και τα ποιμνια των προβατων σου ἑως αν απολεση σε και εκτριψη σε εν πασαις ταις πολεσιν σου ἑως αν καθαιρεθωσιν τα τειχη σου τα ὑψηλα και τα οχυρα εφ ὅς συ πεποιθας επ αυτοις εν παση τη γη σου και θλιψει σε εν πασαις ταις πολεσιν σου ἁις εδωκεν σοι κυριος ὃ θεος σου και φαγη τα εκγονα της κοιλιας σου κρεα υιων σου και θυγατερων σου ὅσα εδωκεν σοι κυριος ὃ θεος σου εν τη στενοχωρια σου και εν τη θλιψει σου ἡ θλιψει σε ὃ εχθρος σου ὃ ἀπαλος εν σοι και ὃ τρυφερος σφοδρα βασκανει τω οφθαλμω τον αδελφον και την γυναικα την εν τω κολπω αυτου και τα καταλειμμενα τεκνα ἃ αν καταλειφθη ὡστε δουναι ἑνι αυτων απο των σαρκων των τεκνων αυτου ὡν αν κατεστη δια το μη καταλειφθῃναι αυτω μηθεν εν τη στενοχωρια σου και εν τη θλιψει σου ἡ αν θλιψωσιν σε ὁι εχθροι σου εν πασαις ταις πολεσιν σου και ἡ ἀπαλη εν ὑμιν και ἡ τρυφερα σφοδρα ἥς ουχι πειραν ελαβεν ὃ πους αυτης βαινειν επι της γης δια την τρυφεροτητα και δια την ἀπαλοτητα βασκανει τω οφθαλμω αυτης τον ανδρα αυτης τον εν τω κολπω αυτης και τον υιον και την θυγατερα αυτης και το χοριον αυτης το εξελθον δια των μηρων αυτης και το τεκνον ὃ αν τεκη καταφαγεται γαρ αυτα δια την ενδειαν παντων κρυψη εν τη στενοχωρια σου και εν τη θλιψει σου ἡ θλιψει σε ὃ εχθρος σου εν πασαις ταις πολεσιν σου εαν μη εισακουσητε ποιειν παντα τα ῥήματα του νομου τουτου τα γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω φοβεισθαι το ονομα το εντιμον και το θαυμαστον τουτου κυριον τον θεον σου και παραδοξασει κυριος τας πληγας σου και τας πληγας του σπερματος σου πληγας

μεγάλας και θαυμαστας και νοσους πονηρας και πιστας και επιστρε-
ψει επι σε πασαν την οδυνην αιγυπτου την πονηραν ην διευλαβου απο
προσωπου αυτων και κολληθησονται εν σοι και πασαν μαλακcian και
πασαν πληγην την μη γεγραμμενην εν τω βιβλῳ του νομου τουτου
επαξει κυριος επι σε έως αν εξολεθρευση σε και καταλειφθησεσθε εν
αριθμῳ βραχει ανθ ὦν ὅτι ητε ὥσει τα αστρα του ουρανου τῷ πληθει
ὅτι ουκ εισηκουσατε της φωνης κυριου του θεου ὑμων και εσται ὁν
τροπον ευφρανθη κυριος εφ ὑμιν ευ ποιησαι ὑμας και πληθυναι ὑμας
ὁυτως ευφρανθησεται κυριος εφ ὑμιν εξολεθρευσαι ὑμας και εξαρ-
θησεσθε απο της γης εις ἣν ὑμεις εισπορευεσθε εκει κληρονομησαι
αυτην και διασπερει σε κυριος ὁ θεος σου εις παντα τα εθνη απ α-
κρου της γης έως ακρου της γης και δουλευσεις εκει θεοις ἑτεροις
ξύλοις και λιθοις ὅς ουκ ηπιστω συ και ὁι πατερες σου αλλα και εν
τοις εθνεσιν εκεινοις ουκ αναπαυσει σε ουδ ου μη γεννηται στασις τῷ
ιχνει του ποδος σου και δωσει σοι κυριος εκει καρδιαν αυθυμουσαν
και εκλειποντας οφθαλμους και τηκομενην ψυχην και εσται ἡ ζωη
σου κρεμαμενη απεναντι των οφθαλμων σου και φοβηθηθη ἡμερας
και νυκτος και ου πιστευσεις τῇ ζωῇ σου το πρωι ερεις πως αν γενoi-
το ἔσπερα και το ἔσπερας ερεις πως αν γενοιτο πρωι απο του φοβου
της καρδιας σου ἃ φοβηθηθη και απο των ὁραματων των οφθαλμων
σου ὦν οψη και αποστρεψει σε κυριος εις αιγυπτον εν πλοιοις και εν
τῇ ὁδῳ ἡ εἶπα ου προσθησεσθε ετι ιδειν αυτην και πραθησεσθε εκει
τοις εχθροις ὑμων εις παιδας και παιδισκας και ουκ εσται ὁ κτωμενος
ὁυτοι ὁι λογοι της διαθηκης ὅς εντειλατο κυριος μωυση στησαι
τοις υἱοις ισραηλ εν γῇ μωαβ πλην της διαθηκης ἥς διεθετο αυτοις εν
χωρηβ και εκαλεσεν μωυσης παντας τους υἱους ισραηλ και ειπεν προς
αυτους ὑμεις ἔωρακατε παντα ὅσα εποιησεν κυριος εν γῇ αιγυπτῳ ε-
νωπιον ὑμων φαראω και τοις θεραπουσιν αυτου και παση τῇ γῇ αυτου
τους πειρασμους τους μεγαλους ὅς ἔωρακασιν ὁι οφθαλμοι σου τα
σημεια και τα τερατα τα μεγαλα εκεινα και ουκ ἔδωκεν κυριος ὁ θεος
ὑμιν καρδιαν ειδεναι και οφθαλμους βλεπειν και ὠτα ακουειν έως της
ἡμερας ταυτης και ηγαγεν ὑμας τεσσαραχοντα ετη εν τῇ ἐρημῳ ουκ
επαλαιωθη τα ἱματια ὑμων και τα ὑποδηματα ὑμων ου κατετριβη απο
των ποδων ὑμων αρτον ουκ εφαγετε οἶνον και σικερα ουκ ἐπιετε ἵνα
γνωτε ὅτι ὁυτος κυριος ὁ θεος ὑμων και ἠλθετε ἔως του τοπου του-
του και ἐξηλθεν σῶν βασιλευς εσεβων και ὡγ βασιλευς της βασαν
εις συναντησιν ἡμιν εν πολεμῳ και επαταξαμεν αυτους και ελαβομεν
την γην αυτων και ἔδωκα αυτην εν κληρῳ τῷ ρουβην και τῷ γαδδι και
τῷ ἡμισει φυλης μανασση και φυλαξεσθε ποιειν παντας τους λογους
της διαθηκης ταυτης ἵνα συνητε παντα ὅσα ποιησετε ὑμεις ἑστηκατε
παντες σημερον εναντιον κυριου του θεου ὑμων ὁι αρχιφυλοι ὑμων
και ἡ γερουσια ὑμων και ὁι κριται ὑμων και ὁι γραμματοεισισαγωγεις
ὑμων πας ἀνὴρ ισραηλ ὁι γυναικες ὑμων και τα ἐκγόνα ὑμων και ὁ
προσηλυτος ὁ εν μεσῳ της παρεμβολης ὑμων απο ξυλοκοπου ὑμων
και ἔως ὑδροφορου ὑμων παρελθειν εν τῇ διαθηκῇ κυριου του θε-
ου σου και εν ταις ἀραις αυτου ὅσα κυριος ὁ θεος σου διατινεται
προς σε σημερον ἵνα στηση σε αὐτῷ εις λαον και αὐτος εσται σου
θεος ὁν τροπον ειπεν σοι και ὁν τροπον ὡμοσεν τοις πατρασιν σου
αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και ουχ ὑμιν μονοις ἐγὼ διατινεται τῇ
διαθηκῇ ταυτῇ και τῇ ἀραν ταυτῇ αλλα και τοις ὧδε οὔσι μεθ

ἡμῶν σημερον εναντιον κυριου του θεου ὑμῶν και τοις μη ουσιν μεθ ἡμῶν ὡδε σημερον ὅτι ὑμεις οιδατε ὡς κατακησάμεν εν γῇ αιγυπτῳ και παρηλθόμεν εν μεσῳ των εθνῶν ὅυς παρηλθετε και ειδατε τα βδελυγματα αυτων και τα ειδῶλα αυτων ξυλον και λιθον αργυριον και χρυσιον ἃ εστιν παρ αυτοις μη τις εστιν εν ὑμιν ανηρ η γυνη η πατρια η φυλη τινος ἡ διανοια εξεκλινεν απο κυριου του θεου ὑμῶν πορευεσθαι λατρευειν τοις θεοις των εθνῶν εκεινων μη τις εστιν εν ὑμιν ῥιζα ανω φυουσα εν χολῇ και πικρια και εσται εαν ακουση τα ῥήματα της αρας ταυτης και επιφημισηται εν τη καρδια αυτου λεγων ὅσια μοι γενοιτο ὅτι εν τη αποπλανησει της καρδιας μου πορευομαι ἵνα μη συναπολεση ὁ ἁμαρτωλος τον αναμαρτητον ου μη θεληση ὁ θεος ευιλατευσαι αυτω ἀλλ η τοτε εκκαυθησεται οργῇ κυριου και ὁ ζηλος αυτου εν τῷ ἀνθρωπῳ εκεινω και κολληθησονται εν αυτῷ πασαι αἱ ἀραι της διαθηκης ταυτης αἱ γεγραμμεναι εν τῷ βιβλίῳ του νομου τουτου και εξαλειψει κυριος το ονομα αυτου εκ της ὑπο τον ουρανον και διαστελει αυτον κυριος εις κακα εκ παντων των ὤων ισραηλ κατα πασας τας αρας της διαθηκης τας γεγραμμενας εν τῷ βιβλίῳ του νομου τουτου και ερουσιν ἡ γενεα ἡ ἑτερα ὅι υἱοι ὑμῶν ὅι ἀναστησονται μεθ ὑμᾶς και ὁ ἀλλοτριος ὅς αν ελθῃ εκ γῆς μακροθεν και οφονται τας πληγας της γῆς εκεινης και τας νοσους αυτης ἃς ἀπεστειλεν κυριος επ αυτην θειον και ἄλα κατακακαυμενον πασα ἡ γῇ αυτης ου σπαρησεται ουδε ἀνατελει ουδε μη ἀναβῇ επ αυτην παν χλωρον ὡσπερ κατεστραφῃ σοδομα και γομορρα ἀδάμα και σεβωιμ ἃς κατεστρεψεν κυριος εν θυμῳ και οργῇ και ερουσιν παντα τα εθνη δια τι ἐποίησεν κυριος ὁυτως τη γῇ ταυτῇ τις ὁ θυμος της οργῆς ὁ μεγας ὁυτος και ερουσιν ὅτι κατέλιποσαν την διαθηκην κυριου του θεου των πατερων αυτων ἃ διεθετο τοις πατρασιν αυτων ὅτε ἐξηγάγεν αυτοὺς εκ γῆς αιγυπτου και πορευθεντες ἐλάτρευσαν θεοις ἑτεροις και προσεκύνησαν αυτοις ὅις ουκ ἠπισταντο ουδε διενειμεν αυτοις και ὠργισθῇ θυμῳ κυριος ἐπὶ την γῆν εκεινην ἐπαγαγειν ἐπ αυτην κατα πασας τας καταρας τας γεγραμμενας εν τῷ βιβλίῳ του νομου τουτου και ἐξῆρεν αυτοὺς κυριος ἀπο της γῆς αυτων εν θυμῳ και οργῇ και παροξυσμῳ μεγάλῳ σφοδρᾷ και ἐξεβάλεν αυτοὺς εις γῆν ἑτεραν ὡσει νυν τα χρυπτα κυριῷ τῷ θεῷ ἡμῶν τα δε φανερα ἡμῖν και τοις τεκνοῖς ἡμῶν εις τον αἰωνα ποιειν παντα τα ῥήματα του νομου τουτου και εσται ὡς αν ἐλθῶσιν ἐπὶ σε παντα τα ῥήματα ταυτα ἡ εὐλογία και ἡ καταρα ἥν ἐδῶκα προ προσωπου σου και δεξῇ εις την καρδιαν σου εν πασιν τοις εθνεσιν ὅυ εαν σε διασκορπισῃ κυριος ἐκεῖ και ἐπιστραφῇ ἐπὶ κυριον τον θεον σου και ὑπακουσῇ της φωνῆς αυτου κατα παντα ὅσα ἐγῷ ἐντελλομαι σοι σημερον ἐξ ὅλης της καρδιας σου και ἐξ ὅλης της ψυχῆς σου και ιασεται κυριος τας ἁμαρτίας σου και ἐλεήσει σε και πάλιν συναξει σε εκ παντων των εθνῶν εις ὅυς διεσκορπισεν σε κυριος ἐκεῖ εαν η ἡ διασπορα σου ἀπ ἀκρου του ουρανου ἕως ἀκρου του ουρανου ἐκεῖθεν συναξει σε κυριος ὁ θεος σου και ἐκεῖθεν λημψεται σε κυριος ὁ θεος σου και εἰσαξει σε κυριος ὁ θεος σου εις την γῆν ἥν ἐκλήρονομησαν ὅι πατερες σου και κληρονομησεις αυτην και εὐ σε ποιήσει και πλεοναστον σε ποιήσει ὑπὲρ τοὺς πατερας σου και περικαθαρίει κυριος την καρδιαν σου και την καρδιαν του σπερματος σου ἀγαπαν κυριον τον θεον σου ἐξ ὅλης της καρδιας σου και ἐξ ὅλης της ψυχῆς σου ἵνα ζῆς συ και δῶσει

κυριος ὁ θεος σου τας ἀρας ταυτας ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς σου καὶ ἐπὶ τοὺς μισούντας σε οἱ ἐδιδῶξαν σε καὶ συ ἐπιστραφῆς καὶ εἰσακουσῇ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον καὶ πολυώρησιν σε κυριος ὁ θεος σου ἐν παντί ἐργῶ τῶν χειρῶν σου ἐν τοῖς ἐχθροῖς τῆς κοιλίας σου καὶ ἐν τοῖς γένημασιν τῆς γῆς σου καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς τῶν κτηνῶν σου ὅτι ἐπιστρέψει κυριος ὁ θεος σου εὐφρανθῆναι ἐπὶ σε εἰς ἀγαθὰ καθότι ἠυφρανθῇ ἐπὶ τοῖς πατράσιν σου εἰάν εἰσακουσῇ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν πᾶσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου εἰάν ἐπιστραφῇ ἐπὶ κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου ὅτι ἡ ἐντολὴ αὕτη ἦν ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον οὐχ ὑπερογκος ἐστὶν οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ σου οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἀνω ἐστὶν λέγων τις ἀναβήσεται ἡμῖν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ λημψεται αὐτὴν ἡμῖν καὶ ἀκουσάντες αὐτὴν ποιήσομεν οὐδὲ περὰν τῆς θαλάσσης ἐστὶν λέγων τις διαπεράσει ἡμῖν εἰς τὸ περὰν τῆς θαλάσσης καὶ λημψεται ἡμῖν αὐτὴν καὶ ἀκουσθῇ ἡμῖν ποιήσει αὐτὴν καὶ ποιήσομεν ἐστὶν σου ἐγγὺς τὸ ῥῆμα σφοδρὰ ἐν τῷ στόματι σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ταῖς χερσὶν σου αὐτὸ ποιεῖν ἰδοὺ δέδωκα πρὸ προσώπου σου σήμερον τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν εἰάν εἰσακουσῇ τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἂς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον ἀγαπᾷν κύριον τὸν θεόν σου πορευέσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ καὶ ζήσεσθε καὶ πολλοὶ ἐσέσθε καὶ εὐλογησὲ σε κυριος ὁ θεος σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ εἰς ἣν εἰσπορευῇ ἐκεῖ κληρονομησάμενη αὐτὴν καὶ εἰάν μετὰ στή ἡ καρδία σου καὶ μὴ εἰσακουσῇ καὶ πλανηθῇς προσκυνήσης θεοῖς ἑτέροις καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς ἀναγγέλλω σοὶ σήμερον ὅτι ἀπώλεια ἀπολείσθε καὶ οὐ μὴ πολυήμεροὶ γενήσθε ἐπὶ τῆς γῆς ἥς κυριος ὁ θεος σου δίδωσιν σοὶ εἰς ἣν ὑμεῖς διαβιβάζετε τὸν ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομησάμενη αὐτὴν διαμαρτυροῦμαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν καθαράν ἐκλεξάμενη τὴν ζωὴν ἵνα ἀξίῃς συ καὶ τὸ σπέρμα σου ἀγαπᾷν κύριον τὸν θεόν σου εἰσακούων τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἐχέσθαι αὐτοῦ ὅτι τούτῳ ἡ ζωὴ σου καὶ ἡ μακροτὴς τῶν ἡμερῶν σου κατοικεῖν σε ἐπὶ τῆς γῆς ἥς ὤμοσεν κυριος τοῖς πατράσιν σου ἀβραάμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ δούναι αὐτοῖς καὶ συνετέλεσεν μωυσὴς λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας τοὺς ἰσραὴλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἕκατον καὶ εἰκοσὶ ἔτων ἐγὼ εἰμι σήμερον οὐ δύνησμαι ἐτι εἰσπορευέσθαι καὶ ἐκπορευέσθαι κυριος δὲ εἶπεν πρὸς με οὐ διαβήσῃ τὸν ἰορδάνην τούτον κυριος ὁ θεος σου ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου αὐτὸς ἐξολέθρευσει τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου καὶ κατακληρονομήσεις αὐτοὺς καὶ ἰησοὺς ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου καθὰ ἐλάλησεν κύριος καὶ ποιήσει κύριος αὐτοῖς καθὰ ἐποίησεν σὴν καὶ ὡγ τοῖς δυσὶ βασιλεύσιν τῶν ἀμορραίων οἱ ἦσαν περὰν τοῦ ἰορδάνου καὶ τὴν γῆ αὐτῶν καθότι ἐξώλεθρευσεν αὐτοὺς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κυριος ὑμῖν καὶ ποιήσετε αὐτοῖς καθότι ἐνετείλαμην ὑμῖν ἀνδρίζου καὶ ἰσχύει μὴ φοβού μηδὲ δειλία μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι κυριος ὁ θεος σου ὁ προπορευόμενος μετὰ ὑμῶν ἐν ὑμῖν οὐ μὴ σε ἀνῇ οὐτε μὴ σε ἐγκαταλίπῃ καὶ ἐκάλεσεν μωυσὴς ἰησοὺν καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐναντί

παντος ισραηλ ανδριζου και ισχυε συ γαρ εισελευση προ προσωπου του λαου τουτου εις την γην ην ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν ημων δουναι αυτοις και συ κατακληρονομησεις αυτην αυτοις και κυριος ο συμπορευομενος μετα σου ουκ ανησει σε ουδε μη εγκαταλιπη σε μη φοβου μηδε δειλια και εγραψεν μωυσης τα ρηματα του νομου τουτου εις βιβλιον και εδωκεν τοις ιερευσιν τοις υιοις λευι τοις αιρουσιν την κιβωτον της διαθηκης κυριου και τοις πρεσβυτεροις των υιων ισραηλ και ενετειλατο αυτοις μωυσης εν τη ημερα εκεινη λεγων μετα επτα ετη εν καιρω ενιαυτου αφεσεως εν εορτη σκηνοπηγιας εν τω συμπορευεσθαι παντα ισραηλ οφθηναι ενωπιον κυριου του θεου σου εν τω τοπω ω αν εκλεξηται κυριος αναγνωσεσθε τον νομον τουτον εναντιον παντος ισραηλ εις τα ωτα αυτων εκκλησιασας τον λαον τους ανδρας και τας γυναικας και τα εκγονα και τον προσηλυτον τον εν ταις πολεσιν υμων ινα ακουσωσιν και ινα μαθωσιν φοβεισθαι κυριον τον θεον υμων και ακουσουνται ποιειν παντας τους λογους του νομου τουτου και οι υιοι αυτων οι ουκ οιδασιν ακουσουνται και μαθησονται φοβεισθαι κυριον τον θεον υμων πασας τας ημερας οσας αυτοι ζωσιν επι της γης εις ην υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εκει κληρονομησαι αυτην και ειπεν κυριος προς μωυσην ιδου ηγγικασιν αι ημεραι του θανατου σου καλεσον ιησουν και στητε παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και εντελουμαι αυτω και επορευθη μωυσης και ιησους εις την σκηνην του μαρτυριου και εστησαν παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και κατεβη κυριος εν νεφελη και εστη παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και εστη ο στυλος της νεφελης παρα τας θυρας της σκηνης και ειπεν κυριος προς μωυσην ιδου συ κοιμα μετα των πατερων σου και αναστας ο λαος ουτος εκπορνευσει οπισω θεων αλλοτριων της γης εις ην ουτος εισπορευεται εκει εις αυτην και εγκαταλειψουσιν με και διασκεδασουσιν την διαθηκην μου ην διεθεμην αυτοις και οργισθησομαι θυμω εις αυτους εν τη ημερα εκεινη και καταλειψω αυτους και αποστρεψω το προσωπον μου απ αυτων και εσται καταβρωμα και ευρησουσιν αυτον κακα πολλα και θλιψεις και ερει εν τη ημερα εκεινη διοτι ουκ εστιν κυριος ο θεος μου εν εμοι ευροσαν με τα κακα ταυτα εγω δε αποστροφή αποστρεψω το προσωπον μου απ αυτων εν τη ημερα εκεινη δια πασας τας κακίας άς εποιησαν ότι επεστρεψαν επι θεους αλλοτριους και νυν γραψατε τα ρηματα της ωδης ταυτης και διδαξτε αυτην τους υιους ισραηλ και εμβαλειτε αυτην εις το στομα αυτων ινα γενηται μοι ή ωδη άυτη εις μαρτυριον εν υιοις ισραηλ εισαξω γαρ αυτους εις την γην την αγαθην ην ωμοσα τοις πατρασιν αυτων δουναι αυτοις γην ρεουσαν γαλα και μελι και φαγονται και εμπλησθεντες κορησουσιν και επιστραφησονται επι θεους αλλοτριους και λατρευσουσιν αυτοις και παροξυνουσιν με και διασκεδασουσιν την διαθηκην μου και αντικαταστησεται ή ωδη άυτη κατα προσωπον μαρτυρουσα ου γαρ μη επιλησθη απο στοματος αυτων και απο στοματος του σπερματος αυτων εγω γαρ οίδα την πονηριαν αυτων όσα ποιουσιν ώδε σημερον προ του εισαγαγειν με αυτους εις την γην την αγαθην ην ωμοσα τοις πατρασιν αυτων και εγραψεν μωυσης την ωδην ταυτην εν εκεινη τη ημερα και εδιδαξεν αυτην τους υιους ισραηλ και ενετειλατο μωυσης ιησοι και ειπεν αυτω ανδριζου και ισχυε συ γαρ εισαξεις τους υιους ισραηλ εις την γην ην ωμοσεν κυριος αυτοις και αυτος εσται μετα σου ηνικα δε συνε-

τελεσεν μωυσης γραφων παντας τους λογους του νομου τουτου εις βιβλιον ἕως εις τελος και ενετειλατο τοις λευιταις τοις αιρουσιν την κιβωτον της διαθηκης κυριου λεγων λαβοντες το βιβλιον του νομου τουτου θησετε αυτο εκ πλαγιων της κιβωτου της διαθηκης κυριου του θεου ὑμων και εσται εκει εν σοι εις μαρτυριον ὅτι εγω επισταμαι τον ερεθισμον σου και τον τραχηλον σου τον σκληρον ετι γαρ εμου ζωντος μεθ ὑμων σημερον παραπικραινοντες ητε τα προς τον θεον πως ουχι και εσχατον του θανατου μου εκκλησιασατε προς με τους φυλαρχους ὑμων και τους πρεσβυτερους ὑμων και τους κριτας ὑμων και τους γραμματσεισαγωγεις ὑμων ἵνα λαλησω εις τα ωτα αυτων παντας τους λογους τουτους και διαμαρτυρωμαι αυτοις τον τε ουρανον και την γην οἶδα γαρ ὅτι εσχατον της τελευτης μου ανομια ανομησετε και εκκλινετε εκ της ὁδου ἧς ενετειλαμην ὑμιν και συναντησεται ὑμιν τα κακα εσχατον των ἡμερων ὅτι ποιησετε το πονηρον εναντιον κυριου παροργισαι αυτον εν τοις εργοις των χειρων ὑμων και ελαλησεν μωυσης εις τα ωτα πασης εκκλησιας ισραηλ τα ῥήματα της ωδης ταυτης ἕως εις τελος προσεχε ουρανε και λαλησω και ακουετω γη ῥήματα εκ στοματος μου προσδοκασθω ὡς ὑετος το αποφθεγμα μου και καταβητω ὡς δροσος τα ῥήματα μου ὥσει ομβρος επ αγρωστιν και ὥσει νιφετος επι χορτον ὅτι ονομα κυριου εκαλεσα δοτε μεγαλωσυνην τω θεω ἡμων θεος αληθινα τα εργα αυτου και πασαι αἱ ὁδοι αυτου κρισεις θεος πιστος και ουκ εστιν ἀδικια δικαιος και ὁσιος κυριος ἡμαρτοσαν ουκ αυτω τεκνα μωμητα γενεα σχολια και διεστραμμενη ταυτα κυριω ανταποδιδοτε ὅτω λαος μωρος και ουχι σοφος ουκ αυτος ὁυτος σου πατηρ εκτησατο σε και εποίησεν σε και εκτισεν σε μνησθητε ἡμερας αιωνος συνετε ετη γενεας γενεων επερωτησον τον πατερα σου και αναγγελοι σοι τους πρεσβυτερους σου και ερουσιν σοι ὅτε διεμεριζεν ὁ ὕψιστος εθνη ὡς διεσπειρεν ὕιους ἀδαμ εστησεν ὅρια εθνων κατα αριθμον αγγελων θεου και εγεννηθη μερις κυριου λαος αυτου ιακωβ σχοινισμα κληρονομιας αυτου ισραηλ αυταρχησεν αυτον εν γη ερημω εν διψει καυματος εν ανυδρω εκυκλωσεν αυτον και παιδευσεν αυτον και διεφυλαξεν αυτον ὡς κοραν οφθαλμου ὡς αετος σκεπασαι νοσσιαν αυτου και επι τοις νεοσσοις αυτου επεποήσεν διεις τας πτερυγας αυτου εδεξάτο αυτους και ανελαβεν αυτους επι των μεταφρενων αυτου κυριος μονος ηγεν αυτους και ουκ ην μετ αυτων θεος αλλοτριος ανεβίβασεν αυτους επι την ισχυν της γης εψωμισεν αυτους γενήματα αγρων εθηλασαν μελι εκ πετρας και ελαιον εκ στερεας πετρας βουτυρον βοων και γαλα προβατων μετα στεατος αρνων και κριων ὕων ταυρων και τραγων μετα στεατος νεφρων πυρου και αίμα σταφυλης επιον οινον και εφαγεν ιακωβ και ενεπλησθη και απελαχτισεν ὁ ηγαπημενος ελιπανθη επαχυνθη επλατυνθη και εγκατελιπεν θεον τον ποιησαντα αυτον και απεστη απο θεου σωτηρος αυτου παρωξυναν με επ αλλοτριοις εν βδελυγμασιν αυτων εξεπικραναν με εθυσαν δαιμονιοις και ου θεω θεοις ὅις ουκ ηδειςαν καινοι προσφατοι ἤκασιν ὅυς ουκ ηδειςαν ὅι πατερες αυτων θεον τον γεννησαντα σε εγκατελιπες και επελαθου θεου του τρεφοντος σε και ειδεν κυριος και εζηλωσεν και παρωξυνθη δι οργην ὕιων αυτου και θυγατερων και ειπεν αποστρεψω το προσωπον μου απ αυτων και δειξω τι εσται αυτοις επ εσχατων ὅτι γενεα εξεστραμμενη εστιν ὕιοι ὅις ουκ εστιν πιστις εν αυτοις αυτοι παρεζήλωσαν με επ ου θεω πα-

ρωργισαν με εν τοις ειδωλοις αυτων καγω παραζηλωσω αυτους επ ουκ εθνει επ εθνει ασυνετω παροργιω αυτους οτι πυρ εκκεκαυται εκ του θυμου μου καυθησεται εως αδου κατω καταφαγεται γην και τα γεννηματα αυτης φλεξει θεμελια ορεων συναξω εις αυτους κακα και τα βελη μου συντελεσω εις αυτους τηκομενοι λιμω και βρωσει ορνεων και οπισθοτονος ανιατος οδοντας θηριων αποστελω εις αυτους μετα θυμου συροντων επι γης εξωθεν ατεχνωσει αυτους μαχαιρα και εκ των ταμιειων φοβος νεανισκος συν παρθενω θηλαζων μετα καθεστηκοτος πρεσβυτου ειπα διασπερω αυτους παυσω δη εξ ανθρωπων το μνημοσυνον αυτων ει μη δι οργην εχθρων ινα μη μακροχρονισωσιν και ινα μη συνεπιθωνται οι υπεναντιοι μη ειπωσιν η χειρ ημων η ύψηλη και ουχι κυριος εποιησεν ταυτα παντα οτι εθνος απολωλεκος βουλην εστιν και ουκ εστιν εν αυτοις επιστημη ουκ εφρονησαν συνιεναι ταυτα καταδεξασθωσαν εις τον επιοντα χρονον πως διωζεται εις χιλιους και δυο μετακινήσουσιν μυριαδας ει μη ο θεος απεδοτο αυτους και κυριος παρεδωκεν αυτους οτι ουκ εστιν ως ο θεος ημων οι θεοι αυτων οι δε εχθροι ημων ανοητοι εκ γαρ αμπελου σοδομων η αμπελος αυτων και η κληματις αυτων εκ γομορρας η σταφυλη αυτων σταφυλη χολης βοτρυς πικρίας αυτοις θυμος δρακοντων ο οινος αυτων και θυμος ασπιδων ανιατος ουκ ιδου ταυτα συνηκται παρ εμοι και εσφραγισται εν τοις θησαυροις μου εν ήμερα εκδικησεως ανταποδωσω εν καιρω όταν σφαλh ό πους αυτων ότι εγγυς ήμερα απωλειας αυτων και παρεστιν έτοιμα ύμιν ότι κρινει κυριος τον λαον αυτου και επι τοις δουλοις αυτου παρακληθησεται ειδεν γαρ παραλελυμενους αυτους και εκλελειπoτας εν επαγωγή και παρεμμενους και ειπεν κυριος που εισιν οι θεοι αυτων εφ όις επεποιθεισαν επ αυτοις ών το στεαρ των θυσιων αυτων ησθιετε και επινετε τον οινον των σπονδων αυτων αναστητωσαν και βοηθησάτωσαν ύμιν και γεννηθητωσαν ύμιν σκεπασται ιδετε ιδετε ότι εγω ειμι και ουκ εστιν θεος πλην εμου εγω αποκτενω και ζην ποιησω παταξω καγω ιασομαι και ουκ εστιν ός εξελειται εκ των χειρων μου ότι αρω εις τον ουρανον την χειρα μου και ομouμαι τη δεξια μου και ερω ζω εγω εις τον αιωνα ότι παροξυνω ως αστραπην την μαχαιραν μου και ανθεζεται κριματος η χειρ μου και ανταποδωσω δικην τοις εχθροις και τοις μισουσιν με ανταποδωσω μεθυσω τα βελη μου αφ άιματος και η μαχαιρα μου καταφαγεται κρεα αφ άιματος τραυματιων και αιχμαλωσιας απο κεφαλhς αρχοντων εχθρων ευφρανθητε ουρανοι άμα αυτα και προσκυνησάτωσαν αυτω παντες ύιοι θεου ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου και ενισχυσάτωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου ότι το άιμα των ύιων αυτου εκδικαται και εκδικησει και ανταποδωσει δικην τοις εχθροις και τοις μισουσιν ανταποδωσει και εκκαθαρει κυριος την γην του λαου αυτου και εγραψεν μωυσης την ωδην ταυτην εν εκεινη τη ήμερα και εδιδάξεν αυτην τους ύιους ισραηλ και εισηλθεν μωυσης και ελαλησεν παντας τους λογους του νομου τουτου εις τα ωτα του λαου αυτος και ιησους ό του ναυη και συνετελεσεν μωυσης λαλων παντι ισραηλ και ειπεν προς αυτους προσεχετε τη καρδια επι παντας τους λογους τουτους όυς εγω διαμαρτυρομαι ύμιν σημερον ά εντελεισθε τοις ύιοις ύμων φυλασσειν και ποιειν παντας τους λογους του νομου τουτου ότι ουχι λογος κενος όυτος ύμιν ότι άυτη η ζωη ύμων και ένεκεν του λογου τουτου μακροημερευσετε επι της γης εις ην ύμεις διαβαινετε τον

ιορδανην εκει κληρονομησαι αυτην και ελαλησεν κυριος προς μωυσην εν τη ημερα ταυτη λεγων αναβηθι εις το ορος το αβαραν τουτο ορος ναβαυ ο εστιν εν γη μωαβ κατα προσωπον ιεριχω και ιδε την γην χαναν ην εγω διδωμι τοις υιοις ισραηλ εις κατασχεσιν και τελευτα εν τω ορει εις ο αναβαινεις εκει και προστεθητι προς τον λαον σου ον τροπον απειθανεν ααρων ο αδελφος σου εν ωρ τω ορει και προσετεθη προς τον λαον αυτου διοτι ηπειθησατε τω ρηματι μου εν τοις υιοις ισραηλ επι του υδατος αντιλογιας καδης εν τη ερημω σιν διοτι ουχ ηγιασατε με εν τοις υιοις ισραηλ οτι απεναντι οψη την γην και εκει ουκ εισελευση και αυτη η ευλογια ην ευλογησεν μωυσης ανθρωπος του θεου τους υιους ισραηλ προ της τελευτης αυτου και ειπεν κυριος εκ σινα ηκει και επεφανεν εκ σιρ ημιν και κατεσπευσεν εξ ορους φαραν συν μυριασιν καδης εκ δεξιων αυτου αγγελοι μετ αυτου και εφεισατο του λαου αυτου και παντες οι ηγιασμενοι υπο τας χειρας σου και ουτοι υπο σε εισιν και εδεξατο απο των λογων αυτου νομον ον εντειλατο ημιν μωυσης κληρονομιαν συναγωγαις ιακωβ και εσται εν τω ηγαπημενω αρχων συναχθεντων αρχοντων λαων αμα φυλαις ισραηλ ζητω ρουβην και μη αποθανετω και εστω πολυς εν αριθμω και αυτη ιουδα εισακουσον κυριε φωνης ιουδα και εις τον λαον αυτου εισελθοισαν αι χειρες αυτου διακρινουσιν αυτω και βοηθος εκ των εχθρων αυτου εση και τω λειυ ειπεν δοτε λειυ δηλους αυτου και αληθειαν αυτου τω ανδρι τω οσιω ον επειρασαν αυτον εν πειρα ελοιδορησαν αυτον επι υδατος αντιλογιας ο λεγων τω πατρι και τη μητρι ουχ εορακα σε και τους αδελφους αυτου ουκ επεγνω και τους υιους αυτου απεγνω εφυλαξεν τα λογια σου και την διαθηκην σου διετηρησεν δηλωσουσιν τα δικαιωματα σου τω ιακωβ και τον νομον σου τω ισραηλ επιθησουσιν θυμιαμα εν οργη σου δια παντος επι το θυσιαστηριον σου ευλογησον κυριε την ισχυν αυτου και τα εργα των χειρων αυτου δεξα καταξον οσφυν εχθρων επανεστηκοτων αυτω και οι μισουντες αυτον μη αναστητωσαν και τω βενιαμιν ειπεν ηγαπημενος υπο κυριου κατασκηνωσει πεποιθως και ο θεος σκιαζει επ αυτω πασας τας ημερας και ανα μεσον των ωμων αυτου κατεπαυσεν και τω ιωσηφ ειπεν απ ευλογιας κυριου η γη αυτου απο ωρων ουρανου και δροσων και απο αβυσσων πηγων κατωθεν και καθ ωραν γεννηματων ηλιου τροπων και απο συνοδων μηνων και απο κορυφης ορεων αρχης και απο κορυφης βουνων αεναν και καθ ωραν γης πληρωσεως και τα δεκτα τω οφθεντι εν τω βατω ελθοισαν επι κεφαλην ιωσηφ και επι κορυφης δοξασθεις εν αδελφοις πρωτοτοκος ταυρου το καλλος αυτου κερατα μονοκερωτος τα κερατα αυτου εν αυτοις εθνη κερατιει αμα εως επ ακρου γης αυται μυριαδες εφραιμ και αυται χιλιαδες μανασση και τω ζαβουλων ειπεν ευφρανθητι ζαβουλων εν εξοδια σου και ισσαχαρ εν τοις σκηνωμασιν αυτου εθνη εξολειθρευσουσιν και επικαλεσεσθε εκει και θυσετε θυσιαν δικαιοσυνης οτι πλουτος θαλασσης ιηλασει σε και εμπορια παραλιον κατοικουντων και τω γαδ ειπεν ευλογημενος εμπλατυνων γαδ ως λεων ανεπαυσατο συντριψας βραχιονα και αρχοντα και ειδεν απαρχην αυτου οτι εκει εμερισθη γη αρχοντων συνηγμενων αμα αρχηγους λαων δικαιοσυνην κυριος εποιησεν και κρισιν αυτου μετα ισραηλ και τω δαν ειπεν δαν σχυμνος λεοντος και εκπηδησεται εκ του βασαν και τω νεφθαλι ειπεν νεφθαλι πλησμονη δεκτων και εμπλησθητω ευλογιαν παρα κυριου θαλασσαν

και λιβα κληρονομησει και τω ασηρ ειπεν ευλογητος απο τεκνων ασηρ και εσται δεκτος τοις αδελφοις αυτου βαψει εν ελαιω τον ποδα αυτου σιδηρος και χαλκος το υποδημα αυτου εσται και ως αι ημεραι σου η ισχυς σου ουκ εστιν ωσπερ ο θεος του ηγαπημενου ο επιβαινων επι τον ουρανον βοηθος σου και ο μεγαλοπρεπης του στερεωματος και σκεπασις θεου αρχης και υπο ισχυν βραχιονων αεναων και εκβαλει απο προσωπου σου εχθρον λεγων απολοιо και κατασκηνωσει ισραηλ πεποιθως μονος επι γης ιακωβ επι σιτω και οινω και ο ουρανός αυτω συννεφης δροσω μακαριος συ ισραηλ τις ὁμοιος σοι λαος σωζομενος υπο κυριου ὑπερασπει ο βοηθος σου και η μαχαира καυχημα σου και ψευσονται σε οι εχθροι σου και συ επι τον τραχηλον αυτων επιβηση και ανεβη μωυσης απο αραβωθ μωαβ επι το ορος ναβαυ επι κορυφην φασγα η εστιν επι προσωπου ιεριχω και εδειξεν αυτω κυριος πασαν την γην γαλααδ εως δαν και πασαν την γην νεφθαλι και πασαν την γην εφραιμ και μανασση και πασαν την γην ιουδα εως της θαλασσης της εσχατης και την ερημον και τα περιχωρα ιεριχω πολιν φοινικων εως σηγωρ και ειπεν κυριος προς μωυσην ἄντη η γη ἦν ὡμοσα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ λεγων τω σπερματι ὑμων δωσω αυτην και εδειξα αυτην τοις οφθαλμοις σου και εκει ουκ εισελευση και ετελευτησεν μωυσης οικετης κυριου εν γη μωαβ δια ῥήματος κυριου και εθαψαν αυτον εν γαι εν γη μωαβ εγγυς οικου φογωρ και ουκ οιδεν ουδεις την ταφην αυτου εως της ἡμερας ταυτης μωυσης δε ην ἑκατον και εικοσι ετων εν τω τελευταν αυτον ουκ ημαυρωθησαν οι οφθαλμοι αυτου ουδε εφθαρσαν τα χελυνια αυτου και εκλαυσαν οι υιοι ισραηλ τον μωυσην εν αραβωθ μωαβ επι του ιορδανου κατα ιεριχω τριακοντα ἡμερας και συνετελεσθησαν αι ἡμεραι πενθους κλαυθμου μωυση και ιησους υιος ναυη ενεπλησθη πνευματος συνεσεως επεθηκεν γαρ μωυσης τας χειρας αυτου επ αυτον και εισηκουσαν αυτου οι υιοι ισραηλ και εποιησαν καθοτι ενετειλατο κυριος τω μωυση και ουκ ανεστη ετι προφητης εν ισραηλ ως μωυσης ὃν εγνω κυριος αυτον προσωπον κατα προσωπον εν πασι τοις σημειοις και τερασιν ὃν απεστειλεν αυτον κυριος ποιησαι αυτα εν γη αιγυπτω φαראω και τοις θεραπουσιν αυτου και παση τη γη αυτου τα θαυμασια τα μεγαλα και την χειρα την κραταιαν ἃ εποίησεν μωυσης εναντι παντος ισραηλ

και εγενετο μετα την τελευτην μωυση ειπεν κυριος τω ιησοι υιω ναυη τω ὑπουργῳ μωυση λεγων μωυσης ο θεραπων μου τετελευτηκεν νυν ουν αναστας διαβηθι τον ιορδανην συ και πας ο λαος ουτος εις την γην ἣν εγω διδωμι αυτοις πας ο τοπος εφ ὃν αν επιβητε τω ιχνη των ποδων ὑμων ὑμιν δωσω αυτον ὃν τροπον ειρηκα τω μωυση την ερημον και τον αντιλιβανον εως του ποταμου του μεγάλου ποταμου ευφρατου και εως της θαλασσης της εσχατης αφ ἡλιου δυσμων εσται τα ὅρια ὑμων ουκ αντιστησεται ανθρωπος κατενωπιον ὑμων πασας τας ἡμερας της ζωης σου και ὡσπερ ημην μετα μωυση οутως εσομαι και μετα σου και ουκ εγκαταλειψω σε ουδε ὑπεροψομαι σε ισχυε και ανδριζου συ γαρ αποδιαστελεις τω λαω τουτω την γην ἣν ὡμοσα τοις πατρασιν ὑμων δουναι αυτοις ισχυε ουν και ανδριζου φυλασσεσθαι και ποιειν καθοτι ενετειλατο σοι μωυσης ο παις μου και ουκ εκκλινεις απ αυτων εις δεξια ουδε εις αριστερα ἵνα συνης εν πασιν ὅις εαν πρασσης και ουκ αποστησεται η βιβλος του νομου τουτου εκ του στοματος σου και μελετησεις εν αυτω ἡμερας και νυκτος ἵνα συ-

νης ποιειν παντα τα γεγραμμενα τοτε ευοδωθηθη και ευοδωσεις τας
οδους σου και τοτε συνησεις ιδου εντεταλμαι σοι ισχυε και ανδριζου
μη δειλιασης μηδε φοβηθης οτι μετα σου κυριος ο θεος σου εις πα-
ντα ου εαν πορευη και ενετειλατο ιησους τοις γραμματευσιν του λαου
λεγων εισελθατε κατα μεσον της παρεμβολης του λαου και εντειλα-
σθε τω λαω λεγοντες ετοιμαζεσθε επισιτισμον οτι ετι τρεις ημεραι
και υμεις διαβαινετε τον ιορδανην τουτον εισελθοντες κατασχειν την
γην ην κυριος ο θεος των πατερων υμων διδωσιν υμιν και τω ρουβην
και τω γαδ και τω ημψει φυλης μανασση ειπεν ιησους μνησθητε το
ρημα κυριου ο ενετειλατο υμιν μωυσης ο παις κυριου λεγων κυριος
ο θεος υμων κατεπαυσεν υμας και εδωκεν υμιν την γην ταυτην αι
γυναικες υμων και τα παιδια υμων και τα κτηνη υμων κατοικειωσαν
εν τη γη η εδωκεν υμιν υμεις δε διαβησεσθε ευζωνοι προτεροι των
αδελφων υμων πας ο ισχυων και συμμαχησετε αυτοις εως αν κατα-
παυση κυριος ο θεος υμων τους αδελφους υμων ωσπερ και υμας και
κληρονομησωσιν και ουτοι την γην ην κυριος ο θεος ημων διδωσιν
αυτοις και απελευσεσθε εχαστος εις την κληρονομιαν αυτου ην δε-
δωκεν υμιν μωυσης εις το περαν του ιορδανου απ ανατολων ηλιου
και αποκριθεντες τω ιησοι ειπαν παντα οσα αν εντειλη ημιν ποιησο-
μεν και εις παντα τοπον ου εαν αποστειλης ημας πορευσομεθα κατα
παντα οσα ηκουσαμεν μωυση ακουσομεθα σου πλην εστω κυριος ο
θεος ημων μετα σου ον τροπον ην μετα μωυση ο δε ανθρωπος ος εαν
απειθηση σοι και οστις μη ακουση των ρηματων σου καθοτι αν αυτω
εντειλη αποθανετω αλλα ισχυε και ανδριζου και απεστειλεν ιησους
υιος ναυη εκ σαττιν δυο νεανισκους κατασκοπευσαι λεγων αναβητε
και ιδετε την γην και την ιεριχω και πορευθεντες εισηλθουσιν οι δυο
νεανισκοι εις ιεριχω και εισηλθουσιν εις οικιαν γυναικος πορνης η
ονομα ρααβ και κατελυσαν εκει και απηγγελη τω βασιλει ιεριχω λε-
γοντες εισπεπορευνται ωδε ανδρες των υιων ισραηλ κατασκοπευσαι
την γην και απεστειλεν ο βασιλευς ιεριχω και ειπεν προς ρααβ λε-
γων εξαγαγε τους ανδρας τους εισπεπορευμενους εις την οικιαν σου
την νυκτα κατασκοπευσαι γαρ την γην ηκασιν και λαβουσα η γυνη
τους ανδρας εκρυψεν αυτους και ειπεν αυτοις λεγουσα εισελθουθα-
σιν προς με οι ανδρες ως δε η πυλη εκλειετο εν τω σκοτει και οι
ανδρες εξηλθον ουκ επισταμαι που πεπορευνται καταδιωξατε οπισω
αυτων ει καταλημψεσθε αυτους αυτη δε ανεβιβασεν αυτους επι το
δωμα και εκρυψεν αυτους εν τη λινοκαλαμη τη εστοιβασμενη αυτη
επι του δωματος και οι ανδρες κατεδιωξαν οπισω αυτων οδον την επι
του ιορδανου επι τας διαβασεις και η πυλη εκλεισθη και εγενετο ως
εξηλθουσιν οι διωκοντες οπισω αυτων και αυτοι δε πριν η κοιμηθηναι
αυτους και αυτη ανεβη επι το δωμα προς αυτους και ειπεν προς αυ-
τους επισταμαι οτι δεδωκεν υμιν κυριος την γην επιπεπτωκεν γαρ ο
φοβος υμων εφ ημας ακηκοαμεν γαρ οτι κατεξηρανεν κυριος ο θεος
την ερυθραν θαλασσαν απο προσωπου υμων οτε εξεπορευεσθε εκ
γης αιγυπτου και οσα εποιησεν τοις δυσι βασιλευσιν των αμορραιων
οι ησαν περαν του ιορδανου τω σην και ωγ ους εξωλεθρευσατε αυ-
τους και ακουσαντες ημεις εξεστημεν τη καρδια ημων και ουκ εστη
ετι πνευμα εν ουδενι ημων απο προσωπου υμων οτι κυριος ο θεος
υμων θεος εν ουρανω ανω και επι της γης κατω και νυν ομοσατε μοι
κυριον τον θεον οτι ποιω υμιν ελεος και ποιησετε και υμεις ελεος εν

τω οικω του πατρος μου και ζωγρησετε τον οικον του πατρος μου και την μητερα μου και τους αδελφους μου και παντα τον οικον μου και παντα όσα εστιν αυτοις και εξελεισθε την ψυχην μου εκ θανατου και ειπαν αυτη οι ανδρες ή ψυχη ήμων ανθ ύμων εις θανατον και αυτη ειπεν ώς αν παραδω κυριος ύμιν την πολιν ποιησετε εις εμε ελεος και αληθειαν και κατεχαλασεν αυτους δια της θυριδος και ειπεν αυτοις εις την ορεινην απελθετε μη συναντησωσιν ύμιν οι καταδιωκοντες και κρυβησεσθε εκει τρεις ήμερας έως αν αποστρεψωσιν οι καταδιωκοντες οπισω ύμων και μετα ταυτα απελευσεσθε εις την όδον ύμων και ειπαν οι ανδρες προς αυτην αθωοι εσμεν τω όρκω σου τουτω ιδου ήμεις εισπορευομεθα εις μερος της πολεως και θησεις το σημειον το σπαρτιον το κοκκινον τουτο εκδησεις εις την θυριδα δι ής κατεβιβασας ήμας δι αυτης τον δε πατερα σου και την μητερα σου και τους αδελφους σου και παντα τον οικον του πατρος σου συναξεις προς σεαυτην εις την οικιαν σου και εσται πας ός αν εξελθη την θυραν της οικιας σου εξω ενοχος έαυτω εσται ήμεις δε αθωοι τω όρκω σου τουτω και όσοι εαν γενωνται μετα σου εν τη οικια σου ήμεις ενοχοι εσομεθα εαν δε τις ήμας αδικηση η και αποκαλυψη τους λογους ήμων τουτους εσομεθα αθωοι τω όρκω σου τουτω και ειπεν αυτοις κατα το ρημα ύμων όυτως εστω και εξαπεστειλεν αυτους και επορευθησαν και ηλθουσιν εις την ορεινην και κατεμειναν εκει τρεις ήμερας και εξεζητησαν οι καταδιωκοντες πασας τας όδους και ουχ έυροσαν και ύπεστρεψαν οι δυο νεανισκοι και κατεβησαν εκ του ορους και διεβησαν προς ιησουν υιον ναυη και διηγησαντο αυτω παντα τα συμβεβηκοτα αυτοις και ειπαν προς ιησουν ότι παρεδωκεν κυριος πασαν την γην εν χειρι ήμων και κατεπτηκεν πας ό κατοικων την γην εκεινην αφ ήμων και ωρθρισεν ιησους το πρωι και απηραν εκ σαττιν και ηλθουσιν έως του ιορδανου και κατελυσαν εκει προ του διαβηναι και εγενετο μετα τρεις ήμερας διηλθον οι γραμματεις δια της παρεμβολης και ενετειλαντο τω λαω λεγοντες όταν ιδητε την κιβωτον της διαθηκης κυριου του θεου ήμων και τους ιερεις ήμων και τους λευιτας αιροντας αυτην απαρειτε απο των τοπων ύμων και πορευεσθε οπισω αυτης αλλα μαχραν εστω ανα μεσον ύμων και εκεινης όσον δισχιλιους πηχεις στησεσθε μη προσεγγισητε αυτη ίν επιστησθε την όδον ήν πορευεσθε αυτην ου γαρ πεπορευεσθε την όδον απ εχθες και τριτης ήμερας και ειπεν ιησους τω λαω άγνωσασθε εις αυριον ότι αυριον ποιησει εν ύμιν κυριος θαυμαστα και ειπεν ιησους τοις ιερευσιν αρατε την κιβωτον της διαθηκης κυριου και προπορευεσθε του λαου και ηραν οι ιερεις την κιβωτον της διαθηκης κυριου και επορευοντο εμπροσθεν του λαου και ειπεν κυριος προς ιησουν εν τη ήμερα ταυτη αρχομαι ύψωσαι σε κατενωπιον παντων ύιων ισραηλ ίνα γνωσιν καθοτι ημην μετα μωυση όυτως εσομαι και μετα σου και νυν εντειλαι τοις ιερευσιν τοις αιρουσιν την κιβωτον της διαθηκης λεγων ώς αν εισελθητε επι μερους του ύδατος του ιορδανου και εν τω ιορδανη στησεσθε και ειπεν ιησους τοις ύιοις ισραηλ προσαγαγετε ώδε και ακουσατε το ρημα κυριου του θεου ήμων εν τουτω γνωσεσθε ότι θεος ζων εν ύμιν και ολεθρευων ολεθρευσει απο προσωπου ήμων τον χαναναιον και τον χετταιον και τον φερεζαιον και τον ευαιον και τον αμορραιον και τον γεργεσαιον και τον ιεβουσαιον ιδου ή κιβωτος διαθηκης κυριου πασης της γης διαβαινει τον ιορδανην προχειρισασθε

ὑμιν δωδεκα ανδρας απο των ὑων ισραηλ ένα αφ έναστης φυλης και εσται ως αν καταπαυσωσιν οι ποδες των ἱερεων των αιροντων την κιβωτον της διαθηκης κυριου πασης της γης εν τω ὕδατι του ιορδανου το ὕδωρ του ιορδανου εκλειψει το δε ὕδωρ το καταβαινον στησεται και απηρεν ὁ λαος εκ των σκηνωματων αυτων διαβηναι τον ιορδανην οι δε ἱερεις ηροσαν την κιβωτον της διαθηκης κυριου προτεροι του λαου ως δε εισεπορευοντο οι ἱερεις οι αιροντες την κιβωτον της διαθηκης επι τον ιορδανην και οι ποδες των ἱερεων των αιροντων την κιβωτον της διαθηκης κυριου εβαψησαν εις μερος του ὕδατος του ιορδανου ὁ δε ιορδανης πληρου καθ ὅλην την κρηπιδα αυτου ὡσει ἡμεραι θερισμου πυρων και εστη τα ὕδατα τα καταβαινοντα ανωθεν εστη πηγμα ἐν ἀφροστηκος μακραν σφοδρα σφοδρως ἕως μερους καριαθιαριμ το δε καταβαινον κατεβη εις την θαλασσαν αραβα θαλασσαν ἄλος ἕως εις το τέλος εξελιπεν και ὁ λαος ἐστηκει απεναντι ιεριχω και εστησαν οι ἱερεις οι αιροντες την κιβωτον της διαθηκης κυριου επι ξηρας εν μεσω του ιορδανου και παντες οι υιοι ισραηλ διεβαινον δια ξηρας ἕως συνετελεσεν πας ὁ λαος διαβαινων τον ιορδανην και επει συνετελεσεν πας ὁ λαος διαβαινων τον ιορδανην και ειπεν κυριος τω ιησοι λεγων παραλαβων ανδρας απο του λαου ένα αφ έναστης φυλης συνταξον αυτοις λεγων ανελεσθε εκ μεσου του ιορδανου ἐτοιμους δωδεκα λιθους και τουτους διακομισαντες ἅμα ὑμιν αυτοις ἑτετε αυτους εν τη στρατοπεδεια ὑμων ὅυ εαν παρεμβαλητε εκει την νυκτα και ανακαλεσαμενος ιησους δωδεκα ανδρας των ενδοξων απο των ὑων ισραηλ ένα αφ έναστης φυλης ειπεν αυτοις προσαγαγετε εμπροσθεν μου προ προσωπου κυριου εις μεσον του ιορδανου και ανελομενος εκειθεν ἕκαστος λιθον αρατω επι των ὤμων αυτου κατα τον αριθμον των δωδεκα φυλων του ισραηλ ἵνα ὑπαρχωσιν ὑμιν οὗτοι εις σημειον κειμενον δια παντος ἵνα ὅταν ερωτα σε ὁ υἱος σου αυριον λεγων τι εισιν οι λιθοι οὗτοι ὑμιν και συ δηλωσεις τω ὑἱῳ σου λεγων ὅτι εξελιπεν ὁ ιορδανης ποταμος απο προσωπου κιβωτου διαθηκης κυριου πασης της γης ὡς διεβαινεν αυτον και εσονται οι λιθοι οὗτοι ὑμιν μνημοσυνον τοις υἱοις ισραηλ ἕως του αιωνος και εποιησαν οὕτως οι υιοι ισραηλ καθὼτι ενετειλατο κυριος τω ιησοι και λαβοντες δωδεκα λιθους εκ μεσου του ιορδανου καθαπερ συνεταξεν κυριος τω ιησοι εν τη συντελεια της διαβασεως των ὑων ισραηλ και διεκομισαν ἅμα ἑαυτοις εις την παρεμβολην και απεθηκαν εκει εστησεν δε ιησους και αλλους δωδεκα λιθους εν αυτω τω ιορδανη εν τω γενομενω τοπω ὑπο τους ποδας των ἱερεων των αιροντων την κιβωτον της διαθηκης κυριου και εισιν εκει ἕως της σημερον ἡμερας ἐστηκεισαν δε οι ἱερεις οι αιροντες την κιβωτον της διαθηκης εν τω ιορδανη ἕως ὅυ συνετελεσεν ιησους παντα ἃ ενετειλατο κυριος αναγγεῖλαι τω λαῳ και εσπευσεν ὁ λαος και διεβησαν και εγενετο ὡς συνετελεσεν πας ὁ λαος διαβηναι και διεβη ἡ κιβωτος της διαθηκης κυριου και οι λιθοι εμπροσθεν αυτων και διεβησαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ και οι ἡμισεις φυλης μανασση διεσκευασμενοι εμπροσθεν των ὑων ισραηλ καθαπερ ενετειλατο αυτοις μωυσης τετρακισμυριοι ευζωνοι εις μαχην διεβησαν εναντιον κυριου εις πολεμον προς την ιεριχω πολιν εν εκεινη τη ἡμερα ηυξησεν κυριος τον ιησουν εναντιον παντος του γενους ισραηλ και εφοβουντο αυτον ὡπερ μωυσην ὅσον χρονον εζη και ειπεν κυριος τω ιησοι λεγων εντειλαι τοις ἱερευσιν τοις αιρουσιν

την κιβωτον της διαθηκης του μαρτυριου κυριου εκβηναι εκ του ιορδανου και ενετειλατο ιησους τοις ιερευσιν λεγων εκβητε εκ του ιορδανου και εγενετο ως εξεβησαν οι ιερεις οι αιροντες την κιβωτον της διαθηκης κυριου εκ του ιορδανου και εβηκαν τους ποδας επι της γης ωρμησεν το υδωρ του ιορδανου κατα χωραν και επορευετο καθα εκθες και τριτην ημεραν δι ολης της κρηπιδος και ο λαος ανεβη εκ του ιορδανου δεκατη του μηνος του πρωτου και κατεστρατοπεδευσαν οι υιοι ισραηλ εν γαλγαλοις κατα μερος το προς ηλιου ανατολας απο της ιεριχω και τους δωδεκα λιθους τουτους ους ελαβεν εκ του ιορδανου εστησεν ιησους εν γαλγαλοις λεγων οταν ερωτωσιν υμας οι υιοι υμων λεγοντες τι εισιν οι λιθοι ουτοι αναγγειλατε τοις υιοις υμων οτι επι ξηρας διεβη ισραηλ τον ιορδανην αποξηραναντος κυριου του θεου ημων το υδωρ του ιορδανου εκ του εμπροσθεν αυτων μεχρι ου διεβησαν καθαπερ εποιησεν κυριος ο θεος ημων την ερυθραν θαλασσαν ην απεξηρανεν κυριος ο θεος ημων εμπροσθεν ημων εως παρηλθομεν οπως γνωσιν παντα τα εβνη της γης οτι η δυναμις του κυριου ισχυρα εστιν και ινα υμεις σεβησθε κυριον τον θεον υμων εν παντι χρονω και εγενετο ως ηκουσαν οι βασιλεις των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου και οι βασιλεις της φοινικης οι παρα την θαλασσαν οτι απεξηρανεν κυριος ο θεος τον ιορδανην ποταμον εκ των εμπροσθεν των υιων ισραηλ εν τω διαβαινειν αυτους και ετακησαν αυτων αι διανοiai και κατεπλαγησαν και ουκ ην εν αυτοις φρονησις ουδεμια απο προσωπου των υιων ισραηλ υπο δε τουτον τον καιρον ειπεν κυριος τω ιησοι ποιησον σεαυτω μαχαιρας πετρινας εκ πετρας ακροτομου και καθισας περιετεμε τους υιους ισραηλ και εποιησεν ιησους μαχαιρας πετρινας ακροτομους και περιετεμεν τους υιους ισραηλ επι του καλουμενου τοπου βουνος των ακροβυστιων ον δε τροπον περιεκαθαρεν ιησους τους υιους ισραηλ όσοι ποτε εγενοντο εν τη οδω και όσοι ποτε απεριτμητοι ησαν των εξεληλυθωτων εξ αιγυπτου παντας τουτους περιετεμεν ιησους τεσσαρακοντα γαρ και δυο ετη ανεστραπτai ισραηλ εν τη ερημω τη μαδβαριτιδι διο απεριτμητοι ησαν οι πλειστοι αυτων των μαχιμων των εξεληλυθωτων εκ γης αιγυπτου οι απειθησαντες των εντολων του θεου οis και διωρισεν μη ιδειν αυτους την γην ην ωμοσεν κυριος τοis πατραισιν αυτων δουνai ημιν γην ρεουσαν γαλα και μελι αντι δε τουτων αντικατεστησεν τους υιους αυτων ους ιησους περιετεμεν δια το αυτους γεγενησθαι κατα την οδον απεριτμητους περιτμηθεντες δε ήσυχian ειχον αυτοι καθημενοι εν τη παρεμβολη εως υγιασθησαν και ειπεν κυριος τω ιησοι υω ναυη εν τη σημερον ήμερα αφειλον τον ονειδισμον αιγυπτου αφ υμων και εκαλεσεν το ονομα του τοπου εκεινου γαλγαλα και εποιησαν οι υιοι ισραηλ το πασχα τη τεσσαρεσκαιδεκατη ήμερα του μηνος απο έσπερας επι δυσμων ιεριχω εν τω περαν του ιορδανου εν τω πεδιω και εφαγосαν απο του σιτου της γης αζυμα και νεα εν ταυτη τη ήμερα εξελιπεν το μαννα μετα το βεβρωκεναι αυτους εκ του σιτου της γης και ουκετι υπηρχεν τοis υιοis ισραηλ μαννα εκαρπισαντο δε την χωραν των φοινικων εν τω ενιαυτω εκεινω και εγενετο ως ην ιησους εν ιεριχω και αναβλεψας τοis οφθαλμοis ειδεν ανθρωπον έστηκοτα εναντιον αυτου και ή ρομφαia εσπασμενη εν τη χειρι αυτου και προσελθων ιησους ειπεν αυτω ήμετερος ει η των υπεναντιων ο δε ειπεν αυτω εγω αρχιστρατηγος δυναμεως κυριου νυνι παραγεγονα και ιησους επεσεν επι

προσωπον επι την γην και ειπεν αυτω δεσποτα τι προστασσεις τω σω οικετη και λεγει ο αρχιστρατηγος κυριου προς ιησουν λυσαι το υποδημα εκ των ποδων σου ο γαρ τοπος εφ ω συ εστηκας αγιος εστιν και ιερικω συγκεκλεισμενη και ωχυρωμενη και ουθεις εξεπορευετο εξ αυτης ουδε εισεπορευετο και ειπεν κυριος προς ιησουν ιδου εγω παραδιδωμι υποχειριον σου την ιερικω και τον βασιλεα αυτης τον εν αυτη δυνατους οντας εν ισχυι συ δε περιστησον αυτη τους μαχιμους κυκλω και εσται ως αν σαλπισητε τη σαλπιγγι ανακραγετω πας ο λαος άμα και ανακραγοντων αυτων πεσειται αυτοματα τα τειχη της πολεως και εισελευσεται πας ο λαος όρμησας έκαστος κατα προσωπον εις την πολιν και εισηλθεν ιησους ο του ναυη προς τους ιερεις και ειπεν αυτοις λεγων παραγγειλατε τω λαω περιελθειν και κυκλωσαι την πολιν και οι μαχιμοι παραπορευεσθωσαν ενωπλισμενοι εναντιον κυριου και έπτα ιερεις εχοντες έπτα σαλπιγγας ιερας παρελθետωσαν ώσαυτως εναντιον του κυριου και σημαινετωσαν ευτονως και ή κιβωτος της διαθηκης κυριου επακολουθειτω οι δε μαχιμοι εμπροσθεν παραπορευεσθωσαν και οι ιερεις οι ουραγοντες οπισω της κιβωτου της διαθηκης κυριου πορευομενοι και σαλπιζοντες τω δε λαω εντειλατο ιησους λεγων μη βοατε μηδε ακουσατω μηθεις ύμων την φωνην έως αν ήμεραν αυτος διαγγειλη αναβοησαι και τοτε αναβοησετε και περιελθουσα ή κιβωτος της διαθηκης του θεου την πολιν ευθεως απηλθεν εις την παρεμβολην και εκοιμηθη εκει και τη ήμερα τη δευτερα ανεστη ιησους το πρωι και ηραν οι ιερεις την κιβωτον της διαθηκης κυριου και οι έπτα ιερεις οι φεροντες τας σαλπιγγας τας έπτα προεπορευοντο εναντιον κυριου και μετα ταυτα εισεπορευοντο οι μαχιμοι και ο λοιπος οχλος οπισθε της κιβωτου της διαθηκης κυριου και οι ιερεις εσαλπισαν ταις σαλπιγγι και ο λοιπος οχλος άπας περιεκυκλωσε την πολιν εγγυθεν και απηλθεν παλιν εις την παρεμβολην ουτως εποιει επι εξ ήμερας και τη ήμερα τη έβδομη ανεστησαν ορθρου και περιηλθοσαν την πολιν έξακισ και τη περιοδω τη έβδομη εσαλπισαν οι ιερεις και ειπεν ιησους τοις υιοις ισραηλ κεκραξατε παρεδωκεν γαρ κυριος ύμιν την πολιν και εσται ή πολις αναθεμα αυτη και παντα όσα εστιν εν αυτη κυριω σαβραυθ πλην ρααβ την πορνην περιποιησασθε αυτην και όσα εστιν εν τω οικω αυτης αλλα ύμεις φυλαξασθε σφοδρα απο του αναθεματος μηποτε ενθυμηθεντες ύμεις αυτοι λαβητε απο του αναθεματος και ποιησητε την παρεμβολην των ύιων ισραηλ αναθεμα και εκτριψητε ήμας και παν αργυριον η χρυσιον η χαλκος η σιδηρος άγιον εσται τω κυριω εις θησαυρον κυριου εισενεχθησεται και εσαλπισαν ταις σαλπιγγιν οι ιερεις ως δε ηκουσεν ο λαος την φωνην των σαλπιγγων ηλαλαξεν πας ο λαος άμα αλαλαγμω μεγαλω και ισχυρω και επεσεν άπαν το τειχος κυκλω και ανεβη πας ο λαος εις την πολιν και ανεθεματισεν αυτην ιησους και όσα ην εν τη πολει απο ανδρος και έως γυναικος απο νεανισκου και έως πρεσβυτου και έως μοσχου και υποζυγιου εν στοματι βόμφαιας και τοις δυσιν νεανισκοις τοις κατασκοπευσασιν ειπεν ιησους εισελθατε εις την οικιαν της γυναικος και εξαγαγετε αυτην εκειθεν και όσα εστιν αυτη και εισηλθον οι δυο νεανισκοι οι κατασκοπευσαντες την πολιν εις την οικιαν της γυναικος και εξηγαγosan ρααβ την πορνην και τον πατερα αυτης και την μητερα αυτης και τους αδελφους αυτης και παντα όσα ην αυτη και πασαν την συγγενειαν αυτης και κατεστησαν αυτην εξω της πα-

ρεμβολης ισραηλ και η πολις ενεπρησθη εμπυρισμω συν πασιν τοις εν αυτη πλην αργυριου και χρυσιου και χαλκου και σιδηρου εδωκαν εις ιθησαυρον κυριου εισενεχθηναι και ρααβ την πορνην και παντα τον οικον τον πατριχον αυτης εξωγρησεν ιησους και κατωκησεν εν τω ισραηλ εως της σημερον ημερας διοτι εκρυψεν τους κατασκοπευσαντας ους απεστειλεν ιησους κατασκοπευσαι την ιεριχω και ωρκισεν ιησους εν τη ημερα εκεινη εναντιον κυριου λεγων επικαταρατος ο ανθρωπος ος οικοδομησει την πολιν εκεινην εν τω πρωτοτοκω αυτου θεμελιωσει αυτην και εν τω ελαχιστω αυτου επιστησει τας πυλας αυτης και ουτως εποησεν οζαν ο εκ βαιθηλ εν τω αβιρων τω πρωτοτοκω ειθεμελιωσεν αυτην και εν τω ελαχιστω διασωθεντι επεστησεν τας πυλας αυτης και ην κυριος μετα ιησου και ην το ονομα αυτου κατα πασαν την γην και επλημμελησαν οι υιοι ισραηλ πλημμελειαν μεγαλην και ενοσφισαντο απο του αναθεματος και ελαβεν αχαρ υιος χαρμι υιου ζαμβρι υιου ζαρα εκ της φυλης ιουδα απο του αναθεματος και εθυμωθη οργη κυριος τοις υιοις ισραηλ και απεστειλεν ιησους ανδρας εις γαι η εστιν κατα βαιθηλ λεγων κατασκεψασθε την γαι και ανεβησαν οι ανδρες και κατεσκεψαντο την γαι και ανεστρεψαν προς ιησουν και ειπαν προς αυτον μη αναβητω πας ο λαος αλλ ως δισχιλιοι η τρισχιλιοι ανδρες αναβητωσαν και εκπολιορκησατωσαν την πολιν μη αναγαγης εκει τον λαον παντα ολιγοι γαρ εισιν και ανεβησαν ωσει τρισχιλιοι ανδρες και εφυγον απο προσωπου των ανδρων γαι και απεκτειναν απ αυτων ανδρες γαι εις τριακοντα και εξ ανδρας και κατεδιωξαν αυτους απο της πυλης και συνετριψαν αυτους επι του καταφερους και επτοηθη η καρδια του λαου και εγενετο ωσπερ υδωρ και διερρηξεν ιησους τα ιματια αυτου και επεσεν ιησους επι την γην επι προσωπον εναντιον κυριου εως εσπερας αυτος και οι πρεσβυτεροι ισραηλ και επεβαλοντο χουν επι τας κεφαλας αυτων και ειπεν ιησους δεομαι κυριε ινα τι διεβιβασεν ο παις σου τον λαον τουτον τον ιορδανην παραδουναι αυτον τω αμορραιω απολεσαι ημας και ει κατεμειναμεν και κατωκισθημεν παρα τον ιορδανην και τι ερω επει μετεβαλεν ισραηλ αυχενα απεναντι του εχθρου αυτου και ακουσας ο χαναναιος και παντες οι κατοικουντες την γην περικυκλωσουσιν ημας και εκτριψουσιν ημας απο της γης και τι ποιησεις το ονομα σου το μεγα και ειπεν κυριος προς ιησουν αναστηθι ινα τι τουτο συ πεπτωκας επι προσωπον σου ημαρτηκεν ο λαος και παρεβη την διαθηκην ην διεθεμην προς αυτους και κλειψαντες απο του αναθεματος ενεβαλον εις τα σκευη αυτων ου μη δυνωνται οι υιοι ισραηλ υποστηναι κατα προσωπον των εχθρων αυτων αυχενα επιστρεψουσιν εναντι των εχθρων αυτων οτι εγενηθησαν αναθεμα ου προσθησω ετι εισιν μεθ υμων εαν μη εξαρητε το αναθεμα εξ υμων αυτων αναστας αγιασον τον λαον και ειπον αγιασθηναι εις αυριον ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ το αναθεμα εν υμιν εστιν ου δυνησεσθε αντιστηναι απεναντι των εχθρων υμων εως αν εξαρητε το αναθεμα εξ υμων και συναχθησεσθε παντες το πρωι κατα φυλας και εσται η φυλη ην αν δειξη κυριος προσαξετε κατα δημους και τον δημον ον εαν δειξη κυριος προσαξετε κατ οικον και τον οικον ον εαν δειξη κυριος προσαξετε κατ ανδρα και ος αν ενδειχθη κατακαυθησεται εν πυρι και παντα οσα εστιν αυτω οτι παρεβη την διαθηκην κυριου και εποησεν ανομημα εν ισραηλ και ωρθησεν ιησους και προσηγαγεν τον λαον κατα φυλας και ενεδειχθη η φυλη ιουδα και προσηχθη κατα δημους

και ενδειχθη δημος ο ζαραι και προσηχθη κατα ανδρα και ενδει-
χθη αχαρ υιος ζαμβρι υιου ζαρα και ειπεν ιησους τω αχαρ δος δοξαν
σημερον τω κυριω θεω ισραηλ και δος την εξομολογησιν και αναγ-
γειλον μοι τι εποιησας και μη κρυψης απ εμου και απεκριθη αχαρ τω
ιησοι και ειπεν αληθως ημαρτον εναντιον κυριου θεου ισραηλ ουτως
και ουτως εποιησα ειδον εν τη προνομη ψιλην ποικιλην καλην και
διακοσια διδραχμα αργυριου και γλωσσαν μιαν χρυσην πεντηκοντα
διδραχμων και ενθυμηθεις αυτων ελαβον και ιδου αυτα εγκεκρυπται
εν τη γη εν τη σκηνη μου και το αργυριον κεκρυπται υποκατω αυτων
και απεστειλεν ιησους αγγελους και εδραμον εις την σκηνην εις την
παρεμβολην και ταυτα ην εγκεκρυμμενα εις την σκηνην και το αργυ-
ριον υποκατω αυτων και εξηνεγκαν αυτα εκ της σκηνης και ηνεγκαν
προς ιησουν και τους πρεσβυτερους ισραηλ και εθηκεν αυτα εναντι
κυριου και ελαβεν ιησους τον αχαρ υιον ζαρα και ανηγαγεν αυτον
εις φαραγγα αχωρ και τους υιους αυτου και τας θυγατερας αυτου
και τους μοσχους αυτου και τα υποζυγια αυτου και παντα τα προβα-
τα αυτου και την σκηνην αυτου και παντα τα υπαρχοντα αυτου και
πας ο λαος μετ αυτου και ανηγαγεν αυτους εις εμεκαχωρ και ειπεν
ιησους τω αχαρ τι ωλεθρευσας ημας εξολεθρευσαι σε κυριος καθα
και σημερον και ελιθοβολησαν αυτον λιθοις πας ισραηλ και επεστη-
σαν αυτω σωρον λιθων μεγαν και επαυσατο κυριος του θυμου της
οργης δια τουτο επωνομασεν αυτο εμεκαχωρ εως της ημερας ταυ-
της και ειπεν κυριος προς ιησουν μη φοβηθης μηδε δειλιασης λαβε
μετα σου τους ανδρας παντας τους πολεμιστας και αναστας αναβηθι
εις γαι ιδου δεδωκα εις τας χειρας σου τον βασιλεια γαι και την γην
αυτου και ποιησεις την γαι ον τροπον εποιησας την ιεριχω και τον
βασιλεια αυτης και την προνομην των κτηνων προνομευσεις σεαυτω
καταστησον δε σεαυτω ενεδρα τη πολει εις τα οπισω και ανεστη ιη-
σους και πας ο λαος ο πολεμιστης ωστε αναβηναι εις γαι επελεξεν
δε ιησους τριακοντα χιλιαδας ανδρων δυνατους εν ισχυι και απεστει-
λεν αυτους νυκτος και ενετειλατο αυτοις λεγων υμεις ενεδρευσατε
οπισω της πολεως μη μακραν γινεσθε απο της πολεως και εσεσθε
παντες ετοιμοι και εγω και παντες οι μετ εμου προσαζομεν προς την
πολιν και εσται ως αν εξελθωσιν οι κατοικουντες γαι εις συναντη-
σιν ημιν καθαπερ και πρωην και φευξομεθα απο προσωπου αυτων και
ως αν εξελθωσιν οπισω ημων αποσπασομεν αυτους απο της πολεως
και ερουσιν φευγουσιν ουτοι απο προσωπου ημων ον τροπον και ε-
μπροσθεν υμεις δε εξαναστησεσθε εκ της ενεδρας και πορευσεσθε
εις την πολιν κατα το ρημα τουτο ποιησετε ιδου εντεταλμαι υμιν και
απεστειλεν αυτους ιησους και επορευθησαν εις την ενεδραν και ε-
νεκαθισαν ανα μεσον βαιθηλ και ανα μεσον γαι απο θαλασσης της
γαι και ορθρισας ιησους το πρωι επεσκεψατο τον λαον και ανεβησαν
αυτος και οι πρεσβυτεροι κατα προσωπον του λαου επι γαι και πας
ο λαος ο πολεμιστης μετ αυτου ανεβησαν και πορευομενοι ηλθον εξ
εναντιας της πολεως απ ανατολων και τα ενεδρα της πολεως απο θα-
λασσης και εγενετο ως ειδεν βασιλευς γαι εσπευσεν και εξηλθεν εις
συναντησιν αυτοις επ ευθειας εις τον πολεμον αυτος και πας ο λαος
ο μετ αυτου και αυτος ουκ ηδει οτι ενεδρα αυτω εστιν οπισω της
πολεως και ειδεν και ανεχωρησεν ιησους και ισραηλ απο προσωπου
αυτων και κατεδιωξαν οπισω των υιων ισραηλ και αυτοι απεστησαν

απο της πολεως ου κατελειφθη ουθεις εν τη γαι ός ου κατεδιωξεν οπισω ισραηλ και κατελιπον την πολιν ανεωγμενην και κατεδιωξαν οπισω ισραηλ και ειπεν κυριος προς ιησουν εκτεινον την χειρα σου εν τω γαισω τω εν τη χειρι σου επι την πολιν εις γαρ τας χειρας σου παραδεδωκα αυτην και τα ενεδρα εξαναστησονται εν ταχει εκ του τοπου αυτων και εξετεινεν ιησους την χειρα αυτου τον γαισον επι την πολιν και τα ενεδρα εξανεστησαν εν ταχει εκ του τοπου αυτων και εξηλθουσιν οτε εξετεινεν την χειρα και ηλθουσιν επι την πολιν και κατελαβοντο αυτην και σπευσαντες ενεπρησαν την πολιν εν πυρι και περιβλεψαντες οι κατοικοι γαι εις τα οπισω αυτων και εθεωρουν καπνον αναβαινοντα εκ της πολεως εις τον ουρανον και ουκετι ειχον που φυγωσιν ωδε η ωδε και ιησους και πας ισραηλ ειδον οτι ελαβον τα ενεδρα την πολιν και οτι ανεβη ο καπνος της πολεως εις τον ουρανον και μεταβαλομενοι επαταξαν τους ανδρας της γαι και ουτοι εξηλθουσιν εκ της πολεως εις συναντησιν και εγεννηθησαν ανα μεσον της παρεμβολης ουτοι εντευθεν και ουτοι εντευθεν και επαταξαν εως του μη καταλειφθηναι αυτων σεσωσμενον και διαπεφευγοτα και τον βασιλεα της γαι συνελαβον ζωντα και προσηγαγον αυτον προς ιησουν και ως επαυσαντο οι υιοι ισραηλ αποκτενοντες παντας τους εν τη γαι τους εν τοις πεδιοις και εν τω ορει επι της καταβασεως ου κατεδιωξαν αυτους απ αυτης εις τελος και απεστρεψεν ιησους εις γαι και επαταξεν αυτην εν στοματι ρομφαιας και εγεννηθησαν οι πεσοντες εν τη ημερα εκεινη απο ανδρος και εως γυναικος δωδεκα χιλιαδες παντας τους κατοικουντας γαι πλην των κτηνων και των σκυλων των εν τη πολει παντα α επρονομευσαν οι υιοι ισραηλ κατα προσταγμα κυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω ιησοι και ενεπυρισεν ιησους την πολιν εν πυρι χωμα αιικητον εις τον αιωνα εθηκεν αυτην εως της ημερας ταυτης και τον βασιλεα της γαι εκρεμασεν επι ξυλου διδυμου και ην επι του ξυλου εως εσπερας και επιδυνοντος του ηλιου συνεταξεν ιησους και καθειλουσιν αυτου το σωμα απο του ξυλου και ερριψαν αυτον εις τον βοθρον και επεστησαν αυτω σωρον λιθων εως της ημερας ταυτης ως δ ηκουσαν οι βασιλεις των αμορραιων οι εν τω περαν του ιορδανου οι εν τη ορεινη και οι εν τη πεδινη και οι εν παση τη παραλια της θαλασσης της μεγαλης και οι προς τω αντιλιβανω και οι χετταιοι και οι χαναναιοι και οι φερεζαιοι και οι ευαιοι και οι αμορραιοι και οι γεργεσαιοι και οι ιεβουσαιοι συνηλθουσιν επι το αυτο εκπολεμησαι ιησουν και ισραηλ αμα παντες τοτε ωκοδομησεν ιησους θυσιαστηριον κυριω τω θεω ισραηλ εν ορει γαιβαλ καθοτι ενετειλατο μωυσης ο θεραπων κυριου τοις υιοις ισραηλ καθα γεγραπται εν τω νομω μωυση θυσιαστηριον λιθων ολοκληρων εφ ους ουκ επεβληθη σιδηρος και ανεβιβασεν εκει ολοκαυτωματα κυριω και θυσιαν σωτηριου και εγραψεν ιησους επι των λιθων το δευτερονομιον νομον μωυση ον εγραψεν ενωπιον υιων ισραηλ και πας ισραηλ και οι πρεσβυτεροι αυτων και οι δικασται και οι γραμματεεις αυτων παρεπορευοντο ενθεν και ενθεν της κιβωτου απεναντι και οι ιερεις και οι λευιται ηραν την κιβωτον της διαθηκης κυριου και ο προσηλυτος και ο αυτοχθων οι ησαν ημισυ πλησιον ορους γαριζιν και οι ησαν ημισυ πλησιον ορους γαιβαλ καθοτι ενετειλατο μωυσης ο θεραπων κυριου ευλογησαι τον λαον εν πρωτοις και μετα ταυτα ουτως ανεγνω ιησους παντα τα ρηματα του νομου τουτου τας ευλογιας και

τας καταρας κατα παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωυση ουκ ην ῥημα απο παντων ὧν ενετειλατο μωυσης τω ιησοι ὁ ουκ ανεγνω ιησους εις τα ὠτα πασης εκκλησιας ὧν ισραηλ τοις ανδρασιν και ταις γυναιξιν και τοις παιδιοις και τοις προσηλυτοις τοις προσπορευομενοις τω ισραηλ και οἱ κατοικουντες γαβρων ηκουσαν παντα ὅσα εποιησεν κυριος τη ιεριχω και τη γαι και εποιησαν και γε αυτοι μετα πανουργιας και ελθοντες επεσιτισαντο και ἡτοιμασαντο και λαβοντες σακκους παλαιους επι των ονων αυτων και ασκους οινου παλαιους και κατερρωγοτας αποδεδεμενους και τα κοῖλα των ὑποδηματων αυτων και τα σανδاليا αυτων παλαια και καταπεπελματωμενα εν τοις ποσιν αυτων και τα ἱματια αυτων πεπαλαιωμενα επανω αυτων και ὁ αρτος αυτων του επισιτισμου ξηρος και ευρωτιων και βεβρωμενος και ηλθονσαν προς ιησουν εις την παρεμβολην ισραηλ εις γαλγαλα και ειπαν προς ιησουν και ισραηλ εκ γης μακροθεν ἤκαμεν και νυν διαθεσθε ἡμιν διαθηκην και ειπαν οἱ υἱοι ισραηλ προς τον χορραιον ὅρα μη εν εμοι κατοικησιν και πως σοι διαθωμαι διαθηκην και ειπαν προς ιησουν οικεται σου εσμεν και ειπεν προς αυτοις ιησους ποιθεν εστε και ποιθεν παραγεγονατε και ειπαν εκ γης μακροθεν σφοδρα ἤκασιν οἱ παιδες σου εν ονοματι κυριου του θεου σου ακηκοαμεν γαρ το ονομα αυτου και ὅσα εποιησεν εν αιγυπτω και ὅσα εποιησεν τοις βασιλευσιν των αμορραιων οἱ ησαν περαν του ιορδανου τω σην βασιλει εσεβων και τω ωγ βασιλει της βασαν ὃς κατωκει εν ασταρωθ και εν εδραιν και ακουσαντες ειπαν προς ἡμας οἱ πρεσβυτεροι ἡμων και παντες οἱ κατοικουντες την γην ἡμων λεγοντες λαβετε ἑαυτοις επισιτισμον εις την ὁδον και πορευθητε εις συναντησιν αυτων και ερειτε προς αυτοις οικεται σου εσμεν και νυν διαθεσθε ἡμιν διαθηκην ὅτι οἱ αρτοι θερμους εφωδιασθημεν αυτοις εν τη ἡμερα ἡ εξηλθομεν παραγενεσθαι προς ὑμας νυν δε εξηρανθησαν και γεγονασιν βεβρωμενοι και ὅτι οἱ ασκοι του οινου οὐς επλησαμεν καινους και ὅτι οἱ ερρωγασιν και τα ἱματια ἡμων και τα ὑποδηματα ἡμων πεπαλαιωται απο της πολλης ὁδου σφοδρα και ελαβον οἱ αρχοντες του επισιτισμου αυτων και κυριον ουκ επηρωτησαν και εποιησεν ιησους προς αυτοις ειρηνην και διεθετο προς αυτοις διαθηκην του διασωσαι αυτοις και ωμοσαν αυτοις οἱ αρχοντες της συναγωγης και εγενετο μετα τρεις ἡμερας μετα το διαθεσθαι προς αυτοις διαθηκην ηκουσαν ὅτι εγγυθεν αυτων εισιν και ὅτι εν αυτοις κατοικουσιν και απηραν οἱ υἱοι ισραηλ και ηλθον εις τας πολεις αυτων αἱ δε πολεις αυτων γαβρων και κεφιρα και βηρωθ και πολις ιαριν και ουκ εμαχесαντο αυτοις οἱ υἱοι ισραηλ ὅτι ωμοσαν αυτοις παντες οἱ αρχοντες κυριον τον θεον ισραηλ και διεγογγυσαν πασα ἡ συναγωγή επι τοις αρχουσιν και ειπαν οἱ αρχοντες παση τη συναγωγῇ ἡμεις ωμοσαμεν αυτοις κυριον τον θεον ισραηλ και νυν ου δυνησομεθα ἀφασθαι αυτων τουτο ποιησομεν ζωγρησαι αυτοις και περιποιησομεθα αυτοις και ουκ εσται καθ ἡμων ὀργη δια τον ὅρκον ὃν ωμοσαμεν αυτοις ζήσονται και εσονται ξυλοκοποι και ὑδροφοροι παση τη συναγωγῇ καθαπερ ειπαν αυτοις οἱ αρχοντες και συνεκαλεσεν αυτοις ιησους και ειπεν αυτοις δια τι παρελογισασθε με λεγοντες μακρην απο σου εσμεν σφοδρα ὑμεις δε εγχωριοι εστε των κατοικουντων εν ἡμιν και νυν επικαταρατοι εστε ου μη εκλιπῃ ἐξ ὑμων δουλός ουδε ξυλοκοπος εμοι και τω θεω μου και απεκριθησαν τω ιησοι λεγοντες ανηγγελῇ ἡμιν ὅσα συνεταξεν κυριος ὁ θεος σου

μωυση τω παιδι αυτου δουναι υμιν την γην ταυτην και εξολεθρευσαι ημας και παντας τους κατοικουντας επ αυτης απο προσωπου υμων και εφοβηθημεν σφοδρα περι των ψυχων ημων απο προσωπου υμων και εποιησαμεν το πραγμα τουτο και νυν ιδου ημεις υποχειριοι υμιν ως αρεσκει υμιν και ως δοκει υμιν ποιησατε ημιν και εποιησαν αυτοις ουτως και εξειλατο αυτους ιησους εν τη ημερα εκεινη εκ χειρων υιων ισραηλ και ουκ ανειλον αυτους και κατεστησεν αυτους ιησους εν τη ημερα εκεινη ξυλοκοπους και υδροφορους παση τη συναγωγη και τω θυσιαστηριω του θεου δια τουτο εγενοντο οι κατοικουντες γαβων ξυλοκοποι και υδροφοροι του θυσιαστηριου του θεου εως της σημερον ημερας και εις τον τοπον ον εαν εκλεξηται κυριος ως δε ηκουσεν αδωνιβεζεχ βασιλευς ιερουσαλημ οτι ελαβεν ιησους την γαι και εξωλεθρευσεν αυτην ον τροπον εποιησαν την ιεριχω και τον βασιλεια αυτης ουτως εποιησαν την γαι και τον βασιλεια αυτης και οτι αυτομολησαν οι κατοικουντες γαβων προς ιησουν και προς ισραηλ και εφοβηθησαν εν αυτοις σφοδρα ηδει γαρ οτι μεγαλη πολις γαβων ωσει μια των μητροπολεων και παντες οι ανδρες αυτης ισχυροι και απεστειλεν αδωνιβεζεχ βασιλευς ιερουσαλημ προς αιλαμ βασιλεια χεβρων και προς φιδων βασιλεια ιεριμουθ και προς ιεφθα βασιλεια λαχισ και προς δαβιρ βασιλεια οδολλαμ λεγων δευτε αναβητε προς με και βοηθησατε μοι και εκπολεμησωμεν γαβων αυτομολησαν γαρ προς ιησουν και προς τους υιους ισραηλ και ανεβησαν οι πεντε βασιλεις των ιεβουσαιων βασιλευς ιερουσαλημ και βασιλευς χεβρων και βασιλευς ιεριμουθ και βασιλευς λαχισ και βασιλευς οδολλαμ αυτοι και πας ο λαος αυτων και περιεκαθισαν την γαβων και εξεπολιορκουν αυτην και απεστειλαν οι κατοικουντες γαβων προς ιησουν εις την παρεμβολην ισραηλ εις γαλγαλα λεγοντες μη εκλυσης τας χειρας σου απο των παιδων σου αναβηθι προς ημας το ταχος και εξελου ημας και βοηθησον ημιν οτι συνηγμενοι εισιν εφ ημας παντες οι βασιλεις των αμορραιων οι κατοικουντες την ορεινην και ανεβη ιησους εκ γαλγαλων αυτος και πας ο λαος ο πολεμιστης μετ αυτου πας δυνατος εν ισχυι και ειπεν κυριος προς ιησουν μη φοβηθης αυτους εις γαρ τας χειρας σου παραδεδωκα αυτους ουχ υπολειφθησεται εξ αυτων ουθεις ενωπιον υμων και επιπαρεγενετο επ αυτους ιησους αφνω ολην την νυκτα εισεπορευθη εκ γαλγαλων και εξεστησεν αυτους κυριος απο προσωπου των υιων ισραηλ και συνετριψεν αυτους κυριος συντριψιν μεγαλην εν γαβων και κατεδιωξαν αυτους οδον αναβασεως ωρωνιν και κατεκοπτον αυτους εως αζηκα και εως μακηδα εν τω δε φευγειν αυτους απο προσωπου των υιων ισραηλ επι της καταβασεως ωρωνιν και κυριος επερριψεν αυτοις λιθους χαλαζης εκ του ουρανου εως αζηκα και εγενοντο πλειους οι αποθανοντες δια τους λιθους της χαλαζης η ους απεκτειναν οι υιοι ισραηλ μαχαιρα εν τω πολεμω τοτε ελαλησεν ιησους προς κυριον η ημερα παρεδωκεν ο θεος τον αμορραιον υποχειριον ισραηλ ηνικα συνετριψεν αυτους εν γαβων και συνετριβησαν απο προσωπου υιων ισραηλ και ειπεν ιησους στητω ο ηλιος κατα γαβων και η σεληνη κατα φαραγγα αιλων και εστη ο ηλιος και η σεληνη εν στασει εως ημυνατο ο θεος τους εχθρους αυτων και εστη ο ηλιος κατα μεσον του ουρανου ου προεπορευετο εις δυσμας εις τελος ημερας μιας και ουκ εγενετο ημερα τοιαυτη ουδε το προτερον ουδε το εσχατον ωστε επακουσαι θεον ανθρωπου οτι

κυριος συνεπολεμησεν τω ισραηλ και εφυγον οι πεντε βασιλεις ουτοι και κατεκρυβησαν εις το σπηλαιον το εν μακκηδα και απηγγελη τω ιησου λεγοντες ευρηνται οι πεντε βασιλεις κεκρυμμενοι εν τω σπηλαιω τω εν μακκηδα και ειπεν ιησους κυλισατε λιθους επι το στομα του σπηλαιου και καταστησατε ανδρας φυλασσειν επ αυτους υμεις δε μη εστηκατε καταδιωκοντες οπισω των εχθρων υμων και καταλαβετε την ουραγιαν αυτων και μη αφητε εισελθειν εις τας πολεις αυτων παρεδωκεν γαρ αυτους κυριος ο θεος ημων εις τας χειρας ημων και εγενετο ως κατεπαυσεν ιησους και πας υιος ισραηλ κοιποντες αυτους κοιπην μεγαλην σφοδρα έως εις τελος και οι διασωζομενοι διεσωθησαν εις τας πολεις τας οχυρας και απεστραφη πας ο λαος προς ιησουν εις μακκηδα υγιεις και ουκ εγρυξεν ουθεις των υιων ισραηλ τη γλωσση αυτου και ειπεν ιησους ανοιξατε το σπηλαιον και εξαγαγετε τους πεντε βασιλεις τουτους εκ του σπηλαιου και εξηγαγosan τους πεντε βασιλεις εκ του σπηλαιου τον βασιλεα ιερουσαλημ και τον βασιλεα χειβρων και τον βασιλεα ιεριμουθ και τον βασιλεα λαχισ και τον βασιλεα οδολλαμ και επει εξηγαγον αυτους προς ιησουν και συνεκαλεσεν ιησους παντα ισραηλ και τους εναρχομενους του πολεμου τους συμπορευομενους αυτω λεγων αυτοις προπορευεσθε και επιθετε τους ποδας υμων επι τους τραχηλους αυτων και προσελθοντες επειθηκαν τους ποδας αυτων επι τους τραχηλους αυτων και ειπεν προς αυτους ιησους μη φοβηθητε αυτους μηδε δειλιασθε ανδριζεσθε και ισχυετε οτι ουτως ποιησει κυριος πασι τοις εχθροις υμων ους υμεις καταπολεμειτε αυτους και απεκτεινεν αυτους ιησους και εκρεμασεν αυτους επι πεντε ξυλων και ησαν κρεμαμενοι επι των ξυλων έως εσπερας και εγεννηθη προς ηλιου δυσμας ενετειλατο ιησους και καθειλον αυτους απο των ξυλων και ερριψαν αυτους εις το σπηλαιον εις ο κατεφυγosan εκει και επεκυλισαν λιθους επι το σπηλαιον έως της σημερον ημερας και την μακκηδα ελαβosan εν τη ημερα εκεινη και εφονευσαν αυτην εν στοματι ξιφους και εξωλεθρευσαν παν εμπνεον εν αυτη και ου κατελειφθη εν αυτη ουδεις διασεσωσμενος και διαπεφευγως και εποιησαν τω βασιλει μακκηδα ον τροπον εποιησαν τω βασιλει ιεριχω και απηλθεν ιησους και πας ισραηλ μετ αυτου εκ μακκηδα εις λεβνα και επολιορχει λεβνα και παρεδωκεν αυτην κυριος εις χειρας ισραηλ και ελαβον αυτην και τον βασιλεα αυτης και εφονευσαν αυτην εν στοματι ξιφους και παν εμπνεον εν αυτη και ου κατελειφθη εν αυτη ουδε εις διασεσωσμενος και διαπεφευγως και εποιησαν τω βασιλει αυτης ον τροπον εποιησαν τω βασιλει ιεριχω και απηλθεν ιησους και πας ισραηλ μετ αυτου εκ λεβνα εις λαχισ και περιεκαθισεν αυτην και επολιορχει αυτην και παρεδωκεν κυριος την λαχισ εις τας χειρας ισραηλ και ελαβεν αυτην εν τη ημερα τη δευτερα και εφονευσαν αυτην εν στοματι ξιφους και εξωλεθρευσαν αυτην ον τροπον εποιησαν την λεβνα τοτε ανεβη αιλαμ βασιλευς γαζερ βοηθησων τη λαχισ και επαταξεν αυτον ιησους εν στοματι ξιφους και τον λαον αυτου έως του μη καταλειφθηναι αυτων σεσωσμενον και διαπεφευγοτα και απηλθεν ιησους και πας ισραηλ μετ αυτου εκ λαχισ εις οδολλαμ και περιεκαθισεν αυτην και επολιορκησεν αυτην και παρεδωκεν αυτην κυριος εν χειρι ισραηλ και ελαβεν αυτην εν τη ημερα εκεινη και εφονευσεν αυτην εν στοματι ξιφους και παν εμπνεον εν αυτη εφονευσαν ον τροπον εποιησαν τη λαχισ και απηλθεν ιησους και πας ισραηλ μετ αυτου

εις χεβρων και περιεκαθισεν αυτην και επαταξεν αυτην εν στοματι ξιφους και παν εμπνεον ὅσα ην εν αυτη ουκ ην διασεσωσμενος ὄν τροπον εποιησαν την οδολλαμ εξωλεθρευσαν αυτην και ὅσα ην εν αυτη και απεστρεψεν ιησους και πας ισραηλ εις δαβιρ και περικαθισαντες αυτην ελαβον αυτην και τον βασιλεα αυτης και τας κωμας αυτης και επαταξαν αυτην εν στοματι ξιφους και εξωλεθρευσαν αυτην και παν εμπνεον εν αυτη και ου κατελιπον αυτη ουδενα διασεσωσμενον ὄν τροπον εποιησαν την χεβρων και τω βασιλει αυτης ὁτως εποιησαν τη δαβιρ και τω βασιλει αυτης και επαταξεν ιησους πασαν την γην της ορεινης και την ναγεβ και την πεδινην και την ασηδωθ και τους βασιλεις αυτης ου κατελιπον αυτων σεσωσμενον και παν εμπνεον ζωης εξωλεθρευσεν ὄν τροπον ενετειλατο κυριος ὁ θεος ισραηλ απο καδης βαρνη ἕως γαζης πασαν την γοσομ ἕως της γαβαων και παντας τους βασιλεις αυτων και την γην αυτων επαταξεν ιησους εις ἀπαξ ὅτι κυριος ὁ θεος ισραηλ συνεπολεμει τω ισραηλ ὡς δε ηκουσεν ιαβιν βασιλευς ασωρ απεστειλεν προς ιωβαβ βασιλεα μαρρων και προς βασιλεα συμων και προς βασιλεα αζιφ και προς τους βασιλεις τους κατα σιδωνα την μεγαλην εις την ορεινην και εις την ραβα απεναντι κενερωθ και εις το πεδιον και εις ναφεδδωρ και εις τους παραλιους χαναναιους απο ανατολων και εις τους παραλιους αμορραιους και ευαιους και ιεβουσαιους και φερεζαιους τους εν τω ορει και τους χετταιους τους ὑπο την αερμων εις γην μασσηφα και εξηλθον αυτοι και ὁι βασιλεις αυτων μετ αυτων ὡσπερ ἡ αμμος της θαλασσης τω πληθει και ἵπποι και ἄρματα πολλὰ σφοδρα και συνηλθον παντες ὁι βασιλεις ὅυτοι και παρεγενοντο επι το αυτο και παρενεβαλον επι του ὕδατος μαρρων πολεμησαι τον ισραηλ και ειπεν κυριος προς ιησουν μη φοβηθης απο προσωπου αυτων ὅτι αυριον ταυτην την ὥραν εγω παραδιδωμι τετροπωμενους αυτοους εναντιον του ισραηλ τους ἵππους αυτων νευροκοπησεις και τὰ ἄρματα αυτων κατακαυσεις εν πυρι και ηλθεν ιησους και πας ὁ λαος ὁ πολεμιστης επ αυτοους επι το ὕδωρ μαρρων εξαπινα και επεπεσαν επ αυτοους εν τη ορεινη και παρεδωκεν αυτοους κυριος ὑποχειριους ισραηλ και κοπτοντες αυτοους κατεδιωκον ἕως σιδωνος της μεγαλης και ἕως μασερων και ἕως των πεδιων μασωχ κατ ανατολας και κατεκοψαν αυτοους ἕως του μη καταλειφθηναι αυτων διασεσωσμενον και εποιησεν αυτοις ιησους ὄν τροπον ενετειλατο αυτω κυριος τους ἵππους αυτων ενευροκοπησεν και τὰ ἄρματα αυτων ενεπρησεν εν πυρι και απεστραφη ιησους εν τω καιρω εκεινω και κατελαβετο ασωρ και τον βασιλεα αυτης ην δε ασωρ το προτερον αρχουσα πασων των βασιλειων τουτων και απεκτειναν παν εμπνεον εν αυτη εν ξιφει και εξωλεθρευσαν παντας και ου κατελειφθη εν αυτη εμπνεον και την ασωρ ενεπρησαν εν πυρι και πασας τας πολεις των βασιλειων και τους βασιλεις αυτων ελαβεν ιησους και ανειλεν αυτοους εν στοματι ξιφους και εξωλεθρευσαν αυτοους ὄν τροπον συνεταξεν μωυσης ὁ παις κυριου ἀλλα πασας τας πολεις τας κεχωματισμενας ουκ ενεπρησεν ισραηλ πλην ασωρ μονην ενεπρησεν ιησους και παντα τὰ σκυλα αυτης επρονομευσαν ἑαυτοις ὁι υἱοι ισραηλ αυτοους δε παντας εξωλεθρευσαν εν στοματι ξιφους ἕως απωλεσεν αυτοους ου κατελιπον εξ αυτων ουδε ἓν εμπνεον ὄν τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση τω παιδι αυτου και μωυσης ὡσαυτως ενετειλατο τω ιησοι και ὁτως εποιησεν ιησους ου παρεβη ουδεν απο παντων ὧν συνεταξεν

αυτω μωυσης και ελαβεν ιησους πασαν την γην την ορεινην και πασαν την ναγεβ και πασαν την γην γοσομ και την πεδινην και την προς δυσμαις και το ορος ισραηλ και τα ταπεινα τα προς τω ορει απο ορους αχελ και ο προσαναβαινει εις σιρ και εως βααλγαδ και τα πεδια του λιβανου υπο το ορος το αερμων και παντας τους βασιλεις αυτων ελαβεν και ανειλεν αυτους και απεκτεινεν και πλειους ημερας εποησεν ιησους προς τους βασιλεις τουτους τον πολεμον και ουκ ην πολις ην ουκ ελαβεν ισραηλ παντα ελαβοσαν εν πολεμω οτι δια κυριου εγενετο κατισχυσαι αυτων την καρδιαν συνανταν εις πολεμον προς ισραηλ ινα εξολεθρευθωσιν οπως μη δοθη αυτοις ελεος αλλ ινα εξολεθρευθωσιν ον τροπον ειπεν κυριος προς μωυσην και ηλθεν ιησους εν τω καιρω εκεινω και εξωλεθρευσεν τους εναχιμ εκ της ορεινης εκ χεβρων και εκ δαβιρ και εξ αναβωθ και εκ παντος γενους ισραηλ και εκ παντος ορους ιουδα συν ταις πολεσιν αυτων και εξωλεθρευσεν αυτους ιησους ου κατελειφθη των εναχιμ απο των υιων ισραηλ αλλα πλην εν γαζη και εν γεθ και εν ασεδωθ κατελειφθη και ελαβεν ιησους πασαν την γην καθοτι εντειλατο κυριος τω μωυση και εδωκεν αυτους ιησους εν κληρονομια ισραηλ εν μερισμω κατα φυλας αυτων και η γη κατεπαυσεν πολεμουμενη και ουτοι οι βασιλεις της γης ους ανειλον οι υιοι ισραηλ και κατεκληρονομησαν την γην αυτων περαν του ιορδανου αφ ηλιου ανατολων απο φαραγγος αρνων εως του ορους αερμων και πασαν την γην αραβα απ ανατολων σην τον βασιλεα των αμορραιων ος κατωκει εν εσεβων κυριευων απο αρορ η εστιν εν τη φαραγγι κατα μερος της φαραγγος και το ημισυ της γαλααδ εως ιαβοκ ορια υιων αμμων και αραβα εως της θαλασσης χενερεθ κατ ανατολας και εως της θαλασσης αραβα θαλασσαν των υλων απο ανατολων οδον την κατα ασιμωθ απο θαιμαν την υπο ασηδωθ φασγα και ωγ βασιλευς βασαν υπελειφθη εκ των γιγαντων ο κατοικων εν ασταρωθ και εν εδραιν αρχων απο ορους αερμων και απο σελχα και πασαν την βασαν εως οριων γεσουρι και την μαχατι και το ημισυ γαλααδ οριων σην βασιλεως εσεβων μωυσης ο παις κυριου και οι υιοι ισραηλ επαταξαν αυτους και εδωκεν αυτην μωυσης εν κληρονομια ρουβην και γαδ και τω ημισει φυλης मानσση και ουτοι οι βασιλεις των αμορραιων ους ανειλεν ιησους και οι υιοι ισραηλ εν τω περαν του ιορδανου παρα θαλασσαν βααλγαδ εν τω πεδιω του λιβανου και εως του ορους χελχα αναβαινοντων εις σιρ και εδωκεν αυτην ιησους ταις φυλαις ισραηλ κληρονομειν κατα κληρον αυτων εν τω ορει και εν τω πεδιω και εν αραβα και εν ασηδωθ και εν τη ερημω και εν ναγεβ τον χετταιον και τον αμορραιον και τον χαναναιον και τον φερεζαιον και τον ευαιον και τον ιεβουσαιον τον βασιλεα ιεριχω και τον βασιλεα της γαι η εστιν πλησιον βαιθηλ βασιλεα ιερουσαλημ βασιλεα χεβρων βασιλεα ιεριμουθ βασιλεα λαχισ βασιλεα αιλαμ βασιλεα γαζερ βασιλεα δαβιρ βασιλεα γαδερ βασιλεα ερμαθ βασιλεα αραθ βασιλεα λεβνα βασιλεα οδολλαμ βασιλεα μακηδα βασιλεα ταφουγ βασιλεα οφερ βασιλεα αφεκ της σαρων βασιλεα ασωρ βασιλεα συμωων βασιλεα μαρρων βασιλεα αζιφ βασιλεα καθης βασιλεα ταναχ βασιλεα μαγεδων βασιλεα ιεχοναμ του χερμελ βασιλεα δωρ του ναφεδδωρ βασιλεα γωιμ της γαλιλαιας βασιλεα ιθαρσα παντες ουτοι βασιλεις εικοσι εννεα και ιησους πρεσβυτερος προβεβηκως των ημερων και ειπεν κυριος προς ιησουν συ προβεβηκας των ημερων και η γη υπολελειπται πολλη εις κληρονομιαν

και αυτη η γη η καταλελειμμενη ορια φυλιστιμυ ο γεσιρι και ο χαναναιος απο της οικητου της κατα προσωπον αιγυπτου εως των οριων ακκαρων εξ ευωνυμων των χαναναιων προσλογιζεται ταις πεντε σατραπειαις των φυλιστιμυ τω γαζαιω και τω αζωτιω και τω ασκαλωνιτη και τω γεθιθαιω και τω ακκαρωνιτη και τω ευαιω εκ θαιμαν και παση γη χαναναν εναντιον γαζης και οι σιδωνιοι εως αφεκ εως των οριων των αμορραιων και πασαν την γην γαβλι φυλιστιμυ και παντα τον λιβανον απο ανατολων ηλιου απο γαλγαλ υπο το ορος το αερμων εως της εισοδου εμαθ πας ο κατοικων την ορεινην απο του λιβανου εως της μασερεφωθμαιμ παντας τους σιδωνιους εγω αυτοους εξολεθρευσω απο προσωπου ισραηλ αλλα διαδος αυτην εν κληρω τω ισραηλ ον τροπον σοι ενετειλαμην και νυν μερισον την γην ταυτην εν κληρονομια ταις εννεα φυλαις και τω ημισει φυλης μανασση απο του ιορδανου εως της θαλασσης της μεγαλης κατα δυσμας ηλιου δωσεις αυτην η θαλασσα η μεγαλη ορειι ταις δε δυο φυλαις και τω ημισει φυλης μανασση τω ρουβην και τω γαδ εδωκεν μωυσης εν τω περαν του ιορδανου κατα ανατολας ηλιου δεδωκεν αυτην μωυσης ο παις κυριου απο αροηρ η εστιν επι του χειλους χειμαρρου αρνων και την πολιν την εν μεσω της φαραγγος και πασαν την μισωρ απο μαιδαβα εως δαιβαν πασας τας πολεις σηνων βασιλεως αμορραιων ος εβασιλευσεν εν εσεβων εως των οριων υιων αμμων και την γαλααδιτιδα και τα ορια γεσιρι και του μαχατι παν ορος αερμων και πασαν την βασανιτιν εως σελχα πασαν την βασιλειαν ωγ εν τη βασανιτιδι ος εβασιλευσεν εν ασταρωθ και εν εδραιν ουτος κατελειφθη απο των γιγαντων και επαταξεν αυτον μωυσης και εξωλεθρευσεν και ουκ εξωλεθρευσαν οι υιοι ισραηλ τον γεσιρι και τον μαχατι και τον χαναναιον και κατακει βασιλευς γεσιρι και ο μαχατι εν τοις υιοις ισραηλ εως της σημερον ημερας πλην της φυλης λευι ουκ εδοθη κληρονομια κυριος ο θεος ισραηλ ουτος αυτων κληρονομια καθα ειπεν αυτοις κυριος και ουτος ο καταμερισμος ον κατεμερισεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ εν αραβωθ μωαβ εν τω περαν του ιορδανου κατα ιεριχω και εδωκεν μωυσης τη φυλη ρουβην κατα δημους αυτων και εγεννηθη αυτων τα ορια απο αροηρ η εστιν κατα προσωπον φαταγγος αρνων και η πολις η εν τη φαταγγι αρνων και πασαν την μισωρ εως εσεβων και πασας τας πολεις τας ουσας εν τη μισωρ και δαιβων και βαμωθβααλ και οικου βεελμων και ιασσα και κεδημωθ και μεφααθ και καριαθμαιμ και σεβαμα και σεραδα και σιωρ εν τω ορει εμακ και βαιθφογωρ και ασηδωθ φασγα και βαιθασιμωθ και πασας τας πολεις του μισωρ και πασαν την βασιλειαν του σηνων βασιλεως των αμορραιων ον επαταξεν μωυσης αυτον και τους ηγουμενους μαδιαμ και τον ευι και τον ροχομ και τον σουρ και τον ουρ και τον ροβε αρχοντας παρα σηνων και τους κατοικουντας την γην και τον βαλααμ τον του βεωρ τον μαντιν απεκτειναν εν τη ροπη εγενετο δε τα ορια ρουβην ιορδανης οριον αυτη η κληρονομια υιων ρουβην κατα δημους αυτων αι πολεις αυτων και αι επαυλεις αυτων εδωκεν δε μωυσης τοις υιοις γαδ κατα δημους αυτων και εγενετο τα ορια αυτων ιαζηρ πασαι αι πολεις γαλααδ και το ημισυ γης υιων αμμων εως αροηρ η εστιν κατα προσωπον ραββα και απο εσεβων εως ραμωθ κατα την μασσηφα και βοτανιν και μααναιν εως των οριων δαβιρ και εν εμεκ βαιθαραμ και βαιθαναβρα και σοκχωθα και σαφαν και την λοιπην βασιλειαν σηνων βασιλεως εσεβων και ο ιορδανης ορειι εως μερους της

θαλασσης χενερεθ περαν του ιορδανου απ ανατολων αυτη η κληρονομια υιων γαδ κατα δημους αυτων αι πολεις αυτων και αι επαυλεις αυτων και εδωκεν μωυσης τω ημισει φυλης μανασση κατα δημους αυτων και εγενετο τα ορια αυτων απο μαναιμ και πασα βασιλεια βασανι και πασα βασιλεια ωγ βασιλειωσ βασαν και πασας τας κωμας ιαιρ αι εισιν εν τη βασανιτιδι εξηκοντα πολεις και το ημισυ της γαλααδ και εν ασταρωθ και εν εδραιν πολεις βασιλειας ωγ εν βασανιτιδι και εδοθησαν τοις υιοις μαχιρ υιου μανασση και τοις ημισεσιν υιοις μαχιρ υιου μανασση κατα δημους αυτων ουτοι ους κατεκληρονομησεν μωυσης περαν του ιορδανου εν αραβωθ μωαβ εν τω περαν του ιορδανου κατα ιεριχω απο ανατολων και ουτοι οι κατακληρονομησαντες υιων ισραηλ εν τη γη χανααν ους κατεκληρονομησεν αυτοις ελεαζαρ ο ιερευς και ιησους ο του ναυη και οι αρχοντες πατριων φυλων των υιων ισραηλ κατα κληρους εκληρονομησαν ον τροπον ενετειλατο κυριος εν χειρι ιησου ταις εννεα φυλαις και τω ημισει φυλης απο του περαν του ιορδανου και τοις λευιταις ουκ εδωκεν κληρον εν αυτοις οτι ησαν οι υιοι ιωσηφ δυο φυλαι μανασση και εφραιμ και ουκ εδοθη μερις εν τη γη τοις λευιταις αλλ η πολεις κατοικειν και τα αφωρισμενα αυτων τοις κτηνεσιν και τα κτηνη αυτων ον τροπον ενετειλατο κυριος τω μωυση ουτως εποιησαν οι υιοι ισραηλ και εμερισαν την γην και προσηλθουσιν οι υιοι ιουδα προς ιησουν εν γαλγαλ και ειπεν προς αυτον χαλεβ ο του ιεφοννη ο κενεζαιος συ επιστη το ρημα ο ελαλησεν κυριος προς μωυσην ανθρωπον του θεου περι εμου και σου εν καδης βαρνη τεσσαρακοντα γαρ ετων ημην οτε απεστειλεν με μωυσης ο παις του θεου εκ καδης βαρνη κατασκοπευσαι την γην και απεκριθην αυτω λογον κατα τον νουν αυτου οι δε αδελφοι μου οι αναβαντες μετ εμου μετεστησαν την καρδιαν του λαου εγω δε προσετεθην επακολουθησαι κυριω τω θεω μου και ωμοσεν μωυσης εν εκεινη τη ημερα λεγων η γη εφ ην επεβης σοι εσται εν κληρω και τοις τεκνοις σου εις τον αιωνα οτι προσετεθης επακολουθησαι οπισω κυριου του θεου ημων και νυν διεθρεψεν με κυριος ον τροπον ειπεν τουτο τεσσαρακοστον και πεμπτον ετος αφ ου ελαλησεν κυριος το ρημα τουτο προς μωυσην και επορευθη ισραηλ εν τη ερημω και νυν ιδου εγω σημερον ογδοηκοντα και πεντε ετων ετι ειμι σημερον ισχυων ωσει οτε απεστειλεν με μωυσης ωσαυτως ισχυω νυν εξελθειν και εισελθειν εις τον πολεμον και νυν αιτουμαι σε το ορος τουτο καθθα ειπεν κυριος τη ημερα εκεινη οτι συ ακηκοας το ρημα τουτο τη ημερα εκεινη νυν δε οι εναχιμ εκει εισιν πολεις οχυραι και μεγαλαι εαν ουν κυριος μετ εμου η εξολεθρευσω αυτους ον τροπον ειπεν μοι κυριος και ευλογησεν αυτον ιησους και εδωκεν την χειρων τω χαλεβ υιω ιεφοννη υιου κενεζ εν κληρω δια τουτο εγεννηθη η χειρων τω χαλεβ τω του ιεφοννη του κενεζαιου εν κληρω εως της ημερας ταυτης δια το αυτον επακολουθησαι τω προσταγματι κυριου θεου ισραηλ το δε ονομα της χειρων ην το προτερον πολις αρβοκ μητροπολις των εναχιμ αυτη και η γη εκοπασεν του πολεμου και εγενετο τα ορια φυλης ιουδα κατα δημους αυτων απο των οριων της ιδουμιας απο της ερημου σιν εως καδης προς λιβα και εγεννηθη αυτων τα ορια απο λιβος εως μερους της θαλασσης της αλυκης απο της λοφιας της φερουσης επι λιβα και διαπορευεται απεναντι της προσαναβασεως ακραβιν και εκπεριπορευεται σεννα και αναβαινει απο λιβος επι καδης βαρνη και

εκπορευεται ασωρων και προσαναβαινει εις αδδαρα και περιπορευεται την κατα δυσμας καθης και πορευεται επι ασεμωνα και διεκβαλει έως φαραγγος αιγυπτου και εσται αυτου ή διεξοδος των όριων επι την θαλασσαν τουτο εστιν αυτων όρια απο λιβος και τα όρια απο ανατολων πασα ή θαλασσα ή άλυκη έως του ιορδανου και τα όρια αυτων απο βορρα και απο της λοφιας της θαλασσης και απο του μερους του ιορδανου επιβαινει τα όρια επι βαιθηαγλα και παραπορευεται απο βορρα επι βαιθηαραβα και προσαναβαινει τα όρια επι λιθον βαιων ύιου ρουβην και προσαναβαινει τα όρια επι το τεταρτον της φαραγγος αχωρ και καταβαινει επι γαλγαλ ή εστιν απεναντι της προσβασεως αδδαμιν ή εστιν κατα λιβα τη φαραγγι και διεκβαλει επι το ύδωρ πηγης ήλιου και εσται αυτου ή διεξοδος πηγη ρωγηλ και αναβαινει τα όρια εις φα-ραγγα ονομ επι νωτου ιεβους απο λιβος άυτη εστιν ιερουσαλημ και διεκβαλλει τα όρια επι κορυφην ορους ή εστιν κατα προσωπον φαραγγος ονομ προς θαλασσης ή εστιν εκ μερους γης ραφαιν επι βορρα και διεκβαλλει το όριον απο κορυφης του ορους επι πηγην ύδατος ναφθω και διεκβαλλει εις το ορος εφρων και εξαξει το όριον εις βααλ άυτη εστιν πολις ιαριμ και περιελυσεται όριον απο βααλ επι θαλασσαν και παρελυσεται εις ορος ασσαρες επι νωτου πολιν ιαριμ απο βορρα άυτη εστιν χασλων και καταβησεται επι πολιν ήλιου και παρελυσεται επι λιβα και διεκβαλει το όριον κατα νωτου ακκαρων επι βορραν και διεκβαλει τα όρια εις σακχαρωνα και παρελυσεται ορος της βαλα και διεκβαλει επι ιαβνηλ και εσται ή διεξοδος των όριων επι θαλασσαν και τα όρια αυτων απο θαλασσης ή θαλασσα ή μεγάλη όρει ταυτα τα όρια ύιων ιουδα κυκλω κατα δημους αυτων και τω χαλεβ ύιω ιεφοννη εδωκεν μεριδα εν μεσω ύιων ιουδα δια προσταγματος του θεου και εδωκεν αυτω ιησους την πολιν αρβοκ μητροπολιν ενακ άυτη εστιν χεβρων και εξωλεθρευσεν εκειθεν χαλεβ ύιος ιεφοννη τους τρεις ύιους ενακ τον σουσι και τον θολμι και τον αχιμα και ανεβη εκειθεν χαλεβ επι τους κατοικουντας δαβιρ το δε ονομα δαβιρ ην το προτερον πολις γραμματων και ειπεν χαλεβ ός εαν λαβη και εκκοψη την πολιν των γραμματων και κυριευση αυτης δωσω αυτω την αχσαν θυγατερα μου εις γυναικα και ελαβεν αυτην γοθονιηλ ύιος κενεζ αδελφος χαλεβ ό νεωτερος και εδωκεν αυτω την αχσαν θυγατερα αυτου αυτω γυναικα και εγενετο εν τω εισπορευεσθαι αυτην και συνεβουλευσατο αυτω λεγουσα αιτησομαι τον πατερα μου αγρον και εβοησεν εκ του ονου και ειπεν αυτη χαλεβ τι εστιν σοι και ειπεν αυτω δος μοι ευλογιαν ότι εις γην ναγεβ δεδωκας με δος μοι την γολαθμιν και εδωκεν αυτη χαλεβ την γολαθμιν την ανω και την γολαθμιν την κατω άυτη ή κληρονομια φυλης ύιων ιουδα εγεννηθησαν δε άι πολεις αυτων πολις πρωτη φυλης ύιων ιουδα εφ όριων εδωμ επι της ερημου καιβαισελεηλ και αρα και ασωρ και ικαμ και ρεγμα και αρουηλ και καδης και ασοριωναιν και μαιναμ και βαλμαιναν και άι κωμαι αυτων και άι πολεις ασερων άυτη ασωρ και σην και σαλμαα και μωλαδα και σερι και βαιφαλαδ και χολασεωλα και βηρσαβее και άι κωμαι αυτων και άι επαυλεις αυτων βαλα και βακωκ και ασομ και ελβωυδαδ και βαιθηλ και ερμα και σεκελακ και μαχαριμ και σεθεννακ και λαβως και σαλη και ερωμωθ πολεις κθ και άι κωμαι αυτων εν τη πεδινη ασταωλ και ραα και ασσα και ραμεν και τανω και ιλουθωθ και μαιανι και ιερμουθ και οδολλαμ και μεμβρα και σαωχω και αζχηκα και σαχαριμ και γαδη-

ρα και ἃι επαυλεις αὐτης πολεις δεκα τεσσαρες και ἃι κωμαι αὐτων σεννα και αδασαν και μαγαδαγαδ και δαλαλ και μασφα και ιακαρεηλ και λαχης και βασηδωθ και ιδεαδαλεα και χαβρα και μαχες και μα-
χως και γεδδωρ και βαγαδιηλ και νωμαν και μακηδαν πολεις δεκαεξ και ἃι κωμαι αὐτων λεμνα και ιθακ και ανωχ και ιανα και νασιβ και
κειλαμ και ακιεζι και κεζιβ και βαθησαρ και αιλων πολεις δεκα και ἃι
κωμαι αὐτων ακκαρων και ἃι κωμαι αὐτης και ἃι επαυλεις αὐτων απο
ακκαρων γεμνα και πασαι ὅσαι εἰσιν πλησιον ασηδωθ και ἃι κωμαι
αὐτων ασιεδωθ και ἃι κωμαι αὐτης και ἃι επαυλεις αὐτης γαζα και ἃι
κωμαι αὐτης και ἃι επαυλεις αὐτης ἕως του χειμαρρου αιγυπτου και ἡ
θαλασσα ἡ μεγαλη διοριζει και εν τη ορεινη σαμιρ και ιεθερ και σωχα
και ρεννα και πολις γραμματων αὐτη δαβιρ και ανων και εσκακιμαν και
αισαμ και γοσομ και χαλου και χαννα πολεις ἑνδεκα και ἃι κωμαι αυ-
των αιρεμ και ρεμνα και σομα και ιεμαιν και βαιθαχου και φακουα και
ευμα και πολις αρβοκ αὐτη εστιν χεβρων και σωρθ πολεις εννεα και
ἃι επαυλεις αὐτων μαωρ και χερμελ και οζιβ και ιταν και ιαριηλ και ια-
ρικαμ και ζακαναμ και γαβαα και θαμναθα πολεις εννεα και ἃι κωμαι
αὐτων αλουα και βαιθσουρ και γεδδων και μαγαρωνθ και βαιθαναμ και
θεκουμ πολεις ἕξ και ἃι κωμαι αὐτων θεκω και εφραθα αὐτη εστιν
βαιθλεεμ και φαγωρ και αιταν και κουλον και ταταμ και εωβης και
καρεμ και γαλεμ και θειθηρ και μανοχω πολεις ἑνδεκα και ἃι κωμαι
αὐτων καριαθβααλ αὐτη ἡ πολις ιαριμ και σωθηβα πολεις δυο και ἃι
επαυλεις αὐτων και βαδδαργις και θαραβααμ και αινων και αιχιοζα και
ναφλαζων και ἃι πολεις σαδωμ και ανκαδης πολεις ἑπτα και ἃι κωμαι
αὐτων και ὁ ιεβουσαιος κατωκει εν ιερουσαλημ και ουκ ηδυνασθη-
σαν ὃι υἱοι ιουδα απολεσαι αὐτους και κατωκησαν ὃι ιεβουσαιοι εν
ιερουσαλημ ἕως της ἡμερας εκεινης και εγενετο τα ὅρια υἱων ιωσηφ
απο του ιορδανου του κατα ιεριχω απ ανατολων και αναβησεται απο
ιεριχω εις την ορεινην την ερημον εις βαιθηλ λουζα και εξελευσεται
εις βαιθηλ και παρελευσεται επι τα ὅρια του χαταρωθι και διελευσεται
επι την θαλασσαν επι τα ὅρια απταλιμ ἕως των ὁριων βαιθωρων την
κατω και εσται ἡ διεξοδος αὐτων επι την θαλασσαν και εκληρονομη-
σαν ὃι υἱοι ιωσηφ εφραιμ και μανασση και εγενηθη ὅρια υἱων εφραιμ
κατα δημους αὐτων και εγενηθη τα ὅρια της κληρονομιας αὐτων απο
ανατολων αταρωθ και εροκ ἕως βαιθωρων την ανω και γαζαρα και
διελευσεται τα ὅρια επι την θαλασσαν εις ικασμων απο βορρα θερμα
περιελευσεται επι ανατολας εις θηνασα και σελλησα και παρελευσεται
απ ανατολων εις ιανωκα και εις μαχω και αταρωθ και ἃι κωμαι αὐτων
και ελευσεται επι ιεριχω και διεκβαλει επι τον ιορδανην και απο ταφου
πορευσεται τα ὅρια επι θαλασσαν επι χελκανα και εσται ἡ διεξοδος
αὐτων επι θαλασσαν αὐτη ἡ κληρονομια φυλης εφραιμ κατα δημους
αὐτων και ἃι πολεις ἃι αφορισθεισαι τοις υἱοις εφραιμ ανα μεσον της
κληρονομιας υἱων μανασση πασαι ἃι πολεις και ἃι κωμαι αὐτων και
ουκ απωλεσεν εφραιμ τον χαναναιον τον κατοικουντα εν γαζερ και
κατωκει ὁ χαναναιος εν τω εφραιμ ἕως της ἡμερας ταυτης ἕως ανεβη
φαραιω βασιλευς αιγυπτου και ελαβεν αὐτην και ενεπηρσεν αὐτην εν
πυρι και τους χαναναιους και τους φερεζαιους και τους κατοικουντας
εν γαζερ εξεκεντησαν και εδωκεν αὐτην φαραιω εν φερνη τη θυγατρι
αυτου και εγενετο τα ὅρια φυλης υἱων μανασση ὅτι οὗτος πρωτοτο-
κος τω ιωσηφ τω μαχιρ πρωτοτοκω μανασση πατρι γαλααδ ανηρ γαρ

πολεμιστής ην εν τη γαλααδιτιδι και εν τη βασανιτιδι και εγεννηθη τοις υίοις μανασση τοις λοιποις κατα δημους αυτων τοις υίοις ιεζερ και τοις υίοις κελεζ και τοις υίοις ιεζιηλ και τοις υίοις συχεμ και τοις υίοις συμαριμ και τοις υίοις οφερ ουτοι οι αρσενες κατα δημους αυτων και τω σαλπααδ υιω οφερ ουκ ησαν αυτω υιοι αλλ η θυγατερες και ταυτα τα ονοματα των θυγατερων σαλπααδ μααλα και νουα και εγλα και μελχα και θερσα και εστησαν εναντιον ελεαζαρ του ιερεως και εναντιον ιησου και εναντιον των αρχοντων λεγουσαι ο θεος ενετειλατο δια χειρος μωυση δουναι ημιν κληρονομιαν εν μεσω των αδελφων ημων και εδοθη αυταις δια προσταγματος κυριου κληρος εν τοις αδελφοις του πατρος αυτων και επεσεν ο σχοινισμος αυτων απο ανασσα και πεδιον λαβεκ εκ της γαλααδ η εστιν περαν του ιορδανου οτι θυγατερες υιων μανασση εκκληρονομησαν κληρον εν μεσω των αδελφων αυτων η δε γη γαλααδ εγεννηθη τοις υίοις μανασση τοις καταλειμμενοις και εγεννηθη ορια υιων μανασση δηλαναθ η εστιν κατα προσωπον υιων αναθ και πορευεται επι τα ορια επι ιαμιν και ιασσιβ επι πηγην θιαφθωθ τω μανασση εσται και θαφειθ επι των οριων μανασση τοις υίοις εφραιμ και καταβησεται τα ορια επι φαργγα καρανα επι λιβα κατα φαργγα ιαριηλ τερεμινθος τω εφραιμ ανα μεσον πολεως μανασση και ορια μανασση επι τον βορραν εις τον χειμαρρουν και εσται αυτου η διεξοδος θαλασσα απο λιβος τω εφραιμ και επι βορραν μανασση και εσται η θαλασσα ορια αυτοις και επι ασηρ συναψουσιν επι βορραν και τω ισσαχαρ απ ανατολων και εσται μανασση εν ισσαχαρ και εν ασηρ βαιθσαν και αι κωμαι αυτων και τους κατοικουντας δωρ και τας κωμας αυτης και τους κατοικουντας μαγεδδω και τας κωμας αυτης και το τριτον της ναφετα και τας κωμας αυτης και ουκ ηδυνασθησαν οι υιοι μανασση εξολεθρευσαι τας πολεις ταυτας και ηρχετο ο χαναναιος κατοικειν εν τη γη ταυτη και εγεννηθη και επει κατισχυσαν οι υιοι ισραηλ και εποησαν τους χαναναιους υπηκουους εξολεθρευσαι δε αυτους ουκ εξωλεθρευσαν αντειπαν δε οι υιοι ιωσηφ τω ιησου λεγοντες δια τι εκκληρονομησας ημας κληρον ένα και σχοινισμα έν εγω δε λαος πολυς ειμι και ο θεος ευλογησεν με και ειπεν αυτοις ιησους ει λαος πολυς ει αναβηθι εις τον δρυμον και εκκαθαρον σεαυτω ει στενοχωρει σε το ορος το εφραιμ και ειπαν ουκ αρκεσει ημιν το ορος το εφραιμ και ιππος επιλεκτος και σιδηρος τω χαναναιω τω κατοικουντι εν αυτω εν βαιθσαν και εν ταις κωμαις αυτης εν τη κοιλαδι ιεζραελ και ειπεν ιησους τοις υίοις ιωσηφ ει λαος πολυς ει και ισχυν μεγαλην εχεις ουκ εσται σοι κληρος εις ο γαρ δρυμος εσται σοι οτι δρυμος εστιν και εκκαθαριεις αυτον και εσται σοι και όταν εξολεθρευσης τον χαναναιον οτι ιππος επιλεκτος εστιν αυτω συ γαρ υπερισχυεις αυτου και εξεκκλησιασθη πασα συναγωγή υιων ισραηλ εις σηλω και επηξαν εκει την σκηνην του μαρτυριου και η γη εκρατηθη υπ αυτων και κατελειφθησαν οι υιοι ισραηλ οι ουκ εκκληρονομησαν επτα φυλαι και ειπεν ιησους τοις υίοις ισραηλ έως τινος εκλυθησεσθε κληρονομησαι την γην ην εδωκεν κυριος ο θεος ημων δοτε εξ υμων τρεις ανδρας εκ φυλης και ανασταντες διελθετωσαν την γην και διαγραψατωσαν αυτην εναντιον μου καθα δεησει διελιν αυτην και ηλθοσαν προς αυτον και διειλεν αυτοις επτα μεριδας ιουδας στησεται αυτοις οριον απο λιβος και οι υιοι ιωσηφ στησονται αυτοις απο βορρα υμεις δε μερισατε την γην επτα μεριδας και ενεγκατε προς με ωδε

και εξοισω υμιν κληρον εναντι κυριου του θεου ημων ου γαρ εστιν μερις τοις υιοις λειυ εν υμιν ιερατεια γαρ κυριου μερις αυτου και γαδ και ρουβην και το ημισυ φυλης μανασση ελαβουσιν την κληρονομiam αυτων περαν του ιορδανου επ ανατολας ην εδωκεν αυτοις μωυσης ο παις κυριου και ανασταντες οι ανδρες επορευθησαν και ενετειλατο ιησους τοις ανδρασιν τοις πορευομενοις χωροβατησαι την γην λεγων πορευεσθε και χωροβατησατε την γην και παραγεννηθητε προς με και ωδε εξοισω υμιν κληρον εναντι κυριου εν σηλω και επορευθησαν και εχωροβατησαν την γην και ειδοσαν αυτην και εγραψαν αυτην κατα πολεις αυτης επτα μεριδας εις βιβλιον και ηνεγκαν προς ιησουν και ενεβαλεν αυτοις ιησους κληρον εν σηλω εναντι κυριου και εξηλθεν ο κληρος φυλης βενιαμιν πρωτος κατα δημους αυτων και εξηλθεν ορια του κληρου αυτων ανα μεσον ιουδα και ανα μεσον των υιων ιωσηφ και εγεννηθη αυτων τα ορια απο βορρα απο του ιορδανου προσαναβησεται τα ορια κατα νωτου ιεριχω απο βορρα και αναβησεται επι το ορος επι την θαλασσαν και εσται αυτου η διεξοδος η μαδβαριτις βαιθων και διελευσεται εκειθεν τα ορια λουζα επι νωτου λουζα απο λιβος αυτη εστιν βαιθηλ και καταβησεται τα ορια μααταρωθορεχ επι την ορεινην η εστιν προς λιβα βαιθωρων η κατω και διελευσεται τα ορια και περιελευσεται επι το μέρος το βλεπον παρα θαλασσαν απο λιβος απο του ορους επι προσωπον βαιθωρων λιβα και εσται αυτου η διεξοδος εις καριαθβααλ αυτη εστιν καριαθιαριν πολις υιων ιουδα τουτο εστιν το μέρος το προς θαλασσαν και μέρος το προς λιβα απο μερους καριαθβααλ και διελευσεται ορια εις γασιν επι πηγην υδατος ναφθω και καταβησεται τα ορια επι μερους του ορους ο εστιν κατα προσωπον ναπης ονναμ ο εστιν εκ μερους εμεκραφαιν απο βορρα και καταβησεται γαιεννα επι νωτου ιεβουσαι απο λιβος και καταβησεται επι πηγην ρωγηλ και διελευσεται επι πηγην βαιθσαμυς και παρελευσεται επι γαλιλιωθ η εστιν απεναντι προς αναβασιν αιθαμιν και καταβησεται επι λιθον βαιων υιων ρουβην και διελευσεται κατα νωτου βαιθαβαα απο βορρα και καταβησεται επι τα ορια επι νωτου βαιθαγλα απο βορρα και εσται η διεξοδος των οριων επι λοφiam της θαλασσης των αλων επι βορραν εις μέρος του ιορδανου απο λιβος ταυτα τα ορια εστιν απο λιβος και ο ιορδανης οριει απο μερους ανατολων αυτη η κληρονομia υιων βενιαμιν τα ορια αυτης κυκλω κατα δημους και εγεννηθησαν αι πολεις των υιων βενιαμιν κατα δημους αυτων ιεριχω και βαιθεγλιω και αμεκασις και βαιθαβαα και σαρα και βησανα και αιιν και φαα και εφραθα και καραφα και κεφιρα και μονι και γαβαα πολεις δεκα δυο και αι κωμαι αυτων γαβαων και ραμα και βετηρωθα και μασσημα και μιρων και αμωκη και φια και καφαν και ναχαν και σεληκαν και θαρεηλα και ιεβους αυτη εστιν ιερουσαλημ και πολεις και γαβαωθιαριμ πολεις τρεις και δεκα και αι κωμαι αυτων αυτη η κληρονομia υιων βενιαμιν κατα δημους αυτων και εξηλθεν ο δευτερος κληρος των υιων συμewων και εγεννηθη η κληρονομia αυτων ανα μεσον κληρων υιων ιουδα και εγεννηθη ο κληρος αυτων βηρσαβεε και σαμαα και κωλαδαμ και αρσωλα και βωλα και ασομ και ελθουλα και βουλα και ερμα και σικελακ και βαιθμαχερεβ και σαρσουσιν και βαθαρωθ και οι αγροι αυτων πολεις δεκα τρεις και αι κωμαι αυτων ερεμμων και θαλχα και εθερ και ασαν πολεις τεσσαρες και αι κωμαι αυτων κυκλω των πολεων αυτων ewς βαρεχ πορευομενων βαμεθ κατα λιβα αυτη η κληρονομia φυλης

ύιων συμεων κατα δημους αυτων απο του κληρου ιουδα ή κληρονομια φυλης ύιων συμεων ότι εγεννηθη ή μερις ύιων ιουδα μειζων της αυτων και εκκληρονομησαν οι ύιοι συμεων εν μεσω του κληρου αυτων και εξηλθεν ο κληρος ο τριτος τω ζαβουλων κατα δημους αυτων εσται τα όρια της κληρονομιας αυτων εσεδεκ γωλα όρια αυτων ή θαλασσα και μαραγελλα και συναψει επι βαιθαραβα εις την φαργγα ή εστιν κατα προσωπον ιεκμαν και ανεστρεψεν απο σεδδουκ εξ εναντιας απ ανατολων βαιθσαμυς επι τα όρια χασελωθαιθ και διελευσεται επι δαβιρωθ και προσαναβησεται επι φαγγαι και εκειθεν περιελευσεται εξ εναντιας επ ανατολας επι γεβερε επι πολιν κατασεμ και διελευσεται επι ρεμμωνα αμαθαρ αοζα και περιελευσεται όρια επι βορραν επι αμωθ και εσται ή διεξοδος αυτων επι γαιφαηλ και καταναθ και ναβααλ και συμων και ιεριχω και βαιθμαν αυτη ή κληρονομια φυλης ύιων ζαβουλων κατα δημους αυτων πολεις και οι κωμαι αυτων και τω ισσαχαρ εξηλθεν ο κληρος ο τεταρτος και εγεννηθη τα όρια αυτων ιαζηλ και χασαλωθ και σουναν και αγιν και σιωνα και ρηρωθ και αναχερεθ και δαβιρων και κισων και ρεβες και ρεμματος και ιεων και τομμαν και αιμαρεκ και βηρσαφης και συναψει τα όρια επι γαιθβωρ και επι σολιμ κατα θαλασσαν και βαιθσαμυς και εσται αυτου ή διεξοδος των όριων ο ιορδανης αυτη ή κληρονομια φυλης ύιων ισσαχαρ κατα δημους αυτων οι πολεις και οι κωμαι αυτων και εξηλθεν ο κληρος ο πεμπτος ασηρ και εγεννηθη τα όρια αυτων εξ ελεκεθ και αλεφ και βαιθοκ και κεαφ και ελιμελεκ και αμιηλ και μαασα και συναψει τω καρμηλω κατα θαλασσαν και τω σιων και λαβαναθ και επιστρεψει απ ανατολων ήλιου και βαιθεγενεθ και συναψει τω ζαβουλων και εκ γαι και φθαιηλ κατα βορραν και εισελευσεται όρια σαφθαιβαιθμε και ιναηλ και διελευσεται εις χωβα μασομελ και ελβων και ρααβ και εμεμαων και κανθαν έως σιδωνος της μεγαλης και αναστρεψει τα όρια εις ραμα και έως πηγης μασφασσατ και των τυριων και αναστρεψει τα όρια επι ιασιφ και εσται ή διεξοδος αυτου ή θαλασσα και απο λεβ και εχοζοβ και αρχωβ και αφεκ και ραου αυτη ή κληρονομια φυλης ύιων ασηρ κατα δημους αυτων πολεις και οι κωμαι αυτων και τω νεφθαλι εξηλθεν ο κληρος ο έκτος και εγεννηθη τα όρια αυτων μοολαμ και μωλα και βεσεμιν και αρμε και ναβωκ και ιεφθαμει έως δωδαμ και εγεννηθησαν οι διεξοδοι αυτου ο ιορδανης και επιστρεψει τα όρια επι θαλασσαν ενανθ θαβωρ και διελευσεται εκειθεν ιακανα και συναψει τω ζαβουλων απο νοτου και ασηρ συναψει κατα θαλασσαν και ο ιορδανης απ ανατολων ήλιου και οι πολεις τειχηρεις των τυριων τυρος και ωμαθα δακεθ και κενερεθ και αρμαιθ και αραηλ και ασωρ και καδες και ασσαρι και πηγη ασορ και κερωε και μεγαλα αριμ και βαιθθαμε και θεσσαμυς αυτη ή κληρονομια φυλης ύιων νεφθαλι και τω δαν εξηλθεν ο κληρος ο έβδομος και εγεννηθη τα όρια αυτων σαραθ και ασα πολεις σαμμαυς και σαλαβιν και αμμων και σιλανθα και αιλων και θαμναθα και ακκαρων και αλκαθα και βεγεθων και γεβεελαν και αζωρ και βαναιβακατ και γεθρεμμων και απο θαλασσης ιερακων όριον πλησιον ιοπτης αυτη ή κληρονομια φυλης ύιων δαν κατα δημους αυτων οι πολεις αυτων και οι κωμαι αυτων και ουκ εξεθλιψαν οι ύιοι δαν τον αμορραιον τον θλιβοντα αυτους εν τω ορει και ουκ ειων αυτους οι αμορραιοι καταβηναι εις την κοιλαδα και εθλιψαν απ αυτων το όριον της μεριδος αυτων και επορευθησαν οι ύιοι ιουδα και επολεμησαν την λαχισ και κατελαβοντο

αυτην και επαταξαν αυτην εν στοματι μαχαιρας και κατωκησαν αυτην και εκολεσαν το ονομα αυτης λασενδακ και ο αμορραιος υπειμεινεν του κατοικειν εν ελωμ και εν σαλαμιν και εβαρυνθη η χειρ του εφραιμ επ αυτους και εγενοντο αυτοις εις φορον και επορευθησαν εμβατευσαι την γην κατα το οριον αυτων και εδωκαν οι υιοι ισραηλ κληρον ιησοι τω υιω ναυη εν αυτοις δια προσταγματος του θεου και εδωκαν αυτω την πολιν ην ητησατο θαμνασαραχ η εστιν εν τω ορει εφραιμ και ωκοδομησεν την πολιν και κατωκει εν αυτη αι διαιρεσεις ας κατεκληρονομησεν ελεαζαρ ο ιερευς και ιησους ο του ναυη και οι αρχοντες των πατριων εν ταις φυλαις ισραηλ κατα κληρους εν σηλω εναντιον κυριου παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και επορευθησαν εμβατευσαι την γην και ελαλησεν κυριος τω ιησοι λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων δοτε τας πολεις των φυγαδευτηριων ας ειπα προς υμας δια μωυση φυγαδευτηριον τω φονευτη τω παταξαντι ψυχην ακουσιως και εσονται υμιν αι πολεις φυγαδευτηριον και ουκ αποθανειται ο φονευτης υπο του αγχιστευοντος το αιμα εως αν καταστη εναντιον της συναγωγης εις κρισιν και διεστειλεν την καθος εν τη γαλιλαια εν τω ορει τω νεφθαλι και συχημ εν τω ορει τω εφραιμ και την πολιν αρβοκ αυτη εστιν χειβρων εν τω ορει τω ιουδα και εν τω περαν του ιορδανου εδωκεν βοσορ εν τη ερημω εν τω πεδιω απο της φυλης ρουβην και αρημωθ εν τη γαλααδ εκ της φυλης γαδ και την γαυλων εν τη βασανιτιδι εκ της φυλης μανασση αι πολεις αι επικλητοι τοις υιοις ισραηλ και τω προσηλυτω τω προσκειμενω εν αυτοις καταφυγειν εκει παντι παιοντι ψυχην ακουσιως ινα μη αποθανη εν χειρι του αγχιστευοντος το αιμα εως αν καταστη εναντι της συναγωγης εις κρισιν και προσηλθουσιν οι αρχιπατριωται των υιων λευι προς ελεαζαρ τον ιερεα και προς ιησουν τον του ναυη και προς τους αρχιφυλους πατριων εκ των φυλων ισραηλ και ειπον προς αυτους εν σηλω εν γη χανααν λεγοντες ενετειλατο κυριος εν χειρι μωυση δουναι ημιν πολεις κατοικειν και τα περισπορια τοις κτηνεσιν ημων και εδωκαν οι υιοι ισραηλ τοις λευιταις εν τω κατακληρονομειν δια προσταγματος κυριου τας πολεις και τα περισπορια αυτων και εξηλθεν ο κληρος τω δημω κααθ και εγενετο τοις υιοις ααρων τοις ιερευσιν τοις λευιταις απο φυλης ιουδα και απο φυλης συμεων και απο φυλης βενιαμιν κληρωτι πολεις δεκα τρεις και τοις υιοις κααθ τοις καταλειμμενοις εκ της φυλης εφραιμ και εκ της φυλης δαν και απο του ημισους φυλης μανασση κληρωτι πολεις δεκα και τοις υιοις γεδσων απο της φυλης ισσαχαρ και απο της φυλης ασηρ και απο της φυλης νεφθαλι και απο του ημισους φυλης μανασση εν τω βασαν πολεις δεκα τρεις και τοις υιοις μεραρι κατα δημους αυτων απο φυλης ρουβην και απο φυλης γαδ και απο φυλης ζαβουλων κληρωτι πολεις δωδεκα και εδωκαν οι υιοι ισραηλ τοις λευιταις τας πολεις και τα περισπορια αυτων ον τροπον ενετειλατο κυριος τω μωυση κληρωτι και εδωκεν η φυλη υιων ιουδα και η φυλη υιων συμεων και απο της φυλης υιων βενιαμιν τας πολεις και επεκληθησαν τοις υιοις ααρων απο του δημου του κααθ των υιων λευι οτι τουτοις εγεννηθη ο κληρος και εδωκεν αυτοις την καριααρθοκ μητροπολιν των εναχ αυτη εστιν χειβρων εν τω ορει ιουδα τα δε περισπορια κυκλω αυτης και τους αγρους της πολεως και τας κωμας αυτης εδωκεν ιησους τοις υιοις χαλεβ υιου ιεφοννη εν κατασχεσει και τοις υιοις ααρων την πολιν φυγαδευτηριον

τω φονευσαντι την χεβρων και τα αφωρισμενα τα συν αυτη και την λεβνα και τα αφωρισμενα τα προς αυτη και την αιλωμ και τα αφωρισμενα αυτη και την τεμα και τα αφωρισμενα αυτη και την γελλα και τα αφωρισμενα αυτη και την δαβιρ και τα αφωρισμενα αυτη και ασα και τα αφωρισμενα αυτη και τανυ και τα αφωρισμενα αυτη και βαιθσαμυς και τα αφωρισμενα αυτη πολεις εννεα παρα των δυο φυλων τουτων και παρα της φυλης βενιαμιν την γαβαων και τα αφωρισμενα αυτη και γαθεθ και τα αφωρισμενα αυτη και αναθωθ και τα αφωρισμενα αυτη και γαμαλα και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τεσσαρες πασαι αι πολεις υιων αφρων των ιερεων δεκα τρεις και τοις δημοις υιοις κααθ τοις λευιταις τοις καταλειμμενοις απο των υιων κααθ και εγεννηθη πολις των οριων αυτων απο φυλης εφραιμ και εδωκαν αυτοις την πολιν του φυγαδευτηριου την του φονευσαντος την συχεμ και τα αφωρισμενα αυτη και γαζαρα και τα προς αυτην και τα αφωρισμενα αυτη και την καβσαιμ και τα αφωρισμενα τα προς αυτη και την ανω βαιθρων και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τεσσαρες και εκ της φυλης δαν την ελκωθαιμ και τα αφωρισμενα αυτη και την γεθεδαν και τα αφωρισμενα αυτη και αιλων και τα αφωρισμενα αυτη και γεθερεμμων και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τεσσαρες και απο του ημισους φυλης μανασση την ταναχ και τα αφωρισμενα αυτη και την ιεβαθα και τα αφωρισμενα αυτη πολεις δυο πασαι πολεις δεκα και τα αφωρισμενα τα προς αυταις τοις δημοις υιων κααθ τοις υπολειμμενοις και τοις υιοις γεδσων τοις λευιταις εκ του ημισους φυλης μανασση τας πολεις τας αφωρισμενας τοις φονευσασι την γαυλων εν τη βασανιτιδι και τα αφωρισμενα αυτη και την βοσοραν και τα αφωρισμενα αυτη πολεις δυο και εκ της φυλης ισσαχαρ την κισων και τα αφωρισμενα αυτη και δεββα και τα αφωρισμενα αυτη και την ρειμαθ και τα αφωρισμενα αυτη και πηγην γραμματων και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τεσσαρες και εκ της φυλης ασηρ την βασελλαν και τα αφωρισμενα αυτη και δαββων και τα αφωρισμενα αυτη και χελκατ και τα αφωρισμενα αυτη και ρααβ και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τεσσαρες και εκ της φυλης νεφθαλι την πολιν την αφωρισμενην τω φονευσαντι την καδες εν τη γαλιλαια και τα αφωρισμενα αυτη και την εμμαθ και τα αφωρισμενα αυτη και θεμμων και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τρεις πασαι αι πολεις του γεδσων κατα δημους αυτων πολεις δεκα τρεις και τω δημω υιων μεραρι τοις λευιταις τοις λοιποις εκ της φυλης υιων ζαβουλων την μααν και τα περισπορια αυτης και την καδης και τα περισπορια αυτης και δεμνα και τα περισπορια αυτης και σελλα και τα περισπορια αυτης πολεις τεσσαρες και περαν του ιορδανου του κατα ιεριχω εκ της φυλης ρουβην την πολιν το φυγαδευτηριον του φονευσαντος την βοσορ εν τη ερημω τη μισωρ και τα περισπορια αυτης και την ιαζηρ και τα περισπορια αυτης και την δεκμων και τα περισπορια αυτης και την μαφα και τα περισπορια αυτης πολεις τεσσαρες και απο της φυλης γαδ την πολιν το φυγαδευτηριον του φονευσαντος την ραμωθ εν τη γαλααδ και τα περισπορια αυτης και την καμιν και τα περισπορια αυτης και την εσεβων και τα περισπορια αυτης και την ιαζηρ και τα περισπορια αυτης αι πασαι πολεις τεσσαρες πασαι πολεις τοις υιοις μεραρι κατα δημους αυτων των καταλειμμενων απο της φυλης λευι και εγεννηθη τα ορια πολεις δεκα δυο πασαι αι πολεις των λευιτων εν μεσω κατασχεσεως υιων ισραηλ τεσσαρακοντα οκτω πο-

λεις και τα περισπορια αυτων κυκλω των πολεων τουτων πολις και τα περισπορια κυκλω της πολεως πασαις ταις πολεσιν ταυταις και συνετελεσεν ιησους διαμερισας την γην εν τοις ὀριοις αυτων και εδωκαν ὁι υιοι ισραηλ μεριδα τω ιησοι κατα προσταγμα κυριου εδωκαν αυτω την πολιν ἥν ητησατο την θαμνασαραχ εδωκαν αυτω εν τω ορει εφραιμ και ωκοδομησεν ιησους την πολιν και ωκησεν εν αυτη και ελαβεν ιησους τας μαχαιρας τας πετρινας εν αἷς περιετεμεν τους υιους ισραηλ τους γενομενους εν τη ὁδω εν τη ερημω και εθηκεν αυτας εν θαμνασαραχ και εδωκεν κυριος τω ισραηλ πασαν την γην ἥν ωμοσεν δουναι τοις πατρασιν αυτων και κατεκληρονομησαν αυτην και κατωκησαν εν αυτη και κατεπαυσεν αυτους κυριος κυκλοσθεν καθοτι ωμοσεν τοις πατρασιν αυτων ουκ ανεστη ουθεις κατενωπιον αυτων απο παντων των εχθρων αυτων παντας τους εχθρους αυτων παρεδωκεν κυριος εις τας χειρας αυτων ου διεπεσεν απο παντων των ῥημάτων των καλων ὧν ελαλησεν κυριος τοις υιοις ισραηλ παντα παρεγενετο τοτε συνεκαλεσεν ιησους τους υιους ρουβην και τους υιους γαδ και το ἥμισυ φυλης μανασση και ειπεν αυτοις ὑμεις ακηκοατε παντα ὅσα ενετειλατο ὑμιν μωυσης ὁ παις κυριου και επηκουσατε της φωνης μου κατα παντα ὅσα ενετειλαμην ὑμιν ουκ εγκαταλελοιπατε τους αδελφους ὑμων ταυτας τας ἡμερας και πλειους ἕως της σημερον ἡμερας εφυλαξασθε την εντολην κυριου του θεου ὑμων νυν δε κατεπαυσεν κυριος ὁ θεος ἡμων τους αδελφους ἡμων ὃν τροπον ειπεν αυτοις νυν ουν αποστραφεντες απελθατε εις τους οικους ὑμων και εις την γην της κατασχεσεως ὑμων ἥν εδωκεν ὑμιν μωυσης εν τω περαν του ιορδανου αλλα φυλαξασθε ποιειν σφοδρα τας εντολας και τον νομον ὃν ενετειλατο ἡμιν ποιειν μωυσης ὁ παις κυριου αγαπαν κυριον τον θεον ὑμων πορευεσθαι πασαις ταις ὁδοις αυτου φυλαξασθαι τας εντολας αυτου και προσκεισθαι αυτω και λατρευειν αυτω εξ ὅλης της διανοιας ὑμων και εξ ὅλης της ψυχης ὑμων και ηυλογησεν αυτους ιησους και εξαπεστειλεν αυτους και επορευθησαν εις τους οικους αυτων και τω ἥμισυ φυλης μανασση εδωκεν μωυσης εν τη βασανιτιδι και τω ἥμισυ εδωκεν ιησους μετα των αδελφων αυτου εν τω περαν του ιορδανου παρα θαλασσαν και ἥνικα εξαπεστειλεν αυτους ιησους εις τους οικους αυτων και ευλογησεν αυτους και εν χρημασιν πολλοις απηλθουσαν εις τους οικους αυτων και κτηνη πολλα σφοδρα και αργυριον και χρυσιον και σιδηρον και ἱματισμον πολυν και διειλαντο την προνομην των εχθρων μετα των αδελφων αυτων και επορευθησαν ὁι υιοι ρουβην και ὁι υιοι γαδ και το ἥμισυ φυλης ὦων μανασση απο των ὦων ισραηλ εκ σηλω εν γη χανααν απελθειν εις γην γαλααδ εις γην κατασχεσεως αυτων ἥν εκκληρονομησαν αυτην δια προσταγματος κυριου εν χειρι μωυση και ηλθον εις γαλααλα του ιορδανου ἡ εστιν εν γη χανααν και ωκοδομησαν ὁι υιοι γαδ και ὁι υιοι ρουβην και το ἥμισυ φυλης μανασση εκει βωμον επι του ιορδανου βωμον μεγαν του ιδειν και ηκουσαν ὁι υιοι ισραηλ λεγοντων ιδου ωκοδομησαν ὁι υιοι γαδ και ὁι υιοι ρουβην και το ἥμισυ φυλης μανασση βωμον εφ ὀριων γης χανααν επι του γαλααδ του ιορδανου εν τω περαν ὦων ισραηλ και συνηθροισθησαν παντες ὁι υιοι ισραηλ εις σηλω ὥστε αναβαντες εκπολεμησαι αυτους και απεστειλαν ὁι υιοι ισραηλ προς τους υιους ρουβην και προς τους υιους γαδ και προς το ἥμισυ φυλης μανασση εις γην γαλααδ τον τε φινεες υιον ελεαζαρ

ύιου ααρων του αρχιερεως και δεκα των αρχοντων μετ αυτου αρχων
είς απο οικου πατριας απο πασων φυλων ισραηλ αρχοντες οικων πα-
τριων εισιν χιλιαρχοι ισραηλ και παρεγενοντο προς τους ύιους γαδ
και προς τους ύιους ρουβην και προς τους ήμισεις φυλης μανασση εις
γην γαλααδ και ελαλησαν προς αυτους λεγοντες ταδε λεγει πασα ή
συναγωγή κυριου τις ή πλημμελεια ήτις ήν επλημμελησατε εναντιον
του θεου ισραηλ αποστραφηται σημερον απο κυριου οικοδομησαντες
ύμιν έαυτοις βωμον αποστατας ύμας γενεσθαι απο κυριου μη μικρον
ήμιν το άμαρτημα φογωρ ότι ουκ εκαθαρισθημεν απ αυτου έως της
ήμερας ταυτης και εγεννηθη πληγη εν τη συναγωγή κυριου και ύμεις
αποστραφησεσθε σημερον απο κυριου και εσται εαν αποστητε ση-
μερον απο κυριου και αυριον επι παντα ισραηλ εσται ή οργη και νυν
ει μικρα ύμιν ή γη της κατασχεσεως ύμων διαβητε εις την γην της
κατασχεσεως κυριου ου κατασκηνοι εκει ή σκηνη κυριου και κατα-
κληρονομησατε εν ήμιν και μη αποσταται απο θεου γεννηθητε και μη
αποστητε απο κυριου δια το οικοδομησαι ύμας βωμον εξω του θυσια-
στηριου κυριου του θεου ήμων ουκ ιδου άχαρ ό του ζαρα πλημμελεια
επλημμελησεν απο του αναθεματος και επι πασαν συναγωγήν ισραηλ
εγεννηθη οργη και όυτος είς μονος ην μη μονος όυτος απεθανεν τη
έαυτου άμαρτια και απεκριθησαν οι ύιοι ρουβην και οι ύιοι γαδ και το
ήμισυ φυλης μανασση και ελαλησαν τοις χιλιαρχοις ισραηλ λεγοντες
ό θεος θεος εστιν κυριος και ό θεος θεος κυριος αυτος οιδεν και
ισραηλ αυτος γνωσεται ει εν αποστασια επλημμελησαμεν εναντι του
κυριου μη ϋσαιτο ήμας εν ταυτη και ει ωκοδομησαμεν άυτοις βωμον
ώστε αποστηναι απο κυριου του θεου ήμων ώστε αναβιβασαι επ αυτον
θυσιαν όλοκαυτωματων η ώστε ποιησαι επ αυτου θυσιαν σωτηριου
κυριος εκζητησει αλλ ένεκεν ευλαβειας ρήματος εποησαμεν τουτο
λεγοντες ίνα μη ειπωσιν αυριον τα τεκνα ύμων τοις τεκνοις ήμων τι
ύμιν κυριω τω θεω ισραηλ και όρια εθηκεν κυριος ανα μεσον ήμων
και ύμων τον ιορδανην και ουκ εστιν ύμιν μερις κυριου και απαλλο-
τριωσουσιν οι ύιοι ύμων τους ύιους ήμων ίνα μη σεβωνται κυριον και
ειπαμεν ποιησαι όυτως του οικοδομησαι τον βωμον τουτον ουχ ένε-
κεν καρπωματων ουδε ένεκεν θυσιων αλλ ίνα η τουτο μαρτυριον ανα
μεσον ήμων και ύμων και ανα μεσον των γενεων ήμων μεθ ήμας του
λατρευειν λατρειαν κυριω εναντιον αυτου εν τοις καρπωμασιν ήμων
και εν ταις θυσιας ήμων και εν ταις θυσιας των σωτηριων ήμων και
ουκ ερουσιν τα τεκνα ύμων τοις τεκνοις ήμων αυριον ουκ εστιν ύμιν
μερις κυριου και ειπαμεν εαν γενηται ποτε και λαλησωσιν προς ήμας
και ταις γενεαις ήμων αυριον και ερουσιν ιδετε όμοιωμα του θυσια-
στηριου κυριου ό εποησαν οι πατερες ήμων ουχ ένεκεν καρπωματων
ουδε ένεκεν θυσιων αλλά μαρτυριον εστιν ανα μεσον ύμων και α-
να μεσον ήμων και ανα μεσον των ύιων ήμων μη γενοιτο σουν ήμας
αποστραφηναι απο κυριου εν ταις σημερον ήμεραις αποστηναι απο
κυριου ώστε οικοδομησαι ήμας θυσιαστηριον τοις καρπωμασιν και
ταις θυσιας σαλαμιν και τη θυσια του σωτηριου πλην του θυσιαστη-
ριου κυριου ό εστιν εναντιον της σκηνης αυτου και ακουσας φινεες
ό ίερευς και παντες οι αρχοντες της συναγωγης ισραηλ οι ησαν μετ
αυτου τους λογους ους ελαλησαν οι ύιοι ρουβην και οι ύιοι γαδ και
το ήμισυ φυλης μανασση και ηρεσεν αυτοις και ειπεν φινεες ό ίερευς
τοις ύιοις ρουβην και τοις ύιοις γαδ και τω ήμισει φυλης μανασση

σημερον εγνωκαμεν οτι μεθ ημων κυριος διοτι ουκ επλημμελησατε εναντιον κυριου πλημμελειαν και οτι ερρυσασθε τους υιους ισραηλ εκ χειρος κυριου και απεστρεψεν φινεες ο ιερευς και οι αρχοντες απο των υιων ρουβην και απο των υιων γαδ και απο του ημισους φυλης μανασση εκ γης γαλααδ εις γην χανααν προς τους υιους ισραηλ και απεκριθησαν αυτοις τους λογους και ηρεσεν τοις υιοις ισραηλ και ελαλησαν προς τους υιους ισραηλ και ευλογησαν τον θεον υιων ισραηλ και ειπαν μηκετι αναβηναι προς αυτους εις πολεμον εξολεθρευσαι την γην των υιων ρουβην και των υιων γαδ και του ημισους φυλης μανασση και κατωκησαν επ αυτης και επωνομασεν ιησους τον βωμον των ρουβην και των γαδ και του ημισους φυλης μανασση και ειπεν οτι μαρτυριον εστιν ανα μεσον αυτων οτι κυριος ο θεος αυτων εστιν και εγενετο μεθ ημερας πλειους μετα το καταπαυσαι κυριον τον ισραηλ απο παντων των εχθρων αυτων κυκλοθεν και ιησους πρεσβυτερος προβεβηκως ταις ημεραις και συνεκαλεσεν ιησους παντας τους υιους ισραηλ και την γερουσιαν αυτων και τους αρχοντας αυτων και τους γραμματεις αυτων και τους δικαστας αυτων και ειπεν προς αυτους εγω γεγηρακα και προβεβηκα ταις ημεραις υμεις δε εωρακατε οσα εποιησεν κυριος ο θεος υμων πασιν τοις εθνεσιν τουτοις απο προσωπου υμων οτι κυριος ο θεος υμων ο εκπολεμησας υμιν ιδετε οτι επερριφα υμιν τα εθνη τα καταλελειμμενα υμιν ταυτα εν τοις κληροις εις τας φυλας υμων απο του ιορδανου παντα τα εθνη α εξωλεθρευσα και απο της θαλασσης της μεγαλης ορει επι δυσμας ηλιου κυριος δε ο θεος υμων ουτος εξολεθρευσει αυτους απο προσωπου υμων εως αν απολωνται και αποστελει αυτοις τα θηρια τα αγρια εως αν εξολεθρευση αυτους και τους βασιλεις αυτων απο προσωπου υμων και κατακληρονομησατε την γην αυτων καθα ελαλησεν κυριος ο θεος υμων υμιν κατισχυσατε ουν σφοδρα φυλασσειν και ποιειν παντα τα γεγραμμενα εν τω βιβλιω του νομου μωυση ινα μη εκκλινητε εις δεξιαν η ευωνυμα οπως μη εισελθητε εις τα εθνη τα καταλελειμμενα ταυτα και τα ονοματα των θεων αυτων ουκ ονομασθησεται εν υμιν ουδε μη προσκυνησητε αυτοις ουδε μη λατρευσητε αυτοις αλλα κυριω τω θεω υμων προσκολληθησεσθε καθαπερ εποιησατε εως της ημερας ταυτης και εξωλεθρευσεν αυτους κυριος απο προσωπου υμων εθνη μεγαλα και ισχυρα και υμιν ουθεις αντεστη κατενωπιον υμων εως της ημερας ταυτης εις υμων εδιωξεν χιλιους οτι κυριος ο θεος υμων εξεπολεμει υμιν καθαπερ ειπεν υμιν και φυλαξασθε σφοδρα του αγαπαν κυριον τον θεον υμων εαν γαρ αποστραφητε και προσθησθε τοις υπολειφθεισιν εθνεσιν τουτοις τοις μεθ υμων και επιγαμιας ποιησητε προς αυτους και συγκαταμιγητε αυτοις και αυτοι υμιν γινωσκετε οτι ου μη προσθη κυριος του εξολεθρευσαι τα εθνη ταυτα απο προσωπου υμων και εσονται υμιν εις παγιδας και εις σκανδαλα και εις ηλους εν ταις περραις υμων και εις βολιδας εν τοις οφθαλμοις υμων εως αν απολησθε απο της γης της αγαθης ταυτης ην εδωκεν υμιν κυριος ο θεος υμων εγω δε αποτρεχω την οδον καθα και παντες οι επι της γης και γνωσεσθε τη καρδια υμων και τη ψυχη υμων διοτι ου διεπесεν εις λογος απο παντων των λογων ων ειπεν κυριος ο θεος υμων προς παντα τα ανηκοντα υμιν ου διεφωνησεν εξ αυτων και εσται ον τροπον ηκει εφ υμας παντα τα ρηματα τα καλα α ελαλησεν κυριος προς υμας ουτως επαξει κυριος ο θεος εφ υμας παντα τα ρηματα τα πονηρα

έως αν εξολεθρευση ύμας απο της γης της αγαθης ταυτης ής εδω-
κεν κυριος ύμιν εν τω παραβηναι ύμας την διαθηκην κυριου του θεου
ύμων ήν εντειλατο ύμιν και πορευθεντες λατρευσητε θεοις έτεροις
και προσκυνησητε αυτοις και συνηγαγεν ιησους πασας φυλας ισραηλ
εις σηλω και συνεκαλεσεν τους πρεσβυτερους αυτων και τους γραμ-
ματεις αυτων και τους δικαστας αυτων και εστησεν αυτοους απεναντι
του θεου και ειπεν ιησους προς παντα τον λαον ταδε λεγει κυριος
ο θεος ισραηλ περαν του ποταμου κατωκησαν οι πατερες ύμων το
απ αρχης θαρα ο πατηρ αβρααμ και ο πατηρ ναχωρ και ελατρευσαν
θεοις έτεροις και ελαβον τον πατερα ύμων τον αβρααμ εκ του περαν
του ποταμου και ώδηγησα αυτον εν παση τη γη και επιληθυνα αυτού
σπερμα και εδωκα αυτω τον ισαακ και τω ισαακ τον ιακωβ και τον
ησαυ και εδωκα τω ησαυ το ορος το σηιρ κληρονομησαι αυτω και
ιακωβ και οι υιοι αυτού κατεβησαν εις αιγυπτον και εγενοντο εκει εις
εθνος μεγα και πολυ και κραταιον και εκακωσαν αυτοους οι αιγυπτιοι
και επαταξεν κυριος την αιγυπτον εν οίς εποιησεν αυτοις και μετα
ταυτα εξήγαγεν ύμας εξ αιγυπτου και εισηλθιατε εις την θάλασσαν
την ερυθραν και κατεδιωξαν οι αιγυπτιοι οπισω των πατερων ύμων εν
άρμασιν και εν ίπποις εις την θάλασσαν την ερυθραν και ανεβοησα-
μεν προς κυριον και εδωκεν νεφελην και γνοφον ανα μεσον ήμων και
ανα μεσον των αιγυπτιων και επηγαγεν επ αυτοους την θάλασσαν και
εκαλυψεν αυτοους και ειδοσαν οι οφθαλμοι ύμων όσα εποιησεν κυ-
ριος εν γη αιγυπτω και ητε εν τη ερημω ήμερας πλειους και ηγαγεν
ύμας εις γην αμορραιων των κατοικουντων περαν του ιορδανου και
παρεταξαντο ύμιν και παρεδωκεν αυτοους κυριος εις τας χειρας ύμων
και κατεκληρονομησατε την γην αυτων και εξωλεθρευσατε αυτοους
απο προσωπου ύμων και ανεστη βαλαχ ο του σεπφωρ βασιλευς μω-
αβ και παρεταξατο τω ισραηλ και αποστειλας εκαλεσεν τον βαλααμ
αρασασθαι ύμιν και ουκ ηθελησεν κυριος ο θεος σου απολεσαι σε
και ευλογιαν ευλογησεν ύμας και εξειλατο ύμας εκ χειρων αυτων και
παρεδωκεν αυτοους και διεβητε τον ιορδανην και παρεγενηθητε εις ιε-
ριχω και επολεμησαν προς ύμας οι κατοικουντες ιεριχω ο αμορραιος
και ο χαναναιος και ο φερεζαιος και ο ευαιος και ο ιεβουσαιος και ο
χετταιος και ο γεργεσαιος και παρεδωκεν αυτοους κυριος εις τας χει-
ρας ύμων και εξαπεστειλεν προτεραν ύμων την σφηκιαν και εξεβαλεν
αυτους απο προσωπου ύμων δωδεκα βασιλεις των αμορραιων ουκ εν
τη ρομφαια σου ουδε εν τω τοξω σου και εδωκεν ύμιν γην εφ ήν ουκ
εχοπιασατε επ αυτης και πολεις άς ουκ ωκοδομησατε και κατωκισθη-
τε εν αυταις και αμπελωνας και ελαιωνας όυς ουκ εφυτευσατε ύμεις
εδεσθε και νυν φοβηθητε κυριον και λατρευσατε αυτω εν ευθυτητι
και εν δικαιοσυνη και περιελεσθε τους θεους τους αλλοτριους οίς ε-
λατρευσαν οι πατερες ύμων εν τω περαν του ποταμου και εν αιγυπτω
και λατρευετε κυριω ει δε μη αρεσκει ύμιν λατρευειν κυριω έλεσθε
ύμιν έαυτοις σημερον τινι λατρευσητε ειτε τοις θεοις των πατερων
ύμων τοις εν τω περαν του ποταμου ειτε τοις θεοις των αμορραιων
εν οίς ύμεις κατοικειτε επι της γης αυτων εγω δε και ή οικια μου
λατρευσομεν κυριω ότι άγιος εστιν και αποκριθεις ο λαος ειπεν μη
γενοιτο ήμιν καταλιπειν κυριον ώστε λατρευειν θεοις έτεροις κυριος ο
θεος ήμων αυτος θεος εστιν αυτος ανηγαγεν ήμας και τους πατερας
ήμων εξ αιγυπτου και διεφυλαξεν ήμας εν παση τη όδω ή επορευθη-

μεν εν αυτη και εν πασιν τοις εθνεσιν ους παρηλθομεν δι αυτων και εξεβαλεν κυριος τον αμορραιον και παντα τα εθνη τα κατοικουντα την γην απο προσωπου ημων αλλα και ημεις λατρευσομεν κυριω ουτος γαρ θεος ημων εστιν και ειπεν ιησους προς τον λαον ου μη δυνησθε λατρευειν κυριω οτι θεος αγιος εστιν και ζηλωσας ουτος ουκ ανησει υμων τα αμαρτηματα και τα ανομηματα υμων ηνικα εαν εγκαταλιπητε κυριον και λατρευσητε θεοις ετεροις και επελθων κακωσει υμας και εξαναλωσει υμας ανθ ων ευ εποιησεν υμας και ειπεν ο λαος προς ιησουν ουχι αλλα κυριω λατρευσομεν και ειπεν ιησους προς τον λαον μαρτυρες υμεις καθ υμων οτι υμεις εξελεξασθε κυριον λατρευειν αυτω και νυν περιελεσθε τους θεους τους αλλοτριους τους εν υμιν και ευθυνατε την καρδιαν υμων προς κυριον θεον ισραηλ και ειπεν ο λαος προς ιησουν κυριω λατρευσομεν και της φωνης αυτου ακουσομεθα και διεθετο ιησους διαθηκην προς τον λαον εν τη ημερα εκεινη και εδωκεν αυτω νομον και χρισιν εν σηλω ενωπιον της σκηνης του θεου ισραηλ και εγραψεν τα ρηματα ταυτα εις βιβλιον νομον του θεου και ελαβεν λιθον μεγαν και εστησεν αυτον ιησους υπο την τερεμινθον απεναντι κυριου και ειπεν ιησους προς τον λαον ιδου ο λιθος ουτος εσται εν υμιν εις μαρτυριον οτι αυτος ακηκοεν παντα τα λεχθεντα αυτω υπο κυριου ο τι ελαλησεν προς ημας σημερον και εσται ουτος εν υμιν εις μαρτυριον επ εσχατων των ημερων ηνικα εαν ψευσησθε κυριω τω θεω μου και απεστειλεν ιησους τον λαον και επορευθησαν εκαστος εις τον τοπον αυτου και ελατρευσεν ισραηλ τω κυριω πασας τας ημερας ιησου και πασας τας ημερας των πρεσβυτερων όσοι εφειλκυσαν τον χρονον μετα ιησου και όσοι ειδοσαν παντα τα εργα κυριου όσα εποιησεν τω ισραηλ και εγενετο μετ εκεινα και απεθανεν ιησους υιος ναυη δουλος κυριου εκατον δεκα ετων και εθαψαν αυτον προς τοις όριοις του κληρου αυτου εν θιαμναθασαχαρα εν τω ορει τω εφραιμ απο βορρα του ορους γαας εκει εθηκαν μετ αυτου εις το μνημα εις ο εθαψαν αυτον εκει τας μαχαιρας τας πετρινas εν αις περιετεμεν τους υιους ισραηλ εν γαλλαοις ότε εξηγαγεν αυτους εξ αιγυπτου καθα συνεταξεν αυτοις κυριος και εκει εισιν έως της σημερον ημερας και τα οσα ιωσηφ ανηγαγον οι υιοι ισραηλ εξ αιγυπτου και κατωρυξαν εν σικιμοις εν τη μεριδι του αγρου ου εκτησατο ιακωβ παρα των αμορραιων των κατοικουντων εν σικιμοις αμναδων εκατον και εδωκεν αυτην ιωσηφ εν μεριδι και εγενετο μετα ταυτα και ελεαζαρ υιος ααρων ο αρχιερευς ετελευτησεν και εταψη εν γαβααθ φινεες του υιου αυτου ην εδωκεν αυτω εν τω ορει τω εφραιμ εν εκεινη τη ημερα λαβοντες οι υιοι ισραηλ την κιβωτον του θεου περιεφεροσαν εν έαυτοις και φινεες ίερατευσεν αντι ελεαζαρ του πατρος αυτου έως απεθανεν και κατωρυγη εν γαβααθ τη έαυτου οι δε υιοι ισραηλ απηλθοσαν εκαστος εις τον τοπον αυτων και εις την έαυτων πολιν και εσεβοντο οι υιοι ισραηλ την ασταρτην και ασταρωθ και τους θεους των εθνων των κυκλω αυτων και παρεδωκεν αυτους κυριος εις χειρας εγλωμ τω βασιλει μωαβ και εκυριευσεν αυτων ετη δεκα οκτω

καβσεηλ και εδραι και ιαγουρ και κινα και διμωνα και αδαδα και κεδες και ιθναζιφ και τελεμ και βαλωθ και πολις ασερων αυτη ασωρ αμαμ και σαμαα και μωλαδα και ασεργαδδα και βαιθφαλειθ και ασαρ- σουλα και βηρσαβее και άι κωμαι αυτων και άι επαυλεις αυτων βααλα και αυιμ και ασεμ και ελθωδαδ και χασιλ και ερμα και σικελεγ και

μεδεβηνα και σανσαννα και λαβωθ και σελειμ και ρεμμων πολεις ει-
κοσι και εννεα και αι κωμαι αυτων εν τη πεδινη εσθαολ και σαφρα
και ασνα και ραμεν και ζανω και αδιαθαιμ και ηναιμ και ιεριμουθ και
οδολλαμ και νεμρα και σωχω και αζηκα και σαργαριμ και γαδηρα και
αι επαυλεις αυτης πολεις δεκα τεσσαρες και αι κωμαι αυτων σενναν
και αδασα και μαγδαλγαδ και δαλααν και μασφα και ιεχθαηλ και λαχis
και βαζκαθ και αγλων και χαββα και λαμας και χαθλως και γαδηρωθ
και βηθδαγων και νωμα και μακηδα πολεις δεκαεξ και αι κωμαι αυτων
λεβνα και ανθερ και ιεφθα και ασεννα και νεσιβ και κειλα και αχζιβ
και μαρησα και εδωμ πολεις εννεα και αι κωμαι αυτων ακκαρων και αι
κωμαι αυτης και αι επαυλεις αυτης και απο ακκαρων ιεμναι και πασαι
οσαι εισιν πλησιον ασδωδ και αι κωμαι αυτης και αι επαυλεις αυτης
γαζα και αι κωμαι αυτης και αι επαυλεις αυτης εως του χειμαρρου
αιγυπτου και η θαλασσα η μεγαλη διοριζει και εν τη ορεινη σαφιρ
και ιεθερ και σωχω και ρεννα πολIs γραμματων αυτη εστιν δαβιρ και
ανωβ και εσθεμω και ανιμ και γοσομ και χιλουαν και γηλων πολεις
δεκα και αι κωμαι αυτων ερεβ και εσαν και ρουμα και ιανουμ και βαιθ-
θααφουε και αφαα και χαμματα και πολIs αρβο αυτη εστιν χειβρων
και σιωρ πολεις εννεα και αι κωμαι αυτων μων και χερμελ και ζιφ
και ιεττα και ιεζραελ και ιεκδαμ και ζανωακιμ και γαββα και θαμνα
πολεις εννεα και αι κωμαι αυτων αλουλ και βαιθσουρ και γεδωρ και
μαρωθ και βαιθανωθ και ελθεκεν πολεις εξ και αι κωμαι αυτων θεκω
και εφραθα αυτη εστιν βηθλεεμ και φαγωρ και αιταμ και κουλον και
ταταμ και σωρης και καρεμ και γαλλιμ και βαιθηρ και μανοχω πολεις
ενδεκα και αι κωμαι αυτων καριαθβααλ αυτη πολIs ιαριμ και αρεβ-
βα πολεις δυο και αι κωμαι αυτων και αι επαυλεις αυτων βαδδαργis
και βηθαραβα και μαδων και σοχοχα και νεβσαν και αι πολεις αλων
και ηνγαδδι πολεις επτα και αι κωμαι αυτων βηθαγλα και αμεκκασis
και βαιθααραβα και σεμιριμ και βηθηλ και αιμ και αφαρ και αφρα και
αικαρεν και καφηραμμιν και γαββα πολεις δωδεκα και αι κωμαι αυ-
των γαβαων και ραμα και βηρωθ και μασφα και χεφιρα και αμωσα
και ρεκεμ και ιερφαηλ και θαραλα και σηλαεφ και ιεβους αυτη εστιν
ιερουσαλημ και γαβααθ και πολIs ιαριμ πολεις δεκα τρεις και αι κω-
μαι αυτων αυτη η κληρονομια υων βενιαμιν κατα δημοους αυτων και
εξηληθεν ο κληρος ο δευτερος τω συμεων και εγεννηθη η κληρονομια
αυτων ανα μεσον κληρου υων ιουδα και εγεννηθη ο κληρος αυτων
βηρσαβεε και σαβεε και μωλαδα και ασερσουαλ και βαθουλ και βωλα
και ασομ και ελθουλαδ και ερμα και σεκελα και βαιθαμμαρχαβωθ και
ασερσουσιμ και βαιθλαβαθ και οι αγροι αυτων πολεις δεκα τρεις και
αι κωμαι αυτων αιμ και ρεμμων και εθερ και ασαν πολεις τεσσαρες
και αι κωμαι αυτων αι περικυκλω των πολεων τουτων εως βααλεθ-
βηρραμωθ πορευομενων ιαμεθ κατα λιβα αυτη η κληρονομια φυλης
υων συμεων κατα δημοους αυτων απο του κληρου ιουδα η κληρονομια
φυλης υων συμεων οτι εγεννηθη μερις υων ιουδα μειζων της αυτων
και εκκληρονομησαν οι υιοι συμεων εν μεσω του κληρου αυτων και ε-
ξηληθεν ο κληρος ο τριτος τω ζαβουλων κατα δημοους αυτων και εσται
τα ορια της κληρονομιας αυτων εως σαριδ τα ορια αυτων η θαλασσα
και μαραλα και συναιψει επι δαβασθαι εις την φαραγγα η εστιν κατα
προσωπον ιεκναμ και αναστρεψει απο σαριδ εξ εναντιας απο ανατο-
λων σαις επι τα ορια χασαλωθ θαβωρ και διελευσεται επι δαβραθ και

προσαναβησεται επι ιαφαγαι και εκειθεν περιελευσεται εζ εναντιας επι ανατολας επι γεθθα επι πολιν κασιμ και διελευσεται επι ρεμμων αμ-
μαθαριμ αννουα και περιελευσεται επι τα ορια βορρα επι εννανθωθ και
εσται η διεξοδος αυτων επι γαιεψθαηλ και κατταθ και νααλωλ και
σεμρων και ιαδηλα και βαιθλεεμ αυτη η κληρονομια της φυλης υιων
ζαβουλων κατα δημους αυτων αι πολεις αυται και αι κωμαι αυτων και
τω ισασχαρ εξηλθεν ο κληρος ο τεταρτος και εγενηθη τα ορια αυτων
ιεζραελ και αχασελωθ και σουναμ και αφεραιμ και σιαν και ρεναθ και
αναρεθ και ραββωθ και κεσιων και αεμε και ραμαθ και ηγγαννιμ και
ηναδδα και βαιθφασης και συναψει τα ορια επι θαβωθ και επι σασιμα
κατα θαλασσαν και βαιθσματος και εσται η διεξοδος των οριων αυτων ο
ιορδανης αυτη η κληρονομια φυλης υιων ισασχαρ κατα δημους αυτων
αι πολεις και αι επαυλεις αυτων και εξηλθεν ο κληρος ο πεμπτος ασηρ
κατα δημους αυτων και εγενηθη τα ορια αυτων χελκαθ και οολι και
βατνε και αχσαφ και αμαδ και μασαλ και συναψει τω καρμηλω κατα
θαλασσαν και τω σιωρ και λαβαναθ και επιστρεψει απ ανατολων ηλιου
βηθδαγων και συναψει τω ζαβουλων και εν γαι ιεφθαηλ κατα βορραν
και εισελευσεται τα ορια σαφθαβηθαεμεκ και πορευσεται το μεθοριον
ανηλ και διελευσεται εις χαβωλ απο αριστερων και αχραν και ρωωβ
και αμων και κανα εως σιδωνος της μεγαλης και αναστρεψει τα ορια
εις ραμα και εως πολεως οχυρωματος των τυριων και αναστρεψει τα
ορια επι ωσα και εσται η διεξοδος αυτου η θαλασσα και απο του σχοι-
νισματος αχζιφ και αμμα και αφεκ και ραωβ πολεις εικοσι δυο αυτη η
κληρονομια φυλης υιων ασηρ κατα δημους αυτων πολεις αυτων και αι
κωμαι αυτων και τω νεφθαλι εξηλθεν ο κληρος ο εκτος και εγενετο
τα ορια αυτων μεελεφ και μαηλων και βεσενανιμ και αρμαι και νακεβ
και ιαβνηλ εως λακου και εγενηθησαν αι διεξοδοι αυτου ο ιορδανης
και επιστρεψει τα ορια επι θαλασσαν αζανωθ θαβωρ και διελευσεται
εκειθεν εις ικωκ και συναψει τω ζαβουλων απο νοτου και τω ασηρ
συναψει κατα θαλασσαν και ο ιορδανης απ ανατολων ηλιου και πο-
λεις τειχηρεις των τυριων τυρος και αμαθ και ρεκκαθ και χενερεθ
και αδαμ και ραμα και ασωρ και κεδες και εδραι και πηγη ασορ και
ιαριων και μαγδαληλ ωραμ και βαιθαναθ και θασμουσ πολεις δεκα
εννεα αυτη η κληρονομια φυλης υιων νεφθαλι και τω δαν εξηλθεν
ο κληρος ο εβδομος και εγενηθη τα ορια αυτων σαραα και εσθαολ
και πολις σαμες και σαλαβιν και ιααλων και ιεθλα και αιλων και θα-
μνα και ακκαρων και ελθεκω και γαβαθων και βααλων και ιουθ και
βανηβαρκ και γεθρεμμων

και εγενετο μετα την τελευτην ιησου και επηρωτων οι υιοι ισραηλ
δια του κυριου λεγοντες τις αναβησεται ημιν προς τους χαναναιους
αφηγουμενος του πολεμησαι προς αυτους και ειπεν κυριος ιουδας α-
ναβησεται ιδου δεδωκα την γην εν τη χειρι αυτου και ειπεν ιουδας
τω συμεων αδελφω αυτου αναβηθι μετ εμου εν τω κληρω μου και
παραταξωμεθα προς τους χαναναιους και πορευσομαι καγω μετα σου
εν τω κληρω σου και επορευθη μετ αυτου συμεων και ανεβη ιουδας
και παρεδωκεν κυριος τον χαναναιον και τον φερεζαιον εις τας χει-
ρας αυτων και εκοψαν αυτους εν βεζεκ εις δεκα χιλιαδας ανδρων και
κατελαβον τον αδωνιβεζεκ εν τη βεζεκ και παρεταξαντο προς αυτον
και εκοψαν τον χαναναιον και τον φερεζαιον και εφυγεν αδωνιβεζεκ
και κατεδραμον οπισω αυτου και κατελαβosan αυτον και απεκοψαν

τα ακρα των χειρων αυτου και τα ακρα των ποδων αυτου και ειπεν αδωνιβεζεχ έβδομηκοντα βασιλεις τα ακρα των χειρων αυτων και τα ακρα των ποδων αυτων αποκεκομμενοι ησαν συλλεγοντες τα υποκατω της τραπεζης μου καθως ουν εποιησα οτως ανταπεδωκεν μοι ο θεος και αγουσιν αυτον εις ιερουσαλημ και απειθανεν εκει και επολεμουν οι υιοι ιουδα την ιερουσαλημ και κατελαβοντο αυτην και επαταξαν αυτην εν στοματι ρομφαιας και την πολιν ενεπρησαν εν πυρι και μετα ταυτα κατεβησαν οι υιοι ιουδα του πολεμησαι προς τον χαναναιον τον κατοικουντα την ορεινην και τον νοτον και την πεδινην και επορευθη ιουδας προς τον χαναναιον τον κατοικουντα εν χειβρων και εξηλθεν χειβρων εξ εναντιας και το ονομα ην χειβρων το προτερον καριαθαρβοζεφερ και επαταξαν τον σεσσι και αχιναν και θολμιν γεννηματα του εναχ και ανεβησαν εκειθεν προς τους κατοικουντας δαβιρ το δε ονομα της δαβιρ ην εμπροσθεν καριαθσωφαρ πολις γραμματων και ειπεν χαλεβ ος εαν παταξη την πολιν των γραμματων και προκαταλαβηται αυτην δωσω αυτω την ασχα θυγατερα μου εις γυναικα και προκαταλαβeto αυτην γοθονιηλ υιος κενεζ αδελφου χαλεβ ο νεωτερος και εδωκεν αυτω χαλεβ την ασχα θυγατερα αυτου εις γυναικα και εγενετο εν τη εισοδω αυτης και επεσεισεν αυτην γοθονιηλ του αιτησαι παρα του πατρος αυτης αγρον και εγογγυζεν και εκραξεν απο του υποζυγιου εις γην νοτου εκδεδοσαι με και ειπεν αυτη χαλεβ τι εστιν σοι και ειπεν αυτω ασχα δος δη μοι ευλογιαν οτι εις γην νοτου εκδεδοσαι με και δωσεις μοι λυτρωσιν υδατος και εδωκεν αυτη χαλεβ κατα την καρδιαν αυτης λυτρωσιν μετεωρων και λυτρωσιν ταπεινων και οι υιοι ιοθορ του κιναιου του γαμβρου μωυσεως ανεβησαν εκ πολεως των φοινικων μετα των υιων ιουδα εις την ερημον την ουσαν εν τω νοτω ιουδα η εστιν επι καταβασεως αραδ και κατωκησαν μετα του λαου και επορευθη ιουδας μετα συμεων του αδελφου αυτου και εκοψεν τον χαναναιον τον κατοικουντα σεφεκ και εξωλεθρευσαν αυτους και εκαλεσεν το ονομα της πολεως αναθημα και ουκ εκληρονομησεν ιουδας την γαζαν ουδε τα ορια αυτης ουδε την ασκαλωνα ουδε τα ορια αυτης ουδε την ακχαρων ουδε τα ορια αυτης ουδε την αζωτον ουδε τα περισπορια αυτης και ην κυριος μετα ιουδα και εκληρονομησεν το ορος οτι ουκ ηδυνασθησαν εξολεθρευσαι τους κατοικουντας την κοιλαδα οτι ρηχαβ διεστειλατο αυτοις και εδωκαν τω χαλεβ την χειβρων καθως ελαλησεν μωυσης και εκληρονομησεν εκειθεν τας τρεις πολεις των υιων εναχ και τον ιεβουσαιον τον κατοικουντα εν ιερουσαλημ ουκ εκληρονομησαν οι υιοι βενιαμιν και κατωκησεν ο ιεβουσαιος μετα των υιων βενιαμιν εν ιερουσαλημ εως της ημερας ταυτης και ανεβησαν οι υιοι ιωσηφ και γε αυτοι εις βαιθηλ και κυριος ην μετ αυτων και παρενεβαλον και κατεσκεφαντο βαιθηλ το δε ονομα της πολεως αυτων ην εμπροσθεν λουζα και ειδον οι φυλασσοντες και ιδου ανηρ εξεπορευετο εκ της πολεως και ελαβον αυτον και ειπον αυτω δειξον ημιν της πολεως την εισοδον και ποιησομεν μετα σου ελεος και εδειξεν αυτοις την εισοδον της πολεως και επαταξαν την πολιν εν στοματι ρομφαιας τον δε ανδρα και την συγγενειαν αυτου εξαπεστειλαν και επορευθη ο ανηρ εις γην χεττιν και ωκοδομησεν εκει πολιν και εκαλεσεν το ονομα αυτης λουζα τουτο το ονομα αυτης εως της ημερας ταυτης και ουκ εξηρεν μανασση την βαιθησιν η εστιν σκυθων πολις ουδε τας θυγατερας αυτης ουδε τα

περιοικα αυτης ουδε την θανακ ουδε τας θυγατερας αυτης ουδε τους κατοικουντας δωρ ουδε τας θυγατερας αυτης ουδε τον κατοικουντα βαλακ ουδε τα περιοικα αυτης ουδε τας θυγατερας αυτης ουδε τους κατοικουντας μαγεδω ουδε τα περιοικα αυτης ουδε τας θυγατερας αυτης ουδε τους κατοικουντας ιεβλααμ ουδε τα περιοικα αυτης ουδε τας θυγατερας αυτης και ηρξατο ὁ χαναναιος κατοικειν εν τη γη ταυτη και εγενετο ὅτε ενισχυσεν ισραηλ και εποιησεν τον χαναναιον εις φορον και εξαιρων ουκ εξηρεν αυτον και εφραιμ ουκ εξηρεν τον χαναναιον τον κατοικουντα εν γαζερ και κατωκησεν ὁ χαναναιος εν μεσω αυτου εν γαζερ και εγενετο εις φορον και ζαβουλων ουκ εξηρεν τους κατοικουντας κεδρων ουδε τους κατοικουντας δωμανα και κατωκησεν ὁ χαναναιος εν μεσω αυτων και εγενετο αυτω εις φορον και ασηρ ουκ εξηρεν τους κατοικουντας ακχω και εγενετο αυτω εις φορον και τους κατοικουντας δωρ και τους κατοικουντας σιδωνα και τους κατοικουντας ααλαφ και τον ασχαζι και τον χελβα και τον ναι και τον ερεω και κατωκησεν ὁ ασηρ εν μεσω του χαναναιου του κατοικουντος την γην ὅτι ουκ ηδυνηθη εξαραι αυτον και νεφθαλι ουκ εξηρεν τους κατοικουντας βαιθσαμυς και τους κατοικουντας βαιθανανθι και κατωκησεν νεφθαλι εν μεσω του χαναναιου του κατοικουντος την γην ὅι δε κατοικουντες βαιθσαμυς και την βαιθνευθ εγενοντο αυτοις εις φορον και εξεθλιψεν ὁ αμορραιος τους υιους δαν εις το ορος ὅτι ουκ αφηκαν αυτον καταβηναι εις την κοιλαδα και ηρξατο ὁ αμορραιος κατοικειν εν τω ορει τω οστρακωδει εν ὧ ἄι αρκοι και εν ὧ ἄι αλωπεκες εν τω μυρσινωνι και εν θαλαβιν και εβαρυνθη χειρ οικου ιωσηφ επι τον αμορραιον και εγενηθη αυτοις εις φορον και το ὄριον του αμορραιου απο της αναβασεως ακραβιν απο της πετρας και επανω και ανεβη αγγελος κυριου απο γαλγαλ επι τον κλαυθμωνα και επι βαιθηλ και επι τον οικον ισραηλ και ειπεν προς αυτους ταδε λεγει κυριος ανεβιβασα υμας εξ αιγυπτου και εισηγαγον υμας εις την γην ἣν ωμοσα τοις πατρασιν υμων και ειπα ου διασκεδασω την διαθηκην μου την μεθ υμων εις τον αιωνα και υμεις ου διαθησεσθε διαθηκην τοις εγκαθημενοις εις την γην ταυτην ουδε τοις θεοις αυτων προσκυνησετε αλλα τα γλυπτα αυτων συντριψετε και τα θυσιαστηρια αυτων καθελεите και ουκ εισηκουσατε της φωνης μου ὅτι ταυτα εποιησατε καγω ειπον ου μη εξαρω αυτους εκ προσωπου υμων και εσονται υμιν εις συνοχος και ὅι θεοι αυτων εσονται υμιν εις σκανδαλον και εγενετο ὡς ελαλησεν ὁ αγγελος κυριου τους λογους τουτους προς παντας υιους ισραηλ και επηραν ὁ λαος την φωνην αυτων και εκλαυσαν και επωνομασαν το ονομα του τοπου εκεινου κλαυθμωνες και εθυσιασαν εκει τω κυριω και εξαπεστειλεν ιησους τον λαον και ηλθεν ανηρ εις την κληρονομιαν αυτου κατακληρονομησαι την γην και εδουλευσεν ὁ λαος τω κυριω πασας τας ἡμερας ιησου και πασας τας ἡμερας των πρεσβυτερων ὅσοι εμακροημερευσαν μετα ιησου ὅσοι εγνωσαν παν το εργον κυριου το μεγα ὃ εποιησεν εν τω ισραηλ και ετελευτησεν ιησους υιος ναυη δουλος κυριου υιος ἑκατον δεκα ετων και εθαψαν αυτον εν ὀριω της κληρονομιας αυτου εν θαμναθαρες εν ορει εφραιμ απο βορρα του ορους γαας και γε πασα ἡ γενεα εκεινη προσετεθησαν προς τους πατερας αυτων και ανεστη γενεα ἑτερα μετ αυτους ὅι ουκ εγνωσαν τον κυριον και γε το εργον ὃ εποιησεν εν τω ισραηλ και εποιησαν ὅι υιοι ισραηλ το πονηρον ενωπιον κυριου και ελατρευσαν

τοις βασιλεῦσι καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικυκλῶν αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ παρωργίσαν τὸν κύριον καὶ ἐγκατέλιπον αὐτὸν καὶ ἐλάτρευσαν τὴν βααλ καὶ τὰς ἀστάρτας καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας προνομιουμένων καὶ κατεπρονομιεύσαν αὐτοὺς καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χερσὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κυκλοῦν καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐτι ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ἐν πάσιν ὅς ἐξεπορεύοντο καὶ χεὶρ κυρίου ἦν ἐπ' αὐτοὺς εἰς κακὰ καθὼς ἐλάλησεν κύριος καὶ καθὼς ὤμοσεν κύριος αὐτοῖς καὶ ἐξεθλίβειν αὐτοὺς σφοδρὰ καὶ ἡγείρεν κύριος κρίτας καὶ ἐσῶσεν αὐτοὺς κύριος ἐκ χείρος τῶν προνομιουμένων αὐτοὺς καὶ γὰρ τῶν κρίτων οὐκ ὑπῆκουσαν ὅτι ἐξεπορεύοντο ὀπίσω θεῶν ἑτέρων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐξεκλίναν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐπορεύθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ εἰσακοῦν τῶν λόγων κυρίου οὐκ ἐποίησαν οὕτως καὶ ὅτι ἡγείρεν κύριος κρίτας αὐτοῖς καὶ ἦν κύριος μετὰ τοῦ κρίτου καὶ ἐσῶσεν αὐτοὺς ἐκ χείρος ἐχθρῶν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ κρίτου ὅτι παρεκλήθη κύριος ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἀπὸ προσώπου τῶν πολιορκούντων αὐτοὺς καὶ ἐκθλιβόντων αὐτοὺς καὶ ἐγένετο ὥς ἀπεινῆσκειν ὁ κρίτης καὶ ἀπεστρεψάν καὶ πάλιν διεφθείραν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων λατρεύειν αὐτοῖς καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς οὐκ ἀπερρίψαν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὰς σκληρὰς καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν ἀνθ' ὧν ὅσα ἐγκατέλιπον τὸ ἔθνος τοῦτο τὴν διαθήκην μου ἣν ἐνετείλαμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ οὐκ εἰσηκούσαν τῆς φωνῆς μου καὶ γὰρ ἐγὼ οὐ προσθήσω τοῦ ἐξαρεῖν ἄνδρα ἐκ προσώπου αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ὧν κατέλειπεν ἰησοὺς υἱὸς ναυῆ ἐν τῇ γῇ καὶ ἀφῆκεν τοὺς πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ εἰ φυλάσσονται τὴν ὁδὸν κυρίου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ ὅν τρόπον ἐφυλάξαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οὐ καὶ ἀφῆκεν κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα τοῦ μὴ ἐξαρεῖν αὐτὰ τὸ ταχὺ καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὰ ἐν χερσὶ ἰησοῦ καὶ ταῦτα τὰ ἔθνη ἃ ἀφῆκεν κύριος αὐτὰ ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ πάντας τοὺς μὴ ἐγνωκότας τοὺς πολέμους χαναναὶν πλην διὰ τὰς γενεὰς ὧν Ἰσραὴλ τοῦ διδάξαι αὐτοὺς πόλεμον πλην οἱ ἐμπροσθέν αὐτῶν οὐκ ἐγνώσαν αὐτὰς πέντε σάτραπείας τῶν ἀλλοφύλων καὶ πάντα τὸν χαναναϊὸν καὶ τὸν σιδωνιὸν καὶ τὸν εὐαῖον τὸν κατοικοῦντα τὸν λιβανὸν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ αερμῶν ἕως λαβύμεναι καὶ ἐγένετο ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ γινῶναι εἰ ἀκούσονται τὰς ἐντολὰς κυρίου ἃς ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν χερσὶ μωσῆ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατῴκησαν ἐν μεσῷ τοῦ χαναναίου καὶ τοῦ χετταίου καὶ τοῦ αμορραίου καὶ τοῦ φερεζαίου καὶ τοῦ εὐαίου καὶ τοῦ ἰεβουσαίου καὶ ἐλάβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐλάτρευαν τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου καὶ ἐπελάθοντο κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐλάτρευαν τοὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς ἀλσέσιν καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χερσὶ χουσαρσάθαιμ βασιλεως Συρίας ποταμῶν καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ χουσαρσάθαιμ ἑτη ὀκτὼ καὶ ἐκεκραζάν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον καὶ ἡγείρεν κύριος σωτῆρα τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐσῶσεν αὐτοὺς τὸν γοθονιὴλ υἱὸν κενεζῆ ἀδελφοῦ χαλεβ τὸν νεώτερον ὑπὲρ αὐτὸν καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου

και εκρινεν τον ισραηλ και εξηλθεν εις πολειμον προς χουσαρσαθαιμ και παρεδωκεν κυριος εν χειρι αυτου τον χουσαρσαθαιμ βασιλεα συριας ποταμων και εκραταιωθη η χειρ αυτου επι τον χουσαρσαθαιμ και ησυχασεν η γη τεσσαρακοντα ετη και απειθανεν γουθονιηλ υιος κενεζ και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον ενωπιον κυριου και ενισχυσεν κυριος τον εγλωμ βασιλεα μωαβ επι τον ισραηλ δια το πεποιηκεναι αυτους το πονηρον εναντι κυριου και συνηγαγεν προς εαυτον παντας τους υιους αμμων και αμαληκ και εφορευθη και επαταξεν τον ισραηλ και εκληρονομησεν την πολιν των φοινικων και εδουλευσαν οι υιοι ισραηλ τω εγλωμ βασιλει μωαβ ετη δεκα οκτω και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον και ηγειρεν αυτοις σωτηρα τον αωδ υιον γηρα υιον του ιεμενι ανδρα αμφοτεροδεξιον και εξαπεστειλαν οι υιοι ισραηλ δωρα εν χειρι αυτου τω εγλωμ βασιλει μωαβ και εποιησεν εαυτω αωδ μαχαιραν διστομον σπιθαμης το μηκος αυτης και περιεζωσατο αυτην υπο τον μανδυαν επι τον μηρον τον δεξιον αυτου και εφορευθη και προσηνεγκεν τα δωρα τω εγλωμ βασιλει μωαβ και εγλωμ ανηρ αστειος σφοδρα και εγενετο ηνικα συνετελεσεν αωδ προσφερων τα δωρα και εξαπεστειλεν τους φεροντας τα δωρα και αυτος υπεστρεψεν απο των γλυπτων των μετα της γαλγαλ και ειπεν αωδ λογος μοι κρυφιος προς σε βασιλευ και ειπεν εγλωμ προς αυτον σιωπα και εξαπεστειλεν αφ εαυτου παντας τους εφεστωτας επ αυτον και αωδ εισηλθεν προς αυτον και αυτος εκαθητο εν τω υπερω τω θερινω τω εαυτου μονωτατος και ειπεν αωδ λογος θεου μοι προς σε βασιλευ και εξανεστη απο του θρονου εγλωμ εγγυς αυτου και εγενετο αμα τω αναστηναι αυτον και εξετεινεν αωδ την χειρα την αριστεραν αυτου και ελαβεν την μαχαιραν επανωθεν του μηρου αυτου του δεξιου και ενεπηξεν αυτην εν τη κοιλια αυτου και επεισηνεγκεν και γε την λαβην οπισω της φλογος και απεκλεισεν το στεαρ κατα της φλογος οτι ουκ εξεσπασεν την μαχαιραν εκ της κοιλιας αυτου και εξηλθεν αωδ την προσταδα και εξηλθεν τους διατεταγμενους και απεκλεισεν τας θυρας του υπερωου κατ αυτου και εσφηνωσεν και αυτος εξηλθεν και οι παιδες αυτου εισηλθον και ειδον και ιδου αι θυραι του υπερωου εσφηνωμεναι και ειπαν μηποτε αποκενοι τους ποδας αυτον εν τω ταμειω τω θερινω και υπεμειναν εως ησχυνοντο και ιδου ουκ εστιν ο ανοιγων τας θυρας του υπερωου και ελαβον την κλειδα και ηνοιξαν και ιδου ο κυριος αυτων πεπτωκως επι την γην τεθυνηκως και αωδ διεσωθη εως εθоруβουντο και ουκ ην ο προσνονων αυτω και αυτος παρηλθεν τα γλυπτα και διεσωθη εις σετιρωθα και εγενετο ηνικα ηλθεν αωδ εις γην ισραηλ και εσαλπισεν εν κερατινη εν τω ορει εφραιμ και κατεβησαν συν αυτω οι υιοι ισραηλ απο του ορους και αυτος εμπροσθεν αυτων και ειπεν προς αυτους καταβητε οπισω μου οτι παρεδωκεν κυριος ο θεος τους εχθρους ημων την μωαβ εν χειρι ημων και κατεβησαν οπισω αυτου και προκατελαβοντο τας διαβασεις του ιορδανου της μωαβ και ουκ αφηκεν ανδρα διαβηναι και επαταξαν την μωαβ εν τη ημερα εκεινη ωσει δεκα χιλιαδας ανδρων παν λιπαρον και παντα ανδρα δυναμεως και ου διεσωθη ανηρ και ενετραπη μωαβ εν τη ημερα εκεινη υπο χειρα ισραηλ και ησυχασεν η γη ογδοηκοντα ετη και εκρινεν αυτους αωδ εως ου απειθανεν και μετ αυτον ανεστη σαμεγαρ υιος διναχ και επαταξεν τους αλλοφυλους εις εξαχοσιους ανδρας εν τω αροτροποδι των βοων και εσωσεν και γε αυτος τον

ισραηλ και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον ενωπιον κυριου και αωδ απεθανεν και απεδото αυτους κυριος εν χειρι ιαβιν βασιλεως χανααν ος εβασιλευσεν εν ασωρ και ο αρχων της δυναμεως αυτου σισαρα και αυτος κατακει εν αρισωθ των εθνων και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον οτι ενναχοσια αρματα σιδηρα ην αυτω και αυτος εθλιψεν τον ισραηλ κατα κρατος εικοσι ετη και δεββωρα γυνη προφητις γυνη λαφιδωθ αυτη εκρινεν τον ισραηλ εν τω καιρω εκεινω και αυτη εκαθητο υπο φοινικα δεββωρα ανα μεσον της ραμα και ανα μεσον της βαιθηλ εν τω ορει εφραιμ και ανεβαινον προς αυτην οι υιοι ισραηλ εις κρισιν και απεστειλεν δεββωρα και εκαλεσεν τον βαρακ υιον αβινεεμ εκ καδης νεφθαλι και ειπεν προς αυτον ουχι ενετειλατο κυριος ο θεος ισραηλ σοι και απελευση εις ορος θαβωρ και λημψη μετα σεαυτου δεκα χιλιαδας ανδρων εκ των υιων νεφθαλι και εκ των υιων ζαβουλων και επαξω προς σε εις τον χειμαρρουν κισων τον σισαρα αρχοντα της δυναμεως ιαβιν και τα αρματα αυτου και το πληθος αυτου και παραδωσω αυτον εις τας χειρας σου και ειπεν προς αυτην βαρακ εαν πορευοις μετ εμου πορευομαι και εαν μη πορευοις ου πορευομαι οτι ουκ οйда την ημεραν εν η ευοδοι τον αγγελον κυριος μετ εμου και ειπεν πορευομενη πορευομαι μετα σου πλην γινωσκε οτι ουκ εσται το προτερημα σου επι την οδον ην συ πορευη οτι εν χειρι γυναικος αποδωσεται κυριος τον σισαρα και ανεστη δεββωρα και επορευθη μετα βαρακ εκ καδης και εβοησεν βαρακ τον ζαβουλων και τον νεφθαλι εκ καδης και ανεβησαν κατα ποδας αυτου δεκα χιλιαδες ανδρων και ανεβη μετ αυτου δεββωρα και χαβερ ο κιναιος εχωρισθη απο καινα απο των υιων ιωβαβ γαμβρου μωυση και επηξεν την σκηνην αυτου εως δρυος πλεονεκτούντων η εστιν εχομενα κεδες και ανηγγελη σισαρα οτι ανεβη βαρακ υιος αβινεεμ εις ορος θαβωρ και εκαλεσεν σισαρα παντα τα αρματα αυτου ενναχοσια αρματα σιδηρα και παντα τον λαον τον μετ αυτου απο αρισωθ των εθνων εις τον χειμαρρουν κισων και ειπεν δεββωρα προς βαρακ αναστηθι οτι αυτη η ημερα εν η παρεδωκεν κυριος τον σισαρα εν τη χειρι σου οτι κυριος εξελευσεται εμπροσθεν σου και κατεβη βαρακ απο του ορους θαβωρ και δεκα χιλιαδες ανδρων οπισω αυτου και εξεστησεν κυριος τον σισαρα και παντα τα αρματα αυτου και πασαν την παρεμβολην αυτου εν στοματι ρομφαιας ενωπιον βαρακ και κατεβη σισαρα επανωθεν του αρματος αυτου και εφυγεν τοις ποσιν αυτου και βαρακ διωκων οπισω των αρματων και οπισω της παρεμβολης εως αρισωθ των εθνων και επεσεν πασα παρεμβολη σισαρα εν στοματι ρομφαιας ου κατελειφθη εως ενος και σισαρα εφυγεν τοις ποσιν αυτου εις σκηνην ιαηλ γυναικος χαβερ εταιρου του κιναιου οτι ειρηνη ην ανα μεσον ιαβιν βασιλεως ασωρ και ανα μεσον οικου χαβερ του κιναιου και εξηλθεν ιαηλ εις συναντησιν σισαρα και ειπεν αυτω εκκλινον κυριε μου εκκλινον προς με μη φοβου και εξεκλινεν προς αυτην εις την σκηνην και περιεβαλεν αυτον επιβολαιω και ειπεν σισαρα προς αυτην ποτισσον με δη μικρον υδωρ οτι εδιψησα και ηνοιξεν τον ασκον του γαλακτος και εποτισεν αυτον και περιεβαλεν αυτον και ειπεν προς αυτην σισαρα στηθι δη επι την θυραν της σκηνης και εσται εαν ανηρ ελθη προς σε και ερωτηση σε και ειπη ει εστιν ωδε ανηρ και ερεις ουκ εστιν και ελαβεν ιαηλ γυνη χαβερ τον πασσαλον της σκηνης και εθηκεν την σφυραν εν τη χειρι αυτης και εισηλθεν προς αυτον εν κρυψη και επηξεν τον

πασσαλον εν τω κροταφω αυτου και διεξηλθεν εν τη γη και αυτος εξεστως εσκοτωθη και απειθανεν και ιδου βαρακ διωκων τον σισαρα και εξηλθεν ιαηλ εις συναντησιν αυτω και ειπεν αυτω δευρο και δειξω σοι τον ανδρα ον συ ζητεις και εισηλθεν προς αυτην και ιδου σισαρα βεριμμενος νεκρος και ο πασσαλος εν τω κροταφω αυτου και ετροπωσεν ο θεος εν τη ημερα εκεινη τον ιαβιν βασιλεα χανααν εμπροσθεν των υιων ισραηλ και επορευετο χειρ των υιων ισραηλ πορευομενη και σκληρυνομενη επι ιαβιν βασιλεα χανααν εως ου εξωλεθρευσαν τον ιαβιν βασιλεα χανααν και ησαν δεββωρα και βαρακ υιος αβινεεμ εν τη ημερα εκεινη λεγοντες απεκαλυφθη αποκαλυμμα εν ισραηλ εν τω εκουσιασθηναι λαον ευλογειτε κυριον ακουσατε βασιλεις και ενωτισασθε σατραπαι εγω ειμι τω κυριω εγω ειμι ασομαι ψαλω τω κυριω τω θεω ισραηλ κυριε εν τη εξοδα σου εν στηρ εν τω απαρειν σε εξ αγρου εδωμ γη εσεισθη και ο ουρανος εσταξεν δροσους και αι νεφελαι εσταξαν υδωρ ορη εσαλευθησαν απο προσωπου κυριου ελωι τουτο σινα απο προσωπου κυριου θεου ισραηλ εν ημεραις σαμεγαρ υιος αναθ εν ημεραις ιαηλ εξελιπον οδους και επορευθησαν ατραπους επορευθησαν οδους διεστραμμενας εξελιπον δυνατοι εν ισραηλ εξελιπον εως ου αναστη δεββωρα εως ου αναστη μητηρ εν ισραηλ εξελεξαντο θεους καινους τοτε επολεμησαν πολεις αρχοντων θυρεος εαν οφθη και λογχη εν τεσσαρακοντα χιλιασιν εν ισραηλ η καρδια μου εις τα διατεταγμενα τω ισραηλ οι εκουσιαζομενοι εν λαω ευλογειτε κυριον επιβεβηκοτες επι ονου ιθλειας μεσημβριας καθημενοι επι κριτηριου και πορευομενοι επι οδους συνεδρων εφ οδω διηγεισθε απο φωνης ανακρουομενων ανα μεσον υδρευομενων εκει δωσουσιν δικαιοσυνας κυριω δικαιοσυνας αυξησον εν ισραηλ τοτε κατεβη εις τας πολεις λαος κυριου εξεγειρου εξεγειρου δεββωρα εξεγειρου εξεγειρου λαλησον ωδην αναστα βαρακ και αιχμαλωτισον αιχμαλωσιαν σου υιος αβινεεμ τοτε κατεβη καταλειμμα τοις ισχυροις λαος κυριου κατεβη αυτω εν τοις κραταιοις εξ εμου εφραιμ εξερριζωσεν αυτους εν τω αμαληκ οπισω σου βενιαμιν εν τοις λαοις σου εν εμοι μαχιρ κατεβησαν εξερευνωντες και απο ζαβουλων ελκοντες εν ραβδω διηγησης γραμματεως και αρχηγοι εν ισσαχαρ μετα δεββωρας και βαρακ ουτως βαρακ εν κοιλασιν απεστειλεν εν ποσιν αυτου εις τας μεριδας ροβην μεγαλοι εξικνουμενοι καρδιαν εις τι εκαθισαν ανα μεσον της διγομιας του ακουσαι συρισμου αγγελων εις διαιρεσεις ροβην μεγαλοι εξετασμοι καρδιας γαλααδ εν τω περαν του ιορδανου εσκηνωσεν και δαν εις τι παροικει πλοιοις αστηρ εκαθισεν παραλιαν θαλασσων και επι διεξοδοις αυτου σκηνωσει ζαβουλων λαος ωνειδισεν ψυχην αυτου εις θανατον και νεφθαλι επι υψη αγρου ηλθον αυτων βασιλεις παρεταξαντο τοτε επολεμησαν βασιλεις χανααν εν θανααχ επι υδατι μεγεδδω δωρον αργυριου ουκ ελαβον εξ ουρανου παρεταξαντο οι αστερες εκ τριβων αυτων παρεταξαντο μετα σισαρα χειμαρρους κισων εξεσυρεν αυτους χειμαρρους αρχαιων χειμαρρους κισων καταπατησει αυτον ψυχη μου δυνατη τοτε ενεποδισθησαν πτερναι ιππου σπουδη εσπευσαν ισχυροι αυτου καταρασθε μηρωζ ειπεν αγγελος κυριου καταρασθε επικαταρατος πας ο κατοικων αυτην οτι ουκ ηλθουσιν εις βοηθειαν κυριου εις βοηθειαν εν δυνατοις ευλογηθειη εν γυναιξιν ιαηλ γυνη χαβερ του κιναιου απο γυναικων εν σκηναϊς ευλογηθειη υδωρ ητησεν γαλα εδωκεν εν λεκανη υπερεχοντων προσηνεγκεν βουτυρον χειρα

αυτης αριστεραν εις πασσαλον εξετεινεν και δεξιαν αυτης εις σφυραν κοπιωντων και εσφυροκοπησεν σισαρα διηλωσεν κεφαλην αυτου και επαταξεν διηλωσεν κροταφον αυτου ανα μεσον των ποδων αυτης κατεκυλισθη επεσεν και εκοιμηθη ανα μεσον των ποδων αυτης κατακλιθεις επεσεν καθως κατεκλιθη εκει επεσεν εξοδευθεις δια της θυριδος παρεκυψεν μητηρ σισαρα εκτος του τοξικου διοτι ησχυνηθη ἄρμα αυτου διοτι εχρονισαν ποδες ἁρματων αυτου ἃι σοφαι αρχουσαι αυτης απεκριθησαν προς αυτην και αυτη απεστρεψεν λογους αυτης ἑαυτη ουκ ἔνυρησουςιν αυτον διαμεριζοντα σκυλα οικτιρμων οικτιρησει εις κεφαλην ανδρος σκυλα βαμματα των σισαρα σκυλα βαμματα των ποικιλιας βαμματα ποικιλτων αυτα των τραχηλων αυτου σκυλα ουτως απολοινοτο παντες οἱ εχθροι σου κυριε και οἱ αγαπωντες αυτον ὡς εξοδος ἡλιου εν δυναμει αυτου και ἡσυχασεν ἡ γη τεσσαρακοντα ετη και εποιησαν οἱ υἱοι ισραηλ το πονηρον ενωπιον κυριου και εδωκεν αυτους κυριος εν χειρι μαδιαμ ἑπτα ετη και ισχυσεν χειρ μαδιαμ επι ισραηλ και εποιησαν ἑαυτους οἱ υἱοι ισραηλ απο προσωπου μαδιαμ τας τρυμαλιας τας εν τοις ορεσιν και τα σπηλαια και τα κρεμαστα και εγενετο εαν εσπειραν οἱ υἱοι ισραηλ και ανεβαιναν μαδιαμ και αμαληκ και οἱ υἱοι ανατολων συνανεβαινον αυτοις και παρενεβαλον εις αυτους και κατεψθειραν τους καρπους αυτων ἕως ελθειν εις γαζαν και ου κατελιπον ὑποστασιν ζωης εν τη γη ισραηλ ουδε εν τοις ποιμνιοις ταυρον και ονον ὅτι αυτοι και ἃι κτησεις αυτων ανεβαινον και ἃι σκηnai αυτων παρεγινοντο καθως ακρις εις πληθος και αυτοις και τοις καμηλοις αυτων ουκ ην αριθμος και ηρχοντο εις την γην ισραηλ και διεψθειρον αυτην και επτωχευσεν ισραηλ σφοδρα απο προσωπου μαδιαμ και εβοησαν οἱ υἱοι ισραηλ προς κυριον απο προσωπου μαδιαμ και εξαπεστειλεν κυριος ανδρα προφητην προς τους υἱους ισραηλ και ειπεν αυτοις ταδε λεγει κυριος ὁ θεος ισραηλ εγω ειμι ὃς ανηγαγον ὑμας εκ γης αιγυπτου και εξηγαγον ὑμας εξ οικου δουλειας ὑμων και ερρυσαμην ὑμας εκ χειρος αιγυπτου και εκ χειρος παντων των θλιβοντων ὑμας και εξεβαλον αυτους εκ προσωπου ὑμων και εδωκα ὑμιν την γην αυτων και ειπα ὑμιν εγω κυριος ὁ θεος ὑμων ου φοβηθησεσθε τους θεους του αμορραιου εν οἷς ὑμεις καθησεσθε εν τη γη αυτων και ουκ εισηκουσατε της φωνης μου και ηλθεν αγγελος κυριου και εκαθισεν ὑπο την τερεμινθον την εν εφραθα την ιωας πατρος του εσδρι και γεδεων υἱος αυτου ῥαβδιζων σιτον εν ληνω εις εκφυγειν απο προσωπου του μαδιαμ και ωψθη αυτω ὁ αγγελος κυριου και ειπεν προς αυτον κυριος μετα σου ισχυρος των δυναμεων και ειπεν προς αυτον γεδεων εν εμοι κυριε μου και ει εστιν κυριος μεθ ἡμων εις τι ἔνυρεν ἡμας τα κακα ταυτα και που εστιν παντα τα θαυμασια αυτου ἃ διηγησαντο ἡμιν οἱ πατερες ἡμων λεγοντες μη ουχι εξ αιγυπτου ανηγαγεν ἡμας κυριος και νυν εξερριψεν ἡμας και εδωκεν ἡμας εν χειρι μαδιαμ και επεστρεψεν προς αυτον ὁ αγγελος κυριου και ειπεν πορευου εν ισχυι σου ταυτη και σωσεις τον ισραηλ εκ χειρος μαδιαμ ιδου εξαπεστειλα σε και ειπεν προς αυτον γεδεων εν εμοι κυριε μου εν τινι σωσω τον ισραηλ ιδου ἡ χιλιας μου ησθενησεν εν μανασση και εγω ειμι ὁ μικροτερος εν οικω πατρος μου και ειπεν προς αυτον ὁ αγγελος κυριου κυριος εσται μετα σου και παταξεις την μαδιαμ ὥσει ανδρα ἑνα και ειπεν προς αυτον γεδεων ει δε ἔνυρον ελεος εν οφθαλμοις σου και ποιησεις μοι σημερον παν ὃ τι ελαλησας μετ εμου μη χωρισθης

εντευθεν έως του ελθειν με προς σε και εξοισω την θυσιαν και θησω ενωπιον σου και ειπεν εγω ειμι καθιομαι έως του επιστρεφει σε και γεδεων εισηλθεν και εποιησεν εριφον αιγων και οιφι αλευρου αζυμα και τα κρεα εθηκεν εν τω κοφινω και τον ζωμον εβαλεν εν τη χυτρα και εξηνεγκεν αυτα προς αυτον υπο την τερεμινθον και προσηγγισεν και ειπεν προς αυτον ο αγγελος του θεου λαβε τα κρεα και τα αζυμα και θες προς την πετραν εκεινην και τον ζωμον εχομενα εκχεε και εποιησεν ουτως και εξετεινεν ο αγγελος κυριου το ακρον της ραβδου της εν χειρι αυτου και ήψατο των κρεων και των αζυμων και ανεβη πυρ εκ της πετρας και κατεφαγεν τα κρεα και τους αζυμους και ο αγγελος κυριου επορευθη απο οφθαλμων αυτου και ειδεν γεδεων ότι αγγελος κυριου ουτος εστιν και ειπεν γεδεων α α κυριε μου κυριε ότι ειδον αγγελον κυριου προσωπον προς προσωπον και ειπεν αυτω κυριος ειρηνη σοι μη φοβου ου μη αποθανης και ωκοδομησεν εκει γεδεων θυσιασθηριον τω κυριω και επεκαλεσεν αυτω ειρηνη κυριου έως της ήμερας ταυτης ετι αυτου οντος εν εφραθα πατρος του εσδρι και εγενετο εν τη νυκτι εκεινη και ειπεν αυτω κυριος λαβε τον μοσχον τον ταυρον ός εστιν τω πατρι σου και μοσχον δευτερον έπταετη και καθελεις το θυσιασθηριον του βααλ ό εστιν τω πατρι σου και το αλσος το επ αυτο ολεθρευσεις και οικοδομησεις θυσιασθηριον κυριω τω θεω σου επι κορυφην του μαουεκ τουτου εν τη παραταξει και λημψη τον μοσχον τον δευτερον και ανοισεις ολοκαυτωμα εν τοις ξυλοις του αλσους όυ εξολεθρευσεις και ελαβεν γεδεων δεκα ανδρας απο των δουλων έαυτου και εποιησεν όν τροπον ελαλησεν προς αυτον κυριος και εγενηθη ως εφοβηθη τον οικον του πατρος αυτου και τους ανδρας της πολεως του ποιησαι ήμερας και εποιησεν νυκτος και ωρθρισαν οι ανδρες της πολεως το πρωι και ιδου καθηρητο το θυσιασθηριον του βααλ και το αλσος το επ αυτω ωλεθρευτο και ειδαν τον μοσχον τον δευτερον όν ανηνεγκεν επι το θυσιασθηριον το ωκοδομημενον και ειπεν ανηρ προς τον πλησιον αυτου τις εποιησεν το ρημα τουτο και επεζητησαν και ηρευνησαν και εγνωσαν ότι γεδεων υιος ιωας εποιησεν το ρημα τουτο και ειπον οι ανδρες της πολεως προς ιωας εξενεγκε τον υιον σου και αποθανετω ότι καθειλεν το θυσιασθηριον του βααλ και ότι ωλεθρευσεν το αλσος το επ αυτω και ειπεν ιωας τοις ανδρασιν πασιν ότι επανεστησαν αυτω μη υμεις νυν δικαζεσθε υπερ του βααλ η υμεις σωσετε αυτον ός εαν δικασηται αυτω θανατωθητω έως πρωι ει θεος εστιν δικαζεσθω αυτω ότι καθειλεν το θυσιασθηριον αυτου και εκαλεσεν αυτο εν τη ήμερα εκεινη ιαρβααλ λεγων δικασασθω εν αυτω ό βααλ ότι καθηρεθη το θυσιασθηριον αυτου και πασα μαδιαμ και αμαληκ και υιοι ανατολων συνηχησαν επι το αυτο και παρενεβαλον εν κοιλαδι εξερεελ και πνευμα κυριου ενεδυναμωσεν τον γεδεων και εσαλπισεν εν κερατινη και εφοβηθη αβιεζερ οπισω αυτου και αγγελους απεστειλεν εις παντα μανασση και εν ασηρ και εν ζαβουλων και νεφθαλι και ανεβη εις συναντησιν αυτων και ειπεν γεδεων προς τον θεον ει συ σωζεις εν χειρι μου τον ισραηλ καθως ελαλησας ιδου εγω τιθημι τον ποκον του εριου εν τη άλωνι εαν δροσος γενηται επι τον ποκον μονον και επι πασαν την γην ξηρασια γνωσσομαι ότι σωσεις εν χειρι μου τον ισραηλ καθως ελαλησας και εγενετο ουτως και ωρθρισεν τη επαυριον και εξεπιασεν τον ποκον και εσταξεν δροσος απο του ποκου πληρης λεκανη ύδατος και ειπεν γεδεων προς τον θεον μη

δη οργισθητω ὁ θυμος σου ἐν ἐμοὶ καὶ λαλήσω ἐτι ἅπαξ πειρασὼ δε καὶ γε ἐτι ἅπαξ ἐν τῷ ποτῷ καὶ γενεσθῶ ἡ ξηρασία ἐπὶ τὸν ποκὸν μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν γενηθῆτω ὁρσος καὶ ἐποίησεν οὕτως ὁ θεὸς ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν ποκὸν μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη ὁρσος καὶ ὠρίθρισεν ἰαββαλ αὐτὸς ἐστὶν γεδεὼν καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ καὶ παρενεβάλον ἐπὶ πηγὴν ἀραὶ καὶ παρεμβολὴ μαδιαμ ἣν αὐτῷ ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ γαβααθ ἀμῶρα ἐν κοιλαδί καὶ εἶπεν κυριὸς πρὸς γεδεὼν πολὺς ὁ λαὸς ὁ μετὰ σου ὥστε μὴ παραδόναι με τὴν μαδιαμ ἐν χεὶρὶ αὐτῶν μήποτε καυχῆσθαι ἰσραὴλ ἐπ' ἐμὲ λέγων ἡ χεὶρ μου ἐσώσεν με καὶ νῦν λαλήσῃς δὴ ἐν ὣσιν τοῦ λαοῦ λέγων τίς ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς ἐπιστρεφetur καὶ ἐκχωρεῖται ἀπὸ ὁρῶν γαλαὰ καὶ ἐπεστρέφεν ἀπὸ τοῦ λαοῦ εἰκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ δεκά χιλιάδες ὑπέλειψθησαν καὶ εἶπεν κυριὸς πρὸς γεδεὼν ἐτι ὁ λαὸς πολὺς κατενεγκὼν αὐτοὺς πρὸς τὸ ὕδωρ καὶ ἐκκαθάρω σοὶ αὐτὸν ἐκεῖ καὶ ἐστὶ ὃν ἐὰν εἰπῶ πρὸς σὲ οὗτος πορευσεταὶ σὺν σοὶ αὐτὸς πορευσεταὶ σὺν σοὶ καὶ πᾶν ὃν ἐὰν εἰπῶ πρὸς σὲ οὗτος οὐ πορευσεταὶ μετὰ σου οὐ πορευσεταὶ μετὰ σου καὶ κατηνεγκὼν τὸν λαὸν πρὸς τὸ ὕδωρ καὶ εἶπεν κυριὸς πρὸς γεδεὼν πᾶς ὃς ἀν' λαψῇ τὴν γλῶσση αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ὥς ἐὰν λαψῇ ὁ κύων στήσεις αὐτὸν κατὰ μόνας καὶ πᾶς ὃς ἐὰν κλινῇ ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ πῖναι καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῶν λαψάντων ἐν χεὶρὶ αὐτῶν πρὸς τὸ στόμα αὐτῶν τριακοσιοὶ ἄνδρες καὶ πᾶν τὸ καταλοιπὸν τοῦ λαοῦ ἐκλιναν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῶν πῖναι ὕδωρ καὶ εἶπεν κυριὸς πρὸς γεδεὼν ἐν τοῖς τριακοσίοις ἀνδράσιν τοῖς λαῖψασιν σώσω ὑμᾶς καὶ δώσω τὴν μαδιαμ ἐν χεὶρὶ σου καὶ πᾶς ὁ λαὸς πορευσονται ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ ἐλάβον τὸν ἐπισιτισμὸν τοῦ λαοῦ ἐν χεὶρὶ αὐτῶν καὶ τὰς κερατίνας αὐτῶν καὶ τὸν πάντα ἀνδρὰ ἰσραὴλ ἐξάπεστείλεν ἀνδρὰ εἰς σκηνὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς τριακοσίους ἀνδράς κατίσχυσεν καὶ ἡ παρεμβολὴ μαδιαμ ἦσαν αὐτοῦ ὑποκάτω ἐν τῇ κοιλαδί καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κυριὸς ἀναστὰς καταβῆθι ἐν τῇ παρεμβολῇ ὅτι παρεδῶκα αὐτὴν ἐν τῇ χεὶρὶ σου καὶ εἰ φοβῇ σὺ καταβῆναι καταβῆθι σὺ καὶ φάρα τὸ παιδαριὸν σου εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἀκούσῃ τί λαλήσουσιν καὶ μετὰ τοῦτο ἰσχύσουσιν αἱ χεῖρες σου καὶ καταβῆσθαι ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ κατεβῇ αὐτὸς καὶ φάρα τὸ παιδαριὸν αὐτοῦ πρὸς ἀρχὴν τῶν πεντηκοντά ὅι ἦσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ μαδιαμ καὶ ἀμαλὴ καὶ πάντες υἱοὶ ἀνατολῶν βεβλήμενοι ἐν τῇ κοιλαδί ὥσπερ ἀχρὶς εἰς πληθὺς καὶ ταῖς καμηλοῖς αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμὸς ἀλλὰ ἦσαν ὥς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ χεῖλους τῆς θαλάσσης εἰς πληθὺς καὶ ἦλθεν γεδεὼν καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξηγουμένους τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐνυπνίον καὶ εἶπεν ἐνυπνίον ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην καὶ ἰδοὺ μαγίς ἀρτοῦ κριθίνου στρεφόμενη ἐν τῇ παρεμβολῇ μαδιαμ καὶ ἦλθεν ἕως τῆς σκηνῆς καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν καὶ ἐπεσεν καὶ ἀνεστρέψεν αὐτὴν ἀνω καὶ ἐπεσεν ἡ σκηνὴ καὶ ἀπεκριθῇ ὁ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπεν οὐκ ἐστὶν αὕτη εἰ μὴ ῥομφαία γεδεὼν υἱοῦ ἰωᾶς ἀνδρὸς ἰσραὴλ παρεδῶκεν ὁ θεὸς ἐν χεὶρὶ αὐτοῦ τὴν μαδιαμ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν καὶ ἐγένετο ὥς ἡκούσεν γεδεὼν τὴν ἐξηγήσιν τοῦ ἐνυπνίου καὶ τὴν συγκρίσιν αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν κυρίῳ καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἰσραὴλ καὶ εἶπεν ἀναστῆτε ὅτι παρεδῶκεν κυριὸς ἐν χεὶρὶ ἡμῶν τὴν παρεμβολὴν μαδιαμ καὶ διείλεν τοὺς τριακοσίους ἀνδράς εἰς τρεῖς ἀρχάς καὶ ἐδώκεν κερατίνας ἐν χεὶρὶ πάντων καὶ ὕδριας κενὰς καὶ λαμπαδάς ἐν ταῖς

ὕδριας και ειπεν προς αυτους απ εμου οφεισθε και οὕτως ποιησετε και ιδου εγω εισπορευομαι εν αρχη της παρεμβολης και εσται καθως αν ποιησω οὕτως ποιησετε και σαλπω εν τη κερατινη εγω και παντες μετ εμου σαλπείτε εν ταις κερατιναις κυκλω ὅλης της παρεμβολης και ερεϊτε τω κυριω και τω γεδεων και εισηλθεν γεδεων και οἱ ἑκατον ανδρες οἱ μετ αυτου εν αρχη της παρεμβολης εν αρχη της φυλακης μεσης και εγειροντες ηγειραν τους φυλασσοντας και εσαλπισαν εν ταις κερατιναις και εξετιναζαν τας ὕδριας τας εν ταις χερσιν αυτων και εσαλπισαν οἱ τρεις αρχαι εν ταις κερατιναις και συνετριψαν τας ὕδριας και εκρατησαν εν χερσιν αριστεραις αυτων τας λαμπαδας και εν χερσιν δεξιαις αυτων τας κερατινας του σαλπίζειν και ανεκραζαν ῥομφαια τω κυριω και τω γεδεων και εστησαν ανηρ εφ ἑαυτω κυκλω της παρεμβολης και εδραμεν πασα ἡ παρεμβολη και εσημαναν και εφυγαν και εσαλπισαν εν ταις τριακοσαις κερατιναις και εβηκεν κυριος την ῥομφαιαν ανδρος εν τω πλησιον αυτου εν παση τη παρεμβολη και εφυγεν ἡ παρεμβολη ἕως βηθσεεδτα γαραγαθα ἕως χειλους αβωμεουλα επι ταβαν και εβοησαν ανηρ ισραηλ απο νεφθαλι και απο ασηρ και απο παντος μανασση και εδιωξαν οπισω μαδιαμ και αγγγελους απεστειλεν γεδεων εν παντι ορει εφραιμ λεγων καταβητε εις συναντησιν μαδιαμ και καταλαβετε ἑαυτοις το ὕδωρ ἕως βαιθηρα και τον ιορδανην και εβοησεν πας ανηρ εφραιμ και προκατελαβοντο το ὕδωρ ἕως βαιθηρα και τον ιορδανην και συνελαβον τους αρχοντας μαδιαμ και τον ωρηβ και τον ζηβ και απεκτειναν τον ωρηβ εν σουρ και τον ζηβ απεκτειναν εν ιακεφζηφ και κατεδιωξαν μαδιαμ και την κεφαλην ωρηβ και ζηβ ηνεγκαν προς γεδεων απο περαν του ιορδανου και ειπαν προς γεδεων ανηρ εφραιμ τι το ῥημα τουτο εποιησας ἡμιν του μη καλεσαι ἡμας ὅτε επορευθης παραταξασθαι εν μαδιαμ και διελεξαντο προς αυτον ισχυρως και ειπεν προς αυτους τι εποιησα νυν καθως ὑμεις η ουχι κρεισσον επιφυλλις εφραιμ η τρυγητος αβιεζερ εν χειρι ὑμων παρεδωκεν κυριος τους αρχοντας μαδιαμ τον ωρηβ και τον ζηβ και τι ηδυνηθην ποιησαι ὥς ὑμεις τοτε ανεβη το πνευμα αυτων απ αυτου εν τω λαλῆσαι αυτον τον λογον τουτον και ηλθεν γεδεων επι τον ιορδανην και διεβη αυτος και οἱ τριακοσιοι ανδρες οἱ μετ αυτου πεινωντες και διωκοντες και ειπεν τοις ανδρασιν σοκχωθι δοτε δη αρτους εις τροφην τω λαω τουτω τω εν ποσιν μου ὅτι εκλειπουσιν και ιδου εγω ειμι διωκων οπισω του ζεβее και σελμανα βασιλεων μαδιαμ και ειπον οἱ αρχοντες σοκχωθι μη χειρ ζεβее και σελμανα νυν εν χειρι σου ου δωσομεν τη δυναμει σου αρτους και ειπεν γεδεων δια τουτο εν τω δουναι κυριον τον ζεβее και σελμανα εν χειρι μου και εγω αλοησω τας σαρκας ὑμων εν ταις ακανθαις της ερημου και εν ταις αβαρκηνιν και ανεβη εκειθεν εις φανουηλ και ελαλησεν προς αυτους ὥσαυτως και απεκριθησαν αυτω οἱ ανδρες φανουηλ ὃν τροπον απεκριθησαν ανδρες σοκχωθι και ειπεν γεδεων προς ανδρας φανουηλ εν επιστροφη μου μετ ειρηνης τον πυργον τουτον κατασκαψω και ζεβее και σελμανα εν καρκαρ και ἡ παρεμβολη αυτων μετ αυτων ὥσει δεκα πεντε χιλιαδες παντες οἱ καταλελειμμενοι απο πασης παρεμβολης αλλοφυλων και οἱ πεπτωκοτες ἑκατον εικοσι χιλιαδες ανδρων σπωμενων ῥομφαιαν και ανεβη γεδεων ὁδον των σκηνουντων εν σκηναις απο ανατολων της ναβαι και ιεγεβαλ και επαταξεν την παρεμβολην και ἡ παρεμβολη ην πεποιθυια και εφυγον ζεβее και σελμανα και εδιωξεν οπισω αυτων

και εκρατησεν τους δυο βασιλεις μαδιαμ τον ζεβее και τον σελμανα και πασαν την παρεμβολην εξεστησεν και επεστρεψεν γεδεων υιος ιωας απο της παραταξεως απο επανωθεν της παραταξεως αρες και συνελαβεν παιδαριον απο των ανδρων σοκχωθ και επηρωτησεν αυτον και εγραψεν προς αυτον τα ονοματα των αρχοντων σοκχωθ και των πρεσβυτερων αυτων εβδομηκοντα και επτα ανδρας και παρεγενετο γεδεων προς τους αρχοντας σοκχωθ και ειπεν ιδου ζεβее και σελμανα εν οις ωνειδισατε με λεγοντες μη χειρ ζεβее και σελμανα νυν εν χειρι σου οτι δωσομεν τοις ανδρασιν τοις εκλειπουσιν αρτους και ελαβεν τους πρεσβυτερους της πολεως εν ταις ακανθαις της ερημου και ταις βαρακηνιμ και ηλοησεν εν αυτοις τους ανδρας της πολεως και τον πυργον φανουηλ κατεστρεψεν και απεκτεινεν τους ανδρας της πολεως και ειπεν προς ζεβее και σελμανα που οι ανδρες ους απεκτεινατε εν θιαβωρ και ειπαν ως συ ως αυτοι εις ομοιωμα υιου βασιλεις και ειπεν γεδεων αδελφοι μου και υιοι της μητρος μου ησαν ζη κυριος ει εξωγογηκατε αυτους ουκ αν απεκτεινα υμας και ειπεν ιεθερ τω πρωτοτοκω αυτου αναστας αποκτεινον αυτους και ουκ εσπασεν το παιδαριον την ρομφαιαν αυτου οτι εφοβηθη οτι ετι νεωτερος ην και ειπεν ζεβее και σελμανα αναστα συ και συναντησον ημιν οτι ως ανδρος η δυναμις σου και ανεστη γεδεων και απεκτεινεν τον ζεβее και τον σελμανα και ελαβεν τους μηνισκους τους εν τοις τραχηλοις των καμηλων αυτων και ειπον ανηρ ισραηλ προς γεδεων κυριε αρξον ημων και συ και ο υιος σου οτι συ εσωσας ημας εκ χειρος μαδιαμ και ειπεν προς αυτους γεδεων ουκ αρξω εγω και ουκ αρξει ο υιος μου εν υμιν κυριος αρξει υμων και ειπεν γεδεων προς αυτους αιτησομαι παρ υμων αιτημα και δοτε μοι ανηρ ενωτιον εκ σκυλων αυτου οτι ενωτια χρυσα αυτοις οτι ισμαηλιται ησαν και ειπαν διδοντες δωσομεν και ανεπτυξεν το ιματιον αυτου και εβαλεν εκει ανηρ ενωτιον σκυλων αυτου και εγενετο ο σταθμος των ενωτιων των χρυσων ων ητησεν χιλιοι και πεντακοσιοι χρυσοι παρεξ των μηνισκων και των στραγγαλιδων και των ιματιων και πορφυριδων των επι βασιλευσι μαδιαμ και εκτος των περιθεματων α ην εν τοις τραχηλοις των καμηλων αυτων και εποιησεν αυτο γεδεων εις εφωθ και εστησεν αυτο εν πολει αυτου εφραθα και εξεπορνευσεν πας ισραηλ οπισω αυτου εκει και εγενετο τω γεδεων και τω οικω αυτου εις σκωλων και συνεσταλη μαδιαμ ενωπιον υιων ισραηλ και ου προσεθηκαν αραι κεφαλην αυτων και ησυχασεν η γη τεσσαρακοντα ετη εν ημεραις γεδεων και επορευθη ιεροβααλ υιος ιωας και εκαθισεν εν οικω αυτου και τω γεδεων ησαν εβδομηκοντα υιοι εκπεπορευμενοι εκ μηρων αυτου οτι γυναικες πολλαι ησαν αυτω και παλλακη αυτου ην εν συχημ και ετεκεν αυτω και γε αυτη υιον και εθηκεν το ονομα αυτου αβιμελεχ και απεθανεν γεδεων υιος ιωας εν πολει αυτου και εταφη εν τω ταφω ιωας του πατρος αυτου εν εφραθα αβιεσδρι και εγενετο καθως απεθανεν γεδεων και επεστρεψαν οι υιοι ισραηλ και εξεπορνευσαν οπισω των βααλιμ και εθησαν εαυτοις τω βααλ διαθηκην του ειναι αυτοις αυτον εις θεον και ουκ εμνησθησαν οι υιοι ισραηλ κυριου του θεου του ρυσαμενου αυτους εκ χειρος παντων των θλιβοντων αυτους κυκλοθεν και ουκ εποιησαν ελεος μετα του οικου ιεροβααλ αυτος εστιν γεδεων κατα παντα τα αγαθα α εποιησεν μετα ισραηλ και επορευθη αβιμελεχ υιος ιεροβααλ εις συχημ προς αδελφους μητρος αυτου και ελαλησεν

προς αυτούς και προς πάσαν συγγενειαν οικου πατρος μητρος αυτού λεγων λαλησατε δη εν τοις ωσιν παντων των ανδρων συχεμ τι το αγαθον ὑμιν κυριευσαι ὑμων ἐβδομηκοντα ανδρας παντας ὑιους ιεροβααλ η κυριευσεν ὑμων ανδρα ένα και μνησθητε οτι οστων ὑμων και σαρξ ὑμων εimi και ελαλησαν περι αυτου οι αδελφοι της μητρος αυτου εν τοις ωσιν παντων των ανδρων συχεμ παντας τους λογους τουτους και εκλινεν ἡ καρδια αυτων οπισω αβιμελεχ οτι ειπαν αδελφος ἡμων εστιν και εδωκαν αυτω ἐβδομηκοντα αργυριου εξ οικου βααλβεριθ και εμισθωσατο ἑαυτω αβιμελεχ ανδρας κενους και δειλους και επορευθησαν οπισω αυτου και εισηλθεν εις τον οικον του πατρος αυτου εις εφραθα και απεκτεινεν τους αδελφους αυτου ὑιους ιεροβααλ ἐβδομηκοντα ανδρας επι λιθον ένα και κατελειψθη ιωαθαν υιος ιεροβααλ ο νεωτερος οτι εκρυβη και συνηχθησαν παντες ανδρες σικιμων και πας οικος βηθμααλων και επορευθησαν και εβασιλευσαν τον αβιμελεχ προς τη βαλανω τη ευρετη της στασεως της εν σικιμοις και ανηγγελη τω ιωαθαν και επορευθη και εστη επι κορυφην ορους γαριζιν και επηρην την φωνην αυτου και εκλαιυσεν και ειπεν αυτοις ακουσατε μου ανδρες σικιμων και ακουσεται ὑμων ο θεος πορευομενα επορευθη τα ξυλα του χρισαι εφ ἑαυτα βασιλεα και ειπον τη ελαια βασιλευσον εφ ἡμων και ειπεν αυτοις ἡ ελαια μη απολειψασα την ποιτητα μου εν ἡ δοξασουσι τον θεον ανδρες πορευσομαι κινεισθαι επι των ξυλων και ειπον τα ξυλα τη συκη δευρο βασιλευσον εφ ἡμων και ειπεν αυτοις ἡ συκη μη απολειψασα εγω την γλυκυτητα μου και τα γεννηματα μου τα αγαθα πορευσομαι κινεισθαι επι των ξυλων και ειπαν τα ξυλα προς την αμπελον δευρο συ βασιλευσον εφ ἡμων και ειπεν αυτοις ἡ αμπελος μη απολειψασα τον οινον μου τον ευφρανινοντα θεον και ανθρωπους πορευσομαι κινεισθαι επι των ξυλων και ειπαν παντα τα ξυλα τη ῥαμνω δευρο συ βασιλευσον εφ ἡμων και ειπεν ἡ ῥαμνος προς τα ξυλα ει εν αληθεια χριετε με ὑμεις του βασιλευσεν εφ ὑμας δευτε ὑποσθητε εν τη σκια μου και ει μη εξελθη πυρ απ εμου και καταφαγη τας κεδρους του λιβανου και νυν ει εν αληθεια και τελειοτητι εποιησατε και εβασιλευσατε τον αβιμελεχ και ει αγαθωσυνην εποιησατε μετα ιεροβααλ και μετα του οικου αυτου και ει ως ανταποδοσις χειρος αυτου εποιησατε αυτω ως παρεταξατο ο πατηρ μου ὑπερ ὑμων και εξερριψεν την ψυχην αυτου εξ εναντιας και ερρυσατο ὑμας εκ χειρος μαδιαμ και ὑμεις επανεστητε επι τον οικον του πατρος μου σημερον και απεκτεινατε τους ὑιους αυτου ἐβδομηκοντα ανδρας επι λιθον ένα και εβασιλευσατε τον αβιμελεχ υιον παιδισκης αυτου επι τους ανδρας σικιμων οτι αδελφος ὑμων εστιν και ει εν αληθεια και τελειοτητι εποιησατε μετα ιεροβααλ και μετα του οικου αυτου εν τη ἡμερα ταυτη ευφρανθηιτε εν αβιμελεχ και ευφρανθηιη και γε αυτος εφ ὑμιν ει δε ου εξελθοι πυρ απο αβιμελεχ και φαγοι τους ανδρας σικιμων και τον οικον βηθμααλων και εξελθοι πυρ απο ανδρων σικιμων και εκ του οικου βηθμααλων και καταφαγοι τον αβιμελεχ και εφυγεν ιωαθαν και απεδρα και επορευθη εως βαιηρ και ωκησεν εκει απο προσωπου αβιμελεχ αδελφου αυτου και ηρξεν αβιμελεχ επι ισραηλ τρια ετη και εξαπεστειλεν ο θεος πνευμα πονηρον ανα μεσον αβιμελεχ και ανα μεσον των ανδρων σικιμων και ηθετησαν ανδρες σικιμων εν τω οικω αβιμελεχ του επαγαγειν την αδικιαν των ἐβδομηκοντα ὑιων ιεροβααλ και τα ἄμματα αυτων του θειναι επι αβιμε-

λεχ τον αδελφον αυτων ος απεκτεινεν αυτους και επι ανδρας σικιμων οτι ενισχυσαν τας χειρας αυτου αποκτειναι τους αδελφους αυτου και εθηκαν αυτω οι ανδρες σικιμων ενεδρευοντας επι τας κεφαλας των ορειων και διηρπαζον παντα ος παρεπορευετο επ αυτους εν τη οδω και απηγγελη τω βασιλει αβιμελεχ και ηλθεν γααλ υιος ιωβηλ και οι αδελφοι αυτου και παρηλθον εν σικιμοις και ηλπισαν εν αυτω οι ανδρες σικιμων και εξηλθον εις αγρον και ετρυγησαν τους αμπελωνας αυτων και επατησαν και εποιησαν ελλουλιμ και εισηνεγκαν εις οικον θεου αυτων και εφαγον και επιον και κατηρασαντο τον αβιμελεχ και ειπεν γααλ υιος ιωβηλ τις εστιν αβιμελεχ και τις εστιν υιος συχεμ οτι δουλευσομεν αυτω ουχ υιος ιεροβααλ και ζεβουλ επισκοπος αυτου δουλός αυτου συν τοις ανδρασιν εμωρ πατρος συχεμ και τι οτι δουλευσομεν αυτω ημεις και τις δωη τον λαον τουτον εν χειρι μου και μεταστησω τον αβιμελεχ και ερω προς αυτον πληθυνον την δυναμιν σου και εξελθε και ηκουσεν ζεβουλ αρχων της πολεως τους λογους γααλ υιου ιωβηλ και ωργισθη θυμω αυτος και απεστειλεν αγγελους προς αβιμελεχ εν κρυψη λεγων ιδου γααλ υιος ιωβηλ και οι αδελφοι αυτου ερχονται εις συχεμ και ιδου αυτοι περικαθηνται την πολιν επι σε και νυν αναστας νυκτος συ και ο λαος ο μετα σου και ενεδρευσον εν τω αγρω και εσται το πρωι αμα τω ανατειλαι τον ηλιον ορθιρεις και εκτενεις επι την πολιν και ιδου αυτος και ο λαος ο μετ αυτου εκπορευονται προς σε και ποιησεις αυτω οσα αν ευρη η χειρ σου και ανεστη αβιμελεχ και πας ο λαος μετ αυτου νυκτος και ενηδρευσαν επι συχεμ τετρασιν αρχαις και εξηλθεν γααλ υιος ιωβηλ και εστη προς τη θυρα της πυλης της πολεως και ανεστη αβιμελεχ και ο λαος ο μετ αυτου απο του ενεδρου και ειδεν γααλ υιος ιωβηλ τον λαον και ειπεν προς ζεβουλ ιδου λαος καταβαινει απο κεφαλων των ορειων και ειπεν προς αυτον ζεβουλ την σκιαν των ορειων συ βλεπεις ως ανδρας και προσεθηκε ετι γααλ του λαλησαι και ειπεν ιδου λαος καταβαινων κατα θαλασσαν απο του εχομενα ομφαλου της γης και αρχη ετερα ερχεται δια οδου ηλωνμαωνενιμ και ειπεν προς αυτον ζεβουλ και που εστιν το στομα σου ως ελαλησας τις εστιν αβιμελεχ οτι δουλευσομεν αυτω μη ουχι ουτος ο λαος ον εξουδενωσας εξελθε δη νυν και παραταξαι αυτα και εξηλθεν γααλ ενωπιον ανδρων συχεμ και παρεταξατο προς αβιμελεχ και εδιωξεν αυτον αβιμελεχ και εφυγεν απο προσωπου αυτου και επεσαν τραυματιαι πολλοι εως της θυρας της πυλης και εισηλθεν αβιμελεχ εν αρημα και εξεβαλεν ζεβουλ τον γααλ και τους αδελφους αυτου μη οικειν εν συχεμ και εγενετο τη επαυριον και εξηλθεν ο λαος εις τον αγρον και ανηγγειλεν τω αβιμελεχ και ελαβεν τον λαον και διειλεν αυτους εις τρεις αρχας και ενηδρευσεν εν αγρω και ειδεν και ιδου ο λαος εξηλθεν εκ της πολεως και ανεστη επ αυτους και επαταξεν αυτους και αβιμελεχ και οι αρχηγοι οι μετ αυτου εξετειναν και εστησαν παρα την θυραν της πυλης της πολεως και αι δυο αρχαι εξετειναν επι παντας τους εν τω αγρω και επαταξαν αυτους και αβιμελεχ παρετασσετο εν τη πολει ολην την ημεραν εκεινην και κατελαβετο την πολιν και τον λαον τον εν αυτη απεκτεινεν και καθειλεν την πολιν και εσπειρεν εις αλας και ηκουσαν παντες οι ανδρες πυργων συχεμ και ηλθον εις συνελευσιν βαιθηλβεριθ και ανηγγελη τω αβιμελεχ οτι συνηχθησαν παντες οι ανδρες πυργων συχεμ και ανεβη αβιμελεχ εις ορος ερμων και πας ο λαος ο μετ αυτου και ελαβεν

αβιμελεχ τας αζινας εν τη χειρι αυτου και εκοψεν κλαδον ξυλου και ηρεν και εθηκεν επ ωμων αυτου και ειπεν τω λαω τω μετ αυτου ο ειδετε με ποιουντα ταχεως ποιησατε ως εγω και εκοψαν και γε ανηρ κλαδον πας ανηρ και επορευθησαν οπισω αβιμελεχ και επεθηκαν επι την συνελευσιν και ενεπυρισαν επ αυτους την συνελευσιν εν πυρι και απεθανον και γε παντες οι ανδρες πυργου σιχιμων ως χιλιοι ανδρες και γυναικες και επορευθη αβιμελεχ εκ βαιθηλβεριθ και παρενεβαλεν εν θηβης και κατελαβεν αυτην και πυργος ισχυρος ην εν μεσω της πολεως και εφυγον εκει παντες οι ανδρες και αι γυναικες της πολεως και εκλεισαν εξωθεν αυτων και ανεβησαν επι το δωμα του πυργου και ηλθεν αβιμελεχ έως του πυργου και παρεταξαντο αυτω και ηγγισεν αβιμελεχ έως της θυρας του πυργου του εμπρησαι αυτον εν πυρι και ερριψεν γυνη μια κλασμα επιμυλιου επι κεφαλην αβιμελεχ και εκλασεν το κρανιον αυτου και εβοησεν ταχυ προς το παιδαριον το αιρον τα σκευη αυτου και ειπεν αυτω σπασον την ρομφαιαν μου και θανατωσον με μηποτε επιωσιν γυνη απεκτεινεν αυτον και εξεκεντησεν αυτον το παιδαριον αυτου και απεθανεν και ειδεν ανηρ ισραηλ ότι απεθανεν αβιμελεχ και επορευθησαν ανηρ εις τον τοπον αυτου και επεστρεψεν ο θεος την πονηριαν αβιμελεχ ήν εποησεν τω πατρι αυτου αποκτειναι τους έβδομηκοντα αδελφους αυτου και την πασαν πονηριαν ανδρων συχεμ επεστρεψεν ο θεος εις κεφαλην αυτων και επηλθεν επ αυτους ή καταρα ιωαθαν υιου ιεροβααλ και ανεστη μετα αβιμελεχ του σωσαι τον ισραηλ θωλα υιος φουα υιος πατραδελφου αυτου ανηρ ισσαχαρ και αυτος ωκει εν σαμिर εν ορει εφραιμ και εκρινεν τον ισραηλ εικοσι τρια ετη και απεθανεν και εταφη εν σαμिर και ανεστη μετ αυτον αιρ ο γαλααδ και εκρινεν τον ισραηλ εικοσι δυο ετη και ησαν αυτω τριακοντα και δυο υιοι επιβαινοντες επι τριακοντα δυο πωλους και τριακοντα δυο πολεις αυτοις και εκαλουν αυτας επαυλεις αιρ έως της ήμερας ταυτης εν γη γαλααδ και απεθανεν αιρ και εταφη εν ραμινων και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον ενωπιον κυριου και εδουλευσαν τοις βααλιμ και ταις ασταρωθ και τοις θεοις αραδ και τοις θεοις σιδωνος και τοις θεοις μωαβ και τοις θεοις υιων αμμων και τοις θεοις φυλιστιμ και εγκατελιπον τον κυριον και ουκ εδουλευσαν αυτω και ωργισθη θυμω κυριος εν ισραηλ και απεδото αυτους εν χειρι φυλιστιμ και εν χειρι υιων αμμων και εθλιψαν και εθλασαν τους υιους ισραηλ εν τω καιρω εκεινω δεκα οκτω ετη τους παντας υιους ισραηλ τους εν τω περαν του ιορδανου εν γη του αμορρι του εν γαλααδ και διεβησαν οι υιοι αμμων τον ιορδανην παραταξασθαι προς ιουδαν και βενιαμιν και προς εφραιμ και εθλιβη ισραηλ σφοδρα και εβοησαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον λεγοντες ήμαρτομεν σοι ότι εγκατελιπομεν τον θεον και εδουλευσαμεν τω βααλιμ και ειπεν κυριος προς τους υιους ισραηλ μη ουχι εξ αιγυπτου και απο του αμορραιου και απο υιων αμμων και απο φυλιστιμ και σιδωνιων και αμαλκ και μαδιαμ οι εθλιψαν υμας και εβοησατε προς με και εσωσα υμας εκ χειρος αυτων και υμεις εγκατελιπετε με και εδουλευσατε θεοις έτεροις δια τουτο ου προσθησω του σωσαι υμας πορευεσθε και βοησατε προς τους θεους ους εξελεξασθε έαυτοις και αυτοι σωσάτωσαν υμας εν καιρω θλιψεως υμων και ειπαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον ήμαρτομεν ποιησον συ ήμιν κατα παν το αγαθον εν οφθαλμοις σου πλην εξελου ήμας εν τη ήμερα ταυτη και εξεκλιναν τους θεους τους αλλοτριους

εκ μεσου αυτων και εδουλευσαν τω κυριω μονω και ωλιγωθη ἡ ψυχη
αυτου εν κοπω ισραηλ και ανεβησαν οἱ υἱοι αμμων και παρενεβαλον εν
γαλααδ και συνηχθησαν οἱ υἱοι ισραηλ και παρενεβαλον εν τη σκοπια
και ειπον ὁ λαος οἱ αρχοντες γαλααδ ανηρ προς τον πλησιον αυτου τις
ὁ ανηρ ὁστις αν αρξηται παραταξασθαι προς υἱους αμμων και εσται
εις αρχοντα πασιν τοις κατοικουσιν γαλααδ και ιεφθαε ὁ γαλααδιτης
επηρμενος δυναμει και αυτος υἱος γυναικος πορνῆς ἡ εγεννησεν τω
γαλααδ τον ιεφθαε και ετεκεν ἡ γυνη γαλααδ αυτω υἱους και ἡδρυν-
θησαν οἱ υἱοι της γυναικος και εξεβαλον τον ιεφθαε και ειπαν αυτω
ου κληρονομησεις εν τω οικω του πατρος ἡμων ὅτι υἱος γυναικος
ἑταιρος συ και εφυγεν ιεφθαε απο προσωπου αδελφων αυτου και ω-
κησεν εν γῇ τωβ και συνεστραφησαν προς ιεφθαε ανδρες κενοι και
εξηλθον μετ αυτου και εγενετο ἡνικα παρεταξαντο οἱ υἱοι αμμων με-
τα ισραηλ και επορευθησαν οἱ πρεσβυτεροι γαλααδ λαβειν τον ιεφθαε
απο της γῆς τωβ και ειπαν τω ιεφθαε δευρο και εση ἡμιν εις αρχηγον
και παραταξωμεθα προς υἱους αμμων και ειπεν ιεφθαε τοις πρεσβυτε-
ροις γαλααδ ουχι ὑμεις εμισησατε με και εξεβαλετε με εκ του οικου
του πατρος μου και εξαπεστειλατε με αφ ὑμων και δια τι ηλθατε προς
με νυν ἡνικα χρῆζετε και ειπαν οἱ πρεσβυτεροι γαλααδ προς ιεφθαε
ε δια τουτο νυν επεστρεψαμεν προς σε και πορευση μεθ ἡμων και
παραταξῃ προς υἱους αμμων και εση ἡμιν εις αρχοντα πασιν τοις οι-
κουσιν γαλααδ και ειπεν ιεφθαε προς τους πρεσβυτερους γαλααδ ει
επιστρεφετε με ὑμεις παραταξασθαι εν υἱοις αμμων και παραδω κυ-
ριος αυτους ενωπιον εμου και εγω εσομαι ὑμιν εις αρχοντα και ειπαν
οἱ πρεσβυτεροι γαλααδ προς ιεφθαε κυριος εστω ακουων ανα μεσον
ἡμων ει μη κατα το ῥημα σου οὕτως ποιησομεν και επορευθη ιεφθαε
μετα των πρεσβυτερων γαλααδ και εθηκαν αυτον ὁ λαος επ αυτους
εις κεφαλῃν και εις αρχηγον και ελαλησεν ιεφθαε τους λογους αυτου
παντας ενωπιον κυριου εν μασσηφα και απεστειλεν ιεφθαε αγγελους
προς βασιλεα υἱων αμμων λεγων τι εμοι και σοι ὅτι ηλθες προς με του
παραταξασθαι εν τη γῇ μου και ειπεν βασιλευς υἱων αμμων προς τους
αγγελους ιεφθαε ὅτι ελαβεν ισραηλ την γῆν μου εν τω αναβαινειν αυ-
τον εξ αιγυπτου απο αρνων και ἑως ιαβοκ και ἑως του ιορδανου και
νυν επιστρεψον αυτας εν ειρηνη και πορευεσθαι και προσεθηκεν ετι
ιεφθαε και απεστειλεν αγγελους προς βασιλεα υἱων αμμων και ειπεν
αυτω οὕτω λεγει ιεφθαε ουκ ελαβεν ισραηλ την γῆν μωαβ και την
γῆν υἱων αμμων ὅτι εν τω αναβαινειν αυτους εξ αιγυπτου επορευθη
ισραηλ εν τη ερημω ἑως θαλασσης σιφ και ηλθεν εις καδης και α-
πεστειλεν ισραηλ αγγελους προς βασιλεα εδωμ λεγων παρελευσομαι
δη εν τη γῇ σου και ουκ ηκουσεν βασιλευς εδωμ και προς βασιλεα
μωαβ απεστειλεν και ουκ ευδοκησεν και εκαθισεν ισραηλ εν καδης
και επορευθη εν τη ερημω και εκυκλωσεν την γῆν εδωμ και την γῆν
μωαβ και ηλθεν απο ανατολων ἡλιου τη γῇ μωαβ και παρενεβαλον
εν περαν αρνων και ουκ εισηλθεν εν ὁριοις μωαβ ὅτι αρνων ὅριον
μωαβ και απεστειλεν ισραηλ αγγελους προς σῶν βασιλεα του αμορ-
ραιου βασιλεα εσεβων και ειπεν αυτω ισραηλ παρελθωμεν δη εν τη
γῇ σου ἑως του τοπου ἡμων και ουκ ενεπιστευσεν σῶν τω ισραηλ
παρελθειν εν ὁριω αυτου και συνηξεν σῶν τον παντα λαον αυτου
και παρενεβαλον εις ιασα και παρεταξατο προς ισραηλ και παρεδωκεν
κυριος ὁ θεος ισραηλ τον σῶν και παντα τον λαον αυτου εν χειρι

ισραηλ και επαταξεν αυτον και εκληρονομησεν ισραηλ την πασαν γην του αμορραιου του κατοικουντος την γην εκεινην απο αρνων και εως του ιαβοκ και απο της ερημου εως του ιορδανου και νυν κυριος ο θεος ισραηλ εξηρεν τον αμορραιον απο προσωπου λαου αυτου ισραηλ και συ κληρονομησεις αυτον ουχι α εαν κληρονομησει σε χαμως ο θεος σου αυτα κληρονομησεις και τους παντας ους εξηρεν κυριος ο θεος ημων απο προσωπου ημων αυτους κληρονομησομεν και νυν μη εν αγαθω αγαθωτερος συ υπερ βαλακ υιον σεπφωρ βασιλεα μωαβ μη μαχομενος εμαχεσατο μετα ισραηλ η πολεμων επολεμησεν αυτον εν τω οικησαι εν εσεβων και εν τοις οριοις αυτης και εν γη αροηρ και εν τοις οριοις αυτης και εν πασαις ταις πολεσιν ταις παρα τον ιορδανην τριακοσια ετη και δια τι ουκ ερρυσω αυτους εν τω καιρω εκεινω και νυν εγω ειμι ουχ ημαρτον σοι και συ ποιεις μετ εμου πονηριαν του παραταξασθαι εν εμοι κριναι κυριος κρινων σημερον ανα μεσον υιων ισραηλ και ανα μεσον υιων αμμων και ουκ ηκουσεν βασιλευς υιων αμμων των λογων ιεφθαε ων απεστειλεν προς αυτον και εγενετο επι ιεφθαε πνευμα κυριου και παρηλθεν τον γαλααδ και τον μανασση και παρηλθεν την σκοπιαν γαλααδ εις το περαν υιων αμμων και ηυξατο ιεφθαε ευχην τω κυριω και ειπεν εαν διδους δως τους υιους αμμων εν τη χειρι μου και εσται ο εκπορευομενος ος εαν εξελθη απο της θυρας του οικου μου εις συναντησιν μου εν τω επιστρεφειν με εν ειρηνη απο υιων αμμων και εσται τω κυριω ανοισω αυτον ολοκαυτωμα και παρηλθεν ιεφθαε προς υιους αμμων παραταξασθαι προς αυτους και παρεδωκεν αυτους κυριος εν χειρι αυτου και επαταξεν αυτους απο αροηρ εως ελθειν αχρις αρνων εν αριθμω εικοσι πολεις και εως εβελχαρμιν πληγην μεγαλην σφοδρα και συνεσταλησαν οι υιοι αμμων απο προσωπου υιων ισραηλ και ηλθεν ιεφθαε εις μασσηφα εις τον οικον αυτου και ιδου η θυγατηρ αυτου εξεπορευετο εις υπαντησιν εν τυμπανοις και χοροις και ην αυτη μονογενης ουκ ην αυτω ετερος υιος η θυγατηρ και εγενετο ως ειδεν αυτην αυτος διερρηξεν τα ιματια αυτου και ειπεν α θυγατηρ μου ταραχη εταραξας με και συ ης εν τω ταραχω μου και εγω ειμι ηνοιξα κατα σου το στομα μου προς κυριον και ου δυνησομαι επιστρεψαι η δε ειπεν προς αυτον πατερ ηνοιξας το στομα σου προς κυριον ποιησον μοι ον τροπον εξηλθεν εκ στοματος σου εν τω ποιησαι σοι κυριον εκδικησιν απο των εχθρων σου απο υιων αμμων και ηδε ειπεν προς τον πατερα αυτης ποιησατω δη ο πατερ μου τον λογον τουτον εασον με δυο μηνας και πορευσομαι και καταβησομαι επι τα ορη και κλαυσομαι επι τα παρθενια μου εγω ειμι και αι συνεταιριδες μου και ειπεν πορευου και απεστειλεν αυτην δυο μηνας και επορευθη αυτη και αι συνεταιριδες αυτης και εκλαυσεν επι τα παρθενια αυτης επι τα ορη και εγενετο εν τελει των δυο μηνων και επεστρεφεν προς τον πατερα αυτης και εποησεν εν αυτη την ευχην αυτου ην ηυξατο και αυτη ουκ εγνω ανδρα και εγενετο εις προσταγμα εν ισραηλ απο ημερων εις ημερας επορευοντο θυγατερες ισραηλ θρηνην την θυγατερα ιεφθαε γαλααδ επι τεσσαρας ημερας εν τω ενιαυτω και εβοησεν ανηρ εφραιμ και παρηλθαν εις βορραν και ειπαν προς ιεφθαε δια τι παρηλθες παραταξασθαι εν υιοις αμμων και ημας ου κεκληχας πορευθηναι μετα σου τον οικον σου εμπρησομεν επι σε εν πυρι και ειπεν ιεφθαε προς αυτους ανηρ μαχητης ημην εγω και ο λαος μου και οι υιοι αμμων σφοδρα και εβοησα υμας και ουκ ε-

σωσατε με εκ χειρος αυτων και ειδον οτι ουκ ει σωτηρ και εθηκα την ψυχην μου εν χειρι μου και παρηλθον προς υιους αμιμων και εδωκεν αυτους κυριος εν χειρι μου και εις τι ανεβητε επ εμε εν τη ημερα ταυτη παραταξασθαι εν εμοι και συνεστρεψεν ιεφθαε τους παντας ανδρας γαλααδ και παρεταξατο τω εφραιμ και επαταξαν ανδρες γαλααδ τον εφραιμ οτι ειπαν οι διασωζομενοι του εφραιμ υμεις γαλααδ εν μεσω του εφραιμ και εν μεσω του μανασση και προκατελαβετο γαλααδ τας διαβασεις του ιορδανου του εφραιμ και ειπαν αυτοις οι διασωζομενοι εφραιμ διαβωμεν και ειπαν αυτοις οι ανδρες γαλααδ μη εφραθιτης ει και ειπεν ου και ειπαν αυτω ειπον δη σταχυς και ου κατευθυνεν του λαλησαι ουτως και επελαβοντο αυτου και εθυσαν αυτον προς τας διαβασεις του ιορδανου και επεσαν εν τω καιρω εκεινω απο εφραιμ τεσσαρακοντα δυο χιλιαδες και εκρινεν ιεφθαε τον ισραηλ εξηκοντα ετη και απεθανεν ιεφθαε ο γαλααδιτης και εταφη εν πολει αυτου εν γαλααδ και εκρινεν μετ αυτον τον ισραηλ αβαισαν απο βαιθλεεμ και ησαν αυτω τριακοντα υιοι και τριακοντα θυγατερες ας εξαπεστειλεν εξω και τριακοντα θυγατερας εισηνεγκεν τοις υιοις αυτου εξωθεν και εκρινεν τον ισραηλ επτα ετη και απεθανεν αβαισαν και εταφη εν βαιθλεεμ και εκρινεν μετ αυτον τον ισραηλ αιλωμ ο ζαβουλωνιτης δεκα ετη και απεθανεν αιλωμ ο ζαβουλωνιτης και εταφη εν αιλωμ εν γη ζαβουλων και εκρινεν μετ αυτον τον ισραηλ αβδων υιος ελληλ ο φαρθωνιτης και ησαν αυτω τεσσαρακοντα υιοι και τριακοντα υιων υιοι επιβαινοντες επι εβδομηκοντα παλους και εκρινεν τον ισραηλ οκτω ετη και απεθανεν αβδων υιος ελληλ ο φαρθωνιτης και εταφη εν φαρθωμ εν γη εφραιμ εν ορει του αμαληκ και προσεθηκαν οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον ενωπιον κυριου και παρεδωκεν αυτους κυριος εν χειρι φυλιστιμ τεσσαρακοντα ετη και ην ανηρ εις απο σαρα απο δημου συγγενειας του δανι και ονομα αυτω μανωε και γυνη αυτω στειρα και ουκ ετεκεν και ωφθη αγγελος κυριου προς την γυναικα και ειπεν προς αυτην ιδου συ στειρα και ου τετοκας και συλλημψη υιον και νυν φυλαξαι δη και μη πιης οινον και μεθυσμα και μη φαγης παν ακαθαρτον οτι ιδου συ εν γαστρι εχεις και τεξη υιον και σιδηρος ουκ αναβησεται επι την κεφαλην αυτου οτι ναζιρ θεου εσται το παιδαριον απο της κοιλιας και αυτος αρζεται του σωσαι τον ισραηλ εκ χειρος φυλιστιμ και εισηλθεν η γυνη και ειπεν τω ανδρι αυτης λεγουσα ανθρωπος θεου ηλθεν προς με και ειδος αυτου ως ειδος αγγελου θεου φοβερον σφοδρα και ουκ ηρωτησα αυτον ποθεν εστιν και το ονομα αυτου ουκ απηγγειλεν μοι και ειπεν μοι ιδου συ εν γαστρι εχεις και τεξη υιον και νυν μη πιης οινον και μεθυσμα και μη φαγης παν ακαθαρτον οτι αγιον θεου εσται το παιδαριον απο γαστρος εως ημερας θανατου αυτου και προσηυξατο μανωε προς κυριον και ειπεν εν εμοι κυριε αδωναιε τον ανθρωπον του θεου ον απεστειλας ελθετω δη ετι προς ημας και συμβιβασατω ημας τι ποιησωμεν τω παιδιω τω τικτομενω και εισηκουσεν ο θεος της φωνης μανωε και ηλθεν ο αγγελος του θεου ετι προς την γυναικα και αυτη εκαιητο εν αγρω και μανωε ο ανηρ αυτης ουκ ην μετ αυτης και εταχυνεν η γυνη και εδραμεν και ανηγγειλεν τω ανδρι αυτης και ειπεν προς αυτον ιδου ωπται προς με ο ανηρ ος ηλθεν εν ημερα προς με και ανεστη και επορευθη μανωε οπισω της γυναικος αυτου και ηλθεν προς τον ανδρα και ειπεν αυτω ει συ ει ο ανηρ ο λαλησας προς την γυναικα και

ειπεν ὁ ἀγγέλους ἐγὼ καὶ εἶπεν μανῶε νῦν ἐλευσεται ὁ λόγος σου τις ἐστὶ κρίσις τοῦ παιδιοῦ καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ καὶ εἶπεν ὁ ἀγγέλους κυρίου πρὸς μανῶε ἀπο πάντων ὧν εἰρηκα πρὸς τὴν γυναῖκα φυλάσσεται ἀπο παντός ὁ ἐκπορευεται ἐξ ἀμπελοῦ τοῦ οἴνου οὐ φαγεται καὶ οἶνον καὶ σικερα μεθύσμα μὴ πιετω καὶ παν ἀκαθάρτον μὴ φαγέτω πάντα ὅσα ἐνετείλαμην αὐτὴ φυλάσσεται καὶ εἶπεν μανῶε πρὸς τὸν ἀγγέλους κυρίου κατασχόμεν ὥδε σε καὶ ποιήσωμεν ἐνώπιον σου ἐριφὸν αἰγὼν καὶ εἶπεν ὁ ἀγγέλους κυρίου πρὸς μανῶε εἰάν κατασχῇς με οὐ φαγομαι ἀπο τῶν ἀρτῶν σου καὶ εἰάν ποιήσῃς ὀλοκαυτῶμα τῷ κυρίῳ ἀνοίσεις αὐτό ὅτι οὐκ ἐγὼ μανῶε ὅτι ἀγγέλους κυρίου αὐτός καὶ εἶπεν μανῶε πρὸς τὸν ἀγγέλους κυρίου τί τὸ ὄνομα σοι ὅτι ἐλθοι τὸ ῥῆμα σου καὶ δοξάσομεν σε καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἀγγέλους κυρίου εἰς τί τοῦτο ἐρώτας τὸ ὄνομα μου καὶ αὐτό ἐστὶν θαυμαστόν καὶ ἐλάβεν μανῶε τὸν ἐριφὸν τῶν αἰγῶν καὶ τὴν θύσιαν καὶ ἀνηνεγκεν ἐπὶ τὴν πέτραν τῷ κυρίῳ καὶ διεχώρισεν ποιῆσαι καὶ μανῶε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀναβῆναι τὴν φλόγα ἐπάνω τοῦ θύσιαστῆριον ἕως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνεβῆ ὁ ἀγγέλους κυρίου ἐν τῇ φλογὶ τοῦ θύσιαστῆριον καὶ μανῶε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες καὶ ἐπῆσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ οὐ προσεβήκεν ἐτι ὁ ἀγγέλους κυρίου οφθῆναι πρὸς μανῶε καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τότε ἐγὼ μανῶε ὅτι ἀγγέλους κυρίου οὗτος καὶ εἶπεν μανῶε πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ θανάτῳ ἀποθανοῦμεθα ὅτι θεὸν εἶδομεν καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰ ἠθέλην ὁ κύριος θανάτωσαι ἡμᾶς οὐκ ἂν ἐλάβεν ἐκ χειρὸς ἡμῶν ὀλοκαυτῶμα καὶ θύσιαν καὶ οὐκ ἂν ἐδείξεν ἡμῖν ταῦτα πάντα καὶ καθὼς καιρὸς οὐκ ἂν ἠκούτισεν ἡμᾶς ταῦτα καὶ ἐτεκεν ἡ γυνὴ υἱὸν καὶ ἐκαλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ σαμψὼν καὶ ἡδρυνθῆ τὸ παιδίον καὶ εὐλογήσεν αὐτό κύριος καὶ ἠρξάτο πνεῦμα κυρίου συνεκπορευεσθαι αὐτῷ ἐν παρεμβολῇ δᾶν καὶ ἀνα μέσον σάρκα καὶ ἀνα μέσον ἐσθᾶολ καὶ κατεβῆ σαμψὼν εἰς θάμναθα καὶ εἶδεν γυναῖκα εἰς θάμναθα ἀπο τῶν θυγατέρων τῶν ἀλλοφυλῶν καὶ ἀνεβῆ καὶ ἀπηγγείλεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν γυναῖκα ἑώρακα ἐν θάμναθα ἀπο τῶν θυγατέρων φυλιστίμ καὶ νῦν λαβέτε αὐτὴν ἐμοὶ εἰς γυναῖκα καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ μὴ οὐκ εἰσὶν θυγατέρες τῶν ἀδελφῶν σου καὶ ἐκ πάντος τοῦ λαοῦ μου γυνὴ ὅτι σὺ πορεύῃ λαβεῖν γυναῖκα ἀπο τῶν ἀλλοφυλῶν τῶν ἀπεριτμητῶν καὶ εἶπεν σαμψὼν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ταυτὴν λαβε μοι ὅτι αὕτη εὐθεῖα ἐν ὀφθαλμοῖς μου καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οὐκ ἐγνώσαν ὅτι παρὰ κυρίου ἐστὶν ὅτι ἐκδίκησιν αὐτὸς ζητεῖ ἐκ τῶν ἀλλοφυλῶν καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἀλλοφυλοὶ κυριεύοντες ἐν Ἰσραὴλ καὶ κατεβῆ σαμψὼν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰς θάμναθα καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀμπελωνος θάμναθα καὶ ἰδοὺ σκυμνὸς λεόντος ὠρυόμενος εἰς συναντήσιν αὐτοῦ καὶ ἦλათ ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ συνετρίψεν αὐτὸν ὥστε συντρίψει ἐριφὸν καὶ οὐδὲν ἦν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀπηγγείλεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὁ ἐποίησεν καὶ κατεβῆσαν καὶ ἐλάλησαν τῇ γυναίκα καὶ ἠυθύνθη ἐν ὀφθαλμοῖς σαμψὼν καὶ ὑπεστρέψεν μεθ' ἡμέρας λαβεῖν αὐτὴν καὶ ἐξεκλινεν ἰδεῖν τὸ πτωμα τοῦ λεόντος καὶ ἰδοὺ συναγωγὴ μελισσῶν ἐν τῷ στοματί τοῦ λεόντος καὶ μέλι καὶ ἐξείλεν αὐτό εἰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπορευέτο πορευόμενος καὶ ἐσθίων καὶ ἐπορευθῆ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ

εφαγον και ουκ απηγγειλεν αυτοις οτι απο του στοματος του λεοντος εξειλεν το μελι και κατεβη ο πατηρ αυτου προς την γυναικα και εποιησεν εκει σαμφων ποτον επτα ημερας οτι ουτως ποιουσιν οι νεανισκοι και εγενετο οτε ειδον αυτον και ελαβον τριακοντα κλητους και ησαν μετ αυτου και ειπεν αυτοις σαμφων προβλημα υμιν προβαλλομαι εαν απαγγελλοντες απαγγειλητε αυτο εν ταις επτα ημεραις του ποτου και ευρητε δωσω υμιν τριακοντα σινδονας και τριακοντα στολας ιματιων και εαν μη δυνησθε απαγγειλαι μοι δωσετε υμεις εμοι τριακοντα οθονια και τριακοντα αλλασσομενας στολας ιματιων και ειπαν αυτω προβαλου το προβλημα και ακουσομεθα αυτο και ειπεν αυτοις τι βρωτον εξηλθεν εκ βιβρωσκοντος και απο ισχυρου γλυκυ και ουκ ηδυναντο απαγγειλαι το προβλημα επι τρεις ημερας και εγενετο εν τη ημερα τη τεταρτη και ειπαν τη γυναικι σαμφων απατησον δη τον ανδρα σου και απαγγειλατω σοι το προβλημα μηποτε κατακαυσωμεν σε και τον οικον του πατρος σου εν πυρι η εκβιασαι ημας κεκληκατε και εκλαυσεν η γυνη σαμφων προς αυτον και ειπεν πλην μεμισηκας με και ουκ ηγαπησας με οτι το προβλημα ο προεβαλου τοις υιοις του λαου μου ουκ απηγγειλας μοι και ειπεν αυτη σαμφων ει τω πατρι μου και τη μητρι μου ουκ απηγγελκα σοι απαγγειλω και εκλαυσεν προς αυτον επι τας επτα ημερας ας ην αυτοις ο ποτος και εγενετο εν τη ημερα τη εβδομη και απηγγειλεν αυτη οτι παρενωχλησεν αυτω και αυτη απηγγειλεν τοις υιοις του λαου αυτης και ειπαν αυτω οι ανδρες της πολεως εν τη ημερα τη εβδομη προ του ανατειλαι τον ηλιον τι γλυκυτερον μελιτος και τι ισχυροτερον λεοντος και ειπεν αυτοις σαμφων ει μη ηροτριάσατε εν τη δαμαλει μου ουκ αν εγνωτε το προβλημα μου και ηλατο επ αυτον πνευμα κυριου και κατεβη εις ασκαλωνα και επαταξεν εξ αυτων τριακοντα ανδρας και ελαβεν τα ιματια αυτων και εδωκεν τας στολας τοις απαγγειλασιν το προβλημα και ωργισθη θυμω σαμφων και ανεβη εις τον οικον του πατρος αυτου και εγενετο η γυνη σαμφων ενι των φιλων αυτου ων εφιλιασεν και εγενετο μεθ ημερας εν ημεραις θερισμου πυρων και επεσκεψατο σαμφων την γυναικα αυτου εν εριφω αιγων και ειπεν εισελευσομαι προς την γυναικα μου εις το ταμειον και ουκ εδωκεν αυτον ο πατηρ αυτης εισελθειν και ειπεν ο πατηρ αυτης λεγων ειπα οτι μισων εμισησας αυτην και εδωκα αυτην ενι των εκ των φιλων σου μη ουχι η αδελφη αυτης η νεωτερα αυτης αγαθωτερα υπερ αυτην εστω δη σοι αντι αυτης και ειπεν αυτοις σαμφων ηθωωμαι και το απαξ απο αλλοφυλων οτι ποιω εγω μετ αυτων πονηριαν και επορευθη σαμφων και συνελαβεν τριακοσιας αλωπεκας και ελαβεν λαμπαδας και επεστρεψεν κερκον προς κερκον και εθηκεν λαμπαδα μιαν ανα μεσον των δυο κερκων και εδησεν και εξεκαυσεν πυρ εν ταις λαμπασιν και εξαπεστειλεν εν τοις σταχυσιν των αλλοφυλων και εκαησαν απο αλωνος και εως σταχυων ορθων και εως αμπελωνος και ελαιας και ειπαν οι αλλοφυλοι τις εποιησεν ταυτα και ειπαν σαμφων ο νυμφιος του θαμνι οτι ελαβεν την γυναικα αυτου και εδωκεν αυτην τω εκ των φιλων αυτου και ανεβησαν οι αλλοφυλοι και ενεπρησαν αυτην και τον πατερα αυτης εν πυρι και ειπεν αυτοις σαμφων εαν ποιησθε ουτως ταυτην οτι ει μην εκδικησω εν υμιν και εσχατον κοπασω και επαταξεν αυτους κνημην επι μηρον πληγην μεγαλην και κατεβη και εκαθισεν εν τρυμαλια της πετρας ηταμ και ανεβησαν οι αλλοφυλοι και παρενεβαλον εν ιουδα

και εξερριφισαν εν λει και ειπαν ανηρ ιουδα εις τι ανεβητε εφ ημας και ειπον οι αλλοφυλοι δησαι τον σαμφων ανεβημεν και ποιησαι αυτω ον τροπον εποιησεν ημιν και κατεβησαν τρισχιλιοι ανδρες απο ιουδα εις τρυμαλιαν πετρας ηταμ και ειπαν τω σαμφων ουκ οιδας οτι κυριευουσιν οι αλλοφυλοι ημων και τι τουτο εποιησας ημιν και ειπεν αυτοις σαμφων ον τροπον εποιησαν μοι ουτως εποιησα αυτοις και ειπαν αυτω δησαι σε κατεβημεν του δουναι σε εν χειρι αλλοφυλων και ειπεν αυτοις σαμφων ομοσατε μοι μηποτε συναντησητε εν εμοι υμεις και ειπον αυτω λεγοντες ουχι οτι αλλ η δεσμω δησομεν σε και παραδωσομεν σε εν χειρι αυτων και θανατω ου θανατωσομεν σε και εδησαν αυτον εν δυσι καλωδιοις καινοις και ανηνεγκαν αυτον απο της πετρας εκεινης και ηλθον εως σιαγονος και οι αλλοφυλοι ηλαλαζαν και εδραμον εις συναντησιν αυτου και ηλατο επ αυτον πνευμα κυριου και εγενηθη τα καλωδια τα επι βραχιοσιν αυτου ωσει στιππυον ο εξεκαυθη εν πυρι και ετακhsαν δεσμοι αυτου απο χειρων αυτου και ευρεν σιαγονα ονου εκερριμμενην και εξετεινεν την χειρα αυτου και ελαβεν αυτην και επαταξεν εν αυτη χιλιους ανδρας και ειπεν σαμφων εν σιαγονι ονου εξαλειφωv εξηλειψα αυτους οτι εν τη σιαγονι του ονου επαταξα χιλιους ανδρας και εγενετο ως επαυσατο λαλων και ερριψεν την σιαγονα εκ της χειρος αυτου και εκαλεσεν τον τοπον εκεινον αναηρεσις σιαγονος και εδιψησεν σφοδρα και εκλαυσεν προς κυριον και ειπεν συ ευδοκησας εν χειρι δουλου σου την σωτηριαν την μεγαλην ταυτην και νυν αποθανουμαι τω διψει και εμπεσουμαι εν χειρι των απεριτμητων και ερρηξεν ο θεος τον λακκον τον εν τη σιαγονι και εξηλθεν εξ αυτου υδωρ και επιεν και επεστρεψεν το πνευμα αυτου και εζησεν δια τουτο εκληθη το ονομα αυτης πηγη του επικαλουμενου η εστιν εν σιαγονι εως της ημερας ταυτης και εκρινεν τον ισραηλ εν ημεραις αλλοφυλων εικοσι ετη και επορευθη σαμφων εις γαζαν και ειδεν εκει γυναικα πορνην και εισηλθεν προς αυτην και ανηγγελη τοις γαζαιοις λεγοντες ηκει σαμφων ωδε και εκυκλωσαν και ενηδρευσαν επ αυτον ολην την νυκτα εν τη πυλη της πολεως και εκωφευσαν ολην την νυκτα λεγοντες εως διαφαιση ο ορθρος και φονευσωμεν αυτον και εκοιμηθη σαμφων εως μεσονυκτιου και ανεστη εν ημισει της νυκτος και επελαβετο των θυρων της πυλης της πολεως συν τοις δυσι σταθμοις και ανεβαστασεν αυτας συν τω μοχλω και εθηκεν επ ωμων αυτου και ανεβη επι την κορυφην του ορους του επι προσωπου χειβρων και εθηκεν αυτα εκει και εγενετο μετα τουτο και ηγαπησεν γυναικα εν αλσωρηχ και ονομα αυτη δαλιδα και ανεβησαν προς αυτην οι αρχοντες των αλλοφυλων και ειπαν αυτη απατησον αυτον και ιδε εν τινι η ισχυς αυτου η μεγαλη και εν τινι δυνασομεθα αυτω και δησομεν αυτον του ταπεινωσαι αυτον και ημεις δωσομεν σοι ανηρ χιλιους και εκατον αργυριου και ειπεν δαλιδα προς σαμφων απαγγειλον δη μοι εν τινι η ισχυς σου η μεγαλη και εν τινι δεθηση του ταπεινωθηναι σε και ειπεν προς αυτην σαμφων εαν δησωσιν με εν επτα νευρεαις υγραις μη διεφθαρμεναις και ασθენησω και εσομαι ως εις των ανθρωπων και ανηνεγκαν αυτη οι αρχοντες των αλλοφυλων επτα νευρας υγρας μη διεφθαρμενας και εδησεν αυτον εν αυταις και το ενεδρον αυτη εκαθητο εν τω ταμειω και ειπεν αυτω αλλοφυλοι επι σε σαμφων και διεσπασεν τας νευρεας ως ει τις αποσπασοι στρεμμα στιππυου εν τω οσφρανθηναι αυτο πυρος και ουκ εγνωσθη η ισχυς

αυτου και ειπεν δαλιδα προς σαμψων ιδου επλανησας με και ελαλησας προς με ψευδη νυν ουν αναγγειλον μοι εν τινι δεθηση και ειπεν προς αυτην εαν δεσμευοντες δησωσιν με εν καλωδιοις καινοις οἱς ουκ εγενετο εν αυτοις εργον και ασθენησω και εσομαι ὡς εἰς των ανθρωπων και ελαβεν δαλιδα καλωδια καινα και εδησεν αυτον εν αυτοις και τα ενεδρα εξηλθεν εκ του ταμειου και ειπεν αλλοφυλοι επι σε σαμψων και διεσπασεν αυτα απο βραχιονων αυτου ὡς σπαρτιον και ειπεν δαλιδα προς σαμψων ιδου επλανησας με και ελαλησας προς εμε ψευδη απαγγειλον δη μοι εν τινι δεθηση και ειπεν προς αυτην εαν ὑφανης τας ἑπτα σειρας της κεφαλης μου συν τω διασματι και εγκρουσης τω πασσάλῳ εις τον τοιχον και εσομαι ὡς εἰς των ανθρωπων ασθενης και εγενετο εν τω κοιμασθαι αυτον και ελαβεν δαλιδα τας ἑπτα σειρας της κεφαλης αυτου και ὑφανεν εν τω διασματι και επηξεν τω πασσάλῳ εις τον τοιχον και ειπεν αλλοφυλοι επι σε σαμψων και εξυπνισθη εκ του ὑπνου αυτου και εξηρεν τον πασσalon του ὑφασματος εκ του τοιχου και ειπεν δαλιδα προς σαμψων πως λεγεις ηγαπηκα σε και ουκ εστιν ἡ καρδια σου μετ εμου τουτο τριτον επλανησας με και ουκ απηγγειλας μοι εν τινι ἡ ισχυς σου ἡ μεγαλη και εγενετο ὅτε εξεθλιψεν αυτον εν λογοις αυτης πασας τας ἡμερας και εστενοχωρησεν αυτον και ωλιγοψυχησεν ἕως του αποθανειν και ανηγγειλεν αυτη την πασαν καρδιαν αυτου και ειπεν αυτη σιδηρος ουκ ανεβη επι την κεφαλην μου ὅτι ἅγιος θεου εγω εμι απο κοιλιας μητρος μου εαν ουν ξυρησωμαι αποστησεται απ εμου ἡ ισχυς μου και ασθενησω και εσομαι ὡς παντες οἱ ανθρωποι και ειδεν δαλιδα ὅτι απηγγειλεν αυτη πασαν την καρδιαν αυτου και απεστειλεν και εκαλεσεν τους αρχοντας των αλλοφυλων λεγουσα αναβητε ετι το ἅπαξ τουτο ὅτι απηγγειλεν μοι την πασαν καρδιαν αυτου και ανεβησαν προς αυτην οἱ αρχοντες των αλλοφυλων και ανηνεγκαν το αργυριον εν χερσιν αυτων και εκοιμισεν δαλιδα τον σαμψων επι τα γονατα αυτης και εκαλεσεν ανδρα και εξυρησεν τας ἑπτα σειρας της κεφαλης αυτου και ηρξατο ταπεινωσαι αυτον και απεστη ἡ ισχυς αυτου απ αυτου και ειπεν δαλιδα αλλοφυλοι επι σε σαμψων και εξυπνισθη εκ του ὑπνου αυτου και ειπεν εξελευσομαι ὡς ἅπαξ και ἅπαξ και εκτιναχθησομαι και αυτος ουκ εγινω ὅτι απεστη ὁ κυριος απανθεν αυτου και εκρατησαν αυτον οἱ αλλοφυλοι και εξεκοιψαν τους οφθαλμους αυτου και κατηνεγκαν αυτον εις γαζαν και επεδησαν αυτον εν πεδαις χαλκειαις και ην αληθων εν οικῳ του δεσμωτηριου και ηρξατο θιριξ της κεφαλης αυτου βλαστανειν καθως εξυρησατο και οἱ αρχοντες των αλλοφυλων συνηχθησαν θυσαι θυσιασμα μεγα τῷ δαγῶν θεω αυτων και ευφρανθηται και ειπαν εδωκεν ὁ θεος εν χειρι ἡμων τον σαμψων τον εχθρον ἡμων και ειδαν αυτον ὁ λαος και ὑμνησαν τον θεον αυτων ὅτι παρεδωκεν ὁ θεος ἡμων τον εχθρον ἡμων εν χειρι ἡμων τον ερημουντα την γην ἡμων και ὅς επληθυνεν τους τραυματιας ἡμων και ὅτε ηγαθυνθη ἡ καρδια αυτων και ειπαν καλεσατε τον σαμψων εξ οικου φυλακης και παιξατω ενωπιον ἡμων και εκαλεσαν τον σαμψων απο οικου δεσμωτηριου και επαιζεν ενωπιον αυτων και ερραπιζον αυτον και εστησαν αυτον ανα μεσον των κιονων και ειπεν σαμψων προς τον νεανιαν τον κρατουντα την χειρα αυτου αφες με και ψηλαφησω τους κιονας εφ ὅς ὁ οικος στηκει επ αυτους και επιστηριχθησομαι επ αυτους και ὁ οικος πληρης των ανδρων και των γυναικων και εχει παντες οἱ αρ-

χοντες των αλλοφυλων και επι το δωμα ως έπτακοσιοι ανδρες και γυναικες οι θεωρουντες εν παιγνιαις σαμφων και εκλαυσεν σαμφων προς κυριον και ειπεν αδωναιε κυριε μνησθητι δη μου νυν και ενισχυσον με ετι το άπαξ τουτο θεε και ανταποδωσω ανταποδοσιν μιαν περι των δυο οφθαλμων μου τοις αλλοφυλοις και περιελαβεν σαμφων τους δυο κιονας του οικου εφ ους ο οικος εστηκε και επεστηριχθη επ αυτους και εκρατησεν ένα τη δεξια αυτου και ένα τη αριστερα αυτου και ειπεν σαμφων αποθανετω ψυχη μου μετα αλλοφυλων και εβασταξεν εν ισχυι και επεσεν ο οικος επι τους αρχοντας και επι παντα τον λαον τον εν αυτω και ησαν οι τεθνηκοτες ους εθανατωσεν σαμφων εν τω θανατω αυτου πλειους η ους εθανατωσεν εν τη ζωη αυτου και κατεβησαν οι αδελφοι αυτου και ο οικος του πατρος αυτου και ελαβον αυτον και ανεβησαν και εθαψαν αυτον ανα μεσον σαραα και ανα μεσον εσθαολ εν τω ταφω μανωε του πατρος αυτου και αυτος εκρινεν τον ισραηλ εικοσι ετη και εγενετο ανηρ απο ορους εφραιμ και ονομα αυτω μιχαιας και ειπεν τη μητρι αυτου οι χιλιοι και εκατον ους ελαβες αργυριου σεαυτη και με ηρασω και προσειπας εν ωσι μου ιδου το αργυριον παρ εμοι εγω ελαβον αυτο και ειπεν ή μητηρ αυτου ευλογητος ο υιος μου τω κυριω και απεδωκεν τους χιλιους και εκατον του αργυριου τη μητρι αυτου και ειπεν ή μητηρ αυτου άγιαζουσα ήγιακα το αργυριον τω κυριω εκ χειρος μου τω υιω μου του ποιησαι γλυπτον και χωνευτον και νυν αποδωσω σοι αυτο και απεδωκεν το αργυριον τη μητρι αυτου και ελαβεν ή μητηρ αυτου διακοσιους αργυριου και εδωκεν αυτο αργυροκοπω και εποησεν αυτο γλυπτον και χωνευτον και εγεννηθη εν οικω μιχαια και ο οικος μιχαια αυτω οικος θεου και εποησεν εφωδ και θαραφιν και επληρωσεν την χειρα απο ενός υιων αυτου και εγενετο αυτω εις ιερεα εν δε ταις ήμεραις εκειναις ουκ ην βασιλευς εν ισραηλ ανηρ το ευθεε εν οφθαλμοις αυτου εποiei και εγεννηθη νεανιας εκ βηθλεεμ δημου ιουδα και αυτος λευιτης και ουτος παρωκει εκει και επορευθη ο ανηρ απο βηθλεεμ της πολεως ιουδα παροικησαι εν ω εαν ευρη τοπω και ηλθεν έως ορους εφραιμ και έως οικου μιχαια του ποιησαι οδον αυτου και ειπεν αυτω μιχαιας ποθεν ερχη και ειπεν προς αυτον λευιτης εimi απο βαιθλεεμ ιουδα και εγω πορευομαι παροικησαι εν ω εαν ευρω τοπω και ειπεν αυτω μιχαιας καθου μετ εμου και γινου μοι εις πατερα και εις ιερεα και εγω δωσω σοι δεκα αργυριου εις ήμεραν και στολην ιματιων και τα προς ζωην σου και επορευθη ο λευιτης και ηρξατο παροιkein παρ τω ανδρι και εγεννηθη ο νεανιας παρ αυτω ως εις απο υιων αυτου και επληρωσεν μιχαιας την χειρα του λευιτου και εγενετο αυτω εις ιερεα και εγενετο εν οικω μιχαια και ειπεν μιχαιας νυν εγνων ότι αγαθυνει κυριος εμοι ότι εγενετο μοι ο λευιτης εις ιερεα εν ταις ήμεραις εκειναις ουκ ην βασιλευς εν ισραηλ και εν ταις ήμεραις εκειναις ή φυλη δαν εζητει αυτη κληρονομια κατοικησαι ότι ουκ ενεπεσεν αυτη έως της ήμερας εκεινης εν μεσω φυλων ισραηλ κληρονομια και απεστειλαν οι υιοι δαν απο δημων αυτων πεντε ανδρας υιους δυναμεως απο σαραα και απο εσθαολ του κατασχεψασθαι την γην και εξιχνιασαι αυτην και ειπαν προς αυτους πορευεσθε και εξιχνιασατε την γην και ηλθον έως ορους εφραιμ έως οικου μιχαια και ηυλισθησαν εκει αυτοι εν οικω μιχαια και αυτοι επεγνωσαν την φωνην του νεανισκου του λευιτου και εξεκλιναν εκει και ειπαν αυτω τις ηνεγκεν σε ωδε και τι συ ποιεις

εν τω τοπω τουτω και τι σοι ὥδε και ειπεν προς αυτους ὁυτως και ὁυτως εποιησεν μοι μιχαιας και εμισθωσατο με και εγενομην αυτω εις ἱερεα και ειπαν αυτω ερωτησον δη εν τω θεω και γνωσομεθα ει ευοδωθησεται ἡ ὁδος ἡμων εν ἡ ἡμεις πορευομεθα εν αυτη και ειπεν αυτοις ὁ ἱερευς πορευεσθε εν ειρηνην ενωπιον κυριου ἡ ὁδος ὑμων εν ἡ πορευεσθε εν αυτη και επορευθησαν οἱ πεντε ανδρες και ηλθον εις λαισα και ειδαν τον λαον τον εν μεσω αυτης καθημενον επ ελπιδι ὡς χρισις σιδωνιων ἡσυχαζουσα και ουκ εστιν διατρεπων η κατασυχυνων λογον εν τη γη κληρονομος εκπιεζων θησαυρου και μακραν εισιν σιδωνιων και λογον ουκ εχουσιν προς ανθρωπον και ηλθον οἱ πεντε ανδρες προς τους αδελφους αυτων εις σαρα και εσθαολ και ειπον τοις αδελφοις αυτων τι ὑμεις καθησθε και ειπαν αναστητε και αναβαιωμεν επ αυτους ὅτι ειδομεν την γην και ιδου αγαθη σφοδρα και ὑμεις ἡσυχαζετε μη οκνησητε του πορευθηναι και εισελθειν του κληρονομησαι την γην και ἡνικα αν ελθητε εισελευσεσθε προς λαον επ ελπιδι και ἡ γη πλατεια ὅτι εδωκεν αυτην ὁ θεος εν χειρι ὑμων τοπος ὅπου ουκ εστιν εκει ὑστερημα παντος ῥήματος των εν τη γη και απηραν εκειθεν απο δημων του δαν απο σαρα και απο εσθαολ ἑξαχοσιοι ανδρες εζωσμενοι σκευη παραταξεως και ανεβησαν και παρενεβαλον εν καριαθιαριμ εν ιουδα δια τουτο εκληθη εν εκεινω τω τοπω παρεμβολη δαν ἕως της ἡμερας ταυτης ιδου οπισω καριαθιαριμ και παρηλθον εκειθεν ορος εφραιμ και ηλθον ἕως οικου μιχαια και απεκριθησαν οἱ πεντε ανδρες οἱ πεπορευμενοι κατασχεψασθαι την γην λαισα και ειπαν προς τους αδελφους αυτων εγνωτε ὅτι εστιν εν τω οικω τουτω εφωδ και θεραφιν και γλυπτον και χωνευτον και νυν γνωτε ὁ τι ποιησετε και εξεκλιναν εκει και εισηλθον εις τον οικον του νεανισκου του λευιτου οικον μιχαια και ηρωτησαν αυτον εις ειρηνην και οἱ ἑξαχοσιοι ανδρες οἱ ανεζωσμενοι τα σκευη της παραταξεως αυτων ἑστωτες παρα θυρας της πυλης οἱ εκ των ὑιων δαν και ανεβησαν οἱ πεντε ανδρες οἱ πορευθεντες κατασχεψασθαι την γην και εισηλθον εκει εις οικον μιχαια και ὁ ἱερευς ἑστως και ελαβον το γλυπτον και το εφωδ και το θεραφιν και το χωνευτον και ειπεν προς αυτους ὁ ἱερευς τι ὑμεις ποιεите και ειπαν αυτω κωφευσον επιθες την χειρα σου επι το στομα σου και δευρο μεθ ἡμων και γενου ἡμιν εις πατερα και εις ἱερεα μη αγαθον ειναι σε ἱερεα οικου ανδρος ἑνος η γενεσθαι σε ἱερεα φυλης και οικου εις δημον ισραηλ και ηγαθυνθη ἡ καρδια του ἱερεως και ελαβεν το εφωδ και το θεραφιν και το γλυπτον και το χωνευτον και ηλθεν εν μεσω του λαου και επεστρεψαν και απηλθαν και εθηκαν τα τεχνα και την κτησιν και το βαρος εμπροσθεν αυτων αυτοι εμακρυναν απο οικου μιχαια και ιδου μιχαιας και οἱ ανδρες οἱ εν ταις οικιαις ταις μετα οικου μιχαια εβοησαν και κατελαβοντο τους ὑιους δαν και επεστρεψαν το προσωπον αυτων ὑιοι δαν και ειπαν τω μιχαια τι εστιν σοι ὅτι εβοησας και ειπεν μιχαιας ὅτι το γλυπτον μου ὁ εποιησα ελαβετε και τον ἱερεα και επορευθητε και τι εμοι ετι και τι τουτο λεγετε προς με τι κραζεις και ειπον προς αυτον οἱ ὑιοι δαν μη ακουσθητω δη φωνη σου μεθ ἡμων μηποτε συναντησωσιν εν ἡμιν ανδρες πικροι ψυχη και προσθησουσιν ψυχην και την ψυχην του οικου σου και επορευθησαν οἱ ὑιοι δαν εις ὁδον αυτων και ειδεν μιχαιας ὅτι δυνατωτεροι εισιν ὑπερ αυτον και εποστρεφεν εις τον οικον αυτου και οἱ ὑιοι δαν ελαβον ὁ εποιησεν μιχαιας και τον ἱερεα ὃς ην αυτω

και ηλθον επι λαισα επι λαον ήσυχαζοντα και πεποιθота επ ελπιδι και επαταξαν αυτους εν στοματι ρομφαιας και την πολιν ενεπρησαν εν πυρι και ουκ ην ο ρυομενος ότι μακραν εστιν απο σιδωνιων και λογος ουκ εστιν αυτοις μετα ανθρωπου και αυτη εν τη κοιλαδι του οικου ρααβ και ωκοδομησαν την πολιν και κατεσκηνωσαν εν αυτη και εκαλεσαν το ονομα της πολεως δαν εν ονοματι δαν πατρος αυτων ός ετεχθη τω ισραηλ και ουλαμαις το ονομα της πολεως το προτερον και εστησαν έαυτοις οι υιοι δαν το γλυπτον και ιωναθαμ υιος γηρσομ υιος μανασση αυτος και οι υιοι αυτου ησαν ιερεις τη φυλη δαν έως ήμερας αποικιας της γης και εθηκαν αυτοις το γλυπτον ο εποιησεν μιχαιας πασας τας ήμερας άς ην ο οικος του θεου εν σηλωμ και εγενετο εν ταις ήμεραις εκειναις και ουκ ην βασιλευς εν ισραηλ και εγενετο ανηρ λευιτης παροικων εν μηροις ορους εφραιμ και ελαβεν αυτω γυναικα παλλακην απο βηθλεεμ ιουδα και επορευθη απ αυτου ή παλλακη αυτου και απηλθεν παρ αυτου εις οικον πατρος αυτης εις βηθλεεμ ιουδα και ην εκει ήμερας τεσσαρων μηνων και ανεστη ο ανηρ αυτης και επορευθη οπισω αυτης του λαλησαι επι καρδιαν αυτης του επιστρεψαι αυτην αυτω και νεανιας αυτου μετ αυτου και ζευγος ονων και ήδε εισηνεγκεν αυτον εις οικον πατρος αυτης και ειδεν αυτον ο πατηρ της νεανιδος και ηυφρανθη εις συναντησιν αυτου και κατεσχεν αυτον ο γαμβρος αυτου ο πατηρ της νεανιδος και εκαθισεν μετ αυτου επι τρεις ήμερας και εφαγον και επιον και ηυλισθησαν εκει και εγενετο τη ήμερα τη τεταρτη και ωρθρισαν το πρωι και ανεστη του πορευθηναι και ειπεν ο πατηρ της νεανιδος προς τον νυμφιον αυτου στηρισον σου την καρδιαν ψωμω αρτου και μετα τουτο πορευσεσθε και εκαθισεν και εφαγον οι δυο επι το αυτο και επιον και ειπεν ο πατηρ της νεανιδος προς τον ανδρα αγε δη αυλισθητι και αγαθυνθησεται ή καρδια σου και ανεστη ο ανηρ του πορευεσθαι και εβιασατο αυτον ο γαμβρος αυτου και εκαθισεν και ηυλισθη εκει και ωρθρισεν το πρωι τη ήμερα τη πεμπτη του πορευθηναι και ειπεν ο πατηρ της νεανιδος στηρισον δη την καρδιαν σου και στρατευσον έως κλιναι την ήμεραν και εφαγον οι δυο και ανεστη ο ανηρ του πορευθηναι αυτος και ή παλλακη αυτου και ο νεανιας αυτου και ειπεν αυτω ο γαμβρος αυτου ο πατηρ της νεανιδος ιδου δη ησθενησεν ή ήμερα εις την έσπεραν αυλισθητι ώδε και αγαθυνθησεται ή καρδια σου και ορθριετε αυριον εις όδον ύμων και πορευση εις το σκηνωμα σου και ουκ ευδοκησεν ο ανηρ αυλισθηναι και ανεστη και απηλθεν και ηλθεν έως απεναντι ιεβους άυτη εστιν ιερουσαλημ και μετ αυτου ζευγος ονων επισεσαγμενων και ή παλλακη αυτου μετ αυτου και ηλθουσιν έως ιεβους και ή ήμερα προβεβηκει σφοδρα και ειπεν ο νεανιας προς τον κυριον αυτου δευρο δη και εκκλινωμεν εις πολιν του ιεβουσι ταυτην και αυλισθωμεν εν αυτη και ειπεν προς αυτον ο κυριος αυτου ουκ εκκλινουμεν εις πολιν αλλοτριαν εν ή ουκ εστιν απο ύιων ισραηλ ώδε και παρελευσομεθα έως γαββα και ειπεν τω νεανια αυτου δευρο και εγγισωμεν ένι των τοπων και αυλισθησομεθα εν γαββα η εν ραμα και παρηλθον και επορευθησαν και εδω ο ήλιος αυτοις εχομενα της γαββα ή εστιν τω βενιαμιν και εξεκλιναν εκει του εισελθειν αυλισθηναι εν γαββα και εισηλθον και εκαθισαν εν τη πλατεια της πολεως και ουκ ην ανηρ συναγων αυτους εις οικιαν αυλισθηναι και ιδου ανηρ πρεσβυτης ηρχετο εξ εργων αυτου εξ αγρου εν έσπερα και ο ανηρ ην εξ ορους εφραιμ

και αυτος παρωκει εν γαββα και οι ανδρες του τοπου υιοι βενιαμιν και ηρεν τους οφθαλμους αυτου και ειδεν τον οδοιπορον ανδρα εν τη πλατεια της πολεως και ειπεν ο ανηρ ο πρεσβυτης που πορευη και ποιθεν ερχη και ειπεν προς αυτον παραπορευομεθα ημεις απο βηθλεεμ ιουδα εως μηρων ορους εφραιμ εκειθεν εγω ειμι και επορευεσθαι εως βηθλεεμ ιουδα και εις τον οικον μου εγω πορευομαι και ουκ εστιν ανηρ συναγων με εις την οικιαν και γε αχυρα και χορτασματα εστιν τοις ονοις ημων και αρτοι και οινος εστιν εμοι και τη παιδισκη και τω νεανισκω μετα των παιδιων σου ουκ εστιν υστερημα παντος πραγματος και ειπεν ο ανηρ ο πρεσβυτης ειρηνη σοι πλην παν υστερημα σου επ εμε πλην εν τη πλατεια ου μη αυλισθησιν και εισηνεγκεν αυτον εις τον οικον αυτου και τοπον εποιησεν τοις ονοις και αυτοι ενιψαντο τους ποδας αυτων και εφαγον και επιον αυτοι δ αγαθυνοντες καρδιαν αυτων και ιδου ανδρες της πολεως υιοι παρανομων εκυκλωσαν την οικιαν κρουοντες επι την θυραν και ειπον προς τον ανδρα τον κυριον του οικου τον πρεσβυτην λεγοντες εξενεγκε τον ανδρα ος εισηλθεν εις την οικιαν σου ινα γνωμεν αυτον και εξηλθεν προς αυτους ο ανηρ ο κυριος του οικου και ειπεν μη αδελφοι μη κακοποιησητε δη μετα το εισελθειν τον ανδρα τουτον εις την οικιαν μου μη ποιησητε την αφροσυνην ταυτην ιδε η θυγατηρ μου η παρθενος και η παλλακη αυτου εξαξω αυτας και ταπεινωσατε αυτας και ποιησατε αυταις το αγαθον εν οφθαλμοις υμων και τω ανδρι τουτω ου ποιησετε το ρημα της αφροσυνης ταυτης και ουκ ευδοκησαν οι ανδρες του εισακουσαι αυτου και επελαβετο ο ανηρ της παλλακης αυτου και εξηγαγεν αυτην προς αυτους εξω και εγνωσαν αυτην και ενεπαιζον εν αυτη ολην την νυχτα εως πρωι και εξαπεστειλαν αυτην ως ανεβη το πρωι και ηλθεν η γυνη προς τον ορθρον και επεσεν παρα την θυραν του οικου ου ην αυτης εκει ο ανηρ εως του διαφωσαι και ανεστη ο ανηρ αυτης το πρωι και ηνοιξεν τας θυρας του οικου και εξηλθεν του πορευεσθαι την οδον αυτου και ιδου η γυνη η παλλακη αυτου πεπτωκυια παρα τας θυρας του οικου και αι χειρες αυτης επι το προθυρον και ειπεν προς αυτην αναστα και απελθωμεν και ουκ απεκριθη οτι ην νεκρα και ελαβεν αυτην επι τον ονον και επορευθη εις τον τοπον αυτου και ελαβεν την ρομφαιαν και εκρατησεν την παλλακην αυτου και εμελισεν αυτην εις δωδεκα μελη και απεστειλεν αυτα εν παντι οριω ισραηλ και εγενετο πας ο βλεπων ελεγεν ουκ εγενετο και ουχ εοραται ως αυτη απο ημερας αναβασεως υιων ισραηλ εκ γης αιγυπτου και εως της ημερας ταυτης θεσθε υμιν αυτοι επ αυτην βουλην και λαλησατε και εξηλθον παντες οι υιοι ισραηλ και εξεκκλησιασθη η συναγωγη ως ανηρ εις απο δαν και εως βηρσαββε και γη του γαλααδ προς κυριον εις μασσηφα και εσταθησαν κατα προσωπον κυριου πασαι αι φυλαι του ισραηλ εν εκκλησια του λαου του θεου τετρακισχισι χιλιαδες ανδρων πεζων ελκοντες ρομφαιαν και ηκουσαν οι υιοι βενιαμιν οτι ανεβησαν οι υιοι ισραηλ εις μασσηφα και ελθοντες ειπαν οι υιοι ισραηλ λαλησατε που εγενετο η πονηρια αυτη και απεκριθη ο ανηρ ο λευιτης ο ανηρ της γυναικος της φονευθεισης και ειπεν εις γαββα της βενιαμιν ηλθον εγω και η παλλακη μου του αυλισθησιν και ανεστησαν επ εμε οι ανδρες της γαββα και εκυκλωσαν επ εμε επι την οικιαν νυκτος εμε ηθελησαν φονευσαι και την παλλακην μου εταπεινωσαν και απειθανεν και εκρατησα την παλλακην μου και εμελισα αυτην και απεστειλα εν

παντι ὀριω κληρονομιας ὕων ισραηλ ὅτι ἐποίησαν ζεμα και ἀποπτω-
μα εν ισραηλ ἰδοὺ παντες ὕμεις ὕιοι ισραηλ δοτε ἑαυτοῖς λογον και
βουλὴν ἐκεῖ και ἀνεστῆ πας ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς λεγοντες οὐκ ἀπε-
λευσομεθα ἀνὴρ εἰς σκηνώμα αὐτοῦ και οὐκ ἐπιστρεψομεν ἀνὴρ εἰς
οἶκον αὐτοῦ και νυν τοῦτο τὸ ῥῆμα ὁ ποιηθήσεται τῇ γὰββα ἀναβησο-
μεθα ἐπ' αὐτὴν εν κληρῷ πλην λημψομεθα δεκα ἀνδρας τοῖς ἑκατον εἰς
πάσας φυλάς ισραηλ και ἑκατον τοῖς χιλίοις και χιλίους τοῖς μυριοῖς
λαβεῖν ἐπισιτισμὸν τοῦ ποιησαὶ ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς γὰββα βενιαμιν ποι-
ησαι αὐτὴ κατὰ παντὸ το ἀποπτῶμα ὁ ἐποίησεν εν ισραηλ και συνηχθῆ
πάς ἀνὴρ ισραηλ εἰς τὴν πόλιν ὡς ἀνὴρ εἷς και ἀπεστείλαν αἱ φυλαὶ
ισραηλ ἀνδρας εν πάσῃ φυλῇ βενιαμιν λεγοντες τις ἡ πονηρία αὕτη
ἡ γενομένη εν ὕμιν και νυν δοτε τοὺς ἀνδρας ὕιους παρὰνομων τοὺς
εν γὰββα και θανατώσομεν αὐτοὺς και ἐκκαθαρισομεν πονηρίαν ἀπο
ισραηλ και οὐκ εὐδοκήσαν οἱ ὕιοι βενιαμιν ἀκουσαὶ τῆς φωνῆς τῶν ἀ-
δελφῶν αὐτῶν ὕων ισραηλ και συνηχθῆσαν οἱ ὕιοι βενιαμιν ἀπο τῶν
πολεων αὐτῶν εἰς γὰββα ἐξελθεῖν εἰς παραταξίν πρὸς ὕιους ισραηλ
και ἐπεσκέπησαν οἱ ὕιοι βενιαμιν εν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ ἀπο τῶν πολεων
εἰκοσι τρεῖς χιλιάδες ἀνὴρ ἔλκων ῥομφαῖαν ἐκτὸς τῶν οἰκοντῶν τὴν
γὰββα οἱ ἐπεσκέπησαν ἑπτακόσιοι ἀνδρες ἐκλεκτοὶ ἐκ παντὸς λαοῦ
ἀμφοτεροδεξιοὶ παντες οὗτοι σφενδονῆται εν λιθοῖς πρὸς τρίχα και
οὐκ ἐξαμαρτάνοντες και ἀνὴρ ισραηλ ἐπεσκέπησαν ἐκτὸς τοῦ βενια-
μιν τετρακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν ἔλκοντων ῥομφαῖαν παντες οὗτοι
ἀνδρες παραταξέως και ἀνεστήσαν και ἀνεβῆσαν εἰς βαιθήλ και ἠρω-
τήσαν εν τῷ θεῷ και εἶπαν οἱ ὕιοι ισραηλ τις ἀναβήσεται ἡμῖν εν ἀρχῇ
εἰς παραταξίν πρὸς ὕιους βενιαμιν και εἶπεν κυριὸς ἰουδᾶς εν ἀρχῇ
ἀναβήσεται ἀφηγούμενος και ἀνεστήσαν οἱ ὕιοι ισραηλ τὸ πρῶν και
παρενεβάλον ἐπὶ γὰββα και ἐξηλθον πάς ἀνὴρ ισραηλ εἰς παραταξίν
πρὸς βενιαμιν και συνῆψαν αὐτοῖς ἐπὶ γὰββα και ἐξηλθον οἱ ὕιοι βε-
νιαμιν ἀπο τῆς γὰββα και διεφθείραν εν ισραηλ εν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ δύο
και εἰκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν και ἐνίσχυσαν ἀνὴρ ισραηλ
και προσεθήκαν συναψαὶ παραταξίν εν τῷ τοπῷ ὅπου συνῆψαν εν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ και ἀνεβῆσαν οἱ ὕιοι ισραηλ και ἐκλαυσαν ἐνώπιον
κυριοῦ ἕως ἑσπερας και ἠρώτησαν εν κυρίῳ λεγοντες ἡμεῖς προσθῶμεν
ἐγγίσαι εἰς παραταξίν πρὸς ὕιους βενιαμιν ἀδελφούς ἡμῶν και εἶπεν
κυριὸς ἀναβῆτε πρὸς αὐτοὺς και προσήλθον οἱ ὕιοι ισραηλ πρὸς ὕ-
ιους βενιαμιν εν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ και ἐξηλθον οἱ ὕιοι βενιαμιν εἰς
συνάντησιν αὐτοῖς ἀπο τῆς γὰββα εν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ και διεφθεί-
ραν ἀπο ὕων ισραηλ ἐτι οκτωκαίδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν
παντες οὗτοι ἔλκοντες ῥομφαῖαν και ἀνεβῆσαν παντες οἱ ὕιοι ισραηλ
και πάς ὁ λαὸς και ἤλθον εἰς βαιθήλ και ἐκλαυσαν και ἐκαθίσαν ἐκεῖ
ἐνώπιον κυριοῦ και ἐνήστευσαν εν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ ἕως ἑσπερας και
ἀνῆνεγκαν ὀλοκαυτώσεις και τελείας ἐνώπιον κυριοῦ ὅτι ἐκεῖ κίβωτος
διαθήκης κυριοῦ τοῦ θεοῦ και φινεες ὕιος ἐλεάζαρ ὕιου ααρῶν παρ-
εστηκώς ἐνώπιον αὐτῆς εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις και ἐπληρώτησαν οἱ
ὕιοι ισραηλ εν κυρίῳ λεγοντες εἰ προσθῶμεν ἐτι ἐξελθεῖν εἰς παρατα-
ξίν πρὸς ὕιους βενιαμιν ἀδελφούς ἡμῶν ἡ ἐπισχωμεν και εἶπεν κυριὸς
ἀναβῆτε ὅτι αὐριὸν δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας ὕμων και εἰθήκαν οἱ
ὕιοι ισραηλ ἐνεδρά τῇ γὰββα κυκλῶ και ἀνεβῆσαν οἱ ὕιοι ισραηλ πρὸς
ὕιους βενιαμιν εν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ και συνῆψαν πρὸς τὴν γὰββα ὡς
ἅπαξ και ἅπαξ και ἐξηλθον οἱ ὕιοι βενιαμιν εἰς συνάντησιν τοῦ λαοῦ

και εξεκενωθησαν της πολεως και ηρξαντο πατασσειν απο του λαου τραυματιας ως άπαξ και άπαξ εν ταις όδοις ή εστιν μια αναβαινουσα εις βαιθηλ και μια εις γαβαα εν αγρω ως τριακοντα ανδρας εν ισραηλ και ειπαν οι υιοι βενιαμιν πιπτουσιν ενωπιον ήμων ως το πρωτον και οι υιοι ισραηλ ειπον φυγωμεν και εκκενωσωμεν αυτους απο της πολεως εις τας όδους και εποiehσαν όυτως και πας ανηρ ανεστη εκ του τοπου αυτου και συνηψαν εν βααλθαμαρ και το ενεδρον ισραηλ επηρχετο εκ του τοπου αυτου απο μααραγαβε και ηλθον εξ εναντιας γαβαα δεκα χιλιαδες ανδρων εκλεκτων εκ παντος ισραηλ και παραταξις βαρεια και αυτοι ουκ εγνωσαν ότι φθανει επ αυτους ή κακια και επαταξεν κυριος τον βενιαμιν ενωπιον ύιων ισραηλ και διεφθειραν οι υιοι ισραηλ εκ του βενιαμιν εν τη ήμερα εκεινη εικοσι και πεντε χιλιαδας και εκατον ανδρας παντες όυτοι έιλικον ρομφαιαν και ειδον οι υιοι βενιαμιν ότι επληγησαν και εδωκεν ανηρ ισραηλ τοπον τω βενιαμιν ότι ηλπισαν προς το ενεδρον ό εθηκαν επι την γαβαα και εν τω αυτους ύποχωρησαι και το ενεδρον εκινήθη και εξετειναν επι την γαβαα και εξεχυθη το ενεδρον και επαταξαν την πολιν εν στοματι ρομφαιας και σημειον ην τοις ύιοις ισραηλ μετα του ενεδρου της μαχης ανενεγκαι αυτους συσσημον καπνου απο της πολεως και ειδον οι υιοι ισραηλ ότι προκατελαβετο το ενεδρον την γαβαα και εστησαν εν τη παραταξει και βενιαμιν ηρξατο πατασσειν τραυματιας εν ανδρασιν ισραηλ ως τριακοντα ανδρας ότι ειπαν παλιν πτωσει πιπτουσιν ενωπιον ήμων ως ή παραταξις ή πρωτη και το συσσημον ανεβη επι πλειον επι της πολεως ως στυλος καπνου και επεβλεψεν βενιαμιν οπισω αυτου και ιδου ανεβη ή συντελεια της πολεως έως ουρανου και ανηρ ισραηλ επεστρεφεν και εσπευσαν ανδρες βενιαμιν ότι ειδον ότι συνηντησεν επ αυτους ή πονηρια και επεβλεψαν ενωπιον ύιων ισραηλ εις όδον της ερημου και εφυγον και ή παραταξις εφθασεν επ αυτους και οι απο των πολεων διεφθειρον αυτους εν μεσω αυτων και κατεκοπτον τον βενιαμιν και εδιωξαν αυτον απο νουα κατα ποδα αυτου έως απεναντι γαβαα προς ανατολας ήλιου και επεσαν απο βενιαμιν δεκα οκτω χιλιαδες ανδρων οι παντες όυτοι ανδρες δυναμεως και επεβλεψαν οι λοιποι και εφευγον εις την ερημον προς την πετραν του ρεμμων και εκαλαμησαντο εξ αυτων οι υιοι ισραηλ πεντακισχιλιους ανδρας και κατεβησαν οπισω αυτων οι υιοι ισραηλ έως γεδαν και επαταξαν εξ αυτων δισχιλιους ανδρας και εγενοντο παντες οι πιπτοντες απο βενιαμιν εικοσι πεντε χιλιαδες ανδρων έλκοντων ρομφαιαν εν τη ήμερα εκεινη οι παντες όυτοι ανδρες δυναμεως και επεβλεψαν οι λοιποι και εφυγον εις την ερημον προς την πετραν του ρεμμων εξακοσιοι ανδρες και εκαθισαν εν πετρα ρεμμων τεσσαρας μηνas και οι υιοι ισραηλ επεστρεψαν προς ύιους βενιαμιν και επαταξαν αυτους εν στοματι ρομφαιας απο πολεως μεθλα και έως κτηνους και έως παντος του ευρισκομενου εις πασας τας πολεις και τας πολεις τας ευρεθεισας ενεπρησαν εν πυρι και οι υιοι ισραηλ ωμοσαν εν μασσηφα λεγοντες ανηρ εξ ήμων ου δωσει θυγατερα αυτου τω βενιαμιν εις γυναικα και ηλθεν ό λαος εις βαιθηλ και εκαθισαν εκει έως έσπερας ενωπιον του θεου και ηραν φωνην αυτων και εκλαυσαν κλαυθμον μεγαν και ειπαν εις τι κυριε θεε ισραηλ εγενήθη άυτη του επισκεπηναι σημερον απο ισραηλ φυλην μιαν και εγενετο τη επαυριον και ωρθρισεν ό λαος και ωκοδομησαν εκει θυσιαστήριον και ανηνεγκαν όλοκαυτωσεις και τελειας και ειπον οι

ἱοι ισραηλ τις ουκ ανεβη εν τη εκκλησια απο πασων φυλων ισραηλ προς κυριον ὅτι ὁ ὅρκος μεγας ην τοις ουκ αναβεβηκοσιν προς κυριον εις μασσηφα λεγοντες θανατω θανατωθησεται και παρεκληθησαν ὁι ἱοι ισραηλ προς βενιαμιν αδελφον αυτων και ειπαν εξεκοπη σημερον φυλη μια απο ισραηλ τι ποιησωμεν αυτοις τοις περισσοις τοις ὑπολειφθεισιν εις γυναικας και ἡμεις ωμοσαμεν εν κυριῳ του μη δουναι αυτοις απο των θυγατερων ἡμων εις γυναικας και ειπαν τις ἑις απο φυλων ισραηλ ὅς ουκ ανεβη προς κυριον εις μασσηφα και ιδου ουκ ηλθεν ανηρ εις την παρεμβολην απο ιαβις γαλααδ εις την εκκλησιαν και επεσκεπη ὁ λαος και ουκ ην εκει ανηρ απο οικουντων ιαβις γαλααδ και απεστειλεν εκει ἡ συναγωγη δωδεκα χιλιαδας ανδρων απο ὡων της δυναμεως και ενετειλαντο αυτοις λεγοντες πορευεσθε και παταξατε τους οικουντας ιαβις γαλααδ εν στοματι ῥομφαιας και τουτο ποιησετε παν αρσεν και πασαν γυναικα ειδυιαν κοιτην αρσενος αναθεματιετε τας δε παρθενους περιποιησεσθε και εποησαν ὁυτως και ἑυρον απο οικουντων ιαβις γαλααδ τετρακοσιας νεανιδας παρθενους ἄτινες ουκ εγνωσαν ανδρα εις κοιτην αρσενος και ηνεγκαν αυτας εις την παρεμβολην εις σηλων την εν γη χαναν και απεστειλεν πασα ἡ συναγωγη και ελαλησαν προς τους ἱους βενιαμιν εν τη πετρα ρεμμων και εκαλεσαν αυτους εις ειρηνην και επεστρεψεν βενιαμιν προς τους ἱους ισραηλ εν τῳ καιρῳ εκεινῳ και εδωκαν αυτοις ὁι ἱοι ισραηλ τας γυναικας ἄς εζωοποιησαν απο των θυγατερων ιαβις γαλααδ και ηρσεν αυτοις ὁυτως και ὁ λαος παρεκληθη επι τῳ βενιαμιν ὅτι εποησεν κυριος διακοπην εν ταις φυλαις ισραηλ και ειπον ὁι πρεσβυτεροι της συναγωγης τι ποιησωμεν τοις περισσοις εις γυναικας ὅτι ηφανισθη απο βενιαμιν γυνη και ειπαν κληρονομια διασωζομενων τῳ βενιαμιν και ουκ εξαλειφθησεται φυλη απο ισραηλ ὅτι ἡμεις ου δυνησομεθα δουναι αυτοις γυναικας απο των θυγατερων ἡμων ὅτι ωμοσαμεν εν ἱοις ισραηλ λεγοντες επικαταρατος ὁ διδους γυναικα τῳ βενιαμιν και ειπαν ιδου δη ἑορτη κυριου εν σηλων αφ ἡμερων εις ἡμερας ἡ εστιν απο βορρα της βαιθηλ κατ ανατολας ἡλιου επι της ὁδου της αναβαινουσης απο βαιθηλ εις συχεμ και απο νοτου της λεβωνα και ενετειλαντο τοις ἱοις βενιαμιν λεγοντες πορευεσθε ενεδρευσате εν τοις αμπελωσιν και οψεσθε και ιδου εαν εξελθωσιν ἄι θυγατερες των οικουντων σηλων χορευειν εν τοις χοροις και εξελευσεσθε εκ των αμπελωνων και αρπασατε ἑαυτοις ανηρ γυναικα απο των θυγατερων σηλων και πορευεσθε εις γην βενιαμιν και εσται ὅταν ελθωσιν ὁι πατερες αυτων η ὁι αδελφοι αυτων κρινεσθαι προς ὑμας και ερουμεν αυτοις ελεος ποιησατε ἡμιν αυτας ὅτι ουκ ελαβομεν ανηρ γυναικα αυτου εν τη παραταξει ὅτι ουχ ὑμεις εδωκατε αυτοις ὡς καιρος πλημμελησατε και εποησαν ὁυτως ὁι ἱοι βενιαμιν και ελαβον γυναικας εις αριθμον αυτων απο των χορευουσων ὡν ἡρπασαν και επορευθησαν και ὑπεστρεψαν εις την κληρονομiam αυτων και ωκοδομησαν τας πολεις και εκαθισαν εν αυταις και περιεπατησαν εκειθεν ὁι ἱοι ισραηλ εν τῳ καιρῳ εκεινῳ ανηρ εις φυλην αυτου και εις συγγενειαν αυτου και εξηλθον εκειθεν ανηρ εις κληρονομiam αυτου εν δε ταις ἡμεραις εκειναις ουκ ην βασιλευς εν ισραηλ ανηρ το ευθες ενωπιον αυτου εποiei

και εγενετο μετα την τελευτην ιησου και επηρωτων ὁι ἱοι ισραηλ εν κυριῳ λεγοντες τις αναβησεται ἡμιν προς τον χαναναιον αφηγου-

μενος του πολεμῆσαι εν αυτω και ειπεν κυριος ιουδας αναβησεται ιδου δεδωκα την γην εν χειρι αυτου και ειπεν ιουδας προς συμεων τον αδελφον αυτου αναβηθι μετ εμου εν τω κληρω μου και πολεμησωμεν εν τω χαναναιω και πορευσομαι και γε εγω μετα σου εν τω κληρω σου και επορευθη μετ αυτου συμεων και ανεβη ιουδας και εδωκεν κυριος τον χαναναιον και τον φερεζαιον εν χειρι αυτου και επαταξεν αυτους εν βεζεκ δεκα χιλιαδας ανδρων και ευρον τον αδωνιβεζεκ εν βεζεκ και επολεμησαν εν αυτω και επαταξαν τον χαναναιον και τον φερεζαιον και εφυγεν αδωνιβεζεκ και κατεδιωξαν οπισω αυτου και ελαβον αυτον και απεκοψαν τα ακρα των χειρων αυτου και των ποδων αυτου και ειπεν αδωνιβεζεκ εβδομηκοντα βασιλεις τα ακρα των χειρων αυτων και των ποδων αυτων αποκεκομμενοι ησαν συλλεγοντες τα υποκατω της τραπεζης μου καθως ουν εποιησα ουτως ανταπεδωκεν μοι ο θεος και ηγαγον αυτον εις ιερουσαλημ και απειθανεν εκει και επολεμησαν οι υιοι ιουδα εν ιερουσαλημ και κατελαβοντο αυτην και επαταξαν αυτην εν στοματι ρομφαιας και την πολιν ενεπρησαν εν πυρι και μετα ταυτα κατεβησαν οι υιοι ιουδα πολεμησαι εν τω χαναναιω τω κατοικουντι την ορεινην και τον νοτον και την πεδινην και επορευθη ιουδας προς τον χαναναιον τον κατοικουντα εν χεβρων και εξηλθεν χεβρων εξ εναντιας το δε ονομα χεβρων ην εμπροσθεν καριαθαρβροκσεφερ και επαταξεν τον σεσι και τον αχιμαν και τον ιθολμι γεννηματα του ενακ και επορευθησαν εκειθεν προς τους κατοικουντας δαβιρ και το ονομα δαβιρ ην εμπροσθεν πολις γραμματων και ειπεν χαλεβ ος αν παταξη την πολιν των γραμματων και προκαταλαβηται αυτην δωσω αυτω την ασχαν θυγατερα μου εις γυναικα και προκατελαβετο αυτην γοθονιηλ υιος κενεζ αδελφος χαλεβ ο νεωτερος και εδωκεν αυτω την ασχαν θυγατερα αυτου εις γυναικα και εγενετο εν τω εισπορευεσθαι αυτην και επεσεισεν αυτην αιτησαι παρα του πατρος αυτης τον αγρον και εγογγυζεν επανω του υποζυγιου και εκραξεν απο του υποζυγιου εις γην νοτου εκδεδοσαι με και ειπεν αυτη χαλεβ τι εστιν σοι και ειπεν αυτω ασχα δος μοι ευλογιαν οτι εις γην νοτου εκδεδοσαι με και δωσεις μοι λυτρωσιν υδατος και εδωκεν αυτη χαλεβ κατα την καρδιαν αυτης την λυτρωσιν μετεωρων και την λυτρωσιν ταπεινων και οι υιοι ιωβαβ τον κιναιου πενθερου μωυση ανεβησαν εκ της πολεως των φοινικων προς τους υιους ιουδα εις την ερημον την ουσαν εν τω νοτω επι καταβασεως αραδ και επορευθη και κατωκησεν μετα του λαου και επορευθη ιουδας μετα συμεων του αδελφου αυτου και επαταξαν τον χαναναιον τον κατοικουντα σεφεθ και ανεθιματισαν αυτην και εξωλεθρευσαν αυτην και εκαλεσαν το ονομα της πολεως εξολεθρευσις και ουκ εκληρονομησεν ιουδας την γαζαν και το οριον αυτης και την ασκαλωνα και το οριον αυτης και την ακκαρων και το οριον αυτης και την αζωτον και τα περισπορια αυτης και ην κυριος μετα ιουδα και εκληρονομησεν το ορος οτι ουκ εδυνατο κληρονομησαι τους κατοικουντας την κοιλαδα οτι ρηχαβ διεστείλατο αυτην και εδωκεν τω χαλεβ την χεβρων καθα ελαλησεν μωυσης και εκληρονομησεν εκειθεν τας τρεις πολεις και εξηρεν εκειθεν τους τρεις υιους ενακ και τον ιεβουσαιον τον κατοικουντα εν ιερουσαλημ ουκ εξηραν οι υιοι βενιαμιν και κατωκησεν ο ιεβουσαιος μετα των υιων βενιαμιν εως της ημερας ταυτης και ανεβησαν οι υιοι ιωσηφ και γε αυτοι εις βαιθηλ και ιουδας μετ αυτων και παρενεβαλον οικος ισραηλ κατα βαιθηλ το δε

ονομα της πολεως ην εμπροσθεν λουζα και ειδον οι φυλασσοντες ανδρα εκπορευομενον εκ της πολεως και ελαβαν αυτον και ειπον αυτω δειξον ημιν την εισοδον της πολεως και ποιησομεν μετα σου ελεος και εδειξεν αυτοις την εισοδον της πολεως και επαταξαν την πολιν εν στοματι ρομφαιας τον δε ανδρα και την συγγενειαν αυτου εξαπεστειλαν και απηλθην ο ανηρ εις γην χεττιμ και ωκοδομησεν εκει πολιν και εκαλεσεν το ονομα αυτης λουζα τουτο ονομα αυτης εως της ημερας ταυτης και ουκ εκληρονομησεν μανασσης την βαιθσαν η εστιν σκυθων πολις ουδε τας θυγατερας αυτης ουδε τα περισπορια αυτης ουδε την εκθανααδ και τας θυγατερας αυτης ουδε τους κατοικουντας δωρ και τας θυγατερας αυτης και τους κατοικουντας βαλααμ και τας θυγατερας αυτης και τους κατοικουντας μαγεδων και τας θυγατερας αυτης ουδε τους κατοικουντας ιεβλααμ ουδε τας θυγατερας αυτης και ηρξατο ο χαναναιος κατοικειν εν τη γη ταυτη και εγενετο οτε ενισχυσεν ισραηλ και εθετο τον χαναναιον εις φορον και εξαιρων ουκ εξηρην αυτον και εφραϊμ ουκ εξηρην τον χαναναιον τον κατοικουντα εν γαζερ και κατωκει ο χαναναιος εν μεσω αυτου εν γαζερ και εγενετο εις φορον και ζαβουλων ουκ εξηρην τους κατοικουντας κεδρων και τους κατοικουντας ενααλα και κατωκησεν ο χαναναιος εν μεσω αυτου και εγενετο εις φορον και ασηρ ουκ εξηρην τους κατοικουντας ακχω και εγενετο αυτω εις φορον και τους κατοικουντας δωρ και τους κατοικουντας σιδωνα και τους κατοικουντας ααλαφ και τον αχαζιβ και την χελβα και την αφεκ και την ρωωβ και κατωκησεν ασηρ εν μεσω του χαναναιου του κατοικουντος την γην οτι ουκ εδυνασθη εξαραι αυτον και νεφθαλι ουκ εξηρην τους κατοικουντας βαιθσαμυς ουδε τους κατοικουντας βαιθνεθ και κατωκησεν ισραηλ εν μεσω του χαναναιου του κατοικουντος την γην οι δε κατοικουντες βαιθσαμυς και την βαιθνεθ εγενηθησαν αυτοις εις φορον και εξεθλιψεν ο αμορραιος τους υιους δαν εις το ορος οτι ουκ αφηκεν αυτον καταβηαι εις την κοιλαδα και ηρξατο ο αμορραιος κατοικειν εν τω ορει του μυρσινωνος ου αι αρκοι και αι αλωπεκες και εβαρυνθη η χειρ οικου ιωσηφ επι τον αμορραιον και εγενετο εις φορον και το οριον του αμορραιου ο ιδουμαιοσ επανω ακραβιν επι της πετρας και επανω και ανεβη αγγελος κυριου απο γαλγαλ επι τον κλαυθμωνα και επι βαιθηλ και επι τον οικον ισραηλ και ειπεν προς αυτους κυριος κυριος ανεβιβασεν υμας εξ αιγυπτου και εισηγαγεν υμας εις την γην ην ωμοσεν τοις πατρασιν υμων του δουναι υμιν και ειπεν υμιν ου διασκεδασω την διαθηκην μου την μεθ υμων εις τον αιωνα και υμεις ου διαθησεσθε διαθηκην τοις εγκαθημενοις εις την γην ταυτην ουδε τοις θεοις αυτων ου μη προσκυνησητε αλλα τα γλυπτα αυτων συντριψετε και τα θυσιασθηρια αυτων κατασκαψετε και ουκ εισηκουσατε της φωνης μου οτε ταυτα εποιησατε και εγω ειπα ου προσθησω του μετοικισαι τον λαον ον ειπα του εξολεθρευσαι αυτους εκ προσωπου υμων και εσονται υμιν εις συνοχας και οι θεοι αυτων εσονται υμιν εις σκανδαλον και εγενετο ως ελαλησεν ο αγγελος κυριου τους λογους τουτους προς παντα ισραηλ και επηρην ο λαος την φωνην αυτων και εκλαυσαν δια τουτο εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου κλαυθμων και εθυσαν εκει τω κυριω και εξαπεστειλεν ιησους τον λαον και απηλθαν οι υιοι ισραηλ εκαστος εις τον οικον αυτου και εις την κληρονομιαν αυτου του κατακληρονομησαι την γην και εδουλευσεν ο λαος τω κυριω πασας τας

ἡμερας ἰησου και πασας τας ἡμερας των πρεσβυτερων ὅσοι εμακροημερευσαν μετα ἰησούν ὅσοι ἐγνώσαν παν το ἐργον κυριου το μεγα ὁ ἐποίησεν τῷ ἰσραὴλ και ἐτελευτήσεν ἰησοὺς υἱὸς ναυῆ δούλος κυριου υἱὸς ἑκατον δεκα ἐτων και ἐθάψαν αὐτον ἐν ὀρίῳ τῆς κληρονομίας αὐτου ἐν θιαμναθαρες ἐν ὀρει εφραϊμ ἀπο βορρᾶ του ὀρους γαας και πασα ἡ γένεα ἐκεῖνη προσετέθησαν πρὸς τοὺς πατερας αὐτων και ἀνεστή γένεα ἕτερα μετ αὐτοὺς ὅσοι οὐκ ἐγνώσαν τον κυριον και το ἐργον ὁ ἐποίησεν τῷ ἰσραὴλ και ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ το πονηρον ἐναντιον κυριου και ἐλάτρευον τοὺς βααλὶμ και ἐγκατέλιπον τον κυριον θεον των πατερων αὐτων τον ἐξαγαγοντα αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγυπτου και ἐπορευθῆσαν ὀπισθ θεων ἑτερων ἀπο των θεων των λαων των περικυκλῶ αὐτων και προσεκύνησαν αὐτοῖς και παρωργισαν τον κυριον και ἐγκατέλιπον τον κυριον και ἐλάτρευσαν τῇ βααλ και ταῖς ἀσταρταῖς και ὠργισθῆ θυμῷ κυριος τῷ ἰσραὴλ και παρεδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ προνομευοντων και ἐπρονομευσαν αὐτοὺς και ἀπεδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ των ἐχθρων αὐτων κυκλῶθεν και οὐκ ᾔδυνασθησαν ἀντιστῆναι κατὰ προσῶπον των ἐχθρων αὐτων ἐν πασιν οἷς ἐπορεύονεν και χεῖρ κυριου ἦν αὐτοῖς εἰς κακὰ καθὼς ἐλάλησεν κυριος και καθὼς ὤμοσεν κυριος και ἐξεθλίψεν αὐτοὺς σφοδρὰ και ἠγείρεν αὐτοῖς κυριος κριτᾶς και ἐσῴσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς των προνομευοντων αὐτοὺς και γέ των κριτων αὐτων οὐκ ἐπῆκουσαν ὅτι ἐξεπορεύσαν ὀπισθ θεων ἑτερων και προσεκύνησαν αὐτοῖς και παρωργισαν τον κυριον και ἐξεκλίναν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐπορευθῆσαν οἱ πατερες αὐτων του εἰσακοῦειν ἐντολᾶς κυριου οὐκ ἐποίησαν οὕτως και ὅτι ἠγείρεν αὐτοῖς κυριος κριτᾶς και ἦν κυριος μετὰ του κριτου και ἐσῴσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς των ἐχθρων αὐτων πασας τας ἡμερας του κριτου ὅτι παρεκλήθη κυριος ἀπο του στεναγμοῦ αὐτων ἀπο προσώπου των πολιορκουντων αὐτοὺς και κακουντων αὐτοὺς και ἐγένετο ὥς ἀπεθνήσκεν ὁ κριτῆς και ἀπεστρεψαν και πάλιν διεφθείραν ὑπὲρ τοὺς πατερας αὐτων πορευθῆναι ὀπισθ θεων ἑτερων λατρεῦειν αὐτοῖς και προσκυνεῖν αὐτοῖς οὐκ ἀπερρίψαν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτων και οὐκ ἀπεστήσαν ἀπο τῆς ὁδοῦ αὐτων τῆς σκληρᾶς και ὠργισθῆ θυμῷ κυριος ἐν τῷ ἰσραὴλ και εἶπεν ἀνθ ὧν ὅσα ἐγκατέλιπον το ἐθνὸς τουτο τὴν διαθήκην μου ἣν ἐνετείλαμην τοῖς πατρᾶσιν αὐτων και οὐκ ὑπῆκουσαν τῆς φωνῆς μου και ἐγὼ οὐ προσέθισα του ἐξαραι ἀνδρὰ ἐκ προσώπου αὐτων ἀπο των ἐθνων ὧν κατέλιπεν ἰησοὺς και ἀφηκεν του πειρασαι ἐν αὐτοῖς τον ἰσραὴλ εἰ φυλασσονται τὴν ὁδὸν κυριου πορευεσθαι ἐν αὐτῇ ὃν τρόπον ἐφυλαζαντο οἱ πατερες αὐτων ἡ οὐ και ἀφηκεν κυριος τὰ ἐθνη ταυτὰ του μὴ ἐξαραι αὐτὰ το ταχὺς και οὐ παρεδωκεν αὐτὰ ἐν χειρὶ ἰησου και ταυτὰ τὰ ἐθνη ἀφηκεν ἰησοὺς ὥστε πειρασαι ἐν αὐτοῖς τον ἰσραὴλ παντὰς τοὺς μὴ ἐγνώκοτας παντὰς τοὺς πολέμους χαναν πλὴν διὰ τὰς γένεας των ὧν ἰσραὴλ του διδάξαι αὐτοὺς πόλεμον πλὴν οἱ ἐμπροσθεν αὐτων οὐκ ἐγνώσαν αὐτὰ τὰς πέντε σατραπείας των ἀλλοφυλῶν και παντὰ τον χαναναιον και τον σιδωνιον και τον ευαιον τον κατοικουντα τον λιβανον ἀπο του ὀρους του βαλαερμων ἕως λοβωημαθ και ἐγένετο ὥστε πειρασαι ἐν αὐτοῖς τον ἰσραὴλ γινῶναι εἰ ἀκουσονται τὰς ἐντολὰς κυριου ὥς ἐνετείλατο τοῖς πατρᾶσιν αὐτων ἐν χειρὶ μωυσῆ και οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ κατώκησαν ἐν μεσῷ του χαναναιου και του χετταιου και του αμορραίου και του φερεζαίου και του ευαίου και του ιεβουσαιου και ἐλάβον τὰς θυγα-

τερας αυτων εαυτοις εις γυναικας και τας θυγατερας αυτων εδωκαν τοις υιοις αυτων και ελατρευσαν τοις θεοις αυτων και εποιησαν οι υιοι ισραηλ το πονηρον εναντι κυριου και επελαθοντο κυριου θεου αυτων και ελατρευσαν ταις βααλιμ και τοις αλσεσιν και ωργισθη θυμω κυριος εν τω ισραηλ και απεδото αυτους εις χειρας χουσαρσαθωμ βασιλεως συριας ποταμων και εδουλευσαν αυτω οκτω ετη και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον και ηγειρεν κυριος σωτηρα τω ισραηλ και εσωσεν αυτους τον γοθονιηλ υιον κενεζ αδελφον χαλεβ τον νεωτερον αυτου και εισηκουσεν αυτου και εγενετο επ αυτον πνευμα κυριου και εκρινεν τον ισραηλ και εξηλθεν επι τον πολεμον και παρεδωκεν κυριος εν χειρι αυτου τον χουσαρσαθωμ βασιλεα συριας και εκραταιωθη η χειρ αυτου επι τον χουσαρσαθωμ και ησυχασεν η γη ετη πεντηκοντα και απεθανεν γοθονιηλ υιος κενεζ και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον εναντι κυριου και ενισχυσεν κυριος τον εγλωμ βασιλεα μωαβ επι τον ισραηλ δια το πεποιηκεναι αυτους το πονηρον εναντι κυριου και προσηγαγεν προς αυτον παντας τους υιους αμμων και αμαλκ και επορευθη και επαταξεν τον ισραηλ και εκληρονομησεν την πολλιν των φοινικων και εδουλευσαν οι υιοι ισραηλ τω εγλωμ βασιλει μωαβ ετη δεκα οκτω και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον και ηγειρεν αυτοις κυριος σωτηρα τον αωδ υιον γηρα υιου του ιεμενι ανδρα αμφοτεροδεξιον και απεστειλαν οι υιοι ισραηλ δωρα εν χειρι αυτου τω εγλωμ βασιλει μωαβ και εποιησεν εαυτω αωδ μαχαιραν διστομον σπιθαμης το μηκος και περιεζωσατο αυτην υπο τον μανδυαν επι τον μηρον τον δεξιον αυτου και προσηνεγκεν τα δωρα τω εγλωμ βασιλει μωαβ και εγλωμ ανηρ αστειος σφοδρα και εγενετο ως συνετελεσεν αωδ προσφερων τα δωρα και εξαπεστειλεν τους αιροντας τα δωρα και εγλωμ ανεστρεψεν απο των γλυπτων μετα της γαλγαλ και ειπεν αωδ λογος μοι κρυψιος προς σε βασιλευ και ειπεν εγλωμ πασιν εκ μεσου και εξηλθον απ αυτου παντες οι παραστηκοντες αυτω και αωδ εισηλθεν προς αυτον και αυτος εκαθητο εν τω υπερωω τω θερινω αυτου μονωτατος και ειπεν αωδ λογος θεου μοι προς σε βασιλευ και εξανεστη απο του θρονου εγλωμ εγγυς αυτου και εγενετο αμα του αναστηναι εξετεινεν αωδ την χειρα την αριστεραν αυτου και ελαβεν την μαχαιραν απο του μηρου του δεξιου αυτου και ενεπηξεν αυτην εις την κοιλιαν εγλωμ και επεισηνεγκεν και γε την λαβην οπισω της φλογος και απεκλεισεν το στεαρ κατα της φλογος οτι ουκ εξεσπασεν την μαχαιραν εκ της κοιλιας αυτου και εξηλθεν αωδ εις την προσταδα και απεκλεισεν τας θυρας του υπερωου επ αυτον και εσφηνωσεν και αυτος εξηλθεν και οι παιδες αυτου εισηλθον και ειδον και ιδου αι θυραι του υπερωου αποκεκλεισμεναι και ειπαν μηποτε προς διφρους καθηται εν τη αποχωρησει του κοιτωνος και προσεμειναν ασχυνομενοι και ιδου ουκ ην ο ανοιγων τας θυρας του υπερωου και ελαβον την κλειδα και ηνοιξαν και ιδου ο κυριος αυτων πεπτωκως επι την γην τεθνηκως και αωδ διεσωθη εως εθορυβουντο και ουκ ην ο προσνονων αυτω και αυτος παρηλθεν τα γλυπτα και διεσωθη εις σειρωθα και εγενετο ηνικα ηλθεν και εσαλπισεν κερατινη εν ορει εφραιμ και κατεβησαν συν αυτω οι υιοι ισραηλ και αυτος εμπροσθεν αυτων και ειπεν προς αυτους καταβαινετε οπισω μου οτι παρεδωκεν κυριος ο θεος τους εχθρους υμων την μωαβ εν χειρι υμων και κατεβησαν οπισω αυτου και προκατελαβοντο τας διαβασεις του

ιορδανου της μωαβ και ουκ αφηκαν ανδρα διαβηναι και επαταξαν την μωαβ εν τω καιρω εκεινω ωσει δεκα χιλιαδας ανδρων παντας τους μαχητας τους εν αυτοις και παντα ανδρα δυναμεως και ου διεσωθη ανηρ και ενετραπη μωαβ εν τη ημερα εκεινη υπο την χειρα ισραηλ και ησυχασεν η γη ογδοηκοντα ετη και εκρινεν αυτους αωδ εως ου απειθανεν και μετα τουτον ανεστη σαμεγαρ υιος αναθ και επαταξεν τους αλλοφυλους εις εξαχκοσιους ανδρας εκτος μοσχων των βοων και εσωσεν αυτος τον ισραηλ και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον εναντι κυριου και απεδото αυτους κυριος εν χειρι ιαβιν βασιλεως χανααν ος εβασιλευσεν εν ασωρ και ο αρχων της δυναμεως αυτου σισαρα και αυτος κατωκει εν αρισωθ των εθνων και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον οτι ενναχοσια αρματα σιδηρα ην αυτω και αυτος εθλιψεν τον ισραηλ κατα κρατος εικοσι ετη και δεββωρα γυνη προφητις γυνη λαφιδωθ αυτη εκρινεν τον ισραηλ εν τω καιρω εκεινω και αυτη εκαθητο υπο φοινικα δεββωρα ανα μεσον ραμα και ανα μεσον βαιθιηλ εν ορει εφραιμ και ανεβαινον προς αυτην οι υιοι ισραηλ εκει του κρινεσθαι και απεστειλεν δεββωρα και εκαλεσεν τον βαρακ υιον αβινεεμ εκ κεδες νεφθαλι και ειπεν προς αυτον ουχι σοι ενετειλατο κυριος ο θεος ισραηλ και απελευση εις ορος θαβωρ και λημψη μετα σεαυτου δεκα χιλιαδας ανδρων απο των υιων νεφθαλι και απο των υιων ζαβουλων και απαξω προς σε εις τον χειμαρρουν κισων τον σισαρα αρχοντα της δυναμεως ιαβιν και τα αρματα αυτου και το πληθος αυτου και παραδωσω αυτον εν τη χειρι σου και ειπεν προς αυτην βαρακ εαν πορευθης μετ εμου πορευσομαι και εαν μη πορευθης μετ εμου ου πορευσομαι οτι ουκ οιδα την ημεραν εν η ευοδοι κυριος τον αγγελον μετ εμου και ειπεν προς αυτον δεββωρα πορευομενη πορευσομαι μετα σου πλην γινωσκε οτι ουκ εσται το προτερημα σου εις την οδον ην συ πορευη οτι εν χειρι γυναικος αποδωσεται κυριος τον σισαρα και ανεστη δεββωρα και επορευθη μετα του βαρακ εις κεδες και παρηγγειλεν βαρακ τω ζαβουλων και τω νεφθαλι εις κεδες και ανεβησαν κατα ποδας αυτου δεκα χιλιαδες ανδρων και δεββωρα ανεβη μετ αυτου και οι πλησιον του κιναιου εχωρισθησαν απο των υιων ιωβαβ γαμβρου μωυση και επηξεν την σκηνην αυτου προς δρυν αναπαυομενων η εστιν εχομενα κεδες και ανηγγειλαν τω σισαρα οτι ανεβη βαρακ υιος αβινεεμ επ ορος θαβωρ και εκαλεσεν σισαρα παντα τα αρματα αυτου οτι ενναχοσια αρματα σιδηρα ην αυτω και παντα τον λαον τον μετ αυτου απο αρισωθ των εθνων εις τον χειμαρρουν κισων και ειπεν δεββωρα προς βαρακ αναστηθι οτι αυτη η ημερα εν η παρεδωκεν κυριος τον σισαρα εν χειρι σου ουκ ιδου κυριος ελευσεται εμπροσθεν σου και κατεβη βαρακ απο του ορους θαβωρ και δεκα χιλιαδες ανδρων οπισω αυτου και εξεστησεν κυριος τον σισαρα και παντα τα αρματα αυτου και πασαν την παρεμβολην αυτου εν στοματι ρομφαιας ενωπιον βαρακ και κατεβη σισαρα απο του αρματος αυτου και εφυγεν τοις ποσιν αυτου και βαρακ διωκων οπισω των αρματων και οπισω της παρεμβολης εως δρυμου των εθνων και επεσεν πασα η παρεμβολη σισαρα εν στοματι ρομφαιας ου κατελειφθη εως ενός και σισαρα ανεχωρησεν τοις ποσιν αυτου εις σκηνην ιαηλ γυναικος χαβερ του κιναιου οτι ειρηνη ανα μεσον ιαβιν βασιλεως ασωρ και ανα μεσον οικου χαβερ του κιναιου και εξηλθεν ιαηλ εις απαντησιν σισαρα και ειπεν προς αυτον εκνευσον κυριε μου εκνευσον προς με ηη

φοβου και εξενευσεν προς αυτην εις την σκηνην και συνεκαλυψεν αυτον εν τη δερρει αυτης και ειπεν σισαρα προς αυτην ποτισον με δη μικρον ύδωρ ότι εδιψησα και ηνοιξεν τον ασκον του γαλακτος και εποτισεν αυτον και συνεκαλυψεν το προσωπον αυτου και ειπεν προς αυτην στηθι εν τη θυρα της σκηνης και εσται εαν τις ελθη προς σε και ερωτηση σε και ειπη σοι εστιν ενταυθα ανηρ και ερεις ουκ εστιν και συνεκαλυψεν αυτον εν τη δερρει αυτης και ελαβεν ιαηλ γυνη χα-βερ τον πασσαλον της σκηνης και εθηκεν την σφυραν εν τη χειρι αυτης και εισηλθεν προς αυτον ήσυχη και ενεκρουσεν τον πασσαλον εν τη γναθω αυτου και διηλασεν εν τη γη και αυτος απεσκαρισεν ανα μεσον των γονατων αυτης και εξεψυξεν και απεθανεν και ιδου βαραχ διωκων τον σισαρα και εξηλθεν ιαηλ εις απαντην αυτου και ειπεν αυτω δευρο και δειξω σοι τον ανδρα όν συ ζητεις και εισηλθεν προς αυτην και ιδου σισαρα πεπτωκως νεκρος και ό πασσαλος εν τη γναθω αυτου και εταπεινωσεν κυριος ό θεος τον ιαβιν βασιλεα χαν-ααν εν τη ήμερα εκεινη ενωπιον ύιων ισραηλ και επορευθη χειρ των ύιων ισραηλ πορευομενη και σκληρυνομενη επι ιαβιν βασιλεα χαν-ααν έως εξωλεθρευσαν αυτον και ησεν δεββωρα και βαραχ ύιος αβινεεμ εν τη ήμερα εκεινη και ειπεν εν τω αρξασθαι αρχηγους εν ισραηλ εν προαιρεσει λαου ευλογειτε τον κυριον ακουσατε βασιλεις ενωτιζεσθε σατραπαι δυνατοι εγω τω κυριω ασομαι ψαλω τω θεω ισραηλ κυριε εν τη εξοδω σου εκ σιηρ εν τω απαιρειν σε εξ αγρου εδωμ γη εσεισθη και ό ουρανος εξεσταθη και άι νεφελαι εσταξαν ύδωρ ορη εσαλευ-θησαν απο προσωπου κυριου τουτο σινα απο προσωπου κυριου θεου ισραηλ εν ήμεραις σαμεγαρ ύιου αναθ εν ήμεραις ιαηλ εξελιπον βα-σιλεις και επορευθησαν τριβους επορευθησαν όδους διεστραμμενας εξελιπεν φραζων εν τω ισραηλ εξελιπεν έως όυ εξανεστη δεββωρα ότι ανεστη μητηρ εν τω ισραηλ ήρετισαν θεους καινους ως αρτον κριθι-νον σκεπην εαν ιδω σιρομαστων εν τεσσαρακοντα χιλιασιν ή καρδια μου επι τα διατεταγμενα τω ισραηλ όι δυνασται του λαου ευλογει-τε τον κυριον επιβεηχοτες επι ύποζυγιων καθημενοι επι λαμπηνων φθειγξασθε φωνην ανακρουομενων ανα μεσον ευφραινομενων εκει δωσουσιν δικαιοσυνην κυριω δικαιοι ενισχυσαν εν τω ισραηλ τοτε κατεβη εις τας πολεις αυτου ό λαος κυριου εξεγειρου εξεγειρου δεβ-βωρα εξεγειρον μυριαδας μετα λαου εξεγειρου εξεγειρου λαλει μετ ωδης ενισχυων εξανιστασο βαραχ και ενισχυσον δεββωρα τον βαραχ αιχμαλωτιζε αιχμαλωσιαν σου ύιος αβινεεμ ποτε εμεγαλυνθη ή ισχυς αυτου κυριε ταπεινωσον μοι τους ισχυροτερους μου λαος εφραιμ ετι-μωρησατο αυτους εν κοιλαδι αδελφου σου βενιαμιν εν λαοις σου εξ εμου μαχιρ κατεβησαν εξερευνωντες και εκ ζαβουλων κυριος επο-λεμει μοι εν δυνατοις εκειθεν εν σκηπτρω ενισχυοντος ήγησεως εν ισσαχαρ μετα δεββωρας εξαπεστειλεν πεζους αυτου εις την κοιλαδα ίνα τι συ κατοικεις εν μεσω χειλεων εξετεινεν εν τοις ποσιν αυτου εν διαιρεσεσιν ρουβην μεγαλοι ακριβασμοι καρδιας ίνα τι μοι καθησαι ανα μεσον των μοσφαθαιμ του εισακουειν συρισμους εξεγειροντων του διελθειν εις τα του ρουβην μεγαλοι εξιχνιασμοι καρδιας γαλα-αδ εν τω περαν του ιορδανου κατεσκηνωσεν και δαν ίνα τι παροικει πλοιοις ασηρ παρωκησεν παρ αιγιαλον θαλασσων και επι τας διαχο-πας αυτου κατεσκηνωσεν ζαβουλων λαος ονειδισας ψυχην αυτου εις θανατον και νεφθαλιμ επι ύψη αγρου ηλθον βασιλεις και παρεταξα-

ντο τότε επολεμησαν βασιλεις χανααν εν θεινναχ επι υδατος μαγεδδω πλεονεξιαν αργυριου ουκ ελαβον εκ του ουρανου επολεμησαν αστερες εκ της ταξεως αυτων επολεμησαν μετα σισαρα χειμαρρους κισων εξεβαλεν αυτους χειμαρρους καδημιμ χειμαρρους κισων καταπατησει αυτους ψυχη μου δυνατη τότε απεκοπησαν πτερνα ιππου αμαδαρωθ δυνατων αυτου καταρασασθε μαρωζ ειπεν ο αγγελος κυριου καταρασει καταρασασθε τους ενοικους αυτης οτι ουκ ηλθοσαν εις την βοηθειαν κυριου βοηθος ημων κυριος εν μαχηταις δυνατος ευλογηθειη εκ γυναικων ιαηλ γυνη χαβερ του κιναιου εκ γυναικων εν σκηνη ευλογηθειη υδωρ ητησεν αυτην και γαλα εδωκεν αυτω εν λαχανη ισχυρων προσηγγισεν βουτυρον την χειρα αυτης την αριστεραν εις πασσαλον εξετεινεν την δεξιαν αυτης εις αποτομας κατακοπων και απετειμεν σισαρα απετριψεν την κεφαλην αυτου και συνεθλασεν και διηλασεν την γναθον αυτου ανα μεσον των ποδων αυτης συγκαμψας επεσεν εκοιμηθη μεταξυ ποδων αυτης εν ω εκαμψεν εκει επεσεν ταιλωπρος δια της θυριδος διεκυπτεν η μητηρ σισαρα δια της δικτυωτης επιβλεπουσα επι τους μεταστρεφοντας μετα σισαρα δια τι ησχαισεν το αρμα αυτου παραγενεσθαι δια τι εχρονισαν ιχνη αρματων αυτου σοφαι αρχουσων αυτης ανταπεκριναντο προς αυτην και αυτη απεκριναντο εν ρημασιν αυτης ουχι ευρησουσιν αυτον διαμεριζοντα σκυλα φιλιαζων φιλοις εις κεφαλην δυνατου σκυλα βαμματα σισαρα σκυλα βαμματα ποικιλιας βαφη ποικιλων περι τραχηλον αυτου σκυλον ουτως απολοινο παντες οι εχθροι σου κυριε και οι αγαπωντες αυτον καθως η ανατολη του ηλιου εν δυνασταις αυτου και ησυχασεν η γη τεσσαρακοντα ετη και εποισαν οι υιοι ισραηλ το πονηρον εναντι κυριου και παρεδωκεν αυτους κυριος εν χειρι μαδιαμ ετη επτα και κατισχυσεν χειρ μαδιαμ επι ισραηλ και εποισαν εαυτοις οι υιοι ισραηλ απο προσωπου μαδιαμ μανδρας εν τοις ορεσιν και τοις σπηλαιois και τοις οχυρωμασιν και εγενετο οταν εσπειρεν ανηρ ισραηλ και ανεβαινεν μαδιαμ και αμαληκ και οι υιοι ανατολων και ανεβαινον επ αυτον και παρενεβαλλον επ αυτους και διεφθειραν τα εκφορια της γης εως του ελθειν εις γαζαν και ουκ υπελειποντο υποστασιν ζωης εν ισραηλ και ποιμνιον και μοσχον και ονον οτι αυτοι και τα κτηνη αυτων ανεβαινον και τας σκηνας αυτων παρεφερον και παρεγινοντο ως ακρις εις πληθος και αυτοις και ταις καμηλοις αυτων ουκ ην αριθμος και παρεγινοντο εν τη γη ισραηλ του διαφθειρειν αυτην και επτωχευσεν ισραηλ σφοδρα απο προσωπου μαδιαμ και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον και εγενετο επει εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον δια μαδιαμ και εξαπεστειλεν κυριος ανδρα προφητην προς τους υιους ισραηλ και ειπεν αυτοις ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ εγω ειμι ο αναβιβασας υμας εξ αιγυπτου και εξηγαγον υμας εξ οικου δουλειας και εξεilaμην υμας εκ χειρος αιγυπτου και εκ χειρος παντων των θλιβοντων υμας και εξεβαλον αυτους εκ προσωπου υμων και εδωκα υμιν την γην αυτων και ειπα υμιν εγω κυριος ο θεος υμων ου φοβηθησεσθε τους θεους του αμορραιου εν οis υμεις ενοικειτε εν τη γη αυτων και ουκ εισηκουσατε της φωνης μου και ηλθεν αγγελος κυριου και εκαθισεν υπο την δρυν την ουσαν εν εφραθα την του ιωας πατρος αβιεζρι και γεδεων ο υιος αυτου ερραβδιζεν πυρους εν ληνω του εκφυγειν εκ προσωπου μαδιαμ και ωφθη αυτω αγγελος κυριου και ειπεν προς αυτον κυριος μετα σου δυνατος τη ισχυι και ειπεν προς

αυτον γεδεων εν εμοι κυριε και ει εστιν κυριος μεθ ἡμων ἵνα τι ἕυρεν ἡμας παντα τα κακα ταυτα και που εστιν παντα τα θαυμασια αυτου ὅσα διηγησαντο ἡμιν οἱ πατερες ἡμων λεγοντες ουχι εξ αιγυπτου α- νηγαγεν ἡμας κυριος και νυν απωσατο ἡμας και παρεδωκεν ἡμας εν χειρι μαδιαμ και επεβλεψεν προς αυτον ὁ αγγελος κυριου και ειπεν αυτω πορευου εν τη ισχυι σου και σωσεις τον ισραηλ και ιδου εξα- πεστειλα σε και ειπεν προς αυτον γεδεων εν εμοι κυριε εν τινι σωσω τον ισραηλ ιδου ἡ χιλιας μου ταπεινότερα εν μανασση και εγω ειμι μικρος εν τω οικῳ του πατρος μου και ειπεν προς αυτον ὁ αγγελος κυριου κυριος εσται μετα σου και παταξεις την μαδιαμ ὥσει ανδρα ἑνα και ειπεν προς αυτον γεδεων και ει ἕυρον χαριν εν οφθαλμοις σου και ποιησεις μοι σημειον ὅτι συ λαλεις μετ εμου μη κινηθης εντευθεν ἕως του ελθειν με προς σε και οισω την θυσιαν μου και ἴθωσω ενωπιον σου και ειπεν εγω ειμι καθησομαι ἕως του επιστρεψαι σε και γεδεων εισηλθεν και εποίησεν εριφον αιγων και οίφι αλευρου ἄζυμα και τα κρεα επεθηκεν επι το κανουν και τον ζωμον ενεχεσεν εις χυτραν και εζηνεγκεν προς αυτον ὑπο την ὄρυν και προσεκυνησεν και ειπεν προς αυτον ὁ αγγελος κυριου λαβε τα κρεα και τους αρτους τους ἄζυμους και ἴθες προς την πετραν εκείνην και τον ζωμον εκχεον και εποίησεν ὁυτως και εξετεινεν ὁ αγγελος κυριου το ακρον της ῥάβδου της εν τη χειρι αυτου και ἥψατο των κρεων και των ἄζυμων και ανηψιθη πυρ εκ της πετρας και κατεφαγεν τα κρεα και τους ἄζυμους και ὁ αγγελος κυριου απηλθεν εξ οφθαλμων αυτου και ειδεν γεδεων ὅτι αγγελος κυριου εστιν και ειπεν γεδεων α α κυριε κυριε ὅτι ειδον τον αγγελον κυριου προσωπον προς προσωπον και ειπεν αυτω κυριος ειρηνη σοι μη φοβου μη αποθανης και ωκοδομησεν εκει γεδεων θυσιαστηριον τῷ κυρίῳ και εκαλεσεν αυτο ειρηνη κυριου ἕως της ἡμερας ταυτης ετι αυτου οντος εν εφραθα πατρος του εζρι και εγεννηθη τη νυκτι εκείνη και ειπεν αυτω κυριος λαβε τον μοσχον τον σιτευτον του πατρος σου μοσχον τον ἑπταετη και καθελεις το θυσιαστηριον του βααλ ὁ εστιν του πατρος σου και το αλσος το επ αυτω εκκοψεις και οικοδομησεις θυσιαστηριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου τῷ οφθεντι σοι επι της κορυφης του ορους μαωζ τουτου εν τη παραταξει και λημψι τον μοσχον και ανοι- σεις ὀλοκαυτωμα εν τοις ξυλοις του αλσους ὁυ εκκοψεις και ελαβεν γεδεων τρεις και δεκα ανδρας απο των δουλων αυτου και εποίησεν καθα ελαλησεν προς αυτον κυριος και εγενετο ὡς εφοβηθη τον οικον του πατρος αυτου και τους ανδρας της πολεως μη ποιησαι ἡμερας και εποίησεν νυκτος και ωρθισαν οἱ ανδρες της πολεως το πρωι και ιδου κατεσκαμμενον το θυσιαστηριον του βααλ και το αλσος το επ αυτω εκκεκομμενον και ὁ μοσχος ὁ σιτευτος ανηνεγμενος εις ὀλοκαυτωμα επι το θυσιαστηριον το ωκοδομημενον και ειπεν ανηρ προς τον πλη- σιον αυτου τις εποίησεν το πραγμα τουτο και ανηταζον και εξεζητουν και ειπαν γεδεων ὁ υἱος ιωας εποίησεν το πραγμα τουτο και ειπαν οἱ ανδρες της πολεως προς ιωας εξαγαγε τον υἱον σου και αποθανετω ὅτι κατεσκαψεν το θυσιαστηριον του βααλ και ὅτι εκοψεν το αλσος το επ αυτω και ειπεν ιωας προς τους ανδρας τους ἑσταμενους επ αυτον μη ὑμεις νυν δικαζεσθε περι του βααλ η ὑμεις σωζετε αυτον ὡς αντεδίκησεν αυτον αποθανειται ἕως πρωι ει εστιν θεος αυτος εκ- δικησει αυτον ὅτι κατεσκαψεν το θυσιαστηριον αυτου και εκαλεσεν αυτο εν τη ἡμερα εκείνη δικαστηριον του βααλ ὅτι κατεσκαψεν το

θυσιαστηριον αυτου και πασα μαδιαμ και αμαληκ και υιοι ανατολων συνηχθησαν επι το αυτο και διεβησαν και παρενεβαλον εν τη κοιλαδι ιεζραελ και πνευμα θεου ενεδυσεν τον γεδεων και εσαλπισεν εν κερατινη και εβοησεν αβιεζερ οπισω αυτου και αγγελους εξαπεστειλεν εν παντι μανασση και εβοησεν και αυτος οπισω αυτου και εξαπεστειλεν αγγελους εν αστηρ και εν ζαβουλων και εν νεφθαλι και ανεβησαν εις συναντησιν αυτου και ειπεν γεδεων προς τον θεον ει σωζεις εν τη χειρι μου τον ισραηλ ον τροπον ελαλησας ιδου εγω απερείδομαι τον ποκον των εριων εν τω ἄλῳνι και εαν δροσος γενηται επι τον ποκον μονον και επι πασαν την γην ξηρασια και γνωσομαι οτι σωζεις εν τη χειρι μου τον ισραηλ ον τροπον ελαλησας και εγενετο ουτως και ωρθιρσεν γεδεων τη επαυριον και απεπιασεν τον ποκον και απερρυη ἡ δροσος εκ του ποκου πληρης λεκανη ὕδατος και ειπεν γεδεων προς τον θεον μη οργισθητω ὁ θυμος σου εν εμοι και λαλησω ετι ἅπαξ και πειρασω ετι ἅπαξ εν τω ποκω και γενηθητω ξηρασια επι τον ποκον μονον επι δε πασαν την γην γενηθητω δροσος και εποιησεν ὁ θεος ουτως εν τη νυκτι εκεινη και εγενετο ξηρασια επι τον ποκον μονον επι δε πασαν την γην εγενετο δροσος και ωρθιρσεν ιεροβααλ αυτος εστιν γεδεων και πας ὁ λαος ὁ μετ αυτου και παρενεβαλεν επι την γην αρωεδ και παρεμβολη μαδιαμ και αμαληκ ην αυτω απο βορρα απο του βουνου του αβωρ εν τη κοιλαδι και ειπεν κυριος προς γεδεων πολυς ὁ λαος ὁ μετα σου ὥστε μη παραδουναι με την μαδιαμ εν χειρι αυτων μηποτε καυχησηται ισραηλ επ εμε λεγων ἡ χειρ μου εσωσεν με και ειπεν κυριος προς αυτον λαλησον δη εις τα ὠτα του λαου λεγων τις δειλος και φοβουμενος αποστραφητω και εξωρησαν απο του ορους του γαλααδ και απεστραφησαν απο του λαου εικοσι και δυο χιλιαδες και δεκα χιλιαδες ὑπελειφθησαν και ειπεν κυριος προς γεδεων ετι ὁ λαος πολυς καταγαγε αυτους εις το ὕδωρ και δοκιμω αυτους σοι εχει και εσται ον εαν ειπω προς σε ουτος πορευσεται μετα σου αυτος πορευσεται μετα σου και ον εαν ειπω σοι οτι ου πορευσεται μετα σου αυτος ου πορευσεται μετα σου και κατεβιβασεν τον λαον εις το ὕδωρ και ειπεν κυριος προς γεδεων πας ὁς αν λαψη τη γλωσση αυτου εκ του ὕδατος ὡς εαν λαψη ὁ κυων στησεις αυτον κατα μονας και πας ὁς αν καμφη επι τα γονατα αυτου του πειν μεταστησεις αυτον καθ ἑαυτον και εγενετο πας ὁ αριθμος των λαψαντων εν τη γλωσση αυτων τριαχοσιοι ανδρες και πας ὁ επιλοιπος του λαου εξαμφαν επι τα γονατα αυτων του πειν ὕδωρ και ειπεν κυριος προς γεδεων εν τοις τριαχοσιοις ανδρασιν τοις λαψασιν σωσω ὑμας και παραδωσω την μαδιαμ εν χειρι σου και πας ὁ λαος αποτρεχετω ανηρ εις τον τοπον αυτου και ελαβον τον επισιτισμον του λαου εν τη χειρι αυτων και τας κερατινας αυτων και παντα ανδρα ισραηλ εξαπεστειλεν ανδρα εις το σκηνωμα αυτου των δε τριαχοσιων ανδρων εκρατησεν ἡ δε παρεμβολη μαδιαμ ην ὑποκατωθεν αυτου εν τη κοιλαδι και εγενηθη εν τη νυκτι εκεινη και ειπεν προς αυτον κυριος αναστα καταβηθι το ταχος εντευθεν εις την παρεμβολην οτι παρεδωκα αυτην εν τη χειρι σου ει δε φοβη συ καταβηθαι καταβηθι συ και φαρα το παιδαριον σου εις την παρεμβολην και ακουση τι λαλουσιν και μετα ταυτα ισχυσουσιν αι χειρες σου και καταβηση εν τη παρεμβολη και κατεβη αυτος και φαρα το παιδαριον αυτου εις μερος των πεντηκοντα των εν τη παρεμβολη και μαδιαμ και αμαληκ και παντες οἱ υιοι ανατολων παρεμβεβληκει-

σαν εν τη κοιλαδι ὡς ακρις εις πληθος και ταις καμηλοις αυτων ουκ ην αριθμος αλλ ησαν ὡσπερ ἡ αμμος ἡ ἐπὶ τὸ χεῖλος τῆς θαλασσης εις πληθος και εισηλθεν γεδεων και ιδου ανηρ εξηγειτο τω πλησιον αυτου το ενυπνιον και ειπεν ιδου το ενυπνιον ὃ ηνυπνιασθην και ιδου μαγικς αρτου κριθινου κυλιομενη εν τη παρεμβολη μαδιαμ και ηλθεν ἕως τῆς σκηνῆς μαδιαμ και επαταξεν αυτην και κατεστρεψεν αυτην και επεσεν ἡ σκηνη και απεκριθη ὃ πλησιον αυτου και ειπεν ουκ εστιν αὕτη ἀλλ ἡ ῥομφαια γεδεων υἱου ιωας ανδρος ισραηλ παρεδωκεν κυριος εν χειρι αυτου την μαδιαμ και πασαν την παρεμβολην και εγενετο ὡς ηκουσεν γεδεων την διηγησιν του ενυπνιου και την συγκρισιν αυτου και προσεκυνησεν κυριον και επεστρεψεν εις την παρεμβολην ισραηλ και ειπεν αναστητε ὅτι παρεδωκεν κυριος εν χερσιν ὑμων την παρεμβολην μαδιαμ και διειλεν τους τριακοσιους ανδρας τρεις αρχας και εδωκεν κερατινας εν χειρι παντων και ὕδριας κενας και λαμπαδας εν μεσω των ὕδριων και ειπεν προς αυτους απ εμου οψεσθε και οὕτως ποιησετε και ιδου εγω εισπορευομαι εν μεσω τῆς παρεμβολῆς και εσται ὡς εαν ποιησω οὕτως ποιησετε και σαλπιψι τη κερατινῇ ἐγὼ και παντες οἱ μετ εμου και σαλπικειτε ταις κερατιναις και ὕμεις κυκλω τῆς παρεμβολῆς και ερειτε τω κυριῳ και τῷ γεδεων και εισηλθεν γεδεων και ἑκατον ανδρες μετ αυτου εν μερει τῆς παρεμβολῆς αρχομενης τῆς φυλακῆς τῆς μεσουσης πλην εγερσει ηγειρεν τους φυλασσοντας και εσαλπισαν ταις κερατιναις και εξετιναξαν τας ὕδριας τας εν ταις χερσιν αυτων και εσαλπισαν οἱ τρεις αρχαι εν ταις κερατιναις και συνετριψαν τας ὕδριας και ελαβοντο εν τη χειρι τη αριστερα αυτων των λαμπαδων και εν τη χειρι τη δεξια αυτων οἱ κερατιναι του σαλπικειν και ανεκραξαν ῥομφαια τῷ κυριῳ και τῷ γεδεων και εστησαν ἕκαστος καθ' ἑαυτον κυκλω τῆς παρεμβολῆς και εδραμον πασα ἡ παρεμβολη και εσημαναν και εφυγον και εσαλπισαν οἱ τριακοσαι κερατιναι και εθηκετο κυριος μαχαιραν ανδρος εν τῷ πλησιον αυτου και εν ὅλῃ τῇ παρεμβολῇ και εφυγεν ἡ παρεμβολη ἕως τῆς βαιθασεττα και συνηγμενη ἕως χειλους αβελμεουλα και ἐπὶ ταβαν και εβοησεν ανηρ ισραηλ εκ νεφθαλιμ και εξ ασηρ και εκ παντος μανασση και κατεδιωξαν οπισω μαδιαμ και αγγελους εξαπεστειλεν γεδεων εν παντι ὅριω εφραϊμ λεγων καταβητε εις συναντησιν μαδιαμ και καταλαβετε ἑαυτοις το ὕδωρ ἕως βαιθβηρα και τον ιορδανην και εβοησεν πας ανηρ εφραϊμ και προκατελαβοντο το ὕδωρ ἕως βαιθβηρα και τον ιορδανην και συνελαβον τους δυο αρχοντας μαδιαμ τον ωρηβ και τον ζηβ και απεκτειναν τον ωρηβ εν σουριν και τον ζηβ απεκτειναν εν ιακεφζηβ και κατεδιωξαν μαδιαμ και την κεφαλην ωρηβ και ζηβ ηνεγκαν προς γεδεων εκ του περαν του ιορδανου και ειπεν προς αυτον ανηρ εφραϊμ τι το ῥημα τουτο εποιησας ἡμιν του μη καλεσαι ἡμας ὅτε εξεπορευου πολεμῆσαι εν τῇ μαδιαμ και εκρινοντο μετ αυτου κραταιως και ειπεν προς αυτους τι εποιησα νυν καθως ὕμεις ουχι κρειττω επιφυλλιδες εφραϊμ η τρυγητος αβιεζερ εν χειρι ὑμων παρεδωκεν κυριος τους αρχοντας μαδιαμ τον ωρηβ και τον ζηβ και τι ηδυνασθην ποιησαι καθως ὕμεις και κατεπαυσαν τοτε ανηκε το πνευμα αυτων απ αυτου εν τῷ λαλῆσαι αυτον τον λογον τουτον και ηλθεν γεδεων ἐπὶ τον ιορδανην και διεβη αυτος και οἱ τριακοσιοι ανδρες μετ αυτου ολιγοψυχουντες και πεινωντες και ειπεν τοις ανδρασιν σοκχωθ' ὅδε δη αρτους τῷ λαῷ τῷ μετ εμου ὅτι πεινωσιν ἐγὼ δε διωκω οπισω ζεβее και σαλμανα βασιλεων

μαδιαμ και ειπαν οι αρχοντες σοκχωθ μη χειρ ζεβее και σαλμανα νυν εν τη χειρι σου οτι δωσομεν τη στρατια σου αρτους και ειπεν γεδεων ουχ ουτως εν τω δουναι κυριον τον ζεβее και σαλμανα εν τη χειρι μου και καταξανω τας σαρκας υμων εν ταις ακανθιαις της ερημου και εν ταις βαρκοννιμ και ανεβη εκειθεν εις φανουηλ και ελαλησεν προς αυτους κατα ταυτα και απεκριθησαν αυτω οι ανδρες φανουηλ ον τροπον απεκριθησαν αυτω οι ανδρες σοκχωθ και ειπεν τοις ανδρασιν φανουηλ λεγων εν τω επιστρεφειν με μετ ειρηνης κατασκαψω τον πυργον τουτον και ζεβее και σαλμανα εν καρκαρ και η παρεμβολη αυτων μετ αυτων ωσει πεντεκαιδεκα χιλιαδες οι καταλειφθεντες εν παση παρεμβολη υιων ανατολων και οι πεπτωκοτες ησαν εκατον και εικοσι χιλιαδες ανδρων εσπασμενων ρομφαιαν και ανεβη γεδεων οδον κατοικουντων εν σκηναις ανατολων της ναβεθ εξ εναντιας ζεβее και επαταξεν την παρεμβολην η δε παρεμβολη ην πεποιθυια και εφυγεν ζεβее και σαλμανα και εδιωξεν οπισω αυτων και εκρατησεν τους δυο βασιλεις μαδιαμ τον ζεβее και τον σαλμανα και πασαν την παρεμβολην αυτων εξετριψεν και ανεστρεψεν γεδεων υιος ιωας εκ του πολεμου απο αναβασεως αρες και συνελαβον παιδαριον εκ των ανδρων σοκχωθ και επηρωτησεν αυτον και απεγραψατο προς αυτους τους αρχοντας σοκχωθ και τους πρεσβυτερους αυτης εβδομηκοντα επτα ανδρας και παρεγενετο γεδεων προς τους αρχοντας σοκχωθ και ειπεν αυτοις ιδου ζεβее και σαλμανα δι ους ωνειδισατε με λεγοντες μη χειρ ζεβее και σαλμανα νυν εν τη χειρι σου οτι δωσομεν τοις ανδρασιν σου τοις εκκληυμενοις αρτους και ελαβεν τους αρχοντας και τους πρεσβυτερους της πολεως και κατεξανεν αυτους εν ταις ακανθιαις της ερημου και ταις βαρακηνιμ και κατεξανεν εν αυτοις ανδρας σοκχωθ και τον πυργον φανουηλ κατεσκαψεν και απεκτεινεν τους ανδρας της πολεως και ειπεν προς ζεβее και σαλμανα που οι ανδρες ους απεκτεινατε εν θαβωρ και ειπαν ωσει συ ομοιος σοι ομοιος αυτων ως ειδος μορφη υιων βασιλεων και ειπεν γεδεων αδελφοι μου και υιοι της μητρος μου εισιν και ωμοσεν αυτοις ζη κυριος ει εξωγονησατε αυτους ουκ αν απεκτεινα υμας και ειπεν τω ιεθερ τω πρωτοτοκω αυτου αναστας αποκτεινον αυτους και ουκ εσπασεν το παιδαριον αυτου την μαχαιραν αυτου οτι εφοβηθη οτι ην νεωτερος και ειπεν ζεβее και σαλμανα αναστα δη συ και απαντησον ημιν οτι ως ανηρ η δυναμις αυτου και ανεστη γεδεων και ανειλεν τον ζεβее και τον σαλμανα και ελαβεν τους μηνισκους τους εν τοις τραχηλοις των καμηλων αυτων και ειπεν ανηρ ισραηλ προς γεδεων αρχε εν ημιν συ και οι υιοι σου οτι σεσωκας ημας εκ χειρος μαδιαμ και ειπεν προς αυτους γεδεων ουκ αρξω εγω υμων και ουκ αρξει ο υιος μου υμων κυριος αρξει υμων και ειπεν προς αυτους γεδεων αιτησομαι παρ υμων αιτησιν και δοτε μοι ανηρ ενωτιον των σκυλων αυτου οτι ενωτια χρυσα πολλα ην αυτοις οτι ισμαηλιται ησαν και ειπαν διδοντες δωσομεν και ανεπτυξεν το ιματιον αυτου και ερριψεν εκει ανηρ ενωτιον χρυσουν των σκυλων αυτου και εγενηθη ο σταθμος των ενωτιων των χρυσων ων ητησατο σικλοι χιλιοι και επτακοσιοι χρυσου πλην των σιρωνων και των ορμισκων ενφωθ και των περιβολαιων των πορφυρων των επι τοις βασιλευσιν μαδιαμ και πλην των κλοιων των χρυσων των εν τοις τραχηλοις των καμηλων αυτων και εποιησεν αυτο γεδεων εις εφουδ και εστησεν αυτο εν πολει αυτου εν εφραθα και εξεπορνευσεν πας ισραηλ οπισω αυτου εκει

και εγενετο τω γεδεων και τω οικω αυτου εις σκανδαλον και ενε-
τραπη μαδιαμ ενωπιον υιων ισραηλ και ου προσεθεντο αραι κεφαλην
αυτων και ησυχασεν η γη ετη τεσσαρακοντα εν ημεραις γεδεων και
επορευθη ιεροβααλ υιος ιωας και κατακησεν εν τω οικω αυτου και
τω γεδεων ησαν εβδομηκοντα υιοι εκπορευομενοι εκ μηρων αυτου οτι
γυναικες πολλαι ησαν αυτω και η παλλακη αυτου η εν σικιμοις ετεκεν
αυτω και γε αυτη υιον και επεθηκεν το ονομα αυτου αβιμελεχ και α-
πεθανεν γεδεων υιος ιωας εν πολια αγαθη και εταφη εν τω ταφω ιωας
του πατρος αυτου εν εφραθα πατρος αβιεζρι και εγεννηθη ως απεθα-
νεν γεδεων και απεστραφησαν οι υιοι ισραηλ και εξεπορνευσαν οπισω
των βααλιμ και εθεντο αυτοις τον βααλβεριθ εις διαθηκην του ειναι
αυτοις αυτον εις θεον και ουκ εμνησθησαν οι υιοι ισραηλ κυριου του
θεου αυτων του ρυσαμενου αυτους εκ χειρος παντων των εχθρων
αυτων κυκλοθεν και ουκ εποιησαν ελεος μετα του οικου ιεροβααλ
γεδεων κατα πασαν την αγαθωσυνην ην εποιησεν μετα ισραηλ και
επορευθη αβιμελεχ υιος ιεροβααλ εις σικιμα προς τους αδελφους της
μητρος αυτου και ελαλησεν προς αυτους και προς πασαν την συγγε-
νειαν του οικου της μητρος αυτου λεγων λαλησατε δη εν ωσιν των
ανδρων σικιμων ποιον βελτιον εστιν το αρχειν υμων εβδομηκοντα αν-
δρας παντας υιους ιεροβααλ η κυριευσειν υμων ανδρα ένα και μνησθητε
οτι σαρξ υμων και οστουν υμων εγω ειμι και ελαλησαν περι αυτου
οι αδελφοι της μητρος αυτου εν τοις ωσιν παντων των ανδρων σι-
κιμων παντας τους λογους τουτους και εκλινεν καρδια αυτων οπισω
αβιμελεχ οτι ειπαν αδελφος ημων εστιν και εδωκαν αυτω εβδομηκο-
ντα αργυριου εκ του οικου βααλ διαθηκης και εμισθωσατο εν αυτοις
αβιμελεχ ανδρας κενους και θαμβουμενους και επορευθησαν οπισω
αυτου και εισηλθεν εις τον οικον του πατρος αυτου εις εφραθα και α-
πεκτεινεν τους αδελφους αυτου υιους ιεροβααλ εβδομηκοντα ανδρας
επι λιθον ένα και απελειφθη ιωαθαμ υιος ιεροβααλ ο νεωτερος οτι
εκρυβη και συνηχθησαν παντες οι ανδρες σικιμων και πας ο οικος
μααλλων και επορευθησαν και εβασιλευσαν τον αβιμελεχ εις βασιλεια
προς τη βαλανω της στασεως εν σικιμοις και ανηγγειλαν τω ιωαθαμ
και επορευθη και εστη επι της κορυφης του ορους γαριζιν και επηρην
την φωνην αυτου και εκαλεσεν και ειπεν αυτοις ακουσατε μου ανδρες
σικιμων και ακουσαι υμων ο θεος πορευομενα επορευθησαν τα ξυλα
του χρισαι εαυτοις βασιλεια και ειπον τη ελαια βασιλευσον εφ ημων
και ειπεν αυτοις η ελαια αφεισα την πιστητα μου ην εν εμοι εδοξασεν
ο θεος και ανθρωποι πορευθη αρχειν των ξυλων και ειπαν τα ξυλα
τη συκη δευρο βασιλευσον εφ ημων και ειπεν αυτοις η συκη αφεισα
την γλυκυτητα μου και το γεννημα μου το αγαθον πορευθη αρχειν
επι ξυλων και ειπαν τα ξυλα τη αμπελω δευρο βασιλευσον εφ ημων
και ειπεν αυτοις η αμπελος αφεισα τον οινον μου την ευφροσυνην
την παρα του θεου των ανθρωπων πορευθη αρχειν ξυλων και ειπαν
τα ξυλα προς την ραμνον δευρο συ βασιλευσον εφ ημων και ειπεν η
ραμνος προς τα ξυλα ει εν αληθεια υμεις χριετε με εις βασιλεια εφ
υμων δευτε πεποιθατε εν τη σκεπη μου και ει μη εξελθι πυρ εκ της
ραμνου και καταφαγοι τας κεδρους του λιβανου και νυν ει εν αληθεια
και εν τελειοτητι εποιησατε και εβασιλευσατε τον αβιμελεχ και ει κα-
λως εποιησατε μετα ιεροβααλ και μετα του οικου αυτου και ει κατα
το ανταποδομα της χειρος αυτου εποιησατε αυτω ως επολεμησεν ο

πατηρ μου ὑπερ ὑμῶν και ἐρριψεν την ψυχην αυτου εξ εναντιας και εξειλατο ὑμας εκ χειρος μαδιαμ και ὑμεις επανεστητε επι τον οικον του πατρος μου σημερον και απεχτεινατε τους ὑιους αυτου ἐβδομηκοντα ανδρας επι λιθον ένα και εβασιλευσατε τον αβιμελεχ ὑιον της παιδισκης αυτου επι τους ανδρας σικιμων ὅτι αδελφος ὑμῶν εστιν και ει εν αληθεια και τελειοτητι εποιησατε μετα ιεροβααλ και του οικου αυτου τη ἡμερα ταυτη ευλογηθειητε ὑμεις και ευφρανθειητε εν αβιμελεχ και ευφρανθειη και αυτος εν ὑμιν και ει μη εξελθῃ πυρ εξ αβιμελεχ και καταφαγοι τους ανδρας σικιμων και τον οικον μααλλων και ει μη εξελθῃ πυρ απο ανδρων σικιμων και εκ του οικου μααλλων και καταφαγοι τον αβιμελεχ και απεδρα ιωαθαμ και επορευθη εν ὁδῳ και εφυγεν εις ραρα και κατακησεν εκει απο προσωπου αβιμελεχ του αδελφου αυτου και ηρξεν αβιμελεχ επι ισραηλ τρια ετη και εξαπεστειλεν ὁ θεος πνευμα πονηρον ανα μεσον αβιμελεχ και ανα μεσον των ανδρων σικιμων και ηθητησαν ὁι ανδρες σικιμων εν τῷ οικῳ αβιμελεχ του επαγαγειν την αδικιαν των ἐβδομηκοντα ὑῶν ιεροβααλ και το ἅμα αυτων επιθειναι επι αβιμελεχ τον αδελφον αυτων τον αποκτειναντα αυτους και επι τους ανδρας σικιμων τους κατασχυσαντας τας χειρας αυτου ὥστε αποκτειναι τους αδελφους αυτου και εθεντο αυτῷ ὁι ανδρες σικιμων ενεδρα επι τας κεφαλας των ορειων και ανηρπαζον παντας τους διαπορευομενους επ αυτους εν τη ὁδῳ και απηγγελη τῷ αβιμελεχ και ηλθεν γααλ ὑιος αβεδ και ὁι αδελφοι αυτου εις σικιμα και επεποιθησαν εν αυτῷ ὁι ανδρες σικιμων και ηλθον εις αγρον και ετρυγησαν τους αμπελωνας αυτων και κατεπατουν και εποιησαν χορους και εισηλθον εις οικον θεου αυτων και εφαγον και επιον και κατηρωντο τον αβιμελεχ και ειπεν γααλ ὑιος αβεδ τι εστιν αβιμελεχ και τις εστιν ὁ ὑιος συχεμ ὅτι δουλευσομεν αυτῷ ουχ ὁυτος ὑιος ιεροβααλ και ζεβουλ επισκοπος αυτου δουλός αυτου συν τοις ανδρασιν εμμῶρ πατρος συχεμ και τι ὅτι δουλευσομεν αυτῷ ἡμεις και τις δῶη τον λαον τουτον εν χειρι μου και μεταστησω τον αβιμελεχ και ερω τῷ αβιμελεχ πληθυνον την δυναμιν σου και εξελθε και ηκουσεν ζεβουλ ὁ αρχων της πολεως τους λογους γααλ ὑιου αβεδ και εθυμωθη οργη και απεστειλεν αγγελους προς αβιμελεχ μετα δωρων λεγων ιδου γααλ ὑιος αβεδ και ὁι αδελφοι αυτου παραγεγονασιν εις σικιμα και ὀιδε πολιορκουσιν την πολιν επι σε και νυν αναστηθι νυκτος συ και ὁ λαος ὁ μετα σου και ενεδρευσον εν τῷ αγρῷ και εσται το πρωι ἅμα τῷ ανατειλαι τον ἥλιον και ορθρισεις και εκτενεις επι την πολιν και ιδου αυτος και ὁ λαος ὁ μετ αυτου εκπορευονται προς σε και ποιησεις αυτῷ καθαπερ εαν ἑυρη ἡ χειρ σου και ανεστη αβιμελεχ και πας ὁ λαος ὁ μετ αυτου νυκτος και ενηδρευσαν επι σικιμα τεσσαρας αρχας και εγενετο πρωι και εξηλθεν γααλ ὑιος αβεδ και εστη προς τη θυρα της πυλης της πολεως και ανεστη αβιμελεχ και ὁ λαος ὁ μετ αυτου εκ των ενεδρων και ειδεν γααλ ὑιος αβεδ τον λαον και ειπεν προς ζεβουλ ιδου λαος καταβαινων απο των κορυφων των ορειων και ειπεν προς αυτον ζεβουλ την σκιαν των ορειων συ ὅρας ὡς ανδρας και προσεθηκε ετι γααλ του λαλησαι και ειπεν ιδου λαος καταβαινων κατα θαλασσαν απο του εχομενα του ομφαλου της γης και αρχη μια παραγινεται απο ὁδου δρυος αποβλεποντων και ειπεν προς αυτον ζεβουλ που εστιν νυν το στομα σου το λεγον τις εστιν αβιμελεχ ὅτι δουλευσομεν αυτῷ ουχ ιδου ὁυτος εστιν ὁ λαος ὃν εξουθενωσας ε-

Ξελθε νυν και πολεμει προς αυτον και εξηλθεν γααλ απο προσωπου των ανδρων σικιμων και επολεμησεν εν αβιμελεχ και κατεδιωξεν αυτον αβιμελεχ και εφυγεν απο προσωπου αυτου και επεσον τραυματια πολλοι εως θυρων της πολεως και εκαθισεν αβιμελεχ εν αριμα και εξεβαλεν ζεβουλ τον γααλ και τους αδελφους αυτου του μη οικειν εν σικιμοις και εγεννηθη τη επαυριον και εξηλθεν ο λαος εις το πεδιον και απηγγελη τω αβιμελεχ και παρελαβεν τον λαον και διειλεν αυτον τρεις αρχας και ενηδρευσε εν αυτω και ειδεν και ιδου λαος εξηλθεν εκ της πολεως και επανεστη αυτοις και επαταξεν αυτους και αβιμελεχ και αι αρχαι αι μετ αυτου εξεταθησαν και εστησαν παρα την πυλην της πολεως και αι δυο αρχαι εξεχυθησαν επι παντας τους εν τω αγρω και επαταξεν αυτους και αβιμελεχ επολεμει εν τη πολει ολην την ημεραν εκεινην και κατελαβοντο την πολιν και τον λαον τον εν αυτη ανειλεν και την πολιν καθειλεν και εσπειρεν αυτην αλας και ηκουσαν παντες οι ανδρες πυργου σικιμων και εισηλθον εις το οχυρωμα οικου του βααλ διαθηκης και απηγγελη τω αβιμελεχ οτι συνηχθησαν παντες οι ανδρες του πυργου σικιμων και ανεβη αβιμελεχ εις ορος σελμων αυτος και πας ο λαος ο μετ αυτου και ελαβεν αβιμελεχ αξινην εν τη χειρι αυτου και εκοψεν φορτιον ξυλων και ελαβεν αυτο και επεθηκεν επι τους ωμους αυτου και ειπεν προς τον λαον τον μετ αυτου τι ειδετε με ποιουντα ταχεως ποιησατε ως και εγω και εκοψαν και αυτοι εκαστος φορτιον και ηραν και εφορευθησαν οπισω αβιμελεχ και επεθηκαν επι το οχυρωμα και ενεπρησαν επ αυτους το οχυρωμα εν πυρι και απεθανον παντες οι ανδρες πυργου σικιμων ωσει χιλιοι ανδρες και γυναικες και εφορευθη αβιμελεχ εις θεβες και περιεκαθισεν επ αυτην και προκατελαβετο αυτην και πυργος ην οχυρος εν μεσω της πολεως και εφυγον εκει παντες οι ανδρες και αι γυναικες και παντες οι ηγουμενοι της πολεως και απεκλεισαν εφ εαυτους και ανεβησαν επι το δωμα του πυργου και ηλθεν αβιμελεχ εως του πυργου και εξεπολεμησεν αυτον και ηγγισεν αβιμελεχ εως της θυρας του πυργου εμπρησαι αυτον εν πυρι και ερριψεν γυνη μια κλασμα μυλου επι την κεφαλην αβιμελεχ και συνεθλασεν το κρανιον αυτου και εβοησεν το ταχος προς το παιδαριον τον αιροντα τα σκευη αυτου και ειπεν αυτω σπασαι την μαχαिरαν σου και θανατωσον με μηποτε ειπωσιν γυνη απεκτεινεν αυτον και εξεκεντησεν αυτον το παιδαριον αυτου και απεθανεν αβιμελεχ και ειδεν ανηρ ισραηλ οτι απεθανεν αβιμελεχ και απηλθον ανηρ εις τον τοπον αυτου και απεστρεψεν ο θεος την κακιαν αβιμελεχ ην εποιησεν τω πατρι αυτου αποκτειναι τους εβδομηκοντα αδελφους αυτου και πασαν κακιαν ανδρων σικιμων επεστρεψεν ο θεος εις την κεφαλην αυτων και επηλθεν επ αυτους η καταρα ιωαθαμ του υιου ιεροβααλ και ανεστη μετα αβιμελεχ του σωσαι τον ισραηλ θωλα υιος φουα υιος πατραδελφου αυτου ανηρ ισαχαρ και αυτος κατωκει εν σαμαρεια εν ορει εφραιμ και εκρινεν τον ισραηλ εικοσι και τρια ετη και απεθανεν και εταφη εν σαμαρεια και ανεστη μετ αυτον ιαιρ ο γαλααδιτης και εκρινεν τον ισραηλ εικοσι και δυο ετη και εγενοντο αυτω τριακοντα και δυο υιοι επιβεβηκοτες επι τριακοντα και δυο πωλους και τριακοντα και δυο πολεις αυτοις και εκαλεσεν αυτας επαυλεις ιαιρ εως της ημερας ταυτης αι εισιν εν τη γη γαλααδ και απεθανεν ιαιρ και εταφη εν ραμμω και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον εναντι κυριου και ελατρευσαν ταις βααλιμ και ταις

ασταρωθ και τοις θεοις σιδωνος και τοις θεοις μωαβ και τοις θεοις υιων αμμων και τοις θεοις των αλλοφυλων και εγκατελιπον τον κυριον και ουκ εδουλευσαν αυτω και εθυμωθη οργη κυριος εν τω ισραηλ και απεδото αυτους εν χειρι αλλοφυλων και εν χειρι υιων αμμων και εσαθρωσαν και εθλασαν τους υιους ισραηλ εν τω ενιαυτω εκεινω οκτωκαιδεκα ετη παντας τους υιους ισραηλ εν τω περαν του ιορδανου εν τη γη του αμορραιου εν τη γαλααδιτιδι και διεβησαν οι υιοι αμμων τον ιορδανην εκπολεμησαι και εν τω ιουδα και βενιαμιν και εν τω οικω εφραιμ και εθλιβησαν οι υιοι ισραηλ σφοδρα και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον λεγοντες ημαρτομεν σοι οτι εγκατελιπομεν τον θεον ημων και ελατρευσαμεν ταις βασιλιμ και ειπεν κυριος προς τους υιους ισραηλ ουχι οι αιγυπτιοι και οι αμορραιοι και οι υιοι αμμων και μωαβ και οι αλλοφυλοι και σιδωνιοι και μαδιαμ και αμαληκ εξεθλιψαν υμας και εκεκραξατε προς με και εσωσα υμας εκ χειρος αυτων και υμεις εγκατελιπετε με και ελατρευσατε θεοις ετεροις δια τουτο ου προσθησω του σωσαι υμας βαδιζετε και βοατε προς τους θεους ους εξελεξασθε εαυτοις και αυτοι σωσασταν υμας εν καιρω θλιψεως υμων και ειπαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον ημαρτομεν ποιησον συ ημιν κατα παντα οσα αν αρεσκη ενωπιον σου πλην κυριε εξελου ημας εν τη ημερα ταυτη και μετεστησαν τους θεους τους αλλοτριους εκ μεσου αυτων και ελατρευσαν τω κυριω και ουκ ευηρεστησεν εν τω λαω και ωλιγοψυχησεν εν τω κοπω ισραηλ και ανεβησαν οι υιοι αμμων και παρενεβαλον εν γαλααδ και εξηλθον οι υιοι ισραηλ και παρενεβαλον εν τη μασσηφα και ειπον οι αρχοντες του λαου γαλααδ ανηρ προς τον πλησιον αυτου τις ανηρ ος αρζεται πολεμησαι εν τοις υιοις αμμων και εσται εις κεφαλην πασιν τοις κατοικουσιν γαλααδ και ιεφθαε ο γαλααδιτης δυνατος εν ισχυι και αυτος ην υιος γυναικος πορνης και ετεκεν τω γαλααδ τον ιεφθαε και ετεκεν η γυνη γαλααδ αυτω υιους και ηδρυνθησαν οι υιοι της γυναικος και εξεβαλον τον ιεφθαε και ειπον αυτω ου κληρονομησεις εν τω οικω του πατρος ημων οτι γυναικος υιος εταιρας ει συ και απεδρα ιεφθαε εκ προσωπου των αδελφων αυτου και κατωκησεν εν γη τωβ και συνελεγοντο προς τον ιεφθαε ανδρες λιτοι και συνεξεπορευοντο μετ αυτου και εγενετο μεθ ημερας και επολεμησαν οι υιοι αμμων μετα ισραηλ και εγενηθη ηνικα επολεμουν οι υιοι αμμων μετα ισραηλ και επορευθησαν οι πρεσβυτεροι γαλααδ παραλαβειν τον ιεφθαε εν γη τωβ και ειπαν προς ιεφθαε δευρο και εση ημιν εις ηγουμενον και πολεμησωμεν εν τοις υιοις αμμων και ειπεν ιεφθαε τοις πρεσβυτεροις γαλααδ ουχ υμεις εμισησατε με και εξεβαλετε με εκ του οικου του πατρος μου και εξαπεστειλατε με αφ υμων και τι οτι ηλθατε προς με ηνικα εθλιβητε και ειπαν οι πρεσβυτεροι γαλααδ προς ιεφθαε ουχ ουτως νυν ηλθομεν προς σε και συμπορευση ημιν και πολεμησωμεν εν τοις υιοις αμμων και εση ημιν εις κεφαλην πασιν τοις κατοικουσιν γαλααδ και ειπεν ιεφθαε προς τους πρεσβυτερους γαλααδ ει επιστρεφετε με υμεις πολεμησαι εν τοις υιοις αμμων και παραδω κυριος αυτους ενωπιον εμου εγω υμιν εσομαι εις κεφαλην και ειπαν οι πρεσβυτεροι γαλααδ προς ιεφθαε κυριος εσται ο ακουων ανα μεσον ημων ει μη κατα το ρημα σου ουτως ποιησωμεν και επορευθη ιεφθαε μετα των πρεσβυτερων γαλααδ και κατεστησαν αυτον επ αυτων εις κεφαλην εις ηγουμενον και ελαλησεν ιεφθαε παντας τους λογους αυτου ενωπιον κυριου εν μασσηφα και απεστειλεν

ιεφθαι αγγελους προς βασιλεα υιων αμμων λεγων τι εμοι και σοι οτι
ήκεις προς με συ πολεμησαι με εν τη γη μου και ειπεν βασιλευς υιων
αμμων προς τους αγγελους ιεφθαι διοτι ελαβεν ισραηλ την γην μου
εν τη αναβασει αυτου εξ αιγυπτου απο αρνων έως ιαβοκ και έως του
ιορδανου και νυν επιστρεψον αυτας μετ ειρηνης και απεστρεψαν οι
αγγελοι προς ιεφθαι και απεστειλεν ιεφθαι αγγελους προς τον βασι-
λεα υιων αμμων λεγων ταδε λεγει ιεφθαι ουκ ελαβεν ισραηλ την γην
μωαβ και την γην υιων αμμων εν τη αναβασει αυτων εξ αιγυπτου αλλ
επορευθη ισραηλ εν τη ερημω έως θαλασσης ερυθρας και ηλθεν έως
καδης και εξαπεστειλεν ισραηλ αγγελους προς βασιλεα εδωμ λεγων
παρελευσομαι δια της γης σου και ουκ ηκουσεν βασιλευς εδωμ και γε
προς βασιλεα μωαβ απεστειλεν και ουκ ηθελησεν και εκαθισεν ισραηλ
εν καδης και διηλθεν εν τη ερημω και εκυκλωσεν την γην εδωμ και
την γην μωαβ και παρεγενετο κατ ανατολας ήλιου της γης μωαβ και
παρενεβαλον εν τω περαν αρνων και ουκ εισηλθον εις το όριον μωαβ
οτι αρνων ην όριον μωαβ και απεστειλεν ισραηλ αγγελους προς σην
βασιλεα εσεβων τον αμορραιον και ειπεν αυτω ισραηλ παρελευσομαι
δια της γης σου έως του τοπου μου και ουκ ηθελησεν σην διαελθειν
τον ισραηλ δια των όριων αυτου και συνηγαγεν σην παντα τον λαον
αυτου και παρενεβαλεν εις ιασσα και επολεμησεν μετα ισραηλ και πα-
ρεδωκεν κυριος ό θεος ισραηλ τον σην και παντα τον λαον αυτου εν
χειρι ισραηλ και επαταξεν αυτους και εκληρονομησεν ισραηλ πασαν
την γην του αμορραιου του κατοικουντος εν τη γη και εκληρονομη-
σεν παν το όριον του αμορραιου απο αρνων και έως του ιαβοκ και απο
της ερημου και έως του ιορδανου και νυν κυριος ό θεος ισραηλ εξηρεν
τον αμορραιον εκ προσωπου του λαου αυτου ισραηλ και συ κληρο-
νομησεις αυτον επι σου ουχι όσα κατεκληρονομησεν σοι χαμως ό
θεος σου αυτα κληρονομησεις και παντα όσα κατεκληρονομησεν κυ-
ριος ό θεος ήμων απο προσωπου ήμων αυτα κληρονομησομεν και νυν
μη χρεισων ει συ του βαλακ υιου σεπφωρ βασιλεως μωαβ μη μαχη
εμαχεσατο μετα ισραηλ η πολεμων επολεμησεν αυτοις εν τω οικω ισ-
ραηλ εν εσεβων και εν ταις θυγατρασιν αυτης και εν ιαζηρ και εν ταις
θυγατρασιν αυτης και εν πασαις ταις πολεσιν ταις παρα τον ιορδανην
τριακοσια ετη τι ότι ουκ ερρυσαντο αυτοις εν τω καιρω εκεινω και
εγω ουκ ήμαρτον σοι και συ ποιεις μετ εμου πονηριαν του πολεμησαι
εν εμοι κριναι κυριος ό κρινων σημερον ανα μεσον υιων ισραηλ και
ανα μεσον υιων αμμων και ουκ εισηκουσεν βασιλευς υιων αμμων και
ουκ εισηκουσεν των λογων ιεφθαι ών απεστειλεν προς αυτον και
εγενηθη επι ιεφθαι πνευμα κυριου και διεβη την γην γαλααδ και τον
μανασση και διεβη την σκοπιαν γαλααδ και απο σκοπιας γαλααδ εις
το περαν υιων αμμων και ηυξατο ιεφθαι ευχην τω κυριω και ειπεν
εαν παραδωσει παραδως μοι τους υιους αμμων εν χειρι μου και εσται
ός αν εξελθη εκ των θυρων του οικου μου εις απαντησιν μου εν τω
επιστρεψαι με εν ειρηνη απο των υιων αμμων και εσται τω κυριω και
ανοισω αυτον ολοκαυτωμα και διεβη ιεφθαι προς τους υιους αμμων
του πολεμησαι προς αυτους και παρεδωκεν αυτους κυριος εν χειρι
αυτου και επαταξεν αυτους απο αροηρ και έως του ελθειν εις σεμωιθ
εικοσι πολεις έως αβελ αμπελωνων πληγην μεγαλην σφοδρα και ενε-
τραπησαν οι υιοι αμμων απο προσωπου υιων ισραηλ και ηλθεν ιεφθαι
εις μασσηφα εις τον οικον αυτου και ιδου ή θυγατηρ αυτου εξεπορευ-

ετο εις απαντησιν αυτου εν τυμπανοις και χοροις και αυτη μονογενης αυτω αγαπητη και ουκ εστιν αυτω πλην αυτης υιος η θυγατηρ και εγενηθη ηνικα ειδεν αυτην και διερρηξεν τα ιματια αυτου και ειπεν οιμμοι θυγατερ μου εμπεποδοστατηκας με εις σκωλον εγενου εν οφθαλμοις μου εγω δε ηνοιξα το στομα μου περι σου προς κυριον και ου δυνησομαι αποστρεψαι και ειπεν προς αυτον πατερ μου ει εν εμοι ηνοιξας το στομα σου προς κυριον ποιει μοι ον τροπον εξηλθεν εκ του στοματος σου ανθ' ων εποιησεν σοι κυριος εκδικησεις εκ των εχθρων σου εκ των υιων αμμων και ειπεν προς τον πατερα αυτης και ποιησον μοι το ρημα τουτο εασον με δυο μηνας και πορευσομαι και καταβησομαι επι τα ορη και κλαυσομαι επι τα παρθενια μου και εγω και αι συνεταιριδες μου και ειπεν πορευου και εξαπεστειλεν αυτην δυο μηνας και επορευθη αυτη και αι συνεταιριδες αυτης και εκλαυσεν επι τα παρθενια αυτης επι τα ορη και εγενετο μετα τελος δυο μηνων και ανεκαμψεν προς τον πατερα αυτης και επετελεσεν ιεψθαι την ευχην αυτου ην ηυξατο και αυτη ουκ εγνω ανδρα και εγενηθη εις προσταγμα εν ισραηλ εξ ημερων εις ημερας συνεπορευοντο αι θυγατρες ισραηλ θρηνην την θυγατερα ιεψθαι του γαλααδιτου τεσσαρας ημερας εν τω ενιαυτω και συνηχθησαν οι υιοι εφραιμ και ηλθον εις σεφινα και ειπον προς ιεψθαι τι οτι επορευθης πολεμειν εν τοις υιοις αμμων και ημας ου κεκληκας πορευθηναι μετα σου τον οικον σου εμπρησομεν εν πυρι και ειπεν προς αυτους ιεψθαι ανηρ αντιδικων ημην εγω και ο λαος μου και οι υιοι αμμων εταπεινουν με σφοδρα και εβοησα προς υμας και ουκ εσωσατε με εκ χειρος αυτων και ειδον οτι ουκ ην ο σωζων και εθεμην την ψυχην μου εν τη χειρι μου και διεβην προς τους υιους αμμων και παρεδωκεν αυτους κυριος εν χειρι μου και ινα τι ανεβητε προς με τη ημερα ταυτη του πολεμειν εν εμοι και συνηθροισεν ιεψθαι παντας τους ανδρας γαλααδ και επολεμει τον εφραιμ και επαταξαν ανδρες γαλααδ τον εφραιμ οτι ειπαν οι διασσεωσμενοι του εφραιμ υμεις γαλααδ εν μεσω εφραιμ και εν μεσω μανασση και προκατελαβοντο ανδρες γαλααδ τας διαβασεις του ιορδανου του εφραιμ και εγενηθη οτι ειπαν οι διασσεωσμενοι του εφραιμ διαβωμεν και ειπαν αυτοις οι ανδρες γαλααδ μη υμεις εκ του εφραιμ και ειπαν ουκ εσμεν και ειπαν αυτοις ειπατε δη συνθημα και ου κατηνυθουν του λαλησαι ουτως και επελαβοντο αυτων και εσφαζαν αυτους επι τας διαβασεις του ιορδανου και επεσαν εξ εφραιμ εν τω καιρω εκεινω δυο τεσσαραχοντα χιλιαδες και εκρινεν ιεψθαι τον ισραηλ εξ ετη και απεθανεν ιεψθαι ο γαλααδιτης και εταφη εν τη πολει αυτου γαλααδ και εκρινεν μετ αυτον τον ισραηλ εσεβων εκ βαιθλεεμ και εγενοντο αυτω τριαχοντα υιοι και τριαχοντα θυγατρες εξαπεσταλμεναι εξω και τριαχοντα γυναικας εισηγαγεν τοις υιοις αυτου εξωθεν και εκρινεν τον ισραηλ επτα ετη και απεθανεν εσεβων και εταφη εν βηθλεεμ και εκρινεν μετ αυτον τον ισραηλ αιλων ο ζαβουλωνιτης και εκρινεν τον ισραηλ δεκα ετη και απεθανεν αιλων ο ζαβουλωνιτης εν αιλιμ και εθαψαν αυτον εν γη ζαβουλων και εκρινεν μετ αυτον τον ισραηλ λαβδων υιος σελλημ ο φρααθωνιτης και εγενοντο αυτω τεσσαραχοντα υιοι και τριαχοντα υιοι των υιων αυτου επιβεβηκοτες επι εβδομηκοντα πωλους και εκρινεν τον ισραηλ οκτω ετη και απεθανεν λαβδων υιος σελλημ ο φρααθωνιτης και εταφη εν φρααθων εν γη εφραιμ εν ορει λανακ και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον εναντιον κυ-

ριου και παρεδωκεν αυτους κυριος εν χειρι αλλοφυλων τεσσαρακοντα ετη και εγενετο ανηρ εκ σαραα εκ της φυλης του δαν και ονομα αυτω μανωε και η γυνη αυτου στειρα και ουκ ετικτεν και ωψθη αγγελος κυριου προς την γυναικα και ειπεν προς αυτην ιδου δη συ στειρα και ου τετοκας και εν γαστρι εξεις και τεξη υιον και νυν φυλαξαι και μη πιης οινον και σικερα και μη φαγης παν ακαθαρτον οτι ιδου συ εν γαστρι εξεις και τεξη υιον και ουκ αναβησεται σιδηρος επι την κεφαλην αυτου οτι ηγιασμενον ναζιραιον εσται τω θεω το παιδαριον εκ της γαστρος και αυτος αρξεται σωζειν τον ισραηλ εκ χειρος αλλοφυλων και ηλθεν η γυνη και ειπεν τω ανδρι αυτης λεγουσα οτι ανθρωπος του θεου ηλθεν προς με και η ορασις αυτου ως ορασις αγγελου του θεου επιφανης σφοδρα και ηρωτων ποιθεν εστιν και το ονομα αυτου ουκ απηγγειλεν μοι και ειπεν μοι ιδου συ εν γαστρι εξεις και τεξη υιον και νυν μη πιης οινον και σικερα και μη φαγης πασαν ακαθαρσιαν οτι ναζιραιον θεου εσται το παιδαριον απο της γαστρος εως ημερας θανατου αυτου και εδεηθη μανωε του κυριου και ειπεν εν εμοι κυριε ανθρωπος του θεου ον απεστειλας προς ημας ελθετω δη προς ημας και φωτισατω ημας τι ποιησωμεν τω παιδαριω τω τιχτομενω και επηκουσεν ο θεος της φωνης μανωε και παρεγενετο ο αγγελος του θεου ετι προς την γυναικα αυτης καθημενης εν τω αγρω και μανωε ο ανηρ αυτης ουκ ην μετ αυτης και εταχυνεν η γυνη και εξεδραμεν και απηγγειλεν τω ανδρι αυτης και ειπεν προς αυτον ιδου ωπται μοι ο ανηρ ο ελθων προς με τη ημερα εκεινη και ανεστη μανωε και επορευθη οπισω της γυναικος αυτου προς τον ανδρα και ειπεν αυτω ει συ ει ο ανηρ ο λαλησας προς την γυναικα και ειπεν ο αγγελος εγω και ειπεν μανωε νυν δη ελθοντος του ρηματος σου τι εσται το κριμα του παιδαριου και τα εργα αυτου και ειπεν ο αγγελος κυριου προς μανωε απο παντων ων ειπα προς την γυναικα φυλαξασθω απο παντων οσα εκπορευεται εξ αμπελου ου φαγεται και οινον και σικερα μη πιετω και παν ακαθαρτον μη φαγετω παντα οσα ενετειλαμην αυτη φυλαξασθω και ειπεν μανωε προς τον αγγελον κυριου βιασωμεθα δη σε και ποιησομεν ενωπιον σου εριφον αιγων και ειπεν ο αγγελος κυριου προς μανωε εαν βιαση με ου φαγομαι των αρτων σου και εαν ποιησης ολοκαυτωμα κυριω ανοισεις αυτο οτι ουκ εγνω μανωε οτι αγγελος κυριου εστιν και ειπεν μανωε προς τον αγγελον κυριου τι ονομα σοι ινα οταν ελθη το ρημα σου δοξασωμεν σε και ειπεν αυτω ο αγγελος κυριου ινα τι τουτο ερωτας το ονομα μου και αυτο εστιν θαυμαστον και ελαβεν μανωε τον εριφον των αιγων και την θυσιαν και ανηνεγκεν επι την πετραν τω κυριω τω θαυμαστα ποιουντι κυριω και μανωε και η γυνη αυτου εθεωρουν και εγενετο εν τω αναβηναι την φλογα επανωθεν του θυσιαστηριου εις τον ουρανον και ανεβη ο αγγελος κυριου εν τη φλογι και μανωε και η γυνη αυτου εθεωρουν και επεσον επι προσωπον αυτων επι την γην και ου προσεθηκεν ετι ο αγγελος κυριου οψθηναι προς μανωε και προς την γυναικα αυτου τοτε εγνω μανωε οτι αγγελος κυριου εστιν και ειπεν μανωε προς την γυναικα αυτου θανατω αποθανουμεθα οτι θεον εωρακαμεν και ειπεν αυτω η γυνη αυτου ει εβουλετο κυριος θανατωσαι ημας ουκ αν εδεξατο εκ των χειρων ημων ολοκαυτωμα και θυσιαν και ουκ αν εφωτισεν ημας παντα ταυτα και ουκ αν ακουστα εποησεν ημιν ταυτα και ετεκεν η γυνη υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου σαμψων και

ηυλογησεν αυτον κυριος και ηυξηθη το παιδαριον και ηρξατο πνευμα κυριου συμπορευεσθαι αυτω εν παρεμβολη δαν ανα μεσον σαρα και ανα μεσον εσθαολ και κατεβη σαμφων εις θαμναθα και ειδεν γυναικα εν θαμναθα εκ των θυγατερων των αλλοφυλων και ηρσεν ενωπιον αυτου και ανεβη και απηγγειλεν τω πατρι αυτου και τη μητρι αυτου και ειπεν γυναικα εωρακα εν θαμναθα απο των θυγατερων των αλλοφυλων και νυν λαβετε μοι αυτην εις γυναικα και ειπεν αυτω ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου μη ουκ εστιν απο των θυγατερων των αδελφων σου και εν παντι τω λαω μου γυνη οτι συ πορευη λαβειν γυναικα εκ των αλλοφυλων των απεριτμητων και ειπεν σαμφων προς τον πατερα αυτου ταυτην λαβε μοι οτι ηρσεν εν οφθαλμοις μου και ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου ουκ εγνωσαν οτι παρα κυριου εστιν οτι ανταποδομα αυτος εκζητει εκ των αλλοφυλων και εν τω καιρω εκεινω αλλοφυλοι εκυριευσον των υιων ισραηλ και κατεβη σαμφων και ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου εις θαμναθα και εξεκλινεν εις αμπελωνα θαμναθα και ιδου σκυμνος λεοντων ωρυομενος εις απαντησιν αυτου και κατηυθυνεν επ αυτον πνευμα κυριου και διεσπασεν αυτον ωσει διασπασαι εριφον αιγων και ουδεν ην εν τη χειρι αυτου και ουκ απηγγειλεν τω πατρι αυτου ουδε τη μητρι α επονησεν και κατεβησαν και ελαλησαν τη γυναικι και ηρσεν ενωπιον σαμφων και επεστρεψεν μεθ ημερας λαβειν αυτην και εξεκλινεν ιδειν το πτωμα του λεοντος και ιδου συστροφη μελισσων εν τω στοματι του λεοντος και μελην και εξειλεν αυτο εις το στομα αυτου και επορευθη πορευομενος και εσθων και επορευθη προς τον πατερα αυτου και προς την μητερα αυτου και εδωκεν αυτοις και εφαγον και ουκ απηγγειλεν αυτοις οτι εκ της εξεως του λεοντος εξειλεν το μελι και κατεβη ο πατηρ αυτου προς την γυναικα και επονησεν εκει σαμφων ποτον ημερας επτα οτι ουτως εποιουν οι νεανισκοι και εγενετο εν τω φοβεισθαι αυτοις αυτον προσκατεστησαν αυτω εταιρους τριακοντα και ησαν μετ αυτου και ειπεν αυτοις σαμφων προβαλω υμιν προβλημα και εαν απαγγελιητε μοι το προβλημα εν ταις επτα ημεραις του ποτου δωσω υμιν τριακοντα σινδονας και τριακοντα στολας και εαν μη δυνασθητε απαγγειλαι μοι και δωσετε υμεις εμοι τριακοντα σινδονας και τριακοντα στολας ιματιων και ειπαν αυτω προβαλου το προβλημα σου και ακουσομεθα αυτου και ειπεν αυτοις εκ του εσθοντος εξηλθεν βρωσις και εξ ισχυρου εξηλθεν γλυκυ και ουκ ηδυνασθησαν απαγγειλαι το προβλημα επι τρεις ημερας και εγενετο εν τη ημερα τη τεταρτη και ειπαν τη γυναικι σαμφων απατησον δη τον ανδρα σου και απαγγειλατω σοι το προβλημα μηποτε εμπυρισωμεν σε και τον οικον του πατρος σου εν πυρι η πτωχευσαι εκαλεσατε ημας και εκλαυσεν η γυνη σαμφων επ αυτον και ειπεν αυτω μεμισηκας με και ουκ ηγαπηκας με οτι το προβλημα ο προεβαλου τοις υιοις του λαου μου καμοι ουκ απηγγειλας αυτο και ειπεν αυτη σαμφων ιδου τω πατρι μου και τη μητρι μου ουκ απηγγειλα αυτο και σοι απαγγελω και εκλαυσεν επ αυτον επι τας επτα ημερας εν αις ην εν αυταις ο ποτος και εγενετο εν τη ημερα τη εβδομη και απηγγειλεν αυτη οτι παρηνωχλησεν αυτον και αυτη απηγγειλεν τοις υιοις του λαου αυτης και ειπαν αυτω οι ανδρες της πολεως εν τη ημερα τη εβδομη πριν δυναι τον ηλιον τι γλυκυτερον μελιτος και τι ισχυροτερον λεοντος και ειπεν αυτοις σαμφων ει μη κατεδαμασατε μου την δαμαλιν ουκ αν ευρετε το προβλημα μου και κατευθυνεν επ

αυτον πνευμα κυριου και κατεβη εις ασκαλωνα και επαισεν εκειθεν τριακοντα ανδρας και ελαβεν τας στολας αυτων και εδωκεν τοις απαγγελειλασιν το προβλημα και εθυμωθη οργη σαμφων και ανεβη εις τον οικον του πατρος αυτου και συνωκησεν η γυνη σαμφων τω νυμφαγωγω αυτου ος ην εταiros αυτου και εγενετο μεθ ημερας εν ημεραις θερισμου πυρων και επεσκεψατο σαμφων την γυναικα αυτου φερων εριφον αιγων και ειπεν εισελευσομαι προς την γυναικα μου εις τον κοιτωνα και ουκ αφηκεν αυτον ο πατηρ αυτης εισελθειν προς αυτην και ειπεν ο πατηρ αυτης ειπας ειπα οτι μισων εμισησας αυτην και εδωκα αυτην τω συνεταιρω σου ουκ ιδου η αδελφη αυτης η νεωτερα κρεισσων αυτης εστιν εστω δη σοι αντι αυτης και ειπεν αυτω σαμφων αιθως ειμι το απαξ απο των αλλοφυλων οτι εγω ποιω μεθ υμων κακα και επορευθη σαμφων και συνελαβεν τριακοσιας αλωπεκας και ελαβεν λαμπαδας και συνεδησεν κερκον προς κερκον και εθηκεν λαμπαδα μιαν ανα μεσον των δυο κερκων εν τω μεσω και εξηψεν πυρ εν ταις λαμπασιν και εξαπεστειλεν εις τα δραγματα των αλλοφυλων και ενεπυρισεν τους σταχυας και τα προτεθερισμενα απο στοιβης και εως εστωτος και εως αμπελωνος και ελαιας και ειπαν οι αλλοφυλοι τις εποησεν ταυτα και ειπαν σαμφων ο γαμβρος του θαμναθιαιου οτι ελαβεν την γυναικα αυτου και εδωκεν αυτην τω συνεταιρω αυτου και ανεβησαν οι αλλοφυλοι και ενεπυρισαν την οικιαν του πατρος αυτης και αυτην και τον πατερα αυτης εν πυρι και ειπεν αυτοις σαμφων εαν ποιησητε ουτως ουκ ευδοκησω αλλα την εκδικησιν μου εξ ενος και εκαστου υμων ποιησομαι και επαταξεν αυτοους επι μηρον πληγην μεγαλην και κατεβη και κατωκει παρα τω χειμαρρω εν τω σπηλαιω ηταμ και ανεβησαν οι αλλοφυλοι και παρενεβαλοσαν επι τον ιουδαν και εξερριψαν εν λεχι και ειπαν αυτοις πας ανηρ ιουδα ινα τι ανεβητε εφ ημας και ειπαν οι αλλοφυλοι δησαι τον σαμφων και ποιησαι αυτω ον τροπον εποησεν ημιν και κατεβησαν τρεις χιλιαδες ανδρων εξ ιουδα επι την οπην της πετρας ηταμ και ειπαν προς σαμφων ουκ οιδας οτι αρχουσιν ημων οι αλλοφυλοι και ινα τι ταυτα εποησας ημιν και ειπεν αυτοις σαμφων καθως εποησεν ημιν ουτως εποησα αυτοις και ειπαν αυτω του δησαι σε κατεβημεν και παραδουναι σε εις χειρας αλλοφυλων και ειπεν αυτοις σαμφων ομοσατε μοι μη αποκτειναι με υμεις και παραδοτε με αυτοις μηποτε απαντησητε υμεις εν εμοι και ωμοσαν αυτω λεγοντες ουχι αλλα δεσμω δησομεν σε και παραδωσομεν σε εις χειρας αυτων θανατω δε ου θανατωσομεν σε και εδησαν αυτον δυο καλωδιοις καινοις και ανηγαγον αυτον εκ της πετρας και αυτος ηλθεν εως σιαγονος και οι αλλοφυλοι ηλαλαξαν εις απαντησιν αυτου και εδραμον εις συναντησιν αυτου και κατηνυθυνεν επ αυτον πνευμα κυριου και εγενοντο τα καλωδια τα εν τοις βραχιοσιν αυτου ωσει στιππουν ηνικα αν οσφρανθη πυρος και διελυθησαν οι δεσμοι απο των βραχιονων αυτου και ευρεν σιαγονα ονου ερριμμενην εν τη οδω και εξετεινεν την χειρα αυτου και ελαβεν αυτην και επαταξεν εν αυτη χιλιους ανδρας και ειπεν σαμφων εν σιαγονι ονου εξαλειφων εξηλειφα αυτοους οτι εν σιαγονι ονου επαταξα χιλιους ανδρας και εγενετο ηνικα συνετελεσεν λαλων και ερριψεν την σιαγονα απο της χειρος αυτου και εκαλεσεν τον τοπον εκεινον αναιρεσις σιαγονος και εδιψησεν σφοδρα και εβοησεν προς κυριον και ειπεν συ εδωκας εν χειρι του δουλου σου την σωτηριαν την μεγαλην ταυτην και νυν

αποθάνουμαι εν διψει και εμπεσουμαι εν χειρι των απεριτμητων και ηνοιξεν ο θεος το τραυμα της σιαγονος και εξηλθεν εξ αυτου υδατα και επιεν και επεστρεψεν το πνευμα αυτου εν αυτω και ανεψυξεν δια τουτο εκληθη το ονομα αυτης πηγη επικλητος σιαγονος εως της ημερας ταυτης και εκρινεν τον ισραηλ εν ημεραις αλλοφυλων ετη εικοσι και επορευθη σαμφων εκειθεν εις γαζαν και ειδεν εκει γυναικα πορνην και εισηλθεν προς αυτην και απηγγελη τοις γαζαιοις λεγοντες ηκει σαμφων ενταυθα και εκυκλωσαν και ενηδρευσαν αυτον ολην την νυχτα επι της πυλης της πολεως και εκωφευσαν ολην την νυχτα λεγοντες εως φωτος πρωι μεινωμεν και αποκτεινωμεν αυτον και εκοιμηθη σαμφων εως του μεσονυχτιου και ανεστη περι το μεσονυχτιον και επελαβετο των θυρων της πυλης της πολεως και των δυο σταθμων και ανεβαστασεν αυτας συν τω μοχλω και επεθηκεν επι τω ωμω αυτου και ανηνεγκεν αυτα επι την κορυφην του ορους ο εστιν επι προσωπον χεβρων και εθηκεν αυτα εκει και εγενετο μετα ταυτα και ηγαπησεν γυναικα επι του χειμαρρου σωρηχ και ονομα αυτη δαλιλα και ανεβησαν προς αυτην οι σατραπαι των αλλοφυλων και ειπαν αυτη απατησον αυτον και ιδε εν τινι η ισχυς αυτου εστιν η μεγαλη και εν τινι δυνησομεθα προς αυτον και δησομεν αυτον ωστε ταπεινωσαι αυτον και ημεις δωσομεν σοι ανηρ χιλιους και εκατον αργυριου και ειπεν δαλιλα προς σαμφων αναγγειλον μοι εν τινι η ισχυς σου η μεγαλη και εν τινι δευθηση του ταπεινωθηναι σε και ειπεν προς αυτην σαμφων εαν δησωσιν με εν επτα νευραις υγραις μη ηρημωμεναις και ασθενησω και εσομαι ως εις των ανθρωπων και ανηνεγκαν αυτη οι σατραπαι των αλλοφυλων επτα νευρας υγρας μη ηρημωμενας και εδησεν αυτον εν αυταις και το ενεδρον αυτου εκαθητο εν τω ταμειω και ειπεν προς αυτον αλλοφυλοι επι σε σαμφων και διερρηξεν τας νευρας ον τροπον διασπαται κλωσμα του αποτιναγματος εν τω οσφρανθηναι πυρος και ουκ εγνωσθη η ισχυς αυτου και ειπεν δαλιλα προς σαμφων ιδου παρελογισω με και ελαλησας προς με ψευδη νυν συν αναγγειλον δη μοι εν τινι δευθηση και ειπεν προς αυτην εαν δεσμω δησωσιν με εν επτα καλωδιοις καινοις εν οις ουκ εγεννηθη εργον και ασθενησω και εσομαι ως εις των ανθρωπων και ελαβεν αυτα δαλιλα καλωδια καινα και εδησεν αυτον εν αυτοις και ειπεν προς αυτον οι αλλοφυλοι επι σε σαμφων και το ενεδρον εκαθητο εν τω ταμειω και διεσπασεν αυτα απο των βραχιωνων αυτου ως ραμμα και ειπεν δαλιλα προς σαμφων εως νυν παρελογισω με και ελαλησας προς με ψευδη αναγγειλον δη μοι εν τινι δευθηση και ειπεν προς αυτην εαν υφανης τας επτα σειρας της κεφαλης μου μετα του διασματος και εγκρουσης εν τω πασσαλω εις τον τοιχον και εσομαι ασθενης ως εις των ανθρωπων και εκοιμισεν αυτον δαλιλα και εδιασατο τους επτα βοστρυχους της κεφαλης αυτου μετα της εκτασεως και κατεκρουσεν εν τοις πασσαλοις εις τον τοιχον και ειπεν προς αυτον οι αλλοφυλοι επι σε σαμφων και εξηγερεθη εκ του υπνου αυτου και εξεσπασεν τους πασσαλους συν τω υφασματι εκ του τοιχου και το διασμα και ουκ εγνωσθη η ισχυς αυτου και ειπεν προς αυτον δαλιλα πως ερεις ηγαπηκα σε και η καρδια σου ουκ εστιν μετ εμου τουτο τριτον παρελογισω με και ουκ απηγγειλας μοι εν τινι η ισχυς σου η μεγαλη και εγενετο οτε κατειργασατο αυτον τοις λογοις αυτης ολην την νυχτα και παρηνωχλησεν αυτον και ωλιγοψυχησεν εως εις θανατον και απηγγειλεν αυτη παντα

τα απο καρδιας αυτου και ειπεν αυτη ζυρον ουκ αναβησεται επι την κεφαλην μου οτι ναζιραιος θεου εγω ειμι εκ κοιλιας μητρος μου και εαν ζυρησωμαι αποστησεται απ εμου η ισχυς μου και ασθენησω και εσομαι κατα παντας τους ανθρωπους και ειδεν δαλιλα οτι ανηγγειλεν αυτη παντα τα απο καρδιας αυτου και απεστειλεν και εκαλεσεν παντας τους σατραπας των αλλοφυλων λεγουσα αναβητε το άπαξ οτι ανηγγειλεν μοι πασαν την καρδιαν αυτου και ανεβησαν προς αυτην πασαι αι σατραπιαι των αλλοφυλων και ηνεγκαν το αργυριον εν ταις χερσιν αυτων και εκοιμισεν αυτον ανα μεσον των γονατων αυτης και εκαλεσεν τον κουρεα και εξυρησεν τους έπτα βοστρυχους της κεφαλης αυτου και ηρξατο ταπεινουσθαι και απεστη η ισχυς αυτου απ αυτου και ειπεν αυτω δαλιλα οι αλλοφυλοι επι σε σαμφων και εξηγερευθη εκ του ύπνου αυτου και ειπεν εξελευσομαι και ποιησω καθως αι και αποτιναξομαι και αυτος ουκ εγνω οτι κυριος απεστη απ αυτου και επελαβοντο αυτου οι αλλοφυλοι και εξωρυξαν τους οφθαλμους αυτου και κατηγαγον αυτον εις γαζαν και εδησαν αυτον εν πεδαις χαλκαις και ην αληθιν εν οικω της φυλακης και ηρξατο η θριξ της κεφαλης αυτου ανατειλαι ήνικα εξυρηθη και οι σατραπαι των αλλοφυλων συνηχθησαν του θυσαι θυσιαν μεγαλην δαγων τω θεω αυτων και του ευφρανθηναι και ειπαν παρεδωκεν ο θεος ήμων εν χειρι ήμων σαμφων τον εχθρον ήμων και ειδεν αυτον ο λαος και ηνεσαν τους θεους αυτων και ειπαν παρεδωκεν ο θεος ήμων τον εχθρον ήμων εν χειρι ήμων και τον εξερημουντα την γην ήμων όστις επληθυνεν τους τραυματιας ήμων και εγενετο οτε ηγαθυνθη η καρδια αυτων και ειπαν καλεσατε τον σαμφων εξ οικου φυλακης και παιξατω ενωπιον ήμων και εκαλεσαν τον σαμφων εξ οικου της φυλακης και ενεπαιζον αυτω και εστησαν αυτον ανα μεσον των δυο στυλων και ειπεν σαμφων προς το παιδαριον τον χειραγωγουντα αυτον επαναπαυσον με δη και ποιησον ψηλαφησαι με επι τους στυλους εφ ών ο οικος επεστηρικται επ αυτων και επιστηρισομαι επ αυτους ο δε παις εποησεν ούτως ο δε οικος ην πληρης ανδρων και γυναικων και εκει παντες οι σατραπαι των αλλοφυλων και επι του δωματος ώσει τρισχιλιοι ανδρες και γυναικες εμβλεποντες εμπαίζομενον τον σαμφων και εβοησεν σαμφων προς κυριον και ειπεν κυριε κυριε μνησθητι μου και ενισχυσον με δη πλην ετι το άπαξ τουτο και εκδικησω εκδικησιν μιαν αντι των δυο οφθαλμων μου εκ των αλλοφυλων και περιελαβεν σαμφων τους δυο στυλους τους μεσους εφ ών ο οικος επεστηρικτο επ αυτων και επεστηρισατο επ αυτοις ένα εν τη δεξια αυτου και ένα εν τη αριστερα αυτου και ειπεν σαμφων αποθανετω η ψυχη μου μετα των αλλοφυλων και εκλινεν εν ισχυι και επεσεν ο οικος επι τους σατραπας και επι παντα τον λαον τον εν αυτω και εγενοντο οι τεθνηκοτες όυς εθανατωσεν σαμφων εν τω θανατω αυτου πλειους ύπερ όυς εθανατωσεν εν τη ζωη αυτου και κατεβησαν οι αδελφοι αυτου και πας ο οικος του πατρος αυτου και ελαβον αυτον και ανεβησαν και εθαψαν αυτον ανα μεσον σαραα και ανα μεσον εσθαολ εν τω ταφω μανωε του πατρος αυτου και αυτος εκρινεν τον ισραηλ εικοσι ετη και εγενετο ανηρ εξ ορους εφραιμ και ονομα αυτω μιχα και ειπεν τη μητρι αυτου χιλιους και έκατον αργυριου τους λημψθεντας σοι και εξωρκισας και ειπας εν τοις ωσιν μου ιδου το αργυριον παρ εμοι εγω ελαβον αυτο και ειπεν η μητηρ αυτου ευλογημενος ο υιος μου τω κυριω και απεδωκεν τους

χιλίους και ἑκατόν του ἀργυρίου τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἡ μητὴρ αὐτοῦ ἁγιάστω ἡγίασα τὸ ἀργύριον τῷ κυρίῳ ἐκ τῆς χειρὸς μου κατὰ μόναν τοῦ ποιῆσαι γλυπτόν καὶ χωνευτόν καὶ νῦν ἐπιστρέψω αὐτὰ σοὶ καὶ ἀποδώσω σοὶ αὐτὸ καὶ ἀπεδώκεν τὸ ἀργύριον τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν ἡ μητὴρ αὐτοῦ διακοσίους τοῦ ἀργυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῷ χωνευτῇ καὶ ἐποίησεν αὐτὸ γλυπτόν καὶ χωνευτόν καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἰκῷ μιχα καὶ ὁ ἀνὴρ μιχα αὐτῷ οἶκος θεοῦ καὶ ἐποίησεν ἐφουδ καὶ θεράφιν καὶ ἐνεπλήσεν τὴν χεῖρα ἑνὸς τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἐγεννήθη αὐτῷ εἰς ἱερεᾶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ ἀνὴρ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐποίει καὶ ἐγένετο παιδάριον ἐκ βῆθλεεμ δῆμου ἰουδα ἐκ τῆς συγγενείας ἰουδα καὶ αὐτὸς λευιτὴς καὶ αὐτὸς παρῶκει ἐκεῖ καὶ ἐπορευθῆ ὁ ἀνὴρ ἐκ τῆς πολέως ἰουδα ἐκ βῆθλεεμ παροικεῖν ὅτι εἰς ἔρηρ καὶ ἐγεννήθη εἰς ὄρος ἐφραϊμ ἕως οἴκου μιχα τοῦ ποιῆσαι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ μιχα ποῦθεν ἐρχῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν λευιτὴς ἐγὼ ἐμὶ ἐκ βῆθλεεμ ἰουδα καὶ ἐγὼ πορευομαι παροικεῖν ὅτι εἰς ἔρηρ καὶ εἶπεν αὐτῷ μιχα καθὼς μετ' ἐμοῦ καὶ γένου μοι εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερεᾶ καὶ ἐγὼ δώσω σοὶ δεκά ἀργυρίου εἰς ἡμέρας καὶ ζευγὸς ἱματίων καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν σου καὶ ἐπορευθῆ ὁ λευιτὴς καὶ ἠρξάτο παροικεῖν παρὰ τῷ ἀνδρὶ καὶ ἐγεννήθη αὐτῷ τὸ παιδάριον ὥς εἰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἐνεπλήσεν μιχα τὴν χεῖρα τοῦ λευίτου καὶ ἐγεννήθη αὐτῷ τὸ παιδάριον εἰς ἱερεᾶ καὶ ἦν ἐν τῷ οἰκῷ μιχα καὶ εἶπεν μιχα νῦν ἐγὼν ὅτι ἡγαθοποίησεν με κύριος ὅτι ἐγεννήθη μοι ὁ λευιτὴς εἰς ἱερεᾶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐζητεῖ ἡ φυλὴ τοῦ δαν ἑαυτὴ κληρονομίαν τοῦ κατοικεῖν ὅτι οὐκ ἐπέσεν αὐτὴ ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἐν μεσῷ φυλῶν Ἰσραὴλ κληρονομία καὶ ἐξάπεστειλαν οἱ υἱοὶ δαν ἐκ τῶν συγγενειῶν αὐτῶν πεντὲ ἀνδρας ἀπὸ μερῶν αὐτῶν υἱοὺς δυναμῆως ἐκ σάρα καὶ ἐσθαολ τοῦ κατασχεψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐξίχνιασαι αὐτὴν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς πορευεσθε καὶ ἐξεραυνήσατε τὴν γῆν καὶ παρεγένοντο εἰς ὄρος ἐφραϊμ ἕως οἴκου μιχα καὶ κατεπαύσαν ἐκεῖ αὐτῶν ὄντων παρὰ τῷ οἰκῷ μιχα καὶ αὐτοὶ ἐπεγνώσαν τὴν φωνὴν τοῦ παιδαρίου τοῦ νεωτέρου τοῦ λευίτου καὶ ἐξεκλιναν ἐκεῖ καὶ εἶπαν αὐτῷ τίς ἡγάγεν σε ὧδε καὶ τί ποιεῖς ἐνταῦθα καὶ τί σοὶ ἐστὶν ὧδε καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὁὕτως καὶ ὁὕτως ἐποίησεν μοι μιχα καὶ ἐμισθώσατο με καὶ ἐγεννήθη αὐτῷ εἰς ἱερεᾶ καὶ εἶπαν αὐτῷ ἐπερωτήσον δὴ ἐν τῷ θεῷ καὶ γινώσκομεθα εἰ κατευοδοὶ ἡ ὁδὸς ἡμῶν ἢ ἡμεῖς πορευομεθα ἐπ' αὐτὴν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς πορευεσθε εἰς εἰρηνὴν ἐνώπιον κυρίου ἡ ὁδὸς ὑμῶν καθ' ἣν ὑμεῖς πορευεσθε ἐν αὐτῇ καὶ ἐπορευθῆσαν οἱ πεντὲ ἀνδρες καὶ παρεγένοντο εἰς λαισά καὶ εἶδον τὸν λαὸν τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ κατήμενον ἐν ἐλπίδι κατὰ τὴν συγκρίσιν τῶν σιδωνίων ἡσυχάζοντας ἐν ἐλπίδι καὶ μὴ δυναμένους λαλῆσαι ῥῆμα ὅτι μακρὰν εἰσὶν ἀπὸ σιδωνος καὶ λόγος οὐκ ἦν αὐτοῖς μετὰ συρίας καὶ παρεγένοντο οἱ πεντὲ ἀνδρες πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν εἰς σάρα καὶ ἐσθαολ καὶ ἐλέγον αὐτοῖς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν τί ὑμεῖς κατήσθε καὶ εἶπαν ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτοὺς ὅτι εἰσηλθαμέν καὶ ἐνεπεριεπατήσαμεν ἐν τῇ γῇ ἕως λαισά καὶ εἶδομεν τὸν λαὸν τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ ἐν ἐλπίδι κατὰ τὸ συγκρίμα τῶν σιδωνίων καὶ μακρὰν ἀπεχόντες ἐκ σιδωνος καὶ λόγος οὐκ ἦν αὐτοῖς μετὰ συρίας ἀλλὰ ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτοὺς ὅτι ἔυρηκαμεν τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ ἀγαθὴ σφοδρά καὶ ὑμεῖς σιωπάτε μὴ οκνησῆτε

του πορευθῆναι του ελθῆναι και κατακληρονομησαι την γην ἡνικα αν εισελθῆτε ἥξετε προς λαον πεποιθота και ἡ γη ευρυχωρος ὅτι παρεδωκεν αυτην ὁ θεος εν χειρι ὑμων τοπος οὗ ουκ εστιν εκει ὑστερημα παντος ῥήματος ὅσα εν τη γη και απηραν εκ συγγενειας του δαν εκ σαρα και εσθαολ ἑξακοσιοι ανδρες περιεζωσμενοι σκευη πολεμικα και ανεβησαν και παρενεβαλσαν εν χαριαθιαριμ εν ιουδα δια τουτο εκληθη τω τοπω εκεινω παρεμβολη δαν ἕως της ἡμερας ταυτης ιδου κατοπισθεν χαριαθιαριμ παρηλθαν εκειθεν και ηλθαν ἕως του ορους εφραιμ και ηλθον ἕως οικου μιχα και απεκριθησαν ὁι πεντε ανδρες ὁι πορευομενοι κατασκεψασθαι την γην και ειπαν προς τους αδελφους αυτων ει οιδατε ὅτι εν τοις οικοις τουτοις εφουδ και θεραφιν και γλυπτον και χωνευτον και νυν γνωτε τι ποιησετε και εξεκλιναν εκει και εισηλθον εις τον οικον του παιδαριου του λευιτου εις τον οικον μιχα και ησπασαντο αυτον και ὁι ἑξακοσιοι ανδρες περιεζωσμενοι σκευη πολεμικα εστηλωμενοι παρα την θυραν του πυλωνος ὁι εκ των ὕιων δαν και ανεβησαν ὁι πεντε ανδρες ὁι πορευομενοι κατασκεψασθαι την γην επελθοντες εκει ελαβον το γλυπτον και το εφουδ και το θεραφιν και το χωνευτον και ὁ ἱερευς εστηλωμενος παρα τη θυρα του πυλωνος και ὁι ἑξακοσιοι ανδρες ὁι περιεζωσμενοι σκευη πολεμικα και ὁυτοι εισηλθον εις οικον μιχα και ελαβον το γλυπτον και το εφουδ και το θεραφιν και το χωνευτον και ειπεν προς αυτους ὁ ἱερευς τι ὑμεις ποιειτε και ειπαν προς αυτον κωφευσον επιθες την χειρα σου επι το στομα σου και ελθε μεθ ἡμων και εση ἡμιν εις πατερα και εις ἱερεα μη βελτιον ειναι σε ἱερεα οικου ανδρος ἑνος η γινεσθαι σε ἱερεα φυλης και συγγενειας εν ισραηλ και ηγαθυνθη ἡ καρδια του ἱερεως και ελαβεν το εφουδ και το θεραφιν και το γλυπτον και το χωνευτον και εισηλθεν εν μεσω του λαου και επεστρεψαν και απηλθαν και εταξαν την πανοικιαν και την κτησιν αυτου την ενδοξον εμπροσθεν αυτων αυτων δε μεμακρυγκοτων απο του οικου μιχα και ιδου μιχα και ὁι ανδρες ὁι συν τω οικω μετα μιχα εκραζον κατοπισω ὕιων δαν και επεστρεψαν ὁι ὕιοι δαν τα προσωπα αυτων και ειπαν προς μιχα τι εστιν σοι ὅτι εκραξας και ειπεν μιχα ὅτι το γλυπτον μου ὁ εποιησα εμαυτω ελαβετε και τον ἱερεα και απηλθατε και τι εμοι ετι και τι τουτο λεγετε μοι τι τουτο κραζεις και ειπον προς αυτον ὁι ὕιοι δαν μη ακουσθητω δη ἡ φωνη σου μεθ ἡμων μηποτε απαντησωσιν ὑμιν ανδρες καταδυνοι ψυχη και προσθησεις την ψυχην σου και την ψυχην του οικου σου και επορευθησαν ὁι ὕιοι δαν εις την ὁδον αυτων και ειδεν μιχα ὅτι ισχυροτεροι εisin αυτου και εξενευσεν και ανεστρεψεν εις τον οικον αυτου και αυτοι ελαβον ὅσα εποιησεν μιχα και τον ἱερεα ὃς ην αυτω και ηλθον ἕως λαισα επι λαον ἡσυχάζοντα και πεποιθота και επαταξαν αυτους εν στοματι ῥομφαιας και την πολιν ενεπρησαν και ουκ εστιν εξαιρουμενος ὅτι μακραν εστιν απο σιδωνων και λογος ουκ εστιν αυτοις μετα ανθρωπων και αυτη εν κοιλαδι ἡ εστιν του οικου ρωβ και ωκοδομησαν την πολιν και κατακησαν εν αυτη και εκαλεσαν το ονομα της πολεως δαν κατα το ονομα του πατρος αυτων ὃς εγεννηθη τω ισραηλ και ην λαις ονομα τη πολει το προτερον και ανεστησαν ἑαυτοις ὁι ὕιοι του δαν το γλυπτον μιχα και ιωναθαν ὕιος γηρσωμ ὕιου μωυση αυτος και ὁι ὕιοι αυτου ησαν ἱερεις τη φυλη δαν ἕως της ἡμερας της μετοιχεσίας της γης και εταξαν ἑαυτοις το γλυπτον μιχα ὁ εποιησεν πασας τας ἡμερας ὃσας ην ὁ οικος του

θεου εν σηλω και εγενετο εν ταις ημεραις εκειναις και βασιλευς ουκ ην εν ισραηλ και εγενετο ανηρ λειυιτης παροικων εν μηροις ορους εφραιμ και ελαβεν ο ανηρ εαυτω γυναικα παλλακην εκ βηθλεεμ ιουδα και ωργισθη αυτω η παλλακη αυτου και απηλθεν απ αυτου εις τον οικον του πατρος αυτης εις βηθλεεμ ιουδα και εγενετο εκει ημερας τετραμηνον και ανεστη ο ανηρ αυτης και επορευθη κατοπισθεν αυτης του λαλησαι επι την καρδιαν αυτης του διαλλαξαι αυτην εαυτω και απαγαγειν αυτην παλιν προς αυτον και το παιδαριον αυτου μετ αυτου και ζευγος υποζυγιων και επορευθη εως οικου του πατρος αυτης και ειδεν αυτον ο πατηρ της νεανιδος και παρην εις απαντησιν αυτου και εισηγαγεν αυτον ο γαμβρος αυτου ο πατηρ της νεανιδος και εκαθισεν μετ αυτου ημερας τρεις και εφαγον και επιον και υπνωσαν εκει και εγενηθη τη ημερα τη τεταρτη και ωρθηρισαν το πρωι και ανεστη του απελθειν και ειπεν ο πατηρ της νεανιδος προς τον γαμβρον αυτου στηρισον την καρδιαν σου κλασματι αρτου και μετα τουτο πορευεσθε και εκαθισαν και εφαγον αμφοτεροι επι το αυτο και επιον και ειπεν ο πατηρ της νεανιδος προς τον ανδρα αρξαμενος αυλισθητι και αγαθυνθητω η καρδια σου και ανεστη ο ανηρ απελθειν και εβιασατο αυτον ο γαμβρος αυτου και παλιν ηυλισθη εκει και ωρθηρισεν το πρωι τη ημερα τη πεμπτη του απελθειν και ειπεν ο πατηρ της νεανιδος στηρισον την καρδιαν σου αρτω και στρατευθητι εως κλινη η ημερα και εφαγον και επιον αμφοτεροι και ανεστη ο ανηρ του απελθειν αυτος και η παλλακη αυτου και το παιδαριον αυτου και ειπεν αυτω ο γαμβρος αυτου ο πατηρ της νεανιδος ιδου δη εις εσπεραν κεκλικεν η ημερα καταλυσον ωδε ετι σημερον και αγαθυνθητω η καρδια σου και ορθριετε αυριον εις την οδον υμων και απελευση εις το σκηνωμα σου και ουκ ηθελησεν ο ανηρ αυλισθηται και ανεστη και απηλθεν και παρεγενοντο εως κατεναντι ιεβους αυτη εστιν ιερουσαλημ και μετ αυτου ζευγος υποζυγιων επισεσαγμενων και η παλλακη αυτου μετ αυτου ετι αυτων οντων κατα ιεβους και η ημερα κεκλικυια σφοδρα και ειπεν το παιδαριον προς τον κυριον αυτου δευρο δη και εκκλινωμεν εις την πολιν του ιεβουσαιου ταυτην και αυλισθωμεν εν αυτη και ειπεν ο κυριος αυτου προς αυτον ου μη εκκλινω εις πολιν αλλοτριου η ουκ εστιν εκ των υιων ισραηλ και παρελευσομεθα εως γαβαα και ειπεν τω παιδαριω αυτου δευρο και εισελθωμεν εις ενα των τοπων και αυλισθωμεν εν γαβαα η εν ραμα και παρηλθον και απηλθον εδω γαρ ο ηλιος εχομενα της γαβαα η εστιν του βενιαμιν και εξεκλιναν εκει του εισελθειν καταλυσαι εν γαβαα και εισηλθον και εκαθισαν εν τη πλατεια της πολεως και ουκ εστιν ανηρ ο συναγων αυτους εις τον οικον καταλυσαι και ιδου ανηρ πρεσβυτης εισηλθεν απο των εργων αυτου εκ του αγρου εσπερας και ο ανηρ εξ ορους εφραιμ και αυτος παρωκει εν γαβαα και οι ανδρες του τοπου υιοι βενιαμιν και αναβλεψας τοις οφθαλμοις ειδεν τον ανδρα τον οδοιπορον εν τη πλατεια της πολεως και ειπεν ο ανηρ ο πρεσβυτης που πορευη και ποθεν ερχη και ειπεν προς αυτον διαβαινομεν ημεις εκ βηθλεεμ της ιουδα εως μηρων ορους του εφραιμ εγω δε εκειθεν ειμι και επορευθηην εως βηθλεεμ ιουδα και εις τον οικον μου εγω αποτρεχω και ουκ εστιν ανηρ συναγων με εις την οικιαν και γε αχυρα και χορτασματα υπαρχει τοις ονοις ημων και γε αρτος και οινος υπαρχει μοι και τη δουλη σου και τω παιδαριω τοις δουλοις σου ουκ εστιν υστερημα παντος πραγματατος και ειπεν ο ανηρ ο πρεσβυτης

ειρήνη σοι πλην παν το ὑστερημα σου επ εμε πλην εν τη πλατεια μη καταλυσης και εισηγαγεν αυτον εις την οικιαν αυτου και παρεβουλευ τοις ὑποζυγιοις αυτου και ενιψαντο τους ποδας αυτων και εφαγον και επιον αυτων δε αγαθυνθεντων τη καρδια αυτων και ιδου οι ανδρες της πολεως υιοι παρανομων περιεκυκλωσαν την οικιαν και εχρουσαν την θυραν και ειπαν προς τον ανδρα τον κυριον της οικιας τον πρεσβυτην λεγοντες εξαγαγε τον ανδρα τον εισελθοντα εις την οικιαν σου ινα γνωμεν αυτον και εξηλθεν προς αυτους ο ανηρ ο κυριος της οικιας και ειπεν προς αυτους μηδαμως αδελφοι μη πονηρευσησθε δη μετα το εισελθλυθηναι τον ανδρα τουτον εις την οικιαν μου μη ποιησητε την αφροσυνην ταυτην ιδου η θυγατηρ μου η παρθενος και η παλλακη αυτου εξαξω δη αυτας και ταπεινωσατε αυτας και ποιησατε αυταις το αγαθον εν οφθαλμοις ὑμων και τω ανδρι τουτω μη ποιησητε το ῥημα της αφροσυνης ταυτης και ουκ ηθελησαν οι ανδρες ακουσαι αυτου και επελαβετο ο ανηρ της παλλακης αυτου και εξαγαγεν αυτην προς αυτους εξω και εγνωσαν αυτην και ενεπαιξαν αυτη ὅλην την νυκτα ἕως το πρωι και εξαπεστειλαν αυτην ἅμα τω αναβαινειν τον ορϋρον και ηλθεν η γυνη το προς πρωι και επεσεν παρα την θυραν του πυλωνος του οικου του ανδρος ου ην ο κυριος αυτης εχει ἕως ου διεφασεν και ανεστη ο κυριος αυτης το πρωι και ηνοιξεν τας θυρας του οικου και εξηλθεν του απελθειν την ὁδον αυτου και ιδου η γυνη η παλλακη αυτου πεπτωκυια παρα την θυραν και αι χειρες αυτης επι το προθυρον και ειπεν προς αυτην αναστηθι και απελθωμεν και ουκ απεκριθη αυτω αλλα τεθυνηκει και ανελαβεν αυτην επι το ὑποζυγιον και ανεστη ο ανηρ και απηλθεν εις τον τοπον αυτου και εισηλθεν εις τον οικον αυτου και ελαβεν την μαχαιραν και επελαβετο της παλλακης αυτου και εμελισεν αυτην κατα τα οστα αυτης εις δωδεκα μεριδας και εξαπεστειλεν αυτας εις πασας τας φυλας ισραηλ και εγενετο πας ο ὅρων ελεγεν ουτε εγεννηθη ουτε ωφθη οὕτως απο της ἡμερας αναβασεως ὕμων ισραηλ εξ αιγυπτου ἕως της ἡμερας ταυτης και ενετειλατο τοις ανδρασιν οἱς εξαπεστειλεν λεγων ταδε ερειτε προς παντα ανδρα ισραηλ ει γεγονεν κατα το ῥημα τουτο απο της ἡμερας αναβασεως ὕμων ισραηλ εξ αιγυπτου ἕως της ἡμερας ταυτης θεσθε δη ἑαυτοις βουλην περι αυτης και λαλησατε και εξηλθον παντες οι υιοι ισραηλ και εξεκλησιασθη πασα η συναγωγη ὡς ανηρ εἷς απο δαν και ἕως βηρσαβεε και γη γαλααδ προς κυριον εις μασσηφα και εστη το κλιμα παντος του λαου πασαι αι φυλαι ισραηλ εν τη εκκλησια του λαου του θεου τετρακοσiai χιλιαδες ανδρων πεζων σπωμενων ῥομφαιαν και ηκουσαν οι υιοι βενιαμιν ὅτι ανεβησαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον εις μασσηφα και ειπαν οι υιοι ισραηλ λαλησατε που εγενετο η κακια αὕτη και απεκριθη ο ανηρ ο λευιτης ο ανηρ της γυναικος της πεφονευμενης και ειπεν εις γαβαα της βενιαμιν ηλθον εγω και η παλλακη μου καταλυσαι και ανεστησαν επ εμε οι ανδρες οι παρα της γαβαα και περιεκυκλωσαν επ εμε την οικιαν νυκτος και εμε ηθελησαν αποκτειναι και την παλλακην μου εταπεινωσαν και ενεπαιξαν αυτη και απειθανεν και επελαβομην της παλλακης μου και εμελισα αυτην και εξαπεστειλα εν παντι ὅριω κληρονομιας ισραηλ ὅτι εποιησαν αφροσυνην εν τω ισραηλ ιδου παντες ὑμεις οι υιοι ισραηλ δοτε ἑαυτοις λογον και βουλην και ανεστη πας ο λαος ὡς ανηρ εἷς λεγων ουκ εισελευσομεθα ανηρ εις το σκηνωμα αυτου και ουκ εκκλινουμεν ανηρ εις τον οικον αυτου και

νυν τουτο το ρημα ο ποιησομεν τη γαβαα αναβησομεθα επ αυτην εν κληρω και λημψομεθα δεκα ανδρας τοις εκατον και εκατον τοις χιλιοις και χιλιοις τοις μυριοις λαβειν επισιτισμον τω λαω τοις εισπορευομενοις επιτελεσαι τη γαβαα του βενιαμιν κατα πασαν την αφροσυνην ην εποισαν εν ισραηλ και συνηχθη πας ανηρ ισραηλ εκ των πολεων ως ανηρ εις ερχομενοι και εξαπεστειλαν αι φυλαι ισραηλ ανδρας εν παση φυλη βενιαμιν λεγοντες τις η κακια αυτη η γενομενη εν υμιν και νυν δοτε τους ανδρας τους ασεβεις τους εν γαβαα τους υιους βελιαλ και θανατωσομεν αυτους και εξαρουμεν κακιαν εξ ισραηλ και ουκ ηθελησαν οι υιοι βενιαμιν εισακουσαι της φωνης των αδελφων αυτων των υιων ισραηλ και συνηχηθησαν οι υιοι βενιαμιν εκ των πολεων αυτων εις γαβαα εξελθειν του πολεμησαι μετα υιων ισραηλ και επεσκεπησαν οι υιοι βενιαμιν εν τη ημερα εκεινη εκ των πολεων εικοσι και πεντε χιλιαδες ανδρων σπωμενων ρομφαιαν χωρις των κατοικουντων την γαβαα ουτοι επεσκεπησαν επτακοσιοι ανδρες νεανισκοι εκλεκτοι αμφοτεροδεξιοι παντες ουτοι σφενδονηται βαλλοντες λιθους προς την τριχα και ου διαμαρτανοντες και πας ανηρ ισραηλ επεσκεπησαν χωρις των υιων βενιαμιν τετρακοσαι χιλιαδες ανδρων σπωμενων ρομφαιαν παντες ουτοι ανδρες πολεμισται και ανεστησαν και ανεβησαν εις βαιθιηλ και επηρωτησαν εν τω θεω και ειπαν οι υιοι ισραηλ τις αναβησεται ημιν αφηγουμενος πολεμησαι μετα βενιαμιν και ειπεν κυριος ιουδας αναβησεται αφηγουμενος και ανεστησαν οι υιοι ισραηλ και παρενεβαλον επι την γαβαα και εξηλθεν πας ανηρ ισραηλ εις πολεμον μετα βενιαμιν και παρεταξαντο μετ αυτων εις πολεμον ανηρ ισραηλ προς την γαβαα και εξηλθον οι υιοι βενιαμιν εκ της πολεως και διεφθειραν εν ισραηλ εν τη ημερα εκεινη δυο και εικοσι χιλιαδας ανδρων επι την γην και ενισχυσεν ανηρ ισραηλ και προσεινεντο παραταξασθαι πολεμον εν τω τοπω ω παρεταξαντο εκει εν τη ημερα τη πρωτη και ανεβησαν οι υιοι ισραηλ και εκλαυσαν ενωπιον κυριου εως εσπερας και επηρωτησαν εν κυριω λεγοντες ει προσθω προσεγγισαι εις πολεμον μετα βενιαμιν του αδελφου μου και ειπεν κυριος αναβητε προς αυτον και προσηλθουσιν οι υιοι ισραηλ προς βενιαμιν εν τη ημερα τη δευτερα και εξηλθεν βενιαμιν εις απαντησιν αυτων εκ της γαβαα εν τη ημερα τη δευτερα και διεφθειρεν εκ του λαου οκτωκαιδεκα χιλιαδας ανδρων επι την γην παντες ουτοι εσπασμενοι ρομφαιαν και ανεβησαν παντες οι υιοι ισραηλ και πας ο λαος και ηλθουσιν εις βαιθιηλ και εκλαυσαν εναντι κυριου και ενηστευσαν εν τη ημερα εκεινη και ανηνεγκαν ολοκαυτωματα σωτηριου εναντι κυριου και επηρωτησαν οι υιοι ισραηλ εν κυριω και εκει η κιβωτος διαθηκης κυριου εν ταις ημεραις εκειναις και φινεες υιος ελεαζαρ υιου ααρων παρεστηκως ενωπιον αυτης εν ταις ημεραις εκειναις λεγων ει προσθω ετι εξελθειν εις πολεμον μετα υιων βενιαμιν του αδελφου μου η κοπασω και ειπεν κυριος αναβητε οτι αυριον παραδωσω αυτον εν χειρι σου και εθηκαν οι υιοι ισραηλ ενεδρα εν τη γαβαα κυκλω και εταξεν ισραηλ προς τον βενιαμιν εν τη ημερα τη τριτη και παρεταξαντο προς γαβαα καθως απαξ και απαξ και εξηλθον οι υιοι βενιαμιν εις απαντησιν του λαου και εξειλχυσθησαν εκ της πολεως και ηρξαντο τυπτειν εκ του λαου καθως απαξ και απαξ εν ταις οδοις η εστιν μια αναβαινουσα εις βαιθιηλ και μια αναβαινουσα εις γαβαα εν τω αγρω ωσει τριακοντα ανδρας εν τω ισραηλ και ειπαν οι υιοι βενιαμιν προσκοπτουσιν ενωπιον ημων καθως εμπροσθεν και

οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ εἶπαν φυγῶμεν καὶ ἐκσπασώμεν αὐτοὺς ἐκ τῆς πολέως εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ πᾶς ἀνὴρ ἰσραὴλ ἀνέστη ἐκ τοῦ τοποῦ αὐτοῦ καὶ παρετάξαντο ἐν βααλθθαμὰρ καὶ τὸ ἐνεδρὸν ἰσραὴλ ἐπαλαίεν ἐκ τοῦ τοποῦ αὐτοῦ ἀπὸ δυσμῶν τῆς γαββα καὶ παρεγένοντο ἐξ ἐναντίας τῆς γαββα δεκά χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντός ἰσραὴλ καὶ ὁ πόλεμος ἐβαρυνθῆ καὶ αὐτοὶ οὐκ ἐγνώσαν ὅτι ἀφῆπται αὐτῶν ἡ κακία καὶ ἐτροπώσεν κυριὸς τὸν βενιαμὶν κατὰ πρόσωπον ἰσραὴλ καὶ διεφθείραν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν τῷ βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰκοσὶ καὶ πεντὲ χιλιάδας καὶ ἑκατὸν ἀνδράς πάντες οὗτοι σπώμενοι ῥομφαίαν καὶ εἶδεν βενιαμὶν ὅτι τετροπῶται καὶ ἔδωκεν ἀνὴρ ἰσραὴλ τῷ βενιαμὶν τόπον ὅτι ἡλπίσαν ἐπὶ τὸ ἐνεδρὸν ὃ ἐτάξαν πρὸς τὴν γαββα καὶ τὸ ἐνεδρὸν ὥρμησεν καὶ ἐξεχυθῆσαν πρὸς τὴν γαββα καὶ ἐπορευθῆ τὸ ἐνεδρὸν καὶ ἐπατάξαν ὅλην τὴν πόλιν ἐν στοματὶ ῥομφαίας καὶ ἡ συντάγῃ ἦν ἀνδρὶ ἰσραὴλ πρὸς τὸ ἐνεδρὸν τοῦ ἀνενεγκαι αὐτοὺς πυρσὸν τοῦ καπνοῦ τῆς πολέως καὶ ἀνεστρέψαν ἀνὴρ ἰσραὴλ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ βενιαμὶν ἤρκαται τοῦ τυπτεῖν τραυματίας ἐν τῷ ἀνδρὶ ἰσραὴλ ὥσπερ τριακοντά ἀνδράς ὅτι εἶπαν πλὴν τροπούμενος τροποῦται ἐναντίον ἡμῶν καθὼς ὁ πόλεμος ὃ ἐμπροσθεν καὶ ὁ πυρσὸς ἤρξατο ἀναβαίνειν ἐκ τῆς πολέως στύλος καπνοῦ καὶ ἐπεβλεῖψεν βενιαμὶν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ἀνέβη συντελεία τῆς πολέως εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀνὴρ ἰσραὴλ ἀπεστρέψεν καὶ ἐσπευσεν ἀνὴρ βενιαμὶν καὶ εἶδεν ὅτι ἦπται αὐτοῦ ἡ κακία καὶ ἐκλιναν ἐνώπιον ἀνδρὸς ἰσραὴλ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐρημοῦ καὶ ὁ πόλεμος κατεψύθασεν αὐτὸν καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πολέων διεφθείραν αὐτὸν ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ἐκοψάν τὸν βενιαμὶν καταπαῦσαι αὐτὸν καταπαύσιν καὶ κατέπατησαν αὐτὸν ἕως ἐξ ἐναντίας τῆς γαββα ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ ἐπῆσαν ἐκ τοῦ βενιαμὶν οκτωκαίδεκα χιλιάδες ἀνδρῶν σὺν πᾶσιν τούτοις ἀνδρες δυνατοὶ καὶ ἐξεκλιναν καὶ ἐφυγὸν εἰς τὴν ἐρημὸν πρὸς τὴν πέτρην τὴν ρεμμῶν καὶ ἐκαλάμησαντο ἐν ταῖς ὁδοῖς πεντὲ χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ προσεκολληθῆσαν ὀπίσω αὐτοῦ ἕως γαδααμ καὶ ἐπατάξαν ἐξ αὐτῶν δισχιλίους ἀνδράς καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ πεπτωκότες ἐν τῷ βενιαμὶν εἰκοσὶ καὶ πεντὲ χιλιάδες ἀνδρῶν σπώμενων ῥομφαίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ σὺν πᾶσι τούτοις ἀνδρες δυνατοὶ καὶ ἐξεκλιναν καὶ ἐφυγὸν εἰς τὴν ἐρημὸν πρὸς τὴν πέτρην τὴν ρεμμῶν ἑξαχοσίοι ἀνδρες καὶ ἐκαθίσαν ἐν τῇ πέτρᾳ ρεμμῶν τετραμῆνον καὶ ἀνὴρ ἰσραὴλ ἀπεκλείσεν τοὺς υἱοὺς βενιαμὶν καὶ ἐπατάξαν αὐτοὺς ἐν στοματὶ ῥομφαίας ἀπὸ πολέως ἑξῆς ἕως κτήνους ἕως παντός τοῦ ἔυρεθεντος εἰς πᾶσας τὰς πόλεις καὶ τὰς πόλεις τὰς ἔυρεθεις εἰς ἀπεστείλαν ἐν πυρὶ καὶ ἀνὴρ ἰσραὴλ ὠμοσεν ἐν μασσῆφᾳ λέγων ἀνὴρ ἐξ ἡμῶν οὐ δώσει τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ βενιαμὶν εἰς γυναῖκα καὶ παρεγένοντο πᾶς ὁ λαὸς εἰς μασσῆφᾳ καὶ βαιθῆλ καὶ ἐκαθίσαν ἐκεῖ ἕως ἑσπέρας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἐκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν καὶ εἶπαν ἴνα τι κυρίε ὁ θεὸς ἰσραὴλ ἐγενήθῃ αὕτη ἐν τῷ ἰσραὴλ τοῦ ἐπισκεπῆναι σήμερον ἐν τῷ ἰσραὴλ φυλὴν μίαν καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐπαυρίῳ καὶ ὠρθίρυσεν ὁ λαὸς καὶ ὠκοδομήσαν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἀνηνεγκαν ὀλοκαυτώματα σωτηρίου καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τίς ὁ μὴ ἀναβὰς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκ πασῶν φυλῶν ἰσραὴλ πρὸς κυρίον ὅτι ὄρκος μέγας ἦν τῷ μὴ ἀναβάντι πρὸς κυρίον εἰς μασσῆφᾳ λέγοντες θανάτῳ ἀποθάνειται καὶ παρεκλήθῆσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ περὶ βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν καὶ εἶπαν ἀφῆρηται σήμερον φυλὴ μία ἐξ ἰσραὴλ τι ποιήσωμεν αὐτοῖς τοὺς ὑπολειφθεῖσιν

εις γυναικας και ημεις ωμοσαμεν εν κυριω του μη δουναι αυτοις απο των θυγατερων ημων εις γυναικας και ειπαν τις μια των φυλων ισραηλ ητις ουκ ανεβη προς κυριον εις μασσηφα και ιδου ουκ ηλθεν ανηρ εις την παρεμβολην απο ιαβις γαλααδ εις την εκκλησιαν και επεσκεπη ο λαος και ιδου ουκ εστιν εκει ανηρ απο των κατοικουντων ιαβις γαλααδ και απεστειλαν εκει η συναγωγη δωδεκα χιλιαδας ανδρων απο των υιων της δυναμεως και ενετειλαντο αυτοις λεγοντες πορευθητε και παταξατε παντας τους κατοικουντας ιαβις γαλααδ εν στοματι ρομφαιας και τας γυναικας και τον λαον και ουτος ο λογος ον ποιησετε παν αρσενικον και πασαν γυναικα γινωσκουσαν κοιτην αρσενος αναθεματιετε και ευρον απο των κατοικουντων ιαβις γαλααδ τετρακοσιας νεανιδας παρθενους αι ουκ εγνωσαν ανδρα εις κοιτην αρσενος και ηγον αυτας εις την παρεμβολην εις σηλω η εστιν εν γη χανααν και απεστειλεν πασα η συναγωγη και ελαλησαν προς βενιαμιν τον εν τη πετρα ρεμμων και εκαλεσαν αυτους εις ειρηνην και απεστρεψεν βενιαμιν προς τους υιους ισραηλ εν τω καιρω εκεινω και εδωκαν αυτοις τας γυναικας αιτινες ησαν εκ των γυναικων ιαβις γαλααδ και ηρσεν αυτοις ουτως και ο λαος παρεκληθη τω βενιαμιν οτι εποιησεν κυριος διακοπην εν ταις φυλαις ισραηλ και ειπαν οι πρεσβυτεροι της συναγωγης τι ποιησωμεν τοις επιλοιποις εις γυναικας οτι ηφανισται εκ του βενιαμιν γυνη και ειπαν κληρονομια διασσεωσμενη τω βενιαμιν και ου μη εξαλειφθη φυλη εξ ισραηλ και ημεις ου δυνησομεθα δουναι αυτοις γυναικας απο των θυγατερων ημων οτι ωμοσαμεν οι υιοι ισραηλ λεγοντες επικαταρατος ο διδους γυναικα τω βενιαμιν και ειπαν εορτη τω κυριω εν σηλω αφ ημερων εις ημερας η εστιν απο βορρα της βαιθηλ κατ ανατολας ηλιου εν τη οδω τη αναβαινουση εκ βαιθηλ εις σικιμα και απο νοτου του λιβανου της λεβωνα και ενετειλαντο τοις υιοις βενιαμιν λεγοντες διελθατε και ενεδρευσατε εν τοις αμπελωσιν και οψεσθε και ιδου ως αν εξελθωσιν αι θυγατερες των κατοικουντων σηλω εν σηλω χορευσαι εν χοροις και εξελευσεσθε απο των αμπελωνων και αρπασετε ανηρ εαυτω γυναικα απο των θυγατερων σηλω και απελευσεσθε εις γην βενιαμιν και εσται οταν ελθωσιν οι πατερες αυτων η οι αδελφοι αυτων κρινεσθαι προς υμας και ερουμεν προς αυτους ελεησατε αυτους οτι ουκ ελαβον ανηρ γυναικα αυτου εν τω πολεμω ου γαρ υμεις δεδωκατε αυτοις κατα τον καιρον επλημελησατε και εποιησαν ουτως οι υιοι βενιαμιν και ελαβον γυναικας κατα τον αριθμον αυτων απο των χορευουσων ας διηρπασαν και απηλθον και απεστρεψαν επι την κληρονομιαν αυτων και ωκοδομησαν εαυτοις πολεις και κατωκησαν εν αυταις και περιεπατησαν εκειθεν οι υιοι ισραηλ εν τω καιρω εκεινω ανηρ εις την φυλην αυτου και εις την συγγενειαν αυτου και απηλθον εκειθεν ανηρ εις την κληρονομιαν αυτου εν ταις ημεραις εκειναις ουκ ην βασιλευς εν ισραηλ ανηρ εκαστος το ευθεσ εν οφθαλμοις αυτου εποιει

και εγενετο εν τω κρινειν τους κριτας και εγενετο λιμος εν τη γη και επορευθη ανηρ απο βαιθλεεμ της ιουδα του παροικησαι εν αγρω μωαβ αυτος και η γυνη αυτου και οι υιοι αυτου και ονομα τω ανδρι αβιμελεχ και ονομα τη γυναικι αυτου νωεμιν και ονομα τοις δυσιν υιοις αυτου μααλων και χελαιων εφραθαιοι εκ βαιθλεεμ της ιουδα και ηλθοσαν εις αγρον μωαβ και ησαν εκει και απεθανεν αβιμελεχ ο ανηρ της νωεμιν και κατελειφθη αυτη και οι δυο υιοι αυτης και ελαβονσαν

ἐαυτοῖς γυναικάς μωαβιτιδᾶς ὀνόματι μιᾷ ὄρφᾳ καὶ ὀνόματι δευτέρᾳ
ρουθ καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ὥς δεκά ἐτη καὶ ἀπεθάνον καὶ γε ἀμφοτέροι
μααλὼν καὶ χελαιῶν καὶ κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς
καὶ ἀπὸ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς καὶ ἀνέστη αὐτὴ καὶ αἱ δύο νυμφαὶ αὐ-
τῆς καὶ ἀπεστρέψαν ἐξ ἀγροῦ μωαβ ὅτι ἤκουσαν ἐν ἀγρῷ μωαβ ὅτι
ἐπεσκέπται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ δοῦναι αὐτοῖς ἄρτους καὶ ἐξῆλθεν
ἐκ τοῦ τοποῦ οὗ ἦν ἐκεῖ καὶ αἱ δύο νυμφαὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς καὶ ἐπο-
ρεύοντο ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς τὴν γῆν Ἰουδα καὶ εἶπεν νῶεμιν
ταῖς νυμφαῖς αὐτῆς πορεύεσθε δὴ ἀποστραφῆτε ἕκαστη εἰς οἶκον μη-
τρός αὐτῆς ποιῆσαι κύριος μεθ' ὑμῶν ἐλεος καθὼς ἐποιήσατε μετὰ
τῶν τεθνηκότων καὶ μετ' ἐμοῦ δώῃ κύριος ὑμῖν καὶ ἐύροιτε ἀναπαύσιν
ἕκαστη ἐν οἰκῷ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ κατεφίλησεν αὐτάς καὶ ἐπῆραν τὴν
φωνὴν αὐτῶν καὶ ἐκλαυσαν καὶ εἶπαν αὐτὴ μετὰ σου ἐπιστρεφόμεν
εἰς τὸν λαὸν σου καὶ εἶπεν νῶεμιν ἐπιστραφῆτε δὴ θυγατέρες μου καὶ
ἵνα τί πορεύεσθε μετ' ἐμοῦ μὴ ἐτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου καὶ ἐσο-
νται ὑμῖν εἰς ἀνδράς ἐπιστραφῆτε δὴ θυγατέρες μου διότι γεγῆρακα
τοῦ μὴ εἶναι ἀνδρὶ ὅτι εἶπα ὅτι ἐστὶν μοι ὑποστάσις τοῦ γεννηθῆναι με
ἀνδρὶ καὶ τεξομαι υἱοὺς μὴ αὐτοὺς προσδεξεσθε ἕως οὗ ἄδρυνθῶσιν
ἡ αὐτοῖς κατασχεθῆσεσθε τοῦ μὴ γενεσθῆαι ἀνδρὶ μὴ δὴ θυγατέρες
μου ὅτι ἐπικρανθῇ μοι ὑπὲρ ὑμᾶς ὅτι ἐξῆλθεν ἐν ἐμοὶ χεὶρ κυρίου καὶ
ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἐκλαυσαν ἐτι καὶ κατεφίλησεν ὄρφα τὴν
πενθέραν αὐτῆς καὶ ἐπεστρέψεν εἰς τὸν λαὸν αὐτῆς ρουθ δὲ ἠκολού-
θησεν αὐτὴ καὶ εἶπεν νῶεμιν πρὸς ρουθ ἰδοὺ ἀνέστρεψεν ἡ συννυμφὸς
σου πρὸς λαὸν αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῆς ἐπιστραφῆτι δὴ καὶ
σύ ὀπισθ' αὐτῆς συννυμφού σου εἶπεν δὲ ρουθ μὴ ἀπαντῆσαι ἐμοὶ τοῦ
καταλείπειν σε ἡ ἀποστρέψαι ὀπίσθεν σου ὅτι σύ ὅπου εἶμι πορευθής
πορεύσομαι καὶ οὗ εἰμι ἀντιστοιχῶν ἀντιστοιχῶμαι ὁ λαὸς σου λαὸς μου
καὶ ὁ θεὸς σου θεὸς μου καὶ οὗ εἰμι ἀποθνήσκων ἀποθνήσκουμι κακῶς
ταφῆσομαι ταδὲ ποιῆσαι μοι κύριος καὶ ταδὲ προσθήη ὅτι θάνατος
διαστέλει ἀνά μεσσην ἐμοῦ καὶ σου ἰδοὺσα δὲ νῶεμιν ὅτι κραταιοῦται
αὐτὴ τοῦ πορευεσθῆαι μετ' αὐτῆς ἐκοπάσεν τοῦ λαλῆσαι πρὸς αὐτὴν
ἐτι ἐπορευθῆσαν δὲ ἀμφοτέραι ἕως τοῦ παραγενεσθῆαι αὐτάς εἰς βαι-
θλέεμ καὶ ἤχησεν πᾶσα ἡ πόλις ἐπ' αὐταῖς καὶ εἶπον ἡ αὕτη ἐστὶν νῶεμιν
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτάς μὴ δὴ καλεῖτε με νῶεμιν καλέσατε με πικρὰν
ὅτι ἐπικρανθῇ ἐν ἐμοὶ ὁ ἱκανὸς σφοδρὰ ἐγὼ πλήρης ἐπορευθῇ καὶ
κενὴν ἀπεστρέψεν με ὁ κύριος καὶ ἵνα τί καλεῖτε με νῶεμιν καὶ κύριος
ἐταπείνωσεν με καὶ ὁ ἱκανὸς ἐκακώσεν με καὶ ἐπεστρέψεν νῶεμιν καὶ
ρουθ ἡ μωαβιτις ἡ νύμφη αὐτῆς ἐπιστρεφούσα ἐξ ἀγροῦ μωαβ αὐταὶ
δὲ παρεγενήθησαν εἰς βαιθλέεμ ἐν ἀρχῇ θέρους κριθῶν καὶ τῇ νῶ-
εμιν ἀνὴρ γινώσκων τὸν ἀνδρὶ αὐτῆς ὁ δὲ ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχυρὸς ἐκ τῆς
συγγενείας ἀβιμελὲχ καὶ ὀνόματι αὐτῷ βοὸς καὶ εἶπεν ρουθ ἡ μωαβι-
τις πρὸς νῶεμιν πορευθῶ δὴ εἰς ἀγρὸν καὶ συναξῶ ἐν τοῖς σταχυσίν
κατοπισθῆναι οὗ εἰμι ἐύρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶπεν δὲ αὐτὴ πο-
ρεύου θυγατερ καὶ ἐπορευθῇ καὶ συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ κατοπισθῆναι
τῶν θερίζοντων καὶ περιέπεσεν περιπτωμάτι τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ βο-
ὸς τοῦ ἐκ συγγενείας ἀβιμελὲχ καὶ ἰδοὺ βοὸς ἦλθεν ἐκ βαιθλέεμ καὶ
εἶπεν τοῖς θερίζουσιν κύριος μεθ' ὑμῶν καὶ εἶπον αὐτῷ εὐλογῆσαι σε
κύριος καὶ εἶπεν βοὸς τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ ἐφεστώτι ἐπὶ τοὺς θε-
ρίζοντας τίνος ἡ νεανὶς αὕτη καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον τὸ ἐφεστός
ἐπὶ τοὺς θερίζοντας καὶ εἶπεν ἡ παις ἡ μωαβιτις ἐστὶν ἡ ἀποστρα-

φεισα μετα νωεμιν εξ αγρου μωαβ και ειπεν συλλεξω δη και συναξω εν τοις δραγμασιν οπισθεν των θεριζοντων και ηλθεν και εστη απο πρωθεν και εως εσπερας ου κατεπαυσεν εν τω αγρω μικρον και ειπεν βοος προς ρουθ ουκ ηκουσας θυγατερ μη πορευθης εν αγρω συλλεξαι ετερω και συ ου πορευση εντευθεν ωδε κολληθητι μετα των κορασιων μου οι οφθαλμοι σου εις τον αγρον ου εαν θεριζωσιν και πορευση κατοπισθεν αυτων ιδου ενετειλαμην τοις παιδαριοις του μη αψασθαι σου και ο τι διψησεις και πορευθησθαι εις τα σκευη και πιεσαι οθεν αν υδρευωνται τα παιδαρια και επεσεν επι προσωπον αυτης και προσεκυνησεν επι την γην και ειπεν προς αυτον τι οτι ευρον χαριν εν οφθαλμοις σου του επιγνωναι με και εγω ειμι ξενη και απεκριθη βοος και ειπεν αυτη απαγγελια απηγγελη μοι οσα πεποιηκας μετα της πενθερας σου μετα το αποθανειν τον ανδρα σου και πως κατελιπες τον πατερα σου και την μητερα σου και την γην γενεσεως σου και επορευθης προς λαον ον ουκ ηδεις εχθες και τριτης αποτεισαι κυριος την εργασιαν σου και γενοιτο ο μισθος σου πληρης παρα κυριου θεου ισραηλ προς ον ηλθες πεποιθεναι υπο τας πτερυγας αυτου η δε ειπεν ευροιμι χαριν εν οφθαλμοις σου κυριε οτι παρεκαλεσας με και οτι ελλαλησας επι καρδιαν της δουλης σου και ιδου εγω εσομαι ως μια των παιδισκων σου και ειπεν αυτη βοος ηδη ωρα του φαγειν προσελθε ωδε και φαγεσαι των αρτων και βαψεις τον ψωμον σου εν τω οξει και εκαθισεν ρουθ εκ πλαγιων των θεριζοντων και εβουνισεν αυτη βοος αλφιτον και εφαγεν και ενεπλησθη και κατελιπεν και ανεστη του συλλεγειν και ενετειλατο βοος τοις παιδαριοις αυτου λεγων και γε ανα μεσον των δραγματων συλλεγετω και μη καταισχυνητε αυτην και βασταζοντες βασταξατε αυτη και γε παραβαλλοντες παραβαλείτε αυτη εκ των βεβουνισμενων και αφετε και συλλεξει και ουκ επιτιμησετε αυτη και συνελεξεν εν τω αγρω εως εσπερας και ερραβδισεν α συνελεξεν και εγεννηθη ως οιφι κριθων και ηρεν και εισηλθεν εις την πολιν και ειδεν η πενθερα αυτης α συνελεξεν και εξενεγκασα ρουθ εδωκεν αυτη α κατελιπεν εξ ων ενεπλησθη και ειπεν αυτη η πενθερα αυτης που συνελεξας σημερον και που εποιησας ειη ο επιγνους σε ευλογημενος και απηγγειλεν ρουθ τη πενθερα αυτης που εποιησεν και ειπεν το ονομα του ανδρος μεθ ου εποιησα σημερον βοος και ειπεν νωεμιν τη νυμφη αυτης ευλογητος εστιν τω κυριω οτι ουκ εγκατελιπεν το ελεος αυτου μετα των ζωντων και μετα των τεθνηκοτων και ειπεν αυτη νωεμιν εγγιζει ημιν ο ανηρ εκ των αγχιστευοντων ημας εστιν και ειπεν ρουθ προς την πενθεραν αυτης και γε οτι ειπεν προς με μετα των παιδαριων μου προσκολληθητι εως αν τελεσωσιν ολον τον αμητον ος υπαρχει μοι και ειπεν νωεμιν προς ρουθ την νυμφην αυτης αγαθον θυγατερ οτι επορευθης μετα των κορασιων αυτου και ουκ απαντησονται σοι εν αγρω ετερω και προσεκολληθη ρουθ τοις κορασιοις βοος συλλεγειν εως ου συνετελεσεν τον θερισμον των κριθων και των πυρων και εκαθισεν μετα της πενθερας αυτης ειπεν δε αυτη νωεμιν η πενθερα αυτης θυγατερ ου μη ζητησω σοι αναπαυσιν ινα ευ γενηται σοι και νυν ουχι βοος γνωριμος ημων ου ης μετα των κορασιων αυτου ιδου αυτος λιχμα τον αλωνα των κριθων ταυτη τη νυκτι συ δε λουση και αλειψη και περιθησεις τον ιματισμον σου επι σεαυτη και αναβησθαι επι τον αλω μη γνωρισθης τω ανδρι εως ου συντελεσαι αυτον πειν και φαγειν και εσται εν τω κοιμηθηναι αυτον και

γνωση τον τοπον όπου κοιμαται εκει και ελευση και αποκαλυψεις τα προς ποδων αυτου και κοιμηθηση και αυτος απαγγελει σοι ἃ ποιησεις ειπεν δε ρουθ προς αυτην παντα ὅσα εαν ειπης ποιησω και κατεβη εις τον ὄλω και εποιησεν κατα παντα ὅσα ενετειλατο αυτη ἡ πενθερα αυτης και εφαγεν βοος και ηγαθυνθη ἡ καρδια αυτου και ηλθεν κοιμηθηναι εν μεριδι της στοιβης ἡ δε ηλθεν κρυφη και απεκαλυψεν τα προς ποδων αυτου εγενετο δε εν τω μεσονυκτιω και εξεστη ὁ ανηρ και εταραχθη και ιδου γυνη κοιμαται προς ποδων αυτου ειπεν δε τις ει συ ἡ δε ειπεν εγω ειμι ρουθ ἡ δουλη σου και περιβαλεις το περυγιον σου επι την δουλην σου ὅτι αγχιστευς ει συ και ειπεν βοος ευλογημενη συ τω κυριω θεω θυγατερ ὅτι ηγαθυνας το ελεος σου το εσχατον ὑπερ το πρωτον το μη πορευθηναι σε οπισω νεανιων ειτοι πτωχος ειτοι πλουσιος και νυν θυγατερ μη φοβου παντα ὅσα εαν ειπης ποιησω σοι οιδεν γαρ πασα φυλη λαου μου ὅτι γυνη δυναμεως ει συ και ὅτι αληθως αγχιστευς εγω ειμι και γε εστιν αγχιστευς εγγιων ὑπερ εμε αυλισθητι την νυκτα και εσται το πρωι εαν αγχιστευση σε αγαθον αγχιστευετω εαν δε μη βουληται αγχιστευσαι σε αγχιστευσω σε εγω ζη κυριος κοιμηθητι ἕως πρωι και εκοιμηθη προς ποδων αυτου ἕως πρωι ἡ δε ανεστη προ του επιγνωναι ανδρα τον πλησιον αυτου και ειπεν βοος μη γνωσθητω ὅτι ηλθεν γυνη εις τον ὄλωνα και ειπεν αυτη φερε το περιζωμα το επανω σου και εκρατησεν αυτο και εμετρησεν ἕξ κριθων και επεθηκεν επ αυτην και εισηλθεν εις την πολιν και ρουθ εισηλθεν προς την πενθεραν αυτης ἡ δε ειπεν τις ει θυγατερ και ειπεν αυτη παντα ὅσα εποιησεν αυτη ὁ ανηρ και ειπεν αυτη τα ἕξ των κριθων ταυτα εδωκεν μοι ὅτι ειπεν προς με μη εισελθης κενη προς την πενθεραν σου ἡ δε ειπεν καθου θυγατερ ἕως του επιγνωναι σε πως ου πεσειται ῥημα ου γαρ μη ἡσυχαση ὁ ανηρ ἕως αν τελεση το ῥημα σημερον και βοος ανεβη επι την πυλην και εκαθισεν εκει και ιδου ὁ αγχιστευτης παρεπορευετο ὃν ειπεν βοος και ειπεν προς αυτον βοος εκκλινας καθισον ὡδε κρυφιε και εξεκλινεν και εκαθισεν και ελαβεν βοος δεκα ανδρας απο των πρεσβυτερων της πολεως και ειπεν καθισατε ὡδε και εκαθισαν και ειπεν βοος τω αγχιστει την μεριδα του αγρου ἡ εστιν του αδελφου ἡμων του αβιμελεχ ἡ δεδοται νωεμιν τη επιστρεφουση εξ αγρου μωαβ καγω ειπα αποκαλυψω το ους σου λεγων κτησαι εναντιον των καθημενων και εναντιον των πρεσβυτερων του λαου μου ει αγχιστευεις αγχιστευε ει δε μη αγχιστευεις αναγγειλον μοι και γνωσσομαι ὅτι ουκ εστιν παρεξ σου του αγχιστευσαι καγω ειμι μετα σε ὁ δε ειπεν εγω ειμι αγχιστευσω και ειπεν βοος εν ἡμερα του κτησασθαι σε τον αγρον εκ χειρος νωεμιν και παρα ρουθ της μωαβιτιδος γυναικος του τεθνηκοτος και αυτην κτησασθαι σε δει ὥστε αναστησαι το ονομα του τεθνηκοτος επι της κληρονομιας αυτου και ειπεν ὁ αγχιστευς ου δυνησομαι αγχιστευσαι εμαυτω μηποτε διαφθειρω την κληρονομιαν μου αγχιστευσον σεαυτω την αγχιστειαν μου ὅτι ου δυνησομαι αγχιστευσαι και τουτο το δικαιωμα εμπροσθεν εν τω ισραηλ επι την αγχιστειαν και επι το ανταλλαγμα του στησαι παν λογον και ὑπελυετο ὁ ανηρ το ὑποδημα αυτου και εδιδου τω πλησιον αυτου τω αγχιστευοντι την αγχιστειαν αυτου και τουτο ην μαρτυριον εν ισραηλ και ειπεν ὁ αγχιστευς τω βοος κτησαι σεαυτω την αγχιστειαν μου και ὑπελυσσας το ὑποδημα αυτου και εδωκεν αυτω και ειπεν βοος τοις πρεσβυτεροις και παντι τω

λαω μαρτυρες υμεις σημερον οτι κεκτημαι παντα τα του αβιμελεχ και παντα οσα υπαρχει τω χελαιων και τω μααλων εκ χειρος νωεμιν και γε ρουθ την μωαβιτιν την γυναικα μααλων κεκτημαι εμαυτω εις γυναικα του αναστησαι το ονομα του τεθνηκοτος επι της κληρονομιας αυτου και ουκ εξολεθρευθησεται το ονομα του τεθνηκοτος εκ των αδελφων αυτου και εκ της φυλης λαου αυτου μαρτυρες υμεις σημερον και ειποσαν πας ο λαος οι εν τη πυλη μαρτυρες και οι πρεσβυτεροι ειποσαν δωη κυριος την γυναικα σου την εισπορευομενην εις τον οικον σου ως ραχηλ και ως λειαν αι ωκοδομησαν αμφοτεροι τον οικον ισραηλ και εποιησαν δυναμιν εν εφραθα και εσται ονομα εν βαιθλεεμ και γενοιτο ο οικος σου ως ο οικος φαρες ον ετεκεν θαμαρ τω ιουδα εκ του σπερματος ου δωσει κυριος σοι εκ της παιδισκης ταυτης και ελαβεν βοος την ρουθ και εγεννηθη αυτω εις γυναικα και εισηλθεν προς αυτην και εδωκεν αυτη κυριος κυησιν και ετεκεν υιον και ειπαν αι γυναικες προς νωεμιν ευλογητος κυριος ος ου κατελυσε σοι σημερον τον αγχιστεα και καλεσαι το ονομα σου εν ισραηλ και εσται σοι εις επιστρεφοντα ψυχην και του διαθρεψαι την πολيان σου οτι η νυμφη σου η αγαπησασα σε ετεκεν αυτον η εστιν αγαθη σοι υπερ επτα υιους και ελαβεν νωεμιν το παιδιον και εθηκεν εις τον κολπον αυτης και εγεννηθη αυτω εις τιθνην και εκαλεσαν αυτου αι γειτονες ονομα λεγουσαι ετεχη υιος τη νωεμιν και εκαλεσαν το ονομα αυτου ωβηδ ουτος πατηρ ιεσσαι πατρος δαυιδ και αυτοι αι γενεσεις φαρες φαρες εγεννησεν τον εσρων εσρων δε εγεννησεν τον αρραν και αρραν εγεννησεν τον αμιναδαβ και αμιναδαβ εγεννησεν τον νασσων και νασσων εγεννησεν τον σαλμαν και σαλμαν εγεννησεν τον βοος και βοος εγεννησεν τον ωβηδ και ωβηδ εγεννησεν τον ιεσσαι και ιεσσαι εγεννησεν τον δαυιδ

ανθρωπος ην εξ αρμαθαιμ σιφα εξ ορους εφραιμ και ονομα αυτω ελκανα υιος ιερεμεηλ υιου ηλιου υιου θοκε εν νασιβ εφραιμ και τουτω δυο γυναικες ονομα τη μια αννα και ονομα τη δευτερα φεννανα και ην τη φεννανα παιδια και τη αννα ουκ ην παιδιον και ανεβαινεν ο ανθρωπος εξ ημερων εις ημερας εκ πολεως αυτου εξ αρμαθαιμ προσκυνει και θθειν τω κυριω θεω σαβαωθ εις σηλω και εχει ηλι και οι δυο υιοι αυτου οφνι και φινεες ιερεις του κυριου και εγεννηθη ημερα και εθυσεν ελκανα και εδωκεν τη φεννανα γυναικι αυτου και τοις υιοις αυτης και ταις θυγατρασιν αυτης μεριδας και τη αννα εδωκεν μεριδα μιαν οτι ουκ ην αυτη παιδιον πλην οτι την ανναν ηγαπα ελκανα υπερ ταυτην και κυριος απεκλεισεν τα περι την μητραν αυτης οτι ουκ εδωκεν αυτη κυριος παιδιον κατα την θλιψιν αυτης και κατα την αυθυμιαν της θλιψεως αυτης και ηθυμει δια τουτο οτι συνεκλεισεν κυριος τα περι την μητραν αυτης του μη δουναι αυτη παιδιον ουτως εποiei ενιαυτον κατ ενιαυτον εν τω αναβαινειν αυτην εις οικον κυριου και ηθυμει και εκλαιεν και ουκ ησθιεν και ειπεν αυτη ελκανα ο ανηρ αυτης αννα και ειπεν αυτω ιδου εγω κυριε και ειπεν αυτη τι εστιν σοι οτι κλαιεις και ινα τι ουκ εσθιεις και ινα τι τυπτει σε η καρδια σου ουκ αγαθος εγω σοι υπερ δεκα τεκνα και ανεστη αννα μετα το φαγειν αυτους εν σηλω και κατεστη ενωπιον κυριου και ηλι ο ιερευς εκαθητο επι του διφρου επι των φλιων ναου κυριου και αυτη κατωδυνος ψυχη και προσηρξατο προς κυριον και κλαιουσα εκλαυσεν και ηρξατο ευχην κυριω λεγουσα αδωναι κυριε ελωαι σαβαωθ εαν επιβλεπων επιβλε-

ψης επι την ταπεινωσιν της δουλῆς σου και μνησθῆς μου και δῶς τη δούλῃ σου σπέρμα ἀνδρῶν και δῶσω αὐτον ἐνώπιον σου δότον ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτου και οἶνον και μεθύσμα οὐ πιεῖται και σιδηρὸς οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτου και ἐγενήθη ὅτε ἐπληθύνεν προσευχομένη ἐνώπιον κυρίου και ἡλὶ ὁ ἱερεὺς ἐφυλάξεν τὸ στομα αὐτῆς και αὐτὴ ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς και τὰ χεῖλῃ αὐτῆς ἐκινεῖτο και φωνὴ αὐτῆς οὐκ ἤκουετο και ἐλογίσατο αὐτὴν ἡλὶ εἰς μεθύουσιν και εἶπεν αὐτὴ τὸ παιδάριον ἡλὶ ἕως ποτε μεθύσθησθαι περιελού τον οἶνον σου και πορευοῦ ἐκ προσώπου κυρίου και ἀπεκριθῆ ἀννα και εἶπεν οὐχὶ κυρίε γυνὴ ἢ σκληρὰ ἡμέρα ἐγώ εἰμι και οἶνον και μεθύσμα οὐ πεπῶκα και ἐκχέω τὴν ψυχὴν μου ἐνώπιον κυρίου μη δῶς τὴν δούλῃ σου εἰς θυγάτερα λοιμὴν ὅτι ἐκ πλῆθους ἀδολεσχίας μου ἐκτεταχά ἕως νῦν και ἀπεκριθῆ ἡλὶ και εἶπεν αὐτὴ πορευοῦ εἰς εἰρηνὴν ὃ θεὸς ἰσραὴλ δώῃ σοι παν αἴτημα σου ὃ ἡτήσω παρ αὐτου και εἶπεν ἔυρεν ἡ δούλῃ σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου και ἐπορευθῆ ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς και εἰσηλθὲν εἰς τὸ καταλυμα αὐτῆς και ἐφαγεν μετὰ τοῦ ἀνδρος αὐτῆς και ἐπῆεν και τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνεπέσεν ἐτι και ὀρθρίζουσιν τὸ πρωὶ και προσκυνοῦσιν τῷ κυρίῳ και πορευονται τὴν ὁδὸν αὐτῶν και εἰσηλθὲν ἐλκᾶνα εἰς τὸν οἶκον αὐτου ἀρμαθᾶιμ και ἐγνώ τὴν ἀννὰ γυναῖκα αὐτου και ἐμνηστῆ αὐτῆς κυρίος και συνελάβεν και ἐγενήθη τῷ καιρῷ τῶν ἡμερῶν και ἐτεκεν υἱὸν και ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτου σαμουὴλ και εἶπεν ὅτι παρὰ κυρίου θεοῦ σάββαθ ἡτήσαμην αὐτον και ἀνεβῆ ὁ ἀνθρώπος ἐλκᾶνα και πας ὁ οἶκος αὐτου θῦσαι ἐν σὴλωμ τὴν θύσιαν τῶν ἡμερῶν και τὰς εὐχὰς αὐτου και πασὰς τὰς δεκάτας τῆς γῆς αὐτου και ἀννα οὐκ ἀνεβῆ μετ' αὐτου ὅτι εἶπεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἕως τοῦ ἀναβῆναι τὸ παιδάριον ἐὰν ἀπογαλαχτίσω αὐτὸ και ὀφθῆσεται τῷ προσώπῳ κυρίου και καθῆσεται ἐκεῖ ἕως αἰῶνος και εἶπεν αὐτὴ ἐλκᾶνα ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ποιεῖ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καθοῦ ἕως ἀν ἀπογαλαχτίσης αὐτὸ ἀλλά στησαι κυρίος τὸ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ στοματος σου και ἐκαθίσεν ἡ γυνὴ και ἐθήλασεν τὸν υἱὸν αὐτῆς ἕως ἀν ἀπογαλαχτίσῃ αὐτον και ἀνεβῆ μετ' αὐτου εἰς σὴλωμ ἐν μοσχῷ τριετίζοντι και ἀρτοῖς και οἶφι σεμιδάλεως και νεβὲλ οἶνου και εἰσηλθὲν εἰς οἶκον κυρίου ἐν σὴλωμ και τὸ παιδάριον μετ' αὐτῶν και προσηγᾶγον ἐνώπιον κυρίου και ἐσφαξεν ὁ πατὴρ αὐτου τὴν θύσιαν ἥν ἐποιεῖ ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ κυρίῳ και προσηγᾶγεν τὸ παιδάριον και ἐσφαξεν τὸν μόσχον και προσηγᾶγεν ἀννὰ ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου πρὸς ἡλὶ και εἶπεν ἐν ἐμοὶ κυρίε ζῆ ἡ ψυχὴ σου ἐγώ ἡ γυνὴ ἡ καταστάσα ἐνώπιον σου ἐν τῷ προσευξασθῆαι πρὸς κύριον ὑπὲρ τοῦ παιδαρίου τούτου προσηύξαμην και ἐδῶκεν μοι κύριος τὸ αἴτημα μου ὃ ἡτήσαμην παρ αὐτου καὶ γὰρ κίχρω αὐτον τῷ κυρίῳ πασὰς τὰς ἡμέρας ἅς ζῆ αὐτὸς χρῆσιν τῷ κυρίῳ και εἶπεν ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ ὑψώθη κεράς μου ἐν θεῷ μου ἐπλάτυνθη ἐπὶ ἐχθρούς τὸ στομα μου εὐφρανθῆν ἐν σωτηρίᾳ σου ὅτι οὐκ ἐστὶν ἅγιος ὡς κύριος και οὐκ ἐστὶν δίκαιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν οὐκ ἐστὶν ἅγιος πλὴν σου μη καυχᾶσθαι και μη λαλεῖτε ὑψηλὰ μη ἐξελθάτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στοματος ὑμῶν ὅτι θεὸς γνῶσεων κύριος και θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτου τοξὸν δυνατῶν ἡσθენήσεν και ἀσθενούντες περιέζωσαντο δυναμὶν πληρεῖς ἀρτῶν ἡλαττώθησαν και οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν ὅτι στείρα ἐτεκεν ἑπτὰ και ἡ πολλὴ ἐν τεχνίσις ἡσθენήσεν κύριος θᾶνατοι και ζῶογονοι

καταγει εις ἄδου και αναγει κυριος πτωχιζει και πλουτιζει ταπεινοι και ανυψοι ανιστα απο γης πενητα και απο κοπριας εγειρει πτωχον καθισαι μετα δυναστων λαων και θρονον δοξης κατακληρονομων αυτοις διδους ευχην τω ευχομενω και ευλογησεν ετη δικαιου οτι ουκ εν ισχυι δυνατος ανηρ κυριος ασθενη ποιησει αντιδικον αυτου κυριος ἅγιος μη καυχασθω ὁ φρονιμος εν τη φρονησει αυτου και μη καυχασθω ὁ δυνατος εν τη δυναμει αυτου και μη καυχασθω ὁ πλουσιος εν τω πλουτῳ αυτου ἀλλ ἡ εν τούτῳ καυχασθῶ ὁ καυχῶμενος συνιειν και γινωσκειν τον κυριον και ποιειν κριμα και δικαιοσυνην εν μεσω της γης κυριος ανεβη εις ουρανους και εβροντησεν αυτος κρινει ακρα γης και διδωσιν ισχυν τοις βασιλευσιν ἡμῶν και ὕψωσει κερας χριστου αυτου και κατελιπον αυτον εκει ενωπιον κυριου και απηλθον εις αρμαθιαμ και το παιδαριον ην λειτουργων τῳ προσῳπῳ κυριου ενωπιον ἡλι του ἱερεως και οἱ υἱοι ἡλι του ἱερεως υἱοι λοιμοι ουκ ειδοτες τον κυριον και το δικαιωμα του ἱερεως παρα του λαου παντος του θυοντος και ηρχετο το παιδαριον του ἱερεως ὡς αν ἡψηθη το κρεας και κρεαγρα τριοδους εν τη χειρι αυτου και επαταξεν αυτην εις τον λεβητα τον μεγαν η εις το χαλκιον η εις την κυθραν παν ὁ εαν ανεβη εν τη κρεαγρα ελαμβανεν ἑαυτῳ ὁ ἱερευς κατα ταδε εποιουν παντι ισραηλ τοις ερχομενοις θυσαι κυριῳ εν σηλωμ και πριν θυμιαθηναι το στεαρ ηρχετο το παιδαριον του ἱερεως και ελεγεν τῳ ἀνδρὶ τῳ θυοντι δος κρεας οπτησαι τῳ ἱερεὶ και ου μη λαβῶ παρα σου ἐφθον εκ του λεβητος και ελεγεν ὁ ανηρ ὁ θυων θυμιαθητω πρωτον ὡς καθηκει το στεαρ και λαβε σεαυτῳ εκ παντων ὧν επιθυμει ἡ ψυχη σου και ειπεν ουχι οτι νυν ὀδωσεις και εαν μη λημψομαι κραταιως και ην ἡ ἁμαρτια των παιδαριων ενωπιον κυριου μεγαλη σφοδρα οτι ηθετουں την θυσιαν κυριου και σαμουηλ ην λειτουργων ενωπιον κυριου παιδαριον περιεζωσμενον εφουδ βαρ και διπλοῖδα μικραν εποιησεν αυτῳ ἡ μητηρ αυτου και ανεφερεν αυτῳ εἰς ἡμερων εις ἡμερας εν τῳ αναβαινειν αυτην μετα του ἀνδρος αυτης θυσαι την θυσιαν των ἡμερων και ευλογησεν ἡλι τον ελκανα και την γυναικα αυτου λεγων αποτεισαι σοι κυριος σπερμα εκ της γυναικος ταυτης αντι του χρεους ὃν εχρησας τῳ κυριῳ και απηλθεν ὁ ανθρωπος εις τον τοπον αυτου και επεσκεψατο κυριος την ανναν και ετεκεν ετι τρεις υἱους και δυο θυγατερας και εμεγαλυνηθη το παιδαριον σαμουηλ ενωπιον κυριου και ἡλι προσβυτης σφοδρα και ηκουσεν ἃ εποιουν οἱ υἱοι αυτου τοις υἱοις ισραηλ και ειπεν αυτοις ἵνα τι ποιεите κατα το ῥημα τουτο ὁ εγῶ ακουῳ εκ στοματος παντος του λαου κυριου μη τεκνα οτι ουκ αγαθη ἡ ακοη ἡν εγῶ ακουῳ μη ποιεите οὕτως οτι ουκ αγαθαι αἱ ακοαι ἃς εγῶ ακουῳ του μη δουλευειν λαον θεῳ εαν ἁμαρτανων ἁμαρτη ανηρ εις ἀνδρα και προσευξονται ὑπερ αυτου προς κυριον και εαν τῳ κυριῳ ἁμαρτη τις προσευξεται ὑπερ αυτου και ουκ ηκουσιν της φωνης του πατρος αυτων οτι βουλομενος εβουλετο κυριος διαφθειραι αυτους και το παιδαριον σαμουηλ επορευετο και εμεγαλυνετο και αγαθον και μετα κυριου και μετα ανθρωπων και ηλθεν ανθρωπος θεου προς ἡλι και ειπεν ταδε λεγει κυριος αποκαλυφθεις απεκαλυφθην προς οικον πατρος σου οντων αυτων εν γῇ αιγυπτῳ δουλων τῳ οικῳ φαραῳ και ἐξελεξαμην τον οικον του πατρος σου εκ παντων των σκηπτρων ισραηλ εμοι ἱερατευειν και αναβαινειν ἐπὶ θυσιαστηριον μου και θυμιαν θυμιαμα και αιρειν εφουδ και εδωκα τῳ οικῳ του πατρος σου τα παντα του πυρος ὧν

ισραηλ εις βρωσιν και ινα τι επεβλεψας επι το θυμιαμα μου και εις την θυσιαν μου αναιδει οφθαλμω και εδοξασας τους υιους σου υπερ εμε ενευλογεισθαι απαρχης πασης θυσιας ισραηλ εμπροσθεν μου δια τουτο ταδε ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ ειπα ο οικος σου και ο οικος του πατρος σου διελευσεται ενωπιον μου εως αιωνος και νυν φησιν κυριος μηδαμως εμοι οτι αλλ η τους δοξαζοντας με δοξασω και ο εξουθενων με ατιμωθησεται ιδου ημεραι ερχονται και εξολεθρευσω το σπερμα σου και το σπερμα οικου πατρος σου και ουκ εσται σου πρεσβυτης εν οικω μου πασας τας ημερας και ανδρα ουκ εξολεθρευσω σοι απο του θυσιαστηριου μου εκλιπειν τους οφθαλμους αυτου και καταρρειν την ψυχην αυτου και πας περισσευων οικου σου πεσουνται εν ρομφαια ανδρων και τουτο σοι το σημειον ο ηξει επι τους δυο υιους σου τουτους οφνι και φινεες εν ημερα μια αποιθανουνται αμφοτεροι και αναστησω εμαυτω ιερεα πιστον ος παντα τα εν τη καρδια μου και τα εν τη ψυχη μου ποιησει και οικοδομησω αυτω οικον πιστον και διελευσεται ενωπιον χριστου μου πασας τας ημερας και εσται ο περισσευων εν οικω σου ηξει προσκυνειν αυτω οβολου αργυριου λεγων παραρριψον με επι μιαν των ιερατειων σου φαγειν αρτον και το παιδαριον σαμουηλ ην λειτουργων τω κυριω ενωπιον ηλι του ιερεως και ρημα κυριου ην τιμιον εν ταις ημεραις εκειναις ουκ ην ορασις διαστελλουσα και εγενετο εν τη ημερα εκεινη και ηλι εκαθευδεν εν τω τοπω αυτου και οι οφθαλμοι αυτου ηρξαντο βαρυνεσθαι και ουκ ηδυνατο βλεπειν και ο λυχνος του θεου πριν επισκευασθηναι και σαμουηλ εκαθευδεν εν τω ναω ου η κιβωτος του θεου και εκαλεσεν κυριος σαμουηλ σαμουηλ και ειπεν ιδου εγω και εδραμεν προς ηλι και ειπεν ιδου εγω οτι κεκληχας με και ειπεν ου κεκληχα σε αναστρεφε καθευδε και ανεστρεψεν και εκαθευδεν και προσεθετο κυριος και εκαλεσεν σαμουηλ σαμουηλ και επορευθη προς ηλι το δευτερον και ειπεν ιδου εγω οτι κεκληχας με και ειπεν ου κεκληχα σε αναστρεφε καθευδε και σαμουηλ πριν η γνωμαι θεον και αποκαλυφθηναι αυτω ρημα κυριου και προσεθετο κυριος καλεσαι σαμουηλ εν τριτω και ανεστη και επορευθη προς ηλι και ειπεν ιδου εγω οτι κεκληχας με και εσοφισατο ηλι οτι κυριος κεκληκεν το παιδαριον και ειπεν αναστρεφε καθευδε τεκνον και εσται εαν καλεση σε και ερει λαλει κυριε οτι ακουει ο δουλος σου και επορευθη σαμουηλ και εκοιμηθη εν τω τοπω αυτου και ηλθεν κυριος και κατεστη και εκαλεσεν αυτον ως απαξ και απαξ και ειπεν σαμουηλ λαλει οτι ακουει ο δουλος σου και ειπεν κυριος προς σαμουηλ ιδου εγω ποιω τα ρηματα μου εν ισραηλ ωστε παντος ακουοντος αυτα ηχησει αμφοτερα τα ωτα αυτου εν τη ημερα εκεινη επεγερω επι ηλι παντα οσα ελαλησα εις τον οικον αυτου αρξομαι και επιτελεσω και ανηγγελχα αυτω οτι εκδικω εγω τον οικον αυτου εως αιωνος εν αδικiais υιων αυτου οτι κακολογουντες θεον υιοι αυτου και ουκ ενουθετει αυτους και ουδ ούτως ωμοσα τω οικω ηλι ει εξιλασθησεται αδικια οικου ηλι εν θυμιαματι και εν θυσιας εως αιωνος και κοιμαται σαμουηλ εως πρωι και ωρθρισεν το πρωι και ηνοιξεν τας θυρας οικου κυριου και σαμουηλ εφοβηθη απαγγειλαι την ορασιν τω ηλι και ειπεν ηλι προς σαμουηλ σαμουηλ τεκνον και ειπεν ιδου εγω και ειπεν τι το ρημα το λαληθεν προς σε μη δη κρυψης απ εμου ταδε ποιησαι σοι ο θεος και ταδε προσθειη εαν κρυψης απ εμου ρημα εκ παντων των λογων των λαληθεντων σοι εν τοις ωσιν σου

και απηγγειλεν σαμουηλ παντας τους λογους και ουκ εκρυψεν απ αυτου και ειπεν ηλι κυριος αυτος το αγαθον ενωπιον αυτου ποιησει και εμεγαλυνθη σαμουηλ και ην κυριος μετ αυτου και ουκ επεσεν απο παντων των λογων αυτου επι την γην και εγνωσαν πας ισραηλ απο δαν και εως βηρσαββε οτι πιστος σαμουηλ εις προφητην τω κυριω και προσεθετο κυριος δηλωθηναι εν σηλωμ οτι απεκαλυφθη κυριος προς σαμουηλ και επιστευθη σαμουηλ προφητης γενεσθαι τω κυριω εις παντα ισραηλ απ ακρων της γης και εως ακρων και ηλι πρεσβυτης σφοδρα και οι υιοι αυτου πορευομενοι εμπορευοντο και πονηρα η οδος αυτων ενωπιον κυριου και εγενηθη εν ταις ημεραις εκειναις και συναθροιζονται αλλοφυλοι εις πολεμον επι ισραηλ και εξηλθεν ισραηλ εις απαντησιν αυτοις εις πολεμον και παρεμβαλλουσιν επι αβενεζερ και οι αλλοφυλοι παρεμβαλλουσιν εν αφεκ και παρατασσονται οι αλλοφυλοι εις πολεμον επι ισραηλ και εκλινεν ο πολεμος και επταισεν ανηρ ισραηλ ενωπιον αλλοφυλων και επληγησαν εν τη παραταξει εν αγρω τεσσαρες χιλιαδες ανδρων και ηλθεν ο λαος εις την παρεμβολην και ειπαν οι πρεσβυτεροι ισραηλ κατα τι επταισεν ημας κυριος σημερον ενωπιον αλλοφυλων λαβωμεν την κιβωτον του θεου ημων εκ σηλωμ και εξελθετω εν μεσω ημων και σωσει ημας εκ χειρος εχθρων ημων και απεστειλεν ο λαος εις σηλωμ και αιρουσιν εκειθεν την κιβωτον κυριου καθημενου χερουβιμ και αμφοτεροι οι υιοι ηλι μετα της κιβωτου οφνι και φινεες και εγενηθη ως ηλθεν κιβωτος κυριου εις την παρεμβολην και ανεκραξεν πας ισραηλ φωνη μεγαλη και ηχησεν η γη και ηκουσαν οι αλλοφυλοι της κραυγης και ειπον οι αλλοφυλοι τις η κραυγη η μεγαλη αυτη εν παρεμβολη των εβραιων και εγνωσαν οτι κιβωτος κυριου ηκει εις την παρεμβολην και εφοβηθησαν οι αλλοφυλοι και ειπον ουτοι οι θεοι ηκασιν προς αυτους εις την παρεμβολην ουαι ημιν εξελου ημας κυριε σημερον οτι ου γεγονεν τοιαυτη εχθες και τριτην ουαι ημιν τις εξελειται ημας εκ χειρος των θεων των στερεων τουτων ουτοι οι θεοι οι παταξαντες την αιγυπτον εν παση πληγη και εν τη ερημω κραταιουσθε και γινεσθε εις ανδρας αλλοφυλοι μηποτε δουλευσητε τοις εβραιοις καθως εδουλευσαν ημιν και εσεσθε εις ανδρας και πολεμησατε αυτους και επολεμησαν αυτους και πταιει ανηρ ισραηλ και εφυγεν εκαστος εις σκηνωμα αυτου και εγενετο πληγη μεγαλη σφοδρα και επεσαν εξ ισραηλ τριακοντα χιλιαδες ταγματατων και κιβωτος θεου ελημφθη και αμφοτεροι υιοι ηλι απεθανον οφνι και φινεες και εδραμεν ανηρ ιεμιναιος εκ της παραταξεως και ηλθεν εις σηλωμ εν τη ημερα εκεινη και τα ιματια αυτου διερρηγοτα και γη επι της κεφαλης αυτου και ηλθεν και ιδου ηλι εκαθητο επι του διφρου παρα την πυλην σκοπευων την οδον οτι ην η καρδια αυτου εξεστηκυια περι της κιβωτου του θεου και ο ανθρωπος εισηλθεν εις την πολιν απαγγειλαι και ανεβοησεν η πολις και ηκουσεν ηλι την φωνην της βοης και ειπεν τις η βοη της φωνης ταυτης και ο ανθρωπος σπευσας εισηλθεν και απηγγειλεν τω ηλι και ηλι υιος ενενηκοντα ετων και οι οφθαλμοι αυτου επανεστησαν και ουκ εβλεπεν και ειπεν ηλι τοις ανδρασιν τοις περιστηχοσιν αυτω τις η φωνη του ηχους τουτου και ο ανηρ σπευσας προσηλθεν προς ηλι και ειπεν αυτω εγω ειμι ο ηκων εκ της παρεμβολης καγω πεφευγα εκ της παραταξεως σημερον και ειπεν τι το γεγονος ρημα τεκνον και απεκριθη το παιδαριον και ειπεν πεφευγεν ανηρ ισραηλ εκ προσωπου αλλοφυλων και εγενετο

πληγή μεγάλη εν τω λαω και αμφοτεροι οι υιοι σου τεθνηκασιν και ἡ κιβωτος του θεου ελημφθη και εγενετο ὡς εμνησθη της κιβωτου του θεου και επεσεν απο του διφρου οπισθίως εχομενος της πυλης και συνετριβη ὁ νωτος αυτου και απεθανεν ὅτι πρεσβυτης ὁ ανθρωπος και βαρυς και αυτος εκρινεν τον ισραηλ εικοσι ετη και νυμφη αυτου γυνη φινεες συνειληφυια του τεκειν και ηκουσεν την αγγελιαν ὅτι ελημφθη ἡ κιβωτος του θεου και ὅτι τεθνηκεν ὁ πενθερος αυτης και ὁ ανηρ αυτης και ωκλασεν και ετεκεν ὅτι επεστραφησαν επ αυτην ὠδινες αυτης και εν τω καιρω αυτης αποθνησκει και ειπον αυτη αι γυναικες αι παρεστηκυιαι αυτη μη φοβου ὅτι υιον τετοκας και ουκ απεκριθη και ουκ ενοησεν ἡ καρδια αυτης και εκαλεσεν το παιδαριον ουαι βαρχαβωθ ὑπερ της κιβωτου του θεου και ὑπερ του πενθερου αυτης και ὑπερ του ανδρος αυτης και ειπαν απωκισται δοξα ισραηλ εν τω λημφθηναι την κιβωτον κυριου και αλλοφυλοι ελαβον την κιβωτον του θεου και εισηνεγκαν αυτην εξ αβεννεζερ εις αζωτον και ελαβον αλλοφυλοι την κιβωτον κυριου και εισηνεγκαν αυτην εις οικον δαγων και παρεστησαν αυτην παρα δαγων και ωρθηρισαν ὁ αζωτιοι και εισηλθον εις οικον δαγων και ειδον και ιδου δαγων πεπτωκως επι προσωπον αυτου ενωπιον κιβωτου του θεου και ηγειραν τον δαγων και κατεστησαν εις τον τοπον αυτου και εβαρυνθη χειρ κυριου επι τους αζωτιους και εβασανισεν αυτους και επαταξεν αυτους εις τας ἑδρας αυτων την αζωτον και τα ὅρια αυτης και εγενετο ὅτε ωρθηρισαν το πρωι και ιδου δαγων πεπτωκως επι προσωπον αυτου ενωπιον κιβωτου διαθηκης κυριου και ἡ κεφαλη δαγων και αμφοτερα τα ιχνη χειρων αυτου αφηρημενα επι τα εμπροσθια αμαφεθ ἕκαστον και αμφοτεροι οι καρποι των χειρων αυτου πεπτωκοτες επι το προθυρον πλην ἡ ῥαχis δαγων ὑπελειφθη δια τουτο ουκ επιβαινουσιν οι ιερεις δαγων και πας ὁ εισπορευομενος εις οικον δαγων επι βαθμον οικου δαγων εν αζωτω ἕως της ἡμερας ταυτης ὅτι ὑπερβαινοντες ὑπερβαινουσιν και εβαρυνθη χειρ κυριου επι αζωτον και επηγαγεν αυτοις και εξεξεσεν αυτοις εις τας ναυς και μεσον της χωρας αυτης ανεφυησαν μυες και εγενετο συγχυσις θανατου μεγάλη εν τη πολει και ειδον οι ανδρες αζωτου ὅτι ὀυτως και λεγουσιν ὅτι ου καθησεται κιβωτος του θεου ισραηλ μεθ ἡμων ὅτι σκληρα χειρ αυτου εφ ἡμας και επι δαγων θεον ἡμων και αποστελλουσιν και συναγουσιν τους σατραπας των αλλοφυλων προς αυτους και λεγουσιν τι ποιησωμεν κιβωτω θεου ισραηλ και λεγουσιν οι γεθιθαιοι μετελθετω κιβωτος του θεου προς ἡμας και μετληθην κιβωτος του θεου εις γεθιθα και εγενηθη μετα το μετελθειν αυτην και γινεται χειρ κυριου εν τη πολει ταραχος μεγας σφοδρα και επαταξεν τους ανδρας της πολεως απο μικρου ἕως μεγαλου και επαταξεν αυτους εις τας ἑδρας αυτων και εποιησαν ἑαυτοις οι γεθιθαιοι ἑδρας και εξαποστελλουσιν την κιβωτον του θεου εις ασκαλωνα και εγενηθη ὡς εισηλθεν κιβωτος θεου εις ασκαλωνα και εβοησαν οι ασκαλωνιται λεγοντες τι απεστρεψατε προς ἡμας την κιβωτον του θεου ισραηλ θανατωσαι ἡμας και τον λαον ἡμων και εξαποστελλουσιν και συναγουσιν τους σατραπας των αλλοφυλων και ειπον εξαποστειλατε την κιβωτον του θεου ισραηλ και καθισατω εις τον τοπον αυτης και ου μη θανατωση ἡμας και τον λαον ἡμων ὅτι εγενηθη συγχυσις θανατου εν ὁλη τη πολει βαρεια σφοδρα ὡς εισηλθεν κιβωτος θεου ισραηλ εκει και οι ζωντες και ουκ αποθανοντες επληγησαν εις τας ἑδρας και ανε-

βῆ ἡ κραυγὴ τῆς πολέως εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἡν ἡ κιβωτὸς ἐν ἀγρῶ
τῶν ἀλλοφυλῶν ἑπτὰ μῆνας καὶ ἐξεζέσεν ἡ γῆ αὐτῶν μυᾶς καὶ καλοῦ-
σιν ἀλλοφυλοὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μαντεῖς καὶ τοὺς επαοιδοὺς αὐτῶν
λεγοντες τι ποιήσωμεν τῇ κιβωτῷ κυρίου γινώρισατε ἡμῖν ἐν τινὶ ἀ-
ποστελόμεν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς καὶ εἶπαν εἰ ἐξαποστελλετε
ὑμεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου θεοῦ ἰσραὴλ μὴ δὴ ἐξαποστελῇτε
αὐτὴν κενὴν ἀλλὰ ἀποδίδοντες ἀποδοτὴ αὐτῇ τῆς βασάνου καὶ τότε
ἰαθήσεσθε καὶ ἐξίλασθῇσεται ὑμῖν μὴ οὐκ ἀποστῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἀφ'
ὑμῶν καὶ λεγούσιν τι τὸ τῆς βασάνου ἀποδωσόμεν αὐτῇ καὶ εἶπαν
κατ' ἀριθμὸν τῶν σατραπῶν τῶν ἀλλοφυλῶν πεντὲ ἑδράς χρύσας ὅτι
πταίσμα ἐν ὑμῖν καὶ τοῖς ἀρχοῦσιν ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ καὶ μυς χρύσους
ὁμοίωμα τῶν μυῶν ὑμῶν τῶν διαφθειρόντων τὴν γῆν καὶ δώσετε τῷ
κυρίῳ δοῶσαν ὅπως κουφίσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν καὶ ἀπο τῶν
θεῶν ὑμῶν καὶ ἀπο τῆς γῆς ὑμῶν καὶ ἵνα τι βαρυνετε τὰς καρδίας
ὑμῶν ὥς ἐβαρυνεν αἰγύπτος καὶ φαραὼ τὴν καρδίαν αὐτῶν οὐχὶ ὅτε
ἐνεπαίξεν αὐτοὶς ἐξαπεστείλαν αὐτοὺς καὶ ἀπηλθόν καὶ νυν λαβετε
καὶ ποιήσατε ἁμαζάναν καινὴν καὶ δύο βοᾶς πρωτοτοκούσας ἀνεὺ τῶν
τεκνῶν καὶ ζευξάτε τὰς βοᾶς ἐν τῇ ἁμαξῇ καὶ ἀπαγάγετε τὰ τεκνα ἀπο
οπισθεν αὐτῶν εἰς οἶκον καὶ λημψέσθε τὴν κιβωτὸν καὶ θήσετε αὐτὴν
ἐπὶ τὴν ἁμαζάναν καὶ τὰ σκευὴ τὰ χρύσα ἀποδώσετε αὐτῇ τῆς βασάνου
καὶ θήσετε ἐν θέματι βερσεχθῶσαν ἐκ μερὸς αὐτῆς καὶ ἐξαποστελεῖτε
αὐτὴν καὶ ἀπελάσατε αὐτὴν καὶ ἀπελευσεται καὶ οἴψεσθε εἰ εἰς ὁδὸν
ὁρίων αὐτῆς πορεύσεται κατὰ βαιθσαμὺς αὐτὸς πεποιήκειν ἡμῖν τὴν
κακίαν ταυτὴν τὴν μεγάλην καὶ ἐὰν μὴ καὶ γινώσκομεθα ὅτι οὐ χεὶρ
αὐτοῦ ἦται ἡμῶν ἀλλὰ συμπτῶμα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν καὶ ἐποίησαν
οἱ ἀλλοφυλοὶ οὕτως καὶ ἐλάβον δύο βοᾶς πρωτοτοκούσας καὶ ἐζευ-
ξαν αὐτὰς ἐν τῇ ἁμαξῇ καὶ τὰ τεκνα αὐτῶν ἀπεκάλυσαν εἰς οἶκον καὶ
εἶθεντο τὴν κιβωτὸν ἐπὶ τὴν ἁμαζάναν καὶ τὸ θέμα ἐργαβὶ καὶ τοὺς μυς
τοὺς χρύσους καὶ κατεῦθυναν αἱ βοᾶς ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ὁδὸν βαιθσαμὺς
ἐν τριβῷ ἐνὶ ἐπορεύοντο καὶ ἐχοπιῶν καὶ οὐ μεθίσταντο δεξιά οὐδὲ
ἀριστερά καὶ οἱ σατραπαὶ τῶν ἀλλοφυλῶν ἐπορεύοντο ὀπίσω αὐτῆς
ἕως ὁρίων βαιθσαμὺς καὶ οἱ ἐν βαιθσαμῷ ἐθερίζον θέρισμον πυρῶν
ἐν κοιλάδι καὶ ἦσαν οφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ εἶδον κιβωτὸν κυρίου καὶ
ἠυφρανθήσαν εἰς ἀπαντήσιν αὐτῆς καὶ ἡ ἁμαξὰ εἰσηλθὲν εἰς ἀγρόν
ώσπερ τὸν ἐν βαιθσαμῷ καὶ ἐστήσαν ἐκεῖ παρ' αὐτῇ λίθον μέγαν καὶ
σχιζοῦσιν τὰ ξύλα τῆς ἁμαξῆς καὶ τὰς βοᾶς ἀνηνεγκαν εἰς ὀλοκαυτω-
σιν τῷ κυρίῳ καὶ οἱ λευταὶ ἀνηνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου καὶ τὸ
θέμα ἐργαβὶ μετ' αὐτῆς καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς σκευὴ τὰ χρύσα καὶ εἶθεντο ἐπὶ
τοῦ λίθου τοῦ μεγάλου καὶ οἱ ἄνδρες βαιθσαμὺς ἀνηνεγκαν ὀλοκαυ-
τώσεις καὶ θυσίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῷ κυρίῳ καὶ οἱ πεντὲ σατραπαὶ
τῶν ἀλλοφυλῶν ἑώρων καὶ ἀνεστρέψαν εἰς ἀσκαλῶνα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
καὶ αὐταὶ αἱ ἑδραὶ αἱ χρύσαι ἅς ἀπεδώκαν οἱ ἀλλοφυλοὶ τῆς βασάνου
τῷ κυρίῳ τῆς ἀζώτου μίαν τῆς γαζῆς μίαν τῆς ἀσκαλῶνος μίαν τῆς
γεῖθ μίαν τῆς ὠκαρῶν μίαν καὶ μυς οἱ χρύσοι κατ' ἀριθμὸν πασῶν πο-
λέων τῶν ἀλλοφυλῶν τῶν πεντὲ σατραπῶν ἐκ πολέως ἐστερεωμένης
καὶ ἕως κωμῆς τοῦ φερεζαίου καὶ ἕως λίθου τοῦ μεγάλου οὗ ἐπεθή-
καν ἐπ' αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου τοῦ ἐν ἀγρῷ ὥσπερ τοῦ
βαιθσαμυσιτοῦ καὶ οὐκ ἠσμενίσαν οἱ υἱοὶ ἰεχονίου ἐν τοῖς ἀνδράσιν
βαιθσαμὺς ὅτι εἶδαν κιβωτὸν κυρίου καὶ ἐπατάξεν ἐν αὐτοῖς ἐβδόμη-
κοντα ἄνδρας καὶ πεντήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ ἐπενήθησεν ὁ λαὸς

ὁτι επαταξεν κυριος εν τω λαω πληγην μεγαλην σφοδρα και ειπαν οι ανδρες οι εκ βαιθσαμυς τις δυνησεται διελθειν ενωπιον κυριου του ἁγίου τουτου και προς τινα αναβησεται κιβωτος κυριου αφ ἡμων και αποστελλουσιν αγγελους προς τους κατοικουντας καριαθιαριμ λεγοντες απεστροφασιν αλλοφυλοι την κιβωτον κυριου καταβητε και αναγαγετε αυτην προς ἑαυτους και ερχονται οι ανδρες καριαθιαριμ και αναγουσιν την κιβωτον διαθηκης κυριου και εισαγουσιν αυτην εις οικον αμιναδαβ τον εν τω βουνω και τον ελεαζαρ υιον αυτου ἡγιασαν φυλασσειν την κιβωτον διαθηκης κυριου και εγεννηθη αφ ἡς ἡμερας ην ἡ κιβωτος εν καριαθιαριμ επληθυναν αι ἡμεραι και εγενοντο εικοσι ετη και επεβλεψεν πας οικος ισραηλ οπισω κυριου και ειπεν σαμουηλ προς παντα οικον ισραηλ λεγων ει εν ὅλη καρδια ὑμων ὑμεις επιστρεφετε προς κυριον περιελετε τους θεους τους αλλοτριους εκ μεσου ὑμων και τα αλση και ἑτοιμασατε τας καρδιας ὑμων προς κυριον και δουλευσατε αυτω μονω και εξελειται ὑμας εκ χειρος αλλοφυλων και περιειλον οι υιοι ισραηλ τας βααλιμ και τα αλση ασταρων και εδουλευσαν κυριω μονω και ειπεν σαμουηλ αθροισατε παντα ισραηλ εις μασσηφαθ και προσευξομαι περι ὑμων προς κυριον και συνηχθησαν εις μασσηφαθ και ὑδρευονται ὑδωρ και εξεχεαν ενωπιον κυριου επι την γην και ενηστευσαν εν τη ἡμερα εκεινη και ειπαν ἡμαρτηκαμεν ενωπιον κυριου και εδικαξεν σαμουηλ τους υιους ισραηλ εις μασσηφαθ και ηκουσαν οι αλλοφυλοι οτι συνηθροισθησαν παντες οι υιοι ισραηλ εις μασσηφαθ και ανεβησαν σατραπαι αλλοφυλων επι ισραηλ και ακουουσιν οι υιοι ισραηλ και εφοβηθησαν απο προσωπου αλλοφυλων και ειπαν οι υιοι ισραηλ προς σαμουηλ μη παρασιωπησης αφ ἡμων του μη βοαν προς κυριον θεον σου και σωσει ἡμας εκ χειρος αλλοφυλων και ελαβεν σαμουηλ αρνα γαλαθινον ἑνα και ανηνεγκεν αυτον ὀλοκαυτωσιν συν παντι τω λαω τω κυριω και εβοησεν σαμουηλ προς κυριον περι ισραηλ και επηκουσεν αυτου κυριος και ην σαμουηλ αναφερων την ὀλοκαυτωσιν και αλλοφυλοι προσηγον εις πολεμον επι ισραηλ και εβροντησεν κυριος εν φωνη μεγαλη εν τη ἡμερα εκεινη επι τους αλλοφυλους και συνεχυθησαν και επταισαν ενωπιον ισραηλ και εξηλθαν ανδρες ισραηλ εκ μασσηφαθ και κατεδιωξαν τους αλλοφυλους και επαταξαν αυτους ἕως ὑποκατω του βαιθχορ και ελαβεν σαμουηλ λιθον ἑνα και εστησεν αυτον ανα μεσον μασσηφαθ και ανα μεσον της παλαιας και εκαλεσεν το ονομα αυτου αβνεζεερ λιθος του βοηθου και ειπεν ἕως ενταυθα εβοηθησεν ἡμιν κυριος και εταπεινωσεν κυριος τους αλλοφυλους και ου προσειθεντο ετι προσελθειν εις ὄριον ισραηλ και εγεννηθη χειρ κυριου επι τους αλλοφυλους πασας τας ἡμερας του σαμουηλ και απεδοθησαν αι πολεις ἅς ελαβον οι αλλοφυλοι παρα των ὑιων ισραηλ και απεδωκαν αυτας τω ισραηλ απο ασκαλωνος ἕως αζοβ και το ὄριον ισραηλ αφειλαντο εκ χειρος αλλοφυλων και ην ειρηνη ανα μεσον ισραηλ και ανα μεσον του αμορραιου και εδικαξεν σαμουηλ τον ισραηλ πασας τας ἡμερας της ζωης αυτου και επορευετο κατ ενιαυτον ενιαυτον και εκυκλου βαιθηλ και την γαλγαλα και την μασσηφαθ και εδικαξεν τον ισραηλ εν πασι τοις ἡγιασμενοις τουτοις ἡ δε αποστροφή αυτου εις αρμαθαιμ οτι εχει ην ὁ οικος αυτου και εδικαξεν εκει τον ισραηλ και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον τω κυριω και εγενετο ὡς εγηγρασεν σαμουηλ και κατεστησεν τους υιους αυτου δικαστας τω ισραηλ και ταυτα τα ονοματα

των υιων αυτου πρωτοτοκος ιωηλ και ονομα του δευτερου αβια δικασται εν βηρσαββε και ουκ επορευθησαν οι υιοι αυτου εν οδω αυτου και εξεκλιναν οπισω της συντελειας και ελαμβανον δωρα και εξεκλινον δικαιωματα και συναθροιζονται ανδρες ισραηλ και παραγινονται εις αρμαθαιμ προς σαμουηλ και ειπαν αυτω ιδου συ γεγηρακας και οι υιοι σου ου πορευονται εν τη οδω σου και νυν καταστησον εφ ημας βασιλεια δικαζειν ημας καθα και τα λοιπα εθνη και ην πονηρον το ρημα εν οφθαλμοις σαμουηλ ως ειπαν δος ημιν βασιλεια δικαζειν ημας και προσηυξατο σαμουηλ προς κυριον και ειπεν κυριος προς σαμουηλ ακουε της φωνης του λαου καθα αν λαλησωσιν σοι οτι ου σε εξουθενηκασιν αλλ η εμε εξουδενωκασιν του μη βασιλευειν επ αυτων κατα παντα τα ποιηματα α εποιησαν μοι αφ ης ημερας ανηγαγον αυτους εξ αιγυπτου εως της ημερας ταυτης και εγκατελιπον με και εδουλευον θεοις ετεροις ουτως αυτοι ποιουσιν και σοι και νυν ακουε της φωνης αυτων πλην οτι διαμαρτυρομενος διαμαρτυρη αυτοις και απαγγελεις αυτοις το δικαιωμα του βασιλεως ος βασιλευσει επ αυτους και ειπεν σαμουηλ παν το ρημα κυριου προς τον λαον τους αιτουντας παρ αυτου βασιλεια και ειπεν τουτο εσται το δικαιωμα του βασιλεως ος βασιλευσει εφ υμας τους υιους υμων λημψεται και θησεται αυτους εν αρμασιν αυτου και ιππευσιν αυτου και προτρεχοντας των αρματων αυτου και θεσθαι αυτους εαυτω χιλιαρχους και εκατονταρχους και θεριζειν θερισμον αυτου και τρυγαν τρυγητον αυτου και ποιειν σκευη πολεμικα αυτου και σκευη αρματων αυτου και τας θυγατερας υμων λημψεται εις μυρεψους και εις μαγειρισσας και εις πεσσουσας και τους αγρους υμων και τους αμπελωνας υμων και τους ελαιωνας υμων τους αγαθους λημψεται και δωσει τοις δουλοις αυτου και τα σπερματα υμων και τους αμπελωνας υμων αποδεκατωσει και δωσει τοις ευνουχοις αυτου και τοις δουλοις αυτου και τους δουλους υμων και τας δουλαις υμων και τα βουκολια υμων τα αγαθα και τους ονους υμων λημψεται και αποδεκατωσει εις τα εργα αυτου και τα ποιμνια υμων αποδεκατωσει και υμεις εσεσθε αυτω δουλοι και βοησεσθε εν τη ημερα εκεινη εκ προσωπου βασιλεως υμων ου εξελεξασθε εαυτοις και ουκ επακουσεται κυριος υμων εν ταις ημεραις εκειναις οτι υμεις εξελεξασθε εαυτους βασιλεια και ουκ ηβουλετο ο λαος ακουσαι του σαμουηλ και ειπαν αυτω ουχι αλλ η βασιλευς εσται εφ ημας και εσομεθα και ημεις κατα παντα τα εθνη και δικασει ημας βασιλευς ημων και εξελευσεται εμπροσθεν ημων και πολεμηση τον πολεμον ημων και ηκουσεν σαμουηλ παντας τους λογους του λαου και ελαλησεν αυτους εις τα ωτα κυριου και ειπεν κυριος προς σαμουηλ ακουε της φωνης αυτων και βασιλευσον αυτοις βασιλεια και ειπεν σαμουηλ προς ανδρας ισραηλ αποτρεχετω εκαστος εις την πολιν αυτου και ην ανηρ εξ υιων βενιαμιν και ονομα αυτω κισ υιος αβιηλ υιου σαρεδ υιου βαχιρ υιου αφεκ υιου ανδρος ιεμιναιου ανηρ δυνατος και τουτω υιος και ονομα αυτω σαουλ ευμεγεθης ανηρ αγαθος και ουκ ην εν υιοις ισραηλ αγαθος υπερ αυτον υπερ ωμιαν και επανω υψηλος υπερ πασαν την γην και απωλοντο οι ονοι κισ πατρος σαουλ και ειπεν κισ προς σαουλ τον υιον αυτου λαβε μετα σεαυτου εν των παιδαριων και αναστητε και πορευθητε και ζητησατε τας ονους και διεληθον δι ορους εφραιμ και διεληθον δια της γης σελχα και ουχ ευρον και διεληθον δια της γης εασαχεμ και ουκ ην και διεληθον δια της γης ιαχιμ και ουχ ευρον

αυτων ελθοντων εις την σιφ και σαουλ ειπεν τω παιδαριω αυτου τω μετ αυτου δευρο και αναστρεψωμεν μη ανεις ο πατηρ μου τας ονους φροντιζη περι ημων και ειπεν αυτω το παιδαριον ιδου δη ανθρωπος του θεου εν τη πολει ταυτη και ο ανθρωπος ενδοξος παν ο εαν λαληση παραγινομενον παρεσται και νυν πορευθωμεν οπως απαγγειλη ημιν την οδον ημων εφ ην επορευθημεν επ αυτην και ειπεν σαουλ τω παιδαριω αυτου τω μετ αυτου και ιδου πορευσομεθα και τι οισομεν τω ανθρωπω του θεου οτι οι αρτοι εκλελοιπασιν εκ των αγγειων ημων και πλειον ουκ εστιν μεθ ημων εισενεγκειν τω ανθρωπω του θεου το υπαρχον ημιν και προσεθετο το παιδαριον αποκριθηναι τω σαουλ και ειπεν ιδου ευρηται εν τη χειρι μου τεταρτον σικλου αργυριου και δωσεις τω ανθρωπω του θεου και απαγγειλει ημιν την οδον ημων και εμπροσθεν εν ισραηλ ταδε ελεγεν εκαστος εν τω πορευεσθαι επερωταν τον θεον δευρο πορευθωμεν προς τον βλεποντα οτι τον προφητην εκαλει ο λαος εμπροσθεν ο βλεπων και ειπεν σαουλ προς το παιδαριον αυτου αγαθον το ρημα δευρο και πορευθωμεν και επορευθησαν εις την πολιν ου ην εκει ο ανθρωπος του θεου αυτων αναβαινοντων την αναβασιν της πολεως και αυτοι ευρισκουσιν τα κορασια εξεληλυτοτα υδρευσασθαι υδωρ και λεγουσιν αυταις ει εστιν ενταυθα ο βλεπων και απεκριθη τα κορασια αυτοις και λεγουσιν αυτοις εστιν ιδου κατα προσωπον υμων νυν δια την ημεραν ηκει εις την πολιν οτι θυσια σημερον τω λαω εν βαμα ως αν εισελθητε την πολιν ουτως ευρησετε αυτον εν τη πολει πριν αναβηται αυτον εις βαμα του φαγειν οτι ου μη φαγη ο λαος έως του εισελθειν αυτον οτι ουτος ευλογει την θυσιαν και μετα ταυτα εσθιουσιν οι ξενοι και νυν αναβητε οτι δια την ημεραν ευρησετε αυτον και αναβαινουσιν την πολιν αυτων εισπορευομενων εις μεσον της πολεως και ιδου σαμουηλ εξηλθεν εις απαντησιν αυτων του αναβηται εις βαμα και κυριος απεκαλυψεν το ωτιον σαμουηλ ημερα μια εμπροσθεν του ελθειν προς αυτον σαουλ λεγων ως ο καιρος αυριον αποστελω προς σε ανδρα εκ γης βενιαμιν και χρισεις αυτον εις αρχοντα επι τον λαον μου ισραηλ και σωσει τον λαον μου εκ χειρος αλλοφυλων οτι επεβλεψα επι την ταπεινωσιν του λαου μου οτι ηλθεν βοη αυτων προς με και σαμουηλ ειδεν τον σαουλ και κυριος απεκριθη εις αυτου ιδου ο ανθρωπος ον ειπα σοι ουτος αρξει εν τω λαω μου και προσηγαγεν σαουλ προς σαμουηλ εις μεσον της πολεως και ειπεν απαγγειλον δη ποιος ο οικος του βλεποντος και απεκριθη σαμουηλ τω σαουλ και ειπεν εγω ειμι αυτος αναβηθι εμπροσθεν μου εις βαμα και φαγε μετ εμου σημερον και εξαποστελω σε πρωι και παντα τα εν τη καρδια σου απαγγελω σοι και περι των ονων σου των απολωλυιων σημερον τριταιων μη θης την καρδιαν σου αυταις οτι ευρηγται και τινη τα ωραιο του ισραηλ ου σοι και τω οικω του πατρος σου και απεκριθη σαουλ και ειπεν ουχι ανδρος υιος ιεμιναιου εγω ειμι του μικρου σκηπτρου φυλης ισραηλ και της φυλης της ελαχιστης εξ όλου σκηπτρου βενιαμιν και ινα τι ελαλησας προς εμε κατα το ρημα τουτο και ελαβεν σαμουηλ τον σαουλ και το παιδαριον αυτου και εισηγαγεν αυτους εις το καταλυμα και εθετο αυτοις τοπον εν πρωτοις των κεκλημενων ωσει εβδομηκοντα ανδρων και ειπεν σαμουηλ τω μαγειρωδος μοι την μεριδα ην εδωκα σοι ην ειπα σοι θειναι αυτην παρα σοι και υψωσεν ο μαγειρος την κωλεαν και παρεθηκεν αυτην ενωπιον σαουλ και ειπεν σαμουηλ τω σαουλ ιδου υπολειμμα παραθες αυτο ενωπιον σου και

φαγε ὅτι εἰς μαρτυριον τεθιεται σοι παρα τους αλλους αποκνιζε και εφραγεν σαουλ μετα σαμουηλ εν τη ἡμερα εκεινη και κατεβη εκ της βαμα εν τη πολει και διεστρωσαν τω σαουλ επι τω δωματι και εκοιμηθη και εγενετο ὡς ανεβαινεν ὁ ορθρος και εκαλεσεν σαμουηλ τον σαουλ επι τω δωματι λεγων αναστα και εξαποστελω σε και ανεστη σαουλ και εξηλθεν αυτος και σαμουηλ ἕως εζω αυτων καταβαινοντων εἰς μερος της πολεως και σαμουηλ ειπεν τω σαουλ ειπον τω νεανισκω και διελθετω εμπροσθεν ἡμων και συ στηθι ὡς σημερον και ακουσον ῥημα θεου και ελαβεν σαμουηλ τον φακον του ελαιου και επεχεεν επι την κεφαλην αυτου και εφιλησεν αυτον και ειπεν αυτω ουχι κεχρικεν σε κυριος εἰς αρχοντα επι τον λαον αυτου επι ισραηλ και συ αρξεις εν λαω κυριου και συ σωσεις αυτον εκ χειρος εχθρων αυτου κυκλοθεν και τουτο σοι το σημειον ὅτι εχρισεν σε κυριος επι κληρονομιαν αυτου εἰς αρχοντα ὡς αν απελθης σημερον απ εμου και ἑυρησεις δυο ανδρας προς τοις ταφοις ραχηλ εν τω ὀριω βενιαμιν ἄλλομενους μεγαλα και ερουσιν σοι ἑυρηνται ἅι ονοι ἃς επορευθητε ζητειν και ιδου ὁ πατηρ σου αποτειναχται το ῥημα των ονων και εδαφιλευσατο δι ὑμας λεγων τι ποιησω ὑπερ του υιου μου και απελευσει εκειθεν και επεκεινα ἤξεις ἕως της δρυος θαβωρ και ἑυρησεις εκει τρεις ανδρας αναβαινοντας προς τον θεον εἰς βαιθηλ ἓνα αιροντα τρια αιγιδια και ἓνα αιροντα τρια αγγεια αρτων και ἓνα αιροντα ασκον οινου και ερωτησουσιν σε τα εἰς ειρηνην και δωσουσιν σοι δυο απαρχας αρτων και λημψη εκ της χειρος αυτων και μετα ταυτα εισελευση εἰς τον βουνον του θεου ὅυ εστιν εκει το αναστημα των αλλοφυλων εκει νασιβ ὁ αλλοφυλος και εσται ὡς αν εισελθητε εκει εἰς την πολιν και απαντησεις χορω προφητων καταβαινοντων εκ της βαμα και εμπροσθεν αυτων ναβλα και τυμπανον και αυλος και κινυρα και αυτοι προφητευοντες και εφωλειτουργει εἰς σε πνευμα κυριου και προφητευσεις μετ αυτων και στραφησιν εἰς ανδρα αλλον και εσται ὅταν ἤξει τα σημεια ταυτα επι σε ποιει παντα ὅσα εαν ἑυρη ἡ χειρ σου ὅτι θεος μετα σου και καταβησιν εμπροσθεν της γαλαλα και ιδου καταβαινω προς σε ανενεγκειν ὅλοκαυτωσιν και θυσιας ειρηνικας ἑπτα ἡμερας διαλειψεις ἕως του ελθειν με προς σε και γνωρισω σοι ἃ ποιησεις και εγεννηθη ὥστε επιστραφηται τω ωμω αυτου απελθειν απο σαμουηλ μετεστρεψεν αυτω ὁ θεος καρδιαν αλλην και ηλθεν παντα τα σημεια εν τη ἡμερα εκεινη και ερχεται εκειθεν εἰς τον βουνον και ιδου χορος προφητων εἰς εναντιας αυτου και ἤλατο επ αυτον πνευμα θεου και επροφητευσεν εν μεσω αυτων και εγεννηθησαν παντες οἱ ειδότες αυτον εχθες και τριτην και ειδον και ιδου αυτος εν μεσω των προφητων και ειπεν ὁ λαος ἕκαστος προς τον πλησιον αυτου τι τουτο το γεγονος τω υἱω κἰς η και σαουλ εν προφηταις και απεκριθη τις αυτων και ειπεν και τις πατηρ αυτου δια τουτο εγεννηθη εἰς παραβολην η και σαουλ εν προφηταις και συνετελεσεν προφητευων και ερχεται εἰς τον βουνον και ειπεν ὁ οικειος αυτου προς αυτον και προς το παιδαριον αυτου που επορευθητε και ειπαν ζητειν τας ονους και ειδαμεν ὅτι ουκ εἰσιν και εισηλθομεν προς σαμουηλ και ειπεν ὁ οικειος προς σαουλ απαγγειλον δη μοι τι ειπεν σοι σαμουηλ και ειπεν σαουλ προς τον οικειον αυτου απηγγειλεν απαγγελων μοι ὅτι ἑυρηνται ἅι ονοι το δε ῥημα της βασιλειας ουκ απηγγειλεν αυτω και παρηγγειλεν σαμουηλ παντι τω λαω προς κυριον εἰς μασσηφα και ειπεν προς υἱους ισραηλ ταδε ειπεν κυριος ὁ

θεος ισραηλ λεγων εγω ανηγαγον τους υιους ισραηλ εξ αιγυπτου και εξειλαμην υμας εκ χειρος φαραω βασιλεως αιγυπτου και εκ πασων των βασιλειων των θλιβουσων υμας και υμεις σημερον εξουθενηκατε τον θεον ος αυτος εστιν υμων σωτηρ εκ παντων των κακων υμων και θλιψεων υμων και ειπατε ουχι αλλ η οτι βασιλεα στησεις εφ ημων και νυν καταστητε ενωπιον κυριου κατα τα σκηπτρα υμων και κατα τας φυλας υμων και προσηγαγεν σαμουηλ παντα τα σκηπτρα ισραηλ και κατακληρουται σκηπτρον βενιαμιν και προσαγει σκηπτρον βενιαμιν εις φυλας και κατακληρουται φυλη ματταρι και προσαγουσιν την φυλην ματταρι εις ανδρας και κατακληρουται σαουλ υιος κισ και εξητει αυτον και ουχ ευρισκετο και επηρωτησεν σαμουηλ ετι εν κυριω ει ερχεται ο ανηρ ενταυθα και ειπεν κυριος ιδου αυτος κεκρυπται εν τοις σκευεσιν και εδραμεν και λαμβανει αυτον εκειθεν και κατεστησεν εν μεσω του λαου και υψωθη υπερ παντα τον λαον υπερ ωμιαν και επανω και ειπεν σαμουηλ προς παντα τον λαον ει εορακατε ον εκλελεκτα εαυτω κυριος οτι ουκ εστιν αυτω ομοιος εν πασιν υμιν και εγνωσαν πας ο λαος και ειπαν ζητω ο βασιλευς και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον το δικαιωμα του βασιλεως και εγραψεν εν βιβλιω και εθηκεν ενωπιον κυριου και εξαπεστειλεν σαμουηλ παντα τον λαον και απηλθεν εκαστος εις τον τοπον αυτου και σαουλ απηλθεν εις τον οικον αυτου εις γαβαα και επορευθησαν υιοι δυναμεων ων ηψατο κυριος καρδιας αυτων μετα σαουλ και υιοι λοιμοι ειπαν τι σωσει ημας ουτος και ητιμασαν αυτον και ουκ ηνεγκαν αυτω δωρα και εγεννηθη ως μετα μηνα και ανεβη νας ο αμμανιτης και παρεμβαλλει επι ιαβις γαλααδ και ειπον παντες οι ανδρες ιαβις προς νας τον αμμανιτην διαθου ημιν διαθηκην και δουλευσομεν σοι και ειπεν προς αυτους νας ο αμμανιτης εν ταυτη διαθησομαι υμιν διαθηκην εν τω εξορυξει υμων παντα οφθαλμον δεξιον και ιθησομαι ονειδος επι ισραηλ και λεγουσιν αυτω οι ανδρες ιαβις ανες ημιν επτα ημερας και αποστελουμεν αγγελους εις παν οριον ισραηλ εαν μη η ο σωζων ημας εξελευσομεθα προς υμας και ερχονται οι αγγελοι εις γαβαα προς σαουλ και λαλουσιν τους λογους εις τα ωτα του λαου και ηραν πας ο λαος την φωνην αυτων και εκλαυσαν και ιδου σαουλ ηρχετο μετα το πρωι εξ αγρου και ειπεν σαουλ τι οτι κλαιει ο λαος και διηγουνται αυτω τα ρηματα των υιων ιαβις και εφηλατο πνευμα κυριου επι σαουλ ως ηκουσεν τα ρηματα ταυτα και εθυμωθη επ αυτους οργη αυτου σφοδρα και ελαβεν δυο βοας και εμελισεν αυτας και απεστειλεν εις παν οριον ισραηλ εν χειρι αγγελων λεγων ος ουκ εστιν εκπορευομενος οπισω σαουλ και οπισω σαμουηλ κατα ταδε ποιησουσιν τοις βουσιν αυτου και επηλθεν εκστασις κυριου επι τον λαον ισραηλ και εβοησαν ως ανηρ εις και επισκεπτεται αυτους αβιεζεκ εν βαμα παν ανδρα ισραηλ εξακοσιας χιλιαδας και ανδρας ιουδα εβδομηκοντα χιλιαδας και ειπεν τοις αγγελοις τοις ερχομενοις ταδε ερειτε τοις ανδρασιν ιαβις αυριον υμιν η σωτηρια διαθερμαναντος του ηλιου και ηλθον οι αγγελοι εις την πολιν και απαγγελλουσιν τοις ανδρασιν ιαβις και ευφρανθησαν και ειπαν οι ανδρες ιαβις προς νας τον αμμανιτην αυριον εξελευσομεθα προς υμας και ποιησετε ημιν το αγαθον ενωπιον υμων και εγεννηθη μετα την αυριον και εθετο σαουλ τον λαον εις τρεις αρχας και εισπορευονται μεσον της παρεμβολης εν φυλακη τη πρωινη και ετυπτον τους υιους αμμων εως διεθερμανθη η ημερα και εγεννηθησαν

οι ὑποδουλευμένοι διεσπάρησαν και ουχ ὑπελειφθησαν εν αυτοις δυο κατα το αυτο και ειπεν ὁ λαος προς σαμουηλ τις ὁ ειπας ὅτι σαουλου βασιλευσει ἡμῶν παραδος τους ανδρας και θανατωσομεν αυτους και ειπεν σαουλ ουκ αποθανειται ουδεις εν τη ἡμερα ταυτη ὅτι σημερον κυριος εποιησεν σωτηριαν εν ισραηλ και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον λεγων πορευθωμεν εις γαλγαλα και εγκαινισωμεν εκει την βασιλειαν και επορευθη πας ὁ λαος εις γαλγαλα και εχρισεν σαμουηλ εκει τον σαουλ εις βασιλεια ενωπιον κυριου εν γαλγαλοις και εθυσεν εκει θυσιας και ειρηνικας ενωπιον κυριου και ευφρανθη σαμουηλ και πας ισραηλ ὥστε λιαν και ειπεν σαμουηλ προς παντα ανδρα ισραηλ ιδου ηκουσα φωνης ὑμῶν εις παντα ὅσα ειπατε μοι και εβασιλευσα εφ ὑμας βασιλεια και νυν ιδου ὁ βασιλευς διαπορευεται ενωπιον ὑμῶν καγω γεγηρακα και καθησμαι και οἱ υἱοι μου ιδου εν ὑμιν καγω ιδου διεληλυθα ενωπιον ὑμῶν εκ νεοτῆτος μου και ἕως τῆς ἡμερας ταυτης ιδου εγω αποκριθητε κατ εμου ενωπιον κυριου και ενωπιον χριστου αυτου μοσχον τινος ειληφα η ονον τινος ειληφα η τινα κατεδυναστευσα ὑμῶν η τινα εξεπιεσα η εκ χειρος τινος ειληφα εξιλασμα και ὑποδημα αποκριθητε κατ εμου και αποδωσω ὑμιν και ειπαν προς σαμουηλ ουκ ηδικησας ἡμας και ου κατεδυναστευσας και ουκ εθλασας ἡμας και ουκ ειληφας εκ χειρος ουδενος ουδεν και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον μαρτυς κυριος εν ὑμιν και μαρτυς χριστος αυτου σημερον εν ταυτη τη ἡμερα ὅτι ουχ ἐυρηκατε εν χειρι μου ουθεν και ειπαν μαρτυς και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον λεγων μαρτυς κυριος ὁ ποιησας τον μωυσην και τον ααρων ὁ αναγαγων τους πατερας ἡμῶν εξ αιγυπτου και νυν καταστητε και δικασω ὑμας ενωπιον κυριου και απαγγελω ὑμιν την πασαν δικαιοσυνην κυριου ἃ εποιησεν εν ὑμιν και εν τοις πατρασιν ὑμῶν ὡς εισηλθεν ιακωβ και οἱ υἱοι αυτου εις αιγυπτον και εταπεινωσεν αυτους αιγυπτος και εβοησαν οἱ πατερες ἡμῶν προς κυριον και απεστειλεν κυριος τον μωυσην και τον ααρων και εξηγαγεν τους πατερας ἡμῶν εξ αιγυπτου και κατωκισεν αυτους εν τω τοπω τουτω και επελαθοντο κυριου του θεου αυτων και απεδото αυτους εις χειρας σισαρα αρχιστρατηγου ιαβιν βασιλεως ασωρ και εις χειρας αλλοφυλων και εις χειρας βασιλεως μωαβ και επολεμησαν εν αυτοις και εβοησαν προς κυριον και ελεγον ἡμαρτομεν ὅτι εγκατελιπομεν τον κυριον και εδουλευσαμεν τοις βααλιμ και τοις ιδωσιν και νυν εξελου ἡμας εκ χειρος εχθρων ἡμῶν και δουλευσομεν σοι και απεστειλεν κυριος τον ιεροβααλ και τον βαρακ και τον ιεφθαε και τον σαμουηλ και εξειλατο ὑμας εκ χειρος εχθρων ὑμῶν των κυκλouthεν και κατωκειτε πεποιthοτες και ιδετε ὅτι νας βασιλευς ὑῶν αμμων ηλθεν εφ ὑμας και ειπατε ουχι αλλ η ὅτι βασιλευς βασιλευσει εφ ἡμῶν και κυριος ὁ θεος ἡμῶν βασιλευς ἡμῶν και νυν ιδου ὁ βασιλευς ὃν εξελεξασθε και ιδου δεδωκεν κυριος εφ ὑμας βασιλεια εαν φοβηθητε τον κυριον και δουλευσητε αυτω και ακουσητε τῆς φωνῆς αυτου και μη ερισητε τω στοματι κυριου και ητε και ὑμεις και ὁ βασιλευς ὁ βασιλευων εφ ὑμῶν οπισω κυριου πορευομενοι εαν δε μη ακουσητε τῆς φωνῆς κυριου και ερισητε τω στοματι κυριου και εσται χειρ κυριου επι ὑμας και επι τον βασιλεια ὑμῶν και νυν καταστητε και ιδετε το ῥημα το μεγα τουτο ὁ ὁ κυριος ποιησει εν οφθαλμοις ὑμῶν ουχι θερισμος πυρων σημερον επικαλεσμαι κυριον και δωσει φωνας και ὑετον και γνωτε και ιδετε ὅτι ἡ κακια ὑμῶν μεγαλη ἦν εποιησατε ε-

νωπιον κυριου αιτησαντες έαυτοις βασιλεα και επεκαλεσατο σαμουηλ τον κυριον και εδωκεν κυριος φωνας και ύετον εν τη ήμερα εκεινη και εφοβηθησαν πας ό λαος τον κυριον σφοδρα και τον σαμουηλ και ειπαν πας ό λαος προς σαμουηλ προσευξαι ύπερ των δουλων σου προς κυριον θεον σου και ου μη αποθανωμεν ότι προστεθεικαμεν προς πασας τας άμαρτίας ήμων κακιαν αιτησαντες έαυτοις βασιλεα και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον μη φοβεισθε ύμεις πεποιηκατε την πασαν κακιαν ταυτην πλην μη εκκλινητε απο οπισθεν κυριου και δουλευσατε τω κυριω εν όλη καρδια ύμων και μη παραβητε οπισω των μηθεν οντων όι ου περανουσιν ουθεν και όι ουκ εξελουνται ότι ουθεν εισιν ότι ουκ απωσεται κυριος τον λαον αυτου δια το ονομα αυτου το μεγα ότι επιεικews κυριος προσελαβετο ύμας άυτω εις λαον και εμοι μηδαμως του άμαρτειν τω κυριω ανιεναι του προσευχεσθαι περι ύμων και δουλευσω τω κυριω και δειξω ύμιν την όδον την αγαθην και την ευθειαν πλην φοβεισθε τον κυριον και δουλευσατε αυτω εν αληθεια και εν όλη καρδια ύμων ότι ειδετε ά εμεγαλυνεν μεθ ύμων και εαν κακια κακοποιησθητε και ύμεις και ό βασιλευς ύμων προστεθησεσθε και εκλεγεται σαουλ έαυτω τρεις χιλιαδας ανδρων εκ των ανδρων ισραηλ και ησαν μετα σαουλ δισχιλιοι εν μαχεμας και εν τω ορει βαιθηλ χιλιοι ησαν μετα ιωναθαν εν γαββε του βενιαμιν και το καταλοιπον του λαου εξαπεστειλεν εκαστον εις το σκηνωμα αυτου και επαταξεν ιωναθαν τον νασιβ τον αλλοφυλον τον εν τω βουνω και ακουουσιν όι αλλοφυλοι και σαουλ σαλπιγγι σαλπίζει εις πασαν την γην λεγων ηθετηκασιν όι δουλοι και πας ισραηλ ηκουσεν λεγοντων πεπαικεν σαουλ τον νασιβ τον αλλοφυλον και ησχυνθησαν ισραηλ εν τοις αλλοφυλοις και ανεβοησαν ό λαος οπισω σαουλ εν γαλγαλοις και όι αλλοφυλοι συναγονται εις πολεμον επι ισραηλ και αναβαινουσιν επι ισραηλ τριακοντα χιλιαδες άρματων και έξ χιλιαδες ίππων και λαος ως ή αμμος ή παρα την θιλασσαν τω πληθει και αναβαινουσιν και παρεμβαλλουσιν εν μαχεμας εξ εναντιας βαιθων κατα νοτου και ανηρ ισραηλ ειδεν ότι στενως αυτω μη προσαγειν αυτον και εκρυβη ό λαος εν τοις σπηλαιois και εν ταις μανδραις και εν ταις πετραις και εν τοις βοθροις και εν τοις λακκοις και όι διαβαρινοντες διεβησαν τον ιορδανην εις γην γαδ και γαλααδ και σαουλ ετι ην εν γαλγαλοις και πας ό λαος εξεστη οπισω αυτου και διελιπεν επτα ήμερας τω μαρτυριω ως ειπεν σαμουηλ και ου παρεγενετο σαμουηλ εις γαλγαλα και διεσπαρη ό λαος αυτου απ αυτου και ειπεν σαουλ προσαγαγετε όπως ποιησω όλοκαυτωσιν και ειρηνικας και ανηνεγκεν την όλοκαυτωσιν και εγενετο ως συνετελεσεν αναφερων την όλοκαυτωσιν και σαμουηλ παραγινεται και εξηλθεν σαουλ εις απαντησιν αυτω ευλογησαι αυτον και ειπεν σαμουηλ τι πεποιηκας και ειπεν σαουλ ότι ειδον ως διεσπαρη ό λαος απ εμου και συ ου παρεγενου ως διεταξω εν τω μαρτυριω των ήμερων και όι αλλοφυλοι συνηχθησαν εις μαχεμας και ειπα νυν καταβησονται όι αλλοφυλοι προς με εις γαλγαλα και του προσωπου του κυριου ουκ εδεθηην και ενεκρατευσαμην και ανηνεγκα την όλοκαυτωσιν και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ μεματαιωται σοι ότι ουκ εφυλαξας την εντολην μου ήν ενετεिलाτο σοι κυριος ως νυν ήτοιμασεν κυριος την βασιλειαν σου έως αιωνος επι ισραηλ και νυν ή βασιλεια σου ου στησεται και ζητησει κυριος έαυτω ανθρωπον κατα την καρδιαν αυτου και εντελειται κυριος αυτω εις αρχοντα

επι τον λαον αυτου οτι ουκ εφυλαξας οσα ενετειλατο σοι κυριος και ανεστη σαμουηλ και απηλθεν εκ γαλγαλων εις οδον αυτου και το καταλειμμα του λαου ανεβη οπισω σαουλ εις απαντησιν οπισω του λαου του πολειμιστου αυτων παραγενομενων εκ γαλγαλων εις γαβαα βενιαμιν και επεσκεψατο σαουλ τον λαον τον ευρεθεντα μετ αυτου ως εξακοσιους ανδρας και σαουλ και ιωναθαν υιος αυτου και ο λαος οι ευρεθεντες μετ αυτων εκαθισαν εν γαβее βενιαμιν και εκλαιον και οι αλλοφυλοι παρεμβεβληκεισαν εις μαχεμας και εξηλθεν διαφθειρων εξ αγρου αλλοφυλων τρισιν αρχαις η αρχη η μια επιβλεπουσα οδον γοφερα επι γην σωγαλ και η μια αρχη επιβλεπουσα οδον βαιθωρων και η αρχη η μια επιβλεπουσα οδον γαβее την εισκυπτουσαν επι γαι την σαβιν και τεκτων σιδηρου ουκ ευρισκετο εν παση γη ισραηλ οτι ειπον οι αλλοφυλοι μη ποιησωσιν οι εβραιοι ρομφαιαν και δορυ και κατεβαινον πας ισραηλ εις γην αλλοφυλων χαλκευειν εκαστος το θεριστρον αυτου και το σκευος αυτου και εκαστος την αξινην αυτου και το δρεπανον αυτου και ην ο τρυγητος ετοιμος του θεριζειν τα δε σκευη ην τρεις σιχλοι εις τον οδοντα και τη αξινη και τω δρεπανω υποστασις ην η αυτη και εγενηθη εν ταις ημεραις του πολεμου μαχεμας και ουκ ευρεθη ρομφαια και δορυ εν χειρι παντος του λαου του μετα σαουλ και μετα ιωναθαν και ευρεθη τω σαουλ και τω ιωναθαν υιω αυτου και εξηλθεν εξ υποστασεως των αλλοφυλων την εν τω περαν μαχεμας και γινεται ημερα και ειπεν ιωναθαν υιος σαουλ τω παιδαριω τω αιροντι τα σκευη αυτου δευρο και διαβωμεν εις μεσσαβ των αλλοφυλων την εν τω περαν εκεινω και τω πατρι αυτου ουκ απηγγειλεν και σαουλ εκαθητο επ ακρου του βουνου υπο την ροαν την εν μαγδων και ησαν μετ αυτου ως εξακοσιοι ανδρες και αχια υιος αχιτωβ αδελφου ιωχαβηδ υιου φινεες υιου ηλι ιερευσ του θεου εν σηλωμ αιρων εφουδ και ο λαος ουκ ηδει οτι πεπορευται ιωναθαν και ανα μεσον της διαβασεως ου εξητει ιωναθαν διαβηναι εις την υποστασιν των αλλοφυλων και ακρωτηριον πετρας ενθεν και ακρωτηριον πετρας ενθεν ονομα τω ενι βαζες και ονομα τω αλλω σεννα η οδος η μια απο βορρα ερχομενω μαχμας και η οδος η αλλη απο νοτου ερχομενω γαβее και ειπεν ιωναθαν προς το παιδαριον τον αιρον τα σκευη αυτου δευρο διαβωμεν εις μεσσαβ των απεριτμητων τουτων ει τι ποιησαι ημιν κυριος οτι ουκ εστιν τω κυριω συνεχομενον σωζειν εν πολλοις η εν ολιγοις και ειπεν αυτω ο αιρων τα σκευη αυτου ποιει παν ο εαν η καρδια σου εκκλινη ιδου εγω μετα σου ως η καρδια σου καρδια μου και ειπεν ιωναθαν ιδου ημεις διαβαινομεν προς τους ανδρας και κατακυλισθησομεθα προς αυτους εαν ταδε ειπωσιν προς ημας αποστητε εκει εως αν απαγγελωμεν υμιν και στησομεθα εφ εαυτοις και ου μη αναβωμεν επ αυτους και εαν ταδε ειπωσιν προς ημας αναβητε προς ημας και αναβησομεθα οτι παραδεδωκεν αυτους κυριος εις τας χειρας ημων τουτο ημιν το σημειον και εισηλθον αμφοτεροι εις μεσσαβ των αλλοφυλων και λεγουσιν οι αλλοφυλοι ιδου οι εβραιοι εκπορευονται εκ των τρωγλων αυτων ου εκρυβησαν εκει και απεκριθησαν οι ανδρες μεσσαβ προς ιωναθαν και προς τον αιροντα τα σκευη αυτου και λεγουσιν αναβητε προς ημας και γνωριουμεν υμιν ρημα και ειπεν ιωναθαν προς τον αιροντα τα σκευη αυτου αναβηθι οπισω μου οτι παρεδωκεν αυτους κυριος εις χειρας ισραηλ και ανεβη ιωναθαν επι τας χειρας αυτου και επι τους ποδας αυτου και ο αιρων τα σκευη

αυτου μετ αυτου και επεβλεψαν κατα προσωπον ιωναθαν και επατα-
ξεν αυτους και ο αιρων τα σκευη αυτου επεδιδου οπισω αυτου και
εγενηθη η πληγη η πρωτη ην επαταξεν ιωναθαν και ο αιρων τα σκευη
αυτου ως εικοσι ανδρες εν βολισι και εν πετροβολοις και εν κοχλαξιν
του πεδιου και εγενηθη εκστασις εν τη παρεμβολη και εν αγρω και
πας ο λαος οι εν μεσσαβ και οι διαφθειροντες εξεστησαν και αυτοι
ουκ ηθελον ποιειν και εθαμβησεν η γη και εγενηθη εκστασις παρα
κυριου και ειδον οι σκοποι του σαουλ εν γαβεε βενιαμιν και ιδου η
παρεμβολη τεταραγμενη ενθεν και ενθεν και ειπεν σαουλ τω λαω τω
μετ αυτου επισκεψασθε δη και ιδετε τις πεπορευται εξ υμων και ε-
πεσκεψαντο και ιδου ουκ ευρισκετο ιωναθαν και ο αιρων τα σκευη
αυτου και ειπεν σαουλ τω αρχια προσαγαγε το εφουδ οτι αυτος ηρεν
το εφουδ εν τη ημερα εκεινη ενωπιον ισραηλ και εγενηθη ως ελαλει
σαουλ προς τον ιερεα και ο ηχος εν τη παρεμβολη των αλλοφυλων
επορευετο πορευομενος και επληθυνεν και ειπεν σαουλ προς τον ιε-
ρεα συναγαγε τας χειρας σου και ανεβοησεν σαουλ και πας ο λαος
ο μετ αυτου και ερχονται εως του πολεμου και ιδου εγενετο ρομφαια
ανδρος επι τον πλησιον αυτου συγχυσις μεγαλη σφοδρα και οι δουλοι
οι οντες εχθες και τριτην ημεραν μετα των αλλοφυλων οι αναβαντες
εις την παρεμβολην επεστραφησαν και αυτοι ειναι μετα ισραηλ των
μετα σαουλ και ιωναθαν και πας ισραηλ οι κρυπτομενοι εν τω ορει
εφραιμ και ηκουσαν οτι πεφευγασιν οι αλλοφυλοι και συναπτουσιν
και αυτοι οπισω αυτων εις πολεμον και εσωσεν κυριος εν τη ημερα ε-
κεινη τον ισραηλ και ο πολεμος διηλθεν την βαιθων και πας ο λαος ην
μετα σαουλ ως δεκα χιλιαδες ανδρων και ην ο πολεμος διεσπαρμενος
εις ολην την πολιν εν τω ορει εφραιμ και σαουλ ηγνοησεν αγνοιαν
μεγαλην εν τη ημερα εκεινη και αραται τω λαω λεγων επικαταρατος
ο ανθρωπος ος φαγεται αρτον εως εσπερας και εκδικησω τον εχθρον
μου και ουκ εγευσατο πας ο λαος αρτου και πασα η γη ηριστα και
ιαρ δρυμος ην μελισσωνος κατα προσωπον του αγρου και εισηλθεν
ο λαος εις τον μελισσωνα και ιδου επορευετο λαλων και ιδου ουκ
ην επιστρεφων την χειρα αυτου εις το στομα αυτου οτι εφοβηθη ο
λαος τον ορκον κυριου και ιωναθαν ουκ ακηκοει εν τω ορκιζειν τον
πατερα αυτου τον λαον και εξετεινεν το ακρον του σκηπτρου αυτου
του εν τη χειρι αυτου και εβαψεν αυτο εις το κηριον του μελιτος
και επεστρεψεν την χειρα αυτου εις το στομα αυτου και ανεβλεψαν
οι οφθαλμοι αυτου και απεκριθη εις εκ του λαου και ειπεν ορκισας
ωρκισεν ο πατηρ σου τον λαον λεγων επικαταρατος ο ανθρωπος ος
φαγεται αρτον σημερον και εξελυθη ο λαος και εγνω ιωναθαν και ει-
πεν απηλλαχεν ο πατηρ μου την γην ιδε δη οτι ειδον οι οφθαλμοι μου
οτι εγευσαμην βραχυ του μελιτος τουτου αλλ οτι ει εφαγεν εσθων ο
λαος σημερον των σκυλων των εχθρων αυτων ων ευρεν οτι νυν αν
μειζων ην η πληγη εν τοις αλλοφυλοις και επαταξεν εν τη ημερα εκει-
νη εκ των αλλοφυλων εν μαχεμας και εκοπιασεν ο λαος σφοδρα και
εκλιθη ο λαος εις τα σκυλα και ελαβεν ο λαος ποιμνια και βουκολια
και τεκνα βοων και εσφαξεν επι την γην και ησθιεν ο λαος συν τω
αιματι και απηγγελη τω σαουλ λεγοντες ημαρτηκεν ο λαος τω κυριω
φαγων συν τω αιματι και ειπεν σαουλ εν γευθεμ κυλισατε μοι λιθον
ενταυθα μεγαν και ειπεν σαουλ διασπαρητε εν τω λαω και ειπατε αυ-
τοις προσαγαγειν ενταυθα εκαστος τον μοσχον αυτου και εκαστος

το προβατον αυτου και σφαζεται επι τουτου και ου μη αμαρτητε τω κυριω του εσθιειν συν τω αματι και προσηγεν πας ο λαος εκαστος το εν τη χειρι αυτου και εσφαζον εκει και ωκοδομησεν εκει σαουλ θυσιαστηριον τω κυριω τουτο ηρξατο σαουλ οικοδομησαι θυσιαστηριον τω κυριω και ειπεν σαουλ καταβωμεν οπισω των αλλοφυλων την νυχτα και διαρπασωμεν εν αυτοις έως διαφραυση η ήμερα και μη υπολιπωμεν εν αυτοις ανδρα και ειπαν παν το αγαθον ενωπιον σου ποιει και ειπεν ο ιερευς προσελθωμεν ενταυθα προς τον θεον και επηρωτησεν σαουλ τον θεον ει καταβω οπισω των αλλοφυλων ει παραδωσεις αυτους εις χειρας ισραηλ και ουκ απεκριθη αυτω εν τη ήμερα εκεινη και ειπεν σαουλ προσαγαγετε ενταυθα πασας τας γωνιας του ισραηλ και γνωτε και ιδετε εν τινι γεγονεν η αμαρτια αυτη σημερον οτι ζη κυριος ο σωσας τον ισραηλ οτι εαν αποκριθη κατα ιωνανθαν του υιου μου θανατω αποθανειται και ουκ ην ο αποκρινομενος εκ παντος του λαου και ειπεν παντι ισραηλ υμεις εσεσθε εις δουλειαν και εγω και ιωνανθαν ο υιος μου εσομεθα εις δουλειαν και ειπεν ο λαος προς σαουλ το αγαθον ενωπιον σου ποιει και ειπεν σαουλ κυριε ο θεος ισραηλ τι οτι ουκ απεκριθης τω δουλω σου σημερον ει εν εμοι η εν ιωνανθαν τω υιω μου η αδικια κυριε ο θεος ισραηλ δος δηλους και εαν ταδε ειπης εν τω λαω σου ισραηλ δος δη οσιοτητα και κληρουται ιωνανθαν και σαουλ και ο λαος εξηλθεν και ειπεν σαουλ βαλετε ανα μεσον εμου και ανα μεσον ιωνανθαν του υιου μου ον αν κατακληρωσεται κυριος αποθανετω και ειπεν ο λαος προς σαουλ ουκ εστιν το ρημα τουτο και κατεκρατησεν σαουλ του λαου και βαλλουσιν ανα μεσον αυτου και ανα μεσον ιωνανθαν του υιου αυτου και κατακληρουται ιωνανθαν και ειπεν σαουλ προς ιωνανθαν απαγγειλον μοι τι πεποιηκας και απηγγειλεν αυτω ιωνανθαν και ειπεν γευσαμενος εγευσαμην εν ακρω τω σκηπτρω τω εν τη χειρι μου βραχυ μελι ιδου εγω αποθνησκω και ειπεν αυτω σαουλ ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη οτι θανατω αποθανη σημερον και ειπεν ο λαος προς σαουλ ει σημερον θανατωθησεται ο ποιησας την σωτηριαν την μεγαλην ταυτην εν ισραηλ ζη κυριος ει πεσειται της τριχος της κεφαλης αυτου επι την γην οτι ο λαος του θεου εποίησεν την ήμεραν ταυτην και προσηυξατο ο λαος περι ιωνανθαν εν τη ήμερα εκεινη και ουκ απεθανεν και ανεβη σαουλ απο οπισθεν των αλλοφυλων και οι αλλοφυλοι απηλθον εις τον τοπον αυτων και σαουλ κατακληρουται εργον επι ισραηλ και επολεμει κυκλω παντας τους εχθρους αυτου εις τον μωαβ και εις τους υιους αμμων και εις τους υιους εδωμ και εις τον βαιθωρ και εις βασιλεια σουβα και εις τους αλλοφυλους ου αν εστραφη εσωζετο και εποίησεν δυναμιν και επαταξεν τον αμαληκ και εξείλατο τον ισραηλ εκ χειρος των καταπατούντων αυτον και ησαν υιοι σαουλ ιωνανθαν και ιεσσιου και μελχισα και ονοματα των δυο θυγατερων αυτου ονομα τη πρωτοτοκω μεροβ και ονομα τη δευτερα μελχολ και ονομα τη γυναικι αυτου αχινοομ θυγατηρ αχιμαας και ονομα τω αρχιστρατηγω αβεννηρ υιος νηρ υιου οικειου σαουλ και κισ πατηρ σαουλ και νηρ πατηρ αβεννηρ υιος ιαμιν υιου αβιηλ και ην ο πολεμος κραταιος επι τους αλλοφυλους πασας τας ήμερας σαουλ και ιδων σαουλ παντα ανδρα δυνατον και παντα ανδρα υιον δυναμεως και συνηγαγεν αυτους προς αυτον και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ εμε απεστειλεν κυριος χρισαι σε εις βασιλεια επι ισραηλ και νυν ακουε της φωνης κυριου ταδε ειπεν κυριος σαβαωθ νυν εκ-

δικησω ἃ ἐποίησεν ἀμαλὴκ τῷ ἰσραὴλ ὡς ἀπῆντησεν αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐξ αἰγύπτου καὶ νῦν πορεύου καὶ παταξέῃς τὸν ἀμαλὴκ καὶ ἱερίμ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ οὐ περιποιήσῃς ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐξολέθρῃσεις αὐτὸν καὶ ἀναθεματίεις αὐτὸν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ οὐ φρεῖσθαι ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀποκτενεῖς ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς καὶ ἀπὸ νηπιῶν ἕως θηλαζόντος καὶ ἀπὸ μοσχίου ἕως προβάτου καὶ ἀπὸ καμήλου ἕως ονοῦ καὶ παρηγγείλῃς σαουλ τῷ λαῷ καὶ ἐπισκεπτεταὶ αὐτοὺς ἐν γαλγαλοῖς τετρακοσίας χιλιάδας ταγμάτων καὶ τὸν ἰουδαν τριακόντα χιλιάδας ταγμάτων καὶ ἦλθεν σαουλ ἕως τῶν πόλεων ἀμαλὴκ καὶ ἐνηδρεύσεν ἐν τῷ χειμαρρῷ καὶ εἶπεν σαουλ πρὸς τὸν κιναιὸν ἀπελθε καὶ ἐκκλινὸν ἐκ μέσου τοῦ ἀμαλῆκίτου μὴ προσθῶ σὲ μετ' αὐτοῦ καὶ σὺ ἐποίησας ἐλεος μετὰ τῶν ὕιων ἰσραὴλ ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ αἰγύπτου καὶ ἐξεκλινεν ὁ κιναιὸς ἐκ μέσου ἀμαλὴκ καὶ ἐπατάξεν σαουλ τὸν ἀμαλὴκ ἀπὸ εὐίλατ ἕως σοὺρ ἐπὶ προσώπου αἰγύπτου καὶ συνέλαβεν τὸν ἀγαγ βασιλεῖα ἀμαλὴκ ζῶντα καὶ πάντα τὸν λαὸν ἱερίμ ἀπεκτείνει ἐν στοματὶ ῥομφαίας καὶ περιεποίησατο σαουλ καὶ πας ὁ λαὸς τὸν ἀγαγ ζῶντα καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν ποιμνίων καὶ τῶν βουκολίων καὶ τῶν ἐδεσμάτων καὶ τῶν ἀμπελωνῶν καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ οὐκ ἐβούλετο αὐτὰ ἐξολέθρῃσαι καὶ πᾶν ἔργον ἡτιμωμένον καὶ ἐξουδενωμένον ἐξώλεθρῃσαν καὶ ἐγενήθη ῥῆμα κυρίου πρὸς σαμουὴλ λέγων παρακεκλήμαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν σαουλ εἰς βασιλεῖα ὅτι ἀπεστρέψεν ἀπὸ ὀπισθεν μου καὶ τοὺς λόγους μου οὐκ ἐτήρησεν καὶ ἠθύμῃσεν σαμουὴλ καὶ ἐβοήσεν πρὸς κύριον ὅλην τὴν νύκτα καὶ ὠρθίρῃσεν σαμουὴλ καὶ ἐπορεύθη εἰς ἀπαντήσιν ἰσραὴλ πρωὶ καὶ ἀπηγγέλη τῷ σαμουὴλ λέγοντες ἥκει σαουλ εἰς καρμηλὸν καὶ ἀνεστάκεν αὐτῷ χεὶρα καὶ ἐπεστρέψεν τὸ ἄρμα καὶ κατέβη εἰς γαλγαλὰ πρὸς σαουλ καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἀνέφερεν ὀλοκαυτώσιν τῷ κυρίῳ τὰ πρῶτα τῶν σκυλῶν ὧν ἠνεγκεν ἐξ ἀμαλὴκ καὶ παρεγένετο σαμουὴλ πρὸς σαουλ καὶ εἶπεν αὐτῷ σαουλ εὐλογητὸς σὺ τῷ κυρίῳ ἐστήσα πάντα ὅσα ἐλάλησεν κύριος καὶ εἶπεν σαμουὴλ καὶ τίς ἡ φωνὴ τοῦ ποιμνίου τούτου ἐν τοῖς ὧσιν μου καὶ φωνὴ τῶν βῶν ὧν ἐγὼ ἀκούω καὶ εἶπεν σαουλ ἐξ ἀμαλὴκ ἠνεγκα αὐτὰ ἃ περιεποίησατο ὁ λαὸς τὰ κρατίστα τοῦ ποιμνίου καὶ τῶν βῶν ὅπως τυτὴ τῷ κυρίῳ θέω σου καὶ τὰ λοιπὰ ἐξώλεθρῃσαι καὶ εἶπεν σαμουὴλ πρὸς σαουλ ἀνὲς καὶ ἀπαγγέλω σοὶ ἃ ἐλάλησεν κύριος πρὸς με τὴν νύκτα καὶ εἶπεν αὐτῷ λαλήσον καὶ εἶπεν σαμουὴλ πρὸς σαουλ οὐχὶ μικρὸς σὺ εἰ ἐνώπιον αὐτοῦ ἡγούμενος σκηπτροῦ φυλῆς ἰσραὴλ καὶ ἐχρίσεν σὲ κύριος εἰς βασιλεῖα ἐπὶ ἰσραὴλ καὶ ἀπεστείλεν σὲ κύριος ἐν ὁδῷ καὶ εἶπεν σοὶ πορεύθητι καὶ ἐξολέθρῃσον τοὺς ἁμαρτανόντας εἰς ἐμε τὸν ἀμαλὴκ καὶ πολεμήσεις αὐτοὺς ἕως συντελέσεως αὐτοὺς καὶ ἵνα τί οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς κυρίου ἀλλ' ὠρμήσας τοῦ θέσθαι ἐπὶ τὰ σκυλὰ καὶ ἐποίησας τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν σαουλ πρὸς σαμουὴλ διὰ τὸ ἀκούσαι με τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ὁδῷ ἡ ἀπεστείλεν με κύριος καὶ ἡγάγον τὸν ἀγαγ βασιλεῖα ἀμαλὴκ καὶ τὸν ἀμαλὴκ ἐξώλεθρῃσαι καὶ ἐλάβεν ὁ λαὸς τῶν σκυλῶν ποιμνία καὶ βουκολία τὰ πρῶτα τοῦ ἐξολέθρῃματος θῦσαι ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐν γαλγαλοῖς καὶ εἶπεν σαμουὴλ εἰ θέλητον τῷ κυρίῳ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίαι ὥς τὸ ἀκούσαι φωνῆς κυρίου ἰδοὺ ἀκοῇ ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθὴ καὶ ἡ ἐπαχροαὶς ὑπὲρ στέαρ κριῶν ὅτι ἁμαρτία οἰωνισμα ἐστὶν οὐδυνῇ καὶ πόνους θεραπεῖν ἐπαγούσιν ὅτι ἐξουδενώσας τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ

εξουδενώσει σε κυριος μη ειναι βασιλεα επι ισραηλ και ειπεν σαουλ προς σαμουηλ ήμαρτηκα ότι παρεβην τον λογον κυριου και το ρήμα σου ότι εφοβηθην τον λαον και ηκουσα της φωνης αυτων και νυν αρον δη το άμαρτημα μου και αναστρεψον μετ εμου και προσκυνησω κυριω τω θεω σου και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ ουκ αναστρεφω μετα σου ότι εξουδενώσας το ρήμα κυριου και εξουδενώσει σε κυριος του μη ειναι βασιλεα επι τον ισραηλ και απεστρεψεν σαμουηλ το προσωπον αυτου του απελθειν και εκρατησεν σαουλ του πτερυγιου της διπλοιδος αυτου και διερρηξεν αυτο και ειπεν προς αυτον σαμουηλ διερρηξεν κυριος την βασιλειαν ισραηλ εκ χειρος σου σημερον και δώσει αυτην τω πλησιον σου τω αγαθω ύπερ σε και διαιρεθησεται ισραηλ εις δυο και ουκ αποστρεφει ουδε μετανοησει ότι ουχ ως ανθρωπος εστιν του μετανοησαι αυτος και ειπεν σαουλ ήμαρτηκα αλλα δοξασον με δη ενωπιον πρεσβυτερων ισραηλ και ενωπιον λαου μου και αναστρεψον μετ εμου και προσκυνησω τω κυριω θεω σου και ανεστρεψεν σαμουηλ οπισω σαουλ και προσεκυνησεν τω κυριω και ειπεν σαμουηλ προσαγαγετε μοι τον αγαγ βασιλεα αμαλθκ και προσηλθεν προς αυτον αγαγ τρεμων και ειπεν αγαγ ει οτως πικρος ό θανατος και ειπεν σαμουηλ προς αγαγ καθοτι ητεκνωσεν γυναικας ή ρομφαια σου οδυως ατεκνωθησεται εκ γυναικων ή μητηρ σου και εσφαξεν σαμουηλ τον αγαγ ενωπιον κυριου εν γαλαγαλ και απηλθεν σαμουηλ εις αρμαθαϊμ και σαουλ ανεβη εις τον οικον αυτου εις γαβαα και ου προσεθετο σαμουηλ ετι ιδειν τον σαουλ έως ήμερας θανατου αυτου ότι επενθει σαμουηλ επι σαουλ και κυριος μετεμεληθη ότι εβασιλευσεν τον σαουλ επι ισραηλ και ειπεν κυριος προς σαμουηλ έως ποτε συ πενθεις επι σαουλ καγω εξουδενωκα αυτον μη βασιλευειν επι ισραηλ πλησον το κερας σου ελαιου και δευρο αποστείλω σε προς ιεσσαι έως εις βηθλεεμ ότι έορακα εν τοις υίοις αυτου εμοι βασιλευειν και ειπεν σαμουηλ πως πορευθω και ακουσεται σαουλ και αποκτενει με και ειπεν κυριος δαμαλιν βωων λαβε εν τη χειρι σου και ερεις θυσαι τω κυριω ήκω και καλεσεις τον ιεσσαι εις την θυσιαν και γνωριω σοι ά ποιησεις και χρισεις όν εαν ειπω προς σε και εποιησεν σαμουηλ παντα ά ελαλησεν αυτω κυριος και ηλθεν εις βηθλεεμ και εξεστησαν οι πρεσβυτεροι της πολεως τη απαντησει αυτου και ειπαν ειρηνη ή εισοδος σου ό βλεπων και ειπεν ειρηνη θυσαι τω κυριω ήκω άγιασθητε και ευφρανθητε μετ εμου σημερον και ήγιασεν τον ιεσσαι και τους υιους αυτου και εκαλεσεν αυτους εις την θυσιαν και εγεννηθη εν τω αυτους εισιεναι και ειδεν τον ελιαβ και ειπεν αλλα και ενωπιον κυριου χριστος αυτου και ειπεν κυριος προς σαμουηλ μη επιβλεψης επι την οψιν αυτου μηδε εις την έξιν μεγεθους αυτου ότι εξουδενωκα αυτον ότι ουχ ως εμβλεψεται ανθρωπος οφεται ό θεος ότι ανθρωπος οφεται εις προσωπον ό δε θεος οφεται εις καρδιαν και εκαλεσεν ιεσσαι τον αιμιναδαβ και παρηλθεν κατα προσωπον σαμουηλ και ειπεν ουδε τουτον εξελεξατο κυριος και παρηγαγεν ιεσσαι τον σαμα και ειπεν και εν τουτω ουκ εξελεξατο κυριος και παρηγαγεν ιεσσαι τους έπτα υιους αυτου ενωπιον σαμουηλ και ειπεν σαμουηλ ουκ εξελεξατο κυριος εν τουτοις και ειπεν σαμουηλ προς ιεσσαι εκλελοιπασιν τα παιδαρια και ειπεν ετι ό μικρος ιδου ποιμαινει εν τω ποιμνιω και ειπεν σαμουηλ προς ιεσσαι αποστείλον και λαβε αυτον ότι ου μη κατακλιθωμεν έως του ελθειν αυτον και απεστείλεν και εισηγαγεν αυτον και ουτος πυρ-

ρακης μετα καλλους οφθαλμων και αγαθος ορασει κυριω και ειπεν κυριος προς σαμουηλ αναστα και χρισον τον δαυιδ οτι ουτος αγαθος εστιν και ελαβεν σαμουηλ το κερας του ελαιου και εχρισεν αυτον εν μεσω των αδελφων αυτου και εφηλατο πνευμα κυριου επι δαυιδ απο της ημερας εκεινης και επανω και ανεστη σαμουηλ και απηλθεν εις αρμαθαιμ και πνευμα κυριου απεστη απο σαουλ και επνιγεν αυτον πνευμα πονηρον παρα κυριου και ειπαν οι παιδες σαουλ προς αυτον ιδου δη πνευμα κυριου πονηρον πνιγει σε ειπατωσαν δη οι δουλοι σου ενωπιον σου και ζητησατωσαν τω κυριω ημων ανδρα ειδοτα ψαλλειν εν κινυρα και εσται εν τω ειναι πνευμα πονηρον επι σοι και ψαλει εν τη κινυρα αυτου και αγαθον σοι εσται και αναπαυσει σε και ειπεν σαουλ προς τους παιδας αυτου ιδετε δη μοι ανδρα ορθως ψαλλοντα και εισαγαγετε αυτον προς εμε και απεκριθη εις των παιδαριων αυτου και ειπεν ιδου εορακα υιον τω ιεσσαι βηθλεεμιτην και αυτον ειδοτα ψαλμον και ο ανηρ συνετος και ο ανηρ πολεμιστης και σοφος λογω και ανηρ αγαθος τω ειδει και κυριος μετ αυτου και απεστειλεν σαουλ αγγελους προς ιεσσαι λεγων αποστειλον προς με τον υιον σου δαυιδ τον εν τω ποιμνιω σου και ελαβεν ιεσσαι γομορ αρτων και ασκον οινου και εριφον αιγων ένα και εξαπεστειλεν εν χειρι δαυιδ του υιου αυτου προς σαουλ και εισηλθεν δαυιδ προς σαουλ και παρειστηκε ενωπιον αυτου και ηγαπησεν αυτον σφοδρα και εγεννηθη αυτω αιρων τα σκευη αυτου και απεστειλεν σαουλ προς ιεσσαι λεγων παριστασθω δη δαυιδ ενωπιον εμου οτι ευρεν χαριν εν οφθαλμοις μου και εγεννηθη εν τω ειναι πνευμα πονηρον επι σαουλ και ελαμβανεν δαυιδ την κινυραν και εψαλλεν εν τη χειρι αυτου και ανεψυχεν σαουλ και αγαθον αυτω και αφιστατο απ αυτου το πνευμα το πονηρον και συναγουσιν αλλοφυλοι τας παρεμβολας αυτων εις πολεμον και συναγονται εις σοκχωθ της ιουδαιας και παρεμβαλλουσιν ανα μεσον σοκχωθ και ανα μεσον αζηκα εν εφερμεμ και σαουλ και οι ανδρες ισραηλ συναγονται και παρεμβαλλουσιν εν τη κοιλαδι αυτοι παρατασσονται εις πολεμον εξ εναντιας αλλοφυλων και αλλοφυλοι ιστανται επι του ορους ενταυθα και ισραηλ ισταται επι του ορους ενταυθα και ο αυλων ανα μεσον αυτων και εξηλθεν ανηρ δυνατος εκ της παραταξεως των αλλοφυλων γολιαθ ονομα αυτω εκ γεθ υψος αυτου τεσσαρων πηχεων και σπιθαμης και περικεφαλαια επι της κεφαλης αυτου και θωρακα αλυσιδωτον αυτος ενδεδυκως και ο σταθμος του θωρακος αυτου πεντε χιλιαδες σικλων χαλκου και σιδηρου και κνημιδες χαλκαι επανω των σκελων αυτου και ασπις χαλκη ανα μεσον των ωμων αυτου και ο κοντος του δορατος αυτου ωσει μεσακλον υφαινοντων και η λογχη αυτου εξακοσιων σικλων σιδηρου και ο αιρων τα οπλα αυτου προεπορευετο αυτου και εστη και ανεβησεν εις την παραταξιν ισραηλ και ειπεν αυτοις τι εκπορευεσθε παραταξασθαι πολεμω εξ εναντιας ημων ουκ εγω ειμι αλλοφυλος και υμεις εβραιoi του σαουλ εκλεξασθε εαυτοις ανδρα και καταβητω προς με και εαν δυνηθη προς εμε πολεμησαι και εαν παταξη με και εσομεθα υμιν εις δουλους εαν δε εγω δυνηθω και παταξω αυτον εσεσθε ημιν εις δουλους και δουλευσετε ημιν και ειπεν ο αλλοφυλος ιδου εγω ωνειδισα την παραταξιν ισραηλ σημερον εν τη ημερα ταυτη δοτε μοι ανδρα και μονομαχησομεν αμφοτεροι και ηκουσεν σαουλ και πας ισραηλ τα ρηματα του αλλοφυλου ταυτα και εξεστησαν και εφοβηθησαν σφοδρα και ειπεν δαυιδ προς σαουλ μη

δη συμπεστω ή καρδια του κυριου μου επ αυτον ο δουλος σου πορευεται και πολεμησει μετα του αλλοφυλου τουτου και ειπεν σαουλ προς δαυιδ ου μη δυνηση πορευθηναι προς τον αλλοφυλον του πολεμειν μετ αυτου οτι παιδαριον ει συ και αυτος ανηρ πολεμιστης εκ νεοτητος αυτου και ειπεν δαυιδ προς σαουλ ποιμαινων ην ο δουλος σου τω πατρι αυτου εν τω ποιμνιω και οταν ηρχετο ο λεων και η αρκος και ελαμβανεν προβατον εκ της αγελης και εξεπορευομην οπισω αυτου και επαταξα αυτον και εξεσπασα εκ του στοματος αυτου και ει επανιστατο επ εμε και εκρατησα του φαρυγγος αυτου και επαταξα και εθανατωσα αυτον και την αρκον ετυπτεν ο δουλος σου και τον λεοντα και εσται ο αλλοφυλος ο απεριτμητος ως εν τουτων ουχι πορευομαι και παταξω αυτον και αφελω σημερον ονειδος εξ ισραηλ διοτι τις ο απεριτμητος ουτος ος ωνειδισεν παραταξιν θεου ζωντος κυριος ος εξειλατο με εκ χειρος του λεοντος και εκ χειρος της αρκου αυτος εξελειται με εκ χειρος του αλλοφυλου του απεριτμητου τουτου και ειπεν σαουλ προς δαυιδ πορευου και εσται κυριος μετα σου και ενεδυσεν σαουλ τον δαυιδ μανδυαν και περικεφαλαιαν χαλκην περι την κεφαλην αυτου και εζωσεν τον δαυιδ την ρομφαιαν αυτου επανω του μανδυου αυτου και εκοπιασεν περιπατησας άπαξ και δις και ειπεν δαυιδ προς σαουλ ου μη δυνωμαι πορευθηναι εν τουτοις οτι ου πεπειραμαι και αφαιρουσιν αυτα απ αυτου και ελαβεν την βακτηριαν αυτου εν τη χειρι αυτου και εξελεξατο έαυτω πεντε λιθους λειους εκ του χειμαρρου και εθετο αυτους εν τω καδιω τω ποιμενικω τω οντι αυτω εις συλλογην και σφενδονην αυτου εν τη χειρι αυτου και προσηλθεν προς τον ανδρα τον αλλοφυλον και ειδεν γολιαθ τον δαυιδ και ητιμασεν αυτον οτι αυτος ην παιδαριον και αυτος πυρραχης μετα καλλους οφθαλμων και ειπεν ο αλλοφυλος προς δαυιδ ωσει κυων εγω ειμι οτι συ ερχη επ εμε εν ραβδω και λιθοις και ειπεν δαυιδ ουχι αλλ η χειρω κυνος και κατηρασατο ο αλλοφυλος τον δαυιδ εν τοις θεοις αυτου και ειπεν ο αλλοφυλος προς δαυιδ δευρο προς με και δωσω τας σαρκας σου τοις πετεινοις του ουρανου και τοις κτηνεσιν της γης και ειπεν δαυιδ προς τον αλλοφυλον συ ερχη προς με εν ρομφαια και εν δορατι και εν ασπιδι καγω πορευομαι προς σε εν ονοματι κυριου σαβαωθ θεου παραταξεως ισραηλ ην ωνειδισας σημερον και αποκλεισει σε κυριος σημερον εις την χειρα μου και αποκτενω σε και αφελω την κεφαλην σου απο σου και δωσω τα κωλα σου και τα κωλα παρεμβολης αλλοφυλων εν ταυτη τη ήμερα τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης και γνωσεται πασα ή γη οτι εστιν θεος εν ισραηλ και γνωσεται πασα ή εκκλησια αυτή οτι ουκ εν ρομφαια και δορατι σωζει κυριος οτι του κυριου ο πολεμος και παραδωσει κυριος ύμας εις χειρας ήμων και ανεστη ο αλλοφυλος και επορευθη εις συναντησιν δαυιδ και εξετεινεν δαυιδ την χειρα αυτου εις το καδιον και ελαβεν εκειθεν λιθον ένα και εσφενδονησεν και επαταξεν τον αλλοφυλον επι το μετωπον αυτου και διεδω ο λιθος δια της περικεφαλαιας εις το μετωπον αυτου και επεσεν επι προσωπον αυτου επι την γην και εδραμεν δαυιδ και επεστη επ αυτον και ελαβεν την ρομφαιαν αυτου και εθανατωσεν αυτον και αφειλεν την κεφαλην αυτου και ειδον οι αλλοφυλοι οτι τεθνηκεν ο δυνατος αυτων και εφυγον και ανιστανται ανδρες ισραηλ και ιουδα και ηλαλαξαν και κατεδιωξαν οπισω αυτων έως εισοδου γεθ και έως της πυλης ασκαλωνος και επεσαν τραυματια

των αλλοφυλων εν τη ὁδῳ των πυλων και ἕως γειθ και ἕως ακκαρων και ανεστρεψαν ανδρες ισραηλ εκκλινοντες οπισω των αλλοφυλων και κατεπατουν τας παρεμβολας αυτων και ελαβεν δαυιδ την κεφαλην του αλλοφυλου και ηνεγκεν αυτην εις ιερουσαλημ και τα σκευη αυτου εθηκεν εν τῳ σκηνωματι αυτου και εξηλθον ἅι χορευουσαι εις συναντησιν δαυιδ εκ πασων πολεων ισραηλ εν τυμπανοις και εν χαρμοσυνη και εν κυμβαλοις και εξηρχον ἅι γυναικες και ελεγον επαταξεν σαουλ εν χιλιασιν αυτου και δαυιδ εν μυριασιν αυτου και πονηρον εφανη το ῥημα εν οφθαλμοις σαουλ περι του λογου τουτου και ειπεν τῳ δαυιδ εδωκαν τας μυριαδας και εμοι εδωκαν τας χιλιαδας και ην σαουλ ὑποβλεπομενος τον δαυιδ απο της ἡμερας εκεινης και επεκεινα και εφοβηθη σαουλ απο προσωπου δαυιδ και απεστησεν αυτον απ αυτου και κατεστησεν αυτον ἑαυτῳ χιλιαρχον και εξεπορευετο και εισεπορευετο εμπροσθεν του λαου και ην δαυιδ εν πασαις ταις ὁδοις αυτου συνιων και κυριος μετ αυτου και ειδεν σαουλ ὡς αυτος συνιει σφοδρα και ευλαβειτο απο προσωπου αυτου και πας ισραηλ και ιουδας ηγαπα τον δαυιδ ὅτι αυτος εξεπορευετο και εισεπορευετο προ προσωπου του λαου και ηγαπησεν μελχολ ἡ θυγατηρ σαουλ τον δαυιδ και απηγγελη σαουλ και ηυθυνηθη εν οφθαλμοις αυτου και ειπεν σαουλ δωσω αυτην αυτῳ και εσται αυτῳ εις σκανδαλον και ην επι σαουλ χειρ αλλοφυλων και ενετειλατο σαουλ τοις παισιν αυτου λεγων λαλησατε ὑμεις λαθρα τῳ δαυιδ λεγοντες ιδου ὁ βασιλεως θελει εν σοι και παντες οἱ παιδες αυτου αγαπωσιν σε και συ επιγαμβρευσον τῳ βασιλει και ελαλησαν οἱ παιδες σαουλ εις τα ὠτα δαυιδ τα ῥήματα ταυτα και ειπεν δαυιδ ει κουφον εν οφθαλμοις ὑμων επιγαμβρευσαι βασιλει καγῶ ανηρ ταπεινος και ουχι ενδοξος και απηγγειλαν οἱ παιδες σαουλ αυτῳ κατὰ τα ῥήματα ταυτα ἃ ελαλησεν δαυιδ και ειπεν σαουλ ταδε ερειτε τῳ δαυιδ ου βουλεται ὁ βασιλεως εν δοματι αλλ η εν ἑκατον ακροβυστιαις αλλοφυλων εκδικησαι εις εχθρους του βασιλεως και σαουλ ελογισατο αυτον εμβαλιν εις χειρας των αλλοφυλων και απαγγελλουσιν οἱ παιδες σαουλ τῳ δαυιδ τα ῥήματα ταυτα και ευθυνηθη ὁ λογος εν οφθαλμοις δαυιδ επιγαμβρευσαι τῳ βασιλει και ανεστη δαυιδ και επορευθη αυτος και οἱ ανδρες αυτου και επαταξεν εν τοις αλλοφυλοις ἑκατον ανδρας και ανηνεγκεν τας ακροβυστίας αυτων τῳ βασιλει και επιγαμβρευεται τῳ βασιλει και διδωσιν αυτῳ την μελχολ θυγατερα αυτου αυτῳ εις γυναικα και ειδεν σαουλ ὅτι κυριος μετὰ δαυιδ και πας ισραηλ ηγαπα αυτον και προσεθετο ευλαβεισθαι απο δαυιδ ετι και ελαλησεν σαουλ προς ιωναθαν τον υιον αυτου και προς παντας τους παιδας αυτου θανατωσαι τον δαυιδ και ιωναθαν υιος σαουλ ἤρειτο τον δαυιδ σφοδρα και απηγγειλεν ιωναθαν τῳ δαυιδ λεγων σαουλ ζητει θανατωσαι σε φυλαξαι ουν αυριον πρωι και κρυβηθι και καθισον κρυβη και εγῶ εξελευσομαι και στησομαι εχομενος του πατρος μου εν αγρῳ ὅυ εαν ης εκει και εγῶ λαλησω περι σου προς τον πατερα μου και σφομαι ὁ τι εαν η και απαγγελῶ σοι και ελαλησεν ιωναθαν περι δαυιδ αγαθα προς σαουλ τον πατερα αυτου και ειπεν προς αυτον μη ἁμαρτησω ὁ βασιλεως εις τον δουλον σου δαυιδ ὅτι ουχ ἡμαρτηκεν εις σε και τὰ ποιηματα αυτου αγαθα σφοδρα και εθετο την ψυχην αυτου εν τη χειρι αυτου και επαταξεν τον αλλοφυλον και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην και πας ισραηλ ειδον και εχαρησαν και ἵνα τι ἁμαρτανεις εις ἅμα αθων θανατωσαι τον δαυιδ

δωρεαν και ηκουσεν σαουλ της φωνης ιωναθαν και ωμοσεν σαουλ λεγων ζη κυριος ει αποθानειται και εκαλεσεν ιωναθαν τον δαυιδ και απηγγειλεν αυτω παντα τα ρήματα ταυτα και εισηγαγεν ιωναθαν τον δαυιδ προς σαουλ και ην ενωπιον αυτου ώσει εχθες και τριτην ήμεραν και προσεθετο ό πολεμος γενεσθαι προς σαουλ και κατισχυσεν δαυιδ και επολεμησεν τους αλλοφυλους και επαταξεν εν αυτοις πληγην μεγαλην σφοδρα και εφυγον εκ προσωπου αυτου και εγενετο πνευμα θεου πονηρον επι σαουλ και αυτος εν οικω καθευδων και δορυ εν τη χειρι αυτου και δαυιδ εψάλλεν εν ταις χερσιν αυτου και εξητει σαουλ παταξαι το δορυ εις δαυιδ και απεστη δαυιδ εκ προσωπου σαουλ και επαταξεν το δορυ εις τον τοιχον και δαυιδ ανεχωρησεν και διεσωθη και εγενηθη εν τη νυκτι εκεινη και απεστειλεν σαουλ αγγελους εις οικον δαυιδ φυλαξαι αυτον του θανατωσαι αυτον πρωι και απηγγειλεν τω δαυιδ μελχολ ή γυνη αυτου λεγουσα εαν μη συ σωσης την ψυχην σου την νυκτα ταυτην αυριον θανατωθήση και καταγει ή μελχολ τον δαυιδ δια της θυριδος και απηλθεν και εφυγεν και σωζεται και ελαβεν ή μελχολ τα κενотаφια και εθετο επι την κλινην και ήπαρ των αιγων εθετο προς κεφαλής αυτου και εκαλυψεν αυτα ιματιω και απεστειλεν σαουλ αγγελους λαβειν τον δαυιδ και λεγουσιν ενοχλεισθαι αυτον και αποσπελλει επι τον δαυιδ λεγων αγαγετε αυτον επι της κλινης προς με του θανατωσαι αυτον και ερχονται οι αγγελοι και ιδου τα κενотаφια επι της κλινης και ήπαρ των αιγων προς κεφαλής αυτου και ειπεν σαουλ τη μελχολ ίνα τι ούτως παρελογισω με και εξαπεστειλας τον εχθρον μου και διεσωθη και ειπεν μελχολ τω σαουλ αυτος ειπεν εξαποσπελλον με ει δε μη θανατωσω σε και δαυιδ εφυγεν και διεσωθη και παραγινεταί προς σαμουήλ εις αρμαθαιμ και απαγγελλει αυτω παντα όσα εποίησεν αυτω σαουλ και επορευθη δαυιδ και σαμουήλ και εκαθισαν εν ναυαθ εν ραμα και απηγγελη τω σαουλ λεγοντες ιδου δαυιδ εν ναυαθ εν ραμα και απεστειλεν σαουλ αγγελους λαβειν τον δαυιδ και ειδαν την εκκλησιαν των προφητων και σαμουήλ έίστηκει καθεστηκως επ αυτων και εγενηθη επι τους αγγελους του σαουλ πνευμα θεου και προφητεουσιν και απηγγελη τω σαουλ και απεστειλεν αγγελους έτερους και επροφητευσαν και αυτοι και προσεθετο σαουλ αποσπελλαι αγγελους τριτους και επροφητευσαν και αυτοι και εθυμωθη οργη σαουλ και επορευθη και αυτος εις αρμαθαιμ και ερχεται έως του φρεατος του άλω του εν τω σεφι και ηρωτησεν και ειπεν που σαμουήλ και δαυιδ και ειπαν ιδου εν ναυαθ εν ραμα και επορευθη εκειθεν εις ναυαθ εν ραμα και εγενηθη και επ αυτω πνευμα θεου και επορευετο προφητευν έως του ελθειν αυτον εις ναυαθ εν ραμα και εξεδυσατο τα ιματια αυτου και επροφητευσεν ενωπιον αυτων και επεσεν γυμνος όλην την ήμεραν εκεινην και όλην την νυκτα δια τουτου ελεγον ει και σαουλ εν προφηταις και απεδρα δαυιδ εκ ναυαθ εν ραμα και ερχεται ενωπιον ιωναθαν και ειπεν τι πεποιηκα και τι το αδίκημα μου και τι ήμαρτηκα ενωπιον του πατρος σου ότι επιζητει την ψυχην μου και ειπεν αυτω ιωναθαν μηδαμως σοι ου μη αποθανης ιδου ου μη ποιηση ό πατηρ μου ρήμα μεγα η μικρον και ουκ αποκαλυψει το ωτιον μου και τι ότι κρυψει ό πατηρ μου το ρήμα τουτου ουκ εστιν τουτου και απεκριθη δαυιδ τω ιωναθαν και ειπεν γινωσκων οιδεν ό πατηρ σου ότι έυρηκα χαριν εν οφθαλμοις σου και ειπεν μη γνωτω τουτου ιωναθαν μη ου βουληται αλλα ζη κυριος και ζη ή ψυχη

σου ότι καθώς ειπον εμπεπλήσται ανα μεσον μου και του θανατου και ειπεν ιωναθαν προς δαυιδ τι επιθυμει ή ψυχη σου και τι ποιησω σοι και ειπεν δαυιδ προς ιωναθαν ιδου δη νεομηνια αυριον και εγω καθισας ου καθησομαι μετα του βασιλεως φαγειν και εξαποστειλεις με και κρυβησομαι εν τω πεδιω έως δειλης εαν επισκεπτομενος επισκεψηται με ο πατηρ σου και ερεις παραιτουμενος παρητησατο απ εμου δαυιδ δραμειν έως εις βηθλεεμ την πολιν αυτου ότι θυσια των ημερων εκει όλη τη φυλη εαν ταδε ειπη αγαθως ειρηνη τω δουλw σου και εαν σκληρως αποκριθη σοι γνωθι ότι συντετελεσται ή κακια παρ αυτου και ποιησεις ελεος μετα του δουλου σου ότι εισηγαγες εις διαθηκην κυριου τον δουλw σου μετα σεαυτου και ει εστιν αδικια εν τω δουλw σου θανατωσον με συ και έως του πατρος σου ίνα τι όυτως εισαγεις με και ειπεν ιωναθαν μηδαμως σοι ότι εαν γνωσκων γνω ότι συντετελεσται ή κακια παρα του πατρος μου του ελθειν επι σε και εαν μη εις τας πολεις σου εγω απαγγελw σοι και ειπεν δαυιδ προς ιωναθαν τις απαγγελοι μοι εαν αποκριθη ο πατηρ σου σκληρως και ειπεν ιωναθαν προς δαυιδ πορευου και μενε εις αγρον και εκπορευονται αμφοτεροι εις αγρον και ειπεν ιωναθαν προς δαυιδ κυριος ο θεος ισραηλ οιδεν ότι ανακρινw τον πατερα μου ως αν ο καιρος τρισσως και ιδου αγαθον η περι δαυιδ και ου μη αποστειλω προς σε εις αγρον ταδε ποιησαι ο θεος τw ιωναθαν και ταδε προσθειη ότι ανοισω τα κακα επι σε και αποκαλυψω το ωτιον σου και εξαποστελω σε και απελευση εις ειρηνην και εσται κυριος μετα σου καθώς ην μετα του πατρος μου και μεν ετι μου ζωντος και ποιησεις ελεος μετ εμου και εαν θανατω αποθανw ουκ εξαρεις ελεος σου απο του οικου μου έως του αιωνος και ει μη εν τw εξαίρειν κυριον τους εχθρους δαυιδ έκαστον απο προσωπου της γης εξαρθηται το ονομα του ιωναθαν απο του οικου δαυιδ και εκζητησαι κυριος εχθρους του δαυιδ και προσεθετο ετι ιωναθαν ομοσαι τw δαυιδ ότι ηγαπησεν ψυχην αγαπωντος αυτον και ειπεν ιωναθαν αυριον νουμηνια και επισκεψηται ή επισκεπησεται καθεδρα σου και τρισσευσεις και επισκεψη και ήξεις εις τον τοπον σου ου εκρυβης εν τη ήμερα τη εργασιμη και καθηση παρα το εργαβ εκεινο και εγω τρισσευσω ταις σχιζαις ακοντιζων εκπεμπων εις την αματταρι και ιδου αποστελω το παιδαριον λεγων δευρο έυρε μοι την σχιζαν εαν ειπω λεγων τw παιδαριw ώδε ή σχιζα απο σου και ώδε λαβε αυτην παραγινου ότι ειρηνη σοι και ουκ εστιν λογος ζη κυριος εαν ταδε ειπω τw νεανισκω ώδε ή σχιζα απο σου και επεκεινα πορευου ότι εξαπεσταλκεν σε κυριος και το ρημα ο ελαλησαμεν εγω και συ ιδου κυριος μαρτυς ανα μεσον εμου και σου έως αιωνος και κρυπτεται δαυιδ εν αγρω και παραγινεται ο μην και ερχεται ο βασιλευς επι την τραπεζαν του φαγειν και εκαθισεν ο βασιλευς επι την καθεδραν αυτου ως άπαξ και άπαξ επι της καθεδρας παρα τοιχον και προσεφθασεν τον ιωναθαν και εκαθισεν αβεννηρ εκ πλαγιων σαουλ και επεσκεπη ο τοπος δαυιδ και ουκ ελαλησεν σαουλ ουδεν εν τη ήμερα εκεινη ότι ειπεν συμπτωμα φαινεται μη καθαρος ειναι ότι ου κεκαθαρισται και εγεννηθη τη επαυριον του μηνος τη ήμερα τη δευτερα και επεσκεπη ο τοπος του δαυιδ και ειπεν σαουλ προς ιωναθαν τον υιον αυτου τι ότι ου παραγεγονεν ο υιος ιεσσαι και εχθες και σημερον επι την τραπεζαν και απεκριθη ιωναθαν τw σαουλ και ειπεν αυτω παρητηται δαυιδ παρ εμου έως εις βηθλεεμ την πολιν αυτου πορευθηται

και ειπεν εξαποστειλον δη με οτι θυσια της φυλης ημιν εν τη πολει και ενετειλαντο προς με οι αδελφοι μου και νυν ει ευρηκα χαριν εν οφθαλμοις σου διασωθησομαι δη και οφθαι τους αδελφους μου δια τουτο ου παραγεγονεν επι την τραπεζαν του βασιλεως και εθυμωθη οργη σαουλ επι ιωναθαν σφοδρα και ειπεν αυτω υιε κορασιων αυτομολουντων ου γαρ οίδα οτι μετοχος ει συ τω υιω ιεσσα εις αισχυνην σου και εις αισχυνην αποκαλυψεως μητρος σου οτι πασας τας ημερας ας ο υιος ιεσσα ζη επι της γης ουχ ετοιμασθησεται η βασιλεια σου νυν ουν αποστειλας λαβε τον νεανιαν οτι υιος θανατου ουτος και απεκριθη ιωναθαν τω σαουλ ινα τι αποθνησκει τι πεποιηκεν και επηρεν σαουλ το δορυ επι ιωναθαν του θανατωσαι αυτον και εγνω ιωναθαν οτι συντελεσται η κακια αυτη παρα του πατρος αυτου θανατωσαι τον δαυιδ και ανεπηδησεν ιωναθαν απο της τραπεζης εν οργη θυμου και ουκ εφαγεν εν τη δευτερα του μηνος αρτον οτι εθραυσθη επι τον δαυιδ οτι συνετελεσεν επ αυτον ο πατηρ αυτου και εγεννηθη πρωι και εξηλθεν ιωναθαν εις αγρον καθως εταξατο εις το μαρτυριον δαυιδ και παιδαριον μικρον μετ αυτου και ειπεν τω παιδαριω δραμε ευρε μοι τας σχιζας εν αις εγω ακοντιζω και το παιδαριον εδραμε και αυτος ηκοντιζε τη σχιζη και παρηγαγεν αυτην και ηλθεν το παιδαριον εως του τοπου της σχιζης ου ηκοντιζεν ιωναθαν και ανεβοησεν ιωναθαν οπισω του νεανιου και ειπεν εκει η σχιζα απο σου και επεκεινα και ανεβοησεν ιωναθαν οπισω του παιδαριου αυτου λεγων ταχυνας σπευσον και μη στης και ανελεξεν το παιδαριον ιωναθαν τας σχιζας προς τον κυριον αυτου και το παιδαριον ουκ εγνω ουθεν παρεξ ιωναθαν και δαυιδ εγνωσαν το ρημα και ιωναθαν εδωκεν τα σκευη αυτου επι το παιδαριον αυτου και ειπεν τω παιδαριω αυτου πορευου εισελθε εις την πολιν και ως εισηλθεν το παιδαριον και δαυιδ ανεστη απο του εργαβ και επεσεν επι προσωπον αυτου και προσεκυνησεν αυτω τρις και κατεφιλησεν εκαστος τον πλησιον αυτου και εκλαυσεν εκαστος τω πλησιον αυτου εως συντελειας μεγαλης και ειπεν ιωναθαν πορευου εις ειρηνην και ως ομωμοκαμεν ημεις αμφοτεροι εν ονοματι κυριου λεγοντες κυριος εσται μαρτυς ανα μεσον εμου και σου και ανα μεσον του σπερματος μου και ανα μεσον του σπερματος σου εως αιωνος και ανεστη δαυιδ και απηλθεν και ιωναθαν εισηλθεν εις την πολιν και ερχεται δαυιδ εις νομβια προς αβιμελεχ τον ιερεα και εξεστη αβιμελεχ τη απαντησει αυτου και ειπεν αυτω τι οτι συ μονος και ουθεις μετα σου και ειπεν δαυιδ τω ιερει ο βασιλευς εντεταλται μοι ρημα σημερον και ειπεν μοι μηδεις γνωτω το ρημα περι ου εγω αποστειλλω σε και υπερ ου εντεταλμαι σοι και τοις παιδαριοις διαμεμαρτυρημαι εν τω τοπω τω λεγομενω θεου πιστις φελλανι αλεμωνι και νυν ει εισιν υπο την χειρα σου πεντε αρτοι δος εις χειρα μου το ευρεθεν και απεκριθη ο ιερευς τω δαυιδ και ειπεν ουκ εισιν αρτοι βεβηλοι υπο την χειρα μου οτι αλλ η αρτοι αγιοι εισιν ει πεφυλαγμενα τα παιδαρια εστιν απο γυναικος και φαγεται και απεκριθη δαυιδ τω ιερει και ειπεν αυτω αλλα απο γυναικος απεσχημεθα εχθες και τριτην ημεραν εν τω εξελθειν με εις οδον γεγονε παντα τα παιδαρια ηγνισμενα και αυτη η οδος βεβηλος διοτι αγιασθησεται σημερον δια τα σκευη μου και εδωκεν αυτω αβιμελεχ ο ιερευς τους αρτους της προθεσεως οτι ουκ ην εκει αρτος οτι αλλ η αρτοι του προσωπου οι αφηρημενοι εκ προσωπου κυριου παρατεθηκαν αρτον θερμον η ημερα ελαβεν αυτους και εκει ην εν των

παιδαριων του σαουλ εν τη ήμερα εκεινη συνεχομενος νεεσσαραν ενωπιον κυριου και ονομα αυτω δωηκ ὁ συρος νεμων τας ήμιονους σαουλ και ειπεν δαυιδ προς αβιμελεχ ιδε ει εστιν ενταυθα ὑπο την χειρα σου δορυ η ῥομφαια ὅτι την ῥομφαιαν μου και τα σκευη ουκ ειληφα εν τη χειρι μου ὅτι ην το ῥήμα του βασιλεως κατα σπουδην και ειπεν ὁ ἱερευς ιδου ἡ ῥομφαια γολιαθ του αλλοφυλου ὃν επαταξας εν τη κοιλαδι ηλα και αυτη ενειλημενη εν ἱματιω ει ταυτην λημψη σεαυτω λαβε ὅτι ουκ εστιν ἑτερα παρεξ ταυτης ενταυθα και ειπεν δαυιδ ιδου ουκ εστιν ὡσπερ αυτη δος μοι αυτην και εδωκεν αυτην αυτω και ανεστη δαυιδ και εφυγεν εν τη ήμερα εκεινη εκ προσωπου σαουλ και ηλθεν δαυιδ προς αγχους βασιλεα γεθ και ειπαν ὁι παιδες αγχους προς αυτον ουχι ὁυτος δαυιδ ὁ βασιλευς της γης ουχι τουτω εξηρχον ἡ χορευουσαι λεγουσαι επαταξεν σαουλ εν χιλιασιν αυτου και δαυιδ εν μυριασιν αυτου και εθηκε δαυιδ τα ῥήματα εν τη καρδια αυτου και εφοβηθη σφοδρα απο προσωπου αγχους βασιλεως γεθ και ηλλοιωσεν το προσωπον αυτου ενωπιον αυτου και προσεποιησατο εν τη ήμερα εκεινη και ετυμπανιζεν επι ταις θυραις της πολεως και παρεφερετο εν ταις χερσιν αυτου και επιπτεν επι τας θυρας της πυλης και τα σιελα αυτου κατερρει επι τον παγωνα αυτου και ειπεν αγχους προς τους παιδας αυτου ιδου ιδετε ανδρα επιλημpton ἵνα τι εισηγαγετε αυτον προς με η ελαττουμαι επιλημπτων εγω ὅτι εισαγειοχατε αυτον επιλημπτευσθαι προς με ὁυτος ουκ εισελευσεται εις οικιαν και απηλθεν εκειθεν δαυιδ και διεσωθη και ερχεται εις το σπηλαιον το οδολλαμ και ακουουσιν ὁι αδελφοι αυτου και ὁ οικος του πατρος αυτου και καταβαινουσιν προς αυτον εκει και συνηγοντο προς αυτον πας εν αναγκη και πας ὑποχρεως και πας κατωδυνος ψυχη και ην επ αυτων ήγουμενος και ησαν μετ αυτου ὡς τετρακοσιοι ανδρες και απηλθεν δαυιδ εκειθεν εις μασσηφα της μωαβ και ειπεν προς βασιλεα μωαβ γινεσθωσαν δη ὁ πατηρ μου και ἡ μητηρ μου παρα σοι ἕως ὁτου γνω τι ποιησει μοι ὁ θεος και παρεκαλεσεν το προσωπον του βασιλεως μωαβ και κατωκουν μετ αυτου πασας τας ήμερας οντος του δαυιδ εν τη περιοχη και ειπεν γαδ ὁ προφητης προς δαυιδ μη καθου εν τη περιοχη πορευου και ἡξεις εις γην ιουδα και επορευθη δαυιδ και ηλθεν και εκαθισεν εν πολει σαριχ και ηκουσεν σαουλ ὅτι εγνωσται δαυιδ και ὁι ανδρες ὁι μετ αυτου και σαουλ εκαθητο εν τω βουνω ὑπο την αρουραν την εν ραμα και το δορυ εν τη χειρι αυτου και παντες ὁι παιδες αυτου παρεστηκεισαν αυτω και ειπεν σαουλ προς τους παιδας αυτου τους παρεστηκοτας αυτω και ειπεν αυτοις ακουσατε δη υιοι βενιαμιν ει αληθως πασιν ὑμιν δωσει ὁ υιος ιεσσαι αγρους και αμπελωνας και παντας ὑμας ταξει ἑκατονταρχους και χιλιαρχους ὅτι συγκεισθε παντες ὑμεις επ εμε και ουκ εστιν ὁ αποκαλυπτων το ωτιον μου εν τω διαθεσθαι τον υιον μου διαθηκην μετ του υιου ιεσσαι και ουκ εστιν πονων περι εμου εξ ὑμων και αποκαλυπτων το ωτιον μου ὅτι επηγειρεν ὁ υιος μου τον δουλον μου επ εμε εις εχθρον ὡς ἡ ήμερα αὕτη και αποκρινεται δωηκ ὁ συρος ὁ καθεστηκως επι τας ήμιονους σαουλ και ειπεν ἑορακα τον υιον ιεσσαι παραγινομενον εις νομβα προς αβιμελεχ υιον αχιτωβ τον ἱερεα και ηρωτα αυτω δια του θεου και επισιτισμον εδωκεν αυτω και την ῥομφαιαν γολιαθ του αλλοφυλου εδωκεν αυτω και απεστειλεν ὁ βασιλευς καλεσαι τον αβιμελεχ υιον αχιτωβ και παντας τους υιους του πατρος αυτου τους ἱερεις τους

εν νομβρα και παρεγενοντο παντες προς τον βασιλεα και ειπεν σαουλ ακουε δη υιε αχιτωβ και ειπεν ιδου εγω λαλει κυριε και ειπεν αυτω σαουλ ινα τι συνεθου κατ εμου συ και ο υιος ιεσσαι δουναι σε αυτω αρτον και ρομφαιαν και ερωταν αυτω δια του θεου θεσθαι αυτον επ εμε εις εχθρον ως η ήμερα αυτή και απεκριθη τω βασιλει και ειπεν και τις εν πασιν τοις δουλοις σου ως δαυιδ πιστος και γαμβρος του βασιλεως και αρχων παντος παραγγελματος σου και ενδοξος εν τω οικω σου η σημερον ηργμαι ερωταν αυτω δια του θεου μηδαμως μη δοτω ο βασιλευς κατα του δουλου αυτου λογον και εφ όλον τον οικον του πατρος μου ότι ουκ ηδει ο δουλος ο σος εν πασιν τουτοις ρήμα μικρον η μεγα και ειπεν ο βασιλευς σαουλ θανατω αποθانه αβιμελεχ συ και πας ο οικος του πατρος σου και ειπεν ο βασιλευς τοις παρατρεχουσιν τοις εφεστηκοσιν επ αυτον προσαγαγετε και θανατουτε τους ιερεις του κυριου ότι η χειρ αυτων μετα δαυιδ και ότι εγνωσαν ότι φευγει αυτος και ουκ απεκαλυψαν το ωτιον μου και ουκ εβουληθησαν οι παιδες του βασιλεως επενεγκειν τας χειρας αυτων απαντησαι εις τους ιερεις κυριου και ειπεν ο βασιλευς τω δωηκ επιστρεφου συ και απαντα εις τους ιερεις και επεστραφη δωηκ ο συρος και εθανατωσεν τους ιερεις κυριου εν τη ήμερα εκεινη τριακοσιους και πεντε ανδρας παντας αιροντας εφουδ και την νομβρα την πολιν των ιερων επαταξεν εν στοματι ρομφαιας απο ανδρος έως γυναικος απο νηπιου έως θηλαζοντος και μοσχου και ονου και προβατου και διασώζεται υιος εις τω αβιμελεχ υιω αχιτωβ και ονομα αυτω αβιαθαρ και εφυγεν οπισω δαυιδ και απηγγειλεν αβιαθαρ τω δαυιδ ότι εθανατωσεν σαουλ παντας τους ιερεις του κυριου και ειπεν δαυιδ τω αβιαθαρ ηιδειν εν τη ήμερα εκεινη ότι δωηκ ο συρος ότι απαγγελλων απαγγελει τω σαουλ εγω ειμι αιτιος των ψυχων οικου του πατρος σου καθου μετ εμου μη φοβου ότι ου εαν ζητω τη ψυχη μου τοπον ζητησω και τη ψυχη σου ότι πεφυλαξαι συ παρ εμοι και απηγγελη τω δαυιδ λεγοντες ιδου οι αλλοφυλοι πολεμουσιν εν τη κειλα και αυτοι διαρπαζουσιν καταπατουσιν τους άλω και επηρωτησεν δαυιδ δια του κυριου λεγων ει πορευθω και παταξω τους αλλοφυλους τουτους και ειπεν κυριος πορευου και παταξεις εν τοις αλλοφυλοις τουτοις και σωσεις την κειλα και ειπαν οι ανδρες του δαυιδ προς αυτον ιδου ήμεις ενταυθα εν τη ιουδαια φοβουμεθα και πως εσται εαν πορευθωμεν εις κειλα εις τα σκυλα των αλλοφυλων εισπορευσομεθα και προσειθετο δαυιδ ερωτησαι ετι δια του κυριου και απεκριθη αυτω κυριος και ειπεν προς αυτον αναστηθι και καταβηθι εις κειλα ότι εγω παραδιδωμι τους αλλοφυλους εις χειρας σου και επορευθη δαυιδ και οι ανδρες οι μετ αυτου εις κειλα και επολεμησεν εν τοις αλλοφυλοις και εφυγον εκ προσωπου αυτου και απηγαγεν τα κτηνη αυτων και επαταξεν εν αυτοις πληγην μεγαλην και εσωσεν δαυιδ τους κατοικουντας κειλα και εγενετο εν τω φυγειν αβιαθαρ υιον αβιμελεχ προς δαυιδ και αυτος μετα δαυιδ εις κειλα κατεβη εχων εφουδ εν τη χειρι αυτου και απηγγελη τω σαουλ ότι ήκει δαυιδ εις κειλα και ειπεν σαουλ πεπρακεν αυτον ο θεος εις χειρας μου ότι αποκεκλεισται εισελθων εις πολιν θυρων και μοχλων και παρηγγειλεν σαουλ παντι τω λαω εις πολεμον καταβαινειν εις κειλα συνεχειν τον δαυιδ και τους ανδρας αυτου και εγνω δαυιδ ότι ου παρασιωπα σαουλ περι αυτου την καχικαν και ειπεν δαυιδ προς αβιαθαρ τον ιερεα προσαγαγε το εφουδ κυριου και ειπεν

δαυιδ κυριε ὁ θεος ισραηλ ακουων ακηκοεν ὁ δουλός σου ὅτι ζητει σαουλ ελθειν επι χειλα διαφθειραι την πολιν δι εμε ει αποκλεισθησεται και νυν ει καταβησεται σαουλ καθως ηκουσεν ὁ δουλός σου κυριε ὁ θεος ισραηλ απαγγελιον τω δουλῳ σου και ειπεν κυριος αποκλεισθησεται και ανεστη δαυιδ και οἱ ανδρες οἱ μετ αυτου ὡς τετρακοσιοι και εξηλθον εκ χειλα και επορευοντο ὅυ εαν επορευθησαν και τω σαουλ απηγγελη ὅτι διασεσεται δαυιδ εκ χειλα και ανηκεν του εξελθειν και εκαθισεν δαυιδ εν τη ερημῳ εν μασερεμ εν τοις στενοις και εκαθητο εν τη ερημῳ εν τῳ ὀρει ζιφ εν τη γῇ τη αυχμῳδει και εζητει αυτον σαουλ πασας τας ἡμερας και ου παρεδωκεν αυτον κυριος εις τας χειρας αυτου και ειδεν δαυιδ ὅτι εξερχεται σαουλ του ζητειν τον δαυιδ και δαυιδ εν τῳ ὀρει τῳ αυχμῳδει εν τη καινῇ ζιφ και ανεστη ιωναθαν υἱος σαουλ και επορευθη προς δαυιδ εις καινην και εκραταιωσεν τας χειρας αυτου εν κυριῳ και ειπεν προς αυτον μη φοβου ὅτι ου μη ἔυρη σε ἡ χειρ σαουλ του πατρος μου και συ βασιλευσεις επι ισραηλ και εγω εσομαι σοι εις δευτερον και σαουλ ὁ πατηρ μου οιδεν ὅυτως και διεθεντο αμφοτεροι διαθηκην ενωπιον κυριου και εκαθητο δαυιδ εν καινῇ και ιωναθαν απηλθεν εις οικον αυτου και ανεβησαν οἱ ζιφαιοι εκ της αυχμῳδους προς σαουλ επι τον βουνον λεγοντες ουκ ιδου δαυιδ κεκρυπται παρ ἡμιν εν μεσσαρα εν τοις στενοις εν τη καινῇ εν τῳ βουνῳ του εχελα του εκ δεξιων του ιεσσαμουν και νυν παν το προς ψυχην του βασιλεως εις καταβασιν καταβαινετω προς ἡμας κεκλεικασιν αυτον εις τας χειρας του βασιλεως και ειπεν αυτοις σαουλ ευλογημενοι ὑμεις τῳ κυριῳ ὅτι επονεσατε περι εμου πορευθητε δη και ἑτοιμασατε ετι και γνωτε τον τοπον αυτου ὅυ εσται ὁ πους αυτου εν ταχει εκει ὅυ ειπατε μηποτε πανουργευσθαι και ιδετε και γνωτε και πορευσομεθα μεθ ὑμων και εσται ει εστιν επι της γῆς και εξερευνησω αυτον εν πασαις χιλιασιν ιουδα και ανεστησαν οἱ ζιφαιοι και επορευθησαν εμπροσθεν σαουλ και δαυιδ και οἱ ανδρες αυτου εν τη ερημῳ τη μααν καθ ἑσπεραν εκ δεξιων του ιεσσαμουν και επορευθη σαουλ και οἱ ανδρες αυτου ζητειν αυτον και απηγγειλαν τῳ δαυιδ και κατεβη εις την πετρην την εν τη ερημῳ μααν και ηκουσεν σαουλ και κατεδιωξεν οπισω δαυιδ εις την ερημον μααν και πορευοντα σαουλ και οἱ ανδρες αυτου εκ μερους του ορους τουτου και ην δαυιδ και οἱ ανδρες αυτου εκ μερους του ορους τουτου και ην δαυιδ σκεπαζομενος πορευεσθαι απο προσωπου σαουλ και σαουλ και οἱ ανδρες αυτου παρενεβαλον επι δαυιδ και τους ανδρας αυτου συλλαβειν αυτους και αγγελος προς σαουλ ηλθεν λεγων σπευδε και δευρο ὅτι επειθεντο οἱ αλλοφυλοι επι την γῆν και ανεστρεψεν σαουλ μη καταδιωκειν οπισω δαυιδ και επορευθη εις συναντησιν των αλλοφυλων δια τουτο επεκληθη ὁ τοπος εκεινος πετρα ἡ μερισθεισα και ανεβη δαυιδ εκειθεν και εκαθισεν εν τοις στενοις εγγαδδι και εγεννηθη ὡς ανεστρεψεν σαουλ απο οπισθεν των αλλοφυλων και απηγγελη αυτῳ λεγοντων ὅτι δαυιδ εν τη ερημῳ εγγαδδι και ελαβεν μεθ ἑαυτου τρεις χιλιαδας ανδρων εκλεκτους εκ παντος ισραηλ και επορευθη ζητειν τον δαυιδ και τους ανδρας αυτου επι προσωπον σαδαιεμ και ηλθεν εις τας αγελας των ποιμνιων τας επι της ὁδοις και ην εκει σπηλαιον και σαουλ εισηλθεν παρασκευασσθαι και δαυιδ και οἱ ανδρες αυτου εσωτερον του σπηλαιου εκαθηντο και ειπον οἱ ανδρες δαυιδ προς αυτον ιδου ἡ ἡμερα αὕτη ἦν ειπεν κυριος προς σε παραδουναι τον εχθρον σου

εις τας χειρας σου και ποιησεις αυτω ὡς αγαθον εν οφθαλμοις σου και ανεστη δαυιδ και αφειλεν το πτερυγιον της διπλοιδος της σαουλ λαθραιως και εγενηθη μετα ταυτα και επαταξεν καρδια δαυιδ αυτον ὅτι αφειλεν το πτερυγιον της διπλοιδος αυτου και ειπεν δαυιδ προς τους ανδρας αυτου μηδαμως μοι παρα κυριου ει ποιησω το ῥημα τουτο τω κυριω μου τω χριστω κυριου επενεγκαι χειρα μου επ αυτον ὅτι χριστος κυριου εστιν οὗτος και επεισεν δαυιδ τους ανδρας αυτου εν λογοις και ουκ εδωκεν αυτοις ανασταντας θανατωσαι τον σαουλ και ανεστη σαουλ και κατεβη εις την ὁδον και ανεστη δαυιδ οπισω αυτου εκ του σπηλαιου και εβησεν δαυιδ οπισω σαουλ λεγων κυριε βασιλευ και επεβλεψεν σαουλ εις τα οπισω αυτου και εκυψεν δαυιδ επι προσωπον αυτου επι την γην και προσεκυνησεν αυτω και ειπεν δαυιδ προς σαουλ ἵνα τι ακουεις των λογων του λαου λεγοντων ἰδου δαυιδ ζητει την ψυχην σου ἰδου εν τη ἡμερα ταυτη ἑορακασιν οἱ οφθαλμοι σου ὡς παρεδωκεν σε κυριος σημερον εις χειρα μου εν τω σπηλαιω και ουκ ηβουληθην αποκτειναι σε και εφεισαμην σου και ειπα ουκ εποισω χειρα μου επι κυριον μου ὅτι χριστος κυριου οὗτος εστιν και ἰδου το πτερυγιον της διπλοιδος σου εν τη χειρι μου εγω αφηρηκα το πτερυγιον και ουκ απεκταγκα σε και γνωθι και ἰδε σημερον ὅτι ουκ εστιν κακια εν τη χειρι μου ουδε ασεβεια και αθετησις και ουχ ἡμαρτηκα εις σε και συ δεσμευεις την ψυχην μου λαβειν αυτην δικασαι κυριος ανα μεσον εμου και σου και εκδικησαι με κυριος εκ σου και ἡ χειρ μου ουκ εσται επι σοι καθως λεγεται ἡ παραβολη ἡ αρχαia εξ ανομων εξελευσεται πλημμελεια και ἡ χειρ μου ουκ εσται επι σε και νυν οπισω τινος συ εκπορευη βασιλευ ισραηλ οπισω τινος καταδιωκεις συ οπισω κυνος τεθνηκοτος και οπισω ψυλλου ἑνος γενοιτο κυριος εις κριτην και δικαστην ανα μεσον εμου και ανα μεσον σου ἰδοι κυριος και κριναι την κρισιν μου και δικασαι μοι εκ χειρος σου και εγενετο ὡς συνετελεσεν δαυιδ τα ῥήματα ταυτα λαλων προς σαουλ και ειπεν σαουλ ἡ φωνη σου αὕτη τεκνον δαυιδ και ηρεν την φωνην αυτου σαουλ και εκλαυσεν και ειπεν σαουλ προς δαυιδ δικαιος συ ὑπερ εμε ὅτι συ ανταπεδωκας μοι αγαθα εγω δε ανταπεδωκα σοι κακα και συ απηγγειλας μοι σημερον ἃ εποιησας μοι αγαθα ὡς απεκλεισεν με κυριος σημερον εις χειρας σου και ουκ απεκτεινας με και ὅτι ει ἔυροιτο τις τον εχθρον αυτου εν θλιψει και εκπεμψαι αυτον εν ὁδω αγαθη και κυριος ανταποτεισει αυτω αγαθα καθως πεποιηκας σημερον και νυν ἰδου εγω γινωσκω ὅτι βασιλευων βασιλευσεις και στησεται εν χερσιν σου βασιλεια ισραηλ και νυν ὁμοσον μοι εν κυριω ὅτι ουκ εξολεθρευσεις το σπερμα μου οπισω μου και ουκ αφανιεις το ονομα μου εκ του οικου του πατρος μου και ωμοσεν δαυιδ τω σαουλ και απηλθεν σαουλ εις τον τοπον αυτου και δαυιδ και οἱ ανδρες αυτου ανεβησαν εις την μεσσαρα στενην και απεθανεν σαμουηλ και συναθροίζονται πας ισραηλ και κοπτονται αυτον και θαπτουσιν αυτον εν οικω αυτου εν αρμαθαμ και ανεστη δαυιδ και κατεβη εις την ερημον μααν και ην ανθρωπος εν τη μααν και τα ποιμνια αυτου εν τω καρμηλω και ὁ ανθρωπος μεγας σφοδρα και τουτω ποιμνια τρισχιλια και αιγες χιλια και εγενηθη εν τω κειρειν το ποιμνιον αυτου εν τω καρμηλω και ονομα τω ανθρωπω ναβαλ και ονομα τη γυναικι αυτου αβιγαια και ἡ γυνη αυτου αγαθη συνεσει και καλη τω ειδει σφοδρα και ὁ ανθρωπος σκληρος και πονηρος εν επιτηδευσασιν και ὁ ανθρωπος

κυνικός και ηκούσεν δαυιδ εν τη ερημω ότι κειρει ναβαλ ὁ καρμηλιος το ποιμνιον αὐτου και δαυιδ απεστειλεν δεκα παιδαρια και ειπεν τοις παιδαριοις αναβητε εις καρμηλον και απελθατε προς ναβαλ και ερωτησατε αὐτον επι τω ονοματι μου εις ειρηνην και ερειτε ταδε εις ὥρας και συ ὑγιαινων και ὁ οίκος σου και παντα τὰ σα ὑγιαίνοντα και νυν ἰδου ακηκοα ὅτι κειρουσιν σοι νυν οἱ ποιμενες σου οἱ ἦσαν μεθ' ἡμῶν εν τη ερημω και ουκ απεκώλυσαμεν αὐτους και ουκ ενετειλαμεθα αὐτοις ουθεν πασας τὰς ἡμέρας ὄντων αὐτῶν εν καρμηλῳ ερωτησον τὰ παιδαρια σου και απαγγελουσιν σοι και ἔυρετῶσαν τὰ παιδαρια χάριν εν ὀφθαλμοις σου ὅτι εφ' ἡμέραν ἀγαθὴν ἤκομεν δὸς δὴ ὁ εἰς ἔρηρ ἡ χεὶρ σου τῷ ὕῳ σου τῷ δαυιδ και ερχονται τὰ παιδαρια και λαλουσιν τοὺς λόγους τούτους πρὸς ναβαλ κατὰ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα εν τῷ ονοματι δαυιδ και ἀνεπηδήσεν και ἀπεκριθὴ ναβαλ τοις παισιν δαυιδ και ειπεν τις ὁ δαυιδ και τις ὁ υἱὸς ἰεσσαὶ σήμερον πεπληθυμμενοι εἰσιν οἱ δούλοι ἀναχωρουντες ἕκαστος ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ και ληψομαι τοὺς ἀρτοὺς μου και τὸν οἶνον μου και τὰ θύματα μου ἃ τέθυκα τοις κειρουσιν μου τὰ προβάτα και δῶσω αὐτὰ ἀνδράσιν ὅς ουκ οἶδα ποθεν εἰσιν και ἀπεστράφησαν τὰ παιδαρια δαυιδ εἰς ὁδὸν αὐτῶν και ἀνεστρέψαν και ἤλθον και ἀνηγγείλαν τῷ δαυιδ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα και ειπεν δαυιδ τοις ἀνδράσιν αὐτοῦ ζώσασθε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ και ἀνεβήσαν ὀπισθ' αὐτοῦ ὡς τετρακοσιοὶ ἄνδρες και οἱ διακοσιοὶ ἐκάθισαν μετὰ τῶν σκευῶν και τὴ ἀβιγαία γυναίκα ναβαλ ἀπηγγείλεν ἐν τῶν παιδαριῶν λέγων ἰδου δαυιδ ἀπεστειλεν ἀγγέλους ἐκ τῆς ερημοῦ εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν και ἐξεκλινεν ἀπ' αὐτῶν και οἱ ἄνδρες ἀγαθοὶ ἡμῖν σφοδρὰ ουκ ἀπεκώλυσαν ἡμᾶς ουδε ενετείλαντο ἡμῖν πασας τὰς ἡμέρας ἃς ἤμεν παρ αὐτοῖς και εν τῷ εἶναι ἡμᾶς εν ἀγρῷ ὡς τεῖχος ἦσαν περὶ ἡμᾶς και τὴν νύκτα και τὴν ἡμέραν πασας τὰς ἡμέρας ἃς ἡμεῖς παρ αὐτοῖς ποιμαίνοντες τὸ ποιμνιον και νυν γινώθι και ἴδε τι συ ποιήσεις ὅτι συντετελεσται ἡ κακία εις τὸν κύριον ἡμῶν και εις τὸν οἶκον αὐτοῦ και ὁὗτος υἱὸς λοιμὸς και ουκ ἐστὶν λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν και ἐσπευσεν ἀβιγαία και ἐλάβεν διακοσίους ἀρτοὺς και δύο ἀγγεῖα οἶνου και πεντε προβάτα πεποιημένα και πεντε οἰφὶ ἀλφίτου και γομὸρ ἐν σταφίδος και διακοσίους παλάθας και εἶθετο ἐπὶ τοὺς ὄνους και ειπεν τοις παιδαριοις αὐτῆς προπορευέσθε ἐμπροσθεν μου και ἰδου ἐγὼ ὀπισθ' ὑμῶν παραγίνομαι και τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ουκ ἀπηγγείλεν και ἐγενήθη αὐτῆς ἐπιβεβηκυῆς ἐπὶ τὴν ὄνον και καταβαίνουσης εν σκεπῇ τοῦ ὄρου και ἰδου δαυιδ και οἱ ἄνδρες αὐτοῦ κατεβαίνουν εις συνάντησιν αὐτῆς και ἀπηντήσεν αὐτοῖς και δαυιδ ειπεν ἰσως εἰς ἀδίκον πεφυλάκα παντὰ τὰ αὐτοῦ εν τη ερημῳ και ουκ ενετειλαμεθα λαβεῖν ἐκ παντῶν τῶν αὐτοῦ ουθεν και ἀνταπεδῶκεν μοι πονῆρα ἀντὶ ἀγαθῶν ταδε ποιῆσαι ὁ θεὸς τῷ δαυιδ και ταδε προσθήη εἰ ὑπολείψομαι ἐκ παντῶν τῶν τοῦ ναβαλ ἕως πρῶι οὐρουντα πρὸς τοῖχον και εἶδεν ἀβιγαία τὸν δαυιδ και ἐσπευσεν και κατεπῆδῃσεν ἀπὸ τῆς ὄνου και ἐπέσεν ἐνωπίῳ δαυιδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς και προσεκύνησεν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ τοὺς ποδας αὐτοῦ και ειπεν ἐν ἐμοὶ κυρίε μου ἡ ἀδικία λαλῆσατῶ δὴ ἡ δούλη σου εις τὰ ὦτα σου και ἀκούσον τῆς δούλης σου λόγον μὴ δὴ θέσθῳ ὁ κύριος μου καρδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀνθρώπον τὸν λοιμὸν τούτον ὅτι κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁὗτως ἐστὶν ναβαλ ὄνομα αὐτῶ και ἀφροσύνη μετ' αὐτοῦ και ἐγὼ ἡ δούλη σου ουκ εἶδον τὰ παιδαρια σου ἃ ἀπεστεί-

λας και νυν κυριε ζη κυριος και ζη ή ψυχη σου καθως εκωλυσεν σε κυριος του μη ελθειν εις άμμα αθων και σωζειν την χειρα σου σοι και νυν γενοιντο ως ναβαλ οι εχθροι σου και οι ζητουντες τω κυριω μου κακια και νυν λαβε την ευλογιαν ταυτην ήν εννηοχεν ή δουλη σου τω κυριω μου και δωσεις τοις παιδαριοις τοις παρεστηκοσιν τω κυριω μου αρον δη το ανομημα της δουλης σου ότι ποιων ποιησει κυριος τω κυριω μου οικον πιστον ότι πολεμον κυριου ό κυριος μου πολεμει και κακια ουχ έυρεθησεται εν σοι πωποτε και αναστησεται ανθρωπος καταδιωκων σε και ζητων την ψυχην σου και εσται ή ψυχη κυριου μου ενδεδεμενη εν δεσμω της ζωης παρα κυριω τω θεω και ψυχην εχθρων σου σφενδονησεις εν μεσω της σφενδονης και εσται ότι ποιησει κυριος τω κυριω μου παντα όσα ελαλησεν αγαθα επι σε και εντελειται σοι κυριος εις ήγουμενον επι ισραηλ και ουκ εσται σοι τουτο βδελυγμος και σκανδαλον τω κυριω μου εκχεαι άμμα αθων δωρεαν και σωσαι χειρα κυριου μου αυτω και αγαθωσει κυριος τω κυριω μου και μνησθησθι της δουλης σου αγαθωσαι αυτη και ειπεν δαυιδ τη αβιγαια ευλογητος κυριος ό θεος ισραηλ ός απεστειλεν σε σημερον εν ταυτη εις απαντησιν μου και ευλογητος ό τροπος σου και ευλογημενη συ ή αποκωλυσασα με σημερον εν ταυτη μη ελθειν εις άμματα και σωσαι χειρα μου εμοι πλην ότι ζη κυριος ό θεος ισραηλ ός απεκωλυσεν με σημερον του κακοποιησαι σε ότι ει μη εσπευσας και παρεγενου εις απαντησιν μοι τοτε ειπα ει ύπολειψθησεται τω ναβαλ έως φωτος του πρωι ουρων προς τοιχον και ελαβεν δαυιδ εκ χειρος αυτης παντα ά εφερεν αυτω και ειπεν αυτη αναβηθι εις ειρηνην εις οικον σου βλεπε ηκουσα της φωνης σου και ήρετισα το προσωπον σου και παρεγενηθη αβιγαια προς ναβαλ και ιδου αυτω ποτος εν οικω αυτου ως ποτος βασιλεως και ή καρδια ναβαλ αγαθη επ αυτον και αυτος μεθυων έως σφοδρα και ουκ απηγγειλεν αυτω ρημα μικρον η μεγα έως φωτος του πρωι και εγενετο πρωι ως εξενηψεν απο του οινου ναβαλ απηγγειλεν αυτω ή γυνη αυτου τα ρήματα ταυτα και εναπεθανεν ή καρδια αυτου εν αυτω και αυτος γινεται ως λιθος και εγενετο ώσει δεκα ήμεραι και επαταξεν κυριος τον ναβαλ και απειθανεν και ηκουσεν δαυιδ και ειπεν ευλογητος κυριος ός εκρινεν την χρισιν του ονειδισμού μου εκ χειρος ναβαλ και τον δουλόν αυτού περιεποιησατο εκ χειρος κακων και την κακίαν ναβαλ απεστρέψεν κυριος εις κεφαλην αυτού και απεστειλεν δαυιδ και ελαλησεν περι αβιγαιας λαβειν αυτην έαυτω εις γυναικα και ηλθον οι παιδες δαυιδ προς αβιγαιαν εις καρμηλον και ελαλησαν αυτη λεγοντες δαυιδ απεστειλεν ήμας προς σε λαβειν σε αυτω εις γυναικα και ανεστη και προσεκυνησεν επι την γην επι προσωπον και ειπεν ιδου ή δουλη σου εις παιδισκην νιψαι ποδας των παιδων σου και ανεστη αβιγαια και επεβη επι την ονον και πεντε κορασια ηκολουθουν αυτη και επορευθη οπισω των παιδων δαυιδ και γινεται αυτω εις γυναικα και την αχινασα ελαβεν δαυιδ εξ ιεζραελ και αμφοτεραι ησαν αυτω γυναικες και σαουλ εδωκεν μελχολ την θυγατερα αυτου την γυναικα δαυιδ τω φαλτι ύιω λαις τω εκ ρομμα και ερχονται οι ζιφαιο εκ της αυχμαδους προς τον σαουλ εις τον βουνον λεγοντες ιδου δαυιδ σχεπαζεται μεθ ήμων εν τω βουνω του εχελα του κατα προσωπον του ιεσσαμουν και ανεστη σαουλ και κατεβη εις την ερημον ζιφ και μετ αυτού τρεις χιλιαδες ανδρων εκλεκτοι εξ ισραηλ ζητειν τον δαυιδ εν τη ερημω ζιφ και παρενεβαλεν

σαουλ εν τω βουνω του εχελαι επι προσωπου του ιεσαιμουν επι της
όδου και δαυιδ εκαθισεν εν τη ερημω και ειδεν δαυιδ ότι ήκει σαουλ
οπισω αυτου εις την ερημον και απεστειλεν δαυιδ κατασκοπους και
εγνων ότι ήκει σαουλ έτοιμος εκ κειλα και ανεστη δαυιδ λαθρα και
εισπορευεται εις τον τοπον ου εκαθευδεν εκει σαουλ και εκει αβεννηρ
υιος νηρ αρχιστρατηγος αυτου και σαουλ εκαθευδεν εν λαμπηνη και ο
λαος παρεμβεβληκως κυκλω αυτου και απεκριθη δαυιδ και ειπεν προς
αχιμεlech τον χετταιον και προς αβεσσα υιον σαρουιας αδελφον ιωαβ
λεγων τις εισελευσεται μετ εμου προς σαουλ εις την παρεμβολην και
ειπεν αβεσσα εγω εισελευσομαι μετα σου και εισπορευεται δαυιδ και
αβεσσα εις τον λαον την νυκτα και ιδου σαουλ καθευδων υπνω εν
λαμπηνη και το δορυ εμπεπηγος εις την γην προς κεφαλης αυτου και
αβεννηρ και ο λαος αυτου εκαθευδεν κυκλω αυτου και ειπεν αβεσσα
προς δαυιδ απεκλεισεν σημερον κυριος τον εχθρον σου εις τας χει-
ρας σου και νυν παταξω αυτον τω δορατι εις την γην άπαξ και ου
δευτερωσω αυτω και ειπεν δαυιδ προς αβεσσα μη ταπεινωσης αυτον
ότι τις εποισει χειρα αυτου επι χριστον κυριου και αθωωθησεται και
ειπεν δαυιδ ζη κυριος εαν μη κυριος παιση αυτον η ή ήμερα αυτου
ελθη και αποθανη η εις πολεμον καταβη και προστεθη μηδαμως μοι
παρα κυριου επενεγκειν χειρα μου επι χριστον κυριου και νυν λαβε
δη το δορυ απο προς κεφαλης αυτου και τον φακον του ύδατος και
απελθωμεν καθ ή αυτούς και ελαβεν δαυιδ το δορυ και τον φακον του
ύδατος απο προς κεφαλης αυτου και απηλθον καθ ή αυτούς και ουκ ην
ο βλέπων και ουκ ην ο γινωσκων και ουκ ην ο εξεγειρομενος παντες
ύπνουντες ότι θαμβος κυριου επεπεσεν επ αυτούς και διεβη δαυιδ εις
το περαν και εστη επι την κορυφην του ορους μακροθεν και πολλη
ή όδος ανα μεσον αυτων και προσεκαλεσατο δαυιδ τον λαον και τω
αβεννηρ ελαλησεν λεγων ουκ αποκριθησει αβεννηρ και απεκριθη α-
βεννηρ και ειπεν τις ει συ ο καλων με και ειπεν δαυιδ προς αβεννηρ
ουκ ανηρ συ και τις ώς συ εν ισραηλ και δια τι ου φυλασσεις τον
κυριον σου τον βασιλεα ότι εισηλθεν εις εκ του λαου διαφθειραι τον
βασιλεα κυριον σου και ουκ αγαθον το ρημα τουτο ο πεποιηκας ζη
κυριος ότι υιοι θανατωσεως υμεις οι φυλασσοντες τον βασιλεα κυριον
ύμων τον χριστον κυριου και νυν ιδε δη το δορυ του βασιλεως και
ο φακος του ύδατος που εστιν τα προς κεφαλης αυτου και επεγνω
σαουλ την φωνην του δαυιδ και ειπεν η φωνη σου άυτη τεκνον δαυιδ
και ειπεν δαυιδ δουλος σου κυριε βασιλευ και ειπεν ίνα τι τουτο κατα-
διωκει ο κυριος μου οπισω του δουλου αυτου ότι τι ήμαρτηκα και τι
έυρεθη εν εμοι αδικημα και νυν ακουσατω δη ο κυριος μου ο βασιλευς
το ρημα του δουλου αυτου ει ο θεος επισειει σε επ εμε οσφρανθειη
θυσιας σου και ει υιοι ανθρωπων επικαταρατοι ουτοι ενωπιον κυριου
ότι εξεβαλον με σημερον μη εστηρισθαι εν κληρονομια κυριου λεγο-
ντες πορευου δουλευε θεοις έτεροις και νυν μη πεσοι το αίμα μου
επι την γην εξ εναντιας προσωπου κυριου ότι εξεληλυθεν ο βασι-
λευς ισραηλ ζητειν την ψυχην μου καθως καταδιωκει ο νυκτικοραξ
εν τοις ορεσιν και ειπεν σαουλ ήμαρτηκα επιστρεφε τεκνον δαυιδ ότι
ου κακοποιησω σε ανθ ών εντιμος ψυχη μου εν οφθαλμοις σου εν τη
σημερον μεματαιωμαι και ηγνοηκα πολλά σφοδρα και απεκριθη δαυιδ
και ειπεν ιδου το δορυ του βασιλεως διεληθετω εις των παιδαριων και
λαβετω αυτο και κυριος επιστρεψει εκαστω τας δικαιοσυνας αυτου

και την πιστιν αυτου ὡς παρεδωκεν σε κυριος σημερον εις χειρας μου και ουκ ηθελησα επενεγκειν χειρα μου επι χριστον κυριου και ιδου καθως εμεγαλυνθη ἡ ψυχη σου σημερον εν ταυτη εν οφθαλμοις μου ὁυτως μεγαλυνθη ἡ ψυχη μου ενωπιον κυριου και σκεπασαι με και εξελειται με εκ πασης θλιψεως και ειπεν σαουλ προς δαυιδ ευλογημενος συ τεκνον και ποιων ποιησεις και δυναμενος δυνησει και απηλθεν δαυιδ εις την ὁδον αυτου και σαουλ ανεστρεφεν εις τον τοπον αυτου και ειπεν δαυιδ εν τη καρδια αυτου λεγων νυν προστεθησομαι εν ἡμερα μια εις χειρας σαουλ και ουκ εστιν μοι αγαθον εαν μη σωθω εις γην αλλοφυλων και ανη σαουλ του ζητειν με εις παν ὄριον ισραηλ και σωθησομαι εκ χειρος αυτου και ανστη δαυιδ και οἱ τετρακοσιοι ανδρες μετ αυτου και εφορευθη προς αγχους υἱον αμμαχ βασιλεα γεθ και εκαθισεν δαυιδ μετα αγχους εν γεθ αυτος και οἱ ανδρες αυτου ἑκαστος και ὁ οικος αυτου και δαυιδ και αμφοτεραι αἱ γυναικες αυτου αχινασμ ἡ ιεζραηλιτις και αβιγαια ἡ γυνη ναβαλ του καρμηλιου και ανηγγελη τω σαουλ ὅτι πεφευγεν δαυιδ εις γεθ και ου προσεθετο ετι ζητειν αυτον και ειπεν δαυιδ προς αγχους ει δη ευρηκεν ὁ δουλος σου χαριν εν οφθαλμοις σου δοτωσαν δη μοι τοπον εν μια των πολεων των κατ αγρον και καθησομαι εκει και ἵνα τι καθηται ὁ δουλος σου εν πολει βασιλευομενη μετα σου και εδωκεν αυτω εν τη ἡμερα εκεινη την σεκελαχ δια τουτο εγεννηθη σεκελαχ τω βασιλει της ιουδαιας ἕως της ἡμερας ταυτης και εγεννηθη ὁ αριθμος των ἡμερων ὧν εκαθισεν δαυιδ εν αγρω των αλλοφυλων τεσσαρας μηνας και ανεβαινεν δαυιδ και οἱ ανδρες αυτου και επετιθεντο επι παντα τον γεσιρι και επι τον αμαληκιτην και ιδου ἡ γη κατωκειτο απο ανηκοντων ἡ απο γελαμφουρ τετειχισμενων και ἕως γης αιγυπτου και ετυπτε την γην και ουκ εξωγονει ανδρα και γυναικα και ελαμβανεν ποιμνια και βουκολια και ονους και καμηλους και ἱματισμον και ανεστρεψαν και ηρχοντο προς αγχους και ειπεν αγχους προς δαυιδ επι τινα επεθεσθε σημερον και ειπεν δαυιδ προς αγχους κατα νοτον της ιουδαιας και κατα νοτον ιεσμεγα και κατα νοτον του κενεζι και ανδρα και γυναικα ουκ εξωγονησεν του εισαγαγειν εις γεθ λεγων μη αναγγειλωσιν εις γεθ καθ ἡμιν λεγοντες ταδε δαυιδ ποιει και τοδε το δικαιωμα αυτου πασας τας ἡμερας ἄς εκαθητο δαυιδ εν αγρω των αλλοφυλων και επιστευθη δαυιδ εν τω αγχους σφοδρα λεγων ησχυνται αισχυνομενος εν τω λαω αυτου εν ισραηλ και εσται μοι δουλος εις τον αιωνα και εγεννηθη εν ταις ἡμεραις εκειναις και συναθροιζονται αλλοφυλοι εν ταις παρεμβολαις αυτων εξελθειν πολεμειν μετα ισραηλ και ειπεν αγχους προς δαυιδ γινωσκων γνωσει ὅτι μετ εμου εξελευσει εις πολεμον συ και οἱ ανδρες σου και ειπεν δαυιδ προς αγχους ὁυτω νυν γνωσει ἃ ποιησει ὁ δουλος σου και ειπεν αγχους προς δαυιδ ὁυτως αρχισωματοφυλακα θησομαι σε πασας τας ἡμερας και σαμουηλ απεθανεν και εκοφαντο αυτον πας ισραηλ και θιπτουσιν αυτον εν αρμαθαιμ εν πολει αυτου και σαουλ περιειλεν τους εγγαστριμυθους και τους γνωστας απο της γης και συναθροιζονται οἱ αλλοφυλοι και ερχονται και παρεμβαλλουσιν εις σωμαν και συναθροιζει σαουλ παντα ανδρα ισραηλ και παρεμβαλλουσιν εις γελβουε και ειδεν σαουλ την παρεμβολην των αλλοφυλων και εφοβηθη και εξεστη ἡ καρδια αυτου σφοδρα και επηρωτησεν σαουλ δια κυριου και ουκ απεκριθη αυτω κυριος εν τοις ενυπνιοις και εν τοις δηλοις και εν τοις προφηταις και

ειπεν σαουλ τοις παισιν αυτου ζητησατε μοι γυναικα εγγαστριμυθον και πορευσομαι προς αυτην και ζητησω εν αυτη και ειπαν οι παιδες αυτου προς αυτον ιδου γυνη εγγαστριμυθος εν αενδωρ και συνεκαλυψατο σαουλ και περιεβαλετο ιματια ετερα και πορευεται αυτος και δυο ανδρες μετ αυτου και ερχονται προς την γυναικα νυκτος και ειπεν αυτη μαντευσαι δη μοι εν τω εγγαστριμυθω και αναγαγε μοι ον εαν ειπω σοι και ειπεν η γυνη προς αυτον ιδου δη συ οιδας οσα εποιησεν σαουλ ως εξωλεθρευσεν τους εγγαστριμυθους και τους γνωστας απο της γης και ινα τι συ παγιδευεις την ψυχην μου θανατωσαι αυτην και ωμοσεν αυτη σαουλ λεγων ζη κυριος ει απαντησεται σοι αδικια εν τω λογω τουτω και ειπεν η γυνη τινα αναγαγω σοι και ειπεν τον σαμουηλ αναγαγε μοι και ειδεν η γυνη τον σαμουηλ και ανεβοησεν φωνη μεγαλη και ειπεν η γυνη προς σαουλ ινα τι παρελογισω με και συ ει σαουλ και ειπεν αυτη ο βασιλευς μη φοβου ειπον τινα εορακας και ειπεν αυτω θεους εορακα αναβαινοντας εκ της γης και ειπεν αυτη τι εγνων και ειπεν αυτω ανδρα ορθιον αναβαινοντα εκ της γης και ουτος διπλοειδα αναβεβλημενος και εγνων σαουλ οτι σαμουηλ ουτος και εκυψεν επι προσωπον αυτου επι την γην και προσεκυνησεν αυτω και ειπεν σαμουηλ ινα τι παρηνωχλησας μοι αναβηναι με και ειπεν σαουλ θλιβομαι σφοδρα και οι αλλοφυλοι πολεμουσιν εν εμοι και ο θεος αφεστηκεν απ εμου και ουκ επακηκοεν μοι ετι και εν χειρι των προφητων και εν τοις ενυπνιοις και νυν κεκληκα σε γνωρισαι μοι τι ποιησω και ειπεν σαμουηλ ινα τι επερωτας με και κυριος αφεστηκεν απο σου και γεγονεν μετα του πλησιον σου και πεποιηκεν κυριος σοι καθως ελαλησεν εν χειρι μου και διαρρηξει κυριος την βασιλειαν σου εκ χειρος σου και δωσει αυτην τω πλησιον σου τω δαυιδ διοτι ουκ ηκουσας φωνης κυριου και ουκ εποιησας θυμον οργης αυτου εν αμαληκ δια τουτο το ρημα εποιησεν κυριος σοι τη ημερα ταυτη και παραδωσει κυριος τον ισραηλ μετα σου εις χειρας αλλοφυλων και αυριον συ και οι υιοι σου μετα σου πεσουνται και την παρεμβολην ισραηλ δωσει κυριος εις χειρας αλλοφυλων και εσπευσεν σαουλ και επεσεν εστηκως επι την γην και εφοβηθη σφοδρα απο των λογων σαμουηλ και ισχυς εν αυτω ουκ ην ετι ου γαρ εφαγεν αρτον ολην την ημεραν και ολην την νυχτα εκεινην και εισηλθεν η γυνη προς σαουλ και ειδεν οτι εσπευσεν σφοδρα και ειπεν προς αυτον ιδου δη ηκουσεν η δουλη σου της φωνης σου και εθεμην την ψυχην μου εν τη χειρι μου και ηκουσα τους λογους ους ελαλησας μοι και νυν ακουσον δη φωνης της δουλης σου και παραθησω ενωπιον σου ψωμον αρτου και φαγε και εσται εν σοι ισχυς οτι πορευση εν οδω και ουκ εβουληθη φαγειν και παρεβιαζοντο αυτον οι παιδες αυτου και η γυνη και ηκουσεν της φωνης αυτων και ανεστη απο της γης και εκαθισεν επι τον διφρον και τη γυναικι ην δαμαλις νομας εν τη οικια και εσπευσεν και εθυσεν αυτην και ελαβεν αλευρα και εφυρασεν και επεψεν αζυμα και προσηγαγεν ενωπιον σαουλ και ενωπιον των παιδων αυτου και εφαγον και ανεστησαν και απηλθον την νυχτα εκεινην και συνανθροιζουσιν αλλοφυλοι πασας τας παρεμβολας αυτων εις αφεκ και ισραηλ παρενεβαλεν εν αενδωρ τη εν ιεζραελ και σατραπαι αλλοφυλων παρεπορευοντο εις εκατονταδας και χιλιαδας και δαυιδ και οι ανδρες αυτου παρεπορευοντο επ εσχατων μετα αγχους και ειπον οι σατραπαι των αλλοφυλων τινες οι διαπορευομενοι ουτοι και ειπεν αγχους προς τους

στρατηγους των αλλοφυλων ουχ ὁυτος δαυιδ ὁ δουλος σαουλ βασι-
λεως ισραηλ γεγονεν μεθ ἡμων ἡμερας τουτο δευτερον ετος και ουχ
ἐυρηκα εν αυτω ουθεν αφ ἥς ἡμερας ενεπεσεν προς με και ἑως της
ἡμερας ταυτης και ελυπηθησαν επ αυτω οἱ στρατηγοι των αλλοφυ-
λων και λεγουσιν αυτω αποστρεψον τον ανδρα εις τον τοπον αυτου
ὁυ κατεστησας αυτον εκει και μη ερχεσθω μεθ ἡμων εις τον πολεμον
και μη γινεσθω επιβουλος της παρεμβολης και εν τινι διαλλαγησεται
ὁυτος τω κυριω αυτου ουχι εν ταις κεφαλαις των ανδρων εκεινων
ουχ ὁυτος δαυιδ ὡ εξηρχον εν χοροις λεγοντες επαταξεν σαουλ εν
χιλιασιν αυτου και δαυιδ εν μυριασιν αυτου και εκαλεσεν αγχους τον
δαυιδ και ειπεν αυτω ζη κυριος ὅτι ευθης συ και αγαθος εν οφθαλμοις
μου και ἡ εξοδος σου και ἡ εισοδος σου μετ εμου εν τη παρεμβολη
και ὅτι ουχ ἐυρηκα κατα σου κακιαν αφ ἥς ἡμερας ἡκεις προς με ἑως
της σημερον ἡμερας και εν οφθαλμοις των σατραπων ουκ αγαθος συ
και νυν αναστρεφε και πορευου εις ειρηνην και ου μη ποιησεις κακιαν
εν οφθαλμοις των σατραπων των αλλοφυλων και ειπεν δαυιδ προς
αγχους τι πεποιηκα σοι και τι ἑυρες εν τω δουλω σου αφ ἥς ἡμερας
ἡμην ενωπιον σου και ἑως της ἡμερας ταυτης ὅτι ου μη ελθω πολεμη-
σαι τους εχθρους του κυριου μου του βασιλεως και απεκριθη αγχους
προς δαυιδ οἶδα ὅτι αγαθος συ εν οφθαλμοις μου αλλ οἱ σατραπαι των
αλλοφυλων λεγουσιν ουχ ἤξει μεθ ἡμων εις πολεμον και νυν ορθρι-
σον το πρωι συ και οἱ παιδες του κυριου σου οἱ ἤκοντες μετα σου και
πορευεσθε εις τον τοπον ὁυ κατεστησα ὑμας εκει και λογον λοιμον
μη ῥης εν καρδια σου ὅτι αγαθος συ ενωπιον μου και ορθρισατε εν
τη ὁδω και φωτισατω ὑμιν και πορευθητε και ωρθρισεν δαυιδ αυτος
και οἱ ανδρες αυτου απελθειν και φυλασσειν την γην των αλλοφυλων
και οἱ αλλοφυλοι ανεβησαν πολεμειν επι ισραηλ και εγεννηθη εισελ-
θοντος δαυιδ και των ανδρων αυτου εις σεκελαχ τη ἡμερα τη τριτη
και αμαληκ επεθηκετο επι τον νοτον και επι σεκελαχ και επαταξεν την
σεκελαχ και ενεπυρισεν αυτην εν πυρι και τας γυναικας και παντα τα
εν αυτη απο μικρου ἑως μεγαλου ουκ εθανατωσαν ανδρα και γυναικα
αλλ ηχμαλωτευσαν και απηλθον εις την ὁδον αυτων και ηλθεν δαυιδ
και οἱ ανδρες αυτου εις την πολιν και ἰδου εμπεπυρισται εν πυρι αἱ
δε γυναικες αυτων και οἱ υιοι αυτων και αἱ θυγατερες αυτων ηχμα-
λωτευμενοι και ηρεν δαυιδ και οἱ ανδρες αυτου την φωνην αυτων και
εχλαυσαν ἑως ὅτου ουκ ην εν αυτοις ισχυς ετι κλαιειν και αμφοτεραι
αἱ γυναικες δαυιδ ηχμαλωτευθησαν αχινουμ ἡ ιεζραηλιτις και αβιγαια
ἡ γυνη ναβαλ του καρμηλιου και εθλιβη δαυιδ σφοδρα ὅτι ειπεν ὁ λα-
ος λιθοβολησαι αυτον ὅτι κατωδυνος ψυχη παντος του λαου ἑκαστου
επι τους υιους αυτου και επι τας θυγατερας αυτου και εκραταιωθη
δαυιδ εν κυριω θεω αυτου και ειπεν δαυιδ προς αβιαθαρ τον ἱερε-
α υιον αχιμελεχ προσαγαγε το εφουδ και επηρωτησεν δαυιδ δια του
κυριου λεγων ει καταδιωξω οπισω του γεδδουρ τουτου ει καταλημφο-
μαι αυτους και ειπεν αυτω καταδιωκε ὅτι καταλαμβανων καταλημψη
και εξαιρουμενος εξελη και επορευθη δαυιδ αυτος και οἱ ἐξακοσιοι
ανδρες μετ αυτου και ερχονται ἑως του χειμαρρου βοσορ και οἱ πε-
ρισσοι εστησαν και κατεδιωξεν εν τετρακοσιοις ανδρασιν ὑπεστησαν
δε διακοσιοι ανδρες οἱτινες εκαθισαν περαν του χειμαρρου του βοσορ
και ἐυρισχουσιν ανδρα αιγυπτιον εν αγρω και λαμβανουσιν αυτον και
αγουσιν αυτον προς δαυιδ εν αγρω και διδοασιν αυτω αρτον και εψα-

γεν και εποτισαν αυτον ὕδωρ και διδοασιν αυτω κλασμα παλαθης και εφαγεν και κατεστη το πνευμα αυτου εν αυτω οτι ου βεβρωκει αρτον και ου πεπωκει ὕδωρ τρεις ἡμερας και τρεις νυκτας και ειπεν αυτω δαυιδ τινος συ ει και ποιθεν ει και ειπεν το παιδαριον το αιγυπτιον εγω ειμι δουλος ανδρος αμαληκиту και κατελιπεν με ο κυριος μου οτι ηνωχληθην εγω σημερον τριταιος και ἡμεις επεθεμεθα επι νοτον του χολθι και επι τα της ιουδαιας μερη και επι νοτον χελουβ και την σεκελαχ ενεπυρισσαμεν εν πυρι και ειπεν προς αυτον δαυιδ ει καταξεις με επι το γεδδουρ τουτο και ειπεν ομοσον δη μοι κατα του θεου μη θανατωσιν με και μη παραδουναι με εις χειρας του κυριου μου και καταξω σε επι το γεδδουρ τουτο και κατηγαγεν αυτον εκει και ιδου ουτοι διακεχυμενοι επι προσωπον πασης της γης εσθιοντες και πινοντες και εορταζοντες εν πασι τοις σκυλοις τοις μεγαλοις οἱς ελαβον εκ γης αλλοφυλων και εκ γης ιουδα και ηλθεν επ αυτους δαυιδ και επαταξεν αυτους απο εωσφορου εως δειλης και τη επαυριον και ουκ εσωθη εξ αυτων ανηρ οτι αλλ η τετρακοσια παιδαρια α ην επιβεβηκοτα επι τας καμηλους και εφυγον και αφειλατο δαυιδ παντα α ελαβον οι αμαληκитαι και αμφοτερας τας γυναικας αυτου εξειλατο και ου διεφωνησεν αυτοις απο μικρου εως μεγαλου και απο των σκυλων και εως υιων και θυγατερων και εως παντων ὧν ελαβον αυτων τα παντα επεστρεψεν δαυιδ και ελαβεν δαυιδ παντα τα ποιμνια και τα βουκολια και απηγαγεν εμπροσθεν των σκυλων και τοις σκυλοις εκεινοις ελεγετο ταυτα τα σκυλα δαυιδ και παραγινεται δαυιδ προς τους διακοσιους ανδρας τους εκλυθεντας του πορευεσθαι οπισω δαυιδ και εκαθισεν αυτους εν τω χειμαρρω τω βοσορ και εξηλθον εις απαντησιν δαυιδ και εις απαντησιν του λαου του μετ αυτου και προσηγαγεν δαυιδ εως του λαου και ηρωτησαν αυτον τα εις ειρηνην και απεκριθη πας ανηρ λοιμος και πονηρος των ανδρων των πολεμιστων των πορευθεντων μετα δαυιδ και ειπαν οτι ου κατεδιωξαν μεθ ἡμων ου δωσομεν αυτοις εκ των σκυλων ὧν εξειλαμεθα οτι αλλ η ἕκαστος την γυναικα αυτου και τα τεκνα αυτου απαγεσθωσαν και αποστρεφτωσαν και ειπεν δαυιδ ου ποιησετε οὕτως μετα το παραδουναι τον κυριον ἡμιν και φυλαξαι ἡμας και παρεδωκεν κυριος τον γεδδουρ τον επερχομενον εφ ἡμας εις χειρας ἡμων και τις ὑπακουσεται ὡμων των λογων τουτων οτι ουχ ἦττον ὡμων εισιν διοτι κατα την μεριδα του καταβαινοντος εις πολεμον οὕτως εσται ἡ μερις του καθημενου επι τα σκευη κατα το αυτο μεριουνται και εγενηθη απο της ἡμερας εκεινης και επανω και εγενετο εις προσταγμα και εις δικαιωμα τω ισραηλ εως της σημερον και ηλθεν δαυιδ εις σεκελαχ και απεστειλεν τοις πρεσβυτεροις ιουδα των σκυλων και τοις πλησιον αυτου λεγων ιδου απο των σκυλων των εχθρων κυριου τοις εν βαιθσορ και τοις εν ραμα νοτου και τοις εν ιεθθορ και τοις εν αροηρ και τοις αμμαδι και τοις εν σαφι και τοις εν εσθιε και τοις εν γεθ και τοις εν χιναν και τοις εν σαρεκ και τοις εν θιμαθ και τοις εν καρμηλω και τοις εν ταις πολεσιν του ιεραμηλι και τοις εν ταις πολεσιν του κενεζι και τοις εν ιεριμουθ και τοις εν βηρσαβεε και τοις εν νοο και τοις εν χεβρων και εις παντας τους τοπους οὗς διηλθεν δαυιδ εκει αυτος και οι ανδρες αυτου και οι αλλοφυλοι επολεμουν επι ισραηλ και εφυγον οι ανδρες ισραηλ εκ προσωπου των αλλοφυλων και πιπτουσιν τραυματιαι εν τω ορει τω γελβουε και συναπτουσιν αλλοφυλοι τω σαουλ και τοις υιοις αυτου

και τυπτουσιν αλλοφυλοι τον ιωναθαν και τον αμιναδαβ και τον μελ-
χισα υιους σαουλ και βαρυνεται ο πολεμος επι σαουλ και ευρισκουσιν
αυτον οι ακοντισται ανδρες τοξοται και ετραυματισθη εις τα υποχον-
δρια και ειπεν σαουλ προς τον αιροντα τα σκευη αυτου σπασαι την
ρομφαιαν σου και αποκεντησον με εν αυτη μη ελθωσιν οι απεριτμητοι
ουτοι και αποκεντησωσιν με και εμπαιξωσιν μοι και ουκ εβουλετο ο
αιρων τα σκευη αυτου οτι εφοβηθη σφοδρα και ελαβεν σαουλ την
ρομφαιαν και επεπεσεν επ αυτην και ειδεν ο αιρων τα σκευη αυτου
οτι τεθνηκεν σαουλ και επεπεσεν και αυτος επι την ρομφαιαν αυτου
και απεθανεν μετ αυτου και απεθανεν σαουλ και οι τρεις υιοι αυτου
και ο αιρων τα σκευη αυτου εν τη ημερα εκεινη κατα το αυτο και ει-
δον οι ανδρες ισραηλ οι εν τω περαν της κοιλαδος και οι εν τω περαν
του ιορδανου οτι εφυγον οι ανδρες ισραηλ και οτι τεθνηκεν σαουλ
και οι υιοι αυτου και καταλειπουσιν τας πολεις αυτων και φευγουσιν
και ερχονται οι αλλοφυλοι και κατοικουσιν εν αυταις και εγεννηθη τη
επαυριον και ερχονται οι αλλοφυλοι εκδιδωσκειν τους νεκρους και ευ-
ρισκουσιν τον σαουλ και τους τρεις υιους αυτου πεπτωκοτας επι τα
ορη γελβουε και αποστρεφουσιν αυτον και εξεδυσαν τα σκευη αυτου
και αποστελλουσιν αυτα εις γην αλλοφυλων κυκλω ευαγγελιζοντες
τοις ειδωλοις αυτων και τω λαω αυτων και ανεθηκαν τα σκευη αυτου
εις το ασταρτειον και το σωμα αυτου κατεπηξαν εν τω τειχει βαιθ-
σαν και ακουουσιν οι κατοικουντες ιαβις της γαλααδιτιδος α εποιησαν
οι αλλοφυλοι τω σαουλ και ανεστησαν πας ανηρ δυναμεως και επο-
ρευθησαν ολην την νυκτα και ελαβον το σωμα σαουλ και το σωμα
ιωναθαν του υιου αυτου απο τειχους βαιθσαν και φερουσιν αυτους
εις ιαβις και κατακαιουσιν αυτους εκει και λαμβανουσιν τα οστα αυ-
των και θαπτουσιν υπο την αρουραν την ιαβις και νηστεουσιν επτα
ημερας

και εγενετο μετα το αποθανειν σαουλ και δαυιδ ανεστρεψεν τυ-
πτων τον αμαληκ και εκαθισεν δαυιδ εν σεκελαχ ημερας δυο και ε-
γεννηθη τη ημερα τη τριτη και ιδου ανηρ ηλθεν εκ της παρεμβολης εκ
του λαου σαουλ και τα ιματια αυτου διερρωγοτα και γη επι της κεφα-
λης αυτου και εγενετο εν τω εισελθειν αυτον προς δαυιδ και επεσεν
επι την γην και προσεκυνησεν αυτω και ειπεν αυτω δαυιδ ποιθεν συ
παραγινη και ειπεν προς αυτον εκ της παρεμβολης ισραηλ εγω διασε-
σωμαι και ειπεν αυτω δαυιδ τις ο λογος ουτος απαγγελιον μοι και
ειπεν οτι εφυγεν ο λαος εκ του πολεμου και πεπτωκασι πολλοι εκ
του λαου και απεθανον και απεθανεν και σαουλ και ιωναθαν ο υιος
αυτου απεθανεν και ειπεν δαυιδ τω παιδαριω τω απαγγελλοντι αυτω
πως οιδας οτι τεθνηκεν σαουλ και ιωναθαν ο υιος αυτου και ειπεν
το παιδαριον το απαγγελλον αυτω περιπτωματι περιεπεσον εν τω ορει
τω γελβουε και ιδου σαουλ επεστηρικτο επι το δορυ αυτου και ιδου
τα αρματα και οι ιππαρχαι συνηψαν αυτω και επεβλεψεν επι τα οπισω
αυτου και ειδεν με και εκαλεσεν με και ειπα ιδου εγω και ειπεν μοι
τις ει συ και ειπα αμαληκιτης εγω ειμι και ειπεν προς με στηθι δη ε-
πανω μου και θανατωσον με οτι κατεσχεν με σκοτος δεινον οτι πασα
η ψυχη μου εν εμοι και επεστην επ αυτον και εθανατωσα αυτον οτι
ηδεν οτι ου ζησεται μετα το πεσειν αυτον και ελαβον το βασιλειον
το επι την κεφαλην αυτου και τον χλιδωνα τον επι του βραχιονος
αυτου και ενηνοχα αυτα τω κυριω μου ωδε και εκρατησεν δαυιδ των

ίματιων αυτού και διερρηξεν αυτά και παντες οι ανδρες οι μετ αυτού διερρηξαν τα ίματια αυτών και εκοψαντο και εκλαυσαν και ενηστεισαν έως δειλης επι σαουλ και επι ιωναθαν τον υιον αυτού και επι τον λαον ιουδα και επι τον οικον ισραηλ ότι επληγησαν εν ρομφαία και ειπεν δαυιδ τω παιδαριω τω απαγγελλοντι αυτω ποθεν ει συ και ειπεν υιος ανδρος παροικου αμαληκίτου εγω ειμι και ειπεν αυτω δαυιδ πως ουκ εφοβηθης επενεγκειν χειρα σου διαφθειραι τον χριστον κυριου και εκαλεσεν δαυιδ έν των παιδαριων αυτού και ειπεν προσελθών απαντησον αυτω και επαταξεν αυτον και απεθανεν και ειπεν δαυιδ προς αυτον το αίμα σου επι την κεφαλήν σου ότι το στομα σου απεκριθη κατα σου λεγων ότι εγω εθανάτωσα τον χριστον κυριου και εθρήνησεν δαυιδ τον θρήνον τουτον επι σαουλ και επι ιωναθαν τον υιον αυτού και ειπεν του διδάξαι τους υίους ιουδα ιδου γεγραπται επι βιβλίου του ευθους στηλῶσον ισραηλ ὑπερ των τεθνηκοτων επι τα ὑψη σου τραυματιων πως επεσαν δυνατοι μη αναγγειλητε εν γεθ και μη ευαγγελισθητε εν ταις εξοδοις ασκαλῶνος μηποτε ευφρανθῶσιν θυγατρες αλλοφυλων μηποτε αγαλλιασῶνται θυγατρες των απεριτμητων ορη τα εν γελβουε μη καταβη δροσος και μη ὑετος εφ ὑμας και αγροι απαρχων ότι εκει προσωχθισθη θυρεος δυνατων θυρεος σαουλ ουκ εχρισθη εν ελαιω αφ αίματος τραυματιων απο στεατος δυνατων τοξον ιωναθαν ουκ απεστραφη κενον εις τα οπισω και ρομφαία σαουλ ουκ ανεκαμψεν κενη σαουλ και ιωναθαν οι ηγαπημενοι και ὥрайοι ου διακεχωρισμενοι ευπρεπεις εν τη ζωη αυτων και εν τω θανάτω αυτων ου διεχωρισθησαν ὑπερ αετους κουφοι και ὑπερ λεοντας εκραταιωθησαν θυγατρες ισραηλ επι σαουλ κλαυσάτε τον ενδιδυσκοντα ὑμας κοκκίνα μετα κοσμου ὑμων τον αναφεροντα κοσμον χρυσουν επι τα ενδυματα ὑμων πως επεσαν δυνατοι εν μεσω του πολέμου ιωναθαν επι τα ὑψη σου τραυματίας αλγω επι σοι αδελφε μου ιωναθαν ὥрайωθης μοι σφοδρα εθναυμαστωθη ή αγαπησις σου εμοι ὑπερ αγαπησιν γυναικων πως επεσαν δυνατοι και απῶλοντο σκευη πολεμικα και εγενετο μετα ταυτα και επηρωτησεν δαυιδ εν κυριω λεγων ει αναβῶ εις μιαν των πολέων ιουδα και ειπεν κυριος προς αυτον αναβηθι και ειπεν δαυιδ που αναβῶ και ειπεν εις χεβρων και ανεβη εκει δαυιδ εις χεβρων και αμφοτεροι αι γυναικες αυτού αχινοομ ή ιεζραηλιτις και αβιγαια ή γυνη ναβαλ του καρμηλίου και οι ανδρες οι μετ αυτού εκάστος και ό οικος αυτού και κατωκουν εν ταις πόλεσιν χεβρων και ερχονται ανδρες της ιουδαιας και χριουσιν τον δαυιδ εκει του βασιλευειν επι τον οικον ιουδα και απηγγειλαν τω δαυιδ λεγοντες ότι οι ανδρες ιαβις της γαλααδιτιδος εθαψαν τον σαουλ και απεστειλεν δαυιδ αγγελους προς τους ήγουμενους ιαβις της γαλααδιτιδος και ειπεν προς αυτους ευλογημενοι ὑμεις τω κυριω ότι πεποιηκατε το ελεος τουτο επι τον κυριον ὑμων επι σαουλ τον χριστον κυριου και εθαψατε αυτον και ιωναθαν τον υιον αυτού και νυν ποιησαι κυριος μεθ ὑμων ελεος και αληθειαν και γε εγω ποιησω μεθ ὑμων τα αγαθα ταυτα ότι εποιησατε το ῥημα τουτο και νυν κραταιουσθῶσαν αι χειρες ὑμων και γινεσθε εις υίους δυνατους ότι τεθνηκεν ό κυριος ὑμων σαουλ και γε εμε κεχρικεν ό οικος ιουδα εφ έαυτους εις βασιλεα και αβεννερ υιος νηρ αρχιστρατηγος του σαουλ ελαβεν τον ιεροσθε υιον σαουλ και ανεβίβασεν αυτον εκ της παρεμβολης εις μαναεμ και εβασιλευσεν αυτον επι την γαλααδιτιν και επι τον θασιρι και επι τον ιεζραελ και επι τον

εφραϊμ και επι τον βενιαμιν και επι παντα ισραηλ τεσσαρακοντα ετων ιεβοσθε υιος σαουλ οτε εβασιλευσεν επι τον ισραηλ και δυο ετη εβασιλευσεν πλην του οικου ιουδα οι ησαν οπισω δαυιδ και εγενοντο αι ημεραι ας δαυιδ εβασιλευσεν εν χειβρων επι τον οικον ιουδα επτα ετη και εξ μηνας και εξηλθεν αβεννερ υιος νηρ και οι παιδες ιεβοσθε υιου σαουλ εκ μαναεμ εις γαβαων και ιωαβ υιος σαρουιας και οι παιδες δαυιδ εξηλθουσιν εκ χειβρων και συναντωσιν αυτοις επι την κρηνην την γαβαων επι το αυτο και εκαθισαν ουτοι επι την κρηνην την γαβαων εντευθεν και ουτοι επι την κρηνην εντευθεν και ειπεν αβεννερ προς ιωαβ αναστητωσαν δη τα παιδαρια και παιζατωσαν ενωπιον ημων και ειπεν ιωαβ αναστητωσαν και ανεστησαν και παρηλθον εν αριθμω των παιδων βενιαμιν δωδεκα των ιεβοσθε υιου σαουλ και δωδεκα εκ των παιδων δαυιδ και εκρατησαν εκαστος τη χειρι την κεφαλην του πλησιον αυτου και μαχαιρα αυτου εις πλευραν του πλησιον αυτου και πιπτουσιν κατα το αυτο και εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου μερις των επιβουλων η εστιν εν γαβαων και εγενετο ο πολεμος σκληρος ωστε λιαν εν τη ημερα εκεινη και επταισεν αβεννερ και ανδρες ισραηλ ενωπιον παιδων δαυιδ και εγενοντο εκει τρεις υιοι σαρουιας ιωαβ και αβεσσα και ασαηλ και ασαηλ κουφος τοις ποσιν αυτου ωσει μια δορκας εν αγρω και κατεδιωξεν ασαηλ οπισω αβεννερ και ουκ εξεκλινεν του πορευεσθαι εις δεξια ουδε εις αριστερα κατοπισθεν αβεννερ και επεβλεψεν αβεννερ εις τα οπισω αυτου και ειπεν ει συ ει αυτος ασαηλ και ειπεν εγω ειμι και ειπεν αυτω αβεννερ εκκλινον συ εις τα δεξια η εις τα αριστερα και κατασχε σαυτω εν των παιδαριων και λαβε σεαυτω την πανοπλιαν αυτου και ουκ ηθελησεν ασαηλ εκκλιναι εκ των οπισθεν αυτου και προσεθετο ετι αβεννερ λεγων τω ασαηλ αποστηθι απ εμου ινα μη παταξω σε εις την γην και πως αρω το προσωπον μου προς ιωαβ και που εστιν ταυτα επιστρεψε προς ιωαβ τον αδελφον σου και ουκ εβουλετο του αποστηναι και τυπτει αυτον αβεννερ εν τω οπισω του δορατος επι την ψοαν και διεξηλθεν το δορυ εκ των οπισω αυτου και πιπτει εκει και αποθνησκει υποκατω αυτου και εγενετο πας ο ερχομενος εως του τοπου ου επεσεν εκει ασαηλ και απεθανεν και υφιστατο και κατεδιωξεν ιωαβ και αβεσσα οπισω αβεννερ και ο ηλμος εδυνεν και αυτοι εισηλθον εως του βουνου αμμαν ο εστιν επι προσωπου γαι οδον ερημον γαβαων και συναθροιζονται υιοι βενιαμιν οι οπισω αβεννερ και εγενηθησαν εις συναντησιν μιαν και εστησαν επι κεφαλην βουνου ενος και εκαλεσεν αβεννερ ιωαβ και ειπεν μη εις νικος καταφαγεται η ρομφαια η ουκ οιδας οτι πικρα εσται εις τα εσχατα και εως ποτε ου μη ειπης τω λαω αναστρεφειν απο οπισθεν των αδελφων ημων και ειπεν ιωαβ ζη κυριος οτι ει μη ελαλησας διοτι τοτε εκ πρωιθεν ανεβη ο λαος εκαστος κατοπισθεν του αδελφου αυτου και εσαλπισεν ιωαβ τη σαλπιγγι και απεστησαν πας ο λαος και ου κατεδιωξαν οπισω του ισραηλ και ου προσειθεντο ετι του πολεμειν και αβεννερ και οι ανδρες αυτου απηλθον εις δυσμας ολην την νυκτα εκεινην και διεβαιναν τον ιορδανην και επορευθησαν ολην την παρατεινουσαν και ερχονται εις την παρεμβολην και ιωαβ ανεστρεψεν οπισθεν απο του αβεννερ και συνηθροισεν παντα τον λαον και επεσκεπησαν των παιδων δαυιδ εννεακαιδεκα ανδρες και ασαηλ και οι παιδες δαυιδ επαταξαν των υιων βενιαμιν των ανδρων αβεννερ τριαχοσιους εξηκοντα ανδρας παρ αυτου και αιρουσιν τον ασαηλ

και θιαπτουσιν αυτον εν τω ταφω του πατρος αυτου εν βαιθλεεμ και εφορευθη ιωαβ και οι ανδρες οι μετ αυτου ολην την νυκτα και διεφαιυσεν αυτοις εν χειβρων και εγενετο ο πολεμος επι πολυ ανα μεσον του οικου σαουλ και ανα μεσον του οικου δαυιδ και ο οικος δαυιδ εφορευετο και εκραταιουτο και ο οικος σαουλ εφορευετο και ησθενει και ετεχθησαν τω δαυιδ υιοι εν χειβρων και ην ο πρωτοτοκος αυτου αμνων της αχινοομ της ιεζραηλιτιδος και ο δευτερος αυτου δαλουια της αβιγαιας της καρμηλιας και ο τριτος αβεσσαλωμ υιος μααχα θυγατρος θολμι βασιλευς γεσιρ και ο τεταρτος ορνια υιος φεγγυθ και ο πεμπτος σαβατια της αβιταλ και ο εκτος ιεθερααμ της αιγλα γυναικος δαυιδ ουτοι ετεχθησαν τω δαυιδ εν χειβρων και εγενετο εν τω ειναι τον πολεμον ανα μεσον του οικου σαουλ και ανα μεσον του οικου δαυιδ και αβεννηρ ην κρατων του οικου σαουλ και τω σαουλ παλλακη ρεσφα θυγατηρ ιαλ και ειπεν μεμφιβοσθε υιος σαουλ προς αβεννηρ τι οτι εισηλθες προς την παλλακην του πατρος μου και ειθυμωθη σφοδρα αβεννηρ περι του λογου μεμφιβοσθε και ειπεν αβεννηρ προς αυτον μη κεφαλη κυνος εγω ειμι εποιησα ελεος σημερον μετα του οικου σαουλ του πατρος σου και περι αδελφων και γνωριμων και ουκ ηυτομολησα εις τον οικον δαυιδ και επιζητεις επ εμε υπερ αδικιας γυναικος σημερον ταδε ποιησαι ο θεος τω αβεννηρ και ταδε προσθειη αυτω οτι καθως ωμοσεν κυριος τω δαυιδ οτι ουτως ποιησω αυτω εν τη ημερα ταυτη περιελειν την βασιλειαν απο του οικου σαουλ και του αναστησαι τον θρονον δαυιδ επι ισραηλ και επι τον ιουδαν απο δαν εως βηρσαβее και ουκ ηδυνασθη ετι μεμφιβοσθε αποκριθηναι τω αβεννηρ ρημα απο του φοβεισθαι αυτον και απεστειλεν αβεννηρ αγγελους προς δαυιδ εις θαιλαμ ου ην παραχρημα λεγων διαθου διαθηκην σου μετ εμου και ιδου η χειρ μου μετα σου του επιστρεψαι προς σε παντα τον οικον ισραηλ και ειπεν δαυιδ εγω καλως διαθησομαι προς σε διαθηκην πλην λογον ενα εγω αιτουμαι παρα σου λεγων ουκ οφει το προσωπον μου εαν μη αγαγης την μελχολ θυγατερα σαουλ παραγινομενου σου ιδειν το προσωπον μου και εξαπεστειλεν δαυιδ προς μεμφιβοσθε υιον σαουλ αγγελους λεγων αποδος μοι την γυναικα μου την μελχολ ην ελαβον εν εκατον ακροβυστιαις αλλοφυλων και απεστειλεν μεμφιβοσθε και ελαβεν αυτην παρα του ανδρος αυτης παρα φαλτιηλ υιου σελλης και εφορευετο ο ανηρ αυτης μετ αυτης κλειων οπισω αυτης εως βαρακιμ και ειπεν προς αυτον αβεννηρ πορευου αναστρεψε και ανεστρεψεν και ειπεν αβεννηρ προς τους πρεσβυτερους ισραηλ λεγων εχθες και τριτην εζητεите τον δαυιδ βασιλευειν εφ υμων και νυν ποιησατε οτι κυριος ελαλησεν περι δαυιδ λεγων εν χειρι του δουλου μου δαυιδ σωσω τον ισραηλ εκ χειρος αλλοφυλων και εκ χειρος παντων των εχθρων αυτων και ελαλησεν αβεννηρ εν τοις ωσιν βενιαμιν και εφορευθη αβεννηρ του λαλησαι εις τα ωτα του δαυιδ εις χειβρων παντα οσα ηρεσεν εν οφθαλμοις ισραηλ και εν οφθαλμοις παντος οικου βενιαμιν και ηλθεν αβεννηρ προς δαυιδ εις χειβρων και μετ αυτου εικοσι ανδρες και εποιησεν δαυιδ τω αβεννηρ και τοις ανδρασιν τοις μετ αυτου ποτον και ειπεν αβεννηρ προς δαυιδ αναστησομαι δη και πορευσομαι και συναθροισω προς κυριον μου τον βασιλεα παντα ισραηλ και διαθησομαι μετα σου διαθηκην και βασιλευσεις επι πασιν οις επιθυμει η ψυχη σου και απεστειλεν δαυιδ τον αβεννηρ και εφορευθη εν ειρηνη και ιδου οι παιδες δαυιδ και ιωαβ παρεγινοντο εκ της

εξοδίας και σκυλα πολλά εφερον μετ αυτων και αβεννηρ ουκ ην μετα δαυιδ εις χειβρων οτι απεσταλκει αυτον και απεληλυθει εν ειρηνη και ιωαβ και πασα ή στρατια αυτου ηχθησαν και απηγγελη τω ιωαβ λεγοντες ήκει αβεννηρ υιος νηρ προς δαυιδ και απεσταλκεν αυτον και απηλθεν εν ειρηνη και εισηλθεν ιωαβ προς τον βασιλεα και ειπεν τι τουτο εποιησας ιδου ηλθεν αβεννηρ προς σε και ινα τι εξαπεσταλκας αυτον και απεληλυθεν εν ειρηνη η ουκ οιδας την κακιαν αβεννηρ υιου νηρ οτι απατησαι σε παρεγενετο και γνωναι την εξοδον σου και την εισοδον σου και γνωναι άπαντα όσα συ ποιεις και ανεστρεψεν ιωαβ απο του δαυιδ και απεστειλεν αγγελους οπισω αβεννηρ και επιστρεφουσιν αυτον απο του φρεατος του σειραμ και δαυιδ ουκ ηδει και επεστρεψεν αβεννηρ εις χειβρων και εξεκλινεν αυτον ιωαβ εκ πλαγιων της πυλης λαλησαι προς αυτον ενεδρευων και επαταξεν αυτον εκει επι την ψοαν και απεθανεν εν τω άιματι ασαηλ του αδελφου ιωαβ και ηκουσεν δαυιδ μετα ταυτα και ειπεν αθως ειμι εγω και ή βασιλεια μου απο κυριου έως αιωνος απο των άιματων αβεννηρ υιου νηρ καταντησατωσαν επι κεφαλην ιωαβ και επι παντα τον οικον του πατρος αυτου και μη εκλιποι εκ του οικου ιωαβ γονορρυης και λεπρος και κρατων σκυταλης και πιπτων εν ρομφαια και ελασσουμενος αρτοις ιωαβ δε και αβεσσα ό αδελφος αυτου διεπαρετηρουντο τον αβεννηρ ανθ ών ειθανατωσεν τον ασαηλ τον αδελφον αυτων εν γαβρων εν τω πολεμω και ειπεν δαυιδ προς ιωαβ και προς παντα τον λαον τον μετ αυτου διαρρηξατε τα ίματα υμων και περιζωσασθε σακκους και κοπτεσθε εμπροσθεν αβεννηρ και ό βασιλευς δαυιδ επορευετο οπισω της κλινης και θαπτουσιν τον αβεννηρ εις χειβρων και ηρεν ό βασιλευς την φωνην αυτου και εκλαυσεν επι του ταφου αυτου και εκλαυσεν πας ό λαος επι αβεννηρ και ειθρηνησεν ό βασιλευς επι αβεννηρ και ειπεν ει κατα τον θανατον ναβαλ αποθανειται αβεννηρ άι χειρες σου ουκ εδεθησαν οι ποδες σου ουκ εν πεδαις ου προσηγαγεν ως ναβαλ ενωπιον υιων αδικιας επεσας και συνηχητη πας ό λαος του κλαусαι αυτον και ηλθεν πας ό λαος περιδειπνησαι τον δαυιδ αρτοις ετι ουσης ήμερας και ωμοσεν δαυιδ λεγων ταδε ποιησαι μοι ό θεος και ταδε προσθειη ότι εαν μη δυη ό ήλιος ου μη γευσωμαι αρτου η απο παντος τινος και εγνω πας ό λαος και ηρεσεν ενωπιον αυτων παντα όσα εποιησεν ό βασιλευς ενωπιον του λαου και εγνω πας ό λαος και πας ισραηλ εν τη ήμερα εκεινη ότι ουκ εγενετο παρα του βασιλεως θανατωσαι τον αβεννηρ υιον νηρ και ειπεν ό βασιλευς προς τους παιδας αυτου ουκ οιδате ότι ήγουμενος μεγας πεπτωκεν εν τη ήμερα ταυτη εν τω ισραηλ και ότι εγω ειμι σημερον συγγενης και καθεσταμενος ύπο βασιλεως οι δε ανδρες ουτοι υιοι σαρουιας σκληροτεροι μου εισιν ανταποδω κυριος τω ποιουντι πονηρα κατα την κακιαν αυτου και ηκουσεν μεμφιβοσθε υιος σαουλ ότι τεθνηκεν αβεννηρ εν χειβρων και εξελυθησαν άι χειρες αυτου και παντες οι ανδρες ισραηλ παρειθησαν και δυο ανδρες ήγουμενοι συστρεμματων τω μεμφιβοσθε υιω σαουλ ονομα τω ένι βαανα και ονομα τω δευτερω ρηχαβ υιοι ρεμμων του βηρωθαιου εκ των υιων βενιαμιν ότι βηρωθ ελογιζετο τοις υιοις βενιαμιν και απεδρασαν οι βηρωθαιοι εις γεθθαμ και ησαν εκει παροικουντες έως της ήμερας ταυτης και τω ιωναθαν υιω σαουλ υιος πεπληγως τους ποδας υιος ετων πεντε ουτος εν τω ελθειν την αγγελιαν σαουλ και ιωναθαν του υιου αυτου εξ ιεζραελ και ηρεν αυτον ή τιθνηος αυτου

και εφυγεν και εγενετο εν τω σπευδειν αυτην και αναχωρειν και επε-
σεν και εχωλανθη και ονομα αυτω μεμφιβοσθε και επορευθησαν υιοι
ρεμμων του βηρωθαιου ρεχχα και βαανα και εισηλθον εν τω καυματι
της ημερας εις οικον μεμφιβοσθε και αυτος εκαθευδεν εν τη κοιτη
της μεσημβριας και ιδου η θυρωρος του οικου εκαθαιρεν πυρους και
ενυσταξεν και εκαθευδεν και ρεχχα και βαανα οι αδελφοι διελαθον
και εισηλθον εις τον οικον και μεμφιβοσθε εκαθευδεν επι της κλινης
αυτου εν τω κοιτωνι αυτου και τυπτουσιν αυτον και θανατουσιν και
αφαιρουσιν την κεφαλην αυτου και ελαβον την κεφαλην αυτου και
απηλθον οδον την κατα δυσμας ολην την νυκτα και ηνεγκαν την κε-
φαλην μεμφιβοσθε τω δαυιδ εις χεβρων και ειπαν προς τον βασιλεα
ιδου η κεφαλη μεμφιβοσθε υιου σαουλ του εχθρου σου ος εξητει
την ψυχην σου και εδωκεν κυριος τω κυριω βασιλει εκδικησιν των
εχθρων αυτου ως η ημερα αυτη εκ σαουλ του εχθρου σου και εκ
του σπερματος αυτου και απεκριθη δαυιδ τω ρεχχα και τω βαανα α-
δελφω αυτου υιοις ρεμμων του βηρωθαιου και ειπεν αυτοις ζη κυριος
ος ελυτρωσατο την ψυχην μου εκ πασης θλιψεως οτι ο απαγγελιας
μοι οτι τεθνηκεν σαουλ και αυτος ην ως ευαγγελιζομενος ενωπιον
μου και κατεσχον αυτον και απεκτεινα εν σεκελαχ ω εδει με δουναι
ευαγγελια και νυν ανδρες πονηροι απεκταγκασιν ανδρα δικαιον εν τω
οικω αυτου επι της κοιτης αυτου και νυν εκζητησω το αιμα αυτου εκ
χειρος υμων και εξολεθρευσω υμας εκ της γης και ενετειλατο δαυιδ
τοις παιδαριοις αυτου και αποκτεννουσιν αυτους και κολοβουσιν τας
χειρας αυτων και τους ποδας αυτων και εκρεμασαν αυτους επι της
κρηνης εν χεβρων και την κεφαλην μεμφιβοσθε εθαψαν εν τω ταφω
αβεννηρ υιου νηρ και παραγινονται πασαι αι φυλαι ισραηλ προς δαυιδ
εις χεβρων και ειπαν αυτω ιδου οστα σου και σαρκες σου ημεις και
εχθες και τριτην οντος σαουλ βασιλεως εφ ημιν συ ησθα ο εξαγων
και εισαγων τον ισραηλ και ειπεν κυριος προς σε συ ποιμανεις τον
λαον μου τον ισραηλ και συ εσει εις ηγουμενον επι τον ισραηλ και ερ-
χονται παντες οι πρεσβυτεροι ισραηλ προς τον βασιλεα εις χεβρων και
διεθετο αυτοις ο βασιλευς δαυιδ διαθηκην εν χεβρων ενωπιον κυριου
και χριουσιν τον δαυιδ εις βασιλεα επι παντα ισραηλ υιος τριακοντα
ετων δαυιδ εν τω βασιλευσαι αυτον και τεσσαρακοντα ετη εβασιλευ-
σεν επτα ετη και εξ μηνας εβασιλευσεν εν χεβρων επι τον ιουδαν και
τριακοντα τρια ετη εβασιλευσεν επι παντα ισραηλ και ιουδαν εν ιερου-
σαλημ και απηλθεν δαυιδ και οι ανδρες αυτου εις ιερουσαλημ προς
τον ιεβουσαιον τον κατοικουντα την γην και ερρεθη τω δαυιδ ουκ
εισελευσει ωδε οτι αντεστησαν οι τυφλοι και οι χωλοι λεγοντες οτι
ουκ εισελευσεται δαυιδ ωδε και κατελαβετο δαυιδ την περιοχην σιων
αυτη η πολις του δαυιδ και ειπεν δαυιδ τη ημερα εκεινη πας τυπτων ι-
εβουσαιον απτεσθω εν παραξιφιδι και τους χωλους και τους τυφλους
και τους μισουντας την ψυχην δαυιδ δια τουτο ερουσιν τυφλοι και
χωλοι ουκ εισελευσονται εις οικον κυριου και εκαθισεν δαυιδ εν τη
περιοχη και εκληθη αυτη η πολις δαυιδ και ωκοδομησεν την πολιν
κυκλω απο της ακρας και τον οικον αυτου και επορευετο δαυιδ πο-
ρευομενος και μεγαλυνομενος και κυριος παντοκρατωρ μετ αυτου και
απεστειλεν χιραμ βασιλευς τυρου αγγελους προς δαυιδ και ξυλα κε-
δρινα και τεκτονας ξυλων και τεκτονας λιθων και ωκοδομησαν οικον
τω δαυιδ και εγνω δαυιδ οτι ητοιμασεν αυτον κυριος εις βασιλεα επι

ισραηλ και ότι επηρθη ή βασιλεια αυτου δια τον λαον αυτου ισραηλ και ελαβεν δαυιδ ετι γυναικας και παλλακας εξ ιερουσαλημ μετα το ελθειν αυτον εκ χειβρων και εγενοντο τω δαυιδ ετι υιοι και θυγα-
τερες και ταυτα τα ονοματα των γεννηθεντων αυτω εν ιερουσαλημ
σαμμους και σωβαβ και ναθαν και σαλωμων και εβεαρ και ελισους
και ναφεκ και ιεφιες και ελισαμα και ελιδαε και ελιφαλαθ σαμαε ιεσ-
σιβαθ ναθαν γαλαμααν ιεβααρ θεησους ελφαλατ ναγεδ ναφεκ ιαναθα
λεασαμυς βααλιμαθ ελιφαλαθ και ηκουσαν αλλοφυλοι ότι κεχρισται
δαυιδ βασιλευς επι ισραηλ και ανεβησαν παντες οι αλλοφυλοι ζητειν
τον δαυιδ και ηκουσεν δαυιδ και κατεβη εις την περιοχην και οι αλλο-
φυλοι παραγινονται και συνεπεσαν εις την κοιλαδα των τιτανων και
ηρωτησεν δαυιδ δια κυριου λεγων ει αναβω προς τους αλλοφυλους
και παραδωσεις αυτους εις τας χειρας μου και ειπεν κυριος προς δαυιδ
αναβαινε ότι παραδιδους παραδωσω τους αλλοφυλους εις τας χειρας
σου και ηλθεν δαυιδ εκ των επανω διακοπων και εκοψεν τους αλλο-
φυλους εκει και ειπεν δαυιδ διεκοψεν κυριος τους εχθρους μου τους
αλλοφυλους ενωπιον εμου ως διακοπτεται υδατα δια τουτο εκληθη το
ονομα του τοπου εκεινου επανω διακοπων και καταλιμπανουσιν εκει
τους θεους αυτων και ελαβοσαν αυτους δαυιδ και οι ανδρες οι μετ
αυτου και προσεθεντο ετι αλλοφυλοι του αναβηναι και συνεπεσαν εν
τη κοιλαδι των τιτανων και επηρωτησεν δαυιδ δια κυριου και ειπεν
κυριος ουκ αναβησει εις συναντησιν αυτων αποστρεφου απ αυτων
και παρεσει αυτοις πλησιον του κλαυθμωνος και εσται εν τω ακουσαι
σε την φωνην του συγκλεισμου του αλσους του κλαυθμωνος τοτε
καταβησει προς αυτους ότι τοτε εξελευσεται κυριος εμπροσθεν σου
κοπτειν εν τω πολεμω των αλλοφυλων και εποησεν δαυιδ καθως ενε-
τειλατο αυτω κυριος και επαταξεν τους αλλοφυλους απο γαβαων έως
της γης γαζηρα και συνηγαγεν ετι δαυιδ παντα νεανιαν εξ ισραηλ ως
ἐβδομηκοντα χιλιαδας και ανεστη και επορευθη δαυιδ και πας ὁ λα-
ος ὁ μετ αυτου απο των αρχοντων ιουδα εν αναβασει του αναγαγειν
εκειθεν την κιβωτον του θεου εφ ἣν επεκληθη το ονομα κυριου των
δυναμεων κατημενου επι των χερουβιν επ αυτης και επεβιβασεν την
κιβωτον κυριου εφ ἁμαξαν καινην και ηρεν αυτην εξ οικου αμιναδαβ
του εν τω βουνη και οζα και οι αδελφοι αυτου υιοι αμιναδαβ ηγον την
ἁμαξαν συν τη κιβωτω και οι αδελφοι αυτου επορευοντο εμπροσθεν
της κιβωτου και δαυιδ και οι υιοι ισραηλ παιζοντες ενωπιον κυριου
εν οργανοις ἡρμοσμενοις εν ισχυι και εν ωδαις και εν κινυραις και εν
ναβλαις και εν τυμπανοις και εν κυμβαλοις και εν αυλοις και παρα-
γινονται έως ἄλλω νωδαβ και εξετεινεν οζα την χειρα αυτου επι την
κιβωτον του θεου κατασχειν αυτην και εκρατησεν αυτην ότι περιε-
σπασεν αυτην ὁ μοσχος του κατασχειν αυτην και εθυμωθη κυριος
τω οζα και επαισεν αυτον εκει ὁ θεος και απεθανεν εκει παρα την
κιβωτον του κυριου ενωπιον του θεου και ηθυμησεν δαυιδ ὑπερ ὅυ
διεκοψεν κυριος διακοπην εν τω οζα και εκληθη ὁ τοπος εκεινος δια-
κοπη οζα έως της ἡμερας ταυτης και εφοβηθη δαυιδ τον κυριον εν
τη ἡμερα εκεινη λεγων πως εισελευσεται προς με ἡ κιβωτος κυριου
και ουκ εβουλετο δαυιδ του εκκλιναι προς ἄυτον την κιβωτον διαθη-
κης κυριου εις την πολιν δαυιδ και απεκλινεν αυτην δαυιδ εις οικον
αβεδδαρα του γεθθαιου και εκαθισεν ἡ κιβωτος του κυριου εις οικον
αβεδδαρα του γεθθαιου μηνας τρεις και ευλογησεν κυριος ὅλον τον

οικον αβεδδαρα και παντα τα αυτου και απηγγελη τω βασιλει δαυιδ λεγοντες ηυλογησεν κυριος τον οικον αβεδδαρα και παντα τα αυτου ενεκεν της κιβωτου του θεου και επορευθη δαυιδ και ανηγαγεν την κιβωτον του κυριου εκ του οικου αβεδδαρα εις την πολιν δαυιδ εν ευφροσυνη και ησαν μετ αυτων αιροντες την κιβωτον επτα χοροι και θυμα μοσχος και αρνα και δαυιδ ανεκρουετο εν οργανοις ηρμοσμενοις ενωπιον κυριου και ο δαυιδ ενδεδυκως στολην εξαλλον και δαυιδ και πας ο οικος ισραηλ ανηγαγον την κιβωτον κυριου μετα κραυγης και μετα φωνης σαλπιγγος και εγενετο της κιβωτου παραγινομενης εως πολεως δαυιδ και μελχολ η θυγατηρ σαουλ διεκυπτεν δια της θυριδος και ειδεν τον βασιλεα δαυιδ ορχουμενον και ανακρουομενον ενωπιον κυριου και εξουδενωσεν αυτον εν τη καρδια αυτης και φερουσιν την κιβωτον του κυριου και ανεθηκαν αυτην εις τον τοπον αυτης εις μεσον της σκηνης ης επηξεν αυτη δαυιδ και ανηνεγκεν δαυιδ ολοκαυτωματα ενωπιον κυριου και ειρηνικας και συνετελεσεν δαυιδ συναναφερων τας ολοκαυτωσεις και τας ειρηνικας και ευλογησεν τον λαον εν ονοματι κυριου των δυναμεων και διμερισεν παντι τω λαω εις πασαν την δυναμιν του ισραηλ απο δαν εως βηρσαβее απο ανδρος εως γυναικος εκαστω κολλυριδα αρτου και εσχαριτην και λαγανον απο τηγανου και απηλθεν πας ο λαος εκαστος εις τον οικον αυτου και επεστρεψεν δαυιδ ευλογησαι τον οικον αυτου και εξηλθεν μελχολ η θυγατηρ σαουλ εις απαντησιν δαυιδ και ευλογησεν αυτον και ειπεν τι δεδοξασται σημερον ο βασιλευς ισραηλ ος απεκαλυφθη σημερον εν οφθαλμοις παιδισκων των δουλων εαυτου καθως αποκαλυπτεται αποκαλυφθεις εις των ορχουμενων και ειπεν δαυιδ προς μελχολ ενωπιον κυριου ορχησομαι ευλογητος κυριος ος εξελεξατο με υπερ τον πατερα σου και υπερ παντα τον οικον αυτου του καταστησαι με εις ηγουμενον επι τον λαον αυτου επι τον ισραηλ και παιζομαι και ορχησομαι ενωπιον κυριου και αποκαλυφθισομαι ετι ουτως και εσομαι αχρειος εν οφθαλμοις σου και μετα των παιδισκων ων ειπας με δοξασθηναι και τη μελχολ θυγατρι σαουλ ουκ εγενετο παιδιον εως της ημερας του αποθανειν αυτην και εγενετο οτε εκαθισεν ο βασιλευς εν τω οικω αυτου και κυριος κατεκληρονομησεν αυτον κυκλω απο παντων των εχθρων αυτου των κυκλω και ειπεν ο βασιλευς προς ναθαν τον προφητην ιδου δη εγω κατοικω εν οικω κεδρινω και η κιβωτος του θεου καθηται εν μεσω της σκηνης και ειπεν ναθαν προς τον βασιλεα παντα οσα αν εν τη καρδια σου βαδιζε και ποιει οτι κυριος μετα σου και εγενετο τη νυκτι εκεινη και εγενετο ρημα κυριου προς ναθαν λεγων πορευου και ειπον προς τον δουλον μου δαυιδ ταδε λεγει κυριος ου συ οικοδομησεις μοι οικον του κατοικησαι με οτι ου κατωκηξα εν οικω αφ ης ημερας ανηγαγον εξ αιγυπτου τους υιους ισραηλ εως της ημερας ταυτης και ημην εμπεριπατων εν καταλυματι και εν σκηνη εν πασιν οις διηλθον εν παντι ισραηλ ει λαλων ελαλησα προς μιαν φυλην του ισραηλ ω ενετειλαμην ποιμαινειν τον λαον μου ισραηλ λεγων τι οτι ουκ ωκοδομηκατε μοι οικον κεδρινον και νυν ταδε ερεις τω δουλω μου δαυιδ ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ελαβον σε εκ της μανδρας των προβατων του ειναι σε εις ηγουμενον επι τον λαον μου επι τον ισραηλ και ημην μετα σου εν πασιν οις επορευου και εξωλεθρευσα παντας τους εχθρους σου απο προσωπου σου και εποηισα σε ονομαστον κατα το ονομα των μεγαλων των επι της γης και θησομαι

τοπον τω λαω μου τω ισραηλ και καταφυτευσω αυτον και κατασκη-
νωσει καθ' εαυτον και ου μεριμνησει ουκετι και ου προσθησει υιος
αδικιας του ταπεινωσαι αυτον καθως απ αρχης απο των ημερων ων
εταξα χριτας επι τον λαον μου ισραηλ και αναπαυσω σε απο παντων
των εχθρων σου και απαγγελοι σοι κυριος οτι οικον οικοδομησεις
αυτω και εσται εαν πληρωθωσιν αι ημεραι σου και κοιμηθηση μετα
των πατερων σου και αναστησω το σπερμα σου μετα σε ος εσται εκ
της κοιλιας σου και ετοιμασω την βασιλειαν αυτου αυτος οικοδομησει
μοι οικον τω ονοματι μου και ανορθωσω τον θρονον αυτου εως εις
τον αιωνα εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον
και εαν ελθη η αδικια αυτου και ελεγξω αυτον εν ραβδω ανδρων και
εν αψαις υιων ανθρωπων το δε ελεος μου ουκ αποστησω απ αυτου
καθως απεστησα αφ ων απεστησα εκ προσωπου μου και πιστωθη-
σεται ο οικος αυτου και η βασιλεια αυτου εως αιωνος ενωπιον εμου
και ο θρονος αυτου εσται ανωρθωμενος εις τον αιωνα κατα παντας
τους λογους τουτους και κατα πασαν την ορασιν ταυτην ουτως ελα-
λησεν ναθαν προς δαυιδ και εισηλθεν ο βασιλευς δαυιδ και εκαθισεν
ενωπιον κυριου και ειπεν τις ειμι εγω κυριε μου κυριε και τις ο οικος
μου οτι ηγαπηκας με εως τουτων και κατεσμικρυνθη μικρον ενωπιον
σου κυριε μου κυριε και ελαλησας υπερ του οικου του δουλου σου
εις μακραν ουτος δε ο νομος του ανθρωπου κυριε μου κυριε και τι
προσθησει δαυιδ ετι του λαλησαι προς σε και νυν συ οιδας τον δου-
λον σου κυριε μου κυριε δια τον λογον σου πεποιηκας και κατα την
καρδιαν σου εποησας πασαν την μεγαλωσυνην ταυτην γνωρισαι τω
δουλω σου ενεκεν του μεγαλυναι σε κυριε μου κυριε οτι ουκ εστιν ως
συ και ουκ εστιν θεος πλην σου εν πασιν οις ηκουσαμεν εν τοις ωσιν
ημων και τις ως ο λαος σου ισραηλ εθνος αλλο εν τη γη ως ωδηγησεν
αυτον ο θεος του λυτρωσασθαι αυτω λαον του θεσθαι σε ονομα του
ποιησαι μεγαλωσυνην και επιφανειαν του εκβαλειν σε εκ προσωπου
του λαου σου ου ελυτρωσω σεαυτω εξ αιγυπτου εθνη και σκηνωμα-
τα και ητοιμασας σεαυτω τον λαον σου ισραηλ λαον εως αιωνος και
συ κυριε εγενου αυτοις εις θεον και νυν κυριε μου κυριε το ρημα ο
ελαλησας περι του δουλου σου και του οικου αυτου πιστως εως
αιωνος κυριε παντοκρατωρ θεε του ισραηλ και νυν καθως ελαλησας
μεγαλυνθειη το ονομα σου εως αιωνος κυριε παντοκρατωρ θεος ισ-
ραηλ απεκαλυψας το ωτιον του δουλου σου λεγων οικον οικοδομησω
σοι δια τουτο ευρεν ο δουλος σου την καρδιαν εαυτου του προσευ-
ξασθαι προς σε την προσευχην ταυτην και νυν κυριε μου κυριε συ
ει ο θεος και οι λογοι σου εσονται αληθινοι και ελαλησας υπερ του
δουλου σου τα αγαθα ταυτα και νυν αρξαι και ευλογησον τον οικον
του δουλου σου του ειναι εις τον αιωνα ενωπιον σου οτι συ ει κυριε
μου κυριε ελαλησας και απο της ευλογιας σου ευλογηθησεται ο οικος
του δουλου σου εις τον αιωνα και εγενετο μετα ταυτα και επαταξεν
δαυιδ τους αλλοφυλους και ετροπωσατο αυτους και ελαβεν δαυιδ την
αφωρισμενην εκ χειρος των αλλοφυλων και επαταξεν δαυιδ την μωαβ
και διεμετρησεν αυτους εν σχοινοις κοιμισας αυτους επι την γην και
εγενετο τα δυο σχοινισματα του θανατωσαι και τα δυο σχοινισματα
εζωγρησεν και εγενετο μωαβ τω δαυιδ εις δουλους φεροντας ξενια
και επαταξεν δαυιδ τον αδρααζαρ υιον ρααβ βασιλεα σουβα πορευομε-
νου αυτου επιστησαι την χειρα αυτου επι τον ποταμον ευφρατην και

προκατελαβeto δαυιδ των αυτου χιλια ἄρματα και ἑπτα χιλιαδας ἵππων και εικοσι χιλιαδας ανδρων πεζων και παρελυσεν δαυιδ παντα τα ἄρματα και ὑπελιπετο εξ αυτων ἑκατον ἄρματα και παραγινεται συρια δαμασκου βοηθησαι τω αδρααζαρ βασιλει σουβα και επαταξεν δαυιδ εν τω συρω εικοσι δυο χιλιαδας ανδρων και εθηκε δαυιδ φρουραν εν συρια τη κατα δαμασκον και εγενετο ὁ συρος τω δαυιδ εις δουλους φεροντας ξενια και εσωσεν κυριος τον δαυιδ εν πασιν οἷς επορευετο και ελαβεν δαυιδ τους χλιδωνας τους χρυσους οἱ ησαν επι των παιδων των αδρααζαρ βασιλεως σουβα και ηνεγκεν αυτα εις ιερουσαλημ και ελαβεν αυτα σουσακιμ βασιλευς αιγυπτου εν τω αναβηναι αυτον εις ιερουσαλημ εν ἡμεραις ροβοαμ υἱου σολομωντος και εκ της μασβακ εκ των εκλεκτων πολεων του αδρααζαρ ελαβεν ὁ βασιλευς δαυιδ χαλκον πολυν σφοδρα εν αυτω εποιησεν σαλωμων την θιλασσαν την χαλκην και τους στυλους και τους λουτθρας και παντα τα σκευη και ηκουσεν θεου ὁ βασιλευς ημαυτὸν ὅτι επαταξεν δαυιδ πασαν την δυναμιν αδρααζαρ και απεστειλεν θεου ιεδδουραν τον υἱον αυτου προς βασιλεα δαυιδ ερωτησαι αυτον τα εις ειρηνην και ευλογησαι αυτον ὑπερ ὅυ επολεμησεν τον αδρααζαρ και επαταξεν αυτον ὅτι αντικειμενος ην τω αδρααζαρ και εν ταις χερσιν αυτου ησαν σκευη αργυρα και σκευη χρυσα και σκευη χαλκα και ταυτα ἡγιασεν ὁ βασιλευς δαυιδ τω κυριω μετα του αργυριου και μετα του χρυσιου ὅυ ἡγιασεν εκ πασων των πολεων ὧν κατεδυναστευσεν εκ της ιδουμαιας και εκ της γης μωαβ και εκ των υἱων αμμων και εκ των αλλοφυλων και εξ αμαληκ και εκ των σκυλων αδρααζαρ υἱου ρααβ βασιλεως σουβα και εποιησεν δαυιδ ονομα και εν τω ανακαμπτειν αυτον επαταξεν την ιδουμαιαν εν γαιμελε εις οκτωκαιδεκα χιλιαδας και εθηκε εν τη ιδουμια φρουραν εν παση τη ιδουμια και εγενοντο παντες οἱ ιδουμαιοι δουλοι τω βασιλει και εσωσεν κυριος τον δαυιδ εν πασιν οἷς επορευετο και εβασιλευσεν δαυιδ επι ισραηλ και ην δαυιδ ποιων κριμα και δικαιοσυνην επι παντα τον λαον αυτου και ιωαβ υἱος σαρουιας επι της στρατιας και ιωσαφατ υἱος αχια επι των ὑπομνηματων και σαδδουκ υἱος αχιτωβ και αχιμελεχ υἱος αβιαθαρ ἱερεις και ασα ὁ γραμματευσ και βαναιας υἱος ιωδαε συμβουλος και ὁ χελεθθι και ὁ φελεττι και υἱοι δαυιδ αυλαρχαι ησαν και ειπεν δαυιδ ει εστιν ετι ὑπολελειμμενος τω οικω σαουλ και ποιησω μετ αυτου ελεος ἐνεκεν ιωναθαν και εκ του οικου σαουλ παις ην και ονομα αυτω σιβα και καλουσιν αυτον προς δαυιδ και ειπεν προς αυτον ὁ βασιλευς ει συ ει σιβα και ειπεν εγω δουλος σος και ειπεν ὁ βασιλευς ει ὑπολελειπται εκ του οικου σαουλ ετι ανηρ και ποιησω μετ αυτου ελεος θεου και ειπεν σιβα προς τον βασιλεα ετι εστιν υἱος τω ιωναθαν πεπληγως τους ποδας και ειπεν ὁ βασιλευς που ὁυτος και ειπεν σιβα προς τον βασιλεα ιδου εν οικω μαχιρ υἱου αμιηλ εκ της λαδαβαρ και απεστειλεν ὁ βασιλευς δαυιδ και ελαβεν αυτον εκ του οικου μαχιρ υἱου αμιηλ εκ της λαδαβαρ και παραγινεται μεμφιβοσθε υἱος ιωναθαν υἱου σαουλ προς τον βασιλεα δαυιδ και επεσεν επι προσωπον αυτου και προσεκυνησεν αυτω και ειπεν αυτω δαυιδ μεμφιβοσθε και ειπεν ιδου ὁ δουλος σου και ειπεν αυτω δαυιδ μη φοβου ὅτι ποιων ποιησω μετα σου ελεος δια ιωναθαν τον πατερα σου και αποκαταστησω σοι παντα αγρον σαουλ πατρος του πατρος σου και συ φαγη αρτον επι της τραπεζης μου δια παντος και προσεκυνησεν μεμφιβοσθε και ειπεν τις εμι ὁ δουλος σου ὅτι

επεβλεψας επι τον κυνα τον τεθνηκοτα τον ὁμοιον εμοι και εκαλεσεν ὁ βασιλευς σιβα το παιδαριον σαουλ και ειπεν προς αυτον παντα ὅσα εστιν τω σαουλ και ὅλω τω οικῳ αυτου δεδωκα τω ὕῳ του κυριου σου και εργα αυτω την γην συ και οἱ ὕιοι σου και οἱ δουλοι σου και εισοισεις τω ὕῳ του κυριου σου αρτους και εδεται αυτους και μεμφιβοσθε ὕιος του κυριου σου φαγεται δια παντος αρτον επι της τραπεζης μου και τω σιβα ησαν πεντεκαιδεκα ὕιοι και εικοσι δουλοι και ειπεν σιβα προς τον βασιλεα κατα παντα ὅσα εντεταλται ὁ κυριος μου ὁ βασιλευς τω δουλῳ αυτου ὁυτως ποιησει ὁ δουλος σου και μεμφιβοσθε ησθιεν επι της τραπεζης δαυιδ καθως εἰς των ὕιων του βασιλεως και τω μεμφιβοσθε ὕιος μικρος και ονομα αυτω μιχα και πασα ἡ κατοικησις του οικου σιβα δουλοι του μεμφιβοσθε και μεμφιβοσθε κατωκει εν ιερουσαλημ ὅτι επι της τραπεζης του βασιλεως δια παντος ησθιεν και αυτος ην χωλος αμφοτεροις τοις ποσιν αυτου και εγενετο μετα ταυτα και απεθανεν βασιλευς ὕιων αμμων και εβασιλευσεν ανων ὕιος αυτου αντ αυτου και ειπεν δαυιδ ποιησω ελεος μετα ανων ὕιου ναας ὃν τροπον εποησεν ὁ πατηρ αυτου μετ εμου ελεος και απεστειλεν δαυιδ παρακαλεσαι αυτον εν χειρι των δουλων αυτου περι του πατρος αυτου και παρεγενοντο οἱ παιδες δαυιδ εις την γην ὕιων αμμων και ειπον οἱ αρχοντες ὕιων αμμων προς ανων τον κυριον αυτων μη παρα το δοξαζειν δαυιδ τον πατερα σου ενωπιον σου ὅτι απεστειλεν σοι παρακαλουντας αλλ ουχι ὅπως ερευνησωσιν την πολιν και κατασκοπησωσιν αυτην και του κατασκεψασθαι αυτην απεστειλεν δαυιδ τους παιδας αυτου προς σε και ελαβεν ανων τους παιδας δαυιδ και εξυρησεν τους πωγωνας αυτων και απεκοψεν τους μανδυας αυτων εν τῷ ἡμισει ἕως των ισχιων αυτων και εξαπεστειλεν αυτους και ανηγγειλαν τῷ δαυιδ ὑπερ των ανδρων και απεστειλεν εις απαντην αυτων ὅτι ησαν οἱ ανδρες ητιμασμενοι σφοδρα και ειπεν ὁ βασιλευς καθισατε εν ιεριχῳ ἕως του ανατειλαι τους πωγωνας ὕμων και επιστραφησεσθε και ειδαν οἱ ὕιοι αμμων ὅτι κατησχυνησαν ὁ λαος δαυιδ και απεστειλαν οἱ ὕιοι αμμων και εμισθωσαντο την συριαν βαιθρωβ εικοσι χιλιαδας πεζων και τον βασιλεα μααχα χιλιους ανδρας και ιστωβ δωδεκα χιλιαδας ανδρων και ηκουσεν δαυιδ και απεστειλεν τον ιωαβ και πασαν την δυναμιν τους δυνατους και εξηληθαν οἱ ὕιοι αμμων και παρεταξαντο πολεμον παρα τη θυρα της πυλης και συρια σουβα και ρωβ και ιστωβ και μααχα μονοι εν αγρω και ειδεν ιωαβ ὅτι εγενηθη προς αυτον αντιπροσωπον του πολεμου εκ του κατα προσωπον εξ εναντιας και εκ του οπισθεν και επελεξεν εκ παντων των νεανισκων ισραηλ και παρεταξαντο εξ εναντιας συριας και το καταλοιπον του λαου εδωκεν εν χειρι αβεσσα του αδελφου αυτου και παρεταξαντο εξ εναντιας ὕιων αμμων και ειπεν εαν κραταιωθη συρια ὑπερ εμε και εσεσθε μοι εις σωτηριαν και εαν ὕιοι αμμων κραταιωθωσιν ὑπερ σε και εσομεθα του σωσαι σε ανδριζου και κραταιωθωμεν ὑπερ του λαου ἡμων και περι των πολεων του θεου ἡμων και κυριος ποιησει το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου και προσηλθεν ιωαβ και ὁ λαος αυτου μετ αυτου εις πολεμον προς συριαν και εφυγαν απο προσωπου αυτου και οἱ ὕιοι αμμων ειδαν ὅτι εφυγεν συρια και εφυγαν απο προσωπου αβεσσα και εισηλθαν εις την πολιν και ανεστρεψεν ιωαβ απο των ὕιων αμμων και παρεγενοντο εις ιερουσαλημ και ειδεν συρια ὅτι επταισεν εμπροσθεν ισραηλ και συνηχθησαν επι το αυτο

και απεστειλεν αδρααζαρ και συνηγαγεν την συριαν την εκ του πε-
ραν του ποταμου χαλαμακ και παρεγενοντο αιλαμ και σωβακ αρχων
της δυναμεως αδρααζαρ εμπροσθεν αυτων και ανηγγελη τω δαυιδ και
συνηγαγεν τον παντα ισραηλ και διεβη τον ιορδανην και παρεγενοντο
εις αιλαμ και παρεταξατο συρια απεναντι δαυιδ και επολεμησαν μετ
αυτου και εφυγεν συρια απο προσωπου ισραηλ και ανειλεν δαυιδ εκ
της συριας επτακοσια αρματα και τεσσαρακοντα χιλιαδας ιππεων και
τον σωβακ τον αρχοντα της δυναμεως αυτου επαταξεν και απειθανεν
εκει και ειδαν παντες οι βασιλεις οι δουλοι αδρααζαρ οτι επταισαν
εμπροσθεν ισραηλ και ητυμολοησαν μετα ισραηλ και εδουλευσαν αυ-
τοις και εφοβηθη συρια του σωσαι ετι τους υιους αμμων και εγενετο
επιστρεψαντος του ενιαυτου εις τον καιρον της εξοδιας των βασιλειων
και απεστειλεν δαυιδ τον ιωαβ και τους παιδας αυτου μετ αυτου και
τον παντα ισραηλ και διεφθειραν τους υιους αμμων και διεκαθισαν επι
ραββαθ και δαυιδ εκαθισεν εν ιερουσαλημ και εγενετο προς εσπεραν
και ανεστη δαυιδ απο της κοιτης αυτου και περιεπατει επι του δω-
ματος του οικου του βασιλεως και ειδεν γυναικα λουομενην απο του
δωματος και η γυνη καλη τω ειδει σφοδρα και απεστειλεν δαυιδ και
εζητησεν την γυναικα και ειπεν ουχι αυτη βηρσαββε θυγατηρ ελιαβ
γυνη ουριου του χετταιου και απεστειλεν δαυιδ αγγελους και ελαβεν
αυτην και εισηλθεν προς αυτον και εκοιμηθη μετ αυτης και αυτη αγια-
ζομενη απο ακαθαρσιας αυτης και απεστρεψεν εις τον οικον αυτης
και εν γαστρι ελαβεν η γυνη και αποστείλασα απηγγειλεν τω δαυιδ
και ειπεν εγω ειμι εν γαστρι εχω και απεστειλεν δαυιδ προς ιωαβ
λεγων αποστείλον προς με τον ουριαν τον χετταιον και απεστειλεν
ιωαβ τον ουριαν προς δαυιδ και παραγινεται ουριας και εισηλθεν προς
αυτον και επηρωτησεν δαυιδ εις ειρηνην ιωαβ και εις ειρηνην του λα-
ου και εις ειρηνην του πολεμου και ειπεν δαυιδ τω ουρια καταβηθι
εις τον οικον σου και νιψαι τους ποδας σου και εξηλθεν ουριας εξ
οικου του βασιλεως και εξηλθεν οπισω αυτου αρσις του βασιλεως και
εκοιμηθη ουριας παρα τη θυρα του βασιλεως μετα των δουλων του
κυριου αυτου και ου κατεβη εις τον οικον αυτου και ανηγγειλαν τω
δαυιδ λεγοντες οτι ου κατεβη ουριας εις τον οικον αυτου και ειπεν
δαυιδ προς ουριαν ουχι εξ οδου συ ερχη τι οτι ου κατεβης εις τον
οικον σου και ειπεν ουριας προς δαυιδ η κιβωτος και ισραηλ και ιου-
δας κατοικουσιν εν σκηναις και ο κυριος μου ιωαβ και οι δουλοι του
κυριου μου επι προσωπον του αγρου παρεμβαλλουσιν και εγω εισε-
λευσομαι εις τον οικον μου φαγειν και πιειν και κοιμηθηναι μετα της
γυναικος μου πως ζη η ψυχη σου ει ποιησω το ρημα τουτο και ειπεν
δαυιδ προς ουριαν καθισον ενταυθα και γε σημερον και αυριον εξα-
ποστελω σε και εκαθισεν ουριας εν ιερουσαλημ εν τη ημερα εκεινη
και τη επαυριον και εκαλεσεν αυτον δαυιδ και εφαγεν ενωπιον αυτου
και επιεν και εμεθυσεν αυτον και εξηλθεν εσπερας του κοιμηθηναι
επι της κοιτης αυτου μετα των δουλων του κυριου αυτου και εις τον
οικον αυτου ου κατεβη και εγενετο πρωι και εγραψεν δαυιδ βιβλιον
προς ιωαβ και απεστειλεν εν χειρι ουριου και εγραψεν εν τω βιβλιω
λεγων εισαγαγε τον ουριαν εξ εναντιας του πολεμου του κραταιου
και αποστραφησεσθε απο οπισθεν αυτου και πληγησεται και αποθα-
νειται και εγενηθη εν τω φυλασσειν ιωαβ επι την πολιν και εθηκεν τον
ουριαν εις τον τοπον ου ηδει οτι ανδρες δυναμεως εκει και εξηλθον

οι ανδρες της πολεως και επολεμουν μετα ιωαβ και επεσαν εκ του λαου εκ των δουλων δαυιδ και απεθανεν και γε ουριας ο χετταιος και απεστειλεν ιωαβ και απηγγειλεν τω βασιλει παντας τους λογους του πολεμου και ενετειλατο τω αγγελω λεγων εν τω συντελεσαι σε παντας τους λογους του πολεμου λαλησαι προς τον βασιλεα και εσται εαν αναβη ο θυμος του βασιλεως και ειπη σοι τι οτι ηγγισατε προς την πολιν πολεμησαι ουκ ηδειτε οτι τοξευσουσιν απανωθεν του τειχους τις επαταξεν τον αβιμελεχ υιον ιεροβααλ ουχι γυνη ερριψεν επ αυτον κλασμα μυλου επανωθεν του τειχους και απεθανεν εν θαμασι ινα τι προσηγαγετε προς το τειχος και ερεις και γε ουριας ο δουλος σου ο χετταιος απεθανεν και επορευθη ο αγγελος ιωαβ προς τον βασιλεα εις ιερουσαλημ και παρεγενετο και απηγγειλεν τω δαυιδ παντα οσα απηγγειλεν αυτω ιωαβ παντα τα ρηματα του πολεμου και εθυμωθη δαυιδ προς ιωαβ και ειπεν προς τον αγγελον ινα τι προσηγαγετε προς την πολιν του πολεμησαι ουκ ηδειτε οτι πληγησεσθε απο του τειχους τις επαταξεν τον αβιμελεχ υιον ιεροβααλ ουχι γυνη ερριψεν επ αυτον κλασμα μυλου απο του τειχους και απεθανεν εν θαμασι ινα τι προσηγαγετε προς το τειχος και ειπεν ο αγγελος προς δαυιδ οτι εκραταιωσαν εφ ημας οι ανδρες και εξηλθαν εφ ημας εις τον αγρον και εγεννηθημεν επ αυτους εως της θυρας της πυλης και ετοξευσαν οι τοξευοντες προς τους παιδας σου απανωθεν του τειχους και απεθαναν των παιδων του βασιλεως και γε ο δουλος σου ουριας ο χετταιος απεθανεν και ειπεν δαυιδ προς τον αγγελον ταδε ερεις προς ιωαβ μη πονηρον εστω εν οφθαλμοις σου το ρημα τουτο οτι ποτε μεν ουτως και ποτε ουτως φαγεται η μαχαιρα κραταιωσον τον πολεμον σου προς την πολιν και κατασπασον αυτην και κραταιωσον αυτον και ηκουσεν η γυνη ουριου οτι απεθανεν ουριας ο ανηρ αυτης και εκοψατο τον ανδρα αυτης και διηλθεν το πενθος και απεστειλεν δαυιδ και συνηγαγεν αυτην εις τον οικον αυτου και εγεννηθη αυτω εις γυναικα και ετεκεν αυτω υιον και πονηρον εφανη το ρημα ο εποιησεν δαυιδ εν οφθαλμοις κυριου και απεστειλεν κυριος τον ναθαν τον προφητην προς δαυιδ και εισηλθεν προς αυτον και ειπεν αυτω δυο ησαν ανδρες εν πολει μια εις πλουσιος και εις πενης και τω πλουσιω ην ποιμνια και βουκολια πολλα σφοδρα και τω πενητι ουδεν αλλ η αμνας μια μικρα ην εκτησατο και περιποιησατο και εξεθρεψεν αυτην και ηδρυνηθη μετ αυτου και μετα των υων αυτου επι το αυτο εκ του αρτου αυτου ησθιεν και εκ του ποτηριου αυτου επινεν και εν τω κολπω αυτου εκαθευδεν και ην αυτω ως θυγατηρ και ηλθεν παροδος τω ανδρι τω πλουσιω και εφεισατο λαβειν εκ των ποιμνιων αυτου και εκ των βουκολιων αυτου του ποιησαι τω ξενω οδοιπορω ελθοντι προς αυτον και ελαβεν την αμναδα του πενητος και εποιησεν αυτην τω ανδρι τω ελθοντι προς αυτον και εθυμωθη οργη δαυιδ σφοδρα τω ανδρι και ειπεν δαυιδ προς ναθαν ζη κυριος οτι υιος θανατου ο ανηρ ο ποιησας τουτο και την αμναδα αποτεισει επταπλασιονα ανθ ων οτι εποιησεν το ρημα τουτο και περι ου ουκ εφεισατο και ειπεν ναθαν προς δαυιδ συ ει ο ανηρ ο ποιησας τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ εγω ειμι εχριστα σε εις βασιλεα επι ισραηλ και εγω ειμι ερρυσαμην σε εκ χειρος σαουλ και εδωκα σοι τον οικον του κυριου σου και τας γυναικας του κυριου σου εν τω κολπω σου και εδωκα σοι τον οικον ισραηλ και ιουδα και ει μικρον εστιν προσθησω σοι κατα ταυτα τι οτι εφαυλισας τον λογον

κυριου του ποιησαι το πονηρον εν οφθαλμοις αυτου τον ουριαν τον χετταιον επαταξας εν ρομφαια και την γυναικα αυτου ελαβες σεαυτω εις γυναικα και αυτον απεκτεινας εν ρομφαια υιων αμμων και νυν ουκ αποστησεται ρομφαια εκ του οικου σου εως αιωνος ανη ὡν ὅτι ἐξουδενωσας με και ελαβες την γυναικα του ουριου του χετταιου του ειναι σοι εις γυναικα ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εξεγειρω επι σε κακα εκ του οικου σου και λημψομαι τας γυναικας σου κατ οφθαλμους σου και δωσω τω πλησιον σου και κοιμηθησεται μετα των γυναικων σου εναντιον του ἡλιου τουτου ὅτι συ εποησας κρυβη καγω ποιησω το ῥημα τουτο εναντιον παντος ισραηλ και απεναντι τουτου του ἡλιου και ειπεν δαυιδ τω ναθαν ἡμαρτηκα τω κυριω και ειπεν ναθαν προς δαυιδ και κυριος παρεβιβασεν το ἁμαρτημα σου ου μη αποθανης πλην ὅτι παροξυνων παρωξυνας τους εχθρους κυριου εν τω ῥηματι τουτω και γε ὁ υἱος σου ὁ τεχθεις σοι θανατω αποθανειται και απηλθεν ναθαν εις τον οικον αυτου και εθραυσεν κυριος το παιδιον ὃ ετεκεν ἡ γυνη ουριου τω δαυιδ και ηρρωστησεν και εξητησεν δαυιδ τον θεον περι του παιδαριου και ενηστευσεν δαυιδ νηστειαν και εισηλθεν και ηυλισθη εν σακκω επι της γης και ανεστησαν επ αυτον οἱ πρεσβυτεροι του οικου αυτου του εγειραι αυτον απο της γης και ουκ ηθελησεν και ου συνεφαγεν αυτοις αρτον και εγενετο εν τη ἡμερα τη ἑβδομη και απειθανε το παιδαριον και εφοβηθησαν οἱ δουλοι δαυιδ αναγγειλαι αυτω ὅτι τεθνηκεν το παιδαριον ὅτι ειπαν ιδου εν τω ετι το παιδαριον ζην ελαλησαμεν προς αυτον και ουκ εισηκουσεν της φωνης ἡμων και πως ειπωμεν προς αυτον ὅτι τεθνηκεν το παιδαριον και ποιησει κακα και συνηκεν δαυιδ ὅτι οἱ παιδες αυτου ψιθυριζουσιν και ενοησεν δαυιδ ὅτι τεθνηκεν το παιδαριον και ειπεν δαυιδ προς τους παιδας αυτου εἰ τεθνηκεν το παιδαριον και ειπαν τεθνηκεν και ανεστη δαυιδ εκ της γης και ελousατο και ηλειψατο και ηλλαξεν τα ἱματια αυτου και εισηλθεν εις τον οικον του θεου και προσεκυνησεν αυτω και εισηλθεν εις τον οικον αυτου και ητησεν αρτον φαγειν και παρεθηκαν αυτω αρτον και εφαγεν και ειπαν οἱ παιδες αυτου προς αυτον τι το ῥημα τουτο ὃ εποησας ἐνεκα του παιδαριου ετι ζωντος ενηστευες και εκλαιες και ηγρυπνεις και ἡνικα απειθανεν το παιδαριον ανεστης και εφαγες αρτον και πεπωκας και ειπεν δαυιδ εν τω το παιδαριον ετι ζην ενηστευσα και εκλαυσα ὅτι ειπα τις οἶδεν εἰ ελεησει με κυριος και ζησεται το παιδαριον και νυν τεθνηκεν ἵνα τι τουτο εγω νηστευω μη δυνησομαι επιστρεψαι αυτο ετι εγω πορευσομαι προς αυτον και αυτος ουκ αναστρεψει προς με και παρεκαλεσεν δαυιδ βηρσαβее την γυναικα αυτου και εισηλθεν προς αυτην και εκοιμηθη μετ αυτης και συνελαβεν και ετεκεν υἱον και εκαλεσεν το ονομα αυτου σαλωμων και κυριος ηγαπησεν αυτον και απεστειλεν εν χειρι ναθαν του προφητου και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιδεδι ἐνεκεν κυριου και επολεμησεν ιωαβ εν ραββαθ υἱων αμμων και κατελαβεν την πολιν της βασιλειας και απεστειλεν ιωαβ αγγελους προς δαυιδ και ειπεν επολεμησα εν ραββαθ και κατελαβομην την πολιν των ὑδατων και νυν συναγαγε το καταλοιπον του λαου και παρεμβαλε επι την πολιν και προκαταλαβου αυτην ἵνα μη προκαταλαβωμαι εγω την πολιν και κληθη το ονομα μου επ αυτην και συνηγαγεν δαυιδ παντα τον λαον και επορευθη εις ραββαθ και επολεμησεν εν αυτη και κατελαβετο αυτην και ελαβεν τον στεφανον μελχολ του βασιλευς αυτων απο της κεφαλης αυτου και

ὁ σταθμός αὐτοῦ τάλαντον χρυσοῦ καὶ λίθου τιμίου καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δαυὶδ καὶ σκυλὰ τῆς πόλεως ἐξηνεγκεν πολλὰ σφοδρὰ καὶ τὸν λαὸν τὸν ὄντα ἐν αὐτῇ ἐξηγάγεν καὶ ἐθήκεν ἐν τῷ πριονί καὶ ἐν τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς καὶ διηγάγεν αὐτοὺς διὰ τοῦ πλινθίου καὶ οὕτως ἐποίησεν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὕψων ἀμμών καὶ ἐπεστρεψεν δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ ἀβεσσαλωμ ὕψω δαυὶδ ἀδελφῇ καλῇ τῷ εἶδει σφοδρὰ καὶ ὄνομα αὐτῇ θήμαρ καὶ ἠγάπησεν αὐτὴν ἀμμών υἱὸς δαυὶδ καὶ ἐθλίβετο ἀμμών ὥστε ἀρρωστῆναι διὰ θήμαρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ὅτι παρθένος ἦν αὐτὴ καὶ ὑπερογκὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀμμών τοῦ ποιῆσαι τι αὐτῇ καὶ ἦν τῷ ἀμμών ἑταῖρος καὶ ὄνομα αὐτῷ ἰωνάδαβ υἱὸς σαμαα τοῦ ἀδελφοῦ δαυὶδ καὶ ἰωνάδαβ ἀνὴρ σοφὸς σφοδρὰ καὶ εἶπεν αὐτῷ τι σοὶ ὅτι σὺ οὕτως ἀσθενὴς ὡς τοῦ βασιλεως τὸ πρῶν πρῶν οὐκ ἀπαγγέλεις μοι καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀμμών θήμαρ τὴν ἀδελφὴν ἀβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰωνάδαβ κοιμηθήτι ἐπὶ τῆς κοιτῆς σου καὶ μάλακισθήτι καὶ εἰσελευσέται ὁ πατὴρ σου τοῦ ἰδεῖν σε καὶ εἰρεῖς πρὸς αὐτὸν ἐλθέτω δὴ θήμαρ ἡ ἀδελφὴ μου καὶ ψωμισάτω με καὶ ποιήσάτω κατ' ὀφθαλμούς μου βρῶμα ὅπως ἰδῶ καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς καὶ ἐκοιμήθη ἀμμών καὶ ἠρρωστήσεν καὶ εἰσηλθὼν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτὸν καὶ εἶπεν ἀμμών πρὸς τὸν βασιλεῖα ἐλθέτω δὴ θήμαρ ἡ ἀδελφὴ μου πρὸς με καὶ κολλυρισάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυριδας καὶ φαγομαὶ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς καὶ ἀπεστείλεν δαυὶδ πρὸς θήμαρ εἰς τὸν οἶκον λέγων πορευθήτι δὴ εἰς τὸν οἶκον ἀμμών τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ ποιήσον αὐτῷ βρῶμα καὶ ἐπορευθήθι θήμαρ εἰς τὸν οἶκον ἀμμών ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ αὐτὸς κοιμώμενος καὶ ἐλάβεν τὸ σταῖς καὶ ἐφυράσεν καὶ ἐκολλύρισεν κατ' ὀφθαλμούς αὐτοῦ καὶ ἤψησεν τὰς κολλυριδας καὶ ἐλάβεν τὸ τηγανόν καὶ κατέκενωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠθέλησεν φαγεῖν καὶ εἶπεν ἀμμών ἐξαγαγετέ παντὰ ἀνδρά ἐπ' αὐτῶν μου καὶ ἐξηγάγον παντὰ ἀνδρά ἀπὸ ἐπ' αὐτῶν αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀμμών πρὸς θήμαρ εἰσενεγκετέ τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμίειον καὶ φαγομαὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου καὶ ἐλάβεν θήμαρ τὰς κολλυριδας ἃς ἐποίησεν καὶ εἰσηνεγκεν τῷ ἀμμών ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα καὶ προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν καὶ ἐπελάβετο αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῇ δεῦρο κοιμηθήτι μετ' ἐμοῦ ἀδελφὴ μου καὶ εἶπεν αὐτῷ μὴ ἀδελφε μου μὴ ταπεινώσης με διότι οὐ ποιηθήσεται οὕτως ἐν ἰσραὴλ μὴ ποιήσης τὴν ἀφροσύνην ταυτὴν καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδος μου καὶ σὺ ἐσθ' ὥς εἷς τῶν ἀφρονῶν ἐν ἰσραὴλ καὶ νῦν λαλήσον δὴ πρὸς τὸν βασιλεῖα ὅτι οὐ μὴ κάλυψή με ἀπὸ σου καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀμμών τοῦ ἀκούσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς καὶ ἐκραταιώσεν ὑπὲρ αὐτὴν καὶ ἐταπεινώσεν αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ ἐμισήσεν αὐτὴν ἀμμών μισὸς μέγα σφοδρὰ ὅτι μέγα τὸ μισὸς ὃ ἐμισήσεν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν αὐτὴν καὶ εἶπεν αὐτῇ ἀμμών ἀναστήθι καὶ πορεύου καὶ εἶπεν αὐτῷ θήμαρ μὴ ἀδελφε ὅτι μεγάλη ἡ κακία ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρῶτην ἣν ἐποίησας μετ' ἐμοῦ τοῦ ἐξαποστεῖλαι με καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀμμών ἀκούσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς καὶ ἐκάλεσεν τὸ παιδάριον αὐτοῦ τὸν προεστῆκοτα τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐξαποστεῖλατέ δὴ ταυτὴν ἀπ' ἐμοῦ ἐξῶ καὶ ἀποκλείσον τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτῶν καρπῶτος ὅτι οὕτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλεως αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν καὶ ἐξηγάγεν αὐτὴν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἐξῶ καὶ ἀπεκλείσεν τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς καὶ ἐλάβεν θήμαρ σποδὸν καὶ

επεθηκεν επι την κεφαλην αυτης και τον χιτωνα τον καρπωτον τον επ αυτης διερρηξεν και επεθηκεν τας χειρας αυτης επι την κεφαλην αυτης και επορευθη πορευομενη και κραζουσα και ειπεν προς αυτην αβεσσαλωμ ὁ ἀδελφος αυτης μη ἀμνων ὁ ἀδελφος σου εγενετο μετα σου και νυν ἀδελφη μου κωφευσον ὅτι ἀδελφος σου εστιν μη ῥης την καρδιαν σου του λαλησαι εις το ῥημα τουτο και εκαθισεν ῥημα χηρευουσα εν οικῳ αβεσσαλωμ του ἀδελφου αυτης και ηκουσεν ὁ βασιλευς δαυιδ παντας τους λογους τουτους και ἐθυμωθη σφοδρα και ουκ ελυπησεν το πνευμα ἀμνων του ἰου αυτου ὅτι ἡγαπα αυτον ὅτι πρωτοτοκος αυτου ην και ουκ ελαλησεν αβεσσαλωμ μετα ἀμνων ἀπο πονηρου ἕως ἀγαθου ὅτι ἐμισε αβεσσαλωμ τον ἀμνων επι λογου ὅς ἐταπεινωσεν ῥημα την ἀδελφην αυτου και εγενετο εις διετηριδα ἡμερων και ἦσαν κειροντες τῷ αβεσσαλωμ ἐν βελασῶρ τῇ ἐχομενᾷ ἐφραϊμ και ἐκαλεσεν αβεσσαλωμ παντας τους ἰους του βασιλεως και ἦλθεν αβεσσαλωμ προς τον βασιλεα και ειπεν ἰδου ἡ κειρουσιν τῷ δουλῷ σου πορευθητω ἡ δὲ βασιλευς και οἱ παῖδες αυτου μετα του δουλου σου και ειπεν ὁ βασιλευς προς αβεσσαλωμ μη ἡ δὲ ἰε μου μη πορευθωμεν παντες ἡμεῖς και οὐ μη καταβαρυνθωμεν ἐπὶ σε και ἐβιασατο αυτον και ουκ ἠθέλησεν του πορευθῆναι και εὐλογησεν αυτον και ειπεν αβεσσαλωμ και εἰ μη πορευθητω ἡ μετ' ἡμῶν ἀμνων ὁ ἀδελφος μου και ειπεν αυτῷ ὁ βασιλευς ἵνα τι πορευθη μετα σου και ἐβιασατο αυτον αβεσσαλωμ και ἀπεστειλεν μετ' αυτου τον ἀμνων και παντας τους ἰους του βασιλεως και ἐποίησεν αβεσσαλωμ ποτον κατὰ τον ποτον του βασιλεως και ἐνετείλατο αβεσσαλωμ τοῖς παιδαριοῖς αυτου λεγων ἰδετε ὡς ἀν ἀγαθυνῆθῃ ἡ καρδια ἀμνων ἐν τῷ οἶνῳ και εἰπῶ προς ὑμᾶς παταξατε τον ἀμνων και θανατωσατε αυτον μη φοβηθητε ὅτι οὐχι ἐγὼ εἰμι ἐντελλομαι ὑμῖν ἀνδριζεσθε και γινεσθε εις ἰους δυναμειος και ἐποίησαν τὰ παιδαρια αβεσσαλωμ τῷ ἀμνων κατὰ ἐνετείλατο αυτοῖς αβεσσαλωμ και ἀνεστησαν παντες οἱ ἰοι του βασιλεως και ἐπεκαθισαν ἀνὴρ ἐπὶ την ἡμιονον αυτου και ἐφυγαν και εγενετο αυτων ὄντων ἐν τῇ ὁδῳ και ἡ ἀκοη ἦλθεν προς δαυιδ λεγων ἐπαταξεν αβεσσαλωμ παντας τους ἰους του βασιλεως και οὐ κατέλειψεν ἐξ αυτων οὐδὲ εἰς και ἀνεστῇ ὁ βασιλευς και διερρηξεν τὰ ἱμάτια αυτου και ἐκοιμηθῇ ἐπὶ την γῆν και παντες οἱ παῖδες αυτου οἱ περιεστώτες αυτῷ διερρηξαν τὰ ἱμάτια αυτων και ἀπεκρινῇ ἰωνάδab ἰος σάμαα ἀδελφου δαυιδ και ειπεν μη εἰπατῶ ὁ κυριος μου ὁ βασιλευς ὅτι παντὰ τὰ παιδαρια τους ἰους του βασιλεως ἐθανάτωσεν ὅτι ἀμνων μονωτατος ἀπεθάνεν ὅτι ἐπὶ στοματος αβεσσαλωμ ἦν κείμενος ἀπο τῆς ἡμέρας ἧς ἐταπεινωσεν ῥημα την ἀδελφην αυτου και νυν μη θεσθῶ ὁ κυριος μου ὁ βασιλευς ἐπὶ την καρδιαν αυτου ῥημα λεγων παντες οἱ ἰοι του βασιλεως ἀπεθάναν ὅτι ἀλλ' ἡ ἀμνων μονωτατος ἀπεθάνεν και ἀπέδρα αβεσσαλωμ και ἦρεν τὸ παιδαριον ὁ σκοπος τους ὀφθαλμούς αυτου και εἶδεν και ἰδου λαὸς πολὺς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῳ ὀπισθεν αυτου ἐκ πλευρας του ὁρους ἐν τῇ καταβάσει και παρεγενετο ὁ σκοπος και ἀπηγγεῖλεν τῷ βασιλεῖ και ειπεν ἀνδρᾶς ἑώρακα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ὤρωνν ἐκ μερους του ὁρους και ειπεν ἰωνάδab προς τον βασιλεα ἰδου οἱ ἰοι του βασιλεως παρῆσιν κατὰ τον λογον του δουλου σου οὕτως εγενετο και εγενετο ἡνῖκα συνετελεσεν λαλῶν και ἰδου οἱ ἰοι του βασιλεως ἦλθαν και ἐπήραν την φωνὴν αυτων και ἐκλαυσαν και γέ ὁ βασιλευς και παντες οἱ παῖδες αυτου ἐκλαυσαν

κλαυθμον μεγαν σφοδρα και αβεσσαλωμ εφυγεν και επορευθη προς θολμαι υιον εμιουδ βασιλεα γεδσουρ εις γην μαχαδ και επενθησεν ο βασιλευς δαυιδ επι τον υιον αυτου πασας τας ημερας και αβεσσαλωμ απεδρα και επορευθη εις γεδσουρ και ην εκει ετη τρια και εκοπασεν το πνευμα του βασιλεως του εξελθειν οπισω αβεσσαλωμ οτι παρεκληθη επι αμνων οτι απεθανεν και εγνω ιωαβ υιος σαρουιας οτι η καρδια του βασιλεως επι αβεσσαλωμ και απεστειλεν ιωαβ εις θεκωε και ελαβεν εκκειθεν γυναικα σοφην και ειπεν προς αυτην πενθησον δη και ενδυσαι ιματια πενθικα και μη αλειψη ελαιον και εση ως γυνη πενθουσα επι τεθνηχοτι τουτο ημερας πολλας και ελευση προς τον βασιλεα και λαλησεις προς αυτον κατα το ρημα τουτο και εθηκεν ιωαβ τους λογους εν τω στοματι αυτης και εισηλθεν η γυνη η θεκωιτις προς τον βασιλεα και επεσεν επι προσωπον αυτης εις την γην και προσεκυνησεν αυτω και ειπεν σωσον βασιλευ σωσον και ειπεν προς αυτην ο βασιλευς τι εστιν σοι η δε ειπεν και μαλα γυνη χηρα εγω ειμι και απεθανεν ο ανηρ μου και γε τη δουλη σου δυο υιοι και εμαχεσαντο αμφοτεροι εν τω αγρω και ουκ ην ο εξακουμενος ανα μεσον αυτων και επαισεν ο εις τον αδελφον αυτου και εθανατωσεν αυτον και ιδου επανεστη ολη η πατρια προς την δουλην σου και ειπαν δος τον παισαντα τον αδελφον αυτου και θανατωσομεν αυτον αντι της ψυχης του αδελφου αυτου ου απεκτεινεν και εξαρουμεν και γε τον κληρονομον υμων και σβεσουσιν τον ανθρακα μου τον καταλειφθεντα ωστε μη θεσθαι τω ανδρι μου καταλειμμα και ονομα επι προσωπου της γης και ειπεν ο βασιλευς υγιαίνουσα βαδιζε εις τον οικον σου καγω εντελουμεν περι σου και ειπεν η γυνη η θεκωιτις προς τον βασιλεα επ εμε κυριε μου βασιλευ η ανομια και επι τον οικον του πατρος μου και ο βασιλευς και ο θρονος αυτου αθωος και ειπεν ο βασιλευς τις ο λαλων προς σε και αξεις αυτον προς εμε και ου προσθησει ετι αιψασθαι αυτου και ειπεν μνημονευσατω δη ο βασιλευς τον κυριον θεον αυτου πληθυνθηναι αγχιστεα του αιματος του διαφθειραι και ου μη εξαρωσιν τον υιον μου και ειπεν ζη κυριος ει πεσειται απο της τριχος του υιου σου επι την γην και ειπεν η γυνη λαλησατω δη η δουλη σου προς τον κυριον μου τον βασιλεα ρημα και ειπεν λαλησον και ειπεν η γυνη ινα τι ελογισω τοιουτο επι λαον θεου η εκ στοματος του βασιλεως ο λογος ουτος ως πλημμελεια του μη επιστρεψαι τον βασιλεα τον εξωσμενον αυτου οτι θανατω αποθανουμεθα και ωσπερ το υδωρ το καταφερομενον επι της γης ο ου συναχθησεται και λημψεται ο θεος ψυχην και λογιζομενος του εξωσαι απ αυτου εξωσμενον και νυν ο ηλθον λαλησαι προς τον βασιλεα τον κυριον μου το ρημα τουτο οτι οψεται με ο λαος και ερει η δουλη σου λαλησατω δη προς τον βασιλεα ει πως ποιησει ο βασιλευς το ρημα της δουλης αυτου οτι ακουσει ο βασιλευς ρυσασθαι την δουλην αυτου εκ χειρος του ανδρος του ζητουντος εξαραι με και τον υιον μου απο κληρονομιας θεου και ειπεν η γυνη ειη δη ο λογος του κυριου μου του βασιλεως εις θυσιαν οτι καθως αγγελος θεου ουτως ο κυριος μου ο βασιλευς του ακουειν το αγαθον και το πονηρον και κυριος ο θεος σου εσται μετα σου και απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν προς την γυναικα μη δη κρυψης απ εμου ρημα ο εγω επερωτω σε και ειπεν η γυνη λαλησατω δη ο κυριος μου ο βασιλευς και ειπεν ο βασιλευς μη η χειρ ιωαβ εν παντι τουτω μετα σου και ειπεν η γυνη τω βασιλει ζη η ψυχη σου κυριε μου βασιλευ ει εστιν

εις τα δεξια η εις τα αριστερα εκ παντων ὧν ἐλαλησεν ὁ κυριος μου ὁ βασιλευς ὅτι ὁ δουλός σου ἰωαβ αὐτός ἐνετείλατο μοι καὶ αὐτός ἐθέτο ἐν τῷ στοματί τῆς δουλῆς σου πάντας τοὺς λόγους τούτους ἔνεκεν τοῦ περιελθῆναι τὸ πρόσωπον τοῦ ῥήματος τούτου ἐποίησεν ὁ δουλός σου ἰωαβ τὸν λόγον τούτον καὶ ὁ κυριος μου σοφός καθὼς σοφία ἀγγέλου τοῦ θεοῦ τοῦ γινῶναι πάντα τὰ ἐν τῇ γῇ καὶ εἶπεν ὁ βασιλευς πρὸς ἰωαβ ἰδοὺ δὴ ἐποίησα σοὶ κατὰ τὸν λόγον σου τούτον πορευοῦ ἐπιστρέψον τὸ παιδάριον τὸν ἀβεσσαλὼμ καὶ ἐπέσεν ἰωαβ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν καὶ εὐλόγησεν τὸν βασιλεα καὶ εἶπεν ἰωαβ σήμερον ἐγὼ ὁ δουλός σου ὅτι ἔυρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κυριε μου βασιλεῦ ὅτι ἐποίησεν ὁ κυριος μου ὁ βασιλευς τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ καὶ ἀνέστη ἰωαβ καὶ ἐπορεύθη εἰς γεδσοῦρ καὶ ἡγάγεν τὸν ἀβεσσαλὼμ εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ εἶπεν ὁ βασιλευς ἀποστραφῆτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπον μου μὴ βλέπετω καὶ ἀπεστρέψεν ἀβεσσαλὼμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλεως οὐκ εἶδεν καὶ ὥς ἀβεσσαλὼμ οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντί ἰσραὴλ αἰνετός σφοδρὰ ἀπὸ ἰχνύος ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἕως κορυφῆς αὐτοῦ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος καὶ ἐν τῷ χειρᾶσθαι αὐτὸν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ὥς ἀνέκειρετο ὅτι κατεβαρυνετο ἐπ' αὐτὸν καὶ χειρομένος αὐτὴν ἐστήσεν τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διακοσίους σιχλοὺς ἐν τῷ σιχλῷ τῷ βασιλικῷ καὶ ἐτεχθήσαν τῷ ἀβεσσαλὼμ τρεῖς υἱοὶ καὶ θυγάτηρ μία καὶ ὄνομα αὐτῇ θήμαρ αὕτη ἦν γυνὴ καλὴ σφοδρὰ καὶ γίνεταί γυνὴ τῷ ροβοὰμ υἱῷ σαλῶμων καὶ τικτεῖ αὐτῷ τὸν ἀβιά καὶ ἐκαθίσεν ἀβεσσαλὼμ ἐν ἱερουσαλὴμ δύο ἐτὴ ἡμερῶν καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλεως οὐκ εἶδεν καὶ ἀπεστείλεν ἀβεσσαλὼμ πρὸς ἰωαβ τοῦ ἀποστεῖλαι αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλεα καὶ οὐκ ἠθέλησεν ελθεῖν πρὸς αὐτὸν καὶ ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτὸν καὶ οὐκ ἠθέλησεν παραγενεσθαι καὶ εἶπεν ἀβεσσαλὼμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἰδετε ἢ μερίς ἐν ἀγρῷ τοῦ ἰωαβ ἐχόμενα μοι καὶ αὐτὰ κριθαὶ ἐκεῖ πορευεσθε καὶ ἐμπρῆσατε αὐτὴν ἐν πυρὶ καὶ ἐνεπρῆσαν αὐτὰς οἱ παῖδες ἀβεσσαλὼμ καὶ παραγίνονται οἱ δούλοι ἰωαβ πρὸς αὐτὸν διερρηχότες τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ εἶπαν ἐνεπύρισαν οἱ δούλοι ἀβεσσαλὼμ τὴν μερίδα ἐν πυρὶ καὶ ἀνέστη ἰωαβ καὶ ἦλθεν πρὸς ἀβεσσαλὼμ εἰς τὸν οἶκον καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἴνα τι οἱ παῖδες σου ἐνεπύρισαν τὴν μερίδα τὴν ἐμὴν ἐν πυρὶ καὶ εἶπεν ἀβεσσαλὼμ πρὸς ἰωαβ ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σέ λεγὼν ἦκε ὥδε καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν βασιλεα λεγὼν ἴνα τι ἦλθον ἐκ γεδσοῦρ ἀγαθὸν μοι ἦν τοῦ ἐτι εἶναι με ἐκεῖ καὶ νῦν ἰδοὺ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλεως οὐκ εἶδον εἰ δὲ ἐστὶν ἐν ἐμοὶ ἀδικία καὶ θανάτωσον με καὶ εἰσηλθὲν ἰωαβ πρὸς τὸν βασιλεα καὶ ἀπηγγείλεν αὐτῷ καὶ ἐκαλῆσεν τὸν ἀβεσσαλὼμ καὶ εἰσηλθὲν πρὸς τὸν βασιλεα καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ ἐπέσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλεως καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλευς τὸν ἀβεσσαλὼμ καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἀβεσσαλὼμ ἄρματα καὶ ἵππους καὶ πεντήκοντα ἀνδρας παρατρεχεῖν ἐμπροσθεν αὐτοῦ καὶ ὠρθίρυσεν ἀβεσσαλὼμ καὶ ἐστῆ ἀνα χεῖρα τῆς ὁδοῦ τῆς πυλῆς καὶ ἐγένετο πᾶς ἀνὴρ ὃς ἐγένετο κρίσις ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλεα εἰς κρίσιν καὶ ἐβοήσεν πρὸς αὐτὸν ἀβεσσαλὼμ καὶ ἐλέγεν αὐτῷ ἐκ ποίας πόλεως σὺ εἶ καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ἐκ μίας φυλῶν ἰσραὴλ ὁ δουλός σου καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἀβεσσαλὼμ ἰδοὺ οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ καὶ ευκόλοι καὶ ἀκούων οὐκ

εστιν σοι παρα του βασιλεως και ειπεν αβεσσαλωμ τις με καταστησει κριτην εν τη γη και επ εμε ελευσεται πας ανηρ ω εαν η αντιλογια και χρισις και δικαιοσω αυτον και εγενετο εν τω εγγιζειν ανδρα του προσκυνησαι αυτω και εξετεινεν την χειρα αυτου και επελαμβανετο αυτου και κατεφιλησεν αυτον και εποιησεν αβεσσαλωμ κατα το ρημα τουτου παντι ισραηλ τοις παραγινομενοις εις χρισιν προς τον βασιλεα και ιδιοποιετο αβεσσαλωμ την καρδιαν ανδρων ισραηλ και εγενετο απο τελους τεσσαραχοντα ετων και ειπεν αβεσσαλωμ προς τον πατερα αυτου πορευσομαι δη και αποτεισω τας ευχας μου ως ηυξαμην τω κυριω εν χειβρων οτι ευχην ηυξατο ο δουλός σου εν τω οικειν με εν γεδσουρ εν συρια λεγων εαν επιστρεφων επιστρεψη με κυριος εις ιερουσαλημ και λατρευσω τω κυριω και ειπεν αυτω ο βασιλευς βαδιζε εις ειρηνην και αναστας επορευθη εις χειβρων και απεστειλεν αβεσσαλωμ κατασκοπους εν πασαις φυλαις ισραηλ λεγων εν τω ακουσαι υμας την φωνην της κερατινης και ερειτε βεβασιλευκεν βασιλευς αβεσσαλωμ εν χειβρων και μετα αβεσσαλωμ επορευθησαν διακοσιοι ανδρες εξ ιερουσαλημ κλητοι και πορευομενοι τη ἀπλοτητι αυτων και ουκ εγνωσαν παν ρημα και απεστειλεν αβεσσαλωμ και εκαλεσεν τον αχιτοφελ τον γελμωναιον τον συμβουλον δαυιδ εκ της πολεως αυτου εκ γωλα εν τω θυσιαζειν αυτον και εγενετο συστρεμμα ισχυρον και ο λαος πορευομενος και πολυς μετα αβεσσαλωμ και παρεγενετο ο απαγγελλων προς δαυιδ λεγων εγεννηθη η καρδια ανδρων ισραηλ οπισω αβεσσαλωμ και ειπεν δαυιδ πασιν τοις παισιν αυτου τοις μετ αυτου τοις εν ιερουσαλημ αναστητε και φυγωμεν οτι ουκ εστιν ημιν σωτηρια απο προσωπου αβεσσαλωμ ταχυνατε του πορευθηναι ινα μη ταχυνη και καταλαβη ημας και εξωση εφ ημας την κακιαν και παταξη την πολιν στοματι μαχαρης και ειπον οι παιδες του βασιλεως προς τον βασιλεα κατα παντα οσα αιρειται ο κυριος ημων ο βασιλευς ιδου οι παιδες σου και εξηλθεν ο βασιλευς και πας ο οικος αυτου τοις ποσιν αυτων και αφηκεν ο βασιλευς δεκα γυναικας των παλλακων αυτου φυλασσειν τον οικον και εξηλθεν ο βασιλευς και παντες οι παιδες αυτου πεζη και εστησαν εν οικω τω μακραν και παντες οι παιδες αυτου ανα χειρα αυτου παρηγον και πας ο χεττι και πας ο φελεθι και εστησαν επι της ελαιας εν τη ερημω και πας ο λαος παρεπορευετο εχομενος αυτου και παντες οι περι αυτον και παντες οι αδροι και παντες οι μαχηται εξακοσιοι ανδρες και παρησαν επι χειρα αυτου και πας ο χερειθι και πας ο φελεθι και παντες οι γεθιθαιοι εξακοσιοι ανδρες οι ελθοντες τοις ποσιν αυτων εκ γεθι πορευομενοι επι προσωπον του βασιλεως και ειπεν ο βασιλευς προς εθιθι τον γεθιθαιον ινα τι πορευη και συ μεθ ημων επιστρεφε και οικει μετα του βασιλεως οτι ξενος ει συ και οτι μετωκηκας συ εκ του τοπου σου ει εχθες παραγεγονας και σημερον κινησω σε μεθ ημων και γε μεταναστησεις τον τοπον σου εχθες η εξελευσις σου και σημερον μετακινήσω σε μεθ ημων του πορευθηναι και εγω πορευσομαι ου αν εγω πορευθω επιστρεφου και επιστρεφον τους αδελφους σου μετα σου και κυριος ποιησει μετα σου ελεος και αληθειαν και απεκριθη εθιθι τω βασιλει και ειπεν ζη κυριος και ζη ο κυριος μου ο βασιλευς οτι εις τον τοπον ου εαν η ο κυριος μου και εαν εις θανατον και εαν εις ζωην οτι εκει εσται ο δουλός σου και ειπεν ο βασιλευς προς εθιθι δευρο και διαβαινε μετ εμου και παρηλθεν εθιθι ο γεθιθαιος και παντες οι παιδες αυτου και

πας ὁ ὄχλος ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἐκλαίεν φωνῇ μεγάλη καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορευόντο ἐν τῷ χειμάρρῳ κεδρῶν καὶ ὁ βασιλεὺς διεβῆ τὸν χειμάρρουν κεδρῶν καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ὁ βασιλεὺς παρεπορευόντο ἐπὶ προσώπων ὁδοῦ τὴν ἐρημὸν καὶ ἰδοὺ καὶ γε σάδωκ καὶ πάντες οἱ λεύιται μετ' αὐτοῦ αἰρόντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἀποβαίναν καὶ ἐστήσαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ καὶ ἀνέβη ἀβιάθαρ ἕως ἐπαύσατο πᾶς ὁ λαὸς παρελθὲν ἐκ τῆς πόλεως καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ σάδωκ ἀποστρέψον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς τὴν πόλιν ἐὰν εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καὶ ἐπιστρέψει με καὶ δεῖξει μοι αὐτὴν καὶ τὴν εὐπρέπειαν αὐτῆς καὶ ἐὰν εἴπῃ ὅτως οὐκ ἠθέληκα ἐν σοὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι ποιεῖτω μοι κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ σάδωκ τῷ ἱερεὶ ἰδετε σύ ἐπιστρέφεις εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀχιμαᾶς ὁ υἱὸς σου καὶ ἰωνάθαν ὁ υἱὸς ἀβιάθαρ οἱ δύο υἱοὶ ὑμῶν μεθ' ὑμῶν ἰδετε ἐγὼ εἰμι στρατεύομαι ἐν ἀραβίῃ τῆς ἐρημοῦ ἕως τοῦ ελθεῖν ῥῆμα παρ' ὑμῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαι μοι καὶ ἀπεστρέψεν σάδωκ καὶ ἀβιάθαρ τὴν κιβωτὸν εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ καὶ δαυὶδ ἀνέβαινον ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἐλαίων ἀναβαίνων καὶ κλαίων καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος καὶ αὐτὸς ἐπορευέτο ἀνυποδέτο καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐπεκαλύψεν ἀνὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες καὶ κλαίοντες καὶ ἀνηγγέλῃ δαυὶδ λέγοντες καὶ ἀχιτοφελ ἐν τοῖς συστρεφόμενοις μετὰ ἀβεσσαλὼμ καὶ εἶπεν δαυὶδ διασκεδάσον δὴ τὴν βουλήν ἀχιτοφελ κυριε ὁ θεὸς μου καὶ ἡν δαυὶδ ἐρχόμενος ἕως τοῦ ῥωῶς οὐ προσεκύνησεν ἐκεῖ τῷ θεῷ καὶ ἰδοὺ εἰς ἀπάντην αὐτῷ χουσί ὁ ἀρχὶ ἑταῖρος δαυὶδ διερρηχώς τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ δαυὶδ ἐὰν μὲν διαβῆς μετ' ἐμοῦ καὶ ἐσὴ ἐπ' ἐμὲ εἰς βασταγμὰ καὶ ἐὰν εἰς τὴν πόλιν ἐπιστρέψῃς καὶ ἐρεῖς τῷ ἀβεσσαλὼμ διεληλυθάσιν οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ βασιλεὺς κατοπισθὲν μοι διεληλυθὲν ὁ πατὴρ σου καὶ νῦν παῖς σου εἰμι βασιλεὺς εἶπεν μοι ζῆσαι παῖς τοῦ πατρὸς σου ἡμῖν τότε καὶ ἀρτίως καὶ νῦν ἐγὼ δούλος σός καὶ διασκεδάσεις μοι τὴν βουλήν ἀχιτοφελ καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ ἐκεῖ σάδωκ καὶ ἀβιάθαρ οἱ ἱερεῖς καὶ ἐστὶ πάντες ῥῆμα ὁ ἐὰν ἀκουσῇς ἐξ οἴκου τοῦ βασιλεῶς καὶ ἀναγγέλῃς τῷ σάδωκ καὶ τῷ ἀβιάθαρ τοῖς ἱερευσίν ἰδοὺ ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν ἀχιμαᾶς υἱὸς τῷ σάδωκ καὶ ἰωνάθαν υἱὸς τῷ ἀβιάθαρ καὶ ἀποστείλειτε ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς με πάντες ῥῆμα ὁ ἐὰν ἀκουσῇτε καὶ εἰσέλθῃτε χουσί ὁ ἑταῖρος δαυὶδ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀβεσσαλὼμ εἰσπορευέτο εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ δαυὶδ παρῆλθεν βραχὺ τι ἀπὸ τῆς ῥωῶς καὶ ἰδοὺ σίβα τὸ παιδάριον μεμφίβοσθε εἰς ἀπάντην αὐτοῦ καὶ ζεύγος ὄνων ἐπισεσάχμενων καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακοσιοὶ ἄρτοι καὶ ἑκατὸν σταφίδες καὶ ἑκατὸν φοινῖκες καὶ νεβελ οἴνου καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς σίβα τι ταῦτα σοὶ καὶ εἶπεν σίβα ταῦτα ὑποζυγία τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλεῶς τοῦ ἐπικαθῆσθαι καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοινῖκες εἰς βρῶσιν τοῖς παιδαρίοις καὶ ὁ οἶνος πίνει τοὺς ἐκλελυμένους ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καὶ ποῦ ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου καὶ εἶπεν σίβα πρὸς τὸν βασιλεῖα ἰδοὺ καθῆται ἐν ἱερουσαλὴμ ὅτι εἶπεν σήμερον ἐπιστρέψουσιν μοι ὁ οἶκος ἱσραὴλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς μου καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ σίβᾳ ἰδοὺ σοὶ πάντα ὅσα ἐστὶν τῷ μεμφίβοσθε καὶ εἶπεν σίβα προσκύνησας εὐροίμῃ χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κυριε μου βασιλεῦ καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς δαυὶδ ἕως βαουρίμ καὶ ἰδοὺ ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἐξεπορευέτο ἐκ συγγενείας οἴκου σαοὺλ καὶ ὄνομα αὐτῷ σέμει υἱὸς γῆρα ἐξῆλθεν ἐκπορευόμενος καὶ καταρῳμένος καὶ

λιθαζων εν λιθοις τον δαυιδ και παντας τους παιδας του βασιλεως δαυιδ και πας ο λαος ην και παντες οι δυνατοι εκ δεξιων και εξ ευωνυμων του βασιλεως και ουτως ελεγεν σημει εν τω καταρασθαι αυτον εξελθε εξελθε ανηρ αιματων και ανηρ ο παρανομος επεστρεψεν επι σε κυριος παντα τα αιματα του οικου σαουλ οτι εβασιλευσας αντ αυτου και εδωκεν κυριος την βασιλειαν εν χειρι αβεσσαλωμ του υιου σου και ιδου συ εν τη κακια σου οτι ανηρ αιματων συ και ειπεν αβεσσα υιος σαρουιας προς τον βασιλεα ινα τι καταραται ο κυων ο τεθνηκως ουτος τον κυριον μου τον βασιλεα διαβησομαι δη και αφελω την κεφαλην αυτου και ειπεν ο βασιλευς τι εμοι και υμιν υιοι σαρουιας αφετε αυτον και ουτως καταρασθω οτι κυριος ειπεν αυτω καταρασθαι τον δαυιδ και τις ερει ως τι εποιησας ουτως και ειπεν δαυιδ προς αβεσσα και προς παντας τους παιδας αυτου ιδου ο υιος μου ο εξελθων εκ της κοιλιας μου ζητει την ψυχην μου και προσετι νυν ο υιος του ιεμινι αφετε αυτον καταρασθαι οτι ειπεν αυτω κυριος ει πως ιδοι κυριος εν τη ταπεινωσει μου και επιστρεψει μοι αγαθα αντι της καταρας αυτου τη ημερα ταυτη και επορευεθη δαυιδ και οι ανδρες αυτου εν τη οδω και σημει επορευετο εκ πλευρας του ορους εχομενα αυτου πορευομενος και καταρωμενος και λιθαζων εν λιθοις εκ πλαγιων αυτου και τω χοι πασων και ηλθεν ο βασιλευς και πας ο λαος αυτου εκκελυμενοι και ανεψυξαν εκει και αβεσσαλωμ και πας ανηρ ισραηλ εισηλθον εις ιερουσαλημ και αχιτοφελ μετ αυτου και εγεννηθη ηνικα ηλθεν χουσι ο αρχι εταiros δαυιδ προς αβεσσαλωμ και ειπεν χουσι προς αβεσσαλωμ ζητω ο βασιλευς και ειπεν αβεσσαλωμ προς χουσι τουτο το ελεος σου μετα του εταιρου σου ινα τι ουκ απηλθες μετα του εταιρου σου και ειπεν χουσι προς αβεσσαλωμ ουχι αλλα κατοπισθεν ου εξελεξατο κυριος και ο λαος ουτος και πας ανηρ ισραηλ αυτω εσομαι και μετ αυτου κατησομαι και το δευτερον τινι εγω δουλευσω ουχι ενωπιον του υιου αυτου καθαπερ εδουλευσα ενωπιον του πατρος σου ουτως εσομαι ενωπιον σου και ειπεν αβεσσαλωμ προς αχιτοφελ φερετε εαυτοις βουλην τι ποιησωμεν και ειπεν αχιτοφελ προς αβεσσαλωμ εισελθε προς τας παλλακας του πατρος σου ας κατελιπεν φυλασσειν τον οικον αυτου και ακουσεται πας ισραηλ οτι κατησχυνας τον πατερα σου και ενισχυουσιν αι χειρες παντων των μετα σου και επηξαν την σκηνην τω αβεσσαλωμ επι το δωμα και εισηλθεν αβεσσαλωμ προς τας παλλακας του πατρος αυτου κατ οφθαλμους παντος ισραηλ και η βουλη αχιτοφελ ην εβουλευσατο εν ταις ημεραις ταις πρωταις ον τροπον επερωτηση εν λογω του θεου ουτως πασα η βουλη του αχιτοφελ και γε τω δαυιδ και γε τω αβεσσαλωμ και ειπεν αχιτοφελ προς αβεσσαλωμ επιλεξω δη εμαυτω δωδεκα χιλιαδας ανδρων και αναστησομαι και καταδιωξω οπισω δαυιδ την νυκτα και επελευσομαι επ αυτον και αυτος κοπιων και εκκελυμενος χερσιν και εκστησω αυτον και φευζεται πας ο λαος ο μετ αυτου και παταξω τον βασιλεα μονωτατον και επιστρεψω παντα τον λαον προς σε ον τροπον επιστρεφει η νυμφη προς τον ανδρα αυτης πλην ψυχην ενος ανδρος συ ζητεις και παντι τω λαω εσται ειρηνη και ευθης ο λογος εν οφθαλμοις αβεσσαλωμ και εν οφθαλμοις παντων των πρεσβυτερων ισραηλ και ειπεν αβεσσαλωμ καλεσατε δη και γε τον χουσι τον αραχι και ακουσωμεν τι εν τω στοματι αυτου και γε αυτου και εισηλθεν χουσι προς αβεσσαλωμ και ειπεν αβεσσαλωμ προς αυτον λεγων κατα το ρημα τουτο ελαλησεν

αχιτοφελ ει ποιησομεν κατα τον λογον αυτου ει δε μη συ λαλησον και ειπεν χουσι προς αβεσσαλωμ ουκ αγαθη αυτη η βουλη ην εβουλευσατο αχιτοφελ το άπαξ τουτο και ειπεν χουσι συ οιδας τον πατερα σου και τους ανδρας αυτου ότι δυνατοι εισιν σφοδρα και καταπικροι τη ψυχη αυτων ως αρκος ητεκνωμενη εν αγρω και ως ύς τραχεια εν τω πεδιω και ό πατηρ σου ανηρ πολεμιστης και ου μη καταλυση τον λαον ιδου γαρ αυτος νυν κεκρυπται εν ένι των βουνων η εν ένι των τοπων και εσται εν τω επιπεσειν αυτοις εν αρχη και ακουση ό ακουων και ειπη εγενηθη θραυσις εν τω λαω τω οπισω αβεσσαλωμ και γε αυτος υιος δυναμεως ου ή καρδια καθως ή καρδια του λεοντος τηκομενη ταχησεται ότι οιδεν πας ισραηλ ότι δυνατος ό πατηρ σου και υιοι δυναμεως οι μετ αυτου ότι ουτως συμβουλευων εγω συνεβουλευσα και συναγομενος συναχθησεται επι σε πας ισραηλ απο δαν και έως βηρσαβεε ως ή αμμος ή επι της θαλασσης εις πληθος και το προσωπον σου πορευομενον εν μεσω αυτων και ήξομεν προς αυτον εις ένα των τοπων ου εαν ευρωμεν αυτον εκει και παρεμβалуομεν επ αυτον ως πιπτεi ή δροσος επι την γην και ουχ ύπολειψομεθα εν αυτω και τοις ανδρασιν τοις μετ αυτου και γε ένα και εαν εις πολιν συναχθη και λημψεται πας ισραηλ προς την πολιν εκεινην σχοινια και συρουμεν αυτην έως εις τον χειμαρρουν όπως μη καταλειφθη εκει μηδε λιθος και ειπεν αβεσσαλωμ και πας ανηρ ισραηλ αγαθη ή βουλη χουσι του αραχι ύπερ την βουλην αχιτοφελ και κυριος ενετειλατο διασκεδασαι την βουλην αχιτοφελ την αγαθην όπως αν επαγαγη κυριος επι αβεσσαλωμ τα κακα παντα και ειπεν χουσι ό του αραχι προς σαδωκ και αβιαθαρ τους ιερεις ουτως και ουτως συνεβουλευσεν αχιτοφελ τω αβεσσαλωμ και τοις πρεσβυτεροις ισραηλ και ουτως και ουτως συνεβουλευσα εγω και νυν αποστειλατε ταχυ και αναγγειλατε τω δαυιδ λεγοντες μη αυλισθης την νυκτα εν αραβωθ της ερημου και γε διαβαινων σπευσον μηποτε καταπιη τον βασιλεα και παντα τον λαον τον μετ αυτου και ιωνathan και αχιμαας ειστηκεισαν εν τη πηγη ρωγηλ και επορευθη ή παιδισκη και ανηγγειλεν αυτοις και αυτοι πορευονται και αναγγελλουσιν τω βασιλει δαυιδ ότι ουκ εδυναντο οφθηναι του εισελθειν εις την πολιν και ειδεν αυτους παιδαριον και απηγγειλεν τω αβεσσαλωμ και επορευθησαν οι δυο ταχεως και εισηλθαν εις οικιαν ανδρος εν βαουριμ και αυτω λακκος εν τη αυλη και κατεβησαν εκει και ελαβεν ή γυνη και διεπετασεν το επικαλυμμα επι προσωπον του λακκου και εψυξεν επ αυτω αραφωθ και ουκ εγνωσθη ρημα και ηλθαν οι παιδες αβεσσαλωμ προς την γυναικα εις την οικιαν και ειπαν που αχιμαας και ιωνathan και ειπεν αυτοις ή γυνη παρηλθαν μικρον του ύδατος και εζητησαν και ουχ ευραν και ανεστρεψαν εις ιερουσαλημ εγενετο δε μετα το απελθειν αυτους και ανεβησαν εκ του λακκου και επορευθησαν και ανηγγειλαν τω βασιλει δαυιδ και ειπαν προς δαυιδ αναστητε και διαβητε ταχεως το ύδωρ ότι ουτως εβουλευσατο περι υμων αχιτοφελ και ανεστη δαυιδ και πας ό λαος ό μετ αυτου και διεβησαν τον ιορδανην έως του φωτος του πρωι έως ενός ουκ ελαθην ός ου διηλθεν τον ιορδανην και αχιτοφελ ειδεν ότι ουκ εγενηθη ή βουλη αυτου και επεσαξεν την ονον αυτου και ανεστη και απηλθεν εις τον οικον αυτου εις την πολιν αυτου και ενετειλατο τω οικω αυτου και απηγξατο και απεθανεν και εταφη εν τω ταφω του πατρος αυτου και δαυιδ διηλθεν εις μαναιμ και αβεσσαλωμ διεβη τον ιορδανην αυτος

και πας ανηρ ισραηλ μετ αυτου και τον αμεσσαι κατεστησεν αβεσσαλωμ αντι ιωαβ επι της δυναμεως και αμεσσαι υιος ανδρος και ονομα αυτω ιοθορ ο ισραηλιτης ουτος εισηλθεν προς αβιγαιαν θυγατερα ναας αδελφην σαρουιας μητρος ιωαβ και παρενεβαλεν πας ισραηλ και αβεσσαλωμ εις την γην γαλααδ και εγενετο ήνικα ηλθεν δαυιδ εις μαναιμ ουεσβι υιος ναας εκ ραββαθ υιων αμμων και μαχιρ υιος αμιηλ εκ λωδαβαρ και βερζελλι ο γαλααδιτης εκ ρωγελλιμ ηνεγκαν δεκα κοιτας και αμφιταπους και λεβητας δεκα και σκευη κεραμου και πυρους και κριθας και αλευρον και αλφιτον και κυαμον και φακον και μελι και βουτυρον και προβατα και σαφρωθ βοων και προσηνεγκαν τω δαυιδ και τω λαω τω μετ αυτου φαγειν οτι ειπαν ο λαος πεινων και εκλελυμενος και διψων εν τη ερημω και επεσκεψατο δαυιδ τον λαον τον μετ αυτου και κατεστησεν επ αυτων χιλιαρχους και εκατονταρχους και απεστειλεν δαυιδ τον λαον το τριτον εν χειρι ιωαβ και το τριτον εν χειρι αβεσσα υιου σαρουιας αδελφου ιωαβ και το τριτον εν χειρι εθθι του γεθθαιου και ειπεν δαυιδ προς τον λαον εξελθων εξελευσομαι και γε εγω μεθ υμων και ειπαν ουκ εξελευση οτι εαν φυγη φυγαμεν ου θησουσιν εφ ήμας καρδιαν και εαν αποθανωμεν το ήμισυ ήμων ου θησουσιν εφ ήμας καρδιαν οτι συ ως ήμεις δεκα χιλιαδες και νυν αγαθον οτι εση ήμιν εν τη πολει βοθηθεια του βοηθειν και ειπεν προς αυτους ο βασιλευς ο εαν αρεση εν οφθαλμοις υμων ποιησω και εστη ο βασιλευς ανα χειρα της πυλης και πας ο λαος εξεπορευετο εις εκατονταδας και εις χιλιαδας και ενετειλατο ο βασιλευς τω ιωαβ και τω αβεσσα και τω εθθι λεγων φεισασθε μοι του παιδαριου του αβεσσαλωμ και πας ο λαος ηκουσεν εντελλομενου του βασιλεως πασιν τοις αρχουσιν υπερ αβεσσαλωμ και εξηλθεν πας ο λαος εις τον δρυμον εξ εναντιας ισραηλ και εγενετο ο πολεμος εν τω δρυμω εφραιμ και επταισεν εκει ο λαος ισραηλ ενωπιον των παιδων δαυιδ και εγενετο ή θραυσις μεγαλη εν τη ήμερα εκεινη εικοσι χιλιαδες ανδρων και εγενετο εκει ο πολεμος διεσπαρμενος επι προσωπον πασης της γης και επλεονασεν ο δρυμος του καταφαγειν εκ του λαου υπερ ους κατεφαγεν εν τω λαω ή μαχαира εν τη ήμερα εκεινη και συνηνητησεν αβεσσαλωμ ενωπιον των παιδων δαυιδ και αβεσσαλωμ επιβεβηκως επι του ήμιονου αυτου και εισηλθεν ο ήμιονος υπο το δασος της δρυος της μεγαλης και εκρεμασθη ή κεφαλη αυτου εν τη δρυι και εκρεμασθη ανα μεσον του ουρανου και ανα μεσον της γης και ο ήμιονος υποκατω αυτου παρηλθεν και ειδεν ανηρ εις και ανηγγειλεν ιωαβ και ειπεν ιδου έωρακα τον αβεσσαλωμ κρεμαμενον εν τη δρυι και ειπεν ιωαβ τω ανδρι τω απαγγελλοντι και ιδου έορακας τι οτι ουκ επαταξας αυτον εις την γην και εγω αν δεδωκειν σοι δεκα αργυριου και παραζωνην μιαν ειπεν δε ο ανηρ προς ιωαβ και εγω ειμι ίστημι επι τας χειρας μου χιλιους σικλους αργυριου ου μη επιβαλω χειρα μου επι τον υιον του βασιλεως οτι εν τοις ωσιν ήμων ενετειλατο ο βασιλευς σοι και αβεσσα και τω εθθι λεγων φυλαξατε μοι το παιδαριον τον αβεσσαλωμ μη ποιησαι εν τη ψυχη αυτου αδικον και πας ο λογος ου λησεται απο του βασιλεως και συ στηση εξ εναντιας και ειπεν ιωαβ τουτο εγω αρξομαι ουχ ουτως μενω ενωπιον σου και ελαβεν ιωαβ τρια βελη εν τη χειρι αυτου και ενεπηξεν αυτα εν τη καρδια αβεσσαλωμ ετι αυτου ζωντος εν τη καρδια της δρυος και εκυκλωσαν δεκα παιδαρια αιροντα τα σκευη ιωαβ και επαταξαν

τον αβεσσάλωμ και εθανατωσαν αυτον και εσαλπισεν ιωαβ εν κερατινη και απεστρεψεν ὁ λαος του μη διωκειν οπισω ισραηλ ὅτι εφειδετο ιωαβ του λαου και ελαβεν τον αβεσσάλωμ και ερριψεν αυτον εις χασμα μεγα εν τω δρυμω εις τον βοθυνον τον μεγαν και εστηλωσεν επ αυτον σωρον λιθων μεγαν σφοδρα και πας ισραηλ εφυγεν ανηρ εις το σκηνωμα αυτου και αβεσσάλωμ ετι ζων και εστησεν ἑαυτω την στηλην εν ἡ ελημφθη και εστηλωσεν αυτην λαβειν την στηλην την εν τη κοιλαδι του βασιλεως ὅτι ειπεν ουκ εστιν αυτω υἱος ἔνεκεν του αναμνησαι το ονομα αυτου και εκαλεσεν την στηλην χειρ αβεσσάλωμ ἕως της ἡμερας ταυτης και αχιμαας υἱος σαδωκ ειπεν δραμω δη και ευαγγελιω τω βασιλει ὅτι εκρινεν αυτω κυριος εκ χειρος των εχθρων αυτου και ειπεν αυτω ιωαβ ουκ ανηρ ευαγγελιας συ εν τη ἡμερα ταυτη και ευαγγελιη εν ἡμερα αλλη εν δε τη ἡμερα ταυτη ουκ ευαγγελιη ὅυ ἔινεκεν ὁ υἱος του βασιλεως απεθανεν και ειπεν ιωαβ τω χουσι βαδισας αναγγειλον τω βασιλει ὅσα ειδες και προσεκυνησεν χουσι τω ιωαβ και εζήλθην και προσεθετο ετι αχιμαας υἱος σαδωκ και ειπεν προς ιωαβ και εστω ὅτι δραμω και γε εγω οπισω του χουσι και ειπεν ιωαβ ἵνα τι τουτο τρεχεις υἱε μου δευρο ουκ εστιν σοι ευαγγελια εις ωφελειαν πορευομενω και ειπεν τι γαρ εαν δραμουμεαι και ειπεν αυτω ιωαβ δραμε και εδραμεν αχιμαας ὁδον την του κεχαρ και ὑπερεβη τον χουσι και δαυιδ εκαθητο ανα μεσον των δυο πυλων και επορευθη ὁ σκοπος εις το δωμα της πυλης προς το τειχος και επηρεν τους οφθαλμους αυτου και ειδεν και ιδου ανηρ τρεχων μονος ενωπιον αυτου και ανεβησεν ὁ σκοπος και απηγγειλεν τω βασιλει και ειπεν ὁ βασιλευς εἰ μονος εστιν ευαγγελια εν τω στοματι αυτου και επορευετο πορευομενος και εγγιζων και ειδεν ὁ σκοπος ανδρα ἕτερον τρεχοντα και εβησεν ὁ σκοπος προς τη πυλη και ειπεν ιδου ανηρ ἕτερος τρεχων μονος και ειπεν ὁ βασιλευς και γε ὁυτος ευαγγελιζομενος και ειπεν ὁ σκοπος εγω ὁρω τον δρομον του πρωτου ὡς δρομον αχιμαας υἱου σαδωκ και ειπεν ὁ βασιλευς ανηρ αγαθος ὁυτος και γε εις ευαγγελιαν αγαθην ελευσεται και εβησεν αχιμαας και ειπεν προς τον βασιλεα ειρηνη και προσεκυνησεν τω βασιλει επι προσωπον αυτου επι την γην και ειπεν ευλογητος κυριος ὁ θεος σου ὅς απεκλεισεν τους ανδρας τους μισουντας την χειρα αυτων εν τω κυρια μου τω βασιλει και ειπεν ὁ βασιλευς ειρηνη τω παιδαριω τω αβεσσάλωμ και ειπεν αχιμαας ειδον το πληθος το μεγα του αποστειλαι τον δουλον του βασιλεως ιωαβ και τον δουλον σου και ουκ εγνων τι εχει και ειπεν ὁ βασιλευς επιστρεψον στηλωθητι ὧδε και επεστραφη και εστη και ιδου ὁ χουσι παρεγενετο και ειπεν τω βασιλει ευαγγελισθητω ὁ κυριος μου ὁ βασιλευς ὅτι εκρινεν σοι κυριος σημερον εκ χειρος παντων των επεγειρομενων επι σε και ειπεν ὁ βασιλευς προς τον χουσι εἰ ειρηνη τω παιδαριω τω αβεσσάλωμ και ειπεν ὁ χουσι γενοιντο ὡς το παιδαριον ὁι εχθροι του κυριου μου του βασιλεως και παντες ὅσοι επανεστησαν επ αυτον εις κακα και εταραχθη ὁ βασιλευς και ανεβη εις το ὑπερων της πυλης και εκλαυσεν και ὁυτως ειπεν εν τω πορευεσθαι αυτον υἱε μου αβεσσάλωμ υἱε μου υἱε μου αβεσσάλωμ τις δωη τον θανατον μου αντι σου εγω αντι σου αβεσσάλωμ υἱε μου υἱε μου και ανηγγελη τω ιωαβ λεγοντες ιδου ὁ βασιλευς κλαιει και πενθει επι αβεσσάλωμ και εγενετο ἡ σωτηρια εν τη ἡμερα εκεινη εις πενθος παντι τω λαω ὅτι ηκουσεν ὁ λαος εν τη ἡμερα εκεινη λεγων

ὅτι λυπείται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ ὕμῳ αὐτοῦ καὶ διεκλεπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν καθὼς διακλεπτεται ὁ λαὸς οἱ ἀσχυνομένοι ἐν τῷ αὐτοῦ φεῦγειν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκρύψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκραξεν ὁ βασιλεὺς φωνῇ μεγάλη λέγων ὕψος μου ἀβεσσαλωμ ἀβεσσαλωμ ὕψος μου καὶ εἰσηλθὲν ἰωαβ πρὸς τὸν βασιλεῖα εἰς τὸν οἶκον καὶ εἶπεν κατησχυνας σήμερον τὸ πρόσωπον πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἐξαιρουμένων σὲ σήμερον καὶ τὴν ψυχὴν τῶν ὕμων σου καὶ τῶν θυγατρῶν σου καὶ τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν σου καὶ τῶν παλλακῶν σου τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς μισούντας σὲ καὶ μισοῦν τοὺς ἀγαπῶντας σὲ καὶ ἀνηγγεῖλας σήμερον ὅτι οὐκ εἰσὶν οἱ ἀρχόντες σου οὐδὲ παῖδες ὅτι ἐγνώκα σήμερον ὅτι εἰ ἀβεσσαλωμ εἶξάντες ἡμεῖς σήμερον νεκροὶ ὅτι τότε τὸ εὐθεὶς ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ νῦν ἀναστὰς ἐξελθὲ καὶ λαλήσον εἰς τὴν καρδίαν τῶν δούλων σου ὅτι ἐν κυρίῳ ὤμοσα ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ σήμερον εἰ αὐλισθήσεται ἀνὴρ μετὰ σου τὴν νύκτα ταυτὴν καὶ ἐπιγνώθῃ σεαυτῷ καὶ κακὸν σοὶ τοῦτο ὑπερ πάντων τῶν κακῶν τὸ ἐπελθόν σοι ἐκ νεότητος σου ἕως τοῦ νῦν καὶ ἀνεστὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκαθίσεν ἐν τῇ πυλῇ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνηγγεῖλαν λέγοντες ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κατήται ἐν τῇ πυλῇ καὶ εἰσηλθὲν πᾶς ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλεως καὶ ἰσραὴλ ἐφυγεν ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς κρίνομενος ἐν πασαις φυλαῖς ἰσραὴλ λέγοντες ὁ βασιλεὺς δαυὶδ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ αὐτὸς ἐξεῖλατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφυλῶν καὶ νῦν πεφευγεν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπὸ ἀβεσσαλωμ καὶ ἀβεσσαλωμ ὃν ἐχρῖσαμεν ἐφ' ἡμῶν ἀπεθάνεν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ νῦν ἵνα τι ὑμεῖς κωφεύετε τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλεῖα καὶ τὸ ῥῆμα πάντος ἰσραὴλ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλεῖα καὶ ὁ βασιλεὺς δαυὶδ ἀπεστείλεν πρὸς σαδὼκ καὶ πρὸς ἀβιαθάρ τοὺς ἱερεῖς λέγων λαλήσατε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους ἰουδα λέγοντες ἵνα τι γίνεσθε ἐσχατοὶ τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλεῖα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ λόγος πάντος ἰσραὴλ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλεῖα ἀδελφοὶ μου ὑμεῖς ὅσταν μοι καὶ σαρκεὶς μοι ὑμεῖς καὶ ἵνα τι γίνεσθε ἐσχατοὶ τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλεῖα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τῷ ἀμεσσοῖ ἐρεῖτε οὐχὶ ὅστων μοι καὶ σαρξ μοι σὺ καὶ νῦν ταδὲ ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ ταδὲ προσθίει εἰ μὴ ἀρχῶν δύναμεως ἐσθὲ ἐνώπιον ἐμοῦ πᾶσας τὰς ἡμέρας ἀντὶ ἰωαβ καὶ ἐκλίνεν τὴν καρδίαν πάντος ἀνδρὸς ἰουδα ὥς ἀνδρὸς ἑνὸς καὶ ἀπεστείλαν πρὸς τὸν βασιλεῖα λέγοντες ἐπιστραφῆτι σὺ καὶ πάντες οἱ δούλοι σου καὶ ἐπεστρέψεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἰορδάνου καὶ ἀνδρὲς ἰουδα ἦλθαν εἰς γαλγαλά τοῦ πορεύεσθαι εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλεως διαβίβασαι τὸν βασιλεῖα τὸν ἰορδάνην καὶ ἐταχυνεν σέμει υἱὸς γῆρα υἱοῦ τοῦ ἱεμενὶ ἐκ βαουρίμ καὶ κατέβη μετὰ ἀνδρὸς ἰουδα εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλεως δαυὶδ καὶ χίλιοι ἀνδρὲς μετὰ αὐτοῦ ἐκ τοῦ βενιαμὴν καὶ σίβα τὸ παιδάριον τοῦ οἴκου σαουλ καὶ δεκά πεντε υἱοὶ αὐτοῦ μετὰ αὐτοῦ καὶ εἰκοσὶ δούλοι αὐτοῦ μετὰ αὐτοῦ καὶ κατευθύναν τὸν ἰορδάνην ἐμπροσθεν τοῦ βασιλεως καὶ ἐλειτοურγήσαν τὴν λειτουργίαν τοῦ διαβίβασαι τὸν βασιλεῖα καὶ διεβῆ ἡ διαβάσις ἐξεγείραι τὸν οἶκον τοῦ βασιλεως καὶ τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθεὶς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καὶ σέμει υἱὸς γῆρα ἐπέσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ βασιλεως διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν ἰορδάνην καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλεῖα μὴ διαλογίσασθω ὁ κύριός μου ἀνομίαν καὶ μὴ μνηστῆς ὅσα ἠδίκησεν ὁ παῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐξεπορεύετο ἐξ

ιερουσαλημ του θεσθαι τον βασιλεα εις την καρδιαν αυτου οτι εγνω ο δουλός σου οτι εγω ήμαρτον και ιδου εγω ήλθον σημερον προτερος παντος οικου ιωσηφ του καταβηναι εις απαντην του κυριου μου του βασιλεως και απεκριθη αβεσσα υιος σαρουιας και ειπεν μη αντι τουτου ου θανατωθησεται σεμει οτι κατηρασατο τον χριστον κυριου και ειπεν δαυιδ τι εμοι και υμιν υιοι σαρουιας οτι γινεσθε μοι σημερον εις επιβουλον σημερον ου θανατωθησεται τις ανηρ εξ ισραηλ οτι ουκ οιδα ει σημερον βασιλευω εγω επι τον ισραηλ και ειπεν ο βασιλευς προς σεμει ου μη αποθानης και ωμοσεν αυτω ο βασιλευς και μεμφιβοσθε υιος ιωναθαν υιου σαουλ κατεβη εις απαντην του βασιλεως και ουκ εθεραπευσεν τους ποδας αυτου ουδε ωνυχισατο ουδε εποιησεν τον μυστακα αυτου και τα ιματια αυτου ουκ επλυνεν απο της ήμερας ής απηλθεν ο βασιλευς έως της ήμερας ής αυτος παρεγενετο εν ειρηνη και εγενετο οτε εισηλθεν εις ιερουσαλημ εις απαντησιν του βασιλεως και ειπεν αυτω ο βασιλευς τι οτι ουκ επορευθης μετ εμου μεμφιβοσθε και ειπεν προς αυτον μεμφιβοσθε κυριε μου βασιλευ ο δουλός μου παρελογισατο με οτι ειπεν ο παις σου αυτω επισαζον μοι την ονον και επιβω επ αυτην και πορευσομαι μετα του βασιλεως οτι χωλός ο δουλός σου και μεθωδευσεν εν τω δουλω σου προς τον κυριον μου τον βασιλεα και ο κυριός μου ο βασιλευς ως αγγελός του θεου και ποιησον το αγαθον εν οφθαλμοις σου οτι ουκ ην πας ο οικός του πατρος μου αλλ η οτι ανδρες θανατου τω κυριω μου τω βασιλει και εθηκας τον δουλόν σου εν τοις εσθιουσιν την τραπεζαν σου και τι εστιν μοι ετι δικαιομα και του κεκραγεναί με ετι προς τον βασιλεα και ειπεν αυτω ο βασιλευς ίνα τι λαλεις ετι τους λόγους σου ειπον συ και σίβα διελειςθε τον αγρον και ειπεν μεμφιβοσθε προς τον βασιλεα και γε τα παντα λαβετω μετα το παραγενεσθαι τον κυριον μου τον βασιλεα εν ειρηνη εις τον οικον αυτου και βερζελλι ο γαλααδιτης κατεβη εκ ρωγελλιμ και διεβη μετα του βασιλεως τον ιορδανην εκπεμψαι αυτον τον ιορδανην και βερζελλι ανηρ πρεσβυτερος σφοδρα υιος ογδοηκοντα ετων και αυτος διεθρεψεν τον βασιλεα εν τω οικειν αυτον εν μαναιμ οτι ανηρ μεγας εστιν σφοδρα και ειπεν ο βασιλευς προς βερζελλι συ διαβηση μετ εμου και διαθρεψω το γηρας σου μετ εμου εν ιερουσαλημ και ειπεν βερζελλι προς τον βασιλεα ποσαι ήμεραι ετων ζωης μου οτι αναβησομαι μετα του βασιλεως εις ιερουσαλημ υιος ογδοηκοντα ετων εγω ειμι σημερον μη γνωσομαι ανα μεσον αγαθου και κακου η γευσεται ο δουλός σου ετι ο φαγομαι η πιομαι η ακουσομαι ετι φωνην αδοντων και αδουσων ίνα τι εσται ετι ο δουλός σου εις φορτίον επι τον κυριον μου τον βασιλεα ως βραχυ διαβησεται ο δουλός σου τον ιορδανην μετα του βασιλεως και ίνα τι ανταποδιδωσιν μοι ο βασιλευς την ανταποδοσιν ταυτην καθισατω δη ο δουλός σου και αποθανουμαι εν τη πολει μου παρα τω ταφω του πατρος μου και της μητρος μου και ιδου ο δουλός σου χαμααμ διαβησεται μετα του κυριου μου του βασιλεως και ποιησον αυτω το αγαθον εν οφθαλμοις σου και ειπεν ο βασιλευς μετ εμου διαβητω χαμααμ καγω ποιησω αυτω το αγαθον εν οφθαλμοις σου και παντα όσα εκλεξη επ εμοι ποιησω σοι και διεβη πας ο λαός τον ιορδανην και ο βασιλευς διεβη και κατεφιλησεν ο βασιλευς τον βερζελλι και ευλογησεν αυτον και επεστρεψεν εις τον τοπον αυτου και διεβη ο βασιλευς εις γαλαλα και χαμααμ διεβη μετ αυτου και πας ο λαός ιουδα διαβαινοντες μετα

του βασιλεως και γε το ἥμισυ του λαου ισραηλ και ιδου πας ανηρ ισραηλ παρεγενοντο προς τον βασιλεα και ειπον προς τον βασιλεα τι ὅτι εκλεψαν σε ὁι αδελφοι ἡμων ανηρ ιουδα και διεβιβασαν τον βασιλεα και τον οικον αυτου τον ιορδανην και παντες ανδρες δαυιδ μετ αυτου και απεκριθη πας ανηρ ιουδα προς ανδρα ισραηλ και ειπαν διοτι εγγιζει προς με ὁ βασιλευς και ἵνα τι ὁυτως εὐθυμωθης περι του λογου τουτου μη βρωσει εφαγαμεν εκ του βασιλεως ἡ δομα εδωκεν ἡ αρσιν ηρεν ἡμιν και απεκριθη ανηρ ισραηλ τω ανδρι ιουδα και ειπεν δεκα χειρες μοι εν τω βασιλει και πρωτοτοκος εγω ἡ συ και γε εν τω δαυιδ εμι ὑπερ σε και ἵνα τι τουτο ὑβρισας με και ουκ ελογισθη ὁ λογος μου πρωτος μοι του επιστρεψαι τον βασιλεα εμοι και εσχληρυνθη ὁ λογος ανδρος ιουδα ὑπερ τον λογον ανδρος ισραηλ και εκει επικαλουμενος υιος παρανομος και ονομα αυτω σαβее υιος βοχορι ανηρ ὁ ιεμενι και εσαλπισεν εν τη κερατινη και ειπεν ουκ εστιν ἡμιν μερις εν δαυιδ ουδε κληρονομια ἡμιν εν τω υιω ιεσσαι ανηρ εις τα σκηνωματα σου ισραηλ και ανεβη πας ανηρ ισραηλ απο οπισθεν δαυιδ οπισω σαβее υιου βοχορι και ανηρ ιουδα εκολληθη τω βασιλει αυτων απο του ιορδανου και ἕως ιερουσαλημ και εισηλθεν δαυιδ εις τον οικον αυτου εις ιερουσαλημ και ελαβεν ὁ βασιλευς τας δεκα γυναικας τας παλλακας αυτου ἅς αφηκεν φυλασσειν τον οικον και εδωκεν αυτας εν οικω φυλακης και διεθρεψεν αυτας και προς αυτας ουκ εισηλθεν και ησαν συνεχομεναι ἕως ἡμερας θανατου αυτων χηραι ζωσαι και ειπεν ὁ βασιλευς προς αμεσσαι βοησον μοι τον ανδρα ιουδα τρεις ἡμερας συ δε αυτου στηθι και επορευθη αμεσσαι του βοησαι τον ιουδαν και εχροнисεν απο του καιρου ὅυ εταξατο αυτω δαυιδ και ειπεν δαυιδ προς αβεσσα νυν κακοποιησει ἡμας σαβее υιος βοχορι ὑπερ αβεσσαλωμ και νυν συ λαβε μετα σεαυτου τους παιδας του κυριου σου και καταδιωξον οπισω αυτου μηποτε ἑαυτω ἑυρη πολεις οχυρας και σκιασει τους οφθαλμους ἡμων και εξηλθον οπισω αυτου ὁι ανδρες ιωαβ και ὁ χερεθθι και ὁ φελεθθι και παντες ὁι δυνατοι και εξηλθαν εξ ιερουσαλημ διωξαι οπισω σαβее υιου βοχορι και αυτοι παρα τω λιθω τω μεγαλω τω εν γαβαων και αμεσσαι εισηλθεν εμπροσθεν αυτων και ιωαβ περιεζωσμενος μανδυναν το ενδυμα αυτου και επ αυτω περιεζωσμενος μαχαιραν εξευγμενην επι της οσφυος αυτου εν κολεω αυτης και ἡ μαχαιρα εξηλθεν και επεσεν και ειπεν ιωαβ τω αμεσσαι ει ὑγιαινεις συ αδελφε και εκρατησεν ἡ χειρ ἡ δεξια ιωαβ του παγωνος αμεσσαι του καταφιλησαι αυτον και αμεσσαι ουκ εφυλαξατο την μαχαιραν την εν τη χειρι ιωαβ και επαισεν αυτον εν αυτη ιωαβ εις την ψοαν και εξεχυθη ἡ κοιλια αυτου εις την γην και ουκ εδευτερωσεν αυτω και απεθανεν και ιωαβ και αβεσσα ὁ αδελφος αυτου εδιωξεν οπισω σαβее υιου βοχορι και ανηρ εστη επ αυτον των παιδαριων ιωαβ και ειπεν τις ὁ βουλομενος ιωαβ και τις του δαυιδ οπισω ιωαβ και αμεσσαι πεφυρμενος εν τω ἄιματι εν μεσω της τριβου και ειδεν ὁ ανηρ ὅτι εἰστηκε πας ὁ λαος και απεστρεψεν τον αμεσσαι εκ της τριβου εις αγρον και επερριψεν επ αυτον ἱματιον καθοτι ειδεν παντα τον ερχομενον επ αυτον εστηκота ἡνικα δε εφθασεν εκ της τριβου παρηλθεν πας ανηρ ισραηλ οπισω ιωαβ του διωξαι οπισω σαβее υιου βοχορι και διηλθεν εν πασαις φυλαις ισραηλ εις αβελ και εις βαιθμαχα και παντες εν χαρρι και εξεκκλησιασθησαν και ηλθον κατοπισθεν αυτου και παρεγενηθησαν και επολιορκουν επ αυτον την αβελ και την

βαιθυμαχα και εξεχεαν προσχωμα προς την πολιν και εστη εν τω προ-
τειχισματι και πας ὁ λαος ὁ μετα ιωαβ ενοουσαν καταβαλειν το τειχος
και εβοησεν γυνη σοφη εκ του τειχους και ειπεν ακουσατε ακουσατε
ειπατε δη προς ιωαβ εγγισον ἕως ὧδε και λαλησω προς αυτον και
προσηγγισεν προς αυτην και ειπεν ἡ γυνη ει συ ει ιωαβ ὁ δε ειπεν
εγω ειπεν δε αυτω ακουσον τους λογους της δουλης σου και ειπεν
ιωαβ ακουω εγω ειμι και ειπεν λεγουσα λογον ελαλησαν εν πρωτοις
λεγοντες ηρωτημενος ηρωτηθη εν τη αβελ και εν δαν ει εξελιπον ἃ
εθεντο οἱ πιστοι του ισραηλ ερωτωντες επερωτησουσιν εν αβελ και
οὕτως ει εξελιπον εγω ειμι ειρηνικα των στηριγματων ισραηλ συ δε
ζητεις θανατωσαι πολιν και μητροπολιν εν ισραηλ ἵνα τι καταποντιζεις
κληρονομιαν κυριου και απεκριθη ιωαβ και ειπεν ἰλεως μοι ἰλεως μοι
ει καταποντιω και ει διαφθερω ουχ οὗτος ὁ λογος ὅτι ανηρ εξ ορους
εφραιμ σαββε υἱος βοχορι ονομα αυτου και επηρεν την χειρα αυτου επι
τον βασιλεα δαυιδ δοτε αυτον μοι μονον και απελευσομαι απανωθεν
της πολεως και ειπεν ἡ γυνη προς ιωαβ ἴδου ἡ κεφαλη αυτου ῥιφησε-
ται προς σε δια του τειχους και εισηλθεν ἡ γυνη προς παντα τον λαον
και ελαλησεν προς βασαν την πολιν εν τη σοφια αυτης και αφειλεν
την κεφαλην σαββε υἱου βοχορι και εβαλεν προς ιωαβ και εσαλπισεν
εν κερατινῃ και διεσπαρθησαν απο της πολεως ανηρ εις τα σκηνωματα
αυτου και ιωαβ απεστρεψεν εις ιερουσαλημ προς τον βασιλεα και ιωαβ
προς παση τη δυναμει ισραηλ και βαναιας υἱος ιωδαε επι του χερειθι
και επι του φελεθι και αδωνирам επι του φορου και ιωσαφατ υἱος α-
χιλουθ αναμνησκων και σουσα γραμματευσ και σαδωκ και αβιαθαρ
ἱερεις και γε ιρας ὁ ιαριν ην ἱερευσ του δαυιδ και εγενετο λιμος εν
ταις ἡμεραις δαυιδ τρια ετη ενιαυτος εχομενος ενιαυτου και εξητησεν
δαυιδ το προσωπον του κυριου και ειπεν κυριος επι σαουλ και επι τον
οικον αυτου αδικια δια το αυτον θανατω ἁματων περι οὗ εθανατωσεν
τους γαβαωνιτας και εκαλεσεν ὁ βασιλευς δαυιδ τους γαβαωνιτας και
ειπεν προς αυτους και οἱ γαβαωνιται ουχ υἱοι ισραηλ εισιν ὅτι αλλ
η εκ του λειμματος του αμορραιου και οἱ υἱοι ισραηλ ωμοσαν αυτοις
και εξητησεν σαουλ παταξαι αυτους εν τω ζηλωσαι αυτον τους υἱους
ισραηλ και ιουδα και ειπεν δαυιδ προς τους γαβαωνιτας τι ποιησω
ὑμιν και εν τινι εξιλασομαι και ευλογησετε την κληρονομιαν κυριου
και ειπαν αυτω οἱ γαβαωνιται ουκ εστιν ἡμιν αργυριον και χρυσιον
μετα σαουλ και μετα του οικου αυτου και ουκ εστιν ἡμιν ανηρ θανα-
τωσαι εν ισραηλ και ειπεν τι ὑμεις λεγετε και ποιησω ὑμιν και ειπαν
προς τον βασιλεα ὁ ανηρ συνετελεσεν εφ ἡμας και εδιωξεν ἡμας ὃς
παρελογισατο εξολεθρευσαι ἡμας αφανισωμεν αυτον του μη ἔσταναι
αυτον εν παντι ὀριω ισραηλ δοτω ἡμιν ἑπτα ανδρας εκ των υἱων αυ-
του και εξηλιασωμεν αυτους τω κυριω εν γαβαων σαουλ εκλεκτους
κυριου και ειπεν ὁ βασιλευς εγω δωσω και εφεισατο ὁ βασιλευς επι
μεμφιβοσθε υἱον ιωναθαν υἱου σαουλ δια τον ὅρκον κυριου τον ανα
μεσον αυτων ανα μεσον δαυιδ και ανα μεσον ιωναθαν υἱου σαουλ και
ελαβεν ὁ βασιλευς τους δυο υἱους ρεσφα θυγατρος αια οὗς ετεκεν
τω σαουλ τον ερμωνι και τον μεμφιβοσθε και τους πεντε υἱους μιχολ
θυγατρος σαουλ οὗς ετεκεν τω εσριηλ ὕω βερζελλι τω μοουλαθι και
εδωκεν αυτους εν χειρι των γαβαωνιτων και εξηλιασαν αυτους εν τω
ορει εναντι κυριου και επεσαν οἱ ἑπτα αυτοι επι το αυτο και αυτοι δε
εθανατωθησαν εν ἡμεραις θερισμου εν πρωτοις εν αρχη θερισμου κρι-

θίων και ελαβεν ρεσφα θυγατηρ αια τον σακκον και επηξεν αυτη προς την πετραν εν αρχη θερισμου κριθων έως εσταξεν επ αυτους υδωρ εκ του ουρανου και ουκ εδωκεν τα πετεινα του ουρανου καταπαυσαι επ αυτους ημερας και τα θηρια του αγρου νυκτος και απηγγελη τω δαυιδ οσα εποιησεν ρεσφα θυγατηρ αια παλλακη σαουλ και εξελυθησαν και κατελαβεν αυτους δαν υιος ιωα εκ των απογονων των γιγαντων και επορευθη δαυιδ και ελαβεν τα οστα σαουλ και τα οστα ιωναθαν του υιου αυτου παρα των ανδρων υιων ιαβις γαλααδ οι εκλεψαν αυτους εκ της πλατειας βαιθησαν οτι εστησαν αυτους εκει οι αλλοφυλοι εν ημερα η επαταξαν οι αλλοφυλοι τον σαουλ εν γελβουε και ανηνεγκεν εκειθεν τα οστα σαουλ και τα οστα ιωναθαν του υιου αυτου και συνηγαγεν τα οστα των εξηλιασμενων και εθαψαν τα οστα σαουλ και τα οστα ιωναθαν του υιου αυτου και των ηλιασθεντων εν γη βενιαμιν εν τη πλευρα εν τω ταφω κισ του πατρος αυτου και εποιησαν παντα οσα ενετειλατο ο βασιλευς και επηκουσεν ο θεος τη γη μετα ταυτα και εγεννηθη ετι πολεμος τοις αλλοφυλοις μετα ισραηλ και κατεβη δαυιδ και οι παιδες αυτου μετ αυτου και επολεμησαν μετα των αλλοφυλων και εξελυθη δαυιδ και ιεσβι ος ην εν τοις εκγονοις του ραφα και ο σταθμος του δορατος αυτου τριακοσιων σικλων ολκη χαλκου και αυτος περιεζωσμενος κορυνην και διενοειτο παταξαι τον δαυιδ και εβοηθησεν αυτω αβεσσα υιος σαρουιας και επαταξεν τον αλλοφυλον και εθανατωσεν αυτον τοτε ωμοσαν οι ανδρες δαυιδ λεγοντες ουκ εξελευση ετι μεθ ημων εις πολεμον και ου μη σβεσης τον λυχνον ισραηλ και εγεννηθη μετα ταυτα ετι πολεμος εν γεθ μετα των αλλοφυλων τοτε επαταξεν σεβοχα ο αστατωθι τον σεφ τον εν τοις εκγονοις του ραφα και εγενετο ο πολεμος εν γοβ μετα των αλλοφυλων και επαταξεν ελεαναν υιος αριωργιμ ο βαιθλεεμιτης τον γολιαθ τον γεθθαιον και το ξυλον του δορατος αυτου ως αντιον υφαινοντων και εγενετο ετι πολεμος εν γεθ και ην ανηρ μαδων και οι δακτυλοι των χειρων αυτου και οι δακτυλοι των ποδων αυτου εξ και εξ εικοσι τεσσαρες αριθμω και γε αυτος ετεχθη τω ραφα και ωνειδισεν τον ισραηλ και επαταξεν αυτον ιωναθαν υιος σεμει αδελφου δαυιδ οι τεσσαρες ουτοι ετεχθησαν απογονοι των γιγαντων εν γεθ τω ραφα οικος και επεσαν εν χειρι δαυιδ και εν χειρι των δουλων αυτου και ελαλησεν δαυιδ τω κυριω τους λογους της ωδης ταυτης εν η ημερα εξεilaτο αυτον κυριος εκ χειρος παντων των εχθρων αυτου και εκ χειρος σαουλ και ειπεν κυριε πετρα μου και οχυρωμα μου και εξαιρουμενος με εμοι ο θεος μου φυλαξ εσται μου πεποιθως εσομαι επ αυτω υπερασπιστης μου και κερας σωτηριας μου αντιλημπτωρ μου και καταφυγη μου σωτηριας μου εξ αδικου σωσεις με αινετον επικαλεσομαι κυριον και εκ των εχθρων μου σωθησομαι οτι περισχον με συντριμμοι θανατου χειμαρροι ανομιας εθαμβησαν με ωδινες θανατου εκυκλωσαν με προεφθασαν με σκληροτητες θανατου εν τω θλιβεσθαι με επικαλεσομαι κυριον και προς τον θεον μου βοηθησομαι και επακουσεται εκ ναου αυτου φωνης μου και η κραυγη μου εν τοις ωσιν αυτου και εταραχθη και εσεισθη η γη και τα θεμελια του ουρανου συνεταραχθησαν και εσπαραχθησαν οτι εθυμωθη κυριος αυτοις ανεβη καπνος εν τη οργη αυτου και πυρ εκ στοματος αυτου κατεδεται ανθρακες εξεκαυθησαν απ αυτου και εκλινεν ουρανους και κατεβη και γνοφος υποκατω των ποδων αυτου και επεκαθισεν επι χερουβιν και επετασθη και ωφθη επι

περυγών ανέμου και εθετο σκοτος αποκρυφην αυτού κυκλώ αυτού ή σκηνή αυτού σκοτος ύδατων επαχυνεν εν νεφέλαις αερος απο του φεγγους εναντιον αυτού εξακαυθησαν ανθρακες πυρος εβροντησεν εξ ουρανου κυριος και ό ύψιστος εδωκεν φωνήν αυτού και απεστείλεν βελη και εσκορπισεν αυτούς αστραπήν και εξεστησεν αυτούς και ωφθησαν αφεσεις θαλασσης και απεκαλυφθη θεμελια της οικουμενης εν τη επιτιμησει κυριου απο πνοης πνευματος θυμου αυτού απεστείλεν εξ ύψους και ελαβεν με έιλκυσεν με εξ ύδατων πολλων ερρυσατο με εξ εχθρων μου ισχυος εκ των μισουντων με ότι εκκραταιωθησαν ύπερ εμε προσεφθασαν με εν ήμερα θλιψεως μου και εγενετο κυριος επιστηριγμα μου και εξήγαγεν με εις πλατυσμον και εξείλατο με ότι ευδοκησεν εν εμοι και ανταπεδωκεν μοι κυριος κατα την δικαιοσύνην μου κατα την καθαριότητα των χειρων μου ανταπεδωκεν μοι ότι εφυλαξα όδους κυριου και ουκ ησεβησα απο του θεου μου ότι παντα τα κριματα αυτού κατεναντιον μου και τα δικαιωματα αυτού ουκ απεστην απ αυτων και εσομαι αμωμος αυτω και προφυλαζομαι απο της ανομιαις μου και αποδωσει μοι κυριος κατα την δικαιοσύνην μου και κατα την καθαριότητα των χειρων μου ενωπιον των οφθαλμων αυτού μετα όσιου όσιωθηση και μετα ανδρος τελειου τελειωθηση και μετα εκλεκτου εκλεκτος εση και μετα στρεβλου στρεβλωθηση και τον λαον τον πτωχον σωσεις και οφθαλμούς επι μετεωρων ταπεινώσεις ότι συ ό λυχνος μου κυριε και κυριος εκλαμψει μοι το σκοτος μου ότι εν σοι δραμουμαι μονοζωνος και εν τω θεω μου ύπερβησομαι τειχος ό ισχυρος αμωμος ή όδος αυτού το ρήμα κυριου κραταιον πεπυρωμενον ύπερασπιστης εστιν πασιν τοις πεποιθοσιν επ αυτω τις ισχυρος πλην κυριου και τις κτιστης εσται πλην του θεου ήμων ό ισχυρος ό κραταιων με δυναμει και εξετιναξεν αμωμον την όδον μου τιθεις τους ποδας μου ως ελαφον και επι τα ύψη ίστων με διδασκων χειρας μου εις πολεμον και καταξας τοξον χαλκουν εν βραχιονι μου και εδωκας μοι ύπερασπισμον σωτηριας μου και ή ύπακοη σου επληθυνεν με εις πλατυσμον εις τα διαβηματα μου ύποκατω μου και ουκ εσαλευθησαν τα σκελη μου διωξω εχθρους μου και αφανιω αυτούς και ουκ αναστρεψω έως συντελεσω αυτούς και θλασω αυτούς και ουκ αναστησονται και πεσονται ύπο τους ποδας μου και ενισχυσεις με δυναμει εις πολεμον καμψεις τους επανιστανομενους μοι ύποκατω μου και τους εχθρους μου εδωκας μοι νωτον τους μισουντας με και εθανατωσας αυτούς βοησονται και ουκ εστιν βοηθος προς κυριον και ουκ ύπηκουσεν αυτων και ελεανα αυτούς ως χουν γης ως πηλον εξοδων ελεπτυνα αυτούς και ρυση με εκ μαχης λαων φυλαξεις με εις κεφαλήν εθνων λαος όν ουκ εγνων εδουλευσαν μοι ύιοι αλλοτριοι εψευσαντο μοι εις ακοήν ωτιου ηκουσαν μοι ύιοι αλλοτριοι απορριφησονται και σφαλουσιν εκ των συγκλεισμων αυτων ζη κυριος και ευλογητος ό φυλαξ μου και ύψωθησεται ό θεος μου ό φυλαξ της σωτηριας μου ισχυρος κυριος ό διδους εκδικησεις εμοι παιδευν λαους ύποκατω μου και εξαγών με εξ εχθρων μου και εκ των επεγειρομενων μοι ύψώσεις με εξ ανδρος αδικημάτων ρυση με δια τουτο εξομολογησομαι σοι κυριε εν τοις εθνεσιν και εν τω ονοματι σου ψαλω μεγαλυνων σωτηριας βασιλεως αυτού και ποιων ελεος τω χριστω αυτού τω δαυιδ και τω σπερματι αυτού έως αιωνος και όυτοι όι λογοι δαυιδ όι εσχατοι πιστος δαυιδ υιος ιεσσαι και πιστος ανηρ όν ανε-

στησεν κυριος επι χριστον θεου ιακωβ και ευπρεπεις ψαλμοι ισραηλ πνευμα κυριου ελαλησεν εν εμοι και ο λογος αυτου επι γλωσσης μου λεγει ο θεος ισραηλ εμοι ελαλησεν φυλαξ ισραηλ παραβολην ειπον εν ανθρωπω πως κραταιωσθε φοβον θεου και εν θεω φωτι πρωιας ανατειλαι ηλιος το πρωι ου παρηλθεν εκ φεγγους και ως εξ ύετου χλοης απο γης ου γαρ ούτως ο οικος μου μετα ισχυρου διαθηκης γαρ αιωνιον εθετο μοι έτοιμην εν παντι καιρω πεφυλαχμενην ότι πασα σωτηρια μου και παν θελημα ότι ου μη βλαστηση ο παρανομος ώσπερ ακανθα εξώσμενη παντες αυτοι ότι ου χειρι λημφθησονται και ανηρ ου κοπιασει εν αυτοις και πληρες σιδηρου και ξυλον δορατος και εν πυρι καυσει καυτησονται αισχυνη αυτων ταυτα τα ονοματα των δυνατων δαυιδ ιεβοσθε ο χαναναιος αρχων του τριτου εστιν αδινων ο ασωναιος ουτος εσπασατο την ρομφαιαν αυτου επι οκταχοσιους τραυματιας εις άπαξ και μετ αυτον ελεαζαρ υιος πατραδελφου αυτου υιος σουσιτου εν τοις τρισιν δυνατοις ουτος ην μετα δαυιδ εν σερραν και εν τω ονειδισαι αυτον εν τοις αλλοφυλοις συνηχθησαν εκει εις πολεμον και ανεβησαν ανηρ ισραηλ αυτος ανεστη και επαταξεν εν τοις αλλοφυλοις έως ου εκοπιασεν ή χειρ αυτου και προσεκολληθη ή χειρ αυτου προς την μαχαιραν και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην εν τη ήμερα εκεινη και ο λαος εκαθητο οπισω αυτου πλην εκδιδυσκειν και μετ αυτον σαμαια υιος ασα ο αρουχαιος και συνηχθησαν οι αλλοφυλοι εις θηρια και ην εκει μερις του αγρου πληρης φακου και ο λαος εφυγεν εκ προσωπου αλλοφυλων και εστηλωθη εν μεσω της μεριδος και εξειλατο αυτην και επαταξεν τους αλλοφυλους και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην και κατεβησαν τρεις απο των τριακοντα και ηλθον εις κασων προς δαυιδ εις το σπηλαιον οδολλαμ και ταγμα των αλλοφυλων παρενεβαλον εν τη κοιλαδι ραφαιμ και δαυιδ τοτε εν τη περιοχη και το ύποστημα των αλλοφυλων τοτε εν βαιθλεεμ και επεθυμησεν δαυιδ και ειπεν τις ποτιει με ύδωρ εκ του λακκου του εν βαιθλεεμ του εν τη πυλη το δε συστημα των αλλοφυλων τοτε εν βαιθλεεμ και διερρηξαν οι τρεις δυνατοι εν τη παρεμβολη των αλλοφυλων και ύδρευσαντο ύδωρ εκ του λακκου του εν βαιθλεεμ του εν τη πυλη και ελαβαν και παρεγενοντο προς δαυιδ και ουκ ηθελησεν πειν αυτο και εσπεισεν αυτο τω κυριω και ειπεν ίλεως μοι κυριε του ποιησαι τουτο ει άμα των ανδρων των πορευθεντων εν ταις ψυχαις αυτων πιομαι και ουκ ηθελησεν πειν αυτο ταυτα εποιησαν οι τρεις δυνατοι και αβεσσα αδελφος ιωαβ υιος σαρουιας αυτος αρχων εν τοις τρισιν και αυτος εξηγειρεν το δορυ αυτου επι τριαχοσιους τραυματιας και αυτω ονομα εν τοις τρισιν εκ των τριων εκεινων ενδοξος και εγενετο αυτοις εις αρχοντα και έως των τριων ουκ ηλθεν και βαναιας υιος ιωδαε ανηρ αυτος πολλοστος εργοις απο καβσεσηλ και αυτος επαταξεν τους δυο υιους αρηλ του μωαβ και αυτος κατεβη και επαταξε τον λεοντα εν μεσω του λακκου εν τη ήμερα της χιονος αυτος επαταξεν τον ανδρα τον αιγυπτιον ανδρα όρατον εν δε τη χειρι του αιγυπτιου δορυ ως ξυλον διαβαθρας και κατεβη προς αυτον εν ραβδω και ήρπασεν το δορυ εκ της χειρος του αιγυπτιου και απεκτεινεν αυτον εν τω δορατι αυτου ταυτα εποιησεν βαναιας υιος ιωδαε και αυτω ονομα εν τοις τρισιν τοις δυνατοις εκ των τριων ενδοξος και προς τους τρεις ουκ ηλθεν και εταξεν αυτον δαυιδ εις τας ακοας αυτου και ταυτα τα ονοματα των δυνατων δαυιδ βασιλεως ασαηλ αδελφος ιωαβ ουτος εν

τοις τριακοντα ελεαναν υιος δουδι πατραδελφου αυτου εν βαιθλεεμ
σαιμα ο αρουδαιος ελικα ο αρωδαιος ελλης ο φελωθι ιρας υιος εκκας
ο θεκωιτης αβιεζερ ο αναθωθιτης εκ των υιων του ασωθιτου σελμων
ο αιωιτης μοορε ο νετωφανιτης ελα υιος βαανα ο νετωφανιτης εθθι
υιος ριβα εκ γαβαεθ υιος βενιαμιν βαναιας ο φαρθωνιτης ουρι εκ να-
χαλιγαιας αβιηλ υιος του αραβωθιτου αζμωθ ο βαρσαμιτης ελιασου ο
σαλαβωνιτης υιοι ιασαν ιωναθαν σαμμα ο αρωδιτης αχιαν υιος σαραδ
ο αραουριτης αλιφαεθ υιος του ασβιτου υιος του μααχατι ελιαβ υιος
αχιτοφελ του γελωνιτου ασαραι ο καρμηλιος φαραι ο ερχι ιγααλ υιος
ναθαν απο δυναμεως υιος γαδδι ελιε ο αμμανιτης γελωραι ο βηρω-
θιαιος αιρων τα σκευη ιωαβ υιου σαρουιαις ιρας ο ιεθιραιος γαρηβ ο
ιεθιραιος ουριαις ο χετταιος παντες τριακοντα και επτα και προσεθετο
οργη κυριου εκκαηναι εν ισραηλ και επεσεισεν τον δαυιδ εν αυτοις
λεγων βαδιζε αριθμησον τον ισραηλ και τον ιουδα και ειπεν ο βασι-
λευς προς ιωαβ αρχοντα της ισχυος τον μετ αυτου διελθε δη πασας
φυλας ισραηλ απο δαν και εως βηρσαβεε και επισκεψαι τον λαον και
γνωσωμαι τον αριθμον του λαου και ειπεν ιωαβ προς τον βασιλεα και
προσθειη κυριος ο θεος σου προς τον λαον ωσπερ αυτους και ωσπερ
αυτους εκατονταπλασιονα και οφθαλμοι του κυριου μου του βασιλε-
ως ορωντες και ο κυριος μου ο βασιλευς ινα τι βουλεται εν τω λογω
τουτω και υπερисχυσεν ο λογος του βασιλεως προς ιωαβ και εις τους
αρχοντας της δυναμεως και εξηλθεν ιωαβ και οι αρχοντες της ισχυος
ενωπιον του βασιλεως επισκεψασθαι τον λαον ισραηλ και διεβησαν
τον ιορδανην και παρενεβαλον εν αροηρ εκ δεξιων της πολεως της εν
μεσω της φαργγος γαδ και ελιεζερ και ηλθον εις την γαλααδ και εις
γην θαβασων η εστιν αδασαι και παρεγενοντο εις δανιδαν και ουδαν
και εκυκλωσαν εις σιδωνα και ηλθον εις μαψαρ τυρου και πασας τας
πολεις του ευαιου και του χαναναιου και ηλθον κατα νοτον ιουδα εις
βηρσαβεε και περιωδευσαν εν παση τη γη και παρεγενοντο απο τε-
λους εννεα μηνων και εικοσι ημερων εις ιερουσαλημ και εδωκεν ιωαβ
τον αριθμον της επισκεψεως του λαου προς τον βασιλεα και εγενετο
ισραηλ οκτακοσαι χιλιαδες ανδρων δυναμεως σπωμενων ρομφαιαν
και ανηρ ιουδα πεντακοσαι χιλιαδες ανδρων μαχητων και επαταξεν
καρδια δαυιδ αυτον μετα το αριθμησαι τον λαον και ειπεν δαυιδ προς
κυριον ημαρτον σφοδρα ο εποιησα νυν κυριε παραβιβασον δη την ανο-
μιαν του δουλου σου οτι εμωρανθην σφοδρα και ανεστη δαυιδ το πρωι
και λογος κυριου εγενετο προς γαδ τον προφητην τον ορωντα δαυιδ
λεγων πορευθητι και λαλησον προς δαυιδ λεγων ταδε λεγει κυριος
τρια εγω ειμι αιρω επι σε και εκλεξαι σεαυτω εν εξ αυτων και ποιησω
σοι και εισηλθεν γαδ προς δαυιδ και ανηγγειλεν αυτω και ειπεν αυτω
εκλεξαι σεαυτω γενεσθαι ει ελθη σοι τρια ετη λιμος εν τη γη σου
η τρεις μηνας ψευγειν σε εμπροσθεν των εχθρων σου και εσονται
διωκοντες σε η γενεσθαι τρεις ημερας θανατον εν τη γη σου νυν ουν
γνωθι και ιδε τι αποκριθω τω αποστειλαντι με ρημα και ειπεν δαυιδ
προς γαδ στενα μοι παντοθεν σφοδρα εστιν εμπεσομαι δη εν χειρι
κυριου οτι πολλοι οι οικτιρμοι αυτου σφοδρα εις δε χειρας ανθρωπου
ου μη εμπεσω και εξελεξατο εαυτω δαυιδ τον θανατον και ημεραι
θερισμου πυρων και εδωκεν κυριος εν ισραηλ θανατον απο πρωιθεν
εως ωρας αριστου και ηρξατο η θραυσις εν τω λαω και απειθανεν εκ
του λαου απο δαν και εως βηρσαβεε εβδομηκοντα χιλιαδες ανδρων

και εξετεινεν ὁ ἀγγελος τοῦ θεοῦ τὴν χεира αὐτοῦ εἰς ἱερουσαλημ τοῦ διαφθειραι αὐτὴν καὶ παρεκλήθη κυριος ἐπὶ τὴ κακία καὶ εἶπεν τῷ ἀγγέλῳ τῷ διαφθειροντι ἐν τῷ λαῷ πολὺ νῦν ἀνες τὴν χεира σου καὶ ὁ ἀγγελος κυρίου ἦν παρὰ τῷ ἄλῳ ὄρνῃ τοῦ ἱεβουσαιου καὶ εἶπεν δαυιδ πρὸς κυριον ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἀγγελον τυπτοντα ἐν τῷ λαῷ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι ἡδίκησα καὶ ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ἐκακοποίησα καὶ οὗτοι τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν γενεσθῶ δὴ ἡ χεира σου ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἰκῷ τοῦ πατρὸς μου καὶ ἦλθεν γὰρ πρὸς δαυιδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀναβῆθι καὶ στήσον τῷ κυρίῳ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἄλῳ ὄρνῃ τοῦ ἱεβουσαιου καὶ ἀνέβη δαυιδ κατὰ τὸν λόγον γὰρ κατ' ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ κυριος καὶ διεκύψεν ὄρνῃ καὶ εἶδεν τὸν βασιλεῖα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ παραπορευομένους ἐπάνω αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν ὄρνῃ καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεὶ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπεν ὄρνῃ τί ὅτι ἦλθεν ὁ κυριος μου ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν δούλον αὐτοῦ καὶ εἶπεν δαυιδ κτήσασθαι παρὰ σου τὸν ἄλωνα τοῦ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ καὶ συσχεθῇ ἡ θραυσις ἐπάνω τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν ὄρνῃ πρὸς δαυιδ λαβέτω καὶ ἀνεγχετω ὁ κυριος μου ὁ βασιλεὺς τῷ κυρίῳ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἰδοὺ οἱ βοες εἰς ὀλοκαυτῶμα καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκευὴ τῶν βοῶν εἰς ξύλα τὰ πάντα ἔδωκεν ὄρνῃ τῷ βασιλεὶ καὶ εἶπεν ὄρνῃ πρὸς τὸν βασιλεῖα κυριος ὁ θεος σου εὐλογησάι σε καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς ὄρνῃ οὐχὶ ὅτι ἀλλὰ κτῶμενος κτήσομαι παρὰ σου ἐν ἀλλαγμᾷ καὶ οὐκ ἀνοίσω τῷ κυρίῳ θεῷ μου ὀλοκαυτῶμα δωρεάν καὶ ἐκτήσατο δαυιδ τὸν ἄλωνα καὶ τοὺς βοας ἐν ἀργυρίῳ σικλῶν πεντηκόντα καὶ ὠκοδομήσεν ἐκεῖ δαυιδ θυσιαστήριον κυρίῳ καὶ ἀνηνεγκεν ὀλοκαυτῶσεις καὶ εἰρηνικὰς καὶ προσεθῆκεν σαλῶμων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπ' ἐσχάτῳ ὅτι μικρὸν ἦν ἐν πρώτοις καὶ ἐπηκούσεν κυριος τῇ γῇ καὶ συνέσχεθῇ ἡ θραυσις ἐπάνωθεν ἰσραὴλ

καὶ ὁ βασιλεὺς δαυιδ πρεσβύτερος προβεβηκώς ἡμέραις καὶ περιεβαλλὼν αὐτὸν ἱματίοις καὶ οὐκ ἐθερμαίνεται καὶ εἰπον οἱ παῖδες αὐτοῦ ζητήσατωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν τῷ βασιλεὶ παρθένον νεανίδα καὶ παραστήσεται τῷ βασιλεὶ καὶ ἔσται αὐτὸν θαλπούσα καὶ κοιμηθήσεται μετ' αὐτοῦ καὶ θερμανθήσεται ὁ κυριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐζητήσαν νεανίδα καλὴν ἐκ πάντος ὁρίου ἰσραὴλ καὶ ἔυρον τὴν ἀβισακ τὴν σωμανιτίν καὶ ἠνεγκαν αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλεῖα καὶ ἡ νεανὶς καλὴ ἕως σφοδρᾶ καὶ ἦν θαλπούσα τὸν βασιλεῖα καὶ ἐλειτουργεῖ αὐτῷ καὶ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἐγνώ αὐτὴν καὶ ἀδωνίας υἱὸς ἀγγιθ' ἐπῆρετο λέγων ἐγὼ βασιλεύσω καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἄρματα καὶ ἵπεις καὶ πεντηκόντα ἀνδρας παρατρεχεῖν ἐμπροσθεν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀπεκώλυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ οὐδέποτε λέγων διὰ τί σύ ἐποίησας καὶ γέ αὐτός ὥραιος τῇ ὀφείῃ σφοδρᾶ καὶ αὐτὸν ἐτεκεν ὀπίσω ἀβεσσαλῶμ καὶ ἐγένοντο οἱ λόγοι αὐτοῦ μετὰ ἰωάβ τοῦ υἱοῦ σαρουίας καὶ μετὰ ἀβιαθάρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐβοηθῶν ὀπίσω ἀδωνίου καὶ σάδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ βαναιας υἱὸς ἰωδάε καὶ ναθάν ὁ προφήτης καὶ σέμει καὶ ρηὶ καὶ οἱ δυνατοὶ τοῦ δαυιδ οὐκ ἦσαν ὀπίσω ἀδωνίου καὶ ἐθυσίασεν ἀδωνίας πρόβατα καὶ μοσχούς καὶ ἀρνὰς μετὰ λίθου τοῦ ζωελεθ' ὃς ἦν ἐχόμενα τῆς πηγῆς ρωγῆλ καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἄδρους ἰουδα παῖδας τοῦ βασιλεως καὶ τὸν ναθάν τὸν προφήτην καὶ βαναιαν καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τὸν σαλῶμων ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐκάλεσεν καὶ εἶπεν ναθάν πρὸς βηρσαββέ μητέρα σαλῶμων λέγων

οὐκ ἤκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν ἀδωνίας υἱὸς ἀγγιῦθ καὶ ὁ κυριὸς ἡμῶν
δαυὶδ οὐκ ἐγνώκα καὶ νῦν δεῦρο συμβουλευσά σοι διὰ συμβουλίας καὶ
ἐξέλθου τὴν ψυχὴν σου καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ υἱοῦ σου σάλωμων δεῦρο
εἰσελθε πρὸς τὸν βασιλεῖα δαυὶδ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν λέγουσα οὐχὶ
σύ κυριε μου βασιλεῦ ὡμοσας τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι σάλωμων ὁ
υἱὸς σου βασιλεύσει μετ' ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθιεῖται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου
καὶ τί ὅτι ἐβασίλευσεν ἀδωνίας καὶ ἰδοὺ ἐτι λαλοῦσης σου ἔχει μετὰ
τοῦ βασιλεως καὶ ἐγὼ εἰσελευσόμεαι ὀπίσω σου καὶ πληρώσω τοὺς
λόγους σου καὶ εἰσηλθὲν βήρσαβее πρὸς τὸν βασιλεῖα εἰς τὸ ταμιεῖον
καὶ ὁ βασιλεὺς πρεσβυτὴς σφοδρὰ καὶ ἀβίσσαχ ἡ σωμανιτὴς τὴν λειτουργούσα
τῷ βασιλεῖ καὶ ἐκυψεν βήρσαβее καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τί ἐστὶν σοὶ ἢ δὲ εἶπεν κυριε μου βασιλεῦ σύ
ὡμοσας ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ σου τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι σάλωμων ὁ
υἱὸς σου βασιλεύσει μετ' ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου
μου καὶ νῦν ἰδοὺ ἀδωνίας ἐβασίλευσεν καὶ σύ κυριε μου βασιλεῦ οὐκ
ἐγνώσκα καὶ ἐθύσιασεν μοσχούς καὶ ἀρνὰς καὶ προβάτα εἰς πληθός καὶ
ἐκάλεσεν πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλεως καὶ ἀβιαθὰρ τὸν ἱερεῖα καὶ
ιωάβ τὸν ἀρχόντα τῆς δυναμειως καὶ τὸν σάλωμων τὸν δούλον σου
οὐκ ἐκάλεσεν καὶ σύ κυριε μου βασιλεῦ οἱ ὀφθαλμοὶ πάντος ἱσραὴλ
πρὸς σε ἀπαγγέλλαι αὐτοῖς τίς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου
μου τοῦ βασιλεως μετ' αὐτὸν καὶ ἐστὶ ὥς ἂν κοιμηθῇ ὁ κυριὸς μου
ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐσομαι ἐγὼ καὶ ὁ υἱὸς μου
σάλωμων ἁμαρτωλοὶ καὶ ἰδοὺ ἐτι αὐτῆς λαλοῦσης μετὰ τοῦ βασιλεως
καὶ νῆθαν ὁ προφῆτης ἦλθεν καὶ ἀνηγγέλλῃ τῷ βασιλεῖ ἰδοὺ νῆθαν ὁ
προφῆτης καὶ εἰσηλθὲν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλεως καὶ προσεκύ-
νησεν τῷ βασιλεῖ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπεν νῆθαν
κυριε μου βασιλεῦ σύ εἶπας ἀδωνίας βασιλεύσει ὀπίσω μου καὶ αὐτὸς
καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου ὅτι κατεβῆ σήμερον καὶ ἐθύσιασεν μο-
σχούς καὶ ἀρνὰς καὶ προβάτα εἰς πληθός καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς
υἱοὺς τοῦ βασιλεως καὶ τοὺς ἀρχόντας τῆς δυναμειως καὶ ἀβιαθὰρ τὸν
ἱερεῖα καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἐσθιοντες καὶ πινοντες ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπαν
ζήτω ὁ βασιλεὺς ἀδωνίας καὶ ἐμὲ αὐτὸν τὸν δούλον σου καὶ σάδωκ
τὸν ἱερεῖα καὶ βαναιὰν υἱὸν ἰωδάε καὶ σάλωμων τὸν δούλον σου οὐκ
ἐκάλεσεν εἰ διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλεως γέγονεν τὸ ῥῆμα τού-
το καὶ οὐκ ἐγνώρισας τῷ δούλῳ σου τίς καθήσεται ἐπὶ τὸν θρόνον
τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλεως μετ' αὐτὸν καὶ ἀπεκριθὲν δαυὶδ καὶ εἶπεν
καλέσατε μοὶ τὴν βήρσαβее καὶ εἰσηλθὲν ἐνώπιον τοῦ βασιλεως καὶ
ἐστὴ ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ὡμοσεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν ζή κυριὸς ὃς
ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης θλίψεως ὅτι καθὼς ὡμοσα σοὶ
ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ ἱσραὴλ λέγων ὅτι σάλωμων ὁ υἱὸς σου βασιλεύσει
μετ' ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου ἀντ' ἐμοῦ ὅτι οὕτως
ποίησα τὴν ἡμέρα ταύτη καὶ ἐκυψεν βήρσαβее ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν
γῆν καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ζήτω ὁ κυριὸς μου ὁ βα-
σιλεὺς δαυὶδ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς δαυὶδ καλέσατε μοὶ
σάδωκ τὸν ἱερεῖα καὶ νῆθαν τὸν προφῆτην καὶ βαναιὰν υἱὸν ἰωδάε καὶ
εἰσηλθὲν ἐνώπιον τοῦ βασιλεως καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς λαβετε
τοὺς δούλους τοῦ κυρίου ὑμῶν μεθ' ὑμῶν καὶ ἐπιβίβασατε τὸν υἱὸν
μου σάλωμων ἐπὶ τὴν ἡμίονον τὴν ἐμὴν καὶ καταγάγετε αὐτὸν εἰς
τὸν γίων καὶ χρίσατω αὐτὸν ἔχει σάδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ νῆθαν ὁ προ-
φῆτης εἰς βασιλεῖα ἐπὶ ἱσραὴλ καὶ σάλπισατε κερατίνῃ καὶ ἐρεῖτε ζήτω

ὁ βασιλεὺς σαλωμων και καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου και αὐτὸς βασιλεύσει ἀντ' ἐμοῦ και ἐγὼ ἐνετείλαμην τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ ἰσραὴλ και ἰουδα και ἀπεκριθὴ βαναίας υἱὸς ἰωδὰε τῷ βασιλεὶ και εἶπεν γενοῖτο οὕτως πιστώσαι κυριὸς ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλεως καθὼς ἦν κυριὸς μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλεως οὕτως εἴη μετὰ σαλωμων και μεγαλυναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλεως δαυιδ και κατέβη σαδωκ ὁ ἱερεὺς και ναθαν ὁ προφῆτης και βαναίας υἱὸς ἰωδὰε και ὁ χερεθθὶ και ὁ φελεθθὶ και ἐπεκαθίσαν τὸν σαλωμων ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλεως δαυιδ και ἀπηγάγον αὐτὸν εἰς τὸν γῶν και ἐλάβεν σαδωκ ὁ ἱερεὺς τὸ κεράς τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σκηνῆς και ἐχρίσεν τὸν σαλωμων και ἐσαύπισεν τὴν κερατίνην και εἶπεν πᾶς ὁ λαὸς ζήτω ὁ βασιλεὺς σαλωμων και ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς ὀπίσω αὐτοῦ και ἐχορεύον ἐν χοροῖς και εὐφραίνοντες εὐφροσύνην μεγάλην και ἐρραγὴ ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν και ἤκουσεν ἀδωνίας και πάντες οἱ κλητοὶ αὐτοῦ και αὐτοὶ συνετέλεσαν φαγεῖν και ἤκουσεν ἰωαβ τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης και εἶπεν τις ἡ φωνὴ τῆς πολέως ἤχουσης ἐπὶ αὐτοῦ λαλούντος και ἰδοὺ ἰωνάθαν υἱὸς ἀβιαθάρ τοῦ ἱερέως ἦλθεν και εἶπεν ἀδωνίας εἰσελθε ὅτι ἀνὴρ δυναμεὺς εἶ συ και ἀγαθὰ εὐαγγελίσαι και ἀπεκριθὴ ἰωνάθαν και εἶπεν και μάλᾳ ὁ κυριὸς ἡμῶν ὁ βασιλεὺς δαυιδ ἐβασίλευσεν τὸν σαλωμων και ἀπεστείλεν ὁ βασιλεὺς μετ' αὐτοῦ τὸν σαδωκ τὸν ἱερεᾶ και ναθαν τὸν προφῆτην και βαναίαν υἱὸν ἰωδὰε και τὸν χερεθθὶ και τὸν φελεθθὶ και ἐπεκαθίσαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλεως και ἐχρίσαν αὐτὸν σαδωκ ὁ ἱερεὺς και ναθαν ὁ προφῆτης εἰς βασιλεᾶ ἐν τῷ γῶν και ἀνέβησαν ἐκεῖθεν εὐφραίνοντες και ἤχησεν ἡ πόλις αὕτη ἡ φωνὴ ἥν ἤκουσατε και ἐκαθίσεν σαλωμων ἐπὶ θρόνον τῆς βασιλείας και εἰσηλθόν οἱ δούλοι τοῦ βασιλεως εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλεᾶ δαυιδ λέγοντες ἀγαθὸν αὐτῷ ὁ θεὸς τὸ ὄνομα σαλωμων τοῦ υἱοῦ σου ὑπὲρ τὸ ὄνομα σου και μεγαλυναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον σου και προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν κοίτην αὐτοῦ και γέ οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς εὐλογητὸς κυριὸς ὁ θεὸς ἰσραὴλ ὃς ἔδωκεν σήμερον ἐκ τοῦ σπέρματος μου καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου μου και οἱ ὀφθαλμοὶ μου βλέπουσιν και ἐξέστησαν και ἐξάνεστησαν πάντες οἱ κλητοὶ τοῦ ἀδωνίου και ἀπηλθόν ἀνὴρ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ και ἀδωνίας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου σαλωμων και ἀνέστη και ἀπηλθεν και ἐπελάβετο τῶν κερατῶν τοῦ θυσιαστηρίου και ἀνηγγέλῃ τῷ σαλωμων λέγοντες ἰδοὺ ἀδωνίας ἐφοβήθη τὸν βασιλεᾶ σαλωμων και κατέχει τῶν κερατῶν τοῦ θυσιαστηρίου λέγων ὁμοσάτω μοι σήμερον ὁ βασιλεὺς σαλωμων εἰ οὐ θανατώσει τὸν δούλον αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ και εἶπεν σαλωμων εἰ γένηται εἰς υἱὸν δυναμεως εἰ πέσειται τῶν τριχῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν και εἰ κακία εὑρεθῇ ἐν αὐτῷ θανατωθήσεται και ἀπεστείλεν ὁ βασιλεὺς σαλωμων και κατήνεγκεν αὐτὸν ἀπανώθεν τοῦ θυσιαστηρίου και εἰσηλθὲν και προσεκύνησεν τῷ βασιλεὶ σαλωμων και εἶπεν αὐτῷ σαλωμων δεῦρο εἰς τὸν οἶκόν σου και ἠγγίσαν αἱ ἡμέραι δαυιδ ἀποθάνειν αὐτὸν και ἐνετείλατο τῷ σαλωμων υἱῷ αὐτοῦ λέγων ἐγὼ εἰμι πορευομαι ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς και ἰσχυσεῖς και ἐσθὲ εἰς ἀνδρά και φυλάξεις τὴν φυλακὴν κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ πορευεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ και τὰ δικαιώματα και τὰ κρίματα τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ μωυσεως ἵνα συνῆς ἅ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἀν' ἐντείλωμαι σοὶ ἵνα στησῇ κυριὸς τὸν λόγον αὐ-

του όν ελαλησεν λεγων εαν φυλαξωσιν οι υιοι σου την όδον αυτων πορευεσθαι ενωπιον εμου εν αληθεια εν όλη καρδια αυτων και εν όλη ψυχη αυτων λεγων ουκ εξολεθρευθησεται σοι ανηρ επανωθεν θρονου ισραηλ και γε συ εγνωσ όσα εποιησεν μοι ιωαβ υιος σαρουιας όσα εποιησεν τοις δυσιν αρχουσιν των δυναμεων ισραηλ τω αβεννηρ υιω νηρ και τω αμεσσαι υιω ιεθερ και απεκτεινεν αυτους και εταξεν τα αιματα πολεμου εν ειρηνη και εδωκεν αιμα αθλων εν τη ζωνη αυτου τη εν τη οσφui αυτου και εν τω υποδηματι αυτου τω εν τω ποδι αυτου και ποιησεις κατα την σοφian σου και ου καταξεις την πολian αυτου εν ειρηνη εις όδου και τοις υιοις βερζελλι του γαλααδιτου ποιησεις ελεος και εσονται εν τοις εσθιουσιν την τραπεζαν σου ότι όυτως ηγγισαν μοι εν τω με αποδιδρασκειν απο προσωπου αβεσσαλωμ του αδελφου σου και ιδου μετα σου σεμει υιος γηρα υιος του ιεμενι εκ βαουριμ και αυτος κατηρασατο με καταραν οδυνηραν τη ήμερα ή επορευομην εις παρεμβολας και αυτος κατεβη εις απαντην μου εις τον ιορδανην και ωμοσα αυτω εν κυριω λεγων ει θανατωσω σε εν ρομφαια και ου μη αθώωσης αυτον ότι ανηρ σοφος ει συ και γυνωση ά ποιησεις αυτα και καταξεις την πολian αυτου εν αιματι εις όδου και εκοιμηθη δαυιδ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ και αι ήμεραι άς εβασιλευσεν δαυιδ επι τον ισραηλ τεσσαρακοντα ετη εν χειβρων εβασιλευσεν ετη έπτα και εν ιερουσαλημ τριακοντα τρια ετη και σαλωμων εκαθισεν επι του θρονου δαυιδ του πατρος αυτου υιος ετων δωδεκα και ήτοιμασθη ή βασιλεια αυτου σφοδρα και εισηλθεν αδωνιας υιος αγγιθ προς βηρσαβее μητερα σαλωμων και προσεκυνησεν αυτη ή δε ειπεν ειρηνη ή εισοδος σου και ειπεν ειρηνη λογος μοι προς σε και ειπεν αυτω λαλησον και ειπεν αυτη συ οιδας ότι εμοι ην ή βασιλεια και επ εμε εθετο πας ισραηλ το προσωπον αυτου εις βασιλεια και εστραφη ή βασιλεια και εγεννηθη τω αδελφω μου ότι παρα κυριου εγενετο αυτω και νυν αιτησιν μιαν εγω αιτουμαι παρα σου μη αποστρεψης το προσωπον σου και ειπεν αυτω βηρσαβее λαλει και ειπεν αυτη ειπον δη προς σαλωμων τον βασιλεια ότι ουκ αποστρεψει το προσωπον αυτου απο σου και δώσει μοι την αβισακ την σωμαντιν εις γυναικα και ειπεν βηρσαβее καλως εγω λαλησω περι σου τω βασιλει και εισηλθεν βηρσαβее προς τον βασιλεια σαλωμων λαλησαι αυτω περι αδωνιου και εξανεστη ό βασιλευς εις απαντην αυτη και κατεφιλησεν αυτην και εκαθισεν επι του θρονου αυτου και ετεθη θρονος τη μητρι του βασιλεως και εκαθισεν εκ δεξιων αυτου και ειπεν αυτω αιτησιν μιαν μικραν εγω αιτουμαι παρα σου μη αποστρεψης το προσωπον σου και ειπεν αυτη ό βασιλευς αιτησαι μητερ εμη ότι ουκ αποστρεψω σε και ειπεν δοθητω δε αβισακ ή σωμαντις τω αδωνια τω αδελφω σου εις γυναικα και απεκριθη σαλωμων ό βασιλευς και ειπεν τη μητρι αυτου και ίνα τι συ ητησαι την αβισακ τω αδωνια και αιτησαι αυτω την βασιλειαν ότι όυτος αδελφος μου ό μεγας ύπερ εμε και αυτω αβιαθαρ ό ίερευς και αυτα ιωαβ ό υιος σαρουιας ό αρχιστρατηγος έταιρος και ωμοσεν ό βασιλευς σαλωμων κατα του κυριου λεγων ταδε ποιησαι μοι ό θεος και ταδε προσθειη ότι κατα της ψυχης αυτου ελαλησεν αδωνιας τον λογον τουτον και νυν ζη κυριος ός ήτοιμασεν με και εθετο με επι τον θρονον δαυιδ του πατρος μου και αυτος εποιησεν μοι οικον καθως ελαλησεν κυριος ότι σημερον θανατωθησεται αδωνιας και εξαπεστειλεν σαλωμων ό βασιλευς εν χειρι βαναιου υιου ιωδαε

και ανειλεν αυτον και απεθανεν αδωνιας εν τη ημερα εκεινη και τω αβιαθαρ τω ιερει ειπεν ο βασιλευς αποτρεχε συ εις αναθωθ εις αγρον σου οτι ανηρ θανατου ει συ εν τη ημερα ταυτη και ου θανατωσω σε οτι ηρας την κιβωτον της διαθηκης κυριου ενωπιον του πατρος μου και οτι εκακουχηθης εν απασιν οις εκακουχηθη ο πατηρ μου και εξεβαλεν σαλωμων τον αβιαθαρ του μη ειναι ιερεα του κυριου πληρωθηται το ρημα κυριου ο ελαλησεν επι τον οικον ηλι εν σηλωμ και η ακοη ηλθεν εως ιωαβ του υιου σαρουιας οτι ιωαβ ην κεκληκως οπισω αδωνιου και οπισω σαλωμων ουκ εκλινεν και εφυγεν ιωαβ εις το σκηνωμα του κυριου και κατεσχεν των κερατων του θυσιαστηριου και απηγγελη τω σαλωμων λεγοντες οτι εφυγεν ιωαβ εις την σκηνην του κυριου και ιδου κατεχει των κερατων του θυσιαστηριου και απεστειλεν σαλωμων προς ιωαβ λεγων τι γεγονεν σοι οτι πεφευγας εις το θυσιαστηριον και ειπεν ιωαβ οτι εφοβηθην απο προσωπου σου και εφυγον προς κυριον και απεστειλεν σαλωμων ο βασιλευς τον βαναιου υιον ιωδαε λεγων πορευου και ανελε αυτον και θαψον αυτον και ηλθεν βαναιου υιος ιωδαε προς ιωαβ εις την σκηνην του κυριου και ειπεν αυτω ταδε λεγει ο βασιλευς εξελθε και ειπεν ιωαβ ουκ εκπορευομαι οτι ωδε αποθανουμαι και απεστρεψεν βαναιας υιος ιωδαε και ειπεν τω βασιλει λεγων ταδε λελαληκεν ιωαβ και ταδε αποκεκριται μοι και ειπεν αυτω ο βασιλευς πορευου και ποιησον αυτω καθως ειρηκεν και ανελε αυτον και θαψεις αυτον και εξαρεις σημερον το αιμα ο δωρεαν εξεχεεν ιωαβ απ εμου και απο του οικου του πατρος μου και απεστρεψεν κυριος το αιμα της αδικιας αυτου εις κεφαλην αυτου ως απηντησεν τοις δυσιν ανθρωποις τοις δικαιοις και αγαθοις υπερ αυτον και απεκτεινεν αυτους εν ρομφαια και ο πατηρ μου δαυιδ ουκ εγνω το αιμα αυτων τον αβεννηρ υιον νηρ αρχιστρατηγον ισραηλ και τον αμεσσα υιον ιεθερ αρχιστρατηγον ιουδα και επεστραφη τα αιματα αυτων εις κεφαλην αυτου και εις κεφαλην του σπερματος αυτου εις τον αιωνα και τω δαυιδ και τω σπερματι αυτου και τω οικω αυτου και τω θρονω αυτου γενοιτο ειρηνη εως αιωνος παρα κυριου και απηντησεν βαναιου υιος ιωδαε τω ιωαβ και εθανατωσεν αυτον και εθαψεν αυτον εν τω οικω αυτου εν τη ερημω και εδωκεν ο βασιλευς τον βαναιου υιον ιωδαε αντ αυτου επι την στρατηγιαν και η βασιλεια κατωριθουτο εν ιερουσαλημ και τον σαδωκ τον ιερεα εδωκεν ο βασιλευς εις ιερεα πρωτον αντι αβιαθαρ και εδωκεν κυριος φρονησιν τω σαλωμων και σοφian πολλην σφοδρα και πλατος καρδιας ως η αμμος η παρα την θαλασσαν και επληθυνθη η φρονησις σαλωμων σφοδρα υπερ την φρονησιν παντων αρχαιων υιων και υπερ παντας φρονιμους αιγυπτου και ελαβεν την θυγατερα φαראω και εισηγαγεν αυτην εις την πολιν δαυιδ εως συντελεσαι αυτον τον οικον αυτου και τον οικον κυριου εν πρωτοις και το τειχος ιερουσαλημ κυκλοθεν εν επτα ετεσιν εποησεν και συνετελεσεν και ην τω σαλωμων εβδομηκοντα χιλιαδες αιροντες αρσιν και ογδοηκοντα χιλιαδες λατομων εν τω ορει και εποησεν σαλωμων την θαλασσαν και τα υποστηριγματα και τους λουτηρας τους μεγαλους και τους στυλους και την κρηνην της αυλης και την θαλασσαν την χαλκην και ωκοδομησεν την ακραν και τας επαλξεις αυτης και διεκοψεν την πολιν δαυιδ ουτως θυγατηρ φαראω ανεβαινεν εκ της πολεως δαυιδ εις τον οικον αυτης ον ωκοδομησεν αυτη τοτε ωκοδομησεν την ακραν και σαλωμων ανεφερεν τρεις εν

τω ενιαυτω ὀλοκαυτωσεις και ειρηνικας επι το θυσιαστηριον ὁ ωκοδομησεν τω κυριω και εϑυμια ενωπιον κυριου και συνετελεσεν τον οικον και ὅυτοι οἱ αρχοντες οἱ καθεσταμενοι επι τα εργα του σαλωμων τρεις χιλιαδες και ἑξακοσιοι επισταται του λαου των ποιουντων τα εργα και ωκοδομησεν την ασσουρ και την μαγδω και την γαζερ και την βαιθωρων την επανω και τα βαλααθ πλην μετα το οικοδομησαι αυτον τον οικον του κυριου και το τειχος ιερουσαλημ κυκλω μετα ταυτα ωκοδομησεν τας πολεις ταυτας και εν τω ετι δαυιδ ζην ενετειλατο τω σαλωμων λεγων ιδου μετα σου σεμει υἱος γηρα υἱος σπερματος του ιεμινι εκ χειβρων ὁυτος κατηρασατο με καταραν οδυνηραν εν ἡ ἡμερα επορευομην εις παρεμβολας και αυτος κατεβαινεν εις απαντην μοι επι τον ιορδανην και ωμοσα αυτω κατα του κυριου λεγων ει θανατωθησεται εν ῥομφαια και νυν μη αϑωωσης αυτον ὅτι ανηρ φρονιμος συ και γνωση ἃ ποιησεις αυτω και καταξεις την πολιν αυτου εν ἁματι εις ἄδου και εκαλεσεν ὁ βασιλευς τον σεμει και ειπεν αυτω οικοδομησον σεαυτω οικον εν ιερουσαλημ και καθου εκει και ουκ εξελευσθι εκειθεν ουδαμου και εσται εν τη ἡμερα της εξοδου σου και διαβηση τον χειμαρρουν κεδρων γινωσκων γνωση ὅτι θανατω αποθανη το ἁμα σου εσται επι την κεφαλην σου και ὥρκισεν αυτον ὁ βασιλευς εν τη ἡμερα εκεινη και ειπεν σεμει προς τον βασιλεα αγαϑον το ῥημα ὁ ελαλησας κυριε μου βασιλευ ὅυτω ποιησει ὁ δουλός σου και εκαθισεν σεμει εν ιερουσαλημ τρια ετη και εγενηθη μετα τρια ετη και απεδρασαν δυο δουλοι του σεμει προς αγχους υἱον μαχα βασιλεα γεϑ και απηγγελη τω σεμει λεγοντες ιδου οἱ δουλοι σου εν γεϑ και ανεστη σεμει και επεσαξε την ονον αυτου και επορευθη εις γεϑ προς αγχους του εκζητησαι τους δουλους αυτου και επορευθη σεμει και ηγαγεν τους δουλους αυτου εκ γεϑ και απηγγελη τω σαλωμων λεγοντες ὅτι επορευθη σεμει εξ ιερουσαλημ εις γεϑ και απεστρεψεν τους δουλους αυτου και απεστειλεν ὁ βασιλευς και εκαλεσεν τον σεμει και ειπεν προς αυτον ουχι ὥρκισα σε κατα του κυριου και επεμαρτυραμην σοι λεγων εν ἡ αν ἡμερα εξελθης εξ ιερουσαλημ και πορευθης εις δεξια η εις αριστερα γινωσκων γνωση ὅτι θανατω αποθανη και τι ὅτι ουκ εφυλαξας τον ὅρκον κυριου και την εντολην ἤν ενετειλαμην κατα σου και ειπεν ὁ βασιλευς προς σεμει συ οιδας πασαν την κακian σου ἤν εγνω ἡ καρδια σου ἃ εποιησας τω δαυιδ τω πατρι μου και ανταπεδωκεν κυριος την κακian σου εις κεφαλην σου και ὁ βασιλευς σαλωμων ηυλογημενος και ὁ θρονος δαυιδ εσται ἑτοιμος ενωπιον κυριου εις τον αιωνα και ενετειλατο ὁ βασιλευς σαλωμων τω βαναια ὡω ιωδασ και εξηλθεν και ανειλεν αυτον και απεθανεν και ην ὁ βασιλευς σαλωμων φρονιμος σφοδρα και σοφος και ιουδα και ισραηλ πολλοι σφοδρα ὡς ἡ αμμος ἡ επι της θαλασσης εις πληθος εσθιοντες και πινοντες και χαιροντες και σαλωμων ην αρχων εν πασαις ταις βασιλειαις και ησαν προσφεροντες δωρα και εδουλευον τω σαλωμων πασας τας ἡμερας της ζωης αυτου και σαλωμων ηρξατο διανοιγειν τα δυναστευματα του λιβανου και αυτος ωκοδομησεν την θερμαι εν τη ερημω και τουτο το αριστον τω σαλωμων τριακοντα κοροι σεμιδαλεως και ἑξηκοντα κοροι αλευρου κεκοπανισμενου δεκα μοσχοι εκλεκτοι και εικοσι βοες νομαδες και ἑκατον προβατα εκτος ελαφων και δορκαδων και ορνιϑων εκλεκτων νομαδων ὅτι ην αρχων εν παντι περαν του ποταμου απο ραφι ἕως γαζης εν πασιν

τοις βασιλευσιν περαν του ποταμου και ην αυτω ειρηνη εκ παντων των μερων αυτου κυκλοθεν και κατωκει ιουδα και ισραηλ πεποιθότες ἑκαστος ὑπο την ἀμπελον αυτου και ὑπο την συκην αυτου ἐσθιοντες και πινοντες ἀπο δαν και ἕως βηρσαβее πασας τας ἡμέρας σαλωμων και οὗτοι οἱ ἀρχοντες του σαλωμων ἀζαριον υἱος σαδωκ του ἱερεως και ορνιου υἱος ναθαν ἀρχων των ἐφεστηκότεων και ἐδραμ ἐπὶ τον οἶκον αυτου και σουβα γραμματεὺς και βασα υἱος ἀχιθαλαμ ἀναμνησκων και ἀβι υἱος ἰωαβ ἀρχιστρατηγος και ἀχιρε υἱος ἐδραι ἐπὶ τας ἀρσεις και βαναια υἱος ἰωδὰε ἐπὶ της αὐλαρχίας και ἐπὶ του πλινθίου και ζαχουρ υἱος ναθαν ὁ συμβουλος και ἦσαν τῶ σαλωμων τεσσαρακοντα χιλιάδες τοκαδες ἵπποι εἰς ἄρματα και δώδεκα χιλιάδες ἵππων και ἡν ἀρχων ἐν πασιν τοῖς βασιλευσιν ἀπο του ποταμου και ἕως γῆς αλλοφυλων και ἕως ὀριων αἰγυπτου σαλωμων υἱος δαυιδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ ισραηλ και ιουδα ἐν ἱερουσαλημ πλην ὁ λαος ἦσαν θυμίωντες ἐπὶ τοῖς ὑψηλοῖς ὅτι οὐκ ὠκοδομηθῆ οἶκος τῶ ὀνοματι κυρίου ἕως νυν και ἠγάπησεν σαλωμων τον κυριον πορευεσθαι ἐν τοῖς προσταγμασιν δαυιδ του πατρος αυτου πλην ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ἐθύεν και ἐθύμα και ἀνέστη και ἐπορευθῆ εἰς γαβων θῦσαι ἐκεῖ ὅτι αὐτὴ ὑψηλοτάτη και μεγάλη χιλίαν ὀλοκαυτῶσιν ἀνηνεγκεν σαλωμων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν γαβων και ὠφθῆ κυριος τῶ σαλωμων ἐν ὕπνῳ την νυκτα και εἶπεν κυριος πρὸς σαλωμων αἰτησαι τί αἰτήμα σαυτῶ και εἶπεν σαλωμων συ ἐποίησας μετὰ του δούλου σου δαυιδ του πατρος μου ἐλεος μέγα καθὼς διηλθεν ἐνώπιον σου ἐν ἀληθείᾳ και ἐν δικαιοσυνῇ και ἐν ευθυτητι καρδίας μετὰ σου και ἐφυλάξας αὐτῶ τὸ ἐλεος τὸ μέγα τοῦτο δουναι τον υἱον αυτου ἐπὶ του θρόνου αυτου ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη και νυν κυριε ὁ θεος μου συ ἐδωκας τον δούλον σου ἀντὶ δαυιδ του πατρος μου και ἐγὼ εἰμι παιδᾶριον μικρον και οὐκ οἶδα την ἐξοδὸν μου και την εἰσοδὸν μου ὁ δὲ δούλος σου ἐν μεσῶ του λαου σου ὃν ἐξελεξῶ λαον πολυν ὃς οὐκ ἀριθμηθήσεται και δώσεις τῶ δούλῳ σου καρδίαν ἀκούειν και διακρίνειν τον λαον σου ἐν δικαιοσυνῇ του συνιεν ἀνα μεσον ἀγαθοῦ και κακοῦ ὅτι τις δυνήσεται κρίνειν τον λαον σου τον βαρυν τουτον και ἠρῆσεν ἐνώπιον κυρίου ὅτι ἤτησατο σαλωμων τὸ ῥῆμα τοῦτο και εἶπεν κυριος πρὸς αὐτον ἀνθ' ὧν ἤτησω παρ ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο και οὐκ ἤτησω σαυτῶ ἡμέρας πολλὰς και οὐκ ἤτησω πλουτον οὐδε ἤτησω ψυχὰς ἐχθρῶν σου ἀλλ' ἤτησω σαυτῶ συνέσιν του εἰσακούειν κρῖμα ἰδοὺ πεποίηκα κατὰ τὸ ῥῆμα σου ἰδοὺ δέδωκα σοι καρδίαν φρονιμὴν και σοφὴν ὡς συ οὐ γέγονεν ἐμπροσθεν σου και μετὰ σε οὐκ ἀναστήσεται ὁμοῖος σοι και ἂ οὐκ ἤτησω δέδωκα σοι και πλουτον και δοξάν ὡς ου γέγονεν ἀνὴρ ὁμοῖος σοι ἐν βασιλευσιν και εἰαν πορευθῆς ἐν τῇ ὁδῶ μου φυλάσσειν τὰς ἐντολάς μου και τὰ προσταγματα μου ὡς ἐπορευθῆ δαυιδ ὁ πατήρ σου και πληθύνῳ τὰς ἡμέρας σου και ἐξυπνισθῆ σαλωμων και ἰδοὺ ἐνυπνιον και ἀνέστη και παραγίνεται εἰς ἱερουσαλημ και ἐστῆ κατὰ προσῶπον του θυσιαστηρίου του κατὰ προσῶπον κιβωτου διαθήκης κυρίου ἐν σιων και ἀνῆγαγεν ὀλοκαυτῶσεις και ἐποίησεν εἰρηνικὰς και ἐποίησεν ποτον μέγαν ἑαυτῶ και πασιν τοῖς παισιν αυτου τότε ὠφθῆσαν δύο γυναῖκες πορναι τῶ βασιλεὶ και ἐστήσαν ἐνώπιον αυτου και εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ μία ἐν ἐμοὶ κυριε ἐγὼ και ἡ γυνὴ αὕτη οἰκοῦμεν ἐν οἰκῶ ἓνι και ἐτεχομεν ἐν τῶ οἰκῶ και ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τεκούσης μου και ἐτεκεν και ἡ γυνὴ αὕτη και ἡμεῖς κατὰ τὸ αὐτο

και ουκ εστιν ουθεις μεθ ημων παρεξ αμφοτερων ημων εν τω οικω και απεθανεν ο υιος της γυναικος ταυτης την νυκτα ως επεκοιμηθη επ αυτον και ανεστη μεσης της νυκτος και ελαβεν τον υιον μου εκ των αγκαλων μου και εκοιμισεν αυτον εν τω κολπω αυτης και τον υιον αυτης τον τεθνηκοτα εκοιμισεν εν τω κολπω μου και ανεστην το πρωι θηλασαι τον υιον μου και εκεινος ην τεθνηκως και ιδου κατενοησα αυτον πρωι και ιδου ουκ ην ο υιος μου ον ετεκον και ειπεν η γυνη η ετερα ουχι αλλα ο υιος μου ο ζων ο δε υιος σου ο τεθνηκως και ελαλησαν ενωπιον του βασιλεως και ειπεν ο βασιλευς αυταις συ λεγεις ουτος ο υιος μου ο ζων και ο υιος ταυτης ο τεθνηκως και συ λεγεις ουχι αλλα ο υιος μου ο ζων και ο υιος σου ο τεθνηκως και ειπεν ο βασιλευς λαβετε μοι μαχαιραν και προσηνεγκαν την μαχαιραν ενωπιον του βασιλεως και ειπεν ο βασιλευς διελετε το παιδιον το θηλαζον το ζων εις δυο και δοτε το ημισυ αυτου ταυτη και το ημισυ αυτου ταυτη και απεκριθη η γυνη ης ην ο υιος ο ζων και ειπεν προς τον βασιλεα οτι εταραχθη η μητρα αυτης επι τω υιω αυτης και ειπεν εν εμοι κυριε δοτε αυτη το παιδιον και θανατω μη θανατωσθε αυτον και αυτη ειπεν μητε εμοι μητε αυτη εστω διελετε και απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν δοτε το παιδιον τη ειπουση δοτε αυτη αυτο και θανατω μη θανατωσθε αυτον αυτη η μητηρ αυτου και ηκουσαν πας ισραηλ το κριμα τουτο ο εκρινεν ο βασιλευς και εφοβηθησαν απο προσωπου του βασιλεως οτι ειδον οτι φρονησις θεου εν αυτω του ποιειν δικαιομα και ην ο βασιλευς σαλωμων βασιλευων επι ισραηλ και ουτοι οι αρχοντες οι ησαν αυτου αζαριου υιος σαδωκ και ελιαρεφ και αχια υιος σαβα γραμματεις και ιωσαφατ υιος αχιλιδ υπομιμνησκων και σιδουχ και αβιαθαρ ιερεις και ορνια υιος ναθαν επι των καθεσταμενων και ζαβουθ υιος ναθαν εταiros του βασιλεως και αχιηλ οικονομος και ελιαθ υιος σαφ επι της πατριας και αδωνιραμ υιος εφρα επι των φορων και τω σαλωμων δωδεκα καθεσταμενοι επι παντα ισραηλ χορηγειν τω βασιλει και τω οικω αυτου μηνα εν τω ενιαυτω εγινετο επι τον ένα χορηγειν και ταυτα τα ονοματα αυτων βενωρ εν ορει εφραιμ εις υιος ρηχαθ εν μαχεμας και βηθθαλαμιν και βαιθσαμυς και αιλων εως βαιθαναν εις υιος εσωθ βηρβηθνεμα λουσαμηνχα και ρησφαρα χιναναδαθ και αναφαθι ανηρ ταβληθ θυγατηρ σαλωμων ην αυτω εις γυναικα εις βακχα υιος αχιλιδ θαναναχ και μεκεδω και πας ο οικος σαν ο παρα σεσathan υποκατω του εσραε και εκ βαισαφουδ εβελμαωλα εως μαεβερ λουκαμ εις υιος γαβερ εν ρεμαθ γαλααδ τουτω σχοινισμα ερεγαβα η εν τη βασαν εξηκοντα πολεις μεγαλαι τειχηρεις και μοχλοι χαλκοι εις αχιναδαθ υιος αχελ μααναιν εις αχιμαας εν νεφθαλι και ουτος ελαβεν την βασεμμαθ θυγατερα σαλωμων εις γυναικα εις βαανα υιος χουσι εν τη μααλαθ εις σαμα υιος ηλα εν τω βενιαμιν γαβερ υιος αδαι εν τη γη γαδ γη σμων βασιλεως του εσεβων και ωγ βασιλεως του βασαν και νασιφ εις εν γη ιουδα ιωσαφατ υιος φουασουδ εν ισσαχαρ και εχορηγουν οι καθεσταμενοι ουτως τω βασιλει σαλωμων και παντα τα διαγγελματα επι την τραπεζαν του βασιλεως εκαστος μηνα αυτου ου παραλλασσουσιν λογον και τας κριθας και το αχυρον τοις ιπποις και τοις αρμασιν ηρον εις τον τοπον ου αν η ο βασιλευς εκαστος κατα την συνταξιν αυτου και ταυτα τα δεοντα τω σαλωμων εν ημερα μια τριακοντα κοροι σεμιδαλεως και εξηκοντα κοροι αλευρου κεκοπανισμενου και δεκα μοσχοι εκλεκτοι και εικοσι βοες νομαδες και εκατον

προβατα εκτος ελαφων και δορκαδων και ορνιθων εκλεκτων σιτευτα
ὅτι ἡν ἀρχῶν περαν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἡν αὐτῷ εἰρηνῇ ἐκ παντῶν τῶν
μερῶν κυκλοῦνεν καὶ ἐδῶκεν κυριος φρονησιν τῷ σαλῳμων καὶ σοφίαν
πολλὴν σφοδρὰ καὶ χυμὰ καρδίας ὥς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν
καὶ ἐπληθύνθη σαλῳμων σφοδρὰ ὑπὲρ τὴν φρονησιν παντῶν ἀρχαίων
ἀνθρώπων καὶ ὑπὲρ παντὸς φρονιμοῦ αἰγυπτου καὶ ἐσοφισατο ὑπὲρ
παντὸς τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐσοφισατο ὑπὲρ γαῖαν τὸν εἰζραϊτὴν καὶ
τὸν αἰμὰν καὶ τὸν χαλκαλ καὶ δαρδὰ υἱοὺς μαλ καὶ ἐλάλησεν σαλῳ-
μων τρισχιλίας παραβολὰς καὶ ἦσαν ὥδαι αὐτοῦ πεντακισχιλῖαι καὶ
ἐλάλησεν περὶ τῶν ξύλων ἀπο τῆς κέδρου τῆς ἐν τῷ λίβανῳ καὶ ἕως
τῆς ὕσσωπου τῆς ἐκπορευομένης διὰ τοῦ τοίχου καὶ ἐλάλησεν περὶ
τῶν κτηνῶν καὶ περὶ τῶν πετεινῶν καὶ περὶ τῶν ἔρπετων καὶ περὶ τῶν
ἰχθύων καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ λαοὶ ἀκοῦσαι τῆς σοφίας σαλῳμων
καὶ ἐλάβανεν δῶρα παρὰ παντῶν τῶν βασιλείων τῆς γῆς ὅσοι ἤκουον
τῆς σοφίας αὐτοῦ καὶ ἐλάβεν σαλῳμων τὴν θυγατέρα φαράω ἑαυτῷ
εἰς γυναῖκα καὶ εἰσηγάγεν αὐτὴν εἰς τὴν πόλιν δαυὶδ ἕως συντελεσθαι
αὐτὸν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ καὶ τὸ τεῖχος ἱερουσα-
λήμ τότε ἀνέβη φαράω βασιλεὺς αἰγυπτου καὶ προκατελάβετο τὴν
γάζερ καὶ ἐνεπύρσεν αὐτὴν καὶ τὸν χανανιτὴν τὸν κατοικοῦντα ἐν
μεργαβ καὶ ἐδῶκεν αὐτὰς φαράω ἀποστολὰς θυγατρὶ αὐτοῦ γυναίκε
σαλῳμων καὶ σαλῳμων ὠκοδομήσεν τὴν γάζερ καὶ ἀπεστείλεν χιραμ
βασιλεὺς τυροῦ τοὺς παῖδας αὐτοῦ χρίσαι τὸν σαλῳμων ἀντὶ δαυὶδ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὅτι ἀγαπῶν ἦν χιραμ τὸν δαυὶδ πασὰς τὰς ἡμέρας
καὶ ἀπεστείλεν σαλῳμων πρὸς χιραμ λέγων σὺ οἶδας δαυὶδ τὸν πατε-
ρα μου ὅτι οὐκ ἐδύνάτο οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ
μου ἀπὸ προσώπου τῶν πολέμων τῶν κυκλώσαντων αὐτὸν ἕως τοῦ
δοῦναι κυρίῳ αὐτοὺς ὑπὸ τὰ ἰχνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ νῦν ἀνεπαύσε
κύριος ὁ θεὸς μου ἐμοὶ κυκλοῦνεν οὐκ ἐστὶν ἐπιβουλὸς καὶ οὐκ ἐστὶν
ἀπαντήμα πονηρὸν καὶ ἴδου ἐγὼ λέγω οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι
κυρίου θεοῦ μου καθὼς ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς δαυὶδ τὸν πα-
τέρα μου λέγων ὁ υἱός σου ὃν δώσω ἀντὶ σοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον σου
ὁὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι μου καὶ νῦν ἐντείλει καὶ
κοψάτωσαν μοι ξύλα ἐκ τοῦ λίβανου καὶ ἴδου οἱ δούλοι μου μετὰ τὴν
δουλάν σου καὶ τὸν μισθὸν δουλείας σου δώσω σοὶ κατὰ πάντα ὅσα
εἶπες ὅτι σὺ οἶδας ὅτι οὐκ ἐστὶν ἡμῖν εἰδὼς ξύλα κοπτεῖν καθὼς
οἱ σιδωνιοὶ καὶ ἐγενήθη καθὼς ἤκουσεν χιραμ τῶν λόγων σαλῳμων
ἐχαρὴ σφοδρὰ καὶ εἶπεν εὐλογητὸς ὁ θεὸς σημερὸν ὃς ἐδῶκεν τῷ
δαυὶδ υἱὸν φρονιμὸν ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν πολὺν τοῦτον καὶ ἀπεστείλεν
πρὸς σαλῳμων λέγων ἀκηκοὰ περὶ παντῶν ὧν ἀπεσταλκὰς πρὸς με
ἐγὼ ποιήσω παν θελήμα σου ξύλα κέδρινα καὶ πευκίνα οἱ δούλοι μου
καταξοῦσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ λίβανου εἰς τὴν θάλασσαν ἐγὼ θήσομαι αὐτὰ
σχέδιας ἕως τοῦ τοποῦ ὃ ἐὰν ἀποστείλῃς πρὸς με καὶ ἐκτιναξῶ αὐτὰ
ἐκεῖ καὶ σὺ ἀρεῖς καὶ ποιήσεις τὸ θελήμα μου τοῦ δοῦναι ἄρτους τῷ
οἴκῳ μου καὶ ἡν χιραμ δίδους τῷ σαλῳμων κέδρους καὶ παν θελήμα
αὐτοῦ καὶ σαλῳμων ἐδῶκεν τῷ χιραμ εἰκοσὶ χιλιάδας κοροὺς πυροῦ
καὶ μαχίρ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ εἰκοσὶ χιλιάδας βεθ ἐλαίου κεκομμένου
κατὰ τοῦτο ἐδίδου σαλῳμων τῷ χιραμ κατ' ἐνιαυτὸν καὶ κύριος ἐδῶ-
κεν σοφίαν τῷ σαλῳμων καθὼς ἐλάλησεν αὐτῷ καὶ ἡν εἰρηνῇ ἀνα-
μέσον χιραμ καὶ ἀνα μέσον σαλῳμων καὶ διεθύντο διαθήκην ἀνα μέ-
σον ἑαυτῶν καὶ ἀνηνεγκεν ὁ βασιλεὺς φόρον ἐκ παντός ἰσραὴλ καὶ

ην ὁ φορος τριακοντα χιλιαδες ανδρων και απεστειλεν αυτους εις τον λιβανον δεκα χιλιαδες εν τω μηνι αλλασσομενοι μηνι ησαν εν τω λιβανω και δυο μηνας εν οικω αυτων και αδωνιραμ επι του φορου και ην τω σαλωμων ἐβδομηκοντα χιλιαδες αιροντες αρσιν και ογδοηκοντα χιλιαδες λατομων εν τω ορει χωρις αρχοντων των καθησταμενων επι των εργων των σαλωμων τρεις χιλιαδες και ἐξακοσιοι επισταται δι ποιουντες τα εργα και ἡτοιμασαν τους λιθους και τα ξυλα τρια ετη και εγεννηθη εν τω τεσσαρακοστω και τετρακοσιοστω ετει της εξοδου ὑιων ισραηλ εξ αιγυπτου τω ετει τω τεταρτω εν μηνι τω δευτερω βασιλευοντος του βασιλεως σαλωμων επι ισραηλ και ενετειλατο ὁ βασιλευς και αιρουσιν λιθους μεγαλους τιμιους εις τον θεμελιον του οικου και λιθους απελεκητους και επελεκησαν δι υιοι σαλωμων και δι υιοι χιραμ και εβαλαν αυτους εν τω ετει τω τεταρτω εθεμελιωσεν τον οικον κυριου εν μηνι νισω τω δευτερω μηνι εν ἑνδεκατω ενιαυτω εν μηνι βααλ ὁυτος ὁ μην ὁ ογδοος συνετελεσθη ὁ οικος εις παντα λογον αυτου και εις πασαν διαταξιν αυτου και ὁ οικος ὃν ωκοδομησεν ὁ βασιλευς σαλωμων τω κυριω τεσσαρακοντα πηχεων μηκος αυτου και εικοσι εν πηχει πλατος αυτου και πεντε και εικοσι εν πηχει το ὕψος αυτου και το αιλαμ κατα προσωπον του ναου εικοσι εν πηχει μηκος αυτου εις το πλατος του οικου και δεκα εν πηχει το πλατος αυτου κατα προσωπον του οικου και ωκοδομησεν τον οικον και συνετελεσεν αυτον και εποιησεν τω οικω θυριδας παρακυπτομενας κρυπτας και εδωκεν επι τον τοιχον του οικου μελαθρα κυκλοθεν τω ναω και τω δαβιρ και εποιησεν πλευρας κυκλοθεν ἡ πλευρα ἡ ὑποκατω πεντε πηχεων το πλατος αυτης και το μεσον ἐξ και ἡ τριτη ἑπτα εν πηχει το πλατος αυτης ὅτι διαστημα εδωκεν τω οικω κυκλοθεν εξωθεν του οικου ὅπως μη επιλαμβανωνται των τοιχων του οικου και ὁ οικος εν τω οικοδομεισθαι αυτον λιθοις ακροτομοις αργοις ωκοδομηθη και σφυρα και πελεκυς και παν σκευος σιδηρου ουκ ηκουσθη εν τω οικω εν τω οικοδομεισθαι αυτον και ὁ πυλων της πλευρας της ὑποκατωθεν ὑπο την ωμιαν του οικου την δεξιαν και ἑλικτη αναβασις εις το μεσον και εκ της μεσης επι τα τριωροφα και ωκοδομησεν τον οικον και συνετελεσεν αυτον και εκοιλοσταθησεν τον οικον πεντε εν πηχει το ὕψος αυτου και συνεσχεν τον ενδεσμον εν ξυλοις κεδρινοις και ωκοδομησεν τους τοιχους του οικου δια ξυλων κεδρινων απο του εδαφους του οικου και ἑως των δοκων και ἑως των τοιχων εκοιλοσταθησεν συνεχομενα ξυλοις εσωθεν και περιεσχεν το εσω του οικου εν πλευραις πευκιναις και ωκοδομησεν τους εικοσι πηχεις απ ακρου του οικου το πλευρον το ἑν απο του εδαφους ἑως των δοκων και εποιησεν εκ του δαβιρ εις το ἅγιον των ἁγιων και τεσσαρακοντα πηχων ην ὁ ναος κατα προσωπον του δαβιρ εν μεσω του οικου εσωθεν δουναι εχει την κιβωτον διαθηκης κυριου εικοσι πηχεις μηκος και εικοσι πηχεις πλατος και εικοσι πηχεις το ὕψος αυτου και περιεσχεν αυτον χρυσιω συγκεκλεισμενω και εποιησεν θυσιαστηριον κατα προσωπον του δαβιρ και περιεσχεν αυτο χρυσιω και ὅλον τον οικον περιεσχεν χρυσιω ἑως συντελειας παντος του οικου και εποιησεν εν τω δαβιρ δυο χερουβιν δεκα πηχεων μεγεθος εσταθιμωμενον και πεντε πηχεων πτερυγιον του χερουβ του ἑνος και πεντε πηχεων πτερυγιον αυτου το δευτερον εν πηχει δεκα απο μερους πτερυγιου αυτου

εις μέρος πτερυγίου αυτού οὕτως τῷ χερουβ τῷ δευτέρῳ ἐν μετρῷ ἓνι συντελεία μία ἀμφοτέροις καὶ τὸ ὕψος τοῦ χερουβ τοῦ ἑνὸς δεκά ἐν πήχει καὶ οὕτως τὸ χερουβ τὸ δεύτερον καὶ ἀμφοτέρα τὰ χερουβιν ἐν μεσῷ τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου καὶ διεπέτασεν τὰς πτερυγὰς αὐτῶν καὶ ἤπτετο πτερυξ μία τοῦ τοίχου καὶ πτερυξ ἤπτετο τοῦ τοίχου τοῦ δευτέρου καὶ αἱ πτερυγεὶς αὐτῶν αἱ ἐν μεσῷ τοῦ οἴκου ἤπτοντο πτερυξ πτερυγὸς καὶ περιεσχεν τὰ χερουβιν χρυσίῳ καὶ πάντας τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου κυκλῶ ἐγκολαπτα ἐγράψεν γραφίδι χερουβιν καὶ φοινίκας τῷ ἐσωτέρῳ καὶ τῷ ἐξωτερῳ καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου περιεσχεν χρυσίῳ τοῦ ἐσωτάτου καὶ τοῦ ἐξωτάτου καὶ τῷ θυρώματι τοῦ δαβὶρ ἐποίησεν θύρας ξύλων ἀρκευθινῶν καὶ φλίας πενταπλάς καὶ δύο θύρας ξύλων πευκινῶν καὶ ἐγκολαπτα ἐπ' αὐτῶν ἐγκεκολλημένα χερουβιν καὶ φοινίκας καὶ πετάλα διαπεπετασμένα καὶ περιεσχεν χρυσίῳ καὶ κατεβαίνειν ἐπὶ τὰ χερουβιν καὶ ἐπὶ τοὺς φοινίκας τὸ χρυσιὸν καὶ οὕτως ἐποίησεν τῷ πυλῶνι τοῦ ναοῦ φλίας ξύλων ἀρκευθινῶν στοαὶ τετραπλῶς καὶ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς θύραις ξύλα πευκινὰ δύο πτυχαὶ ἢ θύρα ἢ μία καὶ στροφεῖς αὐτῶν καὶ δύο πτυχαὶ ἢ θύρα ἢ δεύτερα στρεφόμενα ἐγκεκολλημένα χερουβιν καὶ φοινίκας καὶ διαπεπετασμένα πετάλα καὶ περιεχόμενα χρυσίῳ καταγομένῳ ἐπὶ τὴν ἐκτυπῶσιν καὶ ὠκοδομήσεν τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτάτην τρεῖς στίχους ἀπελεκητῶν καὶ στίχος κατεργασμένης κεδροῦ κυκλοῖεν καὶ ὠκοδόμησε καταπετάσμα τῆς αὐλῆς τοῦ αἵλαμ τοῦ οἴκου τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ καὶ ἀπεστείλεν ὁ βασιλεὺς σαλῳμων καὶ ἔλαβεν τὸν χιραμ ἐκ τυροῦ υἱὸν γυναικὸς χηρᾶς καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς φυλῆς νεφθαλὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ τυρίος τεκτῶν χαλκοῦ καὶ πεπληρωμένος τῆς τέχνης καὶ συνέσεως καὶ ἐπιγνώσεως τοῦ ποιεῖν πᾶν ἔργον ἐν χαλκῷ καὶ εἰσηχθὴ πρὸς τὸν βασιλεῖα σαλῳμων καὶ ἐποίησεν πάντα τὰ ἔργα καὶ ἐχῶνευσεν τοὺς δύο στύλους τῷ αἵλαμ τοῦ οἴκου οκτωκαίδεκα πήχεις ὕψος τοῦ στύλου καὶ περιμετρον τεσσαρεῖς καὶ δεκά πήχεις ἐκυκλοῦ αὐτὸν καὶ τὸ πᾶχος τοῦ στύλου τεσσαρῶν δακτυλῶν τὰ κοιλώματα καὶ οὕτως ὁ στύλος ὁ δεύτερος καὶ δύο ἐπιθεματὰ ἐποίησεν δύναι ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν στύλων χῶνευτα χαλκα πέντε πήχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθεματός τοῦ ἑνὸς καὶ πέντε πήχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθεματός τοῦ δευτέρου καὶ ἐποίησεν δύο δικτύα περικαλυψαὶ τὸ ἐπιθεμα τῶν στύλων καὶ δικτυὸν τῷ ἐπιθεματὶ τῷ ἓνι καὶ δικτυὸν τῷ ἐπιθεματὶ τῷ δευτέρῳ καὶ ἔργον κρεμαστον δύο στίχοι ῥῶων χαλκῶν δεδικτυωμένοι ἔργον κρεμαστον στίχος ἐπὶ στίχον καὶ οὕτως ἐποίησεν τῷ ἐπιθεματὶ τῷ δευτέρῳ καὶ ἐστήσεν τοὺς στύλους τοῦ αἵλαμ τοῦ ναοῦ καὶ ἐστήσεν τὸν στύλον τὸν ἓνα καὶ ἐπεκαλῆσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰαχουμ καὶ ἐστήσεν τὸν στύλον τὸν δεύτερον καὶ ἐπεκαλῆσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ βααζ καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων ἔργον κρινοῦ κατὰ τὸ αἵλαμ τεσσαρῶν πήχων καὶ μελαθρον ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν στύλων καὶ ἐπανῶθεν τῶν πλευρῶν ἐπιθεμα τὸ μελαθρον τῷ παχεί καὶ ἐποίησεν τὴν θάλασσαν δεκά ἐν πήχει ἀπὸ τοῦ χεῖλους αὐτῆς ἕως τοῦ χεῖλους αὐτῆς στρογγυλὸν κυκλῶ τὸ αὐτὸ πέντε ἐν πήχει τὸ ὕψος αὐτῆς καὶ συνηγμένοι τρεῖς καὶ τριακόντα ἐν πήχει ἐκυκλοῦν αὐτὴν καὶ ὑποστηρίγματα ὑποκατῶθεν τοῦ χεῖλους αὐτῆς κυκλοῖεν ἐκυκλοῦν αὐτὴν δεκά ἐν πήχει κυκλοῖεν ἀνίσταν τὴν θάλασσαν καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς ὥς ἔργον χεῖλους ποτηρίου βλαστός κρινοῦ καὶ τὸ πᾶχος αὐτοῦ παλαιστής καὶ δώδεκα βόες ὑποκατῶ τῆς θάλασσης οἱ

τρεις επιβλεποντες βορραν και οι τρεις επιβλεποντες θαλασσαν και
οι τρεις επιβλεποντες νοτον και οι τρεις επιβλεποντες ανατολην και
παντα τα οπισθια εις τον οικον και η θαλασσα επ αυτων επανωθεν και
εποιησεν δεκα μεχωνωθ χαλκας πεντε πηχεις μηκος της μεχωνωθ της
μιας και τεσσαρες πηχεις πλατος αυτης και εξ εν πηχει υψος αυτης
και τουτο το εργον των μεχωνωθ συγκλειστον αυτοις και συγκλει-
στον ανα μεσον των εξεχομενων και επι τα συγκλεισματα αυτων ανα
μεσον των εξεχομενων λεοντες και βοες και χερουβιν και επι των εξε-
χομενων ουτως και επανωθεν και υποκατωθεν των λεοντων και των
βοων χωραι εργον καταβασεως και τεσσαρες τροχοι χαλκοι τη μεχω-
νωθ τη μια και τα προσεχοντα χαλκα και τεσσαρα μερη αυτων ωμιαι
υποκατω των λουτηρων και χειρες εν τοις τροχοις εν τη μεχωνωθ
και το υψος του τροχου του ενος πηχεος και ημισους και το εργον
των τροχων εργον τροχων αρματος αι χειρες αυτων και οι νωτοι αυ-
των και η πραγματεια αυτων τα παντα χωνευτα αι τεσσαρες ωμιαι
επι των τεσσαρων γωνιων της μεχωνωθ της μιας εκ της μεχωνωθ
οι ωμοι αυτης και επι της κεφαλης της μεχωνωθ ημισυ του πηχεος
μεγεθος στρογγυλον κυκλω επι της κεφαλης της μεχωνωθ και αρχη
χειρων αυτης και τα συγκλεισματα αυτης και ηνοιγετο επι τας αρχας
των χειρων αυτης και τα συγκλεισματα αυτης χερουβιν και λεοντες
και φοινικες εστωτα εχομενον εκαστον κατα προσωπον αυτου εσω
και τα κυκλοθεν κατ αυτην εποησεν πασας τας δεκα μεχωνωθ ταξιν
μιαν και μετρον εν πασαις και εποησεν δεκα χυτροκαυλους χαλκους
τεσσαραχοντα χοεις χωρουντα τον χυτροκαυλον τον ένα μετρησει ο
χυτροκαυλος ο εις επι της μεχωνωθ της μιας ταις δεκα μεχωνωθ και
εθετο τας δεκα μεχωνωθ πεντε απο της ωμιας του οικου εκ δεξιων
και πεντε απο της ωμιας του οικου εξ αριστερων και η θαλασσα απο
της ωμιας του οικου εκ δεξιων κατ ανατολας απο του κλιτους του
νοτου και εποησεν χιραμ τους λεβητας και τας θερμαστρεις και τας
φιαλας και συνετελεσεν χιραμ ποιων παντα τα εργα α εποησεν τω
βασιλει σαλωμων εν οικω κυριου στυλους δυο και τα στρεπτα των
στυλων επι των κεφαλων των στυλων δυο και τα δικτυα δυο του
καλυπτειν αμφοτερα τα στρεπτα των γλυφων τα οντα επι των στυ-
λων τας ροας τετρακοσιας αμφοτεροις τοις δικτυοις δυο στιχοι ροων
τω δικτυω τω ενι περικαλυπτειν αμφοτερα τα στρεπτα επ αμφοτεροις
τοις στυλοις και τας μεχωνωθ δεκα και τους χυτροκαυλους δεκα επι
των μεχωνωθ και την θαλασσαν μιαν και τους βοας δωδεκα υποκατω
της θαλασσης και τους λεβητας και τας θερμαστρεις και τας φιαλας
και παντα τα σκευη α εποησεν χιραμ τω βασιλει σαλωμων τω οικω
κυριου και οι στυλοι τεσσαραχοντα και οκτω του οικου του βασιλεως
και του οικου κυριου παντα τα εργα του βασιλεως α εποησεν χιραμ
χαλκα αρδην ουκ ην σταθμος του χαλκου ου εποησεν παντα τα εργα
ταυτα εκ πληθους σφοδρα ουκ ην τερμα τω σταθμω του χαλκου εν
τω περιοικω του ιορδανου εχωνευσεν αυτα ο βασιλευς εν τω παχει
της γης ανα μεσον σοκχωθ και ανα μεσον σιρα και εδωκεν ο βασιλευς
σαλωμων τα σκευη α εποησεν εν οικω κυριου το θυσιαστηριον το
χρυσουν και την τραπεζαν εφ ης οι αρτοι της προσφορας χρυσην και
τας λυχνιας πεντε εκ δεξιων και πεντε εξ αριστερων κατα προσωπον
του δαβιρ χρυσας συγκλειομενας και τα λαμπαδια και τους λυχνους
και τας επαrustριδας χρυσας και τα προθυρα και οι ηλοι και αι φιαλαι

και τα τρυβλια και οι θυισκαι χρυσαι συγχλειςτα και τα θυρωματα των θυρων του οικου του εσωτατου αγιου των αγιων και τας θυρας του οικου του ναου χρυσας και ανεπληρωθη παν το εργον ο εποιησεν σαλωμων οικου κυριου και εισηνεγκεν σαλωμων τα αγια δαυιδ του πατρος αυτου και παντα τα αγια σαλωμων το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη εδωκεν εις τους θησαυρους οικου κυριου και τον οικον αυτου ωκοδομησεν σαλωμων τρισκαιδεκα ετεσιν και ωκοδομησεν τον οικον δρυμω του λιβανου εκατον πηχεις μηκος αυτου και πεντηκοντα πηχεις πλατος αυτου και τριακοντα πηχων υψος αυτου και τριων στιχων στυλων κεδρινων και ωμιαι κεδριναι τοις στυλοις και εφωτισεν τον οικον ανωθεν επι των πλευρων των στυλων και αριθμος των στυλων τεσσαρακοντα και πεντε δεκα και πεντε ο στιχος και μελαιθρα τρια και χωρα επι χωραν τρισσως και παντα τα θυρωματα και οι χωραι τετραγωνοι μεμελαιθρωμεναι και απο του θυρωματος επι θυραν τρισσως και το αιλαμ των στυλων πεντηκοντα πηχων μηκος και τριακοντα εν πλατει εξυγωμενα αιλαμ επι προσωπον αυτων και στυλοι και παχος επι προσωπον αυτης τοις αιλαμιν και το αιλαμ των θρονων ου κρινει εκει αιλαμ του κριτηριου και οικος αυτω εν ω καθισεται εκει αυλη μια εξελισσομενη τουτοις κατα το εργον τουτο και οικον τη θυγατρι φαraw ην ελαβεν σαλωμων κατα το αιλαμ τουτο παντα ταυτα εκ λιθων τιμιων κεκολαμμενα εκ διαστηματος εσωθεν και εκ του θεμελιου εως των γεισων και εξωθεν εις την αυλην την μεγαλην την τεθεμελιωμενην εν τιμιοις λιθοις μεγαλοις λιθοις δεκαπηχεσιν και τοις οκταπηχεσιν και επανωθεν τιμιοις κατα το μετρον απελεκητων και κεδροις της αυλης της μεγαλης κυκλω τρεις στιχοι απελεκητων και στιχος κεκολαμμενης κεδρου και συνετελεσεν σαλωμων ολον τον οικον αυτου και εγενετο εν τω συνετελεσαι σαλωμων του οικοδομησαι τον οικον κυριου και τον οικον εαυτου μετα εικοσι ετη τοτε εξεκλησιασεν ο βασιλευς σαλωμων παντας τους πρεσβυτεροους ισραηλ εν σιων του ανενεγκειν την κιβωτον διαθηκης κυριου εκ πολεως δαυιδ αυτη εστιν σιων εν μηνι αθανιν και ηραν οι ιερεις την κιβωτον και το σκηνωμα του μαρτυριου και παντα τα σκευη τα αγια τα εν τω σκηνωματι του μαρτυριου και ο βασιλευς και πας ισραηλ εμπροσθεν της κιβωτου θυοντες προβατα και βοας αναριθμητα και εισφερουσιν οι ιερεις την κιβωτον εις τον τοπον αυτης εις το δαβιρ του οικου εις τα αγια των αγιων υπο τας περυγας των χερουβιν οτι τα χερουβιν διαπεπετασμενα ταις πτερυξιν επι τον τοπον της κιβωτου και περιεκαλυπτον τα χερουβιν επι την κιβωτον και επι τα αγια αυτης επανωθεν και υπερειχον τα ηγιασμενα και ενεβλεποντο οι κεφαλαι των ηγιασμενων εκ των αγιων εις προσωπον του δαβιρ και ουκ ωπτανοντο εξω ουκ ην εν τη κιβωτω πλην δυο πλακες λιθιναι πλακες της διαθηκης ας εθηκεν εκει μωυσης εν χωρηβ α διεθετο κυριος μετα των υιων ισραηλ εν τω εκπορευεσθαι αυτους εκ γης αιγυπτου και εγενετο ως εξηλθον οι ιερεις εκ του αγιου και η νεφελη επλησεν τον οικον και ουκ ηδυναντο οι ιερεις στηναι λειτουργειν απο προσωπου της νεφελης οτι επλησεν δοξα κυριου τον οικον και απεστρεψεν ο βασιλευς το προσωπον αυτου και ευλογησεν ο βασιλευς παντα ισραηλ και πασα εκκλησια ισραηλ εισητηκει και ειπεν ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ σημερον ος ελαλησεν εν τω στοματι αυτου περι δαυιδ του πατρος μου και εν ταις χερσιν αυτου επληρωσεν λεγων αφ ης

ἡμερας ἐξηγαγον τον λαον μου τον ισραηλ ἐξ αιγυπτου ουκ ἐξελεξα-
μην εν πολει εν ἑνι σκηπτρω ισραηλ του οικοδομησαι οικον του ειναι
το ονομα μου ἐκει και ἐξελεξαμην εν ιερουσαλημ ειναι το ονομα μου
ἐκει και ἐξελεξαμην τον δαυιδ του ειναι επι τον λαον μου τον ισραηλ
και ἐγενετο επι της καρδιας δαυιδ του πατρος μου οικοδομησαι οικον
τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ και ειπεν κυριος προς δαυιδ τον πα-
τερα μου ανθ ὦν ἡλθεν επι την καρδιαν σου του οικοδομησαι οικον
τω ονοματι μου καλως ἐποιησας ὅτι ἐγενηθη επι την καρδιαν σου
πλην συ ουκ οικοδομησεις τον οικον αλλ ἡ ὁ υιος σου ὁ ἐξεληθων εκ
των πλευρων σου οὗτος οικοδομησει τον οικον τω ονοματι μου και
ανεστησεν κυριος το ῥημα αυτου ὁ ἐλαλησεν και ανεστην αντι δαυιδ
του πατρος μου και ἐκαθισα επι του θρονου ισραηλ καθως ἐλαλη-
σεν κυριος και ωκοδομησα τον οικον τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ
και εθεμην ἐκει τοπον τη κιβωτω εν ἣ ἐστιν ἐκει διαθηκη κυριου
ἦν διεθετο κυριος μετα των πατερων ἡμων εν τω ἐξαγαγειν αυτον
αυτους εκ γης αιγυπτου και ἐστη σαλωμων κατα προσωπον του θυ-
σιαστηριου κυριου ἐνωπιον πασης ἐκκλησιαν ισραηλ και διεπετασεν
τας χειρας αυτου εις τον ουρανον και ειπεν κυριε ὁ θεος ισραηλ ουκ
ἐστιν ὡς συ θεος εν τω ουρανῳ ἄνω και επι της γης κατω φυλασ-
σων διαθηκην και ἐλεος τω δουλῳ σου τω πορευομενω ἐνωπιον σου
εν ὅλῃ τη καρδια αυτου ἃ ἐφυλαξας τω δουλῳ σου δαυιδ τω πατρι
μου και ἐλαλησας εν τω στοματι σου και εν χερσιν σου ἐπληρωσας
ὡς ἡ ἡμερα αὕτη και νυν κυριε ὁ θεος ισραηλ φυλαξον τω δουλῳ
σου τω δαυιδ τω πατρι μου ἃ ἐλαλησας αυτω λεγων ουκ ἐξαρθησεται
σου ἀνηρ εκ προσωπου μου καθήμενος επι θρονου ισραηλ πλην εαν
φυλαξωνται τα τεκνα σου τας ὁδους αυτων του πορευεσθαι ἐνωπιον
ἐμου καθως ἐπορευθης ἐνωπιον ἐμου και νυν κυριε ὁ θεος ισραηλ
πιστωθητω δη το ῥημα σου τω δαυιδ τω πατρι μου ὅτι εἰ ἀληθως
κατοικησει ὁ θεος μετα ἀνθρωπων επι της γης εἰ ὁ ουρανός και ὁ
ουρανός του ουρανου ουκ ἀρκεσουσιν σοι πλην και ὁ οἶκος οὗτος ὃν
ωκοδομησα τω ονοματι σου και ἐπιβλεψῃ επι την δεσιν μου κυριε ὁ
θεος ισραηλ ἀκουειν της τερψεως ἥς ὁ δούλος σου προσευχεται ἐνω-
πιον σου προς σε σημερον του ειναι οφθαλμούς σου ἠνεωγμενους εις
τον οικον τουτον ἡμερας και νυκτος εις τον τοπον ὃν εἶπας ἐσται το
ονομα μου ἐκει του εἰσακουειν της προσευχης ἥς προσευχεται ὁ δου-
λος σου εις τον τοπον τουτον ἡμερας και νυκτος και εἰσακουσῇ της
δεσσεως του δούλου σου και του λαου σου ισραηλ ἃ ἂν προσευξωνται
εις τον τοπον τουτον και συ εἰσακουσῇ εν τω τοπῳ της κατοικησεως
σου εν ουρανῳ και ποιησεις και ἰλεως ἐσῇ ὅσα ἂν ἁμαρτῇ ἕκαστος
τω πλησιον αυτου και εαν λαβῇ ἐπ αυτον ἄραν του ἀρασθαι αυτον
και ἐλθῇ και ἐξαγορευσῇ κατα προσωπον του θυσιαστηριου σου εν
τω οἰκῳ τουτω και συ εἰσακουσῇ εκ του ουρανου και ποιησεις και
κρινεις τον λαον σου ισραηλ ἀνομηθῆναι ἀνομον δουναι την ὁδον αυ-
του εις κεφαλὴν αυτου και του δικαιοῦσαι δικαιον δουναι αυτω κατα
την δικαιοσυνην αυτου εν τω πταισαι τον λαον σου ισραηλ ἐνωπιον
ἐχθρων ὅτι ἁμαρτήσονται σοι και ἐπιστρεψουσιν και ἐξομολογησόν-
ται τω ονοματι σου και προσευξονται και δεθῇσονται εν τω οἰκῳ
τουτω και συ εἰσακουσῇ εκ του ουρανου και ἰλεως ἐσῇ ταῖς ἁμαρτίαις
του λαου σου ισραηλ και ἀποστρεψῇς αυτους εις την γῆν ἣν ἐδωκας
τοῖς πατράσιν αυτων εν τω συσχεθῆναι τον ουρανόν και μὴ γενεσθαι

ύετον ότι άμαρτησονται σοι και προσευζονται εις τον τοπον τουτον και εξομολογησονται τω ονοματι σου και απο των άμαρτιων αυτων αποστρεψουσιν όταν ταπεινωσης αυτους και εισακουση εκ του ουρανου και ίλεως εση ταις άμαρταις του δουλου σου και του λαου σου ισραηλ ότι δηλωσεις αυτοις την όδον την αγαθην πορευεσθαι εν αυτη και δωσεις ύετον επι την γην ήν εδωκας τω λαω σου εν κληρονομια λιμμος εαν γενηται θανατος εαν γενηται ότι εσται εμπυρισμος βρουχος ερυσιβη εαν γενηται και εαν θλιψη αυτον εχθρος αυτου εν μια των πολεων αυτου παν συναντημα παν πονον πασαν προσευχην πασαν δεησιν εαν γενηται παντι ανθρωπω ως αν γνωσιν έκαστος άφην καρδιας αυτου και διαπεταση τας χειρας αυτου εις τον οικον τουτον και συ εισακουση εκ του ουρανου εξ έτοιμου κατοικητηριου σου και ίλεως εση και ποιησεις και δωσεις ανδρι κατα τας όδους αυτου καθως αν γνως την καρδιαν αυτου ότι συ μονωτατος οιδας την καρδιαν παντων ύιων ανθρωπων όπως φοβωνται σε πασας τας ήμερας άς αυτοι ζωσιν επι της γης ής εδωκας τοις πατρασιν ήμων και τω αλλοτριω ός ουκ εστιν απο λαου σου ύυτος και ήζουσιν και προσευζονται εις τον τοπον τουτον και συ εισακουση εκ του ουρανου εξ έτοιμου κατοικητηριου σου και ποιησεις κατα παντα όσα αν επικαλεσθαι σε ό αλλοτριος όπως γνωσιν παντες οι λαοι το ονομα σου και φοβωνται σε καθως ό λαος σου ισραηλ και γνωσιν ότι το ονομα σου επικεκληται επι τον οικον τουτον όν ωκοδομησα ότι εξελευσεται ό λαος σου εις πολεμον επι τους εχθρους αυτου εν όδω ή επιστρεψεις αυτους και προσευζονται εν ονοματι κυριου όδον της πολεως ής εξελεξω εν αυτη και του οικου όυ ωκοδομησα τω ονοματι σου και εισακουσει εκ του ουρανου της δεησεως αυτων και της προσευχης αυτων και ποιησεις το δικαιωμα αυτοις ότι άμαρτησονται σοι ότι ουκ εστιν ανθρωπος ός ουχ άμαρτησεται και επαξεις επ αυτους και παραδωσεις αυτους ενωπιον εχθρων και αιχμαλωτιουσιν αυτους οι αιχμαλωτιζοντες εις γην μακραν και εγγυς και επιστρεψουσιν καρδιας αυτων εν τη γη όυ μετηχθησαν εκει και επιστρεψωσιν και δεηθωσιν σου εν γη μετοιικιας αυτων λεγοντες ήμαρτομεν ηνομησαμεν ηδίκησαμεν και επιστρεψωσιν προς σε εν όλη καρδια αυτων και εν όλη ψυχη αυτων εν τη γη εχθρων αυτων όυ μετηγαγες αυτους και προσευζονται προς σε όδον γης αυτων ής εδωκας τοις πατρασιν αυτων της πολεως ής εξελεξω και του οικου όυ ωκοδομηκα τω ονοματι σου και εισακουση εκ του ουρανου εξ έτοιμου κατοικητηριου σου και ίλεως εση ταις αδικιαις αυτων άις ήμαρτον σοι και κατα παντα τα αθετηματα αυτων ά ηθετησαν σοι και δωσεις αυτους εις οικτιρμους ενωπιον αιχμαλωτευοντων αυτους και οικτιρησουσιν αυτους ότι λαος σου και κληρονομια σου όυς εξηγαγες εκ γης αιγυπτου εκ μεσου χωνευτηριου σιδηρου και εστωσαν οι οφθαλμοι σου και τα ωτα σου ηνεωγμενα εις την δεησιν του δουλου σου και εις την δεησιν του λαου σου ισραηλ εισακουειν αυτων εν πασιν όις αν επικαλεσωνται σε ότι συ διεστείλας αυτους σαιτω εις κληρονομιαν εκ παντων των λαων της γης καθως ελαλησας εν χειρι δουλου σου μωυση εν τω εξαγαγειν σε τους πατερας ήμων εκ γης αιγυπτου κυριε κυριε τότε ελαλησεν σαλωμων ύπερ του οικου ως συνετελεσεν του οικοδομησαι αυτον ήλιον εγνωρισεν εν ουρανω κυριος ειπεν του κατοικειν εν γνοφω οικοδομησον οικον μου οικον εκπρεπη σαιτω του κατοικειν επι καινοτητος ουκ ιδου άυτη

γεγραπται εν βιβλῳ της ωδης και εγενετο ὡς συνετελεσεν σαλωμων προσευχομενος προς κυριον ὅλην την προσευχην και την δεησιν ταυτην και ανεστη απο προσωπου του θυσιαστηριου κυριου οκλακως επι τα γονατα αυτου και ἅι χειρες αυτου διαπεπετασμεναι εις τον ουρανον και εστη και ευλογησεν πασαν εκκλησιαν ισραηλ φωνη μεγαλη λεγων ευλογητος κυριος σημερον ὃς εδωκεν καταπαυσιν τῷ λαῷ αυτου ισραηλ κατα παντα ὃσα ελαλησεν ου διεφωνησεν λογος εἰς εν πασιν τοις λογοις αυτου τοις αγαθοις ὃις ελαλησεν εν χειρι μωυση δουλου αυτου γενοιτο κυριος ὁ θεος ἡμων μεθ' ἡμων καθως ην μετα των πατερων ἡμων μη εγκαταλιποιτο ἡμας μηδε αποστρεφειτο ἡμας επικλιναι καρδιας ἡμων προς αυτον του πορευεσθαι εν πασαις ὁδοις αυτου και φυλασσειν πασας τας εντολας αυτου και προσταγματα αυτου ἃ ενετειλατο τοις πατρασιν ἡμων και εστωσαν ὁι λογοι οὗτοι ὃυς δεδεσμαι ενωπιον κυριου θεου ἡμων εγγιζοντες προς κυριον θεον ἡμων ἡμερας και νυκτος του ποιειν το δικαιωμα του δουλου σου και το δικαιωμα λαου σου ισραηλ ῥημα ἡμερας εν ἡμερα αυτου ὅπως γνωσιν παντες ὁι λαοι της γης ὅτι κυριος ὁ θεος αυτος θεος και ουκ εστιν ετι και εστωσαν ἅι καρδιαι ἡμων τελειαι προς κυριον θεον ἡμων και ὁσιως πορευεσθαι εν τοις προσταγμασιν αυτου και φυλασσειν εντολας αυτου ὡς ἡ ἡμερα αὕτη και ὁ βασιλευς και παντες ὁι υἱοι ισραηλ εθυσαν θυσιαν ενωπιον κυριου και εθυσεν ὁ βασιλευς σαλωμων τας θυσιας των ειρηνικων ἃς εθυσεν τῷ κυρίῳ βοων δυο και εικοσι χιλιαδας και προβατων ἑκατον εικοσι χιλιαδας και ενεκαινισεν τον οικον κυριου ὁ βασιλευς και παντες ὁι υἱοι ισραηλ τη ἡμερα ἐκεينه ἡγιασεν ὁ βασιλευς το μεσον της αὐλης το κατα προσωπον του οικου κυριου ὅτι ἐποιησεν ἐκει την ὀλοκαυτωσιν και τας θυσιας και τα στεατα των ειρηνικων ὅτι το θυσιαστηριον το χαλκουν το ενωπιον κυριου μικρον του μη δυνασθαι την ὀλοκαυτωσιν και τας θυσιας των ειρηνικων ὑπενεγκειν και ἐποιησεν σαλωμων την ἑορτην εν τη ἡμερα ἐκεινη και πας ισραηλ μετ' αυτου ἐκκλησια μεγαλη απο της εισοδου ἡμαθ' ἕως ποταμου αιγυπτου ενωπιον κυριου θεου ἡμων εν τῷ οἰκῷ ὃ ὠκοδομησεν ἐσθίων και πινὼν και ευφραινομενος ενωπιον κυριου θεου ἡμων ἑπτα ἡμερας και εν τη ἡμερα τη ογδοῇ ἐξαπεστειλεν τον λαον και ευλογησεν αυτον και ἀπηλθον ἕκαστος εις τα σκηνωματα αυτου χαιροντες και ἀγαθὴ καρδια ἐπὶ τοις ἀγαθοις ὃις ἐποιησεν κυριος τῷ δαυιδ δουλῷ αυτου και τῷ ισραηλ λαῷ αυτου και ἐγενηθη ὡς συνετελεσεν σαλωμων οἰκοδομειν τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλειῶς και πασαν την πραγματειαν σαλωμων ὃσα ἠθελησεν ποιησαι και ὠφθη κυριος τῷ σαλωμων δευτερον καθως ὠφθη εν γαβρων και εἶπεν προς αυτον κυριος ἡκουσα της φωνης της προσευχης σου και της δεησεως σου ἧς ἐδεηθης ενωπιον ἐμοῦ πεποιηχα σοι κατα πασαν την προσευχην σου ἡγιαχα τον οικον τουτον ὃν ὠκοδομησας του θεσθαι το ονομα μου ἐκει εις τον αἰωνα και ἐσονται ὁι οφθαλμοι μου ἐκει και ἡ καρδια μου πασας τας ἡμερας και συ εαν πορευθης ενωπιον ἐμοῦ καθως ἐπορευθη δαυιδ ὁ πατήρ σου εν ὁσίοτητι καρδιας και εν ευθύτητι και του ποιειν κατα παντα ἃ ἐνετείλαμην αὐτῷ και τα προσταγματα μου και τας ἐντολας μου φυλάξης και ἀναστήσω τον θρόνον της βασιλείας σου ἐπὶ ισραηλ εις τον αἰωνα καθως ἐλάλησα τῷ δαυιδ πατρί σου λεγων ουκ ἐξαρθησεται σοι ἀνὴρ ἡγούμενος εν ισραηλ εαν δὲ ἀποστραφέντες ἀποστραφῇτε ὑμεῖς και τὰ τεκνὰ ὑμῶν

απ' εμου και μη φυλαζετε τας εντολας μου και τα προσταγματα μου
ά εδωκεν μωυση ενωπιον ύμων και πορευθητε και δουλευσητε θε-
οις έτεροις και προσκυνησητε αυτοις και εξαρω τον ισραηλ απο της
γης ής εδωκα αυτοις και τον οικον τουτον όν ήγιασα τω ονοματι μου
απορριψω εκ προσωπου μου και εσται ισραηλ εις αφανισμον και εις
λαλημα εις παντας τους λαους και ό οικος όυτος ό ύψηλος πας ό δια-
πορευομενος δι' αυτου εκστησεται και συριει και ερουσιν ένεκα τινος
εποιησεν κυριος όυτως τη γη ταυτη και τω οικω τουτω και ερουσιν
ανθ' ών εγκατελιπον κυριον θεον αυτων ός εξηγαγεν τους πατερας αυ-
των εξ αιγυπτου εξ οικου δουλειας και αντελαβοντο θεων αλλοτριων
και προσεκυνησαν αυτοις και εδουλευσαν αυτοις δια τουτο επηγαγεν
κυριος επ' αυτους την κακιαν ταυτην τότε ανηγαγεν σαλωμων την
θυγατερα φαραω εκ πολεως δαυιδ εις οικον αυτου όν ωκοδομησεν
έαυτω εν ταις ήμεραις εκειναις εικοσι ετη εν όις ωκοδομησεν σαλ-
μων τους δυο οικους τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλειως
χιραμ βασιλεις τυρου αντελαβετο του σαλωμων εν ξυλοις κεδρινοις
και εν ξυλοις πευκινιοις και εν χρυσιω και εν παντι θεληματι αυτου
τοτε εδωκεν ό βασιλεις τω χιραμ εικοσι πολεις εν τη γη τη γαλιλαια
και εξηλθεν χιραμ εκ τυρου και επορευθη εις την γαλιλαιαν του ιδειν
τας πολεις άς εδωκεν αυτω σαλωμων και ουκ ηρεσαν αυτω και ειπεν
τι άι πολεις άυται άς εδωκας μοι αδελφε και εκαλεσεν αυτας όριον έως
της ήμερας ταυτης και ηνεγκεν χιραμ τω σαλωμων έκατον και εικοσι
ταλαντα χρυσιου και ναυν ύπερ όυ επoiησεν ό βασιλεις σαλωμων εν
γασιωνγαβερ την ουσαν εχομενην αιλαθ' επι του χειλους της εσχα-
της θαλασσης εν γη εδωμ και απεστειλεν χιραμ εν τη νηι των παιδων
αυτου ανδρας ναυτικους ελαινειν ειδοτας θαλασσαν μετα των παιδων
σαλωμων και ηλθον εις σωφρηα και ελαβον εκειθεν χρυσιου έκατον
και εικοσι ταλαντα και ηνεγκαν τω βασιλει σαλωμων και βασιλισσα
σαβα ηκουσεν το ονομα σαλωμων και το ονομα κυριου και ηλθεν πει-
ρασαι αυτον εν αινιγμασιν και ηλθεν εις ιερουσαλημ εν δυναμει βαρεια
σφοδρα και καμηλοι αιρουσαι ήδυσματα και χρυσον πολυν σφοδρα και
λιθον τιμιον και εισηλθεν προς σαλωμων και ελαλησεν αυτω παντα
όσα ην εν τη καρδια αυτης και απηγγειλεν αυτη σαλωμων παντας
τους λογους αυτης ουκ ην λογος παρεωραμενος παρα του βασιλειως
όν ουκ απηγγειλεν αυτη και ειδεν βασιλισσα σαβα πασαν φρονησιν
σαλωμων και τον οικον όν ωκοδομησεν και τα βρωματα σαλωμων και
την καθεδραν παιδων αυτου και την στασιν λειτουργων αυτου και τον
ίματισμον αυτου και τους οινοχοους αυτου και την όλοκαυτωσιν αυ-
του ήν ανεφερεν εν οικω κυριου και εξ έαυτης εγενετο και ειπεν προς
τον βασιλεα σαλωμων αληθινος ό λογος όν ηκουσα εν τη γη μου περι
του λογου σου και περι της φρονησεως σου και ουκ επιστευσα τοις
λαλουσιν μοι έως ότου παρεγενομην και έωρακασιν δι' οφθαλμοι μου
και ιδου ουκ εστιν το ήμισυ καθως απηγγειλαν μοι προστεθεικας
αγαθα προς αυτα επι πασαν την ακοην ήν ηκουσα εν τη γη μου μα-
καριαι άι γυναικες σου μακαριοι όι παιδες σου όυτοι δι' παρεστηκοτες
ενωπιον σου δι' όλου όι ακουοντες πασαν την φρονησιν σου γενοιτο
κυριος ό θεος σου ευλογημενος ός ηθελησεν εν σοι δουναι σε επι
θρονου ισραηλ δια το αγαπαν κυριον τον ισραηλ στησαι εις τον αιωνα
και ειθετο σε βασιλεα επ' αυτους του ποιειν χριμα εν δικαιοσυνη και
εν χριμασιν αυτων και εδωκεν τω σαλωμων έκατον εικοσι ταλαντα

χρυσίου και ἡδυσματα πολλὰ σφοδρὰ και λιθὸν τιμιὸν οὐκ ἐληλυθεὶ κατὰ τὰ ἡδυσματα ἐκεῖνα εἰς πλῆθος ἃ ἐδωκεν βασιλίσσα σαβὰ τῷ βασιλεὶ σαλῳμων και ἡ ναὺς χιραμὶ ἡ αἰρουσα τὸ χρυσιὸν ἐκ σουφίρ ἠνεγκεν ξύλα ἀπελεκητὰ πολλὰ σφοδρὰ και λιθὸν τιμιὸν και ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ ἀπελεκητὰ ὑποστηρίγματα τοῦ οἴκου κυρίου και τοῦ οἴκου τοῦ βασιλεὺς και ναβλὰς και κινυρας τοῖς ὠδοῖς οὐκ ἐληλυθεὶ τοιαυτὰ ξύλα ἀπελεκητὰ ἐπὶ τῆς γῆς οὐδε ὠφθῆσαν πού ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης και ὁ βασιλεὺς σαλῳμων ἐδωκεν τῇ βασιλίσσῃ σαβὰ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὅσα ἠήτησατο ἐκτὸς πάντων ὧν δέδωκε αὐτὴ δια χειρὸς τοῦ βασιλεὺς σαλῳμων και ἀπεστραφῆ και ἦλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς αὐτὴ και πάντες οἱ παῖδες αὐτῆς και ἡν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐληλυθότος τῷ σαλῳμων ἐν ἐνιαυτῷ ἐνὶ ἑξακοσίᾳ και ἑξηκοντὰ ἑξ ταλάντα χρυσοῦ χωρὶς τῶν φορῶν τῶν ὑποτεταγμένων και τῶν ἐμπορῶν και πάντων τῶν βασιλείων τοῦ περὶ αὐτῆς και τῶν σατραπῶν τῆς γῆς και ἐποίησεν σαλῳμων τριακοσίᾳ δόρατα χρυσα ἐλάτα τριακοσίοι χρυσοὶ ἐπῆσαν ἐπὶ τὸ δόρυ τὸ ἐν και τριακοσίᾳ ὅπλα χρυσα ἐλάτα τρεῖς μναὶ χρυσοῦ ἐνήσαν εἰς τὸ ὅπλον τὸ ἐν και ἐδωκεν αὐτὰ εἰς οἶκον δρυμοῦ τοῦ λιβανοῦ και ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφαντινὸν μέγαν και περιεχρυσῶσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκιμῷ ἑξ ἀναβαθμοῖ τῷ θρόνῳ και προτομαὶ μοσχῶν τῷ θρόνῳ ἐκ τῶν ὀπισθῶ αὐτοῦ και χεῖρες ἐνθεν και ἐνθεν ἐπὶ τοῦ τοποῦ τῆς καθέδρας και δύο λεόντες ἐστήκοτες παρὰ τὰς χεῖρας και δώδεκα λεόντες ἐστῶτες ἐπὶ τῶν ἑξ ἀναβαθμῶν ἐνθεν και ἐνθεν οὐ γέγονεν οὕτως πάσῃ βασιλείᾳ και πάντα τὰ σκευὴ τοῦ ποτοῦ σαλῳμων χρυσα και λουτήρες χρυσοὶ πάντα τὰ σκευὴ οἴκου δρυμοῦ τοῦ λιβανοῦ χρυσίῳ συγκεκλεισμένα οὐκ ἦν ἀργυρίον ὅτι οὐκ ἦν λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις σαλῳμων ὅτι ναὺς θαρσίς τῷ βασιλεὶ ἐν τῇ θαλάσῃ μετὰ τῶν νηῶν χιραμὶ μία δια τριῶν ἐτῶν ἤρχετο τῷ βασιλεὶ ναὺς ἐκ θαρσίς χρυσοῦ και ἀργυρίου και λιθῶν τορευτῶν και πελεκητῶν αὕτη ἦν ἡ πραγματεία τῆς προνομῆς ἥς ἀνῆνεγκεν ὁ βασιλεὺς σαλῳμων οἰκοδομησαὶ τὸν οἶκον κυρίου και τὸν οἶκον τοῦ βασιλεὺς και τὸ τεῖχος ἱερουσαλὴμ και τὴν ἀκρὰν τοῦ περιφραξάει τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως δαυὶδ και τὴν ἀσσοῦρ και τὴν μαγδὰν και τὴν γαζερ και τὴν βαιθῶρων τὴν ἀνωτέρω και τὴν ἰεθερμαῖθ και πᾶσας τὰς πόλεις τῶν ἄρματων και πᾶσας τὰς πόλεις τῶν ἵππων και τὴν πραγματείαν σαλῳμων ἦν ἐπραγματεύσατο οἰκοδομησαὶ ἐν ἱερουσαλὴμ και ἐν πάσῃ τῇ γῇ τοῦ μὴ καταρξάει αὐτοῦ πάντα τὸν λαὸν τὸν ὑπολελειμμένον ἀπὸ τοῦ χετταίου και τοῦ ἀμορραίου και τοῦ φερεζαίου και τοῦ χαναναίου και τοῦ εὐαίου και τοῦ ἰεβουσαιοῦ και τοῦ γεργεσαιοῦ τῶν μὴ ἐκ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ὄντων τὰ τεχνὰ αὐτῶν τὰ ὑπολελειμμένα μετ' αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ οὓς οὐκ ἐδύναντο οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐξολοθρεῦσαι αὐτοὺς και ἀνῆγαγεν αὐτοὺς σαλῳμων εἰς φορὸν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης και ἐκ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ οὐκ ἐδῶκε σαλῳμων εἰς πράγμα ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ και παῖδες αὐτοῦ και ἀρχόντες τῶν ἄρματων αὐτοῦ και ἵππεις αὐτοῦ και ἐμεγαλυνθῆ σαλῳμων ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς πλουτῶ και φρονήσει και πάντες βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζητοῦν τὸ πρόσωπον σαλῳμων τοῦ ἀκούσαι τῆς φρονήσεως αὐτοῦ ἥς ἐδωκεν κυριὸς ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ και αὐτοὶ ἐφερον ἕκαστος τὰ δῶρα αὐτοῦ σκευὴ χρυσα και ἱματισμὸν στακτήν και ἡδυσματα και ἵππους και ἥμιονους τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν και ἦσαν τῷ σαλῳμων τεσσαρες χίλιαδες θήλειαι

ἵπποι εἰς ἄρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππων καὶ εἴθετο αὐτὰς ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἄρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βασιλεως ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἦν ἡγούμενος πάντων τῶν βασιλειῶν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφυλῶν καὶ ἕως ὁρίων αἰγυπτου καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσιον καὶ τὸ ἀργυριον ἐν ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους καὶ τὰς κέδρους ἔδωκεν ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος καὶ ἡ ἐξοδὸς τῶν ἵππων σαλωμων ἐξ αἰγυπτου καὶ ἐκ θεκουε ἐμποροὶ τοῦ βασιλεως ἐλαμβάνον ἐκ θεκουε ἐν ἀλλαγμάτι καὶ ἀνεβαίνειν ἡ ἐξοδὸς ἐξ αἰγυπτου ἄρμα ἀντὶ ἑκατὸν ἀργυρίου καὶ ἵππος ἀντὶ πεντηκοντα ἀργυρίου καὶ οὕτω πασὶν τοῖς βασιλευσὶν χεττιν καὶ βασιλευσὶν συρίας κατὰ θάλασσαν ἐξεπορευόντο καὶ ὁ βασιλεὺς σαλωμων ἦν φιλογυναικὸς καὶ ἦσαν αὐτῷ ἀρχουσαι ἑπτακοσὶαι καὶ παλλακαὶ τριακοσὶαι καὶ ἐλάβεν γυναίκας ἀλλοτρίας καὶ τὴν θυγατέρα φαράω μωαβιτιδῆς ἀμμωνιτιδῆς συράς καὶ ἰδουμαίας χετταίας καὶ ἀμορραίας ἐκ τῶν ἐθνῶν ὧν ἀπειπεν κύριος τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσεσθε εἰς αὐτοὺς καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς ὑμᾶς μὴ ἐκκλινώσιν τὰς καρδίας ὑμῶν ὀπίσω εἰδῶλων αὐτῶν εἰς αὐτοὺς ἐκολληθῇ σαλωμων τῶν ἀγαπησάτων καὶ ἐγενήθη ἐν καιρῷ γῆρους σαλωμων καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδιά αὐτοῦ τελεία μετὰ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ καθὼς ἡ καρδιά δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐξεκλιναν αἱ γυναῖκες αἱ ἀλλοτρίαι τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὀπίσω θεῶν αὐτῶν τότε ὠκοδομήσεν σαλωμων ὕψηλον τῷ χαμῶς εἰδῶλῳ μωαβ καὶ τῷ βασιλεὶ αὐτῶν εἰδῶλῳ ὕων ἀμμων καὶ τῇ ἀστάρτῃ βδελυγμάτι σιδωνίων καὶ οὕτως ἐποίησεν πασαις ταῖς γυναῖξιν αὐτοῦ ταῖς ἀλλοτρίαις ἐθνικαῖς καὶ ἐθύον τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ ἐποίησεν σαλωμων τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου οὐκ ἐπορευθῇ ὀπίσω κυρίου ὡς δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ὠργισθῇ κύριος ἐπὶ σαλωμων ὅτι ἐξεκλινεν καρδίαν αὐτοῦ ἀπὸ κυρίου θεοῦ ἰσραὴλ τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ δις καὶ ἐντεταλαμένου αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ λόγου τούτου τὸ παραπὰν μὴ πορευθῆναι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων καὶ φυλαξασθαι ποιῆσαι ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς καὶ εἶπεν κύριος πρὸς σαλωμων ἀνθ' ὧν ἐγένετο ταῦτα μετὰ σοῦ καὶ οὐκ ἐφυλάξας τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προσταγμάτα μου ἃ ἐνετείλαμην σοὶ διαρρησῶν διαρρηξῶ τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρὸς σοῦ καὶ δώσω αὐτὴν τῷ δούλῳ σου πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου οὐ ποιῶ αὐτὰ διὰ δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐκ χειρὸς υἱοῦ σου ληψόμεαι αὐτὴν πλὴν ὅλην τὴν βασιλείαν οὐ μὴ λαβῶ σκήπτρον ἐν δώσῳ τῷ ὕμῳ σου διὰ δαυὶδ τὸν δούλον μου καὶ διὰ ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην καὶ ἡγείρεν κύριος σάταν τῷ σαλωμων τὸν ἀδερτὸν ἰδουμαίων καὶ τὸν ἐσρῶμ υἱὸν ἐλῖαδὰς τὸν ἐν ραεμμαθὶ ἀδραζάρ βασιλεῖα σου βασιλὸν αὐτοῦ καὶ συνῆθροισθῆσαν ἐπ' αὐτὸν ἀνδρες καὶ ἦν ἀρχὼν συστρεμματος καὶ προκατελάβετο τὴν δαμασέκ καὶ ἦσαν σάταν τῷ ἰσραὴλ πασὰς τὰς ἡμέρας σαλωμων καὶ ἀδερ ὁ ἰδουμαῖος ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας ἐν ἰδουμαίᾳ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξολεθρευσαί δαυὶδ τὸν ἐδῶμ ἐν τῷ πορευθῆναι ἰωαβ ἀρχόντα τῆς στρατίας θάπτειν τοὺς τραυματίας ἐκοίψαν πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ ἰδουμαίᾳ ὅτι ἐξ μηνᾶς ἐνεκαθῆτο ἐκεῖ ἰωαβ καὶ πᾶς ἰσραὴλ ἐν τῇ ἰδουμαίᾳ ἕως ὅτου ἐξώλεθρευσεν πᾶν ἀρσενικὸν ἐκ τῆς ἰδουμαίας καὶ ἀπεδρά ἀδερ αὐτοῦ καὶ πάντες ἀνδρες ἰδουμαῖοι τῶν παιδῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ εἰσηλθόντες εἰς αἰγύπτου καὶ ἀδερ παιδάριον μικρὸν καὶ ἀνίστανται ἀνδρες ἐκ τῆς πόλεως μαδίαμ καὶ ἐρχονται εἰς φαράν καὶ λαμβάνουσιν ἀνδράς μετ' αὐτῶν καὶ ἐρχονται πρὸς φαράν βασιλεῖα αἰγυπτου καὶ εἰσηλθὲν ἀδερ

προς φαראω και εδωκεν αυτω οικον και αρτους διαταξεν αυτω και
εϋρεν αδερ χαριν εναντιον φαραω σφοδρα και εδωκεν αυτω γυναικα
αδελφην της γυναικος αυτου αδελφην θεκεμινας την μειζω και ετεκεν
αυτω η αδελφη θεκεμινας τω αδερ τον γανηβαθ υιον αυτης και εξε-
θρεψεν αυτον θεκεμινα εν μεσω υιων φαραω και ην γανηβαθ εν μεσω
υιων φαραω και αδερ ηκουσεν εν αιγυπτω οτι κεκοιμηται δαυιδ μετα
των πατερων αυτου και οτι τεθνηκεν ιωαβ ο αρχων της στρατιας και
ειπεν αδερ προς φαραω εξαποστειλον με και αποστρεψω εις την γην
μου και ειπεν φαραω τω αδερ τινι συ ελαττονη μετ εμου και ιδου συ
ζητεις απελθειν εις την γην σου και ειπεν αυτω αδερ οτι εξαποστελ-
λων εξαποστειλεις με και ανεστρεψεν αδερ εις την γην αυτου αυτη η
καχια ην εποιησεν αδερ και εβαρυθυμησεν εν ισραηλ και εβασιλευσεν
εν γη εδωμ και ιεροβοαμ υιος ναβατ ο εφραθι εκ της σαριρα υιος
γυναικος χηρας δουλος σαλωμων και τουτο το πραγμα ως επηρατο
χειρας επι βασιλεα σαλωμων ωκοδομησεν την ακραν συνεκλεισεν τον
φραγμα τον της πολεως δαυιδ του πατρος αυτου και ο ανθρωπος ιεροβο-
αμ ισχυρος δυναμει και ειδεν σαλωμων το παιδαριον οτι ανηρ εργων
εστιν και κατεστησεν αυτον επι τας αρσεις οικου ιωσηφ και εγεννηθη
εν τω καιρω εκεινω και ιεροβοαμ εξηλθεν εξ ιερουσαλημ και εϋρεν
αυτον αχιας ο σηλωνιτης ο προφητης εν τη οδω και απεστησεν αυτον
εκ της οδου και ο αχιας περιβεβλημενος ιματιω καινω και αμφοτεροι
εν τω πεδιω και επελαβετο αχια του ιματιου αυτου του καινου του
επ αυτω και διερρηξεν αυτο δωδεκα ρηγματα και ειπεν τω ιεροβοαμ
λαβε σεαυτω δεκα ρηγματα οτι ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ιδου
εγω ρησσω την βασιλειαν εκ χειρος σαλωμων και δωσω σοι δεκα
σκηπτρα και δυο σκηπτρα εσονται αυτω δια τον δουλον μου δαυιδ
και δια ιερουσαλημ την πολιν ην εξελεξαμεν εν αυτη εκ πασων φυ-
λων ισραηλ ανθ ων κατελιπεν με και εποιησεν τη ασταρτη βδελυγματι
σιδωνιων και τω χαμωσ και τοις ειδωλοις μωαβ και τω βασιλει αυ-
των προσοχθισματι υιων αμμων και ουκ επορευθη εν ταις οδοις μου
του ποιησαι το ευθες ενωπιον εμου ως δαυιδ ο πατηρ αυτου και ου
μη λαβω ολην την βασιλειαν εκ χειρος αυτου διοτι αντιτασσομενος
αντιταξομαι αυτω πασας τας ημερας της ζωης αυτου δια δαυιδ τον
δουλον μου ον εξελεξαμεν αυτον και λημψομαι την βασιλειαν εκ χει-
ρος του υιου αυτου και δωσω σοι τα δεκα σκηπτρα τω δε υιω αυτου
δωσω τα δυο σκηπτρα οπως η θεσις τω δουλω μου δαυιδ πασας τας
ημερας ενωπιον εμου εν ιερουσαλημ τη πολει ην εξελεξαμεν εμαυτω
του θεσθαι ονομα μου εκει και σε λημψομαι και βασιλευσεις εν οis
επιθυμει η ψυχη σου και συ εση βασιλευς επι τον ισραηλ και εσται
εαν φυλαξης παντα οσα αν εντειλωμαι σοι και πορευθης εν ταις οδοις
μου και ποιησης το ευθες ενωπιον εμου του φυλαξασθαι τας εντολας
μου και τα προσταγματα μου καθως εποιησεν δαυιδ ο δουλος μου
και εσομαι μετα σου και οικοδομησω σοι οικον πιστον καθως ωκο-
δομησα τω δαυιδ και εξητησεν σαλωμων θανατωσαι τον ιεροβοαμ και
ανεστη και απεδρα εις αιγυπτον προς σουσακιμ βασιλεα αιγυπτου και
ην εν αιγυπτω εως ου απειθανεν σαλωμων και τα λοιπα των ρημάτων
σαλωμων και παντα οσα εποιησεν και πασαν την φρονησιν αυτου ουκ
ιδου ταυτα γεγραπται εν βιβλιω ρημάτων σαλωμων και αι ημεραι ας ε-
βασιλευσεν σαλωμων εν ιερουσαλημ τεσσαρακοντα ετη και εκοιμηθη
σαλωμων μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ

του πατρος αυτου και εγενηθη ως ηκουσεν ιεροβοαμ υιος ναβατ και αυτου ετι οντος εν αιγυπτω ως εφυγεν εκ προσωπου σαλωμων και εκαθητο εν αιγυπτω κατευθυνει και ερχεται εις την πολιν αυτου εις την γην σαριρα την εν ορει εφραιμ και ο βασιλευς σαλωμων εκοιμηθη μετα των πατερων αυτου και εβασιλευσεν ροβοαμ υιος αυτου αντ αυτου και πορευεται βασιλευς ροβοαμ εις σικιμα οτι εις σικιμα ηρχοντο πας ισραηλ βασιλευσαι αυτον και ελαλησεν ο λαος προς τον βασιλεα ροβοαμ λεγοντες ο πατηρ σου εβαρυνεν τον κλοιον ημων και συ νυν κουφισον απο της δουλειας του πατρος σου της σκληρας και απο του κλοιου αυτου του βαρεος ου εδωκεν εφ ημας και δουλευσομεν σοι και ειπεν προς αυτους απελθετε εως ημερων τριων και αναστρεψατε προς με και απηλθον και παρηγγειλεν ο βασιλευς τοις πρεσβυτεροις οι ησαν παρεστωτες ενωπιον σαλωμων του πατρος αυτου ετι ζωντος αυτου λεγων πως υμεις βουλευεσθε και αποκριθω τω λαω τουτω λογον και ελαλησαν προς αυτον λεγοντες ει εν τη ημερα ταυτη εση δουλός τω λαω τουτω και δουλευσης αυτοις και λαλησης αυτοις λογους αγαθους και εσονται σοι δουλοι πασας τας ημερας και εγκατελιπεν την βουλην των πρεσβυτερων α συνεβουλευσαντο αυτω και συνεβουλευσατο μετα των παιδαριων των εκτραφεντων μετ αυτου των παρεστηκοτων προ προσωπου αυτου και ειπεν αυτοις τι υμεις συμβουλευετε και τι αποκριθω τω λαω τουτω τοις λαλησασιν προς με λεγοντων κουφισον απο του κλοιου ου εδωκεν ο πατηρ σου εφ ημας και ελαλησαν προς αυτον τα παιδαρια τα εκτραφεντα μετ αυτου οι παρεστηκοτες προ προσωπου αυτου λεγοντες ταδε λαλησεις τω λαω τουτω τοις λαλησασι προς σε λεγοντες ο πατηρ σου εβαρυνεν τον κλοιον ημων και συ νυν κουφισον αφ ημων ταδε λαλησεις προς αυτους η μικροτης μου παχυτερα της οσφυος του πατρος μου και νυν ο πατηρ μου επεσασσето υμας κλοιω βαρει καγω προσθησω επι τον κλοιον υμων ο πατηρ μου επαιδευsen υμας εν μαστιγξιν εγω δε παιδευσω υμας εν σκορπιοις και παρεγενοντο πας ισραηλ προς τον βασιλεα ροβοαμ εν τη ημερα τη τριτη καθοτι ελαλησεν αυτοις ο βασιλευς λεγων αναστραφητε προς με τη ημερα τη τριτη και απεκριθη ο βασιλευς προς τον λαον σκληρα και εγκατελιπεν ροβοαμ την βουλην των πρεσβυτερων α συνεβουλευσαντο αυτω και ελαλησεν προς αυτους κατα την βουλην των παιδαριων λεγων ο πατηρ μου εβαρυνεν τον κλοιον υμων καγω προσθησω επι τον κλοιον υμων ο πατηρ μου επαιδευsen υμας εν μαστιγξιν καγω παιδευσω υμας εν σκορπιοις και ουκ ηκουσεν ο βασιλευς του λαου οτι ην μεταστροφη παρα κυριου όπως στηση το ρημα αυτου ο ελαλησεν εν χειρι αχια του σηλωνιτου περι ιεροβοαμ υιου ναβατ και ειδον πας ισραηλ οτι ουκ ηκουσεν ο βασιλευς αυτων και απεκριθη ο λαος τω βασιλει λεγων τις ημιν μερις εν δαυιδ και ουκ εστιν ημιν κληρονομια εν υιω ιεσσαι αποτρεχε ισραηλ εις τα σκηνωματα σου νυν βοσκει τον οικον σου δαυιδ και απηλθεν ισραηλ εις τα σκηνωματα αυτου και απεστειλεν ο βασιλευς τον αδωνιραμ τον επι του φορου και ελιθοβολησαν αυτον πας ισραηλ εν λιθοις και απεθανεν και ο βασιλευς ροβοαμ εφθασεν αναβηναι του φυγειν εις ιερουσαλημ και ηθετησεν ισραηλ εις τον οικον δαυιδ εως της ημερας ταυτης και εγενετο ως ηκουσεν πας ισραηλ οτι ανεκαμψεν ιεροβοαμ εξ αιγυπτου και απεστειλαν και εκαλεσαν αυτον εις την συναγωγην και εβασιλευσαν αυτον επι ισραηλ και ουκ ην οπισω οικου δαυιδ παρεξ

σκηπτρου ιουδα και βενιαμιν μονοι και ροβοαμ εισηλθεν εις ιερουσαλημ και εξεκλησιασεν την συναγωγην ιουδα και σκηπτρον βενιαμιν εκατον και εικοσι χιλιαδες νεανιων ποιουντων πολεμον του πολεμειν προς οικον ισραηλ επιστρεψαι την βασιλειαν ροβοαμ υιω σαλωμων και εγενετο λογος κυριου προς σαμαιαν ανθρωπον του θεου λεγων ειπον τω ροβοαμ υιω σαλωμων βασιλει ιουδα και προς παντα οικον ιουδα και βενιαμιν και τω καταλοιπω του λαου λεγων ταδε λεγει κυριος ουκ αναβησεσθε ουδε πολεμησετε μετα των αδελφων υμων υιων ισραηλ αναστρεφετω εκαστος εις τον οικον εαυτου οτι παρ εμου γεγονεν το ρημα τουτο και ηκουσαν του λογου κυριου και κατεπαυσαν του πορευθηναι κατα το ρημα κυριου και ο βασιλευς σαλωμων κοιμαται μετα των πατερων αυτου και θιαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ροβοαμ υιος αυτου αντ αυτου εν ιερουσαλημ υιος ων εκκαιδεκα ετων εν τω βασιλευειν αυτον και δωδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ναναν θυγατηρ αναν υιου ναας βασιλεως υιων αμμων και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και ουκ επορευθη εν οδω δαυιδ του πατρος αυτου και ην ανθρωπος εξ ορους εφραιμ δουλος τω σαλωμων και ονομα αυτω ιεροβοαμ και ονομα της μητρος αυτου σαριρα γυνη πορνη και εδωκεν αυτον σαλωμων εις αρχοντα σκυταλης επι τας αρσεις οικου ιωσηφ και ωκοδομησεν τω σαλωμων την σαριρα την εν ορει εφραιμ και ησαν αυτω αρματα τριακοσια ιππων ουτος ωκοδομησεν την ακραν εν ταις αρσεσιν οικου εφραιμ ουτος συνεκλεισεν την πολιν δαυιδ και ην επαιρομενος επι την βασιλειαν και εξητει σαλωμων θανατωσαι αυτον και εφοβηθη και απεδρα αυτος προς σουσακιμ βασιλεα αιγυπτου και ην μετ αυτου εως απεθανεν σαλωμων και ηκουσεν ιεροβοαμ εν αιγυπτω οτι τιθνηκεν σαλωμων και ελαλησεν εις τα ωτα σουσακιμ βασιλεως αιγυπτου λεγων εξαποστειλον με και απελευσομαι εγω εις την γην μου και ειπεν αυτω σουσακιμ αιτησαι τι αιτημα και δωσω σοι και σουσακιμ εδωκεν τω ιεροβοαμ την ανω αδελphen θεκεμινας την πρεσβυτεραν της γυναικος αυτου αυτω εις γυναικα αυτη ην μεγαλη εν μεσω των θυγατερων του βασιλεως και ετεκεν τω ιεροβοαμ τον αβια υιον αυτου και ειπεν ιεροβοαμ προς σουσακιμ οντως εξαποστειλον με και απελευσομαι και εξηλθεν ιεροβοαμ εξ αιγυπτου και ηλθεν εις γην σαριρα την εν ορει εφραιμ και συναγεται εκει παν σκηπτρον εφραιμ και ωκοδομησεν ιεροβοαμ εκει χαρακα και ηρρωστησε το παιδαριον αυτου αρρωστιαν κραταιαν σφοδρα και επορευθη ιεροβοαμ επερωτησαι υπερ του παιδαριου και ειπε προς ανω την γυναικα αυτου αναστηθι και πορευου επερωτησον τον θεον υπερ του παιδαριου ει ζησεται εκ της αρρωστιας αυτου και ανθρωπος ην εν σηλω και ονομα αυτω αχια και ουτος ην υιος εξηκοντα ετων και ρημα κυριου μετ αυτου και ειπεν ιεροβοαμ προς την γυναικα αυτου αναστηθι και λαβε εις την χειρα σου τω ανθρωπω του θεου αρτους και κολλυρια τοις τεκνοις αυτου και σταφυλην και σταμνον μελιτος και ανεστη η γυνη και ελαβεν εις την χειρα αυτης αρτους και δυο κολλυρια και σταφυλην και σταμνον μελιτος τω αχια και ο ανθρωπος πρεσβυτερος και οι οφθαλμοι αυτου ημβλυωπουν του βλεπειν και ανεστη εκ σαριρα και πορευεται και εγενετο εισελθουσας αυτης εις την πολιν προς αχια τον σηλωνιτην και ειπεν αχια τω παιδαριω αυτου εξελθι δε εις απαντην ανω τη γυναικι ιεροβοαμ και ερεις αυτη εισελθι και

μη στης ὅτι ταδε λεγει κυριος σκληρα εγω επαποστελω επι σε και εισηλθεν ανω προς τον ανθρωπον του θεου και ειπεν αυτη αχια ινα τι μοι εννηοχας αρτους και σταφυλην και κολλυρια και σταμνον μελιτος ταδε λεγει κυριος ιδου συ απελευση απ εμου και εσται εισελθουσης σου την πυλην εις σαριρα και τα κορασια σου εξελευσονται σοι εις συναντησιν και ερουσιν σοι το παιδαριον τεθνηκεν ὅτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εξολεθρευσω του ιεροβοαμ ουρουντα προς τοιχον και εσονται ὁι τεθνηκοτες του ιεροβοαμ εν τη πολει καταφαγονται ὁι κυνες και τον τεθνηκοτα εν τω αγρω καταφαγεται τα πετεινα του ουρανου και το παιδαριον κοψονται ουαι κυριε ὅτι ευρεθη εν αυτω ῥημα καλον περι του κυριου και απηλθεν ἡ γυνη ὡς ηκουσεν και εγενετο ὡς εισηλθεν εις την σαριρα και το παιδαριον απειθανεν και εξηλθεν ἡ κραυγη εις απαντην και επορευθη ιεροβοαμ εις σικιμα την εν ορει εφραιμ και συνηθροισεν εκει τας φυλας του ισραηλ και ανεβη εκει ροβοαμ υιος σαλωμων και λογος κυριου εγενετο προς σαμαιαν τον ελαμι λεγων λαβε σεαυτω ἱματιον καινον το ουκ εισεληλυθος εις ὕδωρ και ῥηξον αυτο δωδεκα ῥηγματα και δωσεις τω ιεροβοαμ και ερεις αυτω ταδε λεγει κυριος λαβε σεαυτω δεκα ῥηγματα του περιβαλεσθαι σε και ελαβεν ιεροβοαμ και ειπεν σαμαιας ταδε λεγει κυριος επι τας δεκα φυλας του ισραηλ και ειπεν ὁ λαος προς ροβοαμ υιον σαλωμων ὁ πατηρ σου εβαρυνεν τον κλοιον αυτου εφ ἡμας και εβαρυνεν τα βρωματα της τραπεζης αυτου και νυν ει κουφιεις συ εφ ἡμας και δουλευσομεν σοι και ειπεν ροβοαμ προς τον λαον ετι τριων ἡμερων και αποκριθησομαι ὑμιν ῥημα και ειπεν ροβοαμ εισαγαγετε μοι τους πρεσβυτερους και συμβουλευσομαι μετ αυτων τι αποκριθω τω λαω ῥημα εν τη ἡμερα τη τριτη και ελαλησεν ροβοαμ εις τα ωτα αυτων καθως απεστειλεν ὁ λαος προς αυτον και ειπον ὁι πρεσβυτεροι του λαου οὕτως ελαλησεν προς σε ὁ λαος και διεσκεδασεν ροβοαμ την βουλην αυτων και ουκ ηρσεσεν ενωπιον αυτου και απεστειλεν και εισηγαγεν τους συντροφους αυτου και ελαλησεν αυτοις τα αυτα και ταυτα απεστειλεν προς με λεγων ὁ λαος και ειπαν ὁι συντροφοι αυτου οὕτως λαλησεις προς τον λαον λεγων ἡ μικροτης μου παχυτερα ὑπερ την οσφυν του πατρος μου ὁ πατηρ μου εμαστιγιον ὑμας μαστιγξιν εγω δε καταρξω ὑμων εν σκορπιοις και ηρσεσεν το ῥημα ενωπιον ροβοαμ και απεκριθη τω λαω καθως συνεβουλευσαν αυτω ὁι συντροφοι αυτου τα παιδαρια και ειπεν πας ὁ λαος ὡς ανηρ εἰς ἑκαστος τω πλησιον αυτου και ανεκραξαν ἅπαντες λεγοντες ου μερις ἡμιν εν δαυιδ ουδε κληρονομια εν ὧω ιεσσαι εις τα σκηνωματα σου ισραηλ ὅτι οὗτος ὁ ανθρωπος ουκ εις αρχοντα ουδε εις ἡγουμενον και διεσπαρη πας ὁ λαος εκ σικιμων και απηλθεν ἑκαστος εις το σκηνωμα αυτου και κατεκρατησεν ροβοαμ και απηλθεν και ανεβη επι το ἄρμα αυτου και εισηλθεν εις ιερουσαλημ και πορευονται οπισω αυτου παν σκηπτρον ιουδα και παν σκηπτρον βενιαμιν και εγενετο ενισταμενου του ενιαυτου και συνηθροισεν ροβοαμ παντα ανδρα ιουδα και βενιαμιν και ανεβη του πολεμειν προς ιεροβοαμ εις σικιμα και εγενετο ῥημα κυριου προς σαμαιαν ανθρωπον του θεου λεγων ειπον τω ροβοαμ βασιλει ιουδα και προς παντα οικον ιουδα και βενιαμιν και προς το καταλειμμα του λαου λεγων ταδε λεγει κυριος ουκ αναβησεσθε ουδε πολεμησετε προς τους αδελφους ὑμων υιους ισραηλ αναστρεφετε ἑκαστος εις τον οικον αυτου ὅτι παρ εμου γε-

γονεν το ρημα τουτο και ηκουσαν του λογου κυριου και ανεσχον του πορευθηναι κατα το ρημα κυριου και ωκοδομησεν ιεροβοαμ την σικιμα την εν ορει εφραιμ και κατωκει εν αυτη και εξηλθεν εκειθεν και ωκοδομησεν την φανουηλ και ειπεν ιεροβοαμ εν τη καρδια αυτου ιδου νυν επιστρεφει η βασιλεια εις οικον δαυιδ εαν αναβη ο λαος ουτος αναφερειν θυσιας εν οικω κυριου εις ιερουσαλημ και επιστραφησεται καρδια του λαου προς κυριον και κυριον αυτων προς βοοαμ βασιλεα ιουδα και αποκτενουσιν με και εβουλευσατο ο βασιλευς και επορευθη και εποιησεν δυο δαμαλεις χρυσας και ειπεν προς τον λαον ικανουσθω υμιν αναβαινειν εις ιερουσαλημ ιδου θεοι σου ισραηλ οι αναγαγοντες σε εκ γης αιγυπτου και εθετο την μιαν εν βαιθηλ και την μιαν εδωκεν εν δαν και εγενετο ο λογος ουτος εις αμαρτιαν και επορευετο ο λαος προ προσωπου της μιας εως δαν και εποιησεν οικους εφ υψηλων και εποιησεν ιερεις μερος τι εκ του λαου οι ουκ ησαν εκ των υιων λευι και εποιησεν ιεροβοαμ εορτην εν τω μηνι τω ογδω εν τη πεντεκαιδεκατη ημερα του μηνος κατα την εορτην την εν γη ιουδα και ανεβη επι το θυσιαστηριον ο εποιησεν εν βαιθηλ του θυειν ταις δαμαλεσιν αις εποιησεν και παρεστησεν εν βαιθηλ τους ιερεις των υψηλων ων εποιησεν και ανεβη επι το θυσιαστηριον ο εποιησεν τη πεντεκαιδεκατη ημερα εν τω μηνι τω ογδω εν τη εορτη η επλασατο απο καρδιας αυτου και εποιησεν εορτην τοις υιοις ισραηλ και ανεβη επι το θυσιαστηριον του επιθυσαι και ιδου ανθρωπος του θεου εξ ιουδα παρεγενετο εν λογω κυριου εις βαιθηλ και ιεροβοαμ εισηκει επι το θυσιαστηριον του επιθυσαι και επεκαλεσεν προς το θυσιαστηριον εν λογω κυριου και ειπεν θυσιαστηριον θυσιαστηριον ταδε λεγει κυριος ιδου υιος τικτεται τω οικω δαυιδ ιωσιας ονομα αυτω και θυσει επι σε τους ιερεις των υψηλων τους επιθυοντας επι σε και οστα ανθρωπων καυσει επι σε και εδωκεν εν τη ημερα εκεινη τερας λεγων τουτο το ρημα ο ελαλησεν κυριος λεγων ιδου το θυσιαστηριον ρηγνυται και εκχυθησεται η πιστης η επ αυτω και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς ιεροβοαμ των λογων του ανθρωπου του θεου του επικαλεσαμενου επι το θυσιαστηριον το εν βαιθηλ και εξετεινεν ο βασιλευς την χειρα αυτου απο του θυσιαστηριου λεγων συλλαβετε αυτον και ιδου εξηρανθη η χειρ αυτου ην εξετεινεν επ αυτον και ουκ ηδυνηθη επιστρεψαι αυτην προς εαυτον και το θυσιαστηριον ερραγη και εξεχυθη η πιστης απο του θυσιαστηριου κατα το τερας ο εδωκεν ο ανθρωπος του θεου εν λογω κυριου και ειπεν ο βασιλευς ιεροβοαμ τω ανθρωπω του θεου δεηθητι του προσωπου κυριου του θεου σου και επιστρεψατω η χειρ μου προς με και εδεηθη ο ανθρωπος του θεου του προσωπου κυριου και επεστρεψεν την χειρα του βασιλεως προς αυτον και εγενετο καθως το προτερον και ελαλησεν ο βασιλευς προς τον ανθρωπον του θεου εισελθε μετ εμου εις οικον και αριστησον και δωσω σοι δομα και ειπεν ο ανθρωπος του θεου προς τον βασιλεα εαν μοι δως το ημισυ του οικου σου ουκ εισελευσομαι μετα σου ουδε μη φαγω αρτον ουδε μη πιω υδωρ εν τω τοπω τουτω οτι ουτως ενετειλατο μοι εν λογω κυριος λεγων μη φαγης αρτον και μη πιης υδωρ και μη επιστρεψης εν τη οδω η επορευθης εν αυτη και απηλθεν εν οδω αλλη και ουκ ανεστρεψεν εν τη οδω η ηλθεν εν αυτη εις βαιθηλ και προφητης εις πρεσβυτης κατωκει εν βαιθηλ και ερχονται οι υιοι αυτου και διηγησαντο αυτω απαντα τα εργα α εποιησεν ο ανθρωπος του θεου εν

τη ἡμέρα εκείνη ἐν βαιθηλ καὶ τοὺς λόγους οὗς ἐλάλησεν τῷ βασιλεὶ καὶ ἐπεστρέψαν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτῶν καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς ὁ πατὴρ αὐτῶν λέγων ποία ὁδὸς πεπορευταὶ καὶ δεικνύουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὴν ὁδὸν ἐν ἣ ἀνηλθεν ὁ ἀνθρώπος τοῦ θεοῦ ὁ ἐλθὼν ἐξ ἰουδα καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐπισαῶντά μοι τὸν ὄνον καὶ ἐπεσάξαν αὐτῷ τὸν ὄνον καὶ ἐπεβῆ ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπορευθῆ κατόπισθεν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ ἔυρεν αὐτὸν καθήμενον ὑπὸ δρυὶ καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ σὺ εἶ ὁ ἀνθρώπος τοῦ θεοῦ ὁ ἐληλυθὼς ἐξ ἰουδα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐγὼ καὶ εἶπεν αὐτῷ δευρὸ μετ' ἐμοῦ καὶ φάγε ἄρτον καὶ εἶπεν οὐ μὴ δύναμαι τοῦ ἐπιστρέψαι μετὰ σοῦ οὐδὲ μὴ φαγομαι ἄρτον οὐδὲ πιομαι ὕδωρ ἐν τῷ τοπῷ τούτῳ ὅτι οὕτως ἐντεταλταί μοι ἐν λόγῳ κυρίου λέγων μὴ φάγῃς ἄρτον ἐκεῖ καὶ μὴ πῖνῃς ὕδωρ ἐκεῖ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἐπορευθῆς ἐν αὐτῇ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν καὶ γὰρ προφήτης εἰμι καθὼς σὺ καὶ ἀγγέλους ἐλάλησεν πρὸς με ἐν ῥήματι κυρίου λέγων ἐπιστρέψον αὐτὸν πρὸς σεαυτὸν εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ φάγετ' ἄρτον καὶ πῖετ' ὕδωρ καὶ ἐψεύσατο αὐτῷ καὶ ἐπεστρέφεν αὐτὸν καὶ ἐφαγεν ἄρτον καὶ ἐπῖεν ὕδωρ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἐγένετο αὐτῶν καθήμενων ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς τὸν προφήτην τὸν ἐπιστρέψαντα αὐτὸν καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἀνθρώπον τοῦ θεοῦ τὸν ἥκοντα ἐξ ἰουδα λέγων ταῦδε λέγει κύριος ἀνθρώπων παρεπικράνας τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ οὐκ ἐφυλάξας τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλατο σοὶ κύριος ὁ θεὸς σου καὶ ἐπεστρέψας καὶ ἐφαγες ἄρτον καὶ ἐπῖεν ὕδωρ ἐν τῷ τοπῷ τούτῳ ὃ ἐλάλησεν πρὸς σὲ λέγων μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πῖνῃς ὕδωρ οὐ μὴ εἰσελθῇ τὸ σῶμα σου εἰς τὸν τάφον τῶν πατέρων σου καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ φάγειν ἄρτον καὶ πῖναι ὕδωρ καὶ ἐπεσάξεν αὐτῷ τὸν ὄνον καὶ ἐπεστρέφεν καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἔυρεν αὐτὸν λεῶν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἦν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὁ ὄνος ἐίστηκει παρ' αὐτὸ καὶ ὁ λεῶν ἐίστηκει παρὰ τὸ σῶμα καὶ ἰδοὺ ἄνδρες παραπορευόμενοι καὶ εἶδον τὸ θνησιμαῖον ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὁ λεῶν ἐίστηκει ἐχόμενα τοῦ θνησιμαίου καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐλάλησαν ἐν τῇ πόλει οὗ ὃ προφήτης ὁ πρεσβυτὴς κατῴκει ἐν αὐτῇ καὶ ἠκούσεν ὁ ἐπιστρέψας αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ εἶπεν ὁ ἀνθρώπος τοῦ θεοῦ οὗτος ἐστίν ὃς παρεπικράνε τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ ἐπορευθῆ καὶ ἔυρεν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὁ ὄνος καὶ ὁ λεῶν ἐίστηκεισαν παρὰ τὸ σῶμα καὶ οὐκ ἐφαγεν ὁ λεῶν τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ οὐ συνετριψεν τὸν ὄνον καὶ ἤρεν ὁ προφήτης τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ ἐπεθήκεν αὐτὸ ἐπὶ τὸν ὄνον καὶ ἐπεστρέφεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν ὃ προφήτης τοῦ θάψαι αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ ἑαυτοῦ καὶ ἐκοψάντο αὐτὸν οὐαὶ ἀδελφε καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ κοψασθαι αὐτὸν καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων ἐὰν ἀποθάνω θάψατέ με ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ οὗ ὃ ἀνθρώπος τοῦ θεοῦ τεθαπταί ἐν αὐτῷ παρὰ τὰ ὀστά αὐτοῦ θέτε με ἵνα σωθῶσι τὰ ὀστά μου μετὰ τῶν ὀστων αὐτοῦ ὅτι γινόμενον ἐστὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ἐν λόγῳ κυρίου ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἐν βαιθηλ καὶ ἐπὶ τοὺς οἰκοὺς τοὺς ὑψηλοὺς τοὺς ἐν σαμαρεία καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐκ ἐπεστρέφεν ἱεροβοὰμ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ καὶ ἐπεστρέφεν καὶ ἐποίησεν ἐκ μερῶν τοῦ λαοῦ ἱερεῖς ὑψηλῶν ὃ βουλομένος ἐπληροῦ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἱερεὺς εἰς τὰ ὑψηλὰ καὶ ἐγένετο τὸ ῥῶμα τοῦτο εἰς ἁμαρτιαν τῷ οἴκῳ ἱεροβοὰμ καὶ εἰς ὀλεθρὸν καὶ εἰς ἀφανισμόν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς καὶ ροβοὰμ υἱὸς σαλωμών ἐβασίλευσεν

ἐπὶ ἰουδᾶ υἱὸς τεσσαράκοντα καὶ ἑνὸς ἐνιαυτῶν ροβόαμ ἐν τῷ βασιλευσίν αὐτὸν καὶ δεκά ἑπτὰ ἐτὴ ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει ἣν ἐξελεξάτο κύριος θεσθαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ ἰσραὴλ καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ νααμᾶ ἡ ἀμμανιτὶς καὶ ἐποίησεν ροβόαμ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ παρεζήλωσεν αὐτὸν ἐν πασὶν οἷς ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν αἷς ἡμάρτον καὶ ὠκοδομήσαν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ καὶ στηλὰς καὶ ἀλσὴ ἐπὶ παντὰ βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντός ξύλου συσκίου καὶ συνδεδεσμός ἐγενήθη ἐν τῇ γῇ καὶ ἐποίησαν ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου ὑἱῶν ἰσραὴλ καὶ ἐγενετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πεμπτῷ βασιλευσόντος ροβόαμ ἀνεβῆ σουσακίμ βασιλεὺς αἰγύπτου ἐπὶ ἱερουσαλὴμ καὶ ἐλάβεν πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλεως καὶ τὰ δοράτα τὰ χρυσὰ ἃ ἐλάβεν δαυὶδ ἐκ χειρὸς τῶν παιδῶν ἀδραῶζαρ βασιλεως σουβᾶ καὶ εἰσηνεύκεν αὐτὰ εἰς ἱερουσαλὴμ τὰ παντὰ ἐλάβεν ὅπλα τὰ χρυσὰ καὶ ἐποίησεν ροβόαμ ὁ βασιλεὺς ὅπλα χαλκὰ ἀντ' αὐτῶν καὶ ἐπεθέντο ἐπ' αὐτὸν οἱ ἡγούμενοι τῶν παρατρεχόντων οἱ φυλάσσοντες τὸν πυλῶνα οἴκου τοῦ βασιλεως καὶ ἐγενετο ὅτε εἰσπορεύετο ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἦρον αὐτὰ οἱ παρατρεχόντες καὶ ἀπηρείδοντο αὐτὰ εἰς τὸ θεε τῶν παρατρεχόντων καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ροβόαμ καὶ παντὰ ἃ ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσίν ἰουδᾶ καὶ πόλεμος ἦν ἀνα μέσον ροβόαμ καὶ ἀνα μέσον ἱεροβόαμ πᾶσας τὰς ἡμέρας καὶ ἐκοιμήθη ροβόαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει δαυὶδ καὶ ἐβασίλευσεν ἀβίου υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ οκτῷ καὶ δεκάτῳ εἰτε βασιλευσόντος ἱεροβόαμ υἱοῦ ναβὰτ βασιλεὺς ἀβίου υἱὸς ροβόαμ ἐπὶ ἰουδᾶ καὶ ἑξ' ἐτὴ ἐβασίλευσεν καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ μααχα θυγατὴρ ἀβεσσαλώμ καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ αἷς ἐποίησεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ ὥς ἡ καρδία δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὅτι διὰ δαυὶδ ἔδωκεν αὐτῷ κύριος καταλειμμά ἵνα στησῇ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτὸν καὶ στησῇ τὴν ἱερουσαλὴμ ὥς ἐποίησεν δαυὶδ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου οὐκ ἐξεκλίνεν ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο αὐτῷ πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἀβίου καὶ παντὰ ἃ ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσίν ἰουδᾶ καὶ πόλεμος ἦν ἀνα μέσον ἀβίου καὶ ἀνα μέσον ἱεροβόαμ καὶ ἐκοιμήθη ἀβίου μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τεταρτῷ εἰτε τοῦ ἱεροβόαμ καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει δαυὶδ καὶ βασιλεὺς ἀσά υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τεταρτῷ καὶ εἰκοστῷ τοῦ ἱεροβόαμ βασιλεως ἰσραὴλ βασιλεὺς ἀσά ἐπὶ ἰουδᾶν καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑνὲς ἐτος ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἀνα θυγατὴρ ἀβεσσαλώμ καὶ ἐποίησεν ἀσά τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου ὥς δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἀφείλεν τὰς τελετάς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐξάπεστειλεν παντὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνα τὴν μητέρα αὐτοῦ μετεστήσεν τοῦ μὴ εἶναι ἡγούμενην καθὼς ἐποίησεν συνοδὸν ἐν τῷ ἀλσεὶ αὐτῆς καὶ ἐξεκοψεν ἀσά τὰς καταδύσεις αὐτῆς καὶ ἐνεπρήσεν πυρὶ ἐν τῷ χειμαρρῷ κεδρῶν τὰ δὲ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν πλην ἡ καρδία ἀσά ἦν τελεία μετὰ κυρίου πᾶσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ καὶ εἰσηνεύκεν τοὺς κίονας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς κίονας αὐτοῦ εἰσηνεύκεν εἰς τὸν

οικον κυριου αργυρους και χρυσους και σκευη και πολεμος ην ανα μεσον ασα και ανα μεσον βαασα βασιλεως ισραηλ πασας τας ημερας και ανεβη βαασα βασιλευς ισραηλ επι ιουδαν και ωκοδομησεν την ραμα του μη ειναι εκπορευομενον και εισπορευομενον τω ασα βασιλει ιουδα και ελαβεν ασα το αργυριον και το χρυσιον το ευρεθεν εν τοις θησαυροις του οικου του βασιλεως και εδωκεν αυτα εις χειρας παιδων αυτου και εξαπεστειλεν αυτους ο βασιλευς ασα προς υιον αδερ υιον ταβερεμμαν υιου αζιν βασιλεως συριας του κατοικουντος εν δαμασκω λεγων διαθου διαθηκην ανα μεσον εμου και ανα μεσον σου και ανα μεσον του πατρος μου και του πατρος σου ιδου εξαπεσταλκα σοι δωρα αργυριον και χρυσιον δευρο διασχεδασον την διαθηκην σου την προς βαασα βασιλεα ισραηλ και αναβησεται απ εμου και ηκουσεν υιος αδερ του βασιλεως ασα και απεστειλεν τους αρχοντας των δυναμεων των αυτου ταις πολεσιν του ισραηλ και επαταξεν την αιν και την δαν και την αβελμαα και πασαν την χεζραθ έως πασης της γης νεφθαλι και εγενετο ως ηκουσεν βαασα και διελιπεν του οικοδομειν την ραμα και ανεστρεψεν εις θερσα και ο βασιλευς ασα παρηγγειλεν παντι ιουδα εις ανναχιμ και αιρουσιν τους λιθους της ραμα και τα ξυλα αυτης α ωκοδομησεν βαασα και ωκοδομησεν εν αυτοις ο βασιλευς ασα παν βουνον βενιαμιν και την σκοπιαν και τα λοιπα των λογων ασα και πασα η δυναστεια αυτου ην εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εστιν επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα πλην εν τω καιρω του γηρωσ αυτου επονεσεν τους ποδας αυτου και εκοιμηθη ασα και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και βασιλευει ιωσαφατ υιος αυτου αντ αυτου και ναδαβ υιος ιεροβοαμ βασιλευει επι ισραηλ εν ετει δευτερω του ασα βασιλεως ιουδα και εβασιλευσεν επι ισραηλ ετη δυο και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και επορευθη εν οδω του πατρος αυτου και εν ταις αμαρτιας αυτου αις εξημαρτεν τον ισραηλ και περιεκαθισεν αυτον βαασα υιος αχια επι τον οικον βελααν και επαταξεν αυτον εν γαβαθων τη των αλλοφυλων και ναδαβ και πας ισραηλ περιεκαθητο επι γαβαθων και εθανατωσεν αυτον βαασα εν ετει τριτω του ασα υιου αβιου βασιλεως ιουδα και εβασιλευσεν και εγενετο ως εβασιλευσεν και επαταξεν τον οικον ιεροβοαμ και ουχ υπελιπετο πασαν πνοην του ιεροβοαμ έως του εξολειθρευσει αυτον κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν εν χειρι δουλου αυτου αχια του σηλωνιτου περι των αμαρτιων ιεροβοαμ ως εξημαρτεν τον ισραηλ και εν τω παροργισμω αυτου ω παρωργισεν τον κυριον θεον του ισραηλ και τα λοιπα των λογων ναδαβ και παντα α εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εστιν εν βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ και εν τω ετει τω τριτω του ασα βασιλεως ιουδα βασιλευει βαασα υιος αχια επι ισραηλ εν θερσα εικοσι και τεσσαρα ετη και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και επορευθη εν οδω ιεροβοαμ υιου ναβατ και εν ταις αμαρτιας αυτου ως εξημαρτεν τον ισραηλ και εγενετο λογος κυριου εν χειρι ιου υιου ανανι προς βαασα ανθ ων υψωσα σε απο της γης και εδωκα σε ηγουμενον επι τον λαον μου ισραηλ και επορευθης εν τη οδω ιεροβοαμ και εξημαρτες τον λαον μου τον ισραηλ του παροργισαι με εν τοις ματαιοις αυτων ιδου εγω εξεγειρω οπισω βαασα και οπισθεν του οικου αυτου και δωσω τον οικον σου ως τον οικον ιεροβοαμ υιου ναβατ τον τεθνηκοτα του βαασα εν τη πολει καταφαγονται αυτον οι κυνες και τον τεθνηκοτα αυτου εν τω

πεδιω καταφραγονται αυτον τα πετεινα του ουρανου και τα λοιπα των λογων βαασα και παντα α εποισεν και αι δυνασταιαι αυτου ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ και εκοιμηθη βαασα μετα των πατερων αυτου και θιαπτεται εν θερσα και βασιλευει ηλα υιος αυτου αντ αυτου εν τω εικοστω ετει βασιλεως ασα και εν χειρι ιου υιου ανανι ελαλησεν κυριος επι βαασα και επι τον οικον αυτου πασαν την καχιαν ην εποισεν ενωπιον κυριου του παροργισαι αυτον εν τοις εργοις των χειρων αυτου του ειναι κατα τον οικον ιεροβοαμ και υπερ του παταξαι αυτον και ηλα υιος βαασα εβασιλευσεν επι ισραηλ δυο ετη εν θερσα και συνεστρεψεν επ αυτον ζαμβρι ο αρχων της ημισους της ιππου και αυτος ην εν θερσα πινων μεθυων εν τω οικω ωσα του οικονομου εν θερσα και εισηλθεν ζαμβρι και επαταξεν αυτον και εθανατωσεν αυτον και εβασιλευσεν αντ αυτου και εγεννηθη εν τω βασιλευσαι αυτον εν τω καθισαι αυτον επι του θρονου αυτου και επαταξεν ολον τον οικον βαασα κατα το ρημα ο ελαλησεν κυριος επι τον οικον βαασα προς ιου τον προφητην περι πασων των αμαρτιων βαασα και ηλα του υιου αυτου ως εξημαρτεν τον ισραηλ του παροργισαι κυριον τον θεον ισραηλ εν τοις ματαιοις αυτων και τα λοιπα των λογων ηλα και παντα α εποισεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ και ζαμβρι εβασιλευσεν επτα ημερας εν θερσα και η παρεμβολη ισραηλ επι γαβαθων την των αλλοφυλων και ηκουσεν ο λαος εν τη παρεμβολη λεγοντων συνεστραφη ζαμβρι και επαισεν τον βασιλεα και εβασιλευσαν εν ισραηλ τον αμβρι τον ηγουμενον της στρατιας επι ισραηλ εν τη ημερα εκεινη εν τη παρεμβολη και ανεβη αμβρι και πας ισραηλ μετ αυτου εκ γαβαθων και περιεκαθισαν επι θερσα και εγεννηθη ως ειδεν ζαμβρι οτι προκατειλημπται αυτου η πολις και εισπορευεται εις αντρον του οικου του βασιλεως και ενεπυρισεν επ αυτον τον οικον του βασιλεως εν πυρι και απεθανεν υπερ των αμαρτιων αυτου ων εποιησεν του ποιησαι το πονηρον ενωπιον κυριου πορευθηναι εν οδω ιεροβοαμ υιου ναβατ και εν ταις αμαρτιας αυτου ως εξημαρτεν τον ισραηλ και τα λοιπα των λογων ζαμβρι και τας συναψεις αυτου ας συνηψεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ τοτε μεριζεται ο λαος ισραηλ ημισυ του λαου γινεται οπισω θιαμνι υιου γωναθ του βασιλευσαι αυτον και το ημισυ του λαου γινεται οπισω αμβρι ο λαος ο ων οπισω αμβρι υπερεκρατησεν τον λαον τον οπισω θιαμνι υιου γωναθ και απεθανεν θιαμνι και ιωραμ ο αδελφος αυτου εν τω καιρω εκεινω και εβασιλευσεν αμβρι μετα θιαμνι εν τω ετει τω τριακοστω και πρωτω του βασιλεως ασα βασιλευει αμβρι επι ισραηλ δωδεκα ετη εν θερσα βασιλευει εξ ετη και εκτησατο αμβρι το ορος το σεμερων παρα σεμηρ του κυριου του ορους δυο ταλαντων αργυριου και ωκοδομησεν το ορος και επεκαλεσεν το ονομα του ορους ου ωκοδομεσεν επι τω ονοματι σεμηρ του κυριου του ορους σαεμηρων και εποισεν αμβρι το πονηρον ενωπιον κυριου και επονηρευσατο υπερ παντας τους γενομενους εμπροσθεν αυτου και επορευθη εν παση οδω ιεροβοαμ υιου ναβατ και εν ταις αμαρτιας αυτου αις εξημαρτεν τον ισραηλ του παροργισαι τον κυριον θεον ισραηλ εν τοις ματαιοις αυτων και τα λοιπα των λογων αμβρι και παντα α εποισεν και η δυναστεια αυτου ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ και εκοιμηθη

αμβρι μετα των πατερων αυτου και θαπτεται εν σαμαρεια και βασιλευει αχααβ υιος αυτου αντ αυτου και εν τω ενιαυτω τω ένδεκατω του αμβρι βασιλευει ιωσαφατ υιος ασα ετων τριακοντα και πεντε εν τη βασιλεια αυτου και εικοσι πεντε ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου γαζουβα θυγατηρ σελει και επορευθη εν τη οδω ασα του πατρος αυτου και ουκ εξεκλινεν απ αυτης του ποιειν το ευθεσ ενωπιον κυριου πλην των ύψηλων ουκ εξηραν εθυσον εν τοις ύψηλοις και εθυμιων και ά συνεθετο ιωσαφατ και πασα ή δυναστεια ήν εποιησεν και όυς επολεμησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ήμερων των βασιλεων ιουδα και τα λοιπα των συμπλοκων άς επεθεντο εν ταις ήμεραις ασα του πατρος αυτου εξηρεν απο της γης και βασιλευς ουκ ην εν συρια νασιβ και ό βασιλευς ιωσαφατ εποιησεν ναυν εις θαρσις πορευεσθαι εις σωφιρ επι το χρυσιον και ουκ επορευθη ότι συνετριβη ή ναυς εν γασιωνγαβερ τοτε ειπεν ό βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ εξαποστελω τους παιδας σου και τα παιδαρια μου εν τη νηι και ουκ εβουλετο ιωσαφατ και εκοιμηθη ιωσαφατ μετα των πατερων αυτου και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ιωραμ υιος αυτου αντ αυτου εν ετει δευτερω τω ιωσαφατ βασιλευει αχααβ υιος αμβρι εβασιλευσεν επι ισραηλ εν σαμαρεια εικοσι και δυο ετη και εποιησεν αχααβ το πονηρον ενωπιον κυριου επονηρευσατο ύπερ παντας τους εμπροσθεν αυτου και ουκ ην αυτω ίκανον του πορευεσθαι εν ταις άμαρτιας ιεροβοαμ υιου ναβατ και ελαβεν γυναικα την ιεζαβελ θυγατερα ιεθεβαλ βασιλεως σιδωνιων και επορευθη και εδουλευσεν τω βααλ και προσεκυνησεν αυτω και εστησεν θυσιαστηριον τω βααλ εν οικω των προσοχθισματων αυτου όν ωκοδομησεν εν σαμαρεια και εποιησεν αχααβ αλσος και προσεθηκεν αχααβ του ποιησαι παροργισματα του παροργισαι την ψυχην αυτου του εξολεθρευθη ηναι εκαχοποιησεν ύπερ παντας τους βασιλεις ισραηλ τους γενομενους εμπροσθεν αυτου εν ταις ήμεραις αυτου ωκοδομησεν αχιηλ ό βαιθηλιτης την ιεριχω εν τω αβιρων τω πρωτοτοκω αυτου εθεμελιωσεν αυτην και τω σεγουβ τω νεωτερω αυτου επεστησεν θυρας αυτης κατα το ρημα κυριου ό ελαλησεν εν χειρι ιησου υιου ναυη και ειπεν ηλιου ό προφητης ό θεσβιτης εκ θεσβων της γαλααδ προς αχααβ ζη κυριος ό θεος των δυναμεων ό θεος ισραηλ ώ παρεστην ενωπιον αυτου ει εσται τα ετη ταυτα δροσος και ύετος ότι ει μη δια στοματος λογου μου και εγενετο ρημα κυριου προς ηλιου πορευου εντευθεν κατα ανατολας και κρυβηθι εν τω χειμαρρω χορραθ του επι προσωπου του ιορδανου και εσται εκ του χειμαρρου πιεσαι ύδωρ και τοις κοραξιν εντελουμαι διατρεφειν σε εκει και εποιησεν ηλιου κατα το ρημα κυριου και εκαθισεν εν τω χειμαρρω χορραθ επι προσωπου του ιορδανου και οι κορακες εφερον αυτω αρτους το πρωι και χρεα το δειλης και εκ του χειμαρρου επιπεν ύδωρ και εγενετο μετα ήμερας και εξηρανθη ό χειμαρρους ότι ουκ εγενετο ύετος επι της γης και εγενετο ρημα κυριου προς ηλιου αναστηθι και πορευου εις σαρεπτα της σιδωνιας ιδου εντεταλμαι εκει γυναικι χηρα του διατρεφειν σε και ανεστη και επορευθη εις σαρεπτα εις τον πυλωνα της πολεως και ιδου εκει γυνη χηρα συνελεγεν ξυλα και εβοησεν οπισω αυτης ηλιου και ειπεν αυτη λαβε δη μοι ολιγον ύδωρ εις αγγος και πιομαι και επορευθη λαβειν και εβοησεν οπισω αυτης ηλιου και ειπεν λημψη δη μοι ψωμον αρτου εν τη χειρι σου και

ειπεν ἡ γυνὴ ζῆ κυριος ὁ θεος σου εἰ ἐστὶν μοι ἐγκρυφίας ἀλλ' ἡ ὅσον δραξ ἀλευρου ἐν τῇ ὕδρῃ καὶ ὀλίγον ἐλαιον ἐν τῷ καψάκῃ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ συλλεγὼ δυο ξύλαρια καὶ εἰσπελευσομαι καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου καὶ φαγομεθα καὶ ἀποθανομεθα καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν ἡλίου θάρσει εἰσελθε καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμα σου ἀλλὰ ποιήσον ἐμοὶ ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὴν ἐν πρώτοις καὶ ἐξοίσεις μοι σαυτὴν δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτου ὅτι ταδε λέγει κυριος ἡ ὕδρῃ τοῦ ἀλευρου οὐκ ἐκλείψει καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσεται ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι κυριον τὸν ὕετον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπορευθῇ ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησεν καὶ ἡσθίεν αὐτὴ καὶ αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἡ ὕδρῃ τοῦ ἀλευρου οὐκ ἐξέλιπεν καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττωνώθη κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὁ ἐλάλησεν ἐν χεὶρὶ ἡλίου καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἠρρωσθήσεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς κυρίας τοῦ οἴκου καὶ ἦν ἡ ἀρρωστία αὐτοῦ κράταια σφοδρά ἕως οὗ οὐχ ὑπέλειψθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα καὶ εἶπεν πρὸς ἡλίου τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἀνθρώπε τοῦ θεοῦ ἐσηλθὲς πρὸς με τοῦ ἀναμνησαί τας ἀδικίας μου καὶ θανατώσαι τὸν υἱόν μου καὶ εἶπεν ἡλίου πρὸς τὴν γυναῖκα δὸς μοι τὸν υἱόν σου καὶ ἐλάβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς καὶ ἀνηνεγχεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑπέρωρον ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκαθήτο ἐκεῖ καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλινῆς αὐτοῦ καὶ ἀνεβόησεν ἡλίου καὶ εἶπεν οἰμμοὶ κυριε ὁ μαρτυρὸς τῆς χήρας μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς συ κεκακώκας τοῦ θανατώσαι τὸν υἱόν αὐτῆς καὶ ἐνεψύσῃσεν τῷ παιδαριῷ τρεῖς καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν κυριον καὶ εἶπεν κυριε ὁ θεὸς μου ἐπιστράφητω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτὸν καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ ἀνεβόησεν τὸ παιδαριὸν καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὑπέρωρου εἰς τὸν οἶκον καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἡλίου βλέπε ζῆ ὁ υἱὸς σου καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς ἡλίου ἰδοὺ ἐγὼν ἔγωγα ὅτι ἀνθρώπος θεοῦ εἰ σύ καὶ ῥῆμα κυρίου ἐν στοματί σου ἀληθινόν καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς καὶ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο πρὸς ἡλίου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ λέγων πορευθῇτι καὶ ὀφθῇτι τῷ ἀχάαβ καὶ δώσω ὕετον ἐπὶ προσώπον τῆς γῆς καὶ ἐπορευθῇ ἡλίου τοῦ ὀφθῆναι τῷ ἀχάαβ καὶ ἡ λιμὸς κράταια ἐν σαμαρείᾳ καὶ ἐκαλέσεν ἀχάαβ τὸν ἀβδίου τὸν οἰκονομὸν καὶ ἀβδίου ἦν φοβούμενος τὸν κυριον σφοδρά καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τυπτεῖν τὴν ἰεζάβελ τοὺς προφῆτας κυρίου καὶ ἐλάβεν ἀβδίου ἕκατον ἀνδράς προφῆτας καὶ ἐκρύψεν αὐτοὺς κατὰ πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ καὶ διέτρεφεν αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι καὶ εἶπεν ἀχάαβ πρὸς ἀβδίου δεῦρο καὶ διελθώμεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ ἐπὶ χειμάρρους εἰάν πως εὕρωμεν βοτάνην καὶ περιποιήσωμεθα ἵππους καὶ ἡμίονους καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσονται ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἐμερίσαν ἑαυτοῖς τὴν ὁδὸν τοῦ διελθεῖν αὐτὴν ἀχάαβ ἐπορευθῇ ἐν ὁδῷ μίαν μόνος καὶ ἀβδίου ἐπορευθῇ ἐν ὁδῷ ἀλλῇ μόνος καὶ ἦν ἀβδίου ἐν τῇ ὁδῷ μόνος καὶ ἦλθεν ἡλίου εἰς συναντήσιν αὐτοῦ μόνος καὶ ἀβδίου ἐσπεύσεν καὶ ἐπεσεν ἐπὶ προσώπον αὐτοῦ καὶ εἶπεν εἰ σύ εἰ αὐτὸς κυριε μου ἡλίου καὶ εἶπεν ἡλίου αὐτῷ ἐγὼ πορευοῦ λέγε τῷ κυρίῳ σου ἰδοὺ ἡλίου καὶ εἶπεν ἀβδίου τί ἡμάρτηκα ὅτι δίδως τὸν δούλον σου εἰς χεῖρα ἀχάαβ τοῦ θανατώσαι με ζῆ κυριος ὁ θεὸς σου εἰ ἐστὶν ἐθνὸς ἡ βασιλεία οὗ οὐκ ἀπεσταλκεν ὁ κυριος μου ζητεῖν σε καὶ εἶπον οὐκ ἐστὶν καὶ ἐνεπύρῃσεν τὴν βασιλείαν καὶ τὰς χώρας αὐτῆς ὅτι οὐχ εὕρηκεν σε καὶ νῦν σύ λέγεις πορευοῦ ἀναγγέλλε τῷ κυρίῳ σου ἰδοὺ ἡλίου καὶ ἐστὶ ἐάν ἐγὼ ἀπελθῶ ἀπὸ σου καὶ πνεῦμα κυρίου ἀρεῖ σε εἰς γῆν

ἦν οὐκ οἶδα καὶ εἰσελευσομαι ἀπαγγεῖλαι τῷ ἀχάαβ καὶ ἀποκτενεῖ με καὶ ὁ δούλος σου ἐστὶν φοβούμενος τὸν κυρίον ἐκ νεότητος αὐτοῦ ἡ οὐκ ἀπηγγέλη σοὶ τῷ κυρίῳ μου ὅτι πεποιήκα ἐν τῷ ἀποκτενεῖν ἐξάβελ τοὺς προφῆτας κυρίου καὶ ἐκρύψα ἀπὸ τῶν προφητῶν κυρίου ἕκατον ἀνδράς ἀνα πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ καὶ εὗρεψα ἐν ἀρτοῖς καὶ ὕδατι καὶ νῦν σύ λεγεις μοι πορευοῦ λέγε τῷ κυρίῳ σου ἴδου ἡλίου καὶ ἀποκτενεῖ με καὶ εἶπεν ἡλίου ὅτι κυριὸς τῶν δυνάμεων ὡς παρεστὴν ἐνώπιον αὐτοῦ ὅτι σήμερον οφθῆσομαι αὐτῷ καὶ ἐπορευθῆ ἀβδίου εἰς συναντήν τῷ ἀχάαβ καὶ ἀπηγγέλειν αὐτῷ καὶ ἐξεδράμεν ἀχάαβ καὶ ἐπορευθῆ εἰς συναντήσιν ἡλίου καὶ ἐγένετο ὥς εἶδεν ἀχάαβ τὸν ἡλίου καὶ εἶπεν ἀχάαβ πρὸς ἡλίου εἰ σύ εἰ αὐτός ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν ἡλίου οὐ διαστρέφω τὸν Ἰσραὴλ ὅτι ἀλλ' ἡ σύ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου ἐν τῷ καταλιμπανεῖν ὑμᾶς τὸν κυρίον θεὸν ὑμῶν καὶ ἐπορευθῆς ὀπίσω τῶν βααλῖμ καὶ νῦν ἀποστείλον συναθροίσον πρὸς με πάντα Ἰσραὴλ εἰς ὄρος τὸ καρμηλίον καὶ τοὺς προφῆτας τῆς αἰσχυνῆς τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα καὶ τοὺς προφῆτας τῶν ἀλσῶν τετρακοσίους ἐσθιοντάς τραπεζᾶν ἐξάβελ καὶ ἀπεστείλεις ἀχάαβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ καὶ ἐπισυνήγαγεν πάντας τοὺς προφῆτας εἰς ὄρος τὸ καρμηλίον καὶ προσήγαγεν ἡλίου πρὸς πάντας καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡλίου ἕως ποτε ὑμεῖς χωλάνετε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνυαῖς εἰ ἐστὶν κυριὸς ὁ θεὸς πορευεσθε ὀπίσω αὐτοῦ εἰ δὲ ὁ βααλ αὐτὸς πορευεσθε ὀπίσω αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λόγον καὶ εἶπεν ἡλίου πρὸς τὸν λαόν ἐγὼ ὑπολείμμαι προφήτης τοῦ κυρίου μονωτάτος καὶ οἱ προφῆται τοῦ βααλ τετρακοσιοὶ καὶ πεντήκοντα ἀνδρες καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἀλσῶν τετρακοσιοὶ δότωσαν ἡμῖν δύο βοᾶς καὶ ἐκλεξασθῶσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα καὶ μελισάτωσαν καὶ ἐπιθετώσαν ἐπὶ τῶν ξύλων καὶ πυρ μὴ ἐπιθετώσαν καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βουνὸν τὸν ἄλλον καὶ πυρ οὐ μὴ ἐπιθῶ καὶ βοάτε ἐν ὀνοματί θεῶν ὑμῶν καὶ ἐγὼ ἐπικαλεσομαι ἐν ὀνοματί κυρίου τοῦ θεοῦ μου καὶ ἐστὶ ὁ θεὸς ὃς ἐὰν ἐπακούσῃ ἐν πυρὶ οὗτος θεὸς καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπον καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας καὶ εἶπεν ἡλίου τοῖς προφῆταις τῆς αἰσχυνῆς ἐκλεξασθε ἑαυτοῖς τὸν μοσχόν τὸν ἕνα καὶ ποιήσατε πρῶτοι ὅτι πολλοὶ ὑμεῖς καὶ ἐπικαλεσασθε ἐν ὀνοματί θεοῦ ὑμῶν καὶ πυρ μὴ ἐπιθῆτε καὶ ἐλάβον τὸν μοσχόν καὶ ἐποίησαν καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν ὀνοματί τοῦ βααλ ἐκ πρῶτης ἕως μεσημβρίας καὶ εἶπον ἐπακούσον ἡμῶν ὁ βααλ ἐπακούσον ἡμῶν καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκροασις καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησαν καὶ ἐγένετο μεσημβρία καὶ ἐμυκτηρίσεν αὐτοὺς ἡλίου ὁ θεοβίτης καὶ εἶπεν ἐπικαλῆσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ ὅτι θεὸς ἐστὶν ὅτι ἀδολέσχια αὐτῷ ἐστὶν καὶ ἅμα μὴποτε χρηματίζει αὐτός ἡ μὴποτε καθευδεῖ αὐτός καὶ ἐξανάστησεται καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν φωνῇ μεγάλῃ καὶ κατετεμνοντο κατὰ τὸν ἐθισμόν αὐτῶν ἐν μαχαίραις καὶ σειρομασταῖς ἕως ἐκχύσεως αἵματος ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπροφητεύον ἕως οὗ παρηλθὲν τὸ δειλινὸν καὶ ἐγένετο ὥς ὁ καιρὸς τοῦ ἀναβῆναι τὴν θύσιαν καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ ἐλάλησεν ἡλίου ὁ θεοβίτης πρὸς τοὺς προφῆτας τῶν προσοχθισμάτων λέγων μεταστήτε ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὀλοκαυτωμα μου καὶ μετεστήσαν καὶ ἀπηλθόν καὶ εἶπεν ἡλίου πρὸς τὸν λαόν προσάγαγετε πρὸς με καὶ προσήγαγεν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλάβεν ἡλίου δώδεκα λίθους κατ' ἀριθμὸν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ὥς ἐλάλησεν κυριὸς πρὸς αὐτὸν λέγων Ἰσραὴλ ἐσται τὸ ὄνομα σου καὶ ὠκοδομήσεν τοὺς λίθους ἐν ὀνοματί κυρίου

και ιασατο το θυσιαστηριον το κατεσκαμμενον και εποιοησεν θαλαλα χωρουνσαν δυο μετρητας σπερματος κυκλουν του θυσιαστηριου και εστοιβασεν τας σχιδακας επι το θυσιαστηριον ο εποιοησεν και εμελισεν το ολοκαυτωμα και επεθηκεν επι τας σχιδακας και εστοιβασεν επι το θυσιαστηριον και ειπεν λαβετε μοι τεσσαρας υδριας υδατος και επιχεετε επι το ολοκαυτωμα και επι τας σχιδακας και εποιοησαν ουτως και ειπεν δευτερωσατε και εδευτερωσαν και ειπεν τρισωσατε και ετρισσευσαν και διεπορευετο το υδωρ κυκλω του θυσιαστηριου και την θαλαλα επλησαν υδατος και ανεβοησεν ηλιου εις τον ουρανον και ειπεν κυριε ο θεος αβρααμ και ισαακ και ισραηλ επακουσον μου κυριε επακουσον μου σημερον εν πυρι και γνωτωσαν πας ο λαος ουτος οτι συ ει κυριος ο θεος ισραηλ καγω δουλος σου και δια σε πεποιηκα τα εργα ταυτα επακουσον μου κυριε επακουσον μου εν πυρι και γνωτω ο λαος ουτος οτι συ ει κυριος ο θεος και συ εστρεψας την καρδιαν του λαου τουτου οπισω και επεσεν πυρ παρα κυριου εκ του ουρανου και κατεφαγεν το ολοκαυτωμα και τας σχιδακας και το υδωρ το εν τη θαλαλα και τους λιθους και τον χουν εξελιξεν το πυρ και επεσεν πας ο λαος επι προσωπον αυτων και ειπον αληθως κυριος εστιν ο θεος ουτος ο θεος και ειπεν ηλιου προς τον λαον συλλαβετε τους προφητας του βααλ μηθεις σωθητω εξ αυτων και συνελαβον αυτους και καταγει αυτους ηλιου εις τον χειμαρρουν κισων και εσφαξεν αυτους εκει και ειπεν ηλιου τω αχααβ αναβηθι και φαγε και πιε οτι φωνη των ποδων του υετου και ανεβη αχααβ του φαγειν και πιειν και ηλιου ανεβη επι τον καρμηλον και εκυψεν επι την γην και εθηκεν το προσωπον εαυτου ανα μεσον των γονατων εαυτου και ειπεν τω παιδαριω αυτου αναβηθι και επιβλεψον οδον της θαλασσης και επεβλεψεν το παιδαριον και ειπεν ουκ εστιν ουθεν και ειπεν ηλιου και συ επιστρεψον επτακι και επεστρεψεν το παιδαριον επτακι και εγενετο εν τω εβδομω και ιδου νεφελη μικρα ως ιχνος ανδρος αναγουσα υδωρ και ειπεν αναβηθι και ειπον τω αχααβ ζευξον το αρμα σου και καταβηθι μη καταλαβη σε ο υετος και εγενετο εως ωδε και ωδε και ο ουρανός συνεσκοτασεν νεφελαις και πνευματι και εγενετο υετος μεγας και εκλαιεν και επορευετο αχααβ εις ιεζραελ και χειρ κυριου επι τον ηλιου και συνεσφιγγεν την οσφυν αυτου και ετρεχεν εμπροσθεν αχααβ εως ιεζραελ και ανηγγειλεν αχααβ τη ιεζαβελ γυναικι αυτου παντα α εποιοησεν ηλιου και ως απεκτεινεν τους προφητας εν ρομφαια και απεστειλεν ιεζαβελ προς ηλιου και ειπεν ει συ ει ηλιου και εγω ιεζαβελ ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη οτι ταυτην την ωραν αυριον θησομαι την ψυχην σου καθως ψυχην ενος εξ αυτων και εφοβηθη ηλιου και ανεστη και απηλθεν κατα την ψυχην εαυτου και ερχεται εις βηρσαβεε την ιουδα και αφηκεν το παιδαριον αυτου εκει και αυτος επορευθη εν τη ερημω οδον ημερας και ηλθεν και εκαθισεν υπο ραθυμ εν και ητησατο την ψυχην αυτου αποθανειν και ειπεν ικανουσθω νυν λαβε δη την ψυχην μου απ εμου κυριε οτι ου χρεισων εγω ειμι υπερ τους πατερας μου και εκοιμηθη και υπνωσεν εκει υπο φυτον και ιδου τις ηψατο αυτου και ειπεν αυτω αναστηθι και φαγε και επεβλεψεν ηλιου και ιδου προς κεφαλης αυτου εγχρυφιας ολυριτης και καψακης υδατος και ανεστη και εφαγεν και επιεν και επιστρεψας εκοιμηθη και επεστρεψεν ο αγγελος κυριου εκ δευτερου και ηψατο αυτου και ειπεν αυτω αναστα φαγε οτι πολλη απο σου η οδος και

ανεστη και εφαγεν και επινε και επορευθη εν τη ισχυι της βρωσεως εκεινης τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας εως ορους χωρηβ και εισηλθεν εκει εις το σπηλαιον και κατελυσεν εκει και ιδου ρημα κυριου προς αυτον και ειπεν τι συ ενταυθα ηλιου και ειπεν ηλιου ζηλων εξηλωκα τω κυριω παντοκρατορι οτι εγκατελιπον σε οι υιοι ισραηλ τα θυσιασθηρια σου κατεσκαψαν και τους προφητας σου απεκτειναν εν ρομφαια και υπολελειμμαι εγω μονωτατος και ζητουνσι την ψυχην μου λαβειν αυτην και ειπεν εξελευση αυριον και στηση ενωπιον κυριου εν τω ορει ιδου παρελευσεται κυριος και πνευμα μεγα κραταιον διαλυσον ορη και συντριβον πετρας ενωπιον κυριου ουκ εν τω πνευματι κυριος και μετα το πνευμα συσσεισμος ουκ εν τω συσσεισμω κυριος και μετα τον συσσεισμον πυρ ουκ εν τω πυρι κυριος και μετα το πυρ φωνη αυρας λεπτης κακει κυριος και εγενετο ως ηκουσεν ηλιου και επεκαλυψεν το προσωπον αυτου εν τη μηλωτη εαυτου και εξηλθεν και εστη υπο το σπηλαιον και ιδου προς αυτον φωνη και ειπεν τι συ ενταυθα ηλιου και ειπεν ηλιου ζηλων εξηλωκα τω κυριω παντοκρατορι οτι εγκατελιπον την διαθηκην σου οι υιοι ισραηλ τα θυσιασθηρια σου καθειλαν και τους προφητας σου απεκτειναν εν ρομφαια και υπολελειμμαι εγω μονωτατος και ζητουνσι την ψυχην μου λαβειν αυτην και ειπεν κυριος προς αυτον πορευου αναστρεφε εις την οδον σου και ηξεις εις την οδον ερημου δαμασκου και χρισεις τον αζαηλ εις βασιλεια της συριας και τον ιου υιον ναμεσσι χρισεις εις βασιλεια επι ισραηλ και τον ελισαιε υιον σαφατ απο αβελμαουλα χρισεις εις προφητην αντι σου και εσται τον σωζομενον εκ ρομφαιας αζαηλ θανατωσει ιου και τον σωζομενον εκ ρομφαιας ιου θανατωσει ελισαιε και καταλειψεις εν ισραηλ επτα χιλιαδας ανδρων παντα γονατα α ουκ ωκλασαν γονυ τω βααλ και παν στομα ο ου προσεκυνησεν αυτω και απηλθεν εκειθεν και ευρισκει τον ελισαιε υιον σαφατ και αυτος ηροτρια εν βουσιν δωδεκα ζευγη βοων ενωπιον αυτου και αυτος εν τοις δωδεκα και επηλθεν επ αυτον και επερριψε την μηλωτην αυτου επ αυτον και κατελιπεν ελισαιε τας βοας και κατεδραμεν οπισω ηλιου και ειπεν καταφιλησω τον πατερα μου και ακολουθησω οπισω σου και ειπεν ηλιου αναστρεφε οτι πεποιηκα σοι και αναστρεψεν εξοπισθεν αυτου και ελαβεν τα ζευγη των βοων και εθυσεν και ηψησεν αυτα εν τοις σκευεσι των βοων και εδωκεν τω λαω και εφαγον και ανεστη και επορευθη οπισω ηλιου και ελειτουργει αυτω και αμπελων εις ην τω ναβουθαι τω ιεζραηλιτη παρα τω αλω αχααβ βασιλεως σαμαρειας και ελαλησεν αχααβ προς ναβουθαι λεγων δος μοι τον αμπελωνα σου και εσται μοι εις κηπον λαχανων οτι εγγιων ουτος τω οικω μου και δωσω σοι αμπελωνα αλλον αγαθον υπερ αυτον ει δε αρεσκει ενωπιον σου δωσω σοι αργυριον ανταλλαγμα του αμπελωνος σου τουτου και εσται μοι εις κηπον λαχανων και ειπεν ναβουθαι προς αχααβ μη μοι γενοιτο παρα θεου μου δουναι κληρονομιαν πατερων μου σοι και εγενετο το πνευμα αχααβ τεταραγμενον και εκοιμηθη επι της κλινης αυτου και συνεκαλυψεν το προσωπον αυτου και ουκ εφαγεν αρτον και εισηλθεν ιεζαβελ η γυνη αυτου προς αυτον και ελαλησεν προς αυτον τι το πνευμα σου τεταραγμενον και ουκ ει συ εσθιων αρτον και ειπεν προς αυτην οτι ελαλησα προς ναβουθαι τον ιεζραηλιτην λεγων δος μοι τον αμπελωνα σου αργυριον ει δε βουλει δωσω σοι αμπελωνα αλλον αντ αυτου και ειπεν ου δωσω σοι κληρονομιαν πατερων μου

και ειπεν προς αυτον ιεζαβελ ἡ γυνη αυτου συ νυν οὕτως ποιεις βασιλεια επι ισραηλ αναστηθι φαγε αρτον και σαυτου γενου εγω δωσω σοι τον αμπελωνα ναβουθαι του ιεζραηλιτου και εγραψεν βιβλιον επι τω ονοματι αχααβ και εσφραγισατο τη σφραγιδι αυτου και απεστειλεν το βιβλιον προς τους πρεσβυτερους και τους ελευθερους τους κατοικουντας μετα ναβουθαι και εγεγραπτο εν τοις βιβλίοις λεγων νηστευσατε νηστειαν και καθισατε τον ναβουθαι εν αρχη του λαου και εγκαθισατε δυο ανδρας υιους παρανομων εξ εναντιας αυτου και καταμαρτυρησατωσαν αυτου λεγοντες ηυλογησεν θεον και βασιλεια και εξαγαγετωσαν αυτον και λιθοβολησατωσαν αυτον και αποθανετω και εποιησαν οι ανδρες της πολεως αυτου οι πρεσβυτεροι και οι ελευθεροι οι κατοικουντες εν τη πολει αυτου καθα απεστειλεν προς αυτους ιεζαβελ καθα γεγραπται εν τοις βιβλίοις οἱς απεστειλεν προς αυτους εκαλεσαν νηστειαν και εκαθισαν τον ναβουθαι εν αρχη του λαου και ηλθον δυο ανδρες υιοι παρανομων και εκαθισαν εξ εναντιας αυτου και κατεμαρτυρησαν αυτου λεγοντες ηυλογηκας θεον και βασιλεια και εξηγαγον αυτον εξω της πολεως και ελιθοβολησαν αυτον λιθοις και απεθιαν και απεστειλαν προς ιεζαβελ λεγοντες λελιθοληται ναβουθαι και τεθνηκεν και εγενετο ὡς ηκουσεν ιεζαβελ και ειπεν προς αχααβ αναστα κληρονομει τον αμπελωνα ναβουθαι του ιεζραηλιτου ὅς ουκ εδωκεν σοι αργυριου ὅτι ουκ εστιν ναβουθαι ζων ὅτι τεθνηκεν και εγενετο ὡς ηκουσεν αχααβ ὅτι τεθνηκεν ναβουθαι ὁ ιεζραηλιτης και διερρηξεν τα ἱματια ἑαυτου και περιεβαλετο σακκον και εγενετο μετα ταυτα και ανεστη και κατεβη αχααβ εις τον αμπελωνα ναβουθαι του ιεζραηλιτου κληρονομησαι αυτον και ειπεν κυριος προς ηλιου τον θεσβιτην λεγων αναστηθι και καταβηθι εις απαντην αχααβ βασιλεως ισραηλ του εν σαμαρεια ιδου οὗτος εν αμπελωνι ναβουθαι ὅτι καταβεβηκεν εκει κληρονομησαι αυτον και λαλησεις προς αυτον λεγων ταδε λεγει κυριος ὡς συ εφονευσας και εκληρονομησας δια τουτο ταδε λεγει κυριος εν παντι τοπω ὡ ελειξαν αι υες και οι κυνες το ἅιμα ναβουθαι εκει λειξουσιν οι κυνες το ἅιμα σου και αι πορναι λουσονται εν τῷ αἵματι σου και ειπεν αχααβ προς ηλιου ει ἔυρηκας με ὁ εχθρος μου και ειπεν ἔυρηκα διοτι ματην πεπρασαι ποιησαι το πονηρον ενωπιον κυριου παροργισαι αυτον ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω επι σε κακα και εκκαυσω οπισω σου και εξολεθρευσω του αχααβ ουρουντα προς τοιχον και συνεχομενον και εγκαταλειμμενον εν ισραηλ και δωσω τον οικον σου ὡς τον οικον ιεροβοαμ υιου ναβατ και ὡς τον οικον βαασα υιου αχια περι των παροργισματων ὧν παρωργισας και εξημαρτες τον ισραηλ και τη ιεζαβελ ελαλησεν κυριος λεγων οι κυνες καταφαγονται αυτην εν τῷ προτειχισματι ιεζραελ τον τεθνηκοτα του αχααβ εν τη πολει φαγονται οι κυνες και τον τεθνηκοτα αυτου εν τῷ πεδιῳ φαγονται τα πετεινα του ουρανου πλην ματαιως αχααβ ὡς επραθη ποιησαι το πονηρον ενωπιον κυριου ὡς μετεθηκεν αυτον ιεζαβελ ἡ γυνη αυτου και εβδελυχητη σφοδρα πορευεσθαι οπισω των βδελυγματων κατα παντα ἃ εποιησεν ὁ αμορραιος ὃν εξωλεθρευσεν κυριος απο προσωπου υἱων ισραηλ και ὑπερ του λογου ὡς κατενυγη αχααβ απο προσωπου του κυριου και επορευετο κλαιων και διερρηξεν τον χιτωνα αυτου και εξωσατο σακκον επι το σωμα αυτου και ενηστευσεν και περιεβαλετο σακκον εν τη ἡμερα ἡ επαταξεν ναβουθαι τον ιεζραηλιτην και εγενετο ῥημα κυριου

εν χειρι δούλου αυτού ηλίου περι αχααβ και ειπεν κυριος έωρακας ώς κατενυγη αχααβ απο προσώπου μου ουκ επαξω την κακίαν εν ταις ήμεραις αυτού αλλ εν ταις ήμεραις του υιου αυτού επαξω την κακίαν και συνηθροισεν υιος αδερ πασαν την δύναμιν αυτού και ανεβη και περιεκαθίσεν επι σαμαρειαν και τριακοντα και δυο βασιλεις μετ αυτού και πας ίππος και άρμα και ανεβησαν και περιεκαθίσαν επι σαμαρειαν και επολεμησαν επ αυτήν και απεστειλεν προς αχααβ βασιλεα ισραηλ εις την πολιν και ειπεν προς αυτον ταδε λεγει υιος αδερ το αργυριον σου και το χρυσιον σου εμον εστιν και αι γυναικες σου και τα τεκνα σου εμα εστιν και απεκριθη ό βασιλευς ισραηλ και ειπεν καθως ελαλησας κυριε βασιλευ σος εγω ειμι και παντα τα εμα και ανεστρεψαν οι αγγελοι και ειπον ταδε λεγει υιος αδερ εγω απεσταλκα προς σε λεγων το αργυριον σου και το χρυσιον σου και τας γυναικας σου και τα τεκνα σου δωσεις εμοι ότι ταυτην την ώραν αυριον αποστελω τους παιδας μου προς σε και ερευνησουσιν τον οικον σου και τους οικους των παιδων σου και εσται τα επιθυμηματα οφθαλμων αυτων εφ ά αν επιβάλωσι τας χειρας αυτων και λημψονται και εκαλεσεν ό βασιλευς ισραηλ παντας τους πρεσβυτερους και ειπεν γνωτε δη και ιδετε ότι κακίαν όυτος ζητει ότι απεσταλκεν προς με περι των γυναικων μου και περι των υιων μου και περι των θυγατερων μου το αργυριον μου και το χρυσιον μου ουκ απεκώλυσα απ αυτού και ειπαν αυτω οι πρεσβυτεροι και πας ό λαος μη ακουσης και μη θελησης και ειπεν τοις αγγελοις υιου αδερ λεγετε τω κυριω υμων παντα όσα απεσταλκας προς τον δούλον σου εν πρωτοις ποιησω το δε ρήμα τουτο ου δύνησομαι ποιησαι και απηραν οι ανδρες και επεστρεψαν αυτω λογον και ανταπεστειλεν προς αυτον υιος αδερ λεγων ταδε ποιησαι μοι ό θεος και ταδε προσθειη ει εκποιησει ό χους σαμαρειας ταις αλωπεξιν παντι τω λαω τοις πεζοις μου και απεκριθη ό βασιλευς ισραηλ και ειπεν ίκανουσθω μη καυχασθω ό κυρτος ώς ό ορθος και εγενετο ότε απεκριθη αυτω τον λογον τουτον πινων ην αυτος και παντες οι βασιλεις μετ αυτού εν σκηναις και ειπεν τοις παισιν αυτού οικοδομησατε χαρακα και ειθεντο χαρακα επι την πολιν και ιδου προφητης εις προσηλθεν τω βασιλει ισραηλ και ειπεν ταδε λεγει κυριος ει έορακας παντα τον οχλον τον μεγαν τουτον ιδου εγω διδωμι αυτον σημερον εις χειρας σας και γνωση ότι εγω κυριος και ειπεν αχααβ εν τινι και ειπεν ταδε λεγει κυριος εν τοις παιδαριοις των αρχοντων των χωρων και ειπεν αχααβ τις συναψει τον πολεμον και ειπεν συ και επεσκεψατο αχααβ τα παιδαρια των αρχοντων των χωρων και εγενοντο διακοσιοι και τριακοντα και μετα ταυτα επεσκεψατο τον λαον παν υιον δυναμewς έξηκοντα χιλιαδας και εξηλθεν μεσημβριας και υιος αδερ πινων μεθuων εν σοκxωθ αυτος και οι βασιλεις τριακοντα και δυο βασιλεις συμβοηθοι μετ αυτού και εξηλθον παιδαρια αρχοντων των χωρων εν πρωτοις και αποστελλουσιν και απαγγελλουσιν τω βασιλει συριας λεγοντες ανδρες εξεληλυθασιν εκ σαμαρειας και ειπεν αυτοις ει εις ειρηνην όυτοι εκπορευονται συλλαβετε αυτους ζωντας και ει εις πολεμον ζωντας συλλαβετε αυτους και μη εξεληταωσαν εκ της πολεως τα παιδαρια αρχοντων των χωρων και ή δυναμις οπισω αυτων επαταξεν έκαστος τον παρ αυτού και εδευτερωσεν έκαστος τον παρ αυτού και εφυγεν συρια και κατεδιωξεν αυτους ισραηλ και σωζεται υιος αδερ βασιλευς συριας εφ ίππου ίππεως και εξηλθεν βασιλευς ισραηλ

και ελαβεν παντας τους ιππους και τα αρματα και επαταξεν πληγην μεγαλην εν συρια και προσηλθεν ο προφητης προς βασιλεα ισραηλ και ειπεν κραταιου και γνωθι και ιδε τι ποιησεις οτι επιστρεφοντος του ενιαυτου υιος αδερ βασιλευς συριας αναβαινει επι σε και οι παιδες βασιλεως συριας ειπον θεος ορεων θεος ισραηλ και ου θεος κοιλαδων δια τουτο εκραταιωσεν υπερ ημας εαν δε πολεμησωμεν αυτους κατ ευθυ ει μη κραταιωσωμεν υπερ αυτους και το ρημα τουτο ποιησον αποστησον τους βασιλεις εκαστον εις τον τοπον αυτων και θου αντ αυτων σατραπας και αλλαξομεν σοι δυναμιν κατα την δυναμιν την πεσουσαν απο σου και ιππον κατα την ιππον και αρματα κατα τα αρματα και πολεμησομεν προς αυτους κατ ευθυ και κραταιωσωμεν υπερ αυτους και ηκουσεν της φωνης αυτων και εποιησεν ουτως και εγενετο επιστρεψαντος του ενιαυτου και επεσχεψατο υιος αδερ την συριαν και ανεβη εις αφεκα εις πολεμον επι ισραηλ και οι υιοι ισραηλ επεσχεπησαν και παρεγενοντο εις απαντην αυτων και παρενεβαλεν ισραηλ εξ εναντιας αυτων ωσει δυο ποιμνια αιγων και συρια επλησεν την γην και προσηλθεν ο ανθρωπος του θεου και ειπεν τω βασιλει ισραηλ ταδε λεγει κυριος ανθ ων ειπεν συρια θεος ορεων κυριος ο θεος ισραηλ και ου θεος κοιλαδων αυτος και δωσω την δυναμιν την μεγαλην ταυτην εις χειρα σην και γνωση οτι εγω κυριος και παρεμβαλλουσιν ουτοι απεναντι τουτων επτα ημερας και εγενετο εν τη ημερα τη εβδομη και προσηγαγεν ο πολεμος και επαταξεν ισραηλ την συριαν εκατον χιλιαδας πεζων μια ημερα και εφυγον οι καταλοιποι εις αφεκα εις την πολιν και επεσεν το τειχος επι εικοσι και επτα χιλιαδας ανδρων των καταλοιπων και υιος αδερ εφυγεν και εισηλθεν εις τον οικον του κοιτωνος εις το ταμειον και ειπεν τοις παισιν αυτου οιδα οτι βασιλεις ισραηλ βασιλεις ελεους εισιν επιθωμεθα δη σακκους επι τας οσφυας ημων και σχοινια επι τας κεφαλας ημων και εξελθωμεν προς βασιλεα ισραηλ ει πως ζωογονησει τας ψυχας ημων και περιεζωσαντο σακκους επι τας οσφυας αυτων και εθεσαν σχοινια επι τας κεφαλας αυτων και ειπον τω βασιλει ισραηλ δουλος σου υιος αδερ λεγει ζηστω δη η ψυχη μου και ειπεν ει ετι ζη αδελφος μου εστιν και οι ανδρες οιωνισαντο και εσπευσαν και ανελεξαν τον λογον εκ του στοματος αυτου και ειπον αδελφος σου υιος αδερ και ειπεν εισελθατε και λαβετε αυτον και εξηλθεν προς αυτον υιος αδερ και αναβιβαζουσιν αυτον προς αυτον επι το αρμα και ειπεν προς αυτον τας πολεις ας ελαβεν ο πατηρ μου παρα του πατρος σου αποδωσω σοι και εξοδους ιθησεις σαυτω εν δαμασκω καθως εθετο ο πατηρ μου εν σαμαρεια και εγω εν διαθηκη εξαποστελω σε και διεθετο αυτω διαθηκην και εξαπεστειλεν αυτον και ανθρωπος εις εκ των υιων των προφητων ειπεν προς τον πλησιον αυτου εν λογω κυριου παταξον δη με και ουκ ηθελησεν ο ανθρωπος παταξαι αυτον και ειπεν προς αυτον ανθ ων ουκ ηκουσας της φωνης κυριου ιδου συ αποτρεχεις απ εμου και παταξει σε λεων και απηλθεν απ αυτου και ευρισκει αυτον λεων και επαταξεν αυτον και ευρισκει ανθρωπον αλλον και ειπεν παταξον με δη και επαταξεν αυτον ο ανθρωπος παταξας και συνετριψεν και επορευθη ο προφητης και εστη τω βασιλει ισραηλ επι της οδου και κατεδησατο τελαμωνι τους οφθαλμους αυτου και εγενετο ως ο βασιλευς παρεπορευετο και ουτος εβρα προς τον βασιλεα και ειπεν ο δουλος σου εξηλθεν επι την στρατιαν του πολεμου και ιδου ανηρ εισηγαγεν προς με ανδρα

και ειπεν προς με φυλαξον τουτον τον ανδρα εαν δε εκπηδων εκπηδη-
ση και εσται ἡ ψυχη σου αντι της ψυχης αυτου η ταλαντον αργυριου
στησεις και εγεννηθη περιεβλειψατο ὁ δουλος σου ὠδε και ὠδε και
ὁυτος ουκ ην και ειπεν προς αυτον ὁ βασιλευς ισραηλ ιδου και τα
ενεδρα παρ εμοι εφονευσας και εσπευσεν και αφειλεν τον τελαμωνα
απο των οφθαλμων αυτου και επεγνω αυτον ὁ βασιλευς ισραηλ ὅτι
εκ των προφητων ὁυτος και ειπεν προς αυτον ταδε λεγει κυριος διوتي
εξηνεγκας συ ανδρα ολεθριον εκ χειρος σου και εσται ἡ ψυχη σου
αντι της ψυχης αυτου και ὁ λαος σου αντι του λαου αυτου και απηλ-
θεν ὁ βασιλευς ισραηλ συγκεχυμενος και εκλελυμενος και ερχεται
εις σαμαρειαν και εκαθισεν τρια ετη και ουκ ην πολεμος ανα μεσον
συριας και ανα μεσον ισραηλ και εγεννηθη εν τω ενιαυτω τω τριτω
και κατεβη ιωσαφατ βασιλευς ιουδα προς βασιλεα ισραηλ και ειπεν
βασιλευς ισραηλ προς τους παιδας αυτου ει οιδατε ὅτι ἡμιν ρεμμαθ
γαλααδ και ἡμεις σιωπωμεν λαβειν αυτην εκ χειρος βασιλεως συριας
και ειπεν βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ αναβηση μεθ ἡμων εις ρεμ-
μαθ γαλααδ εις πολεμον και ειπεν ιωσαφατ καθως εγω ὁυτως και συ
καθως ὁ λαος μου ὁ λαος σου καθως ὁι ιπποι μου ὁι ιπποι σου και
ειπεν ιωσαφατ βασιλευς ιουδα προς βασιλεα ισραηλ επερωτησατε δη
σημερον τον κυριον και συνηθορισεν ὁ βασιλευς ισραηλ παντας τους
προφητας ὡς τετρακοσιους ανδρας και ειπεν αυτοις ὁ βασιλευς ει πο-
ρευθω εις ρεμμαθ γαλααδ εις πολεμον η επισχω και ειπαν αναβαινε
και διδους δωσει κυριος εις χειρας του βασιλεως και ειπεν ιωσαφατ
προς βασιλεα ισραηλ ουκ εστιν ὠδε προφητης του κυριου και επε-
ρωτησομεν τον κυριον δι αυτου και ειπεν ὁ βασιλευς ισραηλ προς
ιωσαφατ ετι εστιν ανηρ ἑς του επερωτησαι τον κυριον δι αυτου και
εγω μεμισηκα αυτον ὅτι ου λαλει περι εμου καλα αλλ η κακα μιχαιας
ὑιος ιεμλα και ειπεν ιωσαφατ βασιλευς ιουδα μη λεγετω ὁ βασιλευς
ὁυτως και εκαλεσεν ὁ βασιλευς ισραηλ ευνουχον ἑνα και ειπεν τα-
χος μιχαιαν ὑιον ιεμλα και ὁ βασιλευς ισραηλ και ιωσαφατ βασιλευς
ιουδα εκαθηντο ανηρ επι του θρονου αυτου ενοπλοι εν ταις πυλαις
σαμαρειας και παντες ὁι προφηται επροφητευον ενωπιον αυτων και
εποιησεν ἑαυτω σεδεκias ὑιος χανανα κερατα σιδηρα και ειπεν ταδε
λεγει κυριος εν τούτοις κερατιεις την συριαν ἕως συντελεσθῃ και πα-
ντες ὁι προφηται επροφητευον ὁυτως λεγοντες αναβαινε εις ρεμμαθ
γαλααδ και ευοδωσει και δωσει κυριος εις χειρας σου και τον βασιλεα
συριας και ὁ αγγελος ὁ πορευθεις καλεσαι τον μιχαιαν ελαλησεν αυ-
τω λεγων ιδου δη λαλουσιν παντες ὁι προφηται εν στοματι ἑνι καλα
περι του βασιλεως γινου δη και συ εις λογους σου κατα τους λογους
ἑνος τουτων και λαλησον καλα και ειπεν μιχαιας ζη κυριος ὅτι ἂν
ειπη κυριος προς με ταυτα λαλησω και ηλθεν προς τον βασιλεα και
ειπεν αυτω ὁ βασιλευς μιχαια ει αναβω εις ρεμμαθ γαλααδ εις πολε-
μον η επισχω και ειπεν αναβαινε και ευοδωσει και δωσει κυριος εις
χειρα του βασιλεως και ειπεν αυτω ὁ βασιλευς ποσακις εγω ὀρκι-
ζω σε ὅπως λαλησης προς με αληθειαν εν ονοματι κυριου και ειπεν
μιχαιας ουχ ὁυτως ἑωρακα παντα τον ισραηλ διεσπαρμενον εν τοις
ορεσιν ὡς ποιμνιον ὧ ουκ εστιν ποιμην και ειπεν κυριος ου κυριος
τουτοις αναστρεφετω ἕκαστος εις τον οικον αυτου εν ειρηνη και ει-
πεν βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ βασιλεα ιουδα ουκ ειπα προς σε
ου προφητευει ὁυτος μοι καλα διوتي αλλ η κακα και ειπεν μιχαιας ουχ

ὁὕτως οὐκ ἐγὼ ἀκούε ῥῆμα κυρίου οὐχ ὁὕτως εἶδον τὸν κύριον θεόν
ἰσραὴλ καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ
ἑστῆκει περὶ αὐτὸν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ εὐωνυμῶν αὐτοῦ καὶ εἶ-
πεν κύριος τις ἀπατήσῃ τὸν ἀχααβ βασιλεῖα ἰσραὴλ καὶ ἀναβήσεται καὶ
πέσειται ἐν ρεμμαὶ γαλααδ καὶ εἶπεν ὁὗτος ὁὕτως καὶ ὁὗτος ὁὕτως
καὶ ἐξηλθεν πνεῦμα καὶ ἑστῆ ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν ἐγὼ ἀπατήσω
αὐτὸν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος ἐν τίνι καὶ εἶπεν ἐξέλυσομαι καὶ
ἐσομαι πνεῦμα ψευδὲς ἐν στοματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ καὶ
εἶπεν ἀπατήσεis καὶ γὰρ δυνήσει ἐξέλθε καὶ ποιήσον ὁὕτως καὶ νῦν
ἰδοὺ ἔδωκεν κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στοματι πάντων τῶν προφητῶν
σου τούτων καὶ κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακὰ καὶ προσήλθεν σεδεκιου
ἰὸς χανάνα καὶ ἐπάταξεν τὸν μιχαϊὰν ἐπὶ τὴν σιαγόνα καὶ εἶπεν ποίον
πνεῦμα κυρίου το λαλήσαν ἐν σοὶ καὶ εἶπεν μιχαϊὰς ἰδοὺ σὺ ὥσῃ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅταν εἰσελθῇς ταμειὸν τοῦ ταμείου τοῦ κρυβῆναι καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ λαβέτε τὸν μιχαϊὰν καὶ ἀποστρέψατε αὐτὸν
πρὸς ἐμὴν τὸν ἀρχόντα τῆς πολέως καὶ τῷ ἰωᾶς υἱῷ τοῦ βασιλέως
εἶπον ἴδεσθαι τούτῳ ἐν φυλακῇ καὶ ἐσθιεν αὐτὸν ἄρτον θλίψεως καὶ
ὕδωρ θλίψεως ἕως τοῦ ἐπιστρέφαι με ἐν εἰρήνῃ καὶ εἶπεν μιχαϊὰς ἐ-
ὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἐν ἐμοὶ
καὶ ἀνέβη βασιλεὺς ἰσραὴλ καὶ ἰωσαφατ βασιλεὺς ἰουδα μετ' αὐτοῦ εἰς
ρεμμαὶ γαλααδ καὶ εἶπεν βασιλεὺς ἰσραὴλ πρὸς ἰωσαφατ βασιλεῖα ἰου-
δα συγκαλυψομαι καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πόλεμον καὶ σὺ ἐνδύσαι
τὸν ἱματισμὸν μου καὶ συνεκαλύψατο ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸν πόλεμον καὶ βασιλεὺς συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἀρχούσι τῶν
ἄρματων αὐτοῦ τριακόντα καὶ δυσὶν λέγων μὴ πολεμεῖτε μικρὸν καὶ
μεγὰν ἀλλ' ἢ τὸν βασιλεῖα ἰσραὴλ μονωτάτον καὶ ἐγένετο ὥς εἶδον οἱ
ἀρχόντες τῶν ἄρματων τὸν ἰωσαφατ βασιλεῖα ἰουδα καὶ αὐτοὶ εἶπον
φαίνεται βασιλεὺς ἰσραὴλ ὁὗτος καὶ ἐκυκλώσαν αὐτὸν πολεμῆσαι καὶ
ἀνεχράξεν ἰωσαφατ καὶ ἐγένετο ὥς εἶδον οἱ ἀρχόντες τῶν ἄρματων
ὅτι οὐκ ἐστὶν βασιλεὺς ἰσραὴλ ὁὗτος καὶ ἀπεστρέψαν ἀπ' αὐτοῦ καὶ
ἐνετεινεν εἰς τὸ τόξον εὐστοχῶς καὶ ἐπάταξεν τὸν βασιλεῖα ἰσραὴλ
ἀνα μέσον τοῦ πνευμονοῦ καὶ ἀνα μέσον τοῦ θώρακος καὶ εἶπεν τῷ
ἡνιοχῷ αὐτοῦ ἐπιστρέψον τὰς χεῖρας σου καὶ ἐξαγάγε με ἐκ τοῦ πο-
λεμοῦ ὅτι τετρωμαι καὶ ἐτροπώθῃ ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ
ὁ βασιλεὺς ἦν ἐσθῆκως ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἐξ ἐναντίας συρίας ἀπὸ πρῶι
ἕως ἑσπερας καὶ ἀπεχύννε τὸ αἷμα ἐκ τῆς πληγῆς εἰς τὸν κόλπον τοῦ
ἄρματος καὶ ἀπεθάνεν ἑσπερας καὶ ἐξεπορευετο τὸ αἷμα τῆς τροπῆς
ἕως τοῦ κόλπου τοῦ ἄρματος καὶ ἑστῆ ὁ στρατοκῆρυξ δυνόντος τοῦ
ἡλίου λέγων ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν
ὅτι τεθνήκεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἦλθον εἰς σαμαρείαν καὶ εὐθάψαν τὸν
βασιλεῖα ἐν σαμαρείᾳ καὶ ἀπενίψαν τὸ ἄρμα ἐπὶ τὴν κρήνην σαμαρείας
καὶ ἐξελεῖξαν αἱ ὕες καὶ οἱ κύνες τὸ αἷμα καὶ αἱ πόρνοι ἐλούσαντο ἐν
τῷ αἵματι κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
ἀχααβ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν καὶ οἶκον ἐλεφαντινὸν ὃν ὠκοδομήσεν
καὶ πᾶσας τὰς πόλεις ἃς ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραπταὶ ἐν βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλείων ἰσραὴλ καὶ ἐκοιμηθῇ ἀχααβ μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν οὐχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ
καὶ ἰωσαφατ υἱὸς ἀσᾶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ ἰουδα ἑτεὶ τεταρτῷ τῷ ἀχα-
αβ βασιλείως ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ἰωσαφατ υἱὸς τριακόντα καὶ πεντε-
ετῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτοῦ καὶ εἰκοσὶ καὶ πεντε ἐτῇ ἐβασίλευσεν

εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αζουβα θυγατηρ σελει και επορευθη εν παση ὁδω ασα του πατρος αυτου ουκ εξεκλινεν απ αυτης του ποιησαι το ευθες εν οφθαλμοις κυριου πλην των ὑψηλων ουκ εξηρην ετι ὁ λαος εθυσιαζεν και εθυμιων εν τοις ὑψηλοις και ειρηνευσεν ιωσαφατ μετα βασιλεως ισραηλ και τα λοιπα των λογων ιωσαφατ και ὁι δυνασταιαι αυτου ὁσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ἡμερων των βασιλεων ιουδα και εκοιμηθη ιωσαφατ μετα των πατερων αυτου και εταφη παρα τοις πατρασιν αυτου εν πολει δαυιδ του πατρος αυτου και εβασιλευσεν ιωραμ υιος αυτου αντ αυτου και οχοζιας υιος αχααβ εβασιλευσεν επι ισραηλ εν σαμαρεια εν ετει ἑπτακαιδεκατω ιωσαφατ βασιλει ιουδα και εβασιλευσεν εν ισραηλ ετη δυο και εποιησεν το πονηρον εναντιον κυριου και επορευθη εν ὁδω αχααβ του πατρος αυτου και εν ὁδω ιεζαβελ της μητρος αυτου και εν ταις ἁμαρτιαις οικου ιεροβοαμ υιου ναβατ ὁς εξημαρτεν τον ισραηλ και εδουλευσεν τοις βααλιμ και προσεκυνησεν αυτοις και παρωργισεν τον κυριον θεον ισραηλ κατα παντα τα γενομενα εμπροσθεν αυτου

και ηθετησεν μωαβ εν ισραηλ μετα το αποθανειν αχααβ και επεσεν οχοζιας δια του δικτυωτου του εν τω ὑπερω αυτου τω εν σαμαρεια και ηρρωστησεν και απεστειλεν αγγελους και ειπεν προς αυτους δευτε και επιζητησατε εν τη βααλ μυιαν θεον ακκαρων ει ζησομαι εκ της αρρωστιας μου ταυτης και επορευθησαν επερωτησαι δι αυτου και αγγελος κυριου ελαλησεν προς ηλιου τον θεσβιτην λεγων αναστας δευρο εις συναντησιν των αγγελων οχοζιου βασιλεως σαμαρειας και λαλησεις προς αυτους ει παρα το μη ειναι θεον εν ισραηλ ὑμεις πορευεσθε επιζητησαι εν τη βααλ μυιαν θεον ακκαρων και ουχ ουτως ὁτι ταδε λεγει κυριος ἡ κλινη εφ ἥς ανεβης εκει ου καταβηση απ αυτης ὁτι εκει θανατω αποθανη και επορευθη ηλιου και ειπεν προς αυτους και επεστραφησαν ὁι αγγελοι προς αυτον και ειπεν προς αυτους τι ὁτι επεστρεψατε και ειπαν προς αυτον ανηρ ανεβη εις συναντησιν ἡμων και ειπεν προς ἡμας δευτε επιστραφητε προς τον βασιλεα τον αποστειλαντα ὑμας και λαλησατε προς αυτον ταδε λεγει κυριος ει παρα το μη ειναι θεον εν ισραηλ συ πορευη ζητησαι εν τη βααλ μυιαν θεον ακκαρων ουχ ουτως ἡ κλινη εφ ἥς ανεβης εκει ου καταβηση απ αυτης ὁτι θανατω αποθανη και ελαλησεν προς αυτους λεγων τις ἡ κρισις του ανδρος του αναβαντος εις συναντησιν ὑμιν και λαλησαντος προς ὑμας τους λογους τουτους και ειπον προς αυτον ανηρ δασυσ και ζωνην δερματινην περιεζωσμενος την οσφυν αυτου και ειπεν ηλιου ὁ θεσβιτης ουτος εστιν και απεστειλεν προς αυτον ἡγουμενον πεντηκονταρχον και τους πεντηκοντα αυτου και ανεβη και ηλθεν προς αυτον και ιδου ηλιου εκαθητο επι της κορυφης του ορους και ελαλησεν ὁ πεντηκονταρχος προς αυτον και ειπεν ανθρωπε του θεου ὁ βασιλευς εκαλεσεν σε καταβηθι και απεκριθη ηλιου και ειπεν προς τον πεντηκονταρχον και ει ανθρωπος του θεου εγω καταβησεται πυρ εκ του ουρανου και καταφαγεται σε και τους πεντηκοντα σου και κατεβη πυρ εκ του ουρανου και κατεφαγεν αυτον και τους πεντηκοντα αυτου και προσεθετο ὁ βασιλευς και απεστειλεν προς αυτον αλλον πεντηκονταρχον και τους πεντηκοντα αυτου και ανεβη και ελαλησεν ὁ πεντηκονταρχος προς αυτον και ειπεν ανθρωπε του θεου ταδε λεγει ὁ βασιλευς ταχεως καταβηθι και απεκριθη ηλιου και ελαλησεν προς αυτον και ειπεν ει ανθρωπος του θεου εγω εμι καταβησεται πυρ εκ

του ουρανου και καταφαγεται σε και τους πεντηκοντα σου και κατεβη πυρ εκ του ουρανου και κατεφαγεν αυτον και τους πεντηκοντα αυτου και προσεθετο ο βασιλευς ετι αποστειλαι ηγουμενον πεντηκονταρχον τριτον και τους πεντηκοντα αυτου και ηλθεν προς αυτον ο πεντηκονταρχος ο τριτος και εκαμψεν επι τα γονατα αυτου κατεναντι ηλιου και εδεηθη αυτου και ελαλησεν προς αυτον και ειπεν ανθρωπε του θεου εντιμωθητω δη η ψυχη μου και η ψυχη των δουλων σου τουτων των πεντηκοντα εν οφθαλμοις σου ιδου κατεβη πυρ εκ του ουρανου και κατεφαγεν τους δυο πεντηκονταρχους τους πρωτους και τους πεντηκοντα αυτων και νυν εντιμωθητω δη η ψυχη των δουλων σου εν οφθαλμοις σου και ελαλησεν αγγελος κυριου προς ηλιου και ειπεν καταβηθι μετ αυτου μη φοβηθης απο προσωπου αυτων και ανεστη ηλιου και κατεβη μετ αυτου προς τον βασιλεα και ελαλησεν προς αυτον και ειπεν ηλιου ταδε λεγει κυριος τι οτι απεστειλας αγγελους ζητησαι εν τη βααλ μυιαν θεον ακκαρων ουχ ουτως η κλινη εφ ης ανεβης εκει ου καταβησθι απ αυτης οτι θανατα αποθανη και απειθανεν κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν ηλιου και τα λοιπα των λογων οχοζιου οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιου λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ και ιωραμ υιος αχααβ βασιλευει επι ισραηλ εν σαμαρεια ετη δεκα δυο εν ετει οκτωκαιδεκατω ιωσαφατ βασιλεως ιουδα και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου πλην ουχ ως οι αδελφοι αυτου ουδε ως η μητηρ αυτου και απεστησεν τας στηλας του βααλ ως εποιησεν ο πατηρ αυτου και συνετριψεν αυτας πλην εν ταις αμαρτιας οικου ιεροβοαμ ος εξημαρτεν τον ισραηλ εκολληθη ουκ απεστη απ αυτων και εθυμωθη οργη κυριος εις τον οικον αχααβ και εγενετο εν τω αναγειν κυριον τον ηλιου εν συσσεισμω ως εις τον ουρανον και επορευθη ηλιου και ελισαιε εκ γαλγαλων και ειπεν ηλιου προς ελισαιε καθου δη ενταυθα οτι κυριος απεσταλκεν με εως βαιθηλ και ειπεν ελισαιε ζη κυριος και ζη η ψυχη σου ει καταλειψω σε και ηλθον εις βαιθηλ και ηλθον οι υιοι των προφητων οι εν βαιθηλ προς ελισαιε και ειπον προς αυτον ει εγnows οτι κυριος σημερον λαμβανει τον κυριον σου επανωθεν της κεφαλης σου και ειπεν καγω εγνωνκα σιωπατε και ειπεν ηλιου προς ελισαιε καθου δη ενταυθα οτι κυριος απεσταλκεν με εις ιεριχω και ειπεν ελισαιε ζη κυριος και ζη η ψυχη σου ει εγκαταλειψω σε και ηλθον εις ιεριχω και ηγγισαν οι υιοι των προφητων οι εν ιεριχω προς ελισαιε και ειπαν προς αυτον ει εγnows οτι σημερον λαμβανει κυριος τον κυριον σου επανωθεν της κεφαλης σου και ειπεν και γε εγω εγνων σιωπατε και ειπεν αυτω ηλιου καθου δη ωδε οτι κυριος απεσταλκεν με εως του ιορδανου και ειπεν ελισαιε ζη κυριος και ζη η ψυχη σου ει εγκαταλειψω σε και επορευθησαν αμφοτεροι και πεντηκοντα ανδρες υιοι των προφητων και εστησαν εξ εναντιας μακροθεν και αμφοτεροι εστησαν επι του ιορδανου και ελαβεν ηλιου την μηλωτην αυτου και ειλησεν και επαταξεν το υδωρ και διηρεθη το υδωρ ενθα και ενθα και διεβησαν αμφοτεροι εν ερημω και εγενετο εν τω διαβηναι αυτους και ηλιου ειπεν προς ελισαιε αιτησαι τι ποιησω σοι πριν η αναλημψθηναι με απο σου και ειπεν ελισαιε γεννηθητω δη διπλα εν πνευματι σου επ εμε και ειπεν ηλιου εσκληρυνας του αιτησασθαι εαν ιδης με αναλαμβανομενον απο σου και εσται σοι ουτως και εαν μη ου μη γενηται και εγενετο αυτων πορευομενων επορευοντο και ελαλουν και ιδου αρμα πυρος και ιπποι πυρος και διε-

στειλαν ανα μεσον αμφοτερων και ανελημφθη ηλιου εν συσσεισμω ως εις τον ουρανον και ελισαιε έωρα και εβοα πατερ πατερ άρμα ισραηλ και ίππευς αυτου και ουκ ειδεν αυτον ετι και επελαβετο των ίματιων αυτου και διερρηξεν αυτα εις δυο ρήγματα και ύψωσεν την μηλωτην ηλιου ή επεσεν επανωθεν ελισαιε και επεστρεψεν ελισαιε και εστη επι του χειλους του ιορδανου και ελαβεν την μηλωτην ηλιου ή επεσεν επανωθεν αυτου και επαταξεν το ύδωρ και ου διεστη και ειπεν που ό θεος ηλιου αφωω και επαταξεν τα ύδατα και διερραγησαν ενθα και ενθα και διεβη ελισαιε και ειδον αυτον οι υιοι των προφητων οι εν ιεριχω εζ εναντιας και ειπον επαναπεπαυται το πνευμα ηλιου επι ελισαιε και ηλθον εις συναντην αυτου και προσεκυνησαν αυτω επι την γην και ειπον προς αυτον ιδου δη μετα των παιδων σου πεντηκοντα ανδρες υιοι δυναμεως πορευθεντες δη ζητησατωςαν τον κυριον σου μηποτε ηρεν αυτον πνευμα κυριου και ερριψεν αυτον εν τω ιορδανη η εφ έν των ορεων η εφ ένα των βουνων και ειπεν ελισαιε ουκ αποστελειτε και παρεβιασαντο αυτον έως ότου ησχυνετο και ειπεν αποστείλατε και απεστείλαν πεντηκοντα ανδρας και εξητησαν τρεις ήμερας και ουκ έυρον αυτον και ανεστρεψαν προς αυτον και αυτος εκαθητο εν ιεριχω και ειπεν ελισαιε ουκ ειπον προς ύμας μη πορευθητε και ειπον οι ανδρες της πολεως προς ελισαιε ιδου ή κατοικησις της πολεως αγαθη καθως ό κυριος βλεπει και τα ύδατα πονηρα και ή γη ατεκνουμενη και ειπεν ελισαιε λαβετε μοι ύδρισκην καινην και θετε εκει άλα και ελαβον προς αυτον και εξηλθεν ελισαιε εις την διεξοδον των ύδατων και ερριψεν εκει άλα και ειπεν ταδε λεγει κυριος ιαμαι τα ύδατα ταυτα ουκ εσται ετι εκειθεν θανατος και ατεκνουμενη και ιαθησαν τα ύδατα έως της ήμερας ταυτης κατα το ρήμα ελισαιε ό ελαλησεν και ανεβη εκειθεν εις βαιθηλ και αναβαινοντος αυτου εν τη όδω και παιδαρια μικρα εξηλθον εκ της πολεως και κατεπαιζον αυτου και ειπον αυτω αναβαινε φαλακρε αναβαινε και εξενευσεν οπισω αυτων και ειδεν αυτα και κατηρασατο αυτοις εν ονοματι κυριου και ιδου εξηλθον δυο αρχοι εκ του δρυμου και ανερρηξαν εξ αυτων τεσσαρακοντα και δυο παιδας και επορευθη εκειθεν εις το ορος το καρμηλιον και εκειθεν επεστρεψεν εις σαμαρειαν και ιωραμ υιος αχααβ εβασιλευσεν εν ισραηλ εν ετει οκτωκαιδεκατω ιωσαφατ βασιλει ιουδα και εβασιλευσεν δωδεκα ετη και εποιησεν εν πονηρον εν οφθαλμοις κυριου πλην ουκ ως ό πατηρ αυτου και ουκ ως ή μητηρ αυτου και μετεστησεν τας στηλας του βααλ άς εποιησεν ό πατηρ αυτου πλην εν τη άμαρτια ιεροβοαμ υιου ναβατ ός εξημαρτεν τον ισραηλ εκολληθη ουκ απεστη απ αυτης και μωσα βασιλευς μωαβ ην νωκηδ και επεστρεφεν τω βασιλει ισραηλ εν τη επαναστασει έχατον χιλιαδας αρνων και έχατον χιλιαδας κριων επι ποκων και εγενετο μετα το αποθανειν αχααβ και ηθετησεν βασιλευς μωαβ εν βασιλει ισραηλ και εξηλθεν ό βασιλευς ιωραμ εν τη ήμερα εκεινη εκ σαμαρειας και επεσκεψατο τον ισραηλ και επορευθη και εξαπεστειλεν προς ιωσαφατ βασιλεα ιουδα λεγων βασιλευς μωαβ ηθετησεν εν εμοι ει πορευση μετ εμου εις μωαβ εις πολεμον και ειπεν αναβησομαι όμοιος μοι όμοιος σοι ως ό λαος μου ό λαος σου ως οι ίπποι μου οι ίπποι σου και ειπεν ποια όδω αναβω και ειπεν όδον ερημον εδωμ και επορευθη ό βασιλευς ισραηλ και ό βασιλευς ιουδα και ό βασιλευς εδωμ και εκυκλωσαν όδον έπτα ήμερων και ουκ ην ύδωρ τη παρεμβολη και τοις κτηνεσιν τοις εν τοις ποσιν αυτων και

ειπεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ ὡς ὅτι κεκλήκεν κυριὸς τοὺς τρεῖς βασιλεῖς παρερχομένους δούναι αὐτοὺς ἐν χειρὶ μωαβ καὶ εἶπεν ἰωσαφάτ οὐκ ἐστὶν ὥδε προφήτης τοῦ κυρίου καὶ ἐπιζητήσωμεν τὸν κύριον παρ αὐτοῦ καὶ ἀπεκριθὴ εἰς τῶν παιδῶν βασιλείως ἰσραὴλ καὶ εἶπεν ὥδε ἐλίσαιε υἱὸς σαφάτ ὃς ἐπεχέειν ὕδωρ ἐπὶ χειρὸς ἡλίου καὶ εἶπεν ἰωσαφάτ ἐστὶν αὐτῷ ῥῆμα κυρίου καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς ἰσραὴλ καὶ ἰωσαφάτ βασιλεὺς ἰουδα καὶ βασιλεὺς ἐδὼμ καὶ εἶπεν ἐλίσαιε πρὸς βασιλεῖα ἰσραὴλ τί μοι καὶ σοὶ δεῦρο πρὸς τοὺς προφῆτας τοῦ πατρὸς σου καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ μὴ ὅτι κεκλήκεν κυριὸς τοὺς τρεῖς βασιλεῖς τοῦ παραδούναι αὐτοὺς εἰς χειρὸς μωαβ καὶ εἶπεν ἐλίσαιε ζῆ κύριος τῶν δυναμῶν ὧς παρεστὴν ἐνώπιον αὐτοῦ ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον ἰωσαφάτ βασιλείως ἰουδα ἐγὼ λαμβάνω εἰ ἐπεβλεψάμην πρὸς σε καὶ εἶδόν σε καὶ νυνὶ δεῦρ λαβὲ μοι ψάλλοντα καὶ ἐγένετο ὥς ἐψάλλον ὁ ψάλλων καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν χεὶρ κυρίου καὶ εἶπεν ταῦδε λέγει κύριος ποιήσατε τὸν χειμαρρὸν τοῦτον βοθύνους βοθύνους ὅτι ταῦδε λέγει κύριος οὐκ ὀφείσθε πνεῦμα καὶ οὐκ ὀφείσθε ὕετον καὶ ὁ χειμαρρὸς οὗτος πλησθήσεται ὕδατος καὶ πιεσθὲ ὅμοι καὶ αἱ κτήσεις ὕμων καὶ τὰ κτήνη ὕμων καὶ κούφη αὕτη ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καὶ παραδώσω τὴν μωαβ ἐν χειρὶ ὕμων καὶ πατάξετε πᾶσαν πόλιν οὐρανὸν καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν καταβαλεῖτε καὶ πᾶσας πηγὰς ὕδατος ἐμφράξετε καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἀχρειώσετε ἐν λίθοις καὶ ἐγένετο τὸ πρῶν ἀναβαίνουσης τῆς θύσιας καὶ ἰδοὺ ὕδατα ἤρχοντο ἐξ ὁδοῦ ἐδὼμ καὶ ἐπλησθὴ ἡ γῆ ὕδατος καὶ πᾶσα μωαβ ἤκουσαν ὅτι ἀνέβησαν οἱ βασιλεῖς πολεμεῖν αὐτοὺς καὶ ἀνέβησαν ἐκ παντός περιέζωσμένου ζῶντος καὶ ἐπάνω καὶ ἐστήσαν ἐπὶ τοῦ ὁρίου καὶ ὠρῆρισαν τὸ πρῶν καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν ἐπὶ τὰ ὕδατα καὶ εἶδεν μωαβ ἐξ ἐναντίας τὰ ὕδατα πυρρὰ ὥσει ἄμμα καὶ εἶπαν ἄμμα τοῦτο τῆς ῥομφαίας ἐμαχέσαντο οἱ βασιλεῖς καὶ ἐπάταξαν ἀνὴρ τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ νῦν ἐπὶ τὰ σκυλὰ μωαβ καὶ εἰσηλθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἰσραὴλ καὶ ἰσραὴλ ἀνέστησαν καὶ ἐπάταξαν τὴν μωαβ καὶ ἐφυγὼν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ εἰσηλθὼν εἰσπορευόμενοι καὶ τυπτόντες τὴν μωαβ καὶ τὰς πόλεις καθείλον καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἐρριψάν ἀνὴρ τὸν λίθον καὶ ἐνεπλήσαν αὐτὴν καὶ πᾶσαν πηγὴν ὕδατος ἐνεφράξαν καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν κατεβαλὼν ἕως τοῦ καταλιπεῖν τοὺς λίθους τοῦ τοίχου καθιρημένους καὶ ἐκυκλεύσαν οἱ σφενδονηταὶ καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς μωαβ ὅτι ἐκράταιωσεν ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ πόλεμος καὶ ἐλάβεν μετ' ἑαυτοῦ ἑπτακοσίους ἀνδρὰς ἐσπασμένους ῥομφαίαν διακοφαὶ πρὸς βασιλεῖα ἐδὼμ καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν καὶ ἐλάβεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρωτοτόκον ὃς ἐβασιλεύσεν αὐτ' αὐτοῦ καὶ ἀνηνεγκεν αὐτὸν ὀλοκαυτώμα ἐπὶ τοῦ τείχους καὶ ἐγένετο μετὰ μελὸς μέγας ἐπὶ ἰσραὴλ καὶ ἀπῆραν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐπεστρέψαν εἰς τὴν γῆν καὶ γυνὴ μία ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἐβόα πρὸς ἐλίσαιε λέγουσα ὁ δούλος σου ὁ ἀνὴρ μου ἀπεθάνεν καὶ σὺ ἐγνώως ὅτι δούλος ἦν φοβούμενος τὸν κύριον καὶ ὁ δανιστὴς ἦλθεν λαβεῖν τοὺς δύο υἱοὺς μου ἑαυτῷ εἰς δούλους καὶ εἶπεν ἐλίσαιε τί ποιήσω σοὶ ἀναγγεῖλον μοι τί ἐστὶν σοὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἢ δεῦρ εἶπεν οὐκ ἐστὶν τῇ δούλῃ σου οὐθέν ἐν τῷ οἴκῳ ὅτι ἀλλ' ἡ ὁ ἀλείψομαι ἐλαίον καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν δεῦρο αἰτήσον σαυτὴ σκευὴ ἐξώθεν παρὰ πάντων τῶν γειτόνων σου σκευὴ κενὰ μὴ ὀλιγώσεως καὶ εἰσελευσὴ καὶ ἀποκλείσεις τὴν θύραν κατὰ σοὺ καὶ κατὰ τῶν υἱῶν σου καὶ ἀποχεῖς εἰς τὰ σκευὴ ταῦτα καὶ τὸ πληρώθην ἀρεῖς καὶ ἀπῆλθεν παρ' αὐτοῦ

και εποησεν ουτως και απεκλεισεν την θυραν κατ αυτης και κατα των υιων αυτης αυτοι προσηγγιζον προς αυτην και αυτη επεχεεν εως επλησθησαν τα σκευη και ειπεν προς τους υιους αυτης εγγισατε ετι προς με σκευος και ειπον αυτη ουκ εστιν ετι σκευος και εστη το ελαιον και ηλθεν και απηγγειλεν τω ανθρωπω του θεου και ειπεν ελισταει δευρο και αποδου το ελαιον και αποτεισεις τους τοκους σου και συ και οι υιοι σου ζησεσθε εν τω επιλοιπω ελαιω και εγενετο ημερα και διεβη ελισταει εις σουμαν και εκει γυνη μεγαλη και εκρατησεν αυτον φαγειν αρτον και εγενετο αφ ικανου του εισπορευεσθαι αυτον εξεκλινεν του εκει φαγειν και ειπεν η γυνη προς τον ανδρα αυτης ιδου δη εγνων οτι ανθρωπος του θεου αγιος ουτος διαπορευεται εφ ημας δια παντος ποιησωμεν δη αυτω υπερων τοπον μικρον και θωμεν αυτω εκει κλινην και τραπεζαν και διφρον και λυχνιαν και εσται εν τω εισπορευεσθαι προς ημας και εκκλινει εκει και εγενετο ημερα και εισηλθεν εκει και εξεκλινεν εις το υπερων και εκοιμηθη εκει και ειπεν προς γιεζι το παιδαριον αυτου καλεσον μοι την σωμαντιν ταυτην και εκαλεσεν αυτην και εστη ενωπιον αυτου και ειπεν αυτω ειπον δη προς αυτην ιδου εξεστησας ημιν πασαν την εκστασιν ταυτην τι δει ποιησαι σοι ει εστιν λογος σοι προς τον βασιλεια η προς τον αρχοντα της δυναμεως η δε ειπεν εν μεσω του λαου μου εγω ειμι οικω και ειπεν τι δει ποιησαι αυτη και ειπεν γιεζι το παιδαριον αυτου και μαλα υιος ουκ εστιν αυτη και ο ανηρ αυτης πρεσβυτης και εκαλεσεν αυτην και εστη παρα την θυραν και ειπεν ελισταει προς αυτην εις τον καιρον τουτον ως η ωρα ζωσα συ περιειληφουια υιον η δε ειπεν μη κυριε μου μη διαψευση την δουλην σου και εν γαστρι ελαβεν η γυνη και ετεκεν υιον εις τον καιρον τουτον ως η ωρα ζωσα ως ελαλησεν προς αυτην ελισταει και ηδρυνθη το παιδαριον και εγενετο ηνικα εξηλθεν το παιδαριον προς τον πατερα αυτου προς τους θεριζοντας και ειπεν προς τον πατερα αυτου την κεφαλην μου την κεφαλην μου και ειπεν τω παιδαριω αρον αυτον προς την μητερα αυτου και ηρεν αυτον προς την μητερα αυτου και εκοιμηθη επι των γονατων αυτης εως μεσημβριας και απεθανεν και ανηνεγκεν αυτον και εκοιμισεν αυτον επι την κλινην του ανθρωπου του θεου και απεκλεισεν και αυτον και εξηλθεν και εκαλεσεν τον ανδρα αυτης και ειπεν αποστειλον δη μοι εν των παιδαριων και μιαν των ονων και δραμουμαι εως του ανθρωπου του θεου και επιστρεψω και ειπεν τι οτι συ πορευη προς αυτον σημερον ου νεομηνια ουδε σαββατον η δε ειπεν ειρηνη και επεσαξεν την ονον και ειπεν προς το παιδαριον αυτης αγε πορευου μη επισχης μοι του επιβηναι οτι εαν ειπω σοι δευρο και πορευση και ελευση προς τον ανθρωπον του θεου εις το ορος το χαρμηλιον και εγενετο ως ειδεν ελισταει ερχομενην αυτην και ειπεν προς γιεζι το παιδαριον αυτου ιδου δη η σωμαντις εκεινη νυν δραμε εις απαντην αυτης και ερεις ει ειρηνη σοι ει ειρηνη τω ανδρι σου ει ειρηνη τω παιδαριω η δε ειπεν ειρηνη και ηλθεν προς ελισταει εις το ορος και επελαβετο των ποδων αυτου και ηγγισεν γιεζι απωσασθαι αυτην και ειπεν ελισταει αφες αυτην οτι η ψυχη αυτης κατωδυνος αυτη και κυριος απεκρυψεν απ εμου και ουκ ανηγγειλεν μοι η δε ειπεν μη ητησαμην υιον παρα του κυριου μου ουκ ειπα ου πλανησεις μετ εμου και ειπεν ελισταει τω γιεζι ζωσαι την οσφυν σου και λαβε την βακτηριαν μου εν τη χειρι σου και δευρο οτι εαν ευρης ανδρα ουκ ευλογησεις αυτον και εαν ευλογηση σε ανηρ ουκ

αποκριθήση αυτω και επιθήσεις την βακτηριαν μου επι προσωπον του παιδαριου και ειπεν ή μητηρ του παιδαριου ζη κυριος και ζη ή ψυχη σου ει εγκαταλειψω σε και ανεστη ελισαιε και επορευθη οπισω αυτης και γιεζι διηλθεν εμπροσθεν αυτης και επεθηκεν την βακτηριαν επι προσωπον του παιδαριου και ουκ ην φωνη και ουκ ην ακροασις και επεστρεψεν εις απαντην αυτου και απηγγειλεν αυτω λεγων ουκ ηγερυθ το παιδαριον και εισηλθεν ελισαιε εις τον οικον και ιδου το παιδαριον τεθνηκος κεκοιμισμενον επι την κλινην αυτου και εισηλθεν ελισαιε εις τον οικον και απεκλεισεν την θυραν κατα των δυο εαυτων και προσηυξατο προς κυριον και ανεβη και εκοιμηθη επι το παιδαριον και εθηκεν το στομα αυτου επι το στομα αυτου και τους οφθαλμους αυτου επι τους οφθαλμους αυτου και τας χειρας αυτου επι τας χειρας αυτου και διεκαμψεν επ αυτον και διεθερμανθη ή σαρξ του παιδαριου και επεστρεψεν και επορευθη εν τη οικια ενθεν και ενθεν και ανεβη και συνεκαμψεν επι το παιδαριον έως επταχας και ηνοιξεν το παιδαριον τους οφθαλμους αυτου και εξεβοησεν ελισαιε προς γιεζι και ειπεν καλεσον την σωμανιτιν ταυτην και εκαλεσεν και εισηλθεν προς αυτον και ειπεν ελισαιε λαβε τον υιον σου και εισηλθεν ή γυνη και επεσεν επι τους ποδας αυτου και προσεκυνησεν επι την γην και ελαβεν τον υιον αυτης και εξηλθεν και ελισαιε επεστρεψεν εις γαλγαλα και ό λιμος εν τη γη και όι υιοι των προφητων εκαθηντο ενωπιον αυτου και ειπεν ελισαιε τω παιδαριω αυτου επιστησον τον λεβητα τον μεγαν και έψε έψεμα τοις υιοις των προφητων και εξηλθεν ές εις τον αγρον συλλεξαι αριωθ και έυρεν αμπελον εν τω αγρω και συνελεξεν απ αυτης τολουπην αγριαν πληρες το ιματιον αυτου και ενεβαλεν εις τον λεβητα του έψεματος ότι ουκ εγνωσαν και ενεχει τοις ανδρασιν φαγειν και εγενετο εν τω εσθιειν αυτους εκ του έψηματος και ιδου ανεβοησαν και ειπον θανατος εν τω λεβητι ανθρωπε του θεου και ουκ ηδυναντο φαγειν και ειπεν λαβετε αλευρον και εμβαλετε εις τον λεβητα και ειπεν ελισαιε προς γιεζι το παιδαριον εγχει τω λαω και εσθιετωσαν και ουκ εγεννηθη ετι εκει ρημα πονηρον εν τω λεβητι και ανηρ διηλθεν εκ βαιθσαρισα και ηνεγκεν προς τον ανθρωπον του θεου πρωτογενηματων εικοσι αρτους κριθινους και παλαιας και ειπεν δοτε τω λαω και εσθιετωσαν και ειπεν ό λειτουργος αυτου τι δω τουτο ενωπιον έκατον ανδρων και ειπεν δος τω λαω και εσθιετωσαν ότι ταδε λεγει κυριος φαγονται και καταλειψουσιν και εφαγον και κατελιπον κατα το ρημα κυριου και ναιμαν ό αρχων της δυναμειως συριας ην ανηρ μεγας ενωπιον του κυριου αυτου και τεθουμασμενος προσωπω ότι εν αυτω εδωκεν κυριος σωτηριαν συρια και ό ανηρ ην δυνατος ισχυι λελερωμενος και συρια εξηλθον μονοζωνοι και ηχημαλτευσαν εκ γης ισραηλ νεανιδα μικραν και ην ενωπιον της γυναικος ναιμαν ή δε ειπεν τη κυρια αυτης οφελον ό κυριος μου ενωπιον του προφητου του θεου του εν σαμαρεια τοτε αποσυναξει αυτον απο της λεπρας αυτου και εισηλθεν και απηγγειλεν τω κυριω έαυτης και ειπεν όυτως και όυτως ελαλησεν ή νεανις ή εκ γης ισραηλ και ειπεν βασιλευς συριας προς ναιμαν δευρο εισελθε και εξαποστελω βιβλιον προς βασιλεα ισραηλ και επορευθη και ελαβεν εν τη χειρι αυτου δεκα ταλαντα αργυριου και έξαχιςχιλιους χρυσους και δεκα αλλασσομενας στολας και ηνεγκεν το βιβλιον προς τον βασιλεα ισραηλ λεγων και νυν ως αν ελθη το βιβλιον τουτο προς σε ιδου απεστειλα προς σε ναιμαν τον δουλον μου

και αποσυναξεις αυτον απο της λεπρας αυτου και εγενετο ως ανεγνω βασιλευς ισραηλ το βιβλιον διερρηξεν τα ιματια αυτου και ειπεν μη θεος εγω του θανατωσαι και ζωοποιησαι οτι ουτος αποστελλει προς με αποσυναξαι ανδρα απο της λεπρας αυτου οτι πλην γνωτε δη και ιδετε οτι προφασιζεται ουτος με και εγενετο ως ηκουσεν ελισαιε οτι διερρηξεν ο βασιλευς ισραηλ τα ιματια εαυτου και απεστειλεν προς τον βασιλεα ισραηλ λεγων ινα τι διερρηξας τα ιματια σου ελθετω δη προς με ναιμαν και γνωτω οτι εστιν προφητης εν ισραηλ και ηλθεν ναιμαν εν ιππω και αρματι και εστη επι θυρας οικου ελισαιε και απεστειλεν ελισαιε αγγελον προς αυτον λεγων πορευθεις λουσαι επτακις εν τω ιορδανη και επιστρεψει η σαρξ σου σοι και καθαρισθησεται και εθυμωθη ναιμαν και απηλθεν και ειπεν ιδου δη ελεγον οτι εξελευσεται προς με και στησεται και επικαλεσεται εν ονοματι θεου αυτου και επιθησει την χειρα αυτου επι τον τοπον και αποσυναξει το λεπρον ουχι αγαθος αβανα και φαρφαρ ποταμοι δαμασκου υπερ ιορδανην και παντα τα υδατα ισραηλ ουχι πορευθεις λουσομαι εν αυτοις και καθαρισθησομαι και εξεκλινεν και απηλθεν εν θυμω και ηγγισαν οι παιδες αυτου και ελαλησαν προς αυτον μεγαν λογον ελαλησεν ο προφητης προς σε ουχι ποιησεις και οτι ειπεν προς σε λουσαι και καθαρισθητι και κατεβη ναιμαν και εβαπτισατο εν τω ιορδανη επτακις κατα το ρημα ελισαιε και επεστρεψεν η σαρξ αυτου ως σαρξ παιδαριου μικρου και εκαθαρισθη και επεστρεψεν προς ελισαιε αυτος και πασα η παρεμβολη αυτου και ηλθεν και εστη και ειπεν ιδου δη εγνωκα οτι ουκ εστιν θεος εν παση τη γη οτι αλλ η εν τω ισραηλ και νυν λαβε την ευλογιαν παρα του δουλου σου και ειπεν ελισαιε ζη κυριος ω παρεστην ενωπιον αυτου ει λημψομαι και παρεβιασατο αυτον λαβειν και ηπειθησεν και ειπεν ναιμαν και ει μη δοθητω δη τω δουλω σου γομος ζευγους ημιονων και συ μοι δωσεις εκ της γης της πυρρας οτι ου ποιησει ετι ο δουλος σου ολοκαυτωμα και θυσιασμα θεοις ετεροις αλλ η τω κυριω μονω και ιλασεται κυριος τω δουλω σου εν τω εισπορευεσθαι τον κυριον μου εις οικον ρεμμαν προσκυνησαι αυτον και επαναπαυσεται επι της χειρος μου και προσκυνησω εν οικω ρεμμαν εν τω προσκυνειν αυτον εν οικω ρεμμαν και ιλασεται δη κυριος τω δουλω σου εν τω λογω τουτου και ειπεν ελισαιε προς ναιμαν δευρο εις ειρηνην και απηλθεν απ αυτου εις δεβραθα της γης και ειπεν γιεζι το παιδαριον ελισαιε ιδου εφεισατο ο κυριος μου του ναιμαν του συρου τουτου του μη λαβειν εκ χειρος αυτου α ενηνοχεν ζη κυριος οτι ει μη δραμουμεν οπισω αυτου και λημψομαι παρ αυτου τι και εδιωξε γιεζι οπισω του ναιμαν και ειδεν αυτον ναιμαν τρεχοντα οπισω αυτου και επεστρεψεν απο του αρματος εις απαντην αυτου και ειπεν ειρηνη ο κυριος μου απεστειλεν με λεγων ιδου νυν ηλθον προς με δυο παιδαρια εξ ορους εφραιμ απο των υιων των προφητων δος δη αυτοις ταλαντον αργυριου και δυο αλλασσομενας στολας και ειπεν ναιμαν λαβε διταλαντον αργυριου και ελαβεν εν δυσι θυλακοις και δυο αλλασσομενας στολας και εδωκεν επι δυο παιδαρια αυτου και ηραν εμπροσθεν αυτου και ηλθον εις το σκοτεινον και ελαβεν εκ των χειρων αυτων και παρεθηκε εν οικω και εξαπεστειλεν τους ανδρας και αυτος εισηλθεν και παρειστηκε προς τον κυριον αυτου και ειπεν προς αυτον ελισαιε ποθεν γιεζι και ειπεν γιεζι ου πεπορευται ο δουλος σου ενθα και ενθα και ειπεν προς αυτον ελισαιε ουχι η καρδια μου επορευθη μετα σου οτε

επεστρεψεν ὁ ἀνὴρ ἀπο τοῦ ἄρματος εἰς συναντήν σοι καὶ νῦν ἐλάβες
το ἀργύριον καὶ νῦν ἐλάβες τὰ ἱμάτια καὶ λημψή ἐν αὐτῷ κηπούς καὶ
ἐλαιώνας καὶ ἀμπέλωνας καὶ προβάτα καὶ βόας καὶ παῖδας καὶ παιδι-
σκὰς καὶ ἡ λεπρὰ ναιμὰν κολληθῆσεται ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματι σου
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐξῆλθεν ἐκ προσώπου αὐτοῦ λελεπτρωμένος ὥσει
χίων καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν πρὸς ἐλίσαιε ἰδοὺ δὴ ὁ τόπος ἐν
ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἐνώπιόν σου στενός ἀφ' ἡμῶν πορευθώμεν δὴ ἕως
τοῦ ἰορδάνου καὶ λαβώμεν ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς δοκὸν μίαν καὶ ποιήσωμεν
ἐαυτοῖς ἐκεῖ τοῦ οἰκεῖν ἐκεῖ καὶ εἶπεν δευτε καὶ εἶπεν ὁ εἰς ἐπιεικῶς
δευρο μετὰ τῶν δούλων σου καὶ εἶπεν ἐγὼ πορευσομαι καὶ ἐπορευθῆ
μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθον εἰς τὸν ἰορδάνην καὶ ἐτεμνον τὰ ξύλα καὶ ἰδοὺ
ὁ εἰς καταβάλλων τὴν δοκὸν καὶ τὸ σιδηρίον ἐξεπέσεν εἰς τὸ ὕδωρ
καὶ ἐβοήσεν ὦ κυριε καὶ αὐτὸ κεχρημένον καὶ εἶπεν ὁ ἀνθρώπος τοῦ
θεοῦ πού ἐπέσεν καὶ ἐδείξεν αὐτῷ τὸν τόπον καὶ ἀπεκνίσεν ξύλον καὶ
ἐρρίψεν ἐκεῖ καὶ ἐπεπολάσεν τὸ σιδηρίον καὶ εἶπεν ὕψωσον σαυτὴν καὶ
ἐξετείνεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐλάβεν αὐτὸ καὶ βασιλεὺς συρίας ἦν
πολεμῶν ἐν ἰσραὴλ καὶ ἐβούλευσατο πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ λέγων
εἰς τὸν τόπον τόνδε τίνα ἐλμῶνι παρεμβάλω καὶ ἀπεστείλῃ ἐλίσαιε
πρὸς τὸν βασιλεῖα ἰσραὴλ λέγων φυλάξαι μὴ παρελθῆναι ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ ὅτι ἐκεῖ συρία κεκρυπταὶ καὶ ἀπεστείλῃ ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ εἰς
τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ἐλίσαιε καὶ ἐφυλάξατο ἐκεῖθεν οὐ μίαν οὐδὲ
δυο καὶ ἐξεκινήθη ἡ ψυχὴ βασιλεως συρίας περὶ τοῦ λόγου τούτου
καὶ ἐκάλεσεν τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς οὐκ ἀναγγε-
λεῖτε μοι τίς προδίδωσιν με βασιλεὶ ἰσραὴλ καὶ εἶπεν εἰς τῶν παιδῶν
αὐτοῦ οὐχὶ κυριε μου βασιλεῦ ὅτι ἐλίσαιε ὁ προφήτης ὁ ἐν ἰσραὴλ
ἀναγγέλλει τῷ βασιλεὶ ἰσραὴλ πάντας τοὺς λόγους ὅς εἰαν λαλήσης
ἐν τῷ ταμίῳ τοῦ κοιτῶνος σου καὶ εἶπεν δευτε ἰδετε πού οὗτος καὶ
ἀποστείλας λημψομαι αὐτὸν καὶ ἀνηγγείλαν αὐτῷ λέγοντες ἰδοὺ ἐν
δωθαίμ καὶ ἀπεστείλῃ ἐκεῖ ἵππον καὶ ἄρμα καὶ δυνάμειν βαρεῖαν καὶ
ἦλθον νυκτὸς καὶ περιεκυκλώσαν τὴν πόλιν καὶ ὠρθίσεν ὁ λειτουργ-
γὸς ἐλίσαιε ἀναστῆναι καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἰδοὺ δυνάμεις κυκλῶσα τὴν
πόλιν καὶ ἵππος καὶ ἄρμα καὶ εἶπεν τὸ παιδαρίον πρὸς αὐτὸν ὦ κυριε
πὺς ποιήσωμεν καὶ εἶπεν ἐλίσαιε μὴ φοβοῦ ὅτι πλείους οἱ μεθ' ἡμῶν
ὑπὲρ τούς μετ' αὐτῶν καὶ προσευζάτο ἐλίσαιε καὶ εἶπεν κυριε διανοίξον
τούς ὀφθαλμούς τοῦ παιδαρίου καὶ ἰδετω καὶ διηνοιξέν κυριὸς τοὺς
ὀφθαλμούς αὐτοῦ καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ τὸ ὄρος πλήρες ἵππων καὶ ἄρμα
πυρὸς περικυκλῶ ἐλίσαιε καὶ κατεβῆσαν πρὸς αὐτὸν καὶ προσηυζάτο
ἐλίσαιε πρὸς κυρίον καὶ εἶπεν πατάξον δὴ τούτῳ τὸ εἶδος ἀορασία καὶ
ἐπατάξεν αὐτοὺς ἀορασία κατὰ τὸ ῥῆμα ἐλίσαιε καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς
ἐλίσαιε οὐχ' αὕτη ἡ πόλις καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς δευτε ὀπίσω μου καὶ ἀπαξώ
ὑμᾶς πρὸς τὸν ἀνδρὰ ὃν ζητεῖτε καὶ ἀπηγάγεν αὐτοὺς εἰς σαμαρείαν
καὶ ἐγένετο ὥς εἰσῆλθον εἰς σαμαρείαν καὶ εἶπεν ἐλίσαιε ἀνοιξόν δὴ
κυριε τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν καὶ ἰδετώσαν καὶ διηνοιξέν κυριὸς τοὺς
ὀφθαλμούς αὐτῶν καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἦσαν ἐν μεσῷ σαμαρείας καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ ὥς εἶδεν αὐτοὺς εἰ πατάξας πατάξω πατερ
καὶ εἶπεν οὐ πατάξεις εἰ μὴ ὅς ηχμαλωτεύσας ἐν ῥομφαίᾳ σου καὶ
τόξῳ σου σύ τυπτεῖς παραθῆς ἀρτοὺς καὶ ὕδωρ ἐνώπιόν αὐτῶν καὶ
φαγετώσαν καὶ πιετώσαν καὶ ἀπελθετώσαν πρὸς τὸν κυρίον αὐτῶν
καὶ παρεῖθηκέν αὐτοῖς παραθῆσιν μεγάλην καὶ ἐφαγόν καὶ ἐπιόν καὶ
ἀπεστείλῃ αὐτοὺς καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν κυρίον αὐτῶν καὶ οὐ προ-

σεθεντο ετι μονοζωνοι συριας του ελθειν εις γην ισραηλ και εγενετο μετα ταυτα και ηθροισεν υιος αδερ βασιλευς συριας πασαν την παρεμβολην αυτου και ανεβη και περιεκαθισεν σαμαρειαν και εγενετο λιμος megas en samaria και ιδου περιεκαθηντο επ αυτην εως ου εγενηθη κεφαλη ονου πεντηκοντα σικλων αργυριου και τεταρτον του καθου κοπρου περιστερων πεντε σικλων αργυριου και ην ο βασιλευς ισραηλ διαπορευομενος επι του τειχους και γυνη εβοησεν προς αυτον λεγουσα σωσον κυριε βασιλευ και ειπεν αυτη μη σε σωσαι κυριος ποθεν σωσω σε μη απο της αλωνος η απο της ληνου και ειπεν αυτη ο βασιλευς τι εστιν σοι και ειπεν η γυνη αυτη ειπεν προς με dos τον υιον σου και φαγομεθα αυτον σημερον και τον υιον μου και φαγομεθα αυτον αυριον και ηψησαμεν τον υιον μου και εφαγομεν αυτον και ειπον προς αυτην τη ημερα τη δευτερα dos τον υιον σου και φαγωμεν αυτον και εκρυψεν τον υιον αυτης και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς ισραηλ τους λογους της γυναικος διερρηξεν τα ιματια αυτου και αυτος διεπορευετο επι του τειχους και ειδεν ο λαος τον σακκον επι της σαρκος αυτου εσωθεν και ειπεν ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη ει στησεται η κεφαλη ελισαιε επ αυτω σημερον και ελισαιε εκαθητο εν τω οικω αυτου και οι πρεσβυτεροι εκαθηντο μετ αυτου και απεστειλεν ανδρα προ προσωπου αυτου πριν ελθειν τον αγγελον προς αυτον και αυτος ειπεν προς τους πρεσβυτερους ει οιδατε οτι απεστειλεν ο υιος του φονευτου ουτος αφελειν την κεφαλην μου ιδετε ως αν ελθη ο αγγελος αποκλεισατε την θυραν και παραθλιψατε αυτον εν τη θυρα ουχι φωνη των ποδων του κυριου αυτου κατοπισθεν αυτου ετι αυτου λαλουντος μετ αυτων και ιδου αγγελος κατεβη προς αυτον και ειπεν ιδου αυτη η κακια παρα κυριου τι υπομεινω τω κυριω ετι και ειπεν ελισαιε ακουσον λογον κυριου ταδε λεγει κυριος ως η ώρα αυτη αυριον μετρον σεμιδαλεως σικλου και διμετρον κριθων σικλου εν ταις πυλαις samarias και απεκριθη ο τριστατης εφ ον ο βασιλευς επανεπαυετο επι την χειρα αυτου τω ελισαιε και ειπεν ιδου ποιησει κυριος καταρραχτας εν ουρανω μη εσται το ρημα τουτο και ελισαιε ειπεν ιδου συ οψη τοις οφθαλμοις σου και εκειθεν ου φαγη και τεσσαρες ανδρες ησαν λεπροι παρα την θυραν της πολεως και ειπεν ανηρ προς τον πλησιον αυτου τι ημεις καθημεθα ωδε εως αποθανωμεν εαν ειπωμεν εισελθωμεν εις την πολιν και ο λιμος εν τη πολει και αποθανουμεθα εκει και εαν καθισωμεν ωδε και αποθανουμεθα και νυν δευτε και εμπεσωμεν εις την παρεμβολην συριας εαν ζωογονησωσιν ημας και ζησομεθα και εαν θανατωσωσιν ημας και αποθανουμεθα και ανεστησαν εν τω σκοτει εισελθειν εις την παρεμβολην συριας και ηλθον εις μερος της παρεμβολης συριας και ιδου ουκ εστιν ανηρ εκει και κυριος ακουστην εποιησεν την παρεμβολην συριας φωνην αρματος και φωνην ιππου και φωνην δυναμεως μεγαλης και ειπεν ανηρ προς τον αδελφον αυτου νυν εμισθωσατο εφ ημας βασιλευς ισραηλ τους βασιλεας των χετταιων και τους βασιλεας αιγυπτου του ελθειν εφ ημας και ανεστησαν και απεδρασαν εν τω σκοτει και εγκατελιπαν τας σκηνας αυτων και τους ιππους αυτων και τους ονους αυτων εν τη παρεμβολη ως εστιν και εφυγον προς την ψυχην εαυτων και εισηλθον οι λεπροι ουτοι εως μερους της παρεμβολης και εισηλθον εις σκηνην μιαν και εφαγον και επιον και ηραν εκειθεν αργυριον και χρυσιον και ιματισμον και εφορευθησαν και επεστρεψαν και εισηλθον εις σκηνην

αλλην και ελαβον εκειθεν και επορευθησαν και κατεκρυψαν και ειπεν ανηρ προς τον πλησιον αυτου ουχ ουτως ημεις ποιουμεν η ημερα αυτη ημερα ευαγγελιας εστιν και ημεις σιωπωμεν και μενομεν εως φωτος του πρωι και ευρησομεν ανομιαν και νυν δευρο και εισελθωμεν και αναγγειλωμεν εις τον οικον του βασιλεως και εισηλθον και εβοησαν προς την πυλην της πολεως και ανηγγειλαν αυτοις λεγοντες εισηλθομεν εις την παρεμβολην συριας και ιδου ουκ εστιν εκει ανηρ και φωνη ανθρωπου οτι ει μη ιππος δεδεμενος και ονος και αι σκηnai αυτων ως εισιν και εβοησαν οι θυρωροι και ανηγγειλαν εις τον οικον του βασιλεως εσω και ανεστη ο βασιλευς νυκτος και ειπεν προς τους παιδας αυτου αναγγελω δη υμιν α εποιησεν ημιν συρια εγνωσαν οτι πεινωμεν ημεις και εξηλθαν εκ της παρεμβολης και εκρυβησαν εν τω αγρω λεγοντες οτι εξελευσονται εκ της πολεως και συλλημφομεθα αυτοους ζωντας και εις την πολιν εισελευσομεθα και απεκριθη εις των παιδων αυτου και ειπεν λαβετωσαν δη πεντε των ιππων των υπολελειμμενων οι κατελειφθησαν ωδε ιδου εισιν προς παν το πληθος ισραηλ το εκλειπον και αποστελουμεν εκει και οφομεθα και ελαβον δυο επιβατας ιππων και απεστειλεν ο βασιλευς ισραηλ οπισω του βασιλεως συριας λεγων δευτε και ιδετε και επορευθησαν οπισω αυτων εως του ιορδανου και ιδου πασα η οδος πληρης ιματιων και σκευων ων ερριψεν συρια εν τω θαμβεισθαι αυτοους και επεστρεψαν οι αγγελοι και ανηγγειλαν τω βασιλει και εξηλθεν ο λαος και διηρπασεν την παρεμβολην συριας και εγενετο μετρον σεμιδαλεως σικλου και διμετρον κριθων σικλου κατα το ρημα κυριου και ο βασιλευς κατεστησεν τον τριστατην εφ ον ο βασιλευς επανεπαυετο επι τη χειρι αυτου επι της πυλης και συνεπατησεν αυτον ο λαος εν τη πυλη και απεθανεν καθα ελαλησεν ο ανθρωπος του θεου ος ελαλησεν εν τω καταβηναι τον αγγελον προς αυτον και εγενετο καθα ελαλησεν ελισαιε προς τον βασιλεα λεγων διμετρον κριθης σικλου και μετρον σεμιδαλεως σικλου και εσται ως η ωρα αυτη αυριον εν τη πυλη σαμαρειας και απεκριθη ο τριστατης τω ελισαιε και ειπεν ιδου κυριος ποιει καταρραχτας εν τω ουρανω μη εσται το ρημα τουτο και ειπεν ελισαιε ιδου οψη τοις οφθαλμοις σου και εκειθεν ου φαγη και εγενετο ουτως και συνεπατησεν αυτον ο λαος εν τη πυλη και απεθανεν και ελισαιε ελαλησεν προς την γυναικα ης εξωπυρρησεν τον υιον λεγων αναστηθι και δευρο συ και ο οικος σου και παροικει ου εαν παροικησης οτι κεκληκεν κυριος λιμον επι την γην και γε ηλθεν επι την γην επτα ετη και ανεστη η γυνη και εποιησεν κατα το ρημα ελισαιε και επορευθη αυτη και ο οικος αυτης και παρωκει εν γη αλλοφυλων επτα ετη και εγενετο μετα το τελος των επτα ετων και επεστρεψεν η γυνη εκ γης αλλοφυλων εις την πολιν και ηλθεν βοησαι προς τον βασιλεα περι του οικου εαυτης και περι των αγρων εαυτης και ο βασιλευς ελαλει προς γιεζι το παιδαριον ελισαιε του ανθρωπου του θεου λεγων διηγησαι δη μοι παντα τα μεγαλα α εποιησεν ελισαιε και εγενετο αυτου εξηγουμενου τω βασιλει ως εξωπυρρησεν υιον τεθνηκοτα και ιδου η γυνη ης εξωπυρρησεν τον υιον αυτης ελισαιε βωωσα προς τον βασιλεα περι του οικου εαυτης και περι των αγρων εαυτης και ειπεν γιεζι κυριε βασιλευ αυτη η γυνη και ουτος ο υιος αυτης ον εξωπυρρησεν ελισαιε και επηρωτησεν ο βασιλευς την γυναικα και διηγησατο αυτω και εδωκεν αυτη ο βασιλευς ευνουχον ένα λεγων επιστρεψον παντα

τα αυτης και παντα τα γεννηματα του αγρου αυτης απο της ημερας
ης κατελιπεν την γην εως του νυν και ηλθεν ελισαιε εις δαμασκον
και υιος αδερ βασιλευς συριας ηρωστει και ανηγγειλαν αυτω λεγο-
ντες ηκει ο ανθρωπος του θεου εως ωδε και ειπεν ο βασιλευς προς
αζαηλ λαβε εν τη χειρι σου μαννα και δευρο εις απαντην τω ανθρωπω
του θεου και επιζητησον τον κυριον παρ αυτου λεγων ει ζησομαι εκ
της αρρωστιας μου ταυτης και εφορευθη αζαηλ εις απαντην αυτου
και ελαβεν μαννα εν τη χειρι αυτου και παντα τα αγαθα δαμασκου
αρσιν τεσσαρακοντα καμηλων και ηλθεν και εστη ενωπιον αυτου και
ειπεν προς ελισαιε ο υιος σου υιος αδερ βασιλευς συριας απεστειλεν
με προς σε λεγων ει ζησομαι εκ της αρρωστιας μου ταυτης και ειπεν
ελισαιε δευρο ειπον αυτω ζωη ζωη και εδειξεν μοι κυριος οτι θανατω
αποθανη και παρεστη τω προσωπω αυτου και ειθηκην εως αισχυνης
και εκλαυσεν ο ανθρωπος του θεου και ειπεν αζαηλ τι οτι ο κυριος
μου κλαιει και ειπεν οτι οιδα οσα ποιησεις τοις υιοις ισραηλ κακα τα
οχυρωματα αυτων εξαποστελεις εν πυρι και τους εκλεκτους αυτων
εν ρομφαια αποκτενεις και τα νηπια αυτων ενσεισεις και τας εν γα-
στρι εχουσας αυτων αναρρηξεις και ειπεν αζαηλ τις εστιν ο δουλος
σου ο κυων ο τεθνηκως οτι ποιησει το ρημα τουτο και ειπεν ελι-
σαιε εδειξεν μοι κυριος σε βασιλευοντα επι συριαν και απηλθεν απο
ελισαιε και εισηλθεν προς τον κυριον αυτου και ειπεν αυτω τι ειπεν
σοι ελισαιε και ειπεν ειπεν μοι ζωη ζωη και εγενετο τη επαυριον και
ελαβεν το μαχημα και εβαψεν εν τω υδατι και περιεβαλεν επι το προ-
σωπον αυτου και απειθανεν και εβασιλευσεν αζαηλ αντ αυτου εν ετει
πεμπτω τω ιωραμ υιω αχααβ βασιλει ισραηλ εβασιλευσεν ιωραμ υιος
ιωσαφατ βασιλευς ιουδα υιος τριακοντα και δυο ετων ην εν τω βασι-
λευειν αυτον και οκτω ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και εφορευθη
εν οδω βασιλεων ισραηλ καθως εποιησεν οικος αχααβ οτι θυγατηρ
αχααβ ην αυτω εις γυναικα και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου
και ουκ ηθελησεν κυριος διαφθειραι τον ιουδαν δια δαυιδ τον δουλون
αυτου καθως ειπεν δουναι αυτω λυχνον και τοις υιοις αυτου πασας
τας ημερας εν ταις ημεραις αυτου ηθετησεν εδωμ υποκατωθεν χει-
ρος ιουδα και εβασιλευσαν εφ αυτους βασιλεια και ανεβη ιωραμ εις
σιωρ και παντα τα αρματα μετ αυτου και εγενετο αυτου ανασταντος
και επαταξεν τον εδωμ τον κυκλωσαντα επ αυτον και τους αρχοντας
των αρματων και εφυγεν ο λαος εις τα σκηνωματα αυτων και ηθε-
τησεν εδωμ υποκατωθεν χειρος ιουδα εως της ημερας ταυτης τοτε
ηθετησεν λοβενα εν τω καιρω εκεινω και τα λοιπα των λογων ιωραμ
και παντα οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραπται επι βιβλιω λογων
των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα και εκοιμηθη ιωραμ μετα των πα-
τερων αυτου και εταφη μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ του
πατρος αυτου και εβασιλευσεν οχοζιας υιος αυτου αντ αυτου εν ετει
δωδεκατω τω ιωραμ υιω αχααβ βασιλει ισραηλ εβασιλευσεν οχοζιας
υιος ιωραμ υιος εικοσι και δυο ετων οχοζιας εν τω βασιλευειν αυτον
και ενιαυτον ένα εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος
αυτου γοιθολια θυγατηρ αμβρι βασιλεως ισραηλ και εφορευθη εν οδω
οικου αχααβ και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου καθως ο οικος
αχααβ και εφορευθη μετα ιωραμ υιου αχααβ εις πολεμον μετα αζαηλ
βασιλεως αλλοφυλων εν ρεμμωνη γαλααδ και επαταξαν οι συροι τον
ιωραμ και επεστρεψεν ο βασιλευς ιωραμ του ιατρευθηναι εν ιεζραελ

απο των πληγων ὧν επαταξαν αυτον εν ρεμμωθ εν τω πολεμειν αυτον μετα αζαηλ βασιλεως συριας και οχοζιας υιος ιωραμ κατεβη του ιδειν τον ιωραμ υιον αχααβ εν ιεζραελ οτι ηρρωστει αυτος και ελίσαιε ὁ προφητης εκαλεσεν ἑνα των υιων των προφητων και ειπεν αυτω ζωσαι την οσφυν σου και λαβε τον φακον του ελαιου τουτου εν τη χειρι σου και δευρο εις ρεμμωθ γαλααδ και εισελευση εκει και οψη εκει ιου υιον ιωσαφατ υιου ναμεσσι και εισελευση και αναστησεις αυτον εκ μεσου των αδελφων αυτου και εισαξεις αυτον εις το ταμειον εν τω ταμειω και λημψη τον φακον του ελαιου και επιχειεις επι την κεφαλην αυτου και ειπον ταδε λεγει κυριος κεχρικα σε εις βασιλεια επι ισραηλ και ανοιξεις την θυραν και φευξη και ου μενεις και επορευθη το παιδαριον ὁ προφητης εις ρεμμωθ γαλααδ και εισηλθεν και ιδου οἱ αρχοντες της δυναμεως εκαθηντο και ειπεν λογος μοι προς σε ὁ αρχων και ειπεν ιου προς τινα εκ παντων ἡμων και ειπεν προς σε ὁ αρχων και ανεστη και εισηλθεν εις τον οικον και επεχεεν το ελαιον επι την κεφαλην αυτου και ειπεν αυτω ταδε λεγει κυριος ὁ θεος ισραηλ κεχρικα σε εις βασιλεια επι λαον κυριου επι τον ισραηλ και εξολεθρευσεις τον οικον αχααβ του κυριου σου εκ προσωπου μου και εκδικησεις τα ἁματα των δουλων μου των προφητων και τα ἁματα παντων των δουλων κυριου εκ χειρος ιεζαβελ και εκ χειρος ὁλου του οικου αχααβ και εξολεθρευσεις τω οικω αχααβ ουρουντα προς τοιχον και συνεχομενον και εγκαταλελειμμενον εν ισραηλ και δωσω τον οικον αχααβ ὡς τον οικον ιεροβοαμ υιου ναβατ και ὡς τον οικον βαασα υιου αχια και την ιεζαβελ καταφαγονται οἱ κυνες εν τη μεριδι ιεζραελ και ουκ εστιν ὁ θιαπτων και ηνοιξεν την θυραν και εφυγεν και ιου εξηλθεν προς τους παιδας του κυριου αυτου και ειπον αυτω ει ειρηνη τι οτι εισηλθεν ὁ επιλημπτos οὗτος προς σε και ειπεν αυτοις υμεις οιδατε τον ανδρα και την αδολεσχian αυτου και ειπον αδικον απαγγειλον δη ἡμιν και ειπεν ιου προς αυτους οὕτως και οὕτως ελαλησεν προς με λεγων ταδε λεγει κυριος κεχρικα σε εις βασιλεια επι ισραηλ και ακουσαντες εσπευσαν και ελαβον ἑκαστος το ἱματιον αυτου και εθηκαν ὑποκατω αυτου επι γαρεμ των αναβαθμων και εσαλπισαν εν κερατινι και ειπον εβασιλευσεν ιου και συνεστραφη ιου υιος ιωσαφατ υιου ναμεσσι προς ιωραμ και ιωραμ αυτος εφυλασεν εν ρεμμωθ γαλααδ αυτος και πας ισραηλ απο προσωπου αζαηλ βασιλεως συριας και απεστρεψεν ιωραμ ὁ βασιλευς ιατρευθηται εν ιεζραελ απο των πληγων ὧν επαισαν αυτον οἱ συροι εν τω πολεμειν αυτον μετα αζαηλ βασιλεως συριας και ειπεν ιου ει εστιν ἡ ψυχη ὑμων μετ εμου μη εξελθετω εκ της πολεως διαπεφευγως του πορευθηται και απαγγελται εν ιεζραελ και ἵππευσεν και επορευθη ιου και κατεβη εις ιεζραελ οτι ιωραμ βασιλευς ισραηλ εθεραπευετο εν ιεζραελ απο των τοξυματων ὧν κατετοξουσαν αυτον οἱ αραμιν εν τη ραμμαθ εν τω πολεμω μετα αζαηλ βασιλεως συριας οτι αυτος δυνατος και ανηρ δυναμεως και οχοζιας βασιλευς ιουδα κατεβη ιδειν τον ιωραμ και ὁ σκοπος ανεβη επι τον πυργον εν ιεζραελ και ειδεν τον κονιορτον ιου εν τω παραγινεσθαι αυτον και ειπεν κονιορτον εγω βλεπω και ειπεν ιωραμ λαβε επιβατην και αποστειλον εμπροσθεν αυτων και ειπατω ει ειρηνη και επορευθη επιβατης ἵππου εις απαντην αυτων και ειπεν ταδε λεγει ὁ βασιλευς ει ειρηνη και ειπεν ιου τι σοι και ειρηνη επιστρεφε εις τα οπισω μου και απηγγειλεν ὁ σκοπος λεγων ηλθεν ὁ αγγελος ἕως αυτων και ουκ

ανεστρέψεν και απεστείλεν επιβατην ἵππου δευτερον και ηλθεν προς αυτον και ειπεν ταδε λεγει ὁ βασιλευς ει ειρηνη και ειπεν ιου τι σοι και ειρηνη επιστρεφου εις τα οπισω μου και απηγγειλεν ὁ σκοπος λεγων ηλθεν ἕως αυτων και ουκ ανεστρέψεν και ὁ αγων ηγεν τον ιου υιον ναμεσσιου ὅτι εν παραλλαγη εγενετο και ειπεν ιωραμ ζευξον και εξευξεν ἄρμα και εξηλθεν ιωραμ βασιλευς ισραηλ και οχοζιας βασιλευς ιουδα ανηρ εν τω ἄρματι αυτου και εξηλθον εις απαντην ιου και ἔυρον αυτον εν τη μεριδι ναβουθαι του ιεζραηλιτου και εγενετο ὡς ειδεν ιωραμ τον ιου και ειπεν ει ειρηνη ιου και ειπεν ιου τι ειρηνη ετι ἂι πορνειαι ιεζαβελ της μητρος σου και τα φαρμακα αυτης τα πολλα και επεστρέψεν ιωραμ τας χειρας αυτου του φυγειν και ειπεν προς οχοζιαν δολος οχοζια και επλησεν ιου την χειρα αυτου εν τω τοξῳ και επαταξεν τον ιωραμ ανα μεσον των βραχιονων αυτου και εξηλθεν το βελος δια της καρδιας αυτου και εκαμψεν επι τα γονατα αυτου και ειπεν ιου προς βαδεχαρ τον τριστατην αυτου ῥιψον αυτον εν τη μεριδι αγρου ναβουθαι του ιεζραηλιτου ὅτι μνημονευω εγω και συ επιβεβηκοτες επι ζευγη οπισω αχααβ του πατρος αυτου και κυριος ελαβεν επ αυτον το λημμα τουτο λεγων ει μη μετα των ἁιματων ναβουθαι και τα ἁίματα των υἱων αυτου ειδον εχθες φησιν κυριος και ανταποδωσω αυτω εν τη μεριδι ταυτη φησιν κυριος και νυν αρas δη ῥιψον αυτον εν τη μεριδι κατα το ῥημα κυριου και οχοζιας βασιλευς ιουδα ειδεν και εφυγεν ὁδον βαιθαγγαν και εδιωξεν οπισω αυτου ιου και ειπεν και γε αυτον και επαταξεν αυτον εν τω ἄρματι εν τω αναβαινειν γαι ἡ εστιν ιεβλααμ και εφυγεν εις μαγεδδων και απεθανεν εκει και επεβίβασαν αυτον οἱ παιδες αυτου επι το ἄρμα και ηγαγον αυτον εις ιερουσαλημ και εθαψαν αυτον εν τω ταφῳ αυτου εν πολει δαυιδ και εν ετει ἑνδεκατω ιωραμ βασιλεως ισραηλ εβασιλευσεν οχοζιας επι ιουδαν και ηλθεν ιου εις ιεζραελ και ιεζαβελ ηκουσεν και εστιμιαστο τους οφθαλμους αυτης και ηγαθυνεν την κεφαλην αυτης και διεκυψεν δια της θυριδος και ιου εισεπορευετο εν τη πολει και ειπεν ει ειρηνη ζαμβρι ὁ φονευτης του κυριου αυτου και επηρεν το προσωπον αυτου εις την θυριδα και ειδεν αυτην και ειπεν τις ει συ καταβηθι μετ εμου και κατεκυψαν προς αυτον δυο ευνοχοι και ειπεν κυλισατε αυτην και εκυλισαν αυτην και ερραντισθη του ἁίματος αυτης προς τον τοιχον και προς τους ἵππους και συνεπατησαν αυτην και εισηλθεν ιου και εφαγεν και επιεν και ειπεν επισκεφασθε δη την κατηραμενην ταυτην και θαψατε αυτην ὅτι θυγατηρ βασιλεως εστιν και επορευθησαν θαψαι αυτην και ουχ ἔυρον εν αυτη αλλο τι η το κρانيον και οἱ ποδες και τα ιχνη των χειρων και επεστρέψαν και απηγγειλαν αυτω και ειπεν λογος κυριου ὃν ελαλησεν εν χειρι δουλου αυτου ηλίου του θεσβιτου λεγων εν τη μεριδι ιεζραελ καταφαγονται οἱ κυνες τας σαρκας ιεζαβελ και εσται το θνησιμαιον ιεζαβελ ὡς κοπρια επι προσωπου του αγρου εν τη μεριδι ιεζραελ ὥστε μη ειπειν αυτους ιεζαβελ και τω αχααβ ἔβδομηκοντα υἱοι εν σαμαρεια και εγραψεν ιου βιβλιον και απεστείλεν εν σαμαρεια προς τους αρχοντας σαμαρειας και προς τους πρεσβυτερους και προς τους τιθηνους υἱων αχααβ λεγων και νυν ὡς εαν ελθῃ το βιβλιον τουτο προς ὑμας μεθ ὑμων οἱ υἱοι του κυριου ὑμων και μεθ ὑμων το ἄρμα και οἱ ἵπποι και πολεις οχυραι και τα ὄπλα και οψεσθε τον αγαθον και τον ευθη εν τοις υἱοις του κυριου ὑμων και καταστησετε αυτον επι τον θρονον του πατρος αυτου και πολεμειτε ὑπερ

του οικου του κυριου ὕμων και εφοβηθησαν σφοδρα και ειπον ιδου οι δυο βασιλεις ουκ εστησαν κατα προσωπον αυτου και πως στησομεθα ἡμεις και απεστειλαν οι επι του οικου και οι επι της πολεως και οι πρεσβυτεροι και οι τιθηνοι προς ιου λεγοντες παιδες σου ἡμεις και ὅσα εαν ειπης προς ἡμας ποιησομεν ου βασιλευσομεν ανδρα το αγαθον εν οφθαλμοις σου ποιησομεν και εγραψεν προς αυτους βιβλιον δευτερον λεγων ει εμοι ὑμεις και της φωνης μου ὑμεις εισακουετε λαβετε την κεφαλην ανδρων των ὕων του κυριου ὕμων και ενεγκατε προς με ὡς ἡ ὥρα αυριον εις ιεζραελ και οι υιοι του βασιλεως ησαν ἐβδομηκοντα ανδρες οὗτοι ἄδροι της πολεως εξετρεφον αυτους και εγενετο ὡς ηλθεν το βιβλιον προς αυτους και ελαβον τους υιους του βασιλεως και εσφαξαν αυτους ἐβδομηκοντα ανδρας και εθηκαν τας κεφαλας αυτων εν καρταλλοις και απεστειλαν αυτας προς αυτον εις ιεζραελ και ηλθεν ὁ ἀγγελος και απηγγειλεν λεγων ηνεγκαν τας κεφαλας των ὕων του βασιλεως και ειπεν θετε αυτας βουνους δυο παρα την θυραν της πυλης εις πρωι και εγενετο πρωι και εξηλθεν και εστη εν τω πυλωνι της πολεως και ειπεν προς παντα τον λαον δικαιοι ὑμεις ιδου εγω ειμι συνεστραφην επι τον κυριον μου και απεχτεινα αυτον και τις επαταξεν παντας τουτους ιδετε αφωω ὅτι ου πεσειται απο του ῥηματος κυριου εις την γην ου ελαλησεν κυριος επι τον οικον αχααβ και κυριος εποιησεν ὅσα ελαλησεν εν χειρι δουλου αυτου ηλιου και επαταξεν ιου παντας τους καταλειφθεντας εν τω οικω αχααβ εν ιεζραελ και παντας τους ἄδρους αυτου και τους γνωστους αυτου και τους ἱερεις αυτου ὥστε μη καταλιπειν αυτου καταλειμμα και ανεστη και επορευθη εις σαμαρειαν αυτος εν βαιθακαδ των ποιμενων εν τη ὁδω και ιου ἐυρεν τους αδελφους οχοζιου βασιλεως ιουδα και ειπεν τινες ὑμεις και ειπον οι αδελφοι οχοζιου ἡμεις και κατεβημεν εις ειρηνην των ὕων του βασιλεως και των ὕων της δυναστευουσης και ειπεν συλλαβετε αυτους ζωντας και συνελαβον αυτους ζωντας και εσφαξαν αυτους εις βαιθακαδ τεσσαρακοντα και δυο ανδρας ου κατελιπεν ανδρα εξ αυτων και επορευθη εκειθεν και ἐυρεν τον ιωναδαβ υιον ρηχαβ εν τη ὁδω εις απαντην αυτου και ευλογησεν αυτον και ειπεν προς αυτον ιου ει εστιν καρδια σου μετα καρδιας μου ευθεια καθως ἡ καρδια μου μετα της καρδιας σου και ειπεν ιωναδαβ εστιν και ειπεν ιου και ει εστιν δος την χειρα σου και εδωκεν την χειρα αυτου και ανεβιβασεν αυτον προς αυτον επι το ἄρμα και ειπεν προς αυτον δευρο μετ εμου και ιδε εν τω ζηλωσαι με τω κυριω σαβαωθ και επεκαθισεν αυτον εν τω ἄρματι αυτου και εισηλθεν εις σαμαρειαν και επαταξεν παντας τους καταλειφθεντας του αχααβ εν σαμαρεια ἕως του αφανισαι αυτον κατα το ῥημα κυριου ὃ ελαλησεν προς ηλιου και συνηθροισεν ιου παντα τον λαον και ειπεν προς αυτους αχααβ εδουλευσεν τω βααλ ὀλιγα και γε ιου δουλευσει αυτω πολλα και νυν παντες οι προφηται του βααλ παντας τους δουλους αυτου και τους ἱερεις αυτου καλεσατε προς με ανηρ μη επισκεπητω ὅτι θυσια μεγαλη μοι τω βααλ πας ὃς εαν επισκεπη ου ζησεται και ιου εποιησεν εν περνισμῳ ἵνα απολεση τους δουλους του βααλ και ειπεν ιου ἀγιασατε ἱερειαν τω βααλ και εκηρυξαν και απεστειλεν ιου εν παντι ισραηλ λεγων και νυν παντες οι δουλοι του βααλ και παντες οι ἱερεις αυτου και παντες οι προφηται αυτου μηδεις απολειπεσθω ὅτι θυσιαν μεγαλην ποιω ὃς αν απολειφθῃ ου ζησεται και ηλθον παντες οι δουλοι του βααλ και παντες οι ἱερεις

αυτου και παντες οι προφηται αυτου ου κατελειφθη ανηρ ὅς ου παρεγενετο και εισηλθον εις τον οικον του βααλ και επλησθη ὁ οικος του βααλ στομα εις στομα και ειπεν ιου τω επι του οικου μεσθααλ εξαγαγε ενδυματα πασι τοις δουλοις του βααλ και εξηνεγκεν αυτοις ὁ στολιστης και εισηλθεν ιου και ιωναδαβ υἱος ρηχαβ εις οικον του βααλ και ειπεν τοις δουλοις του βααλ ερευνησατε και ιδετε ει εστιν μεθ ὑμων των δουλων κυριου ὅτι αλλ η οι δουλοι του βααλ μονωτατοι και εισηλθεν του ποιησαι τα θυματα και τα ὀλοκαυτωματα και ιου εταξεν ἑαυτω εξω ογδοηκοντα ανδρας και ειπεν ανηρ ὅς εαν διασωθῃ απο των ανδρων ὧν εγω αναγω επι χειρας ὑμων ἡ ψυχη αυτου αντι της ψυχης αυτου και εγενετο ὡς συνετελεσεν ποιων την ὀλοκαυτωσιν και ειπεν ιου τοις παρατρεχουσιν και τοις τρισταταις εισελθοντες παταξατε αυτους ανηρ μη εξελθῆτω εξ αυτων και επαταξαν αυτους εν στοματι ῥομφαιας και ερριψαν οι παρατρεχοντες και οι τρισταται και επορευθησαν ἕως πολεως οικου του βααλ και εξηνεγκαν την στηλην του βααλ και ενεπρησαν αυτην και κατεσπασαν τας στηλας του βααλ και καθειλον τον οικον του βααλ και εταξαν αυτον εις λυτρωνας ἕως της ἡμερας ταυτης και ηφανισεν ιου τον βααλ εξ ισραηλ πλην ἁμαρτιων ιεροβοαμ υἱου ναβατ ὅς εξημαρτεν τον ισραηλ ουκ απεστη ιου απο οπισθεν αυτων ἃι δαμαλεις ἃι χρυσαι εν βαιθηλ και εν δαν και ειπεν κυριος προς ιου ανθ ὧν ὅσα ηγαθυνας ποιησαι το ευθες εν οφθαλμοις μου και παντα ὅσα εν τη καρδια μου εποιησας τω οικω αχααβ υἱοι τεταρτοι καθησονται σοι επι θρονου ισραηλ και ιου ουκ εφυλαξεν πορευεσθαι εν νομῳ κυριου θεου ισραηλ εν ὅλῃ καρδια αυτου ουκ απεστη επανωθεν ἁμαρτιων ιεροβοαμ υἱου ναβατ ὅς εξημαρτεν τον ισραηλ εν ταις ἡμεραις εκειναις ηρξατο κυριος συγκοπτειν εν τῷ ισραηλ και επαταξεν αυτους αζαηλ εν παντι ὀριῳ ισραηλ απο του ιορδανου κατ ανατολας ἡλιου πασαν την γην γαλααδ του γαδδι και του ρουβην και του μανασση απο αροηρ ἡ εστιν επι του χειλους χειμαρρου αρνων και την γαλααδ και την βασαν και τα λοιπα των λογων ιου και παντα ὅσα εποιησεν και πασα ἡ δυναστεια αυτου και τας συναψεις ἃς συνηψεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλῳ λογων των ἡμερων τοις βασιλευσιν ισραηλ και εκοιμηθη ιου μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν σαμαρεια και εβασίλευσεν ιωαχας υἱος αυτου αντ αυτου και ἃι ἡμεραι ἃς εβασίλευσεν ιου επι ισραηλ εικοσι οκτω ετη εν σαμαρεια και γοθολια ἡ μητηρ οχοζιου ειδεν ὅτι απεθανον οι υἱοι αυτης και απωλεσεν παν το σπερμα της βασιλειας και ελαβεν ιωσαφες θυγατηρ του βασιλεως ιωραμ αδελφη οχοζιου τον ιωα υἱον αδελφου αυτης και εκλεψεν αυτον εκ μεσου των υἱων του βασιλεως των θανατουμενων αυτον και την τροφον αυτου εν τῷ ταμειῳ των κλινων και εκρυψεν αυτον απο προσωπου γοθολιας και ουκ εθανατωθη και ην μετ αυτης εν οικῳ κυριου κρυβομενος ἕξ ετη και γοθολια βασιλευουσα επι της γης και εν τῷ ετει τῷ ἑβδόμῳ απεστειλεν ιωδαε ὁ ἱερεὺς και ελαβεν τους ἑκατονταρχους τον χορρι και τον ρασιμ και απηγαγεν αυτους προς αυτον εις οικον κυριου και διεθετο αυτοις διαθηκην κυριου και ὥρκισεν αυτους ενωπιον κυριου και εδειξεν αυτοις ιωδαε τον υἱον του βασιλεως και ενετειλατο αυτοις λεγων οὗτος ὁ λογος ὃν ποιησετε το τρίτον ἐξ ὑμων εισελθετω το σαββατον και φυλαξετε φυλακην οικου του βασιλεως εν τῷ πυλῳνι και το τρίτον εν τῇ πυλῇ των ὁδῶν και το τρίτον της πυλῆς οπισθ των

παρatreχόντων και φυλαξέτε την φυλακην του οικου και δυο χειρες εν υμιν πας ό εκπορευομενος το σαββατον και φυλαξουσιν την φυλακην οικου κυριου προς τον βασιλεα και κυκλώσατε επι τον βασιλεα κυκλω ανηρ και το σκευος αυτου εν χειρι αυτου και ό εισπορευομενος εις τα σαδηρωθ αποθανειται και εγενετο μετα του βασιλεως εν τω εκπορευεσθαι αυτον και εν τω εισπορευεσθαι αυτον και εποιησαν όι εκατονταρχοι παντα όσα ενετειλατο ιωδαε ό συνετος και ελαβεν ανηρ τους ανδρας αυτου τους εισπορευομενους το σαββατον μετα των εκπορευομενων το σαββατον και εισηλθεν προς ιωδαε τον ιερεα και εδωκεν ό ιερευσ τοις εκατονταρχαις τους σειρομαστας και τους τρισσους του βασιλεως δαυιδ τους εν οικω κυριου και εστησαν όι παρatreχόντες ανηρ και το σκευος αυτου εν τη χειρι αυτου απο της ωμιας του οικου της δεξιας έως της ωμιας του οικου της ευωνυμου του θυσιαστηριου και του οικου επι τον βασιλεα κυκλω και εξαπεστειλεν τον υιον του βασιλεως και εδωκεν επ αυτον το νεζερ και το μαρτυριον και εβασιλευσεν αυτον και εχρισεν αυτον και εκροτησαν τη χειρι και ειπαν ζητω ό βασιλευς και ηκουσεν γοθολια την φωνην των τρεχόντων του λαου και εισηλθεν προς τον λαον εις οικον κυριου και ειδεν και ιδου ό βασιλευς εισηστηκε επι του στυλου κατα το κριμα και όι ωδοι και άι σαλπιγγες προς τον βασιλεα και πας ό λαος της γης χαιρων και σαλπίζων εν σαλπιγξιν και διερρηξεν γοθολια τα ιματια έαυτης και εβοησεν συνδεσμος συνδεσμος και ενετειλατο ιωδαε ό ιερευσ τοις εκατονταρχαις τοις επισκοποις της δυναμεως και ειπεν προς αυτους εξαγαγετε αυτην εσωθεν των σαδηρωθ και ό εισπορευομενος οπισω αυτης θανατω θανατωθησεται ρομφαια ότι ειπεν ό ιερευσ και μη αποθανη εν οικω κυριου και επεθηκαν αυτη χειρας και εισηλθεν όδον εισοδου των ίπων οικου του βασιλεως και απεθανεν εκει και διεθετο ιωδαε διαθηκην ανα μεσον κυριου και ανα μεσον του βασιλεως και ανα μεσον του λαου του ειναι εις λαον τω κυριω και ανα μεσον του βασιλεως και ανα μεσον του λαου και εισηλθεν πας ό λαος της γης εις οικον του βααλ και κατεσπασαν αυτον και τα θυσιαστηρια αυτου και τας εικονας αυτου συνετριψαν αγαθως και τον ματθαν τον ιερεα του βααλ απεκτειναν κατα προσωπον των θυσιαστηριων και εθηκεν ό ιερευσ επισκοπους εις τον οικον κυριου και ελαβεν τους εκατονταρχους και τον χορρι και τον ρασιμ και παντα τον λαον της γης και κατηγαγον τον βασιλεα εξ οικου κυριου και εισηλθεν όδον πυλης των παρatreχόντων οικου του βασιλεως και εκαθισαν αυτον επι του θρονου των βασιλεων και εχαρη πας ό λαος της γης και ή πολις ήσυχασεν και την γοθολιαν εθανατωσαν εν ρομφαια εν οικω του βασιλεως υιος ετων έπτα ιωας εν τω βασιλευειν αυτον εν ετει έβδομω τω ιου εβασιλευσεν ιωας και τεσσαρακοντα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου αβια εκ της βηρσαββε και εποιησεν ιωας το ευθεσ ενωπιον κυριου πασας τας ήμερας άς εφωτισεν αυτον ιωδαε ό ιερευσ πλην των ύψηλων ου μετεσταθησαν και εκει ετι ό λαος εθυσιαζεν και εθυμιων εν τοις ύψηλοις και ειπεν ιωας προς τους ιερεις παν το αργυριον των άγιων το εισοδιαζομενον εν τω οικω κυριου αργυριον συντιμησεως ανηρ αργυριον λαβων συντιμησεως παν αργυριον ό εαν αναβη επι καρδιαν ανδρος ενεγκειν εν οικω κυριου λαβετωσαν έαυτοις όι ιερεις ανηρ απο της πρασεως αυτων και αυτοι κρατησουσιν το βεδεκ του οικου εις παντα ου εαν έυρεθη ε-

και βεδεκ και εγεννηθη εν τω εικοστω και τριτω ετει τω βασιλει ιωας ουκ εκραταιωσαν οι ιερεις το βεδεκ του οικου και εκαλεσεν ιωας ο βασιλευς ιωδασ τον ιερεα και τους ιερεις και ειπεν προς αυτους τι οτι ουκ εκραταιουτε το βεδεκ του οικου και νυν μη λαβητε αργυριον απο των πρασεων υμων οτι εις το βεδεκ του οικου δωσετε αυτο και συνεφωνησαν οι ιερεις του μη λαβειν αργυριον παρα του λαου και του μη ενισχυσαι το βεδεκ του οικου και ελαβεν ιωδασ ο ιερευς κιβωτον μιαν και ετρησεν τρωγλην επι της σανιδος αυτης και εδωκεν αυτην παρα ιαμιβιν εν τω οικω ανδρος οικου κυριου και εδωκαν οι ιερεις οι φυλασσοντες τον σταθμον παν το αργυριον το ευρεθεν εν οικω κυριου και εγενετο ως ειδον οτι πολυ το αργυριον εν τη κιβωτω και ανεβη ο γραμματευσ του βασιλεως και ο ιερευς ο μεγας και εσφιγξαν και ηριθμησαν το αργυριον το ευρεθεν εν οικω κυριου και εδωκαν το αργυριον το ετοιμασθεν επι χειρας ποιουντων τα εργα των επισκοπων οικου κυριου και εξεδοσαν τοις τεκτοσιν των ξυλων και τοις οικοδομοις τοις ποιουσιν εν οικω κυριου και τοις τειχισταις και τοις λατομοις των λιθων του κτησασθαι ξυλα και λιθους λατομητους του κατασχειν το βεδεκ οικου κυριου εις παντα οσα εξωδιασθη επι τον οικον του κραταιωσαι πλην ου ποιηθησεται οικω κυριου θυραι αργυραι ηλοι φιαλαι και σάλπιγγες παν σκευος χρυσουν και σκευος αργυρουν εκ του αργυριου του εισενεχθεντος εν οικω κυριου οτι τοις ποιουσιν τα εργα δωσουσιν αυτο και εκραταιωσαν εν αυτω τον οικον κυριου και ουκ εξελογιζοντο τους ανδρας οις εδιδουν το αργυριον επι χειρας αυτων δουναι τοις ποιουσιν τα εργα οτι εν πιστει αυτων ποιουσιν αργυριον περι αμαρτίας και αργυριον περι πλημμελειας ο τι εισηνεχθη εν οικω κυριου τοις ιερευσιν εγενετο τοτε ανεβη αζαηλ βασιλευς συριας και επολεμησεν επι γεθ και προκατελαβετο αυτην και εταξεν αζαηλ το προσωπον αυτου αναβηναι επι ιερουσαλημ και ελαβεν ιωας βασιλευς ιουδα παντα τα αγια οσα ηγιασεν ιωσαφατ και ιωραμ και οχοζιας οι πατερες αυτου και βασιλεις ιουδα και τα αγια αυτου και παν το χρυσιον το ευρεθεν εν θησαυροις οικου κυριου και οικου του βασιλεως και απεστειλεν τω αζαηλ βασιλει συριας και ανεβη απο ιερουσαλημ και τα λοιπα των λογων ιωας και παντα οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα και ανεστησαν οι δουλοι αυτου και εδησαν παντα συνδεσμον και επαταξαν τον ιωας εν οικω μαλλω τω εν γααλλα και ιεζιχαρ υιος ιεμουαθ και ιεζεβουθ ο υιος αυτου σωμηρ οι δουλοι αυτου επαταξαν αυτον και απθανεν και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν αμεσσιας υιος αυτου αντ αυτου εν ετει εικοστω και τριτω ετει τω ιωας υιω οχοζιου βασιλει ιουδα εβασιλευσεν ιωαχας υιος ιου εν σαμαρεια επτακαιδεκα ετη και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου και επορευθη οπισω αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ ουκ απεστη απ αυτων και ωργισθη θυμω κυριος εν τω ισραηλ και εδωκεν αυτους εν χειρι αζαηλ βασιλεως συριας και εν χειρι υιου αδερ υιου αζαηλ πασας τας ημερας και εδεηθη ιωαχας του προσωπου κυριου και επηκουσεν αυτου κυριος οτι ειδεν την θλιψιν ισραηλ οτι εθλιψεν αυτους βασιλευς συριας και εδωκεν κυριος σωτηριαν τω ισραηλ και εξηλθεν υποκατωθεν χειρος συριας και εκαθισαν οι υιοι ισραηλ εν τοις σκηνωμασιν αυτων καθως εχθες και τριτης πλην ουκ απεστησαν απο αμαρτιων οικου ιεροβοαμ ος εξη-

μαρτεν τον ισραηλ εν αυταις επορευθησαν και γε το αλσος εσταθη εν σαμαρεια οτι ουχ υπελειφθη τω ιωαχας λαος αλλ η πεντηκοντα ιππεις και δεκα αρματα και δεκα χιλιαδες πεζων οτι απωλεσεν αυτους βασιλευς συριας και εθεντο αυτους ως χουν εις καταπατησιν και τα λοιπα των λογων ιωαχας και παντα όσα εποιησεν και άι δυνασταιαι αυτου ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ήμερων τοις βασιλευσιν ισραηλ και εκοιμηθη ιωαχας μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν σαμαρεια και εβασιλευσεν ιωας υιος αυτου αντ αυτου εν ετει τριακοστω και έβδομω ετει τω ιωας βασιλει ιουδα εβασιλευσεν ιωας υιος ιωαχας επι ισραηλ εν σαμαρεια έκκαιδεκα ετη και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου ουκ απεστη απο πασης άμαρτιας ιεροβοαμ υιου ναβατ ός εξήμαρτεν τον ισραηλ εν αυταις επορευθη και τα λοιπα των λογων ιωας και παντα όσα εποιησεν και άι δυνασταιαι αυτου άς εποιησεν μετα αμεσσιου βασιλεως ιουδα ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ήμερων τοις βασιλευσιν ισραηλ και εκοιμηθη ιωας μετα των πατερων αυτου και ιεροβοαμ εκαθισεν επι τω θρονου αυτου εν σαμαρεια μετα των υιων ισραηλ και ελισαιε ηρωστησεν την αρρωστιαν αυτου δι ήν απεθανεν και κατεβη προς αυτον ιωας βασιλευς ισραηλ και εκλαυσεν επι προσωπου αυτου και ειπεν πατερ πατερ άρμα ισραηλ και ιππευς αυτου και ειπεν αυτω ελισαιε λαβε τοξον και βελη και ελαβεν προς αυτον τοξον και βελη και ειπεν τω βασιλει επιβιβασον την χειρα σου επι το τοξον και επεβιβασεν ιωας την χειρα αυτου επι το τοξον και επεθηκεν ελισαιε τας χειρας αυτου επι τας χειρας του βασιλεως και ειπεν ανοιξον την θυριδα κατ ανατολας και ηνοιξεν και ειπεν ελισαιε τοξευσον και ετοξευσεν και ειπεν βελος σωτηριας τω κυριω και βελος σωτηριας εν συρια και παταξεις την συριαν εν αφεκ έως συντελειας και ειπεν αυτω ελισαιε λαβε τοξα και ελαβεν και ειπεν τω βασιλει ισραηλ παταξον εις την γην και επαταξεν ό βασιλευς τρις και εστη και ελυπηθη επ αυτω ό ανθρωπος του θεου και ειπεν ει επαταξας πεντακις η έξακις τοτε αν επαταξας την συριαν έως συντελειας και νυν τρις παταξεις την συριαν και απεθανεν ελισαιε και εθαψαν αυτον και μονοζωνοι μωαβ ηλθον εν τη γη ελθοντος του ενιαυτου και εγενετο αυτων θαπτοντων τον ανδρα και ιδου ειδον τον μονοζωνον και ερριψαν τον ανδρα εν τω ταφω ελισαιε και επορευθη και ήψατο των οστεων ελισαιε και εζησεν και ανεστη επι τους ποδας αυτου και αζαηλ εξεθλιψεν τον ισραηλ πασας τας ήμερας ιωαχας και ηλεησεν κυριος αυτους και οικτιρησεν αυτους και επεβλεψεν προς αυτους δια την διαθηκην αυτου την μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και ουκ ηθελησεν κυριος διαφθειραι αυτους και ουκ απερριψεν αυτους απο του προσωπου αυτου και απεθανεν αζαηλ βασιλευς συριας και εβασιλευσεν υιος αδερ υιος αυτου αντ αυτου και επεστρεψεν ιωας υιος ιωαχας και ελαβεν τας πολεις εκ χειρος υιου αδερ υιου αζαηλ άς ελαβεν εκ χειρος ιωαχας του πατρος αυτου εν τω πολεμω τρις επαταξεν αυτον ιωας και επεστρεψεν τας πολεις ισραηλ εν ετει δευτερω τω ιωας υιω ιωαχας βασιλει ισραηλ και εβασιλευσεν αμεσσιας υιος ιωας βασιλευς ιουδα υιος εικοσι και πεντε ετων ην εν τω βασιλευειν αυτον και εικοσι και εννεα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ιωαδιν εξ ιερουσαλημ και εποιησεν το ευθεσ εν οφθαλμοις κυριου πλην ουχ ως δαυιδ ό πατηρ αυτου κατα παντα όσα εποιησεν ιωας ό πατηρ αυτου εποιησεν

πλήν τα ὑψηλά ουκ ἐξήρην ἐτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐγένετο ὅτε κατισχύσεν ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐπατάξεν τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς παταξάντας τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν παταξάντων ουκ ἐθανάτωσεν καθὼς γεγραπται ἐν βιβλίῳ νόμων μου· ὥς ἐνετείλατο κύριος λέγων· ουκ ἀποθάνονται πατέρες ὑπὲρ υἱῶν καὶ υἱοὶ ουκ ἀποθάνονται ὑπὲρ πατέρων· ὅτι ἀλλ’ ἡ ἕκαστος ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθάνειται· αὐτὸς ἐπατάξεν τὸν ἐδῶμ ἐν γαίᾳ δεκά χιλιάδας καὶ συνέλαβε τὴν πέτρην ἐν τῷ πολεμῷ καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτῆς καθοὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· τότε ἀπέστειλεν ἀμεσσίας ἀγγέλους πρὸς ἰωᾶς υἱὸν ἰωαχὰς υἱοῦ ἰου βασιλεως ἰσραὴλ λέγων· δευρὸ οφθῶμεν προσώποις καὶ ἀπέστειλεν ἰωᾶς βασιλεὺς ἰσραὴλ πρὸς ἀμεσσίαν βασιλεῖα ἰουδα λέγων· ὁ ἀκαν ὁ ἐν τῷ λιβάνῳ ἀπέστειλεν πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ λιβάνῳ λέγων· δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα καὶ διηλθὼν τὰ θῆρια τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ λιβάνῳ καὶ συνεπάτησαν τὸν ἀκανὰ τυτῶν ἐπατάξας τὴν ἰδουμαίαν καὶ ἐπῆρην σὲ ἡ καρδία σου ἐνδοξασθῆτι κατήμενος ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ ἵνα τί ἐρίζεις ἐν κακίᾳ σου καὶ πῆσθι σὺ καὶ ἰουδὰς μετὰ σου καὶ ουκ ἤκουσεν ἀμεσσίας καὶ ἀνεβῆ ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ καὶ ὠφθῆσαν προσώποις αὐτὸς καὶ ἀμεσσίας βασιλεὺς ἰουδα ἐν βαιθσαμὺς τῇ τοῦ ἰουδα καὶ ἐπτάισεν ἰουδὰς ἀπὸ προσώπου ἰσραὴλ καὶ ἐφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκηνώμα αὐτοῦ καὶ τὸν ἀμεσσίαν υἱὸν ἰωᾶς υἱοῦ οὐχοῦζιου βασιλεῖα ἰουδα συνέλαβεν ἰωᾶς υἱὸς ἰωαχὰς βασιλεὺς ἰσραὴλ ἐν βαιθσαμὺς καὶ ἦλθεν εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ κατέειλεν ἐν τῷ τειχεὶ ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ πυλῇ ἐφραὶμ ἕως πυλῆς τῆς γωνίας τετρακοσίους πηχεῖς καὶ ἔλαβεν τὸ χρύσιον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ εὗρεθέντα ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλεως καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμιξεῶν καὶ ἀπεστρέφεν εἰς σαμαρείαν καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἰωᾶς ὅσα ἐποίησεν ἐν δυναστείᾳ αὐτοῦ ἃ ἐπολεμήσεν μετὰ ἀμεσσίῳ βασιλεως ἰουδα ουχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσιν ἰσραὴλ καὶ ἐκοιμήθη ἰωᾶς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλεῶν ἰσραὴλ καὶ ἐβασίλευσεν ἱεροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ’ αὐτοῦ καὶ ἐξῆσεν ἀμεσσίας υἱὸς ἰωᾶς βασιλεὺς ἰουδα μετὰ τοῦ ἀποθάνειν ἰωᾶς υἱὸν ἰωαχὰς βασιλεῖα ἰσραὴλ πεντεκαίδεκα ἐτὴ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἀμεσσίῳ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν ουχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσιν ἰουδα καὶ συνεστράφησαν ἐπ’ αὐτὸν συστρεμμά ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἐφυγεν εἰς λαχὶς καὶ ἀπέστειλαν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς λαχὶς καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ καὶ ἦραν αὐτὸν ἐφ’ ἵππων καὶ ἐτάφη ἐν ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει δαυὶδ καὶ ἔλαβεν πᾶς ὁ λαὸς ἰουδα τὸν ἀζαρίαν καὶ αὐτὸς υἱὸς ἔκκαϊδεκα ἐτῶν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀμεσσίῳ αὐτὸς ὠκοδόμησεν τὴν αἰλῶθ καὶ ἐπεστρέφεν αὐτὴν τῷ ἰουδᾷ μετὰ τοῦ κοιμηθῆναι τὸν βασιλεῖα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν εἰς πεντεκαίδεκατῷ τοῦ ἀμεσσίῳ υἱοῦ ἰωᾶς βασιλεως ἰουδα ἐβασίλευσεν ἱεροβοὰμ υἱὸς ἰωᾶς ἐπὶ ἰσραὴλ ἐν σαμαρείᾳ τεσσαράκοντα καὶ ἓν ἐτὸς καὶ ἐποίησεν τὸ πονῆρον ἐνώπιον κυρίου ουκ ἀπῆσθη ἀπὸ πάσων ἁμαρτιῶν ἱεροβοὰμ υἱοῦ ναβατ ὃς ἐξημαρτεν τὸν ἰσραὴλ αὐτὸς ἀπῆσθη τὸ ὄριον ἰσραὴλ ἀπὸ εἰσοδοῦ αἰμαθὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἀραβᾶ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου θεοῦ ἰσραὴλ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ ἰωνᾶ υἱοῦ αμαθὶ τοῦ προφήτου τοῦ ἐκ γεθχόφερ· ὅτι εἶδεν κύριος τὴν ταπεινώσιν ἰσραὴλ

πικραν σφοδρα και ολιγοστούς συνεχομένους και εσπανισμένους και εγκαταλελειμμένους και ουκ ην ὁ βοηθῶν τῷ ἰσραὴλ και ουκ ἐλάλησεν κυριος ἐξαλειφαι το σπέρμα ἰσραὴλ ὑποκατωθεν του ουρανου και ἐσωσεν αὐτούς δια χειρὸς ἱεροβοάμ υἱοῦ ἰωᾶς και τὰ λοιπὰ των λογῶν ἱεροβοάμ και παντὰ ὅσα ἐποίησεν και αἱ δυνάσται αὐτοῦ ὅσα ἐπολέμησεν και ὅσα ἐπεστρεψεν τὴν δαμασκὸν και τὴν αἰμαὶ τῷ ἰουδᾷ ἐν ἰσραὴλ ουχι ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λογῶν των ἡμερῶν τοῖς βασιλευσιν ἰσραὴλ και ἐκοιμηθῆ ἱεροβοάμ μετὰ των πατέρων αὐτοῦ μετὰ βασιλείων ἰσραὴλ και ἐβασίλευσεν Ἀζαρίας υἱὸς ἀμεσσιου ἀντὶ του πατρὸς αὐτοῦ ἐν εἰτε εἰκοστῷ και ἑβδόμῳ τῷ ἱεροβοάμ βασιλεὶ ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἀζαρίας υἱὸς ἀμεσσιου βασιλείῳ ἰουδᾷ υἱὸς ἑκκαίδεκα ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν και πεντήκοντα και δυο ἐτὴ ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλὴμ και ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ χαλῖα ἐξ ἱερουσαλὴμ και ἐποίησεν το εὐθεὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ παντὰ ὅσα ἐποίησεν ἀμεσσίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ πλην των ὑψηλῶν ουκ ἐξήρην ἐτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν και ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς και ἤψατο κυριος του βασιλείῳ και ἦν λελεπτρωμένος ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ και ἐβασίλευσεν ἐν οἰκῷ ἀφφουσῶθ και ἰωαθὰμ υἱὸς του βασιλείῳ ἐπὶ τῷ οἰκῷ κρινῶν τον λαὸν τῆς γῆς και τὰ λοιπὰ των λογῶν Ἀζαρίου και παντὰ ὅσα ἐποίησεν ουκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λογῶν των ἡμερῶν τοῖς βασιλευσιν ἰουδᾷ και ἐκοιμηθῆ Ἀζαρίας μετὰ των πατέρων αὐτοῦ και ἐθαψάν αὐτὸν μετὰ των πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει δαυὶδ και ἐβασίλευσεν ἰωαθὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν εἰτε τριακοστῷ και ογδῶ τῷ Ἀζαρία βασιλεὶ ἰουδᾷ ἐβασίλευσεν Ζαχαρίας υἱὸς ἱεροβοάμ ἐπὶ ἰσραὴλ ἐν σαμαρείᾳ ἑξάμηνον και ἐποίησεν το πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ ουκ ἀπεστή ἀπο ἁμαρτιῶν ἱεροβοάμ υἱοῦ ναβατ ὃς ἐξημαρτεν τον ἰσραὴλ και συνεστραφῆσαν ἐπ' αὐτὸν σέλλουμ υἱὸς ἰαβὶς και κεβλάαμ και ἐπάταξαν αὐτὸν και ἐθανάτωσαν αὐτὸν και σέλλουμ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ και τὰ λοιπὰ των λογῶν Ζαχαρίου ἰδοὺ ἐστὶν γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λογῶν των ἡμερῶν τοῖς βασιλευσιν ἰσραὴλ ὁ λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν πρὸς ἰοὺ λέγων υἱοὶ τέταρτοι καθήσονται σοὶ ἐπὶ θρόνου ἰσραὴλ και ἐγένετο οὕτως και σέλλουμ υἱὸς ἰαβὶς ἐβασίλευσεν και ἐν εἰτε τριακοστῷ και ἐνατῷ Ἀζαρία βασιλεὶ ἰουδᾷ ἐβασίλευσεν σέλλουμ μῆνα ἡμερῶν ἐν σαμαρείᾳ και ἀνεβῆ μαναῆμ υἱὸς γαδδὶ ἐκ θαρσίλα και ἤλθεν εἰς σαμαρείαν και ἐπάταξεν τον σέλλουμ υἱὸν ἰαβὶς ἐν σαμαρείᾳ και ἐθανάτωσεν αὐτὸν και τὰ λοιπὰ των λογῶν σέλλουμ και ἡ συστρόφη αὐτοῦ ἦν συνεστραφῆ ἰδοὺ εἰσιν γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λογῶν των ἡμερῶν τοῖς βασιλευσιν ἰσραὴλ τότε ἐπάταξεν μαναῆμ τὴν θέρσα και παντὰ τὰ ἐν αὐτῇ και τὰ ὅρια αὐτῆς ἀπο θέρσα ὅτι ουκ ἠνοιζάν αὐτῷ και ἐπάταξεν αὐτὴν και τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας ἀνερρῆξεν ἐν εἰτε τριακοστῷ και ἐνατῷ Ἀζαρία βασιλεὶ ἰουδᾷ και ἐβασίλευσεν μαναῆμ υἱὸς γαδδὶ ἐπὶ ἰσραὴλ δεκά ἐτὴ ἐν σαμαρείᾳ και ἐποίησεν το πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου ουκ ἀπεστή ἀπο πᾶσων ἁμαρτιῶν ἱεροβοάμ υἱοῦ ναβατ ὃς ἐξημαρτεν τον ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνεβῆ φουλ βασιλεὺς ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν και μαναῆμ ἔδωκεν τῷ φουλ χίλια ταλάντα ἀργυρίου εἶναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ και ἐξηνεγκεν μαναῆμ το ἀργύριον ἐπὶ τον ἰσραὴλ ἐπὶ παν δυνάτον ἰσχυὶ δοῦναι τῷ βασιλεὶ των ἀσσυρίων πεντήκοντα σικλους τῷ ἀνδρὶ τῷ ἑνὶ και ἀπεστρεψεν βασιλεὺς ἀσσυρίων και ουκ ἐστὶ ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ και τὰ λοιπὰ των λογῶν μαναῆμ και

παντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσὶν ἰσραὴλ καὶ ἐκοιμηθῆ ἡ μάχη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν φακείας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν εἰσὶ πεντηχοστῶ του ἀζαρίου βασιλεως ἰουδα ἐβασίλευσεν φακείας υἱὸς μαναῆμ ἐπὶ ἰσραὴλ ἐν σαμαρεία δύο ἐτὴ καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπεστή ἀπὸ ἁμαρτιῶν ἱεροβοάμ υἱοῦ ναβάτ ὃς ἐξημαρτεν τὸν ἰσραὴλ καὶ συνεστράφη ἐπ' αὐτὸν φακῆ υἱὸς ρομελίου ὁ τριστατῆς αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν σαμαρείᾳ ἐναντίον οἴκου του βασιλεως μετὰ του ἀργὸβ καὶ μετὰ του ἀρία καὶ μετ' αὐτοῦ πεντηκοντὰ ἄνδρες ἀπὸ τῶν τετρακοσίων καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων φακειοῦ καὶ παντὰ ὅσα ἐποίησεν ἰδοὺ εἰσὶν γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσὶν ἰσραὴλ ἐν εἰσὶ πεντηχοστῶ καὶ δευτέρῳ του ἀζαρίου βασιλεως ἰουδα ἐβασίλευσεν φακῆ υἱὸς ρομελίου ἐπὶ ἰσραὴλ ἐν σαμαρείᾳ εἰκοσὶ ἐτὴ καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπεστή ἀπὸ πάσων ἁμαρτιῶν ἱεροβοάμ υἱοῦ ναβάτ ὃς ἐξημαρτεν τὸν ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις φακῆ βασιλεως ἰσραὴλ ἤλθεν θάγλαθφελλασάρ βασιλεὺς ἀσσυρίων καὶ ἐλάβεν τὴν αἶν καὶ τὴν ἀβελβαῖθαμααχα καὶ τὴν ἰανωχ καὶ τὴν κενεζ καὶ τὴν ἀσώρ καὶ τὴν γαλαὰδ καὶ τὴν γαλιλαίαν πᾶσαν γῆν νεφθαλί καὶ ἀπώκισεν αὐτοὺς εἰς ἀσσυρίους καὶ συνεστρέψεν συστρέμμα ὥσπερ υἱὸς ἡλᾶ ἐπὶ φακῆ υἱὸν ρομελίου καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν εἰσὶ εἰκοστῶ ἰωαθὰμ υἱοῦ ἀζαρίου καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων φακῆ καὶ παντὰ ὅσα ἐποίησεν ἰδοὺ ἐστὶν γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσὶν ἰσραὴλ ἐν εἰσὶ δευτέρῳ φακῆ υἱοῦ ρομελίου βασιλεως ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ἰωαθὰμ υἱὸς ἀζαρίου βασιλεως ἰουδα υἱὸς εἰκοσὶ καὶ πεντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλευεῖν αὐτὸν καὶ ἑκκαίδεκα ἐτὴ ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἱερουσα θυγατὴρ σαδώκ καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθεὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ παντὰ ὅσα ἐποίησεν ὀζίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ πλην τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν ἐτι ὁ λαὸς ἐθύσιαζεν καὶ ἐθύμια ἐν τοῖς ὑψηλοῖς αὐτὸς ὠκοδομήσεν τὴν πυλὴν οἴκου κυρίου τὴν ἐπάνω καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἰωαθὰμ καὶ παντὰ ὅσα ἐποίησεν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσὶν ἰουδα ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ἠρξάτο κυρίως ἐξαποστελλεῖν ἐν ἰουδα τὸν ρασσὼν βασιλεῖα συρίας καὶ τὸν φακῆ υἱὸν ρομελίου καὶ ἐκοιμηθῆ ἰωαθὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν ἀχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν εἰσὶ ἑπτὰκαίδεκατῶ φακῆ υἱοῦ ρομελίου ἐβασίλευσεν ἀχαζ υἱὸς ἰωαθὰμ βασιλεως ἰουδα υἱὸς εἰκοσὶ ἐτῶν ἦν ἀχαζ ἐν τῷ βασιλευεῖν αὐτὸν καὶ ἑκκαίδεκα ἐτὴ ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἐποίησεν τὸ εὐθεὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου θεοῦ αὐτοῦ πιστῶς ὥς δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐπορευθῆ ἐν ὁδῷ ἱεροβοάμ υἱοῦ ναβάτ βασιλεως ἰσραὴλ καὶ γέγονεν αὐτοῦ διηγήσας ἐν πυρὶ κατὰ τὰ βδελυγμάτα τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρεν κυρίως ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν ἰσραὴλ καὶ ἐθύσιαζεν καὶ ἐθύμια ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ὑποκατῶ παντός ξύλου ἀλσόδους τότε ἀνέβη ρασσὼν βασιλεὺς συρίας καὶ φακῆ υἱὸς ρομελίου βασιλεὺς ἰσραὴλ εἰς ἱερουσαλὴμ εἰς πόλεμον καὶ ἐπολιορκοῦν ἐπὶ ἀχαζ καὶ οὐκ ἐδύναντο πολεμεῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἐπεστρέψεν ρασσὼν βασιλεὺς συρίας τὴν αἰλὰν τῇ συρίᾳ καὶ ἐξεβάλεν τοὺς ἰουδαίους ἐξ αἰλὰν καὶ

ιδουμαιοι ηλθον εις αιλαθ και κατωκησαν εκει εως της ημερας ταυτης και απεστειλεν αχαζ αγγελους προς θαγλαθφελλαसार βασιλεια ασσυριων λεγων δουλος σου και υιος σου εγω αναβηθι και σωσον με εκ χειρος βασιλεως συριας και εκ χειρος βασιλεως ισραηλ των επανισταμενων επ εμε και ελαβεν αχαζ το αργυριον και το χρυσιον το ευρεθεν εν θησαυροις οικου κυριου και οικου του βασιλεως και απεστειλεν τω βασιλει δωρα και ηκουσεν αυτου βασιλευς ασσυριων και ανεβη βασιλευς ασσυριων εις δαμασκον και συνελαβεν αυτην και απωκισεν αυτην και τον ρασσων εθανατωσεν και επορευθη βασιλευς αχαζ εις απαντην τω θαγλαθφελλαसार βασιλει ασσυριων εις δαμασκον και ειδεν το θυσιαστηριον εν δαμασκω και απεστειλεν ο βασιλευς αχαζ προς ουριαν τον ιερεα το ομοιωμα του θυσιαστηριου και τον ρυθμον αυτου εις πασαν ποιησιν αυτου και ωκοδομησεν ουριας ο ιερευς το θυσιαστηριον κατα παντα οσα απεστειλεν ο βασιλευς αχαζ εκ δαμασκου και ειδεν ο βασιλευς το θυσιαστηριον και ανεβη επ αυτο και εθυμιασεν την ολοκαυτωσιν αυτου και την θυσιαν αυτου και την σπονδην αυτου και προσεχεεν το αιμα των ειρηνικων των αυτου επι το θυσιαστηριον και το θυσιαστηριον το χαλκουν το απεναντι κυριου και προσηγαγεν απο προσωπου του οικου κυριου απο του αναμεσον του θυσιαστηριου και απο του αναμεσον του οικου κυριου και εδωκεν αυτο επι μηρον του θυσιαστηριου κατα βορραν και ενετειλατο ο βασιλευς αχαζ τω ουρια τω ιερει λεγων επι το θυσιαστηριον το μεγα προσφερε την ολοκαυτωσιν την πρωινην και την θυσιαν την εσπερινην και την ολοκαυτωσιν του βασιλεως και την θυσιαν αυτου και την ολοκαυτωσιν παντος του λαου και την θυσιαν αυτων και την σπονδην αυτων και παν αιμα ολοκαυτωσεως και παν αιμα θυσιας επ αυτο προσχεεις και το θυσιαστηριον το χαλκουν εσται μοι εις το πρωι και εποιησεν ουριας ο ιερευς κατα παντα οσα ενετειλατο αυτω ο βασιλευς αχαζ και συνεκοψεν ο βασιλευς αχαζ τα συγχλειςματα των μεχωνωθ και μετρηεν απ αυτων τον λουτρηα και την θαλασσαν καθειλεν απο των βοων των χαλκων των υποκατω αυτης και εδωκεν αυτην επι βασιν λιθινην και τον θεμελιον της καθεδρας ωκοδομησεν εν οικω κυριου και την εισοδον του βασιλεως την εξω επεστρεψεν εν οικω κυριου απο προσωπου βασιλεως ασσυριων και τα λοιπα των λογων αχαζ οσα εποιησεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα και εκοιμηθη αχαζ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν εξεκιας υιος αυτου αντ αυτου εν ετει δωδεκατω τω αχαζ βασιλει ιουδα εβασιλευσεν ωσηε υιος ηλα εν σαμαρεια επι ισραηλ εννεα ετη και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου πλην ουχ ως οι βασιλεις ισραηλ οι ησαν εμπροσθεν αυτου επ αυτον ανεβη σαλαμανασαρ βασιλευς ασσυριων και εγενηθη αυτω ωσηε δουλος και επεστρεψεν αυτω μαναα και ευρεν βασιλευς ασσυριων εν τω ωσηε αδικιαν οτι απεστειλεν αγγελους προς σηγωρ βασιλεια αιγυπτου και ουκ ηνεγκεν μαναα τω βασιλει ασσυριων εν τω ενιαυτω εκεινω και επολιορκησεν αυτον ο βασιλευς ασσυριων και εδησεν αυτον εν οικω φυλακης και ανεβη ο βασιλευς ασσυριων εν παση τη γη και ανεβη εις σαμαρειαν και επολιορκησεν επ αυτην τρια ετη εν ετει ενατω ωσηε συνελαβεν βασιλευς ασσυριων την σαμαρειαν και απωκισεν τον ισραηλ εις ασσυριους και κατωκισεν αυτους εν αλαιο και εν αβωρ ποταμοις γωζαν και ορη μηδων και εγενετο οτι ημαρτον

οι υιοι ισραηλ τω κυριω θεω αυτων τω αναγαγοντι αυτοους εκ γης αιγυπτου υποκατωθεν χειρος φαραω βασιλευς αιγυπτου και εφοβηθησαν θεους ετερους και επορευθησαν τοις δικαιομασιν των εθνων ων εξηρεν κυριος απο προσωπου υιων ισραηλ και οι βασιλεις ισραηλ οσοι εποιησαν και οσοι ημφιεσαντο οι υιοι ισραηλ λογους ουχ ουτως κατα κυριου θεου αυτων και ωκοδομησαν εαυτοις υψηλα εν πασαις ταις πολεσιν αυτων απο πυργου φυλασσοντων εως πολεως οχυρας και εστηλωσαν εαυτοις στηλας και αλση επι παντι βουνω υψηλω και υποκατω παντος ξυλου αλσωδους και εθυμιασαν εκει εν πασιν υψηλοις καθως τα εθνη α απωκισεν κυριος εκ προσωπου αυτων και εποιησαν κοινωνους και εχαραζαν του παροργισαι τον κυριον και ελατρευσαν τοις ειδωλοις οis ειπεν κυριος αυτοις ου ποιησετε το ρημα τουτο κυριω και διεμαρτυρατο κυριος εν τω ισραηλ και εν τω ιουδα εν χειρι παντων των προφητων αυτου παντος ορωντος λεγων αποστραφητε απο των οδων υμων των πονηρων και φυλαξατε τας εντολας μου και τα δικαιωματα μου και παντα τον νομον ον ενετειλαμην τοις πατρασιν υμων οσα απεστειλα αυτοις εν χειρι των δουλων μου των προφητων και ουκ ηκουσαν και εσκληρυναν τον νωτον αυτων υπερ τον νωτον των πατερων αυτων και τα μαρτυρια αυτου οσα διεμαρτυρατο αυτοις ουκ εφυλαξαν και επορευθησαν οπισω των ματαιων και εματαιωθησαν και οπισω των εθνων των περικυκλω αυτων ων ενετειλατο αυτοις του μη ποιησαι κατα ταυτα εγκατελιπον τας εντολας κυριου θεου αυτων και εποιησαν εαυτοις χωνευμα δυο δαμαλεις και εποιησαν αλση και προσεκυνησαν παση τη δυναμει του ουρανου και ελατρευσαν τω βααλ και διηγον τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων εν πυρι και εμαντευοντο μαντειας και οιωνιζοντο και επραθησαν του ποιησαι το πονηρον εν οφθαλμοis κυριου παροργισαι αυτον και εθυμωθη κυριος σφοδρα εν τω ισραηλ και απεστησεν αυτοους απο του προσωπου αυτου και ουχ υπελειφθη πλην φυλη ιουδα μονωτατη και γε ιουδας ουκ εφυλαξεν τας εντολας κυριου του θεου αυτων και επορευθησαν εν τοις δικαιομασιν ισραηλ οis εποιησαν και απεωσαντο τον κυριον εν παντι σπερματι ισραηλ και εσαλευσεν αυτοους και εδωκεν αυτοους εν χειρι διαρπαζοντων αυτοους εως ου απερριψεν αυτοους απο προσωπου αυτου οτι πλην ισραηλ επανωθεν οικου δαυιδ και εβασιλευσαν τον ιεροβοαμ υιον ναβατ και εξεωσεν ιεροβοαμ τον ισραηλ εξοπισθεν κυριου και εξημαρτεν αυτοους αμαρτιαν μεγαλην και επορευθησαν οι υιοι ισραηλ εν παση αμαρτια ιεροβοαμ η εποιησεν ουκ απεστησαν απ αυτης εως ου μετεστησεν κυριος τον ισραηλ απο προσωπου αυτου καθως ελαλησεν κυριος εν χειρι παντων των δουλων αυτου των προφητων και απωκισθη ισραηλ επανωθεν της γης αυτου εις ασσυριους εως της ημερας ταυτης και ηγαγεν βασιλευς ασσυριων εκ βαβυλωνος τον εκ χουνθα και απο αια και απο αιμαθ και σεπφαρουαιν και κατωκισθησαν εν πολεσιν σαμαρειας αντι των υιων ισραηλ και εκληρονομησαν την σαμαρειαν και κατωκησαν εν ταις πολεσιν αυτης και εγενετο εν αρχη της καθεδρας αυτων ουκ εφοβηθησαν τον κυριον και απεστειλεν κυριος εν αυτοις τους λεοντας και ησαν αποκτεννοντες εν αυτοις και ειπον τω βασιλει ασσυριων λεγοντες τα εθνη α απωκισας και αντεκαθισας εν πολεσιν σαμαρειας ουκ εγνωσαν το κριμα του θεου της γης και απεστειλεν εις αυτοους τους λεοντας και ιδου εισιν θανατουντες αυτοους καθοτι ουκ οιδασιν το κριμα του θεου της γης και ενετειλατο

ὁ βασιλεὺς ἀσσυρίων λέγων ἀπαγέτε ἐκεῖθεν καὶ πορευεσθῶσαν καὶ κατοικεῖτωσαν ἐκεῖ καὶ φωτίουσιν αὐτοὺς τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς καὶ ἡγάγον ἓνα τῶν ἱερέων ὧν ἀπωκίσαν ἀπὸ σαμαρείας καὶ ἐκαθίσεν ἐν βαιθὴλ καὶ ἦν φωτίζων αὐτοὺς πῶς φοβηθῶσιν τὸν κύριον καὶ ᾔψαν ποιοῦντες ἐθνὴ ἐθνὴ θεοὺς αὐτῶν καὶ εὐθήκαν ἐν οἰκῶ τῶν ὑψηλῶν ὧν ἐποίησαν οἱ σαμαριταῖ ἐθνὴ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἐν αἷς κατῶκου ἐν αὐταῖς καὶ οἱ ἄνδρες βαβυλωνοὶ ἐποίησαν τὴν σοκχωθβαίνιθ καὶ οἱ ἄνδρες χουθὶ ἐποίησαν τὴν νηριγέλ καὶ οἱ ἄνδρες αἰμαθὶ ἐποίησαν τὴν ἀσιμαθὶ καὶ οἱ εὐαῖοι ἐποίησαν τὴν ἐβλαζερ καὶ τὴν θάρθακ καὶ οἱ σεπφαρουαῖν κατεκαῖον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ τῷ ἀδραμελεχ καὶ ἀνημελεχ θεοὶς σεπφαρουαῖν καὶ ᾔψαν φοβούμενοι τὸν κύριον καὶ κατῶκισαν τὰ βδελυγμάτα αὐτῶν ἐν τοῖς οἰκοῖς τῶν ὑψηλῶν ἃ ἐποίησαν ἐν σαμαρείᾳ ἐθνος ἐθνος ἐν πόλει ἐν ἣ κατῶκου ἐν αὐτῇ καὶ ᾔψαν φοβούμενοι τὸν κύριον καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἐν οἰκῶ τῶν ὑψηλῶν τὸν κύριον ἐφοβούντο καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐλάτρευον κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἐθνῶν ὅθεν ἀπωκίσεν αὐτοὺς ἐκεῖθεν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης αὐτοὶ ἐποιοῦν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν αὐτοὶ φοβούνται καὶ αὐτοὶ ποιοῦσιν κατὰ τὰ δικαιώματα αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν καὶ κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλατο κύριος τοῖς υἱοῖς ἰακωβ ὅς ἐθήκεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰσραὴλ καὶ διετέτο κύριος μετ' αὐτῶν διαθήκη καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους καὶ οὐ προσκυνήσετε αὐτοῖς καὶ οὐ λατρεύσετε αὐτοῖς καὶ οὐ θυσιάσετε αὐτοῖς ὅτι ἀλλ' ἡ τῷ κυρίῳ ὅς ἀνηγάγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐν ἰσχυρῇ μεγάλῃ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ αὐτὸν φοβηθήσεσθε καὶ αὐτῷ προσκυνήσετε καὶ αὐτῷ θύσετε καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα καὶ τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολὰς ἃς ἐγράψεν ὑμῖν φυλάσσεσθε ποιεῖν πᾶσας τὰς ἡμέρας καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους καὶ τὴν διαθήκην ἣν διετέτο μετ' ὑμῶν οὐκ ἐπληρώσεσθε καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἑτέρους ὅτι ἀλλ' ἡ τὸν κύριον θεὸν ὑμῶν φοβηθήσεσθε καὶ αὐτὸς ἐξέλκεται ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν καὶ οὐκ ἀκουσέσθε ἐπὶ τῷ κρίματι αὐτῶν ὁ αὐτοὶ ποιοῦσιν καὶ ᾔψαν τὰ ἐθνὴ ταῦτα φοβούμενοι τὸν κύριον καὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν ᾔψαν δουλεύοντες καὶ γὰρ οἱ υἱοὶ καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ποιοῦσιν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐγένετο ἐν ἐτεί τρίτῳ τῷ ὥσπερ ὡς ἡλὰ βασιλεὶς ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ἐξεκίας υἱὸς ἀχαζ βασιλεὺς ἰουδα υἱὸς εἰκοσὶ καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ εἰκοσὶ καὶ ἐννέα ἐτὴ ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἁβου θυγατὴρ ζαχαρίου καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθεὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ αὐτὸς ἐξῆρεν τὰ ὑψηλὰ καὶ συνεντρίψεν πᾶσας τὰς στήλας καὶ ἐξώλεθρευσεν τὰ ἄλσῃ καὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκὸν ὃν ἐποίησεν μωυσῆς ὅτι ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ᾔψαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ θυμιῶντες αὐτῷ καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν νεεσθὰν ἐν κυρίῳ θεῷ ἰσραὴλ ἡλπισεν καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἐγενήθη ὁμοίος αὐτῷ ἐν βασιλεύσειν ἰουδα καὶ ἐν τοῖς γενομένοις ἐμπροσθεν αὐτοῦ καὶ ἐκολλήθη τῷ κυρίῳ οὐκ ἀπεστή ὀπισθεν αὐτοῦ καὶ ἐφυλάξεν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐνετείλατο μωυσῇ καὶ ἦν κύριος μετ' αὐτοῦ ἐν πᾶσιν ὃς ἐποίησεν σὺνηκεν καὶ ἠθέτησεν ἐν τῷ βασιλείῳ ἀσσυρίων καὶ οὐκ ἐδουλεύσεν αὐτῷ αὐτὸς ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφυλοὺς ἕως γαζῆς καὶ ἕως ὀρίου αὐτῆς ἀπὸ πυργοῦ φυλάσσοντων καὶ ἕως πόλεως ὀχυρᾶς καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐτεί

τω τεταρτῳ βασιλεὶ ἐζεκια αὐτος ἐνιαυτος ὁ ἔβδομος τῷ ὥσπερ ὤω
ἤλα βασιλεὶ ἰσραὴλ ἀνέβη σαλαμανασσαρ βασιλεὺς ἀσσυρίων ἐπὶ σα-
μαρείαν καὶ ἐπολιορκεῖ ἐπ' αὐτὴν καὶ κατέλαβeto αὐτὴν ἀπο τέλους
τρίων ἐτῶν ἐν εἰς ἔκτῳ τῷ ἐζεκια αὐτος ἐνιαυτος ἐνάτος τῷ ὥσπερ
βασιλεὶ ἰσραὴλ καὶ συνελήμφθη σάμαρεια καὶ ἀπώκισεν βασιλεὺς ἀσ-
συρίων τὴν σάμαρείαν εἰς ἀσσυρίους καὶ εἴθηκεν αὐτοὺς ἐν ἀλαε καὶ
ἐν ἀβῶρ ποταμῷ γῶζαν καὶ ὀρὴ μῆδων ἀνθ' ὧν ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς
φωνῆς κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ παρεβήσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ πα-
ντὰ ὅσα ἐνετείλατο μωϋσῆς ὁ δούλος κυρίου καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ
οὐκ ἐποίησαν καὶ τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ εἰς βασιλεὶ ἐζεκιου ἀνέβη
σενναχηρίμ βασιλεὺς ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις ἰουδα τὰς ὀχυράς καὶ
συνέλαβεν αὐτάς καὶ ἀπέστειλεν ἐζεκιας βασιλεὺς ἰουδα ἀγγέλους
πρὸς βασιλεῖα ἀσσυρίων εἰς λαχὶς λέγων ἡμάρτηκα ἀποστραφῆτι ἀπ'
ἐμοῦ ὅ ἐάν ἐπιθῇς ἐπ' ἐμὲ βαστάσω καὶ ἐπεθήκεν ὁ βασιλεὺς ἀσσυρίων
ἐπὶ ἐζεκιαν βασιλεῖα ἰουδα τριακοσία τάλαντα ἀργυρίου καὶ τριακόντα
τάλαντα χρυσοῦ καὶ ἔδωκεν ἐζεκιας πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὗρεθεν ἐν
οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ καίρῳ ἐκείνῳ
συνεκοίφεν ἐζεκιας τὰς θύρας ναοῦ κυρίου καὶ τὰ ἐστηρικμένα ἅ ἐ-
χρυσώσεν ἐζεκιας βασιλεὺς ἰουδα καὶ ἔδωκεν αὐτὰ βασιλεὶ ἀσσυρίων
καὶ ἀπέστειλεν βασιλεὺς ἀσσυρίων τὸν θάρθαν καὶ τὸν ραφίς καὶ τὸν
ραψακὴν ἐκ λαχὶς πρὸς τὸν βασιλεῖα ἐζεκιαν ἐν δυνάμει βάρεια ἐπὶ
ιερουσαλὴμ καὶ ἀνέβησαν καὶ ἤλθον εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ ἐστήσαν ἐν
τῷ ὕδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἀνω ἥ ἐστὶν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ α-
γροῦ τοῦ γναφῆως καὶ ἐβοήσαν πρὸς ἐζεκιαν καὶ ἐξῆλθον πρὸς αὐτὸν
ἐλῖακὶμ υἱὸς χελκίου ὁ οἰκονομὸς καὶ σομνας ὁ γραμματεὺς καὶ ἰώας
υἱὸς ἀσαφ ὁ ἀναμνησκὼν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ραψακὴς εἰπάτε
δὴ πρὸς ἐζεκιαν ταῦδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς ἀσσυρίων
τίς ἡ πεποιθήσις αὕτη ἣν πεποιθὼς εἶπας πλὴν λόγοι χειλῶν βούλη
καὶ δυνάμεις εἰς πόλεμον νῦν οὖν τινὶ πεποιθὼς ἠθετήσας ἐν ἐμοὶ νῦν
ἰδοὺ πεποιθὼς σαυτῷ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην
ταυτὴν ἐπ' αἰγύπτον ὅς ἀν' ἰσχυρήσῃ ἀνὴρ ἐπ' αὐτὴν καὶ εἰσελεύσεται
εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ τρήσει αὐτὴν οὕτως φαραὼ βασιλεὺς αἰγυ-
πτου πασὶν τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτὸν καὶ ὅτι εἶπας πρὸς με ἐπὶ κυρίον
θεόν πεποιθάμεν οὐχὶ αὐτὸς ὅτος ὅς ἀπεστήσεν ἐζεκιας τὰ ὕψηλα
αὐτοῦ καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ ἰουδα καὶ τῇ ἱερουσα-
λὴμ ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε ἐν ἱερουσαλὴμ
καὶ νῦν μίχθητε δὴ τῷ κυρίῳ μου βασιλεὶ ἀσσυρίων καὶ δώσω σοὶ
δισχιλίους ἵππους εἰ δυνήσῃ δοῦναι σεαυτῷ ἐπιβάτας ἐπ' αὐτοὺς καὶ
πῶς ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπον τοπαρχοῦ ἑνὸς τῶν δούλων τοῦ κυ-
ρίου μου τῶν ἐλαχίστων καὶ ἠλπίσας σαυτῷ ἐπ' αἰγύπτον εἰς ἄρματα
καὶ ἵππους καὶ νῦν μὴ ἀνεὺ κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὸν τόπον τούτον τοῦ
διαφθεῖραι αὐτὸν κύριος εἶπεν πρὸς με ἀναβῆθι ἐπὶ τὴν γῆν ταυτὴν καὶ
διαφθεῖρον αὐτὴν καὶ εἶπεν ἐλῖακὶμ υἱὸς χελκίου καὶ σομνας καὶ ἰώας
πρὸς ραψακὴν λαλήσον δὴ πρὸς τοὺς παῖδας σου συρίστι ὅτι ἀκούο-
μεν ἡμεῖς καὶ οὐ λαλήσεις μεθ' ἡμῶν ἰουδαῖστι καὶ ἵνα τί λαλεῖς ἐν τοῖς
ὤσιν τοῦ λαοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ τείχους καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ραψακὴς μὴ
ἐπὶ τὸν κύριον σου καὶ πρὸς σὲ ἀπέστειλεν με ὁ κύριος μου λαλήσαι
τοὺς λόγους τούτους οὐχὶ ἐπὶ τοὺς ἀνδράς τοὺς καθημένους ἐπὶ τοῦ
τείχους τοῦ φαγεῖν τὴν κοπρὸν αὐτῶν καὶ πίνειν τὸ οὖρον αὐτῶν μεθ'
ἡμῶν ἅμα καὶ ἐστὴ ραψακὴς καὶ ἐβοήσεν φωνῇ μεγάλῃ ἰουδαῖστι καὶ

ελάλησεν και ειπεν ακουσατε τους λογους του μεγαλου βασιλεως ασσυριων ταδε λεγει ο βασιλευς μη επαιρετω υμας εξεκιας λογοις οτι ου μη δυνηται υμας εξελεσθαι εκ χειρος μου και μη επελπιζεται υμας εξεκιας προς κυριον λεγων εξαιρουμενος εξελειται ημας κυριος ου μη παραδοθη η πολις αυτη εν χειρι βασιλεως ασσυριων μη ακουετε εξεκιου οτι ταδε λεγει ο βασιλευς ασσυριων ποιησατε μετ εμου ευλογιαν και εξελθατε προς με και πιεται ανηρ την αμπελον αυτου και ανηρ την συκην αυτου φαγεται και πιεται υδωρ του λακκου αυτου εως ελθω και λαβω υμας εις γην ως γη υμων γη σιτου και οινου και αρτου και αμπελωνων γη ελαιας ελαιου και μελιτος και ζησετε και ου μη αποθानητε και μη ακουετε εξεκιου οτι απατα υμας λεγων κυριος ρυσεται ημας μη ρυομενοι ερρυσαντο οι θεοι των εθνων εκαστος την εαυτου χωραν εκ χειρος βασιλεως ασσυριων που εστιν ο θεος αιμαθ και αρφαθ που εστιν ο θεος σεπφαρουαιν και οτι εξειλαντο σαμαρειαν εκ χειρος μου τις εν πασιν τοις θεοις των γαιων οι εξειλαντο τας γας αυτων εκ χειρος μου οτι εξελειται κυριος την ιερουσαλημ εκ χειρος μου και εκωφευσαν και ουκ απεκριθησαν αυτω λογον οτι εντολη του βασιλεως λεγων ουκ αποκριθησεσθε αυτω και εισηλθεν ελιαχιμ υιος χελκιου ο οικονομος και σομνας ο γραμματευσ και ιωας υιος ασαφ ο αναμιμνησκων προς εξεκιαν διερρηχοτες τα ιματια και ανηγγειλαν αυτω τους λογους ραψακου και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς εξεκιας και διερρηξεν τα ιματια εαυτου και περιεβαλετο σακκον και εισηλθεν εις οικον κυριου και απεστειλεν ελιαχιμ τον οικονομον και σομναν τον γραμματεα και τους πρεσβυτερους των ιερων περιβεβλημενους σακκους προς ησαιαν τον προφητην υιον αμωσ και ειπον προς αυτον ταδε λεγει εξεκιας ημερα θλιψεως και ελεγμου και παροργισμού η ημερα αυτη οτι ηλθον υιοι εως ωδινων και ισχυς ουκ εστιν τη τικτουση ει πως εισακουσεται κυριος ο θεος σου παντας τους λογους ραψακου ον απεστειλεν αυτον βασιλευς ασσυριων ο κυριος αυτου ονειδιζειν θεον ζωντα και βλασφημειν εν λογοις οις ηκουσεν κυριος ο θεος σου και λημψη προσευχην περι του λειμματος του ευρισκομενου και ηλθον οι παιδες του βασιλεως εξεκιου προς ησαιαν και ειπεν αυτοις ησαιας ταδε ερειτε προς τον κυριον υμων ταδε λεγει κυριος μη φοβηθης απο των λογων ων ηκουσας ων εβλασφημησαν τα παιδαρια βασιλεως ασσυριων ιδου εγω διδωμι εν αυτω πνευμα και ακουσεται αγγελιαν και αποστραφησεται εις την γην αυτου και καταβαλω αυτον εν ρομφαια εν τη γη αυτου και επεστρεψεν ραψακης και ευρεν τον βασιλεα ασσυριων πολεμουντα επι λομνα οτι ηκουσεν οτι απηρεν απο λαχis και ηκουσεν περι θαρακα βασιλεως αιθιοπων λεγων ιδου εξηλθεν πολεμειν μετα σου και επεστρεψεν και απεστειλεν αγγελους προς εξεκιαν λεγων μη επαιρετω σε ο θεος σου εφ ω συ πεποιθας επ αυτω λεγων ου μη παραδοθη ιερουσαλημ εις χειρας βασιλεως ασσυριων ιδου συ ηκουσας παντα οσα εποιησαν βασιλεις ασσυριων πασαις ταις γαις του αναθεματισαι αυτας και συ ρυσθηση μη εξειλαντο αυτους οι θεοι των εθνων ους διεφθειραν οι πατερες μου την τε γωζαν και την χαρραν και ραφes και υιους εδεμ τους εν θαεσθιν που εστιν ο βασιλευς αιμαθ και ο βασιλευς αρφαθ και που εστιν σεπφαρουαιν ανα και ανα και ελαβεν εξεκιας τα βιβλια εκ χειρος των αγγελων και ανεγνω αυτα και ανεβη εις οικον κυριου και ανεπτυξεν αυτα εξεκιας εναντιον κυριου και ειπεν κυριε ο θεος ισραηλ ο καθημενος

ἐπὶ τῶν χειρῶν σου εἶ ὁ θεὸς μόνος ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς·
συ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, κλίνων κυριε τοὺς σους σου
καὶ ἀκούσων ἀνοίξων κυριε τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε καὶ ἀκού-
σον τοὺς λόγους σεννααχηρίμ· οὗς ἀπεστείλεν ὀνειδίζειν θεὸν ζῶντα
ὅτι ἀληθεῖα κυριε ἠρῆμωσαν βασιλεῖς ἀσσυρίων, τὰ ἔθνη καὶ ἐδώκαν
τοὺς θεοὺς αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ, ὅτι οὐ θεοὶ εἰσιν ἀλλ' ἡ ἐργὰ χειρῶν
ἀνθρώπων, ξύλα καὶ λίθοι καὶ ἀπώλεσαν αὐτοὺς καὶ νῦν κυριε ὁ θεὸς
ἡμῶν σώσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ καὶ γινώσκονται πάσαι αἱ βασιλῆαι
τῆς γῆς ὅτι συ κυριὸς ὁ θεὸς μόνος καὶ ἀπεστείλεν ἡσάιας υἱὸς ἀμώς
πρὸς ἐζεκίαν λέγων· ταδε λέγει κυριὸς ὁ θεὸς τῶν δυναμῶν, ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ· ἃ προσήμωζα πρὸς με περὶ σεννααχηρίμ βασιλεὺς ἀσσυρίων· ἡ-
κούσα· οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν κυριὸς ἐπ' αὐτὸν· ἐξοῦδενήσεν σε
καὶ ἐμυκτήρησεν σε παρθένος θυγατὴρ σιών· ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν αὐτῆς
ἐκίνησεν θυγατὴρ ἱερουσαλὴμ· τίνα ὀνειδίσας καὶ ἐβλάσφημησας καὶ
ἐπὶ τίνα ὑψώσας φωνὴν καὶ ἦρας εἰς ὑψὸς τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς
τὸν ἅγιον τὸν Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλων σου ὀνειδίσας κυριὸν καὶ εἶ-
πας· ἐν τῷ πληθὲι τῶν ἄρματων μου ἐγὼ ἀναβήσομαι εἰς ὑψὸς ὁρέων
μηρούς τοῦ λιβάνου καὶ ἐκοψά το μεγέθους τῆς κεδροῦ αὐτοῦ· τὰ ἐ-
κλεκτὰ κυπαρίσσεων αὐτοῦ καὶ ἡλθον εἰς μέλον τέλους αὐτοῦ· δρυμὸν
καρμηλοῦ αὐτοῦ ἐγὼ ἐψύξα καὶ ἐπὶ οὐ ὕδατα ἀλλοτρίᾳ καὶ ἐξηρῆμωσα
τὴν ἰχθύναν τοῦ ποδοῦ μου πάντας ποταμούς· περιοχὴς ἐπλάσα αὐτὴν· νῦν
ἡγάγον αὐτὴν καὶ ἐγενήθη εἰς ἐπαρσεις ἀποικεσιῶν μαχιμῶν· πόλεις
ὀχυράς καὶ οἱ ἐνοικούντες ἐν αὐταῖς ἠσθენήσαν· τῇ χειρὶ ἐπτήξαν καὶ
κατήσχυνθησαν· ἐγένοντο χορτὸς ἀγροῦ ἡ χλωρὰ βοτάνη· χλοὴ δω-
μάτων καὶ πατήμα ἀπεναντί· ἔστηκοτος καὶ τὴν καθέδραν σου καὶ τὴν
ἐξοδὸν σου καὶ τὴν εἰσοδὸν σου ἐγνων καὶ τὸν θυμὸν σου ἐπ' ἐμέ
διὰ τὸ ὀργισθῆναι σε ἐπ' ἐμέ καὶ τὸ στῆρνος σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὠσιν
μου καὶ θήσω τὰ ἀγκίστρα μου ἐν τοῖς μυκτήρσιν σου καὶ χαλινὸν
ἐν τοῖς χεῖλεσιν σου καὶ ἀποστρέψω σε ἐν τῇ ὁδῷ· ἡ ἡλθες ἐν αὐτῇ
καὶ τοῦτο σοὶ τὸ σημεῖον· φαγὴ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν αὐτομάτα καὶ τῷ
ἐτεί τῷ δευτέρῳ τὰ ἀνατέλλοντα καὶ ἐτὶ τρίτῳ σπορά καὶ ἀμῆτος καὶ
φυτεῖα ἀμπελώνων καὶ φαγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν καὶ προσθήσει το
διασσεσώμενον οἶκον ἰουδᾶ· τὸ ὑπολειφθὲν ῥίζαν κατὰ καὶ ποιήσει
καρπὸν ἀνὰ ὅτι ἐξ ἱερουσαλὴμ ἐξελεύσεται καταλειμμένα καὶ ἀνασω-
ζόμενος ἐξ ὁροῦ σιών ὁ ζήλος κυρίου τῶν δυναμῶν ποιήσει τοῦτο
οὐχ· οὕτως ταδε λέγει κυριὸς πρὸς βασιλεῖα ἀσσυρίων· οὐχ εἰσελεύσε-
ται εἰς τὴν πόλιν ταυτὴν καὶ οὐ τοξέυσει ἐκεῖ βέλος καὶ οὐ προφθάσει
αὐτὴν θυρεὸς καὶ οὐ μὴ ἐκχεῖ πρὸς αὐτὴν προσχώμα· τῇ ὁδῷ ἡ ἡλθεν
ἐν αὐτῇ ἀποστραφῆσεται καὶ εἰς τὴν πόλιν ταυτὴν οὐχ εἰσελεύσεται·
λέγει κυριὸς καὶ ὑπερασπίω ὑπὲρ τῆς πόλεως ταυτῆς δι' ἐμέ καὶ διὰ
δαυὶδ τὸν δούλον μου καὶ ἐγένετο ἕως νυκτός καὶ ἐξηλθεν ἀγγέλους
κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀσσυρίων· ἑκατὸν ὀγδοή-
κοντα πεντὲ χιλιάδας καὶ ὠρῆρισαν τὸ πρῶν καὶ ἰδοὺ πάντες σώματα
νεκρά καὶ ἀπῆρεν καὶ ἐπορευθῆ καὶ ἀπεστρέφεν σεννααχηρίμ βασιλεὺς
ἀσσυρίων καὶ ὤκησεν ἐν νινευῇ καὶ ἐγένετο αὐτοῦ προσκυννούντος ἐν
οἰκῷ νεσεραχ θεοῦ αὐτοῦ καὶ ἀδραμελεχ καὶ σαρασαρ· οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ καὶ αὐτοὶ ἐσώθησαν εἰς γῆν ἀραράτ καὶ
ἐβασίλευσεν ἀσσορδάν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις·
ἠρρώστησεν ἐξ ἐκείνης εἰς θάνατον καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτὸν ἡσάιας υἱ-
ὸς ἀμώς ὁ προφήτης καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν· ταδε λέγει κυριὸς ἐντείλει

τω οικω σου ότι αποθνήσκεις συ και ου ζήση και απεστρέψεν εξεκίας το προσωπον αυτου προς τον τοιχον και ηυξάτο προς κυριον λεγων ω δη κυριε μνησθητι δη όσα περιεπατήσα ενωπιον σου εν αληθεια και εν καρδια πληρει και το αγαθον εν οφθαλμοις σου εποίησα και εκλαυσεν εξεκίας κλαυθμω μεγαλω και ην ησαιας εν τη αυλη τη μεση και ρημα κυριου εγενετο προς αυτον λεγων επιστρέψον και ερεις προς εξεκίαν τον ήγουμενον του λαου μου ταδε λεγει κυριος ό θεος δαυιδ του πατρος σου ηκουσα της προσευχης σου ειδον τα δακρυα σου ιδου εγω ιασομαι σε τη ήμερα τη τριτη αναβήση εις οικον κυριου και προσθήσω επι τας ήμερας σου πεντε και δεκα ετη και εκ χειρος βασιλεως ασσυριων σωσω σε και την πολιν ταυτην και υπερασπισω υπερ της πολεως ταυτης δι εμε και δια δαυιδ τον δουλόν μου και ειπεν λαβετωσαν παλαιην συκων και επιθετωσαν επι το έλκος και υγιασει και ειπεν εξεκίας προς ησαιαν τι το σημειον ότι ιασεται με κυριος και αναβήσομαι εις οικον κυριου τη ήμερα τη τριτη και ειπεν ησαιας τουτο το σημειον παρα κυριου ότι ποιησει κυριος τον λογόν όν ελαλησεν πορευεται ή σκια δεκα βαθμους εαν επιστρέψη δεκα βαθμους και ειπεν εξεκίας κούφον την σκιαν κλιναι δεκα βαθμους ουχι αλλ επιστραφήτω ή σκια δεκα βαθμους εις τα οπισω και εβοησεν ησαιας ό προφητης προς κυριον και επεστρέψεν ή σκια εν τοις αναβαθμοις εις τα οπισω δεκα βαθμους εν τω καιρω εκεινω απεστειλεν μαρωδαχβαλαδαν υιος βαλαδαν βασιλευς βαβυλωνος βιβλια και μανασα προς εξεκίαν ότι ηκουσεν ότι ηρωστησεν εξεκίας και εχαρη επ αυτοις εξεκίας και εδειξεν αυτοις όλον τον οικον του νεχωθα το αργυριον και το χρυσιον τα αρωματα και το ελαιον το αγαθον και τον οικον των σκευων και όσα ήυρεθη εν τοις θησαυροις αυτου ουκ ην λογος όν ουκ εδειξεν αυτοις εξεκίας εν τω οικω αυτου και εν παση τη εξουσια αυτου και εισηλθεν ησαιας ό προφητης προς τον βασιλεα εξεκίαν και ειπεν προς αυτον τι ελαλησαν οι ανδρες ουτοι και ποθεν ήκασιν προς σε και ειπεν εξεκίας εκ γης πορρωθεν ήκασιν προς με εκ βαβυλωνος και ειπεν τι ειδον εν τω οικω σου και ειπεν παντα όσα εν τω οικω μου ειδον ουκ ην εν τω οικω μου ό ουκ εδειξα αυτοις αλλα και τα εν τοις θησαυροις μου και ειπεν ησαιας προς εξεκίαν ακουσον λογόν κυριου ιδου ήμεραι ερχονται και λημψιθησεται παντα τα εν τω οικω σου και όσα εθησαυρισαν οι πατερες σου έως της ήμερας ταυτης εις βαβυλωνα και ουχ ύπολειφθησεται ρημα ό ειπεν κυριος και οι υιοι σου οι εξελευσονται εκ σου όυς γεννησεις λημψεται και εσονται ευνουχοι εν τω οικω του βασιλεως βαβυλωνος και ειπεν εξεκίας προς ησαιαν αγαθος ό λογος κυριου όν ελαλησεν εστω ειρηνη εν ταις ήμεραις μου και τα λοιπα των λογων εξεκίου και πασα ή δυναστεια αυτου και όσα εποίησεν την κρηνην και τον ύδραγωγόν και εισηνεγκεν το ύδωρ εις την πολιν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ήμερων τοις βασιλευσιν ιουδα και εκοιμηθη εξεκίας μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν μανασσης υιος αυτου αντ αυτου υιος δωδεκα ετων μανασσης εν τω βασιλευειν αυτον και πεντηκοντα και πεντε ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου οψιβα και εποίησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου κατα τα βδελυγματα των εθνων ών εξηρην κυριος απο προσωπου των υιων ισραηλ και επεστρέψεν και ωκοδομησεν τα ύψηλα ά κατεσπασεν εξεκίας ό πατηρ αυτου και ανεστησεν θυσιαστηριον τη βααλ και εποίησεν αλση

καθώς εποίησεν αχααβ βασιλευς ισραηλ και προσεκυνησεν παση τη δυναμει του ουρανου και εδουλευσεν αυτοις και ωκοδομησεν θυσιαστήριον εν οικω κυριου ὡς ειπεν εν ιερουσαλημ ἴθῳ το ονομα μου και ωκοδομησεν θυσιαστήριον παση τη δυναμει του ουρανου εν ταις δυσιν αυλαις οικου κυριου και διηγεν τους υἱους αυτου εν πυρι και εκληδονιζετο και οιωνιζετο και εποίησεν θελητην και γνωστας επληθυνεν του ποιειν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου παροργισαι αυτον και εθηκεν το γλυπτον του αλσους εν τω οικω ὡς ειπεν κυριος προς δαυιδ και προς σαλῳμων τον υἱον αυτου εν τω οικω τουτω και εν ιερουσαλημ ἡ εξελεξαμην εκ πασων φυλων ισραηλ και ἴθῳ το ονομα μου εκει εις τον αιωνα και ου προσθήσω του σαλευσαι τον ποδα ισραηλ απο της γης ἥς εδωκα τοις πατρασιν αυτων ὅτιτινες φυλαξουσιν παντα ὅσα ενετειλαμην κατα πασαν την εντολην ἣν ενετειλατο αυτοις ὁ δουλος μου μωυσης και ουκ ηκουσαν και επλανησεν αυτους μανασσης του ποιησαι το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου ὑπερ τα εθνη ἃ ἠφανισεν κυριος εκ προσωπου υἱων ισραηλ και ελαλησεν κυριος εν χειρι δουλων αυτου των προφητων λεγων ανθ ὢν ὅσα εποίησεν μανασσης ὁ βασιλευς ιουδα τα βδελυγματα ταυτα τα πονηρα απο παντων ὢν εποίησεν ὁ αμορραιος ὁ εμπροσθεν και εξημαρτεν και γε ιουδα εν τοις ειδωλοις αυτων ουχ ὅπως ταδε λεγει κυριος ὁ θεος ισραηλ ἰδου ἐγὼ φερῶ κακα ἐπὶ ιερουσαλημ και ἐπὶ ιουδα ὥστε παντος ακουοντος ηχησει αμφοτερα τα ὠτα αυτου και εκτενω ἐπὶ ιερουσαλημ το μετρον σαμαρειας και το σταθμιον οικου αχααβ και απαλειψω την ιερουσαλημ καθὼς απαλειφεται ὁ αλαβαστρος απαλειφομενος και καταστρεφεται ἐπὶ προσωπον αυτου και απωσομαι το ὑπολειμμα της κληρονομιας μου και παραδῶσω αυτους εις χειρας εχθρων αυτων και εσονται εις διαρπαγην και εις προνομην πασιν τοις εχθροις αυτων ανθ ὢν ὅσα εποίησαν το πονηρον εν οφθαλμοις μου και ἦσαν παροργιζοντες με απο της ἡμερας ἥς εξηγαγον τους πατερας αυτων ἐξ αιγυπτου και ἕως της ἡμερας ταυτης και γε ἅμα αἰθων ἐξεχέεν μανασσης πολυ σφοδρα ἕως ὅτου επλησεν την ιερουσαλημ στομα εις στομα πλην των ἁμαρτιων αυτου ὢν εξημαρτεν τον ιουδαν του ποιησαι το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου και τα λοιπα των λογων μανασση και παντα ὅσα εποίησεν και ἡ ἁμαρτια αυτου ἣν ἥμαρτεν ουχι ταυτα γεγραμμενα ἐπὶ βιβλίῳ λογων των ἡμερων τοις βασιλευσιν ιουδα και εκοιμηθῇ μανασσης μετα των πατερων αυτου και εταφη εν τῷ κήπῳ του οικου αυτου εν κήπῳ ὄζα και εβασίλευσεν αμὼν υἱος αυτου αντ αυτου υἱος εικοσι και δυο ετων αμων εν τῷ βασιλευειν αυτον και δυο ετη εβασίλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τῇ μητρὶ αυτου μεσολλαμ θυγατηρ αρους ἐξ ιετεβα και εποίησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου καθὼς εποίησεν μανασσης ὁ πατήρ αυτου και επορευθῇ εν πασὶ ὁδῷ ἡ επορευθῇ ὁ πατήρ αυτου και ελατρευσεν τοις ειδωλοις ὅς ελατρευσεν ὁ πατήρ αυτου και προσεκυνησεν αυτοις και ἐγκατέλειπεν τον κυριον θεον των πατερων αυτου και ουκ επορευθῇ εν ὁδῷ κυριου και συνεστραφησαν οἱ παιδες αμων προς αυτον και εθανατώσαν τον βασιλεα εν τῷ οικῷ αυτου και επατάξεν πᾶς ὁ λαὸς της γῆς παντας τους συστραφεντας ἐπὶ τον βασιλεα αμων και εβασίλευσεν ὁ λαὸς της γῆς τον ιωσιαν υἱον αυτου αντ αυτου και τα λοιπα των λογων αμων ὅσα εποίησεν ουκ ἰδου ταυτα γεγραμμενα ἐπὶ βιβλίῳ λογων των ἡμερων τοις βασιλευσιν ιουδα και εθαψαν αυτον εν τῷ ταφῷ αυτου εν τῷ κήπῳ ὄζα και εβα-

σίλευσεν ιωσίας υἱος αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ υἱὸς οκτῶ ἐτῶν ιωσίας ἐν τῷ βασιλευεῖν αὐτὸν καὶ τριακόντα καὶ ἓν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ὀνόμα τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἰεδιδά θυγατὴρ ἔδεια ἐκ βασουρῶν καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὺς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καὶ ἐπορευθῆ ἐν πασῇ ὁδῷ δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ οὐκ ἀπῆστη δεξιά ἡ ἀριστερά καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ οκτῶκαιδεκατῷ ἔτει τῷ βασιλεῖ ιωσία ἐν τῷ μηνὶ τῷ ογδῶ ἀπεστείλεν ὁ βασιλεὺς τὸν σαφφάν υἱὸν ἐσελίου υἱοῦ μεσολλάμ τὸν γραμματεῖα οἴκου κυρίου λέγων ἀναβῆθι πρὸς χελκίαν τὸν ἱερεᾶ τὸν μέγαν καὶ σφραγίσσον τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν ἐν οἰκῷ κυρίου ὁ συνηγάγον οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ δότωσαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιοῦντων τὰ ἔργα τῶν καθεσταμένων ἐν οἰκῷ κυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τοῖς ποιοῦσιν τὰ ἔργα τοῖς ἐν οἰκῷ κυρίου τοῦ κατισχύσαι τὸ βέδεκ τοῦ οἴκου τοῖς τεκτοσὶν καὶ τοῖς οἰκοδομοῖς καὶ τοῖς τειχίσταις καὶ τοῦ κτησασθῆαι ξύλα καὶ λίθους λατομήτους τοῦ κραταιώσαι τὸ βέδεκ τοῦ οἴκου πλὴν οὐκ ἐξελογίζοντο αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ δίδομενον αὐτοῖς ὅτι ἐν πίστει αὐτοὶ ποιοῦσιν καὶ εἰπεν χελκίας ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας πρὸς σαφφάν τὸν γραμματεῖα βιβλίον τοῦ νομοῦ ἔϋρον ἐν οἰκῷ κυρίου καὶ ἔδωκεν χελκίας τὸ βιβλίον πρὸς σαφφάν καὶ ἀνέγνω αὐτὸ καὶ εἰσηνεγχεν πρὸς τὸν βασιλεᾶ ιωσίαν καὶ ἐπεστρέψεν τῷ βασιλεῖ ῥῆμα καὶ εἶπεν ἐχώνευσαν οἱ δούλοι σου τὸ ἀργύριον τὸ ἔϋρεθην ἐν τῷ οἰκῷ κυρίου καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιοῦντων τὰ ἔργα τῶν καθεσταμένων ἐν οἰκῷ κυρίου καὶ εἶπεν σαφφάν ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν βασιλεᾶ λέγων βιβλίον ἔδωκεν μοι χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀνέγνω αὐτὸ σαφφάν ἐνώπιον τοῦ βασιλεως καὶ ἐγένετο ὥς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τοῦ νομοῦ καὶ διερρηξεν τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ χελκίᾳ τῷ ἱερεῖ καὶ τῷ ἀχικαμ υἱῷ σαφφάν καὶ τῷ ἀχοβώρ υἱῷ μίχαιου καὶ τῷ σαφφάν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ ἀσαῖα δουλῷ τοῦ βασιλεως λέγων δευτε ἐκζητήσατε τὸν κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντός τοῦ λαοῦ καὶ περὶ παντός τοῦ ἰουδα περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ ἔϋρεθεντος τούτου ὅτι μεγάλη ἡ ὀργὴ κυρίου ἡ ἐκκεκαυμένη ἐν ἡμῖν ὑπὲρ οὗ οὐκ ἤκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τούτου τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα κατ' ἡμῶν καὶ ἐπορευθῆ χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀχικαμ καὶ ἀχοβώρ καὶ σαφφάν καὶ ἀσαῖας πρὸς ὁλβάν τὴν προφητὴν γυναῖκα σελλήμ υἱοῦ θεκούε υἱοῦ ἀραᾶς τοῦ ἱματιοφυλάχου καὶ αὕτη κατῶκει ἐν ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ μάσενᾳ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὴν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ταδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ εἰπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρὸς με ταδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπαγῶ κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τούτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικούντας αὐτὸν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οὓς ἀνέγνω βασιλεὺς ἰουδα ἀνθ' ὧν ἐγκατελίπον με καὶ ἐθυμίων θεοὺς ἑτέροις ὅπως παροργίσωσιν με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἐκκαυθήσεται ὁ θυμὸς μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ οὐ σβεσθήσεται καὶ πρὸς βασιλεᾶ ἰουδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς ἐπιζητήσαι τὸν κύριον ταδε ἐρεῖτε πρὸς αὐτὸν ταδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ οἱ λόγοι οὓς ἤκουσας ἀνθ' ὧν ὅτι ἠπαλυνθῆ ἡ καρδία σου καὶ ἐνετραπῆς ἀπὸ προσώπου κυρίου ὥς ἤκουσας ὅσα ἐλάλησα ἐπὶ τὸν τόπον τούτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικούντας αὐτὸν τοῦ εἶναι εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς καταρᾶν καὶ διερρηξὰς τὰ ἱμάτια σου καὶ ἐκλαύσας ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ γέ ἐγὼ ἤκουσα λέγει κύριος οὐχ ὅτως ἰδοὺ ἐγὼ προστιθήμι σε πρὸς τοὺς πατέρας σου καὶ συναχθήσῃς εἰς τὸν τάφον

σου εν ειρηνη και ουκ οφθησεται εν τοις οφθαλμοις σου εν πασιν τοις κακοις ος εγω ειμι επαγω επι τον τοπον τουτον και επεστρεψαν τω βασιλει το ρημα και απεστειλεν ο βασιλευς και συνηγαγεν προς εαυτον παντας τους πρεσβυτερους ιουδα και ιερουσαλημ και ανεβη ο βασιλευς εις οικον κυριου και πας ανηρ ιουδα και παντες οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ μετ αυτου και οι ιερεις και οι προφηται και πας ο λαος απο μικρου και εως μεγαλου και ανεγνω εν ωσιν αυτων παντας τους λογους του βιβλιου της διαθηκης του ευρεθεντος εν οικω κυριου και εστη ο βασιλευς προς τον στυλον και διεθετο διαθηκην ενωπιον κυριου του πορευεσθαι οπισω κυριου και του φυλασσειν τας εντολας αυτου και τα μαρτυρια αυτου και τα δικαιωματα αυτου εν παση καρδια και εν παση ψυχη του αναστησαι τους λογους της διαθηκης ταυτης τα γεγραμμενα επι το βιβλιον τουτο και εστη πας ο λαος εν τη διαθηκη και ενετειλατο ο βασιλευς τω χελκια τω ιερει τω μεγαλω και τοις ιερευσιν της δευτερωσεως και τοις φυλασσουσιν τον σταθμον του εξαγαγειν εκ του ναου κυριου παντα τα σκευη τα πεποιημενα τω βααλ και τω αλσει και παση τη δυναμει του ουρανου και κατεκαυσεν αυτα εξω ιερουσαλημ εν σαδημωθι κεδρων και ελαβεν τον χουν αυτων εις βαιθηλ και κατεπαυσεν τους χωμαριμ ος εδωκαν βασιλεις ιουδα και εθυμιων εν τοις υψηλοις και εν ταις πολεσιν ιουδα και τοις περικυκλω ιερουσαλημ και τους θυμιωντας τω βααλ και τω ηλιω και τη σεληνη και τοις μαζουρωθ και παση τη δυναμει του ουρανου και εξηνεγκεν το αλσος εξ οικου κυριου εξωθεν ιερουσαλημ εις τον χειμαρρουν κεδρων και κατεκαυσεν αυτον εν τω χειμαρρω κεδρων και ελεπτυνεν εις χουν και ερριψεν τον χουν αυτου εις τον ταφον των υιων του λαου και καθειλεν τον οικον των καδησιμ των εν τω οικω κυριου ου αι γυναικες υφαινον εκει χεττιν τω αλσει και ανηγαγεν παντας τους ιερεις εκ πολεων ιουδα και εμianεν τα υψηλα ου εθυμιασαν εκει οι ιερεις απο γαβαα και εως βηρσαβεε και καθειλεν τον οικον των πυλων τον παρα την θυραν της πυλης ιησου αρχοντος της πολεως των εξ αριστερων ανδρος εν τη πυλη της πολεως πλην ουκ ανεβησαν οι ιερεις των υψηλων προς το θυσιαστηριον κυριου εν ιερουσαλημ οτι ει μη εφαγον αζυμα εν μεσω των αδελφων αυτων και εμianεν τον ταφεθ τον εν φαραγγι υιου εννομ του διαγειν ανδρα τον υιον αυτου και ανδρα την θυγατερα αυτου τω μολοχ εν πυρι και κατεπαυσεν τους ιππους ος εδωκαν βασιλεις ιουδα τω ηλιω εν τη εισοδω οικου κυριου εις το γαζοφυλακιον ναθαν βασιλεως του ευνουχου εν φαρουριμ και το αρμα του ηλιου κατεκαυσεν πυρι και τα θυσιαστηρια τα επι του δωματος του υπερωου αχαζ α εποιησαν βασιλεις ιουδα και τα θυσιαστηρια α εποιησεν μανασσης εν ταις δυσιν αυλαις οικου κυριου και καθειλεν ο βασιλευς και κατεσπασεν εκειθεν και ερριψεν τον χουν αυτων εις τον χειμαρρουν κεδρων και τον οικον τον επι προσωπον ιερουσαλημ τον εκ δεξιων του ορους του μοσσαθ ον ωκοδομησεν σαλωμων βασιλευς ισραηλ τη ασταρτη προσοχθισματι σιδωνιων και τω χαμωσ προσοχθισματι μωαβ και τω μολχολ βδελυγματι υιων αμμων εμianεν ο βασιλευς και συνετριψεν τας στηλας και εξωλεθρευσεν τα αλση και επλησεν τους τοπους αυτων οστων ανθρωπων και γε το θυσιαστηριον το εν βαιθηλ το υψηλον ο εποιησεν ιεροβοαμ υιος ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ και γε το θυσιαστηριον εκεινο και το υψηλον κατεσπασεν και συνετριψεν τους λιθους αυτου και ελεπτυνεν εις χουν και κατεκαυ-

σεν το αλσος και εξενευσεν ιωσιας και ειδεν τους ταφους τους οντας εκει εν τη πολει και απεστειλεν και ελαβεν τα οστα εκ των ταφων και κατεκαυσεν επι το θυσιαστηριον και εμianεν αυτο κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν ο ανθρωπος του θεου εν τω εσταναι ιεροβοαμ εν τη εορτη επι το θυσιαστηριον και επιστρεψας ηρεν τους οφθαλμους αυτου επι τον ταφον του ανθρωπου του θεου του λαλησαντος τους λογους τουτους και ειπεν τι το σκοπελον εκεινο ο εγω ορω και ειπον αυτω οι ανδρες της πολεως ο ανθρωπος του θεου εστιν ο εξεληλυθως εξ ιουδα και επικαλεσαμενος τους λογους τουτους ους επεκαλεσατο επι το θυσιαστηριον βαιθηλ και ειπεν αφετε αυτο ανηρ μη κινήσατω τα οστα αυτου και ερρυσθησαν τα οστα αυτου μετα των οστων του προφητου του ηχοντος εκ σαμαρειας και γε εις παντας τους οικους των υψηλων τους εν ταις πολεσιν σαμαρειας ους εποιησαν βασιλεις ισραηλ παροργιζειν κυριον απεστησεν ιωσιας και εποιησεν εν αυτοις παντα τα εργα α εποιησεν εν βαιθηλ και εθυσιασεν παντας τους ιερεις των υψηλων τους οντας εκει επι των θυσιαστηριων και κατεκαυσεν τα οστα των ανθρωπων επ αυτα και επεστραφη εις ιερουσαλημ και εντελειατο ο βασιλευς παντι τω λαω λεγων ποιησατε το πασχα τω κυριω θεω ημων καθως γεγραπται επι βιβλιου της διαθηκης ταυτης οτι ουκ εγενηθη το πασχα τουτο αφ ημερων των κριτων οι εκρινον τον ισραηλ και πασας τας ημερας βασιλεων ισραηλ και βασιλεων ιουδα οτι αλλ η τω οκτωκαιδεκατω ετει του βασιλεως ιωσια εγενηθη το πασχα τω κυριω εν ιερουσαλημ και γε τους θελητας και τους γνωριστας και τα θεραφιν και τα ειδωλα και παντα τα προσοχθισματα τα γεγονοτα εν γη ιουδα και εν ιερουσαλημ εξηρεν ο βασιλευς ιωσιας ινα στηση τους λογους του νομου τους γεγραμμενους επι του βιβλιου ου ευρεν χελκias ο ιερευς εν οικω κυριου ομοιος αυτω ουκ εγενηθη εμπροσθεν αυτου βασιλευς ος επεστρεφεν προς κυριον εν ολη καρδια αυτου και εν ολη ψυχη αυτου και εν ολη ισχυι αυτου κατα παντα τον νομον μωυση και μετ αυτον ουκ ανεστη ομοιος αυτω πλην ουκ απεστραφη κυριος απο θυμου οργης αυτου του μεγαλου ου εθυμωθη οργη αυτου εν τω ιουδα επι τους παροργισμους ους παρωργισεν αυτον μανασσης και ειπεν κυριος και γε τον ιουδαν αποστησω απο του προσωπου μου καθως απεστησα τον ισραηλ και απωσομαι την πολιν ταυτην ην εξελεξαμην την ιερουσαλημ και τον οικον ου ειπον εσται το ονομα μου εκει και τα λοιπα των λογων ιωσιου και παντα οσα εποιησεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα εν δε ταις ημεραις αυτου ανεβη φαraw νεχaw βασιλευς αιγυπτου επι βασιλεα ασσυριων επι ποταμον ευφρατην και επορευθη ιωσιας εις απαντην αυτου και εθανατωσεν αυτον νεχaw εν μαγεδδω εν τω ιδειν αυτον και επεβιβασαν αυτον οι παιδες αυτου νεκρον εκ μαγεδδω και ηγαγον αυτον εις ιερουσαλημ και εθαψαν αυτον εν τω ταφω αυτου εν πολει δαυιδ και ελαβεν ο λαος της γης τον ιωαχας υιον ιωσιου και εχρισαν αυτον και εβασιλευσαν αυτον αντι του πατρος αυτου υιος εικοσι και τριων ετων ην ιωαχας εν τω βασιλευειν αυτον και τριμηνον εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αμιταλ θυγατηρ ιερεμιου εκ λεμνα και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποιησεν οι πατερες αυτου και μετεστησεν αυτον φαraw νεχaw εν δεβλαθα εν γη εμαθ του μη βασιλευειν εν ιερουσαλημ και εδωκεν ζημιαν επι την γην εξα-

τον ταλαντα αργυριου και ἑκατον ταλαντα χρυσιου και εβασιλευσεν φαraw νεχaw επ αυτους τον ελιαχιμ υιον ιωσιου βασιλειως ιουδα αντι ιωσιου του πατρος αυτου και επεστρεψεν το ονομα αυτου ιωαχιμ και τον ιωαχας ελαβεν και εισηνεγκεν εις αιγυπτον και απειθανεν εκει και το αργυριον και το χρυσιον εδωκεν ιωαχιμ τω φαraw πλην ετιμογραφησεν την γην του δουναι το αργυριον επι στοματος φαraw ανηρ κατα την συντιμησιν αυτου εδωκαν το αργυριον και το χρυσιον μετα του λαου της γης δουναι τω φαraw νεχaw υιος εικοσι και πεντε ετων ιωαχιμ εν τω βασιλευειν αυτον και ἑνδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου ιελδαφ θυγατηρ φεδεια εκ ρουμα και εποησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα ὅσα εποησαν οἱ πατερες αυτου εν ταις ἡμεραις αυτου ανεβη ναβουχοδο- νοσορ βασιλευς βαβυλωνος και εγενηθη αυτω ιωαχιμ δουλός τρια ετη και επεστρεψεν και ηθετησεν εν αυτω και απεστειλεν αυτω τους μονοζωνους των χαλδαιων και τους μονοζωνους συριας και τους μονοζωνους μωαβ και τους μονοζωνους υιων αμμων και εξαπεστειλεν αυτους εν τη γη ιουδα του κατισχυσαι κατα τον λογον κυριου ὃν ελαλησεν εν χειρι των δουλων αυτου των προφητων πλην επι τον θυμον κυριου ην εν τω ιουδα αποστησαι αυτον απο προσωπου αυτου εν ἁμαρτιας μανασση κατα παντα ὅσα εποησεν και γε ἁμα αθων εζεχσεν και επλησεν την ιερουσαλημ ἁματος αθου και ουκ ηθελη- σεν κυριος ἱλασθηναι και τα λοιπα των λογων ιωαχιμ και παντα ὅσα εποησεν ουκ ἰδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ἡμερων τοις βασιλευσιν ιουδα και εκοιμηθη ιωαχιμ μετα των πατερων αυτου και εβασιλευσεν ιωαχιμ υιος αυτου αντ αυτου και ου προσεθετο ετι βασιλευς αιγυπτου εξελθειν εκ της γης αυτου ὅτι ελαβεν βασιλευς βαβυλωνος απο του χειμαρρου αιγυπτου ἕως του ποταμου ευφρατου παντα ὅσα ην του βασιλεως αιγυπτου υιος οκτωκαιδεκα ετων ιωαχιμ εν τω βασιλευειν αυτον και τριμηνον εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου νεσθα θυγατηρ ελλαναθαν εξ ιερουσαλημ και εποησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα ὅσα εποησεν ὁ πατηρ αυτου εν τω καιρω εκεινω ανεβη ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος εις ιερουσαλημ και ηλθεν ἡ πολις εν περιοχη και εισηλ- θεν ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος εις την πολιν και οἱ παιδες αυτου επολιορκουν επ αυτην και εξηλθεν ιωαχιμ βασιλευς ιουδα επι βασιλεα βαβυλωνος αυτος και οἱ παιδες αυτου και ἡ μητηρ αυτου και οἱ αρχοντες αυτου και οἱ ευνουχοι αυτου και ελαβεν αυτον βασιλευς βαβυλωνος εν ετει ογδω της βασιλειας αυτου και εξηνεγκεν εκει- θεν παντας τους θησαυρους οικου κυριου και τους θησαυρους οικου του βασιλεως και συνεκοψεν παντα τα σκευη τα χρυσα ἃ εποησεν σαλωμων βασιλευς ισραηλ εν τω ναω κυριου κατα το ῥημα κυριου και απωκισεν την ιερουσαλημ και παντας τους αρχοντας και τους δυνα- τους ισχυι αιχμαλωσιας δεκα χιλιαδας αιχμαλωτισας και παν τεκτονα και τον συγχλειοντα και ουχ ὑπελειφθη πλην οἱ πτωχοι της γης και απωκισεν τον ιωαχιμ εις βαβυλωνα και την μητερα του βασιλεως και τας γυναικας του βασιλεως και τους ευνουχους αυτου και τους ι- σχυρους της γης απηγαγεν αποικεσιαν εξ ιερουσαλημ εις βαβυλωνα και παντας τους ανδρας της δυναμεως ἑπταχιχιλιους και τον τεκτο- να και τον συγχλειοντα χιλιους παντες δυνατοι ποιουντες πολεμον και ηγαγεν αυτους βασιλευς βαβυλωνος μετοικεσιαν εις βαβυλωνα

και εβασιλευσεν βασιλευς βαβυλωνος τον μαθηθανιαν υιον αυτου αντ αυτου και επεθηκεν το ονομα αυτου σεδεκια υιος εικοσι και ενος ενιαυτου σεδεκιας εν τω βασιλευειν αυτον και ενδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αιμιταλ θυγατηρ ιερεμιου και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου κατα παντα οσα εποιησεν ιωακιμ οτι επι τον θυμον κυριου ην επι ιερουσαλημ και εν τω ιουδα εως απερριψεν αυτους απο προσωπου αυτου και ηθετησεν σεδεκιας εν τω βασιλει βαβυλωνος και εγεννηθη εν τω ετει τω ενατω της βασιλειας αυτου εν τω μηνι τω δεκατω ηλθεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και πασα η δυναμις αυτου επι ιερουσαλημ και παρενεβαλεν επ αυτην και ωκοδομησεν επ αυτην περιτειχος κυκλω και ηλθεν η πολις εν περιοχη εως του ενδεκατου ετους του βασιλεως σεδεκιου ενατη του μηνος και ενισχυσεν ο λιμος εν τη πολει και ουκ ησαν αρτοι τω λαω της γης και ερραγη η πολις και παντες οι ανδρες του πολεμου εξηλθον νυκτος οδον πυλης της ανα μεσον των τειχεων αυτη η εστιν του κηπου του βασιλεως και οι χαλδαιοι επι την πολιν κυκλω και επορευενη οδον την αραβα και εδιωξεν η δυναμις των χαλδαιων οπισω του βασιλεως και κατελαβον αυτον εν αραβωθι ιεριχω και πασα η δυναμις αυτου διεσπαρη επανωθεν αυτου και συνελαβον τον βασιλεα και ηγαγον αυτον προς τον βασιλεα βαβυλωνος εις δεβλαθα και ελαλησεν μετ αυτου κρισιν και τους υιους σεδεκιου εσφαξεν κατ οφθαλμους αυτου και τους οφθαλμους σεδεκιου εξετυφλωσεν και εδησεν αυτον εν πεδαις και ηγαγεν αυτον εις βαβυλωνα και εν τω μηνι τω πεμπτω εβδομη του μηνος αυτος ενιαυτος εννεακαιδεκατος τω ναβουχοδονοσορ βασιλει βαβυλωνος ηλθεν ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειρος εστως ενωπιον βασιλεως βαβυλωνος εις ιερουσαλημ και ενεπρησεν τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλεως και παντας τους οικους ιερουσαλημ και παν οικον ενεπρησεν ο αρχιμαγειρος και το περισσον του λαου το καταλειφθεν εν τη πολει και τους εμπεπτωκοτας οι ενεπεσον προς βασιλεα βαβυλωνος και το λοιπον του στηριγματος μετηρεν ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειρος και απο των πτωχων της γης υπελιπεν ο αρχιμαγειρος εις αμπελουργους και εις γαβιν και τους στυλους τους χαλκους τους εν οικω κυριου και τας μεχωνωθι και την θαλασσαν την χαλκην την εν οικω κυριου συνετριψαν οι χαλδαιοι και ηραν τον χαλκον αυτων εις βαβυλωνα και τους λεβητας και τα ιαμιν και τας φιαλας και τας θυισκας και παντα τα σκευη τα χαλκα εν οis λειτουργουσιν εν αυτοις ελαβεν και τα πυρεια και τας φιαλας τας χρυσας και τας αργυρας ελαβεν ο αρχιμαγειρος στυλους δυο η θαλασσα η μια και τα μεχωνωθι α εποιησεν σαλωμων τω οικω κυριου ουκ ην σταθμος του χαλκου παντων των σκευων οκτωκαιδεκα πηχεων υψος του στυλου του ενος και το χωθαρ επ αυτου το χαλκουν και το υψος του χωθαρ τριων πηχεων σαβαχα και βοαι επι του χωθαρ κυκλω τα παντα χαλκα και κατα τα αυτα τω στυλω τω δευτερω επι τω σαβαχα και ελαβεν ο αρχιμαγειρος τον σαραιαν ιερεα τον πρωτον και τον σοφονιαν υιον της δευτερωσεως και τους τρεις τους φυλασσοντας τον σταθμον και εκ της πολεως ελαβεν ευνουχον ενα ος ην επιστατης επι των ανδρων των πολεμιστων και πεντε ανδρας των ορωντων το προσωπον του βασιλεως τους ευρεθεντας εν τη πολει και τον γραμματεια του αρχοντος της δυναμεως τον εκτασσοντα τον λαον της γης και εξηκοντα ανδρας του λαου της γης τους ευρεθεντας εν τη πολει και ελαβεν αυτους να-

βουζαρδαν ὁ ἀρχιμαγειρος καὶ ἀπηγάγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλεῖα βαβυλωνος εἰς δεβλαθα καὶ ἐπαῖσεν αὐτοὺς βασιλεὺς βαβυλωνος καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς ἐν δεβλαθα ἐν γῇ αἱμαθ καὶ ἀπωκισθῆ ἰουδας ἐπανώθεν τῆς γῆς αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς ἐν γῇ ἰουδα ὅς καταλίπεν ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς βαβυλωνος καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν τὸν γοδολιαν υἱὸν ἀχικαμ υἱοῦ σαφαν καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἀρχόντες τῆς δυναμεὺς αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ὅτι κατέστησεν βασιλεὺς βαβυλωνος τὸν γοδολιαν καὶ ἦλθον πρὸς γοδολιαν εἰς μασσηφαθ καὶ ἰσμαηλ υἱὸς ναθανιου καὶ ἰωαναν υἱὸς καρῆ καὶ σαραιας υἱὸς θανεμαθ ὁ νετωφαθιτης καὶ ἐζωνιας υἱὸς τοῦ μαχαθι αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν καὶ ὤμοσεν γοδολιας αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ φοβείσθε παροδὸν τῶν χαλδαιῶν καθίστατε ἐν τῇ γῇ καὶ δουλεύσατε τῷ βασιλεὶ βαβυλωνος καὶ καλῶς ἐστὶ ὑμῖν καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔβδομῳ μηνὶ ἦλθεν ἰσμαηλ υἱὸς ναθανιου υἱοῦ ἐλίσσαμα ἐκ τοῦ σπερματος τῶν βασιλείων καὶ δεκά ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν τὸν γοδολιαν καὶ ἀπέθανεν καὶ τοὺς ἰουδαίους καὶ τοὺς χαλδαιούς οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ εἰς μασσηφαθ καὶ ἀνεστῆ παρ' ὁ λαὸς ἀπο μικροῦ καὶ ἑως μεγάλου καὶ οἱ ἀρχόντες τῶν δυναμεῶν καὶ εἰσῆλθον εἰς αἰγύπτου ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τῶν χαλδαιῶν καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἔβδομῳ ἐτεὶ τῆς ἀποικεσίας τοῦ ἰωακίμ βασιλεὺς ἰουδα ἐν τῷ δωδεκατῷ μηνὶ ἔβδομη καὶ εἰκαδὶ τοῦ μηνὸς ὕψωσεν εὐλιμαρωδάχ βασιλεὺς βαβυλωνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἰωακίμ βασιλεὺς ἰουδα καὶ ἐξηγάγεν αὐτὸν ἐξ οἴκου φυλακῆς αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν μετ' αὐτοῦ ἀγαθὰ καὶ ἐδώκεν τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπανώθεν τῶν θρόνων τῶν βασιλείων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν βαβυλῶνι καὶ ἠλλοίωσεν τὰ ἱμάτια τῆς φυλακῆς αὐτοῦ καὶ ἤσθιεν ἄρτον διὰ παντός ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ ἡ ἐστιατορία αὐτοῦ ἐστιατορία διὰ παντός ἐδόθη αὐτῷ ἐξ οἴκου τοῦ βασιλεὺς λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ

ἀδάμ στή ἐνὼς καὶ ἰαναν μαλελεὴλ ἰαρεδ ἐνωχ μαθουσαλα λαμεχ νῶε υἱοὶ νῶε σὴμ χαμ ἰαφεθ υἱοὶ ἰαφεθ γαμερ μαγῶγ μαδαι ἰωυαν ἐλίσσα θοβελ μοσοχ καὶ θίρας καὶ υἱοὶ γαμερ ἀσχαναζ καὶ ρίφαθ καὶ θοργάμα καὶ υἱοὶ ἰωυαν ἐλίσσα καὶ θάρσις κιτιοὶ καὶ ῥοδιοὶ καὶ υἱοὶ χαμ χους καὶ μεστραιμ φουδ καὶ χαναν καὶ υἱοὶ χους σαβα καὶ εὐλατ καὶ σαβαθα καὶ ρεγμα καὶ σεβεκαθα καὶ υἱοὶ ρεγμα σαβα καὶ ουδαδαν καὶ χους ἐγεννήσεν τὸν νεβρωδ ὁὗτος ἡρξάτο τοῦ εἶναι γίγας κυνηγὸς ἐπὶ τῆς γῆς υἱοὶ σὴμ αἰλαμ καὶ ἀσσουρ καὶ ἀρφαξαδ σαλα ἐβερ φαλεκ ραγαυ σερουχ ναχωρ θαρα ἀβρααμ υἱοὶ δὲ ἀβρααμ ἰσαακ καὶ ἰσμαηλ αὗται δὲ αἱ γενεαὶ πρῶτοτοκου ἰσμαηλ ναβαιωθ καὶ κηδάρ ναβδεηλ μαβσαν μασμα ἰδουμα μασση χοδδαδ θαιμαν ἱεττουρ ναφες καὶ κεδμα ὅυτοι εἰσὶν υἱοὶ ἰσμαηλ καὶ υἱοὶ χεττουρας παλλακῆς ἀβρααμ καὶ ἐτεκεν αὐτῷ τὸν ζεμβραν ἐξάν μαδαν μαδιαμ σοβακ σῶε καὶ υἱοὶ ἐξάν σαβα καὶ δαϊδαν καὶ υἱοὶ μαδιαμ γαίφα καὶ ὀφερ καὶ ἐνωχ καὶ ἀβιδά καὶ ἐλδάα πάντες ὅυτοι υἱοὶ χεττουρας καὶ ἐγεννήσεν ἀβρααμ τὸν ἰσαακ καὶ υἱοὶ ἰσαακ ἦσαν καὶ ἰακωβ υἱοὶ ἦσαν ἐλίφας καὶ ραγούηλ καὶ ἱεσουλ καὶ ἰεγλωι καὶ κορε υἱοὶ ἐλίφας θαιμαν καὶ ὠμαρ σῶφαρ καὶ γῶυθαμ καὶ κενεζ καὶ τῆς θάμνα ἀμάληκ καὶ υἱοὶ ραγούηλ ναχεθ ζαρε σομε καὶ μοζε υἱοὶ σὴμ λῶταν σῶβαλ σεβεγων ἀνα δῆσαν ὠσαρ δαίσων καὶ υἱοὶ λῶταν χορρι καὶ αἰμαν καὶ αἰλαθ καὶ ναμνα υἱοὶ σῶβαλ γῶλαμ

μαναχαθ γαιβηλ σωβ και ωναμ υιοι δε σεβεγων αια και ανα υιοι ανα δαισων υιοι δε δησων εμερων και εσεβαν και ιεθραν και χαρραν και υιοι ωσαρ βαλααν και ζουκαν και ιωκαν υιοι δαισων ως και αρραν και δυτοι δι βασιλεις αυτων βαλακ υιος βεωρ και ονομα τη πολει αυτου δενναβα και απεθανεν βαλακ και εβασιλευσεν αντ αυτου ιωβαβ υιος ζαρα εκ βοσορρας και απεθανεν ιωβαβ και εβασιλευσεν αντ αυτου ασομ εκ της γης θαιμανων και απεθανεν ασομ και εβασιλευσεν αντ αυτου αδαδ υιος βαραδ ο παταζας μαδιαμ εν τω πεδιω μωαβ και ονομα τη πολει αυτου γεθθαιμ και απεθανεν αδαδ και εβασιλευσεν αντ αυτου σαμαα εκ μασεκκας και απεθανεν σαμαα και εβασιλευσεν αντ αυτου σαουλ εκ ρωβωθ της παρα ποταμον και απεθανεν σαουλ και εβασιλευσεν αντ αυτου βαλαεννων υιος αχοβωρ και απεθανεν βαλαεννων υιος αχοβωρ και εβασιλευσεν αντ αυτου αδαδ υιος βαραδ και ονομα τη πολει αυτου φογωρ και απεθανεν αδαδ και ησαν ηγεμονες εδωμ ηγεμων θαμανα ηγεμων γωλα ηγεμων ιεθετ ηγεμων ελιβαμας ηγεμων ηλας ηγεμων φινων ηγεμων κενεζ ηγεμων θαιμαν ηγεμων μαβσαρ ηγεμων μεγεδιηλ ηγεμων ηραμ δυτοι ηγεμονες εδωμ ταυτα τα ονοματα των υιων ισραηλ ρουβην συμειων λειυ ιουδα ισσαχαρ ζαβουλων δαν ιωσηφ βενιαμιν νεφθαλι γαδ ασηρ υιοι ιουδα ηρ αυναν σηλων τρεις εγεννηθησαν αυτω εκ της θυγατρος σαυας της χαναανιτιδος και ην ηρ ο πρωτοτοκος ιουδα πονηρος εναντιον κυριου και απεκτεινεν αυτον και θαμαρ η νυμφη αυτου ετεκεν αυτω τον φαρες και τον ζαρα παντες υιοι ιουδα πεντε υιοι φαρες αρσων και ιεμουηλ και υιοι ζαρα ζαμβρι και αιθαν και αιμαν και χαλχαλ και δαρα παντες πεντε και υιοι χαρμι αχαρ ο εμποδοστατης ισραηλ ος ηθετησεν εις το αναθεμα και υιοι αιθαν αζαρια και υιοι εσερων οι ετεχθησαν αυτω ο ιραμεηλ και ο ραμ και ο χαλεβ και αραμ και αραμ εγεννησεν τον αμιναδαβ και αμιναδαβ εγεννησεν τον νασσων αρχοντα του οικου ιουδα και νασσων εγεννησεν τον σαλμων και σαλμων εγεννησεν τον βοος και βοος εγεννησεν τον ωβηδ και ωβηδ εγεννησεν τον ιεσσα και ιεσσα εγεννησεν τον πρωτοτοκον αυτου ελιαβ αμιναδαβ ο δευτερος σαμαα ο τριτος ναθαναηλ ο τεταρτος ραδδαι ο πεμπτος ασομ ο εκτος δαυιδ ο εβδομος και αδελφη αυτων σαρουια και αβιγαια και υιοι σαρουια αβεσσα και ιωαβ και ασαηλ τρεις και αβιγαια εγεννησεν τον αμεσσα και πατηρ αμεσσα ιοθωρ ο ισμαηλιτης και χαλεβ υιος εσερων εγεννησεν την γαζουβα γυναικα και την ιεριωθ και δυτοι υιοι αυτης ιωασαρ και σωβαβ και ορνα και απεθανεν γαζουβα και ελαβεν εαυτω χαλεβ την εφραθ και ετεκεν αυτω τον ωρ και ωρ εγεννησεν τον ουρι και ουρι εγεννησεν τον βεσελεηλ και μετα ταυτα εισηλθεν εσερων προς την θυγατερα μαχιρ πατρος γαλααδ και ουτος ελαβεν αυτην και αυτος εξηκοντα ην ετων και ετεκεν αυτω τον σεγουβ και σεγουβ εγεννησεν τον ιαιρ και ησαν αυτω εικοσι τρεις πολεις εν τη γαλααδ και ελαβεν γεδσουρ και αραμ τας κωμας ιαιρ εξ αυτων την καναθ και τας κωμας αυτης εξηκοντα πολεις πασαι αυται υιων μαχιρ πατρος γαλααδ και μετα το αποθानειν εσερων ηλθεν χαλεβ εις εφραθ και η γυνη εσερων αβια και ετεκεν αυτω τον ασχωδ πατερα θεκωε και ησαν υιοι ιερεμεηλ πρωτοτοκου εσερων ο πρωτοτοκος ραμ και βααανα και αραν και ασομ αδελφος αυτου και ην γυνη ετερα τω ιερεμεηλ και ονομα αυτη αταρα αυτη εστιν μητηρ οζομ και ησαν υιοι ραμ πρωτοτοκου ιερεμεηλ μαας και αιμιν και ακορ και ησαν υιοι οζομ σαμαι και ιαδαε

και υιοι σαιμι ναδαβ και αβισουρ και ονομα της γυναικος αβισουρ
αβιχαιλ και ετεκεν αυτω τον αχαβαρ και τον μωλιδ υιοι ναδαβ σαλαδ
και αφφαιμ και απειθανεν σαλαδ ουκ εχων τεκνα και υιοι αφφαιμ ι-
σεμειηλ και υιοι ισεμειηλ σωσαν και υιοι σωσαν αχλαι και υιοι ιαδσε
αχισαιμ ιεθερ ιωναθαν και απειθανεν ιεθερ ουκ εχων τεκνα και υιοι
ιωναθαν φαλεθ και οζαζα ουτοι ησαν υιοι ιερεμειηλ και ουκ ησαν τω
σωσαν υιοι αλλ η θυγατερες και τω σωσαν παις αιγυπτιος και ονομα
αυτω ιωχηλ και εδωκεν σωσαν την θυγατερα αυτου τω ιωχηλ παιδι
αυτου εις γυναικα και ετεκεν αυτω τον εθθι και εθθι εγεννησεν τον
ναθαν και ναθαν εγεννησεν τον ζαβεδ και ζαβεδ εγεννησεν τον αφα-
ληλ και αφαληλ εγεννησεν τον ωβηδ και ωβηδ εγεννησεν τον ιηου
και ιηου εγεννησεν τον αζαριαν και αζαριας εγεννησεν τον χελλης
και χελλης εγεννησεν τον ελεασα και ελεασα εγεννησεν τον σοσο-
μαι και σοσομαι εγεννησεν τον σαλουμ και σαλουμ εγεννησεν τον
ιεχεμιαν και ιεχεμιας εγεννησεν τον ελισταμα και υιοι χαλεβ αδελφου
ιερεμειηλ μαρισα ο πρωτοτοκος αυτου ουτος πατηρ ζιφ και υιοι μαρισα
πατρος χεβρων και υιοι χεβρων κορε και ιθαπους και ρεκομ και σεμαα
και σεμαα εγεννησεν τον ραεμ πατερα ιερκαν και ιερκαν εγεννησεν
τον σαιμ και υιος αυτου μαων και μαων πατηρ βαιθσουρ και γαιφα
η παλλακη χαλεβ εγεννησεν τον αρραν και τον μωσα και τον γεζουε
και αρραν εγεννησεν τον γεζουε και υιοι ιαδαι ραγεμ και ιωαθαμ και
γηρσωμ και φαλετ και γαιφα και σαγαφ και η παλλακη χαλεβ μωχα
εγεννησεν τον σαβερ και τον θαρχνα και εγεννησεν σαγαφ πατερα
μαρμηνα και τον σαου πατερα μαχαβηνα και πατερα γαιβαα και θυγα-
τηρ χαλεβ ασχα ουτοι ησαν υιοι χαλεβ υιοι ωρ πρωτοτοκου εφραθια
σωβαλ πατηρ καριαθιαριμ σαλωμων πατηρ βαιθλαεμ αριμ πατηρ βαιθ-
γεδωρ και ησαν υιοι τω σωβαλ πατρι καριαθιαριμ αραα εσι αμμανιθ
εμοσφρεωσ πολισ ιαιρ αιθαλιμ και μιφιθιμ και ησαμιαθιμ και ημασαραιμ
εκ τουτων εξηλθισαν οι σαρανθαιοι και οι εσθαωλαιοι υιοι σαλωμων
βαιθλαεμ νετωφαθι αταρωθ οικου ιωαβ και ημισυ της μαναθι ησαρει
πατριαι γραμματεων κατοικουντες ιαβες θαργαθιμ σαμαθιμ σωκα-
θιμ ουτοι οι χιναιοι οι ελθοντες εκ μεσημα πατρος οικου ρηχαβ και
ουτοι ησαν υιοι δαυιδ οι τεχθεντες αυτω εν χεβρων ο πρωτοτοκος
αμων τη αχιναιμ τη ιεζραηλιτιδι ο δευτερος δανιηλ τη αβιγαια τη
καρμηλια ο τριτος αβεσσαλωμ υιος μωχα θυγατρος θολμαι βασιλεις
γεδσουρ ο τεταρτος αδωνια υιος αγγιθ ο πεμπτος σαφατια της αβιταλ
ο εκτος ιεθρααμ τη αγλα γυναικι αυτου εξ εγεννηθησαν αυτω εν χε-
βρων και εβασιλευσεν εκει επτα ετη και εξαμηνον και τριακοντα και
τρια ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ουτοι ετεχθησαν αυτω εν
ιερουσαλημ σαμαα σωβαβ ναθαν και σαλωμων τεσσαρες τη βηρσαβεε
θυγατρι αμιηλ και ιβααρ και ελισταμα και ελιφαλετ και ναγε και να-
φαγ και ιανουε και ελισταμα και ελιαδα και ελιφαλετ εννεα παντες υιοι
δαυιδ πλην των υιων των παλλακων και θημαρ αδελφη αυτων υιοι σα-
λωμων ροβοαμ αβια υιος αυτου ασα υιος αυτου ιωσαφατ υιος αυτου
ιωραμ υιος αυτου οχοζια υιος αυτου ιωας υιος αυτου αμασιας υιος
αυτου αζαρια υιος αυτου ιωαθαν υιος αυτου αχαζ υιος αυτου εξεκιας
υιος αυτου μανασσης υιος αυτου αμων υιος αυτου ιωσια υιος αυτου
και υιοι ιωσια πρωτοτοκος ιωαναν ο δευτερος ιωαχιμ ο τριτος σεδε-
κια ο τεταρτος σαλουμ και υιοι ιωαχιμ ιεχονιας υιος αυτου σεδεκιας
υιος αυτου και υιοι ιεχονια-ασιρ σαλαθιηλ υιος αυτου μελχιραμ και

φαδαιας και σανεσαρ και ιεκεμια και ωσαμω και δενεθι και υιοι σαλα-
θιηλ ζοροβαβελ και σεμει και υιοι ζοροβαβελ μοσολλαμος και ανανια
και σαλωμιη αδελφη αυτων και ασουβε και οολ και βαραχια και ασα-
δια και ασοβαεσδ πεντε και υιοι ανανια φαλλετια και ισαια υιος αυτου
ραφαια υιος αυτου ορνα υιος αυτου αβδια υιος αυτου σεχενια υιος
αυτου και υιος σεχενια σαμια και υιοι σαμια χαττους και ιωηλ και
μαρι και νωαδια και σαφαιθ εξ και υιοι νωαδια ελιθεναν και εξεκια και
εζρικαμ τρεις και υιοι ελιθεναν οδουια και ελιασιβ και φαλαια και α-
κουν και ιωαναν και δαλαια και ανανι επτα και υιοι ιουδα φαρεις αρσων
και χαρμι και ωρ σουβαλ και ραια υιος αυτου και σουβαλ εγεννησεν
τον ιεθ και ιεθ εγεννησεν τον αχιμι και τον λααδ αυται αι γενεσεις
του σαραθι και ουτοι υιοι αιταμ ιεζραηλ και ραγμα και ιαβας και ονομα
αδελφης αυτων εσηλεββων και φανουηλ πατηρ γεδωρ και αζηρ πατηρ
ωσαν ουτοι υιοι ωρ του πρωτοτοκου εφραθα πατρος βαιθλαεμ και τω
σαουρ πατρι θεκωε ησαν δυο γυναικες αωδα και θοαδα και ετεκεν
αυτω αωδα τον ωχαζαμ και τον ηφαδ και τον θαιμαν και τον ασθηραν
παντες ουτοι υιοι αωδα και υιοι θοαδα σαραθ και σααρ και εθναν
και κωσ εγεννησεν τον ενωβ και τον σαβηβα και γεννησεις αδελφου
ρηχαβ υιου ιαριμ και ην ιγαβης ενδοξος υπερ τους αδελφους αυτου
και η μητηρ εκαλεσεν το ονομα αυτου ιγαβης λεγουσα ετεκον ως
γαβης και επεκαλεσατο ιγαβης τον θεον ισραηλ λεγων εαν ευλογων
ευλογησης με και πληθυνης τα ορια μου και η η χειρ σου μετ εμου
και ποιησεις γνωσιν του μη ταπεινωσαι με και επηγαγεν ο θεος παντα
όσα ητησατο και χαλεβ πατηρ ασχα εγεννησεν τον μαχιρ ουτος πα-
τηρ ασσαθων και ασσαθων εγεννησεν τον βαθρεφαν και τον φεσσηε
και τον θανα πατερα πολεως νας αδελφου εσελων του κενεζι ουτοι
ανδρες ρηφα και υιοι κενεζ γοθονιηλ και σαραια και υιοι γοθονιηλ
αθαθ και μαναθι εγεννησεν τον γοφερα και σαραια εγεννησεν τον ι-
ωαβ πατερα αγεαδδαιρ ότι τεκτονες ησαν και υιοι χαλεβ υιου ιεφοννη
ηρα αλα και νοομ και υιοι αλα κενεζ και υιος αυτου γεσεηλ αμηαχι
και ζαφα και ζαιρα και εσεραηλ και υιοι εσρι ιεθερ μωραδ και αφερ και
ιαλων και εγεννησεν ιεθερ τον μαρων και τον σεμαι και τον μαρεθ
πατερα εσθεμων και η γυνη αυτου αυτη αδια ετεκεν τον ιαρεδ πατερα
γεδωρ και τον αβερ πατερα σωχων και τον ιεκθιηλ πατερα ζανω και
ουτοι υιοι γελια θυγατρος φαραω ήν ελαβεν μωρηδ και υιοι γυναικος
της ιδουιας αδελφης ναχεμ και δαλια πατηρ κειλα και σεμειων πατηρ
ιωμαν και υιοι ναχη πατρος κειλα αγαρμι και εσθεμωη μαχαθι και υιοι
σεμειων αμνων και ρανα υιος αναν και θιλων και υιοι ισει ζωαθ και υιοι
ζωαθ υιοι σηλωμ υιου ιουδα ηρ πατηρ ληχα και λααδα πατηρ μαρησα
και γενεσεις οικιων εφραθ αβακ τω οικω εσοβα και ιωαχιμ και ανδρες
χωζηβα και ιωας και σαραφ οι κατωκησαν εν μωαβ και απεστρεψεν
αυτους αβδεηριν αθουκιιν ουτοι κεραμεις οι κατοικουντες εν νатаιμ
και γαδηρα μετα του βασιλεως εν τη βασιλεια αυτου ενισχυσαν και
κατωκησαν εκει υιοι συμων ναμουηλ και ιαμιν ιαριβ ζαρε σαουλ σα-
λεμ υιος αυτου μαβασαμ υιος αυτου μασμα υιος αυτου αμουηλ υιος
αυτου σαβουδ υιος αυτου ζαχχουρ υιος αυτου σεμει υιος αυτου και
τω σεμει υιοι εκκαιδεκα και θυγατερες τρεις και τοις αδελφοις αυτων
ουκ ησαν υιοι πολλοι και πασαι αι πατριαι αυτων ουκ επλεονασαν ως
υιοι ιουδα και κατωκησαν εν βηρσαβεε και σαμα και μωλαδα και εσηρ-
σουαλ και εν βαλαα και βοασομ και θουλαδ και βαθουηλ και ερμα και

σεκλαγ και βαυθμαρχαβωθ και ημισυ σωσιμ και οικον βαρουμσεωριμ
αυται πολεις αυτων εως βασιλεως δαυιδ και επαυλεις αυτων αιταμ και
ηνρεμμων και θοκκαν και αισαν πολεις πεντε και πασαι αι επαυλεις
αυτων κυκλω των πολεων τουτων εως βααλ αυτη η κατασχεσις αυ-
των και ο καταλοχισμος αυτων και μοσωβαβ και ιεμολοχ και ιωσια
υιος αμασια και ιωηλ και ουτος υιος ισαβια υιος σαραια υιος ασιηλ
και ελιωηναι και ιαχαβα και ιασουια και ασαια και εδιηλ και ισμαηλ
και βαναια και ζουζα υιος σεφει υιου αλλων υιου ιεδια υιου σαμαρι
υιου σαμαιοιου ουτοι οι διεληθοντες εν ονομασιν αρχοντων εν ταις γενε-
σεσιν αυτων και εν οικοις πατριων αυτων επληθυνθησαν εις πληθος
και επορευθησαν εως του ελθειν γεραρα εως των ανατολων της γαι
του ζητησαι νομας τοις κτηνεσιν αυτων και ευρον νομας πιονας και
αγαθας και η γη πλατεια εναντιον αυτων και ειρηνη και ησυχια οτι εκ
των υιων χαμ των κατοικουντων εχει εμπροσθεν και ηλθουσιν ουτοι
οι γεγραμμενοι επ ονοματος εν ημεραις εξεκιου βασιλεως ιουδα και
επαταξαν τους οικους αυτων και τους μιναιους ους ευροσαν εχει και
ανθεματισαν αυτους εως της ημερας ταυτης και ωκησαν αντ αυτων
οτι νομαι τοις κτηνεσιν αυτων εχει και εξ αυτων απο των υιων συμε-
ων επορευθησαν εις ορος σιηρ ανδρες πεντακοσιοι και φαλεττια και
νωαδια και ραφαια και οζιηλ υιοι ιεσι αρχοντες αυτων και επαταξαν
τους καταλοιπους τους καταλειφθεντας του αμαληκ και κατωκησαν
εχει εως της ημερας ταυτης και υιοι ρουβην πρωτοτοκου ισραηλ οτι
ουτος ο πρωτοτοκος και εν τω αναβηναι επι την κοιτην του πατρος
αυτου εδωκεν ευλογιαν αυτου τω υιω αυτου ιωσηφ υιω ισραηλ και
ουκ εγενεαλογηθη εις πρωτοτοκια οτι ιουδας δυνατος ισχυι και εν
τοις αδελφοις αυτου και εις ηγουμενον εξ αυτου και η ευλογία του
ιωσηφ υιοι ρουβην πρωτοτοκου ισραηλ ενωχ και φαλλους αρσων και
χαρμι υιοι ιωηλ σημει και βαναια υιος αυτου και υιοι γουγ υιου σημει
υιος αυτου μιχα υιος αυτου ρηχα υιος αυτου βααλ υιος αυτου βεηρα ον
μετωκισεν θαγαλθαφλυνασαρ βασιλευς ασσουρ ουτος αρχων των ρου-
βην και αδελφοι αυτου τη πατρια αυτου εν τοις καταλοχισμοις αυτων
κατα γενεσεις αυτων ο αρχων ιωηλ και ζαχαρια και βαλεκ υιος οζουζ
υιος σαμα υιος ιωηλ ουτος κατωκησεν εν αροηρ και επι ναβου και
βεελμωαν και προς ανατολας κατωκησεν εως ερχομενων της ερημου
απο του ποταμου ευφρατου οτι κτηνη αυτων πολλα εν γη γαλααδ και
εν ημεραις σαουλ εποιησαν πολεμον προς τους παροικους και επεσον
εν χερσιν αυτων κατοικουντες εν σκηναις εως παντες κατ ανατολας
της γαλααδ υιοι γαδ κατεναντι αυτων κατωκησαν εν τη βασαν εως
σελχα ιωηλ ο πρωτοτοκος και σαφαμ ο δευτερος και ιανι ο γραμ-
ματευς εν βασαν και οι αδελφοι αυτων κατ οικους πατριων αυτων
μιχαηλ μοσολλαμ και σεβεε και ιωρεε και ιαχαν και ζουε και ωβηδ
επτα ουτοι υιοι αβιχαιλ υιου ουρι υιου ιδαι υιου γαλααδ υιου μιχαηλ
υιου ισαι υιου ιουρι υιου ζαβουχαμ υιου αβδιηλ υιου γουνι αρχων οι-
κου πατριων κατωκουν εν γαλααδ εν βασαν και εν ταις κωμαις αυτων
και παντα τα περιχωρα σαρων εως εξοδου παντων ο καταλοχισμος
εν ημεραις ιωαθαμ βασιλεως ιουδα και εν ημεραις ιεροβοαμ βασιλεως
ισραηλ υιοι ρουβην και γαδ και ημισυ φυλης μανασση εξ υιων δυνα-
μεως ανδρες αιροντες ασπιδας και μαχαιραν και τεινοντες τοξον και
δεδιδαγμενοι πολεμον τεσσαρακοντα και τεσσαρες χιλιαδες και επτα-
κοσιοι και εξηκοντα εκπορευομενοι εις παραταξιν και εποιουν πολεμον

μετα των αγαρηνων και ιτουραιων και ναφισαιων και ναδαβαιων και κατισχυσαν επ αυτων και εδοθησαν εις χειρας αυτων οι αγαραιοι και παντα τα σκηνωματα αυτων οτι προς τον θεον εβοησαν εν τω πολεμω και επηκουσεν αυτοις οτι ηλπισαν επ αυτον και ηχημαλωτευσαν την αποσκευην αυτων καμηλους πεντακισχιλιας και προβατων διακοσιας πεντηκοντα χιλιαδας ονους δισχιλιους και ψυχας ανδρων εκατον χιλιαδας οτι τραυματιαι πολλοι επεσον οτι παρα του θεου ο πολεμος και κατωκησαν αντ αυτων εως της μετοικεσιαις και οι ημισεις φυλης μανασση κατωκησαν εν τη γη απο βασαν εως βααλερμων και σανιρ και ορος αερμων και εν τω λιβανω αυτοι επλεονασθησαν και ουτοι αρχηγοι οικου πατριων αυτων οφερ και ισει και ελιηλ και εσδριηλ και ιερμια και ωδουια και ιεδιηλ ανδρες ισχυροι δυναμει ανδρες ονομαστοι αρχοντες των οικων πατριων αυτων και ηθετησαν εν θεω πατερων αυτων και επορνευσαν οπισω θεων λαων της γης ους εξηρην ο θεος απο προσωπου αυτων και επηγειρεν ο θεος ισραηλ το πνευμα φαλωχ βασιλειωσ ασσουρ και το πνευμα θαγλαθθαλνασσε βασιλειωσ ασσουρ και μετωκισεν τον ρουβην και τον γαδδι και το ημισυ φυλης μανασση και ηγαγεν αυτους εις χαλαχ και χαβωρ και επι ποταμον γωζαν εως της ημερας ταυτης υιοι λευι γεδσων κααθ και μεραρι και υιοι κααθ αμβραμ και ισσααρ χειβρων και οζιηλ και υιοι αμβραμ ααρων και μωυσης και μαριαμ και υιοι ααρων ναδαβ και αβιουδ ελεαζαρ και ιθαμαρ ελεαζαρ εγεννησεν τον φινεες φινεες εγεννησεν τον αβισου αβισου εγεννησεν τον βωκαι βωκαι εγεννησεν τον οζι οζι εγεννησε τον ζα- ραια ζαραια εγεννησεν τον μαριηλ και μαριηλ εγεννησεν τον αμαρια και αμαρια εγεννησεν τον αχιτωβ και αχιτωβ εγεννησεν τον σαδωκ και σαδωκ εγεννησεν τον αχιμαας και αχιμαας εγεννησεν τον αζαρια και αζαριας εγεννησεν τον ιωαναν και ιωανας εγεννησεν τον αζαριαν ουτος ιερατευσεν εν τω οικω ω ωκοδομησεν σαλωμων εν ιερουσαλημ και εγεννησεν αζαρια τον αμαρια και αμαρια εγεννησεν τον αχιτωβ και αχιτωβ εγεννησεν τον σαδωκ και σαδωκ εγεννησεν τον σαλωμ και σαλωμ εγεννησεν τον χελκίαν και χελκίαις εγεννησεν τον αζαρια και αζαριας εγεννησεν τον σαραια και σαραιας εγεννησεν τον ιωσα- δακ και ιωσαδακ επορευθη εν τη μετοικια μετα ιουδα και ιερουσαλημ εν χειρι ναβουχοδοносор υιοι λευι γεδσων κααθ και μεραρι και ταυτα τα ονοματα των υιων γεδσων λοβενι και σεμει υιοι κααθ αμβραμ και ισσααρ χειβρων και οζιηλ υιοι μεραρι μοολι και ομουσι και αυται αι πατριαι του λευι κατα πατριας αυτων τω γεδσων τω λοβενι υιω αυτου ιεσθ υιος αυτου ζεμμα υιος αυτου ιωαχ υιος αυτου αδδι υιος αυτου ζαρα υιος αυτου ιεθρι υιος αυτου υιοι κααθ αμιναδαβ υιος αυτου κο- ρε υιος αυτου ασιρ υιος αυτου ελκανα υιος αυτου και αβιασαφ υιος αυτου ασιρ υιος αυτου θααθ υιος αυτου ουριηλ υιος αυτου οζια υιος αυτου σαουλ υιος αυτου και υιοι ελκανα αμασι και αχιμωθ ελκανα υιος αυτου σουφι υιος αυτου και νααθ υιος αυτου ελιαβ υιος αυτου ιδαερ υιος αυτου ελκανα υιος αυτου υιοι σαμουηλ ο πρωτοτοκος σανι και αβια υιοι μεραρι μοολι λοβενι υιος αυτου σεμει υιος αυτου οζα υιος αυτου σομεα υιος αυτου αγγια υιος αυτου ασαια υιος αυτου και ουτοι ους κατεστησεν δαυιδ επι χειρας αδοντων εν οικω κυριου εν τη καταπαυσει της κιβωτου και ησαν λειτουργουντες εναντιον της σκηνης οικου μαρτυριου εν οργανοις εως ου ωκοδομησεν σαλωμων τον οικον κυριου εν ιερουσαλημ και εστησαν κατα την χρισιν αυτων

ἐπὶ τὰς λειτουργίας αὐτῶν καὶ οὗτοι οἱ ἐστήκοτες καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν
ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ κααθὶ αἰμᾶν ὁ ψαλτωδὸς υἱὸς ἰωηλ υἱοῦ σαμουηλ υἱοῦ
ἐλκανα υἱοῦ ἡδαδ υἱοῦ ἐλὶηλ υἱοῦ θιε υἱοῦ σουφ υἱοῦ ἐλκανα υἱοῦ μεθ
υἱοῦ ἀμασιου υἱοῦ ἐλκανα υἱοῦ ἰωηλ υἱοῦ ἀζαρία υἱοῦ σαφρανία υἱοῦ
θααθ υἱοῦ ἀσιρ υἱοῦ ἀβιασαφ υἱοῦ κορε υἱοῦ ἰσσαρ υἱοῦ κααθ υἱοῦ
λευι υἱοῦ ἰσραὴλ καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀσαφ ὁ ἐστήκως ἐν δεξιά αὐτοῦ
ἀσαφ υἱὸς βαραχία υἱοῦ σάμαα υἱοῦ μιχαὴλ υἱοῦ μααasia υἱοῦ μελχία
υἱοῦ αἰθανι υἱοῦ ζαράι υἱοῦ ἀδία υἱοῦ αἰθαν υἱοῦ ζάμμα υἱοῦ σέμει υἱοῦ
ἡχά υἱοῦ γεδσων υἱοῦ λευι καὶ υἱοὶ μεραρι ἀδελφοῦ αὐτῶν ἐξ ἀριστε-
ρων αἰθαν υἱὸς κισαὶ υἱοῦ ἀβδι υἱοῦ μαλῶχ υἱοῦ ἀσεβι υἱοῦ ἀμεσσία
υἱοῦ χελκιου υἱοῦ ἀμασαι υἱοῦ βανι υἱοῦ σεμμερ υἱοῦ μοσολι υἱοῦ μουσι
υἱοῦ μεραρι υἱοῦ λευι καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἰκοὺς πατριῶν αὐτῶν οἱ
λευῖται δεδομένοι εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας σκηνῆς οἴκου τοῦ
θεοῦ καὶ ἀαρῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ θυμιῶντες ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν
ὀλοκαυτωμάτων καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων εἰς πᾶσαν
ἐργασίαν ἅγια τῶν ἁγίων καὶ ἐξίλασκεσθαι περὶ ἰσραὴλ κατὰ πάντα
ὅσα ἐνετείλατο μωυσῆς παῖς τοῦ θεοῦ καὶ οὗτοι υἱοὶ ἀαρῶν ἐλεάζαρ
υἱὸς αὐτοῦ φινεες υἱὸς αὐτοῦ ἀβισου υἱὸς αὐτοῦ βωκαὶ υἱὸς αὐτοῦ οἷζι
υἱὸς αὐτοῦ ζαράια υἱὸς αὐτοῦ μαριηλ υἱὸς αὐτοῦ ἀμαρία υἱὸς αὐτοῦ
αχὶτωβ υἱὸς αὐτοῦ σάδωκ υἱὸς αὐτοῦ αχίμαας υἱὸς αὐτοῦ καὶ αὗται αἱ
κατοικίαι αὐτῶν ἐν ταῖς κώμας αὐτῶν ἐν τοῖς ὅριοις αὐτῶν τοὺς υἱοὺς
ααρῶν τῇ πατρίᾳ τοῦ κααθὶ ὅτι αὐτοῖς ἐγένετο ὁ κληρὸς καὶ ἔδωκαν
αὐτοῖς τὴν χεβρων ἐν γῇ ἰουδα καὶ τὰ περισπορία αὐτῆς κυκλῶ αὐτῆς
καὶ τὰ πεδία τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκαν τῷ χαλεβ υἱῷ
ιεφοννῇ καὶ τοὺς υἱοὺς ααρῶν ἔδωκαν τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων
τὴν χεβρων καὶ τὴν λοβνά καὶ τὰ περισπορία αὐτῆς καὶ τὴν σελνά καὶ
τὰ περισπορία αὐτῆς καὶ τὴν ἐσθάμω καὶ τὰ περισπορία αὐτῆς καὶ τὴν
ιεθθαρ καὶ τὰ περισπορία αὐτῆς καὶ τὴν δαβὶρ καὶ τὰ περισπορία αὐτῆς
καὶ τὴν ἀσαν καὶ τὰ περισπορία αὐτῆς καὶ τὴν ἀτταν καὶ τὰ περισπορία
αὐτῆς καὶ τὴν βασαμυς καὶ τὰ περισπορία αὐτῆς καὶ ἐκ φυλῆς βενιαμὴν
τὴν γαβέε καὶ τὰ περισπορία αὐτῆς καὶ τὴν γαλεμεθ καὶ τὰ περισπο-
ρία αὐτῆς καὶ τὴν ἀγγῶχ καὶ τὰ περισπορία αὐτῆς πᾶσαι αἱ πόλεις
αὐτῶν τρισκαίδεκα πόλεις κατὰ πατρίδας αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς κααθ
τοὺς καταλοιποὺς ἐκ τῶν πατριῶν ἐκ τῆς φυλῆς ἐκ τοῦ ἡμίσεος φυ-
λῆς μανασσὴ κληρῶ πόλεις δεκά καὶ τοὺς υἱοὺς γεδσων κατὰ πατρίδας
αὐτῶν ἐκ φυλῆς ἰσσαχαρ ἐκ φυλῆς ἀσσηρ ἐκ φυλῆς νεφθαλί ἐκ φυλῆς
μανασσὴ ἐν τῇ βᾶσαν πόλεις τρισκαίδεκα καὶ τοὺς υἱοὺς μεραρι κατὰ
πατρίδας αὐτῶν ἐκ φυλῆς ρουβὴν ἐκ φυλῆς γαδ ἐκ φυλῆς ζαβουλων
κληρῶ πόλεις δεκά δυο καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τοὺς λευίταις τὰς
πόλεις καὶ τὰ περισπορία αὐτῶν καὶ ἔδωκαν ἐν κληρῷ ἐκ φυλῆς υἱῶν
ἰουδα καὶ ἐκ φυλῆς υἱῶν συμέων τὰς πόλεις ταύτας ἅς ἐκαλέσεν αὐ-
τὰς ἐπ' ὀνοματὸς καὶ ἀπὸ τῶν πατριῶν υἱῶν κααθ καὶ ἐγένοντο πόλεις
τῶν ὁρίων αὐτῶν ἐκ φυλῆς ἐφραϊμ καὶ ἔδωκαν αὐτῷ τὰς πόλεις τῶν
φυγαδευτηρίων τὴν συχεμ καὶ τὰ περισπορία αὐτῆς ἐν ὄρει ἐφραϊμ καὶ
τὴν γαζερ καὶ τὰ περισπορία αὐτῆς καὶ τὴν ἰεχμααμ καὶ τὰ περισπορία
αὐτῆς καὶ τὴν βαιθῶρων καὶ τὰ περισπορία αὐτῆς καὶ τὴν ἐγλαμ καὶ
τὰ περισπορία αὐτῆς καὶ τὴν γεθρεμμων καὶ τὰ περισπορία αὐτῆς καὶ
ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς μανασσὴ τὴν ἀναρ καὶ τὰ περισπορία αὐτῆς
καὶ τὴν ἰεβλααμ καὶ τὰ περισπορία αὐτῆς κατὰ πατρίαν τοὺς υἱοὺς κα-
αθ τοὺς καταλοιποὺς τοὺς υἱοὺς γεδσων ἀπὸ πατριῶν ἡμίσεος φυλῆς

μανασση την γωλαν εκ της βασαν και τα περισπορια αυτης και την
ασηρωθ και τα περισπορια αυτης και εκ φυλης ισασχαρ την κεδες και
τα περισπορια αυτης και την δεβερι και τα περισπορια αυτης και την
δαβωρ και τα περισπορια αυτης και την αναμ και τα περισπορια αυτης
και εκ φυλης ασηρ την μασαλ και τα περισπορια αυτης και την αβαρ
και τα περισπορια αυτης και την ικακ και τα περισπορια αυτης και την
ρωωβ και τα περισπορια αυτης και απο φυλης νεφθαλι την κεδες εν τη
γαλιλαια και τα περισπορια αυτης και την χαμωθ και τα περισπορια
αυτης και την καριαθαμ και τα περισπορια αυτης τοις υιοις μεραρι τοις
καταλοιποις εκ φυλης ζαβουλων την ρεμμων και τα περισπορια αυτης
και την θαχχια και τα περισπορια αυτης και εκ του περαν του ιορδα-
νου ιεριχω κατα δυσμας του ιορδανου εκ φυλης ρουβην την βοσορ
εν τη ερημω και τα περισπορια αυτης και την ιασα και τα περισπο-
ρια αυτης και την καθημωθ και τα περισπορια αυτης και την μωφααθ
και τα περισπορια αυτης και εκ φυλης γαδ την ραμωθ γαλααδ και τα
περισπορια αυτης και την μαναμ και τα περισπορια αυτης και την ε-
σεβων και τα περισπορια αυτης και την ιαζερ και τα περισπορια αυτης
και τοις υιοις ισασχαρ θωλα και φουα και ιασουβ και σεμερων τεσσα-
ρες και υιοι θωλα οζι και ραφαα και ιεριηλ και ιεμου και ιεβασαμ και
σαμουηλ αρχοντες οικων πατριων αυτων τω θωλα ισχυροι δυναμει
κατα γενεσεις αυτων ο αριθμος αυτων εν ημεραις δαυιδ εικοσι και
δυο χιλιαδες και εξακοσιοι και υιοι οζι ιεζρια και υιοι ιεζρια μιχαηλ
και οβδια και ιωηλ και ιεσια πεντε αρχοντες παντες και επ αυτων κατα
γενεσεις αυτων κατ οικους πατρικους αυτων ισχυροι παραταξασθαι
εις πολεμον τριακοντα και εξ χιλιαδες οτι πληθυναν γυναικας και
υιους και αδελφοι αυτων εις πασας πατριας ισασχαρ ισχυροι δυναμει
ογδοηκοντα και επτα χιλιαδες ο αριθμος αυτων των παντων βενιαμιν
βαλε και βαχιρ και ιαδιηλ τρεις και υιοι βαλε ασεβων και οζι και οζιηλ
και ιεριμωθ και ουρι πεντε αρχοντες οικων πατρικων ισχυροι δυναμει
και ο αριθμος αυτων εικοσι και δυο χιλιαδες και τριακοντα τεσσαρες
και υιοι βαχιρ ζαμαριας και ιωας και ελιεζερ και ελιθεναν και αμαρια
και ιεριμωθ και αβιου και αναθωθ και γεμεεθ παντες ουτοι υιοι βαχιρ
και ο αριθμος αυτων κατα γενεσεις αυτων αρχοντες οικων πατριων
αυτων ισχυροι δυναμει εικοσι χιλιαδες και διακοσιοι και υιοι ιαδιηλ
βαλααν και υιοι βαλααν ιαους και βενιαμιν και αωθ και χανανα και
ζαιθαν και ραμεσσαι και αχισααρ παντες ουτοι υιοι ιαδιηλ αρχοντες
των πατριων ισχυροι δυναμει επτακαιδεκα χιλιαδες και διακοσιοι εκ-
πορευομενοι δυναμει του πολεμειν και σαπφιν και απφιν και υιοι ραωμ
υιος αυτου αερ υιοι νεφθαλι ιασιηλ και γωνι και ιισιηρ και σαλωμ
υιοι βαλαα υιοι μανασση ασεριηλ ον ετεκεν η παλλακη αυτου η συρα
ετεκεν τον μαχιρ πατερα γαλααδ και μαχιρ ελαβεν γυναικα τω αμφιν
και μαμφιν και ονομα αδελφης αυτου μωωχα και ονομα τω δευτερω
σαλπααδ και εγεννηθησαν τω σαλπααδ θυγατερες και ετεκεν μωωχα
γυνη μαχιρ υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου φαρς και ονομα α-
δελφου αυτου σορος υιος αυτου ουλαμ και υιοι ουλαμ βαδαν ουτοι
υιοι γαλααδ υιου μαχιρ υιου μανασση και αδελφη αυτου η μαλεχεθ
ετεκεν τον ισαδεκ και τον αβιεζερ και τον μαελα και ησαν υιοι σεμι-
ρα ιααμ και συχεμ και λακει και ανιαμ και υιοι εφραιμ σωθλα και
βαραδ υιος αυτου και θααθ υιος αυτου ελεαδα υιος αυτου νομεε υιος
αυτου ζαβεδ υιος αυτου σωθελε υιος αυτου και εζερ και ελεαδ και

απεκτείναν αυτούς άνδρες γεϋ όι τεχϋθεντες εν τη γη ότι κατεβησαν λαβειν τα κτηνη αυτων και επενθησεν εφραϊμ πατηρ αυτων ήμερας πολλας και ηλθον αδελφοι αυτού του παρακαλεσαι αυτον και εισηλθον προς την γυναικα αυτού και ελαβεν εν γαστρι και ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτού βαραγα ότι εν καχοις εγενετο εν οικω μου και εν εκεινοις τοις καταλοιποις και ωκοδομησεν βαιθωρων την κατω και την ανω και υιοι οζαν σσηρα και ραφη υιοι αυτού ρασεφ και θαλε υιοι αυτού θαεν υιος αυτού τω λααδαν υιω αυτού αμιοϋδ υιος αυτού ελισταμα υιος αυτού νοϋμ υιος αυτού ιησουε υιος αυτού και κατασχεσις αυτων και κατοικια αυτων βαιθηλ και άι κωμαι αυτης κατ ανατολας νααραν προς δυσμαις γαζερ και άι κωμαι αυτης και συχεμ και άι κωμαι αυτης έως γαιαν και άι κωμαι αυτης και έως όριων υιων μανασση βαιθσσαν και άι κωμαι αυτης θανααχ και άι κωμαι αυτης και βαλαδ και άι κωμαι αυτης μαγεδδω και άι κωμαι αυτης δωρ και άι κωμαι αυτης εν ταυταις κατωκησαν όι υιοι ιωσηφ υιου ισραηλ υιοι ασηρ ιεμνα και ισουα και ισουι και βεριγα και σορε αδελφη αυτων και υιοι βεριγα χαβερ και μελχιηλ όυτος πατηρ βερζαιθ και χαβερ εγεννησεν τον ιαφαλητ και τον σαμηρ και τον χωθαμ και την σωλα αδελφην αυτων και υιοι ιαφαλητ φεσηχι βαμαηλ και ασιθ όυτοι υιοι ιαφαλητ και υιοι σεμμηρ αχιουραογα και οβα και αραμ και βανηελαμ αδελφοι αυτού σωφα και ιμανα και σελλης και αμαλ υιοι σωφα χουχι αρναφαρ και σουαλ και βαρι και ιμαρη σοβαλ και ωδ και σεμμα και σαλιστα και ιεθραν και βεηρα και υιοι ιεθερ ιφινα και φασφα και αρα και υιοι ωλα ορεχ ανιηλ και ρασια παντες όυτοι υιοι ασηρ παντες αρχοντες πατριων εκλεκτοι ισχυροι δυναμει αρχοντες ήγουμενοι αριθμος αυτων εις παραταξιν του πολεμειν αριθμος αυτων άνδρες εικοσι έξ χιλιαδες και βενιαμιν εγεννησεν τον βαλε πρωτοτοκον αυτού και ασβηλ τον δευτερον αρα τον τριτον νωα τον τεταρτον και ραφη τον πεμπτον και ησαν υιοι τω βαλε αδερ και γηρα και αβιουδ και αβισουε και νοομα και αχια και γηρα και σωφαρφακ και ωιμ όυτοι υιοι αωδ όυτοι εισιν αρχοντες πατριων τοις κατοικουσιν γαβσε και μετωκισαν αυτους εις μαναχαθι και νοομα και αχια και γηρα όυτος ιγλααμ και εγεννησεν τον ναανα και τον αχιχωδ και σααρημ εγεννησεν εν τω πεδιω μωαβ μετα το αποστειλαι αυτον ωσιμ και την βααδα γυναικα αυτού και εγεννησεν εκ της αδα γυναικος αυτού τον ιωβαβ και τον σεβια και τον μισα και τον μελχαμ και τον ιαωσ και τον σαβια και τον μαρμα όυτοι αρχοντες πατριων και εκ της ωσιμ εγεννησεν τον αβιτωβ και τον αλφααλ και υιοι αλφααλ ωβηδ μεσσααμ σεμμηρ όυτος ωκοδομησεν την ωνω και την λοδ και τας κωμας αυτης και βεριγα και σαμα όυτοι αρχοντες των πατριων τοις κατοικουσιν αιλαμ και όυτοι εξεδιωξαν τους κατοικουντας γεϋ και αδελφος αυτού σωσηκ και ιαριμωθ και ζαβαδια και ωρηρ και ωδηδ και μιχαηλ και ιεσφα και ιωχα υιοι βεριγα και ζαβαδια και μοσολλαμ και αζακι και αβαρ και ισαμαρι και ιεζλια και ιωβαβ υιοι ελφααλ και ιακιμ και ξεχρι και ζαβδι και ελιωναι και σαλθι και ελιηλι και αδαια και βαραια και σαμαραθ υιοι σαμαι και ισφαν και ωβηδ και ελεηλ και αβαδων και ξεχρι και αναν και ανανια και αμβρι και αιλαμ και αναθωθια και αθιν και ιεφερια και φελιηλ υιοι σωσηκ και σαμσαρια και σααρια και ογοθολια και ιαρασια και ηλια και ξεχρι υιοι ιρααμ όυτοι αρχοντες πατριων κατα γενεσεις αυτων αρχοντες όυτοι κατωκησαν εν ιερουσαλημ και εν γα-

βλων κατωκησεν πατηρ γαβρων και ονομα γυναικι αυτου μαχα και υιος αυτης ο πρωτοτοκος αβαδων και σουρ και κισ και βααλ και νηρ και ναδαβ και γεδουρ και αδελφος αυτου και ζαχουρ και μακαλωθ και μακαλωθ εγεννησεν τον σεμα και γαρ ουτοι κατεναντι των αδελφων αυτων κατωκησαν εν ιερουσαλημ μετα των αδελφων αυτων και νηρ εγεννησεν τον κισ και κισ εγεννησεν τον σαουλ και σαουλ εγεννησεν τον ιωναθαν και τον μελχισουε και τον αμιναδαβ και τον ασαβαλ και υιοι ιωναθαν μεριβααλ και μεριβααλ εγεννησεν τον μιχια και υιοι μιχια φυθων και μελχηλ και θερεε και αχαζ και αχαζ εγεννησεν τον ιωιαδα και ιωιαδα εγεννησεν τον γαλεμαθ και τον ασμωθ και τον ζαμβρι και ζαμβρι εγεννησεν τον μαισα και μαισα εγεννησεν τον βαανα ραφαια υιος αυτου ελασα υιος αυτου εσηλ υιος αυτου και τω εσηλ εξ υιοι και ταυτα τα ονοματα αυτων εξρικαμ πρωτοτοκος αυτου και ισμαηλ και σαραια και αβδια και αναν παντες ουτοι υιοι εσηλ και υιοι ασηλ αδελφου αυτου αιλαμ πρωτοτοκος αυτου και ιαις ο δευτερος ελιφαλετ ο τριτος και ησαν υιοι αιλαμ ισχυροι ανδρες δυναμει τεινοντες τοξον και πληθυνοντες υιους και υιους των υιων εκατον πεντηκοντα παντες ουτοι εξ υιων βενιαμιν και πας ισραηλ ο συλλοχισμος αυτων και ουτοι καταγεγραμμενοι εν βιβλιω των βασιλεων ισραηλ και ιουδα μετα των αποικισθεντων εις βαβυλωνα εν ταις ανομiais αυτων και οι κατοικουντες προτερον εν ταις κατασχεσεσιν αυτων εν ταις πολεσιν ισραηλ οι ιερεις οι λευιται και οι δεδομενοι και εν ιερουσαλημ κατωκησαν απο των υιων ιουδα και απο των υιων βενιαμιν και απο των υιων εφραιμ και μανασση γωθι υιος αμμιουδ υιου αμρι υιου υιων φαρες υιου ιουδα και εκ των σηλωνι ασαια πρωτοτοκος αυτου και υιοι αυτου εκ των υιων ζαρα ιηλ και αδελφοι αυτων εξακοσιοι και ενενηκοντα και εκ των υιων βενιαμιν σαλω υιος μοσολλαμ υιου ωδουια υιου σαναα και ιβανα υιος ιρααμ και ουτοι υιοι οζι υιου μαχιρ και μασσαλημ υιος σαφατια υιου ραγουηλ υιου βαναια και αδελφοι αυτων κατα γενεσεις αυτων εννακοσιοι πεντηκοντα εξ παντες οι ανδρες αρχοντες πατριων κατ οικους πατριων αυτων και απο των ιερεων ιωδαε και ιωαριμ και ιαχιν και αζαρια υιος χελκια υιου μοσολλαμ υιου σαδωκ υιου μαραιοθ υιου αχιτωβ ηγουμενος οικου του θεου και αιδα υιος ιρααμ υιου πασχωρ υιου μαλχια και μαασα υιος αδιηλ υιου ιεδιου υιου μοσολλαμ υιου μασελμωθ υιου εμμηρ και αδελφοι αυτων αρχοντες οικων πατριων χιλιοι επτακοσιοι εξηκοντα ισχυροι δυναμει εις εργασιαν λειτουργιας οικου του θεου και εκ των λευιτων σαμια υιος ασωβ υιου εσρικαμ υιου ασαβια εκ των υιων μεραρι και βααββακαρ και αρης και γαλαλ και μανθανιας υιος μιχα υιου ζεχρι υιου ασαφ και αβδια υιος σαμια υιου γαλαλ υιου ιδιθων και βαραχια υιος οσσα υιου ηλκανα ο κατοικων εν ταις κωμαις νετωφατι οι πυλωροι σαλωμ και ακουβ και ταλμαν και αιμαν και αδελφοι αυτων σαλωμ ο αρχων και εως ταυτης εν τη πυλη του βασιλεως κατ ανατολας αυται αι πυλαι των παρεμβολων υιων λευι και σαλωμ υιος κωρη υιου αβιασαφ υιου κορε και οι αδελφοι αυτου εις οικον πατρος αυτου οι κοριται επι των εργων της λειτουργιας φυλασσοντες τας φυλακας της σκηνης και πατερες αυτων επι της παρεμβολης κυριου φυλασσοντες την εισοδον και φινεες υιος ελεαζαρ ηγουμενος ην επ αυτων εμπροσθεν και ουτοι μετ αυτου ζαχαριας υιος μασαλαμ πυλωρος της θυρας της σκηνης του μαρτυριου παντες οι εκλεκτοι ταις πυλαις εν ταις πυλαις διακοσιοι και

δεκα δυο ὅυτοι εν ταις αυλαις αυτων ὁ καταλοχισμος αυτων τουτους εστησεν δαυιδ και σαμουηλ ὁ βλεπων τη πιστει αυτων και ὅυτοι και ὁι υἱοι αυτων επι των πυλων εν οικω κυριου εν οικω της σκηνης του φυλασσειν κατα τους τεσσαρας ανεμους ησαν ἅι πυλαι κατ ανατολας θαλασσαν βορραν νοτον και αδελφοι αυτων εν ταις αυλαις αυτων του εισπορευεσθαι κατα ἑπτα ἡμερας απο καιρου εις καιρον μετα τουτων ὅτι εν πιστει εισιν τεσσαρες δυνατοι των πυλων ὁι λευιται ησαν επι των παστοφοριων και επι των θησαυρων οικου του θεου και περικυκλω οικου του θεου παρεμβalousιν ὅτι επ αυτους φυλακη και ὅυτοι επι των κλειδων το πρωι πρωι ανοιγειν τας θυρας του ιερου και εξ αυτων επι τα σκευη της λειτουργιας ὅτι εν αριθμω εισοισουσιν αυτα και εν αριθμω εξοισουσιν αυτα και εξ αυτων καθεσταμενοι επι τα σκευη και επι παντα τα σκευη τα ἅγια και επι της σεμιδαλεως του οινου του ελαιου του λιβανωτου και των αρωματων και απο των υἱων των ιερεων ησαν μυρεψοι του μυρου και εις τα αρωματα και ματταθιας εκ των λευιτων ὅυτος ὁ πρωτοτοκος τω σαλωμ τω κοριθι εν τη πιστει επι τα εργα της θυσιας του τηγανου του μεγαλου ιερεως και βαναιας ὁ κααθιτης εκ των αδελφων αυτων επι των αρτων της προθισεως του ἑτοιμασαι σαββατον κατα σαββατον και ὅυτοι ψαλτωδοι αρχοντες των πατριων των λευιτων διατεταγμεναι εφημεριαι ὅτι ἡμερα και νυξ επ αυτοις εν τοις εργοις ὅυτοι αρχοντες των πατριων των λευιτων κατα γενεσεις αυτων αρχοντες ὅυτοι κατωκησαν εν ιερουσαλημ και εν γαβρων κατωκησεν πατηρ γαβρων ιηλ και ονομα γυναικος αυτου μοωχα και υἱος αυτου ὁ πρωτοτοκος αβαδων και σιρ και κισ και βααλ και νηρ και ναδαβ και γεδουρ και αδελφος και ζαχαρια και μακελλωθ και μακελλωθ εγεννησεν τον σαμαα και ὅυτοι εν μεσω των αδελφων αυτων κατωκησαν εν ιερουσαλημ μετα των αδελφων αυτων και νηρ εγεννησεν τον κισ και κισ εγεννησεν τον σαουλ και σαουλ εγεννησεν τον ιωναθαν και τον μελχισουε και τον αμιναδαβ και τον ισβααλ και υἱος ιωναθαν μαριβααλ και μαριβααλ εγεννησεν τον μιχα και υἱοι μιχα φαιθων και μαλαχ και θαραχ και αχαζ εγεννησεν τον ιαδα και ιαδα εγεννησεν τον γαλεμεθ και τον γαζμωθ και τον ζαμβρι και ζαμβρι εγεννησεν τον μασα και μασα εγεννησεν τον βαανα ραφαια υἱος αυτου ελεασα υἱος αυτου εσηλ υἱος αυτου και τω εσηλ ἑξ υἱοι και ταυτα τα ονοματα αυτων εσδρικαμ πρωτοτοκος αυτου ισμαηλ και σαρια και αβδια και αναν ὅυτοι υἱοι εσηλ και αλλοφυλοι επολεμησαν προς ισραηλ και εφυγον απο προσωπου αλλοφυλων και επεσον τραυματιαι εν ορει γελβουε και κατεδιωξαν αλλοφυλοι οπισω σαουλ και οπισω υἱων αυτου και επαταξαν αλλοφυλοι τον ιωναθαν και τον αμιναδαβ και τον μελχισουε υἱους σαουλ και εβαρυνθη ὁ πολεμος επι σαουλ και ἔυρον αυτον ὁι τοξοται εν τοις τοξοις και πονοις και επονεσεν απο των τοξων και ειπεν σαουλ τω αιροντι τα σκευη αυτου σπασαι την ῥομφαιαν σου και εκκεντησον με εν αυτη μη ελθωσιν ὁι απεριτμητοι ὅυτοι και εμπαιξωσιν μοι και ουκ εβουλετο ὁ αιρων τα σκευη αυτου ὅτι εφοβειτο σφοδρα και ελαβεν σαουλ την ῥομφαιαν και επεπεσεν επ αυτην και ειδεν ὁ αιρων τα σκευη αυτου ὅτι απεθανεν σαουλ και επεσεν και γε αυτος επι την ῥομφαιαν αυτου και απεθανεν και απεθανεν σαουλ και τρεις υἱοι αυτου εν τη ἡμερα εκεινη και πας ὁ οικος αυτου επι το αυτο απεθανεν και ειδεν πας ανηρ ισραηλ ὁ εν τω αυλωνι ὅτι εφυγεν ισραηλ και ὅτι απεθανεν σαουλ και ὁι υἱοι αυτου και κατελιπον

τας πολεις αυτων και εφυγον και ηλθον αλλοφυλοι και καταωκησαν εν αυταις και εγενετο τη εχομενη και ηλθον αλλοφυλοι του σκυλευειν τους τραυματιας και ευρον τον σαουλ και τους υιους αυτου πεπτωκοτας εν τω ορει γελβουε και εξεδυσαν αυτον και ελαβον την κεφαλην αυτου και τα σκευη αυτου και απεστειλαν εις γην αλλοφυλων κυκλω του ευαγγελισασθαι τοις ειδωλοις αυτων και τω λαω και εθηκαν τα σκευη αυτου εν οικω θεου αυτων και την κεφαλην αυτου εθηκαν εν οικω δαγων και ηκουσαν παντες οι κατοικουντες γαλααδ απαντα α εποησαν αλλοφυλοι τω σαουλ και τω ισραηλ και ηγερθησαν εκ γαλααδ πας ανηρ δυνατος και ελαβον το σωμα σαουλ και το σωμα των υιων αυτου και ηνεγκαν αυτα εις ιαβις και εθαψαν τα οστα αυτων υπο την δρυν εν ιαβις και ενηστευσαν επτα ημερας και απειθανεν σαουλ εν ταις ανομiais αυτου αις ηνομησεν τω κυριω κατα τον λογον κυριου διοτι ουκ εφυλαξεν οτι επηρωτησεν σαουλ εν τω εγγαστριμυθω του ζητησαι και απεκρινατο αυτω σαμουηλ ο προφητης και ουκ εξητησεν κυριον και απεκτεινεν αυτον και επεστρεψεν την βασιλειαν τω δαυιδ υιω ιεσσα και ηλθεν πας ισραηλ προς δαυιδ εν χειβρων λεγοντες ιδου οστα σου και σαρκες σου ημεις και εχθες και τριτην οντος σαουλ βασιλεως συ ησθα ο εξαγων και εισαγων τον ισραηλ και ειπεν κυριος ο θεος σου σοι συ ποιμανεις τον λαον μου τον ισραηλ και συ εση εις ηγουμενον επι ισραηλ και ηλθον παντες πρεσβυτεροι ισραηλ προς τον βασιλεα εις χειβρων και διεθετο αυτοις ο βασιλευς δαυιδ διαθηκην εν χειβρων εναντιον κυριου και εχρισαν τον δαυιδ εις βασιλεα επι ισραηλ κατα τον λογον κυριου δια χειρος σαμουηλ και επορευθη ο βασιλευς και ανδρες ισραηλ εις ιερουσαλημ αυτη ιεβους και εκει οι ιεβουσαιοι οι κατοικουντες την γην ειπαν δε οι κατοικουντες ιεβους τω δαυιδ ουκ εισελευση ωδε και προκατελαβετο την περιοχην σιων αυτη η πολις δαυιδ και ειπεν δαυιδ πας τυπτων ιεβουσαιον εν πρωτοις και εσται εις αρχοντα και εις στρατηγον και ανεβη επ αυτην εν πρωτοις ιωαβ υιος σαρουια και εγενετο εις αρχοντα και εκαθισεν δαυιδ εν τη περιοχη δια τουτο εκαλεσεν αυτην πολιν δαυιδ και ωκοδομησεν την πολιν κυκλω και επολεμησεν και ελαβεν την πολιν και επορευετο δαυιδ πορευομενος και μεγαλυνομενος και κυριος παντοκρατωρ μετ αυτου και ουτοι οι αρχοντες των δυνατων οι ησαν τω δαυιδ οι καταισχυοντες μετ αυτου εν τη βασιλεια αυτου μετα παντος ισραηλ του βασιλευσαι αυτον κατα τον λογον κυριου επι ισραηλ και ουτος ο αριθμος των δυνατων του δαυιδ ιεσεβααλ υιος αχαμανι πρωτος των τριακοντα ουτος εσπασατο την ρομφαιαν αυτου απαξ επι τριακοσιους τραυματιας εν καιρω ενι και μετ αυτον ελεαζαρ υιος δωδαι ο αχωχι ουτος ην εν τοις τρισιν δυνατοις ουτος ην μετα δαυιδ εν φασοδομιν και οι αλλοφυλοι συνηχθησαν εκει εις πολεμον και ην μερις του αγρου πληρης κριθων και ο λαος εφυγεν απο προσωπου αλλοφυλων και εστη εν μεσω της μεριδος και εσωσεν αυτην και επαταξεν τους αλλοφυλους και εποησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην και κατεβησαν τρεις εκ των τριακοντα αρχοντων εις την πετραν προς δαυιδ εις το σπηλαιον οδολλαμ και παρεμβολη των αλλοφυλων παρεμβεβληκει εν τη κοιλαδι των γιγαντων και δαυιδ τοτε εν τη περιοχη και το συστημα των αλλοφυλων τοτε εν βαιθλεεμ και επεθυμησεν δαυιδ και ειπεν τις ποτιει με υδωρ εκ του λακκου βαιθλεεμ του εν τη πυλη και διερρηξαν οι τρεις την παρεμβολην των αλλοφυλων και υδρευσαντο

ὑδωρ εκ του λακκου του εν βαιθλεεμ ὃς ἦν εν τη πυλῃ και ελαβον και ἤλθον προς δαυιδ και ουκ ἠθέλησεν δαυιδ του πειν αυτο και εσπεισεν αυτο τω κυριῳ και ειπεν ἰλεως μοι ὁ θεος του ποιησαι το ῥῆμα τουτο ει ἅμινα ἀνδρων τουτων πιομαι εν ψυχαις αυτων ὅτι εν ψυχαις αυτων ἠνεγκαν αυτο και ουκ εβουλετο πειν αυτο ταυτα εποιησαν ὁι τρεις δυνατοι και ἀβεσσα ἀδελφος ιωαβ ὁυτος ἦν αρχων των τριων ὁυτος εσπασατο την ῥομφαιαν αυτου επι τριακκοσιους τραυματιας εν καιρῳ ἓνι και ὁυτος ἦν ονομαστος εν τοις τρισιν ἀπο των τριων ὑπερ τους δυο ἐνδοξος και ἦν αυτοις εις αρχοντα και ἕως των τριων ουκ ἤρχετο και βαναιας υἱος ιωδαι υἱος ἀνδρος δυνατου πολλὰ ἐργα αυτου ὑπερ καβασαηλ ὁυτος ἐπαταξεν τους δυο ἀριηλ μωαβ και ὁυτος κατεβῃ και ἐπαταξεν τον λεοντα εν τῷ λακκῳ εν ἡμερα χιονος και ὁυτος ἐπαταξεν τον ἀνδρα τον αἰγυπτιον ἀνδρα ὄρατον πενταπηχυν και εν χειρι του αἰγυπτιου δορυ ὡς ἀντιον ὑφαινοντων και κατεβῃ ἐπ αυτον βαναιας εν ῥάβδῳ και ἀφειλατο εκ της χειρος του αἰγυπτιου το δορυ και ἀπεκτεινεν αυτον εν τῷ δορατι αυτου ταυτα εποίησεν βαναιας υἱος ιωδαι και τουτω ονομα εν τοις τρισιν τοις δυνατοις ὑπερ τους τριακοντα ἐνδοξος ὁυτος και προς τους τρεις ουκ ἤρχετο και κατεστήσεν αυτον δαυιδ ἐπι την πατριαν αυτου και δυνατοι των δυναμεων ασαηλ ἀδελφος ιωαβ ἐλεαναν υἱος δαδω εκ βαιθλαεμ σαμμωθ ὁ ἀδὶ χελλῃς ὁ φελωνι ωραι υἱος εκκης ὁ θεκωι ἀβιεζερ ὁ ἀναθωθι σοβοχαὶ ὁ ἀσωθι ἡλι ὁ ἀχωι μοοραι ὁ νετωφαθι χολοδ υἱος νοοζα ὁ νετωφαθι αιθι υἱος ριβζα εκ βουνου βενιαμιν βαναιας ὁ φαρθωνι ουρι εκ ναχαλιγας ἀβιηλ ὁ γαραβεθθι ἀζμωθ ὁ βεερμι ἐλιαβα ὁ σαλαβωνι βενναιας ὁσομ ὁ γεννουνι ιωναθαν υἱος σωλα ὁ ἀραρι ἀχιμ υἱος σαχαρ ὁ ἀραρι ἐλφαλ υἱος ουρ σφαρ ὁ μοχοραθι ἀχια ὁ φελωνι ἡσεραι ὁ χαρμαλι ναχραι υἱος ἀζωβαι ιωηλ ἀδελφος ναθαν μεβααρ υἱος ἀγαρι σελῃκ ὁ ἀμμωνι ναχωρ ὁ βερθι αιρων σκευη ιωαβ υἱου σαρουια ιρα ὁ ιεθῃρι γαρηβ ὁ ιεθῃρι ουριας ὁ χεττι ζαβετ υἱος ἀχλια ἀδινα υἱος σαιζα του ρουβην αρχων και ἐπ αυτῷ τριακοντα ἀναν υἱος μοωχα και ιωσαφατ ὁ βαιθανι ὀζια ὁ ἀσταρωνθι σαμμα και ιηλ υἱοι χωθαν του ἀραρι ιεδιηλ υἱος σαμερι και ιωαζαε ὁ ἀδελφος αυτου ὁ ιεασι ἐλιηλ ὁ μι και ιαριβι και ιωσια υἱος αυτου ἐλνααμ και ιεθεμα ὁ μωαβιτης ἀλιηλ και ωβῃδ και ιεσιηλ ὁ μισαβια και ὁυτοι ὁι ἐλθοντες προς δαυιδ εις σωκλαγ ἐτι συνεχομενου ἀπο προσωπου σαουλ υἱου κισ και ὁυτοι εν τοις δυνατοις βοηθοουντες εν πολεμῳ και τοξῳ εκ δεξιων και ἐξ ἀριστερων και σφενδονῆται εν λιθοις και τοξοις εκ των ἀδελφων σαουλ εκ βενιαμιν ὁ αρχων ἀχιεζερ και ιωας υἱος ασμα του γεβωθιτου και ιωηλ και ιωφαλῃ υἱοι ασμωθ και βερchia και ιηουλ ὁ ἀναθωθι και σαμαιας ὁ γαβαωνιτης δυνατος εν τοις τριακοντα και ἐπι των τριακοντα ιερμιας και ιεζιηλ και ιωαναν και ιωζαβαδ ὁ γαδαραθι ἐλιαζαι και ιαριμουθ και βααλια και σαμαρια και σαφατια ὁ χαραιφι ἡλκανα και ιησουνι και ὀζριηλ και ιωαζαρ και ιεσβοαμ ὁι κοριται και ἐλια και ζαβαδια υἱοι ιρααμ υἱοι του γεδωρ και ἀπο του γαδδι ἐχωρισθησαν προς δαυιδ ἀπο της ἐρημου ισχυροι δυνατοι ἀνδρες παραταξεως πολεμου αιροντες θυρεους και δορατα και προσωπον λεοντος προσωπα αυτων και κουφοι ὡς δορκαδες ἐπι των ὀρεων τῷ ταχει ἀζερ ὁ αρχων ἀβδια ὁ δευτερος ἐλιαβ ὁ τριτος μασεμαννη ὁ τεταρτος ιερμια ὁ πεμπτος ἐνθι ὁ ἕκτος ἐλιαβ ὁ ἑβδομος ιωαναν ὁ ογδοος ἐλιαζερ ὁ ἐνατος ιερμια ὁ δεκατος μαχαβανναι ὁ ἐνδεκατος ὁυτοι εκ των ὕων γὰρ ἀρχοντες

της στρατίας ές τοις έκατον μικρος και μεγας τοις χιλιοις όυτοι όι διαβαντες τον ιορδανην εν τω μηνι τω πρωτω και όυτος πεπληρωκως επι πασαν κρηπιδα αυτου και εξεδιωξαν παντας τους κατοικουντας αυλωνας απο ανατολων έως δυσμων και ηλθον απο των ύιων βενιαμιν και ιουδα εις βοηθειαν του δαυιδ και δαυιδ εξηλθεν εις απαντησιν αυτων και ειπεν αυτοις ει εις ειρηνην ήκατε προς με ειη μοι καρδια καθ' έαυτην εφ' ύμας και ει του παραδουναι με τοις εχθροις μου ουκ εν αληθεια χειρος ιδοι ό θεος των πατερων ήμων και ελεγξαιτο και πνευμα ενεδυσε τον αμασαι αρχοντα των τριακοντα και ειπεν πορευου και ό λαος σου δαυιδ ύιος ιεσσαι ειρηνην ειρηνη σοι και ειρηνη τοις βοηθοις σου ότι εβοηθησεν σοι ό θεος σου και προσεδεξατο αυτους δαυιδ και κατεστησεν αυτους αρχοντας των δυναμεων και απο μανασση προσεχωρησαν προς δαυιδ εν τω ελθειν τους αλλοφυλους επι σαουλ εις πολεμον και ουκ εβοηθησεν αυτοις ότι εν βουλη εγενετο παρα των στρατηγων των αλλοφυλων λεγοντων εν ταις κεφαλαις των ανδρων εκεινων επιστρεψει προς τον κυριον αυτου σαουλ εν τω πορευθηται αυτον εις σωκλαχ προσεχωρησαν αυτω απο μανασση εδνα και ιωζαβαθ και ιωδιηλ και μιχαηλ και ιωσαβεθ και ελιμουθ και σελαθι αρχηγοι χιλιαδων εισιν του μανασση και αυτοι συνεμαχησαν τω δαυιδ επι τον γεδδουρ ότι δυνατοι ισχυος παντες και ησαν ήγουμενοι εν τη στρατια εν τη δυναμει ότι ήμεραν εξ ήμερας ηρχοντο προς δαυιδ εις δυναμιν μεγαλην ως δυναμεις θεου και ταυτα τα ονοματα των αρχοντων της στρατίας όι ελθοντες προς δαυιδ εις χεβρων του αποστρεψαι την βασιλειαν σαουλ προς αυτον κατα τον λογον κυριου ύιοι ιουδα θυρεοφοροι και δορατοφοροι εξ χιλιαδες και οκτακοσιοι δυνατοι παραταξεως των ύιων συμewn δυνατοι ισχυος εις παραταξιν έπτα χιλιαδες και έκατον των ύιων λειυ τετρακισχilioi έξακοσιοι και ιωαδαε ό ήγουμενος τω ααρων και μετ αυτου τρεις χιλιαδες και έπτακοσιοι και σαδωκ νεος δυνατος ισχυι και της πατρικης οικιας αυτου αρχοντες εικοσι δυο και εκ των ύιων βενιαμιν των αδελφων σαουλ τρεις χιλιαδες και ετι το πλειστον αυτων απεσκοπει την φυλακην οικου σαουλ και απο ύιων εφραιμ εικοσι χιλιαδες και οκτακοσιοι δυνατοι ισχυι ανδρες ονομαστοι κατ οικους πατριων αυτων και απο του ήμισους φυλης μανασση δεκα οκτω χιλιαδες όι ωνομασθησαν εν ονοματι του βασιλευσαι τον δαυιδ και απο των ύιων ισσαχαρ γινωσκοντες συνεσιν εις τους καιρους γινωσκοντες τι ποιησαι ισραηλ εις τας αρχας αυτων διακοσιοι και παντες αδελφοι αυτων μετ αυτων και απο ζαβουλων εκπορευομενοι εις παραταξιν πολεμου εν πασιν σκευεσιν πολεμικοις πεντηκοντα χιλιαδες βοηθησαι τω δαυιδ ουχ έτεροκλινως και απο νεφθαλι αρχοντες χilioi και μετ αυτων εν θυρεοις και δορασιν τριακοντα έπτα χιλιαδες και απο των δανιτων παρατασσομενοι εις πολεμον εικοσι οκτω χιλιαδες και οκτακοσιοι και απο του ασηρ εκπορευομενοι βοηθησαι εις πολεμον τεσσαρακοντα χιλιαδες και εκ περαν του ιορδανου απο ρουβην και γαδδι και απο του ήμισους φυλης μανασση εν πασιν σκευεσιν πολεμικοις έκατον εικοσι χιλιαδες παντες όυτοι ανδρες πολεμισται παρατασσομενοι παραταξιν εν ψυχη ειρηνικη και ηλθον εις χεβρων του βασιλευσαι τον δαυιδ επι παντα ισραηλ και ό καταλοιπος ισραηλ ψυχη μια του βασιλευσαι τον δαυιδ και ησαν εκει ήμερας τρεις εσθιοντες και πινοντες ότι ήτοιμασαν αυτοις όι αδελφοι αυτων και όι όμορουντες αυτοις έως ισσαχαρ και ζαβουλων και νε-

φθαλι εφερον αυτοις επι των καμηλων και των ονων και των ημιονων και επι των μοσχων βρωματα αλευρα παλαθας σταφιδας οινον και ελαιον μοσχους και προβατα εις πληθος οτι ευφροσυνη εν ισραηλ και εβουλευσατο δαυιδ μετα των χιλιarchων και των εκατονταρχων παντι ηγουμενω και ειπεν δαυιδ τη παση εκκλησια ισραηλ ει εφ υμιν αγαθον και παρα κυριου θεου ημων ευοδωθη αποστειλωμεν προς τους αδελφους ημων τους υπολελειμμενους εν παση γη ισραηλ και μετ αυτων οι ιερεις οι λευιται εν πολεσιν κατασχεσεως αυτων και συναχθησονται προς ημας και μετενεγκωμεν την κιβωτον του θεου ημων προς ημας οτι ουκ εζητησαν αυτην αφ ημερων σαουλ και ειπεν πασα η εκκλησια του ποιησαι ουτως οτι ευθης ο λογος εν οφθαλμοις παντος του λαου και εξεκκλησιασεν δαυιδ τον παντα ισραηλ απο οριων αιγυπτου και εως εισοδου ημαθ του εισενεγκαι την κιβωτον του θεου εκ πολεως ιαριμ και ανηγαγεν αυτην δαυιδ και πας ισραηλ ανεβη εις πολιν δαυιδ η ην του ιουδα του αναγαγειν εκειθεν την κιβωτον του θεου κυριου καθημενον επι χερουβιν ου επεκληθη ονομα αυτου και επετηχαν την κιβωτον του θεου επι αμαξαν καινην εξ οικου αμιναδαβ και οζα και οι αδελφοι αυτου ηγον την αμαξαν και δαυιδ και πας ισραηλ παιζοντες εναντιον του θεου εν παση δυναμει και εν ψαλτωδοις και εν κινυραις και εν ναβλαις εν τυμπανοις και εν κυμβαλοις και εν σαλπιγξιν και ηλθουσαν εως της αλωνος και εξετεινεν οζα την χειρα αυτου του κατασχειν την κιβωτον οτι εξεκλινεν αυτην ο μοσχος και εθυμωθη οργη κυριος επι οζα και επαταξεν αυτον εκει δια το εκτειναι την χειρα αυτου επι την κιβωτον και απεθανεν εκει απεναντι του θεου και ηθυμησεν δαυιδ οτι διεκοψεν κυριος διακοπην εν οζα και εκαλεσεν τον τοπον εκεινον διακοπη οζα εως της ημερας ταυτης και εφοβηθη δαυιδ τον θεον εν τη ημερα εκεινη λεγων πως εισοισω προς εμαυτον την κιβωτον του θεου και ουκ απεστρεψεν δαυιδ την κιβωτον προς εαυτον εις πολιν δαυιδ και εξεκλινεν αυτην εις οικον αβεδδαρα του γεθιθαιου και εκαθισεν η κιβωτος του θεου εν οικω αβεδδαρα τρεις μηνας και ευλογησεν ο θεος αβεδδαραμ και παντα τα αυτου και απεστειλεν χιραμ βασιλευς τυρου αγγελους προς δαυιδ και ξυλα κεδρινα και οικοδομους τοιχων και τεκτονας ξυλων του οικοδομησαι αυτον οικον και εγινω δαυιδ οτι ητοιμησεν αυτον κυριος επι ισραηλ οτι ηυξηθη εις υψος η βασιλεια αυτου δια τον λαον αυτου ισραηλ και ελαβεν δαυιδ ετι γυναικας εν ιερουσαλημ και ετεχθησαν δαυιδ ετι υιοι και θυγατρες και ταυτα τα ονοματα αυτων των τεχθεντων οι ησαν αυτω εν ιερουσαλημ σαμαα ισοβααμ ναθαν σαλωμων και ιβααρ και ελισαε και ελιφαλετ και ναγε και ναφαγ και ιανουου και ελισαμαε και βαλεγδαε και ελιφαλετ και ηκουσαν αλλοφυλοι οτι εχρισθη δαυιδ βασιλευς επι παντα ισραηλ και ανεβησαν παντες οι αλλοφυλοι ζητησαι τον δαυιδ και ηκουσεν δαυιδ και εξηλθεν εις απαντησιν αυτοις και αλλοφυλοι ηλθον και συνεπεσον εν τη κοιλαδι των γιγαντων και ηρωτησεν δαυιδ δια του θεου λεγων ει αναβω επι τους αλλοφυλους και δωσεις αυτους εις τας χειρας μου και ειπεν αυτω κυριος αναβηθι και δωσω αυτους εις τας χειρας σου και ανεβη εις βααλφαρασιν και επαταξεν αυτους εκει δαυιδ και ειπεν δαυιδ διεκοψεν ο θεος τους εχθρους μου εν χειρι μου ως διακοπην υδατος δια τουτο εκαλεσεν το ονομα του τοπου εκεινου διακοπη φαρασιν και εγκατελιπον εκει τους θεους αυτων και ειπεν δαυιδ κατακαυσαι αυτους εν πυρι και προσε-

θεντο ετι αλλοφυλοι και συνεπεσαν ετι εν τη κοιλαδι των γιγαντων και ηρωτησεν δαυιδ ετι εν θεω και ειπεν αυτω ο θεος ου πορευση οπισω αυτων αποστρεφου απ αυτων και παρεση αυτοις πλησιον των απιων και εσται εν τω ακουσαι σε την φωνην του συσσεισμου των ακρων των απιων τοτε εξελευση εις τον πολεμον οτι εξηλθεν ο θεος εμπροσθεν σου του παταξαι την παρεμβολην των αλλοφυλων και εποιησεν καθως ενετειλατο αυτω ο θεος και επαταξεν την παρεμβολην των αλλοφυλων απο γαβαων εως γαζαφα και εγενετο ονομα δαυιδ εν παση τη γη και κυριος εδωκεν τον φοβον αυτου επι παντα τα εθνη και εποιησεν αυτω οικιας εν πολει δαυιδ και ητοιμασεν τον τοπον τη κιβωτω του θεου και εποιησεν αυτη σκηνην τοτε ειπεν δαυιδ ουκ εστιν αραι την κιβωτον του θεου αλλ η τους λευιτας οτι αυτοους εξελεξατο κυριος αιρειν την κιβωτον κυριου και λειτουργειν αυτω εως αιωνος και εξεκληθησασεν δαυιδ τον παντα ισραηλ εις ιερουσαλημ του ανενεγκαι την κιβωτον κυριου εις τον τοπον ον ητοιμασεν αυτη και συνηγαγεν δαυιδ τους υιους ααρων και τους λευιτας των υιων κααθ ουριηλ ο αρχων και οι αδελφοι αυτου εκατον εικοσι των υιων μεραφιασαιο ο αρχων και οι αδελφοι αυτου διακοσιοι πεντηκοντα των υιων γηρσαμ ιωηλ ο αρχων και οι αδελφοι αυτου εκατον πεντηκοντα των υιων ελισαφαν σαμιας ο αρχων και οι αδελφοι αυτου διακοσιοι των υιων χεβρων ελιηλ ο αρχων και οι αδελφοι αυτου ογδοηκοντα των υιων οζιηλ αμιναδαβ ο αρχων και οι αδελφοι αυτου εκατον δεκα δυο και εκαλεσεν δαυιδ τον σαδωκ και αβιαθαρ τους ιερεις και τους λευιτας τον ουριηλ ασαιο ιωηλ σαμιαν ελιηλ αμιναδαβ και ειπεν αυτοις υμεις αρχοντες πατριων των λευιτων αγνισθητε υμεις και οι αδελφοι υμων και ανοισετε την κιβωτον του θεου ισραηλ ου ητοιμασα αυτη οτι ουκ εν τω προτερον υμας ειναι διεκοψεν ο θεος ημων εν ημιν οτι ουκ εζητησαμεν εν κριματι και ηγνισθησαν οι ιερεις και οι λευιται του ανενεγκαι την κιβωτον θεου ισραηλ και ελαβον οι υιοι των λευιτων την κιβωτον του θεου ως ενετειλατο μωυσης εν λογω θεου κατα την γραφην εν αναφορευσιν επ αυτους και ειπεν δαυιδ τοις αρχουσιν των λευιτων στησατε τους αδελφους αυτων τους ψαλτωδους εν οργανοις ωδων ναβλαις και κινυραις και κυμβαλοις του φωνησαι εις υψος εν φωνη ευφροσυνης και εστησαν οι λευιται τον αιμαν υιον ιωηλ εκ των αδελφων αυτου ασαφ υιος βαραχια και εκ των υιων μεραφιαδελφων αυτου αιθαν υιος κισαιου και μετ αυτων αδελφοι αυτων οι δευτεροι ζαχαριας και οζιηλ και σεμιραμωθ και ιηλ και ωνι και ελιαβ και βαναιο και μαασαιο και ματταθια και ελιφαλια και μακενια και αβδεδομ και ιηλ και οζιας οι πυλωροι και οι ψαλτωδοι αιμαν ασαφ και αιθαν εν κυμβαλοις χαλκοις του ακουσθηναι ποιησαι ζαχαριας και οζιηλ σεμιραμωθ ιηλ ωνι ελιαβ μασαιας βαναιας εν ναβλαις επι αλαιμωθ και ματταθιας και ελιφαλιας και μακενιας και αβδεδομ και ιηλ και οζιας εν κινυραις αμασενιθ του ενισχυσαι και χωνενια αρχων των λευιτων αρχων των ωδων οτι συνετος ην και βαραχια και ηλκανα πυλωροι της κιβωτου και σοβνια και ιωσαφατ και ναθαναηλ και αμασαι και ζαχαρια και βαναιο και ελιεζερ οι ιερεις σαλπιζοντες ταις σαλπιγξιν εμπροσθεν της κιβωτου του θεου και αβδεδομ και ια πυλωροι της κιβωτου του θεου και ην δαυιδ και οι πρεσβυτεροι ισραηλ και οι χιλιαρχοι οι πορευομενοι του αναγαγειν την κιβωτον της διαθηκης κυριου εξ οικου αβδεδομ εν ευφροσυνη και εγενετο εν τω κατισχυσαι τον θεον τους

λευιτας αιροντας την κιβωτον της διαθηκης κυριου και εθυσαν επτα μοσχους και επτα κριους και δαυιδ περιεζωσμενος εν στολη βυσσινη και παντες οι λευιται αιροντες την κιβωτον διαθηκης κυριου και οι ψαλτωδοι και χωνενιας ο αρχων των ωδων των αδοντων και επι δαυιδ στολη βυσσινη και πας ισραηλ αναγοντες την κιβωτον διαθηκης κυριου εν σημασια και εν φωνη σωφερ και εν σαλπιγξιν και εν κυμβαλοις αναφωνουντες ναβλαις και εν κινυραις και εγενετο κιβωτος διαθηκης κυριου και ηλθεν εως πολεως δαυιδ και μελχολ θυγατηρ σαουλ παρεκυψεν δια της θυριδος και ειδεν τον βασιλεα δαυιδ ορχουμενον και παιζοντα και εξουδενωσεν αυτον εν τη ψυχη αυτης και εισηνεγκαν την κιβωτον του θεου και απηρεισαντο αυτην εν μεσω της σκηνης ης επηξεν αυτη δαυιδ και προσηνεγκαν ολοκαυτωματα και σωτηριου εναντιον του θεου και συνετελεσεν δαυιδ αναφερων ολοκαυτωματα και σωτηριου και ευλογησεν τον λαον εν ονοματι κυριου και διεμερισεν παντι ανδρι ισραηλ απο ανδρος και εως γυναικος τω ανδρι αρτον ένα αρτοκοπικον και αμοριτην και εταξεν κατα προσωπον της κιβωτου διαθηκης κυριου εκ των λευιτων λειτουργουντας αναφωνοντας και εξομολογεισθαι και αινειν κυριον τον θεον ισραηλ ασαφ ο ηγουμενος και δευτερευων αυτω ζαχαριας ιηλ σεμιραμωθ ιηλ ματταθιας ελιαβ και βαναιας και αβδεδομ και ιηλ εν οργανοις ναβλαις και κινυραις και ασαφ εν κυμβαλοις αναφωνων και βαναιας και οζιηλ οι ιερεις εν ταις σαλπιγξιν δια παντος εναντιον της κιβωτου της διαθηκης του θεου εν τη ημερα εκεινη τοτε εταξεν δαυιδ εν αρχη του αινειν τον κυριον εν χειρι ασαφ και των αδελφων αυτου εξομολογεισθε τω κυριω επικαλεισθε αυτον εν ονοματι αυτου γνωρισατε εν λαοις τα επιτηδευματα αυτου ασατε αυτω και υμνησατε αυτω διηγησασθε πασιν τα θαυμασια αυτου α εποιοσεν κυριος αινειτε εν ονοματι αγιω αυτου ευφρανθησεται καρδια ζητουσα την ευδοκιαν αυτου ζητησατε τον κυριον και ισχυσατε ζητησατε το προσωπον αυτου δια παντος μνημονευετε τα θαυμασια αυτου α εποιοσεν τερατα και κριματα του στοματος αυτου σπερμα ισραηλ παιδες αυτου υιοι ιακωβ εκλεκτοι αυτου αυτος κυριος ο θεος ημων εν παση τη γη τα κριματα αυτου μνημονευων εις αιωνα διαθηκης αυτου λογον αυτου ον ενετειλωτο εις χιλιας γενεας ον διεθετο τω αβρααμ και τον ορκον αυτου τω ισαακ εσθητησεν αυτον τω ιακωβ εις προσταγμα τω ισραηλ διαθηκην αιωνιον λεγων σοι δωσω την γην χαναν σχοινισμα κληρονομιας υμων εν τω γενεσθαι αυτους ολιγοστους αριθμω ως εσμικρυνθησαν και παρωκησαν εν αυτη και επορευθησαν απο εθνους εις εθνος και απο βασιλειας εις λαον ετερον ουκ αφηκεν ανδρα του δυναστευσαι αυτους και ηλεγξεν περι αυτων βασιλεις μη αψησθε των χριστων μου και εν τοις προφηταις μου μη πονηρευεσθε ασατε τω κυριω πασα η γη αναγγειλατε εξ ημερας εις ημεραν σωτηριαν αυτου οτι μεγας κυριος και ανετος σφοδρα φοβερους εστιν επι παντας τους θεους οτι παντες οι θεοι των εθνων ειδωλα και ο θεος ημων ουρανον εποιοσεν δοξα και επαινος κατα προσωπον αυτου ισχυς και καυχημα εν τοπω αυτου δοτε τω κυριω πατριαι των εθνων δοτε τω κυριω δοξαν και ισχυν δοτε τω κυριω δοξαν ονοματος αυτου λαβετε δωρα και ενεγκατε κατα προσωπον αυτου και προσκυνησατε τω κυριω εν αυλαις αγιαις αυτου φοβηθητω απο προσωπου αυτου πασα η γη κατορθωθητω η γη και μη σαλευθητω ευφρανθητω ο ουρανος και αγαλλιασθω η γη και ειπατωσαν εν τοις εθνεσιν κυριος

βασιλευων βομβησει ἡ θάλασσα συν τω πληρωματι και ξυλον αγρου και παντα τα εν αυτω τοτε ευφρανθησεται τα ξυλα του δρυμου απο προσωπου κυριου ὅτι ἠλθεν κριναι την γην εξομολογεισθε τω κυριω ὅτι αγαθον ὅτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και ειπατε σωσον ἡμας ὁ θεος της σωτηριας ἡμων και εξελου ἡμας εκ των εθνων του αινειν το ονομα το ἅγιον σου και καυχασθαι εν ταις αινεσεσιν σου ευλογημενος κυριος ὁ θεος ισραηλ απο του αιωνος και ἕως του αιωνος και ερει πας ὁ λαος αμην και ηνεσαν τω κυριω και κατελιπον εκει εναντι της κιβωτου διαθηκης κυριου τον ασαφ και τους αδελφους αυτου του λειτουργειν εναντιον της κιβωτου δια παντος το της ἡμερας εις ἡμεραν και αβδεδομ και ὁι αδελφοι αυτου ἐξηκοντα και οκτω και αβδεδομ υἱος ιδιθων και οσσα εις πυλωρους και τον σαδωκ τον ἱερεα και τους αδελφους αυτου τους ἱερεις εναντιον σκηνης κυριου εν βαμα τη εν γαβων του αναφερειν ὀλοκαυτωματα τω κυριω επι του θυσιαστηριου των ὀλοκαυτωματων δια παντος το πρωι και το ἑσπερας και κατα παντα τα γεγραμμενα εν νομῳ κυριου ὅσα ἐνετειλατο εφ υἱοις ισραηλ εν χειρι μωυση του θεραποντος του θεου και μετ αυτου αιμαν και ιδιθων και ὁι λοιποι ἐκλεγεντες επ ονοματος του αινειν τον κυριον ὅτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και μετ αυτων σαλπιγγες και κυμβαλα του αναφωνειν και ὀργανα των ὤδων του θεου υἱοι ιδιθων εις την πυλην και ἐπορευθη ἅπας ὁ λαος ἕκαστος εις τον οικον αυτου και ἐπεστρεψεν δαυιδ του ευλογησαι τον οικον αυτου και ἐγενετο ὡς κατωκησεν δαυιδ εν οικῳ αυτου και ειπεν δαυιδ προς ναθαν τον προφητην ἰδου ἐγὼ κατοικω εν οικῳ κεδρινῳ και ἡ κιβωτος διαθηκης κυριου ὑποκατω ὀβρεων και ειπεν ναθαν προς δαυιδ παν το εν τη ψυχῃ σου ποιει ὅτι ὁ θεος μετὰ σου και ἐγενετο εν τη νυκτι ἐκεινη και ἐγενετο λογος κυριου προς ναθαν λεγων πορευου και ειπον προς δαυιδ τον παιδα μου ὁυτως ειπεν κυριος ου συ οικοδομησεις μοι οικον του κατοικησαι με εν αυτῷ ὅτι ου κατωκησα εν οικῳ απο της ἡμερας ἧς ἀνηγαγον τον ισραηλ ἕως της ἡμερας ταυτης και ἡμην εν σκηνῇ και εν καταλυματι εν πασιν ὁις διηλθον εν παντι ισραηλ εἰ λαλων ἐλαλησα προς μιαν φυλην ισραηλ του ποιμαινειν τον λαον μου λεγων ὅτι ουκ ὠκοδομηκατε μοι οικον κεδρινον και νυν ὁυτως ερεῖς τῷ δουλῳ μου δαυιδ ταδε λεγει κυριος παντοκράτωρ ἐλαβον σε εκ της μανδρας ἐξοπισθεν τῶν ποιμνιῶν του εἶναι εις ἡγουμενον επι τον λαον μου ισραηλ και ἡμην μετὰ σου εν πασιν ὁις ἐπορευθης και ἐξῳλεθρευσα παντας τους ἐχθρους σου απο προσωπου σου και ἐποίησα σοι ὄνομα κατα το ὄνομα των μεγάλων των επι της γῆς και θησομαι τοπον τῷ λαῷ μου ισραηλ και καταφυτευσω αὐτον και κατασκηνώσει καθ' ἑαυτον και ου μεριμνήσει ἐτι και ου προσθήσει ἀδικία του ταπεινώσαι αὐτον καθὼς ἀπ ἀρχῆς και ἀφ ἡμερῶν ὧν ἐτάξα κριτάς επι τον λαον μου ισραηλ και ἐταπεινώσα ἅπαντας τους ἐχθρους σου και αὐξήσω σε και οικον οἰκοδομήσει σοι κυριος και ἐσται ὅταν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου και κοιμηθῇ μετὰ των πατερῶν σου και ἀναστήσω το σπέρμα σου μετὰ σε ὅς ἐσται εκ της κοιλίας σου και ἐτοιμάσω την βασιλειαν αυτου αὐτος οἰκοδομήσει μοι οικον και ἀνορθώσω τον θρόνον αυτου ἕως αιῶνος ἐγὼ ἐσομαι αὐτῷ εις πατέρα και αὐτός ἐσται μοι εις υἱον και το ελεος μου ουκ ἀποστήσω ἀπ αυτου ὡς ἀπεστήσα απο των ὄντων ἐμπροσθεν σου και πιστώσω αὐτον εν οικῳ μου και εν βασιλείᾳ αυτου ἕως αιῶνος και ὁ θρόνος αυτου ἐσται ἀνωρθώμε-

νος ἕως αἰωνος κατα παντας τους λογους τουτους και κατα πασαν την ὅρασιν ταυτην οὕτως ἐλάλησεν ναθαν προς δαυιδ και ἤλθεν ὁ βασιλεὺς δαυιδ και ἐκαθίσεν ἀπεναντι κυρίου και εἶπεν τις εἰμι ἐγὼ κυριε ὁ θεος και τις ὁ οἶκος μου ὅτι ἠγαπήσας με ἕως αἰωνος και ἐσμικρυνθῇ ταῦτα ἐνώπιον σου ὁ θεος και ἐλάλησας ἐπὶ τον οἶκον του παιδός σου ἐκ μακρῶν και ἐπείδεις με ὡς ὅρασις ἀνθρώπου και ὑψώσας με κυριε ὁ θεος τι προσθήσει ἐτι δαυιδ προς σε του δοῦξαι και συ τον δούλον σου οἶδας και κατα την καρδίαν σου ἐποίησας την πασαν μεγαλῶσυνην κυριε οὐκ ἐστὶν ὁμοῖος σοι και οὐκ ἐστὶν πλὴν σου κατα παντα ὅσα ἠκούσαμεν ἐν ὧσιν ἡμῶν και οὐκ ἐστὶν ὡς ὁ λαὸς σου ἰσραὴλ ἐθνὸς ἐτι ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ὠδήγησεν αὐτον ὁ θεος του λυτρώσασθαι ἑαυτῷ λαὸν του θεσθαι ἑαυτῷ ὄνομα μέγα και ἐπιφανές του ἐκβαλεῖν ἀπο προσώπου λαοῦ σου ὅς ἐλυτρώσω ἐξ αἰγύπτου ἐθνή και ἐδώκας τον λαὸν σου ἰσραὴλ σεαυτῷ λαὸν ἕως αἰωνος και συ κυριε αὐτοῖς εἰς θεὸν και νυν κυριε ὁ λόγος σου ὃν ἐλάλησας προς τον παιδὰ σου και ἐπὶ τον οἶκον αὐτου πιστωθῇτῶς ἕως αἰωνος λεγόντων κυριε κυριε παντοκράτωρ θεὸς ἰσραὴλ και ὁ οἶκος δαυιδ παιδὸς σου ἀναριθμῶμενος ἐναντίον σου ὅτι συ κυριε ἠνοιξας το οὐς του παιδός σου του οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον δια τουτο ἔφρυν ὁ παῖς σου του προσευξασθαι κατα πρόσωπον σου και νυν κυριε συ εἰ αὐτός ὁ θεος και ἐλάλησας ἐπὶ τον δούλον σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα και νυν ἠρξῶ του εὐλογῆσαι τον οἶκον του παιδός σου του εἶναι εἰς τον αἰῶνα ἐναντίον σου ὅτι συ κυριε εὐλόγησας και εὐλογῆσον εἰς τον αἰῶνα και ἐγένετο μετὰ ταῦτα και ἐπατάξεν δαυιδ τους ἀλλοφυλοὺς και ἐτροπώσατο αὐτοὺς και ἐλάβεν την γεῦθ και τὰς κώμας αὐτῆς ἐκ χειρὸς ἀλλοφυλῶν και ἐπατάξεν την μωαβ και ἦσαν μωαβ παιδὲς τῷ δαυιδ φερόντες δῶρα και ἐπατάξεν δαυιδ τον ἀδρααζάρ βασιλεῖα σουβὰ ἡμαθὶ πορευομένου αὐτου ἐπιστῆσαι χεῖρα αὐτου ἐπὶ ποταμόν ευφρατὴν και προκατελάβετο δαυιδ αὐτῶν χίλια ἄρματα και ἑπτὰ χιλιάδας ἵππων και εἰκοσὶ χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν και παρέλυσεν δαυιδ παντὰ τὰ ἄρματα και ὑπέλιπετο ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἄρματα και ἤλθεν συρὸς ἐκ δαμασκού βοήθησαι ἀδρααζάρ βασιλεῖ σουβὰ και ἐπατάξεν δαυιδ ἐν τῷ συρῷ εἰκοσὶ και δύο χιλιάδας ἀνδρῶν και ἐθῆτο δαυιδ φρουραν ἐν συρίᾳ τῇ κατα δαμασκὸν και ἦσαν τῷ δαυιδ εἰς παιδὰς φερόντας δῶρα και ἐσώζεν κυριὸς τον δαυιδ ἐν πασὶν ὅς ἐπορευετο και ἐλάβεν δαυιδ τους κλοιοὺς τους χρυσοὺς οἱ ἦσαν ἐπὶ τους παιδὰς ἀδρααζάρ και ἠνεγκεν αὐτοὺς εἰς ἱερουσαλὴμ και ἐκ τῆς μεταβήχας και ἐκ τῶν ἐκλεχτῶν πολέων τῶν ἀδρααζάρ ἐλάβεν δαυιδ χαλκὸν πολλὸν σφοδρὰ ἐξ αὐτου ἐποίησεν σάλωμων την θύλασσαν την χαλκὴν και τους στύλους και τὰ σκευὴ τὰ χαλκὰ και ἠκούσεν θῶα βασιλεὺς ἡμαθὶ ὅτι ἐπατάξεν δαυιδ την πασαν δύναμιν ἀδρααζάρ βασιλεὺς σουβὰ και ἀπεστείλεν τον ἰδουραμ υἱὸν αὐτου προς τον βασιλεῖα δαυιδ του ἐρωτῆσαι αὐτον τὰ εἰς εἰρήνην και του εὐλογῆσαι αὐτον ὑπὲρ ὅς ἐπολεμήσεν τον ἀδρααζάρ και ἐπατάξεν αὐτον ὅτι ἀνὴρ πολέμιος θῶα ἦν τῷ ἀδρααζάρ και παντὰ τὰ σκευὴ ἀργύρεα και χρυσα και ταῦτα ἤγιασεν δαυιδ τῷ κυρίῳ μετὰ του ἀργυρίου και του χρυσοῦ ὃς ἐλάβεν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν ἐξ ἰδουμαίας και μωαβ και ἐξ ὑἰῶν ἀμμων και ἐκ τῶν ἀλλοφυλῶν και ἐξ ἀμαλὴκ και ἀβεσσα υἱὸς σαρουῖα ἐπατάξεν την ἰδουμαίαν ἐν κοιλάδι τῶν ἁλῶν οκτῶ και δεκά χιλιάδας και εἴθετο ἐν τῇ κοιλάδι φρουρας και ἦσαν πάντες οἱ ἰδουμαῖοι παιδὲς δαυιδ

και εσωζεν κυριος τον δαυιδ εν πασιν οἱς εφορευετο και εβασιλευσεν δαυιδ επι παντα ισραηλ και ην ποιων κριμα και δικαιοσυνην τω παντι λαω αυτου και ιωαβ υἱος σαρουια επι της στρατιας και ιωσαφατ υἱος αχιλουδ ὑπομνηματογραφος και σαδωκ υἱος αχιτωβ και αχιμελεχ υἱος αβιαθαρ ἱερεις και σουσα γραμματευσ και βαναιας υἱος ιωδαε επι του χερεθθι και του φελεθθι και υἱοι δαυιδ οἱ πρωτοι διαδοχοι του βασιλεως και εγενετο μετα ταυτα απεθανεν ναας βασιλευς υἱων αμμων και εβασιλευσεν αναν υἱος αυτου αντ αυτου και ειπεν δαυιδ ποιησω ελεος μετα αναν υἱου ναας ὡς εποιησεν ὁ πατηρ αυτου μετ εμου ελεος και απεστειλεν αγγελους δαυιδ του παρακαλεσαι αυτον περι του πατρος αυτου και ηλθον παιδες δαυιδ εις γην υἱων αμμων του παρακαλεσαι αυτον και ειπον αρχοντες αμμων προς αναν μη δοξαζων δαυιδ τον πατερα σου εναντιον σου απεστειλεν σοι παρακαλουντας ουχ ὅπως εξερευνησωσιν την πολιν του κατασκοπησαι την γην ηλθον παιδες αυτου προς σε και ελαβεν αναν τους παιδας δαυιδ και εξυρησεν αυτους και αφειλεν των μανδυων αυτων το ἥμισυ ἕως της αναβολης και απεστειλεν αυτους και ηλθον απαγγειλαι τω δαυιδ περι των ανδρων και απεστειλεν εις απαντησιν αυτοις ὅτι ησαν ητιμωμενοι σφοδρα και ειπεν ὁ βασιλευς καθισατε εν ιεριχω ἕως του ανατειλαι τους παγωνας ὑμων και ανακαμψατε και ειδον οἱ υἱοι αμμων ὅτι ησχυνηθι λαος δαυιδ και απεστειλεν αναν και οἱ υἱοι αμμων χιλια ταλαντα αργυριου του μισθωσασθαι ἑαυτοις εκ συριας μεσοποταμιας και εκ συριας μοχα και εκ σωβα ἄρματα και ἵππεις και εμισθωσαντο ἑαυτοις δυο και τριακοντα χιλιαδας ἄρματων και τον βασιλεα μωχα και τον λαον αυτου και ηλθον και παρενεβαλον κατεναντι μαιδαβα και οἱ υἱοι αμμων συνηχθησαν εκ των πολεων αυτων και ηλθον εις το πολεμησαι και ηκουσεν δαυιδ και απεστειλεν τον ιωαβ και πασαν την στρατιαν των δυνατων και εξηλθον οἱ υἱοι αμμων και παρατασσονται εις πολεμον παρα τον πυλωνα της πολεως και οἱ βασιλεις οἱ ελθοντες παρενεβαλον καθ' ἑαυτους εν τω πεδιω και ειδεν ιωαβ ὅτι γεγονασιν αντιπροσωποι του πολεμειν προς αυτον κατα προσωπον και εξοπισθεν και εξελεζατο εκ παντος νεανιου εξ ισραηλ και παρεταζαντο εναντιον του συρου και το καταλοιπον του λαου εδωκεν εν χειρι αβεσσα αδελφου αυτου και παρεταζαντο εξ εναντιας υἱων αμμων και ειπεν εαν κρατηση ὑπερ εμε συρος και εση μοι εις σωτηριαν και εαν υἱοι αμμων κρατησωσιν ὑπερ σε και σωσω σε ανδριζου και ενισχυσωμεν περι του λαου ἡμων και περι των πολεων του θεου ἡμων και κυριος το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου ποιησει και παρεταζατο ιωαβ και ὁ λαος ὁ μετ αυτου κατεναντι συρων εις πολεμον και εφυγον απ αυτου και οἱ υἱοι αμμων ειδον ὅτι εφυγον συροι και εφυγον και αυτοι απο προσωπου ιωαβ και απο προσωπου αβεσσα του αδελφου αυτου και ηλθον εις την πολιν και ηλθεν ιωαβ εις ιερουσαλημ και ειδεν συρος ὅτι ετροπωσατο αυτον ισραηλ και απεστειλεν αγγελους και εξηγαγον τον συρον εκ του περαν του ποταμου και σωφαχ αρχιστρατηγος δυναμεως αδρααζαρ εμπροσθεν αυτων και απηγγελη τω δαυιδ και συνηγαγεν τον παντα ισραηλ και διεβη τον ιορδανην και ηλθεν επ αυτους και παρεταζατο επ αυτους και παρατασσεται συρος εξ εναντιας δαυιδ και επολεμησαν αυτον και εφυγεν συρος απο προσωπου δαυιδ και απεκτεινεν δαυιδ απο του συρου ἑπτα χιλιαδας ἄρματων και τεσσαρακοντα χιλιαδας πεζων και τον σωφαχ αρχιστρατηγον δυναμεως απεκτεινεν και ειδον παιδες αδραα-

ζαρ ότι επταικασιν απο προσωπου ισραηλ και διεθεντο μετα δαυιδ και εδουλευσαν αυτω και ουκ ηθελησεν συρος του βοηθησαι τοις υιοις αμμων ετι και εγενετο εν τω επιοντι ετει εν τη εξοδω των βασιλευων και ηγαγεν ιωαβ πασαν την δυναμιν της στρατιας και εφθειραν την χωραν υιων αμμων και ηλθεν και περιεκαθισεν την ραββα και δαυιδ εκαθητο εν ιερουσαλημ και επαταξεν ιωαβ την ραββα και κατεσκαψεν αυτην και ελαβεν δαυιδ τον στεφανον μολχολ βασιλεως αυτων απο της κεφαλης αυτου και ευρεθη ο σταθμος αυτου ταλαντον χρυσιου και εν αυτω λιθος τιμιος και ην επι την κεφαλην δαυιδ και σκυλα της πολεως εξηνεγκεν πολλα σφοδρα και τον λαον τον εν αυτη εξηγαγεν και διεπρισεν πριουσιν και εν σκεπαρνοις σιδηροις και ουτως εποιησεν δαυιδ τοις πασιν υιοις αμμων και ανεστρεψεν δαυιδ και πας ο λαος αυτου εις ιερουσαλημ και εγενετο μετα ταυτα και εγενετο ετι πολεμος εν γαζερ μετα των αλλοφυλων τοτε επαταξεν σοβοχαι ο ουσαθι τον σαφου απο των υιων των γιγαντων και εταπεινωσεν αυτον και εγενετο ετι πολεμος μετα των αλλοφυλων και επαταξεν ελλαναν υιος ιαιρ τον λεεμι αδελφον γολιαθ του γεθθαιου και ξυλον δορατος αυτου ως αντιον υφαινοντων και εγενετο ετι πολεμος εν γεθ και ην ανηρ υπερμεγεθης και δακτυλοι αυτου εξ και εξ εικοσι τεσσαρες και ουτος ην απογονος γιγαντων και ωνειδισεν τον ισραηλ και επαταξεν αυτον ιωναθαν υιος σαμαα αδελφου δαυιδ ουτοι εγενοντο ραφα εν γεθ παντες ησαν τεσσαρες γιγαντες και επεσον εν χειρι δαυιδ και εν χειρι παιδων αυτου και εστη διαβολος εν τω ισραηλ και επεσεισεν τον δαυιδ του αριθμησαι τον ισραηλ και ειπεν ο βασιλευς δαυιδ προς ιωαβ και προς τους αρχοντας της δυναμεως πορευθητε αριθμησατε τον ισραηλ απο βηρσαβее και εως δαν και ενεγκατε προς με και γνωσμαι τον αριθμον αυτων και ειπεν ιωαβ προσθειη κυριος επι τον λαον αυτου ως αυτοι εκατονταπλασιως και οι οφθαλμοι κυριου μου του βασιλεως βλεποντες παντες τω κυριω μου παιδες ινα τι ζητει ο κυριος μου τουτο ινα μη γενηται εις αμαρτιαν τω ισραηλ το δε ρημα του βασιλεως εκραταιωθη επι τω ιωαβ και εξηλθεν ιωαβ και διηλθεν εν παντι οριω ισραηλ και ηλθεν εις ιερουσαλημ και εδωκεν ιωαβ τον αριθμον της επισκεψεως του λαου τω δαυιδ και ην πας ισραηλ χιλιαι χιλιαδες και εκατον χιλιαδες ανδρων εσπασμενων μαχαιραν και ιουδας τετρακοσαι και ογδοηκοντα χιλιαδες ανδρων εσπασμενων μαχαιραν και τον λευι και τον βενιαμιν ουκ ηριθμησεν εν μεσω αυτων οτι κατισχυσεν λογος του βασιλεως τον ιωαβ και πονηρον εφανη εναντιον του θεου περι του πραγματος τουτου και επαταξεν τον ισραηλ και ειπεν δαυιδ προς τον θεον ημαρτηκα σφοδρα οτι εποιησα το πραγμα τουτο και νυν περιελε δη την κακιαν παιδος σου οτι εματαιωθην σφοδρα και ελαλησεν κυριος προς γαδ ορωντα δαυιδ λεγων πορευου και λαλησον προς δαυιδ λεγων ουτως λεγει κυριος τρια αιρω εγω επι σε εκλεξαι σεαυτω εν εξ αυτων και ποιησω σοι και ηλθεν γαδ προς δαυιδ και ειπεν αυτω ουτως λεγει κυριος εκλεξαι σεαυτω η τρια ετη λιμου η τρεις μηνας φευγειν σε εκ προσωπου εχθρων σου και μαχαιραν εχθρων σου του εξολεθρευσαι η τρεις ημερας ρομφαιαν κυριου και θανατον εν τη γη και αγγελος κυριου εξολεθρευων εν παση κληρονομια ισραηλ και νυν ιδε τι αποκριθω τω αποστειλαντι με λογον και ειπεν δαυιδ προς γαδ στενα μοι και τα τρια σφοδρα εμπεσουμαι δη εις χειρας κυριου οτι πολλοι οι οικτιρμοι αυτου σφοδρα και εις χει-

ρας ανθρωπων ου μη εμπεσω και εδωκεν κυριος θανατον εν ισραηλ και επεσον εξ ισραηλ εβδομηκοντα χιλιαδες ανδρων και απεστειλεν ο θεος αγγελον εις ιερουσαλημ του εξολεθρευσαι αυτην και ως εξωλεθρευσεν ειδεν κυριος και μετεμεληθη επι τη κακια και ειπεν τω αγγελω τω εξολεθρευοντι Ικανουσθω σοι ανες την χειρα σου και ο αγγελος κυριου εστω εν τω ἄλλω ορνα του ιεβουσαιου και επηρεν δαυιδ τους οφθαλμους αυτου και ειδεν τον αγγελον κυριου εστωτα ανα μεσον της γης και ανα μεσον του ουρανου και ἡ ῥομφαια αυτου εσπασμενη εν τη χειρι αυτου εκτεταμενη επι ιερουσαλημ και επεσεν δαυιδ και οι πρεσβυτεροι περιβεβλημενοι εν σακκοις επι προσωπον αυτων και ειπεν δαυιδ προς τον θεον ουκ εγω ειπα του αριθμησαι εν τω λαω και εγω ειμι ο ἁμαρτων κακοποιων εκακοποιησα και ταυτα τα προβατα τι εποιησαν κυριε ο θεος γενηθητω ἡ χειρ σου εν εμοι και εν τω οικω του πατρος μου και μη εν τω λαω σου εις απωλειαν κυριε και αγγελος κυριου ειπεν τω γαδ του ειπειν προς δαυιδ ἵνα αναβῃ του στησαι θυσιαστηριον τω κυριω εν ἄλλω ορνα του ιεβουσαιου και ανεβῃ δαυιδ κατα τον λογον γαδ ὃν ελαλησεν εν ονοματι κυριου και επεστρεψεν ορνα και ειδεν τον βασιλεα και τεσσαρες υιοι αυτου μετ αυτου μεθαχαβιν και ορνα ην αλοων πυρους και ηλθεν δαυιδ προς ορναν και ορνα εξηλθεν εκ της ἄλλω και προσεκυνησεν τω δαυιδ τω προσωπω επι την γην και ειπεν δαυιδ προς ορνα δος μοι τον τοπον σου της ἄλλω και οικοδομησω επ αυτω θυσιαστηριον τω κυριω εν αργυριω αξιω δος μοι αυτον και παυσεται ἡ πληγή εκ του λαου και ειπεν ορνα προς δαυιδ λαβε σεαυτω και ποιησατω ο κυριος μου ο βασιλευς το αγαθον εναντιον αυτου ἰδε δεδωκα τους μοσχους εις ὀλοκαυτωσιν και το αροτρον και τας ἁμαξας εις ξυλα και τον σιτον εις θυσιαν τα παντα δεδωκα και ειπεν ο βασιλευς δαυιδ τω ορνα ουχι ὅτι αγοραζων αγοραζω εν αργυριω αξιω ὅτι ου μη λαβω ἃ εστιν σοι κυριω του ανενεγκαι ὀλοκαυτωσιν δωρεαν κυριω και εδωκεν δαυιδ τω ορνα εν τω τοπω αυτου σικλους χρυσιου ὀλκης ἐξακοσιους και ωκοδομησεν δαυιδ ἐκει θυσιαστηριον κυριω και ανηνεγκεν ὀλοκαυτωματα και σωτηριου και εβοησεν προς κυριον και επηκουσεν αυτω εν πυρι εκ του ουρανου επι το θυσιαστηριον της ὀλοκαυτωσεως και καταναλωσεν την ὀλοκαυτωσιν και ειπεν κυριος προς τον αγγελον και κατεθηκεν την ῥομφαιαν εις τον χολεον εν τω καιρω ἐκεινω εν τω ἰδεν τον δαυιδ ὅτι επηκουσεν αυτω κυριος εν τω ἄλλω ορνα του ιεβουσαιου και εθυσιασεν ἐκει και σκηνη κυριου ἦν εποιησεν μωυσης εν τη ερημω και θυσιαστηριον των ὀλοκαυτωματων εν τω καιρω ἐκεινω εν βαμα εν γαβων και ουκ ηδυνάτο δαυιδ του πορευθῆναι εμπροσθεν αυτου του ζητησαι τον θεον ὅτι κατεσπευσεν απο προσωπου της ῥομφαιας αγγελου κυριου και ειπεν δαυιδ ουτος εστιν ο οικος κυριου του θεου και τουτο το θυσιαστηριον εις ὀλοκαυτωσιν τω ισραηλ και ειπεν δαυιδ συναγαγειν παντας τους προσηλυτους εν γη ισραηλ και κατεστησεν λατομους λατομησαι λιθους ξυστους του οικοδομησαι οικον τω θεω και σιδηρον πολυν εις τους ἡλους των θυρωματων και των πυλων και τους στροφεις ἡτοιμασεν δαυιδ και χαλκον εις πληθος ουκ ην σταθμος και ξυλα κεδρινα ουκ ην αριθμος ὅτι εφεροσαν ὁι σιδωνιοι και ὁι τυριοι ξυλα κεδρινα εις πληθος τω δαυιδ και ειπεν δαυιδ σαλωμων ο υιος μου παιδαριον ἄπαλον και ο οικος του οικοδομησαι τω κυριω εις μεγαλωσυνην ανω εις ονομα και εις δοξαν εις πασαν την γην ἐτοι-

μασω αυτω και ήτοιμασεν δαυιδ εις πληθος εμπροσθεν της τελευτης αυτου και εκαλεσεν σαλωμων τον υιον αυτου και ενετειλατο αυτω του οικοδομησαι τον οικον τω κυριω θεω ισραηλ και ειπεν δαυιδ σαλωμων τεκνον εμοι εγενετο επι ψυχη του οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου θεου και εγενετο επ εμοι λογος κυριου λεγων άμα εις πληθος εξεχεας και πολεμους μεγαλους εποιησας ουκ οικοδομησεις οικον τω ονοματι μου ότι άματα πολλά εξεχεας επι της γης εναντιον μου ιδου υιος τικτεται σοι όυτος εσται ανηρ αναπαυσεως και αναπαυσω αυτον απο παντων των εχθρων κυκλοθεν ότι σαλωμων ονομα αυτω και ειρηνην και ήσυχιαν δωσω επι ισραηλ εν ταις ήμεραις αυτου όυτος οικοδομησει οικον τω ονοματι μου και όυτος εσται μοι εις υιον καγω αυτω εις πατερα και ανορθωσω θρονον βασιλειας αυτου εν ισραηλ έως αιωνος και νυν υιε μου εσται μετα σου κυριος και ευοδωσει και οικοδομησεις οικον τω κυριω θεω σου ώς ελαλησεν περι σου αλλ η δωη σοι σοφιαν και συνεσιν κυριος και κατισχυσαι σε επι ισραηλ και του φυλασσεσθαι και του ποιειν τον νομον κυριου του θεου σου τοτε ευοδωσει εαν φυλαξης του ποιειν τα προσταγματα και τα κριματα ά ενετειλατο κυριος τω μωυση επι ισραηλ ανδριζου και ισχυε μη φοβου μηδε πτοηθης και ιδου εγω κατα την πτωχειαν μου ήτοιμασα εις οικον κυριου χρυσιου ταλαντων έκατον χιλιαδας και αργυριου ταλαντων χιλιας χιλιαδας και χαλκον και σιδηρον όυ ουκ εστιν σταθμος ότι εις πληθος εστιν και ξυλα και λιθους ήτοιμασα και προς ταυτα προσθες και μετα σου εις πληθος ποιουντων εργα τεχνιται και οικοδομοι λιθων και τεκτονες ξυλων και πας σοφος εν παντι εργω εν χρυσιω εν αργυριω εν χαλκω και εν σιδηρω ουκ εστιν αριθμος αναστηθι και ποιει και κυριος μετα σου και ενετειλατο δαυιδ τοις πασιν αρχουσιν ισραηλ αντιλαβεσθαι τω σαλωμων υιω αυτου ουχι κυριος μεθ ύμων και ανεπαυσεν ύμας κυκλοθεν ότι εδωκεν εν χερσιν τους κατοικουντας την γην και ύπεταγη ή γη εναντιον κυριου και εναντιον λαου αυτου νυν δοτε καρδιας ύμων και ψυχας ύμων του ζητησαι τω κυριω θεω ύμων και εγερθητε και οικοδομησατε άγιασμα κυριω τω θεω ύμων του εισενεγκαι την κιβωτον διαθηκης κυριου και σκευη τα άγια του θεου εις οικον τον οικοδομουμενον τω ονοματι κυριου και δαυιδ πρεσβυτης και πληρης ήμερων και εβασιλευσεν σαλωμων τον υιον αυτου αντ αυτου επι ισραηλ και συνήγαγεν τους παντας αρχοντας ισραηλ και τους ίερεις και τους λευιτας και ηριθμηθησαν οι λευιται απο τριακονταετους και επανω και εγενετο ό αριθμος αυτων κατα κεφαλην αυτων εις ανδρας τριακοντα και οκτω χιλιαδας απο τουτων εργοδιωκται επι τα εργα οικου κυριου εικοσι τεσσαρες χιλιαδες και γραμματεις και κριται έξακισχιλιοι και τεσσαρες χιλιαδες πυλωροι και τεσσαρες χιλιαδες αινουντες τω κυριω εν τοις οργανοις όις εποίησεν του αινειν τω κυριω και διειλεν αυτους δαυιδ εφημεριας τοις υιοις λευι τω γεδων κααθ μεραρι και τω παροσωμ τω εδαν και τω σεμει υιοι τω εδαν ό αρχων ιηλ και ζεθομ και ιωηλ τρεις υιοι σεμει σαλωμινθ και ιηλ και αιδαν τρεις όυτοι αρχοντες των πατριων τω εδαν και τοις υιοις σεμει ιεθ και ζιζα και ιωας και βερια όυτοι υιοι σεμει τεσσαρες και ην ιεθ ό αρχων και ζιζα ό δευτερος και ιωας και βερια ουκ επληθυναν υιους και εγενοντο εις οικον πατριας εις επισκεψιν μιαν υιοι κααθ αμβραμ ισσαφ χειβρων οζιηλ τεσσαρες υιοι αμβραμ ααρων και μωυσης και διεσταλη ααρων του άγιασθηναι άγια

ἀγίων αὐτος καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος τοῦ θυμῶν ἐναντίον τοῦ κυρίου λειτουργεῖν καὶ ἐπευχέσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος καὶ μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ υἱοὶ αὐτοῦ ἐκλήθησαν εἰς φυλὴν τοῦ λευὶ υἱοὶ μωυσῆ γηρσαμ καὶ ἐλιεζερ υἱοὶ γηρσαμ σουβανλ ὁ ἀρχὼν καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ ἐλιεζερ ραββία ὁ ἀρχὼν καὶ οὐκ ἦσαν τῷ ἐλιεζερ υἱοὶ ἕτεροι καὶ υἱοὶ ραββία ηὐξήθησαν εἰς ὕψος υἱοὶ ἰσσακ σαλωμων ὁ ἀρχὼν υἱοὶ χεβρων ἰδοὺδ ὁ ἀρχὼν αμαδια ὁ δευτερός οὔζειλ ὁ τρίτος ἰκεμίας ὁ τέταρτος υἱοὶ οὔζειλ μιχας ὁ ἀρχὼν καὶ ἰσια ὁ δευτερός υἱοὶ μεραρι μοολι καὶ μουσι υἱοὶ μοολι ἐλεαζαρ καὶ κίς καὶ ἀπεθάνεν ἐλεαζαρ καὶ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοὶ ἀλλ' ἡ θυγατερές καὶ ἐλάβον αὐτὰς υἱοὶ κίς ἀδελφοὶ αὐτῶν υἱοὶ μουσι μοολι καὶ ἔδερ καὶ ἰαριμων τρεῖς οὗτοι υἱοὶ λευὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν ἀρχόντες τῶν πατριῶν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπισχεψίν αὐτῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν ποιοῦντες τὰ ἔργα λειτουργίας οἴκου κυρίου ἀπο εἰκοσασετούς καὶ ἐπάνω ὅτι εἶπεν δαυὶδ κατεπαύσεν κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ κατέσκηνωσεν ἐν ἱερουσαλὴμ ἕως αἰῶνος καὶ οἱ λευῖται οὐκ ἦσαν αἰρόντες τὴν σκηνὴν καὶ τὰ πάντα σκευὴ αὐτῆς εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτῆς ὅτι ἐν τοῖς λόγοις δαυὶδ τοῖς ἐσχατοῖς ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς ὧν λευὶ ἀπο εἰκοσασετούς καὶ ἐπάνω ὅτι ἐστήσεν αὐτοὺς ἐπὶ χεῖρα ἀαρὼν τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου ἐπὶ τὰς αὐλὰς καὶ ἐπὶ τὰ παστοφῶρια καὶ ἐπὶ τὸν καθάρισμον τῶν παντῶν ἁγίων καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα λειτουργίας οἴκου τοῦ θεοῦ εἰς τοὺς ἀρτοὺς τῆς προθέσεως εἰς τὴν σέμιδαλιν τῆς θυσίας καὶ εἰς τὰ λαγανά τὰ ἀζύμα καὶ εἰς τηγανὸν καὶ εἰς τὴν πεφυραμένην καὶ εἰς πᾶν μέτρον καὶ τοῦ στήναι πρῶι τοῦ αἰνεῖν ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ καὶ οὕτως τὸ ἔσπερας καὶ ἐπὶ παντῶν τῶν ἀναφερομένων ὀλοκαυτωμάτων τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς κατὰ ἀριθμὸν κατὰ τὴν κρίσιν ἐπ' αὐτοῖς διὰ παντός τῷ κυρίῳ καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰς φυλακὰς ὧν ἀαρὼν ἀδελφῶν αὐτῶν τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τοῖς υἱοῖς ἀαρὼν διαίρεσεις υἱοὶ ἀαρὼν ναθαβ καὶ ἀβιουδ ἐλεαζαρ καὶ ἰθαμαρ καὶ ἀπεθάνεν ναθαβ καὶ ἀβιουδ ἐναντίον τοῦ πατρὸς αὐτῶν καὶ υἱοὶ οὐκ ἦσαν αὐτοῖς καὶ ἱερατεύσεν ἐλεαζαρ καὶ ἰθαμαρ υἱοὶ ἀαρὼν καὶ διεῖλεν αὐτοὺς δαυὶδ καὶ σάδωκ ἐκ τῶν ὧν ἐλεαζαρ καὶ ἀχιμελεχ ἐκ τῶν ὧν ἰθαμαρ κατὰ τὴν ἐπισχεψίν αὐτῶν κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν καὶ ἐυρεθῆσαν υἱοὶ ἐλεαζαρ πλείους εἰς ἀρχόντας τῶν δυνατῶν παρὰ τοὺς υἱοὺς ἰθαμαρ καὶ διεῖλεν αὐτοὺς τοῖς υἱοῖς ἐλεαζαρ ἀρχόντας εἰς οἴκους πατριῶν ἕξ καὶ δεκά καὶ τοῖς υἱοῖς ἰθαμαρ οκτὼ κατ' οἴκους πατριῶν καὶ διεῖλεν αὐτοὺς κατὰ κληροῦς τουτούς πρὸς τουτούς ὅτι ἦσαν ἀρχόντες τῶν ἁγίων καὶ ἀρχόντες κυρίου ἐν τοῖς υἱοῖς ἐλεαζαρ καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς ἰθαμαρ καὶ ἐγράψεν αὐτοὺς σαμαίας υἱὸς ναθαναὴλ ὁ γραμματεὺς ἐκ τοῦ λευὶ κατεναντὶ τοῦ βασιλεως καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ σάδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ ἀχιμελεχ υἱὸς ἀβιαθαρ καὶ ἀρχόντες τῶν πατριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν λευιτῶν οἴκου πατρίας εἰς εἰς τῷ ἐλεαζαρ καὶ εἰς εἰς τῷ ἰθαμαρ καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ πρῶτος τῷ ἱαριβ τῷ ἰδεῖα ὁ δευτερός τῷ χαρημ ὁ τρίτος τῷ σεωριμ ὁ τέταρτος τῷ μελχία ὁ πέμπτος τῷ μιαμιν ὁ ἕκτος τῷ κως ὁ ἕβδομος τῷ ἀβία ὁ ὀγδοὸς τῷ ἰησοῦ ὁ ἐνατὸς τῷ σεχενία ὁ δεκάτος τῷ ἐλιασιβ ὁ ἑνδεκάτος τῷ ἰαχιμ ὁ δωδεκάτος τῷ οὐχοφφα ὁ τρισκαίδεκάτος τῷ ἰσβααλ ὁ τεσσαρεσκαίδεκάτος τῷ βελγὰ ὁ πεντεκαίδεκάτος τῷ ἐμμηρ ὁ ἑκκαίδεκάτος

τω χηζιρ ὁ ἑπτακαίδεκατος τω αφεσση ὁ οκτωκαίδεκατος τω φεταια ὁ
εννεακαίδεκατος τω εξεκλη ὁ εικοστός τω ιαχιν ὁ εἰς και εικοστός τω
γαμουλ ὁ δευτερός και εικοστός τω δαλαια ὁ τρίτος και εικοστός τω
μασσαι ὁ τέταρτος και εικοστός αὕτη ἡ επισκεψίς αὐτων κατὰ τὴν λει-
τουργίαν αὐτων τοῦ εἰσπορευεσθαι εἰς οἶκον κυρίου κατὰ τὴν κρίσιν
αὐτων δια χειρὸς ααρων πατὴρ αὐτων ὡς ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ και τοῖς υἱοῖς λευι τοῖς καταλοιποῖς τοῖς υἱοῖς αμβραμ σουβαηλ
τοῖς υἱοῖς σουβαηλ ιαδια τῷ ραββια ὁ ἀρχὼν ἐσίας και τῷ ἰσασρι σα-
λωμωνι τοῖς υἱοῖς σαλωμωνι ιαθ υἱοὶ ἐδίου αμαδια ὁ δευτερός ιαζιηλ
ὁ τρίτος ιοχομ ὁ τέταρτος υἱοὶ οζιηλ μιχα υἱοὶ μιχα σαμηρ ἀδελφὸς
μιχα ἰσια υἱοὶ ἰσια ζαχαρια υἱοὶ μεραρι μοολι και μουσι υἱοὶ οζια υἱοὶ
βοννι υἱοὶ μεραρι τῷ οζια υἱοὶ αὐτοῦ ἰσοαμ και ζακχουρ και αβδι τῷ
μοολι ἐλεαζαρ και ιθαμαρ και ἀπεθάνεν ἐλεαζαρ και οὐκ ἦσαν αὐτῷ
υἱοὶ τῷ κίς υἱοὶ τοῦ κίς ἱραμαηλ και υἱοὶ τοῦ μουσι μοολι και ἔδερ και
ιαριμωνι οὗτοι υἱοὶ τῶν λευιτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν και ἐλάβον
και αὐτοὶ κληροῦς καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν υἱοὶ ααρων ἐναντίον τοῦ
βασιλεως και σαδωκ και ἀχιμελεχ και ἀρχόντων πατριῶν τῶν ἱερῶν
αὐτῶν λευιτῶν πατριαρχαὶ ἀραβ καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ νεωτε-
ροὶ και ἐστήσεν δαυιδ ὁ βασιλεὺς και οἱ ἀρχόντες τῆς δυναμειῶς εἰς
τὰ ἔργα τοὺς υἱοὺς ἀσαφ και αἱμάν και ἰδιθὼν τοὺς ἀποφθεγγόμενους
ἐν κινυραῖς και ἐν ναβλαῖς και ἐν κυμβάλοις και ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς
αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν ἐργαζομένων ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν υἱοὶ
ἀσαφ ζακχουρ και ἰωσηφ και ναθανίας και ἐραηλ υἱοὶ ἀσαφ ἐχόμενοι
ἀσαφ τοῦ προφήτου ἐχόμενοι τοῦ βασιλεως τῷ ἰδιθὼν υἱοὶ ἰδιθὼν
γοδολια και σουρι και ἰσαια και σέμει και ἀσαβια και ματταθίας ἕξ με-
τὰ τὸν πατέρα αὐτῶν ἰδιθὼν ἐν κινυρᾷ ἀναχρούμενοι ἐξομολογήσιν
και αἰνεσὶν τῷ κυρίῳ τῷ αἱμάνι υἱοὶ αἱμάν βουκίας και μανθανίας και
ἀζαραηλ και σουβαηλ και ἱερμωνι και ἀνανίας και ἀνανι και ἡλιαθα
και γοδολλαθι και ρωμεμθι-ωδ και ἰεσβακασα και μαλληθι και ὠθηρι
και μεαζωνι πάντες οὗτοι υἱοὶ τῷ αἱμάν τῷ ἀναχρούμενῳ τῷ βασι-
λει ἐν λόγοις θεοῦ ὑψῶσαι κερας και ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ αἱμάν υἱοὺς
δεκα τεσσαρας και θυγατέρας τρεῖς πάντες οὗτοι μετὰ τοῦ πατρὸς
αὐτῶν ὑμνωδούντες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν κυμβάλοις και ἐν ναβλαῖς και
ἐν κινυραῖς ἐχόμενα τοῦ βασιλεως και ἀσαφ και ἰδιθὼν και αἱμάνι και
ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μετὰ τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν δεδιδάγμενοι
ἀδελφὸν κυρίῳ πᾶς συνίων διακοσιοὶ ογδοηκόντα και οκτῶ και ἐβάλον
και αὐτοὶ κληροῦς ἐφημερίων κατὰ τὸν μικρὸν και κατὰ τὸν μέγαν
τελείων και μανθάνοντων και ἐξηλήθεν ὁ κληρὸς ὁ πρῶτος υἱὸν αὐ-
τοῦ και ἀδελφῶν αὐτοῦ τῷ ἀσαφ τῷ ἰωσηφ γοδολια ὁ δευτερός ἦν ἱα
ἀδελφοὶ αὐτοῦ και υἱοὶ αὐτοῦ δεκα δύο ὁ τρίτος ζακχουρ υἱοὶ αὐτοῦ
και ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκα δύο ὁ τέταρτος ἰεσδρι υἱοὶ αὐτοῦ και ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δεκα δύο ὁ πέμπτος ναθανίας υἱοὶ αὐτοῦ και ἀδελφοὶ αὐτοῦ
δεκα δύο ὁ ἕκτος βουκίας υἱοὶ αὐτοῦ και ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκα δύο
ὁ ἕβδομος ἰσεριηλ υἱοὶ αὐτοῦ και ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκα δύο ὁ ογδοὸς
ἰωσια υἱοὶ αὐτοῦ και ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκα δύο ὁ ἐνάτος μανθανίας υἱοὶ
αὐτοῦ και ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκα δύο ὁ δεκάτος σέμει υἱοὶ αὐτοῦ και
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκα δύο ὁ ἐνδεκάτος ἀζαρια υἱοὶ αὐτοῦ και ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δεκα δύο ὁ δωδεκάτος ἀσαβια υἱοὶ αὐτοῦ και ἀδελφοὶ αὐτοῦ δε-
κα δύο ὁ τρισκαίδεκατος σουβαηλ υἱοὶ αὐτοῦ και ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκα
δύο ὁ τεσσαρεσκαίδεκατος ματταθίας υἱοὶ αὐτοῦ και ἀδελφοὶ αὐτοῦ

δεκα δυο ὁ πεντεκαيدهκατος ιεριμωθ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου
δεκα δυο ὁ ἐκκαيدهκατος ανανιας υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα
δυο ὁ ἐπτακαيدهκατος ιεσβακασα υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα
δυο ὁ οκτωκαيدهκατος ανανι υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο
ὁ εννεακαيدهκατος μελληθι υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ὁ
εικοστος ελιαθια υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ὁ εικοστος
πρωτος ηθιρ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ὁ εικοστος δευ-
τερος γοδολλαθι υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ὁ τριτος και
εικοστος μεαζωθ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ὁ τεταρτος
και εικοστος ρωμεμθι-ωδ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο εις
διαιρεσεις των πυλων υιοις κορειμ μοσολλαμια υιος κωρη εκ των υιων
αβιασασφ και τω μοσολλαμια υιοι ζαχαριας ὁ πρωτοτοκος ιδιηλ ὁ δευ-
τερος ζαβαδιας ὁ τριτος ιεθνουηλ ὁ τεταρτος ωλαμ ὁ πεμπτος ιωναν
ὁ ἐκτος ελιωηθαι ὁ ἐβδομος και τω αβδεδομ υιοι σαμιας ὁ πρωτοτο-
κος ιωζαβαδ ὁ δευτερος ιωαα ὁ τριτος σωχαρ ὁ τεταρτος ναθαναηλ
ὁ πεμπτος αμιηλ ὁ ἐκτος ισσαχαρ ὁ ἐβδομος φολλαθι ὁ ογδοος ὁτι
ευλογησεν αυτον ὁ θεος και τω σαμια υιω αυτου ετεχθησαν υιοι
του πρωτοτοκου ρωσαι εις τον οικον τον πατρικον αυτου ὅτι δυνατοι
ησαν υιοι σαμια γοθνι και ραφαηλ και ωβηδ και ελζαβαδ και αχιου
υιοι δυνατοι ελιου και σαβγια και ισβακωμ παντες απο των υιων αβδε-
δομ αυτοι και ὁι αδελφοι αυτων και υιοι αυτων ποιουντες δυνατως εν
τη εργασία ὁι παντες ἐζηκοντα δυο τω αβδεδομ και τω μοσολλαμια
υιοι και αδελφοι δεκα και οκτω δυνατοι και τω ωσα των υιων μεραρι
υιοι φυλασσοντες την αρχην ὅτι ουκ ην πρωτοτοκος και εποιησεν
αυτον ὁ πατηρ αυτου αρχοντα της διαιρεσεως της δευτερας ταβλαι
ὁ τριτος ζαχαριας ὁ τεταρτος παντες ὅυτοι υιοι και αδελφοι τω ωσα
τρισκαيدهκα τουτοις ἁι διαιρεσεις των πυλων τοις αρχουσι των δυνα-
των εφημερια καθως ὁι αδελφοι αυτων λειτουργειν εν οικω κυριου
και εβαλον κληρους κατα τον μικρον και κατα τον μεγαν κατ οικους
πατριων αυτων εις πυλωνα και πυλωνα και επεσεν ὁ κληρος των προς
ανατολας τω σαλαμια και ζαχαρια υιοι ιωας τω μελχια εβαλον κλη-
ρους και εξηλθεν ὁ κληρος βορρα τω αβδεδομ νοτον κατεναντι οικου
εσεφιν εις δευτερον τω ωσα προς δυσμαις μετα την πυλην παστο-
φοριου της αναβασεως φυλακη κατεναντι φυλακης προς ανατολας ἐξ
την ἡμεραν βορρα της ἡμερας τεσσαρες νοτον της ἡμερας τεσσαρες
και εις το εσεφιν δυο εις διαδεχομενους και προς δυσμαις τεσσαρες
και εις τον τριβον δυο διαδεχομενους ἅυται ἁι διαιρεσεις των πυλω-
ρων τοις υιοις κορε και τοις υιοις μεραρι και ὁι λειuitαι αδελφοι αυτων
επι των θησαυρων οικου κυριου και επι των θησαυρων των καθηγια-
σμενων υιοι λαδαν υιοι τω γηρσωνι τω λαδαν αρχοντες πατριων τω
λαδαν τω γηρσωνι ιηλ και υιοι ιηλ ζεθομ και ιωηλ ὁι αδελφοι επι
των θησαυρων οικου κυριου τω αμβραμ και ισσααρ χειβρων και οζιηλ
και σουβαηλ ὁ του γηρσαμ του μωυση ἡγουμενος επι των θησαυρων
και τω αδελφω αυτου τω ελιεζερ ρααβιας υιος και ιωσαιας και ιωραμ
και ζεχρι και σαλωμωθ αυτος σαλωμωθ και ὁι αδελφοι αυτου επι πα-
ντων των θησαυρων των ἁγιων ὅυς ἡγιασεν δαυιδ ὁ βασιλευς και ὁι
αρχοντες των πατριων χιλιαρχοι και ἐκατονταρχοι και αρχηγοι της
δυναμειως ἃ ελαβεν εκ των πολεμων και εκ των λαφυρων και ἡγιασεν
απ αυτων του μη καθυστερησαι την οικοδομην του οικου του θεου
και επι παντων των ἁγιων σαμουηλ του προφητου και σαουλ του κισ

και αβεννερ του νηρ και ιωαβ του σαρουια παν ο ηγιασαν δια χειρος σαλωμων και των αδελφων αυτου τω ισσαρι χωνενια και υιοι αυτου της εργασιας της εξω επι τον ισραηλ του γραμματευειν και διακρινειν τω χειβρωνι ασαβιας και οι αδελφοι αυτου υιοι δυνατοι χιλιοι και επτακοσιοι επι της επισκεψεως του ισραηλ περαν του ιορδανου προς δυσμαις εις πασαν λειτουργιαν κυριου και εργασιαν του βασιλεως του χειβρωνι ιουδιας ο αρχων των χειβρωνι κατα γενεσεις αυτων κατα πατριας εν τω τεσσαρακοστω ετει της βασιλειας αυτου επεσκεπησαν και ευρεθη ανηρ δυνατος εν αυτοις εν ιαζερ της γαλααδιτιδος και οι αδελφοι αυτου υιοι δυνατοι δισχιλιοι επτακοσιοι αρχοντες πατριων και κατεστησεν αυτοους δαυιδ ο βασιλευς επι του ρουβηνι και γαδδι και ημισους φυλης μανασση εις παν προσταγμα κυριου και λογον βασιλεως και υιοι ισραηλ κατ αριθμον αυτων αρχοντες των πατριων χιλιαρχοι και εκατονταρχοι και γραμματαις οι λειτουργουντες τω λαω και εις παν λογον του βασιλεως κατα διαιρεσεις εις παν λογον του εισπορευομενου και εκπορευομενου μηνα εκ μηνος εις παντας τους μηνας του ενιαυτου διαιρεσεις μια εικοσι και τεσσαρες χιλιαδες και επι της διαιρεσεως της πρωτης του μηνος του πρωτου ιεσβοαμ ο του ζαβδιηλ και επι της διαιρεσεως αυτου εικοσι και τεσσαρες χιλιαδες απο των υιων φARES αρχων παντων των αρχοντων της δυναμεως του μηνος του πρωτου και επι της διαιρεσεως του μηνος του δευτερου δωδια ο εχωχι και επι της διαιρεσεως αυτου εικοσι και τεσσαρες χιλιαδες αρχοντες δυναμεως ο τριτος τον μηνα τον τριτον βαναιας ο του ιωδαε ο ιερευς ο αρχων και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες αυτος βαναιας δυνατωτερος των τριακοντα και επι των τριακοντα και επι της διαιρεσεως αυτου αμιζαβαθ υιος αυτου ο τεταρτος εις τον μηνα τον τεταρτον ασαηλ ο αδελφος ιωαβ και ζαβδιας ο υιος αυτου και οι αδελφοι και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες ο πεμπτος τω μηνι τω πεμπτω ο ηγουμενος σαμαων ο ιεσραε και επι της διαιρεσεως αυτου εικοσι τεσσαρες χιλιαδες ο εκτος τω μηνι τω εκτω οδουιας ο του εκκης ο θεκωιτης και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες ο εβδομος τω μηνι τω εβδομω χελλης ο εκ φαλλους απο των υιων εφραιμ και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες ο ογδoος τω μηνι τω ογδoω σοβοχαι ο ισαθι τω ζαραι και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες ο ενατος τω μηνι τω ενατω αβιεζερ ο εξ αναθωθ εκ γης βενιαμιν και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες ο δεκατος τω μηνι τω δεκατω μεηρα ο εκ νετουφατ τω ζαραι και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες ο ενδεκατος τω μηνι τω ενδεκατω βαναιας ο εκ φαραθων των υιων εφραιμ και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες ο δωδεκατος εις τον μηνα τον δωδεκατον χολδαι ο νετωφατι τω γοθoνιηλ και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες και επι των φυλων ισραηλ τω ρουβην ηγουμενος ελιεζερ ο του ζεχρι τω συμειων σαφατιας ο του μααχα τω λευι ασαβιας ο του καμουηλ τω ααρων σαδωκ τω ιουδα ελιαβ των αδελφων δαυιδ τω ισσαχαρ αμβρι ο του μιχαηλ τω ζαβουλων σαμιας ο του αβδιου τω νεφθαλι ιεριμων ο του εσριηλ τω εφραιμ ωση ο του οζιου τω ημισει φυλης μανασση ιωηλ ο του φαδαια τω ημισει φυλης μανασση τω εν τη γαλααδ ιαδδαι ο του ζαβδιου τοις υιοις βενιαμιν ασιηλ ο του αβεννερ τω δαν αζα-

ραηλ ὁ τοῦ ἰωραμ ὅυτοι πατριαρχαὶ τῶν φυλῶν ἰσραὴλ καὶ οὐκ ἔλαβεν δαυὶδ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπο εἰκοσάετους καὶ κατὰ ὅτι κυριὸς εἶπεν πληθύναι τὸν ἰσραὴλ ὥς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἰωαβ ὁ τοῦ σαρουὶα ἠρξάτο ἀριθμεῖν ἐν τῷ λαῷ καὶ οὐ συνετέλεσεν καὶ ἐγένετο ἐν τούτοις ὀργὴ ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ καὶ οὐ κατεχωρίσθη ὁ ἀριθμὸς ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῦ βασιλεῶς δαυὶδ καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ βασιλεῶς ἀσμὼθὶ ὁ τοῦ ὠδιηλ καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν ἀγρῷ καὶ ἐν ταῖς κώμαις καὶ ἐν τοῖς ἐποίκις καὶ ἐν τοῖς πυργαῖς ἰωνάθαν ὁ τοῦ ὀξίου ἐπὶ δὲ τῶν γεωργούντων τὴν γῆν τῶν ἐργάζομένων ἐσθρὶ ὁ τοῦ χολοῦβ καὶ ἐπὶ τῶν χωρίων σέμει ὁ ἐκ ράμα καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ οἴνου ζαχρὶ ὁ τοῦ σέφνι καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιῶνων καὶ ἐπὶ τῶν συκαμίνων τῶν ἐν τῇ πεδινῇ βάλανας ὁ γεδωριτῆς ἐπὶ δὲ τῶν θησαυρῶν τοῦ ἐλαίου ἰώας καὶ ἐπὶ τῶν βῶων τῶν νομαδῶν τῶν ἐν τῷ αἰσίδῳ σατραῖς ὁ σαρωνιτῆς καὶ ἐπὶ τῶν βῶων τῶν ἐν τοῖς αὐλώσιν σῶφατ ὁ τοῦ ἀδλὶ ἐπὶ δὲ τῶν καμῆλων ὠβὶλ ὁ ἰσμαηλιτῆς ἐπὶ δὲ τῶν ὄνων ἰαδίας ὁ ἐκ μερανῶν καὶ ἐπὶ τῶν προβάτων ἰαζὶζ ὁ ἀγαριτῆς πάντες ὅυτοι προστάται ὑπαρχόντων δαυὶδ τοῦ βασιλεῶς καὶ ἰωνάθαν ὁ πατραδελφὸς δαυὶδ συμβούλος ἀνθρώπος συνετός καὶ γραμματεὺς αὐτός καὶ ἰηλ ὁ τοῦ ἀχαμανὶ μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ βασιλεῶς καὶ ἀχιτοφελ συμβούλος τοῦ βασιλεῶς καὶ χουσι πρῶτος φίλος τοῦ βασιλεῶς καὶ μετὰ τούτον ἀχιτοφελ ἐχομένος ἰώδασ ὁ τοῦ βαναίου καὶ ἀβιαθάρ καὶ ἰωαβ ἀρχιστρατηγὸς τοῦ βασιλεῶς καὶ ἐξεκκλησίασεν δαυὶδ πάντας τοὺς ἀρχόντας ἰσραὴλ ἀρχοντας τῶν κριτῶν καὶ τοὺς ἀρχόντας τῶν ἐφημεριῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ βασιλεῶς καὶ ἀρχόντας τῶν χιλιάδων καὶ τῶν ἑκατονταδῶν καὶ τοὺς γαζοφυλάκας καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ καὶ τοὺς δυνάστας καὶ τοὺς μαχητὰς τῆς στρατίας ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἑστῆ δαυὶδ ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας καὶ εἶπεν ἀκούσατε μοι ἀδελφοὶ καὶ λαὸς μοι ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν οἰκοδομησαὶ οἶκον ἀναπαύσεως τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου καὶ στασὶν ποδῶν κυρίου ἡμῶν καὶ ἡτοιμάσατε εἰς τὴν κατασκευῶσιν ἐπιτηδεῖα καὶ ὁ θεὸς εἶπεν οὐκ οἰκοδομήσετε ἐμοὶ οἶκον τοῦ ἐπονομασαὶ τὸ ὄνομα μοι ἐπ' αὐτῷ ὅτι ἀνθρώπος πολεμιστῆς εἰ σὺ καὶ ἅματα ἐξεχέας καὶ ἐξελεξάτο κυριὸς ὁ θεὸς ἰσραὴλ ἐν ἐμοὶ ἀπο παντός οἴκου πατρός μου εἶναι βασιλεὺς ἐπὶ ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐν ἰουδᾷ ἡρέτικεν τὸ βασίλειον καὶ ἐξ οἴκου ἰουδᾶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ πατρός μου ἐν ἐμοὶ ἠθέλησεν τοῦ γενεσθῆναι με βασιλεῖα ἐπὶ τῷ παντὶ ἰσραὴλ καὶ ἀπο πάντων τῶν υἱῶν μου ὅτι πολλοὺς υἱοὺς ἔδωκεν μοι κυριὸς ἐξελεξάτο ἐν σαλῶμων τῷ υἱῷ μου καθίσαι αὐτὸν ἐπὶ θρόνου βασιλείας κυρίου ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ καὶ εἶπεν μοι ὁ θεὸς σαλῶμων ὁ υἱὸς σου οἰκοδομήσει τὸν οἶκον μου καὶ τὴν αὐλὴν μου ὅτι ἡρετικὰ ἐν αὐτῷ εἶναι μοι υἱὸν καγὼ ἐσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ κατορθώσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἕως αἰῶνος εἰάν ἰσχύσῃ τοῦ φυλαξασθῆναι τὰς ἐντολὰς μου καὶ τὰ κρίματα μου ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ νῦν κατὰ πρόσωπον πάσης ἐκκλησίας κυρίου καὶ ἐνώσιν θεοῦ ἡμῶν φυλαξάσθε καὶ ζητήσατε πάσας τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἵνα κληρονομήσητε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν καὶ κατακληρονομήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς ἕως αἰῶνος καὶ νῦν σαλῶμων υἱέ μου γίνωθι τὸν θεὸν τῶν πατέρων σου καὶ δούλευε αὐτῷ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ ψυχῇ θέλουσθ' ὅτι πάσας καρδίας ἐταξεί κυριὸς καὶ παν ἐνθυμημα γίνωσκει ἐάν ζητήσῃς αὐτὸν εὐρεθήσεται σοὶ καὶ ε-

αν καταλείψης αυτον καταλείψει σε εις τελος ιδε τοινυν οτι κυριος ηρετικεν σε οικοδομησαι αυτω οικον εις αγιασμα ισχυε και ποιει και εδωκεν δαυιδ σαλωμων τω υιω αυτου το παραδειγμα του ναου και των οικων αυτου και των ζακχω αυτου και των υπερων και των αποθηκων των εσωτερων και του οικου του εξιλασμου και το παραδειγμα ο ειχεν εν πνευματι αυτου των αυλων οικου κυριου και παντων των παστοφοριων των κυκλω των εις τας αποθηκας οικου κυριου και των αποθηκων των αγιων και των καταλυματων των εφημεριων των ιερεων και των λευιτων εις πασαν εργασιαν λειτουργιας οικου κυριου και των αποθηκων των λειτουργησιμων σκευων της λατρειας οικου κυριου και τον σταθμον της ολκης αυτων των τε χρυσων και αργυρων λυχνιων την ολκην εδωκεν αυτω και των λυχνων εδωκεν αυτω ομοιως τον σταθμον των τραπεζων της προθεσεως εκαστης τραπεζης χρυσης και ωσαυτως των αργυρων και των κρεαγγρων και σπονδειων και των φιαλων των χρυσων και τον σταθμον των χρυσων και των αργυρων κεφουρων εκαστου σταθμου και τον του θυσιαστηριου των θυμιαματων εκ χρυσιου δοκιμου σταθμον υπεδειξεν αυτω και το παραδειγμα του αρματος των χειρουβιν των διαπεπετασμενων ταις πτερυξιν και σχιαζοντων επι της κιβωτου διαθηκης κυριου παντα εν γραφη χειρος κυριου εδωκεν δαυιδ σαλωμων κατα την περιγενηθεισαν αυτω συνεσιν της κατεργασιας του παραδειγματος και ειπεν δαυιδ σαλωμων τω υιω αυτου ισχυε και ανδριζου και ποιει μη φοβου μηδε πτοηθης οτι κυριος ο θεος μου μετα σου ουκ ανησει σε και ου μη σε εγκαταλιπη εως του συντελεσαι σε πασαν εργασιαν λειτουργιας οικου κυριου και ιδου αι εφημεριαι των ιερεων και των λευιτων εις πασαν λειτουργιαν οικου του θεου και μετα σου εν παση πραγματεια και πας προθυμος εν σοφια κατα πασαν τεχνην και οι αρχοντες και πας ο λαος εις παντας τους λογους σου και ειπεν δαυιδ ο βασιλευς παση τη εκκλησια σαλωμων ο υιος μου εις ον ηρετικεν εν αυτω κυριος νεος και απαλος και το εργον μεγα οτι ουκ ανθρωπω η οικοδομη αλλ η κυριω θεω κατα πασαν την δυναμιν ητοιμακα εις οικον θεου μου χρυσιον αργυριον χαλκον σιδηρον ξυλα λιθους σοομ και πληρωσεως και λιθους πολυτελεις και ποικιλους και παντα λιθον τιμιον και παριον πολυν και ετι εν τω ευδοκησαι με εν οικω θεου μου εστιν μοι ο περιπεποιημαι χρυσιον και αργυριον και ιδου δεδωκα εις οικον θεου μου εις υψος εκτος ων ητοιμακα εις τον οικον των αγιων τρισχιλια ταλαντα χρυσιου του εκ σουφιρ και επτακισχιλια ταλαντα αργυριου δοκιμου εξαλειφθηναι εν αυτοις τους τοιχους του ιερου δια χειρος τεχνιτων και τις ο προθυμουμενος πληρωσαι τας χειρας αυτου σημερον κυριω και προεθυμηθησαν αρχοντες των πατριων και οι αρχοντες των υιων ισραηλ και οι χιλιαρχοι και οι εκατονταρχοι και οι προσταται των εργων και οι οικονομοι του βασιλεως και εδωκαν εις τα εργα οικου κυριου χρυσιου ταλαντα πεντακισχιλια και χρυσους μυριους και αργυριου ταλαντων δεκα χιλιαδας και χαλκου ταλαντα μυρια οκτακισχιλια και σιδηρου ταλαντων χιλιαδας εκατον και δις ευρεθη παρ αυτοις λιθος εδωκαν εις τας αποθηκας οικου κυριου δια χειρος ιηλ του γηρσωνι και ευφρανθη ο λαος υπερ του προθυμηθηναι οτι εν καρδια πληρει προεθυμηθησαν τω κυριω και δαυιδ ο βασιλευς ευφρανθη μεγαλως και ευλογησεν ο βασιλευς δαυιδ τον κυριον ενωπιον της εκκλησιας λεγων ευλογητος ει κυριε ο θεος ισραηλ ο πατηρ

ἡμῶν ἀπο τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σοὶ κυριε ἡ μεγαλῶσυνη καὶ ἡ δύναμις καὶ τὸ καυχῆμα καὶ ἡ νίκη καὶ ἡ ἰσχύς ὅτι σὺ πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς δεσποζεις ἀπο προσώπου σου ταρασσεται πᾶς βασιλεὺς καὶ ἔθνος παρὰ σοῦ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δοξά σὺ πάντων ἀρχεὶς κυριε ὁ ἀρχὼν πάσης ἀρχῆς καὶ ἐν χειρὶ σοῦ ἰσχύς καὶ δύνασταια καὶ ἐν χειρὶ σοῦ παντοκράτωρ μεγαλύναι καὶ κατισχύσαι τὰ πάντα καὶ νῦν κυριε ἐξομολογουμένθα σοὶ καὶ αἰνοῦμεν τὸ ὄνομα τῆς καυχῆσεως σου καὶ τίς ἐγώ καὶ τίς ὁ λαὸς μου ὅτι ἰσχυσάμεν προθυμηθῆναι σοὶ κατὰ ταῦτα ὅτι σὰ τὰ πάντα καὶ ἐκ τῶν σῶν δέδωκάμεν σοὶ ὅτι παροῖκοι ἐσμεν ἐναντίον σου καὶ παροικούντες ὥς πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν ὥς σκία αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπὶ γῆς καὶ οὐκ ἐστὶν ὑπομονὴ κυριε ὁ θεὸς ἡμῶν παντὸς τοῦ πληθὸς τοῦτο ὁ ἡτοίμακα οἰκοδομηθῆναι οἶκον τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ σου ἐκ χειρὸς σου ἐστὶν καὶ σοὶ τὰ πάντα καὶ ἐγὼ νῦν κυριε ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐταζὼν καρδίας καὶ δικαιοσύνην ἀγάπας ἐν ἀπλοτητὶ καρδίας προεθυμηθῆναι πάντα ταῦτα καὶ νῦν τὸν λαόν σου τὸν ἐβρέθεντα ὥδε εἶδον ἐν ευφροσυνῇ προθυμηθέντα σοὶ κυριε ὁ θεὸς ἄβρααμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰσραὴλ τῶν πατέρων ἡμῶν φυλάξον ταῦτα ἐν διανοίᾳ καρδίας λαοῦ σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ κατευθύνον τὰς καρδίας αὐτῶν πρὸς σε καὶ σάλωμῶν τῷ υἱῷ μου δὸς καρδίαν ἀγαθὴν ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτυρία σου καὶ τὰ προσταγμάτα σου καὶ τοῦ ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴκου σου καὶ εἶπεν δαυὶδ πάσῃ τῇ ἐκκλῆσια εὐλογησατε κυριὸν τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ εὐλόγησεν πᾶσα ἡ ἐκκλῆσια κυριὸν τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ καμψάντες τὰ γόνατα προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ καὶ τῷ βασιλεὶ καὶ ἐθύσεν δαυὶδ τῷ κυρίῳ θυσίας καὶ ἀνηνεγκεν ὀλοκαυτώματα τῷ θεῷ τῇ ἐπαυρίῳ τῆς πρώτης ἡμέρας μὸσχους χίλιους κριοὺς χίλιους ἀρνὰς χίλιους καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν καὶ θυσίας εἰς πλῆθος παντὶ τῷ ἰσραὴλ καὶ ἐφαγόν καὶ ἐπίον ἐναντίον κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μετὰ χάρας καὶ ἐβασίλευσαν ἐκ δευτέρου τὸν σάλωμῶν υἱὸν δαυὶδ καὶ ἐχρῖσαν αὐτὸν τῷ κυρίῳ εἰς βασιλεῖα καὶ σάδωκ εἰς ἱερῶσυνην καὶ ἐκαθίσεν σάλωμῶν ἐπὶ θρόνου δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ εὐδοκηθῆναι καὶ ἐπῆκουσαν αὐτοῦ πᾶς ἰσραὴλ οἱ ἀρχόντες καὶ οἱ δυνάσται καὶ πάντες υἱοὶ τοῦ βασιλεῶς δαυὶδ πατρὸς αὐτοῦ ὑπεταγῆσαν αὐτῷ καὶ ἐμεγαλύνεν κυριὸς τὸν σάλωμῶν ἐπᾶνωθεν ἐναντίον παντός ἰσραὴλ καὶ ἐδωκεν αὐτῷ δοξάν βασιλεῶς ὁ οὐκ ἐγένετο ἐπὶ πάντος βασιλεῶς ἐμπροσθέν αὐτοῦ καὶ δαυὶδ υἱὸς ἰεσσαὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ ἰσραὴλ ἐτὶ τεσσαράκοντα ἐν χειβρῶν ἐτὶ ἑπτὰ καὶ ἐν ἱερουσαλὴμ ἐτὶ τριακόντα τρία καὶ ἐτελεύτησεν ἐν γῇ καλῷ πλήρῃ ἡμερῶν πλοῦτῳ καὶ δόξῃ καὶ ἐβασίλευσεν σάλωμῶν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ οἱ δὲ λοιποὶ λόγοι τοῦ βασιλεῶς δαυὶδ οἱ προτεροὶ καὶ οἱ ὕστεροὶ γεγραμμένοι εἰσὶν ἐν λόγοις σαμουὴλ τοῦ βλέποντος καὶ ἐπὶ λόγων ναθάν τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ λόγων γαδ τοῦ βλέποντος περὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τῆς δυνάστεας αὐτοῦ καὶ οἱ καιροὶ οἱ ἐγένοντο ἐπ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ πᾶσας βασιλείας τῆς γῆς

καὶ ἐνίσχυσεν σάλωμῶν υἱὸς δαυὶδ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ κυριὸς ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐμεγαλύνεν αὐτὸν εἰς ὕψος καὶ εἶπεν σάλωμῶν πρὸς πάντα ἰσραὴλ τοὺς χιλιάρχους καὶ τοὺς ἑκατοντάρχους καὶ τοὺς κριταίς καὶ πᾶσιν τοῖς ἀρχούσιν ἐναντίον ἰσραὴλ τοὺς ἀρχοῦσι τῶν πατριῶν καὶ ἐπορευθῆναι σάλωμῶν καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλῆσια μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὑψηλὴν τὴν ἐν γαββαὼν ὅπου ἐκεῖ ἦν ἡ σκηνή

του μαρτυριου του θεου ην εποησεν μωυσης παις κυριου εν τη ερημω αλλα κιβωτον του θεου ανηνεγκεν δαυιδ εκ πολεως καριαθιαριμ οτι ητοιμασεν αυτη σκηνην εις ιερουσαλημ και το θυσιαστηριον το χαλκουν ο εποησεν βεσελεηλ υιος ουριου υιου ωρ εκει ην εναντι της σκηνης κυριου και εξεζητησεν αυτο σαλωμων και η εκκλησια και ανηνεγκεν εκει σαλωμων επι το θυσιαστηριον το χαλκουν ενωπιον κυριου το εν τη σκηνη και ανηνεγκεν επ αυτο ολοκαυτωσιν χιλιαν εν τη νυκτι εκεινη ωφθη ο θεος τω σαλωμων και ειπεν αυτω αιτησαι τι σοι δω και ειπεν σαλωμων προς τον θεον συ εποησας μετα δαυιδ του πατρος μου ελεος μεγα και εβασилευσας με αντ αυτου και νυν κυριε ο θεος πιστωθητω το ονομα σου επι δαυιδ πατερα μου οτι συ εβασилευσας με επι λαον πολυν ως ο χους της γης νυν σοφian και συνεσιν δος μοι και εξελευσομαι ενωπιον του λαου τουτου και εισελευσομαι οτι τις κρινει τον λαον σου τον μεγαν τουτον και ειπεν ο θεος προς σαλωμων ανθ ων εγενετο τουτο εν τη καρδια σου και ουκ ητησω πλουτον χρηματων ουδε δοξαν ουδε την ψυχην των υπεναντιων και ημερας πολλας ουκ ητησω και ητησας σεαυτω σοφian και συνεσιν όπως κρινης τον λαον μου εφ ον εβασилευσα σε επ αυτον την σοφian και την συνεσιν διδωμι σοι και πλουτον και χρηματα και δοξαν δωσω σοι ως ουκ εγενηθη ομοιος σοι εν τοις βασιλευσι τοις εμπροσθε σου και μετα σε ουκ εσται ουτως και ηλθεν σαλωμων εκ βαμα της εν γαβαων εις ιερουσαλημ απο προσωπου σκηνης μαρτυριου και εβασилевσεν επι ισραηλ και συνηγαγεν σαλωμων αρματα και ιππεις και εγενοντο αυτω χιλια και τετρακοσια αρματα και δωδεκα χιλιαδες ιππεων και κατελιπεν αυτα εν πολεσιν των αρματων και ο λαος μετα του βασιλεως εν ιερουσαλημ και εθηκεν ο βασιλευς το χρυσιον και το αργυριον εν ιερουσαλημ ως λιθους και τας κεδρους εν τη ιουδαια ως συκαμινους τας εν τη πεδινη εις πληθος και η εξοδος των ιππων των σαλωμων εξ αιγυπτου και η τιμη των εμπορων του βασιλεως εμπορευεσθαι ηγοραζον και ανεβαινον και εξηγον εξ αιγυπτου αρμα εν εξακοσιων αργυριου και ιππον εκατον και πεντηκοντα και ουτως πασιν τοις βασιλευσιν των χετταιων και βασιλευσιν συριας εν χερσιν αυτων εφερον και ειπεν σαλωμων του οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου και οικον τη βασιλεια αυτου και συνηγαγεν σαλωμων εβδομηκοντα χιλιαδας ανδρων και ογδοηκοντα χιλιαδας λατομων εν τω ορει και οι επισταται επ αυτων τρισχιλιοι εξακοσιοι και απεστειλεν σαλωμων προς χιραμ βασιλεα τυρου λεγων ως εποησας μετα του πατρος μου δαυιδ και απεστειλας αυτω κεδρους του οικοδομησαι εαυτω οικον κατοικησαι εν αυτω και ιδου εγω ο υιος αυτου οικοδομω οικον τω ονοματι κυριου θεου μου αγιασαι αυτον αυτω του θυμian απεναντι αυτου θυμιαμα και προθεςιν δια παντος και του αναφερειν ολοκαυτωματα δια παντος το πρωι και το δειλης και εν τοις σαββατοις και εν ταις νουμηνιας και εν ταις εορταις του κυριου θεου ημων εις τον αιωνα τουτο επι τον ισραηλ και ο οικος ον εγω οικοδομω μεγας οτι μεγας ο θεος ημων παρα παντας τους θεους και τις ισχυσει οικοδομησαι αυτω οικον οτι ο ουρανος και ο ουρανος του ουρανου ου φερουσιν αυτου την δοξαν και τις εγω οικοδομων αυτω οικον οτι αλλη του θυμian κατεναντι αυτου και νυν αποστειλον μοι ανδρα σοφον και ειδοτα του ποιησαι εν τω χρυσει και εν τω αργυρει και εν τω χαλκω και εν τω σιδηρω και εν τη πορφυρα και εν τω κοκκινω και

εν τη ὑακινθῷ και επισταμενον γλυψαι γλυφην μετα των σοφων των μετ εμου εν ιουδα και εν ιερουσαλημ ὧν ἤτοιμασεν δαυιδ ὁ πατηρ μου και αποστειλον μοι ξυλα κεδρινα και αρκευθινα και πευκινα εκ του λιβανου ὅτι εγω οἶδα ὡς οἱ δουλοι σου οἶδασιν κοπτειν ξυλα εκ του λιβανου και ἰδου οἱ παιδες σου μετα των παιδων μου πορευσονται ἑτοιμασαι μοι ξυλα εἰς πληθος ὅτι ὁ οἶκος ὃν εγω οἰκοδομῶ μεγάς και ενδοξός και ἰδου τοῖς εργαζομενοις τοῖς κοπτουσιν ξυλα εἰς βρωματα δεδωκα σιτον εἰς δοματα τοῖς παισιν σου κορων εἰκοσι χιλιαδας και κριθων κορων εἰκοσι χιλιαδας και οἶνου μετρων εἰκοσι χιλιαδας και ἐλαιου μετρων εἰκοσι χιλιαδας και εἶπεν χирам βασιλευς τυρου εν γραφη και απεστειλεν προς σαλωμων εν τῷ αγαπησαι κυριον τον λαον αυτου εδωκεν σε επ αυτους εἰς βασιλεια και εἶπεν χирам ευλογητος κυριος ὁ θεος ισραηλ ὃς ἐποίησεν τον ουρανον και την γην ὃς εδωκεν τῷ δαυιδ τῷ βασιλει υἱον σοφον και επισταμενον συνεσιν και επιστημην ὃς οἰκοδομησει οἶκον τῷ κυριῷ και οἶκον τῇ βασιλεια αυτου και νυν απεσταλκα σοι ἀνδρα σοφον και εἰδοτα συνεσιν τον χирам τον πατερα μου ἡ μητηρ αυτου απο θυγατερων δαν και ὁ πατηρ αυτου ἀνηρ τυριος εἰδοτα ποιησαι εν χρυσιῳ και εν ἀργυρίῳ και εν χαλκῷ και εν σιδηρῷ εν λιθοῖς και ξυλοῖς και ὑφαινειν εν τῇ πορφυρᾷ και εν τῇ ὑακινθῷ και εν τῇ βυσσῷ και εν τῷ κοκκινῷ και γλυψαι γλυφας και διανοεῖσθαι πασαν διανοησιν ὅσα ἀν δῶς αὐτῷ μετα των σοφων σου και σοφων δαυιδ κυριου μου πατρος σου και νυν τον σιτον και την κριθην και το ἐλαιον και τον οἶνον ἃ εἶπεν ὁ κυριος μου αποστειλατω τοῖς παισιν αυτου και ἡμεῖς κοψομεν ξυλα εκ του λιβανου κατα πασαν την χρειαν σου και ἀξομεν αὐτα σχεδιαῖς ἐπὶ θαλάσσαν ἰοππης και συ ἀξεις αὐτα εἰς ιερουσαλημ και συνηγαγεν σαλωμων παντας τοὺς ἀνδρας τοὺς προσήλυτους εν γῇ ισραηλ μετα τον ἀριθμον ὃν ἠριθμησεν αὐτοὺς δαυιδ ὁ πατηρ αυτου και ἐυρεῖθησαν ἑκατον πεντηκοντα χιλιαδες και τρισχιλιοι ἑξακοσιοι και ἐποίησεν ἐξ αυτων ἑβδομηκοντα χιλιαδας νωτοφορων και ογδοηκοντα χιλιαδας λατομων και τρισχιλιους ἑξακοσιους ἐργοδιωκτας ἐπὶ τον λαον και ἠρξάτο σαλωμων του οἰκοδομεῖν τον οἶκον κυριου εν ιερουσαλημ εν ὀρει του ἀμορια ὅυ ὤφθη κυριος τῷ δαυιδ πατρι αυτου εν τῷ τοπῷ ὃ ἤτοιμασεν δαυιδ εν ἄλλω ὀρνᾷ του ιεβουσαιου και ἠρξάτο οἰκοδομησαι εν τῷ μηνι τῷ δευτερω εν τῷ ετει τῷ τεταρτῷ τῆς βασιλείας αυτου και ταυτα ἠρξάτο σαλωμων του οἰκοδομησαι τον οἶκον του θεου μήκος πηχεων ἡ διαμετρησις ἡ πρώτη πηχεων ἑξηκοντα και ευρος πηχεων εἰκοσι και αἰλαμ κατα προσωπον του οἴκου μήκος ἐπὶ προσωπον πλατους του οἴκου πηχεων εἰκοσι και ὕψος πηχεων ἑκατον εἰκοσι και κατεχρυσωσεν αὐτον ἐσωθεν χρυσιῷ καθάρῳ και τον οἶκον τον μέγαν ἐξυλῶσεν ξυλοῖς κεδρινοῖς και κατεχρυσωσεν χρυσιῷ καθάρῳ και ἐγλυψεν ἐπ αυτου φοινίκας και χαλαστα και ἐκοσμήσεν τον οἶκον λιθοῖς τιμίοις εἰς δοξάν και χρυσιῷ χρυσιου του εκ φαρουαιμ και ἐχρυσωσεν τον οἶκον και τοὺς τοίχους και τοὺς πυλώνας και τὰ ὀροφώματα και τὰ θυρώματα χρυσιῷ και ἐγλυψεν χερουβιν ἐπὶ των τοίχων και ἐποίησεν τον οἶκον του ἁγίου των ἁγίων μήκος αυτου ἐπὶ προσωπον πλατους πηχεων εἰκοσι και το ευρος πηχεων εἰκοσι και κατεχρυσωσεν αὐτον χρυσιῷ καθάρῳ εἰς χερουβιν εἰς τάλαντα ἑξακοσια και ὅλην των ἡλῶν ὅλην του ἑνός πεντηκοντα σικλοι χρυσιου και το ὑπερῶν ἐχρυσωσεν χρυσιῷ και ἐποίησεν εν τῷ οἴκῳ τῷ ἁγίῳ

των άγιων χερουβιν δυο εργον εκ ξυλων και εχρυσωσεν αυτα χρυσιω και αι πτερυγες των χερουβιν το μηκος πηχεων εικοσι και η πτερυξ η μια πηχεων πεντε άπτομενη του τοιχου του οικου και η πτερυξ η έτερα πηχεων πεντε άπτομενη της πτερυγος του χερουβ του έτερου και η πτερυξ του χερουβ του ένος πηχεων πεντε άπτομενη του τοιχου του οικου και η πτερυξ η έτερα πηχεων πεντε άπτομενη του πτερυγος του χερουβ του έτερου και αι πτερυγες των χερουβιν διαπεπετασμεναι πηχεων εικοσι και αυτα έστηκота επι τους ποδας αυτων και τα προσωπα αυτων εις τον οικον και εποιησεν το καταπετασμα εξ ύακινθου και πορφυρας και κοκκινου και βυσσου και ύφανεν εν αυτω χερουβιν και εποιησεν εμπροσθεν του οικου στυλους δυο πηχεων τριακοντα πεντε το ύψος και τας κεφαλας αυτων πηχεων πεντε και εποιησεν σερσερωθ εν τω δαβιρ και εδωκεν επι των κεφαλων των στυλων και εποιησεν ροισκους έκατον και επεθηκεν επι των χαλαστων και εστησεν τους στυλους κατα προσωπον του ναου ένα εκ δεξιων και τον ένα εξ ευωνυμων και εκαλεσεν το ονομα του εκ δεξιων κατορθωσις και το ονομα του εξ αριστερων ισχυς και εποιησεν το θυσιαστηριον χαλκουν πηχεων εικοσι μηκος και το ευρος πηχεων εικοσι ύψος πηχεων δεκα και εποιησεν την θαλασσαν χυτην πηχεων δεκα την διαμετρησιν στρογγυλην κυκλοθεν και πηχεων πεντε το ύψος και το κυκλωμα πηχεων τριακοντα και όμοιωμα μοσχων ύποκατωθεν αυτης κυκλω κυκλουσιν αυτην πηχεις δεκα περιεχουσιν τον λουτηρα κυκλοθεν δυο γενη εχωνευσαν τους μοσχους εν τη χωνευσει αυτων η εποίησαν αυτους δωδεκα μοσχους οι τρεις βλεποντες βορραν και οι τρεις βλεποντες δυσμας και οι τρεις βλεποντες νοτον και οι τρεις βλεποντες κατ ανατολας και η θαλασσα επ αυτων ανω ησαν τα οπισθια αυτων εσω και το παχος αυτης παλαιστης και το χειλος αυτης ως χειλος ποτηριου διαγεγλυμμενα βλαστους κρινου χωρουσαν μετρητας τρισχιλιους και εξετελεσεν και εποίησεν λουτηρας δεκα και εθηκεν τους πεντε εκ δεξιων και τους πεντε εξ αριστερων του πλυνειν εν αυτοις τα εργα των όλοκαυτωματων και αποκλυζειν εν αυτοις και η θαλασσα εις το νιπτεσθαι τους ιερεις εν αυτη και εποίησεν τας λυχνias τας χρυσας δεκα κατα το κριμα αυτων και εθηκεν εν τω ναω πεντε εκ δεξιων και πεντε εξ αριστερων και εποίησεν τραπεζας δεκα και εθηκεν εν τω ναω πεντε εκ δεξιων και πεντε εξ ευωνυμων και εποίησεν φιαλας χρυσας έκατον και εποίησεν την αυλην των ιερεων και την αυλην την μεγαλην και θυρας τη αυλη και θυρωματα αυτων κατακεχαλκωμενα χαλκω και την θαλασσαν εθηκεν απο γωνιας του οικου εκ δεξιων ως προς ανατολας κατεναντι και εποίησεν χιραμ τας κρεαγρας και τα πυρεια και την εσχαραν του θυσιαστηριου και παντα τα σκευη αυτου και συνετελεσεν χιραμ ποιησαι πασαν την εργασιαν ην εποίησεν σαλωμων τω βασιλει εν οικω του θεου στυλους δυο και επ αυτων γωλαθ τη χωθαρεθ επι των κεφαλων των στυλων δυο και δικτυα δυο συγκαλυψαι τας κεφαλας των χωθαρεθ ά εστιν επι των κεφαλων των στυλων και κωδωνας χρυσους τετρακοσιους εις τα δυο δικτυα και δυο γενη ροισκων εν τω δικτυω τω ένι του συγκαλυψαι τας δυο γωλαθ των χωθαρεθ ά εστιν επανω των στυλων και τας μεχωνωθ εποίησεν δεκα και τους λουτηρας εποίησεν επι των μεχωνωθ και την θαλασσαν μιαν και τους μοσχους τους δωδεκα ύποκατω αυτης και τους ποδιστηρας και τους αναλημπτηρας και τους λεβητας

και τας κρεαγρας και παντα τα σκευη αυτων ἃ εποιησεν χιραμ και ανηνεγκεν τω βασιλει σαλωμων εν οικω κυριου χαλκου καθαρου εν τω περιχωρω του ιορδανου εχωνευσεν αυτα ὁ βασιλευς εν τω παχει της γης εν οικω σοκχωθ και ανα μεσον σιρδαθα και εποιησεν σαλωμων παντα τα σκευη ταυτα εις πληθος σφοδρα ὅτι ουκ εξελιπεν ὀλκη του χαλκου και εποιησεν σαλωμων παντα τα σκευη οικου κυριου και το θυσιαστηριον το χρυσουν και τας τραπεζας και επ αυτων αρτοι προθεσεως και τας λυχνias και τους λυχνους του φωτος κατα το κριμα και κατα προσωπον του δαβιρ χρυσιου καθαρου και λαβιδες αυτων και ὁι λυχνοι αυτων και τας φιαλας και τας θυισκας και τα πυρεια χρυσιου καθαρου και ἡ θυρα του οικου ἡ εσωτερα εις τα ἅγια των ἁγιων εις τας θυρας του οικου του ναου χρυσας και συνετελεσθη πασα ἡ εργασία ἣν εποιησεν σαλωμων εν οικω κυριου και εισηνεγκεν σαλωμων τα ἅγια δαυιδ του πατρος αυτου το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη εδωκεν εις θησαυρον οικου κυριου τοτε εξεκκλησιασεν σαλωμων τους πρεσβυτερους ισραηλ και παντας τους αρχοντας των φυλων τους ἡγουμενους πατριων ὡων ισραηλ εις ιερουσαλημ τω ανενεγκαι κιβωτον διαθηκης κυριου εκ πολεως δαυιδ ἁυτη σιων και εξεκκλησιασθησαν προς τον βασιλεα πας ανηρ ισραηλ εν τη ἑορτη ὅυτος ὁ μην ἑβδομος και ηλθον παντες ὁι πρεσβυτεροι ισραηλ και ελαβον παντες ὁι λειται την κιβωτον και ανηνεγκαν την κιβωτον και την σκηνην του μαρτυριου και παντα τα σκευη τα ἅγια τα εν τη σκηνη και ανηνεγκαν αυτην ὁι ἱερεις και ὁι λειται και ὁ βασιλευς σαλωμων και πασα συναγωγὴ ισραηλ και ὁι φοβουμενοι και ὁι επισυνηγμενοι αυτων εμπροσθεν της κιβωτου θυοντες μοσχους και προβατα ὁι ουκ αριθμηθησονται και ὁι ου λογισθησονται απο του πληθους και εισηνεγκαν ὁι ἱερεις την κιβωτον διαθηκης κυριου εις τον τοπον αυτης εις το δαβιρ του οικου εις τα ἅγια των ἁγιων ὑποκατω των πτερυγων των χερουβιν και ην τα χερουβιν διαπεπεταχοτα τας πτερυγας αυτων επι τον τοπον της κιβωτου και συνεκαλυπτεν τα χερουβιν επι την κιβωτον και επι τους αναφορεις αυτης επανωθεν και ὑπερειχον ὁι αναφορεις και εβλεποντο αἱ κεφαλαι των αναφορων εκ των ἁγιων εις προσωπον του δαβιρ ουκ εβλεποντο εξω και ησαν εκει ὡς της ἡμερας ταυτης ουκ ην εν τη κιβωτω πλην δυο πλακες ἃς εθηκεν μυυσης εν χωρηβ ἃ διεθετο κυριος μετα των ὡων ισραηλ εν τω εξελθειν αυτοις εκ γης αιγυπτου και εγενετο εν τω εξελθειν τους ἱερεις εκ των ἁγιων ὅτι παντες ὁι ἱερεις ὁι ἑυρεθεντες ἡγιασθησαν ουκ ησαν διατεταγμενοι κατ εφημεριαν και ὁι λειται ὁι ψαλτωδοι παντες τοις ὡιοις ασαφ τω αιμαν τω ιδιθουν και τοις ὡιοις αυτων και τοις αδελφοις αυτων των ενδεδυμενων στολας βυσσινας εν κυμβαλοις και εν ναβλαις και εν κινυραις ἑστηκοτες κατεναντι του θυσιαστηριου και μετ αυτων ἱερεις ἑκατον εικοσι σαλπιζοντες ταις σαλπιγξιν και εγενετο μια φωνη εν τω σαλπιζειν και εν τω ψαλτωδειν και εν τω αναφωνειν φωνη μια του εξομολογεισθαι και αινειν τω κυριω και ὡς ὕψωσαν φωνην εν σαλπιγξιν και εν κυμβαλοις και εν ὀργανοις των ὡδων και ελεγον εξομολογεισθε τω κυριω ὅτι αγαθον ὅτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και ὁ οικος ενεπλησθη νεφελης δοξης κυριου και ουκ ἠδυναντο ὁι ἱερεις του στηναι λειτουργειν απο προσωπου της νεφελης ὅτι ενεπλησεν δοξα κυριου τον οικον του θεου τοτε ειπεν σαλωμων κυριος ειπεν του κατασκηνωσαι εν γνοφω και εγω ωκοδο-

μηκα οικον τω ονοματι σου ἅγιον σοι και ἑτοιμον του κατασκηνωσαι εις τους αιωνας και επεστρεψεν ὁ βασιλευς το προσωπον αυτου και ευλογησεν την πασαν εκκλησιαν ισραηλ και πασα εκκλησια ισραηλ παρειστηκει και ειπεν ευλογητος κυριος ὁ θεος ισραηλ ὃς ελαλησεν εν στοματι αυτου προς δαυιδ τον πατερα μου και εν χερσιν αυτου επληρωσεν λεγων απο της ἡμερας ἥς ανηγαγον τον λαον μου εκ γης αιγυπτου ουκ εξελεξαμην εν πολει απο πασων φυλων ισραηλ του οικοδομησαι οικον του ειναι ονομα μου εκει και ουκ εξελεξαμην εν ανδρι του ειναι εις ἡγουμενον επι τον λαον μου ισραηλ και εξελεξαμην εν ιερουσαλημ γενεσθαι το ονομα μου εκει και εξελεξαμην εν δαυιδ ὡστε ειναι επανω του λαου μου ισραηλ και εγενετο επι καρδιαν δαυιδ του πατρος μου του οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ και ειπεν κυριος προς δαυιδ πατερα μου διοτι εγενετο επι καρδιαν σου του οικοδομησαι οικον τω ονοματι μου καλως ποιησας ὅτι εγενετο επι καρδιαν σου πλην συ ουκ οικοδομησεις τον οικον ὅτι ὁ υιος σου ὃς εξελευσεται εκ της οσφυος σου ὅυτος οικοδομησει τον οικον τω ονοματι μου και ανεστησεν κυριος τον λογον αυτου ὃν ελαλησεν και εγενηθην καιτι δαυιδ πατρος μου και εκαθισα επι τον θρονον ισραηλ καθως ελαλησεν κυριος και ωκοδομησα τον οικον τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ και εθηκα εκει την κιβωτον εν ἣ εκει διαθηκη κυριου ἦν διεθετο τω ισραηλ και εστη κατεναντι του θυσιαστηριου κυριου εναντι πασης εκκλησιας ισραηλ και διεπετασεν τας χειρας αυτου ὅτι εποιησεν σαλωμων βασιν χαλκην και εθηκεν αυτην εν μεσω της αυλης του ἱερου πεντε πηχων το μηκος αυτης και πεντε πηχεων το ευρος αυτης και τριων πηχεων το ὕψος αυτης και εστη επ αυτης και επεσεν επι τα γονατα εναντι πασης εκκλησιας ισραηλ και διεπετασεν τας χειρας αυτου εις τον ουρανον και ειπεν κυριε ὁ θεος ισραηλ ουκ εστιν ὁμοιος σοι θεος εν ουρανῳ και επι της γης φυλασσω την διαθηκην και το ελεος τοις παισιν σου τοις πορευομενοις εναντιον σου εν ὅλῃ καρδια ἃ εφυλαξας τω παιδι σου δαυιδ τω πατρι μου ἃ ελαλησας αυτω λεγων και ελαλησας εν στοματι σου και εν χερσιν σου επληρωσας ὡς ἡ ἡμερα αὕτη και νυν κυριε ὁ θεος ισραηλ φυλαξον τω παιδι σου τω δαυιδ τω πατρι μου ἃ ελαλησας αυτω λεγων ουκ εκλειψει σοι ανηρ απο προσωπου μου κατημενος επι θρονου ισραηλ πλην εαν φυλαξωσιν οἱ υιοι σου την ὁδον αυτων του πορευεσθαι εν τω νομῳ μου ὡς επορευθης εναντιον μου και νυν κυριε ὁ θεος ισραηλ πιστωθητω δη το ῥημα σου ὁ ελαλησας τω παιδι σου τω δαυιδ ὅτι ει αληθως κατοικησει θεος μετα ανθρωπων επι της γης ει ὁ ουρανὸς και ὁ ουρανὸς του ουρανου ουκ αρχεσουσιν σοι και τις ὁ οικος ὅυτος ὃν ωκοδομησα και επιβλεψῃ επι την προσευχην παιδος σου και επι την δεησιν μου κυριε ὁ θεος του επακουσαι της δεησεως και της προσευχης ἥς ὁ παις σου προσευχεται εναντιον σου σημερον του ειναι οφθαλμους σου ανεωγμενους επι τον οικον τουτον ἡμερας και νυκτος εις τον τοπον τουτον ὃν ειπας επικληθῆναι το ονομα σου εκει του ακουσαι της προσευχης ἥς ὁ παις σου προσευχεται εις τον τοπον τουτον και ακουση της δεησεως του παιδος σου και λαου σου ισραηλ ἃ αν προσευξωνται εις τον τοπον τουτον και συ εισακουση εν τω τοπῳ της κατοικησεως σου εκ του ουρανου και ακουση και ἰλεως εση εαν ἁμαρτη ανηρ τω πλησιον αυτου και λαβῃ επ αυτον αραν του αρασθαι αυτον και ελθῃ και αρασθῇ κατεναντι του θυσιαστηριου εν

τω οικω τουτω και συ εισακουση εκ του ουρανου και ποιησεις και κρινεις τους δουλους σου του αποδουναι τω ανομω και αποδουναι ὁδους αυτου εις κεφαλην αυτου του δικαιωσαι δικαιον του αποδουναι αυτω κατα την δικαιοσυνην αυτου και εαν ὑβραιυσθη ὁ λαος σου ισραηλ κατεναντι του εχθρου εαν ἁμαρτωσιν σοι και επιστρεψωσιν και εξομολογησωνται τω ονοματι σου και προσευξωνται και δεηθωσιν εναντιον σου εν τω οικω τουτω και συ εισακουση εκ του ουρανου και ἰλεως εση ταις ἁμαρτιας λαου σου ισραηλ και αποστρεψεις αυτους εις την γην ἣν εδωκας αυτοις και τοις πατρασιν αυτων εν τω συσχεθῆναι τον ουρανον και μη γενεσθαι ὕετον ὅτι ἁμαρτησονται σοι και προσευξονται εις τον τοπον τουτον και αινεσουσιν το ονομα σου και απο των ἁμαρτιων αυτων επιστρεψουσιν ὅτι ταπεινωσεις αυτους και συ εισακουση εκ του ουρανου και ἰλεως εση ταις ἁμαρτιας των παιδων σου και του λαου σου ισραηλ ὅτι δηλωσεις αυτοις την ὁδον την αγαθην εν ἣ πορευσονται εν αυτη και δωσεις ὕετον επι την γην σου ἣν εδωκας τω λαω σου εις κληρονομiam λiμος εαν γενηται επι της γης θανατος εαν γενηται ανεμοφθορια και ικτερος αχρις και βρουχος εαν γενηται εαν θλιψη αυτον ὁ εχθρος κατεναντι των πολεων αυτων κατα πασαν πληγην και παν πονον και πασα προσευχη και πασα δεησις ἣ εαν γενηται παντι ανθρωπω και παντι λαω σου ισραηλ εαν γνω ανθρωπος την ἄψην αυτου και την μαλακiam αυτου και διαπεταση τας χειρας αυτου εις τον οικον τουτον και συ εισακουση εκ του ουρανου εξ ἑτοιμου κατοικητηριου σου και ἰλαση και δωσεις ανδρι κατα τας ὁδους αυτου ὡς αν γνως την καρδιαν αυτου ὅτι μονος γινωσκεις την καρδιαν ὧν ανθρωπων ὅπως φοβωνται τας ὁδους σου πασας τας ἡμερας ὡς αυτοι ζωσιν επι προσωπου της γης ἣς εδωκας τοις πατρασιν ἡμων και πας αλλοτριος ὅς ουκ εκ του λαου σου ισραηλ εστιν αυτος και ελθῃ εκ γης μακροθεν δια το ονομα σου το μεγα και την χειρα σου την κραταιαν και τον βραχιονα σου τον ὑψηλον και ελθωσιν και προσευξωνται εις τον τοπον τουτον και εισακουση εκ του ουρανου εξ ἑτοιμου κατοικητηριου σου και ποιησεις κατα παντα ὅσα εαν επικαλεσηται σε ὁ αλλοτριος ὅπως γνωσιν παντες οἱ λαοι της γης το ονομα σου και του φοβεισθαι σε ὡς ὁ λαος σου ισραηλ και του γωναι ὅτι επικεκληται το ονομα σου επι τον οικον τουτον ὃν ωκοδομησα εαν δε εξελθῃ ὁ λαος σου εις πολεμον επι τους εχθρους αυτου εν ὁδῳ ἣ αποστειλεις αυτους και προσευξωνται προς σε κατα την ὁδον της πολεως ταυτης ἣν εξελεξω εν αυτη και οικου ὃν ωκοδομησα τω ονοματι σου και ακουση εκ του ουρανου της δεησεως αυτων και της προσευχης αυτων και ποιησεις το δικαιωμα αυτων ὅτι ἁμαρτησονται σοι ὅτι ουκ εσται ανθρωπος ὅς ουχ ἁμαρτησεται και παταξεις αυτους και παραδωσεις αυτους κατα προσωπον εχθρων και αιχμαλωτευσουσιν οἱ αιχμαλωτευοντες αυτους εις γην εχθρων εις γην μακραν ἢ εγγυς και επιστρεψωσιν καρδιαν αυτων εν τη γῃ αυτων ὃν μετηχθησαν εκει και γε επιστρεψωσιν και δεηθωσιν σου εν τη αιχμαλωσια αυτων λεγοντες ἡμαρτομεν ἠδικησαμεν ἠνομησαμεν και επιστρεψωσιν προς σε εν ὅλῃ καρδια και εν ὅλῃ ψυχῃ αυτων εν γῇ αιχμαλωτευσαντων αυτους και προσευξωνται ὁδον γης αυτων ἣς εδωκας τοις πατρασιν αυτων και της πολεως ἣς εξελεξω και του οικου ὃν ωκοδομησα τω ονοματι σου και ακουση εκ του ουρανου εξ ἑτοιμου κατοικητηριου σου της προσευχης αυτων και της δεησε-

ως αυτων και ποιησεις κριματα και ιλεως εση τω λαω τω αμαρτοντι σοι νυν κυριε εστωσαν δη οι οφθαλμοι σου ανεωγμενοι και τα ωτα σου επηκοα εις την δεησιν του τοπου τουτου και νυν αναστηθι κυριε ο θεος εις την καταπαυσιν σου συ και η κιβωτος της ισχυος σου οι ιερεις σου κυριε ο θεος ενδυσαιντο σωτηριαν και οι υιοι σου ευφρανθητωσαν εν αγαθοις κυριε ο θεος μη αποστρεψης το προσωπον του χριστου σου μνησθητι τα ελεη δαυιδ του δουλου σου και ως συνετελεσεν σαλωμων προσευχομενος και το πυρ κατεβη εκ του ουρανου και κατεφαγεν τα ολοκαυτωματα και τας θυσιας και δοξα κυριου επλησεν τον οικον και ουκ ηδυναντο οι ιερεις εισελθειν εις τον οικον κυριου εν τω καιρω εκεινω οτι επλησεν δοξα κυριου τον οικον και παντες οι υιοι ισραηλ εωρων καταβαινον το πυρ και η δοξα κυριου επι τον οικον και επεσον επι προσωπον επι την γην επι το λιθοστρωτον και προσεκυνησαν και ηνουν τω κυριω οτι αγαθον οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και ο βασιλευς και πας ο λαος θυοντες θυματα εναντι κυριου και εθυσιασεν σαλωμων την θυσιαν μοσχων εικοσι και δυο χιλιαδας και βοσκηματων εκατον και εικοσι χιλιαδας και ενεκαινισεν τον οικον του θεου ο βασιλευς και πας ο λαος και οι ιερεις επι τας φυλακας αυτων εστηκοτες και οι λευιται εν οργανοις ωδων κυριου του δαυιδ του βασιλεως του εξομολογεισθαι εναντι κυριου οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου εν υμνοις δαυιδ δια χειρος αυτων και οι ιερεις σαλπιζοντες ταις σαλπιγξιν εναντιον αυτων και πας ισραηλ εστηκως και ηγιασεν σαλωμων το μεσον της αυλης της εν οικω κυριου οτι εποιησεν εκει τα ολοκαυτωματα και τα στεατα των σωτηριων οτι το θυσιαστηριον το χαλκουν ο εποιησεν σαλωμων ουκ εξεποιει δεξασθαι τα ολοκαυτωματα και τα μαννα και τα στεατα και εποιησεν σαλωμων την εορτην εν τω καιρω εκεινω επτα ημεραις και πας ισραηλ μετ αυτου εκκλησια μεγαλη σφοδρα απο εισοδου αιμαθ και εως χειμαρρου αιγυπτου και εποιησεν εν τη ημερα τη ογδοη εξοδion οτι εγκαινισμον του θυσιαστηριου εποιησεν επτα ημερας εορτην και εν τη τριτη και εικοστη του μηνος του εβδομου απεστειλεν τον λαον εις τα σκηνωματα αυτων ευφραινομενους και αγαθη καρδια επι τοις αγαθοις δις εποιησεν κυριος τω δαυιδ και τω σαλωμων και τω ισραηλ λαω αυτου και συνετελεσεν σαλωμων τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλεως και παντα οσα ηθελησεν εν τη ψυχη σαλωμων του ποιησαι εν οικω κυριου και εν οικω αυτου ευοδωθη και ωφθη ο θεος τω σαλωμων την νυχτα και ειπεν αυτω ηκουσα της προσευχης σου και εξελεξαμην εν τω τοπω τουτω εμαυτω εις οικον θυσιας εαν συσχω τον ουρανον και μη γενηται υετος και εαν εντειλωμαι τη ακριδι καταφαγειν το ξυλον και εαν αποστειλω θανατον εν τω λαω μου και εαν εντραπη ο λαος μου εφ ους το ονομα μου επικεκληται επ αυτους και προσευξωνται και ζητησωσιν το προσωπον μου και αποστρεψωσιν απο των οδων αυτων των πονηρων και εγω εισαχουσομαι εκ του ουρανου και ιλεως εσομαι ταις αμαρτιας αυτων και ιασομαι την γην αυτων νυν οι οφθαλμοι μου εσονται ανεωγμενοι και τα ωτα μου επηκοα τη προσευχη του τοπου τουτου και νυν εξελεξαμην και ηγιακα τον οικον τουτον του ειναι ονομα μου εκει εως αιωνος και εσονται οι οφθαλμοι μου και η καρδια μου εκει πασας τας ημερας και συ εαν πορευθης εναντιον μου ως δαυιδ ο πατηρ σου και ποιησης κατα παντα α εντειλαμην σοι και τα προσταγματα μου και τα κριματα μου φυλα-

Ξη και αναστησω τον θρόνον της βασιλείας σου ως διεθεμην δαυιδ τω πατρι σου λεγων ουκ εξαρθησεται σοι ανηρ ήγγουμενος εν ισραηλ και εαν αποστρεψητε υμεις και εγκαταλιπητε τα προσταγματα μου και τας εντολας μου άς εδωκα εναντιον υμων και πορευθητε και λατρευσητε θεοις έτεροις και προσκυνησητε αυτοις και εξαρω υμας απο της γης ής εδωκα αυτοις και τον οικον τουτον όν ήγιασα τω ονοματι μου αποστρεψω εκ προσωπου μου και δωσω αυτον εις παραβολην και εις διηγημα εν πασιν τοις εθνεσιν και ό οικος όυτος ό ύψηλος πας ό διαπορευομενος αυτον εκστησεται και ερει χαριν τινος εποισησεν κυριος τη γη ταυτη και τω οικω τουτω και ερουσιν διοτι εγκατελιπον κυριον τον θεον των πατερων αυτων τον εξαγαγοντα αυτοους εκ γης αιγυπτου και αντελαβοντο θεων έτερων και προσεκυνησαν αυτοις και εδουλευσαν αυτοις δια τουτο επηγαγεν επ αυτοους πασαν την κακιαν ταυτην και εγενετο μετα εικοσι ετη εν οις ωκοδομησεν σαλωμων τον οικον κυριου και τον οικον έαυτου και τας πολεις άς εδωκεν χιραμ τω σαλωμων ωκοδομησεν αυτας σαλωμων και κατωκισεν εκει τους υιους ισραηλ και ηλθεν σαλωμων εις αιμαθ σωβα και κατισχυσεν αυτην και ωκοδομησεν την θεδμορ εν τη ερημω και πασας τας πολεις τας οχυρας άς ωκοδομησεν εν ημαθ και ωκοδομησεν την βαιθωρων την ανω και την βαιθωρων την κατω πολεις οχυρας τειχη πυλαι και μοχλοι και την βααλαθ και πασας τας πολεις τας οχυρας άι ησαν τω σαλωμων και πασας τας πολεις των άρματων και τας πολεις των ίππεων και όσα επεθυμησεν σαλωμων κατα την επιθυμιαν του οικοδομησαι εν ιερουσαλημ και εν τω λιβανω και εν παση τη βασιλεια αυτου πας ό λαος ό καταλειφθεις απο του χετταιου και του αμορραιου και του φερεζαιου και του ευαιου και του ιεβουσαιου όι ουκ εισιν εκ του ισραηλ ησαν εκ των υιων αυτων των καταλειφθεντων μετ αυτοους εν τη γη όυς ουκ εξωλεθρευσαν όι υιοι ισραηλ και ανηγαγεν αυτοους σαλωμων εις φορον έως της ήμερας ταυτης και εκ των υιων ισραηλ ουκ εδωκεν σαλωμων εις παιδας τη βασιλεια αυτου ότι αυτοι ανδρες πολεμισται και αρχοντες και δυνατοι και αρχοντες άρματων και ίππεων και όυτοι αρχοντες των προστατων βασιλεως σαλωμων πεντηκοντα και διακοσιοι εργοδιωκτουντες εν τω λαω και την θυγατερα φαραω σαλωμων ανηγαγεν εκ πολεως δαυιδ εις τον οικον όν ωκοδομησεν αυτη ότι ειπεν ου κατοικησει ή γυνη μου εν πολει δαυιδ του βασιλεως ισραηλ ότι άγιος εστιν όυ εισηλθεν εκει κιβωτος κυριου τοτε ανηνεγκεν σαλωμων όλοκαυτωματα τω κυριω επι το θυσιαστηριον ό ωκοδομησεν απεναντι του ναου και κατα τον λογον ήμερας εν ήμερα του αναφερειν κατα τας εντολας μωυση εν τοις σαββατοις και εν τοις μηνσιν και εν ταις έορταις τρεις καιρους του ενιαυτου εν τη έορτη των αζυμων και εν τη έορτη των έβδομαδων και εν τη έορτη των σκηνων και εστησεν κατα την κρισιν δαυιδ τας διαιρεσεις των ίερων κατα τας λειτουργιας αυτων και όι λεινται επι τας φυλακας αυτων του αινειν και λειτουργειν κατεναντι των ίερων κατα τον λογον ήμερας εν τη ήμερα και όι πυλωροι κατα τας διαιρεσεις αυτων εις πυλην και πυλην ότι όυτως εντολαι δαυιδ ανθρωπου του θεου ου παρηλθον τας εντολας του βασιλεως περι των ίερων και των λευιτων εις παντα λογον και εις τους θησαυρους και ήτοιμασθη πασα ή εργασία αφ ής ήμερας εθεμελιωθη έως όυ ετελειωσεν σαλωμων τον οικον κυριου τοτε ωχετο σαλωμων εις γασιωνγαβερ και εις την αιλαθ την παραθαλασσιαν εν γη ιδου-

μαια και απεστείλεν χιραμ εν χειρι παιδων αυτου πλοια και παιδας ειδοτας θαλασσαν και ωχοντο μετα των παιδων σαλωμων εις σωφρα και ελαβον εκειθεν τετρακοσια και πεντηκοντα ταλαντα χρυσιου και ηλθον προς τον βασιλεα σαλωμων και βασιλισσα σαβα ηκουσεν το ονομα σαλωμων και ηλθεν του πειρασαι σαλωμων εν ανιγμασιν εις ιερουσαλημ εν δυναμει βαρεια σφοδρα και καμηλοι αιρουσαι αρωματα και χρυσιον εις πληθος και λιθον τιμιον και ηλθεν προς σαλωμων και ελαλησεν προς αυτον παντα οσα εν τη ψυχη αυτης και ανηγγειλεν αυτη σαλωμων παντας τους λογους αυτης και ου παρηλθεν λογος απο σαλωμων ον ουκ απηγγειλεν αυτη και ειδεν βασιλισσα σαβα την σοφian σαλωμων και τον οικον ον ωκοδομησεν και τα βρωματα των τραπεζων και καθεδραν παιδων αυτου και στασιν λειτουργων αυτου και ιματισμον αυτων και οinoχοους αυτου και στολισμον αυτων και τα οloκαυτωματα α ανεφερεν εν οικω κυριου και εξ εαυτης εγενετο και ειπεν προς τον βασιλεα αληθινος ο λογος ον ηκουσα εν τη γη μου περι των λογων σου και περι της σοφias σου και ουκ επιστευσα τοις λογοις εως ου ηλθον και ειδον οι οφθαλμοι μου και ιδου ουκ απηγγελη μοι ημισυ του πληθους της σοφias σου προσεθηκας επι την ακοην ην ηκουσα μακαριοι οι ανδρες μακαριοι οι παιδες σου ουτοι οι παρεστηκοτες σοι δια παντος και ακουουσιν σοφian σου εστω κυριος ο θεος σου ηυλογημενος ος ηθελησεν σοι του δουναι σε επι θρονον αυτου εις βασιλεα τω κυριω θεω σου εν τω αγαπησαι κυριον τον θεον σου τον ισραηλ του στησαι αυτον εις αιωνα και εδωκεν σε επ αυτους εις βασιλεα του ποιησαι κριμα και δικαιοσυνην και εδωκεν τω βασιλει εκατον εικοσι ταλαντα χρυσιου και αρωματα εις πληθος πολυ και λιθον τιμιον και ουκ ην κατα τα αρωματα εκεινα α εδωκεν βασιλισσα σαβα τω βασιλει σαλωμων και οι παιδες σαλωμων και οι παιδες χιραμ εφερον χρυσιον τω σαλωμων εκ σουφir και ξυλα πευκινα και λιθον τιμιον και εποιησεν ο βασιλευς τα ξυλα τα πευκινα αναβασεις τω οικω κυριου και τω οικω του βασιλεως και κιθαρας και ναβλας τοις ωδοις και ουκ ωφθησαν τοιαυτα εμπροσθεν εν γη ιουδα και ο βασιλευς σαλωμων εδωκεν τη βασιλισση σαβα παντα τα θεληματα αυτης α ητησεν εκτος παντων ων ηνεγκεν τω βασιλει σαλωμων και απεστρεψεν εις την γην αυτης και ην ο σταθμος του χρυσιου του ενεχθεντος τω σαλωμων εν ενιαυτω εni εξακοσια εξηκοντα εξ ταλαντα χρυσιου πλην των ανδρων των υποτεταγμενων και των εμπορευομενων ων εφερον και παντων των βασιλεων της αραβιας και σατραπων της γης εφερον χρυσιον και αργυριον τω βασιλει σαλωμων και εποιησεν ο βασιλευς σαλωμων διακοσιους θυρεους χρυσους ελατους εξακοσιοι χρυσοι καθαροι τω εni θυρεω εξακοσιοι χρυσοι επησαν επι τον ενα θυρεον και τριακοσιας ασπιδας ελατας χρυσας τριακοσιων χρυσων ανεφερετο επι την ασπιδα εκαστην και εδωκεν αυτας ο βασιλευς εν οικω δρυμου του λιβανου και εποιησεν ο βασιλευς θρονον ελεφαντινον οδοντων μεγαν και κατεχρυσωσεν αυτον χρυσιω δοκιμω και εξ αναβαθμοι τω θρονω ενδεδεμενοι χρυσιω και αγκωνες ενθεν και ενθεν επι του θρονου της καθεδρας και δυο λεοντες εστηκοτες παρα τους αγκωνας και δωδεκα λεοντες εστηκοτες εκει επι των εξ αναβαθμων ενθεν και ενθεν ουκ εγενηθη ουτως εν παση βασιλεια και παντα τα σκευη του βασιλεως σαλωμων χρυσιου και παντα τα σκευη οικου δρυμου του λιβανου χρυσιω κατελημμε-

να ουκ ην αργυριον λογιζομενον εν ημεραις σαλωμων εις ουθεν οτι νους τω βασιλει εφορευετο εις θαρσις μετα των παιδων χιραμ απαξ δια τριων ετων ηρχετο πλοια εκ θαρσις τω βασιλει γεμοντα χρυσιου και αργυριου και οδοντων ελεφαντινων και πιθηκων και εμεγαλυνθη σαλωμων υπερ παντας τους βασιλεις και πλουτω και σοφια και παντες οι βασιλεις της γης εζητουν το προσωπον σαλωμων ακουσαι της σοφιας αυτου ης εδωκεν ο θεος εν καρδια αυτου και αυτοι εφερον εκαστος τα δωρα αυτου σκευη αργυρα και σκευη χρυσα και ιματισμον στακτην και ηδυσματα ιππους και ημιονους το κατ ενιαυτον ενιαυτον και ησαν τω σαλωμων τεσσαρες χιλιαδες θηλειαι ιπποι εις αρματα και δωδεκα χιλιαδες ιππεων και εθετο αυτους εν πολεσιν των αρματων και μετα του βασιλεως εν ιερουσαλημ και ην ηγουμενος παντων των βασιλειων απο του ποταμου και εως γης αλλοφυλων και εως οριου αιγυπτου και εδωκεν ο βασιλευς το χρυσιον και το αργυριον εν ιερουσαλημ ως λιθους και τας κεδρους ως συκαμινους τας εν τη πεδινη εις πληθος και η εξοδος των ιππων εξ αιγυπτου τω σαλωμων και εκ πασης της γης και οι καταλοιποι λογοι σαλωμων οι πρωτοι και οι εσχατοι ιδου γεγραμμενοι επι των λογων ναθαν του προφητου και επι των λογων αχια του σηλωνιτου και εν ταις ορασεσιν ιωηλ του ορωντος περι ιεροβοαμ υιου ναβατ και εβασιλευσεν σαλωμων ο βασιλευς επι παντα ισραηλ τεσσαρακοντα ετη και εκοιμηθη σαλωμων και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ του πατρος αυτου και εβασιλευσεν ροβοαμ υιος αυτου αντ αυτου και ηλθεν ροβοαμ εις συχημ οτι εις συχημ ηρχετο πας ισραηλ βασιλευσαι αυτον και εγενετο ως ηκουσεν ιεροβοαμ υιος ναβατ και αυτος εν αιγυπτω ως εφυγεν απο προσωπου σαλωμων του βασιλεως και κατωκησεν ιεροβοαμ εν αιγυπτω και απεστρεψεν ιεροβοαμ εξ αιγυπτου και απεστειλαν και εκαλεσαν αυτον και ηλθεν ιεροβοαμ και πασα η εκκλησια ισραηλ προς ροβοαμ λεγοντες ο πατηρ σου εσκληρυνεν τον ζυγον ημων και νυν αφες απο της δουλειας του πατρος σου της σκληρας και απο του ζυγου αυτου του βαρεος ου εδωκεν εφ ημας και δουλευσομεν σοι και ειπεν αυτοις πορευεσθε εως τριων ημερων και ερχεσθε προς με και απηλθεν ο λαος και συνηγαγεν ο βασιλευς ροβοαμ τους πρεσβυτερους τους εστηκοτας εναντιον σαλωμων του πατρος αυτου εν τω ζην αυτον λεγων πως υμεις βουλευεσθε του αποκριθηναι τω λαω τουτω λογον και ελαλησαν αυτω λεγοντες εαν εν τη σημερον γενη εις αγαθον τω λαω τουτω και ευδοκησης και λαλησης αυτοις λογους αγαθους και εσονται σοι παιδες πασας τας ημερας και κατελιπεν την βουλην των πρεσβυτερων οι συνεβουλευσαντο αυτω και συνεβουλευσατο μετα των παιδαριων των συνεκτραφεντων μετ αυτου των εστηκοτων εναντιον αυτου και ειπεν αυτοις τι υμεις βουλευεσθε και αποκριθησομαι λογον τω λαω τουτω οι ελαλησαν προς με λεγοντες ανες απο του ζυγου ου εδωκεν ο πατηρ σου εφ ημας και ελαλησαν αυτω τα παιδαρια τα εκτραφεντα μετ αυτου ουτως λαλησεις τω λαω τω λαλησαντι προς σε λεγων ο πατηρ σου εβαρυνεν τον ζυγον ημων και συ αφες αφ ημων ουτως ερεις ο μικρος δακτυλος μου παχυτερος της οσφυος του πατρος μου και νυν ο πατηρ μου επαιδευσεν υμας ζυγω βαρει και εγω προσθησω επι τον ζυγον υμων ο πατηρ μου επαιδευσεν υμας εν μαστιγξιν και εγω παιδευσω υμας εν σκορπιοις και ηλθεν ιεροβοαμ και πας ο λαος προς ροβοαμ τη ημερα τη τριτη ως ελαλησεν ο βασιλευς λεγων επι-

στρεψατε προς με τη ημερα τη τριτη και απεκριθη ο βασιλευς σκληρα και εγκατελιπεν ο βασιλευς ροβοαμ την βουλην των πρεσβυτερων και ελαλησεν προς αυτους κατα την βουλην των νεωτερων λεγων ο πατηρ μου εβαρυνεν τον ζυγον υμων και εγω προσθησω επ αυτον ο πατηρ μου επαιδευsen υμας εν μαστιγξιν και εγω παιδευσω υμας εν σκορπιοις και ουκ ηκουσεν ο βασιλευς του λαου οτι ην μεταστροφη παρα του θεου λεγων ανεστησεν κυριος τον λογον αυτου ον ελαλησεν εν χειρι αχια του σηλωνιτου περι ιεροβοαμ υιου ναβατ και παντος ισραηλ οτι ουκ ηκουσεν ο βασιλευς αυτων και απεκριθη ο λαος προς τον βασιλεα λεγων τις ημιν μερις εν δαυιδ και κληρονομια εν υιω ιεσσα εις τα σκηνωματα σου ισραηλ νυν βλεπε τον οικον σου δαυιδ και επορευθη πας ισραηλ εις τα σκηνωματα αυτου και ανδρες ισραηλ οι κατοικουντες εν πολεσιν ιουδα και εβασιλευsen επ αυτων ροβοαμ και απεστειλεν ο βασιλευς ροβοαμ τον αδωνираμ τον επι του φορου και ελιθοβολησαν αυτον οι υιοι ισραηλ λιθοις και απεθανεν και ο βασιλευς ροβοαμ εσπευσεν του αναβηναι εις το αρμα του φυγειν εις ιερουσαλημ και ηθετησεν ισραηλ εν τω οικω δαυιδ εως της ημερας ταυτης και ηλθεν ροβοαμ εις ιερουσαλημ και εξεκλησιασεν τον ιουδαν και βενιαμιν εκατον ογδοηκοντα χιλιαδας νεανισκων ποιουντων πολεμον και επολεμει προς ισραηλ του επιστρεψαι την βασιλειαν τω ροβοαμ και εγενετο λογος κυριου προς σαμαιαν ανθρωπον του θεου λεγων ειπον προς ροβοαμ τον του σαλωμων και προς παντα ιουδαν και βενιαμιν λεγων ταδε λεγει κυριος ουκ αναβησεσθε και ου πολεμησετε προς τους αδελφους υμων αποστρεφετε εκαστος εις τον οικον αυτου οτι παρ εμου εγενετο το ρημα τουτο και επηκουσαν του λογου κυριου και απεστραφησαν του μη πορευθηναι επι ιεροβοαμ και καταωκηsen ροβοαμ εις ιερουσαλημ και ωκοδομηsen πολεις τειχηρεις εν τη ιουδαia και ωκοδομηsen την βαιθλεεμ και την αιταμ και την θεκωε και την βαιθσουρα και την σοκχωθ και την οδολλαμ και την γεθ και την μαρισαν και την ζιφ και την αδωραιμ και την λαχισ και την αξηκα και την σαρα και την αιαλων και την χεβρων η εστιν του ιουδα και βενιαμιν πολεις τειχηρεις και ωχυρωsen αυτας τειχεσιν και εδωκεν εν αυταις ηγουμενους και παραθεσεις βρωματων ελαιον και οινον κατα πολιν και κατα πολιν θυρεους και δορατα και κατισχυsen αυτας εις πληθος σφοδρα και ησαν αυτω ιουδα και βενιαμιν και οι ιερεις και οι λευιται οι ησαν εν παντι ισραηλ συνηχθησαν προς αυτον εκ παντων των οριων οτι εγκατελιπον οι λευιται τα σκηνωματα της κατασχεσεως αυτων και επορευθησαν προς ιουδαν εις ιερουσαλημ οτι εξεβαλεν αυτους ιεροβοαμ και οι υιοι αυτου του μη λειτουργειν κυριω και κατεστηsen εαυτω ιερεις των υψηλων και τοις ειδωλοις και τοις ματαιοις και τοις μοσχοις α εποιηsen ιεροβοαμ και εξεβαλεν αυτους απο φυλων ισραηλ οι εδωκαν καρδιαν αυτων του ζητησαι κυριον θεον ισραηλ και ηλθον εις ιερουσαλημ θυσαι κυριω θεω των πατερων αυτων και κατισχυσαν την βασιλειαν ιουδα και κατισχυσαν ροβοαμ τον του σαλωμων εις ετη τρια οτι επορευθη εν ταις οδοις δαυιδ και σαλωμων ετη τρια και ελαβεν εαυτω ροβοαμ γυναικα την μολλαθ θυγατερα ιεριμουθ υιου δαυιδ αβαιαν θυγατερα ελιαβ του ιεσσα και ετεκεν αυτω υιους τον ιαους και τον σαμαριαν και τον ροολλαμ και μετα ταυτα ελαβεν εαυτω την μααχα θυγατερα αβεσσαλωμ και ετεκεν αυτω τον αβια και τον ιεθι και τον ζιζα και τον εμμωθ και ηγαπηsen ροβοαμ την μααχαν

θυγατερα αβεσσαλωμ ὑπερ πασας τας γυναικας αυτου και τας παλλακας αυτου ὅτι γυναικας δεκα οκτω ειχεν και παλλακας τριακοντα και εγεννησεν υιους εικοσι οκτω και θυγατερας ἐξηκοντα και κατεστησεν εις αρχοντα ροβοαμ τον αβια τον της μααχα εις ἡγουμενον εν τοις αδελφοις αυτου ὅτι βασιλευσαι διενοειτο αυτον και ηυξηθη παρα παντας τους υιους αυτου εν πασιν τοις ὁριοις ιουδα και βενιαμιν και εν ταις πολεσιν ταις οχυραις και εδωκεν αυταις τροφας πληθος πολυ και ητησατο πληθος γυναικων και εγενετο ὡς ἤτοιμασθη ἡ βασιλεια ροβοαμ και ὡς κατεκρατηθη εγκατελιπεν τας εντολας κυριου και πας ισραηλ μετ αυτου και εγενετο εν τω πεμπτῳ ετει της βασιλειας ροβοαμ ανεβη σουσακιμ βασιλευς αιγυπτου επι ιερουσαλημ ὅτι ἡμαρτον εναντιον κυριου εν χιλιοις και διακοσιοις ἀρμασιν και ἐξηκοντα χιλιασιν ἵππων και ουκ ην αριθμος του πληθους του ελθοντος μετ αυτου εξ αιγυπτου λιβυες τρωγλοδυται και αιθιοπες και κατεκρατησαν των πολεων των οχυρων ἃι ησαν εν ιουδα και ηλθεν εις ιερουσαλημ και σαμαιας ὁ προφητης ηλθεν προς ροβοαμ και προς τους αρχοντας ιουδα τους συναχθεντας εις ιερουσαλημ απο προσωπου σουσακιμ και ειπεν αυτοις ὁυτως ειπεν κυριος ὑμεις εγκατελιπετε με καγω εγκαταλειψω ὑμας εν χειρι σουσακιμ και ησχυνηθησαν οἱ αρχοντες ισραηλ και ὁ βασιλευς και ειπαν δικαιος ὁ κυριος και εν τω ἰδειν κυριον ὅτι ενετραπησαν και εγενετο λογος κυριου προς σαμαιαν λεγων ενετραπησαν ου καταφθερω αυτους και δωσω αυτους ὡς μικρον εις σωτηριαν και ου μη σταξῃ ὁ θυμος μου εν ιερουσαλημ ὅτι εσονται εις παιδας και γνωσονται την δουλειαν μου και την δουλειαν της βασιλειας της γης και ανεβη σουσακιμ βασιλευς αιγυπτου και ελαβεν τους θησαυρους τους εν οικῳ κυριου και τους θησαυρους τους εν οικῳ του βασιλεως τα παντα ελαβεν και ελαβεν τους θυρεους τους χρυσους ὅς ἐποιησεν σαλωμων και ἐποιησεν ροβοαμ θυρεους χαλκους αντ αυτων και κατεστησεν επ αυτον σουσακιμ αρχοντας παρατρεχοντων τους φυλασσοντας τον πυλωνα του βασιλεως και εγενετο εν τῷ εισελθειν τον βασιλεα εις οικον κυριου εισεπορευοντο οἱ φυλασσοντες και οἱ παρατρεχοντες και οἱ επιστρεφοντες εις απαντησιν των παρατρεχοντων και εν τῷ εντραπηναι αυτον απεστραφη απ αυτου οργη κυριου και ουκ εις καταφθοραν εις τελος και γαρ εν ιουδα ησαν λογοι αγαθοι και κατισχυσεν ροβοαμ εν ιερουσαλημ και εβασιλευσεν και τεσσαρακοντα και ἑνος ετων ροβοαμ εν τῷ βασιλευσαι αυτον και ἑπτακαιδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ εν τῇ πολει ἡ ἐξελεξατο κυριος ἐπονομασαι το ονομα αυτου ἐκει εκ πασων φυλων ὡων ισραηλ και ονομα της μητρος αυτου νοομμα ἡ αμμανιτις και ἐποιησεν το πονηρον ὅτι ου κατευθυνεν την καρδιαν αυτου ἐκζητησαι τον κυριον και λογοι ροβοαμ οἱ πρωτοι και οἱ ἐσχατοι ουκ ἰδου γεγραμμενοι εν τοις λογοις σαμια του προφητου και ἀδδω του ὄρωντος και πρᾶξεις αυτου και ἐπολεμει ροβοαμ τον ιεροβοαμ πασας τας ἡμερας και ἀπεθανεν ροβοαμ και ἐταφη μετὰ των πατερων αυτου και ἐταφη εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν αβια υἱος αυτου αντ αυτου εν τῷ οκτωκαιδεκατῳ ετει της βασιλειας ιεροβοαμ εβασιλευσεν αβια επι ιουδαν ετη τρια εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τῇ μητρί αυτου μααχα θυγατηρ ουριηλ απο γαβρων και πολεμος ην ανα μεσον αβια και ανα μεσον ιεροβοαμ και παρεταξατο αβια τον πολεμον εν δυναμει πολεμισταις δυναμεως τετρακοσiais χιλιασιν ἀνδρων δυνατων και ιεροβοαμ παρεταξατο προς

αυτον πολεμον εν οκτακοσiais χιλιασιν δυνατοι πολεμισται δυναμεως και ανεστη αβια απο του ορους σομορων ο εστιν εν τω ορει εφραιμ και ειπεν ακουσατε ιεροβοαμ και πας ισραηλ ουχ υμιν γινωμαι οτι κυριος ο θεος ισραηλ εδωκεν βασιλειαν επι τον ισραηλ εις τον αιωνα τω δαυιδ και τοις υιοις αυτου διαθηκην αλος και ανεστη ιεροβοαμ ο του ναβατ ο παις σαλωμων του δαυιδ και απεστη απο του κυριου αυτου και συνηχθησαν προς αυτον ανδρες λοιμοι υιοι παρανομοι και αντεστη προς ροβοαμ τον του σαλωμων και ροβοαμ ην νεωτερος και δειλος τη καρδια και ουκ αντεστη κατα προσωπον αυτου και νυν λεγετε υμεις αντιστηναι κατα προσωπον βασιλειας κυριου δια χειρος υιων δαυιδ και υμεις πληθος πολυ και μεθ υμων μοσχοι χρυσοι ους εποησεν υμιν ιεροβοαμ εις θεους η ουκ εξεβαλετε τους ιερεις κυριου τους υιους ααρων και τους λευιτας και εποησατε εαυτοις ιερεις εκ του λαου της γης πας ο προσπορευομενος πληρωσαι τας χειρας εν μοσχω εκ βοων και κριοις επτα και εγινετο εις ιερεα τω μη οντι θεω και ημεις κυριον τον θεον ημων ουκ εγκατελιπομεν και οι ιερεις αυτου λειτουργουσιν τω κυριω οι υιοι ααρων και οι λευιται εν ταις εφημεριας αυτων θυμωσιν τω κυριω ολοκαυτωματα πρωι και δειλης και θυμιαμα συνθεσεως και προθεσεις αρτων επι της τραπεζης της καθαρης και η λυχνια η χρυση και οι λυχνοι της καυσεως αναψαι δειλης οτι φυλασσομεν ημεις τας φυλακας κυριου του θεου των πατερων ημων και υμεις εγκατελιπετε αυτον και ιδου μεθ ημων εν αρχη κυριος και οι ιερεις αυτου και αι σαλπιγγες της σημασιας του σημαινειν εφ υμας οι υιοι του ισραηλ πολεμησετε προς κυριον θεον των πατερων ημων οτι ουκ ευοδωθησεται υμιν και ιεροβοαμ απεστρεφεν το ενεδρον ελθειν αυτων εκ των οπισθεν και εγενετο εμπροσθεν ιουδα και το ενεδρον εκ των οπισθεν και απεστρεφεν ιουδας και ιδου αυτοις ο πολεμος εκ των εμπροσθεν και εκ των οπισθεν και εβοησαν προς κυριον και οι ιερεις εσαλπισαν ταις σαλπιγγιν και εβοησαν ανδρες ιουδα και εγενετο εν τω βοαν ανδρας ιουδα και κυριος επαταξεν τον ιεροβοαμ και τον ισραηλ εναντιον αβια και ιουδα και εφυγον οι υιοι ισραηλ απο προσωπου ιουδα και παρεδωκεν αυτους κυριος εις τας χειρας αυτων και επαταξεν εν αυτοις αβια και ο λαος αυτου πληγην μεγαλην και επεσον τραυματια απο ισραηλ πεντακοσαι χιλιαδες ανδρες δυνατοι και εταπεινωθησαν οι υιοι ισραηλ εν τη ημερα εκεινη και κατισχυσαν οι υιοι ιουδα οτι ηλπισαν επι κυριον θεον των πατερων αυτων και κατεδιωξεν αβια οπισω ιεροβοαμ και προκατελαβετο παρ αυτου πολεις την βαιθηλ και τας κωμας αυτης και την ισανα και τας κωμας αυτης και την εφρων και τας κωμας αυτης και ουκ εσχεν ισχυν ιεροβοαμ ετι πασας τας ημερας αβια και επαταξεν αυτον κυριος και ετελευτησεν και κατισχυσεν αβια και ελαβεν εαυτω γυναικας δεκα τεσσαρας και εγεννησεν υιους εικοσι δυο και θυγατερας δεκα εξ και οι λοιποι λογοι αβια και αι πραξεις αυτου και οι λογοι αυτου γεγραμμενοι επι βιβλιω του προφητου αδδω και απεθανεν αβια μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ασα υιος αυτου αντ αυτου εν ταις ημεραις ασα ησυχασεν η γη ιουδα ετη δεκα και εποησεν το καλον και το ευθες ενωπιον κυριου θεου αυτου και απεστησεν τα θυσιαστηρια των αλλοτριων και τα υψηλα και συνετριψεν τας στηλας και εξεκοψεν τα αλση και ειπεν τω ιουδα εκζητησαι τον κυριον θεον των πατερων αυτων και ποιησαι τον νομον και τας εντο-

λας και απεστησεν απο πασων των πολεων ιουδα τα θυσιαστηρια και τα ειδωλα και ειρηνευσεν πολεις τειχηρεις εν γη ιουδα οτι ειρηνευσεν η γη και ουκ ην αυτω πολεμος εν τοις ετεσιν τουτοις οτι κατεπαυσεν αυτω κυριος και ειπεν τω ιουδα οικοδομησωμεν τας πολεις ταυτας και ποιησωμεν τειχη και πυργους και πυλας και μοχλους εν ω της γης κυριευσομεν οτι καθως εξεζητησαμεν κυριον θεον ημων εξεζητησεν ημας και κατεπαυσεν ημας κυκλοθεν και ευοδωσεν ημιν και εγενετο τω ασα δυναμις οπλοφορων αιροντων θυρεους και δορατα εν γη ιουδα τριακοσαι χιλιαδες και εν γη βενιαμιν πελτασται και τοξοται διακοσαι και πεντηκοντα χιλιαδες παντες ουτοι πολεμισται δυναμειως και εξηλθεν επ αυτους ζαρε ο αιθιοψ εν δυναμει εν χιλιας χιλιασιν και αρμασιν τριακοσίοις και ηλθεν εως μαρισα και εξηλθεν ασα εις συναντησιν αυτω και παρεταξατο πολεμον εν τη φαραγγι κατα βορραν μαρισης και εβοησεν ασα προς κυριον θεον αυτου και ειπεν κυριε ουκ αδυνατει παρα σοι σωζειν εν πολλοις και εν ολιγοις κατισχυσον ημας κυριε ο θεος ημων οτι επι σοι πεποιθαμεν και επι τω ονοματι σου ηλθαμεν επι το πληθος το πολυ τουτου κυριε ο θεος ημων μη κατισχυσατω προς σε ανθρωπος και επαταξεν κυριος τους αιθιοπας εναντιον ιουδα και εφυγον οι αιθιοπες και κατεδιωξεν ασα και ο λαος αυτου εως γεδωρ και επεσον αιθιοπες ωστε μη ειναι εν αυτοις περιποιησιν οτι συνετριβησαν ενωπιον κυριου και εναντιον της δυναμειως αυτου και εσκυλευσαν σκυλα πολλα και εξεκοψαν τας κωμας αυτων κυκλω γεδωρ οτι εγεννηθη εκστασις κυριου επ αυτους και εσκυλευσαν πασας τας πολεις αυτων οτι πολλα σκυλα εγεννηθη αυτοις και γε σκηνας κτησεων τους αμαζονεις εξεκοψαν και ελαβον προβατα πολλα και καμηλους και επεστρεψαν εις ιερουσαλημ και αζαριας υιος ωδηδ εγενετο επ αυτον πνευμα κυριου και εξηλθεν εις απαντησιν ασα και παντι ιουδα και βενιαμιν και ειπεν ακουσατε μου ασα και πας ιουδα και βενιαμιν κυριος μεθ υμων εν τω ειναι υμας μετ αυτου και εαν εκζητησητε αυτον ευρεθησεται υμιν και εαν εγκαταλιπητε αυτον εγκαταλειπει υμας και ημεραι πολλαι τω ισραηλ εν ου θεω αληθινω και ουχ ιερεως υποδεικνυοντος και εν ου νομω και επιστρεφει επι κυριον θεον ισραηλ και ευρεθησεται αυτοις και εν εκεινω τω καιρω ουκ εστιν ειρηνη τη εκπορευομενω και τω εισπορευομενω οτι εκστασις κυριου επι παντας τους κατοικουντας τας χωρας και πολεμησησει εθνος προς εθνος και πολις προς πολιν οτι ο θεος εξεστησεν αυτους εν παση θλιψει και υμεις ισχυσατε και μη εκλυεσθωσαν αι χειρες υμων οτι εστιν μισθος τη εργασια υμων και εν τω ακουσαι τους λογους τουτους και την προφητειαν αδαδ του προφητου και κατισχυσεν και εξεβαλεν τα βδελυγματα απο πασης της γης ιουδα και βενιαμιν και απο των πολεων ων κατεσχεν εν ορει εφραιμ και ενεκαινισεν το θυσιαστηριον κυριου ο ην εμπροσθεν του ναου κυριου και εξεκακλησιασεν τον ιουδαν και βενιαμιν και τους προσηλυτους τους παροικουντας μετ αυτου απο εφραιμ και απο μανασση και απο συμεων οτι προσετεθησαν προς αυτον πολλοι του ισραηλ εν τω ιδειν αυτους οτι κυριος ο θεος αυτου μετ αυτου και συνηχθησαν εις ιερουσαλημ εν τω μηνι τω τριτω εν τω πεντεκαιδεκατω ετει της βασιλειας ασα και εθυσεν τω κυριω εν εκεινη τη ημερα απο των σκυλων ων ηνεγκαν μοσχους επτακοσιους και προβατα επτακισχιλια και διηλθεν εν διαθηκη ζητησαι κυριον θεον των πατερων αυτων εξ ολης της καρδιας και εξ ολης της ψυχης και

πας ὅς εαν μη εκζητηση κυριον θεον ισραηλ αποθανειται απο νεωτερου ἑως πρεσβυτερου απο ανδρος ἑως γυναικος και ωμοσαν εν τω κυριω εν φωνη μεγαλη και εν σαλπιγξιν και εν κερατιναις και ηυφρανθησαν πας ιουδα περι του ὅρκου ὅτι ἐξ ὅλης της ψυχης ωμοσαν και εν παση θελησει εκζητησαν αυτον και ἐυρεθη αυτοις και κατεπαυσεν αυτοις κυριος κυκλοθεν και την μααχα την μητερα αυτου μετεστησεν του μη ειναι τη ασταρτη λειτουργουσαν και κατεκοψεν το ειδωλον και κατεκαυσεν εν χειμαρρω κεδρων πλην τα ὑψηλα ουκ απεστησαν ἐτι ὑπῆρχεν εν τω ισραηλ ἀλλ η καρδια ασα ἐγενετο πληρης πασας τας ἡμερας αυτου και εισηνεγκεν τα ἅγια δαυιδ του πατρος αυτου και τα ἅγια οικου κυριου του θεου αργυριον και χρυσιον και σκευη και πολεμος ουκ ην μετ αυτου ἑως του πεμπτου και τριακοστου ετους της βασιλειας ασα και εν τω ογδω και τριακοστῳ ετει της βασιλειας ασα ανεβη βαασα βασιλευς ισραηλ ἐπι ιουδαν και ωκοδομησεν την ραμα του μη δουναι ἐξοδον και εισοδον τῳ ασα βασιλει ιουδα και ελαβεν ασα χρυσιον και αργυριον εκ θησαυρων οικου κυριου και οικου του βασιλεως και απεστειλεν προς τον υιον του αδερ βασιλεως συριας τον κατοικουντα εν δαμασκῳ λεγων διαθου διαθηκην ἀνα μεσον εμου και σου και ἀνα μεσον του πατρος μου και ἀνα μεσον του πατρος σου ιδου απεσταλκα σοι χρυσιον και αργυριον δευρο και διασχεδασον ἀπ εμου τον βαασα βασιλεα ισραηλ και ἀπελθετω ἀπ εμου και ηκουσεν υιος ἀδερ του βασιλεως ασα και απεστειλεν τους ἀρχοντας της δυναμεως αυτου ἐπι τας πολεις ισραηλ και ἐπαταξεν την ιων και την δαν και την ἀβελμαιν και πασας τας περιχωρους νεφθαλι και ἐγενετο εν τῳ ακουσαι βαασα ἀπελιπεν του μηκειι οικοδομειν την ραμα και κατεπαυσεν το εργον αυτου και ασα ὁ βασιλευς ελαβεν παντα τον ιουδαν και ελαβεν τους λιθους της ραμα και τα ξυλα αυτης ὁ ωκοδομησεν βαασα και ωκοδομησεν εν αυτοις την γαβαε και την μασφα και εν τῳ καιρῳ ἐκεινῳ ἡλθεν ἀνανι ὁ προφητης προς ασα βασιλεα ιουδα και ειπεν αυτῳ εν τῳ πεποιθεναι σε ἐπι βασιλεα συριας και μη πεποιθεναι σε ἐπι κυριον θεον σου δια τουτο εσωθη δυναμις συριας ἀπο της χειρος σου ουχ ὁι αιθιοπες και λιβυες ησαν εἰς δυναμιν πολλην εἰς θαρσος εἰς ἱππεις εἰς πληθος σφοδρα και εν τῳ πεποιθεναι σε ἐπι κυριον παρεδωκεν εἰς τας χειρας σου ὅτι ὁι οφθαλμοι κυριου ἐπιβλεπουσιν εν παση τῇ γῇ κατισχυσαι εν παση καρδια πληρει προς αυτον ἡγνοηκας ἐπι τουτω ἀπο του νυν εσται μετὰ σου πολεμος και ἐθυμωθη ασα τῳ προφητῃ και παρεθετο αυτον εἰς φυλακην ὅτι ωργισθη ἐπι τουτω και ἐλυμνηνατο ασα εν τῳ λαῳ εν τῳ καιρῳ ἐκεινῳ και ιδου ὁι λογοι ασα ὁι πρωτοι και ὁι ἐσχατοι γεγραμμενοι εν βιβλῳ βασιλεων ιουδα και ισραηλ και ἐμαλαχισθη ασα εν τῳ ἐνατῳ και τριακοστῳ ετει της βασιλειας αυτου τους ποδας ἑως σφοδρα ἐμαλαχισθη και εν τῇ μαλακια αυτου ουκ ἐζητησεν κυριον ἀλλὰ τους ιατροους και ἐκοιμηθη ασα μετὰ των πατερων αυτου και ἐτελευτησεν εν τῳ ἐνατῳ και τριακοστῳ ετει της βασιλειας αυτου και ἐθαψαν αυτον εν τῳ μνηματι ὃ ὠρυξεν ἑαυτῳ εν πολει δαυιδ και ἐκοιμισαν αυτον ἐπι της κλινης και ἐπλησαν ἀρωματων και γενη μυρων μυρεψων και ἐποίησαν αυτῳ ἐκφοραν μεγαλην ἑως σφοδρα και ἐβασιλευσεν ἰωσαφατ υιος αυτου ἀντ αυτου και κατισχυσεν ἰωσαφατ ἐπι τον ισραηλ και ἐδωκεν δυναμιν εν πασαις ταις πολεσιν ιουδα ταις οχυραις και κατεστησεν ἡγουμενους εν πασαις ταις πολεσιν ιουδα και εν πολεσιν εφραιμ ὃς προκατελαβετο

ασα ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐγένετο κύριος μετὰ ἰωσαφάτ ὅτι ἐπορευθῆ ἐν ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ταῖς πρῶταις καὶ οὐκ ἐξεζητήσεν τὰ εἰδω-
λά ἀλλὰ κύριον τὸν θεὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐξεζητήσεν καὶ ἐν ταῖς
ἐντολαῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπορευθῆ καὶ οὐχ ὥς τοῦ ἰσραὴλ τὰ ἔργα
καὶ κατηνύθουν ἐν κύριῳ τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν πᾶς
ἰουδα δῶρα τῷ ἰωσαφάτ καὶ ἐγένετο αὐτῷ πλοῦτος καὶ δοξά πολλή
καὶ ὑψώθη καρδία αὐτοῦ ἐν ὁδῷ κυρίου καὶ ἐτι ἐξῆρεν τὰ ὑψηλά καὶ
τὰ ἀλσὴ ἀπὸ τῆς γῆς ἰουδα καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ
ἀπεστείλεν τοὺς ἡγούμενους αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν δυνατῶν τὸν
αβδὶαν καὶ ζαχαρίαν καὶ ναθαναὴλ καὶ μιχαὴν διδάσκειν ἐν πόλεσιν
ἰουδα καὶ μετ' αὐτῶν οἱ λευῖται σαμουίας καὶ ναθανίας καὶ ζαβδίας καὶ
ἀσιηλ καὶ σεμίραμωθ καὶ ἰωνάθαν καὶ ἀδωνίας καὶ τωβίας οἱ λευῖται
καὶ μετ' αὐτῶν ἐλίσσῃ καὶ ἰωραμ οἱ ἱερεῖς καὶ ἐδίδασκον ἐν ἰουδα καὶ
μετ' αὐτῶν βυβλὸς νόμου κυρίου καὶ διηλθον ἐν ταῖς πόλεσιν ἰουδα
καὶ ἐδίδασκον τὸν λαόν καὶ ἐγένετο ἐκστάσις κυρίου ἐπὶ πᾶσαις ταῖς
βασιλείαις τῆς γῆς ταῖς κυκλῶ ἰουδα καὶ οὐκ ἐπολέμουν πρὸς ἰωσαφάτ
καὶ ἀπὸ τῶν ἀλλοφυλῶν ἐφέρον τῷ ἰωσαφάτ δῶρα καὶ ἀργύριον καὶ
δομάτα καὶ οἱ ἀράβες ἐφέρον αὐτῷ χρυσοὺς προβάτων ἑπτακισχιλίους
ἑπτακοσίους καὶ ἦν ἰωσαφάτ πορευόμενος μείζων ἕως εἰς ὕψος καὶ
ὠκοδομήσεν οἰκῆσεις ἐν τῇ ἰουδαίᾳ καὶ πόλεις οχυράς καὶ ἔργα πολλὰ
ἐγένετο αὐτῷ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ καὶ ἄνδρες πολεμιστὰι δυνατοὶ ἰσχυόντες
ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ οὗτος ἀριθμὸς αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν
τῷ ἰουδα χίλιαρχοι ἑδνάς ὁ ἀρχὼν καὶ μετ' αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ δυνα-
μέως τριακοσαὶ χιλιάδες καὶ μετ' αὐτὸν ἰωάναν ὁ ἡγούμενος καὶ μετ'
αὐτοῦ διακοσαὶ οὐδνηκόντα χιλιάδες καὶ μετ' αὐτὸν ἀμασίας ὁ τοῦ
ζαχαρί ὁ προθυμούμενος τῷ κυρίῳ καὶ μετ' αὐτοῦ διακοσαὶ χιλιάδες
δυνατοὶ δυναμέως καὶ ἐκ τοῦ βενιαμὴν δυνατὸς δυναμέως ἐλίαςα καὶ
μετ' αὐτοῦ τοξοτὰ καὶ πελταστὰ διακοσαὶ χιλιάδες καὶ μετ' αὐτὸν
ἰωζαβὰδ καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν οὐδνηκόντα χιλιάδες δυνατοὶ πολέμου
οὗτοι οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεὶ ἐκτὸς ὧν ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς ἐν
ταῖς πόλεσιν ταῖς οχυραῖς ἐν πάσῃ τῇ ἰουδαίᾳ καὶ ἐγενήθη τῷ ἰωσαφάτ
ἐτι πλοῦτος καὶ δοξά πολλή καὶ ἐπεγαμβρεύσατο ἐν οἰκῷ ἀχααβ καὶ
κατέβη διὰ τέλους ἐτῶν πρὸς ἀχααβ εἰς σαμαρείαν καὶ ἐθύσεν αὐτῷ
ἀχααβ πρόβατα καὶ μοσχούς πολλούς καὶ τὸν λαόν τῷ μετ' αὐτοῦ καὶ
ἠπάτα αὐτὸν τοῦ συναναβῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς ῥαμωθ τῆς γαλααδιτιδὸς
καὶ εἶπεν ἀχααβ βασιλεὺς ἰσραὴλ πρὸς ἰωσαφάτ βασιλεῖα ἰουδα πο-
ρευσθὲ μετ' ἐμοῦ εἰς ῥαμωθ τῆς γαλααδιτιδὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ ὥς ἐγώ
οὕτως καὶ σύ ὥς ὁ λαὸς σου καὶ ὁ λαὸς μου μετὰ σου εἰς πόλεμον
καὶ εἶπεν ἰωσαφάτ πρὸς βασιλεῖα ἰσραὴλ ζητήσῃς δὴ σήμερον τὸν κυ-
ρίον καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ τοὺς προφῆτας τετρακοσίους
ἀνδράς καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰ πορευθῶ εἰς ῥαμωθ γαλααδ εἰς πόλεμον
ἢ ἐπισχω καὶ εἶπαν ἀναβαίνει καὶ δώσει ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ
βασιλεῶς καὶ εἶπεν ἰωσαφάτ οὐκ ἐστὶν ὧδε προφήτης τοῦ κυρίου ἐτι
καὶ ἐπιζητήσομεν παρ' αὐτοῦ καὶ εἶπεν βασιλεὺς ἰσραὴλ πρὸς ἰωσαφάτ
ἐτι ἀνὴρ εἷς τοῦ ζητήσαι τὸν κύριον δι' αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἐμίσησα αὐτὸν
ὅτι οὐκ ἐστὶν προφητεύων περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ εἰς κακὰ οὗτος μιχαίας υἱὸς ἰεμλὰ καὶ εἶπεν ἰωσαφάτ μὴ λαλῶ-
ν ὁ βασιλεὺς οὕτως καὶ ἐκαλῆσεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ εὐνοῦχον ἕνα
καὶ εἶπεν ταχὺς μιχαὴν υἱὸν ἰεμλὰ καὶ βασιλεὺς ἰσραὴλ καὶ ἰωσαφάτ
βασιλεὺς ἰουδα κατήμενοι ἕκαστος ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἐνδεδυμέ-

νοι στολας καθημενοι εν τω ευρυχωρω θυρας πυλης σαμαρειας και παντες οι προφηται επροφητευον εναντιον αυτων και εποιησεν εαυτω σεδεκιας υιος χανανα κερατα σιδηρα και ειπεν ταδε λεγει κυριος εν τουτοις κερατιεις την συριαν εως αν συντελεσθη και παντες οι προφηται επροφητευον ουτως λεγοντες αναβαινε εις ραμωθ γαλααδ και ευοδωθηση και δωσει κυριος εις χειρας του βασιλεως και ο αγγελος ο πορευθεις του καλεσαι τον μιχαιαν ελαλησεν αυτω λεγων ιδου ελαλησαν οι προφηται εν στοματι ενι αγαθα περι του βασιλεως και εστωσαν δη οι λογοι σου ως ενος αυτων και λαλησεις αγαθα και ειπεν μιχαιας ζη κυριος οτι ο εαν ειπη ο θεος προς με αυτο λαλησω και ηλθεν προς τον βασιλεα και ειπεν αυτω ο βασιλευς μιχαια ει πορευθω εις ραμωθ γαλααδ εις πολεμον η επισχω και ειπεν αναβαινε και ευοδωσεις και δοθησονται εις χειρας υμων και ειπεν αυτω ο βασιλευς ποσακις ορκιζω σε ινα μη λαλησης προς με πλην αληθειαν εν ονοματι κυριου και ειπεν ειδον τον ισραηλ διεσπαρμενους εν τοις ορεσιν ως προβατα οις ουκ εστιν ποιμην και ειπεν κυριος ουκ εχουσιν ηγουμενον αναστρεφετωσαν εκαστος εις τον οικον αυτου εν ειρηνη και ειπεν ο βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ ουκ ειπα σοι οτι ου προφητευει περι εμου αγαθα αλλ η κακα και ειπεν ουχ ουτως ακουσατε λογον κυριου ειδον τον κυριον καθημενον επι θρονου αυτου και πασα δυναμις του ουρανου εισηκει εκ δεξιων αυτου και εξ αριστερων αυτου και ειπεν κυριος τις απατησει τον αχααβ βασιλεα ισραηλ και αναβησεται και πεσειται εν ραμωθ γαλααδ και ειπεν ουτος ουτως και ουτος ειπεν ουτως και εξηλθεν το πνευμα και εστη ενωπιον κυριου και ειπεν εγω απατησω αυτον και ειπεν κυριος εν τινι και ειπεν εξελευσομαι και εσομαι πνευμα ψευδες εν στοματι παντων των προφητων αυτου και ειπεν απατησεις και δυνηση εξελθε και ποιησον ουτως και νυν ιδου εδωκεν κυριος πνευμα ψευδες εν στοματι παντων των προφητων σου τουτων και κυριος ελαλησεν επι σε κακα και ηγγισεν σε δεκιας υιος χανανα και επαταξεν τον μιχαιαν επι την σιαγωνα και ειπεν αυτω ποια τη οδω παρηλθεν πνευμα κυριου παρ εμου του λαλησαι προς σε και ειπεν μιχαιας ιδου οψη εν τη ημερα εκεινη εν η εισελευση ταμειον εκ ταμειου του καταχυβηναι και ειπεν βασιλευς ισραηλ λαβετε τον μιχαιαν και αποστρεψατε προς εμην αρχοντα της πολεως και προς ιωας αρχοντα υιον του βασιλεως και ερεις ουτως ειπεν ο βασιλευς αποθεσθε τουτον εις οικον φυλακης και εσθιετω αρτον θλιψεως και υδωρ θλιψεως εως του επιστρεψαι με εν ειρηνη και ειπεν μιχαιας εαν επιστρεφων επιστρεψης εν ειρηνη ουκ ελαλησεν κυριος εν εμοι ακουσατε λαοι παντες και ανεβη βασιλευς ισραηλ και ιωσαφατ βασιλευς ιουδα εις ραμωθ γαλααδ και ειπεν βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ κατακαλυψομαι και εισελευσομαι εις τον πολεμον και συ ενδυσαι τον ιματισμον μου και συνεκαλυφατο βασιλευς ισραηλ και εισηλθεν εις τον πολεμον και βασιλευς συριας ενετειλατο τοις αρχουσιν των αρματων τοις μετ αυτου λεγων μη πολεμειτε τον μικρον και τον μεγαν αλλ η τον βασιλεα ισραηλ μονον και εγενετο ως ειδον οι αρχοντες των αρματων τον ιωσαφατ και αυτοι ειπαν βασιλευς ισραηλ εστιν και εκυκλωσαν αυτον του πολεμειν και βοησεν ιωσαφατ και κυριος εσωσεν αυτον και απεστρεψεν αυτοις ο θεος απ αυτου και εγενετο ως ειδον οι αρχοντες των αρματων οτι ουκ ην βασιλευς ισραηλ και απεστρεψαν απ αυτου και ανηρ ενετεινεν τοξον ευστοχως

και επαταξεν τον βασιλεα ισραηλ ανα μεσον του πνευμονος και ανα μεσον του θωρακος και ειπεν τω ήνιοχω επιστρεφε την χειρα σου και εξαγαγε με εκ του πολεμου οτι επονεσα και ετροπωθη ο πολεμος εν τη ήμερα εκεινη και ο βασιλευς ισραηλ ην έστηκως επι του άρματος έως έσπερας εξ εναντιας συριας και απεθανεν δυνοντος του ήλιου και απεστρεψεν ιωσαφατ βασιλευς ιουδα εις τον οικον αυτου εν ειρηνη εις ιερουσαλημ και εξηλθεν εις απαντησιν αυτου ιου ο του ανανι ο προφητης και ειπεν αυτω βασιλευ ιωσαφατ ει άμαρτωλω συ βοηθεις η μισουμενω ύπο κυριου φιλιαζεις δια τουτο εγενετο επι σε οργη παρα κυριου αλλ η λογοι αγαθοι ήυρεθησαν εν σοι οτι εξηρας τα αλση απο της γης ιουδα και κατηυθυνας την καρδιαν σου εκζητησαι τον κυριον και κατωκησεν ιωσαφατ εν ιερουσαλημ και παλιν εξηλθεν εις τον λαον απο βηρσαβее έως ορους εφραιμ και επεστρεψεν αυτους επι κυριον θεον των πατερων αυτων και κατεστησεν κριτας εν πασαις ταις πολεσιν ιουδα ταις οχυραις εν πολει και πολει και ειπεν τοις κριταις ιδετε τι ύμεις ποιειτε οτι ουκ ανθρωπω ύμεις κρινετε αλλ η τω κυριω και μεθ ύμων λογοι της κρισεως και νυν γενεσθω φοβος κυριου εφ ύμας και φυλασσετε και ποιησετε οτι ουκ εστιν μετα κυριου θεου ήμων αδικια ουδε θιαυμασαι προσωπον ουδε λαβειν δωρα και γαρ εν ιερουσαλημ κατεστησεν ιωσαφατ των ίερεων και των λευιτων και των πατριαρχων ισραηλ εις κρισιν κυριου και κρινειν τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ και ενετειλατο προς αυτους λεγων ουτως ποιησετε εν φοβω κυριου εν αληθεια και εν πληρει καρδια πας ανηρ κρισιν την ελθουσαν εφ ύμας των αδελφων ύμων των κατοικουντων εν ταις πολεσιν αυτων ανα μεσον αίματος αίμα και ανα μεσον προσταγματος και εντολης και δικαιωματα και κριματα και διαστελεισθε αυτοις και ουχ άμαρτησονται τω κυριω και ουκ εσται εφ ύμας οργη και επι τους αδελφους ύμων ουτως ποιησετε και ουχ άμαρτησεσθε και ιδου αμαριας ο ίερευς ήγουμενος εφ ύμας εις παν λογον κυριου και ζαβδιας υιος ισμαηλ ο ήγουμενος εις οικον ιουδα προς παν λογον βασιλεως και οι γραμματαις και οι λευιται προ προσωπου ύμων ισχυσατε και ποιησατε και εσται κυριος μετα του αγαθου και μετα ταυτα ηλθον οι υιοι μωαβ και οι υιοι αμμων και μετ αυτων εκ των μιναιων προς ιωσαφατ εις πολεμον και ηλθον και ύπεδειξαν τω ιωσαφατ λεγοντες ήκει επι σε πληθος πολυ εκ περαν της θαλασσης απο συριας και ιδου εισιν εν ασασανθαμαρ άυτη εστιν ενγαδδι και εφοβηθη και εδωκεν ιωσαφατ το προσωπον αυτου εκζητησαι τον κυριον και εκηρυξεν νηστειαν εν παντι ιουδα και συνηχθη ιουδας εκζητησαι τον κυριον και απο πασων των πολεων ιουδα ηλθον ζητησαι τον κυριον και ανεστη ιωσαφατ εν εκκλησια ιουδα εν ιερουσαλημ εν οικω κυριου κατα προσωπον της αυλης της καινης και ειπεν κυριε ο θεος των πατερων ήμων ουχι συ ει θεος εν ουρανω και συ κυριευεις πασων των βασιλειων των εθνων και εν τη χειρι σου ισχυς δυναστειας και ουκ εστιν προς σε αντιστηναι ουχι συ ει ο κυριος ο εξολεθρευσας τους κατοικουντας την γην ταυτην απο προσωπου του λαου σου ισραηλ και εδωκας αυτην σπερματι αβρααμ τω ηγαπημενω σου εις τον αιωνα και κατωκησαν εν αυτη και ωκοδομησαν εν αυτη άγιασμα τω ονοματι σου λεγοντες εαν επελθη εφ ήμας κακα ρομφαια κρισις θανατος λιμος στησομεθα εναντιον του οικου τουτου και εναντιον σου οτι το ονομα σου επι τω οικω τουτω και βοησομεθα προς σε απο της θλιψεως και ακουση

και σωσεις και νυν ιδου υιοι αμμων και μωαβ και ορος στηρ εις ουσ ουκ εδωκας τω ισραηλ διελθειν δι αυτων εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου οτι εξεκλιναν απ αυτων και ουκ εξωλεθρευσαν αυτοους και νυν ιδου αυτοι επιχειρουνσιν εφ ημας εξελθειν εκβαλειν ημας απο της κληρονομιας ημων ης εδωκας ημιν κυριε ο θεος ημων ου κρινεις εν αυτοις οτι ουκ εστιν ημιν ισχυς του αντιστηναι προς το πληθος το πολυ τουτο το ελθον εφ ημας και ουκ οιδαμεν τι ποιησωμεν αυτοις αλλ η επι σοι οι οφθαλμοι ημων και πας ιουδας εστηκως εναντι κυριου και τα παιδια αυτων και αι γυναικες και τω οζειλ τω του ζαχαριου των υιων βαναιου των υιων ελεηλ του μανθανιου του λευιτου απο των υιων ασαφ εγενετο επ αυτον πνευμα κυριου εν τη εκκλησια και ειπεν ακουσατε πας ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και ο βασιλευς ιωσαφατ ταδε λεγει κυριος υμιν αυτοις μη φοβεισθε μηδε πτοηθητε απο προσωπου του οχλου του πολλου τουτου οτι ουχ υμιν εστιν η παραταξις αλλ η τω θεω αυριον καταβητε επ αυτοους ιδου αναβαινουσιν κατα την αναβασιν ασας και ευρησετε αυτοους επ ακρου ποταμου της ερημου ιεριηλ ουχ υμιν εστιν πολεμησης ταυτα συνετε και ιδετε την σωτηριαν κυριου μεθ υμων ιουδα και ιερουσαλημ μη φοβεισθε μηδε πτοηθητε αυριον εξελθειν εις απαντησιν αυτοις και κυριος μεθ υμων και κυψας ιωσαφατ επι προσωπον αυτου και πας ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ επεσαν εναντι κυριου προσκυνησαι κυριω και ανεστησαν οι λευιται απο των υιων κααθ και απο των υιων κορε αινειν κυριω θεω ισραηλ εν φωνη μεγαλη εις υψος και ωρθηρισαν πρωι και εξηλθον εις την ερημον θεκωε και εν τω εξελθειν εστη ιωσαφατ και εβοησεν και ειπεν ακουσατε μου ιουδα και οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ εμπιστευσατε εν κυριω θεω υμων και εμπιστευθησεσθε εμπιστευσατε εν προφητη αυτου και ευοδωθησεσθε και εβουλευσατο μετα του λαου και εστησεν ψαλτωδους και αινουντας εξομολογεισθαι και αινειν τα αγια εν τω εξελθειν εμπροσθεν της δυναμειως και ελεγον εξομολογεισθε τω κυριω οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και εν τω αρξασθαι της αινεσεως αυτου της εξομολογησεως εδωκεν κυριος πολεμειν τους υιους αμμων επι μωαβ και ορος στηρ τους εξελθοντας επι ιουδαν και ετροπωθησαν και ανεστησαν οι υιοι αμμων και μωαβ επι τους κατοικουντας ορος στηρ εξολεθρευσαι και εκτριψαι και ως συνετελεσαν τους κατοικουντας στηρ ανεστησαν εις αλληλους του εξολεθρευθηναι και ιουδας ηλθεν επι την σκοπιαν της ερημου και επεβλεψεν και ειδεν το πληθος και ιδου παντες νεκροι πεπτωκοτες επι της γης ουκ ην σωζομενος και ηλθεν ιωσαφατ και ο λαος αυτου σκυλευσαι τα σκυλα αυτων και ευρον κτηνη πολλα και αποσκευην και σκυλα και σκευη επιθυμητα και εσκυλευσαν εαυτοις και εγενοντο ημεραι τρεις σκυλευοντων αυτων τα σκυλα οτι πολλα ην και τη ημερα τη τεταρτη επισυνηχθησαν εις τον αυλωνα της ευλογιας εκει γαρ ηυλογησαν τον κυριον δια τουτο εκαλεσαν το ονομα του τοπου εκεινου κοιλας ευλογιας εως της ημερας ταυτης και επεστρεψεν πας ανηρ ιουδα εις ιερουσαλημ και ιωσαφατ ηγουμενος αυτων εν ευφροσυνη μεγαλη οτι ευφρανεν αυτοους κυριος απο των εχθρων αυτων και εισηλθον εις ιερουσαλημ εν ναβλαις και εν κινυραις και εν σαλπιγξιν εις οικον κυριου και εγενετο εκστασις κυριου επι πασας τας βασιλειας της γης εν τω ακουσαι αυτοους οτι επολεμησεν κυριος προς τους υπεναντιους ισραηλ και ειρηνευσεν η βασιλεια ιωσαφατ και κατεπαυσεν

αυτω ὁ θεος αὐτου κυκλοθεν και εβασιλευσεν ιωσαφατ επι τον ιου-
δαν ετων τριακοντα πεντε εν τω βασιλευσαι αὐτον και εικοσι πεντε
ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αὐτου αζουβα
θυγατηρ σαλι και επορευθη εν ταις ὁδοις του πατρος αὐτου ασα και
ουκ εξεκλινεν του ποιησαι το ευθες ενωπιον κυριου αλλα τα ὑψηλα
ετι ὑπηρχεν και ετι ὁ λαος ου κατευθυνεν την καρδιαν προς κυριον
θεον των πατερων αὐτων και ὁι λοιποι λογοι ιωσαφατ ὁι πρωτοι και
ὁι εσχatoi ιδου γεγραμμενοι εν λογοις ιου του ανανι ὃς κατεγραψεν
βιβλιον βασιλεων ισραηλ και μετα ταυτα εκοινωνησεν ιωσαφατ βασι-
λευς ιουδα προς οχοζιαν βασιλεα ισραηλ και ὁυτος ηνομησεν εν τω
ποιησαι και πορευθηναι προς αὐτον του ποιησαι πλοια του πορευθη-
ναι εις θαρσις και εποιησεν πλοια εν γασιωνγαβερ και επροφητευσεν
ελιεζερ ὁ του δωδια απο μαρισης επι ιωσαφατ λεγων ὡς επιλιασας τω
οχοζια εθραυσεν κυριος το εργον σου και συνετριβη τα πλοια σου
και ουκ εδυνασθη του πορευθηναι εις θαρσις και εκοιμηθη ιωσαφατ
μετα των πατερων αὐτου και εταφη παρα τοις πατρασιν αὐτου εν πολει
δαυιδ και εβασιλευσεν ιωραμ υιος αὐτου αντ αὐτου και αὐτω αδελφοι
υιοι ιωσαφατ ἐξ αζαριας και ιηλ και ζαχαριας και αζαριας και μιχαηλ
και σαφατιας παντες ὁυτοι υιοι ιωσαφατ βασιλεως ιουδα και εδωκεν
αὐτοις ὁ πατηρ αὐτων δοματα πολλα αργυριον και χρυσιον και ὁπλα
μετα πολεων τετειχισμενων εν ιουδα και την βασιλειαν εδωκεν τω
ιωραμ ὅτι ὁυτος ὁ πρωτοτοκος και ανεστη ιωραμ επι την βασιλειαν
αὐτου και εκραταιωθη και απεκτεινεν παντας τους αδελφους αὐτου
εν ῥομφαια και απο των αρχοντων ισραηλ οντος αὐτου τριακοντα και
δυο ετων κατεστη ιωραμ επι την βασιλειαν αὐτου και οκτω ετη ε-
βασιλευσεν εν ιερουσαλημ και επορευθη εν ὁδω βασιλεων ισραηλ ὡς
εποιησεν οικος αχααβ ὅτι θυγατηρ αχααβ ην αὐτου γυνη και εποιησεν
το πονηρον εναντιον κυριου και ουκ εβουλετο κυριος εξολεθρευσαι
τον οικον δαυιδ δια την διαθηκην ἣν διεθετο τω δαυιδ και ὡς ειπεν
αὐτω δουναι αὐτω λυχνον και τοις υιοις αὐτου πασας τας ἡμερας εν
ταις ἡμεραις εκειναις απεστη εδωμ απο του ιουδα και εβασιλευσαν
εφ ἑαυτους βασιλεα και ωχετο ιωραμ μετα των αρχοντων και πασα ἡ
ἵππος μετ αὐτου και εγενετο και ηγερθη νυκτος και επαταξεν εδωμ
τον κυκλουντα αὐτον και τους αρχοντας των ἄρματων και εφυγεν
ὁ λαος εις τα σκηνωματα αὐτων και απεστη απο ιουδα εδωμ ἕως
της ἡμερας ταυτης τοτε απεστη λομνα εν τω καιρω εκεινω απο χει-
ρος αὐτου ὅτι εγκατελιπεν κυριον θεον των πατερων αὐτου και γαρ
αυτος εποιησεν ὑψηλα εν πολεσιν ιουδα και εξεπορνευσεν τους κατοι-
κουντας εν ιερουσαλημ και απεπλανησεν τον ιουδαν και ηλθεν αὐτω
εγγραφη παρα ηλιου του προφητου λεγων ταδε λεγει κυριος ὁ θεος
δαυιδ του πατρος σου ανθ ὦν ουκ επορευθης εν ὁδω ιωσαφατ του
πατρος σου και εν ὁδοις ασα βασιλεως ιουδα και επορευθης εν ὁδοις
βασιλεων ισραηλ και εξεπορνευσας τον ιουδαν και τους κατοικουντας
εν ιερουσαλημ ὡς εξεπορνευσεν οικος αχααβ και τους αδελφους σου
υιους του πατρος σου τους αγαθους ὑπερ σε απεκτεινας ιδου κυριος
παταξει σε πληγην μεγαλην εν τω λαω σου και εν τοις υιοις σου και εν
γυναιξιν σου και εν παση τη αποσκευη σου και συ εν μαλακια πονηρα
εν νοσω κοιλιας ἕως ὅυ εξελθη ἡ κοιλια σου μετα της μαλακιας εξ
ἡμερων εις ἡμερας και επηγειρεν κυριος επι ιωραμ τους αλλοφυλους
και τους αραβας και τους ὁμορους των αιθιοπων και ανεβησαν επι ι-

ουδαν και κατεδυναστευον και απεστρεψαν πασαν την αποσκευην ην
εϋρον εν οικω του βασιλεως και τους υιους αυτου και τας θυγατε-
ρας αυτου και ου κατελειφθη αυτω υιος αλλ η οχοζιας ο μικροτατος
των υιων αυτου και μετα ταυτα παντα επαταξεν αυτον κυριος εις την
κοιλιαν μαλακια εν η ουκ εστιν ιατρεια και εγενετο εξ ημερων εις
ημερας και ως ηλθεν καιρος των ημερων ημερας δυο εξηλθεν η κοι-
λια αυτου μετα της νοσου και απειθανεν εν μαλακια πονηρα και ουκ
εποιησεν ο λαος αυτου εκφοραν καθως εκφοραν πατερων αυτου ην
τριακοντα και δυο ετων οτε εβασιλευσεν και οκτω ετη εβασιλευσεν
εν ιερουσαλημ και επορευθη εν ουκ επαινω και εταφη εν πολει δαυιδ
και ουκ εν ταφοις των βασιλεων και εβασιλευσαν οι κατοικουντες εν
ιερουσαλημ τον οχοζιαν υιον αυτου τον μικρον αντ αυτου οτι παντας
τους πρεσβυτερους απεκτεινεν το ληστηριον το επελθον επ αυτους
οι αραβες και οι αλιμαζονεις και εβασιλευσεν οχοζιας υιος ιωραμ βα-
σιλεως ιουδα ων εικοσι ετων οχοζιας εβασιλευσεν και ενιαυτον ένα
εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου γοθολια θυγα-
τηρ αμβρι και ουτος επορευθη εν ὁδω οικου αχααβ οτι μητηρ αυτου
ην συμβουλος του ἀμαρτανειν και εποιησεν το πονηρον εναντιον κυ-
ριου ως οικος αχααβ οτι αυτοι ησαν αυτω μετα το αποθανειν τον
πατερα αυτου συμβουλοι του εξολεθρευσαι αυτον και εν ταις βουλαις
αυτων επορευθη και επορευθη μετα ιωραμ υιου αχααβ εις πολεμον
επι αζαηλ βασιλεα συριας εις ραμα γαλααδ και επαταξαν οι τοξοται
τον ιωραμ και επεστρεψεν ιωραμ του ιατρευθηναι εις ιεζραελ απο των
πληγων ὧν επαταξαν αυτον οι συροι εν ραμα εν τω πολεμειν αυτον
προς αζαηλ βασιλεα συριας και οχοζιας υιος ιωραμ βασιλευς ιουδα
κατεβη θεασασθαι τον ιωραμ υιον αχααβ εις ιεζραελ οτι ηρρωσται και
παρα του θεου εγενετο καταστροφη οχοζια ελθειν προς ιωραμ και
εν τω ελθειν αυτον εξηλθεν μετ αυτου ιωραμ προς ιου υιον ναμεσσι
χριστον κυριου τον οικον αχααβ και εγενετο ως εξεδικησεν ιου τον
οικον αχααβ και εϋρεν τους αρχοντας ιουδα και τους αδελφους οχο-
ζια λειτουργουντας τω οχοζια και απεκτεινεν αυτους και ειπεν του
ζητησαι τον οχοζιαν και κατελαβον αυτον ιατρευομενον εν σαμαρεια
και ηγαγον αυτον προς ιου και απεκτεινεν αυτον και εθαψαν αυτον
οτι ειπαν υιος ιωσαφατ εστιν ὃς εζητησεν τον κυριον εν ὅλῃ καρδια
αυτου και ουκ ην εν οικῳ οχοζια κατισχυσαι δυναμιν περι της βασι-
λειας και γοθολια ἡ μητηρ οχοζια ειδεν οτι τεθνηκεν αυτης ὁ υιος και
ηγερθη και απωλεσεν παν το σπερμα της βασιλειας εν οικῳ ιουδα και
ελαβεν ιωσαβεθ ἡ θυγατηρ του βασιλεως τον ιωας υιον οχοζια και
εκληψεν αυτον εκ μεσου υιων του βασιλεως των θανατουμενων και
εδωκεν αυτον και την τροφον αυτου εις ταμειον των κλινων και ε-
κρυψεν αυτον ιωσαβεθ θυγατηρ του βασιλεως ιωραμ αδελφη οχοζιου
γυνη ιωδαε του ιερεως και εκρυψεν αυτον απο προσωπου γοθολιας
και ουκ απεκτεινεν αυτον και ην μετ αυτης εν οικῳ του θεου κατα-
κεκρυμμενος ἕξ ετη και γοθολια εβασιλευσεν επι της γης και εν τῷ
ετει τῷ ἑβδόμῳ εκραταιωσεν ιωδαε και ελαβεν τους ἑκατονταρχους
τον αζαριαν υιον ιωραμ και τον ισμαηλ υιον ιωαναν και τον αζαριαν
υιον ωβηδ και τον μαασαιαν υιον αδαια και τον ελισταφαν υιον ζαχα-
ρια μετ αυτου εις οικον και εκυκλωσαν τον ιουδαν και συνηγαγον
τους λευιτας εκ πασων των πολεων ιουδα και αρχοντας πατριων του
ισραηλ και ηλθον εις ιερουσαλημ και διεθεντο πασα εκκλησια ιουδα

διαθήκην εν οικω του θεου μετα του βασιλεως και εδειξεν αυτοις τον υιον του βασιλεως και ειπεν αυτοις ιδου ο υιος του βασιλεως βασιλευσατω καθως ελαλησεν κυριος επι τον οικον δαυιδ νυν ο λογος ουτος ον ποιησετε το τρίτον εξ υμων εισπορευεσθωσαν το σαββατον των ιερεων και των λευιτων και εις τας πυλας των εισοδων και το τρίτον εν οικω του βασιλεως και το τρίτον εν τη πυλη τη μεση και πας ο λαος εν αυλαις οικου κυριου και μη εισελθετω εις οικον κυριου εαν μη οι ιερεις και οι λευιται και οι λειτουργουντες των λευιτων αυτοι εισελευσονται οτι άγιοι εισιν και πας ο λαος φυλασσετω φυλακας κυριου και κυκλωσουσιν οι λευιται τον βασιλεα κυκλω ανδρος σκευος εν χειρι αυτου και ο εισπορευομενος εις τον οικον αποθανειται και εσονται μετα του βασιλεως εισπορευομενου και εκπορευομενου και εποιησαν οι λευιται και πας ιουδα κατα παντα οσα ενετειλατο ιωδασ ο ιερευς και ελαβον έκαστος τους ανδρας αυτου απ αρχης του σαββατου έως εξοδου του σαββατου οτι ου κατελυσεν ιωδασ τας εφημεριας και εδωκεν τας μαχαιρας και τους θυρεους και τα όπλα ά ην του βασιλεως δαυιδ εν οικω του θεου και εστησεν παντα τον λαον έκαστον εν τοις όπλοις αυτου απο της ωμιας του οικου της δεξιας έως της ωμιας της αριστερας του θυσιαστηριου και του οικου επι τον βασιλεα κυκλω και εξηγαγεν τον υιον του βασιλεως και εδωκεν επ αυτον το βασιλειον και τα μαρτυρια και εβασιλευσαν και εχρισαν αυτον ιωδασ και οι υιοι αυτου και ειπαν ζητω ο βασιλευς και ηκουσεν γοιθολια την φωνην του λαου των τρεχοντων και εξομολογουμενων και αινουντων τον βασιλεα και εισηλθεν προς τον βασιλεα εις οικον κυριου και ειδεν και ιδου ο βασιλευς επι της στασεως αυτου και επι της εισοδου οι αρχοντες και αι σαλπιγγες περι τον βασιλεα και πας ο λαος ηυφρανθη και εσαλπισαν εν ταις σαλπιγξιν και οι αδοντες εν τοις οργανοις ωδοι και υμνουντες αινον και διερρηξεν γοιθολια την στολην αυτης και εβοησεν και ειπεν επιτιθεμενοι επιτιθεσθε και εξηλθεν ιωδασ ο ιερευς και ενετειλατο ιωδασ ο ιερευς τοις έκατονταρχοις και τοις αρχηγοις της δυναμεως και ειπεν αυτοις εκβαλετε αυτην εκτος του οικου και εισελθατε οπισω αυτης και αποθανετω μαχαιρα οτι ειπεν ο ιερευς μη αποθανετω εν οικω κυριου και εδωκαν αυτη ανεσιν και διηλθεν δια της πυλης των ιππεων του οικου του βασιλεως και εθανατωσαν αυτην εκει και διεθετο ιωδασ διαθήκην ανα μεσον αυτου και του λαου και του βασιλεως ειναι λαον τω κυριω και εισηλθεν πας ο λαος της γης εις οικον βααλ και κατεσπασαν αυτον και τα θυσιαστηρια και τα ειδωλα αυτου ελεπτυναν και τον ματιθαν ιερεα της βααλ εθανατωσαν εναντιον των θυσιαστηριων αυτου και ενεχειρησεν ιωδασ ο ιερευς τα εργα οικου κυριου δια χειρος ιερεων και λευιτων και ανεστησεν τας εφημεριας των ιερεων και των λευιτων άς διεστειλεν δαυιδ επι τον οικον κυριου και ανενεγκαι ολοκαυτωματα κυριω καθως γεγραπται εν νομω μωυση εν ευφροσυνη και εν ωδαις δια χειρος δαυιδ και εστησαν οι πυλωροι επι τας πυλας οικου κυριου και ουκ εισελευσεται ακαθαρτος εις παν πραγμα και ελαβεν τους πατριαρχας και τους δυνατους και τους αρχοντας του λαου και παντα τον λαον της γης και ανεβιβασαν τον βασιλεα εις οικον κυριου και εισηλθεν δια της πυλης της εσωτερας εις τον οικον του βασιλεως και εκαθισαν τον βασιλεα επι τον θρονον της βασιλειας και ηυφρανθη πας ο λαος της γης και η πολις ήσυχασεν και την γοιθολιαν εθανατωσαν

μαχαίρα ων ἑπτα ετών ιώας εν τῷ βασιλευσαι αὐτον καὶ τεσσαρακοντα ετη εβασίλευσεν εν ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ σαββια ἐκ βηρσαβее καὶ ἐποίησεν ιώας τὸ εὖθες ἐνώπιον κυρίου πασας τὰς ἡμέρας ἰωδᾶς τοῦ ἱερέως καὶ ἐλάβεν αὐτῷ ἰωδᾶς γυναίκας δύο καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν ιώας ἐπισκευασαὶ τὸν οἶκον κυρίου καὶ συνηγάγεν τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς λειuitas καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐξέλθατε εἰς τὰς πόλεις ἰουδα καὶ συναγαγετε ἀπο παντός ἰσραὴλ ἀργύριον κατισχύσαι τὸν οἶκον κυρίου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν καὶ σπεύσατε λαλῆσαι καὶ οὐκ ἐσπεύσαν ὁι λειuitas καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς ιώας τὸν ἰωδᾶς τὸν ἀρχόντα καὶ εἶπεν αὐτῷ δια τί οὐκ ἐπέσκεψῳ περὶ τῶν λειuitas τοῦ εἰσενεγκαι ἀπο ἰουδα καὶ ιερουσαλημ τὸ κεκριμένον ὑπο μωυση ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ ὅτε ἐξεκκλησίασεν τὸν ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ὅτι γοῖθολια ἦν ἡ ἀνομος καὶ ὁι υἱοὶ αὐτῆς κατέσπασαν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ γὰρ τὰ ἅγια οἴκου κυρίου ἐποίησαν τὰς βααλὶμ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς γεννηθῆτω γλωσσοκομον καὶ τεῖθῃτω ἐν πυλὶ οἴκου κυρίου ἐξῶ καὶ κηρυζάτωσαν ἐν ἰουδα καὶ ἐν ιερουσαλημ εἰσενεγκαι κυριῷ καθὼς εἶπεν μωυσης πᾶσι τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρημῳ καὶ ἐδωκαν πάντες ἀρχόντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἰσέφερον καὶ ἐνεβαλ-
λον εἰς τὸ γλωσσοκομον ἕως οὗ ἐπληρώθη καὶ ἐγένετο ὥς εἰσέφερον τὸ γλωσσοκομον πρὸς τοὺς προστάτας τοῦ βασιλείως διὰ χειρὸς τῶν λειuitas καὶ ὥς εἶδον ὅτι ἐπλεονάσεν τὸ ἀργύριον καὶ ἦλθεν ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλείως καὶ ὁ προστάτης τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου καὶ ἐξεκένωσαν τὸ γλωσσοκομον καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ οὕτως ἐποιοῦν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας καὶ συνηγάγον ἀργύριον πολὺ καὶ ἐδωκεν αὐτὸ ὁ βασιλεὺς καὶ ἰωδᾶς ὁ ἱερεὺς τοῖς ποιοῦσιν τὰ ἐργα εἰς τὴν ἐργασίαν οἴκου κυρίου καὶ ἐμισθούντο λατομοὺς καὶ τεκτονὰς ἐπισκευασαὶ τὸν οἶκον κυρίου καὶ χαλκούς σιδήρου καὶ χαλκοῦ ἐπισκευασαὶ τὸν οἶκον κυρίου καὶ ἐποιοῦν ὁι ποιοῦντες τὰ ἐργα καὶ ἀνεβῆ μῆκος τῶν ἐργῶν ἐν χερσὶν αὐτῶν καὶ ἀνεστήσαν τὸν οἶκον κυρίου ἐπὶ τὴν στασὶν αὐτοῦ καὶ ἐνίσχυσαν καὶ ὥς συνετέλεσαν ἠνεγκαν πρὸς τὸν βασιλεῖα καὶ πρὸς ἰωδᾶς τὸ καταλοιπὸν τοῦ ἀργυρίου καὶ ἐποίησαν σκευὴ εἰς οἶκον κυρίου σκευὴ λειτουργικὰ ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας χρύσας καὶ ἀργύρας καὶ ἀνηνεγκαν ὀλοκαυτωσεις ἐν οἴκῳ κυρίου διὰ παντός πασας τὰς ἡμέρας ἰωδᾶς καὶ ἐγήρασεν ἰωδᾶς πλήρης ἡμερῶν καὶ ἐτελευτήσεν ὠν ἑκατὸν καὶ τριακοντα ετών ἐν τῷ τελευτᾷ αὐτὸν καὶ ἐθαψάν αὐτὸν ἐν πόλει δαυὶδ μετὰ τῶν βασιλεῶν ὅτι ἐποίησεν ἀγαθὴν μετὰ ἰσραὴλ καὶ μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν ἰωδᾶς εἰσηλθὸν ὁι ἀρχόντες ἰουδα καὶ προσεκύνησαν τὸν βασιλεῖα τότε ἐπῆκουσεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κυριὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ ἐδούλευον τὰς ἀσφαρταὶς καὶ τοῖς εἰδωλοῖς καὶ ἐγένετο ὀργὴ ἐπὶ ἰουδαν καὶ ἐπὶ ιερουσαλημ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταυτῇ καὶ ἀπεστείλεν πρὸς αὐτοὺς προφῆτας ἐπιστρέψαι πρὸς κυριὸν καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ διεμαρτυράντο αὐτοῖς καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐνεδύσεν τὸν ἀζαριαν τὸν τοῦ ἰωδᾶς τὸν ἱερεῖα καὶ ἀνέστη ἐπάνω τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν ταῦδε λέγει κυριὸς τί παραπορευέσθε τὰς ἐντολάς κυρίου καὶ οὐκ εὐσώθησεσθε ὅτι ἐγκατελίπετε τὸν κυριὸν καὶ ἐγκαταλείψει ὑμᾶς καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν δι' ἐντολῆς ιώας τοῦ βασιλείως ἐν αὐλὴ οἴκου κυρίου καὶ οὐκ ἐμνησθῇ ἰώας τοῦ ἐλεοῦς οὗ ἐποίησεν

μετ' αὐτοῦ ἰωδὰς ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ὥς ἀπεθνήσκειν εἶπεν ἰδοὶ κύριος καὶ κρίνατω καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν συντέλειαν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸν δυνάμεις συρίας καὶ ἤλθεν ἐπὶ ἰουδαὶν καὶ ἐπὶ ἱερουσαλὴμ καὶ κατέφθειραν πάντας τοὺς ἀρχοντας τοῦ λαοῦ ἐν τῷ λαῷ καὶ πάντα τὰ σκυλά αὐτῶν ἀπεστείλαν τῷ βασιλεὶ δαμασκού ὅτι ἐν ὀλίγοις ἀνδράσιν παρεγένετο δυνάμεις συρίας καὶ ὁ θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν δυνάμιν πολλήν σφοδρά ὅτι ἐγκατέλιπον κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ μετὰ ἰώας ἐποίησεν κρίματα καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ ἐγκαταλίπειν αὐτὸν ἐν μαλακίαις μεγάλαις καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐν αἱμασίν υἱοῦ ἰωδὰς τοῦ ἱερέως καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐθαψάν αὐτὸν ἐν πόλει δαυὶδ καὶ οὐκ ἐθαψάν αὐτὸν ἐν τῷ ταφῷ τῶν βασιλέων καὶ οἱ ἐπιθεμενοὶ ἐπ' αὐτὸν ζαβεδ ὁ τοῦ σαμαὶθ ὁ ἀμμανιτῆς καὶ ἰωζαβεδ ὁ τοῦ σομαρωῖθ ὁ μωαβιτῆς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντες καὶ προσήλθον αὐτῷ οἱ πεντε καὶ τὰ λοιπὰ ἰδοὺ γεγραμμένα ἐπὶ τὴν γράφην τῶν βασιλέων καὶ ἐβασίλευσεν αμασίας υἱὸς αὐτοῦ αὐτὸν ὡς ἐπὶ πεντε καὶ εἰκοσι ἐτῶν ἐβασίλευσεν αμασίας καὶ εἰκοσι ἐννεα ἐτῆ ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ὀνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἰωάδεν ἀπὸ ἱερουσαλὴμ καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου ἀλλ' οὐκ ἐν καρδίᾳ πληρεῖ καὶ ἐγένετο ὥς κατέστη ἡ βασιλεία ἐν χεὶρὶ αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς φονεύσαντας τὸν βασιλεῖα πατέρα αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὐκ ἀπεκτείνειν κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ νόμου κυρίου καθὼς γεγραπταὶ ὥς ἐνετείλατο κύριος λέγων οὐκ ἀποθάνονται πατέρες ὑπὲρ τέκνων καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθάνονται ὑπὲρ πατέρων ἀλλ' ἡ ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθάνονται καὶ συνηγάγεν αμασίας τὸν οἶκον ἰουδα καὶ ἀνέστησεν αὐτοὺς κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους ἐν παντὶ ἰουδα καὶ ἱερουσαλὴμ καὶ ἠρῆμῃσεν αὐτοὺς ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω καὶ ἔυρεν αὐτοὺς τριακοσίας χιλιάδας δυνατόους ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον κρατοῦντας ὁροῦ καὶ θυρεὸν καὶ ἐμισθώσατο ἀπὸ ἰσραὴλ ἑκατὸν χιλιάδας δυνατόους ἰσχυρὶ ἑκατὸν ταλάντων ἀργυρίου καὶ ἀνθρώπος τοῦ θεοῦ ἤλθεν πρὸς αὐτὸν λέγων βασιλεῦ οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ δυνάμεις ἰσραὴλ ὅτι οὐκ ἐστὶν κύριος μετὰ ἰσραὴλ πάντων τῶν ἰωὴν ἐφραὶμ ὅτι ἐὰν ὑπολάβῃς κατισχύσαι ἐν τοῖσι καὶ τροπώσεται σὲ κύριος ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὅτι ἐστὶν παρὰ κυρίου καὶ ἰσχύσαι καὶ τροπώσασθαι καὶ εἶπεν αμασίας τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ καὶ τί ποιήσω τὰ ἑκατὸν τάλαντα ἃ ἔδωκα τῇ δυνάμει ἰσραὴλ καὶ εἶπεν ὁ ἀνθρώπος τοῦ θεοῦ ἐστὶν τῷ κυρίῳ δοῦναι σοὶ πλεῖστα τούτων καὶ διεχώρισεν αμασίας τῇ δυνάμει τῇ ἐλθούσῃ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ ἐφραὶμ ἀπελθεῖν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ ἐθυμώθησαν σφοδρά ἐπὶ ἰουδαὶν καὶ ἐπεστρέψαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ἐν ὀργῇ θυμοῦ καὶ αμασίας κατισχύσεν καὶ παρέλαβεν τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν κοιλάδα τῶν ἄλων καὶ ἐπάταξεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς σὴρ δέκα χιλιάδας καὶ δέκα χιλιάδας ἐζωγρήσαν οἱ υἱοὶ ἰουδα καὶ ἔφερον αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἀχρὸν τοῦ κρημνοῦ καὶ κατέκρημνιζον αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἀχροῦ τοῦ κρημνοῦ καὶ πάντες διερρηγνύντο καὶ οἱ υἱοὶ τῆς δυνάμεως οὓς ἀπεστρέψεν αμασίας τοῦ μὴ πορευθῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον καὶ ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις ἰουδα ἀπὸ σαμαρείας ἕως βαιθωρῶν καὶ ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς τρεῖς χιλιάδας καὶ ἐσχυλεύσαν σκυλά πολλὰ καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἐλθεῖν αμασίαν παταξάντα τὴν ἰδουμαίαν καὶ ἠνέγκεν πρὸς αὐτοὺς τοὺς

θεους υιων σιμρι και εστησεν αυτους εαυτω εις θεους και εναντιον αυτων προσεκυνει και αυτοις αυτοσ εθυεν και εγενετο οργη κυριου επι αμασιαν και απεστειλεν αυτω προφητας και ειπαν αυτω τι εξητησας τους θεους του λαου οι ουκ εξειλαντο τον λαον αυτων εκ χειρος σου και εγενετο εν τω λαλησαι αυτω και ειπεν αυτω μη συμβουλον του βασιλεως δεδωκα σε προσεχε μη μαστιγωθης και εσιωπησεν ο προφητης και ειπεν οτι γινωσκω οτι εβουλετο επι σοι του καταφθειραι σε οτι εποιησας τουτο και ουκ επηκουσας της συμβουλιας μου και εβουλευσατο αμασις και απεστειλεν προς ιωας υιον ιωαχαζ υιου ιου βασιλεα ισραηλ λεγων δευρο οφθωμεν προσωποισ και απεστειλεν ιωας βασιλευς ισραηλ προς αμασιαν βασιλεα ιουδα λεγων ο αχουχ ο εν τω λιβανω απεστειλεν προς την κεδρον την εν τω λιβανω λεγων δος την θυγατερα σου τω υιω μου εις γυναικα και ιδου ελευσεται τα ιθρια του αγρου τα εν τω λιβανω και ηλθιαν τα ιθρια και κατεπατησαν τον αχουχ ειπας ιδου επαταξας την ιδουμαιαν και επαιρει σε η καρδια η βαφεια νυν καθησο εν οικω σου και ινα τι συμβαλλεις εν κακια και πεσοι συ και ιουδας μετα σου και ουκ ηκουσεν αμασις οτι παρα κυριου εγενετο του παραδουναι αυτον εις χειρας οτι εξεζητησεν τους θεους των ιδουμαιων και ανεβη ιωας βασιλευς ισραηλ και ωφθησαν αλληλοις αυτος και αμασις βασιλευς ιουδα εν βαιθσαμυς η εστιν του ιουδα και ετροπωθη ιουδας κατα προσωπον ισραηλ και εφυγεν εκαστος εις το σκηνωμα και τον αμασιαν βασιλεα ιουδα τον του ιωας κατελαβεν ιωας βασιλευς ισραηλ εν βαιθσαμυς και εισηγαγεν αυτον εις ιερουσαλημ και κατεσπασεν απο του τειχους ιερουσαλημ απο πυλης εφραιμ εως πυλης γωνιας τετρακοσιους πηχεις και παν το χρυσιον και το αργυριον και παντα τα σκευη τα ευρεθεντα εν οικω κυριου και παρα τω αβδεδομ και τους ιθισαυρους οικου του βασιλεως και τους υιους των συμμιξεων και επεστρεψεν εις σαμαρειαν και εξησεν αμασις ο του ιωας βασιλευς ιουδα μετα το αποθανειν ιωας τον του ιωαχαζ βασιλεα ισραηλ ετη δεκα πεντε και οι λοιποι λογοι αμασιου οι πρωτοι και οι εσχατοι ουκ ιδου γεγραμμενοι επι βιβλιου βασιλεων ιουδα και ισραηλ και εν τω καιρω ω απεστη αμασις απο κυριου και επειθεντο αυτω επιθεσιν και εφυγεν απο ιερουσαλημ εις λαχισ και απεστειλαν κατοπισθεν αυτου εις λαχισ και εθανατωσαν αυτον εκει και ανελαβον αυτον επι των ιππων και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και ελαβεν πας ο λαος της γης τον οζιαν και αυτος δεκα και εξ ετων και εβασιλευσαν αυτον αντι του πατρος αυτου αμασιου αυτος ωκοδομησεν την αιλαθ αυτος επεστρεψεν αυτην τω ιουδα μετα το κοιμηθηναι τον βασιλεα μετα των πατερων αυτου υιος δεκα εξ ετων εβασιλευσεν οζιας και πεντηκοντα και δυο ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου χαλια απο ιερουσαλημ και εποιησεν το ευθεσ ενωπιον κυριου κατα παντα οσα εποιησεν αμασις ο πατηρ αυτου και ην εκζητων τον κυριον εν ταις ημεραις ζαχαριου του συνιοντος εν φοβω κυριου και εν ταις ημεραις αυτου εξητησεν τον κυριον και ευοδωσεν αυτω κυριος και εξηλθεν και επολεμησεν προς τους αλλοφυλους και κατεσπασεν τα τειχη γεθ και τα τειχη ιαβνη και τα τειχη αζωτου και ωκοδομησεν πολεις αζωτου και εν τοις αλλοφυλοις και κατισχυσεν αυτον κυριος επι τους αλλοφυλους και επι τους αραβας τους κατοικουντας επι της πετρας και επι τους μιναιους και εδωκαν οι μιναιοι δωρα τω οζια και ην το ονομα αυτου εως εισοδου

αιγυπτου ότι κατισχυσεν έως ανω και ωκοδομησεν οζιας πυργους εν ιερουσαλημ και επι την πυλην της γωνιας και επι την πυλην της φαραγγος και επι των γωνιων και κατισχυσεν και ωκοδομησεν πυργους εν τη ερημω και ελατομησεν λακκους πολλους ότι κτηνη πολλα υπηρχεν αυτω εν σεφηλα και εν τη πεδινη και αμπελουργοι εν τη ορεινη και εν τω χαρμηλω ότι φιλογεωργος ην και εγενετο τω οζια δυναμεις ποιουσαι πολεμον και εκπορευομεναι εις παραταξιν εις αριθμον και ο αριθμος αυτων δια χειρος ιηλ του γραμματεως και μασσαιου του κριτου δια χειρος ανανιου του διαδοχου του βασιλεως πας ο αριθμος των πατριαρχων των δυνατων εις πολεμον διςχιλιοι εξακοσιοι και μετ αυτων δυναμεις πολεμικη τριακοσαι χιλιαδες και επτακιςχιλιοι πεντακοσιοι ουτοι οι ποιουντες πολεμον εν δυναμει ισχυος βοηθησαι τω βασιλει επι τους υπεναντιους και ητοιμαζεν αυτοις οζιας παση τη δυναμει θυρεους και δορατα και περικεφαλαιας και θωρακας και τοξα και σφενδονας εις λιθους και εποιησεν εν ιερουσαλημ μηχανας μεμηχανευμενας λογιστου του ειναι επι των πυργων και επι των γωνιων βαλλειν βελων και λιθοις μεγαλοις και ηκουσθη η κατασκευη αυτων έως πορρω ότι εθαυμαστωθη του βοηθηθηναι έως ου κατισχυσεν και ως κατισχυσεν υψωθη η καρδια αυτου του καταφθειραι και ηδικησεν εν κυριω θεω αυτου και εισηλθεν εις τον ναον κυριου θυμιασαι επι το θυσιαστηριον των θυμιαματων και εισηλθεν οπισω αυτου αζαριας ο ιερευσ και μετ αυτου ιερεις του κυριου ογδοηκοντα υιοι δυνατοι και εστησαν επι οζιαν τον βασιλεα και ειπαν αυτω ου σοι οζια θυμιασαι τω κυριω αλλ η τοις ιερευσιν υιοις ααρων τοις ηγιασμενοις θυμιασαι εξελθε εκ του αγιασματος ότι απεστης απο κυριου και ουκ εσται σοι τουτο εις δοξαν παρα κυριου θεου και εθυμωθη οζιας και εν τη χειρι αυτου το θυμιατηριον του θυμιασαι εν τω ναω και εν τω θυμωθηναι αυτον προς τους ιερεις και η λεπρα ανετειλεν εν τω μετωπω αυτου εναντιον των ιερεων εν οικω κυριου επανω του θυσιαστηριου των θυμιαματων και επεστρεψεν επ αυτον ο ιερευσ ο πρωτος και οι ιερεις και ιδου αυτος λεπρος εν τω μετωπω και κατεσπευσαν αυτον εκειθεν και γαρ αυτος εσπευσεν εξελθειν ότι ηλεγξεν αυτον κυριος και ην οζιας ο βασιλευς λεπρος έως ημερας της τελευτης αυτου και εν οικω αφφουσωθι εκαθητο λεπρος ότι απεσχισθη απο οικου κυριου και ιωαθαμ ο υιος αυτου επι της βασιλειας αυτου κρινων τον λαον της γης και οι λοιποι λογοι οζιου οι πρωτοι και οι εσχατοι γεγραμμενοι υπο ιεσσιου του προφητου και εκοιμηθη οζιας μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν τω πεδιω της ταφης των βασιλεων ότι ειπαν ότι λεπρος εστιν και εβασιλευσεν ιωαθαμ υιος αυτου αντ αυτου υιος εικοσι πεντε ετων ιωαθαμ εν τω βασιλευσαι αυτον και δεκα εξ ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ιερουσα θυγατηρ σαδωκ και εποιησεν το ευθες ενωπιον κυριου κατα παντα όσα εποιησεν οζιας ο πατηρ αυτου αλλ ουκ εισηλθεν εις τον ναον κυριου και ετι ο λαος κατεφθειρετο αυτος ωκοδομησεν την πυλην οικου κυριου την υψηλην και εν τειχει του οφλα ωκοδομησεν πολλα και πολεις ωκοδομησεν εν ορει ιουδα και εν τοις δρυμοις και οικησεις και πυργους αυτος εμαχεσατο προς βασιλεα υιων αμμων και κατισχυσεν επ αυτον και εδιδουν αυτω οι υιοι αμμων κατ ενιαυτον εκατον ταλαντα αργυριου και δεκα χιλιαδας κορων πυρου και κριθων δεκα χιλιαδας ταυτα εφερεν αυτω βασιλευς αμμων κατ ενιαυτον εν τω

πρωτω ετει και τω δευτερω και τω τριτω και κατισχυσεν ιωαθαμ οτι ητοιμασεν τας οδους αυτου εναντι κυριου θεου αυτου και οι λοιποι λογοι ιωαθαμ και ο πολεμος και αι πραξεις αυτου ιδου γεγραμμενοι επι βιβλιω βασιλεων ιουδα και ισραηλ και εκοιμηθη ιωαθαμ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν αχαζ υιος αυτου αντ αυτου υιος εικοσι ετων αχαζ εν τω βασιλευσαι αυτον και δεκα εξ ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ουκ εποιησεν το ευθες ενωπιον κυριου ως δαυιδ ο πατηρ αυτου και επορευθη κατα τας οδους βασιλεων ισραηλ και γαρ γλυπτα εποιησεν τοις ειδωλοις αυτων και εθυεν εν γαιβενενομ και διηγεν τα τεκνα αυτου δια πυρος κατα τα βδελυγματα των εθνων ων εξωλεθρευσεν κυριος απο προσωπου υιων ισραηλ και εθυμια επι των υψηλων και επι των δωματων και υποκατω παντος ξυλου αλσωδους και παρεδωκεν αυτον κυριος ο θεος αυτου δια χειρος βασιλεως συριας και επαταξεν εν αυτω και ηχημαλωτευσεν εξ αυτων αιχημαλωσιαν πολλην και ηγαγεν εις δαμασκον και γαρ εις τας χειρας βασιλεως ισραηλ παρεδωκεν αυτον και επαταξεν εν αυτω πληγην μεγαλην και απεκτεινεν φακεε ο του ρομελια βασιλευς ισραηλ εν ιουδα εν μια ημερα εκατον εικοσι χιλιαδας ανδρων δυνατων ισχυι εν τω αυτοις καταλιπειν τον κυριον θεον των πατερων αυτων και απεκτεινεν εξεκρι ο δυνατος του εφραιμ τον μαασαιαν τον υιον του βασιλεως και τον εσδρικαμ ηγουμενον του οικου αυτου και τον ελκανα τον διαδοχον του βασιλεως και ηχημαλωτισαν οι υιοι ισραηλ απο των αδελφων αυτων τριακοσιας χιλιαδας γυναικας υιους και θυγατερας και σκυλα πολλα εσκυλευσαν εξ αυτων και ηνεγκαν τα σκυλα εις σαμαρειαν και εκει ην ο προφητης του κυριου ωδηδ ονομα αυτω και εξηλθεν εις απαντησιν της δυναμεως των ερχομενων εις σαμαρειαν και ειπεν αυτοις ιδου οργη κυριου θεου των πατερων υμων επι τον ιουδα και παρεδωκεν αυτοις εις τας χειρας υμων και απεκτεινατε εν αυτοις εν οργη εως των ουρανων εφθακεν και νυν υιους ιουδα και ιερουσαλημ υμεις λεγετε κατακτησεσθαι εις δουλους και δουλαις ουκ ιδου ειμι μεθ υμων μαρτυρησαι κυριω θεω υμων και νυν ακουσατε μου και αποστρεψατε την αιχημαλωσιαν ην ηχημαλωτευσατε των αδελφων υμων οτι οργη θυμου κυριου εφ υμιν και ανεστησαν αρχοντες απο των υιων εφραιμ ουδια ο του ιωανου και βαρχιας ο του μοσολαμωθ και εξεκιας ο του σελλημ και αμασιας ο του χοδλι επι τους ερχομενους απο του πολεμου και ειπαν αυτοις ου μη εισαγαγητε την αιχημαλωσιαν ωδε προς ημας οτι εις το αμαρτανειν τω κυριω εφ ημας υμεις λεγετε προσθιναι επι ταις αμαρταις ημων και επι την αγνοιαν οτι πολλη η αμαρτια ημων και οργη θυμου κυριου επι τον ισραηλ και αφηκαν οι πολεμισται την αιχημαλωσιαν και τα σκυλα εναντιον των αρχοντων και πασης της εκκλησιας και ανεστησαν ανδρες οι επεκληθησαν εν ονοματι και αντελαβοντο της αιχημαλωσιας και παντας τους γυμνους περιεβαλον απο των σκυλων και ενεδυσαν αυτοις και υπεδησαν αυτοις και εδωκαν φαγειν και αλειψασθαι και αντελαβοντο εν υποζυγιοις παντος ασθενουντος και κατεστησαν αυτοις εις ιερικω πολιν φοινικων προς τους αδελφους αυτων και επεστρεψαν εις σαμαρειαν εν τω καιρω εκεινω απεστειλεν αχαζ προς βασιλεα ασσουρ βοηθησαι αυτω και εν τουτω οτι ιδουμαιοι επεθεντο και επαταξαν εν ιουδα και ηχημαλωτισαν αιχημαλωσιαν και οι αλλοφυλοι επεθεντο επι τας πολεις της πεδινης και απο λιβος του ιουδα και ελαβον την βαθι-

σαμυς και την αιλων και την γαδερωθ και την σωχω και τας κωμας αυτης και την θαμνα και τας κωμας αυτης και την γαμζω και τας κωμας αυτης και κατωκησαν εκει οτι εταπεινωσεν κυριος τον ιουδαν δι αχαζ βασιλεα ιουδα οτι απεστη αποστασει απο κυριου και ηλθεν επ αυτον θαγλαθφελλασαρ βασιλευς ασσουρ και επαταξεν αυτον και ελαβεν αχαζ τα εν οικω κυριου και τα εν οικω του βασιλεως και των αρχοντων και εδωκεν τω βασιλει ασσουρ και ουκ εις βοηθειαν αυτω αλλ η τω θλιβηναι αυτον και προσεθηκεν του αποστηναι απο κυριου και ειπεν ο βασιλευς εκζητησω τους θεους δαμασκου τους τυπτοντας με και ειπεν οτι θεοι βασιλεως συριας αυτοι κατισχυσουσιν αυτοις αυτοις τοινυν θυσω και αντιλημψονται μου και αυτοι εγενοντο αυτω εις σκωλον και παντι ισραηλ και απεστησεν αχαζ τα σκευη οικου κυριου και κατεκοψεν αυτα και εκλεισεν τας θυρας οικου κυριου και εποιησεν εαυτω θυσιαστηρια εν παση γωνια εν ιερουσαλημ και εν παση πολει και πολει εν ιουδα εποιησεν υψηλα θυμιαν θεοις αλλοτριоиς και παρωργισαν κυριον τον θεον των πατερων αυτων και οι λοιποι λογοι αυτου και αι πραξεις αυτου αι πρωται και αι εσχαται ιδου γεγραμμεναι επι βιβλιω βασιλεων ιουδα και ισραηλ και εκοιμηθη αχαζ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ οτι ουκ εισηνεγκαν αυτον εις τους ταφους των βασιλεων ισραηλ και εβασιλευσεν εξεκιας υιος αυτου αντ αυτου και εξεκιας εβασιλευσεν ων εικοσι και πεντε ετων και εικοσι και εννεα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αββα θυγατηρ ζαχαρια και εποιησεν το ευθες ενωπιον κυριου κατα παντα οσα εποιησεν δαυιδ ο πατηρ αυτου και εγενετο ως εστη επι της βασιλειας αυτου εν τω πρωτω μηνι ανεωξεν τας θυρας οικου κυριου και επεσκευασεν αυτας και εισηγαγεν τους ιερεις και τους λευιτας και κατεστησεν αυτοις εις το κλιτος το προς ανατολας και ειπεν αυτοις ακουσατε οι λευιται νυν αγνισθητε και αγνισατε τον οικον κυριου θεου των πατερων υμων και εκβαλετε την ακαθαρσιν εκ των αγιων οτι απεστησαν οι πατερες υμων και εποιησαν το πονηρον εναντιον κυριου και εγκατελιπαν αυτον και απεστρεψαν το προσωπον απο της σκηνης κυριου και εδωκαν αυχενα και απεκλεισαν τας θυρας του ναου και εσβεσαν τους λυχνους και θυμιαμα ουκ εθυμιασαν και ολοκαυτωματα ου προσηνεγκαν εν τω αγιω θεω ισραηλ και ωργισθη οργη κυριος επι τον ιουδαν και επι την ιερουσαλημ και εδωκεν αυτοις εις εκστασιν και εις αφανισμον και εις συρισμον ως υμεις ορατε τοις οφθαλμοις υμων και ιδου πεπληγασιν οι πατερες υμων μαχαира και οι υιοι υμων και αι θυγατερες υμων και αι γυναικες υμων εν αιχμαλωσια εν γη ουκ αυτων ο και νυν εστιν επι τουτοις νυν εστιν επι καρδιας διαθεσθαι διαθηκην κυριου θεου ισραηλ και αποστρεψει την οργην θυμου αυτου αφ υμων και νυν μη διαλιπητε οτι εν υμιν ηρετικεν κυριος στήναι εναντιον αυτου λειτουργειν και ειναι αυτω λειτουργουντας και θυμιωντας και ανεστησαν οι λευιται μααθ ο του αμασι και ιωηλ ο του αζαριου εκ των υιων κααθ και εκ των υιων μεραρι κισ ο του αβδι και αζαριας ο του ιαλλεληλ και απο των υιων γεδσωνι ιωα ο του ζεμμαθ και ιωδαν ο του ιωαχα και των υιων ελισταφαν σαμβρι και ιηλ και των υιων ασαφ ζαχαριας και μαθιθανιας και των υιων αιμαν ιηλ και σεμει και των υιων ιδιων σαμιας και οζιηλ και συνηγαγον τους αδελφους αυτων και ηγγισθησαν κατα την εντολην του βασιλεως δια προσταγματος κυριου καθαρισαι τον οικον

κυριου και εισηλθον οι ιερεις εσω εις τον οικον κυριου αγνισαι και εξεβαλον πασαν την ακαθαρσιαν την ευρεθισαν εν τω οικω κυριου και εις την αυλην οικου κυριου και εδεξαντο οι λευιται εκβαλειν εις τον χειμαρρουν κεδρων εξω και ηρξαντο τη ημερα τη πρωτη νουμηνια του μηνος του πρωτου αγνισαι και τη ημερα τη ογδοη του μηνος εισηλθαν εις τον ναον κυριου και ηγνισαν τον οικον κυριου εν ημεραις οκτω και τη ημερα τη εκκαιδεκατη του μηνος του πρωτου συνετελεσαν και εισηλθαν εσω προς εξεκιαν τον βασιλεα και ειπαν ηγνισαμεν παντα τα εν οικω κυριου το θυσιαστηριον της ολοκαυτωσεως και τα σκευη αυτου και την τραπεζαν της προθεσεως και τα σκευη αυτης και παντα τα σκευη α εμεινανεν αχαζ ο βασιλευς εν τη βασιλεια αυτου εν τη αποστασια αυτου ητοιμακαμεν και ηγνικαμεν ιδου εστιν εναντιον του θυσιαστηριου κυριου και ωρθισεν εξεκιαις ο βασιλευς και συνηγαγεν τους αρχοντας της πολεως και ανεβη εις οικον κυριου και ανηνεγκεν μοσχους επτα κριους επτα αμνους επτα χιμαρους αιγων επτα περι αμαρτιας περι της βασιλειας και περι των αιγων και περι ισραηλ και ειπεν τοις υιοις ααρων τοις ιερευσιν αναβαινειν επι το θυσιαστηριον κυριου και εθυσαν τους μοσχους και εδεξαντο οι ιερεις το αιμα και προσεχεον επι το θυσιαστηριον και εθυσαν τους κριους και προσεχεον το αιμα επι το θυσιαστηριον και εθυσαν τους αμνους και περιεχεον το αιμα τω θυσιαστηριω και προσηγαγον τους χιμαρους τους περι αμαρτιας εναντιον του βασιλεως και της εκκλησιας και επεθηκαν τας χειρας αυτων επ αυτους και εθυσαν αυτους οι ιερεις και εξιλασαντο το αιμα αυτων προς το θυσιαστηριον και εξιλασαντο περι παντος ισραηλ οτι περι παντος ισραηλ ειπεν ο βασιλευς η ολοκαυτωσις και τα περι αμαρτιας και εστησεν τους λευιτας εν οικω κυριου εν κυμβαλοις και εν ναβλαις και εν κινυραις κατα την εντολην δαυιδ του βασιλεως και γαδ του ορωντος τω βασιλει και ναθαν του προφητου οτι δι εντολης κυριου το προσταγμα εν χειρι των προφητων και εστησαν οι λευιται εν οργανοις δαυιδ και οι ιερεις ταις σαλπιγξιν και ειπεν εξεκιαις ανενεγκαι την ολοκαυτωσιν επι το θυσιαστηριον και εν τω αρξασθαι αναφερειν την ολοκαυτωσιν ηρξαντο αδειν κυριω και αι σαλπιγγες προς τα οργανα δαυιδ βασιλεως ισραηλ και πασα η εκκλησια προσεκυνη και οι ψαλτωδοι αδοντες και αι σαλπιγγες σαλπίζουσαι εως ου συνετελεσθη η ολοκαυτωσις και ως συνετελεσαν αναφεροντες εκαμφεν ο βασιλευς και παντες οι ευρεθεντες και προσεκυνησαν και ειπεν εξεκιαις ο βασιλευς και οι αρχοντες τοις λευιταις υμνειν τον κυριον εν λογοις δαυιδ και ασαφ του προφητου και υμνουν εν ευφροσυνη και επεσον και προσεκυνησαν και απεκριθη εξεκιαις και ειπεν νυν επληρωσατε τας χειρας υμων κυριω προσαγαγετε και φερετε θυσιας και αινεσεως εις οικον κυριου και ανηνεγκεν η εκκλησια θυσιας και αινεσεως εις οικον κυριου και πας προθυμος τη καρδια ολοκαυτωσεις και εγενετο ο αριθμος της ολοκαυτωσεως ης ανηνεγκεν η εκκλησια μοσχοι εβδομηκοντα κριοι εκατον αμνοι διακοσιοι εις ολοκαυτωσιν κυριω παντα ταυτα και οι ηγιασμενοι μοσχοι εξακοσιοι προβατα τρισχιλια αλλ η οι ιερεις ολιγοι ησαν και ουκ εδυναντο δειραι την ολοκαυτωσιν και αντελαβοντο αυτων οι αδελφοι αυτων οι λευιται εως ου συνετελεσθη το εργον και εως ου ηγνισθησαν οι ιερεις οτι οι λευιται προθυμως ηγνισθησαν παρα τους ιερεις και η ολοκαυτωσις πολλη εν τοις στεασιν της τελειωσεως του σωτηριου και των

σπονδων της ολοκαυτωσεως και καταρωθη το εργον εν οικω κυριου και ηυφρανθη εξεκιας και πας ο λαος δια το ητοιμακεναι τον θεον τω λαω οτι εξαπινα εγενετο ο λογος και απεστειλεν εξεκιας επι παντα ισραηλ και ιουδαν και επιστολας εγραψεν επι τον εφραιμ και μανασση ελθειν εις οικον κυριου εις ιερουσαλημ ποιησαι το φασεκ τω κυριω θεω ισραηλ και εβουλευσατο ο βασιλευς και οι αρχοντες και πασα η εκκλησια η εν ιερουσαλημ ποιησαι το φασεκ τω μηνι τω δευτερω ου γαρ ηδυνασθησαν αυτο ποιησαι εν τω καιρω εκεινω οτι οι ιερεις ουχ ηγνισθησαν ικανοι και ο λαος ου συνηχθη εις ιερουσαλημ και ηρεσεν ο λογος εναντιον του βασιλεως και εναντιον της εκκλησιας και εστησαν λογον διελθειν κηρυγμα εν παντι ισραηλ απο βηρσαβее εως δαν ελθοντας ποιησαι το φασεκ κυριω θεω ισραηλ εν ιερουσαλημ οτι πληθος ουκ εποησεν κατα την γραφην και επορευθησαν οι τρεχοντες συν ταις επιστολαις παρα του βασιλεως και των αρχοντων εις παντα ισραηλ και ιουδαν κατα το προσταγμα του βασιλεως λεγοντες υιοι ισραηλ επιστρεψατε προς θεον αβρααμ και ισαακ και ισραηλ και επιστρεφει τους ανασεσωσμενους τους καταλειφθεντας απο χειρος βασιλεως ασσουρ και μη γινεσθε καθως οι πατερες υμων και οι αδελφοι υμων οι απεστησαν απο κυριου θεου πατερων αυτων και παρεδωκεν αυτους εις ερημωσιν καθως υμεις ορατε και νυν μη σκληρυνητε τους τραχηλους υμων δοτε δοξαν κυριω τω θεω και εισελθατε εις το αγιασμα αυτου ο ηγιασεν εις τον αιωνα και δουλευσατε τω κυριω θεω υμων και αποστρεφει αφ υμων θυμον οργης οτι εν τω επιστρεφειν υμας προς κυριον οι αδελφοι υμων και τα τεκνα υμων εσονται εν οικτιρμοις εναντι παντων των αιχμαλωτισαντων αυτους και αποστρεφει εις την γην ταυτην οτι ελεημων και οικτιρμων κυριος ο θεος ημων και ουκ αποστρεφει το προσωπον αυτου αφ ημων εαν επιστρεψωμεν προς αυτον και ησαν οι τρεχοντες διαπορευομενοι πολιν εκ πολεως εν τω ορει εφραιμ και μανασση και εως ζαβουλων και εγενοντο ως καταγελωντες αυτων και καταμωκωμενοι αλλα ανθρωποι ασηρ και απο μανασση και απο ζαβουλων ενετραπησαν και ηλθον εις ιερουσαλημ και εν ιουδα εγενετο χειρ κυριου δουναι αυτοις καρδιαν μιαν ελθειν του ποιησαι κατα το προσταγμα του βασιλεως και των αρχοντων εν λογω κυριου και συνηχθησαν εις ιερουσαλημ λαος πολυς του ποιησαι την εορτην των αζυμων εν τω μηνι τω δευτερω εκκλησια πολλη σφοδρα και ανεστησαν και καθειλαν τα θυσιαστηρια τα εν ιερουσαλημ και παντα εν οis εθυμιωσαν τοis ψευδεσιν κατεσπασαν και ερριψαν εις τον χειμαρρουν κεδρων και εθυσαν το φασεκ τη τεσσαρεσκαιδεκατη του μηνος του δευτερου και οι ιερεις και οι λευιται ενετραπησαν και ηγνισθησαν και εισηνεγκαν ολοκαυτωματα εις οικον κυριου και εστησαν επι την στασιν αυτων κατα το κριμα αυτων κατα την εντολην μωυση ανθρωπου του θεου και οι ιερεις εδεχοντο τα αματα εκ χειρος των λευιτων οτι πληθος της εκκλησιας ουχ ηγνισθη και οι λευιται ησαν του θυειν το φασεκ παντι τω μη δυναμενω αγνισθηναι τω κυριω οτι το πλειστον του λαου απο εφραιμ και μανασση και ισσαχαρ και ζαβουλων ουχ ηγνισθησαν αλλα εφαγον το φασεκ παρα την γραφην και προσηυξατο εξεκιας περι αυτων λεγων κυριος ο αγαθος εξιλασασθω υπερ πασης καρδιας κατευθυνουσης εκζητησαι κυριον τον θεον των πατερων αυτων και ου κατα την αγνειαν των αγιων και επηκουσεν κυριος τω εξεκια και ιασατο

τον λαον και εποισαν οι υιοι ισραηλ οι ευρεθεντες εν ιερουσαλημ την εορτην των αζυμων επτα ημερας εν ευφροσυνη μεγαλη και καθυμνουντες τω κυριω ημεραν καθ' ημεραν και οι ιερεις και οι λειται εν οργανοις τω κυριω και ελαλησεν εξεκιας επι πασαν καρδιαν των λειτων και των συνιοντων συνεσιν αγαθην τω κυριω και συνετελεσαν την εορτην των αζυμων επτα ημερας θυοντες θυσιας σωτηριου και εξομολογουμενοι τω κυριω θεω των πατερων αυτων και εβουλευσατο η εκκλησια αμα ποιησαι επτα ημερας αλλας και εποισαν επτα ημερας εν ευφροσυνη οτι εξεκιας απηρξατο τω ιουδα τη εκκλησια μοσχους χιλιους και επταχιςχιλια προβατα και οι αρχοντες απηρξαντο τω λαω μοσχους χιλιους και προβατα δεκα χιλιαδας και τα αγια των ιερεων εις πληθος και ηυφρανθη πασα η εκκλησια οι ιερεις και οι λειται και πασα η εκκλησια ιουδα και οι ευρεθεντες εξ ισραηλ και οι προσηλυτοι οι ελθοντες απο γης ισραηλ και οι κατοικουντες εν ιουδα και εγενετο ευφροσυνη μεγαλη εν ιερουσαλημ απο ημερων σαλωμων υιου δαυιδ βασιλεως ισραηλ ουκ εγενετο τοιαυτη εορτη εν ιερουσαλημ και ανεστησαν οι ιερεις οι λειται και ηυλογησαν τον λαον και επηκουσθη η φωνη αυτων και ηλθεν η προσευχη αυτων εις το κατοικητηριον το αγιον αυτου εις τον ουρανον και ως συνετελεσθη παντα ταυτα εξηλθεν πας ισραηλ οι ευρεθεντες εν πολεσιν ιουδα και συνετριψαν τας στηλας και εξεκοψαν τα αλση και κατεσπασαν τα υψηλα και τους βωμους απο πασης της ιουδαιας και βενιαμιν και εξ εφραιμ και απο μανασση εως εις τελος και επεστρεψαν πας ισραηλ εκαστος εις την κληρονομiam αυτου και εις τας πολεις αυτων και εταξεν εξεκιας τας εφημεριας των ιερεων και των λειτων και τας εφημεριας εκαστου κατα την εαυτου λειτουργiam τοις ιερευσιν και τοις λειταις εις την ολοκαυτωσιν και εις την θυσιαν του σωτηριου και ανειν και εξομολογεισθαι και λειτουργειν εν ταις πυλαις εν ταις αυλαις οικου κυριου και μερις του βασιλεως εκ των υπαρχοντων αυτου εις τας ολοκαυτωσεις την πρωινην και την δειλινην και ολοκαυτωσεις εις σαββατα και εις τας νουμηνιας και εις τας εορτας τας γεγραμμενας εν τω νομω κυριου και ειπεν τω λαω τοις κατοικουσιν εν ιερουσαλημ δουναι την μεριδα των ιερεων και των λειτων οπως κατισχυσωσιν εν τη λειτουργia οικου κυριου και ως προσεταξεν τον λογον επλεονασαν οι υιοι ισραηλ απαρχην σιτου και οινου και ελαιου και μελιτος και παν γενημα αγρου και επιδεκατα παντα εις πληθος ηνεγκαν οι υιοι ισραηλ και ιουδα και οι κατοικουντες εν ταις πολεσιν ιουδα και αυτοι ηνεγκαν επιδεκατα μοσχων και προβατων και επιδεκατα αιγων και ηγιασαν τω κυριω θεω αυτων και εισηνεγκαν και εθηκαν σωρους σωρους εν τω μηνι τω τριτω ηρξαντο οι σωροι θεμελιουσθαι και εν τω εβδωμω μηνι συνετελεσθησαν και ηλθεν εξεκιας και οι αρχοντες και ειδον τους σωρους και ηυλογησαν τον κυριον και τον λαον αυτου ισραηλ και επυνθανετο εξεκιας των ιερεων και των λειτων υπερ των σωρων και ειπεν προς αυτον αζαριας ο ιερευς ο αρχων εις οικον σαδωκ και ειπεν εξ ου ηρκαται η απαρχη φερεσθαι εις οικον κυριου εφαγομεν και επιομεν και κατελιπομεν οτι κυριος ηυλογησεν τον λαον αυτου και κατελιπομεν ετι το πληθος τουτο και ειπεν εξεκιας ετοιμασαι παστοφορια εις οικον κυριου και ητοιμασαν και εισηνεγκαν εκει τας απαρχας και τα επιδεκατα εν πιστει και επ αυτων επιστατης χωνενιας ο λευιτης και σημει ο αδελφος αυτου διαδεχομενος και ιηλ και οζαζιας και ναεθ και

ασαηλ και ιεριμωθ και ιωζαβαθ και ελιηλ και σαμαχια και μααθ και βαναιας και οι υιοι αυτου καθεσταμενοι δια χωνενιου και σημει του αδελφου αυτου καθως προσεταξεν ο βασιλευς εξεκιας και αζαριας ο ηγουμενος οικου κυριου και κωρη ο του ιεμνα ο λευιτης ο πυλωρος κατα ανατολας επι των δοματων δουναι τας απαρχας κυριω και τα αγια των αγιων δια χειρος οδομ και βενιαμιν και ιησους και σημει και αμαριας και σεχονιας δια χειρος των ιερεων εν πιστει δουναι τοις αδελφοις αυτων κατα τας εφημεριαις κατα τον μεγαν και τον μικρον εκτος της επιγονης των αρσενικων απο τριετους και επανω παντι τω εισπορευομενω εις οικον κυριου εις λογον ημερων εις ημεραν εις λειτουργιαν εφημεριας διαταξεως αυτων ουτος ο καταλοχισμος των ιερεων κατ οικους πατριων και οι λευιται εν ταις εφημεριας αυτων απο εικοσαετους και επανω εν διαταξει εν καταλοχιας εν παση επιγονη υιων αυτων και θυγατερων αυτων εις παν το πληθος οτι εν πιστει ηγνισαν το αγιον τοις υιοις ααρων τοις ιερατευουσιν και οι απο των πολεων αυτων εν παση πολει και πολει ανδρες οι ωνομασθησαν εν ονοματι δουναι μεριδα παντι αρσενικω εν τοις ιερευσιν και παντι καταριθμουμενω εν τοις λευιταις και εποιησεν ουτως εξεκιας εν παντι ιουδα και εποιησεν το καλον και το ευθες εναντιον του κυριου θεου αυτου και εν παντι εργω εν ω ηρξατο εν εργασια εν οικω κυριου και εν τω νομω και εν τοις προσταγμασιν εξεζητησεν τον θεον αυτου εξ ολης ψυχης αυτου και εποιησεν και ευοδωθη και μετα τους λογους τουτους και την αληθειαν ταυτην ηλθεν σενναχηριμ βασιλευς ασσυριων και ηλθεν επι ιουδαν και παρενεβαλεν επι τας πολεις τας τειχηρεις και ειπεν προκαταλαβεσθαι αυτας και ειδεν εξεκιας οτι ηκει σενναχηριμ και το προσωπον αυτου του πολεμησαι επι ιερουσαλημ και εβουλευσατο μετα των πρεσβυτερων αυτου και των δυνατων εμφραξαι τα υδατα των πηγων α ην εξω της πολεως και συνεπισχυσαν αυτω και συνηγαγεν λαον πολυν και ενεφραξεν τα υδατα των πηγων και τον ποταμον τον διοριζοντα δια της πολεως λεγων μη ελθη βασιλευς ασσουρ και ευρη υδωρ πολυ και κατισχυση και κατισχυσεν εξεκιας και ωκοδομησεν παν το τειχος το κατεσκαμμενον και πυργους και εξω προτειχισμα αλλο και κατισχυσεν το αναλημμα πολεως δαυιδ και κατεσχευασεν οπλα πολλα και εθετο αρχοντας του πολεμου επι τον λαον και συνηχθησαν προς αυτον εις την πλατειαν της πυλης της φαραγγος και ελαλησεν επι καρδιαν αυτων λεγων ισχυσατε και ανδριζεσθε μη πτοηθητε απο προσωπου βασιλεως ασσουρ και απο προσωπου παντος του εθνους του μετ αυτου οτι μεθ ημων πλειονες η μετ αυτου μετ αυτου βραχιονες σαρκινοι μεθ ημων δε κυριος ο θεος ημων του σωζειν και του πολεμειν τον πολεμον ημων και κατεθαρσησεν ο λαος επι τοις λογοις εξεκιου βασιλεως ιουδα και μετα ταυτα απεστειλεν σενναχηριμ βασιλευς ασσυριων τους παιδας αυτου επι ιερουσαλημ και αυτος επι λαχis και πασα η στρατια μετ αυτου και απεστειλεν προς εξεκιαν βασιλεα ιουδα και προς παντα ιουδαν τον εν ιερουσαλημ λεγων ουτως λεγει σενναχηριμ ο βασιλευς ασσυριων επι τινι υμεις πεποιθατε και κατησθε εν τη περιοχη εν ιερουσαλημ ουχι εξεκιας απατα υμας του παραδουναι υμας εις θανατον και εις λιμον και εις διψαν λεγων κυριος ο θεος ημων σωσει ημας εκ χειρος βασιλεως ασσουρ ουχ ουτος εστιν εξεκιας ος περιειλεν τα θυσιασθηρια αυτου και τα υψηλα αυτου και ειπεν τω ιουδα και τοις κατοικουσιν ιε-

ρουσαλημ λεγων κατεναντι του θυσιαστηριου τουτου προσκυνησετε και επ αυτω θυμιασετε ου γνωσεσθε ο τι εποιησα εγω και οι πατερες μου πασι τοις λαοις των χωρων μη δυναμενοι ηδυναντο θεοι των εθνων πασης της γης σωσαι τον λαον αυτων εκ χειρος μου τις εν πασι τοις θεοις των εθνων τουτων ους εξωλεθρευσαν οι πατερες μου μη ηδυναντο σωσαι τον λαον αυτων εκ χειρος μου οτι δυνησεται ο θεος υμων σωσαι υμας εκ χειρος μου νυν μη απατατω υμας εξεκιας και μη πεποιθεναι υμας ποιειτω κατα ταυτα και μη πιστευετε αυτω οτι ου μη δυνηται ο θεος παντος εθνους και βασιλειας του σωσαι τον λαον αυτου εκ χειρος μου και εκ χειρος πατερων μου οτι ο θεος υμων ου μη σωσει υμας εκ χειρος μου και ετι ελαλησαν οι παιδες αυτου επι κυριον θεον και επι εξεκιαν παιδα αυτου και βιβλιον εγραφεν ονειδιζειν τον κυριον θεον ισραηλ και ειπεν περι αυτου λεγων ως θεοι των εθνων της γης ουκ εξειλαντο τους λαους αυτων εκ χειρος μου ουτως ου μη εξεληται ο θεος εξεκιου λαον αυτου εκ χειρος μου και εβοησεν φωνη μεγαλη ιουδαιστι επι λαον ιερουσαλημ τον επι του τειχους του φοβησαι αυτους και κατασπασαι οπως προκαταλβωνται την πολιν και ελαλησεν επι θεον ιερουσαλημ ως και επι θεους λαων της γης εργα χειρων ανθρωπων και προσηυξατο εξεκιας ο βασιλευς και ησαιας υιος αμως ο προφητης περι τουτων και εβοησεν εις τον ουρανον και απεστειλεν κυριος αγγελον και εξετριψεν παν δυνατον πολεμιστην και αρχοντα και στρατηγον εν τη παρεμβολη βασιλεις ασσουρ και απεστρεψεν μετα αισχυνης προσωπου εις την γην αυτου και ηλθεν εις οικον του θεου αυτου και των εξελθοντων εκ κοιλιας αυτου κατεβαλον αυτον εν ρομφαια και εσωσεν κυριος εξεκιαν και τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ εκ χειρος σενναχηριμ βασιλεις ασσουρ και εκ χειρος παντων και κατεπαυσεν αυτους κυκλοθεν και πολλοι εφερον δωρα τω κυριω εις ιερουσαλημ και δοματα τω εξεκια βασιλει ιουδα και υπερηρθη κατ οφθαλμους παντων των εθνων μετα ταυτα εν ταις ημεραις εκειναις ηρρωστησεν εξεκιας εως θανατου και προσηυξατο προς κυριον και επηκουσεν αυτου και σημειον εδωκεν αυτω και ου κατα το ανταποδομα ο εδωκεν αυτω ανταπεδωκεν εξεκιας αλλα υψωθη η καρδια αυτου και εγενετο επ αυτον οργη και επι ιουδαν και ιερουσαλημ και εταπεινωθη εξεκιας απο του υψους της καρδιας αυτου και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και ουκ επηλθεν επ αυτους οργη κυριου εν ταις ημεραις εξεκιου και εγενετο τω εξεκια πλουτος και δοξα πολλη σφοδρα και ιθησαυρους εποιησεν εαυτω αργυριου και χρυσιου και του λιθου του τιμιου και εις τα αρωματα και οπλοθηκας και εις σκευη επιθυμητα και πολεις εις τα γεννηματα σιτου και ελαιου και οινου και φατνας παντος κτηνους και μανδρας εις τα ποιμνια και πολεις ως ωκοδομησεν αυτω και αποσκευην προβατων και βοων εις πληθος οτι εδωκεν αυτω κυριος αποσκευην πολλην σφοδρα αυτος εξεκιας ενεφραξεν την εξοδον του υδατος γιων το ανω και κατηυθυνεν αυτα κατω προς λιβα της πολεως δαυιδ και ευοδωθη εξεκιας εν πασι τοις εργοις αυτου και ουτως τοις πρεσβευταις των αρχοντων απο βαβυλωνος τοις αποσταλειςιν προς αυτον πυθεσθαι παρ αυτου το τερας ο εγενετο επι της γης και εγκατελιπεν αυτον κυριος του πειρασαι αυτον ειδεναι τα εν τη καρδια αυτου και τα καταλοιπα των λογων εξεκιου και το ελεος αυτου ιδου γεγραπται εν τη προφητεια ησαιου υιου αμως του προφητου και επι βιβλιου βασιλεις ιουδα και

ισραηλ και εκοιμηθη εζεκιας μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν αναβασει ταφων υιων δαυιδ και δοξαν και τιμην εδωκαν αυτω εν τω θανατω αυτου πας ιουδα και οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ και εβασιλευσεν μανασσης υιος αυτου αντ αυτου ων δεκα δυο ετων μανασσης εν τω βασιλευσαι αυτον και πεντηκοντα πεντε ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και εποιησεν το πονηρον εναντιον κυριου απο παντων των βδελυγματων των εθνων ους εξωλεθρευσεν κυριος απο προσωπου των υιων ισραηλ και επεστρεψεν και ωκοδομησεν τα υψηλα α κατεσπασεν εζεκιας ο πατηρ αυτου και εστησεν στηλας ταις βααλιμ και εποιησεν αλση και προσεκυνησεν παση τη στρατια του ουρανου και εδουλευσεν αυτοις και ωκοδομησεν θυσιαστήρια εν οικω κυριου ου ειπεν κυριος εν ιερουσαλημ εσται το ονομα μου εις τον αιωνα και ωκοδομησεν θυσιαστήρια παση τη στρατια του ουρανου εν ταις δυσιν αυλαις οικου κυριου και αυτος διηγαγεν τα τεκνα αυτου εν πυρι εν γαι-βαναι-εννομ και εκληθονιζετο και οιωνιζετο και εφαρμακευετο και εποιησεν εγγαστριμυθους και επαοιδους επληθυνεν του ποιησαι το πονηρον εναντιον κυριου του παροργισαι αυτον και εθηκεν το γλυπτον και το χωνευτον εικονα ην εποίησεν εν οικω θεου ου ειπεν ο θεος προς δαυιδ και προς σαλωμων υιον αυτου εν τω οικω τουτω και ιερουσαλημ ην εξελεξαμην εκ πασων φυλων ισραηλ ιθισω το ονομα μου εις τον αιωνα και ου προσθησω σαλευσαι τον ποδα ισραηλ απο της γης ης εδωκα τοις πατρασιν αυτων πλην εαν φυλασσωνται του ποιησαι παντα α ενετειλαμην αυτοις κατα παντα τον νομον και τα προσταγματα και τα κριματα εν χειρι μουση και επλανησεν μανασσης τον ιουδαν και τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ του ποιησαι το πονηρον υπερ παντα τα εθνη α εξηρεν κυριος απο προσωπου υιων ισραηλ και ελαλησεν κυριος επι μανασση και επι τον λαον αυτου και ουκ επηκουσαν και ηγαγεν κυριος επ αυτους τους αρχοντας της δυναμεως βασιλειως ασσουρ και κατελαβον τον μανασση εν δεσμοις και εδησαν αυτον εν πεδαις και ηγαγον εις βαβυλωνα και ως εθλιβη εξητησεν το προσωπον κυριου του θεου αυτου και εταπεινωθη σφοδρα απο προσωπου θεου των πατερων αυτου και προσηυζατο προς αυτον και επηκουσεν αυτου και επηκουσεν της βοης αυτου και επεστρεψεν αυτον εις ιερουσαλημ επι την βασιλειαν αυτου και εγυν μανασσης οτι κυριος αυτος εστιν ο θεος και μετα ταυτα ωκοδομησεν τειχος εξω της πολεως δαυιδ απο λιβος κατα γιων εν τω χειμαρρω και εκπορευομενων την πυλην την κυκλουθεν και εις το οφλα και υψωσεν σφοδρα και κατεστησεν αρχοντας της δυναμεως εν πασαις ταις πολεσιν ταις τειχηρεσιν εν ιουδα και περιειλεν τους θεους τους αλλοτριους και το γλυπτον εξ οικου κυριου και παντα τα θυσιαστήρια α ωκοδομησεν εν ορει οικου κυριου και εν ιερουσαλημ και εξω της πολεως και κατωρθωσεν το θυσιαστήριον κυριου και εθυσιασεν επ αυτο θυσιαν σωτηριου και αινεσεως και ειπεν τω ιουδα του δουλευειν κυριω θεω ισραηλ πλην ο λαος ετι επι των υψηλων πλην κυριος ο θεος αυτων και τα λοιπα των λογων μανασση και η προσευχη αυτου η προς τον θεον και λογοι των ορωντων λαλουντων προς αυτον επ ονοματι κυριου θεου ισραηλ ιδου επι λογων προσευχης αυτου και ως επηκουσεν αυτου και πασαι αι αμαρτιαι αυτου και αι αποστασεις αυτου και οι τοποι εφ οis ωκοδομησεν τα υψηλα και εστησεν εκει αλση και γλυπτα προ του επιστρεψαι ιδου γεγραπται επι των λογων των ορωντων και εκοιμηθη

μανασσης μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν παραδεισω οικου αυτου και εβασιλευσεν αντ αυτου αμων υιος αυτου ων εικοσι και δυο ετων αμων εν τω βασιλευειν αυτον και δυο ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου ως εποιησεν μανασσης ο πατηρ αυτου και πασιν τοις ειδωλοις οis εποιησεν μανασσης ο πατηρ αυτου εθυεν αμων και εδουλευσεν αυτοις και ουκ εταπεινωθη εναντιον κυριου ως εταπεινωθη μανασσης ο πατηρ αυτου οτι υιος αυτου αμων επληθυνεν πλημμελειαν και επεθεντο αυτω οι παιδες αυτου και επαταξαν αυτον εν οικω αυτου και επαταξαν ο λαος της γης τους επιθεμενους επι τον βασιλεα αμων και εβασιλευσεν ο λαος της γης τον ιωσιαν υιον αυτου αντ αυτου ων οκτω ετων ιωσιας εν τω βασιλευσαι αυτον και τριακοντα εν ετος εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και εποιησεν το ευθες εναντιον κυριου και επορευθη εν οδοis δαυιδ του πατρος αυτου και ουκ εξεκλινεν δεξια και αριστερα και εν τω ογδω ετει της βασιλειας αυτου και αυτος ετι παιδαριον ηρξατο του ζητησαι κυριον τον θεον δαυιδ του πατρος αυτου και εν τω δωδεκατω ετει της βασιλειας αυτου ηρξατο του καθαρισαι τον ιουδαν και την ιερουσαλημ απο των υψηλων και των αλσεων και απο των χωνευτων και κατεσπασεν κατα προσωπον αυτου τα θυσιαστηρια των βασιλιμ και τα υψηλα τα επ αυτων και εκοψεν τα αλση και τα γλυπτα και τα χωνευτα συνετριψεν και ελεπτυνεν και ερριψεν επι προσωπον των μνηματων των θυσιαζοντων αυτοις και οστα ιερεων κατεκαυσεν επι τα θυσιαστηρια και εκαθαρισεν τον ιουδαν και την ιερουσαλημ και εν πολεσιν εφραιμ και μανασση και συμεων και νεφθαλι και τοις τοποις αυτων κυκλω και κατεσπασεν τα αλση και τα θυσιαστηρια και τα ειδωλα κατεκοψεν λεπτα και παντα τα υψηλα εκοψεν απο πασης της γης ισραηλ και απεστρεψεν εις ιερουσαλημ και εν τω οκτωκαιδεκατω ετει της βασιλειας αυτου του καθαρισαι την γην και τον οικον απεστειλεν τον σαφαν υιον εσελια και τον μαασιαν αρχοντα της πολεως και τον ιουαχ υιον ιωαχαζ τον υπομνηματογραφον αυτου κραταιωσαι τον οικον κυριου του θεου αυτου και ηλθον προς χελκιαν τον ιερεα τον μεγαν και εδωκαν το αργυριον το εισενεχθεν εις οικον θεου ο συνηγαγον οι λευιται φυλασσοντες την πυλην εκ χειρος μανασση και εφραιμ και των αρχοντων και απο παντος καταλοιπου εν ισραηλ και υιων ιουδα και βενιαμιν και οικουντων εν ιερουσαλημ και εδωκαν αυτο επι χειρα ποιουντων τα εργα οι καθεσταμενοι εν οικω κυριου και εδωκαν αυτο ποιουσι τα εργα οι εποιουν εν οικω κυριου επισκευασαι κατισχυσαι τον οικον και εδωκαν τοις τεκτοσι και τοις οικοδομοis αγορασαι λιθους τετραπεδους και ξυλα εις δοκους στεγασαι τους οικους ους εξωλεθρευσαν βασιλεις ιουδα και οι ανδρες εν πιστει επι των εργων και επ αυτων επισκοποι ιεθ και αβδιας οι λευιται εξ υιων μεραρι και ζαχαριας και μοσολλαμ εκ των υιων κααθ επισκοπειν και πας λευιτης πας συνιων εν οργανοis ωδων και επι των νωτοφορων και επι παντων των ποιουντων τα εργα εργασία και εργασία και απο των λευιτων γραμματεις και κριται και πυλωροι και εν τω εκφερειν αυτους το αργυριον το εισοδιασθεν εις οικον κυριου ευρεν χελκιας ο ιερευς βιβλιον νομου κυριου δια χειρος μωυση και απεκριθη χελκιας και ειπεν προς σαφαν τον γραμματεα βιβλιον νομου ευρον εν οικω κυριου και εδωκεν χελκιας το βιβλιον τω σαφαν και εισηνεγκεν σαφαν το βιβλιον προς τον βασιλεα και απεδωκεν ετι τω βασιλει λογον παν

το δοθέν ἀργυριον ἐν χειρὶ τῶν παιδῶν σου τῶν ποιούντων τὸ ἔργον
καὶ ἐχώνουσιν τὸ ἀργυριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἰκῷ κυρίου καὶ ἔδωκαν
ἐπὶ χεῖρα τῶν ἐπισκόπων καὶ ἐπὶ χεῖρα τῶν ποιούντων ἐργασίαν καὶ
ἀπηγγείλεν σαφὰν ὁ γραμματεὺς τῷ βασιλεὶ λέγων βιβλίον ἔδωκεν
μοὶ χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀνεγνώ αὐτὸ σαφὰν ἐναντίον τοῦ βασιλεως
καὶ ἐγένετο ὥς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ νόμου καὶ διερ-
ρήξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ χελκίᾳ καὶ τῷ
ἀχιχάμ ὡς σαφὰν καὶ τῷ ἀβδὼν ὡς μιχαῖα καὶ τῷ σαφὰν τῷ γραμμα-
τεὶ καὶ τῷ ἀσάϊα παῖδι τοῦ βασιλεως λέγων πορευθήτε ζητήσατε τὸν
κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ πάντος τοῦ καταλειφθέντος ἐν ἰσραὴλ καὶ
ιοῦδα περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὑρεθέντος ὅτι μέγας ὁ θυμὸς
κυρίου ἐκκεκαυται ἐν ἡμῖν διότι οὐκ εἰσηκούσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν
λόγων κυρίου τοῦ ποιῆσαι κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ
τούτῳ καὶ ἐπορευθὴ χελκίας καὶ οἷς εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς οὐδὲν τὴν
προφητίαν γυναικὰ σέλλημ υἱοῦ θακουαθ υἱοῦ χελλῆς φυλάσσουσιν
τὰς στολάς καὶ αὐτὴ κατὰκει ἐν ἱερουσαλὴμ ἐν μάσῃ καὶ ἐλάλησαν
αὐτὴ κατὰ ταῦτα καὶ εἶπεν αὐτοῖς οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ
εἶπατε τῷ ἀνδρὶ τὴν ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρὸς με οὕτως λέγει κύριος
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπαγῶ κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τούτον τοὺς πάντας λόγους τοὺς
γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ ἀνεγνώσμενῳ ἐναντίον τοῦ βασιλεως
ιοῦδα ἀνθ' ὧν ἐγκατελίπον με καὶ ἐθυμίασαν θεοὶ ἀλλοτρίοις ἵνα πα-
ροργίσωσιν με ἐν πάσιν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἐξεκαύθῃ
ὁ θυμὸς μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ οὐ σβεσθήσεται καὶ ἐπὶ βασιλεῖα
ιοῦδα τὸν ἀποστείλαντά ὑμᾶς τοῦ ζητῆσαι τὸν κύριον οὕτως ἐρεῖτε
αὐτῷ οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ τοὺς λόγους οὓς ἤκουσας
καὶ ἐνετραπῇ ἡ καρδία σου καὶ ἐταπεινωθῇς ἀπὸ προσώπου μου ἐν
τῷ ἀκούσαι σε τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὸν τόπον τούτον καὶ ἐπὶ τοὺς
κατοικοῦντας αὐτὸν καὶ ἐταπεινωθῇς ἐναντίον μου καὶ διερρηξᾷς τὰ
ἱμάτια σου καὶ ἐκλαύσας κατεναντίον μου καὶ ἐγὼ ἤκουσα φῆσιν κυ-
ριος ἰδοὺ προσετίθῃμι σε πρὸς τοὺς πατέρας σου καὶ προστεθήσῃ πρὸς
τὰ μνημὰτα σου ἐν εἰρήνῃ καὶ οὐκ οἴσονται οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἐν πάσιν
τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ ἐπαγῶ ἐπὶ τὸν τόπον τούτον καὶ ἐπὶ τοὺς κα-
τοικοῦντας αὐτὸν καὶ ἀπεδώκαν τῷ βασιλεὶ λόγον καὶ ἀπεστείλεν ὁ
βασιλεὺς καὶ συνήγαγεν τοὺς πρεσβυτέρους ἰοῦδα καὶ ἱερουσαλὴμ καὶ
ἀνεβῆ ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου καὶ πᾶς ἰοῦδα καὶ οἱ κατοικοῦντες
ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λεῦται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μεγάλου
ἕως μικροῦ καὶ ἀνεγνώ ἐν ὧσιν αὐτῶν τοὺς πάντας λόγους βιβλίου
τῆς διαθήκης τοῦ εὑρεθέντος ἐν οἰκῷ κυρίου καὶ ἑστῇ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
τὸν στύλον καὶ διετέτο διαθήκην ἐναντίον κυρίου τοῦ πορευθῆναι ἐ-
νώπιον κυρίου τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ μαρτυρία αὐτοῦ
καὶ προσταγμὰτα αὐτοῦ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ τοὺς λόγους
τῆς διαθήκης τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τῷ βιβλίῳ τούτῳ καὶ ἑστήσεν
πάντας τοὺς εὑρεθέντας ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ βενιαμὴν καὶ ἐποίησαν οἱ
κατοικοῦντες ἱερουσαλὴμ διαθήκην ἐν οἰκῷ κυρίου θεοῦ πατέρων αὐ-
τῶν καὶ περιεῖλεν ἰωσίας τὰ πάντα βδέλυγματὰ ἐκ πάσης τῆς γῆς ἥ ἦν
ὑἱὸν ἰσραὴλ καὶ ἐποίησεν πάντας τοὺς εὑρεθέντας ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ
ἐν ἰσραὴλ τοῦ δουλεύειν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν πᾶσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ
οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ ὀπισθεν κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν
ἰωσίας τὸ φάσεχ τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ καὶ εἴθυσαν τὸ φάσεχ τῇ τεσ-
σαρεσκαϊδεκατῇ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου καὶ ἑστήσεν τοὺς ἱερεῖς ἐπὶ

τας φυλακας αυτων και κατισχυσεν αυτους εις τα εργα οικου κυριου και ειπεν τοις λευιταις τοις δυνατοις εν παντι ισραηλ του αγιασθηναι αυτους τω κυριω και εθηκαν την κιβωτον την αγιαν εις τον οικον ον ωκοδομησεν σαλωμων υιος δαυιδ του βασιλεως ισραηλ και ειπεν ο βασιλευς ουκ εστιν υμιν αραι επ ωμων ουθεν νυν ουν λειτουργησατε τω κυριω θεω υμων και τω λαω αυτου ισραηλ και ετοιμασθητε κατα οικους πατριων υμων και κατα τας εφημεριας υμων κατα την γραφην δαυιδ βασιλεως ισραηλ και δια χειρος σαλωμων υιου αυτου και στητε εν τω οικω κατα τας διαιρεσεις οικων πατριων υμων τοις αδελφοις υμων υιοις του λαου και μερις οικου πατριας τοις λευιταις και θυσατε το φασεχ και τα αγια ετοιμασατε τοις αδελφοις υμων του ποιησαι κατα τον λογον κυριου δια χειρος μωυση και απηρξατο ιωσιας τοις υιοις του λαου προβατα και αμνους και εριφους απο των τεκνων των αιγων παντα εις το φασεχ εις παντας τους ευρεθεντας εις αριθμον τριακο- ντα χιλιαδας και μοσχων τρεις χιλιαδας ταυτα απο της υπαρξεως του βασιλεως και οι αρχοντες αυτου απηρξαντο τω λαω και τοις ιερευσιν και λευιταις εδωκεν χελκias και ζαχαριας και ιηλ οι αρχοντες οικου του θεου τοις ιερευσιν και εδωκαν εις το φασεχ προβατα και αμνους και εριφους δισχιλια εξακοσια και μοσχους τριακοσιους και χωνενιας και βαναιας και σαμαιας και ναθαναηλ αδελφος αυτου και ασαβια και ιηλ και ιωζαβαδ αρχοντες των λευιτων απηρξαντο τοις λευιταις εις το φασεχ προβατα πεντακισχιλια και μοσχους πεντακοσιους και κατωρ- θωθη η λειτουργια και εστησαν οι ιερεις επι την στασιν αυτων και οι λευιται επι τας διαιρεσεις αυτων κατα την εντολην του βασιλεως και εθυσαν το φασεχ και προσεχεαν οι ιερεις το αιμα εκ χειρος αυτων και οι λευιται εξεδειραν και ητοιμασαν την ολοκαυτωσιν παραδουναι αυτοις κατα την διαιρεσιν κατ οικους πατριων τοις υιοις του λαου του προσαγειν τω κυριω ως γεγραπται εν βιβλιω μωυση και ουτως εις το πρωι και ωπητησαν το φασεχ εν πυρι κατα την κρισιν και τα αγια ηψησαν εν τοις χαλκειοις και εν τοις λεβησιν και ευοδωθη και εδραμον προς παντας τους υιους του λαου και μετα το ετοιμασαι αυ- τοις και τοις ιερευσιν οτι οι ιερεις εν τω αναφερειν τα στεατα και τα ολοκαυτωματα εως νυκτος και οι λευιται ητοιμασαν αυτοις και τοις αδελφοις αυτων υιοις ααρων και οι ψαλτωδοι υιοι ασαφ επι της στα- σεως αυτων κατα τας εντολας δαυιδ και ασαφ και αιμαν και ιδιων οι προφηται του βασιλεως και οι αρχοντες και οι πυλωροι πυλης και πυλης ουκ ην αυτοις κινεισθαι απο της λειτουργιας αγιων οτι οι αδελ- φοι αυτων οι λευιται ητοιμασαν αυτοις και κατωρθωθη και ητοιμασθη πασα η λειτουργια κυριου εν τη ημερα εκεινη του ποιησαι το φασεχ και ενεγκειν τα ολοκαυτωματα επι το θυσιαστηριον κυριου κατα την εντολην του βασιλεως ιωσια και εποησαν οι υιοι ισραηλ οι ευρεθε- ντες το φασεχ εν τω καιρω εκεινω και την εορτην των αζυμων επτα ημερας και ουκ εγενετο φασεχ ομοιον αυτω εν ισραηλ απο ημερων σαμουηλ του προφητου και παντες βασιλεις ισραηλ ουκ εποησαν ως το φασεχ ο εποησεν ιωσιας και οι ιερεις και οι λευιται και πας ιουδα και ισραηλ ο ευρεθεις και οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ τω κυριω τω οκτωκαιδεκατω ετει της βασιλειας ιωσια και τους εγγαστριμυ- θους και τους γνωστας και τα θαραφιν και τα ειδωλα και τα καρασιμ α ην εν γη ιουδα και εν ιερουσαλημ ενεπυρισεν ο βασιλευς ιωσιας ινα στηση τους λογους του νομου τους γεγραμμενους επι του βιβλίου

ὁυ ἔφρεν χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ οἰκῷ κυρίου ὁμοίος αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἐμπροσθέν αὐτοῦ ὅς ἐπεστρεφέν πρὸς κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχυρί αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον μωϋσῆ καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὁμοίος αὐτῷ πλὴν οὐκ ἀπεστράφη κύριος ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ὁυ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ ἰουδα ἐπὶ πάντα τὰ παροργίσματα ἃ παρωργίσεν μανασσῆ καὶ εἶπεν κύριος καὶ γέ τον ἰουδαν ἀποστήσω ἀπὸ προσώπου μου καθὼς ἀπεστήσα τον ἰσραὴλ καὶ ἀπώσαμην τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην τὴν ἱερουσαλὴμ καὶ τὸν οἶκον ὃν εἶπα ἐστὶ τὸ ὄνομα μου ἐκεῖ καὶ ἀνέβη φαραὼ νεχάω βασιλεὺς αἰγύπτου ἐπὶ τὸν βασιλεῖα ἀσσυρίων ἐπὶ τὸν ποταμὸν ευφράτην καὶ ἐπορευθῆ ὁ βασιλεὺς ἰωσίας εἰς συναντήσιν αὐτῷ καὶ ἀπεστείλεν πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους λέγων τί ἐμοὶ καὶ σοὶ βασιλεῦ ἰουδα οὐκ ἐπὶ σέ ἤκω σήμερον πολεμὸν ποιῆσαι καὶ ὁ θεὸς εἶπεν κατασπεύσαι με προσέχε ἀπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ μὴ καταφθίρῃ σε καὶ οὐκ ἀπεστρεφέν ἰωσίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ ἀλλ' ἡ πολέμειν αὐτὸν ἐκραταιώθη καὶ οὐκ ἠκούσεν τῶν λόγων νεχάω διὰ στομάτος θεοῦ καὶ ἤλθεν τοῦ πολέμῃσαι ἐν τῷ πεδίῳ μαγεδῶν καὶ ἐτοξέυσαν οἱ τοξοταὶ ἐπὶ βασιλεῖα ἰωσιαν καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν αὐτοῦ ἐξαγαγετέ με ὅτι ἐπὸνεσα σφῶδρα καὶ ἐξηγάγον αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἄρματος καὶ ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δευτέρουν ὁ ἦν αὐτῷ καὶ ἠγάγον αὐτὸν εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ πᾶς ἰουδα καὶ ἱερουσαλὴμ ἐπενθήσαν ἐπὶ ἰωσιαν καὶ ἐθρήνησεν ἱερεμίας ἐπὶ ἰωσιαν καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἀρχόντες καὶ αἱ ἀρχούσαι θρῆνον ἐπὶ ἰωσιαν ἕως τῆς σήμερον καὶ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς προστάγμα ἐπὶ ἰσραὴλ καὶ ἰδοὺ γεγράφται ἐπὶ τῶν θρηνῶν καὶ ἦσαν οἱ λόγοι ἰωσία καὶ ἡ ἐλπίς αὐτοῦ γεγραμμένα ἐν νόμῳ κυρίου καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἐσχάτοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλείων ἰσραὴλ καὶ ἰουδα καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν ἰωαχαῶζ υἱὸν ἰωσίου καὶ ἐχρίσαν αὐτὸν καὶ κατέστησαν αὐτὸν εἰς βασιλεῖα ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν ἱερουσαλὴμ υἱὸς εἰκοσὶ καὶ τριῶν ἐτῶν ἰωαχαῶζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τριμήνον ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ αμιταὶλ θυγάτηρ ἱερεμίου ἐκ λοβένα καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ ἐδήσεν αὐτὸν φαραὼ νεχάω ἐν δεβλαῖθα ἐν γῇ ἐμαῖ τοῦ μὴ βασιλεύειν αὐτὸν ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ μετήγαγεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς αἰγύπτου καὶ ἐπέβαλεν φόρον ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ τάλαντον χρυσοῦ καὶ κατέστησεν φαραὼ νεχάω τὸν ἐλιακίμ υἱὸν ἰωσίου βασιλεῖα ἰουδα ἀντὶ ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ μετεστρεφέν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰωακίμ καὶ τὸν ἰωαχαῶζ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔλαβεν φαραὼ νεχάω καὶ εἰσηγάγεν αὐτὸν εἰς αἰγύπτου καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκαν τῷ φαραῷ τότε ἠρξάτο ἡ γῇ φορολογεῖσθαι τοῦ δύναι το ἀργύριον ἐπὶ στόμα φαραῷ καὶ ἕκαστος κατὰ δύναμιν ἀπῆτει τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον παρὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς δύναι τῷ φαραῷ νεχάω ὧν εἰκοσὶ καὶ πέντε ἐτῶν ἰωακίμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἑνδέκα ἐτῆ ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ζεχωρά θυγάτηρ νηρίου ἐκ ράμα καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἤλθεν ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς βαβυλῶνος εἰς τὴν γῆν καὶ ἦν αὐτῷ δούλευον τρία ἐτῆ καὶ ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀ-

πεστείλεν κυριος επ αυτους τους χαλδαιους και ληστηρια συρων και ληστηρια μωαβιτων και υιων αμμων και της σαμαρειας και απεστησαν μετα τον λογον τουτον κατα τον λογον κυριου εν χειρι των παιδων αυτου των προφητων πλην θυμος κυριου ην επι ιουδαν του αποστησαι αυτον απο προσωπου αυτου δια τας αμαρτίας μανασση εν πασιν ος εποιοησεν και εν αιματι αθωω ω εξεχεεν ιωακιμ και επλησεν την ιερουσαλημ αιματος αθωου και ουκ ηθελησεν κυριος εξολεθρευσαι αυτους και ανεβη επ αυτον ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος και εδησεν αυτον εν χαλκαις πεδαις και απηγαγεν αυτον εις βαβυλωνα και μερος των σκευων οικου κυριου απηνεγκεν εις βαβυλωνα και εθηκεν αυτα εν τω ναω αυτου εν βαβυλωνι και τα λοιπα των λογων ιωακιμ και παντα α εποιοησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα και εκοιμηθη ιωακιμ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν γανοζα μετα των πατερων αυτου και εβασιλευσεν ιεχονιας υιος αυτου αντ αυτου υιος οκτωκαιδεκα ετων ιεχονιας εν τω βασιλευειν αυτον και τριμνηον και δεκα ημερας εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και εποιοησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και επιστρεφοντος του ενιαυτου απεστειλεν ο βασιλευς ναβουχοδοноσορ και εισηνεγκεν αυτον εις βαβυλωνα μετα των σκευων των επιθυμητων οικου κυριου και εβασιλευσεν σεδεκιαν αδελφον του πατρος αυτου επι ιουδαν και ιερουσαλημ ετων εικοσι ενος σεδεκιας εν τω βασιλευειν αυτον και ενδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και εποιοησεν το πονηρον ενωπιον κυριου θεου αυτου ουκ ενετραπη απο προσωπου ιερεμιου του προφητου και εκ στοματος κυριου εν τω τα προς τον βασιλεα ναβουχοδοноσορ αθετησαι α ωρκισεν αυτον κατα του θεου και εσκληρυνεν τον τραχηλον αυτου και την καρδιαν αυτου κατισχυσεν του μη επιστρεψαι προς κυριον θεον ισραηλ και παντες οι ενδοξοι ιουδα και οι ιερεις και ο λαος της γης επληθυναν του αθετησαι αθετηματα βδελυγματων εθνων και εμιαναν τον οικον κυριου τον εν ιερουσαλημ και εξαπεστειλεν κυριος ο θεος των πατερων αυτων εν χειρι προφητων ορθριζων και αποστελλων τους αγγελους αυτου οτι ην φειδομενος του λαου αυτου και του αγιασματος αυτου και ησαν μυκτηριζοντες τους αγγελους αυτου και εξουθενουντες τους λογους αυτου και εμπαιζοντες εν τοις προφηταις αυτου εως ανεβη ο θυμος κυριου εν τω λαω αυτου εως ουκ ην ιαμα και ηγαγεν επ αυτους βασιλεα χαλδαιων και απεκτεινεν τους νεανισκους αυτων εν ρομφαια εν οικω αγιασματος αυτου και ουκ εφεισατο του σεδεκιου και τας παρθενους αυτων ουκ ηλεησαν και τους πρεσβυτερους αυτων απηγαγον τα παντα παρεδωκεν εν χερσιν αυτων και παντα τα σκευη οικου θεου τα μεγαλα και τα μικρα και τους θησαυρους και παντας τους θησαυρους βασιλεως και μεγιστανων παντα εισηνεγκεν εις βαβυλωνα και ενεπρησεν τον οικον κυριου και κατεσκαψεν το τειχος ιερουσαλημ και τας βαρεις αυτης ενεπρησεν εν πυρι και παν σκευος ωραιον εις αφανισμον και απωκισεν τους καταλοιπους εις βαβυλωνα και ησαν αυτω και τοις υιοις αυτου εις δουλους εως βασιλειας μηδων του πληρωθηnai λογον κυριου δια στοματος ιερεμιου εως του προσδεξασθαι την γην τα σαββατα αυτης σαββατισαι πασας τας ημερας της ερημωσεως αυτης εσαββατισεν εις συμπληρωσιν ετων εβδομηκοντα ετους πρωτου κυρου βασιλεως περσων μετα το πληρωθηnai ρημα κυριου δια στοματος ιερεμιου εξηγειρεν κυριος το πνευμα κυρου βασιλεως περ-

σων και παρηγγειλεν κηρυξαι εν παση τη βασιλεια αυτου εν γραπτω λεγων ταδε λεγει κυρος βασιλευς περσων πασας τας βασιλειας της γης εδωκεν μοι κυριος ο θεος του ουρανου και αυτος ενετειλατο μοι οικοδομησαι αυτω οικον εν ιερουσαλημ εν τη ιουδαια τις εξ υμων εκ παντος του λαου αυτου εσται ο θεος αυτου μετ αυτου και αναβητω

και ηγαγεν ιωσιας το πασχα εν ιερουσαλημ τω κυριω αυτου και εθυσεν το πασχα τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος του πρωτου στησας τους ιερεις κατ εφημεριαν εστολισμενους εν τω ιερω του κυριου και ειπεν τοις λευιταις ιεροδουλοις του ισραηλ αγιασαι εαυτους τω κυριω εν τη θεσει της αγιας κιβωτου του κυριου εν τω οικω ω ωκοδομησεν σαλωμων ο του δαυιδ ο βασιλευς ουκ εσται υμιν αραι επ ωμων αυτην και νυν λατρευετε τω κυριω θεω υμων και θεραπευετε το εθνος αυτου ισραηλ και ετοιμασατε κατα τας πατριας και τας φυλας υμων κατα την γραφην δαυιδ βασιλευς ισραηλ και κατα την μεγαλειότητα σαλωμων του υιου αυτου και σταντες εν τω ιερω κατα την μεριδαρχιαν την πατρικην υμων των λευιτων των εμπροσθεν των αδελφων υμων υιων ισραηλ εν ταξει θυσατε το πασχα και τας θυσιας ετοιμασατε τοις αδελφοις υμων και ποιησατε το πασχα κατα το προσταγμα του κυριου το δοθεν τω μωυση και εδωρησατο ιωσιας τω λαω τω ευρεθεντι αρνων και εριφων τριακοντα χιλιαδας μοσχους τρισχιλιους ταυτα εκ των βασιλικων εδοθη κατ επαγγελιαν τω λαω και τοις ιερευσιν και λευιταις και εδωκεν χελκias και ζαχαριας και ησηηλος οι επισταται του ιερου τοις ιερευσιν εις πασχα προβατα δισχιλια εξεακοσια μοσχους τριακοσιους και ιεχονιας και σαμαιας και ναθαναηλ ο αδελφος και ασαβιας και οχηηλος και ιωραμ χιλιαρχοι εδωκαν τοις λευιταις εις πασχα προβατα πεντακισχιλια μοσχους επτακοσιους και ταυτα τα γενομενα ευπρεπως εστησαν οι ιερεις και οι λευιται εχοντες τα αζυμα κατα τας φυλας και κατα τας μεριδαρχιας των πατερων εμπροσθεν του λαου προσενεγκειν τω κυριω κατα τα γεγραμμενα εν βιβλιω μωυση και ουτω το πρωινον και ωπησαν το πασχα πυρι ως καθηκει και τας θυσιας ηψησαν εν τοις χαλκειοις και λεβησιν μετ ευωδιας και απηνεγκαν πασι τοις εκ του λαου μετα δε ταυτα ητοιμασαν εαυτοις τε και τοις ιερευσιν αδελφοις αυτων υιοις ααρων οι γαρ ιερεις ανεφερον τα στεατα εως αωριας και οι λευιται ητοιμασαν εαυτοις και τοις ιερευσιν αδελφοις αυτων υιοις ααρων και οι ιεροψαλται υιοι ασαφ ησαν επι της ταξεως αυτων κατα τα υπο δαυιδ τεταγμενα και ασαφ και ζαχαριας και εδδινους οι παρα του βασιλεως και οι θυρωροι εφ εκαστου πυλωνος ουκ εστιν παραβηναι εκαστον την εαυτου εφημεριαν οι γαρ αδελφοι αυτων οι λευιται ητοιμασαν αυτοις και συνετελεσθη τα της θυσιας του κυριου εν εκεινη τη ημερα αχθηναι το πασχα και προσενεχθηναι τας θυσιας επι το του κυριου θυσιαστηριον κατα την επιταγην του βασιλεως ιωσιου και ηγαγοςαν οι υιοι ισραηλ οι ευρεθεντες εν τω καιρω τουτω το πασχα και την εορτην των αζυμων ημερας επτα και ουκ ηχθη το πασχα τοιουτο εν τω ισραηλ απο των χρονων σαμουηλ του προφητου και παντες οι βασιλεις του ισραηλ ουκ ηγαγοςαν πασχα τοιουτον οιον ηγαγεν ιωσιας και οι ιερεις και οι λευιται και οι ιουδαιοι και πας ισραηλ οι ευρεθεντες εν τη κατοικησει αυτων εν ιερουσαλημ οκτωκαιδεκατω ετει βασιλευοντος ιωσιου ηχθη το πασχα τουτο και ωρθωθη τα εργα ιωσιου ενωπιον του κυριου αυτου εν καρδια πληρει ευσεβειας και τα κατ αυτον δε αναγεγραπται εν τοις εμπροσθεν χρο-

νοις περι των ἡμαρτηκοτων και ησεβηκοτων εις τον κυριον παρα παν εθνος και βασιλειαν και ἃ ἐλυπησαν αυτον εν αισθησει και ὁι λογοι του κυριου ανεστησαν επι ισραηλ και μετα πασαν την πραξιν ταυτην ιωσιου συνεβη φαראω βασιλεα αιγυπτου ελθοντα πολεμον εγειραι εν χαρχαμυς επι του ευφρατου και εξηλθεν εις απαντησιν αυτω ιωσιας και διεπεμψατο βασιλευς αιγυπτου προς αυτον λεγων τι εμοι και σοι εστιν βασιλευ της ιουδαιας ουχι προς σε εξαπεσταλμαι ὑπο κυριου του θεου επι γαρ του ευφρατου ὁ πολεμος μου εστιν και νυν κυριος μετ εμου εστιν και κυριος μετ εμου επισπευδων εστιν αποστηθι και μη εναντιου τω κυριω και ουκ απεστρεψεν ἑαυτον ιωσιας επι το ἄρμα αυτου αλλα πολεμειν αυτον επιχειρει ου προσεχων ῥήμασιν ιερεμιου προφητου εκ στοματος κυριου αλλα συνεστησατο προς αυτον πολεμον εν τω πεδιω μαγεδδους και κατεβησαν ὁι αρχοντες προς τον βασιλεα ιωσιαν και ειπεν ὁ βασιλευς τοις παισιν αυτου αποστησατε με απο της μαχης ησθενησα γαρ λιαν και ευθεως απεστησαν αυτον ὁι παιδες αυτου απο της παραταξεως και ανεβη επι το ἄρμα το δευτεριον αυτου και αποκατασταθεις εις ιερουσαλημ μετηλλαξεν τον βιον αυτου και εταφη εν τω πατρικω ταφω και εν ὁλη τη ιουδαια επενθησαν τον ιωσιαν και εθρηνησεν ιερεμιας ὁ προφητης ὑπερ ιωσιου και ὁι προκαθημενοι συν γυναιξιν εθρηνουσαν αυτον ἕως της ἡμερας ταυτης και εξεδοθη τουτο γινεσθαι αιει εις ἅπαν το γενος ισραηλ ταυτα δε αναγεγραπται εν τη βυβλω των ιστορουμενων περι των βασιλεων της ιουδαιας και το καθ ἓν πραχθεν της πραξεως ιωσιου και της δοξης αυτου και της συνεσεως αυτου εν τω νομω κυριου τα τε προπραχθέντα ὑπ αυτου και τα νυν ιστορηται εν τω βυβλιω των βασιλεων ισραηλ και ιουδα και αναλαβοντες ὁι εκ του εθνους τον ιεχονιαν υιον ιωσιου ανεδειξαν βασιλεα αντι ιωσιου του πατρος αυτου οντα ετων εικοσι τριων και εβασιλευσεν εν ιουδα και ιερουσαλημ μηνas τρεις και απεκατεστησεν αυτον βασιλευς αιγυπτου βασιλευειν εν ιερουσαλημ και εξημιωσεν το εθνος αργυριου ταλαντοις ἑκατον και χρυσιου ταλαντω ἓνι και ανεδειξεν ὁ βασιλευς αιγυπτου βασιλεα ιωαχιμ τον αδελφον αυτου βασιλεα της ιουδαιας και ιερουσαλημ και εδησεν ιωαχιμ τους μεγιστανas ζαριον δε τον αδελφον αυτου συλλαβων ανηγαγεν εξ αιγυπτου ετων δε ην εικοσι πεντε ιωαχιμ ὁτε εβασιλευσεν της ιουδαιας και ιερουσαλημ και εποησεν το πονηρον ενωπιον κυριου επ αυτον δε ανεβη ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και δησας αυτον εν χαλκειω δεσμω απηγαγεν εις βαβυλωνα και απο των ιερων σκευων του κυριου λαβων ναβουχοδονοσορ και απενεγκας απηρεισατο εν τω ναω αυτου εν βαβυλωνι τα δε ιστορηθεντα περι αυτου και της αυτου ακαθαρσιας και δυσσεβειας αναγεγραπται εν τη βιβλω των χρονων των βασιλεων και εβασιλευσεν αντ αυτου ιωαχιμ ὁ υιος αυτου ὁτε γαρ ανεδειχθη ην ετων δεκα οκτω βασιλευει δε μηνas τρεις και ἡμερας δεκα εν ιερουσαλημ και εποησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και μετ ενιαυτον αποστειλας ναβουχοδονοσορ μετηγαγεν αυτον εις βαβυλωνα ἅμα τοις ιεροις σκευεσιν του κυριου και ανεδειξε σεδεκιαν βασιλεα της ιουδαιας και ιερουσαλημ σεδεκιαν οντα ετων εικοσι ἑνος βασιλευει δε ετη ἑνδεκα και εποησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και ουκ ενετραπη απο των ῥηθεντων λογων ὑπο ιερεμιου του προφητου εκ στοματος του κυριου και ὀρκισθεις απο του βασιλεως ναβουχοδονοσορ τω ονοματι του κυριου επιορκησας απεστη και σκληρυνας

αυτου τον τραχηλον και την καρδιαν αυτου παρεβη τα νομιμα κυριου θεου ισραηλ και οι ηγουμενοι δε του λαου και των ιερων πολλα ησεβησαν και ηνομησαν υπερ πασας τας ακαθαρσιας παντων των εθνων και εμειναν το ιερον του κυριου το αγιαζομενον εν ιεροσολυμοις και απεστειλεν ο θεος των πατερων αυτων δια του αγγελου αυτου μετακαλεσαι αυτους καθο εφειδετο αυτων και του σκηνωματος αυτου αυτοι δε εξεμυκτηρισαν εν τοις αγγελοις αυτου και η ημερα ελαλησεν κυριος ησαν εκπαιζοντες τους προφητας αυτου εως του θυμωθεντα αυτον επι τω εθνει αυτου δια τα δυσσεβηματα προσταξαι αναβιβασαι επ αυτους τους βασιλεις των χαλδαιων ουτοι απεκτειναν τους νεανισκους αυτων εν ρομφαια περικυκλω του αγιου αυτων ιερου και ουκ εφεισαντο νεανισκου και παρθενου και πρεσβυτου και νεωτερου αλλα παντας παρεδωκεν εις τας χειρας αυτων και παντα τα ιερα σκευη του κυριου τα μεγαλα και τα μικρα και τας κιβωτους του κυριου και τας βασιλικας αποθηκας αναλαβοντες απηνεγκαν εις βαβυλωνα και ενεπυρισαν τον οικον του κυριου και ελυσαν τα τειχα ιεροσολυμων και τους πυργους αυτων ενεπυρισαν εν πυρι και συνετελεσαν παντα τα ενδοξα αυτης αχρεωσαι και τους επιλοιπους απηγαγεν μετα ρομφαιας εις βαβυλωνα και ησαν παιδες αυτω και τοις υιοις αυτου μεχρι του βασιλευσαι περσας εις αναπληρωσιν του ρηματος του κυριου εν στοματι ιερεμιου εως του ευδοκησαι την γην τα σαββατα αυτης παντα τον χρονον της ερημωσεως αυτης σαββατιει εις συμπληρωσιν ετων εβδομηκοντα βασιλευοντος κυρου περσων ετους πρωτου εις συντελειαν ρηματος κυριου εν στοματι ιερεμιου ηγειρεν κυριος το πνευμα κυρου βασιλεως περσων και εκηρυξεν εν ολη τη βασιλεια αυτου και αμα δια γραπτων λεγων ταδε λεγει ο βασιλευς περσων κυρος εμε ανεδειξεν βασιλεια της οικουμενης ο κυριος του ισραηλ κυριος ο υψιστος και εσημηnen μοι οικοδομησαι αυτω οικον εν ιερουσαλημ τη εν τη ιουδαια ει τις εστιν ουν υμων εκ του εθνους αυτου εστω ο κυριος αυτου μετ αυτου και αναβας εις την ιερουσαλημ την εν τη ιουδαια οικοδομειτω τον οικον του κυριου του ισραηλ ουτος ο κυριος ο κατασκηνωσας εν ιερουσαλημ όσοι ουν κατα τοπους οικουσιν βοηθειτωσαν αυτω οι εν τω τοπω αυτου εν χρυσιω και εν αργυριω εν δοσεσιν μεθ ιππων και κτηνων συν τοις αλλοις τοις κατ ευχας προστεθειμενοις εις το ιερον του κυριου το εν ιερουσαλημ και κατασταντες οι αρχιφυλοι των πατριων της ιουδα και βενιαμιν φυλης και οι ιερεις και οι λευιται και παντων ων ηγειρεν κυριος το πνευμα αναβηναι οικοδομησαι οικον τω κυριω τον εν ιερουσαλημ και οι περικυκλω αυτων εβοηθησαν εν πασιν αργυριω και χρυσιω ιπποις και κτηνεσιν και ευχαις ως πλεισταις πολλων ων ο νους ηγερθη και ο βασιλευς κυρος εξηνεγκεν τα ιερα σκευη του κυριου α μετηγαγεν ναβουχοδονοσορ εξ ιερουσαλημ και απηρεισατο αυτα εν τω έαυτου ειδωλιω εξενεγκας δε αυτα κυρος ο βασιλευς περσων παρεδωκεν αυτα μιθριδατη τω έαυτου γαζοφυλακι δια δε τουτου παρεδοθησαν σαναβασσαρω προστατη της ιουδαιας ο δε τουτων αριθμος ην σπονδεια χρυσα χιλια σπονδεια αργυρα χιλια θυισκαι αργυραι εικοσι εννεα φιαλαι χρυσαι τριακοντα αργυραι δισχιλια τετρακοσιαι δεκα και αλλα σκευη χιλια τα δε παντα σκευη διεχομισθη χρυσα και αργυρα πεντακισχιλια τετρακοσια έξηκοντα εννεα ανηνεχθη δε υπο σαναβασσαρου αμα τοις εκ της αιχμαλωσιας εκ βαβυλωνος εις ιεροσολυμα εν δε τοις επι αρταξερξου του περσων

βασιλεως χρονους κατεγραψεν αυτω κατα των κατοικουντων εν τη ιουδαια και ιερουσαλημ βεσλεμμος και μιθραδατης και ταβελλιος και ραουμος και βεελτεεμμος και σαμσαιος ὁ γραμματευσ και οἱ λοιποὶ οἱ τουτοις συντασσομενοι οικουντες δε εν σαμαρεια και τοις αλλοις τοποις την ὑπογεγραμμενην επιστολην βασιλει αρταξερξη κυριω οἱ παιδες σου ραουμος ὁ τα προσπιπτοντα και σαμσαιος ὁ γραμματευσ και οἱ επιλοιποὶ της βουλης αυτων κριται οἱ εν κοιλη συρια και φοινικη και νυν γνωστον εστω τω κυριω βασιλει διοτι οἱ ιουδαιοι αναβαντες παρ ὤμων προς ἡμας ελθοντες εις ιερουσαλημ την πολιν την αποστατιν και πονηραν οικοδομουσιν τας τε αγορας αυτης και τα τειχη θεραπευουσιν και ναον ὑποβαλλονται εαν ουν ἡ πολις αὕτη οικοδομηθη και τα τειχη συντελεσθη φορολογιαν ου μη ὑπομεινωσιν δουναι αλλα και βασιλευσιν αντιστησονται και επει ενεργειται τα κατα τον ναον καλως εχειν ὑπολαμβανομεν μη ὑπεριδεν το τοιοιυτο αλλα προσφωνησαι τω κυριω βασιλει ὅπως αν φαινηται σοι επισκεψθη εν τοις απο των πατερων σου βιβλίοις και ἔυρησεις εν τοις ὑπομνηματισμοις τα γεγραμμενα περι τουτων και γνωσθι ὅτι ἡ πολις ην εκεινη αποστατις και βασιλεις και πολεις ενοχλουσα και οἱ ιουδαιοι αποσταται και πολιορκιας συνισταμενοι εν αυτη ετι εξ αιωνος δι ἣν αιτιαν και ἡ πολις αὕτη ηρημωθη νυν ουν ὑποδεικνυμεν σοι κυριε βασιλευ διοτι εαν ἡ πολις αὕτη οικοδομηθη και τα ταυτης τειχη ανασταθῃ καθοδος σοι ουκετι εσται εις κοιλην συριαν και φοινικην τοτε αντεγραψεν ὁ βασιλευς ραουμω τω γραφοντι τα προσπιπτοντα και βεελτεεμω και σαμσαιω γραμματει και τοις λοιποις τοις συντασσομενοις και οικουσιν εν τη σαμαρεια και συρια και φοινικη τα ὑπογεγραμμενα ανεγνων την επιστολην ἣν πεπομφατε προς με επεταξα ουν επισκεψασθαι και ἔυρεθη ὅτι εστιν ἡ πολις εκεινη εξ αιωνος βασιλευσιν αντιπαρτασσουσα και οἱ ανθρωποὶ αποστασεις και πολεμους εν αυτη συντελουντες και βασιλεις ισχυροὶ και σκληροὶ ησαν εν ιερουσαλημ κυριευοντες και φορολογουντες κοιλην συριαν και φοινικην νυν ουν επεταξα αποκωλυσαι τους ανθρωπους εκεινους του οικοδομησαι την πολιν και προνοηθῆναι ὅπως μηθεν παρα ταυτα γενηται και μη προβῃ επι πλειον τα της κακιας εις το βασιλεις ενοχλησαι τοτε αναγνωσθεντων των παρα του βασιλεως αρταξερξου γραφεντων ὁ ραουμος και σαμσαιος ὁ γραμματευσ και οἱ τουτοις συντασσομενοι αναζευσαντες κατα σπουδην εις ιερουσαλημ μεθ ἵππου και οχλου παραταξεως ηρξαντο κωλυειν τους οικοδομουντας και ηργει ἡ οικοδομη του ἱερου του εν ιερουσαλημ μεχρι του δευτερου ετους της βασιλειας δαρειου του περσων βασιλεως και βασιλευς δαρειος εποιησεν δοχην μεγαλην πασιν τοις ὑπ αυτον και πασιν τοις οικογενεσιν αυτου και πασιν τοις μεγιστασιν της μηδίας και της περσιδος και πασιν τοις σατραπαις και στρατηγοις και τοπαρχαις τοις ὑπ αυτον απο της ινδικης μεχρι της αιθιοπιας εν ταις ἑκατον εικοσι ἑπτα σατραπειαις και εφαγοςαν και επιοσαν και εμπλησθεντες ανελυσαν ὁ δε δαρειος ὁ βασιλευς ανελυσεν εις τον κοιτωνα και εκοιμηθη και εξυπνος εγενετο τοτε οἱ τρεις νεανισκοὶ οἱ σωματοφυλακες οἱ φυλασσοντες το σωμα του βασιλεως ειπαν ἕτερος προς τον ἕτερον ειπωμεν ἕκαστος ἡμων ἑνα λογον ὃς ὑπερισχυσει και ου αν φανῃ το ῥημα αυτου σοφωτερον του ἕτερου δωσει αυτω δαρειος ὁ βασιλευς δωρεας μεγαλας και επινικια μεγαλα και πορφυραν περιβαλεσθαι και εν χρυσωμασιν πινειν και επι χρυσω καθευδειν

και ἄρμα χρυσοχαλινον και κιθαρην βυσσινην και μανιακην περι τον τραχηλον και δευτερος καθιεται δαρειου δια την σοφian αυτου και συγγενης δαρειου κληθησεται και τοτε γραψαντες ἕκαστος τον ἑαυτου λογον εσφραγισαντο και εθηκαν ὑπο το προσκεφαλαιον δαρειου του βασιλεως και ειπαν οταν εγερθη ὁ βασιλευς δωσουσιν αυτω το γραμμα και ὃν αν κρινη ὁ βασιλευς και ὁι τρεις μεγιστανες της περσιδος ὅτι ὁ λογος αυτου σοφωτερος αυτω δοθησεται το νικος καθως γεγραπται ὁ εἰς εγραψεν ὑπερισχυει ὁ οἶνος ὁ ἑτερος εγραψεν ὑπερισχυει ὁ βασιλευς ὁ τριτος εγραψεν ὑπερισχυουσιν ἅι γυναικες ὑπερ δε παντα νικα ἡ αληθεια και ὅτε εξηγερεθη ὁ βασιλευς λαβοντες το γραμμα εδωκαν αυτω και ανεγνω και εξαποστειλας εκαλεσεν παντας τους μεγιστανas της περσιδος και της μηδίας και σατραπας και στρατηγους και τοπαρχας και ὑπατους και εκαθισεν εν τω χρηματιστηριω και ανεγνωσθη το γραμμα ενωπιον αυτων και ειπεν καλεσατε τους νεανισκους και αυτοι δηλωσουσιν τους λογους αυτων και εκληθησαν και εισηλθουσιν και ειπαν αυτοις απαγγειλατε ἡμιν περι των γεγραμμενων και ηρξατο ὁ πρῶτος ὁ ειπας περι της ισχυος του οἶνου και εφη ὅτως ανδρες πως ὑπερισχυει ὁ οἶνος τους ανθρωπους τους πινοντας αυτον πλανα την διανοian του τε βασιλεως και του ορφανου ποιει την διανοian μιαν την τε του οικετου και την του ελευθερου την τε του πενητος και την του πλουσιου και πασαν διανοian μεταστρεφει εις ευωχian και ευφροσυνην και ου μεμνηται πασαν λυπην και παν οφειλημα και πασας καρδιας ποιει πλουσιas και ου μεμνηται βασιλεα ουδε σατραπην και παντα δια ταλαντων ποιει λαλειν και ου μεμνηται ὅταν πινωσιν φιλιαζειν φιλοις και αδελφοις και μετ ου πολυ σπωνται μαχαιρας και ὅταν απο του οἶνου γενηθωσιν ου μεμνηται ἃ επραξαν ω ανδρες ουχ ὑπερισχυει ὁ οἶνος ὅτι ὅτως αναγκαζει ποιειν και εσιγησεν ὅτως ειπας και ηρξατο ὁ δευτερος λαλειν ὁ ειπας περι της ισχυος του βασιλεως ω ανδρες ουχ ὑπερισχυουσιν ὁι ανθρωποι την γην και την θαλασσαν κατακρατουντες και παντα τα εν αυτοις ὁ δε βασιλευς ὑπερισχυει και κυριευει αυτων και δεσποζει αυτων και παν ὁ εαν ειπη αυτοις ενακουουσιν εαν ειπη αυτοις ποιησαι πολεμον ἑτερος προς τον ἑτερον ποιουσιν εαν δε εξαποστειλη αυτοους προς τους πολεμιους βαδιζουσιν και κατεργαζονται τα ορη και τα τειχη και τους πυργους φονευουσιν και φονευονται και τον λογον του βασιλεως ου παραβαινουσιν εαν δε νικησωσιν τω βασιλει κομιζουσιν παντα και ὅσα εαν προνομευσωσιν και τα αλλα παντα και ὅσοι ου στρατευονται ουδε πολεμουσιν αλλα γεωργουσιν την γην παλιν ὅταν σπειρωσι θερισαντες αναφερουσιν τω βασιλει και ἑτερος τον ἑτερον αναγκαζοντες αναφερουσι τους φορους τω βασιλει και αυτος εἰς μονος εστιν εαν ειπη αποκτειναι αποκτεννουσιν ειπεν αφειναι αφιουσιν ειπε παταξαι τυπτουσιν ειπεν ερημωσαι ερημουσιν ειπεν οικοδομησαι οικοδομουσιν ειπεν εκκοψαι εκκοπτουσιν ειπεν φυτευσαι φυτεουσιν και πας ὁ λαος αυτου και ἅι δυναμεις αυτου ενακουουσιν προς δε τουτοις αυτος ανακειται εσθiei και πινει και καθευδει αυτοι δε τηρουσιν κυκλω περι αυτον και ου δυνανται ἕκαστος ἀπελθειν και ποιειν τα εργα αυτου ουδε παρακουουσιν αυτου ω ανδρες πως ουχ ὑπερισχυει ὁ βασιλευς ὅτι ὅτως επακουστος εστιν και εσιγησεν ὁ δε τριτος ὁ ειπας περι των γυναικων και της αληθειας ὁυτος εστιν ζοροβαβελ ηρξατο λαλειν ανδρες ου μεγας ὁ βασιλευς και πολλοι ὁι ανθρωποι

και ο οινος ισχυει τις ουν ο δεσποζων αυτων η τις ο κυριευων αυτων ουχ αι γυναικες αι γυναικες εγεννησαν τον βασιλεα και παντα τον λαον ος κυριευει της θαλασσης και της γης και εξ αυτων εγενοντο και αυται εξεθρεψαν αυτους τους φυτευοντας τους αμπελωνας εξ ων ο οινος γινεται και αυται ποιουσιν τας στολας των ανθρωπων και αυται ποιουσιν δοξαν τοις ανθρωποις και ου δυνανται οι ανθρωποι ειναι χωρις των γυναικων εαν δε συναγαγωσιν χρυσιον και αργυριον και πανπραγμα ωραιον και ιδωσιν γυναικα μιαν καλην τω ειδει και τω καλλει και ταυτα παντα αφεντες εις αυτην εγκεχηναν και χασκοντες το στομα θεωρουσιν αυτην και παντες αυτην αρετιζουσιν μαλλον η το χρυσιον και το αργυριον και πανπραγμα ωραιον ανθρωπος τον εαυτου πατερα εγκαταλειπει ος εξεθρεψεν αυτον και την ιδιαν χωραν και προς την ιδιαν γυναικα κολλαται και μετα της γυναικος αφησι την ψυχην και ουτε τον πατερα μεμνηται ουτε την μητερα ουτε την χωραν και εντευθεν δει υμας γνωναι οτι αι γυναικες κυριευουσιν υμων ουχι πονειτε και μοχθειτε και παντα ταις γυναιξιν διδοτε και φερετε και λαμβανει ανθρωπος την βομφαιαν αυτου και εκπορευεται εξοδευειν και ληστευειν και κλεπτειν και εις την θαλασσαν πλειν και ποταμους και τον λεοντα θεωρει και εν σκοτει βαδιζει και οταν κλειψη και αρπαση και λωποδυτηση τη ερωμενη αποφερει και πλειον αγαπα ανθρωπος την ιδιαν γυναικα μαλλον η τον πατερα και την μητερα και πολλοι απενοηθησαν ταις ιδιαις διανοιαις δια τας γυναικας και δουλοι εγενοντο δι αυτας και πολλοι απωλοντο και εσφαλησαν και ημαρτοσαν δια τας γυναικας και νυν ου πιστευετε μοι ουχι μεγας ο βασιλευς τη εξουσια αυτου ουχι πασαι αι χωραι ευλαβουνται αφασθαι αυτου εθεωρουν αυτον και απαμην την θυγατερα βαρτακου του θαυμαστου την παλλακην του βασιλεως καθημενην εν δεξια του βασιλεως και αφαιρουσιν το διαδημα απο της κεφαλης του βασιλεως και επιτιθουσιν εαυτη και ερραπιζεν τον βασιλεα τη αριστερα και προς τουτοις ο βασιλευς χασκων το στομα εθεωρει αυτην και εαν προσγελαση αυτω γελα εαν δε πικρανθη επ αυτον κολακευει αυτην οπως διαλλαγη αυτω ω ανδρες πως ουχι ισχυραι αι γυναικες οτι ουτως πρασσουσιν και τοτε ο βασιλευς και οι μεγιστανες ενεβλεπον ετερος προς τον ετερον και ηρξατο λαλειν περι της αληθειας ανδρες ουχι ισχυραι αι γυναικες μεγαλη η γη και υψηλος ο ουρανος και ταχυς τω δρομω ο ηλιος οτι στρεφεται εν τω κυκλω του ουρανου και παλιν αποτρεχει εις τον εαυτου τοπον εν μια ημερα ουχι μεγας ος ταυτα ποιει και η αληθεια μεγαλη και ισχυροτερα παρα παντα πασα η γη την αληθειαν καλει και ο ουρανος αυτην ευλογει και παντα τα εργα σειεται και τρεμει και ουκ εστιν μετ αυτου αδικον ουθεν αδικος ο οινος αδικος ο βασιλευς αδικοι αι γυναικες αδικοι παντες οι υιοι των ανθρωπων και αδικα παντα τα εργα αυτων παντα τα τοιαυτα και ουκ εστιν εν αυτοις αληθεια και εν τη αδικια αυτων απολουνται η δε αληθεια μενει και ισχυει εις τον αιωνα και ζη και κρατει εις τον αιωνα του αιωνος και ουκ εστιν παρ αυτη λαμβανειν προσωπα ουδε διαφορα αλλα τα δικαια ποιει απο παντων των αδικων και πονηρων και παντες ευδοκousι τοις εργοις αυτης και ουκ εστιν εν τη χρισει αυτης ουθεν αδικον και αυτη η ισχυς και το βασιλειον και η εξουσια και η μεγαλειότης των παντων αιωνων ευλογητος ο θεος της αληθειας και εσιωπησεν του λαλειν και πας ο λαος τοτε εφωνησεν και τοτε ειπον μεγαλη η αληθεια και υπερισχυει

τοτε ο βασιλευς ειπεν αυτω αιτησαι ο θελεις πλειω των γεγραμμενων και δωσομεν σοι ον τροπον ευρεθης σοφωτερος και εχομενος μου καθηση και συγγενης μου κληθηση τοτε ειπεν τω βασιλει μνησθητι την ευχην ην ηυξω οικοδομησαι την ιερουσαλημ εν τη ημερα η το βασιλειον σου παρελαβες και παντα τα σκευη τα λημφθεντα εξ ιερουσαλημ εκπεμψαι α εξεχωρισεν κυρος οτε ηυξατο εκκοψαι βαβυλωνα και ηυξατο εξαποστειλαι εκει και συ ευξω οικοδομησαι τον ναον ον ενεπυρισαν οι ιδουμαιοι οτε ηρημωθη η ιουδαια υπο των χαλδαιων και νυν τουτο εστιν ο σε αξιω κυριε βασιλευ και ο αιτουμαι σε και αυτη εστιν η μεγαλωσυνη η παρα σου δεομαι ουν ινα ποιησης την ευχην ην ηυξω τω βασιλει του ουρανου ποιησαι εκ στοματος σου τοτε αναστας δαρειος ο βασιλευς κατεφιλησεν αυτον και εγραψεν αυτω τας επιστολας προς παντας τους οικονομους και τοπαρχας και στρατηγους και σατραπας ινα προπεμψωσιν αυτον και τους μετ αυτου παντας αναβαινοντας οικοδομησαι την ιερουσαλημ και πασι τοις τοπαρχαις εν κοιλη συρια και φοινικη και τοις εν τω λιβανω εγραψεν επιστολας μεταφερειν ξυλα και δεδρινα απο του λιβανου εις ιερουσαλημ και οπως οικοδομησωσιν μετ αυτου την πολιν και εγραψεν πασι τοις ιουδαιοις τοις αναβαινουσιν απο της βασιλειας εις την ιουδαιαν υπερ της ελευθεριας παντα δυνατον και σατραπην και τοπαρχην και οικονομον μη επελευσεσθαι επι τας θυρας αυτων και πασαν την χωραν ην κρατησουσιν αφορολογητον αυτοις υπαρχειν και ινα οι ιδουμαιοι αφιωσι τας κωμας ας διακρατουσιν των ιουδαιων και εις την οικοδομην του ιερου δοθηναι κατ ενιαυτον ταλαντα εικοσι μεχρι του οικοδομηθηναι και επι το θυσιαστηριον ολοκαυτωματα καρπουσθαι καθ ημεραν καθα εχουσιν εντολην επτακαιδεκα προσφερειν αλλα ταλαντα δεκα κατ ενιαυτον και πασιν τοις προσβαινουσιν απο της βαβυλωνιας κτισαι την πολιν υπαρχειν την ελευθεριαν αυτοις τε και τοις τεκνοις αυτων και πασι τοις ιερευσι τοις προσβαινουσιν εγραψεν δε και την χορηγίαν και την ιερατικήν στολήν εν τινι λατρευουσιν εν αυτη και τοις λευιταις εγραψεν δουναι την χορηγίαν έως ης ημερας επιτελεσθη ο οικος και ιερουσαλημ οικοδομηθηναι και πασι τοις φρουρουσι την πολιν εγραψε δουναι αυτοις κληρους και οψωνια και εξαπεστειλεν παντα τα σκευη α εξεχωρισεν κυρος απο βαβυλωνος και παντα οσα ειπεν κυρος ποιησαι και αυτος επεταξεν ποιησαι και εξαποστειλαι εις ιερουσαλημ και οτε εξηλθεν ο νεανισκος αρας το προσωπον εις τον ουρανον εναντιον ιερουσαλημ ευλογησεν τω βασιλει του ουρανου λεγων παρα σου η νικη και παρα σου η σοφια και ση η δοξα και εγω σος οικετης ευλογητος ει ος εδωκας μοι σοφίαν και σοι ομολογω δεσποτα των πατερων και ελαβεν τας επιστολας και εξηλθεν εις βαβυλωνα και απηγγειλεν τοις αδελφοις αυτου πασιν και ευλογησαν τον θεον των πατερων αυτων οτι εδωκεν αυτοις ανεσιν και αφεσιν αναβηναι και οικοδομησαι ιερουσαλημ και το ιερον ου ωνομασθη το ονομα αυτου επ αυτω και εκωθωνιζοντο μετα μουσικων και χαρας ημερας επτα μετα δε ταυτα εξελεγησαν αναβηναι αρχηγοι οικου πατριων κατα φυλας αυτων και αι γυναικες αυτων και οι υιοι και αι θυγατρες και οι παιδες αυτων και αι παιδισκαι και τα κτηνη αυτων και δαρειος συναπεστειλεν μετ αυτων ιππεις χιλιους έως του αποκαταστησαι αυτους εις ιερουσαλημ μετ ειρηνης και μετα μουσικων τυμπανων και αυλων και παντες οι αδελφοι αυτων παιζοντες και εποησεν αυτους συναναβηναι μετ εκεινων και

ταυτα τα ονοματα των ανδρων των αναβαινοντων κατα πατριας αυτων εις τας φυλας επι την μεριδαρχιαν αυτων οι ιερεις υιοι φινεες υιου ααρων ιησους ο του ιωσεδεκ του σαραιου και ιωαχιμ ο του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ εκ του οικου του δαυιδ εκ της γενεας φαρες φυλης δε ιουδα ος ελαλησεν επι δαρειου του βασιλεως περσων λογους σοφους εν τω δευτερω ετει της βασιλειας αυτου μηνι νισαν του πρωτου μηνος εισιν δε ουτοι εκ της ιουδαιας οι αναβαντες εκ της αιχμαλωσιας της παροικιας ους μετωκισεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος εις βαβυλωνα και επεστρεψαν εις ιερουσαλημ και την λοιπην ιουδαιαν εκαστος εις την ιδιαν πολιν οι ελθοντες μετα ζοροβαβελ και ιησου νεεμίου ζαραίου ρησαιου εννηιους μαρδοχαιου βεελσαρου ασφαρασου βορολιου ροιμου βαχανα των προηγουμενων αυτων αριθμος των απο του εθνους και οι προηγουμενοι αυτων υιοι φορος δυο χιλιαδες και εκατον εβδομηκοντα δυο υιοι σαφατ τετρακοσιοι εβδομηκοντα δυο υιοι αρεε επτακοσιοι πεντηκοντα εξ υιοι φααθμωαβ εις τους υιους ιησου και ιωαβ διςχιλιοι οκτακοσιοι δεκα δυο υιοι ωλαμου χιλιοι διακοσιοι πεντηκοντα τεσσαρες υιοι ζατου εννακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε υιοι χορβε επτακοσιοι πεντε υιοι βανι εξακοσιοι τεσσαρακοντα οκτω υιοι βηβαι εξακοσιοι εικοσι τρεις υιοι ασγαδ χιλιοι τριακοσιοι εικοσι δυο υιοι αδωνιακιμ εξακοσιοι εξηκοντα επτα υιοι βαγοι διςχιλιοι εξηκοντα εξ υιοι αδινου τετρακοσιοι πεντηκοντα τεσσαρες υιοι ατηρ εξεκίου ενενηκοντα δυο υιοι κιλαν και αζητας εξηκοντα επτα υιοι αζουρου τετρακοσιοι τριακοντα δυο υιοι αννιαν εκατον εις υιοι αρομ υιοι βασσαι τριακοσιοι εικοσι τρεις υιοι αριφου εκατον δεκα δυο υιοι βαιτηρους τριςχιλιοι πεντε υιοι εκ βαιθλωμων εκατον εικοσι τρεις οι εκ νετεβας πεντηκοντα πεντε οι εξ ενατου εκατον πεντηκοντα οκτω οι εκ βαιτασμων τεσσαρακοντα δυο οι εκ καριαθιαριος εικοσι πεντε οι εκ καπιρας και βηροτ επτακοσιοι τεσσαρακοντα τρεις οι χαδιασαι και αμμιδιοι τετρακοσιοι εικοσι δυο οι εκ κιραμας και γαββης εξακοσιοι εικοσι εις οι εκ μαχαλων εκατον εικοσι δυο οι εκ βαιτολιω πεντηκοντα δυο υιοι νιφίς εκατον πεντηκοντα εξ υιοι καλαμω αλλου και ωνους επτακοσιοι εικοσι πεντε υιοι ιερεχου τριακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε υιοι σαναας τριςχιλιοι τριακοσιοι τριακοντα οι ιερεις υιοι ιεδδου του υιου ιησου εις τους υιους ανασιβ εννακοσιοι εβδομηκοντα δυο υιοι εμμηρου χιλιοι πεντηκοντα δυο υιοι φασσουρου χιλιοι διακοσιοι τεσσαρακοντα επτα υιοι χαρμη χιλιοι δεκα επτα οι δε λευιται υιοι ιησου και καθμιηλου και βαννου και σουδιου εβδομηκοντα τεσσαρες οι ιεροψαλται υιοι ασαφ εκατον εικοσι οκτω οι θυρωροι υιοι σαλουμ υιοι αταρ υιοι τολμαν υιοι ακουβ υιοι ατητα υιοι σωβαι οι παντες εκατον τριακοντα εννεα οι ιεροδουλοι υιοι ησαν υιοι ασιφα υιοι ταβανθ υιοι κηρας υιοι σουα υιοι φαδαιου υιοι λαβανα υιοι αγγαβα υιοι ακουδ υιοι ουτα υιοι κηταβ υιοι αγαβα υιοι συβαι υιοι αναν υιοι καθουα υιοι γεδδουρ υιοι καιρου υιοι δαισαν υιοι νοεβα υιοι χασεβα υιοι γαζηρα υιοι οζιου υιοι φινσε υιοι ασαρα υιοι βασθαι υιοι ασανα υιοι μαανι υιοι ναφισι υιοι ακουφ υιοι αχιβα υιοι ασουρ υιοι φαρακιμ υιοι βασαλωθ υιοι μεεδδα υιοι κουθα υιοι χαρεα υιοι βαρχους υιοι σεραρ υιοι θομοι υιοι νασι υιοι ατιφα υιοι παιδων σαλωμων υιοι ασσ αφιωθ υιοι φαριδα υιοι ιεηλι υιοι λοζων υιοι ισδαηλ υιοι σαφουθι υιοι αγια υιοι φαχαρεθ-σαβηη υιοι σαρωθιε υιοι μασιας υιοι γας υιοι αδδους υιοι σουβας υιοι αφερρα υιοι βαρωδισ υιοι σαφατ υιοι αμων παντες οι ιερο-

δουλοι και οι υιοι των παιδων σαλωμων τριακοσιοι εβδομηκοντα δυο
ουτοι αναβαντες απο θερμελειθ και θελερσας ηγουμενος αυτων χα-
ρααθ αδαν και αμαρ και ουκ ηδυναντο απαγγειλαι τας πατριας αυτων
και γενεας ως εκ του ισραηλ εισιν υιοι δαλαν του υιου τουβαν υιοι νε-
κωδαν εξακοσιοι πεντηκοντα δυο και εκ των ιερεων οι εμποιουμενοι
ιερωσυνης και ουκ ευρεθησαν υιοι οββια υιοι ακως υιοι ιοδδους του
λαβροντος αυγιαν γυναικα των θυγατερων φαρζελλαιου και εκληθη
επι τω ονοματι αυτου και τουτων ζητηθεισης της γενικης γραφης εν
τω καταλοχισμω και μη ευρεθεισης εχωρισθησαν του ιερατευειν και
ειπεν αυτοις νεεμιας και ατθαριας μη μετεχειν των αγίων αυτους έως
αναστη αρχιερευσ ενδεδυμενος την δηλωσιν και την αληθειαν οι δε
παντες ησαν ισραηλ απο δωδεκαετους χωρις παιδων και παιδισκων
μυριαδες τεσσαρες δισχilioι τριακοσιοι εξηκοντα παιδες τουτων και
παιδισκαι επτακισχιλιοι τριακοσιοι τριακοντα επτα ψαλται και ψαλ-
τωδοι διακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε καμηλοι τετρακοσιοι τριακοντα
πεντε και ιπποι επτακισχιλιοι τριακοντα εξ ημιονοι διακοσιοι τεσσα-
ρακοντα πεντε υποζυγια πεντακισχilia πεντακοσια εικοσι πεντε και
εκ των ηγουμενων κατα τας πατριας εν τω παραγινεσθαι αυτους εις
το ιερον του θεου το εν ιερουσαλημ ευξαντο εγειραι τον οικον επι
του τοπου αυτου κατα την αυτων δυναμιν και δουναι εις το ιερον
γαζοφυλακιον των εργων χρυσιου μνας χιλιας και αργυριου μνας πε-
ντακισχιλιας και στολας ιερατικας εκατον και κατωκισθησαν οι ιερεις
και οι λευιται και οι εκ του λαου εν ιερουσαλημ και τη χωρα οι τε ιερο-
ψαλται και οι θυρωροι και πας ισραηλ εν ταις κωμαις αυτων ενσταντος
δε του εβδομου μηνος και οντων των υιων ισραηλ εκαστου εν τοις
ιδιοις συνηχθησαν ομοθυμαδον εις το ευρυχωρον του πρωτου πυλω-
νος του προς τη ανατολη και καταστας ιησους ο του ιωσεδεκ και οι
αδελφοι αυτου οι ιερεις και ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και οι τουτου
αδελφοι ητοιμασαν το θυσιαστηριον του θεου του ισραηλ προσενε-
γκαι επ αυτου ολοκαυτωσεις ακολουθως τοις εν τη μωυσεως βιβλω
του ανθρωπου του θεου διηγορευμενοις και επισυνηχθησαν αυτοις εκ
των αλλων εθνων της γης και κατωρθωσαν το θυσιαστηριον επι του
τοπου αυτου οτι εν εχθρα ησαν αυτοις και κατισχυσαν αυτους παντα
τα εθνη τα επι της γης και ανεφερον θυσιας κατα τον καιρον και ολο-
καυτωματα τω κυριω το πρωινον και το δειλινον και ηγαγον την
της σκηνοπηγιας εορτην ως επιτετακται εν τω νομω και θυσιας καθ
ημεραν ως προσηκον ην και μετα ταυτα προσφορας ενδελεχισμου και
θυσιας σαββατων και νομηνιων και εορτων πασων ηγιασμενων και
οσοι ευξαντο ευχην τω θεω απο της νομηνιας του εβδομου μηνος
ηρξαντο προσφερειν θυσιας τω θεω και ο ναος του θεου ουπω ωκο-
δομητο και εδωκαν αργυριον τοις λατομοις και τεκτοσι και βρωτα και
ποτα και χαρα τοις σιδωνιοις και τυριοις εις το παραγειν αυτους εκ του
λιβανου ξυλα κεδρινα διαφερειν σχεδιας εις τον ιοπτης λιμενα κατα το
προσταγμα το γραφεν αυτοις παρα κυρου του περσων βασιλεως και
τω δευτερω ετει παραγενομενος εις το ιερον του θεου εις ιερουσαλημ
μηνος δευτερου ηρξατο ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και ιησους ο του
ιωσεδεκ και οι αδελφοι αυτων και οι ιερεις οι λευιται και παντες οι
παραγενομενοι εκ της αιχμαλωσιας εις ιερουσαλημ και εθεμελιωσαν
τον ναον του θεου τη νομηνια του δευτερου μηνος του δευτερου
ετους εν τω ελθειν εις την ιουδαιαν και ιερουσαλημ και εστησαν τους

λευιτας απο εικοσαετους επι των εργων του κυριου και εστη ιησους και οι υιοι και οι αδελφοι και καδμιηλ ο αδελφος και οι υιοι ιησου ημαδαβουν και οι υιοι ιωδα του ιλιαδουν συν τοις υιοις και αδελφοις παντες οι λευιται ομοθυμαδον εργοδιωχται ποιουντες εις τα εργα εν τω οικω του θεου και ωκοδομησαν οι οικοδομοι τον ναον του κυριου και εστησαν οι ιερεις εστολισμενοι μετα μουσικων και σαλπιγγων και οι λευιται υιοι ασαφ εχοντες τα κυμβαλα υμνουντες τω κυριω και ευλογουντες κατα δαυιδ βασιλεα του ισραηλ και εφωνησαν δι υμνων ομολογουντες τω κυριω οτι η χρηστοτης αυτου και η δοξα εις τους αιωνας παντι ισραηλ και πας ο λαος εσαλπισαν και εβοησαν φωνη μεγαλη υμνουντες τω κυριω επι τη εγερσει του οικου του κυριου και ηλθοσαν εκ των ιερεων των λευιτων και των προκαθημενων κατα τας πατριας αυτων οι πρεσβυτεροι οι εωρακοτες τον προ τουτου οικον προς την τουτου οικοδομην μετα κραυγης και κλαυθμου μεγαλου και πολλοι δια σαλπιγγων και χαρας μεγαλη τη φωνη ωστε τον λαον μη ακουειν των σαλπιγγων δια τον κλαυθμον του λαου ο γαρ οχλος ην ο σαλπιζων μεγαλωστι ωστε μακροθεν ακουεσθαι και ακουσαντες οι εχθροι της φυλης ιουδα και βενιαμιν ηλθοσαν επιγυνωαι τις η φωνη των σαλπιγγων και επεγυνωσαν οτι οι εκ της αιχμαλωσιας οικοδομουσιν τον ναον τω κυριω θεω ισραηλ και προσελθοντες τω ζοροβαβελ και ιησου και τοις ηγουμενοις των πατριων λεγουσιν αυτοις συνοικοδομησομεν υμιν ομοιως γαρ υμιν ακουομεν του κυριου υμων και αυτω επιθυομεν απο ημερων ασβασαρεθ βασιλεως ασσυριων ος μετηγαγεν ημας ενταυθα και ειπεν αυτοις ζοροβαβελ και ιησους και οι ηγουμενοι των πατριων του ισραηλ ουχ υμιν και ημιν του οικοδομησαι τον οικον κυριω τω θεω ημων ημεις γαρ μονοι οικοδομησομεν τω κυριω του ισραηλ ακολουθως οις προσεταξεν ημιν κυρος ο βασιλευς περσων τα δε εθνη της γης επικειμενα τοις εν τη ιουδαια και πολιορκουντες ειργον του οικοδομειν και επιβουλας και δημαγωγιας και επισυστασεις ποιουμενοι απεκωλυσαν του επιτελεσθηναι την οικοδομην παντα τον χρονον της ζωης του βασιλεως κυρου και ειρχθησαν της οικοδομης ετη δυο εως της δαρειου βασιλειας εν δε τω δευτερω ετει της του δαρειου βασιλειας επροφητευσεν αγγαιος και ζαχαριας ο του εδδι οι προφηται επι τους ιουδαιους τους εν τη ιουδαια και ιερουσαλημ επι τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ επ αυτους τοτε στας ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και ιησους ο του ιωσεδεκ ηρξαντο οικοδομειν τον οικον του κυριου τον εν ιερουσαλημ συνοντων των προφητων του κυριου βοηθουντων αυτοις εν αυτω τω χρονω παρην προς αυτους σισινης ο επαρχος συριας και φοινικης και σαθραβουζανης και οι συνεταιροι και ειπαν αυτοις τινος υμιν συνταξαντος τον οικον τουτον οικοδομειτε και την στεγην ταυτην και ταλλα παντα επιτελειτε και τινες εισιν οι οικοδομοι οι ταυτα επιτελουντες και εσχοσαν χαριν επισκοπης γενομενης επι την αιχμαλωσιαν παρα του κυριου οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων και ουκ εκωλυθησαν της οικοδομης μεχρι του υποσημανθηναι δαρειω περι αυτων και προσφωνηθηναι αντιγραφον επιστολης ης εγραψεν δαρειω και απεστειλεν σισινης ο επαρχος συριας και φοινικης και σαθραβουζανης και οι συνεταιροι οι εν συρια και φοινικη ηγεμονες βασιλει δαρειω χαιρειν παντα γνωστα εστω τω κυριω ημων τω βασιλει οτι παραγενομενοι εις την χωραν της ιουδαιας και ελθοντες εις ιερουσαλημ την πολιν κατελαβομεν της αιχμαλωσιας τους

πρεσβυτερους των ιουδαιων εν ιερουσαλημ τη πολει οικοδομουοντας οικον τω κυριω μεγαν καινον δια λιθων ξυστων πολυτελων ξυλων τιθεμενων εν τοις τοιχοις και τα εργα εκεινα επι σπουδης γιγνομενα και ευοδουμενον το εργον εν ταις χερσιν αυτων και εν παση δοξη και επιμελεια συντελουμενα τοτε επυνθανομεθα των πρεσβυτερων τουτων λεγοντες τινος υμιν προσταξαντος οικοδομειτε τον οικον τουτον και τα εργα ταυτα θεμελιουτε επηρωτησαμεν ουν αυτους εινεκεν του γνωρισαι σοι και γραψαι σοι τους ανθρωπους τους αφηγουμενους και την ονοματογραφιαν ητουμεν αυτους των προκαθηγουμενων δι δε απεκριθησαν ημιν λεγοντες ημεις εσμεν παιδες του κυριου του κτισαντος τον ουρανον και την γην και ωκοδομητο ο οικος εμπροσθεν ετων πλειονων δια βασιλεως του ισραηλ μεγαλου και ισχυρου και επετελεσθη και επει οι πατερες ημων παραπικραναντες ημαρτον εις τον κυριον του ισραηλ τον ουρανιον παρεδωκεν αυτους εις χειρας ναβουχοδονοσορ βασιλεως βαβυλωνος βασιλεως των χαλδαιων τον τε οικον καθελοντες ενεπυρισαν και τον λαον ηχμαλωτευσαν εις βαβυλωνα εν δε τω πρωτω ετει βασιλευοντος κυρου χωρας βαβυλωνιας εγραψεν ο βασιλευς κυρος οικοδομησαι τον οικον τουτον και τα ιερα σκευη τα χρυσα και τα αργυρα α εξηνεγκεν ναβουχοδονοσορ εκ του οικου του εν ιερουσαλημ και απηρεισατο αυτα εν τω εαυτου ναω παλιν εξηνεγκεν αυτα κυρος ο βασιλευς εκ του ναου του εν βαβυλωνι και παρεδοθη ζοροβαβελ και σαναβασσαρω τω επαρχω και επεταγη αυτω απενεγκαντι παντα τα σκευη ταυτα αποθιναι εν τω ναω τω εν ιερουσαλημ και τον ναον του κυριου τουτον οικοδομηθηναι επι του τοπου τοτε ο σαναβασσαρος εκεινος παραγενομενος ενεβαλετο τους θεμελιους του οικου κυριου του εν ιερουσαλημ και απ εκεινου μεχρι του νυν οικοδομουμενος ουκ ελαβεν συντελειαν νυν ουν ει κρινεται βασιλευ επισκεπητω εν τοις βασιλικois βιβλιοφυλακiais του κυριου βασιλεως τοις εν βαβυλωνι και εαν ευρισκηται μετα της γνωμης κυρου του βασιλεως γενομενην την οικοδομην του οικου κυριου του εν ιερουσαλημ και κρινηται τω κυριω βασιλει ημων προσφωνησατω ημιν περι τουτων τοτε ο βασιλευς δαρειος προσεταξεν επισκεψασθαι εν τοις βασιλικois βιβλιοφυλακiais τοις κεμενοις εν βαβυλωνι και ευρεθη εν εκβατανοις τη βαρει τη εν μηδια χωρα τομος εις εν ω υπεμνηματιστο ταδε ετους πρωτου βασιλευοντος κυρου βασιλευς κυρος προσεταξεν τον οικον του κυριου τον εν ιερουσαλημ οικοδομησαι όπου επιθυουσιν δια πυρος ενδελεχους ου το υψος πηχεων εξηκοντα πλατος πηχεων εξηκοντα δια δομων λιθινων ξυστων τριων και δομου ξυλινου εγχωριου καινου ενος και το δαπανημα δοθηναι εκ του οικου κυρου του βασιλεως και τα ιερα σκευη του οικου κυριου τα τε χρυσα και τα αργυρα α εξηνεγκεν ναβουχοδονοσορ εκ του οικου του εν ιερουσαλημ και απηνεγκεν εις βαβυλωνα αποκατασταθηναι εις τον οικον τον εν ιερουσαλημ ου ην κεμενα οπως τεθη εκει προσεταξεν δε επιμεληθηναι σισιννη επαρχω συριας και φοινικης και σαθραβουζανη και τοις συνεταιροις και τοις αποτεταγμενοις εν συρια και φοινικη ηγεμοσιν απεχεσθαι του τοπου εασαι δε τον παιδα του κυριου ζοροβαβελ επαρχον δε της ιουδαιας και τους πρεσβυτερους των ιουδαιων τον οικον του κυριου εκεινον οικοδομειν επι του τοπου καγω δε επεταξα ολοσχερως οικοδομησαι και ατενισαι ινα συμποιωσιν τοις εκ της αιχμαλwsιας της ιουδαιας μεχρι του επιτελεσθηναι τον οικον του

κυριου και απο της φορολογιας κοιλης συριας και φοινικης επιμελως συνταξιν διδοσθαι τουτοις τοις ανθρωποις εις θυσιας τω κυριω ζορο-βαβελ επαρχω εις ταυρους και κριους και αρνας ὁμοιως δε και πυρον και ἄλα και οινον και ελαιον ενδελεχως κατ ενιαυτον καθως αν οι ιερεις οι εν ιερουσαλημ ὑπαγορευσωσιν αναλίσκεσθαι καθ ἡμεραν αναμφισβητητως ὅπως προσφερωνται σπονδαι τω θεω τω ὑψιστῳ ὑπερ του βασιλεως και των παιδων και προσευχωνται περι της αυτων ζωης και προσεταξεν ἵνα ὅσοι εαν παραβωσιν τι των προειρημενων και των προσγεγραμμενων η και ακυρωσωσιν λημφθῆναι ξυλον εκ των ιδιων αυτου και επι τουτου κρεμασθῆναι και τα ὑπαρχοντα αυτου ειναι βασιλικα δια ταυτα και ὁ κυριος ὅυ το ονομα αυτου επικεκληται εκει αφανισαι παντα βασιλεα και εθνος ὃς εκτενει την χειρα αυτου κωλυσαι η κακοποιησαι τον οικον του κυριου εκεινον τον εν ιερουσαλημ εγω βασιλευς δαρειος δεδογματικα επιμελως κατα ταυτα γιγνεσθαι τοτε ισισνης ὁ επαρχος κοιλης συριας και φοινικης και σαθραβουζανης και οι συνεταιροι κατακολουθησαντες τοις ὑπο του βασιλεως δαρειου προσταγεισιν επεστατων των ἱερων εργων επιμελεστερον συνεργουντες τοις πρεσβυτεροις των ιουδαιων και ἱεροσταταις και ευοδα εγινετο τα ἱερα εργα προφητευοντων αγγαιου και ζαχαριου των προφητων και συνετελεσαν ταυτα δια προσταγματος του κυριου θεου ισραηλ και μετα της γνωμης κυρου και δαρειου και αρταξερξου βασιλεως περσων συνετελεσθη ὁ οικος ὁ ἅγιος ἕως τριτης και εικαδος μηνος ἀδαρ του ἑκτου ετους βασιλεως δαρειου και εποιησαν οι υιοι ισραηλ και οι ιερεις και οι λευιται και οι λοιποι οι εκ της αιχμαλωσιας οι προστεθεντες ακολουθως τοις εν τη μωυσεως βιβλω και προσηνεγκαν εις τον εγκαινισμον του ἱερου του κυριου ταυρους ἑκατον κριους διακοσιους αρνας τετρακοσιους χιμαρους ὑπερ ἁμαρτίας παντος του ισραηλ δωδεκα προς αριθμον εκ των φυλαρχων του ισραηλ δωδεκα και εστησαν οι ιερεις και οι λευιται εστολισμενοι κατα φυλας επι των εργων του κυριου θεου ισραηλ ακολουθως τη μωυσεως βιβλω και οι θυρωροι εφ ἑκαστου πυλωνος και ηγαγosan οι υιοι ισραηλ των εκ της αιχμαλωσιας το πασχα εν τη τεσσαρεσκαίδεκατη του πρωτου μηνος ὅτι ἡγνισθησαν οι ιερεις και οι λευιται ἅμα και παντες οι υιοι της αιχμαλωσιας ουχ ἡγνισθησαν ὅτι οι λευιται ἅμα παντες ἡγνισθησαν και εθυσαν το πασχα πασιν τοις υιοις της αιχμαλωσιας και τοις αδελφοις αυτων τοις ἱερευσιν και ἑαυτοις και εφαγosan οι υιοι ισραηλ οι εκ της αιχμαλωσιας παντες οι χωρισθεντες απο των βδελυγματων των εθνων της γης ζητουντες τον κυριον και ηγαγosan την ἑορτην των αζυμων ἑπτα ἡμερας ευφραινομενοι εναντι του κυριου ὅτι μετεστρεψεν την βουλην του βασιλεως ασσυριων επι αυτους κατισχυσαι τας χειρας αυτων επι τα εργα κυριου θεου ισραηλ και μεταγενεστερος τουτων βασιλευοντος αρταξερξου του περσων βασιλεως προσεβη εσδρας σαφαιου του εξεριου του χελκιου του σαλημου του σαδδουκου του αχιτωβ του αμαριου του οζιου του βοκκα του αβισουε του φινεες του ελεαζαρ του ααρων του πρωτου ἱερεως ὁυτος εσδρας ανεβη εκ βαβυλωνος ὡς γραμματευς ευφυης ων εν τῳ μωυσεως νομῳ τῳ εκδεδομενῳ ὑπο του θεου του ισραηλ και εδωκεν αυτῳ ὁ βασιλευς δοξαν ἑυροντος χαριν εναντιον αυτου επι παντα τα αξιωματα αυτου και συνανεβησαν εκ των υιων ισραηλ και των ἱερων και λευιτων και ἱεροφαλτων και θυρωρων και ἱεροδουλων εις ἱερο-

σολυμα ετους έβδομου βασιλευοντος αρταξερξου εν τω πεμπτω μηνι
ούτος ενιαυτος έβδομος τω βασιλει εξελθοντες γαρ εκ βαβυλωνος
τη νουμηνια του πρωτου μηνος εν τη νουμηνια του πεμπτου μηνος
παρεγενοντο εις ιεροσολυμα κατα την δοθεισαν αυτοις ευοδιαν παρα
του κυριου επ αυτω ό γαρ εσδρας πολλην επιστημην περιειχεν εις
το μηδεν παραλιπειν των εκ του νομου κυριου και εκ των εντολων
διδάξει τον παντα ισραηλ παντα τα δικαιωματα και τα κριματα προ-
σπεσοντος δε του γραφεντος προσταγματος παρα αρταξερξου του
βασιλεως προς εσδραν τον ιερεα και αναγνωστην του νομου κυριου
ού εστιν αντιγραφον το ύποκειμενον βασιλευς αρταξερξης εσδρα τω
ιερει και αναγνωστη του νομου κυριου χαιρειν και τα φιλανθρωπα ε-
γω κρινας προσεταξα τους βουλομενους εκ του εθνους των ιουδαιων
αιρετιζοντας και των ιερεων και των λευιτων και των δε εν τη ήμετε-
ρα βασιλεια συμπορευεσθαι σοι εις ιερουσαλημ όσοι ουν ενθυμουνται
συνεξορματωσαν καθαπερ δεδοχται εμοι τε και τοις έπτα φιλοις συμ-
βουλευταις όπως επισκεψωνται τα κατα την ιουδαιαν και ιερουσαλημ
ακολουθως ώ εχει εν τω νομω του κυριου και απενεγκειν δωρα τω
κυριω του ισραηλ ή ηυξαμην εγω τε και οι φιλοι εις ιερουσαλημ και
παν χρυσιον και αργυριον ό εαν εύρεθη εν τη χωρα της βαβυλωνιας
τω κυριω εις ιερουσαλημ συν τω δεδωρημενω ύπο του εθνους εις το
ιερον του κυριου αυτων το εν ιερουσαλημ συναχθηναι το τε χρυσιον
και αργυριον εις ταυρους και κριους και αρνας και τα τουτοις ακο-
λουθα ώστε προσενεγκειν θυσιας επι το θυσιαστηριον του κυριου
αυτων το εν ιερουσαλημ και παντα όσα αν βουλη μετα των αδελφων
σου ποιησαι χρυσω και αργυριω επιτελει κατα το θελημα του θεου
σου και τα ιερα σκευη του κυριου τα διδομενα σοι εις την χρεian του
ιερου του θεου σου του εν ιερουσαλημ και τα λοιπα όσα αν ύποπιπτη
σοι εις την χρεian του ιερου του θεου σου δωσεις εκ του βασιλικου
γαζοφυλακιου καγω δε αρταξερξης ό βασιλευς προσεταξα τοις γα-
ζοφυλαξι συριας και φοινικης ινα όσα αν αποστείλη εσδρας ό ιερευσ
και αναγνωστης του νομου του θεου του ύψιστου επιμελως διδωσιν
αυτω έως αργυριου ταλαντων εκατον όμοιως δε και έως πυρου κο-
ρων εκατον και οινου μετρητων εκατον και άλλα εκ πληθους παντα τα
κατα τον του θεου νομον επιτελεσθητω επιμελως τω θεω τω ύψιστω
ένεκα του μη γενεσθαι οργην εις την βασιλειαν του βασιλεως και των
ύιων και ύμιν δε λεγεται όπως πασι τοις ιερευσιν και τοις λευιταις και
ιεροφαιταις και θυρωροις και ιεροδουλοις και πραγματικοις του ιερου
τουτου μηδεμια φορολογια μηδε αλλη επιβολη γιγνηται και εξουσιαν
μηδενα εχειν επιβαλειν τι τουτοις και συ εσδρα κατα την σοφian του
θεου αναδειξον κριτας και δικαστας όπως δικαζωσιν εν όλη συρια
και φοινικη παντας τους επισταμενους τον νομον του θεου σου και
τους μη επισταμενους δε διδάξεις και παντες όσοι εαν παραβαινωσι
τον νομον του θεου σου και τον βασιλικον επιμελως κολασθησονται
εαν τε και θανατω εαν τε και τιμωρια η αργυρικη ζημια η απαγωγή
ευλογητος μονος ό κυριος ό δους ταυτα εις την καρδιαν του βασι-
λεως δοξασαι τον οικον αυτου τον εν ιερουσαλημ και εμε ετιμησεν
εναντι του βασιλεως και των συμβουλευοντων και παντων των φιλων
και μεγιστανων αυτου και εγω ευθαρσης εγενομην κατα την αντι-
λημψιν κυριου του θεου μου και συνηγαγον εκ του ισραηλ ανδρας
ώστε συναναβηναι μοι και όυτοι οι προηγουμενοι κατα τας πατριας

αυτων και τας μεριδαρχιας οι αναβαντες μετ εμου εκ βαβυλωνος εν τη βασιλεια αρταξερξου του βασιλεως εκ των υιων φινεες γαρσομος εκ των υιων ιεταμαρου γαμηλος εκ των υιων δαυιδ αττους ο σχε- νιου εκ των υιων φορος ζαχαριας και μετ αυτου απο γραφης ανδρες εκατον πεντηκοντα εκ των υιων φααθιμωαβ ελιαωνιας ζαραιου και μετ αυτου ανδρες διακοσιοι εκ των υιων ζαθιοης σχενιας ιεζηλου και μετ αυτου ανδρες τριακοσιοι εκ των υιων αδινου βην-ιωναθου και μετ αυτου ανδρες διακοσιοι πεντηκοντα εκ των υιων ηλαμ ιεσιας γοθολιου και μετ αυτου ανδρες εβδομηκοντα εκ των υιων σαφρατιου ζαραιας μι- χαηλου και μετ αυτου ανδρες εβδομηκοντα εκ των υιων ιωαβ αβαδιας ιεζηλου και μετ αυτου ανδρες διακοσιοι δεκα δυο εκ των υιων βανι ασσαλιμωθ ιωσαφίου και μετ αυτου ανδρες εκατον εξηκοντα εκ των υιων βαβι ζαχαριας βηβαι και μετ αυτου ανδρες εικοσι οκτω εκ των υιων ασγαθ ιωαννης ακαταν και μετ αυτου ανδρες εκατον δεκα εκ των υιων αδωνιαμ οι εσχατοι και ταυτα τα ονοματα αυτων ελιφαλτος ιεουηλ και σαμαιας και μετ αυτων ανδρες εβδομηκοντα εκ των υιων βαγο ουθι ο του ισταλκουρου και μετ αυτου ανδρες εβδομηκοντα και συνηγαγον αυτους επι τον λεγομενον θεραν ποταμον και παρενεβα- λομεν αυτοιθι ημερας τρεις και κατεμαθον αυτους και εκ των υιων των ιερεων και εκ των λευιτων ουχ ευρων εκει απεστειλα προς ελεαζαρων και ιδουηλον και μαασμαν και ελναταν και σαμαιαν και ιωριβον ναθαν ενναταν ζαχαριαν και μεσολαμον τους ηγουμενους και επιστημονας και ειπα αυτοις ελθειν προς αδδαιον τον ηγουμενον τον εν τω τοπω του γαζοφυλακιου εντειλαμενος αυτοις διαλεγεσθαι αδδαιω και τοις α- δελφοις αυτου και τοις εν τω τοπω γαζοφυλαξιν αποστειλαι ημιν τους ιερατευσοντας εν τω οικω του κυριου ημων και ηγαγον ημιν κατα την κραταιαν χειρα του κυριου ημων ανδρας επιστημονας των υιων μοσ- λι του λειυ του ισραηλ ασεβηβιαν και τους υιους και τους αδελφους δεκα οκτω και ασεβιαν και αννουνον και ωσαιαν αδελφον εκ των υιων χανουναιου και οι υιοι αυτων ανδρες εικοσι και εκ των ιεροδου- λων ων εδωκεν δαυιδ και οι ηγουμενοι εις την εργασιαν των λευιτων ιεροδουλοι διακοσιοι εικοσι παντων εσημανθη η ονοματογραφια και ευξαμην εκει νηστειαν τοις νεανισκοις εναντι του κυριου ημων ζητη- σα παρ αυτου ευοδιαν ημιν τε και τοις συνουσιν ημιν τεκνων ημων και κτηνεσιν ενετραπην γαρ αιτησαι τον βασιλεα πεζους τε και ιππεις και προπομπην ενεκεν ασφαλειας της προς τους εναντιουμενους ημιν ειπαμεν γαρ τω βασιλει οτι ισχυς του κυριου ημων εσται μετα των επιζητούντων αυτον εις πασαν επανορθωσιν και παλιν εδεηθημεν του κυριου ημων κατα ταυτα και ευιλαιτου ετυχομεν και εχωρισα των φυ- λαρχων των ιερεων ανδρας δεκα δυο και σερεβιαν και ασαβιαν και μετ αυτων εκ των αδελφων αυτων ανδρας δεκα και εστησα αυτοις το αργυριον και το χρυσιον και τα ιερα σκευη του οικου του κυριου ημων α αυτος εδωρησατο ο βασιλευς και οι συμβουλοι αυτου και οι μεγαιστανες και πας ισραηλ και στησας παρεδωκα αυτοις αργυριου τα- λαντα εξακοσια πεντηκοντα και σκευη αργυρα ταλαντων εκατον και χρυσιου ταλαντα εκατον και χρυσωματα εικοσι και σκευη χαλκα απο χρηστου χαλκου στιλβοντα χρυσοειδη σκευη δωδεκα και ειπα αυτοις και υμεις αγιοι εστε τω κυριω και τα σκευη αγια και το αργυριον και το χρυσιον ευχη τω κυριω κυριω των πατερων ημων αγρυπνειτε και φυλασσετε εως του παραδουναι αυτα υμας τοις φυλαρχοις των ιερε-

ων και των λευιτων και τοις ἡγουμενοις των πατριων του ισραηλ εν ιερουσαλημ εν τοις παστοφοριοις του οικου του κυριου ἡμων και δι παραλαβοντες δι ιερεις και δι λευιται το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη τα εν ιερουσαλημ εισηνεγκαν εις το ιερον του κυριου και αναζευξαντες απο του ποταμου θερα τη δωδεκατη του πρωτου μηνος εισηλθοντες εις ιερουσαλημ κατα την κραταιαν χειρα του κυριου ἡμων την εφ ἡμιν και ερρυσατο ἡμας επι της εισοδου απο παντος εχθρου και ηλθοντες εις ιερουσαλημ και γενομενης αυτοθι ἡμερας τριτης σταθεν το αργυριον και το χρυσιον παρεδοθη εν τω οικω του κυριου ἡμων μαρμωθι ουρια ιερει και μετ αυτου ελεαζαρ ὁ του φινεες και ησαν μετ αυτων ιωσαβδος ιησου και μωεθ σαβαννου δι λευιται προς αριθμον και ὀλκην ἅπαντα και εγγραφη πασα ἡ ὀλκη αυτων αυτη τη ὥρα δι δε παραγενομενοι εκ της αιχμαλωσιας προσηνεγκαν θυσιας τω θεω του ισραηλ κυριω ταυρους δωδεκα ὑπερ παντος ισραηλ κριους ενενηκοντα ἑξ αρνας ἑβδομηκοντα δυο τραγους ὑπερ σωτηριου δεκα δυο ἅπαντα θυσιαν τω κυριω και απεδωκαν τα προσταγματα του βασιλεως τοις βασιλικοις οικονομοις και τοις επαρχοις κοιλῃς συριας και φοινικῃς και εδοξασαν το εθνος και το ιερον του κυριου και τούτων τελεσθεντων προσηλθονσαν μοι δι ἡγουμενοι λεγοντες ουκ εχωρισαν το εθνος του ισραηλ και δι αρχοντες και δι ιερεις και δι λευιται τα αλλογενη εθνη της γῆς και τας ακαθαρσιας αυτων χαναναιων και χετταιων και φερεζαιων και ιεβουσαιων και μωαβιτων και αιγυπτιων και ιδουμειων συνωκησαν γαρ μετα των θυγατερων αυτων και αυτοι και δι υιοι αυτων και επειμιγη το σπερμα το ἅγιον εις τα αλλογενη εθνη της γῆς και μετειχον δι προηγουμενοι και δι μεγιστανες της ανομιας ταυτης απο της αρχῃς του πραγματος και ἅμα τω ακουσαι με ταυτα διερρηξα τα ἱματια και την ἱεραν εσθῆτα και κατετιλα του τριχωματος της κεφαλῆς και του πωγωνος και εκαθισα συννους και περιλυπος και επισυνηχθησαν προς με ὅσοι ποτε επεκινουντο τω ῥηματι κυριου του ισραηλ εμου πενθουντος επι τη ανομια και εκαθημην περιλυπος ἕως της δειλινῃς θυσιας και εξεγερθεις εκ της νηστειας διερρηγμενα εχων τα ἱματια και την ἱεραν εσθῆτα καμψας τα γονατα και εκτεινας τας χειρας προς τον κυριον ελεγον κυριε ησχυμμαι εντραμμαι κατα προσωπον σου ἃι γαρ ἁμαρτια ἡμων επλεονασαν ὑπερ τας κεφαλῃς ἡμων ἃι δε αγνοιαι ἡμων ὑπερηνεγκαν ἕως του ουρανου απο των χρονων των πατερων ἡμων και εσμεν εν μεγαλῃ ἁμαρτια ἕως της ἡμερας ταυτης και δια τας ἁμαρτιας ἡμων και των πατερων ἡμων παρεδοθημεν συν τοις ἀδελφοις ἡμων και συν τοις βασιλευσιν ἡμων και συν τοις ἱερευσιν ἡμων τοις βασιλευσιν της γῆς εις ῥομφαιαν και αιχμαλωσιαν και προνομην μετα αισχυνης μεχρι της σημερον ἡμερας και νυν κατα ποσον τι εγεννηθη ἡμιν ελεος παρα σου κυριε καταλειφθῆναι ἡμιν ῥιζαν και ονομα εν τω τοπω του ἁγιασματος σου και του ανακαλυψαι φωστηρα ἡμων εν τω οικω του κυριου ἡμων δουναι ἡμιν τροφην εν τω καιρῳ της δουλειας ἡμων και εν τῷ δουλευειν ἡμας ουκ εγκατελειφθῆμεν ὑπο του κυριου ἡμων αλλα εποιησεν ἡμας εν χαριτι ενωπιον των βασιλεων περσων δουναι ἡμιν τροφην και δοξασαι το ιερον του κυριου ἡμων και εγειραι την ερημον σιων δουναι ἡμιν στερεωμα εν τη ιουδαια και ιερουσαλημ και νυν τι ερουμεν κυριε εχοντες ταυτα παρεβημεν γαρ τα προσταγματα σου ἃ εδωκας εν χειρι των παιδων σου των προφητων λεγων ὅτι ἡ γῆ εις ἣν εισερχεσθε

κληρονομησαι εστιν γη μεμολυσμενη μολυσμω των αλλογενων της γης και της ακαθαρσιας αυτων ενεπλησαν αυτην και νυν τας θυγατερας υμων μη συνοικισητε τοις υιοις αυτων και τας θυγατερας αυτων μη λαβητε τοις υιοις υμων και ου ζητησετε ειρηνευσαι τα προς αυτους τον απαντα χρονον ινα ισχυσαντες φαγητε τα αγαθα της γης και κατακληρονομησητε τοις υιοις υμων εως αιωνος και τα συμβαινοντα παντα ημιν γιγνεται δια τα εργα ημων τα πονηρα και τας μεγαλας αμαρτιας ημων συ γαρ κυριε εκουφισας τας αμαρτιας ημων και εδωκας ημιν τοιαυτην ριζαν παλιν ανεκαμψαμεν παραβηναι τον νομον σου εις το επιμιγνυναι τη ακαθαρσια των εθνων της γης ουχι ωργισθης ημιν απολεσαι ημας εως του μη καταλιπειν ριζαν και σπερμα και ονομα ημων κυριε του ισραηλ αληθινος ει κατελειφθημεν γαρ ριζα εν τη σημερον ιδου νυν εσμεν ενωπιον σου εν ταις ανομιαις ημων ου γαρ εστιν στηναι ετι εμπροσθεν σου επι τουτοις και οτε προσευχομενος εσδρας ανθρωμολογειτο κλαιων χαμαιπετης εμπροσθεν του ιερου επισυνηχθησαν προς αυτον απο ιερουσαλημ οχλος πολλος σφοδρα ανδρες και γυναικες και νεανιαι κλαιυθμος γαρ ην μεγας εν τω πληθει και φωνησας ιεχονιας ιεηλου των υιων ισραηλ ειπεν εσδρα ημεις ημαρτομεν εις τον κυριον και συνωκισαμεν γυναικας αλλογενεις εκ των εθνων της γης και νυν εστιν ελπις τω ισραηλ εν τουτω γενεσθω ημιν ορκωμοσια προς τον κυριον εκβαλειν πασας τας γυναικας ημων τας εκ των αλλογενων συν τοις τεκνοις αυτων ως εκριθη σοι και όσοι πειθαρχουσιν τω νομω του κυριου αναστας επιτελει προς σε γαρ το πραγμα και ημεις μετα σου ισχυν ποιειν και αναστας εσδρας ωρκισεν τους φυλαρχους των ιερεων και λευιτων παντος του ισραηλ ποιησαι κατα ταυτα και ωμοσαν και αναστας εσδρας απο της αυλης του ιερου επορευθη εις το παστοφοριον ιωαναν του ελιασιβου και αυλισθεις εκει αρτου ουκ εγευσατο ουδε υδωρ επιεν πενθων υπερ των ανομιων των μεγαλων του πληθους και εγενετο κηρυγμα εν ολη τη ιουδαια και ιερουσαλημ πασι τοις εκ της αιχμαλωσιας συναχθηναι εις ιερουσαλημ και όσοι αν μη απαντησωσιν εν δυσιν η τρισιν ημεραις κατα το κριμα των προκαθημενων πρεσβυτερων ανιερωθησονται τα κτηνη αυτων και αυτος αλλοτριωθησεται απο του πληθους της αιχμαλωσιας και επισυνηχθησαν οι εκ της φυλης ιουδα και βενιαμιν εν τρισιν ημεραις εις ιερουσαλημ ουτος ο μην ενατος τη εικαδι του μηνος και συνεκαθισαν παν το πληθος εν τη ευρυχωρω του ιερου τρεμοντες δια τον ενεστωτα χειμωνα και αναστας εσδρας ειπεν αυτοις υμεις ηνομησατε και συνωκισατε γυναικας αλλογενεις του προσθινααι αμαρτιαν τω ισραηλ και νυν δοτε ομολογιαν δοξαν τω κυριω θεω των πατερων ημων και ποιησατε το θελημα αυτου και χωρισθητε απο των εθνων της γης και απο των γυναικων των αλλογενων και εφωνησαν απαν το πληθος και ειπον μεγαλη τη φωνη ουτως ως ειρηκας ποιησομεν αλλα το πληθος πολυ και η ωρα χειμερινη και ουκ ισχυομεν στηναι αιθριοι και ουκ εuryομεν και το εργον ημιν ουκ εστιν ημερας μιας ουδε δυο επι πλειον γαρ ημαρτομεν εν τουτοις στητωσαν δε οι προηγουμενοι του πληθους και παντες οι εκ των κατοικιων ημων όσοι εχουσιν γυναικας αλλογενεις παραγεννηθητωσαν λαβοντες χρονον και εκαστου δε τοπου τους πρεσβυτερους και τους κριτας εως του λυσαι την οργην του κυριου αφ ημων του πραγματος τουτου ιωαννης αζαηλου και ιεζιας θοκανου επεδεδξαντο κατα ταυτα και μοσολλαμος και λευις και

σαββαταίος συνεβραβευσαν αυτοίς και εποίησαν κατά πάντα ταῦτα οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας και ἐπελεξάτο ἑαυτὸν ἐσδράς ὁ ἱερεὺς ἀνδράς ἡγούμενους τῶν πατριῶν αὐτῶν κατ' ὄνομα πάντας και συνεκαθίσαν τῇ νομηνίᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ δεκάτου ἐτάσαι τὸ πρᾶγμα και ἠγῆθη ἐπὶ πέρας τὰ κατὰ τοὺς ἀνδράς τοὺς ἐπισυνεχόντας γυναικάς ἀλλογενεῖς ἕως τῆς νομηνίας τοῦ πρώτου μηνὸς και ἐυρεῖθησαν τῶν ἱερέων οἱ ἐπισυναχθέντες ἀλλογενεῖς γυναικάς ἔχοντες ἐκ τῶν υἱῶν ἰησοῦ τοῦ ἰωσεδεκ και τῶν ἀδελφῶν μασθας και ἐλεάζαρος και ἰωρίβος και ἰ-
ωδανός και ἐπεβάλον τὰς χεῖρας ἐκβαλεῖν τὰς γυναικάς αὐτῶν και εἰς ἐξίλασμον κριοὺς ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας αὐτῶν και ἐκ τῶν υἱῶν ἐμ-
μὴρ ἀνανίας και ζαβδαῖος και μανῆς και σαμαιοῦ και ἰηλ και ἀζαρίαῦς και ἐκ τῶν υἱῶν φαίσουρ ἐλιωνάις μασσίας ἰσμαήλος και ναθαναήλος και
ωκιδήλος και σαλθας και ἐκ τῶν λευιτῶν ἰωζαβδός και σεμείῖς και κωλῖος οὗτος καλίτας και παθῖαιος και ωουδάς και ἰωάνας ἐκ τῶν ἱεροψάλτων ἐλιασίβος βακχούρος ἐκ τῶν θυρώρων σαλλουμός και
τολβανῆς ἐκ τοῦ ἰσραὴλ ἐκ τῶν υἱῶν φόρος ἱερμαῦς και ἰεζίας και μελ-
χίας και μιαμίνος και ἐλεάζαρος και ἀσιβίας και βαννάις ἐκ τῶν υἱῶν ἡλαμ ματανάις και ζαχαρίας ἰεζριήλος και ὠβαδῖος και ἱερεμωὴ και
ἡλίας και ἐκ τῶν υἱῶν ζαμοὴ ἐλιαδάς ἐλιασίμος οἰθονίας ἰαριμωὴ και
σαββαθός και ζερδαῖας και ἐκ τῶν υἱῶν βηβαῖ ἰωάννης και ἀνανίας και
ζαβδός και ἐμαθῖς και ἐκ τῶν υἱῶν μανὶ ὠλαμός μαμουχός ἰεδάιος
ἰασούβος και ἀσαήλος και ἱερεμωὴ και ἐκ τῶν υἱῶν ἀδδὶ νααθός και
μοοσσῖας λακκούνος και ναῖδός και βεσκασπασμός και σεσθήλ και
βαλνούς και μανασσῆς και ἐκ τῶν υἱῶν ἀνναν ἐλιωνάς και ἀσαιας
και μελχίας και σαββαῖας και σιμών χοσαμαῖος και ἐκ τῶν υἱῶν ἀσομ
μαλταννάις και ματταθῖας και σαβαννάιους και ἐλιφάλατ και μανασ-
σῆς και σεμείῖς και ἐκ τῶν υἱῶν βαανὶ ἱερεμίας μομῖδιος μαήρος ἰουηλ
μαμδαὶ και πεδῖας και ἀνωῦς καραβασιῶν και ἐλιασίβος και μαμνιτα-
νάιμος ἐλιασίς βαννούς ἐλιαλῖς σομείῖς σελεμίας ναθαναῖας και ἐκ τῶν
υἱῶν ἐζωρά σεσσίς ἐζριλ ἀζαήλος σαματός ζαμβρίς ἰωσήπος και ἐκ
τῶν υἱῶν νοομα μαζιτίας ζαβαδαῖας ἡδαῖς ἰουηλ βανναῖς πάντες οὗτοι
συνώκησαν γυναικάς ἀλλογενεῖς και ἀπέλυσαν αὐτάς συν τέκνοις και
κατώκησαν οἱ ἱερεῖς και οἱ λευῖται και οἱ ἐκ τοῦ ἰσραὴλ ἐν ἱερουσαλὴμ
και ἐν τῇ χωρᾷ τῇ νομηνίᾳ τοῦ ἑβδόμου μηνὸς και οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν
ταῖς κατοικίαις αὐτῶν και συνήχθη πάντ' οὗτοι πληθὸς ὁμοθυμαδόν ἐπὶ
τὸ εὐρυχωρὸν τοῦ πρὸς ἀνατολάς τοῦ ἱεροῦ πυλῶνος και εἶπον ἐσδρά
τῷ ἀρχιερεὶ και ἀναγνώστῃ κομίσαι τὸν νόμον μωυσεῶς τὸν παραδο-
θέντα ὑπὸ τοῦ κυρίου θεοῦ ἰσραὴλ και ἐκομίσεν ἐσδράς ὁ ἀρχιερεὺς
τὸν νόμον παντὶ τῷ πληθεὶ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως γυναικὸς και πασὶν
τοῖς ἱερευσὶν ἀκούσαι τοῦ νομοῦ νομηνία τοῦ ἑβδόμου μηνὸς και
ἀνεγίνωσκεν ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἱεροῦ πυλῶνος εὐρυχωρῷ ἀπὸ ὀρθροῦ
ἕως μεσημβρινοῦ ἐνώπιον ἀνδρῶν τε και γυναικῶν και ἐπέδωκαν πάν-
τ' οὗτοι τὸν νόμον εἰς τὸν νόμον και ἐστὴ ἐσδράς ὁ ἱερεὺς και ἀνα-
γνώστης τοῦ νομοῦ ἐπὶ τοῦ ξυλίνου βήματος τοῦ κατασκευασθέντος
και ἐστήσαν παρ' αὐτῷ ματταθῖας σαμμοὺς ἀνανίας ἀζαρίαῦς οὐρίας
ἐζεχίας βααλσαμός ἐκ δεξιῶν και ἐξ εὐωνυμῶν φαδαῖος μισαὴλ μελ-
χίας λωθάσουβος ναβαρίαῦς ζαχαρίαῦς και ἀναλὰβων ἐσδράς τὸ βιβλίον
τοῦ νομοῦ ἐνώπιον τοῦ πληθους προεκαθίστο γὰρ ἐπιδόξως ἐνώπιον
παντῶν και ἐν τῷ λῦσαι τὸν νόμον πάντες ὀρθοὶ ἐστήσαν και εὐλο-
γήσεν ἐσδράς τῷ κυρίῳ θεῷ ὕψιστῳ θεῷ σαβαωὴ παντοκράτορι και

επεφωνησεν παν το πληθος αμην και αραντες ανω τας χειρας προσεσκυνησαν τω κυριω ιησους και αννιουθ και σαραβιας ιαδινος ιακουβος σαββαταιος αυταιας μαιαννας και καλιτας αζαριας και ιωζαβδος ανανιας φαλιας οι λευιται εδιδασκον τον νομον κυριου και προς το πληθος ανεγινωσκον τον νομον του κυριου εμψυσιουντες αμα την αναγνωσιν και ειπεν ατταρατης εσδρα τω αρχιερει και αναγνωστη και τοις λευιταις τοις διδασκουσι το πληθος επι παντας η ημερα αυτη εστιν αγια τω κυριω και παντες εκλαιον εν τω ακουσαι του νομου βαδισαντες ουν φαγετε λιπασματα και πιετε γλυκασματα και αποστείλατε αποστολας τοις μη εχουσιν αγια γαρ η ημερα τω κυριω και μη λυπεισθε ο γαρ κυριος δοξασει υμας και οι λευιται εκελευον τω δημω παντι λεγοντες η ημερα αυτη αγια μη λυπεισθε και ωχοντο παντες φαγειν και πειν και ευφρανεσθαι και δουναι αποστολας τοις μη εχουσιν και ευφρανθηναι μεγαλως οτι και ενεψυσιωθησαν εν τοις ρημασιν οις εδιδαχθησαν και επισυνηχθησαν

και εν τω πρωτω ετει κυρου του βασιλεως περσων του τελεσθη-
ναι λογον κυριου απο στοματος ιερεμιου εξηγειρεν κυριος το πνευμα
κυρου βασιλεως περσων και παρηγγειλεν φωνην εν παση βασιλεια
αυτου και γε εν γραπτω λεγων ουτως ειπεν κυρος βασιλευς περσων
πασας τας βασιλειας της γης εδωκεν μοι κυριος ο θεος του ουρανου
και αυτος επεσκεψατο επ εμε του οικοδομησαι αυτω οικον εν ιερου-
σαλημ τη εν τη ιουδαια τις εν υμιν απο παντος του λαου αυτου και
εσται ο θεος αυτου μετ αυτου και αναβησεται εις ιερουσαλημ την εν
τη ιουδαια και οικοδομησατω τον οικον θεου ισραηλ αυτος ο θεος ο
εν ιερουσαλημ και πας ο καταλειπομενος απο παντων των τοπων ου
αυτος παροικει εκει και λημψονται αυτον ανδρες του τοπου αυτου εν
αργυριω και χρυσιω και αποσκευη και κτηνεσιν μετα του εκουσιου
εις οικον του θεου του εν ιερουσαλημ και ανεστησαν αρχοντες των
πατριων τω ιουδα και βενιαμιν και οι ιερεις και οι λευιται παντων ων
εξηγειρεν ο θεος το πνευμα αυτων του αναβηναι οικοδομησαι τον
οικον κυριου τον εν ιερουσαλημ και παντες οι κυκλοθεν ενισχυσαν
εν χερσιν αυτων εν σκευεσιν αργυριου εν χρυσω εν αποσκευη και
εν κτηνεσιν και εν ξενιοις παρεξ των εν εκουσις και ο βασιλευς
κυρος εξηνεγκεν τα σκευη οικου κυριου α ελαβεν ναβουχοδονοσορ
απο ιερουσαλημ και εδωκεν αυτα εν οικω θεου αυτου και εξηνεγκεν
αυτα κυρος βασιλευς περσων επι χειρα μυθραδατου γασβαρηνου και
ηριθμησεν αυτα τω σασαβασαρ αρχοντι του ιουδα και ουτος ο αριθ-
μος αυτων ψυκτηρες χρυσοι τριακοντα και ψυκτηρες αργυροι χιλιοι
παρηλλαγμενα εννεα και εικοσι κεφφουρη χρυσοι τριακοντα και αρ-
γυροι διακοσιοι και σκευη ετερα χιλια παντα τα σκευη τω χρυσω και
τω αργυρω πεντακισχιλια και τετρακοσια τα παντα αναβαινοντα μετα
σασαβασαρ απο της αποικιας εκ βαβυλωνος εις ιερουσαλημ και ουτοι
οι υιοι της χωρας οι αναβαινοντες απο της αιχμαλωσης της αποικιας
ης απωκισεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος εις βαβυλωνα και
επεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ιουδα ανηρ εις πολιν αυτου οι ηλθον
μετα ζοροβαβελ ιησους νεεμιας σαραιας ρεελιας μαρδοχαιος βαλασαν
μασφαρ βαγουι ρεουμ βαανα ανδρων αριθμος λαου ισραηλ υιοι φορος
δισχιλιοι εκατον εβδομηκοντα δυο υιοι σαφατιας τριακοσιοι εβδομηκο-
ντα δυο υιοι ηρα επτακοσιοι εβδομηκοντα πεντε υιοι φααθιμααβ τοις
υιοις ιησους ιωαβ δισχιλιοι οκτακοσιοι δεκα δυο υιοι αιλαμ χιλιοι δια-

κοσιοι πεντηκοντα τεσσαρες υιοι ζαθουα ενναχοσιοι τεσσαρακοντα πεντε υιοι ζαχχου επτακοσιοι εξηκοντα υιοι βανουι εξακοσιοι τεσσαρακοντα δυο υιοι βαβι εξακοσιοι εικοσι τρεις υιοι ασγαδ τρισχιλιοι διακοσιοι εικοσι δυο υιοι αδωνικαμ εξακοσιοι εξηκοντα εξ υιοι βαγοι δισχιλιοι πεντηκοντα εξ υιοι αδιν τετρακοσιοι πεντηκοντα τεσσαρες υιοι ατηρ τω εξεκια ενενηκοντα οκτω υιοι βασου τριακοσιοι εικοσι τρεις υιοι ιωρα εκατον δεκα δυο υιοι ασεμ διακοσιοι εικοσι τρεις υιοι γαβερ ενενηκοντα πεντε υιοι βαιθλεεμ εκατον εικοσι τρεις υιοι νετωφα πεντηκοντα εξ υιοι αναθωθ εκατον εικοσι οκτω υιοι ασμωθ τεσσαρακοντα δυο υιοι καριαθιαριμ καφιρα και βηρωθ επτακοσιοι τεσσαρακοντα τρεις υιοι αραμα και γαβαα εξακοσιοι εικοσι εις ανδρες μαχμας εκατον εικοσι δυο ανδρες βαιθηλ και αια τετρακοσιοι εικοσι τρεις υιοι ναβου πεντηκοντα δυο υιοι μαγεβως εκατον πεντηκοντα εξ υιοι ηλαμ-αρ χιλιοι διακοσιοι πεντηκοντα τεσσαρες υιοι ηραμ τριακοσιοι εικοσι υιοι λοδ αρωθ και ωνω επτακοσιοι εικοσι πεντε υιοι ιεριχω τριακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε υιοι σαναα τρισχιλιοι εξακοσιοι τριακοντα και οι ιερεαι υιοι ιεδουα τω οικω ιησου ενναχοσιοι εβδομηκοντα τρεις υιοι εμμηρ χιλιοι πεντηκοντα δυο υιοι φασσουρ χιλιοι διακοσιοι τεσσαρακοντα επτα υιοι ηρεμ χιλιοι επτα και οι λευιται υιοι ιησου και καδιμηλ τοις υιοις ωδουα εβδομηκοντα τεσσαρες οι αδοντες υιοι ασαφ εκατον εικοσι οκτω υιοι των πυλωρων υιοι σαλουμ υιοι ατηρ υιοι τελμων υιοι ακουβ υιοι ατιτα υιοι σαβαου οι παντες εκατον τριακοντα εννεα οι ναθιναιοι υιοι σουια υιοι ασουφε υιοι ταβawθ υιοι κηραος υιοι σωηα υιοι φαδων υιοι λαβανω υιοι αγαβα υιοι ακαβawθ υιοι αγαβ υιοι σαμαλαι υιοι αναν υιοι κεδελ υιοι γαερ υιοι ρεηα υιοι ρασων υιοι νεκωδα υιοι γαζεμ υιοι ουσα υιοι φαση υιοι βασι υιοι ασενα υιοι μαωνιμ υιοι ναφισων υιοι βααβουκ υιοι ακιφα υιοι αρουρ υιοι βασαλωθ υιοι μαουδα υιοι αρησα υιοι βαρκους υιοι σισαρα υιοι θεμα υιοι νασουε υιοι ατουφα υιοι αβδησελμα υιοι σατι υιοι ασεφηραθ υιοι φαδουρα υιοι ιεηλα υιοι δαρκων υιοι γεδηλ υιοι σαφατια υιοι ατιλ υιοι φαχεραθ-ασεβωιν υιοι ημι παντες οι ναθινιν και υιοι αβδησελμα τριακοσιοι ενενηκοντα δυο και ουτοι οι αναβαντες απο θελμελεθ θελαρησα χαρουβ ηδαν εμμηρ και ουκ ηδυνασθησαν του αναγγειλαι οικον πατριας αυτων και σπερμα αυτων ει εξ ισραηλ εισιν υιοι δαλαια υιοι βουα υιοι τωβια υιοι νεκωδα εξακοσιοι πεντηκοντα δυο και απο των υιων των ιερεων υιοι χαβια υιοι ακους υιοι βερζελλαι ος ελαβεν απο θυγατερων βερζελλαι του γαλααδιτου γυναικα και εκληθη επι τω ονοματι αυτων ουτοι εξητησαν γραφην αυτων οι μεθωεσιμ και ουκ ευρεθησαν και ηγγιστευθησαν απο της ιερατειας και ειπεν αθηρσαθα αυτοις του μη φαγειν απο του αγιου των αγιων εως αναστη ιερευσ τοις φωτιζουσιν και τοις τελειοις πασα δε η εκκλησια ως εις τεσσαρες μυριαδες δισχιλιοι τριακοσιοι εξηκοντα χωρις δουλων αυτων και παιδισκων αυτων ουτοι επτακισχιλιοι τριακοσιοι τριακοντα επτα και ουτοι αδοντες και αδουσαι διακοσιοι ιπποι αυτων επτακοσιοι τριακοντα εξ ημιονοι αυτων διακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε καμηλοι αυτων τετρακοσιοι τριακοντα πεντε ονοι αυτων εξακισχιλιοι επτακοσιοι εικοσι και απο αρχοντων πατριων εν τω ελθειν αυτους εις οικον κυριου τον εν ιερουσαλημ ηκουσιασαντο εις οικον του θεου του στησαι αυτον επι την ετοιμασιαν αυτου ως η δυναμις αυτων εδωκαν εις θησαυρον του εργου χρυσιον καθαρων μναι εξ μυριαδες και χιλιαι και αργυριον μναι

πεντακισχίλια και κοθωνοι των ιερων ἑκατον και εκαθισαν οἱ ἱερεις και οἱ λευιται και οἱ απο του λαου και οἱ αδοντες και οἱ πυλωροι και οἱ ναθινιμ εν πολεσιν αυτων και πας ισραηλ εν πολεσιν αυτων και εφθασεν ὁ μην ὁ ἑβδομος και οἱ υἱοι ισραηλ εν πολεσιν αυτων και συνηχθη ὁ λαος ὡς ανηρ εἰς εις ιερουσαλημ και ανεστη ιησους ὁ του ιωσεδεκ και οἱ αδελφοι αυτου ἱερεις και ζοροβαβελ ὁ του σαλαθιηλ και οἱ αδελφοι αυτου και ωκοδομησαν το θυσιαστηριον θεου ισραηλ του ανενεγκαι επ αυτο ὀλοκαυτωσεις κατα τα γεγραμμενα εν νομῳ μωυση ανθρωπου του θεου και ἡτοιμασαν το θυσιαστηριον επι την ἑτοιμασιαν αυτου ὅτι εν καταπληξει επ αυτους απο των λαων των γαιων και ανεβη επ αυτο ὀλοκαυτωσις τῷ κυριῳ το πρωι και εις ἑσπεραν και εποιησαν την ἑορτην των σκηνων κατα το γεγραμμενον και ὀλοκαυτωσεις ἡμεραν εν ἡμερα εν αριθμῳ ὡς ἡ χρισις λογον ἡμερας εν ἡμερα αυτου και μετα τουτο ὀλοκαυτωσεις ενδελεχισμου και εις τας νουμηνιας και εις πασας ἑορτας τας ἡγιασμενας και παντι ἔκουσ-ιαζόμενῳ ἔκουσιν τῷ κυρίῳ εν ἡμερα μια του μηνος του ἑβδομου ηρξαντο αναφερειν ὀλοκαυτωσεις τῷ κυρίῳ και ὁ οἶκος κυρίου οὐκ εθεμελιωθη και ἔδωκαν ἀργυριον τοῖς λατομοῖς και τοῖς τεκτοσιν και βρωματα και ποτα και ἐλαιον τοῖς σῆδανιν και τοῖς σῳριν ἐνεγκαι ξύλα κεδρινα ἀπο τοῦ λιβανου πρὸς θάλασσαν ἰοππῆς κατ ἐπιχωρησιν κυρου βασιλεως περσων επ αυτους και εν τῷ ετεῖ τῷ δευτερῷ του ἐλθεῖν αυτους εἰς οἶκον του θεου εἰς ιερουσαλημ εν μηνι τῷ δευτερῷ ηρξατο ζοροβαβελ ὁ του σαλαθιηλ και ιησους ὁ του ιωσεδεκ και οἱ καταλοιποι των ἀδελφων αυτων οἱ ἱερεις και οἱ λευιται και παντες οἱ ἐρχομενοι ἀπο τῆς αἰχμαλωσίας εἰς ιερουσαλημ και ἐστησαν τοὺς λευιτας ἀπο εἰκοσάετους και ἐπάνω ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα εν οἰκῷ κυρίου και ἐστή ιησους και οἱ υἱοι αυτου και οἱ αδελφοι αυτου καδμιηλ και οἱ υἱοι αυτου υἱοι ιουδα ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα εν οἰκῷ του θεου υἱοι ἠναδαδ υἱοι αυτων και αδελφοι αυτων οἱ λευιται και εθεμελιωσαν του οἰκοδομησαι τον οἶκον κυρίου και ἐστησαν οἱ ἱερεις ἐστολισμενοι εν σάλπιγγιν και οἱ λευιται υἱοι ἀσαφ εν κυμβαλοῖς του αἰνεῖν τον κυριον ἐπὶ χειρας δαυιδ βασιλεως ισραηλ και ἀπεκρίθησαν εν αἰνῷ και ἀνθομολογήσει τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸν ὅτι εἰς τον αἰῶνα το ἐλεος αυτου ἐπὶ ισραηλ και πας ὁ λαος ἐσημαῖνον φωνὴν μεγάλην αἰνεῖν τῷ κυρίῳ ἐπὶ θεμελιώσει οἰκου κυρίου και πολλοι ἀπο των ἱερων και των λευιτων και ἀρχοντες των πατριων οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἰδοσαν τον οἶκον τον πρωτον εν θεμελιώσει αυτου και τουτον τον οἶκον εν οφθαλμοῖς αυτων ἐκλαιον φωνῇ μεγάλη και ὄχλος εν σημασία μετ ευφροσύνης του ὑψῶσαι ὡδὴν και οὐκ ἦν ὁ λαος ἐπιγινώσκων φωνὴν σημασίας τῆς ευφροσύνης ἀπο τῆς φωνῆς του κλαυθμοῦ του λαου ὅτι ὁ λαος ἐκραυγασεν φωνῇ μεγάλη και ἡ φωνὴ ἤκουετο ἕως ἀπο μακροθεν και ἤκουσαν οἱ θλιβοντες ιουδα και βενιαμιν ὅτι οἱ υἱοι τῆς ἀποικίας οἰκοδομοῦσιν οἶκον τῷ κυρίῳ θεῷ ισραηλ και ἤγγισαν πρὸς ζοροβαβελ και πρὸς τοὺς ἀρχοντας των πατριων και εἶπαν αυτοῖς οἰκοδομησομεν μεθ ὑμῶν ὅτι ὡς ὑμεῖς ἐκζητοῦμεν τῷ θεῷ ὑμῶν και αὐτῷ ἡμεῖς θυσιάζομεν ἀπο ἡμερων ἀσαραδδων βασιλεως ἀσσυρ του ἐνεγκαντος ἡμᾶς ὧδε και εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ζοροβαβελ και ιησους και οἱ καταλοιποι των ἀρχοντων των πατριων του ισραηλ οὐχ ἡμῖν και ὑμῖν του οἰκοδομησαι οἶκον τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπὶ το αὐτὸ οἰκοδομησομεν τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν ὡς ἐνετείλατο ἡμῖν κυρος

ὁ βασιλεὺς περσῶν καὶ ἡν ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐκλυὼν τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ ἰουδα καὶ ἐνεποδίζον αὐτοὺς τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ μισθούμενοι ἐπ' αὐτοὺς βουλευόμενοι τοῦ διασχεδασαὶ βουλὴν αὐτῶν πασὰς τὰς ἡμέρας κυροῦ βασιλεὺς περσῶν καὶ ἕως βασιλείας δαρείου βασιλεὺς περσῶν καὶ ἐν βασιλείᾳ ἀσούηρου ἐν ἀρχῇ βασιλείας αὐτοῦ ἐγράψαν ἐπιστολὴν ἐπὶ οἰκούντας ἰουδα καὶ ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν ἡμέραις ἀρθασασθα ἐγράψεν ἐν εἰρηνῇ μυθράδατῃ ταβέηλ συν καὶ τοῖς λοιποῖς συνδούλοις αὐτοῦ πρὸς ἀρθασασθα βασιλεῖα περσῶν ἐγράψεν ὁ φορολόγος γραφὴν συριστί καὶ ἡρμηνευμένην ραοὺμ βααλταμ καὶ σαμσαι ὁ γραμματεὺς ἐγράψαν ἐπιστολὴν μιαν κατὰ ἱερουσαλὴμ τῷ ἀρθασασθα βασιλεὶ ταδε ἐκρίνεν ραοὺμ βααλταμ καὶ σαμσαι ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ καταλοιποὶ συνδούλοι ἡμῶν διναιοὶ ἀφαρσαθᾶχαιοι ταρφαλλαιοι ἀφαρσαιοι ἀρχυαιοι βαβυλωνιοὶ σουσαναχαιοι οἱ εἰσὶν ἡλαμαιοι καὶ οἱ καταλοιποὶ ἐθνῶν ὧν ἀπωκίσεν ἀσενναφαρ ὁ μέγας καὶ ὁ τιμιὸς καὶ κατῶκισεν αὐτοὺς ἐν πόλεσιν τῆς σομορῶν καὶ τὸ καταλοιπὸν περὶ αὐτὸ ποταμὸν αὕτῃ ἡ διαταγὴ τῆς ἐπιστολῆς ἥς ἀπεστείλαν πρὸς αὐτὸν τοὺς ἀρθασασθα βασιλεῖα παῖδες σου ἀνδρὲς περὶ αὐτοῦ ποταμοῦ γνωστὸν ἐστὼ τῷ βασιλεὶ ὅτι οἱ ἰουδαῖοι ἀναβάντες ἀπὸ σου ἐφ' ἡμᾶς ἤλθουσιν εἰς ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν τὴν ἀποστατὴν καὶ πονηρὰν οἰκοδομοῦσιν καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς κατηρτίσμενοι εἰσὶν καὶ θεμελίους αὐτῆς ἀνυψώσαν νῦν οὖν γνωστὸν ἐστὼ τῷ βασιλεὶ ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη ἀνοικοδομηθῇ καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καταρτισθῶσιν φοροὶ οὐκ ἐσονται σοὶ οὐδὲ δώσουσιν καὶ τοῦτο βασιλεὺς κακοποιεῖ καὶ ἀσχημοσύνην βασιλεὺς οὐκ ἐξεστὶν ἡμῖν ἰδεῖν διὰ τοῦτο ἐπεμψάμεν καὶ ἐγνώρισάμεν τῷ βασιλεὶ ἵνα ἐπισκεψῇται ἐν βιβλίῳ ὑπομνηματισμοῦ τῶν πατέρων σου καὶ ἐύρησεις καὶ γνώση ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη πόλις ἀποστατὴς καὶ κακοποιούσα βασιλεὺς καὶ χώρας καὶ φυγαδία δούλων ἐν μέσῳ αὐτῆς ἀπὸ χρόνων αἰῶνος διὰ ταῦτα ἡ πόλις αὕτῃ ἡρημωθὴ γνωρίζομεν οὖν ἡμεῖς τῷ βασιλεὶ ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη οἰκοδομηθῇ καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καταρτισθῇ οὐκ ἐστὶν σοὶ εἰρηνὴ καὶ ἀπεστείλῃν ὁ βασιλεὺς πρὸς ραοὺμ βααλταμ καὶ σαμσαι γραμματεῖς καὶ τοὺς καταλοιποὺς συνδούλους αὐτῶν τοὺς οἰκούντας ἐν σαμαρεία καὶ τοὺς καταλοιποὺς περὶ αὐτοῦ ποταμοῦ εἰρηνῇ καὶ ψῆσιν ὁ φορολόγος ὃν ἀπεστείλατε πρὸς ἡμᾶς ἐκλήθη ἐμπροσθέν ἐμοῦ καὶ παρ' ἐμοῦ τετέθη γνώμη καὶ ἐπεσχεψάμεθα καὶ ἔυραμεν ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἀφ' ἡμερῶν αἰῶνος ἐπὶ βασιλεὺς ἐπαίρεται καὶ ἀποστασεὶς καὶ φυγαδία γίνονται ἐν αὐτῇ καὶ βασιλεὺς ἰσχυροὶ γίνονται ἐπὶ ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπικρατοῦντες ὅλης τῆς ἐσπερας τοῦ ποταμοῦ καὶ φοροὶ πληρεῖς καὶ μέρος δίδοται αὐτοῖς καὶ νῦν θέτε γνώμην καταργῆσαι τοὺς ἀνδράς ἐκείνους καὶ ἡ πόλις ἐκείνη οὐκ οἰκοδομηθήσεται ἐτι ὅπως ἀπὸ τῆς γνώμης πεφυλαγμένοι ἤτε ἀνεσὶν ποιῆσαι περὶ τοῦτου μήποτε πληθύνῃ ἀφανισμὸς εἰς κακοποιήσιν βασιλεὺς τότε ὁ φορολόγος τοῦ ἀρθασασθα βασιλεὺς ἀνεγνώ ἐνώπιον ραοὺμ καὶ σαμσαι γραμματεὺς καὶ συνδούλων αὐτῶν καὶ ἐπορευθῆσαν σπουδῇ εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν ἰουδα καὶ κατηργῆσαν αὐτοὺς ἐν ἵπποις καὶ δυνάμει τότε ἡργῆσεν τὸ ἔργον οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἡν ἀργοὺν ἕως δευτέρου ἐτοὺς τῆς βασιλείας δαρείου τοῦ βασιλεὺς περσῶν καὶ ἐπροφητεύσεν ἀγγαῖος ὁ προφήτης καὶ ζαχαρίας ὁ τοῦ ἀδδῶ προφητεῖαν ἐπὶ τοὺς ἰουδαίους τοὺς ἐν ἰουδα καὶ ἱερουσαλὴμ ἐν ὀνοματί θεοῦ ἰσραὴλ ἐπ' αὐτοὺς τότε ἀνέστησαν ζοροβαβέλ ὁ τοῦ σαλαθιὴλ καὶ ἰησοὺς ὁ υἱὸς ἰωσεδεκ καὶ ἡρξάντο

οικοδομησαι τον οικον του θεου τον εν ιερουσαλημ και μετ αυτων οι προφηται του θεου βοηθουντες αυτοις εν αυτω τω καιρω ηλθεν επ αυτους θανθαναι επαρχος περαν του ποταμου και σαθαρθουζανα και οι συνδουλοι αυτων και τοια ειπαν αυτοις τις εθηκεν υμιν γνωμην του οικοδομησαι τον οικον τουτον και την χορηγίαν ταυτην καταρτισασθαι τοτε ταυτα ειποσαν αυτοις τινα εστιν τα ονοματα των ανδρων των οικοδομουντων την πολιν ταυτην και οι οφθαλμοι του θεου επι την αιχμαλωσιαν ιουδα και ου κατηργησαν αυτους εως γνωμη τω δαρειω απηνεχθη και τοτε απεσταλη τω φορολογω υπερ τουτου διασαφησις επιστολης ης απεστειλεν θανθαναι ο επαρχος του περαν του ποταμου και σαθαρθουζανα και οι συνδουλοι αυτων αφαρσαχαιοι οι εν τω περαν του ποταμου δαρειω τω βασιλει ρησιν απεστειλαν προς αυτον και ταδε γεγραπται εν αυτω δαρειω τω βασιλει ειρηνη πασα γνωστον εστω τω βασιλει οτι επορευθημεν εις την ιουδαιαν χωραν εις οικον του θεου του μεγαλου και αυτος οικοδομεται λιθοις εκλεκτοις και ξυλα εντιυεται εν τοις τοιχοις και το εργον εκεινο επιδεξιον γινεται και ευδοουται εν ταις χερσιν αυτων τοτε ηρωτησαμεν τους πρεσβυτερους εκεινους και ουτως ειπαμεν αυτοις τις εθηκεν υμιν γνωμην τον οικον τουτον οικοδομησαι και την χορηγίαν ταυτην καταρτισασθαι και τα ονοματα αυτων ηρωτησαμεν αυτους γνωρισαι σοι ωστε γραψαι σοι τα ονοματα των ανδρων των αρχοντων αυτων και τοιουτο ρημα απεκριθησαν ημιν λεγοντες ημεις εσμεν δουλοι του θεου του ουρανου και της γης και οικοδομουμεν τον οικον ος ην ωκοδομημενος προ τουτου ετη πολλα και βασιλευς του ισραηλ μεγας ωκοδομησεν αυτον και κατηρτισατο αυτον αυτοις αφ οτε δε παρωργισαν οι πατερες ημων τον θεον του ουρανου εδωκεν αυτους εις χειρας ναβουχοδονοσορ βασιλεως βαβυλωνος του χαλδαιου και τον οικον τουτον κατελυσεν και τον λαον απωκισεν εις βαβυλωνα αλλ εν ετει πρωτω κυρου του βασιλεως κυρος ο βασιλευς ευθετο γνωμην τον οικον του θεου τουτον οικοδομηθηναι και τα σκευη του οικου του θεου τα χρυσα και τα αργυρα α ναβουχοδονοσορ εξηνεγκεν απο οικου του εν ιερουσαλημ και απηνεγκεν αυτα εις ναον του βασιλεως εξηνεγκεν αυτα κυρος ο βασιλευς απο ναου του βασιλεως και εδωκεν τω σασαβασαρ τω τησαυροφυλακι τω επι του τησαυρου και ειπεν αυτω παντα τα σκευη λαβε και πορευου θες αυτα εν τω οικω τω εν ιερουσαλημ εις τον εαυτων τοπον τοτε σασαβασαρ εκεινος ηλθεν και εδωκεν θεμελιους του οικου του θεου του εν ιερουσαλημ και απο τοτε εως του νυν ωκοδομηθη και ουκ ετελεσθη και νυν ει επι τον βασιλεα αγαθον επισκεπητω εν οικω της γαζης του βασιλεως βαβυλωνος οπως γνωας οτι απο βασιλεως κυρου ετεθη γνωμη οικοδομησαι τον οικον του θεου εκεινον τον εν ιερουσαλημ και γνους ο βασιλευς περι τουτου πεμφατω προς ημας τοτε δαρειος ο βασιλευς εθηκεν γνωμην και επεσκεψατο εν ταις βιβλιοθηκαις όπου η γαζα χειται εν βαβυλωνι και ευρεθη εν πολει εν τη βαρει της μηδων πολεως κεφαλις μια και τουτο ην γεγραμμενον εν αυτη υπομνημα εν ετει πρωτω κυρου βασιλεως κυρος ο βασιλευς εθηκεν γνωμην περι οικου του θεου του εν ιερουσαλημ οικος οικοδομηθητω και τοπος ου θυσιαζουσιν τα θυσιασματα και εθηκεν επαρμα υψος πηχεις εξηκοντα πλατος αυτου πηχεων εξηκοντα και δομοι λιθινοι κραταιοι τρεις και δομος ξυλινος εις και η δαπανη εξ οικου του βασιλεως δοθησεται και τα σκευη οικου του θεου τα

αργυρα και τα χρυσα ἃ ναβουχοδονοσορ ἐξηνεγκεν απο οικου του εν ιερουσαλημ και εκομισεν εις βαβυλωνα και δοθητω και απελθατω εις τον ναον τον εν ιερουσαλημ επι τοπου ου ετεθη εν οικω του θεου νυν δωσετε επαρχοι περαν του ποταμου σαθαβρουζανα και οι συνδουλοι αυτων αφαρσαχαιοι οι εν περα του ποταμου μακραν οντες εκειθεν αφερε το εργον οικου του θεου οι αφηγουμενοι των ιουδαιων και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων οικον του θεου εκεινον οικοδομειωσαν επι του τοπου αυτου και απ εμου ετεθη γνωμη μηποτε τι ποιησητε μετα των πρεσβυτερων των ιουδαιων του οικοδομησαι οικον του θεου εκεινον και απο ὑπαρχοντων βασιλεως των φορων περαν του ποταμου επιμελως δαπανη εστω διδομενη τοις ανδρασιν εκεινοις το μη καταργηθηναι και ο αν ὑστερημα και υιους βοων και κριων και αμνους εις ολοκαυτωσεις τω θεω του ουρανου πυρους ἄλας οινον ελαιον κατα το ρημα των ἱερων των εν ιερουσαλημ εστω διδομενον αυτοις ἡμεραν εν ἡμερα ο εαν αιτησωσιν ἵνα ωσιν προσφεροντες ευωδιας τω θεω του ουρανου και προσευχωνται εις ζωην του βασιλεως και των υιων αυτου και απ εμου ετεθη γνωμη ὅτι πας ανθρωπος ὃς ἀλλάξει το ρημα τουτου καθαιρεθησεται ξυλον εκ της οικιας αυτου και ωρθωμενος παγησεται επ αυτου και ο οικος αυτου το κατ εμε ποιηθησεται και ο θεος ου κατασκηνοι το ονομα εκει καταστρεφει παντα βασιλεια και λαον ὃς εκτενει την χειρα αυτου ἀλλάξει η αφανισαι τον οικον του θεου εκεινον τον εν ιερουσαλημ εγω δαρειος εθηκα γνωμην επιμελως εσται τοτε θανθῆναι επαρχος περαν του ποταμου σαθαβρουζανα και οι συνδουλοι αυτου προς ο απεστειλεν δαρειος ο βασιλευς οὕτως εποιησαν επιμελως και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων ωκοδομουσαν και οι λευιται εν προφητεια αγγαιου του προφητου και ζαχαριου υιου αδδω και ανωκοδομησαν και κατηρτισαντο απο γνωμης θεου ισραηλ και απο γνωμης κυρου και δαρειου και αρθασασθα βασιλεων περσων και ετελεσαν τον οικον τουτον ἕως ἡμερας τριτης μηνος αδαρ ο εστιν ετος ἕκτον τη βασιλεια δαρειου του βασιλεως και εποιησαν οι υιοι ισραηλ οι ἱερεις και οι λευιται και οι καταλοιποι υιων αποικεσιας εγκαινια του οικου του θεου εν ευφροσυνη και προσηνεγκαν εις τα εγκαινια του οικου του θεου μοσχους ἑκατον κριους διακοσιους αμνους τετρακοσιους χιμαρους αιγων περι ἁμαρτίας ὑπερ παντος ισραηλ δωδεκα εις αριθμον φυλων ισραηλ και εστησαν τους ἱερεις εν διαιρεσεσιν αυτων και τους λευιτας εν μερισμοις αυτων επι δουλεια θεου του εν ιερουσαλημ κατα την γραφην βιβλιου μωυση και εποιησαν οι υιοι της αποικεσιας το πασχα τη τεσσαρεσκαίδεκατη του μηνος του πρωτου ὅτι εκαθαρισθησαν οι ἱερεις και οι λευιται ἕως εἰς παντες καθαροι και εσφαξαν το πασχα τοις πασιν υιοις της αποικεσιας και τοις ἀδελφοις αυτων τοις ἱερευσιν και ἑαυτοις και εφαγον οι υιοι ισραηλ το πασχα οι απο της αποικεσιας και πας ο χωριζομενος της ακαθαρσιας εθνων της γης προς αυτους του εκζητησαι κυριον θεον ισραηλ και εποιησαν την ἑορτην των ἄζυμων ἑπτα ἡμερας εν ευφροσυνη ὅτι ευφρανεν αυτους κυριος και επεστρεφεν καρδιαν βασιλεως ασσουρ επ αυτους κραταιωσαι τας χειρας αυτων εν εργοις οικου του θεου ισραηλ και μετα τα ῥήματα ταυτα εν βασιλεια αρθασασθα βασιλεως περσων ανεβη εσδρας υιος σαραιου υιου ἄζαριου υιου ελκια υιου σαλουμ υιου σαδδουκ υιου αχιτωβ υιου σαμαρια υιου εσρια υιου μαρερωθ υιου ζαφαια υιου σαουια υιου βοκκι υιου αβισουε υιου φι-

νεες υιου ελεαζαρ υιου ααρων του ιερεως του πρωτου αυτος εσδρας ανεβη εκ βαβυλωνος και αυτος γραμματευσ ταχυσ εν νομω μωυση ον εδωκεν κυριος ο θεος ισραηλ και εδωκεν αυτω ο βασιλευς οτι χειρ κυριου θεου αυτου επ αυτον εν πασιν οις εξητει αυτος και ανεβησαν απο υιων ισραηλ και απο των ιερεων και απο των λευιτων και οι αδοντες και οι πυλωροι και οι ναθινιμ εις ιερουσαλημ εν ετει εβδομω τω αρθασασθα τω βασιλει και ηλθουσιν εις ιερουσαλημ τω μηνι τω πεμπτω τουτου ετος εβδομον τω βασιλει οτι εν μια του μηνος του πρωτου αυτος εθεμελιωσεν την αναβασιν την απο βαβυλωνος εν δε τη πρωτη του μηνος του πεμπτου ηλθουσιν εις ιερουσαλημ οτι χειρ θεου αυτου ην αγαθη επ αυτον οτι εσδρας εδωκεν εν καρδια αυτου ζητησαι τον νομον και ποιειν και διδασκειν εν ισραηλ προσταγματα και κριματα και αυτη η διασαφησις του διαταγματος ου εδωκεν αρθασασθα τω εσδρα τω ιερει τω γραμματει βιβλιου λογων εντολων κυριου και προσταγμάτων αυτου επι τον ισραηλ αρθασασθα βασιλευς βασιλεων εσδρα γραμματει νομου του θεου του ουρανου τετελεσται ο λογος και η αποκρισις απ εμου ετεθη γνωμη οτι πας ο εκουσιαζομενος εν βασιλεια μου απο λαου ισραηλ και ιερεων και λευιτων πορευθηναι εις ιερουσαλημ μετα σου πορευθηναι απο προσωπου του βασιλεως και των επτα συμβουλων απεσταλη επισκεψασθαι επι την ιουδαιαν και εις ιερουσαλημ νομω θεου αυτων τω εν χειρι σου και εις οικον κυριου αργυριον και χρυσιον ο ο βασιλευς και οι συμβουλοι ηκουσισθησαν τω θεω του ισραηλ τω εν ιερουσαλημ κατασκηνουντι και παν αργυριον και χρυσιον ο τι εαν ευρης εν παση χωρα βαβυλωνος μετα εκουσιασμου του λαου και ιερεων των εκουσιαζομενων εις οικον θεου τον εν ιερουσαλημ και παν προσπορευομενον τουτον ετοιμωσ ενταξον εν βιβλιω τουτω μοσχους κριους αμνους και θυσιας αυτων και σπονδας αυτων και προσοισεις αυτα επι θυσιαστηριου του οικου του θεου υμων του εν ιερουσαλημ και ει τι επι σε και τους αδελφους σου αγαθυνθη εν καταλοιπω του αργυριου και του χρυσιου ποιησαι ως αρεστον τω θεω υμων ποιησατε και τα σκευη τα διδομενα σοι εις λειτουργιαν οικου θεου παραδος ενωπιον του θεου εν ιερουσαλημ και καταλοιπον χρειας οικου θεου σου ο αν φανη σοι δουναι δωσεις απο οικων γαζης βασιλεως και απ εμου εγω αρθασασθα βασιλευς εθηκα γνωμην πασαις ταις γαζαις ταις εν περα του ποταμου οτι παν ο αν αιτηση υμας εσδρας ο ιερευς και γραμματευσ του νομου του θεου του ουρανου ετοιμωσ γιγνεσθω εως αργυριου ταλαντων εκατον και εως πυρου κορων εκατον και εως οινου βαδων εκατον και εως ελαιου βαδων εκατον και αλλας ου ουκ εστιν γραφη παν ο εστιν εν γνωμη θεου του ουρανου γιγνεσθω προσεχετε μη τις επιχειρηση εις οικον θεου του ουρανου μηποτε γενηται οργη επι την βασιλειαν του βασιλεως και των υιων αυτου και υμιν εγνωρισται εν πασιν τοις ιερευσιν και τοις λευιταις αδουσιν πυλωροις ναθινιμ και λειτουργοις οικου θεου τουτου φορος μη εστω σοι ουκ εξουσιασεις καταδουλουσθαι αυτους και συ εσδρα ως η σοφια του θεου εν χειρι σου καταστησον γραμματεις και κριτας ινα ωσιν κρινοντες παντι τω λαω τω εν περα του ποταμου πασιν τοις ειδοσιν νομον του θεου σου και τω μη ειδοτι γνωριετε και πας ος αν μη η ποιων νομον του θεου και νομον του βασιλεως ετοιμωσ το κριμα εσται γιγνομενον εξ αυτου εαν τε εις θανατον εαν τε εις παιδειαν εαν τε εις ζημιαν του βιου εαν τε εις δεσμα ευλογητος

κυριος ὁ θεος των πατερων ἡμων ὃς ἐδωκεν ὅτως ἐν καρδια του βασιλεως του δοξασαι τον οικον κυριου τον ἐν ιερουσαλημ και ἐπ ἐμε ἐκλινεν ἐλεος ἐν ὀφθαλμοις του βασιλεως και των συμβουλων αυτου και παντων των αρχοντων του βασιλεως των ἐπηρμενων και ἐγὼ ἐκραταιωθην ὡς χεὶρ θεου ἡ ἀγαθὴ ἐπ ἐμε και συνηξά ἀπο ἰσραηλ ἀρχοντας ἀναβῆναι μετ ἐμου και ὅτοι οἱ ἀρχοντες πατριων αυτων οἱ ὁδηγοὶ ἀναβαινοντες μετ ἐμου ἐν βασιλεια ἀρθασασθα του βασιλεως βαβυλωνος ἀπο ὕων φινεες γηρσωμ ἀπο ὕων ἰθαμαρ δανιηλ ἀπο ὕων δαυιδ ατους ἀπο ὕων σαχανια ἀπο ὕων φορος ζαχαριας και μετ αυτου το συστρεμμα ἑκατον και πεντηκοντα ἀπο ὕων φααθμω-αβ ἐλιανα υἱος ζαραια και μετ αυτου διακοσιοι τὰ ἀρσενικα ἀπο ὕων ζαθθος σχενιας υἱος ἀζιηλ και μετ αυτου τριακοσιοι τὰ ἀρσενικα και ἀπο ὕων ἀδιν ὠβηθ υἱος ἰωναθαν και μετ αυτου πεντηκοντα τὰ ἀρσενικα και ἀπο ὕων ἡλαμ ἱεσια υἱος ἀθελια και μετ αυτου ἑβδομηκοντα τὰ ἀρσενικα και ἀπο ὕων σαφατια ζαβδια υἱος μιχαηλ και μετ αυτου ογδοηκοντα τὰ ἀρσενικα και ἀπο ὕων ἰωαβ ἀβαδια υἱος ἰηλ και μετ αυτου διακοσιοι δεκα οκτώ τὰ ἀρσενικα και ἀπο ὕων βανι σαλιμουθ υἱος ἰωσεφια και μετ αυτου ἑκατον ἑξηκοντα τὰ ἀρσενικα και ἀπο ὕων βαβι ζαχαρια υἱος βαβι και μετ αυτου ἑβδομηκοντα οκτώ τὰ ἀρσενικα και ἀπο ὕων ἀσγαδ ἰωαναν υἱος ἀκαταν και μετ αυτου ἑκατον δεκα τὰ ἀρσενικα και ἀπο ὕων ἀδωνικαμ ἐσχατοι και ταυτα τὰ ὀνόματα αυτων ἀλιφαλατ ἰηλ και σαμια και μετ αυτων ἑξηκοντα τὰ ἀρσενικα και ἀπο ὕων βαγο ουθι και μετ αυτου ἑβδομηκοντα τὰ ἀρσενικα και συνηξά αυτους πρὸς τον ποταμον τον ἐρχομενον πρὸς τον εὐι και παρενεβαλομεν ἐκεὶ ἡμέρας τρεῖς και συνηκα ἐν τῷ λαῷ και ἐν τοῖς ἱερευσιν και ἀπο ὕων λευι οὐχ ἔυρον ἐκεὶ και ἀπεστείλα τῷ ἐλεαζάρ τῷ αριηλ τῷ σαμια και τῷ ἀλώναμ και τῷ ἰαριβ και τῷ ἐλναθαν και τῷ ναθαν και τῷ ζαχαρια και τῷ μεσουλαμ ἀνδρας και τῷ ἰωαριβ και τῷ ἐλναθαν συνιοντας και ἐξηνεγκα αυτους ἐπὶ ἀρχοντος ἐν ἀργυριῳ του τοπου και ἐθήκα ἐν στοματι αυτων λόγους λαλῆσαι πρὸς τους ἀδελφους αυτων τους ναθινιμ ἐν ἀργυριῳ του τοπου του ἐνεγκαι ἡμῖν ἀδοντας εἰς οικον θεου ἡμων και ἡλθουσιν ἡμῖν ὡς χεὶρ θεου ἡμων ἀγαθὴ ἐφ ἡμας ἀνὴρ σαχὼλ ἀπο ὕων μοολι υἱου λευι υἱου ἰσραηλ και ἀρχὴν ἡλθουσιν υἱοι αυτου και ἀδελφοι αυτου οκτωκαίδεκα και τὸν ἀσεβια και τὸν ὠσαιαν ἀπο ὕων μεραρι ἀδελφοι αυτου και υἱοι αυτων εἰκοσι και ἀπο των ναθινιμ ὧν ἐδωκεν δαυιδ και οἱ ἀρχοντες εἰς δουλειαν των λευιτων ναθινιμ διακοσιοι και εἰκοσι πάντες συνηχῆθησαν ἐν ὀνόμασιν και ἐκαλεσα ἐκεὶ νηστειαν ἐπὶ τον ποταμον αουε του ταπεινωθῆναι ἐνώπιον θεου ἡμων ζητῆσαι παρ αυτου ὁδὸν ευθειαν ἡμῖν και τοῖς τεκνοῖς ἡμων και πασῇ τῇ κτῆσει ἡμων ὅτι ἡσχυνθὴν αἰτησασθα παρὰ του βασιλεως δυναμιν και ἵππους σωσαι ἡμας ἀπο ἐχθρου ἐν τῇ ὁδῷ ὅτι εἶπαμεν τῷ βασιλεὶ λεγοντες χεὶρ του θεου ἡμων ἐπὶ πάντας τους ζητουντας αυτον εἰς ἀγαθὸν και κράτος αυτου και θυμὸς αυτου ἐπὶ πάντας ἐγκαταλείποντας αυτον και ἐνηστευσαμεν και ἐζητῆσαμεν παρὰ του θεου ἡμων περὶ τουτου και ἐπηκουσεν ἡμῖν και διέστειλα ἀπο ἀρχοντων των ἱερεων δώδεκα τῷ σαμια ἀσάβια και μετ αυτων ἀπο ἀδελφων αυτων δεκα και ἐστήσα αυτοῖς τὸ ἀργυριὸν και τὸ χρυσιὸν και τὰ σκευὴ ἀπαρχῆς οἴκου θεου ἡμων ἃ ὕψωσεν ὁ βασιλεὺς και οἱ συμβουλοὶ αυτου και οἱ ἀρχοντες αυτου και πᾶς ἰσραηλ οἱ ἐυρισχομενοι και ἐστήσα ἐπὶ χειρας αυτων

αργυριου ταλαντα ἑξακοσια και πεντηκοντα και σκευη αργυρα ἑκατον και ταλαντα χρυσιου ἑκατον και καφουρη χρυσοι εικοσι εις την ὁδον χαμανιμι χιλιοι και σκευη χαλκου σπιλβοντος αγαθου διαφορα επιθυμητα εν χρυσιω και ειπα προς αυτους ὑμεις ἄγιοι τω κυριω και τα σκευη ἅγια και το αργυριον και το χρυσιον ἔκουσια τω κυριω θεω πατερων ὑμων αग्रυπνεите και τηρεите ἕως στητε ενωπιον αρχοντων των ἱερων και των λευιτων και των αρχοντων των πατριων εν ιερουσαλημ εις σκηνας οικου κυριου και εδεξαντο οἱ ἱερεις και οἱ λευιται σταθμον του αργυριου και του χρυσιου και των σκευων ενεγκειν εις ιερουσαλημ εις οικον θεου ἡμων και εξηραμεν απο του ποταμου αουσε εν τη δωδεκατη του μηνος του πρωτου του ελθειν εις ιερουσαλημ και χειρ θεου ἡμων ην εφ ἡμιν και ερρυσατο ἡμας απο χειρος εχθρου και πολεμιου εν τη ὁδω και ηλθομεν εις ιερουσαλημ και εκαθισαμεν εχει ἡμερας τρεις και εγενηθη τη ἡμερα τη τεταρτη εστησαμεν το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη εν οικω θεου ἡμων επι χειρα μεριμωθ υιου ουρια του ἱερεως και μετ αυτου ελεαζαρ υιος φινεες και μετ αυτων ιωζαβαδ υιος ιησου και νωαδια υιος βαναια οἱ λευιται εν αριθμω και εν σταθμω τα παντα και εγραφη πας ὁ σταθμος εν τω καιρω εκεινω οἱ ελθοντες απο της αιχμαλωσιας υιοι της παροικιας προσηνεγκαν ὀλοκαυτωσεις τω θεω ισραηλ μοσχους δωδεκα περι παντος ισραηλ κριους ενενηκοντα ἑξ αμνους ἑβδομηκοντα και ἑπτα χιμαρους περι ἁμαρτιας δωδεκα τα παντα ὀλοκαυτωματα τω κυριω και εδωκαν το νομισμα του βασιλεως τοις διοικηταις του βασιλεως και επαρχοις περαν του ποταμου και εδοξασαν τον λαον και τον οικον του θεου και ὡς ετελεσθη ταυτα ηγγισαν προς με οἱ αρχοντες λεγοντες ουκ εχωρισθη ὁ λαος ισραηλ και οἱ ἱερεις και οἱ λευιται απο λαων των γαιων εν μακρυμμασιν αυτων τω χανανι ὁ εθι ὁ φερεζι ὁ ιεβουσι ὁ αμμωνι ὁ μωαβι ὁ μοσερι και ὁ αμορι ὅτι ελαβσαν απο θυγατερων αυτων ἑαυτοις και τοις υιοις αυτων και παρηχθη σπερμα το ἅγιον εν λαοις των γαιων και χειρ των αρχοντων εν τη ασυνθεσια ταυτη εν αρχη και ὡς ηκουσα τον λογον τουτον διερρηξα τα ἱματια μου και επαλλομην και ετιλλον απο των τριχων της κεφαλης μου και απο του πωγωνος μου και εκαθημην ηρεμαζων και συνηχηθησαν προς με πας ὁ διωκων λογον θεου ισραηλ ἐπὶ ασυνθεσια της αποικιας και εγω καθήμενος ηρεμαζων ἕως της θυσιας της ἑσπερινης και εν θυσια τη ἑσπερινη ανεστην απο ταπεινωσεως μου και εν τω διαρρηξαι με τα ἱματια μου και επαλλομην και κλινω ἐπὶ τα γονατα μου και εκπεταζω τας χειρας μου προς κυριον τον θεον και ειπα κυριε ησχυνην και ενετραπην του ὑψωσαι το προσωπον μου προς σε ὅτι ἡ ανομια ἡμων πληθυνθησαν ὑπερ κεφαλῆς ἡμων και ἡ πλημμελεια ἡμων εμεγαλυνθησαν ἕως εις ουρανον απο ἡμερων πατερων ἡμων εσμεν εν πλημμελεια μεγαλη ἕως της ἡμερας ταυτης και εν ταις ανομιαις ἡμων παρεδοθημεν ἡμεις και οἱ βασιλεις ἡμων και οἱ υιοι ἡμων εν χειρι βασιλεων των εθνων εν ῥομφαια και εν αιχμαλωσια και εν διαρπαγῇ και εν αισχυνη προσωπου ἡμων ὡς ἡ ἡμερα αὕτη και νυν επιεικευσατο ἡμιν κυριος ὁ θεος ἡμων του καταλιπειν ἡμιν εις σωτηριαν και δουναι ἡμιν στηριγμα εν τοπω ἁγιασματος αυτου του φωτισαι οφθαλμους ἡμων και δουναι ζωοποιησιν μικραν εν τη δουλεια ἡμων ὅτι δουλοι εσμεν και εν τη δουλεια ἡμων ουκ εγκατελιπεν ἡμας κυριος ὁ θεος ἡμων και εκλινεν εφ ἡμας ελεος ενωπιον βασιλεων περσων δουναι ἡμιν ζωοποιησιν του ὑψωσαι

αυτους τον οικον του θεου ημων και αναστησαι τα ερημα αυτης και του δουναι ημιν φραγμον εν ιουδα και εν ιερουσαλημ τι ειπωμεν ο θεος ημων μετα τουτο οτι εγκατελιπομεν εντολας σου ως εδωκας ημιν εν χειρι δουλων σου των προφητων λεγων η γη εις ην εισπορευεσθε κληρονομησαι αυτην γη μετακινουμενη εστιν εν μετακινήσει λαων των εθνων εν μακρυμμασιν αυτων ών επλησαν αυτην απο στοματος επι στομα εν ακαθαρσαις αυτων και νυν τας θυγατερας υμων μη δωτε τοις υιοις αυτων και απο των θυγατερων αυτων μη λαβητε τοις υιοις υμων και ουκ εκζητησετε ειρηνην αυτων και αγαθον αυτων έως αιωνος όπως ενισχυσητε και φαγητε τα αγαθα της γης και κληροδοτησητε τοις υιοις υμων έως αιωνος και μετα παν το ερχομενον εφ ημας εν ποιημασιν ημων τοις πονηροις και εν πλημμελεια ημων τη μεγαλη οτι ουκ εστιν ως ο θεος ημων οτι εκουφισας ημων τας ανομιας και εδωκας ημιν σωτηριαν οτι επεστρεψαμεν διασκεδασαι εντολας σου και επιγαμβρευσαι τοις λαοις των γαιων μη παροξυνθης εν ημιν έως συντελειας του μη ειναι εγκαταλειμμα και διασωζομενον κυριε ο θεος ισραηλ δικαιοι συ οτι κατελειφθημεν διασωζομενοι ως η ημερα αυτη ιδου ημεις εναντιον σου εν πλημμελειαις ημων οτι ουκ εστιν στήναι ενωπιον σου επι τουτω και ως προσηυξατο εσδρας και ως εξηγορευσεν κλαιων και προσευχομενος ενωπιον οικου του θεου συνηχθησαν προς αυτον απο ισραηλ εκκλησια πολλη σφοδρα ανδρες και γυναικες και νεανισκοι οτι εκλαυσεν ο λαος και υψωσεν κλαιων και απεκριθη σχενιας υιος ιηλ απο υιων ηλαμ και ειπεν τω εσδρα ημεις ησυνθετησαμεν τω θεω ημων και εκαθισαμεν γυναικας αλλοτριας απο λαων της γης και νυν εστιν υπομονη τω ισραηλ επι τουτω και νυν διαθωμεθα διαθηκην τω θεω ημων εκβαλαιν πασας τας γυναικας και τα γενομενα εξ αυτων ως αν βουλη αναστηθι και φοβερισον αυτους εν εντολαις θεου ημων και ως ο νομος γεννηθητω αναστα οτι επι σε το ρημα και ημεις μετα σου κραταιου και ποιησον και ανεστη εσδρας και ωρκισεν τους αρχοντας τους ιερεις και λευιτας και παντα ισραηλ του ποιησαι κατα το ρημα τουτο και ωμοσαν και ανεστη εσδρας απο προσωπου οικου του θεου και επορευθη εις γαζοφυλακιον ιωαναν υιου ελίσουβ και επορευθη εκει αρτον ουκ εφαγεν και υδωρ ουκ επιεν οτι επενθιει επι τη ασυνθεσια της αποικιας και παρηνεγκαν φωνην εν ιουδα και εν ιερουσαλημ πασιν τοις υιοις της αποικιας του συναθροισθηναι εις ιερουσαλημ και πας ος αν μη ελθι εις τρεις ημερας ως η βουλη των αρχοντων και των πρεσβυτερων αναθεματισθησεται πασα η υπαρξις αυτου και αυτος διασταλησεται απο εκκλησιας της αποικιας και συνηχθησαν παντες ανδρες ιουδα και βενιαμιν εις ιερουσαλημ εις τας τρεις ημερας ουτος ο μην ο ενατος εν εικαδι του μηνος εκαθισεν πας ο λαος εν πλατεια οικου του θεου απο θορυβου αυτων περι του ρηματος και απο του χειμωνος και ανεστη εσδρας ο ιερεις και ειπεν προς αυτους υμεις ησυνθετηκατε και εκαθισατε γυναικας αλλοτριας του προσθειναι επι πλημμελειαν ισραηλ και νυν δοτε αινεσιν κυριω τω θεω των πατερων υμων και ποιησατε το αρεστον ενωπιον αυτου και διασταλθετε απο λαων της γης και απο των γυναικων των αλλοτριων και απεκριθησαν πασα η εκκλησια και ειπαν μεγα τουτο το ρημα σου εφ ημας ποιησαι αλλα ο λαος πολυς και ο καιρος χειμερινος και ουκ εστιν δυναμεις στήναι εξω και το εργον ουκ εις ημεραν μιαν και ουκ εις δυο οτι επληθυναμεν του αδικησαι εν τω ρηματι τουτω στητησαν δη

οι αρχοντες ημων τη παση εκκλησια και παντες οι εν πολεσιν ημων ος εκαθισεν γυναικας αλλοτριας ελθετωσαν εις καιρους απο συνταγων και μετ αυτων πρεσβυτεροι πολεως και πολεως και κριται του αποστρεψαι οργην θυμου θεου ημων εξ ημων περι του ρηματος τουτου πλην ιωνathan υιος ασαηλ και ιαζια υιος θεκουε μετ εμου περι τουτου και μεσουλαμ και σαβαθαι ο λευιτης βοηθων αυτοις και εποιησαν ουτως υιοι της αποικιας και διεσταλησαν εσδρας ο ιερευς και ανδρες αρχοντες πατριων τω οικω και παντες εν ονομασιν οτι επεστρεψαν εν ημερα μια του μηνος του δεκατου εκζητησαι το ρημα και ετελεσαν εν πασιν ανδρασιν οι εκαθισαν γυναικας αλλοτριας εως ημερας μιας του μηνος του πρωτου και ευρεθησαν απο υιων των ιερεων οι εκαθισαν γυναικας αλλοτριας απο υιων ιησου υιου ιωσεδεκ και αδελφοι αυτου μαασηα και ελιεζερ και ιαριβ και γαδαλια και εδωκαν χειρα αυτων του εξενεγκαι γυναικας αυτων και πλημμελειας κριον εκ προβατων περι πλημμελησεως αυτων και απο υιων εμμηρ ανανι και ζαβδια και απο υιων ηραμ μασαια και ελια και σαμια και ιηλ και οζια και απο υιων φασουρ ελιωηαι μαασηα και ισμαηλ και ναθαναηλ και ιωζαβαδ και ηλασα και απο των λευιτων ιωζαβαδ και σαμου και κωλια αυτος κωλιτας και φαθαια και ιοδομ και ελιεζερ και απο των αδοντων ελισταφ και απο των πυλωρων σελλημ και τελημ και ωδουε και απο ισραηλ απο υιων φορος ραμια και ιαζια και μελχια και μεαμιν και ελεαζαρ και ασαβια και βαναια και απο υιων ηλαμ μαθανια και ζαχαρια και ιαιηλ και αβδια και ιαριμωθ και ηλια και απο υιων ζαθουα ελιωηαι ελισουβ μαθανια και ιαρμωθ και ζαβαδ και οζιζα και απο υιων βαβι ιωαναν ανανια και ζαβου οθαλι και απο υιων βανουι μεσουλαμ μαλουχ αδαιας ιασουβ και σαλουια και ρημωθ και απο υιων φααθμωαβ εδενε χαληλ βαναια μασσηα μαθανια βεσεληλ και βανουι και μανασση και απο υιων ηραμ ελιεζερ ιεσσα μελχια σαμια σεμειων βενιαμιν μαλουχ σαμαρια και απο υιων ησαμ μαθανι μαθανια ζαβεδ ελιφαθε ιεραμι μανασση σεμει απο υιων βανι μοοδι αμραμ ουηλ βαναια βαδαια χελια ουιεχωα ιεραμωθ ελιασιβ μαθανια μαθαναι και εποιησαν οι υιοι βανουι και οι υιοι σεμει και σελεμια και ναθαν και αδαια μαχναδαβου σεσι σαρου εξερηλ και σελεμια και σαμαρια και σαλουμ αμαρια ιωσηφ απο υιων ναβου ιηλ μαθανια σεδεμ ζαμβινια ιαδαι και ιωηλ και βαναια παντες ουτοι ελαβωσαν γυναικας αλλοτριας και εγεννησαν εξ αυτων υιους λογοι νεεμια υιου αχαλια και εγενετο εν μηνι χασεηλου ετους εικοστου και εγω ημην εν σουσαν αβιρα και ηλθεν ανανι εις απο αδελφων μου αυτος και ανδρες ιουδα και ηρωτησα αυτους περι των σωθεντων οι κατελειφθησαν απο της αιχμαλωσιας και περι ιερουσαλημ και ειποσαν προς με οι καταλειπομενοι οι καταλειφθεντες απο της αιχμαλωσιας εκει εν τη χωρα εν πονηρια μεγαλη και εν ονειδισμω και τειχη ιερουσαλημ καθηρημενα και αι πυλαι αυτης ενεπρησθησαν εν πυρι και εγενετο εν τω ακουσαι με τους λογους τουτους εκαθισα και εκλαυσα και επενθησα ημερας και ημην νηστευων και προσευχομενος ενωπιον θεου του ουρανου και ειπα μη δη κυριε ο θεος του ουρανου ο ισχυρος ο μεγας και ο φοβερους φυλασσωσιν την διαθηκην και το ελεος τοις αγαπωσιν αυτον και τοις φυλασσωσιν τας εντολας αυτου εστω δη το ους σου προσεχον και οι οφθαλμοι σου ανεωγμενοι του ακουσαι προσευχην δουλου σου ην εγω προσευχομαι ενωπιον σου σημερον ημεραν και νυκτα περι υιων ισραηλ δουλων

σου και εξαγορευω επι ἁμαρτιας υἱων ισραηλ ἃς ἡμαρτομεν σοι και εγω και ὁ οἶκος πατρος μου ἡμαρτομεν διαλυσει διελυσαμεν προς σε και ουκ εφυλαξαμεν τας εντολας και τα προσταγματα και τα κριματα ἃ ενετειλω τω μωυση παιδι σου μνησθητι δη τον λογον ὃν ενετειλω τω μωυση παιδι σου λεγων υἱεις εαν ασυνθετησητε εγω διασκορπιω υμας εν τοις λαοις και εαν επιστρεψητε προς με και φυλαξητε τας εντολας μου και ποιησητε αυτας εαν ἡ διασπορα υμων απ ακρου του ουρανου εκειθεν συναξω αυτους και εισαξω αυτους εις τον τοπον ὃν ἐξελεξαμην κατασκηνωσαι το ονομα μου εκει και αυτοι παιδες σου και λαος σου ὃς ελυτρωσω εν δυναμει σου τη μεγαλη και εν τη χειρι σου τη κραταια μη δη κυριε αλλ εστω το ους σου προσεχον εις την προσευχην του δουλου σου και εις την προσευχην παιδων σου των θελοντων φοβεισθαι το ονομα σου και ευοδωσον δη τω παιδι σου σημερον και δος αυτον εις οικτιρμους ενωπιον του ανδρος τουτου και εγω ημην οἰνοχοος τω βασιλει και εγενετο εν μηνι νισαν ετους εικοστου αρθασασθα βασιλει και ην ὁ οἶκος ενωπιον εμου και ελαβον τον οἶνον και εδωκα τω βασιλει και ουκ ην ἕτερος ενωπιον αυτου και ειπεν μοι ὁ βασιλευς δια τι το προσωπον σου πονηρον και ουκ εμετριαζων ουκ εστιν τουτο ει μη πονηρια καρδιας και εφροβητην πολυ σφοδρα και ειπα τω βασιλει ὁ βασιλευς εις τον αιωνα ζητω δια τι ου μη γενηται πονηρον το προσωπον μου διοτι ἡ πολις οἶκος μνημειων πατερων μου ηρημωθη και ἅι πυλαι αυτης κατεβρωθησαν εν πυρι και ειπεν μοι ὁ βασιλευς περι τινος τουτο συ ζητεις και προσηξαμην προς τον θεον του ουρανου και ειπα τω βασιλει ει επι τον βασιλεα αγαθον και ει αγαθυνησεται ὁ παις σου ενωπιον σου ὥστε πεμφθαι αυτον εις ιουδα εις πολιν μνημειων πατερων μου και ανοικοδομησω αυτην και ειπεν μοι ὁ βασιλευς και ἡ παλλακη ἡ καθημενη εχομενα αυτου ἕως ποτε εσται ἡ πορεία σου και ποτε επιστρεψεις και ηγαθυνθη ενωπιον του βασιλεως και απεστειλεν με και εδωκα αυτω ὅρον και ειπα τω βασιλει ει επι τον βασιλεα αγαθον δοτω μοι επιστολας προς τους επαρχους περαν του ποταμου ὥστε παραγαγειν με ἕως ελθω επι ιουδαν και επιστολην επι ασαφ φυλακα του παραδεισου ὃς εστιν τω βασιλει ὥστε δουναι μοι ξυλα στεγασαι τας πυλας και εις το τειχος της πολεως και εις οἶκον ὃν εισελευσομαι εις αυτον και εδωκεν μοι ὁ βασιλευς ὡς χειρ θεου ἡ αγαθη και ηλθον προς τους επαρχους περαν του ποταμου και εδωκα αυτοις τας επιστολας του βασιλεως και απεστειλεν μετ εμου ὁ βασιλευς αρχηγους δυναμεως και ἵππεις και ηκουσεν σαναβαλλατ ὁ αρωνι και τωβια ὁ δουλος ὁ αμμωνι και πονηρον αυτοις εγενετο ὅτι ἡκει ανθρωπος ζητησαι αγαθον τοις υἱοις ισραηλ και ηλθον εις ιερουσαλημ και ημην εκει ἡμερας τρεις και ανεστην νυκτος εγω και ανδρες ολιγοι μετ εμου και ουκ απηγγειλα ανθρωπω τι ὁ θεος διδωσιν εις καρδιαν μου του ποιησαι μετα του ισραηλ και κτηνος ουκ εστιν μετ εμου ει μη το κτηνος ὃ εγω επιβαινω επ αυτω και εξηλθον εν πυλη του γωληλα και προς στομα πηγης των συκων και εις πυλην της κοπριας και ημην συντριβων εν τω τειχει ιερουσαλημ ὁ αυτοι καθαιρουσιν και πυλαι αυτης κατεβρωθησαν πυρι και παρηλθον επι πυλην του αιν και εις κολουμβηθραν του βασιλεως και ουκ ην τοπος τω κτηνει παρελθειν ὑποκατω μου και ημην αναβαινων εν τω τειχει χειμαρρου νυκτος και ημην συντριβων εν τω τειχει και ημην εν πυλη της φαραγγος και επεστρεψα και ὁι

φυλασσοντες ουκ εγνωσαν τι επορευθην και τι εγω ποιω και τοις ιουδαιοις και τοις ιερευσιν και τοις εντιμοις και τοις στρατηγοις και τοις καταλοιποις τοις ποιουσιν τα εργα εως τοτε ουκ απηγγειλα και ειπα προς αυτους υμεις βλεπετε την πονηριαν εν η εσμεν εν αυτη πως ιερουσαλημ ερημος και αι πυλαι αυτης εδοθησαν πυρι δευτε και διοικοδομησωμεν το τειχος ιερουσαλημ και ουκ εσομεθα ετι ονειδος και απηγγειλα αυτοις την χειρα του θεου η εστιν αγαθη επ εμε και τους λογους του βασιλεως ους ειπεν μοι και ειπα αναστωμεν και οικοδομησωμεν και εκραταιωθησαν αι χειρες αυτων εις αγαθον και ηκουσεν σαναβαλλατ ο αρωνι και τωβια ο δουλος ο αμμωνι και γησαμ ο αραβι και εξεγελασαν ημας και ηλθον εφ ημας και ειπαν τι το ρημα τουτο ο υμεις ποιεите η επι τον βασιλεα υμεις αποστατετε και επεστρεψα αυτοις λογον και ειπα αυτοις ο θεος του ουρανου αυτος ευοδωσει ημιν και ημεις δουλοι αυτου καθαροι και οικοδομησομεν και υμιν ουκ εστιν μερις και δικαιοσυνη και μνημοσυνον εν ιερουσαλημ και ανεσθη ελισουβ ο ιερευσ ο μεγας και οι αδελφοι αυτου οι ιερεις και ωκοδομησαν την πυλην την προβατικην αυτοι ηγιασαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και εως πυργου των εκατον ηγιασαν εως πυργου ανανειηλ και επι χειρας υιων ανδρων ιεριχω και επι χειρας υιων ζααχουρ υιου αμαρι και την πυλην την ιχθυηραν ωκοδομησαν υιοι ασανα αυτοι εστεγασαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και κλειθρα αυτης και μοχλους αυτης και επι χειρα αυτων κατεσχεν απο ραμωθ υιος ουρια υιου ακως και επι χειρα αυτων κατεσχεν μοσολλαμ υιος βαφαχιου υιου μασεζεβεηλ και επι χειρα αυτων κατεσχεν σαδωκ υιος βααανα και επι χειρα αυτων κατεσχοσαν οι θεκωιν και αδωρημ ουκ εισηνεγκαν τραχηλον αυτων εις δουλειαν αυτων και την πυλην του ισανα εκρατησαν ιοιδα υιος φασεκ και μεσουλαμ υιος βασωδια αυτοι εστεγασαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και κλειθρα αυτης και μοχλους αυτης και επι χειρα αυτων εκρατησεν ανανιας υιος του ρωκειμ και κατελιπον ιερουσαλημ εως του τειχους του πλατεος και επι χειρα αυτων εκρατησεν ραφαια αρχων ημισους περιχωρου ιερουσαλημ και επι χειρα αυτων εκρατησεν ιεδαια υιος ερωμαφ και κατεναντι οικιας αυτου και επι χειρα αυτου εκρατησεν ατους υιος ασβανια και δευτερος εκρατησεν μελχιας υιος ηραμ και ασουβ υιος φααθμωαβ και εως πυργου των θιαννουριμ και επι χειρα αυτου εκρατησεν σαλουμ υιος αλλωης αρχων ημισους περιχωρου ιερουσαλημ αυτος και αι θυγατερες αυτου την πυλην της φαραγγος εκρατησαν ανουν και οι κατοικουντες ζανω αυτοι ωκοδομησαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και κλειθρα αυτης και μοχλους αυτης και χιλιους πηχεις εν τω τειχει εως πυλης της κοπριας και την πυλην της κοπριας εκρατησεν μελχια υιος ρηχαβ αρχων περιχωρου βηθαχαρμ αυτος και οι υιοι αυτου και εσκεπασαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και κλειθρα αυτης και μοχλους αυτης και το τειχος κολυμβηθρας των κωδιων τη κουρα του βασιλεως και εως των κλιμακων των καταβαινουσων απο πολεως δαυιδ οπισω αυτου εκρατησεν νεεμιας υιος αζαβουχ αρχων ημισους περιχωρου βηθσουρ εως κηπου ταφου δαυιδ και εως της κολυμβηθρας της γεγρονυιας και εως βηθαγαβαριμ οπισω αυτου εκρατησαν οι λευιται ραουμ υιος βανι επι χειρα αυτου εκρατησεν ασαβια αρχων ημισους περιχωρου κειλα τω περιχωρω αυτου μετ αυτον εκρατησαν αδελφοι αυτων βενι υιος ηναδαβ αρχων ημισους περιχωρου κειλα και

εκρατησεν επι χειρα αυτου αζουρ υιος ιησου αρχων του μασφε μετρον δευτερον πυργου αναβασεως της συναπτουσης της γωνιας μετ αυτον εκρατησεν βαρουχ υιος ζαβου μετρον δευτερον απο της γωνιας έως θυρας βηθελίσουβ του ιερεως του μεγαλου μετ αυτον εκρατησεν μεραμωθ υιος ουρια υιου ακως μετρον δευτερον απο θυρας βηθελίσουβ έως εκλειψεως βηθελίσουβ και μετ αυτον εκρατησαν οι ιερεις ανδρες αχεχαρ και μετ αυτον εκρατησεν βενιαμιν και ασουβ κατεναντι οικου αυτων μετ αυτον εκρατησεν αζαρια υιος μαασθα υιου ανανια εχομενα οικου αυτου μετ αυτον εκρατησεν βανι υιος ηναδαδ μετρον δευτερον απο βηθαζαρια έως της γωνιας και έως της καμπης φαλαλ υιου ευζαι εξ εναντιας της γωνιας και ο πυργος ο εξεχων εκ του οικου του βασιλεως ο ανωτερος ο της αυλης της φυλακης και μετ αυτον φαδαϊα υιος φορος και οι ναθινιμ ησαν οικουντες εν τω ωφαλ έως κηπου πυλης του υδατος εις ανατολας και ο πυργος ο εξεχων μετ αυτον εκρατησαν οι θεκωιν μετρον δευτερον εξ εναντιας του πυργου του μεγαλου του εξεχοντος και έως του τειχους του οφλα ανωτερον πυλης των ιππων εκρατησαν οι ιερεις ανηρ εξ εναντιας οικου αυτου μετ αυτον εκρατησεν σαδδουκ υιος εμμηρ εξ εναντιας οικου αυτου και μετ αυτον εκρατησεν σαμαϊα υιος σεχενια φυλαξ της πυλης της ανατολης μετ αυτον εκρατησεν ανανια υιος σελεμια και ανουμ υιος σελεφ ο εκτος μετρον δευτερον μετ αυτον εκρατησεν μεσουλαμ υιος βαρχια εξ εναντιας γαζοφυλακιου αυτου μετ αυτον εκρατησεν μελχια υιος του σαραφι έως βηθανανθινιμ και οι ροποπωλαι απεναντι πυλης του μαφεκαδ και έως αναβασεως της καμπης και ανα μεσον αναβασεως της πυλης της προβατικης εκρατησαν οι χαλκεις και οι ροποπωλαι και εγενετο ηνικα ηκουσεν σαναβαλλατ οτι ημεις οικοδομουμεν το τειχος και πονηρον ην αυτω και ωργισθη επι πολυ και εξεγελα επι τοις ιουδαιοις και ειπεν ενωπιον των αδελφων αυτου αυτη η δυναμις σομων οτι οι ιουδαιοι ουτοι οικοδομουσιν την εαυτων πολιν και τωβιας ο αμμανιτης εχομενα αυτου ηλθεν και ειπαν προς εαυτους μη θυσιασουσιν η φαγονται επι του τοπου αυτων ουχι αναβησεται αλωπηξ και καθελει το τειχος λιθων αυτων ακουσον ο θεος ημων οτι εγενηθημεν εις μυκτηρισμον και επιστρεψον ονειδισμον αυτων εις κεφαλην αυτων και δος αυτους εις μυκτηρισμον εν γη αιχμαλωσιας και μη καλυψης επι ανομιαν και εγενετο ως ηκουσεν σαναβαλλατ και τωβια και οι αραβες και οι αμμανιται οτι ανεβη φυη τοις τειχεσιν ιερουσαλημ οτι ηρξαντο αι διασφαγαι αναφρασσεσθαι και πονηρον αυτοις εφανη σφοδρα και συνηχηθησαν παντες επι το αυτο ελθειν παραταξασθαι εν ιερουσαλημ και προσηυξαμεθα προς τον θεον ημων και εστησαμεν προφυλακας επ αυτους ημερας και νυκτος απο προσωπου αυτων και ειπεν ιουδας συνετριβη η ισχυς των εχθρων και ο χους πολυς και ημεις ου δυνησομεθα οικοδομειν εν τω τειχει και ειπαν οι θλιβοντες ημας ου γνωσονται και ουκ οφονται έως οτου ελθωμεν εις μεσον αυτων και φονευσωμεν αυτους και καταπαυσωμεν το εργον και εγενετο ως ηλθισαν οι ιουδαιοι οι οικουντες εχομενα αυτων και ειποσαν ημιν αναβαινουσιν εκ παντων των τοπων εφ ημας και εστησα εις τα κατωτατα του τοπου κατοπισθεν του τειχους εν τοις σκεπεινοις και εστησα τον λαον κατα δημους μετα ρομφαιων αυτων λογχας αυτων και τοξα αυτων και ειδον και ανεστην και ειπα προς τους εντιμους και προς τους στρατηγους και προς τους καταλοιπους του λαου μη φο-

βηθητε απο προσωπου αυτων μνησθητε του θεου ἡμων του μεγαλου και φοβερου και παραταξασθε περι των αδελφων ὑμων υἱων ὑμων και θυγατερων ὑμων γυναικων ὑμων και οικων ὑμων και εγενετο ἡνικα ηκουσαν οι εχθροι ἡμων οτι εγνωσθη ἡμιν και διεσκεδασεν ὁ θεος την βουλην αυτων και επεστρεψαμεν παντες ἡμεις εις το τειχος ανηρ εις το εργον αυτου και εγενετο απο της ἡμερας εκεινης ἡμισυ των εκτετιναγμενων εποιουν το εργον και ἡμισυ αυτων αντειχοντο και λογchai και θυρεοι και τα τοξα και οι θωρακες και οι αρχοντες οπισω παντος οικου ιουδα των οικοδομουντων εν τω τειχει και οι αιροντες εν τοις αρτηρσιν εν ὅπλοις εν μια χειρι εποιει αυτο το εργον και μια εκρατει την βολιδα και οι οικοδομοι ανηρ ῥομφαιαν αυτου εξωσμενος επι την οσφυν αυτου και ωκοδομουσαν και ὁ σαλπιζων εν τη κερατινη εχομενα αυτου και ειπα προς τους εντιμους και προς τους αρχοντας και προς τους καταλοιπους του λαου το εργον πλατυ και πολυ και ἡμεις σκορπιζομεθα επι του τειχους μακραν ανηρ απο του αδελφου αυτου εν τοπω ου εαν ακουσητε την φωνην της κερατινης εκει συναχθησεσθε προς ἡμας και ὁ θεος ἡμων πολεμησει περι ἡμων και ἡμεις ποιουντες το εργον και ἡμισυ αυτων κρατουντες τας λογchas απο αναβασεως του ορθρου ἕως εξοδου των αστρων και εν τω καιρω εκεινω ειπα τω λαω αυλισθητε εν μεσω ιερουσαλημ και εστω ὑμιν ἡ νυξ προφυλακη και ἡ ἡμερα εργον και ημην εγω και οι ανδρες της προφυλακης οπισω μου και ουκ ην εξ ἡμων εκδιδυσκομενος ανηρ τα ἱματια αυτου και ην κραυγη του λαου και γυναικων αυτων μεγαλη προς τους αδελφους αυτων τους ιουδαιους και ησαν τινες λεγοντες εν υιοις ἡμων και εν θυγατρασιν ἡμων ἡμεις πολλοι και λημφομεθα σιτον και φαγομεθα και ζησομεθα και εισιν τινες λεγοντες αγροι ἡμων και αμπελωνες ἡμων και οικiai ἡμων ἡμεις διεγγυωμεν και λημφομεθα σιτον και φαγομεθα και εισιν τινες λεγοντες εδανεισαμεθα αργυριον εις φορους του βασιλεως αγροι ἡμων και αμπελωνες ἡμων και οικiai ἡμων και νυν ὡς σαρξ αδελφων ἡμων σαρξ ἡμων ὡς υιοι αυτων υιοι ἡμων και ιδου ἡμεις καταδυναστευομεν τους υιους ἡμων και τας θυγατερας ἡμων εις δουλους και εισιν απο θυγατερων ἡμων καταδυναστευομεναι και ουκ εστιν δυναμις χειρων ἡμων και αγροι ἡμων και αμπελωνες ἡμων τοις εντιμοις και ελυπηθην σφοδρα καθως ηκουσα την κραυγην αυτων και τους λογους τουτους και εβουλευσατο καρδια μου επ εμε και εμαχεσαμην προς τους εντιμους και τους αρχοντας και ειπα αυτοις απαιτησει ανηρ τον αδελφον αυτου ἡμεις απαιτειτε και εδωκα επ αυτους εκκλησιαν μεγαλην και ειπα αυτοις ἡμεις κεκτημεθα τους αδελφους ἡμων τους ιουδαιους τους πωλουμενους τοις εθνεσιν εν ἔχουσιω ἡμων και ἡμεις πωλεις τους αδελφους ὑμων και ἡσυχασαν και ουχ ἔυροσαν λογον και ειπα ουκ αγαθος ὁ λογος ὃν ἡμεις ποιειτε ουχ οὕτως εν φοβῳ θεου ἡμων απελευσεσθε απο ονειδισμου των εθνων των εχθρων ἡμων και οι αδελφοι μου και οι γνωστοι μου και εγω εθηκαμεν εν αυτοις αργυριον και σιτον εγκαταλιπωμεν δη την απαιτησιν ταυτην επιστρεψατε δη αυτοις ὡς σημερον αγρους αυτων αμπελωνας αυτων ελαιας αυτων και οικιας αυτων και απο του αργυριου τον σιτον και τον οινον και το ελαιον εξενεγκατε αυτοις και ειπαν αποδωσομεν και παρ αυτων ου ζητησομεν οὕτως ποιησομεν καθως συ λεγεις και εκαλεσα τους ἱερεις και ὥρκισα αυτοους ποιησαι ὡς το ῥημα τουτο και την αναβολην μου εξετιναξα και ειπα οὕτως εκτιναξα

ὁ θεὸς πάντα ἀνδρά ὃς οὐ στήσῃ τὸν λόγον τοῦτον ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐκ κομποῦ αὐτοῦ καὶ ἔσται ὁὕτως ἐκτετιναγμένος καὶ κενός καὶ εἶπεν πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἀμήν καὶ ἤνεσαν τὸν κυρίον καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τοῦτο ἀπο τῆς ἡμέρας ἧς ἐνετείλατο μοι εἶναι εἰς ἀρχόντα αὐτῶν ἐν γῇ ἰουδα ἀπο ἐτοὺς εἰκοστού καὶ ἕως ἐτοὺς τριακοστού καὶ δευτέρου τῷ ἀρθασασθῇ ἐτὴ δώδεκα ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου βίαν αὐτῶν οὐκ ἐφαγον καὶ τὰς βίας τὰς πρώτας ἃς πρὸ ἐμοῦ ἐβαρύναν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐλάβροσαν παρ' αὐτῶν ἐν ἀρτοῖς καὶ ἐν οἶνῳ ἐσχάτον ἀργυρίον διδραχμὰ τεσσαράκοντα καὶ οἱ ἐκτετιναγμένοι αὐτῶν ἐξουσιαζόνται ἐπὶ τὸν λαόν καὶ ἐγὼ οὐκ ἐποίησα ὁὕτως ἀπο προσώπου φόβου θεοῦ καὶ ἐν ἐργῷ τοῦ τειχοῦς τούτων οὐκ ἐκρατήσα ἀγρόν οὐκ ἐκτησαμην καὶ πάντες οἱ συνήγμενοι ἐκεῖ ἐπὶ τὸ ἐργὸν καὶ οἱ ἰουδαῖοι ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα ἄνδρες καὶ οἱ ἐρχομενοὶ πρὸς ἡμᾶς ἀπο τῶν ἐθνῶν τῶν κυκλῶ ἡμῶν ἐπὶ τραπεζᾷ μου καὶ τὴν γινομενον εἰς ἡμέραν μίαν μοσχὸς εἷς καὶ προβάτα ἕξ ἐκλεκτά καὶ χίμαρος ἐγίνοντο μοι καὶ ἀνα μέσον δέκα ἡμερῶν ἐν πασὶν οἶνος τῷ πληθεῖ καὶ σὺν τούτοις ἀρτοὺς τῆς βίας οὐκ ἐζητήσα ὅτι βαρεῖα ἡ δουλεία ἐπὶ τὸν λαόν τοῦτον μνησθῆτι μοι ὁ θεὸς εἰς ἀγαθὸν πάντα ὅσα ἐποίησα τῷ λαῷ τούτῳ καὶ ἐγένετο καθὼς ἠκούσθη τῷ σαναβαλλάτ καὶ τῷβια καὶ τῷ γήσαμ τῷ αραβὶ καὶ τοῖς καταλοιποῖς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ὅτι ὠκοδομήσα τὸ τεῖχος καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτοῖς πνοὴ ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου θύρας οὐκ ἐπέστησα ἐν ταῖς πυλαῖς καὶ ἀπέστειλεν σαναβαλλάτ καὶ γήσαμ πρὸς με λέγων δευρὸ καὶ συναχθῶμεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν ταῖς κώμαις ἐν πεδίῳ ὧν καὶ αὐτοὶ λογιζομενοὶ ποιῆσαι μοι πονηρίαν καὶ ἀπέστειλα ἐπ' αὐτοὺς ἀγγέλους λέγων ἐργὸν μέγα ἐγὼ ποίω καὶ οὐ δυνήσομαι καταβῆναι μήποτε καταπαύσῃ τὸ ἐργὸν ὥς ἂν τελειώσω αὐτὸ καταβήσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀπέστειλαν πρὸς με ὥς τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἀπέστειλα αὐτοῖς κατὰ ταῦτα καὶ ἀπέστειλεν πρὸς με σαναβαλλάτ τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἐπιστολὴν ἀνεωγμένην ἐν χεὶρι αὐτοῦ καὶ τὴν γεγραμμένην ἐν αὐτῇ ἐν ἐθνέσιν ἠκούσθη ὅτι σὺ καὶ οἱ ἰουδαῖοι λογιζέσθε ἀποστατήσαι διὰ τοῦτο σὺ οἰκοδομεῖς τὸ τεῖχος καὶ σὺ γίνῃ αὐτοῖς εἰς βασιλεῖα καὶ πρὸς τούτους προφῆτας ἑστήσας σεαυτῷ ἵνα καθίσῃς ἐν ἱερουσαλὴμ εἰς βασιλεῖα ἐν ἰουδα καὶ νῦν ἀπαγγέλησονται τῷ βασιλεῖ οἱ λόγοι οὗτοι καὶ νῦν δευρὸ βουλευσώμεθα ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἀπέστειλα πρὸς αὐτὸν λέγων οὐκ ἐγενήθη ὥς οἱ λόγοι οὗτοι ὅς σὺ λέγεις ὅτι ἀπο καρδίας σου σὺ ψευδῇ αὐτοὺς ὅτι πάντες φοβερίζουσιν ἡμᾶς λέγοντες ἐκλυθήσονται αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀπο τοῦ ἐργοῦ τούτου καὶ οὐ ποιηθήσεται καὶ νῦν ἐκραταίωσα τὰς χεῖρας μου καὶ ἐγὼ εἰσῆλθον εἰς οἶκον σέμει υἱοῦ δαλαῖα υἱοῦ μετὰβηλ καὶ αὐτὸς συνεχομενός καὶ εἶπεν συναχθῶμεν εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ αὐτοῦ καὶ κλείσωμεν τὰς θύρας αὐτοῦ ὅτι ἐρχονται νυκτὸς φονεῦσαι σὲ καὶ εἶπα τίς ἐστὶν ὁ ἀνὴρ ὃς εἰσελευσεται εἰς τὸν οἶκον καὶ ζήσεται καὶ ἐπεγνῶν καὶ ἰδοὺ ὁ θεὸς οὐκ ἀπέστειλεν αὐτὸν ὅτι ἡ προφητεία λόγος κατ' ἐμοῦ καὶ τῷβια καὶ σαναβαλλάτ ἐμισθώσαντο ἐπ' ἐμὲ ὁχλὸν ὅπως φοβηθῶ καὶ ποιῶ ὁὕτως καὶ ἁμαρτῶ καὶ γενῶμαι αὐτοῖς εἰς ὄνομα πονηρὸν ὅπως ὀνειδίσωσιν με μνησθῆτι ὁ θεὸς τῷ τῷβια καὶ τῷ σαναβαλλάτ ὥς τὰ ποιήματα αὐτοῦ ταῦτα καὶ τῷ νωαδία τῷ προφῆτῃ καὶ τοῖς καταλοιποῖς τῶν προφητῶν οἱ ἦσαν φοβερίζοντες με καὶ ἐτελεσθῇ τὸ τεῖχος πεμπτῇ καὶ εἰκαδὶ τοῦ ἐλοῦλ εἰς πεντήκοντα καὶ δύο ἡμέρας καὶ ἐγένετο ἡνῖκα ἠκούσαν πάντες οἱ ἐχθροὶ

ἡμῶν και εφοβηθησαν παντα τα εθνη τα κυκλω ἡμῶν και επεπεσεν φοβος σφοδρα εν οφθαλμοις αυτων και εγνωσαν οτι παρα του θεου ἡμῶν εγενηθη τελειωθηναι το εργον τουτο και εν ταις ἡμεραις εκειναις απο πολλων εντιμων ιουδα επιστολαι επορευοντο προς τωβιαν και αι τωβια ηρχοντο προς αυτους οτι πολλοι εν ιουδα ενορκοι ησαν αυτω οτι γαμβρος ην του σεχενια υιου ηραε και ιωαναν υιος αυτου ελαβεν την θυγατερα μεσουλαμ υιου βαραχια εις γυναικα και τους λογους αυτου ησαν λεγοντες προς με και λογους μου ησαν εκφεροντες αυτω και επιστολας απεστειλεν τωβιας φοβερισαι με και εγενετο ἡνικα ωκοδομηθη το τειχος και εστησα τας θυρας και επεσκεπησαν οι πυλωροι και οι αδοντες και οι λευιται και ενετειλαμην τω ανανια αδελφω μου και τω ανανια αρχοντι της βιρα εν ιερουσαλημ οτι αυτος ως ανηρ αληθης και φοβουμενος τον θεον παρα πολλους και ειπα αυτοις ουκ ανοιγησονται πυλαι ιερουσαλημ εως ἄμα τω ἡλιω και ετι αυτων γρηγορουντων κλειεσθωσαν αι θυραι και σφηνουσθωσαν και στησον προφυλακας οικουντων εν ιερουσαλημ ανηρ εν προφυλακη αυτου και ανηρ απεναντι οικιας αυτου και ἡ πολις πλατεια και μεγαλη και ο λαος ολιγος εν αυτη και ουκ ησαν οικiai ωκοδομημεναι και εδωκεν ο θεος εις την καρδιαν μου και συνηξα τους εντιμους και τους αρχοντας και τον λαον εις συνοδιας και ευρον βιβλιον της συνοδιας οι ανεβησαν εν πρωτοις και ευρον γεγραμμενον εν αυτω και ουτοι υιοι της χωρας οι αναβαντες απο αιχμαλωσιας της αποικιας ἧς απωκισεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και επεστρεψαν εις ιερουσαλημ και εις ιουδα ανηρ εις την πολιν αυτου μετα ζοροβαβελ και ιησου και νεεμια αζαρια δαεμια ναεμανι μαρδοχαιος βαλσαν μασφαραιθ εσδρα βαγοι ναουμ βααανα μασφαρ ανδρες λαου ισραηλ υιοι φορος δισχιλιοι εκατον εβδομηκοντα δυο υιοι σαφατια τριακοσιοι εβδομηκοντα δυο υιοι ηρα εξακοσιοι πεντηκοντα δυο υιοι φααθιμωαβ τοις υιοις ιησου και ιωαβ δισχιλιοι οκτακοσιοι δεκα οκτω υιοι αιλαμ χιλιοι διακοσιοι πεντηκοντα τεσσαρες υιοι ζαθουα οκτακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε υιοι ζαχχου επτακοσιοι εξηκοντα υιοι βανουι εξακοσιοι τεσσαρακοντα οκτω υιοι βηβι εξακοσιοι εικοσι οκτω υιοι ασγαδ δισχιλιοι τριακοσιοι εικοσι δυο υιοι αδενιαμ εξακοσιοι εξηκοντα επτα υιοι βαγοι δισχιλιοι εξηκοντα επτα υιοι ἡδιν εξακοσιοι πεντηκοντα πεντε υιοι ατηρ τω εξεκια ενενηκοντα οκτω υιοι ηραμ τριακοσιοι εικοσι οκτω υιοι βεσι τριακοσιοι εικοσι τεσσαρες υιοι αριφ εκατον δωδεκα υιοι γαβαων ενενηκοντα πεντε υιοι βαιθλεεμ εκατον εικοσι τρεις υιοι νετωφα πεντηκοντα εξ υιοι αναθωθ εκατον εικοσι οκτω ανδρες βηθασμωθ τεσσαρακοντα δυο ανδρες καριαθιαριμ καφιρα και βηρωθ επτακοσιοι τεσσαρακοντα τρεις ανδρες αραμα και γαβαα εξακοσιοι εικοσι εις ανδρες μαχεμας εκατον εικοσι δυο ανδρες βηθηλ και αια εκατον εικοσι τρεις ανδρες ναβι-ααρ πεντηκοντα δυο ανδρες ηλαμ-ααρ χιλιοι διακοσιοι πεντηκοντα τεσσαρες υιοι ηραμ τριακοσιοι εικοσι υιοι ιεριχω τριακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε υιοι λοδ αδιδ και ωνω επτακοσιοι εικοσι εις υιοι σαναα τρισχιλιοι εννακοσιοι τριακοντα οι ιερεις υιοι ιωδαε εις οικον ιησου εννακοσιοι εβδομηκοντα τρεις υιοι εμμηρ χιλιοι πεντηκοντα δυο υιοι φασσουρ χιλιοι διακοσιοι τεσσαρακοντα επτα υιοι ηραμ χιλιοι δεκα επτα οι λευιται υιοι ιησου τω καδμιηλ τοις υιοις του ουδουια εβδομηκοντα τεσσαρες οι αδοντες υιοι ασαφ εκατον τεσσαρακοντα οκτω οι πυλωροι υιοι σαλουμ υιοι ατηρ υιοι τελμων υι-

οι ακουβ υιοι ατιτα υιοι σαβι ἑκατον τριακοντα οκτω οἱ ναθινιμ υιοι σθα υιοι ασιφα υιοι ταβαων υιοι κираς υιοι σουια υιοι φαδων υιοι λαβανα υιοι αγαβα υιοι σαλαμι υιοι αναν υιοι γαδηλ υιοι γααρ υιοι ρααia υιοι ραων υιοι νεχωδα υιοι γηζαμ υιοι οζι υιοι φεση υιοι βησι υιοι μεινωμ υιοι νεφωσασιμ υιοι βακβουκ υιοι αχιφα υιοι αρουρ υιοι βασαλωθ υιοι μειδα υιοι αδασαν υιοι βαρκους υιοι σισαρα υιοι θημα υιοι νισια υιοι ατιφα υιοι δουλων σαλωμων υιοι σουτι υιοι σαφαραθ υιοι φεριδα υιοι ιεαλη υιοι δορκων υιοι γαδηλ υιοι σαφατια υιοι ετηλ υιοι φαχαραθ υιοι σαβαιμ υιοι ημιμ παντες οἱ ναθινιμ και υιοι δουλων σαλωμων τριακοσιοι ενενηκοντα δυο και οὗτοι ανεβησαν απο θελμελεθ αρησα χαρουβ ηρων ιεμηρ και ουκ ηδυνασθησαν απαγγειλαι οικους πατριων αυτων και σπερμα αυτων ει απο ισραηλ εισιν υιοι δαλαia υιοι τωβια υιοι νεχωδα ἑξακοσιοι τεσσαρακοντα δυο και απο των ιερεων υιοι εβια υιοι ακως υιοι βερζελλι οἱ ελαβεν απο θυγατερων βερζελλι του γαλααδιτου γυναικας και εκληθη επ ονοματι αυτων οὗτοι εξητησαν γραφην αυτων της συνοδιας και ουκ ευρεθη και ηγγιστευθησαν απο της ιερατειας και ειπεν αθερσαθα ινα μη φαγωσιν απο του αγιου των αγιων ἕως αναστη ὁ ιερευς φωτισων και εγενετο πασα ἡ εκκλησια ὡς εἰς τεσσαρες μυριαδες δισχιλιοι τριακοσιοι ἑξηκοντα παρεξ δουλων αυτων και παιδισκων αυτων οὗτοι ἑπτακισχιλιοι τριακοσιοι τριακοντα ἑπτα και αδοντες και αδουσαι διακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε ἵπποι ἑπτακοσιοι τριακοντα ἑξ ἡμιονοι διακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε καμηλοι τετρακοσιοι τριακοντα πεντε ονοι ἑξακισχιλιοι ἑπτακοσιοι εικοσι και απο μερους αρχηγων των πατριων εδωκαν εις το εργον τω νεεμια εις θησαυρον χρυσους χιλιους φιαλας πεντηκοντα και χοθωνων των ιερεων τριακοντα και απο αρχηγων των πατριων εδωκαν εις θησαυρον του εργου χρυσιου δυο μυριαδας και αργυριου μνας δισχιλιας διακοσιας και εδωκαν οἱ καταλοιποι του λαου χρυσιου δυο μυριαδας και αργυριου μνας δισχιλιας διακοσιας και χοθωνων των ιερεων ἑξηκοντα ἑπτα και εκαθισαν οἱ ιερεις και οἱ λευιται και οἱ πυλωροι και οἱ αδοντες και οἱ απο του λαου και οἱ ναθινιμ και πας ισραηλ εν πολεσιν αυτων και εφθασεν ὁ μην ὁ ἑβδομος και οἱ υιοι ισραηλ εν πολεσιν αυτων και συνηχθησαν πας ὁ λαος ὡς ανηρ εἰς εις το πλατος το εμπροσθεν πυλης του ὕδατος και ειπαν τω εσδρα τω γραμματει ενεγκα το βιβλιον νομου μωυση ὃν ενετειλατο κυριος τω ισραηλ και ηνεγκεν εσδρας ὁ ιερευς τον νομον ενωπιον της εκκλησιας απο ανδρος και ἕως γυναικος και πας ὁ συνιων ακουειν εν ἡμερα μια του μηνος του ἑβδομου και ανεγνω εν αυτω απο της ὥρας του διαφωτισαι τον ἥλιον ἕως ἡμισους της ἡμερας απεναντι των ανδρων και των γυναικων και αυτοι συνιεντες και ὦτα παντος του λαου εις το βιβλιον του νομου και εστη εσδρας ὁ γραμματευς επι βηματος ξυλινου και εστησαν εχομενα αυτου ματταθιας και σαμιας και ανανιας και ουρια και ελκια και μαασαia εκ δεξιων αυτου και εξ αριστερων φαδαιας και μισαηλ και μελχιας και ὦσαμ και ασαβδανα και ζαχαριας και μοσολλαμ και ηνοιξεν εσδρας το βιβλιον ενωπιον παντος του λαου οἱ αυτοις ην επανω του λαου και εγενετο ἡνικα ηνοιξεν αυτο εστη πας ὁ λαος και ηυλογησεν εσδρας κυριον τον θεον τον μεγαν και απεκριθη πας ὁ λαος και ειπαν αμην επارانτες χειρας αυτων και εκυψαν και προσεκυνησαν τω κυριω επι προσωπον επι την γην και ιησους και βαναιας και σαραβια ησαν συνετιζοντες τον λαον εις τον

νομον και ὁ λαος εν τη στασει αυτου και ανεγνωσαν εν βιβλῳ νομου του θεου και εδιδασκεν εσδρας και διστελλεν εν επιστημη κυριου και συνηκεν ὁ λαος εν τη αναγνωσει και ειπεν νεεμιας και εσδρας ὁ ἱερευς και γραμματευς και οἱ λευιται οἱ συνετιζοντες τον λαον και ειπαν παντι τῷ λαῷ ἡ ἡμερα ἁγια εστιν τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν μη πεν-
θειτε μηδε κλαιετε ὅτι εκλαιεν πας ὁ λαος ὡς ηκουσαν τους λογους του νομου και ειπεν αυτοις πορευεσθε φαγετε λιπασματα και πιετε γλυκασματα και αποστεilate μεριδας τοις μη εχουσιν ὅτι ἁγια εστιν ἡ ἡμερα τῷ κυρίῳ ἡμῶν και μη διαπεσσητε ὅτι εστιν ισχυς ὑμῶν και οἱ λευιται κατεσιωπων παντα τον λαον λεγοντες σιωπατε ὅτι ἡ ἡμε-
ρα ἁγια και μη καταπιπτετε και απηλθεν πας ὁ λαος φαγειν και πειν και αποστελλειν μεριδας και ποιησαι ευφροσυνην μεγαλην ὅτι συνη-
καν εν τοις λογοις οἷς εγνωρισεν αυτοις και εν τη ἡμερα τη δευτερα συνηχθησαν οἱ αρχοντες των πατριων τῷ παντι λαῷ οἱ ἱερεις και οἱ λευιται προς εσδραν τον γραμματεα επιστησαι προς παντας τους λο-
γους του νομου και ἔυρσαν γεγραμμενον εν τῷ νομῷ ὡς ενετειλατο κυριος τῷ μωυσῃ ὅπως κατοικησωσιν οἱ υἱοι ισραηλ εν σκηταις εν ἑορτῇ εν μηνι τῷ ἑβδομῳ και ὅπως σημανωσιν σαλπιγξιν εν πασαις ταις πολεσιν αυτων και εν ιερουσαλημ και ειπεν εσδρας εξελθετε εις
το ορος και ενεγκετε φυλλα ελαιας και φυλλα ξυλων κυπαρισσινων και φυλλα μυρσινης και φυλλα φοινικων και φυλλα ξυλου δασεος ποι-
ησαι σκηνας κατα το γεγραμμενον και εξηλθεν ὁ λαος και ηνεγκαν και εποιησαν ἑαυτοις σκηνας ανηρ επι του δωματος αυτου και εν ταις αυλαις αυτων και εν ταις αυλαις οικου του θεου και εν πλατειαις της πολεως και ἑως πυλης εφραιμ και εποιησαν πασα ἡ εκκλησια οἱ ε-
πιστρεψαντες απο της αιχμαλωσιας σκηνας και εκαθισαν εν σκηταις ὅτι ουκ εποιησαν απο ἡμερων ιησου υἱου ναυη ὁυτως οἱ υἱοι ισραηλ ἑως της ἡμερας εκεινης και εγενετο ευφροσυνη μεγαλη και ανεγνω εν βιβλῳ νομου του θεου ἡμεραν εν ἡμερα απο της ἡμερας της πρωτης
ἑως της ἡμερας της εσχατης και εποιησαν ἑορτην ἑπτα ἡμερας και τη ἡμερα τη ογδοῃ εξοδιον κατα το κριμα και εν ἡμερα εικοστη και τε-
ταρτη του μηνος τουτου συνηχθησαν οἱ υἱοι ισραηλ εν νηστεια και εν σακκοις και εχωρισθησαν οἱ υἱοι ισραηλ απο παντος υἱου αλλοτριου και εστησαν και εξηγορευσαν τας ἁμαρτίας αυτων και τας ανομίας των πατερων αυτων και εστησαν επι στασει αυτων και ανεγνωσαν εν βιβλῳ νομου κυριου θεου αυτων και ησαν εξαγορευοντες τῷ κυρίῳ
και προσκυνουντες τῷ κυρίῳ θεῷ αυτων και εστη επι αναβασει των λευιτων ιησους και υἱοι καδμειλ σαχανια υἱος σαραβια υἱοι χανανι και εβοησαν φωνῇ μεγαλῇ προς κυριον τον θεον αυτων και ειποσαν οἱ λευιται ιησους και καδμειλ αναστητε ευλογειτε τον κυριον θεον ὑμῶν
απο του αιωνος και ἑως του αιωνος και ευλογησουσιν ονομα δοξης σου και ὑψωσουσιν επι παση ευλογια και αινεσει και ειπεν εσδρας συ ει αυτος κυριος μονος συ εποιησας τον ουρανον και τον ουρανον του ουρανου και πασαν την στασιν αυτων την γην και παντα ὅσα εστιν
εν αὐτῇ τας θάλασσας και παντα τα εν αὐταις και συ ζωοποιεις τα παντα και σοι προσκυνουσιν αἱ στρατιαι των ουρανων συ ει κυριος ὁ θεος συ εξελεξω εν αβραμ και εξηγαγες αυτον εκ της χωρας των χαλδαιων και επεθηκας αὐτῷ ονομα αβρααμ και ἔυρες την καρδιαν αυτου πιστην ενωπιον σου και διεθου προς αυτον διαθηκην δουναι
αὐτῷ την γην των χαναναιων και χετταιων και αμορραιων και φε-

ρεζαίων και ιεβουσαίων και γεργεσαίων και τω σπερματι αυτού και εστήσας τους λόγους σου ότι δικαίος συ και είδες την ταπεινώσιν των πατέρων ήμων εν αιγυπτω και την κραυγήν αυτών ηκούσας επι θάλασσαν ερυθράν και έδωκας σημεία εν αιγυπτω εν φαραώ και εν πασιν τοις παισιν αυτού και εν παντι τω λαώ της γης αυτού ότι εγνώσ ότι ύπερηφανήσαν επ αυτούς και εποίησας σεαυτώ ονόμα ώς ή ήμερα αύτη και την θάλασσαν ερρηξας ενώπιον αυτών και παρηλύθωσαν εν μέσω της θάλασσης εν ξηρασία και τους καταδιώξαντας αυτούς ερρίψας εις βυθόν ώσει λίθον εν ύδατι σφοδρώ και εν στυλώ νεφέλης ώδηγησας αυτούς ήμερας και εν στυλώ πυρός την νυκτα του φωτισαι αυτοις την όδον εν ή πορευσονται εν αυτη και επι ορος σινα κατεβής και ελάλησας προς αυτούς εξ ουρανού και έδωκας αυτοις κριματα ευθεα και νομους αληθείας προσταγματα και εντολας αγαθας και το σαββατον σου το άγιον εγνωρισας αυτοις εντολας και προσταγματα και νομον ενετείλω αυτοις εν χειρι μωυση δούλου σου και αρτον εξ ουρανού έδωκας αυτοις εις σιτοδείαν αυτών και ύδωρ εκ πετρας εξήνεγκας αυτοις εις διψαν αυτών και ειπας αυτοις εισελθειν κληρονομησαι την γην εφ ήν εξετεινας την χειρα σου δουναι αυτοις και αυτοι και οι πατερες ήμων ύπερηφανεύσαντο και εσχληρυναν τον τραχήλον αυτών και ουκ ηκούσαν των εντολών σου και ανένευσαν του εισαχουσαι και ουκ εμνησθησαν των θαυμασιών σου ών εποίησας μετ αυτών και εσχληρυναν τον τραχήλον αυτών και έδωκαν αρχην επιστρεψαι εις δουλειαν αυτών εν αιγυπτω και συ θεός ελεήμων και οικτιρμών μακροθυμός και πολυελέος και ουκ εγκατέλιπες αυτούς ετι δε και εποίησαν έαυτοις μοσχόν χωνευτόν και ειπαν όυτοι οι θεοι οι εξαγαγοντες ήμας εξ αιγυπτου και εποίησαν παροργισμούς μεγάλους και συ εν οικτιρμοις σου τοις πολλοις ουκ εγκατέλιπες αυτούς εν τη ερημώ τον στυλόν της νεφέλης ουκ εξεκλινας απ αυτών ήμερας ώδηγησαι αυτούς εν τη όδω και τον στυλόν του πυρός την νυκτα φωτίζειν αυτοις την όδον εν ή πορευσονται εν αυτη και το πνεύμα σου το αγαθόν έδωκας συνετίσαι αυτούς και το μαννα σου ουκ αφύστερησας απο στοματός αυτών και ύδωρ έδωκας αυτοις τω διψει αυτών και τεσσαραχόντα ετη διεύρεψας αυτούς εν τη ερημώ ουχ ύστερησαν ήματα αυτών ουκ επαλαιώθησαν και ποδες αυτών ου διερραγήσαν και έδωκας αυτοις βασιλείας και λαούς και διεμερισας αυτοις και εκληρονομησαν την γην σήων βασιλείωσ εσεβών και την γην ωγ βασιλείωσ του βασαν και τους ύιους αυτών επληθύνας ώς τους αστερας του ουρανού και εισηγαγες αυτούς εις την γην ήν ειπας τοις πατρασιν αυτών και εκληρονομησαν αυτην και εξετριψας ενώπιον αυτών τους κατοικούντας την γην των χαναναιών και έδωκας αυτούς εις τας χειρας αυτών και τους βασιλείς αυτών και τους λαούς της γης ποιησαι αυτοις ώς αρεστόν ενώπιον αυτών και κατελαβώσαν πολεις ύψηλας και εκληρονομησαν οικιας πληρεις παντών αγαθών λαγκούς λελατομημένους αμπελώνας και ελαιώνας και παν ξύλον βρωσιμον εις πλήθος και εφάγοσαν και ενεπλησθησαν και ελιπανθήσαν και ετρυφήσαν εν αγαθώσυνη σου τη μεγάλη και ήλλαξαν και απεστήσαν απο σου και ερρίψαν τον νομόν σου οπισώ σώματος αυτών και τους προφητας σου απεκτειναν οι διεμαρτυραντο εν αυτοις επιστρεψαι αυτούς προς σε και εποίησαν παροργισμούς μεγάλους και έδωκας αυτούς εν χειρι θλιβόντων αυτούς και εύλιψαν αυτούς και ανεβώσαν προς

σε εν καιρω θλιψεως αυτων και συ εξ ουρανου σου ηκουσας και εν οικτιρμοις σου τοις μεγαλοις εδωκας αυτοις σωτηρας και εσωσας αυτους εκ χειρος θλιβοντων αυτους και ως ανεπαυσαντο επεστρεψαν ποιησαι το πονηρον ενωπιον σου και εγκατελιπες αυτους εις χειρας εχθρων αυτων και κατηρξαν εν αυτοις και παλιν ανεβοησαν προς σε και συ εξ ουρανου εισηκουσας και ερρυσω αυτους εν οικτιρμοις σου πολλοις και επεμαρτυρω αυτοις επιστρεψαι αυτους εις τον νομον σου και ουκ ηκουσαν αλλα εν ταις εντολαις σου και εν τοις κριμασι σου ημαρτοσαν ἃ ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις και εδωκαν νωτον απειθουντα και τραχηλον αυτων εσκληρυναν και ουκ ηκουσαν και ἐίλκυσας επ αυτους ετη πολλα και επεμαρτυρω αυτοις εν πνευματι σου εν χειρι προφητων σου και ουκ ηνωτισαντο και εδωκας αυτους εν χειρι λαων της γης και συ εν οικτιρμοις σου τοις πολλοις ουκ εποιησας αυτους συντελειαν και ουκ εγκατελιπες αυτους ὅτι ισχυρος ει και ελεημων και οικτιρμων και νυν ὁ θεος ἡμων ὁ ισχυρος ὁ megas ὁ κραταιος και ὁ φοβερος φυλασσων την διαθηκην σου και το ελεος σου μη ολιγωρητω ενωπιον σου πας ὁ μοχθος ὃς ἔυρεν ἡμας και τους βασιλεις ἡμων και τους αρχοντας ἡμων και τους ἱερεις ἡμων και τους προφητας ἡμων και τους πατερας ἡμων και εν παντι τω λαω σου απο ἡμερων βασιλειων ασσουρ και ἕως της ἡμερας ταυτης και συ δικαιος επι πασι τοις ερχομενοις εφ ἡμας ὅτι αληθειαν εποιησας και ἡμεις εξημαρτομεν και οἱ βασιλεις ἡμων και οἱ αρχοντες ἡμων και οἱ ἱερεις ἡμων και οἱ πατερες ἡμων ουκ εποιησαν τον νομον σου και ου προσεσχον των εντολων σου και τα μαρτυρια σου ἃ διεμαρτυρω αυτοις και αυτοι εν βασιλεια σου και εν αγαθωσυνη σου τη πολλῃ ἢ εδωκας αυτοις και εν τη γῇ τη πλατεια και λιπαρα ἢ εδωκας ενωπιον αυτων ουκ εδουλευσαν σοι και ουκ απεστρεψαν απο επιτηδευματων αυτων των πονηρων ιδου εσμεν σημερον δουλοι και ἡ γῇ ἡν εδωκας τοις πατρασιν ἡμων φαγειν τον καρπον αυτης τοις βασιλευσιν οἷς εδωκας εφ ἡμας εν ἁμαρτιας ἡμων και επι τα σωματα ἡμων εξουσιαζουσιν και εν κτηνεσιν ἡμων ὡς ἀρεστον αυτοις και εν θλιψει μεγαλῇ εσμεν και εν πασι τουτοις ἡμεις διατιθημεθα πιστιν και γραφομεν και επισφραγιζουσιν παντες αρχοντες ἡμων λευιται ἡμων ἱερεις ἡμων και επι των σφραγιζοντων νεμιας υἱος αχαλια και σεδεκιας υἱος σαραια και αζαρια και ιερμια φασουρ αμαρια μελχια ατους σεβανι μαλουχ ιραμ μεραμωθ αβδία δανιηλ γανανθων βαρουχ μεσουλαμ αβια μιαμιν μααζια βελγαι σαμια οἱ τοις ἱερεις και οἱ λευιται ιησους υἱος αζανια βαναιου απο υἱων ηναδαδ καδμειλ και οἱ ἀδελφοι αυτου σαβανια ωδουια καλιτα φελεια αναν μιχα ρωβ εσεβιας ζαχωρ σαραβια σεβανια ωδουια υἱοι βανουναι αρχοντες του λαου φορος φααθμωαβ ηλαμ ζανθουια υἱοι βανι ασγαδ βηβαι εδανια βαγοι ηδιν ατηρ εξεκια αζουρ οδουια ησαμ βησι αριθ αναθωθ νωβαι μαγαφης μεσουλαμ ηζιρ μεσωζεβηλ σαδδουκ ιεδδουα φαλτια αναν αναια ωσηε ανανια ασουβ αλωης φαλαι σωβηκ ραουμ εσαβανα μαασαια και αια αιαν ηναν μαλουχ ηραμ βαανα και οἱ καταλοιποι του λαου οἱ ἱερεις οἱ λευιται οἱ πυλωροι οἱ ἀδοντες οἱ ναθινιμ και πας ὁ προσπορευομενος απο λαων της γης προς νομον του θεου γυναικες αυτων υἱοι αυτων θυγατρες αυτων πας ὁ εἶδως και συνιων ενισχυον επι τους ἀδελφους αυτων κατηρασαντο αυτους και εισηλθουσιν εν ἀρα και εν ὄρκω του πορευεσθαι εν νομῳ του θεου ὃς ἐδοθη εν χειρι μωυση δουλου του θεου και φυλασσεσθαι και

ποιειν πασας τας εντολας κυριου ημων και κριματα αυτου και του μη δουναι θυγατερας ημων τοις λαοις της γης και τας θυγατερας αυτων ου ληψομεθα τοις υιοις ημων και λαοι της γης οι φεροντες τους αγορασμους και πασαν πρασιν εν ημερα του σαββατου αποδοσθαι ουκ αγορωμεν παρ αυτων εν σαββατω και εν ημερα αγια και ανησομεν το ετος το εβδομον και απαιτησιν πασης χειρος και στησομεν εφ ημας εντολας δουναι εφ ημας τριτον του διδραχμου κατ ενιαυτον εις δουλειαν οικου θεου ημων εις αρτους του προσωπου και θυσιαν του ενδελεχισμού και εις ολοκαυτωμα του ενδελεχισμού των σαββατων των νομηνιων εις τας εορτας και εις τα αγια και τα περι αμαρτίας εξιλασασθαι περι ισραηλ και εις εργα οικου θεου ημων και κληρους εβαλομεν περι κληρου ξυλοφοριας οι ιερεις και οι λευιται και ο λαος ενεγκαι εις οικον θεου ημων εις οικον πατριων ημων εις καιρους απο χρονων ενιαυτον κατ ενιαυτον εκκαυσαι επι το θυσιαστηριον κυριου θεου ημων ως γεγραπται εν τω νομω και ενεγκαι τα πρωτογεννηματα της γης ημων και πρωτογεννηματα καρπου παντος ξυλου ενιαυτον κατ ενιαυτον εις οικον κυριου και τα πρωτοτοκα υιων ημων και κτηνων ημων ως γεγραπται εν τω νομω και τα πρωτοτοκα βοων ημων και ποιμνιων ημων ενεγκαι εις οικον θεου ημων τοις ιερευσιν τοις λειτουργουσιν εν οικω θεου ημων και την απαρχην σιτων ημων και τον καρπον παντος ξυλου οινου και ελαιου οισομεν τοις ιερευσιν εις γαζοφυλακιον οικου του θεου και δεκατην γης ημων τοις λευιταις και αυτοι οι λευιται δεκατουντες εν πασαις πολεσιν δουλειας ημων και εσται ο ιερευς υιος ααρων μετα του λευιτου εν τη δεκατη του λευιτου και οι λευιται ανοισουσιν την δεκατην της δεκατης εις οικον θεου ημων εις τα γαζοφυλακια εις οικον του θεου οτι εις τους θησαυρους εισοιουσιν οι υιοι ισραηλ και οι υιοι του λευι τας απαρχας του σιτου και του οινου και του ελαιου και εκει σκευη τα αγια και οι ιερεις οι λειτουργοι και οι πυλωροι και οι αδοντες και ουκ εγκαταλειψομεν τον οικον του θεου ημων και εκαθισαν οι αρχοντες του λαου εν ιερουσαλημ και οι καταλοιποι του λαου εβαλοσαν κληρους ενεγκαι ένα απο των δεκα καθισαι εν ιερουσαλημ πολει τη αγια και εννεα μερη εν ταις πολεσιν και ευλογησεν ο λαος τους παντας ανδρας τους εκουσιαζομενους καθισαι εν ιερουσαλημ και ουτοι οι αρχοντες της χωρας οι εκαθισαν εν ιερουσαλημ και εν πολεσιν ιουδα εκαθισαν ανηρ εν κατασχεσει αυτου εν πολεσιν αυτων ισραηλ οι ιερεις και οι λευιται και οι ναθιναιοι και οι υιοι δουλων σαλωμων και εν ιερουσαλημ εκαθισαν απο υιων ιουδα και απο υιων βενιαμιν απο υιων ιουδα αθαια υιος αζαια υιος ζαχαρια υιος αμαρια υιος σαφατια υιος μαλεηλ και απο υιων φαρες και μαασια υιος βαρουχ υιος χαλαζα υιος οζια υιος αδαια υιος ιωριβ υιος θηζια υιος του σηλωνι παντες υιοι φαρες οι καθημενοι εν ιερουσαλημ τετρακοσιοι εξηκοντα οκτω ανδρες δυναμεως και ουτοι υιοι βενιαμιν σηλω υιος μεσουλαμ υιος ιωαδ υιος φαδαια υιος κωλια υιος μασαια υιος αιθιηλ υιος ιεσια και οπισω αυτου γηβι σηλι ενναχοσιοι εικοσι οκτω και ιωηλ υιος ζεχρι επισκοπος επ αυτους και ιουδας υιος ασανα επι της πολεως δευτερος απο των ιερεων και ιαδια υιος ιωριβ ιαхин σαραια υιος ελκια υιος μεσουλαμ υιος σαδδουκ υιος μαριωθ υιος αιτωβ απεναντι οικου του θεου και αδελφοι αυτων ποιουντες το εργον του οικου αμασι υιος ζαχαρια υιος φασσουρ υιος μελχια αρχοντες πατριων διακοσιοι τεσσαρακοντα δυο και αμεσσαι

υιος εσδριηλ και αδελφοι αυτου δυνατοι παραταξεως εκατον εικοσι οκτω και επισκοπος επ αυτων βαδιηλ και απο των λευιτων σαμαιο υιος ασουβ υιος εζρι και μαθανια υιος μιχα και ωβηδ υιος σαμουι διακοσιοι ογδοηκοντα τεσσαρες και οι πυλωροι ακουβ τελαμιν και οι αδελφοι αυτων εκατον εβδομηκοντα δυο και επισκοπος λευιτων υιος βανι οζι υιος ασαβια υιος μιχα απο υιων ασαφ των αδοντων απεναντι εργου οικου του θεου οτι εντολη του βασιλεως επ αυτους και παθια υιος βασηζα προς χειρα του βασιλεως εις παν ρημα τω λαω και προς τας επαυλεις εν αγρω αυτων και απο υιων ιουδα εκαθισαν εν καριαθαροκ και εν ιησου και εν βηρσαβεε και επαυλεις αυτων λαχις και αγροι αυτης και παρενεβαλοσαν εν βηρσαβεε και οι υιοι βενιαμιν απο γαβα μαχαμας και απο των λευιτων μεριδες ιουδα τω βενιαμιν και ουτοι οι ιερεις και οι λευιται οι αναβαινοντες μετα ζοροβαβελ υιου σαλαθιηλ και ιησου σαραιο ιερμια εσδρα αμαρια μαλουχ σεχενια ουτοι αρχοντες των ιερεων και αδελφοι αυτων εν ημεραις ιησου και οι λευιται ιησου βανουι καδμιηλ σαραβια ιουδα μαχανια επι των χειρων αυτος και οι αδελφοι αυτοι εις τας εφημεριαις και ιησους εγεννησεν τον ιωαχιμ και ιωαχιμ εγεννησεν τον ελιασιβ και ελιασιβ τον ιωδαι και ιωδαι εγεννησεν τον ιωναθαν και ιωναθαν εγεννησεν τον ιαδου και εν ημεραις ιωαχιμ αδελφοι αυτου οι ιερεις και οι αρχοντες των πατριων τω σαραιο μαραιο τω ιερμια ανανια τω εσδρα μεσουλαμ τω αμαρια ιωαναν τω μαλουχ ιωναθαν τω σεχενια ιωσηφ τω αρεμ αδνας τω μαριωθ ελκαι τω αδδαι ζαχαριας τω γαναθων μοσολλαμ τω αβια ζεχρι τω βενιαμιν εν καιροις τω φελητι τω βαλγα σαμουε τω σεμεια ιωναθαν τω ιωιαριβ μαθθαναι τω ιδια οζι τω σαλλαι καλλαι τω αμουκ αβεδ τω ελκια ασαβιας τω ιεδειου ναθαναηλ οι λευιται εν ημεραις ελιασιβ ιωαδα και ιωαναν και ιδουα γεγραμμενοι αρχοντες πατριων και οι ιερεις εν βασιλεια δαρειου του περσου υιοι λευι αρχοντες των πατριων γεγραμμενοι επι βιβλιω λογων των ημερων και εως ημερων ιωαναν υιου ελισουβ και αρχοντες των λευιτων ασαβια και σαραβια και ιησου και υιοι καδμιηλ και οι αδελφοι αυτων κατεναντιον αυτων εις υμνειν και αινειν εν εντολη δαυιδ ανθρωπου του θεου εφημερια προς εφημεριαν εν τω συναγαγειν με τους πυλωρους εν ημεραις ιωαχιμ υιου ιησου υιου ιωσεδεκ και εν ημεραις νεεμια και εσδρας ο ιερευς ο γραμματευσ και εν εγκαινιοις τειχος ιερουσαλημ εζητησαν τους λευιτας εν τοις τοποις αυτων του ενεγκαι αυτοις εις ιερουσαλημ ποιησαι εγκαινια και ευφροσυνην εν ιωδαθα και εν ωδαις κυμβαλιζοντες και ψαλτηρια και κινυραι και συνηχθησαν οι υιοι των αδοντων και απο της περιχωρου κυκλοθεν εις ιερουσαλημ και απο επαυλεων και απο αγρων οτι επαυλεις ωκοδομησαν εαυτοις οι αδοντες εν ιερουσαλημ και εκαθαρισθησαν οι ιερεις και οι λευιται και εκαθαρισαν τον λαον και τους πυλωρους και το τειχος και ανηνεγκα τους αρχοντας ιουδα επανω του τειχους και εστησα δυο περι αινεσεως μεγαλους και διηλθον εκ δεξιων επανω του τειχους της κοπριας και επορευθη οπισω αυτων ωσαια και ημισυ αρχοντων ιουδα και αζαριας εσδρας και μεσουλαμ ιουδα και βενιαμιν και σαμαιο και ιερμια και απο υιων των ιερεων εν σαλπιγξιν ζαχαριας υιος ιωναθαν υιος σαμαιο υιος μαθανια υιος μιχαιο υιος ζααχουρ υιος ασαφ και αδελφοι αυτου σαμαιο και οζηηλ αινειν εν ωδαις δαυιδ ανθρωπου του θεου και εσδρας ο γραμματευσ εμπροσθεν αυτων επι πυλης του αιν κατεναντι αυτων ανεβησαν επι κλιμακας πο-

λέως δαυιδ εν αναβασει του τειχους επανωθεν του οικου δαυιδ και
έως πυλης του ύδατος κατα ανατολας και περι αινεσεως ή δευτερα
επορευετο συναντωσα αυτοις και εγω οπισω αυτης και το ήμισυ του
λαου επανω του τειχους ύπερανω του πυργου των θεννουριμ και έως
του τειχους του πλατεος και ύπερανω της πυλης εφραιμ και επι πυ-
λην της ισανα και επι πυλην την ιχθυηραν και πυργω ανανεηλ και έως
πυλης της προβατικης και εστησαν εν πυλη της φυλακης και εστη-
σαν αι δυο της αινεσεως εν οικω του θεου και εγω και το ήμισυ των
στρατηγων μετ εμου και οι ιερεις ελιαχιμ μαασιας βενιαμιν μιχαιας
ελιωηнай ζαχαριας ανανιας εν σαλπιγξιν και μαασιας και σεμειας και
ελεαζαρ και οζι και ιωανναν και μελχιας και αιλαμ και εζουρ και ηκου-
σθησαν οι αδοντες και επεσκεπησαν και ειθυσαν εν τη ήμερα εκεινη
θυσιασματα μεγαλα και ηυφρανθησαν ότι ο θεος ηυφρανεν αυτους
μεγαλως και αι γυναικες αυτων και τα τεκνα αυτων ηυφρανθησαν και
ηκουσθη ή ευφροσυνη εν ιερουσαλημ απο μακροθεν και κατεστησαν
εν τη ήμερα εκεινη ανδρας επι των γαζοφυλακιων τοις θησαυροις ταις
απαρχαις και ταις δεκαταις και τοις συνηγμενοις εν αυτοις αρχουσιν
των πολειων μεριδας τοις ιερευσι και τοις λευιταις ότι ευφροσυνη ην εν
ιουδα επι τους ιερεις και επι τους λευιτας τους έστωτας και εφυλαζαν
φυλακας θεου αυτων και φυλακας του καθαρισμου και τους αδοντας
και τους πυλωρους ως εντολαι δαυιδ και σαλωμων υιου αυτου ότι
εν ήμεραις δαυιδ ασαφ απ αρχης πρωτος των αδοντων και ύμνον και
αινεσιν τω θεω και πας ισραηλ εν ήμεραις ζοροβαβελ διδοντες μερι-
δας των αδοντων και των πυλωρων λογον ήμερας εν ήμερα αυτου και
άγιαζοντες τοις λευιταις και οι λευιται άγιαζοντες τοις υιοις ααρων
εν τη ήμερα εκεινη ανεγνωσθη εν βιβλιω μωυση εν ωσιν του λαου
και έυρεθη γεγραμμενον εν αυτω όπως μη εισελθωσιν αμμανιται και
μωαβιται εν εκκλησια θεου έως αιωνος ότι ου συνηντησαν τοις υιοις
ισραηλ εν αρτω και εν ύδατι και εμισθωσαντο επ αυτον τον βαλααμ
καταρασασθαι και εστρεψεν ο θεος ήμων την καταραν εις ευλογιαν
και εγενετο ως ηκουσαν τον νομον και εχωρισθησαν πας επιμικτος
εν ισραηλ και προ τουτου ελιασιβ ο ιερευς οικων εν γαζοφυλακιω οι-
κου θεου ήμων εγγιων τωβια και εποησεν αυτω γαζοφυλακιον μεγα-
λο και εκει ησαν προτερον διδοντες την μαναν και τον λιβανον και τα
σκευη και την δεκατην του σιτου και του οινου και του ελαιου εντο-
λην των λευιτων και των αδοντων και των πυλωρων και απαρχας των
ιερων και εν παντι τουτω ουκ ημην εν ιερουσαλημ ότι εν ετει τρια-
κοστω και δευτερω του αριθασασθα βασιλεως βαβυλωνος ηλθον προς
τον βασιλεα και μετα τελος ήμερων ητησαμην παρα του βασιλεως και
ηλθον εις ιερουσαλημ και συνηκα εν τη πονηρια ή εποησεν ελισουβ
τω τωβια ποιησαι αυτω γαζοφυλακιον εν αυλη οικου του θεου και
πονηρον μοι εφανη σφοδρα και ερριψα παντα τα σκευη οικου τωβια
εξω απο του γαζοφυλακιου και ειπα και εκαθαρισαν τα γαζοφυλακια
και επεστρεψα εκει σκευη οικου του θεου την μαννα και τον λιβανον
και εγνων ότι μεριδες των λευιτων ουκ εδοθησαν και εφυγοσαν ανηρ
εις αγρον αυτου οι λευιται και οι αδοντες ποιουντες το εργον και ε-
μαχεσαμην τοις στρατηγοις και ειπα δια τι εγκατελειφθη ο οικος του
θεου και συνηγαγον αυτους και εστησα αυτους επι τη στασει αυτων
και πας ιουδα ηνεγκαν δεκατην του πυρου και του οινου και του ε-
λαιου εις τους θησαυρους επι χειρα σελεμια του ιερεως και σαδδουκ

του γραμματεως και φαδαια απο των λευιτων και επι χειρα αυτων αναν υιος ζαχχουρ υιος μαθανια οτι πιστοι ελογισθησαν επ αυτους μεριζειν τοις αδελφοις αυτων μνησθητι μου ο θεος εν ταυτη και μη εξαλειφθητω ελεος μου ο εποησα εν οικω κυριου του θεου εν ταις ημεραις εκειναις ειδον εν ιουδα πατουντας ληνους εν τω σαββατω και φεροντας δραγματα και επιγεμιζοντας επι τους ονους και οινον και σταφυλην και συκα και παν βασταγμα και φεροντας εις ιερουσαλημ εν ημερα του σαββατου και επεμαρτυραμην εν ημερα πρασεως αυτων και εκαθισαν εν αυτη φεροντες ιχθυν και πασαν πρασιν πωλουντες εν τω σαββατω τοις υιοις ιουδα και εν ιερουσαλημ και εμαχεσαμην τοις υιοις ιουδα τοις ελευθεροις και ειπα αυτοις τις ο λογος ουτος ο πονηρος ον υμεις ποιειτε και βεβηλουτε την ημεραν του σαββατου ουχι ουτως εποησαν οι πατερες υμων και ηνεγκεν επ αυτους ο θεος ημων και εφ ημας παντα τα κακα ταυτα και επι την πολιν ταυτην και υμεις προστιθετε οργην επι ισραηλ βεβηλωσαι το σαββατον και εγενετο ηνικα κατεστησαν πυλαι ιερουσαλημ προ του σαββατου και ειπα και εκλεισαν τας πυλας και ειπα ωστε μη ανοιγηναι αυτας εως οπισω του σαββατου και εκ των παιδαριων μου εστησα επι τας πυλας ωστε μη αιρειν βασταγματα εν ημερα του σαββατου και ηυλισθησαν παντες και εποησαν πρασιν εξω ιερουσαλημ άπαξ και δις και διεμαρτυραμην εν αυτοις και ειπα προς αυτους δια τι υμεις αυλιζεσθε απεναντι του τειχους εαν δευτερωσητε εκτενω την χειρα μου εν υμιν απο του καιρου εκεινου ουκ ηλθουσιν εν σαββατω και ειπα τοις λευιταις οι ησαν καθαριζομενοι και ερχομενοι φυλασσοντες τας πυλας αγιαζειν την ημεραν του σαββατου προς ταυτα μνησθητι μου ο θεος και φεισαι μου κατα το πληθος του ελεους σου και εν ταις ημεραις εκειναις ειδον τους ιουδαιους οι εκαθισαν γυναικας αζωτιας αμμανιτιδας μωαβιτιδας και οι υιοι αυτων ημισυ λαλουντες αζωτιστι και ουκ εισιν επιγινωσκοντες λαλειν ιουδαιστι και εμαχεσαμην μετ αυτων και κατηρασαμην αυτους και επαταξα εν αυτοις ανδρας και εμαδαρωσα αυτους και ωρχισα αυτους εν τω θεω εαν δωτε τας θυγατερας υμων τοις υιοις αυτων και εαν λαβητε απο των θυγατερων αυτων τοις υιοις υμων ουχ ουτως ημαρτεν σαλωμων βασιλευς ισραηλ και εν εθνεσιν πολλοις ουκ ην βασιλευς ομοιος αυτω και αγαπωμενος τω θεω ην και εδωκεν αυτον ο θεος εις βασιλεια επι παντα ισραηλ και τουτον εξεκλιναν αι γυναικες αι αλλοτριαι και υμων μη ακουσομεθα ποιησαι την πασαν πονηριαν ταυτην ασυνθετησαι εν τω θεω ημων καθισαι γυναικας αλλοτριας και απο υιων ιωαδα του ελισουβ του ιερεως του μεγαλου νυμφιου του σαναβαλλατ του ωρωνιτου και εξεβρασα αυτον απ εμου μνησθητι αυτοις ο θεος επι αγχιστεια της ιερατειας και διαθηκης της ιερατειας και τους λευιτας και εκαθαρισα αυτους απο πασης αλλοτριωσεως και εστησα εφημεριας τοις ιερευσιν και τοις λευιταις ανηρ ως το εργον αυτου και το δωρον των ξυλοφορων εν καιροις απο χρονων και εν τοις βαχχουριοις μνησθητι μου ο θεος ημων εις αγαθωσυνην

ετους δευτερου βασιλευοντος αρταξερξου του μεγαλου τη μια του νισα ενυπνιον ειδεν μαρδοχαιος ο του ιαιρου του σεμειου του χισαιου εκ φυλης βενιαμιν ανθρωπος ιουδαιος οικων εν σουσοις τη πολει ανθρωπος μεγας θεραπευων εν τη αυλη του βασιλεως ην δε εκ της αιχμαλωσιας ης ηχμαλωτευσεν ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς βαβυλωνος εξ ιερουσαλημ μετα ιεχονιου του βασιλεως της ιουδαιας

και τουτο αυτου το ενυπνιον και ιδου φωναι και θορυβος βρονται και σεισμος ταραχος επι της γης και ιδου δυο δρακοντες μεγαλοι ετοιμοι προηλθον αμφοτεροι παλαιιν και εγενετο αυτων φωνη μεγαλη και τη φωνη αυτων ητοιμασθη παν εθνος εις πολεμον ωστε πολεμησαι δικαιων εθνος και ιδου ημερα σκοτους και γνοφου θλιψις και στενοχωρια κακωσις και ταραχος μεγας επι της γης και εταραχθη δικαιον παν εθνος φοβουμενοι τα εαυτων κακα και ητοιμασθησαν απολεσθαι και εβοησαν προς τον θεον απο δε της βοης αυτων εγενετο ωσανει απο μικρας πηγης ποταμος μεγας υδωρ πολυ φως και ο ηλιος ανετειλεν και οι ταπεινοι υψωθησαν και κατεφαγον τους ενδοξους και διεγερθεις μαρδοχαιος ο εωρακως το ενυπνιον τουτο και τι ο θεος βεβουλευται ποιησαι ειχεν αυτο εν τη καρδια και εν παντι λογω ηθελεν επιγνωναι αυτο εως της νυκτος και ησυχασεν μαρδοχαιος εν τη αυλη μετα γαβαθα και θαρρα των δυο ευνουχων του βασιλεως των φυλασσοντων την αυλην ηκουσεν τε αυτων τους λογισμους και τας μεριμνας αυτων εξηρευνησεν και εμαθεν οτι ετοιμαζουσιν τας χειρας επιβαλειν αρταξερξη τω βασιλει και υπεδειξεν τω βασιλει περι αυτων και εξητασεν ο βασιλευς τους δυο ευνουχους και ομολογησαντες απηχθησαν και εγραψεν ο βασιλευς τους λογους τουτους εις μνημοσυνον και μαρδοχαιος εγραψεν περι των λογων τουτων και επεταξεν ο βασιλευς μαρδοχαιω θεραπευειν εν τη αυλη και εδωκεν αυτω δοματα περι τουτων και ην αμαν αμαδαθου βουγαιος ενδοξος ενωπιον του βασιλεως και εξητησεν κακοποιησαι τον μαρδοχαιον και τον λαον αυτου υπερ των δυο ευνουχων του βασιλεως και εγενετο μετα τους λογους τουτους εν ταις ημεραις αρταξερξου ουτος ο αρταξερξης απο της ινδικης εκατον εικοσι επτα χωρων εκρατησεν εν αυταις ταις ημεραις οτε εθρονισθη ο βασιλευς αρταξερξης εν σουσοις τη πολει εν τω τριτω ετει βασιλευοντος αυτου δοχην εποιησεν τοις φιλοις και τοις λοιποις εθνεσιν και τοις περσων και μηδων ενδοξοις και τοις αρχουσιν των σατραπων και μετα ταυτα μετα το δειξαι αυτοις τον πλουτον της βασιλειας αυτου και την δοξαν της ευφροσυνης του πλουτου αυτου επι ημερας εκατον ογδοηκοντα οτε δε ανεπληρωθησαν αι ημεραι του γαμου εποιησεν ο βασιλευς ποτον τοις εθνεσιν τοις ευρεθεισιν εις την πολιν επι ημερας εξ εν αυλη οικου του βασιλεως εκοσμημενη βυσσινιοις και καρπασινιοις τεταμενιοις επι σχοινιοις βυσσινιοις και πορφυροις επι κυβοις χρυσοις και αργυροις επι στυλοις παρινιοις και λιθινιοις κλιναι χρυσαι και αργυραι επι λιθοστρωτου σμαραγδιτου λιθου και πιννινου και παρινου λιθου και στρωμναι διαφανεις ποικιλως διηνητισμεναι κυκλω ροδα πεπασμενα ποτηρια χρυσα και αργυρα και ανθρακινον κυλικιον προκειμενον απο ταλαντων τρισμυριων οινος πολυς και ηδυσ ον αυτος ο βασιλευς επινεν ο δε ποτος ουτος ου κατα προκειμενον νομον εγενετο ουτως δε ηθελησεν ο βασιλευς και επεταξεν τοις οικονομοις ποιησαι το θελημα αυτου και των ανθρωπων και αστιν η βασιλισσα εποιησε ποτον ταις γυναιξιν εν τοις βασιλαιοις οπου ο βασιλευς αρταξερξης εν δε τη ημερα τη εβδομη ηδεως γενομενος ο βασιλευς ειπεν τω αμαν και βαζαν και θαρρα και βωραξη και ζαθολθα και αβαταζα και θαραβα τοις επτα ευνουχοις τοις διακονοις του βασιλεως αρταξερξου εισαγαγειν την βασιλισσαν προς αυτον βασιλευειν αυτην και περιθειναι αυτη το διαδημα και δειξαι αυτην πασιν τοις αρχουσιν και τοις εθνεσιν το καλλος αυτης οτι καλη ην και ουκ

εισηκούσεν αὐτοῦ ἁστὶν ἡ βασιλισσα εἰλθὲν μετὰ τῶν εὐνοῦχων καὶ ἐλυπηθῆ ὁ βασιλεὺς καὶ ὠργισθῆ καὶ εἶπεν τοῖς φίλοις αὐτοῦ κατὰ ταῦτα ἐλάλησεν ἁστὶν ποιήσατε οὖν περὶ τούτου νόμον καὶ κρίσιν καὶ προσήλθεν αὐτῷ ἀρχεσάιος καὶ σαρσαθαῖος καὶ μάλθησαρ οἱ ἀρχόντες περσῶν καὶ μῆδων οἱ ἐγγυς τοῦ βασιλεως οἱ πρῶτοι παρακαθήμενοι τῷ βασιλεὶ καὶ ἀπηγγείλαν αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους ὥς δεῖ ποιησθαι ἁστὶν τῇ βασιλίσσῃ ὅτι οὐκ ἐποίησεν τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλεως προσταχθέντα διὰ τῶν εὐνοῦχων καὶ εἶπεν ὁ μούχαιος πρὸς τὸν βασιλεα καὶ τοὺς ἀρχόντας οὐ τὸν βασιλεα μόνον ἠδίκησεν ἁστὶν ἡ βασιλισσα ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀρχόντας καὶ τοὺς ἡγούμενους τοῦ βασιλεως καὶ γὰρ διηγῆσατο αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς βασιλίσσης καὶ ὥς ἀντείπεν τῷ βασιλεὶ ὥς οὖν ἀντείπεν τῷ βασιλεὶ ἀρταξέρξης οὕτως σημερον αἱ τυραννίδες αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρχόντων περσῶν καὶ μῆδων ἀκούσασθαι τὰ τῷ βασιλεὶ λεχθέντα ὑπ' αὐτῆς τολμήσουσιν ὁμοίως ἀτιμάσαι τοὺς ἀνδρας αὐτῶν εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεὶ προσταξάτω βασιλικὸν καὶ γράψῃ κατὰ τοὺς νόμους μῆδων καὶ περσῶν καὶ μὴ ἀλλως χρῆσασθω μῆδε εἰσελθάτω ἐτὶ ἡ βασιλισσα πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν βασιλειαν αὐτῆς δότω ὁ βασιλεὺς γυναῖκα κρείττονι αὐτῆς καὶ ἀκουσθήτω ὁ νόμος ὁ ὑπὸ τοῦ βασιλεως ὃν εἰς ποιῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ οὕτως πασαι αἱ γυναῖκες περιθήσουσιν τιμὴν τοῖς ἀνδράσιν ἑαυτῶν ἀπὸ πτωχοῦ ἕως πλουσιοῦ καὶ ἤρσεν ὁ λόγος τῷ βασιλεὶ καὶ τοῖς ἀρχούσι καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς καθὰ ἐλάλησεν ὁ μούχαιος καὶ ἀπεστείλεν εἰς πᾶσαν τὴν βασιλειαν κατὰ χώραν κατὰ τὴν λέξιν αὐτῶν ὥστε εἶναι φόβον αὐτοῖς ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐκοπάσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ θυμοῦ καὶ οὐκετι ἐμνήσθη τῆς ἁστὶν μνημονεῦων ὅσα ἐλάλησεν καὶ ὥς κατέκρινεν αὐτὴν καὶ εἶπαν οἱ διακονοὶ τοῦ βασιλεως ζητήθητω τῷ βασιλεὶ κορασία ἀφθόρα καλὰ τῷ εἶδει καὶ καταστήσει ὁ βασιλεὺς κωμαρχας ἐν πάσαις ταῖς χώραις τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ ἐπιλεξάτωσαν κορασία παρθενικά καλὰ τῷ εἶδει εἰς σοῦσαν τὴν πόλιν εἰς τὸν γυναικῶνα καὶ παραδοθήτωσαν τῷ εὐνοῦχῳ τοῦ βασιλεως τῷ φυλακῇ τῶν γυναικῶν καὶ δοθῇτω σμηγμα καὶ ἡ λοιπὴ ἐπιμέλεια καὶ ἡ γυνὴ ἢ ἀν' ἀρεσῇ τῷ βασιλεὶ βασιλεύσει ἀντὶ ἁστὶν καὶ ἤρσεν τῷ βασιλεὶ τὸ πρᾶγμα καὶ ἐποίησεν οὕτως καὶ ἀν' ἄλλος ἦν ἰουδαῖος ἐν σοῦσοις τῇ πόλει καὶ ὄνομα αὐτῷ μαρδοχάιος ὁ τοῦ καιροῦ τοῦ σεμείου τοῦ κισαίου ἐκ φυλῆς βενιαμὶν ὃς ἦν αἰχμαλωτὸς ἐξ ἱερουσαλὴμ ἣν ἠχμαλῶτευσεν νάβουχοδονοσορ βασιλεὺς βαβυλωνος καὶ ἦν τούτῳ παῖς θρεπτὴ θυγατὴρ ἀμιναδαβ ἀδελφοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ὄνομα αὐτῇ εσθῆρ ἐν δὲ τῷ μεταλλάξαι αὐτῆς τοὺς γόνεις ἐπαίδευσεν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα καὶ ἦν τὸ κορασίον καλὸν τῷ εἶδει καὶ ὅτε ἤκουσθη τὸ τοῦ βασιλεως προσταγμα συνήχθησαν κορασία πολλὰ εἰς σοῦσαν τὴν πόλιν ὑπὸ χεῖρα γαί καὶ ἠχθῆ εσθῆρ πρὸς γαί τὸν φυλάκα τῶν γυναικῶν καὶ ἤρσεν αὐτῷ τὸ κορασίον καὶ ἔβρεν χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἐσπευσεν αὐτῇ δοῦναι τὸ σμηγμα καὶ τὴν μερίδα καὶ τὰ ἑπτὰ κορασία τὰ ἀποδεδειγμένα αὐτῇ ἐκ βασιλικοῦ καὶ ἐχρησάτο αὐτῇ καλῶς καὶ ταῖς ἄβραις αὐτῆς ἐν τῷ γυναικῶνι καὶ οὐχ' ὑπέδειξεν εσθῆρ τὸ γένος αὐτῆς οὐδὲ τὴν πατρίδα ὁ γὰρ μαρδοχάιος ἐνετείλατο αὐτῇ μὴ ἀπαγγεῖλαι καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ὁ μαρδοχάιος περιεπάτει κατὰ τὴν αὐλὴν τὴν γυναικειαν ἐπισκοπῶν τι εσθῆρ συμβήσεται οὗτος δὲ ἦν καιρὸς κορασίου εἰσελθῆναι πρὸς τὸν βασιλεα ὅταν ἀναπληρώσῃ μῆνας δεκά δύο οὕτως γὰρ ἀναπληροῦνται

αἱ ἡμέραι τῆς θεραπείας μηνᾶς ἕξ ἀλειφομεναι ἐν σμυρνίνῳ ἐλαίῳ καὶ μηνᾶς ἕξ ἐν τοῖς ἀρωμασίν καὶ ἐν τοῖς σμηγμάσιν τῶν γυναικῶν καὶ τότε εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλεῖα καὶ ὁ εἰπὴ παραδῶσει αὐτὴ συνεισερχέσθαι αὐτὴ ἀπὸ τοῦ γυναικῶνος ἕως τῶν βασιλείων δειλῆς εἰσπορεύεται καὶ πρὸς ἡμέραν ἀποτρέχει εἰς τὸν γυναικῶνα τὸν δευτέρου ὃν γὰρ ὁ εὐνοῦχος τοῦ βασιλεῶς ὁ φυλαξὶ τῶν γυναικῶν καὶ οὐκεὶ εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλεῖα εἰ μὴ κληθῇ ὀνοματὶ ἐν δὲ τῷ ἀναπληροῦσθαι τὸν χρόνον ἐσθὴρ τῆς θυγατρὸς αἰμιναδάβ ἀδελφοῦ πατρὸς μαρδοχαίου εἰσελθὲν πρὸς τὸν βασιλεῖα οὐδὲν ἠθέτησεν ὧν αὐτὴ ἐνετείλατο ὁ εὐνοῦχος ὁ φυλαξὶ τῶν γυναικῶν ἣν γὰρ ἐσθὴρ εὗρισκονσα χάριν παρὰ πάντων τῶν βλέποντων αὐτὴν καὶ εἰσῆλθεν ἐσθὴρ πρὸς ἀρταξερξὴν τὸν βασιλεῖα τῷ δωδεκατῷ μηνὶ ὃς ἐστὶν ἀδάρ τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ ἠρασθῇ ὁ βασιλεὺς ἐσθὴρ καὶ εὗρεν χάριν παρὰ πάσας τὰς παρθένους καὶ ἐπετέθηκεν αὐτὴ τὸ διάδημα τὸ γυναικεῖον καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ποτόν πασὶ τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ταῖς δυναμέσιν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ καὶ ὑψώσεν τοὺς γάμους ἐσθὴρ καὶ ἀφῆσιν ἐποίησεν τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ὁ δὲ μαρδοχαῖος εὐθεράπευεν ἐν τῇ αὐλῇ ἢ δὲ ἐσθὴρ οὐχ ὑπέδειξεν τὴν πατρίδα αὐτῆς οὕτως γὰρ ἐνετείλατο αὐτὴ μαρδοχαῖος φοβέσθαι τὸν θεόν καὶ ποιεῖν τὰ προστάγματα αὐτοῦ καθὼς ἦν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐσθὴρ οὐ μετήλλαξεν τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς καὶ ἐλυπηθῆσαν οἱ δύο εὐνοῦχοι τοῦ βασιλεῶς οἱ ἀρχισωματοφυλάκες ὅτι προηχθῇ μαρδοχαῖος καὶ ἐζητούν ἀποκτεῖναι ἀρταξερξὴν τὸν βασιλεῖα καὶ ἐδηλώθῃ μαρδοχαῖῳ ὁ λόγος καὶ ἐσημάνεν ἐσθὴρ καὶ αὐτὴ ἐνεφάνισεν τῷ βασιλεὶ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς ὁ δὲ βασιλεὺς ἤτασεν τοὺς δύο εὐνοῦχους καὶ ἐκρεμάσεν αὐτοὺς καὶ προσετέαξεν ὁ βασιλεὺς καταχωρίσαι εἰς μνημοσύνον ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ ὑπὲρ τῆς εὐνοίας μαρδοχαίου ἐν ἐγκωμίῳ μετὰ δὲ ταῦτα ἐδοξάσεν ὁ βασιλεὺς ἀρταξερξῆς ἀμὴν ἀμαδανθοῦ βουγαίου καὶ ὑψώσεν αὐτὸν καὶ ἐπρωτοβαθρεῖ πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ αὐλῇ προσεκύνουν αὐτῷ οὕτως γὰρ προσετέαξεν ὁ βασιλεὺς ποιῆσαι ὁ δὲ μαρδοχαῖος οὐ προσεκύνη αὐτῷ καὶ ἐλάλησαν οἱ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλεῶς τῷ μαρδοχαῖῳ μαρδοχαῖε τί παρακούεις τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλεῶς λεγόμενα καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐλαλοῦν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπῆκουεν αὐτὸν καὶ ὑπέδειξαν τῷ ἀμὴν μαρδοχαῖον τοῖς τοῦ βασιλεῶς λόγοις ἀντιτασσομένον καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς ὁ μαρδοχαῖος ὅτι Ἰουδαῖος ἐστὶν καὶ ἐπιγνούς ἀμὴν ὅτι οὐ προσκύνη αὐτῷ μαρδοχαῖος ἐνθυμωθῇ σφοδρὰ καὶ ἐβούλευσατο ἀφανίσαι πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν ἀρταξερξοῦ βασιλείαν Ἰουδαίους καὶ ἐποίησεν ψήφισμα ἐν ἔτει δωδεκατῷ τῆς βασιλείας ἀρταξερξοῦ καὶ ἐβάλεν κληροὺς ἡμέραν ἕξ ἡμέρας καὶ μῆνα ἐκ μηνὸς ὥστε ἀπολεσáι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ γένος μαρδοχαίου καὶ ἐπέσεν ὁ κληρὸς εἰς τὴν τεσσαρεσκαίδεκατὴν τοῦ μηνὸς ὃς ἐστὶν ἀδάρ καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλεῖα ἀρταξερξὴν λέγων ὑπάρχει ἐθὺς διεσπαρμένον ἐν τοῖς ἐθνεσίν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ σου οἱ δὲ νόμοι αὐτῶν ἐξάλλοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη τῶν δὲ νόμων τοῦ βασιλεῶς παρακούουσιν καὶ οὐ συμφέρει τῷ βασιλεὶ εἶσαι αὐτοὺς εἰ δοκεῖ τῷ βασιλεὶ δογματίσασθαι ἀπολεσáι αὐτοὺς καγὼ διαγράψω εἰς τὸ γὰζοφυλακίον τοῦ βασιλεῶς ἀργυρίου ταλάντα μυρία καὶ περιελομένος ὁ βασιλεὺς τὸν δακτυλίον ἔδωκεν εἰς χεῖρα τῷ ἀμὴν σφραγίσαι κατὰ τῶν γεγραμμένων κατὰ τῶν Ἰουδαίων καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ ἀμὴν τὸ μὲν ἀργύριον ἔχε τῷ δὲ ἐθνὴν χρῶ ὥς βούλει καὶ ἐκληθῆσαν

οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλεως μηνι πρωτω τῇ τρισκαίδεκατῃ καὶ ἐγρά-
ψαν ὡς ἐπετάξεν ἅμῃν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ἀρχοῦσιν κατὰ πᾶσαν
χωρὰν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς αἰθιοπίας τὰς ἑκατὸν εἰκοσι ἑπτὰ χωραὶς
τοῖς τε ἀρχοῦσι τῶν ἐθνῶν κατὰ τὴν αὐτῶν λέξιν δι' ἀρταξερξοῦ τοῦ
βασιλεως καὶ ἀπεσταλῇ διὰ βιβλίαφορων εἰς τὴν ἀρταξερξοῦ βασι-
λειαν ἀφανίσαι τὸ γένος τῶν ἰουδαίων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μηνὸς δωδεκατοῦ
ὅς ἐστιν ἁδάρ καὶ διαρπάσαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν τῆς δὲ ἐπιστο-
λῆς ἐστὶν τὸ ἀντιγραφὸν τοῦ βασιλεως μέγας ἀρταξερξῆς τοῖς ἀπὸ
τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσι ἑπτὰ χωρῶν ἀρχοῦσι καὶ
τοπάρχαις ὑποτεταγμένοις τὰδε γράφει πολλῶν ἐπαρξας ἐθνῶν καὶ
πάσης ἐπικρατήσας οἰκουμένης ἐβουλήθη μὴ τῷ θράσει τῆς ἐξουσίας
ἐπαίρομενος ἐπιεικέστερον δὲ καὶ μετὰ ἡπιότητος αἰεὶ διεξαγῶν τοὺς
τῶν ὑποτεταγμένων ἀκίματους διὰ παντός καταστήσαι βίους τὴν τε
βασιλειαν ἡμέρον καὶ πορευτὴν μέχρι περάτων παρεξομένος ἀνανεώ-
σασθαι τε τὴν ποθουμένην τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις εἰρήνην πυθόμενου
δὲ μου τῶν συμβουλῶν πῶς ἀν' ἀχθεῖται τοῦτο ἐπὶ περὶ σωφροσύνη
παρ' ἡμῖν διενεγκᾶς καὶ ἐν τῇ εὐνοίᾳ ἀπαρἀλλακτῶς καὶ βεβαίᾳ πιστεῖ
ἀποδεδειγμένος καὶ δευτέρων τῶν βασιλείων γέρας ἀπηνεγμένος
ἅμῃν ἐπεδείξεν ἡμῖν ἐν πᾶσαις τὰς κατὰ τὴν οἰκουμένην φυλαῖς
ἀναμειχθῆαι δυσμένη λαὸν τίνα τοῖς νόμοις ἀντιθετὸν πρὸς πᾶν ἐ-
θνος τὰ τε τῶν βασιλείων παραπεμποντὰς διηνεκῶς διατάγματα πρὸς
τὸ μὴ κατατιθεσθαι τὴν ὑφ' ἡμῶν κατευθυνομένην ἀμεμπτῶς συναρ-
χίαν διελήφοτες οὖν τοῦτο τὸ ἐθνος μονωτάτον ἐν ἀντιπαράγωγῃ
παντὶ διὰ παντός ἀνθρώπῳ κείμενον διαγωγὴν νόμων ξενίζουσιν πα-
ράλλασσον καὶ δυσνοοῦν τοῖς ἡμετέροις πραγμασίῃν τὰ χειρίστα συ-
ντελοῦν κακὰ καὶ πρὸς τὸ μὴ τὴν βασιλειαν εὐσταθείας τυγχάνειν
προσσεταχάμεν οὖν τοὺς σημαινομένους ἡμῖν ἐν τοῖς γεγραμμένοις
ὑπὸ ἅμῃν τοῦ τεταγμένου ἐπὶ τῶν πραγμάτων καὶ δευτέρου πατρός
ἡμῶν πάντας συν' ὀνόματι καὶ τέχνῃς ἀπολεσάι ὀλορρίζει τὰς τῶν
ἐχθρῶν μαχαίραις ἀνεὺ παντός οἰκτοῦ καὶ φειδούς τῇ τεσσαρεσκαί-
δεκατῇ τοῦ δωδεκατοῦ μηνὸς ἁδάρ τοῦ ἐνεστώτος ἐτοὺς ὅπως οἱ
παλαὶ καὶ νῦν δυσμένεις ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ βίαιως εἰς τὸν ἄδην κατελθόντες
εἰς τὸν μετεπειτα χρόνον εὐσταθῇ καὶ ἀταραχᾷ παρεχώσιν ἡμῖν διὰ
τέλους τὰ πράγματα τὰ δὲ ἀντιγράφα τῶν ἐπιστολῶν ἐξετιθετο κατὰ
χωρὰν καὶ προσεταγῇ πᾶσι τοῖς ἐθνεσὶν ἑτοίμους εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν
ταυτήν ἐσπευδετο δὲ τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς σούσαν ὃ δὲ βασιλεὺς καὶ
ἅμῃν ἐκωθωνίζοντο ἐταρᾶσσετο δὲ ἡ πόλις ὃ δὲ μαρδοχάιος ἐπιγνούς
τὸ συντελούμενον διερρήξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐνεδύσατο σάκκον
κατεπάσατο σποδὸν καὶ ἐκπῆδῃσας διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως
εἶσα φωνὴ μεγάλη αἰρεταὶ ἐθνος μὴδὲν ἠδίκηκος καὶ ἤλθεν ἕως τῆς
πύλης τοῦ βασιλεως καὶ ἐστὴ οὐ γὰρ ἦν ἐξὸν αὐτῷ εἰσελθεῖν εἰς τὴν
αὐλὴν σάκκον ἔχοντι καὶ σποδὸν καὶ ἐν πάσῃ χωρᾷ οὐ ἐξετιθετο τὰ
γράμματα κραυγὴ καὶ κόπετος καὶ πένθος μέγα τοῖς ἰουδαίοις σάκκον
καὶ σποδὸν ἐστρώσαν ἑαυτοῖς καὶ εἰσηλθόν ἅι ἄβραι καὶ οἱ εὐνοῦχοι
τῆς βασιλείας καὶ ἀνηγγείλαν αὐτῇ καὶ ἐταραχθῇ ἀκούσασα τὸ γε-
γονός καὶ ἀπεστείλεν στολίσαι τὸν μαρδοχαῖον καὶ ἀφελεσθαι αὐτοῦ
τὸν σάκκον ὃ δὲ οὐκ ἐπεισθῇ ἢ δὲ ἐσθῇ προσεκαλέσατο ἀχραθαῖον
τὸν εὐνοῦχον αὐτῆς ὅς παρείσθηκε αὐτῇ καὶ ἀπεστείλεν μαθεῖν αὐτῇ
παρὰ τοῦ μαρδοχαίου τὸ ἀκριβές ὃ δὲ μαρδοχάιος ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸ
γεγονός καὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἣν ἐπηγγείλατο ἅμῃν τῷ βασιλεὶ εἰς τὴν

γαζαν ταλαντων μυριων ινα απολεση τους ιουδαιους και το αντιγραφον το εν σουσοις εκτειθεν υπερ του απολεσθαι αυτους εδωκεν αυτω δειξαι τη εσθηρ και ειπεν αυτω εντειλασθαι αυτη εισελθουση παραιτησασθαι τον βασιλεα και αξιωσαι αυτον περι του λαου μνησθειςα ημερων ταπεινωσεως σου ως ετραφης εν χειρι μου διοτι αμαν ο δευτερευων τω βασιλει ελαλησεν καθ ημων εις θανατον επικαλεσαι τον κυριον και λαλησον τω βασιλει περι ημων και ρυσαι ημας εκ θανατου εισελθων δε ο αχραθαιος ελαλησεν αυτη παντας τους λογους τουτους ειπεν δε εσθηρ προς αχραθαιον πορευθητι προς μαρδοχαιον και ειπον οτι τα εθνη παντα της βασιλειας γινωσκει οτι πας ανθρωπος η γυνη ος εισελευσεται προς τον βασιλεα εις την αυλην την εσωτεραν ακλητος ουκ εστιν αυτω σωτηρια πλην ω εκτεινει ο βασιλευς την χρυσην ραβδον ουτος σωθησεται καγω ου κεκλημαι εισελθειν προς τον βασιλεα εισιν αυται ημεραι τριακοντα και απηγγειλεν αχραθαιος μαρδοχαιω παντας τους λογους εσθηρ και ειπεν μαρδοχαιος προς αχραθαιον πορευθητι και ειπον αυτη εσθηρ μη ειπης σεαυτη οτι σωθηση μονη εν τη βασιλεια παρα παντας τους ιουδαιους ως οτι εαν παρακουσης εν τούτῳ τῷ καιρῷ αλλοθεν βοήθεια καὶ σχεπὴ εἴσται τοῖς ἰουδαίοις· σὺ δὲ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου ἀπολείσθῃ καὶ τίς οἶδεν εἰ εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐβασίλευσας καὶ ἐξαπεστείλεν εσθηρ τον ἥκοντα προς αυτην προς μαρδοχαιον λεγουσα βαδισας εκκλησιασον τους ιουδαιους τους εν σουσοις και νηστευσατε επ εμοι και μη φαγητε μηδε πιητε επι ημερας τρεις νυχτα και ημεραν καγω δε και αι ἄβραι μου ασιτησομεν και τοτε εισελευσομαι προς τον βασιλεα παρα τον νομον εαν και απολεσθαι με η και βαδισας μαρδοχαιος εποιησεν ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ εσθηρ καὶ ἐδεήθη κυρίου μνημονεῦων πάντα τὰ ἔργα κυρίου καὶ εἶπεν κυριε κυριε βασιλεῦ πάντων κρατῶν ὅτι ἐν ἐξουσία σου τὸ πᾶν ἐστίν καὶ οὐκ ἐστὶν ὁ ἀντιδοξῶν σοὶ ἐν τῷ θέλειν σε σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ ὅτι σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πᾶν θάυμαζόμενον ἐν τῇ ὑπὸ οὐρανὸν καὶ κύριος εἰ πάντων καὶ οὐκ ἐστὶν ὃς ἀντιτάσσεται σοὶ τῷ κυρίῳ σὺ πάντα γινώσκεις σὺ οἶδας κυριε ὅτι οὐκ ἐν ὕβρει οὐδὲ ἐν ὑπερηφανίᾳ οὐδὲ ἐν φιλοδοξίᾳ ἐποίησα τοῦτο τὸ μὴ προσκυνεῖν τὸν ὑπερηφάνον αμὴν ὅτι ἠυδοκουν φιλεῖν πελματια ποδων αυτου προς σωτηριαν ισραηλ ἀλλὰ ἐποίησα τοῦτο ἵνα μὴ θῶ δοξάν ἀνθρώπου ὑπερανῶ δοξῆς θεοῦ καὶ οὐ προσκυνήσω οὐδενᾶ πλὴν σου τοῦ κυρίου μου καὶ οὐ ποιήσω αὐτὰ ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ νῦν κυριε ὁ θεὸς ὁ βασιλεὺς ὁ θεὸς ἀβραὰμ φείσαι τοῦ λαοῦ σου ὅτι ἐπιβλεποῦσιν ἡμῖν εἰς καταφθόραν καὶ ἐπεθυμήσαν ἀπολεσαι τὴν ἐξ ἀρχῆς κληρονομίαν σου μὴ ὑπερίδῃς τὴν μερίδα σου ἣν σεαυτῷ ἐλυτρώσω ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐπακούσον τῆς δεήσεώς μου καὶ ἰλασθήτι τῷ κληρῷ σου καὶ στρέψον τὸ πένθος ἡμῶν εἰς εὐωχίαν ἵνα ζῶντες ὑμῶμεν σου τὸ ὄνομα κυριε καὶ μὴ ἀφανίσῃς στόμα αἰνούντων σοὶ καὶ πας Ἰσραὴλ ἐκεκραζάν ἐξ ἰσχύος αὐτῶν ὅτι θάνατος αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν καὶ εσθηρ ἡ βασιλίσσα κατεφυγεν ἐπὶ τὸν κύριον ἐν ἀγωνίᾳ θανάτου κατεκλημμένη καὶ ἀφελομένη τὰ ἱμάτια τῆς δοξῆς αὐτῆς ἐνεδύσατο ἱμάτια στενοχωρίας καὶ πένθους καὶ ἀντὶ τῶν ὑπερηφάνων ἡδυσμάτων σποδοῦ καὶ κοπρίων ἐπλησεν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐταπεινώσεν σφοδρὰ καὶ πάντα τόπον κοσμοῦ ἀγαλλιαμάτος αὐτῆς ἐπλησε στρεπτῶν τρίχων αὐτῆς καὶ εἶδὲτο κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν κυριε μου ὁ

βασιλευς ἡμῶν συ εἰ μόνος βοηθήσον μοι τὴ μονῇ καὶ μὴ ἐχούσῃ βοη-
θον εἰ μὴ σε ὅτι κίνδυνος μου ἐν χειρὶ μου ἔγω ἤκουον ἐκ γενετῆς
μου ἐν φυλῇ πατρίδος μου ὅτι συ κυριε ἐλάβες τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πάντων
τῶν ἐθνῶν καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ πάντων τῶν προγόνων αὐτῶν
εἰς κληρονομίαν αἰώνιον καὶ ἐποίησας αὐτοῖς ὅσα ἐλάλησας καὶ νῦν
ἡμαρτομεν ἐνώπιον σου καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν
ἡμῶν ἀντὶ ὧν ἐδοξάσαμεν τοὺς θεοὺς αὐτῶν δίκαιος εἰ κυριε καὶ νῦν
οὐχ ἰκανώθησαν ἐν πικρασμῷ δουλείας ἡμῶν ἀλλὰ ἐθήκαν τὰς χεῖρας
αὐτῶν ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν εἰδωλῶν αὐτῶν ἐξάραι ὄρισμον στοματός
σου καὶ ἀφανίσαι κληρονομίαν σου καὶ ἐμφράξαι στόμα αἰνούντων
σοι καὶ σβῆσαι δοξάν οἴκου σου καὶ θυσιαστήριον σου καὶ ἀνοίξαι
στόμα ἐθνῶν εἰς ἀρετὰς ματαίων καὶ θαυμάσθῃναι βασιλεῖα σαρκίνον
εἰς αἰῶνα μὴ παραδῶς κυριε τὸ σκήπτρον σου τοῖς μὴ οὖσιν καὶ μὴ
καταγελασάτωσαν ἐν τῇ πτώσει ἡμῶν ἀλλὰ στρέψον τὴν βούλην αὐ-
τῶν ἐπ' αὐτοὺς τὸν δὲ ἀρξάμενον ἐφ' ἡμᾶς παραδειγματίσον μνησθήτι
κυριε γινώσθητι ἐν καιρῷ θλίψεως ἡμῶν καὶ ἐμε θάρσυνον βασιλεῦ
τῶν θένων καὶ πασχὲς ἀρχῆς ἐπικρατῶν δὸς λόγον ευρυθύμον εἰς τὸ
στόμα μου ἐνώπιον τοῦ λέοντος καὶ μεταθες τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς
μῖσος τοῦ πολεμούντος ἡμᾶς εἰς συντελείαν αὐτοῦ καὶ τῶν ὁμοουσύν-
των αὐτῷ ἡμᾶς δὲ ῥύσαι ἐν χειρὶ σου καὶ βοηθήσον μοι τὴ μονῇ καὶ
μὴ ἐχούσῃ εἰ μὴ σε κυριε πάντων γινώσιν ἔχεις καὶ οἶδας ὅτι ἐμίσησα
δοξάν ἀνομῶν καὶ βδελυσσομαι κοίτην ἀπεριτίμητων καὶ πάντος ἀλ-
λοτρίου συ οἶδας τὴν ἀνάγκην μου ὅτι βδελυσσομαι τὸ σημεῖον τῆς
ὑπερηφανίας μου ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου ἐν ἡμέραις ὀπτασίας
μου βδελυσσομαι αὐτὸ ὡς ῥάκος καταμηνίων καὶ οὐ φορῶ αὐτὸ ἐν
ἡμέραις ἡσυχίας μου καὶ οὐκ ἐφαγεν ἡ δούλη σου τραπεζάν ἀμᾶν
καὶ οὐκ ἐδοξάσα συμποσίον βασιλείως οὐδὲ ἐπιόν οἶνον σπονδῶν καὶ
οὐκ ἠψυφράνθη ἡ δούλη σου ἀφ' ἡμέρας μεταβολῆς μου μέχρι νῦν πλὴν
ἐπὶ σοι κυριε ὁ θεὸς ἀβραάμ ὁ θεὸς ὁ ἰσχυρὸς ἐπὶ πάντας εἰσακούσων
φωνὴν ἀπηλπισμένων καὶ ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν πονηρευομένων
καὶ ῥύσαι με ἐκ τοῦ φόβου μου καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
ὡς ἐπαύσατο προσευχομένη ἐξέδυσάτο τὰ ἱμάτια τῆς θεραπείας καὶ
περιεβαλέτο τὴν δοξάν αὐτῆς καὶ γενήθεισα ἐπιφανείας ἐπικαλεσαμέ-
νη τὸν πάντων ἐποπτήν θεόν καὶ σωτήρα παρελάνεν τὰς δύο ἄβρας
καὶ τῇ μὲν μίᾳ ἐπηρείδετο ὡς τρυφερευομένη ἡ δὲ ἕτερα ἐπηκολούθει
κουφίζουσα τὴν ἐνδυσιν αὐτῆς καὶ αὕτη ἐρυθρίωσα ἀχμὴ καλλοὺς
αὐτῆς καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἴλαρον ὡς προσφίλις ἡ δὲ καρδιά αὐτῆς
ἀπεσπενωμένη ἀπὸ τοῦ φόβου καὶ εἰσελθούσα πασὰς τὰς θύρας κα-
τεστή ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς
βασιλείας αὐτοῦ καὶ πᾶσαν στολὴν τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ ἐνεδέδυκε
ὅλος διὰ χρυσοῦ καὶ λίθων πολυτελῶν καὶ ἦν φοβερός σφοδρὰ καὶ
ἀφ' αὐτοῦ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πεπυρωμένον δοξὴ ἐν ἀχμῇ θυμοῦ ἐβλεψεν
καὶ ἐπεσεν ἡ βασίλισσα καὶ μετεβάλεν τὸ χρῶμα αὐτῆς ἐν ἐκλύσει καὶ
κατεπεκυψεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ἄβρας τῆς προπορευομένης καὶ
μετεβάλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως εἰς πρᾶυτητα καὶ ἀγωνία-
σας ἀνεπῆρσεν ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἀνελάβεν αὐτὴν ἐπὶ τὰς
ἀγκάλας αὐτοῦ μέχρις οὗ κατεστή καὶ παρεκάλει αὐτὴν λόγοις εἰρη-
νικοῖς καὶ εἶπεν αὕτη τί ἐστὶν ἐσθήρ ἐγὼ ὁ ἀδελφὸς σου θάρσει
οὐ μὴ ἀποθάνῃς ὅτι κοινὸν τὸ προσταγμᾶ ἡμῶν ἐστὶν προσελθε καὶ
ἀφ' αὐτοῦ τὴν χρύσῃν ῥάβδον ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν τραχήλον αὐτῆς καὶ ἠσπα-

σατο αυτην και ειπεν λαλησον μοι και ειπεν αυτω ειδον σε κυριε ὡς ἀγγελον θεου και εταραχθῆ ἡ καρδια μου ἀπο φοβου της δοξης σου ὅτι θαυμαστος εἰ κυριε και το προσωπον σου χαριτων μεστων ἐν δε τῷ διαλεγεσθαι αυτην ἐπεσεν ἀπο ἐκλυσεως αὐτης και ὁ βασιλευς εταρασσετο και πασα ἡ θεραπεια αὐτου παρεκαλει αυτην και ειπεν ὁ βασιλευς τι θελεις ἐσθῆρ και τι σου ἐστιν το ἀξίωμα ἕως του ἡμισους της βασιλειας μου και ἐσται σοι ειπεν δε ἐσθῆρ ἡμερα μου ἐπισημος σημερον ἐστιν εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεὶ ἐλθᾶτω και αὐτος και ἀμᾶν εἰς τὴν δοχὴν ἣν ποιήσω σημερον και ειπεν ὁ βασιλευς κατασπευσάτε ἀμᾶν ὅπως ποιήσωμεν τὸν λόγον ἐσθῆρ και παραγίνονται ἀμφοτεροὶ εἰς τὴν δοχὴν ἣν ειπεν ἐσθῆρ ἐν δε τῷ ποτῷ ειπεν ὁ βασιλευς πρὸς ἐσθῆρ τι ἐστιν βασιλισσα ἐσθῆρ και ἐσται σοι ὅσα ἀξιοὶς και ειπεν τὸ αἷτημα μου και τὸ ἀξίωμα μου εἰ ἔυρον χάριν ἐνώπιον του βασιλεως ἐλθᾶτω ὁ βασιλευς και ἀμᾶν ἐπὶ τὴν αὐριον εἰς τὴν δοχὴν ἣν ποιήσω αὐτοῖς και αὐριον ποιήσω τὰ αὐτὰ και ἐξηλθεν ὁ ἀμᾶν ἀπο του βασιλεως ὑπερχαρῆς εὐφραϊνομενος ἐν δε τῷ ἰδεῖν ἀμᾶν μαρδοχαῖον τὸν ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ εὐθυμωτῆ σφοδρὰ και εἰσελθὼν εἰς τὰ ἴδια ἐκαλῆσεν τοὺς φίλους και ζῶσαρὰν τὴν γυναῖκα αὐτου και ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸν πλοῦτον αὐτου και τὴν δόξαν ἣν ὁ βασιλευς αὐτῷ περιεθῆκεν και ὡς ἐποίησεν αὐτὸν πρωτεύειν και ἡγεῖσθαι της βασιλειας και ειπεν ἀμᾶν οὐ κεκλήκεν ἡ βασιλισσα μετὰ του βασιλεως οὐδενὰ εἰς τὴν δοχὴν ἀλλ' ἡ ἐμε και εἰς τὴν αὐριον κεκλήμαί και τὰ αὐτὰ μοὶ οὐκ ἀρεσκει ὅταν ἰδῷ μαρδοχαῖον τὸν ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ και ειπεν πρὸς αὐτὸν ζῶσαρὰ ἡ γυνὴ αὐτου και οἱ φίλοι κοπήτω σοὶ ξύλον πηχῶν πεντήκοντα ὀρθροῦ δε εἶπον τῷ βασιλεὶ και κρεμασθήτω μαρδοχαῖος ἐπὶ τοῦ ξύλου συ δε εἰσελθε εἰς τὴν δοχὴν σὺν τῷ βασιλεὶ και εὐφραίνου και ἤρρεσεν τὸ ῥῆμα τῷ ἀμᾶν και ἤτοιμασθη τὸ ξύλον ὁ δε κύριος ἀπεστήσεν τὸν ὕπνον ἀπο του βασιλεως τὴν νυκτὰ ἐκείνην και ειπεν τῷ διδασκάλῳ αὐτου εἰσφέρειν γράμματα μνημοσύνᾳ τῶν ἡμερῶν ἀναγίνωσκειν αὐτῷ ἔυρεν δε τὰ γράμματα τὰ γραφέντα περὶ μαρδοχαίου ὡς ἀπηγγείλειν τῷ βασιλεὶ περὶ τῶν δύο εὐνοῦχων του βασιλεως ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτοὺς και ζήτησαι ἐπιβαλεῖν τὰς χεῖρας ἀρτάξερξῃ ειπεν δε ὁ βασιλευς τίνα δόξαν ἡ χάριν ἐποίησαμεν τῷ μαρδοχαίῳ και εἶπαν οἱ διακονοὶ του βασιλεως οὐκ ἐποίησας αὐτῷ οὐδέν ἐν δε τῷ πυνθάνεσθαι τὸν βασιλεῖα περὶ της εὐνοιας μαρδοχαίου ἰδοὺ ἀμᾶν ἐν τῇ αὐλῇ ειπεν δε ὁ βασιλευς τίς ἐν τῇ αὐλῇ ὁ δε ἀμᾶν εἰσηλθὼν εἰπὲν τῷ βασιλεὶ κρεμασάει τὸν μαρδοχαῖον ἐπὶ τῷ ξύλῳ ὃ ἤτοιμασεν και εἶπαν οἱ διακονοὶ του βασιλεως ἰδοὺ ἀμᾶν ἐστήκεν ἐν τῇ αὐλῇ και ειπεν ὁ βασιλευς καλέσατε αὐτὸν ειπεν δε ὁ βασιλευς τῷ ἀμᾶν τί ποιήσω τῷ ἀνθρώπῳ ὃν ἐγὼ θέλω δοῦν αὐτῷ ειπεν δε ἐν ἑαυτῷ ἀμᾶν τίνα θέλει ὁ βασιλευς δοῦν αὐτῷ εἰ μὴ ἐμε ειπεν δε πρὸς τὸν βασιλεῖα ἀνθρώπον ὃν ὁ βασιλευς θέλει δοῦν αὐτῷ ἐνεγκάτωσαν οἱ παῖδες του βασιλεως στολὴν βυσσινὴν ἣν ὁ βασιλευς περιβαλλεται και ἵππον ἐφ' ὃν ὁ βασιλευς ἐπιβαίνει και δότω ἐνὶ τῶν φίλων του βασιλεως τῶν ἐνδοξῶν και στολισάτω τὸν ἀνθρώπον ὃν ὁ βασιλευς ἀγαπᾷ και ἀναβιβασάτω αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον και κηρύσσετω διὰ της πλατείας της πόλεως λέγων οὕτως ἐσται παντὶ ἀνθρώπῳ ὃν ὁ βασιλευς δοξάζει ειπεν δε ὁ βασιλευς τῷ ἀμᾶν καθὼς ἐλάλησας οὕτως ποιήσον τῷ μαρδοχαίῳ τῷ ἰουδαίῳ τῷ θεραπεύοντι ἐν τῇ αὐλῇ και μὴ ἀπαρπεσάτω σου λόγος ὧν ἐλάλησας ἐλάβεν δε ἀμᾶν τὴν στολὴν και

τον ἵππον και εστολισεν τον μαρδοχαιον και ανεβιβασεν αυτον επι τον ἵππον και διηλθεν δια της πλατειας της πολεως και εκηρυσσεν λεγων ουτως εσται παντι ανθρωπω ον ο βασιλευς θελει δοξασαι επεστρεψεν δε ο μαρδοχαιος εις την αυλην αμαν δε υπεστρεψεν εις τα ιδια λυπουμενος κατα κεφαλης και διηγησατο αμαν τα συμβεβηκοτα αυτω ζωσαρα τη γυναικι αυτου και τοις φιλοις και ειπαν προς αυτον οι φιλοι και η γυνη ει εκ γενους ιουδαιων μαρδοχαιος ηρξα ταπεινουσθαι ενωπιον αυτου πεσων πεση ου μη δυναη αυτον αμυνασθαι οτι θεος ζων μετ αυτου ετι αυτων λαλουντων παραγινονται οι ευνουχοι επισπευδοντες τον αμαν επι τον ποτον ον ητοιμασεν εσθιηρ εισηλθεν δε ο βασιλευς και αμαν συμπειν τη βασιλισση ειπεν δε ο βασιλευς εσθιηρ τη δευτερα ημερα εν τω ποτω τι εστιν εσθιηρ βασιλισσα και τι το αιτημα σου και τι το αξιωμα σου και εστω σοι εως του ημισους της βασιλειας μου και αποκριθεισα ειπεν ει ευρον χαριν ενωπιον του βασιλεως δοθητω η ψυχη μου τω αιτηματι μου και ο λαος μου τω αξιωματι μου επραθημεν γαρ εγω τε και ο λαος μου εις απωλειαν και διαρπαγην και δουλειαν ημεις και τα τεκνα ημων εις παιδας και παιδισκας και παρηκουσα ου γαρ αξιος ο διαβολος της αυλης του βασιλεως ειπεν δε ο βασιλευς τις ουτος οστις ετολμησεν ποιησαι το πραγμα τουτο ειπεν δε εσθιηρ ανθρωπος εχθρος αμαν ο πονηρος ουτος αμαν δε εταραχθη απο του βασιλεως και της βασιλισσης ο δε βασιλευς εξανεστη εκ του συμποσιου εις τον κηπον ο δε αμαν παρητειτο την βασιλισσαν εωρα γαρ εαυτον εν καχοις οντα επεστρεψεν δε ο βασιλευς εκ του κηπου αμαν δε επιπεπτωκει επι την κλινην αξιων την βασιλισσαν ειπεν δε ο βασιλευς ωστε και την γυναικα βιαζη εν τη οικια μου αμαν δε ακουσας διετραπη τω προσωπω ειπεν δε βουγαθαν εις των ευνουχων προς τον βασιλεα ιδου και ξυλον ητοιμασεν αμαν μαρδοχαιω τω λαλησαντι περι του βασιλεως και ωρθωται εν τοις αμαν ξυλον πηχων πεντηκοντα ειπεν δε ο βασιλευς σταυρωθητω επ αυτου και εκρεμασθη αμαν επι του ξυλου ο ητοιμασεν μαρδοχαιω και τοτε ο βασιλευς εκοπασεν του θυμου και εν αυτη τη ημερα ο βασιλευς αρταξερξης εδωρησατο εσθιηρ οσα υπηρχεν αμαν τω διαβολω και μαρδοχαιος προσεκληθη υπο του βασιλεως υπεδειξεν γαρ εσθιηρ οτι ενοικειωται αυτη ελαβεν δε ο βασιλευς τον δακτυλιον ον αφειλατο αμαν και εδωκεν αυτον μαρδοχαιω και κατεστησεν εσθιηρ μαρδοχαιον επι παντων των αμαν και προσθεισα ελαλησεν προς τον βασιλεα και προσεπεσεν προς τους ποδας αυτου και ηξιου αφελειν την αμαν κακιαν και οσα εποιησεν τοις ιουδαιοις εξετεινεν δε ο βασιλευς εσθιηρ την ραβδον την χρυσην εξηγερθη δε εσθιηρ παρεστηκεναι τω βασιλει και ειπεν εσθιηρ ει δοκει σοι και ευρον χαριν πεμφθητω αποστραφηναι τα γραμματα τα απεσταλμενα υπο αμαν τα γραφεντα απολεσθαι τους ιουδαιους οι εισιν εν τη βασιλεια σου πως γαρ δυνασομαι ιδειν την κακωσιν του λαου μου και πως δυνασομαι σωθηναι εν τη απωλεια της πατριδος μου και ειπεν ο βασιλευς προς εσθιηρ ει παντα τα υπαρχοντα αμαν εδωκα και εχαρισαμην σοι και αυτον εκρεμασα επι ξυλου οτι τας χειρας επηνεγκε τοις ιουδαιοις τι ετι επιζητεις γραψατε και υμεις εκ του ονοματος μου ως δοκει υμιν και σφραγισατε τω δακτυλιω μου οσα γαρ γραφεται του βασιλεως επιταξαντος και σφραγισθη τω δακτυλιω μου ουκ εστιν αυτοις αντειπειν εκληθησαν δε οι γραμματεις εν τω πρωτω μηνι ος εστι νισα τριτη και εικαδι του αυ-

του ετους και εγγραφη τοις ιουδαιοις ὅσα ενετειλατο τοις οικονομοις και τοις αρχουσιν των σατραπων απο της ινδικης ἕως της αιθιοπιας ἑκατον εικοσι ἑπτα σατραπειαις κατα χωραν και χωραν κατα την ἑαυτων λεξιν εγγραφη δε δια του βασιλεως και εσφραγισθη τῷ δακτυλιῳ αὐτου και εξαπεστειλαν τα γραμματα δια βιβλιαφορων ὥς επεταξεν αυτοις χρησθαι τοις νομοις αὐτων εν παση πολει βοηθησαι τε αὐτοις και χρησθαι τοις αντιδικοις αὐτων και τοις αντικειμενοις αὐτων ὥς βουλονται εν ἡμερα μια εν παση τη βασιλεια αρταξερξου τη τρισκαίδεκατη του δωδεκατου μηνος ὅς εστιν ἀδαρ ὧν εστιν αντιγραφον της επιστολης τα ὑπογεγραμμενα βασιλεὺς μέγας αρταξερξῆς τοις απο της ινδικης ἕως της αιθιοπιας ἑκατον εικοσι ἑπτα σατραπειαις χωρων αρχουσι και τοις τα ἡμετερα φρονουσι χαιρειν πολλοι τη πλειστη των ευεργετουντων χρηστοτητι πυκνότερον τιμωμενοι μείζον εφρονησαν και ου μονον τους ὑποτεταγμενους ἡμιν ζητουσι κακοποιειν τον τε κορον ου δυναμενοι φερειν και τοις ἑαυτων ευεργεταις επιχειρουσι μηχανασθαι και την ευχαριστιαν ου μονον εκ των ανθρωπων ανταναιρουντες αλλα και τοις των απειραγαθῶν κομποις επαρθεντες του τα παντα κατοπτευοντος αει θεου μισοπνηρον ὑπολαμβανουσιν εκφευξεσθαι δικην πολλας δε και πολλους των επ εξουσιαις τεταγμενων των πιστευθεντων χειριζειν φιλων τα πραγματα παραμυθια μεταιτιους ἁματων αἰθῶν καταστησασα περιεβαλε συμφοραις ανηκεστοις τῷ της κακοηθειας ψευδει παραλογισμῷ παραλογισαμενων την των επικρατουντων ακεραιον ευγνωμοσυνην σκοπειν δε εξεστιν ου τοσουτον εκ των παλαιωτερων ὧν παρεδωκαμεν ἱστοριων ὅσα εστιν παρα ποδας ὑμας εκζητουντας ανοσιως συντετελεσμενα τη των αναξια δυναστευοντων λοιμοτητι και προσεχειν εις τα μετα ταυτα εις το την βασιλειαν αταραχον τοις πασιν ανθρωποις μετ ειρηνης παρεξομεθα χρωμενοι ταις μεταβολαις τα δε ὑπο την οφιν ερχομενα διακρινοντες αει μετ επιεικেষτερας απαντησεως ὥς γαρ ἁμᾶν ἀμαδᾶθιου μακεδων ταις ἀληθειαις ἀλλοτριος του των περσων ἁματος και πολυ διεστηκως της ἡμετερας χρηστοτητος επιξενωθεις ἡμιν ἐτυχεν ἥς εχομεν προς παν εθνος φιλανθρωπιας επι τοσουτον ὥστε αναγορευεσθαι ἡμῶν πατερα και προσκυνουμενον ὑπο παντων το δευτερον του βασιλικου θρονου προσωπον διατελειν ουκ ἐνεγκας δε την ὑπερηφανιαν ἐπετηδευσεν της ἀρχης στερησαι ἡμᾶς και του πνευματος τον τε ἡμετερον σωτηρα και δια παντος ευεργετην μαρδοχαιον και την ἀμειμπτον της βασιλειας κοινωνον ἐσθῆρ συν παντι τῷ τουτων εθνῶν πολυπλοκοις μεθοδων παραλογισμοις αἰτησαμενος εις ἀπώλειαν δια γὰρ των τροπων τουτων ωηθη λαβων ἡμᾶς ἐρημους την των περσων επικρατησιν εις τους μακεδονας μεταξαι ἡμεῖς δε τους ὑπο του τρισαλιτηριου παραδεδομενους εις ἀφανισμόν ιουδαιοὺς ἐύρισκομεν ου κακουργους ὄντας δικαιοτατοὺς δε πολιτευομενους νομοὺς ὄντας δε ἵους του ὕψιστου μεγιστου ζωντος θεου του κατευθυνοντος ἡμῖν τε και τοις προγονοις ἡμῶν την βασιλειαν εν τη καλλιστη διαθεσει καλῶς οὖν ποιησετε μὴ προσχρησαμενοι τοις ὑπο ἁμᾶν ἀμαδᾶθιου ἀποσταλῆσι γραμμασιν δια το αὐτον τον ταυτα ἐξεργασαμενον προς ταις σουσων πυλαις ἐσταυρωσθαι συν τη πανοικια την καταξίαν του τα παντα επικρατουντος θεου δια ταχους ἀποδόντος αὐτῷ κρίσιν το δε αντιγραφον της επιστολης ταυτης ἐκθῆντες εν παντι τόπῳ μετὰ παρρησίας εἰαν τους ιουδαιοὺς χρησθαι τοις ἑαυτων νομιμοις και

συνεπισχυειν αυτοις ὅπως τους εν καιρω θλιψεως επιθεμενους αυτοις αμυνωνται τη τρισκαιδεκατη του δωδεκατου μηνος αδαρ τη αυτη ἡμερα ταυτην γαρ ὁ παντα δυναστευων θεος αντ' ολεθριας του εκλεκτου γενους εποιησεν αυτοις ευφροσυνην και υμεις ουν εν ταις επωνυμοις υμων ἑορταις επισημον ἡμεραν μετα πασης ευωχιας αγετε ὅπως και νυν και μετα ταυτα σωτηρια η ἡμιν και τοις ευνοουσιν περσαις τοις δε ἡμιν επιβουλευουσιν μνημοσυνον της απωλειας πασα δε πολις η χωρα το συνολον ἥτις κατα ταυτα μη ποιηση δορατι και πυρι καταναλωθησεται μετ' οργης ου μονον ανθρωποις αβατος αλλα και θηριοις και πετεινοις εις τον ἅπαντα χρονον εχθιστος κατασταθησεται τα δε αντιγραφα εκτιθεσθωσαν οφθαλμοφανως εν παση τη βασιλεια ἑτοιμους τε ειναι παντας τους ιουδαιους εις ταυτην την ἡμεραν πολεμησαι αυτων τους ὑπεναντιους ὁι μεν ουν ἱππεις εξηλθον σπευδοντες τα ὑπο του βασιλεως λεγομενα επιτελειν εξετεθη δε το προσταγμα και εν σουσοις ὁ δε μαρδοχαιος εξηλθεν εστολισμενος την βασιλικην στολην και στεφανον εχων χρυσουν και διαδημα βυσσινον πορφυρουν ἰδοντες δε ὁι εν σουσοις εχαρησαν τοις δε ιουδαιοις εγενετο φως και ευφροσυνη κατα πολιν και χωραν ὅυ αν εξετεθη το προσταγμα ὅυ αν εξετεθη το εκθημα χαρα και ευφροσυνη τοις ιουδαιοις κωθων και ευφροσυνη και πολλοι των εθνων περιετεμοντο και ιουδαιζον δια τον φοβον των ιουδαιων εν γαρ τῷ δωδεκατῷ μηνι τρισκαιδεκατη του μηνος ὃς εστιν αδαρ παρην τα γραμματα τα γραφεντα ὑπο του βασιλεως εν αυτη τη ἡμερα απωλοντο ὁι αντικειμενοι τοις ιουδαιοις ουδεις γαρ αντεστη φοβουμενος αυτους ὁι γαρ αρχοντες των σατραπων και ὁι τυραννοι και ὁι βασιλικοι γραμματαις ετιμων τους ιουδαιους ὁ γαρ φοβος μαρδοχαιου ενεκειτο αυτοις προσεπεσεν γαρ το προσταγμα του βασιλεως ονομασθηναι εν παση τη βασιλεια και εν σουσοις τη πολει απεκτειναν ὁι ιουδαιοι ανδρας πεντακοσιους τον τε φαρσαννεσταιν και δελφων και φασγα και φαρδαθα και βαρεα και σαρβαχα και μαρμασιμα και αρουφαιον και αρσαιον και ζαβουθαιθαν τους δεκα υιους αμαν αμαδαθου βουγαιου του εχθρου των ιουδαιων και διηρπασαν εν αυτη τη ἡμερα επεδοθη ὁ αριθμος τῷ βασιλει των απολωλωτων εν σουσοις ειπεν δε ὁ βασιλευς προς εσθῆρ απωλεσαν ὁι ιουδαιοι εν σουσοις τη πολει ανδρας πεντακοσιους εν δε τη περιχωρῳ πως οiei εχρησαντο τι ουν αξιοις ετι και εσται σοι και ειπεν εσθηρ τῷ βασιλει δοθητω τοις ιουδαιοις χρησθαι ὥσαντως την αυριον ὥστε τους δεκα υιους κρεμασαι αμαν και επετρεψεν ὁυτως γενεσθαι και εξεθηκε τοις ιουδαιοις της πολεως τα σωματα των υιων αμαν κρεμασαι και συνηχθησαν ὁι ιουδαιοι εν σουσοις τη τεσσαρεσκαιδεκατη του αδαρ και απεκτειναν ανδρας τριακοσιους και ουδεν διηρπασαν ὁι δε λοιποι των ιουδαιων ὁι εν τη βασιλεια συνηχθησαν και ἑαυτοις εβοηθουν και ανεπαυσαντο απο των πολεμιων απωλεσαν γαρ αυτων μυριους πεντακισχιλιους τη τρισκαιδεκατη του αδαρ και ουδεν διηρπασαν και ανεπαυσαντο τη τεσσαρεσκαιδεκατη του αυτου μηνος και ηγον αυτην ἡμεραν αναπαυσεως μετα χαρας και ευφροσυνης ὁι δε ιουδαιοι ὁι εν σουσοις τη πολει συνηχθησαν και τη τεσσαρεσκαιδεκατη και ουκ ανεπαυσαντο ηγον δε και την πεντεκαιδεκατην μετα χαρας και ευφροσυνης δια τουτο ουν ὁι ιουδαιοι ὁι διεσπαρμενοι εν παση χωρα τη εξῶ αγουσιν την τεσσαρεσκαιδεκατην του αδαρ ἡμεραν αγαθην μετ' ευφροσυνης αποστελλοντες μεριδας ἑκαστος τῷ πλησιον

οἱ δὲ κατοικοῦντες ἐν ταῖς μητροπόλεσιν καὶ τὴν πεντεκαίδεκατὴν τοῦ ἀδάρ ἡμέραν ευφροσυνὴν ἀγαθὴν ἀγούσιν ἐξαποστελλόντες μερίδας τοῖς πλησίον ἐγράψεν δὲ μαρδοχάιος τοὺς λόγους τοὺτους εἰς βιβλίον καὶ ἐξαπεστείλεν τοῖς Ἰουδαίοις ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ ἀρταξέρξῳ βασιλείᾳ τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν στήσαι τὰς ἡμέρας ταύτας ἀγαθὰς ἀγεῖν τε τὴν τεσσαρεσκαίδεκατὴν καὶ τὴν πεντεκαίδεκατὴν τοῦ ἀδάρ ἐν γὰρ ταύταις ταῖς ἡμέραις ἀνεπαύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ τὸν μῆνα ἐν ᾧ ἐστράφη αὐτοῖς ὅς ἦν ἀδάρ ἀπὸ πενθῶν εἰς χαρὰν καὶ ἀπὸ οἰκτρῆς εἰς ἀγαθὴν ἡμέραν ἀγεῖν ὅλον ἀγαθὰς ἡμέρας γάμων καὶ ευφροσύνης ἐξαποστελλόντας μερίδας τοῖς φίλοις καὶ τοῖς πτωχοῖς καὶ προσεδέξαντο οἱ Ἰουδαῖοι καθὼς ἐγράψεν αὐτοῖς ὁ μαρδοχάιος πῶς ἂν ἀμαρτανῶν ὁ μακεδὼν ἐπολεμῇ αὐτοὺς καθὼς εἶθετο ψήφισμα καὶ κληρὸν ἀφανίσαι αὐτοὺς καὶ ὥς εἰσηλθὲν πρὸς τὸν βασιλεῖα λέγων κρεμασάσαι τὸν μαρδοχαῖον ὅσα δὲ ἐπεχειρήσεν ἐπαῖξι ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους κακὰ ἐπ' αὐτὸν ἐγένοντο καὶ ἐκρεμασθῇ αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ τοῦτο ἐπεκληθῆσαν αἱ ἡμέραι αὗται φρουραὶ διὰ τοὺς κληρὸν ὅτι τῇ διαλεκτῷ αὐτῶν καλοῦνται φρουραὶ διὰ τοὺς λόγους τῆς ἐπιστολῆς ταύτης καὶ ὅσα πεπονθασὶν διὰ ταῦτα καὶ ὅσα αὐτοῖς ἐγένετο καὶ ἐστήσεν καὶ προσεδέχοντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοῖς προστεθειμένοις ἐπ' αὐτῶν οὐδὲ μὴν ἄλλως χρῆσονται αἱ δὲ ἡμέραι αὗται μνημοσύνην ἐπιτελούμενον κατὰ γενεὰν καὶ γενεὰν καὶ πόλιν καὶ πατρίαν καὶ χώραν αἱ δὲ ἡμέραι αὗται τῶν φρουρῶν ἀχθῆσονται εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον καὶ τὸ μνημοσύνην αὐτῶν οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ τῶν γενεῶν καὶ ἐγράψεν ἐσθῆρ ἡ βασιλισσα θυγατὴρ ἀμινάδαβ καὶ μαρδοχάιος ὁ Ἰουδαῖος ὅσα ἐποίησαν τὸ τε στερεῶμα τῆς ἐπιστολῆς τῶν φρουρῶν καὶ μαρδοχάιος καὶ ἐσθῆρ ἡ βασιλισσα ἐστήσαν ἑαυτοῖς καθ' ἑαυτῶν καὶ τότε στήσαντες κατὰ τῆς ὑγίειας αὐτῶν καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν καὶ ἐσθῆρ λόγω ἐστήσεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐγράφη εἰς μνημοσύνην ἐγράψεν δὲ ὁ βασιλεὺς τέλη ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῆς τε γῆς καὶ τῆς θάλασσης καὶ τὴν ἰσχύϊν αὐτοῦ καὶ ἀνδραγαθίαν πλοῦτον τε καὶ δοξάν τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἰδοὺ γεγραπταὶ ἐν βιβλίῳ βασιλεῶν περσῶν καὶ μεδῶν εἰς μνημοσύνην ὁ δὲ μαρδοχάιος διεδέχετο τὸν βασιλεῖα ἀρταξέρξην καὶ μέγας ἦν ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ δεδοξασμένος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ φιλούμενος διηγείτο τὴν ἀγῶγην παντὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ καὶ εἶπεν μαρδοχάιος παρὰ τοῦ θεοῦ ἐγένετο ταῦτα ἐμνησθῆναι γὰρ περὶ τοῦ ἐνυπνίου οὗ εἶδον περὶ τῶν λόγων τούτων οὐδὲ γὰρ παρήλθεν ἀπ' αὐτῶν λόγος ἡ μικρὰ πηγὴ ἡ ἐγένετο ποταμὸς καὶ ἦν φῶς καὶ ἥλιος καὶ ὕδωρ πολὺ ἐσθῆρ ἐστὶν ὁ ποταμὸς ἦν ἐγάμησεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐποίησεν βασιλίσσαν οἱ δὲ δύο δρακόντες ἐγὼ εἰμι καὶ ἂν τα δὲ ἔθνη τὰ ἐπισυναχθέντα ἀπολεσάιναι τὸ ὄνομα τῶν Ἰουδαίων τὸ δὲ ἔθνος τὸ ἐμὸν οὗτος ἐστὶν Ἰσραὴλ οἱ βοηθάντες πρὸς τὸν θεόν καὶ σωθέντες καὶ ἐσώσεν κυριὸς τὸν λαόν αὐτοῦ καὶ ἐρρύσατο κυριὸς ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν κακῶν τούτων καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ σημεῖα καὶ τὰ τεράτα τὰ μεγάλα ἃ οὐ γέγονεν ἐν τοῖς ἔθνεσιν διὰ τοῦτο ἐποίησεν κληρὸς δύο ἕνα τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ καὶ ἕνα πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἡλθον οἱ δύο κληροὶ οὗτοι εἰς ὥραν καὶ καιρὸν καὶ εἰς ἡμέραν κρίσεως ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐμνησθῇ ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἐδικαίωσεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ ἐσονται αὐτοῖς αἱ ἡμέραι αὗται ἐν μηνὶ ἀδάρ τῇ τεσσαρεσκαίδεκατῇ καὶ τῇ πεντεκαίδεκατῇ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μετὰ

συναγωγής και χάρας και ευφροσύνης ενώπιον του θεού κατά γενεάς εις τον αιώνα εν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ. ἐτοὺς τεταρτοῦ βασιλευόντος πολεμαιοῦ και κλεοπάτρας εἰσηνεγκεν δωσιθεὸς ὃς εἶπεν εἶναι ἱερεὺς και λευίτης και πολεμαῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὴν προκειμένην ἐπιστολὴν τῶν φρουρῶν ἥν εἶπαν εἶναι και ἐρμηνευκεναὶ λυσιμαχὸν πολεμαιοῦ τῶν ἐν ἱερουσαλὴμ.

ἐτοὺς δωδεκατοῦ τῆς βασιλείας ναβουχοδονοσορ ὃς ἐβασίλευσεν ἀσσυρίων ἐν νινευῇ τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ ἐν ταῖς ἡμέραις ἀρφαξᾶδ ὃς ἐβασίλευσεν μῆδων ἐν ἐκβατανοῖς και ὠκοδομήσεν ἐπ' ἐκβατανῶν κυκλῶ τειχὴ ἐκ λίθων λελαξευμένων εἰς πλάτος πηχῶν τριῶν και εἰς μῆκος πηχῶν ἑξ και ἐποίησεν τὸ ὕψος τοῦ τειχοῦ πηχῶν ἑβδόμηκοντα και τὸ πλάτος αὐτοῦ πηχῶν πεντήκοντα και τοὺς πυργοὺς αὐτοῦ ἐστήσεν ἐπὶ ταῖς πυλαῖς αὐτῆς πηχῶν ἑκατὸν και τὸ πλάτος αὐτῆς ἐθεμελίωσεν εἰς πηχεῖς ἑξήκοντα και ἐποίησεν τὰς πυλᾶς αὐτῆς πύλας διεγείρομενας εἰς ὕψος πηχῶν ἑβδόμηκοντα και τὸ πλάτος αὐτῆς πηχεῖς τεσσαράκοντα εἰς ἐξόδους δυναμῶς δυνατῶν αὐτοῦ και διατάξεις τῶν πεζῶν αὐτοῦ και ἐποίησεν πόλεμον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὁ βασιλεὺς ναβουχοδονοσορ πρὸς βασιλεῖα ἀρφαξᾶδ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ μεγάλῳ τοῦτο ἐστὶν πεδῖον ἐν τοῖς ὁρίοις ραγαὺ και συνήτησαν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν ὀρεινὴν και πάντες οἱ κατοικοῦντες τὸν εὐφρατὴν και τὸν τίγριν και τὸν ὕδασπην και πεδία ἀριωχ βασιλεῶς ἐλυμαίων και συνήλθον ἔθνη πολλὰ εἰς παρατάξιν ὕψιν χελεοῦδ και ἀπεστείλεν ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς ἀσσυρίων ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν περσίδα και ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας πρὸς δυσμαῖς τοὺς κατοικοῦντας τὴν κίλικιαν και δαμασκὸν και τὸν λιβάνον και ἀντιλίβανον και πάντας τοὺς κατοικοῦντας κατὰ πρόσωπον τῆς παραλίας και τοὺς ἐν τοῖς ἐθνέσι τοῦ καρμηλοῦ και γαλααδ και τὴν ἀνω γαλιλαίαν και τὸ μέγα πεδῖον ἐσδρηλῶν και πάντας τοὺς ἐν σάμαρεία και ταῖς πόλεσιν αὐτῆς και περὰν τοῦ ἰορδάνου ἕως ἱερουσαλὴμ και βατανῇ και χελούς και καθῆς και τοῦ ποταμοῦ αἰγυπτου και ταφνας και ραμεσσή και πᾶσαν γῆν γεσεμ ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπάνω τανέως και μεμφῶς και πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν αἰγυπτὸν ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὅρια τῆς αἰθιοπίας και ἐφάυλισαν πάντες οἱ κατοικοῦντες πᾶσαν τὴν γῆν τὸ ῥῆμα ναβουχοδονοσορ βασιλεῶς ἀσσυρίων και οὐ συνήλθον αὐτῷ εἰς τὸν πόλεμον ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν αὐτὸν ἀλλ' ἦν ἐναντίον αὐτῶν ὡς ἀνὴρ εἷς και ἀνεστρέψαν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ κένους ἐν ἀτιμία προσώπου αὐτῶν και ἐθυμώθη ναβουχοδονοσορ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταυτὴν σφοδρὰ και ὤμοσε κατὰ τοῦ θρόνου και τῆς βασιλείας αὐτοῦ εἰ μὴν ἐκδικήσῃν πάντα τὰ ὅρια τῆς κίλικίας και δαμασκήνης και συρίας ἀνελὼν τὴν ῥομφαία αὐτοῦ και πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν γῇ μωαβ και τοὺς υἱοὺς ἀμμὼν και πᾶσαν τὴν ἰουδαίαν και πάντας τοὺς ἐν αἰγυπτῷ ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὅρια τῶν δύο θαλάσσεων και παρέταξάτο ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ πρὸς ἀρφαξᾶδ βασιλεῖα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑπτακαίδεκατῷ και ἐκραταιώθη ἐν τῷ πολέμῳ αὐτοῦ και ἀνεστρέψεν πᾶσαν τὴν δυνάμιν ἀρφαξᾶδ και πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτοῦ και πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ και ἐκυρίευσεν τῶν πόλεων αὐτοῦ και ἀφίκετο ἕως ἐκβατανῶν και ἐκρατήσε τῶν πυργῶν και ἐπρονόμεισε τὰς πλάτειας αὐτῆς και τὸν κόσμον αὐτῆς ἐθήκεν εἰς οὐνιδὸς αὐτῆς και ἐλάβε τὸν ἀρφαξᾶδ ἐν τοῖς ὄρεσι ραγαὺ και κατήκοντισεν αὐτὸν ἐν ταῖς σίβυναις αὐτοῦ και ἐξώλεθρευσεν αὐτὸν ἕως τῆς ἡμέρας ἐ-

κεινης και ανεστρεψεν μετ αυτων αυτος και πας ὁ συμμικτος αυτου πληθος ανδρων πολεμιστων πολυ σφοδρα και ην εκει ῥαθυμων και ευωχουμενος αυτος και ἡ δυναμις αυτου εφ ἡμερας ἑκατον εικοσι και εν τω ετει τω οκτωκαιδεκατω δευτερα και εικαδι του πρωτου μηνος εγενετο λογος εν οικω ναβουχοδοноσορ βασιλεως ασσυριων εκδικησαι πασαν την γην καθως ελαλησεν και συνεκαλεσεν παντας τους θεραποντας αυτου και παντας τους μεγιστανας αυτου και εθηκε μετ αυτων το μυστηριον της βουλης αυτου και συνετελεσεν πασαν την κακιαν της γης εκ του στοματος αυτου και αυτοι εκριναν ολεθρευσαι πασαν σαρκα ὁι ουκ ηκολουθησαν τω λογω του στοματος αυτου και εγενετο ὡς συνετελεσεν την βουλην αυτου εκαλεσεν ναβουχοδοноσορ βασιλευς ασσυριων τον ολοφερνην αρχιστρατηγον της δυναμεως αυτου δευτερον οντα μετ αυτον και ειπεν προς αυτον ταδε λεγει ὁ βασιλευς ὁ megas ὁ κυριος πασης της γης ιδου συ εξελευση εκ του προσωπου μου και λημψη μετα σεαυτου ανδρας πεποιθотας εν ισχυι αυτων πεζων εις χιλιαδας ἑκατον εικοσι και πληθος ἱππων συν αναβαταις χιλιαδας δεκα δυο και εξελευση εις συναντησιν παση τη γη επι δυσμαις ὅτι ηπειθησαν τω ῥηματι του στοματος μου και απαγγελεις αυτοις ἐτοιμαζειν γην και ὑδωρ ὅτι εξελευσομαι εν θυμω μου επ αυτους και καλυψω παν το προσωπον της γης εν τοις ποσιν της δυναμεως μου και δωσω αυτους εις διαρπαγην αυτοις και ὁ τραυματιαι αυτων πληρωσουσιν τας φαραγγας αυτων και πας χειμαρρους και ποταμος επικλυζων τοις νεκροις αυτων πληρωθησεται και αξω την αιχμαλωσιαν αυτων επι τα ακρα πασης της γης συ δε εξελθων προκαταλημψη μοι παν ὄριον αυτων και εκδωσουσιν σοι ἑαυτους και διατηρησεις εμοι αυτους εις ἡμεραν ελεγμου αυτων επι δε τους απειθουντας ου φεισεται ὁ οφθαλμος σου του δουναι αυτους εις φονον και ἀρπαγην εν παση τη γη σου ὅτι ζων εγω και το κρατος της βασιλειας μου λελαληκα και ποιησω ταυτα εν χειρι μου και συ δε ου παραβηση ἐν τι των ῥημάτων του κυριου σου αλλα επιτελων επιτελεσεις καθοτι προστεταχα σοι και ου μακρυνεις του ποιησαι αυτα και εξηλθεν ολοφερνης απο προσωπου του κυριου αυτου και εκαλεσεν παντας τους δυναστας και τους στρατηγους και επιστατας της δυναμεως ασσουρ και ηριθμισεν εκλεκτους ανδρας εις παραταξιν καθοτι εκελευσεν αυτω ὁ κυριος αυτου εις μυριαδας δεκα δυο και ἱππεις τοξοτας μυριους δισχιλιους και διεταξεν αυτους ὃν τροπον πολεμου πληθος συντασσεται και ελαβεν καμηλους και ονους και ἡμιονους εις την απαρτιαν αυτων πληθος πολυ σφοδρα και προβατα και βοας και αιγας εις την παρασκευην αυτων ὢν ουκ ην αριθμος και επισιτισμον παντι ανδρι εις πληθος και χρυσιον και αργυριον εξ οικου βασιλεως πολυ σφοδρα και εξηλθεν αυτος και πασα ἡ δυναμις αυτου εις πορειαν του προσελθειν βασιλεως ναβουχοδοноσορ και καλυψαι παν το προσωπον της γης προς δυσμαις εν ἄρμασι και ἱππευσι και πεζοις επιλεκτοις αυτων και πολυς ὁ επιμικτος ὡς ακρις συνεξηλθον αυτοις και ὡς ἡ αμμος της γης ου γαρ ην αριθμος απο πληθους αυτων και απηλθον εκ νινευη ὁδον τριων ἡμερων επι προσωπον του πεδιου βεκτιλειθ και επεστρατοπεδευσαν απο βεκτιλειθ πλησιον του ορους του επ αριστερα της ανω κιλικιας και ελαβεν πασαν την δυναμιν αυτου τους πεζους και τους ἱππεις και τα ἄρματα αυτου και απηλθεν εκειθεν εις την ορεινην και διεκοψεν το φουδ και λουδ και επρονομευσεν ὑι-

ους παντας ρασσις και υιους ισμαηλ τους κατα προσωπον της ερημου προς νοτον της χελεων και παρηλθεν τον ευφρατην και διηλθεν την μεσοποταμιαν και κατεσκαψεν πασας τας πολεις τας υψηλας τας επι του χειμαρρου αβρωνα έως του ελθειν επι θαλασσαν και κατελαβετο τα ορια της κιλικιας και κατεκοψε παντας τους αντισταντας αυτω και ηλθεν έως οριων ιαφεθ τα προς νοτον κατα προσωπον της αραβιας και εκυκλωσεν παντας τους υιους μαδιαμ και ενεπρησεν τα σκηνωματα αυτων και επρονομευσεν τας μανδρας αυτων και κατεβη εις πεδιον δαμασκου εν ημεραις θερισμου πυρων και ενεπρησεν παντας τους αγρους αυτων και τα ποιμνια και τα βουκολια εδωκεν εις αφανισμον και τας πολεις αυτων εσκυλευσεν και τα πεδια αυτων εξελικμησεν και επαταξεν παντας τους νεανισκους αυτων εν στοματι ρομφαιας και επεπεσεν φοβος και τρομος αυτου επι τους κατοικουντας την παραλιαν τους οντας εν σιδωνι και εν τυρω και τους κατοικουντας σουρ και οκινα και παντας τους κατοικουντας ιεμνααν και οι κατοικουντες εν αζωτω και ασχαλνι εφοβηθησαν αυτον σφοδρα και απεστειλαν προς αυτον αγγελους λογους ειρηνικοις λεγοντες ιδου ημεις οι παιδες ναβουχοδονοσορ βασιλεως μεγαλου παρακειμεθα ενωπιον σου χρηση αιμιν καθως αρεστον εστιν τω προσωπω σου ιδου αι επαυλεις ημων και πας τοπος ημων και παν πεδιον πυρων και τα ποιμνια και τα βουκολια και πασαι αι μανδραι των σκηνων ημων παρακεινται προ προσωπου σου χρηση καθο αν αρεσκη σοι ιδου και αι πολεις ημων και οι κατοικουντες εν αυταις δουλοι σοι εισιν ελθων απαντησον αυταις ως εστιν αγαθον εν οφθαλμοις σου και παρεγενοντο οι ανδρες προς ολοφερνην και απηγγειλαν αυτω κατα τα ρηματα ταυτα και κατεβη επι την παραλιαν αυτος και η δυναμις αυτου και εφρουρωσε τας πολεις τας υψηλας και ελαβεν εξ αυτων εις συμμαχιαν ανδρας επιλεκτους και εδεξαντο αυτον αυτοι και πασα η περιχωρος αυτων μετα στεφανων και χορων και τυμπανων και κατεσκαψεν παντα τα ορια αυτων και τα αλση αυτων εξεκοψεν και ην δεδομενον αυτω εξολεθρευσαι παντας τους θεους της γης οπως αυτω μονω τω ναβουχοδονοσορ λατρευσωσι παντα τα εθνη και πασαι αι γλωσσαι και αι φυλαι αυτων επικαλεσωνται αυτον εις θεον και ηλθεν κατα προσωπον εσδρηλων πλησιον της δωταιας η εστιν απεναντι του πριονος του μεγαλου της ιουδαιας και κατεστρατοπεδευσαν ανα μεσον γαιβαι και σκυθων πολεως και ην εκει μηνα ημερων εις το συλλεξαι πασαν την απαρτιαν της δυναμεως αυτου και ηκουσαν οι υιοι ισραηλ οι κατοικουντες εν τη ιουδαια παντα οσα εποησεν ολοφερνης τοις εθνεσιν ο αρχιστρατηγος ναβουχοδονοσορ βασιλεως ασσυριων και ον τροπον εσκυλευσεν παντα τα ιερα αυτων και εδωκεν αυτα εις αφανισμον και εφοβηθησαν σφοδρα σφοδρα απο προσωπου αυτου και περι ιερουσαλημ και του ναου κυριου θεου αυτων εταραχθησαν οτι προσφατως ησαν αναβεβηκοτες εκ της αιχμαλωσιας και νεωστι πας ο λαος συνελελεκτο της ιουδαιας και τα σκευη και το θυσιαστηριον και ο οικος εκ της βεβηλωσεως ηγιασμενα ην και απεστειλαν εις παν οριον σαμαρειας και κωνα και βαιθωρων και βελμαιν και ιεριχω και εις χωβα και αισωρα και τον αυλωνα σαλημ και προκατελαβοντο πασας τας κορυφας των ορειων των υψηλων και ετειχισαν τας εν αυτοις κωμας και παρεθεντο εις επισιτισμον εις παρασκευην πολεμου οτι προσφατως ην τα πεδια αυτων τεθερισμενα και εγραψεν ιωακιμ ο ιερευς ο μεγας

ὅς ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν ἱερουσαλὴμ τοῖς κατοικοῦσι βαιτυλοῦα καὶ βαιτομεσθαίμ ἢ ἐστὶν ἀπεναντί ἐσθρῆλων κατὰ πρόσωπον τοῦ πεδίου τοῦ πλησίον δωθαίμ λεγὼν διακατασχεῖν τὰς ἀναβάσεις τῆς ὀρεινῆς ὅτι δι' αὐτῶν ἦ ἡ εἰσοδὸς εἰς τὴν ἰουδαϊαν καὶ ἡν εὐχερὶς διακωλύσαι αὐτοὺς προσβαινοντάς στενης τῆς προσβάσεως οὐσῆς ἐπ' ἀνδράς τοὺς πάντας δύο καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καθὰ συνετάξεν αὐτοῖς ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ ἡ γερουσία πάντος δήμου ἰσραὴλ οἱ ἐκαθήντο ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἀνεβόησαν πᾶς ἀνὴρ ἰσραὴλ πρὸς τὸν θεόν ἐν ἐκτενείᾳ μεγάλη καὶ ἐταπεινώσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἐκτενείᾳ μεγάλη αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ νηπία αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ πᾶς παροίκος καὶ μισθώτος καὶ ἀργυρωνήτος αὐτῶν ἐπέθεντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν καὶ πᾶς ἀνὴρ ἰσραὴλ καὶ γυνή καὶ τὰ παῖδια οἱ κατοικοῦντες ἐν ἱερουσαλὴμ ἐπεσον κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ καὶ ἐσποδῶσαντο τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἐξετείναν τοὺς σάκκους αὐτῶν κατὰ πρόσωπον κυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον σάκκῳ περιέβαλον καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν θεόν ἰσραὴλ ὁμοθυμαδὸν ἐκτενῶς τοῦ μὴ δύναι ἐἶς διαρπάγῃν τὰ νηπία αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας εἰς πρόνομην καὶ τὰς πόλεις τῆς κληρονομίας αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ τὰ ἅγια εἰς βεβήλωσιν καὶ οὐκ εὐδοκίαν ἐπιχάρμα τοῖς ἐθνέσιν καὶ εἰσηκούσεν κύριος τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ εἰσείδεν τὴν θλίψιν αὐτῶν καὶ ἦν ὁ λαὸς νηστεύων ἡμέρας πλείους ἐν πάσῃ τῇ ἰουδαίᾳ καὶ ἱερουσαλὴμ κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων κυρίου παντοκράτορος καὶ ἰωακὶμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ πάντες οἱ παρεστηκότες ἐνώπιον κυρίου ἱερεῖς καὶ οἱ λειτουργοῦντες κυρίῳ σάκκους περιεζώσμενοι τὰς ὀσφύας αὐτῶν προσέφερον τὴν ὀλοκαυτῶσιν τοῦ ἐνδελειχισμού καὶ τὰς εὐχὰς καὶ τὰ ἔκουςια δομάτα τοῦ λαοῦ καὶ ἡν σποδὸς ἐπὶ τὰς κῆδαις αὐτῶν καὶ ἐβῶν πρὸς κύριον ἐκ πάσης δυναμείας εἰς ἀγαθὸν ἐπισκεψάσθαι πᾶν οἶκον ἰσραὴλ καὶ ἀνηγγέλη ὀλοφέρνη ἀρχιστρατηγῷ δυναμείας ἀσσοῦρ διότι οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ παρεσκεύασαντο εἰς πόλεμον καὶ τὰς διόδους τῆς ὀρεινῆς συνεκλείσαν καὶ ἐτείχισαν πᾶσαν κορυφὴν ὄρους ὑψηλοῦ καὶ ἐθήκαν ἐν τοῖς πεδίοις σκανδαλά καὶ ὠργισθὴ θυμῷ σφοδρῷ καὶ ἐκαλῆσεν πάντας τοὺς ἀρχοντας μωαβ καὶ τοὺς στρατηγούς αὐμῶν καὶ πάντας σατραπᾶς τῆς παραλίας καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀναγγεῖλατε δὴ μοι υἱοὶ χαναάν τίς ὁ λαὸς οὗτος ὁ καθήμενος ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ τινες ἅς κατοικοῦσιν πόλεις καὶ τὸ πλῆθος τῆς δυναμείας αὐτῶν καὶ ἐν τίνι τὸ κράτος αὐτῶν καὶ ἡ ἰσχύς αὐτῶν καὶ τίς ἀνέστηκεν ἐπ' αὐτῶν βασιλεὺς ἡγούμενος στρατίας αὐτῶν καὶ διὰ τί κατενώτισαντο τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς ἀπάντησιν μοι παρὰ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν δυσμαῖς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἀχίωρ ὁ ἡγούμενος πάντων ὑἱῶν αὐμῶν ἀκουσάτω δὴ λόγον ὁ κύριός μου ἐκ στόματος τοῦ δούλου σου καὶ ἀναγγέλω σοὶ τὴν ἀληθειάν περὶ τοῦ λαοῦ τούτου ὅς κατοικεῖ τὴν ὀρεινὴν ταυτὴν πλησίον σου οἰκούντος καὶ οὐκ ἐξελέυσεται ψευδὸς ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δούλου σου ὁ λαὸς οὗτος εἰσὶν ἀπογονοὶ χαλδαίων καὶ παρωκῆσαν τὸ πρότερον ἐν τῇ μεσοποταμίᾳ ὅτι οὐκ ἐβουλήθησαν ἀκολουθεῖν τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων αὐτῶν οἱ ἐγένοντο ἐν γῇ χαλδαίων καὶ ἐξεβήσαν ἐξ ὁδοῦ τῶν γονεῶν αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ θεῷ ᾧ ἐπεγνώσαν καὶ ἐξεβάλον αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ ἐφυγον εἰς μεσοποταμίαν καὶ παρωκῆσαν ἐκεῖ ἡμέρας πολλὰς καὶ εἶπεν ὁ θεὸς αὐτῶν ἐξελθεῖν ἐκ τῆς παροικίας αὐτῶν καὶ πορευθῆναι εἰς γῆν χαναάν καὶ κατωκῆσαν ἐ-

και και επληθυνθησαν χρυσιω και αργυριω και εν κτηνεσιν πολλοις σφοδρα και κατεβησαν εις αιγυπτον εκαλυψεν γαρ το προσωπον της γης χαναν λιμος και παρωκησαν εκει μεχρις ου διετραφησαν και εγενοντο εκει εις πληθος πολυ και ουκ ην αριθμος του γενους αυτων και επανεστη αυτοις ο βασιλευς αιγυπτου και κατεσοφισατο αυτους εν πονω και πλινθω εταπεινωσαν αυτους και εθεντο αυτους εις δουλους και ανεβησαν προς τον θεον αυτων και επαταξεν πασαν την γην αιγυπτου πληγαις εν αις ουκ ην ιασις και εξεβαλον αυτους οι αιγυπτιοι απο προσωπου αυτων και κατεξηρανεν ο θεος την ερυθραν θαλασσαν εμπροσθεν αυτων και ηγαγεν αυτους εις οδον του σινα και καδης βαρνη και εξεβαλον παντας τους κατοικουντας εν τη ερημω και ωκησαν εν γη αμορραιων και παντας τους εσεβωνιτας εξωλεθρευσαν εν τη ισχυι αυτων και διαβαντες τον ιορδανην εκληρονομησαν πασαν την ορεινην και εξεβαλον εκ προσωπου αυτων τον χαναναιον και τον φερεζαιον και τον ιεβουσαιον και τον συχεμ και παντας τους γεργεσαιους και κατωκησαν εν αυτη ημερας πολλας και εως ουκ ημαρτον ενωπιον του θεου αυτων ην μετ αυτων τα αγαθα οτι θεος μισων αδικιαν μετ αυτων εστιν οτε δε απεστησαν απο της οδου ης διεθετο αυτοις εξωλεθρευθησαν εν πολλοις πολεμοις επι πολυ σφοδρα και ηχημαλωτευθησαν εις γην ουκ ιδιαν και ο νας του θεου αυτων εγενηθη εις εδαφος και αι πολεις αυτων εκρατηθησαν υπο των υπεναντιων και νυν επιστρεψαντες επι τον θεον αυτων ανεβησαν εκ της διασπορας ου διεσπαρησαν εκει και κατεσχον την ιερουσαλημ ου το αγιασμα αυτων και κατωκισθησαν εν τη ορεινη οτι ην ερημος και νυν δεσποτα κυριε ει μεν εστιν αγνοημα εν τω λαω τουτω και αμαρτανουσιν εις τον θεον αυτων και επισκεψομεθα οτι εστιν εν αυτοις σκανδαλον τουτο και αναβησομεθα και εκπολεμησομεν αυτους ει δ ουκ εστιν ανομια εν τω εθνει αυτων παρελθετω δη ο κυριος μου μηποτε υπερασπιση ο κυριος αυτων και ο θεος αυτων υπερ αυτων και εσομεθα εις ονειδισμον εναντιον πασης της γης και εγενετο ως επαυσατο αχιωρ λαλων τους λογους τουτους και εγογγυσεν πας ο λαος ο κυκλων την σκηνην και περιεστως και ειπαν οι μεγιστανες ολοφερνου και παντες οι κατοικουντες την παραλιαν και την μωαβ συγκοψαι αυτον ου γαρ φοβηθηθησομεθα απο υιων ισραηλ ιδου γαρ λαος εν ουκ εστιν δυναμις ουδε κρατος εις παραταξιν ισχυραν διο δη αναβησομεθα και εσονται εις καταβρωσιν πασης της στρατιας σου δεσποτα ολοφερνη και ως κατεπαυσεν ο θορυβος των ανδρων των κυκλω της συνεδριας και ειπεν ολοφερνης αρχιστρατηγος δυναμειωσ ασσουρ προς αχιωρ εναντιον παντος του δημου αλλοφυλων και προς παντας υιους μωαβ και τις ει συ αχιωρ και οι μισθωτοι του εφραιμ οτι επροφητευσας εν ημιν καθως σημερον και ειπας το γενοσ ισραηλ μη πολεμηση οτι ο θεος αυτων υπερασπει αυτων και τις θεος ει μη ναβουχοδονοσορ ουτος αποστελει το κρατος αυτου και εξολεθρευσει αυτους απο προσωπου της γης και ου ρυσεται αυτους ο θεος αυτων αλλ ημεις οι δουλοι αυτου παταξομεν αυτους ως ανθρωπον ένα και ουκ υποστησονται το κρατος των ιππων ημων κατακαυσομεν γαρ αυτους εν αυτοις και τα ορη αυτων μεθυσθησεται εν τω αιματι αυτων και τα πεδια αυτων πληρωθησεται των νεκρων αυτων και ουκ αντιστησεται το ιχνος των ποδων αυτων κατα προσωπον ημων αλλα απωλεια απολουνται λεγει ο βασιλευς ναβουχοδονοσορ ο κυριος πασης της γης ειπεν γαρ ου

ματαιωθήσεται τα ῥήματα των λογων αυτου συ δε αχιωρ μισθωτε του αμμων ὡς ελαλησας τους λογους τουτους εν ἡμερα αδικιας σου ουκ οφει ετι το προσωπον μου απο της ἡμερας ταυτης ἕως ὅτου εκδικησω το γενος των εξ αιγυπτου και τοτε διελευσεται ὁ σιδηρος της στρατιας μου και ὁ λαος των θεραποντων μου τας πλευρας σου και πεση εν τοις τραυματιαις αυτων ὅταν επιστρέψω και αποκαταστήσουσιν σε οἱ δουλοι μου εις την ορεινην και ἴθουσιν σε εν μια των πολειων των αναβασεων και ουκ απολη ἕως ὅτου εξολεθρευθης μετ αυτων και ειπερ ελπίζεις τη καρδια σου ὅτι ου συλλημφθησονται μη συμπεστω σου το προσωπον ελαλησα και ουδεν διαπεσειται των ῥημάτων μου και προσεταξεν ολοφερνης τοις δουλοις αυτου οἱ ἦσαν παρεστηκοτες εν τη σκηνῇ αυτου συλλαβεῖν τον αχιωρ και αποκαταστήσαι αυτον εις βαιτυλουα και παραδουναῖν εις χειρας ὕιων ισραηλ και συνελαβον αυτον οἱ δουλοι αυτου και ἤγαγον αυτον ἐξω της παρεμβολης εις το πεδιον και απηραν εκ μεσου της πεδινης εις την ορεινην και παρεγενοντο επι τας πηγας αἱ ἦσαν ὑποκατω βαιτυλουα και ὡς ειδαν αυτους οἱ ανδρες της πολεως επι την κορυφην του ορους ανελαβον τα ὅπλα αυτων και απηλθον ἐξω της πολεως επι την κορυφην του ορους και πας ανηρ σφενδονητης διεκρατησαν την αναβασιν αυτων και εβαλλον εν λιθοις ἐπ αυτους και ὑποδυσαντες ὑποκατω του ορους εδησαν τον αχιωρ και αφηκαν ερριμμενον ὑπο την ῥίζαν του ορους και απωχοντο προς τον κυριον αυτων καταβαντες δε οἱ υἱοι ισραηλ εκ της πολεως αυτων επεστησαν αυτω και λυσαντες αυτον απηγαγον εις την βαιτυλουα και κατεστήσαν αυτον επι τους αρχοντας της πολεως αυτων οἱ ἦσαν εν ταις ἡμεραις ἐκειναις οζιας ὁ του μιχα εκ της φυλης συμεων και χαβρις ὁ του γοθονιηλ και χαρμῖς υἱος μελχιηλ και συνεκαλεσαν παντας τους πρεσβυτερους της πολεως και συνεδραμον πας νεανισκος αυτων και αἱ γυναικες εις την ἐκκλησιαν και ἐστήσαν τον αχιωρ εν μεσω παντος του λαου αυτων και ἐπηρωτησεν αυτον οζιας το συμβεβηκος και ἀποκριθεις ἀπηγγειλεν αυτοις τα ῥήματα της συνεδριας ολοφερνου και παντα τα ῥήματα ὅσα ἐλαλησεν εν μεσω των αρχοντων ὕιων ασσουρ και ὅσα ἐμεγαλορρημονησεν ολοφερνης εις τον οικον ισραηλ και πεσοντες ὁ λαος προσεκυνησαν τω θεω και ἐβοησαν λεγοντες κυριε ὁ θεος του ουρανου κατίδε επι τας ὑπερηφανιας αυτων και ἐλεησον την ταπεινωσιν του γενοῦς ἡμων και ἐπιβλέψον επι το προσωπον των ἡγιασμενων σοι εν τη ἡμερα ταυτη και παρεκαλεσαν τον αχιωρ και ἐπηνεσαν αυτον σφοδρα και παρελαβεν αυτον οζιας εκ της ἐκκλησιας εις οικον αυτου και ἐποίησεν ποτον τοις πρεσβυτεροις και ἐπεκαλεσαντο τον θεον ισραηλ εις βοήθειαν ὅλην την νυκτα ἐκείνην τη δὲ ἐπαυριον παρηγγειλεν ολοφερνης παση τη στρατια αυτου και παντι τῷ λαῷ αυτου οἱ παρεγενοντο επι την συμμαχίαν αυτου ἀναζευγνυειν επι βαιτυλουα και τας ἀναβάσεις της ορεινης προκαταλαμβάνανεσθαι και ποιεῖν πολεμον προς τους υἱους ισραηλ και ἀνεξευξεν εν τη ἡμερα ἐκείνῃ πας ανηρ δυνατος αυτων και ἡ δυναμις αυτων ανδρων πολεμιστων χιλιαδες πεζων ἑκατον ἑβδομηκοντα και ἵππων χιλιαδες δεκα δυο χωρις της ἀποσκευης και των ανδρων οἱ ἦσαν πεζοι εν αυτοις πληθος πολυ σφοδρα και παρενεβαλον εν τῷ αυλῶνι πλησιον βαιτυλουα επι της πηγῆς και παρετειναν εις ευρος επι δωθαιμ ἕως βελβαιμ και εις μηκος ἀπο βαιτυλουα ἕως κυαμωνος ἡ ἐστὶν ἀπεναντι του ἐσδρηλων οἱ δὲ υἱοι ισραηλ ὡς ειδον

αυτων το πληθος εταραχθησαν σφοδρα και ειπαν εκαστος προς τον πλησιον αυτου νυν εκλειξουσιν ουτοι το προσωπον της γης πασης και ουτε τα ορη τα υψηλα ουτε αι φαραγγες ουτε οι βουνοι υποστησονται το βαρος αυτων και αναλαβοντες εκαστος τα σκευη τα πολεμικα αυτων και ανακαυσαντες πυρας επι τους πυργους αυτων εμενον φυλασσοντες ολην την νυχτα εκεινην τη δε ημερα τη δευτερα εξηγαγεν ολοφερνης πασαν την ιππον αυτου κατα προσωπον των υιων ισραηλ οι ησαν εν βαιτυλουα και επεσκεψατο τας αναβασεις της πολεως αυτων και τας πηγας των υδατων εφωδευsen και προκατελαβετο αυτας και επεστηsen αυταις παρεμβολας ανδρων πολεμιστων και αυτος ανεξευξεν εις τον λαον αυτου και προσελθοντες αυτω παντες αρχοντες υιων ησαι και παντες οι ηγγουμενοι του λαου μωαβ και οι στρατηγοι της παραλιας ειπαν ακουσατω δη λογον ο δεσποτης ημων ινα μη γενηται θραυσμα εν τη δυναμει σου ο γαρ λαος ουτος των υιων ισραηλ ου πεποιθαν επι τοις δορασιν αυτων αλλ επι τοις υψεσι των ορεων εν οις αυτοι ενοικουσιν εν αυτοις ου γαρ εστιν ευχερες προσβηναι τας κορυφαις των ορεων αυτων και νυν δεσποτα μη πολεμει προς αυτους καθως γινεται πολεμος παραταξεως και ου πεσειται εκ του λαου σου ανηρ εις αναμεινον επι της παρεμβολης σου διαφυλασσωσαν παντα ανδρα εκ της δυναμειος σου και επικρατησατωσαν οι παιδες σου της πηγης του υδατος η εκπορευεται εκ της ριζης του ορους διοτι εκειθεν υδρευονται παντες οι κατοικουντες βαιτυλουα και ανελοι αυτους η διψα και εκδωσουσι την πολιν αυτων και ημεις και ο λαος ημων αναβησομεθα επι τας πλησιον κορυφας των ορεων και παρεμβалуομεν επ αυταις εις προφυλακην του μη εξελθειν εκ της πολεως ανδρα ενα και τακησονται εν τω λιμω αυτοι και αι γυναικες αυτων και τα τεκνα αυτων και πριν ελθειν την ρομφαιαν επ αυτους καταστρωθησονται εν ταις πλατειαις της οικησεως αυτων και ανταποδωσεις αυτοις ανταποδομα πονηρον ανθ ων εστασιασαν και ουκ απηνητησαν τω προσωπω σου εν ειρηνη και ηρεσαν οι λογοι αυτων ενωπιον ολοφερνου και ενωπιον παντων των θεραποντων αυτου και συνεταξε ποιειν καθα ελαλησαν και απηρεν παρεμβολη υιων αμμων και μετ αυτων χιλιαδες πεντε υιων ασσουρ και παρενεβαλον εν τω αυλωνι και προκατελαβοντο τα υδατα και τας πηγας των υδατων των υιων ισραηλ και ανεβησαν οι υιοι ησαι και οι υιοι αμμων και παρενεβαλον εν τη ορεινη απεναντι δωθαιμ και απεστειλαν εξ αυτων προς νοτον και απηλιωτην απεναντι εγρεβηλ η εστιν πλησιον χους η εστιν επι του χειμαρρου μοχμουρ και η λοιπη στρατια των ασσυριων παρενεβαλον εν τω πεδιω και εκαλυψαν παν το προσωπον της γης και αι σκηναι και αι απαρτιαι αυτων κατεστρατοπεδευσαν εν οχλω πολλω και ησαν εις πληθος πολυ σφοδρα και οι υιοι ισραηλ ανεβοησαν προς κυριον θεον αυτων οτι ωλιγοψυχηsen το πνευμα αυτων οτι εκυκλωσαν παντες οι εχθροι αυτων και ουκ ην διαφυγειν εκ μεσου αυτων και εμεινεν κυκλω αυτων πασα παρεμβολη ασσουρ οι πεζοι και αρματα και οι ιππεις αυτων ημερας τριακοντα τεσσαρας και εξελιπεν παντας τους κατοικουντας βαιτυλουα παντα τα αγγεια αυτων των υδατων και οι λακκοι εξεκενουντο και ουκ ειχον πιειν εις πλησμονην υδωρ ημεραν μιαν οτι εν μετρω εδιδοσαν αυτοις πιειν και ηθυμηsen τα νηπια αυτων και αι γυναικες και οι νεανισκοι εξελιπον απο της διψης και επιπτον εν ταις πλατειαις της πολεως και εν ταις διοδοις των πυλων και ουκ

ην κραταιωσας ετι εν αυτοις και επισυνηχθησαν πας ὁ λαος ἐπὶ ὄζιαν και τους αρχοντας της πολεως δι νεανισκοι και αι γυναικες και τα παιδια και ανεβησαν φωνη μεγαλη και ειπαν εναντιον παντων των πρεσβυτερων κριναι ὁ θεος ανα μεσον ὑμων και ἡμων ὅτι ἐποιησατε ἐν ἡμιν ἀδικιαν μεγαλην ου λαλησαντες ειρηνικα μετα ὑιων ασσουρ και νυν ουκ εστιν ὁ βοηθος ἡμων αλλα πεπρακεν ἡμας ὁ θεος εἰς τας χειρας αυτων του καταστρωθηναι ἐναντιον αυτων ἐν διψῃ και ἀπώλεια μεγαλη και νυν επικαλεσασθε αυτους και ἐκδοσθε την πολιν πασαν εἰς προνομην τῷ λαῷ ὀλοφερνου και παση τῇ δυναμει αυτου κρεισσον γαρ ἡμιν γεννηθηναι αυτοις εἰς διαρπαγην εσομεθα γαρ εἰς δουλους και ζησεται ἡ ψυχη ἡμων και ουκ ὀφομεθα τον θανατον των νηπιων ἡμων ἐν ὀφθαλμοις ἡμων και τας γυναικας και τα τεκνα ἡμων ἐκλειπουσας τας ψυχας αυτων μαρτυρομεθα ὑμιν τον ουρανον και την γην και τον θεον ἡμων και κυριον των πατερων ἡμων ὃς ἐκδικει ἡμας κατα τας ἀμαρτίας ἡμων και κατα τα ἀμαρτηματα των πατερων ἡμων ἵνα μη ποιησῃ κατα τα ῥήματα ταυτα ἐν τῇ ἡμερᾷ τῇ σημερον και ἐγενετο κλαυθμος μεγας ἐν μεσῷ τῆς ἐκκλησίας παντων ὁμοθυμαδον και ἐβοησαν πρὸς κυριον τον θεον φωνῇ μεγαλῇ και ειπεν πρὸς αυτους ὄζιας θαρσειτε ἀδελφοι διακαρτερησωμεν ἐτι πεντε ἡμερας ἐν αἷς ἐπιστρεφει κυριος ὁ θεος ἡμων το ελεος αυτου ἐφ ἡμας ου γαρ ἐγκαταλειπει ἡμας εἰς τέλος εαν δε διελθωσιν αὐται και μη ἐλθῇ ἐφ ἡμας βοθητεια ποιησω κατα τα ῥήματα ὑμων και ἐσκορπισεν τον λαον εἰς την ἑαυτου παρεμβολην και ἐπὶ τα τειχῃ και τους πυργους της πολεως αυτων ἀπηλθον και τας γυναικας και τα τεκνα εἰς τους οἰκους αυτων ἀπεστειλαν και ἦσαν ἐν ταπεινωσει πολλῇ ἐν τῇ πολει και ἤκουσεν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμεραῖς ἰουδιθ θυγατρῇ μεραρι ὑίου ὡξ ὑίου ἰωσηφ ὑίου ὄζηλ ὑίου ἐλκία ὑίου ἀνανιου ὑίου γεδεων ὑίου ραφαιν ὑίου ἀχιτωβ ὑίου ἡλίου ὑίου χελκιου ὑίου ἐλιαβ ὑίου ναθαναὴλ ὑίου σαλαμιηλ ὑίου σαρασαδαι ὑίου ἰσραὴλ και ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μανασσῆς της φυλῆς αὐτῆς και της πατρίας αὐτῆς και ἀπεθάνεν ἐν ἡμεραῖς θερισμου κριθῶν ἐπεστή γαρ ἐπὶ τους δεσμευοντας τα δραγματα ἐν τῷ πεδίῳ και ὁ καυσὼν ἦλθεν ἐπὶ την κεφαλὴν αυτου και ἐπεσεν ἐπὶ την κλινὴν αυτου και ἐτελευτήσεν ἐν βαιτυλῳα τῇ πολει αυτου και εὐάψαν αυτον μετα των πατερων αυτου ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀνα μεσον δωθαίμ και βαλαμων και ἡν ἰουδιθ ἐν τῷ οἰκῷ αὐτῆς χηρευουσα ἐτὶ τρία και μῆνας τεσσαρας και ἐποίησεν ἑαυτῇ σκηνὴν ἐπὶ του δωματος του οἴκου αὐτῆς και ἐπετίθηκεν ἐπὶ την ὀσφυν αὐτῆς σάκκον και ἡν ἐπ αὐτῆς τὰ ἱμάτια της χηρευσεως αὐτῆς και ἐνήστευε πασας τὰς ἡμερας της χηρευσεως αὐτῆς χωρὶς προσαββατων και σαββατων και προνουμηνιων και νουμηνιων και ἑορτων και χαρμοσυνων οἴκου ἰσραὴλ και ἡν καλῇ τῷ εἶδει και ὥραια τῇ ὀφει σφοδρὰ και ὑπελίπετο αὐτῇ μανασσῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς χρυσιον και ἀργυριον και παιδὰς και παιδίσκας και κτήνη και ἀγρούς και ἐμενεν ἐπ αυτων και ουκ ἦν ὃς ἐπηνέγκεν αὐτῇ ῥῆμα πονηρον ὅτι ἐφοβειτο τον θεον σφοδρὰ και ἤκουσεν τὰ ῥήματα του λαου τὰ πονηρὰ ἐπὶ τον ἀρχοντα ὅτι ὠλιγοψύχησαν ἐν τῇ σπᾶναι των ὕδατων και ἤκουσεν παντας τους λόγους ἰουδιθ ὅους ἐλάλησεν πρὸς αυτους ὄζιας ὥς ὠμοσεν αυτοις παραδῶσιν την πολιν μετα ἡμερας πεντε τοῖς ἀσσυριοῖς και ἀποστείλασα την ἄβραν αὐτῆς την ἐφεστῶσαν πᾶσιν τοῖς ὑπαρχουσιν αὐτῆς ἐκάλεσεν χαβρίν και χαρμὶν τους πρεσβυτερους της πολεως αὐτῆς και ἦλθον πρὸς αὐτὴν και ειπεν πρὸς

αυτους ακουσατε δη μου αρχοντες των κατοικουντων εν βαιτυλουα οτι ουκ ευθης ο λογος υμων ον ελαλησατε εναντιον του λαου εν τη ημερα ταυτη και εστησατε τον ορκον τουτον ον ελαλησατε ανα μεσον του θεου και υμων και ειπατε εκδωσειν την πολιν τοις εχθροις ημων εαν μη εν αυταις επιστρεψη κυριος βοηθειαν υμιν και νυν τινες εστε υμεις οι επειρασατε τον θεον εν τη ημερα τη σημερον και ιστατε υπερ του θεου εν μεσω υιων ανθρωπων και νυν κυριον παντοκρατορα εξεταζετε και ουθεν επιγνωσεσθε εως του αιωνος οτι βαθος καρδιας ανθρωπου ουχ ευρησετε και λογους της διανοιας αυτου ου διαλημψεσθε και πως τον θεον ος εποιησεν παντα ταυτα ερευνησετε και τον νουν αυτου επιγνωσεσθε και τον λογισμον αυτου κατανοησετε μηδαμως αδελφοι μη παροργιζετε κυριον τον θεον ημων οτι εαν μη βουληται εν ταις πεντε ημεραις βοηθησαι ημιν αυτος εχει την εξουσιαν εν αις θελει σκεπασαι ημεραις η και ολεθρευσαι ημας προ προσωπου των εχθρων ημων υμεις δε μη ενεχυραζετε τας βουλας κυριου του θεου ημων οτι ουχ ως ανθρωπος ο θεος απειληθηται ουδ ως υιος ανθρωπου διαιτηθηται διοπερ αναμενοντες την παρ αυτου σωτηριαν επικαλεσωμεθα αυτον εις βοηθειαν ημων και εισακουσεται της φωνης ημων εαν η αυτω αρεστον οτι ουκ ανεστη εν ταις γενεαις ημων ουδε εστιν εν τη ημερα τη σημερον ουτε φυλη ουτε πατρια ουτε δημος ουτε πολις εξ ημων οι προσκυνουσι θεοις χειροποιητοις καθαπερ εγενετο εν ταις προτερον ημεραις ων χαριν εδοθησαν εις ρομφαιαν και εις διαρπαγην οι πατερες ημων και επεσον πτωμα μεγα ενωπιον των εχθρων ημων ημεις δε ετερον θεον ουκ εγνωμεν πλην αυτου οθεν ελπιζομεν οτι ουχ υπεροφεται ημας ουδ απο του γενους ημων οτι εν τω λημφθηναι ημας ουτως και λημφθησεται πασα η ιουδαια και προνομευθησεται τα αγια ημων και εκζητησει την βεβηλωσιν αυτων εκ του αιματος ημων και τον φονον των αδελφων ημων και την αιχμαλωσιαν της γης και την ερημωσιν της κληρονομιας ημων επιστρεφει εις κεφαλην ημων εν τοις εθνεσιν ου εαν δουλευσωμεν εκει και εσομεθα εις προσκομμα και εις ονειδος εναντιον των κτωμενων ημας οτι ου κατευθυνθησεται η δουλεια ημων εις χαριν αλλ εις ατιμιαν ιθησει αυτην κυριος ο θεος ημων και νυν αδελφοι επιδειξωμεθα τοις αδελφοις ημων οτι εξ ημων κρεμαται η ψυχη αυτων και τα αγια και ο οικος και το θυσιαστηριον επεστηρισται εφ ημιν παρα ταυτα παντα ευχαριστησωμεν κυριω τω θεω ημων ος πειραζει ημας καθα και τους πατερας ημων μνησθητε οσα εποιησεν μετα αβρααμ και οσα επειρασεν τον ισαακ και οσα εγενετο τω ιακωβ εν μεσοποταμια της συριας ποιμαινοντι τα προβατα λαβαν του αδελφου της μητρος αυτου οτι ου καθως εκεινους επυρωσεν εις ετασμον της καρδιας αυτων και ημας ουκ εξεδιχησεν αλλ εις νουθετησιν μαστιγοι κυριος τους εγγιζοντας αυτω και ειπεν προς αυτην οζιας παντα οσα ειπας εν αγαθη καρδια ελαλησας και ουκ εστιν ος αντιστησεται τοις λογοις σου οτι ουκ εν τη σημερον η σοφια σου προδηλος εστιν αλλ απ αρχης ημερων σου εγνω πας ο λαος την συνεσιν σου καθοτι αγαθον εστιν το πλασμα της καρδιας σου αλλα ο λαος δεδιψηκεν σφοδρα και ηναγκασαν ημας ποιησαι καθα ελαλησαμεν αυτοις και επαγαγειν εφ ημας ορκον ον ου παραβησομεθα και νυν δεηθητι περι ημων οτι γυνη ευσεβης ει και αποστελει κυριος τον υετον εις πληρωσιν των λακκων ημων και ουκ εκλειψομεν ετι και ειπεν προς αυτους ιουδιθ ακουσατε μου και ποιη-

σω πραγμα ὁ ἀφιζεται εἰς γενεας γενεων υἱοῖς τοῦ γενους ἡμῶν ὑμεῖς στησεσθε ἐπὶ τῆς πυλῆς τὴν νυκτὰ ταυτὴν καὶ ἐξελευσομαι ἐγὼ μετὰ τῆς ἄβρας μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μετ' ἃς εἶπατε παραδῶσιν τὴν πόλιν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν ἐπισκεῖσθαι κυριὸς τὸν ἰσραὴλ ἐν χειρὶ μου ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξερευνήσετε τὴν πράξιν μου οὐ γὰρ ἐρῶ ὑμῖν ἕως τοῦ τελεσθῆναι ἃ ἐγὼ ποίω καὶ εἶπεν ὀζίας καὶ οἱ ἀρχόντες πρὸς αὐτὴν πορευοῦ εἰς εἰρήνην καὶ κυριὸς ὁ θεὸς ἐμπροσθεν σου εἰς ἐχθρικῶν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἀποστρέψαντες ἐκ τῆς σκηνῆς ἐπορευθῆσαν ἐπὶ τὰς διατάξεις αὐτῶν ἰουδιθ δὲ ἐπεσεν ἐπὶ προσώπον καὶ ἐπέθετο σποδὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ ἐγυμνωσεν ὃν ἐνεδεδυκεὶ σακχὸν καὶ ἦν ἀρτί προσφερομένον ἐν ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸ θυμιαμα τῆς ἑσπέρας ἐκείνης καὶ ἐβόησεν φωνὴ μεγάλη ἰουδιθ πρὸς κυρίον καὶ εἶπεν κυριε ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς μου σύμεων ὦ ἐδώκας ἐν χειρὶ ῥομφαίαν εἰς ἐχθρικῶν ἀλλογενῶν οἱ ἐλύσαν μῆτράν παρθενοῦ εἰς μiasma καὶ ἐγυμνωσαν μῆρον εἰς αἰσχυνὴν καὶ ἐβεβήλωσαν μῆτράν εἰς οὐκ οὐκ εἰπας γὰρ οὐχ ὅτως ἐστὶ καὶ ἐποίησαν ἀνθ' ὧν ἐδώκας ἀρχοντας αὐτῶν εἰς φόνον καὶ τὴν στρωμνὴν αὐτῶν ἡ ἡδέασατο τὴν ἀπατὴν αὐτῶν ἀπατηθῆσαν εἰς ἅμα καὶ ἐπατάξας δούλους ἐπὶ δυνασταῖς καὶ δυνάστας ἐπὶ θρόνους αὐτῶν καὶ ἐδώκας γυναῖκας αὐτῶν εἰς προνομὴν καὶ θυγατέρας αὐτῶν εἰς αἰχμαλωσίαν καὶ πάντα τὰ σκυλὰ αὐτῶν εἰς διαίρεσιν ὑἱῶν ἡγαπημένων ὑπο σου οἱ καὶ ἐζήλωσαν τὸν ζῆλον σου καὶ ἐβδελύξαντο μiasma ἁίματος αὐτῶν καὶ ἐπεκαλῆσαντο σε εἰς βοήθον ὁ θεὸς ὁ θεὸς ὁ ἐμὸς καὶ εἰσακούσων ἐμοῦ τῆς χήρας σύ γὰρ ἐποίησας τὰ πρότερα ἐκείνων καὶ ἐκεῖνα καὶ τὰ μετέπειτα καὶ τὰ νῦν καὶ τὰ ἐπερχόμενα διενόηθης καὶ ἐγενήθησαν ἃ ἐνενοήθης καὶ παρεστήσαν ἃ ἐβούλευσω καὶ εἶπαν ἰδοὺ παρεσμέν πασαι γὰρ αἱ ὁδοὶ σου ἑτοιμοὶ καὶ ἡ κρίσις σου ἐν προγνώσει ἰδοὺ γὰρ ἀσσυριοὶ ἐπληθύνθησαν ἐν δυνάμει αὐτῶν ὑψώθησαν ἐφ' ἵπῳ καὶ ἀναβατὴ ἐγαυρίασαν ἐν βραχίονι πεζῶν ἠλπίσαν ἐν ἀσπίδι καὶ ἐν γαῖᾳ καὶ τοξῶ καὶ σφενδόνη καὶ οὐκ ἐγνώσαν ὅτι σύ εἰ κυριὸς συντριβῶν πολεμοῦς κυριὸς ὄνομα σοὶ σύ ῥάξον αὐτῶν τὴν ἰσχύ ἐν δυνάμει σου καὶ καταξὼν τὸ κράτος αὐτῶν ἐν τῷ θυμῷ σου ἐβούλευσαντο γὰρ βεβήλωσαι τὰ ἄγια σου μιαναι τὸ σκῆνωμα τῆς καταπαύσεως τοῦ ὀνομασθῆναι τῆς δοξῆς σου καταβαλεῖν σιδηρῶ κεράς θυσιαστήριον σου βλεψὼν εἰς ὑπερφανίαν αὐτῶν ἀποστείλον τὴν ὀργὴν σου εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δὸς ἐν χειρὶ μου τῆς χήρας ὁ διενόηθην κράτος πατάξον δούλον ἐκ χειλέων ἀπατῆς μου ἐπ' ἀρχόντι καὶ ἀρχόντα ἐπὶ θεράποντι αὐτοῦ θραύσον αὐτῶν τὸ ἀνάστημα ἐν χειρὶ θηλείας οὐ γὰρ ἐν πληθεί τοῦ κράτος σου οὐδὲ ἡ δυνάστητις σου ἐν ἰσχυοῦσιν ἀλλὰ ταπεινῶν εἰ θεὸς ἐλαττωνῶν εἰ βοήθος ἀντιλημπτῶ ἀσθενούντων ἀπεγνώσμενων σκεπαστῆς ἀπηλπισμένων σωτὴρ ναι καὶ ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς μου καὶ θεὸς κληρονομίας ἰσραὴλ δεσποτὰ τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς κτίστα τῶν ὑδάτων βασιλεὺ πάσης κτίσεως σου σύ εἰσακούσον τῆς δεήσεώς μου καὶ δὸς λόγον μου καὶ ἀπατὴν εἰς τραῦμα καὶ μῶλωπα αὐτῶν οἱ κατὰ τῆς διαθήκης σου καὶ οἴκου ἡγιασμένου σου καὶ κορυφῆς σίων καὶ οἴκου κατασχεσεως ὑἱῶν σου ἐβούλευσαντο σκληρὰ καὶ ποιήσον ἐπὶ παντός ἐθνούς σου καὶ πάσης φυλῆς ἐπιγνώσιν τοῦ εἰδῆσαι ὅτι σύ εἰ ὁ θεὸς θεὸς πάσης δυνάμεως καὶ κρατοῦς καὶ οὐκ ἐστὶν ἄλλος ὑπεράσπιζων τοῦ γενους ἰσραὴλ εἰ μὴ σύ καὶ ἐγένετο ὥς ἐπαύσατο βῶσα πρὸς τὸν θεὸν ἰσραὴλ καὶ συνετέλεσεν

παντα τα ῥήματα ταυτα και ανεστη απο της πτωσεως και εκαλεσεν την ἄβραν αυτης και κατεβη εις τον οικον εν ᾧ διετριβεν εν αυτω εν ταις ἡμεραις των σαββατων και εν ταις ἑορταις αυτης και περιειλατο τον σακκον ὃν ενεδεδυκει και εξεδυσατο τα ἱματια της χηρευσεως αυτης και περιεκλυσατο το σωμα ὕδατι και εχρισατο μυρω παχει και διεξανε τας τριχας της κεφαλης αυτης και επεθετο μιτραν επ αυτης και ενεδυσατο τα ἱματια της ευφροσύνης αυτης εν οἷς εστολιζετο εν ταις ἡμεραις της ζωης του ανδρος αυτης μανασση και ελαβεν σανδαλια εις τους ποδας αυτης και περιεθετο τους χλιδωνας και τα φελια και τους δακτυλιους και τα ενωτια και παντα τον κοσμον αυτης και εκαλλωπισατο σφοδρα εις απατησιν οφθαλμων ανδρων ὅσοι αν ιδωσιν αυτην και εδωκεν τη ἄβρα αυτης ασκοπυτινην οινου και καψακην ελαιου και πηραν πληρωσεν αλφιτων και παλαιης και αρτων καθαρων και περιεδιπλωσε παντα τα αγγεια αυτης και επεθηκεν αυτη και εξήλθοσαν επι την πυλην της πολεως βαιτυλουα και ἔυροσαν εφεστωτα επ αυτη ὀζιαν και τους πρεσβυτερους της πολεως χαβριν και χαρμιν ὡς δε ειδον αυτην και ην ηλλοιωμενον το προσωπον αυτης και την στολην μεταβεβληκυιαν αυτης και εθαυμασαν επι τω καλλει αυτης επι πολυ σφοδρα και ειπαν αυτη ὁ θεος των πατερων ἡμων δωη σε εις χαριν και τελειωσαι τα επιτηδευματα σου εις γαυριαμα ὕων ισραηλ και ὑψωμα ιερουσαλημ και προσεκυνησεν τω θεω και ειπεν προς αυτους επιταξατε ανοιξαι μοι την πυλην της πολεως και εξελευσομαι εις τελειωσιν των λογων ὧν ελαλησατε μετ εμου και συνεταξαν τοις νεανισκοις ανοιξαι αυτη καθοτι ελαλησεν και εποιησαν ὁυτως και εξήλθεν ιουδιθ αυτη και ἡ παιδισκη αυτης μετ αυτης απεσκοπευον δε αυτην οἱ ανδρες της πολεως ἕως ὃυ κατεβη το ορος ἕως διηλθεν τον αυλωνα και ουκετι εθεωρουν αυτην και επορευοντο εν τω αυλωνι εις ευθειαν και συνηγησεν αυτη προφυλακη των ασσυριων και συνελαβον αυτην και επηρωτησαν τινων ει και ποιθεν ερχη και που πορευη και ειπεν θυγατηρ ειμι των εβραιων και αποδιδρασκω απο προσωπου αυτων ὅτι μελλουσιν διδοσθαι ὑμιν εις καταβρωμα καγω ερχομαι εις το προσωπον ολοφερνου αρχιστρατηγου δυναμεως ὑμων του απαγγειλαι ῥήματα αληθειας και δειξω προ προσωπου αυτου ὁδον καὴ ἦν πορευομεται και κυριευσει πασης της ορεινης και οἱ διαφωνησει των ανδρων αυτου σαφὲς μια ουδε πνευμα ζωης ὡς δε ηκουσαν οἱ ανδρες τα ῥήματα αυτης και κατενοησαν το προσωπον αυτης και ην εναντιον αυτων θαυμασιον τω καλλει σφοδρα και ειπαν προς αυτην σεσωκας την ψυχην σου σπευσασα καταβηναι εις προσωπον του κυριου ἡμων και νυν προσελθε επι την σκηνην αυτου και αφ ἡμων προπεμψουσιν σε ἕως παραδωσουσιν σε εις χειρας αυτου εαν δε στης εναντιον αυτου μη φοβηθης τη καρδια σου αλλα αναγγειλον κατα τα ῥήματα σου και ευ σε ποιησει και επελεξαν εξ αυτων ανδρας ἑκατον και παρεζευξαν αυτη και τη ἄβρα αυτης και ηγαγον αυτας επι την σκηνην ολοφερνου και εγενετο συνδρομη εν παση τη παρεμβολη διεβιοθη γαρ εις τα σκηνωματα ἡ παρουσία αυτης και ελθοντες εκυκλουν αυτην ὡς ἑίστηκει εξω της σκηνης ολοφερνου ἕως προσηγγειλαν αυτω περι αυτης και εθαυμαζον επι τω καλλει αυτης και εθαυμαζον τους υἱους ισραηλ απ αυτης και ειπεν ἕκαστος προς τον πλησιον αυτου τις καταφρονησει του λαου τουτου ὅς εχει εν ἑαυτω γυναικας τοιαυτας ὅτι ου καλον εστιν ὑπολειπεσθαι εξ αυτων ανδρα ἕνα οἱ αφεθεντες δυνησο-

νται κατασοφισασθαι πασαν την γην και εξηλθον οι παρακαλυπτοντες ολοφερνη και παντες οι θεραποντες αυτου και εισηγαγον αυτην εις την σκηνην και ην ολοφερνης αναπαυομενος επι της κλινης αυτου εν τω κωνωπιω ο ην εκ πορφυρας και χρυσιου και σμαραγδου και λιθων πολυτελων καθυφασμενων και ανηγγειλαν αυτω περι αυτης και εξηλθεν εις το προσκηνιον και λαμπαδες αργυραι προαγουσαι αυτου ως δε ηλθεν κατα προσωπον αυτου ιουδιθ και των θεραποντων αυτου εθαυμασαν παντες επι τω καλλει του προσωπου αυτης και πεσουσα επι προσωπον προσεκυνησεν αυτω και ηγειραν αυτην οι δουλοι αυτου και ειπεν προς αυτην ολοφερνης θαρσησον γυναι μη φοβηθης τη καρδια σου οτι εγω ουκ εκακωσα ανθρωπον οστις ηρετικεν δουλειειν βασιλει ναβουχοδονοσορ πασης της γης και νυν ο λαος σου ο κατοικων την ορεινην ει μη εφαιλισαν με ουκ αν ηρα το δορυ μου επ αυτους αλλα αυτοι εαυτοις εποιησαν ταυτα και νυν λεγε μοι τιнос ενεκεν απεδρας απ αυτων και ηλθες προς ημας ηκεις γαρ εις σωτηριαν θαρσει εν τη νυκτι ταυτη ζηση και εις το λοιπον ου γαρ εστιν ος αδικησει σε αλλ ευ σε ποιησει καθα γινεται τοις δουλοις του κυριου μου βασιλεως ναβουχοδονοσορ και ειπεν προς αυτον ιουδιθ δεξαι τα ρήματα της δουλης σου και λαλησατω ή παιδισκη σου κατα προσωπον σου και ουκ αναγγελω ψευδος τω κυριω μου εν τη νυκτι ταυτη και εαν κατακολουθησης τοις λογοις της παιδισκης σου τελειως πραγμα ποιησει μετα σου ο θεος και ουκ αποπεσειται ο κυριος μου των επιτηδευματων αυτου ζη γαρ βασιλευς ναβουχοδονοσορ πασης της γης και ζη το κρατος αυτου ος απεστειλεν σε εις κατορθωσιν πασης ψυχης οτι ου μονον ανθρωποι δια σε δουλευουσιν αυτω αλλα και τα θηρια του αγρου και τα κτηνη και τα πετεινα του ουρανου δια της ισχυος σου ζησονται επι ναβουχοδονοσορ και παντα τον οικον αυτου ηκουσαμεν γαρ την σοφian σου και τα πανουργεumατα της ψυχης σου και ανηγγελη παση τη γη οτι συ μονος αγαθος εν παση βασιλεια και δυνατος εν επιστημη και θαυμαστος εν στρατευμασιν πολεμου και νυν ο λογος ον ελαλησεν αχωρ εν τη συνεδρια σου ηκουσαμεν τα ρήματα αυτου οτι περιεποιησαντο αυτον οι ανδρες βαιτυλousα και ανηγγειλαν αυτοις παντα όσα εξελαλησεν παρα σοι διο δεσποτα κυριε μη παρελθης τον λογον αυτου αλλα καταθου αυτον εν τη καρδια σου οτι εστιν αληθης ου γαρ εκδικαται το γενος ήμων ου κατισχυει ρομφαια επ αυτους εαν μη άμαρτωσιν εις τον θεον αυτων και νυν ίνα μη γενηται ο κυριος μου εκβολος και απρακτος και επιπεσειται θανατος επι προσωπον αυτων και κατελαβετο αυτους άμαρτημα εν ώ παροργιουσιν τον θεον αυτων όπηνικα αν ποιησωσιν ατοπιαν επει παρεξελιπεν αυτους τα βρωματα και εσπανισθη παν ύδωρ εβουλεύσαντο επιβαλαιν τοις κτηνεσιν αυτων και παντα όσα διεστειλατο αυτοις ο θεος τοις νομοις αυτου μη φαγειν διεγνωσαν δαπανησαι και τας απαρχας του σιτου και τας δεκατάς του οινου και του ελαιου ά διεφυλαζαν άγιασαντες τοις ίερευσιν τοις παρεστηκοσιν εν ιερουσαλημ απεναντι του προσωπου του θεου ήμων κεκρικασιν εξαναλωσαι ών ουδε ταις χερσιν καθηκεν άψασθαι ουδενα των εκ του λαου και απεσταλκασιν εις ιερουσαλημ οτι και οι εκει κατοικουντες εποιησαν ταυτα τους μετακομισοντας αυτοις την αφεσιν παρα της γερουσιας και εσται ως αν αναγγειλη αυτοις και ποιησωσιν δοθησονται σοι εις ολεθρον εν τη ήμερα εκεινη όθεν εγω ή δουλη σου επιγνουςα ταυτα παντα απεδρων

απο προσώπου αυτων και απεστειλεν με ὁ θεος ποιησαι μετα σου πραγματα εφ ὅς εκστησεται πασα ἡ γη ὅσοι εαν ακουσωσιν αυτα ὅτι ἡ δουλὴ σου θεοσεβης εστιν και θεραπευουσα νυκτος και ἡμερας τον θεον του ουρανου και νυν μενω παρα σοι κυριε μου και εξελευσεται ἡ δουλὴ σου κατα νυκτα εις την φαραγγα και προσευξομαι προς τον θεον και ερει μοι ποτε εποιησαν τα ἁμαρτηματα αυτων και ελθουσα προσανοισω σοι και εξελευση συν παση τη δυναμει σου και ουκ εστιν ὅς αντιστησεται σοι εξ αυτων και αξω σε δια μεσου της ιουδαιας ἕως του ελθειν απεναντι ιερουσαλημ και ἴθῃσω τον διψρον σου εν μεσω αυτης και αξεις αυτους ὡς προβατα ὅς ουκ εστιν ποιμην και ου γρυζει κυων τη γλωσση αυτου απεναντι σου ὅτι ταυτα ελαληθη μοι κατα προγνωσιν μου και απηγγελη μοι και απεσταλην αναγγειλαι σοι και ηρεσαν οἱ λογοι αυτης εναντιον ολοφερνου και εναντιον παντων των θεραποντων αυτου και εθαυμασαν επι τη σοφια αυτης και ειπαν ουκ εστιν τοιαυτη γυνη απ ακρου ἕως ακρου της γης εν καλω προσωπω και συνεσει λογων και ειπεν προς αυτην ολοφερνης ευ εποιησεν ὁ θεος αποστειλας σε εμπροσθεν του λαου του γενηθῆναι εν χερσιν ἡμων κρατος εν δε τοις φαυλιστασι τον κυριον μου απωλειαν και νυν αστεια ει συ εν τω ειδει σου και αγαθη εν τοις λογοις σου ὅτι εαν ποιησης καθα ελαλησας ὁ θεος σου εσται μου θεος και συ εν οικω βασιλεως ναβουχοδοноσορ κατήσῃ και εση ονομαστη παρα πασαν την γην και εκελευσεν εισαγαγειν αυτην ὅυ ετιθετο τα αργυρωματα αυτου και συνεταξεν καταστρωσαι αυτη απο των οψοποιηματων αυτου και του οινου αυτου πινειν και ειπεν ιουδιθ ου φαγομαι εξ αυτων ἵνα μη γενηται σκανδαλον ἀλλ εκ των ηκολουθηκοτων μοι χορηγηθησεται και ειπεν προς αυτην ολοφερνης εαν δε εκλιπη τα οντα μετα σου ποθεν εξοισομεν σοι δουναι ὅμοια αυτοις ου γαρ εστιν μεθ ἡμων εκ του γενους σου και ειπεν ιουδιθ προς αυτον ζῇ ἡ ψυχη σου κυριε μου ὅτι ου δαπανησει ἡ δουλὴ σου τα οντα μετ εμου ἕως αν ποιησῃ κυριος εν χειρι μου ἃ εβουλευσατο και ηγαγosan αυτην οἱ θεραποντες ολοφερνου εις την σκηνην και ὑπνωσεν μεχρι μεσουσης της νυκτος και ανεστη προς την ἑωθινην φυλακην και απεστειλεν προς ολοφερνην λεγουσα επιταξατω δη ὁ κυριος μου εασαι την δουλὴν σου επι προσευχην εξελθῆιν και προσεταξεν ολοφερνης τοις σωματοφυλαξιν μη διακωλυειν αυτην και παρεμεινεν εν τη παρεμβολῃ ἡμερας τρεις και εξεπορευετο κατα νυκτα εις την φαραγγα βαιτυλουα και εβαπτιζετο εν τη παρεμβολῃ επι της πηγης του ὕδατος και ὡς ανεβῃ εδεετο του κυριου θεου ισραηλ κατευθυναι την ὁδον αυτης εις αναστημα των υιων του λαου αυτου και εισπορευομενη καθαρα παρεμενεν εν τη σκηνῃ μεχρι ὅυ προσηνεγχατο την τροφην αυτης προς ἑσπεραν και εγενετο εν τη ἡμερα τη τεταρτη εποιησεν ολοφερνης ποτον τοις δουλοις αυτου μονοις και ουκ εκαλεσεν εις την κλησιν ουδενα των προς ταις χρεiais και ειπεν βαγωα τω ευνουχω ὅς ἦν εφεστηκως επι παντων των αυτου πεισον δη πορευθεις την γυναικα την εβραιαν ἡ εστιν παρα σοι του ελθῆιν προς ἡμας και φαγειν και πιειν μεθ ἡμων ιδου γαρ αισχρον τω προσωπω ἡμων ει γυναικα τοιαυτην παρησομεν ουχ ὁμιλησαντες αυτη ὅτι εαν ταυτην μη επισπασωμεθα καταγελασεται ἡμων και εξῆλθεν βαγωγας απο προσώπου ολοφερνου και εισῆλθεν προς αυτην και ειπεν μη οκνησατω δη ἡ παιδισκη ἡ καλὴ αὕτη ελθουσα προς τον κυριον μου δοξασθῆναι κατα προσωπον αυτου και πιεσαι μεθ ἡμων

εις ευφροσυνην οινον και γεννηθηναι εν τη ήμερα ταυτη ώς θυγατηρ μια των ύιων ασσουρ άι παρεστηκασιν εν οικω ναβουχοδονοσορ και ειπεν προς αυτον ιουδιθ και τις ειμι εγω αντερουσα τω κυριω μου ότι παν ό εσται εν τοις οφθαλμοις αυτου αρεστον σπενυσασα ποιησω και εσται τουτο μοι αγαλλιαμα έως ήμερας θανατου μου και διαναστασα εκοσμηθη τω ίματισμω και παντι τω κοσμω τω γυναικειω και προσηλθεν ή δουλh αυτης και εστρωσεν αυτη κατεναντι ολοφερνου χαμαι τα κωδια ά ελαβεν παρα βαγωου εις την καθημερινην διαιταν αυτης εις το εσθιειν κατακλινομενην επ αυτων και εισελθουσα ανεπεσεν ιουδιθ και εξεστη ή καρδια ολοφερνου επ αυτην και εσαλευθη ή ψυχη αυτου και ην κατεπιθυμος σφοδρα του συγγενεσθαι μετ αυτης και ετηρει καιρον του απατησαι αυτην αφ ής ήμερας ειδεν αυτην και ειπεν προς αυτην ολοφερνης πιε δη και γεννηθητι μεθ ήμων εις ευφροσυνην και ειπεν ιουδιθ πιομαι δη κυριε ότι εμεγαλυνθη το ζην μου εν εμοι σημερον παρα πασας τας ήμερας της γενεσεως μου και λαβουσα εφραγεν και επιεν κατεναντι αυτου ά ήτοιμασεν ή δουλh αυτης και ηυφρανθη ολοφερνης απ αυτης και επιεν οινον πολυν σφοδρα όσον ουκ επιεν πωποτε εν ήμερα μια αφ ου εγεννηθη ώς δε οψια εγενετο εσπουδασαν οι δουλοι αυτου αναλυειν και βαγωας συνεκλεισεν την σκηνην εξωθεν και απεκλεισεν τους παρεστωτας εκ προσωπου του κυριου αυτου και απωχοντο εις τας κοιτας αυτων ησαν γαρ παντες κεκοπωμενοι δια το επι πλειον γεγονεναι τον ποτον υπελειψθη δε ιουδιθ μονη εν τη σκηνη και ολοφερνης προπεπτωκως επι την κλινην αυτου ην γαρ περιεχυμενος αυτω ό οινος και ειπεν ιουδιθ τη δουλh αυτης στηναι εξω του κοιτωνος αυτης και επιτηρειν την εξοδον αυτης καθαπερ καθ ήμεραν εξελευσεσθαι γαρ εφη επι την προσευχην αυτης και τω βαγωα ελαλησεν κατα τα ρήματα ταυτα και απηλθουσιν παντες εκ προσωπου και ουδεις κατελειψθη εν τω κοιτωνι απο μικρου έως μεγαλου και στασα ιουδιθ παρα την κλινην αυτου ειπεν εν τη καρδια αυτης κυριε ό θεος πασης δυναμεως επιβλεψον εν τη ώρα ταυτη επι τα εργα των χειρων μου εις ύψωμα ιερουσαλημ ότι νυν καιρος αντιλαβεσθαι της κληρονομιας σου και ποιησαι το επιτηδευμα μου εις θραυσμα εχθρων οι επανεστησαν ήμιν και προσελθουσα τω κανονι της κλινης ός ην προς κεφαλhς ολοφερνου καθειλεν τον ακινακην αυτου απ αυτου και εγγισασα της κλινης εδραξατο της κομης της κεφαλhς αυτου και ειπεν κραταιωσον με κυριε ό θεος ισραηλ εν τη ήμερα ταυτη και επαταξεν εις τον τραχηλον αυτου δις εν τη ισχυι αυτης και αφειλεν την κεφαλhν αυτου απ αυτου και απεκυλισε το σωμα αυτου απο της στρωμνης και αφειλε το κωνωπιον απο των στυλων και μετ ολιγον εξηλθεν και παρεδωκεν τη άβρα αυτης την κεφαλhν ολοφερνου και ενεβαλεν αυτην εις την πηραν των βρωματων αυτης και εξηλθον άι δυο άμα κατα τον εθισμον αυτων επι την προσευχην και διελθουσαι την παρεμβολην εκυκλωσαν την φαραγγα εκείνην και προσανεβησαν το ορος βαιτυλουα και ηλθουσιν προς τας πυλας αυτης και ειπεν ιουδιθ μακροθεν τοις φυλασσουσιν επι των πυλων ανοιξατε ανοιξατε δη την πυλην μεθ ήμων ό θεος ό θεος ήμων ποιησαι ετι ισχυν εν ισραηλ και κρατος κατα των εχθρων καθα και σημερον εποιησεν και εγενετο ώς ηκουσαν οι ανδρες της πολεως αυτης την φωνην αυτης εσπουδασαν του καταβηναι επι την πυλην της πολεως αυτων και συνεκαλεσαν τους πρεσβυτερους της πολεως και συνεδραμον παντες απο μικρου

έως μεγαλου αυτων ότι παραδοξον ην αυτοις το ελθειν αυτην και η-
νοιζαν την πυλην και ύπεδεξαντο αυτας και άφαντες πυρ εις φανσιν
περιεκυκλωσαν αυτας ή δε ειπεν προς αυτοις φωνη μεγάλη αινειτε
τον θεον αινειτε αινειτε τον θεον ός ουκ απεστησεν το ελεος αυτου
απο του οικου ισραηλ αλλ εθραυσε τους εχθρους ήμων δια χειρος μου
εν τη νυκτι ταυτη και προσελουσα την κεφαλην εκ της πηρας εδειξεν
και ειπεν αυτοις ιδου ή κεφαλη ολοφερνου αρχιστρατηγου δυναμεως
ασσουρ και ιδου το κωνωπιον εν ώ κατεκειτο εν ταις μεθαις αυτου και
επαταξεν αυτον ό κυριος εν χειρι θηλειας και ζη κυριος ός διεφυλαξεν
με εν τη όδω μου ή επορευθη ην ότι ηπατησεν αυτον το προσωπον μου
εις απωλειαν αυτου και ουκ εποιησεν άμαρτημα μετ εμου εις μiasμα
και αισχυνην και εξεστη πας ό λαος σφοδρα και κυψαντες προσκυ-
νησαν τω θεω και ειπαν όμοθυμαδον ευλογητος ει ό θεος ήμων ό
εξουθενωσας εν τη ήμερα τη σημερον τους εχθρους του λαου σου
και ειπεν αυτη οζιας ευλογητη συ θυγατερ τω θεω τω ύπιστω παρα
πασας τας γυναικας τας επι της γης και ευλογημενος κυριος ό θεος
ός εκτισεν τους ουρανους και την γην ός κατευθυνεν σου εις τραυμα
κεφαλής αρχοντος εχθρων ήμων ότι ουκ απστησεται ή ελπις σου
απο καρδιας ανθρωπων μνημονευοντων ισχυν θεου έως αιωνος και
ποιησαι σοι αυτα ό θεος εις ύψος αιωνιον του επισκεψασθαι σε εν
αγαθοις ανθ ών ουκ εφεισω της ψυχης σου δια την ταπεινωσιν του
γενους ήμων αλλ επεξηληθες τω πτωματι ήμων επ ευθειαν πορευθει-
σα ενωπιον του θεου ήμων και ειπαν πας ό λαος γενοιτο γενοιτο και
ειπεν προς αυτοις ιουδιθ ακουσατε δη μου αδελφοι και λαβοντες την
κεφαλην ταυτην κρεμασατε αυτην επι της επαλξεως του τειχους ύμων
και εσται ήνικα εαν διαφανση ό ορθρος και εξελθη ό ήλιος επι την
γην αναλημψεσθε έκαστος τα σκευη τα πολεμικα ύμων και εξελευσε-
σθε πας ανηρ ισχυων εξω της πολεως και δωσετε αρχηγον εις αυτους
ώς καταβαινοντες επι το πεδιον εις την προφυλακην ύιων ασσουρ και
ου καταβησεσθε και αναλαβοντες όυτοι τας πανοπλιας αυτων πορευ-
σονται εις την παρεμβολην αυτων και εγερουσι τους στρατηγους της
δυναμεως ασσουρ και συνδραμουνται επι την σκηνην ολοφερνου και
ουχ έυρησουσιν αυτον και επιπεσειται επ αυτους φοβος και φευξο-
νται απο προσωπου ύμων και επακολουθησαντες ύμεις και παντες οι
κατοιικουντες παν όριον ισραηλ καταστρωσατε αυτους εν ταις όδοις
αυτων προ δε του ποιησαι ταυτα καλεσατε μοι αχιωρ τον αμμανιτην
ίνα ιδων επιγνοι τον εκφανλισαντα τον οικον του ισραηλ και αυτον ως
εις θανατον αποστείλαντα εις ήμας και εκαλεσαν τον αχιωρ εκ του
οικου οζια ως δε ηλθεν και ειδεν την κεφαλην ολοφερνου εν χειρι αν-
δρος ένος εν τη εκκλησια του λαου επεσεν επι προσωπον και εξελυθη
το πνευμα αυτου ως δε ανελαβον αυτον προσεπεσεν τοις ποσιν ιου-
διθ και προσεκυνησεν τω προσωπω αυτης και ειπεν ευλογημενη συ εν
παντι σκηνωματι ιουδα και εν παντι εθνει ότινες ακουσαντες το ονο-
μα σου ταραχθησονται και νυν αναγγειλον μοι όσα εποιησας εν ταις
ήμεραις ταυταις και απηγγειλεν αυτω ιουδιθ εν μεσω του λαου παντα
όσα ην πεποιηκυια αφ ής ήμερας εξηλθεν έως ου ελαλει αυτοις ως δε
επαυσατο λαλουσα ηλαλαξεν ό λαος φωνη μεγάλη και εδωκεν φωνην
ευφροσυνην εν τη πολει αυτων ιδων δε αχιωρ παντα όσα εποιησεν
ό θεος του ισραηλ επιστευσεν τω θεω σφοδρα και περιετεμετο την
σαρκα της ακροβυστίας αυτου και προσετέθη εις τον οικον ισραηλ

έως της ήμερας ταυτης ήνικα δε ό ορθρος ανεβη και εκρεμασαν την κεφαλην ολοφερνου εκ του τειχους και ανελαβεν πας ανηρ τα όπλα αυτου και εξηλθοσαν κατα σπειρας επι τας αναβασεις του ορους όι δε ύιοι ασσουρ ώς ειδον αυτους διεπεμψαν επι τους ήγουμενους αυτων όι δε ηλθον επι τους στρατηγους και χιλιαρχους και επι παντα αρχοντα αυτων και παρεγενοντο επι την σκηνην ολοφερνου και ειπαν τω οντι επι παντων των αυτου εγειρον δη τον κυριον ήμων ότι ετολμησαν όι δουλοι καταβαινειν εφ ήμας εις πολεμον ίνα εξολεθρευθωσιν εις τελος και εισηλθεν βαγωας και εκρουσε την αυλαιαν της σκηνης ύπενοει γαρ καθευδειν αυτον μετα ιουδιθ ώς δ ουθεις επηκουσεν διαστειλας εισηλθεν εις τον κοιτωνα και έυρεν αυτον επι της χελωνιδος ερριμμενον νεκρον και ή κεφαλη αυτου αφηρητο απ αυτου και εβοησεν φωνη μεγαλη μετα κλαυθμου και στεναγμου και βοης ισχυρας και διερρηξεν τα ίματα αυτου και εισηλθεν εις την σκηνην ου ην ιουδιθ καταλυουσα και ουχ έυρεν αυτην και εξεπηδησεν εις τον λαον και εβοησεν ητητησαν όι δουλοι εποιησεν αισχυνην μεν γυνη των εβραιων εις τον οικον του βασιλειως ναβουχοδονοσορ ότι ιδου ολοφερνης χαμαι και ή κεφαλη ουκ εστιν επ αυτω ώς δε ηκουσαν ταυτα τα ρήματα όι αρχοντες της δυναμεως ασσουρ τους χιτωνας αυτων διερρηξαν και εταραχθη αυτων ή ψυχη σφοδρα και εγενετο αυτων κραυγη και βοη μεγαλη σφοδρα εν μεσω της παρεμβολης και ώς ηκουσαν όι εν τοις σκηνωμασιν οντες εξεστησαν επι το γεγονος και επεπεσεν επ αυτους τρομος και φοβος και ουκ ην ανθρωπος μενων κατα προσωπον του πλησιον ετι αλλ εκχυθεντες όμοθυμαδον εφευγον επι πασαν όδον του πεδιου και της ορεινης και όι παρεμβεβληκοτες εν τη ορεινη κυκλω βαιτυλουα και ετραπησαν εις φυγην και τοτε όι ύιοι ισραηλ πας ανηρ πολεμιστης εξ αυτων εξεχυθησαν επ αυτους και απεστειλεν οζιας εις βαιτομασθαιμ και βηβαι και χωβαι και κωλα και εις παν όριον ισραηλ τους απαγγελλοντας ύπερ των συντετελεσμενων και ίνα παντες επεχυθωσιν τοις πολεμοις εις την αναηρεσιν αυτων ώς δε ηκουσαν όι ύιοι ισραηλ παντες όμοθυμαδον επεπεσον επ αυτους και εκοπτον αυτους έως χωβα ώσαυτως δε και όι εξ ιερουσαλημ παρεγενηθησαν και εκ πασης της ορεινης ανηγγειλαν γαρ αυτοις τα γεγονοτα τη παρεμβολη των εχθρων αυτων και όι εν γαλααδ και όι εν τη γαλιλαια ύπερεκρασαν αυτους πληγη μεγαλη έως ου παρηλθον δαμασκον και τα όρια αυτης όι δε λοιποι όι κατοικουντες βαιτυλουα επεπεσαν τη παρεμβολη ασσουρ και επρονομευσαν αυτους και επλουτησαν σφοδρα όι δε ύιοι ισραηλ αναστρεψαντες απο της κοπης εκυριευσαν των λοιπων και άι κωμαι και επαυλεις εν τη ορεινη και πεδινη εκρατησαν πολλων λαφυρων ην γαρ πληθος πολυ σφοδρα και ιωαχιμ ό ίερευς ό μεγας και ή γερουσια των ύιων ισραηλ όι κατοικουντες εν ιερουσαλημ ηλθον του θεασασθαι τα αγαθα ά εποιησεν κυριος τω ισραηλ και του ιδειν την ιουδιθ και λαλησαι μετ αυτης ειρηνην ώς δε εισηλθον προς αυτην ευλογησαν αυτην παντες όμοθυμαδον και ειπαν προς αυτην συ ύψωμα ιερουσαλημ συ γαυριαμα μεγα του ισραηλ συ καυχημα μεγα του γενους ήμων εποιησας ταυτα παντα εν χειρι σου εποιησας τα αγαθα μετα ισραηλ και ευδοκησεν επ αυτοις ό θεος ευλογημενη γινου παρα τω παντοκρατορι κυριω εις τον αιωνα χρονον και ειπεν πας ό λαος γενοιτο και ελαφρευσεν πας ό λαος την παρεμβολην εφ ήμερας τριακοντα και εδωκαν τη ιουδιθ την σκηνην ολοφερνου και παντα τα

αργυρωματα και τας κλινας και τα ὄλκεια και παντα τα κατασκευασματα αυτου και λαβουσα αυτη επεθηκεν επι την ἡμιονον αυτης και εξευξεν τας ἄμαξας αυτης και εσωρευσεν αυτα επ αυτων και συνεδραμεν πασα γυνη ισραηλ του ιδειν αυτην και ευλογησαν αυτην και εποιησαν αυτη χορον εξ αυτων και ελαβεν θυρσους εν ταις χερσιν αυτης και εδωκεν ταις γυναιξιν ταις μετ αυτης και εστεφανωσαντο την ελαιαν αυτη και ἄι μετ αυτης και προηλθεν παντος του λαου εν χορεια ἡγουμενη πασων των γυναικων και ηκολουθει πας ανηρ ισραηλ ενωπλισμενοι μετα στεφανων και ὕμνουν εν τῷ στοματι αυτων και εξηρχεν ιουδιθ την εξομολογησιν ταυτην εν παντι ισραηλ και ὑπερφωνει πας ὁ λαος την αινεσιν ταυτην και ειπεν ιουδιθ εξαρχετε τῷ θεῷ μου εν τυμπανοις ασατε τῷ κυρίῳ εν κυμβαλοις εναρμοσασθε αυτῷ ψαλμον και αινον ὕψυτε και επικαλεισθε τὸ ὄνομα αυτου ὅτι θεος συντριβων πολεμους κυριος ὅτι εἰς παρεμβολας αυτου εν μεσῷ λαου εξειλατο με εκ χειρος καταδιωκοντων με ηλθεν ασσουρ εξ ορειων απο βορρα ηλθεν εν μυριασι δυναμεως αυτου ὧν τὸ πλῆθος αυτων ενεφραξεν χειμαρρους και ἡ ἵππος αυτων εκαλυψεν βουνους ειπεν εμνησθην τὰ ὅρια μου και τοὺς νεανισκούς μου ανελιν εν ῥομφαία και τὰ θηλαζόντα μου θησειν εἰς εδάφος και τὰ νηπία μου δωσειν εἰς προνομήν και τὰς παρθένους μου σκυλευσαι κυριος παντοκράτωρ ἡθετησεν αυτοὺς εν χειρὶ θηλείας οὐ γὰρ ὑπεπεσεν ὁ δυνατός αυτων ὑπο νεανισκων ουδε υἱοὶ τιτανων επαταξαν αυτον ουδε ὕψηλοι γιγαντες επεθεντο αυτῷ ἀλλὰ ιουδιθ θυγατὴρ μεραρι εν καλλεὶ προσώπου αυτης παρελυσεν αυτον εξεδυσάτο γὰρ στολὴν χηρευσεως αυτης εἰς ὕψος των πονουντων εν ισραηλ ηλειψατο τὸ πρόσωπον αυτης εν μυρισμῷ και εδησάτο τὰς τρίχας αυτης εν μίτρᾳ και ελαβεν στολὴν λινὴν εἰς ἀπατὴν αυτου τὸ σανδαλίον αυτης ἤρπασεν οφθαλμόν αυτου και τὸ κάλλος αυτης ηχμαλωτίσεν ψυχὴν αυτου διηλθεν ὁ ἀκίνακῆς τὸν τραχήλον αυτου εφριζαν περσαι τὴν τολμάν αυτης και μῆδοι τὸ θράσος αυτης εταραχθῆσαν τότε ἡλαλῶσαν οἱ ταπεινοὶ μου και εφοβήθησαν οἱ ἀσθενουντες μου και ἐπτοθήθησαν ὕψωσαν τὴν φωνὴν αυτων και ἀνετραπήσαν υἱοὶ κορασίων κατεκεντήσαν αυτοὺς και ὡς παῖδας αὐτομολούντων ἐτιτρώσκον αυτοὺς ἀπώλοντο ἐκ παρταξέως κυρίου μου ὡς ὕμνησῶ τῷ θεῷ μου ὕμνον καινόν κυριε μέγας εἰ και ἐνδοξὸς θαυμαστός εν ἰσχύϊ ἀνυπερβλήτος σοὶ δούλευσάτω πασα ἡ κτίσις σου ὅτι εἶπας και ἐγενήθησαν ἀπεστείλας τὸ πνεῦμα σου και ὠκοδομήσεν και οὐκ ἐστὶν ὃς ἀντίστησεται τῇ φωνῇ σου ὁρῇ γὰρ ἐκ θεμελίων συν ὕδασιν σαλευθήσεται πέτραι δ ἀπὸ προσώπου σου ὡς κῆρος ταχῆσονται ἐτι δὲ τοῖς φοβουμένοις σε συ εὐίλατεις αυτοῖς ὅτι μικρὸν πασα θύσια εἰς ὁσμήν ευωδίας και ἐλαχιστὸν πᾶν στεῆρ εἰς ὀλοκαυτῶμα σοὶ ὁ δὲ φοβούμενος τὸν κύριον μέγας διὰ παντός οὐαὶ ἐθνέσιν ἐπανίστανομένοις τῷ γένει μου κύριος παντοκράτωρ ἐχδικήσῃ αυτοὺς εν ἡμέρᾳ κρίσεως δουναι πῦρ και σκώληκας εἰς σάρκας αυτων και κλαουσονται εν αἰσθήσει ἕως αἰῶνος ὡς δὲ ἡλιθίους εἰς ἱερουσαλὴμ προσεκύνησαν τῷ θεῷ και ἡνικα ἐκαθαρίσθη ὁ λαὸς ἀνηνεγκαν τὰ ὀλοκαυτῶματα αυτων και τὰ ἔκουσια αυτων και τὰ δόματα και ἀνεθήκεν ιουδιθ πάντα τὰ σκευὴ ὀλοφερνοῦ ὅσα ἐδωκεν ὁ λαὸς αυτῇ και τὸ κωνῶπιον ὃ ελαβεν ἑαυτῇ ἐκ τοῦ κοιτώνος αυτου εἰς ἀνάθημα τῷ θεῷ ἐδωκεν και ἤν ὁ λαὸς ευφραϊνόμενος εν ἱερουσαλὴμ κατὰ πρόσωπον των ἁγίων ἐπὶ μῆνας τρεῖς και ιουδιθ μετ

αυτων κατεμεινεν μετα δε τας ἡμερας ταυτας ανεζευξεν ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ ἰουδιθ ἀπηλθεν εἰς βαιτυλουα καὶ κατεμεινεν ἐπὶ τῆς ὑπαρξέως αὐτῆς καὶ ἐγενετο κατὰ τὸν καιρὸν αὐτῆς ἐνδοξος ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ πολλοὶ ἐπεθυμησαν αὐτὴν καὶ οὐκ ἐγνώσθη αὐτὴν πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῆς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπεθάνεν μανασσῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ προσετεθῆ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἦν προβαίνουσα μεγάλη σφοδρὰ καὶ ἐγήρασεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἑτὴ ἑκατὸν πεντε καὶ ἀφῆκεν τὴν ἄβραν αὐτῆς ἐλευθερὰν καὶ ἀπεθάνεν εἰς βαιτυλουα καὶ εὐθάψαν αὐτὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς μανασσῆ καὶ ἐπενήθησεν αὐτὴν οἶκος ἰσραὴλ ἡμέρας ἑπτα καὶ διελίεν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς πρὸ τοῦ ἀποθάνειν αὐτὴν πᾶσι τοῖς ἐγγίστα μανασσῇ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τοῖς ἐγγίστα τοῦ γένους αὐτῆς καὶ οὐκ ἦν ἐτι ὁ ἐκφοβῶν τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις ἰουδιθ καὶ μετὰ τὸ ἀποθάνειν αὐτὴν ἡμέρας πολλὰς

βιβλὸς λόγων τῶβιτ τοῦ τῶβιηλ τοῦ ἀνανιηλ τοῦ ἀδοῦηλ τοῦ γαβαηλ ἐκ τοῦ σπέρματος ἀσιηλ ἐκ τῆς φυλῆς νεφθαλιμ ὅς ἡχηλάωτευθη ἐν ἡμέραις ἐνεμεσσαροῦ τοῦ βασιλεὺς ἀσσυρίων ἐκ θυβῆς ἡ ἐστὶν ἐκ δεξιῶν κυδῖως τῆς νεφθαλιμ ἐν τῇ γαλιλαίᾳ ὑπεράνω ἀσὴρ ἐγὼ τῶβιτ ὁδοὺς ἀληθείας ἐπορευομένη καὶ δικαιοσύνης πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου καὶ ἐλεημοσύνας πολλὰς ἐποίησα τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ τῷ εὐθνεῖ τοῖς συμπορευθεῖσιν μετ' ἐμοῦ εἰς χώραν ἀσσυρίων εἰς νινευὴ καὶ ὅτε ἤμην ἐν τῇ χώρᾳ μου ἐν τῇ γῇ ἰσραὴλ νεώτερου μου ὄντος πᾶσα φυλὴ τοῦ νεφθαλιμ τοῦ πατρὸς μου ἀπῆστη ἀπὸ τοῦ οἴκου ἱεροσολύμων τῆς ἐκλογέσεως ἀπὸ πᾶσων τῶν φυλῶν ἰσραὴλ εἰς τὸ θυσιάσειν πᾶσας τὰς φυλάς καὶ ἡγιασθῆ ὁ ναὸς τῆς κατασκήνωσεως τοῦ ὕψιστου καὶ ὠκοδομηθῆ εἰς πᾶσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος καὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ αἱ συναποστασαὶ εὐθνον τῇ βααλ τῇ δαμαλεὶ καὶ ὁ οἶκος νεφθαλιμ τοῦ πατρὸς μου καγὼ μόνος ἐπορευομένη πλεοναχίς εἰς ἱεροσολύμα ἐν ταῖς ἑορταῖς καθὼς γεγραπται παντὶ τῷ ἰσραὴλ ἐν προσταγματὶ αἰωνίῳ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς δεκάτας τῶν γεννημάτων καὶ τὰς πρωτοκουρίας ἔχων καὶ ἐδίδουν αὐτάς τοις ἱερευσὶν τοῖς υἱοῖς αἰῶνιν πρὸς τὸ θυσιάσειν παντῶν τῶν γεννημάτων τὴν δεκάτην ἐδίδουν τοῖς υἱοῖς λείῃ τοῖς θεραπεύουσιν ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν δευτέραν δεκάτην ἀπεπρατιζομένη καὶ ἐπορευομένη καὶ ἐδαπανῶν αὐτὰ ἐν ἱεροσολύμοις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν καὶ τὴν τρίτην ἐδίδουν ὅς καθῆκει καθὼς ἐνετείλατο δεββωρὰ ἡ μήτηρ τοῦ πατρὸς μου διότι ὀρφανὸς κατελείφθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου καὶ ὅτε ἐγενόμην ἀνὴρ ἐλάβον ἀνὰ γυναῖκα ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς πατρίδος ἡμῶν καὶ ἐγεννήσα ἐξ αὐτῆς τῶβιαν καὶ ὅτε ἡχηλάωτισθην εἰς νινευὴ πάντες οἱ ἀδελφοὶ μου καὶ οἱ ἐκ τοῦ γένους μου ἠσθίον ἐκ τῶν ἀρτῶν τῶν ἐθνῶν ἐγὼ δὲ συνέτηρησα τὴν ψυχὴν μου μὴ φαγεῖν καθότι ἐμεμνημένη τοῦ θεοῦ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ μου καὶ ἔδωκεν ὁ ὕψιστος χάριν καὶ μορφὴν ἐνώπιον ἐνεμεσσαροῦ καὶ ἤμην αὐτοῦ ἀγοραστῆς καὶ ἐπορευομένη εἰς τὴν μηδὴαν καὶ παρεθέμην γαβαηλῷ τῷ ἀδελφῷ γαβρία ἐν ραγίῳ τῆς μηδίας ἀργυρίου ταλάντα δεκά καὶ ὅτε ἀπεθάνεν ἐνεμεσσαρὸς ἐβασίλευσεν σενναχηριμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ καὶ αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἡκαταστατήσαν καὶ οὐκέτι ἡδυνάσθη πορευθῆναι εἰς τὴν μηδίαν καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐνεμεσσαροῦ ἐλεημοσύνας πολλὰς ἐποιουν τοῖς ἀδελφοῖς μου τοὺς ἀρτοὺς μου ἐδίδουν τοῖς πεινῶσιν καὶ τὰ ἱμάτια μου τοῖς γυμνοῖς καὶ εἰ τίνα ἐκ τοῦ γένους μου εὐθεωροῦν τεθνήκοτα καὶ ἐρριμμένον ὀπίσω

του τειχους νινευη εθαπτον αυτον και ει τινα απεκτεινεν σενναχηριμ
ὁ βασιλευς ὅτε ἤλθεν φευγων εκ της ιουδαίας εθαψα αυτους κλε-
πτων πολλους γαρ απεκτεινεν εν τῷ θυμῷ αυτου και εξητηθη ὑπο
του βασιλεως τα σωματα και ουχ ἔυρεθη πορευθεις δε εἰς των εν
νινευη ὑπεδειξε τῷ βασιλει περι εμου ὅτι θαπτῶ αυτους και εκρυβην
επιγνους δε ὅτι ζητουμει αποθανειν φοβηθεις ανεχωρησα και διηρπα-
γη παντα τα ὑπαρχοντα μου και ου κατελειφθη μοι ουδεν πλην αννας
της γυναικος μου και τωβιου του υιου μου και ου διηλθον ἡμεραι
πεντηκοντα ἕως ὅυ απεκτειναν αυτον οἱ δυο υιοι αυτου και εφυγον
εις τα ὄρη αραρατ και εβασιλευσεν σαχερδονος ὁ υιος αυτου αντ αυ-
του και εταξεν αχιαχαρον τον αναηλ υιον του αδελφου μου επι πασαν
την εκλογιστιαν της βασιλειας αυτου και επι πασαν την διοικησιν και
ἡξιωσεν αχιαχαρος περι εμου και ἤλθον εις νινευη αχιαχαρος δε ἦν
ὁ οينوχοος και επι του δακτυλιου και διοικητης και εκλογιστης και
κατεστησεν αυτον ὁ σαχερδονος εκ δευτερας ἦν δε εξαδελφος μου
ὅτε δε κατηλθον εις τον οικον μου και απεδοθη μοι αννα ἡ γυνη μου
και τωβιας ὁ υιος μου εν τη πεντηκοστη τῇ ἑορτῇ ἡ εστιν ἄγια ἑπτα
ἐβδομαδων εγεννηθη αριστον καλον μοι και ανεπεσα του φαγειν και
εθεασαμην οἷα πολλα και ειπα τῷ υἱῷ μου βαδισον και αγαγε ὃν ε-
αν ἔυρης των αδελφων ἡμων ενδεη ὅς μεμνηται του κυριου και ιδου
μενω σε και ελθων ειπεν πατερ εἰς εκ του γενους ἡμων εστραγγαλω-
μενος ερριπτai εν τῇ αγορα καγῶ πριν ἡ γευσασθαι με αναπηδησας
ανειλομην αυτον εις τι οικημα ἕως ὅυ εδῶ ὁ ἥλιος και επιστρεψας
ελουσαμην και ἡσθιον τον αρτον μου εν λυπη και εμνησθην της προ-
φητειας αμῶς καθῶς ειπεν στραφησονται αἱ ἑορται ὑμων εις πενθος
και πασαι αἱ ευφροσυναι ὑμων εις θρηνον και εκλαυσα και ὅτε εδῶ
ὁ ἥλιος ὠχομην και ορυξας εθαψα αυτον και οἱ πλησιον επεγγελων
λεγοντες ουκετι φοβεيتαι φονευθηναι περι του πραγματος τουτου και
απεδρα και ιδου παλιν θαπτει τους νεκρους και εν αυτῇ τῇ νυκτι ανε-
λυσα θαψας και εκοιμηθην μεμιαμμενος παρα τον τοιχον της αυλης
και το προσωπον μου ακαλυπτον ἦν και ουκ ἤδειν ὅτι στρουθια εν
τῷ τοιχῷ εστιν και των οφθαλμων μου ανεωγοτων αφωδευσαν τα
στρουθια θερμον εις τους οφθαλμους μου και εγεννηθη λευκωματα
εις τους οφθαλμους μου και επορευθην προς ιατρους και ουκ ωφελη-
σαν με αχιαχαρος δε ετρεφεν με ἕως ὅυ επορευθης εις την ελυμαιδα
και ἡ γυνη μου αννα ἠριθρευετο εν τοις γυναικειοις και απεστελλε
τοις κυριοις και απεδωκαν αυτη και αυτοι τον μισθον προσδοντες και
εριφον ὅτε δε ἤλθεν προς με ἠρξατο κραζειν και ειπα αυτη ποιθεν το
εριφιον μη κλεψιμαιον εστιν αποδος αυτο τοις κυριοις ου γαρ θεμιτον
εστιν φαγειν κλεψιμαιον ἡ δε ειπεν δωρον δεδοται μοι επι τῷ μισθῷ
και ουκ επιστευον αυτη και ελεγον αποδιδοναι αυτο τοις κυριοις και
ἠρυθριων προς αυτην ἡ δε αποκριθεσα ειπεν μοι που εισιν αἱ ελε-
ημοσυναι σου και αἱ δικαιουσυναι σου ιδου γνωστα παντα μετα σου
και λυπηθεις εκλαυσα και προσευξαμην μετ ὁδυνης λεγων δικαιος
ει κυριε και παντα τα εργα σου και πασαι αἱ ὁδοι σου ελεημοσυναι
και αληθεια και κρισιν αληθινην και δικαιαν συ κρινεις εις τον αιωνα
μνησθητι μου και επιβλεψον επ εμε μη με εκδικησης ταις ἁμαρτιας
μου και τοις αγνοημασιν μου και των πατερων μου ἃ ἡμαρτον ενωπιον
σου παρηκουσαν γαρ των εντολων σου εδωκας ἡμας εις διαρπαγην
και αιχμαλωσιαν και θανατον και παραβολην ονειδισμου πασιν τοις

ἐθνεσιν ἐν οἷς ἐσχορπισμεθα καὶ νυν πολλοὶ αἱ χρίσεις σου εἰσιν ἀληθινὰ ἐξ ἐμοῦ ποιησάμενοι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ τῶν πατέρων μου ὅτι οὐκ ἐποίησάμεν τὰς ἐντολάς σου οὐ γὰρ ἐπορευθήμεν ἐν ἀληθείᾳ ἐνώπιον σου καὶ νυν κατὰ τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον σου ποιήσον μετ' ἐμοῦ ἐπιτάξον ἀναλαβεῖν τὸ πνεῦμα μου ὅπως ἀπολυθῶ καὶ γενῶμαι γῇ διότι λυσιτελεῖ μοι ἀποθάνειν ἢ ζῆν ὅτι οὐκ ἐπίδοξον ψευδεὶς ἡκούσα καὶ λυτὴ ἐστὶν πολλὴ ἐν ἐμοὶ ἐπιτάξον ἀπολυθῆναι με τῆς ἀνάγκης ἡδὴ εἰς τὸν αἰῶνιον τόπον μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ συνέβη τῇ θυγατρὶ ραγούῃ σαρρὰ ἐν ἐκβατανοῖς τῆς μηδίας καὶ ταυτὴν οὐκ ἐπίδοξον ὑπο παιδισκῶν πατρός αὐτῆς ὅτι τὴν δεδομένην ἀνδράσιν ἑπτὰ καὶ ἀσμοδαῖος τὸ πονηρὸν δαιμόνιον ἀπεκτείνειν αὐτοὺς πρὶν ἢ γενεσθῆναι αὐτοὺς μετ' αὐτῆς ὥς ἐν γυναιξὶν καὶ εἶπαν αὐτῇ οὐ συνίεις ἀποπνιγούσα σου τοὺς ἀνδράς ἡδὴ ἑπτὰ ἐσχες καὶ ἑνὸς αὐτῶν οὐκ ὠνασθήσῃς τί ἡμᾶς μαστιγίῳις εἰ ἀπεθάναν βαδίζε μετ' αὐτῶν μὴ ἰδοίμεν σου υἱὸν ἢ θυγατέρα εἰς τὸν αἰῶνα ταῦτα ἀκούσασα ἐλυπηθῇ σφοδρὰ ὥστε ἀπαγξασθῆναι καὶ εἶπεν μία μὲν εἰμι τῷ πατρὶ μου ἐὰν ποιήσω τοῦτο οὐκ ἐπίδοξον αὐτῶ ἐστὶν καὶ τὸ γῆρας αὐτοῦ κατὰξω μετ' ὀδυνης εἰς ἄδου καὶ ἐδεήθη πρὸς τὴν θυρίδι καὶ εἶπεν εὐλογητὸς εἰ κυρίε ὁ θεὸς μου καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα σου τὸ ἅγιον καὶ ἐντίμον εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογησαίαν σε πάντα τὰ ἔργα σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ νυν κυρίε τοὺς ὀφθαλμοὺς μου καὶ τὸ πρόσωπόν μου εἰς σε δέδωκα εἶπον ἀπολῦσαι με ἀπὸ τῆς γῆς καὶ μὴ ἀκούσαι με μηκέτι οὐκ ἐπίδοξον συ γίνωσκεις κυρίε ὅτι καθάρᾳ εἰμι ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας ἀνδρὸς καὶ οὐκ ἐμολύνα τὸ ὄνομα μου οὐδὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατρός μου ἐν τῇ γῇ τῆς αἰχμαλωσίας μου μονογενὴς εἰμι τῷ πατρὶ μου καὶ οὐκ ὑπάρχει αὐτῷ παιδίον ὃ κληρονομήσει αὐτὸν οὐδὲ ἀδελφὸς ἐγγυς οὐδὲ ὑπαρχὼν αὐτῷ υἱὸς ἵνα συντηρήσω ἑαυτὴν αὐτῷ γυναικὶ ἡδὴ ἀπώλοντο μοι ἑπτὰ ἵνα τί μοι ζῆν καὶ εἰ μὴ δοκεῖ σοὶ ἀποκτείνειν με ἐπιτάξον ἐπιβλεψάμενος ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλεῆσαι με καὶ μηκέτι ἀκούσαι με οὐκ ἐπίδοξον καὶ εἰσηκούσθη ἡ προσευχὴ ἀμφοτέρων ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ μεγάλου ραφαὴ καὶ ἀπεστάλη ἰασασθῆναι τοὺς δύο τοῦ τῶβιτ λείψαι τὰ λευκώματα καὶ σαρρὰν τὴν τοῦ ραγούῃ δούναν τῶβιαν τῷ υἱῷ τῶβιτ γυναικὶ καὶ δεῖξαι ἀσμοδαῖον τὸν πονηρὸν δαιμόνιον διότι τῶβιαν ἐπιβὰλλον κληρονομήσας αὐτὴν ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἐπιστρέψας τῶβιτ ἐισηλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ σαρρὰ ἢ τοῦ ραγούῃ κατέβη ἐκ τοῦ ὑπερώου αὐτῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐμνησθῇ τῶβιτ περὶ τοῦ ἀργυρίου ὃ παρεῖθετο γὰββαὴ ἐν ῥάγοις τῆς μηδίας καὶ εἶπεν ἐν ἑαυτῷ ἐγὼ ἠτήσαμην θάνατον τί οὐ καλῶ τῶβιαν τὸν υἱὸν μου ἵνα αὐτῷ ὑποδείξω πρὶν ἀποθάνειν με καὶ καλέσας αὐτὸν εἶπεν παιδίον ἐὰν ἀποθάνῃ θάψον με καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν μητέρα σου τίμα αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου καὶ ποιεῖ τὸ ἀρεστὸν αὐτῇ καὶ μὴ λυπηθῇς αὐτὴν μνησθήτω παιδίον ὅτι πολλοὺς κινδύνους ἑώρακεν ἐπὶ σοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ ὅταν ἀποθάνῃ θάψον αὐτὴν παρ' ἐμοὶ ἐν ἑνὶ ταφῷ πάσας τὰς ἡμέρας παιδίον κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν μνημονεύε καὶ μὴ θελήσῃς ἁμαρτάνειν καὶ παραβῆναι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ δικαιοσύνην ποιεῖ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου καὶ μὴ πορευθῇς ταῖς ὁδοῖς τῆς ἀδικίας διότι ποιοῦντος σου τὴν ἀληθείαν εὐδοκίαι ἐσονται ἐν τοῖς ἔργοις σου καὶ πᾶσι τοῖς ποιούσι τὴν δικαιοσύνην ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σοὶ ποιεῖ ἐλεημοσύνην καὶ μὴ φθονεσάτω σου ὁ ὀφθαλμὸς ἐν τῷ ποιεῖν σε ἐλεημοσύνην μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ πα-

ντος πτωχου και απο σου ου μη αποστραφη το προσωπον του θεου
ως σοι υπαρχει κατα το πληθος ποιησον εξ αυτων ελεημοσυνην ε-
αν ολιγον σοι υπαρχη κατα το ολιγον μη φοβου ποιειν ελεημοσυνην
θεμα γαρ αγαθον ιησαιριζεις σεαυτω εις ημεραν αναγκης διοτι ελεη-
μοσυνη εκ θανατου ρυεται και ουκ εα εισελθειν εις το σκοτος δωρον
γαρ αγαθον εστιν ελεημοσυνη πασι τοις ποιουσιν αυτην ενωπιον του
υψιστου προσεχε σεαυτω παιδιον απο πασης πορνειας και γυναικα
πρωτον λαβε απο του σπερματος των πατερων σου μη λαβης γυναικα
αλλοτριαν η ουκ εστιν εκ της φυλης του πατρος σου διοτι υιοι προφη-
των εσμεν νωε αβρααμ ισαακ ιακωβ οι πατερες ημων απο του αιωνος
μνησθητι παιδιον οτι ουτοι παντες ελαβον γυναικας εκ των αδελφων
αυτων και ευλογηθησαν εν τοις τεκνοις αυτων και το σπερμα αυτων
κληρονομησει γην και νυν παιδιον αγαπα τους αδελφους σου και μη
υπερηφανευου τη καρδια σου απο των αδελφων σου και των υιων και
θυγατερων του λαου σου λαβειν σεαυτω εξ αυτων γυναικα διοτι εν
τη υπερηφانيا απωλεια και ακαταστασια πολλη και εν τη αχρειοτητι
ελαττωσις και ενδεια μεγαλη η γαρ αχρειοτης μητηρ εστιν του λιμου
μισθος παντος ανθρωπου ος εαν εργασηται παρα σοι μη αυλισθητω
αλλα αποδος αυτω παραυτικα και εαν δουλευσης τω θεω αποδοθη-
σεται σοι προσεχε σεαυτω παιδιον εν πασι τοις εργοις σου και ισθι
πεπαιδευμενος εν παση αναστροφη σου και ο μισεις μηδενι ποιησης
οινον εις μεθην μη πης και μη πορευθητω μετα σου μεθη εν τη οδω
σου εκ του αρτου σου διδου πεινωντι και εκ των ιματιων σου τοις
γυμνοις παν ο εαν περισσευση σοι ποιει ελεημοσυνην και μη φθο-
νεστω σου ο οφθαλμος εν τω ποιειν σε ελεημοσυνην εκχεον τους
αρτους σου επι τον ταφον των δικαιων και μη δως τοις αμαρτωλοις
συμβουλιαν παρα παντος φρονιμου ζητησον και μη καταφρονησης επι
πασης συμβουλιας χρησιμης και εν παντι καιρω ευλογει κυριον τον
θεον και παρ αυτου αιτησον οπως αι οδοι σου ευθειαι γενωνται και
πασαι αι τριβοι και βουλαι ευοδωθωσιν διοτι παν εθνος ουκ εχει βου-
λην αλλα αυτος ο κυριος διδωσιν παντα τα αγαθα και ον εαν θελη
ταπεινοι καθως βουλεται και νυν παιδιον μνημονευε των εντολων μου
και μη εξαλειφθητωσαν εκ της καρδιας σου και νυν υποδεικνυω σοι
τα δεκα ταλαντα του αργυριου α παρειθεμην γαβαηλω τω του γαβρια
εν ραγοις της μηδιας και μη φοβου παιδιον οτι επτωχευσαμεν υπαρχει
σοι πολλα εαν φοβηθης τον θεον και αποστης απο πασης αμαρτιας
και ποιησης το αρεστον ενωπιον αυτου και αποκριθεις τωβιας ειπεν
αυτω πατερ ποιησω παντα οσα εντεταλσαι μοι αλλα πως δυνησομαι
λαβειν το αργυριον και ου γινωσκω αυτον και εδωκεν αυτω το χειρο-
γραφον και ειπεν αυτω ζητησον σεαυτω ανθρωπον ος συμπορευσεται
σοι και δωσω αυτω μισθον εως ζω και λαβε πορευθεις το αργυριον
και επορευθη ζητησαι ανθρωπον και ευρεν τον ραφαηλ ος ην αγγελος
και ουκ ηδει και ειπεν αυτω ει δυναμαι πορευθηναι μετα σου εν ραγοις
της μηδιας και ει εμπειρος ει των τοπων και ειπεν αυτω ο αγγελος
πορευσομαι μετα σου και της οδου εμπειρω και παρα γαβαηλ τον α-
δελφον ημων ηυλισθην και ειπεν αυτω τωβιας υπομεινον με και ερω
τω πατρι μου και ειπεν αυτω πορευου και μη χρονισης και εισελθων
ειπεν τω πατρι ιδου ευρηκα ος συμπορευσεται μοι ο δε ειπεν φωνησον
αυτον προς με ινα επιγνω ποιας φυλης εστιν και ει πιστος του πο-
ρευθηναι μετα σου και εκαλεσεν αυτον και εισηλθεν και ησπασαντο

αλληλους και ειπεν αυτω τωβιτ αδελφε εκ ποιας φυλης και εκ ποιας πατριδος συ ει υποδειξον μοι και ειπεν αυτω φυλην και πατριαν συ ζητεις η μισθιον ὃς συμπορευσεται μετα του υιου σου και ειπεν αυτω τωβιτ βουλομαι αδελφε επιγνωναι το γενος σου και το ονομα ὃ δε ειπεν εγω αζαριας ανανιου του μεγαλου των αδελφων σου και ειπεν αυτω υγιαινων ελθιεις αδελφε και μη μοι οργισθης ὅτι εζητησα την φυλην σου και την πατριαν σου επιγνωναι και συ τυγχανεις αδελφος μου εκ της καλης και αγαθης γενεας επεγινωσκον γαρ εγω ανανιαν και ιαθαν τους υιους σεμειου του μεγαλου ὡς επορευομεθα κοινως εις ιεροσολυμα προσκυνειν αναφεροντες τα πρωτοτοκα και τας δεκατας των γεννηματων και ουκ επλανηθησαν εν τη πλανη των αδελφων ἡμων εκ ῥιζης καλης ει αδελφε αλλ ειπον μοι τινα σοι εσομαι μισθον διδοναι δραχμην της ἡμερας και τα δεοντα σοι ὡς και τω υιω μου και ετι προσθησω σοι επι τον μισθον εαν υγιαινοντες επιστρεψητε και ευδοκησαν οὕτως και ειπεν προς τωβιαν ἑτοιμος γινου προς την ὁδον και ειπεν αυτω ὃ πατρῷ αυτου πορευου μετα του ανθρωπου ὃ δε εν τω ουρανω οικων θεος ευοδοweise την ὁδον ὑμων και ὃ αγγελος αυτου συμπορευθητω ὑμιν και εξηλθαν αμφοτεροι απελθειν και ὃ κυων του παιδαριου μετ αυτων εκλαυσεν δε αννα ἡ μητηρ αυτου και ειπεν προς τωβιτ τι εξαπεστειλας το παιδιον ἡμων η ουχι ἡ ῥαβδος της χειρος ἡμων εστιν εν τω εισπορευεσθαι αυτον και εκπορευεσθαι ενωπιον ἡμων αργυριον τω αργυριω μη φθασαι αλλα περιψημα του παιδιου ἡμων γενοιτο ὡς γαρ δεδοται ἡμιν ζην παρα του κυριου τουτο ἱκανον ἡμιν ὑπαρχει και ειπεν αυτη τωβιτ μη λογον εχε αδελφη υγιαινων ελευσεται και ὁι οφθαλμοι σου οφονται αυτον αγγελος γαρ αγαθος συμπορευσεται αυτω και ευοδωθησεται ἡ ὁδος αυτου και υποστρεψει υγιαινων και επαυσατο κλαιουσα ὁι δε πορευομενοι την ὁδον ηλθον ἑσπερας επι τον τιγριν ποταμον και ηυλιζοντο εκει το δε παιδαριον κατεβη περικλυσασθαι και ανεπηδησεν ιχθυς απο του ποταμου και εβουληθη καταπιειν το παιδαριον ὃ δε αγγελος ειπεν αυτω επιλαβου του ιχθυος και εκρατησεν τον ιχθυν το παιδαριον και ανεβαλεν αυτον επι την γην και ειπεν αυτω ὃ αγγελος ανατεμε τον ιχθυν και λαβων την καρδιαν και το ἥπαρ και την χολην θες ασφαλως και εποιησεν το παιδαριον ὡς ειπεν αυτω ὃ αγγελος τον δε ιχθυν οπτησαντες εφαγον και ὠδευον αμφοτεροι ἕως ηγγισαν εν εκβατανοις και ειπεν το παιδαριον τω αγγελω αζαρια αδελφε τι εστιν το ἥπαρ και ἡ καρδια και ἡ χολη του ιχθυος και ειπεν αυτω ἡ καρδια και το ἥπαρ εαν τινα οχλη δαιμονιον η πνευμα πονηρον ταυτα δει καπνισαι ενωπιον ανθρωπου η γυναικος και ουκετι ου μη οχληθη ἡ δε χολη εγχρισαι ανθρωπον ὃς εχει λευκωματα εν τοις οφθαλμοις και ιαθησεται ὡς δε προσηγγισαν τη ραγῃ ειπεν ὃ αγγελος τω παιδαριω αδελφε σημερον αυλισθησομεθα παρα ραγουηλ και αυτος συγγενης σου εστιν και εστιν αυτω θυγατηρ μονογενης ονοματι σαρρα λαλησω περι αυτης του δοθῆναι σοι αυτην εις γυναικα ὅτι σοι επιβαλλει ἡ κληρονομια αυτης και συ μονος ει εκ του γενους αυτης και το κορασιον καλον και φρονιμον εστιν και νυν ακουσον μου και λαλησω τω πατρι αυτης και ὅταν υποστρεψωμεν εκ ῥαγων ποιησομεν τον γαμον διοτι πισταμαι ραγουηλ ὅτι ου μη δω αυτην ανδρι ἑτερω κατα τον νομον μωυση η οφειλεσει θανατον ὅτι την κληρονομιαν σοι καθηκει λαβειν η παντα ανθρωπον

τοτε ειπεν το παιδαριον τω αγγελω αζαρια αδελφε ακηκοα εγω το κορασιον δεδοσθαι ἑπτα ανδρασιν και παντας εν τω νυμφωνι απολω-
λoτας και νυν εγω μονος ειμι τω πατρι και φοβουμαι μη εισελθων
αποθानω καθως και οι προτεροι οτι δαιμονιον φιλει αυτην ο ουκ α-
δικει ουδενα πλην των προσαγοντων αυτη και νυν εγω φοβουμαι μη
αποθानω και καταξω την ζων του πατρος μου και της μητρος μου
μετ οδυνης επ εμοι εις τον ταφον αυτων και υιος ἑτερος ουχ ὑπαρχει
αυτοις ος θαψει αυτους ειπεν δε αυτω ο αγγελος ου μεμνησαι των
λογων ὡν ενετειλατο σοι ο πατηρ σου ὑπερ του λαβειν σε γυναικα
εκ του γενους σου και νυν ακουσον μου αδελφε διοτι σοι εσται εις
γυναικα και του δαιμονιου μηδενα λογον εχε οτι την νυκτα ταυτην
δοθησεται σοι αυτη εις γυναικα και εαν εισελθης εις τον νυμφωνα
λημψη τεφραν θυμιαματων και επιθησεις απο της καρδιας και του
ἥπατος του ιχθυος και καπνισεις και οσφρανθησεται το δαιμονιον και
φευζεται και ουκ επανελουσεται τον αιωνα του αιωνος οταν δε προ-
σπορευη αυτη εγερθητε αμφοτεροι και βοησατε προς τον ελεημονα
θεον και σωσει ὑμας και ελεησει μη φοβοι οτι σοι αυτη ἡτοιμασμενη
ην απο του αιωνος και συ αυτην σωσεις και πορευσεται μετα σου και
ὑπολαμβανω οτι σοι εσται εξ αυτης παιδια και ὡς ηκουσεν τωβιας
ταυτα εφίλησεν αυτην και ἡ ψυχη αυτου εκολληθη αυτη σφοδρα και
ηλθον εις εκβατανα και παρεγενοντο εις την οικιαν ραγουηλ σαρρα δε
ὑπηνησεν αυτοις και εχαιρετισεν αυτους και αυτοι αυτην και ειση-
γαγεν αυτους εις την οικιαν και ειπεν ραγουηλ εδνα τη γυναικι αυτου
ὡς ὁμοιος ο νεανισκος τωβιτ τω ανεψιω μου και ηρωτησεν αυτους ρα-
γουηλ ποθεν εστε αδελφοι και ειπαν αυτω εκ των ὑιων νεφθαλι των
αιχμαλωτων εν νινευη και ειπεν αυτοις γινωσκετε τωβιτ τον αδελφον
ἡμων οι δε ειπαν γινωσκομεν και ειπεν αυτοις ὑγιαίνει οι δε ειπαν
και ζη και ὑγιαίνει και ειπεν τωβιας πατηρ μου εστιν και ανεπηδhsen
ραγουηλ και κατεφίλησεν αυτον και εκλαυσε και ευλογησεν αυτον
και ειπεν αυτω ο του καλου και αγαθου ανθρωπου και ακουσας οτι
τωβιτ απωλεσεν τους οφθαλμους αυτου ελυπηθη και εκλαυσεν και
εδνα ἡ γυνη αυτου και σαρρα ἡ θυγατηρ αυτου εκλαυσαν και ὑπεδε-
ξαντο αυτους προθυμως και εθυσαν κριον προβατων και παρεσθηκαν
οψα πλειονα ειπεν δε τωβιας τω ραφαηλ αζαρια αδελφε λαλησον ὑπερ
ὡν ελεγες εν τη πορεια και τελεσθητω το πρᾶγμα και μετεδωκεν τον
λογον τω ραγουηλ και ειπεν ραγουηλ προς τωβιαν φαγε και πιε και
ἡδεως γινου σοι γαρ καθηκει το παιδιον μου λαβειν πλην ὑποδειξω
σοι την αληθειαν εδωκα το παιδιον μου ἑπτα ανδρασιν και ὁποτε ε-
αν εισεπορευοντο προς αυτην απεθνησκοσαν ὑπο την νυκτα αλλα το
νυν εχων ἡδεως γινου και ειπεν τωβιας ου γευσομαι ουδεν ὡδε ἕως
αν στησητε και σταθητε προς με και ειπεν ραγουηλ κομιζου αυτην
απο του νυν κατα την κρισιν συ δε αδελφος ει αυτης και αυτη σου
εστιν ο δε ελεημων θεος ευοδωσει ὑμιν τα καλλιστα και εκαλεσεν
σαρραν την θυγατερα αυτου και λαβων της χειρος αυτης παρεδωκεν
αυτην τω τωβια γυναικα και ειπεν ιδου κατα τον νομον μωυσεως κο-
μιζου αυτην και απαγε προς τον πατερα σου και ευλογησεν αυτους
και εκαλεσεν εδναν την γυναικα αυτου και λαβων βιβλιον εγραψεν
συγγραφην και εσφραγισαντο και ηρξαντο εσθιειν και εκαλεσεν ρα-
γουηλ εδναν την γυναικα αυτου και ειπεν αυτη αδελφη ἑτοιμασον το
ἑτερον ταμειον και εισαγαγε αυτην και εποιησεν ὡς ειπεν και εισηγα-

γεν αυτην εκει και εκλαυσεν και απεδεξατο τα δακρυα της θυγατρος αυτης και ειπεν αυτη θαρσει τεκνον ο κυριος του ουρανου και της γης δωη σοι χαριν αντι της λυπης σου ταυτης θαρσει θυγατερ οτε δε συνετελεσαν δειπνουντες εισηγαγον τωβιαν προς αυτην ο δε πορευομενος εμνησθη των λογων ραφαηλ και ελαβεν την τεφραν των θυμιαματων και επεθηκεν την καρδιαν του ιχθυος και το ηπαρ και εκαπνισεν οτε δε ωσφρανθη το δαιμονιον της οσμης εφυγεν εις τα ανωτατα αιγυπτου και εδησεν αυτο ο αγγελος ως δε συνεκλεισθησαν αμφοτεροι ανεστη τωβιας απο της κλινης και ειπεν αναστηθι αδελφη και προσευξαμεθα ινα ημας ελεηση ο κυριος και ηρξατο τωβιας λεγειν ευλογητος ει ο θεος των πατερων ημων και ευλογητον το ονομα σου το αγιον και ενδοξον εις τους αιωνας ευλογησατωσαν σε οι ουρανοι και πασαι αι κτισεις σου συ εποιησας αδαμ και εδωκας αυτω βοηθον ευαν στηριγμα την γυναικα του εκ τουτων εγεννηθη το ανθρωπων σπερμα συ ειπας ου καλον ειναι τον ανθρωπον μονον ποιησωμεν αυτω βοηθον ομοιον αυτω και νυν κυριε ου δια πορνειαν εγω λαμβανω την αδελφην μου ταυτην αλλ επ αληθειας επιταξον ελεησαι με και ταυτη συγκαταγηρασαι και ειπεν μετ αυτου αμην και εκοιμηθησαν αμφοτεροι την νυκτα και αναστας ραγουηλ επορευθη και ωρυξεν ταφον λεγων μη και ουτος αποθανη και ηλθεν ραγουηλ εις την οικιαν εαυτου και ειπεν εδνα τη γυναικι του αποστειλον μιαν των παιδισκων και ιδετωσαν ει ζη ει δε μη ινα θαψωμεν αυτον και μηδεις γνω και εισηλθεν η παιδισκη ανοιξασα την θυραν και ευρεν τους δυο καθευδοντας και εξελθουσα απηγγειλεν αυτοις οτι ζη και ευλογησεν ραγουηλ τον θεον λεγων ευλογητος ει συ ο θεος εν παση ευλογια καθαρα και αγια και ευλογειτωσαν σε οι αγιοι σου και πασαι αι κτισεις σου και παντες οι αγγελοι σου και οι εκλεκτοι σου ευλογειτωσαν σε εις παντας τους αιωνας ευλογητος ει οτι ηυφρανas με και ουκ εγενετο μοι καθως υπενοουν αλλα κατα το πολυ ελεος σου εποιησας μεθ ημων ευλογητος ει οτι ηλησας δυο μονογενεις ποιησον αυτοις δεσποτα ελεος συνετελεσον την ζωην αυτων εν υγieiα μετα ευφροσυνης και ελεους εκελευσεν δε τοις οικεταις χωσαι τον ταφον και εποιησεν αυτοις γαμον ημερων δεκα τεσσαρων και ειπεν αυτω ραγουηλ πριν η συνετελεσθηται τας ημερας του γαμου ενορκως μη εξελθειν αυτον εαν μη πληρωθωσιν αι δεκα τεσσαρες ημεραι του γαμου και τοτε λαβοντα το ημισυ των υπαρχοντων αυτου πορευεσθαι μετα υγieiας προς τον πατερα και τα λοιπα οταν αποθανω και η γυνη μου και εκαλεσεν τωβιας τον ραφαηλ και ειπεν αυτω αζαρια αδελφε λαβε μετα σεαυτου παιδα και δυο καμηλους και πορευθητι εν ραγοις της μηδιας παρα γαβαηλ και χομισαι μοι το αργυριον και αυτον αγε εις τον γαμον διοτι ομωμοκεν ραγουηλ μη εξελθειν με και ο πατηρ μου αριθμει τας ημερας και εαν χρονισω μεγα οδυνηθησεται λιαν και επορευθη ραφαηλ και ηυλισθη παρα γαβαηλω και εδωκεν αυτω το χειρογραφον ος δε προηγεκεν τα θυλακια εν ταις σφραγισιν και εδωκεν αυτω και ωρθρευσαν κοινως και ηλθοσαν εις τον γαμον και ευλογησεν τωβιας την γυναικα του και τωβιτ ο πατηρ του ελογιζετο εκαστης ημερας και ως επληρωθησαν αι ημεραι της πορειας και ουκ ηρχοντο ειπεν μηποτε κατησχυνται η μηποτε απεθανεν γαβαηλ και ουδεις διδωσιν αυτω το αργυριον και ελυπειτο λιαν ειπεν δε αυτω η γυνη απωλετο το παιδιον διοτι κεχρονικεν και ηρξατο θρηνην αυτον

και ειπεν ου μελει μοι τεκνον οτι αφηκα σε το φως των οφθαλμων μου και τωβιτ λεγει αυτη σιγα μη λογον εχε υγιαίνει και ειπεν αυτω σιγα μη πλανα με απωλετο το παιδιον μου και επορευετο καθ ημεραν εις την οδον εξω οιας απηλθεν ημερας τε αρτον ουκ ησθιεν τας δε νυκτας ου διελιμπανεν θρηγνουςα τωβιαν τον υιον αυτης εως ου συνετελεσθησαν αι δεκα τεσσαρες ημεραι του γαμου ας ωμοσεν ραγουηλ ποιησαι αυτον εκει ειπεν δε τωβιας τω ραγουηλ εξαποστειλον με οτι ο πατηρ μου και η μητηρ μου ουκετι ελπιζουσιν οψεσθαι με ειπεν δε αυτω ο πενθερος αυτου μεινον παρ εμοι καγω εξαποστελω προς τον πατερα σου και δηλωσουσιν αυτω τα κατα σε και τωβιας λεγει ουχι αλλα εξαποστειλον με προς τον πατερα μου αναστας δε ραγουηλ εδωκεν αυτω σαρραν την γυναικα αυτου και τα ημισυ των υπαρχοντων σωματα και κτηνη και αργυριον και ευλογησας αυτους εξαπεστειλεν λεγων ευοδωσει υμας τεκνα ο θεος του ουρανου προ του με αποθανειν και ειπεν τη θυγατρι αυτου τιμα τους πενθερους σου αυτοι νυν γονεις σου εισιν ακουσαιμι σου ακοην καλην και εφιλησεν αυτην και εδνα ειπεν προς τωβιαν αδελφε αγαπητε αποκαταστησαι σε ο κυριος του ουρανου και δωη μοι ιδειν σου παιδια εκ σαρρας της θυγατρος μου ινα ευφρανθω ενωπιον του κυριου και ιδου παρατιθεται σοι την θυγατερα μου εν παρακαταθηκη μη λυπησης αυτην μετα ταυτα επορευετο τωβιας ευλογων τον θεον οτι ευοδωσεν την οδον αυτου και κατευλογει ραγουηλ και εδναν την γυναικα αυτου και επορευετο μεχρις ου εγγισαι αυτους εις νινευη και ειπεν ραφαηλ προς τωβιαν ου γινωσκεις αδελφε πως αφηκας τον πατερα σου προδραμωμεν εμπροσθεν της γυναικος σου και ετοιμασωμεν την οικιαν λαβε δε παρα χειρα την χολην του ιχθυος και επορευθησαν και συνηλθεν ο κυων οπισθεν αυτων και αννα εκαθητο περιβλεπομενη εις την οδον τον παιδα αυτης και προσενοησεν αυτον ερχομενον και ειπεν τω πατρι αυτου ιδου ο υιος σου ερχεται και ο ανθρωπος ο πορευθεις μετ αυτου και ραφαηλ ειπεν επισταμαι εγω οτι ανοιξει τους οφθαλμους ο πατηρ σου συ συν εγχερισον την χολην εις τους οφθαλμους αυτου και δηχθεις διατριψει και αποβαλει τα λευκωματα και οφεται σε και προσδραμουσα αννα επεπεσεν επι του τραχηλον του υιου αυτης και ειπεν αυτω ειδον σε παιδιον απο του νυν αποθανουμαι και εκλαυσαν αμφοτεροι και τωβιτ εξηρχετο προς την θυραν και προσεκοπτεν ο δε υιος προσεδραμεν αυτω και επελαβετο του πατρος αυτου και προσεπασεν την χολην επι τους οφθαλμους του πατρος αυτου λεγων θαρσει πατερ ως δε συνεδηχθησαν διετριψε τους οφθαλμους αυτου και ελεπισθη απο των κανθων των οφθαλμων αυτου τα λευκωματα και ιδων τον υιον αυτου επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και εκλαυσεν και ειπεν ευλογητος ει ο θεος και ευλογητον το ονομα σου εις τους αιωνας και ευλογημενοι παντες οι αγιοι σου αγγελοι οτι εμαστιγωσας και ηλησας με ιδου βλεπω τωβιαν τον υιον μου και εισηλθεν ο υιος αυτου χαιρων και απηγγειλεν τω πατρι αυτου τα μεγαλεια τα γενομενα αυτω εν τη μηδια και εξηλθεν τωβιτ εις συναντησιν τη νυμφη αυτου χαιρων και ευλογων τον θεον προς τη πυλη νινευη και εθαυμαζον οι θεωρουντες αυτον πορευομενον οτι εβλεψεν και τωβιτ εξωμολογειτο ενωπιον αυτων οτι ηλησεν αυτον ο θεος και ως ηγγισεν τωβιτ σαρρα τη νυμφη αυτου κατευλογησεν αυτην λεγων ελθοις υγιαίνουσα θυγατερ ευλογητος ο θεος ος ηγαγεν σε προς ημας και ο πατηρ σου

και ἡ μητηρ σου και εγενετο χαρα πασι τοις εν νινευη αδελφοις αυτου και παρεγενετο αχιαχαρος και νασβας ὁ εξαδελφος αυτου και ηχθη ὁ γαμος τωβια μετ ευφροσυνης ἑπτα ἡμερας και εκαλεσεν τωβιτ τωβιαν τον υιον αυτου και ειπεν αυτω ὅρα τεκνον μισθον τω ανθρωπω τω συνελθοντι σοι και προσθιναι αυτω δει και ειπεν αυτω πατερ ου βλαπτομαι δους αυτω το ἡμισυ ὧν ενηνοχα ὅτι με αγειοχεν σοι ὑγιη και την γυναικα μου εθεραπευσεν και το αργυριον μου ηνεγκεν και σε ὁμοιως εθεραπευσεν και ειπεν ὁ πρεσβυτης δικαιοῦται αυτω και εκαλεσεν τον αγγελον και ειπεν αυτω λαβε το ἡμισυ παντων ὧν ενηνοχατε τοτε καλεσας τους δυο κρυπτως ειπεν αυτοις ευλογειτε τον θεον και αυτω εξομολογεισθε μεγαλωσυνην διδοτε αυτω και εξομολογεισθε ενωπιον παντων των ζωντων περι ὧν εποισεν μεθ ὑμων αγαθον το ευλογειν τον θεον και ὑψουν το ονομα αυτου τους λογους των εργαων του θεου εντιμωας ὑποδεικνυοντες και μη οκνεите εξομολογεισθαι αυτω μυστηριον βασιλεως καλον κρυψαι τα δε εργα του θεου ανακαλυπτειν ενδοξως αγαθον ποιησατε και κακον ουχ ἔυρησει ὑμας αγαθον προσευχη μετα νηστειας και ελεημοσυνης και δικαιοσυνης αγαθον το ολιγον μετα δικαιοσυνης η πολυ μετα αδικιας καλον ποιησαι ελεημοσυνην η θησαυρισαι χρυσιον ελεημοσυνη γαρ εκ θανατου ῥυεται και αυτη αποκαθαριει πασαν ἁμαρτιαν οἱ ποιουντες ελεημοσυνας και δικαιοσυνας πλησθησονται ζωης οἱ δε ἁμαρτανοντες πολεμιοι εισιν της ἑαυτων ζωης ου μη κρυψω αφ ὑμων παν ῥημα ειρηκα δη μυστηριον βασιλεως κρυψαι καλον τα δε εργα του θεου ανακαλυπτειν ενδοξως και νυν ὅτε προσηυξω συ και ἡ νυμφη σου σαρρα εγω προσηγαγον το μνημοσυνον της προσευχης ὑμων ενωπιον του ἁγίου και ὅτε εθαπτες τους νεκρους ὡσαυτως συμπαρημην σοι και ὅτε ουκ ωκησας αναστηναι και καταλιπειν το αριστον σου ὅπως απελθων περιστειλῃς τον νεκρον ουκ ελαθες με αγαθοποιων αλλα συν σοι ημην και νυν απεστειλεν με ὁ θεος ιασασθαι σε και την νυμφην σου σαρραν εγω ειμι ραφαηλ εἷς εκ των ἑπτα ἁγίων αγγελων οἱ προσαναφερουσιν τας προσευχας των ἁγίων και εισπορευονται ενωπιον της δοξης του ἁγίου και εταραχθησαν οἱ δυο και επεσον επι προσωπον ὅτι εφοβηθησαν και ειπεν αυτοις μη φοβεισθε ειρηνη ὑμιν εσται τον δε θεον ευλογειτε εις τον αιωνα ὅτι ου τη εμαυτου χαριτι αλλα τη θελησει του θεου ἡμων ηλθον ὅθεν ευλογειτε αυτον εις τον αιωνα πασας τας ἡμερας ωπτανομην ὑμιν και ουκ εφαγον ουδε επιον αλλα ὅρασιν ὑμεις εθεωρεите και νυν εξομολογεισθε τω θεω διοτι αναβαινω προς τον αποστειλαντα με και γραψατε παντα τα συντελεσθεντα εις βιβλιον και ανεστησαν και ουκετι ειδον αυτον και εξωμολογουντο τα εργα τα μεγαλα και θαυμαστα του θεου και ὡς ωφθη αυτοις ὁ αγγελος κυριου και τωβιτ εγραψεν προσευχην εις αγαλλιασιν και ειπεν ευλογητος ὁ θεος ὁ ζων εις τους αιωνας και ἡ βασιλεια αυτου ὅτι αυτος μαστιγοι και ελεα καταγει εις ἄδην και αναγει και ουκ εστιν ὅς εκφουζεται την χειρα αυτου εξομολογεισθε αυτω οἱ υιοι ισραηλ ενωπιον των εθνων ὅτι αυτος διεσπειρεν ἡμας εν αυτοις εχει ὑποδειξατε την μεγαλωσυνην αυτου ὑψουτε αυτον ενωπιον παντος ζωντος καθοτι αυτος κυριος ἡμων και θεος αυτος πατηρ ἡμων εις παντας τους αιωνας και μαστιγώσει ἡμας εν ταις αδικιαῖς ἡμων και παλιν ελεησει και συναξει ἡμας εκ παντων των εθνων ὅυ εαν σκορπισθητε εν αυτοις εαν επιστρεψητε προς αυτον εν ὅλῃ καρδια ὑμων και εν ὅλῃ

τη ψυχη ποιησαι ενωπιον αυτου αληθειαν τοτε επιστρεψει προς υμας και ου μη κρυψη το προσωπον αυτου απ υμων και θεασασθε α ποιησει μεθ υμων και εξομολογησασθε αυτω εν όλω τω στοματι υμων και ευλογησατε τον κυριον της δικαιοσυνης και υψωσατε τον βασιλεα των αιωνων εγω εν τη γη της αιχμαλωσιας μου εξομολογουμεν αυτω και δεικνυω την ισχυν και την μεγαλωσυνην αυτου εθνη αμαρτωλων επιστρεψατε αμαρτωλοι και ποιησατε δικαιοσυνην ενωπιον αυτου τις γινωσκει ει θελησει υμας και ποιησει ελεημοσυνην υμιν τον θεον μου υψω και η ψυχη μου τον βασιλεα του ουρανου και αγαλλιασεται την μεγαλωσυνην αυτου λεγετωσαν παντες και εξομολογεισθωσαν αυτω εν ιεροσολυμοις ιεροσολυμα πολις αγια μαστιγωσει επι τα εργα των υιων σου και παλιν ελεησει τους υιους των δικαιων εξομολογου τω κυριω αγαθως και ευλογει τον βασιλεα των αιωνων ινα παλιν η σκηνη αυτου οικοδομηθη σοι μετα χαρας και ευφραναι εν σοι τους αιχμαλωτους και αγαπησαι εν σοι τους ταλαιπωρους εις πασας τας γενεας του αιωνος εθνη πολλα μακροθεν ηξει προς το ονομα κυριου του θεου δωρα εν χερσιν εχοντες και δωρα τω βασιλει του ουρανου γενεαι γενεων δωσουσιν σοι αγαλλιαμα επικαταρατοι παντες οι μισουντες σε ευλογημενοι εσονται παντες οι αγαπωντες σε εις τον αιωνα χαρηθη και αγαλλιασαι επι τοις υιοις των δικαιων οτι συναχθησονται και ευλογησουσιν τον κυριον των δικαιων ω μακαριοι οι αγαπωντες σε χαρησονται επι τη ειρηνη σου μακαριοι όσοι ελυπηθησαν επι πασαις ταις μαστιξιν σου οτι επι σοι χαρησονται θεασαμενοι πασαν την δοξαν σου και ευφρανθησονται εις τον αιωνα η ψυχη μου ευλογειτω τον θεον τον βασιλεα τον μεγαν οτι οικοδομηθησεται ιερουσαλημ σαπφειρω και σμαραγδω και λιθω εντιμω τα τειχη σου και οι πυργοι και οι προμαχωνες εν χρυσιω καθαρω και αι πλατειαι ιερουσαλημ βηρυλλω και ανθρακι και λιθω εκ σουφιρ ψηφολογηθησονται και ερουσιν πασαι αι ρυμαι αυτης αλληλουια και αινεσουσιν λεγοντες ευλογητος ο θεος ος υψωσεν παντας τους αιωνας και επαυσατο εξομολογουμενος τωβιτ και ην ετων πεντηκοντα οκτω οτε απωλεσεν τας οφεις και μετα ετη οκτω ανεβλεψεν και εποιει ελεημοσυνας και προσεθετο φοβεισθαι κυριον τον θεον και εξομολογεισθαι αυτω μεγαλως δε εγγρασεν και εκαλεσεν τον υιον αυτου και τους υιους αυτου και ειπεν αυτω τεκνον λαβε τους υιους σου ιδου γεγραχα και προς το αποτρεχειν εκ του ζην ειμι απελθε εις την μηδιαν τεκνον οτι πεπεισμαι οσα ελαλησεν ιωνας ο προφητης περι νινευη οτι καταστραφησεται εν δε τη μηδια εσται ειρηνη μαλλον εως καιρου και οτι οι αδελφοι ημων εν τη γη σκορπισθησονται απο της αγαθης γης και ιεροσολυμα εσται ερημος και ο οικος του θεου εν αυτη κατακαησεται και ερημος εσται μεχρι χρονου και παλιν ελεησει αυτους ο θεος και επιστρεψει αυτους εις την γην και οικοδομησουσιν τον οικον ουχ οιος ο προτερος εως πληρωθωσιν καιροι του αιωνος και μετα ταυτα επιστρεφουσιν εκ των αιχμαλωσιων και οικοδομησουσιν ιερουσαλημ εντιμως και ο οικος του θεου εν αυτη οικοδομηθησεται εις πασας τας γενεας του αιωνος οικοδομη ενδοξω καθως ελαλησαν περι αυτης οι προφηται και παντα τα εθνη επιστρεφουσιν αληθινως φοβεισθαι κυριον τον θεον και κατορυξουσιν τα ειδωλα αυτων και ευλογησουσιν παντα τα εθνη τον κυριον και ο λαος αυτου εξομολογησεται τω θεω και υψωσει κυριος τον λαον αυτου και χαρησονται παντες οι αγαπωντες κυριον τον θεον

εν αληθεία και δικαιοσύνη ποιουντες ελεος τοις αδελφοις ἡμων και νυν τεκνον απελθε απο νινευη ὅτι παντως εσται ἡ ελαλησεν ὁ προφητης ιωνας συ δε τηρησον τον νομον και τα προσταγματα και γινου φιλελεμων και δικαιος ἵνα σοι καλως ἡ και θαψον με καλως και την μητερα σου μετ εμου και μηκετι αυλισθητε εις νινευη τεκνον ιδε τι εποιησεν αμαν αχιαχαρω τω θρεψαντι αυτον ὡς εκ του φωτος ηγαγεν αυτον εις το σκοτος και ὅσα ανταπεδωκεν αυτω και αχιαχαρος μεν εσωθη εκεινω δε το ανταποδομα απεδουθη και αυτος κατεβη εις το σκοτος μανασσης εποιησεν ελεημοσύνην και εσωθη εκ παγιδος θανατου ἥς επηξεν αυτω αμαν δε ενεπεσεν εις την παγίδα και απωλετο και νυν παιδια ιδετε τι ελεημοσύνη ποιει και τι δικαιοσύνη ῥυεται και ταυτα αυτου λεγοντος εξελιπεν αυτου ἡ ψυχη επι της κλινης ην δε ετων ἑκατον πεντηκοντα οκτω και εθαψεν αυτον ενδοξως και ὅτε απεθανεν αννα εθαψεν αυτην μετα του πατρος αυτου απηλθεν δε τωβιας μετα της γυναικος αυτου και των υιων αυτου εις εκβατανα προς ραγουηλ τον πενθερον αυτου και εγηρασεν εντιμως και εθαψεν τους πενθερους αυτου ενδοξως και εκκληρονομησεν την ουσιαν αυτων και τωβιτ του πατρος αυτου και απεθανεν ετων ἑκατον εικοσι ἑπτα εν εκβατανοις της μηδιας και ηκουσεν πριν ἡ αποθανειν αυτον την απωλειαν νινευη ἣν ηχημαλωτισεν ναβουχοδονοσορ και ασυηρος εχαρη προ του αποθανειν επι νινευη

βιβλος λογων τωβιθ του τωβιηλ του ανανιηλ του αδουηλ του γαβαηλ του ραφαηλ του ραγουηλ εκ του σπερματος ασιηλ εκ φυλης νεφθαλιμ ὡς ηχημαλωτευθη εν ταις ἡμεραις ενεμεσσαρου του βασιλεως των ασσυριων εκ θισβης ἡ εστιν εκ δεξιων κυδιως της νεφθαλιμ εν τη ανω γαλιλαια ὑπερανω ασσηρ οπισω ὁδου δυσμων ἡλιου εξ αριστερων φογωρ εγω τωβιθ ὁδοις αληθειας επορευομενη και εν δικαιοσυναις πασας τας ἡμερας της ζωης μου και ελεημοσύνας πολλας εποιησα τοις αδελφοις μου και τω εθνει μου τοις πορευθεισιν μετ εμου εν τη αιχημαλωσια εις την χωραν των ασσυριων εις νινευη και ὅτε ημην εν τη χωρα μου εν γη ισραηλ και ὅτε ημην νεος πασα ἡ φυλη νεφθαλιμ του πατρος μου απεστησαν απο του οικου δαυιδ του πατρος μου και απο ιερουσαλημ πολεως της εκλεγεισης εκ πασων φυλων ισραηλ εις το θυσιαζειν πασαις φυλαις ισραηλ και ἡγιασθη ὁ ναος της κατασκηνωσεως του θεου και ωκοδομηθη εν αυτη εις πασας τας γενεας του αιωνος παντες οἱ αδελφοι μου και ὁ οίκος νεφθαλιμ του πατρος μου εθυσιαζον εκεινοι τω μοσχῳ ὃν εποιησεν ιεροβεαμ ὁ βασιλευς ισραηλ εν δαν επι παντων ορεων της γαλιλαιας καγω μονωτατος επορευομενη πολλακις εις ιεροσολυμα εν ταις ἑορταις καθως γεγραπται εν παντι ισραηλ εν προσταγματι αιωνιῳ τας απαρχας και τα πρωτογεννηματα και τας δεκατας των κτηνων και τας πρωτοκουριας των προβατων εχων απετρεχον εις ιεροσολυμα και εδιδουν αυτα τοις ἱερευσιν τοις υιοις ααρων προς το θυσιαστηριον και την δεκατην του σιτου και του οινου και ελαιου και ῥων και των συκων και των λοιπων ακροδρυων τοις υιοις λειυ τοις θεραπευουσιν εν ιερουσαλημ και την δεκατην την δευτεραν απεδεκατιζον αργυριω των ἑξ ετων και επορευομενη και εδαπανων αυτα εν ιερουσαλημ καθ' ἑκαστον ενιαυτον και εδιδουν αυτα τοις ορφανοις και ταις χηραις και προσηλυτοις τοις προσκειμενοις τοις υιοις ισραηλ εισεφερον και εδιδουν αυτοις εν τω τριτω ετει και ησθιομεν αυτα κατὰ το προσταγμα το προστεταγμε-

νον περι αυτων εν τω νομω μωση και κατα τας εντολας ἃς ενετειλατο δεββωρα ἡ μητηρ ανανιηλ του πατρος ἡμων ὅτι ορφανον κατελιπεν με ὁ πατηρ και απεθανεν και ὅτε εγενηθην ανηρ ελαβον γυναικα εκ του σπερματος της πατριας ἡμων και εγεννησα εξ αυτης υιον και εκαλεσα το ονομα αυτου τωβιαν μετα το αιχμαλωτισθηναι με εις ασσυριους και ὅτε ηχμαλωτισθην εις νινευη επορευομην και παντες οἱ αδελφοι μου και οἱ εκ του γενους μου ησθιον εκ των αρτων των εθνων εγω δε συνετηρησα την ψυχην μου μη φαγειν εκ των αρτων των εθνων και ὅτε εμεμνημην του θεου μου εν ὅλῃ ψυχῃ μου και εδωκεν μοι ὁ υψιστος χαριν και μορφην ενωπιον ενεμεσσαρου και ηγοραζον αυτω παντα τα προς την χρησην και επορευομην εις μηδιαν και ηγοραζον αυτω εκειθεν ἕως αυτον αποθανειν και παρεθεμην γαβαηλω βαλλαντια τω αδελφω τω γαβρι εν τη χωρα της μηδιας αργυριου ταλαντα δεκα και ὅτε απεθανεν ενεμασσαρ και εβασιλευσεν σενναχηριμ υιος αυτου αντ αυτου και ἅι ὁδοι της μηδιας απεστησαν και ουκετι ηδυνασθην πορευθηναι εις την μηδιαν εν ταις ἡμεραις ενεμεσσαρου ελεημοσυνας πολλας εποιησα τοις αδελφοις μου τοις εκ του γενους μου τους αρτους μου εδιδουν τοις πεινωσιν και ἱματια τοις γυμνοις και ει τινα των εκ του εθνους μου εθεωρουν τεθνηκοτα και ερριμμενον οπισω του τειχους νινευη εθαπτον αυτον και ει τινα απεκτεινεν σενναχηριμ ὅτε απηλθεν φευγων εκ της ιουδαιας εν ἡμεραις της κρισεως ἡς εποιησεν εξ αυτου ὁ βασιλευς του ουρανου περι των βλασφημιων ὧν εβλασφημησεν εθαψα πολλους γαρ απεκτεινεν εν τῷ θυμῳ αυτου εκ των υιων ισραηλ και εκλεπτον τα σωματα αυτων και εθαπτον και εξητησεν αυτα σενναχηριμ και ουχ ἔυρεν αυτα και επορευθη ἕς τις των εκ της νινευη και ὑπεδειξεν τῷ βασιλει περι εμου ὅτι εγω θαπτω αυτους και εκρυβην και ὅτε επεγνων ὅτι εγνων περι εμου ὁ βασιλευς και ὅτι ζητουμαι του αποθανειν εφοβηθην και απεδρασα και ἥρπαγη παντα ὅσα ὑπηρεχεν μοι και ου κατελειφθη μοι ουδεν ὁ ουκ ανελημφθη εις το βασιλικον πλην αννας της γυναικος μου και τωβια του υιου μου και ου διηλθον ἡμεραι τεσσαραχοντα ἕως ὅου απεκτειναν αυτον οἱ δυο υιοι αυτου και εφυγον εις τα ὄρη αραρατ και εβασιλευσεν σαχερδονος υιος αυτου μετ αυτον και εταξεν αχιχαρον τον αναηλ τον του αδελφου μου υιον επι πασαν την εκλογιστιαν της βασιλειας αυτου και αυτος ειχεν την εξουσιαν επι πασαν την διοικησιν τοτε ηξιωσεν αχιχαρος περι εμου και κατηλθον εις την νινευη αχιχαρος γαρ ην ὁ αρχαιονοχοος και επι του δακτυλιου και διοικητης και εκλογιστης επι σενναχηριμ βασιλεως ασσυριων και κατεστησεν αυτον σαχερδονος εκ δευτερας ην δε εξαδελφος μου και εκ της συγγενειας μου και επι σαχερδονος βασιλεως κατηλθον εις τον οικον μου και απεδοθη μοι ἡ γυνη μου αννα και τωβιας ὁ υιος μου και εν τη πεντηχοστη τη ἑορτῃ ἡμων ἡ εστιν ἁγια ἑπτα ἑβδομαδων εγενηθη μοι αριστον καλον και ανεπεσα του αριστησαι και παρετεθη μοι ἡ τραπεζα και παρετεθη μοι σφαρια πλειονα και ειπα τῷ τωβια τῷ υίῳ μου παιδιον βαδιζε και ὃν αν ἔυρης πτωχον των αδελφων ἡμων εκ νινευητων αιχμαλωτων ὃς μεμνηται εν ὅλῃ καρδια αυτου και αγαγε αυτον και φαγεται κοινως μετ εμου και ιδε προσμενω σε παιδιον μεχρι του σε ελθειν και επορευθη τωβιας ζητησαι τινα πτωχον των αδελφων ἡμων και επιστρεψας λεγει πατερ και ειπα αυτω ιδου εγω παιδιον και αποκριθεις ειπεν πατερ ιδου εἰς εκ του εθνους ἡμων πεφονευται και ερριπται εν τη αγορα και αυτοῦτι

νυν εστραγγαλῆται και αναπηδῆσας ἀφηκα το ἀριστον πριν ἡ γευσασθαι με αὐτου και ἀναιρουμαι αὐτον ἐκ τῆς πλατείας και εἰς ἓν τῶν οἰκιδίων εῖθηκα μεχρι τοῦ τὸν ἥλιον δυειν και θάψω αὐτον ἐπιστρέψας οὖν ἐλουσαμην και ἡσθιον τὸν ἄρτον μετὰ πενθους και ἐμνησθην τοῦ ῥήματος τοῦ προφητοῦ ὅσα ἐλάλησεν ἀμὼς ἐπὶ βασιθῆλ λέγων στραφῇ- σονται ὕμων αἱ ἐσθραι εἰς πενθος και πασαι αἱ ὠδαι ὕμων εἰς θρηνος και ἐκλαυσα και ὅτε ἐδὺ ὁ ἥλιος ὠχομην και οὐρύξας ἐθάψα αὐτον και οἱ πλησιον μου κατεγέλων λέγοντες οὐ φοβεῖται οὐκετι ἤδη γὰρ ἐπεζητηθῆ τοῦ φονευθῆναι περὶ τοῦ πραγματος τουτου και ἀπεδρα και πάλιν ἰδοὺ θάπτει τοὺς νεκροὺς και αὕτη τῇ νυκτὶ ἐλουσαμην και εἰσηλθὼν εἰς τὴν αὐλὴν μου και ἐκοιμηθῆν παρὰ τὸν τοίχον τῆς αὐλῆς και τὸ πρόσωπον μου ἀνακεκαλυμμενον διὰ τὸ καῦμα και οὐκ ἤδριν ὅτι στρουθία ἐν τῷ τοίχῳ ἐπάνω μου εἰσιν και ἐκαθίσεν τὸ ἀφοδεύ- μα αὐτῶν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μου θερμὸν και ἐπηγάγεν λευκώματα και ἐπορευομην πρὸς τοὺς ἰατροὺς θεραπευθῆναι και ὅσῳ ἐνεχρίο- σαν με τὰ φάρμακα τοσούτου μᾶλλον ἐξετυφλοῦντο οἱ ὀφθαλμοί μου τοῖς λευκώμασιν μεχρι τοῦ ἀποτυφλωθῆναι και ἡμην ἀδύνατος τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐτῆ τέσσαρα και πάντες οἱ ἀδελφοί μου ἐλυποῦντο περὶ ἐμοῦ και ἀχιαχρὸς ἐτρέφεν με ἐτῆ δύο πρὸ τοῦ αὐτον βαδίσαι εἰς τὴν ἐλυμαιδα και ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ ἀννα ἡ γυνὴ μου ἠριθνεύετο ἐν τοῖς ἐργοῖς τοῖς γυναικείοις και ἀπεστέλλε τοῖς κυριοῖς αὐτῶν και ἀ- πεδίδου αὕτη τὸν μισθὸν και ἐν τῇ ἑβδομῇ τοῦ δυστροῦ ἐξέτεμε τὸν ἴστον και ἀπεστείλεν αὐτὸν τοῖς κυριοῖς και ἐδῶκαν αὕτη τὸν μισθὸν πάντα και ἐδῶκαν αὕτη ἐφ' ἑστία ἐριφὸν ἐξ αἰγῶν και ὅτε εἰσηλθὲν πρὸς με ὁ ἐριφὸς ἠρξάτο κραζειν και ἐκάλεσα αὐτὴν και εἶπα ποθεν τὸ ἐριφίον τουτο μήποτε κλεψίμειον ἐστὶν ἀποδὸς αὐτοῖς κυριοῖς αὐ- του οὐ γὰρ ἐξουσίαν ἔχομεν ἡμεῖς φαγεῖν οὐδὲν κλεψίμειον και λέγει μοι αὕτη δόσει δεδοταί μοι ἐπὶ τῷ μισθῷ και οὐκ ἐπιστεῦον αὕτη και ἐλέγον ἀποδοῦναι τοῖς κυριοῖς και προσηρυθρίων χάριν τουτου πρὸς αὐτὴν εἶτα ἀποκριθεῖσα λέγει μοι και ποὺ εἰσιν αἱ ἐλεημοσυναὶ σου ποὺ εἰσιν αἱ δικαιοσυναὶ σου ἴδε ταῦτα μετὰ σου γινώστα ἐστὶν και περιλύπος γενομένος τῇ ψυχῇ και στεναῖζας ἐκλαυσα και ἠρξάμην προσευχεσθαι μετὰ στεναγμῶν δίκαιος εἰ κυρίε και πάντα τὰ ἔργα σου δίκαια και πασαι αἱ ὁδοὶ σου ἐλεημοσύνη και ἀληθινὰ συ κρίνεις τὸν αἰῶνα και νῦν σύ κυρίε μνησθῆτι μου και ἐπιβλέψον και μὴ με ἐκδικήσης ταῖς ἁμαρτίαις μου και ἐν τοῖς ἀγνοήμασιν μου και τῶν πατέρων μου οἷς ἤμαρτον ἐναντίον σου και παρηκούσα τῶν ἐντολῶν σου και ἐδῶκας ἡμᾶς εἰς ἄρπαγην και αἰχμαλωσίαν και θάνατον και εἰς παραβολὴν και λαλῆμα και ονειδισμόν ἐν πασὶν τοῖς ἐθνεσιν ἐν οἷς ἡμᾶς διεσκόρπισας και νῦν πολλὰ σου αἱ κρίσεις ὑπάρχουσιν ἀληθινὰ ποιῆσαι ἐξ ἐμοῦ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν μου ὅτι οὐκ ἐποίησαμεν τὰς ἐντο- λὰς σου και οὐκ ἐπορευθῆμεν ἀληθινῶς ἐνώπιόν σου και νῦν κατὰ τὸ ἀρεστόν σου ποιήσον μετ' ἐμοῦ και ἐπιτάξον ἀναλαβεῖν τὸ πνεῦμα μου ἐξ ἐμοῦ ὅπως ἀπολυθῶ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς και γενώμαι γῆ διό- λυσιτελεῖ μοι ἀποθάνειν μᾶλλον ἢ ζῆν ὅτι ονειδισμούς ψευδεῖς ἤκου- σα και λυπητὴ πολλὴ μετ' ἐμοῦ κυρίε ἐπιτάξον ὅπως ἀπολυθῶ ἀπὸ τῆς ἀναγκῆς ταύτης ἀπολύσον με εἰς τὸν τόπον τὸν αἰώνιον και μὴ ἀπο- στρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου κυρίε ἀπ' ἐμοῦ διό λυσιτελεῖ μοι ἀποθάνειν μᾶλλον ἢ βλέπειν ἀνάγκην πολλὴν ἐν τῇ ζωῇ μου και μὴ ἀκούειν ονει- δισμούς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ συνέβη σάρρα τῇ θυγατρὶ ραγούῃ τοῦ ἐν

εχβατανοίς της μηδίας και αυτήν ακουσαι ονειδισμούς ὑπο μιας των παιδισκῶν του πατρος ἑαυτης διότι ἡν εκδεδομενη ἀνδρασιν ἑπτα και ασμοδαίος το δαιμονιον το πονηρον ἀπεκτενεν αυτοὺς πριν ἡ γενεσθαι αυτοὺς μετ' αὐτης καθάπερ ἀποδεδειγμενον ἐστίν ταις γυναίξιν και εἶπεν αὐτῇ ἡ παιδισκῇ συ εἰ ἡ ἀποκτενουσα τοὺς ἀνδρας σου ἰδοὺ ἤδη ἀπεκδεδοσαι ἑπτα ἀνδρασιν και ἑνος αὐτῶν οὐκ ὠνομασθῆς τι ἡμᾶς μαστιγίοις περὶ τῶν ἀνδρῶν σου ὅτι ἀπεθάνον βαδίζε μετ' αὐτῶν και μὴ ἰδοίμεν υἱὸν σου μῆδε θυγατέρα εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐλυπηθῇ ἐν τῇ ψυχῇ και ἐκλαυσεν και ἀναβάσσα εἰς τὸ ὑπερῶν του πατρος αὐτῆς ἠθέλησεν ἀπαγξασθαι και πάλιν ἐλογισατο και λέγει μῆποτε ονειδισῶσιν τὸν πατέρα μου και ἐρουσιν αὐτῷ μία σοὶ ὑπῆρχεν θυγατὴρ ἀγαπῆτῃ και αὐτῇ ἀπηγξάτο ἀπο τῶν κακῶν και καταξῷ τὸ γῆρας του πατρος μου μετὰ λυπῆς εἰς ἄδου χρησιμώτερον μοι ἐστίν μὴ ἀπαγξασθαι ἀλλὰ δεηθῆναι του κυρίου ὅπως ἀποθάνω και μῆκετι ονειδισμούς ακουσῶ ἐν τῇ ζωῇ μου ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ διαπετάσασα τὰς χεῖρας πρὸς τὴν θυρίδα ἐδεηθῇ και εἶπεν εὐλογητός εἰ ἔθε ἐλεημῶν και εὐλογητὸν τὸ ὄνομα σου εἰς τοὺς αἰῶνας και εὐλογησατώσαν σε πάντα τὰ ἔργα σου εἰς τὸν αἰῶνα και νῦν ἐπὶ σε τὸ πρόσωπον μου και τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀνεβλεψά εἶπον ἀπολυθῆναι με ἀπο τῆς γῆς και μὴ ακουεῖν με μῆκετι ονειδισμούς συ γίνωσκεις δεσποτὰ ὅτι καθάρα εἰμι ἀπο πάσης κακῆς ἀνδρός και οὐχὶ ἐμολύνα μου τὸ ὄνομα και οὐδε τὸ ὄνομα του πατρος μου ἐν τῇ γῇ τῆς αἰχμαλωσίας μου μονογενῆς εἰμι τῷ πατρὶ μου και οὐκ ὑπάρχει αὐτῷ ἕτερον τέκνον ἵνα κληρονομήσῃ αὐτὸν οὐδε ἀδελφός αὐτῷ ἐγγὺς οὐτε συγγενῆς αὐτῷ ὑπάρχει ἵνα συντηρήσω ἐμαυτὴν αὐτῷ γυναίκα ἤδη ἀπώλοντο μοι ἑπτα και ἵνα τι μοι ἐστίν ἐτι ζῆν και εἰ μὴ σοὶ δοκεῖ ἀποκτεῖναι με κυρίε νῦν εἰσακούσον ονειδισμόν μου ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ εἰσηκούσθῃ ἡ προσευχῇ ἀμφοτέρων ἐνώπιον τῆς δοξῆς του θεοῦ και ἀπεσταλῇ ραφαὴλ ἰασασθαι τοὺς δύο τῶβιν ἀπολῦσαι τὰ λευκώματα ἀπο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἵνα ἰδῇ τοὺς ὀφθαλμοὺς τὸ φῶς του θεοῦ και σάρραν τὴν ραγούηλ δῶναι αὐτὴν τῶβια τῷ υἱῷ τῶβιθ γυναίκα και λῦσαι ἀσμοδαίον το δαιμονιον το πονηρον ἀπ' αὐτῆς διότι τῶβια ἐπιβάλλει κληρονομήσαι αὐτὴν παρὰ πάντας τοὺς θελοντάς λαβεῖν αὐτὴν ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπεστρεψεν τῶβιθ ἀπο τῆς αὐλῆς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ και σάρρα ἡ του ραγούηλ και αὐτὴ κατέβη ἐκ του ὑπερῶου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐμνήσθῃ τῶβιθ του ἀργυρίου ὃ παρεθετο γαβαθλῶ ἐν ῥάγοις τῆς μηδίας και εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἰδοὺ ἐγὼ ἡτσημὴν θάνατον τι οὐχὶ καλῶ τῶβιαν τὸν υἱὸν μου και ὑποδείξω αὐτῷ περὶ του ἀργυρίου τούτου πριν ἀποθάνειν με και ἐκάλεσεν τῶβιαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ και ἤλθεν πρὸς αὐτὸν και εἶπεν αὐτῷ θάψον με καλῶς και τίμα τὴν μητέρα σου και μὴ ἐγκαταλίπῃς αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῆς και ποιεῖ τὸ ἀρεστόν ἐνώπιον αὐτῆς και μὴ λυπῆσῃς τὸ πνεῦμα αὐτῆς ἐν παντὶ πράγματι μνησθῆτι αὐτῆς παῖδιον ὅτι κινδύνους πολλοὺς ἑώρακεν ἐπὶ σοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς και ὅταν ἀποθάνῃ θάψον αὐτὴν παρ' ἐμοὶ ἐν ἑνὶ ταφῷ και πάσας τὰς ἡμέρας σου παῖδιον του κυρίου μνημονεύε και μὴ θέλῃς ἁμαρτεῖν και παραβῆναι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ δικαιοσύνας ποιεῖ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου και μὴ πορευθῇς ταις ὁδοῖς τῆς ἀδικίας διότι οἱ ποιοῦντες ἀληθείαν εὐοδωθήσονται ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν και πᾶσιν τοῖς ποιοῦσιν δικαιοσύνην δώσει κυριὸς αὐτοῖς βούλην ἀγαθὴν και ὃν ἀν' θέλῃ κυριὸς ταπεινὸν

ἔως ὁδοῦ κατωτάτω καὶ νυν παῖδιον μνημονεύε τὰς ἐντολάς ταύτας καὶ μὴ ἐξαλειφθῆτωσαν ἐκ τῆς καρδίας σου καὶ νυν παῖδιον ὑποδεικνύω σοι ὅτι δεκά ταλάντα ἀργυρίου παρεθέμην γαββαλῶ τῷ τοῦ γαβρι ἐν ῥάγοις τῆς μηδίας καὶ μὴ φοβου παῖδιον ὅτι ἐπτωχεύσαμεν ὑπάρχει σοι πολλὰ ἀγαθὰ εἰαν φοβῆθῃς τὸν θεόν καὶ φυγῇς ἀπο πάσης ἁμαρτίας καὶ ποιήσῃς τὰ ἀγαθὰ ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου τότε ἀποκριθεὶς τῷβιας εἶπεν τῷβιθ τῷ πατρὶ αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐντεταλῆσαι μοι ποιήσω πατὴρ πῶς δὲ δυνήσομαι αὐτὸ λαβεῖν παρ αὐτοῦ καὶ αὐτὸς οὐ γινώσκει με καὶ ἐγὼ οὐ γινώσκω αὐτὸν τί σημεῖον δῶ αὐτῷ καὶ ἐπιγνώ με καὶ πιστεύσῃ μοι καὶ δῶ μοι τὸ ἀργύριον καὶ τὰς ὁδοὺς τὰς εἰς μηδίαν οὐ γινώσκω τοῦ πορευθῆναι ἐκεῖ τότε ἀποκριθεὶς τῷβιθ εἶπεν τῷβια τῷ υἱῷ αὐτοῦ χειρογράφον αὐτοῦ ἐδῶκεν μοι καὶ χειρογράφον ἐδῶκα αὐτῷ καὶ διείλον ἐῖς δύο καὶ ἐλάβομεν ἕκαστος ἓν καὶ ἐθῆκα μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ νυν ἰδοὺ ἐτὴ εἰκοσὶ ἀφ ὅου παρεθέμην τὸ ἀργύριον τοῦτο ἐγὼ καὶ νυν παῖδιον ζητήσον σεαυτῷ ἀνθρώπον πιστὸν ὃς πορευσεται μετὰ σου καὶ δώσομεν αὐτῷ μισθὸν ἕως ὅτου ἐλθῇς καὶ λαβὲ παρ αὐτοῦ τὸ ἀργύριον τοῦτο ἐξήλθεν δὲ τῷβιας ζητήσαι ἀνθρώπον ὃς πορευσεται μετ αὐτοῦ εἰς μηδίαν ὃς ἐμπειρεὶ τῆς ὁδοῦ καὶ ἐξήλθεν καὶ ἔυρεν ραφαὴλ τὸν ἀγγέλων ἐστήκοτα ἀπεναντί αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐγνώ ὅτι ἀγγέλους τοῦ θεοῦ ἐστὶν καὶ εἶπεν αὐτῷ ποῦθεν εἰ νεανίσκος καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐκ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ τῶν ἀδελφῶν σου καὶ ἐληλύθα ὥδε ἐργατεύεσθαι καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐπιστὴ τὴν ὁδὸν πορευθῆναι εἰς μηδίαν καὶ εἶπεν αὐτῷ ναι πολλάκις ἐγὼ ἐγενομην ἐκεῖ καὶ ἐμπειρῶ καὶ ἐπιστάμαι τὰς ὁδοὺς πάσας πλεονακίς ἐπορευθῆναι εἰς μηδίαν καὶ ἠυλιζομένη παρὰ γαββαλῶ τῷ ἀδελφῷ ἡμῶν τῷ οἰκοῦντι ἐν ῥάγοις τῆς μηδίας καὶ ἀπεχεῖ ὁδὸν ἡμερῶν δύο τεταγμένων ἀπο ἐκβατάνων εἰς ῥάγα κείνται γὰρ ἐν τῷ ὄρει καὶ εἶπεν αὐτῷ μείνον με νεανίσκος μέχρι ὅτου εἰσελθῶν ὑποδείξῃ τῷ πατρὶ μου χρεῖαν γὰρ ἔχω ἵνα βαδίσῃς μετ ἐμοῦ καὶ δώσω σοι τὸν μισθὸν σου καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ ἐγὼ προσκαρτέρω μόνον μὴ χρονίσῃς καὶ εἰσελθῶν τῷβιας ὑπέδειξεν τῷβιθ τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ ἀνθρώπον ἔυρον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ καὶ εἶπεν αὐτῷ καλέσον μοι τὸν ἀνθρώπον ὅπως ἐπιγνώ τί τὸ γένος αὐτοῦ καὶ ἐκ ποίης φυλῆς ἐστὶν καὶ εἰ πιστὸς ἐστὶν ἵνα πορευθῇ μετὰ σου παῖδιον καὶ ἐξήλθεν τῷβιας καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ νεανίσκος ὁ πατὴρ καλεῖ σε καὶ εἰσηλθὲν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐχαιρέτισεν αὐτὸν τῷβιθ πρῶτος καὶ εἶπεν αὐτῷ χαιρεῖν σοι πολλὰ γένοιτο καὶ ἀποκριθεὶς τῷβιθ εἶπεν αὐτῷ τί μοι ἐτι ὑπάρχει χαιρεῖν καὶ ἐγὼ ἀνθρώπος ἀδύνατος τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ οὐ βλέπω τὸ φῶς τοῦ οὐρανοῦ ἀλλ ἐν τῷ σκοτει κείμαι ὥσπερ οἱ νεκροὶ οἱ μὴκετι θεωροῦντες τὸ φῶς ζῶν ἐγὼ ἐν νεκροῖς εἰμι φωνὴν ἀνθρώπων ἀκούω καὶ αὐτοὺς οὐ βλέπω καὶ εἶπεν αὐτῷ θάρσει ἐγγὺς παρὰ τῷ θεῷ ἰασασθαι σε θάρσει καὶ εἶπεν αὐτῷ τῷβιθ τῷβιας ὁ υἱὸς μου θέλει πορευθῆναι εἰς μηδίαν εἰ δυνήσῃ συνελθῆναι αὐτῷ καὶ ἀγαγεῖν αὐτὸν καὶ δώσω σοι τὸν μισθὸν σου ἀδελφε καὶ εἶπεν αὐτῷ δυνήσομαι πορευθῆναι μετ αὐτοῦ καὶ ἐπιστάμαι ἐγὼ τὰς ὁδοὺς πάσας καὶ πολλάκις ὡχομένη εἰς μηδίαν καὶ διηλθὼν πάντα τὰ πεδία αὐτῆς καὶ τὰ ὄρη καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐγὼ γινώσκω καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀδελφε ποίης πατρίαν εἰ καὶ ἐκ ποίης φυλῆς ὑποδείξον μοι ἀδελφε καὶ εἶπεν τί χρεῖαν ἔχεις φυλῆς καὶ εἶπεν αὐτῷ βούλομαι γινῶναι τὰ κατ ἀληθειαν τίνος εἰ ἀδελφε καὶ τί τὸ ὄνομα σου καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐγὼ ἀζαρίας ἀνα-

νιου του μεγαλου των αδελφων σου και ειπεν αυτω υγιαινων ελθοις και σωζομενος αδελφε και μη μοι πικρανθης αδελφε οτι την αληθειαν εβουλομην γνωναι και την πατριαν σου και συ τυγχανεις αδελφος ων και εκ γενεας καλης και αγαθης ει συ εγνωσκον ανανιαν και ναθαν τους δυο υιους σεμελιου του μεγαλου και αυτοι συνεπορευοντο μοι εις ιερουσαλημ και προσεκυνουν μετ εμου εκει και ουκ επλανηθησαν οι αδελφοι σου ανθρωποι αγαθοι εκ ριζης αγαθης ει συ και χαιρων ελθοις και ειπεν αυτω εγω σοι διδωμι μισθον την ημεραν δραχμην και τα δεοντα σοι ομοιως τω υιω μου και πορευθητι μετα του υιου μου και ετι προσθησω σοι τω μισθω και ειπεν αυτω οτι πορευομαι μετ αυτου και μη φοβηθης υγιαινοντες απελευσομεθα και υγιαिनοντες επιστρεφομεν προς σε διοτι η οδος ασφαλης και ειπεν αυτω ευλογια σοι γενοιτο αδελφε και εκαλεσεν τον υιον αυτου και ειπεν αυτω παιδιον ετοιμασον τα προς την οδον και εξελθε μετα του αδελφου σου και ο θεος ο εν τω ουρανω διασωσαι υμας εκει και αποκαταστησαι υμας προς εμε υγιαινοντας και ο αγγελος αυτου συνοδευσαι υμιν μετα σωτηριας παιδιον και εξηλθεν πορευθηται την οδον αυτου και επιλησεν τον πατερα αυτου και την μητερα και ειπεν αυτω τωβιθ πορευου υγιαινων και εκλαυσεν η μητηρ αυτου και ειπεν προς τωβιθ τι οτι απεστειλας το παιδιον μου ουχι αυτος ραβδος της χειρος ημων εστιν και αυτος εισπορευεται και εκπορευεται ενωπιον ημων αργυριον τω αργυριω μη φθασαι αλλα περιψημα του παιδιου ημων γενοιτο ως δεδοται ζην ημιν παρα του κυριου τουτο ικανον ημιν και ειπεν αυτη μη λογον εχε υγιαινων πορευσεται το παιδιον ημων και υγιαινων ελευσεται προς ημας και οι οφθαλμοι σου οφονται εν τη ημερα η αν ελθη προς σε υγιαινων μη λογον εχε μη φοβου περι αυτων αδελφη αγγελος γαρ αγαθος συνελευσεται αυτω και ευοδωθησεται η οδος αυτου και υποστρεψει υγιαινων και εσιγησεν κλαιουσα και εξηλθεν το παιδιον και ο αγγελος μετ αυτου και ο κυων εξηλθεν μετ αυτου και επορευθη μετ αυτων και επορευθησαν αμφοτεροι και ετυχεν αυτοις νυξ μια και ηυλισθησαν επι του τιγριδος ποταμου και κατεβη το παιδιον περινιφασθαι τους ποδας εις τον τιγριν ποταμον και αναπηδησας ιχθυς μεγας εκ του υδατος εβουλετο καταπιειν τον ποδα του παιδαριου και εκραξεν και ο αγγελος τω παιδαριω ειπεν επιλαβου και εγκρατης του ιχθυος γενου και εγκρατησεν το παιδαριον του ιχθυος και ανηνεγκεν αυτον επι την γην και ειπεν αυτω ο αγγελος ανασχισον τον ιχθυον και εξελε την χολην και την καρδιαν και το ηπαρ αυτου και αποθες αυτα μετα σου και τα εγκατα εκβαλε εστιν γαρ εις φαρμακον χρησιμον η χολη και η καρδια και το ηπαρ αυτου και ανασχισας το παιδαριον τον ιχθυον συνηγαγεν την χολην και την καρδιαν και το ηπαρ και ωπτησεν του ιχθυος και εφαγεν και αφηκεν εξ αυτου ηλισμενον και επορευθησαν αμφοτεροι κοινως εως ηγγισαν εις μηδιαν και τοτε ηρωτησεν το παιδαριον τον αγγελον και ειπεν αυτω αζαρια αδελφε τι το φαρμακον εν τη καρδια και τω ηπατι του ιχθυος και εν τη χολη και ειπεν αυτω η καρδια και το ηπαρ του ιχθυος καπνισον ενωπιον ανθρωπου η γυναικος ω απαντημα δαιμονιου η πνευματος πονηρου και φευζεται απ αυτου παν απαντημα και ου μη μεινωσιν μετ αυτου εις τον αιωνα και η χολη εγχρισαι ανθρωπου οφθαλμους ου λευκωματα ανεβησαν επ αυτων εμψυσησαι επ αυτοις επι των λευκωματων και υγιαινουσιν και οτε εισηλθεν εις μηδιαν και ηδη ηγγιζεν εις εκβατανα

λεγει ραφαηλ τω παιδαριω τωβια αδελφε και ειπεν αυτω ιδου εγω και ειπεν αυτω εν τοις ραγουηλου την νυκτα ταυτην δει ημας αυλισθηνα και ο ανθρωπος συγγενης σου εστιν και εστιν αυτω θυγατηρ η ονομα σαρρα και υιος αρσην ουδε θυγατηρ υπαρχει αυτω πλην σαρρας μονης και συ εγγιστα αυτης ει παρα παντας ανθρωπους κληρονομησαι αυτην και τα οντα τω πατρι αυτης σοι δικαιουται κληρονομησαι και το κορασιον φρονιμον και ανδρειον και καλον λιαν και ο πατηρ αυτης καλος και ειπεν δεδικαιωται σοι λαβειν αυτην και ακουσον μου αδελφε και λαλησω τω πατρι περι του κορασιου την νυκτα ταυτην ινα λημφομεθα σοι αυτην νυμφην και οταν επιστρεψωμεν εκ βατων ποιησομεν τον γαμον αυτης και επισταμαι οτι ου μη δυνηθη ραγουηλ κωλυσαι αυτην απο σου η εγγυασθαι ετερω οφειλησιν θανατον κατα την κρισιν της βιβλου μωυσεως δια το γινωσκειν οτι σοι κληρονομια καθηκει λαβειν την θυγατερα του πατρος σου παρα παντα ανθρωπον και νυν ακουσον μου αδελφε και λαλησομεν περι του κορασιου την νυκτα ταυτην και μνηστευσομεθα σοι αυτην και οταν επιστρεψωμεν εκ βατων λημφομεθα αυτην και απαξομεν αυτην μεθ ημων εις τον οικον σου τοτε αποκριθεις τωβιας ειπεν τω ραφαηλ αζαρια αδελφε ηκουσα οτι επτα ηδη εδοθη ανδρασιν και απειθανον εν τοις νυμφωσιν αυτων την νυκτα οποτε εισεπορευοντο προς αυτην και απειθησκον και ηκουσα λεγοντων αυτων οτι δαιμονιον αποκτεννει αυτοους και νυν φοβουμαι εγω οτι αυτην ουκ αδικει αλλ ος αν θεληση εγγισαι αυτης αποκτεννει αυτον μονογενης ειμι τω πατρι μου μη αποθανω και καταξω την ζωην του πατρος μου και της μητρος μου μετ οδυνης επ εμοι εις τον ταφον αυτων και υιος ετερος ουκ υπαρχει αυτοις ινα θαψη αυτοους και λεγει αυτω ου μεμνησαι τας εντολας του πατρος σου οτι ενετειλατο σοι λαβειν γυναικα εκ του οικου του πατρος σου και νυν ακουσον μου αδελφε και μη λογον εχε του δαιμονιου τουτου και λαβε και γινωσκω εγω οτι την νυκτα ταυτην δοθησεται σοι γυνη και οταν εισελθης εις τον νυμφωνα λαβε εκ του ηπατος του ιχθυος και την καρδιαν και επιθες επι την τεφραν των θυμιαματων και η οσμη πορευσεται και οσφρανθησεται το δαιμονιον και φευζεται και ουκετι μη φανη περι αυτην τον παντα αιωνα και οταν μελλης γινεσθαι μετ αυτης εξεγενηθητη πρωτον αμφοτεροι και προσευξασθε και δεηθητε του κυριου του ουρανου ινα ελεος γενηται και σωτηρια εφ υμας και μη φοβου σοι γαρ εστιν μεμερισμενη προ του αιωνος και συ αυτην σωσεις και μετα σου πορευσεται και υπολαμβανω οτι εσονται σοι εξ αυτης παιδια και εσονται σοι ως αδελφοι μη λογον εχε και οτε ηκουσεν τωβιας των λογων ραφαηλ και οτι εστιν αυτω αδελφη εκ του σπερματος του οικου του πατρος αυτου λιαν ηγαπησεν αυτην και η καρδια αυτου εκολληθη εις αυτην και οτε εισηλθεν εις εκβατανα λεγει αυτω αζαρια αδελφε απαγαγε με ευθειαν προς ραγουηλ τον αδελφον ημων και απηγαγεν αυτον εις τον οικον ραγουηλου και ευρον αυτον καθημενον παρα την θυραν της αυλης και εχαιρετισαν αυτον πρωτοι και ειπεν αυτοις χαιρετε πολλα αδελφοι και καλως ηλθατε υγιαινοντες και ηγαγεν αυτοους εις τον οικον αυτου και ειπεν εδνα τη γυναικι αυτου ως ομοιος ο νεανισκος ουτος τωβει τω αδελφω μου και ηρωτησεν αυτοους εδνα και ειπεν αυτοις ποθεν εστε αδελφοι και ειπαν αυτη εκ των υιων νεφθαλιμ ημεις των αιχμαλωτισθεντων εν νινευη και ειπεν αυτοις γινωσχετε τωβιν τον αδελφον ημων και ειπαν αυτη γινωσκομεν

ῥήμεϊς αὐτον καὶ εἶπεν αὐτοὺς ὑγιαίνει καὶ εἶπαν αὐτὴ ὑγιαίνει καὶ ζῇ καὶ εἶπεν τῷ βίᾳ ὁ πατήρ μου ἐστὶν καὶ ἀνεπηδήσεν ῥαγούηλ καὶ κατεφίλησεν αὐτον καὶ ἐκλαύσεν καὶ ἐλάλησεν καὶ εἶπεν αὐτῷ εὐλογία σοὶ γένοιτο παῖδιον ὁ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ πατρός ὡς τὰ λαλιπτῶρων κακῶν ὅτι ἐτυφλώθη ἀνὴρ δίκαιος καὶ ποιῶν ἐλεημοσύνας καὶ ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸν τραχήλον τῷ βίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐκλαύσεν καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκλαύσεν αὐτον καὶ σάρρα ἡ θυγατὴρ αὐτῶν ἐκλαύσεν καὶ αὐτὴ καὶ εὐθύσεν κριὸν ἐκ προβάτων καὶ ὑπέδεξάτο αὐτοὺς προθυμῶς καὶ ὅτε ἐλούσαντο καὶ ἐνίψαντο καὶ ἀνέπεσαν δεῖπνῆσαι εἶπεν τῷ βίᾳ ῥαφαὴλ ἀζαρία ἀδελφε εἰπὸν ῥαγούηλ ὅπως δώ μοι σάρραν τὴν ἀδελφὴν μου καὶ καὶ ἡκούσεν ῥαγούηλ τὸν λόγον καὶ εἶπεν τῷ παιδί φάγε καὶ πιε καὶ ἡδεὺς γένοιτο τὴν νυκτὰ ταυτὴν οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνθρώπος ὃς καθήκει λαβεῖν σάρραν τὴν θυγατέρα μου πλην σου ἀδελφε ὥσαυτως δε καὶ ἐγὼ οὐκ ἔχω ἐξουσίαν δοῦναι αὐτὴν ἑτέρῳ ἀνδρὶ πλην σου ὅτι σύ ἐγγίστα μου καὶ μαλὰ τὴν ἀληθειᾶν σοὶ ὑποδείξω παῖδιον ἐδώκα αὐτὴν ἑπτὰ ἀνδράσιν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ πάντες ἀπεθάνον τὴν νυκτὰ ὅποτε εἰσεπορεύοντο πρὸς αὐτὴν καὶ νῦν παῖδιον φάγε καὶ πιε καὶ κυρίως ποιήσει ἐν ὑμῖν καὶ εἶπεν τῷ βίᾳ οὐ μὴ φάγω ἐντεῦθεν οὐδε μὴ πῖω ἕως ἀν διαστήσης τὰ πρὸς ἐμὲ καὶ εἶπεν αὐτῷ ῥαγούηλ ὅτι ποῶ καὶ αὐτὴ δίδεται σοὶ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς βίβλου μωυσεως καὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κεχρίται σοὶ δοθῆναι κομιζοῦ τὴν ἀδελφὴν σου ἀπο τοῦ νῦν σύ ἀδελφός εἰ αὐτῆς καὶ αὐτὴ ἀδελφὴ σου δεδοταί σοι ἀπο τῶν σημῆρον καὶ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ κυρίως τοῦ οὐρανοῦ εὐδοῶσαι ὑμᾶς παῖδιον τὴν νυκτὰ ταυτὴν καὶ ποιήσει ἐφ' ὑμᾶς ἔλεος καὶ εἰρήνην καὶ ἐκάλεσεν ῥαγούηλ σάρραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτον καὶ λαβόμενος τῆς χειρὸς αὐτῆς παρέδωκεν αὐτὴν αὐτῷ καὶ εἶπεν κομίσαι κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τὴν γεγραμμένην ἐν τῇ βίβλῳ μωυσεως δούναί σοι τὴν γυναῖκα ἔχε καὶ ἀπαγε πρὸς τὸν πατέρα σου ὑγιαίνων καὶ ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ εὐδοῶσαι ὑμῖν εἰρήνην καὶ ἐκάλεσεν τὴν μητέρα αὐτῆς καὶ εἶπεν ἐνεγκεῖν βιβλίον καὶ ἐγράψεν συγγραφὴν βιβλίου συνοικησεως καὶ ὥς δίδωσιν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ μωυσεως νόμου ἀπ' ἐκεῖνου ἠρξάντο φάγειν καὶ πίνειν καὶ ἐκάλεσεν ῥαγούηλ εἶδαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτὴ ἀδελφὴ ἑτοίμασον τὸ ταμειὸν τὸ ἕτερον καὶ εἰσαγάγε αὐτὴν ἐκεῖ καὶ βαδίσασα ἐστρώσεν εἰς τὸ ταμειὸν ὥς εἶπεν αὐτὴ καὶ ἠγάγεν αὐτὴν ἐκεῖ καὶ ἐκλαύσεν περὶ αὐτῆς καὶ ἀπεμαζάτο τὰ δακρυὰ καὶ εἶπεν αὐτὴ θάρσει θυγατερὶ ὁ κυρίως τοῦ οὐρανοῦ δώ σοι χάραν ἀντὶ τῆς λύπης σου θάρσει θυγατερὶ καὶ ἐξηλθεν καὶ ὅτε συνετέλεσαν τὸ φάγειν καὶ πίνειν ἠθελήσαν κοιμηθῆναι καὶ ἀπηγαγον τὸν νεανίσκον καὶ εἰσηγαγον αὐτον εἰς τὸ ταμειὸν καὶ ἐμνησθῇ τῷ βίᾳ τῶν λόγων ῥαφαὴλ καὶ ἐλάβεν τὸ ἥπαρ τοῦ ἰχθύος καὶ τὴν καρδίαν ἐκ τοῦ βαλλάντιου οὗ εἶχεν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν τεφραν τοῦ θυμιαματος καὶ ἡ ὁσμη τοῦ ἰχθύος ἐκάλυψεν καὶ ἀπεδράμεν τὸ δαιμόνιον ἀνω εἰς τὰ μέρη αἰγυπτου καὶ βαδίσας ῥαφαὴλ συνεποδίσεν αὐτον ἐκεῖ καὶ ἐπέδησεν παραχρημα καὶ ἐξηλθὼν καὶ ἀπεκλείσαν τὴν θύραν τοῦ ταμείου καὶ ἠγερθῇ τῷ βίᾳ ἀπὸ τῆς κλίνης καὶ εἶπεν αὐτῇ ἀδελφὴ ἀναστῆθι προσευξάμεθα καὶ δεηθώμεν τοῦ κυρίου ἡμῶν ὅπως ποιήσει ἐφ' ἡμᾶς ἔλεος καὶ σωτηρίαν καὶ ἀνέστη καὶ ἠρξάντο προσευχεσθαι καὶ δεηθῆναι ὅπως γένηται αὐτοῖς σωτηρία καὶ ἠρξάτο λέγειν εὐλογητός εἰ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα σου εἰς πάντας τοὺς αἰῶνες ἀμήν

αιωνας της γενεας ευλογησατωσαν σε οι ουρανοι και πασα η κτισις σου εις παντας τους αιωνας συ εποιησας τον αδαμ και εποιησας αυτω βοηθον στηριγμα ευαν την γυναικα αυτου και εξ αμφοτερων εγενηθη το σπερμα των ανθρωπων και συ ειπας οτι ου καλον ειναι τον ανθρωπον μονον ποιησωμεν αυτω βοηθον ομοιον αυτω και νυν ουχι δια πορνειαν εγω λαμβανω την αδελφην μου ταυτην αλλ επ αληθειας επιταξον ελεησαι με και αυτην και συγκαταγηρασαι κοινως και ειπαν μεθ' εαυτων αμην αμην και εκοιμηθησαν την νυκτα και αναστας ραγουηλ εκαλεσεν τους οικετας μεθ' εαυτου και ωχοντο και ωρυζανταφον ειπεν γαρ μηποτε αποθानη και γενωμεθα καταγελως και ονειδισμος και οτε συνετελεσαν ορυσσοντες τον ταφον ηλθεν ραγουηλ εις τον οικον και εκαλεσεν την γυναικα αυτου και ειπεν αποστείλον μιαν των παιδισκων και εισελθουσα ιδετω ει ζη και ει τεθνηκεν οπως αν θαψωμεν αυτον οπως μηδεις γνω και απεστείλαν την παιδισκην και ηψαν τον λυχνον και ηνοιξαν την θυραν και εισηλθεν και ευρεν αυτους καθευδοντας και υπνουντας κοινως και εξελθουσα η παιδισκη υπεδειξεν αυτοις οτι ζη και ουδεν κακον εστιν και ευλογησαν τον θεον του ουρανου και ειπαν ευλογητος ει υιε εν παση ευλογια καθαρα ευλογειτωσαν σε εις παντας τους αιωνας και ευλογητος ει οτι ευφρανας με και ουκ εγενετο καθως υπενοουν αλλα κατα το πολυ ελεος σου εποιησας μεθ' ημων και ευλογητος ει οτι ηλεησας δυο μονογενεις ποιησον αυτοις δεσποτα ελεος και σωτηριαν και συντελεσον την ζωην αυτων μετ ευφροσυνης και ελεου τοτε ειπεν τοις οικεταις αυτου χωσαι τον ταφον προ του ορθρον γενεσθαι και τη γυναικι ειπεν ποιησαι αρτους πολλους και εις το βουκολιον βαδισας ηγαγεν βοας δυο και κριους τεσσαρας και ειπεν συντελειν αυτους και ηρξαντο παρασκευαζειν και εκαλεσεν τωβιαν και ειπεν αυτω δεκα τεσσαρων ημερων ου μη κινηθης εντευθεν αλλ αυτου μενεις εσθων και πινων παρ εμοι και ευφρανεις την ψυχην της θυγατρος μου την κατωδυνωμενην και οσα μοι υπαρχει λαμβανε αυτοθεν το ημισυ και υπαγε υγιαινων προς τον πατερα σου και το αλλο ημισυ οταν αποθानω εγω τε και η γυνη μου υμετερον εστιν θαρσει παιδιον εγω σου ο πατηρ και εδνα η μητηρ σου και παρα σου εσμεν ημεις και της αδελφης σου απο του νυν εις τον αιωνα θαρσει παιδιον τοτε εκαλεσεν τωβιας ραφαηλ και ειπεν αυτω αζαρια αδελφε παραλαβε μετα σεαυτου τεσσαρας οικετας και καμηλους δυο και πορευθητι εις ραγας και ηκε παρα γαββαηλω και δος αυτω το χειρογραφον και κοιμισαι το αργυριον και παραλαβε αυτον μετα σου εις τους γαμους συ γαρ γνωσκεις οτι εσται αριθμων ο πατηρ τας ημερας και εαν χρονισω ημεραν μιαν λυπησω αυτον λιαν και θεωρεις τι ωμοσεν ραγουηλ και ου δυναμαι παραβηναι τον ορκον αυτου και επορευθη ραφαηλ και οι τεσσαρες οικεται και αι δυο καμηλοι εις ραγας της μηδιας και ηγλισθησαν παρα γαββαηλω και εδωκεν αυτω το χειρογραφον αυτου και υπεδειξεν αυτω περι τωβιου του υιου τωβιθ οτι ελαβεν γυναικα και οτι καλει αυτον εις τον γαμον και αναστας παρηριθμησεν αυτω τα θυλακια συν ταις σφραγισιν και συνεθηκαν αυτα και ωρθρισαν κοινως και εισηλθον εις τον γαμον και εισηλθον εις τα ραγουηλ και ευρον τωβιαν ανακειμενον και ανεπηδησεν και ησπασατο αυτον και εκλαυσεν και ευλογησεν αυτον και ειπεν αυτω καλε και αγαθε ανδρος καλου και αγαθου δικαιου και ελεημοποιου δωη σοι κυριος ευλογιαν ουρανου και τη γυναικι σου

και τω πατρι σου και τη μητρι της γυναικος σου ευλογητος ὁ θεος ὅτι ειδον τωβιν τον ανεψιον μου ὁμοιον αυτω ἑκαστην δε ἡμεραν ἐξ ἡμερας ελογιζετο τωβιθ τας ἡμερας εν ποσαις πορευσεται και εν ποσαις επιστρεψει και ὅτε συνετελεσθησαν αἱ ἡμεραι και ὁ υἱος αυτου ου παρην ειπεν μηποτε κατεσχευθη εκει η μηποτε απεθανεν ὁ γαββαηλ και ουδεις αυτω διδωσιν το αργυριον και ηρξατο λυπεισθαι και αννα ἡ γυνη αυτου λεγει απωλετο το παιδιον μου και ουκετι ὑπαρχει εν τοις ζωσιν και ηρξατο κλαιειν και θρηνειν περι του υἱου αυτης και ειπεν ουαι μοι τεκνον ὅτι αφηκα σε πορευθηναι το φως των οφθαλμων μου και τωβιθ ελεγεν αυτη σιγα μη λογον εχε ἀδελφη ὑγιαίνει και μαλα περισπασμος αυτοις εγενετο εκει και ὁ ανθρωπος ὁ πορευθεις μετ αυτου πιστος εστιν και εἷς των ἀδελφων ἡμων μη λυπου περι αυτου ἀδελφη ἤδη παρεσται και ειπεν αυτω σιγα απ εμου και μη με πλανα απωλετο το παιδιον μου και εκπηδησασα περιεβλεπετο την ὁδον ἢ ὡχετο ὁ υἱος αυτης καθ ἡμεραν και ουκ επειθετο ουδενι και ὅτε εδῶ ὁ ἥλιος εισπορευομενη εἴθρηνει και εκλαιεν την νυκτα ὅλην και ουκ ειχεν ὕπνον και ὅτε συνετελεσθησαν αἱ δεκα τεσσαρες ἡμεραι του γαμου ἄς ὡμοσεν ραγουηλ ποιησαι τη θυγατρι αυτου εισηλθεν προς αυτον τωβιας και ειπεν εξαποστειλον με γινωσκω γαρ εγω ὅτι ὁ πατηρ μου και ἡ μητηρ μου ου πιστευουσιν ὅτι οφονται με ετι και νυν ἀξίω σε πατερ ὅπως εξαποστειλῃς με και πορευθῶ προς τον πατερα μου ἤδη ὑπεδειξα σοι ὡς αφηκα αυτον και ειπεν ραγουηλ τω τωβια μεινον παιδιον μεινον μετ εμου και εγω αποστελλω ἀγγελους προς τωβιν τον πατερα σου και ὑποδειξουσιν αυτω περι σου και ειπεν αυτω μηδαμῶς ἀξίω σε ὅπως εξαποστειλῃς με εντευθεν προς τον πατερα μου και αναστας ραγουηλ παρεδωκεν τωβια σαρραν την γυναικα αυτου και το ἡμισυ παντων των ὑπαρχοντων αυτω παιδας και παιδισκας βοας και προβατα ονους και καμηλους ἱματισμον και αργυριον και σκευη και εξαπεστειλεν αυτους ὑγιαινωντας και ησπασατο αυτον και ειπεν αυτω ὑγιαينه παιδιον ὑγιαινων ὑπαγε ὁ κυριος του ουρανου ευοδωσαι ὑμας και σαρραν την γυναικα σου και ἰδοιμι ὑμων παιδια προ του αποθανειν με και ειπεν σαρρα τη θυγατρι αυτου ὑπαγε προς τον πενθηρον σου ὅτι απο του νυν αυτοι γονεις σου ὡς οἱ γεννησαντες σε βαδιζε εις ειρηνην θυγατερ ακουσαιμι σου ἀγαθην ακοην ἕως ζω και απασπασαμενος ἀπελυσεν αυτους και εδνα λεγει τωβια τεκνον και ἀδελφε ηγαπημενε αποκαταστησαι σε κυριος και ἰδοιμι σου τεκνα ἕως ζω και σαρρας της θυγατρος μου προ του με αποθανειν ενωπιον του κυριου παρατιθεμαι σοι την θυγατερα μου εν παρατηρηκη μη λυπησης αυτην πασας τας ἡμερας της ζωης σου παιδιον εις ειρηνην απο του νυν εγω σου μητηρ και σαρρα ἀδελφη ευοδωθειμεν παντες εν τω αυτω πασας τας ἡμερας εν τη ζωῃ ἡμων και κατεφιλησεν ἀμφοτερους και απεστειλεν ὑγιαινωντας και ἀπηλθεν τωβιας απο ραγουηλ ὑγιαινων και χαϊρων και ευλογων τω κυριῳ του ουρανου και της γης τω βασιλει των παντων ὅτι ευοδωκεν την ὁδον αυτου και ειπεν αυτω ευοδωθη σοι τιμην αυτους πασας τας ἡμερας της ζωης αυτων και ὡς ηγγισαν εις κασεριν ἡ εστιν κατεναντι νινευη ειπεν ραφαηλ συ γινωσκεις πως αφηκαμεν τον πατερα σου προδραμωμεν της γυναικος σου και ἐτοιμασωμεν την οικιαν εν ᾧ ερχονται και επορευθησαν ἀμφοτεροι κοινῶς και ειπεν αυτω λαβε μετα χειρας την χολην και συνηλθεν αυτοις ὁ κυων εκ των οπισω αυτου και τω-

βια και αννα εκαθήτο περιβλεπομενη την όδον του υιου αυτης και προσενοησεν αυτον ερχομενον και ειπεν τω πατρι αυτου ιδου ό υιος σου ερχεται και ό ανθρωπος ό πορευθεις μετ αυτου και ραφαηλ ειπεν τωβια προ του εγγισαι αυτον προς τον πατερα επισταμαι ότι οι οφθαλμοι αυτου ανεωχθήσονται εμπλασον την χολην του ιχθυος εις τους οφθαλμους αυτου και αποστύψει το φαρμακον και απολεπισει τα λευκωματα απο των οφθαλμων αυτου και αναβλεψει ό πατηρ σου και οψεται το φως και ανεδραμεν αννα και επεπεσεν επι τον τραχηλον του υιου αυτης και ειπεν αυτω ειδον σε παιδιον απο του νυν αποθανουμαι και εκλαυσεν και ανεστη τωβις και προσεκοπτεν τοις ποσιν και εξηλθεν την θυραν της αυλης και εβαδισεν τωβιας προς αυτον και ή χολη του ιχθυος εν τη χειρι αυτου και ενεφυσησεν εις τους οφθαλμους αυτου και ελαβετο αυτου και ειπεν θαρσει πατερ και επεβαλεν το φαρμακον επ αυτον και επεδωκεν και απελεπισεν έκαστεραις ταις χερσιν αυτου απο των κανθων των οφθαλμων αυτου και επεσεν επι τον τραχηλον αυτου και εκλαυσεν και ειπεν αυτω ειδον σε τεκνον το φως των οφθαλμων μου και ειπεν ευλογητος ό θεος και ευλογητο το ονομα το μεγα αυτου και ευλογημενοι παντες οι αγγελοι οι άγιοι αυτου γενοιτο το ονομα το μεγα αυτου εφ ήμας και ευλογητοι παντες οι αγγελοι εις παντας τους αιωνας ότι αυτος εμαστιγωσεν με και ιδου βλεπω τωβιαν τον υιον μου και εισηλθεν τωβιας χαιρων και ευλογων τον θεον εν όλω τω στοματι αυτου και επεδειξεν τωβιας τω πατρι αυτου ότι ευοδωθη ή όδος αυτου και ότι εννηνοχεν αργυριον και ως ελαβεν σαρραν την θυγατερα ραγουηλ γυναικα και ότι ιδου παραγινεται και εστιν συνεγγυς της πυλης νινευη και εξηλθεν τωβιθ εις απαντησιν της νυμφης αυτου χαιρων και ευλογων τον θεον προς την πυλην νινευη και ιδοντες αυτον οι εν νινευη πορευομενον και διαβαινοντα αυτον παση τη ισχυι αυτου και ύπο μηδενος χειραγωγουμενον εθαυμασαν και τωβιθ εξωμολογειτο εναντιον αυτων ότι ηλεησεν αυτον ό θεος και ότι ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτου και ηγγισεν τωβιθ σαρρα τη γυναικι τωβια του υιου αυτου και ευλογησεν αυτην και ειπεν αυτη εισελθοις ύγιαίνουσα θυγατερ και ευλογητος ό θεος σου ός ηγαγεν σε προς ήμας θυγατερ και ευλογημενος ό πατηρ σου και ευλογημενος τωβιας ό υιος μου και ευλογημενη συ θυγατερ εισελθε εις την οικιαν σου ύγιαίνουσα εν ευλογια και χαρα εισελθε θυγατερ εν τη ήμερα ταυτη εγενετο χαρα πασιν τοις ιουδαιοις τοις ουσιν εν νινευη και παρεγενοντο αχιχαρ και ναβαδ οι εξαδελφοι αυτου χαιροντες προς τωβιν και ότε επετελεσθη ό γαμος εκαλεσεν τωβιθ τωβιαν τον υιον αυτου και ειπεν αυτω παιδιον όρα δουναι τον μισθον τω ανθρωπω τω πορευθεντι μετα σου και προσθιναι αυτω εις τον μισθον και ειπεν αυτω πατερ ποσον αυτω δωσω τον μισθον ου βλαπτομαι διδους αυτω το ήμισυ των ύπαρχοντων ών εννηνοχεν μετ εμου εμε αγειοχεν ύγιαίνοντα και την γυναικα μου εθεραπευσεν και το αργυριον ηνεγκεν μετ εμου και σε εθεραπευσεν ποσον αυτω ετι δω μισθον και ειπεν αυτω τωβις δικαιοται αυτω παιδιον λαβειν το ήμισυ παντων ών εχων ηλθεν και εκαλεσεν αυτον και ειπεν λαβε το ήμισυ παντων ών εχων ηλθες εις τον μισθον σου και ύπαγε ύγιαινων τότε εκαλεσεν τους δυο κρυπτως και ειπεν αυτοις τον θεον ευλογείτε και αυτω εξομολογησθε ενωπιον παντων των ζωντων ά εποισεν μεθ ύμων αγαθα του ευλογειν και ύμνειν το ονομα αυτου τους λο-

γους του θεου ὑποδεικνυτε πασιν ἀνθρώποις εντιμῶς και μη οκνειτε εξομολογισθαι αυτω μυστηριον βασιλειῶς κρυπτειν καλον τα δε εργα του θεου ανακαλυπτειν και εξομολογισθαι εντιμῶς το αγαθον ποιεите και κακον ουχ ἔυρησει ὑμας αγαθον προσευχη μετα αληθειας και ελεημοσυνη μετα δικαιοσυνης μαλλον η πλουτος μετα αδικιας καλον ποιησαι ελεημοσυνην μαλλον η θησαυρισαι χρυσιον ελεημοσυνη εκ θανατου ῥυεται και αυτη αποκαθαιρει πασαν ἁμαρτιαν οἱ ποιουντες ελεημοσυνην χορτασθησονται ζωης οἱ ποιουντες ἁμαρτιαν και αδικιαν πολεμοι εισιν της ἑαυτων ψυχης πασαν την αληθειαν ὑμιν ὑποδειξω και ου μη κρυψω ἀφ ὑμων παν ῥημα ἡδη ὑμιν ὑπεδειξα και ειπον μυστηριον βασιλειῶς καλον κρυψαι και τα εργα του θεου ανακαλυπτειν ενδοξῶς και νυν οτε προσηυξα και σαφρα εγω προσηγαγον το μνημοσυνον της προσευχης ὑμων ενωπιον της δοξης κυριου και οτε εθαπτες τους νεκρους ὡσαυτως και οτε ουκ ωκνησας αναστηναι και καταλιπειν σου το αριστον και ὠχου και περιστειλες τον νεκρον τοτε απεσταλμαι επι σε πειρασαι σε και ἅμα απεσταλκεν με ὁ θεος ιασασθαι σε και σαφραν την νυμφην σου εγω εμι ραφαηλ ἓς των ἑπτα αγγελων οἱ παρεστηκασιν και εισπορευονται ενωπιον της δοξης κυριου και εταραχθησαν οἱ δυο και επεσαν επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν και ειπεν αυτοις μη φοβεισθε ειρηνην ὑμιν τον θεον ευλογειτε εις παντα τον αιωνα εγω οτε ημην μεθ ὑμων ουχι τη εμῃ χαριτι ημην μεθ ὑμων αλλα τη θελησει του θεου αυτον ευλογειτε κατα πασας τας ἡμερας αυτω ὑμνεите και εθεωρεите με οτι ουκ εφαγον ουθεν αλλα ὀρασις ὑμιν εθεωρεito και νυν ευλογειτε επι της γης κυριον και εξομολογεισθε τῷ θεῷ ιδου εγω αναβαινω προς τον αποστειλαντα με γραψατε παντα ταυτα τα συμβαντα ὑμιν και ανεβη και ανεστησαν και ουκετι ἡδυναντο ιδειν αυτον και ἡυλογουν και ὑμνουν τον θεον και εξωμολογουντο αυτω επι τα εργα αυτου τα μεγαλα ταυτα ὡς ὠφθη αυτοις αγγελος θεου και ειπεν ευλογητος ὁ θεος ὁ ζων εις τον αιωνα και ἡ βασιλεια αυτου οτι αυτος μαστιγοι και ελεα καταγει ἕως ἄδου κατωτατω της γης και αυτος αναγει εκ της απωλειας της μεγαλης και ουκ εστιν ουδεν ὁ εκφρευζεται την χειρα αυτου εξομολογεισθε αυτω οἱ υιοι ισραηλ ενωπιον των εθνων οτι αυτος διεσπειρεν ὑμας εν αυτοις και εκει ὑπεδειξεν ὑμιν την μεγαλωσυνην αυτου και ὑψουτε αυτον ενωπιον παντος ζωντος καθοτι αυτος ἡμων κυριος εστιν και αυτος θεος ἡμων και αυτος πατηρ ἡμων και αυτος θεος εις παντας τους αιωνας μαστιγῶσει ὑμας επι ταις αδικιας ὑμων και παντας ὑμας ελεησει εκ παντων των εθνων ὅπου αν διασκορπισθητε εν αυτοις οταν επιστρεψητε προς αυτον εν ὅλῃ τη καρδια ὑμων και εν ὅλῃ τη ψυχῃ ὑμων ποιησαι ενωπιον αυτου αληθειαν τοτε επιστρεφει προς ὑμας και ου μη κρυψη το προσωπον αυτου ἀφ ὑμων ουκετι και νυν θεασασθε ἃ εποιησεν μεθ ὑμων και εξομολογησασθε αυτω εν ὅλῳ τῷ στοματι ὑμων και ευλογησατε τον κυριον της δικαιοσυνης και ὑψωσατε τον βασιλεα των αιωνων και παλιν ἡ σκηνη σου οικοδομηθησεται σοι μετα χαρας και ευφραναι εν σοι παντας τους αιχμαλωτους και αγαπησαι εν σοι παντας τους ταλαιπωρους εις πασας τας γενεας του αιωνος φως λαμπρον λαμψει εις παντα τα περατα της γης εθνη πολλα μακροθεν ἥξει σοι και κατοικοι παντων των εσχατων της γης προς το ονομα το ἅγιον σου και τα δωρα αυτων εν ταις χερσιν αυτων εχοντες τῷ βασιλεὶ του ουρανου γενεαι γενεων δωσουσιν εν σοι αγαλλιαμα και

ονομα της εκλεκτης εις τας γενεας του αιωνος επικαταρατοι παντες οι ερουσιν λογον σκληρον επικαταρατοι εσονται παντες οι καθαιρου- ντες σε και κατασπωντες τα τειχη σου και παντες οι ανατρεποντες τους πυργους σου και εμπυριζοντες τας οικησεις σου και ευλογητοι εσονται παντες εις τον αιωνα οι φοβουμενοι σε τοτε πορευθητι και α- γαλλιασαι προς τους υιους των δικαιων οτι παντες επισυναχθησονται και ευλογησουσιν τον κυριον του αιωνος μακαριοι οι αγαπωντες σε και μακαριοι οι χαρησονται επι τη ειρηνη σου και μακαριοι παντες οι ανθρωποι οι επι σοι λυπηθησονται επι πασαις ταις μαστιξιν σου οτι εν σοι χαρησονται και οφονται πασαν την χαραν σου εις τον αιωνα η ψυχη μου ευλογει τον κυριον τον βασιλεα τον μεγαν οτι ιερουσα- λημ οικοδομηθησεται τη πολει οικος αυτου εις παντας τους αιωνας μακαριος εσομαι αν γεννηται το καταλειμμα του σπερματος μου ιδειν την δοξαν σου και εξομολογησασθαι τω βασιλει του ουρανου και αι θυραι ιερουσαλημ σαφειρω και σμαραγδω οικοδομηθησονται και λιθω τιμω παντα τα τειχη σου οι πυργοι ιερουσαλημ χρυσιω οικο- δομηθησονται και οι προμαχωνες αυτων χρυσιω καθαρω αι πλατειαι ιερουσαλημ ανθρωποι ψηφολογηθησονται και λιθω σουφρι και αι θυ- ραι ιερουσαλημ ωδας αγαλλιαματος ερουσιν και πασαι αι οικiai αυτης ερουσιν αλληλουια ευλογητος ο θεος του ισραηλ και ευλογητοι ευλο- γησουσιν το ονομα το αγιον εις τον αιωνα και ετι και συνετελεσθησαν οι λογοι της εξομολογησεως τωβιθ και απεθανεν εν ειρηνη ετων εκα- τον δωδεκα και εταφη ενδοξως εν νινευη και εξηκοντα δυο ετων ην οτε εγενετο αναπειρος τοις οφθαλμοις και μετα το αναβλεψαι αυτον εζησεν εν αγαθοις και ελεημοσυνας εποιοσεν και ετι προσεθετο ευ- λογειν τον θεον και εξομολογεισθαι την μεγαλωσυνην του θεου και οτε απεθνησκεν εκαλεσεν τωβιαν τον υιον αυτου και εντειλατο αυ- τω λεγων παιδιον απαγαγε τα παιδια σου και αποτρεχε εις μηδιαν οτι πιστευω εγω τω ρηματι του θεου επι νινευη α ελαλησεν ναουμ οτι παντα εσται και απαντησει επι αιθουρ και νινευη και οσα ελαλησαν οι προφηται του ισραηλ ους απεστειλεν ο θεος παντα απαντησει και ου μηθεν ελαττωνωθη εκ παντων των ρηματων και παντα συμβησεται τοις καιροις αυτων και εν τη μηδια εσται σωτηρια μαλλον ηπερ εν ασσυριοις και εν βαβυλωνι διο γινωσχω εγω και πιστευω οτι παντα α ειπεν ο θεος συνετελεσθησεται και εσται και ου μη διαπेषη ρημα εκ των λογων και οι αδελφοι ημων οι κατοικουντες εν τη γη ισραηλ παντες διασκορπισθησονται και αιχμαλωτισθησονται εκ της γης της αγαθης και εσται πασα η γη του ισραηλ ερημος και σαμαρια και ιερουσαλημ εσται ερημος και ο οικος του θεου εν λυπη και καυθη- σεται μεχρι χρονου και παλιν ελεησει αυτους ο θεος και επιστρεψει αυτους ο θεος εις την γην του ισραηλ και παλιν οικοδομησουσιν τον οικον και ουχ ως τον πρωτον έως του χρονου ου αν πληρωθη ο χρο- νος των καιρων και μετα ταυτα επιστρεψουσιν εκ της αιχμαλωσιας αυτων παντες και οικοδομησουσιν ιερουσαλημ εντιμως και ο οικος του θεου εν αυτη οικοδομηθησεται καθως ελαλησαν περι αυτης οι προφηται του ισραηλ και παντα τα εθνη τα εν ολη τη γη παντες ε- πιστρεψουσιν και φοβηθησονται τον θεον αληθινως και αφησουσιν παντες τα ειδωλα αυτων τους πλανωντας ψευδη την πλανεσιν αυτων και ευλογησουσιν τον θεον του αιωνος εν δικαιοσυνη παντες οι υιοι του ισραηλ οι σωζομενοι εν ταις ημεραις εκειναις μνημονευοντες του

θεου εν αληθεια επισυναχθησονται και ἤξουσιν εις ιερουσαλημ και οικησουσιν τον αιωνα εν τη γη αβρααμ μετα ασφαλειας και παραδοθησεται αυτοις και χαρησονται οι αγαπωντες τον θεον επ αληθειας και οι ποιουντες την ἁμαρτιαν και την αδικιαν εκλειψουσιν απο πασης της γης και νυν παιδια εγω ὑμιν εντελλομαι δουλευσατε τω θεω εν αληθεια και ποιησατε το αρεστον ενωπιον αυτου και τοις παιδιοις ὑμων ενυποταγησεται ποιειν δικαιοσυνην και ελεημοσυνην και ἵνα ὡσιν μεμνημενοι του θεου και ευλογωσιν το ονομα αυτου εν παντι καιρω εν αληθεια και ὁλη τη ισχυι αυτων και νυν συ παιδιον ἐξέλθε εκ νινευη και μη μεινης ὥδε εν ἡ αν ἡμερα θάψης την μητερα σου μετ εμου αυτη τη ἡμερα μη αυλισθης εν τοις ὁριοις αυτης ὁρω γαρ ὅτι πολλη αδικια εν αυτη και δολος πολυς συντελειται εν αυτη και ουκ αισχυνονται ιδε παιδιον ὅσα ναδαβ εποιησεν αχικαρω τω εκθρεψαντι αυτον ουχι ζων κατηνεχθη εις την γην και απεδωκεν ὁ θεος την ατιμιαν κατα προσωπον αυτου και εξηλθεν εις το φως αχικαρος και ναδαβ εισηλθεν εις το σκοτος του αιωνος ὅτι εξητησεν αποκτειναι αχικαρον εν τω ποιησαι ελεημοσυνην εξηλθεν εκ της παγίδος του θανατου ἦν επηξεν αυτω ναδαβ και ναδαβ επεσεν εις την παγίδα του θανατου και απωλεσεν αυτον και νυν παιδια ιδετε τι ποιει ελεημοσυνη και τι ποιει αδικια ὅτι αποκτεννει και ιδου ἡ ψυχη μου εκλειπει και εθηκαν αυτον επι την κλινην και απεθανεν και εταφη ενδοξως και ὅτε απεθανεν ἡ μητηρ αυτου εθαψεν αυτην τωβιας μετα του πατρος αυτου και απηλθεν αυτος και ἡ γυνη αυτου εις μηδιαν και ωκησεν εν εκβατανοις μετα ραγουηλου του πενθερου αυτου και εγηροβοσκησεν αυτους εντιμως και εθαψεν αυτους εν εκβατανοις της μηδίας και εκληρονομησεν την οικιαν ραγουηλου και τωβιθ του πατρος αυτου και απεθανεν ετων ἑκατον δεκα ἑπτα ενδοξως και ειδεν και ηκουσεν προ του αποθανειν αυτον την απωλειαν νινευη και ειδεν την αιχμαλωσιαν αυτης αγομενην εις μηδιαν ἦν ηχημαλωτισεν αχιχαρος ὁ βασιλευς της μηδίας και ευλογησεν τον θεον εν πασιν οἰς εποιησεν επι τους υἱους νινευη και αιθουριας εχαρη πριν του αποθανειν επι νινευη και ευλογησεν κυριον τον θεον εις τους αιωνας των αιωνων

και εγενετο μετα το παταξαι αλεξανδρον τον φιλιππου μακεδονα ὃς εξηλθεν εκ γης χεττιμ και επαταξεν τον δαρειον βασιλεα περσων και μηδων και εβασιλευσεν αντ αυτου προτερον επι την ἑλλαδα και συνεστησατο πολεμους πολλους και εκρατησεν οχυρωματων και εσφαξεν βασιλεις της γης και διηλθεν ἕως ακρων της γης και ελαβεν σκυλα πληθους εθνων και ἡσυχασεν ἡ γη ενωπιον αυτου και ὕψωθη και επηρθη ἡ καρδια αυτου και συνηξεν δυναμιν ισχυραν σφοδρα και ηρξεν χωρων εθνων και τυραννων και εγενοντο αυτω εις φορον και μετα ταυτα επεσεν επι την κοιτην και εγνω ὅτι αποθνησκει και εκαλεσεν τους παιδας αυτου τους ενδοξους τους συνεκτροφους αυτου εκ νεοτητος και διειλεν αυτοις την βασιλειαν αυτου ετι αυτου ζωντος και εβασιλευσεν αλεξανδρος ετη δωδεκα και απεθανεν και επεκρατησαν οι παιδες αυτου ἕκαστος εν τω τοπω αυτου και επεθεντο παντες διαδηματα μετα το αποθανειν αυτον και οι υιοι αυτων οπισω αυτων ετη πολλα και επληθυναν κακα εν τη γη και εξηλθεν εξ αυτων ρίζα ἁμαρτωλος αντιοχος επιφανης υἱος αντιοχου του βασιλεως ὃς ην ὁμηρα εν ῥωμη και εβασιλευσεν εν ετει ἑκατοστω και τριακοστω και ἑβδομω βασιλειας ἑλληνων εν ταις ἡμεραις εκειναις εξηλθον εξ

ισραηλ υιοι παρανομοι και ανεπεισαν πολλους λεγοντες πορευθωμεν και διαθωμεθα διαθηκην μετα των εθνων των κυκλω ημων οτι αφ ης εχωρισθημεν απ αυτων ευρεν ημας κακα πολλα και ηγαθυνθη ο λογος εν οφθαλμοις αυτων και προεθυμηθησαν τινες απο του λαου και επορευθησαν προς τον βασιλεα και εδωκεν αυτοις εξουσιαν ποιησαι τα δικαιωματα των εθνων και ωκοδομησαν γυμνασιον εν ιεροσολυμοις κατα τα νομιμα των εθνων και εποιησαν εαυτοις ακροβυστίας και απεστησαν απο διαθηκης αγίας και εξευγισθησαν τοις εθνεσιν και επραθησαν του ποιησαι το πονηρον και ητοιμασθη η βασιλεια ενωπιον αντιοχου και υπελαβεν βασιλευσαι γης αιγυπτου οπως βασιλευση επι τας δυο βασιλειας και εισηλθεν εις αιγυπτον εν οχλω βαρει εν αρμασιν και ελεφασιν και εν ιππευσιν και εν στολω μεγαλω και συνεστρησατο πολεμον προς πτολεμαιον βασιλεα αιγυπτου και ενετραπη πτολεμαιοσ απο προσωπου αυτου και εφυγεν και επεσον τραυματιαι πολλοι και κατελαβοντο τας πολεις τας οχυρας εν γη αιγυπτω και ελαβεν τα σκυλα γης αιγυπτου και επεστρεψεν αντιοχος μετα το παταξαι αιγυπτον εν τω εκατοστω και τεσσαρακοστω και τριτω ετει και ανεβη επι ισραηλ και ανεβη εις ιεροσολυμα εν οχλω βαρει και εισηλθεν εις το αγιασμα εν υπερηφανια και ελαβεν το θυσιαστηριον το χρυσουν και την λυχνιαν του φωτος και παντα τα σκευη αυτης και την τραπεζαν της προθεσεως και τα σπονδεια και τας φιαλας και τας θυισκας τας χρυσας και το καταπετασμα και τους στεφανους και τον κοσμον τον χρυσουν τον κατα προσωπον του ναου και ελεπισεν παντα και ελαβεν το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη τα επιθυμητα και ελαβεν τους θησαυρους τους αποκρυφους ους ευρεν και λαβων παντα απηλθεν εις την γην αυτου και εποιησεν φονοκτονιαν και ελαλησεν υπερηφανιαν μεγαλην και εγενετο πενθος μεγα επι ισραηλ εν παντι τοπω αυτων και εστεναξαν αρχοντες και πρεσβυτεροι παρθενοι και νεανισκοι ησθηνησαν και το καλλος των γυναικων ηλλοιωθη πας νυμφιος ανελαβεν θρηνον και καθημενη εν παστω επενθει και εσεισθη η γη επι τους κατοικουντας αυτην και πας ο οικος ιακωβ ενεδυσατο αισχυνην μετα δυο ετη ημερων απεστείλεν ο βασιλευς αρχοντα φορολογιας εις τας πολεις ιουδα και ηλθεν εις ιερουσαλημ εν οχλω βαρει και ελαλησεν αυτοις λογους ειρηνικους εν δολω και ενεπιστευσαν αυτω και επεπεσεν επι την πολιν εξαπινα και επαταξεν αυτην πληγην μεγαλην και απωλεσεν λαον πολυν εξ ισραηλ και ελαβεν τα σκυλα της πολεως και ενεπρησεν αυτην πυρι και καθειλεν τους οικους αυτης και τα τειχη κυκλω και ηχμαλωτισαν τας γυναικας και τα τεκνα και τα κτηνη εκληρονομησαν και ωκοδομησαν την πολιν δαυιδ τειχει μεγαλω και οχυρω πυργοις οχυροις και εγενετο αυτοις εις ακραν και ειθηκαν εκει εθνος αμαρτωλον ανδρας παρανομους και ενισχυσαν εν αυτη και παρεθεντο οπλα και τροφην και συναγαγοντες τα σκυλα ιερουσαλημ απεθεντο εκει και εγενοντο εις μεγαλην παγίδα και εγενετο εις ενεδρον τω αγιασματι και εις διαβολον πονηρον τω ισραηλ δια παντος και εξεχεαν αμμα αθων κυκλω του αγιασματος και εμολυναν το αγιασμα και εφυγον οι κατοικοι ιερουσαλημ δι αυτοους και εγενετο κατοικια αλλοτριων και εγενετο αλλοτρια τοις γενημασιν αυτης και τα τεκνα αυτης εγκατελιπον αυτην το αγιασμα αυτης ηρημωθη ως ερημος δι εορται αυτης εστραφησαν εις πενθος τα σαββατα αυτης εις ονειδισμον η τιμη αυτης εις εξουδενωσιν κατα την δοξαν αυτης επληθυνθη

ἡ ατιμία αὐτῆς καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἐστραφῆ εἰς πένθος καὶ ἐγράψεν ὁ βασιλεὺς πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ εἶναι πάντας εἰς λαὸν ἓνα καὶ ἐγκαταλίπειν ἕκαστον τὰ νομῖμα αὐτοῦ καὶ ἐπεδεξάντο πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασιλεως καὶ πολλοὶ ἀπὸ ἰσραὴλ εὐδοκῆσαν τὴν λατρεία αὐτοῦ καὶ ἐθύσαν τοῖς εἰδωλοῖς καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ σαββατόν καὶ ἀπεστείλεν ὁ βασιλεὺς βιβλία ἐν χειρὶ ἀγγέλων εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ τὰς πόλεις ἰουδα πορευθῆναι ὀπίσω νομιμῶν ἀλλοτρίων τῆς γῆς καὶ κωλύσαι ὀλοκαυτώματα καὶ θύσιαν καὶ σπονδὴν ἐκ τοῦ ἁγιασματος καὶ βεβήλωσαι σαββάτα καὶ ἑορτάς καὶ μίαναι ἁγίασμα καὶ ἁγίους οἰκοδομησαὶ βωμοὺς καὶ τεμενὴ καὶ εἰδωλία καὶ θύειν ὕεια καὶ κτηνὴ κοῖνα καὶ ἀφιεναὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἀπεριτμήτους βδελύξαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν παντὶ ἀκαθάρτῳ καὶ βεβήλωσει ὥστε ἐπιλαθεσθῆναι τοῦ νόμου καὶ ἀλλάξαι πάντα τὰ δικαιώματα καὶ ὅς ἂν μὴ ποιῇ κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασιλεως ἀποθάνειται κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐγράψεν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν ἐπισκοποὺς ἐπὶ πάντα τὸν λαόν καὶ ἐνετείλατο ταῖς πόλεσιν ἰουδα θύσιαζειν κατὰ πόλιν καὶ πόλιν καὶ συνηθροίσθησαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ πολλοὶ πρὸς αὐτοὺς πας ὁ ἐγκαταλείπων τὸν νόμον καὶ ἐποίησαν κακὰ ἐν τῇ γῇ καὶ εἶδεν τὸν ἰσραὴλ ἐν κρυφοῖς ἐν παντὶ φυγαδευτήριῳ αὐτῶν καὶ τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ χάσελευ τῷ πεμπτῷ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ ἑκατοστῷ εἰτε ὠκοδομήσεν βδελυγμὰ ἐρημώσεως ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐν πόλεσιν ἰουδα κυκλῶ ὠκοδομήσαν βωμοὺς καὶ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν καὶ ἐν ταῖς πλατείαις εὐθυμίων καὶ τὰ βιβλία τοῦ νόμου ἃ ἔυρον ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ κατασχισάντες καὶ ὅπου ἔυρισκετο παρὰ τινὶ βιβλίον διαθήκης καὶ εἰ τις συνευδοκῇ τῷ νόμῳ τὸ συγκρίμα τοῦ βασιλεως ἐθανάτου αὐτὸν ἐν ἰσχύι αὐτῶν ποιοῦν τῷ ἰσραὴλ τοὺς ἐυρισκομένους ἐν παντὶ μηνὶ καὶ μηνὶ ἐν ταῖς πόλεσιν καὶ τῇ πεμπτῇ καὶ εἰκαδὶ τοῦ μηνὸς θύσιαζόντες ἐπὶ τὸν βῶμον ὅς ἦν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὰς γυναῖκας τὰς περιτετμηκυίας τὰ τέκνα αὐτῶν ἐθανάτωσαν κατὰ τὸ προστάγμα καὶ ἐκρέμασαν τὰ βρέφη ἐκ τῶν τραχηλῶν αὐτῶν καὶ τοὺς οἰκοὺς αὐτῶν καὶ τοὺς περιτετμηκότας αὐτοὺς καὶ πολλοὶ ἐν ἰσραὴλ ἐκραταιώθησαν καὶ ὠχυρώθησαν ἐν αὐτοῖς τοῦ μὴ φαγεῖν κοῖνα καὶ ἐπεδεξάντο ἀποθάνειν ἵνα μὴ μιανῶσιν τοῖς βρώμασιν καὶ μὴ βεβήλωσωσιν διαθήκην ἁγίαν καὶ ἀπεθάνον καὶ ἐγένετο ὀργὴ μεγάλη ἐπὶ ἰσραὴλ σφοδρὰ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀνεστῇ ματταθίας υἱὸς ἰωαννοῦ τοῦ συμῶν ἱερεὺς τῶν υἱῶν ἰωαριθ ἀπὸ ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκαθίσεν ἐν μωδεῖν καὶ αὐτῷ υἱοὶ πεντε ἰωαννῆς ὁ ἐπικαλούμενος γαδδὶ σιμων ὁ καλούμενος θασσι ἰουδᾶς ὁ καλούμενος μακαβαῖος ἐλεάζαρ ὁ καλούμενος αὐαράν ἰωανθῆς ὁ καλούμενος ἀφρους καὶ εἰδὲν τὰς βλασφημίας τὰς γινόμενας ἐν ἰουδα καὶ ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ εἶπεν οἱμοὶ ἵνα τί τοῦτο ἐγεννηθῇν ἰδεῖν τὸ συντρίμμα τοῦ λαοῦ μου καὶ τὸ συντρίμμα τῆς ἁγίας πόλεως καὶ καθίσει ἐκεῖ ἐν τῷ δοθῆναι αὐτὴν ἐν χειρὶ ἐχθρῶν τὸ ἁγίασμα ἐν χειρὶ ἀλλοτρίων ἐγένετο ὁ νῶος αὐτῆς ὡς ἀνὴρ ἀδοξὸς τὰ σκευὴ τῆς δόξης αὐτῆς αἰχμαλωτὰ ἀπηχθῇ ἀπεκτανθῇ τὰ νηπία αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ῥομφαίᾳ ἐχθροῦ ποῖον ἔθνος οὐκ ἐκλήρονομήσεν βασιλεία καὶ οὐκ ἐκρατήσεν τῶν σκυλῶν αὐτῆς πας ὁ κόσμος αὐτῆς ἀφῆρεθῇ ἀντιελευθερὰς ἐγένετο εἰς δουλὴν καὶ ἰδοὺ τὰ ἅγια ἡμῶν καὶ ἡ καλλὼν ἡμῶν καὶ ἡ δοῶσα ἡμῶν ἡρημώθη καὶ ἐβεβήλωσαν αὐτὰ τὰ ἔθνη ἵνα τί ἡμῖν ἐτι ζῶη καὶ διερρηξεν ματταθίας καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ ἱμάτια αὐτῶν

και περιεβαλοντο σακκους και επενθησαν σφοδρα και ηλθον οι πα-
ρα του βασιλεως οι καταναγκαζοντες την αποστασιαν εις μωδειν την
πολιν ινα θυσιασωσιν και πολλοι απο ισραηλ προς αυτους προσηλθον
και ματταθιας και οι υιοι αυτου συνηχθησαν και απεκριθησαν οι πα-
ρα του βασιλεως και ειπον τω ματταθια λεγοντες αρχων και ενδοξος
και μεγας ει εν τη πολει ταυτη και εστηρισμενος υιοις και αδελφοις
νυν προσελθε πρωτος και ποιησον το προσταγμα του βασιλεως ως
εποιησαν παντα τα εθνη και οι ανδρες ιουδα και οι καταλειφθεντες εν
ιερουσαλημ και εση συ και οι υιοι σου των φιλων του βασιλεως και
συ και οι υιοι σου δοξασθησεσθε αργυριω και χρυσιω και αποστολαις
πολλαις και απεκριθη ματταθιας και ειπεν φωνη μεγαλη ει παντα τα
εθνη τα εν οικω της βασιλειας του βασιλεως ακουουσιν αυτου απο-
στηναι εκαστος απο λατρειας πατερων αυτου και ηρετισαντο εν ταις
εντολαις αυτου καγω και οι υιοι μου και οι αδελφοι μου πορευομεθα
εν διαθηκη πατερων ημων ιλεως ημιν καταλιπειν νομον και δικαιωμα-
τα των λογων του βασιλεως ουκ ακουσομεθα παρελθειν την λατρειαν
ημων δεξιαν η αριστεραν και ως επαυσατο λαλων τους λογους του-
τους προσηλθεν ανηρ ιουδαιος εν οφθαλμοις παντων θυσιασαι επι
του βωμου εν μωδειν κατα το προσταγμα του βασιλεως και ειδεν
ματταθιας και εξηλωσεν και ετρομησαν οι νεφροι αυτου και ανηνε-
γκεν θυμον κατα το κριμα και δραμων εσφαξεν αυτον επι τον βωμον
και τον ανδρα του βασιλεως τον αναγκαζοντα θυειν απεκτεινεν εν τω
καιρω εκεινω και τον βωμον καθειλεν και εξηλωσεν τω νομω καθως
εποιησεν φινεες τω ζαμβρι υιω σαλωμ και ανεκραξεν ματταθιας εν τη
πολει φωνη μεγαλη λεγων πας ο ζηλων τω νομω και ιστων διαθηκην
εξελθετω οπισω μου και εφυγεν αυτος και οι υιοι αυτου εις τα ορη και
εγκατελιπον οσα ειχον εν τη πολει τοτε κατεβησαν πολλοι ζητουντες
δικαιοσυνην και κριμα εις την ερημον καθισαι εκει αυτοι και οι υιοι
αυτων και αι γυναικες αυτων και τα κτηνη αυτων οτι εσκληρυνθη επ
αυτους τα κακα και ανηγγελη τοις ανδρασιν του βασιλεως και ταις
δυναμεσιν αι ησαν εν ιερουσαλημ πολει δαυιδ οτι κατεβησαν ανδρες
οιτινες διεσχεδασαν την εντολην του βασιλεως εις τους κρυφους εν
τη ερημω και εδραμον οπισω αυτων πολλοι και κατελαβοντο αυτους
και παρενεβαλον επ αυτους και συνεστησαντο προς αυτους πολεμον
εν τη ημερα των σαββατων και ειπον προς αυτους εως του νυν εξελ-
θοντες ποιησατε κατα τον λογον του βασιλεως και ζησεσθε και ειπον
ουκ εξελευσομεθα ουδε ποιησομεν τον λογον του βασιλεως βεβηλω-
σαι την ημεραν των σαββατων και εταχυναν επ αυτους πολεμον και
ουκ απεκριθησαν αυτοις ουδε λιθον ενετιναξαν αυτοις ουδε ενεφρα-
ξαν τους κρυφους λεγοντες αποθανωμεν παντες εν τη απλοτητι ημων
μαρτυρει εφ ημας ο ουρανος και η γη οτι ακριτως απολλυτε ημας και
ανεστησαν επ αυτους εν πολεμω τοις σαββασιν και απεθανον αυτοι
και αι γυναικες αυτων και τα τεκνα αυτων και τα κτηνη αυτων εως
χιλιων ψυχων ανθρωπων και εγνω ματταθιας και οι φιλοι αυτου και
επενθησαν επ αυτους σφοδρα και ειπεν ανηρ τω πλησιον αυτου εαν
παντες ποιησωμεν ως οι αδελφοι ημων εποιησαν και μη πολεμησωμεν
προς τα εθνη υπερ της ψυχης ημων και των δικαιωματων ημων νυν
ταχιον ολεθρευσουσιν ημας απο της γης και εβουλευσαντο τη ημερα
εκεινη λεγοντες πας ανθρωπος ος εαν ελθη εφ ημας εις πολεμον τη
ημερα των σαββατων πολεμησωμεν κατεναντι αυτου και ου μη απο-

θανωμεν παντες καθως απεθανον οι αδελφοι ημων εν τοις κρυφοις τοτε συνηχθησαν προς αυτους συναγωγή σιδαίων ισχυροι δυναμει απο ισραηλ πας ὁ ἐκουσιαζόμενος τῷ νόμῳ καὶ παντες οἱ φυγαδεύοντες ἀπο τῶν κακῶν προσετεθήσαν αὐτοῖς καὶ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς στήριγμα καὶ συνεστήσαντο δυνάμιν καὶ ἐπατάξαν ἁμαρτωλοὺς ἐν ὀργῇ αὐτῶν καὶ ἀνδρας ἀνομους ἐν θυμῷ αὐτῶν καὶ οἱ λοιποὶ ἐφυγόν εἰς τὰ ἔθνη σωθῆναι καὶ ἐκυκλώσεν ματθαίας καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ καθείλόν τοὺς βῶμους καὶ περιετέμον τὰ παιδαρία τὰ ἀπεριτέμνητα ὅσα ἔϋρον ἐν ὅριοις ἰσραὴλ ἐν ἰσχυί καὶ ἐδιώξαν τοὺς υἱοὺς τῆς ὑπερηφανίας καὶ κατευοδῶθη τὸ ἔργον ἐν χεὶρὶ αὐτῶν καὶ ἀντελάβοντο τοῦ νόμου ἐκ χειρὸς τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν βασιλείων καὶ οὐκ ἔδωκαν κερας τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἠγγίσαν αἱ ἡμέραι ματθαίου ἀποθάνειν καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ νῦν ἐστήρισθι ὑπερηφανία καὶ ἐλεγχμός καὶ καιρὸς καταστροφῆς καὶ ὀργῇ θυμοῦ νῦν τέκνα ζῆλωσατε τῷ νόμῳ καὶ δοτε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ὑπὲρ διαθήκης πατέρων ἡμῶν καὶ μνησθῆτε τὰ ἔργα τῶν πατέρων ἃ ἐποίησαν ἐν ταῖς γενεαῖς αὐτῶν καὶ δεξασθε δοξάν μεγάλην καὶ ὀνομα αἰωνιον ἀβραάμ οὐχὶ ἐν πειρασμῷ ἔυρεθι πιστός καὶ ἐλογισθῇ αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην ἰωσήφ ἐν καιρῷ στενοχωρίας αὐτοῦ ἐφυλάξεν ἐντολὴν καὶ ἐγένετο κύριος αἰγύπτου φινεές ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐν τῷ ζῆλωσάι ζῆλον ἐλάβεν διαθήκην ἱερῶσυνης αἰωνίας ἰησοῦς ἐν τῷ πληρῶσαι λόγον ἐγένετο κριτὴς ἐν ἰσραὴλ χαλεβ ἐν τῷ μαρτυρασθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐλάβεν γῆς κληρονομίαν δαυὶδ ἐν τῷ ἐλθεῖ αὐτοῦ ἐκκληρονομήσεν θρόνον βασιλείας εἰς αἰῶνας ἡλίας ἐν τῷ ζῆλωσάι ζῆλον νόμου ἀνελημφθῇ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνανίας ἀζαρίας μισαὴλ πιστεύσαντες ἐσώθησαν ἐκ φλόγος δανιὴλ ἐν τῇ ἀπλοτητί αὐτοῦ ἐρρυσθῇ ἐκ στοματός λεοντῶν καὶ οὕτως ἐννοηθῆτε κατὰ γενεάν καὶ γενεάν ὅτι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἀσθενήσουσιν καὶ ἀπολογῶν ἀνδρὸς ἁμαρτωλοῦ μὴ φοβηθῆτε ὅτι ἡ δοξὰ αὐτοῦ εἰς κοπρίαν καὶ εἰς σκῶληκας σήμερον ἐπαρθήσεται καὶ αὐρίον οὐ μὴ ἔυρεθι ὅτι ἐπεστρέψεν εἰς τὸν χουν αὐτοῦ καὶ ὁ διαλογισμὸς αὐτοῦ ἀπολείπεται τέκνα ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύσατε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι ἐν αὐτῷ δοξασθήσεσθε καὶ ἴδου σύμεων ὁ ἀδελφός ὑμῶν οἶδα ὅτι ἀνὴρ βουλῆς ἐστίν αὐτοῦ ἀκούετε πᾶσας τὰς ἡμέρας αὐτός ἐσται ὑμῶν πατὴρ καὶ ἰουδᾶς μακκαβαῖος ἰσχυρὸς δυνάμει ἐκ νεότητος αὐτοῦ αὐτός ἐσται ὑμῖν ἀρχὸν στρατίας καὶ πολέμησει πόλεμον λαῶν καὶ ὑμεῖς προσάξετε πρὸς ὑμᾶς πάντας τοὺς ποιήτας τοῦ νόμου καὶ ἐκδικήσατε ἐκδικήσιν τοῦ λαοῦ ὑμῶν ἀνταποδοτε ἀνταποδομὰ τοῖς ἐθνεσιν καὶ προσεχετε εἰς προσταγμὰ τοῦ νόμου καὶ εὐλογήσεν αὐτοὺς καὶ προσετεθῇ πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ ἀπεθάνεν ἐν τῷ ἔκτῳ καὶ τεσσαράκωστῳ καὶ ἑκατοστῷ ἔτει καὶ ἐτάφη ἐν ταφοῖς πατέρων αὐτοῦ ἐν μωδεὶν καὶ ἐκοίβαντο αὐτὸν πᾶς ἰσραὴλ κοπετὸν μέγαν καὶ ἀνεστῇ ἰουδᾶς ὁ καλούμενος μακκαβαῖος υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ καὶ βοηθῶν αὐτῷ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πάντες ὅσοι ἐκολληθῆσαν τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ ἐπολέμουν τὸν πόλεμον ἰσραὴλ μετ' ευφροσύνης καὶ ἐπλάτυνεν δοξάν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ἐνεδύσατο θώρακα ὥς γίγας καὶ συνεζώσατο τὰ σκευὴ τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ καὶ πολέμους συνεστήσατο σκεπαζὼν παρεμβολὴν ἐν ῥόμφαιᾳ καὶ ὠμοιωθῇ λεόντι ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ ὥς σκυμνὸς ἐρευγόμενος εἰς θῆραν καὶ ἐδιώξεν ἀνομους ἐξερעυνῶν καὶ τοὺς ταρασσόντας τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐφλόγισεν καὶ συνεστάλησαν ἀνόμοι ἀπὸ τοῦ φόβου αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἐργαταὶ τῆς ἀνομίας συ-

νεταραχθήσαν και ευοδωθή σωτηρια εν χειρι αυτου και επικραναν βασιλεις πολλους και ευφρανεν τον ιακωβ εν τοις εργοις αυτου και έως του αιωνος το μνημοσυνον αυτου εις ευλογιαν και διηλθεν εν πολεσιν ιουδα και εξωλεθρευσεν ασεβεις εξ αυτης και απεστρεψεν οργην απο ισραηλ και ωνομασθη έως εσχατου γης και συνηγαγεν απολλυμενους και συνηγαγεν απολλωνιος εθνη και απο σαμαρειας δυναμιν μεγαλην του πολεμησαι προς τον ισραηλ και εγνω ιουδας και εξηλθεν εις συναντησιν αυτω και επαταξεν αυτον και απεκτεινεν και επεσον τραυματιαι πολλοι και οι επιλοιποι εφυγον και ελαβον τα σκυλα αυτων και την μαχαिरαν απολλωνιου ελαβεν ιουδας και ην πολεμων εν αυτη πασας τας ημερας και ηκουσεν σηρων ο αρχων της δυναμεως συριας οτι ηθροισεν ιουδας αθροισμα και εκκλησιαν πιστων μετ αυτου και εκπορευομενων εις πολεμον και ειπεν ποιησω εμαυτω ονομα και δοξασθησομαι εν τη βασιλεια και πολεμησω τον ιουδαν και τους συν αυτω τους εξουθενουντας τον λογον του βασιλεως και προσεθετο και ανεβη μετ αυτου παρεμβολη ασεβων ισχυρα βοηθησαι αυτω ποιησαι την εκδικησιν εν υιοις ισραηλ και ηγγισεν έως αναβασσεως βαιθωρων και εξηλθεν ιουδας εις συναντησιν αυτω ολιγοστος ως δε ειδον την παρεμβολην ερχομενην εις συναντησιν αυτων ειπον τω ιουδα τι δυνησομεθα ολιγοστοι οντες πολεμησαι προς πληθος τοσουτο ισχυρον και ημεις εκλελυμεθα ασιτουντες σημερον και ειπεν ιουδας ευκοπον εστιν συγκλεισθηναι πολλους εν χερσιν ολιγων και ουκ εστιν διαφορα εναντιον του ουρανου σωζειν εν πολλοις η εν ολιγοις οτι ουκ εν πληθει δυναμεως νικη πολεμου εστιν αλλ εκ του ουρανου η ισχυς αυτοι ερχονται εφ ημας εν πληθει υβρεως και ανομιας του εξαραι ημας και τας γυναικας ημων και τα τεκνα ημων του σκυλευσαι ημας ημεις δε πολεμουμεν περι των ψυχων ημων και των νομιμων ημων και αυτος συντριψει αυτους προ προσωπου ημων υμεις δε μη φοβεισθε απ αυτων ως δε επαυσατο λαλων ενηλατο εις αυτους αφνω και συνετριβη σηρων και η παρεμβολη αυτου ενωπιον αυτου και εδιωκον αυτον εν τη καταβασει βαιθωρων έως του πεδιου και επεσον απ αυτων εις ανδρας οκταχοσιους οι δε λοιποι εφυγον εις γην φυλιστιμ και ηρξατο ο φοβος ιουδου και των αδελφων αυτου και η πτοη επεπιπτεν επι τα εθνη τα κυκλω αυτων και ηγγισεν έως του βασιλεως το ονομα αυτου και υπερ των παραταξεων ιουδου εξηγειτο τα εθνη ως δε ηκουσεν ο βασιλευς αντιοχος τους λογους τουτους ωργισθη θυμω και απεστειλεν και συνηγαγεν τας δυναμεις πασας της βασιλειας αυτου παρεμβολην ισχυραν σφοδρα και ηνοιξεν το γαζοφυλακιον αυτου και εδωκεν οψωνια ταις δυναμεσιν εις ενιαυτον και ενετειλατο αυτοις ειναι ετοιμους εις πασαν χρεian και ειδεν οτι εξελιπεν το αργυριον εκ των θησαυρων και οι φοροι της χωρας ολιγοι χαριν της διχοστασιας και πληγης ης κατεσκευασεν εν τη γη του αραι τα νομιμα α ησαν αφ ημερων των πρωτων και ευλαβηθη μη ουκ εχη ως άπαξ και δις εις τας δαπανας και τα δοματα ά εδιδου εμπροσθεν δαψιλη χειρι και επερισσευσεν υπερ τους βασιλεις τους εμπροσθεν και ηπορειτο τη ψυχη αυτου σφοδρα και εβουλευσατο του πορευθηναι εις την περσιδα και λαβειν τους φορους των χωρων και συναγαγειν αργυριον πολυ και κατελιπεν λυσian ανθρωπον ενδοξον και απο γενους της βασιλειας επι τωνπραγματων του βασιλεως απο του ποταμου ευφρατου και έως οριων αιγυπτου και τρεφειν αντιοχον

τον υιον αυτου έως του επιστρεψαι αυτον και παρεδωκεν αυτω τας ἡμεις των δυναμεων και τους ελεφαντας και ενετειλατο αυτω περι παντων ὧν ηβουλετο και περι των κατοικουντων την ιουδαιαν και ιερουσαλημ αποστειλαι επ αυτους δυναμιν του εκτριψαι και εξαραι την ισχυν ισραηλ και το καταλειμμα ιερουσαλημ και αραι το μνημοσυνον αυτων απο του τοπου και κατοικισαι υιους αλλογενεις εν πασιν τοις ὁριοις αυτων και κατακληροδοτησαι την γην αυτων και ὁ βασιλευς παρελαβεν τας ἡμεις των δυναμεων τας καταλειψθειςας και απηρεν απο αντιοχειας απο πολεως βασιλειας αυτου ετους ἑβδομου και τεσσαρακοστου και ἑκατοστου και διεπερασεν τον ευφρατην ποταμον και διεπορευετο τας επανω χωρας και επελεξεν λυσιας πτολεμαιον τον δορυμενους και νικανορα και γοργιαν ανδρας δυνατους των φιλων του βασιλεως και απεστειλεν μετ αυτων τεσσαρακοντα χιλιαδας ανδρων και ἑπτακισχιλιαν ἵππον του ελθειν εις γην ιουδα και καταφθειραι αυτην κατα τον λογον του βασιλεως και απηρεν συν παση τη δυναμει αυτων και ηλθον και παρενεβαλον πλησιον αμμαους εν τη γη τη πεδινη και ηκουσαν δι εμποροι της χωρας το ονομα αυτων και ελαβον αργυριον και χρυσιον πολυ σφοδρα και πεδας και ηλθον εις την παρεμβολην του λαβειν τους υιους ισραηλ εις παιδας και προσε-τεθησαν προς αυτους δυναμεις συριας και γης αλλοφυλων και ειδεν ιουδας και οι αδελφοι αυτου ὅτι επληθυνθη τα κακα και ἅι δυναμεις παρεμβαλλουσιν εν τοις ὁριοις αυτων και επεγνωσαν τους λογους του βασιλεως ὅς ενετειλατο ποιησαι τω λαω εις απωλειαν και συντελειαν και ειπαν ἕκαστος προς τον πλησιον αυτου αναστησωμεν την καθαιρεσιν του λαου ἡμων και πολεμησωμεν περι του λαου ἡμων και των ἁγιων και ηθροισθη ἡ συναγωγή του ειναι ἑτοιμους εις πολεμον και του προσευξασθαι και αιτησαι ελεος και οικτιρισμους και ιερουσαλημ ην οικητος ὡς ερημος ουκ ην ὁ εισπορευομενος και εκπορευομενος εκ των γεννηματων αυτης και το ἁγιασμα καταπατουμενον και υιοι αλλογενων εν τη ακρα καταλυμα τοις εθνεσιν και εξηρηθη τερψις εξ ιακωβ και εξελιπεν αυλος και κινυρα και συνηχθησαν και ηλθουσιν εις μασσηφα κατεναντι ιερουσαλημ ὅτι τοπος προσευχης ην εν μασσηφα το προτερον τω ισραηλ και ενηστευσαν τη ἡμερα εκεινη και περιεβαλοντο σακκους και σποδον επι την κεφαλην αυτων και διε-ρηξαν τα ἱματια αυτων και εξεπετασαν το βιβλιον του νομου περι ὧν εξηρευνων τα εθνη τα ὁμοιωματα των ειδωλων αυτων και ηνεγκαν τα ἱματια της ἱερωσυνης και τα πρωτογεννηματα και τας δεκατας και ηγειραν τους ναζιραιους ὁι επληρωσαν τας ἡμερας και εβοησαν φωνη εις τον ουρανον λεγοντες τι ποιησωμεν τουτοις και που αυτους απαγαγωμεν και τα ἁγια σου καταπεπατηνται και βεβηλωνται και ὁι ἱερεις σου εν πενθει και ταπεινωσει και ιδου τα εθνη συνηκται εφ ἡμας του εξαραι ἡμας συ οιδας ἃ λογιζονται εφ ἡμας πως δυνησομεθα ὑποστη-ναι κατα προσωπον αυτων εαν μη συ βοηθησης ἡμιν και εσαλπισαν ταις σαλπυξιν και εβοησαν φωνη μεγαλη και μετα τουτο κατεστησεν ιουδας ἡγουμενους του λαου χιλιαρχους και ἑκατονταρχους και πεντηκονταρχους και δεκαδαρχους και ειπεν τοις οικοδομουσιν οικιας και μνηστευομενοις γυναικας και φυτευουσιν αμπελωνας και δειλοις αποστρεφειν ἕκαστον εις τον οικον αυτου κατα τον νομον και απηρεν ἡ παρεμβολη και παρενεβαλον κατα νοτον αμμαους και ειπεν ιουδας περιζωσασθε και γινεσθε εις υιους δυνατους και γινεσθε ἑτοιμοι εις

πρωι του πολεμησαι εν τοις εθνεσιν τουτοις τοις επισυνηγμενοις εφ
ήμας εξαραι ήμας και τα άγια ήμων ότι χρεισσον ήμας αποθανειν εν
τω πολεμω η επιδειν επι τα κακα του εθνους ήμων και των άγιων
ώς δ αν η θελημα εν ουρανω ουτως ποιησει και παρελαβεν γοργιας
πεντακισχιλιους ανδρας και χιλιαν ιππον εκλεκτην και απηρεν ή πα-
ρεμβολη νυκτος ώστε επιβαλιν επι την παρεμβολην των ιουδαιων και
παταξαι αυτους αφνω και υιοι της ακρας ησαν αυτω οδηγοι και ηκου-
σεν ιουδας και απηρεν αυτος και οι δυνατοι παταξαι την δυναμιν του
βασιλειως την εν αμμαους έως ετι εσκορπισμεναι ησαν οι δυναμεις
απο της παρεμβολης και ηλθεν γοργιας εις την παρεμβολην ιουδου
νυκτος και ουδενα ευρεν και εζητει αυτους εν τοις ορεσιν ότι ειπεν
φευγουσιν ουτοι αφ ήμων και άμα ήμερα ωφθη ιουδας εν τω πεδιω
εν τρισχιλιοις ανδρασιν πλην καλυμματα και μαχαιρας ουκ ειχον ως
ηβουλοντο και ειδον παρεμβολην εθνων ισχυραν και τεθωρακισμενην
και ιππον κυκλουσαν αυτην και ουτοι διδασκτοι πολεμου και ειπεν ιου-
δας τοις ανδρασιν τοις μετ αυτου μη φοβεισθε το πληθος αυτων και
το όρμημα αυτων μη δειλωθητε μνησθητε ως εσωθησαν οι πατερες
ήμων εν θαλασση ερυθρα ότε εδιωκεν αυτους φαραω εν δυναμει και
νυν βοησωμεν εις ουρανον ει θελησει ήμας και μνησθησεται διαθη-
κης πατερων και συντριψει την παρεμβολην ταυτην κατα προσωπον
ήμων σημερον και γνωσονται παντα τα εθνη ότι εστιν ό λυτρουμε-
νος και σωζων τον ισραηλ και ηραν οι αλλοφυλοι τους οφθαλμους
αυτων και ειδον αυτους ερχομενους εξ εναντιας και εξηλθον εκ της
παρεμβολης εις πολεμον και εσαλπισαν οι παρα ιουδου και συνηψαν
και συνετριβησαν τα εθνη και εφυγον εις το πεδιον οι δε εσχατοι
παντες επεσον εν βομφαια και εδιωξαν αυτους έως γαζηρων και έως
των πεδιων της ιδουμιας και αζωτου και ιαμνειας και επεσαν εξ αυ-
των εις ανδρας τρισχιλιους και απεστρεψεν ιουδας και ή δυναμεις απο
του διωκειν οπισθεν αυτων και ειπεν προς τον λαον μη επιθυμησητε
των σκυλων ότι πολεμος εξ εναντιας ήμων και γοργιας και ή δυναμεις
εν τω ορει εγγυς ήμων αλλα στητε νυν εναντιον των εχθρων ήμων
και πολεμησατε αυτους και μετα ταυτα λαβετε τα σκυλα μετα παρ-
ρησιας ετι πληρουντος ιουδου ταυτα μερος τι ωφθη εκκυπτον εκ του
ορους και ειδεν ότι τετροπωνται και εμυριζουσιν την παρεμβολην
ό γαρ καπνος ό θεωρουμενος ενεφανιζεν το γεγονός οι δε ταυτα
συνιδοντες εδειλωθησαν σφοδρα συνιδοντες δε και την ιουδου πα-
ρεμβολην εν τω πεδιω έτοιμην εις παραταξιν εφυγον παντες εις γην
αλλοφυλων και ιουδας ανεστρεψεν επι την σκυλειαν της παρεμβολης
και ελαβον χρυσιον πολυ και αργυριον και ύακινθον και πορφυραν θια-
λασσιαν και πλουτον μεγαν και επιστραφεντες ύμνουν και ευλογουν
εις ουρανον ότι καλον ότι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και εγεννηθη
σωτηρια μεγάλη τω ισραηλ εν τη ήμερα εκεινη όσοι δε των αλλο-
φυλων διεσωθησαν παραγεννηθεντες απηγγειλαν τω λυσια παντα τα
συμβεβηκοτα ό δε ακουσας συνεχυθη και ηθυμει ότι ουχ όια ηθελεν
τοιαυτα εγεγονει τω ισραηλ και ουχ όια αυτω ενετειλατο ό βασιλευς
εξεβη και εν τω ερχομενω ενιαυτω συνελοχησεν ανδρων επιλεκτων
έξηκοντα χιλιαδας και πεντακισχιλιαν ιππον ώστε εκπολεμησαι αυ-
τους και ηλθον εις την ιδουμιαν και παρενεβαλον εν βαιθσουροις
και συνητησεν αυτοις ιουδας εν δεκα χιλιασιν ανδρων και ειδεν την
παρεμβολην ισχυραν και προσηυξατο και ειπεν ευλογητος ει ό σωτηρ

ισραηλ ὁ συντριψας τὸ ὄρμημα τοῦ δυνατοῦ ἐν χειρὶ τοῦ δούλου σου δαυὶδ καὶ παρεδωκας τὴν παρεμβολὴν τῶν αλλοφυλῶν εἰς χεῖρας ἰωνάθου υἱοῦ σαουλ καὶ τοῦ αἰρόντος τὰ σκευὴ αὐτοῦ οὕτως συγκλείσων τὴν παρεμβολὴν ταυτὴν ἐν χειρὶ λαοῦ σου ἰσραηλ καὶ αἰσχυνῆθησαν ἐπὶ τῇ δυνάμει καὶ τῇ ἵπῳ αὐτῶν δὸς αὐτοῖς δειλίαν καὶ τηξὼν θῆρας ἰσχυρὸς αὐτῶν καὶ σαλευθῆτωσαν τῇ συντριβῇ αὐτῶν καταβαλε αὐτοὺς ῥομφαία ἀγαπώντων σε καὶ αἰνεσάτωσαν σε πάντες οἱ εἰδοτές τὸ ὄνομα σου ἐν ὕμνοις καὶ συνεβάλλον ἀλλήλοις καὶ ἐπεσον ἐκ τῆς παρεμβολῆς λυσίου εἰς πεντακισχιλίους ἀνδράς καὶ ἐπεσον ἐξ ἐναντίας αὐτῶν ἰδὼν δὲ λυσίας τὴν γενομένην τροπὴν τῆς αὐτοῦ συνταξέως τῆς δὲ ἰουδοῦ το γεγεννημένον θῆρσος καὶ ὥς ἑτοιμοὶ εἰσὶν ἡ ζῆν ἡ τεθνηκεναι γενναίως ἀπῆρεν εἰς ἀντιοχείαν καὶ ἐξενολόγει πλεοναστὸν παλιν παραγίνεσθαι εἰς τὴν ἰουδαίαν εἶπεν δὲ ἰουδᾶς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἰδοὺ συνετριβήσαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀναβῶμεν καθάρισαι τὰ ἅγια καὶ ἐγκαινίσει καὶ συνηχῆθῃ ἡ παρεμβολὴ πάσα καὶ ἀνεβήσαν εἰς ὄρος σιών καὶ εἶδον τὸ ἅγιασμα ἡρῆμαμένον καὶ τὸ θυσιαστήριον βεβηλωμένον καὶ τὰς θύρας κατακεκαυμένας καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς φυτὰ πεφυκότα ὥς ἐν δρυμῷ ἡ ὥς ἐν ἑνὶ τῶν ὀρέων καὶ τὰ παστοφορία καθήρημένα καὶ διερρηξάν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐκοψάντο κοπετόν μέγαν καὶ ἐπέθεντο σποδὸν καὶ ἐπесαν ἐπὶ προσώπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐσαλπισαν ταῖς σαλπιγξίν των σημασιῶν καὶ ἐβοήσαν εἰς οὐρανὸν τότε ἐπετάξεν ἰουδᾶς ἀνδράσιν πολεμεῖν τοὺς ἐν τῇ ἀκρᾷ ἕως καθάρισθαι τὰ ἅγια καὶ ἐπελεξάτο ἱερεῖς ἀμώμους θελήτας νόμου καὶ ἐκαθάρισαν τὰ ἅγια καὶ ἤραν τοὺς λίθους τοῦ μiasμοῦ εἰς τόπον ἀκαθάρτον καὶ ἐβούλευσαντο περὶ τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως τοῦ βεβηλωμένου τί αὐτῷ ποιήσωσιν καὶ ἐπεσεν αὐτοῖς βουλή ἀγαθὴ καθέλκειν αὐτὸ μήποτε γενῆται αὐτοῖς εἰς ὄνειδος ὅτι ἐμῖαναν τὰ ἔθνη αὐτὸ καὶ καθεῖλον τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀπέθεντο τοὺς λίθους ἐν τῷ ὄρει τοῦ οἴκου ἐν τοπῷ ἐπιτηδεῖω μέχρι τοῦ παραγεννηθῆναι προφητὴν τοῦ ἀποκριθῆναι περὶ αὐτῶν καὶ ἐλάβον λίθους ὀλοκλήρους κατὰ τὸν νόμον καὶ ὠκοδομήσαν θυσιαστήριον καινὸν κατὰ τὸ πρότερον καὶ ὠκοδομήσαν τὰ ἅγια καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ οἴκου καὶ τὰς αὐλὰς ἡγίασαν καὶ ἐποίησαν σκευὴ ἅγια καινὰ καὶ εἰσηνεγκαν τὴν λυχνίαν καὶ τὸ θυσιαστήριον των θυμιαμάτων καὶ τὴν τραπέζαν εἰς τὸν ναὸν καὶ εὐθυμίασαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐξήψαν τοὺς λυχνοὺς τοὺς ἐπὶ τῆς λυχνίας καὶ ἐφάνιν ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐπεθήκαν ἐπὶ τὴν τραπέζαν ἄρτους καὶ ἐξεπέτασαν τὰ καταπετάσματα καὶ ἐτέλεσαν πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησαν καὶ ὠρῆρισαν τὸ πρῶν τῇ πεμπτῇ καὶ εἰκαδὶ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐνατοῦ οὗτος ὁ μὴν χάσελευ τοῦ οὐδοῦ καὶ τεσσαρακοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἐτοὺς καὶ ἀνηνεγκαν θυσίαν κατὰ τὸν νόμον ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον των ὀλοκαυτωμάτων τὸ καινὸν ὃ ἐποίησαν κατὰ τὸν καιρὸν καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐν ἣ ἐβεβηλῶσαν αὐτὸ τὰ ἔθνη ἐν ἐκείνῃ ἐνεκαινίσθη ἐν ὠδαῖς καὶ κιθάραις καὶ κινύραις καὶ κυμβάλοις καὶ ἐπεσεν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ προσώπον καὶ προσεκύνησαν καὶ εὐλόγησαν εἰς οὐρανὸν τὸν εὐδωσάντα αὐτοῖς καὶ ἐποίησαν τὸν ἐγκαινισμόν τοῦ θυσιαστηρίου ἡμέρας οκτῶ καὶ προσηνεγκαν ὀλοκαυτώματα μετ' εὐφροσύνης καὶ εὐθυσαν θυσίαν σωτηρίου καὶ αἰνεσεὺς καὶ κατεκοσμήσαν τὸ κατὰ προσώπον τοῦ ναοῦ στεφάνοις χρυσοῖς καὶ ἀσπίδισκαις καὶ ἐνεκαινίσαν τὰς πυλᾶς καὶ τὰ παστοφορία καὶ εὐθύρῶσαν αὐτὰ καὶ ἐγενήθη εὐφροσύνη μεγάλη ἐν τῷ λαῷ σφοδρά καὶ ἀπεστραφῇ ὄνειδισμός ἐ-

θνων και εστησεν ιουδας και οι αδελφοι αυτου και πασα η εκκλησια ισραηλ ινα αγωννται αι ημεραι του εγκαινισμού του θυσιαστηριου εν τοις καιροις αυτων ενιαυτον κατ ενιαυτον ημερας οκτω απο της πεμπτης και εικαδος του μηνος χασελευ μετ ευφροσύνης και χαράς και ωκοδομησαν εν τω καιρω εκείνω το ορος σιών κυκλοθεν τειχη ύψηλα και πυργους οχυρους μηποτε παραγεννηθεντα τα εθνη καταπατησωσιν αυτα ως εποιησαν το προτερον και απεταξεν εκει δυναμιν τηρειν αυτο και ωχυρωσεν αυτο τηρειν την βαιθουσραν του εχειν τον λαον οχυρωμα κατα προσωπον της ιδουμαίας και εγενετο οτε ηκουσαν τα εθνη κυκλοθεν οτι ωκοδομηθη το θυσιαστηριον και ενεκαινισθη το άγιασμα ως το προτερον και ωργισθησαν σφοδρα και εβουλευσαντο του αραι το γενος ιακωβ τους οντας εν μεσω αυτων και ηρξαντο του θανατουν εν τω λαω και εξαιρειν και επολεμει ιουδας προς τους υιους ησασυ εν τη ιδουμαία την ακραβαττηνην οτι περιεκαθηντο τον ισραηλ και επαταξεν αυτους πληγην μεγαλην και συνεστειλεν αυτους και ελαβεν τα σκυλα αυτων και εμνησθη της κακίας υιών βαιαν οι ησαν τω λαω εις παγίδα και σκανδαλον εν τω ενεδρευσιν αυτους εν ταις όδοις και συνεκλεισθησαν ύπ αυτου εις τους πυργους και παρενεβαλεν επ αυτους και ανεθεματισεν αυτους και ενεπυρισε τους πυργους αυτης εν πυρι συν πασιν τοις ενουσιν και διεπερασεν επι τους υιους αμμων και έυρεν χειρα κραταιαν και λαον πολυν και τιμοθεον ήγουμενον αυτων και συνηψεν προς αυτους πολεμους πολλους και συνετριβησαν προ προσωπου αυτου και επαταξεν αυτους και προκατελαβετο την ιαζηρ και τας θυγατερας αυτης και ανεστρεψεν εις την ιουδαιαν και επισυνηχθησαν τα εθνη τα εν τη γαλααδ επι τον ισραηλ τους οντας επι τοις όριοις αυτων του εξαραι αυτους και εφυγον εις δαθεμα το οχυρωμα και απεστειλαν γραμματα προς ιουδαν και τους αδελφους αυτου λεγοντες επισυνηγμενα εστιν εφ ήμας τα εθνη κυκλω ήμων του εξαραι ήμας και έτοιμαζονται ελθειν και προκαταλαβεσθαι το οχυρωμα εις ό κατεφυγομεν και τιμοθεος ήγειται της δυναμεως αυτων νυν ουν ελθων εξελου ήμας εκ χειρος αυτων οτι πεπτωκεν εξ ήμων πληθος και παντες οι αδελφοι ήμων οι οντες εν τοις τουβιου τεθνατωνται και ηχημαλωτικασιν τας γυναικας αυτων και τα τεκνα και την αποσκειν και απωλεσαν εκει ώσει μιαν χιλιαρχιαν ανδρων ετι αι επιστολαι ανεγιγνωσκοντο και ιδου αγγελοι έτεροι παρεγενοντο εκ της γαλιλαιας διερρηχοτες τα ίματια απαγγελλοντες κατα τα ρήματα ταυτα λεγοντες επισυνηχθαι επ αυτους εκ πτολεμαιδος και τυρου και σιδωνος και πασαν γαλιλαιαν αλλοφυλων του εξαναλωσαι ήμας ως δε ηκουσεν ιουδας και ό λαος τους λογους τουτους επισυνηχθη εκκλησια μεγαλη βουλευσασθαι τι ποιησωσιν τοις αδελφοις αυτων τοις ουσιν εν θλιψει και πολεμουμενοις ύπ αυτων και ειπεν ιουδας σιμωνι τω αδελφω αυτου επιλεξον σεαυτω ανδρας και πορευου και ρυσαι τους αδελφους σου τους εν τη γαλιλαια εγω δε και ιωναθαν ό αδελφος μου πορευσομεθα εις την γαλααδιτιν και κατελιπεν ιωσηπον τον του ζαχαριου και αζαριαν ήγουμενον του λαου μετα των επιλοιπων της δυναμεως εν τη ιουδαια εις τηρησιν και ενετειλατο αυτοις λεγων προστητε του λαου τουτου και μη συναψητε πολεμον προς τα εθνη έως του επιστρεψαι ήμας και εμερισθησαν σιμωνι ανδρες τρισχιλιοι του πορευθηναι εις την γαλιλαιαν ιουδα δε ανδρες οκτακισχιλιοι εις την γαλααδιτιν και επορευθη σιμων εις την γαλιλαιαν και συνηψεν

πολεμους πολλους προς τα εθνη και συνετριβη τα εθνη απο προσωπου αυτου και εδιωξεν αυτους εως της πυλης πτολεmaidος και επεσον εκ των εθνων εις τρισχιλιους ανδρας και ελαβεν τα σκυλα αυτων και παρελαβεν τους εκ της γαλιλαιας και εν αρβαττοις συν ταις γυναιξιν και τοις τεκνοις και παντα οσα ην αυτοις και ηγαγεν εις την ιουδαιαν μετ ευφροσυνης μεγαλης και ιουδας ο μακκαβαιος και ιωναθαν ο αδελφος αυτου διεβησαν τον ιορδανην και επορευθησαν οδον τριων ημερων εν τη ερημω και συνηντησαν τοις ναβαταιοις και απηντησαν αυτοις ειρηνικως και διηγησαντο αυτοις παντα τα συμβαντα τοις αδελφοις αυτων εν τη γαλααδιτιδι και οτι πολλοι εξ αυτων συνειλημμενοι εισιν εις βοσορρα και βοσορ εν αλεμοις χασφω μακεδ και καρναιν πασαι αι πολεις αυται οχυραι και μεγαλαι και εν ταις λοιπαις πολεσιν της γαλααδιτιδος εισιν συνειλημμενοι εις αυριον τασσονται παρεμβαιειν επι τα οχυρωματα και καταλαβεσθαι και εξαρει παντας τουτους εν ημερα μια και απεστρεψεν ιουδας και η παρεμβολη αυτου οδον εις την ερημον βοσορρα αφνω και κατελαβετο την πολιν και απεκτεινε παν αρσενικον εν στοματι ρομφαιας και ελαβεν παντα τα σκυλα αυτων και ενεπρησεν αυτην πυρι και απηρεν εκειθεν νυκτος και επορευοντο εως επι το οχυρωμα και εγενετο εωθινη ηραν τους οφθαλμους αυτων και ιδου λαος πολυς ου ουκ ην αριθμος αιροντες κλιμακας και μηχανας καταλαβεσθαι το οχυρωμα και επολεμουν αυτους και ειδεν ιουδας οτι ηρκται ο πολεμος και η κραυγη της πολεως ανεβη εως ουρανου σαλπιγξιν και κραυγη μεγαλη και ειπεν τοις ανδρασιν της δυναμεως πολεμησατε σημερον υπερ των αδελφων ημων και εξηλθεν εν τρισιν αρχαις εξοπισθεν αυτων και εσαλπισαν ταις σαλπιγξιν και εβοησαν εν προσευχη και επεγων η παρεμβολη τιμοθεου οτι μακκαβαιος εστιν και εφυγον απο προσωπου αυτου και επαταξεν αυτους πληγην μεγαλην και επεσον εξ αυτων εν εκεινη τη ημερα εις οκτακισχιλιους ανδρας και απεκλινεν εις αλεμα και επολεμησεν αυτην και κατελαβετο αυτην και απεκτεινεν παν αρσενικον αυτης και ελαβεν τα σκυλα αυτης και ενεπρησεν αυτην εν πυρι εκειθεν απηρεν και προκατελαβετο την χασφω μακεδ και βοσορ και τας λοιπας πολεις της γαλααδιτιδος μετα δε τα ρηματα ταυτα συνηγαγεν τιμοθεος παρεμβολην αλλην και παρενεβαλεν κατα προσωπον ραφων εκ περαν του χειμαρρου και απεστειλεν ιουδας κατασκοπευσαι την παρεμβολην και απηγγειλαν αυτω λεγοντες επισυνηγμενα εισιν προς αυτον παντα τα εθνη τα κυκλω ημων δυναμις πολλη σφοδρα και αραβας μεμισθωνται εις βοηθειαν αυτοις και παρεμβαλλουσιν περαν του χειμαρρου ετοιμοι του ελθειν επι σε εις πολεμον και επορευθη ιουδας εις συναντησιν αυτων και ειπεν τιμοθεος τοις αρχουσιν της δυναμεως αυτου εν τω εγγιζειν ιουδαν και την παρεμβολην αυτου επι τον χειμαρρουν του υδατος εαν διαβη προς ημας προτερος ου δυνησομεθα υποσστηναι αυτον οτι δυναμενος δυνησεται προς ημας εαν δε δειλανθη και παρεμβαλη περαν του ποταμου διαπερασμεν προς αυτον και δυνησομεθα προς αυτον ως δε ηγγισεν ιουδας επι τον χειμαρρουν του υδατος εστησεν τους γραμματεις του λαου επι του χειμαρρου και ενετειλατο αυτοις λεγων μη αφητε παντα ανθρωπον παρεμβαλειν αλλα ερχεσθωσαν παντες εις τον πολεμον και διεπερασεν επ αυτους προτερος και πας ο λαος οπισθεν αυτου και συνετριβησαν προ προσωπου αυτων παντα τα εθνη και ερριψαν τα οπλα αυτων και εφυγον εις το τεμενος καρναιν και προκατελαβοντο την

πολιν και το τεμενος ενεπυρισαν εν πυρι συν πασιν τοις εν αυτω και ετροπωθη καφναιν και ουκ ηδυναντο ετι υποστηναι κατα προσωπον ιουδου και συνηγαγεν ιουδας παντα ισραηλ τους εν τη γαλααδιτιδι απο μικρου εως μεγαλου και τας γυναικας αυτων και τα τεκνα αυτων και την αποσκευην παρεμβολην μεγαλην σφοδρα ελθειν εις γην ιουδα και ηλθον εως εφρων και αυτη πολις μεγαλη επι της οδου οχυρα σφοδρα ουκ ην εκκλιναι απ αυτης δεξιαν η αριστεραν αλλ η δια μεσου αυτης πορευεσθαι και απεκλεισαν αυτους οι εκ της πολεως και ενεφραζαν τας πυλας λιθοις και απεστειλεν προς αυτους ιουδας λογοις ειρηνικοις λεγων διελευσομεθα δια της γης σου του απελθειν εις την γην ημων και ουδεις κακοποιησει υμας πλην τοις ποσιν παρελευσομεθα και ουκ ηβουλοντο ανοιξαι αυτω και επεταξεν ιουδας κηρυξαι εν τη παρεμβολη του παρεμβαλειν εκαστον εν ω εστιν τοπω και παρενεβαλον οι ανδρες της δυναμεως και επολεμησεν την πολιν ολην την ημεραν εκεινην και ολην την νυκτα και παρεδοθη η πολις εν χειρι αυτου και απωλεσεν παν αρσενικον εν στοματι ρομφαιας και εξερριζωσεν αυτην και ελαβεν τα σκυλα αυτης και διηλθεν δια της πολεως επανω των απεκταμμενων και διεβησαν τον ιορδανην εις το πεδιον το μεγα κατα προσωπον βαιθσαν και ην ιουδας επισυναγων τους εσχατιζοντας και παρακαλων τον λαον κατα πασαν την οδον εως ηλθεν εις γην ιουδα και ανεβησαν εις ορος σιων εν ευφροσυνη και χαρα και προσηγαγον ολοκαυτωματα οτι ουκ επεσεν εξ αυτων ουθεις εως του επιστρεψαι εν ειρηνη και εν ταις ημεραις εν αις ην ιουδας και ιωναθαν εν γη γαλααδ και σιμων ο αδελφος αυτου εν τη γαλιλαια κατα προσωπον πτολεμαιδος ηκουσεν ιωσηφ ο του ζαχαριου και αζαριας αρχοντες της δυναμεως των ανδραγαθων και του πολεμου οια εποιησαν και ειπον ποιησωμεν και αυτοι εαυτοις ονομα και πορευθωμεν πολεμησαι προς τα εθνη τα κυκλω ημων και παρηγγειλεν τοις απο της δυναμεως της μετ αυτων και επορευθησαν επι ιαμνειαν και εξηλθεν γοργιας εκ της πολεως και οι ανδρες αυτου εις συναντησιν αυτοις εις πολεμον και ετροπωθη ιωσηπος και αζαριας και εδιωχθησαν εως των οριων της ιουδαιας και επεσον εν τη ημερα εκεινη εκ του λαου ισραηλ εις δισχιλιους ανδρας και εγεννηθη τροπη μεγαλη εν τω λαω οτι ουκ ηκουσαν ιουδου και των αδελφων αυτου οιομενοι ανδραγαθησαι αυτοι δε ουκ ησαν εκ του σπερματος των ανδρων εκεινων οίς εδοθη σωτηρια ισραηλ δια χειρος αυτων και ο ανηρ ιουδας και οι αδελφοι αυτου εδοξασθησαν σφοδρα εναντι παντος ισραηλ και των εθνων παντων ου ηκουετο το ονομα αυτων και επισυνηγοντο προς αυτους ευφημουντες και εξηλθεν ιουδας και οι αδελφοι αυτου και επολεμουν τους υιους ησαι εν τη γη τη προς νοτον και επαταξεν την χεβρων και τας θυγατερας αυτης και καθειλεν τα οχυρωματα αυτης και τους πυργους αυτης ενεπυρισεν κυκλοθεν και απηρεν του πορευθηναι εις γην αλλοφυλων και διεπορευετο την μαρισαν εν τη ημερα εκεινη επεσον ιερεις εν πολεμω βουλομενοι ανδραγαθησαι εν τω αυτοις εξελθειν εις πολεμον αβουλευτως και εξεκλινεν ιουδας εις αζωτον γην αλλοφυλων και καθειλεν τους βωμους αυτων και τα γλυπτα των θεων αυτων κατεκαυσεν πυρι και εσχυλευσεν τα σκυλα των πολεων και επεστρεψεν εις γην ιουδα και ο βασιλευς αντιοχος διεπορευετο τας επανω χωρας και ηκουσεν οτι εστιν ελυμαις εν τη περσιδι πολις ενδοξος πλουτω αργυριω και χρυσιω και το ιερον το εν αυτη πλουσιον σφοδρα και εκει καλυμματα

χρυσά και θώρακες και όπλα ά κατέλιπεν εκεί αλεξανδρος ό του φιλιππου ό βασιλευς ό μακεδων ός εβασίλευσεν πρώτος εν τοις έλλησι και ήλθεν και εξήτει καταλαβεσθαι την πολιν και προνομευσαι αυτην και ουκ ήδυνασθη ότι εγνωσθη ό λογος τοις εκ της πολεως και αντεστησαν αυτω εις πολεμον και εφυγεν και απηρην εκείθεν μετα λυπης μεγάλης αποστρεψαι εις βαβυλωνα και ήλθεν τις απαγγελλων αυτω εις την περσιδα ότι τετροπωνται άι παρεμβολαι άι πορευθεισαι εις γην ιουδα και επορευθη λυσιας δυναμει ισχυρα εν πρώτοις και ενετραπη απο προσωπου αυτων και επισχυσαν όπλοις και δυναμει και σκυλοις πολλοις όις ελαβον απο των παρεμβολων ών εξεκοίφαν και καθειλόν το βδελυγμα ό ωκοδομησεν επι το θυσιαστήριον το εν ιερουσαλημ και το άγιασμα καθως το προτερον εκυκλώσαν τειχεσιν ύψηλοις και την βαιθουραν πολιν αυτου και εγενετο ως ηκουσεν ό βασιλευς τους λογους τουτους εθαμβήθη και εσαλευθη σφοδρα και επεσεν επι την κοιτην και ενεπεσεν εις αρρωστιαν απο της λυπης ότι ουκ εγενετο αυτω καθως ενεθυμειτο και ην εκεί ήμερας πλείους ότι ανεκαινισθη επ αυτον λυπη μεγάλη και ελογισατο ότι αποθνήσκει και εκάλεσεν παντας τους φίλους αυτου και ειπεν προς αυτούς αφισταται ό ύπνος απο των οφθαλμων μου και συμπεπτωκα τη καρδια απο της μεριμνης και ειπα τη καρδια έως τινος θλίψεως ήλθα και κλυδωνος μεγάλου εν ώ νυν ειμι ότι χρηστος και αγαπωμενος ημην εν τη εξουσια μου νυν δε μιμνησκομαι των κακων ών εποίησα εν ιερουσαλημ και ελαβον παντα τα σκευη τα αργυρα και τα χρυσά τα εν αυτη και εξαπεστείλα εξαραι τους κατοικουντας ιουδα δια κενης εγνων ότι χαριν τουτων έυρεν με τα κακά ταυτά και ιδου απολλυμαι λυπη μεγάλη εν γη αλλοτρια και εκάλεσεν φιλιππον ένα των φίλων αυτου και κατεστήσεν αυτον επι πασης της βασιλειας αυτου και εδωκεν αυτω το διαδημα και την στολην αυτου και τον δακτυλιον του αγαγειν αντιοχον τον ύιον αυτου και εκθρεψαι αυτον του βασιλεύειν και απειθανεν εκεί αντιοχος ό βασιλευς ετους ενατου και τεσσαρακοστου και έκατοστου και επεγνώ λυσιας ότι τεθνήκεν ό βασιλευς και κατεστήσεν βασιλεύειν αντιοχον τον ύιον αυτου όν εξεθρεψεν νεωτερον και εκάλεσεν το ονομα αυτου επάτωρ και ό εκ της ακρας ήσαν συγκλειοντες τον ισραηλ κυκλω των άγιων και ζητούντες κακά δι όλου και στηριγμα τοις εθνέσιν και ελογισατο ιουδας εξαραι αυτούς και εξεγκλήσιασε παντα τον λαον του περικαθισαι επ αυτούς και συνηχήσαν άμα και περιεκαθισαν επ αυτην ετους πεντηκοστου και έκατοστου και εποίησεν βελοσταςεις και μηχανας και εξήλθον εξ αυτων εκ του συγκλεισμου και εκολλήθησαν αυτοις τινες των ασεβων εξ ισραηλ και επορευθησαν προς τον βασιλεα και ειπον έως ποτε ου ποιηση χρισιν και εκδικησεις τους αδελφους ήμων ήμεις ευδοκουμεν δουλεύειν τω πατρι σου και πορευεσθαι τοις ύπ αυτου λεγομενοις και καταχολουθειν τοις προσταγμασιν αυτου και περιεκαθήντο επ αυτην όι ύιοι του λαου ήμων χαριν τουτου και ήλλοτριουντο αφ ήμων πλην όσοι έυρισκοντο εξ ήμων εθανατούντο και άι κληρονομiai ήμων διηρπαζόντο και ουκ εφ ήμας μονον εξετειναν χειρα αλλα και επι παντα τα όρια αυτων και ιδου παρεμβεβλήκασι σημερον επι την ακραν εν ιερουσαλημ του καταλαβεσθαι αυτην και το άγιασμα και την βαιθουραν χωρυσαν και εαν μη προκαταλαβη αυτούς δια ταχους μείζονα τουτων ποιήσουσιν και ου δυνηση του κατασχειν αυτων και ωργισθη ό βασιλευς ότε ηκουσεν

και συνηγαγεν παντας τους φιλους αυτου αρχοντας δυναμεως αυτου και τους επι των ἡνιων και απο βασιλειων ἑτερων και απο νησων θαλασσων ηλθον προς αυτον δυναμεις μισθωται και ην ὁ αριθμος των δυναμεων αυτου ἑκατον χιλιαδες πεζων και εικοσι χιλιαδες ἱππεων και ελεφαντες δυο και τριακοντα ειδοτες πολεμον και ηλθον δια της ιδουμιας και παρενεβαλον επι βαιθσουραν και επολεμησαν ἡμερας πολλας και εποιησαν μηχανας και εξηλθον και ενεπυρισαν αυτας πυρι και επολεμησαν ανδρωδως και απηρεν ιουδας απο της ακρας και παρενεβαλεν εις βαιθζαχαρια απεναντι της παρεμβολης του βασιλεως και ωρθιρσεν ὁ βασιλευς το πρωι και απηρεν την παρεμβολην εν ὁρμηματι αυτης κατα την ὁδον βαιθζαχαρια και διεσκευασθησαν ἅι δυναμεις εις τον πολεμον και εσαλπισαν ταις σαλπιγξιν και τοις ελεφασιν εδειξαν ἄμα σταφυλης και μορων του παραστησαι αυτους εις τον πολεμον και διειλον τα θηρια εις τας φαλαγγας και παρεστησαν ἕκαστω ελεφαντι χιλιους ανδρας τεθωραχισμενους εν ἄλυσιδωτοις και περικεφαλαιαι χαλκαι επι των κεφαλων αυτων και πεντακοσια ἱππος διατεταγμενη ἕκαστω θηριω εκλελεγμενη ὅτοι προ καιρου ὅν αν η το θηριον ησαν και ὅν εαν επορευετο επορευοντο ἄμα ουκ αφισταντο απ αυτου και πυργοι ξυλινοι επ αυτους οχυροι σκεπαζομενοι εφ ἕκαστου θηριου εζωσμενοι επ αυτου μηχαναις και εφ ἕκαστου ανδρες δυναμεως τεσσαρες οἱ πολεμουντες επ αυτοις και ὁ ἰνδος αυτου και την επιλοιπον ἱππον ενθεν και ενθεν εστησεν επι τα δυο μερη της παρεμβολης κατασειοντες και καταφρασσομενοι εν ταις φαλαγγξιν ὡς δε εστιλβεν ὁ ἥλιος επι τας χρυσας και χαλκας ασπιδας εστιλβεν τα ὀρη απ αυτων και κατηγυαζεν ὡς λαμπαδες πυρος και εξεταθη μέρος τι της παρεμβολης του βασιλεως επι τα ὑψηλα ὀρη και τινες επι τα ταπεινα και ηρχοντο ασφαλως και τεταγμενως και εσαλευοντο παντες οἱ ακουοντες φωνης πληθους αυτων και ὁδοιποριας του πληθους και συγκρουσμου των ὀπλων ην γαρ ἡ παρεμβολη μεγάλη σφοδρα και ισχυρα και ηγγισεν ιουδας και ἡ παρεμβολη αυτου εις παραταξιν και επεσον απο της παρεμβολης του βασιλεως ἑξακοσιοι ανδρες και ειδεν ελεαζαρος ὁ αυαραν ἐν των θηριων τεθωραχισμενον θωραξιν βασιλικοις και ην ὑπεραχον παντα τα θηρια και ωηθη ὅτι εν αυτω εστιν ὁ βασιλευς και εδωκεν ἑαυτον του σωσαι τον λαον αυτου και περιποιησαι ἑαυτο ονομα αιωνιον και επεδραμεν αυτω θρασει εις μεσον της φαλαγγος και εθανατου δεξια και ευωνυμα και εσχιζοντο απ αυτου ενθα και ενθα και εισεδυ ὑπο τον ελεφαντα και ὑπειθηκεν αυτω και ανειλεν αυτον και επεσεν επι την γην επανω αυτου και απειθανεν εκει και ειδον την ισχυν της βασιλειας και το ὁρμημα των δυναμεων και εξεκλιναν απ αυτων οἱ δε εκ της παρεμβολης του βασιλεως ανεβαινον εις συναντησιν αυτων εις ιερουσαλημ και παρενεβαλεν ὁ βασιλευς εις την ιουδαιαν και εις το ὄρος σιων και εποιησεν ειρηνην μετα των εκ βαιθσουρων και εξηλθον εκ της πολεως ὅτι ουκ ην αυτοις εκει διατροφη του συγκεκληισθαι εν αυτη ὅτι σαββατον ην τη γη και κατελαβετο ὁ βασιλευς την βαιθσουραν και απεταξεν εκει φρουραν τηρειν αυτην και παρενεβαλεν επι το ἅγιασμα ἡμερας πολλας και εστησεν εκει βελοστασεις και μηχανας και πυροβολα και λιθοβολα και σκορπιδια εις το βαλλεσθαι βελη και σφενδονας και εποιησαν και αυτοι μηχανας προς τας μηχανας αυτων και επολεμησαν ἡμερας πολλας βρωματα δε ουκ ην εν τοις αγγειοις δια το ἔβδομον ετος ειναι

και οι ανασωζομενοι εις την ιουδαιαν απο των εθνων κατεφαγον το υπολειμμα της παραθεσεως και υπελειφθησαν εν τοις ἁγίοις ανδρες ολιγοι οτι κατεκρατησεν αυτων ο λιμος και εσχορπισθησαν ἕκαστος εις τον τοπον αυτου και ηκουσεν λυσιας οτι φιλιππος ον κατεστησεν ο βασιλευς αντιοχος ετι ζωντος αυτου εκθρεψαι αντιοχον τον υιον αυτου εις το βασιλευσαι αυτον απεστρεψεν απο της περσιδος και μηδιας και αι δυναμεις αι πορευθεισαι μετα του βασιλεως μετ αυτου και οτι ζητει παραλαβειν τα των πραγματος και κατεσπευδεν και επενευσεν του απελθειν και ειπεν προς τον βασιλεα και τους ἡγεμονας της δυναμεως και τους ανδρας εκλειπομεν καθ ἡμεραν και ἡ τροφη ἡμιν ολιγη και ο τοπος ου παρεμβалλομεν εστιν οχυρος και επικειται ἡμιν τα της βασιλειας νυν ουν δωμεν δεξιας τοις ανθρωποις τουτοις και ποιησωμεν μετ αυτων ειρηνην και μετα παντος εθνους αυτων και στησωμεν αυτοις του πορευεσθαι τοις νομιμοις αυτων ὡς το προτερον χαριν γαρ των νομιμων αυτων ὡν διεσχεδασαμεν ωργισθησαν και εποιησαν ταυτα παντα και ηρεσεν ο λογος εναντιον του βασιλεως και των αρχοντων και απεστειλεν προς αυτοις ειρηνευσαι και επεδεξαντο και ωμοσεν αυτοις ο βασιλευς και οι αρχοντες επι τουτοις εξηλθον εκ του οχυρωματος και εισηλθεν ο βασιλευς εις ορος σιων και ειδεν το οχυρωμα του τοπου και ηθετησεν τον ὄρκισμον ον ωμοσεν και ενετειλατο καθελιν το τειχος κυκλοθεν και απηρεν κατα σπουδην και απεστρεψεν εις αντιοχειαν και ευρεν φιλιππον κυριευοντα της πολεως και επολεμησεν προς αυτον και κατελαβετο την πολιν βια ετους ἑνος και πεντηκοστου και ἑκατοστου εξηλθεν δημητριος ο του σελευκου εκ ῥωμης και ανεβη συν ανδρασιν ολιγοις εις πολιν παραθαλασσιαν και εβασιλευσεν εκει και εγενετο ὡς εισεπορευετο εις οικον βασιλειας πατερων αυτου και συνελαβον αι δυναμεις τον αντιοχον και τον λυσιαν αγαγειν αυτοις αυτω και εγνωσθη αυτω το πραγμα και ειπεν μη μοι δειξητε τα προσωπα αυτων και απεκτειναν αυτοις αι δυναμεις και εκαθισεν δημητριος επι θρονου βασιλειας αυτου και ηλθον προς αυτον παντες ανδρες ανομοι και ασεβεις εξ ισραηλ και αλκιμος ἦγειτο αυτων βουλομενος ἱερατευειν και κατηγορησεν του λαου προς τον βασιλεα λεγοντες απωλεσεν ιουδας και οι αδελφοι αυτου παντας τους φιλους σου και ἡμας εσχορπισεν απο της γης ἡμων νυν ουν αποστειλον ανδρα ὡ πιστευεις και πορευθεις ιδετω την εξολεθρευσιν πασαν ἣν εποιησεν ἡμιν και τη χωρα του βασιλεως και κολασατω αυτοις και παντας τους επιβοηθουντας αυτοις και επελεξεν ο βασιλευς τον βακχιδην των φιλων του βασιλεως κυριευοντα εν τω περαν του ποταμου και μεγαν εν τη βασιλεια και πιστον τω βασιλει και απεστειλεν αυτον και αλκιμον τον ασεβη και εστησεν αυτω την ἱερωσυνην και ενετειλατο αυτω ποιησαι την εκδικησιν εν τοις υίοις ισραηλ και απηρον και ηλθον μετα δυναμεως πολλης εις γην ιουδα και απεστειλεν αγγελους προς ιουδαν και τους αδελφους αυτου λογοις ειρηνικοις μετα δολου και ου προσεσχον τοις λογοις αυτων ειδον γαρ οτι ηλθαν μετα δυναμεως πολλης και επισυνηχθησαν προς αλκιμον και βακχιδην συναγωγή γραμματεων εκζητησαι δικαια και πρωτοι οι ασιδαιοι ησαν εν υίοις ισραηλ και επεζητουν παρ αυτων ειρηνην ειπον γαρ ανθρωπος ἱερευς εκ σπερματος ααρων ηλθεν εν ταις δυναμεσιν και ουκ αδικησει ἡμας και ελαλησεν μετ αυτων λογους ειρηνικους και ωμοσεν αυτοις λεγων ουκ εκζητησομεν ὑμιν κακον και τοις φιλοις ὑμων

και ενεπιστευσαν αυτω και συνελαβεν εξ αυτων εξηκοντα ανδρας και απεκτεινεν αυτους εν ἡμερα μια κατα τον λογον ὃν εγραψεν αυτον σαρκας ὁσιων σου και ἄιμα αυτων εξεχεαν κυκλω ιερουσαλημ και ουκ ην αυτοις ὁ θιαπτων και επεπεσεν αυτων ὁ φοβος και ὁ τρομος εις παντα τον λαον ὅτι ειπον ουκ εστιν εν αυτοις αληθεια και χρισις παρεβησαν γαρ την στασιν και τον ὄρκον ὃν ὠμοσαν και απηρεν βακχιδης απο ιερουσαλημ και παρενεβαλεν εν βηθζαϊθ και απεστειλεν και συνελαβεν πολλους απο των μετ αυτου αυτομολησαντων ανδρων και τινας του λαου και εθυσεν αυτους εις το φρεαρ το μεγα και κατεστησεν την χωραν τω αλκιμω και αφηκεν μετ αυτου δυναμιν του βοηθειν αυτω και απηλθεν βακχιδης προς τον βασιλεα και ηγωνισατο αλκιμος περι της αρχιερωσυνης και συνηχηθησαν προς αυτον παντες ὁι ταρασσοντες τον λαον αυτων και κατεκρατησαν γην ιουδα και εποιησαν πληγην μεγαλην εν ισραηλ και ειδεν ιουδας πασαν την κακιαν ἣν εποιησεν αλκιμος και ὁι μετ αυτου εν υιοις ισραηλ ὑπερ τα εθνη και εξηλθεν εις παντα τα ὅρια της ιουδαιας κυκλοθεν και εποιησεν εκδιχησιν εν τοις ανδρασιν τοις αυτομολησασιν και ανεσταλησαν του εκπορευεσθαι εις την χωραν ὡς δε ειδεν αλκιμος ὅτι ενισχυσεν ιουδας και ὁι μετ αυτου και εγνω ὅτι ου δυναται ὑποστηναι αυτους και επεστρεψεν προς τον βασιλεα και κατηγορησεν αυτων πονηρα και απεστειλεν ὁ βασιλευς νικανωρα ἑνα των αρχοντων αυτου των ενδοξων και μισουντα και εχθραινοντα τω ισραηλ και ενετειλατο αυτω εξαραι τον λαον και ηλθεν νικανωρ εις ιερουσαλημ δυναμει πολλη και απεστειλεν προς ιουδαν και τους αδελφους αυτου μετα δολου λογοις ειρηνικοις λεγων μη εστω μαχη ανα μεσον εμου και ὑμων ἥξω εν ανδρασιν ὀλιγοις ἵνα ιδω ὑμων τα προσωπα μετ ειρηνης και ηλθεν προς ιουδαν και ησπασαντο αλληλους ειρηνικως και ὁι πολεμιοι ἑτοιμοι ησαν εξαρπασαι τον ιουδαν και εγνωσθη ὁ λογος τω ιουδα ὅτι μετα δολου ηλθεν επ αυτον και επτοηθη απ αυτου και ουκ εβουληθη ετι ιδειν το προσωπον αυτου και εγνω νικανωρ ὅτι απεκαλυφθη ἡ βουλη αυτου και εξηλθεν εις συναντησιν τω ιουδα εν πολεμω κατα χαρφασαλαμα και επεσον των παρα νικανωρος ὡσει πεντακοσιοι ανδρες και εφυγον εις την πολιν δαυιδ και μετα τους λογους τουτους ανεβη νικανωρ εις ορος σιων και εξηλθον απο των ἱερων εκ των ἁγιων και απο των πρεσβυτερων του λαου ασπασασθαι αυτον ειρηνικως και δειξαι αυτω την ὀλοκαυτωσιν την προσφερομενην ὑπερ του βασιλεως και εμυκτηρισεν αυτους και κατεγελασεν αυτων και εμianεν αυτους και ελαλησεν ὑπερηφανως και ὠμοσεν μετα θυμου λεγων εαν μη παραδοθη ιουδας και ἡ παρεμβολη αυτου εις χειρας μου το νυν και εσται εαν επιστρεψω εν ειρηνῃ εμπυριω τον οικον τουτον και εξηλθεν μετα θυμου μεγαλου και εισηλθον ὁι ἱερεις και εστησαν κατα προσωπον του θυσιαστηριου και του ναου και εκλαυσαν και ειπον συ εξελεξω τον οικον τουτον επικληθηναι το ονομα σου επ αυτου ειναι οικον προσευχης και δεησεως τω λαω σου ποιησον εκδικησιν εν τω ανθρωπω τουτω και εν τη παρεμβολη αυτου και πεσετωσαν εν ῥομφαια μνησθητι των δυσφημιων αυτων και μη δως αυτοις μονην και εξηλθεν νικανωρ εξ ιερουσαλημ και παρενεβαλεν εν βαιθωρων και συνηντησεν αυτω δυναμεις συριας και ιουδας παρενεβαλεν εν αδασα εν τρισχιλιοις ανδρασιν και προσηυξατο ιουδας και ειπεν ὁι παρα του βασιλεως ὅτε εδυσφημησαν εξηλθεν ὁ αγγελος σου και επαταξεν εν αυτοις ἑκατον

ογδοηκοντα πεντε χιλιαδας ουτως συντριψον την παρεμβολην ταυτην ενωπιον ημων σημερον και γνωτωσαν οι επιλοιποι οτι κακως ελαλησεν επι τα αγια σου και κρινον αυτον κατα την κακιαν αυτου και συνηψαν οι παρεμβολαι εις πολεμον τη τρισκαιδεκατη του μηνος αδαρ και συνετριβη η παρεμβολη νικανορος και επεσεν αυτος πρωτος εν τω πολεμω ως δε ειδεν η παρεμβολη αυτου οτι επεσεν νικανωρ ριψαντες τα οπλα εφυγον και κατεδιωκον αυτους οδον ημερας μιας απο αδασα εως του ελθειν εις γαζηρα και εσαλπιζον οπισω αυτων ταις σαλπιγξιν των σημασιων και εξηλθον εκ πασων των κωμων της ιουδαιας κυκλοθεν και υπερεκερων αυτους και απεστρεφον ουτοι προς τουτους και επεσον παντες ρομφαια και ου κατελειψθη εξ αυτων ουδε εις και ελαβον τα σκυλα και την προνομην και την κεφαλην νικανορος αφειλον και την δεξιαν αυτου ην εξετεινεν υπερηφανως και ηνεγκαν και εξετειναν παρα τη ιερουσαλημ και ηυφρανθη ο λαος σφοδρα και ηγαγον την ημεραν εκεινην ημεραν ευφροσυνης μεγαλην και εστησαν του αγειν κατ ενιαυτον την ημεραν ταυτην τη τρισκαιδεκατη του αδαρ και ησυχασεν η γη ιουδα ημερας ολιγας και ηκουσεν ιουδας το ονομα των ρωμαιων οτι εισιν δυνατοι ισχυι και αυτοι ευδοκουσιν εν πασιν τοις προστιθεμενοις αυτοις και όσοι αν προσελθωσιν αυτοις ιστωσιν αυτοις φιλιαν και οτι εισι δυνατοι ισχυι και διηγησαντο αυτω τους πολεμους αυτων και τας ανδραγαθιας ας ποιουσιν εν τοις γαλαταις και οτι κατεκρατησαν αυτων και ηγαγον αυτους υπο φορον και όσα εποιησαν εν χωρα σπανιας του κατακρατησαι των μεταλλων του αργυριου και του χρυσιου του εκει και κατεκρατησαν του τοπου παντος τη βουλη αυτων και τη μακροθυμια και ο τοπος ην απεχων μακραν απ αυτων σφοδρα και των βασιλειων των επελθοντων επ αυτους απ ακρου της γης εως συνετριψαν αυτους και επαταξαν εν αυτοις πληγην μεγαλην και οι επιλοιποι διδοασιν αυτοις φορον κατ ενιαυτον και τον φιλιππον και τον περσεα κιτιεων βασιλεα και τους επηρμενους επ αυτους συνετριψαν αυτους εν πολεμω και κατεκρατησαν αυτων και αντιοχον τον μεγαν βασιλεα της ασιας τον πορευθεντα επ αυτους εις πολεμον εχοντα εκατον εικοσι ελεφαντας και ιππον και αρματα και δυναμιν πολλην σφοδρα και συνετριβη υπ αυτων και ελαβον αυτον ζωντα και εσθησαν αυτοις διδοναι αυτον τε και τους βασιλευοντας μετ αυτον φορον μεγαν και διδοναι όμηρα και διαστολην και χωραν την ινδικην και μηδιαν και λυδιαν απο των καλλιστων χωρων αυτων και λαβοντες αυτας παρ αυτου εδωκαν αυτας ευμενει τω βασιλει και οτι οι εκ της έλλαδος εβουλευσαντο ελθειν και εξαραι αυτους και εγνωσθη ο λογος αυτοις και απεστειλαν επ αυτους στρατηγον ένα και επολεμησαν προς αυτους και επεσον εξ αυτων τραυματιαι πολλοι και ηχημαλωτισαν τας γυναικας αυτων και τα τεκνα αυτων και επρονομευσαν αυτους και κατεκρατησαν της γης και καθειλον τα οχυρωματα αυτων και κατεδουλωσαντο αυτους εως της ημερας ταυτης και τας επιλοιπους βασιλειας και τας νησους όσοι ποτε αντεστησαν αυτοις κατεψθειραν και εδουλωσαν αυτους μετα δε των φιλων αυτων και των επαναπαυομενων αυτοις συνετηρησαν φιλιαν και κατεκρατησαν των βασιλειων των εγγυς και των μακραν και όσοι ηκουον το ονομα αυτων εφοβουντο απ αυτων οίς δ αν βουλωνται βοηθειν και βασιλευειν βασιλευουσιν ους δ αν βουλωνται μεθιστωσιν και ύψωθησαν σφοδρα και εν πασιν τουτοις ουκ επεθεντο αυτων ουδε εις διαδημα

ουδε περιεβαλοντο πορφυραν ωστε αδρυνθηναι εν αυτη και βουλευτηριον ποιησαν εαυτοις και καθ ημεραν εβουλευοντο τριακχοσιοι και εικοσι βουλευομενοι δια παντος περι του πληθους του ευκοσμειν αυτους και πιστευουσιν ενι ανθρωπω αρχειν αυτων κατ ενιαυτον και κυριευειν πασης της γης αυτων και παντες ακουουσιν του ενος και ουκ εστιν ψθονος ουδε ζηλος εν αυτοις και επελεξατο ιουδας τον ευπολεμον υιον ιωαννου του ακχως και ιασονα υιον ελεαζαρου και απεστειλεν αυτους εις ρωμην στησαι φιλιαν και συμμαχian και του αραι τον ζυγον απ αυτων οτι ειδον την βασιλειαν των ελληνων καταδουλουμενους τον ισραηλ δουλεια και επορευθησαν εις ρωμην και η οδος πολλη σφοδρα και εισηλθουσιν εις το βουλευτηριον και απεκριθησαν και ειπον ιουδας ο και μακκαβαιος και οι αδελφοι αυτου και το πληθος των ιουδαιων απεστειλαν ημας προς υμας στησαι μεθ υμων συμμαχian και ειρηνην και γραφηναι ημας συμμαχους και φιλους υμων και ηρσεν ο λογος ενωπιον αυτων και τουτο το αντιγραφον της επιστολης ης αντεγραψαν επι δελτοις χαλκαις και απεστειλαν εις ιερουσαλημ εινα παρ αυτοις εκει μνημοσυνον ειρηνης και συμμαχias καλως γηναιτο ρωμαιοις και τω εθνει ιουδαιων εν τη θalασση και επι της ξηρας εις τον αιωνα και ρομφαια και εχθρος μακρυνθει απ αυτων εαν δε ενστη πολεμος ρωμη προτερα η πασιν τοις συμμαχοις αυτων εν παση τη κυρια αυτων συμμαχησει το εθνος των ιουδαιων ως αν ο καιρος υπογραφη αυτοις καρδια πληρει και τοις πολεμουσιν ου δωσουσιν ουδε επαρκεσουσιν σιτον οπλα αργυριον πλοια ως εδοξεν ρωμη και φυλαζονται τα φυλαγματα αυτων ουθεν λαβοντες κατα τα αυτα δε εαν εθνει ιουδαιων συμβη προτεροις πολεμος συμμαχηςουσιν οι ρωμαιοι εκ ψυχης ως αν αυτοις ο καιρος υπογραφη και τοις συμμαχουσιν ου δοθησεται σιτος οπλα αργυριον πλοια ως εδοξεν ρωμη και φυλαζονται τα φυλαγματα ταυτα και ου μετα δολου κατα τους λογους τουτους ουτως εστησαν ρωμαιοι τω δημω των ιουδαιων εαν δε μετα τους λογους τουτους βουλευσωνται ουτοι και ουτοι προσθιναι η αφελειν ποιησονται εξ αιρεσεως αυτων και ο αν προσθωσιν η αφελωσιν εσται κυρια και περι των κακων ων ο βασιλευς δημητριος συντελειται εις αυτους εγραψαμεν αυτω λεγοντες δια τι εβαρυνας τον ζυγον σου επι τους φιλους ημων τους συμμαχους ιουδαιους εαν ουν ετι εντωχωσιν κατα σου ποιησωμεν αυτοις την χρυσιν και πολεμησωμεν σε δια της θalασσης και δια της ξηρας και ηκουσεν δημητριος οτι επεσεν νικανωρ και η δυναμις αυτου εν πολεμω και προσεθετο τον βαρχιδην και τον αλκιμον εκ δευτερου αποστειλαι εις γην ιουδα και το δεξιον κερας μετ αυτων και επορευθησαν οδον την εις γαλγαλα και παρενεβαλον επι μαισαλωθ την εν αρβηλοις και προκατελαβοντο αυτην και απωλεσαν ψυχας ανθρωπων πολλας και του μηνος του πρωτου ετους του δευτερου και πεντηχοστου και εκατοστου παρενεβαλον επι ιερουσαλημ και απηραν και επορευθησαν εις βερεαν εν εικοσι χιλιασιν ανδρων και δισχιλια ιππω και ιουδας ην παρεμβεβληκως εν ελασα και τρισχιλιοι ανδρες μετ αυτου εκλεκτοι και ειδον το πληθος των δυναμεων οτι πολλοι εισιν και εφοβηθησαν σφοδρα και εξερρησαν πολλοι απο της παρεμβολης ου κατελειφθησαν εξ αυτων αλλ η οκτακχοσιοι ανδρες και ειδεν ιουδας οτι απερρυη η παρεμβολη αυτου και ο πολεμος εθλιβεν αυτον και συνετριβη τη καρδια οτι ουκ ειχεν καιρον συναγαγειν αυτους και εξελυθη και ειπεν τοις καταλειφθεισιν αναστωμεν και

αναβωμεν επι τους υπεναντιους ημων εαν αρα δυναμεθα πολεμησαι προς αυτοους και απεστρεφον αυτον λεγοντες ου μη δυναμεθα αλλ η σωζωμεν τας εαυτων ψυχας το νυν επιστρεψωμεν και οι αδελφοι ημων και πολεμησωμεν προς αυτοους ημεις δε ολιγοι και ειπεν ιουδας μη γενοιτο ποιησαι το πραγμα τουτο φυγειν απ αυτων και ει ηγγικεν ο καιρος ημων και αποθανωμεν εν ανδρεια χαριν των αδελφων ημων και μη καταλιπωμεν αιτιαν τη δοξη ημων και απηρεν η δυναμις απο της παρεμβολης και εστησαν εις συναντησιν αυτοις και εμερισθη η ιππος εις δυο μερη και οι σφενδονηται και οι τοξοται προεπορευοντο της δυναμεως και οι πρωταγωνισται παντες οι δυνατοι βακχιδης δε ην εν τω δεξιω κερατι και ηγγισεν η φαλαγξ εκ των δυο μερων και εφωνουν ταις σαλπιγξιν και εσαλπισαν οι παρα ιουδου και αυτοι ταις σαλπιγξιν και εσαλευθη η γη απο της φωνης των παρεμβολων και εγενετο ο πολεμος συνημμενος απο πρωιθεν εως εσπερας και ειδεν ιουδας οτι βακχιδης και το στερεωμα της παρεμβολης εν τοις δεξιοις και συνηλθον αυτω παντες οι ευψυχοι τη καρδια και συνετριβη το δεξιον μερος απ αυτων και εδιωκεν οπισω αυτων εως αζωτου ορους και οι εις το αριστερον κερας ειδον οτι συνετριβη το δεξιον κερας και επεστρεψαν κατα ποδας ιουδου και των μετ αυτου εκ των οπισθεν και εβαρυνθη ο πολεμος και επεσον τραυματιαι πολλοι εκ τουτων και εκ τουτων και ιουδας επεσεν και οι λοιποι εφυγον και ηρεν ιωναθαν και σιμων ιουδαν τον αδελφον αυτων και εθαψαν αυτον εν τω ταφω των πατερων αυτου εν μωδειν και εκλαυσαν αυτον και εκοψαντο αυτον πας ισραηλ κοπετον μεγαν και επενθουν ημερας πολλας και ειπον πως επεσεν δυνατος σωζων τον ισραηλ και τα περισσα των λογων ιουδου και των πολεμων και των ανδραγαθιων ων εποιησεν και της μεγαλυσυνης αυτου ου κατεγραφη πολλα γαρ ην σφοδρα και εγενετο μετα την τελευτην ιουδου εξεκυψαν οι ανομοι εν πασιν τοις οριοις ισραηλ και ανετειλαν παντες οι εργαζομενοι την αδικιαν εν ταις ημεραις εκειναις εγενηθη λιμος μεγας σφοδρα και αυτομολησεν η χωρα μετ αυτων και εξελεξεν βακχιδης τους ασεβεις ανδρας και κατεστησεν αυτοους κυριους της χωρας και εξεζητουν και ηρευνων τους φιλους ιουδου και ηγον αυτοους προς βακχιδην και εξεδικα αυτοους και ενεπαιζεν αυτοις και εγενετο θλιψις μεγαλη εν τω ισραηλ ητις ουκ εγενετο αφ ης ημερας ουκ ωφθη προφητης αυτοις και ηθροισθησαν παντες οι φιλοι ιουδου και ειπον τω ιωναθαν αφ ου ο αδελφος σου ιουδας τετελευτηκεν και ανηρ ομοιος αυτω ουκ εστιν εξελθειν και εισελθειν προς τους εχθρους και βακχιδην και εν τοις εχθραινουσιν του εθνους ημων νυν ουν σε ηρετισαμεθα σημερον του ειναι αντ αυτου ημιν εις αρχοντα και ηγουμενον του πολεμησαι τον πολεμον ημων και επεδεξατο ιωναθαν εν τω καιρω εκεινω την ηγησιν και ανεστη αντι ιουδου του αδελφου αυτου και εγνω βακχιδης και εζητει αυτον αποκτειναι και εγνω ιωναθαν και σιμων ο αδελφος αυτου και παντες οι μετ αυτου και εφυγον εις την ερημον θεκαε και παρενεβαλον επι το υδωρ λακκου ασφαρ και εγνω βακχιδης τη ημερα των σαββατων και ηλθεν αυτος και παν το στρατευμα αυτου περαν του ιορδανου και απεστειλεν τον αδελφον αυτου ηγουμενον του οχλου και παρεκαλεσεν τους ναβαταιους φιλους αυτου του παραθεσθαι αυτοις την αποσκευην αυτων την πολλην και εξηλθον οι υιοι ιαμβρι οι εκ μηδαβα και συνελαβον ιωαννην και παντα οσα ειχεν και απηλθον εχοντες μετα τους λογους

τουτους απηγγειλαν ιωναθαν και σιμωνι τω αδελφω αυτου οτι υιοι ιαμβρι ποιουσιν γαμον μεγαν και αγουσιν την νυμφην απο ναδαβαθ θυγατερα ενός των μεγαλων μεγιστανων χανααν μετα παραπομπης μεγαλης και εμνησθησαν του αιματος ιωαννου του αδελφου αυτων και ανεβησαν και εκρυβησαν υπο την σκεπην του ορους και ηραν τους οφθαλμους αυτων και ειδον και ιδου θρους και αποσκευη πολλη και ο νυμφιος εξηλθεν και οι φιλοι αυτου και οι αδελφοι αυτου εις συναντησιν αυτων μετα τυμπανων και μουσικων και οπλων πολλων και εξανεστησαν επ αυτους απο του ενεδρου και απεκτειναν αυτους και επεσον τραυματιαι πολλοι και οι επιλοιποι εφυγον εις το ορος και ελαβον παντα τα σκυλα αυτων και μετεστραφη ο γαμος εις πενθος και φωνη μουσικων αυτων εις θρηνον και εξεδικησαν την εκδικησιν αιματος αδελφου αυτων και απεστρεψαν εις το ελος του ιορδανου και ηκουσεν βακχιδης και ηλθεν τη ημερα των σαββατων εως των κρηπιδων του ιορδανου εν δυναμει πολλη και ειπεν ιωναθαν τοις παρ αυτου αναστωμεν δη και πολεμησωμεν περι των ψυχων ημων ου γαρ εστιν σημερον ως εχθες και τριτην ημεραν ιδου γαρ ο πολεμος εξ εναντιας και εξοπισθεν ημων το δε υδωρ του ιορδανου ενθεν και ενθεν και ελος και δρυμος ουκ εστιν τοπος του εκκλιναι νυν ουν κεκραξατε εις τον ουρανον οπως διασωθητε εκ χειρος των εχθρων ημων και συνηψεν ο πολεμος και εξετεινεν ιωναθαν την χειρα αυτου παταξαι τον βακχιδην και εξεκλινεν απ αυτου εις τα οπισω και ενεπηδησεν ιωναθαν και οι μετ αυτου εις τον ιορδανην και διεκολυμβησαν εις το περαν και ου διεβησαν επ αυτους τον ιορδανην επεσον δε παρα βακχιδου τη ημερα εκεινη εις χιλιους ανδρας και επεστρεψεν εις ιερουσαλημ και ωκοδομησαν πολεις οχυρας εν τη ιουδαια το οχυρωμα το εν ιεριχω και την αμμαους και την βαιθωρων και την βαιθιηλ και την θαμναθα φαραθων και την τεφων εν τειχεσιν υψηλοις και πυλαις και μοχλοις και ειθετο φρουραν εν αυτοις του εχθραινειν τω ισραηλ και ωχυρωσεν την πολιν την βαιθισουραν και γαζαρα και την ακραν και ειθετο εν αυταις δυναμεις και παραθεσεις βρωματων και ελαβεν τους υιους των ηγουμενων της χωρας ομηρα και ειθετο αυτους εν τη ακρα εν ιερουσαλημ εν φυλακη και εν ετει τριτω και πεντηκοστω και εκατοστω τω μηνι τω δευτερω επεταξεν αλκιμος καθαιρειν το τειχος της αυλης των αγιων της εσωτερας και καθειλεν τα εργα των προφητων και ενηρξατο του καθαιρειν εν τω καιρω εκεινω επληγη αλκιμος και ενεποδισθη τα εργα αυτου και απεφραγη το στομα αυτου και παρελυθη και ουκ ηδυνατο ετι λαλησαι λογον και εντειλασθαι περι του οικου αυτου και απεθανεν αλκιμος εν τω καιρω εκεινω μετα βασανου μεγαλης και ειδεν βακχιδης οτι απεθανεν αλκιμος και επεστρεψεν προς τον βασιλεα και ησυχασεν η γη ιουδα ετη δυο και εβουλευσαντο παντες οι ανομοι λεγοντες ιδου ιωναθαν και οι παρ αυτου εν ησυχια κατοικουσιν πεποιηοτες νυν ουν αναξομεν τον βακχιδην και συλλημφεται αυτους παντας εν νυκτι μια και πορευθεντες συνεβουλευσαντο αυτω και απηρην του ελθειν μετα δυναμεως πολλης και απεστειλεν λαθρα επιστολας πασιν τοις συμμαχοις αυτου τοις εν τη ιουδαια οπως συλλαβωσιν τον ιωναθαν και τους μετ αυτου και ουκ ηδυναντο οτι εγνωσθη η βουλη αυτων και συνελαβον απο των ανδρων της χωρας των αρχηγων της κακχιας εις πεντηκοντα ανδρας και απεκτειναν αυτους και εξεχωρησεν ιωναθαν και σιμων και οι μετ αυτου εις βαιθβασι

την εν τη ερημω και ωκοδομησεν τα καθήρημενα αυτης και εσπερ-
ωσαν αυτην και εγνω βακχιδης και συνηγαγεν παν το πληθος αυτου
και τοις εκ της ιουδαιας παρηγγειλεν και ελθων παρενεβαλεν επι βαιθ-
βασι και επολεμησεν αυτην ήμερας πολλας και εποίησεν μηχανας και
απελιπεν ιωναθαν σιμωνα τον αδελφον αυτου εν τη πολει και εξήλθεν
εις την χωραν και ηλθεν εν αριθμω και επαταξεν οδομηρα και τους
αδελφους αυτου και τους υιους φασιρων εν τω σκηνωματι αυτων και
ηρξαντο τυπτειν και ανεβαινον εν ταις δυναμεσιν και σιμων και οι
μετ αυτου εξήλθον εκ της πολεως και ενεπυρισαν τας μηχανας και
επολεμησαν προς τον βακχιδην και συνετριβή υπ αυτων και εθλιβον
αυτον σφοδρα ότι ην ή βουλη αυτου και ή εφοδος αυτου κενη και
ωργισθη εν θυμω τοις ανδρασιν τοις ανομοις τοις συμβουλευσασιν
αυτω ελθειν εις την χωραν και απεκτεινεν εξ αυτων πολλους και ε-
βουλευσατο του απελθειν εις την γην αυτου και επεγνω ιωναθαν και
απεστείλεν προς αυτον πρεσβεις του συνθεσθαι προς αυτον ειρηνην
και αποδοουναι αυτοις την αιχμαλωσιαν και επεδεξάτο και εποίησεν
κατα τους λογους αυτου και ωμοσεν αυτω μη εκζητησαι αυτω κακον
πασας τας ήμερας της ζωης αυτου και απεδωκεν αυτω την αιχμαλω-
σιαν ήν ηχμαλωτευσεν το προτερον εκ γης ιουδα και αποστρεψας
απηλθεν εις την γην αυτου και ου προσεθετο ετι ελθειν εις τα όρια
αυτων και κατεπαυσεν ρομφαια εξ ισραηλ και ωκησεν ιωναθαν εν
μαχμας και ηρξάτο ιωναθαν κρινειν τον λαον και ηφανισεν τους ασε-
βεις εξ ισραηλ και εν ετει εξηκοστω και εκατοστω ανεβη αλεξανδρος
ό του αντιοχου ό επιφανης και κατελαβετο πτολεμαιδα και επεδεξα-
ντο αυτον και εβασίλευσεν εκει και ηκουσεν δημητριος ό βασιλευς
και συνηγαγεν δυναμεις πολλας σφοδρα και εξήλθεν εις συναντησιν
αυτω εις πολεμον και απεστείλεν δημητριος προς ιωναθαν επιστολας
λογοις ειρηνικοις ώστε μεγαλυναι αυτον ειπεν γαρ προφθασωμεν του
ειρηνην θειναι μετ αυτων πριν η θειναι αυτον μετα αλεξανδρου καθ
ήμων μνησθησεται γαρ παντων των κακων ών συνετελεσαμεν προς
αυτον και εις τους αδελφους αυτου και εις το εθνος και εδωκεν αυ-
τω εξουσιαν συναγαγειν δυναμεις και κατασκευαζειν όπλα και ειναι
αυτον συμμαχον αυτου και τα όμηρα τα εν τη ακρα ειπεν παραδουναι
αυτω και ηλθεν ιωναθαν εις ιερουσαλημ και ανεγνω τας επιστολας εις
τα ωτα παντος του λαου και των εκ της ακρας και εφοβηθησαν φοβον
μεγαν ότε ηκουσαν ότι εδωκεν αυτω ό βασιλευς εξουσιαν συναγαγειν
δυναμιν και παρεδωκαν οι εκ της ακρας ιωναθαν τα όμηρα και απεδω-
κεν αυτους τοις γονευσιν αυτων και ωκησεν ιωναθαν εν ιερουσαλημ
και ηρξάτο οικοδομειν και καινιζειν την πολιν και ειπεν προς τους
ποιουντας τα εργα οικοδομειν τα τειχη και το ορος σιων κυκλοθεν
εκ λιθων τετραποδων εις οχυρωσιν και εποίησαν ότως και εφυγον
οι αλλογενεις οι οντες εν τοις οχυρωμασιν οις ωκοδομησεν βακχιδης
και κατελιπεν έκαστος τον τοπον αυτου και απηλθεν εις την γην αυ-
του πλην εν βαιθσουροις υπελειφθησαν τινες των καταλιποντων τον
νομον και τα προσταγματα ην γαρ εις φυγαδευτηριον και ηκουσεν
αλεξανδρος ό βασιλευς τας επαγγελιας όσας απεστείλεν δημητριος
τω ιωναθαν και διηγησαντο αυτω τους πολεμους και τας ανδραγα-
θιας άς εποίησεν αυτος και οι αδελφοι αυτου και τους κοπους όυς
εσχον και ειπεν μη έυρησομεν ανδρα τοιουτον ένα και νυν ποιησομεν
αυτον φιλον και συμμαχον ήμων και εγραψεν επιστολας και απεστεί-

λεν αυτω κατα τους λογους τουτους λεγων βασιλευς αλεξανδρος τω αδελφω ιωναθαν χαιρειν ακηκοαμεν περι σου οτι ανηρ δυνατος ισχυι και επιτηδειος ει του ειναι ημων φιλος και νυν καθεστακαμεν σε σημερον αρχιερεα του εθνους σου και φιλον βασιλεως καλεισθαι σε και απεστειλεν αυτω πορφυραν και στεφανον χρυσουν και φρονειν τα ημων και συντηρειν φιλιας προς ημας και ενεδυσατο ιωναθαν την αγιαν στολην τω εβδομω μηνι ετους εξηκοστου και εκατοστου εν εορτη σκηνοπηγιας και συνηγαγεν δυναμεις και κατεσκευασεν οπλα πολλα και ηκουσεν δημητριος τους λογους τουτους και ελυπηθη και ειπεν τι τουτο εποιησαμεν οτι προσεφθακεν ημας αλεξανδρος του φιλιαν καταλαβεσθαι τοις ιουδαιois εις στηριγμα γραψω αυτοις καγω λογους παρακλησεως και υψους και δοματων οπως ωσιν συν εμοι εις βοηθειαν και απεστειλεν αυτοις κατα τους λογους τουτους βασιλευς δημητριος τω εθνει των ιουδαιων χαιρειν επει συνετηρησατε τας προς ημας συνθηκας και ενεμεινατε τη φιλια ημων και ου προσεχωρησατε τοις εχθροις ημων ηκουσαμεν και εχαρημεν και νυν εμμεινατε ετι του συνηρησαι προς ημας πιστιν και ανταποδωσομεν υμιν αγαθα ανθ' ων ποιειτε μεθ' ημων και αφησομεν υμιν αφεματα πολλα και δωσομεν υμιν δοματα και νυν απολυω υμας και αφιημι παντας τους ιουδαιους απο των φορων και της τιμης του αλως και απο των στεφανων και αντι του τριτου της σπορας και αντι του ημισους του καρπου του ξυλινου του επιβαλλοντος μοι λαβειν αφιημι απο της σημερον και επεκεινα του λαβειν απο γης ιουδα και απο των τριων νομων των προστιθεμενων αυτη απο της σαμαριτιδος και γαλιλαιας απο της σημερον ημερας και εις τον απαντα χρονον και ιερουσαλημ εστω αγια και αφειμενη και τα ορια αυτης αι δεκαται και τα τελη αφιημι και την εξουσιαν της ακρας της εν ιερουσαλημ και διδωμι τω αρχιερει οπως αν καταστηση εν αυτη ανδρας ους αν αυτος εκλεξηται του φυλασσειν αυτην και πασαν ψυχην ιουδαιων την αιχμαλωτισθεισαν απο γης ιουδα εις πασαν βασιλειαν μοι αφιημι ελευθεραν δωρεαν και παντες αφιετωσαν τους φορους και των κτηνων αυτων και πασαι αι εορται και τα σαββατα και νουμηνια και ημεραι αποδεδειγμεναι και τρεις ημεραι προ εορτης και τρεις μετα εορτην εστωσαν πασαι ημεραι ατελειας και αφεσεως πασιν τοις ιουδαιois τοις ουσιν εν τη βασιλεια μοι και ουχ' εξει εξουσιαν ουδεις πρασσειν και παρενοχλειν τινα αυτων περι παντος πραγματος και προγραφητωσαν των ιουδαιων εις τας δυναμεις του βασιλεως εις τριακοντα χιλιαδας ανδρων και δοθησεται αυτοις ξενια ως καθηκει πασαις ταις δυναμεσιν του βασιλεως και κατασταθησεται εξ αυτων εν τοις οχυρωμασιν του βασιλεως τοις μεγαλοις και εκ τουτων κατασταθησονται επι χρεων της βασιλειας των ουσων εις πιστιν και οι επ αυτων και οι αρχοντες εστωσαν εξ αυτων και πορευεσθωσαν τοις νομοις αυτων καθα και προσεταξεν ο βασιλευς εν γη ιουδα και τους τρεις νομους τους προστεθεντας τη ιουδαια απο της χωρας σαμαρειας προστεθητω τη ιουδαια προς το λογισθηναι του γενεσθαι υφ' ενα του μη υπακουσαι αλλης εξουσιας αλλ' η του αρχιερεως πτολεμαιδα και την προσκυρουσαν αυτη δεδωκα δομα τοις αγιοις τοις εν ιερουσαλημ εις την καθηκουσαν δαπανην τοις αγιοις καγω διδωμι κατ' ενιαυτον δεκα πεντε χιλιαδας σικλων αργυριου απο των λογων του βασιλεως απο των τοπων των ανηκοντων και παν το πλεοναζον ο ουκ απεδιδωσαν απο των χρεων ως εν τοις πρωτοις ετεσιν απο του νυν δωσουσιν

εις τα εργα του οικου και επι τουτοις πεντακισχιλιους σικλους αργυρου ους ελαμβανον απο των χρεων του αγιου απο του λογου κατ ενιαυτον και ταυτα αφιεται δια το ανηκειν αυτα τοις ιερευσιν τοις λειτουργουσιν και οσοι εαν φυγωσιν εις το ιερον το εν ιεροσολυμοις και εν πασιν τοις οριοις αυτου οφειλων βασιλικά και παν πραγμα απολελυσθωσαν και παντα οσα εστιν αυτοις εν τη βασιλεια μου και του οικοδομηθηναι και επικαινισθηναι τα εργα των αγιων και η δαπανη δοθησεται εκ του λογου του βασιλεως και του οικοδομηθηναι τα τειχη ιερουσαλημ και οχυρωσαι κυκλοθεν και η δαπανη δοθησεται εκ του λογου του βασιλεως και του οικοδομηθηναι τα τειχη εν τη ιουδαια ως δε ηκουσεν ιωναθαν και ο λαος τους λογους τουτους ουκ επιστευσαν αυτοις ουδε επεδεξαντο οτι επεμνησθησαν της κακιας της μεγαλης ης εποιησεν εν ισραηλ και εθλιψεν αυτοους σφοδρα και ευδοκησαν εν αλεξανδρω οτι αυτος εγενετο αυτοις αρχηγος λογων ειρηνικων και συνεμαχουν αυτω πασας τας ημερας και συνηγαγεν αλεξανδρος ο βασιλευς δυναμεις μεγαλας και παρενεβαλεν εξ εναντιας δημητριου και συνησαν πολεμον δι δυο βασιλεις και εφυγεν η παρεμβολη δημητριου και εδιωξεν αυτον ο αλεξανδρος και ισχυσεν επ αυτοους και εσπερωςεν τον πολεμον σφοδρα έως εδυ ο ηλιος και επεσεν ο δημητριος εν τη ημερα εκεινη και απεστειλεν αλεξανδρος προς πτολεμαιον βασιλεα αιγυπτου πρεσβεις κατα τους λογους τουτους λεγων επει ανεστρεψα εις την βασιλειαν μου και ενεκαθισα επι θρονου πατερων μου και εκρατησα της αρχης και συνετριψα τον δημητριον και επεκρατησα της χωρας ημων και συνησα προς αυτον μαχην και συνετριβη αυτος και η παρεμβολη αυτου υφ ημων και εκαθισαμεν επι θρονου βασιλειας αυτου και νυν στησωμεν προς αυτους φιλιαν και νυν δος μοι την θυγατερα σου εις γυναικα και επιγαμβρευσω σοι και δωσω σοι δοματα και αυτη αξια σου και απεκριθη πτολεμαιος ο βασιλευς λεγων αγαθη ημερα εν η επεστρεψας εις γην πατερων σου και εκαθισας επι θρονου βασιλειας αυτων και νυν ποιησω σοι α εγραψας αλλα απαντησον εις πτολεμαιδα οπως ιδωμεν αλληλους και επιγαμβρευσω σοι καθως ειρηκας και εξηλθεν πτολεμαιος εξ αιγυπτου αυτος και κλεοπατρα η θυγατηρ αυτου και ηλθεν εις πτολεμαιδα ετους δευτερου και εξηκοστου και εκατοστου και απηνητησεν αυτω αλεξανδρος ο βασιλευς και εξεδετο αυτω κλεοπατραν την θυγατερα αυτου και εποιησεν τον γαμον αυτης εν πτολεμαιδι καθως οι βασιλεις εν δοξη μεγαλη και εγραψεν αλεξανδρος ο βασιλευς ιωναθη ελθειν εις συναντησιν αυτω και επορευθη μετα δοξης εις πτολεμαιδα και απηνητησεν τοις δυσιν βασιλευσι και εδωκεν αυτοις αργυριον και χρυσιον και τοις φιλοις αυτων και δοματα πολλα και ευρεν χαριν ενωπιον αυτων και επισυνηχθησαν επ αυτον ανδρες λοιμοι εξ ισραηλ ανδρες παρανομοι εντυχειν κατ αυτου και ου προσεσχεν αυτοις ο βασιλευς και προσεταξεν ο βασιλευς και εξεδυσαν ιωναθαν τα ιματια αυτου και ενεδυσαν αυτον πορφυραν και εποιησαν ουτως και εκαθισεν αυτον ο βασιλευς μετ αυτου και ειπεν τοις αρχουσιν αυτου εξελθατε μετ αυτου εις μεσον της πολεως και κηρυξατε του μηδενα εντυγχανειν κατ αυτου περι μηδενος πραγματος και μηδεις αυτω παρενοχλειτω περι παντος λογου και εγενετο ως ειδον οι εντυγχανοντες την δοξαν αυτου καθως εκηρυξεν και περιβεβλημενον αυτον πορφυραν και εφυγον παντες και εδοξασεν αυτον ο βασιλευς και εγραψεν αυτον των πρωτων φιλων και εθετο

αυτον στρατηγον και μεριδάρχην και επεστρεψεν ιωναθαν εις ιερουσαλημ μετ ειρηνης και ευφροσυνης και εν ετει πεμπτω και εξηκοστω και εκατοστω ηλθεν δημητριος υιος δημητριου εκ κρητης εις την γην των πατερων αυτου και ηκουσεν αλεξανδρος ο βασιλευς και ελυπηθη σφοδρα και υπεστρεψεν εις αντιοχειαν και κατεστησεν δημητριος απολλωνιον τον οντα επι κοιλης συριας και συνηγαγεν δυναμιν μεγαλην και παρενεβαλεν επι ιαμνειαν και απεστειλεν προς ιωναθαν τον αρχιερεα λεγων συ μονωτατος επαιρη εφ ημας εγω δε εγεννηθην εις καταγελωτα και εις ονειδισμον δια σε και δια τι συ εξουσιαζης εφ ημας εν τοις ορεσι νυν ουν ει πεποιθας επι ταις δυναμεσιν σου καταβηθι προς ημας εις το πεδιον και συγκριθωμεν εαυτοις εκει οτι μετ εμου εστιν δυναμεις των πολεων ερωτησον και μαθε τις ειμι και οι λοιποι οι βοηθουντες ημιν και λεγουσιν ουκ εστιν υμιν στασις ποδος κατα προσωπον ημων οτι δις ετροπωθησαν οι πατερες σου εν τη γη αυτων και νυν ου δυνηση υποστηναι την ιππον και δυναμιν τοιαυτην εν τω πεδιω οπου ουκ εστιν λιθος ουδε κοχλαξ ουδε τοπος του φυγειν ως δε ηκουσεν ιωναθαν των λογων απολλωνιου εκινηθη τη διανοια και επελεξεν δεκα χιλιαδας ανδρων και εξηλθεν εξ ιερουσαλημ και συνηντησεν αυτω σιμων ο αδελφος αυτου επι βοηθειαν αυτω και παρενεβαλεν επι ιοππη και απεκλεισαν αυτην οι εκ της πολεως οτι φρουρα απολλωνιου εν ιοππη και επολεμησαν αυτην και φοβηθεντες ηνοιξαν οι εκ της πολεως και εκυριευσεν ιωναθαν ιοππης και ηκουσεν απολλωνιος και παρενεβαλεν τρισχιλιαν ιππον και δυναμιν πολλην και επορευθη εις αζωτον ως διοδευων και αμα προηγεν εις το πεδιον δια το εχειν αυτον πληθος ιππου και πεποιθεναι επ αυτη και κατεδιωξεν οπισω αυτου εις αζωτον και συνηψαν αι παρεμβολαι εις πολεμον και απελιπεν απολλωνιος χιλιαν ιππον κρυπτως κατοπισθεν αυτων και εγνω ιωναθαν οτι εστιν ενεδρον κατοπισθεν αυτου και εκυκλωσαν αυτου την παρεμβολην και εξετιναξαν τας σχιζας εις τον λαον εκ πρωιθεν έως δειλης ο δε λαος εισιτηκει καθως επεταξεν ιωναθαν και εκοπιασαν οι ιπποι αυτων και ειλκυσεν σιμων την δυναμιν αυτου και συνηψεν προς την φαλαγγα η γαρ ιππος εξελυθη και συνετριβησαν υπ αυτου και εφυγον και η ιππος εσχορπισθη εν τω πεδιω και εφυγον εις αζωτον και εισηλθον εις βηθδαγων το ειδωλιον αυτων του σωθηναι και ενεπυρισεν ιωναθαν την αζωτον και τας πολεις τας κυκλω αυτης και ελαβεν τα σκυλα αυτων και το ιερον δαγων και τους συμφυγοντας εις αυτο ενεπυρισεν πυρι και εγενοντο οι πεπτωκοτες μαχαιρα συν τοις εμπυρισθεισιν εις ανδρας οκταχισιχιλιους και απηρεν εκειθεν ιωναθαν και παρενεβαλεν επι ασκαλωνα και εξηλθον οι εκ της πολεως εις συναντησιν αυτω εν δοξη μεγαλη και επεστρεψεν ιωναθαν εις ιερουσαλημ συν τοις παρ αυτου εχοντες σκυλα πολλα και εγενετο ως ηκουσεν αλεξανδρος ο βασιλευς τους λογους τουτους και προσεθετο ετι δοξασαι τον ιωναθαν και απεστειλεν αυτω πορπην χρυσην ως εθος εστιν διδοσθαι τοις συγγενεσιν των βασιλεων και εδωκεν αυτω την ακκαρων και παντα τα ορια αυτης εις κληροδοσιαν και βασιλευς αιγυπτου ηθροισεν δυναμεις πολλας ως η αμμος η παρα το χειλος της θαλασσης και πλοια πολλα και εξητησε κατακρατησαι της βασιλειας αλεξανδρου δολω και προσθειναι αυτην τη βασιλεια αυτου και εξηλθεν εις συριαν λογοις ειρηνικοις και ηνοιγον αυτω οι απο των πολεων και συνηντων αυτω οτι εντολη ην αλεξανδρου του

βασίλειος συνανταν αυτω δια το πενθηρον αυτου ειναι ως δε εισεπο-
ρευετο εις τας πολεις πτολεμαιος απετασσε τας δυναμεις φρουραν εν
ἐκαστη πολει ως δε ηγγισαν αζωτου εδειξαν αυτω το ιερον δαγων
εμπεπυρισμενον και αζωτον και τα περιπολια αυτης καθηρημενα και
τα σωματα ερριμμενα και τους εμπεπυρισμενους ούς ενεπυρισεν εν τω
πολεμω εποιησαν γαρ θιμωνιας αυτων εν τη ὁδω αυτου και διηγησα-
ντο τω βασιλει ἃ εποιησεν ιωναθαν εις το φογισαι αυτον και εσιγησεν
ὁ βασιλευς και συνηνητησεν ιωναθαν τω βασιλει εις ιοππην μετα δοξης
και ησπασαντο αλληλους και εκοιμηθησαν εκει και επορευθη ιωναθαν
μετα του βασιλειος ἕως του ποταμου του καλουμενου ελευθερου και
επεστρεψεν εις ιερουσαλημ ὁ δε βασιλευς πτολεμαιος εκυριευσεν των
πολεων της παραλιας ἕως σελευκειας της παραθαλασσιας και διελογι-
ζετο περι αλεξανδρου λογισμους πονηρους και απεστειλεν πρεσβεις
προς δημητριον τον βασιλεα λεγων δευρο συνθωμεθα προς ἑαυτους
διαθηκην και δωσω σοι την θυγατερα μου ἣν ειχεν αλεξανδρος και
βασιλευσεις της βασιλειας του πατρος σου μεταμεμελημαι γαρ δους
αυτω την θυγατερα μου εζητησεν γαρ αποκτειναι με και εφογισεν
αυτον χαριν του επιθυμησαι αυτον της βασιλειας αυτου και αφελο-
μενος αυτου την θυγατερα εδωκεν αυτην τω δημητριω και ηλλοιωθη
τω αλεξανδρω και εφανη ἡ εχθρα αυτων και εισηλθεν πτολεμαιος
εις αντιοχειαν και περιεθετο το διαδημα της ασιας και περιεθετο δυο
διαδηματα περι την κεφαλην αυτου το της αιγυπτου και ασιας αλε-
ξανδρος δε ὁ βασιλευς ην εν κιλικια κατα τους καιρους εκεινους ὅτι
απεστατουν οἱ απο των τοπων εκεινων και ηκουσεν αλεξανδρος και
ηλθεν επ αυτον εν πολεμω και εξηγαγεν πτολεμαιος και απηνητησεν
αυτω εν χειρι ισχυρα και ετροπωσατο αυτον και εφυγεν αλεξανδρος
εις την αραβιαν του σκεπασθηναι αυτον εκει ὁ δε βασιλευς πτολε-
μαιος ὑψωθη και αφειλεν ζαβδιηλ ὁ αραψ την κεφαλην αλεξανδρου
και απεστειλεν τω πτολεμαιοι και ὁ βασιλευς πτολεμαιος απειθανεν εν
τη ἡμερα τη τριτη και οἱ οντες εν τοις οχυρωμασιν αυτου απωλοντο
ὑπο των εν τοις οχυρωμασιν και εβασιλευσεν δημητριος ετους ἑβδο-
μου και ἑξηκοστού και ἑκατοστού εν ταις ἡμεραις εκειναις συνηγαγεν
ιωναθαν τους εκ της ιουδαιας του εκπολεμησαι την ακραν την εν ι-
ερουσαλημ και εποιησεν επ αυτην μηχανας πολλας και επορευθησαν
τινες μισουντες το εθνος αυτων ανδρες παρανομοι προς τον βασιλεα
και απηγγειλαν αυτω ὅτι ιωναθαν περικαθηται την ακραν και ακουσας
ωργισθη ὡς δε ηκουσεν ευθεως αναζευξας ηλθεν εις πτολεμαιοδα και
εγραψεν ιωναθαν του μη περικαθησθαι και του απαντησαι αυτον αυ-
τω συμμασγειν εις πτολεμαιοδα την ταχιστην ὡς δε ηκουσεν ιωναθαν
εκελευσεν περικαθησθαι και επελεξεν των πρεσβυτερων ισραηλ και
των ιερεων και εδωκεν ἑαυτον τω κινδυνω και λαβων αργυριον και
χρυσιον και ἱματισμον και ἑτερα ξενια πλειονα και επορευθη προς τον
βασιλεα εις πτολεμαιοδα και ἔυρεν χαριν εναντιον αυτου και ενετυχά-
νον κατ αυτου τινες ανομοι των εκ του εθνους και εποιησεν αυτω ὁ
βασιλευς καθως εποιησαν αυτω οἱ προ αυτου και ὑψωσεν αυτον ενα-
ντιον των φιλων αυτου παντων και εστησεν αυτω την αρχιερωσυνην
και ὅσα αλλα ειχεν τιμια το προτερον και εποιησεν αυτον των πρω-
των φιλων ἡγεισθαι και ἡξιωσεν ιωναθαν τον βασιλεα ποιησαι την
ιουδαιαν αφορολογητον και τας τρεις τοπαρχιας και την σαμαριτιν
και επηγγειλατο αυτω ταλαντα τριακοσια και ευδοκησεν ὁ βασιλευς

και εγραψεν τω ιωναθαν επιστολας περι παντων τουτων εχουσας τον τροπον τουτον βασιλευς δημητριος ιωναθαν τω αδελφω χαιρειν και εθνει ιουδαιων το αντιγραφον της επιστολης ης εγραψαμεν λασθενει τω συγγενει ημων περι υμων γεγραφαμεν και προς υμας οπως ειδητε βασιλευς δημητριος λασθενει τω πατρι χαιρειν τω εθνει των ιουδαιων φιλοις ημων και συντηρουσιν τα προς ημας δικαια εκριναμεν αγαθον ποιησαι χαριν της εξ αυτων ευνοιας προς ημας εστακαμεν αυτοις τα τε ορια της ιουδαιας και τους τρεις νομους αφαιρεμα και λυδδα και ραθαμιν προστετεθησαν τη ιουδαια απο της σαμαριτιδος και παντα τα συγκυρουντα αυτοις πασιν τοις θυσιαζουσιν εις ιεροσολυμα αντι των βασιλικων ων ελαμβανεν ο βασιλευς παρ αυτων το προτερον κατ ενιαυτον απο των γεννηματων της γης και των ακροδρυων και τα αλλα τα ανηκοντα ημιν απο του νυν των δεκατων και των τελων των ανηκοντων ημιν και τας του αλως λιμνας και τους ανηκοντας ημιν στεφανους παντα επαρχεσομεν αυτοις και ουκ αθετηθησεται ουδε εν τουτων απο του νυν εις τον απαντα χρονον νυν ουν επιμελεσθε του ποιησαι τουτων αντιγραφον και δοθητω ιωναθαν και τεθητω εν τω ορει τω αγιω εν τοπω επισημω και ειδεν δημητριος ο βασιλευς οτι ησυχασεν η γη ενωπιον αυτου και ουδεν αυτω ανθιειστηκει και απελυσεν πασας τας δυναμεις αυτου εκαστον εις τον ιδιον τοπον πλην των ξενων δυναμεων ων εξενολογησεν απο των νησων των εθνων και ηχθραναν αυτω πασαι αι δυναμεις αι απο των πατερων τρυφων δε ην των παρα αλεξανδρου το προτερον και ειδεν οτι πασαι αι δυναμεις καταγογγυζουσιν κατα του δημητριου και επορευθη προς ιμαλκουε τον αραβα ος ετρεφεν αντιοχον το παιδαριον τον του αλεξανδρου και προσηδρευνεν αυτω οπως παραδοι αυτον αυτω οπως βασιλευση αντι του πατρος αυτου και απηγγειλεν αυτω οσα συνετελεσεν ο δημητριος και την εχθραν ην εχθραινουσιν αυτω αι δυναμεις αυτου και εμεινεν εκει ημερας πολλας και απεστειλεν ιωναθαν προς δημητριον τον βασιλεα ινα εκβαλη τους εκ της ακρας εξ ιερουσαλημ και τους εν τοις οχυρωμασιν ησαν γαρ πολεμουντες τον ισραηλ και απεστειλεν δημητριος προς ιωναθαν λεγων ου ταυτα μονον ποιησω σοι και τω εθνει σου αλλα δοξη δοξασω σε και το εθνος σου εαν ευκαιριας τυχω νυν ουν ορθως ποιησεις αποστειλας μοι ανδρας οι συμμαχησουσιν μοι οτι απεστησαν πασαι αι δυναμεις μου και απεστειλεν ιωναθαν ανδρας τρισχιλιους δυνατους ισχυι αυτω εις αντιοχειαν και ηλθον προς τον βασιλεα και ηυφρανθη ο βασιλευς επι τη εφοδω αυτων και επισυνηχθησαν οι απο της πολεως εις μεσον της πολεως εις ανδρων δωδεκα μυριαδας και ηβουλοντο ανελιν τον βασιλεα και εφυγεν ο βασιλευς εις την αυλην και κατελαβοντο οι εκ της πολεως τας διοδους της πολεως και ηρξαντο πολεμειν και εκαλεσεν ο βασιλευς τους ιουδαιους επι βοηθειαν και επισυνηχθησαν προς αυτον παντες αμα και διεσπαρθησαν εν τη πολει και απεχτειναν εν τη ημερα εκεινη εις μυριαδας δεκα και ενεπυρισαν την πολιν και ελαβον σκυλα πολλα εν εκεινη τη ημερα και εσωσαν τον βασιλεα και ειδον οι απο της πολεως οτι κατεκρατησαν οι ιουδαιοι της πολεως ως ηβουλοντο και ησθენησαν ταις διανοιαις αυτων και εκεκραξαν προς τον βασιλεα μετα δεησεως λεγοντες δοξ ημιν δεξιας και παυσασθωσαν οι ιουδαιοι πολεμουντες ημας και την πολιν και ερριψαν τα οπλα και εποιησαν ειρηνην και εδοξασθησαν οι ιουδαιοι εναντιον του βασιλεως και ενωπιον παντων των εν τη βα-

σιλεια αυτου και επεστρεψαν εις ιερουσαλημ εχοντες σκυλα πολλα και εκαθισεν δημητριος ο βασιλευς επι θρονου της βασιλειας αυτου και ησυχασεν η γη ενωπιον αυτου και εψευσατο παντα οσα ειπεν και ηλλοτριωθη τω ιωναθαν και ουκ ανταπεδωκεν τας ευνοιας ας ανταπεδωκεν αυτω και εθλιβεν αυτον σφοδρα μετα δε ταυτα απεστρεψεν τρυφων και αντιοχος μετ αυτου παιδαριον νεωτερον και εβασιλευσεν και επεθετο διαδημα και επισυνηχθησαν προς αυτον πασαι αι δυναμεις ας απεσκοραχισεν δημητριος και επολεμησαν προς αυτον και εφυγεν και ετροπωθη και ελαβεν τρυφων τα θηρια και κατεκρατησεν της αντιοχειας και εγραψεν αντιοχος ο νεωτερος ιωναθη λεγων ιστημι σοι την αρχιερωσυνην και καθιστημι σε επι των τεσσρων νομων και ειναι σε των φιλων του βασιλεως και απεστειλεν αυτω χρυσωματα και διακονιαν και εδωκεν αυτω εξουσιαν πινειν εν χρυσωμασιν και ειναι εν πορφυρα και εχειν πορπην χρυσην και σιμωνα τον αδελφον αυτου κατεστησεν στρατηγον απο της κλιμακος τυρου εως των οριων αιγυπτου και εξηλθεν ιωναθαν και διεπορευετο περαν του ποταμιου και εν ταις πολεσιν και ηθροισθησαν προς αυτον πασα δυναμεις συριας εις συμμαχian και ηλθεν εις ασκαλωνα και απηνητησαν αυτω οι εκ της πολεως ενδοξως και απηλθεν εκειθεν εις γαζαν και απεκλεισαν οι απο γαζης και περιεκαθισεν περι αυτην και ενεπυρισεν τα περιπολια αυτης εν πυρι και εσκυλευσεν αυτα και ηξiωσαν οι απο γαζης ιωναθαν και εδωκεν αυτοις δεξιας και ελαβεν τους υιους των αρχοντων αυτων εις ομηρα και εξαπεστειλεν αυτοους εις ιερουσαλημ και διηλθεν την χωραν εως δαμασκου και ηκουσεν ιωναθαν οτι παρησαν οι αρχοντες δημητριου εις κηδες την εν τη γαλιλαια μετα δυναμewς πολλης βουλομενοι μεταστησαι αυτον της χρειας και συνηνητησεν αυτοις τον δε αδελφον αυτου σιμωνα κατελιπεν εν τη χωρα και παρενεβαλεν σιμων επι βαιθσουρα και επολεμει αυτην ημερας πολλας και συνεκλεισεν αυτην και ηξiωσαν αυτον του δεξιας λαβειν και εδωκεν αυτοις και εξεβαλεν αυτοους εκειθεν και κατελαβετο την πολιν και εθηκε επ αυτην φρουραν και ιωναθαν και η παρεμβολη αυτου παρενεβαλον επι το υδωρ του γεννησαρ και ωρθρισαν το πρωι εις το πεδιον ασωρ και ιδου η παρεμβολη αλλοφυλων απηντα αυτω εν τω πεδιω και εξεβαλον ενεδρον επ αυτον εν τοις ορεσιν αυτοι δε απηνητησαν εξ εναντιας τα δε ενεδρα εξανεστησαν εκ των τοπων αυτων και συνηψαν πολεμον και εφυγον οι παρα ιωναθου παντες ουδε εις κατελειφθη απ αυτων πλην ματταθιας ο του αψαλωμου και ιουδας ο του χαλφι αρχοντες της στρατιας των δυναμewν και διερρηξεν ιωναθαν τα ιματια αυτου και επεθετο γην επι την κεφαλην αυτου και προσηυξατο και υπεστρεψεν προς αυτοους πολεμω και ετροπωσατο αυτοους και εφυγον και ειδον οι φευγοντες παρ αυτου και επεστρεψαν επ αυτον και εδιωκον μετ αυτου εως κεδες εως της παρεμβολης αυτων και παρενεβαλον εκει και επεσον εκ των αλλοφυλων εν τη ημερα εκεινη εις ανδρας τρισχιλιους και επεστρεψεν ιωναθαν εις ιερουσαλημ και ειδεν ιωναθαν οτι ο καιρος αυτω συνεργει και επελεξατο ανδρας και απεστειλεν εις ρωμην στησαι και ανανεωσασθαι την προς αυτοους φιλιαν και προς σπαρτιατας και τοπους ετερους απεστειλεν επιστολας κατα τα αυτα και επορευθησαν εις ρωμην και εισηλθον εις το βουλευτηριον και ειπον ιωναθαν ο αρχιερευς και το εθνος των ιουδαιων απεστειλεν ημας ανανεωσασθαι την φιλιαν εαυτοις και την συμμαχian κατα το προτερον και εδωκαν

επιστολας αυτοις προς αυτοις κατα τοπον ὅπως προπεμπωσιν αυτοις
εις γην ιουδα μετ ειρηνης και τουτο το αντιγραφον των επιστολων
ὧν εγραψεν ιωναθαν τοις σπαρτιαταις ιωναθαν αρχιερευς και ἡ γε-
ρουσια του εθνους και οἱ ἱερεις και ὁ λοιπος δημος των ιουδαιων
σπαρτιαταις τοις ἀδελφοις χαιρειν ετι προτερον απεσταλησαν επιστο-
λαι προς ονιαν τον αρχιερεα παρα αρειου του βασιλευοντος εν ὑμιν
ὅτι εστε ἀδελφοι ἡμων ὡς το αντιγραφον ὑποκειται και επεδεξατο ὁ
ονιας τον ανδρα τον απεσταλμενον ενδοξως και ελαβεν τας επιστο-
λας εν αἷς διεσαφειτο περι συμμαχιας και φιλιας ἡμεις ουν απροσδεεις
τουτων οντες παρακλησιν εχοντες τα βιβλια τα ἅγια τα εν ταις χερσιν
ἡμων επειραθημεν αποστειλαι την προς ὑμας ἀδελφοτητα και φιλιαν
ανανεωσασθαι προς το μη εξαλλοτριωθηναι ὑμων πολλοι γαρ καιροι
διηλθον αφ ου απεστειλατε προς ἡμας ἡμεις ουν εν παντι καιρω α-
διαλειπτως εν τε ταις ἑορταις και ταις λοιπαις καθηκουσαις ἡμεραις
μιμνησκομεθα ὑμων εφ ὧν προσφερομεν θυσιων και εν ταις προσευ-
χαις ὡς δεον εστιν και πρεπον μνημονευειν ἀδελφων ευφραινομεθα
δε επι τη δοξῃ ὑμων ἡμας δε εκυκλωσαν πολλοι θλιψεις και πολεμοι
πολλοι και επολεμησαν ἡμας οἱ βασιλεις οἱ κυκλω ἡμων ουκ ἔβου-
λομεθα ουν παρενοχλησαι ὑμιν και τοις λοιποις συμμαχοις και φιλοις
ἡμων εν τοις πολεμοις τουτοις εχομεν γαρ την εξ ουρανου βοηθειαν
βοηθουσαν ἡμιν και ερρυσθημεν απο των εχθρων και εταπεινωθησαν
οἱ εχθροι ἡμων επελεξαμεν ουν νοιμηνιον αντιοχου και αντιπατρον
ιασονος και απεσταλκαμεν προς ῥωμαιοις ανανεωσασθαι την προς
αυτους φιλιαν και συμμαχian την προτερον ενετειλαμεθα ουν αυτοις
και προς ὑμας πορευθηναι και ασπασασθαι ὑμας και αποδουναι ὑμιν
τας παρ ἡμων επιστολας περι της ανανεωσεως και της ἀδελφοτητος
ἡμων και νυν καλως ποιησετε αντιφωνησαντες ἡμιν προς ταυτα και
τουτο το αντιγραφον των επιστολων ὧν απεστειλαν ονια αρειος βασι-
λευς σπαρτιατων ονια ἱερει μεγαλω χαιρειν ἔυρεθη εν γραφῃ περι τε
των σπαρτιατων και ιουδαιων ὅτι εισιν ἀδελφοι και ὅτι εισιν εκ γενους
αβρααμ και νυν αφ ου εγνωμεν ταυτα καλως ποιησετε γραφοντες ἡμιν
περι της ειρηνης ὑμων και ἡμεις δε αντιγραφομεν ὑμιν τα κτηνη ὑμων
και ἡ ὑπαρξίς ὑμων ἡμιν εστιν και τα ἡμων ὑμιν εστιν εντελλομε-
θα ουν ὅπως απαγγειλωσιν ὑμιν κατα ταυτα και ηκουσεν ιωναθαν
ὅτι επεστρεψαν οἱ αρχοντες δημητριου μετα δυναμεως πολλης ὑπερ
το προτερον του πολεμησαι προς αυτον και απηρεν εξ ιερουσαλημ
και απηνητησεν αυτοις εις την αμαθιτιν χωραν ου γαρ εδωκεν αυτοις
ανοχην του εμβατευσαι εις την χωραν αυτου και απεστειλεν κατα-
σκοπους εις την παρεμβολην αυτων και επεστρεψαν και απηγγειλαν
αυτω ὅτι οὕτως τασσονται επιπεσειν επ αυτοις την νυχτα ὡς δε εδου
ὁ ἥλιος επεταξεν ιωναθαν τοις παρ αυτου γρηγορειν και ειναι επι τοις
ὅπλοις ἑτοιμαζεσθαι εις πολεμον δι ὅλης της νυκτος και εξεβαλεν
προφυλαχας κυκλω της παρεμβολης και ηκουσαν οἱ ὑπεναντιοι ὅτι
ἤτοιμασται ιωναθαν και οἱ παρ αυτου εις πολεμον και εφοβηθησαν
και επτηξαν τη καρδια αυτων και ανεκαυσαν πυρας εν τη παρεμβολῃ
αυτων ιωναθαν δε και οἱ παρ αυτου ουκ εγνωσαν ἕως πρωι εβλε-
πον γαρ τα φωτα καιομενα και κατεδιωξεν ιωναθαν οπισω αυτων και
ου κατελαβεν αυτοις διεβησαν γαρ τον ελευθερον ποταμον και εξε-
κλινεν ιωναθαν επι τους αραβας τους καλουμενους ζαβαδαιους και
επαταξεν αυτοις και ελαβεν τα σκυλα αυτων και αναζευξας ἦλθεν

εις δαμασκον και διωδευσεν εν παση τη χωρα και σιμων εξηλθεν και διωδευσεν έως ασκαλωνος και τα πλησιον οχυρωματα και εξεκλινεν εις ιοππην και προκατελαβετο αυτην ηκουσεν γαρ οτι βουλονται το οχυρωμα παραδουναι τοις παρα δημητριου και ειθετο εκει φρουραν οπως φυλασσωσιν αυτην και επεστρεψεν ιωναθαν και εξεκκλησιασεν τους πρεσβυτερους του λαου και εβουλευετο μετ αυτων του οικοδομησαι οχυρωματα εν τη ιουδαια και προσυψωσαι τα τειχη ιερουσαλημ και υψωσαι υψος μεγα ανα μεσον της ακρας και της πολεως εις το διαχωριζειν αυτην της πολεως ινα η αυτη κατα μονας οπως μητε αγοραζωσιν μητε πωλωσιν και συνηχθησαν του οικοδομειν την πολιν και επεσεν του τειχους του χειμαρρου του εξ απηλιωτου και επεσκευασεν το καλουμενον χαφεναθα και σιμων ωκοδομησεν την αδιδα εν τη σεφηλα και ωχυρωσεν αυτην και επεστησεν θυρας και μοχλους και εξητησεν τρυφων βασιλευσαι της ασιας και περιθεσθαι το διαδημα και εκτειναι χειρα επ αντιοχον τον βασιλεα και ευλαβηθη μηποτε ουκ εαση αυτον ιωναθαν και μηποτε πολεμηση προς αυτον και εξητει συλλαβειν αυτον του απολεσαι και απαραιτην εις βαλυσαν και εξηλθεν ιωναθαν εις απαντησιν αυτω εν τεσσαρακοντα χιλιασιν ανδρων επιλεγμεναις εις παραταξιν και ηλθεν εις βαλυσαν και ειδεν τρυφων οτι ηλθεν μετα δυναμεως πολλης και εκτειναι χειρας επ αυτον ευλαβηθη και επεδεξατο αυτον ενδοξως και συνεστησεν αυτον πασιν τοις φιλοις αυτου και εδωκεν αυτω δοματα και επεταξεν τοις φιλοις αυτου και ταις δυναμεσιν αυτου υπακουειν αυτου ως αυτου και ειπεν τω ιωναθαν ινα τι εκοπωσας παντα τον λαον τουτον πολεμου μη ενεστηκοτος ημιν και νυν αποστειλον αυτους εις τους οικους αυτων επιλεξαι δε σεαυτω ανδρας ολιγους οτινες εσονται μετα σου και δευρο μετ εμου εις πτολεμειδα και παραδωσω σοι αυτην και τα λοιπα οχυρωματα και τας δυναμεις τας λοιπας και παντας τους επι των χρεων και επιστρεψας απελευσομαι τουτου γαρ χαριν παρειμι και εμπιστευσας αυτω εποιησεν καθως ειπεν και εξαπεστειλεν τας δυναμεις και απηλθον εις γην ιουδα κατελιπεν δε μεθ εαυτου ανδρας τρισχιλιους ων δισχιλιους αφηκεν εν τη γαλιλαια χιλιοι δε συνηλθον αυτω ως δε εισηλθεν ιωναθαν εις πτολεμειδα απεκλεισαν οι πτολεμαιοι τας πυλας και συνελαβον αυτον και παντας τους συνεσελθοντας μετ αυτου απεκτειναν εν βομφαια και απεστειλεν τρυφων δυναμεις και ιππον εις την γαλιλαιαν και το πεδιον το μεγα του απολεσαι παντας τους παρα ιωναθου και επεγνωσαν οτι συνελημφθη και απολωλεν και οι μετ αυτου και παρεκαλεσαν εαυτους και εφορευοντο συνεστραμμενοι ετοιμοι εις πολεμον και ειδον οι διωκοντες οτι περι ψυχης αυτοις εστιν και επεστρεψαν και ηλθον παντες μετ ειρηνης εις γην ιουδα και επενθησαν τον ιωναθαν και τους μετ αυτου και εφοβηθησαν σφοδρα και επενθησεν πας ισραηλ πενθος μεγα και εξητησαν παντα τα εθνη τα κυκλω αυτων εκτριψαι αυτους ειπον γαρ ουκ εχουσιν αρχοντα και βοηθουντα νυν ουν πολεμησωμεν αυτους και εξαρωμεν εξ ανθρωπων το μνημοσυνον αυτων και ηκουσεν σιμων οτι συνηγαγεν τρυφων δυναμιν πολλην του ελθειν εις γην ιουδα και εκτριψαι αυτην και ειδεν τον λαον οτι εντρομος εστιν και εκφοβος και ανεβη εις ιερουσαλημ και ηθροισεν τον λαον και παρεκαλεσεν αυτους και ειπεν αυτοις αυτοι οιδατε οσα εγω και οι αδελφοι μου και ο οικος του πατρος μου εποιησαμεν περι των νομων και των αγιων και τους πολεμους και

τας στενοχωρίας ἃς εἶδομεν τουτου χάριν ἀπωλοντο οἱ ἀδελφοί μου πάντες χάριν του ἰσραὴλ καὶ κατελείφθη ἐγὼ ὁ μόνος καὶ νυν μὴ μοι γενοιτο φεῖσασθαι μου τῆς ψυχῆς ἐν παντὶ καιρῷ θλίψεως οὐ γὰρ εἰμι κρείσσων τῶν ἀδελφῶν μου πλὴν ἐκδικήσω περὶ τοῦ ἐθνους μου καὶ περὶ τῶν ἁγίων καὶ περὶ τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων ὑμῶν ὅτι συνηχῆσαν πάντα τὰ ἔθνη ἐκτριψαὶ ἡμᾶς ἐχθρὰς χάριν καὶ ἀνεζώπυρσεν τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ ἅμα τοῦ ἀκούσαι τῶν λόγων τουτων καὶ ἀπεκριθῆσαν φωνὴ μεγάλη λέγοντες σὺ εἰ ἡμῶν ἡγούμενος ἀντὶ ἰουδοῦ καὶ ἰωνάθου τοῦ ἀδελφοῦ σου πολεμήσον τὸν πόλεμον ἡμῶν καὶ πάντα ὅσα ἀνείπῃς ἡμῖν ποιήσομεν καὶ συνηγάγεν πάντας τοὺς ἀνδράς τοὺς πολεμιστάς καὶ ἐταχύνεν τοῦ τελεσαι τὰ τεῖχη ἱερουσαλὴμ καὶ ὠχύρωσεν αὐτὴν κυκλόθεν καὶ ἀπεστείλεν ἰωνάθαν τὸν τοῦ ἀψάλωμου καὶ μετ' αὐτοῦ δυνάμιν ἰκανὴν εἰς ἰοππὴν καὶ ἐξεβάλεν τοὺς ὄντας ἐν αὐτῇ καὶ ἐμείνεν ἐκεῖ ἐν αὐτῇ καὶ ἀπῆρεν τρυφῶν ἀπὸ πτολεμαίδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς ἐλθεῖν εἰς γῆν ἰουδα καὶ ἰωνάθαν μετ' αὐτοῦ ἐν φυλακῇ σιμῶν δὲ παρενεβάλεν ἐν ἀδίδοις κατὰ πρόσωπον τοῦ πεδίου καὶ ἐπέγνων τρυφῶν ὅτι ἀνεστῇ σιμῶν ἀντὶ ἰωνάθου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ὅτι συναπτὴν αὐτῷ μέλλει πόλεμον καὶ ἀπεστείλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβεῖς λέγων περὶ ἀργυρίου οὗ ὠφείλεν ἰωνάθαν ὁ ἀδελφός σου εἰς τὸ βασιλικὸν δι' ἃς εἶχεν χρεῖας συνεχόμεν αὐτὸν καὶ νυν ἀποστείλον ἀργυρίου τάλαντα ἑκατὸν καὶ δύο τῶν ὑἱῶν αὐτοῦ ὁμῆρα ὅπως μὴ ἀφεθῇς ἀποστατήσῃ ἀφ' ἡμῶν καὶ ἀφῆσομεν αὐτὸν καὶ ἐγὼ σιμῶν ὅτι δολῶ λαλοῦσιν πρὸς αὐτὸν καὶ πεμπεῖ τοῦ λαβεῖν τὸ ἀργύριον καὶ τὰ παιδάρια μὴ ποτε ἐχθρὰν ἀρῇ μεγάλῃν πρὸς τὸν λαόν λέγοντες ὅτι οὐκ ἀπεστείλα αὐτῷ τὸ ἀργύριον καὶ τὰ παιδάρια ἀπώλετο καὶ ἀπεστείλεν τὰ παιδάρια καὶ τὰ ἑκατὸν τάλαντα καὶ διεψεύσατο καὶ οὐκ ἀφῆκεν τὸν ἰωνάθαν καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθεν τρυφῶν τοῦ ἐμβατεύσαι εἰς τὴν χώραν καὶ ἐκτριψαὶ αὐτὴν καὶ ἐκυκλώσαν ὁδὸν τὴν εἰς ἀδώρα καὶ σιμῶν καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ἀντιπαρήγεν αὐτῷ εἰς πάντα τόπον οὗ ἀν' ἐπορεύετο οἱ δὲ ἐκ τῆς ἀκρᾶς ἀπεστελλόν πρὸς τρυφῶνα πρεσβευτάς κατασπεύδοντας αὐτὸν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτοὺς διὰ τῆς ἐρημίου καὶ ἀποστεila αὐτοῖς τροφάς καὶ ἡτοίμασεν τρυφῶν πασάν τὴν ἵππον αὐτοῦ ἐλθεῖν καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν χιὼν πολλὴ σφοδρὰ καὶ οὐκ ἦλθεν διὰ τὴν χιονὰ καὶ ἀπῆρεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γαλααδίτιν ὥς δὲ ἤγγισεν τῆς βασκαμα ἀπεκτείνει τὸν ἰωνάθαν καὶ ἐτάψῃ ἐκεῖ καὶ ἐπεστρέψεν τρυφῶν καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ἀπεστείλεν σιμῶν καὶ ἐλάβεν τὰ ὀστά ἰωνάθου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ εἴθαψεν αὐτὸν ἐν μωδεὶν πόλει τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐκοψάντο αὐτὸν πᾶς ἰσραὴλ κοπέτον μέγαν καὶ ἐπενθήσαν αὐτὸν ἡμέρας πολλὰς καὶ ὠκοδόμησεν σιμῶν ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ὕψωσεν αὐτὸν τῇ ὁράσει λιθῷ ξέστῳ ἐκ τῶν ὀπισθεν καὶ ἐμπροσθεν καὶ ἐστήσεν ἑπτὰ πυραμίδας μίαν κατεναντὶ τῆς μίας τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ καὶ τοῖς τεσσαρσὶν ἀδελφοῖς καὶ ταῦταις ἐποίησεν μηχανήματα περιθῆις στύλους μεγάλους καὶ ἐποίησεν ἐπὶ τοῖς στύλοις πανοπλίαις εἰς ὄνομα αἰωνίων καὶ παρὰ ταῖς πανοπλίαις πλοῖα ἐγγεγλυμμένα εἰς τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ πάντων τῶν πλεοντῶν τὴν θάλασσαν οὗτος ὁ τάφος ὃν ἐποίησεν ἐν μωδεὶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ὁ δὲ τρυφῶν ἐπορεύετο δολῶ μετὰ ἀντιόχου τοῦ βασιλεως τοῦ νεωτεροῦ καὶ ἀπεκτείνει αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ καὶ περιέθετο τὸ διαδῆμα τῆς ἀσίας καὶ ἐποίησεν πληγὴν μεγάλην ἐπὶ τῆς γῆς

και ωκοδομησεν σιμων τα οχυρωματα της ιουδαιας και περιετειχισεν πυργοις ύψηλοις και τειχεσιν μεγαλοις και πυλαις και μοχλοις και εθετο βρωματα εν τοις οχυρωμασιν και επελεξεν σιμων ανδρας και απεστειλεν προς δημητριον τον βασιλεα του ποιησαι αφεσιν τη χωρα ότι πασαι αι πραξεις τρυφωνος ησαν άρπαγαι και απεστειλεν αυτω δημητριος ο βασιλευς κατα τους λογους τουτους και απεκριθη αυτω και εγραψεν αυτω επιστολην τοιαυτην βασιλευς δημητριος σιμωνι αρχιερει και φιλω βασιλεων και πρεσβυτεροις και εθνει ιουδαιων χαιρειν τον στεφανον τον χρυσουν και την βαινην ήν απεστειλατε κεκοιμισμεθα και έτοιμοι εσμεν του ποιειν ύμιν ειρηνην μεγαλην και γραφειν τοις επι των χρεων του αφιεναι ύμιν τα αφεματα και όσα εστησαμεν προς ύμας έστηκεν και τα οχυρωματα ά ωκοδομησατε ύπαρχετω ύμιν αφιεμεν δε αγνοηματα και τα άμαρτηματα έως της σημερον ήμερας και τον στεφανον όν ωφειλετε και ει τι άλλο ετελωνετο εν ιερουσαλημ μηκετι τελωνεισθω και ει τινες επιτηδείοι ύμων γραφηναι εις τους περι ήμας εγγραφεσθωσαν και γινεσθω ανα μεσον ήμων ειρηνη ετους έβδομηκοστου και έκατοστου ηρθη ο ζυγος των εθνων απο του ισραηλ και ηρξατο ο λαος γραφειν εν ταις συγγραφαις και συναλλαγμασιν ετους πρωτου επι σιμωνος αρχιερεως μεγαλου και στρατηγου και ήγουμενου ιουδαιων εν ταις ήμεραις εκειναις παρενεβαλεν επι γαζαρα και εκυκλωσεν αυτην παρεμβολαις και εποησεν έλεοπολιν και προσηγαγεν τη πολει και επαταξεν πυργον ένα και κατελαβετο και εξηλλοντο οι εν τη έλεοπολει εις την πολιν και εγενετο κινημα μεγα εν τη πολει και ανεβησαν οι εν τη πολει συν γυναιξιν και τοις τεκνοις επι το τειχος διερρηχότες τα ήματα αυτων και εβοησαν φωνη μεγαλη αξιουντες σιμωνα δεξιας αυτοις δουναι και ειπαν μη ήμιν χρηση κατα τας πονηριας ήμων αλλα κατα το ελεος σου και συνελυθη αυτοις σιμων και ουκ επολεμησεν αυτοους και εξεβαλεν αυτοους εκ της πολεως και εκαθαρισεν τας οικιας εν αις ην τα ειδωλα και ούτως εισηλθεν εις αυτην ύμνων και ευλογων και εξεβαλεν εξ αυτης πασαν ακαθαρσιν και κατωκισεν εν αυτη ανδρας όιτινες τον νομον ποιησωσιν και προσωχυρωσεν αυτην και ωκοδομησεν έαυτω εν αυτη οικησιν οι δε εκ της ακρας εν ιερουσαλημ εκωλυοντο εκπορευεσθαι και εισπορευεσθαι εις την χωραν αγοραζειν και πωλειν και επεινασαν σφοδρα και απωλοντο εξ αυτων ίκανοι τω λιμω και εβοησαν προς σιμωνα δεξιας λαβειν και εδωκεν αυτοις και εξεβαλεν αυτοους εκειθεν και εκαθαρισεν την ακραν απο των μiasματων και εισηλθον εις αυτην τη τριτη και εικαδι του δευτερου μηνος ετους πρωτου και έβδομηκοστου και έκατοστου μετα αινεσεως και βαιων και εν κινυραις και εν κυμβαλοις και εν ναβλαις και εν ύμνοις και εν ωδαις ότι συνετριβη εχθρος μεγας εξ ισραηλ και εστησεν κατ ενιαυτον του αγειν την ήμεραν ταυτην μετα ευφροσυνης και προσωχυρωσεν το ορος του ίερου το παρα την ακραν και ωκει εκει αυτος και δι παρ αυτου και ειδεν σιμων τον ιωαννην υιον αυτου ότι ανηρ εστιν και εθετο αυτον ήγουμενον των δυναμεων πασων και ωκει εν γαζαροις και εν ετει δευτερω και έβδομηκοστω και έκατοστω συνηγαγεν δημητριος ο βασιλευς τας δυναμεις αυτου και επορευθη εις μηδιαν του επισπασασθαι βοηθειαν έαυτω όπως πολεμηση τον τρυφωνα και ηκουσεν αρσακης ο βασιλευς της περσιδος και μηδιαις ότι εισηλθεν δημητριος εις τα όρια αυτου και απεστειλεν ένα των αρχοντων αυτου συλλαβειν αυτον ζωντα και επορευθη και

επαταξεν την παρεμβολην δημητριου και συνελαβεν αυτον και ηγαγεν αυτον προς αρσακην και ειθετο αυτον εν φυλακι και ησυχασεν η γη ιουδα πασας τας ημερας σιμωνος και εξητησεν αγαθα τω εθνει αυτου και ηρεσεν αυτοις η εξουσια αυτου και η δοξα αυτου πασας τας ημερας και μετα πασης της δοξης αυτου ελαβεν την ιοππην εις λιμενα και εποησεν εισοδον ταις νησοις της θαλασσης και επλατυνεν τα ορια τω εθνει αυτου και εκρατησεν της χωρας και συνηγαγεν αιχμαλωσιαν πολλην και εκυριευσεν γαζαρων και βαιθουρων και της ακρας και εξηρεν τας ακαθαρσιας εξ αυτης και ουκ ην ο αντικειμενος αυτω και ησαν γεωργουντες την γην αυτων μετ ειρηνης και η γη εδιδου τα γενηματα αυτης και τα ξυλα των πεδιων τον καρπον αυτων πρεσβυτεροι εν ταις πλατειαις εκαθηντο παντες περι αγαθων εκοινολογουντο και οι νεανισκοι ενεδυσαντο δοξας και στολας πολεμου ταις πολεσιν εχορηγησεν βρωματα και εταξεν αυτας εν σκευεσιν οχυρωσεως εως οτου ωνομασθη το ονομα της δοξης αυτου εως ακρου γης εποησεν ειρηνην επι της γης και ευφρανθη ισραηλ ευφροσυνην μεγαλην και εκαθισεν εκατοσθ υπο την αμπελον αυτου και την συκην αυτου και ουκ ην ο εκφοβων αυτους και εξελιπεν πολεμων αυτους επι της γης και οι βασιλεις συνετριβησαν εν ταις ημεραις εκειναις και εστηρισεν παντας τους ταπεινους του λαου αυτου τον νομον εξεζητησεν και εξηρεν παντα ανομον και πονηρον τα αγια εδοξασεν και επληθυνεν τα σκευη των αγιων και ηκουσθη εν ρωμη οτι απεθανεν ιωναθαν και εως σπαρτης και ελυπηθησαν σφοδρα ως δε ηκουσαν οτι σιμων ο αδελφος αυτου γεγονεν αρχιερεus αντ αυτου και αυτος επικρατει της χωρας και των πολεων των εν αυτη εγραψαν προς αυτον δελτοις χαλκαις του ανανεωσασθαι προς αυτον φιλιαν και συμμαχίαν ην εστησαν προς ιουδαν και ιωναθαν τους αδελφους αυτου και ανεγνωσθησαν ενωπιον της εκκλησιας εν ιερουσαλημ και τουτο το αντιγραφον των επιστολων ών απεστειλαν οι σπαρτιαται σπαρτιατων αρχοντες και η πολις σιμωνι ιερει μεγαλω και τοις πρεσβυτεροις και τοις ιερευσιν και τω λοιπω δημω των ιουδαιων αδελφοις χαιρειν οι πρεσβευται οι αποσταλεντες προς τον δημον ημων απηγγειλαν ημιν περι της δοξης υμων και τιμης και ηυφρανθημεν επι τη εφοδω αυτων και ανεγραψαμεν τα υπ αυτων ειρημενα εν ταις βουλαις του δημου ουτως νομηνιος αντιοχου και αντιπατρος ιασονος πρεσβευται ιουδαιων ηλθον προς ημας ανανευμενοι την προς ημας φιλιαν και ηρεσεν τω δημω επιδεξασθαι τους ανδρας ενδοξως και του θεσθαι το αντιγραφον των λογων αυτων εν τοις αποδεδειγμενοις τω δημω βιβλίοις του μνημοσυνον εχειν τον δημον των σπαρτιατων το δε αντιγραφον τουτων εγραψαν σιμωνι τω αρχιερει μετα ταυτα απεστειλεν σιμων τον νομηνιον εις ρωμην έχοντα ασπίδα χρυσην μεγαλην ολκην μων χιλιων εις το στησαι προς αυτους την συμμαχίαν ως δε ηκουσεν ο δημος των λογων τουτων ειπαν τινα χαριν αποδωσμεν σιμωνι και τοις υίοις αυτου εστηρισεν γαρ αυτος και οι αδελφοι αυτου και ο οικος του πατρος αυτου και επολεμησεν τους εχθρους ισραηλ απ αυτων και εστησαν αυτω ελευθεριαν και κατεγραψαν εν δελτοις χαλκαις και ειθεντο εν στηλαις εν ορει σιων και τουτο το αντιγραφον της γραφης οκτωκαιδεκατη ελουλ ετους δευτερου και εβδομηχοστου και εκατοστου και τουτο τριτον ετος επι σιμωνος αρχιερεως μεγαλου εν ασαραμελ επι συναγωγης μεγαλης ιερεων και λαου και αρχοντων εθνους και των πρεσβυτερων

της χώρας εγνωρίσεν ἡμιν ἐπει πολλαχίς ἐγενήθησαν πολέμοι ἐν τῇ χώρᾳ σιμῶν δὲ υἱὸς ματταθίου ἱερεὺς τῶν υἱῶν ἰωακὶμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐδωκαν αὐτοὺς τῷ κινδύνῳ καὶ ἀντεστήσαν τοῖς ὑπεναντίοις τοῦ ἐθνοῦς αὐτῶν ὅπως σταθῇ τὰ ἅγια αὐτῶν καὶ ὁ νόμος καὶ δοξῇ μεγάλη ἐδοξάσαν τὸ ἔθνος αὐτῶν καὶ ἠθροίσεν ἰωακὴν τὸ ἔθνος αὐτῶν καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς ἀρχιερεὺς καὶ προστεθῇ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐβουλήθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν καὶ ἐκτείνειν χεῖρας ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν τότε ἀνέστη σιμῶν καὶ ἐπολέμησε περὶ τοῦ ἐθνοῦς αὐτοῦ καὶ ἐδαπάνησεν χρήματα πολλὰ τῶν ἑαυτοῦ καὶ ὀπλοδότησεν τοὺς ἀνδράς τῆς δυναμείως τοῦ ἐθνοῦς αὐτοῦ καὶ ἐδωκεν αὐτοῖς ὀψωνία καὶ ὠχυρώσεν τὰς πόλεις τῆς ἰουδαίας καὶ τὴν βαιθσοῦραν τὴν ἐπὶ τῶν ὀρίων τῆς ἰουδαίας οὗ ἦν τὰ ὅπλα τῶν πολεμίων τὸ πρότερον καὶ εὐθεὶς ἐκεῖ φρουρὰν ἀνδράς ἰουδαίους καὶ ἰοππὴν ὠχυρώσεν τὴν ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ τὴν γαζαράν τὴν ἐπὶ τῶν ὀρίων ἀζωτοῦ ἐν ἧ ὠκοῦν οἱ πολέμοι τὸ πρότερον καὶ κατωκίσεν ἐκεῖ ἰουδαίους καὶ ὅσα ἐπιτήδεια ἦν πρὸς τὴν τοῦτων ἐπαγορεύσει εὐθεὶς ἐν αὐτοῖς καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὴν πίστιν τοῦ σιμῶνος καὶ τὴν δοξάν ἣν ἐβούλευσατο ποιῆσαι τῷ εὐνείᾳ αὐτοῦ καὶ εὐέντο αὐτὸν ἡγούμενον αὐτῶν καὶ ἀρχιερεὰ διὰ τὸ αὐτὸν πεποιθέναι πάντα ταῦτα καὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν πίστιν ἣν συνετήρησεν τῷ εὐνείᾳ αὐτοῦ καὶ ἐξεζητήσεν παντὶ τρόπῳ ὑψῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ εὐοδωθῇ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τοῦ ἐξαρθῆναι τὰ ἔθνη ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν καὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει δαυὶδ τοὺς ἐν ἱερουσαλὴμ οἱ ἐποίησαν αὐτοῖς ἀκράν ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο καὶ ἐμιαίνον κυκλῶ τῶν ἁγίων καὶ ἐποιοῦν πληγὴν μεγάλην ἐν τῇ ἄγνείᾳ καὶ κατωκίσεν ἐν αὐτῇ ἀνδράς ἰουδαίους καὶ ὠχυρώσεν αὐτὴν πρὸς ἀσφάλειαν τῆς χώρας καὶ τῆς πόλεως καὶ ὑψῶσεν τὰ τείχη τῆς ἱερουσαλὴμ καὶ ὁ βασιλεὺς δημητριὸς ἐστήσεν αὐτῷ τὴν ἀρχιερωσύνην κατὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν αὐτὸν τῶν φίλων αὐτοῦ καὶ ἐδοξάσεν αὐτὸν δοξῇ μεγάλη ἠκούσεν γὰρ ὅτι προσηγόρευνται οἱ ἰουδαῖοι ὑπὸ ῥωμαίων φίλοι καὶ συμμαχοὶ καὶ ἀδελφοὶ καὶ ὅτι ἀπῆντησαν τοῖς πρεσβευταῖς σιμῶνος ἐνδοξῶς καὶ ὅτι οἱ ἰουδαῖοι καὶ οἱ ἱερεῖς εὐδοκῆσαν τοῦ εἶναι αὐτῶν σιμῶνα ἡγούμενον καὶ ἀρχιερεὰ εἰς τὸν αἰῶνα ἕως τοῦ ἀναστήναι προφητὴν πιστὸν καὶ τοῦ εἶναι ἐπ' αὐτῶν στρατηγὸν καὶ ὅπως μέλη αὐτῶν περὶ τῶν ἁγίων καθίσταναι δι' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἐργῶν αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς χώρας καὶ ἐπὶ τῶν ὀπλῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὀχυρωμάτων καὶ ὅπως μέλη αὐτῶν περὶ τῶν ἁγίων καὶ ὅπως ἀκούηται ὑπὸ πάντων καὶ ὅπως γράφονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ πασαὶ συγγραφαὶ ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ὅπως περιβαλλήται πορφύρᾳ καὶ χρυσοφόρῃ καὶ οὐκ ἐξεσταί οὐθενί τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων ἀθετῆσαι τί τοῦτων καὶ ἀντεῖπειν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ῥηθησομένοις καὶ ἐπισυστρέψαι συστροφήν ἐν τῇ χώρᾳ ἀνεὺ αὐτοῦ καὶ περιβαλλεσθαι πορφύρᾳ καὶ ἐμπορεύεσθαι πορπὴν χρύσῃν ὥς δ' ἂν παρὰ ταῦτα ποιῇ ἡ ἀθετῆσι τί τοῦτων ἐνοχὸς εἶσται καὶ εὐδοκήσεν πᾶς ὁ λαὸς θεσθαι σιμῶνι ποιῆσαι κατὰ τοὺς λόγους τοῦτους καὶ ἐπεδεξάτο σιμῶν καὶ εὐδοκῆσεν ἀρχιερατεῦειν καὶ εἶναι στρατηγὸς καὶ εὐθναρχὴς τῶν ἰουδαίων καὶ ἱερέων καὶ τοῦ προστατῆσαι πάντων καὶ τὴν γραφὴν ταυτὴν εἶπον θεσθαι ἐν δελτοῖς χαλκαῖς καὶ στησαὶ αὐτὰς ἐν περιβολῇ τῶν ἁγίων ἐν τοπῷ ἐπισήμῳ τὰ δὲ ἀντιγράφα αὐτῶν θεσθαι ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ ὅπως ἐχῇ σιμῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀπεστείλῃν ἀντιόχος υἱὸς δημητρίου τοῦ βασιλεῶς ἐπιστολὰς ἀπὸ τῶν

νησων της θαλασσης σιμωνι ιερει και εθναρχη των ιουδαιων και παντι τω εθνει και ησαν περιεχουσai τον τροπον τουτον βασιλευς αντιοχος σιμωνι ιερει μεγαλω και εθναρχη και εθνει ιουδαιων χαιρειν επει τινες λοιμοι κατεκρατησαν της βασιλειας των πατερων ημων βουλομαι δε αντιποιησασθαι της βασιλειας οπως αποκαταστησω αυτην ως ην το προτερον εξενολογησα δε πληθος δυναμεων και κατεσκευασα πλοια πολεμικα βουλομαι δε εκβηναι κατα την χωραν οπως μετελθω τους κατεφθαρκοτας την χωραν ημων και τους ηρημωκοτας πολεις πολλας εν τη βασιλεια μου νυν ουν ιστημι σοι παντα τα αφεματα α αφηκαν σοι οι προ εμου βασιλεις και οσα αλλα δοματα αφηκαν σοι και επετρεψα σοι ποιησαι κομμα ιδιον νομισμα τη χωρα σου ιερουσαλημ δε και τα αγια ειναι ελευθερα και παντα τα οπλα οσα κατεσκευασας και τα οχυρωματα α ωκοδομησας ων κρατεις μενετω σοι και παν οφειλημα βασιλικον και τα εσομενα βασιλικά απο του νυν και εις τον άπαντα χρονον αφιεσθω σοι ως δ αν κρατησωμεν της βασιλειας ημων δοξα-σομεν σε και το εθνος σου και το ιερον δοξη μεγαλη ώστε φανεραν γενεσθαι την δοξαν ύμων εν παση τη γη ετους τεταρτου και έβδομηκοστου και έκατοστου εξηλθεν αντιοχος εις την γην των πατερων αυτου και συνηλθον προς αυτον πασαι αι δυναμεις ώστε ολιγους ειναι συν τρυφωνι και εδιωξεν αυτον αντιοχος και ηλθεν εις δωρα φευγων την επι θαλασσης ηδει γαρ ότι επισυνηκται επ αυτον τα κακα και αφηκαν αυτον αι δυναμεις και παρενεβαλεν αντιοχος επι δωρα και συν αυτω δωδεκα μυριαδες ανδρων πολεμιστων και οκτακισχιλια ιππος και εκυκλωσεν την πολιν και τα πλοια απο θαλασσης συνηψαν και εθλιβε την πολιν απο της γης και της θαλασσης και ουκ ειασεν ουδενα εκπορευεσθαι ουδε εισπορευεσθαι και ηλθεν νοιμηνιος και οι παρ αυτου εκ ρωμης εχοντες επιστολας τοις βασιλευσιν και ταις χωραις εν αις εγεγραπτο ταδε λευκιος ύπατος ρωμαιων πτολεμαιο βασιλει χαιρειν οι πρεσβευται των ιουδαιων ηλθον προς ημας φιλοι ημων και συμμαχοι ανανεουμενοι την εξ αρχης φιλιαν και συμμαχίαν απεσταλμενοι απο σιμωνος του αρχιερεως και του δημου των ιουδαιων ηνεγκαν δε ασπιδα χρυσην απο μνων χιλίων ηρσεν ουν ημιν γραψαι τοις βασιλευσιν και ταις χωραις οπως μη εκζητησωσιν αυτοις κακα και μη πολεμησησασιν αυτοις και τας πολεις αυτων και την χωραν αυτων και ίνα μη συμμαχωσιν τοις πολεμουσιν προς αυτοις εδοξεν δε ημιν δεξασθαι την ασπιδα παρ αυτων ει τινες ουν λοιμοι διαπεφευγασιν εκ της χωρας αυτων προς ύμας παραδοτε αυτοις σιμωνι τω αρχιερει οπως εκδικηση αυτοις κατα τον νομον αυτων και ταυτα εγραψεν δημητριω τω βασιλει και ατταλω και αριαραθη και αρσακη και εις πασας τας χωρας και σαμψαμη και σπαρτιαταις και εις δηλον και εις μυνδον και εις σικυωνα και εις την καρίαν και εις σαμον και εις την παμφυλιαν και εις λυκιαν και εις άλικαρνασσον και εις ροδον και εις φασηλιδα και εις κω και εις σιδην και εις αραδον και γορτυναν και κνιδον και κυπρον και κυρηνην το δε αντιγραφον τουτων εγραψαν σιμωνι τω αρχιερει αντιοχος δε ο βασιλευς παρενεβαλεν επι δωρα εν τη δευτερα προσαγων δια παντος αυτη τας χειρας και μηχανας ποιουμενος και συνεκλεισεν τον τρυφωνα του εκπορευεσθαι και εισπορευεσθαι και απεστειλεν αυτω σιμων δισχιλιους ανδρας εκλεκτους συμμαχησαι αυτω και αργυριον και χρυσιον και σκευη ίκανα και ουκ ηβουλετο αυτα δεξασθαι αλλα ηθητησεν παντα οσα συνεθετο αυτω το προτε-

ρον και ηλλοτριουτο αυτω και απεστειλεν προς αυτον αθηνοβιον ένα των φιλων αυτου κοινολογησομενον αυτω λεγων υμεις κατακρατειτε της ιοππης και γαζαρων και της ακρας της εν ιερουσαλημ πολεις της βασιλειας μου τα όρια αυτων ηρημωσατε και εποησατε πληγην μεγαλην επι της γης και εκυριευσате τοπων πολλων εν τη βασιλεια μου νυν ουν παραδοτε τας πολεις άς κατελαβεσθε και τους φορους των τοπων ών κατεκυριευσате εκτος των όριων της ιουδαιας ει δε μη δοτε αντ αυτων πενταχοσια ταλαντα αργυριου και της καταφθορας ής κατεφθαρκατε και των φορων των πολεων αλλα ταλαντα πενταχοσια ει δε μη παραγενομενοι εκπολεμησομεν ύμας και ηλθεν αθηνοβιος ό φιλος του βασιλεως εις ιερουσαλημ και ειδεν την δοξαν σιμωνος και κυλικειον μετα χρυσωμάτων και αργυρωμάτων και παραστασιν ικανην και εξιστατο και απηγγειλεν αυτω τους λογους του βασιλεως και αποκριθεις σιμων ειπεν αυτω ουτε γην αλλοτριαν ειληφαμεν ουτε αλλοτριων κεκρατηκαμεν αλλα της κληρονομιας των πατερων ήμων ύπο δε εχθρων ήμων ακριτως εν τινι καιρω κατεκρατηθη ήμεις δε καιρον εχοντες αντεχομεθα της κληρονομιας των πατερων ήμων περι δε ιοππης και γαζαρων ών αιτεις άυται εποιουν εν τω λαω πληγην μεγαλην και την χωραν ήμων τουτων δωσομεν ταλαντα έκατον και ουκ απεκριθη αυτω λογον απεστρεψεν δε μετα θυμου προς τον βασιλεα και απηγγειλεν αυτω τους λογους τουτους και την δοξαν σιμωνος και παντα όσα ειδεν και ωργισθη ό βασιλευς οργην μεγαλην τρυφων δε εμβας εις πλοιον εφυγεν εις ορθωσιαν και κατεστησεν ό βασιλευς τον κενδεβαιον επιστρατηγον της παραλιας και δυναμεις πεζικας και ιππικας εδωκεν αυτω και ενετειλατο αυτω παρεμβαλλειν κατα προσωπον της ιουδαιας και ενετειλατο αυτω οικοδομησαι την κεδρων και οχυρωσαι τας πυλας και όπως πολεμη τον λαον ό δε βασιλευς εδιωκε τον τρυφωνα και παρεγεννηθη κενδεβαιος εις ιαμνειαν και ηρξατο του ερεθιζειν τον λαον και εμβατευειν εις την ιουδαιαν και αιχμαλωτιζειν τον λαον και φονευειν και ωκοδομησεν την κεδρων και απεταξεν εκει ιππεις και δυναμεις όπως εκπορευομενοι εξοδευωσιν τας όδους της ιουδαιας καθα συνεταξεν αυτω ό βασιλευς και ανεβη ιωαννης εκ γαζαρων και απηγγειλεν σιμωνι τω πατρι αυτου ά συνετελεσεν κενδεβαιος και εκαλεσεν σιμων τους δυο ύιους αυτου τους πρεσβυτερους ιουδαν και ιωαννην και ειπεν αυτοις εγω και οι αδελφοι μου και ό οικος του πατρος μου επολεμησαμεν τους πολεμους ισραηλ απο νεοτητος έως της σημερον ήμερας και ευοδωθη εν ταις χερσιν ήμων ρυσασθαι τον ισραηλ πλεοναχis νυνι δε γεγηρακα και υμεις δε εν τω ελεει ικανοι εστε εν τοις ετεσιν γινεσθε αντ εμου και του αδελφου μου και εξελθοντες ύπερμαχειτε ύπερ του εθνους ήμων ή δε εκ του ουρανου βοηθεια εστω μεθ ήμων και επελεξεν εκ της χωρας εικοσι χιλιαδας ανδρων πολεμιστων και ιππεις και επορευθησαν επι τον κενδεβαιον και εκοιμηθησαν εν μωδειν και ανασταντες το πρωι επορευθησαν εις το πεδιον και ιδου δυναμεις πολλη εις συναντησιν αυτοις πεζικη και ιππεις και χειμαρρους ην ανα μεσον αυτων και παρενεβαλε κατα προσωπον αυτων αυτος και ό λαος αυτου και ειδεν τον λαον δειλουμενον διαπερασαι τον χειμαρρουν και διεπερασεν πρωτος και ειδον αυτον οι ανδρες και διεπερασαν κατοπισθεν αυτου και διειλεν τον λαον και τους ιππεις εν μεσω των πεζων ην δε ιππος των ύπεναντιων πολλη σφοδρα και εσαλπισαν ταις σαλπιγξιν και ετροπωθη κενδεβαιος

και ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ καὶ ἐπεσον ἐξ αὐτῶν τραυματιαὶ πολλοὶ οἱ δὲ καταλειφθέντες ἐφυγον εἰς τὸ οὐρῳμα τότε ἐτραυματίσθη ἰουδας ὁ ἀδελφὸς ἰωάννου ἰωάννης δὲ κατεδιώξεν αὐτοὺς ἕως ἤλθεν εἰς κεδρῶν ἦν ὠκοδομήσεν καὶ ἐφυγον εἰς τοὺς πυργοὺς τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς ἀζώτου καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν ἐν πυρὶ καὶ ἐπεσον ἐξ αὐτῶν εἰς ἀνδράς δισχιλίους καὶ ἀπεστρέψεν εἰς τὴν ἰουδαίαν μετὰ εἰρήνης καὶ πτολεμαῖος ὁ τοῦ ἀβουβου ἦν καθέσταμενος στρατηγὸς εἰς τὸ πεδῖον ἱερὶχῶ καὶ ἐσχεν ἀργυρίον καὶ χρυσίον πολὺ ἦν γὰρ γαμβρὸς τοῦ ἀρχιερέως καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ ἐβουλήθη κατακρατησαὶ τῆς χώρας καὶ ἐβούλευετο δολῶ κατὰ σιμῶνος καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀραι αὐτοὺς σιμῶν δὲ ἦν ἐφοδεύων τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ χώρᾳ καὶ φροντίζων τῆς ἐπιμελείας αὐτῶν καὶ κατέβη εἰς ἱερὶχῶ αὐτὸς καὶ ματταθίας καὶ ἰουδας οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐτοὺς ἑβδόμου καὶ ἑβδόμηκοστού καὶ ἑκατοστού ἐν μηνὶ ἑνδεκατῶ ὁ αὐτὸς ὁ μὴν σαβὰτ καὶ ὑπέδεξατο αὐτοὺς ὁ τοῦ ἀβουβου εἰς τὸ οὐρῳματίον τὸ καλούμενον δῶκ μετὰ δολοῦ ὁ ὠκοδομήσεν καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς ποτόν μεγαν καὶ ἐνεκρύψεν ἐκεῖ ἀνδράς καὶ ὅτε ἐμεθύσθη σιμῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐξάνεστη πτολεμαῖος καὶ οἱ παρ αὐτοῦ καὶ ἐλάβον τὰ ὅπλα αὐτῶν καὶ ἐπεισλήθον τῶ σιμῶνι εἰς τὸ συμποσίον καὶ ἀπεκτείναν αὐτὸν καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τινὰς τῶν παιδᾶριων αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν ἀθεσίαν μεγάλην καὶ ἀπεδώκεν κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ ἐγράψεν ταῦτα πτολεμαῖος καὶ ἀπεστείλεν τῶ βασιλεῖ ὅπως ἀποστείλῃ αὐτῷ δυνάμεις εἰς βοήθειαν καὶ παραδῶ τὴν χώραν αὐτῶν καὶ τὰς πόλεις καὶ ἀπεστείλεν ἑτέρους εἰς γάζαρα ἀραι τὸν ἰωάννην καὶ τοῖς χιλιάρχοις ἀπεστείλεν ἐπιστολὰς παραγενέσθαι πρὸς αὐτὸν ὅπως δῶ αὐτοῖς ἀργυρίον καὶ χρυσίον καὶ δοματὰ καὶ ἑτέρους ἀπεστείλεν καταλαβεσθαι τὴν ἱερουσαλήμ καὶ τὸ ὄρος τοῦ ἱεροῦ καὶ προδραμῶν τις ἀπηγγέλει ἐν ἰωάννῃ εἰς γάζαρα ὅτι ἀπώλετο ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὅτι ἀπεσταλκεν καὶ σὲ ἀποκτείνει καὶ ἀκούσας ἐξεστὴ σφοδρὰ καὶ συνέλαβεν τοὺς ἀνδράς τοὺς ἐλθόντας ἀπολέσαι αὐτὸν καὶ ἀπεκτείνει αὐτοὺς ἐπεγνώ γὰρ ὅτι ἐζητοῦν αὐτὸν ἀπολέσαι καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἰωάννου καὶ τῶν πολεμῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνδραγαθίων αὐτοῦ ὧν ἠνδραγαθήσεν καὶ τῆς οἰκοδομῆς τῶν τειχῶν ὧν ὠκοδομήσεν καὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ ἰδοὺ ταῦτα γεγραπτά ἐπὶ βιβλίῳ ἡμερῶν ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ ἀφ' οὗ ἐγενήθη ἀρχιερεὺς μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ

τοῖς ἀδελφοῖς τοῖς κατ' αἰγύπτῳ ἰουδαίοις χαίρειν οἱ ἀδελφοὶ οἱ ἐν ἱεροσολυμοῖς ἰουδαῖοι καὶ οἱ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς ἰουδαίας εἰρήνην ἀγαθὴν καὶ ἀγαθοποίησαι ὑμῖν ὁ θεὸς καὶ μνησθεὶς τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς ἀβραάμ καὶ ἰσαάκ καὶ ἰακώβ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν πιστῶν καὶ δῶν ὑμῖν καρδίαν πᾶσιν εἰς τὸ σεβεσθαι αὐτὸν καὶ ποιεῖν αὐτοῦ τὰ θέληματὰ καρδία μεγάλῃ καὶ ψυχῇ βουλομένη καὶ διανοίξαι τὴν καρδίαν ὑμῶν ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς προσταγμασίν καὶ εἰρήνην ποιῆσαι καὶ ἐπακούσαι ὑμῶν τῶν δεήσεων καὶ καταλλαγεῖν ὑμῖν καὶ μὴ ὑμᾶς ἐγκαταλίποι ἐν καιρῷ πονηρῷ καὶ νῦν ὥδε ἐσμεν προσευχομένοι περὶ ὑμῶν βασιλευόντος δημητρίου ἐτοὺς ἑκατοστού ἐξήκοστού ἐνατοῦ ἡμεῖς οἱ ἰουδαῖοι γεγραψαμέν ὑμῖν ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ ἀκμῇ τῇ ἐπελθούσῃ ἡμῖν ἐν τοῖς ἐτεσίν τουτοῖς ἀφ' οὗ ἀπεστὴ ἰσῶν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἀπο τῆς ἁγίας γῆς καὶ τῆς βασιλείας καὶ ἐνεπύρισαν τὸν πυλῶνα καὶ ἐξέχεαν ἅμα αἵμων καὶ ἐδεήθημεν τοῦ κυρίου καὶ εἰσηκουσθημεν καὶ προσηνεγάκαμεν θυσίαν καὶ σμιδαλὶν καὶ ἐξήψα-

μεν τους λυχνους και προεθηκαμεν τους αρτους και νυν ινα αγητε τας ημερας της σκηνοπηγιας του χασελευ μηνος ετους εκατοστου ογδοηχοστου και ογδοου οι εν ιεροσολυμοις και οι εν τη ιουδαια και η γερουσια και ιουδας αριστοβουλα διδασκαλω πτολεμαιου του βασιλεως οντι δε απο του των χριστων ιερεων γενους και τοις εν αιγυπτω ιουδαιοις χαιρειν και υγιαειν εκ μεγαλων κινδυνων υπο του θεου σεσωσμενοι μεγαλως ευχαριστουμεν αυτω ως αν προς βασιλεα παρατασσομενοι αυτος γαρ εξεβρασεν τους παραταξαμενους εν τη αγια πολει εις την περσιδα γενομενος γαρ ο ηγεμων και η περι αυτον ανυποστατος δοκουσα ειναι δυναμεις κατεκοπησαν εν τω της ναναιας ιερω παραλογισμω χρησαμενων των περι την ναναιαν ιερεων ως γαρ συνοικησων αυτη παρεγενετο εις τον τοπον ο τε αντιοχος και οι συν αυτω φιλοι χαριν του λαβειν τα χρηματα πλειονα εις φερνης λογον και προθεντων αυτα των ιερεων του ναναιου κακεινου προσελθοντος μετ ολιγων εις τον περιβολον του τεμενους συγκλεισαντες το ιερον ως εισηλθεν αντιοχος ανοιξαντες την του φανωματος κρυπτην θυραν βαλλοντες πετρος συνεκραυνωσαν τον ηγεμονα και μελη ποιησαντες και τας κεφαλας αφελοντες τοις εξω παρερριψαν κατα παντα ευλογητος ημων ο θεος ος παρεδωκεν τους ασεβησαντας μελλοντες αγειν εν τω χασελευ πεμπτη και εικαδι τον καθαρισμον του ιερου δεον ηγησαμεθα διασαφησαι υμιν ινα και αυτοι αγητε σκηνοπηγιας και του πυρος οτε νεεμιας ο οικοδομησας το τε ιερον και το θυσιαστηριον ανηνεγκεν θυσιας και γαρ οτε εις την περσικην ηγοντο ημων οι πατερες οι τοτε ευσεβεις ιερεις λαβοντες απο του πυρος του θυσιαστηριου λαθραιως κατεκρυψαν εν κοιλωματι φρεατος ταξιν εχοντος ανυδρον εν ω κατησφαλισαντο ωστε πασιν αγνωστον ειναι τον τοπον διελθοντων δε ετων ικανων οτε εδοξεν τω θεω αποσταλεις νεεμιας υπο του βασιλεως της περσιδος τους εκγονους των ιερεων των αποκρυψαντων επεμφεν επι το πυρ ως δε διεσαφησαν ημιν μη ευρηκεναι πυρ αλλα υδωρ παχυ εκελευσεν αυτους αποβαψαντας φερειν ως δε ανηνεχθη τα των θυσιων εκελευσεν τους ιερεις νεεμιας επιρρηναι τω υδατι τα τε ξυλα και τα επικειμενα ως δε εγενετο τουτο και χρονος διηλθεν ο τε ηλιος ανελαμψεν προτερον επινεφης ων ανηφθη πυρα μεγαλη ωστε θαυμασαι παντας προσευχην δε εποιησαντο οι ιερεις διαπανωμενης της θυσιας οι τε ιερεις και παντες καταρχομενου ιωναθου των δε λοιπων επιφωνουντων ως νεεμιου ην δε η προσευχη τον τροπον εχουσα τουτον κυριε κυριε ο θεος ο παντων κτιστης ο φοβερους και ισχυρους και δικαιους και ελεημων ο μονος βασιλευς και χρηστος ο μονος χορηγος ο μονος δικαιος και παντοκρατωρ και αιωνιος ο διασωζων τον ισραηλ εκ παντος κακου ο ποιησας τους πατερας εκλεκτους και αγιασας αυτους προσδεξαι την θυσιαν υπερ παντος του λαου σου ισραηλ και διαφυλαζον την μεριδα σου και καθαγιασον επισυναγαγε την διασποραν ημων ελευθερωσον τους δουλευοντας εν τοις εθνεσιν τους εξουθενημενους και βδελυκτους επιδε και γνωτωσαν τα εθνη οτι συ ει ο θεος ημων βασανισον τους καταδυναστευοντας και εξυβριζοντας εν υπερηφανια καταφυτευσον τον λαον σου εις τον τοπον τον αγιον σου καθως ειπεν μωυσης οι δε ιερεις επεψαλλον τους υμνους καθως δε ανηλωθη τα της θυσιας και το περιλειπομενον υδωρ ο νεεμιας εκελευσεν λιθους μειζονας καταχειν ως δε τουτο εγεννηθη φλοξ ανηφθη του δε απο του θυσιαστηριου αντιλαμψαντος φωτος εδαπανηθη ως δε

φανερων εγεννηθη το πραγμα και διηγηγητη τω βασιλει των περσων οτι εις τον τοπον ου το πυρ εκρυψαν οι μεταχθεντες ιερεις το υδωρ εφανη αφ ου και οι περι τον νεεμιαν ηγγισαν τα της θυσιας περιφραξας δε ο βασιλευς ιερων εποιησεν δοκιμασας το πραγμα και οίς εχαριζετο ο βασιλευς πολλα διαφορα ελαμβανεν και μετεδιδου προσηγορευσαν δε οι περι τον νεεμιαν τουτο νεφθαρ ο διερμηνευεται καθαρισμος καλειται δε παρα τοις πολλοις νεφθαι ευρισκεται δε εν ταις απογραφαις ιερεμιας ο προφητης οτι εκελευσεν του πυρος λαβειν τους μεταγενομενους ως σεσημανται και ως ενετειλατο τοις μεταγενομενοις ο προφητης δους αυτοις τον νομον ινα μη επιλαθωνται των προσταγματων του κυριου και ινα μη αποπλανηθωσιν ταις διανοιαις βλεποντες αγαλματα χρυσα και αργυρα και τον περι αυτα κοσμον και ετερα τοιαυτα λεγων παρεκαλει μη αποστηναι τον νομον απο της καρδιας αυτων ην δε εν τη γραφη ως την σκηνην και την κιβωτον εκελευσεν ο προφητης χρηματισμου γεννηθεντος αυτω συνακολουθειν ως δε εξηλθεν εις το ορος ου ο μωυσης αναβας εθεασατο την του θεου κληρονομιαν και ελθων ο ιερεμιας ευρεν οικον αντρωδη και την σκηνην και την κιβωτον και το θυσιαστηριον του θυμιαματος εισηνεγκεν εκει και την θυραν ενεφραξεν και προσελθοντες τινες των συνακολουθουντων ωστε επισημανασθαι την οδον και ουκ εδυνηθησαν ευρειν ως δε ο ιερεμιας εγνω μεμψαμενος αυτοις ειπεν οτι και αγνωστος ο τοπος εσται εως αν συναγαγη ο θεος επισυναγωγην του λαου και ιλεως γενηται και τοτε ο κυριος αναδειξει ταυτα και οφθησεται η δοξα του κυριου και η νεφελη ως επι μωυση εδηλουτο ως και ο σαλωμων ηξιωσεν ινα ο τοπος καθαγιασθη μεγαλως διεσαφειτο δε και ως σοφιαν εχων ανηνεγκεν θυσιαν εγκαινισμου και της τελειωσεως του ιερου καθως και μωυσης προσηυξατο προς κυριον και κατεβη πυρ εκ του ουρανου και τα της θυσιας εδαπανησεν ουτως και σαλωμων προσηυξατο και καταβαν το πυρ ανηλωσεν τα ολοκαυτωματα και ειπεν μωυσης δια το μη βεβρωσθαι το περι της αμαρτιας ανηλωθη ωσαυτως και ο σαλωμων τας οκτω ημερας ηγαγεν εξηγουντο δε και εν ταις αναγραφαις και εν τοις υπομνηματισμοις τοις κατα τον νεεμιαν τα αυτα και ως καταβαλλομενος βιβλιοθηκην επισυνηγαγεν τα περι των βασιλειων βιβλια και προφητων και τα του δαυιδ και επιστολας βασιλειων περι αναθεματων ωσαυτως δε και του ιουδας τα διαπεπτωκοτα δια τον γεγονοτα πολεμον ημιν επισυνηγαγεν παντα και εστιν παρ ημιν ων ουν εαν χρεيان εχητε τους αποκομιουντας υμιν αποστελλετε μελλοντες ουν αγειν τον καθαρισμον εγραψαμεν υμιν καλως ουν ποιησετε αγωντες τας ημερας ο δε θεος ο σωσας τον παντα λαον αυτου και αποδους την κληρονομιαν πασιν και το βασιλειον και το ιερατευμα και τον αγιασμον καθως επηγγειλατο δια του νομου ελπιζομεν γαρ επι τω θεω οτι ταχως ημας ελεησει και επισυναξει εκ της υπο τον ουρανον εις τον αγιον τοπον εξειλετο γαρ ημας εκ μεγαλων κακων και τον τοπον εκαθαρισεν τα δε κατα τον ιουδαν τον μακαβαιον και τους τουτου αδελφους και τον του ιερου του μεγιστου καθαρισμον και τον του βωμου εγκαινισμον ετι τε τους προς αντιοχον τον επιφανη και τον τουτου υιον ευπατορα πολεμους και τας εξ ουρανου γενομενας επιφανειας τοις υπερ του ιουδαισμου φιλοτιμως ανδραγαθησασιν ωστε την ολην χωραν ολιγους οντας λεηλατειν και τα βαρβαρα πληθη διωκειν και το περιβοητον καθ' ολην την οικουμενην ιερων ανακομισασθαι και την

πολιν ελευθερωσαι και τους μελλοντας καταλυεσθαι νομους επανορθωσαι του κυριου μετα πασης επιεικειας ιλεω γενομενου αυτοις υπο ιασωνος του κυρηναιου δεδηλωμενα δια πεντε βιβλιων πειρασμεθα δι ενός συνταγματος επιτεμειν συνωρωντες γαρ το χυμα των αριθμων και την ουσαν δυσχερειαν τοις θελουσιν εισκυκλεισθαι τοις της ιστοριας διηγημασιν δια το πληθος της ύλης εφροντισαμεν τοις μεν βουλομενοις αναγινωσκειν ψυχαγωγίαν τοις δε φιλοφρονουσιν εις το δια μνημης αναλαβειν ευκοπian πασιν δε τοις εντυγχανουσιν ωφελειαν και ήμιν μεν τοις την κακοπαθειαν επιδεδεγμενοις της επιτομης ου ραδιον ιδρωτος δε και αγρυπνιας το πραγμα καθαπερ τω παρασκευαζοντι συμποσιον και ζητουντι την έτερων λυσιτελειαν ουκ ευχερες όμως δια την των πολλων ευχαριστιαν ήδεως την κακοπαθειαν ύποισομεν το μεν διακριβουν περι έκαστων τω συγγραφει παραχωρησαντες το δε επιπορευεσθαι τοις ύπογραμμοις της επιτομης διαπονουντες καθαπερ γαρ της καινης οικιας αρχιτεκτονι της όλης καταβολης φροντιστεον τω δε εγκακειν και ζωγραφειν επιχειρουντι τα επιτηδεια προς διακοσμησιν εξεταστέον όυτως δοκω και επι ήμων το μεν εμβαστευειν και περιπατον ποιεισθαι λογων και πολυπραγμανοι εν τοις κατα μέρος τω της ιστοριας αρχηγετη καθηκει το δε συντομον της λεξεως μεταδιδωκειν και το εξεργαστικον της πραγματειας παραιτεισθαι τω την μεταφρασιν ποιουμενω συγχωρητέον εντευθεν ουν αξωμεθα της διηγησεως τοις προειρημενοις τοσουτον επιζευξαντες ευηθες γαρ το μεν προ της ιστοριας πλεοναζειν την δε ιστοριαν επιτεμειν της άγιας πολεως κατοικουμενης μετα πασης ειρηνης και των νομων ότι καλλιστα συντηρουμενων δια την ονιου του αρχιερεως ευσεβειαν τε και μισοπονηριαν συνεβαινεν και αυτοις τους βασιλεις τιμαν τον τοπον και το ιερον αποστολαις ταις κρατισταις δοξαζειν ώστε και σλευκον τον της ασιας βασιλεα χορηγειν εκ των ιδιων προσοδων παντα τα προς τας λειτουργιας των θυσιων επιβαλλοντα δαπανηματα σιμων δε τις εκ της βενιαμιν φυλης προστατης του ιερου καθεσταμενος διηνεχθη τω αρχιερει περι της κατα την πολιν αγορανομιας και νικησαι τον ονιαν μη δυναμενος ήλθεν προς απολλωνιον θαρσεου τον κατ εκεινον τον καιρον κοιλης συριας και φοινικης στρατηγον και προσηγγειλεν περι του χρηματων αμυνητην γμειν το εν ιεροσολυμοις γαζοφυλακιον ώστε το πληθος των διαφορων αναριθμητον ειναι και μη προσηκειν αυτα προς τον των θυσιων λογον ειναι δε δυνατόν ύπο την του βασιλεως εξουσιαν πεσειν ταυτα συμμειζας δε ό απολλωνιος τω βασιλει περι των μηνυθεντων αυτω χρηματων ενεφανισεν ό δε προχειρισαμενος ήλιοδωρον τον επι των πραγματος απεστειλεν δους εντολας την των προειρημενων χρηματων εκκομιδην ποιησασθαι ευθεως δε ό ήλιοδωρος εποιειτο την πορειαν τη μεν εμφασει ως τας κατα κοιλην συριαν και φοινικην πολεις εφοδευσαι τω πραγματι δε την του βασιλεως προθεσιν επιτελειν παραγεννηθεις δε εις ιεροσολυμα και φιλοφρονως ύπο του αρχιερεως της πολεως αποδεχθεις ανεθετο περι του γεγονοτος εμφανισμου και τινος ένεκεν παρεστιν διεσαφησεν επυνθανετο δε ει ταις αληθειαις ταυτα όυτως εχοντα τυγχanei του δε αρχιερεως ύποδειξαντος παρακαταθηκας ειναι χηρων τε και ορφανων τινα δε και ύρχανου του τωβιου σφοδρα ανδρος εν ύπεροχη κειμενου όυτως ην διαβαλλων ό δυσσεβης σιμων τα δε παντα αργυριου τετρακοσια ταλαντα χρυσιου δε διακοσια αδικηθηναι δε τους πεπιστευκοτας τη του

τοπου άγιωσυνη και τη του τετιμημενου κατα τον συμπαντα κοσμον
ιερου σεμνοτητι και ασυλια παντελως αμηχανον ειναι ο δε ήλιοδω-
ρος δι άς ειχεν βασιλικας εντολας παντως ελεγεν εις το βασιλικον
αναλημπτα ταυτα ειναι ταξαμενος δε ήμεραν εισηει την περι τουτων
επισκεψιν οικονομησων ην δε ου μικρα καθ όλην την πολιν αγωνια οι
δε ιερεις προ του θυσιαστηριου εν ταις ιερατικαις στολαις ριψαντες
εαυτους επεκαλουντο εις ουρανον τον περι παρακαταθηκης νομοθε-
τησαντα τοις παρακαταθεμενοις ταυτα σωα διαφυλαζαι ην δε όρωντα
την του αρχιερεως ιδεαν τιτρωσκεσθαι την διανοιαν ή γαρ οφιος και
το της χροας παρηλλαγμενον ενεφαινεν την κατα ψυχην αγωνιαν πε-
ριεκεχυτο γαρ περι τον ανδρα δεος τι και φρικασμος σωματος δι ών
προδηλον εγινετο τοις θεωρουσιν το κατα καρδιαν ενεστος αλγος ετι
δε εκ των οικιων αγεληδον εξεπηδων επι πανδημον ίκετειαν δια το
μελλειν εις καταφρονησιν ερχεσθαι τον τοπον ύπεζωσμεναι δε ύπο
τους μαστους αι γυναικες σακκους κατα τας όδους επληθυνον αι δε
κατακλειστοι των παρθενων αι μεν συνετρεχον επι τους πυλωνας αι
δε επι τα τειχη τινες δε δια των θυριδων διεξεκυπτον πασαι δε προτει-
νουσαι τας χειρας εις τον ουρανον εποiουντο την λιτανειαν ελεειν δ ην
την του πληθους παμμιγη προπτωσιν την τε του μεγαλως αγωνιωντος
αρχιερεως προσδοκιαν οι μεν ουν επεκαλουντο τον παγκρατη κυριον
τα πεπιστευμενα τοις πεπιστευκοσιν σωα διαφυλασσειν μετα πασης
ασφαλειας ο δε ήλιοδωρος το διεγνωσμενον επετελει αυτοθι δε αυ-
του συν τοις δορυφοροις κατα το γαζοφυλακιον ηδη παροντος ο των
πνευματων και πασης εξουσιας δυναστης επιφανεiαν μεγαλην ποι-
ησεν ώστε παντας τους κατατολμησαντας συνελθειν καταπλαγεντας
την του θεου δυναμιν εις εκλυσιν και δειλιαν τραπηναι ωφθη γαρ τις
ίππος αυτοις φοβερον εχων τον επιβατην και καλλιστη σαγη διακε-
κοσμημενος φερομενος δε ρυδην ενεσεισεν τω ήλιοδωρω τας εμπρο-
σθιους όπλας ο δε επικαθημενος εφαινετο χρυσην πανοπλιαν εχων
ετεροι δε δυο προσεφανεσαν αυτω νεανιαι τη ρώμη μεν εκπρεπεις καλ-
λιστοι δε την δοξαν διαπρεπεις δε την περιβολην οι και περισταντες εξ
εκατερου μερους εμαστιγουν αυτον αδιαλείπτως πολλας επιρριπτου-
ντες αυτω πληγας αφνω δε πεσοντα προς την γην και πολλω σκοτει
περιχυθεντα συναρπασαντες και εις φορειον ενθεντες τον αρτι μετα
πολλης παραδρομης και πασης δορυφοριας εις το προειρημενον εισελ-
θοντα γαζοφυλακιον εφερον αβοηθητον εαυτω καθεστωτα φανερωσ
την του θεου δυναστειαν επεγνωνκοτες και ο μεν δια την θειαν ενερ-
γειαν αφωνος και πασης εστερημενος ελπιδος και σωτηριας ερριπτο οι
δε τον κυριον ευλογουν τον παραδοξαζοντα τον εαυτου τοπον και το
μικρω προτερον δεους και ταραχης γεμον ιερων του παντοκρατορος
επιφανεντος κυριου χαρας και ευφροσυνης επεπληρωτο ταχυ δε τι-
νες των του ήλιοδωρου συνηθων ηξιουν τον ονιαν επικαλεσασθαι τον
ύψιστον και το ζην χαρισασθαι τω παντελως εν εσχατη πνοη κειμενω
ύποπτος δε γενομενος ο αρχιερευς μηποτε διαλημψιν ο βασιλευς σχη
κακουργιαν τινα περι τον ήλιοδωρον ύπο των ιουδαιων συντετελεσθαι
προσηγαγεν θυσιαν ύπερ της του ανδρος σωτηριας ποιουμενου δε του
αρχιερεως τον ίλασμον οι αυτοι νεανιαι παλιν εφανεσαν τω ήλιοδωρω
εν ταις αυταις εσθησεσιν εστολισμενοι και σταντες ειπον πολλας ονια
τω αρχιερει χαριτας εχε δια γαρ αυτον σοι κεχαρισται το ζην ο κυ-
ριος συ δε εξ ουρανου μεμαστιγωμενος διαγγελλε πασι το μεγαλειον

του θεου κρατος ταυτα δε ειποντες αφανεις εγενοντο ο δε ηλιοδω-
ρος θυσιαν ανενεγκας τω κυριω και ευχας μεγιστας ευξαμενος τω το
ζην περιποιησαντι και τον ονιαν αποδεξαμενος ανεστρατοπεδευσεν
προς τον βασιλεα εξεμαρτυρει δε πασιν απερ ην υπ οσιν τευθεαμενος
εργα του μεγιστου θεου του δε βασιλεως επερωτησαντος τον ηλιο-
δωρον ποιος τις ειη επιτηδειος ετι απαξ διαπεμφθηναι εις ιεροσολυμα
εφησεν ει τινα εχεις πολεμιον η πραγματων επιβουλον πεμφον αυτον
εκει και μεμαστιγωμενον αυτον προσδεξη εανπερ και διασωθη δια
το περι τον τοπον αληθως ειναι τινα θεου δυναμιν αυτος γαρ ο την
κατοικιαν επουρανιον εχων εποπτης εστιν και βοηθος εκεινου του
τοπου και τους παραγινομενους επι κακωσει τυπτων απολλυει και τα
μεν κατα ηλιοδωρον και την του γαζοφυλακιου τηρησιν ουτως εχω-
ρησεν ο δε προειρημενος σιμων ο των χρηματων και της πατριδος
ενδεικτης γεγωνας εκακολογει τον ονιαν ως αυτος τε ειη τον ηλιο-
δωρον επισεσεικως και των κακων δημιουργος καθεστηκως και τον
ευεργετην της πολεως και τον κηδεμονα των ομοεθνων και ζηλωτην
των νομων επιβουλον των πραγματων ετολμα λεγειν της δε εχθρας
επι τοσoutον προβαινουσης ώστε και δια τινος ταν ύπο του σιμωνος
δεδοκιμασμενων φονους συντελεισθαι συνωρων ο ονιας το χαλεπον
της φιλονεικίας και απολλωνιον μενεσθεως τον κοιλης συριας και
φοινικης στρατηγον συναυξοντα την κακίαν του σιμωνος προς τον
βασιλεα διεκομισθη ου γινόμενος των πολιτων κατηγορος το δε συμ-
φορον κοινή και κατ ιδίαν παντι τω πληθει σκοπων έωρα γαρ ανευ
βασιλικης προνοίας αδύνατον είναι τυχείν ειρήνης ετι τα πράγματα
και τον σιμωνα παυλαν ου ληψόμενον της ανοίας μεταλλάξαντος
δε τον βιον σελευκου και παραλαβόντος την βασιλείαν αντιστοχου του
προσαγορευθεντος επιφανους ύπενόθενυσεν ιαπων ο αδελφος ονιου
την αρχιερωσυνην επαγγειλαμενος τω βασιλει δι εντευξεως αργυριου
τάλαντα έξηκοντα προς τοις τριακοσίοις και προσόδου τινος άλλης τα-
λαντα ογδοηκοντα προς δε τουτοις ύπισχνετο και έτερα διαγραφειν
πεντηκοντα προς τοις έκατον εαν επιχωρηθη δια της εξουσίας αυτου
γυμνασιον και εφηβειον αυτω συστήσασθαι και τους εν ιεροσολυμοις
αντιστοιχεις αναγραφαι επινευσαντος δε του βασιλεως και της αρχης
κρατησας ευθεως προς τον έλληνηκον χαρακτηρα τους όμοφυλους
μετεστήσε και τα κειμενα τοις ιουδαιοις φιλανθρωπα βασιλικά δια ι-
ωαννου του πατρος ευπολεμου του ποιησαμενου την πρεσβειαν ύπερ
φιλίας και συμμαχίας προς τους ρωμαίους παρώσας και τας μεν νο-
μιμους καταλυων πολιτείας παρανομους εθισμούς εκαινίζεν ασμενως
γάρ ύπ αυτην την ακροπολιν γυμνασιον καθίδρυσεν και τους κρατι-
στους των εφηβων ύποτασσων ύπο πετασον ηγαγεν ην δ ουτως ακμη-
τις έλληνισμού και προσβάσις αλλοφυλισμου δια την του ασεβους και
ουκ αρχιερεως ιαπωνος ύπερβαλλουσιν αναγνείαν ώστε μηκετι περι-
τας του θυσιαστηριου λειτουργίας προθυμους είναι τους ιερείς αλλά
του μεν νεω καταφρονούντες και των θυσιών αμελουντες εσπευδον
μετεχειν της εν παλαιστήρη παρανομου χορηγίας μετα την του δισκου
προσχλήσιν και τας μεν πατρώους τιμας εν ουδενι τιθέμενοι τας δε
έλληνικας δοξας καλλίστας ήγουμενοι ών και χαριν περιεσχεν αυτους
χαλεπή περιστάσις και ών εξήλουν τας αγωγας και καθ άπαν ηθέλον
εξομοιουσθαι τουτους πολεμίους και τιμωρητας εσχον ασεβειν γαρ εις
τους θείους νόμους ου ράδιον αλλά ταυτα ο ακολουθός καιρός δη-

λῶσει ἀγομένου δε πενταετηρικοῦ ἀγῶνος ἐν τυρῷ καὶ τοῦ βασιλεὺς παρόντος ἀπεστείλῃν ἰασῶν ὁ μῆκος θεωροῦς ὥς ἀπὸ ἱεροσολύμων ἀντιοχεῖς ὄντας παρακομιζόντας ἀργυρίου δραχμὰς τριακοσίας εἰς τὴν τοῦ ἥρακλεους θυσίαν ἅς καὶ ἤξιωσαν οἱ παρακομισαντές μὴ χρῆσθαι εἰς θυσίαν διὰ τὸ μὴ καθήκειν εἰς ἕτεραν δε καταθεσθαι δαπάνην ἐπέσει μὲν οὖν ταῦτα διὰ μὲν τὸν ἀποστείλαντα εἰς τὴν τοῦ ἥρακλεους θυσίαν ἔνεκεν δε τῶν παρακομιζόντων εἰς τὰς τῶν τριηρέων κατασκευὰς ἀποσταλέντος δε εἰς αἰγύπτου ἀπολλωνίου τοῦ μενεσθεὺς διὰ τὰ πρωτοκλισία τοῦ φιλομητορὸς βασιλεὺς μεταλαβὼν ἀντιοχὸς ἀλλοτρίον αὐτοῦ τῶν αὐτοῦ γεγονέναι πραγμάτων τῆς καθ' αὐτὸν ἀσφαλείας ἐφροντίζεν ὅθεν εἰς ἰοππὴν παραγενομένος κατήντησεν εἰς ἱεροσόλυμα μεγαλομερῶς δε ὑπὸ τοῦ ἰασῶνος καὶ τῆς πόλεως ἀποδεχθεὶς μετὰ δαδουχίας καὶ βῶων εἰσδεχθεὶς εἰθ' οὕτως εἰς τὴν φοινικὴν κατεστρατοπέδευσεν μετὰ δε τριετὴ χρόνον ἀπεστείλῃν ἰασῶν μενέλαον τὸν τοῦ προσημαίνοντος σιμωνὸς ἀδελφὸν παρακομιζόντα τὰ χρήματα τῷ βασιλεῖ καὶ περὶ πραγμάτων ἀναγκαιῶν ὑπομνηματίσους τελεσόντα ὁ δε συσταθεὶς τῷ βασιλεῖ καὶ δοξάσας αὐτὸν τῷ προσώπῳ τῆς ἐξουσίας εἰς ἑαυτὸν κατήντησεν τὴν ἀρχιερωσύνην ὑπερβαλὼν τὸν ἰασῶνα τάλαντα ἀργυρίου τριακοσία λαβὼν δε τὰς βασιλικὰς ἐντολὰς παρέγενετο τῆς μὲν ἀρχιερωσύνης οὐδὲν ἄξιον φέρων θυμούς δε ὦμου τυραννοῦ καὶ θῆρος βαρβαροῦ ὀργὰς ἔχων καὶ ὁ μὲν ἰασῶν ὁ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ὑπονοθεύσας ὑπονοθευθεὶς ὑφ' ἑτέρου φυγὰς εἰς τὴν ἀμμανιτίνῃ χωρᾷ συνηλαστὸ ὁ δε μενέλαος τῆς μὲν ἀρχῆς ἐκρατεῖ τῶν δε ἐπηγγελέμενων τῷ βασιλεῖ χρημάτων οὐδὲν εὐταχτεῖ ποιοῦμενου δε τὴν ἀπαιτήσιν σωστράτου τοῦ τῆς ἀκροπόλεως ἐπαρχοῦ πρὸς τοῦτον γὰρ ἢ τῶν διαφορῶν πράξις δι' ἣν αἰτίαν οἱ δύο ὑπὸ τοῦ βασιλεὺς προσεκληθῆσαν καὶ ὁ μὲν μενέλαος ἀπελίπεν τῆς ἀρχιερωσύνης διαδοχὸν λυσιμαχὸν τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν σωστράτος δε κρατῆτα τὸν ἐπὶ τῶν κυπρίων τοιούτων δε συνεστηκότων συνεβήταρσεις καὶ μάλλωτας στασιαζεῖν διὰ τὸ ἀντιοχίδι τῇ παλλακῇ τοῦ βασιλεὺς ἐν δῶρεα δεδοσθαι θάττον οὖν ὁ βασιλεὺς ἤκεν καταστεῖλαι τὰ πράγματα καταλίπων τὸν διαδεχομένον ἀνδρονικὸν τῶν ἐν ἀξίωματι κειμένων νομίσας δε ὁ μενέλαος εἰληφέναι καιρὸν εὐφυῆ χρυσώματα τινὰ τῶν τοῦ ἱεροῦ νοσφισαμένους ἐχαρίσατο τῷ ἀνδρονικῷ καὶ ἕτερα ἐτυχάνεν πεπρακὼς εἰς τε τυρόν καὶ τὰς κυκλᾶ πόλεις ἅ καὶ σάφως ἐπεγνώκως ὁ ὄνις ἀπῆλεγχεν ἀποκεχώρηκως εἰς ἀσυλὸν τόπον ἐπὶ δαφνῆς τῆς πρὸς ἀντιοχείαν κειμένης ὅθεν ὁ μενέλαος λαβὼν ἴδια τὸν ἀνδρονικὸν παρεκαλεῖ χειρωσασθαι τὸν ὄνιαν ὁ δε παραγενομένος ἐπὶ τὸν ὄνιαν καὶ πεισθεὶς ἐπὶ δολῷ καὶ δεξιασθεὶς μεθ' ὀρκῶν δούς δεξίαν καίπερ ἐν ὑπόψῃ κειμένος ἐπεισεν ἐκ τοῦ ἀσύλου προελθεῖν ὃν καὶ παραχρημα παρεκλείσεν οὐκ αἰδεσθεὶς τὸ δίκαιον δι' ἣν αἰτίαν οὐ μόνον ἰουδαῖοι πολλοὶ δε καὶ τῶν ἀλλῶν ἐθνῶν ἐδιδναζόν καὶ ἐδυσφοροῦν ἐπὶ τῷ τοῦ ἀνδρὸς ἀδίκῳ φόνῳ τοῦ δε βασιλεὺς ἐπανελθόντος ἀπὸ τῶν κατὰ κίλικίαν τόπων ἐνετυγχάνον οἱ κατὰ πόλιν ἰουδαῖοι συμμίσπονηρουντῶν καὶ τῶν ἑλλήνων ὑπὲρ τοῦ παραλογὸν τὸν ὄνιαν ἀπεκτονῆσθαι ψυχικῶς οὖν ὁ ἀντιοχὸς ἐπιλυπηθεὶς καὶ τραπεὶς ἐπὶ ἐλεός καὶ δακρύσας διὰ τὴν τοῦ μετηλλαχότος σωφροσύνην καὶ πολλὴν εὐταξίαν καὶ πυρῶν τοὺς θυμοὺς παραχρημα τὴν τοῦ ἀνδρονικοῦ πορφύραν περιελομένος καὶ τοὺς χιτῶνας περιρρηξὰς περιεαγάγων καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἐπ' αὐτὸν τὸν τόπον ὅπερ τὸν ο-

νιαν ησεβησεν εκει τον μαιφονον απεκοσμησεν του κυριου την αξιαν αυτω κολασιν αποδοντας γενομενων δε πολλων ιεροσυληματων κατα την πολιν υπο του λυσιμαχου μετα της του μενελαου γνωμης και διαδοθειας εξω της φημης επισυνηχθη το πληθος επι τον λυσιμαχον χρυσωμάτων ήδη πολλων διενηνεγμενων επεγειρομενων δε των οχλων και ταις οργαις διεμππλαμενων καθοπλισας ο λυσιμαχος προς τρισχιλιους κατηρξατο χειρων αδικων προηγησαμενου τινος αυρανου προβεβηκοτος την ηλικιαν ουδεν δε ήττον και την ανοιαν συνιδοντες δε και την επιθεσιν του λυσιμαχου συναρπασαντες οι μεν πετρους οι δε ξυλων παχη τινες δε εκ της παρακειμενης σποδου δρασσομενοι φυρδην ενετινασσον εις τους περι τον λυσιμαχον δι ήν αιτιαν πολλους μεν αυτων τραυματιας εποιησαν τινας δε και κατεβαλον παντας δε εις φυγην συνηλασαν αυτον δε τον ιεροσυλον παρα το γαζοφυλακιον εχειρωσαντο περι δε τουτων ενεστη κρισις προς τον μενελαον καταντησαντος δε του βασιλεως εις τυρον επ αυτου την δικαιολογιαν εποιησαντο οι πεμφθεντες τρεις ανδρες υπο της γερουσιας ήδη δε λελειμμενος ο μενελαος επηγγειλατο χρηματα ικανα τω πτολεμαιο δορυμενους προς το πεισαι τον βασιλεα οθεν απολαβων ο πτολεμαιο εις τι περιστυλον ως αναψυξοντα τον βασιλεα μετεθηκεν και τον μεν της ολης κακιας αιτιον μενελαον απελυσεν των κατηγορημενων τοις δε ταλαιπωροις οτινεις ει και επι σκυθων ελεγον απελυθησαν ακαταγνωστοι τουτοις θανατον επεκρινεν ταχεως ουν την αδικον ζημιαν υπεσχον οι περι πολεως και δημων και των ιερων σκευων προηγορησαντες δι ήν αιτιαν και τυριοι μισοπονηρησαντες τα προς την κηδειαν αυτων μεγαλοπρεπως εχορηγησαν ο δε μενελαος δια τας των κρατούντων πλεονεξιας εμενεν επι τη αρχη επιφυομενος τη κακια μεγας των πολιτων επιβουλος καθεστως περι δε τον καιρον τουτον την δευτερην εφοδον ο αντιοχος εις αιγυπτον εστειλατο συνεβη δε καθ ολην την πολιν σχεδον εφ ήμερας τεσσαρακοντα φαινεσθαι δια των αερων τρεχοντας ιππεις διαχρυσους στολας εχοντας και λογχας σπειρηδον εξωπλισμενους και μαχαιρων σπασμους και ιλας ιππων διατεταγμενας και προσβολας γινομενας και καταδρομας εκατερων και ασπιδων κινησεις και καμαχων πληθη και βελων βολας και χρυσεων κοσμων εκλαμψεις και παντοιους θωρακισμους διο παντες ηξιουν επ αγαθω την επιφανειαν γεγεννησθαι γενομενης δε λαλιας ψευδους ως μετηλλαχοςτος αντιοχου τον βιον παραλαβων ο ιασων ουκ ελαττω των χιλιων αιφνιδιως επι την πολιν συνετελεσατο επιθεσιν των δε επι τω τειχει συνελασθεντων και τελος ήδη καταλαμβανομενης της πολεως ο μενελαος εις την ακροπολιν εφυγαδευσεν ο δε ιασων εποιετο σφαγας των πολιτων των ιδιων αφειδως ου συννοων την εις τους συγγενεις ευημεριαν δυσημεριαν ειναι την μεγιστην δοκων δε πολεμιων και ουχ ομοειδων τροπαια καταβαλλεσθαι της μεν αρχης ουκ εκρατησεν το δε τελος της επιβουλης αισχυνην λαβων φυγας παλιν εις την αμμανιτιν απηλθεν περας ουν κακης καταστροφης ετυχεν εγκληθεις προς αρεταν τον των αραβων τυραννον πολιν εκ πολεως ψευγων διωκομενος υπο παντων στυγουμενος ως των νομων αποστατης και βδελυσσομενος ως πατριδος και πολιτων δημιος εις αιγυπτον εξεβρασθη και ο συχνους της πατριδος αποξενωσας επι ξενης απωλετο προς λακεδαιμονιους αναχθεις ως δια την συγγενειαν τευξομενος σχεπης και ο πληθος αταφων εκριψας απενυθητος εγεννηθη και κηδεια ουδ ήστινο-

σούν ουτε πατρώου ταφού μετεσχεν προσπεσοντων δε τω βασιλει περι των γεγονοτων διελαβεν αποστατειν την ιουδαιαν όθην αναζευξας εξ αιγυπτου τεθνηρωμενος τη ψυχη ελαβεν την μεν πολιν δοριαλωτον και εκελευσεν τοις στρατιωταις κοπτειν αφειδως τους εμπιπτοντας και τους εις τας οικιας αναβαινοντας κατασφαζειν εγινετο δε νεων και πρεσβυτερων αναιρεσεις ανηβων τε και γυναικων και τεκνων αφανισμος παρθενων τε και νηπιων σφαγαι οκτω δε μυριαδες εν ταις πασαις ήμεραις τρισιν κατεφθαρησαν τεσσαρες μεν εν χειρων νομαις ουχ ήττον δε των εσφαγμενων επραθησαν ουκ αρκεσθεις δε τουτοις κατετολμησεν εις το πασης της γης άγιωτατον ιερον εισελθειν όδηγον εχων τον μενελαον τον και των νομων και της πατριδος προδοτην γεγονοτα και ταις μιαιραις χερσιν τα ιερα σκευη λαμβανων και τα ύπ αλλων βασιλεων ανατεθεντα προς αυξησιν και δοξαν του τοπου και τιμην ταις βεβηλοις χερσιν συσσυρων και εμετεωριζετο την διανοιαν ό αντιοχος ου συνωρων ότι δια τας άμαρτιας των την πολιν οικουντων απωργισται βραχεως ό δεσποτης διο γεγονεν περι τον τοπον παρορασις ει δε μη συνεβη προσενεχεσθαι πολλοις άμαρτημασιν καθαπερ ην ό ήλιωδωρος ό πεμφθεις ύπο σελευκου του βασιλεως επι την επισκεψιν του γαζοφυλακιου όυτος προαχθεις παραχρημα μαστιγωθεις ανετραπη του θρασους αλλ ου δια τον τοπον το εθνος αλλα δια το εθνος τον τοπον ό κυριος εξελεξάτο διοπερ και αυτος ό τοπος συμμετασχων των του εθνους δυσπετηματων γενομενων ύστερον ευεργετηματων εκοινωνησεν και ό καταλειφθεις εν τη του παντοκρατορος οργη παλιν εν τη του μεγαλου δεσποτου καταλλαγη μετα πασης δοξης επανωρθωθη ό γουν αντιοχος οκτακοσια προς τοις χιλιοις απενεγκαμενος εκ του ιερου ταλαντα θάττον εις την αντιοχειαν εχωρισθη οιομενος απο της ύπερφηνιας την μεν γην πλωτην και το πελαγος πορευτον θεσθαι δια τον μετεωρισμον της καρδιας κατελιπεν δε και επιστατας του καχουν το γενος εν μεν ιεροσολυμοις φιλιππον το μεν γενος φρυγα τον δε τροπον βαρβαρωτερον εχοντα του καταστησαντος εν δε γαριζιν ανδρονικον προς δε τουτοις μενελαον ός χειριστα των αλλων ύπερηρετο τοις πολιταις απεχθη δε προς τους πολιτας ιουδαιους εχων διαθεσιν επεμφεν δε τον μυσαρχην απολλωνιον μετα στρατευματος δισμυριους δε προς τους δισχιλιοις προσταζας τους εν ήλικια παντας κατασφαζαι τας δε γυναικας και τους νεωτερους πωλειν όυτος δε παραγενομενος εις ιεροσολυμα και τον ειρηνικον ύποκριθεις επεσχεν έως της άγιας ήμερας του σαββατου και λαβων αργουντας τους ιουδαιους τοις ύφ έαυτον εξοπλησιαν παρηγγειλεν και τους εξελθοντας παντας επι την θεωριαν συνεξεκεντησεν και εις την πολιν συν τοις όπλοις εισδραμων ίκανα κατεστρωσεν πληθη ιουδας δε ό και μακκαβαιος δεκατος που γεννηθεις και αναχωρησας εις την ερημον θηριων τροπον εν τοις ορεσιν διεζη συν τοις μετ αυτου και την χορτωδη τροφην σιτουμενοι διετελουν προς το μη μετασχειν του μολυσμου μετ ου πολυν δε χρονον εξαπεστειλεν ό βασιλευς γεροντα αθηναιον αναγκάζειν τους ιουδαιους μεταβαινειν απο των πατριων νομων και τοις του θεου νομοις μη πολιτευεσθαι μολυναι δε και τον εν ιεροσολυμοις νεω και προσονομασαι διος ολυμπιου και τον εν γαριζιν καθως ετυγχανον οι τον τοπον οικουντες διος ξενιου χαλεπη δε και τοις όλοις ην δυσχερης ή επιτασις της καχιας το μεν γαρ ιερον ασωτιας και κωμων ύπο των εθνων επεπληρουτο ραθυμουντων μεθ έταιρων και εν

τοῖς ἱεροῖς περιβόλοις γυναιξὶ πλησιαζόντων ἐτι δε τὰ μὴ καθήκοντα ἐνδὸν εἰσφερόντων τὸ δὲ θυσιαστήριον τοῖς ἀποδιεσταλμένοις ἀπο τῶν νόμων ἀθεμίτοις ἐπεπληρωτὸ ἦν ὃ οὐτε σαββατίζειν οὐτε πατρῶους ἑορτάς διαφυλάττειν οὐτε ἅπλως ἰουδαῖον ὁμολογεῖν εἶναι ἡγόντο δὲ μετὰ πικρᾶς ἀναγκῆς εἰς τὴν κατὰ μῆνα τοῦ βασιλεῶς γενεθλίον ἡμέραν ἐπὶ σπλαγχχνισμόν γενομένης δὲ διονυσίων ἑορτῆς ἠναγκάζοντο χισσοὺς ἔχοντες πομπεῦειν τῷ διονυσῷ ψήφισμα δὲ ἐξεπέσεν εἰς τὰς ἀστυγείτονας ἑλληνίδας πόλεις πολεμαιοὺ ὑποθμενοῦ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν κατὰ τῶν ἰουδαίων ἀγεῖν καὶ σπλαγχχνίζειν τοὺς δὲ μὴ προαίρουμένους μεταβαίνειν ἐπὶ τὰ ἑλληνικά κατασφάζειν παρὴν οὖν ὄραν τὴν ἐνεστῶσαν ταλαιπωρίαν δύο γὰρ γυναικὲς ἀνηχθῆσαν περιτετμηκυῖαι τὰ τεχνὰ τούτων δὲ ἐκ τῶν μαστῶν κρεμασάντες τὰ βρεφῆ καὶ δημοσίᾳ περιαγαγόντες αὐτὰς τὴν πόλιν κατὰ τοῦ τειχοῦς ἐκρημνίσαν ἕτεροί δὲ πλησίον συνδραμόντες εἰς τὰ σπηλαία λεληθότως ἀγεῖν τὴν ἑβδομάδα μηνυθέντες τῷ φιλιππῷ συνεφλογισθῆσαν διὰ τὸ εὐλαβῶς ἔχειν βοηθῆσαι ἑαυτοὺς κατὰ τὴν δοξάν τῆς σεμνοτατῆς ἡμέρας παρακαλῶ οὖν τοὺς ἐντυγχάνοντας τῇδε τῇ βίβλῳ μὴ συστελλεσθαι διὰ τὰς συμφοράς λογιζέσθαι δὲ τὰς τιμωρίας μὴ πρὸς ὀλεθρὸν ἀλλὰ πρὸς παιδείαν τοῦ γένους ἡμῶν εἶναι καὶ γὰρ τὸ μὴ πολὺν χρόνον εἶσθαι τοὺς δυσσεβούντας ἀλλ' εὐθεὶς περιπίπτειν ἐπιτιμίοις μεγάλης εὐεργεσίας σημεῖον ἐστὶν οὐ γὰρ καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλῶν ἐθνῶν ἀναμεινέει μακροθυμῶν ὁ δεσποτὴς μέχρι τοῦ καταντήσαντας αὐτοὺς πρὸς ἐκπλήρωσιν ἁμαρτιῶν κολάσαι οὕτως καὶ ἐφ' ἡμῶν ἐκρίνεν εἶναι ἵνα μὴ πρὸς τέλος ἀφικομένων ἡμῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὕστερον ἡμᾶς ἐκδίκῃ διόπερ οὐδεποτε μὲν τὸν ἐλεῶν ἀφ' ἡμῶν ἀφιστήσιν παιδεύων δὲ μετὰ συμφοράς οὐκ ἐγκαταλείπει τὸν ἑαυτοῦ λαὸν πλην ἕως ὑπομνήσεως ταυτὴ ἡμῖν εἰρησθῶ δι' ὀλίγων δ' ἐλευστεὸν ἐπὶ τὴν διηγῆσιν ἐλεάζαρος τις τῶν πρωτεύοντων γραμματέων ἀνῆρ ἡδὴ προβεβήκως τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν προσοψίν τοῦ προσώπου καλλιστός ἀναχάνων ἠναγκάζετο φαγεῖν ὑεῖον κρεᾶς ὃ δὲ τὸν μετ' εὐκλείας θάνατον μᾶλλον ἢ τὸν μετὰ μύσους βίον ἀναδεξάμενος αὐθαίρετως ἐπὶ τὸ τυμπανὸν προσηγεν προπτύσας δὲ καθ' ὃν εἶδει τροπὸν προσερχέσθαι τοὺς ὑπομενοντάς ἀμυνασθαι ὧν οὐ θέμις γεύσασθαι διὰ τὴν πρὸς τὸ ζῆν φιλοστοργίαν δι' ὃ πρὸς τῷ παρανομῷ σπλαγχχνισμῷ τεταγμένοι διὰ τὴν ἐκ τῶν παλαιῶν χρόνων πρὸς τὸν ἀνδρᾶ γυνῶσιν ἀπολαβόντες αὐτὸν κατ' ἰδίαν παρεκαλοῦν ἐνεγκάντα κρεᾶ ὡς καθήκον αὐτῷ χρᾶσθαι δι' αὐτοῦ παρασκευασθέντα ὑποκριθῆναι δὲ ὥς ἐσθιοντά τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλεῶς προστεταγμένα τῶν ἀπο τῆς θυσίας κρεῶν ἵνα τοῦτο πράξας ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου καὶ διὰ τὴν ἀρχαίαν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν τυχῇ φιланθρωπίας ὃ δὲ λογισμόν ἀστείον ἀναλαβὼν καὶ ἀξίον τῆς ἡλικίας καὶ τῆς τοῦ γῆρως ὑπεροχῆς καὶ τῆς ἐπικτητοῦ καὶ ἐπιφανοῦς πολιᾶς καὶ τῆς ἐκ παιδὸς καλλιστῆς ἀνατροφῆς μᾶλλον δὲ τῆς ἁγίας καὶ θεοκτιστοῦ νομοθεσίας ἀκολουθῶς ἀπεφηνάτο τάχως λέγων προπεμπεῖν εἰς τὸν ἄδην οὐ γὰρ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας ἀξίον ἐστὶν ὑποκριθῆναι ἵνα πολλοὶ τῶν νεῶν ὑπολαβόντες ἐλεάζαρον τὸν ἐνενηκονταετὴ μεταβεβήκεναι εἰς ἀλλοφυλισμὸν καὶ αὐτοὶ διὰ τὴν ἐμὴν ὑποκρίσιν καὶ διὰ τὸ μικρὸν καὶ ἀκαρίαῖον ζῆν πλανηθῶσιν δι' ἐμὲ καὶ μύσος καὶ κηλὶδα τοῦ γῆρως κατακτηθῶμαι εἰ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐξελοῦμαι τὴν ἐξ ἀνθρώπων τιμωρίαν ἀλλὰ τὰς τοῦ παντοκράτορος χεῖρας οὐτε ζῶν οὐτε ἀποθάνων ἐκ-

φευξομαι διοπερ ανδρειως μεν νυν διαλλαξας τον βιον του μεν γηρωσ αξιος φανησομαι τοις δε νεοις υποδειγμα γενναιον καταλειποιws εις το προθυμως και γενναιως υπερ των σεμνων και αγιων νομων απειυθανατιζειν τοσαυτα δε ειπων επι το τυμπανον ευθεως ηλθεν των δε αγοντων προς αυτον την μικρω προτερον ευμενειαν εις δυσμενειαν μεταβαλοντων δια το τους προειρημενους λογους ως αυτοι διελαμβανον απονοιαν ειναι μελλων δε ταις πληγαις τελευταν αναστεναξας ειπεν τω κυριω τω την αγιαν γνωσιν εχοντι φανερον εστιν οτι δυναμενος απολυθηται του θανατου σκληρας υποφερω κατα το σωμα αλγηδονας μαστιγουμενος κατα ψυχην δε ηδεως δια τον αυτου φοβον ταυτα πασχω και ουτος ουν τουτον τον τροπον μετηλλαξεν ου μονον τοις νεοις αλλα και τοις πλειστοις του εθνους τον εαυτου θανατον υποδειγμα γενναιοτητος και μνημοσυνον αρετης καταλιπων συνεβη δε και επτα αδελφους μετα της μητρος συλλημφθεντας αναγκασθαι υπο του βασιλεως απο των αθεμιτων υειων κρεων εφαπτεσθαι μαστιξιν και νευραις αιχιζομενους εις δε αυτων γενομενος προηγορος ουτως εφη τι μελλεις ερωταν και μανθανειν ημων ετοιμοι γαρ αποθνησκειν εσμεν η παραβαινειν τους πατριους νομους εκθυμους δε γενομενος ο βασιλευς προσεταξεν τηγανα και λεβητας εκπυρουν των δε παραχρημα εκπυρωθεντων τον γενομενον αυτων προηγορον προσεταξεν γλωσσοτομειν και περισκυθισαντας ακρωτηριαζειν των λοιπων αδελφων και της μητρος συνορωντων αχρηστον δε αυτον τοις ολοις γενομενον εκελευσεν τη πυρα προσαγειν εμπνουν και τηγανιζειν της δε ατμιδος εφ ικανον διαδιδουσης του τηγανου αλληλους παρεκαλουν συν τη μητρι γενναιως τελευταν λεγοντες ουτως ο κυριος ο θεος εφορα και ταις αληθειαις εφ ημιν παρακαλειται καθαπερ δια της κατα προσωπον αντιμαρτυρουσης ωδης διεσαφησεν μωυσης λεγων και επι τοις δουλοις αυτου παρακληθησεται μεταλλαξαντος δε του πρωτου τον τροπον τουτον τον δευτερον ηγον επι τον εμπαιγμον και το της κεφαλης δερμα συν ταις θριξιν περισυραντες επηρωτων ει φαγεσαι προ του τιμωρηθηται το σωμα κατα μελος ο δε αποκριθεις τη πατριω φωνη προσειπεν ουχι διοπερ και ουτος την εξης ελαβεν βασανον ως ο πρωτος εν εσχατη δε πνοη γενομενος ειπεν συ μεν αλαστωρ εκ του παροντος ημας ζην απολυνεις ο δε του κοσμου βασιλευς αποθανοντας ημας υπερ των αυτου νομων εις αιωνιον αναβιωσιν ζωης ημας αναστησει μετα δε τουτον ο τριτος ενεπαιζετο και την γλωσσαν αιτηθεις ταχεως προεβαλεν και τας χειρας ευθαρσως προετεινεν και γενναιως ειπεν εξ ουρανου ταυτα κεκτημαι και δια τους αυτου νομους υπερωρω ταυτα και παρ αυτου ταυτα παλιν ελπιζω κομισασθαι ωστε αυτον τον βασιλεα και τους συν αυτω εκπλησσεσθαι την του νεανισκου ψυχην ως εν ουδενι τας αλγηδονας ετιθετο και τουτου δε μεταλλαξαντος τον τεταρτον ωσαυτως εβασανιζον αιχιζομενοι και γενομενος προς το τελευταν ουτως εφη αιρετον μεταλασσοντας υπ ανθρωπων τας υπο του θεου προσδοκων ελπιδας παλιν αναστησεσθαι υπ αυτου σοι μεν γαρ αναστασις εις ζωην ουκ εσται εχομενωσ δε τον πεμπτον προσαγοντες ηχιζοντο ο δε προς αυτον ιδων ειπεν εξουσιαν εν ανθρωποις εχων φθαρτος ων ο θελεις ποιεις μη δοκει δε το γενοσ ημων υπο του θεου καταλειφθαι συ δε καρτερει και θεωρει το μεγαλειον αυτου κρατος ως σε και το σπερμα σου βασανιει μετα δε τουτον ηγον τον εκτον και μελλων αποθνησκειν εφη μη πλανω ματην ημεις

γαρ δι' ἑαυτοὺς ταῦτα πασχομένῃ ἁμαρτοντες εἰς τὸν ἑαυτῶν θεὸν ἀξία θαυμασμοῦ γέγονεν· συ δὲ μὴ νομισθῆς ἀθῶος ἐσεσθαι θεομαχεῖν ἐπιχειρήσας ὑπεραγόντως· δὲ ἡ μήτηρ θαυμαστὴ καὶ μνήμης ἀγαθῆς ἀξία ἥτις ἀπολλυμένους υἱοὺς ἑπτα συνόρωσα μίας ὑπὸ καιρὸν ἡμέρας εὐψυχῶς ἐφερὲν διὰ τὰς ἐπὶ κυρίῳ ἐλπίδας ἕκαστον δὲ αὐτῶν παρεκαλεῖ τῇ πατριῷ φωνῇ γενναίῳ πεπληρωμένη φρονήματι· καὶ τὸν θῆλυν λογισμὸν ἀρσενί θυμῷ διεγείρασα λεγούσα πρὸς αὐτοὺς οὐκ οἶδ' ὅπως εἰς τὴν ἐμὴν ἐφάνητε κοιλίαν οὐδὲ ἐγὼ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ζῶν ὑμῖν ἐχαρίσαμην καὶ τὴν ἕκαστου στοιχειώσιν οὐκ ἐγὼ διερρυθμίσα· τοιγαρὸν ὁ τοῦ κόσμου κτιστὴς ὁ πλάσας ἀνθρώπου γένεσιν καὶ πάντων ἐξευρῶν γένεσιν καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ζῶν ὑμῖν πάλιν ἀποδίδωσιν μετ' ἐλεοῦς ὥς νῦν ὑπεροράτε ἑαυτοὺς διὰ τοὺς αὐτοῦ νόμους· ὁ δὲ ἀντιόχος οἰόμενος καταφρονεῖσθαι καὶ τὴν ονειδιζούσαν ὑφορώμενος φωνὴν ἐτι τοῦ νεώτερου περιόντος οὐ μόνον διὰ λόγων ἐποιεῖτο τὴν παρακλήσιν ἀλλὰ καὶ δι' ὀρκῶν ἐπιστοῦ ἅμα πλουτιεῖν καὶ μακαρίστον ποιῆσειν μεταθεμένον ἀπὸ τῶν πατριῶν καὶ φίλων ἔξειν καὶ χρεῖας ἐμπιστευεῖν τοῦ δὲ νεανίου μηδαμῶς προσεχόντος προσκαλέσασθαι ὁ βασιλεὺς τὴν μητέρα παρῆναι γένεσθαι τοῦ μεираκιου συμβούλον ἐπὶ σωτηρία πολλὰ δὲ αὐτοῦ παραινέσαντος ἐπεδεξάτο πείσειν τὸν υἱὸν προσκυψάσα δὲ αὐτῷ χλευάσασα τὸν ὦμον τυραννὸν οὕτως ἐφῆσεν τῇ πατριῷ φωνῇ ὕψι ἐλεήσον με τὴν ἐν γαστρὶ περιενεγκάσαν· σε μῆνας ἐννεα καὶ θηλάσασαν σε ἐτὴ τρία καὶ ἐκθρέψασαν σε καὶ ἀγαγούσαν εἰς τὴν ἡλικίαν ταυτὴν καὶ τροφοφορήσασαν ἀξίῳ σε τέκνον ἀναβλέψαντα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα ἰδόντα γινῶναι ὅτι οὐκ ἐξ ὄντων ἐποίησεν αὐτὰ ὁ θεὸς καὶ τῶν ἀνθρώπων γένος οὕτω γίνεται μὴ φοβηθῆς τὸν δῆμιον τοῦτον ἀλλὰ τῶν ἀδελφῶν ἀξίος γενομένος ἐπιδεξαι τὸν θάνατον ἵνα ἐν τῷ ἐλθῇ συν τοῖς ἀδελφοῖς σου κομισῶμαι· σε ἐτι δὲ ταυτὴς καταλήγουσης ὁ νεανίας εἶπεν τίνα μένετε οὐκ ὑπάκουω τοῦ προσταγματος τοῦ βασιλεως τοῦ δὲ προσταγματος ἀκούω τοῦ νόμου τοῦ δοθέντος τοῖς πατράσιν ἡμῶν διὰ μωσεως· συ δὲ πάσης κακίας ἐύρετης γενομένος εἰς τοὺς ἐβραίους οὐ μὴ διαφυγῆς τὰς χεῖρας τοῦ θεοῦ ἡμεῖς γὰρ διὰ τὰς ἑαυτῶν ἁμαρτίας πασχομένῃ εἰ δὲ χάριν ἐπιπλήξεως καὶ παιδείας ὁ ζῶν κυριὸς ἡμῶν βραχέως ἐπωργίσται καὶ πάλιν καταλλαγῆσεται τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις· συ δὲ ὡ ἀνοσίε καὶ πάντων ἀνθρώπων μαρτυράτε μὴ μάτην μετεωρίζου φρυαττομένος ἀθλοῖς ἐλπίσιν ἐπὶ τοὺς οὐρανίους παιδὰς ἐπαίρομενος· χεῖρα οὐπῶ γὰρ τὴν τοῦ παντοκράτορος ἐποπτοῦ θεοῦ χρίσιν ἐκπεφευγας· οἱ μὲν γὰρ νῦν ἡμετεροὶ ἀδελφοὶ βράχυν ὑπενεγκάντες πόνον ἀέναου ζωῆς ὑπὸ διαθήκῃν θεοῦ πεπτωκάσιν· συ δὲ τῇ τοῦ θεοῦ χρίσει δικαία τὰ προστίμα τῆς ὑπερηφανίας ἀποῖσιν· ἐγὼ δὲ καθάπερ οἱ ἀδελφοὶ καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν προδίδωμι περὶ τῶν πατριῶν νόμων ἐπικαλούμενος τὸν θεὸν ἵλεως ταχὺ τῷ ἔθνει γένεσθαι καὶ σε μετὰ ἐτασμῶν καὶ μαστιγῶν ἐξομολογησάσθαι διότι μόνος αὐτὸς θεὸς ἐστὶν ἐν ἐμοὶ δὲ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς μου· στήσαι τὴν τοῦ παντοκράτορος ὀργὴν τὴν ἐπὶ τὸ σὺμπαν ἡμῶν γένος δικαίως ἐπηγμένην· ἐκθύμος δὲ γενομένος ὁ βασιλεὺς τοῦτω παρὰ τοὺς ἀλλοὺς χειριστῶς ἀπῆντησεν πικρῶς φερὼν ἐπὶ τῷ μυκτηρισμῷ καὶ οὗτος οὖν καθάρος μετεῴχευεν παντελῶς ἐπὶ τῷ κυρίῳ πεποινθῶς ἐσχατὴ δὲ τῶν υἱῶν ἡ μήτηρ ἐτελευτήσεν· τὰ μὲν οὖν περὶ τοὺς σπλαγχνισμοὺς καὶ τὰς ὑπερβαλλούσας αἰκίας ἐπὶ τοσούτον δεδηλωσθῶ Ἰουδᾶς δὲ ὁ καὶ

μακκαβαίος και όι συν αυτω παρεισπορευομενοι λεληθότως εις τας κώμας προσεκαλούντο τους συγγενεις και τους μεμενηκότας εν τω ιουδαισμω προσλαμβανομενοι συνηγάγον εις έξακισχιλίους και επεκαλούντο τον κυριον επιδειν τον ύπο παντων καταπατουμενον λαον οικτιραι δε και τον ναον τον ύπο των ασεβων ανθρωπων βεβηλωθεντα ελεησαι δε και την καταφθειρομενην πολιν και μελλουσαν ισοπεδον γινεσθαι και των καταβωώντων προς αυτον αίματων εισακουσαι μνησθηναι δε και της των αναμαρτητων νηπιων παρανομου απώλειας και περι των γενομενων εις το ονομα αυτου βλασφημιων και μισοπονηρησαι γενομενος δε ό μακκαβαίος εν συστηματι ανυποστατος ηδη τοις εθνεσιν εγινετο της οργης του κυριου εις ελεον τραπεισης πολεις δε και κώμας απροσδοκήτως ερχομενος ενεπιμπρα και τους επικαιρους τοπους απολαμβανων ουκ ολίγους των πολεμιων τροπουμενος μαλιστα τας νυκτας προς τας τοιαυτας επιβολας συνεργους ελαμβανεν και λαλια της ευανδρίας αυτου διηχείτο πανταχη συνορων δε ό φιλιππος κατα μικρον εις προκοπην ερχομενον τον ανδρα πυκνοτερον δε εν ταις ευημεριας προβαινοντα προς πολεμαιοιν τον κοίτης συρίας και φοινικης στρατηγον εγραψεν επιβοηθην τοις του βασιλέως πραγμασιν ό δε ταχέως προχειρισαμενος νικανορα τον του πατροκλου των πρωτων φιλων απεστειλεν ύποταξας παμφυλων εθνη ουκ ελαττους των δισμυριων το συμπαν της ιουδαιας εξαραι γενος συνεστήσεν δε αυτω και γοργίαν ανδρα στρατηγον και εν πολεμικαις χρεiais πειραν έχοντα διεστήσατο δε ό νικανωρ τον φορον τω βασιλει τοις ρώμαιοις οντα ταλαντων δισχιλιων εκ της των ιουδαιων αιχμαλώσιας εκπληρωσιν ευθεως δε εις τας παραθαλασσίους πολεις απεστειλεν προκαλουμενος επ αγορασμον ιουδαιων σωμάτων ύπισχνουμενος ενενήκοντα σώματα ταλαντου παραχωρησιν ου προσδεχομενος την παρα του παντοκρατορος μελλουσας παρακολουθήσιν επ αυτω δικην τω δε ιουδα προσεπεσεν περι της του νικανωρος εφοδου και μεταδόντος τοις συν αυτω την παρουσιαν του στρατοπεδου όι δειλανδρουντες και απιστουντες την του θεου δικην διεδιδράσκον έαυτους και εξετοπιζον όι δε τα περιελεειμμενα παντα επώλουν όμου δε τον κυριον ηξιουν ρύσασθαι τους ύπο του δυσσεβους νικανωρος πριν συντυχειν πεπραμενους και ει μη δι αυτους αλλα δια τας προς τους πατερας αυτων διαθηκας και ένεκα της επ αυτους επικλήσεως του σεμνου και μεγαλοπρεπους ονοματος αυτου συναγαγων δε ό μακκαβαίος τους περι αυτον οντας αριθμον έξακισχιλίους παρεκαλει μη καταπλαγηναι τοις πολεμιοις μηδε ευλαβεισθαι την των αδικως παραγινομενων επ αυτους εθνων πολυπληθειαν αγωνισασθαι δε γενναιως προ οφθαλμων λαβόντας την ανομως εις τον άγιον τοπον συντετελεσμενην ύπ αυτων ύβριν και τον της εμπειαιγμενης πολεως αιχισμον ετι δε την της προγονικης πολιτειας καταλυσιν όι μεν γαρ όπλοις πεποιθασιν άμα και τολμαις εφησεν ήμεις δε επι τω παντοκρατορι θεω δυναμενω και τους ερχομενους εφ ήμας και τον όλον κοσμον ένι νευματι καταβάλειν πεποιθαμεν προσαναλεξαμενος δε αυτοις και τας επι των προγονων γενομενας αντιλημψεις και την επι σενναχηριμ έκατον ογδοηκοντα πεντε χιλιαδες ώς απωλοντο και την εν τη βαβυλωνια την προς τους γαλατας παραταξιν γενομενην ώς όι παντες επι την χρεian ηλθον οκτακισχιλιοι συν μακεδοσιν τετρακισχιλίοις των μακεδωνων απορουμενων όι οκτακισχιλιοι τας δωδεκα μυριαδας απώλεσαν δια την

γινομενην αυτοις απ ουρανου βοηθειαν και ωφελειαν πολλην ελαβον εφ ος ευθαρσεις αυτοις παρστησας και ετοιμους υπερ των νομων και της πατριδος αποθνησκειν τετραμερες τι το στρατευμα εποιησεν ταξας και τους αδελφους αυτου προηγουμενους εκατερας ταξεως σιμωνα και ιωσηπον και ιωναθην υποταξας εκαστω χιλιους προς τοις πενταχοσίοις ετι δε και ελεαζαρον παραναγνους την ιεραν βιβλον και δους συνθημα θεου βοηθειας της πρωτης σπειρας αυτος προηγουμενος συνεβαλε τω νικανορι γενομενου δε αυτοις του παντοκρατορος συμμαχου κατεσφαζαν των πολειμων υπερ τους ενακισχιλιους τραυματιας δε και τοις μελεσιν αναπειρους το πλειον μερος της του νικανορος στρατιας εποιησαν παντας δε φυγειν ηναγκασαν τα δε χρηματα των παραγεγονοτων επι τον αγορασμον αυτων ελαβον συνδιωξαντες δε αυτοις εφ ικανον ανελυσαν υπο της ωρας συγκλειομενοι ην γαρ η προ του σαββατου δι ην αιτιαν ουκ εμακροτονησαν κατατρεχοντες αυτοις οπλολογησαντες δε αυτοις και τα σκυλα εκδυσαντες των πολειμων περι το σαββατον εγινοντο περισσως ευλογουντες και εξομολογουμενοι τω κυριω τω διασωσαντι εις την ημεραν ταυτην αρχην ελεους ταξαντος αυτοις μετα δε το σαββατον τοις ηκισμενοις και ταις χηραις και ορφανοις μερισαντες απο των σκυλων τα λοιπα αυτοι και τα παιδια διεμερισαντο ταυτα δε διαπραξαμενοι και κοινην ικετειαν ποιησαμενοι τον ελεημονα κυριον ηξιουν εις τελος καταλλαγηναι τοις αυτου δουλοις και τοις περι τιμοtheon και βακχιδην συνερисαντες υπερ τους δισμυριους αυτων ανειλον και οχυρωματων υψηλων ευ μαλα εγχεραις εγενοντο και λαφυρα πλειονα εμερισαντο ισομοιρους αυτοις και τοις ηκισμενοις και ορφανοις και χηραις ετι δε και πρεσβυτεροις ποιησαντες οπλολογησαντες δε αυτους επιμελως παντα συνεθηκαν εις τους επικαιρους τοπους τα δε λοιπα των σκυλων ηγεγκαν εις ιεροσολυμα τον δε φυλαρχην των περι τιμοtheon ανειλον ανοσιωτατον ανδρα και πολλα τους ιουδαιους επιλελυπηκοτα επινικια δε αγωντες εν τη πατριδι τους εμπρησαντας τους ιερους πυλωνας και καλλισθενην υψηψαν εις εν οικιδιον πεφευγοτα και τον αξιον της δυσσεβειας εκομισατο μισθον ο δε τρισαλιτηριος νικανωρ ο τους χιλιους εμπορους επι την πρασιν των ιουδαιων αγαγων ταπεινωθεις υπο των κατ αυτον νομιζομενων ελαχιστων ειναι τη του κυριου βοηθεια την δοξικην αποθμενος εσθητα δια της μεσογειου δραπετου τροπον ερμηον εαυτον ποιησας ηκεν εις αντιοχειαν υπερ απαν ευημερηκως επι τη του στρατου διαφθορα και ο τοις ρωμαιοις αναδεξαμενος φορον απο της των εν ιεροσολυμοις αιχμαλωσιας κατορθωσασθαι κατηγγελλεν υπερμαχον εχειν τους ιουδαιους και δια τον τροπον τουτον ατρωτους ειναι τους ιουδαιους δια το ακολουθειν τοις υπ αυτου προτεταγμενοις νομοις περι δε τον καιρον εκεινον ετυγχανεν αντιοχος αναελυκως ακοσμως εκ των περι την περσιδα τοπων εισεληλυθει γαρ εις την λεγομενην περσεπολιν και επεχειρησεν ιεροσυλειν και την πολιν συνεχειν διο δη των πληθων ορμησαντων επι την των οπλων βοηθειαν ετραπησαν και συνεβη τροπωθεντα τον αντιοχον υπο των εγχωριων ασχημονα την αναζυγην ποιησασθαι οντι δε αυτω κατ εχβατανα προσεπεσεν τα κατα νικανορα και τους περι τιμοtheon γεγονοτα επαρθεις δε τω θυμω ωετο και την των πεφυγαδευκοτων αυτον κακιαν εις τους ιουδαιους εναπερεισασθαι διο συνεταξεν τον αρματηλατην αδιαλειπτως ελαυνοντα κατανυειν την πορειαν της εξ ουρανου δη κρισεως συνουσης αυτω

ὁὕτως γὰρ ὑπερῆφανως εἶπεν πολυανδριον ιουδαιων ιεροσολυμα ποιησω παραγενομενος ἐκεῖ ὁ δὲ παντεποπτης κυριος ὁ θεος του ισραηλ ἐπατάξεν αὐτον ἀνιάτω καὶ ἀοράτω πληγῇ ἄρτι δὲ αὐτου καταλῆξαντος τον λογον ελαβεν αὐτον ἀνηκεστος των σπλαγχνων ἀλγῆδων καὶ πικρὰι των ἐνδον βασανοι πανυ δικαίως τον πολλὰς καὶ ξενιζουσας συμφορας ἑτερων σπλαγχνα βασανισαντα ὁ δὲ οὐδαμῶς της ἀγερωχίας ἐλῆγεν ἐτι δὲ καὶ της ὑπερῆφανίας ἐπεπληρωτο πυρ πνεων τοις θυμοις ἐπὶ τους ιουδαιους καὶ κελευων ἐποξυνειν την πορειαν συνεβη δὲ καὶ πεσειν αὐτον ἀπο του ἄρματος φερομενου ῥοιζῶ καὶ δυσχερεὶ πτώματι περιπεσοντα παντα τὰ μέλη του σώματος ἀποστρεβλουσθαι ὁ δὲ ἄρτι δοκῶν τοις της θάλασσης κυμασιν ἐπιτασσειν δια την ὑπὲρ ἀνθρώπον ἀλαζονειαν καὶ πλαστιγγὶ τὰ των ὀρεων οἰομενος ὕψῃ στησειν κατὰ γῆν γενομενος ἐν φορειῶ παρικομιζέτο φανεραν του θεου πασιν την δυναμιν ἐνδεικνυμενος ὥστε καὶ ἐκ του σώματος του δυσσεβους σκώληκας ἀναζειν καὶ ζῶντος ἐν ὀδυναις καὶ ἀλγῆδοσιν τὰς σάρκας αὐτου διαπιπτειν ὑπὸ δὲ της ὀσμῆς αὐτου παν το στρατοπέδον βαρυνεσθαι την σαπριαν καὶ τον μικρῶ προτερον των ουρανιων ἀστρων ἄπτεσθαι δοκουντα παρακομιζειν οὐδεις ἐδυνατο δια το της ὀσμῆς ἀφορητον βάρος ἐνταυθα οὖν ἠρξάτο το πολυ της ὑπερῆφανίας λῆγειν τεθραυσμενος καὶ εἰς ἐπιγῶσιν ἐρχεσθαι θεία μαστιγὶ κατὰ στιγμήν ἐπιτεινομενος τὰς ἀλγῆδοσιν καὶ μὴδὲ της ὀσμῆς αὐτου δυναμενος ἀνεχεσθαι ταῦτ ἐφη δικαίον ὑποτάσσεσθαι τῷ θεῷ καὶ μὴ θνήτον ὄντα ἰσοθεᾶ φρονεῖν ἠυχέτο δὲ ὁ μῆαρος πρὸς τον οὐκετι αὐτον ἐλεήσοντα δεσποτὴν ὁὕτως λέγων την μὲν ἁγίαν πόλιν ἣν σπευδῶν παρεγίνετο ἰσοπέδον ποιῆσαι καὶ πολυανδριον οἰκοδομησαι ἐλευθεραν ἀναδειξαι τους δὲ ιουδαιους ὅς διεγνώκει μὴδὲ ταφῆς ἀξίωσαι οἰωνοβρωτους δὲ συν τοις νηπιῖς ἐκρίψειν θηρίοις πάντας αὐτους ἰσους ἀθηναίους ποιῆσειν ὃν δὲ προτερον ἐσκυλευσεν ἅγιον νέω καλλίστοις ἀναθήμασιν κοσμήσειν καὶ τὰ ἱέρα σκευὴ πολυπλάσια πάντα ἀποδώσειν τὰς δὲ ἐπιβάλλουσας πρὸς τὰς θύσιας συντάξεις ἐκ των ἰδίων προσόδων χορηγήσειν πρὸς δὲ τοῦτοις καὶ ιουδαῖον ἐσεσθαι καὶ πάντα τόπον οἰκῆτον ἐπελευσεσθαι καταγγέλλοντα το του θεου κράτος οὐδαμῶς δὲ ληγοντων των πόνων ἐπεληλυθεὶ γὰρ ἐπ αὐτον δικαία ἡ του θεου κρίσις τὰ κατ αὐτον ἀπελπίνας ἐγράψεν πρὸς τους ιουδαιους την ὑπογεγραμμενην ἐπιστολήν ἰκετηρίας ταξὶν ἐχουσας περιεχουσας δὲ ὁὕτως τοις χρηστοις ιουδαιοις τοις πολιταῖς πολλὰ χαιρεῖν καὶ ὑγιαίνειν καὶ εὐ πράττειν βασιλεὺς καὶ στρατηγὸς ἀντιόχος εἰ ἐρρωσθε καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰ ἴδια κατὰ γνώμην ἐστὶν ὑμῖν εἰς οὐρανὸν την ἐλπίδα ἐχῶν ὑμῶν την τιμὴν καὶ την εὐνοίαν ἐμνημονεὺς φιλοστοργῶς ἐπαναγῶν ἐκ των κατὰ την περσίδα τοπῶν καὶ περιπεσῶν ἀσθενείᾳ δυσχερείᾳ ἐχούσῃ ἀναγκάειον ἡγήσαμην φροντισαί της κοινῆς πάντων ἀσφαλείας οὐκ ἀπογίνωσκων τὰ κατ ἐμαυτον ἀλλὰ ἐχῶν πολλήν ἐλπίδα ἐκφευξέσθαι την ἀσθενείαν θεωρῶν δὲ ὅτι καὶ ὁ πατὴρ καθ' ὅς καιροὺς εἰς τους ἀνω τοποὺς ἐστρατοπέδευσεν ἀνεδείξεν τον διαδεξαμενον ὁπῶς εἰαν τι παραδοξὸν ἀποβῆναι ἢ καὶ προσαγγέλθῃ τι δυσχερὲς εἰδοτες ὅτι κατὰ την χώραν ὧ καταλείπεται τὰ πράγματα μὴ ἐπιταρассωνται πρὸς δὲ τοῦτοις κατανοῶν τους παρακειμενους δυναστας καὶ γειτνιωντας τῇ βασιλείᾳ τοις καιροῖς ἐπεχόντας καὶ προσδοκῶντας το ἀποβήσομενον ἀναδεδείχα τον υἱὸν ἀντιόχον βασιλεᾶ ὃν πολλὰκις ἀνατρεχῶν εἰς τὰς ἐπάνω σατραπείας

τοῖς πλείστοις ὕμων παρεκατετιθέμεν και συνιστων γεγραφα δε προς αυτον τα ὑπογεγραμμενα παρακαλω ουν ὑμας και αξιω μεμνημενους των ευεργεσιων κοινή και κατ' ιδίαν ἕκαστον συντηρεῖν τὴν οὐσαν ευνοίαν εἰς ἡμᾶς και τὸν υἱὸν πεπεισμαι γὰρ αὐτὸν ἐπιεικῶς και φιλάνθρωπῶς παρακολουθούντα τῇ ἡμῶν προαίρεσει συμπεριενεχθήσεσθαι ὑμῖν ὁ μὲν οὖν ἀνδροφόνος και βλασφημὸς τα χεῖριστα παθὼν ὡς ἑτέρους διετέχεν ἐπὶ ξένης ἐν τοῖς ὄρεσιν οἰκτιστῶ μορῶ κατεστρεψεν τὸν βίον παρεκομίζετο δὲ τὸ σῶμα φιλιππὸς ὁ συντροφὸς αὐτοῦ ὃς και διευλαβήθεις τὸν υἱὸν ἀντιόχου πρὸς πτολεμαῖον τὸν φιλομητορά εἰς αἰγύπτου διεκομισθὴ μακκαβαῖος δὲ και οἱ σὺν αὐτῷ τοῦ κυρίου προαχόντος αὐτοὺς τὸ μὲν ἱερὸν ἐκομίσαντο και τὴν πόλιν τοὺς δὲ κατὰ τὴν ἀγορὰν βῶμους ὑπὸ τῶν ἀλλοφυλῶν δεδημιουργημένους ἐτι δὲ τεμένη καθείλαν και τὸν νεῶ καθάρισαντες ἕτερον θυσιαστήριον ἐποίησαν και πυρῶσαντες λίθους και πῦρ ἐκ τούτων λαβόντες ἀνηνεγκαν θυσίας μετὰ διέτη χρόνον και θύμιαμα και λυχνοὺς και τῶν ἀρτῶν τὴν προθέσιν ἐποίησαντο ταῦτα δὲ ποιήσαντες ἡξίωσαν τὸν κυρίον πέσοντες ἐπὶ κοίλιαν μῆκετι περιπέσειν τοιούτοις καχοῖς ἀλλ' εἰσαν ποτε και ἁμαρτώσιν ὑπ' αὐτοῦ μετὰ ἐπιεικείας παιδεύεσθαι και μὴ βλασφημοῖς και βαρβάροις ἐθνέσιν παραδιδόσθαι ἐν ἧ δὲ ἡμέρᾳ ὁ νεὸς ὑπὸ ἀλλοφυλῶν ἐβεβηλώθη συνεβή κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸν καθάρισμον γενέσθαι τοῦ ναοῦ τῇ πεμπτῇ και εἰκαδὶ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὃς ἐστὶν χάσελευ και μετ' ευφροσύνης ἦγον ἡμέρας οκτῶ σκηνωμάτων τρόπον μνημονεύοντες ὡς πρὸ μικροῦ χρόνου τὴν τῶν σκηνῶν ἑορτὴν ἐν τοῖς ὄρεσιν και ἐν τοῖς σπηλαιοῖς θηρίων τρόπον ἦσαν νεμομενοὶ διὸ θυρσοὺς και κλάδους ὥραιοις ἐτι δὲ και φοινίκας ἔχοντες ὕμνους ἀνεφέρουν τῷ ευδοῶσαντι καθάρισθῆναι τὸν ἑαυτοῦ τόπον ἐδογματίσαν δὲ μετὰ κοινου προστάγματος και ψηφίσματος παντὶ τῷ τῶν ἰουδαίων εἶναι κατ' ἐνιαυτὸν ἀγεῖν τὰςδε τὰς ἡμέρας και τὰ μὲν τῆς ἀντιόχου τοῦ προσαγορευθέντος ἐπιφανοῦς τελευτῆς οὕτως εἶχεν νυνὶ δὲ κατὰ τὸν ευπατορά ἀντιόχον υἱὸν δὲ τοῦ ἀσεβοῦς γενομένου δηλώσαμεν αὐτὰ συντεμνοντες τὰ συνεχόντα τῶν πολέμων κακὰ οὗτος γὰρ παραλαβὼν τὴν βασιλείαν ἀνεδείξεν ἐπὶ τῶν πραγμάτων λύσιαν τινὰ κοίλῃς δὲ συρίας και φοινίκῃς στρατηγὸν πρωτάρχον πτολεμαῖος γὰρ ὁ καλούμενος μακρῶν τὸ δίκαιον συντηρεῖν προηγούμενος πρὸς τοὺς ἰουδαίους διὰ τὴν γεγонуῖαν εἰς αὐτοὺς ἀδικίαν ἐπειράτο τὰ πρὸς αὐτοὺς εἰρηνικῶς διεξαγεῖν ὅθεν κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν φίλων πρὸς τὸν ευπατορά και προδοτῆς παρ' ἑκάστα ἀκούων διὰ τὸ τὴν κυπρὸν ἐμπιστευθέντα ὑπὸ τοῦ φιλομητορὸς ἐκλίπειν και πρὸς ἀντιόχον τὸν ἐπιφανὴ ἀναχωρῆσαι μῆτε ευγενῆ τὴν ἐξουσίαν ευγενίσας φαρμακεύσας ἑαυτὸν ἐξέλιπεν τὸν βίον γοργίας δὲ γενομένου στρατηγὸς τῶν τοπῶν ἐξενотροφεί και παρ' ἑκάστα πρὸς τοὺς ἰουδαίους ἐπολεμοτροφεί ὁμοῦ δὲ τούτῳ και οἱ ἰδουμαῖοι ἐγκρατεῖς ἐπικαιρῶν οχυρωμάτων ὄντες ἐγυμναζόν τοὺς ἰουδαίους και τοὺς φυγαδευσάντας ἀπὸ ἱεροσολύμων προσλαβόμενοι πολεμοτροφεῖν ἐπεχειροῦν οἱ δὲ περὶ τὸν μακκαβαῖον ποιησάμενοι λίττανειαν και ἀξίωσαντες τὸν θεὸν συμμαχὸν αὐτοῖς γενέσθαι ἐπὶ τὰ τῶν ἰδουμαίων οχυρώματα ὥρμησαν ὥς και προσβάλοντες ευρωστῶς ἐγκρατεῖς ἐγενοντο τῶν τοπῶν παντὰς τε τοὺς ἐπὶ τῷ τείχει μαχομένους ἡμύναντο κατεσφαζόν τε τοὺς ἐμπιπτοντας ἀνείλιν δὲ οὐχ ἥττον τῶν δισμυρίων συμφυγοντῶν δὲ οὐχ ἐλάττον τῶν ἐναχισχιλίων εἰς δύο πύργους οχυροὺς εὐ μάλα και πα-

ντα τα προς πολιορκίαν έχοντας ὁ μακκαβαίος εἰς ἐπείγοντας τοποὺς ἀπολιπὼν σιμῶνα καὶ ἰωσήπον ἐτι δὲ καὶ ζαχαρίον καὶ τοὺς συν αὐτῷ ἱκανοὺς πρὸς τὴν τούτων πολιορκίαν αὐτὸς ἐχωρίσθη ὁ δὲ περὶ τὸν σιμῶνα φιλαργυρήσαντες ὑπὸ τινῶν τῶν ἐν τοῖς πυργοῖς ἐπεισθῆσαν ἀργυρίῳ ἑπτάκις δὲ μυρίας δραχμὰς λαβόντες εἰσάν τινας διαρρυῆναι προσαγγέλεντος δὲ τῷ μακκαβαίῳ περὶ τοῦ γεγονότος συναγαγὼν τοὺς ἡγούμενους τοῦ λαοῦ κατήγορησεν ὥς ἀργυρίου πεπραχάν τοὺς ἀδελφούς τοὺς πολεμίους κατ' αὐτῶν ἀπολύσαντες τοὺς μὲν οὖν προδοτὰς γενομένους ἀπεκτείνειν καὶ παραχρῆμα τοὺς δύο πυργούς κατελάβετο τοῖς δὲ ὅπλοις τὰ πάντα ἐν ταῖς χερσὶν εὐοδοῦμενος ἀπώλεσεν ἐν τοῖς δυσὶν οχυρώμασιν πλείους τῶν δισμυρίων τιμῆος δὲ ὁ πρότερον ἡττηθεὶς ὑπὸ τῶν ἰουδαίων συναγαγὼν ξένας δυναμεις παμπλήθεις καὶ τοὺς τῆς ἀσίας γενομένους ἵππους συνανθροίσας οὐκ ὀλίγους παρῆν ὥς δοριαλῶτον λημψόμενος τὴν ἰουδαίαν ὁ δὲ περὶ τὸν μακκαβαίον συνεγγίζοντος αὐτοῦ πρὸς ἱκετείαν τοῦ θεοῦ γῆ τὰς κεφαλὰς καταπασάντες καὶ τὰς ὀσφύας σάκκοις ζώσαντες ἐπὶ τὴν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κρηπίδα προσπεσόντες ἤξιον ἴλεως αὐτοὶς γενομένον ἐχθρεῦσαι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν καὶ ἀντικεισθῆναι τοῖς ἀντικειμένοις καθὼς ὁ νόμος διασαφεί γενομένοι δὲ ἀπὸ τῆς δεήσεως ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα προήγον ἀπὸ τῆς πολέως ἐπὶ πλείον συνεγγίσαντες δὲ τοῖς πολεμίοις ἐφ' ἑαυτῶν ἦσαν ἄρτι δὲ τῆς ἀνατολῆς διαχέομενης προσεβάλον ἕκαστοί οἱ μὲν ἐγγυὸν ἔχοντες εὐημερίας καὶ νίκης μετὰ ἀρετῆς τὴν ἐπὶ τὸν κυρίον καταφυγὴν οἱ δὲ καθήγεμονα τῶν ἀγῶνων ταττομένοι τὸν θυμὸν γενομένης δὲ καρτέρας μάχης ἐφανήσαν τοῖς ὑπεναντίοις ἐξ οὐρανοῦ ἐφ' ἵππων χρυσοχαλίνων ἄνδρες πεντε διαπρέπεις καὶ ἀφηγούμενοι τῶν ἰουδαίων οἱ καὶ τὸν μακκαβαίον μέσον λαβόντες καὶ σκεπαζόντες ταῖς ἑαυτῶν πανοπλίαις ἀτρώτον διεφυλάττον εἰς δὲ τοὺς ὑπεναντίους τοξείματα καὶ κεραυνούς ἐξερίπτουν διὸ συγχυθέντες ἀοράσια διεχοπτόντο ταραχῆς πεπληρωμένοι κατεσφαγήσαν δὲ δισμυριοὶ πρὸς τοῖς πενταχοσίοις ἵππεις δὲ ἑξαχοσίοι αὐτὸς δὲ ὁ τιμῆος συνεφυγὼν εἰς γάζαρα λεγόμενον οχυρῶμα εὐ μάλα φρουρίον στρατηγούντος ἐκεῖ χαιρεοῦ οἱ δὲ περὶ τὸν μακκαβαίον ἀσμενοὶ περιεκαθίσαν τὸ φρουρίον ἡμέρας τέσσαρας οἱ δὲ ἐνδὸν τῇ ἐρμυνοτητί τοῦ τοποῦ πεποινότες ὑπεράγαν ἐβλάσφημον καὶ λόγους ἀθεμίτους προείντο ὑποφαινούσης δὲ τῆς τεμπῆτης ἡμέρας εἰκοσὶ νεανίαι τῶν περὶ τὸν μακκαβαίον πυρῶνθέντες τοῖς θυμοῖς διὰ τὰς βλασφημίας προσβαλόντες τῷ τείχει ἀρρενωδῶς καὶ θηριῶδει θυμῷ τὸν ἐμπιπτόντα ἐκοπτον ἕτεροί δὲ ὁμοίως προσαναβάντες ἐν τῷ περισπασμῷ πρὸς τοὺς ἐνδὸν ἐνεπιμπρῶν τοὺς πυργούς καὶ πυράς ἀναπτόντες ζώντας τοὺς βλασφημούς κατεκαίον οἱ δὲ τὰς πύλας διεκοπτον εἰσδεξάμενοι δὲ τὴν λοιπὴν τάξιν προκατελάβοντο τὴν πόλιν καὶ τὸν τιμῆον ἀποκεκρυμμένον ἐν τινὶ λακκῷ κατεσφάζαν καὶ τὸν τούτου ἀδελφὸν χαίρεαν καὶ τὸν ἀπολλοφανῆν ταῦτα δὲ διαπραξάμενοι μεθ' ὕμνων καὶ ἐξομολογήσεων εὐλογοῦν τῷ κυρίῳ τῷ μεγάλῳ εὐεργετοῦντι τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸ νίκος αὐτοῖς δίδοντι μετ' ὀλίγον δὲ παντελῶς χρονίσκον λύσις ἐπιτροπὸς τοῦ βασιλεῶς καὶ συγγενῆς καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων λιαν βαρεῶς φερῶν ἐπὶ τοῖς γεγονόσι συνανθροίσας περὶ τὰς οκτὼ μυριάδας καὶ τὴν ἵππον ἅπασαν παρεγίνετο ἐπὶ τοὺς ἰουδαίους λογιζόμενος τὴν μὲν πόλιν ἑλλήσιν οἰκητήριον ποιήσῃν τὸ δὲ ἱερόν ἀργυρολόγητον καθὼς τὰ λοιπὰ τῶν ἐθνῶν τεμένην πρᾶτῃν

δε κατα ετος την αρχιερωσυνην ποιησειν ουδαμως επιλογιζομενος το του θεου κρατος πεφρενωμενος δε ταις μυριασιν των πεζων και ταις χιλιασιν των ιππεων και τοις ελεφασιν τοις ογδοηκοντα εισελθων δε εις την ιουδαιαν και συνεγγισας βαιθσουρα οντι μεν ερυμνω χωριω ιεροσολυμων δε απεχοντι ωσει σταδιους πεντε τουτο εθλιβεν ως δε μετελαβον οι περι τον μακκαβαιον πολιορκουντα αυτον τα οχυρωματα μετα οδυρμων και δακρυων ικετευον συν τοις οχλοις τον κυριον αγαθον αγγελον αποστειλαι προς σωτηριαν τω ισραηλ αυτος δε πρωτος ο μακκαβαιος αναλαβων τα όπλα προετρεψατο τους αλλους άμα αυτω διακινδυνευοντας επιβοηθειν τοις αδελφοις αυτων όμου δε και προθυμως εξωρμησαν αυτοιθι δε προς τοις ιεροσολυμοις οντων εφανη προηγουμενος αυτων επιππος εν λευκη εσθητι πανοπλιαν χρυσην κραδαινων όμου δε παντες ευλογησαν τον ελεημονα θεον και επερρωσθησαν ταις ψυχαις ου μονον ανθρωπους θηρας δε τους αγριωτατους και σιδηρα τειχη τιτρωσκειν οντες έτοιμοι προηγον εν διασκευη τον απ ουρανου συμμαχον εχοντες ελεησαντος αυτους του κυριου λεοντηδον δε εντιναξαντες εις τους πολεμους κατεστρωσαν αυτων χιλιους προς τοις μυριοις ιππεις δε έξακοσιους προς τοις χιλιοις τους δε παντας ηναγκασαν φευγειν οι πλειονες δε αυτων τραυματιαι γυμνοι διεσωθησαν και αυτος δε ο λυσιας αισχρως φευγων διεσωθη ουκ ανους δε ύπαρχων προς έαυτον αντιβαλλων το γεγονος περι αυτον ελαττωμα και συννοησας ανικητους ειναι τους εβραιους του δυναμενου θεου συμμαχουντος αυτοις προσαποστειλας επεισεν συλλυεσθαι επι πασι τοις δικαιοις και διοτι και τον βασιλεα πεισει φιλον αυτοις αναγκαζων γενεσθαι επενευсен δε ο μακκαβαιος επι πασιν οις ο λυσιας παρεκαλει του συμφεροντος φροντιζων όσα γαρ ο μακκαβαιος επεδωκεν τω λυσια δια γραπτων περι των ιουδαιων συνεχωρησεν ο βασιλευς ησαν γαρ αι γεγραμμεναι τοις ιουδαιοις επιστολαι παρα μεν λυσιου περιεχουσai τον τροπον τουτον λυσιας τω πληθει των ιουδαιων χαιρειν ιωαννης και αβεσσαλωμ οι πεμφθεντες παρ ύμων επιδοντες τον υπογεγραμμενον χρηματισμον ηξιουν περι των δι αυτου σημαινομενων όσα μεν ουν εδει και τω βασιλει προσενεχθηναι διεσαφησα ά δε ην ενδεχομενα συνεχωρησεν εαν μεν ουν συντηρησητε την εις τα πραγματα ευνοιαν και εις το λοιπον πειρασομαι παραιτιος αγαθων γενεσθαι ύπερ δε τουτων και των κατα μέρος εντεταλμαι τουτοις τε και τοις παρ εμου διαλεχθηναι ύμιν ερρωσθε ετους έκατοστου τεσσαρακοστου ογδοου διος κορινθιου τετραδι και εικαδι ή δε του βασιλεως επιστολη περιειχεν ούτως βασιλευς αντιοχος τω αδελφω λυσια χαιρειν του πατρος ήμων εις θεους μετασταντος βουλομενοι τους εκ της βασιλειας αταραχους οντας γενεσθαι προς την των ιδιων επιμελειαν ακηκοοτες τους ιουδαιους μη συνευδοκουντας τη του πατρος επι τα έλληνικα μεταθεσει αλλα την έαυτων αγωγήν άρετιζοντας αξιουντας συγχωρηθηναι αυτοις τα νομιμα άρουμενοι ουν και τουτο το εθνος εκτος ταραχης ειναι κρινομεν το τε ίερον αποκατασταθηναι αυτοις και πολιτευεσθαι κατα τα επι των προγωνων αυτων εθη ευ ουν ποιησεις διαπεμφαμενος προς αυτους και δους δεξιας όπως ειδοτες την ήμετεραν προαιρεσιν ευθυμοι τε ωσιν και ήδεως διαγινωνται προς τη των ιδιων αντιλημφει προς δε το εθνος ή του βασιλεως επιστολη τοιαδε ην βασιλευς αντιοχος τη γερουσια των ιουδαιων και τοις αλλοις ιουδαιοις χαιρειν ει ερρωσθε ειη αν ως βου-

λομεθα και αυτοι δε υγιαينوμεν ενεφανισεν ημιν μενελαος βουλευσθαι κατελθοντας υμας γινεσθαι προς τοις ιδιοις τοις συν καταπορευομενοις μεχρι τριακαδος ξανθικου υπαρξει δεξια μετα της αδειας χρησθαι τους ιουδαιους τοις εαυτων δαπανημασιν και νομοις καθα και το προτερον και ουδεις αυτων κατ ουδενα τροπον παρενοχληθησεται περι των ηγνοημενων πεπομφα δε και τον μενελαον παρακαλεσοντα υμας ερρωσθε ετους εκατοστου τεσσαρακοστου ογδοου ξανθικου πεντεκαιδεκατη επεμφαν δε και οι ρωμαιοι προς αυτους επιστολην εχουσαν ουτως κοιντος μεμμιος τιτος μανιος πρεσβυται ρωμαιων τω δημω των ιουδαιων χαιρειν υπερ ων λυσιας ο συγγενης του βασιλεως συνεχωρησεν υμιν και ημεις συνευδοκουμεν α δε εκρινεν προσανεχθηναι τω βασιλει πεμφατε τινα παραχρημα επισκεψαμενοι περι τουτων ινα εκιθωμεν ως καθηκει υμιν ημεις γαρ προσαγομεν προς αντιστοιχειαν διοσπευσατε και πεμφατε τινας οπως και ημεις επιγνωμεν οποιας εστε γνωμης υγιαinete ετους εκατοστου τεσσαρακοστου ογδοου ξανθικου πεντεκαιδεκατη γενομενων δε των συνθηκων τουτων ο μεν λυσιας απηι προς τον βασιλεα δι δε ιουδαιοι περι την γεωργιαν εγινοντο των δε κατα τοπον στρατηγων τιμοθεος και απολλωνιος ο του γενναιου ετι δε ιερωνυμος και δημοφων προς δε τουτοις νικανωρ ο κυπριαρχης ουκ ειων αυτους ευσταθειν και τα της ησυχιας αγειν ιοπιται δε τηλικουτο συνετελεσαν το δυσσεβημα παρακαλεσαντες τους συν αυτοις οικουντας ιουδαιους εμβηναι εις τα παρακατασταθεντα υπ αυτων σκαφη συν γυναιξιν και τεκνοις ως μηδεμιας ενεστωσης προς αυτους δυσμενειας κατα δε το κοινον της πολεως ψηφισμα και τουτων επιδεξαμενων ως αν ειρηνευειν θελοντων και μηδεν υποπτον εχοντων επαναχθεντας αυτους εβυθισαν οντας ουκ ελαττον των διακοσιων μεταλαβων δε ιουδας την γεγονυιαν εις τους ομοεθνεis ωμοτητα παραγγειλας τοις περι αυτον ανδρασιν και επικαλεσαμενος τον δικαιον κριτην θεον παρεγενετο επι τους μαιφονους των αδελφων και τον μεν λιμενα νυκτωρ ενεπρησεν και τα σκαφη κατεφλεξεν τους δε εκει συμφυγοντας εξεκεντησεν του δε χωριου συγκλεισθεντος ανελυσεν ως παλιν ηξων και το συμπαν των ιοπιτων εκριζωσαι πολιτευμα μεταλαβων δε και τους εν ιαμνεια τον αυτον επιτελειν βουλομενους τροπον τοις παροικουσιν ιουδαιοις και τοις ιαμνιαις νυκτος επιβαλων υψηφεν τον λιμενα συν τω στολω ωστε φαινεσθαι τας αυγας του φεγγους εις τα ιεροσολυμα σταδιων οντων διακοσιων τεσσαρακοντα εκειθεν δε αποσπασαντες σταδιους εννεα ποιουμενων την πορειαν επι τον τιμοθεον προσεβαλον αραβες αυτω ουκ ελαττους των πεντακισχιλιων ιππεις δε πεντακοσιοι γενομενης δε καρτερας μαχης και των περι τον ιουδαν δια την παρα του θεου βοηθειαν ευημερησαντων ελαττωνωθεντες οι νομαδες ηξιουν δουναι τον ιουδαν δεξιας αυτοις υπισχνουμενοι και βοσκηματα δωσειν και εν τοις λοιποις ωφελησειν αυτους ιουδας δε υπολαβων ως αληθως εν πολλοις αυτους χρησιμους επεχωρησεν ειρηνην αξειν προς αυτους και λαβοντες δεξιας εις τας σκηνας εχωρισθησαν επεβαλεν δε και επι τινα πολιν γεφυραις οχυραν και τειχεσιν περιπεφραγμενην και παμμειγεσιν εθνεσιν κατοικουμενην ονομα δε κασπιν οι δε ενδον πεποιθοτες τη των τειχεων ερυμνοτητι τη τε των βρωματων παραθεσει αναγωγωτερον εχρωντο τοις περι τον ιουδαν λoidορουντες και προσετι βλασφημουντες και λαλουντες α μη θεμις οι δε περι τον ιουδαν επικαλεσαμενοι τον μεγαν του

κοσμου δυναστην τον ατερ κριων και μηχανων οργανικων κατακρη-
μινσαντα την ιεριχω κατα τους ιησου χρονους ενεσεισαν θηριωδως
τω τειχει καταλαβομενοι τε την πολιν τη του θεου θελησει αμυθη-
τους εποησαντο σφαγας ωστε την παρακειμενην λιμνην το πλατος
εχουσαν σταδιους δυο καταρρυτον αματι πεπληρωμενην φαινεσθαι
εκειθεν δε αποσπασαντες σταδιους επτακοσιους πεντηχοντα διηνυ-
σαν εις τον χαρακα προς τους λεγομενους τουβιανους ιουδαιους και
τιμοθεον μεν επι των τοπων ου κατελαβον απρακτον τοτε απο των
τοπων εκλελυκοτα καταλειοιποτα δε φρουραν εν τινι τοπω και μαλα
οχυραν δοσιθεος δε και σωσιπατρος των περι τον μακκαβαιον ηγε-
μονων εξοδευσαντες απωλεσαν τους υπο τιμοθεου καταλειφθεντας
εν τω οχυρωματι πλειους των μυριων ανδρων ο δε μακκαβαιος διατα-
ξας την περι αυτον στρατιαν σπειρηδον κατεστησεν αυτους επι των
σπειρων και επι τον τιμοθεον ωρμησεν εχοντα περι αυτον μυριαδας
δωδεκα πεζων ιππεις δε δισχιλιους προς τοις πεντακοσιοις την δε ε-
φοδον μεταλαβων ιουδου προεξαπεστειλεν ο τιμοθεος τας γυναικας
και τα τεκνα και την αλλην αποσκευην εις το λεγομενον καρνιον ην
γαρ δυσπολιορκτητον και δυσπροσιτον το χωριον δια την παντων των
τοπων στενοτητα επιφανεισης δε της ιουδου σπειρας πρωτης και γε-
νομενου δεους επι τους πολεμιους φοβου τε εκ της του τα παντα
εφορωντος επιφανειας γενομενης επ αυτους εις φυγην ωρμησαν αλ-
λος αλλαχη φερομενος ωστε πολλακις υπο των ιδιων βλαπτεσθαι και
ταις των ξιφων ακμαις αναπειρεσθαι εποιοιτο δε τον διωγμον ευτονω-
τερον ο ιουδας συγκεντων τους αλιθριους διεφθειρεν τε εις μυριαδας
τρεις ανδρων αυτος δε ο τιμοθεος εμπεσων τοις περι τον δοσιθεον
και σωσιπατρον ηξιου μετα πολλης γοητειας εξαφειναι σωον αυτον
δια το πλειονων μεν γονεις ων δε αδελφους εχειν και τουτους αλογη-
θηναι συμβησεται πιστωσαντος δε αυτου δια πλειονων τον ορισμον
αποκαταστησαι τουτους απημαντους απελυσαν αυτον ενεκα της των
αδελφων σωτηριας εξελθων δε επι το καρνιον και το ατεργατειον
κατεσφαξεν μυριαδας σωματων δυο και πεντακισχιλιους μετα δε την
τουτων τροπην και απωλειαν επεστρατευσεν και επι εφρων πολιν οχυ-
ραν εν η κατωκει λυσιας και παμφυλα πληθη νεανιαι δε ρωμαεοι προ
των τειχων καθεστωτες ευρωστως απεμαχοντο ενθα δε οργανων
και βελων πολλαι παραθεσεις υπηρχον επικαλεσαμενοι δε τον δυνα-
στην τον μετα κρατους συντριβοντα τας των πολεμιων αλκας ελαβον
την πολιν υποχειριον κατεστρωσαν δε των ενδον εις μυριαδας δυο
πεντακισχιλιους αναζευξαντες δε εκειθεν ωρμησαν επι σκυθων πολιν
απεχουσαν απο ιεροσολυμων σταδιους εξακοσιους απομαρτυρησα-
ντων δε των εχει καθεστωτων ιουδαιων ην οι σκυθοπολιται εσχον
προς αυτους ευνοιαν και εν τοις της ατυχιας καιροις ημερον απαντη-
σιν ευχαριστησαντες και προσπαρακαλεσαντες και εις τα λοιπα προς
το γενος ευμενεις ειναι παρεγεννηθησαν εις ιεροσολυμα της των εβδο-
μαδων εορτης ουσης υπογουου μετα δε την λεγομενην πεντηχοστην
ωρμησαν επι γοργιαν τον της ιδουμιας στρατηγον εξηλθεν δε μετα
πεζων τρισχιλιων ιππεων δε τετρακοσιων παραταξαμενους δε συνεβη
πεσειν ολιγους των ιουδαιων δοσιθεος δε τις των του βακχηνορος ε-
φιππος ανηρ και καρτερος ειχετο του γοργιου και λαβομενος της χλα-
μυδος ηγεν αυτον ευρωστως και βουλομενος τον καταρατον λαβειν
ζωγριαν των ιππεων τινος θρακων επενεχθεντος αυτω και τον ωμον

καθελοντος διεφυγεν ὁ γοργίας εις μαρισα των δε περι τον εσδριν επι πλειον μαχομενων και κατακοπων οντων επικαλεσαμενος ιουδας τον κυριον συμμαχον φανηναι και προοδηγον του πολεμου καταρξαμενος τη πατριω φωνη την μεθ ὕμνων κραυγην ενσεισας απροσδοκητως τοις περι τον γοργιαν τροπην αυτων εποιησατο ιουδας δε αναλαβων το στρατευμα ἤκεν εις οδολλαμ πολιν της δε ἑβδομαδος επιβαλλουσης κατα τον εθισμον ἄγνισθεντες αυτοι το σαββατον διηγαγον τη δε εχομενη ἡλθον οἱ περι τον ιουδαν καθ ὃν χρονον το της χρειας εγεγονει τα σωματα των προπεπτωκοτων ανακομισασθαι και μετα των συγγενων αποκαταστησαι εις τους πατρους ταφους ἕυρον δε ἕκαστου των τεθνηκοτων ὑπο τους χιτωνας ἱερωματα των απο ιαμνειας ειδωλων αφ ὧν ὁ νομος απειργει τους ιουδαιους τοις δε πασι σαφες εγενετο δια τηνδε την αιτιαν τουσδε πεπτωκεναι παντες ουν ευλογησαντες τα του δικαιοκριτου κυριου τα κεκρυμμενα φανερα ποιουντος εις ἱκετειαν ετραπησαν αξιωσαντες το γεγονος ἁμαρτημα τελειως εξαλειφθηναι ὁ δε γενναιος ιουδας παρεκαλεσε το πληθος συντηρειν αὐτους αναμαρτητους ειναι ὑπ οψιν ἑωρακοτας τα γεγονοτα δια την των προπεπτωκοτων ἁμαρτιαν ποιησαμενος τε κατ ανδρολογιαν εις αργυριου δραχμας δισχιλιας απεστειλεν εις ιεροσολυμα προσαγαγειν περι ἁμαρτιας θυσιαν πανυ καλως και αστείως πραττων ὑπερ αναστασεως διαλογιζομενος ει μη γαρ τους προπεπτωκοτας αναστηναι προσεδοκα περισσον και ληρωδες ὑπερ νεκρων ευχεσθαι ειτε εμβλεπων τοις μετ ευσεβειας κοιμωμενοις καλλιστον αποκειμενον χαριστηριον ὅσια και ευσεβης ἡ επινοια ὅθεν περι των τεθνηκοτων τον εξιλασμον εποιησατο της ἁμαρτιας απολυθηναι τω δε ενατω και τεσσαρακοστω και ἑκατοστω ετει προσεπεσεν τοις περι τον ιουδαν αντιοχον τον ευπατορα παραγενεσθαι συν πληθεσιν επι την ιουδαιαν και συν αυτω λυσιαν τον επιτροπον και επι των πραγματος ἕκαστον εχοντα δυναμιν ἑλληνικην πεζων μυριαδας ἑνδεκα και ἵππων πεντακισχιλιους τριακοσιους και ελεφαντας εικοσι δυο ἄρματα δε δρεπανηφορα τριακοσια συνεμειξεν δε αυτοις και μενελαος και παρεκαλει μετα πολλης ειρωνειας τον αντιοχον ουκ επι σωτηρια της πατριδος οιομενος δε επι της αρχης κατασταθηρεσθαι ὁ δε βασιλευς των βασιλεων εξηγειρεν τον θυμον του αντιοχου επι τον αλιτηριον και λυσιου ὑποδειξαντος τουτον αιτιον ειναι παντων των κακων προσεταξεν ὡς εθος εστιν εν τω τοπω προσαπολεσαι αγαγοντας εις βεριοιαν εστιν δε εν τω τοπω πυργος πεντηκοντα πηχεων πληρης σποδου οὗτος δε οργανον ειχεν περιφερεις παντοθεν αποκρημνον εις την σποδον ενταυθα τον ιεροσυλιας ενοχον η και τινων αλλων κακων ὑπεροχην πεποιημενον ἅπαντες προσωθουσιν εις ολεθρον τοιoutw μορω τον παρανομον συνεβη θανειν μηδε της γης τυχοντα μενελαον πανυ δικαιως επει γαρ συνετελεσατο πολλα περι τον βωμον ἁμαρτηματα οὗ το πυρ ἄγνον ην και ἡ σποδος εν σποδω τον θανατον εχομισατο τοις δε φρονημασιν ὁ βασιλευς βεβαρβαρωμενος ηρχετο τα χειριστα των επι του πατρος αυτου γεγονοτων ενδειξομενος τοις ιουδαιοις μεταλαβων δε ιουδας ταυτα παρηγγειλεν τω πληθει δι ἡμερας και νυκτος επικαλεισθαι τον κυριον ει ποτε και αλλοτε και νυν επιβοηθειν τοις του νομου και πατριδος και ἱερου ἁγίου στερεισθαι μελλουσιν και τον αρτι βραχεως ανεψυχота λαον μη εασαι τοις δυσφημοις εθνεσιν υποχειριους γενεσθαι παντων δε το αυτο ποιησαντων ὁμου και καταξιωσαντων τον

ελεημονα κυριον μετα κλαυθμου και νηστειων και προπτωσεως επι ημερας τρεις αδιαλείπτως παρακαλεσας αυτους ο ιουδας εκελευσεν παραγινεσθαι καθ' εαυτον δε συν τοις πρεσβυτεροις γενομενος εβουλευσατο πριν εισβαλειν του βασιλεως το στρατευμα εις την ιουδαιαν και γενεσθαι της πολεως εγκρατεις εξελθοντας κριναι τα πραγματα τη του θεου βοηθεια δους δε την επιτροπην τω κτιστη του κοσμου παρακαλεσας τους συν αυτω γενναιως αγωνισασθαι μεχρι θανατου περι νομων ιερου πολεως πατριδος πολιτειας περι δε μωδειν εποησατο την στρατοπεδειαν αναδους δε τοις περι αυτον συνθημα θεου νικην μετα νεανισκων αριστων κεκρικμενων επιβαλων νυκτωρ επι την βασιλικην αυλην την παρεμβολην ανειλεν εις ανδρας δισχιλιους και τον πρωτευοντα των ελεφαντων συν τω κατ οικιαν οντι συνεκεντησεν και το τελος την παρεμβολην δεους και ταραχης επληρωσαν και εξελυσαν ευημερουντες υποφαινουσης δε ηδη της ημερας τουτο εγεγονει δια την επαρηγουσαν αυτω του κυριου σκεπην ο δε βασιλευς ειληφως γευμα της των ιουδαιων ευτολμιας κατεπειρασεν δια μεθοδων τους τοπους και επι βαιθισουρα φρουριον οχυρον των ιουδαιων προσηγεν ετροπουτο προσεχροουν ηλαττονουτο τοις δε ενδον ιουδας τα δεοντα εισεπεμψεν προσηγγειλεν δε τα μυστηρια τοις πολεμιοις ροδοκος εκ της ιουδαικης ταξεως ανεζητηθη και κατελημψθη και κατεκλεισθη εδευτερολογησεν ο βασιλευς τοις εν βαιθισουροις δεξιαν εδωκεν ελαβεν απηει προσεβαλεν τοις περι τον ιουδαν ηττων εγενετο μετελαβεν απονενοησθαι τον φιλιππον εν αντιοχεια τον απολελειμμενον επι των πραγματων συνεχυθη τους ιουδαιους παρεκαλεσεν υπεταγη και ωμοσεν επι πασι τοις δικαιοις συνελυθη και θυσιαν προσηγαγεν ετιμησεν τον νεω και τον τοπον εφιλανθρωπησεν και τον μακκαβαιον απεδεξατο κατελιπεν στρατηγον απο πτολεμαιδος εως των γερρηνων ηγεμονιδην ηλθεν εις πτολεμαιδα εδυσφορουν περι των συνθηκων οι πτολεμαεις εδειναζον γαρ υπερ ων ηθελησαν αυτετειν τας διασταλσεις προσηλθεν επι το βημα λυσιας απελογησατο ενδεχομενως συνεπεισεν κατεπραυνεν ευμενεις εποησεν ανεzeugεν εις αντιοχειαν ουτω τα του βασιλεως της εφοδου και της αναζυγης εχωρησεν μετα δε τριετη χρονον προσεπεσεν τοις περι τον ιουδαν δημητριον τον του σελευκου δια του κατα τριπολιν λιμενος εισπλευσαντα μετα πληθους ισχυρου και στολου κεκρατηκεναι της χωρας επανελομενον αντιοχον και τον τουτου επιτροπον λυσιαν αλκιμος δε τις προγεγονως αρχιερευσ εκουσιως δε μεμολυσμενος εν τοις της αμειξιας χρονις συννοησας οτι καθ' οντιναουν τροπον ουκ εστιν αυτω σωτηρια ουδε προς το αγιον θυσιαστηριον ετι προσοδος ηκεν προς τον βασιλεα δημητριον ως πρωτω και πεντηχοστω και εκατοστω ετει προσαγων αυτω στεφανον χρυσουν και φοινικα προς δε τουτοις των νομιζομενων θαλλων του ιερου και την ημεραν εκεινην ησυχιαν εσχεν καιρον δε λαβων της ιδιας ανοιας συνεργον προσκληθεις εις συνεδριον υπο του δημητριου και επερωτηθεις εν τινι διαθεσει και βουλη καθεστηκαν οι ιουδαιοι προς ταυτα εφη οι λεγομενοι των ιουδαιων ασιδαιοι ων αφηγειται ιουδας ο μακκαβαιος πολεμοτροφουσιν και στασιαζουσιν ουκ εωντες την βασιλειαν ευσταθειας τυχειν οθεν αφελομενος την προγονικην δοξαν λεγω δη την αρχιερωσυνην δευρο νυν εηλυθα πρωτον μεν υπερ των ανηκοντων τω βασιλει γνησιως φρονων δευτερον δε και των ιδιων πολιτων στοχαζομενος τη μεν γαρ των

προειρημενων αλογιστια το συμπαν ἡμων γενος ου μικρως ακληρει
ἐκάστα δε τουτων επεγνωκως συ βασιλευ και της χωρας και του
περισταμενου γενους ἡμων προνοηθητι καθ ἡν εχεις προς ἅπαντας
ευαπαντητον φιλανθρωπιαν αχρι γαρ ιουδας περιεστιν αδυνατον ειρη-
νης τυχειν τα πραγματα τοιουτων δε ῥηθεντων ὑπο τουτου θιαττον
οἱ λοιποὶ φιλοὶ δυσμενωσ εχοντες τα προς τον ιουδαν προσεπυρωσαν
τον δημητριον προχειρισαμενος δε ευθεως νικανορα τον γενομενον
ελεφανταρχην και στρατηγον αναδειξας της ιουδαιας εξαπεστειλεν
δους εντολας αυτον μεν τον ιουδαν επανελεσθαι τους δε συν αυτω
σκορπισαι καταστησαι δε αλκιμον αρχιερεα του μεγιστου ἱερου οἱ
δε επι της ιουδαιας πεφυγαδευκοτες τον ιουδαν εθνη συνεμισγον α-
γεληδον τω νικανορι τας των ιουδαιων ατυχιας και συμφορας ιδιας
ευημεριας δοκουντες εσεσθαι ακουσαντες δε την του νικανορος εφο-
δον και την επιθεσιν των εθνων καταπασασμενοι γην ελιτανευον τον
αχρι αιωνος συστησαντα τον ἄυτου λαον αιει δε μετ επιφανειας αντι-
λαμβανομενον της ἑαυτου μεριδος προσταξαντος δε του ἡγουμενου
εκειθεν ευθεως αναξευξας συμμισγει αυτοις επι κωμην δεσσαι σι-
μων δε ὁ ἀδελφος ιουδου συμβεβληκως ην τω νικανορι βραδεως δε
δια την αφνιδιον των αντιπαλων αφασιαν επταικως ὁμως δε ακουων ὁ
νικανωρ ἡν ειχον οἱ περι τον ιουδαν ἀνδραγαθιαν και εν τοις περι της
πατριδος αγωσιν ευψυχιαν ὑπευλαβετο την χρισιν δι ἁματων ποιησα-
σθαι διοπερ επεμψεν ποσιδωνιον και θεοδοτον και ματταθιαν δουναι
και λαβειν δεξιας πλειονος δε γενομενης περι τουτων επισκεψεως και
του ἡγουμενου τοις πληθεσιν ανακοινωσαμενου και φανεισης ὁμοψη-
φου γνωμης επενευσαν ταις συνθηκαις εταξαντο δε ἡμεραν εν ἣ κατ
ιδιαν ἤξουσιν εις το αυτο και προηλθεν παρ ἐκάστου διφραξ εθεσαν
διφρους διαταξεν ιουδας ενοπλους ἑτοιμους εν τοις επικαιροις τοποις
μηποτε εκ των πολεμιων αφνιδιως κακουργια γενηται την ἄρμοζου-
σαν εποιησαντο κοινολογιαν διετριβεν ὁ νικανωρ εν ιεροσολυμοις και
επραττεν ουθεν ατοπον τους δε συναχθεντας αγελαιους οχλους απε-
λυσεν και ειχεν τον ιουδαν δια παντος εν προσωπω ψυχικως τω ἀνδρι
προσεκεκλιτο παρεκαλεσεν αυτον γημαι και παιδοποιησασθαι εγαμη-
σεν ευσταθισεν εκοινωνησεν βιου ὁ δε αλκιμος συνιδων την προς
αλληλητους ευνοιαν και τας γενομενας συνθηκας λαβων ἤκεν προς τον
δημητριον και ελεγεν τον νικανορα αλλοτρια φρονειν των πραγματων
τον γαρ επιβουλον της βασιλειας ιουδαν αυτου διαδοχον αναδειξαι ὁ
δε βασιλευς εκθυμος γενομενος και ταις του παμπονηρου διαβολαις
ερεθισθεις εγραψεν νικανορι φασκων ὑπερ μεν των συνθηκων βα-
ρεως φερειν κελευων δε τον μακκαβαιον δεσμιον εξαποστελλειν εις
αντιοχειαν ταχεως προσπεσοντων δε τουτων τω νικανορι συνεχεχυ-
το και δυσφορως εφερεν ει τα διεσταλμενα αθετησει μηδεν τανδρος
ἡδικηκος επει δε τω βασιλει αντιπραττειν ουκ ην ευκαιρον ετηρει
στρατηγηματι τουτ επιτελεσαι ὁ δε μακκαβαιος αυστηροτερον διε-
ξαγαγοντα συνιδων τον νικανορα τα προς αυτον και την ειθισμενην
απαντησιν αγροικότερον εσχηκοτα νοησας ουκ απο του βελτιστου
την αυστηριαν ειναι συστρεψας ουκ ολιγους των περι αυτον συνε-
κρυπτετο τον νικανορα συγγνους δε ὁ ἕτερος ὅτι γενναιως ὑπο του
ἀνδρος εστρατηγηται παραγενομενος επι το μεγιστον και ἅγιον ἱερὸν
των ἱερεων τας καθηκουσας θυσιας προσαγοντων εκελευσεν παραδι-
δοναι τον ἀνδρα των δε μεθ ὀρκων φασκοντων μη γινωσκειν που ποτ

εστιν ὁ ζητούμενος προτείνας τὴν δεξιὰν ἐπὶ τὸν νεῶ ταυτ ὥμοσεν εἰ μὴ δεσμιὸν μοι τὸν ἰουδαὶν παραδῶτε τόνδε τὸν τοῦ θεοῦ σῆκον εἰς πεδῖον ποιήσω καὶ τὸ θυσιαστήριον κατασκάψω καὶ ἱερὸν ἐνταυθα τῷ διονύσῳ ἐπιφανέας ἀναστήσω τὸσαυτὰ δὲ εἰπὼν ἀπηλθὺν οἱ δὲ ἱερεῖς προτείναντες τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπεκαλοῦντο τὸν διὰ παντός ὑπερμαχὸν τοῦ ἐθνούς ἡμῶν ταυτὰ λεγόντες σύ κυριε τῶν ὅλων ἀπροσδεδῆς ὑπαρχῶν ἡυδοχῆσας ναὸν τῆς σῆς σκηνώσεως ἐν ἡμῖν γενεσθαι καὶ νυν ἅγιε παντός ἁγιασμοῦ κυριε διατηρήσον εἰς αἰῶνα ἁμιαντὸν τόνδε τὸν προσφάτως κεκαθαρισμένον οἶκον ράζεις δὲ τίς τῶν ἀπὸ ἱεροσολύμων πρεσβυτέρων ἐμνηνυθὴ τῷ νικανόρῳ ἀνὴρ φιλοπολίτης καὶ σφοδρὰ καλῶς ἀκούων καὶ κατὰ τὴν εὐνοίαν πατρὸς τῶν ἰουδαίων προσαγορευόμενος ἦν γὰρ ἐν τοῖς ἐμπροσθὶν χρόνοις τῆς ἀμειξίας κρίσιν εἰσενηνεγμένος ἰουδαϊσμοῦ καὶ σώμα καὶ ψυχὴν ὑπὲρ τοῦ ἰουδαϊσμοῦ παραβέβλημένος μετὰ πάσης ἐκτενείας βουλομένος δὲ νικανὼρ προδήλῳ ποιῆσαι ἣν εἶχεν πρὸς τοὺς ἰουδαίους δυσμενείαν ἀπεστείλεν στρατιώτας ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους συλλαβεῖν αὐτὸν ἐδόξεν γὰρ ἐκεῖνον συλλαβῶν τοτούς ἐνεργασάσθαι συμφορὰν τῶν δὲ πληθῶν μέλλοντων τὸν πύργον καταλαβεσθαι καὶ τὴν αὐλαίαν θύραν βιάζομένων καὶ κελευόντων πῦρ προσάγειν καὶ τὰς θύρας ὑφαπτεῖν περικαταλημπτὸς γενομένος ὑπεθήκεν ἑαυτῷ τὸ ξίφος εὐγενῶς θελῶν ἀποθάνειν ἥπερ τοῖς ἀλιτῆριοις ὑποχείριος γενεσθαι καὶ τῆς ἰδίας εὐγενείας ἀναξίως ὕβρισθῆναι τῇ δὲ πληγῇ μὴ κατευνίχτησας διὰ τὴν τοῦ ἀγῶνος σπουδὴν καὶ τῶν οὐχλῶν ἐσῶ τῶν θυρώματων εἰσβαλλόντων ἀναδράμων γενναίως ἐπὶ τὸ τεῖχος κατεκρημνίσεν ἑαυτὸν ἀνδρῶδως εἰς τοὺς οὐχλοὺς τῶν δὲ ταχέως ἀναποδισάντων γενομένου διαστήματος ἦλθεν κατὰ μέσον τὸν κενεῶνα ἐτι δὲ ἐμπνοὺς ὑπαρχῶν καὶ πεπυρωμένος τοῖς θυμοῖς ἐξανάστας φερομένων κρουνηδὸν τῶν ἁίματων καὶ δυσχερῶν τῶν τραυμάτων ὄντων δρομῷ τοὺς οὐχλοὺς διελθὼν καὶ στὰς ἐπὶ τίνος πετρᾶς ἀπορρωγὸς παντελῶς ἐξαίματος ἤδη γινόμενος προβαλὼν τὰ ἐντερα καὶ λαβὼν ἑκάτεραις ταῖς χερσὶν ἐνεσεῖσε τοῖς οὐχλοῖς καὶ ἐπικαλῆσαμενος τὸν δεσποζόντα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ πνεύματος ταυτὰ αὐτῷ παλιν ἀποδοῦναι τόνδε τὸν τρόπον μετήλλαξεν ὁ δὲ νικανὼρ μεταλάβων τοὺς περὶ τὸν ἰουδαὶν ὄντας ἐν τοῖς κατὰ σφαμαίαν τοποῖς ἐβούλευσατο τῇ τῆς καταπαυσεως ἡμέρᾳ μετὰ πάσης ἀσφαλείας αὐτοὺς ἐπιβαλεῖν τῶν δὲ κατὰ ἀναγκὴν συνεπομένων αὐτῷ ἰουδαίων λεγόντων μηδὰ μὴ οὕτως ἀγρίως καὶ βαρβάρως ἀπολέσης δοξάν δὲ ἀπομερίσον τῇ προτετιμημένῃ ὑπὸ τοῦ πάντα ἐφορωντός μεθ' ἁγιοτήτος ἡμέρᾳ ὁ δὲ τρισαλιτῆριος ἐπηρεώτησεν εἰ ἐστὶν ἐν οὐρανῷ δυνάστης ὁ προστεταχώς ἀγειν τὴν τῶν σαββάτων ἡμέραν τῶν δ' ἀποφνημαμένων ἐστὶν ὁ κύριος ζῶν αὐτός ἐν οὐρανῷ δυνάστης ὁ κελεύσας ἀσκεῖν τὴν ἑβδομάδα ὁ δὲ ἕτερος καγὼ φῆσιν δυνάστης ἐπὶ τῆς γῆς ὁ προστασῶν αἰρεῖν ὅπλα καὶ τὰς βασιλικὰς χρεῖας ἐπιτελεῖν ὁμῶς οὐ κατέσχεν ἐπιτελεῖσαι τὸ σχετικὸν αὐτοῦ βούλημα καὶ ὁ μὲν νικανὼρ μετὰ πάσης ἀλαζονείας ὑψαυχενων διεγνώκει κοινὸν τῶν περὶ τὸν ἰουδαὶν συστήσασθαι τροπαίον ὁ δὲ μακκαβαῖος ἦν ἀδιαλείπτως πεποινώς μετὰ πάσης ἐλπίδος ἀντιλημψέως τευξασθαι παρὰ τοῦ κυρίου καὶ παρεκαλεῖ τοὺς σὺν αὐτῷ μὴ δεῖλαι τὴν τῶν ἐθνῶν ἐφοδὸν ἔχοντας δὲ κατὰ νοῦν τὰ προγεγονότα αὐτοῖς ἀπ' οὐρανοῦ βοήθημα καὶ τὰ νυν προσδοκᾶν τὴν παρὰ τοῦ παντοκράτορος ἐσομένην αὐτοῖς νικὴν καὶ παραμυθούμενος αὐτοὺς ἐκ τοῦ νομοῦ καὶ τῶν προφητῶν

προσυπομνησας δε αυτους και τους αγωνας ους ησαν εκτετελεκοτες προθυμότερους αυτους κατεστησεν και τοις θυμοις διεγειρας αυτους παρηγγειλεν ἅμα παρεπιδεικνυς την των εθνων αθесиαν και την των ὀρκων παραβασιν ἕκαστον δε αυτων καθοπλισας ου την ασπιδων και λογχων ασφαλειαν ὡς την εν τοις αγαθοις λογοις παρακλησιν και προσεξηγησάμενος ονειρον αξιοπιστον ὑπαρ τι παντας ηυφρανεν ην δε ἡ τουτου θεωρια τοιαυτε ονιαν τον γενομενον αρχιερεα ανδρα καλον και αγαθον αιδημονα μεν την απαντησιν πραον δε τον τροπον και λαλιαν προειμενον πρεποντως και εκ παιδος εκμεμελετηκοτα παντα τα της αρετης οικεια τουτον τας χειρας προτειναντα κατευχεσθαι τω παντι των ιουδαιων συστηματι ειθ ὁυτως επιφανηται ανδρα πολια και δοξη διαφεροντα θαυμαστην δε τινα και μεγαλοπρεπεστατην ειναι την περι αυτον ὑπεροχην αποκριθεντα δε τον ονιαν ειπειν ὁ φιλαδελφος ουτος εστιν ὁ πολλα προσευχομενος περι του λαου και της ἁγιας πολεως ιερεμιας ὁ του θεου προφητης προτειναντα δε ιερεμian την δεξian παραδουσαι τω ιουδα ῥομφαιαν χρυσην διδοντα δε προσφωνησαι ταυτε λαβε την ἁγιαν ῥομφαιαν δωρον παρα του θεου δι ἧς θραυσεις τους ὑπεναντιους παρακληθεντες δε τοις ιουδου λογοις πανυ καλοις και δυναμενοις επ αρετην παρορμησαι και ψυχας νεων επανδρῶσαι διεγνωσαν μη στρατευεσθαι γενναιως δε εμφερεσθαι και μετα πασης ευανδριας εμπλακεντες κριναι τα πραγματα δια το και την πολιν και τα ἅγια και το ἱερον κινδυνευσιν ην γαρ ὁ περι γυναικων και τεκνων ετι δε αδελφων και συγγενων εν ἡττονι μερει κειμενος αυτοις μεγιστος δε και πρωτος ὁ περι του καθηγιασμενου ναου φοβος ην δε και τοις εν τη πολει κατειλημμενοις ου παρεργος αγωνια ταρασσομενοις της εν ὑπαιθρῳ προσβολης και παντων ηδη προσδοκωντων την εσομενην κρυσιν και ηδη προσμειξαντων των πολειμων και της στρατιας εκταγεισης και των θηριων επι μερος ευκαιρον αποκατασταθεντων της τε ἵππου κατα κερας τεταγμενης συνιδων ὁ μακκαβαιος την των πληθων παρουσιαν και των ὀπλων την ποικιλην παρασκευην την τε των θηριων αγριότητα ανατεινας τας χειρας εις τον ουρανον επεκαλεσατο τον τερατοποιον κυριον γινωσκων ὅτι ουκ εστιν δι ὀπλων καθως δε εαν αυτω κριθη τοις αξιοις περιποιεταται την νικην ελεγεν δε επικαλουμενος τονδε τον τροπον συ δεσποτα απεστεilas τον αγγελον σου επι εξεκιου του βασιλεως της ιουδαιας και ανειλεν εκ της παρεμβολης σενναχηριμ εις ἕκαστον ογδοηκοντα πεντε χιλιαδας και νυν δυναστα των ουρανων αποστειλον αγγελον αγαθον εμπροσθεν ἡμων εις δεος και τρομον μεγαθει βραχιονος σου καταπλαγεισιν δι μετα βλασφημιας παραγινόμενοι επι τον ἅγιον σου λαον και ουτος μεν εν τουτοις εληξεν δι δε περι τον νικανορα μετα σαλπιγγων και παιανων προσηγον δι δε περι τον ιουδαν μετα επικλησεως και ευχων συνεμειξαν τοις πολειμοις και ταις μεν χερσιν αγωνιζόμενοι ταις δε καρδιας προς τον θεον ευχομενοι κατεστρωσαν ουδεν ἡττον μυριαδων τριων και πεντακισχιλιων τη του θεου μεγαλως ευφρανθεντες επιφανεια γενομενοι δε απο της χρειας και μετα χαρας αναλυοντες επεγνωσαν προπεπτωκοτα νικανορα συν τη πανοπλια γενομενης δε κραυγης και ταραχης ευλογουν τον δυναστην τη πατριω φωνη και προσεταξεν ὁ καθ ἅπαν σωματι και ψυχη πρωταγωνιστης ὑπερ των πολιτων ὁ την της ἡλικιας ευνοιαν εις ὁμοεθνεis διαφυλαξας την του νικανορος κεφαλην αποτεμοντας και την χειρα συν τω ὤμῳ φερειν εις

ιεροσόλυμα παραγενομενος δε εκει και συγκαλεσας τους ὁμοεθνεις και τους ἱερεις προ του θυσιαστηριου στησας μετεπεμψατο τους εκ της ακρας και επιδειξαμενος την του μιαρου νικανορος κεφαλην και την χειρα του δυσφημου ἥν εκτεινας επι τον ἅγιον του παντοκρατορος οικον εμεγαλυνησεν και την γλωσσαν του δυσσεβους νικανορος εκτεμων εφη κατα μερος δωσειν τοις ορνεοις τα δ επιχειρα της ανοιας κατεναντι του ναου κρεμασαι οἱ δε παντες εις τον ουρανον ευλογησαν τον επιφανη κυριον λεγοντες ευλογητος ὁ διατηρησας τον ἑαυτου τοπον αμιαντον εξεδησεν δε την του νικανορος προτομην εκ της ακρας επιδηλον πασιν και φανερον της του κυριου βοηθειας σημειον εδογματισαν δε παντες μετα κοινου ψηφισματος μηδαμως εασαι απαρασημαντον τηνδε την ἡμεραν εχειν δε επισημον την τρισκαιδεκατην του δωδεκατου μηνος αδαρ λεγεται τη συριακη φωνη προ μιας ἡμερας της μαρδοχαικης ἡμερας των ουν κατα νικανορα χωρησαντων ὁυτως και απ εκεινων των καιρων κρατηθεισης της πολεως ὑπο των εβραιων και αυτος αυτοθι τον λογον καταπαυσω και ει μεν καλως ευθιχτως τη συνταξει τουτου και αυτος ηθελον ει δε ευτελως και μετρωως τουτο εφικτον ην μοι καθαπερ γαρ οινον κατα μονας πινειν ὡσαυτως δε και ὕδωρ παλιν πολεμιον ὃν δε τροπον οινος ὕδατι συγκερασθεις ἡδύς και επιτερπη την χαριν αποτελει ὁυτως και το της κατασκευης του λογου τερπει τας ακοας των εντυγχανοντων τη συνταξει ενταυθα δε εσται ἡ τελευτη

ὁ δε φιλοπατωρ παρα των ανακομισθεντων μαθων την γενομενην των ὑπ αυτου κρατουμενων τοπων αφαιρεσιν ὑπο αντιοχου παραγγειλας ταις πασαις δυναμεσιν πεζικαις τε και ἵππικαις και την αδελφην αρσινοην συμπαραλαβων εξωρμησεν μεχρι των κατα ῥαφίαν τοπων ὅπου παρεμβεβληκεισαν οἱ περι αντιοχον θεοδοτος δε τις εκπληρωσαι την επιβουλην διανοηθεις παραλαβων των προυποτεταγμενων αυτω ὀπλων πτολεμεικων τα κρατιστα διεκομισθη νυκτωρ επι την του πτολεμειου σκηνην ὡς μονος κτειναι αυτον και εν τουτω διαλυσαι τον πολεμον τουτον δε διαγαγων δοσιθεος ὁ δριμυλος λεγομενος το γενος ιουδαϊος ὕστερον δε μεταβαλων τα νομιμα και των πατριων δογματων απηλλοτριωμενος ασημον τινα κατεκλινεν εν τη σκηνη ὃν συνεβη κομισασθαι την εκεινου κολασιν γενομενης δε καρτερας μαχης και των πραγματων μαλλον ερρωμενων τω αντιοχῳ ἱκανως ἡ αρσινοη επιπορευσαμενη τας δυναμεις παρεκαλει μετα οικτου και δακρυων τους πλοκαμους λελυμενη βοηθειν ἑαυτοις τε και τοις τεκνοις και γυναιξιν θαρραλεως επαγγελλομενη δωσειν νικησασιν ἑκαστῳ δυο μνας χρυσιου και ὁυτως συνεβη τους αντιπαλους εν χειρονομiais διαφθαρῆναι πολλους δε και δοριαλωτους συλλημφθῆναι κατακρατησας δε της επιβουλης εκρινεν τας πλησιον πολεις επελθων παρακαλεσαι ποιησας δε τουτο και τοις τεμενεσι δωρεας απονειμας ευθαρσεις τους ὑποτεταγμενους κατεστησεν των δε ιουδαιων διαπεμψαμενων προς αυτον απο της γερουσιας και των πρεσβυτερων τους ασπασομενους αυτον και ξενια κομιουντας και επι τοις συμβεβηκοσιν χαρισομενους συνεβη μαλλον αυτον προθυμηθῆναι ὡς ταχιστα προς αυτοις παραγενεσθαι διακομισθεις δε εις ιεροσόλυμα και θυσας τω μεγιστῳ θεῳ και χαριτας αποδους και των ἐξῆς τι τω τοπῳ ποιησας και δη παραγενομενος εις τον τοπον και τη σπουδαιοτητι και ευπρεπεια καταπλαγεις θναμιασας δε και την του ἱερου ευταξίαν ενεθυμηθη βουλευσασθαι εις

τον ναον εισελθειν των δε ειποντων μη καθηκειν γινεσθαι τουτο δια το μηδε τοις εκ του εθνους εξειναι εισιεναι μηδε πασιν τοις ιερευσιν αλλ η μονω τω προηγουμενω παντων αρχιερει και τουτω κατ ενιαυτον άπαξ ό δε ουδαμως επειθετο του τε νομου παραναγνώσθεντος ουδ ώς απελιπεν προφερομενος έαυτον δειν εισελθειν λεγων και ει εκεινοι εστερηνται ταυτης της τιμης εμε δε ου δει και επυνθανετο δια τινα αιτιαν εισερχομενον αυτον εις παν τεμενος ουθεις εκώλυσεν των παροντων και τις απρονοητως εφη κακως αυτο τουτο τερατευεσθαι γενομενου δε ψησιν τουτου δια τινα αιτιαν ουχι παντως εισελευσεσθαι και θελοντων αυτων και μη των δε ιερεων εν πασαις ταις εσθησεσιν προσπεσοντων και δεομενων του μεγιστου θεου βοηθειν τοις ενεστωσιν και την όρμην του κακως επιβαλλομενου μεταθειναι κραυγης τε μετα δακρυων το ιερον εμπλησαντων οι κατα την πολιν απολειπομενοι ταραχθεντες εξεπηδησαν αδηλον τιθεμενοι το γινομενον αι τε κατακλειστοι παρθενoi εν θαλαμοις συν ταις τεκουσαις εξωρμησαν και απεδωκαν κοινει τας κομας πασαμεναι γοου τε και στεναγμων ενεπιπλων τας πλατειας αι δε και προσαρτιως εσταλμεναι τους προς απαντησιν διατεταγμενους παστους και την άρμοζουσαν αιδω παραλειπουσαι δρομον αταχτον εν τη πολει συνισταντο τα δε νεογνα των τεκνων αι προς τουτοις μητερες και τιθηνοι παραλειπουσαι αλλως και αλλως αι μεν κατ οικους αι δε κατα τας αγυιας ανεπιστρεπτως εις το πανυπερτατον ιερον ηθροιζοντο ποικιλη δε ην των εις τουτο συλλεγεσθαι η δεησις επι τοις ανοσιωσ ύπ εκεινου κατεγχειρουμενοις συν τε τουτοις οι περι των πολιτων θρασυνθεντες ουκ ηνειχοντο τελειν αυτου επικειμενου και το της προϋθεσεως εκπληρουν διανοουμενου φωνησαντες δε την όρμην επι τα όπλα ποιησασθαι και θαρραλεως ύπερ του πατρωου νομου τελευταν ικανην εποισαν εν τω τοπω τραχυτητα μολις δε ύπο τε των γεραιων και των πρεσβυτερων αποτραπεντες επι την αυτην της δεησεως παρησαν στασιν και το μεν πληθος ώς εμπροσθεν εν τουτοις ανεστρεφετο δεομενον οι δε περι τον βασιλεα πρεσβυτεροι πολλαχως επειρωντο τον αγερωχον αυτου νουν εξιστανειν της εντευθυμμενης επιβουλης θρασυνθεις δε και παντα παραπεμψας ηδη και προσβαινι εποιειτο τέλος επιυθησειν δοκων τω προειρημενω ταυτα ουν και οι περι αυτον οντες θεωροντες ετραπησαν εις το συν τοις ήμετεροις επικαλεισθαι τον παν κρατος εχοντα τοις παρουσιν επαμυναι μη παριδοντα την ανομον και υπερηφανον πραξιν εκ δε της πυκνοτατης τε και εμπονου των οχλων συναγομενης κραυγης ανεικαστος τις ην βοη δοκειν γαρ ην μη μονον τους ανθρωπους αλλα και τα τειχη και το παν εδαφος ηχειν άτε δη των παντων τοτε θανατον αλλασσομενων αντι της του τοπου βεβηλωσεως ό μεν ουν αρχιερευς σιμων εξ εναντιας του ναου καμψας τα γονατα και τας χειρας προτεινας ευταχτως εποισατο την δεησιν τοιαυτην κυριε κυριε βασιλευ των ουρανων και δεσποτα πασης κτισσεως άγιε εν άγιοις μοναρχε παντοκρατωρ προσχες ήμιν καταπονουμενοις ύπο ανοσιου και βεβηλου θρασει και σθeneι πεφρυαγμενου συ γαρ ό κτισας τα παντα και των όλων επικρατων δυναστης δικαιος ει και τους ύβρει και αγερωχια τι πρασσοντας κρινεις συ τους εμπροσθεν αδικιαν ποιησαντας εν οις και γιγαντες ησαν ρωμη και θρασει πεποιυθοτες διεφθειρας επαγαγων αυτοις αμετρητον ύδωρ συ τους υπερηφανιαν εργαζομενους σοδομιτας διαδηλους ταις καχικαις γενομενους πυρι και θειω κατεφλεξας παρα-

δειγμα τοις επιγινόμενοις καταστήσας συ τον θρασυν φαraw καταδουλώσαμενον τον λαον σου τον άγιον ισραηλ ποικιλαις και πολλαις δοκιμασας τιμωριαις εγνωρισας την σην δυναμιν εφ όις εγνωρισας το μεγα σου κρατος και επιδιωξαντα αυτον συν άρμασιν και οχλων πληθει επεκλυσας βαθει θαλασσης τους δε εμπιστευσαντας επι σοι τω της άπασης κτισσεως δυναστευοντι σωους διεκομισας όι και συνιδοντες εργας της χειρος ηνεσαν σε τον παντοκρατορα συ βασιλευ κτισας την απεραντον και αμετρητον γην εξελεξω την πολιν ταυτην και ήγιασας τον τοπον τουτον εις ονομα σοι τω των άπαντων απροσδδει και παρεδοξασας εν επιφανεια μεγαλοπρεπει συστασιν ποιησαμενος αυτου προς δοξαν του μεγαλου και εντιμου ονοματος σου και αγαπων τον οικον του ισραηλ επηγγειλω διοτι εαν γενηται ήμων αποστροφη και καταλαβη ήμας στενοχωρια και ελθοντες εις τον τοπον τουτον δεηθωμεν εισακουση της δεησεως ήμων και δη πιστος ει και αληθινος επει δε πλεονακις θλιβεντων των πατερων ήμων εβοηθησας αυτοις εν τη ταπεινωσει και ερρυσω αυτους εκ μεγαλων κακων ιδου δε νυν άγιε βασιλευ δια τας πολλας και μεγαλας ήμων άμαρτιας καταπονουμεθα και ύπεταγημεν τοις εχθροις ήμων και παρειμεθα εν αδυναμiais εν δε τη ήμετερα καταπτωσει ό θρασυς και βεβήλος όυτος επιτηδευει καθυβρισαι τον επι της γης αναδεδειγμενον τω ονοματι της δοξης σου άγιον τοπον το μεν γαρ κατοικητηριον σου ουρανος του ουρανου ανεφικτος ανθρωποις εστιν αλλα επει ευδοκησας την δοξαν σου εν τω λαω σου ισραηλ ήγιασας τον τοπον τουτον μη εκδικησης ήμας εν τη τουτων ακαθαρσια μηδε ευθυνης ήμας εν βεβήλωσει ίνα μη καυχησωνται όι παρανομοι εν θυμω αυτων μηδε αγαλλιασωνται εν ύπερηφανια γλωσσης αυτων λεγοντες ήμεις κατεπατησαμεν τον οικον του άγιασμου ως καταπατουνται όι οικoi των προσοχθισματων απαλειφον τας άμαρτιας ήμων και διασκεδασον τας αμβλακias ήμων και επιφανον το ελεος σου κατα την ώραν ταυτην ταχυ προκαταλαβετωσαν ήμας όι οικτιρμοι σου και δος αινεσεις εν τω στοματι των καταπεπτωκτων και συντετριμμενων τας ψυχας ποιησας ήμιν ειρηνην ενταυθα ό παντων εποπτης θεος και προπατωρ άγιος εν άγιοις εισακουσας της ενθεσμου λιτανειας τον ύβρει και θρασει μεγαλως επηρμενον εμαστιξεν αυτον ενθεν και ενθεν κραδανας αυτον ως καλαμον ύπο ανεμου ώστε κατ εδαφους απραχτον ετι και τοις μελεσιν παραελυμενον μηδε φωνησαι δυνασθαι δικαia περιπεπληγμενον χρισει όθεν όι τε φιλοι και σωματοφυλακες οξειαν ιδοντες την καταλαβουσαν αυτον ευθυναν φοβουμενοι μη και το ζην εκλειπη ταχεως αυτον εξειλκυσαν ύπερβαλλοντι καταπεπληγμενοι φοβω εν χρονω δε ύστερον αναλεξαμενος αυτον ουδαμως εις μεταμελον ηλθεν επιτιμηθεις απειλας δε πικρας θεμενος ανελυσεν διακομισθεις δε εις την αιγυπτον και τα της κακιας επαυζων δια τε των προαποδεδειγμενων συμποτων και έταιρων του παντος δικαιου κεχωρισμενων ου μονον ταις αναριθμητοις ασελγειαις διηρχεσθη αλλα και επι τοσουτον θρασους προηλθεν ώστε δυσφημιας εν τοις τοποις συνιστασθαι και πολλους των φιλων ατενιζοντας εις την του βασιλεως προθεσιν και αυτους έπεσθαι τη εκεινου θελησει προεθετο δημοσια κατα του εθνους διαδουναι ψογον επι του κατα την αυλην πυργου στηλην αναστησας εκολαψεν γραφην μηδενα των μη θυοντων εις τα ίερα αυτων εισιεναι παντας δε τους ιουδαιους εις λαογραφian και οικετικην διαθεσιν αχθηναι τους δε αντιλεγοντας βια

φερομενους του ζην μεταστησαι τους τε απογραφομενους χαρασσε-
σθαι και δια πυρος εις το σωμα παρασημω διονυσου χισσοφυλλω ούς
και καταχωρισαι εις την προσυνεσταλμενην αυθεντιαν ινα δε μη τοις
πασιν απεχθιμενος φαινηται υπεγραψεν εαν δε τινες εξ αυτων προαι-
ρωνται εν τοις κατα τας τελετας μεμνημενοις αναστρεφεσθαι τουτους
ισοπολιτας αλεξανδρευσιν ειναι ενιοι μεν ουν επιπολαιως τας της πο-
λεως ευσεβειας επιβαθρας στυγουντες ευχερως εαυτους εδιδosan ως
μεγαλης τινος κοινωνησοντες ευκλειας απο της εσομενης τω βασιλει
συναναστροφης οι δε πλειστοι γενναια ψυχη ενισχυσαν και ου διε-
στησαν της ευσεβειας τα τε χρηματα περι του ζην αντικαταλασσομε-
νοι αδεως επειρωντο εαυτους ρυσασθαι εκ των απογραφων ευελπιδες
τε καθειστηκεισαν αντιλημψεως τευξασθαι και τους αποχωρουντας
εξ αυτων εβδελυσσοντο και ως πολεμιους του εθνους εκρινον και
της κοινης συναναστροφης και ευχρηστιας εστερουν α και μεταλαμ-
βανων ο δυσσεβης επι τοσoutον εξεχολησεν ώστε ου μονον τοις κατα
αλεξανδρειαν διοργιζεσθαι αλλα και τοις εν τη χωρα βαρυτερως ενα-
ντιωθηναι και προσταξαι σπευσαντας συναγαγειν παντας επι το αυτο
και χειριστω μορω του ζην μεταστησαι τουτων δε οικονομουμενων
φημη δυσμενης εξηχειτο κατα του γενους ανθρωποις συμφρονουσιν
εις κακοποιησιν αφορμης διδομενης εις διαθεσιν ως αν απο των νο-
μιμων αυτους κωλυοντων οι δε ιουδαιοι την μεν προς τους βασιλεις
ευνοιαν και πιστιν αδιαστροφον ησαν φυλασσοντες σεβομενοι δε τον
θεον και τω τουτου νομω πολιτευομενοι χωρισμον εποιουν επι τω
κατα τας τροφας δι ην αιτιαν ενιοις απεχθεις εφαινοντο τη δε των
δικαιων ευπραξια κοσμουντες την συναναστροφην απασιν ανθρωποις
ευδοχιμοι καθειστηκεισαν την μεν ουν περι του γενους εν πασιν θρυ-
λουμενην ευπραξian οι αλλοφυλοι ουδαμως διηριθιμηςαντο την δε περι
των προσκυνησεων και τροφων διαστασιν εθρυλουν φασκοντες μητε
τω βασιλει μητε ταις δυναμεσιν ομοσπονδους τους ανθρωπους γινε-
σθαι δυσμενεις δε ειναι και μεγα τι τοις πραγμασιν εναντιουμενους
και ου τω τυχοντι περιησαν ψογω οι δε κατα την πολιν ελληνης ουδεν
ηδικημενοι ταραχην απροσδοκητον περι τους ανθρωπους θεωρουντες
και συνδρομας απροσκοπους γινομενας βοηθειν μεν ουκ εσθενον τυ-
ραννικη γαρ ην η διαθεσις παρεκαλουν δε και δυσφορως ειχον και
μεταπεσεισθαι ταυτα υπελαμβανον μη γαρ ουτω παροραθησεσθαι τη-
λικουτο συστημα μηδεν ηγνοηκος ηδη δε και τινες γειτονες τε και
φιλοι και συμπραγματευομενοι μυστικως τινας επισπωμενοι πιστεις
εδιδουν συνασπειν και παν εκτενες προσοισεσθαι προς αντιλημψιν
εκεινος μεν ουν τη κατα το παρον ευημερια γεγαυρωμενος και ου κα-
θωρων το του μεγιστου θεου κρατος υπολαμβανων δε διηνεκως εν τη
αυτη διαμενειν βουλη εγραψεν κατ αυτων επιστολην τηνδε βασιλευς
πτολεμαιος φιλοπατωρ τοις κατ αιγυπτον και κατα τοπον στρατηγοις
και στρατιωταις χαιρειν και ερρωσθαι ερρωμαι δε και αυτος εγω και
τα πραγματα ημων της εις την ασian γενομενης ημιν επιστρατειας ης
ιστε και αυτοι τη των θεων απροπτωτω συμμαχια κατα λογον επι
τελος αχθεισης ηγησαμεθα μη βια δορατος επιεικεια δε και πολλη φι-
λανθρωπια τιθηνησασθαι τα κατοικουντα κοιλην συριαν και φοινικην
εθνη ευ ποιησαι τε ασμενως και τοις κατα πολιν ιεροις απονειμαντες
προσოდους πλειστας προηχθημεν και εις τα ιεροσολυμα αναβαντες
τιμησαι το ιερον των αλιτηριων και μηδεποτε ληγοντων της ανοιας οι

δε λόγω μεν την ήμετεραν αποδεξαμενοι παρουσιαν τω δε πραγματι νοθως προθυμηθεντων ήμων εισελθειν εις τον ναον αυτων και τοις εκπρεπесιν και καλλιστοις αναθημασιν τιμησαι τυφοις φερομενοι παλαιοτεροις ειρξαν ήμας της εισοδου λειπομενοι της ήμετερας αλκης διήν εχομεν προς άπαντας ανθρωπους φιλανθρωπιαν την δε αυτων εις ήμας δυσμενειαν εκδηλον καθισταντες ως μονωτατοι των εθνων βασιλευσιν και τοις έαυτων ευεργεταις ύψαυχενουντες ουδεν γνησιον βουλονται φερειν ήμεις δε τη τουτων ανοια συμπεριενεχθεντες και μετα νικης διακομισθεντες εις την αιγυπτον τοις πασιν εθνεσιν φιλανθρωπως απαντησαντες καθως επρεπεν εποιησαμεν εν δε τουτοις προς τους όμοφυλους αυτων αμνησικαχίαν άπασιν γνωρίζοντες δια τε την συμμαχίαν και τα πεπιστευμενα μετα άπλοτητος αυτοις αρχηθεν μυρια πραγματα τολμησαντες εξαλλοιωσαι εβουληθημεν και πολιτειας αυτους αλεξανδρεων καταξίωσαι και μετοχους των αιε ίερων καταστήσαι οι δε τουναντιον εκδεχομενοι και τη συμφυτω κακοηθεια το καλον απωσαμενοι διηνεκως δε εις το φαυλον εκνευοντες ου μονον απεστρεψαντο την ατιμητον πολιτειαν άλλα και βδελυσσονται λόγω τε και σιγή τους εν αυτοις ολιγους προς ήμας γνησιως διακειμενους παρ έκαστα ύφορωμενοι μετα της δυσκλεεστατης εμβιωσεως δια ταχους ήμας καταστρεψαι τα πραγματα διο και τεκμηριοις καλως πεπεισμενοι τουτους κατα παντα δυσνοειν ήμιν τροπον και προνοουμενοι μηποτε αιφνιδιου μετεπειτα ταραχης ενστασης ήμιν τους δυσσεβεις τουτους κατα νωτου προδοτας και βαρβαρους εχωμεν πολεμιους προστεταχαμεν άμα τω προσπεσειν την επιστολήν τηνδε αυθωρι τους εννεμομενους συν γυναιξι και τεκνοις μετα ύβρεων και σκυλμων αποστειλαι προς ήμας εν δεσμοις σιδηροις παντοθεν κατακεκλεισμενους εις ανηχεστον και δυσκλεη πρεποντα δυσμενεσι φονον τουτων γαρ όμου κολασθεντων διειληφαμεν εις τον επιλοιπον χρονον τελειως ήμιν τα πραγματα εν ευσταθεια και τη βελτιστη διαθεσει κατασταθησεσθαι ός δ αν σκεπαση τινα των ιουδαιων απο γεραιου μεχρι νηπιου και μεχρι των ύπομαστιδιων αισχισταις βασανοις αποτυμπανισθησεται πανοικια μηνυειν δε τον βουλομενον εφ ώ την ουσίαν του εμπιπτοντος ύπο την ευθυναν λημψεται και εκ του βασιλικου αργυριου δραχμας δισχιλιας και τη ελευθερια στεφανωθησεται πας δε τοπος όπου εαν φωραθη το συνολον σχεπαζομενος ιουδαιος αβατος και πυριφλεγης γινεσθω και παση θνητη φυσει καθι άπαν αχρηστος φανησεται εις τον αιε χρονον και ό μεν της επιστολης τυπος όυτως εγεγραπτο παντη δε όπου προσεπιπτεν τουτο το προσταγμα δημοτελης συνιστατο τοις εθνεσιν ευωχια μετα αλαλαγμων και χαρας ως αν της προκατεσκιρωμενης αυτοις παλαι κατα διανοιαν μετα παρρησιας νυν εκφαινομενης απεχθειας τοις δε ιουδαιοις αληκτον πενθος ην και πανοδυρτος μετα δακρυων βοη στεναγμοις πεπυρωμενης παντοθεν αυτων της καρδιας ολοφυρομενων την απροσδοκητον εξαίφνης αυτοις επικριθεισαν ολεθριαν τις νομος η πολις η τις το συνολον οικητος τοπος η τινες αγυιαι κοπετου και γων επ αυτοις ουκ ενεπιπλωντο όυτως γαρ μετα πικριας ανοικτου ψυχης ύπο των κατα πολιν στρατηγων όμοθυμαδον εξαπεστελλοντο ώστε επι ταις εξαλλοις τιμωριας και τινας των εχθρων λαμβανοντας προ των οφθαλμων τον κοινον ελεον και λογίζομενους την αδηλον του βιου καταστροφήν δακρυειν αυτων την δυσαθλιον εξαποστολήν ηγετο γαρ γεραιων πληθος πολια πεπυκασμενων την

εκ του γήρωσ νωθροτητα ποδων επικυφον ανατροπης ὀρμη βιαιας ἀπάσης αἰδους ανευ προς οἴειαν καταχρωμενων πορειαν ἃι δε αρ-τι προς βιου κοινωνιαν γαμικον ὑπελγλυθυιαι παστον νεανιδες αντι τερψεως μεταλαβουσαι γοους και κονει την μυροβρεχη πεφυρμεναι κομην ακαλυπτως δε αγομεναι θρηνον ανθ ὑμεναιων ὁμοθυμαδον ε-ξηρχον ὡς εσπαραγμεναι σκυλμοις αλλοεθνεσιν δεσμιαι δε δημοσια μεχρι της εις το πλοιον εμβολης εἰλκοντο μετα βιας οἱ τε τουτων συνζυγεις βροχοις αντι στεφνων τους αυχενας περιπεπλεγμενοι μετα ακμαιας νεανικης ἡλικιας αντι ευωχιας και νεωτερικης ῥαθυμιας τας επιλοιπους των γαμων ἡμερας εν θρηνοις διηγον παρα ποδας ἤδη τον ἄδην ὀρωντες κειμενον κατηχθησαν δε θηριων τροπον αγομενοι σι-δηροδεσμοις αναγκαις οἱ μεν τοις ζυγοις των πλοιων προσηλωμενοι τους τραχηλους οἱ δε τους ποδας αρρηκτοις κατησφαλισμενοι πεδαις ετι και τω καθυπερθε πυκνω σανιδωmati διακειμενω ὅπως παντοθεν εσκοτισμενοι τους οφθαλμους αγωγήν επιβουλων εν παντι τω κατα-πλω λαμβανωσιν τουτων δε επι την λεγομενην σχεδιαν αχθενταν και του παραπλου περανθεντος καθως ἡν δεδογματισμενον τω βασιλει προσεταξεν αυτους εν τω προ της πολεως ἵπποδρομω παρεμβάλειν απλατω καθεστωτι περιμετρω και προς παραδειγματισμον αγαν ευ-καιροτατω καθεστωτι πασι τοις καταπορευομενοις εις την πολιν και τοις εκ τουτων εις την χωραν στελλομενοις προς εκδημιαν προς το μηδε ταις δυναμεσιν αυτου κοινωνειν μηδε το συνολον καταξίωσαι περιβολων ὡς δε τουτο εγεννηθη ακουσας τους εκ της πολεως ὁμο-εθνεις κρυβη εκπορευομενους πυκνοτερον αποδυρεσθαι την ακληη των αδελφων ταλαιπωριαν διοργισθεις προσεταξεν και τουτοις ὁμου τον αυτον τροπον επιμελως ὡς εκεινοις ποιησαι μη λειπομενοις κατα μηδενα τροπον της εκεινων τιμωριας απογραφῆναι δε παν το φυλον εξ ονοματος ουκ εις την εμπροσθεν βραχει προδεδηλωμενην των ερ-γων καταπονον λατρειαν στρεβλωθεντας δε ταις παρηγγελεμεναις αι-κιας το τέλος αφανισαι μιας ὑπο καιρον ἡμερας εγινετο μεν ουν ἡ τουτων απογραφη μετα πικρας σπουδης και φιλοτιμου προσεδρειας απο ανατολων ἡλιου μεχρι δυσμων ανηνυτον λαμβανουσα το τέλος επι ἡμερας τεσσαρακοντα μεγαλως δε και διηνεκως ὁ βασιλευς χα-ρα πεπληρωμενος συμποσια επι παντων των ειδωλων συσισταμενος πεπλανημενη πορρω της αληθειας φρενι και βεβηλω στοματι τα μεν κωφα και μη δυναμενα αυτοις λαλειν ἡ ἀρηγειν επαινων εις δε τον μεγιστον θεον τα μη κατηκοντα λαλων μετα δε το προειρημενον του χρονου διαστημα προσηνεγκαντο οἱ γραμματεις τω βασιλει μηκετι ισχυειν την των ιουδαιων απογραφην ποιεισθαι δια την αμετρητον αυ-των πληθυν καιπερ οντων ετι κατα την χωραν των πλειονων των μεν κατα τας οικιας ετι συνεστηκοτων των δε και κατα τοπον ὡς αδυ-νατου καθεστωτος πασιν τοις επ αιγυπτον στρατηγοις απειλησαντος δε αυτοις σκληροτερον ὡς δεδωροκοπημενοις εις μηχανην της εκ-φυγῆς συνεβη σαφως αυτον περι τουτου πιστωθῆναι λεγοντων μετα αποδειξεως και την χαρτηριαν ἤδη και τους γραφικους καλαμους εν οἷς εχρωντο εκλελοιπεναι τουτο δε ἡν ενεργεια της του βοηθουντος τοις ιουδαιοις εξ ουρανου προνοιας ανικητου τοτε προσκαλεσαμενος ἔρμωνα τον προς τη των ελεφαντων επιμελεια βαρεια μεμεστωμενος οργη και χολω κατα παν αμεταθετος εκελευσεν ὑπο την επερχομενην ἡμεραν δαψιλεσι δραχεσι λιβανωτου και οινω πλειوني ακρατω ἅπαντας

τους ελεφαντας ποτισαι οντας τον αριθμον πεντακοσιους και αγριω-
θεντας τη του ποματος αφθονω χορηγια εισαγαγειν προς συναντησιν
του μορου των ιουδαιων ο μεν ταδε προστασων ετρεπετο προς την
ευωχian συναγαγων τους μαλιστα των φιλων και της στρατιας απε-
χθως εχοντας προς τους ιουδαιους ο δε ελεφανταρχης το προσταγεν
απαροτως ερμων συνετελει οι τε προς τουτοις λειτουργοι κατα την
εσπεραν εξιοντες τας των ταλαιπωρουντων εδεσμευον χειρας την τε
λοιπην εμηχανωντο περι αυτους ασφαλειαν εννυχον δοξαντες ομου
λημψεσθαι το φυλον περας της ολεθριας οι δε πασης σκεπης ερημοι
δοκουντες ειναι τοις εθνεσιν ιουδαιοι δια την παντοθεν περιεχουσαν
αυτους μετα δεσμων αναγκην τον παντοκρατορα κυριον και πασης
δυναμεως δυναστευοντα ελεημονα θεον αυτων και πατερα δυσκατα-
παυστω βοη παντες μετα δακρυων επεκαλεσαντο δεομενοι την κατ
αυτων μεταστρεψαι βουλην ανοσιαν και ρυσασθαι αυτους μετα με-
γαλομερους επιφανειας εκ του παρα ποδας εν ετοιμω μορου τουτων
μεν ουν εκτενωσ η λιτανεια ανεβαινεν εις τον ουρανον ο δε ερμων
τους ανηλεις ελεφαντας ποτισας πεπληρωμενους της του οινου πολ-
λης χορηγιας και του λιβανου μεμεστωμενους ορθριος επι την αυλην
παρην περι τουτων προσαγγειλαι τω βασιλει το δε απ αιωνος χρονου
κτισμα καλον εν νυκτι και ημερα επιβαλλομενον υπο του χαριζο-
μενου πασιν οis αν αυτος θεληση υπνου μέρος απεστειλεν εις τον
βασιλεα και ηδιστω και βαθει κατεσχεθη τη ενεργεια του δεσποτου
της αθεσμου μεν προθεσεως πολυ διεσφαλμενος του δε αμεταητου
λογισμου μεγαλως διεψευσμενος οι τε ιουδαιοι την προσημανθειςαν
ωραν διαφυγοντες τον αγιον ηγουν θεον αυτων και παλιν ηξιουν τον
ευκαταλλακτον δειξαι μεγαλοσθενους εαυτου χειρος κρατος εθνε-
σιν υπερηφανοis μεσουσης δε ηδη δεκατης ωρας σχεδον ο προς ταις
κλησεσιν τεταγμενος αθροους τους κλητους ιδων ενυξεν προσελθων
τον βασιλεα και μολis διεγειρας υπεδειξε τον της συμποσιας καιρον
ηδη παρατρεχοντα τον περι τουτων λογον ποιουμενος ον ο βασιλευς
λογισαμενος και τραπεις εις τον ποτον εκελευσεν τους παραγεγονο-
τας επι την συμποσιαν αντικρυς ανακλιναι αυτου ου και γενομενου
παρηνει εις ευωχian δοντας εαυτους το παρον της συμποσιας επι πο-
λυ γεραιρομενους εις ευφροσυνην καταθιβεσθαι μέρος επι πλειον δε
προβαινουσης της ομιλιας τον ερμωνα προσκαλεσαμενος ο βασιλευς
μετα πικρας απειλης επυνθανετο τινος ενεκεν αιτιας ειαθησαν οι ι-
ουδαιοι την περιουσαν ημεραν περιβεβιωκοτες του δε υποδειξαντος
ετι νυκτος το προσταγεν επι τελος αγειοχεναι και των φιλων αυτω
προσμαρτυρησαντων την ωμοτητα χειρονα φαλαριδος εσχηκως εφη
τω της σημερον υπνω χαριν εχειν αυτους ανυπερθετως δε εις την επι-
τελουςαν ημεραν κατα το ομοιον ετοιμασον τους ελεφαντας επι τον
των αθεμιτων ιουδαιων αφανισμον ειποντος δε του βασιλεως ασμε-
νως παντες μετα χαρας οι παροντες ομου συναινεσαντες εις τον ιδιον
οικον εκαστος ανελυσεν και ουχ ουτως εις υπνον κατεχρησαντο τον
χρονον της νυκτος ως εις το παντοιους μηχανασθαι τοis ταλαιπωροις
δοκουσιν εμπαιγμους αρτι δε αλεκτρυων εκεκραγεν ορθριος και τα
θηρια καθωπλικως ο ερμων εν τω μεγαλω περιστυλω διεκινει τα δε
κατα την πολιν πληθη συνηθροιστο προς την οικτροτατην θεωριαν
προσδοκωντα την πρωιαν μετα σπουδης οι δε ιουδαιοι κατα τον αμε-
ρη ψυχουλκουμενοι χρονον πολυδακρυν ιχετεian εν μελεσιν γοεροις

τεινοντες τας χειρας εις τον ουρανον εδεοντο του μεγιστου θεου παλιν αυτοις βοηθησαι συντομως ουπω δε ηλιου βολαι κατεσπειροντο και του βασιλεως τους φιλους εκδεχομενου ο ερμων παραστας εκαλει προς την εξοδον υποδεικνυν τον προθυμον του βασιλεως εν ετοιμω κεισθαι του δε αποδεξαμενου και καταπλαγεντος επι τη παρανομω εξοδω κατα παν αγνωσια κεκρατημενος επυνθανετο τι το πραγμα εφ ου τουτο αυτω μετα σπουδης τετελεσται τουτο δε ην η ενεργεια του παντα δεσποτευοντος θεου των πριν αυτω μεμηχανημενων ληθην κατα διανοιαν εντεθεικτος υποδεικνυν ο ερμων και παντες οι φιλοι τα θηρια και τας δυναμεις ητοιμασθαι βασιλευ κατα την σην εκτενη προθεσιν ο δε επι τοις ρηθεις πληρωθεις βαρει χολω δια το περι τουτων προνοια θεου διεσχεδασθαι παν αυτου το νοημα ενατενισας μετα απειλης ειπεν οσοι γονεις παρησαν η παιδων γονοι τηνδε θηρσιν αγριοις εσκευασα αν δαψιλη θοιαν αντι των ανεγκλητων εμοι και προγονοις εμοις αποδεδειγμενων ολοσχερη βεβαιαν πιστιν εξοχωσ ιουδαιων καιπερ ει μη δια την της συντροφιας στοργην και της χρειας το ζην αντι τουτων εστερηθης ουτως ο ερμων απροσδοκητον επικινδυνον υπηνεγκεν απειλην και τη ορασει και τω προσωπω συνεσταλη ο καθεις δε των φιλων σκυθρωπως υπεκρεων τους συνηθροισμενους απελυσαν εκαστον επι την ιδιαν ασχολιαν οι τε ιουδαιοι τα παρα του βασιλεως ακουσαντες τον επιφανη θεον κυριον βασιλεα των βασιλεων ηνουν και τησδε της βοηθειας αυτου τετευχοτες κατα δε τους αυτους νομους ο βασιλευς συστησαμενος παν το συμποσιον εις ευφροσυνην τραπηναι παρεκαλει τον δε ερμωνα προσκαλεσαμενος μετα απειλης ειπεν ποσακις δε δει σοι περι τουτων αυτων προσταττειν αθλιωτατε τους ελεφαντας ετι και νυν καθοπισσον εις την αυριον επι τον των ιουδαιων αφανισμον οι δε συνανακειμενοι συγγενεις την ασταθη διανοιαν αυτου θαυμαζοντες προσεφεροντο ταδε βασιλευ μεχρι τινος ως αλογους ημας διαπειραζεις προστασων ηδη τριτον αυτους αφανισαι και παλιν επι των πραγματων εκ μεταβολης αναλυων τα σοι δεδογμενα ων χαριν η πολις δια την προσδοκιαν οχλει και πληθυσουσα συστροφαις ηδη και κινδυνευει πολλακις διαρπασθηναι οθεν ο κατα παντα φαλαρις βασιλευς εμπληθυνθεις αλογιστιας και τας γινομενας προς επισκοπην των ιουδαιων εν αυτω μεταβολας της ψυχης παρ ουδεν ηγουμενος ατελεστατον βεβαιως ορκον ορισαμενος τουτους μεν ανυπερθετως πεμφειν εις αδην εν γονασιν και ποσιν θηριων ηκισμενους επιστρατευσαντα δε επι την ιουδαιαν ισοπεδον πυρι και δορατι θησεσθαι δια ταχους και τον αβατον ημιν αυτων ναον πυρι πρηνεα εν ταχει των συντελουντων εκει θυσιας ερημον εις τον απαντα χρονον καταστησειν τοτε περιχαρεις αναλυσαντες οι φιλοι και συγγενεις μετα πιστεως διετασσαν τας δυναμεις επι τους ευκαιροτατους τοπους της πολεως προς την τηρησιν ο δε ελεφανταρχης τα θηρια σχεδον ως ειπειν εις κατασθεμα μανιωδες αγειοχωσ ευωδεστατοις πομασιν οινου λελιβανωμενου φοβερως κεκοσμημενα κατασκευαις περι την έω της πολεως ηδη πληθεσιν αναριθμητοις κατα του ιπποδρομου καταμεμεστωμενης εισελθων εις την αυλην επι το προκειμενον ωτρυνε τον βασιλεα ο δε οργη βαρεια γεμισας δυσσεβη φρενα παντι τω βαρει συν τοις θηριοις εξωρμησε βουλομενος ατρωτω καρδια και κοραις οφθαλμων θεασασθαι την επιπονον και ταλαιπωρον των προσεσημαμμενων καταστροφην ως δε των ελεφαντων εξιοντων περι πυλην και της συ-

νεπομενης ενοςπλου δυναμεως της τε του πληθους πορειας κονιορτον ιδοντες και βαρυχη ηθορυβον ακουσαντες οι ιουδαιοι υστατην βιου ροπην αυτοις εκεινην δοξαντες ειναι το τελος της αθλιωτατης προσδοκιας εις οικτον και γοους τραπεντες κατεφιλουν αλληλους περιπλεκόμενοι τοις συγγενεσιν επι τους τραχηλους επιπιπτοντες γονεις παισιν και μητερες νεανισιν ετεραι δε νεογνα προς μαστους εχουσαι βρεφη τελευταιον ελκοντα γαλα ου μην δε αλλα και τας εμπροσθεν αυτων γεγεννημενας αντιλημψεις εξ ουρανου συνιδοντες πρηνεις ομοθυμαδον ριψαντες εαυτους και τα νηπια χωρισαντες των μαστων ανεβοησαν φωνη μεγαλη σφοδρα τον της απασης δυναμεως δυναστην ικετευοντες οικτιραι μετα επιφανειας αυτους ηδη προς πυλαις αδου καθεστωτας ελεαζαρος δε τις ανηρ επισημος των απο της χωρας ιερεων εν πρεσβειω την ηλικιαν ηδη λελογχως και παση τη κατα τον βιον αρετη κεκοσμημενος τους περι αυτον καταστειλας πρεσβυτερους επικαλεισθαι τον αγιον θεον προσηυξατο ταδε βασιλευ μεγαλοκρατωρ υψιστε παντοκρατωρ θεε την πασαν διακυβερνων εν οικτιρμοις κτισιν επιδε επι αβρααμ σπερμα επι ηγιασμενου τεκνα ιακωβ μεριδος ηγιασμενης σου λαον εν ξενη γη ξενον αδικως απολλυμενον πατερ συ φαραω πληθυνοντα αρμασιν τον πριν αιγυπτου ταυτης δυναστην επαρθεντα ανομω θρασει και γλωσση μεγαλορρημονι συν τη υπερηφανω στρατια ποντοβορχους απωλεσας φεγγος επιφανας ελεους ισραηλ γενει συ τον αναριθμητοις δυναμεσιν γαυρωθεντα σενναχηριμ βαρυν ασσυριων βασιλεα δορατι την πασαν υποχειριον ηδη λαβοντα γην και μετεωρισθεντα επι την αγιαν σου πολιν βαρεα λαλουντα κομπω και θρασει συ δεσποτα εθραυσας εκδηλον δεικνυς εθνεσιν πολλοις το σον κρατος συ τους κατα την βαβυλωνιαν τρεις εταιρους πυρι την ψυχην ανθαιρετως δεδωκοτας εις το μη λατρευσαι τοις κενοις διαπυρον δροσισας καμινον ερρυσω μεχρι τριχος απημαντους φλογα πασιν επιπεμψας τοις υπεναντιοις συ τον διαβολαις φθονου λεουσι κατα γης ριφεντα θηρσιν βοραν δανιηλ εις φως ανηγαγες ασινη τον τε βυθοτρεφους εν γαστρι κητους ιωναν τηκομενον αφιδων απημαντον πασιν οικειοις ανεδειξας πατερ και νυν μισυβρι πολυελεε των όλων σχεπαστα το ταχος επιφανηθι τοις απο ισραηλ γενους υπο εβδελυγμενων ανομων εθνων υβριζομενοις ει δε σεβεβαιας κατα την αποικιαν ο βιος ημων ενεσχητα ρυσαμενος ημας απο εχθρων χειρος ω προαιρη δεσποτα απολεσον ημας μορω μη τοις ματαιοις οι ματαιοφρονες ευλογησάτωσαν επι τη των ηγαπημενων σου απωλεια λεγοντες ουδε ο θεος αυτων ερρυσάτο αυτους συ δε ο πασαν αλκην και δυναστειαν εχων απασαν αιωνιε νυν επιδε ελεησον ημας τους καθ υβριν ανομων αλογιστον εκ του ζην μεθισταμενους εν επιβουλων τροπω πτηξάτω δε εθνη σην δυναμιν ανικητον σημερον εντιμε δυναμιν εχων επι σωτηρια ιακωβ γενους ικετευει σε το παν πληθος των νηπιων και οι τουτων γονεις μετα δακρυων δειχθητω πασιν εθνεσιν ότι μεθ ημων ει κυριε και ουκ απεστρεψας το προσωπον σου αφ ημων αλλα καθως ειπας ότι ουδε εν τη γη των εχθρων αυτων οντων υπερειδον αυτους ούτως επιτελεσον κυριε του δε ελεαζαρου ληγοντος αρτι της προσευχης ο βασιλευς συν τοις θηριοις και παντι τω της δυναμεως φρυαγματι κατα τον ιπποδρομον παρηγεν και θεωρησαντες οι ιουδαιοι μεγα εις ουρανον ανεκραζαν ώστε και τους παρακειμενους αυλωνας συνηχησαντας ακατασχετον πτοην ποιησαι παντι τω στρατοπέδω το-

τε ὁ μεγαλοδοξος παντοκρατωρ και αληθινος θεος επιφαναs το ἅγιον
αυτου προσωπον ηνεωξεν τας ουρανιους πυλαs εξ ὧν δεδοξασμενοι
δυο φοβεροειδεις αγγελοι κατεβησαν φανεροι πασιν πλην τοις ιου-
δαιοις και αντεστησαν και την δυναμιν των ὑπεναντιων επληρωσαν
ταραχης και δειλιας και ακινητοις εδησαν πεδαιs και ὑποφρικον και
το του βασιλεωs σωμα εγενηθη και ληθη το θρασος αυτου το βα-
ρυθυμον ελαβεν και απεστρεψαν τα θηρια επι τας συνεπομενας ενο-
πλους δυναμειs και κατεπατουν αυταs και ωλεθρευον και μετεστραφη
του βασιλεωs ἡ οργη εις οικτον και δακρυα ὑπερ των εμπροσθεν αυ-
τω μεμηχανευμενων ακουσαs γαρ της κραυγης και συνιδων πρηνεις
ἅπανταs εις την απωλειαν δακρυσαs μετ οργης τοις φιλοις διηπειλει-
το λεγων παραβασιλευετε και τυραννους ὑπερβεβηκατε ωμοτητι και
εμε αυτον τον ὑμων ευεργετην επιχειρειτε της αρχης ἡδη και του
πνευματος μεθισταν λαθρα μηχανωμενοι τα μη συμφεροντα τη βασι-
λεια τις τουs κρατησανταs ἡμων εν πιστει τα της χωραs οχυρωματα
της οικιαs αποστησαs ἕκαστον αλογωs ἡθροισεν ενθαδε τις τουs εξ
αρχης ευνοια προς ἡμαs κατα παντα διαφεροντασ παντων εθνων και
τουs χειριστουs πλεονακιs ανθρωπων επιδεδεγμενουs κινδυνουs ὁ-
τωωs αθεσμωs περιεβαλεν αικιαs λυσατε εκλυσατε αδικα δεσμα εις
τα ιδια μετ ειρηνης εξαποστειλατε τα προπεπραγμενα παραιτησαμενοι
απολυσατε τουs υιουs του παντοκρατοροs επουρανιου θεου ζωντοs
ὃs αφ ἡμετερων μεχρι του νυν προγονων απαραποδιστον μετα δοξης
ευσταθειαν παρεχει τοις ἡμετεροιs πραγμασιν ὁ μεν ουν ταυτα ελεξεν
οἱ δε εν αμερει χρονω λυθεντεs τον ἅγιον σωτηρα θεον αυτων ευλο-
γουν αρτι τον θανατον εκπεφυγοτεs ειτα ὁ βασιλευs εις την πολιν
απαλλαγειs τον επι των προσοδων προσκαλεσαμενοs εκελευσεν οι-
νους τε και τα λοιπα προς ευωχιαν επιτηδεια τοις ιουδαιοιs χορηγειν
επι ἡμεραs ἑπτα κριναs αυτοουs εν ὧ τοπω εδοξαν τον ολεθρον ανα-
λαμβάνειν εν τουτω εν ευφροσυνη παση σωτηρια αγαγειν τοτε οἱ το
πριν επονειδιστοι και πλησιον του ἁδου μαλλον δε επ αυτω βεβηκοτεs
αντι πικρου και δυσαιακτου μορου κωθωνα σωτηριον συστησαμενοι
τον εις πτωσιν αυτοις και ταφον ἡτοιμασμενον τοπον κλισιαιs κα-
τεμερισαντον πληρειs χαρμονηs καταληξαντεs δε θρηνην πανοδυρτον
μελοs ανελαβον ωδην πατριον τον σωτηρα και τερατοποιοιν αινουντεs
θεον οἰωγην τε πασαν και κωκυτον απωσαμενοι χορουs συνιστα-
ντο ευφροσυνης ειρηνικηs σημειον ὡσαυτωs δε και ὁ βασιλευs περι
τουτων συμποσιον βαρυ συναγαγων αδιαλειπτωs εις ουρανον ανθω-
μολογειτο μεγαλομερωs επι τη παραδοξω γενηθειση αυτω σωτηρια
οἱ τε πριν εις ολεθρον και οἰωνοβρωτουs αυτοουs εσεσθαι τιθεμενοι
και μετα χαραs απογραψαμενοι κατεστεναξαν αισχυνην εφ ἑαυτοιs
περιβαλομενοι και την πυροπνουν τολμαν ακλεωs εσβεσμενοι οἱ τε
ιουδαιοι καθωs προειρηκαμεν συστησαμενοι τον προειρημενον χορον
μετ ευωχιαs εν εξομολογησεσιν ἱλαραιs και ψαλμοιs διηγον και κοι-
νον ὀρισαμενοι περι τουτων θεσμον επι πασαν την παροιικιαν αυτων
εις γενεαs τας προειρημεναs ἡμεραs αγειν εστησαν ευφροσυνουs ου
ποτου χαριν και λιχνειαs σωτηριαs δε της δια θεον γενομενης αυτοιs
ενετυχον δε τω βασιλει την απολυσιν αυτων εις τα ιδια αιτουμενοι α-
πογραφονται δε αυτοουs απο πεμπτηs και εικαδοs του παχων ἕωσ της
τεταρτηs του επιφι επι ἡμεραs τεσσαρακοντα συνιστανται δε αυτων
την απωλειαν απο πεμπτηs του επιφι ἕωσ ἑβδομηs ἡμεραιs τρισιν εν

αἰς και μεγαλοδοξῶς επιφανας το ελεος αυτου ὁ των παντων δυναστης απταιστους αυτους ερρυσατο ὁμοθυμαδον ευωχουντο δε πανθ ὑπο του βασιλεως χορηγουμενοι μεχρι της τεσσαρεσκαιδεκατης εν ἡ και την εντυχιαν εποιησαντο περι της απολυσεως αυτων συναινεσας δε αυτοις ὁ βασιλευς εγραψεν αυτοις την ὑπογεγραμμενην επιστολην προς τους κατα πολιν στρατηγους μεγαλοψυχως την εκτενιαν εχουσαν βασιλευς πτολεμαιος φιλοπατωρ τοις κατ αιγυπτον στρατηγοις και πασιν τοις τεταγμενοις επι πραγματαν χαιρειν και ερρωσθαι ερρωμεθα δε και αυτοι και τα τεχνα ἡμων κατευθυναντος ἡμιν του μεγαλου θεου τα πραγματα καθως προαιρουμεθα των φιλων τινες κατα κακοηθειαν πυκνότερον ἡμιν παρακειμενοι συνεπεισαν ἡμας εις το τους ὑπο την βασιλειαν ιουδαιους συναθροισαντας συστημα κολασασθαι ξενιζουσας αποστατων τιμωριας προφερομενοι μηδεποτε ευσταθησιν τα πραγματα ἡμων δι ἣν εχουσιν οὔτοι προς παντα τα εθνη δυσμενιαν μεχρι αν συντελεσθῃ τουτο ὁι και δεσμιους καταγαγοντες αυτους μετα σκυλμων ὡς ανδραποδα μαλλον δε ὡς επιβουλους ανευ πασης ανακρισεως και εξετασεως επεχειρησαν ανελιν νομου σκυθων αγριωτεραν εμπεροπημενοι ωμοτητα ἡμεις δε επι τουτοις σκληροτερον διαπειλησαμενοι καθ ἣν εχομεν προς ἅπαντας ανθρωπους επιεικειαν μογίς το ζην αυτοις χαρισαμενοι και τον επουρανιον θεον εγνωκοτες ασφαλως ὑπερησπικοτα των ιουδαιων ὡς πατερα ὑπερ ὤων δια παντος συμμαχουντα την τε του φιλου ἣν εχουσιν βεβαιαν προς ἡμας και τους προγονους ἡμων ευνοιαν αναλογισαμενοι δικαιως απολελυκαμεν πασης καθ ὄντινον αιτιας τροπον και προστεταχαμεν ἕκαστω παντας εις τα ἰδια επιστρεφειν εν παντι τοπω μηθενος αυτους το συνολον καταβλαπτοντος μητε ονειδιζειν περι των γεγενημενων παρα λογον γινωσκετε γαρ ὁτι κατα τουτων εαν τι κακοτεχνησωμεν πονηρον η επιλυπησωμεν αυτους το συνολον ουκ ανθρωπον αλλα τον πασης δεσποζοντα δυναμεως θεον ὕψιστον αντικειμενον ἡμιν επ εκδικησει των πραγματαν κατα παν αφευκτως δια παντος ἐξομεν ερρωσθε λαβοντες δε την επιστολην ταυτην ουκ εσπουδασαν ευθεως γενεσθαι περι την αφοδον αλλα τον βασιλεα προσηξιωσαν τους εκ του γενους των ιουδαιων τον ἅγιον θεον αυθαιρετως παραβεβηκοτας και του θεου τον νομον τυχειν δι αυτων της οφειλομενης κολασεως προφερομενοι τους γαστρος ἐνεκεν τα θεια παραβεβηκοτας προσταγματα μηδεποτε ευνοησιν μηδε τοις του βασιλεως πραγμασιν ὁ δε ταληθες αυτους λεγειν παραδεξαμενος και παραινεσας εδωκεν αυτοις αδειαν παντων ὅπως τους παραβεβηκοτας του θεου τον νομον εξολεθρευσωσιν κατα παντα τον ὑπο την βασιλειαν αυτου τοπον μετα παρρησιας ανευ πασης βασιλικης εξουσιας και επισχεψεως τοτε κατευφημησαντες αυτον ὡς πρεπον ην ὁι τουτων ἱερεις και παν το πληθος επιφωνησαντες το αλληλῳια μετα χαρας ανελυσαν οὔτως τε τον εμπεσοντα των μεμιαμμενων ὁμοεθνη κατα την ὁδον εκολαζοντο και μετα παραδειγματισμων ανηρουν εκεινη δε τη ἡμερα ανειλον ὑπερ τους τριαχοσιους ανδρας ἣν και ηγαγον ευφροσυνην μετα χαρας βεβηλους χειρωσαμενοι αυτοι δε ὁι μεχρι θανατου τον θεον εσχηκοτες παντελη σωτηριας απολαυσιν ειληφοτες ανεζευξαν εκ της πολεως παντοιοις ευωδεστατοις ανθεσιν κατεστεμμενοι μετ ευφροσυνης και βοης εν αινοις και παμμελεσιν ὕμνοις ευχαριστουντες τῷ θεῷ των πατερων αυτων αιωνιω σωτηρι του ισραηλ παραγεννηθεντες δε εις πτολεμειδα την ονομαζομενην

δια την του τοπου ιδιοτητα ῥοδοφορον εν ἡ προσεμεινεν αυτοις ὁ στολος κατα κοινην αυτων βουλην ἡμερας ἑπτα εχει εποησαν ποτον σωτηριον του βασιλεως χορηγησαντος αυτοις ευφυχως τα προς την αφιξιν παντα ἑκαστω ἕως εις την ιδιαν οικιαν καταχθεντες δε μετ ειρηνης εν ταις πρεπουσαις εξομολογησεσιν ὡσαυτως κακει εστησαν και ταυτας αγειν τας ἡμερας επι τον της παροικιας αυτων χρονον ευφροσυνους ἄς και ανιερωσαντες εν στηλῃ κατα τον της συμποσιας τοπον προσευχης καθιδρυσαντες ανελυσαν ασινεις ελευθεροι ὑπερχαρεις δια τε γης και θαλασσης και ποταμου ανασωζομενοι τη του βασιλεως επιταγῃ ἑκαστος εις την ιδιαν και πλειστην η εμπροσθεν εν τοις εχθροις εξουσιαν εσχηκοτες μετα δοξης και φοβου το συνολον ὑπο μηδενος διασεισθεντες των ὑπαρχοντων και παντα τα ἑαυτων παντες εκομισαντο εξ απογραφης ὡστε τους εχοντας τι μετα φοβου μεγιστου αποδουναι αυτοις τα μεγαλεια του μεγιστου θεου ποιησαντος τελειως επι σωτηρια αυτων ευλογητος ὁ ῥυστης ισραηλ εις τους αιι χρονους αμην

φιλοσοφωτατον λογον επιδεικνυσθαι μελλων ει αυτοδεσποτος εστιν των παθων ὁ ευσεβης λογισμος συμβουλευσαιμ αν ὑμιν ορθως ὅπως προσεχητε προθυμως τη φιλοσοφια και γαρ αναγκαιος εις επιστημην παντι ὁ λογος και αλλως της μεγιστης αρετης λεγω δη φρονησεως περιεχει επαινον ει αρα των σωφροσυνης κωλυτικων παθων ὁ λογισμος φαινεται επικρατειν γαστριμαργιας τε και επιθυμιας αλλα και των της δικαιοσυνης εμποδιστικων παθων κυριευειν αναφαινεται ὅιον κακοηθειας και των της ανδρειας εμποδιστικων παθων θυμου τε και φοβου και πονου πως ουν ισως ειποιεν αν τινες ει των παθων ὁ λογισμος κρατει ληθης και αγνοιας ου δεσποζει γελοιον επιχειρουντες λεγειν ου γαρ των ἄντου παθων ὁ λογισμος κρατει αλλα των της δικαιοσυνης και ανδρειας και σωφροσυνης εναντιων και τουτων ουχ ὡστε αута καταλυσαι αλλ ὡστε αυτοις μη ειζαι πολλαχοθεν μεν ουν και αλλαχοθεν εχοιμ αν ὑμιν επιδειξαι ὅτι αυτοκρατωρ εστιν των παθων ὁ λογισμος πολυ δε πλεον τουτο αποδειξαιμι απο της ανδραγαθιας των ὑπερ αρετης αποθανοντων ελεαζαρου τε και των ἑπτα αδελφων και της τουτων μητρος ἅπαντες γαρ ὅυτοι τους ἕως θανατου πονους ὑπεριδοντες επεδειξαντο ὅτι περικρατει των παθων ὁ λογισμος των μεν ουν αρετων επεστι μοι επαινειν τους κατα τουτον τον καιρον ὑπερ της καλοκαγαθιας αποθανοντας μετα της μητρος ανδρας των δε τιμων μακαρισαιμ αν θαυμασθεντες γαρ ου μονον ὑπο παντων ανθρωπων επι τη ανδρεια και ὑπομονη αλλα και ὑπο των αικισαμενων αιτιοι κατεστησαν του καταλυθηναι την κατα του εθνους τυραννιδα νικησαντες τον τυραννον τη ὑπομονη ὡστε καθαρισθηναι δι αυτων την πατριδα αλλα και περι τουτου νυν αυτικα δη λεγειν εξεσται αρξαμενω της ὑποθεσεως ὅπερ ειωθα ποιειν και ὅυτως εις τον περι αυτων τρεψομαι λογον δοξαν διδους τω πανσοφω θεω ζητουμεν δη τοιουν ει αυτοκρατωρ εστιν των παθων ὁ λογισμος διαχρινομεν τι ποτε εστιν λογισμος και τι παθος και ποσαι παθων ιδεαι και ει παντων επικρατει τουτων ὁ λογισμος λογισμος μεν δη τοιουν εστιν νους μετα ορθου λογου προτιμων τον σοφιας βιον σοφια δη τοιουν εστιν γνωσις θειων και ανθρωπινων πραγματων και των τουτων αιτιων ἡυτη δη τοιουν εστιν ἡ του νομου παιδεια δι ἧς τα θεια σεμνως και τα ανθρωπινα συμφεροντως μανθανομεν της δε σοφιας ιδεαι καθεστηκα-

σιν φρονησις και δικαιοσυνη και ανδρεια και σωφροσυνη κυριωτατη δε παντων ή φρονησις εξ ής δη των παθων ό λογισμος επικρατει παθων δε φυσεις εισιν άι περιεκτικωταται δυο ήδονη τε και πονος τουτων δε έκαστερον και περι το σωμα και περι την ψυχην πεφυκεν πολλαι δε και περι την ήδονην και τον πονον παθων εισιν ακολουθιαι προ μεν ουν της ήδονης εστιν επιθυμια μετα δε την ήδονην χαρα προ δε του πονου εστιν φοβος μετα δε τον πονον λυπη θυμος δε κοινον παθος εστιν ήδονης και πονου εαν εννοηθη τις ότι αυτω περιεπεσεν εν τη ήδονη δε ενεστιν και ή κακοηθης διαθεσις πολυτροπωτατη παντων ουσα των παθων και τα μεν ψυχης αλαζονεια και φιλαργυρια και φιλοδοξια και φιλονεικια και βασκανια κατα δε το σωμα παντοφαγια και λαίμαργια και μονοφαγια καθαπερ ουν δυειν του σωματος και της ψυχης φυτων οντων ήδονης τε και πονου πολλαι τουτων των φυτων εισιν παραφυαδες ών έκαστην ό παγγεωργος λογισμος περικαθαιρων και αποκνιζων και περιπλεκων και επαρθων και παντα τροπον μεταχενω εξημεροι τας των ηθων και παθων ύλας ό γαρ λογισμος των μεν αρετων εστιν ήγεμων των δε παθων αυτοκρατωρ επιθεωρειτε τοιουν πρωτον δια των κωλυτικων της σωφροσυνης εργων ότι αυτοδεσποτος εστιν των παθων ό λογισμος σωφροσυνη δη τοιουν εστιν επικρατεια των επιθυμιων των δε επιθυμιων άι μεν εισιν ψυχικαι άι δε σωματικαι και τουτων αμφοτερων επικρατειν ό λογισμος φαινεται επει ποθεν κινουμενοι προς τας απειρημενας τροφας αποστρεφομεθα τας εξ αυτων ήδονας ουχ ότι δυναται των ορεξεων επικρατειν ό λογισμος εγω μεν οίμαι τοιγαρουν ενυδρων επιθυμουντες και ορνων και τετραποδων και παντοιων βρωματων των απηγορευμενων ήμιν κατα τον νομον απεχομεθα δια την του λογισμου επικρατειαν ανεχεται γαρ τα των ορεξεων παθη ύπο του σωφρονος νοος ανακοπτομενα και φμονται παντα τα του σωματος κινηματα ύπο του λογισμου και τι θαυμαστον ει άι της ψυχης επιθυμιαι προς την του καλλους μετουσιαν ακυρουνται ταυτη γουν ό σωφρων ιωσηφ επαινείται ότι διανοια περιεκρατησεν της ήδυπαθειας νεος γαρ ων και ακμαζων προς συνουσιασμον ηκυρωσε τω λογισμω τον των παθων οιστρον και ου μονον δε την της ήδυπαθειας οιστρηλασιαν ό λογισμος επικρατειν φαινεται αλλα και πασης επιθυμιας λεγει γουν ό νομος ουκ επιθυμησεις την γυναικα του πλησιον σου ουδε όσα τω πλησιον σου εστιν καιτοι ότε μη επιθυμειν ειρηκεν ήμας ό νομος πολυ πλεον πεισαιμ αν ύμας ότι των επιθυμιων κρατειν δυναται ό λογισμος ώσπερ και των κωλυτικων της δικαιοσυνης παθων επει τινα τις τροπον μονοφαγος ων το ηθος και γαστριμαργος η και μεθυσος μεταπαιδευεται ει μη δηλον ότι κυριος εστιν των παθων ό λογισμος αυτικα γουν τω νομω πολιτευομενος καν φιλαργυρος τις η βιαζεται τον άυτου τροπον τοις δεομενοις δανειζων χωρις τοκων και το δανειον των έβδομαδων ενστασων χρεοκοπουμενος καν φειδωλος τις η ύπο του νομου κρατειται δια τον λογισμον μητε επικαρπολογουμενος τους αμητους μητε επιρρωγολογουμενος τους αμπελωνας και επι των έτερων δε εστιν επιγνωναι τουτο ότι των παθων εστιν ό λογισμος κρατων ό γαρ νομος και της προς γονεις ευνοιας κρατει μη καταπροδιδους την αρετην δι αυτους και της προς γαμετην φιλιας επικρατει δια την παρανομιαν αυτην απελεγχων και της τεκνων φιλιας κυριευει δια κακιαν αυτα κολαζων και της φιλων συνηθειας δεσποζει δια πονηριαν αυτους εξελεγχων και μη

νομισθε παραδοξον ειναι όπου και εχθρας επικρατειν ο λογισμος δυναται δια τον νομον μητε δενδροτομων τα ημερα των πολειμων φυτα τα δε των εχθρων τοις απολεσασι διασωζων και τα πεπτωκοτα συνεγειρων και των βιαιοτερων δε παθων κρατειν ο λογισμος φαινεται φιλαρχιας και κενοδοξιας και αλαζονειας και μεγαλαυχιας και βασκανιας παντα γαρ ταυτα τα κακοηθη παθη ο σωφρων νους απωθειται ωσπερ και τον θυμον και γαρ τουτου δεσποζει θυμουμενος γε τοι μωυσης κατα δαθαν και αβρων ου θυμω τι κατ αυτων εποιησεν αλλα λογισμω τον θυμον διητησεν δυνατος γαρ ο σωφρων νους ως εφην κατα των παθων αριστευσαι και τα μεν αυτων μεταθειναι τα δε και ακυρωσαι επει δια τι ο πανσοφος ημων πατηρ ιακωβ τους περι συμεων και λευν αιτιαται μη λογισμω τους σικιμιτας εθνηδον αποσφαξαντας λεγων επικαταρατος ο θυμος αυτων ει μη γαρ εδυνατο του θυμου ο λογισμος κρατειν ουκ αν ειπεν ουτως όπηνικα γαρ ο θεος τον ανθρωπον κατεσκευασεν τα παθη αυτου και τα ηθη περιεφυτευσεν ηνικα δε ει παντων τον ιερον ηγεμονα νουν δια των αισθητηριων ενεθρονισεν και τουτω νομον εδωκεν καθ όν πολитеυομενος βασιλευσει βασιλειαν σωφρονα τε και δικαιαν και αγαθην και ανδρειαν πως ουν ειποι τις αν ει των παθων δεσποτης εστιν ο λογισμος ληθης και αγνοιας ου κρατει εστιν δε κομιδη γελοιος ο λογος ου γαρ των έαυτου παθων ο λογισμος επικρατειν φαινεται αλλα των σωματικων όιον επιθυμιαν τις ου δυναται εκκοφαι ημων αλλα μη δουλωθηναι τη επιθυμια δυναται ο λογισμος παρασχεσθαι θυμον τις ου δυναται εκκοφαι ύμων της ψυχης αλλα τω θυμω δυνατον τον λογισμον βοηθησαι κακοηθειαν τις ημων ου δυναται εκκοφαι αλλα το μη καμφθηναι τη κακοηθεια δυναιτ αν ο λογισμος συμμαχησαι ου γαρ εκριζωτης των παθων ο λογισμος εστιν αλλα ανταγωνιστης εστιν γουν τουτο δια της δαυιδ του βασιλεως διψης σαφεστερον επιλογισασθαι επει γαρ δι όλης ημερας προσβαλων τοις αλλοφυλοις ο δαυιδ πολλους αυτων απεκτεινεν μετα των του εθνους στρατιωτων τοτε δη γενομενης έσπερας ιδρων και σφοδρα κεχημηκως επι την βασιλειον σκηνην ηλθεν περι ην ο πας των προγονων στρατος εστρατοπεδευκει οι μεν ουν αλλοι παντες επι το δειπνον ησαν ο δε βασιλευς ως μαλιστα διψων καιπερ αφθονους εχων πηγας ουκ ηδυνατο δι αυτων ιασασθαι την διψαν αλλα τις αυτον αλογιστος επιθυμια του παρα τοις πολειμοις ύδατος επιτεινουσα συνεφρυγεν και λυουσα κατεφλεγεν όθεν των ύπασπιστων επι τη του βασιλεως επιθυμια σχετλιαζοντων δυο νεανισκοι στρατιωται καρτεροι καταιδεσθεντες την του βασιλεως επιθυμιαν τας παντευχιας καθωπλισαντο και καλπην λαβοντες υπερεβησαν τους των πολειμων χαρακας και λαθοντες τους των πυλων ακροφυλακας διεξεσαν ανευρυνωμενοι κατα παν το των πολειμων στρατοπεδον και ανευραμενοι την πηγην εξ αυτης θαρραλεως εκομισαν τω βασιλει το ποτον ο δε καιπερ τη διψη διαπυρουμενος ελογισατο πανδεινον ειναι κινδυνον ψυχη λογισθεν ισοδυναμον ποτον άματι όθεν αντιθεις τη επιθυμια τον λογισμον εσπεισεν το πομα τω θεω δυνατος γαρ ο σωφρων νους νικησαι τας των παθων αναγκας και σβεσαι τας των οιστρων φλεγμονας και τας των σωματων αλγηδονας καθ ύπερβολην ουσας καταπαλαισαι και τη χαλοκαγαθια του λογισμου αποπτυσαι πασας τας των παθων επικρατειας ηδη δε και ο καιρος ημας καλει επι την αποδειξιν της ιστοριας του σωφρονος λογισμου επειδη γαρ βαθειαν ειρηνην

δια την ευνομιαν ὁι πατερες ἡμῶν εἶχον καὶ ἐπραττον καλῶς ὥστε καὶ τὸν τῆς ἀσίας βασιλεῖα σέλευκον τὸν νικανόρα καὶ χρήματα εἰς τὴν ἱερουργίαν αὐτοῖς ἀφορίσαι καὶ τὴν πολιτείαν αὐτῶν ἀποδεχέσθαι τότε δὴ τινες πρὸς τὴν κοινὴν νεωτερίσαντες ὁμόνοιαν πολυτροποῖς ἐχρησάντο συμφοραῖς σιμῶν γὰρ τις πρὸς ονίαν ἀντιπολιτευόμενος τὸν ποτε τὴν ἀρχιερωσύνην ἐχόντα διὰ βίου καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἀνδρὰ ἐπεὶ πάντα τρόπον διαβάλλων ὑπὲρ τοῦ ἐθνούς οὐκ ἰσχύσεν κακῶσαι φυγὰς ὡχέτο τὴν πατρίδα προδῶσων ὅθεν ἤκων πρὸς ἀπολλωνίου τὸν συρίας τε καὶ φοινίκης καὶ χιλικίας στρατήγον ἐλέγεν ευνους ὧν τοῖς τοῦ βασιλεῶς πράγμασιν ἤκω μηνύων πολλὰς ἰδιωτικῶν χρημάτων μυριάδας ἐν τοῖς ἱεροσολυμῶν γαζοφυλακίοις τεθήσασθαι τοῖς ἱεροῖς μὴ ἐπικοινωνούσας καὶ προσήκειν ταῦτα σέλευκῳ τῷ βασιλεῖ τούτων ἕκαστα γνούς ὁ ἀπολλωνίος τὸν μὲν σιμῶνα τῆς εἰς τὸν βασιλεῖα κηδεμονίας ἐπαινεῖ πρὸς δὲ τὸν σέλευκον ἀνάβας κατεμήνυσε τὸν τῶν χρημάτων θήσαυρον καὶ λαβὼν τὴν περὶ αὐτῶν ἐξουσίαν ταχὺ εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν μετὰ τοῦ καταράτου σιμῶνος καὶ βαρυτάτου στρατοῦ προσελθὼν ταῖς τοῦ βασιλεῶς ἐντολαῖς ἤκειν ἐλέγεν ὅπως τὰ ἰδιωτικά του γαζοφυλακίου λαβὼι χρήματα καὶ τοῦ ἐθνούς πρὸς τὸν λόγον σχετλιαζόντος ἀντιλεγόντος τε πανδεινὸν εἶναι νομίσαντες εἰ ὁι τὰς παρακαταθήκας πιστεύσαντες τῷ ἱερῷ θήσαυρῳ στερηθήσονται ὥς ὅιον τε ἡν ἐκάλουν μετὰ ἀπειλῶν δὲ ὁ ἀπολλωνίος ἀπῆει εἰς τὸ ἱερὸν τῶν δὲ ἱερῶν μετὰ γυναικῶν καὶ παιδίων ἐν τῷ ἱερῷ ἵκετεύσαντων τὸν θεὸν ὑπερασπίσαι τοῦ ἱεροῦ καταφρονουμένου τοποῦ ἀνιοντος τε μετὰ καθωπλισμένης τῆς στρατίας τοῦ ἀπολλωνίου πρὸς τὴν τῶν χρημάτων ἄρπαγὴν οὐρανόθεν ἐφιπποὶ προφανήσαν ἀγγελοὶ περιαστραπτόντες τοῖς ὅπλοις καὶ πολὺν αὐτοῖς φόβον τε καὶ τρομὸν ἐνιέντες καταπεσὼν γε τοὶ ἡμιθάνης ὁ ἀπολλωνίος ἐπὶ τὸν παμφύλον τοῦ ἱεροῦ περιβολὸν τὰς χεῖρας ἐξετείνειν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ μετὰ δακρυῶν τοὺς ἐβραίους παρεκαλεῖ ὅπως περὶ αὐτοῦ προσευξάμενοι τὸν οὐρανίον ἐξευμενίσωνται στρατὸν ἐλέγεν γὰρ ἡμαρτηκὼς ὥστε καὶ ἀποθάνειν ἀξίος ὑπάρχειν πᾶσιν τε ἀνθρώποις ὑμνησεῖν σωθῆαι τὴν τοῦ ἱεροῦ τοποῦ μακαριότητα τούτοις ὑπαχθῆαι τοῖς λόγοις ονίας ὁ ἀρχιερεὺς καί περ ἄλλως εὐλαβηθεὶς μήποτε νομίσειν ὁ βασιλεὺς σέλευκος εἶξ ἀνθρωπίνης ἐπιβουλῆς καὶ μὴ θείας δίκης ἀνηρῆσθαι τὸν ἀπολλωνίου ηὑξάτο περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ μὲν παραδοξῶς διασωθῆς ὡχέτο δηλώσων τῷ βασιλεῖ τὰ συμβάντα αὐτῷ τελευτήσαντος δὲ σέλευκου τοῦ βασιλεῶς διαδεχεται τὴν ἀρχὴν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντιόχος ὁ ἐπιφανὴς ἀνὴρ ὑπερῆφανος καὶ δεινὸς ὃς καταλύσας τὸν ονίαν τῆς ἀρχιερωσύνης ἱάσονα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατεστήσεν ἀρχιερεῖα συνθέμενον δῶσειν εἰ ἐπιτρέψειεν αὐτῷ τὴν ἀρχὴν κατ' ἐνιαυτὸν τρισχίλια ἑξακόσια ἑξήκοντα τάλαντα ὁ δὲ ἐπέτρεψεν αὐτῷ καὶ ἀρχιερασθῆαι καὶ τοῦ ἐθνούς ἀφῆγεσθαι καὶ ἐξεδιήτησεν τὸ ἔθνος καὶ ἐξεπολίτευσεν ἐπὶ πᾶσαν παρανομίαν ὥστε μὴ μόνον ἐπ' αὐτῇ τῇ ἀκρᾷ τῆς πατρίδος ἡμῶν γυμνασίον κατασκεύασαι ἀλλὰ καὶ καταλύσαι τὴν τοῦ ἱεροῦ κηδεμονίαν ἐφ' ὅς ἀγανακτήσασα ἡ θεία δίκη αὐτὸν αὐτοῖς τὸν ἀντιόχον ἐπολεμῶσεν ἐπεὶ γὰρ πολεμῶν ἦν κατ' αἰγύπτου πτολεμαίῳ ἠκούσεν τε ὅτι φημὶς διαδοθῆις περὶ τοῦ τεθνάναι αὐτὸν ὥς ἐνὶ μαλίστα χαίροιν ὁι ἱεροσολυμίται ταχέως ἐπ' αὐτοὺς ἀνεξεύξεν καὶ ὥς ἐπορεύθησεν αὐτοὺς δογμα ἐθετο ὅπως εἰ τινες αὐτῶν φανοῖεν τῷ πατριῷ πολιτευόμενοι νόμῳ θάνοιεν καὶ ἐπεὶ κατὰ μῆδενά τροπὸν ἰσχύεν κα-

ταλυσαι δια των δογματων την του εθνους ευνομιαν αλλα πασας τας
εαυτου απειλας και τιμωριας εωρα καταλυομενας ωστε και γυναικας
οτι περιετεμον τα παιδια μετα των βρεφων κατακρημνισθηναι προει-
δους οτι τουτο πεισονται επει ουν τα δογματα αυτου κατεφρονειτο
υπο του λαου αυτος δια βασανων ενα εκαστον του εθνους ηναγκαζεν
μιαρων απογευομενους τροφων εξομνυσθαι τον ιουδαισμον προκαθι-
σας γε τοι μετα των συνεδρων ο τυραννος αντιοχος επι τινος υψηλου
τοπου και των στρατευματων αυτω παρεστηκοτων κυκλοθεν ενο-
πλων παρεκελευεν τοις δορυφοροις ενα εκαστον εβραιον επισπασθαι
και κρεων υειων και ειδωλοθυτων αναγκαζειν απογευεσθαι ει δε τινες
μη θελοιεν μιαροφαγησαι τουτους τροχισθεντας αναيرهθηναι πολλων
δε συναρπασθεντων εις πρωτος εκ της αγελης ονοματι ελεαζαρς το
γενος ιερευς την επιστημην νομικος και την ηλικιαν προηκων και
πολλοις των περι τον τυραννον δια την ηλικιαν γνωριμος παρηχθη
πλησιον αυτου και αυτον ιδων ο αντιοχος εφη εγω πριν αρξασθαι των
κατα σου βασανων ω πρεσβυτα συμβουλευσαιμ αν σοι ταυτα οπως
απογευσαιμενος των υειων σωζοιο αιδουμαι γαρ σου την ηλικιαν και
την πολιν ην μετα τοςουτον εχων χρονον ου μοι δοκει φιλοσοφειν
τη ιουδαιων χρωμενος θρησκεια δια τι γαρ της φυσεως κεχαρισε-
νης καλλιστην την τουδε του ζωου σαρχοφαγίαν βδελυττη και γαρ
ανοητον τουτο το μη απολαυειν των χωρις ονειδους ηδεων και αδικον
αποστρεφεσθαι τας της φυσεως χαριτας συ δε μοι και ανοητοτερον
ποιησειν δοξεις ει κενοδοξων περι το αληθες ετι καμου καταφρονη-
σεις επι τη ιδια τιμωρια ουκ εξυπνωσεις απο της φλυαρου φιλοσοφιας
υμων και αποσκεδασεις των λογισμων σου τον ληρον και αξιον της
ηλικιας αναλαβων νουν φιλοσοφησεις την του συμφεροντος αληθειαν
και προσκυνησας μου την φιλανθρωπον παρηγοριαν οικτιρησεις το
σεαυτου γηρας και γαρ ενθυμηθητι ως ει και τις εστιν τησδε της
θρησκειας υμων εποπτικη δυναμις συγγνωμονησειεν αν σοι επι παση
δι αναγκην παρανομια γινομενη τουτον τον τροπον επι την εκθεσμον
σαρχοφαγίαν εποτρυνοντος του τυραννου λογον ητησεν ο ελεαζαρς
και λαβων του λεγειν εξουσιαν ηρξατο δημηγορειν ουτως ημεις αντιο-
χε θειω πεπεισμενοι νομω πολιτευεσθαι ουδεμιαν αναγκην βιαιοτεραν
ειναι νομιζομεν της προς τον νομον ημων ευπειθειας διο δη κατ ου-
δενα τροπον παρανομειν αξιουμεν καιτοι ει κατα αληθειαν μη ην ο
νομος ημων ως υπολαμβανεις θειος αλλως δε ενομιζομεν αυτον ειναι
θειον ουδε ουτως εξον ην ημιν την επι τη ευσεβεια δοξαν ακυρωσαι
μη μικραν ουν ειναι νομισης ταυτην ει μιαροφαγησαιμεν αμαρτιαν το
γαρ επι μικροις και μεγαλοις παρανομειν ισοδυναμον εστιν δι εκατε-
ρου γαρ ως ομοιως ο νομος υπερηφανειται χλευαζεις δε ημων την
φιλοσοφίαν ωσπερ ου μετα ευλογιστίας εν αυτη βιουντων σωφροσυ-
νην τε γαρ ημας εκδιδασκει ώστε πασων των ηδονων και επιθυμιων
κρατειν και ανδρειαν εξασκει ώστε παντα πονον εκουσιως υπομενειν
και δικαιοσύνην παιδεύει ώστε δια παντων των ηθων ισονομειν και
ευσεβειαν εκδιδασκει ώστε μονον τον οντα θεον σεβειν μεγαλοπρε-
πως διο ου μιαροφαγουμεν πιστευοντες γαρ θεου καθεστάναι τον
νομον οίδαμεν ότι κατα φύσιν ημιν συμπαθεί νομοθετων ο του κο-
σμου κτιστης τα μεν οικειωθησομενα ημων ταις ψυχαις επετρεψεν
εσθιειν τα δε εναντιωθησομενα εκάλυσεν σαρχοφαγειν τυραννικον
δε ου μονον αναγκαζειν ημας παρανομειν αλλα και εσθιειν όπως τη

εχθίστη ἡμῶν μιαινοφάνεια ταυτὴ ἐπεγγελασθῆς ἀλλ οὐ γέλασεις κατ' ἐμοῦ τούτου τὸν γέλῳτα οὐτε τοὺς ἱερούς τῶν προγόνων περὶ τοῦ φυλάττειν τὸν νόμον ὅρκους οὐ παρήσω οὐδ' ἂν ἐκκοφείας μοι τὰ ὁμματα καὶ τὰ σπλάγχνα μοι τηξείας οὐχ ὅτως εἰμι γέρων ἐγὼ καὶ ἀνάνδρος ὥστε μοι διὰ τὴν εὐσεβείαν μὴ νεάζειν τὸν λογισμόν πρὸς ταῦτα τροχούς εὐτρεπίζε καὶ τὸ πῦρ ἐκφύσα σφοδρότερον οὐχ ὅτως οἰκτιρομαι τὸ ἐμαυτοῦ γῆρας ὥστε δι' ἐμαυτοῦ τὸν πατριὸν καταλύσαι νόμον οὐ ψεύσομαι σὲ παιδεύτα νόμῳ οὐδὲ ἐξομῶμαι σὲ φίλῃ ἐγκρατεῖα οὐδὲ καταίσχυνω σὲ φιλοσοφῇ λόγῳ οὐδὲ ἐξαρνήσομαι σὲ ἱερῶσυνή τιμῇ καὶ νομοθεσίας ἐπιστήμῃ οὐδὲ μίανεις μοι τὸ σεμνὸν γῆρως στομάχῳ οὐδὲ νομίμου βίου ἡλικίαν ἄγνον μὲ δι' πατέρες εἰσδεξόνται μὴ φοβηθέντα σοῦ τὰς μέχρι θανάτου ἀναγκὰς ἀσεβῶν μὲν γὰρ τυραννήσεις τῶν δὲ ἐμῶν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας λογισμῶν οὐτε λόγοις δεσποσεις οὐτε δι' ἐργῶν τούτου τὸν τρόπον ἀντιρρητορεύσαντα ταῖς τοῦ τυράννου παρηγορίαις παρὰ στάντες οἱ δορυφόροι πικρῶς ἐσῦραν ἐπὶ τὰ βασιανίστηρια τὸν ἐλεάζαρον καὶ πρῶτον μὲν περιέδυσαν τὸν γέροντα ἐγκοσμοῦμενον τῇ περὶ τὴν εὐσεβείαν ἐσχημοσύνην εἵπειτα περιγαλῶνσαντες ἑκάτερωθεν μαστιγὴν κατηκίζον πεισθῆναι ταῖς τοῦ βασιλῆως ἐντολαῖς ἑτέρωθεν κηρυκὸς ἐπιβῶντος ὃ δὲ μεγαλόφρων καὶ εὐγενὴς ὡς ἀληθῶς ἐλεάζαρος ὥσπερ ἐν ὄνειρῳ βασιανίζομενος κατ' οὐδενὰ τρόπον μετέτρεπετο ἀλλὰ ὑψηλούς ἀνατείνας εἰς οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμούς ἀπεξείνεν ταῖς μαστιγῇ τὰς σαρκὰς ὃ γέρων καὶ κατέρρειτο τῷ αἵματι καὶ τὰ πλῆυρα κατετίτρωσκετο καὶ πίπτων εἰς τὸ ἐδάφος ἀπὸ τοῦ μὴ φερεῖν τὸ σῶμα τὰς ἀλγῆδονας ὀρθὸν εἶχεν καὶ ἀκλινῇ τὸν λογισμόν λαξ γὰρ τοι τῶν πικρῶν τὶς δορυφόρων εἰς τοὺς κενεώνας ἐναλλόμενος ἐτύπεν ὅπως ἐξανίσταται πίπτων ὃ δὲ ὑπέμενε τοὺς πόνους καὶ περιεφρονεῖ τῆς ἀνάγκης καὶ διεκάρτερε τοὺς αἰκισμούς καὶ καθάπερ γέννητος ἀθλητῆς τυπτομενὸς ἐνίκη τοὺς βασιανίζοντας ὃ γέρων ἰδρῶν γὰρ τοι τὸ πρόσωπον καὶ ἐπασθμαινῶν σφοδρῶς καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν βασιανίζοντων ἐθαυμάζετο ἐπὶ τῇ εὐψυχίᾳ ὅθεν τὰ μὲν ἐλεῶντες τὰ τοῦ γῆρως αὐτοῦ τὰ δὲ ἐν συμπαθείᾳ τῆς συνήθειας ὄντες τὰ δὲ ἐν θαύμασμῳ τῆς καρτερίας προσίοντες αὐτὸς τίνες τοῦ βασιλῆως ἐλέγον τι τοῖς κακοῖς τούτοις σεαυτὸν ἀλογιστῶς ἀπολλῆς ἐλεάζα' ἡμεῖς μὲν τοι τῶν ἡψῆμενων βρωμάτων παρὰ θῆσομεν σὺ δὲ ὑποκρινόμενος τῶν ὑείων ἀπογευσθῆναι σωθῆναι καὶ ὃ ἐλεάζαρος ὥσπερ πικροτέρῳ διὰ τῆς συμβουλίας αἰκισθῆς ἀνέβοησεν μὴ ὅτως κακῶς φρονήσαιμεν οἱ ἀβραάμ παῖδες ὥστε μάλα κοψυχήσαντας ἀπρέπες ἡμῖν δρᾶμα ὑποκρινασθῆναι καὶ γὰρ ἀλογιστὸν εἰ πρὸς ἀληθείαν ζήσαντες τὸν μέχρι γῆρως βίον καὶ τὴν ἐπ' αὐτῷ δοξάν νομίμως φυλάσσοντες νῦν μεταβαλοίμεθα καὶ αὐτοὶ μὲν ἡμεῖς γενοίμεθα τοῖς νεοῖς ἀσεβείας τύπος ἵνα παραδείγμα γένωμεθα τῆς μιαινοφάνειας αἰσχρὸν δὲ εἰ ἐπιβίωσομεν ὀλίγον χρόνον καὶ τούτου καταγελῶμενοι πρὸς ἅπαντῶν ἐπὶ δαίλια καὶ ὑπὸ μὲν τοῦ τυράννου καταφρονήθωμεν ὡς ἀνάνδρῳ τὸν δὲ θεῖον ἡμῶν νόμον μέχρι θανάτου μὴ προασπίσαιμεν πρὸς ταῦτα ἡμεῖς μὲν ὦ ἀβραάμ παῖδες εὐγενῶς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας τελευτάτε οἱ δὲ τοῦ τυράννου δορυφόροι τι μέλλετε πρὸς τὰς ἀναγκὰς ὅτως μεγαλόφρονουντα αὐτὸν ἰδόντες καὶ μὴδὲ πρὸς τὸν οἰκτιρμὸν αὐτῶν μεταβαλλόμενοι ἐπὶ τὸ πῦρ αὐτὸν ἀνήγον ἐνθα διὰ καχοτεχνῶν ὀργάνων καταφλεγόντες αὐτὸν ὑπερρίπτωσαν καὶ δυσώδεις χυλοὺς εἰς τοὺς μυκτῆρας αὐτοῦ κατέχεον ὃ δὲ μέχρι

των οστων ηδη κατακεκαυμενος και μελλων λιποθυμειν ανετεινε τα ομματα προς τον θεον και ειπεν συ οισθα θεε παρον μοι σωζεσθαι βασανους καυστικαις αποθνησκω δια τον νομον ιλεως γενου τω εθνηι σου αρχεσθεις τη ημετερα υπερ αυτων δικη καθαρισιον αυτων ποιησον το εμον αιμα και αντιψυχον αυτων λαβε την εμην ψυχην και ταυτα ειπων ο ιeros ανηρ ευγενως ταις βασανουις εναπεθανεν και μεχρι των του θανατου βασανων αντεστη τω λογισμω δια τον νομον ομολογουμενωσ ουν δεσποτης των παθων εστιν ο ευσεβης λογισμος ει γαρ τα παθη του λογισμου κεκρατηκει τουτοις αν απεδομεν την της επικρατειας μαρτυριαν νυνι δε του λογισμου τα παθη νικησαντος αυτω προσηκοντως την της ηγεμονιας προσσεμομεν εξουσιαν και δικαιον εστιν ομολογειν ημας το κρατος ειναι του λογισμου οπου γε και των εξωθεν αλγηδονων επικρατει επει και γελοιον και ου μονον των αλγηδονων επιδεικνυμι κεκρατηκεναι τον λογισμον αλλα και των ηδονων κρατειν και μηδεν αυταις υπεικειν ωσπερ γαρ αριστος κυβερνητης ο του πατρος ημων ελεαζαρου λογισμος ηδαλιουχων την της ευσεβειας νανυ εν τω των παθων πελαγει και κατακιζομενος ταις του τυραννου απειλαις και καταντλουμενος ταις των βασανων τρικυμiais κατ ουδενα τροπον ετρεψε τους της ευσεβειας οιακας εως ου επλευσεν επι τον της αθανατου νικης λιμενα ουχ ουτως πολις πολλοις και ποικιλοις μηχανημασιν αντεσχε ποτε πολιορκουμενη ως ο παναγιος εκεινος την ιεραν ψυχην αικισμοις τε και στρεβλαις πυρπολουμενος ενικησεν τους πολιορκουντας δια τον υπερασπιζοντα της ευσεβειας λογισμον ωσπερ γαρ προκρημνον ακραν την εαυτου διανοιαν ο πατηρ ελεαζαρ εκτεινας περιεκλασεν τους επιμαινομενους των παθων κλυδωνας ω αξιε της ιερωσυνης ιερου ουκ εμianas τους ιερους οδοντας ουδε την θεοσεβειαν και καθαρισμον χωρησασαν γαστερα εκοινωνας μιαροφαγια ω συμφωνε νομου και φιλοσοφε θειου βιου τοιουτους δει ειναι τους δημιουργουντας τον νομον ιδιω αιματι και γενναιω ιδρωτι τοις μεχρι θανατου παθεισιν υπερασπιζοντας συ πατερ την ευνομian ημων δια των υπομονων εις δοξαν εκυρωσας και την αγιαστιαν σεμνολογησας ου κατελυσας και δια των εργων επιστοποιησας τους της θειας φιλοσοφιας σου λογους ω βασανων βιαιοτερε γερων και πυρος ευτονωτερε πρεσβυτα και παθων μεγιστε βασιλευ ελεαζαρ ωσπερ γαρ ο πατηρ ααρων τω θυμιατηριω καθωπλισμενος δια του εθνοπληθους επιτρεχων τον εμπυριστην ενικησεν αγγελον ουτως ο ααρωνιδης ελεαζαρ δια του πυρος υπερτηχομενος ου μετετραπη τον λογισμον καιτοι το θαυμασιωτατον γερων ων λελυμενων μεν ηδη των του σωματος τονων περιεχεχαλασμενων δε των σαρκων κεκμηκοτων δε και των νευρων ανενεασεν τω πνευματι δια του λογισμου και τω ισακιω λογισμω την πολυκεφαλον στρεβλαν ηκυρωσεν ω μακαριου γηρωσ και σεμνης πολιας και βιου νομιμου ον πιστη θανατου σφραγισ ετελειωσεν ει δη τοιουν γερων ανηρ των μεχρι θανατου βασανων περιεφρονει δι ευσεβειαν ομολογουμενωσ ηγεμων εστιν των παθων ο ευσεβης λογισμος ισως δ αν ειποιεν τινες των παθων ου παντες περικρατουσιν οτι ουδε παντες φρονιμον εχουσιν τον λογισμον αλλ οσοι της ευσεβειας προνοουσιν εξ ολης καρδιας ουτοι μονοι δυνανται κρατειν των της σαρκος παθων πιστευοντες οτι θεω ουκ αποθνησκουσιν ωσπερ ουδε οι πατριαρχai ημων αβρααμ και ισαακ και ιακωβ αλλα ζωσιν τω θεω ουδεν ουν εναντιουται το φαινεσθαι τινας παθοκρατεισθαι δια

τον ασθენή λογισμόν επει τις προς όλον τον της φιλοσοφίας κανονα φιλοσοφών και πεπιστευκώς θεω και ειδώς ότι δια την αρετήν παντα πονον ὑπομενεῖν μακαριον εστιν ουκ αν περικρατησειεν των παθών δια την θεοσεβειαν μονος γαρ ὁ σοφος και ανδρειος εστιν των παθών κυριος δια τουτο γε τοι και μειρακισκοι τω της ευσεβειας λογισμῳ φιλοσοφουντες χαλεπωτερων βασανιστηριων επεκρατησαν επειδη γαρ κατα την πρωτην πειραν ενικηθῆ περιφανως ὁ τυραννος μη δυνηθεις αναγκασαι γεροντα μιροφαγησαι τοτε δη σφοδρα περιπαθως εκελευσεν άλλους εκ της λειας των εβραιων αγαγειν και ει μεν μιροφαγησαιεν απολυνειν φαγοντας ει δ αντιλεγοιεν πικροτερον βασανιζειν ταυτα διαταξαμενου του τυραννου παρησαν αγομενοι μετα γεραιας μητρος ἑπτα αδελφοι καλοι τε και αιδημονες και γενναιοι και εν παντι χαριεντες ὄς ιδων ὁ τυραννος καθαπερ εν χωρῳ μεσην την μητερα περιεχοντας ἤσθετο επ αυτοις και της ευπρεπειας εκπλαγεις και της ευγενειας προσεμειδισεν αυτοις και πλησιον καλεσας εφη ὡ νεανια φιλοφρονως εγω καθ ἑνος ἑκαστου ὑμων θαυμαζῶ το καλλος και το πληθος τοσoutων αδελφων ὑπερτιμων ου μονον συμβουλευω μη μανηαι την αυτην τω προβασανισθεντι γεροντι μανιαν αλλά και παρακαλῶ συνειξαντας μοι της εμης απολαυνει φιλιας δυναμην δ αν ὥσπερ κολαζειν τους απειθουντας μοι τοις επιταγμασιν ὁuτω και ευεργετειν τους ευπειθουντας μοι πιστευσате ουν και αρχας επι των εμων πραγμάτων ἡγεμονικας λημψεσθε αρνησαμενοι τον πατριον ὑμων της πολιτειας θεσμον και μεταλαβοντες ἑλληνικου βίου και μεταδιαιτηθεντες εντρυφησате ταις νεοτησιν ὑμων επει εαν οργίλως με διαθησθε δια της απειθειας αναγκασετε με επι δειναις κολασεσιν ἑνα ἑκαστον ὑμων δια των βασανων απολεσαι κατελεησате ουν ἑαυτους ὄς και ὁ πολεμιος εγωγε και της ἡλικίας και της ευμορφίας οικτιρομαι ου διαλογισθε τουτο ότι ουδεν ὑμιν απειθησασιν πλην του μετα στρεβλων αποθανειν αποκειται ταυτα δε λεγων εκελευσεν εις το εμπροσθεν τιθεναι τα βασανιστηρια ὅπως και δια του φοβου πεισειεν αυτους μιροφαγησαι ὡς δε τροχους τε και αρθρεμβολα στρεβλωτηρια τε και τροχαντηρας και καταπελτας και λεβητας τηγανα τε και δακτυληθρας και χειρας σιδηρας και σφηνας και τα ζωπυρα του πυρος ὅι δορυφοροι προσεθεσαν ὑπολαβων ὁ τυραννος εφη μειρακια φοβηθητε και ἦν σεβεσθε δικην ἱλεως ὑμιν εσται δι αναγκην παρανομησασιν ὅι δε ακουσαντες επαγωγᾳ και ὀρωντες δεινα ου μονον ουκ εφοβηθησαν αλλά και αντεφιλοσοφησαν τῳ τυραννῳ και δια της ευλογιστίας την τυραννίδα αυτου κατελυσαν καιτοι λογισωμεθα ει δειλοψυχοι τινες ησαν εν αυτοις και ανανδροι ποιοις αν εχρησαντο λογοις ουχι τουτοις ὡ ταλανες ἡμεις και λιαν ανοητοι βασιλεως ἡμας καλουντος και επι ευεργεσια παρακαλουντος ει πεισθειμεν αυτω τι βουλημασιν κενος ἑαυτους ευφραινομεν και θανατηφορον απειθειαν τολμωμεν ου φοβηθησμεθα ανδρες αδελφοι τα βασανιστηρια και λογιουμεθα τας των βασανων απειλας και φευξομεθα την κενοδοξίαν ταυτην και ολεθροφορον αλαζονειαν ελεησωμεν τας ἑαυτων ἡλικίας και κατοικτιρωμεν το της μητρος γηρας και ενθυμηθωμεν ότι απειθουντες τεθνηξομεθα συγγνωσεται δε ἡμιν και ἡ θεια δικη δι αναγκην τον βασιλεα φοβηθεισιν τι εξαγομεν ἑαυτους του ἡδιστου βίου και αποστερουμεν ἑαυτους του γλυκεος κοσμου μη βιαζωμεθα την αναγκην μηδε κενοδοξησωμεν επι τη ἑαυτων στρεβλῃ ουδ αυτος ὁ νο-

μος ἔκουσιως ἡμας θανατοὶ φοβηθέντας τὰ βασανιστήρια ποθεν ἤμιν ἢ τοσαυτῇ εντετήχῃ φιλονεικία καὶ ἡ θανατηφόρος ἀρεσκείῃ καρτερία παρὸν μετὰ ἀταραξίας ζῆν τῷ βασιλεὶ πεισθέντας ἀλλὰ τούτων οὐδὲν εἶπον οἱ νεανίαι βασανίζεσθαι μέλλοντες οὐδὲ ἐνεθυμηθήσαν ἦσαν γὰρ περιφρονεῖς τῶν παθῶν καὶ αυτοκράτορες τῶν ἀλγυδόνων ὥστε ἅμα τῷ παυσασθαι τὸν τυραννὸν συμβουλευόντα αὐτοῖς μιαινοφάγεσθαι πάντες διὰ μιᾶς φωνῆς ὁμοῦ ὥσπερ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ψυχῆς εἶπον τι μέλλεις ὦ τυραννὲ ἑτοίμοι γὰρ ἐσμεν ἀποθνήσκειν ἢ παραβαίνειν τὰς πατρίους ἡμῶν ἐντολὰς ἀσχυνομεθα γὰρ τοὺς προγόνους ἡμῶν εἰκότως εἰ μὴ τῇ τοῦ νομοῦ εὐπειθείᾳ καὶ συμβουλῷ μαυροῦσι χρῆσαιμεθα συμβούλῃ τυραννὲ παρανομίας μὴ ἡμᾶς μισῶν ὑπὲρ αὐτοὺς ἡμᾶς ἐλεᾶ χαλεπωτέρῳ γὰρ αὐτοῦ τοῦ θανάτου νομιζόμεν εἶναι σοὶ τὸν ἐπὶ τῇ παρανομῷ σωτήρια ἡμῶν ἐλεῶν ἐκφοβεῖς δὲ ἡμᾶς τὸν διὰ τῶν βασανῶν θάνατον ἡμῖν ἀπειλῶν ὥσπερ οὐχὶ προβραχεὺς παρ' ἐλεάζαρου μαθὼν εἰ δ' οἱ γέροντες τῶν ἐβραίων διὰ τὴν εὐσεβείαν καὶ βασανισμοὺς ὑπομείναντες εὐσεβήσαν ἀποθάνοιμεν ἂν δικαιότερον ἡμῆς οἱ νεοὶ τὰς βασανύων τῶν σῶν ἀναγκῶν ὑπερίδοντες ἅς καὶ οἱ παιδείας ἡμῶν γέρων ἐνίκησεν πειράζῃ τοιγαρὺν τυραννὲ καὶ τὰς ἡμῶν ψυχὰς εἰ θανατώσεις διὰ τὴν εὐσεβείαν μὴ νομίσῃς ἡμᾶς βλαπτεῖν βασανίζων ἡμεῖς μὲν γὰρ διὰ τῆσδε τῆς κακοπαθείας καὶ ὑπομονῆς τὰς ἀρετῆς ἀθλὰ ἐξόμεν καὶ ἐσομεθα παρὰ θεῷ δι' ὃν καὶ πασχομεν σὺ δὲ διὰ τὴν ἡμῶν μαιφονίαν αὐταρκῇ καρτερήσεις ὑπὸ τῆς θείας δίκης αἰώνιον βασανὸν διὰ πυρὸς ταῦτα αὐτῶν εἰπόντων οὐ μόνον ὥς κατὰ ἀπειθουσίων ἐχάλεπαινεν ὁ τυραννὸς ἀλλὰ καὶ ὥς κατὰ ἀχαρίστων ὠργίσθη ὅθεν τὸν πρεσβυτάτον αὐτῶν κελευσθέντες παρήγον οἱ ὑπάσπισται καὶ διαρρηξάντες τὸν χιτῶνα διέδῃσαν τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ τοὺς βραχίονας ἡμᾶσιν ἑκάτερωθεν ὥς δὲ τυπτόντες ταῖς μαστίξιν ἐκοπίασαν μὴδὲν ἀνυόντες ἀνεβάλον αὐτὸν ἐπὶ τὸν τροχὸν περὶ ὃν κατατεινόμενος ὁ εὐγενὴς νεανίας ἐξάρθρος ἐγίνετο καὶ κατὰ πᾶν μέλος κλωμένος ἐκακῇγορεῖ λέγων τυραννὲ μιαινωτάτῃ καὶ τῆς οὐρανοῦ δίκης ἐχθρῇ καὶ ὠμοφρῶν οὐκ ἀνδροφονήσαντᾳ με τούτῳ κατακίξεις τὸν τροπὸν οὐδὲ ἀσεβήσαντᾳ ἀλλὰ θεοῦ νομοῦ προασπίζοντᾳ καὶ τῶν δορυφόρων λεγόντων ὁμολογήσον φαγεῖν ὅπως ἀπαλλαγῇς τῶν βασάνων ὁ δὲ εἶπε οὐκ ὅυτως ἰσχυρὸς ὤμων ἐστίν ὁ τροχὸς ὡ μίαιροι διακονοὶ ὥστε μοῦ τὸν λογισμόν ἀγξῶν τεμνέτε μοῦ τὰ μέλη καὶ πυροῦτε μοῦ τὰς σάρκας καὶ στρεβλοῦτε τὰ ἄρθρα διὰ πᾶσων γὰρ ὑμᾶς πείσω τῶν βασάνων ὅτι μόνοι παῖδες ἐβραίων ὑπὲρ ἀρετῆς εἰσὶν ἀνίκητοι ταῦτα λέγοντι ὑπεστρώσαν πυρὶ καὶ τὸ διερεθίζον τὸν τροχὸν προσεπικατετεῖνον ἐμολυνετο δὲ παντοθεν ἅματι ὁ τροχὸς καὶ ὁ σώρος τῆς ἀνθράκας τοῖς τῶν ἰχωρῶν ἐσβεννυτο σταλαγμοῖς καὶ περὶ τοὺς ἀξόνας τοῦ ὀργάνου περιερέον αἱ σάρκες καὶ περιτετμημένον ἤδη ἔχων τὸ τῶν ὀστέων πῆγμα ὁ μεγαλόφρων καὶ ἀβραμιαῖος νεανίας οὐκ ἐστεναξεν ἀλλ' ὥσπερ ἐν πυρὶ μετασχηματίζομενος εἰς ἀφθάρσιαν ὑπέμεινε εὐγενῶς τὰς στρεβλὰς μμῆσασθε με ἀδελφοὶ λέγων μὴ μοῦ τὸν ἀγῶνα λειποτακτήσῃτε μῆδὲ ἐξομοσησθε μοῦ τὴν τῆς εὐψυχίας ἀδελφοτητα ἱέραν καὶ εὐγενῇ στρατείᾳ στρατευσάσθε περὶ τῆς εὐσεβείας δι' ἧς ἰλέως ἢ δικαία καὶ πατριὸς ἡμῶν προνοία τῷ εἶναι γεννηθεῖσα τιμωρήσειεν τὸν ἀλαστορὰ τυραννὸν καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ ἱεροπρεπὴς νεανίας ἀπερρηξεν τὴν ψυχὴν θαυμάσαντων δὲ πάντων τὴν καρτεροψυχίαν αὐτοῦ ἦγον οἱ δορυφόροι τὸν κατὰ ἥλι-

κίαν του προτερου δευτερον και σιδηρας εναρμοσαμενοι χειρας οξεσι τοις ονυξιν οργάνω και καταπελτη προσεδησαν αυτον ως δ ει φαγειν βουλοιτο πριν βασανιζεσθαι πυνθανομενοι την ευγενη γνωμην ηκουσαν απο των τενοντων ταις σιδηραις χερσιν επισπασαμενοι μεχρι των γενειων την σαρκα πασαν και την της κεφαλης δοραν οι παρδαλειοι θηρες απεσυρον ο δε ταυτην βαρεως την αλγηδονα καρτερων ελεγεν ως ηδυσ πας θανατου τροπος δια την πατριον ημων ευσεβειαν εφη τε προς τον τυραννον ου δοκεις παντων ωμοτατε τυραννε πλεον εμου σε βασανιζεσθαι ορων σου νικωμενον τον της τυραννιδος υπερηφανον λογισμον υπο της δια την ευσεβειαν ημων υπομονης εγω μεν γαρ ταις δια την αρετην ηδοναις τον πονον επικουφιζομαι συ δε εν ταις της ασεβειας απειλαις βασανιζη ουκ εκφρευξη δε μιαρωτατε τυραννε τας της θειας οργης δικας και τουτου τον αιιδιμον θανατον καρτερησαντος ο τριτος ηγετο παρακαλουμενος πολλα υπο πολλων οπως απογευσασμενος σωζοιτο ο δε αναβοησας εφη αγνοειτε οτι αυτος με τοις αποθανουσιν εσπειρεν πατηρ και η αυτη μητηρ εγεννησεν και επι τοις αυτοις ανετραφην δογμασιν ουκ εξομνυμαι την ευγενη της αδελφοτητος συγγενειαν οι δε πικρως ενεγκαντες την παρηρσιαν του ανδρος αρθρεμβολοις οργανοις τας χειρας αυτου και τους ποδας εξηρθρουν και εξ αρμων αναμοχλευοντες εξεμελιζον τους δακτυλους και τους βραχιονας και τα σκελη και τους αγκωνας περιεκλων και κατα μηδενα τροπον ισχυοντες αυτον αγξαι περιλυσαντες τα οργανα συν ακραις ταις των δακτυλων κορυφαις απεσχυθιζον και ευθεως ηγον επι τον τροχον περι ον εκ σπονδυλων εκμελιζομενος εωρα τας εαυτου σαρκας περιλαχιζομενας και κατα σπλαγχνων σταγονας αιματος απορρεουσας μελλων δε αποθνησκειν εφη ημεις μεν ω μιαρωτατε τυραννε δια παιδειαν και αρετην θεου ταυτα πασχομεν συ δε δια την ασεβειαν και μαιφονιαν ακαταλυτους καρτερησεις βασανους και τουτου θανοντος αδελφοπρεπως τον τεταρτον επεσπωντο λεγοντες μη μανης και συ τοις αδελφοις σου την αυτην μανιαν αλλα πεισθεις τω βασιλει σωζε σεαυτον ο δε αυτοις εφη ουκ ουτως καυστικωτερον εχετε κατ εμου το πυρ ωστε με δειλανδρησαι μα τον μακαριον των αδελφων μου θανατον και τον αιωνιον του τυραννου ολεθρον και τον αιδιον των ευσεβων βιον ουκ αρνησομαι την ευγενη αδελφοτητα επινοει τυραννε βασανους ινα και δι αυτων μανθης οτι αδελφος ειμι των προβασανισθεντων ταυτα ακουσας ο αιμοβορος και φονωδης και παμμιαρωτατος αντιοχος εκελευσεν την γλωτταν αυτου εκτεμειν ο δε εφη καιν αφελης το της φωνης οργανον και σιωπωντων ακουει ο θεος ιδου προκεχαλασται η γλωσσα τεμνε ου γαρ παρα τουτο τον λογισμον ημων γλωττοτομησεις ηδεως υπερ του θεου τα του σωματος μελη ακρωτηριαζομεθα σε δε ταχεως μετελευσεται ο θεος την γαρ των θειων υμνων μελωδον γλωτταν εκτεμνεις ως δε και ουτος ταις βασανοις κατακισθεις εναπεθανεν ο πεμπτος παρεπηδησεν λεγων ου μελλω τυραννε προς τον υπερ της αρετης βασανισμον παραιτεισθαι αυτος δ απ εμαυτου παρηλθον οπως καμε κατακτεινας περι πλειωνων αδικηματων οφειλησης τη ουρανω δικη τιμωριαν ω μισαρετε και μισανθρωπε τι δρασαντας ημας τουτον πορθεις τον τροπον οτι τον παντων κτιστην ευσεβουμεν και κατα τον εναρετον αυτου ζωμεν νομον αλλα ταυτα τιμων ου βασανων εστιν αξια τοιαυτα δε λεγοντα οι δορυφοροι δησαντες αυτον ειλικον επι τον καταπελτην εφ ον δησα-

ντες αυτον επι τα γονατα και ταυτα ποδαγραις σιδηραις εφαρμοσαντες την οσφυν αυτου περι τροχιαιον σφηνα κατεκαμψαν περι ὃν ὅλος περι τον τροχον σκορπιου τροπον ανακλωμενος εξεμελιζετο κατα τουτον τον τροπον και το πνευμα στενοχωρουμενος και το σωμα αγχομενος καλας ελεγεν ακων ὡ τυραννε χαριτας ἡμιν χαριζη δια γενναιοτερων πονων επιδειξασθαι παρεχων την εις τον νομον ἡμων καρτεριαν τελευτησαντος δε και τουτου ὁ ἔκτος ηγετο μειρακισκος ὃς πυνθανομενου του τυραννου ει βουλοιο φαγων απολυεσθαι ὁ δε εφη εγω τη μεν ἡλικια των αδελφων μου ειμι νεωτερος τη δε διανοια ἡλικιωτης εις ταυτα γαρ γεννηθεντες και ανατραφεντες ὑπερ των αυτων και αποθνησκειν οφειλομεν ὁμοιως ὥστε ει σοι δοκει βασανιζειν μη μιαιοφαγουντα βασανιζε ταυτα αυτον ειποντα παρηγον επι τον τροχον εφ ὃυ κατατεινομενος επιμελως και εκσπονδυλιζομενος ὑπεκαieto και οβελισκους οξεις πυρωσαντες τοις νωτοις προσεφερον και τα πλευρα διαπειραντες αυτου τα σπλαγχνα διεκαιον ὁ δε βασανιζομενος ὡ ἱεροπρεπους αγωνος ελεγεν εφ ὃν δια την ευσεβειαν εις γυμνασιαν πονων αδελφοι τοσοτοι κληθεντες ουκ ενικηθημεν ανικητος γαρ εστιν ὡ τυραννε ἡ ευσεβης επιστημη καλοκαγαθια καθωπλισμενος τεθνηξομαι καγω μετα των αδελφων μου μεγαν σοι και αυτος προσβαλλων αλαστορα καινουργε των βασανων και πολεμие των αληθως ευσεβουντων ἐξ μειρακια καταλελυκαμεν σου την τυραννίδα το γαρ μη δυνηθηναι σε μεταπεισαι τον λογισμον ἡμων μητε βιασασθαι προς την μιαιοφαγιαν ου καταλυσις εστιν σου το πυρ σου ψυχρον ἡμιν και απονοι οἱ καταπελται και αδυνατος ἡ βια σου ου γαρ τυραννου αλλα θειου νομου προσεστηκασιν ἡμων οἱ δορυφοροι δια τουτο ανικητον εχομεν τον λογισμον ὡς δε και ὁυτος μακαριως απεθανεν καταβληθεις εις λεβητα ὁ ἔβδομος παρεγινετο παντων νεωτερος ὃν κατοικτιρας ὁ τυραννος καιπερ δεινως ὑπο των αδελφων αυτου καχισθεις ὁρων ηδη τα δεσμα περικειμενα πλησιεστερον αυτον μετεπεμψατο και παρηγορειν επειρατο λεγων της μεν των αδελφων σου απονοιας το τελος ὄρας δια γαρ απειθειαν στρεβλωθεντες τεθνασιν συ δε ει μεν μη πεισθεις ταλας βασανισθεις και αυτος τεθνηξῃ προ ὥρας πεισθεις δε φιλος εση και των επι της βασιλειας αφηγηση πραγματων και ταυτα παρακαλων την μητερα του παιδος μετεπεμψατο ὅπως αυτην ελεησας τοσοιτων ὤων στερηθεισαν παρορμησηεν επι την σωτηριον ευπειθειαν τον περιλειπομενον ὁ δε της μητρος τη εβραϊδι φωνη προτρεψαμενης αυτον ὡς ερουμεν μετα μικρον ὕστερον λυσατε με φησιν ειπω τω βασιλει και τοις συν αυτω φιλοις πασιν και επιχαρεντες μαλιστα επι τη επαγγελια του παιδος ταχεως ελυσαν αυτον και δραμων επι πλησιον των τηγανων ανοσιε φησιν και παντων πονηρων ασεβεστατε τυραννε ουκ ηδεσθης παρα του θεου λαβων τα αγαθα και την βασιλειαν τους θεραποντας αυτου κατακτειναι και τους της ευσεβειας ασκητας στρεβλωσαι ανθ ὧν ταμιευσεται σε ἡ δικη πυκνοτερω και αιωνιω πυρι και βασανοις ἅι εις ὅλον τον αιωνα ουκ ανησουσιν σε ουκ ηδεσθης ανθρωπος ὡν ὑθριωδεστατε τους ὁμοιοπαθεις και εκ των αυτων γεγονοτας στοιχειων γλωττοτομησαι και τουτον κατακτισας τον τροπον βασανισαι αλλ οἱ μεν ευγενως αποθανοντες πληρωσαν την εις τον θεον ευσεβειαν συ δε κακως οἰμωξεις τους της αρετης αγωνιστας αναιτιως αποκτεινας ὅθεν και αυτος αποθνησκειν μελλων εφη ουκ απαυτομολω της των αδελφων μου αριστειας επικαλουμαι δε

τον πατρων θεον ὅπως ἴλεως γενηται τω εἴναι ἡμῶν σε δε και εν τω νυν βιω και θανοντα τιμωρησεται και ταυτα κατευξαμενος ἑαυτον ἐρριψε κατα των τηγανων και ὁυτως ἀπεδωκεν ει δε τοινυν των μεχρι θανατου πονων ὑπερεφρονησαν οἱ ἑπτα ἀδελφοι συνομολογεται πανταχοθεν ὅτι αυτοδεσποτος εστιν των παθων ὁ ευσεβης λογισμος ει γαρ τοις παθεσι δουλωθεντες ἐμιαροφαγησαν ἐλεγομεν αν τουτοις αυτους νενικησθαι νυνι δε ουχ ὁυτως αλλα τω ἐπαινουμενω παρα θεω λογισμῳ περιεγενοντο των παθων ὧν ουκ εστιν παριδειν την ἡγεμονιαν της διανοιας ἐπεκρατησαν γαρ και παθους και πονων πως ουν ουκ εστιν τουτοις την της ευλογιστιας παθοκρατειαν ὁμολογειν οἱ των μεν δια πυρος ἀλγηδονων ουκ ἐπεστραφησαν καθαπερ γαρ προβλητες λιμενων πυργοι τας των κυματων ἀπειλας ἀνακοπτοντες γαλληνον παρεχουσι τοις εἰσπλευουσι τον ὅρμον ὁυτως ἡ ἑπταπυργος των νεανισκων ευλογιστια τον της ευσεβειας οχυρωσασα λιμενα την των παθων ἐνικησεν ἀκολασιαν ἱερὸν γαρ ευσεβειας στησαντες χορον παρεῖθαρσυνον ἀλληλους λεγοντες ἀδελφικως ἀποθανυμεν ἀδελφοι περι του νομου μιμησάμεθα τους τρεις τους ἐπὶ της ἀσσυριας νεανισκους οἱ της ἰσοπολιτιδος καμινου κατεφρονησαν μη δειλανδρησωμεν προς την της ευσεβειας ἐπιδειξιν και ὁ μεν θαρρει ἀδελφε ἐλεγεν ὁ δε ευγενως καρτερησον ὁ δε καταμνησθεις ἐλεγεν μνησθῆτε ποθεν εστε η τινος πατρος χειρι σφαγιασθῆναι δια την ευσεβειαν ὑπεμεινεν ἰσαακ εἰς δε ἕκαστος ἀλληλους ὁμου παντες εφορωντες φαιδροι και μαλα θαρραλεοι ἑαυτους ἐλεγον τω θεω ἀφιερῶσωμεν ἐξ ὅλης της καρδιας τω δοντι τας ψυχας και χρῆσωμεν τη περι τον νομον φυλακῇ τα σῶματα μη φοβηθῶμεν τον δοκουντα ἀποκτενειν μεγας γαρ ψυχης ἀγων και κινδυνος ἐν αἰωνῳ βασανῶ κειμενος τοις παραβασι την ἐντολὴν του θεου καθοπλισάμεθα τοιγαρουν την του θείου λογισμου παθοκρατειαν ὁυτω γαρ θανοντας ἡμᾶς ἀβρααμ και ἰσαακ και ἰακωβ ὑποδεξονται και παντες οἱ πατερες ἐπαινεσουσιν και ἐνὶ ἕκαστῳ των ἀποσπῶμενων αυτων ἀδελφων ἐλεγον οἱ περιλειπομενοι μη καταισχυνης ἡμᾶς ἀδελφε μῆδε ψευση τους προαποθανοντας ἡμῶν ἀδελφους ουκ ἀγνοεῖτε δε τα της ἀδελφοτητος φίλτρα ἅπερ ἡ θεία και πανσοφος προνοια δια πατρων τοις γεννωμενοις ἐμερισεν και δια της μητρως φυτευσασα γαστρος ἐν ἡ τὸν ἰσον ἀδελφον κατοικησαντες χρονον και ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ πλασθεντες και ἀπο του αὐτου ἁμαρτος αὐξηθεντες και δια της αὐτης ψυχῆς τελεσφορηθεντες και δια των ἰσων ἀποτεχθεντες χρονων και ἀπο των αυτων γαλακτοποτουντες πηγῶν ἀφ ὧν συντρεφονται ἐναγκαλισμάτων φιλαδελφοι ψυχαι και αὐξονται σφοδροτερον δια συντροφιας και της καθ' ἡμέραν συνηθειας και της ἀλλης παιδειας και της ἡμετερας ἐν νομῷ θεου ἀσκησεως ὁυτως δη τοινυν καθεστηκυιας συμπαθους της φιλαδελφιας οἱ ἑπτα ἀδελφοι συμπαθεστερον ἐσχον προς ἀλλήλους νομῷ γαρ τῷ αὐτῷ παιδευθεντες και τας αυτας ἐξάσκησαντες ἀρετας και τῷ δικαίῳ συντραφέντες βίῳ μάλλον ἑαυτους ἡγάπων ἢ γὰρ ὁμοζῆλια της καλοκαγαθιας ἐπετεινεν αυτων την προς ἀλλήλους εὐνοίαν και ὁμονοίαν συν γὰρ τη ευσεβείᾳ ποθεινότεραν αὐτοῖς κατεσκευάζον την φιλαδελφίαν ἀλλ ὁμως καιπερ της φυσεως και της συνηθειας και των της ἀρετῆς ἡθῶν τα της ἀδελφοτητος αὐτοῖς φίλτρα συναυξοντων ἀνεσχοντο δια την ευσεβειαν τους ἀδελφους οἱ ὑπολειπομενοι τους κατακλιζόμενους ὁρῶντες μεχρι θανατου βασανιζόμενους προσετι και ἐπὶ τον αἰκισμον ἐποτρυνο-

ντες ὥς μη μόνον των ἀλγῆδων περιφρονησαὶ αὐτοὺς ἀλλὰ καὶ των τῆς φιλαδελφίας παθὼν κρατησαὶ ὡ βασιλεὼν λογισμοὶ βασιλικωτεροὶ καὶ ἐλευθερῶν ἐλευθερωτεροὶ ὡ ἱερας καὶ εὐαρμωστοῦ περὶ τῆς εὐσεβείας των ἑπτὰ ἀδελφῶν συμφωνίας οὐδεὶς ἐκ των ἑπτὰ μειρακίων ἐδειλίασεν οὐδὲ πρὸς τὸν θάνατον ὠκνήσεν ἀλλὰ πάντες ὥσπερ ἐπ' ἀθανασίας ὁδὸν τρεχόντες ἐπὶ τὸν διὰ των βασάνων θάνατον ἐσπεύδον καθάπερ αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες συμφωνῶς τοῖς τῆς ψυχῆς ἀφηγημασὶν κινούνται ὁὕτως οἱ ἱεροὶ μειρακῆς ἐκείνοι ὥς ὑπο ψυχῆς ἀθανάτου τῆς εὐσεβείας πρὸς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς συνεφωνήσαν θάνατον ὡ παναγίῃ συμφωνῶν ἀδελφῶν ἑβδόμας καθάπερ γὰρ ἑπτὰ τῆς κοσμοποιίας ἡμέραι περὶ τὴν εὐσεβείαν ὁὕτως περὶ τὴν ἑβδόμαδα χορεύοντες οἱ μειρακῆς ἐκυχλοῦν τὸν των βασάνων φόβον καταλυόντες νῦν ἡμεῖς ἀκούοντες τὴν θλιψὶν των νεανίων ἐκείνων φριττομέν οἱ δὲ οὐ μόνον ὀρώντες ἀλλ' οὐδὲ μόνον ἀκούοντες τὸν παραχρημα ἀπειλῆς λόγον ἀλλὰ καὶ πασχόντες ἐνεκαρτεροῦν καὶ τοῦτο ταῖς διὰ πυρὸς ὁδύνας ὧν τι γένοιτο ἐπαλγεστέρον ὀξεία γὰρ καὶ συντομος οὐσα ἢ τοῦ πυρὸς δύναμις ταχέως διέλυεν τὰ σώματα καὶ μὴ θάυμαστον ἡγίσθη εἰ ὁ λογισμὸς περιεκρατῆσε των ἀνδρῶν ἐκείνων ἐν ταῖς βασάνοις ὅπου γέ καὶ γυναῖκες νους πολυτροπωτέρων ὑπερεφρόνησεν ἀλγῆδων ἢ μήτηρ γὰρ των ἑπτὰ νεανισκῶν ὑπήνεγκεν τὰς ἐφ' ἑνὶ ἑκάστῳ των τεκνῶν στρεβλάς θεωρεῖτε δὲ πῶς πολυπλοκὸς ἐστὶν ἢ τῆς φιλοτεκνίας στοργῇ ἔλκουσα πάντα πρὸς τὴν των σπλαγχνῶν συμπαθείαν ὅπου γέ καὶ τὰ ἀλογα ζῶα ὁμοίαν τὴν εἰς τὰ ἐξ αὐτῶν γεννώμενα συμπαθείαν καὶ στοργὴν ἔχει τοῖς ἀνθρώποις καὶ γὰρ των πετεινῶν τὰ μὲν ἡμέρα κατὰ τὰς οἰκίας ὀροφοῦνται προασπίζει των νεοττῶν τὰ δὲ κατὰ κορυφὰς ὀρεῶν καὶ φαράγγων ἀπορρωγὰς καὶ δένδρων ὅπας καὶ τὰς τούτων ἀκρας ἐννοσσοποιησάμενα ἀποτικτεῖ καὶ τὸν προσιοντα κῶλυει εἰ δὲ καὶ μὴ δυνάιντο κῶλυειν περιπταμένα κυκλοῦθεν αὐτῶν ἀλγούντα τὴ στοργῇ ἀνακαλούμενα τὴ ἰδίᾳ φωνῇ καὶ ὁ δύναται βοηθεῖ τοῖς τεκνοῖς καὶ τι δεῖ τὴν διὰ των ἀλογῶν ζῶων ἐπιδεικνύναι πρὸς τὰ τέκνα συμπαθείαν ὅπου γέ καὶ μελίσσαι περὶ τὸν τῆς κηρογονίας καιρὸν ἐπαμυνόνται τοὺς προσιοντάς καὶ καθάπερ σιδηρῷ τῷ κέντρῳ πληθύνουσι τοὺς προσιοντάς τὴ νοσσία αὐτῶν καὶ ἀπαμυνοῦσιν ἕως θάνατου ἀλλ' οὐχὶ τὴν ἀβραὰμ ὁμοψυχὸν των νεανισκῶν μητέρα μετεκίνησεν συμπαθεία τεκνῶν ὡ λογίσμε τεκνῶν παθῶν τυράννε καὶ εὐσεβείᾳ μητρὶ τεκνῶν ποθεινότερα μητὴρ δύνει προκειμένων εὐσεβείας καὶ τῆς ἑπτὰ ὥων σωτηρίας προσκαιροῦ κατὰ τὴν τοῦ τυράννου ὑποσχέσιν τὴν εὐσεβείαν μᾶλλον ἡγάπησεν τὴν σωζούσαν εἰς αἰωνίαν ζωὴν κατὰ θεὸν ὡ τινὰ τροπὸν ἠθολογήσασθαι φιλοτεκνα γονεῶν παθὴ ψυχῆς τε καὶ μορφῆς ὁμοιότητα εἰς μικρὸν παῖδος χαρακτήρα θαύμασιον ἐναποσφραγίζομεν μάλιστα διὰ τὸ των παθῶν τοῖς γεννηθείσιν τὰς μητέρας των πατέρων καθέσταναι συμπαθεστέρας ὅσω γὰρ καὶ ἀσθενοψυχοὶ καὶ πολυγονώτεραι ὑπάρχουσιν αἱ μητέρες τοσούτῳ μᾶλλον εἰσὶν φιλοτεκνότεραι πᾶσων δὲ των μητέρων ἐγένετο ἢ των ἑπτὰ παιδῶν μητὴρ φιλοτεκνότερα ἥτις ἑπτὰ κυοφορίαις τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐπιψυτευομένη φιλοστοργίαν καὶ διὰ πολλὰς τὰς καὶ ἑκάστον αὐτῶν ὠδίνας ἠναγκασμένη τὴν εἰς αὐτοὺς ἔχειν συμπαθείαν διὰ τὸν πρὸς τὸν θεὸν φόβον ὑπερείδεν τὴν των τεκνῶν προσκαιρὸν σωτηρίαν οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καλοκαγαθίαν των ὥων καὶ τὴν πρὸς τὸν νόμον αὐτῶν εὐπειθείαν μείζω τὴν ἐν αὐτοῖς ἐσχεν φιλοστοργίαν

δικαιοι τε γαρ ησαν και σωφρονες και ανδρειοι και μεγαλοψυχοι και φιλαδελφοι και φιλομητορες ουτως ωστε και μεχρι θανατου τα νομιμα φυλασσοντας πειθεσθαι αυτη αλλ όμως καιπερ τοσoutων onτων των περι την φιλοτεκνιαν εις συμπαθειαν έλκοντων την μητερα επ ουδενος αυτων τον λογισμον αυτης άι παμποικιλοι βασανοι ισχυσαν μετατρεψαι αλλα και καθ ένα παιδα και όμου παντας ή μητηρ επι τον της ευσεβειας προετρεπετο θανατον ω φυσις ίερα και φιλτρα γονεων και γενεσι φιλοστοργε και τροφεια και μητερων αδαμαστα παθη καθενα στρεβλουμενον και φλεγόμενον όρωσα μητηρ ου μετεβαλλετο δια την ευσεβειαν τας σαρκας των τεκνων έωρα περι το πυρ τηχομενας και τους των ποδων και χειρων δαχτυλους επι γης σπαιροντας και τας των κεφαλων μεχρι των περι τα γενεια σαρκας ώσπερ προσωπεια προκειμενας ω πικροτερων νυν πονων πειρασθεισα μητηρ ηπερ των επ αυτοις ωδινων ω μονη γυναι την ευσεβειαν όλοκληρον αποκυησασα ου μετετρεψεν σε πρωτοτοκος αποπνεων ουδε δευτερος εις σε οικτρον βλέπων εν βασανοις ου τρίτος αποψυχων ουδε τους οφθαλμούς ενός έκαστου θεωρους ταυρηδον επι των βασανων όρωντας τον αυτον ακισμον και τους μυκτηρας προσημιουμενους τον θανατον αυτων ουκ εκλαυσας επι σαρξιν τεκνων όρωσα σαρκας τεκνων αποκαιόμενας και επι χερσιν χειρας αποτεμνομενας και επι κεφαλαις κεφαλαις αποδειροτομουμενας και επι νεκροις νεκρους πιπτοντας και πολυανδριον όρωσα των τεκνων το χωριον δια των βασανων ουκ εδακρυσας ουχ ούτως σειρηνιοι μελωδισαι ουδε κυκνειοι προς φιληκοιαν φωναι τους ακουοντας εφελκονται ως τεκνων φωναι μετα βασανων μητερα φωνουντων ηλικιας και ποσαις τοτε ή μητηρ των ύιων βασανίζομενων τροχοις τε και καυτηριοις εβασανίζετο βασανοις αλλα τα σπλαγχνα αυτης ό ευσεβης λογισμος εν αυτοις τοις παθεσιν ανδρειωσας επετεινεν την προσκαιρον φιλοτεκνιαν παριδειν καιπερ έπτα τεκνων όρωσα απωλειαν και την των στρεβλων πολυπλοκον ποικιλιαν άπασας ή γενναια μητηρ εξελυσεν δια την προς θεον πιστιν καθάπερ γαρ εν βουλευτηριω τη έαυτης ψυχη δεινους όρωσα συμβουλους φυσιν και γενεσιν και φιλοτεκνιαν και τεκνων στρεβλας δυο ψηφους κρατουςα μητηρ θανατηφορον τε και σωτηριον ύπερ τεκνων ουκ επεγυν την σωζουσιν έπτα ύιους προς ολιγον χρονον σωτηριαν αλλα της θεοσεβους αβρααμ καρτεριας ή θυγατηρ εμνησθη ω μητηρ εθνους εκδικε του νομου και ύπερασπιστρια της ευσεβειας και του δια σπλαγχνων αγωνος αθλοφορε ω αρρενων προς καρτεριαν γενναιοτερα και ανδρων προς ύπομονην ανδρειοτερα καθάπερ γαρ ή νωε κιβωτος εν τω κοσμοπληθει κατακλυσμω κοσμοφορουσα καρτερωσ ύπεμεινεν τους κλυδωνας ούτως συ ή νομοφυλαξ πανταχοθεν εν τω των παθων περιαντλουμενη κατακλυσμω και καρτεροις ανεμοις ταις των ύιων βασανοις συνεχομενη γενναιωσ ύπεμεινας τους ύπερ της ευσεβειας χειμωνας ει δε τοιουν και γυνη και γεραια και έπτα παιδων μητηρ ύπεμεινεν τας μεχρι θανατου βασανους των τεκνων όρωσα όμολογουμενωσ αυτοκρατωρ εστιν των παθων ό ευσεβης λογισμος απεδειξα ουν ότι ου μονον ανδρες των παθων εκρατησαν αλλα και γυνη των μεγιστων βασανων ύπερεφρονησεν και ουχ ούτως οι περι δανηλ λεοντες ησαν αγριοι ουδε ή μισαηλ εκφλεγόμενη καμινος λαβροτατω πυρι ως ή της φιλοτεκνιας περιεκαθεν εκεινην φυσις όρωσαν αυτης ούτως ποικιλωσ βασανίζομενους τους έπτα ύιους αλλα τω

λογισμῷ τῆς εὐσεβείας κατέσβεσεν τὰ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα παθὴν ἢ μητὴρ καὶ γὰρ τοῦτο ἐπιλογισασθε ὅτι δειλοψυχὸς εἰ ἡν ἢ γυνὴ καίπερ μητὴρ οὐσα ὠλοφύρετο ἀν ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἰσῶς ἀν ταῦτα εἶπεν ὦ μέλεα ἐγώ γε καὶ πολλὰκις τρισαυθλία ἥτις ἑπτὰ παιδὰς τεκούσα οὐδενὸς μητὴρ γεγενῆμαι ὦ ματαῖοι ἑπτὰ κυοφορεῖαι καὶ ἀνονητοὶ ἑπτὰ δεκαμῆνοι καὶ ἀκαρποὶ τιθῆναι καὶ ταλαιπῶροι γαλακτοτροφεῖαι ματὴν δὲ ἐφ' ὑμῖν ὦ παῖδες πολλὰς ὑπεμείνα ὠδῖνας καὶ χαλεπώτερας φροντίδας ἀνατροφῆς ὦ τῶν ἐμῶν παιδῶν οἱ μὲν ἀγαμοὶ οἱ δὲ γημάντες ἀνονητοὶ οὐκ οἶσμαι ὑμῶν τέκνα οὐδὲ μαμμη κληθεῖσα μακαρισθῆσομαι ὦ ἡ πολυπαὶς καὶ καλλιπαὶς ἐγὼ γυνὴ χηρὰ καὶ μόνῃ πολυθρήνος οὐδ' ἀν ἀποθάνω θάπτοντα τῶν ὕϊων ἔξω τίνα ἀλλὰ τοῦτω τῷ θρήνῳ οὐδενὰ ὠλοφύρετο ἡ ἱέρα καὶ θεοσεβὴς μητὴρ οὐδ' ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν ἀπετρέπεν αὐτῶν τίνα οὐδ' ὥς ἀποθνήσκοντων ἐλυπηθῆ ἀλλ' ὥσπερ ἀδαμαντίνον ἐχούσα τὸν νοῦν καὶ εἰς ἀθανάσιαν ἀνατικτούσα τὸν τῶν ὕϊων ἀριθμὸν μᾶλλον ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἐπὶ τὸν θάνατον αὐτοὺς προτρέπετο ἴκετεύουσα ὦ μητὴρ δι' εὐσεβείαν θεοῦ στρατιωτῷ πρεσβυτὶ καὶ γυναι διὰ καρτερίαν καὶ τυραννὸν ἐνίκησας καὶ ἐργοῖς δυνατώτερα καὶ λόγοις ἔυρεθης ἀνδρὸς καὶ γὰρ ὅτε συνελήμφθης μετὰ τῶν παιδῶν ἑίστηκεις τὸν ἐλεάζαρον ὁρῶσα βασανιζομένον καὶ ἐλέγες τοῖς παισιν ἐν τῇ ἐβραϊδί φωνῇ ὦ παῖδες γενναῖος ὁ ἀγὼν ἐφ' ὃν κληθέντες ὑπὲρ τῆς διαμαρτυρίας τοῦ ἐθνοῦς ἐναγωνισασθε προθυμῶς ὑπὲρ τοῦ πατρῶου νόμου καὶ γὰρ αἰσχρὸν τὸν μὲν γέροντα τοῦτον ὑπομένειν τὰς διὰ τὴν εὐσεβείαν ἀλγῆδονας ὑμᾶς δὲ τοὺς νεανίσκους καταπλάγηναι τὰς βασάνους ἀναμνησθῆτε ὅτι διὰ τὸν θεὸν τοῦ κόσμου μετέλαβετε καὶ τοῦ βίου ἀπελευσάτε καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλετε πάντα πόνον ὑπομένειν διὰ τὸν θεόν δι' ὃν καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀβραάμ ἐσπευδεν τὸν ἐθνοπάτορα ὕιον σφαιγιάσαι ἰσαὰκ καὶ τὴν πατρῶαν χεῖρα ξιφηφορὸν καταφερομένην ἐπ' αὐτὸν ὁρῶν οὐκ ἐπτήξεν καὶ δανιηλ ὁ δίκαιος εἰς λέοντας ἐβλήθη καὶ ἀνανίας καὶ Ἀζαρίας καὶ μισαήλ εἰς καμίνον πυρὸς ἀπεσφενδονήθησαν καὶ ὑπεμείναν διὰ τὸν θεόν καὶ ὑμεῖς σὺν τῇ αὐτῇ πίστιν πρὸς τὸν θεόν ἐχόντες μὴ χαλεπαίνετε ἀλογιστὸν γὰρ εἰδοτάς εὐσεβείαν μὴ ἀνθίστασθαι τοῖς πόνοις διὰ τούτων τῶν λόγων ἢ ἑπταμῆτωρ ἓνα ἕκαστον τῶν ὕϊων παρακαλοῦσα ἀποθάνειν ἐπεισεν μᾶλλον ἢ παραβῆναι τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ εἰτι δὲ καὶ ταῦτα εἰδοτές ὅτι οἱ διὰ τὸν θεὸν ἀποθνήσκοντες ζῶσιν τῷ θεῷ ὥσπερ ἀβραάμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ καὶ πάντες οἱ πατριαρχαὶ ἐλέγον δὲ καὶ τῶν δορυφορῶν τινες ὅτι ὥς ἐμελλέν συλλαμβανέσθαι καὶ αὐτὴ πρὸς θάνατον ἵνα μὴ ψαυσεῖεν τίς τοῦ σώματος αὐτῆς ἑαυτὴν ἐρρίψε κατὰ τῆς πυρᾶς ὦ μητὴρ σὺν ἑπτὰ παισιν καταλυσάσα τὴν τοῦ τυραννοῦ βίαν καὶ ἀκυρώσασα τὰς κακὰς ἐπινοίας αὐτοῦ καὶ δεῖξασα τὴν τῆς πίστεως γενναίότητα καθάπερ γὰρ σὺ στεγὴ ἐπὶ τοὺς στύλους τῶν παιδῶν γενναίως ἰδρυμένη ἀκλίνης ὑπήνεγκας τὸν διὰ τῶν βασάνων σεισμόν θάρρει τοιγαρὺν ὦ μητὴρ ἱεροψυχε τὴν ἐλπίδα τῆς ὑπομονῆς βεβαίαν ἐχούσα πρὸς τὸν θεόν οὐχ' οὕτως σελήνη κατ' οὐρανὸν σὺν ἀστροῖς σεμνὴ καθέστηκεν ὥς σὺ τοὺς ἰσαστεροὺς ἑπτὰ παιδὰς φωταγωγῆσασα πρὸς τὴν εὐσεβείαν ἐντιμὸς καθέστηκας θεῷ καὶ ἐστηρίσαι σὺν αὐτοῖς ἐν οὐρανῷ ἡν γὰρ ἡ παιδοποιία σου ἀπὸ ἀβραάμ τοῦ πατρὸς εἰ δὲ ἐξὸν ἡμῖν ἡν ὥσπερ ἐπὶ τίνος ζωγραφῆσαι τὴν τῆς εὐσεβείας σου ἱστορίαν οὐκ ἀν ἐφρίττον οἱ θεωροῦντες ὁρῶντες μητέρα ἑπτὰ τέκνων δι' εὐσεβείαν ποικίλας βασάνους μεχρὶ θανάτου ὑπομείναςαν

και γαρ αξιον ην και επ αυτου του επιταφίου αναγραφαι και ταυτα τοις απο του εθνους εις μνησιν λεγομενα ενταυθα γερων ιερευς και γυνη γεραια και επτα παιδες εγκεκηδευνται δια τυραννου βιαν την εβραιων πολιτειαν καταλυσαι θελοντος οι και εξεδικησαν το γενοσ εις θεον αφορωντες και μεχρι θανατου τας βασανους υπομειναντες αληθως γαρ ην αγων θειος ο δι αυτων γεγεννημενος ηθλοθετει γαρ τοτε αρετη δι υπομονης δοκιμαζουσα το νικος αφθαρσια εν ζωη πολυχρονιω ελεαζαρ δε προηγωνιζετο η δε μητηρ των επτα παιδων ενηθλει οι δε αδελφοι ηγωνιζοντο ο τυραννος αντηγωνιζετο ο δε κοσμος και ο των ανθρωπων βιος εθεωρει θεοσεβεια δε ενικα τους εαυτης αθλητας στεφανουσα τινες ουκ εθαυμασαν τους της θειας νομοθεσιας αθλητας τινες ουκ εξεπληγησαν αυτος γε τοι ο τυραννος και ολον το συμβουλιον εθαυμασαν αυτων την υπομονην δι ην και τω θειω νυν παρεστηκασιν θρονω και τον μακαριον βιουσιν αιωνα και γαρ φησιν ο μωυσης και παντες οι ηγιασμενοι υπο τας χειρας σου και ουτοι ουν αγιασθεντες δια θεον τετιμηνται ου μονον ταυτη τη τιμη αλλα και τω δι αυτους το εθνος ημων τους πολεμious μη επικρατησαι και τον τυραννον τιμωρηθηναι και την πατριδα καθαρισθηναι ωσπερ αντιψυχον γεγονοτας της του εθνους αμαρτιας και δια του αιματος των ευσεβων εκεινων και του ιλαστηριου του θανατου αυτων η θεια προνοια τον ισραηλ προκακωθεντα διεσωσεν προς γαρ την ανδρειαν αυτων της αρετης και την επι ταις βασανois αυτων υπομονην ο τυραννος απιδων ανεκηρυξεν ο αντιοχος τοις στρατιωταις αυτου εις υποδειγμα την εκεινων υπομονην εσχεν τε αυτους γενναιους και ανδρειους εις πεζομαχίαν και πολιορκίαν και εκπορθησας ενίκησεν παντας τους πολεμious ω των αβραμιαίων σπερμάτων απογονοι παιδες ισραηλῖται πειθεσθε τω νομω τουτω και παντα τροπον ευσεβείτε γινωσκοντες οτι των παθων εστιν δεσποτης ο ευσεβης λογισμος και ου μονον των ενδοθεν αλλα και των εξωθεν πονων ανθ ων δια την ευσεβειαν προεμενοι τα σωματα τοις πονοις εκεινοι ου μονον υπο των ανθρωπων εθαυμασθησαν αλλα και θειας μεριδος κατηξιωθησαν και δι αυτους ειρηνευσεν το εθνος και την ευνομιαν την επι της πατριδος ανανεωσαμενοι εκπεπορθηκαν τους πολεμious και ο τυραννος αντιοχος και επι γης τετιμωρηται και αποθανων κολαζεται ως γαρ ουδεν ουδαμως ισχυσεν αναγκασαι τους ιεροσολυμιτας αλλοφυλησαι και των πατριων εθων εκδιαιτηθηναι τοτε απαραιστος απο των ιεροσολυμων εστρατευσεν επι περσας ελεγεν δε η μητηρ των επτα παιδων και ταυτα τα δικαιωματα τοις τεκνοις οτι εγω εγεννηθην παρθενος αγνη ουδε υπερεβην πατρικον οικον εφυλασσον δε την ωκοδομημενην πλευραν ουδε εφθειρεν με λυμεων ερημιας φθορευς εν πεδιω ουδε ελυμνηματο μου τα αγνα της παρθενιας λυμεων απατης οφεις εμεινα δε χρονον ακμης συν ανδρι τουτων δε ενηλικων γενομενων ετελευτησεν ο πατηρ αυτων μακαριος μεν εκεινος τον γαρ της ευτεκνίας βιον επιζησας τον της ατεκνίας ουκ ωδυνηθη καιρον ος εδιδασκεν υμας ετι ων συν υμιν τον νομον και τους προφητας τον αναιρεθεντα αβελ υπο καιν ανεγινωσκεν τε υμιν και τον ολοκαρπουμενον ισαακ και τον εν φυλακη ιωσηφ ελεγεν δε υμιν τον ζηλωτην φινεες εδιδασκεν τε υμας τους εν πυρι ανανιαν και αζαριαν και μισαηλ εδοξαζεν δε και τον εν λακκω λεοντων δανιηλ ον εμακαριζεν υπεμνησκειν δε υμας και την ησαιου γραφην την λεγουσαν καν δια πυρος διελθης φλοξ ου κατακαυσει σε

τον ύμνογραφον εμελῳδει ὕμιν δαυιδ λεγοντα πολλαι ἄι θλιψεις των δικαιων τον σαλωμωντα επαροιμιαζεν ὕμιν λεγοντα ξυλον ζωης εστιν τοις ποιουσιν αυτου το θελημα τον ιεζεκιηλ επιστοποιει τον λεγοντα ει ζησεται τα οστα τα ξηρα ταυτα ωδην μεν γαρ ἦν ἐδίδαξεν μουσης ουκ επελαθετο διδασκων την λεγουσαν εγω αποκτενω και ζην ποιησω ἡ αὕτη ἡ ζῶη ὑμῶν και ἡ μακροτης των ἡμερων ω πικρας της τοτε ἡμερας και ου πικρας ὅτε ὁ πικρος ἑλλήνων τυραννος πυρ πυρι σβεσας λεβησιν ὦμοις και ζεουσι θυμοις αγαγων επι τον καταπελτην και παλιν τας βασανους αυτου τους ἑπτα παιδας της αβρααμιτιδος τας των ομμάτων κορας επηρωσεν και γλώσσας εξετεμεν και βασανους ποικιλαις απεκτεινεν ὑπερ ὧν ἡ θεία δική μετῆλθεν και μετελευσεται τον αλαστορα τυραννον ὁι δε αβρααμιοι παιδες συν τη ἀθλοφορῳ μητρι εις πατερων χορον συναγελαζονται ψυχας ἄγνας και ἀθανατους ἀπειληφοτες παρα του θεου ὡ ἡ δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην

μακαριος ανηρ ὅς ουκ επορευθη εν βουλη ασεβων και εν ὁδῳ ἁμαρτωλων ουκ εστη και επι καθεδραν λοιμῶν ουκ εκαθισεν ἀλλ ἡ εν τῷ νόμῳ κυρίου το θελημα αυτου και εν τῷ νόμῳ αυτου μελετησει ἡμερας και νυκτος και εσται ὡς το ξυλον το πεφυτευμενον παρα τας διεξοδους των ὕδατων ὁ τον καρπον αυτου δωσει εν καιρῳ αυτου και το φυλλον αυτου ουκ απορρυησεται και παντα ὅσα αν ποιη κατευοδωθησεται ουχ ὅπως ὁι ασεβεις ουχ ὅπως ἀλλ ἡ ὡς ὁ χνους ὃν εκριπτει ὁ ανεμος απο προσωπου της γῆς δια τουτο ουκ ἀναστησονται ασεβεις εν κρισει ουδε ἁμαρτωλοι εν βουλη δικαιων ὅτι γινωσκει κυριος ὁδον δικαιων και ὁδος ασεβων ἀπολειται

ἵνα τι εφρυαξαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα παρεστησαν ὁι βασιλεις της γῆς και ὁι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου διαψάλμα διαρρηξῶμεν τους δεσμούς αυτων και απορριψῶμεν ἀφ ἡμῶν τον ζυγον αυτων ὁ κατοικων εν ουρανοις εκγελασεται αυτους και ὁ κυριος εκμυκτηριει αυτους τότε λαλησει προς αυτους εν ὀργῇ αυτου και εν τῷ θυμῳ αυτου ταραξει αυτους εγω δε κατεσταθην βασιλεὺς ὑπ αυτου επι σιων ὁρος το ἅγιον αυτου διαγγελλων το προσταγμα κυρίου κυριος ειπεν προς με υἱος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε αιτησαι παρ εμου και δωσω σοι εθνη την κληρονομίαν σου και την κατασχεσιν σου τα περατα της γῆς ποιμανεις αυτους εν ῥάβδῳ σιδηρᾷ ὡς σκευος κεραμειῶς συντριψεις αυτους και νυν βασιλεις συνετε παιδευθητε παντες ὁι κρινοντες την γῆν δουλευσατε τῷ κυρίῳ εν φόβῳ και ἀγαλλιασθε αὐτῷ εν τρωμῇ δραξασθε παιδείας μηποτε ὀργισθῇ κυριος και ἀπολεισθε ἐξ ὁδοῦ δικαιοῦς ὅταν ἐκκαυθῇ εν ταχείῃ ὁ θυμὸς αυτου μακαριοι παντες ὁι πεποιθότες ἐπ αὐτῷ

ψαλμος τῷ δαυιδ ὅποτε ἀπεδιδρασκεν ἀπο προσωπου ἀβεσσαλωμ του υἱου αυτου κυριε τι ἐπληθυνθησαν ὁι θλιβοντες με πολλοι ἐπαινιστανται ἐπ ἐμε πολλοι λεγουσιν τῇ ψυχῇ μου ουκ εστιν σωτηρία αὐτῷ εν τῷ θεῷ αυτου διαψάλμα συ δε κυριε ἀντιλημπτωρ μου ει δοξα μου και ὕψων την κεφαλὴν μου φωνῇ μου προς κυριον ἐκεκραξα και ἐπηκουσεν μου ἐξ ὀρους ἁγίου αυτου διαψάλμα εγω ἐκοιμηθην και ὑπνωσα ἐξηγερθην ὅτι κυριος ἀντιλημψεται μου ου φοβηθησομαι ἀπο μυριαδων λαου των κυκλῶ συνεπιτιθεμενων μοι ἀναστα κυριε σωσον με ὁ θεος μου ὅτι συ ἐπαταξας παντας τους ἐχθραινοντας μοι

ματαιως οδοντας ἀμαρτωλων συνετριψας του κυριου ἡ σωτηρια και επι τον λαον σου ἡ εὐλογια σου

εις το τελος εν ψαλμοις ὠδῃ τῷ δαυιδ εν τῷ επικαλεισθαι με εισηκουσεν μου ὁ θεος της δικαιοσυνης μου εν θλιψει ἐπλατυνας μοι οἰκτιρησον με και εισακουσον της προσευχης μου υἱοι ἀνθρωπων ἕως ποτε βαρυκαρδιοι ἵνα τι ἀγαπατε ματαιοτητα και ζητετε ψευδος διαψαλμα και γινωτε ὅτι ἐθαυμαστωσεν κυριος τον ὅσιον αὐτου κυριος εισακουσεται μου εν τῷ κεκραγεναι με προς αὐτον ὀργιζεσθε και μὴ ἀμαρτανετε λεγετε εν ταις καρδιαις ὑμῶν και επι ταις κοιταις ὑμῶν κατανυγητε διαψαλμα θυσατε θυσιαν δικαιοσυνης και ἐλπισατε επι κυριον πολλοι λεγουσιν τις δεῖξει ἡμῖν τα ἀγαθα ἐσημειωθῇ εφ ἡμας το φῶς του προσωπου σου κυριε ἐδωκας ευφροσυνην εις την καρδιαν μου ἀπο καιρου σιτου και οἶνου και ἐλαίου αὐτων ἐπληθυνθησαν εν εἰρηνῇ επι το αὐτο κοιμηθῆσμαι και ὑπνωσῶ ὅτι συ κυριε κατα μονας ἐπ ἐλπίδι κατωκισας με

εις το τελος ὑπερ της κληρονομουσης ψαλμος τῷ δαυιδ τα ῥήματα μου ἐνωτισαι κυριε συνες της κραυγης μου προσχες τῇ φωνῇ της δεησεως μου ὁ βασιλευς μου και ὁ θεος μου ὅτι προς σε προσευξομαι κυριε το πρῶν εισακουση της φωνης μου το πρῶν παραστησομαι σοι και ἐποψομαι ὅτι οὐχι θεος θελων ἀνομίαν συ εἰ οὐδε παροικησει σοι πονηρευομενος οὐ διαμενουσιν παρὰ νομοι κατεναντι των ὀφθαλμων σου ἐμίσησας πάντας τους ἐργαζομενους τὴν ἀνομίαν ἀπολεις πάντας τους λαλουντας το ψευδος ἀνδρα ἁίματων και δολιον βδελυσσεται κυριος ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πληθῇ του ἁγίους σου εἰσελευσομαι εις τον οικον σου προσκυνησῶ προς ναον ἁγίων σου ἐν φοβῷ σου κυριε ὁδηγήσον με ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου ἐνεκα των ἐχθρῶν μου κατευθυνον ἐνώπιον μου τὴν ὁδόν σου ὅτι οὐκ ἐστὶν ἐν τῷ στοματι αὐτῶν ἀληθεια ἡ καρδία αὐτῶν ματαια ταφος ἀνεωγμενος ὁ λαρυγξ αὐτῶν ταις γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιουσιν κρινον αὐτους ὁ θεος ἀποπεσάτωσαν ἀπο των διαβουλιῶν αὐτῶν κατὰ το πλῆθος των ἀσεβειῶν αὐτῶν ἐξώσον αὐτους ὅτι παρεπικράναν σε κυριε και ευφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σε εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται και κατασκήνωσεις ἐν αὐτοῖς και καυχῶνται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες το ὄνομα σου ὅτι συ εὐλογησεις δικαίον κυριε ὥς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφανώσας ἡμᾶς

εις το τελος ἐν ὕμνοις ὑπερ της οὕδοις ψαλμος τῷ δαυιδ κυριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλεγξῇς με μὴδὲ τὴ ὀργὴ σου παιδεύσης με ἐλεῆσον με κυριε ὅτι ἀσθενής εἰμι ἰάσαι με κυριε ὅτι ἐταραχθῇ τὰ ὀστέα μου και ἡ ψυχὴ μου ἐταραχθῇ σφοδρὰ και συ κυριε ἕως ποτε ἐπιστρέψον κυριε ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου σώσον με ἐνεκεν του ἐλεους σου ὅτι οὐκ ἐστὶν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεὺς σου ἐν δὲ τῷ ᾄδῃ τις ἐξομολογησεται σοὶ ἐχοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλινὴν μου ἐν δακρυσὶν μου τὴν στρωμνὴν μου βρεξῶ ἐταραχθῇ ἀπο θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπαλαιώθην ἐν πασὶν τοῖς ἐχθροῖς μου ἀποστήτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζομενοὶ τὴν ἀνομίαν ὅτι εἰσηκουσεν κυριος της φωνης του κλαυθμοῦ μου εισηκουσεν κυριος της δεησεως μου κυριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο ἀισχυνθῆναι και ταραχθῆναι σφοδρὰ πάντες οἱ ἐχθροὶ μου ἀποστραφῆναι και καταίσχυνθῆναι σφοδρὰ διὰ ταχους

ψαλμος τῷ δαυιδ ὃν ἤσεν τῷ κυρίῳ ὑπερ των λόγων χουσι υἱοὺ ἰεμενι κυριε ὁ θεος μου ἐπὶ σοὶ ἠλπισα σώσον με ἐκ πάντων των

διωκόντων με και ῥύσαι με μηποτε ἄρπαση ὡς λεων την ψυχην μου μη οντος λυτρουμένου μηδε σωζοντος κυριε ὁ θεος μου ει ποιησας τουτο ει εστιν αδικια εν χερσιν μου ει ανταπεδωκα τοις ανταποδιδουσιν μοι κακα αποπεσοιν αρα απο των εχθρων μου κενος καταδιωξαι αρα ὁ εχθρος την ψυχην μου και καταλαβει και καταπατησαι εις γην την ζων μου και την δοξαν μου εις χουν κατασκηνωσαι διαψαλμα αναστηθι κυριε εν οργη σου ὑψωθητι εν τοις περασι των εχθρων μου εξεγερθητι κυριε ὁ θεος μου εν προσταγματι ὦ ενετειλω και συναγωγη λαων κυκλωσει σε και ὑπερ ταυτης εις ὑψος επιστρεψον κυριος κρινει λαους κρινον με κυριε κατα την δικαιοσυνην μου και κατα την ακακιαν μου επ εμοι συντελεσθητω δη πονηρια ἁμαρτωνων και κατευθυνεις δικαιον εταζων καρδιας και νεφρους ὁ θεος δικαιο ἡ βοηθεια μου παρα του θεου του σωζοντος τους ευθεις τη καρδια ὁ θεος κριτης δικαιος και ισχυρος και μακροθυμος μη οργην επαγων καθ ἑκαστην ἡμεραν εαν μη επιστραφητε την ῥομφαιαν αυτου στιλβωσει το τοξον αυτου ενετεινεν και ἡτοιμασεν αυτο και εν αυτω ἡτοιμασεν σκευη θανατου τα βελη αυτου τοις καιομενοις εξειργασατο ιδου ωδινησεν αδικιαν συνελαβεν πονον και ετεκεν ανομιαν λαχκον ωρυξεν και ανεσκαψεν αυτον και εμπεσειται εις βοθρον ὃν ειργασατο επιστρεφει ὁ πονος αυτου εις κεφαλην αυτου και επι κορυφην αυτου ἡ αδικια αυτου καταβησεται εξομολογησομαι κυριω κατα την δικαιοσυνην αυτου και ψαλω τω ονοματι κυριου του ὑψιστου

εις το τελος ὑπερ των ληνων ψαλμος τω δαυιδ κυριε ὁ κυριος ἡμων ὡς θαυμαστον το ονομα σου εν παση τη γη ὅτι επηρθη ἡ μεγαλοπρεπεια σου ὑπεραν των ουρανων εκ στοματος νηπιων και θηλαζόντων κατηρτισω αινον ἕνεκα των εχθρων σου του καταλυσαι εχθρον και εκδικητην ὅτι οψομαι τους ουρανους εργα των δακτυλων σου σεληνην και αστερας ἃ συ εθεμελιωσας τι εστιν ανθρωπος ὅτι μιμνησκη αυτου ἡ υιος ανθρωπου ὅτι επισκεπτη αυτον ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελους δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον και κατεστησας αυτον επι τα εργα των χειρων σου παντα ὑπεταζας ὑποκατω των ποδων αυτου προβατα και βοας πασας ετι δε και τα κτηνη του πεδιου τα πετεινα του ουρανου και τους ιχθυας της θαλασσης τα διαπορευομενα τριβους θαλασσων κυριε ὁ κυριος ἡμων ὡς θαυμαστον το ονομα σου εν παση τη γη

εις το τελος ὑπερ των κρυφίων του υιου ψαλμος τω δαυιδ εξομολογησομαι σοι κυριε εν ὅλη καρδια μου διηγησομαι παντα τα θαυμασια σου ευφρανθησομαι και αγαλλιασομαι εν σοι ψαλω τω ονοματι σου ὑψιστε εν τω αποστραφηναι τον εχθρον μου εις τα οπισω ασθενησουσιν και απολουνται απο προσωπου σου ὅτι ποιησας την χρισιν μου και την δικην μου εκαθισας επι θρονου ὁ κρινων δικαιοσυνην επετιμησας εθνεσιν και απωλετο ὁ ασεβης το ονομα αυτων εξηλειψας εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος του εχθρου εξελιπον αἱ ῥομφαιαι εις τελος και πολεις καθειλες απωλετο το μνημοσυνον αυτων μετ ηχους και ὁ κυριος εις τον αιωνα μενει ἡτοιμασεν εν χρισει τον θρονον αυτου και αυτος κρινει την οικουμενην εν δικαιοσυνη κρινει λαους εν ευθυτητι και εγενετο κυριος καταφυγη τω πενήτῃ βοηθος εν ευκαιριας εν θλιψει και ελπισατωσαν επι σε ὅι γινωσκοντες το ονομα σου ὅτι ουκ εγκατελιπες τους εκζητουντας σε κυριε ψαλατε τω κυριω τω κατοικουντι εν σιων αναγγειλατε εν τοις

εθνησιν τα επιτηδεύματα αυτού ότι εκζητών τα ἅμματα αὐτῶν ἐμνη-
σθή οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων ἐλεῆσον με κυριε ἰδε
τὴν ταπεινώσιν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ ὕψων με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ
θανάτου ὅπως ἀν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνεσεῖς σου ἐν ταῖς πυλαῖς
τῆς θυγατρὸς σιών ἀγαλλιάσσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἐνεπαγγέσαν
ἐθνη ἐν διαφθορᾷ ἢ ἐποίησαν ἐν παγίδι ταύτῃ ἢ ἐκρύψαν συνελήμφθη
ὁ πους αὐτῶν γινώσκεται κυριὸς κρίματα ποίων ἐν τοῖς ἐργοῖς τῶν
χειρῶν αὐτοῦ συνελήμφθη ὁ ἁμαρτωλὸς ὡδὴ διαψάλματος ἀποστρα-
φῆτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην πάντα τὰ ἐθνη τὰ ἐπιλανθάνομενα
τοῦ θεοῦ ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχὸς ἡ ὑπόμνη τῶν
πενήτων οὐκ ἀπολείπεται εἰς τὸν αἰῶνα ἀναστήθι κυριε μὴ κραταίουςθω
ἀνθρώπος κριθήτωσαν ἐθνη ἐνώπιόν σου καταστήσον κυριε νομοθε-
τὴν ἐπ' αὐτοὺς γνῶτωσαν ἐθνη ὅτι ἀνθρώποι εἰσιν διαψάλμα ἵνα τι
κυριε ἀφεστήκας μακροθὺν ὑπερῶρας ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει ἐν τῷ
ὑπερῶρανενευσθῇ τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχὸς συλλαμβάνονται
ἐν διαβουλίῳ οἷς διαλογίζονται ὅτι ἐπαινείται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς
ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ὁ ἀδίκων ἐνευλογεῖται παρῶξυνεν τὸν
κυριὸν ὁ ἁμαρτωλὸς κατὰ τὸ πληθὺς τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει
οὐκ ἐστὶν ὁ θεὸς ἐνώπιόν αὐτοῦ βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν πα-
ντί καιρῷ ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματα σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πάντων
τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐ μὴ
σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἀνευ κακοῦ οὐ ἀρας τὸ στόμα αὐτοῦ
γεμεί καὶ πικρίας καὶ δόλου ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος
ἐγκαθῆται ἐνεδρά μετὰ πλουσίων ἐν ἀποκρυφοῖς ἀποκτεῖναι αἰῶν ὅι
οφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πενήτα ἀποβλεποῦσιν ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρυφῷ
ὡς λέων ἐν τῇ μανδρᾷ αὐτοῦ ἐνεδρεύει τοῦ ἄρπασαι πτωχὸν ἄρπασαι
πτωχὸν ἐν τῷ ἐλκύσαι αὐτὸν ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτὸν
κυψεί καὶ πεσείται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεύσαι τῶν πενήτων εἶπεν γὰρ
ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιελήσεται ὁ θεὸς ἀπεστρέψεν τὸ πρόσωπον αὐ-
τοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος ἀναστήθι κυριε ὁ θεὸς ὕψωθήτω ἡ χεὶρ
σου μὴ ἐπιλαθῇ τῶν πενήτων ἔνεκεν τίνος παρῶξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν
θεὸν εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει βλέπεις ὅτι σὺ πονοῦν
καὶ θυμὸν κατανόεις τοῦ παραδουναὶ αὐτοὺς εἰς χεῖρας σου σοὶ οὐν
ἐγκαταλείπεται ὁ πτωχὸς ὀρφανὸς σὺ ἡσθία βοηθῶν συντριψὼν τὸν
βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ
καὶ οὐ μὴ ἐυρεθῇ δι' αὐτὴν βασιλεύσει κυριὸς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ἀπολείσθῃ ἐθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ τὴν ἐπιθυμίαν
τῶν πενήτων εἰσηκούσεν κυριὸς τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν
προσεσχεν τὸ οὖς σου κρίναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ ἵνα μὴ προσθῇ ἐτι
τοῦ μεγαλᾶναι ἀνθρώπος ἐπὶ τῆς γῆς

εἰς τὸ τέλος ψάλμος τῷ δαυὶδ ἐπὶ τῷ κυρίῳ πεποιθὴ πᾶς ἐρείτε τῇ
ψυχῇ μου μετανάστευε ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτω-
λοὶ ἐνετεινάν τοξὸν ἡτοίμασαν βέλη εἰς φάρετραν τοῦ κατατοξεύσαι
ἐν σκοτομνῇ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ ὅτι ἅ κατηρτίσω καθείλιν ὁ δὲ
δικαῖος τί ἐποίησεν κυριὸς ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ κυριὸς ἐν οὐρανῷ ὁ
θρόνος αὐτοῦ ὅι οφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πενήτα ἀποβλεποῦσιν τὰ βλε-
φάρᾳ αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς ἰοὺς τῶν ἀνθρώπων κυριὸς ἐξετάζει τὸν
δικαῖον καὶ τὸν ἀσεβῆ ὁ δὲ ἀγαπᾶν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν
ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας πυρ καὶ θείον καὶ πνεῦμα καταιγι-
δὸς ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν ὅτι δικαῖος κυριὸς καὶ δικαιοσύνας

ηγάπησεν ευθύτητα ειδεν το προσωπον αυτου

εις το τέλος ὑπερ της ογδοης ψαλμος τω δαυιδ σωσον με κυριε ὅτι εκλελοιπεν ὅσιος ὅτι ὠλιγωθήσαν αἱ ἀληθειας ἀπο των ὤων των ἀνθρώπων ματαία ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτου χειλὴ δολία ἐν καρδία καὶ ἐν καρδία ἐλάλησαν ἐξολοθρευσαί κυριος πάντα τὰ χειλὴ τὰ δολία καὶ γλώσσαν μεγαλορρημονα τοὺς εἰποντας τὴν γλώσσαν ἡμῶν μεγαλυνουμεν τὰ χειλὴ ἡμῶν παρ ἡμῶν ἐστὶν τὶς ἡμῶν κυριος ἐστὶν ἀπο τῆς ταλαιπωρίας των πτωχῶν καὶ ἀπο τοῦ στεναγμοῦ των πενήτων νυν ἀναστήσομαι λέγει κυριος ἴησομαι ἐν σωτηρία παρρησιασσομαι ἐν αὐτῷ τὰ λόγια κυρίου λόγια ἄγνα ἀργυρίου πεπυρωμενον δοκιμιον τῇ γῇ κεκαθαρισμενον ἑπταπλασιῶς σύ κυριε φυλάξεις ἡμᾶς καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπο τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα κυκλῶ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσιν κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς ὕιους των ἀνθρώπων

εις το τέλος ψαλμος τω δαυιδ ἕως ποτε κυριε ἐπιλήση μου εἰς τέλος ἕως ποτε ἀποστρέψεις τὸ προσωπον σου ἀπ ἐμοῦ ἕως τίνος ἴησομαι βούλας ἐν ψυχῇ μου ὀδυνας ἐν καρδία μου ἡμέρας ἕως ποτε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρὸς μου ἐπ ἐμε ἐπιβλέψον εἰσακούσον μου κυριε ὁ θεὸς μου φωτίσον τοὺς ὀφθαλμούς μου μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον μήποτε εἰπῇ ὁ ἐχθρὸς μου ἰσχύσα πρὸς αὐτὸν οἱ θλιβόντες με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῇ ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλεεῖ σου ἠλπισα ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἄσω τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντι με καὶ ψάλλω τῷ ὀνοματι κυρίου τοῦ ὑψίστου

εις το τέλος ψαλμος τω δαυιδ εἶπεν ἀφρων ἐν καρδία αὐτου οὐκ ἐστὶν θεὸς διεψύθειραν καὶ ἐβδελυχθήσαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν οὐκ ἐστὶν ποιὼν χρηστότητα οὐκ ἐστὶν ἕως ἑνὸς κυριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διεκυψεν ἐπὶ τοὺς ὕιους των ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἐστὶν συνίων ἡ ἐκζητῶν τὸν θεὸν πάντες ἐξεκλίναν ἅμα ἠχρεώθησαν οὐκ ἐστὶν ποιὼν χρηστότητα οὐκ ἐστὶν ἕως ἑνὸς ταφὸς ἀνεωγμενος ὁ λαρυγξ αὐτῶν τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐδολίουσαν ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χειλὴ αὐτῶν ὦν τὸ στόμα ἀρας καὶ πικρίας γεμει ὀξεῖς οἱ ποδὲς αὐτῶν ἐκχεαὶ ἅμα συντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν τὰς ὁδοῖς αὐτῶν καὶ ὁδὸν εἰρηνης οὐκ ἐγνώσαν οὐκ ἐστὶν φόβος θεοῦ ἀπεναντί των ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν οἱ κατεσθιοντες τὸν λαὸν μου βρώσει ἀρτοῦ τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο ἐκεῖ ἐδεδίλιασαν φόβῳ οὐ οὐκ ἦν φόβος ὅτι ὁ θεὸς ἐν γενεᾷ δικαία βούλην πτωχοῦ κατήσχυνατε ὅτι κυριος ἐλπίς αὐτοῦ ἐστὶν τὶς δώσει ἐκ σίων τὸ σωτήριον τοῦ ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιασθῶ ἰακωβ καὶ εὐφρανθήτω ἰσραὴλ

ψαλμος τω δαυιδ κυριε τὶς παροίκησει ἐν τῷ σκηνωματι σου καὶ τὶς κατασκήνωσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου πορευόμενος ἀμώμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην λαλῶν ἀληθειαν ἐν καρδία αὐτοῦ ὅς οὐκ ἐδολῶσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ οὐδὲ ἐποίησεν τῷ πλησίον αὐτοῦ κακὸν καὶ ονειδισμόν οὐκ ἐλάβεν ἐπὶ τοὺς ἐγγίστα αὐτοῦ ἐξουδενῶται ἐν ὁμνῶν των πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθέτων τὸ ἀργυρίου αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τοκῶ καὶ δῶρα ἐπ ἀθώοις οὐκ ἐλάβεν ὁ ποιὼν ταῦτα οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα

στηλογραφία τω δαυιδ φυλάξον με κυριε ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα εἶπα τῷ κυρίῳ κυριος μου εἰ σύ ὅτι των ἀγαθῶν μου οὐ χρειαν ἔχεις τοῖς

ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμαστώσεν πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθενεῖαι αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐταχυναν οὐ μὴ συναγαγῶ τας συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ ἁμάτων οὐδὲ μὴ μνηστῶ των ονομάτων αὐτῶν δια χειλέων μου κυριὸς ἡ μερίς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου σὺ εἶ ὁ ἀποκαθίστων τὴν κληρονομίαν μου ἐμοὶ σχοινία ἐπέπεσαν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοι ἐστὶν εὐλογῆσω τὸν κυρίον τὸν συνεντισάντα με ἐτι δε καὶ ἕως νυκτός ἐπαίδευσαν με οἱ νεφροὶ μου προώρωμην τὸν κυρίον ἐνώπιον μου δια παντός ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν ἵνα μὴ σαλευθῶ δια τοῦτο ἠυφρανθῇ ἡ καρδία μου καὶ ἠγαλλίασατο ἡ γλῶσσα μου ἐτι δε καὶ ἡ σαρξ μου κατασκήνωσεν ἐπ ἐλπίδι ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιον σου ἰδεῖν διαφθοράν ἐγνωρίσας μοι ὁδούς ζωῆς πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου τερπνοτήτες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος

προσευχὴ τοῦ δαυὶδ εἰσακούσον κυριε τῆς δικαιοσύνης μου προσχες τῇ δεήσει μου ἐνωπίσαι τῆς προσευχῆς μου οὐκ ἐν χεῖλεσιν δολίοις ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξελθεῖ οἱ οφθαλμοὶ μου ἰδένωσαν εὐθυτήτας ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου ἐπεσκεψάμην νυκτός ἐπύρωσας με καὶ οὐκ εὔρεθῇ ἐν ἐμοὶ ἀδικία ὅπως ἀν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα των ἀνθρώπων δια τοὺς λόγους των χειλέων σου ἐγὼ ἐφυλάξα ὁδούς σκληρὰς καταρτίσαι τὰ διαβήματα μου ἐν ταῖς τριβόις σου ἵνα μὴ σαλευθῶσιν τὰ διαβήματα μου ἐγὼ ἐκεκραζά ὅτι ἐπῆκουσας μου ὁ θεὸς κλίνων τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσακούσων των ῥημάτων μου θαυμάστῳσων τὰ ἔλεη σου ὁ σωζὼν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σε ἐκ των ἀνθεσθηκότων τῇ δεξιᾷ σου φυλάζων με ὥς κοράν οφθαλμοῦ ἐν σκεπῇ των πτερυγῶν σου σκεπασεις με ἀπο προσώπου ἀσεβῶν των ταλαιπωρησάντων με οἱ ἐχθροὶ μου τὴν ψυχὴν μου περιεσχόν τὸ στεᾶρ αὐτῶν συνεκλείσαν τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερῆφανιαν ἐκβαλλόντες με νυνὶ περιεκυκλώσαν με τοὺς οφθαλμούς αὐτῶν ἐθέντο ἐκκλίνειν ἐν τῇ γῇ ὑπελάβον με ὥσει λέων ἑτοιμὸς εἰς θῆραν καὶ ὥσει σκυμνὸς οἰκῶν ἐν ἀποκρυφοῖς ἀναστήθῃ κυριε προφθάσον αὐτοὺς καὶ ὑποσκελίσον αὐτοὺς ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπο ἀσεβούς ῥόμφαιαν σου ἀπο ἐχθρῶν τῆς χειρὸς σου κυριε ἀπο ὀλιγῶν ἀπο γῆς διαμερίσον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ των κεκρυμμένων σου ἐπλησθῇ ἡ γαστήρ αὐτῶν ἐχόρτασθησαν ὕων καὶ ἀφῆκαν τὰ καταλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσυνῇ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ σου χορτάσθησομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δοξάν σου

εἰς τὸ τέλος τῷ παιδί κυρίου τῷ δαυίδ ἃ ἐλάλησεν τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ὥδης ταύτης ἐν ἡμέρᾳ ἡ ἐρρύσατο αὐτὸν κυριὸς ἐκ χειρὸς παντῶν των ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς σαουλ καὶ εἶπεν ἀγαπήσω σε κυριε ἡ ἰσχύς μου κυριὸς στερῶμα μου καὶ καταφυγὴ μου καὶ ῥύστης μου ὁ θεὸς μου βοηθὸς μου καὶ ἐλπὼ ἐπ αὐτὸν ὑπεράσπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου ἀντιλημπτῶρ μου αἰνῶν ἐπικαλεσομαι κυρίον καὶ ἐκ των ἐχθρῶν μου σωθῆσομαι περιεσχόν με ὠδίνες θανάτου καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξαν με ὠδίνες ἄδου περιεκυκλώσαν με προεφθάσαν με παγίδες θανάτου καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαι με ἐπεκαλεσαμην τὸν κυρίον καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκεκραζά ἠκούσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελευσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ καὶ ἐσαλευθῇ καὶ ἐντρομὸς ἐγενήθῃ ἡ γῇ καὶ τὰ θεμέλια των ὀρέων ἐταραχθῇσιν καὶ ἐσαλευθῇσιν ὅτι ὠργίσθῃ αὐτοὺς

ὁ θεὸς ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλόγισεν ἀνθράκες ἀνηφθῆσαν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐκλινεν οὐρανὸν καὶ κατέβη καὶ γνόφος ὑποὺς τοὺς ποδας αὐτοῦ καὶ ἐπεβῆ ἐπὶ χερουβὶν καὶ ἐπετασθῆ ἐπετασθῆ ἐπὶ πτερυγῶν ἀνεμῶν καὶ εἶθετο σκότος ἀποκρυφῆν αὐτοῦ κυκλῶ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκοτεῖνον ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀερῶν ἀπὸ τῆς τηλαυγησεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διηλύθον χαλαῖα καὶ ἀνθράκες πυρὸς καὶ ἐβροντήσεν ἐξ οὐρανοῦ κυριὸς καὶ ὁ ὑψίστος ἐδῶκεν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλεν βελη καὶ ἐσκορπίσεν αὐτοὺς καὶ ἀστράπας ἐπλήθυνεν καὶ συνεταράξεν αὐτοὺς καὶ ὠφθῆσαν αἱ πηγαὶ τῶν ὕδατων καὶ ἀνεκαλυφθῆ τα θεμελία τῆς οἰκουμένης ἀπὸ ἐπιτιμῆσεως σου κυριε ἀπὸ ἐμπνευσεως πνεύματος ὀργῆς σου ἐξαπέστειλεν ἐξ ὑψους καὶ ἐλάβεν με προσελαβετο με ἐξ ὕδατων πολλῶν ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ τῶν μισούντων με ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμε προσεφθασαν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως μου καὶ ἐγένετο κυριὸς ἀντιστηριγμὰ μου καὶ ἐξηγάγεν με εἰς πλατυσμόν ῥύσεται με ὅτι ἠθελήσεν με ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ τῶν μισούντων με καὶ ἀναποδώσει μοι κυριὸς κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαρίστητά των χειρῶν μου ἀναποδώσει μοι ὅτι ἐφυλάξα τὰς ὁδοὺς κυρίου καὶ οὐκ ἠσεβήσα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιον μου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπεστήσα ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐσομαι ἀμώμος μετ' αὐτοῦ καὶ φυλαξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀναποδώσει μοι κυριὸς κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαρίστητά των χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ μετὰ ὁσίου ὁσιώθησιν καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῶος ἐστὶ καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτός ἐστὶ καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρεφείς ὅτι συ λαὸν ταπεινὸν σώσεις καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις ὅτι συ φωτίζεις λυχνὸν μου κυριε ὁ θεὸς μου φωτίζεις τὸ σκότος μου ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατῆριου καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι τείχος ὁ θεὸς μου ἀμώμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ τὰ λόγια κυρίου πεπυρωμένα ὑπερασπιστὴς ἐστὶν πάντων τῶν ἐλπίζοντων ἐπ' αὐτὸν ὅτι τις θεὸς πλὴν τοῦ κυρίου καὶ τις θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ περιζώνων με δυναμὶν καὶ εἶθετο ἀμώμον τὴν ὁδὸν μου ὁ καταρτιζόμενος τοὺς ποδας μου ὥς ἐλαφρὸν καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἴστων με διδασκῶν χειρὰς μου εἰς πόλεμον καὶ εἶθου τοξὸν χαλκῶν τοὺς βραχίονας μου καὶ ἐδῶκας μοι ὑπερασπισμόν σωτηρίας μου καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελαβετο μου καὶ ἡ παιδεία σου ἀνωρθώσεν με εἰς τέλος καὶ ἡ παιδεία σου αὕτη με διδάξει ἐπλατύνας τὰ διαβήματα μου ὑποκάτω μου καὶ οὐκ ἠσθენήσαν τὰ ἰχνη μου καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου καὶ καταληψομαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι ἕως ἀν' ἐκλιπῶσιν ἐκθλίψω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ δυνῶνται στήναι πέσουνται ὑποὺς τοὺς ποδας μου καὶ περιέζωσας με δυναμὶν εἰς πόλεμον συνεποδίσας πάντας τοὺς ἐπανιστάνομένους ἐπ' ἐμε ὑποκάτω μου καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἐδῶκας μοι νῶτον καὶ τοὺς μισούντας με ἐξώλεθρεύσας ἐκεκράζαν καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων πρὸς κυρίον καὶ οὐκ εἰσηκούσεν αὐτῶν καὶ λεπυνῶ αὐτοὺς ὥς χοὺν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου ὥς πῆλον πλατειῶν λεανῶ αὐτοὺς ῥύσῃ με ἐξ ἀντιλογίῶν λαοῦ καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν λαὸς ὃν οὐκ ἐγνων ἐδουλεύσεν μοι εἰς ἀκοήν ὥτι οὐκ ὕπηκούσεν μοι υἱοὶ ἀλλοτρίοι ἐψεύσαντο μοι υἱοὶ ἀλλοτρίοι ἐπαλαίωθησαν καὶ ἐχώλῃαν ἀπὸ τῶν τριβῶν αὐτῶν ζῇ κυριὸς καὶ εὐλογητός ὁ θεὸς μου καὶ ὑψωθείτω ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου ὁ θεὸς ὁ δίδους ἐκδίκησεις ἐμοὶ καὶ

ὑποταξας λαους ὑπ εμε ὁ ῥυστης μου ἐξ ἐχθρων μου οργιλων απο των επανιστανομενων επ εμε ὑψωσεις με απο ανδρος αδικου ῥυση με δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν κυριε και τω ονοματι σου ψαλω μεγαλυνων τας σωτηριας του βασιλεως αυτου και ποιων ελεος τω χριστω αυτου τω δαυιδ και τω σπερματι αυτου ἕως αιωνος

εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ ὁι ουρανοι διηγουνται δοξαν θεου ποιησιν δε χειρων αυτου αναγγελλει το στερεωμα ἡμερα τη ἡμερα ερευγεται ῥημα και νυξ νυκτι αναγγελλει γνωσιν ουκ εισιν λαλεια ουδε λογοι ὧν ουχι ακουονται ἅι φωναι αυτων εις πασαν την γην ἐξηλθεν ὁ φθογγος αυτων και εις τα περατα της οικουμενης τα ῥήματα αυτων εν τω ἡλιω εθετο το σκηνωμα αυτου και αυτος ὡς νυμφιος εκπορευομενος εκ παστου αυτου αγαλλιασεται ὡς γιγας δραμειν ὁδον αυτου απ ακρου του ουρανου ἡ ἐξοδος αυτου και το καταντημα αυτου ἕως ακρου του ουρανου και ουκ εστιν ὅς αποκυβησεται την θερμην αυτου ὁ νομος του κυριου αμωμος επιστρεφων ψυχας ἡ μαρτυρια κυριου πιστη σοφιζουσα νηπια τα δικαιωματα κυριου ευθεια ευφραινοντα καρδιαν ἡ ἐντολη κυριου τηλαυγης φωτιζουσα οφθαλμους ὁ φοβος κυριου ἄγνωσ διαμενων εις αιωνα αιωνος τα κριματα κυριου αληθινα δεδικαιωμενα επι το αυτο επιθυμητα ὑπερ χρυσιον και λιθον τιμιον πολυν και γλυκυτερα ὑπερ μελι και κηριον και γαρ ὁ δουλος σου φυλασσει αὐτα εν τω φυλασσειν αὐτα ανταποδοσις πολλη παραπτωματα τις συνησει εκ των κρυφίων μου καθαρισον με και απο αλλοτριων φεισαι του δουλου σου εαν μη μου κατακυριευσωσιν τοτε αμωμος εσομαι και καθαρισθησομαι απο ἁμαρτίας μεγάλης και εσονται εις ευδοκιαν τα λογια του στοματος μου και ἡ μελετη της καρδιας μου ἐνωπιον σου δια παντος κυριε βοηθε μου και λυτρωτα μου

εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ επακουσαι σου κυριος εν ἡμερα θλιψεως ὑπερασπισαι σου το ονομα του θεου ιακωβ εξαποστελται σοι βοηθειαν ἐξ ἁγίου και εκ σίων ἀντιλαβοιτο σου μνησθειη πασης θυσιας σου και το ὄλοκαυτωμα σου πιανατω διαψαλμα δωη σοι κατα την καρδιαν σου και πασαν την βουλην σου πληρωσαι αγαλλιασομεθα εν τω σωτηριω σου και εν ονοματι θεου ἡμῶν μεγαλυνθησομεθα πληρωσαι κυριος παντα τα αιτηματα σου νυν εγνων ὅτι εσωσεν κυριος τον χριστον αυτου επακουσεται αυτου ἐξ ουρανου ἁγίου αυτου εν δυναστεiais ἡ σωτηρια της δεξιας αυτου ὅυτοι εν ἄρμασιν και ὅυτοι εν ἵπποις ἡμεis δε εν ονοματι κυριου θεου ἡμῶν μεγαλυνθησομεθα αυτοι συνεποδισθησαν και επεσαν ἡμεis δε ἀνεστημεν και ἀνωρθωθημεν κυριε σωσον τον βασιλεα σου και επακουσον ἡμῶν εν ἡ αν ἡμερα επικαλεσωμεθα σε

εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ κυριε εν τη δυναμει σου ευφρανθησεται ὁ βασιλευς και επι τω σωτηριω σου αγαλλιασεται σφοδρα την επιθυμιαν της ψυχης αυτου εδωκας αυτω και την θελησιν των χειρων αυτου ουκ εστερησας αυτον διαψαλμα ὅτι προεφθασας αυτον εν ευλογiais χρηστοτητος εθηκας επι την κεφαλην αυτου στεφανον εκ λιθου τιμιου ζων ητησατο σε και εδωκας αυτω μακροτητα ἡμερων εις αιωνα αιωνος μεγαλη ἡ δοξα αυτου εν τω σωτηριω σου δοξαν και μεγαλοπρεπειαν επιθησεις επ αυτον ὅτι δωσεις αυτω ευλογιαν εις αιωνα αιωνος ευφρανεις αυτον εν χαρα μετα του πρωσωπου σου ὅτι ὁ βασιλευς ἐλπίζει επι κυριον και εν τω ελεει του ὑπιστου ου μη σαλευθη ἐυρεθειη ἡ χειρ σου πασιν τοις ἐχθροις σου ἡ δεξια σου ἐυροι

παντας τους μισουντας σε θησεις αυτους ως κλιβανον πυρος εις καιρον του προσωπου σου κυριος εν οργη αυτου συνταραξει αυτους και καταφαγεται αυτους πυρ τον καρπον αυτων απο γης απολεις και το σπερμα αυτων απο υιων ανθρωπων ότι εκλιναν εις σε κακα διελογισαντο βουλην ήν ου μη δυνωνται στησαι ότι θησεις αυτους νωτον εν τοις περιλοιποις σου έτοιμασεις το προσωπον αυτων ύψωθητι κυριε εν τη δυναμει σου ασομεν και ψαλουμεν τας δυναστειας σου

εις το τελος ύπερ της αντιλημφεως της έωθινης ψαλμος τω δαυιδ
ό θεος ό θεος μου προσχες μοι ίνα τι εγκατελιπες με μακραν απο της σωτηριας μου οι λογοι των παραπτωμάτων μου ό θεος μου κεκραξομαι ήμερας και ουκ εισακουση και νυκτος και ουκ εις ανοιαν εμοι συ δε εν άγιοις κατοικεις ό επαινος ισραηλ επι σοι ηλπισαν οι πατερες ήμων ηλπισαν και ερρυσω αυτους προς σε εκεκραξαν και εσωθησαν επι σοι ηλπισαν και ου κατησχυνθησαν εγω δε ειμι σκωληξ και ουκ ανθρωπος ονειδος ανθρωπου και εξουδενημα λαου παντες οι θεωρουντες με εξεμυκτηρισαν με ελαλησαν εν χειλεσιν εκινησαν κεφαλην ηλπισεν επι κυριον ρυσασθω αυτον σωσατω αυτον ότι θελει αυτον ότι συ ει ό εκσπασας με εκ γαστρος ή ελπις μου απο μαστων της μητρος μου επι σε επερριψην εκ μητρας εκ κοιλιας μητρος μου θεος μου ει συ μη αποστης απ εμου ότι θλιψις εγγυς ότι ουκ εστιν ό βοηθων περιεκυκλωσαν με μοσχοι πολλοι ταυροι πιονες περιεσχον με ηνοιξαν επ εμε το στομα αυτων ως λεων ό άρπαζων και ωρυομενος ώσει ύδωρ εξεχυθη και διεσκορπισθη παντα τα οστα μου εγεννηθη ή καρδια μου ώσει ισχυς τηχομενος εν μεσω της κοιλιας μου εξηρανθη ως οστρακον ή ισχυς μου και ή γλωσσα μου κεκολληται τω λαρυγι μου και εις χουν θανατου κατηγαγες με ότι εκυκλωσαν με κυνες πολλοι συναγωγή πονηρευομενων περιεσχον με ωρυξαν χειρας μου και ποδας εξηριθμησα παντα τα οστα μου αυτοι δε κατενοησαν και επειδον με διεμερισαντο τα ίματια μου έαυτοις και επι τον ίματισμον μου εβαλον κληρον συ δε κυριε μη μακρυνης την βοηθειαν μου εις την αντιλημψιν μου προσχες ρυσαι απο ρομφαιας την ψυχην μου και εκ χειρος κυνος την μονογενη μου σωσον με εκ στοματος λεοντος και απο κερατων μονοκερωτων την ταπεινωσιν μου διηγησομαι το ονομα σου τοις αδελφοις μου εν μεσω εκκλησιας ύμνησω σε οι φοβουμενοι κυριον αινεσατε αυτον άπαν το σπερμα ιακωβ δοξασατε αυτον φοβηθητωσαν αυτον άπαν το σπερμα ισραηλ ότι ουκ εξουδενωσεν ουδε προσωχθισεν τη δεήσει του πτωχου ουδε απεστρεψεν το προσωπον αυτου απ εμου και εν τω κεκραγεναι με προς αυτον εισηκουσεν μου παρα σου ό επαινος μου εν εκκλησια μεγάλη τας ευχας μου αποδωσω ενωπιον των φοβουμενων αυτον φαγονται πενhetes και εμπλησθησονται και αινεσουσιν κυριον οι εκζητούντες αυτον ζητουνται άι καρδιαι αυτων εις αιωνα αιωνος μνησθησονται και επιστραφησονται προς κυριον παντα τα περατα της γης και προσκυνησουσιν ενωπιον σου πασαι άι πατριαι των εθνων ότι του κυριου ή βασιλεια και αυτος δεσποζει των εθνων εφαγον και προσεκυνησαν παντες οι πιονες της γης ενωπιον αυτου προπεσουνται παντες οι καταβαινοντες εις την γην και ή ψυχη μου αυτω ζη και το σπερμα μου δουλευσει αυτω αναγγελησεται τω κυριω γενεα ή ερχομενη και αναγγελουσιν την δικαιοσυνην αυτου λαω τω τεχτησομενω ότι εποιησεν ό κυριος

ψαλμος τω δαυιδ κυριος ποιμαινει με και ουδεν με ύστερησει εις

τοπον χλοης εκει με κατεσκηνωσεν επι υδατος αναπαυσεως εξεθρεψεν με την ψυχην μου επεστρεψεν ωδηγησεν με επι τριβους δικαιοσυνης ενεκεν του ονοματος αυτου εαν γαρ και πορευθω εν μεσω σκιας θανατου ου φοβηθησομαι κακα οτι συ μετ εμου ει η ραβδος σου και η βακτηρια σου αυται με παρεκαλεσαν ητοιμασας ενωπιον μου τραπεζαν εξ εναντιας των θλιβοντων με ελιπανας εν ελαιω την κεφαλην μου και το ποτηριον σου μεθυσκον ως κρατιστον και το ελεος σου καταδιωζεται με πασας τας ημερας της ζωης μου και το κατοικειν με εν οικω κυριου εις μακροτητα ημερων

ψαλμος τω δαυιδ της μιας σαββατων του κυριου η γη και το πληρωμα αυτης η οικουμενη και παντες οι κατοικουντες εν αυτη αυτος επι θαλασσων εθεμελιωσεν αυτην και επι ποταμων ητοιμασεν αυτην τις αναβησεται εις το ορος του κυριου και τις στησεται εν τοπω αγιω αυτου αθως χερσιν και καθαρος τη καρδια ως ουκ ελαβεν επι ματαιω την ψυχην αυτου και ουκ ωμοσεν επι δολω τω πλησιον αυτου ουτος λημψεται ευλογιαν παρα κυριου και ελεημοσυνην παρα θεου σωτηρος αυτου αυτη η γενεα ζητούντων αυτον ζητούντων το προσωπον του θεου ιακωβ διαψαλμα αρατε πυλας οι αρχοντες υμων και επαρθητε πυλαι αιωνιοι και εισελευσεται ο βασιλευς της δοξης τις εστιν ουτος ο βασιλευς της δοξης κυριος κραταιος και δυνατος κυριος δυνατος εν πολεμω αρατε πυλας οι αρχοντες υμων και επαρθητε πυλαι αιωνιοι και εισελευσεται ο βασιλευς της δοξης τις εστιν ουτος ο βασιλευς της δοξης κυριος των δυναμεων αυτος εστιν ο βασιλευς της δοξης

ψαλμος τω δαυιδ προς σε κυριε ηρα την ψυχην μου ο θεος μου επι σοι πεποιθα μη καταισχυνηθην μηδε καταγελαστωσαν μου οι εχθροι μου και γαρ παντες οι υπομενοντες σε ου μη καταισχυνηθωσιν αισχυνητωσαν παντες οι ανομουντες δια κενης τας οδους σου κυριε γνωρισον μοι και τας τριβους σου διδαξον με οδηγησον με επι την αληθειαν σου και διδαξον με οτι συ ει ο θεος ο σωτηρ μου και σε υπεμεινα ολην την ημεραν μνησθητι των οικτιρμων σου κυριε και τα ελεη σου οτι απο του αιωνος εισιν αμαρτιας νεοτητος μου και αγνοιας μου μη μνησθης κατα το ελεος σου μνησθητι μοι συ ενεκα της χρηστοτητος σου κυριε χρηστος και ευθης ο κυριος δια τουτο νομοθετησει αμαρτανοντας εν οδω οδηγησει πραεις εν κρισει διδαξει πραεις οδους αυτου πασαι αι οδοι κυριου ελεος και αληθεια τοις εκζητουσιν την διαθηκην αυτου και τα μαρτυρια αυτου ενεκα του ονοματος σου κυριε και ιλαση τη αμαρτια μου πολλη γαρ εστιν τις εστιν ανθρωπος ο φοβουμενος τον κυριον νομοθετησει αυτω εν οδω η ηρετισατο η ψυχη αυτου εν αγαθοις αυλισθησεται και το σπερμα αυτου κληρονομησει γην κραταιωμα κυριος των φοβουμενων αυτον και το ονομα κυριου των φοβουμενων αυτον και η διαθηκη αυτου του δηλωσαι αυτοις οι οφθαλμοι μου δια παντος προς τον κυριον οτι αυτος εκσπασει εκ παγιδος τους ποδας μου επιβλεψον επ εμε και ελεησον με οτι μονογενης και πτωχος ειμι εγω αι θλιψεις της καρδιας μου επλαυνθησαν εκ των αναγκων μου εξαγαγε με ιδε την ταπεινωσιν μου και τον κοπον μου και αφες πασας τας αμαρτιας μου ιδε τους εχθρους μου οτι επληθυνθησαν και μισος αδικων εμισησαν με φυλαξον την ψυχην μου και ρυσαι με μη καταισχυνηθην οτι ηλπισα επι σε ακαχοι και ευθεις εκολλωντο μοι οτι υπεμεινα σε κυριε λυτρωσαι ο θεος τον ισραηλ εκ πασων των θλιψεων αυτου

του δαυιδ κρινον με κυριε οτι εγω εν ακακια μου επορευθην και επι τω κυριω ελπιζων ου μη ασθενησω δοκιμασον με κυριε και πειρασον με πυρωσον τους νεφρους μου και την καρδιαν μου οτι το ελεος σου κατεναντι των οφθαλμων μου εστιν και ευηρεστησα εν τη αληθεια σου ουκ εκαθισα μετα συνεδριου ματαιιοτητος και μετα παρανομουντων ου μη εισελθω εμισησα εκκλησιαν πονηρευομενων και μετα ασεβων ου μη καθισω νιψομαι εν αιθωις τας χειρας μου και κυκλωσω το θυσιαστηριον σου κυριε του ακουσαι φωνην αινεσεως και διηγησασθαι παντα τα θαυμασια σου κυριε ηγαπησα ευπρεπειαν οικου σου και τοπον σκηνωματος δοξης σου μη συναπολεσης μετα ασεβων την ψυχην μου και μετα ανδρων αιματων την ζωην μου ων εν χερσιν ανομιαι η δεξια αυτων επλησθη δωρων εγω δε εν ακακια μου επορευθην λυτρωσαι με και ελεησον με ο γαρ πους μου εστη εν ευθυτητι εν εκκλησιας ευλογησω σε κυριε

του δαυιδ προ του χρισθηναι κυριος φωτισμος μου και σωτηρ μου τινα φοβηθησομαι κυριος υπερασπιστης της ζωης μου απο τινος δειλιασω εν τω εγγιζειν επ εμε κακουντας του φαγειν τας σαρκας μου οι θλιβοντες με και οι εχθροι μου αυτοι ησθενησαν και επεσαν εαν παραταξηται επ εμε παρεμβολη ου φοβηθησεται η καρδια μου εαν επαναστη επ εμε πολεμος εν ταυτη εγω ελπιζω μιαν ητησαμην παρα κυριου ταυτην εκζητησω του κατοικειν με εν οικω κυριου πασας τας ημερας της ζωης μου του θεωρειν με την τερπνοτητα του κυριου και επισκεπτεσθαι τον ναον αυτου οτι εκρυψεν με εν σκηνη εν ημερα κακων μου εσκεπασεν με εν αποκρυφω της σκηνης αυτου εν πετρα υψωσεν με και νυν ιδου υψωσεν την κεφαλην μου επ εχθρους μου εκυκλωσα και εθυσα εν τη σκηνη αυτου θυσιαν αλααγμου ασομαι και ψαλω τω κυριω εισακουσον κυριε της φωνης μου ης εκεκραξα ελεησον με και εισακουσον μου σοι ειπεν η καρδια μου εξητησεν το προσωπον μου το προσωπον σου κυριε ζητησω μη αποστρεψης το προσωπον σου απ εμου μη εκκλινης εν οργη απο του δουλου σου βοηθος μου γενου μη αποσκοραχισης με και μη εγκαταλιπης με ο θεος ο σωτηρ μου οτι ο πατηρ μου και η μητηρ μου εγκατελιπον με ο δε κυριος προσελαβετο με νομοθετησον με κυριε τη οδω σου και οδηγησον με εν τριβω ευθεια ενεκα των εχθρων μου μη παραδως με εις ψυχας θλιβοντων με οτι επανεστησαν μοι μαρτυρες αδικοι και εψευσατο η αδικια εαυτη πιστευω του ιδειν τα αγαθα κυριου εν γη ζωντων υπομεινον τον κυριον ανδριζου και κραταιουσθω η καρδια σου και υπομεινον τον κυριον

του δαυιδ προς σε κυριε εκεκραξα ο θεος μου μη παρασιωπησης απ εμου μηποτε παρασιωπησης απ εμου και ομοιωθησομαι τοις καταβαινουσιν εις λακκον εισακουσον της φωνης της δεησεως μου εν τω δεεσθαι με προς σε εν τω με αιρειν χειρας μου προς ναον αγιον σου μη συνελκυσης μετα αμαρτωλων την ψυχην μου και μετα εργαζομενων αδικιαν μη συναπολεσης με των λαλουντων ειρηνην μετα των πλησιον αυτων κακα δε εν ταις καρδιαις αυτων δος αυτοις κατα τα εργα αυτων και κατα την πονηριαν των επιτηδευματων αυτων κατα τα εργα των χειρων αυτων δος αυτοις αποδος το ανταποδομα αυτων αυτοις οτι ου συνηκαν εις τα εργα κυριου και εις τα εργα των χειρων αυτου καθελεις αυτοους και ου μη οικοδομησεις αυτοους ευλογητος κυριος οτι εισηκουσεν της φωνης της δεησεως μου κυριος βοηθος μου και

ὑπερασπιστῆς μου ἐπ' αὐτῷ ἠλπισεν ἡ καρδία μου καὶ ἐβοηθήθην καὶ ἀνέσθαιεν ἡ σαρξ μου καὶ ἐκ θέληματος μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ κυριὸς κραταιώμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπερασπιστῆς τῶν σωτηριῶν τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστὶν σωσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλογήσον τὴν κληρονομίαν σου καὶ ποιμανὸν αὐτοὺς καὶ ἐπαρὸν αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος

ψαλμὸς τῷ δαυίδ ἐξοδίου σκηνῆς ἐνεγκάτε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ ἐνεγκάτε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κρίων ἐνεγκάτε τῷ κυρίῳ δοξάν καὶ τιμὴν ἐνεγκάτε τῷ κυρίῳ δοξάν ὀνοματί αὐτοῦ προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτοῦ φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὕδατων ὁ θεὸς τῆς δοξῆς ἐβροντήσεν κυριὸς ἐπὶ ὕδατων πολλῶν φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχυρί φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ φωνὴ κυρίου συντριβόντος κέδρους καὶ συντριβεὶ κυριὸς τὰς κέδρους τοῦ λίβανου καὶ λεπτύνει αὐτὰς ὥς τὸν μόσχον τὸν λίβανον καὶ ὁ ἡγαπημένος ὥς υἱὸς μονοκερῶτων φωνὴ κυρίου διακοπτόντος φλόγα πυρὸς φωνὴ κυρίου συσσειόντος ἐρημὸν καὶ συσσειεὶ κυριὸς τὴν ἐρημὸν καθὼς φωνὴ κυρίου καταρτιζομένου ἐλαφούς καὶ ἀποκαλύψει δρυμους καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δοξάν κυριὸς τὸν κατακλύσμον κατοικεῖ καὶ καθιέται κυριὸς βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κυριὸς ἰσχύει τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει κυριὸς εὐλογησέ τὸν λαόν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ

εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς ὠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου τῷ δαυίδ ὑψώσω σε κυριε ὅτι ὑπέλαβες με καὶ οὐκ ἠυφράνας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμὲ κυριε ὁ θεὸς μου ἐκεκράξα πρὸς σε καὶ ἰάσω με κυριε ἀνηγάγες ἐξ ἄδου τὴν ψυχὴν μου ἐσώσας με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λακκὸν ψάλατε τῷ κυρίῳ οἱ ὅσοι αὐτοῦ καὶ ἐξομολογείσθε τὴν μνήμην τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ καὶ ζῶν ἐν τῷ θέληματι αὐτοῦ τὸ ἔσπερας αὐλισθῆσεται κλαυθμὸς καὶ εἰς τὸ πρῶν ἀγαλλιάσις ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα κυριε ἐν τῷ θέληματι σου παρέσχου τῷ καλλεῖ μου δυνάμειν ἀπεστρεψας δὲ τὸ πρόσωπον σου καὶ ἐγενήθην τετραραγμένος πρὸς σε κυριε κεκραξομαι καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθῆσομαι τίς ὠφελεῖα ἐν τῷ αἵματι μου ἐν τῷ καταβῆναι με εἰς διαφθοράν μὴ ἐξομολογήσεται σοὶ χροὺς ἡ ἀναγγελεῖ τὴν ἀληθειάν σου ἠκούσεν κυριὸς καὶ ἤλυσεν με κυριὸς ἐγενήθη βοήθος μου ἐστρεψας τὸν κόπετόν μου εἰς χορὸν ἐμοὶ διερρηξας τὸν σάκκον μου καὶ περιέζωσας με εὐφροσύνην ὅπως ἀν' ψαλὴ σοὶ ἡ δοξά μου καὶ οὐ μὴ κατανύγω κυριε ὁ θεὸς μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαι σοὶ

εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυίδ ἐκστασεως ἐπὶ σοὶ κυριε ἠλπισα μὴ κατασχυνθῆναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσαι με καὶ ἐξέλου με κλινὸν πρὸς με τὸ σὺς σου ταχύνον τοῦ ἐξελεσθῆναι με γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστήν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σωσάει με ὅτι κραταιώμα μου καὶ καταφυγὴ μου εἰ σὺ καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματος σου ὁδήγησάς με καὶ διαθρέψεις με ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἐκρύψαν μοι ὅτι σὺ εἰ ὁ ὑπερασπιστῆς μου εἰς χεῖρας σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμα μου ἐλυτρώσω με κυριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητάς διὰ κενῆς ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἠλπισα ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλθεῖν σου ὅτι ἐπειδὴς τὴν ταπεινώσιν μου ἐσώσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ συνέκλεισας με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ ἐστήσας ἐν ευρυχωρᾷ τοὺς ποδὰς μου ἐλεήσων με κυριε ὅτι θλιβομαι ἐταραχθῆ ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός

μου ή ψυχη μου και ή γαστηρ μου ότι εξελιπεν εν οδυνη ή ζωη μου και τα ετη μου εν στεναγμοις ησθენησεν εν πτωχεια ή ισχυς μου και τα οστα μου εταραχθησαν παρα παντας τους εχθρους μου εγεννηθην ονειδος και τοις γειτοσιν μου σφοδρα και φοβος τοις γνωστοις μου οι θεωρουντες με εξω εφυγον απ εμου επελησθην ωσει νεκρος απο καρδιας εγεννηθην ωσει σκευος απολωλος ότι ηκουσα ψογον πολλων παροικουντων κυκλοθεν εν τω επισυναχθηναι αυτους άμα επ εμε του λαβειν την ψυχην μου εβουλευσαντο εγω δε επι σε ηλπισα κυριε ειπα συ ει ο θεος μου εν ταις χερσιν σου οι καιροι μου ρυσαι με εκ χειρος εχθρων μου και εκ των καταδιωκοντων με επιφανον το προσωπον σου επι τον δουλων σου σωσον με εν τω ελεει σου κυριε μη καταισχυνθειην ότι επεκαλεσαμην σε αισχυνθειησαν οι ασεβεις και καταχθειησαν εις άδου αλαλα γεννηθητω τα χειλη τα δολια τα λαλουντα κατα του δικαιου ανομιαν εν υπερηφανια και εξουδενωσει ως πολυ το πληθος της χρηστοτητος σου κυριε ής εκρυψας τοις φοβουμενοις σε εξειργασω τοις ελπιζουσιν επι σε εναντιον των ιων των ανθρωπων κατακρυψει αυτους εν αποκρυφω του προσωπου σου απο ταραχης ανθρωπων σκεπασεις αυτους εν σκηνη απο αντιλογιας γλωσσων ευλογητος κυριος ότι εθαυμαστωσεν το ελεος αυτου εν πολει περιοχης εγω δε ειπα εν τη εκστασει μου απερριμμαι αρα απο προσωπου των οφθαλμων σου δια τουτο εισηκουσας της φωνης της δεησεως μου εν τω κεκραγεναι με προς σε αγαπησατε τον κυριον παντες οι όσιοι αυτου ότι αληθειας εκζητει κυριος και ανταποδιδωσιν τοις περισσως ποιουσιν υπερηφανιαν ανδριζεσθε και κραταιουσθω ή καρδια υμων παντες οι ελπιζοντες επι κυριον

τω δαυιδ συνεσεως μακαριοι ών αφειθησαν αι ανομιαι και ών επεκαλυφθησαν αι άμαρτιαι μακαριος ανηρ ου ου μη λογισηται κυριος άμαρτιαν ουδε εστιν εν τω στοματι αυτου δολος ότι εσιγησα επαιλωθη τα οστα μου απο του κραζειν με όλην την ήμεραν ότι ήμερας και νυκτος εβαρυνθη επ εμε ή χειρ σου εστραφην εις ταλαιπωριαν εν τω εμπαγηναι ακανθαν διαφαλμα την άμαρτιαν μου εγνωρισα και την ανομιαν μου ουκ εκαλυψα ειπα εξαγορευσω κατ εμου την ανομιαν μου τω κυριω και συ αφηκας την ασεβειαν της άμαρτιας μου διαφαλμα υπερ ταυτης προσευζεται πας όσιος προς σε εν καιρω ευθετω πλην εν κατακλυσμω υδατων πολλων προς αυτον ουκ εγγιουσιν συ μου ει καταφυγη απο θλιψεως της περιεχουσης με το αγαλλιαμα μου λυτρωσαι με απο των κυκλωσαντων με διαφαλμα συνετιω σε και συμβιβω σε εν όδω ταυτη ή πορευση επιστηριω επι σε τους οφθαλμους μου μη γινεσθε ως ίππος και ήμιονος όις ουκ εστιν συνεσις εν χαλινω και κημω τας σιαγονας αυτων αγχαι των μη εγγιζοντων προς σε πολλαι αι μαστιγες του άμαρτωλου τον δε ελπιζοντα επι κυριον ελεος κυκλωσει ευφρανθητε επι κυριον και αγαλλιασθε δικαιοι και καυχασθε παντες οι ευθεις τη καρδια

τω δαυιδ αγαλλιασθε δικαιοι εν τω κυριω τοις ευθεσι πρεπει αινεσις εξομολογεσθε τω κυριω εν κιθαρα εν ψαλτηριω δεκαχορδω ψαλτατε αυτα ασατε αυτω ασμα καινον καλως ψαλτατε εν αλαλαγμω ότι ευθης ο λογος του κυριου και παντα τα εργα αυτου εν πιστει αγαπα ελεημοσυνην και χρισιν του ελεους κυριου πληρης ή γη τω λογω του κυριου οι ουρανοι εστερεωθησαν και τω πνευματι του στοματος αυτου πασα ή δυναμεις αυτων συναγων ως ασχον υδατα θαλασσης

τιθεις εν θησαυροις αβυσσους φοβηθητω τον κυριον πασα ή γη απ αυτου δε σαλευθητωσαν παντες οι κατοικουντες την οικουμενην ότι αυτος ειπεν και εγενηθησαν αυτος ενετειλατο και εκτισθησαν κυριος διασχεδαζει βουλας εθνων αθετει δε λογισμους λαων και αθετει βουλας αρχοντων ή δε βουλη του κυριου εις τον αιωνα μενει λογισμοι της καρδιας αυτου εις γενεαν και γενεαν μακαριον το εθνος ου εστιν κυριος ο θεος αυτου λαος ον εξελεξατο εις κληρονομιαν έαυτω εξ ουρανου επεβλεψεν ο κυριος ειδεν παντας τους υιους των ανθρωπων εξ έτοιμου κατοικητηριου αυτου επεβλεψεν επι παντας τους κατοικουντας την γην ο πλασας κατα μονας τας καρδιας αυτων ο συνιεις εις παντα τα εργα αυτων ου σωζεται βασιλευς δια πολλην δυναμιν και γιγας ου σωθησεται εν πληθει ισχυος αυτου ψευδης ίππος εις σωτηριαν εν δε πληθει δυναμεως αυτου ου σωθησεται ιδου οι οφθαλμοι κυριου επι τους φοβουμενους αυτον τους ελπιζοντας επι το ελεος αυτου ρυσασθαι εκ θανατου τας ψυχας αυτων και διαθρεψαι αυτους εν λιμω ή ψυχη ήμων υπομενει τω κυριω ότι βοηθος και υπερασπιστης ήμων εστιν ότι εν αυτω ευφρανθησεται ή καρδια ήμων και εν τω ονοματι τω άγιω αυτου ηλπισαμεν γενοιτο το ελεος σου κυριε εφ ήμας καθαπερ ηλπισαμεν επι σε

τω δαυιδ όποτε ηλλοιωσεν το προσωπον αυτου εναντιον αβιμεlech και απελυσεν αυτον και απηλθεν ευλογησω τον κυριον εν παντι καιρω δια παντος ή αινεσις αυτου εν τω στοματι μου εν τω κυριω επαινεσθησεται ή ψυχη μου ακουσατωσαν πραεις και ευφρανθητωσαν μεγαλυνατε τον κυριον συν εμοι και ύψωσωμεν το ονομα αυτου επι το αυτο εξεζητησα τον κυριον και επηκουσεν μου και εκ πασων των παροικιων μου ερρυσατο με προσελθατε προς αυτον και φωτισθητε και τα προσωπα ήμων ου μη κατασχυνηθι όυτος ο πτωχος εκεκραξεν και ο κυριος εισηκουσεν αυτου και εκ πασων των θλιψεων αυτου εσωσεν αυτον παρεμβαλει αγγελος κυριου κυκλω των φοβουμενων αυτον και ρυσεται αυτους γευσασθε και ιδετε ότι χρηστος ο κυριος μακαριος ανηρ ός ελπιζει επ αυτον φοβηθητε τον κυριον οι άγιοι αυτου ότι ουκ εστιν ύστερημα τοις φοβουμενοις αυτον πλουσιοι επτωχευσαν και επεινασαν οι δε εκζητουντες τον κυριον ουκ ελαττωθησονται παντος αγαθου διαβαλμα δευτε τεκνα ακουσατε μου φοβον κυριου διδαξω ήμας τις εστιν ανθρωπος ο θελων ζωην αγαπων ήμερας ιδειν αγαθας παυσον την γλωσσαν σου απο κακου και χειλη σου του μη λαλησαι δολον εκκλινον απο κακου και ποιησον αγαθον ζητησον ειρηνην και διωξον αυτην οφθαλμοι κυριου επι δικαιους και ωτα αυτου εις δεησιν αυτων προσωπον δε κυριου επι ποιουντας κακα του εξολεθρευσαι εκ γης το μνημοσυνον αυτων εκεκραξαν οι δικαιοι και ο κυριος εισηκουσεν αυτων και εκ πασων των θλιψεων αυτων ερρυσατο αυτούς εγγυς κυριος τοις συντετριμμενοις την καρδιαν και τους ταπεινους τω πνευματι σωσει πολλai οι θλιψεις των δικαιων και εκ πασων αυτων ρυσεται αυτούς κυριος φυλασσει παντα τα οστα αυτων έν εξ αυτων ου συντριβησεται θανατος άμαρτωλων πονηρος και οι μισουντες τον δικαιον πλημμελησουσιν λυτρωσεται κυριος ψυχας δουλων αυτου και ου μη πλημμελησωσιν παντες οι ελπιζοντες επ αυτον

τω δαυιδ δικασον κυριε τους αδικουντας με πολεμησον τους πολεμουντας με επιλαβου όπλου και θυρεου και αναστηθι εις βοηθειαν μου εκχεον ρομφαιαν και συγχλειςον εξ εναντιας των καταδιωκοντων

με ειπον τη ψυχη μου σωτηρια σου εγω ειμι αισχυνθητωσαν και εντραπητωσαν οι ζητουντες την ψυχην μου αποστραφητωσαν εις τα οπισω και κατααισχυνθητωσαν οι λογιζομενοι μοι κακα γενηθητωσαν ωσει χνους κατα προσωπον ανεμου και αγγελος κυριου εκθλιβων αυτους γενηθητω η οδος αυτων σκοτος και ολισθημα και αγγελος κυριου καταδιωκων αυτους οτι δωρεαν εκρυψαν μοι διαφθοραν παγιδος αυτων ματην ωνειδισαν την ψυχην μου ελθετω αυτοις παγισ ην ου γινωσκουσιν και η θηρα ην εκρυψαν συλλαβετω αυτους και εν τη παγιδι πεσουνται εν αυτη η δε ψυχη μου αγαλλιασεται επι τω κυριω τερφηθησεται επι τω σωτηριω αυτου παντα τα οστα μου ερουσιν κυριε τις ομοιος σοι ϋνομενος πτωχον εκ χειρος στερεωτερων αυτου και πτωχον και πενητα απο των διαρπαζοντων αυτον αναστάντες μαρτυρες αδικοι α ουκ εγινωσκον ηρωτων με ανταπεδιδοσαν μοι πονηρα αντι καλων και ατεκνιαν τη ψυχη μου εγω δε εν τω αυτοις παρενοχλειν μοι ενεδυομην σακκον και εταπεινουν εν νηστεια την ψυχην μου και η προσευχη μου εις κολπον μου αποστραφησεται ως πλησιον ως αδελφον ημετερον ουτως ευηρεστουν ως πενήτων και συνηρωπαζων ουτως εταπεινουμην και κατ εμου ηυφρανθησαν και συνηχθησαν συνηχθησαν επ εμε μαστιγες και ουκ εγνων διεσχισθησαν και ου κατενυγησαν επειρασαν με εξεμυκτηρισαν με μυκτηρισμον εβρυξαν επ εμε τους οδοντας αυτων κυριε ποτε εποψη αποκαταστησον την ψυχην μου απο της κακουργιας αυτων απο λεοντων την μονογενη μου εξομολογησομαι σοι κυριε εν εκκλησια πολλη εν λαω βαρει αινεσω σε μη επιχαρεισαν μοι οι εχθραινοντες μοι αδικως οι μισουντες με δωρεαν και διανευοντες οφθαλμοις οτι εμοι μεν ειρηνικα ελαλουν και επ οργην δολους διελογιζοντο και επλατυναν επ εμε το στομα αυτων ειπαν ευγε ευγε ειδαν οι οφθαλμοι ημων ειδες κυριε μη παρσιωπησης κυριε μη αποστης απ εμου εξεγερθητι κυριε και προσχες τη κρισει μου ο θεος μου και ο κυριος μου εις την δικην μου κρινον με κατα την δικαιοσυνην σου κυριε ο θεος μου και μη επιχαρεισαν μοι μη ειπαισαν εν καρδιαις αυτων ευγε ευγε τη ψυχη ημων μηδε ειπαισαν κατεπιομεν αυτον αισχυνθεισαν και εντραπειησαν αμα οι επιχαιροντες τοις κακοις μου ενδυσασθωσαν αισχυνην και εντροπην οι μεγαλορρημονουντες επ εμε αγαλλιασαιντο και ευφρανθεισαν οι θελοντες την δικαιοσυνην μου και ειπατωσαν δια παντος μεγαλυνητω ο κυριος οι θελοντες την ειρηνην του δουλου αυτου και η γλωσσα μου μελετησει την δικαιοσυνην σου ολην την ημεραν τον επαινον σου

εις το τελος τω δουλω κυριου τω δαυιδ φησιν ο παρανομος του αμαρτανειν εν εαυτω ουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτου οτι εδολωσεν ενωπιον αυτου του ευρειν την ανομιαν αυτου και μισησαι τα ρηματα του στοματος αυτου ανομια και δολος ουκ εβουληθη συνιεναι του αγαθυναι ανομιαν διελογισατο επι της κοιτης αυτου παρεστη παση οδω ουκ αγαθη τη δε κακια ου προσωχθισεν κυριε εν τω ουρανω το ελεος σου και η αληθεια σου εως των νεφελων η δικαιοσυνη σου ωσει ορη θεου τα κριματα σου αβυσσος πολλη ανθρωπους και κτηνη σωσεις κυριε ως επληθυνας το ελεος σου ο θεος οι δε υιοι των ανθρωπων εν σκεπη των πτερυγων σου ελπιουσιν μεθυσθησονται απο ποτιετος του οικου σου και τον χειμαρρουν της τρυφης σου ποτιεις αυτους οτι παρα σοι πηγη ζωης εν τω φωτι σου οφομεθα φως παρατεινον το ελεος σου τοις γινωσκουσιν σε και την

δικαιοσύνην σου τοις ευθείς τη καρδια μη ελθετω μοι πους ὑπερφη-
νίας και χειρ ἁμαρτωλων μη σαλευσαι με εκει επεσον οἱ εργαζομενοι
την ανομιαν εξωσθησαν και ου μη δυνωνται στηναι

του δαυιδ μη παραζηλου εν πονηρευομενοις μηδε ζηλου τους
ποιουντας την ανομιαν ὅτι ὥσει χορτος ταχυ αποξηρανθησονται και
ὥσει λαχανα χλοης ταχυ αποπεσουνται ελπισον επι κυριον και ποιει
χρηστοτητα και κατασκηνου την γην και ποιμανθησῃ επι τῷ πλου-
τῷ αὐτης κατατρυφήσῃ του κυριου και δώσει σοι τὰ αἰτήματα της
καρδιας σου αποκαλύψῃν προς κυριον την ὁδον σου και ελπισον ἐπ
αὐτον και αὐτος ποιήσει και ἐξοίσει ὥς φῶς την δικαιοσύνην σου
και τὸ κρίμα σου ὥς μεσημβριαν ὑποταγῇ τῷ κυρίῳ και ἴκετευσον
αὐτον μη παραζηλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτου ἐν ἀν-
θρώπῳ ποιουντι παρανομίας παύσαι ἀπο ὀργῆς και ἐγκαταλίπε θυμον
μη παραζηλου ὥστε πονηρευεσθαι ὅτι οἱ πονηρευομενοι ἐξολεθρευ-
θησονται οἱ δὲ ὑπομενοντες τὸν κυριον αὐτοὶ κληρονομήσουσιν γην
και ἐτι ὀλίγον και ου μη ὑπαρξῇ ὁ ἁμαρτωλος και ζητήσῃς τὸν τοπὸν
αὐτου και ου μη ἔνρῃς οἱ δὲ πρᾶεις κληρονομήσουσιν γην και κατατρυ-
φήσουσιν ἐπὶ πληθείῃ εἰρηνης παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλος τὸν δικαίον
και βρυξεί ἐπ αὐτὸν τοὺς ὁδοντας αὐτου ὁ δὲ κυριος ἐκγελάσεται
αὐτὸν ὅτι προβλέπει ὅτι ἤξει ἡ ἡμέρα αὐτου ῥομφαίαν ἐσπασαντο οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἐνετειναν τοξὸν αὐτῶν τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν και πενή-
τα τοῦ σφάζει τοὺς ευθείς τη καρδια ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσελθοὶ εἰς
την καρδιαν αὐτῶν και τὰ τοξὰ αὐτῶν συντριβείησαν κρείσσον ὀλίγον
τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλουτὸν ἁμαρτωλῶν πολὺν ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν
συντριβήσονται ὑποστηρίξει δὲ τοὺς δικαίους κυριος γίνωσκει κυριος
τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων και ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἐστὶ ου
καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ και ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθή-
σονται ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολονται οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου ἅμα τῷ
δοξασθῆναι αὐτοὺς και ὑψωθῆναι ἐκλιπόντες ὥσει καπνὸς ἐξελιπὼν
δανεῖζεται ὁ ἁμαρτωλος και οὐκ ἀποτείσει ὁ δὲ δικαίος οἰκτιρεὶ και
δίδοι ὅτι οἱ ευλογούντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γην οἱ δὲ καταρω-
μενοὶ αὐτὸν ἐξολεθρευθήσονται παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου
κατευθύνεται και τὴν ὁδὸν αὐτου θέλῃσῃ ὅταν πεσῇ ου καταραχθῇ-
σεται ὅτι κυριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτου νεώτερος ἐγενομένη και γὰρ
ἐγήρασα και οὐκ εἶδον δικαίον ἐγκαταλείμμενον οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐ-
του ζητοῦν ἄρτους ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεᾶ και δανεῖζει και τὸ σπέρμα
αὐτου εἰς ευλογίαν ἐστὶ ἐκκλινὼν ἀπὸ κακοῦ και ποιήσῃ ἀγαθὸν
και κατασκηνοῦ εἰς αἰῶνα αἰῶνος ὅτι κυριος ἀγαπᾶ κρίσιν και οὐκ
ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτου εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται ἀνο-
μοὶ δὲ ἐκδιωχθήσονται και σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσεται δικαίῳ
δὲ κληρονομήσουσι γην και κατασκήνωσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ
αὐτῆς στομα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν και ἡ γλῶσσα αὐτου λαλήσῃ
κρίσιν ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ και οὐκ ὑποσκει-
σθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ κατανοεὶ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δικαίον και
ζῆτει τοῦ θανατώσαι αὐτὸν ὁ δὲ κυριος ου μη ἐγκαταλίπη αὐτὸν εἰς
τὰς χεῖρας αὐτου οὐδὲ μη καταδικάσῃ αὐτὸν ὅταν κρινῇται αὐτῷ
ὑπομείνων τὸν κυριον και φυλάξῃ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ και ὑψώσῃ σε τοῦ
κατακληρονομήσαι γην ἐν τῷ ἐξολεθρευεσθαι ἁμαρτωλὸς οὐ ψῆ εἶδον
ἀσεβῇ ὑπερυψουμένῳ και ἐπαιρομένῳ ὥς τὰς κέδρους τοῦ λίβανου
και παρῆλθον και ἰδοὺ οὐκ ἦν και ἐζητήσα αὐτὸν και οὐκ ἔνρεθη

ὁ τοπος αὐτοῦ φυλάσσει ἀκακίαν καὶ ἰδε εὐθύτητα ὅτι ἐστὶν ἐγκαταλειμμά ἀνθρώπων εἰρηνικῶς οἱ δὲ παρὰ νόμοι ἐξολεθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὰ ἐγκαταλειμμά των ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσονται σωτηρία δὲ των δικαίων παρὰ κυρίου καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ θλίψεως καὶ βοηθήσει αὐτοῖς κύριος καὶ ῥύσεται αὐτοὺς καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν καὶ σώσει αὐτοὺς ὅτι ἠλπίσαν ἐπ' αὐτόν

ψαλμὸς τῷ δαυὶδ εἰς ἀναμνησιν περὶ σαββατοῦ κυριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλεγξῇς με μὴδὲ τὴν ὀργὴν σου παιδεύσης με ὅτι τὰ βελη σου ἐνεπαγήσαν μοι καὶ ἐπεστήρισας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρα σου οὐκ ἐστὶν ἰασίς ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου οὐκ ἐστὶν εἰρηνη τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου των ἁμαρτιῶν μου ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρυνθήσαν ἐπ' ἐμὲ προσώζεσαν καὶ ἐσαπῆσαν οἱ μῶλωπες μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκαμψθῆν ἐως τελοὺς ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευομένη ὅτι αἱ ψυαὶ μου ἐπλησθήσαν ἐμπαιγμῶν καὶ οὐκ ἐστὶν ἰασίς ἐν τῇ σαρκὶ μου ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἐως σφοδρὰ ὠρυομένη ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου κυριε ἐναντίον σου πάσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σου οὐκ ἐκρυβῆ ἡ καρδία μου ἐταραχθῆ ἐγκατελίπεν με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς των ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἐστὶν μετ' ἐμοῦ οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγίσαν καὶ ἐστήσαν καὶ οἱ ἐγγίστα μου ἀπὸ μακροῦθεν ἐστήσαν καὶ ἐξεβίασαντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιοφύτας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν ἐγὼ δὲ ὥσει κῶφος οὐκ ἠκούον καὶ ὥσει ἀλάλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἐγενομένη ὥσει ἀνθρώπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς ὅτι ἐπὶ σοὶ κυριε ἠλπίσα σύ εἰσακούσῃ κυριε ὁ θεὸς μου ὅτι εἶπα μὴποτε ἐπιχάρωσιν μοι οἱ ἐχθροὶ μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι ποδᾶς μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημονήσαν ὅτι ἐγὼ εἰς μαστίγας ἑτοίμος καὶ ἡ ἀλγῆδων μου ἐνώπιον μου δια παντός ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγέλω καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου οἱ δὲ ἐχθροὶ μου ζῶσιν καὶ κεκραταῖωνται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδικῶς οἱ ἀνταποδίδοντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιεβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην καὶ ἀπερρίψαν με τὸν ἀγαπητὸν ὥσει νεκρὸν ἐβδελυγμένον μὴ ἐγκαταλίπης με κυριε ὁ θεὸς μου μὴ ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ προσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου κυριε τῆς σωτηρίας μου

εἰς τὸ τέλος τῷ ἰδὶθουν ὠδῇ τῷ δαυὶδ εἶπα φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσση μου εὐθεμὴν τῷ στόματι μου φυλάκην ἐν τῷ συστήναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν καὶ τὸ ἀλγῆμα μου ἀνεκαίνισθῃ ἐθερμάνθῃ ἡ καρδία μου ἐντός μου καὶ ἐν τῇ μελετῇ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ ἐλάλησα ἐν γλώσση μου γινώρισον μοι κυριε τὸ πέρας μου καὶ τὸν ἀριθμὸν των ἡμερῶν μου τίς ἐστὶν ἵνα γινώ τι ὕστερῶ ἐγὼ ἰδοὺ παλαιστας ἐθνῶν τὰς ἡμέρας μου καὶ ἡ ὑπόστασις μου ὥσει οὐθέν ἐνώπιον σου πλὴν τὰ συμπάντα ματαιότης πάς ἀνθρώπος ζῶν διαψαλμά μεντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἀνθρώπος πλὴν ματὴν ταρασσονται θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίς συνάξει αὐτὰ καὶ οὐν τίς ἡ ὑπομονὴ μου οὐχὶ ὁ κύριός καὶ ἡ ὑπόστασις μου παρὰ σου ἐστὶν ἀπὸ πάσων των ἀνομῶν μου ῥύσαι με ὀνειδὸς ἀφρονὶ ἐδῶκας με ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἠνοιξά τὸ στόμα μου ὅτι σύ εἶ ὁ ποιήσας με ἀποστήσον ἀπ' ἐμοῦ

τας μαστιγας σου απο της ισχυος της χειρος σου εγω εξελιπον εν ελεγμοις υπερ ανομιαις παιδευσας ανθρωπον και εξετηξας ως αρχην την ψυχην αυτου πλην ματην ταρασσεται πας ανθρωπος διαφυλαμα εισακουσον της προσευχης μου κυριε και της δεησεως μου ενωτισαι των δακρυων μου μη παρασιωπησης οτι παροικος εγω ειμι παρα σοι και παρεπιδημος καθως παντες οι πατερες μου ανες μοι ινα αναψυξω προ του με απελθειν και ουκετι μη υπαρξω

εις το τελος τω δαυιδ ψαλμος υπομενων υπεμεινα τον κυριον και προσεσχεν μοι και εισηκουσεν της δεησεως μου και ανηγαγεν με εκ λακκου ταλαιπωριας και απο πηλου ιλυσος και εστησεν επι πετραν τους ποδας μου και κατηνυθεν τα διαβηματα μου και ενεβαλεν εις το στομα μου ασμα καινον υμνον τω θεω ημων οφονται πολλοι και φοβηθησονται και ελπιουσιν επι κυριον μακαριος ανηρ ου εστιν το ονομα κυριου ελπις αυτου και ουκ ενεβλεψεν εις ματαιοτητας και μανιας ψευδεις πολλα εποιησας συ κυριε ο θεος μου τα θαυμασια σου και τοις διαλογισμοις σου ουκ εστιν τις ομοιωθησεται σοι απηγγειλα και ελαλησα επληθυνθησαν υπερ αριθμον θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησας ωτια δε κατηρτισω μοι ολοκαυτωμα και περι αμαρτιας ουκ ητησας τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου του ποιησαι το θελημα σου ο θεος μου εβουληθην και τον νομον σου εν μεσω της κοιλιας μου ευηγγελισαμην δικαιοσυνην εν εκκλησια μεγαλη ιδου τα χειλη μου ου μη κωλυσω κυριε συ εγνως την δικαιοσυνην σου ουκ εκρυψα εν τη καρδια μου την αληθειαν σου και το σωτηριον σου ειπα ουκ εκρυψα το ελεος σου και την αληθειαν σου απο συναγωγης πολλης συ δε κυριε μη μακρυνης τους οικτιρμους σου απ εμου το ελεος σου και η αληθεια σου δια παντος αντελαβοντο μοι οτι περισχον με κακα ων ουκ εστιν αριθμος κατελαβον με αι ανομιαι μου και ουκ ηδυνηθην του βλεπειν επληθυνθησαν υπερ τας τριχας της κεφαλης μου και η καρδια μου εγκατελιπεν με ευδοκησον κυριε του ρυσασθαι με κυριε εις το βοηθησαι μοι προσχες κατασχυνθεισαν και εντραπεισαν αμα οι ζητουντες την ψυχην μου του εξαραι αυτην αποστραφεισαν εις τα οπισω και εντραπεισαν οι θελοντες μοι κακα κομισασθωσαν παραχρημα ασχυνην αυτων οι λεγοντες μοι ευγε ευγε αγαλλιασαιντο και ευφρανθεισαν επι σοι παντες οι ζητουντες σε κυριε και ειπατωςαν δια παντος μεγαλυνητω ο κυριος οι αγαπωντες το σωτηριον σου εγω δε πτωχος ειμι και πενης κυριος φροντιει μοι βοηθος μου και υπερασπιστης μου συ ει ο θεος μου μη χρονισης

εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ μακαριος ο συνιων επι πτωχον και πενητα εν ημερα πονηρα ρυσεται αυτον ο κυριος κυριος διαφυλαξαι αυτον και ζησαι αυτον και μακαρισαι αυτον εν τη γη και μη παραδωη αυτον εις χειρας εχθρου αυτου κυριος βοηθησαι αυτω επι κλινης οδυνης αυτου ολην την κοιτην αυτου εστρεψας εν τη αρρωστια αυτου εγω ειπα κυριε ελεησον με ιασαι την ψυχην μου οτι ημαρτον σοι οι εχθροι μου ειπαν κακα μοι ποτε αποθανειται και απολειται το ονομα αυτου και ει εισεπορευετο του ιδειν ματην ελαλει η καρδια αυτου συνηγαγεν ανομιαν εαυτω εξεπορευετο εξω και ελαλει επι το αυτο κατ εμου εψιθυριζον παντες οι εχθροι μου κατ εμου ελογιζοντο κακα μοι λογον παρανομον κατεθεντο κατ εμου μη ο κοιμωμενος ουχι προσθησει του αναστηναι και γαρ ο ανθρωπος της ειρηνης μου εφ ον ηλπισα ο εσθιων αρτους μου εμεγαλυνεν επ εμε πετρνισμον συ δε

κυριε ελεησον με και αναστησον με και ανταποδωσω αυτοις εν τούτῳ
εγνων ὅτι τεύεθλῃκας με ὅτι ου μη επιχαρη ὁ εχθρος μου επ εμε εμου
δε δια την ακακίαν αντελαβου και εβεβαιωσας με ενωπιον σου εις τον
αιωνα ευλογητος κυριος ὁ θεος ισραηλ απο του αιωνος και εις τον
αιωνα γενοιτο γενοιτο

εις το τέλος εις συνεσιν τοις ὑιοις κορε ὃν τροπον επιποθει ἡ
ελαφος επι τας πηγας των ὕδατων ὁύτως επιποθει ἡ ψυχη μου προς
σε ὁ θεος εδιψησεν ἡ ψυχη μου προς τον θεον τον ζωντα ποτε ἤξω
και οφθῆσομαι τῷ προσώπῳ του θεου εγενηθῃ μοι τα δακρυα μου
αρτος ἡμερας και νυκτος εν τῷ λεγεσθαι μοι καθ' ἑκάστην ἡμεραν
που εστιν ὁ θεος σου ταυτα εμνησθῆν και εξεχεα επ εμε την ψυχην
μου ὅτι διελευσομαι εν τοπῷ σκηνης θαυμαστης ἕως του οικου του
θεου εν φωνῇ αγαλλιασεως και εξομολογησεως ηχου ἑορταζοντος
ἵνα τι περιλυπος ει ψυχη και ἵνα τι συνταρασσεις με ελπισον επι τον
θεον ὅτι εξομολογησομαι αυτῷ σωτηριον του προσωπου μου ὁ θεος
μου προς εμαυτον ἡ ψυχη μου εταραχθῇ δια τουτο μνησθῆσομαι σου
εκ γῆς ιορδανου και ερμωνιμ απο ορους μικρου αβυσσος αβυσσον
επικαλειται εις φωνην των καταρρακτων σου παντες ὁι μετεωρισμοι
σου και τα κυματα σου επ εμε διηλθον ἡμερας εντελειται κυριος το
ελεος αυτου και νυκτος ὡδῃ παρ εμοι προσευχη τῷ θεῷ της ζωης μου
ερῷ τῷ θεῷ αντιληπτῷ μου ει δια τι μου επελαθου ἵνα τι σκυθρῶ-
παζων πορευομαι εν τῷ εκθλιβειν τον εχθρον μου εν τῷ καταθλασαι
τα οστα μου ὡνειδισαν με ὁι θλιβοντες με εν τῷ λεγειν αυτοις μοι
καθ' ἑκάστην ἡμεραν που εστιν ὁ θεος σου ἵνα τι περιλυπος ει ψυχη
και ἵνα τι συνταρασσεις με ελπισον επι τον θεον ὅτι εξομολογησομαι
αυτῷ ἡ σωτηρια του προσωπου μου ὁ θεος μου

φαλμος τῷ δαυιδ κρινον με ὁ θεος και δικασον την δικην μου
εξ εθνους ουχ ὁσιου απο ανθρωπου αδικου και δολιου ῥυσαι με ὅτι
συ ει ὁ θεος κραταιωμα μου ἵνα τι απωσω με και ἵνα τι σκυθρῶπα-
ζων πορευομαι εν τῷ εκθλιβειν τον εχθρον μου εξαποστειλον το φως
σου και την αληθειαν σου αυτα με ὡδηγησαν και ηγαγον με εις ο-
ρος ἅγιον σου και εις τα σκηνωματα σου και εισελευσομαι προς το
θυσιαστηριον του θεου προς τον θεον τον ευφραινοντα την νεοτητα
μου εξομολογησομαι σοι εν κιθαρα ὁ θεος ὁ θεος μου ἵνα τι περι-
λυπος ει ψυχη και ἵνα τι συνταρασσεις με ελπισον επι τον θεον ὅτι
εξομολογησομαι αυτῷ σωτηριον του προσωπου μου ὁ θεος μου

εις το τέλος τοις ὑιοις κορε εις συνεσιν φαλμος ὁ θεος εν τοις
ωσιν ἡμων ηκουσαμεν ὁι πατερες ἡμων ανηγγειλαν ἡμιν εργον ὁ ειρ-
γασω εν ταις ἡμεραις αυτων εν ἡμεραις αρχαιαις ἡ χειρ σου εθνη
εξωλεθρευσεν και κατεφυτευσας αυτοις εκακωσας λαους και εξεβα-
λες αυτοις ου γαρ εν τη ῥομφαια αυτων εκληρονομησαν γην και ὁ
βραχιων αυτων ουκ εσωσεν αυτοις αλλ' ἡ δεξια σου και ὁ βραχιων
σου και ὁ φωτισμος του προσωπου σου ὅτι ευδοκησας εν αυτοις συ
ει αυτος ὁ βασιλευς μου και ὁ θεος μου ὁ εντελλομενος τας σωτη-
ριας ιακωβ εν σοι τους εχθρους ἡμων κερατιουμεν και εν τῷ ονοματι
σου εξουθενωσομεν τους επανιστανομενους ἡμιν ου γαρ επι τῷ το-
ξῷ μου ελπιω και ἡ ῥομφαια μου ου σωσει με εσωσας γαρ ἡμας εκ
των θλιβοντων ἡμας και τους μισουντας ἡμας κατασχυνας εν τῷ θεῷ
επαινεσθησομεθα ὅλην την ἡμεραν και εν τῷ ονοματι σου εξομολο-
γησομεθα εις τον αιωνα διαφαλμα νυνι δε απωσω και κατησχυνας

ἡμας και ουκ εξελευση εν ταις δυναμεσιν ἡμων απεστρεψας ἡμας εις τα οπισω παρα τους εχθρους ἡμων και οι μισουντες ἡμας διηρπαζον ἑαυτοις εδωκας ἡμας ὡς προβατα βρωσεως και εν τοις εθνεσιν διεσπειρας ἡμας απεδου τον λαον σου ανευ τιμης και ουκ ην πληθος εν τοις αλλαγμασιν αυτων εθου ἡμας ονειδος τοις γειτοσιν ἡμων μυκτηρισμον και καταγελωτα τοις κυκλω ἡμων εθου ἡμας εις παραβολην εν τοις εθνεσιν κινήσιν κεφαλῆς εν τοις λαοις ὅλην την ἡμεραν ἡ εντροπη μου κατεναντιον μου εστιν και ἡ αισχυνη του προσωπου μου εκαλυψεν με απο φωνης ονειδιζοντος και παραλαλουντος απο προσωπου εχθρου και εκδιωκοντος ταυτα παντα ηλθεν εφ ἡμας και ουκ επελαθομεθα σου και ουκ ηδικησαμεν εν διαθηκη σου και ουκ απεστη εις τα οπισω ἡ καρδια ἡμων και εξεκλινας τας τριβους ἡμων απο της ὁδου σου ὅτι εταπεινωσας ἡμας εν τοπῳ κακωσεως και επεκαλυψεν ἡμας σκια θανατου ει επελαθομεθα του ονοματος του θεου ἡμων και ει διεπετασαμεν χειρας ἡμων προς θεον αλλοτριον ουχι ὁ θεος εκζητησει ταυτα αυτος γαρ γινωσκει τα κρυφια της καρδιας ὅτι ἔνεκα σου θανατουμεθα ὅλην την ἡμεραν ελογισθημεν ὡς προβατα σφαγῆς ἐξεγερθητι ἵνα τι ὕπνοις κυριε αναστηθι και μη απωση εις τελος ἵνα τι το προσωπον σου αποστρεφεις επιανθανη της πτωχειας ἡμων και της θλιψεως ἡμων ὅτι εταπεινωθη εις χουν ἡ ψυχη ἡμων εκολληθη εις γην ἡ γαστηρ ἡμων αναστα κυριε βοηθησον ἡμιν και λυτρωσαι ἡμας ἔνεκεν του ονοματος σου

εις το τελος ὑπερ των αλλοιωθησομενων τοις υιοις κορε εις συνεισιν ὡδη ὑπερ του αγαπητου εξηρευξατο ἡ καρδια μου λογον αγαθον λεγω εγω τα εργα μου τῷ βασιλει ἡ γλῶσσα μου καλαμος γραμματεως οξυγραφου ὥραιος καλλει παρα τους υιους των ανθρωπων ἐξεχυθη χαρις εν χειρεσιν σου δια τουτο ευλογησεν σε ὁ θεος εις τον αιωνα περιζῶσαι την ῥομφαιαν σου ἐπι τον μηρον σου δυνατε τη ὥραιότητι σου και τῷ καλλει σου και εντεινον και κατευοδου και βασιλευε ἔνεκεν ἀληθείας και πραυτητος και δικαιοσυνης και ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου τα βελη σου ηκονημενα δυνατε λαοι ὑποκατω σου πεσουνται εν καρδια των εχθρων του βασιλεως ὁ θρονος σου ὁ θεος εις τον αιωνα του αιωνος ῥάβδος ευθυτητος ἡ ῥάβδος της βασιλειας σου ηγαπησας δικαιοσυνην και ἐμισῆσας ἀνομίαν δια τουτο ἐχρισεν σε ὁ θεος ὁ θεος σου ελαιον ἀγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου σμυρνα και στακτη και κασία ἀπο των ἱματιων σου ἀπο βαρεων ἐλεφαντινων ἐξ ὧν ηυφραναν σε θυγατερες βασιλεων εν τη τιμῇ σου παρεστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου εν ἱματισμῷ διαχρυσῷ περιβεβλημενη πεποικιλμενη ἀκουσον θυγατερ και ἴδε και κλινον το οὖς σου και ἐπιλθου του λαου σου και του οἴκου του πατρος σου ὅτι ἐπεθυμησεν ὁ βασιλευς του καλλους σου ὅτι αὐτος εστιν ὁ κυριος σου και προσκυνησουσιν αὐτῷ θυγατερες τυρου εν δωροις το προσωπον σου λιτανευσουσιν οἱ πλουσιοι του λαου πασα ἡ δοξα αὐτης θυγατρος βασιλεως ἐσῴθεν εν χρῶσσω τοις χρυσοις περιβεβλημενη πεποικιλμενη ἀπενεχθῆσονται τῷ βασιλει παρθενοι οπισω αὐτης αἱ πλησιον αὐτης ἀπενεχθῆσονται σοι ἀπενεχθῆσονται εν ευφροσυνῇ και ἀγαλλιασαι ἀχθῆσονται εις ναον βασιλεως ἀντι των πατερων σου ἐγενήθησαν σοι υιοι καταστήσεις αὐτους ἀρχοντας ἐπὶ πασαν την γην μνησθῆσονται σου ονοματος σου εν πασῇ γενεᾷ και γενεᾷ δια τουτο λαοι ἐξομολογήσονται σοι εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος

εις το τέλος ὑπὲρ των ὕϊων κορε ὑπὲρ των κρυφίων ψαλμος ὁ θεος ἡμῶν καταφυγή και δυναμὶς βοηθός εν θλίψεσιν ταις ἑυρουσαις ἡμᾶς σφοδρὰ δια τουτο ου φοβηθησόμεθα εν τῷ ταρασσεσθαι την γην και μετατιθεσθαι ὀρη εν καρδιαις θιλασσων ηχησαν και εταραχθησαν τα ὕδατα αυτων εταραχθησαν τα ὀρη εν τη κραταιοτητι αυτου διαψαλμα του ποταμου τα ὄρηματα ευφραινουσιν την πολιν του θεου ἡγιασεν το σκηνωμα αυτου ὁ ὕψιστος ὁ θεος εν μεσῳ αυτης ου σαλευθησεται βοηθησει αυτη ὁ θεος το προς πρωι εταραχθησαν εθνη εκλιναν βασιλειαὶ ἐδωκεν φωνην αυτου εσαλευθη ἡ γη κυριος των δυναμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλημπτῶρ ἡμῶν ὁ θεος ἰακωβ διαψαλμα δευτε ἰδετε τα εργα κυριου ἃ ἐθετο τερατα ἐπὶ της γῆς ἀνταναιρων πολεμους μεχρι των περατων της γῆς τοξον συντριψει και συγκλασει ὄπλον και θυρεους κατακαυσει εν πυρι σχολασατε και γνωτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ θεος ὕψωθησομαι εν τοις εθνεσιν ὕψωθησομαι εν τη γῇ κυριος των δυναμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλημπτῶρ ἡμῶν ὁ θεος ἰακωβ

εις το τέλος ὑπὲρ των ὕϊων κορε ψαλμος παντα τα εθνη κροτησατε χεῖρας ἀλαλαξατε τῷ θεῷ εν φωνῇ ἀγαλλιασεως ὅτι κυριος ὕψιστος φοβερος βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν την γην ὑπεταξεν λαους ἡμῖν και εθνη ὑπο τους ποδας ἡμῶν ἐξελεξατο ἡμῖν την κληρονομίαν αυτου την καλλονην ἰακωβ ἦν ἠγαπησεν διαψαλμα ἀνεβη ὁ θεος εν ἀλαλαγμῳ κυριος εν φωνῇ σαλπγγος ψαλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ψαλατε ψαλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψαλατε ὅτι βασιλεὺς πασης της γῆς ὁ θεος ψαλατε συνετως ἐβασίλευσεν ὁ θεος ἐπὶ τα εθνη ὁ θεος καθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αυτου ἀρχοντες λαῶν συνηχθησαν μετὰ του θεου ἀβραὰμ ὅτι του θεου οἱ κραταιοι της γῆς σφοδρὰ ἐπηρθησαν

ψαλμος ὠδης τοις ὕϊοις κορε δευτερα σαββατου μέγας κυριος και ἀνετος σφοδρὰ εν πολει του θεου ἡμῶν ὀρει ἅγιῳ αυτου ευ ῥιζῶν ἀγαλλιαματι πασης της γῆς ὀρη σιων τα πλεῦρα του βορρᾶ ἡ πολις του βασιλειῶς του μεγάλου ὁ θεος εν ταις βαρεσιν αυτης γίνωσκεται ὅταν ἀντιλαμβάνηται αυτης ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς συνηχθησαν ἠλθῶσαν ἐπὶ το αὐτο αὐτοὶ ἰδόντες ὁὕτως ἐθαύμασαν εταραχθησαν εσαλευθησαν τρομος ἐπελάβετο αυτων ἐκεῖ ὠδινες ὥς τικτουσης εν πνευματι βιαιῳ συντριψεις πλοια θαρσις καθάπερ ηκουσαμεν ὁὕτως εἰδομεν εν πολει κυριου των δυναμεων εν πολει του θεου ἡμῶν ὁ θεος ἐθεμελιωσεν αυτην εἰς τον αἰῶνα διαψαλμα ὑπελάβομεν ὁ θεος το ἐλεος σου εν μεσῳ του ναου σου κατὰ το ὄνομα σου ὁ θεος ὁὕτως και ἡ ἀινεσις σου ἐπὶ τα περατα της γῆς δικαιοσύνης πληρης ἡ δεξιά σου ευφρανθητω το ὄρος σιων ἀγαλλιασθῶσαν αἱ θυγατερες της ἰουδαίας ἔνεκεν των κριματων σου κυριε κυκλωσατε σιων και περιλαβετε αυτην διηγησασθε εν τοις πυργοις αυτης θεσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς την δύναμιν αυτης και καταδιελεσθε τὰς βαρεῖς αυτης ὅπως ἀν διηγησησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν ὅτι ὁὗτος ἐστὶν ὁ θεος ὁ θεος ἡμῶν εἰς τον αἰῶνα και εἰς τον αἰῶνα του αἰῶνος αὐτος ποιμαίνει ἡμᾶς εἰς τους αἰῶνας

εις το τέλος τοις ὕϊοις κορε ψαλμος ἀκουσατε ταῦτα παντα τα εθνη ἐνωτισασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες την οἰκουμένην οἱ τε γηγενεῖς και οἱ ὕιοι των ἀνθρώπων ἐπὶ το αὐτο πλουσιος και πενης το στομα μου λαληήσει σοφίαν και ἡ μελετη της καρδίας μου συνεσιν κλινῶ εἰς παραβολὴν το ους μου ἀνοιξῶ εν ψαλτηρίῳ το προβλήμα μου ἵνα τι φοβουμαι εν ἡμέρᾳ πονηρᾶ ἡ ἀνομία της πτερνῆς μου κυκλώσει με οἱ πεποιθότες ἐπὶ τη δυνάμει αυτων και ἐπὶ τῷ πληθει του πλου-

του αυτων καυχωμενοι αδελφος ου λυτρουται λυτρωσεται ανθρωπος ου δωσει τω θεω εξιλασμα αυτου και την τιμην της λυτρωσεως της ψυχης αυτου και εκοπασεν εις τον αιωνα και ζησεται εις τελος οτι ουκ οφεται καταφθοραν οταν ιδη σοφους αποθνησκοντας επι το αυτο αφρων και ανους απολουνται και καταλειψουσιν αλλοτριους τον πλουτον αυτων και οι ταφοι αυτων οικιαι αυτων εις τον αιωνα σκηνωματα αυτων εις γενεαν και γενεαν επεκαλεσαντο τα ονοματα αυτων επι των γαιων αυτων και ανθρωπος εν τιμη ων ου συνηκεν παρασυμβληθη τοις κτηνεσιν τοις ανοητοις και ωμοιωθη αυτοις αυτη η οδος αυτων σκανδαλον αυτοις και μετα ταυτα εν τω στοματι αυτων ευδοκησουσιν διαψαλμα ως προβατα εν άδη ειθεντο θανατος ποιμαινει αυτους και κατακυριευσουσιν αυτων οι ευθεις το πρωι και η βοηθεια αυτων παλαιωθησεται εν τω άδη εκ της δοξης αυτων πλην ο θεος λυτρωσεται την ψυχην μου εκ χειρος άδου οταν λαμβανη με διαψαλμα μη φοβου οταν πλουτηση ανθρωπος και οταν πληθυννη η δοξα του οικου αυτου οτι ουκ εν τω αποθνησκειν αυτον λημψεται τα παντα ουδε συγκαταβησεται αυτα η δοξα αυτου οτι η ψυχη αυτου εν τη ζωη αυτου ευλογηθησεται εξομολογησεται σοι οταν αγαθυνης αυτα εισελευσεται έως γενεας πατερων αυτου έως αιωνος ουκ οφεται φως ανθρωπος εν τιμη ων ου συνηκεν παρασυμβληθη τοις κτηνεσιν τοις ανοητοις και ωμοιωθη αυτοις

ψαλμος τω ασαφ θεος θεων κυριος ελαλησεν και εκαλεσεν την γην απο ανατολων ήλιου και μεχρι δυσμων εκ σιων η ευπρεπεια της ωραιότητος αυτου ο θεος εμφανως ήξει ο θεος ήμων και ου παρσιωπησεται πυρ εναντιον αυτου καυθησεται και κυκλω αυτου καταιγεις σφοδρα προσκαλεσεται τον ουρανον ανω και την γην διακριναι τον λαον αυτου συναγαγετε αυτω τους όσιους αυτου τους διατιθεμενους την διαθηκην αυτου επι θυσιαις και αναγγελουσιν οι ουρανοι την δικαιοσυνην αυτου οτι ο θεος κριτης εστιν διαψαλμα ακουσον λαος μου και λαλησω σοι ισραηλ και διαμαρτυρομαι σοι ο θεος ο θεος σου ειμι εγω ουκ επι ταις θυσιαις σου ελεγξω σε τα δε ολοκαυτωματα σου ενωπιον μου εστιν δια παντος ου δεξομαι εκ του οικου σου μοσχους ουδε εκ των ποιμνιων σου χιμαρους οτι εμα εστιν παντα τα θηρια του δρυμου κτηνη εν τοις ορεσιν και βοες εγνωκα παντα τα πετεινα του ουρανου και ωραιότης αγρου μετ εμου εστιν εαν πεινασω ου μη σοι ειπω εμη γαρ εστιν η οικουμενη και το πληρωμα αυτης μη φαγομαι κρεα ταυρων η αίμα τραγων πιομαι θυσον τω θεω θυσιαν αινεσεως και αποδος τω ύψιστω τας ευχας σου και επικαλεσαι με εν ήμερα θλιψεως και εξελουμαι σε και δοξασεις με διαψαλμα τω δε άμαρτωλω ειπεν ο θεος ίνα τι συ διηγη τα δικαιωματα μου και αναλαμβάνεις την διαθηκην μου δια στοματος σου συ δε εμσησας παιδειαν και εξεβαλες τους λογους μου εις τα οπισω ει ειθεωρεις κλεπτην συνετρεχες αυτω και μετα μοιχων την μεριδα σου ετινεις το στομα σου επλονασεν καχιαν και η γλωσσα σου περιεπλεκεν δολιοτητα κατημενος κατα του αδελφου σου κατελαλεις και κατα του υιου της μητρος σου ετινεις σκανδαλον ταυτα εποησας και εισιγησα ύπελαβες ανομιαν οτι εσομαι σοι όμοιος ελεγξω σε και παραστησω κατα προσωπον σου συνετε δη ταυτα οι επιλανθανομενοι του θεου μηποτε άρπαση και μη η ο ρυομενος θυσια αινεσεως δοξασει με και εκει οδος η δειξω αυτα το σωτηριον του θεου

εις το τέλος ψαλμος τω δαυιδ εν τω ελθειν προς αυτον ναθαν τον προφητην ήνικα εισηλθεν προς βηρσαββε ελεησον με ό θεος κατα το μεγα ελεος σου και κατα το πληθος των οικτιρμων σου εξαλειψον το ανομημα μου επι πλειον πλυνον με απο της ανομιας μου και απο της άμαρτιας μου καθαρισον με ότι την ανομιαν μου εγω γινωσκω και ή άμαρτια μου ενωπιον μου εστιν δια παντος σοι μονω ήμαρτον και το πονηρον ενωπιον σου εποιησα όπως αν δικαιωθης εν τοις λογοις σου και νικησης εν τω κρινεσθαι σε ιδου γαρ εν ανομιαις συνελημφθην και εν άμαρτιας εκισσησεν με ή μητηρ μου ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα αδηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας μοι ραντιεις με ύσσωπω και καθαρισθησομαι πλυνεις με και ύπερ χιονα λευκανθησομαι ακουτιεις με αγαλλιασιν και ευφροσυνην αγαλλιασονται οστα τεταπεινωμενα αποστρεψον το προσωπον σου απο των άμαρτιων μου και πασας τας ανομιας μου εξαλειψον καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ό θεος και πνευμα ευθες εγκαινισον εν τοις εγκатоις μου μη απορριψης με απο του προσωπου σου και το πνευμα το άγιον σου μη αντανελθς απ εμου αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτηριου σου και πνευματι ήγεμονικω στηρισον με διδαξω ανομους τας όδους σου και ασεβεις επι σε επιστρεψουσιν ρύσαι με εξ άιματων ό θεος ό θεος της σωτηριας μου αγαλλιασεται ή γλωσσα μου την δικαιοσυνην σου κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το στομα μου αναγγελει την αινεσιν σου ότι ει ηθελησας θυσιαν εδωκα αν όλοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις θυσια τω θεω πνευμα συντετριμμενον καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην ό θεος ουκ εξουθενώσει αγαθυνον κυριε εν τη ευδοκια σου την σιων και οικοδομηθητω τα τειχη ιερουσαλημ τοτε ευδοκησεις θυσιαν δικαιοσυνης αναφοραν και όλοκαυτωματα τοτε ανοισουσιν επι το θυσιαστηριον σου μοσχους

εις το τέλος συνεσεως τω δαυιδ εν τω ελθειν δωηκ τον ιδουμαιον και αναγγειλαι τω σαουλ και ειπειν αυτω ηλθεν δαυιδ εις τον οικον αβιμελεχ τι εγκαυχα εν κακια ό δυνατος ανομιαν όλην την ήμεραν αδικιαν ελογισατο ή γλωσσα σου ώσει ξυρον ηκονημενον εποιησας δολον ηγαπησας κακιαν ύπερ αγαθωσυνην αδικιαν ύπερ το λαλησαι δικαιοσυνην διαψαλμα ηγαπησας παντα τα ρήματα καταποντισμου γλωσσαν δολιαν δια τουτο ό θεος καθελει σε εις τέλος εκτιλαι σε και μεταναστευσαι σε απο σκηνωματος και το ριζωμα σου εκ γης ζωντων διαψαλμα και οψονται δικαιοι και φοβηθησονται και επ αυτον γελασσονται και ερουσιν ιδου ανθρωπος ός ουκ ειθετο τον θεον βοηθηον αυτου αλλ επηλπισεν επι το πληθος του πλουτου αυτου και εδυναμωθη επι τη ματαιοτητι αυτου εγω δε ώσει ελαια κατακαρπος εν τω οικω του θεου ηλπισα επι το ελεος του θεου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος εξομολογησομαι σοι εις τον αιωνα ότι εποιησας και ύπομενω το ονομα σου ότι χρηστον εναντιον των όσιων σου

εις το τέλος ύπερ μαλειθ συνεσεως τω δαυιδ ειπεν αφρων εν καρδια αυτου ουκ εστιν θεος διεφθαρησαν και εβδελυχηθησαν εν ανομιαις ουκ εστιν ποιων αγαθον ό θεος εκ του ουρανου διεκυψεν επι τους ύιους των ανθρωπων του ιδειν ει εστιν συνιων η εκζητων τον θεον παντες εξεκλιναν άμα ηχρεωθησαν ουκ εστιν ποιων αγαθον ουκ εστιν έως ένος ουχι γινωσκονται παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν οι εσθιοντες τον λαον μου βρωσει αρτου τον θεον ουκ επεκαλεσαντο εκει

φοβηθήσονται φόβον ὅου οὐκ ἦν φόβος ὅτι ὁ θεὸς διεσχορπισεν ὅσα ἀνθρωπαρεσκῶν κατήσχυνησαν ὅτι ὁ θεὸς ἐξοδένωσεν αὐτοὺς τις δώσει ἐκ σίων τὸ σωτήριον τοῦ ἱσραὴλ ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κυρίῳ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσεται ἰακώβ καὶ εὐφρανθήσεται ἱσραὴλ

εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνεσεὼς τῷ δαυὶδ ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς ζιφάιους καὶ εἶπεν τῷ σαουλ οὐκ ἴδου δαυὶδ κεκρυπταὶ παρ' ἡμῖν ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματι σου σώσον με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρίνον με ὁ θεὸς εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου ἐνωτίσαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματος μου ὅτι ἀλλοτριοὶ ἐπανεστῆσαν ἐπ' ἐμὲ καὶ κραταῖοι ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου οὐ προσέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν διαψάλλα ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ ὁ κύριος ἀντιλήμπτωρ τῆς ψυχῆς μου ἀποστρέφει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολέθρευσον αὐτοὺς ἔκουσιν ὅπως θυσῶ σοι ἐξομολογησῶμαι τῷ ὀνόματι σου κυρίε ὅτι ἀγαθὸν ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρυσῶ με καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπειδὴν ὁ ὀφθαλμὸς μου

εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνεσεὼς τῷ δαυὶδ ἐνωτίσαι ὁ θεὸς τὴν προσευχὴν μου καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησιν μου προσχες μοι καὶ εἰσακούσον μου ἐλυπηθῇ ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταραχθῇ ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ ὅτι ἐξεκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκοτουν μοι ἡ καρδίᾳ μου ἐταραχθῇ ἐν ἐμοὶ καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμὲ φόβος καὶ τρόμος ἤλθεν ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐκαλύψεν με σκοτὸς καὶ εἶπα τις δώσει μοι πτερυγὰς ὥσπερ περιστέρως καὶ πέτασθῆσμαι καὶ καταπαύσω ἰδοὺ ἐμακρυνὰ φυγαδεύων καὶ ἠγλισθῇ ἐν τῇ ἐρημῷ διαψάλλα προσεδεχομένη τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος καταποντίσον κυρίε καὶ καταδιέλε τὰς γλῶσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς ἀνομία καὶ κοπὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία καὶ οὐκ ἐξελίπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τοκὸς καὶ δόλος ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνεῖδισεν με ὑπηνεγκά ἀν καὶ εἰ ὁ μισὼν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημονήσεν ἐκρυβὴν ἀν ἀπ' αὐτοῦ σὺ δὲ ἀνθρώπε ἰσοψύχε ἡγέμων μου καὶ γίνωστε μοι ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοι ἐγλυκανὰς ἐδεσμάτα ἐν τῷ οἰκῷ τοῦ θεοῦ ἐπορευθῆμεν ἐν ὁμονοίᾳ ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτοὺς καὶ καταβήτωσαν εἰς ἄδου ζῶντες ὅτι πονηρίαι ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν θεὸν ἐκεκράξα καὶ ὁ κύριος εἰσηκούσεν μου ἔσπερας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας διηγῆσμαι ἀπαγγέλω καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοὶ εἰσακούσεται ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων διαψάλλα οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἀνταλλάγμα καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεὸν ἐξετείνει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδίδοναι ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἠγγίσεν ἡ καρδίᾳ αὐτοῦ ἠπαλυνθήσαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἐλαίων καὶ αὐτοὶ εἰσὶν βολίδες ἐπιρίψον ἐπὶ κυρίῳ τὴν μερίμναν σου καὶ αὐτὸς σε διαθρέψει οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ σὺ δὲ ὁ θεὸς καταξείεις αὐτοὺς εἰς φρεὰρ διαφθορᾶς ἀνδρες ἁμαρτωλῶν καὶ δολιοιστῶν οὐ μὴ ἡμίσευσωσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σε κυρίε

εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυσμένου τῷ δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν ὅποτε ἐκρατήσαν αὐτὸν οἱ ἀλλοφυλοὶ ἐν γείθῃ ἐλεήσον με κυρίε ὅτι κατεπατήσεν με ἀνθρώπος ὅλην τὴν ἡμέραν

πολεμῶν ἐθλίψεν με κατεπατήσαν με οἱ ἐχθροὶ μου ὅλην τὴν ἡμέραν ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμούντες με ἀπο ὕψους ἡμέρας φοβηθήσομαι ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἐλπῶ ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεσὼ τοὺς λόγους μου ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπὶ τῷ θεῷ ἠλπισα οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σαρξ ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελυσσόντο κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακὸν παροικησούσιν καὶ κατακρυψούσιν αὐτοὶ τὴν πτερνὰν μου φυλαξουσὶν καθάπερ ὑπεμείναν τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ τοῦ μῆθενος σώσεις αὐτοὺς ἐν ὀργῇ λαοὺς καταξείεις ὁ θεὸς τὴν ζωὴν μου ἐξηγγείλα σοὶ εἶθι τα δακρυὰ μου ἐνωπίον σου ὥς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροὶ μου εἰς τὰ ὀπίσω ἐν ἣ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσῶμαι σε ἰδοὺ ἐγὼν ὅτι θεὸς μου εἰ σύ ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνεσῶ ῥῆμα ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνεσὼ λόγον ἐπὶ τῷ θεῷ ἠλπισα οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἀνθρώπος ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς αἰ εὐχαίς ἀποδώσω αἰνεσεως σοὶ ὅτι ἐρρυσὼ τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου καὶ τοὺς ποδὰς μου ἐξ ὀλισθημάτων τοῦ εὐαρεστήσαι ἐνωπίον τοῦ θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων

εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθίρης τῷ δαυὶδ εἰς στήλογραφίαν ἐν τῷ αὐτῷ ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου σου εἰς τὸ σπηλαῖον ἐλεῇσόν με ὁ θεὸς ἐλεῇσόν με ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποιθὲν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἐν τῇ σκίᾳ τῶν πτερυγῶν σου ἐλπῶ ἕως οὐ παρέλθῃ ἡ ἀνομία κεκραξομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὑψίστον τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με ἐξαπεστείλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἐσώσεν με ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατούντας με διαψάλμα ἐξαπεστείλεν ὁ θεὸς τὸ ἐλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀληθείαν αὐτοῦ καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκυμνῶν ἐκοιμήθην τεταραγμένος υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλον καὶ βελεὴ καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μαχαίρα ὀξεῖα ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ὁ θεὸς καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου παγίδα ἤτοιμασαν τοῖς πόσιν μου καὶ κατεκαμψάν τὴν ψυχὴν μου ὠρυζάν πρὸ προσώπου μου βοῦθρον καὶ ἐνεπέσαν εἰς αὐτὸν διαψάλμα ἑτοιμὴ ἡ καρδία μου ὁ θεὸς ἑτοιμὴ ἡ καρδία μου ἀσομαι καὶ ψάλλω ἐξεγερθήτι ἡ δόξα μου ἐξεγερθήτι ψαλτήριον καὶ κιθάρα ἐξεγερθήσομαι ὀρθροῦ ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν λαοῖς κυρίε ψάλλω σοὶ ἐν ἔθνεσιν ὅτι ἐμεγάλυνθῇ ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἐλεος σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθεια σου ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ὁ θεὸς καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου

εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθίρης τῷ δαυὶδ εἰς στήλογραφίαν εἰ ἀληθῶς ἀρὰ δικαιοσύνην λαλεῖτε εὐθεῖα κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλεκουσὶν ἀπὴλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μητρὸς ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστροῦ ἐλαλήσαν ψευδῆ θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὀφείως ὥσει ἀσπίδος κωφῆς καὶ βουούσης τὰ ὦτα αὐτῆς ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν ἐπαδόντων φαρμακοῦ τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ ὁ θεὸς συνετριψεν τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν τὰς μυλὰς τῶν λείοντων συνεθλάσεν κυριὸς ἐξουδενώθησονται ὥς ὕδωρ διαπορευόμενον ἐντενεῖ τὸ τοῖξον αὐτοῦ ἕως οὐ ἀσθენήσουσιν ὥσει κηρὸς ὁ ταχεῖς ἀνταναιρεθήσονται ἐπέπεσε πυρ καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκανθὰς ὑμῶν τὴν ῥάμνον ὥσει ζώντας ὥσει ἐν ὀργῇ καταπιεταὶ ὑμᾶς εὐφρανθήσεται δικαίος ὅταν ἰδῇ ἐκδικήσιν ἀσεβῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίφεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἐρεῖ ἀνθρώπος εἰ ἀρὰ ἐστὶν καρπὸς τῷ δικαίῳ ἀρὰ ἐστὶν ὁ θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ

εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθίρης τῷ δαυὶδ εἰς στήλογραφίαν ὅποτε α-

πεστείλεν σαουλ και εφυλαξεν τον οικον αυτου του θανατωσαι αυτον εξελου με εκ των εχθρων μου ο θεος και εκ των επανιστανομενων επ εμε λυτρωσαι με ρυσαι με εκ των εργαζομενων την ανομιαν και εξ ανδρων αιματων σωσον με οτι ιδου ειθηρευσαν την ψυχην μου επειθεντο επ εμε κραταιοι ουτε η ανομια μου ουτε η αμαρτια μου κυριε ανευ ανομιας εδραμον και κατευθυναν εξεγερθητι εις συναντησιν μου και ιδε και συ κυριε ο θεος των δυναμεων ο θεος ισραηλ προσχες του επισκεψασθαι παντα τα εθνη μη οικτιρησης παντας τους εργαζομενους την ανομιαν διαψαλμα επιστρεψουσιν εις εσπεραν και λιμωξουσιν ως κυων και κυκλωσουσιν πολιν ιδου αποφθεγξονται εν τω στοματι αυτων και ρομφαια εν τοις χειλεσιν αυτων οτι τις ηκουσεν και συ κυριε εκγελαση αυτους εξουδενωσεις παντα τα εθνη το κρατος μου προς σε φυλαξω οτι ο θεος αντιλημπτωρ μου ει ο θεος μου το ελεος αυτου προφθασει με ο θεος δειξει μοι εν τοις εχθροις μου μη αποκτεινης αυτους μηποτε επιλαθωνται του λαου μου διασκορπισον αυτους εν τη δυναμει σου και καταγαγε αυτους ο υπερασπιστης μου κυριε αμαρτιαν στοματος αυτων λογον χειλεων αυτων και συλλημφθησαν εν τη υπερηφανια αυτων και εξ αρας και ψευδους διαγγελησονται συντελειαι εν οργη συντελειας και ου μη υπαρξωσιν και γνωσονται οτι ο θεος δεσποζει του ιακωβ των περατων της γης διαψαλμα επιστρεψουσιν εις εσπεραν και λιμωξουσιν ως κυων και κυκλωσουσιν πολιν αυτοι διασκορπισθησονται του φαγειν εαν δε μη χορτασθωσιν και γογγυσουσιν εγω δε ασομαι τη δυναμει σου και αγαλλιασομαι το πρωι το ελεος σου οτι εγεννητης αντιλημπτωρ μου και καταφυγη εν ημερα θλιψεως μου βοηθος μου σοι ψαλω οτι ο θεος αντιλημπτωρ μου ει ο θεος μου το ελεος μου

εις το τελος τοις αλλοιωθησομενοις ετι εις στηλογραφιαν τω δαυιδ εις διδαχην οποτε ενεπυρισεν την μεσοποταμιαν συριας και την συριαν σωβα και επεστρεψεν ιωαβ και επαταξεν την φαραγγα των αλων δωδεκα χιλιαδας ο θεος απωσω ημας και καθειλες ημας ωργισθης και οικτιρησας ημας συνεσειςας την γην και συνεταραξας αυτην ιασαι τα συντριμματα αυτης οτι εσαλευθη εδειξας τω λαω σου σκληρα εποτισας ημας οινον κατανυξεως εδωκας τοις φοβουμενοις σε σημειωσιν του φυγειν απο προσωπου τοξου διαψαλμα οπως αν ρυσθωσιν οι αγαπητοι σου σωσον τη δεξια σου και επακουσον μου ο θεος ελαλησεν εν τω αγιω αυτου αγαλλιασομαι και διαμεριω σικιμα και την κοιλαδα των σκηνων διαμετρησω εμος εστιν γαλααδ και εμος εστιν μανασση και εφραιμ κραταιωσις της κεφαλης μου ιουδας βασιλευς μου μωαβ λεβης της ελπιδος μου επι την ιδουμαιαν εκτενω το υποδημα μου εμοι αλλοφυλοι υπεταγησαν τις απαξει με εις πολιν περιοχης τις οδγηγησει με εως της ιδουμαιας ουχι συ ο θεος ο απωσαμενος ημας και ουκ εξελευση ο θεος εν ταις δυναμεσιν ημων δος ημιν βοηθειαν εκ θλιψεως και ματαια σωτηρια ανθρωπου εν δε τω θεω ποιησομεν δυναμιν και αυτος εξουδενωσει τους θλιβοντας ημας

εις το τελος εν υμνοις τω δαυιδ εισακουσον ο θεος της δεησεως μου προσχες τη προσευχη μου απο των περατων της γης προς σε εκεκραξα εν τω ακηδισαι την καρδιαν μου εν πετρα υψωσας με ωδηγησας με οτι εγεννηθης ελπις μου πυργος ισχυος απο προσωπου εχθρου παροικησω εν τω σκηνωματι σου εις τους αιωνας σεπασθησομαι εν σκεπη των πτερυγων σου διαψαλμα οτι συ ο θεος εισηκου-

σας των ευχων μου εδωκας κληρονομιαν τοις φοβουμενοις το ονομα σου ημερας εφ ημερας βασιλειωσ προσθησεις ετη αυτου εως ημερας γενεας και γενεας διαμενει εις τον αιωνα ενωπιον του θεου ελεος και αληθειαν αυτου τις εκζητησει ουτως ψαλω τω ονοματι σου εις τον αιωνα του αιωνος του αποδουναι με τας ευχας μου ημεραν εξ ημερας

εις το τελος υπερ ιδιθουν ψαλμος τω δαυιδ ουχι τω θεω υποταγησεται η ψυχη μου παρ αυτου γαρ το σωτηριον μου και γαρ αυτος θεος μου και σωτηρ μου αντιλημπτωρ μου ου μη σαλευθω επι πλειον εως ποτε επιτιθεσθε επ ανθρωπον φονευετε παντες ως τοιχω κεκλιμενω και φραγμα ωσμενω πλην την τιμην μου εβουλευσαντο απωσασθαι εδραμον εν ψευδει τω στοματι αυτων ευλογουσαν και τη καρδια αυτων κατηρωντο διαψαλμα πλην τω θεω υποταγηθι η ψυχη μου οτι παρ αυτου η υπομονη μου οτι αυτος θεος μου και σωτηρ μου αντιλημπτωρ μου ου μη μεταναστευσω επι τω θεω το σωτηριον μου και η δοξα μου ο θεος της βοηθειας μου και η ελπις μου επι τω θεω ελπισατε επ αυτον πασα συναγωγη λαου εκχεετε ενωπιον αυτου τας καρδιας υμων ο θεος βοηθος ημων διαψαλμα πλην ματαιοι οι υιοι των ανθρωπων ψευδεις οι υιοι των ανθρωπων εν ζυγοις του αδικησαι αυτοι εκ ματαιοτητος επι το αυτο μη ελπιζετε επι αδικιαν και επι αρπαγμα μη επιποθειτε πλουτος εαν ρηη μη προστιθεσθε καρδιαν απαξ ελαλησεν ο θεος δυο ταυτα ηκουσα οτι το κρατος του θεου και σοι κυριε το ελεος οτι συ αποδωσεις εκαστω κατα τα εργα αυτου

ψαλμος τω δαυιδ εν τω ειναι αυτον εν τη ερημω της ιουδαιας ο θεος ο θεος μου προς σε ορθριζω εδιψησεν σοι η ψυχη μου ποσάπλως σοι η σαρξ μου εν γη ερημω και αβατω και ανυδρω ουτως εν τω άγω ωφθην σοι του ιδειν την δυναμιν σου και την δοξαν σου οτι κρεισσον το ελεος σου υπερ ζωας τα χειλη μου επαινεσουσιν σε ουτως ευλογησω σε εν τη ζωη μου εν τω ονοματι σου αρω τας χειρας μου ωσει στεατος και πιστητος εμπλησθειη η ψυχη μου και χειλη αγαλλιασεως αινεσει το στομα μου ει εμνημονεουν σου επι της στρωμνης μου εν τοις ορθροις εμελετων εις σε οτι εγεννηθης βοηθος μου και εν τη σκεπη των πτερυγων σου αγαλλιασμαι εκολληθη η ψυχη μου οπισω σου εμου αντελαβετο η δεξια σου αυτοι δε εις ματην εξητησαν την ψυχην μου εισελευσονται εις τα κατωτατα της γης παραδοθησονται εις χειρας ρομφαιας μεριδες αλωπεκων εσονται ο δε βασιλευς ευφρανθησεται επι τω θεω επαινεσθησεται πας ο ομνυν εν αυτω οτι ενεφραγη στομα λαουντων αδικα

εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ εισακουσον ο θεος της φωνης μου εν τω δεεσθαι με απο φοβου εχθρου εξελου την ψυχην μου εσκεπας με απο συστροφης πονηρευομενων απο πληθους εργαζομενων την ανομιαν οτινις ηκονησαν ως ρομφαιαν τας γλωσσας αυτων ενετειναν τοξον αυτων πραγμα πικρον του κατατοξευσαι εν αποκρυφοις αμωμον εξαπινα κατατοξευσουσιν αυτον και ου φοβηθησονται εκραταιωσαν εαυτοις λογον πονηρον διηγησαντο του κρυψαι παγιδας ειπαν τις οψεται αυτους εξηρευνησαν ανομιαν εξελιπον εξερευνωντες εξερευνησει προσελευσεται ανθρωπος και καρδια βαθεια και υψωθησεται ο θεος βελος νηπιον εγεννηθησαν αι πληγαι αυτων και εξησθενησαν επ αυτους αι γλωσσαι αυτων εταραχθησαν παντες οι θεωρουντες αυτους και εφοβηθη πας ανθρωπος και ανηγγειλαν τα εργα του θεου και τα ποιηματα αυτου συνηκαν ευφρανθησεται δικαιος επι τω κυριω

και ελπιει επ αυτον και επαινεσθησονται παντες οι ευθεις τη καρδια

εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ ωδη ιερεμιου και ιεζεκιηλ εκ του λογου της παροικιας οτε εμελλον εκπορευεσθαι σοι πρεπει υμνος ο θεος εν σιων και σοι αποδοθησεται ευχη εν ιερουσαλημ εισακουσον προσευχης μου προς σε πασα σαφξ ήξει λογοι ανομιων υπερεδυναμωσαν ήμας και τας ασεβειας ήμων συ ήλαση μακαριος ον εξελεξω και προσελαβου κατασκηνωσει εν ταις αυλαις σου πλησθησομεθα εν τοις αγαθοις του οικου σου άγιος ο ναος σου θαυμαστος εν δικαιοσυνη εισακουσον ήμων ο θεος ο σωτηρ ήμων ή ελπις παντων των περατων της γης και εν θαλασση μακραν έτοιμαζων ορη εν τη ισχυι αυτου περιεζωσμενος εν δυναστεια ο συνταρασσων το κυτος της θαλασσης ηχους κυματων αυτης ταραχθησονται τα εθνη και φοβηθησονται οι κατοικουντες τα περατα απο των σημειων σου εξοδους πρωιας και έσπερας τερψεις επεσκεψω την γην και εμεθυσας αυτην επληθυνας του πλουτισαι αυτην ο ποταμος του θεου επληρωθη ύδατων ήτοιμασας την τροφην αυτων ότι ούτως ή έτοιμασια σου τους αυλακας αυτης μεθυσον πληθυνον τα γεννηματα αυτης εν ταις σταγοσιν αυτης ευφρανθησεται ανατελλουσα ευλογησεις τον στεφανον του ενιαυτου της χρηστοτητος σου και τα πεδια σου πλησθησονται πιωτητος πιανθησονται τα ώραια της ερημου και αγαλλιασιν οι βουνοι περιζωσονται ενεδυσαντο οι κριοι των προβατων και αι κοιλαδες πληθυνουσι σιτον κεκραζονται και γαρ ύμνησουσιν

εις το τελος ωδη ψαλμου αναστασεως αλαλαξατε τω θεω πασα ή γη ψαλατε δη τω ονοματι αυτου δοτε δοξαν αινεσει αυτου ειπατε τω θεω ως φοβερα τα εργα σου εν τω πληθει της δυναμεως σου φευσονται σε οι εχθροι σου πασα ή γη προσκυνησάτωσαν σοι και ψαλατωσαν σοι ψαλατωσαν τω ονοματι σου διαψαλμα δευτε και ιδετε τα εργα του θεου φοβερος εν βουλαις ύπερ τους ύιους των ανθρωπων ο μεταστρεφων την θαλασσαν εις ξηραν εν ποταμω διελευσονται ποδι εκει ευφρανθησομεθα επ αυτω τω δεσποζοντι εν τη δυναστεια αυτου του αιωνος οι οφθαλμοι αυτου επι τα εθνη επιβλεπουσιν οι παραπικrainοντες μη ύψουσθωσαν εν έαυτοις διαψαλμα ευλογείτε εθνη τον θεον ήμων και ακουτισασθε την φωνην της αινεσεως αυτου του θεμενου την ψυχην μου εις ζωην και μη δοντος εις σαλον τους ποδας μου ότι εδοκιμασας ήμας ο θεος επυρωσας ήμας ως πυρουται το αργυριον εισηγαγες ήμας εις την παγίδα εθου θλιψεις επι τον νωτον ήμων επεβιβασας ανθρωπους επι τας κεφαλας ήμων διηλθομεν δια πυρος και ύδατος και εξηγαγες ήμας εις αναψυχην εισελευσομαι εις τον οικον σου εν όλοκαυτωμασιν αποδωσω σοι τας ευχας μου άς διεστειλεν τα χειλη μου και ελαλησεν το στομα μου εν τη θλιψει μου όλοκαυτωματα μεμυαλωμενα ανοισω σοι μετα θυμιαματος και κριων ποιησω σοι βοας μετα χιμαρων διαψαλμα δευτε ακουσατε και διηγησομαι παντες οι φοβουμενοι τον θεον όσα εποiehσεν τη ψυχη μου προς αυτον τω στοματι μου εκεκραξα και ύψωσα ύπο την γλωσσαν μου αδικιαν ει εθεωρουν εν καρδια μου μη εισακουσατω κυριος δια τουτο εισηκουσεν μου ο θεος προσεσχεν τη φωνη της δεησεως μου ευλογητος ο θεος ός ουκ απεστησεν την προσευχην μου και το ελεος αυτου απ εμου

εις το τελος εν ύμνοις ψαλμος ωδης ο θεος οικτιρησαι ήμας και ευλογησαι ήμας επιφαναι το προσωπον αυτου εφ ήμας διαψαλμα του

γινωσκει εν τη γη την ὁδον σου εν πασιν εθνεσιν το σωτηριον σου
εξομολογησασθωσαν σοι λαοι ὁ θεος εξομολογησασθωσαν σοι λαοι
παντες ευφρανθητωσαν και αγαλλιασθωσαν εθνη ὅτι κρινεις λαους εν
ευθυτητι και εθνη εν τη γη ὁδηγησεις διαψαλμα εξομολογησασθωσαν
σοι λαοι ὁ θεος εξομολογησασθωσαν σοι λαοι παντες γη εδωκεν τον
καρπον αυτης ευλογησαι ἡμας ὁ θεος ὁ θεος ἡμων ευλογησαι ἡμας
ὁ θεος και φοβηθητωσαν αυτον παντα τα περατα της γης

εις το τελος τω δαυιδ ψαλμος ὡδης αναστητω ὁ θεος και διασκορ-
πισθητωσαν οἱ εχθροι αυτου και φυγετωσαν οἱ μισουντες αυτον απο
προσωπου αυτου ὡς εκλειπει καπνος εκλιπετωσαν ὡς τηκεται κηρος
απο προσωπου πυρος ὁυτως απολοινοτο οἱ ἁμαρτωλοι απο προσωπου
του θεου και οἱ δικαιοι ευφρανθητωσαν αγαλλιασθωσαν ενωπιον του
θεου τερφθητωσαν εν ευφροσυνη ασατε τω θεω ψαλατε τω ονοματι
αυτου ὁδοποιησατε τω επιβεβηκοτι επι δυσμων κυριος ονομα αυτω
και αγαλλιασθε ενωπιον αυτου ταραχθησονται απο προσωπου αυτου
του πατρος των ορφανων και κριτου των χηρων ὁ θεος εν τοπω ἁγιω
αυτου ὁ θεος κατοικιζει μονοτροπους εν οικῳ εξαγων πεπεδημενους
εν ανδρεια ὁμοιως τους παραπικραινοντας τους κατοικουντας εν τα-
φοις ὁ θεος εν τω εκπορευεσθαι σε ενωπιον του λαου σου εν τω
διαβαινειν σε εν τη ερημῳ διαψαλμα γη εσεισθη και γαρ οἱ ουρανοι
εσταξαν απο προσωπου του θεου τουτο σινα απο προσωπου του θε-
ου ισραηλ βροχην ἔκουσιν αφορεις ὁ θεος τη κληρονομια σου και
ησθηνεσεν συ δε κατηρτισω αυτην τα ζῶα σου κατοικουσιν εν αυτη
ἡτοίμασας εν τη χρηστοτητι σου τω πτωχῳ ὁ θεος κυριος δωσει ῥημα
τοις ευαγγελιζομενοις δυναμει πολλη ὁ βασιλεως των δυναμεων του
αγαπητου και ὡραιότητι του οικου διελεσθαι σκυλα εαν κοιμηθητε
ανα μεσον των κληρων πτερυγες περιστερας περιηργυρωμεναι και τα
μεταφρενα αυτης εν χλωροτητι χρυσιου διαψαλμα εν τω διαστελλειν
τον επουρανιον βασιλεις επ αυτης χιονωθησονται εν σελμων ορος του
θεου ορος πιον ορος τετυρωμενον ορος πιον ἵνα τι ὑπολαμβανετε ορη
τετυρωμενα το ορος ὁ ευδοκησεν ὁ θεος κατοικειν εν αυτω και γαρ
ὁ κυριος κατασκηνησει εις τελος το ἄρμα του θεου μυριοπласιον χι-
λιαδες ευθηνουντων ὁ κυριος εν αυτοις εν σινα εν τω ἁγιῳ ανεβης εις
ὑψος ηχηαλωτευσας αιχηαλωσιαν ελαβες δοματα εν ανθρωπῳ και γαρ
απειθουντες του κατασκηνησαι κυριος ὁ θεος ευλογητος ευλογητος
κυριος ἡμεραν καθ' ἡμεραν κατευοδωσει ἡμιν ὁ θεος των σωτηριων
ἡμων διαψαλμα ὁ θεος ἡμων θεος του σωζειν και του κυριου κυριου αἱ
διεξοδοι του θανατου πλην ὁ θεος συνθλασει κεφαλας εχθρων αυτου
κορυφην τριχος διαπορευομενων εν πλημμελειαις αυτων ειπεν κυριος
εκ βασαν επιστρεψω επιστρεψω εν βυθιοις θαλασσης ὅπως αν βαφη ὁ
πους σου εν ἁματι ἡ γλωσσα των κυνων σου εξ εχθρων παρ αυτου
εθεωρηθησαν αἱ πορειαι σου ὁ θεος αἱ πορειαι του θεου μου του βα-
σιλεως του εν τῷ ἁγιῳ προεφθασαν αρχοντες εχομενοι ψαλλοντων
εν μεσω νεανιδων τυμπανιστριων εν εκκλησιαις ευλογειτε τον θεον
τον κυριον εκ πηγων ισραηλ εχει βενιαμιν νεωτερος εν εκστασει αρ-
χοντες ιουδα ἡγεμονες αυτων αρχοντες ζαβουλων αρχοντες νεφθαλι
εντειλαι ὁ θεος τη δυναμει σου δυναμωσον ὁ θεος τουτο ὁ κατειρ-
γας ἡμιν απο του ναου σου επι ιερουσαλημ σοι οισουσιν βασιλεις
δωρα επιτιμησον τοις θηριοις του καλαμου ἡ συναγωγη των ταυρων
εν ταις δαμαλεσιν των λαων του μη αποκλεισθηναι τους δεδοκιμα-

σμενους τω αργυριω διασκορπισον εθνη τα τους πολεμους θελοντα ἥξουσιν πρεσβεις ἐξ αἰγυπτου αιθιοπια προφθασει χειρα αυτης τω θεω ἁ βασιλειαί της γης ασατε τω θεω ψαλατε τω κυριω διαψαλμα ψαλατε τω θεω τω επιβεβηκοτι επι τον ουρανον του ουρανου κατα ανατολας ιδου δωσει εν τη φωνη αυτου φωνην δυναμεως δοτε δοξαν τω θεω επι τον ισραηλ ἡ μεγαλοπρεπεια αυτου και ἡ δυναμις αυτου εν ταις νεφελαις θαυμαστος ὁ θεος εν τοις ἁγίοις αυτου ὁ θεος ισραηλ αυτος δωσει δυναμιν και κραταιωσιν τω λαω αυτου ευλογητος ὁ θεος

εις το τέλος ὑπερ των αλλοιωθησομενων τω δαυιδ σωσον με ὁ θεος ὅτι εισηλθουσιν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου ενεπαγγην εις ἰλυν βυθου και ουκ εστιν ὑποστασις ἡλθον εις τα βαθῆ της θαλασσης και καταιγίς κατεποντισεν με ἐκοπιασα κραζων εβραγχχιασεν ὁ λαρυγξ μου ἐξελιπον ὁι οφθαλμοι μου απο του ἐλπιζειν επι τον θεον μου ἐπληθυνηθησαν ὑπερ τας τριχας της κεφαλῆς μου ὁι μισουντες με δωρεαν ἐκραταιωθησαν ὁι ἐχθροι μου ὁι ἐκδιωκοντες με ἀδικως ἂ ουχ ἥρπασα τοτε ἀπετινυον ὁ θεος συ ἐγνως την ἀφροσυνην μου και ἁί πλημμελειαί μου απο σου ουκ ἐκρυβησαν μη ἀισχυνθεισαν ἐπ ἐμοι ὁι ὑπομενοντες σε κυριε κυριε των δυναμεων μη ἐντραπειησαν ἐπ ἐμοι ὁι ζητουντες σε ὁ θεος του ισραηλ ὅτι ἐνεκα σου ὑπηνεγκά ονειδισμον ἐκαλυψεν ἐντροπῆ το προσωπον μου ἀπῆλλοτριωμενος ἐγεννηθην τοις ἀδελφοις μου και ξενος τοις ὕιοις της μητρος μου ὅτι ὁ ζῆλος του οἴκου σου κατεφαγεν με και ὁ ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε ἐπεπεσαν ἐπ ἐμε και συνεκαμψα ἐν νηστεία την ψυχην μου και ἐγεννηθῆ εις ονειδισμον ἐμοι και εἴθεμην το ἐνδύμα μου σακκον και ἐγενομην αυτοις εις παραβολὴν κατ ἐμου ἠδολεσχουν ὁι καθημενοι ἐν πυλῇ και εις ἐμε ἐψαλλον ὁι πινοντες τον οινον ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σε κυριε καιρος ευδοκίας ὁ θεος ἐν τῷ πληθει του ἐλεους σου ἐπακουσον μου ἐν ἀληθείᾳ της σωτηρίας σου σωσον με απο πῆλου ἵνα μη ἐμπαγῶ ῥυσθειν ἐκ των μισουντων με και ἐκ του βαθους των ὕδατων μη με καταποντισατῶ καταίγίς ὕδατος μηδὲ καταπιετῶ με βυθος μηδὲ συσχετῶ ἐπ ἐμε φρεαρ το στομα αυτου εἰσακουσον μου κυριε ὅτι χρῆστον το ἐλεος σου κατα το πλῆθος των οἰκτιρμων σου ἐπιβλεῖσον ἐπ ἐμε μη ἀποστρέψῃς το προσωπον σου απο του παιδος σου ὅτι θλιβομαι ταχυ ἐπακουσον μου προσχες τῇ ψυχῇ μου και λυτρωσαι αὐτην ἐνεκα των ἐχθρων μου ῥυσαι με συ γὰρ γινωσκεις τον ονειδισμον μου και την ἀισχυνην μου και την ἐντροπῇ μου ἐναντιον σου παντες ὁι θλιβοντες με ονειδισμον προσεδοκῃσεν ἡ ψυχῇ μου και ταλαιπωριαν και ὑπεμείνα συλλυπουμενον και ουχ ὑπῆρξεν και παρακαλουντας και ουχ ἔυρον και ἐδωκαν εις το βρωμα μου χολῇν και εις τὴν διψαν μου ἐποτισαν με ὀξος γεννηθῆτω ἡ τραπεζα αυτων ἐνωπιον αυτων εις παγίδα και εις ἀνταποδοσιν και εις σκανδαλον σκοτισθητωσαν ὁι οφθαλμοι αυτων του μη βλέπειν και τον νωτον αυτων δια παντος συγκαμψον ἐκχεον ἐπ αυτοὺς τὴν ὀργῇν σου και ὁ θυμος της ὀργῆς σου καταλαβοι αυτοὺς γεννηθῆτω ἡ ἐπαυλις αυτων ἡρημαωμενῇ και ἐν τοις σκηνωμασιν αυτων μη εστῶ ὁ κατοικων ὅτι ὄν συ ἐπατάξας αυτοι κατεδιώξαν και ἐπὶ το ἀλγος των τραυματιων σου προσεῖθησαν προσθεῖς ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αυτων και μη εἰσελθετωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου ἐξαλειφθητωσαν ἐκ βιβλου ζωων και μετὰ δικαίων μη γραφητωσαν πτωχος και ἀλγων εἰμι ἐγὼ και ἡ σωτηρία του προσωπου σου ὁ θεος ἀντελαβετο μου

αινεσω το ονομα του θεου μετ ωδης μεγαλυνω αυτον εν αινεσει και αρεσει τω θεω υπερ μοσχον νεον κερατα εκφεροντα και οπλας ιδεωσαν πτωχοι και ευφρανθητωσαν εκζητησατε τον θεον και ζησεται η ψυχη υμων οτι εισηκουσεν των πενητων ο κυριος και τους πεπεδημενους αυτου ουκ εξουδενωσεν αινεσατωσαν αυτον οι ουρανοι και η γη θαλασσα και παντα τα ερποντα εν αυτοις οτι ο θεος σωσει την σιων και οικοδομηθησονται αι πολεις της ιουδαιας και κατοικησουσιν εκει και κληρονομησουσιν αυτην και το σπερμα των δουλων αυτου καθεξουσιν αυτην και οι αγαπωντες το ονομα αυτου κατασκηνωσουσιν εν αυτη

εις το τελος τω δαυιδ εις αναμνησιν εις το σωσαι με κυριον ο θεος εις την βοηθειαν μου προσχες αισχυνθεισαν και εντραπειησαν οι ζητουντες μου την ψυχην αποστραφεισαν εις τα οπισω και καταισχυνθεισαν οι βουλομενοι μοι καχα αποστραφεισαν παραυτικα αισχυνομενοι οι λεγοντες μοι ευγε ευγε αγαλλιασθωσαν και ευφρανθητωσαν επι σοι παντες οι ζητουντες σε και λεγετωσαν δια παντος μεγαλυνθητω ο θεος οι αγαπωντες το σωτηριον σου εγω δε πτωχος και πενης ο θεος βοηθησον μοι βοηθος μου και ρυστης μου ει συ κυριε μη χρονισης

τω δαυιδ υιων ιωναδαβ και των πρωτων αιχμαλωτισθεντων ο θεος επι σοι ηλπισα μη καταισχυνθειην εις τον αιωνα εν τη δικαιοσυνη σου ρυσαι με και εξελου με κλινον προς με το ους σου και σωσον με γενου μοι εις θεον υπερασπιστην και εις τοπον οχυρον του σωσαι με οτι στερεωμα μου και καταφυγη μου ει συ ο θεος μου ρυσαι με εκ χειρος αμαρτωλου εκ χειρος παρανομου και αδικου οτι συ ει η υπομονη μου κυριε κυριος η ελπις μου εκ νεοτητας μου επι σε επεστηριχθην απο γαστρος εκ κοιλιας μητρος μου συ μου ει σκεπαστης εν σοι η υμνησις μου δια παντος ωσει τερας εγενηθην τοις πολλοις και συ βοηθος κραταιος πληρωθητω το στομα μου αινεσεως οπως υμνησω την δοξαν σου ολην την ημεραν την μεγαλοπρεπειαν σου μη απορριψης με εις καιρον γηρους εν τω εκλειπειν την ισχυν μου μη εγκαταλιπης με οτι ειπαν οι εχθροι μου εμοι και οι φυλασσοντες την ψυχην μου εβουλευσαντο επι το αυτο λεγοντες ο θεος εγκατελιπεν αυτον καταδιωξατε και καταλαβετε αυτον οτι ουκ εστιν ο ρυομενος ο θεος μη μακρυνης απ εμου ο θεος μου εις την βοηθειαν μου προσχες αισχυνθητωσαν και εκλιπετωσαν οι ενδιαβαλλοντες την ψυχην μου περιβαλεσθωσαν αισχυνην και εντροπην οι ζητουντες τα καχα μοι εγω δε δια παντος ελπιω και προσθησω επι πασαν την αινεσιν σου το στομα μου εξαγγελει την δικαιοσυνην σου ολην την ημεραν την σωτηριαν σου οτι ουκ εγνων γραμματειας εισελευσομαι εν δυναστεια κυριου κυριε μνησθησμαι της δικαιοσυνης σου μονου εδιδαξας με ο θεος εκ νεοτητας μου και μεχρι νυν απαγγελω τα θαυμασια σου και εως γηρους και πρεσβειου ο θεος μη εγκαταλιπης με εως αν απαγγειλω τον βραχιονα σου παση τη γενεα τη ερχομενη την δυναστειαν σου και την δικαιοσυνην σου ο θεος εως υψιστων α ποιησας μεγαλεια ο θεος τις ομοιος σοι οσας εδειξας μοι θλιψεις πολλας και καχας και επιστρεψας εξωοποιησας με και εκ των αβυσσων της γης παλιν ανηγαγες με επλεονασας την μεγαλοσυνην σου και επιστρεψας παρεκαλεσας με και εκ των αβυσσων της γης παλιν ανηγαγες με και γαρ εγω εξομολογησομαι σοι εν σκευει ψαλμου την αληθειαν σου ο θεος

ψαλω σοι εν κιθαρα ὁ ἅγιος του ισραηλ αγαλλιασονται τα χειλη μου ὅταν ψαλω σοι και ἡ ψυχη μου ἦν ελυτρωσω ετι δε και ἡ γλωσσα μου ὄλην την ἡμεραν μελετησει την δικαιοσυνην σου ὅταν αισχυνθωσιν και εντραπωσιν οἱ ζητουντες τα κακα μοι

εις σαλωμων ὁ θεος το κριμα σου τω βασιλει δος και την δικαιοσυνην σου τω ὕμῳ του βασιλεως κρινειν τον λαον σου εν δικαιοσυνη και τους πτωχους σου εν κρισει αναλαβετω τα ὀρη ειρηνην τω λαῳ σου και οἱ βουνοι εν δικαιοσυνη κρινει τους πτωχους του λαου και σωσει τους ὕιους των πενητων και ταπεινωσει συκοφαντην και συμπαραμενει τω ἥλιῳ και προ της σεληνης γενεας γενεων και καταβησεται ὡς ὕετος ἐπὶ ποκον και ὥσει σταγονες σταζουσαι ἐπὶ την γην ανατελει εν ταις ἡμεραις αὐτου δικαιοσυνη και πληθος ειρηνης ἕως οὐ ανταναιρεθῇ ἡ σεληνη και κατακυριευσει ἀπο θαλασσης ἕως θαλασσης και ἀπο ποταμου ἕως περατων της οικουμενης ἐνωπιον αὐτου προπεσουνται αιθιοπες και οἱ ἐχθροι αὐτου χουν λειξουσιν βασιλεις θαρσις και αἱ νησοι δωρα προσοισουσιν βασιλεις ἀραβων και σὰββα δωρα προσάξουσιν και προσκυνησουσιν αὐτῷ παντες οἱ βασιλεις παντα τα ἔθνη δουλεύουσιν αὐτῷ ὅτι ἐρρυσατο πτωχον ἐκ χειρος δυναστου και πενήτα ὧ οὐχ ὑπῆρχεν βοήθος φείσεται πτωχου και πενήτος και ψυχας πενήτων σώσει ἐκ τοκου και ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχας αὐτῶν και ἐντιμον το ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτου και ζήσεται και δοθήσεται αὐτῷ ἐκ του χρυσιου της ἀραβίας και προσευξονται περὶ αὐτου διὰ παντος ὄλην την ἡμεραν εὐλογησουσιν αὐτον ἐστὶ στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ ἀκρῶν των ὀρεων ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τον λιβανον ὁ καρπος αὐτου και ἐξάνθησουσιν ἐκ πολέως ὥσει χορτος της γῆς ἐστῶ το ὄνομα αὐτου εὐλογημενον ἐν τοῖς αἰῶνας πρὸ του ἡλίου διαμένει το ὄνομα αὐτου και εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πασαι αἱ φυλαὶ της γῆς παντα τα ἔθνη μακαριουσιν αὐτον εὐλογητος κυριος ὁ θεος ὁ θεος ισραηλ ὁ ποιων θαυμασια ὁ μόνος και εὐλογητον το ὄνομα της δόξης αὐτου ἐν τον αἰῶνα και ἐν τον αἰῶνα του αἰῶνος και πληρωθήσεται της δόξης αὐτου πασα ἡ γῇ γενοῖτο γενοῖτο ἐξελίπον οἱ ὕμνοι δαυὶδ του ὕιου ἰεσσαί

ψαλμος τῷ ἀσάφ ὡς ἀγαθος τῷ ισραηλ ὁ θεος τοῖς εὐθεσι τῇ καρδίᾳ ἐμοῦ δε παρὰ μικρον ἐσαλευθήσαν οἱ πόδες παρ ὀλίγον ἐξεχύθη τα διαβήματα μου ὅτι ἐξηλώσα ἐπὶ τοῖς ἀνομοῖς ειρηνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀνανεύσις τῷ θανάτῳ αὐτῶν και στερῶμα ἐν τῇ μαστιγίᾳ αὐτῶν ἐν κοποῖς ἀνθρώπων οὐκ εἰσιν και μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγώθησονται διὰ τοῦτο ἐκρατήσεν αὐτοὺς ἡ ὑπερῆφανία περιεβαλόντο ἀδικίαν και ἀσεβειαν αὐτῶν ἐξέλευσεται ὡς ἐκ στεατος ἡ ἀδικία αὐτῶν διηλθόνσαν ἐν διαθέσιν καρδίας διενοηθήσαν και ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ ἀδικίαν ἐν τῷ ὕψος ἐλάλησαν ἐθνετὸ ἐν οὐρανῶν το στόμα αὐτῶν και ἡ γλωσσα αὐτῶν διηλθεν ἐπὶ της γῆς διὰ τοῦτο ἐπιστρέφει ὁ λαὸς μου ἐνταῦθα και ἡμερᾶι πληρεῖς εὐρεθήσονται αὐτοῖς και εἶπαν πῶς ἐγὼν ὁ θεος και εἰ ἐστὶν γνῶσις ἐν τῷ ὕψιστῳ ἰδοὺ οὗτοι ἁμαρτωλοὶ και εὐθηνουνται ἐν τον αἰῶνα κατεσχον πλουτου και εἶπα ἀρὰ ματαιῶς ἐδικαιῶσα την καρδίαν μου και ἐνίψαμην ἐν αἰθροῖς τὰς χεῖρας μου και ἐγενομην μεμαστιγώμενος ὄλην την ἡμεραν και ὁ ἐλεγχος μου ἐν τὰς πρῶιαις ἐν ἐλεγον διηγήσομαι ὅτως ἰδοὺ τῇ γενεᾷ των ὠν σου ἡσυνθεταιχα και ὑπελαβον τοῦ γινῶναι τοῦτο κοπος ἐστὶν ἐναντίον μου ἕως εἰσελθῆν ἐν τῷ ἁγίᾳστηριον του

θεου και συνω εις τα εσχατα αυτων πλην δια τας δολιοτητας εθου αυτοις κατεβαλες αυτοις εν τω επαρθηται πως εγενοντο εις ερημωσιν εξαπινα εξελιπον απωλοντο δια την ανομιαν αυτων ωσει ενυπνιον εξεγειρομενου κυριε εν τη πολει σου την εικονα αυτων εξουδενωσεις οτι εξεκαυθη η καρδια μου και οι νεφροι μου ηλλοιωθησαν και εγω εξουδενωμενος και ουκ εγνων κτηνωδης εγενομην παρα σοι και εγω δια παντος μετα σου εκρατησας της χειρος της δεξιας μου εν τη βουλη σου ωδηγησας με και μετα δοξης προσελαβου με τι γαρ μοι υπαρχει εν τω ουρανω και παρα σου τι ηθελησα επι της γης εξελιπεν η καρδια μου και η σαρξ μου ο θεος της καρδιας μου και η μερις μου ο θεος εις τον αιωνα οτι ιδου οι μακρυνοντες εαυτους απο σου απολουνται εξωλειθρευσας παντα τον πορνευοντα απο σου εμοι δε το προσκολλασθαι τω θεω αγαθον εστιν τιθεσθαι εν τω κυριω την ελπιδα μου του εξαγγειλαι πασας τας αινεσεις σου εν ταις πυλαις της θυγατρος σιων

συνεσεως τω ασαφ ινα τι απωσω ο θεος εις τελος ωργισθη ο θυμος σου επι προβατα νομης σου μνησθητι της συναγωγης σου ης εκτησω απ αρχης ελυτρωσω ραβδον κληρονομιας σου ορος σιων τουτο ο κατεσκηνωσας εν αυτω επαρον τας χειρας σου επι τας υπερηφανιας αυτων εις τελος οσα επονηρευσατο ο εχθρος εν τοις αγιοις σου και ενεκαυχησαντο οι μισουντες σε εν μεσω της εορτης σου ειθεντο τα σημεια αυτων σημεια και ουκ εγνωσαν ως εις την εισοδον υπερανω ως εν δρυμω ξυλων αξιναις εξεκοψαν τας θυρας αυτης επι το αυτο εν πελεκει και λαξευτηριω κατερραξαν αυτην ενεπυρισαν εν πυρι το αγιασθηριον σου εις την γην εβεβηλωσαν το σκηνωμα του ονοματος σου ειπαν εν τη καρδια αυτων η συγγενεια αυτων επι το αυτο δευτε και κατακαυσωμεν πασας τας εορτας του θεου απο της γης τα σημεια ημων ουκ ειδομεν ουκ εστιν ετι προφητης και ημας ου γνωσεται ετι εως ποτε ο θεος ονειδιει ο εχθρος παροξυνει ο υπεναντιος το ονομα σου εις τελος ινα τι αποστρεφεις την χειρα σου και την δεξιαν σου εκ μεσου του κοιλπου σου εις τελος ο δε θεος βασιλευς ημων προ αιωνος ειργασατο σωτηριαν εν μεσω της γης συ εκραταιωσας εν τη δυναμει σου την θαλασσαν συ συνετριψας τας κεφαλαις των δρακοντων επι του υδατος συ συνεθλασας τας κεφαλαις του δρακοντος εδωκας αυτον βρωμα λαοις τοις αιθιοψιν συ διερρηξας πηγας και χειμαρρους συ εξηραναις ποταμους ηθαμ ση εστιν η ημερα και ση εστιν η νυξ συ κατηρτισω φαυσιν και ηλιον συ εποιησας παντα τα ορια της γης θερος και εαρ συ επλασας αυτα μνησθητι ταυτης εχθρος ωνειδισεν τον κυριον και λαος αφρων παρωξυνεν το ονομα σου μη παραδως τοις θηριοις ψυχην εξομολογουμενην σοι των ψυχων των πενητων σου μη επιλαθι εις τελος επιβλεψον εις την διαθηκην σου οτι επληρωθησαν οι εσκοτισμενοι της γης οικων ανομιων μη αποστραφητω τεταπεινωμενος κατησχυμμενος πτωχος και πενης αινεσουσιν το ονομα σου αναστα ο θεος δικασον την δικην σου μνησθητι των ονειδισμων σου των υπο αφρονος ολην την ημεραν μη επιλαθι της φωνης των ικετων σου η υπερηφανια των μισουντων σε ανεβη δια παντος προς σε

εις το τελος μη διαφθειρης ψαλμος τω ασαφ ωδης εξομολογησομεθα σοι ο θεος εξομολογησομεθα και επικαλεσομεθα το ονομα σου διηγησησομαι παντα τα θαυμασια σου οταν λαβω καιρον εγω ευθυτητας κρινω ετακη η γη και παντες οι κατοικουντες εν αυτη εγω εστερεωσα

τους στύλους αυτής διαψάλμα ειπα τοις παρανομουσιν μη παρανομιε-
τε και τοις ἁμαρτανουσιν μη ὑψουτε κερας μη επαιρετε εις ὑψος το
κερας ὑμων μη λαλειτε κατα του θεου ἀδικιαν ὅτι ουτε ἀπο ἐξόδων
ουτε ἀπο δυσμῶν ουτε ἀπο ἐρημῶν ὀρεῶν ὅτι ὁ θεος κριτῆς ἐστὶν
τουτον ταπεινοὶ και τουτον ὑψοὶ ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου
ἀκρατου πληρὲς κερασματος και ἐκλινεν ἐκ τουτου εἰς τουτο πλην ὁ
τρυγίας αὐτου οὐκ ἐξεκενωθῆ πινονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς
ἐγὼ δὲ ἀγαλλιασομαι εἰς τὸν αἰῶνα ψάλλω τῷ θεῷ ἰακὼβ και πάντα
τὰ κεράτα τῶν ἁμαρτωλῶν συγκλάσω και ὑψωθῆσεται τὰ κεράτα του
δικαίου

εἰς τὸ τέλος ἐν ὑμνοῖς ψάλμος τῷ ἀσάφ ὡδὴ πρὸς τὸν ἀσσυριὸν
γνώστος ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ὁ θεὸς ἐν τῷ ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ και
ἐγενήθη ἐν εἰρηνῇ ὁ τόπος αὐτοῦ και τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν σιών
ἐκεῖ συνετριψεν τὰ κράτη τῶν τοξῶν ὄπλον και ῥομφαίαν και πόλεμον
διαψάλμα φωτίζει σὺ θαυμαστώσας ἀπὸ ὀρεῶν αἰωνίων ἐταραχθήσαν
πάντες οἱ ἀσυνετοὶ τῇ καρδίᾳ ὑπνώσαν ὑπνον αὐτῶν και οὐκ ἔυρον
οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες του πλοῦτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἀπὸ ἐπιτιμη-
σεως σου ὁ θεὸς ἰακὼβ ἐνυστάξαν οἱ ἐπιβεβηκοτές τοὺς ἵππους σὺ
φοβερός εἰ και τὶς ἀντιστησεται σοὶ ἀπὸ τότε ἡ ὀργὴ σου ἐκ του οὐ-
ρανοῦ ἠκουτίσας κρίσιν γῆ ἐφοβήθη και ἤσυχασεν ἐν τῷ ἀναστῆναι
εἰς κρίσιν τὸν θεὸν του σῶσαι πάντας τοὺς πρᾶεις τῆς γῆς διαψάλμα
ὅτι ἐνθυμιὸν ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοὶ και ἐγκαταλείμμα ἐνθυ-
μίου ἑώρασται σοὶ εὐξάσθῃ και ἀποδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν πάντες οἱ
κυκλῶ αὐτοῦ οἰσοῦσιν δῶρα τῷ φοβερῷ και ἀφαιρουμένῳ πνεύματα
ἀρχόντων φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς

εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ ἰδιῶν τῷ ἀσάφ ψάλμος φωνὴ μου πρὸς κυρίον
ἐκεκράξα φωνὴ μου πρὸς τὸν θεὸν και προσέσχεν μοι ἐν ἡμέρᾳ θλίψε-
ως μου τὸν θεὸν ἐξέζητησα ταῖς χερσὶν μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ
και οὐκ ἠπατήθην ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου ἐμνησθῆν
του θεοῦ και εὐφρανθῆν ἠδολεσχῆσα και ὀλιγοψύχησεν τὸ πνεῦμα
μου διαψάλμα προκατελαβόντο φυλάκας οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐταραχθῆν
και οὐκ ἐλάλησα διελογισαμένη ἡμέρας ἀρχαίας και ἐτὴ αἰωνία ἐμνη-
σθῆν και ἐμελετήσα νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολεσχουν και
ἐσκαλλεν τὸ πνεῦμα μου μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται κύριος και οὐ
προσθήσει του εὐδοκῆσαι ἐτι ἡ εἰς τέλος τὸ ἐλεος αὐτοῦ ἀποκοφεί
ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἡ ἐπιλησεται του οἰκτιρῆσαι ὁ θεὸς ἡ συνε-
ξεί ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμούς αὐτοῦ διαψάλμα και εἶπα νῦν
ἠρξάμην αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξίας του ὑψίστου ἐμνησθῆν τῶν ἐρ-
γῶν κυρίου ὅτι μνησθῆσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου και
μελετήσω ἐν πασὶν τοῖς ἐργοῖς σου και ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν σου ἀ-
δολεσχῆσω ὁ θεὸς ἐν τῷ ἄγιῳ ἡ ὁδὸς σου τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς
ἡμῶν σὺ εἰ ὁ θεὸς ὁ ποιὼν θαυμασία ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν
δυναμὶν σου ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονι σου τὸν λαὸν σου τοὺς υἱοὺς
ἰακὼβ και ἰωσηφ διαψάλμα εἶδον σε ὕδατα ὁ θεὸς εἶδον σε ὕδα-
τα και ἐφοβήθησαν και ἐταραχθήσαν ἀβύσσοι πληθεὺς ἠχούς ὕδατων
φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι και γὰρ τὰ βελεῖ σου διαπορεύονται φωνὴ
τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ ἐφάναν αἱ ἀστράραι σου τῇ οἰκουμένῃ
ἐσάλευσθῃ και ἐντρομέως ἐγενήθη ἡ γῆ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἡ ὁδὸς σου και
αἱ τρίβιν σου ἐν ὕδασι πολλοῖς και τὰ ἰχθυὶ σου οὐ γινώσθησονται
ὥδηγησας ὡς προβάτα τὸν λαὸν σου ἐν χειρὶ μωσῆ και ααρὼν

συνεσεως τω ασαφ προσεχετε λαος μου τον νομον μου κλινατε το ους υμων εις τα ρηματα του στοματος μου ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου φθιγγομαι προβληματα απ αρχης οσα ηκουσαμεν και εγνωμεν αυτα και οι πατερες ημων διηγησαντο ημιν ουκ εκρυβη απο των τεκνων αυτων εις γενεαν ετεραν απαγγελλοντες τας αινεσεις του κυριου και τας δυναστειας αυτου και τα θαυμασια αυτου α εποιησεν και ανεστησεν μαρτυριον εν ιακωβ και νομον εθετο εν ισραηλ οσα ενετειλατο τοις πατρασιν ημων του γνωρισαι αυτα τοις υιοις αυτων οπως αν γνω γενεα ετερα υιοι οι τεχνησομενοι και αναστησονται και απαγγελουσιν αυτα τοις υιοις αυτων ινα θωνται επι τον θεον την ελπιδα αυτων και μη επιλαθωνται των εργαων του θεου και τας εντολας αυτου εκζητησουσιν ινα μη γενωνται ως οι πατερες αυτων γενεα σχολια και παραπικραινουσα γενεα ητις ου κατηνυθιεν την καρδιαν αυτης και ουκ επιστωθη μετα του θεου το πνευμα αυτης υιοι εφραιμ εντεινοντες και βαλλοντες τοξοις εστραφησαν εν ημερα πολεμου ουκ εφυλαξαν την διαθηκην του θεου και εν τω νομω αυτου ουκ ηθελον πορευεσθαι και επελαθοντο των ευεργεσιων αυτου και των θαυμασιων αυτου ων εδειξεν αυτοις εναντιον των πατερων αυτων α εποιησεν θαυμασια εν γη αιγυπτω εν πεδιω τανεως διερρηξεν θαλασσαν και διηγαγεν αυτους εστησεν υδατα ωσει ασκον και ωδηγησεν αυτους εν νεφελη ημερας και ολην την νυκτα εν φωτισμω πυρος διερρηξεν πετραν εν ερημω και εποτισεν αυτους ως εν αβυσσω πολλη και εξηγαγεν υδωρ εκ πετρας και κατηγαγεν ως ποταμους υδατα και προσεθεντο ετι του αμαρτανειν αυτω παρεπικραναν τον υψιστον εν ανυδρω και εξεπειρασαν τον θεον εν ταις καρδιαις αυτων του αιτησαι βρωματα ταις ψυχαις αυτων και κατελαλησαν του θεου και ειπαν μη δυνησεται ο θεος ετοιμασαι τραπεζαν εν ερημω επει επαταξεν πετραν και ερρυησαν υδατα και χειμαρροι κατεκλυσθησαν μη και αρτον δυναται δουναι η ετοιμασαι τραπεζαν τω λαω αυτου δια τουτο ηκουσεν κυριος και ανεβαλετο και πυρ ανηφθη εν ιακωβ και οργη ανεβη επι τον ισραηλ οτι ουκ επιστευσαν εν τω θεω ουδε ηλπισαν επι το σωτηριον αυτου και ενετειλατο νεφελαις υπερανωθεν και θυρας ουρανου ανεωξεν και εβρεξεν αυτοις μαννα φαγειν και αρτον ουρανου εδωκεν αυτοις αρτον αγγελων εφαγεν ανθρωπος επισιτισμον απεστειλεν αυτοις εις πλησμονην απηρεν νοτον εξ ουρανου και επηγαγεν εν τη δυναστεια αυτου λιβα και εβρεξεν επ αυτους ωσει χουν σαρκας και ωσει αμμον θαλασσων πετεινα πτερωτα και επεπεσον εις μεσον της παρεμβολης αυτων κυκλω των σκηνωματων αυτων και εφαγοςαν και ενεπλησθησαν σφοδρα και την επιθυμιαν αυτων ηνεγκεν αυτοις ουκ εστερηθησαν απο της επιθυμιας αυτων ετι της βρωσεως αυτων ουσης εν τω στοματι αυτων και οργη του θεου ανεβη επ αυτους και απεκτεινεν εν τοις πιοσιν αυτων και τους εκλεκτους του ισραηλ συνεποδισεν εν πασιν τουτοις ημαρτον ετι και ουκ επιστευσαν εν τοις θαυμασιοις αυτου και εξελιπον εν ματαιοτητι αι ημεραι αυτων και τα ετη αυτων μετα σπουδης οταν απεκτενεν αυτους εξεζητουν αυτον και επεστρεφον και ωρθριζον προς τον θεον και εμνησθησαν οτι ο θεος βοηθος αυτων εστιν και ο θεος ο υψιστος λυτρωτης αυτων εστιν και ηπατησαν αυτον εν τω στοματι αυτων και τη γλωσση αυτων εψευσαντο αυτω η δε καρδια αυτων ουκ ευθεια μετ αυτου ουδε επιστωθησαν εν τη διαθηκη αυτου αυτος δε εστιν οικτιρμων και ιλασεται

ταις ἁμαρτιαῖς αὐτῶν καὶ οὐ διαφύθει καὶ πληθύνει τοῦ ἀποστρέφαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καὶ ἐμνησθή ὅτι σαρξ εἰσὶν πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον ποσάκις παρεπικράναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρημῷ παρωργίσαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνυδρῷ καὶ ἐπεστρέψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν καὶ τὸν ἅγιον τοῦ ἰσραὴλ παρωξύναν οὐκ ἐμνησθήσαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλιβόντος ὥς ἐθετο ἐν αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ τεράτα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ τανέως καὶ μετεστρέφεν εἰς ἅμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν ὅπως μὴ πῶσιν ἐξαπεστείλεν εἰς αὐτοὺς κύνουμιαν καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς καὶ βατραχὸν καὶ διεφθίρειν αὐτοὺς καὶ ἔδωκεν τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκριδί ἀπεκτείνειν ἐν χαλαζῇ τὴν ἀμπελὸν αὐτῶν καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ παχνῇ καὶ παρέδωκεν εἰς χαλαζάν τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν τῷ πυρὶ ἐξαπεστείλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν ἀποστόλῃ δι' ἀγγέλων πονήρων ὥδοποίησεν τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ οὐκ ἐφείσατο ἀποθνήσκειν τῶν ψυχῶν αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνεκλείσεν καὶ ἐπάταξεν πᾶν πρωτοτόκον ἐν αἰγύπτῳ ἀπαρχὴν τῶν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι χάμ καὶ ἀπῆρεν ὥς προβάτα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὥς ποιμνίον ἐν ἐρημῷ καὶ ὥδηγησεν αὐτοὺς ἐν ἐλπίδι καὶ οὐκ ἐδείλιασαν καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκαλύψεν θάλασσα καὶ εἰσηγάγεν αὐτοὺς εἰς ὄριον ἁγιασματος αὐτοῦ ὅρος τοῦτο ὃ ἐκτησατο ἡ δεξιά αὐτοῦ καὶ ἐξεβάλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἐθνη καὶ ἐκλήροδοτησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλάς τοῦ ἰσραὴλ καὶ ἐπείρασεν καὶ παρεπικράναν τὸν θεὸν τὸν ὑψίστον καὶ τὰ μαρτυρία αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάζαντο καὶ ἀπεστρέψαν καὶ ἠσυνθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ μετεστράφησαν εἰς τοξὸν στρεβλὸν καὶ παρωργίσαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεξήλωσαν αὐτὸν ἠκούσεν ὁ θεὸς καὶ ὑπερείδεν καὶ ἐξουδένωσεν σφοδρὰ τὸν ἰσραὴλ καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν σὴλῳμ σκηνώμα αὐτοῦ οὗ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλώσιαν τὴν ἰσχύν αὐτῶν καὶ τὴν καλλονήν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθροῦ καὶ συνεκλείσεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερείδεν τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγεν πῦρ καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενήθησαν οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἐπέσαν καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυσθήσονται καὶ ἐξηγερέθῃ ὥς ὁ ὑπνὼν κυριὸς ὥς δυνατὸς κεκραipaληκῶς ἐξ οἴνου καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω ὀνειδὸς αἰωνίον ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἀπώσατο τὸ σκηνώμα ἰωσηφ καὶ τὴν φυλὴν ἐφραὶμ οὐκ ἐξελεξάτο καὶ ἐξελεξάτο τὴν φυλὴν ἰουδα τὸ ὄρος τὸ σιών ὃ ἠγάπησεν καὶ ὠκοδόμησεν ὥς μονοκερωτῶν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ εὐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐξελεξάτο δαυὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ καὶ ἀνελάβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων ἐξοπίσθεν τῶν λοχευομένων ἐλάβεν αὐτὸν ποιμαίνειν ἰακωβ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ ἐποιμάνεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὥδηγησεν αὐτοὺς

ψαλμός τῷ ἀσάφ ὁ θεὸς ἡλθὸσαν ἐθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιον σου ἐθέντο ἱερουσαλὴμ εἰς ὁπωροφυλάκιον ἐθέντο τὰ θνησίμια τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς

του ουρανου τας σαρκας των όσιων σου τοις θηριοις της γης εξεχε-
αν το αίμα αυτων ώς ύδωρ κυκλω ιερουσαλημ και ουκ ην ό θιαπτων
εγεννηθημεν ονειδος τοις γειτοσιν ήμων μυκτηρισμος και χλευασμος
τοις κυκλω ήμων έως ποτε κυριε οργισθηση εις τέλος εκκαυθησεται
ώς πυρ ό ζήλος σου εκχεον την οργην σου επι εθνη τα μη γινω-
σκοντα σε και επι βασιλειας αί το ονομα σου ουκ επεκαλεσαντο ότι
κατεφαγον τον ιακωβ και τον τοπον αυτου ηρημωσαν μη μνησθης
ήμων ανομιων αρχαιων ταχυ προκαταλαβητωσαν ήμας όι οικτιρμοι
σου ότι επτωχευσαμεν σφοδρα βοηθησον ήμιν ό θεος ό σωτηρ ήμων
ένεκα της δοξης του ονοματος σου κυριε ρύσαι ήμας και ήλασθητι
ταις άμαρτιας ήμων ένεκα του ονοματος σου μηποτε ειπωσιν τα ε-
θνη που εστιν ό θεος αυτων και γνωσθητω εν τοις εθνεσιν ενωπιον
των οφθαλμων ήμων ή εκδικησις του αίματος των δουλων σου του
εκχεχυμενου εισελθατω ενωπιον σου ό στεναγμος των πεπεδημενων
κατα την μεγαλωσην του βραχιονος σου περιποιησαι τους ύιους
σου τεθνατωμενων αποδος τοις γειτοσιν ήμων έπταπλασιανα εις τον
κολπον αυτων τον ονειδισμον αυτων όν ωνειδισαν σε κυριε ήμεις δε
λαος σου και προβατα της νομης σου ανθομολογησομεθα σοι εις τον
αιωνα εις γενεαν και γενεαν εξαγγελουμεν την αινεσιν σου

εις το τέλος ύπερ των αλλοιωθησομενων μαρτυριον τω ασαφ ψαλ-
μος ύπερ του ασσυριου ό ποιμαινων τον ισραηλ προσχες ό όδηγων
ώσει προβατα τον ιωσηφ ό καθημενος επι των χερουβιν εμφανηθι ε-
ναντιον εφραιμ και βενιαμιν και μανασση εξεγειρον την δυναστειαν
σου και ελθε εις το σωσαι ήμας ό θεος επιστρεψον ήμας και επιφανον
το προσωπον σου και σωθησομεθα κυριε ό θεος των δυναμεων έως
ποτε οργιζη επι την προσευχην του δουλου σου ψωμεις ήμας αρτον
δακρυων και ποτιεις ήμας εν δακρυσιν εν μετρω εθου ήμας εις αντιλο-
γιαν τοις γειτοσιν ήμων και όι εχθροι ήμων εμυκτηρισαν ήμας κυριε ό
θεος των δυναμεων επιστρεψον ήμας και επιφανον το προσωπον σου
και σωθησομεθα διαψαλμα αμπελον εξ αιγυπτου μετηρας εξεβαλες
εθνη και κατεφυτευσας αυτην ώδοποιησας εμπροσθεν αυτης και κα-
τεφυτευσας τας ριζας αυτης και επλησθη ή γη εκαλυψεν ορη ή σκια
αυτης και αί αναδενδραδες αυτης τας κεδρους του θεου εξετεινεν τα
κληματα αυτης έως θάλασσης και έως ποταμου τας παραφυαδας αυ-
της ίνα τι καθειλες τον φραγμον αυτης και τρυγωσιν αυτην παντες όι
παραπορευομενοι την όδον ελυμνηατο αυτην συς εκ δρυμου και μο-
νιος αγριος κατενεμησατο αυτην ό θεος των δυναμεων επιστρεψον δη
επιβλεψον εξ ουρανου και ιδε και επισχεψαι την αμπελον ταυτην και
καταρτισαι αυτην ήν εφυτευσεν ή δεξια σου και επι ύιον ανθρωπου
όν εκραταιωσας σεαυτω εμπεπυρισμενη πυρι και ανεσκαμμενη απο ε-
πιτιμησεως του προσωπου σου απολουνται γεννηθητω ή χειρ σου επ
ανδρα δεξιας σου και επι ύιον ανθρωπου όν εκραταιωσας σεαυτω και
ου μη αποστωμεν απο σου ζωσεις ήμας και το ονομα σου επικαλε-
σομεθα κυριε ό θεος των δυναμεων επιστρεψον ήμας και επιφανον
το προσωπον σου και σωθησομεθα

εις το τέλος ύπερ των ληνων τω ασαφ ψαλμος αγαλλιασθε τω
θεω τω βοηθω ήμων αλαλαξατε τω θεω ιακωβ λαβετε ψαλμον και
δοτε τυμπανον ψαλτηριον τερπον μετα κιθαρας σαλπιατε εν νεο-
μηνια σαλπιγγι εν ευσημω ήμερα έορτης ήμων ότι προσταγμα τω
ισραηλ εστιν και κριμα τω θεω ιακωβ μαρτυριον εν τω ιωσηφ ειθετο

αυτον εν τω εξελθειν αυτον εκ γης αιγυπτου γλωσσαν ην ουκ εγνω ηκουσεν απεστησεν απο αρσεων τον νωτον αυτου αι χειρες αυτου εν τω κοφινω εδουλευσαν εν θλιψει επεκαλεσω με και ερρυσαμην σε επηκουσα σου εν αποκρυφω καταιγιδος εδοκιμασα σε επι υδατος αντιλογιας διαψαλμα ακουσον λαος μου και διαμαρτυρομαι σοι ισραηλ εαν ακουσης μου ουκ εσται εν σοι θεος προσφατος ουδε προσκυνησεις θεω αλλοτριω εγω γαρ ειμι κυριος ο θεος σου ο αναγαγων σε εκ γης αιγυπτου πλατυνον το στομα σου και πληρωσω αυτο και ουκ ηκουσεν ο λαος μου της φωνης μου και ισραηλ ου προσεσχεν μοι και εξαπεστειλα αυτους κατα τα επιτηδευματα των καρδιων αυτων πορευσονται εν τοις επιτηδευσιν αυτων ει ο λαος μου ηκουσεν μου ισραηλ ταις οδοις μου ει επορευθη εν τω μηδενι αν τους εχθρους αυτων εταπεινωσα και επι τους θλιβοντας αυτους επεβαλον την χειρα μου οι εχθροι κυριου εψευσαντο αυτω και εσται ο καιρος αυτων εις τον αιωνα και εψωμισεν αυτους εκ στεατος πυρου και εκ πετρας μελι εχορτασεν αυτους

ψαλμος τω ασαφ ο θεος εστη εν συναγωγη θεων εν μεσω δε θεους διακρινει εως ποτε κρινετε αδικιαν και προσωπα αμαρτωλων λαμβανετε διαψαλμα κρινατε ορφανον και πτωχον ταπεινον και πενητα δικαιωσατε εξελεσθε πενητα και πτωχον εκ χειρος αμαρτωλου ρυσασθε ουκ εγνωσαν ουδε συνηκαν εν σκοτει διαπορευονται σαλευθησονται παντα τα θεμελια της γης εγω ειπα θεοι εστε και υιοι υψιστου παντες υμεις δε ως ανθρωποι αποθνησκετε και ως εις των αρχοντων πιπτετε αναστα ο θεος κρινον την γην οτι συ κατακληρονομησεις εν πασιν τοις εθνεσιν

ωδη ψαλμου τω ασαφ ο θεος τις ομοιωθησεται σοι μη σιγησης μηδε καταπραυνης ο θεος οτι ιδου οι εχθροι σου ηχησαν και οι μισουντες σε ηραν κεφαλην επι τον λαον σου κατεπανουργευσαντο γνωμην και εβουλευσαντο κατα των αγιων σου ειπαν δευτε και εξολεθρευσωμεν αυτους εξ εθνους και ου μη μνησθη το ονομα ισραηλ ετι οτι εβουλευσαντο εν ομονοια επι το αυτο κατα σου διαθηκην διεθεντο τα σκηνωματα των ιδουμαιων και οι ισμαηλιται μωαβ και οι αγαρηνοι γεβαλ και αμμων και αμαληκ και αλλοφυλοι μετα των κατοικουντων τυρον και γαρ και ασσουρ συμπαρεγενετο μετ αυτων εγενηθησαν εις αντιλημψιν τοις υιοις λωτ διαψαλμα ποιησον αυτοις ως τη μαδιαμ και τω σισαρα ως ο ιαβιν εν τω χειμαρρω κισων εξωλεθρευθησαν εν αενδωρ εγενηθησαν ωσει κοπρος τη γη θου τους αρχοντας αυτων ως τον ωρηβ και ζηβ και ζεβεε και σαλμανα παντας τους αρχοντας αυτων οτινεις ειπαν κληρονομησωμεν εαυτοις το αγιαστηριον του θεου ο θεος μου θου αυτους ως τροχον ως χαλαμην κατα προσωπον ανεμου ωσει πυρ ο διαφλεξει δρυμον ως ει φλοξ κατακαυσαι ορη ουτως καταδιωξεις αυτους εν τη καταιγιδι σου και εν τη οργη σου ταραξεις αυτους πληρωσον τα προσωπα αυτων ατιμιας και ζητησουσιν το ονομα σου κυριε ασχυνητησαν και ταραχνητησαν εις τον αιωνα του αιωνος και εντραπητωσαν και απολεσθωσαν και γνωτωσαν οτι ονομα σοι κυριος συ μονος υψιστος επι πασαν την γην

εις το τελος υπερ των ληνων τοις υιοις κορε ψαλμος ως αγαπητα τα σκηνωματα σου κυριε των δυναμεων επιποθει και εκλειπει η ψυχη μου εις τας αυλας του κυριου η καρδια μου και η σαρξ μου ηγαλλιασαντο επι θεον ζωντα και γαρ στρουθιον ευρεν εαυτω οικιαν και

τρυγών νοσσίαν ἑαυτὴ ὅυ ἴθῃσει τὰ νοσσία αὐτῆς τὰ θυσιαστήρια σου κυρίε τῶν δυναμείων ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεὸς μου μακάριοι οἱ κατοικούντες ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνεσοῦσιν σε διαψάλμα μακάριος ἀνὴρ ὅυ ἐστὶν ἡ ἀντιλημψὶς αὐτοῦ παρὰ σου κυρίε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διεθέτο ἐν τῇ κοιλαδί του κλαυθμῶνος εἰς τόπον ὃν ἐθέτο καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν πορευσονται ἐκ δυναμείως εἰς δυνάμιν ὀφθῇσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν σιῶν κυρίε ὁ θεὸς τῶν δυναμείων εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου ἐνωτίσαι ὁ θεὸς ἰακῶβ διαψάλμα ὑπερασπίστα ἡμῶν ἰδε ὁ θεὸς καὶ ἐπιβλέψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἐξελεξάμην παραρριπτέσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν ὅτι ἐλεῶν καὶ ἀληθεῖαν ἀγάπα κυρίος ὁ θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει κυρίος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ κυρίε τῶν δυναμείων μακάριος ἀνθρώπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σε

εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορε ψάλμος εὐδοκήσας κυρίε τὴν γῆν σου ἀπεστρέψας τὴν αἰχμαλωσίαν ἰακῶβ ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκαλύψας πᾶσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν διαψάλμα κατεπαύσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου ἀπεστρέψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου ἐπιστρέψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηριῶν ἡμῶν καὶ ἀποστρέψον τὸν θυμὸν σου ἀφ᾽ ἡμῶν μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῇσῃ ἡμῖν ἡ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ὁ θεὸς σύ ἐπιστρέψας ζῶσσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαὸς σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ δεῖξον ἡμῖν κυρίε τὸ ἐλεος σου καὶ τὸ σωτήριον σου δώῃς ἡμῖν ἀκουσομαί τι λαλήσει ἐν ἐμοὶ κυρίος ὁ θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν πλην ἐγγύς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν ἐλεος καὶ ἀληθεῖα συνήνησαν δικαιοσύνη καὶ εἰρήνην κατεφίλησαν ἀληθεῖα ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διεκυψεν καὶ γὰρ ὁ κυρίος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῇ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται καὶ ἴθῃσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ

προσευχὴ τῷ δαυὶδ κλινὸν κυρίε τὸ οὖς σου καὶ ἐπακούσον μου ὅτι πτωχὸς καὶ πενθὴς εἰμι ἐγὼ φυλάξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὁσὶος εἰμι σώσον τὸν δούλον σου ὁ θεὸς μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σε ἐλεῆσον με κυρίε ὅτι πρὸς σε κεκραξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν εὐφράνῃ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σε κυρίε ἤρα τὴν ψυχὴν μου ὅτι σύ κυρίε χρηστὸς καὶ ἐπιεικής καὶ πολυελεὸς πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε ἐνωτίσαι κυρίε τὴν προσευχὴν μου καὶ προσχες τὴ φωνὴ τῆς δεήσεως μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως μου ἐκεκραξά πρὸς σε ὅτι εἰσηκούσας μου οὐκ ἐστὶν ὅμοιος σοὶ ἐν θεοῖς κυρίε καὶ οὐκ ἐστὶν κατὰ τὰ ἔργα σου πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον σου κυρίε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομα σου ὅτι μέγας εἶ σύ καὶ ποιεῶν θαύμασια σύ εἶ ὁ θεὸς ὁ μόνος ὁ μέγας ὁδηγήσον με κυρίε τὴ ὁδὸν σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβέσθαι τὸ ὄνομα σου ἐξομολογήσομαι σοὶ κυρίε ὁ θεὸς μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομα σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι τὸ ἐλεος σου μέγα ἐπ' ἐμε καὶ ἐρρυσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου ὁ θεὸς παρανομοὶ ἐπανεστῆσαν ἐπ' ἐμε καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζητήσαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προεβέντο σε ἐνώπιον αὐτῶν καὶ σύ

κυριε ὁ θεος οικτιρῶν και ἐλεημὼν μακροθυμὸς και πολυελεὸς και ἀληθινὸς ἐπιβλέψον ἐπ ἐμε και ἐλεήσον με δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου και σώσον τὸν υἱὸν τῆς παιδισκῆς σου ποιήσον μετ ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν και ἰδετωσαν οἱ μισοῦντές με και ἀισχυνῆταισαν ὅτι συ κυριε ἐβοηθήσας μοι και παρεκάλεσας με

τοὺς υἱοὺς κορε ψάλμος ὡδὴς οἱ θεμελῖοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσιν τοῖς ἁγίοις ἀγαπα κυριὸς τὰς πύλας σίων ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα ἰακώβ δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σου ἡ πόλις τοῦ θεοῦ διαψάλμα μνηστῆσομαι ραββ και βαβυλῶνος τοὺς γίνωσκουσιν με και ἰδοὺ ἀλλοφυλοὶ και τυρὸς και λαὸς αἰθιοπῶν οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ μητὴρ σίων ἐρεῖ ἀνθρώπος και ἀνθρώπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ και αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος κυριὸς διηγῆσεται ἐν γραφῇ λαῶν και ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ διαψάλμα ὡς εὐφραينوμένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοὶ

ὡδὴ ψάλμου τοὺς υἱοὺς κορε εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαλεὺθ τοῦ ἀποκριθῆναι συνέσεως αἱμᾶν τῷ ἰσραηλίτῃ κυριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκεκραῖα και ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου εἰσελθᾶτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχὴ μου κλινόν τὸ οὖς σου εἰς τὴν δεξιάν μου κυριε ὅτι ἐπλησθὴ κακῶν ἡ ψυχὴ μου και ἡ ζῶν μου τῷ ἄδῃ ἠγγίσεν προσελογισθῆν μετὰ τῶν καταβαίνοντων εἰς λακκὸν ἐγεννήθη ὡς ἀνθρώπος ἀβοηθὸς ἐν νεκροῖς ἐλευθερὸς ὥσει τραυματῖαι ἐρριμμένοι καθυεῖδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνησθῆς ἐτι και αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν εἰθεντὸ με ἐν λακκῷ κατωτάτῳ ἐν σκοτεινοῖς και ἐν σκίᾳ θανάτου ἐπ ἐμε ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου και πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπ ἐμε ἐπηγάγες διαψάλμα ἐμαχρύνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ ἐμοῦ εἰθεντὸ με βδελυγμὰ ἑαυτοῖς παρεδόθη και οὐκ ἐξεπορευομένη ὁ ὀφθαλμοὶ μου ἠσθενήσαν ἀπο πτωχείας ἐκεκραῖα πρὸς σε κυριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σε τὰς χεῖρας μου μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμασία ἡ ἰατροὶ ἀναστήσουσιν και ἐξομολογήσονται σοὶ μὴ διηγῆσεται τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεος σου και τὴν ἀληθειάν σου ἐν τῇ ἀπώλειᾳ μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκοτεινῷ τα θαυμασία σου και ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιελήσμενη καγὼ πρὸς σε κυριε ἐκεκραῖα και τὸ πρῶν ἡ προσευχὴ μου προφθάσει σε ἵνα τι κυριε ἀπώθεις τὴν ψυχὴν μου ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ ἐμοῦ πτωχὸς εἰμι ἐγὼ και ἐν κοποῖς ἐκ νεότητος μου ὕψωθεις δε ἐταπεινώθη και ἐξηπορήθη ἐπ ἐμε διηλθὸν αἱ ὀργαὶ σου και οἱ φοβερῖμοί σου ἐξεταράξαν με ἐκυκλῶσαν με ὡς ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν περισχόν με ἅμα ἐμαχρύνας ἀπ ἐμοῦ φίλον και πλησίον και τοὺς γνωστούς μου ἀπο ταλαιπωρίας

συνέσεως αἰθᾶν τῷ ἰσραηλίτῃ τὰ ἐλεῇ σου κυριε εἰς τὸν αἰῶνα ἀσομαι εἰς γενεάν και γενεάν ἀπαγγέλω τὴν ἀληθειάν σου ἐν τῷ στοματί μου ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀληθεια σου διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου ὡμοσα δαυὶδ τῷ δούλῳ μου ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου και οἰκοδομήσω εἰς γενεάν και γενεάν τὸν θρόνον σου διαψάλμα ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμασία σου κυριε και τὴν ἀληθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων ὅτι τις ἐν νεφέλαις ἰσώθησεται τῷ κυρίῳ και τις ὁμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ ὁ θεὸς ἐνδοξάζομενος ἐν βίβλῃ ἁγίων μεγας και φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικυκλῶ αὐτοὺς κυριε ὁ θεὸς τῶν δυναμῶν τις ὁμοίος σοὶ δυνατὸς εἰ κυριε και ἡ ἀληθεια σου κυκλῶ σου συ δεσποζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης

τον δε σαλον των κυματων αυτης συ καταπραυνεις συ εταπεινωσας
ως τραυματιαν υπερηφανον και εν τω βραχίονι της δυναμεως σου διε-
σκορπισας τους εχθρους σου σοι εισιν οι ουρανοι και ση εστιν η γη
την οικουμενην και το πληρωμα αυτης συ ευμελιωσας τον βορραν
και θαλασσας συ εκτισας θαβωρ και ερμων εν τω ονοματι σου αγαλ-
λιασονται σος ο βραχιων μετα δυναστειας κραταιωθητω η χειρ σου
υψωθητω η δεξια σου δικαιοσυνη και κριμα ετοιμασια του θρονου
σου ελεος και αληθεια προπορευεται προ προσωπου σου μακαριος
ο λαος ο γινωσκων αλλαγμον κυριε εν τω φωτι του προσωπου σου
πορευονται και εν τω ονοματι σου αγαλλιασονται ολην την ημεραν
και εν τη δικαιοσυνη σου υψωθησονται οτι το καυχημα της δυναμεως
αυτων ει συ και εν τη ευδοκια σου υψωθησεται το κερας ημων οτι
του κυριου η αντιλημφις και του αγιου ισραηλ βασιλεως ημων τοτε
ελαλησας εν ορασει τοις οσιοις σου και ειπας ευμενην βοηθειαν επι
δυνατον υψωσα εκλεκτον εκ του λαου μου ευρον δαυιδ τον δουλόν
μου εν ελαιω αγιω μου εχρισα αυτον η γαρ χειρ μου συναντιλημφεται
αυτω και ο βραχιων μου κατισχυσει αυτον ουκ ωφελήσει εχθρος εν
αυτω και υιος ανομιας ου προσθήσει του κακωσαι αυτον και συγκοφω
τους εχθρους αυτου απο προσωπου αυτου και τους μισουντας αυτον
τροπωσομαι και η αληθεια μου και το ελεος μου μετ αυτου και εν
τω ονοματι μου υψωθησεται το κερας αυτου και θησομαι εν θαλασ-
ση χειρα αυτου και εν ποταμοις δεξιαν αυτου αυτος επικαλεσεται με
πατηρ μου ει συ θεος μου και αντιλημπτωρ της σωτηριας μου καγω
πρωτοτοκον θησομαι αυτον υψηλον παρα τοις βασιλευσιν της γης εις
τον αιωνα φυλαξω αυτω το ελεος μου και η διαθηκη μου πιστη αυ-
τω και θησομαι εις τον αιωνα του αιωνος το σπερμα αυτου και τον
θρονον αυτου ως τας ημερας του ουρανου εαν εγκαταλιπωσιν οι υιοι
αυτου τον νομον μου και τοις κριμασιν μου μη πορευθωσιν εαν τα
δικαιωματα μου βεβηλωσουσιν και τας εντολας μου μη φυλαξωσιν ε-
πισκεψομαι εν ραβδω τας ανομιας αυτων και εν μαστιξιν τας αμαρτίας
αυτων το δε ελεος μου ου μη διασκεδασω απ αυτου ουδε μη αδικησω
εν τη αληθεια μου ουδε μη βεβηλωσω την διαθηκην μου και τα εκ-
πορευομενα δια των χειλων μου ου μη αθετησω άπαξ ωμοσα εν τω
αγίω μου ει τω δαυιδ ψευσομαι το σπερμα αυτου εις τον αιωνα μενει
και ο θρονος αυτου ως ο ήλιος εναντιον μου και ως η σελινη κατηρ-
τισμενη εις τον αιωνα και ο μαρτυς εν ουρανω πιστος διαψαλμα συ
δε απωσω και εξουδενωσας ανεβαλου τον χριστον σου κατεστρεψας
την διαθηκην του δουλου σου εβεβηλωσας εις την γην το άγιασμα
αυτου καθειλεις παντας τους φραγμους αυτου εθου τα οχυρωματα
αυτου δειλιαν διηρπασαν αυτον παντες οι διοδευοντες οδον εγεννηθη
ονειδος τοις γειτοσιν αυτου υψωσας την δεξιαν των εχθρων αυτου
ευφρανας παντας τους εχθρους αυτου απεστρεψας την βοηθειαν της
ρόμφαιας αυτου και ουκ αντελαβου αυτου εν τω πολεμω κατελυσας
απο καθαρισμού αυτον τον θρονον αυτου εις την γην κατερραξας ε-
σμιχυνας τας ημερας του χρονου αυτου κατεχεας αυτου αισχυνην
διαψαλμα έως ποτε κυριε αποστρεψεις εις τέλος εκκαυθησεται ως πυρ
η οργη σου μνησθητι τις μου η ύποστασις μη γαρ ματαιως εκτισας
παντας τους υιους των ανθρωπων τις εστιν ανθρωπος ός ζησεται και
ουκ οφεται θανατον ρυσεται την ψυχην αυτου εκ χειρος άδου δια-
ψαλμα που εισιν τα ελεη σου τα αρχαια κυριε ά ωμοσας τω δαυιδ

εν τη αληθεια σου μνησθητι κυριε του ονειδισμού των δουλων σου
ού ύπεσχον εν τω κολπω μου πολλων εθνων ου ωνειδισαν οι εχθροι
σου κυριε ου ωνειδισαν το ανταλλαγμα του χριστου σου ευλογητος
κυριος εις τον αιωνα γενοιτο γενοιτο

προσευχη του μωυση ανθρωπου του θεου κυριε καταφυγη εγε-
νηθης ήμιν εν γενεα και γενεα προ του ορη γεννηθηναι και πλασθηναι
την γην και την οικουμενην και απο του αιωνος έως του αιωνος συ
ει μη αποστρεψης ανθρωπον εις ταπεινωσιν και ειπας επιστρεψατε υι-
οι ανθρωπων ότι χιλια ετη εν οφθαλμοις σου ως ή ήμερα ή εχθες
ήτις διηλθεν και φυλακη εν νυκτι τα εξουδενωματα αυτων ετη εσο-
νται το πρωι ώσει χλοη παρελθι το πρωι ανθησαι και παρελθι το
έσπερας αποπεσοι σκληρυνθει και ξηρανθει ότι εξελιπομεν εν τη
οργη σου και εν τω θυμω σου εταραχθιμεν εθου τας ανομιας ήμων
ενωπιον σου ό αιων ήμων εις φωτισμον του προσωπου σου ότι πασαι
αι ήμεραι ήμων εξελιπον και εν τη οργη σου εξελιπομεν τα ετη ήμων
ως αραχνην εμελετων αι ήμεραι των ετων ήμων εν αυτοις έβδομηκο-
ντα ετη εαν δε εν δυνασταιαις ογδοηκοντα ετη και το πλειον αυτων
κοπος και πονος ότι επηλθεν πραυτης εφ ήμας και παιδευθησομε-
θα τις γινωσκει το κρατος της οργης σου και απο του φοβου σου
τον θυμον σου εξαριθμησασθαι την δεξιαν σου ουτως γνωρισον και
τους πεπεδημενους τη καρδια εν σοφια επιστρεψον κυριε έως ποτε
και παρακληθητι επι τοις δουλους σου ενεπληστημεν το πρωι του ελε-
ους σου και ηγαλλιασαμεθα και ευφρανθημεν εν πασαις ταις ήμεραις
ήμων ευφρανθημεν ανθ ών ήμερων εταπεινωσας ήμας ετων ών ειδο-
μεν κακα και ιδε επι τους δουλους σου και τα εργα σου και όδηγησον
τους υιους αυτων και εστω ή λαμπροτης κυριου του θεου ήμων εφ
ήμας και τα εργα των χειρων ήμων κατευθυνον εφ ήμας

αινος ωδης τω δαυιδ ό κατοικων εν βοηθεια του ύψιστου εν σκεπη
του θεου του ουρανου αυλισθησεται ερει τω κυριω αντιλημπτω μου
ει και καταφυγη μου ό θεος μου ελπιω επ αυτον ότι αυτος ρυσεται με
εκ παγιδος θηρευτων και απο λογου ταραχωδους εν τοις μεταφρενοις
αυτου επισκιασει σοι και ύπο τας πτερυγας αυτου ελπιεις όπλω κυ-
κλωσει σε ή αληθεια αυτου ου φοβηθηση απο φοβου νυκτερινου απο
βελους πετομενου ήμερας απο πραγματος διαπορευομενου εν σκοτει
απο συμπτωματος και δαιμονιου μεσημβρινου πεσειται εκ του κλιτους
σου χιλιας και μυριας εκ δεξιων σου προς σε δε ουκ εγγιει πλην τοις
οφθαλμοις σου κατανοησεις και ανταποδοσιν άμαρτωλων οψη ότι συ
κυριε ή ελπις μου τον ύψιστον εθου καταφυγην σου ου προσελευσε-
ται προς σε κακα και μαστιξ ουκ εγγιει τω σκηνωματι σου ότι τοις
αγγελοις αυτου εντελειται περι σου του διαφυλαξαι σε εν πασαις ταις
όδοις σου επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψης προς λιθον τον
ποδα σου επ ασπιδα και βασιλίσκον επιβηση και καταπατησεις λεοντα
και δρακοντα ότι επ εμε ηλπισεν και ρυσομαι αυτον σκεπασω αυ-
τον ότι εγνων το ονομα μου επικαλεσεται με και εισακουσομαι αυτου
μετ αυτου ειμι εν θλιψει και εξελουμαι και δοξασω αυτον μακροτητα
ήμερων εμπλησω αυτον και δειξω αυτω το σωτηριον μου

ψαλμος ωδης εις την ήμεραν του σαββατου αγαθον το εξομολο-
γισθαι τω κυριω και ψαλλειν τω ονοματι σου ύπιστε του αναγγελλειν
το πρωι το ελεος σου και την αληθειαν σου κατα νυχτα εν δεκαχορδω
ψαλτηριω μετ ωδης εν κιθαρα ότι ευφρανας με κυριε εν τω ποιηματι

σου και εν τοις εργοις των χειρων σου αγαλλιασμαι ὡς εμεγαλυνθη τα εργα σου κυριε σφοδρα εβαθυνθησαν οι διαλογισμοι σου ανηρ αφρων ου γνωσεται και ασυνετος ου συνησει ταυτα εν τω ανατειλαι τους ἁμαρτωλους ὡς χορτον και διεκυψαν παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν ὡπως αν εξολεθρευθωσιν εις τον αιωνα του αιωνος συ δε ὑψιστος εις τον αιωνα κυριε ὅτι ιδου οι εχθροι σου απολουνται και διασκορπισθησονται παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν και ὑψωθησεται ὡς μονοκερωτος το κερας μου και το γηρας μου εν ελαιω πιονι και επειδεν ὁ οφθαλμος μου εν τοις εχθροις μου και εν τοις επανιστανομενοις επ εμε πονηρευομενοις ακουσεται το ους μου δικαιος ὡς φοιनिξ ανθησει ὡσει κεδρος ἡ εν τω λιβανω πληθυνθησεται πεφυτευμενοι εν τω οικω κυριου εν ταις αυλαις του θεου ἡμων εξανθησουσιν ετι πληθυνθησονται εν γηρει πιονι και ευπαθουντες εσονται του αναγγειλαι ὅτι ευθης κυριος ὁ θεος μου και ουκ εστιν αδικια εν αυτω

εις την ἡμεραν του προσαββατου ὅτε κατωκισται ἡ γη αινος ωδης τω δαυιδ ὁ κυριος εβασιλευσεν ευπρεπειαν ενεδυσατο ενεδυσατο κυριος δυναμιν και περιεζωσατο και γαρ εστερεωσεν την οικουμενην ἥτις ου σαλευθησεται ἑτοιμος ὁ θρονος σου απο τοτε απο του αιωνος συ ει επηραν οι ποταμοι κυριε επηραν οι ποταμοι φωνας αυτων απο φωνων ὑδατων πολλων θαυμαστοι οι μετεωρισμοι της θαλασσης θαυμαστος εν ὑψηλοις ὁ κυριος τα μαρτυρια σου επιστρωθησαν σφοδρα τω οικω σου πρεπει ἁγιασμα κυριε εις μακροτητα ἡμερων

φαλμος τω δαυιδ τετραδι σαββατων ὁ θεος εκδικησεων κυριος ὁ θεος εκδικησεων επαρρησιασατο ὑψωθητι ὁ κρινων την γην αποδος ανταποδοσιν τοις ὑπερηφανοις ἕως ποτε ἁμαρτωλοι κυριε ἕως ποτε ἁμαρτωλοι καυχησονται φθειγξονται και λαλησουσιν αδικιαν λαλησουσιν παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν τον λαον σου κυριε εταπεινωσαν και την κληρονομιαν σου εκακωσαν χηραν και προσηλυτον απεκτειναν και ορφανους εφονευσαν και ειπαν ουκ οφεται κυριος ουδε συνησει ὁ θεος του ιακωβ συνετε δη αφρονες εν τω λαω και μωροι ποτε φρονησατε ὁ φυτευσας το ους ουχι ακουει η ὁ πλασας τον οφθαλμον ου κατανοει ὁ παιδευων εθνη ουχι ελεγξει ὁ διδασκων ανθρωπον γνωσιν κυριος γνωσκει τους διαλογισμους των ανθρωπων ὅτι εισιν ματαιοι μακαριος ανθρωπος ὃν αν συ παιδευσης κυριε και εκ του νομου σου διδαξης αυτον του πραυναι αυτω αφ ἡμερων πονηρων ἕως ὅυ ορυγη τω ἁμαρτωλῳ βοθρος ὅτι ουκ απωσεται κυριος τον λαον αυτου και την κληρονομιαν αυτου ουκ εγκαταλειψει ἕως ὅυ δικαιοσυνη επιστρεψη εις κρισιν και εχομενοι αυτης παντες οι ευθεις τη καρδια διαψαλμα τις αναστησεται μοι επι πονηρευομενους η τις συμπαραστησεται μοι επι εργαζομενους την ανομιαν ει μη ὅτι κυριος εβοηθησεν μοι παρα βραχυ παρωκησεν τω ᾄδῃ ἡ ψυχη μου ει ελεγον σεσαλευται ὁ πους μου το ελεος σου κυριε βοηθει μοι κυριε κατα το πληθος των οδυνων μου εν τη καρδια μου ἅι παρακλησεις σου ηγαπησαν την ψυχην μου μη συμπροσεσται σοι θρονος ανομιας ὁ πλασων κοπον επι προσταγματι θηρευσουσιν επι ψυχην δικαιου και ἅμα αθων καταδικασονται και εγενετο μοι κυριος εις καταφυγην και ὁ θεος μου εις βοηθητον ελπιδος μου και αποδωσει αυτοις την ανομιαν αυτων και κατα την πονηριαν αυτων αφανισει αυτοους κυριος ὁ θεος ἡμων

αινος ωδης τω δαυιδ δευτε αγαλλιασωμεθα τω κυριω αλαλαζωμεν τω θεω τω σωτηρι ημων προφθασωμεν το προσωπον αυτου εν εξομολογησει και εν ψαλμοις αλαλαζωμεν αυτω οτι θεος μεγας κυριος και βασιλευς μεγας επι παντας τους θεους οτι εν τη χειρι αυτου τα περατα της γης και τα υψη των ορεων αυτου εισιν οτι αυτου εστιν η θαλασσα και αυτος εποιησεν αυτην και την ξηραν αι χειρες αυτου επλασαν δευτε προσκυνησωμεν και προσπεσωμεν αυτω και κλαυσωμεν εναντιον κυριου του ποιησαντος ημας οτι αυτος εστιν ο θεος ημων και ημεις λαος νομης αυτου και προβατα χειρος αυτου σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω ου επειρασαν οι πατερες υμων εδοκιμασαν και ειδοσαν τα εργα μου τεσσαρακοντα ετη προσωχθισα τη γενεα εκεινη και ειπα αιι πλανωνται τη καρδια και αυτοι ουκ εγνωσαν τας οδους μου ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου

οτε ο οικος ωκοδομειτο μετα την αιχμαλωσιαν ωδη τω δαυιδ ασατε τω κυριω ασμα καινον ασατε τω κυριω πασα η γη ασατε τω κυριω ευλογησατε το ονομα αυτου ευαγγελιζεσθε ημεραν εξ ημερας το σωτηριον αυτου αναγγειλατε εν τοις εθνεσιν την δοξαν αυτου εν πασι τοις λαοις τα θαυμασια αυτου οτι μεγας κυριος και αινετος σφοδρα φοβερους εστιν επι παντας τους θεους οτι παντες οι θεοι των εθνων δαιμονια ο δε κυριος τους ουρανους εποιησεν εξομολογησις και ωραιστης ενωπιον αυτου αγιωσυνη και μεγαλοπρεπεια εν τω αγιασματι αυτου ενεγκατε τω κυριω αι πατριαι των εθνων ενεγκατε τω κυριω δοξαν και τιμην ενεγκατε τω κυριω δοξαν ονοματι αυτου αρατε θυσιας και εισπορευεσθε εις τας αυλας αυτου προσκυνησατε τω κυριω εν αυλη αγια αυτου σαλευθητω απο προσωπου αυτου πασα η γη ειπατε εν τοις εθνεσιν ο κυριος εβασιλευσεν και γαρ κατωρθωσεν την οικουμενην ητις ου σαλευθησεται κρινει λαους εν ευθυτητι ευφραινεσθωσαν οι ουρανοι και αγαλλιασθω η γη σαλευθητω η θαλασσα και το πληρωμα αυτης χαρησεται τα πεδια και παντα τα εν αυτοις τοτε αγαλλιασονται παντα τα ξυλα του δρυμου προ προσωπου κυριου οτι ερχεται οτι ερχεται κринαι την γην κρινει την οικουμενην εν δικαιοσυνη και λαους εν τη αληθεια αυτου

τω δαυιδ οτε η γη αυτου καθισταται ο κυριος εβασιλευσεν αγαλλιασθω η γη ευφρανθητωσαν νησοι πολλαι νεφελη και γνοφος κυκλω αυτου δικαιοσυνη και κριμα κατορθωσις του θρονου αυτου πυρ εναντιον αυτου προπορευσεται και φλογιει κυκλω τους εχθρους αυτου εφαναν αι αστραπαι αυτου τη οικουμενη ειδεν και εσαλευθη η γη τα ορη ετακισαν ωσει κηρος απο προσωπου κυριου απο προσωπου κυριου πασης της γης ανηγγειλαν οι ουρανοι την δικαιοσυνην αυτου και ειδοσαν παντες οι λαοι την δοξαν αυτου αισχυνθητωσαν παντες οι προσκυνουντες τοις γλυπτοις οι εγκauχωμενοι εν τοις ειδωλοις αυτων προσκυνησατε αυτω παντες οι αγγελοι αυτου ηκουσεν και ευφρανθη σιων και ηγαλλιασαντο αι θυγατρες της ιουδαιας ενεκεν των κριματων σου κυριε οτι συ ει κυριος ο υψιστος επι πασαν την γην σφοδρα υπερυψωθης υπερ παντας τους θεους οι αγαπωντες τον κυριον μισειτε πονηρον φυλασσει κυριος τας ψυχας των οσιων αυτου εκ χειρος αμαρτωλων ρυσεται αυτοις φως ανετειλεν τω δικαιω και τοις ευθεσι τη καρδια ευφροσυνη ευφρανθητε δικαιοι επι τω κυριω

και εξομολογείσθε τη μνημη της άγιωσυνης αυτου

ψαλμος τω δαυιδ ασατε τω κυριω ασμα καινον οτι θαυμαστα εποιησεν κυριος εσωσεν αυτω η δεξια αυτου και ο βραχιων ο άγιος αυτου εγνωρισεν κυριος το σωτηριον αυτου εναντιον των εθνων απεκαλυψεν την δικαιοσυνην αυτου εμνησθη του ελεους αυτου τω ιακωβ και της αληθειας αυτου τω οικω ισραηλ ειδοσαν παντα τα περατα της γης το σωτηριον του θεου ημων αλαλαξατε τω θεω πασα η γη ασατε και αγαλλιασθε και ψαλτε ψαλτε τω κυριω εν κιθαρα εν κιθαρα και φωνη ψαλμου εν σαλπιγξιν ελαταις και φωνη σαλπιγγος κερατινης αλαλαξατε ενωπιον του βασιλεως κυριου σαλευθητω η θαλασσα και το πληρωμα αυτης η οικουμενη και οι κατοικουντες εν αυτη ποταμοι κροτησουσιν χειρι επι το αυτο τα ορη αγαλλιασονται οτι ηκει κριναι την γην κρινει την οικουμενην εν δικαιοσυνη και λαους εν ευθυτητι

ψαλμος τω δαυιδ ο κυριος εβασιλευσεν οργιζεσθωσαν λαοι ο καθημενος επι των χερουβιν σαλευθητω η γη κυριος εν σιων μεγας και υψηλος εστιν επι παντας τους λαους εξομολογησασθωσαν τω ονοματι σου τω μεγαλω οτι φοβερων και άγιων εστιν και τιμη βασιλεως κρισιν αγαπα συ ητοιμασας ευθυτητας κρισιν και δικαιοσυνην εν ιακωβ συ εποισας υψουτε κυριον τον θεον ημων και προσκυνειτε τω υποποδιω των ποδων αυτου οτι άγιος εστιν μωυσης και ααρων εν τοις ιερευσιν αυτου και σαμουηλ εν τοις επικαλουμενοις το ονομα αυτου επεκαλουντο τον κυριον και αυτος επηκουσεν αυτων εν στυλω νεφέλης ελαλει προς αυτους εφυλασσον τα μαρτυρια αυτου και τα προσταγματα α εδωκεν αυτοις κυριε ο θεος ημων συ επηκουες αυτων ο θεος συ ευιλτος εγινου αυτοις και εκδικων επι παντα τα επιτηδευματα αυτων υψουτε κυριον τον θεον ημων και προσκυνειτε εις ορος άγιον αυτου οτι άγιος κυριος ο θεος ημων

ψαλμος εις εξομολογησιν αλαλαξατε τω κυριω πασα η γη δουλευσατε τω κυριω εν ευφροσυνη εισελθατε ενωπιον αυτου εν αγαλλιασει γνωτε οτι κυριος αυτος εστιν ο θεος αυτος εποιησεν ημας και ουχ ημεις λαος αυτου και προβατα της νομης αυτου εισελθατε εις τας πυλας αυτου εν εξομολογησει εις τας αυλας αυτου εν υμνοις εξομολογείσθε αυτω αινειτε το ονομα αυτου οτι χρηστος κυριος εις τον αιωνα το ελεος αυτου και εως γενεας και γενεας η αληθεια αυτου

τω δαυιδ ψαλμος ελεος και κρισιν ασομαι σοι κυριε ψαλω και συνησω εν οδω αμωμω ποτε ηξεις προς με διεπορευομενη εν ακακια καρδιας μου εν μεσω του οικου μου ου προσθεμην προ οφθαλμων μου πραγμα παρανομον ποιουντας παραβασεις εμησησα ουκ εκολληθη μοι καρδια σκαμβη εκκλινοντος απ εμου του πονηρου ουκ εγινωσκον τον καταλαλουντα λαθρα του πλησιον αυτου τουτον εξεδιωκον υπερηφανω οφθαλμω και απληστω καρδια τουτω ου συνησθιον οι οφθαλμοι μου επι τους πιστους της γης του συγκαθησθαι αυτους μετ εμου πορευομενος εν οδω αμωμω ουτος μοι ελειτουργει ου κατωχει εν μεσω της οικιας μου ποιων υπερηφανιαν λαλων αδικα ου κατευθυνεν εναντιον των οφθαλμων μου εις τας πρωιας απεκτενον παντας τους άμαρτωλους της γης του εξολεθρευσαι εκ πολεως κυριου παντας τους εργαζομενους την ανομιαν

προσευχη τω πτωχω οταν ακηδιαση και εναντιον κυριου εκχη την δεησιν αυτου εισακουσον κυριε της προσευχης μου και η κραυγη μου προς σε ελθατω μη αποστρεψης το προσωπον σου απ εμου

εν ἡ ἂν ἡμέρα θλιβώμαι κλινὸν το σὺς σου πρὸς με ἐν ἡ ἂν ἡμέρα επικαλεσώμαι σε ταχύ εισακουσον μου ὅτι ἐξέλιπον ὥσει καπνὸς αἱ ἡμέραι μου καὶ τὰ ὀστα μου ὥσει φρυγιὸν συνεφρυγησαν ἐπληγή ὥσει χορτὸς καὶ ἐξηρανθῇ ἡ καρδιά μου ὅτι ἐπελαθόμην το φαγεῖν το ἀρτον μου ἀπο φωνῆς το στεναγμοῦ μου ἐκολληθῇ το ὀστοῦν μου τῇ σαρκὶ μου ὁμοιωθῇ πελεκανὶ ἐρημικῶ ἐγενήθην ὥσει νυκτικο-ραῆ ἐν οἰκοπεδῶ ἠγρυπνησα καὶ ἐγενήθην ὥσει στρουθίον μοναζὸν ἐπὶ δωματί ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνειδιζὸν με οἱ ἐχθροὶ μου καὶ οἱ ἐπαι-νούντες με κατ' ἐμοῦ ὠμνουν ὅτι σποδὸν ὥσει ἀρτον ἐφαγὼν καὶ το πομὰ μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνω ἀπο προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου ὅτι ἐπαράς κατερραῆξας με αἱ ἡμέραι μου ὥσει σκία ἐκλιθῇ καὶ ἐγὼ ὥσει χορτὸς ἐξηρανθῇ συ δὲ κυριε εἰς τὸν αἰῶ-να μένεις καὶ τὸ μνημοσύνον σου εἰς γενεὰ καὶ γενεὰ συ ἀναστὰς οἰκτιρήσεις τὴν σιών ὅτι καιρὸς το οἰκτιρῆσαι αὐτὴν ὅτι ἤκει καιρὸς ὅτι εὐδοκήσαν οἱ δούλοι σου τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ τὸν χουν αὐτῆς οἰκτιρήσουσιν καὶ φοβηθήσονται τὰ ἐθνη το ὄνομα κυρίου καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου ὅτι οἰκοδομήσει κυριὸς τὴν σιών καὶ οφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ ἐπεβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν καὶ οὐκ ἐξουδένωσεν τὴν δέησιν αὐτῶν γραφῆτω ἡ αὕτη εἰς γενεὰ ἑτέραν καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνεσεῖ τον κυριὸν ὅτι ἐξεκυ-ψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ κυριὸς ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπεβλεψεν το ἀκούσαι το στεναγμὸν τῶν πεπεδημένων το λύσαι τοὺς ὕιους τῶν τεθναντωνμένων το ἀναγγεῖλαι ἐν σιών το ὄνομα κυρίου καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ το αὐτο καὶ βασιλείας το δουλεύειν τῷ κυρίῳ ἀπεκριθῇ αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχυὸς αὐτοῦ τὴν ὀλιγοτητα τῶν ἡμερῶν μου ἀναγγεῖλον μοι μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμῖσι ἡμερῶν μου ἐν γενεὰ γενεῶν τὰ ἐτῆ σου κατ' ἀρχὰς συ κυριε τὴν γῆν ἐθεμελιώσας καὶ ἐργὰ τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοὶ αὐτοὶ ἀπολούνται συ δὲ διαμένεις καὶ πάντες ὥς ἱμάτιον παλαιωθήσ-ονται καὶ ὥσει περιβολαίον ἀλλάξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγῇσονται συ δὲ ὁ αὐτὸς εἰ καὶ τὰ ἐτῆ σου οὐκ ἐκλείψουσιν οἱ ὕιοι τῶν δούλων σου κα-τασκηνώσουσιν καὶ το σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται

τῷ δαυιδ εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τον κυριὸν καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου το ὄνομα το ἁγίου αὐτοῦ εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τον κυριὸν καὶ μὴ ἐ-πιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδοσεις αὐτοῦ τον εὐλατευνοντα πάσαις ταις ἀνομiais σου τον ὠμενον πάσας τὰς νόσους σου τον λυτρου-μενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου τον στεφανουντα σε ἐν ἐλεει καὶ οἰκτιρμοῖς τον ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου ἀνακαίνι-σθήσεται ὥς αἵτου ἡ νεότης σου ποίων ἐλεημοσύνας ὁ κυριὸς καὶ κρίμα πασι τοῖς ἀδικουμένοις ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ μωυσῇ τοῖς ὕιοις ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ οἰκτιρμῶν καὶ ἐλεημῶν ὁ κυριὸς μακροθυμὸς καὶ πολυέλεος οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μὴνιε οὐ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπεδῶκεν ἡμῖν ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπο τῆς γῆς ἐκραταίωσεν κυριὸς τὸ ἐλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβούμενους αὐτὸν καὶ ὅσον ἀπεχούσιν ἀνατολαὶ ἀπο δυσμῶν ἐμακρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν καθὼς οἰκτιρεῖ πατὴρ ὕιους οἰκτιρήσεν κυριὸς τοὺς φοβούμενους αὐτὸν ὅτι αὐτὸς ἐγνώ το πλάσμα ἡμῶν μνησθῇ ὅτι χροὺς ἐσμεν ἀνθρώπος ὥσει χορτὸς αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὥσει ἀνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξάνθησει ὅτι πνεῦμα διηλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐκ ὑπαρξεῖ

και ουκ επιγνωσεται επι τον τοπον αυτου το δε ελεος του κυριου απο του αιωνος και εως του αιωνος επι τους φοβουμενους αυτον και η δικαιοσυνη αυτου επι υιους υιων τοις φυλασσουσιν την διαθηκην αυτου και μεμνημενοις των εντολων αυτου του ποιησαι αυτας κυριος εν τω ουρανω ητοιμασεν τον θρονον αυτου και η βασιλεια αυτου παντων δεσποζει ευλογειτε τον κυριον παντες οι αγγελοι αυτου δυνατοι ισχυι ποιουντες τον λογον αυτου του ακουσαι της φωνης των λογων αυτου ευλογειτε τον κυριον πασαι αι δυναμεις αυτου λειτουργοι αυτου ποιουντες το θελημα αυτου ευλογειτε τον κυριον παντα τα εργα αυτου εν παντι τοπω της δεσποτειας αυτου ευλογει η ψυχη μου τον κυριον

τω δαυιδ ευλογει η ψυχη μου τον κυριον κυριε ο θεος μου εμεγαλυνηθη σφοδρα εξομολογησιν και ευπρεπειαν ενεδυσω αναβαλλομενος φως ως ιματιον εκτεινων τον ουρανον ωσει δερριν ο στεγαζων εν υδασιν τα υπερωα αυτου ο τιθεις νεφη την επιβαλιν αυτου ο περιπατων επι πτερυγων ανεμων ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργους αυτου πυρ φλεγον εθεμελιωσεν την γην επι την ασφαλειαν αυτης ου κλινησεται εις τον αιωνα του αιωνος αβυσσος ως ιματιον το περιβολαιον αυτου επι των ορειων στησονται υδατα απο επιτιμησης σου φευξονται απο φωνης βροντης σου δειλιασουσιν αναβαινουσιν ορη και καταβαινουσιν πεδια εις τοπον ον εθεμελιωσας αυτοις οριον εθου ο ου παρελευσονται ουδε επιστρεψουσιν καλυψαι την γην ο εξαποστελλων πηγας εν φαραγγιν ανα μεσον των ορειων διελευσονται υδατα ποτιουσιν παντα τα θηρια του αγρου προσδεζονται οναγροι εις διψαν αυτων επ αυτα τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσει εκ μεσου των πετρων δωσουσιν φωνην ποτιζων ορη εκ των υπερωων αυτου απο καρπου των εργαων σου χορτασθησεται η γη εξανατελλων χορτον τοις κτηνεσιν και χλοην τη δουλεια των ανθρωπων του εξαγαγειν αρτον εκ της γης και οινος ευφραίνει καρδιαν ανθρωπου του ιλαρυναι προσωπον εν ελαιω και αρτος καρδιαν ανθρωπου στηριζει χορτασθησεται τα ξυλα του πεδιου αι κεδροι του λιβανου ως εφωτεισεν εκει στρουθια εννοσσεουσιν του ερωδιου η οικια ηγειται αυτων ορη τα υψηλα ταις ελαφοις πετρα καταφυγη τοις χοιρογρυλλιοις εποιησεν σεληνην εις καιρους ο ήλιος εγνω την δυσιν αυτου εθου σκοτος και εγενετο νυξ εν αυτη διελευσονται παντα τα θηρια του δρυμου σκυμνοι ωρυομενοι αρπασαι και ζητησαι παρα του θεου βρωσιν αυτοις ανετειλεν ο ήλιος και συνηχθησαν και εν ταις μονδραις αυτων κοιτασθησονται εξελευσεται ανθρωπος επι το εργον αυτου και επι την εργασιαν αυτου εως εσπερας ως εμεγαλυνη τα εργα σου κυριε παντα εν σοφια εποιησας επληρωθη η γη της κτησεως σου αυτη η θαλασσα η μεγαλη και ευρυχωρος εκει ερπετα ων ουκ εστιν αριθμος ζωα μικρα μετα μεγαλων εκει πλοια διαπορευονται δρακων ουτος ον επλασας εμπαιζειν αυτω παντα προς σε προσδοκωσιν δουναι την τροφην αυτοις ευκαιρον δοντος σου αυτοις συλλεξουσιν ανοιξαντος δε σου την χειρα τα συμπαντα πλησθησονται χρησιστος αποστρεψαντος δε σου το προσωπον ταραχθησονται αντανειλεις το πνευμα αυτων και εκλειψουσιν και εις τον χουν αυτων επιστρεψουσιν εξαποστελεις το πνευμα σου και κτισθησονται και ανακαινιεις το προσωπον της γης ητω η δοξα κυριου εις τον αιωνα ευφρανθησεται κυριος επι τοις εργοις αυτου ο επιβλεπων επι την γην και ποιων αυτην

τρεμειν ὁ ἄπτομενος των ὀρεων και καπνιζονται ασω τω κυριω εν τη ζωη μου φάλω τω θεω μου ἕως ὑπαρχω ἡδυνθῃται αὐτῷ ἡ διαλογη μου ἐγὼ δὲ ευφρανῇσθαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐκλιποισαν ἁμαρτωλοὶ ἀπο τῆς γῆς και ἀνομοὶ ὥστε μὴ ὑπαρχειν αὐτοὺς εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τον κυριον

ἀλληλουια ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ και ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπαγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀσατε αὐτῷ και φάλατε αὐτῷ διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμασῖα αὐτοῦ ἐπαινέεισθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ευφρανῇτω καρδία ζήτουντων τον κυριον ζητήσατε τον κυριον και κραταιώθητε ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός μνησῇτε των θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν τὰ τεράτα αὐτοῦ και τὰ κρίματα τοῦ στοματός αὐτοῦ σπέρμα ἀβραάμ δούλοι αὐτοῦ υἱοὶ ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ αὐτός κυριὸς ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐμνησῇ εἰς τον αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ λόγου ὅν ἐνετείλατο εἰς χιλιάς γενεάς ὃν διεθέτο τῷ ἀβραάμ και τοῦ ὀρκου αὐτοῦ τῷ ἰσαάκ και ἐστήσεν αὐτὴν τῷ ἰακώβ εἰς προσταγμά και τῷ ἰσραὴλ διαθήκην αἰώνιον λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν χαναάν σχοινοῖς κληρονομίας ὑμῶν ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῶ βραχεῖς ὀλιγοστούς και παροίκους ἐν αὐτῇ και διηλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον οὐκ ἀφῆκεν ἀνθρώπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς και ἠλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς μὴ ἄπτεσθε των χριστῶν μου και ἐν τοῖς προφῆταις μου μὴ πονηρεῦσεσθε και ἐκάλεσεν λίμον ἐπὶ τὴν γῆν παν στήριγμα ἀρτοῦ συνετριψεν ἀπεστείλεν ἐμπροσθεν αὐτῶν ἀνθρώπον εἰς δούλον ἐπράθη ἰωσήφ ἐταπείνωσαν ἐν πεδαῖς τοὺς ποδας αὐτοῦ σιδήρον διηλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ μεχρὶ τοῦ ἐλθεῖν τον λόγον αὐτοῦ τὸ λόγιον κυρίου ἐπύρωσεν αὐτὸν ἀπεστείλεν βασιλεὺς και ἐλύσεν αὐτὸν ἀρχῶν λαῶν και ἀφῆκεν αὐτὸν κατεστήσεν αὐτὸν κυριὸν τοῦ οἴκου αὐτοῦ και ἀρχόντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ τοῦ παιδεύσαι τοὺς ἀρχόντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν και τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφισαὶ και εἰσηλθὲν ἰσραὴλ εἰς αἰγύπτου και ἰακώβ παρώκησεν ἐν γῇ χαμ και ἠξήσεν τον λαὸν αὐτοῦ σφοδρά και ἐκραταιώσεν αὐτὸν ὑπὲρ τους ἐχθρούς αὐτοῦ μετεστρέψεν τὴν καρδίαν αὐτῶν τοῦ μισῆσαι τον λαὸν αὐτοῦ τοῦ δολιουσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἐξαπέστείλεν μωυσὴν τον δούλον αὐτοῦ ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο αὐτὸν εἶθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους των σημείων αὐτοῦ και των τεράτων ἐν γῇ χαμ ἐξαπέστείλεν σκοτὸς και ἐσκοτάσεν και παρεπικράναν τοὺς λόγους αὐτοῦ μετεστρέψεν τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα και ἀπεκτείνεν τοὺς ἰχθύας αὐτῶν ἐξηρψεν ἡ γῇ αὐτῶν βατραχοὺς ἐν τοῖς ταμίειοις των βασιλείων αὐτῶν εἶπεν και ἦλθεν κυνομυῖα και σκνίπες ἐν πασὶ τοῖς ὅριοις αὐτῶν εἶθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χαλαζαν πυρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν και ἐπατάξεν τὰς ἀμπελοὺς αὐτῶν και τὰς συκάς αὐτῶν και συνετριψεν παν ξύλον ὀρίου αὐτῶν εἶπεν και ἦλθεν ἀκρίς και βρουχὸς ὅν οὐκ ἦν ἀριθμὸς και κατεφάγεν πάντα τον χορτὸν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν και κατεφάγεν τον καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν και ἐπατάξεν παν πρωτοτόκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἀπαρχὴν παντός πόνου αὐτῶν και ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ και χρυσίῳ και οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ἀσθενῶν ευφρανῇται αἰγύπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς διεπέτασεν νεφέλην εἰς σκεπὴν αὐτοὺς και πυρ τοῦ φωτισαὶ αὐτοὺς τὴν νύκτα ἦτησαν και ἦλθεν ὀρτυγομήτῃρα και ἀρτον οὐρανοῦ ἐνεπλήσεν αὐτοὺς διερρηξεν πέτραν και ἐρρυήσαν ὕδατα ἐπορευθῆσαν ἐν ἀνυδροῖς

ποταμοι ὅτι ἐμνησθῆ του λογου του ἁγίου αυτου του προς αβρααμ τον δουλον αυτου και ἐξηγαγεν τον λαον αυτου εν ἀγαλλιασει και τους ἐκλεκτους αυτου εν ευφροσυνῃ και ἔδωκεν αυτοις χώρας ἐθνων και πονους λαων ἐκλήρονομησαν ὅπως αν φυλαξωσιν τα δικαιωματα αυτου και τον νομον αυτου ἐκζητησωσιν

ἀλλήλουια ἐξομολογεισθε τω κυριῳ ὅτι χρηστος ὅτι εἰς τον αἰωνα το ελεος αυτου τις λάλησει τας δυναστείας του κυριου ακουστας ποιησει πασας τας ἀνεσεις αυτου μακαριοι οἱ φυλασσοντες χρῖσιν και ποιουντες δικαιοσυνην εν παντι καιρῳ μνησθῆτι ἡμων κυριε εν τη ευδοκῖα του λαου σου ἐπισκεψαι ἡμας εν τῷ σωτηριῳ σου του ἰδειν εν τη χρηστοτητι των ἐκλεκτων σου του ευφρανθῆναι εν τη ευφροσυνῃ του ἐθνους σου του ἐπαινεισθαι μετα της κληρονομίας σου ἡμαρτομεν μετα των πατερων ἡμων ἠνομησαμεν ἠδικησαμεν οἱ πατερες ἡμων εν αἰγυπτῳ ου συνηκαν τα θυμασια σου ουκ ἐμνησθῆσαν του πληθους του ελεους σου και παρεπικραναν ἀναβαινοντες εν τη ἐρυθρᾷ θαλάσῃ και ἐσωσεν αυτους ἐνεκεν του ονοματος αυτου του γνωρισαι την δυναστείαν αυτου και ἐπετιμῆσεν τη ἐρυθρᾷ θαλάσῃ και ἐξηρανθῆ και ὠδηγήσεν αυτους εν ἄβυσσῳ ὥς εν ἐρημῳ και ἐσωσεν αυτους εκ χειρος μισουντων και ἐλυτρώσατο αυτους εκ χειρος ἐχθρου και ἐκαλυψεν ὕδωρ τους θλιβοντας αυτους εἰς ἐξ αυτων ουκ ὑπελειφθῆ και ἐπιστευσαν εν τοις λόγοις αυτου και ἦσαν την ἀινεσιν αυτου ἐταχυναν ἐπελαθοντο των ἐργων αυτου ουκ ὑπεμειναν την βουλήν αυτου και ἐπεθυμησαν ἐπιθυμίαν εν τη ἐρημῳ και ἐπειράσαν τον θεον εν ἀνδρῳ και ἔδωκεν αυτοις το αἷτημα αυτων και ἐξάπεστειλεν πλησμονὴν εἰς τας ψυχὰς αυτων και παρωργισαν μωυσὴν εν τη παρεμβολῇ και ἀφρων τον ἅγιον κυριου ἠνοιχθῆ ἡ γῆ και κατεπιεν δαθῆναι και ἐκαλυψεν ἐπὶ την συναγωγὴν ἀβιρων και ἐξεκαυθῆ πυρ εν τη συναγωγῇ αυτων φλοξ κατεφλεξεν ἁμαρτωλους και ἐποίησαν μοσχον εν χωρηβ και προσεκυνησαν τῷ γλυπτῳ και ἠλλαξαντο την δοξάν αυτων εν ὁμοιωματι μοσχοῦ ἐσθοντος χορτον ἐπελαθοντο του θεου του σωζοντος αυτους του ποιησαντος μεγάλα εν αἰγυπτῳ θαυμαστα εν γῇ χαμ φοβερα ἐπὶ θαλάσῃς ἐρυθρὰς και εἶπεν του ἐξολεθρευσαι αυτους εἰ μὴ μωυσῆς ὁ ἐκλεκτος αυτου ἐστὶ εν τη θρᾷσει ἐνωπιον αυτου του ἀποστρεψαι την ὀργὴν αυτου του μὴ ἐξολεθρευσαι και ἐξουδενώσαν γῆν ἐπιθυμητὴν ουκ ἐπιστευσαν τῷ λογῳ αυτου και ἐγογγυσαν εν τοις σκηνώμασιν αυτων ουκ εἰσηκουσαν της φωνῆς κυριου και ἐπῆρεν την χεῖρα αυτου αυτοις του καταβαλεῖν αυτους εν τη ἐρημῳ και του καταβαλεῖν το σπέρμα αυτων εν τοις ἐθνέσιν και διασκορπισαι αυτους εν ταῖς χώραις και ἐτελεσθῆσαν τῷ βεελφεγῳρ και ἐφαγον θυσίας νεκρων και παρωξύναν αυτον εν τοις ἐπιτηδεύμασιν αυτων και ἐπληθύνθῆ εν αυτοῖς ἡ πτῳσις και ἐστὶ φινεες και ἐξίλασατο και ἐκοπασεν ἡ θρᾷσις και ἐλογισθῆ αυτῷ εἰς δικαιοσυνην εἰς γενεάν και γενεάν ἕως του αἰωνος και παρωργισαν αυτον ἐφ' ὕδατος ἀντιλογίας και ἐκακώθῆ μωυσῆς δι' αυτους ὅτι παρεπικραναν το πνεῦμα αυτου και διέστειλεν εν τοις χεῖλεσιν αυτου ουκ ἐξολεθρευσαν τα ἐθνῆ ἃ εἶπεν κυριος αυτοῖς και ἐμῖγησαν εν τοις ἐθνέσιν και ἐμαθον τα ἐργα αυτων και ἐδούλευσαν τοις γλυπτοῖς αυτων και ἐγένεθῆ αυτοῖς εἰς σκανδάλον και ἐθύσαν τοὺς ὕιους αυτων και τὰς θυγατέρας αυτων τοὺς δαιμονίους και ἐξεχεαν ἅμα αἱμάτων ἅμα ὕιων αυτων και θυγατέρων ὧν ἐθύσαν τοις γλυπτοῖς χανάαν και ἐφονοκτονηθῆ ἡ γῆ εν τοις

ἀίμασιν και εμianθῃ εν τοις εργοις αυτων και επορνευσαν εν τοις επι-
τηδευμασιν αυτων και ωργισθῃ θυμω κυριος επι τον λαον αυτου και
εβδελυξατο την κληρονομian αυτου και παρεδωκεν αυτους εις χειρας
εθνων και εκυριευσαν αυτων οι μισουντες αυτους και εθλιψαν αυτους
οι εχθροι αυτων και εταπεινωθησαν ὑπο τας χειρας αυτων πλεοναχis
ερρυσατο αυτους αυτοι δε παρεπικραναν αυτον εν τη βουλη αυτων
και εταπεινωθησαν εν ταις ανομιαις αυτων και ειδεν εν τω θλιβεσθαι
αυτους εν τω αυτον εισαχουσαι της δεησεως αυτων και εμνησθῃ της
διαθηκης αυτου και μετεμεληθῃ κατα το πληθος του ελεους αυτου
και εδωκεν αυτους εις οικτιρμους εναντιον παντων των αιχμαλωτισα-
ντων αυτους σωσον ἡμας κυριε ὁ θεος ἡμων και επισυναγαγε ἡμας
εκ των εθνων του εξομολογησασθαι τω ονοματι τω ἁγιω σου του
εγκαυχασθαι εν τη αινεσει σου ευλογητος κυριος ὁ θεος ισραηλ απο
του αιωνος και ἑως του αιωνος και ερει πας ὁ λαος γενοιτο γενοιτο

αλληλουia εξομολογεισθε τω κυριω ὅτι χρηστος ὅτι εις τον αιω-
να το ελεος αυτου ειπατωσαν οι λελυτρωμενοι ὑπο κυριου ὅυς ελυ-
τρωσατο εκ χειρος εχθρου εκ των χωρων συνηγαγεν αυτους απο
ανατολων και δυσμων και βορρα και θαλασσης επλανηθησαν εν τη
ερημω εν ανυδρω ὁδον πολεως κατοικητηριου ουχ ἔυρον πεινωντες
και διψωντες ἡ ψυχη αυτων εν αυτοις εξελιπεν και εκεκραξαν προς
κυριον εν τω θλιβεσθαι αυτους και εκ των αναγκων αυτων ερρυσατο
αυτους και ὠδηγησεν αυτους εις ὁδον ευθειαν του πορευθῃναι εις πο-
λιν κατοικητηριου εξομολογησασθωσαν τω κυριω τα ελεη αυτου και
τα θαυμασια αυτου τοις υιοις των ανθρωπων ὅτι εχορτασεν ψυχην
κενην και ψυχην πεινωσαν ενεπλησεν αγαθων καθημενους εν σκοτει
και σκια θανατου πεπεδημενους εν πτωχεια και σιδηρω ὅτι παρεπι-
κραναν τα λογια του θεου και την βουλην του ὑπιστου παρωξυναν
και εταπεινωθῃ εν κοποις ἡ καρδια αυτων ησθηθησαν και ουκ ην ὁ
βοηθων και εκεκραξαν προς κυριον εν τω θλιβεσθαι αυτους και εκ
των αναγκων αυτων εσωσεν αυτους και εξηγαγεν αυτους εκ σκοτους
και σκιας θανατου και τους δεσμους αυτων διερρηξεν εξομολογησα-
σθωσαν τω κυριω τα ελεη αυτου και τα θαυμασια αυτου τοις υιοις
των ανθρωπων ὅτι συνετριψεν πυλας χαλκας και μοχλους σιδηρους
συνεκλασεν αντελαβετο αυτων εξ ὁδου ανομιας αυτων δια γαρ τας
ανομιας αυτων εταπεινωθησαν παν βρωμα εβδελυξατο ἡ ψυχη αυτων
και ηγγισαν ἑως των πυλων του θανατου και εκεκραξαν προς κυριον
εν τω θλιβεσθαι αυτους και εκ των αναγκων αυτων εσωσεν αυτους
απεστειλεν τον λογον αυτου και ιασατο αυτους και ερρυσατο αυτους
εκ των διαφθορων αυτων εξομολογησασθωσαν τω κυριω τα ελεη αυ-
του και τα θαυμασια αυτου τοις υιοις των ανθρωπων και θυσατωσαν
θυσian αινεσεως και εξαγγειλατωσαν τα εργα αυτου εν αγγαλιασει
οι καταβαινοντες εις την θαλασσαν εν πλοιis ποιουντες εργασιαν εν
ὕδασι πολλοis αυτοι ειδοσαν τα εργα κυριου και τα θαυμασια αυτου
εν τω βυθῳ ειπεν και εστη πνευμα καταγιδος και ὑψωθῃ τα κυματα
αυτης αναβαινουσιν ἑως των ουρανων και καταβαινουσιν ἑως των α-
βυσσων ἡ ψυχη αυτων εν καχοis ετηκετο εταραχθησαν εσαλευθησαν
ὥς ὁ μεθυσαν και πασα ἡ σοφια αυτων κατεποθῃ και εκεκραξαν προς
κυριον εν τω θλιβεσθαι αυτους και εκ των αναγκων αυτων εξηγαγεν
αυτους και επεταξεν τη καταιγιδι και εστη εις αυραν και εισιγησαν τα
κυματα αυτης και ευφρανθησαν ὅτι ἡσυχασαν και ὠδηγησεν αυτους

επι λιμένα θηλήματος αυτων εξομολογησασθωσαν τω κυριω τα ελεη
αυτου και τα θαυμασια αυτου τοις υιοις των ανθρωπων υψωσασθωσαν
αυτον εν εκκλησια λαου και εν καθεδρα πρεσβυτερων αινεσασθωσαν
αυτον εθετο ποταμους εις ερημον και διεξοδους υδατων εις διψαν
γην καρποφορον εις αλμην απο κακίας των κατοικουντων εν αυτη ε-
θετο ερημον εις λιμνας υδατων και γην ανυδρον εις διεξοδους υδατων
και κατωκισεν εκει πεινωντας και συνεστησαντο πολιν κατοικεσias
και εσπειραν αγρους και εφυτευσαν αμπελωνας και εποησαν καρπον
γεννηματος και ευλογησεν αυτους και επληθυνθησαν σφοδρα και τα
κτηνη αυτων ουκ εσμικρυνεν και ωλιγωνθησαν και εκακωθησαν απο
θλιψεως κακων και οδυνης εξεχυθη εξουδενωσις επ αρχοντας και
επλανησεν αυτους εν αβατω και ουχ οδω και εβοηθησεν πενητι εκ
πτωχειας και εθετο ως προβατα πατριας οψονται ευθεις και ευφραν-
θησονται και πασα ανομια εμφραζει το στομα αυτης τις σοφος και
φυλαξει ταυτα και συνησουσιν τα ελεη του κυριου

ωδη ψαλμου τω δαυιδ έτοιμη ή καρδια μου ό θεος έτοιμη ή καρδια
μου ασομαι και ψαλω εν τη δοξη μου εξεγερθητι ψαλτηριον και κιθαρα
εξεγερθησομαι ορθρου εξομολογησομαι σοι εν λαοις κυριε και ψαλω
σοι εν εθνεσιν ότι μεγα επανω των ουρανων το ελεος σου και έως
των νεφελων ή αληθεια σου υψωθητι επι τους ουρανους ό θεος και
επι πασαν την γην ή δοξα σου όπως αν ρυσθωσιν οι αγαπητοι σου
σωσον τη δεξια σου και επακουσον μου ό θεος ελαλησεν εν τω άγιω
αυτου υψωθησομαι και διαμεριω σικιμα και την κοιλαδα των σκηνων
διαμετρησω εμος εστιν γαλααδ και εμος εστιν μανασση και εφραιμ
αντιλημφis της κεφαλής μου ιουδας βασιλευς μου μωαβ λεβης της
ελπιδος μου επι την ιδουμαιαν εκτενω το ύποδημα μου εμοι αλλοφυλοι
ύπεταγησαν τις απαξει με εις πολιν περιοχής τις όδηγησει με έως
της ιδουμιας ουχι συ ό θεος ό απωσαμενος ήμας και ουκ εξελευση
ό θεος εν ταις δυναμεσιν ήμων δος ήμιν βοθηειαν εκ θλιψεως και
ματαια σωτηρια ανθρωπου εν τω θεω ποιησομεν δυναμιν και αυτος
εξουδενωσει τους εχθρους ήμων

εις το τελος τω δαυιδ ψαλμος ό θεος την αινεσιν μου μη παρα-
σιωπησης ότι στομα άμαρτωλου και στομα δολιου επ εμε ηνοιχθη
ελαλησαν κατ εμου γλωσση δολια και λογοις μισους εκυκλωσαν με
και επολεμησαν με δωρεαν αντι του αγαπαν με ενδιεβαλλον με εγω δε
προσευχομην και εθηντο κατ εμου κακα αντι αγαθων και μισος αντι
της αγαπησεως μου καταστησον επ αυτον άμαρτωλον και διαβολος
στητω εκ δεξιων αυτου εν τω κρινεσθαι αυτον εξελθoi καταδεδικα-
σμενος και ή προσευχη αυτου γενεσθω εις άμαρτιαν γεννηθητωσαν
ái ήμεραι αυτου ολιγαι και την επισκοπην αυτου λαβoi έτερος γενη-
θητωσαν οι υιοι αυτου ορφανοι και ή γυνη αυτου χηρα σαλευομενοι
μεταναστητωσαν οι υιοι αυτου και επαιτησασθωσαν εκβληθητωσαν εκ
των οικοπεδων αυτων εξερευνησασθω δανειστης παντα όσα ύπαρχει
αυτω διαρπασασθωσαν αλλοτριoi τους πονους αυτου μη ύπαρξασθω αυ-
τω αντιλημπτωρ μηδε γεννηθητω οικτιρμων τοις ορφανοις αυτου γε-
νηθητω τα τεκνα αυτου εις εξολεθρευσιν εν γενεα μια εξαλειφθητω
το ονομα αυτου αναμνησθειη ή ανομια των πατερων αυτου εναντι
κυριου και ή άμαρτια της μητρος αυτου μη εξαλειφθειη γεννηθητωσαν
εναντι κυριου δια παντος και εξολεθρευθειη εκ γης το μνημοσυνον
αυτων ανθ ών ουκ εμνησθη του ποιησαι ελεος και κατεδιωξεν ανθρω-

πον πενήτα και πτωχον και κατανενυγμενον τη καρδια του θανατωσαι και ηγαπησεν καταραν και ήξει αυτω και ουκ ηθελησεν ευλογιαν και μακρυνθησεται απ αυτου και ενεδυσατο καταραν ως ιματιον και εισηλθεν ως υδωρ εις τα εγκατα αυτου και ωσει ελαιον εν τοις οστεοις αυτου γενηθητω αυτω ως ιματιον ο περιβαλλεται και ωσει ζωνη ήν δια παντος περιζωννυται τουτο το εργον των ενδιαβαλλοντων με παρα κυριου και των λαλουντων πονηρα κατα της ψυχης μου και συ κυριε κυριε ποιησον μετ εμου ελεος ενεκεν του ονοματος σου οτι χρηστον το ελεος σου ρυσαι με οτι πτωχος και πενης εγω ειμι και ή καρδια μου τεταραχται εντος μου ωσει σκια εν τω εκκλιναι αυτην αντανηρεθην εξετιναχθην ωσει ακριδες τα γονατα μου ησθηθησαν απο νηστειας και ή σαρξ μου ηλλοιωθη δι ελαιον και εγω εγενηθην ονειδος αυτοις ειδοσαν με εσαλευσαν κεφαλας αυτων βοηθησον μοι κυριε ο θεος μου σωσον με κατα το ελεος σου και γνωτωσαν οτι ή χειρ σου αυτη και συ κυριε εποιησας αυτην καταρασονται αυτοι και συ ευλογησεις οι επανιστανομενοι μοι αισχυνητωσαν ο δε δουλος σου ευφρανθησεται ενδυσασθωσαν οι ενδιαβαλλοντες με εντροπην και περιβαλεσθωσαν ωσει διπλοϊδα αισχυνην αυτων εξομολογησομαι τω κυριω σφοδρα εν τω στοματι μου και εν μεσω πολλων αινεσω αυτον οτι παρεστη εκ δεξιων πενήτος του σωσαι εκ των καταδικωντων την ψυχην μου

τω δαυιδ ψαλμος ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου έως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ραβδον δυναμεως σου εξαποστέλει κυριος εκ σιων και κατακυριευε εν μεσω των εχθρων σου μετα σου ή αρχη εν ήμερα της δυναμεως σου εν ταις λαμπροτησιν των αγιων εκ γαστρος προ έωσφορου εξεγεννησα σε ωμοσεν κυριος και ου μεταμεληθησεται συ ει ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ κυριος εκ δεξιων σου συνεθλασεν εν ήμερα οργης αυτου βασιλεις κρινει εν τοις εθνεσιν πληρωσει πτωματα συνθλασει κεφαλας επι γης πολλων εκ χειμαρρου εν όδω πιεται δια τουτο ύψωσει κεφαλην

αλληλουια εξομολογησομαι σοι κυριε εν όλη καρδια μου εν βουλη ευθειν και συναγωγή μεγαλα τα εργα κυριου εξεζητημενα εις παντα τα θεληματα αυτου εξομολογησις και μεγαλοπρεπεια το εργον αυτου και ή δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα του αιωνος μνειαν εποιησατο των θαυμασιων αυτου ελεημων και οικτιρμων ο κυριος τροφην εδωκεν τοις φοβουμενοις αυτον μνησθησεται εις τον αιωνα διαθηκης αυτου ισχυν εργων αυτου ανηγγειλεν τω λαω αυτου του δουναι αυτοις κληρονομιαν εθνων εργα χειρων αυτου αληθεια και κρισις πισται πασαι αι εντολαι αυτου εστηριγμεναι εις τον αιωνα του αιωνος πεποιημεναι εν αληθεια και ευθυτητι λυτρωσιν απεστείλεν τω λαω αυτου ενετείλατο εις τον αιωνα διαθηκην αυτου άγιον και φοβερον το ονομα αυτου αρχη σοφιας φοβος κυριου συνεσις αγαθη πασι τοις ποιουσιν αυτην ή αινεσις αυτου μενει εις τον αιωνα του αιωνος

αλληλουια μακαριος ανηρ ο φοβουμενος τον κυριον εν ταις εντολαις αυτου θελησει σφοδρα δυνατον εν τη γη εσται το σπερμα αυτου γενεα ευθειν ευλογηθησεται δοξα και πλουτος εν τω οικω αυτου και ή δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα του αιωνος εξανετειλεν εν σκοτει φως τοις ευθεσιν ελεημων και οικτιρμων και δικαιος χρηστος ανηρ ο οικτιρων και κιχρων οικονομησει τους λογους αυτου εν κρισει οτι εις τον αιωνα ου σαλευθησεται εις μνημοσυνον αιωνιον

εσται δικαίος απο ακοης πονηρας ου φοβηθησεται ετοιμη ή καρδια αυτου ελπιζειν επι κυριον εστηρικται ή καρδια αυτου ου μη φοβηθη έως ου επιδη επι τους εχθρους αυτου εσχορπισεν εδωκεν τοις πενησιν ή δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα του αιωνος το κερας αυτου υψωθησεται εν δοξη αμαρτωλος οψεται και οργισθησεται τους οδοντας αυτου βρυξει και ταχησεται επιθυμια αμαρτωλων απολειται

αλληλουια αινειτε παιδες κυριον αινειτε το ονομα κυριου ειη το ονομα κυριου ευλογημενον απο του νυν και έως του αιωνος απο ανατολων ήλιου μεχρι δυσμων αινειτε το ονομα κυριου υψηλος επι παντα τα εθνη ο κυριος επι τους ουρανους ή δοξα αυτου τις ως κυριος ο θεος ήμων ο εν υψηλοις κατοικων και τα ταπεινα εφορων εν τω ουρανω και εν τη γη ο εγειρων απο γης πτωχον και απο κοπριας ανυψων πενητα του καθισαι αυτον μετα αρχοντων μετα αρχοντων λαου αυτου ο κατοικιζων στειραν εν οικω μητερα τεκνων ευφραινομενην

αλληλουια εν εξοδα ισραηλ εξ αιγυπτου οικου ιακωβ εκ λαου βαρβαρου εγενηθη ιουδαια αγιασμα αυτου ισραηλ εξουσια αυτου ή θαλασσα ειδεν και εφυγεν ο ιορδανης εστραφη εις τα οπισω τα ορη εσκιρτησαν ωσει κριοι και οι βουνοι ως αρνια προβατων τι σοι εστιν θαλασσα οτι εφυγες και σοι ιορδανη οτι ανεχωρησας εις τα οπισω τα ορη οτι εσκιρτησατε ωσει κριοι και οι βουνοι ως αρνια προβατων απο προσωπου κυριου εσαλευθη ή γη απο προσωπου του θεου ιακωβ του στρεψαντος την πετραν εις λιμνας υδατων και την ακροτομον εις πηγας υδατων μη ήμιν κυριε μη ήμιν αλλ η τω ονοματι σου δοξ δοξαν επι τω ελσει σου και τη αληθεια σου μηποτε ειπωσιν τα εθνη που εστιν ο θεος αυτων ο δε θεος ήμων εν τω ουρανω ανω εν τοις ουρανοις και εν τη γη παντα οσα ηθελησεν εποιησεν τα ειδωλα των εθνων αργυριον και χρυσιον εργα χειρων ανθρωπων στομα εχουσιν και ου λαλησουσιν οφθαλμοις εχουσιν και ουκ οψονται ωτα εχουσιν και ουκ ακουσονται ρινας εχουσιν και ουκ οσφρανθησονται χειρας εχουσιν και ου ψηλαφησουσιν ποδας εχουσιν και ου περιπατησουσιν ου φωνησουσιν εν τω λαρυγγι αυτων ομοιοι αυτοις γενοιντο οι ποιουντες αυτα και παντες οι πεποιθοτες επ αυτοις οικος ισραηλ ηλπισεν επι κυριον βοηθος αυτων και υπερασπιστης αυτων εστιν οικος ααρων ηλπισεν επι κυριον βοηθος αυτων και υπερασπιστης αυτων εστιν οι φοβουμενοι τον κυριον ηλπισαν επι κυριον βοηθος αυτων και υπερασπιστης αυτων εστιν κυριος εμνησθη ήμων και ευλογησεν ήμας ευλογησεν τον οικον ισραηλ ευλογησεν τον οικον ααρων ευλογησεν τους φοβουμενους τον κυριον τους μικρους μετα των μεγαλων προσθειη κυριος εφ υμας εφ υμας και επι τους υιους υμων ευλογημενοι υμεις τω κυριω τω ποιησαντι τον ουρανον και την γην ο ουρανός του ουρανου τω κυριω την δε γην εδωκεν τοις υιοις των ανθρωπων ουχ οι νεκροι αινεσουσιν σε κυριε ουδε παντες οι καταβαινοντες εις αδου αλλ ήμεις οι ζωντες ευλογησομεν τον κυριον απο του νυν και έως του αιωνος

αλληλουια ηγαπησα οτι εισακουσεται κυριος της φωνης της δεησεως μου οτι εκλινεν το ους αυτου εμοι και εν ταις ήμεραις μου επικαλεσομαι περιεσχον με ωδινες θανατου κινδυνοι αδου ευροσαν με θλιψιν και οδυνην ευρον και το ονομα κυριου επεκαλεσαμην ω κυριε ρυσαι την ψυχην μου ελεημων ο κυριος και δικαιος και ο θεος ήμων ελεα φυλασσων τα νηπια ο κυριος εταπεινωθην και εσωσεν με

επιστρέψον ἡ ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀναπαυσιν σου ὅτι κυριὸς εὐηργέτησεν σε ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπο δακρυῶν καὶ τοὺς ποδας μου ἀπο ὀλισθημάτων εὐαρεστήσω ἐναντίον κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων

ἀλλήλουϊα ἐπιστεῦσα διὸ ἐλάλησα ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφοδρὰ ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου πᾶς ἀνθρώπος ψευστὴς τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν μοι ποτήριον σωτηρίου ληψομαι καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλεσομαι τιμιὸς ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ ὦ κυριε ἐγὼ δούλος σὸς ἐγὼ δούλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου διερρηξὰς τοὺς δεσμοὺς μου σοὶ ὕψω θυσιαν αἰνεσεως τὰς εὐχὰς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ σου ἱερουσαλήμ

ἀλλήλουϊα αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινεσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοὶ ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἐλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἡ ἀληθεῖα τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα

ἀλλήλουϊα ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἐλεος αὐτοῦ εἶπατὼ δὴ οἶκος ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἐλεος αὐτοῦ εἶπατὼ δὴ οἶκος ἀσφύων ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἐλεος αὐτοῦ εἶπατὼσαν δὴ πάντες οἱ φόβουμενοὶ τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἐλεος αὐτοῦ ἐν ἰλιθίῳ ἐπεκαλεσαμένην τὸν κύριον καὶ ἐπηκούσεν μοι εἰς πλάτυσμον κύριος ἐμοὶ βοηθὸς οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἀνθρώπος κύριος ἐμοὶ βοηθὸς κατὰ ἐποψομαι τοὺς ἐχθρούς μου ἀγαθὸν πεποιθὲν ἐπὶ κύριον ἢ πεποιθὲν ἐπ' ἀνθρώπον ἀγαθὸν ἐλπίζει ἐπὶ κύριον ἢ ἐλπίζει ἐπ' ἀρχόντας πάντα τὰ ἔθνη ἐκυκλώσαν με καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμύναμην αὐτοὺς κυκλώσαντες ἐκυκλώσαν με καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμύναμην αὐτοὺς ἐκυκλώσαν με ὥστε μελίσσαι κήριον καὶ ἐξεκαυθήσαν ὥστε πυρ ἐν ἀκανθήαις καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμύναμην αὐτοὺς ὥσθεις ἀνετραπὴν τοῦ πεσῆν καὶ ὁ κύριος ἀντελάβετο μου ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις μου ὁ κύριος καὶ ἐγένετο μοι εἰς σωτηρίαν φωνὴ ἀγαλλιασεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων δεξιά κυρίου ἐποίησεν δύναμιν δεξιά κυρίου ὕψωσεν με δεξιά κυρίου ἐποίησεν δύναμιν οὐκ ἀποθάνουμαι ἀλλὰ ζησομαι καὶ ἐκδιηγησομαι τὰ ἔργα κυρίου παιδεύων ἐπαιδεύσεν με ὁ κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρεδωκεν με ἀνοίξατε μοι πύλας δικαιοσύνης εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ ἡ ψυχή τοῦ κυρίου δικαιοὶ εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ ἐξομολογήσομαι σοὶ ὅτι ἐπηκούσας μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες ὁὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας παρὰ κυρίου ἐγένετο ἡ ψυχή καὶ ἐστὶν θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἡ ψυχή ἡ ἡμέρα ἥν ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ ὦ κυριε σώσον δὴ ὦ κυριε εὐοδώσον δὴ εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλογηκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίου θεὸς κύριος καὶ ἐπεφάνεν ἡμῖν συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκαζουσὶν ἕως τῶν κερατῶν τοῦ θυσιαστηρίου θεὸς μου εἰ σύ καὶ ἐξομολογήσομαι σοὶ θεὸς μου εἰ σύ καὶ ὕψωσέ σε ἐξομολογήσομαι σοὶ ὅτι ἐπηκούσας μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἐλεος αὐτοῦ

ἀλλήλουϊα α ἁλφ μακάριοι οἱ ἀμῶμοι ἐν ὁδῷ οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτυρία αὐτοῦ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτὸν οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς

ὁδοὺς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου φυλάξασθαι σφοδρὰ ὄφελον κατενυθνεύθησαν αἱ ὁδοὶ μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματα σου τότε οὐ μὴ ἐπαισχυνῶ ἐν τῷ με ἐπιβλεπεῖν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου ἐξομολογησώ σοι κυριε ἐν εὐθυτητι καρδίας ἐν τῷ μεμαυθῆκεναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου τὰ δικαιώματα σου φυλάξω μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφοδρὰ βῆθ' ἐν τινὶ κατορθώσῃ ὁ νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φυλάσσεσθαι τοὺς λόγους σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησα σὲ μὴ ἀπόσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐκρύψα τὰ λόγια σου ὅπως ἀν' μὴ ἁμαρτῶ σοι εὐλογητός εἰ κυριε διδάξον με τὰ δικαιώματα σου ἐν τοῖς χείλεσιν μου ἐξηγγεῖλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στοματός σου ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυριῶν σου ἐτερφύην ὥς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολέσχῃσω καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου ἐν τοῖς δικαιώμασιν σου μελετήσω οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου γ' ὕψι ἀνταποδοσὶ τῷ δούλῳ σου ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου ἀποκαλύψον τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ κατανοήσω τὰ θαύμασία σου ἐκ τοῦ νόμου σου παροικὸς ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ μὴ ἀποκρυψῇς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου ἐπεποθήσεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματα σου ἐν παντὶ καιρῷ ἐπετιμήσας ὑπερήφανοις ἐπικαταρατοὶ οἱ ἐκκλινόντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου περιελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδενώσιν ὅτι τὰ μαρτυρία σου ἐξεζήτησα καὶ γὰρ ἐκαθίσαν ἀρχόντες καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν ὁ δὲ δούλος σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασιν σου καὶ γὰρ τὰ μαρτυρία σου μελετῇ μου ἐστὶν καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματα σου ὃ δὲ δέλθ' ἐκολληθῇ τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου ζήσῃ με κατὰ τὸν λόγον σου τὰς ὁδοὺς μου ἐξηγγεῖλα καὶ ἐπηκούσας μου διδάξον με τὰ δικαιώματα σου ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνετίσον με καὶ ἀδολέσχῃσω ἐν τοῖς θαύμασιός σου ἐστάξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας βεβαιώσῃ με ἐν τοῖς λόγοις σου ὁδὸν ἀδικίας ἀποστήσῃ ἀπ' ἐμοῦ καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησῃ με ὁδὸν ἀληθείας ἡρέτισαμην τὰ κρίματα σου οὐκ ἐπελάθωμην ἐκολληθῇ τῷ μαρτυρίῳ σου κυριε μὴ με καταισχυνῇς ὁδὸν ἐντολῶν σου ἐδραμόν ὅταν ἐπλατύνῃς τὴν καρδίαν μου ἡ νομοθετήσῃ με κυριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου καὶ ἐκζητήσῃ αὐτὴν διὰ παντός συνετίσον με καὶ ἐξερευνήσῃ τὸν νόμον σου καὶ φυλάξῃ αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ὁδηγήσῃ με ἐν τριβλῶν ἐντολῶν σου ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα κλίνειν τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτυρία σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν ἀποστρέψῃ τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα ἐν τῇ ὁδῷ σου ζήσῃ με στήσῃ τῷ δούλῳ σου τὸ λογίον σου εἰς τὸν φόβον σου περιελε τὸν ὄνειδισμόν μου ὃν ὑπέωπτευσά τα γὰρ κρίματα σου χρηστὰ ἰδοὺ ἐπεθυμήσα τὰς ἐντολάς σου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζήσῃ με φοῦα καὶ ἐλθὶ ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεος σου κυριε τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸ λογίον σου καὶ ἀποκριθῆσομαι τοῖς ὀνειδίζουσι με λόγον ὅτι ἠλπίσα ἐπὶ τοὺς λόγους σου καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στοματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφοδρὰ ὅτι ἐπὶ τὰ κρίματα σου ἐπηλπίσα καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διὰ παντός εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ ἐπορεύωμην ἐν πλατυσμῷ ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλείων καὶ οὐκ ἠσχυνόμην καὶ ἐμελετῶν ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου αἰς ἡγάπησα σφοδρὰ καὶ ἤρα τὰς χεῖρας μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς ἡγάπησα καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασιν σου ζ' αἰ μνησθήτι τὸν λόγον σου τῷ δούλῳ σου ὦ ἐπηλπίσας με αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ

ταπεινωσει μου ὅτι το λογιον σου εζησεν με ὑπερηφανοι παρηνομουν ἕως σφοδρα απο δε του νομου σου ουκ εξεκλινα εμνησθην των κριματων σου απ αιωνος κυριε και παρεκλήθην αθυμια κατεσχεν με απο ἁμαρτωλων των εγκαταλιμπανοντων τον νομον σου ψαλτα ησαν μοι τα δικαιωματα σου εν τοπω παροιικιας μου εμνησθην εν νυκτι του ονοματος σου κυριε και εφυλαξα τον νομον σου ἄυτη εγενηθη μοι ὅτι τα δικαιωματα σου εξεζητησα η ηθ μερις μου κυριε ειπα φυλαξασθαι τον νομον σου εδεηθην του προσωπου σου εν ὅλη καρδια μου ελεησον με κατα το λογιον σου διελογισαμην τας ὁδους σου και επεστρεψα τους ποδας μου εις τα μαρτυρια σου ἡτοιμασθην και ουκ εταραχθην του φυλαξασθαι τας εντολας σου σχοινια ἁμαρτωλων περιεπλακησαν μοι και του νομου σου ουκ επελαθομην μεσονυκτιον εξηγειρομην του εξομολογεισθαι σοι επι τα κριματα της δικαιοσυνης σου μετοχος εγω ειμι παντων των φοβουμενων σε και των φυλασσοντων τας εντολας σου του ελεους σου κυριε πληρης ἡ γη τα δικαιωματα σου διδαξον με ἢ τηθ χρηστοτητα εποιησας μετα του δουλου σου κυριε κατα τον λογον σου χρηστοτητα και παιδειαν και γνωσιν διδαξον με ὅτι τας εντολαις σου πιστευσα προ του με ταπεινωθηναι εγω επλημμελησα δια τουτο το λογιον σου εφυλαξα χρηστος ει συ κυριε και εν τη χρηστοτητι σου διδαξον με τα δικαιωματα σου επληθυνθη επ εμε αδικια ὑπερηφανων εγω δε εν ὅλη καρδια μου εξερευνησω τας εντολας σου ετυρωθη ὡς γαλα ἡ καρδια αυτων εγω δε τον νομον σου εμελετησα αγαθον μοι ὅτι εταπεινωσας με ὅπως αν μαθω τα δικαιωματα σου αγαθον μοι ὁ νομος του στοματος σου ὑπερ χιλιαδας χρυσιου και αργυριου ι ιωθ ἄι χειρες σου εποιησαν με και επλασαν με συνετισον με και μαθησομαι τας εντολας σου ὅι φοβουμενοι σε οφονται με και ευφρανθησονται ὅτι εις τους λογους σου επηλπισα εγνων κυριε ὅτι δικαιοσυνη τα κριματα σου και αληθεια εταπεινωσας με γεννηθητω δη το ελεος σου του παρακαλεσαι με κατα το λογιον σου τω δουλω σου ελθετωσαν μοι ὅι οικτιρμοι σου και ζησομαι ὅτι ὁ νομος σου μελετη μου εστιν αισχυνητωσαν ὑπερηφανοι ὅτι αδικως ηνομησαν εις εμε εγω δε ἀδολεσχησω εν ταις εντολαις σου επιστρεψατωσαν μοι ὅι φοβουμενοι σε και ὅι γινωσκοντες τα μαρτυρια σου γεννηθητω ἡ καρδια μου αμωμος εν τοις δικαιωμασιν σου ὅπως αν μη αισχυνθω ια χαφ εκλειπει εις το σωτηριον σου ἡ ψυχη μου και εις τον λογον σου επηλπισα εξελιπον ὅι οφθαλμοι μου εις το λογιον σου λεγοντες ποτε παρακαλεσεις με ὅτι εγενηθην ὡς ασκος εν παχνη τα δικαιωματα σου ουκ επελαθομην ποσαι εισιν ἄι ἡμεραι του δουλου σου ποτε ποιησεις μοι εκ των καταδιωκοντων με κρισιν διηγησαντο μοι παρανομοι ἀδολεσχιας αλλ ουχ ὡς ὁ νομος σου κυριε πασαι ἄι εντολαι σου αληθεια αδικως κατεδιωξαν με βοηθησον μοι παρα βραχυ συνετελεσαν με εν τη γη εγω δε ουκ εγκατελιπον τας εντολας σου κατα το ελεος σου ζησον με και φυλαξω τα μαρτυρια του στοματος σου ιβ λαβδ εις τον αιωνα κυριε ὁ λογος σου διαμενει εν τω ουρανῳ εις γενεαν και γενεαν ἡ αληθεια σου εθεμελιωσας την γην και διαμενει τη διαταξει σου διαμενει ἡ ἡμερα ὅτι τα συμπαντα δουλα σα ει μη ὅτι ὁ νομος σου μελετη μου εστιν τοτε αν απωλομην εν τη ταπεινωσει μου εις τον αιωνα ου μη επιλαθωμαι των δικαιωματων σου ὅτι εν αυτοις εζησας με κυριε σος ειμι εγω σωσον με ὅτι τα δικαιωματα σου εξεζητησα εμε ὑπεμειναν ἁμαρτωλοι του απολεσαι με τα μαρτυρια σου συνηκα πασης

συντελείας ειδον περας πλατεια ή εντολη σου σφοδρα ιγ μημ ής ηγαπησα τον νομον σου κυριε ήλην την ήμεραν μελετη μου εστιν ήπερ τους εχθρους μου εσοφισας με την εντολην σου ότι εις τον αιωνα μοι εστιν ήπερ παντας τους διδασκοντας με συνηκα ότι τα μαρτυρια σου μελετη μου εστιν ήπερ πρεσβυτερους συνηκα ότι τας εντολας σου εξεζητησα εκ πασης όδου πονηρας εκωλυσα τους ποδας μου όπως αν φυλαξω τους λογους σου απο των κριματων σου ουκ εξεκλινα ότι συ ενομοθετησας μοι ής γλυκεα τω λαρυγγι μου τα λογια σου ήπερ μελι και κηριον τω στοματι μου απο των εντολων σου συνηκα δια τουτο εμισησα πασαν όδον αδικιας ότι συ ενομοθετησας μοι ιδ νουν λυχνος τοις ποσιν μου ό λογος σου και φως ταις τριβοις μου ομωμοκα και εστησα του φυλαξασθαι τα κριματα της δικαιοσυνης σου εταπεινωθην ήως σφοδρα κυριε ζησον με κατα τον λογον σου τα ήκουσια του στοματος μου ευδοκησον δη κυριε και τα κριματα σου διδασκον με ή ψυχη μου εν ταις χερσιν μου δια παντος και του νομου σου ουκ επελαθωμην ενθεντο ήμαρτωλοι παγιδα μοι και εκ των εντολων σου ουκ επλανηθην εκληρονομησα τα μαρτυρια σου εις τον αιωνα ότι αγαλλιαμα της καρδιας μου εισιν εκλινα την καρδιαν μου του ποιησαι τα δικαιωματα σου εις τον αιωνα δι ανταμειψιν ιε σαμχ παρανομους εμισησα και τον νομον σου ηγαπησα βοηθος μου και αντιλημπτωρ μου ει συ εις τον λογον σου επηλπισα εκκλινατε απ εμου πονηρευομενοι και εξερευνησω τας εντολας του θεου μου αντιλαβου μου κατα το λογιον σου και ζησομαι και μη καταισχυνης με απο της προσδοκιας μου βοηθησον μοι και σωθησομαι και μελετησω εν τοις δικαιωμασιν σου δια παντος εξουδενωσας παντας τους αποστατουοντας απο των δικαιωματων σου ότι αδικον το ενθυμημα αυτων παραβαινοντας ελογισαμην παντας τους ήμαρτωλους της γης δια τουτο ηγαπησα τα μαρτυρια σου δια παντος καθηλωσον εκ του φοβου σου τας σαρκας μου απο γαρ των κριματων σου εφοβηθην ιφ αιν εποησα κριμα και δικαιοσυνην μη παραδως με τοις αδικουσιν με εκδεξαι τον δουλον σου εις αγαθον μη συκοφαντησατωσαν με ήπερηφανοι όι οφθαλμοι μου εξελιπον εις το σωτηριον σου και εις το λογιον της δικαιοσυνης σου ποιησον μετα του δουλου σου κατα το ελεος σου και τα δικαιωματα σου διδασκον με δουλος σου ειμι εγω συνετισον με και γνωσομαι τα μαρτυρια σου καιρος του ποιησαι τω κυριω διεσχεδασαν τον νομον σου δια τουτο ηγαπησα τας εντολας σου ήπερ χρυσιον και τοπαζιον δια τουτο προς πασας τας εντολας σου κατωρθουμην πασαν όδον αδικον εμισησα ιζ φη θαυμαστα τα μαρτυρια σου δια τουτο εξηρευνησεν αυτα ή ψυχη μου ή δηλωσις των λογων σου φωτιει και συνετει νηπιους το στομα μου ηνοιξα και ήλκυσα πνευμα ότι τας εντολας σου επεποθουν επιβλεψον επ εμε και ελεησον με κατα το κριμα των αγαπωντων το ονομα σου τα διαβηματα μου κατευθυνον κατα το λογιον σου και μη κατακυριευσατω μου πασα ανομια λυτρωσαι με απο συκοφαντιας ανθρωπων και φυλαξω τας εντολας σου το προσωπον σου επιφανον επι τον δουλον σου και διδασκον με τα δικαιωματα σου διεξοδους ήδατων κατεβησαν όι οφθαλμοι μου επει ουκ εφυλαξαν τον νομον σου ιη σαδη δικαιο ει κυριε και ευθης ή χρισις σου ενετειλω δικαιοσυνην τα μαρτυρια σου και αληθειαν σφοδρα εξετηξεν με ό ζηλος του οικου σου ότι επελαθοντο των λογων σου όι εχθροι μου πεπυρωμενον το λογιον σου σφοδρα και ό δουλος σου ηγαπησεν

αυτο νεωτερος ειμι εγω και εξουδενωμενος τα δικαιωματα σου ουκ επελαθομην ή δικαιοσυνη σου δικαιοσυνη εις τον αιωνα και ο νομος σου αληθεια θλιψις και αναγκη ευροσαν με αι εντολαι σου μελετη μου δικαιοσυνη τα μαρτυρια σου εις τον αιωνα συνετισον με και ζησομαι ιθι κωφ εκεκραξα εν όλη καρδια μου επακουσον μου κυριε τα δικαιωματα σου εκζητησω εκεκραξα σε σωσον με και φυλαξω τα μαρτυρια σου προεφθασα εν αωρια και εκεκραξα εις τους λογους σου επηλπισα προεφθασαν οι οφθαλμοι μου προς ορθρον του μελεταν τα λογια σου της φωνης μου ακουσον κυριε κατα το ελεος σου κατα το κριμα σου ζησον με προσηγγισαν οι καταδιωκοντες με ανομια απο δε του νομου σου εμακρυνθησαν εγγυς ει συ κυριε και πασαι αι εντολαι σου αληθεια κατ αρχας εγνων εκ των μαρτυριων σου ότι εις τον αιωνα εθεμελιωσας αυτα κ ρης ιδε την ταπεινωσιν μου και εξελου με ότι τον νομον σου ουκ επελαθομην κρινον την κρισιν μου και λυτρωσαι με δια τον λογον σου ζησον με μακραν απο άμαρτωλων σωτηρια ότι τα δικαιωματα σου ουκ εξεζητησαν οι οικτιρμοι σου πολλοι κυριε κατα το κριμα σου ζησον με πολλοι οι εκδιωκοντες με και εκθλιβοντες με εκ των μαρτυριων σου ουκ εξεκλινα ειδον ασυνθετουνας και εξετηχομην ότι τα λογια σου ουκ εφυλαξαντο ιδε ότι τας εντολας σου ηγαπησα κυριε εν τω ελεει σου ζησον με αρχη των λογων σου αληθεια και εις τον αιωνα παντα τα κριματα της δικαιοσυνης σου κασεν αρχοντες κατεδιωξαν με δωρεαν και απο των λογων σου εδειλιασεν ή καρδια μου αγαλλιασομαι εγω επι τα λογια σου ως ο ευρισκων σκυλα πολλα αδικιαν εμισησα και εβδελυξαμην τον δε νομον σου ηγαπησα επτακις της ήμερας ηνεσα σοι επι τα κριματα της δικαιοσυνης σου ειρηνη πολλη τοις αγαπωσιν τον νομον σου και ουκ εστιν αυτοις σκανδαλον προσεδοκων το σωτηριον σου κυριε και τας εντολας σου ηγαπησα εφυλαξεν ή ψυχη μου τα μαρτυρια σου και ηγαπησεν αυτα σφοδρα εφυλαξα τας εντολας σου και τα μαρτυρια σου ότι πασαι αι όδοι μου εναντιον σου κυριε κβ θαι εγγισατω ή δεησις μου ενωπιον σου κυριε κατα το λογιον σου συνετισον με εισελθoi το αξιωμα μου ενωπιον σου κατα το λογιον σου ρυσαι με εξερευξαιντο τα χειλη μου ύμνον όταν διδαξης με τα δικαιωματα σου φθεγξαιτο ή γλωσσα μου το λογιον σου ότι πασαι αι εντολαι σου δικαιοσυνη γενεσθω ή χειρ σου του σωσαι με ότι τας εντολας σου ήρετισαμην επεποθησα το σωτηριον σου κυριε και ο νομος σου μελετη μου εστιν ζησεται ή ψυχη μου και αινεσει σε και τα κριματα σου βοηθησει μοι επλανηθην ως προβατον απολωλος ζητησον τον δουλον σου ότι τας εντολας σου ουκ επελαθομην

ωδη των αναβαθμων προς κυριον εν τω θλιβεσθαι με εκεκραξα και εισηκουσεν μου κυριε ρυσαι την ψυχην μου απο χειλεων αδικων και απο γλωσσης δολιας τι δοθειη σοι και τι προστεθειη σοι προς γλωσσαν δολιαν τα βελη του δυνατου ηκονημενα συν τοις ανθραξιν τοις ερμηκoiς οιμμοι ότι ή παροικια μου εμακρυνθη κατεσκηνωσα μετα των σκηνωματων κηδαρ πολλα παρωκησεν ή ψυχη μου μετα των μισουντων την ειρηνην ημην ειρηνικος όταν ελαλουν αυτοις επολεμουν με δωρεαν

ωδη των αναβαθμων ηρα τους οφθαλμους μου εις τα ορη ποθεν ήξει ή βοηθεια μου ή βοηθεια μου παρα κυριου του ποιησαντος τον ουρανον και την γην μη δως εις σαλον τον ποδα σου μηδε νυσταξη ο

φυλασσων σε ιδου ου νυσταζει ουδε υπνωσει ο φυλασσων τον ισραηλ κυριος φυλαξει σε κυριος σκεπη σου επι χειρα δεξιαν σου ημερας ο ηλιος ου συγκαυσει σε ουδε η σεληνη την νυχτα κυριος φυλαξει σε απο παντος κακου φυλαξει την ψυχην σου κυριος φυλαξει την εισοδον σου και την εξοδον σου απο του νυν και εως του αιωνος

ωδη των αναβαθμων ευφρανθην επι τοις ειρηκοσιν μοι εις οικον κυριου πορευσομεθα εστωτες ησαν οι ποδες ημων εν ταις αυλαις σου ιερουσαλημ ιερουσαλημ οικοδομουμενη ως πολις ης η μετοχη αυτης επι το αυτο εκει γαρ ανεβησαν αι φυλαι φυλαι κυριου μαρτυριον τω ισραηλ του εξομολογησασθαι τω ονοματι κυριου οτι εκει εκαθισαν θronoi εις κρισιν θronoi επι οικον δαυιδ ερωτησατε δη τα εις ειρηνην την ιερουσαλημ και ευθηνια τοις αγαπωσιν σε γενεσθω δη ειρηνη εν τη δυναμει σου και ευθηνια εν ταις πυργοβαρεσιν σου ενεκα των αδελφων μου και των πλησιον μου ελαλουν δη ειρηνην περι σου ενεκα του οικου κυριου του θεου ημων εξεζητησα αγαθα σοι

ωδη των αναβαθμων προς σε ηρα τους οφθαλμους μου τον κατοικουντα εν τω ουρανω ιδου ως οφθαλμοι δουλων εις χειρας των κυριων αυτων ως οφθαλμοι παιδισκης εις χειρας της κυριας αυτης ουτως οι οφθαλμοι ημων προς κυριον τον θεον ημων εως ου οικτιρησαι ημας ελεησον ημας κυριε ελεησον ημας οτι επι πολυ επλησθημεν εξουθενωσεως επι πλειον επλησθη η ψυχη ημων το ονειδος τοις ευθηνουσιν και η εξουθενωσις τοις υπερηφανοις

ωδη των αναβαθμων ει μη οτι κυριος ην εν ημιν ειπατω δη ισραηλ ει μη οτι κυριος ην εν ημιν εν τω επαναστηναι ανθρωπους εφ ημας αρα ζωντας αν κατεπιον ημας εν τω οργισθηναι τον θυμον αυτων εφ ημας αρα το υδωρ κατεποντισεν ημας χειμαρρον διηλθεν η ψυχη ημων αρα διηλθεν η ψυχη ημων το υδωρ το ανυποστατον ευλογητος κυριος ος ουκ εδωκεν ημας εις θηραν τοις οδουσιν αυτων η ψυχη ημων ως στρουθιον ερρυσθη εκ της παγιδος των θηρευοντων η παγίς συνετριβη και ημεις ερρυσθημεν η βοηθεια ημων εν ονοματι κυριου του ποιησαντος τον ουρανον και την γην

ωδη των αναβαθμων οι πεποιθοτες επι κυριον ως ορος σιων ου σαλευθησεται εις τον αιωνα ο κατοικων ιερουσαλημ ορη κυκλω αυτης και κυριος κυκλω του λαου αυτου απο του νυν και εως του αιωνος οτι ουκ αφησει την ραβδον των αμαρτωνων επι τον κληρον των δικαιων οπως αν μη εκτεινωσιν οι δικαιοι εν ανομια χειρας αυτων αγαθυνον κυριε τοις αγαθοις και τοις ευθεσι τη καρδια τους δε εκκλινοντας εις τας στραγγαλιας απαξει κυριος μετα των εργαζομενων την ανομιαν ειρηνη επι τον ισραηλ

ωδη των αναβαθμων εν τω επιστρεψαι κυριον την αιχμαλωσιαν σιων εγεννηθημεν ως παρακεκλημενοι τοτε επλησθη χαρας το στομα ημων και η γλωσσα ημων αγαλλιασεως τοτε ερουσιν εν τοις εθνεσιν εμεγαλυνεν κυριος του ποιησαι μετ αυτων εμεγαλυνεν κυριος του ποιησαι μεθ ημων εγεννηθημεν ευφραινομενοι επιστρεψον κυριε την αιχμαλωσιαν ημων ως χειμαρρους εν τω νοτω οι σπειροντες εν δακρυσιν εν αγαλλιασει θεριουσιν πορευομενοι επορευοντο και εκλειον αιροντες τα σπερματα αυτων ερχομενοι δε ηξουσιν εν αγαλλιασει αιροντες τα δραγματα αυτων

ωδη των αναβαθμων τω σαλωμων εαν μη κυριος οικοδομηση οικον εις ματην εκοπιασαν οι οικοδομουντες αυτον εαν μη κυριος φυ-

λαῖζή πολλὴν εἰς ματὴν ἡγρυπνήσεν ὁ φυλάσσων εἰς ματὴν ὑμῖν εἶσθιν τοῦ ὀρθρίζειν ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθεῖσθαι οἱ ἐσθίνοντες ἄρτον οὐδυνῆς ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου υἱοὶ ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦ ὥσει βελέη ἐν χειρὶ δυνατοῦ ὁὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων μακάριος ἀνθρώπος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν οὐ καταισχυνῆθονται ὅταν λαλώσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πυλῇ

ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φαγεῖσαι μακάριος εἰ καὶ καλῶς σοὶ ἐστὶ ἡ γυνὴ σου ὥς ἀμπέλους εὐθνήσουσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου οἱ υἱοὶ σου ὥς νεόφυτα ἐλαίων κυκλῶ τῆς τραπέζης σου ἰδοὺ ὁὕτως εὐλογηθήσεται ἀνθρώπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον εὐλογησαὶ σε κύριος ἐκ σιῶν καὶ ἰδοὺς τὰ ἀγαθὰ ἱερουσαλὴμ πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου καὶ ἰδοὺς υἱοὺς τῶν ὕιων σου εἰρήνῃ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ

ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν πλεοναχίς ἐπολεμήσαν με ἐκ νεότητος μου εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ πλεοναχίς ἐπολεμήσαν με ἐκ νεότητος μου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησαν μοι ἐπὶ τοῦ νώτου μου ἐτεχταίνον οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐμαχρύναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν κύριος δίκαιος συνεκοψεν αὐχένas ἁμαρτωλῶν αἰσχυνῆτῶσαν καὶ ἀποστραφῆτῶσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισούντες σιῶν γεννητήτῶσαν ὥς χορτὸς δωματῶν ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηρανῆθ' οὐ οὐκ ἐπληρώσεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων καὶ τὸν κολῶν αὐτοῦ ὁ τὰ δραγμάτα συλλέγων καὶ οὐκ εἶπεν οἱ παραγόντες εὐλογία κυρίου ἐφ' ὑμᾶς εὐλογηχάμεν ὑμᾶς ἐν ὀνοματί κυρίου

ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἐκ βάθειων ἐκεκραῖα σε κυρίε κυρίε εἰσακούσον τῆς φωνῆς μου γεννητήτω τὰ ὦτα σου προσεχόντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεησεως μου ἐὰν ἀνομίας παρατήρησῃ κυρίε κυρίε τίς ὑποστήσεται ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμος ἐστὶν ἕνεκεν τοῦ νόμου σου ὑπέμεινα σε κυρίε ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ἠλπίσεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπίσατω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον ὅτι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ εἶδος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λυτρώσεις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πᾶσων τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ

ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ δαυὶδ κυρίε οὐχ ὑψώθῃ μου ἡ καρδία οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου οὐδὲ ἐπορευθῇ ἐν μεγάλοις οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμὲ εἰ μὴ ἐταπεινοφρονοῦν ἀλλὰ ὑψώσω τὴν ψυχὴν μου ὥς τὸ ἀπογεγάλαχτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ὥς ἀνταποδοσίς ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου ἐλπίσατω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος

ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν μνησθήτι κυρίε τοῦ δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πρᾶυτῆτος αὐτοῦ ὥς ὤμοσεν τῷ κυρίῳ ἠυξάτο τῷ θεῷ ἰακωβ εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνώμα οἴκου μου εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφαροῖς μου νύσταγμα καὶ ἀναπαύσιν τοῖς κροταφοῖς μου ἕως οὗ ἔυρω τόπον τῷ κυρίῳ σκηνώμα ἐν τῷ θεῷ ἰακωβ ἰδοὺ ἤκουσαμεν αὐτὴν ἐν ἐφραθα ἔυρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ εἰσελεύσομεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἐστήσαν οἱ ποδὲς αὐτοῦ ἀναστήθι κυρίε εἰς τὴν ἀναπαύσιν σου σὺ καὶ ἡ κιβωτός τοῦ ἁγιασματος σου οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοι

σου αγαλλιασονται ἐνεκεν δαυιδ του δουλου σου μη αποστρεψης το προσωπον του χριστου σου ωμοσεν κυριος τω δαυιδ αληθειαν και ου μη αθετησει αυτην εκ καρπου της κοιλιας σου θησομαι επι τον θρονον σου εαν φυλαξωνται οι υιοι σου την διαθηκην μου και τα μαρτυρια μου ταυτα α διδαξω αυτους και οι υιοι αυτων εως του αιωνος καθιουνται επι του θρονου σου οτι εξελεξατο κυριος την σιων ηρετισατο αυτην εις κατοικιαν εαυτω αυτη η καταπαυσις μου εις αιωνα αιωνος ωδε κατοικησω οτι ηρετισαμην αυτην την θηραν αυτης ευλογων ευλογησω τους πτωχους αυτης χορτασω αρτων τους ιερεις αυτης ενδυσω σωτηριαν και οι οσιοι αυτης αγαλλιασει αγαλλιασονται εκει εξανατελω κερας τω δαυιδ ητοιμασα λυχνον τω χριστω μου τους εχθρους αυτου ενδυσω αισχυνην επι δε αυτον εξανθησει το αγιασμα μου

ωδη των αναβαθμων τω δαυιδ ιδου δη τι καλον η τι τερπνον αλλ η το κατοικειν αδελφους επι το αυτο ως μυρον επι κεφαλης το καταβαινον επι πωγωνα τον πωγωνα τον ακρων το καταβαινον επι την ωαν του ενδυματος αυτου ως δροσος αερμων η καταβαινουσα επι τα ορη σιων οτι εκει ενετειλατο κυριος την ευλογιαν και ζωην εως του αιωνος

ωδη των αναβαθμων ιδου δη ευλογειτε τον κυριον παντες οι δουλοι κυριου οι εστωτες εν οικω κυριου εν αυλαις οικου θεου ημων εν ταις νυξιν επαρατε τας χειρας υμων εις τα αγια και ευλογειτε τον κυριον ευλογησει σε κυριος εκ σιων ο ποιησας τον ουρανον και την γην

αλληλουια αινειτε το ονομα κυριου αινειτε δουλοι κυριον οι εστωτες εν οικω κυριου εν αυλαις οικου θεου ημων αινειτε τον κυριον οτι αγαθος κυριος ψαλτε τω ονοματι αυτου οτι καλον οτι τον ιακωβ εξελεξατο εαυτω ο κυριος ισραηλ εις περιουσιασμον αυτου οτι εγω εγνων οτι μεγας κυριος και ο κυριος ημων παρα παντας τους θεους παντα οσα ηθελησεν ο κυριος εποιησεν εν τω ουρανω και εν τη γη εν ταις θαλασσαις και εν πασαις ταις αβυσσους αναγων νεφελας εξ εσχατου της γης αστραπας εις υετον εποιησεν ο εξαγων ανεμους εκ θησαυρων αυτου ος επαταξεν τα πρωτοτοκα αιγυπτου απο ανθρωπου εως κτηνους εξαπεστειλεν σημεια και τερατα εν μεσω σου αιγυπτε εν φαraw και εν πασι τοις δουλοις αυτου ος επαταξεν εθνη πολλα και απεκτεινεν βασιλεις κραταιους τον σ των βασιλεα των αμορραιων και τον ωγ βασιλεα της βασαν και πασας τας βασιλειας χανααν και εδωκεν την γην αυτων κληρονομιαν κληρονομιαν ισραηλ λαω αυτου κυριε το ονομα σου εις τον αιωνα κυριε το μνημοσυνον σου εις γενεαν και γενεαν οτι κρινει κυριος τον λαον αυτου και επι τοις δουλοις αυτου παρακληθησεται τα ειδωλα των εθνων αργυριον και χρυσιον εργα χειρων ανθρωπων στομα εχουσιν και ου λαλησουσιν οφθαλμους εχουσιν και ουκ οφονται ωτα εχουσιν και ουκ ενωτισθησονται ρινας εχουσιν και ουκ οσφρανθησονται χειρας εχουσιν και ου ψηλαφησουσιν ποδας εχουσιν και ου περιπατησουσιν ου φωνησουσιν εν τω λαρυγγι αυτων ουδε γαρ εστιν πνευμα εν τω στοματι αυτων ομοιοι αυτοις γενοιντο οι ποιουντες αυτα και παντες οι πεποιθοτες επ αυτοις οικος ισραηλ ευλογησατε τον κυριον οικος ακρων ευλογησατε τον κυριον οικος λευι ευλογησατε τον κυριον οι φοβουμενοι τον κυριον ευλογησατε τον κυριον ευλογητος κυριος εκ σιων ο κατοικων ιερουσαλημ

ἀλλήλουια ἐξομολογείσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
το ελεος αὐτοῦ ἐξομολογείσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα το
ελεος αὐτοῦ ἐξομολογείσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
το ελεος αὐτοῦ τῷ ποιοῦντι θαυμασία μεγάλα μόνῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
το ελεος αὐτοῦ τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα το ελεος αὐτοῦ τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὕδατων ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα το ελεος αὐτοῦ τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα το ελεος αὐτοῦ τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα το ελεος αὐτοῦ τὴν σελήνην καὶ τὰ ἀστρα εἰς ἐξουσίαν
τῆς νυκτός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα το ελεος αὐτοῦ τῷ παταξάντι αἰγυπτον
συν τοῖς πρωτοτοκοῖς αὐτῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα το ελεος αὐτοῦ καὶ
ἐξαγαγοντι τὸν ἱσραὴλ ἐκ μεσοῦ αὐτῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα το ελεος
αὐτοῦ ἐν χεὶρὶ κραταῖα καὶ ἐν βραχίονι ὕψηλω ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα το
ελεος αὐτοῦ τῷ καταδιέλοντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα το ελεος αὐτοῦ καὶ διαγαγοντι τὸν ἱσραὴλ διὰ μεσοῦ
αὐτῆς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα το ελεος αὐτοῦ καὶ ἐκτιναξάντι φαραὼ καὶ
τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα το ελεος
αὐτοῦ τῷ διαγαγοντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρημίᾳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
το ελεος αὐτοῦ τῷ ἐξαγαγοντι ὕδωρ ἐκ πετρᾶς ἀκροτομοῦ ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα το ελεος αὐτοῦ τῷ παταξάντι βασιλεῖς μεγάλους ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα το ελεος αὐτοῦ καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταίους ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα το ελεος αὐτοῦ τὸν σὴν βασιλεῖα τῶν ἀμορραίων ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα το ελεος αὐτοῦ καὶ τὸν ὠγ βασιλεῖα τῆς βασαν ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα το ελεος αὐτοῦ καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα το ελεος αὐτοῦ κληρονομίαν ἱσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα το ελεος αὐτοῦ ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνησθῇ ἡμῶν ὁ
κύριος ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα το ελεος αὐτοῦ καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν
ἐχθρῶν ἡμῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα το ελεος αὐτοῦ ὁ δίδους τροφὴν πασὴ
σάρκι ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα το ελεος αὐτοῦ ἐξομολογείσθε τῷ θεῷ τοῦ
οὐρανοῦ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα το ελεος αὐτοῦ ἐξομολογείσθε τῷ κυρίῳ
τῶν κυρίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα το ελεος αὐτοῦ

τῷ δαυὶδ ἐπὶ τῶν ποταμῶν βαβυλωνος ἐκεῖ ἐκαθίσταμεν καὶ ἐ-
κλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς σιών ἐπὶ ταῖς ἡμέραις ἐν μεσῷ
αὐτῆς ἐκρεμασάμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν ὅτι ἐκεῖ ἐπληρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχ-
μαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ὠδῶν καὶ οἱ ἀπαγαγοντες ἡμᾶς ὕμνον
ἀσάτε ἡμῖν ἐκ τῶν ὠδῶν σιών πῶς ἀσώμεν τὴν ὠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς
ἀλλοτρίας εἰς ἐπιλαθῆναι σου ἱερουσαλὴμ ἐπιλησθῆναι ἢ δεξιᾷ μου
κολληθῆναι ἢ γλῶσσᾳ μου τῷ λαρυγγί μου εἰς μὴ σου μνησθῆναι εἰς
μὴ προαναταξῆναι τὴν ἱερουσαλὴμ ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου μνη-
σθῆναι κυρίῳ τῶν ἰσχυρῶν ἐδῶμ τὴν ἡμέραν ἱερουσαλὴμ τῶν λεγόντων
ἐκκένουτε ἐκκένουτε ἕως ὁ θεμελιὸς ἐν αὐτῇ θυγατὴρ βαβυλωνος ἢ
ταλαιπῶρος μακαρίου ὅς ἀνταποδώσει σοὶ τὸ ἀνταποδομα σου ὁ ἀ-
νταπεδώκας ἡμῖν μακαρίου ὅς κρατήσῃ καὶ ἐδαφίει τὰ νηπία σου πρὸς
τὴν πετρὰν

τῷ δαυὶδ ἐξομολογησῶ σοὶ κυρίῳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ὅτι ἡκου-
σας τὰ ῥήματα τοῦ στοματός μου καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψάλῳ σοὶ
προσκύνησῳ πρὸς ναὸν ἁγίον σου καὶ ἐξομολογησῶ σοὶ τὸ ὄνομα
σου ἐπὶ τῷ ἐλεεῖν σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ παν ὀ-
νομα τοῦ λόγιόν σου ἐν ἡ ἡμέρᾳ επικαλεσώμην σε ταχύ ἐπακούσον
μου πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου ἐν δυνάμει ἐξομολογησάσθωσαν

σοι κυριε παντες οι βασιλεις της γης οτι ηκουσαν παντα τα ρηματα του στοματος σου και ασατωσαν εν ταις οδοις κυριου οτι μεγάλη ή δοξα κυριου οτι ύψηλος κυριος και τα ταπεινα εφορα και τα ύψηλα απο μακροθεν γινωσκει εαν πορευθω εν μεσω θλιψεως ζησεις με επ οργην εχθρων μου εξετεινας χειρα σου και εσωσεν με ή δεξια σου κυριος ανταποδωσει ύπερ εμου κυριε το ελεος σου εις τον αιωνα τα εργα των χειρων σου μη παρης

εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ κυριε εδοκιμασας με και εγnows με συ εγnows την καθεδραν μου και την εγερσιν μου συ συνηκας τους διαλογισμους μου απο μακροθεν την τριβον μου και την σχοινων μου συ εξιχνιασας και πασας τας οδους μου προειδες οτι ουκ εστιν λογος εν γλωσση μου ιδου κυριε συ εγnows παντα τα εσχατα και τα αρχαια συ επλασας με και εθηκας επ εμε την χειρα σου εθαυμαστωθη ή γνωσις σου εξ εμου εκραταιωθη ου μη δυνωμαι προς αυτην που πορευθω απο του πνευματος σου και απο του προσωπου σου που φυγω εαν αναβω εις τον ουρανον συ ει εκει εαν καταβω εις τον άδην παρει εαν αναλαβοιμι τας πτερυγας μου κατ ορθρον και κατασκηνωσω εις τα εσχατα της θαλασσης και γαρ εκει ή χειρ σου οδηγησει με και καθεξει με ή δεξια σου και ειπα αρα σκοτος καταπατησει με και νυξ φωτισμος εν τη τρυφη μου οτι σκοτος ου σκοτισθησεται απο σου και νυξ ως ήμερα φωτισθησεται ως το σκοτος αυτης ουτως και το φως αυτης οτι συ εκτησω τους νεφρους μου κυριε αντελαβου μου εκ γαστρος μητρος μου εξομολογησομαι σοι οτι φοβερωσ εθαυμαστωθην θαυμασια τα εργα σου και ή ψυχη μου γινωσκει σφοδρα ουκ εκρυβη το οστουν μου απο σου ό εποησας εν κρυψη και ή ύποστασις μου εν τοις κατωτατοις της γης το ακατεργαστον μου ειδοσαν οι οφθαλμοι σου και επι το βιβλιον σου παντες γραφησονται ήμερας πλασθησονται και ουθεις εν αυτοις εμοι δε λιαν ετιμηθησαν οι φιλοι σου ό θεος λιαν εκραταιωθησαν αι αρχαι αυτων εξαριθμησομαι αυτοους και ύπερ αμμον πληθυνθησονται εξηγερθην και ετι ειμι μετα σου εαν αποκτεινης άμαρτωλους ό θεος ανδρες άματων εκκλινατε απ εμου οτι ερεις εις διαλογισμον λημψονται εις ματαιοτητα τας πολεις σου ουχι τους μισουντας σε κυριε εμισησα και επι τοις εχθροις σου εξετηχομην τελειον μισος εμισουν αυτοους εις εχθρους εγενοντο μοι δοκιμασον με ό θεος και γνωθι την καρδιαν μου ετασον με και γνωθι τας τριβους μου και ιδε ει όδος ανομιαις εν εμοι και οδηγησον με εν όδω αιωνια

εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ εξελου με κυριε εξ ανθρωπου πονηρου απο ανδρος αδικου ρυσαι με οτινες ελογισαντο αδικιας εν καρδια όλην την ήμεραν παρετασσοντο πολεμους ηκονησαν γλωσσαν αυτων ώσει οφεως ιος ασπιδων ύπο τα χειλη αυτων διαψαλμα φυλαξον με κυριε εκ χειρος άμαρτωλου απο ανθρωπων αδικων εξελου με οτινες ελογισαντο ύποσκειλσαι τα διαβηματα μου εκρυψαν ύπερηφανοι παγιδα μοι και σχοινια διετειναν παγιδας τοις ποσιν μου εχομενα τριβου σκανδαλον εθεντο μοι διαψαλμα ειπα τω κυριω θεος μου ει συ ενωτισαι κυριε την φωνην της δεησεως μου κυριε κυριε δυναμεις της σωτηριας μου επεσχιασας επι την κεφαλην μου εν ήμερα πολεμου μη παραδws με κυριε απο της επιθυμιας μου άμαρτωλω διελογισαντο κατ εμου μη εγκαταλιπης με μηποτε ύψηλωσιν διαψαλμα ή κεφαλη του κυκλωματος αυτων κοπος των χειλεων αυτων καλυψει αυτοους πεσουνται επ αυτοους ανθρακες εν πυρι καταβαλεις αυτοους εν ταλαι-

πωριαίς ου μη ὑποστῶσιν ανηρ γλωσσῶδης ου κατευθυνθήσεται επι της γῆς ανδρα αδικον κακα θηρευσει εις διαφθοραν εγνων ότι ποιησει κυριος την κρισιν του πτωχου και την δικην των πενητων πλην δικαιοι εξομολογησονται τῷ ονοματι σου και κατοικησουσιν ευθεις συν τῷ προσωπῷ σου

ψαλμος τῷ δαυιδ κυριε εκεκραξα προς σε εισακουσον μου προσχες τῇ φωνῇ της δεησεως μου εν τῷ κεκραγεναι με προς σε κατευθυνθητω ἡ προσευχη μου ὡς θυμιαμα ενωπιον σου επαρσις των χειρων μου θυσια ἐσπερινῇ θυ κυριε φυλακην τῷ στοματι μου και θυραν περιοχης περι τα χεילה μου μη εκκλινης την καρδιαν μου εις λογους πονηριας του προφασιζεσθαι προφασεις εν ἁμαρταις συν ανθρωποις εργαζομενοις ανομιαν και ου μη συνδυασῶ μετα των εκλεκτων αυτων παιδευσει με δικαιος εν ελεει και ελεγξει με ελαιον δε ἁμαρτωλου μη λιπανατω την κεφαλην μου ότι ετι και ἡ προσευχη μου εν ταις ευδοκiais αυτων κατεποθησαν εχομενα πετρας οι κριται αυτων ακουσονται τα ῥήματα μου ότι ἡδυνθησαν ὥσει παχος γῆς διερραγη επι της γῆς διεσκορπισθη τα οστα ἡμων παρα τον ἄδην ότι προς σε κυριε κυριε οι οφθαλμοι μου επι σε ἤλπισα μη αντανελης την ψυχην μου φυλαξον με απο παγιδος ἧς συνεστησαντο μοι και απο σκανδαλων των εργαζομενων την ανομιαν πεσουνται εν αμφιβλῆστρῳ αυτου ἁμαρτωλοι κατα μονας εμι εγω ἕως ου αν παρελθῶ

συνεσεως τῷ δαυιδ εν τῷ ειναι αυτον εν τῷ σπηλαιῳ προσευχη φωνῇ μου προς κυριον εκεκραξα φωνῇ μου προς κυριον εδεηθην εχχω εναντιον αυτου την δεησιν μου την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελῶ εν τῷ εκλειπειν ἐξ εμου το πνευμα μου και συ εγνως τας τριβους μου εν ὁδῳ ταυτῇ ἡ επορευομην εκρυψαν παγίδα μοι κατενοουν εις τα δεξια και επεβλεπον ότι ουκ ἦν ὁ επιγινωσκων με απωλετο φυγη απ εμου και ουκ εστιν ὁ εκζητων την ψυχην μου εκεκραξα προς σε κυριε ειπα συ ει ἡ ελπις μου μερις μου εν γῇ ζωντων προσχες προς την δεησιν μου ότι εταπεινωθην σφοδρα ῥυσαι με εκ των καταδιωκοντων με ότι εκραταιωθησαν ὑπερ εμε εξαγαγε εκ φυλακης την ψυχην μου του εξομολογησασθαι τῷ ονοματι σου κυριε εμε ὑπομενουσιν δικαιοι ἕως ου ανταποδῶς μοι

ψαλμος τῷ δαυιδ ὅτε αυτον ὁ υἱος καταδιωκει κυριε εισακουσον της προσευχης μου ενωτισαι την δεησιν μου εν τη αληθειᾳ σου επακουσον μου εν τη δικαιοσυνη σου και μη εισελθης εις κρισιν μετα του δουλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενωπιον σου πας ζων ότι κατεδιωξεν ὁ εχθρος την ψυχην μου εταπεινωσεν εις γην την ζωην μου εκαθισεν με εν σκοτεινοis ὡς νεκρους αιωνος και ηχηδιασεν επ εμε το πνευμα μου εν εμοι εταραχθῇ ἡ καρδια μου ἐμνησθην ἡμερων αρχαιων και ἐμελετησα εν πασι τοis εργοis σου εν ποιημασιν των χειρων σου ἐμελετων διεπετασα τας χειρας μου προς σε ἡ ψυχη μου ὡς γῇ ανυδρος σοι διαψαλμα ταχυ εισακουσον μου κυριε εξελιπεν το πνευμα μου μη αποστρεψης το προσωπον σου απ εμου και ὁμοιωθησομαι τοis καταβαινουσιν εις λακκον ακουστον ποιησον μοι το πρωι το ελεος σου ότι επι σοι ἤλπισα γνωρισον μοι κυριε ὁδον εν ἡ πορευσομαι ότι προς σε ἤρα την ψυχην μου εξελου με εκ των εχθρων μου κυριε ότι προς σε κατεφυγον διδαξον με του ποιειν το θελημα σου ότι συ ει ὁ θεος μου το πνευμα σου το αγαθον ὁδηγήσει με εν γῇ ευθειας ἐνεκα του ονοματος σου κυριε ζησεις με εν τη δικαιοσυνη σου εξα-

Ξεις εκ θλιψεως την ψυχην μου και εν τω ελεει σου εξολεθρευσεις τους εχθρους μου και απολεις παντας τους θλιβοντας την ψυχην μου οτι δουλός σου ειμι εγω

τω δαυιδ προς τον γολιαθ ευλογητος κυριος ο θεος μου ο διδασκων τας χειρας μου εις παραταξιν τους δακτυλους μου εις πολεμον ελεος μου και καταφυγη μου αντιλημπτωρ μου και ρυστης μου υπερασπιστης μου και επ αυτω ηλπισα ο υποτασων τον λαον μου υπ εμε κυριε τι εστιν ανθρωπος οτι εγνωσθης αυτω η υιος ανθρωπου οτι λογιζη αυτον ανθρωπος ματαιοτητι ωμοιωθη αι ημεραι αυτου ωσει σκια παραγουσιν κυριε κλινον ουρανους σου και καταβηθι άψαι των ορειων και καπνισθησονται αστραψον αστραπην και σκορπιεις αυτους εξαποστειλον τα βελη σου και συνταραξεις αυτους εξαποστειλον την χειρα σου εξ ύφους εξελου με και ρυσαι με εξ ύδατων πολλων εκ χειρος ύιων αλλοτριων ών το στομα ελαλησεν ματαιοτητα και ή δεξια αυτων δεξια αδικιας ο θεος ωδην καινην ασομαι σοι εν ψαλτηριω δεκαχορδω ψαλω σοι τω διδοντι την σωτηριαν τοις βασιλευσιν τω λυτρουμενω δαυιδ τον δουλον αυτου εκ ρομφαιας πονηρας ρυσαι με και εξελου με εκ χειρος ύιων αλλοτριων ών το στομα ελαλησεν ματαιοτητα και ή δεξια αυτων δεξια αδικιας ών οι υιοι ως νεοφυτα ήδρυμμενα εν τη νεοτητι αυτων αι θυγατερες αυτων κεκαλλωπισμεναι περικεκοσμημεναι ως όμοιωμα ναου τα ταμεια αυτων πληρη εξερευγομενα εκ τουτου εις τουτο τα προβατα αυτων πολυτοκα πληθυνοντα εν ταις εξοδοις αυτων οι βοες αυτων παχεις ουκ εστιν καταπτωμα φραγμου ουδε διεξοδος ουδε κραυγη εν ταις πλατειαις αυτων εμαχαρισαν τον λαον ω ταυτα εστιν μακαριος ο λαος ου κυριος ο θεος αυτου

ανεισεις τω δαυιδ ύψωσω σε ο θεος μου ο βασιλευς μου και ευλογησω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος καθ έκαστην ήμεραν ευλογησω σε και ανεισω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος μεγας κυριος και αινετος σφοδρα και της μεγαλωσηνης αυτου ουκ εστιν περας γενεα και γενεα επαινεσει τα εργα σου και την δυναμιν σου απαγγελουσιν την μεγαλοπρεπειαν της δοξης της άγιωσυνης σου λαλησουσιν και τα θαυμασια σου διηγησησονται και την δυναμιν των φοβερων σου ερουσιν και την μεγαλωσηνην σου διηγησησονται μνημην του πληθους της χρηστοτητος σου εξερευξονται και τη δικαιοσυνη σου αγαλλιασονται οικτιρμων και ελεημων ο κυριος μακροθυμος και πολυελεος χρηστος κυριος τοις συμπασιν και οι οικτιρμοι αυτου επι παντα τα εργα αυτου εξομολογησασθωσαν σοι κυριε παντα τα εργα σου και οι όσιοι σου ευλογησατωσαν σε δοξαν της βασιλειας σου ερουσιν και την δυναστειαν σου λαλησουσιν του γνωρισαι τοις ύιοις των ανθρωπων την δυναστειαν σου και την δοξαν της μεγαλοπρεπειας της βασιλειας σου ή βασιλεια σου βασιλεια παντων των αιωνων και ή δεσποτεια σου εν παση γενεα και γενεα πιστος κυριος εν τοις λογοις αυτου και όσιος εν πασι τοις εργοις αυτου υποστηριζει κυριος παντας τους καταπιπτοντας και ανορθοι παντας τους κατερραγμενους οι οφθαλμοι παντων εις σε ελπιζουσιν και συ διδως την τροφην αυτων εν ευκαιρια ανοιγεις συ την χειρα σου και εμπιπλας παν ζων ευδοκιας δικαιος κυριος εν πασαις ταις όδοις αυτου και όσιος εν πασιν τοις εργοις αυτου εγγυς κυριος πασιν τοις επικαλουμενοις αυτον πασι τοις επικαλουμενοις αυτον εν αληθεια θελημα των φοβουμενων αυτον ποιησει και της δεησεως αυτων

επακουσεται και σωσει αυτους φυλασσει κυριος παντας τους αγαπων-
ντας αυτον και παντας τους ἁμαρτωλους εξολεθρευσει αινεσιν κυριου
λαλησει το στομα μου και ευλογειτω πασα σαφξ το ονομα το ἅγιον
αυτου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος

αλληλουια αγγαιου και ζαχαριου αινει ἡ ψυχη μου τον κυριον αι-
νεσω κυριον εν ζωη μου ψαλω τω θεω μου ἕως ὑπαρχω μη πεποιθατε
επ αρχοντας και εφ ὑιους ανθρωπων οἱς ουκ εστιν σωτηρια εξελευ-
σεται το πνευμα αυτου και επιστρεψει εις την γην αυτου εν εκεινη τη
ἡμερα απολουνται παντες οἱ διαλογισμοι αυτων μακαριος ὁ ὁ θεος
ιακωβ βοηθος ἡ ελπις αυτου επι κυριον τον θεον αυτου τον ποιησαντα
τον ουρανον και την γην την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις τον
φυλασσοντα αληθειαν εις τον αιωνα ποιουντα κριμα τοις ἀδικουμενοις
διδοντα τροφην τοις πεινωσιν κυριος λυει πεπεδημενους κυριος ανορ-
θοι κατερραγμενους κυριος σοφοι τυφλους κυριος αγαπα δικαιους
κυριος φυλασσει τους προσηλυτους ορφανον και χηραν αναλημψεται
και ὁδον ἁμαρτωλων αφανει βασιλευσει κυριος εις τον αιωνα ὁ θεος
σου σιων εις γενεαν και γενεαν

αλληλουια αγγαιου και ζαχαριου αινειτε τον κυριον ὅτι αγαθον
ψαλμος τω θεω ἡμων ἡδυνθειη αινεσις οἰκοδομων ιερουσαλημ ὁ κυ-
ριος και τας διασπορας του ισραηλ επισυναξει ὁ ιωμενος τους συντε-
τριμμενους την καρδιαν και δεσμευων τα συντριμματα αυτων ὁ αριθ-
μων πληθη αστρων και πασιν αυτοις ονοματα καλων μεγας ὁ κυριος
ἡμων και μεγαλη ἡ ισχυς αυτου και της συνεσεως αυτου ουκ εστιν
αριθμος αναλαμβανων πραεις ὁ κυριος ταπεινων δε ἁμαρτωλους ἕως
της γης εξαρξατε τω κυριω εν εξομολογησει ψαλτε τω θεω ἡμων εν
κιθαρα τω περιβαλλοντι τον ουρανον εν νεφελαις τω ἐτοιμαζοντι τη
γη ὑετον τω εξανατελλοντι εν ορεσι χορτον και χλοην τη δουλεια των
ανθρωπων διδοντι τοις κτηνεσι τροφην αυτων και τοις νεοσσοις των
κορακων τοις επικαλουμενοις αυτον ουκ εν τη δυναστεια του ἵππου
θελησει ουδε εν ταις κνημαις του ανδρος ευδοκει ευδοκει κυριος εν
τοις φοβουμενοις αυτον και εν τοις ἐλπιζουσιν επι το ελεος αυτου

αλληλουια αγγαιου και ζαχαριου επαινει ιερουσαλημ τον κυριον
αινει τον θεον σου σιων ὅτι ενισχυσεν τους μοχλους των πυλων
σου ευλογησεν τους ὑιους σου εν σοι ὁ τιθεις τα ὅρια σου ειρηνην
και στεαρ πυρου εμπιπλων σε ὁ αποστελλων το λογιον αυτου τη γη
ἕως ταχους δραμεται ὁ λογος αυτου του διδοντος χιονα ὥσει εριον
ὀμιχλην ὥσει σποδον πασσοντος βαλλοντος κρυσταλλον αυτου ὥσει
ψωμους κατα προσωπον ψυχους αυτου τις ὑποστησεται αποστελει τον
λογον αυτου και τηξει αὐτα πνευσει το πνευμα αυτου και ῥησεται
ὑδατα απαγγελλων τον λογον αυτου τω ιακωβ δικαιωματα και κριματα
αυτου τω ισραηλ ουκ ἐποίησεν οὕτως παντι εἴθνη και τα κριματα
αυτου ουκ ἐδήλωσεν αυτοις

αλληλουια αγγαιου και ζαχαριου αινειτε τον κυριον εκ των ουρα-
νων αινειτε αυτον εν τοις ὑψιστοις αινειτε αυτον παντες οἱ αγγελοι
αυτου αινειτε αυτον πασαι αἱ δυναμεις αυτου αινειτε αυτον ἥλιος και
σεληνη αινειτε αυτον παντα τα αστρα και το φως αινειτε αυτον οἱ
ουρανοι των ουρανων και το ὕδωρ το ὑπερανων των ουρανων αινε-
σατωσαν το ονομα κυριου ὅτι αὐτος ειπεν και ἐγενηθησαν αὐτος
ἐνετείλατο και ἐκτίσθησαν ἐστήσεν αὐτα εις τον αιωνα και εις τον
αιωνα του αιωνος προσταγμα εἶθετο και ου παρελευσεται αινειτε τον

κυριον εκ της γης δρακοντες και πασαι αβυσσοι πυρ χαλαζα χιων
κρυσταλλος πνευμα καταιγιδος τα ποιουντα τον λογον αυτου τα ο-
ρη και παντες οι βουνοι ξυλα καρποφορα και πασαι κεδροι τα θηρια
και παντα τα κτηνη ερπετα και πετεινα πτερωτα βασιλεις της γης και
παντες λαοι αρχοντες και παντες κριται γης νεανισκοι και παρθενoi
πρεσβυται μετα νεωτερων αινεσατωσαν το ονομα κυριου οτι υψωθη
το ονομα αυτου μονου η εξομολογησις αυτου επι γης και ουρανου
και υψωσει κερας λαου αυτου υμνος πασι τοις οσοις αυτου τοις υιοις
ισραηλ λαω εγγιζοντι αυτω

αλληλουια ασατε τω κυριω ασμα καινον η αινεσις αυτου εν εκ-
κλησια οσιων ευφρανθητω ισραηλ επι τω ποιησαντι αυτον και υιοι
σιων αγαλλιασθωσαν επι τω βασιλει αυτων αινεσατωσαν το ονομα
αυτου εν χορω εν τυμπανω και ψαλτηριω ψαλτωσαν αυτω οτι ευδο-
κει κυριος εν λαω αυτου και υψωσει πραεις εν σωτηρια καυχησονται
οσοι εν δοξη και αγαλλιασονται επι των κοιτων αυτων αι υψωσεις
του θεου εν τω λαρυγγι αυτων και ρομφαιαι διστομοι εν ταις χερσιν
αυτων του ποιησαι εκδικησιν εν τοις εθνεσιν ελεγμους εν τοις λαοις
του δησαι τους βασιλεις αυτων εν πεδαις και τους ενδοξους αυτων
εν χειροπεδαις σιδηραις του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον δοξα
αυτη εστιν πασι τοις οσοις αυτου

αλληλουια αινειτε τον θεον εν τοις αγιοις αυτου αινειτε αυτον εν
στερεωματι δυναμεως αυτου αινειτε αυτον επι ταις δυναστειαις αυτου
αινειτε αυτον κατα το πληθος της μεγαλωσηνης αυτου αινειτε αυτον
εν ηχω σαλπγγος αινειτε αυτον εν ψαλτηριω και κιθαρα αινειτε αυτον
εν τυμπανω και χορω αινειτε αυτον εν χορδαις και οργανω αινειτε
αυτον εν κυμβαλοις ευηχοις αινειτε αυτον εν κυμβαλοις αλαλαγμου
πασα πνοη αινεσατω τον κυριον αλληλουια

ουτος ο ψαλμος ιδιογραφος εις δαυιδ και εξωθεν του αριθμου
οτε εμονομαχησεν τω γολιαθ μικρος ημην εν τοις αδελφοις μου και
νεωτερος εν τω οικω του πατρος μου εποιμαινον τα προβατα του πα-
τρος μου αι χειρες μου εποησαν οργανον οι δακτυλοι μου ηρμοσαν
ψαλτηριον και τις αναγγελοι τω κυριω μου αυτος κυριος αυτος ει-
σακουει αυτος εξαπεστειλεν τον αγγελον αυτου και ηρεν με εκ των
προβατων του πατρος μου και εχρισεν με εν τω ελαιω της χρισεως
αυτου οι αδελφοι μου καλοι και μεγαλοι και ουκ ευδοκησεν εν αυτοις
κυριος εξηλθον εις συναντησιν τω αλλοφυλω και επικατηρασατο με
εν τοις ειδωλοις αυτου εγω δε σπασαμενος την παρ αυτου μαχαिरαν
απεκεφαλισα αυτον και ηρα ονειδος εξ υιων ισραηλ

ωδη μωυσεως εν τη εξοδω ασωμεν τω κυριω ενδοξως γαρ δεδο-
ξασται ιππον και αναβατην ερριψεν εις θαλασσαν βοηθος και σκεπα-
στης εγενετο μοι εις σωτηριαν ουτος μου θεος και δοξασω αυτον
θεος του πατρος μου και υψωσω αυτον κυριος συντριβων πολεμους
κυριος ονομα αυτω αρματα φαραω και την δυναμιν αυτου ερριψεν εις
θαλασσαν επιλεκτους αναβατας τριστατας κατεποντισεν εν ερυθρα
θαλασση ποντω εκαλυψεν αυτους κατεδυσαν εις βυθον ωσει λιθος η
δεξια σου κυριε δεδοξασται εν ισχυι η δεξια σου χειρ κυριε εθραυσεν
εχθρους και τω πληθει της δοξης σου συνετριψας τους υπεναντιους
απεστειλας την οργην σου και κατεφαγεν αυτους ως καλαμην και
δια πνευματος του θυμου σου διεστη το υδωρ επαγη ωσει τειχος τα
υδατα επαγη τα κυματα εν μεσω της θαλασσης ειπεν ο εχθρος διωξας

καταλημφομαι μεριω σκυλα εμπλησω ψυχην μου ανελω τη μαχαيره μου κυριευσει η χειρ μου απεστειλας το πνευμα σου εκαλυψεν αυτους θαλασσα εδυσαν ωσει μολιβδος εν υδατι σφοδρω τις ομοιος σοι εν θεοις κυριε τις ομοιος σοι δεδοξασμενος εν αγιοις θαυμαστος εν δοξαις ποιων τερατα εξετεινας την δεξιαν σου και κατεπιεν αυτους η γη ωδηγησας τη δικαιοσυνη σου τον λαον σου τουτον ον ελυτρωσω παρεκαλεσας τη ισχυι σου εις καταλυμα αγιον σου ηκουσαν εθνη και ωργισθησαν ωδινες ελαβον κατοικουντας φυλιστιμι τοτε εσπευσαν ηγεμονες εδωμ και αρχοντες μωαβιτων ελαβεν αυτους τρομος ετακησαν παντες οι κατοικουντες χαναν επιπεσοι επ αυτους φοβος και τρομος μεγεθει βραχιονος σου απολιθωθητωσαν εως αν παρελθη ο λαος σου κυριε εως αν παρελθη ο λαος σου ουτος ον εκτησω εισαγαγων καταφυτευσον αυτους εις ορος κληρονομιας σου εις ετοιμον κατοικητηριον σου ο κατειργασω κυριε αγιασμα κυριε ο ητοιμασαν αι χειρες σου κυριος βασιλευων τον αιωνα και επ αιωνα και ετι οτι εισηλθεν ιππος φαραω συν αρμασιν και αναβαταις εις θαλασσαν και επηγαγεν επ αυτους κυριος το υδωρ της θαλασσης δι δε υιοι ισραηλ επορευθησαν δια ξηρας εν μεσω της θαλασσης ωδη μωυσεως εν τω δευτερονομιω προσεχε ουρανε και λαλησω και ακουετω γη ρηματα εκ στοματος μου προσδοκασθω ως υετος το αποφθιγμα μου και καταβητω ως δροσος τα ρηματα μου ωσει ομβρος επ αγρωστιν και ωσει νιφετος επι χορτον οτι ονομα κυριου εκαλεσα δοτε μεγαλωσυνην τω θεω ημων θεος αληθινα τα εργα αυτου και πασαι αι οδοι αυτου κρισις θεος πιστος και ουκ εστιν αδικια δικαιος και οσιος κυριος ημαρτοσαν ουκ αυτω τεκνα μωμητα γενεα σχολια και διεστραμμενη ταυτα κυριω ανταποδιδοτε ουτω λαος μωρος και ουχι σοφος ουκ αυτος ουτος σου πατηρ εκτησατο σε και εποιησεν σε και εκτισεν σε μηνσητε ημερας αιωνος συνετε ετη γενεας γενεων επερωτησον τον πατερα σου και αναγγελοι σοι τους πρεσβυτερους σου και ερουσιν σοι οτε διεμεριζεν ο υψιστος εθνη ως διεσπειρεν υιους αδαμ εστησεν ορια εθνων κατα αριθμον αγγελων θεου και εγεννηθη μερις κυριου λαος αυτου ιακωβ σχοινισμα κληρονομιας αυτου ισραηλ αυταρκτησεν αυτον εν τη ερημω εν διψει καυματος εν ανυδρω εκυκλωσεν αυτον και επαίδευσεν αυτον και διεφυλαξεν αυτον ως κορην οφθαλμου ως αετος σκεπασαι νοσσιαν αυτου και επι τοις νεοσσοις αυτου επεποιθησεν διεις τας πτερυγας αυτου εδεξατο αυτους και ανελαβεν αυτους επι των μεταφρενων αυτου κυριος μονος ηγεν αυτους και ουκ ην μετ αυτων θεος αλλοτριος ανεβιβασεν αυτους επι την ισχυν της γης εψωμισε αυτους γεννηματα αγρων εθηλασαν μελι εκ πετρας και ελαιον εκ στερεας πετρας βουτυρον βοων και γαλα προβατων μετα στεατος αρνων και κριων υιων ταυρων και τραγων μετα στεατος νεφρων πυρου και αιμα σταφυλης επιον οινον και εφαγεν ιακωβ και ανεπλησθη και απελακτισεν ο ηγαπημενος ελιπανθη επαχυνθη επλατυνθη και εγχατελιπεν θεον τον ποιησαντα αυτον και απεστη απο θεου σωτηρος αυτου παρωξυναν με επ αλλοτριοις εν βδελυγμασιν αυτων εξεπικραναν με εθυσαν δαιμονιοις και ου θεω θεοις οις ουκ ηδειςαν και νοι και προσφατοι ηκασιν ους ουκ ηδειςαν οι πατερες αυτων θεον τον γεννησαντα σε εγχατελιπες και επελαθου θεου του τρεφοντος σε και ειδεν κυριος και εξηλωσεν και παρωξυνθη δι οργην υιων αυτου και θυγατερων και ειπεν αποστρεψω το προσωπον μου απ αυτων και δειξω τι

εσται αυτοις επ εσχατων ὅτι γενεα εξεστραμμενη εστιν υἱοι οἱς ουκ εστιν πιστις εν αυτοις αυτοι παρεζήλωσαν με επ ου θεω παρωργισαν με εν τοις ειδωλοις αυτων καγω παραζήλωσω αυτοους επ ουκ εθνει επ εθνει ασυνετω παροργιω αυτοους ὅτι πυρ εκχεκαυται εκ του θυμου μου καυθησεται ἕως ἁδου κατω καταφαγεται γην και τα γεννηματα αυτης φλεξει θεμελια ορειων συναξω εις αυτοους κακα και τα βελη μου συντελεσω εις αυτοους τηκομενοι λιμω και βρωσει ορνων και οπισθοτονος ανιατος οδοντας θηριων εξαποστελω εις αυτοους μετα θυμου συροντων επι γης εξωθεν ατεκνωσει αυτοους μαχαιρα και εκ των ταμειων φοβος νεανισκος συν παρθενω θηλαζων μετα καθεστη-κοτος πρεσβυτερου ειπα διασπερω αυτοους παυσω δη εξ ανθρωπων το μνημοσυνον αυτων ει μη δι οργην εχθρων ἵνα μη μακροχρονισωσιν και ἵνα μη συνεπιθωνται οἱ ὑπεναντιοι μη ειπωσιν ἡ χειρ ἡμων ὑψηλη και ουχι κυριος εποιησεν ταυτα παντα ὅτι εθνος απολωλεκος βουλην εστιν και ουκ εστιν εν αυτοις επιστημη ουκ εφρονησαν συνιεναι ταυ-τα καταδεξασθωσαν εις τον επιοντα χρονον πως διωζεται εις χιλιους και δυο μετακτινησουσιν μυριαδας ει μη ὁ θεος απεδото αυτοους και ὁ κυριος παρεδωκεν αυτοους ου γαρ εισιν οἱ θεοι αυτων ὡς ὁ θεος ἡμων οἱ δε εχθροι ἡμων ανοητοι εκ γαρ αμπελου σοδομων ἡ αμπελος αυτων και ἡ κληματις αυτων εκ γομορρας ἡ σταφυλη αυτων σταφυλη χολης βοτρυς πικριας αυτοις θυμος δρακοντων ὁ οινος αυτων και θυμος ασπιδων ανιατος ουκ ιδου ταυτα παντα συνηκται παρ εμοι και εσφρα-γισται εν τοις θησαυροις μου εν ἡμερα εκδικησεως ανταποδωσω εν καιρω ὅταν σφαλῇ ὁ πους αυτων ὅτι εγγυς ἡμερα απωλειας αυτων και παρεστιν ἑτοιμα ὑμιν ὅτι κρινει κυριος τον λαον αυτου και επι τοις δουλοις αυτου παρακληθησεται ειδεν γαρ αυτοους παραλελυμενους και εκλελοιποτας εν επαγωγῃ και παρειμενους και ειπεν κυριος που εισιν οἱ θεοι αυτων εφ οἱς επεποιθεισαν επ αυτοις ὦν το στεαρ των θυσιων αυτων ησθιετε και επινετε τον οινον των σπονδων αυτων αναστητω-σαν και βοηθησατωσαν ὑμιν και γεννηθητωσαν ὑμιν σκεπασται ιδετε ιδετε ὅτι εγω ειμι και ουκ εστιν θεος πλην εμου εγω αποκτενω και ζην ποιησω παταξω καγω ιασομαι και ουκ εστιν ὅς εξελειται εκ των χειρων μου ὅτι αρω εις τον ουρανον την χειρα μου και ομοιμα τη δεξια μου και ερω ζω εγω εις τον αιωνα ὅτι παροξυνω ὡς αστραπην την μαχαιραν μου και ανθεζεται χρηματος ἡ χειρ μου και ανταποδωσω δικην τοις εχθροις και τοις μισουσιν με ανταποδωσω μεθυσω τα βελη μου αφ ἁιματος και ἡ μαχαιρα μου καταφαγεται κρεα αφ ἁιματος τραυ-ματιων και αιχμαλωσιας απο κεφαλῆς αρχοντων εθνων ευφρανθητε ουρανοι ἅμα αυτω και προσκυνησατωσαν αυτω παντες οἱ αγγελοι θε-ου ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου και ενισχυσατωσαν αυτω παντες υἱοι θεου ὅτι το ἅμα των υἱων αυτου εκδικεεται και εκδικησει και ανταποδωσει δικην τοις εχθροις και τοις μισουσιν ανταποδωσει και εκκαθαριει κυριος την γην του λαου αυτου προσευχη αννας μη-τρος σαμουηλ εστερεωθη ἡ καρδια μου εν κυριω ὑψωθη κερας μου εν θεω μου επλατυνθη επ εχθρους μου το στομα μου ηυφρανθη εν σωτηρια σου ὅτι ουκ εστιν ἅγιος ὡς κυριος και ουκ εστιν δικαιος ὡς ὁ θεος ἡμων ουκ εστιν ἅγιος πλην σου μη καυχασθε και μη λαλειτε ὑψηλα μηδε εξελθατω μεγαλορημοσυνη εκ του στοματος ὑμων ὅτι θεος γνωσεων κυριος και θεος ἑτοιμαζον επιτηδευματα αυτου τοξον δυνατων ησθενησεν και ασθενουντες περιεζωσαντο δυναμιν πληρεις

αρτων ηλαττωθησαν και οι πεινωντες παρηκαν γην οτι στειρα ετεκεν
επτα και η πολλη εν τεκνοις ησθενησεν κυριος θανατοι και ζωογονει
καταγει εις αδου και αναγει κυριος πτωχιζει και πλουτιζει ταπεινοι
και ανυψοι ανιστα απο γης πενητα και απο κοπριας εγειρει πτωχον
του καθισαι αυτον μετα δυναστων λαου και θρονον δοξης κατακληρο-
νομων αυτοις διδους ευχην τω ευχομενω και ευλογησεν ετη δικαιου
οτι ουκ εν ισχυι δυνατος ανηρ κυριος ασθενη ποιησει τον αντιδικον
αυτου κυριος αγιος μη καυχασθω ο σοφος εν τη σοφια αυτου και μη
καυχασθω ο δυνατος εν τη δυναμει αυτου και μη καυχασθω ο πλου-
σιος εν τω πλουτω αυτου αλλ η εν τούτῳ καυχασθω ο καυχωμενος
συνειν και γινωσκειν τον κυριον και ποιειν κριμα και δικαιοσυνην εν
μεσω της γης κυριος ανεβη εις ουρανους και εβροντησεν αυτος κρι-
νει ακρα γης δικαιος ων και διδωσιν ισχυν τοις βασιλευσιν ημων και
υψωσει κερας χριστου αυτου προσευχη αμβακουμ κυριε εισακηκοα
την ακοην σου και εφοβηθην κατενοησα τα εργα σου και εξεστην εν
μεσω δυο ζων γνωσθηση εν τω εγγιζειν τα ετη επιγνωσθηση εν τω
παρειναι τον καιρον αναδειχθηση εν τω ταραχθηναι την ψυχην μου εν
οργη ελεους μνηστηση ο θεος εκ θαμιν ηξει και ο αγιος εξ ορους
φαραν κατασχιου δασεως διαψαλμα εκαλυψεν ουρανους η αρετη αυ-
του και αινεσεως αυτου πληρης η γη και φεγγος αυτου ως φως εσται
κερατα εν χερσιν αυτου και ευθετο αγαπησιν κραταιαν ισχυος αυτου
προ προσωπου αυτου πορευσεται λογος και εξελευσεται εν πεδιλοις
οι ποδες αυτου εστη και εσαλευθη η γη επεβλεψεν και ετακη εθνη
διεθρυβη τα ορη βια ετακησαν βουνοι αιωνιοι πορειας αιωνιους αυτου
αντι κοπων ειδον σκηνωματα αιθιοπων πτοηθησονται και αι σκηnai
γης μαδιαμ μη εν ποταμοις ωργισθης κυριε η εν ποταμοις ο θυμος
σου η εν θαλασση το ορημα σου οτι επιβηση επι τους ιππους σου
και η ιππασια σου σωτηρια εντεινων εντεινεις το τοξον σου επι σκη-
πτρα λεγει κυριος διαψαλμα ποταμων ραγησεται γη οφονται σε και
ωδινησουσιν λαοι σκορπιζων υδατα πορειας εδωκεν η αβυσσος φωνην
αυτης υψος φαντασιας αυτης επηρθη ο ηλιος και η σεληνη εστη εν τη
ταξει αυτης εις φως βολιδες σου πορευσονται εις φεγγος αστραπης
οπλων σου εν απειλη σου ολιγωσεις γην και εν θυμω καταξεις εθνη
εζηλθες εις σωτηριαν λαου σου του σωσαι τον χριστους σου εβα-
λες εις κεφαλας ανομων θανατον εξηγειρας δεσμους εως τραχηλου
διαψαλμα διεκοψας εν εκστασει κεφαλας δυναστων σεισθησονται εν
αυτη διανοιξουσιν χαλινους αυτων ως εσθων πτωχος λαθρα και ε-
πεβιβασας εις θαλασσαν τους ιππους σου ταρασσοντας υδατα πολλα
εφυλαξαμην και επτοηθη η κοιλια μου απο φωνης προσευχης χειλεων
μου και εισηλθεν τρομος εις τα οστα μου και υποκατωθεν μου ετα-
ραχθη η εξις μου αναπαυσομαι εν ημερα θλιψεως μου του αναβηναι
με εις λαον παροικιας μου διοτι συκη ου καρποφορησει και ουκ εσται
γεννηματα εν ταις αμπελοις φευσεται εργον ελαιας και τα πεδια ου
ποιησει βρωσιν εξελιπον απο βρωσεως προβατα και ουκ υπαρχουσιν
βοες επι φατναις εξιλασεως αυτων εγω δε εν τω κυριω αγαλλιασομαι
χαρησσομαι επι τω θεω τω σωτηρι μου κυριος ο θεος μου δυναμεις
μου και ταξει τους ποδας μου εις συντελειαν επι τα υψηλα επιβιβα
με του νικησαι εν τη ωδη αυτου προσευχη ησαιου εκ νυκτος ορθρι-
ζει το πνευμα μου προς σε ο θεος διοτι φως τα προσταγματα σου
επι της γης δικαιοσυνην μαθετε οι ενοικουντες επι της γης πεπαυται

γαρ ὁ ἀσεβης οὐ μὴ μαθῇ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθεύειν οὐ μὴ ποιῇσιν ἀρετῇ τῷ ὁ ἀσεβης ἵνα μὴ ἰδῇ τὴν δόξαν κυρίου κυριε ὑψηλὸς σου ὁ βραχίων καὶ οὐκ ἠδείσαν γινόντες δὲ ἀισχυνῆνται ζήλος ληψεται λαὸν ἀπαιδευτὸν καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἐδεται κυριε ὁ θεὸς ἡμῶν εἰρηρῇ δὸς ἡμῖν πάντα γὰρ ἀπεδώκας ἡμῖν κυριε ὁ θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς κυριε ἐκτὸς σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν τὸ ὄνομα σου ὀνομαζόμεν οἱ δὲ νεκροὶ ζῶν οὐ μὴ ἰδῶσιν οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσιν διὰ τοῦτο ἐπηγάγες καὶ ἀπώλεσας καὶ ἥρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν προσθεὶς αὐτοῖς κακὰ κυριε προσθεὶς κακὰ τοῖς ἐνδοξοῖς τῆς γῆς κυριε ἐν θλίψει ἐμνησθῇ σου ἐν θλίψει μικρὰ ἢ παιδεία σου ἡμῖν καὶ ὥς ἡ ὠδινούσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκεκράξεν οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπῇ σου διὰ τὸν φόβον σου κυριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ ὠδινήσαμεν καὶ ἐτεκομεν πνεῦμα σωτηρίας σου ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς οὐ πέσομεθα ἀλλὰ πέσονται οἱ ἐνοικούντες ἐπὶ τῆς γῆς ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ ἢ γὰρ ὁσὸς ἡ παρὰ σου ἰαμα αὐτοῖς ἐστὶν ἢ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται βαδίζε λαὸς μου εἰσελθε εἰς τὰ ταμίαιά σου ἀποκλείσον τὴν θύραν σου ἀποκρυβήθι μικρὸν ὅσον ὅσον ἕως ἀν παρελθῇ ἡ ὀργὴ κυρίου προσευχὴ ἰωνᾶ ἐβοήσῃ ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν θεόν μου καὶ εἰσηκούσεν μου ἐκ κοιλίας ἁδοῦ κραυγῆς μου ἠκούσας φωνῆς μου ἀπερριψάς με εἰς βάθῃ καρδίας θαλάσσης καὶ ποταμοὶ με ἐκυκλώσαν πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματα σου ἐπ' ἐμὲ διηλύθον καγὼ εἶπα ἀπώσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου ἀρὰ προσθήσω τοῦ ἐπιβλεῖν πρὸς ναὸν τὸν ἅγιον σου περιεχυθῇ μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου ἀβύσσος ἐκυκλώσεν με ἐσχατὴ ἐδὴ ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχίσμας ὀρεῶν κατέβην εἰς γῆν ἥς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κατοχοὶ αἰώνιοι καὶ ἀναβήτω ἐκ φθοράς ἡ ζωὴ μου κυριε ὁ θεὸς μου ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ τοῦ κυρίου ἐμνησθῇ καὶ ἐλθοὶ πρὸς σὲ ἢ προσευχὴ μου εἰς ναὸν ἅγιον σου φυλάσσομενοι μάτια καὶ ψευδὴ ἐλεος αὐτῶν ἐγκατελίπον ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνεσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοὶ ὅσα ἠυξάμην ἀποδώσω σοὶ εἰς σωτηρίαν μου τῷ κυρίῳ προσευχὴ Ἀζαρίου εὐλογητὸς εἰ κυριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομα σου εἰς τοὺς αἰῶνας ὅτι δικαῖος εἰ ἐπὶ πᾶσιν ὁ ἐποίησας ἡμῖν καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ καὶ εὐθελὲς αἱ ὁδοὶ σου καὶ πασαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα ἃ ἐπηγάγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν ἱερουσαλὴμ ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπηγάγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ὅτι ἡμαρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σου καὶ ἐξημαρτομεν ἐν πᾶσιν καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν οὐδὲ συνετηρήσαμεν οὐδὲ ἐποίησαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν ἵνα εὐ ἡμῖν γενῆται καὶ πάντα ὅσα ἐπηγάγες ἡμῖν καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας καὶ παρεδώκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνομῶν ἐχθιστῶν ἀποστατῶν καὶ βασιλεὶ ἀδικῶ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν καὶ νῦν οὐκ ἐστὶν ἡμῖν ἀνοίξαι τὸ στόμα ἀισχυρῇ καὶ ὀνειδὸς ἐγενήθη τοῖς δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε μὴ δὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομα σου καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἐλεος σου ἀφ' ἡμῶν δι' ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σου καὶ διὰ ἰσαάκ τὸν δούλον σου καὶ ἰσραὴλ τὸν ἅγιον σου ὅς ἐλαλήσας πρὸς αὐτοὺς λέγων πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν ὥς τὰ ἀστρά

του ουρανου και ὡς την αμμον την παρα το χεῖλος της θαλάσσης ὅτι δεσποτα εσμικρυνθημεν παρα παντα τα εθνη και εσμεν ταπεινοι εν παση τη γη σημερον δια τας ἁμαρτίας ἡμων και ουκ εστιν εν τῷ καιρῷ τούτῳ αρχων και προφητης και ἡγουμενος ουδε ὀλοκαυτωσις ουδε θυσια ουδε προσφορα ουδε θυμιαμα ου τοπος του καρπωσαι ενωπιον σου και ἔυρειν ελεος ἀλλ εν ψυχῇ συντετριμμενη και πνευματι ταπεινωσεως προσδεχθειμεν ὡς εν ὀλοκαυτωμασιν κριων και ταυρων και ὡς εν μυριασιν αρνων πιονων ὅπως γενεσθῶ ἡ θυσια ἡμων ενωπιον σου σημερον και εκτελεσαι οπισθεν σου ὅτι ουκ εστιν ασχυνη τοις πεποιθοσιν επι σοι και νυν ἐξακολουθουμεν εν ὅλῃ καρδια και φοβουμεθα σε και ζητουμεν το προσωπον σου μη κατασχυνης ἡμας ἀλλὰ ποιησον μεθ' ἡμων κατα την επιεικειαν σου και κατα το πληθος του ελεου σου και ἐξελου ἡμας κατα τα θαυμασια σου και δος δοξαν τῷ ονοματι σου κυριε και εντραπειησαν παντες οἱ ενδεικνυμενοι τοις δουλοις σου κακα και κατασχυνηθησαν απο πασης δυναμεως και δυναστεας και ἡ ισχυς αυτων συντριβειη και γνωτωσαν ὅτι συ ει κυριος ὁ θεος μονος και ενδοξος εφ' ὅλην την οικουμενην ὕμνος των τριων παιδων ευλογητος ει κυριε ὁ θεος των πατερων ἡμων και αινετος και ὑπερυψουμενος εις τους αιωνας και ευλογημενον το ονομα της δοξης σου το ἅγιον και ὑπεραινετον και ὑπερυψουμενον εις τους αιωνας ευλογημενος ει εν τῷ νῶ της ἁγίας δοξης σου και ὑπερυμνητος και ὑπερενδοξος εις τους αιωνας ευλογημενος ει ὁ βλεπων αβυσσους καθημενος επι χερουβιν και ὑπεραινετος και ὑπερυψουμενος εις τους αιωνας ευλογημενος ει επι θρονου της βασιλειας σου και ὑπερυμνητος και ὑπερυψουμενος εις τους αιωνας ευλογημενος ει εν τῷ στερεωματι του ουρανου και ὑπερυμνητος και ὑπερενδοξος εις τους αιωνας ευλογειτε παντα τα εργα κυριου τον κυριον ὕμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ἀγγελοι κυριου τον κυριον ὕμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ουρανοι τον κυριον ὕμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ὕδατα παντα τα ὑπερανῶ των ουρανων τον κυριον ὕμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε πασαι αἱ δυναμεις κυριου τον κυριον ὕμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ἥλιος και σελήνη τον κυριον ὕμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ἀστρα του ουρανου τον κυριον ὕμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε πᾶς ὀμβρος και δροσος τον κυριον ὕμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε παντα τα πνευματα τον κυριον ὕμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε πυρ και καυμα τον κυριον ὕμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ψυχος και καυσων τον κυριον ὕμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε δροσοι και νιφετοι τον κυριον ὕμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε παχῶς και ψυχῶς τον κυριον ὕμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε παχῆαι και χιονες τον κυριον ὕμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε νυκτες και ἡμεραι τον κυριον ὕμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε φως και σκotos τον κυριον ὕμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ἀστραπαι και νεφέλαι τον κυριον ὕμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτῶ ἡ γῆ τον κυριον ὕμνειτῶ και ὑπερυψουτῶ αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ὀρη και βουνοι τον κυριον ὕμνειτε και ὑπερυ-

ψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε παντα τα φυομενα εν τη γη τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε αι πηγαι τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε θαλασσαι και ποταμοι τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε κητη και παντα τα κινουμενα εν τοις υδασιν τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε παντα τα πετεινα του ουρανου τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε τα θηρια και παντα τα κτηνη τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε υιοι των ανθρωπων τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτω ισραηλ τον κυριον υμνειτω και υπερυψουτω αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ιερεις κυριου τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε δουλοι κυριου τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε πνευματα και ψυχαι δικαιων τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε οσοι και ταπεινοι τη καρδια τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ανανια αζαρια μισαηλ τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας προσευχη μαριας της θεοτοκου μεγαλυνει η ψυχη μου τον κυριον και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω τω σωτηρι μου οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της δουλης αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενεαι οτι εποιησεν μοι μεγαλεια ο δυνατος και αγιον το ονομα αυτου και το ελεος αυτου εις γενεαν και γενεαν τοις φοβουμενοις αυτον εποιησεν κρατος εν βραχιονι αυτου διεσχορπισεν υπερηφανους διανοια καρδιας αυτων καθειλεν δυναστας απο θρονων και υψωσεν ταπεινους πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντας εξαπεστειλεν κενους αντελαβετο ισραηλ παιδος αυτου μνησθηναι ελεους καθως ελαλησεν προς τους πατερας ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εως αιωνος προσευχη ζαχαριου ευλογητος κυριος ο θεος του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου και ηγειρεν κερας σωτηριας ημιν εν τω οικω δαυιδ του παιδος αυτου καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων των απ αιωνος προφητων αυτου σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειρος παντων των μισουντων ημας ποιησαι ελεος μετα των πατερων ημων και μνησθηναι διαθηκης αγιας αυτου ορκον ον ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν αφοβως εκ χειρος των εχθρων ημων ρυσθεντας λατρευειν αυτα εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασας τας ημερας ημων και συ δε παιδιον προφητης υψιστου κληθηση προπορευση γαρ προ προσωπου κυριου ετοιμασαι οδους αυτου του δουναι γνωσιν σωτηριας τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων ημων δια σπλαγχνα ελεους θεου ημων εν οις επεσκεψατο ημας ανατολη εξ υψους επιφαναι τοις εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοις του κατευθυναι τους ποδας ημων εις οδον ειρηνης ωδη ησαιου ασω δη τω ηγαπημενω ασμα του αγαπητου τω αμπελωνι μου αμπελων εγενετο τω ηγαπημενω εν κερρατι εν τοπω πιονι και φραγμα περιεθηκα και εφυτευσα αμπελον εν σωρηκ και ωκοδομησα πυργον εν μεσω αυτης και προληνιον ωρυξα εν αυτω και εμεινα του ποιησαι σταφυλην εποιησεν δε ακανθας και νυν ανθρωπος του ιουδα και οι ενοικουντες εν ιερουσαλημ κρινατε εν εμοι και ανα μεσον του αμπελωνος μου τι ποιησω τω αμπελωνι μου ετι και ουκ εποιησα αυτω διοτι εμεινα ινα ποιηση σταφυλην εποιησεν

δε ακανθιας νυν δε αναγγελω υμιν τι ποιησω τω αμπελωνι μου αφελω τον φραγμαον αυτου και εσται εις διαρπαγην και καθελω τον τοιχον αυτου και εσται εις καταπατημα και ανησω τον αμπελωνα μου και ου μη τμηθη ουδε μη σκαφη και αναβησεται εις αυτον ωσει εις χερσον ακανθια και ταις νεφελαις εντελουμαι του μη βρεξαι εις αυτον υετον ο γαρ αμπελων κυριου σαββαθ οικος ισραηλ εστιν και ανθρωπος του ιουδα νεοφυτον ηγαπημενον και εμεινα του ποιησαι χρισιν εποησεν δε ανομιαν και ου δικαιοσυνην αλλα κραυγην ουαι οι συναπτοντες οικιαν προς οικιαν και αγρον προς αγρον εγγιζοντες ινα του πλησιον αφελωνται μη οικησετε μονοι επι της γης ηκουσθη γαρ ταυτα παντα εις τα ωτα κυριου σαββαθ προσευχη εξεκιου εγω ειπα εν τω υψει των ημερων μου πορευσομαι εν πυλαις αδου καταλειψω τα ετη τα επιλοιπα ειπα ουκετι ου μη ιδω το σωτηριον του θεου επι της γης ου μη ιδω ανθρωπον μετα κατοικουντων εξελιπον εκ της συγγενειας μου κατελιπον το λοιπον της ζωης μου εξηλθεν και απηλθεν απ εμου ωσπερ ο καταλυων σκηνην πηξας το πνευμα μου παρ εμοι εγενετο ως ιστος εριθου εγγιζουσας εκτεμειν εν τη ημερα εκεινη παρεδοθην εως πρωι ως λεοντι ουτως συνετριψεν παντα τα οστα μου απο γαρ της ημερας εως της νυκτος παρεδοθην ως χελιδων ουτω φωνησω και ως περιστερα ουτω μελετησω εξελιπον γαρ οι οφθαλμοι μου του βλεπειν εις το υψος του ουρανου προς τον κυριον ος εξειλατο με και αφειλατο μου την οδυνην της ψυχης κυριε περι αυτης γαρ ανηγγελη σοι και εξηγειρας μου την πνοην και παρακληθεις εζησα ειλου γαρ μου την ψυχην ινα μη αποληται και απερριψας οπισω μου πασας τας αμαρτιας μου ου γαρ οι εν αδου αινεσουσιν σε ουδε οι αποθανοντες ευλογησουσιν σε ουδε ελπιουσιν οι εν αδου την ελεημοσυνην σου οι ζωντες ευλογησουσιν σε ον τροπον καγω απο γαρ της σημερον παιδια ποιησω α αναγγελουσιν την δικαιοσυνην σου κυριε της σωτηριας μου και ου παυσομαι ευλογων σε μετα ψαλτηριου πασας τας ημερας της ζωης μου κατεναντι του οικου του θεου προσευχη μανασση κυριε παντοκρατωρ ο θεος των πατερων ημων του αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και του σπερματος αυτων του δικαιου ο ποιησας τον ουρανον και την γην συν παντι τω κοσμω αυτων ο πεδησας την θαλασσαν τω λογω του προσταγματος σου ο κλεισας την αβυσσον και σφραγισαμενος τω φοβερω και ενδοξω ονοματι σου ον παντα φριττει και τρεμει απο προσωπου δυναμεως σου οτι αστεκτος η μεγαλοπρεπεια της δοξης σου και ανυποστατος η οργη της επι αμαρτωλους απειλης σου αμετρητον τε και ανεξιχνιαστον το ελεος της επαγγελιας σου οτι συ ει κυριος υψιστος ευσπλαγχνος μακροθυμος και πολυελεος και μετανων επι κακιας ανθρωπων συ ουν κυριε ο θεος των δικαιων ουκ εθου μετανοιαν δικαιοις τω αβρααμ και ισαακ και ιακωβ τοις ουχ ημαρτηκοσιν σοι αλλ εθου μετανοιαν εμοι τω αμαρτωλω διοτι ημαρτον υπερ αριθμον φαμμου θαλασσης επληθυναν αι ανομιαι μου κυριε επληθυναν και ουκ ειμι αξιος ατενισαι και ιδειν το υψος του ουρανου απο πληθους των αδικιων μου κατακαμπτομενος πολλω δεσμω σιδηρου εις το ανανευσαι με υπερ αμαρτιων μου και ουκ εστιν μοι ανεσις διοτι παρωργισα τον θυμον σου και το πονηρον ενωπιον σου εποησα στησας βδελυγματα και πληθυνας προσοχτισματα και νυν κλινω γονυ καρδιας δεομενος της παρα σου χρηστοτητος ημαρτηκα κυριε ημαρτηκα και τας ανομιας μου εγω γνωσκω αιτουμαι δεομενος σου

ανες μοι κυριε ανες μοι μη συναπολεσης με ταις ανομιαις μου μηδε εις τον αιωνα μηνισας τηρησης τα κακα μοι μηδε καταδικασης με εν τοις κατωτατοις της γης οτι συ ει κυριε ο θεος των μετανοουσιντων και εν εμοι δειξης την αγαθωσυνην σου οτι αναξιον οντα σωσεις με κατα το πολυ ελεος σου και αινεσω σε δια παντος εν ταις ημεραις της ζωης μου οτι σε υμνει πασα η δυναμις των ουρανων και σου εστιν η δοξα εις τους αιωνας αμην προσευχη συμεων νυν απολυεις τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου ο ητοιμασας κατα προσωπον παντων των λαων φως εις αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ υμνος εθνηνος δοξα εν υψιστοις θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις ευδοκια αινουμεν σε ευλογουμεν σε προσκυνουμεν σε δοξολογουμεν σε ευχαριστουμεν σοι δια την μεγαλην σου δοξαν κυριε βασιλευ επουρανιε ιησε πατηρ παντοκρατωρ κυριε υιε μονογενη ιησου χριστε και αγιον πνευμα κυριε ο θεος ο αμνος του θεου ο υιος του πατρος ο αιρων τας αμαρτίας του κοσμου ελεησον ημας ο αιρων τας αμαρτίας του κοσμου προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος εν δεξια του πατρος ελεησον ημας οτι συ ει μονος αγιος συ ει μονος κυριος ιησους χριστος εις δοξαν θεου πατρος αμην καθ' εκαστην ημεραν ευλογησω σε και αινεσω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος καταξιωσον κυριε και την ημεραν ταυτην αναμαρτητους φυλαχθηναι ημας ευλογητος ει κυριε ο θεος των πατερων ημων και αινετον και δεδοξασμενον το ονομα σου εις τους αιωνας αμην ευλογητος ει κυριε διδαξον με τα δικαιωματα σου ευλογητος ει κυριε διδαξον με τα δικαιωματα σου ευλογητος ει κυριε διδαξον με τα δικαιωματα σου κυριε καταφυγη εγεννητης ημιν εν γενεα και γενεα εγω ειπα κυριε ελεησον με ιασαι την ψυχην μου οτι ημαρτον σοι κυριε προς σε κατεφυγα διδαξον με του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο θεος μου οτι παρα σοι πηγη ζωης εν τω φωτι σου οφιομεθα φως παρατεινον το ελεος σου τοις γινωσκουσιν σε

παροιμια σαλωμωντος υιου δαυιδ ος εβασιλευσεν εν ισραηλ γινω-
ναι σοφιαν και παιδειαν νοησαι τε λογους φρονησεως δεξασθαι τε
στροφας λογων νοησαι τε δικαιοσυνην αληθη και κριμα κατευθυνειν
ινα δω ακαχοις πανουργιαν παιδι δε νεω αισθησιν τε και εννοιαν των-
δε γαρ ακουσας σοφος σοφωτερος εσται ο δε νοημων κυβερνησιν
κτησεται νοησει τε παραβολην και σκοτεινον λογον ρησεις τε σοφων
και αινιγματα αρχη σοφιας φοβος θεου συνεσις δε αγαθη πασι τοις
ποιουσιν αυτην ευσεβεια δε εις θεον αρχη αισθησεως σοφιαν δε και
παιδειαν ασεβεις εξουθενησουσιν ακουε υιε παιδειαν πατρος σου και
μη απωση θεσμους μητρος σου στεφανον γαρ χαριτων δεξη ση κο-
ρυφη και κλοιον χρυσειον περι σω τραχηλω υιε μη σε πλανησωσιν
ανδρες ασεβεις μηδε βουληθης εαν παρακαλεσωσι σε λεγοντες ελθε
μεθ ημων κοινωνησον αιματος κρυψωμεν δε εις γην ανδρα δικαιον
αδικως καταπιωμεν δε αυτον ωσπερ αδης ζωντα και αρωμεν αυτου
την μνημην εκ γης την κτησιν αυτου την πολυτελη καταλαβωμεθα
πλησωμεν δε οικους ημετερους σκυλων τον δε σον κληρον βαλε εν
ημιν κοινον δε βαλλαντιον κτησωμεθα παντες και μαρσιπιον εν γε-
νηθητω ημιν μη πορευθης εν οδω μετ αυτων εκκλινον δε τον ποδα
σου εκ των τριβων αυτων οι γαρ ποδες αυτων εις κακιαν τρεχουσιν
και ταχινوي τον εκχραι αιμα ου γαρ αδικως εκτεινεται δικτυα πτερω-
τοις αυτοι γαρ οι φονου μετεχοντες ιησαυριζουσιν εαυτοις κακα η

δε καταστροφή ανδρών παρανομών κακή αὐταὶ αἱ ὁδοὶ εἰσὶν παντῶν τῶν συντελούντων τὰ ἀνόμα τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφαιρουνται σοφία ἐν ἐξοδοῖς ὕμνεται ἐν δὲ πλατείαις παρρησιᾶν ἀγεί ἐπ' ἀκρῶν δὲ τειχεῶν κηρύσσεται ἐπὶ δὲ πυλαῖς δυναστῶν παρεδρεύει ἐπὶ δὲ πυλαῖς πολέως θάρρους ἀ λέγει ὅσον ἂν χρόνον ἀκαχοὶ ἐχῶνται τῆς δικαιοσύνης οὐκ ἀισχυνθήσονται οἱ δὲ ἀφρονεῖς τῆς ὕβρεως ὄντες ἐπιθυμητὰ ἀσεβεῖς γενομένοι ἐμίσῃσαν αἰσθησὶν καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλεγχοῖς ἰδοὺ προησομαι ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν διδάξω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον ἐπειδὴ ἐκαλοῦν καὶ οὐκ ὑπῆκουσατε καὶ ἐξετείνον λόγους καὶ οὐ προσεῖχετε ἀλλὰ ἀκυροὺς ἐποιεῖτε ἐμὰς βούλας τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλεγχοῖς ἠπειθήσατε τοιγάρουν καγὼ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπώλειᾳ ἐπιγελασμαι καταχαρομαι δὲ ἤνικα ἂν ἐρχῆται ὑμῖν ὀλεθρὸς καὶ ὥς ἂν ἀφικῆται ὑμῖν ἀφνὴ θόρυβος ἢ δὲ καταστροφή ὁμοίως καταγίγδι παρῇ καὶ ὅταν ἐρχῆται ὑμῖν θλίψις καὶ πολιορκία ἡ ὅταν ἐρχῆται ὑμῖν ὀλεθρὸς ἐστὶ γὰρ ὅταν ἐπικαλεσῆσθε με ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν ζητήσουσιν με κακοὶ καὶ οὐκ ἔυρησουσιν ἐμίσῃσαν γὰρ σοφίαν τὸν δὲ φόβον τοῦ κυρίου οὐ προείλαντο οὐδὲ ἠθέλον ἐμαῖς προσεχεῖν βουλαῖς ἐμυκτηρίζον δὲ ἐμοὺς ἐλεγχοὺς τοιγάρουν ἐδοῦναι τῆς ἑαυτῶν ὁδοῦ τοὺς καρπούς καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀσεβείας πλησθήσονται ἀνθρώπων γὰρ ἠδίκουν νηπίους φονευθήσονται καὶ ἐξετάσμος ἀσεβεῖς ὀλεῖ ὁ δὲ ἐμοὺ ἀκούων κατασκήνωσει ἐπ' ἐλπίδι καὶ ἡσυχάσει ἀφοβῶς ἀπὸ παντός κακοῦ ὥς ἐάν δεξαμένος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρυψῆς παρὰ σεαυτῷ ὑπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου καὶ παραβάλῃς καρδίαν σου εἰς συνέσεις παραβάλῃς δὲ αὐτὴν ἐπὶ νουτετήσιν τῷ ὥϊ σου ἐάν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ καὶ τῇ συνέσει δῶς φωνὴν σου τὴν δὲ αἰσθησὶν ζήτησῃς μεγάλη τῇ φωνῇ καὶ ἐάν ζητήσῃς αὐτὴν ὥς ἀργυρίον καὶ ὥς θησαυροὺς ἐξερευνησῇς αὐτὴν τότε συνήσεις φόβον κυρίου καὶ ἐπὶ γνῶσιν θεοῦ ἔυρησεις ὅτι κύριος δίδωσιν σοφίαν καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνῶσις καὶ συνέσεις καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθούσι σωτηρίαν ὑπερασπίζει τὴν πορείαν αὐτῶν τοῦ φυλάξαι ὁδοὺς δικαιοματῶν καὶ ὁδὸν εὐλαβούμενων αὐτὸν διαφυλάξει τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα καὶ κατορθώσεις πάντας ἀξόνας ἀγαθοὺς ἐάν γὰρ ἐλθῇ ἡ σοφία εἰς σὴν διανοίαν ἢ δὲ αἰσθήσις τῇ σὴ ψυχῇ καλὴ εἶναι δοξῇ βούλη καλὴ φυλάξει σε ἐννοία δὲ ὅσια τηρήσει σε ἵνα ῥύσῃται σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλούντος μὴδὲν πιστὸν ὧ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας τοῦ πορευεσθαι ἐν ὁδοῖς σκοτοὺς οἱ εὐφραίνοντο ἐπὶ κακοῖς καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφή κακῇ ὧν αἱ τρίβοι σχολιαὶ καὶ καμπυλαὶ αἱ τροχιαὶ αὐτῶν τοῦ μακρὰν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας καὶ ἀλλοτρίον τῆς δικαίας γνῶμης ὥς μὴ σε καταλάβῃ κακὴ βούλη ἢ ἀπολείπουσα διδασκαλίαν νεότητος καὶ διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη εἴθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς καὶ παρὰ τῷ ἄδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἀξόνας αὐτῆς πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν οὐδὲ μὴ καταλάβωσιν τρίβους εὐθείας οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς εἰ γὰρ ἐπορευόντο τρίβους ἀγαθὰς ἔυροσαν ἂν τρίβους δικαιοσύνης λειοὺς χρηστοὶ ἐσονται οἰκητορες γῆς ἀκαχοὶ δὲ ὑπολείφθησονται ἐν αὐτῇ ὅτι εὐθείς κατασκήνωσουσι γῆν καὶ ὅσοι ὑπολείφθησονται ἐν αὐτῇ ὁδοὶ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλουνται οἱ δὲ παρανομοὶ ἐξώσθησονται ἀπ' αὐτῆς ὥς ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνου τὰ δὲ ῥήματα μου τηρεῖτω σὴ καρδία μῆκος γὰρ βίου καὶ ἐτὴ ζωῆς καὶ εἰρήνην προσθήσουσιν σοὶ ἐλεημοσύναι καὶ πιστεῖς

μη εκλιπετωσαν σε αφαψαι δε αυτας επι σω τραχηλω και ευρησεις χαριν και προνοου καλα ενωπιον κυριου και ανθρωπων ισθι πεποιηθως εν ολη καρδια επι θεω επι δε ση σοφια μη επαιρου εν πασαις οδοις σου γνωριζε αυτην ινα ορθοτομη τας οδους σου ο δε πους σου ου μη προσκοπητη μη ισθι φρονιμος παρα σεαυτω φοβου δε τον θεον και εκκλινε απο παντος κακου τοτε ιασις εσται τω σωματι σου και επιμελεια τοις οστεοις σου τιμα τον κυριον απο των δικαιων πονων και απαρχου αυτω απο των καρπων δικαιοσυνης ινα τιμληται τα ταμειια σου πλησμονης σιτου οινω δε αι ληνοι σου εκβλυζωσιν υιε μη ολιγωρει παιδειας κυριου μηδε εκλυου υπ αυτου ελεγχομενος ον γαρ αγαπα κυριος παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται μακαριος ανθρωπος ος ευρεν σοφιαν και θνητος ος ειδεν φρονησιν κρειττον γαρ αυτην εμπορευεσθαι η χρυσιου και αργυριου θησαυρους τιμιωτερα δε εστιν λιθων πολυτελων ουκ αντιταζεται αυτη ουδεν πονηρον ευγνωστος εστιν πασιν τοις εγγιζουσιν αυτη παν δε τιμιον ουκ αξιον αυτης εστιν μηκος γαρ βιου και ετη ζωης εν τη δεξια αυτης εν δε τη αριστερα αυτης πλουτος και δοξα εκ του στοματος αυτης εκπορευεται δικαιοσυνη νομον δε και ελεον επι γλωσσης φορει αι οδοι αυτης οδοι καλαι και παντες οι τριβοι αυτης εν ειρηνη ξυλον ζωης εστι πασι τοις αντεχομενοις αυτης και τοις επερειδομενοις επ αυτην ως επι κυριον ασφαλης ο θεος τη σοφια ευμελιωσεν την γην ητοιμασεν δε ουρανους εν φρονησει εν αισθησει αβυσσοι ερραγησαν νεφη δε ερρυησαν δροσους υιε μη παραρρυης τηρησον δε εμην βουλην και εννοιαν ινα ζηση η ψυχη σου και χαρις η περι σω τραχηλω εσται δε ιασις ταις σαρξι σου και επιμελεια τοις σοις οστεοις ινα πορευη πεποιθως εν ειρηνη πασας τας οδους σου ο δε πους σου ου μη προσκοψη εαν γαρ καθη αφοβος εση εαν δε καθευδης ηδεως υπνωσεις και ου φοβηθηση πτοησιν επελθουσαν ουδε ορμας ασεβων επερχομενας ο γαρ κυριος εσται επι πασων οδων σου και ερεισει σον ποδα ινα μη σαλευθης μη αποσχη ευ ποιειν ενδεη ηνικα αν εχη η χειρ σου βοηθειν μη ειπης επανελθων επανηκε και αυριον δωσω δυνατου σου οντος ευ ποιειν ου γαρ οιδας τι τεζεται η επιουσα μη τεκτηνη επι σον φιλον κακα παροικουντα και πεποιητοτα επι σοι μη φιλεχθησης προς ανθρωπον ματην μη τι εις σε εργασηται κακων μη κτησης κακων ανδρων ονειδη μηδε ζηλωσης τας οδους αυτων ακαθαρτος γαρ εναντι κυριου πας παρανομος εν δε δικαιοις ου συνεδριαζει καταρα θεου εν οικοις ασεβων επαυλεις δε δικαιων ευλογουνται κυριος υπερηφανοις αντιτασσεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν δοξαν σοφοι κληρονομησουσιν οι δε ασεβεις υψωσαν ατιμιαν ακουσατε παιδες παιδειαν πατρος και προσεχετε γνωμαι εννοιαν δωρον γαρ αγαθον δωρουμαι υμιν τον εμον νομον μη εγκαταλιπητε υιος γαρ εγενομην καγω πατρι υπηκοος και αγαπωμενος εν προσωπω μητρος οι ελεγον και εδιδασκον με ερειδετω ο ημετερος λογος εις την καρδιαν φυλασσε εντολας μη επιλαθη μηδε παριδης ρησιν εμου στοματος μηδε εγκαταλιπης αυτην και ανθεζεται σου ερασθητι αυτης και τηρησει σε περιχαρακωσον αυτην και υψωσει σε τιμησον αυτην ινα σε περιλαβη ινα δω τη ση κεφαλη στεφανον χαριτων στεφανω δε τρυφης υπερασπιση σου ακουε υιε και δεξα εμους λογους και πληθυνθησεται ετη ζωης σου ινα σοι γενωνται πολλαι οδοι βιου οδους γαρ σοφιας διδασκω σε εμβιβαζω δε σε τροχιαις ορθαις εαν γαρ πορευη ου συγκλεισθησεται σου τα διαβηματα εαν δε

τρεχης ου κοπιασεις επιλαβου εμης παιδειας μη αφης αλλα φυλαζον
αυτην σεαυτω εις ζωην σου οδους ασεβων μη επελθης μηδε ζηλωσης
οδους παρανομων εν ω αν τοπω στρατοπεδευσωσιν μη επελθης εκει
εκκλινον δε απ αυτων και παραλλαζον ου γαρ μη ύπνωσωσιν εαν μη
κακοποιησωσιν αφηρηται ο ύπνος αυτων και ου κοιμωνται οιδε γαρ
σιτουνται σιτα ασεβειας οινω δε παρανομω μεθυσκονται αι δε οδοι
των δικαιων ομοιως φωτι λαμπουσιν προπορευονται και φωτιζουσιν
εως κατορθωση ή ήμερα αι δε οδοι των ασεβων σκοτειναι ουκ οιδασιν
πως προσκοπτουσιν ήε εμη ρήσει προσεχε τοις δε εμοις λογοις παρα-
βαλε σον ους όπως μη εκλιπωσιν σε αι πηγαι σου φυλασσε αυτας εν
ση καρδια ζωη γαρ εστιν τοις εύρισκουσιν αυτας και παση σαρκι ιασις
παση φυλακη τηρει σην καρδιαν εκ γαρ τουτων εξοδοι ζωης περιελε
σεαυτου σχολιον στομα και αδικα χειλη μακραν απο σου απωσαι οι
οφθαλμοι σου ορθα βλεπετωσαν τα δε βλεφαρα σου νευετω δικαια
ορθας τροχιας ποιει σοις ποσιν και τας οδους σου κατευθυνε μη εκ-
κλινης εις τα δεξια μηδε εις τα αριστερα αποστρεψον δε σον ποδα απο
οδου κακης οδους γαρ τας εκ δεξιων οιδεν ο θεος διστραμμεναι
δε εισιν αι εξ αριστερων αυτος δε ορθας ποιησει τας τροχιας σου
τας δε πορειας σου εν ειρηνη προαξει ήε εμη σοφια προσεχε εμοις
δε λογοις παραβαλλε σον ους ίνα φυλαξης εννοιαν αγαθηνη αισθησιν
δε εμων χειλεων εντελλομαι σοι μη προσεχε φαυλη γυναικι μελι γαρ
αποσταζει απο χειλεων γυναικος πορνης ή προς καιρον λιπαινει σον
φαρυγγα ύστερον μεντοι πικροτερον χολης εύρησεις και ηκονημενον
μαλλον μαχαιρας διστομου της γαρ αφροσυνης οι ποδες καταγουσιν
τους χρωμενους αυτη μετα θανατου εις τον άδην τα δε ιχνη αυτης
ουκ ερειδεται οδους γαρ ζωης ουκ επερχεται σφαλераι δε αι τροχιαι
αυτης και ουκ ευγνωστοι νυν ουν ήε ακουε μου και μη ακυρους ποι-
ησης εμους λογους μακραν ποιησον απ αυτης σην οδον μη εγγισης
προς θυραις οικων αυτης ίνα μη προη αλλοις ζωην σου και σον βιον
ανελεημοσιν ίνα μη πλησθωσιν αλλοτριои σης ισχυος οι δε σοι πονοι
εις οικους αλλοτριων εισελθωσιν και μεταμεληθηθη επ εσχατων ήνικα
αν κατατριβωσιν σαρκες σωματος σου και ερεις πως εμισησα παιδειαν
και ελεγχους εξεκλινεν ή καρδια μου ουκ ηκουον φωνην παιδευοντος
με και διδασκοντος με ουδε παρεβαλλον το ους μου παρ ολιγον εγε-
νομην εν παντι κακω εν μεσω εκκλησιας και συναγωγης πινε ύδατα
απο σων αγγειων και απο σων φρεατων πηγης μη ύπερεκχεισθω σοι
τα ύδατα εκ της σης πηγης εις δε σας πλατειας διαπορευεσθω τα σα
ύδατα εστω σοι μονω ύπαρχοντα και μηδεις αλλοτριος μετασχετω
σοι ή πηγη σου του ύδατος εστω σοι ίδια και συνευφραινου μετα γυ-
ναικος της εκ νεοτητος σου ελαφος φιλιας και πωλος σων χαριτων
όμιλειτω σοι ή δε ίδια ήγεισθω σου και συνεστω σοι εν παντι καιρω
εν γαρ τη ταυτης φιλια συμπεριφερομενος πολλοστος εση μη πολυς
ισθι προς αλλοτριαν μηδε συνεχου αγκαλαις της μη ιδίας ενωπιον γαρ
εισιν των του θεου οφθαλμων οδοι ανδρος εις δε πασας τας τροχιας
αυτου σκοπευει παρανομiai ανδρα αγρευουσιν σειραις δε των έαυτου
άμαρτιων έκαστος σφιγγεται όυτος τελευτα μετα απαιδευτων εκ δε
πληθους της έαυτου βιοτητος εξερριφη και απωλετο δι αφροσυνην
ήε εαν εγγυηση σον φιλον παραδωσεις σην χειρα εχθρω παγίς γαρ
ισχυρα ανδρι τα ίδια χειλη και άλίσκεται χειλεσιν ιδιου στοματος ποιει
ήε ά εγω σοι εντελλομαι και σωζου ήκεις γαρ εις χειρας κακων δια

σον φίλον ιθι μη εκλυομενος παροξυνε δε και τον φίλον σου όν ενε-
γυησω μη δως ύπνον σοις ομμασιν μηδε επινυσταξης σοις βλεφαροις
ίνα σωζη ώσπερ δορκας εκ βροχων και ώσπερ ορνεον εκ παγιδος ιθι
προς τον μυρμηκα ω οκνηρε και ζηλωσον ιδων τας όδους αυτου και
γενου εκεινου σοφωτερος εκεινω γαρ γεωργιου μη ύπαρχοντος μηδε
τον αναγκαζοντα εχων μηδε ύπο δεσποτην ων έτοιμαζεται θερους
την τροφην πολλην τε εν τω αμητω ποιειται την παραθεσιν η πορευ-
θητι προς την μελισσαν και μαθε ώς εργατις εστιν την τε εργασιαν
ώς σεμνην ποιειται ής τους πονους βασιλεις και ιδιωται προς ύγιειαν
προσφερονται ποθεινη δε εστιν πασιν και επιδοξος καιπερ ουσα τη
ρώμη ασθeneης την σοφίαν τιμησασα προηχθη έως τινος οκνηρε κα-
τακεισαι ποτε δε εξ ύπνου εγερθηση ολιγον μεν ύπνοις ολιγον δε
καθησαι μικρον δε νυσταξεις ολιγον δε εναγκαλιζη χερσιν στηθη ειτ
εμπαράγινεται σοι ώσπερ κακος όδοιπορος ή πενία και ή ενδεία ώσπερ
αγαθος δρομευς εαν δε αοκνος ης ήξει ώσπερ πηγη ό αμητος σου
ή δε ενδεία ώσπερ κακος δρομευς απαυτομολησει ανηρ αφρων και
παρανομος πορευεται όδους ουκ αγαθας ό δ αυτος εννευει οφθαλ-
μω σημαίνει δε ποδι διδασκει δε εννευμασιν δακτυλων διεστραμμενη
δε καρδια τεκταινεται κακα εν παντι καιρω ό τοιουτος ταραχας συ-
νιστησιν πολει δια τουτο εξαπινης ερχεται ή απωλεια αυτου διακοπη
και συντριβη ανιατος ότι χαιρει πασιν ός μισει ό κυριος συντριβεται
δε δι ακαθαρσιαν ψυχης οφθαλμος ύβριστου γλωσσα αδικος χειρες
εκχεουσαι αίμα δικαίου και καρδια τεκταινομενη λογισμους κακους
και ποδες επισπευδοντες κακοποιειν εκκαιει ψευδη μαρτυς αδικος και
επιτεμπει κρισεις ανα μεσον αδελφων ύιε φυλασσε νομους πατρος
σου και μη απωση θεσμούς μητρος σου αφάψαι δε αυτους επι ση
ψυχη δια παντος και εγκλοιωσαι επι σω τραχηλω ήνικα αν περιπατης
επαγου αυτην και μετα σου εστω ώς δ αν καθευδης φυλασσετω σε
ίνα εγειρομενω συλλαλη σοι ότι λυχνος εντολη νομου και φως και
όδος ζωης ελεγχος και παιδεια του διαφυλασσειν σε απο γυναικος
ύπανδρου και απο διαβολης γλωσσης αλλοτριας μη σε νικηση καλ-
λους επιθυμια μηδε αγρευτης σοις οφθαλμοις μηδε συναρπαστης απο
των αυτης βλεφαρων τιμη γαρ πορνης όση και ένος αρτου γυνη δε
ανδρων τιμιας ψυχας αγρευει αποδησει τις πυρ εν κολπω τα δε ίματια
ου κατακαυσει η περιπατησει τις επ ανθρωπων πυρος τους δε ποδας
ου κατακαυσει ούτως ό εισελθων προς γυναικα ύπανδρον ουκ αιω-
ωθησεται ουδε πας ό άπτομενος αυτης ου θαυμαστον εαν άλω τις
κλεπτων κλεπτει γαρ ίνα εμπληση την ψυχην πεινων εαν δε άλω απο-
τεισει έπταπλασια και παντα τα ύπαρχοντα αυτου δους ρυσεται έαυτον
ό δε μοιχος δι ενδειαν φρενων απωλειαν τη ψυχη αυτου περιποιεται
οδυνας τε και ατιμιας ύποφέρει το δε ονειδος αυτου ουκ εξαλειφθησε-
ται εις τον αιωνα μεστος γαρ ζηλου θυμος ανδρος αυτης ου φεισεται
εν ήμερα κρισεως ουκ ανταλλαζεται ουδενος λυτρου την εχθραν ουδε
μη διαλυθη πολλων δωρων ύιε φυλασσε εμους λογους τας δε εμας
εντολας κρυψον παρα σεαυτω ύιε τιμα τον κυριον και ισχυσεις πλην
δε αυτου μη φοβου αλλον φυλαξον εμας εντολας και βιωσεις τους δε
εμους λογους ώσπερ κορας ομμάτων περιθου δε αυτους σοις δακτυ-
λοις επιγραφον δε επι το πλατος της καρδιας σου ειπον την σοφίαν
σην αδελφην ειναι την δε φρονησιν γνωριμον περιποιησαι σεαυτω ίνα
σε τηρηση απο γυναικος αλλοτριας και πονηρας εαν σε λογοις τοις

προς χαριν εμβалηται απο γαρ θυριδος εκ του οικου αυτης εις τας πλατειας παρακυπτουσα ον αν ιδη των αφρονων τεκνων νεανιαν ενδε-
η φρενων παραπορευομενον παρα γωνιαν εν διοδοις οικων αυτης και
λαλουντα εν σκοτει εσπερινω ήνικα αν ήσυχια νυχτερινη η και γνο-
φωδης ή δε γυνη συναντα αυτω ειδος εχουσα πορνικον ή ποιει νεων
εξιπτασθαι καρδιας ανεπετρωμενη δε εστιν και ασωτος εν οικω δε
ουχ ήσυχάζουσιν οι ποδες αυτης χρονον γαρ τινα εξω ρεμβεται χρο-
νον δε εν πλατειαις παρα πασαν γωνιαν ενεδρευει ειτα επιλαβομενη
εφιλησεν αυτον αναιδει δε προσωπω προσειπεν αυτω θυσια ειρηνικη
μοι εστιν σημερον αποδιδωμι τας ευχας μου ενεκα τουτου εξηλθον
εις συναντησιν σοι ποθουσα το σον προσωπον ευρηκα σε χειριας
τεταχα την κλινην μου αμφιταποις δε εστρωκα τοις απ αιγυπτου διερ-
ραχκα την κοιτην μου κροκω τον δε οικον μου κινναμωμω ελθε και
απολαυσωμεν φιλιας έως ορθρου δευρο και εγκυλισθωμεν ερωτι ου
γαρ παρεστιν ο ανηρ μου εν οικω πεπορευται δε οδον μακραν ενδε-
σμον αργυριου λαβων εν χειρι αυτου δι ήμερων πολλων επανηξει εις
τον οικον αυτου απεπλανησεν δε αυτον πολλη όμιλια βροχοις τε τοις
απο χειλεων εξωκειλεν αυτον ο δε επηκολουθησεν αυτη κεφωθεις
ώσπερ δε βους επι σφαγην αγεται και ώσπερ κυων επι δεσμους η ως
ελαφος τοξευματι πεπληγως εις το ήπαρ σπενδει δε ώσπερ ορνεον εις
παγίδα ουκ ειδως ότι περι ψυχης τρεχει νυν ουν ήie ακουε μου και
προσεχε ρήμασιν στοματος μου μη εκκλινατω εις τας όδους αυτης
ή καρδια σου πολλους γαρ τρωσασα καταβεβληκεν και αναριθμητοι
εισιν ους πεφονευκεν όδοι άδου ο οικος αυτης καταγουςαι εις τα τα-
μεια του θανατου συ την σοφian κηρυξεις ίνα φρονησις σοι ύπακουση
επι γαρ των ύψηλων ακρων εστιν ανα μεσον δε των τριβων έστηκεν
παρα γαρ πυλαις δυναστων παρεδρευει εν δε εισοδοις ύμνεται ύμας ω
ανθρωποι παρακαλω και προιεμαι εμην φωνην ύιοις ανθρωπων νοησα-
τε ακαχοι πανουργian οι δε απαιδευτοι ενθεσθε καρδιαν εισακουσατε
μου σεμνα γαρ ερω και ανοισω απο χειλεων ορθα ότι αληθειαν με-
λετησει ο φαρυγξ μου εβδελυγμενα δε εναντιον εμου χειλη ψευδη
μετα δικαιοσυνης παντα τα ρήματα του στοματος μου ουδεν εν αυ-
τοις σχολιον ουδε στραγγαλωδες παντα ενωπια τοις συνιουσιν και
ορθα τοις έυρισκουσι γνωσιν λαβετε παιδειαν και μη αργυριον και
γνωσιν ύπερ χρυσιον δεδοκιμασμενον ανθαιρεισθε δε αισθησιν χρυ-
σιου καθαρου κρεισων γαρ σοφια λιθων πολυτελων παν δε τιμιον
ουκ αξιον αυτης εστιν εγω ή σοφια κατεσκηνωσα βουλην και γνωσιν
και εννοιαν εγω επεκαλεσαμην φοβος κυριου μισει αδικian ύβριν τε
και ύπερηφανian και όδους πονηρων μεμισηκα δε εγω διεστραμμενας
όδους κακων εμη βουλη και ασφαλεια εμη φρονησις εμη δε ισχυς δι
εμου βασιλεις βασιλευουσιν και οι δυνασται γραφουσιν δικαιοσυνην
δι εμου μεγιστανες μεγαλυνονται και τυραννοι δι εμου κρατουσι γης
εγω τους εμε φιλουντας αγαπω οι δε εμε ζητουντες έυρησουσιν πλου-
τος και δοξα εμοι ύπαρχει και κτησις πολλων και δικαιοσυνη βελτιον
εμε καρπιζεσθαι ύπερ χρυσιον και λιθον τιμιον τα δε εμα γεννηματα
κρεισσω αργυριου εκλεκτου εν όδοις δικαιοσυνης περιπατω και ανα
μεσον τριβων δικαιωματος αναστρεφομαι ίνα μερισω τοις εμε αγα-
πωσιν ύπαρξιν και τους θησαυρους αυτων εμπλησω αγαθων εαν
αναγγειλω ύμιν τα καθ ήμεραν γινομενα μνημονευσω τα εξ αιωνος α-
ριθμησαι κυριος εκτισεν με αρχην όδων αυτου εις εργα αυτου προ του

αιωνος ευθεμελιωσεν με εν αρχη προ του την γην ποιησαι και προ του τας αβυσσους ποιησαι προ του προελθειν τας πηγας των υδατων προ του ορη εδρασθηναι προ δε παντων βουνων γεννα με κυριος εποηισεν χωρας και οικητους και ακρα οικουμενα της υπ ουρανον ηνικα ητοιμαζεν τον ουρανον συμπαρημην αυτω και οτε αφωριζεν τον εαυτου θρονον επ ανεμων ηνικα ισχυρα εποiei τα ανω νεφη και ως ασφαλεις ετιθει πηγας της υπ ουρανον και ισχυρα εποiei τα θεμελια της γης ημην παρ αυτω αρμοζουσα εγω ημην η προσεχαιρεν καθ ημεραν δε ευφραινομην εν προσωπω αυτου εν παντι καιρω οτε ευφραινετο την οικουμενην συντελεσας και ενευφραινετο εν υιοis ανθρωπων νυν ουν υie ακουε μου μακαριος ανηρ ος εισακουσεται μου και ανθρωπος ος τας εμας οδους φυλαζει αγρυπνων επ εμαis θυραις καθ ημεραν τηρων σταθμους εμων εισοδων αι γαρ εξοδοι μου εξοδοι ζωης και ετοιμαζεται θελησις παρα κυριου οι δε εις εμε αμαρτανοντες ασεβουσιν τας εαυτων ψυχας και οι μισουντες με αγαπωσιν θανατον η σοφια ωκοδομησεν εαυτη οικον και υπηρεισεν στυλους επτα εσφαξεν τα εαυτης θυματα εκερασεν εις κρατηρα τον εαυτης οινον και ητοιμασατο την εαυτης τραπεζαν απεστειλεν τους εαυτης δουλους συγκαλουσας μετα υψηλου κηρυγματος επι κρατηρα λεγουσα ος εστιν αφρων εκκλινατω προς με και τοis ενδεεσι φρενων ειπεν ελθατε φαγετε των εμων αρτων και πιετε οινον ον εκερασα υμιν απολειπετε αφροσυνην και ζησεσθε και ζητησατε φρονησιν ινα βιωσητε και κατορθωσατε εν γνωσει συνεσιν ο παιδευων κακους λημψεται εαυτω ατιμιαν ελεγχων δε τον ασεβη μωμησεται εαυτον μη ελεγχε κακους ινα μη μισωσιν σε ελεγχε σοφον και αγαπησει σε διδου σοφω αφορμην και σοφωτερος εσται γνωριζε δικαιω και προσθησει του δεχεσθαι αρχη σοφιας φοβος κυριου και βουλη αγιων συνεσις το γαρ γνωναι νομον διανοιας εστιν αγαθης τουτω γαρ τω τροπω πολυν ζησεις χρονον και προστεθησεται σοi ετη ζωης σου υie εαν σοφος γενη σεαυτω σοφος εση και τοis πλησιον εαν δε κακος αποβης μονος αναντλησεις κακα ος ερειδεται επι ψευδεσιν ουτος ποιμανει ανεμους ο δ αυτος διωζεται ορνεα πετομενα απελιπεν γαρ οδους του εαυτου αμπελωνος τους δε αξονας του ιδιου γεωργιου πεπλανηται διαπορευεται δε δι ανυδρου ερημου και γην διατεταγμενην εν διψωδεσιν συναγει δε χερσιν ακαρπιαν γυνη αφρων και θρασεια ενδεης ψωμου γινεται η ουκ επισταται ασχυλην εκαθισεν επι θυραις του εαυτης οικου επι διφρου εμφανως εν πλατειαις προσκαλουμενη τους παριοντας και κατευθυνοντας εν ταις οδοis αυτων ος εστιν υμων αφρονεστατος εκκλινατω προς με ενδεεσι δε φρονησεως παρακελευομαι λεγουσα αρτων κρυφίων ηδεως αψασθε και υδατος κλοπης γλυκερου ο δε ουκ οιδεν οτι γηγενεις παρ αυτη ολλυνται και επι πετευρον αδου συναντα αλλα αποπηδησον μη εγχρονησις εν τω τοπω μηδε επιστησης το σον ομμα προς αυτην ουτως γαρ διαβηση υδωρ αλλοτριον και υπερβηση ποταμον αλλοτριον απο δε υδατος αλλοτριου αποσχου και απο πηγης αλλοτριας μη πιης ινα πολυν ζησης χρονον προστεθη δε σοi ετη ζωης υιος σοφος ευφραίνει πατερα υιος δε αφρων λυπη τη μητρι ουκ ωφελησουσιν υησαυροι ανομους δικαιοσυνη δε ρυσεται εκ θανατου ου λιμοκτονησει κυριος ψυχην δικαιαν ζωην δε ασεβων ανατρεψει πενια ανδρα ταπεινοι χειρες δε ανδρειων πλουτιζουσιν υιος πεπαιδευμενος σοφος εσται τω δε αφρονι διακονω χρησεται διεσωθη απο καυματος υιος νοημων ανεμοφθορος δε

γίνεται εν αμητῳ υἱος παρανομος ευλογια κυριου επι κεφαλῃν δικαίου στομα δε ασεβων καλυψει πενθος αωρον μνημη δικαίων μετ εγκωμίων ονομα δε ασεβους σβεννυται σοφος καρδια δεξεται εντολας ὁ δε αστεγος χειλεσιν σχολιαζων ὑποσκελισθησεται ὅς πορευεται ἄπλως πορευεται πεποινθως ὁ δε διαστρεφων τας ὁδους αὐτου γνωσθησεται ὁ εννευων οφθαλμοις μετα δολου συναγει ανδρασι λυπας ὁ δε ελεγχων μετα παρηρησίας ειρηνοποιει πηγη ζωης εν χειρι δικαίου στομα δε ασεβους καλυψει απωλεια μισος εγειρει νεικος παντας δε τους μη φιλονεικουντας καλυπτει φιλια ὅς εκ χειλεων προφερει σοφίαν ῥαβδῳ τυπτει ανδρα ακαρδιον σοφοι κρυψουσιν αισθησιν στομα δε προπετους εγγιζει συντριβη κτησις πλουσιων πολις οχυρα συντριβη δε ασεβων πενια εργα δικαίων ζων ποιει καρποι δε ασεβων ἁμαρτίας ὁδους δικαίας ζωης φυλασσει παιδεία παιδεία δε ανεξελεγκτος πλαναται καλυπτουσιν εχθραν χειλη δικαία οἱ δε εκφεροντες λοιδορίας αφρονεστατοι εισιν εκ πολυλογίας ουκ εκφευξη ἁμαρτίαν φειδομενος δε χειλεων νοημων εση ἀργυρος πεπυρωμενος γλωσσα δικαίου καρδια δε ασεβους εκλειψει χειλη δικαίων επισταται ὑψηλα ὁ δε αφρονες εν ενδεία τελευτωσιν ευλογια κυριου επι κεφαλῃν δικαίου αὕτη πλουτιζει και ου μη προστεθη αὕτη λυπη εν καρδια εν γελῳτι αφρων πρασσει κακα ἡ δε σοφία ανδρι τικτει φρονησιν εν απωλεια ασεβῆς περιφερεται επιθυμία δε δικαίου δεκτη παραπορευομενης καταγιγῶς αφανίζεται ασεβῆς δικαίος δε εκκλινας σωζεται εις τον αἰωνα ὡσπερ ομφοῦ οδοῦσι βλαβερὸν και καπνος ομμοσιν ὁτῶς παρανομία τοις χρωμενοις αὕτην φοβος κυριου προστιθησιν ἡμερας ετη δε ασεβων ολιγωθησεται εγχερονιζει δικαιοι ευφροσυνη ελπις δε ασεβων ολλυται οχυρωμα ὁσιου φοβος κυριου συντριβη δε τοις εργαζομενοις κακα δικαίος τον αἰωνα ουκ ενδῶσει ασεβεις δε ουκ οικησουσιν γην στομα δικαίου αποσταζει σοφίαν γλωσσα δε αδικου εξολεϊται χειλη ανδρων δικαίων αποσταζει χαριτας στομα δε ασεβων αποστρεφεται ζυγοι δολιοι βδελυγμα ενωπιον κυριου σταθμιον δε δικαίον δεκτον αὕτω ὅυ εαν εισελθη ὕβρις εχει και ατιμία στομα δε ταπεινων μελετα σοφίαν αποθανων δικαίος ελιπεν μεταμελον προχειρος δε γίνεται και επιχαρτος ασεβων απωλεια δικαιοσυνη αμωμους ορθοτομει ὁδους ασεβεία δε περιπιπτει αδικία δικαιοσυνη ανδρων ορθων ῥυεται αὐτους τη δε απωλεια αὐτων ἄλίσκονται παρανομοι τελευτησαντος ανδρος δικαίου ουκ ολλυται ελπις το δε καυχημα των ασεβων ολλυται δικαίος εκ θῆρας εκδυνει αντ αὐτου δε παραδιδῶται ὁ ασεβῆς εν στοματι ασεβων παγίς πολιταις αισθησις δε δικαίων ευοδος εν αγαθοις δικαίων κατωρθωσεν πολις στομασιν δε ασεβων κατεσκαφη μυκτηριζει πολιτας ενδεης φρενων ανηρ δε φρονιμος ἡσυχίαν αγει ανηρ διγλωσσος αποκαλυπτει βουλας εν συνεδρίῳ πιστος δε πνοη κρυπτει πραγματα οἷς μη ὑπαρχει κυβερνησις πιπτουσιν ὡσπερ φυλλα σωτηρία δε ὑπαρχει εν πολλῇ βουλή πονηρος κακοποιει ὅταν συμμειξη δικαίῳ μισει δε ἡχον ασφαλείας γυνη ευχαριστος εγειρει ανδρι δοξαν θρονος δε ατιμίας γυνη μισουσα δικαία πλουτου οκνηροι ενδεεις γίνονται οἱ δε ανδρειοι ερειδονται πλουτῳ τη ψυχη αὐτου αγαθον ποιει ανηρ ελεημων εξολλυει δε αὐτου σῶμα ὁ ανελεημων ασεβῆς ποιει εργα αδικα σπερμα δε δικαίων μισθος αληθείας υἱος δικαίος γενναται εις ζῶην διωγμος δε ασεβους εις θανατον βδελυγμα κυρίῳ διεστραμμεναι ὁδοι προσδεκτοι δε αὕτω παντες αμωμοι εν ταις ὁδοις αὐτων χειρι χειρας εμβάλων αδικῶς ουκ

ατιμωρητος εσται ὁ δε σπειρων δικαιοσυνην λημψεται μισθον πιστον ὥσπερ ενωτιον εν ῥινι ὅς ὅτως γυναικι κακοφρονι καλλος επιθυμια δικαιων πασα αγαθη ελπις δε ασεβων απολειται εισιν οἱ τα ιδια σπειροντες πλειονα ποιουσιν εισιν και οἱ συναγοντες ελαττονουνται ψυχη ευλογουμενη πασα ἀπλη ανηρ δε θυμωδης ουκ ευσχημων ὁ συνεχων σιτον ὑπολοιποιο αυτον τοις εθνεσιν ευλογια δε εις κεφαλην του μεταδιδοντος τεκταινομενος αγαθα ζητει χαριν αγαθην εκζητουντα δε κακα καταλημψεται αυτον ὁ πεποιθως επι πλουτω ὅτος πεσειται ὁ δε αντιλαμβανομενος δικαιων ὅτος ανατελει ὁ μη συμπεριφερομενος τω ἑαυτου οικω κληρονομησει ανεμον δουλευσει δε αφρων φρονιμω εκ καρπου δικαιοσυνης φυεται δενδρον ζωης αφαιρουνται δε αωροι ψυχαι παρανομων ει ὁ μεν δικαιος μολις σωζεται ὁ ασεβης και ἁμαρτωλος που φανειται ὁ αγαπων παιδειαν αγαπα αισθησιν ὁ δε μισων ελεγχους αφρων κρεισσων ὁ ἑυρων χαριν παρα κυριω ανηρ δε παρανομος παρασιωπηθησεται ου κατορθωσει ανθρωπος εξ ανομου ἃι δε ῥιζαι των δικαιων ουκ εξαρθησονται γυνη ανδρεια στεφανος τω ανδρι αυτης ὥσπερ δε εν ξυλω σκωληξ ὅτος ανδρα πολλουσιν γυνη κακοποιος λογισμοι δικαιων κριματα κυβερνωσιν δε ασεβεις δολους λογοι ασεβων δολιοι στομα δε ορθων ῥυσεται αυτους ὅυ εαν στραφη ασεβης αφανιζεται οικοι δε δικαιων παραμενουσιν στομα συνετου εγκωμιαζεται ὑπο ανδρος νωθροκαρδιος δε μυκτηριζεται κρεισσων ανηρ εν ατιμια δουλευων ἑαυτω η τιμην ἑαυτω περιτιθεις και προσδεομενος αρτου δικαιος οικτριει ψυχας κτηνων αυτου τα δε σπλαγχνα των ασεβων ανελημενα ὁ εργαζομενος την ἑαυτου γην εμπλησθησεται αρτων οἱ δε διωκοντες ματαια ενδεεις φρενων ὅς εστιν ἡδὺς εν οινων διατριβαις εν τοις ἑαυτου οχυρωμασιν καταλειπει ατιμιαν επιθυμια ασεβων κακαι ἃι δε ῥιζαι των ευσεβων εν οχυρωμασιν δι ἁμαρτιαν χειλεων εμπιπτει εις παγιδας ἁμαρτωλος εκφευγει δε εξ αυτων δικαιος ὁ βλεπων λεια ελεθησεται ὁ δε συναντων εν πυλαις εκθλιπει ψυχας απο καρπων στοματος ψυχη ανδρος πλησθησεται αγαθων ανταποδομα δε χειλεων αυτου δοθησεται αυτω ὁδοι αφρωνων ορθαι ενωπιον αυτων εισακουει δε συμβουλιας σοφος αφρων αυθημερον εξαγγελλει οργην αυτου κρυπτει δε την ἑαυτου ατιμιαν πανουργος επιδεικνυμενην πιστιν απαγγελλει δικαιος ὁ δε μαρτυς των αδικων δολιοι εισιν οἱ λεγοντες τιτρωσκουσιν μαχαира γλωσσαι δε σοφων ιωνται χειλη αληθινα κατορθοι μαρτυριαν μαρτυς δε ταχὺς γλωσσαν εχει αδικον δολος εν καρδια τεκταινομενου κακα οἱ δε βουλομενοι ειρηνην ευφρανθησονται ουκ αρεσει τω δικαιω ουδεν αδικον οἱ δε ασεβεις πλησθησονται κακων βδελυγμα κυριω χειλη ψευδη ὁ δε ποιων πιστεις δεκτος παρ αυτω ανηρ συνετος θρονος αισθησεως καρδια δε αφρωνων συναντησεται αραις χειρ εκλεκτων κρατησει ευχερως δολιοι δε εσονται εις προνομην φοβερὸς λογος καρδιαν ταρασσει ανδρος δικαιου αγγελια δε αγαθη ευφραίνει αυτον επιγνωμων δικαιος ἑαυτου φιλος εσται ἃι δε γνωμαι των ασεβων ανεπεικεις ἁμαρτανοντας καταδιωξεται κακα ἡ δε ὁδος των ασεβων πλανησει αυτους ουκ επιτευξεται δολιος θηρας κτημα δε τιμιον ανηρ καθαρὸς εν ὁδοις δικαιοσυνης ζωη ὁδοι δε μνησικακων εις θανατον ὅιος πανουργος ὑπηκοος πατρι ὅιος δε ανηκοος εν απωλεια απο καρπων δικαιοσυνης φαγεται αγαθος ψυχαι δε παρανομων ολουνται αωροι ὅς φυλασσει το ἑαυτου στομα τηρει την ἑαυτου ψυχην ὁ δε προπετης χειλεσιν πτοησει ἑαυτον εν επιθυμιας

εστιν πας αεργος χειρες δε ανδρειων εν επιμελεια λογον αδικον μισει δικαιος ασεβης δε αισχυνεται και ουχ ἔξει παρρησιαν δικαιοσυνη φυλασσει ακακους τους δε ασεβεις φαυλους ποιει ἁμαρτια εισιν οι πλουτιζοντες ἑαυτους μηδεν εχοντες και εισιν οι ταπεινουντες ἑαυτους εν πολλω πλουτω λυτρον ανδρος ψυχης ο ιδιος πλουτος πτωχος δε ουχ ὑφισταται απειλην φως δικαιοις δια παντος φως δε ασεβων σβεννυται ψυχαι δολαια πλανωνται εν ἁμαρτιαις δικαιοι δε οικτιρουσιν και ελεωσιν κακος μεθ ὑβρεως πρασσει κακα οι δε ἑαυτων επιγνωμονες σοφοι ὑπαρξις επισπουδαζομενη μετα ανομιαις ελασσων γινεται ο δε συναγων ἑαυτω μετ ευσεβειας πληθυνθησεται δικαιος οικτιρει και κιχρα κρεισσων αναρχομενος βοηθων καρδια του επαγγελλομενου και εις ελπιδα αγωντος δενδρον γαρ ζωης επιθυμια αγαθη ος καταφρονει πραγματος καταφρονηθησεται ὑπ αυτου ο δε φοβουμενος εντολην ουτος ὑγιαίνει ὡς δολιω ουδεν εσται αγαθον οικετη δε σοφω ευδοι εσονται πραξεις και κατευθυνθησεται ἡ ὁδος αυτου νομος σοφου πηγη ζωης ο δε ανους ὑπο παγιδος θανειται συνεσις αγαθη διδωσιν χαριν το δε γυνωαι νομον διανοιας εστιν αγαθης ὁδοι δε καταφρονουντων εν απωλεια πας πανουργος πρασσει μετα γνωσεως ο δε αφρων εξεπετασεν ἑαυτου κακιαν βασιλευς θρασυς εμπεσειται εις κακα αγγελος δε πιστος ῥυσεται αυτον πενιαν και ατιμιαν αφαιρειται παιδεια ο δε φυλασσων ελεγχους δοξασθησεται επιθυμια ευσεβων ἡδυνουσιν ψυχην εργα δε ασεβων μακραν απο γνωσεως ο συμπορευομενος σοφοις σοφος εσται ο δε συμπορευομενος αφροσι γνωσθησεται ἁμαρτανοντας καταδιωζεται κακα τους δε δικαιους καταλημψεται αγαθα αγαθος ανηρ κληρονομησει υιους υιων θησαυριζεται δε δικαιοις πλουτος ασεβων δικαιοι ποιησουσιν εν πλουτω ετη πολλα αδικοι δε απολουνται συντομως ος φειδεται της βακτηριας μισει τον υιον αυτου ο δε αγαπων επιμελως παιδευει δικαιος εσθων εμπιπλα την ψυχην αυτου ψυχαι δε ασεβων ενδεεις σοφαι γυναικες ωκοδομησαν οικους ἡ δε αφρων κατεσκαψεν ταις χερσιν αυτης ο πορευομενος ορθως φοβεται τον κυριον ο δε σχολιαζων ταις ὁδοις αυτου ατιμασθησεται εκ στοματος αφρωνων βακτηρια ὑβρεως χειλη δε σοφων φυλασσει αυτους ου μη εισιν βοες φατναι καθαραι ου δε πολλα γεννηματα φανερα βοος ισχυς μαρτυς πιστος ου ψευδεται εκκαιει δε ψευδη μαρτυς αδικος ζητησεις σοφιαν παρα κακοις και ουχ ἑυρησεις αισθησις δε παρα φρονιμοις ευχερης παντα εναντια ανδρι αφρωνι ὅπλα δε αισθησεως χειλη σοφα σοφια πανουργων επιγνωσεται τας ὁδους αυτων ανοια δε αφρωνων εν πλανη οικiai παρανομων οφειλησουσιν καθαρισμον οικiai δε δικαιων δεχται καρδια ανδρος αισθητικη λυπηρα ψυχη αυτου οταν δε ευφραινηται ουκ επιμειγνυται ὑβρει οικiai ασεβων αφανισθησονται σκηνη δε κατορθουντων στησονται εστιν ὁδος ἡ δοκει ορθη ειναι παρα ανθρωποις τα δε τελευταια αυτης ερχεται εις πυθμενα ἁδου εν ευφροσυναις ου προσμειγνυται λυπη τελευταια δε χαρα εις πενθος ερχεται των ἑαυτου ὁδων πλησθησεται θρασυκαρδιος απο δε των διανοημάτων αυτου ανηρ αγαθος ακακος πιστευει παντι λογω πανουργος δε ερχεται εις μετανοιαν σοφος φοβηθεις εξεκλινεν απο κακου ο δε αφρων ἑαυτω πεποιντως μειγνυται ανομω οξυθυμος πρασσει μετα αβουλιας ανηρ δε φρονιμος πολλα ὑποφερει μεριουνται αφρονες κακιαν οι δε πανουργοι κρατησουσιν αισθησεως ολισθησουσιν κακοι εναντι αγαθων και ασεβεις θεραπευσουσιν θυρας δικαιων φιλοι μισησουσιν

φίλους πτωχούς φίλοι δε πλουσιών πολλοί ὁ αἰτιαζών πενήτας ἁμαρ-
τάνει ἐλεῶν δε πτωχούς μακαρίστος πλανώμενοι τεκταινοῦσι κακά
ἐλεῶν δε καὶ ἀληθείαν τεκταινοῦσιν ἀγαθοὶ οὐκ ἐπιστάνται ἐλεῶν καὶ
πίστιν τεκτονες κακῶν ἐλεημοσύναι δε καὶ πιστεῖς παρὰ τεκτοσὶν ἀ-
γαθοῖς ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἐνεστὶν περισσόν ὁ δε ἡδὺς καὶ ἀναλγητός
ἐν ἐνδείᾳ ἐστὶ στεφανὸς σοφῶν πανουργός ἡ δε διατριβὴ ἀφρονῶν
κακῇ ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μαρτυρὸς πιστός ἐκκαίει δε ψευδὴ δό-
λιος ἐν φόβῳ κυρίου ἐλπίς ἰσχύος τοῖς δε τεκνοῖς αὐτοῦ καταλείπει
ἐρεῖσμα προστάγμα κυρίου πηγὴ ζωῆς ποιεῖ δε ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος
θανάτου ἐν πολλῶ ἐθνῇ δόξα βασιλείῳ ἐν δε ἐκλείψει λαοῦ συντρι-
βὴ δυνάστου μακροθυμὸς ἀνὴρ πολὺς ἐν φρονήσει ὁ δε ὀλιγοψυχὸς
ἰσχυρῶς ἀφρῶν πραυθυμὸς ἀνὴρ καρδίας ἱατρός σῆς δε ὀστέων καρ-
δία αἰσθητικὴ ὁ συκοφαντῶν πενήτα παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτὸν
ὁ δε τιμῶν αὐτὸν ἐλεᾷ πτωχὸν ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ἀπωσθήσεται ἀσεβὴς
ὁ δε πεποιθὼς τῇ ἑαυτοῦ ὁσιότητι δίκαιος ἐν καρδίᾳ ἀγαθὴ ἀνδρὸς
σοφία ἐν δε καρδίᾳ ἀφρονῶν οὐ διαγινώσκεται δικαιοσύνη ὕψος ἐθνὸς
ἐλασσονοῦσι δε φυλάς ἁμαρτῖαι δεκτοὶ βασιλεῖς ὑπηρετῆς νοσημῶν τῇ
δε ἑαυτοῦ εὐστροφία ἀφαιρεῖται αἰτίαν ὀργῇ ἀπολλύσιν καὶ φρονι-
μοὺς ἀποκρίσις δε ὑποπιπτοῦσα ἀποστρέφει θυμὸν λόγος δε λυπηρὸς
ἐγείρει ὀργὰς γλώσσα σοφῶν καλὰ ἐπιστάται στομα δε ἀφρονῶν ἀ-
ναγγελεῖ κακά ἐν παντὶ τοπῶ ὀφθαλμοὶ κυρίου σκοπεύουσιν κακοὺς
τε καὶ ἀγαθοὺς ἰασὶς γλώσσης δένδρον ζωῆς ὁ δε συντηρῶν αὐτὴν
πλησθήσεται πνεύματος ἀφρῶν μυκτηρίζει παιδεῖαν πατὴρ ὁ δε φυ-
λάσων ἐντολὰς πανουργότερος ἐν πλεονάζουσῃ δικαιοσύνῃ ἰσχύς
πολλὴ οἱ δε ἀσεβεῖς ὀλοορίζοι ἐκ γῆς ὀλουνται οἰκοὶ δίκαιων ἰσχύς
πολλὴ καρποὶ δε ἀσεβῶν ἀπολούνται χεῖλῃ σοφῶν δεδεταὶ αἰσθήσει
καρδίαι δε ἀφρονῶν οὐκ ἀσφαλεῖς θυσιαι ἀσεβῶν βδελυγμὰ κυρίῳ
εὐχαὶ δε κατευθύνοντων δεκταὶ παρ' αὐτῷ βδελυγμὰ κυρίῳ ὁδοὶ ἀ-
σεβῶν διωκόντας δε δικαιοσύνην ἀγάπα παιδεῖα ἀκαχοῦ γνωρίζεται
ὑπο τῶν παριόντων οἱ δε μισούντες ἐλεγχοὺς τελευτῶσιν ἀσχωρῶς
ἄδης καὶ ἀπώλεια φανερά παρὰ τῷ κυρίῳ πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν
ἀνθρώπων οὐκ ἀγαπήσει ἀπαιδευτὸς τοὺς ἐλεγχόντας αὐτὸν μετὰ δε
σοφῶν οὐχ ὁμίλησει καρδίας ευφραϊνομένης προσώπων θάλλει ἐν δε
λυπαῖς οὐσῆς σκυθρωπάξει καρδία ὀρθὴ ζητεῖ αἰσθήσιν στομα δε ἀ-
παιδευτῶν γινώσεται κακά πάντα τὸν χρόνον ὁ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν
προσδεχόνται κακά οἱ δε ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσιν διὰ παντός κρείστων
μικρὰ μερὶς μετὰ φόβου κυρίου ἡ θῆσαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας
κρείστων ξενισμὸς λαχανῶν πρὸς φιλίαν καὶ χάριν ἡ παραθεσίς μο-
σχῶν μετὰ ἐχθρὰς ἀνὴρ θυμῶδης παρασκευάζει μάχας μακροθυμὸς
δε καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραίνει μακροθυμὸς ἀνὴρ κατασβεσεῖ
κρίσεις ὁ δε ἀσεβὴς ἐγείρει μᾶλλον ὁδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι ἀκαν-
θαῖς αἱ δε τῶν ἀνδρείων τετριμμέναι υἱὸς σοφὸς ευφραίνει πατέρα υἱὸς
δε ἀφρῶν μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ ἀνοήτου τριβοὶ ἐνδεεῖς φρενῶν ἀ-
νὴρ δε φρονιμὸς κατευθύνων πορεύεται ὑπερτιθένται λογισμοὺς οἱ μὴ
τιμῶντες συνέδρια ἐν δε καρδίαις βουλευομένων μένει βουλή οὐ μὴ
ὑπακούσῃ ὁ κακὸς αὐτὴ οὐδε μὴ εἰπῇ καιρίον τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ
ὁδοὶ ζωῆς διανοήματα συνέτου ἵνα ἐκκλινὰς ἐκ τοῦ ἁδου σωθῇ οἰ-
κοὺς ὕβριστων κατασπα κυριὸς ἐστήρισεν δε ὅριον χήρας βδελυγμὰ
κυρίῳ λογισμὸς ἀδίκος ἄγνων δε ῥήσεις σεμναὶ ἐξολλυσιν ἑαυτὸν ὁ
δωρολήμπτης ὁ δε μισῶν δώρων λημψεῖς σωζεται ἐλεημοσύναις καὶ

πιστεσιν αποκαθαιρονται ἁμαρτιαι τω δε φοβῳ κυριου εκκλινει πας απο κακου καρδια δικαιων μελετωσιν πιστεις στομα δε ασεβων αποκρινεται κακα δεχται παρα κυριῳ ὁδοι ανθρωπων δικαιων δια δε αυτων και ὁι εκθῑροι φιλοι γινονται μακραν απεχει ὁ θεος απο ασεβων ευχαις δε δικαιων επακουει κρεισσων ολιγη λημψις μετα δικαιοσυνης η πολλα γεννηματα μετα αδικιας καρδια ανδρος λογιζεσθω δικαια ινα ὑπο του θεου διορθωθῃ τα διαβηματα αυτου θεωρων οφθαλμος καλα ευφραινει καρδιαν φημη δε αγαθῃ παινει οστα ὅς απωθειται παιδειαν μισει ἑαυτον ὁ δε τηρων ελεγχους αγαπα ψυχην αυτου φοβος θεου παιδεια και σοφια και αρχη δοξης αποκριθησεται αυτη παντα τα εργα του ταπεινου φανερα παρα τω θεῳ ὁι δε ασεβεις εν ἡμερα κακη ολουνται ακαθαρτος παρα θεῳ πας ὑψηλοκαρδιος χειρι δε χειρας εμβαλων αδικως ουκ αθωωθησεται αρχη ὁδου αγαθης το ποιειν τα δικαια δεχτα δε παρα θεῳ μαλλον η θυειν θυσιας ὁ ζητων τον κυριον ευρησει γνωσιν μετα δικαιοσυνης ὁι δε ορθως ζητουντες αυτον ευρησουσιν ειρηνην παντα τα εργα του κυριου μετα δικαιοσυνης φυλασσεται δε ὁ ασεβης εις ἡμεραν κακην μαντειον επι χειλεσιν βασιλευς εν δε κρισει ου μη πλανηθῃ το στομα αυτου ῥοπη ζυγου δικαιοσυνη παρα κυριῳ τα δε εργα αυτου σταθμια δικαια βδελυγμα βασιλει ὁ ποιων κακα μετα γαρ δικαιοσυνης ἑτοιμαζεται θρονος αρχης δεχτα βασιλει χειλη δικαια λογους δε ορθους αγαπα θυμος βασιλευς αγγελος θανατου ανηρ δε σοφος εξιλασεται αυτον εν φωτι ζωης υιος βασιλευς ὁι δε προσδεκτοι αυτω ὡσπερ νεφος οψιμον νοσσαι σοφιας ἀιρετωτεραι χρυσιου νοσσαι δε φρονησεως ἀιρετωτεραι ὑπερ αργυριον τριβοι ζωης εκκλινουσιν απο κακων μηκος δε βιου ὁδοι δικαιοσυνης ὁ δεχομενος παιδειαν εν αγαθοις εσται ὁ δε φυλασσων ελεγχους σοφισθησεται ὅς φυλασσει τας ἑαυτου ὁδους τηρει την ἑαυτου ψυχην αγαπων δε ζωην αυτου φεισεται στοματος αυτου προ συντριβης ἡγειται ὕβρις προ δε πτωματος κακοφροσυνη κρεισσων πραυθυμος μετα ταπεινωσεως η ὅς διαιρεται σκυλα μετα ὕβριστων συνετος εν πραγμασιν ευρετης αγαθων πεποιθως δε επι θεῳ μακαριστος τους σοφους και συνετους φαυλους καλουσιν ὁι δε γλυκεις εν λογῳ πλειονα ακουσονται πηγῃ ζωης εννοια τοις κεκτημενοις παιδεια δε αφρωνων κακη καρδια σοφου νοησει τα απο του ιδιου στοματος επι δε χειλεσιν φορεσει επιγνωμοσυνην κηρια μελιτος λογοι καλοι γλυκασμα δε αυτων ιασις ψυχης εισιν ὁδοι δοκουσαι ειναι ορθαι ανδρι τα μεντοι τελευταια αυτων βλεπει εις πυθμενα ἄδου ανηρ εν πονοις πονει ἑαυτω και εκβιαζεται ἑαυτου την απωλειαν ὁ μεντοι σχολιος επι τω ἑαυτου στοματι φορει την απωλειαν ανηρ αφρων ορυσσει ἑαυτω κακα επι δε των ἑαυτου χειλεων θησαυριζει πυρ ανηρ σχολιος διαπεμπεται κακα και λαμπτηρα δολου πυρσευει καχοις και διαχωριζει φιλους ανηρ παρανομος αποπειραται φιλων και απαγει αυτους ὁδους ουκ αγαθας στηριζων οφθαλμους αυτου λογιζεται διεστραμμενα ὀριζει δε τοις χειλεσιν αυτου παντα τα κακα ὁυτος καμινος εστιν κακιας στεφανος καυχησεως γηρας εν δε ὁδοις δικαιοσυνης ευρισκεται κρεισσων ανηρ μακροθυμος ισχυρου ὁ δε κρατων οργης κρεισσων καταλαμβανομενου πολιν εις κολπους επερχεται παντα τοις αδικοις παρα δε κυριου παντα τα δικαια κρεισσων ψωμος μετ ἡδονης εν ειρηνῃ η οικος πληρης πολλων αγαθων και αδικων θυματων μετα μαχης οικετης νοημων κρατησει δεσποτων αφρωνων εν δε αδελφοις διελεεται μερη ὡσπερ δοκιμαζεται εν

καμινω αργυρος και χρυσος οὕτως εκλεκται καρδια παρα κυριω κα-
κος ὑπακουει γλωσσης παρανομων δικαιος δε ου προσεχει χειλεσιν
ψευδεσιν ὁ καταγελων πτωχου παροξυνει τον ποιησαντα αυτον ὁ δε
επιχαιρων απολλυμενω ουκ αθωωθησεται ὁ δε επισπλαγχνιζομενος
ελεηθησεται στεφανος γεροντων τεκνα τεκνων καυχημα δε τεκνων
πατερες αυτων του πιστου ὁλος ὁ κοσμος των χρηματων του δε απι-
στου ουδε οβολος ουχ ἄρμοσει αφρονι χειλη πιστα ουδε δικαιω χειλη
ψευδη μισθος χαριτων ἡ παιδεια τοις χρωμενοις ου δ αν επιστρεψη
ευοδωθησεται ὡς κρυπτει αδικηματα ζητει φιλιαν ὡς δε μισει κρυπτειν
διυστησιν φιλους και οικειους συντριβει απειλη καρδιαν φρονιμου α-
φρων δε μαστιγωθεις ουκ αισθανεται αντιλογιας εγειρει πας κακος
ὁ δε κυριος αγγελον ανελεημονα εκπεμψει αυτω εμπεσειται μεριμνα
ανδρι νοημονι ὁι δε αφρονες διαλογιουνται κακα ὡς αποδιδωσιν κακα
αντι αγαθων ου κινηθησεται κακα εκ του οικου αυτου εξουσιαν δι-
δωσιν λογοις αρχη δικαιοσυνης προηγεται δε της ενδειας στασις και
μαχη ὡς δικαιον κρινει τον αδικον αδικον δε τον δικαιον ακαθαρτος
και βδελυκτος παρα θεω ἵνα τι ὑπηρξεν χρηματα αφρονι κτησασθαι
γαρ σοφian ακαρδιος ου δυνασεται ὡς ὑψηλον ποιει τον ἑαυτου οι-
κον ζητει συντριβην ὁ δε σχολιαζων του μαθειν εμπεσειται εις κακα
εις παντα καιρον φιλος ὑπαρχετω σοι αδελφοι δε εν αναγκαις χρησι-
μοι εστωσαν τουτου γαρ χαριν γεννωνται ανηρ αφρων επικροτει και
επιχαιρει ἑαυτω ὡς και ὁ εγγυωμενος εγγυη τον ἑαυτου φιλον φιλα-
μαρτημων χαιρει μαχαις ὁ δε σκληροκαρδιος ου συναντα αγαθοις ανηρ
ευμεταβολος γλωσση εμπεσειται εις κακα καρδια δε αφρονος οδυνη
τω κεκτημενω αυτην ουκ ευφραινεται πατηρ επι υἱω παιδευτω υἱος δε
φρονιμος ευφραινει μητερα αυτου καρδια ευφραινομενη ευεκτην ποιει
ανδρος δε λυπηρου ξηραινεται τα οστα λαμβανοντος δωρα εν κολπω
αδικως ου κατευοδουνται ὁδοι ασεβης δε εκκλινει ὁδους δικαιοσυνης
προσωπον συνετον ανδρος σοφου ὁι δε οφθαλμοι του αφρονος επ α-
κρα γης οργη πατρι υἱος αφρων και οδυνη τη τεκουση αυτου ζημιουν
ανδρα δικαιον ου καλον ουδε ὁσιον επιβουλευειν δυνασταις δικαιοις
ὡς φειδεται ῥημα προεσθαι σκληρον επιγνωμων μακροθυμος δε ανηρ
φρονιμος ανοητα επερωτησαντι σοφian σοφια λογισθησεται ενεον δε
τις ἑαυτον ποιητας δοξει φρονιμος ειναι προφασεις ζητει ανηρ βου-
λομενος χωριζεσθαι απο φιλων εν παντι δε καιρω επονειδιστος εσται
ου χρεian εχει σοφias ενδεης φρενων μαλλον γαρ αγεται αφροσυνη
ὅταν ελθῃ ασεβης εις βαθος κακων καταφρονει επερχεται δε αυτω
ατιμια και ονειδος ὕδωρ βαθυ λογος εν καρδια ανδρος ποταμος δε α-
ναπηδуй και πηγη ζωης θαυμασαι προσωπον ασεβους ου καλον ουδε
ὁσιον εκκλινειν το δικαιον εν χρισει χειλη αφρονος αγουσιν αυτον εις
κακα το δε στομα αυτου το θῖρασυ θανατον επικαλειται στομα αφρο-
νος συντριβη αυτω τα δε χειλη αυτου παγis τη ψυχη αυτου οκνηρους
καταβαλλει φοβος ψυχαι δε ανδρογυνων πειναςουσιν ὁ μη ιωμενος
ἑαυτον εν τοις εργοις αυτου αδελφος εστιν του λυμαινομενου ἑαυτον
εκ μεγαλωσυνης ισχυος ονομα κυριου αυτω δε προσδραμοντες δικαιοι
ὑψουνται ὑπαρξις πλουσιου ανδρος πολiς οχυρα ἡ δε δοξα αυτης με-
γα επισκιαζει προ συντριβης ὑψουται καρδια ανδρος και προ δοξης
ταπεινουνται ὡς αποκρινεται λογον πριν ακουσαι αφροσυνη αυτω εστιν
και ονειδος θυμον ανδρος πραυνει θεραπων φρονιμος ολιγοψυχον δε
ανδρα τις ὑποισει καρδια φρονιμου κταται αισθησιν ωτα δε σοφων

ζητει εννοιαν δομα ανθρωπου εμπλατνυει αυτον και παρα δυνασταις καθιζανει αυτον δικαιος εαυτου κατηγορος εν πρωτολογια ως δ αν επιβαλη ο αντιδικος ελεγχεται αντιλογιας παυει κληρος εν δε δυνασταις οριζει αδελφος υπο αδελφου βοηθουμενος ως πολις οχυρα και υψηλη ισχυει δε ωςπερ τεθεμελιωμενον βασιλειον απο καρπων στοματος ανηρ πιμπλησιν κοιλιαν αυτου απο δε καρπων χειλεων αυτου εμπλησθησεται θανατος και ζωη εν χειρι γλωσσης οι δε κρατουντες αυτης εδονται τους καρπους αυτης ός έυρεν γυναικα αγαθην έυρεν χαριτας ελαβεν δε παρα θεου ιλαροτητα ός εκβαλλει γυναικα αγαθην εκβαλλει τα αγαθα ό δε κατεχων μοιχαλιδα αφρων και ασεβης αφροσυνη ανδρος λυμαινεται τας όδους αυτου τον δε θεον αιτιαται τη καρδια αυτου πλουτος προστιθησιν φιλους πολλους ό δε πτωχος και απο του ύπαρχοντος φιλου λειπεται μαρτυς ψευδης ουκ ατιμωρητος εσται ό δε εγκαλων αδικως ου διαφευζεται πολλοι θεραπεουσιν προσωπα βασιλεων πας δε ό κακος γινεται ονειδος ανδρι πας ός αδελφον πτωχον μισει και φιλιας μακραν εσται εννοια αγαθη τοις ειδοσιν αυτην εγγιει ανηρ δε φρονιμος έυρησει αυτην ό πολλα κακοποιων τελεσιουργει κακιαν ός δε ερεθιζει λογους ου σωθησεται ό κτωμενος φρονησιν αγαπα εαυτον ός δε φυλασσει φρονησιν έυρησει αγαθα μαρτυς ψευδης ουκ ατιμωρητος εσται ός δ αν εκκαυση κακιαν απολειται ύπ αυτης ου συμφερει αφρονι τρυψη και εαν οικετης αρξηται μεθ ύβρεως δυναστευειν ελεημων ανηρ μακροθυμει το δε καυχημα αυτου επερχεται παρανομιοις βασιλεως απειλη όμοια βρυγμα λεοντος ωςπερ δε δροσος επι χορτω ούτως το ιλαρον αυτου αισχυνη πατρι υιος αφρων και ουχ άγναι ευχαι απο μισθωματος εταιρας οικον και ύπαρξιν μεριζουσιν πατερες παισιν παρα δε θεου άρμοζεται γυνη ανδρι δειλια κατεχει ανδρογυναιον ψυχη δε αεργου πεινασει ός φυλασσει εντολην τηρει την εαυτου ψυχην ό δε καταφρωνων των εαυτου όδων απολειται δανιζει θεω ό ελεων πτωχον κατα δε το δομα αυτου ανταποδωσει αυτω παιδευει υιον σου ούτως γαρ εσται ευελπις εις δε ύβριν μη επαιρου τη ψυχη σου κακοφρων ανηρ πολλα ζημιωθησεται εαν δε λοιμυηται και την ψυχην αυτου προσθησει ακουε υιε παιδειαν πατρος σου ίνα σοφος γενη επ εσχατων σου πολλοι λογισμοι εν καρδια ανδρος ή δε βουλη του κυριου εις τον αιωνα μενει καρπος ανδρι ελεημοσυνη χρεισσων δε πτωχος δικαιος η πλουσιος ψευστης φοβος κυριου εις ζωνη ανδρι ό δε αφοβος αυλισθησεται εν τοποις ου ουκ επισκοπείται γνωσις ό εγκρυπτων εις τον κολπον αυτου χειρας αδικως ουδε τω στοματι ου μη προσαγαγη αυτας λοιμου μαστιγουμενου αφρων πανουργοτερος γινεται εαν δε ελεγχης ανδρα φρονιμον νοησει αισθησιν ό ατιμαζων πατερα και απωθουμενος μητερα αυτου καταισχυνησεται και επονειδιστος εσται υιος απολειπομενος φυλαξαι παιδειαν πατρος μελετησει ρησεις κακας ό εγγυωμενος παιδα αφρονα καθυβριζει δικαιωμα στομα δε ασεβων καταπιεται χρισεις έτοιμαζονται ακολουαστοις μαστιγες και τιμωραι ωμοις αφρωνων ακολουαστον οινος και ύβριστικον μεθη πας δε ό συμμειγνυμενος αυτη ουκ εσται σοφος ου διαφερει απειλη βασιλεως θυμου λεοντος ό δε παροξυνων αυτον άμαρτανει εις την εαυτου ψυχην δοξα ανδρι αποστρεφεσθαι λοιδοριας πας δε αφρων τοιουτοις συμπλεκεται ονειδιζομενος οκνηρος ουκ αισχυνεται ώσαιτως και ό δανιζομενος σιτον εν αμητω ύδωρ βαθυ βουλη εν καρδια ανδρος ανηρ δε φρονιμος εξαντλησει αυτην μεγα ανθρωπος και τιμιον

ανηρ ελεημων ανδρα δε πιστον εργον ευρειν ος αναστρεφεται αμωμος εν δικαιοσυνη μακαριους τους παιδας αυτου καταλειπει οταν βασιλευς δικαιος καθιση επι θρονου ουκ εναντιουται εν οφθαλμοις αυτου παν πονηρον τις καυχησεται αγνην εχειν την καρδιαν η τις παρρησιασεται καθαρως ειναι απο αμαρτιων κακολογουντος πατερα η μητερα σβεσθησεται λαμπτηρ αι δε κοραι των οφθαλμων αυτου οψονται σκοτος μερις επισπουδαζομενη εν πρωτοις εν τοις τελευταιοις ουκ ευλογηθησεται μη ειπης τεισομαι τον εχθρον αλλα υπομεινον τον κυριον ινα σοι βοηθηση σταθμιον μεγα και μικρον και μετρα δισσα ακαθαρτα ενωπιον κυριου και αμφοτερα και ο ποιων αυτα εν τοις επιτηδευμασιν αυτου συμποδισθησεται νεανισκος μετα οσιου και ευθεια η οδος αυτου ους ακουει και οφθαλμος ορα κυριου εργα και αμφοτερα μη αγαπα καταλαλειν ινα μη εξαρθης διανοιζον τους οφθαλμους σου και εμπλησθητι αρτων βδελυγμα κυριω δισσον σταθμιον και ζυγος δολιος ου καλον ενωπιον αυτου παρα κυριου ευθυνηται τα διαβηματα ανδρι θνητος δε πως αν νοησαι τας οδους αυτου παγίς ανδρι ταχυ τι των ιδιων άγιασαι μετα γαρ το ευξασθαι μετανοειν γινεται λιχημητωρ ασεβων βασιλευς σοφος και επιβαλει αυτοις τροχον φως κυριου πνοη ανθρωπων ος ερευνα ταμεια κοιλιας ελεημοσυνη και αληθεια φυλακη βασιλει και περικυκλωσουσιν εν δικαιοσυνη τον θρονον αυτου κοσμος νεανιαις σοφια δοξα δε πρεσβυτερων πολιαι υπωπια και συντριμματα συναντα κακοις πληγαι δε εις ταμεια κοιλιας ωσπερ ορμη υδατος ουτως καρδια βασιλεως εν χειρι θεου ου εαν θελων νευση εκει εκλινεν αυτην πας ανηρ φαίνεται έαυτω δικαιος κατευθυνει δε καρδιας κυριος ποιειν δικαια και αληθευειν αρεστα παρα θεω μαλλον η θυσιων άμια μεγαλοφρων εφ ύβρει θρασυκαρδιος λαμπτηρ δε ασεβων άμαρτια ο ενεργων θησαυρισματα γλωσση ψευδει ματαια διωκει επι παγιδας θανατου ολεθρος ασεβεσιν επιξενωθησεται ου γαρ βουλονται πρασσειν τα δικαια προς τους σχολιους σχολιας οδους αποστελλει ο θεος άγνα γαρ και ορθα τα εργα αυτου κρεισσον οικειν επι γωνιας υπαιθρου η εν κεκονιαμενοις μετα αδικιας και εν οικω κοινω ψυχη ασεβους ουκ ελεηθησεται υπ ουδενος των ανθρωπων ζημιουμενου ακολαστου πανουργότερος γινεται ο ακακος συνιων δε σοφος δεξεται γυνυσιν συνιει δικαιος καρδιας ασεβων και φαυλιζει ασεβεις εν κακοις ος φρασσει τα ωτα του μη επακουσαι ασθενους και αυτος επικαλεσεται και ουκ εσται ο εισακουων δοσις λαθριος ανατρεπει οργας δωρων δε ο φειδομενος θυμον εγειρει ισχυρον ευφροσυνη δικαιων ποιειν κριμα οσιος δε ακαθαρτος παρα κακουργοις ανηρ πλανωμενος εξ οδου δικαιοσυνης εν συναγωγή γιγαντων αναπαυσεται ανηρ ενδεης αγαπα ευφροσυνην φιλων οινον και ελαιον εις πλουτον περικαθαρμα δε δικαιου ανομος κρεισσον οικειν εν γη ερημω η μετα γυναικος μαχιμου και γλωσσωδους και οργίλου θησαυρος επιθυμητος αναπαυσεται επι στοματος σοφου αφρονες δε ανδρες καταπιονται αυτον οδος δικαιοσυνης και ελεημοσυνης ευρησει ζωην και δοξαν πολεις οχυρας επεβη σοφος και καθειλεν το οχυρωμα εφ ω επεποιθεισαν οι ασεβεις ος φυλασσει το στομα αυτου και την γλωσσαν διατηρει εκ θλιψεως την ψυχην αυτου θρασυς και αυθαδης και αλαζων λοιμος καλειται ος δε μνησικακει παρανομος επιθυμιαι οκνηρον αποκτεινουσιν ου γαρ προαιρουνται αι χειρες αυτου ποιειν τι ασεβης επιθυμει ολην την ημεραν επιθυμιας κακας ο δε δικαιος ελεα και οικτιρει αφειδως θυσιαι ασεβων βδελυγμα

κυριω και γαρ παρανομως προσφερουσιν αυτας μαρτυς ψευδης απο-
λειται ανηρ δε ύπηκοος φυλασσομενος λαλησει ασεβης ανηρ αναιδως
ύφισταται προσωπω ό δε ευθης αυτος συνιει τας όδους αυτου ουκ ε-
στιν σοφια ουκ εστιν ανδρεια ουκ εστιν βουλη προς τον ασεβη ήπος
έτοιμαζεται εις ήμεραν πολεμου παρα δε κυριου ή βοηθεια άρετω-
τερον ονομα καλον η πλουτος πολυς ύπερ δε αργυριον και χρυσιον
χαρις αγαθη πλουσιος και πτωχος συνηνητησαν αλληλοις αμφοτερους
δε ό κυριος εποιησεν πανουργος ιδων πονηρον τιμωρουμενον κρα-
ταιως αυτος παιδευεται οι δε αφρονες παρελθοντες εξημιωθησαν γε-
νεα σοφιας φοβος κυριου και πλουτος και δοξα και ζωη τριβολοι και
παγιδες εν όδοις σχολιας ό δε φυλασσω την έαυτου ψυχην αφεζεται
αυτων πλουσιοι πτωχων αρξουσιν και οικεται ιδιοις δεσποταις δανιου-
σιν ό σπειρων φαυλα θερισει κακα πληγην δε εργων αυτου συντελεσει
ανδρα ήλαρον και δοτην ευλογει ό θεος ματαιοτητα δε εργων αυτου
συντελεσει ό ελεων πτωχον αυτος διατραφησεται των γαρ έαυτου αρ-
των εδωκεν τω πτωχω νικην και τιμην περιποιειται ό δωρα δους την
μεντοι ψυχην αφαιρειται των κεκτημενων εκβαλε εκ συνεδριου λοι-
μον και συνεξελευσεται αυτω νεικος όταν γαρ καθιση εν συνεδριω
παντας ατιμαζει αγαπα κυριος όσιας καρδιας δεκτοι δε αυτω παντες
αμωμοι χειλεσιν ποιμαινει βασιλευς οι δε οφθαλμοι κυριου διατηρου-
σιν αισθησιν φαυλιζει δε λογους παρανομος προφασιζεται και λεγει
οκνηρος λεων εν ταις όδοις εν δε ταις πλατειαις φονευται βοθρος βα-
θυς στομα παρανομου ό δε μισηθεις ύπο κυριου εμπεσειται εις αυτον
εισιν όδοι κακαι ενωπιον ανδρος και ουκ αγαπα του αποστρεψαι απ
αυτων αποστρεφειν δε δει απο όδου σχολιας και κακης ανοια εξηπται
καρδιας νεου ραβδος δε και παιδεια μακραν απ αυτου ό συκοφαντων
πενητα πολλα ποιει τα έαυτου διδωσιν δε πλουσιω επ ελασσονι λο-
γοις σοφων παραβαλλε σον ους και ακουε εμον λογον την δε σην
καρδιαν επιστησον ίνα γνωως ότι καλοι εισιν και εαν εμβαλης αυτους
εις την καρδιαν σου ευφρανουσιν σε άμα επι σοις χειλεσιν ίνα σου
γενηται επι κυριον ή ελπις και γνωριση σοι την όδον αυτου και συ
δε απογραψαι αυτα σεαυτω τρισσως εις βουλην και γνωσιν επι το
πλατος της καρδιας σου διδασκω ουν σε αληθη λογον και γνωσιν
αγαθην ύπακουειν του αποκρινεσθαι λογους αληθειας τοις προβαλ-
λομενοις σοι μη αποβιαζου πενητα πτωχος γαρ εστιν και μη ατιμασης
ασθενη εν πυλαις ό γαρ κυριος κρινει αυτου την κρισιν και ρυση σην
ασυλον ψυχην μη ισθι έταιρος ανδρι θυμωδει φιλω δε οργιλω μη συ-
ναυλιζου μηποτε μαθης των όδων αυτου και λαβης βροχους τη ση
ψυχη μη διδου σεαυτον εις εγγυην αισχυνομενος προσωπον εαν γαρ
μη εχης ποθεν αποτεισης λημψονται το στρωμα το ύπο τας πλευρας
σου μη μεταιρε όρια αιωνια ά εθεντο οι πατερες σου όρατικον ανδρα
και οξυν εν τοις εργοις αυτου βασιλευσι δει παρεσταναι και μη παρε-
σταναι ανδρασι νωθροις εαν καθισης δειπνειν επι τραπεζης δυναστων
νοητως νοει τα παρατιθεμενα σοι και επιβαλλε την χειρα σου ειδως
ότι τοιαυτα σε δει παρασκευασαι ει δε απληστοτερος ει μη επιθυμει
των εδεσμάτων αυτου ταυτα γαρ εχεται ζωης ψευδους μη παρεκτεινου
πενης ων πλουσιω τη δε ση εννοια αποσχου εαν επιστησης το σον ομ-
μα προς αυτον ουδαμου φανειται κατεσκευασται γαρ αυτω πτερυγες
ώσπερ αετου και ύποστρεφει εις τον οικον του προεστηκοτος αυτου
μη συνδειπνει ανδρι βασκανω μηδε επιθυμει των βρωμάτων αυτου όν

τροπον γαρ ει τις καταπιει τριχα ουτως εσθιει και πινει μηδε προς σε εισαγαγης αυτον και φαγης τον ψωμον σου μετ αυτου εξεμεσει γαρ αυτον και λυμανειται τους λογους σου τους καλους εις ωτα αφρονος μηδεν λεγε μηποτε μυκτηριση τους συνετους λογους σου μη μεταιτης ορια αιωνια εις δε κτημα ορφανων μη εισελθης ο γαρ λυτρουμενος αυτους κυριος κραταιος εστιν και κρινει την χρισιν αυτων μετα σου δος εις παιδειαν την καρδιαν σου τα δε ωτα σου ετοιμασον λογους αισθησεως μη αποσχη νηπιον παιδευειν οτι εαν παταξης αυτον ραβδω ου μη αποθανη συ μεν γαρ παταξεις αυτον ραβδω την δε ψυχην αυτου εκ θανατου ρυση υιε εαν σοφη γενηται σου η καρδια ευφρανεις και την εμην καρδιαν και ενδιατριψει λογους τα σα χειλη προς τα εμα χειλη εαν ορθα ωσιν μη ζηλουτω η καρδια σου αμαρτωλους αλλα εν φοβω κυριου ισθι ολην την ημεραν εαν γαρ τηρησης αυτα εσται σοι εκγονα η δε ελπις σου ουκ αποστησεται ακουε υιε και σοφος γινου και κατευθυνε εννοιας σης καρδιας μη ισθι οιοποτης μηδε εκτεινου συμβολαις κρεων τε αγορασμοις πας γαρ μεθυσος και πορνοκοπος πυωχευσει και ενδυσεται διερρηγμενα και ρακωδη και υπνωδης ακουε υιε πατρος του γεννησαντος σε και μη καταφρονει οτι γεγηρακεν σου η μητηρ καλως εκτρεφει πατηρ δικαιος επι δε υιω σοφω ευφραίνεται η ψυχη αυτου ευφραινεσθω ο πατηρ και η μητηρ επι σοι και χαιρετω η τεκουσα σε δος μοι υιε σην καρδιαν οι δε σοι οφθαλμοι εμας οδους τηρειτωσαν πιθος γαρ τετρημενος εστιν αλλοτριος οικος και φρεαρ στενον αλλοτριον ουτος γαρ συντομως απολειται και πας παρανομος αναλωθησεται τινη ουαι τινη θορυβος τινη χρισις τινη αηδαια και λεσχαι τινη συντριμματα δια κενης τινος πελειοι οι οφθαλμοι ου των εγχρονιζοντων εν οινοις ου των ιχνευοντων που ποτοι γινονται μη μεθυσκεσθε οινω αλλα ομιλειτε ανθρωποις δικαιοις και ομιλειτε εν περιπατοις εαν γαρ εις τας φιαλας και τα ποτηρια δως τους οφθαλμους σου υστερον περιπατησεις γυμνοτερος υπερου το δε εσχατον ωσπερ υπο οφεως πεπληγως εκτεινεται και ωσπερ υπο κεραστου διαχειται αυτω ο ιος οι οφθαλμοι σου οταν ιδωσιν αλλοτριαν το στομα σου τοτε λαλησει σχολια και κατακειση ωσπερ εν καρδια θαλασσης και ωσπερ κυβερνητης εν πολλω κλυδωνι ερεις δε τυπτουσιν με και ουκ επονεσα και ενεπαιξαν μοι εγω δε ουκ ηδειν ποτε ορθρος εσται ινα ελθων ζητησω μεθ ων συνελευσομαι υιε μη ζηλωσης κακους ανδρας μηδε επιθυμησης ειναι μετ αυτων ψευδη γαρ μελετα η καρδια αυτων και πονους τα χειλη αυτων λαλει μετα σοφιας οικοδομειται οικος και μετα συνεσεως ανορθιουται μετα αισθησεως επιμπλαται ταμεια εκ παντος πλουτου τιμιου και καλου κρεισσων σοφος ισχυρου και ανηρ φρονησιν εχων γεωργιου μεγαλου μετα κυβερνησεως γινεται πολεμος βοηθεια δε μετα καρδιας βουλευτικης σοφια και εννοια αγαθη εν πυλαις σοφων σοφοι ουκ εκκλινουσιν εκ στοματος κυριου αλλα λογιζονται εν συνεδριοις παιδευτοις συναντα θανατος αποθνησκει δε αφρων εν αμαρτιας ακαθαρσια δε ανδρι λοιμω εμμολυνθησεται εν ημερα κακη και εν ημερα θλιψεως εως αν εκλιπη ρυσαι αγομενους εις θανατον και εκπριου κτεινομενους μη φειση εαν δε ειπης ουκ οίδα τουτον γινωσκε οτι κυριος καρδιας παντων γινωσκει και ο πλασας πνοην πασιν αυτος οιδεν παντα ος αποδιδωσιν εχαστω κατα τα εργα αυτου φαγε μελι υιε αγαθον γαρ κηριον ινα γλυκανθη σου ο φαρυγξ ουτως αισθηση σοφian τη ση ψυχη εαν γαρ ευρης εσται καλη η τελευτη σου

και ελπις σε ουκ εγκαταλειψει μη προσαγαγης ασεβη νομη δικαιων μηδε απατηθης χορτασια κοιλιας ἔπτακι γαρ πεσειται ὁ δικαιος και αναστησεται ὁι δε ασεβεις ασθενησουσιν εν κακοις εαν πεση ὁ εχθρος σου μη επιχαρης αυτω εν δε τω ὑποσκελισματι αυτου μη παιρου ὁτι οψεται κυριος και ουκ αρεσει αυτω και αποστρεψει τον θυμον αυτου απ αυτου μη χαιρε επι κακοποιους μηδε ζηλου ἁμαρτωλους ου γαρ μη γενηται εκγονα πονηρων λαμπτηρ δε ασεβων σβεσθησεται φοβου τον θεον ὑιε και βασιλεα και μηθετερω αυτων απεινησης εξαιφνης γαρ τεισονται τους ασεβεις τας δε τιμωριας αμφοτερων τις γνωσεται λογον φυλασσομενος ὑιος απωλειας εκτος εσται δεχομενος δε εδεξατο αυτον μηδεν ψευδος απο γλωσσης βασιλει λεγεσθω και ουδεν ψευδος απο γλωσσης αυτου ου μη εξελθη μαχαιρα γλωσσα βασιλεως και ου σαρκινη ὃς δ αν παραδοθη συντριβησεται εαν γαρ οξυνθη ὁ θυμος αυτου συν νευροις ανθρωπους αναλίσκει και οστα ανθρωπων κατατρωγει και συγκαιει ὡσπερ φλοξ ὡστε αβρωτα ειναι νεορσοις αετων τους εμους λογους ὑιε φοβηθητι και δεξαμενος αυτους μετανοις ταδε λεγει ὁ ανηρ τοις πιστευουσιν θεω και παυομαι αφρονεστατος γαρ ειμι παντων ανθρωπων και φρονησις ανθρωπων ουκ εστιν εν εμοι θεος δεδιδαχεν με σοφιαν και γνωσιν ἁγιων εγνωκα τις ανεβη εις τον ουρανον και κατεβη τις συνηγαγεν ανεμους εν κολπω τις συνεστρεψεν ὕδωρ εν ἱματιω τις εκρατησεν παντων των ακρων της γης τι ονομα αυτω η τι ονομα τοις τεκνοις αυτου ἵνα γνωσ παντες λογοι θεου πεπυρωμενοι ὑπερασπιζει δε αυτος των ευλαβουμενων αυτον μη προσθης τοις λογοις αυτου ἵνα μη ελεγξῃ σε και ψευδης γενη δυο αιτουμαι παρα σου μη αφελῃς μου χαριν προ του αποθανειν με ματαιον λογον και ψευδη μακραν μου ποιησον πλουτον δε και πενιαν μη μοι δως συνταξον δε μοι τα δεοντα και τα αυταρχη ἵνα μη πλησθεις ψευδης γενωμαι και ειπω τις με ὅρα η πενηθεις κλειψω και ομοσω το ονομα του θεου μη παραδως οικητην εις χειρας δεσποτου μηποτε καταρασηται σε και αφανισθης εκγονον κακον πατερα καταραται την δε μητερα ουκ ευλογει εκγονον κακον δικαιον ἑαυτον κρινει την δε εξοδον αυτου ουκ απενιψεν εκγονον κακον ὕψηλους οφθαλμους εχει τοις δε βλεφαροις αυτου επαιρεται εκγονον κακον μαχαιρας τους οδοντας εχει και τας μυλας τομιδας ὡστε αναλίσκειν και κατεσθιειν τους ταπεινους απο της γης και τους πενητας αυτων εξ ανθρωπων ταυτα δε λεγω ὑμιν τοις σοφοις επιγινωσκειν αιδεισθαι προσωπον εν κρισει ου καλον ὁ ειπων τον ασεβη δικαιος εστιν επικαταρατος λαοις εσται και μισητος εις εθνη ὁι δε ελεγχοντες βελτιους φανουνται επ αυτους δε ἡξει ευλογια αγαθη χειλη δε φιλησουσιν αποκρινομενα λογους αγαθους ἐτοιμαζε εις την εξοδον τα εργα σου και παρασκευαζου εις τον αγρον και πορευου κατοπισθεν μου και ανοικοδομησεις τον οικον σου μη ισθι ψευδης μαρτυς επι σον πολιτην μηδε πλατυνου σοις χειλεσιν μη ειπῃς ὃν τροπον εχρησατο μοι χρησομαι αυτω τεισομαι δε αυτον ἃ με ἠδικησεν ὡσπερ γεωργιον ανηρ αφρων και ὡσπερ αμπελων ανθρωπος ενδεης φρενων εαν αφῃς αυτον χερσωθησεται και χορτομανησει ὅλος και γινεται εκλελειμμενος ὁι δε φραγμοι των λιθων αυτου κατασκαπτονται ὕστερον εγω μετενοησα επεβλεψα του εκλεξασθαι παιδειαν ολιγον νυσταζω ολιγον δε καθυπνω ολιγον δε εναγκαλιζομαι χερσιν στηθη εαν δε τουτο ποιῃς ἡξει προπορευομενη ἡ πενια σου και ἡ ενδεια σου ὡσπερ αγαθος

δρομευς τη βδελλη τρεις θυγατερες ησαν αγαπησει αγαπωμεναι και αι τρεις αυται ουκ ενεπιμπλασαν αυτην και η τεταρτη ουκ ηρκεσθη ειπειν ικανον αδης και εως γυναικος και ταρταρος και γη ουκ εμπιπλαμενη υδατος και υδωρ και πυρ ου μη ειπωσιν αρχει οφθαλμον καταγελωντα πατρος και ατιμαζοντα γηρας μητρος εκκοφαισαν αυτον κορακες εκ των φαραγγων και καταφαγοισαν αυτον νεοσσοι αετων τρια δε εστιν αδυνατα μοι νοησαι και το τεταρτον ουκ επιγινωσκω ιχνη αετου πετομενου και οδους οφεως επι πετρας και τριβους νηος ποντοπορουσης και οδους ανδρος εν νεοτητι τοιαυτη οδος γυναικος μοιχαλιδος η οταν πραξη απονιψαμενη ουδεν ψησιν πεπραχεναι αποπον δια τριων σιειται η γη το δε τεταρτον ου δυναται φερειν εαν οικετης βασιλευση και αφρων πλησθη σιτιων και οικετις εαν εκβαλη την εαυτης κυριαν και μισητη γυνη εαν τυχη ανδρος αγαθου τεσσαρα δε εστιν ελαχιστα επι της γης ταυτα δε εστιν σοφωτερα των σοφων οι μυρμηκες ος μη εστιν ισχυς και ετοιμαζονται θερους την τροφην και οι χοιρογρυλλιοι εθνος ουκ ισχυρον οι εποηησαντο εν πετραις τους εαυτων οικους αβασιλευτον εστιν η ακρις και εκστρατευει αφ ενος κελυσματος ευταχτως και καλαβωτης χερσιν ερειδομενος και ευαλωτος ων κατοικει εν οχυρωμασιν βασιλεως τρια δε εστιν α ευοδως πορευεται και το τεταρτον ο καλως διαβαινει σκυμνος λεοντος ισχυροτερος κτηνων ος ουκ αποστρεφεται ουδε καταπτησσει κτηνος και αλεκτωρ εμπεριπατων θηλειαις ευψυχος και τραγος ηγουμενος αιπολιου και βασιλευς δημηγορων εν εθνει εαν προη σεαυτον εις ευφροσυνην και εκτεινης την χειρα σου μετα μαχης ατιμασθηση αμελγε γαλα και εσται βουτυρον εαν δε εκπιεζης μυκτηρας εξελευσεται αιμα εαν δε εξελκης λογους εξελευσονται κρισεις και μαχαι οι εμοι λογοι ειρηνται υπο θεου βασιλεως χρηματισμος ον επαιδευсен η μητηρ αυτου τι τεκνον τηρησεις τι ρησεις θεου πρωτογενες σοι λεγω υιε τι τεκνον εμης κοιλιας τι τεκνον εμων ευχων μη δως γυναιξι σον πλουτον και τον σον νουν και βιον εις υστεροβουλιαν μετα βουλης παντα ποιει μετα βουλης οينوποτει οι δυνασται θυμωδεις εισιν οινον δε μη πινετωσαν ινα μη πιοντες επιλαθωνται της σοφιας και ορθα κριναι ου μη δυνανται τους ασθενεις διδοτε μεθην τοις εν λυπαις και οινον πινειν τοις εν οδυнайς ινα επιλαθωνται της πενιαις και των πονων μη μνησθωσιν ετι ανοιγε σον στομα λογω θεου και κρινε παντας υγιως ανοιγε σον στομα και κρινε δικαιως διακρινε δε πενητα και ασθενη αυται αι παιδεια σαλωμωντος αι αδιακριτοι ας εξεγραψαντο οι φιλοι εξεκιου του βασιλεως της ιουδαιας δοξα θεου κρυπτει λογον δοξα δε βασιλεως τιμα πραγματα ουρανος υψηλος γη δε βαθεια καρδια δε βασιλεως ανεξελεγκτος τυπτε αδοχιμον αργυριον και καθαρισθησεται καθαρων απαν κτεινε ασεβεις εκ προσωπου βασιλεως και κατορθωσει εν δικαιοσυνη ο θρονος αυτου μη αλαζονευου ενωπιον βασιλεως μηδε εν τοποις δυναστων υφιστασο κρεισσον γαρ σοι το ρηθηναι αναβαινε προς με η ταπεινωσαι σε εν προσωπω δυναστου α ειδον οι οφθαλμοι σου λεγε μη προσπιπτε εις μαχην ταχεως ινα μη μεταμεληθης επ εσχατων ηνικα αν σε ονειδιση ο σος φιλος αναχωρει εις τα οπισω μη καταφρονει μη σε ονειδιση μεν ο φιλος η δε μαχη σου και η εχθρα ουκ απεσται αλλ εσται σοι ιση θανατω χαρις και φιλια ελευθεροι ας τηρησον σεαυτω ινα μη επονειδιστος γενη αλλα φυλαξον τας οδους σου ευσυναλλακτως μηλον χρυσουν εν ορμισκω σαρδιου ουτως ειπειν

λογον εις ενωτιον χρυσουν σαρδιον πολυτελες δεδεται λογος σοφος εις ευηκοον ους ωσπερ εξοδος χιονος εν αμητω κατα καυμα ωφελει ούτως αγγελος πιστος τους αποστειλαντας αυτον ψυχας γαρ των αυτω χρωμενων ωφελει ωσπερ ανεμοι και νεφη και υετοι επιφανε-στατοι ούτως οι καυχωμενοι επι δοσει ψευδει εν μακροθυμια ευοδια βασιλευσιν γλωσσα δε μαλακη συντριβει οστα μελι ευρων φαγε το ικανον μηποτε πλησθεις εξεμεσης σπανιον εισαγε σον ποδα προς τον σεαυτου φιλον μηποτε πλησθεις σου μισηση σε ροπαλον και μαχαι-ρα και τοξευμα ακιδωτον ούτως και ανηρ ο καταμαρτυρων του φιλου αυτου μαρτυριαν ψευδη οδους κακου και πους παρανομου ολειται εν ήμερα κακη ωσπερ οξος ελκει ασυμφορον ούτως προσπεσον παθος εν σωματι καρδιαν λυπει ωσπερ σης ίματιω και σκωληξ ξυλω ούτως λυπη ανδρος βλαπτει καρδιαν εαν πεινα ο εχθρος σου τρεφε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακας πυρος σωρευσεις επι την κεφαλην αυτου ο δε κυριος ανταποδωσει σοι αγαθα ανεμος βο-ρεας εξεγειρει νεφη προσωπον δε αναιδες γλωσσαν ερεθιζει κρειττον οικειν επι γωνιας δωματος η μετα γυναικος λοιδορου εν οικια κοινή ωσπερ υδωρ ψυχρον ψυχη διψωση προσηνες ούτως αγγελια αγαθη εκ γης μακροθεν ωσπερ ει τις πηγην φρασσοι και υδατος εξοδον λυ-μαινοιτο ούτως ακοσμον δικαιον πεπτωκεναι ενωπιον ασεβους εσθιειν μελι πολυ ου καλον τιμαν δε χρη λογους ενδοξους ωσπερ πολις τα τειχη καταβεβλημενη και ατειχιστος ούτως ανηρ ος ου μετα βουλης τι πρασσει ωσπερ δροσος εν αμητω και ωσπερ υετος εν θερει ούτως ουκ εστιν αφρονι τιμη ωσπερ ορνεα πεταται και στρουθοι ούτως α-ρα ματαια ουκ επελευσεται ουδενι ωσπερ μαστιξ ίππω και κεντρον ονω ούτως ράβδος εθνει παρανομω μη αποκρινου αφρονι προς την εκεινου αφροσυνην ίνα μη όμοιος γενη αυτω αλλα αποκρινου αφρο-νι κατα την αφροσυνην αυτου ίνα μη φαινεται σοφος παρ έαυτω εκ των έαυτου ποδων ονειδος πιεται ο αποστειλας δι αγγελου αφρονος λογον αφελου πορειαν σκελων και παρομιαν εκ στοματος αφρονων ος αποδεσμευει λιθον εν σφενδονη όμοιος εστιν τω διδοντι αφρο-νι δοξαν ακανθαι φυονται εν χειρι του μεθυσσου δουλεια δε εν χειρι των αφρονων πολλα χειμαζεται πασα σαρξ αφρονων συντριβεται γαρ ή εκστασις αυτων ωσπερ κυων όταν επελθη επι τον έαυτου εμετον και μισητος γενηται ούτως αφρων τη έαυτου κακια αναστρεψας επι την έαυτου άμαρτιαν εστιν αισχυνη επαγουσα άμαρτιαν και εστιν αισχυνη δοξα και χαρις ειδον ανδρα δοξαντα παρ έαυτω σοφον ειναι ελπιδα μεντοι εσχεν μαλλον αφρων αυτου λεγει οκνηρος αποστελ-λομενος εις όδον λεων εν ταις όδοις ωσπερ θυρα στρεφεται επι του στροφιγγος ούτως οκνηρος επι της κλινης αυτου κυρψας οκνηρος την χειρα εν τω κολπω αυτου ου δυνησεται επενεγκειν επι το στομα σοφωτερος έαυτω οκνηρος φαινεται του εν πλησμονη αποκομιζοντος αγγελιαν ωσπερ ο κρατων κερκου κυνος ούτως ο προσεστως αλλο-τριας χρισεως ωσπερ οι ιωμενοι προβαλλουσιν λογους εις ανθρωπους ο δε απαντησας τω λογω πρωτος ύποσκελισθησεται ούτως παντες οι ενεδρευοντες τους έαυτων φιλους όταν δε φωραθωσιν λεγουσιν ότι παιζων επραξα εν πολλοις ξυλοις θαλλει πυρ όπου δε ουκ εστιν διθυ-μος ήσυχαζει μαχη εσχαρα ανθραξιν και ξυλα πυρι ανηρ δε λοιδορος εις ταραχην μαχης λογοι κερκωπων μαλακοι ούτοι δε τυπτουσιν εις ταμεια σπλαγχνων αργυριον διδομενον μετα δολου ωσπερ οστρακον

ήγητεον χειλὴ λεία καρδίαν καλυπτει λυπηραν χεῖλεσιν πάντα επινευει αποκλαιόμενος εχθρος εν δε τη καρδια τεκταινεται δολους εαν σου δεηται ὁ εχθρος μεγάλη τη φωνη μη πεισθης ἑπτα γαρ εισιν πονηριαι εν τη ψυχη αυτου ὁ κρυπτων εχθραν συνιστησιν δολον εκκαλυπτει δε τας ἑαυτου ἁμαρτίας ευγνωστος εν συνεδριοις ὁ ορυσσων βοῦθρον τω πλησιον εμπεσεται εις αυτον ὁ δε κυλιων λιθον εφ ἑαυτον κυλιει γλωσσα ψευδης μισει αληθειαν στομα δε αστεγον ποιει ακαταστασίας μη καυχω τα εις αυριον ου γαρ γινωσκεις τι τεζεται ἡ επιουσα εγκωμιαζεται σε ὁ πελας και μη το σον στομα αλλοτριος και μη τα σα χειλὴ βαρυ λιθος και δυσβαστακτον αμμος οργη δε αφρονος βαρυτερα αμφοτερων ανελεημων θυμος και οξεια οργη αλλ ουδενά ὑφισταται ζηλος κρεισσους ελεγχοι αποκεκαλυμμενοι κρυπτομενης φιλιας αξιοπιστοτερα εστιν τραυματα φιλου ἡ ἔκουσια φιληματα εχθρου ψυχη εν πλησμονη ουσα κηριοις εμπαίζει ψυχη δε ενδееι και τα πικρα γλυκεια φαίνεται ὡσπερ ὅταν ορνειον καταπετασθῇ εκ της ιδίας νοσσίας ὁυτως ανθρωπος δουλουται ὅταν αποξενωθῇ εκ των ιδιων τοπων μυροις και οἰνοις και θυμιαμασιν τερπεται καρδια καταρρηγνυται δε ὑπο συμπτωμάτων ψυχη φιλον σον ἡ φιλον πατρων μη εγκαταλιπης εις δε τον οικον του αδελφου σου μη εισελθης ατυχων κρεισσων φιλος εγγυς ἡ αδελφος μακραν οικων σοφος γινου ὕιε ἵνα ευφρανῇται μου ἡ καρδια και αποστρεψον απο σου επονειδιστους λογους πανουργος κακων επερχομενων απεκρυβῇ αφρονες δε επελθοντες ζημιαν τεισουσιν αφελου το ἱματιον αυτου παρηλθεν γαρ ὕβριστης ὅστις τα αλλοτρια λυμαινεται ὅς αν ευλογῇ φιλον το πρωι μεγάλη τη φωνη καταρωμενου ουδεν διαφερειν δοξει σταγονες εκβαλλουσιν ανθρωπον εν ἡμερα χειμερινη εκ του οικου αυτου ὡσαυτως και γυνὴ λοιδορος εκ του ιδιου οικου βορεας σκληρος ανεμος ονοματι δε επιδεξιος καλειται σιδηρος σιδηρον οξυνει ανηρ δε παροξυνει προσωπον ἑταιρου ὅς φυτευει συκην φαγεται τους καρπους αυτης ὅς δε φυλασσει τον ἑαυτου κυριον τιμηθησεται ὡσπερ ουχ ὁμοια προσωπα προσωποις ὁυτως ουδε αἱ καρδιαι των ανθρωπων ἄδης και απωλεια ουκ εμπιμπλανται ὡσαυτως και οἱ οφθαλμοι των ανθρωπων απληστοι βδελυγμα κυριω στηριζων οφθαλμον και οἱ παιδευτοι ακρατεις γλωσση δοκιμιον αργυρω και χρυσω πυρσους ανηρ δε δοκιμαζεται δια στοματος εγκωμιαζοντων αυτον καρδια ανομου εκζητει κακα καρδια δε ευθης εκζητει γνωσιν εαν μαστιγοις αφρονα εν μεσω συνεδριου ατιμαζων ου μη περιελθης την αφροσυνην αυτου γνωστως επιγνωση ψυχας ποιμνιου σου και επιστησεις καρδιαν σου σαις αγελαις ὅτι ου τον αιωνα ανδρι κρατος και ισχυς ουδε παραδιδωσιν εκ γενεας εις γενεαν επιμελου των εν τω πεδιω χλωρων και κερεις ποαν και συναγε χορτον ορεινον ἵνα εχης προβατα εις ἱματισμον τιμα πεδιον ἵνα ωσιν σοι αρνες ὕιε παρ εμου εχης ῥησεις ισχυρας εις την ζωην σου και εις την ζωην των θεραποντων φευγει ασεβης μηδενος διωκοντος δικαιος δε ὡσπερ λεων πεποιθεν δι ἁμαρτίας ασεβων κρισεις εγειρονται ανηρ δε πανουργος κατασβεσει αυτας ανδρειος εν ασεβειαις συκοφαντει πτωχους ὡσπερ ὕετος λαβρος και ανωφελης ὁυτως οἱ εγκαταλειποντες τον νομον εγκωμιαζουσιν ασεβειαν οἱ δε αγαπωντες τον νομον περιβαλλουσιν ἑαυτοις τειχος ανδρες κακοι ου νοησουσιν κριμα οἱ δε ζητουντες τον κυριον συνησουσιν εν παντι κρεισσων πτωχος πορευομενος εν αληθεια πλουσιου ψευδους φυλασσει νομον υἱος συνετος ὅς δε ποιμαίνει

ασωτιαν ατιμαζει πατερα ο πληθυνων τον πλουτον αυτου μετα των και πλεονασμων των ελεωντι πτωχους συναγει αυτον ο εκκλινων το ους αυτου του μη εισακουσαι νομου και αυτος την προσευχην αυτου εβδελυκται ος πλανα ευθεις εν οδω κακη εις διαφθοραν αυτος εμπεσειται οι δε ανομοι διελευσονται αγαθα και ουκ εισελευσονται εις αυτα σοφος παρ εαυτω ανηρ πλουσιος πενης δε νοημων καταγνωσεται αυτου δια βοηθειαν δικαιων πολλη γινεται δοξα εν δε τοποις ασεβων αλισκονται ανθρωποι ο επικαλυπτων ασεβειαν εαυτου ουκ ευοδωθησεται ο δε εξηγουμενος ελεγχους αγαπηθησεται μακαριος ανηρ ος καταπτησσει παντα δι ευλαβειαν ο δε σκληρος την καρδιαν εμπεσειται κακοις λεων πεινων και λυκος διψων ος τυραννει πτωχος ων εθνους πενιχρου βασιλευς ενδεης προσοδων μεγας συκοφαντης ο δε μισων αδικιαν μακρον χρονον ζησεται ανδρα τον εν αιτια φονου ο εγγυωμενος φυγας εσται και ουκ εν ασφαλεια παιδευε υιον και αγαπησει σε και δωσει κοσμον τη ση ψυχη ου μη υπακουσης εθνει παρανομω ο πορευομενος δικαιως βεβοηθηται ο δε σχολιας οδοις πορευομενος εμπλακησεται ο εργαζομενος την εαυτου γην πλησθησεται αρτων ο δε διωκων σχολην πλησθησεται πενias ανηρ αξιοπιστος πολλα ευλογηθησεται ο δε κακος ουκ ατιμωρητος εσται ος ουκ αισχυνεται προσωπα δικαιων ουκ αγαθος ο τοιουτος ψωμου αρτου αποδωσεται ανδρα σπευδει πλουτειν ανηρ βασκανος και ουκ οιδεν οτι ελεημων κρατησει αυτου ο ελεγχων ανθρωπου οδους χαριτας εξει μαλλον του γλωσσοχαριτουντος ος αποβαλλεται πατερα η μητερα και δοκει μη αμαρτανειν ουτος κοινωνος εστιν ανδρος ασεβους απληστος ανηρ κρινει εικη ος δε πεποιθεν επι κυριον εν επιμελεια εσται ος πεποιθεν θρασεια καρδια ο τοιουτος αφρων ος δε πορευεται σοφια σωθησεται ος διδωσιν πτωχοις ουκ ενδεηθησεται ος δε αποστρεφει τον οφθαλμον αυτου εν πολλη απορια εσται εν τοποις ασεβων στενουσι δικαιοι εν δε τη εκεινων απωλεια πληθυνθησονται δικαιοι κρεισων ανηρ ελεγχων ανδρος σκληροτραχηλου εξαπινης γαρ φλεγομενου αυτου ουκ εστιν ιασις εγκωμιαζομενων δικαιων ευφρανθησονται λαοι αρχοντων δε ασεβων στενουσιν ανδρες ανδρος φιλονυκτος σοφιαν ευφραίνεται πατηρ αυτου ος δε ποιμαίνει πορνas απολει πλουτον βασιλευς δικαιος ανιστησιν χωραν ανηρ δε παρανομος κατασκαπτει ος παρασχευαζεται επι προσωπον του εαυτου φιλου δικτυον περιβαλλει αυτο τοις εαυτου ποσιν αμαρτανοντι ανδρι μεγαλη παγis δικαιος δε εν χαρα και εν ευφροσυνη εσται επισταται δικαιος κρινειν πενιχροις ο δε ασεβης ου συνησει γνωσιν και πτωχω ουχ υπαρχει νους επιγνωμων ανδρες λοιμοι εξεκαυσαν πολιν σοφοι δε απεστρεψαν οργην ανηρ σοφος κρινει εθνη ανηρ δε φαυλος οργιζομενος καταγελαται και ου καταπτησσει ανδρες αιματων μετοχοι μισησουσιν οσιον οι δε ευθεις εκζητησουσιν ψυχην αυτου ολον τον θυμον αυτου εκφερει αφρων σοφος δε ταμιευεται κατα μερος βασιλεως υπακουοντος λογον αδικον παντες οι υπ αυτον παρανομοι δανιστου και χρεοφειλετου αλληλοις συνελθοντων επισκοπην ποιειται αμφοτερων ο κυριος βασιλεως εν αληθεια κρινοντος πτωχους ο θρονος αυτου εις μαρτυριον κατασταθησεται πληgai και ελεγχoi διδοασιν σοφιαν παις δε πλανωμενος αισχυνει γονεις αυτου πολλων οντων ασεβων πολλai γινονται αμαρτιαi οι δε δικαιοι εκεινων πιπτοντων καταφοβοι γινονται παιδευε υιον σου και αναπαυσει σε και δωσει κοσμον τη ψυχη σου ου μη υπαρξη εξηγητης εθνει

παρανομῶ ὁ δὲ φυλάσσω· τον νομον μακαριστος λογοις ου παιδευ-
θησεται οικετης σκληρος εαν γαρ και νοση αλλ ουχ ὑπακουσεται
εαν ιδῆς ἀνδρα ταχυν εν λογοις γινωσκει ὅτι ἐλπίδα εχει μαλλον α-
φρων αυτου ὅς κατασπαταλα εκ παιδος οικετης εσται εσχατον δε
οδυνηθησεται εφ ἑαυτῷ ἀνηρ θυμῶδης ορυσσει νεικος ἀνηρ δε οργι-
λος ἐξωρυξεν ἁμαρτίας ὕβρις ἀνδρα ταπεινοι τους δε ταπεινοφρονας
ερείδει δοξῇ κυριος ὅς μερίζεται κλεπτη μισει την ἑαυτου ψυχην εαν
δε ὅρκου προτεθεντος ακουσαντες μη ἀναγγειλῶσιν φοβηθεντες και
αισχυνθεντες ἀνθρώπους ὑπεσκελισθησαν ὁ δὲ πεποιθῶς ἐπὶ κυριον
ευφρανθησεται ἀσβεστια ἀνδρὶ δίδωσιν σφάλμα ὅς δε πεποιθεν ἐπὶ τῷ
δεσποτῇ σωθησεται πολλοι θεραπεουσιν προσῶπα ἡγουμενων πα-
ρα δε κυριου γινεται τὸ δικαιον ἀνδρὶ βδελυγμα δικαιοις ἀνηρ ἀδικος
βδελυγμα δε ἀνομῶ κατευθυνουσα ὁδὸς γυναῖκα ἀνδρείαν τις ἐυρη-
σει τιμιωτερα δε εστιν λιθῶν πολυτελῶν ἢ τοιαυτῇ θάρσει ἐπὶ αὐτῇ
ἢ καρδία του ἀνδρος αὐτῆς ἢ τοιαυτῇ καλῶν σκυλῶν ουκ ἀπορησει
ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ πάντα τον βιον μηρυομενῇ ἐρία και λινον
ἐποίησεν ευχρηστον ταις χερσιν αὐτῆς ἐγενετο ὥσει ναὺς ἐμπορευο-
μενῇ μακροθεν συναγεῖ δε αὐτῇ τον βιον και ἀνίσταται εκ νυκτῶν
και ἐδωκεν βρώματα τῷ οἰκῷ και ἐργὰ ταις θεραπείαις θεωρησασα
γεωργιον ἐπρίατο ἀπο δε καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεψυτευσεν κτή-
μα ἀναζωσαμενῇ ἰσχυρῶς την ὄσφυν αὐτῆς ἤρτισεν τους βραχιονας
αὐτῆς εἰς ἐργον ἐγευσατο ὅτι καλὸν εστιν τὸ ἐργάζεσθαι και ουκ
ἀποσβεννυται ὅλην την νυκτὰ ὁ λυχνὸς αὐτῆς τους πηχεῖς αὐτῆς ἐ-
κτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα τὰς δε χεῖρας αὐτῆς ερείδει εἰς ἀτρακτον
χεῖρας δε αὐτῆς διηνοῖξεν πενήτι καρπὸν δε ἐξετείνειν πτωχῷ ου φρο-
ντίζει των ἐν οἰκῷ ὁ ἀνηρ αὐτῆς ὅταν που χρονίζῃ πάντες γὰρ οἱ
παρ αὐτῆς ἐνδιδυσκονται δισσας χλαίνας ἐποίησεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἐκ
δε βυσσοῦ και πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα περιβλεπτος δε γινεται ἐν
πυλαῖς ὁ ἀνηρ αὐτῆς ἡνίκα ἀν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ των γεροντῶν
κατοικῶν τῆς γῆς σινδονας ἐποίησεν και ἀπέδοτο περιζώματα δε τοῖς
χαναναίοις στομα αὐτῆς διηνοῖξεν προσεχοντως και ἐννομῶς και τα-
ξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσει αὐτῆς ἰσχύν και εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο και
ευφρανθῇ ἐν ἡμέραις ἐσχαταῖς στεγναῖ διατριβαῖ οἰκῶν αὐτῆς σῖτα δε
οκνηρὰ ουκ ἐφάγεν τὸ στομα δε ἀνοίγει σοφῶς και νομοθεσμῶς ἢ δε
ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνεστῆσεν τὰ τέκνα αὐτῆς και ἐπλουτήσαν και ὁ
ἀνηρ αὐτῆς ἠνέσεν αὐτὴν πολλὰ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλούτον πολ-
λὰ ἐποίησαν δυνατὰ συ δε ὑπερκεῖσαι και ὑπερῆρας πασας ψευδεῖς
ἀρεσκειαι και ματαῖον κάλλος γυναῖκος γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται
φοβὸν δε κυρίου αὐτῇ ἀνείτω δότε αὐτὴ ἀπο καρπῶν χειρῶν αὐτῆς
και ἀνείσθῃ ἐν πυλαῖς ὁ ἀνηρ αὐτῆς

ῥήματα ἐκκλησιαστοῦ υἱοῦ δαυὶδ βασιλεὺς ἰσραὴλ ἐν ἱερουσαλὴμ
ματαιοτῆς ματαιοτήτων εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστὴς ματαιοτῆς ματαιοτήτων
τὰ πάντα ματαιοτῆς τις περισσεια τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μοχθῶ αυτου
ὧ μοχθεῖ ὑπὸ τον ἥλιον γενεα πορευεται και γενεα ἐρχεται και ἡ γῆ
εἰς τον αἰῶνα ἐστήκεν και ἀνατέλλει ὁ ἥλιος και δύνει ὁ ἥλιος και εἰς
τον τοπον αυτου ἔλκει ἀνατέλλων αὐτὸς ἐκεῖ πορευεται πρὸς νοτον
και κυκλὸς πρὸς βορρὰν κυκλὸς κυκλῶν πορευεται τὸ πνεῦμα και ἐπὶ
κυκλῶς αυτου ἐπιστρεφει τὸ πνεῦμα πάντες οἱ χεῖμαρροι πορευονται
εἰς την θάλασσαν και ἡ θάλασσα ουκ εσται ἐμπιμπλαμενῇ εἰς τοπον
οὗ οἱ χεῖμαρροι πορευονται ἐκεῖ αὐτοὶ ἐπιστρεφουσιν του πορευθῇ-

ναι παντες οι λογοι εγκοποι ου δυνησεται ανηρ του λαλειν και ουκ εμπλησθησεται οφθαλμος του οραν και ου πληρωθησεται ους απο ακροασεως τι το γεγονος αυτο το γενησομενον και τι το πεποιημενον αυτο το ποιηθησομενον και ουκ εστιν παν προσφατον υπο τον ηλιον ος λαλησει και ερει ιδε τουτο καινον εστιν ηδη γεγονεν εν τοις αιωσιν τοις γενομενοις απο εμπροσθεν ημων ουκ εστιν μνημη τοις πρωτοις και γε τοις εσχαιτοις γενομενοις ουκ εσται αυτοις μνημη μετα των γενησομενων εις την εσχατην εγω εκκλησιαστης εγενομην βασιλευς επι ισραηλ εν ιερουσαλημ και εδωκα την καρδιαν μου του εκζητησαι και του κατασκεψασθαι εν τη σοφια περι παντων των γινομενων υπο τον ουρανον οτι περισπασμον πονηρον εδωκεν ο θεος τοις υιοις του ανθρωπου του περισπασθαι εν αυτω ειδον συν παντα τα ποιηματα τα πεποιημενα υπο τον ηλιον και ιδου τα παντα ματαιιοτης και προαιρεσις πνευματος διεστραμμενον ου δυνησεται του επικοσμηθηναι και υστερημα ου δυνησεται του αριθμηθηναι ελαλησα εγω εν καρδια μου τω λεγειν εγω ιδου εμεγαλυνθην και προσεθηκα σοφian επι πασιν δι εγενοντο εμπροσθεν μου εν ιερουσαλημ και καρδια μου ειδεν πολλα σοφian και γνωσιν και εδωκα καρδιαν μου του γνωναι σοφian και γνωσιν παραβολας και επιστημην εγνων οτι και γε τουτ εστιν προαιρεσις πνευματος οτι εν πληθει σοφias πληθος γνωσεως και ο προστιθεις γνωσιν προσθησει αλγημα ειπον εγω εν καρδια μου δευρο δη πειρασω σε εν ευφροσυνη και ιδε εν αγαθω και ιδου και γε τουτο ματαιιοτης τω γελωτι ειπα περιφοραν και τη ευφροσυνη τι τουτο ποιεις κατεσκεψαμην εν καρδια μου του ελκυσαι εις οινον την σαρκα μου και καρδια μου ωδηγησεν εν σοφια και του κρατησαι επ αφροσυνη εως ου ιδω ποιον το αγαθον τοις υιοις του ανθρωπου ο ποιησουσιν υπο τον ηλιον αριθμον ημερων ζωης αυτων εμεγαλυνα ποιημα μου ωκοδομησα μοι οικους εφυτευσα μοι αμπελωνας εποησα μοι κηπους και παραδεισους και εφυτευσα εν αυτοις ξυλον παν καρπου εποησα μοι κολυμβηθρας υδατων του ποτισαι απ αυτων δρυμον βλαστωντα ξυλα εκτησαμην δουλους και παιδισκας και οικογενεις εγενοντο μοι και γε κτησις βουκολιου και ποιμνιου πολλη εγενετο μοι υπερ παντας τους γενομενους εμπροσθεν μου εν ιερουσαλημ συνηγαγον μοι και γε αργυριον και χρυσιον και περιουσιασμούς βασιλεων και των χωρων εποησα μοι αδοντας και αδουσας και εντρυφηματα υιων του ανθρωπου οινοχοον και οινοχοας και εμεγαλυνθην και προσεθηκα παρα παντας τους γενομενους εμπροσθεν μου εν ιερουσαλημ και γε σοφια μου εσταθη μοι και παν ο ητησαν οι οφθαλμοι μου ουχ υφειλον απ αυτων ουκ απεκαλωσα την καρδιαν μου απο πασης ευφροσυνης οτι καρδια μου ευφρανθη εν παντι μοχθω μου και τουτο εγενετο μερις μου απο παντος μοχθου μου και επεβλεψα εγω εν πασιν ποιημασιν μου οis εποησαν αι χειρες μου και εν μοχθω ω εμοχθησα του ποιειν και ιδου τα παντα ματαιιοτης και προαιρεσις πνευματος και ουκ εστιν περισσεια υπο τον ηλιον και επεβλεψα εγω του ιδειν σοφian και περιφοραν και αφροσυνην οτι τις ο ανθρωπος ος επελευσεται οπισω της βουλης τα οσα εποησεν αυτην και ειδον εγω οτι εστιν περισσεια τη σοφια υπερ την αφροσυνην ως περισσεια του φωτος υπερ το σκοτος του σοφου οι οφθαλμοι αυτου εν κεφαλη αυτου και ο αφρων εν σκοτει πορευεται και εγνων και γε εγω οτι συναντημα εν συναντησεται τοις πασιν αυτοις και ειπα εγω εν καρδια μου ως συναντημα

του αφρονος και γε εμοι συναντησεται μοι και ινα τι εσοφισαμην εγω
τοτε περισσον ελαλησα εν καρδια μου διοτι αφρων εκ περισσευματος
λαλει οτι και γε τουτο ματαιοτης οτι ουκ εστιν μνημη του σοφου
μετα του αφρονος εις αιωνα καθοτι ηδη αι ημεραι αι ερχομεναι τα
παντα επελησθη και πως αποθανειται ο σοφος μετα του αφρονος και
εμισησα συν την ζωην οτι πονηρον επ εμε το ποιημα το πεποιημενον
υπο τον ηλιον οτι τα παντα ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος και
εμισησα εγω συν παντα μοχθον μου ον εγω μοχθω υπο τον ηλιον
οτι αφιω αυτον τω ανθρωπω τω γινομενω μετ εμε και τις οιδεν ει
σοφος εσται η αφρων και εξουσιαζεται εν παντι μοχθω μου ω εμο-
χθησα και ω εσοφισαμην υπο τον ηλιον και γε τουτο ματαιοτης και
επεστρεψα εγω του αποταξασθαι τη καρδια μου επι παντι τω μοχθω
ω εμοχθησα υπο τον ηλιον οτι εστιν ανθρωπος ου μοχθος αυτου εν
σοφια και εν γνωσει και εν ανδρεια και ανθρωπος ος ουκ εμοχθησεν
εν αυτω δωσει αυτω μεριδα αυτου και γε τουτο ματαιοτης και πονη-
ρια μεγαλη οτι τι γινεται τω ανθρωπω εν παντι μοχθω αυτου και εν
προαιρεσει καρδιας αυτου ω αυτος μοχθει υπο τον ηλιον οτι πασαι
αι ημεραι αυτου αλγηματων και θυμου περισπασμος αυτου και γε εν
νυκτι ου κοιμαται η καρδια αυτου και γε τουτο ματαιοτης εστιν ουκ
εστιν αγαθον εν ανθρωπω ο φαγεται και ο πιεται και ο δειξει τη ψυχη
αυτου αγαθον εν μοχθω αυτου και γε τουτο ειδον εγω οτι απο χειρος
του θεου εστιν οτι τις φαγεται και τις φεισεται παρεξ αυτου οτι τω
ανθρωπω τω αγαθω προ προσωπου αυτου εδωκεν σοφian και γνωσιν
και ευφροσυνην και τω αμαρτανοντι εδωκεν περισπασμον του προ-
σθειναι και του συναγαγειν του δουναι τω αγαθω προ προσωπου του
θεου οτι και γε τουτο ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος τοις πασιν
χρονος και καιρος τω παντι πραγματι υπο τον ουρανον καιρος του
τεκειν και καιρος του αποθανειν καιρος του φυτευσαι και καιρος του
εκτιλαι πεφυτευμενον καιρος του αποκτειναι και καιρος του ιασασθαι
καιρος του καθελιν και καιρος του οικοδομησαι καιρος του κλαυσαι
και καιρος του γελασαι καιρος του κοψασθαι και καιρος του ορχη-
σασθαι καιρος του βαλειν λιθους και καιρος του συναγαγειν λιθους
καιρος του περιλαβειν και καιρος του μακρυνθηναι απο περιλημψεως
καιρος του ζητησαι και καιρος του απολεσαι καιρος του φυλαξαι και
καιρος του εκβαλειν καιρος του ρηξαι και καιρος του ραιψαι καιρος
του σιγαν και καιρος του λαλειν καιρος του φιλησαι και καιρος του
μισησαι καιρος πολεμου και καιρος ειρηνης τις περισσεια του ποιου-
ντος εν οis αυτος μοχθει ειδον συν τον περισπασμον ον εδωκεν ο
θεος τοις υιοis του ανθρωπου του περισπασθαι εν αυτω συν τα παντα
εποιησεν καλα εν καιρω αυτου και γε συν τον αιωνα εδωκεν εν καρδια
αυτων οπως μη ευρη ο ανθρωπος το ποιημα ο εποιησεν ο θεος απ
αρχης και μεχρι τελους εγνων οτι ουκ εστιν αγαθον εν αυτοis ει μη
του ευφρανθηναι και του ποιειν αγαθον εν ζωη αυτου και γε πας ο
ανθρωπος ος φαγεται και πιεται και ιδη αγαθον εν παντι μοχθω αυτου
δομα θεου εστιν εγνων οτι παντα οσα εποιησεν ο θεος αυτα εσται
εις τον αιωνα επ αυτω ουκ εστιν προσθειναι και απ αυτου ουκ εστιν
αφελειν και ο θεος εποιησεν ινα φοβηθωσιν απο προσωπου αυτου το
γενομενον ηδη εστιν και οσα του γινεσθαι ηδη γεγονεν και ο θεος
ζητησει τον διωκομενον και ετι ειδον υπο τον ηλιον τοπον της χρι-
σεως εκει ο ασεβης και τοπον του δικαιου εκει ο ασεβης ειπα εγω εν

καρδια μου συν τον δικαιον και συν τον ασεβη κρινει ὁ θεος ὅτι καιρος τω παντι πραγματι και επι παντι τω ποιηματι εκει ειπα εγω εν καρδια μου περι λαλιας ὑμων του ανθρωπου ὅτι διακρινει αυτους ὁ θεος και του δειξαι ὅτι αυτοι κτηνη εισιν και γε αυτοις ὅτι συναντημα ὑμων του ανθρωπου και συναντημα του κτηνους συναντημα ἐν αυτοις ὡς ὁ θανατος τουτου ὁυτως ὁ θανατος τουτου και πνευμα ἐν τοις πασιν και τι επερισσευσεν ὁ ανθρωπος παρα το κτηνος ουδεν ὅτι τα παντα ματαιοτης τα παντα πορευεται εις τοπον ἕνα τα παντα εγενετο απο του χοος και τα παντα επιστρεφει εις τον χουν και τις οιδεν πνευμα ὑμων του ανθρωπου ει αναβαινει αυτο εις ανω και πνευμα του κτηνους ει καταβαινει αυτο κατω εις γην και ειδον ὅτι ουκ εστιν αγαθον ει μη ὁ ευφρανθησεται ὁ ανθρωπος εν ποιημασιν αυτου ὅτι αυτο μερις αυτου ὅτι τις αξει αυτον του ιδειν εν ὧ εαν γενηται μετ αυτον και επεστρεψα εγω και ειδον συν πασας τας συκοφαντίας τας γινομενας ὑπο τον ἥλιον και ιδου δακρυον των συκοφαντουμενων και ουκ εστιν αυτοις παρακαλων και απο χειρος συκοφαντουντων αυτους ισχυς και ουκ εστιν αυτοις παρακαλων και επηνεσα εγω συν τους τεθνηκοτας τους ηδη αποθανοντας ὑπερ τους ζωντας ὅσοι αυτον ζωσιν ἕως του νυν και αγαθος ὑπερ τους δυο τουτους ὅστις ουπω εγενετο ὅς ουκ ειδεν συν το ποιημα το πονηρον το πεποιημενον ὑπο τον ἥλιον και ειδον εγω συν παντα τον μοχθον και συν πασαν ανδρειαν του ποιηματος ὅτι αυτο ζηλος ανδρος απο του ἑταιρου αυτου και γε τουτο ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος ὁ αφρων περιελαβεν τας χειρας αυτου και εφαγεν τας σαρκας αυτου αγαθον πληρωμα δρακος αναπαυσεως ὑπερ πληρωμα δυο δρακων μοχθου και προαιρεσεως πνευματος και επεστρεψα εγω και ειδον ματαιιοτητα ὑπο τον ἥλιον εστιν ἕίς και ουκ εστιν δευτερος και γε ὕιος και αδελφος ουκ εστιν αυτω και ουκ εστιν περασμος τω παντι μοχθῳ αυτου και γε οφθαλμος αυτου ουκ εμιπιλαται πλουτου και τινη εγω μοχθῳ και στερισκω την ψυχην μου απο αγαθωσυνης και γε τουτο ματαιοτης και περισπασμος πονηρος εστιν αγαθοι ὁι δυο ὑπερ τον ἕνα ὁίς εστιν αυτοις μισθος αγαθος εν μοχθῳ αυτων ὅτι εαν πεσωσιν ὁ ἕίς εγερει τον μετοχον αυτου και ουαι αυτω τῷ ἑνι ὅταν πεση και μη ἡ δευτερος του εγειραι αυτον και γε εαν κοιμηθωσιν δυο και θερμη αυτοις και ὁ ἕίς πως θερμανθη και εαν επικραταιωθη ὁ ἕίς ὁι δυο στησονται κατεναντι αυτου και το σπαρτιον το εντριτον ου ταχεως απορραγησεται αγαθος παις πενης και σοφος ὑπερ βασιλεα πρεσβυτερον και αφρονα ὅς ουκ εγνω του προσεχειν ἐτι ὅτι ἐξ οικου των δεσμιων εξελευσεται του βασιλευσαι ὅτι και γε εν βασιλεια αυτου εγεννηθη πενης ειδον συν παντας τους ζωντας τους περιπατουντας ὑπο τον ἥλιον μετα του νεανισκου του δευτερου ὅς στησεται αντ αυτου ουκ εστιν περασμος τω παντι λαῳ τοις πασιν ὅσοι εγενοντο εμπροσθεν αυτων και γε ὁι εσχατοι ουκ ευφρανθησονται εν αυτω ὅτι και γε τουτο ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος φυλαξον ποδα σου εν ὧ εαν πορευη εις οικον του θεου και εγγυς του ακουειν ὑπερ δομα των αφρωνων θυσια σου ὅτι ουκ εισιν ειδοτες του ποιησαι κακον μη σπευδε επι στοματι σου και καρδια σου μη ταχυνατω του εξενεγκαι λογον προ προσωπου του θεου ὅτι ὁ θεος εν τῷ ουρανῳ και συ επι της γης επι τουτω εστωσαν ὁι λογοι σου ολιγοι ὅτι παραγινεται ενυπνιον εν πληθει περισπασμου και φωνη αφρονος εν πληθει λογων καθως αν ευξη ευχην τῷ θεῳ μη

χρονισής του αποδουναυ αυτην ότν ουκ εσνν θελνμα εν αφροσν συν όσα εαν ευξη αποδος αγαθον το μη ευξασθα ν σε η το ευξασθα ν σε και μη αποδουναυ μη δως το στομα σου του εξαμαρτησαι την σαρκα σου και μη ενπης προ προσωπου του θεου ότν αγνονα εσνν ννα μη οργνσθη ό θεος επν φωνη σου και νναφννερν τα ποηνματα χερων σου ότν εν πληθει ενυπνων και ματανοτητες και λογοι πολλοι ότν συν τον θεον φοβου εαν συκοφανναν πεννητος και άρπαγην κρνματος και ννακονσννης νδης εν χωρα μη θναυμασης επν τω πραγμату ότν ύψηλος επανω ύψηλου φυλαξά και ύψηλοι επ αυτους και περנסσενα γης εν παντν εσνν βασνλεως του αγρου ννργασμενου αγαπων αργυρνον ου πλησθησεται αργυρνου και τνς ηγαπησεν εν πληθει αυτων γεννημα και γε τουτο ματανοτης εν πληθει της αγαθωσννης επληθυνθησαν εσθοντες αυτην και τν ανδρενα τω παρ αυτης ότν αλλ η του όραν οφθαλμοις αυτου γλυκυς ύπνος του δουλου εν ολνγον και εν πολυ φαγεται και τω εμπλησθεντν του πλουτησαι ουκ εσνν αφων αυτον του ύπνωσαι εσνν αρρωσντα ην ννδον ύπο τον ήλνον πλουτον φυλασσομενον τω παρ αυτου ενς κακναν αυτου και απολνεται ό πλουτος εκνενος εν περנסπασνω πονηρω και εγεννησεν ύον και ουκ εσνν εν χερν αυτου ουδεν καθως εξηλθεν απο γαστρος μητρος αυτου γυμνος επνστρεψν του πορευθηνα ν ως ήκει και ουδεν ου λημψεται εν μοχθω αυτου ννα πορευθη εν χερν αυτου και γε τουτο πονηρα αρρωσντα ώσπερ γαρ παρεγενετο όυτως και απελευσεται και τνς περנסσενα αυτω ή μοχθνν ενς ανεμον και γε πασαι ά νμερνα αυτου εν σκotte και πεννθνν και θυμω πολλω και αρρωσντα και χολω νδου ό ννδον εγω αγαθον ό εσνν καλον του φαγννν και του πνννν και του ννδνν αγαθωσννην εν παντν μοχθω αυτου ώ εαν μοχθη ύπο τον ήλνον αριθμον ημερων ζωης αυτου ών εδωκεν αυτω ό θεος ότν αυτο μερνς αυτου και γε πας ό ανθρωπος ώ εδωκεν αυτω ό θεος πλουτον και ύπαρχοντα και εξουσνασεν αυτον του φαγννν απ αυτου και του λαβννν το μερος αυτου και του ευφρανθηνα εν μοχθω αυτου τουτο δομα θεου εσνν ότν ου πολλα μνησθησεται τας ημερας της ζωης αυτου ότν ό θεος περנסπα αυτον εν ευφροσννη καρδνας αυτου εσνν πονηρνα ην ννδον ύπο τον ήλνον και πολλη εσνν επν τον ανθρωπον ανηρ ώ δωσνν αυτω ό θεος πλουτον και ύπαρχοντα και δοξαν και ουκ εσνν ύστερων τη ψυχη αυτου απο παντων ών επνθυμνρη και ουκ εξουσνασνν αυτω ό θεος του φαγννν απ αυτου ότν ανηρ ξενος φαγεται αυτον τουτο ματανοτης και αρρωσντα πονηρα εσνν εαν γεννηση ανηρ έκατον και ετη πολλα ζησεται και πληθος ό τν εσοντα νμερνα ετων αυτου και ψυχη αυτου ουκ εμπλησθησεται απο της αγαθωσννης και γε ταφη ουκ εγενετο αυτω ενπα αγαθον ύπερ αυτον το εκτρωμα ότν εν ματανοτητν ηλθεν και εν σκotte πορευεται και εν σκotte ονομα αυτου καλυφθησεται και γε ήλνον ουκ ννδεν και ουκ εγνω αναπαυσνς τουτω ύπερ τουτον και εν εξησεν χνλνων ετων καθοδους και αγαθωσννην ουκ ννδεν μη ουκ ενς τοπον ένα τα παντα πορευεται πας μοχθος του ανθρωπου ενς στομα αυτου και γε ή ψυχη ου πληρωθησεται ότν τνς περנסσενα τω σοφω ύπερ τον αφρονα ννδοτν ό πεννης ννδεν πορευθηνα κατεναντν της ζωης αγαθον όραμα οφθαλμων ύπερ πορευομενον ψυχη και γε τουτο ματανοτης και προαφρεσνς πνευματος εν τν εγενετο ηδη κεκληται ονομα αυτου και εγνωσθη ό εσνν ανθρωπος και ου δυννσεται του κρνθηνα μετα του ισχυρου ύπερ αυτον ότν ενννν λογοι πολλοι πληθυνοντες ματανοτητα

τι περισσόν τω ἀνθρώπῳ ὅτι τις οἶδεν τι ἀγαθόν τω ἀνθρώπῳ ἐν τῇ ζωῇ ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς ματαιότητος αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτὰς ἐν σκία ὅτι τις ἀπαγγέλει τῷ ἀνθρώπῳ τι εἶσθαι ὀπίσω αὐτοῦ ὑπο τὸν ἥλιον ἀγαθὸν ὀνόμα ὑπὲρ ἐλαίον ἀγαθὸν καὶ ἡμέρα τοῦ θανάτου ὑπὲρ ἡμέραν γενεσεως αὐτοῦ ἀγαθὸν πορευθῆναι εἰς οἶκον πενήτους ἢ ὅτι πορευθῆναι εἰς οἶκον ποτοῦ καθότι τοῦτο τέλος πάντος τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ ζῶν δώσει εἰς καρδίαν αὐτοῦ ἀγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα ὅτι ἐν κακίᾳ προσώπου ἀγαθυνήσεται καρδία καρδία σοφῶν ἐν οἰκῷ πενήτους καὶ καρδία ἀφρονῶν ἐν οἰκῷ ευφροσύνης ἀγαθὸν το ἀκούσαι ἐπιτιμῆσιν σοφοῦ ὑπὲρ ἀνδρᾶ ἀκούοντα ἄσμα ἀφρονῶν ὅτι ὥς φωνὴ τῶν ἀκανθῶν ὑπο τὸν λεβητα ὁύτως γέλως τῶν ἀφρονῶν καὶ γὰρ τοῦτο ματαιότης ὅτι ἡ συκοφαντία περιφέρει σοφὸν καὶ ἀπολλύει τὴν καρδίαν εὐτονίας αὐτοῦ ἀγαθὴ ἐσχάτη λόγων ὑπὲρ ἀρχὴν αὐτοῦ ἀγαθὸν μακροθυμὸς ὑπὲρ ὑψηλὸν πνεύματι μὴ σπεύσης ἐν πνεύματι σου τοῦ θυμουσθαι ὅτι θυμὸς ἐν κόλπῳ ἀφρονῶν ἀναπαύσεται μὴ εἰπῆς τι ἐγενετο ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἦσαν ἀγαθαὶ ὑπὲρ ταύτας ὅτι οὐκ ἐν σοφίᾳ ἐπληρώθησας περὶ τοῦτου ἀγαθὴ σοφία μετὰ κληροδοσίας καὶ περισσεῖα τοῖς θεωροῦσιν τὸν ἥλιον ὅτι ἐν σκίᾳ αὐτῆς ἢ σοφία ὥς σκία τοῦ ἀργυρίου καὶ περισσεῖα γνώσεως τῆς σοφίας ζωοποιήσει τὸν παρ αὐτῆς ἰδε τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ ὅτι τις δυνήσεται τοῦ κοσμησαί ὃν ἂν ὁ θεὸς διαστρέψῃ αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθῶσυνης ζῆθι ἐν ἀγαθῷ καὶ ἐν ἡμέρᾳ κακίας ἰδε καὶ γὰρ σὺν τούτῳ συμφωνῶν τούτῳ ἐποίησεν ὁ θεὸς περὶ λαλίας ἵνα μὴ ἔνρῃ ὁ ἀνθρώπος ὀπίσω αὐτοῦ μηδὲν σὺν τὰ πάντα εἶδον ἐν ἡμέραις ματαιότητος μου ἐστὶν δίκαιος ἀπολλυμένος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ καὶ ἐστὶν ἀσεβῆς μένων ἐν κακίᾳ αὐτοῦ μὴ γίνου δίκαιος πολὺ καὶ μὴ σοφίζου περισσὰ μηποτε ἐκπλάγῃς μὴ ἀσεβήσῃς πολὺ καὶ μὴ γίνου σκληρὸς ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν οὐ καίρῳ σου ἀγαθὸν το ἀντεχεσθαι σὲ ἐν τούτῳ καὶ γὰρ ἀπὸ τούτου μὴ ἀνῆς τὴν χεῖρα σου ὅτι φοβούμενος τὸν θεὸν ἐξέλυσεται τὰ πάντα ἢ σοφία βοηθήσῃ τῷ σοφῷ ὑπὲρ δεκά ἐξουσιαζόντας τοὺς ὄντας ἐν τῇ πόλει ὅτι ἀνθρώπος οὐκ ἐστὶν δίκαιος ἐν τῇ γῇ ὃς ποιήσει ἀγαθὸν καὶ οὐχ ἁμαρτησεται καὶ γὰρ εἰς πάντας τοὺς λόγους ὅς λαλήσουσιν μὴ θῆς καρδίαν σου ὅπως μὴ ἀκουσῇς τοῦ δούλου σου καταρωμένου σὲ ὅτι πλεῖστακίς πονηρεύσεται σὲ καὶ καθόδους πολλὰς κακῶσιν καρδίαν σου ὅπως καὶ γὰρ σὺ κατήρασω ἑτέρους πάντα ταῦτα ἐπειράσα ἐν τῇ σοφίᾳ εἶπα σοφισθῆσομαι καὶ αὕτη ἐμακρυνθῇ ἀπ ἐμοῦ μακρὰν ὑπὲρ ὃ ἦν καὶ βαθὺ βαθὺς τις ἔνρῃσει αὐτὸ ἐκυκλώσα ἐγὼ καὶ ἡ καρδία μου τοῦ γινῶναι καὶ τοῦ κατασκεψασθαι καὶ ζητῆσαι σοφίαν καὶ ψῆφον καὶ τοῦ γινῶναι ἀσεβούς ἀφροσύνην καὶ σκληρίαν καὶ περιφορὰν καὶ ἐύρισκω ἐγὼ πικροτέρον ὑπὲρ θάνατον σὺν τῇ γυναικί ἥτις ἐστὶν θηρεύματα καὶ σαγῆναι καρδία αὐτῆς δεσμοὶ χεῖρες αὐτῆς ἀγαθὸς πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἐξαίρεθῆσεται ἀπ αὐτῆς καὶ ἁμαρτανῶν συλλημφθῆσεται ἐν αὕτῃ ἰδε τοῦτο ἔνρῳν εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής μία τῇ μία τοῦ ἔνρῳν λογισμόν ὃν ἐτι ἐζητήσεν ἡ ψυχὴ μου καὶ οὐχ ἔνρῳν ἀνθρώπον ἓνα ἀπὸ χιλίων ἔνρῳν καὶ γυναικί ἐν πασὶ τούτοις οὐχ ἔνρῳν πλὴν ἰδε τοῦτο ἔνρῳν ὁ ἐποίησεν ὁ θεὸς σὺν τὸν ἀνθρώπον εὐθὴ καὶ αὐτοὶ ἐζητήσαν λογισμοὺς πολλοὺς τις οἶδεν σοφούς καὶ τις οἶδεν λυσὶν ῥήματος σοφία ἀνθρώπου φωτίζει προσώπον αὐτοῦ καὶ ἀναίδης πρόσωπῳ αὐτοῦ μισηθῆσεται στόμα βασιλείως φυλάξον καὶ περὶ λόγου ὄρκου θεοῦ μὴ σπουδάσῃς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσῃ μὴ στῆς ἐν

λογω πονηρω ότι παν ό εαν θεληση ποιησει καθως λαλει βασιλευς εξουσιαζων και τις ερει αυτω τι ποιησεις ό φυλασσων εντολην ου γνωσεται ρημα πονηρον και καιρον κρισεως γνωσκει καρδια σοφου ότι παντι πραγματι εστιν καιρος και κρισις ότι γνωσις του ανθρωπου πολλη επ αυτον ότι ουκ εστιν γνωσκων τι το εσομενον ότι καθως εσται τις αναγγελει αυτω ουκ εστιν ανθρωπος εξουσιαζων εν πνευματι του κωλυσαι συν το πνευμα και ουκ εστιν εξουσια εν ήμερα του θανατου και ουκ εστιν αποστολη εν τω πολεμω και ου διασωσει ασεβεια τον παρ αυτης και συν παν τουτο ειδον και εδωκα την καρδιαν μου εις παν ποιημα ό πεποιηται ύπο τον ήλιον τα όσα εξουσιασατο ό ανθρωπος εν ανθρωπω του κακωσαι αυτον και τοτε ειδον ασεβεις εις ταφους εισαχθεντας και εκ τοπου άγιου επορευθησαν και επηνευθησαν εν τη πολει ότι όυτως εποιησαν και γε τουτο ματαιιοτης ότι ουκ εστιν γινομενη αντιρρησης απο των ποιουντων το πονηρον ταχυ δια τουτο επληροφορηθη καρδια ύιων του ανθρωπου εν αυτοις του ποιησαι το πονηρον ός ήμαρτεν εποιησεν το πονηρον απο τοτε και απο μακροτητος αυτω ότι και γε γνωσκα εγω ότι εσται αγαθον και φοβουμενους τον θεον όπως φοβωνται απο προσωπου αυτου και αγαθον ουκ εσται τω ασεβει και ου μακρυνει ήμερας εν σκια ός ουκ εστιν φοβουμενος απο προσωπου του θεου εστιν ματαιιοτης ή πεποιηται επι της γης ότι εισι δικαιοι ότι φθανει προς αυτους ώς ποιημα των ασεβων και εισιν ασεβεις ότι φθανει προς αυτους ώς ποιημα των δικαιων ειπα ότι και γε τουτο ματαιιοτης και επηνεσα εγω συν την ευφροσυνην ότι ουκ εστιν αγαθον τω ανθρωπω ύπο τον ήλιον ότι ει μη του φαγειν και του πιειν και του ευφρανθηναι και αυτο συμπροσεσται αυτω εν μοχθω αυτου ήμερας ζωης αυτου όσας εδωκεν αυτω ό θεος ύπο τον ήλιον εν όις εδωκα την καρδιαν μου του γνωναι σοφιαν και του ιδειν τον περισπασμον τον πεπονημενον επι της γης ότι και γε εν ήμερα και εν νυκτι ύπνον εν οφθαλμοις αυτου ουκ εστιν βλεπων και ειδον συν παντα τα ποιηματα του θεου ότι ου δυνησεται ανθρωπος του εύρειν συν το ποιημα το πεπονημενον ύπο τον ήλιον όσα αν μοχθηση ό ανθρωπος του ζητησαι και ουχ εύρησει και γε όσα αν ειπη ό σοφος του γνωναι ου δυνησεται του εύρειν ότι συν παν τουτο εδωκα εις καρδιαν μου και καρδια μου συν παν ειδεν τουτο ώς όι δικαιοι και όι σοφοι και εργασαι αυτων εν χειρι του θεου και γε αγαπην και γε μισος ουκ εστιν ειδως ό ανθρωπος τα παντα προ προσωπου αυτων ματαιιοτης εν τοις πασιν συναντημα έν τω δικαιο και τω ασεβει τω αγαθω και τω κακω και τω καθαρω και τω ακαθαρτω και τω θυσιαζοντι και τω μη θυσιαζοντι ώς ό αγαθος ώς ό άμαρτανων ώς ό ομνυων καθως ό τον όρκον φοβουμενος τουτο πονηρον εν παντι πεπονημενω ύπο τον ήλιον ότι συναντημα έν τοις πασιν και γε καρδια ύιων του ανθρωπου επληρωθη πονηρου και περιφερεια εν καρδια αυτων εν ζωη αυτων και οπισω αυτων προς τους νεκρους ότι τις ός κοινωνει προς παντας τους ζωντας εστιν ελπις ότι ό κυων ό ζων αυτος αγαθος ύπερ τον λεοντα τον νεκρον ότι όι ζωντες γνωσονται ότι αποθανουνται και όι νεκροι ουκ εισιν γνωσκοντες ουδεν και ουκ εστιν αυτοις ετι μισθος ότι επελησθη ή μνημη αυτων και γε αγαπη αυτων και γε μισος αυτων και γε ζηλος αυτων ηδη απωλετο και μερις ουκ εστιν αυτοις ετι εις αιωνα εν παντι τω πεπονημενω ύπο τον ήλιον δευρο φαγε εν ευφροσυνη αρτον σου και πιε εν καρδια αγαθη οινον σου ότι ηδη ευδοκησεν ό

θεος τα ποιήματα σου εν παντι καιρω εστώσαν ἱματια σου λευκα και ελαιον επι κεφαλὴν σου μη ὑστερησάτω ἰδε ζῶν μετὰ γυναῖκος ἢς ἡγαπήσας πασας ἡμέρας ζωῆς ματαιότητος σου τὰς δοθίσας σοι ὑπο τὸν ἥλιον πασας ἡμέρας ματαιότητος σου ὅτι αὐτο μερίς σου εν τῇ ζωῇ σου και εν τῷ μοχθῷ σου ὡς συ μοχθεῖς ὑπο τὸν ἥλιον παντὰ ὅσα αν ἔυρη ἡ χεὶρ σου τοῦ ποιῆσαι ὡς ἡ δύναμις σου ποιῆσον ὅτι οὐκ ἐστὶν ποιεῖν και λογισμὸς και γνῶσις και σοφία εν ἄδῃ ὅπου συ πορευθεὶς ἐκεῖ ἐπεστρεψά και εἶδον ὑπο τὸν ἥλιον ὅτι οὐ τοῖς κουφοῖς ὁ δρόμος και οὐ τοῖς δυνατοῖς ὁ πόλεμος και γὰρ οὐ τοῖς σοφοῖς ἄρτος και γὰρ οὐ τοῖς συνετοῖς πλοῦτος και γὰρ οὐ τοῖς γινώσκουσιν χάρις ὅτι καιρός και ἀπάντημα συναντῆσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς ὅτι και γὰρ οὐκ ἐγνώ ὁ ἀνθρώπος τὸν καιρὸν αὐτοῦ ὡς οἱ ἰχθύες οἱ θηρευόμενοι εν ἀμφιβλήστρῳ κακῷ και ὡς ὄρνεα τὰ θηρευόμενα εν παγιδί ὡς αὐτὰ παγιδεύονται οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου εἰς καιρὸν πονηρὸν ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ἀφῶν και γὰρ τοῦτο εἶδον σοφίαν ὑπο τὸν ἥλιον και μεγάλη ἐστὶν πρὸς με πολὺς μικρὰ και ἀνδρες εν αὐτῇ ὀλίγοι και ἐλθὲ ἐπ' αὐτὴν βασιλεὺς μέγας και κυκλώσῃ αὐτὴν και οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτὴν χαράκας μεγάλους και ἔυρη εν αὐτῇ ἀνδρὰ πενήτην σοφὸν και διασω- σεί αὐτὸς τὴν πόλιν εν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ και ἀνθρώπος οὐκ ἐμνηστῆ συν τοῦ ἀνδρός τοῦ πενήτου ἐκείνου και εἶπα ἐγὼ ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ δύναμιν και σοφία τοῦ πενήτου ἐξουδενωμένη και λόγοι αὐτοῦ οὐκ εἰσὶν ἀκουόμενοι λόγοι σοφῶν εν ἀναπαύσει ἀκουονται ὑπὲρ κραυ- γὴν ἐξουσιαζόντων εν ἀφροσύναις ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκευὴ πολέμου και ἁμαρτανῶν εἰς ἀπολέσει ἀγαθῶσυνην πολλὴν μὲν θανάτουσαι σαπριοῦσιν σκευασίαν ἐλαίου ἡδυσμάτος τιμὸν ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ δοξάν ἀφροσύνης μεγάλης καρδία σοφοῦ εἰς δεξιὸν αὐτοῦ και καρδία ἀφρονος εἰς ἀριστερὸν αὐτοῦ και γὰρ εν ὁδῷ ὅταν ἀφρῶν πορευθῇ καρδία αὐτοῦ ὑστερήσει και ἅ λογίζεται παντὰ ἀφροσύνη ἐστὶν εἰς πνεῦμα τοῦ ἐξουσιαζόντος ἀναβῇ ἐπὶ σὲ τοπὸν σου μὴ ἀφῆς ὅτι ἰαμὰ καταπαύσει ἁμαρτίας μεγάλας ἐστὶν πονηρία ἣν εἶδον ὑπο τὸν ἥλιον ὡς ἀκουσίον ὁ ἐξηλθεν ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐξουσιαζόντος ἐδοθῇ ὁ ἀφρῶν εν ὕψει μεγάλῳς και πλούσιοι εν ταπεινῷ κατήσονται εἶδον δούλους ἐφ' ἵππους και ἀρχοντας πορευόμενους ὡς δούλους ἐπὶ τῇ γῇ ὁ ὀρυσσῶν βοῦθρον εν αὐτῷ ἐμπεσεται και καθαιρούντα φραγμὸν δῆξεται αὐτὸν ὀφίς ἐξαίρων λιθοὺς διαπονηθήσεται εν αὐτοῖς σχιζῶν ξύλα κινδυνεύσει εν αὐτοῖς εἰς ἐκπέσῃ τὸ σιδηρίον και αὐτὸς προ- σῶπον ἐταράξεν και δυνάμεις δυνάμει και περισσεῖα τοῦ ἀνδρείου σοφία εἰς δακτὴ ὁ ὀφίς εν οὐ ψιθυρισμῷ και οὐκ ἐστὶν περισσεῖα τῷ ἐπαδόντι λόγοι στοματός σοφοῦ χάρις και χεῖρ ἀφρονος καταπο- ντιοῦσιν αὐτὸν ἀρχὴ λόγων στοματός αὐτοῦ ἀφροσύνη και ἐσχάτῃ στοματός αὐτοῦ περιφέρει πονηρὰ και ὁ ἀφρῶν πληθύνει λόγους οὐκ ἐγνώ ὁ ἀνθρώπος τί τὸ γενομένον και τί τὸ ἐσόμενον ὀπίσω αὐτοῦ τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ μοχθὸς τῶν ἀφρῶν κοπῶσιν αὐτοὺς ὅς οὐκ ἐγνώ τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν οὐαὶ σοὶ πόλις ἢς ὁ βασιλεὺς σου νεώτερος και οἱ ἀρχόντες σου εν πρωίᾳ ἐσθίουσιν μακάρια συ γῇ ἢς ὁ βασιλεὺς σου υἱὸς ἐλευθερῶν και οἱ ἀρχόντες σου πρὸς καιρὸν φαγόνται εν δυνάμει και οὐκ αἰσχυνθήσονται εν ὀκνηρίαις ταπεινω- θήσεται ἡ δοκῶσις και εν ἀργίᾳ χειρῶν σταξεί ἡ οἰκία εἰς γέλωτα ποιοῦσιν ἄρτον και οἶνος εὐφραίνει ζῶντας και τοῦ ἀργυρίου ἐπακου- σεται συν τὰ παντὰ και γὰρ εν συνειδήσει σου βασιλεῖα μὴ καταράσῃ

και εν ταμειοις κοιτωνων σου μη καταραση πλουσιον οτι πετεινον του ουρανου αποστειλον συν την φωνην και ο εχων τας πτερυγας απαγγελει λογον αποστειλον τον αρτον σου επι προσωπον του υδατος οτι εν πληθει των ημερων ευρησεις αυτον δος μεριδα τοις επτα και γε τοις οκτω οτι ου γινωσκεις τι εσται πονηρον επι την γην εαν πληρωθωσιν τα νεφη υετου επι την γην εκχεουσιν και εαν πεση ξυλον εν τω νοτω και εαν εν τω βορρα τοπω ου πεσειται το ξυλον εκει εσται τηρων ανεμον ου σπερει και βλεπων εν ταις νεφελαις ου θερισει εν οις ουκ εστιν γινωσκων τις η οδος του πνευματος ως οστα εν γαστρι της κυοφορουσης ουτως ου γνωση τα ποιηματα του θεου οσα ποιησει συν τα παντα εν πρωια σπειρον το σπερμα σου και εις εσπεραν μη αφετω η χειρ σου οτι ου γινωσκεις ποιον στοιχησει η τουτο η τουτο και εαν τα δυο επι το αυτο αγαθα και γλυκυ το φως και αγαθον τοις οφθαλμοις του βλεπειν συν τον ηλιον οτι και εαν ετη πολλα ζησεται ο ανθρωπος εν πασιν αυτοις ευφρανθησεται και μνησθησεται τας ημερας του σκοτους οτι πολλαι εσονται παν το ερχομενον ματαιοτης ευφρανουν νεανισκε εν νεοτηι σου και αγαθυνατω σε η καρδια σου εν ημεραις νεοτητος σου και περιπατει εν οδοις καρδιας σου και εν ορασει οφθαλμων σου και γνωθι οτι επι πασι τουτοις αξει σε ο θεος εν χρισει και αποστησον θυμον απο καρδιας σου και παραγαγε πονηριαν απο σαρκος σου οτι η νεοτης και η ανοια ματαιοτης και μνησθητι του κτισαντος σε εν ημεραις νεοτητος σου εως οτου μη ελθωσιν ημεραι της κακιας και φθασωσιν ετη εν οις ερεις ουκ εστιν μοι εν αυτοις θελημα εως ου μη σκοτισθη ο ηλιος και το φως και η σεληνη και οι αστερες και επιστρεψωσιν τα νεφη οπισω του υετου εν ημερα η εαν σαλευθωσιν φυλακες της οικιας και διαστραφωσιν ανδρες της δυναμεως και ηργησαν αι αληθουσαι οτι ωλιγωθησαν και σκοτασουσιν αι βλεπουσαι εν ταις οπαις και κλεισουσιν θυρας εν αγορα εν ασθνεια φωνης της αληθουσης και αναστησεται εις φωνην του στρουθιου και ταπεινωθησονται πασαι αι θυγατερες του ασματος και γε απο υψους οφονται και θαμβοι εν τη οδω και ανηση το αμυγδαλον και παχυνθη η ακρις και διασκεδασθη η καππαρις οτι επορευθη ο ανθρωπος εις οικον αιωνος αυτου και εκυκλωσαν εν αγορα οι κομπομενοι εως οτου μη ανατραπη σχοινων του αργυριου και συνθλιβη ανθημιον του χρυσιου και συντριβη υδρια επι την πηγην και συντροχαση ο τροχος επι τον λακκον και επιστρεψη ο χους επι την γην ως ην και το πνευμα επιστρεψη προς τον θεον ος εδωκεν αυτο ματαιοτης ματαιοτητων ειπεν ο εκκλησιαστης τα παντα ματαιοτης και περισσον οτι εγενετο εκκλησιαστης σοφος ετι εδιδαξεν γνωσιν συν τον λαον και ους εξιχνιασεται κοσμιον παραβολων πολλα εξητησεν εκκλησιαστης του ευρειν λογους θεληματος και γεγραμμενον ευθυτητος λογους αληθειας λογοι σοφων ως τα βουκεντρα και ως ηλοι πεφυτευμενοι δι παρα των συναγματων εδοθησαν εκ ποιμενος ενος και περισσον εξ αυτων υιε μου φυλαξαι ποιησαι βιβλια πολλα ουκ εστιν περασμος και μελετη πολλη κοπωσις σαρκος τελος λογου το παν ακουεται τον θεον φοβου και τας εντολας αυτου φυλασσε οτι τουτο πας ο ανθρωπος οτι συν παν το ποιημα ο θεος αξει εν χρισει εν παντι παρεωραμενω εαν αγαθον και εαν πονηρον

ασμα ασματων ο εστιν τω σαλωμων φιλησατω με απο φιληματων στοματος αυτου οτι αγαθοι μαστοι σου υπερ οινον και οσμη

μυρων σου ὑπὲρ πάντα τα ἀρώματα μυρον ἐκκενωθὲν ὄνομα σου δια
τοῦτο νεανίδες ἡγάπησαν σε εἰλκυσαν σε ὀπισω σου εἰς ὁσμήν μυ-
ρων σου δραμουμένῃ εἰσηνεύχεν με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμίειον αὐτοῦ
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν σοὶ ἀγαπήσομεν μαστούς σου
ὑπὲρ οἶνον εὐθυτῆς ἡγάπησεν σε μελαῖνα εἰμι καὶ καλὴ θυγατέρες
ιερουσαλὴμ ὡς σκηνώματα κηδάρ ὡς δερρεῖς σαλῶμων μὴ βλεψήτε
με ὅτι ἐγὼ εἰμι μεμελάνωμεν ὅτι παρεβλεψεν με ὁ ἥλιος υἱοὶ μη-
τρος μου ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοὶ ἐθεντο με φυλακίσσαν ἐν ἀμπελωσὶν
ἀμπελῶνα ἐμὸν οὐκ ἐφυλάξα ἀπαγγεῖλον μοι ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχὴ
μου ποὺ ποιμαίνεις ποὺ κοιτάζεις ἐν μεσημβρίᾳ μὴποτε γενώμαι ὡς
περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἑταίρων σου εἰάν μὴ γνῶς σε αὐτὴν ἡ κα-
λὴ ἐν γυναιξὶν ἐξελθε σύ ἐν πτερναῖς τῶν ποιμνίων καὶ ποιμαίνε τὰς
ἐριφούς σου ἐπὶ σκηνώμασιν τῶν ποιμένων τῇ ἵππῳ μου ἐν ἄρμασιν
φάραω ὁμοίωσα σε ἡ πλησίον μου τί ὥραιώθησαν σιαγόνες σου ὡς
τρυγόνες τραχήλος σου ὡς ὀρμισκοὶ ὁμοιώματα χρυσοῦ ποιήσομεν
σοὶ μετὰ στιγμάτων τοῦ ἀργυρίου ἕως ὅτου ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει
αὐτοῦ ναρθὸς μου ἐδώκεν ὁσμήν αὐτοῦ ἀποδέσμος τῆς στακτῆς ἀ-
δελφίδος μου ἐμοὶ ἀνα μέσον τῶν μαστῶν μου αὐλισθήσεται βοτρυς
τῆς κυπρού ἀδελφίδος μου ἐμοὶ ἐν ἀμπελωσὶν ἐγγαδδὶ ἰδοὺ εἰ καλὴ ἡ
πλησίον μου ἰδοὺ εἰ καλὴ ὀφθαλμοὶ σου περιστέραι ἰδοὺ εἰ καλὸς ὁ
ἀδελφίδος μου καὶ γέ ὥραιος πρὸς κλινὴν ἡμῶν συσκίος δοκοὶ οἰκῶν
ἡμῶν κεδροὶ φατνώματα ἡμῶν κυπαρίσσοι ἐγὼ ἀνθὸς τοῦ πεδίου κρι-
νον τῶν κοιλαδῶν ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν οὕτως ἡ πλησίον μου
ἀνα μέσον τῶν θυγατέρων ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξυλοῖς τοῦ δρυμοῦ οὕ-
τως ἀδελφίδος μου ἀνα μέσον τῶν ὕων ἐν τῇ σκίᾳ αὐτοῦ ἐπεθυμήσα
καὶ ἐκαθίστα καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκύς ἐν λαρυγγί μου εἰσαγαγέτε με
εἰς οἶκον τοῦ οἴνου τάξατε ἐπ' ἐμὲ ἀγαπὴν στηρίσατε με ἐν ἀμοραῖς
στοιβάσατε με ἐν μῆλοις ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγὼ εὐαννύμος αὐτοῦ
ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου καὶ ἡ δεξιά αὐτοῦ περιλημψεται με ὥρκισα ὕμας
θυγατέρες ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ ἐν ταῖς ἰσχυρότεσιν τοῦ
ἀγροῦ εἰάν ἐγειρήτε καὶ ἐξεγειρήτε τὴν ἀγαπὴν ἕως ὅτου θέλησῃ φωνὴ
ἀδελφίδος μου ἰδοὺ οὕτως ἡκεῖ πηδῶν ἐπὶ τὰ ὀρη διαλλομένος ἐπὶ
τοὺς βουνούς ὁμοίος ἐστὶν ἀδελφίδος μου τῇ δορκαδίῃ ἡ νεβρώ ἐλα-
φῶν ἐπὶ τὰ ὀρη βαιθήλ ἰδοὺ οὕτως ἐστήκεν ὀπισω τοῦ τοίχου ἡμῶν
παρακυπτῶν διὰ τῶν θυρίδων ἐκκυπτῶν διὰ τῶν δικτύων ἀποκρίνεται
ἀδελφίδος μου καὶ λέγει μοὶ ἀναστὰ ἐλθε ἡ πλησίον μου καλὴ μου
περιστέρα μου ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμῶν παρηλθὲν ὁ ὕετος ἀπηλθὲν ἐπορευ-
θῇ ἑαυτῷ τὰ ἀνθὴ ὠφθῇ ἐν τῇ γῇ καιρὸς τῆς τομῆς ἐφθάκεν φωνὴ
τοῦ τρυγόνος ἡκούσθῃ ἐν τῇ γῇ ἡμῶν ἡ συκὴ ἐξηνεύχεν ὀλυνθούς
αὐτῆς αἱ ἀμπελοὶ κυπρίζουσιν ἐδώκεν ὁσμήν ἀναστὰ ἐλθε ἡ πλησίον
μου καλὴ μου περιστέρα μου καὶ ἐλθε σύ περιστέρα μου ἐν σκεπῇ
τῆς πέτρας ἐχόμενα τοῦ προτειχίσματος δεῖξον μοὶ τὴν ὄψιν σου καὶ
ἀκουτίσον με τὴν φωνὴν σου ὅτι ἡ φωνὴ σου ἡδεῖα καὶ ἡ ὄψις σου
ὥραια πιάσατε ἡμῖν ἀλωπεκάς μικροὺς ἀφανίζοντας ἀμπελῶνας καὶ αἱ
ἀμπελοὶ ἡμῶν κυπρίζουσιν ἀδελφίδος μου ἐμοὶ καγὼ αὐτῷ ὁ ποιμαι-
νὼν ἐν τοῖς κρίνοις ἕως ὅτου διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα καὶ κινήθωσιν αἱ σκῆαι
ἀποστρέψον ὁμοιωθήτη σύ ἀδελφίδε μου τῷ δορκῶνι ἡ νεβρώ ἐλαφῶν
ἐπὶ ὀρῇ κοιλωμάτων ἐπὶ κοιτῇ μου ἐν νυξὶν ἐζητήσα ὃν ἡγάπησεν
ἡ ψυχὴ μου ἐζητήσα αὐτὸν καὶ οὐκ ἔυρον αὐτὸν ἐκαλέσσα αὐτὸν καὶ
οὐκ ὑπήκουσεν μοὶ ἀναστήσομαι δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει ἐν

ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις καὶ ζήτησῶ ὃν ἠγαπήσεν ἡ ψυχὴ μου ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ ἔυρον αὐτὸν ἔυροσαν με οἱ τηροῦντες οἱ κυκλῶντες ἐν τῇ πόλει μὴ ὃν ἠγαπήσεν ἡ ψυχὴ μου εἰδέτε ὥς μικρὸν ὅτε παρηλίθον ἀπ' αὐτῶν ἕως οὗ ἔυρον ὃν ἠγαπήσεν ἡ ψυχὴ μου ἐκρατήσα αὐτὸν καὶ οὐκ ἀφῆσῶ αὐτὸν ἕως οὗ εἰσηγάγον αὐτὸν εἰς οἶκον μητρὸς μου καὶ εἰς ταμειὸν τῆς συλλαβούσης με ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ ἐν ταῖς ἰσχυράσιν τοῦ ἀγροῦ εἰάν γενηθῇ καὶ ἐξεγερθῇ τὴν ἀγαπὴν ἕως ἀν' ἰθὺς αὐτὴ ἡ ἀναβαινούσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου ὥς στελεχὴ καπνοῦ τεθυμιαμένη σμυρνᾶν καὶ λίβανον ἀπὸ πάντων κωνιορτῶν μυρεψοῦ ἰδοὺ ἡ κλινὴ τοῦ σαλῶμων ἐξήκοντα δυνατοὶ κυκλῶ αὐτῆς ἀπὸ δυνάτων ἰσραὴλ πάντες κατεχόντες ῥομφαίαν δεδιδάγμενοι πολεμὸν ἀνὴρ ῥομφαία αὐτοῦ ἐπὶ μηρὸν αὐτοῦ ἀπὸ θάμβους ἐν νύξιν φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς σαλῶμων ἀπὸ ξύλων τοῦ λίβανου στύλους αὐτοῦ ἐποίησεν ἀργυρίον καὶ ἀνακλίτον αὐτοῦ χρυσεὸν ἐπιβάσις αὐτοῦ πορφυρὰ ἐντός αὐτοῦ λιθοστρωτὸν ἀγαπὴν ἀπὸ θυγατέρων ἱερουσαλὴμ ἐξελθῆναι καὶ ἰδέτε ἐν τῷ βασιλεὶ σαλῶμων ἐν τῷ στεφανῶ ὡς ἐστεφανώσεν αὐτὸν ἡ μητὴρ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ νυμφευσεως αὐτοῦ καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐτοῦ ἰδοὺ εἰ καλὴ ἡ πλησίον μου ἰδοὺ εἰ καλὴ ὀφθαλμοὶ σου περιστέραι ἐκτός τῆς σιωπῆσεως σου τριχῶμα σου ὥς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν αἱ ἀπεκαλυφθῆσαν ἀπὸ τοῦ γαλααδ ὁδοῦντες σου ὥς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ αἱ πασαι διδυμεύουσαι καὶ ἀτεκνούσα οὐκ ἐστὶν ἐν αὐταῖς ὥς σπαρτίον τὸ κοκκινὸν χεῖλ σου καὶ ἡ λαλία σου ὥραία ὥς λεπτύρον τῆς ῥόας μῆλον σου ἐκτός τῆς σιωπῆσεως σου ὥς πύργος δαυὶδ τραχηλὸς σου ὁ ὠκοδομημένος εἰς θάλαπιν χίλιοι θύρεοι κρεμάνται ἐπ' αὐτὸν πασαι βολίδες τῶν δυνάτων δύο μαστοὶ σου ὥς δύο νεβροὶ διδυμοὶ δορκάδος οἱ νεμομένοι ἐν κρίνοισι ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα καὶ κινήθωσιν αἱ σκῖαι πορευέσονται ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμυρνῆς καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ λίβανου ὅλη καλὴ εἰ ἡ πλησίον μου καὶ μῶμος οὐκ ἐστὶν ἐν σοὶ δευρὸ ἀπὸ λίβανου νυμφὴ δευρὸ ἀπὸ λίβανου ἐλευσὴ καὶ διελουσὴ ἀπὸ ἀρχῆς πίστεως ἀπὸ κεφαλῆς σάνιρ καὶ ἐρμῶν ἀπὸ μανδρῶν λεοντῶν ἀπὸ ὀρεῶν παρδάλεων ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφὴ μου νυμφὴ ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἐνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου ἐν μιᾷ ἐνθουματὶ τραχηλῶν σου τὶ ἐκαλλιωνθῆσαν μαστοὶ σου ἀδελφὴ μου νυμφὴ τί ἐκαλλιωνθῆσαν μαστοὶ σου ἀπὸ οἶνου καὶ ὁσμὴ ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα κηρίον ἀποσταζοῦσιν χεῖλ σου νυμφὴ μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσαν σου καὶ ὁσμὴ ἱματίων σου ὥς ὁσμὴ λίβανου κηπὸς κεκλεισμένος ἀδελφὴ μου νυμφὴ κηπὸς κεκλεισμένος πηγὴ ἐσφραγισμένη ἀποστολαὶ σου παραδείσος ῥῶν μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων κυπριοί μετὰ νάρδων νάρδος καὶ κροκὸς καλάμος καὶ κινναμῶμον μετὰ πάντων ξύλων τοῦ λίβανου σμυρνὰ ἀλωθὴ μετὰ πάντων πρώτων μυρῶν πηγὴ κηπῶν φρεὰρ ὕδατος ζῶντος καὶ ῥοιζούντος ἀπὸ τοῦ λίβανου ἐξεγερθῆτι βόρρα καὶ ἐρχοῦ νότε διαπνεύσον κηπὸν μου καὶ ῥευσάτωσαν ἀρώματα μου καταβῆτω ἀδελφίδος μου εἰς κηπὸν αὐτοῦ καὶ φαγέτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτοῦ εἰσηλθὼν εἰς κηπὸν μου ἀδελφὴ μου νυμφὴ ἐτρύγησα σμυρνᾶν μου μετὰ ἀρωμάτων μου ἐφαγὼν ἄρτον μου μετὰ μελιτός μου ἐπιὼν οἶνον μου μετὰ γαλακτός μου φαγέτε πλησιοὶ καὶ πίετε καὶ μεθύσθητε ἀδελφοί ἐγὼ καθευδῶ καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ φωνὴ ἀδελφίδου μου κρούει ἐπὶ τὴν θύραν ἀνοίξον μοι ἀδελφὴ μου

ἡ πλησιον μου περιστερα μου τελεια μου ὅτι ἡ κεφαλη μου ἐπλησθη δροσου και ὁι βοστρυχοι μου ψεκαδων νυκτος ἐξεδυσαμην τον χιτωνα μου πως ἐνδυσωμαι αυτον ἐνιψαμην τους ποδας μου πως μολυνω αυτους ἀδελφιδος μου ἀπεστειλεν χειρα αυτου ἀπο της οπης και ἡ κοιλια μου ἐθροηθη ἐπ αυτον ἀνεστην ἐγὼ ἀνοιξα τω ἀδελφιδῷ μου χειρες μου ἐσταξαν σμυρναν δακτυλοι μου σμυρναν πληρη ἐπι χειρας του κλειθρου ἠνοιξα ἐγὼ τω ἀδελφιδῷ μου ἀδελφιδος μου παρηλθεν ψυχη μου ἐξηλθεν ἐν λογῷ αυτου ἐζητησα αυτον και ουχ ἔυρον αυτον ἐκαλεσα αυτον και ουχ ὑπηκουσεν μου ἔυροσαν με ὁι φυλακες ὁι κυκλουντες ἐν τη πολει ἐπαταξαν με ἐτραυματισαν με ἦραν το θυριστρον μου ἀπ ἐμου φυλακες των τειχεων ὥρκισα ὑμας θυγατερες ἱερουσαλημ ἐν ταις δυναμεσιν και ἐν ταις ἰσχυσεσιν του ἀγρου εαν ἔυρητε τον ἀδελφιδον μου τι ἀπαγγειλητε αυτῷ ὅτι τετρωμενη ἀγάπης εἰμι ἐγὼ τι ἀδελφιδος σου ἀπο ἀδελφιδου ἡ καλη ἐν γυναιξιν τι ἀδελφιδος σου ἀπο ἀδελφιδου ὅτι οὕτως ὥρκισας ἡμᾶς ἀδελφιδος μου λευκος και πυρρος ἐκλελοχισμενος ἀπο μυριαδων κεφαλη αυτου χρυσιον και φαῶς βοστρυχοι αυτου ἐλαται μελανες ὡς κοραῖς οφθαλμοι αυτου ὡς περιστεραι ἐπὶ πληρωματα ὕδατων λελουσμεναι ἐν γαλακτι κατημηναι ἐπὶ πληρωματα ὕδατων σιαγονες αυτου ὡς φιαλαι του ἀρωματος φουουσαι μυρεψικα χεῖλη αυτου κρινα σταζοντα σμυρναν πληρη χειρες αυτου τορευται χρυσαι πεπληρωμεναι ἰθαρσις κοιλια αυτου πυξιον ἐλεφαντινον ἐπὶ λιθου σαπφειρου κνημαι αυτου στυλοι μαρμαρινοι τεθεμελιωμενοι ἐπὶ βασεις χρυσας εἶδος αυτου ὡς λιβανος ἐκλεκτος ὡς κεδροι φαρυγξ αυτου γλυκασμοι και ὅλος ἐπιθυμια οὗτος ἀδελφιδος μου και οὗτος πλησιον μου θυγατερες ἱερουσαλημ που ἀπηλθεν ὁ ἀδελφιδος σου ἡ καλη ἐν γυναιξιν που ἀπεβλεψεν ὁ ἀδελφιδος σου και ζητησομεν αυτον μετὰ σου ἀδελφιδος μου κατεβη εἰς κηπον αυτου εἰς φιαλας του ἀρωματος ποιμαίνειν ἐν κηποις και συλλεγεῖν κρινα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου και ἀδελφιδῷ μου ἐμοὶ ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρινοῖς καλη εἰ ἡ πλησιον μου ὡς εὐδοκία ὥραια ὡς ἱερουσαλημ θαμβος ὡς τεταγμεναι ἀποστρεψον οφθαλμοὺς σου ἀπεναντιον μου ὅτι αυτοι ἀνεπετρωσαν με τριχωμα σου ὡς ἀγέλαι των αἰγῶν αἱ ἀνεφανησαν ἀπο του γαλααδ ὀδοντες σου ὡς ἀγέλαι των κεκαρμενων αἱ ἀνεβησαν ἀπο του λουτρον αἱ πασαι διδυμεουσαι και ατεκνουσα ουχ εστιν ἐν αυταις ὡς σπαρτιον το κοκκινον χεῖλη σου και ἡ ἡλῖα σου ὥραια ὡς λεπυρον της ῥόας μῆλον σου ἐκτος της σιωπησεως σου ἐζήκοντα εἰσιν βασιλισσαι και οἰδοθηκοντα παλλακαι και νεανιδες ὧν ουχ εστιν ἀριθμος μια εστιν περιστερα μου τελεια μου μια εστιν τῇ μητρὶ αὐτῆς ἐκλεκτὴ εστιν τῇ τεκουσῇ αὐτῆς εἶδосαν αὐτὴν θυγατερες και μακαριουσιν αὐτὴν βασιλίσσαι και παλλακαι και αἰνεσουσιν αὐτὴν τις αὐτῇ ἡ ἐκκυπτουσα ὥσει ὀρθρος καλῇ ὡς σελήνη ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος θαμβος ὡς τεταγμεναι εἰς κηπον καρυας κατεβῆν ἰδεῖν ἐν γεννημασιν του χειμαρρου ἰδεῖν εἰ ἠνθῆσεν ἡ ἀμπελος ἐξηνῆσαν αἱ ῥοαὶ ἐκεῖ δῶσω τους μαστοὺς μου σοὶ ουχ ἐγνώ ἡ ψυχη μου εὐθετο με ἄρματα ἀμιναδαβ ἐπιστρεφε ἐπιστρεφε ἡ σουλαμιτις ἐπιστρεφε ἐπιστρεφε και οφόμεθα ἐν σοὶ τι οψέσθε ἐν τῇ σουλαμιτιδὶ ἡ ἐρχομένη ὡς χοροὶ των παρεμβολῶν τι ὥραιωθησαν διαβήματα σου ἐν ὑποδημασιν θυγατερ ναδαβ ῥυθμοὶ μῆρων σου ὁμοιοὶ ὀρμισκοὶ ἐργῷ χειρῶν τεχνιτου ὀμφαλος σου κρατῆρ τορευτος μὴ ὑστερουμενος κραμα κοιλια σου θιμωνια σίτου πεφραγμένη ἐν κρινοῖς δύο μαστοὶ σου ὡς δύο νεβροὶ

διδυμοι δορκαδος τραχηλος σου ως πυργος ελεφαντινος οφθαλμοι σου ως λιμναι εν εσεβων εν πυλαις θυγατρος πολλων μυκτηρη σου ως πυργος του λιβανου σκοπευων προσωπον δαμασκου κεφαλη σου επι σε ως καρμηλος και πλοκιον κεφαλης σου ως πορφυρα βασιλευς δεδεμενος εν παραδρομαις τι ώραιωτης και τι ήδυνητης αγαπη εν τρυφαις σου τουτο μεγαθος σου ώμοιωθη τω φοινικι και οι μαστοι σου τοις βοτρυσιν ειπα αναβησομαι εν τω φοινικι κρατησω των ύψεων αυτου και εσονται δη μαστοι σου ως βοτρυες της αμπελου και οσμη ρινοσ σου ως μηλα και λαρυγξ σου ως οινος ο αγαθος πορευομενος τω αδελφιδω μου εις ευθυθητα ικανουμενος χειλεσιν μου και οδουσιν εγω τω αδελφιδω μου και επ εμε ή επιστροφη αυτου ελθε αδελφι δε μου εξελθωμεν εις αγρον αυλισθωμεν εν κωμαις ορθρισωμεν εις αμπελωνας ιδωμεν ει ηνθησεν ή αμπελος ηνθησεν ο κυπρισμος ηνθησαν αι ροαι εκει δωσω τους μαστους μου σοι οι μανδραγοραι εδωκαν οσμην και επι θυραις ήμων παντα ακροδρυα νεα προς παλαια αδελφι δε μου ετηρησα σοι τις δωη σε αδελφιδον μου θηλαζοντα μαστους μητροσ μου ευρουσα σε εξω φιλησω σε και γε ουκ εξουδενωσουσιν μοι παραλημφομαι σε εισαξω σε εις οικον μητροσ μου και εις ταμειον της συλλαβουσης με ποτιω σε απο οινου του μυρεψικου απο ναματος ροων μου ευωνυμος αυτου ύπο την κεφαλην μου και ή δεξια αυτου περιλημψεται με ώρκισα ύμας θυγατερες ιερουσαλημ εν ταις δυναμεσιν και εν ταις ισχυσεσιν του αγρου τι εγειρητε και τι εξεγειρητε την αγαπην έως αν θεληση τις άυτη ή αναβαινουσα λελευκανθισμενη επιστηριζομενη επι τον αδελφιδον αυτης ύπο μηλον εξηγειρα σε εκει ωδινησεν σε ή μητηρ σου εκει ωδινησεν σε ή τεκουσα σου θες με ως σφραγιδα επι την καρδιαν σου ως σφραγιδα επι τον βραχιονα σου ότι κραταια ως θανατος αγαπη σκληρος ως άδης ζηλος περιπτερα αυτης περιπτερα πυρος φλογες αυτης ύδωρ πολυ ου δυνησεται σβεσαι την αγαπην και ποταμοι ου συγκλυσουσιν αυτην εαν δω ανηρ τον παντα βιον αυτου εν τη αγαπη εξουδενωσει εξουδενωσουσιν αυτον αδελφη ήμιν μικρα και μαστους ουκ εκει τι ποιησωμεν τη αδελφη ήμων εν ήμερα ή εαν λαληθη εν αυτη ει τειχος εστιν οικοδομησωμεν επ αυτην επαλξεις αργυρας και ει θυρα εστιν διαγραφωμεν επ αυτην σανιδα κεδρινην εγω τειχος και μαστοι ως πυργοι εγω ημην εν οφθαλμοις αυτου ως ευρισκουσα ειρηνην αμπελων εγεννηθη τω σαλωμων εν βεελαμων εδωκεν τον αμπελωνα αυτου τοις τηρουσιν ανηρ οισει εν καρπω αυτου χιλιους αργυριου αμπελων μου εμος ενωπιον μου οι χιλιοι σοι σαλωμων και οι διακοσιοι τοις τηρουσι τον καρπον αυτου ο κατημενος εν κηποις έταιροι προσεχοντες τη φωνη σου ακουτισον με φυγε αδελφι δε μου και όμοιωθητι τη δορκαδι η τω νεβρω των ελαφων επι ορη αρωματων

ανθρωπος τις ην εν χωρα τη αυσιτιδι ώ ονομα ιωβ και ην ο ανθρωπος εκεινος αληθινος αμεμπτος δικαιος θεοσεβης απεχομενος απο παντος πονηρου πραγματος εγενοντο δε αυτω υιοι επτα και θυγατερες τρεις και ην τα κτηνη αυτου προβατα επτακισχιλια καμηλοι τρισχιλια ζευγη βοων πεντακοσια ονοι θηλειαι νομαδες πεντακοσια και υπηρσεια πολλη σφοδρα και εργα μεγαλα ην αυτω επι της γης και ην ο ανθρωπος εκεινος ευγενης των αφ ήλιου ανατολων συμπορευομενοι δε οι υιοι αυτου προς αλληλους εποιουσαν ποτον καθ έκαστην ήμεραν συμπαραλαμβανοντες άμα και τας τρεις αδελφας αυτων εσθιειν

και πινειν μετ αυτων και ὡς αν συνετελεσθησαν αι ημεραι του ποτου απεστειλεν ιωβ και εκαθαριζεν αυτους ανισταμενος το πρωι και προσεφερεν περι αυτων θυσιας κατα τον αριθμον αυτων και μοσχον ένα περι ἁμαρτίας περι των ψυχων αυτων ελεγεν γαρ ιωβ μηποτε οι υιοι μου εν τη διανοια αυτων κακα ενενοησαν προς θεον οὕτως ουν εποιει ιωβ πασας τας ημερας και ὡς εγενετο ἡ ἡμερα αὕτη και ιδου ηλθον οι αγγελοι του θεου παραστηναι ενωπιον του κυριου και ὁ διαβολος ηλθεν μετ αυτων και ειπεν ὁ κυριος τω διαβολῳ ποθεν παραγεγonas και αποκριθεις ὁ διαβολος τω κυριῳ ειπεν περιελθων την γην και εμπεριπατησας την ὑπ ουρανον παρειμι και ειπεν αυτῳ ὁ κυριος προσεσχες τη διανοια σου κατα του παιδος μου ιωβ ὅτι ουκ εστιν κατ αυτον των επι της γης ανθρωπος αμεμπτος αληθινος θεοσεβης απεχομενος απο παντος πονηρου πραγματος απεκριθη δε ὁ διαβολος και ειπεν εναντιον του κυριου μη δωρεαν σεβεται ιωβ τον θεον ου συ περιεφραξας τα εξω αυτου και τα εσω της οικιας αυτου και τα εξω παντων των οντων αυτω κυκλω τα εργα των χειρων αυτου ευλογησας και τα κτηνη αυτου πολλα εποιησας επι της γης αλλα αποστειλον την χειρα σου και ἄψαι παντων ὧν εχει ει μὴν εις προσωπον σε ευλογησει τοτε ειπεν ὁ κυριος τω διαβολῳ ιδου παντα ὅσα εστιν αυτω διδωμι εν τη χειρι σου αλλα αυτου μη ἄψῃ και εξηλθεν ὁ διαβολος παρα του κυριου και ην ὡς ἡ ἡμερα αὕτη οι υιοι ιωβ και αι θυγατρες αυτου επινον οινον εν τη οικια του αδελφου αυτων του πρεσβυτερου και ιδου αγγελος ηλθεν προς ιωβ και ειπεν αυτῳ τα ζευγη των βοων ηροτρια και αι θηλειαι ονοι εβοσκοντο εχομεναι αυτων και ελθοντες οι αιχμαλωτευοντες ηχμαλωτευσαν αυτας και τους παιδας απεκτειναν εν μαχαιραις σωθεις δε εγω μονος ηλθον του απαγγελαι σοι ετι τουτου λαλουντος ηλθεν ἑτερος αγγελος και ειπεν προς ιωβ πυρ επεσεν εκ του ουρανου και κατεκαυσεν τα προβατα και τους ποιμενας κατεφαγεν ὁμοιως και σωθεις εγω μονος ηλθον του απαγγελαι σοι ετι τουτου λαλουντος ηλθεν ἑτερος αγγελος και ειπεν προς ιωβ οι ἱππεις εποιησαν ἡμιν κεφαλας τρεις και εκυκλωσαν τας καμηλους και ηχμαλωτευσαν αυτας και τους παιδας απεκτειναν εν μαχαιραις εσωθην δε εγω μονος και ηλθον του απαγγελαι σοι ετι τουτου λαλουντος ἄλλος αγγελος ερχεται λεγων τω ιωβ των ὠων σου και των θυγατερων σου εσθιοντων και πινοντων παρα τω αδελφῳ αυτων τω πρεσβυτερω εξαιφνης πνευμα μεγα επηλθεν εκ της ερημου και ἡψατο των τεσσαρων γωνιων της οικιας και επεσεν ἡ οικια επι τα παιδια σου και ετελευτησαν εσωθην δε εγω μονος και ηλθον του απαγγελαι σοι οὕτως αναστας ιωβ διερρηξεν τα ἱματια αυτου και εκειρατο την κομην της κεφαλῆς αυτου και πεσων χαμαι προσεκυνησεν και ειπεν αυτος γυμνος εξηλθον εκ κοιλιας μητρος μου γυμνος και απελευσομαι εκει ὁ κυριος εδωκεν ὁ κυριος αφειλατο ὡς τω κυριῳ εδοξεν οὕτως και εγενετο ειη το ονομα κυριου ευλογημενον εν τουτοις πασιν τοις συμβεβηκοσιν αυτῳ ουδεν ἡμαρτεν ιωβ εναντιον του κυριου και ουκ εδωκεν αφροσυνην τῷ θεῷ εγενετο δε ὡς ἡ ἡμερα αὕτη και ηλθον οι αγγελοι του θεου παραστηναι εναντι κυριου και ὁ διαβολος ηλθεν εν μεσω αυτων παραστηναι εναντιον του κυριου και ειπεν ὁ κυριος τῷ διαβολῳ ποθεν συ ερχῃ τοτε ειπεν ὁ διαβολος ενωπιον του κυριου διαπορευθεις την ὑπ ουρανον και εμπεριπατησας την συμπασαν παρειμι ειπεν δε ὁ κυριος προς τον διαβολον προσε-

σχες ουν τω θεραπεοντι μου ιωβ ότι ουκ εστιν κατ αυτον των επι της γης ανθρωπος ακακος αληθινος αμεμπτος θεοσεβης απεχομενος απο παντος κακου ετι δε εχεται ακακιας συ δε ειπας τα ύπαρχοντα αυτου δια κενης απολεσαι ύπολαβων δε ό διαβολος ειπεν τω κυριω δερμα ύπερ δερματος όσα ύπαρχει ανθρωπω ύπερ της ψυχης αυτου εκτεισει ου μην δε αλλα αποστειλας την χειρα σου άψαι των οστων αυτου και των σαρκων αυτου ει μην εις προσωπον σε ευλογησει ειπεν δε ό κυριος τω διαβωλω ιδου παραδιδωμι σοι αυτον μονον την ψυχην αυτου διαφυλαξον εξηλθεν δε ό διαβολος απο του κυριου και επαισεν τον ιωβ έλκει πονηρω απο ποδων έως κεφαλης και ελαβεν οστρακον ίνα τον ιχωρα ξυη και εκαθητο επι της κοπριας εξω της πολεως χρονου δε πολλου προβεβηκοτος ειπεν αυτω ή γυνη αυτου μεχρι τινος καρτερησεις λεγων ιδου αναμενω χρονον ετι μικρον προσδεχομενος την ελπιδα της σωτηριας μου ιδου γαρ ηφανισται σου το μνημοσυνον απο της γης υιοι και θυγατρες εμης κοιλιας ωδινες και πονοι όυς εις το κενον εκοπιασα μετα μοχθων συ τε αυτος εν σαπρια σκωληκων καθηταις διανυκτερευων ανθριος καγω πλανητης και λατρης τοπον εκ τοπου περιερχομενη και οικιαν εξ οικιας προσδεχομενη τον ήλιον ποτε δυσεται ίνα αναπαυσωμαι των μοχθων και των οδυνων άι με νυν συνεχουσιν αλλα ειπον τι ρήμα εις κυριον και τελευτα ό δε εμβλεψας ειπεν αυτη ώσπερ μια των αφρονων γυναικων ελαλησας ει τα αγαθα εδεξαμεθα εκ χειρος κυριου τα κακα ουχ ύποισομεν εν πασιν τουτοις τοις συμβεβηκοσιν αυτω ουδεν ήμαρτεν ιωβ τοις χείλεσιν εναντιον του θεου ακουσαντες δε όι τρεις φιλοι αυτου τα κακα παντα τα επελθοντα αυτω παρεγενοντο έκαστος εκ της ιδιας χωρας προς αυτον ελιψας ό θαιμανων βασιλευς βαλδαδ ό σαυχαιων τυραννος σωφαρ ό μιναιων βασιλευς και παρεγενοντο προς αυτον όμοθυμαδον του παρακαλεσαι και επισκεψασθαι αυτον ιδοντες δε αυτον πορρωθεν ουκ επεγνωσαν και βοησαντες φωνη μεγάλη εκλαυσαν ρήξαντες έκαστος την έαυτου στολην και καταπασαμενοι γην παρεκαθισαν αυτω έπτα ήμερας και έπτα νυκτας και ουδεις αυτων ελαλησεν έωρων γαρ την πληγην δεινην ουσαν και μεγάλην σφοδρα μετα τουτο ηνοιξεν ιωβ το στομα αυτου και κατηρασατο την ήμεραν αυτου λεγων απολοιτο ή ήμερα εν ή εγεννηθην και ή νυξ εν ή ειπαν ιδου αρσεν ή ήμερα εκεινη ειη σκοτος και μη αναζητησαι αυτην ό κυριος ανωθεν μηδε ελθι εις αυτην φεγγος εκλαβι δε αυτην σκοτος και σκια θανατου επελθι επ αυτην γνοφος καταραθει η ήμερα και ή νυξ εκεινη απενεγκαιτο αυτην σκοτος μη ειη εις ήμερας ενιαυτου μηδε αριθμηθει εις ήμερας μηνων αλλα ή νυξ εκεινη ειη οδυνη και μη ελθι επ αυτην ευφροσυνη μηδε χαρμονη αλλα καταρασαιτο αυτην ό καταρωμενος την ήμεραν εκεινην ό μελλων το μεγα κητος χειρωσασθαι σκοτωθει τα αστρα της νυκτος εκεινης ύπομειναι και εις φωτισμον μη ελθι και μη ιδοι έωσφορον ανατελλοντα ότι ου συνεκλεισεν πυλας γαστρος μητρος μου απηλλαξεν γαρ αν πονον απο οφθαλμων μου δια τι γαρ εν κοιλια ουκ ετελευτησα εκ γαστρος δε εξηλθον και ουκ ευθυς απωλομην ίνα τι δε συνηντησαν μοι γονατα ίνα τι δε μαστους εθηλασα νυν αν κοιμηθεις ήσυχασα ύπνωσας δε ανεπαυσαμην μετα βασιλειων βουλευτων γης όι ηγαυριωντο επι ξιψεσιν η μετα αρχοντων ών πολυς ό χρυσος όι επλησαν τους οικους αυτων αργυριου η ώσπερ εκτρωμα εκπορευομενον εκ μητρας μητρος η ώσπερ νηπιοι όι ουκ ειδον φως

εκει ασεβεις εξεκαυσαν θυμον οργης εκει ανεπαυσαντο κατακοποι τω σωματι ομοθυμαδον δε οι αιωνιοι ουκ ηκουσαν φωνην φορολογου μικρος και μεγας εκει εστιν και θεραπων ου δεδοικως τον κυριον αυτου ινα τι γαρ δεδοται τοις εν πικρια φως ζωη δε ταις εν οδυναις ψυχαις οι ομειρονται του θανατου και ου τυγχανουσιν ανορουσσοντες ωσπερ θησαυρους περιχαρεις δε εγενοντο εαν κατατυχωσιν θανατος ανδρι αναπαυμα συνεκλεισεν γαρ ο θεος κατ αυτου προ γαρ των σιτων μου στεναγμος μοι ηκει δακρυω δε εγω συνεχομενος φοβω φοβος γαρ ον εφροντισα ηλθεν μοι και ον εδεδοικειν συνηνητησεν μοι ουτε ειρηνευσα ουτε ησυχασα ουτε ανεπαυσαμην ηλθεν δε μοι οργη υπολαβων δε ελιφας ο θαυμανιτης λεγει μη πολλακις σοι λελαληται εν κοπω ισχυν δε ρηματων σου τις υποισει ει γαρ συ ενουθητησας πολλους και χειρας ασθενους παρεκαλεσας ασθενουντας τε εξανεστησας ρημασιν γονασιν τε αδυνατουσιν θαρσος περιεθηκας νυν δε ηκει επι σε πονος και ηψατο σου συ δε εσπουδασας ποτερον ουχ ο φοβος σου εστιν εν αφροσυνη και η ελπις σου και η ακαχια της οδου σου μνησθητι ουν τις καθαρος ων απωλετο η ποτε αληθινοι ολορριζι απωλοντο καθ ον τροπον ειδον τους αροτριωντας τα ατοπα οι δε σπειροντες αυτα οδυνας θεριουσιν εαυτοις απο προσταγματος κυριου απολουνται απο δε πνευματος οργης αυτου αφανισθησονται σθενος λεοντος φωνη δε λεαινης γαυριαμα δε δρακοντων εσβεσθη μυρμηκολεων ωλετο παρα το μη εχειν βοραν σκυμνοι δε λεοντων ελιπον αλληλους ει δε τι ρημα αληθινον εγεγονει εν λογοις σου ουθεν αν σοι τουτων κακον απηνητησεν ποτερον ου δεζεται μοι το ους εξαισια παρ αυτου φοβοι δε και ηχω νυκτερινη επιπιπτων φοβος επ ανθρωπους φρικη δε μοι συνηνητησεν και τρομος και μεγαλως μου τα οστα συνεσεισεν και πνευμα επι προσωπον μου επηλθεν εφριζαν δε μου τριχες και σαρκες ανεστην και ουκ επεγνων ειδον και ουκ ην μορφη προ οφθαλμων μου αλλ η αυραν και φωνην ηκουον τι γαρ μη καθαρος εσται βροτος εναντιον κυριου η απο των εργαων αυτου αμεμπτos ανηρ ει κατα παιδων αυτου ου πιστευει κατα δε αγγελων αυτου σχολιον τι επενοησεν τους δε κατοικουντας οικιας πληinas εξ ων και αυτοι εκ του αυτου πληου εσμεν επαισεν αυτους σητος τροπον και απο πρωιθεν εως εσπερας ουκατε εισιν παρα το μη δυνασθαι αυτους εαυτοις βοηθησαι απωλοντο ενεφυσησεν γαρ αυτοις και εξηρανθησαν απωλοντο παρα το μη εχειν αυτους σοφιαν επικαλεσαι δε ει τις σοι υποακουσεται η ει τινα αγγελων αγιων οψη και γαρ αφρονα αναιρει οργη πεπλανημενον δε θανατοι ζηλος εγω δε εωρακα αφρονας ριζαν βαλλοντας αλλ ευθεως εβρωθη αυτων η διαιτα πορρω γενοιντο οι υιοι αυτων απο σωτηριας κολαβρισθεισαν δε επι θυραις ησسونων και ουκ εσται ο εξαιρουμενος α γαρ εκεινοι συνηγαγον δικαιοι εδονται αυτοι δε εκ κακων ουκ εξαιρετοι εσονται εκσιφωνισθει αυτων η ισχυς ου γαρ μη εξελθη εκ της γης κοπος ουδε εξ ορειων αναβλαστησει πονος αλλα ανθρωπος γεννεται κοπω νεοσσοι δε γυπος τα υψηλα πετονται ου μην δε αλλα εγω δεηθησομαι κυριου κυριον δε τον παντων δεσποτην επικαλεσομαι τον ποιουντα μεγαλα και ανεξιχνιαστα ενδοξα τε και εξαισια ων ουκ εστιν αριθμος τον διδοντα υετον επι την γην αποστελλοντα υδωρ επι την υπ ουρανον τον ποιουντα ταπεινους εις υψος και απολωλους εξεγειροντα διαλλασσοντα βουλας πανουργων και ου μη ποιησουσιν αι χειρες αυτων αληθες ο καταλαμβανων σοφους εν τη φρονησει βου-

λὴν δὲ πολυπλοκῶν ἐξεστῆσεν ἡμέρας συναντησεται αὐτοῖς σκοτός το δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφῆσαισάν ἰσα νυκτὶ ἀπολοῖντο δὲ ἐν πολέμῳ ἀδυνατός δὲ ἐξελθῶν ἐκ χειρὸς δυνάστου εἴη δὲ ἀδυνατῶ ἐλπίς ἀδικοῦ δὲ στομα ἐμφραχθεῖη μακάριος δὲ ἀνθρώπος ὃν ἠλεγξεν ὁ κυριὸς νουθετήμα δὲ παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου αὐτός γὰρ ἀλγεῖν ποιεῖ καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν ἐπαισεν καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἰάσαντο ἐξ ἁκίς ἐξ ἀναγκῶν σὲ ἐξελεῖται ἐν δὲ τῷ ἔβδωμῳ οὐ μὴ ἀψῆται σου κακὸν ἐν λίμῳ ῥύσεται σὲ ἐκ θανάτου ἐν πολέμῳ δὲ ἐκ χειρὸς σιδήρου λύσει σὲ ἀπο μαστίγος γλώσσης σὲ κρυψέι καὶ οὐ μὴ φοβηθῆς ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων ἀδικῶν καὶ ἀνομῶν καταγέλαση ἀπὸ δὲ θηρίων ἀγρίων οὐ μὴ φοβηθῆς θῆρες γὰρ ἀγριοὶ εἰρηνεύσουσιν σοὶ εἰτα γνῶσῃ ὅτι εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος ἢ δὲ διαίτα τῆς σκηνῆς σου οὐ μὴ ἁμαρτή γνῶσῃ δὲ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα σου τὰ δὲ τέκνα σου ἐστὶ ὥσπερ τὸ παμβότανον τοῦ ἀγροῦ ἐλευσῇ δὲ ἐν ταφῷ ὥσπερ σίτος ὥριμος κατὰ καιρὸν θερίζομενος ἢ ὥσπερ θίμωνια ἄλωνος καθ' ὥραν συγκομισθεῖσαι ἰδοὺ ταῦτα οὕτως ἐξίχνιασαμεν ταῦτα ἐστὶν ἃ ἀκηχοάμεν σὺ δὲ γυνῇ σεαυτῇ ἐν τῇ ἐπράξας ὑπολάβων δὲ ἰωβ λέγει εἰ γὰρ τις ἴστων στήσαι μοι τὴν ὀργὴν τὰς δὲ ὁδύνας μοι ἀραι ἐν ζυγῷ ὁμοθυμαδὸν καὶ δὴ ἀμμου παραλίας βαρυτέρα ἐστὶ ἀλλ' ὥς εἴκειν τὰ ῥήματα μοι ἐστὶν φαῦλα βέλῃ γὰρ κυρίου ἐν τῷ σώματι μοι ἐστὶν ὧν ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐκπίνει μοι τὸ αἷμα ὅταν ἀρξώμαι λαλεῖν κεντούσι με τί γὰρ μὴ δια κενῆς κεκραξέται ὄνος ἀγρίος ἀλλ' ἡ τὰ σῖτα ζητῶν εἰ δὲ καὶ ῥῆξει φωνὴν βους ἐπὶ φατνῆς ἐχὼν τὰ βρώματα εἰ βρωθήσεται ἄρτος ἀνευ ἄλος εἰ δὲ καὶ ἐστὶν γεῦμα ἐν ῥήμασιν κενοῖς οὐ δύναται γὰρ παύσασθαι μοι ἢ ψυχὴ βρομὸν γὰρ ὄρω τὰ σῖτα μοι ὥσπερ ὀσμὴν λεόντος εἰ γὰρ δῶῃ καὶ ἐλθῶν μοι ἢ αἰτησίς καὶ τὴν ἐλπίδα μοι δῶῃ ὁ κυριὸς ἀρξάμενος ὁ κυριὸς τρώσάτω με εἰς τέλος δὲ μὴ με ἀνελετω εἴη δὲ μοι πόλις ταφός ἐφ' ἧς ἐπὶ τειχεῶν ἡλλόμην ἐπ' αὐτῆς οὐ μὴ φεισώμαι οὐ γὰρ ἐψεύσαμην ῥήματα ἁγία θεοῦ μοι τίς γὰρ μοι ἢ ἰσχύς ὅτι ὑπομένω ἢ τίς μοι ὁ χρόνος ὅτι ἀνεχεται μοι ἢ ψυχὴ μὴ ἰσχύς λίθων ἢ ἰσχύς μοι ἢ αἱ σάρκες μοι εἰσὶν χαλκίαι ἢ οὐκ ἐπ' αὐτῷ ἐπεποιθεῖν βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ ἀπεστὶν ἀπειπάτο με ἐλεός ἐπισκοπῇ δὲ κυρίου ὑπερείδεν με οὐ προσειδὸν με οἱ ἐγγύτατοι μοι ὥσπερ χεῖμαρρους ἐκλείπων ἢ ὥσπερ κυμὰ παρηλθὼν με ὅτινες με διευλαβούντο νῦν ἐπιπεπτωκάσιν μοι ὥσπερ χιῶν ἢ χρυστάλλος πεπηγὼς καθῶς τακτεῖσα θερμῆς γενομένης οὐκ ἐπεγνώσθη ὅπερ ἦν οὕτως καγὼ κατελειφθὴν ὑπὸ πάντων ἀπώλομην δὲ καὶ ἐξοικὸς ἐγενόμην ἴδετε ὁδοὺς θιαιμῶν ἀτραποὺς σαβῶν οἱ διορῶντες καὶ ἀισχυρὴν ὀφειλήσουσιν οἱ ἐπὶ πόλεσιν καὶ χρημασὶν πεποιθότες ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπεβήτε μοι ἀνελεθμονῶς ὥστε ἰδόντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβηθήτε τί γὰρ μὴ τί ὑμᾶς ἠτήσα ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδεομαι ὥστε σωσαί με ἐξ ἐχθρῶν ἢ ἐκ χειρὸς δυνάστων ῥυσασθαι με διδάξατε με ἐγὼ δὲ κωφεύσω εἰ τί πεπλανῆμαι φράσατε μοι ἀλλ' ὥς εἴκειν φαῦλα ἀληθινοῦ ῥήματα οὐ γὰρ παρ' ὑμῶν ἰσχύιν αἰτούμαι οὐδὲ ὁ ἐλεγχὸς ὑμῶν ῥήμασιν με παύσει οὐδὲ γὰρ ὑμῶν φθέγμα ῥήματος ἀνεξομαι πλὴν ὅτι ἐπ' ὀρφάνῳ ἐπιπίπτετε ἐναλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν νῦν δὲ εἰσβλέψας εἰς πρόσωπα ὑμῶν οὐ ψεύσομαι καθίστατε δὴ καὶ μὴ εἴη ἀδικὸν καὶ πάλιν τῷ δικαίῳ συνερχεσθε οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν γλώσσῃ μου ἀδικὸν ἢ ὁ λαρυγξ μου οὐχὶ συνέειν μελέτα ποτερον οὐχὶ πειρατήριον ἐστὶν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὥσπερ μισθίου αὐθημερινοῦ ἢ ζῶν αὐτοῦ

η ὥσπερ θεραπων δεδοικως τον κυριον αυτου και τετευχως σκιας η ὥσπερ μισθωτος αναμενων τον μισθον αυτου οὕτως καγω ὑπεμεινα μηνας κενους νυχτες δε οδυων δεδομεναι μοι εισιν εαν κοιμηθῶ λεγω ποτε ἡμερα ὥς δ αν αναστω παλιν ποτε ἔσπερα πληρης δε γινομαι οδυων απο ἔσπερας ἕως πρωι φυρεται δε μου το σωμα εν σαπρια σκωληκων τηκω δε βωλακας γης απο ιχωρος ξυων ὁ δε βιος μου εστιν ελαφροτερος λαλιας απολωλεν δε εν κενη ελπιδι μνησθῆτι ουν ὅτι πνευμα μου ἡ ζωη και ουκετι επανελευσεται ὁ οφθαλμος μου ιδειν αγαθον ου περιβλεψεται με οφθαλμος ὁρωντος με ὁι οφθαλμοι σου εν εμοι και ουκετι ειμι ὥσπερ νεφος αποκαθαρθεν απ ουρανου εαν γαρ ανθρωπος καταβη εις ἄδην ουκετι μη αναβη ουδ ου μη επιστρεψη ετι εις τον ιδιον οικον ουδε μη επιγνω αυτον ετι ὁ τοπος αυτου αταρ ουν ουδε εγω φεισομαι τω στοματι μου λαλησω εν αναγκη ων ανοιξω πικριαν ψυχης μου συνεχομενος ποτερον θαλασσα ειμι η δρακων ὅτι κατεταξας επ εμε φυλακην ειπα ὅτι παρακαλεσει με ἡ κλινη μου ανοισω δε προς εμαυτον ιδια λογον τη κοιτη μου εκφοβεις με ενυπνιοις και εν ὀραμασιν με καταπλησσεις απαλλαξεις απο πνευματος μου την ψυχην μου απο δε θανατου τα οστα μου ου γαρ εις τον αιωνα ζησομαι ἵνα μακροθυμησω αποστα απ εμου κενος γαρ μου ὁ βιος τι γαρ εστιν ανθρωπος ὅτι εμεγαλυνας αυτον η ὅτι προσεχεις τον νουν εις αυτον η επισκοπην αυτου ποιηση ἕως το πρωι και εις αναπαυσιν αυτον κρινεις ἕως τινος ουκ εας με ουδε προιη με ἕως αν καταπιω τον πτυελον μου εν οδυνη ει εγω ἡμαρτον τι δυναμαι σοι πραξει ὁ πισταμενος τον νουν των ανθρωπων δια τι εθου με κατεντευκτην σου ειμι δε επι σοι φορτιον και δια τι ουκ εποιησω της ανομιας μου ληθην και καθαρισμον της ἁμαρτιας μου νυνι δε εις γην απελευσομαι ορθριζων δε ουκετι ειμι ὑπολαβων δε βαλδαδ ὁ σαυχιτης λεγει μεχρι τινος λαλησεις ταυτα πνευμα πολυρημον του στοματος σου μη ὁ κυριος ἀδικησει κρινων η ὁ τα παντα ποιησας ταραξει το δικαιον ει ὁι υιοι σου ἡμαρτον εναντιον αυτου απεστειλεν εν χειρι ανομιας αυτων συ δε ορθριζε προς κυριον παντοκρατορα δεομενος ει καθαρως ει και αληθινος δεησεως επακουσεται σου αποκαταστησει δε σοι δαιταν δικαιοσυνης εσται ουν τα μεν πρωτα σου ολιγα τα δε εσχατα σου αμυνθητα επερωτησων γαρ γενεαν πρωτην εξιχνιασον δε κατα γενος πατερων χθιζοι γαρ εσμεν και ουκ οιδαμεν σκια γαρ εστιν ἡμων επι της γης ὁ βιος η ουχ οὗτοι σε διδαξουσιν και αναγγελουσιν και εκ καρδιας εξάξουσιν ῥήματα μη θαλλει παπυρος ανευ ὕδατος η ὑψωθησεται βουτομον ανευ ποτου ετι ον επι ῥιζης και ου μη θερισθη προ του πιειν πασα βοτανη ουχι ξηραινεται οὕτως τοινυν εσται τα εσχατα παντων των επιλανθανομενων του κυριου ελπις γαρ ασεβους απολειται αικιητος γαρ αυτου εσται ὁ οικος αραχνη δε αυτου αποβησεται ἡ σκηνη εαν ὑπereiση την οικιαν αυτου ου μη στη επιλαβομενου δε αυτου ου μη ὑπομεινη ὕγρος γαρ εστιν ὑπο ἡλίου και εκ σαπριας αυτου ὁ ῥοδαμνος αυτου εξελευσεται επι συναγωγην λιθων κοιμαται εν δε μεσω χαλικων ζησεται εαν καταπιη ὁ τοπος ψευσεται αυτον ουχ ἑορακας τοιαυτα ὅτι καταστροφη ασεβους τοιαυτη εκ δε γης αλλον αναβλαστησει ὁ γαρ κυριος ου μη αποποιησεται τον ακακον παν δε δωρον ασεβους ου δεξεται αληθινων δε στομα εμπλησει γελωτος τα δε χειλη αυτων εξομολογησεως ὁι δε εχθροι αυτων ενδυσονται αισχυνην δαιτα δε ασεβους ουκ εσται ὑπολαβων δε ιωβ λεγει

επ αληθείας οίδα ότι όύτως εστιν πως γαρ εσται δικαίος βροτος παρα κυρίω εαν γαρ βουλήται κριθήναι αυτώ ου μη ύπακουση αυτώ ίνα μη αντειπη προς ένα λόγον αυτου εκ χίλιων σοφος γαρ εστιν διανοία κραταιος τε και μέγας τις σκληρος γενομενος εναντιον αυτου ύπεμεινεν ό παλαιων ορη και ουκ οιδασιν ό καταστρεφων αυτα οργη ό σειων την ύπ ουρανον εκ θεμελιων οι δε στυλοι αυτης σαλευονται ό λεγων τω ήλιω και ουκ ανατέλλει κατα δε αστρων κατασφραγίζει ό τανυσας τον ουρανον μονος και περιπατων ώς επ εδαφους επι θαλασσης ό ποιων πλειαδα και έσπερον και αρκτουρον και ταμειαι νοτου ό ποιων μεγάλα και ανεξιχνιαστα ενδοξα τε και εξαισια ών ουκ εστιν αριθμος εαν ύπερβη με ου μη ιδω και εαν παρελθη με ουδ ώς εγνων εαν απαλλάξη τις αποστρεψει η τις ερει αυτώ τι εποησας αυτος γαρ απεστραπτai οργην ύπ αυτου εξαμφήθησαν κητη τα ύπ ουρανον εαν δε μου ύπακουσεται η διακρινει τα ρήματα μου εαν τε γαρ ω δικαίος ουκ εισακουσεται μου του κριματος αυτου δεηθησομαι εαν τε καλεσω και ύπακουση ου πιστευω ότι εισακηκοεν μου μη γνωφω με εκτριψη πολλά δε μου τα συντριμματα πεποιηκεν δια κενης ουκ εα γαρ με αναπνευσαι ενεπλήσεν δε με πικρίας ότι μεν γαρ ισχυι κρατει τις συν κριματι αυτου αντιστησεται εαν γαρ ω δικαίος το στομα μου ασεβησει εαν τε ω αμεμπτος σχολιος αποβησομαι ειτε γαρ ησεβησα ουκ οίδα τη ψυχη πλην ότι αφαιρειται μου ή ζωη διο ειπον μέγαν και δυναστην απολλυει οργη ότι φαυλοι εν θανατώ εξαισιω αλλά δικαιοι καταγε- λωνται παραδεδονται γαρ εις χειρας ασεβους προσωπα κριτων αυτης συγκαλυπτει ει δε μη αυτος τις εστιν ό δε βιος μου εστιν ελαφρο- τερος δρομεως απεδρασαν και ουκ ειδοσαν η και εστιν ναυσιν ιχνος όδου η αετου πετομενου ζητουντος βοραν εαν τε γαρ ειπω επιλησομαι λαλων συγκυψας τω προσωπω στεναζω σειομαι πασιν τοις μελεσιν οίδα γαρ ότι ουκ αθων με εασεις επειδη δε ειμι ασεβης δια τι ουκ απειθανον εαν γαρ απολουσωμαι χιονι και αποκαθαρωμαι χερσιν κα- θαραις ίκανως εν ρυτώ με εβαψας εβδελυζατο δε με ή στολη ου γαρ ει ανθρωπος κατ εμε ώ αντικρινουμαι ίνα ελθωμεν όμοθυμαδον εις κρισιν ειθε ην ό μεσιτης ήμων και ελεγχων και διακουων ανα μεσον αμφοτερων απαλλάξατώ απ εμου την ραβδον ό δε φόβος αυτου μη με στροβειτω και ου μη φοβηθω αλλά λαλήσω ου γαρ όύτω συνεπιστα- μαι καμνων τη ψυχη μου στενων επαφησω επ αυτον τα ρήματα μου λαλήσω πικρια ψυχης μου συνεχόμενος και ερω προς κυριον μη με ασεβειν διδασκε και δια τι με όύτως εκρινας η καλον σοι εαν αδικήσω ότι απειπω έργα χειρων σου βουλη δε ασεβων προσεσχες η ώσπερ βροτος όρα καθορας η καθως όρα ανθρωπος βλεψη η ό βιος σου αν- θρωπινος εστιν η τα ετη σου ανδρος ότι ανεζητησας την ανομιαν μου και τας άμαρτίας μου εξιχνιασας οιδας γαρ ότι ουκ ησεβησα αλλά τις εστιν ό εκ των χειρων σου εξαιρουμενος άι χείρες σου επλάσαν με και εποησαν με μετα ταυτα μεταβαλων με επαισας μνησθητι ότι πηλον με επλάσας εις δε γην με παλιν αποστρεφεις η ουχ ώσπερ γαλα με ημελξας ετυρώσας δε με ισα τυρώ δερμα και κρεας με ενεδυσας οστέοις δε και νευροις με ενειρας ζωνη δε και ελεος εθου παρ εμοι ή δε επισκοπη σου εφυλάξεν μου το πνευμα ταυτα έχων εν σεαυτώ οίδα ότι παντα δυνασαι αδυνατει δε σοι ουθεν εαν τε γαρ άμαρτώ φυλασ- σεις με απο δε ανομίας ουκ αθων με πεποιηκας εαν τε γαρ ασεβης ω οιμμοι εαν τε ω δικαίος ου δυναμαι ανακυψαι πλήρης γαρ ατιμίας ειμι

αγρευομαι γαρ ὥσπερ λεων εις σφαγην παλιν δε μεταβαλων δεινως με ολεκεις επανακαινιζων επ εμε την ετασιν μου οργη δε μεγαλη μοι εχησω επηγαγες δε επ εμε πειρατηρια ινα τι ουν εκ κοιλιας με εξηγαγες και ουκ απεθανον οφθαλμος δε με ουκ ειδεν και ὥσπερ ουκ ων εγενομην δια τι γαρ εκ γαστρος εις μνημα ουκ απηλλαγην η ουκ ολιγος εστιν ὁ χρονος του βιου μου εασον με αναπαυσασθαι μικρον προ του με πορευθηναι ὅθεν ουκ αναστρεψω εις γην σκοτεινην και γνοφεραν εις γην σκοτους αιωνιου ου ουκ εστιν φεγγος ουδε ὅραν ζωνην βροτων ὑπολαβων δε σωφαρ ὁ μιναιος λεγει ὁ τα πολλα λεγων και αντακουσεται η και ὁ ευλαλος οιεται ειναι δικαιος ευλογημενος γεννητος γυναικος ολιγοβιος μη πολυς εν ῥήμασιν γινου ου γαρ εστιν ὁ αντικρινομενος σοι μη γαρ λεγε ὅτι καθαρος ειμι τοις εργοις και αμεμπτος εναντιον αυτου αλλα πως αν ὁ κυριος λαλησαι προς σε και ανοιξει χειλη αυτου μετα σου ειτα αναγγελει σοι δυναμιν σοφιας ὅτι διπλους εσται των κατα σε και τοτε γνωση ὅτι αξια σοι απεβη απο κυριου ων ἡμαρτηκας η ιχνος κυριου ἔυρησεις η εις τα εσχατα αφικου ἃ εποιησεν ὁ παντοκρατωρ ὑψηλος ὁ ουρανος και τι ποιησεις βαθυτερα δε των εν ἄδου τι οιδας η μακροτερα μετρου γης η ευρους θαλασσης εαν δε καταστρεψη τα παντα τις ερει αυτω τι εποιησας αυτος γαρ οιδεν εργα ανομων ιδων δε ατοπα ου παροφεται ανθρωπος δε αλλως νηχεται λογοις βροτος δε γεννητος γυναικος ισα ονω ερημιτη ει γαρ συ καθαραν εθου την καρδιαν σου ὑπτιαξεις δε χειρας προς αυτον ει ανομον τι εστιν εν χερσιν σου πορρω ποιησον αυτο απο σου αδικια δε εν διαιτη σου μη αυλισθητω ὅτως γαρ αναλαμψει σου το προσωπον ὥσπερ ὕδωρ καθαρων εκδυση δε ῥυπον και ου μη φοβηθης και τον κοπον επιληση ὥσπερ κυμα παρελθον και ου πτοηθηση ἡ δε ευχη σου ὥσπερ ἑωσφορος εκ δε μεσημβριας ανατελει σοι ζωη πεποιθως τε εση ὅτι εστιν σοι ελπις εκ δε μεριμνης και φροντιδος αναφανειται σοι ειρηνη ἡσυχασεις γαρ και ουκ εσται ὁ πολεμων σε μεταβαλομενοι δε πολλοι σου δεσηθουσονται σωτηρια δε αυτους απολειπει ἡ γαρ ελπις αυτων απωλεια οφθαλμοι δε ασεβων τακησονται ὑπολαβων δε ιωβ λεγει ειτα ὑμεις εστε ανθρωποι η μεθ ὑμων τελευτησει σοφια καμοι μεν καρδια καθ ὑμας εστιν δικαιος γαρ ανηρ και αμεμπτος εγεννηθη εις χλευασμα εις χρονον γαρ τακτον ἡτοιμαστο πεσειν ὑπο αλλους οικους τε αυτου εκπορευθισθαι ὑπο ανομων ου μην δε αλλα μηδεις πεποιθετω πονηρος ων αθως εσεσθαι ὅσοι παροργιζουσιν τον κυριον ὡς ουχι και ετασις αυτων εσται αλλα δη επερωτησον τετραποδα εαν σοι ειπωσιν πετεινα δε ουρανου εαν σοι απαγγελωσιν εκδιγηγησαι δε γη εαν σοι φραση και εξηγησονται σοι ὁι ιχθυες της θαλασσης τις ουκ εγνω εν πασι τουτοις ὅτι χειρ κυριου εποιησεν ταυτα ει μη εν χειρι αυτου ψυχη παντων των ζωντων και πνευμα παντος ανθρωπου ους μεν γαρ ῥήματα διακρινει λαρυγξ δε σιτα γευεται εν πολλω χρονω σοφια εν δε πολλω βιω επιστημη παρ αυτω σοφια και δυναμεις αυτω βουλη και συνεσις εαν καταβαλη τις οικοδομησει εαν κλειση κατα ανθρωπων τις ανοιξει εαν κωλυση το ὧδωρ ξηρανει την γην εαν δε επαφη απωλεσεν αυτην καταστρεψας παρ αυτω κρατος και ισχυς αυτω επιστημη και συνεσις διαγων βουλευτας αιχμαλωτους κριτας δε γης εξεστησεν καθιζανων βασιλεις επι θρονους και περιεδησεν ζωνη οσφυας αυτων εξαποστελλων ιερεις αιχμαλωτους δυναστας δε γης κατεστρεψεν διαλλασσων χειλη πιστων συνεσιν δε πρεσβυτερων ε-

γνω εκχεων ατιμιαν επ αρχοντας ταπεινους δε ιασατο ανακαλυπτων βαθεα εκ σκοτους εξηγαγεν δε εις φως σκιαν θανατου πλανων εθνη και απολλυων αυτα καταστρωννυων εθνη και καθοδηγων αυτα διαλλασσων καρδιας αρχοντων γης επλανεσεν δε αυτους ὁδω ἡ ουκ ηδειςαν ψηλαφησαισαν σκοτος και μη φως πλανηθεισαν δε ὡσπερ ὁ μεθυων ιδου ταυτα ἑωρακεν μου ὁ οφθαλμος και ακηκοεν μου το ους και οίδα ὅσα και ὑμεις επιστασθε και ουκ ασυνετωτερος εيمي ὑμων ου μην δε αλλ εγω προς κυριον λαλησω ελεγξω δε εναντιον αυτου εαν βουληται ὑμεις δε εστε ιατροι αδικοι και ιαται κακων παντες ειη δε ὑμιν κωφευσαι και αποβησεται ὑμιν εις σοφιαν ακουσατε ελεγχον στοματος μου κρισιν δε χειλεων μου προσεχετε ποτερον ουκ εναντι κυριου λαλειτε εναντι δε αυτου φθεγγεσθε δολον η ὑποστελεισθε ὑμεις δε αυτοι κριται γενεσθε καλον γε εαν εξιχνιαση ὑμας ει γαρ τα παντα ποιουντες προστεθησεσθε αυτω ουθεν ἥττον ελεγξει ὑμας ει δε και κρυφη προσωπα θαυμασατε ποτερον ουχι δεινα αυτου στροβησει ὑμας φοβος δε παρ αυτου επιπεσειται ὑμιν αποβησεται δε ὑμων το αγαυριαμα ισα σποδω το δε σωμα πηλινον κωφευσατε ινα λαλησω και αναπασωμαι θυμου αναλαβων τας σαρκας μου τοις οδουσιν ψυχην δε μου ῥησω εν χειρι εαν με χειρωσεται ὁ δυναστης επει και ηρκται η μην λαλησω και ελεγξω εναντιον αυτου και τουτο μοι αποβησεται εις σωτηριαν ου γαρ εναντιον αυτου δολος εισελευσεται ακουσατε ακουσατε τα ῥηματα μου αναγγελω γαρ ὑμων ακουοντων ιδου εγω εγγυς εيمي του κριματος μου οίδα εγω ὅτι δικαιος αναφανουμαι τις γαρ εστιν ὁ κριθησομενος μοι ὅτι νυν κωφευσω και εκλειψω δυειν δε μοι χρηση τοτε απο του προσωπου σου ου κρυβησομαι την χειρα απ εμου απεχου και ὁ φοβος σου μη με καταπλησσετω ειτα καλεσεις εγω δε σοι ὑπακουσομαι η λαλησεις εγω δε σοι δωσω ανταποκρισιν ποσαι εισιν ἅι ἁμαρτιαι μου και ἅι ανομιαι μου διδαξον με τινες εισιν δια τι απ εμου κρυπτη ἡγησαι δε με ὑπεναντιον σοι η ὡς φυλλον κινουμενον ὑπο ανεμου ευλαβηθηση η ὡς χορτω φερομενω ὑπο πνευματος αντικεισαι μοι ὅτι κατεγραψας κατ εμου κακα περιεβηκας δε μοι νεοτητος ἁμαρτιας εθου δε μου τον ποδα εν κωλυματι εφυλαξας δε μου παντα τα εργα εις δε ῥιζας των ποδων μου αφικου ὁ παλαιουται ισα ασκω η ὡσπερ ἱματιον στοβορωτον βροτος γαρ γεννητος γυναικος ολιγοβιος και πληρης οργης η ὡσπερ ανθος ανθησαν εξεπεσεν απεδρα δε ὡσπερ σκια και ου μη στη ουχι και τουτου λογον εποιησω και τουτον εποιησας εισελθειν εν κριματι ενωπιον σου τις γαρ καθαρος εσται απο ῥυπου αλλ ουθεις εαν και μια ἡμερα ὁ βιος αυτου επι της γης αριθμητοι δε μηνες αυτου παρα σοι εις χρονον εθου και ου μη ὑπερβη αποστα απ αυτου ινα ἡσυχαση και ευδοκηση τον βιον ὡσπερ ὁ μισθωτος εστιν γαρ δενδρω ελπις εαν γαρ εκκοπη ετι επανθησει και ὁ ῥαδαμνος αυτου ου μη εκλιπη εαν γαρ γηραση εν γη ἡ ῥιζα αυτου εν δε πετρα τελευτηση το στελεχος αυτου απο οσμης ὕδατος ανθησει ποιησει δε θερισμον ὡσπερ νεοφυτον ανηρ δε τελευτησας ωχετο πεσων δε βροτος ουκετι εστιν χρονω γαρ σπανιζεται θαλασσα ποταμος δε ερημωθεις εξηρανθη ανθρωπος δε κοιμηθεις ου μη αναστη ἕως αν ὁ ουρανος ου μη συρραφη και ουκ εξυπνισθησονται εξ ὕπνου αυτων ει γαρ οφελον εν ἄδῃ με εφυλαξας εκρυψας δε με ἕως αν παυσηται σου ἡ οργη και ταξῃ μοι χρονον εν ὧ μνειαν μου ποιηση εαν γαρ αποθανῃ ανθρωπος ζησεται συντελεσας ἡμερας του βιου αυτου ὑπομενω

έως αν παλιν γενωμαι ειτα καλεσεις εγω δε σοι ὑπακουσομαι τα δε εργα των χειρων σου μη αποποιου ηριθμηςας δε μου τα επιτηδεύματα και ου μη παρελθῃ σε ουδεν των ἁμαρτιων μου εσφραγισας δε μου τας ανομιαις εν βαλλαντιω επεσημηνω δε ει τι ακων παρεβην και πλην ορος πιπτον διαπεσειται και πετρα παλαιωθησεται εκ του τοπου αυτης λιθους ελεαναν ὕδατα και κατεκλυσεν ὕδατα ὑπτια του χωματος της γης και ὑπομονην ανθρωπου απωλεσας ωσας αυτον εις τελος και ωχετο επεστησας αυτω το προσωπον και εξαπεστειλας πολλων δε γενομενων των ὕων αυτου ουκ οιδεν εαν δε ολιγοι γενωνται ουκ επισταται αλλ η ἄι σαρκες αυτου ηλγησαν ἡ δε ψυχη αυτου επενθησεν ὑπολαβων δε ελιφας ὁ θαιμμανιτης λεγει ποτερον σοφος αποκρινιν δωσει συνεσεως πνευματος και ενεπλησεν πονον γαστρος ελεγχων εν ῥήμασιν οἷς ου δει εν λογοις οἷς ουδεν οφελος ου και συ απεποιησω φοβον συνετελεσω δε ῥήματα τοιαυτα εναντι του κυριου ενοχος ει ῥήμασιν στοματος σου ουδε διεκρινας ῥήματα δυναστων ελεγχῆσαι σε το σον στομα και μη εγω τα δε χεῖλη σου καταμαρτυρησουσιν σου τι γαρ μη πρωτος ανθρωπων εγεννηθης η προ θινων επαγης η συνταγμα κυριου ακηκοας εις δε σε αφικετο σοφια τι γαρ οιδας ὁ ουκ οιδαμεν η τι συνιεις ὁ ουχι και ἡμεῖς και γε πρεσβυτης και γε παλαιος εν ἡμῖν βαρυτερος του πατρος σου ἡμεραις ολιγα ὦν ἡμαρτηκας μεμαστιγῶσαι μεγαλως ὑπερβαλλοντως λελαληκας τι ετολμησεν ἡ καρδια σου η τι επηνεγκαν οἱ οφθαλμοι σου ὅτι θυμον ερρηξας εναντι κυριου εζηγαγες δε εκ στοματος ῥήματα τοιαυτα τις γαρ ὦν βροτος ὅτι εσται αμεμπτος η ὡς εσομενος δικαιος γεννητος γυναικος ει κατα ἁγίων ου πιστευει ουρανος δε ου καθαρος εναντιον αυτου εα δε εβδελυγμενος και ακαθαρτος ανηρ πινων αδικιας ισα ποτω αναγγελω δε σοι ακουε μου ἃ δη ἑώρακα αναγγελω σοι ἃ σοφοι ερουσιν και ουκ εκρυψαν πατερας αυτων αυτοις μονοις εδοθη ἡ γη και ουκ επηλθεν αλλογενης επ αυτους πας ὁ βιος ασεβους εν φροντιδι ετη δε αριθμητα δεδομενα δυναστη ὁ δε φοβος αυτου εν ωσιν αυτου ὅταν δοκη ηδη ειρηνευειν ἤξει αυτου ἡ καταστροφη μη πιστευετω αποστραφηναι απο σκοτους εντεταλται γαρ ηδη εις χειρας σιδηρου κατατεταχται δε εις σιτα γυψιν οιδεν δε εν ἑαυτω ὅτι μενει εις πτωμα ἡμερα δε αυτον σκοτεινη στροβιησει αναγκη δε και θλιψις αυτον καθεξει ὥσπερ στρατηγος πρωτοστατης πιπτων ὅτι ηρκεν χειρας εναντιον του κυριου εναντι δε κυριου παντοκρατορος ετραχηλιασεν εδραμεν δε εναντιον αυτου ὕβρει εν παχει νωτου ασπιδος αυτου ὅτι εκάλυψεν το προσωπον αυτου εν στεατι αυτου και εποιησεν περιστομιον επι των μηριων αυλισθειη δε πολεις ερημους εισελθῶι δε εις οικους οικητους ἃ δε εκεινοι ἤτοιμασαν αλλοι αποισονται ουτε μη πλουτισθῇ ουτε μη μεινῇ αυτου τα ὑπαρχοντα ου μη βαλῇ επι την γην σκιαν ουδε μη εκφυγῇ το σκοτος τον βλαστον αυτου μαρναναι ανεμος εκπεσοι δε αυτου το ανθος μη πιστευετω ὅτι ὑπομενει κενα γαρ αποβησεται αυτω ἡ τομη αυτου προ ὥρας φθαρησεται και ὁ ῥαδαμνος αυτου ου μη πυκασῇ τρυγηθειη δε ὥσπερ ομφαξ προ ὥρας εκπεσοι δε ὡς ανθος ελαιας μαρτυριον γαρ ασεβους θανατος πυρ δε καυσει οικους δωροδεκτων εν γαστρι δε λημφεται οδυνας αποβησεται δε αυτω κενα ἡ δε κοιλια αυτου ὑποισει δολον ὑπολαβων δε ιωβ λεγει ακηκοα τοιαυτα πολλα παρακλητορες κακων παντες τι γαρ μη ταξις εστιν ῥήμασιν πνευματος η τι παρενοχλησει σοι ὅτι αποκρινῇ καγω καθ ὑμας λαλησω ει ὑπεκειτο γε ἡ

ψυχη ὤμων ἀντι τῆς ἐμῆς εἰτ ἐναλοῦμαι ὤμιν ῥήμασιν κινήσω δὲ κατὸ ὤμων κεφαλὴν εἴη δὲ ἰσχυρὸς ἐν τῷ στόματι μου κινήσιν δὲ χεῖλεσιν οὐ φείσομαι ἐὰν γὰρ λαλήσω οὐκ ἀλήθω τὸ τραῦμα ἐὰν δὲ καὶ σιωπήσω τι ἐλάττων τρωθήσομαι νῦν δὲ κατακοπὸν με πεποιθήκεν μῶρον σέση-ποτα καὶ ἐπελάβου μου εἰς μαρτυρίον ἐγενήθη καὶ ἀνέστη ἐν ἐμοὶ τὸ ψεῦδος μου κατὰ πρόσωπον μου ἀνταπεκρίθη ὀργὴ χρησάμενος κατεβάλεν με ἐβρύξεν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας βέλῃ πειρατῶν αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ ἐπέσεν ἀκίσιν ὀφθαλμῶν ἐνήλατο ὀζει ἐπαισεν με εἰς σιαγόνα ὁμοθυμαδὸν δὲ κατεδράμον ἐπ' ἐμοὶ παρεδῶκεν γὰρ με ὁ κυριὸς εἰς χεῖρας ἀδικοῦ ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν ἐρρίψεν με εἰρηνεύοντα διεσκέδασεν με λαβὼν με τῆς κομῆς διέτιλεν κατέστησεν με ὥσπερ σκοπὸν ἐκυκλώ-σαν με λογχαῖς βαλλόντες εἰς νεφροὺς μου οὐ φειδομένοι ἐξεχέαν εἰς τὴν γῆν τὴν χολὴν μου κατεβάλον με πτώμα ἐπὶ πτώματι ἐδρά-μον πρὸς με δυναμένοι σακκὸν ἐρραψά ἐπὶ βύρσης μου τὸ δὲ σθένος μου ἐν γῇ ἐσβεσθὴ ἡ γαστήρ μου συγκεκαυται ἀπὸ κλαυθμοῦ ἐπὶ δὲ βλεφαροῖς μου σκία ἀδικῶν δὲ οὐδὲν ἦν ἐν χερσὶν μου εὐχὴ δὲ μου καθάρᾳ γῇ μὴ επικαλύψῃς ἐφ' ἅματι τῆς σαρκὸς μου μὴδὲ εἴη τοπὸς τῇ κραυγῇ μου καὶ νῦν ἴδου ἐν οὐρανοῖς ὁ μαρτυρῶν μου ὁ δὲ συνιστῶν μου ἐν ὑψίστοις ἀφίκοιτο μου ἡ δέησις πρὸς κυρίον ἐναντι δὲ αὐτοῦ σταζοί μου ὁ ὀφθαλμὸς εἴη δὲ ἐλεγχὸς ἀνδρὶ ἐναντι κυρίου καὶ υἱὸς ἀνθρώπου τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐτῇ δὲ ἀριθμῆτα ἤκασιν ὁδῶ δὲ ἡ οὐκ ἐπαναστραφήσομαι πορευσομαι ὀλεκομαι πνευματὶ φερομένος δεομαι δὲ ταφῆς καὶ οὐ τυγχάνω λίσσομαι καμνῶν καὶ τί ποιήσας ἐ-κλείψαν δὲ μου τὰ ὑπάρχοντα ἀλλοτριοὶ τίς ἐστὶν ὁὗτος τῇ χεὶρὶ μου συνδεθῆτω ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἐκρύψας ἀπὸ φρονήσεως διὰ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώσῃς αὐτοὺς τῇ μερίδι ἀναγγέλει κακίας ὀφθαλμοὶ δὲ μου ἐφ' υἱοῖς ἐτακίσαν ἐθνοῦ δὲ με θρύλημα ἐν ἐθνεσὶν γέλως δὲ αὐτοῖς ἀ-πέβην πεπωρῶνται γὰρ ἀπὸ ὀργῆς οἱ ὀφθαλμοὶ μου πεπολιορκημαὶ μεγάλως ὑπὸ πάντων θαῦμα ἐσχεν ἀληθινούς ἐπὶ τούτῳ δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανομῷ ἐπανασταίῃ σχοιῇ δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδὸν καθάρος δὲ χεῖρας ἀναλαβοὶ θάρσος οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες ἐρείδετε καὶ δευτε-δὴ οὐ γὰρ εὗρισκω ἐν ὤμιν ἀληθεῖς αἱ ἡμέραι μου παρήλθον ἐν βρομῷ ἐρραγῇ δὲ τὰ ἀρθῶρα τῆς καρδίας μου νυκτὰ εἰς ἡμέραν εὐθήκαν φῶς ἐγγύς ἀπὸ προσώπου σκοτοῦς ἐὰν γὰρ ὑπομείνω ἄδης μου ὁ οἶκος ἐν δὲ γνοφῷ ἐστρωτὰ μου ἡ στρωμνὴ θάνατον ἐπεκαλεσαμην πατέρα μου εἶναι μητέρα δὲ μου καὶ ἀδελφὴν σαπρίαν πού οὖν μου ἐστὶν ἡ ἐλπίς ἡ τὰ ἀγαθὰ μου οἴομαι ἡ μετ' ἐμοῦ εἰς ἄδην καταβήσονται ἡ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος καταβήσομεθα ὑπολαβὼν δὲ βαλδᾶδ ὁ σαυ-χιτὴς λέγει μέχρι τίνος οὐ παύσῃ ἐπισχες ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλήσωμεν διὰ τί ὥσπερ τετραποδὰ σέσωπηκαμεν ἐναντίον σου κεχρηται σοὶ ὀργὴ τί γὰρ ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς αἰοικητὸς ἡ ὑπ' οὐρανὸν ἡ καταστραφήσεται ὀρὴ ἐκ θεμελίων καὶ φῶς ἀσεβῶν σβεσθήσεται καὶ οὐκ ἀποβήσεται αὐτῶν ἡ φλόξ τοῦ φῶς αὐτοῦ σκοτὸς ἐν διαίτῃ ὁ δὲ λυχνὸς ἐπ' αὐτῷ σβεσθήσεται θῆρευσαισάν ἐλαχιστοὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ σφάλαι δὲ αὐτοῦ ἡ βουλή ἐμβεβλήται δὲ ὁ πους αὐτοῦ ἐν παγίδι ἐν δικτυῷ ἐλί-χθειν ἐλθοῖσαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες κατισχύσει ἐπ' αὐτὸν διψώντας κεκρυπται ἐν τῇ γῇ σχοινίον αὐτοῦ καὶ ἡ συλλήμφις αὐτοῦ ἐπὶ τριβῶν κυκλῶ ὀλεσαίσαν αὐτὸν ὀδυνᾷ πολλοὶ δὲ περὶ ποδᾶς αὐτοῦ ἐλθοί-σαν ἐν λιμῷ στενῶν πτώμα δὲ αὐτῷ ἡτοιμασται ἐξαισίον βρωθῆισαν αὐτοῦ κλώνες ποδῶν κατεδέται δὲ τὰ ὥραια αὐτοῦ θάνατος ἐκραγεῖ

δε εκ διαιτης αυτου ιασις σχοιη δε αυτον αναγκη αιτια βασιλικη κατασκηνωσει εν τη σκηνη αυτου εν νυκτι αυτου κατασπαρησονται τα ευπρεπη αυτου θειω υποκατωθεν αι ριζαι αυτου ξηρανθησονται και επανωθεν επιπεσειται θερисμος αυτου το μνημοσυνον αυτου απολοιτο εκ γης και υπαρχει ονομα αυτω επι προσωπον εξωτερω απωσειεν αυτον εκ φωτος εις σκοτος ουκ εσται επιγνωστος εν λαω αυτου ουδε σεσωσμενος εν τη υπ ουρανον ο οικος αυτου αλλ εν τοις αυτου ζησονται ετεροι επ αυτω εστεναζαν εσχατοι πρωτους δε εσχεν θαυμα ουτοι εισιν οικoi αδικων ουτος δε ο τοπος των μη ειδωτων τον κυριον υπολαβων δε ιωβ λεγει εως τινος εγχοπον ποιησετε ψυχην μου και καθαιρειτε με λογοις γνωτε μονον οτι ο κυριος εποιησε με ουτως καταλαλειτε μου ουκ αισχυνομενοι με επιχεισθε μοι ναι δη επ αληθειας εγω επλανηθην παρ εμοι δε αυλιζεται πλανος λαλησαι ρημα ο ουκ εδει τα δε ρήματα μου πλαναται και ουκ επι καιρου εα δε οτι επ εμοι μεγαλυνεσθε εναλλεσθε δε μοι ονειδει γνωτε ουν οτι ο κυριος εστιν ο ταραξας οχυρωμα δε αυτου επ εμε υψωσεν ιδου γελω ονειδει και ου λαλησας κεκραξομαι και ουδαμου κριμα κυκλω περιωκοδομημαι και ου μη διαβω επι προσωπον μου σκοτος ειθετο την δε δοξαν απ εμου εξεδυσεν αφειλεν δε στεφανον απο κεφαλης μου διεσπασεν με κυκλω και ωχομην εξεκοψεν δε ωσπερ δενδρον την ελπιδα μου δεινωσ δε μοι οργη εχρησατο ήγησατο δε με ωσπερ εχθρον ομοθυμαδον δε ηλθον τα πειρατηρια αυτου επ εμοι ταις οδοις μου εκυκλωσαν με εγκαθετοι απ εμου δε αδελφοι μου απεστησαν εγνωσαν αλλοτριους η εμε φιλοι δε μου ανελεημονες γεγωνασιν ου προσεποιησαντο με οι εγγυτατοι μου και οι ειδοτες μου το ονομα επελαθοντο μου γειτονες οικιας θεραπαιναι τε μου αλλογενης ημην εναντιον αυτων θεραποντα μου εκαλεσα και ουχ υπηκουσεν στομα δε μου εδεετο και ικετευον την γυναικα μου προσεκαλουμην δε κολακευων υιους παλλακιδων μου οι δε εις τον αιωνα με απεποιησαντο οταν αναστω κατ εμου λαλουσιν εβδελυξαντο δε με οι ειδοτες με ους δη ηγαπηκειν επανεστησαν μοι εν δερματι μου εσαπησαν αι σαρκες μου τα δε οστα μου εν οδουσιν εχεται ελεησατε με ελεησατε με ω φιλοι χειρ γαρ κυριου ή άψαμενη μου εστιν δια τι δε με διωκετε ωσπερ και ο κυριος απο δε σαρκων μου ουκ εμπιπλασθη τις γαρ αν δωη γραφηναι τα ρήματα μου τεληναι δε αυτα εν βιβλιω εις τον αιωνα εν γραφειω σιδηρω και μολιβω η εν πετραις εγγλυφηναι οίδα γαρ οτι αενας εστιν ο εκλυειν με μελλων επι γης αναστησαι το δερμα μου το ανατλων ταυτα παρα γαρ κυριου ταυτα μοι συνετελεσθη ά εγω εμαυτω συνεπισταμαι ά ο οφθαλμος μου εορακεν και ουκ αλλος παντα δε μοι συνετελεσται εν κολπω ει δε και ερειτε τι ερουμεν εναντι αυτου και ριζαν λογου ευρησαμεν εν αυτω ευλαβηθητε δη και υμεις απο επικαλυμματος θυμος γαρ επ ανομους επελευσεται και τοτε γνωσονται που εστιν αυτων ή ύλη υπολαβων δε σωφαρ ο μιναιος λεγει ουχ ουτως υπελαμβανον αντερειν σε ταυτα και ουχι συνιετε μαλλον η και εγω παιδειαν εντροπης μου ακουσομαι και πνευμα εκ της συνεσεως αποκρινεται μοι μη ταυτα εγνωσ απο του ετι αφ ου ετεθη ανθρωπος επι της γης ευφροσυνη γαρ ασεβων πτωμα εξαισιον χαρμονη δε παρανομων απωλεια εαν αναβη εις ουρανον αυτου τα δωρα ή δε θυσια αυτου νεφων άψηται οταν γαρ δοκη ηδη κατεστηριχθαι τοτε εις τελος απολειται οι δε ιδοντες αυτον ερουσιν που εστιν ωσπερ ενυπνιον εκπετασθεν ου μη ευρε-

θη επτη δε ὥσπερ φασμα νυκτερινον οφθαλμος παρεβλεψεν και ου προσθησει και ουκετι προσονησει αυτον ὁ τοπος αυτου τους υιους αυτου ολεσασαν ἡττονες ἂι δε χειρες αυτου πυρσευσαισαν οδυνας οστα αυτου ενεπλησθησαν νεοτητος αυτου και μετ αυτου επι χωματος κοιμηθησεται εαν γλυκανθη εν στοματι αυτου κακια κρυψει αυτην ὑπο την γλωσσαν αυτου ου φεισεται αυτης και ουκ εγκαταλειψει αυτην και συνεξει αυτην εν μεσω του λαρυγγος αυτου και ου μη δυνηθη βοηθησαι ἑαυτω χολη ασπιδος εν γαστρι αυτου πλουτος αδικως συναγομενος εξεμεσθησεται εξ οικιας αυτου εξελκυσει αυτον αγγελος θυμον δε δρακοντων θηλασειεν ανελοι δε αυτον γλωσσα οφεως μη ιδοι αμελξιν νομαδων μηδε νομας μελιτος και βουτυρου εις κενα και ματαια εκοπιασεν πλουτον εξ ὅου ου γευσεται ὥσπερ στριφνος αμασητος ακαταποτος πολλων γαρ αδυνατων οικους εθλασεν διαιταν δε ἤρπασεν και ουκ εστησεν ουκ εστιν αυτου σωτηρια τοις ὑπαρχουσιν εν επιθυμια αυτου ου σωθησεται ουκ εστιν ὑπολειμμα τοις βρωμασιν αυτου δια τουτο ουκ ανθησει αυτου τα αγαθα ὅταν δε δοκη ηδη πεπληρωσθαι θλιβησεται πασα δε αναγκη επ αυτον επελευσεται ει πως πληρωσαι γαστερα αυτου επαποστεilai επ αυτον θυμον οργης νιψαι επ αυτον οδυνας και ου μη σωθη εκ χειρος σιδηρου τρωσαι αυτον τοξον χαλκειον διεξελθοι δε δια σωματος αυτου βελος αστραπαι δε εν διαιταις αυτου περιπατησαισαν επ αυτω φοβοι παν δε σκοτος αυτω ὑπομειναι κατεδετα αυτον πυρ ακαιυστον κακωσαι δε αυτου επηλυτος τον οικον ανακαλυψαι δε αυτου ὁ ουρανος τας ανομιας γη δε επανασταιη αυτω ἔλκυσαι τον οικον αυτου απωλεια εις τελος ἡμερα οργης επελθοι αυτω αὕτη ἡ μερις ανθρωπου ασεβους παρα κυριου και κτημα ὑπαρχοντων αυτω παρα του επισκοπου ὑπολαβων δε ιωβ λεγει ακουσατε ακουσατε μου των λογων ἵνα μη η μοι παρ ὑμων αὕτη ἡ παρακλησις αρατε με εγω δε λαλησω ειτ ου καταγελασσετε μου τι γαρ μη ανθρωπου μου ἡ ελεγξις η δια τι ου θυμωθησομαι εισβλεψαντες εις εμε θαυμασατε χειρα θεντες επι σιαγονι εαν τε γαρ μνησθω εσπουδαχα εχουσιν δε μου τας σαρκας οδυναι δια τι ασεβεις ζωσιν πεπαλαιωνται δε και εν πλουτω ὁ σπορος αυτων κατα ψυχην τα δε τεκνα αυτων εν οφθαλμοις οἱ οικoi αυτων ευθηνουσιν φοβος δε ουδαμου μαστιξ δε παρα κυριου ουκ εστιν επ αυτοις ἡ βους αυτων ουκ ωμοτοκησεν διεσωθη δε αυτων εν γαστρι εχουσα και ουκ εσφαλεν μενουσιν δε ὡς προβατα αιωνια τα δε παιδια αυτων προσπαιζουσιν αναλαβοντες ψαλτηριον και κιθαραν και ευφραινονται φωνη ψαλμου συνετελεσαν δε εν αγαθοις τον βιον αυτων εν δε αναπαυσει ἄδου εκοιμηθησαν λεγει δε κυριω αποστα απ εμου ὁδους σου ειδεναι ου βουλομαι τι ἱκανος ὅτι δουλευσομεν αυτω και τις ωφελεια ὅτι απαντησομεν αυτω εν χερσιν γαρ ην αυτων τα αγαθα εργα δε ασεβων ουκ εφορα ου μην δε αλλα και ασεβων λυχνος σβεσθησεται επελευσεται δε αυτοις ἡ καταστροφη ωδινες δε αυτοις ἔξουσιν απο οργης εσονται δε ὥσπερ αχυρα προ ανεμου η ὥσπερ κονιορτος ὃν ὑφειλατο λαιλαψ εκλιποι υιους τα ὑπαρχοντα αυτου ανταποδωσει προς αυτον και γνωσεται ἰδοισαν οἱ οφθαλμοι αυτου την ἑαυτου σφαγην απο δε κυριου μη διασωθιηι ὅτι τι θελημα αυτου εν οικω αυτου μετ αυτον και αριθμοι μηνων αυτου διηρεθησαν ποτερον ουχι ὁ κυριος εστιν ὁ διδασκων συνεσιν και επιστημην αυτος δε φονους διακρινει οὗτος αποθανειται εν κρατει ἄπλοσυνης αυτου ὅλος δε ευπαθων και ευθηνων

τα δε εγκατα αυτου πληρη στεατος μυελος δε αυτου διαχειται ὁ δε τελευτα ὑπο πικρίας ψυχης ου φαγων ουδεν αγαθον ὁμοθυμαδον δε επι γης κοιμωνται σαπρια δε αυτους εκαλυψεν ὥστε οἶδα ὑμας ὅτι τολμη επικεισθε μοι ὅτι ερειτε που εστιν οικος αρχοντος και που εστιν ἡ σκεπη των σκηνωματων των ασεβων ερωτησατε παραπορευομενους ὁδον και τα σημεια αυτων ουκ απαλλοτριωσετε ὅτι εις ἡμεραν απωλειας κουφιζεται ὁ πονηρος εις ἡμεραν οργης αυτου απαχθησονται τις απαγγελει επι προσωπου αυτου την ὁδον αυτου και αυτος εποιησεν τις ανταποδωσει αυτω και αυτος εις ταφους απηνεχθη και επι σωρῳ ηγρυπνησεν εγλυκανθησαν αυτω χαλικες χειμαρρου και οπισω αυτου πας ανθρωπος απελευσεται και εμπροσθεν αυτου αναριθμητοι πως δε παρακαλeite με κενα το δε εμε καταπαυσασθαι αφ ὑμων ουδεν ὑπολαβων δε ελιφας ὁ θιαιμανιτης λεγει ποτερον ουχι ὁ κυριος εστιν ὁ διδασκων συνεσιν και επιστημην τι γαρ μελει τῷ κυριῳ εαν συ ησθα τοις εργοις αμεμπτος ἡ ωφελεια ὅτι ἀπλωσης την ὁδον σου ἡ λογον σου ποιουμενος ελεγξει σε και συνεισελευσεται σοι εις κρισιν ποτερον ουχ ἡ κακια σου εστιν πολλη αναριθμητοι δε σου εισιν αἱ ἁμαρτιαι ηνεχυραζες δε τους αδελφους σου δια κενης αμφισιαν δε γυμνων αφειλου ουδε ὕδωρ διψωντας εποτισας αλλα πεινωντων εστερησας ψωμον εθαυμασας δε τινων προσωπον ωκισας δε τους επι της γης χηρας δε εξαπεστειλας κενας ορφανους δε εκακωσας τοιγαρουν εκυκλωσαν σε παγιδες και εσπουδασεν σε πολεμος εξαισιος το φως σοι σκοτος απεβη κοιμηθεντα δε ὕδωρ σε εκαλυψεν μη ουχι ὁ τα ὑψηλα ναιων εφορα τους δε ὕβρει φερομενους εταπεινωσεν και ειπας τι εγνω ὁ ισχυρος ἡ κατα του γνοφου κρινει νεψη αποκρυψη αυτου και ουχ ὀραθησεται και γυρον ουρανου διαπορευσεται μη τριβον αιωνιον φυλαξεις ἦν επατησαν ανδρες αδικοι οἱ συνελημφθησαν αωροι ποταμος επιρρεων οἱ θεμελιοι αυτων οἱ λεγοντες κυριος τι ποιησει ἡμιν ἡ τι επαζεται ἡμιν ὁ παντοκρατωρ ὅς δε ενεπλησεν τους οικους αυτων αγαθων βουλη δε ασεβων πορρω απ αυτου ιδοντες δικαιοι εγελασαν αμεμπτος δε εμυκτηρισεν ει μη ηφανισθη ἡ ὑποστασις αυτων και το καταλειμμα αυτων καταφαγεται πυρ γενου δη σκληρος εαν ὑπομεινης ειτ ὁ καρπος σου εσται εν αγαθοις εκλαβε δε εκ στοματος αυτου εξηγοριαν και αναλαβε τα ῥήματα αυτου εν καρδια σου εαν δε επιστραφης και ταπεινωσης σεαυτον εναντι κυριου πορρω εποιησας απο διαιτης σου το αδικον θηση επι χωματι εν πετρα και ὥς πετρα χειμαρρους ωφειρ εσται ουν σου ὁ παντοκρατωρ βοηθος απο εχθρων καθαρων δε αποδωσει σε ὥσπερ αργυριον πεπυρωμενον ειτα παρρησιασθηση εναντι κυριου αναβλεψας εις τον ουρανον ἰλαρως ευξαμενου δε σου προς αυτον εισακουσεται σου δωσει δε σοι αποδουναι τας ευχας αποκαταστησει δε σοι διαιταν δικαιοσυνης επι δε ὁδοις σου εσται φεγγος ὅτι εταπεινωσεν αυτον και ερεις ὑπερηφανευσατο και κυφοντα οφθαλμοις σωσει ῥυσεται αθων και διασωθητι εν καθαραις χερσιν σου ὑπολαβων δε ιωβ λεγει και δη οἶδα ὅτι εκ χειρος μου ἡ ελεγκξις εστιν και ἡ χειρ αυτου βαρεια γεγονεν επ εμῳ στεναγμῳ τις δ ἀρα γνοιῇ ὅτι ἔυροίμι αὐτόν καὶ ἐλθίοιμι εἰς τέλος εἰποίμι δὲ ἐμαυτοῦ κρίμα τὸ δὲ στόμα μου ἐμπλήσαιμι ἐλεγχῶν γνῶνῃ δὲ ῥήματα ἃ μοι εἶρει αἰσθηομένην δὲ τίνα μοι ἀπαγγελεῖ καὶ εἰ ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελευσεται μοι εἰτα ἐν ἀπειλῇ μοι οὐ χρῆσεται ἀληθεία γὰρ καὶ ἐλεγχὸς παρ αὐτοῦ ἐξαγαγοὶ δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα μου εἰς γὰρ πρῶτα πορευσομαι καὶ οὐκετι εἰμι τὰ

δε επ εσχάτοις τι οίδα αριστερα ποιησαντος αυτου και ου κατεσχον περιβαλει δεξια και ουκ οφιομαι οιδεν γαρ ηδη ὁδον μου διεκρινεν δε με ὥσπερ το χρυσιον εξελευσομαι δε εν ενταλμασιν αυτου ὁδους γαρ αυτου εφυλαξα και ου μη εκκλινω απο ενταλματων αυτου και ου μη παρελθω εν δε κολπω μου εκρυψα ῥήματα αυτου ει δε και αυτος εκρινεν ὁυτως τις εστιν ὁ αντειπων αυτω ὁ γαρ αυτος ηθελησεν και εποιησεν δια τουτο επ αυτω εσπουδακα νουθετουμενος δε εφροντισα αυτου επι τουτω απο προσωπου αυτου κατασπουδασθω κατανοησω και πτοηθησομαι εξ αυτου κυριος δε εμαλακυνεν την καρδιαν μου ὁ δε παντοκρατωρ εσπουδασεν με ου γαρ ηδειν ὅτι επελευσεται μοι σκοτος προ προσωπου δε μου εκαλυψεν γνωφος δια τι δε κυριον ελαθον ὥραι ασεβεις δε ὄριον ὑπερεβησαν ποιμινιον συν ποιμενι ἄρπασαντες ὑποζυγιον ορφανων απηγαγον και βουν χηρας ηνεχυρασαν εξεκλιναν αδυνατους εξ ὁδου δικαιας ὁμοθυμαδον εκρυβησαν πραεις γης απεβησαν δε ὥσπερ ονοι εν αγρω ὑπερ εμου εξελθοντες την ἑαυτων πραξιν ἡδυνθη αυτα αρτος εις νεωτερους αγρον προ ὥρας ουκ αυτων οντα εθερισαν αδυνατοι δε αμπελωνας ασεβων αμισθι και ασιτι ηργασαντο γυμνους πολλους εκοιμισαν ανευ ἱματιων αμφιασιν δε ψυχης αυτων αφειλαντο απο ψεκαδων ορειων ὑγραινονται παρα το μη εχειν αυτους σκεπην πετρων περιεβαλοντο ἥρπασαν ορφανον απο μαστου εκπεπτωκοτα δε εταπεινωσαν γυμνους δε εκοιμισαν αδικως πεινωντων δε τον ψωμον αφειλαντο εν στενοις αδικως ενηδρευσαν ὁδον δε δικαιαν ουκ ηδειςαν ὁι εκ πολεως και οικων ιδιων εξεβαλλοντο ψυχη δε νηπιων εστεναξεν μεγα αυτος δε δια τι τουτων επισκοπην ου πεποιηται επι γης οντων αυτων και ουκ επεγνωσαν ὁδον δε δικαιοσυνης ουκ ηδειςαν ουδε ατραπους αυτης επορευθησαν γνους δε αυτων τα εργα παρεδωκεν αυτους εις σκοτος και νυκτος εσται ὡς κλεπτης και οφθαλμος μοιχου εφυλαξεν σκοτος λεγων ου προσνοησει με οφθαλμος και αποκρυβην προσωπου εθετο διωρυξεν εν σκοτει οικιας ἡμερας εσφραγισαν ἑαυτους ουκ επεγνωσαν φως ὅτι ὁμοθυμαδον το πρωι αυτοις σκια θανατου ὅτι επιγνωσεται ταραχας σκιας θανατου ελαφρος εστιν επι προσωπον ὕδατος καταραθειη ἡ μερις αυτων επι γης αναφανειη δε τα φυτα αυτων επι γης ξηρα αγκαλιδα γαρ ορφανων ἥρπασαν ειτ ανεμνησθη αυτου ἡ ἄμαρτια ὥσπερ δε ὁμιχλη δροσου αφανης εγενετο αποδοθειη δε αυτω ἡ επραξεν συντριβειη δε πας αδικος ισα ξυλω ανιατω στειραν γαρ ουκ ευ εποιησεν και γυναιον ουκ ηλεησεν θυμω δε κατεστρεψεν αδυνατους αναστας τοιγαρουν ου μη πιστευση κατα της ἑαυτου ζωης μαλακισθεις μη ελπιζετω ὑγιασθηναι αλλα πεσειται νοσω πολλους γαρ εκακωσεν το ὕψωμα αυτου εμαρανθη δε ὥσπερ μολοχη εν καυματι η ὥσπερ σταχυς απο καλαμης αυτοματος αποπεσων ει δε μη τις εστιν ὁ φαμενος ψευδη με λεγειν και θησει εις ουδεν τα ῥήματα μου ὑπολαβων δε βαλδαδ ὁ σαυχιτης λεγει τι γαρ προοιμιον η φοβος παρ αυτου ὁ ποιων την συμπασαν εν ὕψιστω μη γαρ τις ὑπολαβοι ὅτι εστιν παρελκυσις πειραταις επι τινας δε ουκ επελευσεται ενεδρα παρ αυτου πως γαρ εσται δικαιος βροτος εναντι κυριου η τις αν αποκαθαρισαι ἑαυτον γεννητος γυναικος ει σεληνη συντασσει και ουκ επιφανσκει αστρα δε ου καθαθα εναντιον αυτου εα δε ανθρωπος σαπρια και υιος ανθρωπου σκωληξ ὑπολαβων δε ιωβ λεγει τινι προσκεισαι η τινι μελλεις βοηθειν ποτερον ουχ ὦ πολλη ισχυς και ὦ βραχιων κραταιος εστιν τινι συμβεβουλευ-

σαι ουχ ὡ πασα σοφια η τινη επακολουθησεις ουχ ὡ μεγιστη δυναμις
τινη ανηγγειλας ρηματα πνοη δε τινος εστιν ἡ εξελθουσα εκ σου μη
γιγαντες μαιωθησονται ὑποκατωθεν ὕδατος και των γειτονων αυτου
γυμνος ὁ ἄδης επωπιον αυτου και ουκ εστιν περιβολαιον τη απωλεια
εκτεινων βορεαν επ ουδεν κρεμαζων γην επι ουδενος δεσμευων ὕδωρ
εν νεφελαις αυτου και ουκ ερραγη νεφος ὑποκατω αυτου ὁ κρατων
προσωπον θρονου εκπεταζων επ αυτον νεφος αυτου προσταγμα εγυ-
ρωσεν επι προσωπον ὕδατος μεχρι συντελειας φωτος μετα σκοτους
στυλοι ουρανου επετασθησαν και εξεστησαν απο της επιτιμησεως
αυτου ισχυι κατεπαυσεν την θλασσαν επιστημη δε ετρωσε το κητος
κλειθρα δε ουρανου δεδοικασιν αυτον προσταγματι δε εθανατωσεν
δρακοντα αποστατην ιδου ταυτα μερη ὁδου αυτου και επι ικμαδα λο-
γου ακουσομεθα εν αυτω σθενος δε βροντης αυτου τις οιδεν ὁποτε
ποιησει ετι δε προσθεις ιωβ ειπεν τω προσοιμω ζη κυριος ὅς οὕτω με
κεκρικεν και ὁ παντοκρατωρ ὁ πικρανας μου την ψυχην η μην ετι της
πνοης μου ενουσης πνευμα δε θειον το περιον μοι εν ῥισιν μη λαλη-
σειν τα χειλη μου ανομα ουδε ἡ ψυχη μου μελετησει αδικα μη μοι
ειη δικαιοις ὕμας αποφνηαι ἕως αν αποθανω ου γαρ απαλλαξω μου
την ακακιαν δικαιοσυνη δε προσεχων ου μη προωμαι ου γαρ συνοιδα
εμαυτω ατοπα πραξας ου μην δε αλλα ειησαν ὁι εχθροι μου ὡσπερ
ἡ καταστροφη των ασεβων και ὁι επ εμε επανιστανομενοι ὡσπερ ἡ
απωλεια των παρανομων και τις γαρ εστιν ελπις ασεβει ὅτι επεχει
πεποινθως επι κυριον αρα σωθησεται η την δεησιν αυτου εισακουσεται
κυριος η επελθουσης αυτω αναγκης μη εχει τινα παρρησιαν εναντι
αυτου η ὡς επικαλεσαμενου αυτου εισακουσεται αυτου αλλα δη α-
ναγγελω ὕμιν τι εστιν εν χειρι κυριου ὃ εστιν παρα παντοκρατορι ου
φεισομαι ιδου δη παντες οιδατε ὅτι κενα κενοις επιβαλλετε ἅτη ἡ
μερις ανθρωπου ασεβους παρα κυριου κτημα δε δυναστων ελευσεται
παρα παντοκρατορος επ αυτους εαν δε πολλοι γενωνται ὁι υιοι αυ-
του εις σφαγην εσονται εαν δε και ανδρωθωσιν προσαιτησουσιν ὁι
δε περιοντες αυτου εν θανατω τελευτησουσιν χηρας δε αυτων ουθεις
ελεησει εαν συναγαγη ὡσπερ γην αργυριον ισα δε πληω ἑτοιμαση
χρυσιον ταυτα παντα δικαιοι περιποιησονται τα δε χρηματα αυτου α-
ληθινοι καθεξουσιν απεβη δε ὁ οικος αυτου ὡσπερ σπητες και ὡσπερ
αρχην πλουσιος κοιμηθεις και ου προσθησει οφθαλμους αυτου διη-
νοιζεν και ουκ εστιν συνηνητησαν αυτω ὡσπερ ὕδωρ ἅι οδυнай νυκτι
δε ὕφειλατο αυτον γνοφος αναλημψεται αυτον καυσων και απελευσε-
ται και λιχησει αυτον εκ του τοπου αυτου και επιρριψει επ αυτον και
ου φεισεται εκ χειρος αυτου φυγη φευζεται κροτησει επ αυτου χειρας
αυτου και συριει αυτον εκ του τοπου αυτου εστιν γαρ αργυριω τοπος
ὁθεν γινεται τοπος δε χρυσιω ὁθεν διηθεται σιδηρος μεν γαρ εκ γης
γινεται χαλκος δε ισα λιθω λατομεται ταξιν εθετο σκοτει και παν
περας αυτος εξακριβαζεται λιθος σκοτια και σκια θανατου διακοπη
χειμαρρου απο κονιας ὁι δε επιανθανομενοι ὁδον δικαιαν ησθενησαν
εκ βροτων γη εξ αυτης εξελευσεται αρτος ὑποκατω αυτης εστραφη
ὡσει πυρ τοπος σαπφειρου ὁι λιθοι αυτης και χωμα χρυσιον αυτω
τριβος ουκ εγνω αυτην πετεινον και ου παρεβλεψεν αυτην οφθαλ-
μος γυπος ουκ επατησαν αυτην υιοι αλαζωνων ου παρηλθεν επ αυτης
λεων εν ακροτομω εξετεινεν χειρα αυτου κατεστρεψεν δε εκ ῥιζων
ορη δινας δε ποταμων ερρηξεν παν δε εντιμον ειδεν μου ὁ οφθαλμος

βαθῆ δε ποταμῶν ἀνεκαλύψεν εἰδείξεν δε ἑαυτοῦ δυνάμειν εἰς φῶς ἡ δε σοφία ποῖθεν ἔυρεθῆ ποῖος δε τοπὸς ἐστὶν τῆς ἐπιστήμης οὐκ οἶδεν βροτὸς ὁδὸν αὐτῆς οὐδε μὴ ἔυρεθῆ ἐν ἀνθρώποις ἀβυσσὸς εἶπεν οὐκ ἐστὶν ἐν ἐμοὶ καὶ θάλασσα εἶπεν οὐκ ἐστὶν μετ' ἐμοῦ οὐ δώσει σύγκλεισμον ἀντ' αὐτῆς καὶ οὐ σταθῆσεται ἀργυρίον ἀνταλλάγμα αὐτῆς καὶ οὐ συμβασταχθῆσεται χρυσίῳ ὦφρ ἐν ὄνυχι τιμῶ καὶ σάπφειρῳ οὐκ ἰσῶθῆσεται αὐτὴ χρυσίον καὶ ὕαλος καὶ τὸ ἀλλάγμα αὐτῆς σκευὴ χρυσα μετεῴρα καὶ γὰβρις οὐ μνηστῆσεται καὶ ἔλκυσον σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτατα οὐκ ἰσῶθῆσεται αὐτὴ τοπαζιον αἰθιοπίας χρυσίῳ καθάρῳ οὐ συμβασταχθῆσεται ἡ δε σοφία ποῖθεν ἔυρεθῆ ποῖος δε τοπὸς ἐστὶν τῆς συνεσεως λελήθεν πάντα ἀνθρώπον καὶ ἀπο πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ ἐκρυβῆ ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος εἶπαν ἀκηκοάμεν δε αὐτῆς τὸ κλέος ὁ θεὸς εὐ συνεστήσεν αὐτῆς τὴν ὁδὸν αὐτὸς δε οἶδεν τὸν τόπον αὐτῆς αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' οὐρανὸν πᾶσαν ἐφορᾷ εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα ἃ ἐποίησεν ἀνεμῶν σταθμὸν ὕδατος τε μέτρα ὅτε ἐποίησεν οὕτως ὕετον ἠριθμῆσεν καὶ ὁδὸν ἐν τινάγματι φῶνας τότε εἶδεν αὐτὴν καὶ ἐξηγήσατο αὐτὴν ἑτοιμασας ἐξιχνίασεν εἶπεν δε ἀνθρώπῳ ἰδοὺ ἡ θεοσεβεία ἐστὶν σοφία τὸ δε ἀπεχεσθαι ἀπο κακῶν ἐστὶν ἐπιστήμη ἐτι δε προσθεὶς ἰωβ εἶπεν τῷ προοιμίῳ τις ἀν' με θείῃ κατὰ μῆνα ἐμπροσθεν ἡμερῶν ὧν με ὁ θεὸς ἐφυλάξεν ὥς ὅτε ἤγυει ὁ λυχνὸς αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς μου ὅτε τῷ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορευομένη ἐν σκοτεινίᾳ ὅτε ἡμῶν ἐπιβριθῶν ὁδοὶς ὅτε ὁ θεὸς ἐπισκοπῇ ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου ὅτε ἡμῶν ὕλωδης λιαν κυκλῶ δε μου οἱ παῖδες ὅτε ἐχέοντο μου αἱ ὁδοὶ βουτῶν τὰ δε ὀρῇ μου ἐχέοντο γαλακτὶ ὅτε ἐξεπορευομένη ὀρθρὸς ἐν πόλει ἐν δε πλατείαις ἐτίθετο μου ὁ δίφρος ἰδόντες με νεανίσκοι ἐκρυβήσαν πρεσβυταὶ δε πάντες ἐστήσαν ἄνδρες δε ἐπαύσαντο λαλοῦντες δακτύλον ἐπιθέντες ἐπὶ στοματὶ οἱ δε ἀκούσαντες ἐμακάρισαν με καὶ γλώσσα αὐτῶν τῷ λαρυγγὶ αὐτῶν ἐκολληθῆ ὅτι οὐς ἤκουσεν καὶ ἐμακάρισεν με ὀφθαλμός δε ἰδὼν με ἐξεκλινεν διέσωσα γὰρ πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου καὶ ὀρφανῷ ὡς οὐκ ἦν βοηθὸς ἐβοήθησα εὐλογία ἀπολλυμένου ἐπ' ἐμὲ ἐλθὼν στομα δε χήρας με εὐλόγησεν δικαιοσύνην δε ἐνεδεδύκειν ἡμφιασμένην δε κρίμα ἰσα διπλοῖδι ὀφθαλμός ἡμῶν τυφλῶν πούς δε χῶλῶν ἐγὼ ἡμῶν πατὴρ ἀδυνατῶν δικὴν δε ἤν οὐκ ἤδεν ἐξιχνίασα συνετρίψα δε μύλας ἀδικῶν ἐκ δε μέσου τῶν ὀδόντων αὐτῶν ἄρπαγμα ἐξεσπάσα εἶπα δε ἡ ἡλικία μου γῆρασει ὥσπερ στελεχὸς φοινίκης πολὺν χρόνον βιώσω ἡ ῥίζα μου διηνοικτὰ ἐπὶ ὕδατος καὶ δρόσος αὐλισθῆσεται ἐν τῷ θέρει μου ἡ δόξα μου καὶνὴ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ τόξον μου ἐν χειρὶ αὐτοῦ πορευέσεται ἐμοῦ ἀκούσαντες προσέσχον ἐσιώπησαν δε ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλῇ ἐπὶ δε τῷ ἐμῷ ῥήματι οὐ προσέθεντο περιχάρεις δε ἐγένοντο ὅποταν αὐτοῖς ἐλάλουν ὥσπερ γῆ διψῶσα προσδεχομένη τὸν ὕετον οὕτως οὗτοι τὴν ἐμὴν λαλίαν εἰς γέλασόν με αὐτοῖς οὐ μὴ πιστευσῶσιν καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀπεπιπτεν ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν καὶ ἐκαθίστα ἀρχῶν καὶ κατεσκήνουν ὥσπερ βασιλεὺς ἐν μονοζωνοῖς ὃν τροπὸν παθύνουσιν παρακαλῶν νῦν δε κατεγέλασαν μου ἐλαχιστοὶ νῦν νουθετοῦσιν με ἐν μερὶ ὧν ἐξουθενοῦν πατέρας αὐτῶν οὐκ οὐκ ἡγήσαμην εἶναι ἀξιόους κύνων τῶν ἐμῶν νομαδῶν καὶ γὰρ ἐσχύς χειρῶν αὐτῶν ἵνα τί μοι ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλετο συντελεία ἐν ἐνδείᾳ καὶ λιμῷ ἀγῶνος οἱ φευγόντες ἀνδρὸν ἐχθρὸς συνοχὴν καὶ τάλαιπωρίαν οἱ περικλῶντες ἄλιμα ἐπὶ ἤχουντι οἵτινες ἄλιμα ἦν αὐτῶν τὰ σῖτα ἀτιμοὶ δε καὶ

πεφαναλισμενοι ενδεεις παντος αγαθου οι και ριζας ξυλων εμασωντο
υπο λιμου μεγαλου επανεστησαν μοι κλεπται ων οι οικoi αυτων ησαν
τρωγλαι πετρων ανα μεσον ευηχων βοηθονται οι υπο φρυγανα αγρια
διητωντο αφρωνων υιοι και ατιμων ονομα και κλεος εσβεσμενον απο
γης νυνι δε κιθαρα εγω ειμι αυτων και εμε θυρυλημα εχουσιν εβδελυ-
ξαντο δε με αποσταντες μακραν απο δε προσωπου μου ουκ εφεισαντο
πτυελον ανοιζας γαρ φαρετραν αυτου εκακωσεν με και χαλινον του
προσωπου μου εξαπεστειλαν επι δεξιων βλαστου επανεστησαν ποδα
αυτων εξετειναν και ωδοποιησαν επι εμε τριβους απωλειας αυτων ε-
ξετριβησαν τριβoi μου εξεδυσεν γαρ μου την στολην βελεσιν αυτου
κατηκοντισεν με κεχρηται μοι ως βουλεται εν οδυναις πεφυρμαι επι-
στρεφονται δε μου αι οδυναι ωχετο μου η ελπις ωσπερ πνευμα και
ωσπερ νεφος η σωτηρια μου και νυν επι εμε εκχυθησεται η ψυχη μου
εχουσιν δε με ημεραι οδυνων νυκτι δε μου τα οστα συγκεκαυται τα
δε νευρα μου διαελυται εν πολλη ισχυι επελαβετο μου της στολης
ωσπερ το περιστομιον του χιτωνος μου περιεσχεν με ηγησαι δε με ισα
πηλω εν γη και σποδω μου η μερις κεκραγα δε προς σε και ουκ εισα-
κουεις μου εστησαν και κατενοησαν με επεβης δε μοι ανελεημονως
χειρι κραταια με εμαστιγωσας εταξας δε με εν οδυναις και απερριψας
με απο σωτηριας οίδα γαρ οτι θανατος με εκτριψει οικια γαρ παντι
θνητω γη ει γαρ οφελον δυναιμην εμαυτον χειρωσασθαι η δεηθεις
γε ετερου και ποιησει μοι τουτο εγω δε επι παντι αδυνατω εκλαυσα
εστεναξα δε ιδων ανδρα εν αναγκαις εγω δε επεχων αγαθοις ιδου
συνηνητησαν μοι μαλλον ημεραι κακων η κοιλια μου εξεξεσεν και ου
σιωπησεται προεφθασαν με ημεραι πτωχειας στενων πεπορευμαι ανευ
φιμου εστηκα δε εν εκκλησια κεκραγως αδελφος γεγονα σειρηνων
εταiros δε στρουθων το δε δερμα μου εσκοτωται μεγαλως τα δε ο-
στα μου απο καυματος απεβη δε εις παθος μου η κιθαρα ο δε ψαλμος
μου εις κλαυθμον εμοι διαθηκην εθεμην τοις οφθαλμοις μου και ου
συνησω επι παρθενον και τι εμερισεν ο θεος απανωθεν και κληρονο-
μια ικανου εξ υψιστων ουχι απωλεια τω αδικω και απαλλοτριωσις τοις
ποιουσιν ανομιαν ουχι αυτος οψεται οδον μου και παντα τα διαβηματα
μου εξαριθμησεται ει δε ημην πεπορευμενος μετα γελοιαστων ει δε
και εσπουδαsen ο πους μου εις δολον ισταιη με αρα εν ζυγω δικαιω
οιδεν δε ο κυριος την ακακιαν μου ει εξεκλινεν ο πους μου εκ της
οδου ει δε και τω οφθαλμω επηκολουθησεν η καρδια μου ει δε και ταις
χερσιν μου ηψαμην δωρων σπειραιμι αρα και αλλοι φαγοισαν αρριζος
δε γενομην επι γης ει εξηκολουθησεν η καρδια μου γυναικι ανδρος
ετερου ει και εγκαθητος εγενομην επι θυραις αυτης αρεσαι αρα και
η γυνη μου ετερω τα δε νηπια μου ταπεινωθειη θυμος γαρ οργης α-
κατασχετος το μιαναι ανδρος γυναικα πυρ γαρ εστιν καιομενον επι
παντων των μερων ου δ αν επελθη εκ ριζων απωλεσεν ει δε και ε-
φαυλιστα κριμα θεραποντος μου η θεραπαινης κρινομενων αυτων προς
με τι γαρ ποιησω εαν ετασιν μου ποιησεται ο κυριος εαν δε και επι-
σκοπην τινα αποκρισιν ποιησομαι ποτερον ουχ ως και εγω εγενομην
εν γαστρι και εκεινοι γεγονασιν γεγοναμεν δε εν τη αυτη κοιλια αδυ-
νατοι δε χρεια ην ποτ ειχον ουκ απετυχον χηρας δε τον οφθαλμον
ουκ εξετηξα ει δε και τον ψωμον μου εφαγον μονος και ουχι ορφανω
μετεδωκα οτι εκ νεοτητος μου εξετρεφον ως πατηρ και εκ γαστρος
μητρος μου ωδηγησα ει δε και υπερειδον γυμνον απολλυμενον και

οὐκ ἠμφίασα ἀδυνατοὶ δὲ εἰ μὴ εὐλογῆσαν με ἀπὸ δὲ κούρας ἀμνῶν μου ἐθερμανθῆσαν οἱ ὦμοι αὐτῶν εἰ ἐπῆρα ὀρφανῶν χεῖρα πεποιθὼς ὅτι πολλὴ μοι βοήθεια περισσὴν ἀποσταῖ ἀρὰ ὁ ὦμος μου ἀπὸ τῆς κλειδὸς ὃ δὲ βραχιῶν μου ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μου συντρίβει φόβος γὰρ κυρίου συνέσχεν με καὶ ἀπὸ τοῦ λημματος αὐτοῦ οὐχ ὑποίσω εἰ ἐτάξα χρυσίον ἰσχύϊ μου εἰ δὲ καὶ λίθῳ πολυτελεῖ ἐπεποιθῆσα εἰ δὲ καὶ εὐφρανθῆν πολλοῦ πλοῦτου μοι γενομένου εἰ δὲ καὶ ἐπ' ἀναριθμητοῖς ἐθέμην χεῖρα μου ἡ οὐχ ὅρῳ μὲν ἥλιον τὸν ἐπιφαισκοντα ἐκλείποντα σελήνην δὲ φθίνουσιν οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἐστὶν καὶ εἰ ἠπατηθῇ λαθρὰ ἡ καρδία μου εἰ δὲ καὶ χεῖρα μου ἐπιθείς ἐπὶ στοματί μου ἐφίλησα καὶ τοῦτο μοι ἀρὰ ἀνομία ἢ μεγίστη λογισθῆι ὅτι ἐψεύσαμην ἐναντίον κυρίου τοῦ ὑψίστου εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρὴς ἐγενόμην πτωματι ἐχθρῶν μου καὶ εἶπεν ἡ καρδία μου εὐγε ἀκούσαι ἀρὰ τὸ οὖς μου τὴν καταράν μου θρυλῆθῃν δὲ ἀρὰ ὑπὸ λαοῦ μου κακούμενος εἰ δὲ καὶ πολλὰκις εἶπον αἱ θεραπεῖαι μοι τίς ἂν δώῃ ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτοῦ πλησθῆναι λίαν μου χρηστοῦ ὄντος ἐξω δὲ οὐκ ἠυλιζέτο ξένος ἡ δὲ θύρα μου πάντῃ ἐλθόντι ἀνεῳκτο εἰ δὲ καὶ ἁμαρτῶν ἀκουσίως ἐκρύψα τὴν ἁμαρτίαν μου οὐ γὰρ διέτραπην πολυὸς χλιαν πληθούς του μὴ ἐξαγορεύσαι ἐνώπιον αὐτῶν εἰ δὲ καὶ εἵσα ἀδύνατον ἐξελθεῖν θύραν μου κολῶν κενὴ τίς δώῃ ἀκούοντα μου χεῖρα δὲ κυρίου εἰ μὴ ἐδεδοικεῖν συγγραφῇ δὲ ἦν εἶχον κατὰ τίνος ἐπ' ὤμοις ἂν περιθεμένος στεφανὸν ἀνεγίνωσκον καὶ εἰ μὴ ῥῆξας αὐτὴν ἀπεδῶκα οὐθέν λαβὼν παρὰ χρεοφειλέτου εἰ ἐπ' ἐμοὶ ποτὲ ἡ γῆ ἐστεναξεν εἰ δὲ καὶ οἱ αὐλάκες αὐτῆς ἐκλαύσαν ὁμοθυμαδὸν εἰ δὲ καὶ τὴν ἰσχύϊ αὐτῆς ἐφαγὼν μόνος ἀνεὺ τιμῆς εἰ δὲ καὶ ψυχὴν κυρίου τῆς γῆς ἐκβαλὼν ἐλυπήσα ἀντὶ πυροῦ ἀρὰ ἐξελθεῖ μοι κινὴ ἀντὶ δὲ κριθῆς βᾶτος καὶ ἐπαυσάτο ἰὼβ ῥήμασιν ἡσυχάσαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἐτι ἀντεῖπεν ἰὼβ ἦν γὰρ ἰὼβ δίκαιος ἐναντίον αὐτῶν ὠργισθῇ δὲ ἐλίους ὁ τοῦ βαρραχίλ ὁ βουζιτῆς ἐκ τῆς συγγενείας ραμ τῆς αὐσιτιδὸς χωρὰς ὠργισθῇ δὲ τῷ ἰὼβ σφοδρὰ διότι ἀπεφῆνεν ἑαυτὸν δίκαιον ἐναντίον κυρίου καὶ κατὰ τῶν τριῶν δὲ φίλων ὠργισθῇ σφοδρὰ διότι οὐκ ἠδυνήθησαν ἀποκριθῆναι ἀντιθετὰ ἰὼβ καὶ ἐθῆντο αὐτὸν εἶναι ἀσεβῆ ἐλίους δὲ ὑπεμείνεν δούναι ἀποκρισὶν ἰὼβ ὅτι πρεσβύτεροι αὐτοῦ εἰσὶν ἡμέραις καὶ εἶδεν ἐλίους ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀποκρισὶς ἐν στοματί τῶν τριῶν ἀνδρῶν καὶ ἐθυμώθη ὀργὴ αὐτοῦ ὑπολαβὼν δὲ ἐλίους ὁ τοῦ βαρραχίλ ὁ βουζιτῆς εἶπεν νεώτερος μὲν εἰμὶ τῷ χρόνῳ ὑμεῖς δὲ ἐστε πρεσβύτεροι διὸ ἡσυχάσα φοβηθῆις τοῦ ὑμῖν ἀναγγεῖλαι τὴν ἐμαυτοῦ ἐπιστήμην εἶπα δὲ ὅτι ὁ χρόνος ἐστὶν ὁ λαλῶν ἐν πολλοῖς δὲ ἐτεσὶν οἰδᾶσιν σοφίαν ἀλλὰ πνεῦμα ἐστὶν ἐν βροτοῖς πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἐστὶν ἡ διδασκoυσα οὐχ ὅι πολυχρόνιοι εἰσὶν σοφοὶ οὐδ' ὅι γεροντὲς οἰδᾶσιν κριμα διὸ εἶπα ἀκούσατέ μου καὶ ἀναγγελῶ ὑμῖν ἃ οἶδα ἐνωτίζεσθε μοι τὰ ῥήματα ἐρῶ γὰρ ὑμῶν ἀκούοντων ἀχρὶ οὗ ἐτάσητε λόγους καὶ μεχρὶ ὑμῶν συνήσω καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν τῷ ἰὼβ ἐλεγχῶν ἀνταποκρινόμενος ῥήματα αὐτοῦ ἐξ ὑμῶν ἵνα μὴ εἰπῇτε ἔυρομεν σοφίαν κυρίῳ προσθεμένοι ἀνθρώπῳ δὲ ἐπέτρεψατε λαλῆσαι τοιαῦτα ῥήματα ἐποτηθῆσαν οὐκ ἀπεκριθῆσαν ἐτι ἐπαλαίωσαν ἐξ αὐτῶν λόγους ὑπεμείνα οὐ γὰρ ἐλάλησαν ὅτι ἐστήσαν οὐκ ἀπεκριθῆσαν ὑπολαβὼν δὲ ἐλίους λέγει πάλιν λαλήσω πλήρης γὰρ εἰμὶ ῥημάτων ὀλεκεῖ γὰρ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστροῦ ἡ δὲ γαστήρ μου ὥσπερ ἀσχος γλευκούς ζεὼν δεδεμένος ἡ ὥσπερ ψυσητὴρ χαλκῶς ἐρρηγῶς λαλήσω ἵνα ἀναπαυσώμαι ἀνοιξας

τα χείλη ανθρωπον γαρ ου μη αισχυνθω αλλα μην ουδε βροτον ου μη εντραπω ου γαρ επισταμαι θανατασαι προσωπον ει δε μη και εμε σητες εδονται ου μην δε αλλα ακουσον ιωβ τα ρήματα μου και λαλιαν ενωτιζου μου ιδου γαρ ηνοιξα το στομα μου και ελαλησεν ή γλωσσα μου καθαρα μου ή καρδια ρήμασιν συνεσις δε χείλεων μου καθαρα νοησει πνευμα θειον το ποιησαν με πνοη δε παντοκρατορος ή διδασκουσα με εαν δυναη δος μοι αποκρισιν προς ταυτα υπομεινον στηθι κατ εμε και εγω κατα σε εκ πληου διηρτισαι συ ως και εγω εκ του αυτου διηρτισμεθα ουχ ό φοβος μου σε στροβησει ουδε ή χειρ μου βαρεια εσται επι σοι πλην ειπας εν ωσιν μου φωνην ρήματων σου ακηκοα διοτι λεγεις καθαρος ειμι ουχ άμαρτων αμεμπτος δε ειμι ου γαρ ηνομησα μεμψιν δε κατ εμου ευρεν ήγηται δε με ώσπερ υπεναντιον ειθετο δε εν ξυλω τον ποδα μου εφυλαξεν δε μου πασας τας όδους πως γαρ λεγεις δικαιος ειμι και ουκ επακηκοεν μου αιωνιος γαρ εστιν ό επανω βροτων λεγεις δε δια τι της δικης μου ουκ επακηκοεν παν ρημα εν γαρ τω άπαξ λαλησαι ό κυριος εν δε τω δευτερω ενυπνιον η εν μελετη νυκτερινη ως όταν επιπιπτη δεινος φοβος επ ανθρωπους επι νυσταγματων επι κοιτης τοτε ανακαλυπτει νουν ανθρωπων εν ει δεσιν φοβου τοιουτοις αυτους εξεφοβησεν αποστρεψαι ανθρωπον εξ αδικιας το δε σωμα αυτου απο πτωματος ερρυσατο εφεισατο δε της ψυχης αυτου απο θανατου και μη πεσειν αυτον εν πολεμω παλιν δε ηλεγξεν αυτον εν μαλακια επι κοιτης και πληθος οστων αυτου εναρκτησεν παν δε βρωτον σιτου ου μη δυναται προσδεξασθαι και ή ψυχη αυτου βρωσιν επιθυμησει έως αν σαπωσιν αυτου αι σαρκες και αποδειξη τα οστα αυτου κενα ηγγισεν δε εις θανατον ή ψυχη αυτου ή δε ζωη αυτου εν άδη εαν ωσιν χιλιοι αγγελοι θανατηφοροι εις αυτων ου μη τρωση αυτον εαν νοηση τη καρδια επιστραφηται επι κυριον αναγγειλη δε ανθρωπω την έαυτου μεμψιν την δε ανοιαν αυτου δειξη ανθεξεται του μη πεσειν αυτον εις θανατον ανανεωσει δε αυτου το σωμα ώσπερ αλοιφην επι τοιχου τα δε οστα αυτου εμπλησει μυελου άπαλυνει δε αυτου τας σαρκας ώσπερ νηπιου αποκαταστησει δε αυτον ανδρωθεντα εν ανθρωποις ευξαμενος δε προς κυριον και δεκτα αυτα εσται εισελευσεται δε προσωπω καθαρω συν εξηγορια αποδωσει δε ανθρωπων δικαιοσυνην ειτα τοτε απομεμψεται ανθρωπος αυτος έαυτω λεγων όια συνετελονω και ουκ αξια ηταςεν με ών ήμαρτον σωσον ψυχην μου του μη ελθειν εις διαφθοραν και ή ζωη μου φως οφεται ιδου παντα ταυτα εργαται ό ισχυρος όδους τρεις μετα ανδρος αλλ ερρυσατο την ψυχην μου εκ θανατου ίνα ή ζωη μου εν φωτι αινη αυτον ενωτιζου ιωβ και ακουε μου κωφευσον και εγω ειμι λαλησω ει εισιν λογοι αποκριθητι μοι λαλησον θελω γαρ δικαιωθηναι σε ει μη συ ακουσον μου κωφευσον και διδάξω σε σοφιαν ύπολαβων δε ελιους λεγει ακουσατε μου σοφοι επισταμενοι ενωτιζεσθε το καλον ότι ους λογους δοκιμαζει και λαρυγξ γευεται βρωσιν κρισιν έλωμεθα έαυτοις γνωμεν ανα μεσον έαυτων ό τι καλον ότι ειρηκεν ιωβ δικαιος ειμι ό κυριος απηλλαξεν μου το κριμα εψευσατο δε τω κριματι μου βιαιον το βελος μου ανευ αδικιας τις ανηρ ώσπερ ιωβ πινων μυκτηρισμον ώσπερ ύδωρ ουχ άμαρτων ουδε ασεβησας η όδου κοινωνησας μετα ποιουντων τα ανομα του πορευθηναι μετα ασεβων μη γαρ ειπης ότι ουκ εσται επισκοπη ανδρος και επισκοπη αυτω παρα κυριου διο συνετοι καρδιας ακουσατε μου μη μοι ειη εναντι κυριου ασεβησαι και

εναντι παντοκρατορος ταραζει το δικαιον αλλα αποδιδωι ανθρωπω καθα ποιει εκαστος αυτων και εν τριβω ανδρος ευρησει αυτον οη δε τον κυριον αποπα ποιησειν η ο παντοκρατωρ ταραζει χρισιν ος εποησεν την γην τις δε εστιν ο ποιων την υπ ουρανον και τα ενοντα παντα ει γαρ βουλοιτο συνεχειν και το πνευμα παρ αυτω κατασχειν τελευτησει πασα σαρξ ομοθυμαδον πας δε βροτος εις γην απελευσεται οθεν και επλασθη ει δε μη νουθετη ακουε ταυτα ενωτιζου φωνην ρημάτων ιδε συ τον μισουντα ανομα και τον ολλυντα τους πονηρους οντα αιωνιον δικαιον ασεβης ο λεγων βασιλει παρανομεις ασεβεστατε τοις αρχουσιν ος ουκ επησχυνθη προσωπον εντιμου ουδε οιδεν τιμην θεσθαι αδροι θαυμασθηναι προσωπα αυτων κενα δε αυτοις αποβησεται το κεκραγεναι και δεισθαι ανδρος εχρησαντο γαρ παρανομως εκκλινομενων αδυνατων αυτος γαρ ορατης εστιν εργων ανθρωπων λεληθεν δε αυτον ουδεν ων πρασσουνσιν ουδε εσται τοπος του κρυβηναι τους ποιουντας τα ανομα οτι ουκ επ ανδρα θησει ετι ο γαρ κυριος παντας εφορα ο καταλαμβανων ανεξιχνιαστα ενδοξα τε και εξαισια ων ουκ εστιν αριθμος ο γνωριζων αυτων τα εργα και στρεψει νυκτα και ταπεινωθησονται εσβησεν δε ασεβεις ορατοι δε εναντιον αυτου οτι εξεκλιναν εκ νομου θεου δικαιωματα δε αυτου ουκ επεγνωσαν του επαγαγειν επ αυτον κραυγην πενητος και κραυγην πτωχων εισακουσεται και αυτος ησυχιαν παρεξει και τις καταδικασεται και κρυψει προσωπον και τις οψεται αυτον και κατα εθνους και κατα ανθρωπου ομου βασιλευων ανθρωπον υποκριτην απο δυσκολιας λαου οτι προς τον ισχυρον ο λεγων ειληφα ουκ ενεχυρασω ανευ εμαυτου οψομαι συ δειξον μοι ει αδικιαν ηργασαμην ου μη προσθησω μη παρα σου αποτεισει αυτην οτι απωση οτι συ εκλεξη και ουκ εγω και τι εγνωσ λαλησον διο συνετοι καρδιας ερουσιν ταυτα ανηρ δε σοφος ακηκοεν μου το ρημα ιωβ δε ουκ εν συνεσει ελαλησεν τα δε ρήματα αυτου ουκ εν επιστημη ου μην δε αλλα μαθε ιωβ μη δως ετι ανταποκρισιν ωσπερ οι αφρονες ινα μη προσθωμεν εφ αμαρτιας ημων ανομια δε εφ ημιν λογισθησεται πολλα λαλουντων ρήματα εναντιον του κυριου υπολαβων δε ελιους λεγει τι τουτο ηγησω εν χρισει συ τις ει οτι ειπας δικαιος ειμι εναντι κυριου η ερεις τι ποιησω αμαρτων εγω σοι δωσω αποκρισιν και τοις τρισιν φιλοις σου αναβλειψον εις τον ουρανον και ιδε κατακαυθε δε νεφρ ως ύψηλα απο σου ει ήμαρτες τι πραξεις ει δε και πολλα ηνομησας τι δυνασαι ποιησαι επει δε ουν δικαιος ει τι δωσεις αυτω η τι εκ χειρος σου λημψεται ανδρι τω ομοιω σου ή ασεβεια σου και ύω ανθρωπου ή δικαιοσυνη σου απο πληθους συκοφαντουμενοι κεκραζονται βοησονται απο βραχιονος πολλων και ουκ ειπεν που εστιν ο θεος ο ποιησας με ο κατατασων φυλακας νυκτερινας ο διοριζων με απο τετραποδων γης απο δε πετεινων ουρανου εκει κεκραζονται και ου μη εισακουση και απο ύβρεως πονηρων αποπα γαρ ου βουλεται ο κυριος ιδειν αυτος γαρ ο παντοκρατωρ ορατης εστιν των συντελουντων τα ανομα και σωσει με κριθητι δε εναντιον αυτου ει δυνασαι αινεσαι αυτον ως εστιν και νυν οτι ουκ εστιν επισχεπτομενος οργην αυτου και ουκ εγνω παραπτωματι σφοδρα και ιωβ ματαιως ανοιγει το στομα αυτου εν αγνωσια ρήματα βαρυνει προσθεις δε ελιους ετι λεγει μεινον με μικρον ετι ινα διδαξω σε ετι γαρ εν εμοι εστιν λεξις αναλαβων την επιστημην μου μακραν εργοις δε μου δικαια ερω επ αληθειας και ουκ αδικα ρήματα αδικως συνιεις

γινώσκει δε ότι ο κύριος ου μη αποποιησθαι τον ακακον δυνατος ισχυι καρδιας ασεβη ου μη ζωοποιήσει και κριμα πτωχων δώσει ουκ αφελει απο δικαιου οφθαλμους αυτου και μετα βασιλεων εις θρονον και καθιει αυτους εις νεικος και υψωθησονται και ει πεπεδημενοι εν χειροπεδαις συσχεθησονται εν σχοινοις πενίας και αναγγελοι αυτοις τα εργα αυτων και τα παραπτώματα αυτων ότι ισχυουσιν αλλα του δικαιου εισακουσεται και ειπεν ότι επιστραφησονται εξ αδικίας εαν ακουσωσιν και δουλευσωσιν συντελεσουσιν τας ημερας αυτων εν αγαθοις και τα ετη αυτων εν ευπρεπειαις ασεβεις δε ου διασωζει παρα το μη βουλεσθαι ειδεναι αυτους τον κυριον και διοτι νουθετουμενοι ανηκοι ησαν και υποκριται καρδια ταξουσιν θυμον ου βοησονται ότι εδησεν αυτους αποθανοι τοινυν εν νεοτητι ή ψυχη αυτων ή δε ζωη αυτων τιτρωσχομενη υπο αγγελων ανθ' ων εθλιψαν ασθენη και αδυνατον κριμα δε πραεων εκθησει και προσετι ηπατησεν σε εκ στοματος εκθρου αβυσσος καταχυσις υποκατω αυτης και κατεβη τραπεζα σου πληρης πιστητος ουχ υστερησει δε απο δικαιων κριμα θυμος δε επ ασεβεις εσται δι ασεβειαν δωρων ων εδεχοντο επ αδικiais μη σε εκκλινατω έχων ο νους δεησεως εν αναγκη οντων αδυνατων και παντας τους κραταιουντας ισχυν μη εξελκυσης την νυκτα του αναβηναι λαους αντ αυτων αλλα φυλαξαι μη πραξης ατοπα επι τουτον γαρ εξειλω απο πτωχειας ιδου ο ισχυρος κραταιωσει εν ισχυι αυτου τις γαρ εστιν κατ αυτον δυναστης τις δε εστιν ο εταζων αυτου τα εργα η τις ο ειπας επραξεν αδικα μνησθητι ότι μεγαλα εστιν αυτου τα εργα ων ηρξαν ανδρες πας ανθρωπος ειδεν εν έαυτω όσοι τιτρωσχομενοι εισιν βροτοι ιδου ο ισχυρος πολυς και ου γνωσομεθα αριθμος ετων αυτου και απεραντος αριθμηται δε αυτω σταγονες ύετου και επιχυθησονται ύετω εις νεφελην ρηησονται παλαιωματα εσκιασεν δε νεφη επι αμυθητων βροτων ώραν ενθετο κτηνεσιν οιδασιν δε κοιτης ταξιν επι τουτοις πασιν ουκ εξισταται σου ή διανοια ουδε διαλλασσεται σου ή καρδια απο σωματος και εαν συνη απεκτασεις νεφελης ισοτητα σκηνης αυτου ιδου εκτεινει επ αυτον ηδω και ριζωματα της θαλασσης εκαλυψεν εν γαρ αυτοις κρινει λαους δώσει τροφην τω ισχυοντι επι χειρων εκαλυψεν φως και ενετειλατο περι αυτης εν απαντωντι αναγγελοι περι αυτου φιλον αυτου κτησις και περι αδικίας και ταυτης εταραχθη ή καρδια μου και απερρυη εκ του τοπου αυτης ακουε ακοην εν οργη θυμου κυριου και μελετη εκ στοματος αυτου εξελευσεται υποκατω παντος του ουρανου αρχη αυτου και το φως αυτου επι πτερυγων της γης οπισω αυτου βοησεται φωνη βροντησει εν φωνη ύβρεως αυτου και ουκ ανταλλαξει αυτους ότι ακουσει φωνην αυτου βροντησει ο ισχυρος εν φωνη αυτου θαυμασια εποιησεν γαρ μεγαλα ά ουκ ηδειμεν συντασσων χιονι γινου επι της γης και χειμων ύετος και χειμων ύετων δυναστείας αυτου εν χειρι παντος ανθρωπου κατασφραγιζει ίνα γνω πας ανθρωπος την έαυτου ασθeneian εισηλθεν δε θηρια υπο σκεπην ήσυχασαν δε επι κοιτης εκ ταμειων επερχονται διναι απο δε ακρωτηριων ψυχος και απο πνοης ισχυρου δώσει παγος οικιζει δε το ύδωρ ως εαν βουληται και εκλεκτον καταπλασσει νεφελη διασκορπει νεφος φως αυτου και αυτος κυκλωματα διαστρεφει εν θεεβουλαθω εις εργα αυτων παντα όσα αν εντειληται αυτοις ταυτα συντεταχται παρ αυτου επι της γης εαν εις παιδειαν εαν εις την γην αυτου εαν εις ελεος έυρησει αυτον ενωτιζου ταυτα ιωβ στηθι νουθετου δυναμιν

κυριου οιδαμεν οτι ο θεος εθετο εργα αυτου φως ποιησας εκ σκοτους επισταται δε διακρισιν νεφων εξαισια δε πτωματα πονηρων σου δε η στολη θερμη ησυχαζεται δε επι της γης στερεωσεις μετ αυτου εις παλαιωματα ισχυραι ως ορασις επιχυσεως δια τι διδαξον με τι ερουμεν αυτω και παυσωμεθα πολλα λεγοντες μη βιβλος η γραμματευσ μοι παρεστηκεν ινα ανθρωπον εστηκως κατασιωπησω πασιν δ ουχ ορατον το φως τηλαυγες εστιν εν τοις παλαιωμασιν ωσπερ το παρ αυτου επι νεφων απο βορρα νεφη χρυσαυγουντα επι τουτοις μεγαλη η δοξα και τιμη παντοκρατορος και ουχ ευρισκομεν αλλον ομοιον τη ισχυι αυτου ο τα δικαια κρινων ουκ οιει επακουειν αυτον διο φοβηθησονται αυτον οι ανθρωποι φοβηθησονται δε αυτον και οι σοφοι καρδια μετα δε το παυσασθαι ελιουν της λεξεως ειπεν ο κυριος τω ιωβ δια λαιλαπος και νεφων τις ουτος ο κρυπτων με βουλην συνεχων δε ρηματα εν καρδια εμε δε οιεται κρυπτειν ζωσαι ωσπερ ανηρ την οσφυν σου ερωτησω δε σε συ δε μοι αποκριθητι που ης εν τω θεμελιουν με την γην απαγγειλον δε μοι ει επιστη συνεσιν τις εθετο τα μετρα αυτης ει οιδας η τις ο επαγαγων επιστητιον επ αυτης επι τινος οι κριχοι αυτης πεπηγασιν τις δε εστιν ο βαλων λιθον γωνιακον επ αυτης οτε εγεννηθησαν αστρα ηνεσαν με φωνη μεγαλη παντες αγγελοι μου εφραξα δε θαλασσαν πυλαις οτε εμαιμασεν εκ κοιλιας μητρος αυτης εκπορευομενη εθεμην δε αυτη νεφος αμφιασιν ομιχλη δε αυτην εσπαργανωσα εθεμην δε αυτη ορια περιθεις κλειθρα και πυλας ειπα δε αυτη μεχρι τουτου ελευση και ουχ υπερβηση αλλ εν σεαυτη συντριβησεται σου τα κυματα η επι σου συντεταχα φεγγος πρωινον εωσφορος δε ειδεν την εαυτου ταξιν επιλαβεσθαι πτερυγων γης εκτιναξαι ασεβεις εξ αυτης η συ λαβων γην πηλον επλασας ζων και λαλητον αυτον εθου επι γης αφειλας δε απο ασεβων το φως βραχιονα δε υπερηφανων συνετριψας ηλθες δε επι πηγην θαλασσης εν δε ιχνεσιν αβυσσου περιεπατησας ανοιγονται δε σοι φοβω πυλαι θανατου πυλωροι δε αδου ιδοντες σε επτηξαν νενουθετησαι δε το ευρος της υπ ουρανον αναγγειλον δη μοι ποση τις εστιν ποια δε γη αυλιζεται το φως σκοτους δε ποιος ο τοπος ει αγαγοις με εις ορια αυτων ει δε και επιστασαι τριβους αυτων οίδα αρα οτι τοτε γεγεννησαι αριθμος δε ετων σου πολλυς ηλθες δε επι θησαυρους χιονος ιησαυρους δε χαλαζης εορακας αποκειται δε σοι εις ωραν εχθρων εις ημεραν πολεμου και μαχης ποθεν δε εκπορευεται παχνη η διασκεδαννυται νοτος εις την υπ ουρανον τις δε ητοιμασεν υετω λαβρω ρυσιν οδον δε κυδοιμων του υετισαι επι γην ου ουκ ανηρ ερημον ου ουχ υπαρχει ανθρωπος εν αυτη του χορτασαι αβατον και αοικητον και του εκβλαστησαι εξοδον χλοης τις εστιν υετου πατηρ τις δε εστιν ο τετοκως βωλους δροσου εκ γαστρος δε τινος εκπορευεται ο χρυσταλλος παχνην δε εν ουρανω τις τετοκεν η καταβαινει ωσπερ υδωρ ρεον προσωπον δε αβυσσου τις επηξεν σινηκας δε δεσμον πλειαδος και φραγμαον ωρωνος ηνοιξας η διανοιξεις μαζουρωθ εν καιρω αυτου και εσπερον επι κοιμης αυτου αξεις αυτα επιστασαι δε τροπας ουρανου η τα υπ ουρανον ομοθυμαδον γινομενα καλεσεις δε νεφος φωνη και τρομω υδατος λαβρω υπακουσεται σου αποστελεις δε κεραυνους και πορευονται ερουσιν δε σοι τι εστιν τις δε εδωκεν γυναιξιν υφασματος σοφιαν η ποικιλιτικην επιστημην τις δε ο αριθμων νεφη σοφια ουρανον δε εις γην εκλινεν κεχυται δε ωσπερ γη κονια κεκολληχα δε αυτον ωσπερ λιθω κυβον ιηρευσεις

δε λεουσιν βοραν ψυχας δε δρακοντων εμπλησεις δεδοικασιν γαρ εν κοιταις αυτων καθηνται δε εν ύλαις ενεδρευοντες τις δε ήτοιμασεν κορακι βοραν νεοσσοι γαρ αυτου προς κυριον κεκραγασιν πλανωμενοι τα σιτα ζητουντες ει εγνως καιρον τοκετου τραγελαφων πετρας εφυλαξας δε ωδινας ελαφων ηριθμησας δε αυτων μηνας πληρεις τοκετου ωδινας δε αυτων ελυσας εξεθρεψας δε αυτων τα παιδια εξω φοβου ωδινας αυτων εξαποστελεις απορρηξουσιν τα τεκνα αυτων πληθυνθησονται εν γεννηματι εξελευσονται και ου μη ανακαμψουσιν αυτοις τις δε εστιν ό αφεις ονον αγριον ελευθερον δεσμούς δε αυτου τις ελυσεν ειθεμην δε την διαιταν αυτου ερημον και τα σκηνωματα αυτου άλμυριδα καταγελων πολυοχλιας πολεως μεμψιν δε φορολογου ουκ ακουων κατασχεψεται ορη νομην αυτου και οπισω παντος χλωρου ζητει βουλησεται δε σοι μονοκερως δουλευσαι η κοιμηθηναι επι φατνης σου δησεις δε εν ίμασι ζυγον αυτου η έλκυσει σου αυλακας εν πεδιω πεποιθας δε επ αυτω ότι πολλη ή ισχυς αυτου επαφησεις δε αυτα τα εργα σου πιστευσεις δε ότι αποδωσει σοι τον σπορον εισοισι δε σου τον άλωνα πτερυξ τερπομενων νεελασα εαν συλλαβη ασιδα και νεσσα ότι αφησει εις γην τα ωα αυτης και επι χουν θαλψει και επελαθετο ότι πους σκορπιει και θηρια αγρου καταπατησει απεσκληρυνεν τα τεκνα αυτης ώστε μη έαυτη εις κενον εκοπιασεν ανευ φοβου ότι κατεσιωπησεν αυτη ό θεος σοφιαν και ουκ εμερισεν αυτη εν τη συνεσει κατα καιρον εν ύψει ύψωσει καταγελασεται ίππου και του επιβατου αυτου η συ περιειθηκας ίππω δυναμιν ενεδυσας δε τραχηλω αυτου φοβον περιειθηκας δε αυτω πανοπλιαν δοξαν δε στηθεων αυτου τολμη ανορυσσων εν πεδιω γαυρια εκπορευεται δε εις πεδιον εν ισχυι συναντων βελει καταγελα και ου μη αποστραφη απο σιδηρου επ αυτω γαυρια τοξον και μαχαιρα και οργη αφανιει την γην και ου μη πιστευση έως αν σημανη σαλπιγξ σαλπιγγος δε σημαινουσης λεγει ευγε πορρωθεν δε οσφραινεται πολεμου συν άλματι και κραυγη εκ δε της σης επιστημης έστηκεν ίεραξ αναπετασας τας πτερυγας ακινητος καθορων τα προς νοτον επι δε σω προσταγματι ύψουται αετος γυψ δε επι νοσσιας αυτου καθεστεις αυλιζεται επ εξοχη πετρας και αποκυψων εκεισε ων ζητει τα σιτα πορρωθεν οι οφθαλμοι αυτου σκοπεουσιν νεοσσοι δε αυτου ψυρονται εν άίματι όυ δε αν ωσι τεθνεωτες παραχρημα έυρισκοντα και απεκριθη κυριος ό θεος τω ιωβ και ειπεν μη κρισιν μετα ίκανου εκκλινει ελεγχων θεον αποκριθησεται αυτην ύπολαβων δε ιωβ λεγει τω κυριω τι ετι εγω κρινομαι νουθετουμενος και ελεγχων κυριον ακουων τοιαυτα ουθεν ων εγω δε τινα αποκρισιν δω προς ταυτα χειρα θησω επι στοματι μου άπαξ λελαληκα επι δε τω δευτερω ου προσθησω ετι δε ύπολαβων ό κυριος ειπεν τω ιωβ εκ του νεφους μη αλλα ζωσαι ωσπερ ανηρ την οσφυν σου ερωτησω δε σε συ δε μοι αποκριθητι μη αποποιου μου το κριμα οικει δε με αλλως σοι κεχρηματικεναι η ίνα αναφανης δικαιος η βραχιων σοι εστιν κατα του κυριου η φωνη κατ αυτον βροντας αναλαβε δη ύψος και δυναμιν δοξαν δε και τιμην αμφισσαι αποστειλον δε αγγελους οργη παν δε ύβριστην ταπεινωσον ύπερηφανον δε σβεσον σηψον δε ασεβεις παραχρημα κρυψον δε εις γην εξω όμοθυμαδον τα δε προσωπα αυτων ατιμιας εμπλησον όμολογησω αρα ότι δυναται ή δεξια σου σωσαι αλλα δη ιδου θηρια παρα σοι χορτον ισα βουσιν εσθιει ιδου δη ισχυς αυτου επ οσφui ή δε δυναμεις επ ομφαλου γαστρος εστησεν ουραν ως κυ-

παρισσον τα δε νευρα αυτου συμπεπλεκται αι πλευραι αυτου πλευραι χαλκικαι η δε ραχis αυτου σιδηρος χυτος τουτ εστιν αρχη πλασματος κυριου πεποιημενον εγκαταπαιζεσθαι υπο των αγγελων αυτου επελθων δε επ ορος ακροτομον εποισεν χαρμονην τετραποσιν εν τω ταρταρω υπο παντοδαπα δενδρα κοιμαται παρα παπυρον και καλαμον και βουτομον σκιαζονται δε εν αυτω δενδρα μεγαλα συν ραδαμνοις και κλωνες αγνου εαν γενηται πλημμυρα ου μη αισθηθη πεποιθεν οτι προσκρουσει ο ιορδανης εις το στομα αυτου εν τω οφθαλμω αυτου δεζεται αυτον ενσκολιευομενος τρησει ρινα αξεις δε δρακοντα εν αγκιστρω περιθησεις δε φορβεαν περι ρινα αυτου ει δησεις κρικον εν τω μυκτηρι αυτου ψελιω δε τρυπησεις το χειλος αυτου λαλησει δε σοι δεησει ικετηρια μαλακως ιθησεται δε διαθηκην μετα σου λημψη δε αυτον δουλον αιωνιον παιξη δε εν αυτω ωσπερ ορνεω η δησεις αυτον ωσπερ στρουθιον παιδιω ενσιτουνται δε εν αυτω εθνη μεριτεουνται δε αυτον φοινικων γενη παν δε πλωτον συνελθον ου μη ενεγκωσιν βυρσαν μιαν ουρας αυτου και εν πλοιοις αλιεων κεφαλην αυτου επιθησεις δε αυτω χειρα μνησθεις πολεμον τον γινομενον εν σωματι αυτου και μηκειτι γινεσθω ουχ εορακας αυτον ουδε επι τοις λεγομενοις τεθναυμακας ου δεδοικας οτι ητοιμασται μοι τις γαρ εστιν ο εμοι αντιστας η τις αντιστησεται μοι και υπομενει ει πασα η υπο ουρανον εμη εστιν ου σιωπησομαι δι αυτον και λογον δυναμεως ελεησει τον ισον αυτου τις αποκαλυψει προσωπον ενδυσεως αυτου εις δε πτυξιν θωρακος αυτου τις αν εισελθoi πυλας προσωπου αυτου τις ανοιξει κυκλω οδοντων αυτου φοβος τα εγκατα αυτου ασπιδες χαλκικαι συνδεσμος δε αυτου ωσπερ σμιριτης λιθος εις του ενος κολλωνται πνευμα δε ου μη διεληθη αυτον ανηρ τω αδελφω αυτου προσκολληθησεται συνεχονται και ου μη αποσπασθωσιν εν παταρμω αυτου επιφασκεται φεγγος οι δε οφθαλμοι αυτου ειδος εωσφορου εκ στοματος αυτου εκπορευονται λαμπαδες καιομεναι και διαρριπτουνται εσχαραι πυρος εκ μυκτηρων αυτου εκπορευεται καπνος καμινου καιομενης πυρι ανθρακων η ψυχη αυτου ανθρακες φλοξ δε εκ στοματος αυτου εκπορευεται εν δε τραχηλω αυτου αυλιζεται δυναμις εμπροσθεν αυτου τρεχει απωλεια σαρκες δε σωματος αυτου κεκολληνται καταχειει επ αυτον ου σαλευθησεται η καρδια αυτου πεπηγεν ως λιθος εστηκεν δε ωσπερ ακμων ανηλατος στραφεντος δε αυτου φοβος θηριοις τετραποσιν επι γης αλλομενοις εαν συναντησωσιν αυτω λογχοι ουδεν μη ποιησωσιν δορυ επηρμενον και θωρακα ηγηται μεν γαρ σιδηρον αχυρα χαλκον δε ωσπερ ξυλον σαθρον ου μη τρωση αυτον τοξον χαλκειον ηγηται μεν πετροβολον χορτον ως καλαμη ελογισθησαν σφυραι καταγελα δε σεισμου πυρφορου η στρωμνη αυτου οβελισκοι οξεις πας δε χρυσος θαλασσης υπο αυτον ωσπερ πηλος αμυθητος αναζει την αβυσσον ωσπερ χαλκειον ηγηται δε την θαλασσαν ωσπερ εξαλειπτρον τον δε ταρταρον της αβυσσου ωσπερ αιχμαλωτον ελογισατο αβυσσον εις περιπατον ουκ εστιν ουδεν επι της γης ομοιον αυτω πεποιημενον εγκαταπαιζεσθαι υπο των αγγελων μου παν υψηλον ορα αυτος δε βασιλευς παντων των εν τοις υδασιν υπολαβων δε ιωβ λεγει τω κυριω οida οτι παντα δυνασαι αδυνατει δε σοι ουθεν τις γαρ εστιν ο κρυπτων σε βουλην φειδομενος δε ρηματων και σε οieta κρυπτειν τις δε αναγγελει μοι α ουκ ηδειν μεγαλα και θαυμαστα α ουκ ηπισταμην ακουσον δε μου κυριε ινα καγω λαλησω ερωτησω δε σε συ δε με διδαξον ακοην μεν

ωτος ηκουον σου το προτερον νυνι δε ο οφθαλμος μου εορακεν σε διο εφραυλισα εμαυτον και ετακην ηγημαι δε εμαυτον γην και σποδον εγενετο δε μετα το λαλησαι τον κυριον παντα τα ρηματα ταυτα τω ιωβ ειπεν ο κυριος ελιφας τω θαιμανιτη ημαρτες συ και οι δυο φιλοι σου ου γαρ ελαλησατε ενωπιον μου αληθες ουδεν ωσπερ ο θεραπων μου ιωβ νυν δε λαβετε επτα μοσχους και επτα κριους και πορευθητε προς τον θεραποντα μου ιωβ και ποιησει καρπωσιν περι υμων ιωβ δε ο θεραπων μου ευζεται περι υμων οτι ει μη προσωπον αυτου λημψομαι ει μη γαρ δι αυτον απωλεσα αν υμας ου γαρ ελαλησατε αληθες κατα του θεραποντος μου ιωβ επορευθη δε ελιφας ο θαιμανιτης και βαλδαδ ο σαυχιτης και σωφαρ ο μιναιος και εποισαν καθως συνεταξεν αυτοις ο κυριος και ελυσεν την αμαρτιαν αυτοις δια ιωβ ο δε κυριος ηυξησεν τον ιωβ ευξαμενου δε αυτου και περι των φιλων αυτου αφηκεν αυτοις την αμαρτιαν εδωκεν δε ο κυριος διπλα οσα ην εμπροσθεν ιωβ εις διπλασιασμον ηκουσαν δε παντες οι αδελφοι αυτου και αι αδελφαι αυτου παντα τα συμβεβηκοτα αυτω και ηλθον προς αυτον και παντες οσοι ηδειςαν τον αυτον εκ πρωτου φαγοντες δε και πιοντες παρ αυτω παρεκαλεσαν αυτον και εθαυμασαν επι πασιν οις επηγαγεν αυτω ο κυριος εδωκεν δε αυτω εκαστος αμναδα μιαν και τετραδραχμον χρυσουν ασημον ο δε κυριος ευλογησεν τα εσχατα ιωβ η τα εμπροσθεν ην δε τα κτηνη αυτου προβατα μυρια τετρακισχιλια καμηλοι εξακισχιλια ζευγη βοων χιλια ονοι θηλειαι νομαδες χιλια γεννωνται δε αυτω υιοι επτα και θυγατερες τρεις και εκαλεσεν την μεν πρωτην ημεραν την δε δευτεραν κασιαν την δε τριτην αμαλθειας κερας και ουχ ευρεθησαν κατα τας θυγατερας ιωβ βελτιους αυτων εν τη υπ ουρανον εδωκεν δε αυταις ο πατηρ κληρονομιαν εν τοις αδελφοις εζησεν δε ιωβ μετα την πληγην ετη εκατον εβδομηκοντα τα δε παντα εζησεν ετη διακοσια τεσσαρακοντα οκτω και ειδεν ιωβ τους υιους αυτου και τους υιους των υιων αυτου τεταρτην γενεαν και ετελευτησεν ιωβ πρεσβυτερος και πληρης ημερων γεγραπται δε αυτον παλιν αναστησεσθαι μεθ ων ο κυριος ανιστησιν ουτος ερμηνευεται εκ της συριακης βιβλου εν μεν γη κατοικων τη αυσιτιδι επι τοις οριοις της ιδουμιας και αραβιας προυπηρχεν δε αυτω ονομα ιωβαβ λαβων δε γυναικα αραβισσαν γεννα υιον ω ονομα εννων ην δε αυτος πατρος μεν ζαρε των ησαυ υιων υιος μητρος δε βοσορρας ωστε ειναι αυτον πεμπτον απο αβρααμ και ουτοι οι βασιλεις οι βασιλευσαντες εν εδωμ ης και αυτος ηρξεν χωρας πρωτος βαλαχ ο του βεωρ και ονομα τη πολει αυτου δενναβα μετα δε βαλαχ ιωβαβ ο καλουμενος ιωβ μετα δε τουτον ασομ ο υπαρχων ηγεμων εκ της θαιμανιτιδος χωρας μετα δε τουτον αδαδ υιος βαραδ ο εκκοφας μαδιαμ εν τω πεδιω μωαβ και ονομα τη πολει αυτου γεθθαιμ οι δε ελθοντες προς αυτον φιλοι ελιφας των ησαυ υιων θαιμανων βασιλευς βαλδαδ ο σαυχαιων τυραννος σωφαρ ο μιναιων βασιλευς

αγαπησατε δικαιοσυνην οι κρινοντες την γην φρονησατε περι του κυριου εν αγαθοτητι και εν απλοτητι καρδιας ζητησατε αυτον οτι ευρισκεται τοις μη πειραζουσιν αυτον εμφανιζεται δε τοις μη απιστουσιν αυτω σχολιοι γαρ λογισμοι χωριζουσιν απο θεου δοκιμαζομενη τε η δυναμεις ελεγχει τους αφρονas οτι εις κακοτεχνον ψυχην ουκ εισελευσεται σοφια ουδε κατοικησει εν σωματι καταχρεω αμαρτιας αγιον γαρ πνευμα παιδειας φευζεται δολον και απαναστησεται απο λογι-

σμων ασυνετων και ελεγχθησεται επελθουσης αδικιας φιλανθρωπον γαρ πνευμα σοφια και ουκ αθωωσει βλασφημον απο χειλεων αυτου οτι των νεφρων αυτου μαρτυς ο θεος και της καρδιας αυτου επισκοπος αληθης και της γλωσσης ακουστης οτι πνευμα κυριου πεπληρωκεν την οικουμενην και το συνεχον τα παντα γνωσιν εχει φωνης δια τουτο φθεγγομενος αδικα ουδεις μη λαθη ουδε μη παροδευση αυτον ελεγχουσα η δικη εν γαρ διαβουλις ασεβους εξετασις εσται λογων δε αυτου ακοη προς κυριον ηξει εις ελεγχον ανομηματων αυτου οτι ους ζηλωσεως ακροαται τα παντα και θρους γογγυσμων ουκ αποκρυπτεται φυλαξασθε τοινυν γογγυσμον ανωφελη και απο καταλαλιας φεισασθε γλωσσης οτι φθεγμα λαθραιον κενον ου πορευσεται στομα δε καταψευδομενον αναρει ψυχην μη ζηλουτε θανατον εν πλανη ζωης υμων μηδε επισπασθε ολεθρον εν εργοις χειρων υμων οτι ο θεος θανατον ουκ εποιησεν ουδε τερπεται επ απωλεια ζωντων εκτισεν γαρ εις το ειναι τα παντα και σωτηριοι αι γενεσεις του κοσμου και ουκ εστιν εν αυταις φαρμακον ολεθρου ουτε αδου βασιλεια εν επιγης δικαιοσυνη γαρ ανθαντος εστιν ασεβεις δε ταις χερσιν και τοις λογοις προσεκαλυσαντο αυτον φιλον ηγησανμενοι αυτον ετακησαν και συνθηκην εθεντο προς αυτον οτι αξιοι εισιν της εκεινου μεριδος ειναι ειπον γαρ εν εαυτοις λογισαμενοι ουκ ορθως ολιγος εστιν και λυπηρος ο βιος ημων και ουκ εστιν ιασις εν τελευτη ανθρωπου και ουκ εγνωσθη ο αναλυσας εξ αδου οτι αυτοσχεδιως εγεννηθημεν και μετα τουτο εσομεθα ως ουχ υπαρξαντες οτι καπνος η πνοη εν ρισιν ημων και ο λογος σπινθηρ εν κινήσει καρδιας ημων ου σβεσθεντος τεφρα αποβησεται το σωμα και το πνευμα διαχυθησεται ως χαννος αηρ και το ονομα ημων επιλησθησεται εν χρονω και ουθεις μνημονευσει των εργων ημων και παρελευσεται ο βιος ημων ως ιχνη νεφελης και ως ομιχλη διασχεδασθησεται διωχθεισα υπο ακτινων ηλιου και υπο θερμοτητος αυτου βαρυνθεισα σκιας γαρ παροδος ο καιρος ημων και ουκ εστιν αναποδισμος της τελευτης ημων οτι κατεσφραγισθη και ουδεις αναστρεφει δευτε ουν και απολαυσωμεν των οντων αγαθων και χρησωμεθα τη κτισει ως εν νεοτητι σπουδαιως οινου πολυτελους και μυρων πλησθωμεν και μη παροδευσάτω ημας ανθος εαρος στεψωμεθα ροδων καλυξιν πριν η μαρανθηναι μηδεις ημων αμοιρος εστω της ημετερας αγερωχιας πανταχη καταλιπωμεν συμβολα της ευφορουνης οτι αυτη η μερις ημων και ο κληρος ουτος καταδυναστευσωμεν πενητα δικαιον μη φεισωμεθα χηρας μηδε πρεσβυτου εντραπωμεν πολιας πολυχρονιους εστω δε ημων η ισχυς νομος της δικαιοσυνης το γαρ ασθενες αχρηστον ελεγχεται ενεδρευωμεν τον δικαιον οτι δυσχρηστος ημιν εστιν και εναντιουται τοις εργοις ημων και ονειδιζει ημιν αμαρτηματα νομου και επιφημιζει ημιν αμαρτηματα παιδειας ημων επαγγελλεται γνωσιν εχειν θεου και παιδα κυριου εαυτον ονομαζει εγενετο ημιν εις ελεγχον εννοιων ημων βαρυσ εστιν ημιν και βλεπομενος οτι ανομοιος τοις αλλοις ο βιος αυτου και εξηλλαγμεναι αι τριβιοι αυτου εις κιβδηλον ελογισθημεν αυτω και απεχεται των οδων ημων ως απο ακαθαρσιων μακαριζει εσχατα δικαιων και αλαζονευεται πατερα θεον ιδωμεν ει οι λογοι αυτου αληθεις και πειρασωμεν τα εν εκβασει αυτου ει γαρ εστιν ο δικαιος υιος θεου αντιλημψεται αυτου και ρυσεται αυτον εκ χειρος ανθεστηκοτων υβρει και βασανω ετασωμεν αυτον ινα γνωμεν την επιεικειαν αυτου και δοκιμασωμεν την

ανεξίκακίαν αυτού θανάτω ασχημονι καταδικασώμεν αυτόν εστί γάρ αυτού επισκοπή εκ λόγων αυτού ταυτά ελόγισαντο και επλανηθήσαν απευφλώσαν γάρ αυτούς ή κακία αυτών και ουκ εγνώσαν μυστήρια θεου ουδε μισθόν ηλπίσαν όσιότητος ουδε εκρίναν γερας ψυχών αμώμων ότι ό θεός εκτίσεν τον άνθρωπον επ αφθαρσία και εικόνα της ίδιας αιδιότητος εποίησεν αυτόν φθονώ δε διαβόλου θάνατος εισήλθεν εις τον κόσμον πειράζουσιν δε αυτόν όι της εκείνου μερίδος όντες δικαίων δε ψυχήι εν χείρι θεου και ου μη άψηται αυτών βασανός εδοξάν εν οφθαλμοίς αφρονών τεθνάναι και ελόγισθη κακώσις ή έξοδος αυτών και ή αφ ήμών πορεία συντριμμα όι δε εισιν εν ειρήνη και γάρ εν όφει ανθρώπων εαν κολασθώσιν ή ελπίς αυτών άθανασίας πλήρης και όλίγα παιδευθέντες μεγάλα ευεργετηθήσονται ότι ό θεός επείρασεν αυτούς και έυρεν αυτούς αξίους έαυτού ώς χρυσόν εν χωνευτηρίω εδοκιμασεν αυτούς και ώς όλοκαρπώμα θυσίας προσεδέξατο αυτούς και εν καιρώ επισκοπήσιν αυτών αναλαμψούσιν και ώς σπινθήρες εν καλάμη διαδραμούνται κρινούσιν έθνη και κρατήσουσιν λαών και βασιλεύσει αυτόν κυριός εις τους αιώνας όι πεποιήότες επ αυτώ συνησούσιν αλήθειαν και όι πιστοί εν αγαπή προσμενούσιν αυτώ ότι χάρις και έλεός τοις εκλεκτοίς αυτού όι δε άσεβείς καθά ελόγισαντο έξούσιν επιτίμιαν όι άμελήσαντες του δικαίου και του κυρίου αποστάντες σοφίαν γάρ και παιδείαν ό έξούθενών ταλαιπώρος και κενή ή ελπίς αυτών και όι κοποί άνονητοί και άχρηστα τα έργα αυτών άι γυναίκες αυτών αφρονές και πονήρα τα τέκνα αυτών επικαταράτος ή γενεσίς αυτών ότι μακάριοι στείρα ή άμιαντός ήτις ουκ εγνώ κοιτην εν παραπτώματι έξει καρπόν εν επισκοπή ψυχών και ευνουχός ό μη εργασάμενος εν χείρι άνομημα μηδε ενθυμηθείς κατά του κυρίου πονήρα δοθήσεται γάρ αυτώ της πίστεως χάρις εκλεκτή και κληρός εν ναώ κυρίου θυμηρεστέρος αγαθών γάρ πόνων καρπός ευκλεής και άδιαπτώτος ή ρίζα της φρονήσεως τέκνα δε μοιχών άτελεστα εστί και εκ παρανομου κοιτής σπέρμα αφανισθήσεται εαν τε γάρ μακροβίοι γενώνται εις ουθεν λογισθήσονται και άτιμόν επ εσχάτων το γήρας αυτών εαν τε όξεως τελευτήσωσιν ουχ έξούσιν έλπίδα ουδε εν ήμερα διαγνώσεως παραμυθιον γενεάς γάρ άδικού χάλεπα τα τέλη κρείσσων άτεκνα μετά αρετής άθανασία γάρ εστί εν μνήμη αυτής ότι και παρά θεώ γίνωσκεται και παρά άνθρωποις παρούσαν τε μμούνται αυτήν και ποθούνσιν άπελθούσαν και εν τώ αιώνι στεφανηφόρουσα πομπεύει τον των άμιαντών αθλών άγωνα νικήσασα πολυγονόν δε άσεβών πλήθος ου χρησιμεύσει και εκ νοθών μοσχευμάτων ου δώσει ρίζαν εις βάθος ουδε ασφαλής βασίς έδρασει καν γάρ εν κλαδοίς προς καιρόν αναθήαλη επισφαλώς βεβήκοτα ύπο άνεμου σαλευθήσεται και ύπο βίας άνεμών εκριζώθήσεται περικλασθήσονται κλώνες άτελεστοί και ό καρπός αυτών άχρηστος άωρός εις βρώσιν και εις ουθεν επιτηδείος εκ γάρ άνομών ύπνων τέκνα γεννώμενα μαρτυρές εισιν πονηρίας κατά γόνεων εν έξετασμώ αυτών δικαίος δε εαν φθάση τελευτήσαι εν αναπαύσει εστί γήρας γάρ τιμιόν ου το πολυχρόνιον ουδε αριθμώ ετών μεμετρήται πολία δε εστί φρονήσις άνθρωποις και ήλικία γήρως βίος ακηλιδώτος ευαρεστός θεώ γενομένος ηγαπηθή και ζών μεταξύ άμαρτωλών μετετεθή ήρπαγή μη κακία αλλάξη συνεσίς αυτού ή δόλος άπατήση ψυχήν αυτού βασκανία γάρ φαυλοτήτος άμαυροί τα καλά και ρέμβασμος επιθυμίας μεταλλεύει νουν άκαχόν τελειώ-

θεις εν ολιγω επληρωσεν χρονους μακρους αρεστη γαρ ην κυριω ή ψυχη αυτου δια τουτο εσπευσεν εκ μεσου πονηριας οι δε λαοι ιδοντες και μη νοησαντες μηδε θεντες επι διανοια το τοιουτο ότι χαρις και ελεος εν τοις εκλεκτοις αυτου και επισκοπη εν τοις όσοις αυτου κατακρινει δε δικαιος καμων τους ζωντας ασεβεις και νεοτης τελεσθεισα ταχεως πολυετες γηρας αδικου οψονται γαρ τελευτην σοφου και ου νοησουσιν τι εβουλευσατο περι αυτου και εις τι ησφαλισατο αυτον ό κυριος οψονται και εξουθενησουσιν αυτους δε ό κυριος εκγελασεται και εσονται μετα τουτο εις πτωμα ατιμον και εις ύβριν εν νεκροις δι αιωνος ότι ρήξει αυτους αφωνους πρηνεις και σαλευσει αυτους εκ θεμελιων και έως εσχατου χερσωθησονται και εσονται εν οδυνη και ή μνημη αυτων απολειται ελευσονται εν συλλογισμω άμαρτηματων αυτων δειλοι και ελεγξει αυτους εξ εναντιας τα ανομηματα αυτων τοτε στησεται εν παρρησια πολλη ό δικαιος κατα προσωπον των θλιψαντων αυτον και των αθετουντων τους πονους αυτου ιδοντες ταραχθησονται φοβω δεινω και εκστησονται επι τω παραδοξω της σωτηριας ερουσιν εν έαυτοις μετανοουντες και δια στενοχωριαν πνευματος στεναζονται και ερουσιν όυτος ην όν εσχομεν ποτε εις γελωτα και εις παραβολην ονειδισμού οι αφρονες τον βιον αυτου ελογισαμεθα μανιαν και την τελευτην αυτου ατιμον πως κατελογισθη εν υιοις θεου και εν άγιοις ό κληρος αυτου εστιν αρα επλανηθημεν απο όδου αληθειας και το της δικαιοσυνης φως ουκ επελαμψεν ήμιν και ό ήλιος ουκ ανετειλεν ήμιν ανομιας ενεπλησθημεν τριβοις και απωλειας και διωδευσαμεν ερημους αβατους την δε όδον κυριου ουκ επεγνωμεν τι ωφελησεν ήμας ή ύπερφηανια και τι πλουτος μετα αλαζονειας συμβεβληται ήμιν παρηλθεν εκεινα παντα ως σκια και ως αγγελια παρατρεχουσα ως ναυς διερχομενη κυμαινομενον ύδωρ ής διαβασης ουκ εστιν ιχνος έυρειν ουδε ατραπον τροπιος αυτης εν κυμασιν η ως ορνεου διιπταντος αερα ουθεν έυρισκεται τεκμηριον πορειας πληγη δε μαστιζομενον ταρσων πνευμα κουφον και σχιζομενον βια ροιζου κινουμενων πτερυγων διωδευθη και μετα τουτο ουχ έυρεθη σημειον επιβασεως εν αυτω η ως βελους βληθεντος επι σκοπον τμηθεις ό αηρ ευθεως εις έαυτον ανελυθη ως αγνοησαι την διοδον αυτου όυτως και ήμεις γεννηθεντες εξελιπομεν και αρετης μεν σημειον ουδεν εσχομεν δειξαι εν δε τη κακια ήμων κατεδαπανηθημεν ότι ελπις ασεβους ως φερομενος χνους ύπο ανεμου και ως παχνη ύπο λαϊλαπος διωχθεισα λεπτη και ως καπνος ύπο ανεμου διεχυθη και ως μνεια καταλυτου μονοημερου παρωδευσεν δικαιοι δε εις τον αιωνα ζωσιν και εν κυριω ό μισθος αυτων και ή φροντις αυτων παρα ύπιστω δια τουτο λημψονται το βασιλειον της ευπρεπειας και το διαδημα του καλλους εκ χειρος κυριου ότι τη δεξια σκεπασει αυτους και τω βραχιονι ύπερασπει αυτων λημψεται πανοπλιαν τον ζηλον αυτου και όπλοποιησει την κτισιν εις αμυναν εχθρων ενδυσεται θωρακα δικαιοσυνην και περιθησεται κορυθα χρισιν ανυποκριτον λημψεται ασπιδα ακαταμαχητον όσιότητα οξυνει δε αποτομον οργην εις ρομφαιαν συνεκπολεμησει δε αυτω ό κοσμος επι τους παραφρονας πορευσονται ευστοχοι βολιδες αστραπων και ως απο ευκυκλου τοξου των νεφων επι σκοπον άλουνται και εκ πετροβολου θυμου πληρεις ριφησονται χαλαζαι αγανακτησει κατ αυτων ύδωρ θαλασσης ποταμοι δε συγχλυσουσιν αποτομωσ αντιστησεται αυτοις πνευμα δυναμεως και ως λαϊλαψ εκλικμησει αυτους και

ερημώσει πασαν την γην ανομία και ή κακοπραγία περιτρεφει θronους δυναστων ακουσατε ουν βασιλεις και συνετε μαθητε δικασται περ- των γης ενωτισασθε οι κρατουντες πληθους και γεγαυρωμενοι επι οχλοις εθνων ότι εδοθη παρα κυριου ή κρατησις υμιν και ή δυναστεια παρα υψιστου ός εξετασει υμων τα εργα και τας βουλας διερευνησει ότι υπηρεται οντες της αυτου βασιλειας ουκ εκρινατε ορθως ουδε ε- φυλαξατε νομον ουδε κατα την βουλην του θεου εφορευθητε φρικτως και ταχεως επιστησεται υμιν ότι κρισις αποτομος εν τοις υπερεχουσιν γινεται ό γαρ ελαχιστος συγγνωστος εστιν ελεους δυνατοι δε δυνα- τως ετασθησονται ου γαρ υποστελνεται προσωπον ό παντων δεσπο- της ουδε εντραπησεται μεγεθος ότι μικρον και μεγαν αυτος εποιησεν όμοιως τε προνοει περι παντων τοις δε κραταιοις ισχυρα εφισταται ε- ρευνα προς υμας ουν ω τυραννοι οι λογοι μου ίνα μαθητε σοφίαν και μη παραπεσητε οι γαρ φυλαξαντες όσιως τα όσια όσιωθησονται και οι διδασχθεντες αυτα ευρησουσιν απολογίαν επιθυμησατε ουν των λογων μου ποιθησατε και παιδευθησεσθε λαμπρα και αμαραντος εστιν ή σο- φια και ευχερωσθε θεωρειται ύπο των αγαπωντων αυτην και ευρισκεται ύπο των ζητουτων αυτην φθάνει τους επιθυμουντας προγνωσθηναι ό ορθρισας προς αυτην ου κοπιασει παρεδρον γαρ ευρησει των πυ- λων αυτου το γαρ ενθυμηθηναι περι αυτης φρονησεως τελειοτης και ό αγρυπνησας δι αυτην ταχεως αμεριμνος εσται ότι τους αξίους αυ- της αυτη περιερχεται ζητουσα και εν ταις τριβοις φανταζεται αυτοις ευμενως και εν παση επινοια ύπαντα αυτοις αρχη γαρ αυτης ή αληθε- στατη παιδείας επιθυμία φροντις δε παιδείας αγαπη αγαπη δε τηρησις νομων αυτης προσοχη δε νομων βεβαιωσις αφθαρσίας αφθαρσία δε εγγυς είναι ποιει θεου επιθυμία αρα σοφίας αναγει επι βασιλειαν ει ουν ήδεσθε επι θronοις και σκηπτροις τυραννοι λαων τιμησατε σο- φίαν ίνα εις τον αιωνα βασιλευσητε τι δε εστιν σοφία και πως εγενετο απαγγελω και ουκ αποκρυψω υμιν μυστηρια αλλα απ αρχης γενεσε- ως εξιχνιασω και θησω εις το εμφανες την γνωσιν αυτης και ου μη παροδευσω την αληθειαν ουτε μην φθονω τετηροτι συνοδευσω ότι όυτος ου κοινωνησει σοφία πληθος δε σοφων σωτηρια κοσμου και βασιλευς φρονιμος ευσταθεια δημου ώστε παιδευσεσθε τοις ρημασιν μου και ωφεληθησεσθε εμι μεν καγω θνητος ανθρωπος ισος άπασιν και γηγενους απογονος πρωτοπλαστου και εν κοιλία μητρος εγλυφην σαρξ δεκαμηνιαυ χρονω παγεις εν άματι εκ σπερματος ανδρος και ήδονης ύπνω συνελθουσης και εγω δε γενομενος εσπασα τον κοινον αερα και επι την όμοιοπαθη κατεπεσον γην πρωτην φωνην την όμοιαν πασιν ισα κλαιων εν σπαργανοις ανετραφην και φροντισιν ουδεις γαρ βασιλεων έτεραν εσχεν γενεσεως αρχην μια δε παντων εισοδος εις τον βιον εξοδος τε ιση δια τουτο ευξαμην και φρονησις εδοθη μοι επεκαλεσαμην και ηλθεν μοι πνευμα σοφίας προεχρινα αυτην σκη- πτρων και θronων και πλουτον ουδεν ήγησαμην εν συγκρισει αυτης ουδε ώμοιωσα αυτη λιθον ατιμητον ότι ό πας χρυσος εν οφει αυτης ψαμμος ολιγη και ως πηλος λογισθησεται αργυρος εναντιον αυτης ύπερ υγιειαν και ευμορφίαν ηγαπησα αυτην και προειλομην αυτην α- ντι φωτος εχειν ότι ακοιμητον το εκ ταυτης φεγγος ηλθεν δε μοι τα αγαθα όμου παντα μετ αυτης και αναριθμητος πλουτος εν χερσιν αυτης ευφρανθην δε επι πασιν ότι αυτων ήγείται σοφία ηγνωουν δε αυτην γενετιν είναι τουτων αδολως τε εμαθον αφθονως τε μεταδιδωμι

τον πλουτον αυτης ουκ αποκρυπτομαι ανεκλιπης γαρ ιησαυρος εστιν ανθρωποις ον οι κτησαμενοι προς θεον εστειλαντο φιλιαν δια τας εκ παιδειας δωρεας συσταθεντες εμοι δε δωη ο θεος ειπειν κατα γνωμην και ενθυμηθηναι αξιως των δεδομενων οτι αυτος και της σοφιας οδηγος εστιν και των σοφων διορθωτης εν γαρ χειρι αυτου και ημεις και οι λογοι ημων πασα τε φρονησις και εργατειων επιστημη αυτος γαρ μοι εδωκεν των οντων γνωσιν αψευδη ειδεναι συστασιν κοσμου και ενεργειαν στοιχειων αρχην και τελος και μεσοτητα χρονων τροπων αλλαγας και μεταβολας καιρων ενιαυτου κυκλους και αστρων θεσεις φυσεις ζων και θυμους ιηριων πνευματων βιας και διαλογισμους ανθρωπων διαφορας φυτων και δυναμεις ριζων οσα τε εστιν κρυπτα και εμφανη εγνων η γαρ παντων τεχνιτις εδιδαξεν με σοφια εστιν γαρ εν αυτη πνευμα νοερον αγιον μονογενες πολυμερες λεπτον ευκινητον τρανον αμολυντον σαφες απημαντον φιλαγαθον οξυ ακωλυτον ευεργετικον φιλανθρωπον βεβαιον ασφαλες αμεριμνον παντοδυναμον πανεπισκοπον και δια παντων χωρουν πνευματων νοερων καθαρων λεπτοτατων πασης γαρ κινήσεως κινητικωτερον σοφια διηκει δε και χωρει δια παντων δια την καθαροτητα ατμης γαρ εστιν της του θεου δυναμεως και απορροια της του παντοκρατορος δοξης ειλικρινης δια τουτο ουδεν μεμιαμμενον εις αυτην παρεμιπτει απαυγασμα γαρ εστιν φωτος αιδιου και εσοπτρον ακηλιδωτον της του θεου ενεργειας και εικων της αγαθοτητος αυτου μια δε ουσα παντα δυναται και μενουσα εν αυτη τα παντα καινιζει και κατα γενεας εις ψυχας οσιας μεταβαινουσα φιλους θεου και προφητας κατασκευαζει ουθεν γαρ αγαπα ο θεος ει μη τον σοφια συνοικουντα εστιν γαρ αυτη ευπρεπεστερα ηλιου και υπερ πασαν αστρων θεσιν φωτι συγκρινομενη ευρισκεται προτερα τουτο μεν γαρ διαδεχεται νυξ σοφιας δε ου κατισχυει κακια διατεινει δε απο περατος επι περας ευρωστως και διοικει τα παντα χρηστως ταυτην επιλησα και εξεζητησα εκ νεοτητος μου και εξητησα νυμφην αγαγεσθαι εμαυτω και εραστης εγενομην του καλλους αυτης ευγενειαν δοξαζει συμβιωσιν θεου εχουσα και ο παντων δεσποτης ηγαπησεν αυτην μυστις γαρ εστιν της του θεου επιστημης και αιρετις των εργων αυτου ει δε πλουτος εστιν επιθυμητον κτημα εν βιω τι σοφιας πλουσιωτερον της τα παντα εργαζομενης ει δε φρονησις εργαζεται τις αυτης των οντων μαλλον εστιν τεχνιτις και ει δικαιοσυνην αγαπα τις οι πονοι ταυτης εισιν αρεται σωφροσυνην γαρ και φρονησιν εκδιδασκει δικαιοσυνην και ανδρειαν ον χρησιμωτερον ουδεν εστιν εν βιω ανθρωποις ει δε και πολυπειριαν ποιηι τις οιδεν τα αρχαια και τα μελλοντα εικαζει επισταται στροφας λογων και λυσεις αιγιματων σημεια και τερατα προγινωσκει και εκβασεις καιρων και χρονων εκρινα τοινυν ταυτην αγαγεσθαι προς συμβιωσιν ειδως οτι εσται μοι συμβουλος αγαθων και παραινεσις φροντιδων και λυτης εξω δι αυτην δοξαν εν οχλοις και τιμην παρα πρεσβυτεροις ο νεος οξυς ευρεθησομαι εν κρισει και εν οψει δυναστων θαυμασθησομαι σιγωντα με περιμενουσιν και φθειγγομενω προσεξουσιν και λαλουντος επι πλειον χειρα επιθησουσιν επι στομα αυτων εξω δι αυτην αιθανασιαν και μνημην αιωνιον τοις μετ εμε απολειψω διοικησω λαους και εθνη υποταγησεται μοι φοβηθησονται με ακουσαντες τυραννοι φρικτοι εν πληθει φανουμαι αγαθος και εν πολεμω ανδρειος εισελθων εις τον οικον μου προσαναπαυσομαι αυτη ου γαρ εχει πικριαν η συναναστροφή

αυτης ουδε οδυνην ή συμβίωσις αυτης αλλά ευφροσυνην και χαρην ταυτα λογισαμενος εν εμαυτω και φροντισας εν καρδια μου ότι αθανασία εστιν εν συγγενεια σοφιας και εν φιλια αυτης τερψις αγαθη και εν πονοις χειρων αυτης πλουτος ανεκλιπης και εν συγγυμνασια όμιλιας αυτης φρονησις και ευκλεια εν κοινωνια λογων αυτης περιηειν ζητων όπως λαβω αυτην εις εμαυτον παις δε ημην ευφυης ψυχης τε ελαχον αγαθης μαλλον δε αγαθος ων ηλθον εις σωμα αμιαντον γνους δε ότι ουκ αλλως εσομαι εγκρατης εαν μη ό θεος δω και τουτο δ ην φρονησεως το ειδεναι τινος ή χαρις ενετυχον τω κυριω και εδεηθην αυτου και ειπον εξ όλης της καρδιας μου θεε πατερων και κυριε του ελεους ό ποιησας τα παντα εν λογω σου και τη σοφια σου κατασχευασας ανθρωπον ίνα δεσποζη των ύπο σου γενομενων κτισματων και διεπη τον κοσμον εν όσιοτητι και δικαιοσυνη και εν ευθυτητι ψυχης κρισιν κρινη δος μοι την των σων θρονων παρεδρον σοφιαν και μη με αποδοκιμασης εκ παιδων σου ότι εγω δουλος σος και υιος της παιδισκης σου ανθρωπος ασθενης και ολιγοχροnios και ελασσων εν συνεσει κρισεως και νομων καν γαρ τις η τελειος εν υιοις ανθρωπων της απο σου σοφιας απουσης εις ουδεν λογισθησεται συ με προειλω βασιλεα λαου σου και δικαστην υιων σου και θυγατερων ειπας οικοδομησαι ναον εν ορει άγιω σου και εν πολει κατασκηνωσεως σου θυσιαστηριον μιμημα σκηνης άγιας ήν προητοίμασας απ αρχης και μετα σου ή σοφια ή ειδυια τα εργα σου και παρουσα ότε εποιεις τον κοσμον και επισταμενη τι αρεστον εν οφθαλμοις σου και τι ευθες εν εντολαις σου εξαποστειλον αυτην εξ άγιων ουρανων και απο θρονου δοξης σου πεμψον αυτην ίνα συμπαρουσα μοι κοπιαση και γνω τι ευαρεστον εστιν παρα σοι οιδε γαρ εκεινη παντα και συνιει και όδηγησει με εν ταις πραξεσι μου σωφρονως και φυλαξει με εν τη δοξη αυτης και εσται προσδεχτα τα εργα μου και διακρινω τον λαον σου δικαιως και εσομαι αξιος θρονων πατρος μου τις γαρ ανθρωπος γνωσεται βουλην θεου η τις ενθυμηθησεται τι θελει ό κυριος λογισμοι γαρ θνητων δειλοι και επισφαλεις άι επινοιαι ήμων φθαρτον γαρ σωμα βαρυνει ψυχην και βριθει το γεωδες σκηnos νουν πολυφροντιδα και μολις εικαζομεν τα επι γης και τα εν χερσιν ευρισκομεν μετα πονου τα δε εν ουρανοις τις εξιχνιασεν βουλην δε σου τις εγνώ ει μη συ εδωκας σοφιαν και επεμψας το άγιον σου πνευμα απο ύψιστων και ούτως διωρθωθησαν άι τριβοι των επι γης και τα αρεστα σου εδιδαχθησαν ανθρωποι και τη σοφια εσωθησαν άυτη πρωτοπλαστον πατερα κοσμου μονον κτισθεντα διεφυλαξεν και εξειλατο αυτον εκ παραπτωματος ιδιου εδωκεν τε αυτω ισχυν κρατησαι άπαντων αποστας δε απ αυτης αδικος εν οργη αυτου αδελφοκτονους συναπωλετο θυμοις δι όν κατακλυζομενην γην παλιν εσωσεν σοφια δι ευτελους ξυλου τον δικαιον κυβερνησασα άυτη και εν όμονοια πονηριας εθνων συγχυθεντων εγνώ τον δικαιον και ετηρησεν αυτον αμειπτον θεω και επι τεκνου σπλαγχνοις ισχυρον εφυλαξεν άυτη δικαιον εξαπολλυμενων ασεβων ερρυσατο φυγοντα καταβασιον πυρ πενταπολεως ής ετι μαρτυριον της πονηριας καπνιζομενη καθεστηκε χερσος και ατελεσιν ώραις καρποφορουντα φυτα απιστουσης ψυχης μνημειον έστηχυια στηλη άλος σοφιαν γαρ παροδευσαντες ου μονον εβλαβησαν του μη γινωαι τα καλα αλλά και της αφροσύνης απελιπον τω βιω μνημοσυνον ίνα εν όις εσφαλησαν μηδε λαθειν δυνηθωσιν σοφια δε τους

θεραπευοντας αυτην εκ πονων ερρυσατο αυτη φυγαδα οργης αδελ-
φου δικαιον ωδηγησεν εν τριβοις ευθειαις εδειξεν αυτω βασιλειαν
θεου και εδωκεν αυτω γνωσιν αγιων ευπορησεν αυτον εν μοχθοις
και επληθυνεν τους πονους αυτου εν πλεονεξια κατισχυοντων αυτον
παρεστη και επλουτισεν αυτον διεφυλαξεν αυτον απο εχθρων και απο
ενεδρευοντων ησφαλισατο και αγωνα ισχυρον εβραβευσεν αυτω ινα
γνω οτι παντος δυνατωτερα εστιν ευσεβεια αυτη πραθεντα δικαιον
ουκ εγκατελιπεν αλλα εξ αμαρτιας ερρυσατο αυτον συγκατεβη αυτω
εις λακκον και εν δεσμοις ουκ αφηκεν αυτον εως ηνεγκεν αυτω σκη-
πτρα βασιλειας και εξουσιαν τυραννουντων αυτου ψευδεις τε εδειξεν
τους μωμησαμενους αυτον και εδωκεν αυτω δοξαν αιωνιον αυτη λαον
οσιον και σπερμα αμεμπτον ερρυσατο εξ εθνους θλιβοντων εισηλθεν
εις ψυχην θεραποντος κυριου και αντεστη βασιλευσιν φοβεροις εν
τερασι και σημειοις απεδωκεν οσοις μισθον κοπων αυτων ωδηγησεν
αυτους εν οδω θαυμαστη και εγενετο αυτοις εις σκεπην ημερας και
εις φλογα αστρων την νυκτα διεβιβασεν αυτους θαλασσαν ερυθραν
και διηγαγεν αυτους δι υδατος πολλου τους δε εχθρους αυτων κατε-
κλυσεν και εκ βαθους αβυσσου ανεβρασεν αυτους δια τουτο δικαιοι
εσκυλευσαν ασεβεις και υμνησαν κυριε το ονομα το αγιον σου την τε
υπερμαχον σου χειρα ηνεσαν ομοθυμαδον οτι η σοφια ηνοιξεν στομα
κωφων και γλωσσας νηπιων εθηκεν τρανας ευοδωσεν τα εργα αυτων
εν χειρι προφητου αγιου διωδευσαν ερημον αικιητον και εν αβατοις ε-
πηξαν σκηνας αντεστησαν πολεμιοις και εχθρους ημυναντο εδιψησαν
και επεκαλεσαντο σε και εδοθη αυτοις εκ πετρας ακροτομου υδωρ
και ιαμα διψης εκ λιθου σκληρου δι ων γαρ εκολασθησαν οι εχθροι
αυτων δια τουτων αυτοι απορουντες ευεργετηθησαν αντι μεν πηγης
αεναιου ποταμου αματι λυθρωδει ταραχθεντος εις ελεγχον νηπιωκτο-
νου διαταγματος εδωκας αυτοις δαψιλες υδωρ ανελπιστως δειξας δια
του τοτε διψους πως τους υπεναντιους εκολασας οτε γαρ επειρασθη-
σαν καιπερ εν ελεει παιδευομενοι εγνωσαν πως μετ οργης κρινομενοι
ασεβεις εβασανιζοντο τουτους μεν γαρ ως πατηρ νουθετων εδοκι-
μασας εκεινους δε ως αποτομος βασιλευς καταδικαζων εξηταςας και
αποντες δε και παροντες ομοιως ετρυχοντο διπλη γαρ αυτους ελαβεν
λυπη και στεναγμος μνημων των παρελθοντων οτε γαρ ηκουσαν δια
των ιδιων κολασεων ευεργετημενους αυτους ησθοντο του κυριου ον
γαρ εν εκθεσει παλαι ριφεντα απειπον χλευαζοντες επι τελει των εκ-
βασεων εθαυμασαν ουχ ομοια δικαιοις διψησαντες αντι δε λογισμων
ασυνετων αδικιας αυτων εν οις πλανηθεντες εθρησκειουν αλογα ερπε-
τα και κνωδαλα ευτελη επαπεστειλας αυτοις πληθος αλογων ζων εις
εχδικησιν ινα γνωσιν οτι δι ων τις αμαρτανει δια τουτων κολαζεται
ου γαρ ηπορει η παντοδυναμος σου χειρ και κτισασα τον κοσμον εξ
αμορφου υλης επιπεμψαι αυτοις πληθος αρκων η θρασεις λεοντας η
νεοκτιστους θυμου πληρεις θηρας αγνωστους ητοι πυρπνοον φυσω-
ντας ασθμα η βρομον λιχωμενους καπνου η δεινους απ ομματων
σπινθηρας αστραπτοντας ων ου μονον η βλαβη ηδυνατο συνεκτριψαι
αυτους αλλα και η οψις εκφοβησασα διολεσαι και χωρις δε τουτων ενι
πνευματι πεσειν εδυνατο υπο της δικης διωχθεντες και λιχμηθεντες
υπο πνευματος δυναμεως σου αλλα παντα μετρω και αριθμω και σταθ-
μω διαταξας το γαρ μεγαλως ισχυειν σοι παρεστιν παντοτε και κρατει
βραχιονος σου τις αντιστησεται οτι ως ροπη εκ πλαστιγγων ολος ο

κοσμος εναντιον σου και ὡς ῥανις δροσου ὀρθρινη κατελθουσα επι γην ελεεις δε παντας ὅτι παντα δυνασαι και παρορας ἁμαρτηματα ἀνθρώπων εις μετανοιαν αγαπας γαρ τα ὄντα παντα και οὐδεν βδελυσση ὧν ἐποίησας οὐδε γαρ ἀν μισῶν τι κατεσκευασας πως δε διεμεινεν ἀν τι ἐι μὴ συ ἠθελήσας ἡ το μὴ κληθῆν ὑπο σου διετηρηθῇ φειδῇ δε παντῶν ὅτι σα ἐστὶν δεσποτα φιλοψυχε το γὰρ ἀφθαρτον σου πνευμα ἐστὶν ἐν πᾶσιν διο τοὺς παραπιπτοντας κατ ὀλίγον ἐλεγχεις και ἐν οἷς ἁμαρτανουσιν ὑπομιμνησκῶν νουθετεῖς ἵνα ἀπαλλαγέντες τῆς κακίας πιστευσωσιν ἐπὶ σε κυριε και γὰρ τοὺς παλαιοι οἰκητορας τῆς ἁγίας σου γῆς μισήσας ἐπὶ τῷ ἐχθίστῳ πράσσειν ἐργα φαρμακείων και τελετας ἀνοσιῶν τεχνῶν τε φόνους ἀνελεημονας και σπλάγχχνοφαγον ἀνθρωπίνων σαρκῶν θοῖαν και ἅματος ἐκ μεσου μυστας θιάσου και αὐθεντας γόνεις ψυχῶν ἀβοηθήτων ἐβουλήθης ἀπολεσαι διὰ χειρῶν πατέρων ἡμῶν ἵνα ἀξίαν ἀποικίαν δεῖξηται θεοῦ παιδῶν ἢ παρὰ σοὶ πασῶν τιμιωτάτῃ γῇ ἀλλὰ και τούτων ὡς ἀνθρώπων ἐφείσω ἀπεστείλας τε προδρομοὺς τοῦ στρατοπέδου σου σφηκας ἵνα αὐτοὺς καταβραχὺ ἐξολεθρεύσωσιν οὐκ ἀδυνατῶν ἐν παρατάξει ἀσεβεῖς δίκαιοις ὑποχείριους δούναι ἡ θηριοῖς δεινοῖς ἡ λογῶν ἀποτομῶν ὧφ ἐν ἐκτριφῇ κρινῶν δε κατὰ βραχὺ ἐδίδους τόπον μετανοίας οὐκ ἀγνοῶν ὅτι πονηρὰ ἢ γενεαὶς αὐτῶν και ἐμψυτος ἢ κακία αὐτῶν και ὅτι οὐ μὴ ἀλλαγῇ ὁ λογισμὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα σπέρμα γὰρ ἦν κατηραμενὸν ἀπ ἀρχῆς οὐδε εὐλαβούμενος τίνα ἐφ ὅς ἡμαρτανον ἀδειαν ἐδίδους τις γὰρ ἐρεῖ τι ἐποίησας ἡ τις ἀντιστήσεται τῷ κριματί σου τις δε ἐγκάλεσει σοὶ κατὰ ἐθνῶν ἀπολλώλωτον ἃ συ ἐποίησας ἡ τις εἰς καταστασὶν σοὶ ἐλευσεται ἐκδικῶς κατὰ ἀδικῶν ἀνθρώπων οὐτε γὰρ θεὸς ἐστὶν πλὴν σου ὧ μέλει περὶ παντῶν ἵνα δείξῃς ὅτι οὐκ ἀδικῶς ἐκρίνας οὐτε βασιλεὺς ἡ τυραννὸς ἀντοφθαλμησαὶ δυνήσεται σοὶ περὶ ὧν ἐκόλασας δίκαιος δε ὧν δίκαιως τα πάντα διεπεις αὐτὸν τὸν μὴ οφειλόντα κολασθῆναι καταδικασαὶ ἀλλοτρίον ἡγούμενος τῆς σῆς δυναμείας ἢ γὰρ ἰσχύς σου δικαιοσύνης ἀρχὴ και το παντῶν σε δεσποζέειν παντῶν φειδεσθῆναι σε ποιεῖ ἰσχὺν γὰρ ἐνδείκνυσαι ἀπιστοῦμενος ἐπὶ δυνάμει τῆς τελειότητι και ἐν τοῖς εἰδοσὶ το θῆρας ἐξελεγχῇς συ δε δεσποζὼν ἰσχύος ἐν ἐπιείκεια κρίνεις και μετὰ πολλῆς φειδῆς διοικεῖς ἡμᾶς παρῆστιν γὰρ σοὶ ὅταν θέλῃς το δυνασθῆναι ἐδιδάξας δε σου τὸν λαὸν διὰ τῶν τοιούτων ἐργῶν ὅτι δεῖ τὸν δίκαιον εἶναι φιλάνθρωπον και εὐελπίδας ἐποίησας τοὺς υἱοὺς σου ὅτι διδοῖς ἐπὶ ἁμαρτημασὶν μετανοῖαν εἰ γὰρ ἐχθροὺς παιδῶν σου και οφειλομένους θανάτῳ μετὰ τοσαύτης ἐτιμώρησῳ προσοχῆς και διέσεως δούς χρόνους και τόπον δι ὧν ἀπαλλάγωσι τῆς κακίας μετὰ πόσης ἀκριβείας ἐκρίνας τοὺς υἱοὺς σου ὧν τοῖς πατράσιν ὅρκους και συνθήκας ἐδώκας ἀγαθῶν ὑποσχέσεων ἡμᾶς οὐν παιδεύων τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν ἐν μυριοτήτι μαστιγῶν ἵνα σου τὴν ἀγαθότητα μεριμνῶμεν κρίνοντες κρίνομενοι δε προσδοκῶμεν ἑλεος ὅθεν και τοὺς ἐν ἀφροσύνῃ ζωῆς βίωσαντας ἀδικῶς διὰ τῶν ἰδίων ἐβασανίσας βδελυγμάτων και γὰρ τῶν πλανῆς ὁδῶν μακροτέρον ἐπλανήθησαν θεοὺς ὑπολαμβανόντες τα και ἐν ζωῇς τῶν ἀσχυρῶν αἵμα νηπιῶν δίκην ἀφρονῶν ψευσθέντες διὰ τοῦτο ὡς παισὶν ἀλογιστοῖς τὴν κρίσιν εἰς ἐμπαιγμὸν ἐπεμψας οἱ δε παῖγνοις ἐπιτιμῆσεως μὴ νουθετηθέντες ἀξίαν θεοῦ κρίσιν πειρασουσιν ἐφ ὅς γὰρ αὐτοὶ πασχόντες ἡγαναχτοῦν ἐπὶ τούτοις οὓς ἐδοκοῦν θεοὺς ἐν αὐτοῖς κολαζόμενοι ἰδόντες ὃν παλαὶ ἡρνοῦντο εἶδεναι θεόν

επεγνώσαν αληθῆ διο και το τερμα της καταδικης επ αυτους επηλθεν ματαιοι μεν γαρ παντες ανθρωποι φυσει οἱς παρην θεου αγνωσια και εκ των ὁρωμενων αγαθων ουκ ισχυσαν ειδεναι τον οντα ουτε τοις εργοις προσεχοντες επεγνώσαν τον τεχνητην αλλ η πυρ η πνευμα η ταχινον αερα η κυκλον αστρων η βιαιον ὕδωρ η φωστηρας ουρανου πρυτανεις κοσμου θεους ενομισαν ὡν ει μεν τη καλλονη τερπομενοι ταυτα θεους ὑπελαμβανον γνωτωσαν ποσω τουτων ὁ δεσποτης εστι βελτιων ὁ γαρ του καλλους γενεσιάρχης εκτισεν αυτα ει δε δυναμιν και ενεργειαν εκπλαγεντες νοησατωσαν απ αυτων ποσω ὁ κατασκευασας αυτα δυνατωτερος εστιν εκ γαρ μεγεθους και καλλονης κτισματων αναλογως ὁ γενεσιουργος αυτων θεωρεται αλλ ὁμως επι τουτοις μεμφις εστιν ολιγη και γαρ αυτοι ταχα πλανωνται θεον ζητουντες και θελοντες εὑρειν εν γαρ τοις εργοις αυτου αναστρεφόμενοι διερευνωσιν και πειθονται τη οφει ὅτι καλα τα βλεπομενα παλιν ὁ οὐδ αυτοι συγγνωστοι ει γαρ τοσουτον ισχυσαν ειδεναι ἵνα δυνανται στοχασασθαι τον αιωνα τον τουτων δεσποτην πως ταχιον ουκ εὑρον ταλαιπωροι δε και εν νεκροις ἂι ελπίδες αυτων ὅτινες εκαλεσαν θεους εργα χειρων ανθρωπων χρυσον και αργυρον τεχνης εμμελετημα και απεικασματα ζων η λιθον αχρηστον χειρος εργον αρχαιας ει δε και τις ὕλοτομος τεκτων ευκινήτον φυτον εκπρισας περιεξυσεν ευμαθως παντα τον φλοιον αυτου και τεχνησαμενος ευπρεπως κατεσκευασεν χρησιμον σκευος εις ὑπηρεσιαν ζωης τα δε αποβληματα της εργασιας εις ἐτοιμασιαν τροφης αναλωσας ενεπλησθη το δε εξ αυτων αποβλημα εις ουθεν ευχρηστον ξυλον σχολιον και οἷοις συμπεφυκος λαβων εγλυψεν εν επιμελεια αργιας αυτου και εμπειρια συνεσεως ετυπωσεν αυτο απεικασεν αυτο εικονι ανθρωπου η ζωω τινι ευτελει ὁμοιωσεν αυτο καταχρισας μιτῶ και φυκει ερυθηνας χροαν αυτου και πασαν κηλιδα την εν αυτω καταχρισας και ποιησας αυτω αυτου αξιον οικημα εν τοιχω εθηκεν αυτο ασφαλισαμενος σιδηρῶ ἵνα μεν ουν μη καταπεση προενοησεν αυτου ειδως ὅτι αδυνατει ἑαυτῶ βοηθησαι και γαρ εστιν εικων και χρειαν εχει βοηθειας περι δε κτηματων και γαμων αυτου και τεκνων προσευχομενος ουκ αισχυνεται τῷ αψυχῷ προσλαλῶν και περι μεν ὑγίειας το ασθενες επικαλεται περι δε ζωης το νεκρον αξιοι περι δε επικουριας το απειροτατον ἴκετευει περι δε ὁδοιποριας το μηδε βασει χρησθαι δυναμενον περι δε πορισμου και εργασιας και χειρων επιτυχιας το αδρανεστατον ταις χερσιν ευδρανειαν αιτεται πλουν τις παλιν στελλομενος και αγρια μελλων διοδευειν κυματα του φεροντος αυτον πλοιου σαυροτερον ξυλον επιβοαται εκεινο μεν γαρ ορεξις πορισμων επενοησεν τεχνιτις δε σοφια κατεσκευασεν ἡ δε ση πατερ διακυβερνα προνοια ὅτι εδωκας και εν θαλασση ὁδον και εν κυμασι τριβον ασφαλη δεικνυς ὅτι δυνασαι εκ παντος σωζειν ἵνα καν ανευ τεχνης τις επιβῃ θελεις δε μη αργα ειναι τα της σοφιας σου εργα δια τουτο και ελαχιστῶ ξυλῶ πιστευουσιν ανθρωποι ψυχας και διελθοντες κλυδωνα σχεδια διεσωθησαν και αρχης γαρ απολλυμενων ὑπερηφανων γιγαντων ἡ ελπις του κοσμου επι σχεδιας καταφυγουσα απελιπεν αιωνι σπερμα γενεσεως τη ση κυβερνηθεισα χειρι ευλογηται γαρ ξυλον δι ὅου γινεται δικαιοσυνη το χειροποιητον δε επικαταρατον αυτο και ὁ ποιησας αυτο ὅτι ὁ μεν ηργαζετο το δε φθαρτον θεος ωνομασθη εν ισῶ γαρ μισητα θεω και ὁ ασεβων και ἡ ασεβεια αυτου και γαρ το πραχθεν συν τῷ δρασαντι κολασθησεται δια τουτο και εν

ειδωλοῖς ἐθνῶν ἐπισκοπῇ εἶναι ὅτι ἐν κτισματί θεοῦ εἰς βδελυγμὰ ἐγενήθησαν καὶ εἰς σκανδαλὰ ψυχαῖς ἀνθρώπων καὶ εἰς παγίδα ποσὶν ἀφρόνων ἀρχὴ γὰρ πορνείας ἐπινοία εἰδῶλων ἔννευσις δὲ αὐτῶν φθορὰ ζωῆς οὐτε γὰρ ἦν ἀπ' ἀρχῆς οὐτε εἰς τὸν αἰῶνα εἶναι κενοδοξία γὰρ ἀνθρώπων εἰσηλθὲν εἰς τὸν κόσμον καὶ διὰ τοῦτο συντομὸν αὐτῶν τὸ τέλος ἐπενόηθη αὐρῶ γὰρ πενθεὶ τρυχομενὸς πατήρ τοῦ ταχέως ἀφαιρεθέντος τέκνου εἰκόνα ποιήσας τὸν ποτε νεκρὸν ἀνθρώπον νῦν ὡς θεὸν ἐτίμησεν καὶ παρέδωκεν τοῖς ὑποχείριοις μυστήρια καὶ τελέτας εἰτα ἐν χρόνῳ κρατύνθην τὸ ἀσεβὲς ἔθος ὡς νόμος ἐφυλάχθη καὶ τυραννῶν ἐπιταγαῖς ἐθρησκευετο τὰ γλυπτὰ οὓς ἐν οἴφει μὴ δυνάμενοι τιμᾶν ἀνθρώποι διὰ τὸ μακρὰν οἰκεῖν τὴν πορρωθὲν οἴφιν ἀνατυπωσάμενοι ἐμφάνῃ εἰκόνα τοῦ τιμωμένου βασιλείως ἐποίησαν ἵνα ὡς παρόντα τὸν ἀπόντα κολακεύωσιν διὰ τῆς σπουδῆς εἰς ἐπιτασὶν δὲ θρησκείας καὶ τοὺς ἀγνοοῦντας ἢ τοῦ τεχνίτου προετρεψάτο φιλοτιμία ὃ μὲν γὰρ ταχὰ κρατοῦντι βουλομενὸς ἀρεσάει ἐξεβίασάτο τὴν τέχνην τὴν ὁμοιοτητα ἐπὶ τὸ καλλίον τὸ δὲ πλήθος ἐφελκομενὸν διὰ τὸ εὐχαρὶ τῆς ἐργασίας τὸν προ ὀλίγου τιμηθέντα ἀνθρώπον νῦν σεβασμὰ ἐλογίσαντο καὶ τοῦτο ἐγενετο τῷ βίῳ εἰς ἐνεδρὸν ὅτι ἡ συμφορὰ ἡ τυραννίδι δουλεύσαντες ἀνθρώποι τὸ ἀκοινωνήτων ὀνόμα λειθοῖς καὶ ξυλοῖς περιεθεσαν εἰτ οὐκ ἤρκεσεν τὸ πλανασθῆαι περὶ τὴν τοῦ θεοῦ γνῶσιν ἀλλὰ καὶ ἐν μεγάλῳ ζῶντες ἀγνοίας πολεμῶντα τοσαῦτα κακὰ εἰρηνὴν προσαγορεύουσιν ἡ γὰρ τεκνοφονοῦς τελέτας ἡ κρυφία μυστήρια ἡ ἐμμανεῖς ἐξάλλων θεσμῶν κώμους ἀγόντες οὐτε βίους οὐτε γάμους καθάρους ἐτι φυλάσσουν εἰς ἕτερος δ' ἕτερον ἡ λοχῶν ἀναιρεῖ ἡ νοθεύων ὀδυρὰ πάντα δ' ἐπιμιξέει ἅμα καὶ φόνος κλοπὴ καὶ δόλος φθορὰ ἀπιστία ταραχὴς ἐπιπορκία θορυβὸς ἀγαθῶν χάριτος ἀμνηστία ψυχῶν μiasmos γενεσεως ἐναλλαγὴ γάμων ἀταξία μοιχεία καὶ ἀσελγεία ἢ γὰρ τῶν ἀνωνυμῶν εἰδῶλων θρησκεία παντός ἀρχὴ κακοῦ καὶ αἰτία καὶ περὰς ἐστὶν ἡ γὰρ εὐφραϊνομενοὶ μεμνηνάσιν ἡ προφητεύουσιν ψευδῇ ἡ ζῶσιν ἀδικῶς ἡ ἐπιπορκοῦσιν ταχέως ἀψυχοὶ γὰρ πεπονητοὶ εἰδῶλοῖς κακῶς ὁμοσάντες ἀδικηθῆναι οὐ προσδεχόμενοι ἀμφοτέρω δὲ αὐτοὺς μετελευσεται τὰ δίκαια ὅτι κακῶς ἐφρόνησαν περὶ θεοῦ προσεχόντες εἰδῶλοῖς καὶ ἀδικῶς ὠμοσαν ἐν δόλῳ ἀκαφρόνησαντες ὁσιότητος οὐ γὰρ ἢ τῶν ὀμνυμένων δυνάμεις ἀλλ' ἢ τῶν ἁμαρτανόντων δίκῃ ἐπεξέρχεται αἰ τὴν τῶν ἀδικῶν παραβασὶν σὺ δὲ ὁ θεὸς ἡμῶν χρηστὸς καὶ ἀληθὴς μακροθυμὸς καὶ ἐλεεὶ δικαίων τὰ πάντα καὶ γὰρ ἐὰν ἁμαρτῶμεν σοὶ ἐσμεν εἰδοτές σου τὸ κράτος οὐχ ἁμαρτησομεθα δὲ εἰδοτές ὅτι σοὶ λελογισμεθα τὸ γὰρ ἐπισταθῆναι σὲ ὀλοκλήρος δικαιοσύνη καὶ εἰδέναι σοὶ τὸ κράτος ῥίζα ἀθανασίας οὐτε γὰρ ἐπλανήσεν ἡμᾶς ἀνθρώπων κακοτεχνὸς ἐπινοία οὐδὲ σχιᾶγραφῶν πόνος ἀκαρπὸς εἶδος σπυλωθὲν χρωμασὶν διηλλαγμένοις ὧν οἴφει ἀφροσὶν εἰς ὀρεξίν ἐρχεται ποθεῖ τε νεκρὰς εἰκόνας εἶδος ἀπνουν κακῶν ἐρασται ἀξιοὶ τε τοιούτων ἐλπίδων καὶ οἱ δρώντες καὶ οἱ ποθόντες καὶ οἱ σεβομενοὶ καὶ γὰρ κεραμεὺς ἀπαλὴν γῆν θλίβων ἐπιμοχθὸν πλάσσει πρὸς ὑπηρεσίαν ἡμῶν ἐν ἑκάστῳ ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἀνεπλάσατο τὰ τε τῶν καθάρων ἐργῶν δούλα σκευὴ τὰ τε ἐναντία πάντα ὁμοίως τούτων δὲ ἑτέρου τις ἑκάστου ἐστὶν ἢ χρησὶς κριτῆς ὁ πηλοῦργος καὶ κακομοχθὸς θεὸν ματαῖον ἐκ τοῦ αὐτοῦ πλάσσει πηλοῦ ὅς προ μικροῦ ἐκ γῆς γενήθεις μετ' ὀλίγον πορεύεται ἐξ ἧς ἐλημψῆ τοῦ τῆς ψυχῆς ἀπαιτηθῆς χρεὸς ἀλλ' ἐστὶν αὐτῷ φροντὶς οὐχ

ὅτι μελλεῖ καμνεῖν οὐδ' ὅτι βραχυτελὴ βίον ἔχει ἀλλ' ἀντεριδεῖται μὲν χρυσοῦργοις καὶ ἀργυροχοοῖς χαλκοπλαστας τε μιμεῖται καὶ δοξάν ἡγείται ὅτι κιβδηλὰ πλάσσει σποδὸς ἢ καρδία αὐτοῦ καὶ γῆς εὐτελεστερα ἢ ἐλπίς αὐτοῦ πηλοῦ τε ἀτιμότερος ὁ βίος αὐτοῦ ὅτι ἡγνοήσεν τὸν πλάσαντα αὐτὸν καὶ τὸν ἐμπνεύσαντα αὐτῷ ψυχὴν ἐνεργούσαν καὶ ἐμφύσησαντα πνεῦμα ζωτικὸν ἀλλ' ἐλογίσαντο παίγνιον εἶναι τὴν ζωὴν ἡμῶν καὶ τὸν βίον πανηγυρισμὸν ἐπικερδῆ δεῖν γὰρ φῆσιν ὅθεν δὴ καὶ ἐκ κακοῦ πορίζειν ὁὗτος γὰρ παρὰ πάντας οἶδεν ὅτι ἁμαρτάνει ὕλης γεωδούς ευθραυστά σκευὴ καὶ γλυπτὰ δημιουργῶν πάντες δὲ ἀφρονεσताτοι καὶ τάλανες ὑπὲρ ψυχὴν νηπιῶν οἱ ἐχθροὶ τοῦ λαοῦ σου καταδυναστεύσαντες αὐτὸν ὅτι καὶ πάντα τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἐλογίσαντο θεοὺς οἷς οὐτε ὁμμάτων χρῆσις εἰς ὄρασιν οὐτε ῥίνες εἰς συνολκὴν ἀερός οὐτε ὦτα ἀκούειν οὐτε δακτυλοὶ χειρῶν εἰς ψήλαφῃσιν καὶ οἱ ποδὲς αὐτῶν ἀργοὶ πρὸς ἐπιβάσιν ἀνθρώπος γὰρ ἐποίησεν αὐτοὺς καὶ τὸ πνεῦμα δεδανεισμένος ἐπλάσεν αὐτοὺς οὐδεὶς γὰρ αὐτῷ ὅμοιον ἀνθρώπος ἰσχύει πλάσαι θεὸν θνήσκει δὲ ὧν νεκρὸν ἐργάζεται χερσὶν ἀνθρώπων κρείττων γὰρ ἐστὶν τῶν σεβασμάτων αὐτοῦ ὧν αὐτὸς μὲν ἐζήσεν ἐκεῖνα δὲ οὐδεποτε καὶ τὰ ζῶα δὲ τὰ ἐχθίστα σεβόνται ἀνοῖα γὰρ συγκρινόμενα τῶν ἀλλῶν ἐστὶ χειρόνα οὐδ' ὅσον ἐπιποθῆσαι ὥς ἐν ζῶων ὀφεί καλὰ τυγχάνει ἐκπεφευγὲν δὲ καὶ τὸν τοῦ θεοῦ ἐπαινὸν καὶ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ διὰ τοῦτο δι' ὁμοίων ἐκολασθῆσαν ἀξίως καὶ διὰ πληθούς κνωδαλῶν ἐβασανίσθησαν ἀνθ' ἧς κολάσεως εὐεργετήσας τὸν λαὸν σου εἰς ἐπιθυμίαν ὀρεξέως ξένην γεῦσιν τροφὴν ἡτοιμάσας ὀρτυγομήτραν ἵνα ἐκεῖνοι μὲν ἐπιθυμούντες τροφὴν διὰ τὴν εἰδεχθεῖαν τῶν ἐπαπεσταλμένων καὶ τὴν ἀναγκαιὰν ὀρεξίν ἀποστρεφῶνται αὐτοὶ δὲ ἐπ' ὀλίγον ἐνδεεῖς γενομένοι καὶ ξένης μετασχῶσι γεύσεως εἶδει γὰρ ἐκεῖνοις μὲν ἀπαραίτητον ἐνδεῖαν ἐπελθεῖν τυραννοῦσιν τοῦτοις δὲ μόνον δεῖχθῆναι πῶς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐβασανίζοντο καὶ γὰρ ὅτε αὐτοῖς δεινὸς ἐπηλθὲν θηρίων θυμὸς δηγμάσιν τε σκολίων διεφθείροντο ὀφείων οὐ μετρί τελοῦς ἐμείνεν ἢ ὀργὴ σου εἰς νοῦθεσίαν δὲ πρὸς ὀλίγον ἐταραχθῆσαν συμβολὸν ἔχοντες σωτηρίας εἰς ἀναμνήσιν ἐντολῆς νομοῦ σου ὃ γὰρ ἐπιστραφεὶς οὐ διὰ τὸ θεωρούμενον ἐσώζετο ἀλλὰ διὰ σε τὸν πάντων σωτῆρα καὶ ἐν τούτῳ δὲ ἐπεισας τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν ὅτι σὺ εἶ ὁ ῥυόμενος ἐκ παντός κακοῦ οὗς μὲν γὰρ ἀκριδῶν καὶ μυιῶν ἀπεκτείνεν δῆγματα καὶ οὐχ' εὗρεθῆ ἱάμα τῇ ψυχῇ αὐτῶν ὅτι ἀξιοὶ ἦσαν ὑπο τοιούτων κολασθῆναι τοὺς δὲ υἱοὺς σου οὐδὲ ἰοβόλων δρακόντων ἐνίκησαν ὀδόντες τὸ ἐλεός γὰρ σου ἀντιπαρῆλθεν καὶ ἰάσατο αὐτοὺς εἰς γὰρ ὑπομνήσιν τῶν λογίων σου ἐνεκέντριζοντο καὶ ὀξέως διεσώζοντο ἵνα μὴ εἰς βάθειαν ἐμπεσόντες ληθῇ ἀπερίσπαστοι γένωνται τῆς σῆς εὐεργεσίας καὶ γὰρ οὐτε βότανῃ οὐτε μάλαγμα εὐεραπεύσεν αὐτοὺς ἀλλὰ ὁ σὸς κυριεὶς λόγος ὃ πάντας ἰωμένος σὺ γὰρ ζωῆς καὶ θανάτου ἐξουσίαν ἔχεις καὶ κατὰ γαίης εἰς πύλας ἁδοῦ καὶ ἀναγείς ἀνθρώπος δὲ ἀποκτεννεί μὲν τὴν κακίαν αὐτοῦ ἐξέλθον δὲ πνεῦμα οὐκ ἀναστρέφει οὐδὲ ἀναλύει ψυχὴν παραλημφθεῖσαν τὴν δὲ σὴν χεὶρα φυγεῖν ἀδύνατον ἐστὶν ἀρνούμενοι γὰρ σε εἶδεναι ἀσεβεῖς ἐν ἰσχύϊ βραχίονος σου ἐμαστιγώθησαν ξένοις ὑέτοις καὶ χαλααῖς καὶ ὁμβροῖς διωκόμενοι ἀπαραίτητοις καὶ πυρὶ κατανάλισκομενοι τὸ γὰρ παραδοξότατον ἐν τῷ παντὶ σβεννύντι ὕδατι πλεῖον ἐνήργει τὸ πυρ' ὑπερμαχος γὰρ ὁ κόσμος ἐστὶν δικαίων ποτε μὲν γὰρ ἡμεροῦτο φλόξ ἵνα μὴ καταφλέξῃ τὰ ἐπ' ἀσεβεῖς ἀπεσταλμένα

ζωα ἀλλ αὐτοὶ βλέποντες εἰδῶσιν ὅτι θεοῦ κρίσει ἐλαυνόνται ποτε δε
και μεταξὺ ὕδατος ὑπὲρ τὴν πυρὸς δύναμιν φλέγει ἵνα ἀδικοῦ γῆς γε-
νηματα διαφθεῖρη ἀνθ' ὧν ἀγγέλων τροφήν ἐψώμισας τὸν λαὸν σου καὶ
ἐτοιμοὶν ἄρτον ἀπ' οὐρανοῦ παρεσχες αὐτοῖς ἀκοπιατῶς πᾶσαν ἡδονὴν
ισχυόντα καὶ πρὸς πᾶσαν ἁρμονίον γευσὶν ἢ μὲν γὰρ ὑποστάσις σου
τὴν σὴν πρὸς τέκνα ἐνεφανίζεν γλυκυτέτα τῇ δὲ τοῦ προσφερομέ-
νου ἐπιθυμία ὑπηρετῶν πρὸς ὃ τις ἐβούλετο μετεκίρνατο χίων δὲ καὶ
κρυστάλλος ὑπέμεινε πυρὸς καὶ οὐκ ἐτήκετο ἵνα γινῶσιν ὅτι τοὺς τῶν ἐ-
χθρῶν καρπούς κατεφθείρε πυρὸς φλεγόμενον ἐν τῇ χαλαζῇ καὶ ἐν τοῖς
ὑέτοῖς διαστραπτόν τοῦτο πάλιν δ' ἵνα τραφῶσιν δίκαιοι καὶ τῆς ἰδίας
ἐπιλελήσται δυνάμειος ἢ γὰρ κτίσις σοὶ τῷ ποιήσαντι ὑπηρετοῦσα ἐπι-
τείνεται εἰς κολάσιν κατὰ τῶν ἀδικῶν καὶ ἀνιέται εἰς εὐεργεσίαν ὑπὲρ
τῶν ἐπὶ σοὶ πεπονητότων διὰ τοῦτο καὶ τότε εἰς πάντα μεταλλευομένη
τῇ παντοτορώ σου δῶρεα ὑπηρετεῖ πρὸς τὴν τῶν δεομένων θέλησιν
ἵνα μαθῶσιν οἱ υἱοὶ σου ὅς ἐγαπήσας κυριεῖ ὅτι οὐχ αἱ γενεαὶ τῶν
καρπῶν τρεφουσὶν ἀνθρώπον ἀλλὰ τὸ ῥῆμα σου τοὺς σοὶ πιστευόντας
διατρεῖ το γὰρ ὑπο πυρὸς μὴ φθειρομένον ἄπλως ὑπο βραχείας ἀ-
κτίνος ἡλίου θερμαινόμενον ἐτήκετο ὅπως γινώσκον ἡ ὅτι δει φθάνειν
τὸν ἥλιον ἐπ' εὐχαριστίαν σου καὶ πρὸς ἀνατολήν φωτὸς ἐντυγχάνειν
σοὶ ἀχαρίστου γὰρ ἐλπίς ὥς χειμεριὸς παχυνὴ ταχίησεται καὶ ῥύησε-
ται ὥς ὕδωρ ἀχρηστὸν μεγάλα γὰρ σου αἱ κρίσεις καὶ δυσδιηγήτοι
διὰ τοῦτο ἀπαιδεῦτοι ψυχαὶ ἐπλανήθησαν ὑπείληφοτες γὰρ καταδυ-
νάστευειν ἔθνος ἅγιον ἀνομοὶ δεσμίοι σκοτοὺς καὶ μακρὰς πεδῆται
νυκτὸς κατακλεισθέντες ὀροφοὶς φυγαδὲς τῆς αἰωνίου προνοίας ἐ-
κείντο λανθάνειν γὰρ νομίζοντες ἐπὶ κρυφαῖοις ἁμαρτήμασιν ἀφεγγεῖ
λήθης παρακαλυμμάτι ἐσκορπισθήσαν θάμβουμένοι δεινῶς καὶ ἰνδαλ-
μασιν ἐκταρασσομένοι οὐδὲ γὰρ ὁ κατεχὼν αὐτοὺς μυχὸς ἀφροβὸς
διεφυλάττει ἡχοὶ δ' ἐκταρασσόντες αὐτοὺς περιεκομποῦν καὶ φασμα-
τὰ ἀμειδίητοις κατήφη προσώποις ἐνεφανίζετο καὶ πυρὸς μὲν οὐδεμία
βία κατισχύεν φωτίζειν οὐτε ἀστρῶν ἐκλαμπροὶ φλογες καταυγαίνειν
ὑπέμενον τὴν στυγνὴν ἐκείνην νυκτὰ διεφαινετο δ' αὐτοῖς μόνον αὐ-
τοματῇ πυρὰ φόβου πλήρης ἐκδειματούμενοι δὲ τῆς μὴ θεωρουμένης
ἐκείνης οὐφῶς ἤγουντο χεῖρ' αὐτὰ βλέπομενα μαγικῆς δὲ ἐμπαιγμάτων
κατεκείτο τέχνης καὶ τῆς ἐπὶ φρονήσει ἀλαζονείας ἐλεγχὸς ἐφυβρι-
στος οἱ γὰρ ὑπισχνόμενοι δεινὰ καὶ ταραχὰς ἀπελαύνειν ψυχῆς
νοσοῦσης οὗτοι καταγελάστον εὐλαβείαν ἐνοσοῦν καὶ γὰρ εἰ μὴδὲν
αὐτοὺς ταραχῶδες ἐφοβεῖ κνωδαλῶν παροδοὶς καὶ ἐρπετῶν συριγμοὶς
ἐκσεσθῆναι διωλλύντο ἐντρομοὶ καὶ τὸν μὴδαμοῖν φευκτὸν αἶρα
προσίδειν ἀρνούμενοι δειλὸν γὰρ ἰδίῳ πονηρίᾳ μαρτυρεῖ καταδικαζόμε-
νῃ αἰεὶ δὲ προσεὶληφεν τὰ χαλεπὰ συνεχόμενη τῇ συνειδήσει οὐθεν
γὰρ ἐστὶν φόβος εἰ μὴ προδοσία τῶν ἀπὸ λογισμοῦ βοηθημάτων ἐν-
δοθέν δὲ οὐσα ἤττων ἢ προσδοκία πλείονα λογίζεται τὴν ἀγνοίαν τῆς
παρεχούσης τὴν βασανὸν αἰτίας οἱ δὲ τὴν ἀδύνατον ὄντως νυκτὰ καὶ
ἐξ ἀδυνατοῦ ἄδου μυχῶν ἐπελθούσαν τὸν αὐτὸν ὕπνον κοιμώμενοι
τὰ μὲν τέραςιν ἡλαυνόντο φαντασμάτων τὰ δὲ τῆς ψυχῆς παρελύνοντο
προδοσία αἰφνιδίος γὰρ αὐτοῖς καὶ ἀπροσδοκῆτος φόβος ἐπεχυθῇ εὐθὺς
οὕτως ὅς δὴ ποτ' οὐκ ἔχει καταπιπτῶν ἐφρουρεῖτο εἰς τὴν ἀσίδηρον
ἐῖρκτην κατακλεισθεὶς εἰ τε γὰρ γεωργὸς ἦν τις ἡ ποιμὴν ἡ τῶν κατ'
ἐρημίαν ἐργατῆς μοχλῶν προλημφθεὶς τὴν δυσάλυκτον ἐμενεν ἀνα-
γκὴν μὴ γὰρ ἄλυσαι σκοτοὺς πάντες ἐδεθῆσαν εἰ τε πνεῦμα συρίζον

η περι αμφιλαφεις κλαδους ορνων ηχος ευμελης η ρυθμος υδατος πορευομενου βια η κτυπος απηνης καταρριπτομενων πετρων η σκιρτωντων ζων δρομος αθεωρητος η ωρυομενων απηνεστατων θηριων φωνη η αντανακλωμενη εκ κοιλοτητος ορεων ηχω παρελυεν αυτους εκφοβουντα ολος γαρ ο κοσμος λαμπρω κατελαμπετο φωτι και ανεμποδιστοις συνειχετο εργοις μονοις δε εκεινοις επετετατο βαρεια νυξ εικων του μελλοντος αυτους διαδεχεσθαι σκοτους εαυτοις δε ησαν βαρυτεροι σκοτους τοις δε οσοις σου μεγιστον ην φως ων φωνην μεν ακουοντες μορφην δε ουχ ορωντες οτι μεν ου κακεινοι επεπονθεισαν εμαχαριζον οτι δ ου βλαπτουσιν προηδικημενοι ηυχαιστανται και του διενεχθηναι χαριν εδεοντο ανθ ων πυριφλεγη στυλον οδηγον μεν αγνωστου οδοιποριας ηλιον δε αβλαβη φιλοτιμου ξεניתειας παρεσχεσθαι αξιοι μεν γαρ εκεινοι στερηθηναι φωτος και φυλακισθηναι σκοτει δι κατακλειστους φυλαξαντες τους υιους σου δι ων ημελλεν το αφιθαρτον νομου φως τω αιωνι διδοσθαι βουλευσαμενους δ αυτους τα των οσων αποκτειναι νηπια και ενος εκτεθεντος τεκνου και σωθεντος εις ελεγχον το αυτων αφειλω πληθος τεκνων και ομοθυμαδον απωλεσας εν υδατι σφοδρω εκεινη η νυξ προεγνωσθη πατρασιν ημων ινα ασφαλως ειδοτες ος επιστευσαν ορκους επευθυμησωσιν προσεδεχθη υπο λαου σου σωτηρια μεν δικαιων εχθρων δε απωλεια ω γαρ επιμωρησω τους υπεναντιους τουτω ημας προσκαλεσαμενος εδοξασας κρυψη γαρ ευθυσιαζον οσοι παιδες αγαθων και τον της θειοτητος νομον εν ομονοια διεθεντο των αυτων ομοιως και αγαθων και κινδυνων μεταλημψεσθαι τους αγιους πατερων ηδη προαναμελλοντες αιρους αντηχει δ ασυμφωνος εχθρων η βοη και οικτρα διεφερετο φωνη θρηνουμενων παιδων ομοια δε δικη δουλός άμα δεσποτη κολασθεις και δημοτης βασιλει τα αυτα πασχων ομοθυμαδον δε παντες εν ένι ονοματι θανατου νεκρους ειχον αναριθμητους ουδε γαρ προς το θάψαι οι ζωντες ησαν ικανοι επει προς μιαν ροπην η εντιμοτερα γενεσις αυτων διεφθαρτο παντα γαρ απιστουντες δια τας φαρμακειας επι των πρωτοτοκων ολεθρω ωμολογησαν θεου υιον λαον ειναι ησυχου γαρ σιγης περιεχουσας τα παντα και νυκτος εν ιδιω ταχει μεσαζουσας ο παντοδυναμος σου λογος απ ουρανων εκ θρονων βασιλειων αποτομος πολεμιστης εις μεσον της ολεθριας ήλατο γης ξιφος οξυ την ανυποκριτον επιταγην σου φερων και στας επληρωσεν τα παντα θανατου και ουρανου μεν ήπτετο βεβηκει δ επι γης τοτε παραχρημα φαντασται μεν ονειρων δεινων εξεταραξαν αυτους φοβοι δε επεστησαν αδοκητοι και αλλος αλλαχη ρίψεις ήμινθητος δι ήν εθνησκον αιτιαν ενεφανιζεν οι γαρ ονειροι θορυβησαντες αυτους τουτο προεμνηυσαν ινα μη αγνοουντες δι ο κακως πασχουσιν απολωνται ήψατο δε και δικαιων πειρα θανατου και θραυσις εν ερημω εγενετο πληθους αλλ ουκ επι πολυ εμεινεν η οργη σπενσας γαρ ανηρ αμεμπτos προεμαχησεν το της ιδιας λειτουργιας όπλον προσευχην και θυμιαματος εξιλασμον κομισας αντεστη τω θυμω και περας επεθηκε τη συμφορα δεικνυς ότι σος εστιν θεραπων ενίκησεν δε τον χολον ουκ ισχυι του σωματος ουχ όπλων ενεργεια αλλα λογω τον κολαζοντα υπεταξεν όρκους πατερων και διαθηκας υπομνησας σωρηδον γαρ ηδη πεπτωκοτων επ αλληλων νεκρων μεταξύ στας ανεκοψε την οργην και διεσχισεν την προς τους ζωντας όδον επι γαρ ποδηρους ενδυματος ην ολος ο κοσμος και πατερων δοξαι επι τετραστιχου λιθων γλυφης

και μεγαλωσυνη σου επι διαδηματος κεφαλης αυτου τουτοις ειζεν ο ολεθρευων ταυτα δε εφοβηθη ην γαρ μονη η πειρα της οργης ικανη τοις δε ασεβεισιν μεχρι τελους ανελημων θυμος επεστη προηδει γαρ αυτων και τα μελλοντα οτι αυτοι επιτρεψαντες του απιεναι και μετα σπουδης προπεμφαντες αυτους διωξουσιν μεταμεληθεντες ετι γαρ εν χερσιν εχοντες τα πενήτη και προσοδυρομενοι ταφοις νεκρων ετερον επεσπασαντο λογισμον ανοιας και ους ικετευοντες εξεβαλον τουτους ως φυγαδας εδιωκον ειλικεν γαρ αυτους η αξια επι τουτο το περας αναγκη και των συμβεβηκοτων αμνηστιαν ενεβαλεν ινα την λειπουσαν ταις βασανοις προσαναπληρωσωσιν κολασιν και ο μεν λαος σου παραδοζον οδοιοποριαν πειραση εκεινοι δε ξενον ευρωσι θανατον ολη γαρ η κτισις εν ιδιω γενει παλιν ανωθεν διετυπουτο υπηρετουσα ταις σαις επιταγαις ινα οι σοι παιδες φυλαχθωσιν αβλαβεις η την παρεμβολην σκιαζουσα νεφελη εκ δε προυφεστωτος υδατος ξηρας αναδυσις γης εθεωρηθη εξ ερυθρας θαλασσης οδος ανεμποδιστος και χλοηφορον πεδιον εκ κλυδωνος βιαιου δι ου πανεθνει διηλθον οι τη ση σκεπαζομενοι χειρι θεωρησαντες θαυμαστα τερατα ως γαρ ιπποι ενεμηθησαν και ως αμνοι διεσχιρτησαν αιουντες σε κυριε τον ρυσαμενον αυτους εμεμνηντο γαρ ετι των εν τη παροιγια αυτων πως αντι μεν γενεσεως ζων εξηγαγεν η γη σκνιπα αντι δε ενυδρων εξηρευματο ο ποταμος πληθος βατραχων εφ υστερω δε ειδον και γενεσιν νεαν ορνων οτε επιθυμια προαχθεντες ητησαντο εδεσματα τρυφης εις γαρ παραμυθιαν εκ θαλασσης ανεβη αυτοις ορτυγομητρα και αι τιμωριαι τοις αμαρτωλοις επηλθον ουκ ανευ των προγεγονοτων τεκμηριων τη βια των κεραυνων δικαιως γαρ επασχον ταις ιδιαις αυτων πονηριαις και γαρ χαλεπωτεραν μισοξενιαν επετηδευσαν οι μεν γαρ τους αγνοουστας ουκ εδεχοντο παροντας ουτοι δε ευεργετας ξενους εδουλουντο και ου μονον αλλ η τις επισκοπη εσται αυτων επει απεχθως προσεδεχοντο τους αλλοτριους οι δε μετα εορτασματος εισδεξαμενοι τους ηδη των αυτων μετεσχηκοτας δικαιων δεινοις εκακωσαν πονοις επληγησαν δε και αορασια ωσπερ εκεινοι επι ταις του δικαιου θυραις οτε αχανει περιβληθεντες σκοτει εκαστος των εαυτου θυρων την διοδον εξητει δι εαυτων γαρ τα στοιχεια μεθαρμοζομενα ωσπερ εν ψαλτηριω φητογοι του ρυθμου το ονομα διαλλασσουσιν παντοτε μενοντα ηχω οπερ εστιν εικασαι εκ της των γεγονοτων οψεως ακριβως χερσαια γαρ εις ενυδρα μετεβαλλετο και νηκτα μετεβαινεν επι γης πυρ ισχυεν εν υδατι της ιδιας δυναμεως και υδωρ της σβεστικης φυσσεως επε- λανθανετο φλογες αναπαλιν ευφθαρτων ζων ουκ εμαραναν σαρκας εμπεριπατουντων ουδε τηκτον κρυσταλλοειδες ευτηκτον γενος αμβροσιας τροφης κατα παντα γαρ κυριε εμεγαλυνας τον λαον σου και εδοξασας και ουχ υπερειδες εν παντι καιρω και τοπω παρισταμενος

πολλων και μεγαλων ημιν δια του νομου και των προφητων και των αλλων των κατ αυτους ηκολουθηκοτων δεδομενων υπερ ων δεον εστιν επαινειν τον ισραηλ παιδειας και σοφιας και ως ου μονον αυτους τους αναγιγνωσκοντας δεον εστιν επιστημονας γινεσθαι αλλα και τοις εκτος δυνασθαι τους φιλομαθουντας χρησιμους ειναι και λεγοντας και γραφοντας ο παππος μου ιησους επι πλειον εαυτον δους εις τε την του νομου και των προφητων και των αλλων πατριων βιβλιων αναγνωσιν και εν τουτοις ικανην εξιν περιποιησαμενος προηχθη και αυτος συγγραψαι τι των εις παιδειαν και σοφιαν ανηκοντων οπως οι φιλο-

μαθεις και τουτων ενοχοι γενομενοι πολλω μαλλον επιπροσθωσιν δια της εννομου βιωσεως παρακεκλησθε ουν μετ ευνοιας και προσοχης την αναγνωσιν ποιεισθαι και συγγνωμην εχειν εφ' ος αν δοκωμεν των κατα την ερμηνειαν πεφιλοπονημενων τισιν των λεξεων αδυναμειν ου γαρ ισοδυναμει αυτα εν εαυτοις εβραιστι λεγομενα και οταν μεταχθη εις ετεραν γλωσσαν ου μονον δε ταυτα αλλα και αυτοσ ο νομος και αι προφητειαι και τα λοιπα των βιβλιων ου μικραν εχει την διαφοραν εν εαυτοις λεγομενα εν γαρ τω ογδω και τριακοστω ετει επι του ευεργετου βασιλευσ παραγενηθεις εις αιγυπτον και συγχρονισας ευρων ου μικρας παιδειας αφομοιον αναγκαιοτατον εθεμην και αυτοσ τινα προσενεγκασθαι σπουδην και φιλοπονιαν του μεθερμηνευσαι τηνδε την βιβλον πολλην αγρυπνιαν και επιστημην προσενεγκαμενος εν τω διαστηματι του χρονου προς το επι περας αγαγοντα το βιβλιον εκδοσθαι και τοις εν τη παροικια βουλομενοις φιλομαθειν προκατασκευαζομενους τα ηθη εννομωσ βιοτευσιν πασα σοφια παρα κυριου και μετ αυτου εστιν εις τον αιωνα αμμον θαλασσων και σταγονας υετου και ημερας αιωνος τις εξαριθμησης υψος ουρανου και πλατος γης και αβυσσον και σοφιαν τις εξιχνιασει προτερα παντων εκτισται σοφια και συνεσις φρονησεως εξ αιωνος ριζα σοφιας τινη απεκαλυφθη και τα πανουργευματα αυτης τις εγνω εις εστιν σοφος φοβερος σφοδρα κατημενος επι του θρονου αυτου κυριος αυτοσ εκτισεν αυτην και ειδεν και εξηριθμησεν αυτην και εξεχεεν αυτην επι παντα τα εργα αυτου μετα πασης σαρκος κατα την δοσιν αυτου και εχορηγησεν αυτην τοις αγαπωσιν αυτον φοβος κυριου δοξα και καυχημα και ευφροσυνη και στεφανος αγαλλιαματος φοβος κυριου τερψει καρδιαν και δωσει ευφροσυνην και χαραν και μακροημερευσιν τω φοβουμενω τον κυριον ευ εσται επ εσχατων και εν ημερα τελευτης αυτου ευλογηθησεται αρχη σοφιας φοβεισθαι τον κυριον και μετα πιστων εν μητρα συνεκτισθη αυτοις μετα ανθρωπων θεμελιον αιωνος ενοσσευσεν και μετα του σπερματος αυτων εμπιστευθησεται πλησμονη σοφιας φοβεισθαι τον κυριον και μεθυσχει αυτοουσ απο των καρπων αυτης παντα τον οικον αυτων εμπλησει επιθυμηματων και τα αποδοχεια απο των γεννηματων αυτης στεφανος σοφιας φοβος κυριου αναθαλλων ειρηνην και υγιειαν ιασεωσ και ειδεν και εξηριθμησεν αυτην επιστημην και γνωσιν συνεσεωσ εξωμβρησεν και δοξαν κρατουντων αυτης ανυψωσεν ριζα σοφιας φοβεισθαι τον κυριον και οι κλαδοι αυτης μακροημερευσις ου δυνησεται θυμος αδικος δικαιωθηναι η γαρ ροπη του θυμου αυτου πτωσις αυτω εωσ καιρου ανθεζεται μακροθυμος και υστερον αυτω αναδωσει ευφροσυνη εωσ καιρου κρυψει τους λογους αυτου και χειλη πολλων εκδιηγησεται συνεσιν αυτου εν θησαυροις σοφιας παραβολαι επιστημης βδελυγμα δε αμαρτωλω θεοσεβεια επιθυμησας σοφιαν διατηρησον εντολας και κυριος χορηγησει σοι αυτην σοφια γαρ και παιδεια φοβος κυριου και η ευδοκια αυτου πιστις και πραοτης μη απεινησης φοβω κυριου και μη προσελθης αυτω εν καρδια δισση μη υποκριθης εν στομασιν ανθρωπων και εν τοις χειλεσιν σου προσεχε μη εξυψου σεαυτον ινα μη πεσης και επαγαγης τη ψυχη σου ατιμιαν και αποκαλυψει κυριος τα κρυπτα σου και εν μεσω συναγωγης καταβαλει σε οτι ου προσηλθες φοβω κυριου και η καρδια σου πληρης δολου τεκνον ει προσερχη δουλευειν κυριω ετοιμασον την ψυχην σου εις πειρασμον ευθυνον την καρδιαν σου και καρτερησον και μη σπευσης εν καιρω

επαγωγής κολληθήτι αυτω και μη αποστης ίνα αυξηθης επ εσχατων σου παν ό εαν επαχθή σοι δεξαι και εν αλλαγμασιν ταπεινωσεως σου μακροθυμησον ότι εν πυρι δοκιμάζεται χρυσος και ανθρωποι δεκτοι εν καμινω ταπεινωσεως πιστευσον αυτω και αντιλημψεται σου ευθυνον τας όδους σου και ελπισον επ αυτον οι φοβουμενοι τον κυριον αναμεινατε το ελεος αυτου και μη εκκλινητε ίνα μη πεσητε οι φοβουμενοι κυριον πιστευσατε αυτω και ου μη πταιση ό μισθος υμων οι φοβουμενοι κυριον ελπισατε εις αγαθα και εις ευφροσυνην αιωνος και ελεος εμβλειψατε εις αρχαιας γενεας και ιδετε τις ενεπιστευσεν κυριω και κατησχυνθη η τις ενεμεινεν τω φοβω αυτου και εγκατελειφθη η τις επεκαλεσατο αυτον και υπερειδεν αυτον διοτι οικτιρμων και ελεημων ό κυριος και αφησιν άμαρτίας και σωζει εν καιρω θλιψεως ουαι καρδιαις δειλαις και χερσιν παρειμεναις και άμαρτωλω επιβαινοντι επι δυο τριβους ουαι καρδια παρειμενη ότι ου πιστευει δια τουτο ου σκεπασθησεται ουαι υμιν τοις απολωλεκοσιν την ύπομονην και τι ποιησετε όταν επισκεπτηται ό κυριος οι φοβουμενοι κυριον ουκ απειθησουσιν ρήματων αυτου και οι αγαπωντες αυτον συντηρησουσιν τας όδους αυτου οι φοβουμενοι κυριον ζητησουσιν ευδοκιαν αυτου και οι αγαπωντες αυτον εμπλησθησονται του νομου οι φοβουμενοι κυριον έτοιμασουσιν καρδιας αυτων και ενωπιον αυτου ταπεινωσουσιν τας ψυχας αυτων εμπεσουμεθα εις χειρας κυριου και ουκ εις χειρας ανθρωπων ως γαρ ή μεγαλωση αυτου ουτως και το ελεος αυτου εμου του πατρος ακουσατε τεκνα και ουτως ποιησατε ίνα σωθητε ό γαρ κυριος εδοξασεν πατερα επι τεκνοις και χρισιν μητρος εστερεωσεν εφ υιοις ό τιμων πατερα εξίλασκειται άμαρτίας και ως ό αποθησαυριζων ό δοξαζων μητερα αυτου ό τιμων πατερα ευφρανθησεται ύπο τεκνων και εν ήμερα προσευχης αυτου εισακουσθησεται ό δοξαζων πατερα μακροημερευσει και ό εισακουων κυριου αναπαυσει μητερα αυτου και ως δεσποταις δουλευσει εν τοις γεννησασιν αυτον εν εργω και λογω τιμα τον πατερα σου ίνα επελθη σοι ευλογια παρ αυτου ευλογια γαρ πατρος στηριζει οικους τεκνων καταρα δε μητρος εκριζοι θεμελια μη δοξαζου εν ατιμια πατρος σου ου γαρ εστιν σοι δοξα πατρος ατιμια ή γαρ δοξα ανθρωπου εκ τιμης πατρος αυτου και ονειδος τεκνοις μητηρ εν αδοξια τεκνον αντιλαβου εν γηρα πατρος σου και μη λυπησης αυτον εν τη ζωη αυτου καν απολειπη συνεσιν συγγνωμην εχε και μη ατιμασης αυτον εν παση ισχυι σου ελεημοσύνη γαρ πατρος ουκ επιλησθησεται και αντι άμαρτιων προσανοικοδομηθησεται σοι εν ήμερα θλιψεως σου αναμνησθησεται σου ως ευδια επι παγετω ουτως αναλυθησονται σου αι άμαρτια ως βλασφημος ό εγκαταλιπων πατερα και κεκατηραμενος ύπο κυριου ό παροργιζων μητερα αυτου τεκνον εν πραυτητι τα εργα σου διεξαγε και ύπο ανθρωπου δεκτου αγαπηθηση όσω μεγας ει τοσουτω ταπεινου σεαυτον και εναντι κυριου έυρησεις χαριν ότι μεγάλη ή δυναστεια του κυριου και ύπο των ταπεινων δοξάζεται χαλεπωτερα σου μη ζητει και ισχυροτερα σου μη εξεταζε ά προσεταγή σοι ταυτα διανοου ου γαρ εστιν σοι χρεια των κρυπτων εν τοις περισσοις των εργων σου μη περιεργαζου πλειονα γαρ συνεσεως ανθρωπων ύπεδειχθη σοι πολλους γαρ επλανησεν ή ύπολημψις αυτων και ύπονοια πονηρα ωλισθησεν διανοιας αυτων καρδια σκληρα κακωθησεται επ εσχατων και ό αγαπων κινδυνον εν αυτω απολείται καρδια σκληρα βαρυνθησεται πονοις και ό άμαρτωλος προσθησει άμαρτιαν

εφ ἁμαρτιαῖς επαγωγῇ ὑπερῆφανου οὐκ ἐστὶν ἰασὶς φυτὸν γὰρ πονηρίας ἐρριζώκεν ἐν αὐτῷ καρδία συνετοῦ διανοηθήσεται παραβολὴν καὶ οὓς ἀκροατοῦ ἐπιθυμία σοφοῦ πυρ φλογίζομενον ἀποσβέσει ὕδωρ καὶ ἐλεημοσύνη ἐξίλασται ἁμαρτίας ὁ ἀνταποδίδους χάριτας μεμνηταὶ εἰς τὰ μετὰ ταῦτα καὶ ἐν καιρῷ πτώσεως αὐτοῦ ἐύρησει στηρίγμα τεχνὸν τὴν ζωὴν τοῦ πτωχοῦ μὴ ἀποστέρησης καὶ μὴ παρελκυσθῆς οφθαλμοὺς ἐπιδεῖξις ψυχὴν πεινώσαν μὴ λυπηθῆς καὶ μὴ παροργίσῃς ἀνδρὰ ἐν ἀπορίᾳ αὐτοῦ καρδίαν παρωργισμένην μὴ προσταράξῃς καὶ μὴ παρελκυσθῆς δόσιν προσδεομένου ἴκετὴν θλιβομενον μὴ ἀπαναίνου καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον σου ἀπὸ πτωχοῦ ἀπὸ δεομένου μὴ ἀποστρέψῃς οφθαλμόν καὶ μὴ δῶς τόπον ἀνθρώπῳ καταρασασθαι σὲ καταρῶμενον γὰρ σὲ ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ τῆς δεήσεως αὐτοῦ ἐπακουσεται ὁ ποιήσας αὐτὸν προσφιλεῖ συναγωγῇ σεαυτὸν ποιεῖ καὶ μέγιστάν τι ταπεινῶς τὴν κεφαλὴν σου κλίνει πτωχῷ τὸ σὺν σου καὶ ἀποκριθῆτι αὐτῷ εἰρηνικά ἐν πραυτῇ ἐξελου ἀδικουμένου ἐκ χειρὸς ἀδικούντος καὶ μὴ ὀλιγοψυχῆς ἐν τῷ κρίνειν σὲ γίνου ὀρφανὸς ὡς πατὴρ καὶ ἀντὶ ἀνδρὸς τῇ μητρὶ αὐτῶν καὶ ἐσθ' ὡς υἱὸς ὕψιστου καὶ ἀγαπήσῃ σε μᾶλλον ἢ μητὴρ σου ἢ σοφία υἱοῦς αὐτῆς ἀνυψώσῃ καὶ ἐπιλαμβανεται τῶν ζητούντων αὐτὴν ὁ ἀγαπῶν αὐτὴν ἀγάπα ζωὴν καὶ οἱ ὀρθρίζοντες πρὸς αὐτὴν ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης ὁ κρατῶν αὐτῆς κληρονομήσῃ δόξαν καὶ ὁ εἰσπορευεται εὐλογεῖ κυριὸς οἱ λατρεύοντες αὐτὴ λειτουργήσουσιν ἅγιω καὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὴν ἀγάπα ὁ κυριὸς ὁ ὑπακούων αὐτῆς κρίνει ἐθνὰ καὶ ὁ προσεχὼν αὐτὴ κατασκήνωσιν πεποιθὼς ἐὰν ἐμπιστευθῇ κατακληρονομήσῃ αὐτὴν καὶ ἐν κατασχεσθῇ ἐσονται αἱ γενεαὶ αὐτοῦ ὅτι διεστραμμένως πορευεται μετ' αὐτοῦ ἐν πρώτοις φόβον καὶ δειλίαν ἐπάξει ἐπ' αὐτὸν καὶ βασανίσῃ αὐτὸν ἐν παιδείᾳ αὐτῆς ἕως ὅτου ἐμπιστευθῇ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ πειράσῃ αὐτὸν ἐν τοῖς δικαιώμασιν αὐτῆς καὶ πάλιν ἐπαγγέλλῃ κατ' εὐθείαν πρὸς αὐτὸν καὶ εὐφρανέῃ αὐτὸν καὶ ἀποκαλύψει αὐτὰ κρυπτά αὐτῆς ἐὰν ἀποπλανηθῇ ἐγκαταλείψει αὐτὸν καὶ παραδώσει αὐτὸν εἰς χεῖρας πτώσεως αὐτοῦ συντήρησόν καιρὸν καὶ φυλάξαι ἀπὸ πονηροῦ καὶ περὶ τῆς ψυχῆς σου μὴ ἀισχυνθῆς ἐστὶν γὰρ ἀισχυρὴ ἐπαγούσα ἁμαρτιᾶν καὶ ἐστὶν ἀισχυρὴ δόξα καὶ χάρις μὴ λαβῆς προσώπον κατὰ τῆς ψυχῆς σου καὶ μὴ ἐντραπῆς εἰς πτώσιν σου μὴ κώλυσης λόγον ἐν καιρῷ χρείας ἐν γὰρ λόγῳ γινώσθησεται σοφία καὶ παιδεία ἐν ῥήματι γλώσσης μὴ ἀντιλεγε τῇ ἀληθείᾳ καὶ περὶ τῆς ἀπειδευσίας σου ἐντραπηθῇ μὴ ἀισχυνθῆς ὁμολογήσαι ἐφ' ἁμαρτιαῖς σου καὶ μὴ βιάζου ῥοὺν ποταμοῦ καὶ μὴ ὑποστρώσης ἀνθρώπῳ μῶρῳ σεαυτὸν καὶ μὴ λαβῆς πρόσωπον δυναστοῦ ἕως θανάτου ἀγωνισαὶ περὶ τῆς ἀληθείας καὶ κυριὸς ὁ θεὸς πολεμήσῃ ὑπὲρ σου μὴ γίνου ὄφρατος ἐν γλώσσῃ σου καὶ νῶθρος καὶ παρειμένος ἐν τοῖς ἐργοῖς σου μὴ ἰσθὶ ὡς λέων ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ φαντασιοκοπῶν ἐν τοῖς οἰκεταῖς σου μὴ ἐστω ἡ χεὶρ σου ἐκτεταμένη εἰς τὸ λαβεῖν καὶ ἐν τῷ ἀποδίδοναι σὺνεσταλμένη μὴ ἐπέχε ἐπὶ τοῖς χρημασὶν σου καὶ μὴ εἰπῆς αὐταρχὴ μοι ἐστὶν μὴ ἐξακολουθεῖ τῇ ψυχῇ σου καὶ τῇ ἰσχυὶ σου πορευέσθαι ἐν ἐπιθυμίαις καρδίας σου καὶ μὴ εἰπῆς τις με δυναστεύσει ὁ γὰρ κυριὸς ἐκδικῶν ἐκδικήσῃ μὴ εἰπῆς ἥμαρτον καὶ τί μοι ἐγένετο ὁ γὰρ κυριὸς ἐστὶν μακροθύμος περὶ ἐξίλασμου μὴ φόβος γίνου προσθίνειν ἁμαρτιᾶν ἐφ' ἁμαρτιαῖς καὶ μὴ εἰπῆς ὁ οἰκτιρμὸς αὐτοῦ πολὺς τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου ἐξίλασται ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ

ἀμαρτωλούς καταπαύσει ὁ θυμός αὐτοῦ μὴ ἀναμένε ἐπιστρέψαι πρὸς κύριον καὶ μὴ ὑπερβαλλοῦ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἐξαπίνα γὰρ ἐξέλυσεται ὀργὴ κυρίου καὶ ἐν καιρῷ ἐκδικήσεως ἐξολή μὴ ἐπέχε ἐπὶ χρημασὶν ἀδικοῖς οὐδὲν γὰρ ὠφελήσει σε ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς μὴ λίκμα ἐν παντί ἀνέμῳ καὶ μὴ πορεύου ἐν πάσῃ ἀτραπῷ οὕτως ὁ ἀμαρτωλὸς ὁ διγλωσσὸς ἰσθὶ ἐστηριγμένος ἐν συνέσει σου καὶ εἰς ἐστὼ σου ὁ λόγος γίνου ταχύς ἐν ἀκροασίῃ σου καὶ ἐν μακροθυμίᾳ φθέγγου ἀποκρισὶν εἰ ἐστὶν σοὶ συνέσεις ἀποκριθῆτι τῷ πλησίον εἰ δὲ μὴ ἡ χεὶρ σου ἐστὼ ἐπὶ τῷ στόματι σου δοῦξα καὶ ἀτιμία ἐν λαλίᾳ καὶ γλώσσᾳ ἀνθρώπου πτώσις αὐτῷ μὴ κληθῆς ψιθυρὸς καὶ τῇ γλώσσῃ σου μὴ ἐνέδρευε ἐπὶ γὰρ τῷ κλεπτῇ ἐστὶν ἀσχυρὴ καὶ καταγνώσις πονηρὰ ἐπὶ διγλωσσῷ ἐν μεγάλῳ καὶ ἐν μικρῷ μὴ ἀγνοεῖ καὶ ἀντὶ φίλου μὴ γίνου ἐχθρὸς ὄνομα γὰρ πονηρὸν ἀσχυρὴν καὶ ὄνειδος κληρονομήσει οὕτως ὁ ἀμαρτωλὸς ὁ διγλωσσὸς μὴ ἐπαρῆς σεαυτὸν ἐν βουλή ψυχῆς σου ἵνα μὴ διαρπαγῇ ὥς ταυρὸς ἡ ψυχὴ σου τὰ φύλλα σου καταφαγεῖσαι καὶ τοὺς καρπούς σου ἀπολέσεις καὶ ἀφῆσεις σεαυτὸν ὥς ξύλον ξηρὸν ψυχὴ πονηρὰ ἀπολεῖ τὸν κτησαμένον αὐτὴν καὶ ἐπιχαρμα ἐχθρῶν ποιήσει αὐτὸν λαρυγὶ γλυκὺς πληθύνει φίλους αὐτοῦ καὶ γλώσσα εὐλαλὸς πληθύνει εὐπροσηγόρα οἱ εἰρηνεύοντες σοὶ ἐστῶσαν πολλοὶ οἱ δὲ συμβούλοι σου εἰς ἀποχίλιον εἰ κτάσαι φίλον ἐν πειρασμῷ κτήσει αὐτὸν καὶ μὴ ταχύ ἐμπιστευσῇς αὐτῷ ἐστὶν γὰρ φίλος ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως σου καὶ ἐστὶν φίλος μετατιθεμένος εἰς ἐχθρὸν καὶ μάχην ὀνειδισμοῦ σου ἀποκαλύψει καὶ ἐστὶν φίλος κοινωνὸς τραπέζων καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως σου καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς σου ἐστὶ ὥς σύ καὶ ἐπὶ τοὺς οἰκετάς σου παρρησιασεται ἐὰν ταπεινωθῇς ἐστὶ κατὰ σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσεται ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου διαχωρισθῆτι καὶ ἀπὸ τῶν φίλων σου προσέχε φίλος πιστὸς σκεπὴ κραταῖα ὁ δὲ ἔνρων αὐτὸν ἔνρεν θήσαυρον φίλου πιστοῦ οὐκ ἐστὶν ἀνταλλάγμα καὶ οὐκ ἐστὶν σταθμὸς τῆς καλλονῆς αὐτοῦ φίλος πιστὸς φαρμακὸν ζωῆς καὶ οἱ φοβούμενοι κύριον ἔνρησουσιν αὐτὸν ὁ φοβούμενος κύριον εὐθύνει φίλιαν αὐτοῦ ὅτι κατ' αὐτὸν οὕτως καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ τεκνὸν ἐκ νεότητος σου ἐπιλέξει παιδεῖαν καὶ ἑὸς πολλῶν ἔνρησεις σοφίαν ὥς ὁ ἀροτρῶν καὶ ὁ σπειρῶν προσέλθε αὐτὴ καὶ ἀναμένε τοὺς ἀγαθοὺς καρπούς αὐτῆς ἐν γὰρ τῇ ἐργασίᾳ αὐτῆς ὀλίγων κοπίαις καὶ ταχύ φαγεῖσαι τῶν γεννημάτων αὐτῆς ὥς τραχεῖα ἐστὶν σφοδρὰ τοῖς ἀπαιδευτοῖς καὶ οὐκ ἐμμένει ἐν αὐτῇ ἀκαρδὸς ὥς λίθος δοκιμασίας ἰσχυρὸς ἐστὶ ἐπ' αὐτῷ καὶ οὐ χρονεῖ ἀπορρίψαι αὐτὴν σοφία γὰρ κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐστὶν καὶ οὐ πολλοὶς ἐστὶν φανερά ἀκούσον τέκνον καὶ ἐκδεξάινου γνώμην μου καὶ μὴ ἀπαναίνου τὴν συμβουλίαν μου καὶ εἰσενεγκὸν τοὺς ποδὰς σου εἰς τὰς πεδὰς αὐτῆς καὶ εἰς τὸν κλοιὸν αὐτῆς τὸν τραχήλον σου ὑποθες τὸν ὦμον σου καὶ βαστάξον αὐτὴν καὶ μὴ προσοχθίσῃς τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς ἐν πάσῃ ψυχῇ σου προσέλθε αὐτὴ καὶ ἐν ὅλῃ δυνάμει σου συντηρήσον τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐξίχνευσον καὶ ζήτησον καὶ γνωσθήσεται σοὶ καὶ ἐγκρατὴς γενομένος μὴ ἀφῇς αὐτὴν ἐπ' ἐσχάτων γὰρ ἔνρησεις τὴν ἀναπαύσιν αὐτῆς καὶ στραφήσεται σοὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ ἐσονται σοὶ αἱ πεδὰς εἰς σκεπὴν ἰσχύος καὶ οἱ κλοιοὶ αὐτῆς εἰς στολὴν δοξῆς κόσμος γὰρ χρυσεὸς ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς κλώσμα ὑακινθίνον στολὴν δοξῆς ἐνδύσει αὐτὴν καὶ στεφάνον ἀγαλλιαμάτος περιθήσεις

σεαυτω εαν θελης τεκνον παιδευθησῃ και εαν επιδωσ την ψυχην σου πανουργος εση εαν αγαπησης ακουειν εκδεξῃ και εαν κλινῃς το ους σου σοφος εση εν πληθει πρεσβυτερων στηθι και τις σοφος αυτω προσκολληθητι πασαν διηγησιν θειαν θελε ακροασθαι και παροιμιαι συνεσεως μη εκφευγετωσαν σε εαν ιδῃς συνετον ορθιριζε προς αυτον και βαθμους θυρων αυτου εκτριβετω ὁ πους σου διανοου εν τοις προσταγμασιν κυριου και εν ταις εντολαις αυτου μελετα δια παντος αυτος στηριει την καρδιαν σου και ἡ επιθυμια της σοφιας δοθησεται σοι μη ποιει κακα και ου μη σε καταλαβῃ κακον αποστηθι απο αδικου και εκκλινει απο σου ὡς μη σπειρε επ αυλακας αδικιας και ου μη θερισης αυτα ἑπταπλασιως μη ζητει παρα κυριου ἡγεμονιαν μηδε παρα βασιλεως καθεδραν δοξης μη δικαιου εναντι κυριου και παρα βασιλει μη σοφιζου μη ζητει γενεσθαι κριτης μη ουκ ισχυσεις εξαραι αδικιας μηποτε ευλαβηθῃς απο προσωπου δυναστου και θησεις σκανδαλον εν ευθυτητι σου μη ἁμαρτανε εις πληθος πολεως και μη καταβαλλῃς σεαυτον εν οχλω μη καταδεσμευσης δις ἁμαρτιαν εν γαρ τη μια ουκ αθως εση μη ειπῃς τω πληθει των δωρων μου εποψεται και εν τω προσενεγκαι με θεω ὕψιστω προσδεζεται μη ολιγοψυχης εν τη προσευχη σου και ελεημοσυνην ποιησαι μη παριδῃς μη καταγελα ανθρωπον οντα εν πικρια ψυχῃς αυτου εστιν γαρ ὁ ταπεινων και ανυπων μη αροτρια ψευδος επ αδελφω σου μηδε φιλω το ὁμοιον ποιει μη θελε ψευδεσθαι παν ψευδος ὁ γαρ ενδελεχισμος αυτου ουκ εις αγαθον μη αδολεσχει εν πληθει πρεσβυτερων και μη δευτερωσης λογον εν προσευχη σου μη μισησης επιπονον εργασιαν και γεωργιαν ὑπο ὕψιστου εκτισμενην μη προσλογιζου σεαυτον εν πληθει ἁμαρτωνων μνησθητι ὅτι οργη ου χρονιει ταπεινωσον σφοδρα την ψυχην σου ὅτι εκδικησις ασεβους πυρ και σκωληξ μη αλλαξῃς φιλον ἐνεκεν διαφορου μηδε αδελφον γνησιον εν χρυσιω σουφιρ μη αστοχει γυναικος σοφῃς και αγαθῃς ἡ γαρ χαρις αυτης ὑπερ το χρυσιον μη κακωσης οικετην εργαζομενον εν αληθεια μηδε μισθιον διδοντα την ψυχην αυτου οικετην συνετον αγαπατω σου ἡ ψυχη μη στερησης αυτον ελευθεριας κτηνη σοι εστιν επισκεπτου αυτα και ει εστιν σοι χρησιμα εμμενενω σοι τεκνα σοι εστιν παιδευσον αυτα και καμψον εκ νεοτητος τον τραχηλον αυτων θυγατερες σοι εισιν προσεχε τω σωματι αυτων και μη ἱλαρωσης προς αυτας το προσωπον σου εκδου θυγατερα και εση τετελεκως εργον μεγα και ανδρι συνετω δωρησαι αυτην γυνη σοι εστιν κατα ψυχην μη εκβαλῃς αυτην και μισουμενη μη εμπιστευσης σεαυτον εν ὅλη καρδια σου δοξασον τον πατερα σου και μητρος ωδινας μη επιλαθῃ μνησθητι ὅτι δι αυτων εγεννηθῃς και τι ανταποδωσεις αυτοις καθως αυτοι σοι εν ὅλη ψυχη σου ευλαβου τον κυριον και τους ἱερεις αυτου θαυμαζε εν ὅλη δυναμει αγαπησον τον ποιησαντα σε και τους λειτουργους αυτου μη εγκαταλιπῃς φοβου τον κυριον και δοξασον ἱερεα και δος την μεριδα αυτω καθως εντεταλται σοι απαρχην και περι πλημμελειας και δοσιν βραχιονων και θυσιαν ἁγιασμου και απαρχην ἁγιων και πτωχω εκτεινον την χειρα σου ἵνα τελειωθῃ ἡ ευλογία σου χαρις δοματος εναντι παντος ζωντος και επι νεκρω μη αποκωλυσης χαριν μη ὕστερει απο κλαιοντων και μετα πενθουντων πενήθῃσον μη οκνει επισκεπτεσθαι αρρωστον ανθρωπον εκ γαρ των τοιουτων αγαπηθησῃ εν πασι τοις λογοις σου μιμνησκού τα εσχατα σου και εις τον αιωνα ουχ ἁμαρτησεις μη διαμαχου μετα

ανθρώπου δυναστού μηποτε εμπεσης εις τας χειρας αυτου μη εριζε μετα ανθρωπου πλουσιου μηποτε αντιστηση σου την ὅλκην πολλους γαρ απωλεσεν το χρυσιον και καρδιας βασιλεων εξεκλινεν μη διαμαχου μετα ανθρωπου γλωσσωδους και μη επιστοιβασης επι το πυρ αυτου ξυλα μη προσπαιζε απαιδευτω ἵνα μη ατιμαζωνται οἱ προγονοι σου μη ονειδιζε ανθρωπον αποστρεφοντα απο ἁμαρτίας μνησθητι ὅτι παντες εσμεν εν επιτιμοις μη ατιμασης ανθρωπον εν γηρα αυτου και γαρ εξ ἡμῶν γηρασκουσιν μη επιχαιρε επι νεκρω μνησθητι ὅτι παντες τελευτωμεν μη παριδης διηγημα σοφων και εν ταις παροιμiais αυτων αναστρεφου ὅτι παρ αυτων μαθηση παιδειαν και λειτουργησαι μεγαστασιν μη αστοχει διηγηματος γεροντων και γαρ αυτοι εμαθον παρα των πατερων αυτων ὅτι παρ αυτων μαθηση συνεσιν και εν καιρω χρειας δουναι αποκρισιν μη εκκαie ανθρακας ἁμαρτωλου μη εμπυρισθης εν πυρι φλογος αυτου μη εξαναστης απο προσωπου ὕβριστου ἵνα μη εγκαθισθῃ ὥς ενεδρον τῷ στοματι σου μη δανεισης ανθρωπω ισχυροτερω σου και εαν δανεισης ὥς απολωλεκως γινου μη εγγυησθῃ ὑπερ δυναμιν σου και εαν εγγυησθῃ ὥς αποτεισων φροντιζε μη δικαζου μετα κριτου κατα γαρ τὴν δοξαν αυτου κρινουσιν αυτω μετα τολμηρου μη πορευου εν ὁδῳ ἵνα μη βαρυνηται κατα σου αυτος γαρ κατα το θελημα αυτου ποιησει και τὴ ἀφροσυνη αυτου συναπολη μετα θυμωδους μη ποιησης μαχην και μη διαπορευου μετ αυτου τὴν ερημον ὅτι ὥς ουδεν εν οφθαλμοις αυτου ἄμμα και ὅπου ουκ εστιν βοηθεια καταβαλει σε μετα μωρου μη συμβουλευου ου γαρ δυνησεται λογον στεξαι ενωπιον αλλοτριου μη ποιησης κρυπτον ου γαρ γινωσκεις τι τεξεται παντι ανθρωπῳ μη εκφαινε σὴν καρδιαν και μη αναφερετω σοι χαριν μη ζηλου γυναικα του κολου σου μηδε διδαξης επι σεαυτον παιδειαν πονηραν μη δως γυναικι τὴν ψυχὴν σου επιβηται αυτην επι τὴν ισχυν σου μη ὑπαντα γυναικι ἑταιριζομενη μηποτε εμπεσης εις τας παγιδας αυτης μετα ψαλλουσης μη ενδελεχιζε μηποτε ἄλως εν τοις επιχειρημασιν αυτης παρθενον μη καταμανθανε μηποτε σκανδαλισθης εν τοις επιτιμοις αυτης μη δως πορναις τὴν ψυχὴν σου ἵνα μη απολεσης τὴν κληρονομiam σου μη περιβλεπου εν ῥυμαις πολεως και εν ταις ερημοις αυτης μη πλανω αποστρεψον οφθαλμον απο γυναικος ευμορφου και μη καταμανθανε καλλος αλλοτριον εν καλλει γυναικος πολλοι επλανηθησαν και εκ τουτου φιλια ὥς πυρ ανακαιεται μετα ὑπανδρου γυναικος μη καθου το συνολον και μη συμβολοκοπησης μετ αυτης εν οινῳ μηποτε εκκλινῃ ἡ ψυχὴ σου επ αυτην και τῷ πνευματι σου ολισθης εις απωλειαν μη εγκαταλιπης φιλον αρχαιον ὃ γαρ προσφατος ουκ εστιν επισος αυτῷ οινος νεος φιλος νεος εαν παλαιωθῇ μετ ευφροσυνης πιεσαι αυτον μη ζηλωσης δοξαν ἁμαρτωλου ου γαρ οιδας τι εσται ἡ καταστροφη αυτου μη ευδοκησης εν ευδοκiam ασεβων μνησθητι ὅτι ἕως ἁδου ου μη δικαιωθωσιν μακραν απεχε απο ανθρωπου ὃς εχει εξουσιαν του φονευσειν και ου μη ὑποπτευσης φοβον θανατου καν προσελθης μη πλημμελησης ἵνα μη αφελῇται τὴν ζωὴν σου επιγνωθι ὅτι εν μεσω παγιδων διαβαινεις και επι επαλξεων πολεως περιπατεας κατα τὴν ισχυν σου στοχασαι τους πλησιον και μετα σοφων συμβουλευου μετα συνετων εστω ὁ διαλογισμος σου και πασα διηγησις σου εν νομῷ ὕψιστου ανδρες δικαιοι εστωσαν συνδειπνοι σου και εν φοβῷ κυριου εστω το καυχημα σου εν χειρι τεχνιτων εργον επαινεσθησεται και ὁ ἡγουμενος λαου σοφος εν λογῳ αυτου

φοβερὸς ἐν πόλει αὐτοῦ ἀνὴρ γλωσσώδης καὶ ὁ προπετής ἐν λόγῳ αὐτοῦ μισηθήσεται κριτὴς σοφὸς παιδεύσει τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἡγεμονία συνετοῦ τεταγμένη ἐστὶ κατὰ τὸν κριτὴν τοῦ λαοῦ οὕτως καὶ οἱ λειτουργοὶ αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸν ἡγούμενον τῆς πόλεως πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν βασιλεὺς ἀπαιδευτὸς ἀπολεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πόλις οἰκισθήσεται ἐν συνεσσει δυναστῶν ἐν χεὶρὶ κυρίου ἢ ἐξουσία τῆς γῆς καὶ τὸν χρησίμον ἐγερεῖ εἰς καιρὸν ἐπ' αὐτῆς ἐν χεὶρὶ κυρίου εὐδοκία ἀνδρὸς καὶ προσώπῳ γραμματεὺς ἐπιθήσει δοῶν αὐτοῦ ἐπὶ παντὶ ἀδικημάτων μὴ μηνιασῆς τῷ πλησίον καὶ μὴ πράσσει μὴδὲν ἐν ἐργοῖς ὕβρεως μισητὴ ἐναντὶ κυρίου καὶ ἀνθρώπων ὑπερηφάνια καὶ ἐξ ἀμφοτέρων πλημμελὴς ἡ ἀδικία βασιλεία ἀπὸ ἐθνῶν εἰς ἔθνος μεταγέται δια ἀδικίας καὶ ὕβρεις καὶ χρήματα τι ὑπερηφανεύεται γῆ καὶ σποδὸς ὅτι ἐν ζωῇ ἐρρίψα τὰ ἐνδοσθία αὐτοῦ μακρὸν ἀρρωστήμα σκώπτει ἰατρός καὶ βασιλεὺς σημερὸν καὶ αὐρίον τελευτήσει ἐν γὰρ τῷ ἀποθάνειν ἀνθρώπον κληρονομήσει ἔρπετα καὶ θήρια καὶ σκώληκας ἀρχὴ ὑπερηφάνιας ἀνθρώπου ἀφιστάσθαι ἀπὸ κυρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ποιησαντος αὐτὸν ἀπεστή ἡ καρδία αὐτοῦ ὅτι ἀρχὴ ὑπερηφάνιας ἁμαρτία καὶ ὁ κρατὼν αὐτῆς ἐξομβρήσει βδελύγμα διὰ τοῦτο παρεδόξασεν κυριὸς τὰς ἐπαγωγὰς καὶ κατέστρεψεν εἰς τέλος αὐτοὺς θρόνους ἀρχόντων κατήλθεν ὁ κυριὸς καὶ ἐκάθισεν πράξεις αὐτῶν ῥίζας ἐθνῶν ἐξετίλεν ὁ κυριὸς καὶ ἐφυτεύσεν ταπεινοὺς αὐτῶν αὐτῶν χώρας ἐθνῶν κατέστρεψεν ὁ κυριὸς καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰς ἕως θεμελίων γῆς ἐξήρην ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς καὶ κατέπαυσεν ἀπὸ γῆς τὸ μνημοσύνην αὐτῶν οὐκ ἐκτίσται ἀνθρώποις ὑπερηφάνια οὐδὲ ὀργὴ θυμοῦ γεννημάτων γυναικῶν σπέρμα ἐντίμον ποῖον σπέρμα ἀνθρώπου σπέρμα ἐντίμον ποῖον οἱ φοβούμενοι τὸν κυρίον σπέρμα ἀτίμον ποῖον οἱ παραβαίνοντες ἐντολὰς ἐν μέσῳ ἀδελφῶν ὁ ἡγούμενος αὐτῶν ἐντίμος καὶ οἱ φοβούμενοι κυρίον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πλούσιος καὶ ἐνδοξὸς καὶ πτωχὸς τὸ καυχῆμα αὐτῶν φόβος κυρίου οὐ δίκαιον ἀτιμάσαι πτωχὸν συνετὸν καὶ οὐ καθήκει δοῦναι ἀνδρὰ ἁμαρτωλὸν μεγίσταν καὶ κριτὴς καὶ δυναστὴς δοξασθήσεται καὶ οὐκ ἐστὶν αὐτῶν τις μείζων τοῦ φοβουμένου τὸν κυρίον οἰκετὴ σοφῷ ἐλευθεροὶ λειτουργήσουσιν καὶ ἀνὴρ ἐπιστήμων οὐ γογγύσει μὴ σοφίζῃ ποιῆσαι τὸ ἔργον σου καὶ μὴ δοῦναι ἐν καιρῷ στενοχωρίας σου χρείσων ἐργάζομενος καὶ περισσεύων ἐν πᾶσιν ἡ περιπατῶν δοξαζόμενος καὶ ἀπορῶν ἀρτῶν τεκνὼν ἐν πράττειν δοξάσων τὴν ψυχὴν σου καὶ δὸς αὐτῇ τὴν τιμὴν κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῆς τὸν ἁμαρτανόντα εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τις δικαιώσει καὶ τις δοῦναι τὸν ἀτιμάζοντα τὴν ζῶν αὐτοῦ πτωχὸς δοξάζεται διὰ ἐπιστήμην αὐτοῦ καὶ πλούσιος δοξάζεται διὰ τὸν πλούτον αὐτοῦ ὁ δεδοξασμένος ἐν πτωχείᾳ καὶ ἐν πλούτῳ ποσαχῶς καὶ ὁ ἀδόξος ἐν πλούτῳ καὶ ἐν πτωχείᾳ ποσαχῶς σοφία ταπεινοῦ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐν μέσῳ μεγίστανων καθίσει αὐτὸν μὴ αἰνεσῆς ἀνδρὰ ἐν καλλεῖ αὐτοῦ καὶ μὴ βδελύξῃ ἀνθρώπον ἐν ὁράσει αὐτοῦ μικρὰ ἐν πετεινοῖς μελισσὰ καὶ ἀρχὴ γλυκασμάτων ὁ καρπὸς αὐτῆς ἐν περιβολῇ ἱματίων μὴ καυχῆσθαι καὶ ἐν ἡμέρᾳ δόξης μὴ ἐπαιροῦ ὅτι θάυμαστα τὰ ἔργα κυρίου καὶ κρυπτά τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀνθρώποις πολλοὶ τυράννοι ἐκάθισαν ἐπὶ ἐδάφους ὁ δὲ ἀνυπονοητὸς ἐφορεσεν διαδῆμα πολλοὶ δυνασταὶ ἠτιμασθήσαν σφοδρὰ καὶ ἐνδοξοὶ παρεδοθήσαν εἰς χεῖρας ἑτέρων πρὶν ἐξετάσῃς μὴ μεμψὴ νήσῃ πρῶτον καὶ τότε ἐπιτίμα πρὶν ἢ ἀκοῦσαι μὴ ἀποκρίνου

και εν μεσω λογων μη παρεμβαλλου περι πραγματος ου ουκ εστιν σοι
χρεια μη εριζε και εν χρισει ἁμαρτων μη συνεδρευε τεκνον μη περι
πολλα εστωσαν αι πραξεις σου εαν πληθυνης ουκ αθωωθησῃ και εαν
διωκῃς ου μη καταλαβῃς και ου μη εκφυγῃς διαδρας εστιν κοπιων και
πονων και σπενδων και τωσω μαλλον ὑστερεται εστιν νωθρος προσ-
δεομενος αντιλημψεως ὑστερων ισχυι και πτωχεια περισσευει και οι
οφθαλμοι κυριου επεβλεψαν αυτω εις αγαθα και ανωρθωσεν αυτον
εκ ταπεινωσεως αυτου και ανυψωσεν κεφαλην αυτου και απεθαυμα-
σαν επ αυτω πολλοι αγαθα και κακα ζωῃ και θανατος πτωχεια και
πλουτος παρα κυριου εστιν δοσις κυριου παραμενει ευσεβεισιν και ἡ
ευδοκια αυτου εις τον αιωνα ευοδωθησεται εστιν πλουτων απο προ-
σοχῃς και σφιγγιας αυτου και ἡ αὕτη ἡ μερις του μισθου αυτου εν τω
ειπειν αυτον ἑυρον αναπαυσιν και νυν φαγομαι εκ των αγαθων μου
και ουκ οιδεν τις καιρος παρελευσεται και καταλειπει αὐτα ἑτεροις
και αποθανειται στηθι εν διαθηκῃ σου και ὁμιλει εν αὐτῃ και εν τω
εργῳ σου παλαιωθητι μη θαυμαζε εν εργοις ἁμαρτωλου πιστευε δε
κυριω και εμμενε τω πονῳ σου ὅτι κουφον εν οφθαλμοις κυριου δια
ταχους εξαιτινα πλουτισαι πενητα ευλογια κυριου εν μισθῳ ευσεβους
και εν ὥρᾳ ταχινῃ αναθαλλει ευλογιαν αυτου μη ειπῃς τις εστιν μου
χρεια και τινα απο του νυν εσται μου τα αγαθα μη ειπῃς αυταρκῃ
μοι εστιν και τι απο του νυν κακωθησομαι εν ἡμερᾳ αγαθων αμνησια
κακων και εν ἡμερᾳ κακων ου μνησθησεται αγαθων ὅτι κουφον ε-
ναντι κυριου εν ἡμερᾳ τελευτῆς αποδουнай ανθρωπῳ κατα τας ὁδους
αυτου κακῶσις ὥρας επιλησμονῇ ποιει τρυφῃς και εν συντελειᾳ αν-
θρωπου αποκαλυψῃς εργων αυτου προ τελευτῆς μη μακαριζε μηδενᾳ
και εν τεκνοις αυτου γνωσθησεται ανηρ μη παντα ανθρωπον εισαγε
εις τον οικον σου πολλὰ γαρ τα ενεδρα του δολιου περδιζ θηρευτῆς
εν καρταλλῳ ὁυτως καρδια ὑπερφηανου και ὡς ὁ κατασκοπος επιβλε-
πει πτωσιν τα γαρ αγαθα εις κακα μεταστρεφῳν ενεδρευει και εν τοις
ἄιρετοις επιθησει μωμον απο σπινθηρος πυρος πληθυνεται ανθρακια
και ανθρωπος ἁμαρτωλος εις ἅμα ενεδρευει προσεχε απο κακουργου
πονηρα γαρ τεκταινει μηποτε μωμον εις τον αιωνα δω σοι ενοικισσον
αλλοτριον και διαστρεψει σε εν ταραχαις και απαλλοτριωσει σε των
ιδιων σου εαν ευ ποιῃς γνωθι τιτι ποιεις και εσται χαρις τοις αγαθοις
σου ευ ποιησον ευσεβει και ἑυρησεις ανταποδομα και ει μη παρ αυτου
αλλα παρα του ὑψιστου ουκ εσται αγαθα τῷ ενδελεχιζοντι εις κακα
και τῷ ελεημοσυνῇ μη χαριζομενῳ δος τῷ ευσεβει και μη αντιλα-
βῃ του ἁμαρτωλου ευ ποιησον ταπεινῳ και μη δως ασεβει εμποδισον
τους αρτους αυτου και μη δως αὐτῷ ἵνα μη εν αυτοις σε δυναστευση
διπλασια γαρ κακα ἑυρησεις εν πασιν αγαθοις ὅς αν ποιῇς αὐτῷ
ὅτι και ὁ ὑψιστος εμισησεν ἁμαρτωλους και τοις ασεβεσιν αποδῶσει
εχδικησιν δος τῷ αγαθῷ και μη αντιλαβῃ του ἁμαρτωλου ουκ εκδικη-
θησεται εν αγαθοις ὁ φιλος και ου κρυβησεται εν κακοις ὁ εχθρος εν
αγαθοις ανδρος ὁι εχθροι αυτου εν λυπη και εν τοις κακοις αυτου και
ὁ φιλος διαχωρισθησεται μη πιστευσῃς τῷ εχθρῷ σου εις τον αιωνα
ὡς γαρ ὁ χαλκος ιουται ὁυτως ἡ πονηρια αυτου και εαν ταπεινωθῇ
και πορευθῇ συγκεχυως επιστησον την ψυχην σου και φυλαξαι απ
αυτου και εση αὐτῷ ὡς εχμεμαχῶς εσοπτρον και γνωσῇ ὅτι ουκ εις
τελος κατιωσεν μη στησης αυτον παρα σεαυτῷ μη ανατρεψας σε στη
επι τον τοπον σου μη καθισῃς αυτον εκ δεξιων σου μηποτε ζητησῇ

την καθέδραν σου και επ εσχάτων επιγνώση τους λογους μου και επι των ῥημάτων μου κατανυγήση τις ἐλεήσει επαοιδον οφιοδηκτον και παντας τους προσαγοντας θηριοις ὁυτως τον προσπορευομενον ανδρι ἁμαρτωλω και συμφυρομενον εν ταις ἁμαρτιας αυτου ὡραν μετα σου διαμενει και εαν εκκλινης ου μη καρτερηση και εν τοις χεϊλεσιν αυτου γλυκανει ὁ εχθρος και εν τη καρδια αυτου βουλευσεται ανατρεψαι σε εις βοθρον εν οφθαλμοις αυτου δακρυσει ὁ εχθρος και εαν ἑυρη καιρον ουκ εμπλησθήσεται αφ ἁματος κακα εαν ὑπαντηση σοι ἑυρησεις αυτον προτερον εκει σου και ὡς βοηθων ὑποσχασει πτερναν σου την κεφαλην αυτου κινησει και επικροτησει ταις χερσιν αυτου και πολλὰ διαψιθυρισει και αλλοιωσει το προσωπον αυτου ὁ ἄπτομενος πισσης μολυνθήσεται και ὁ κοινωνων ὑπερηφανω ὁμοιωθήσεται αυτω βαρος ὑπερ σε μη αρης και ισχυροτερω σου και πλουσιωτερω μη κοινωνει τι κοινωνησει χυτρα προς λεβητα ἄυτη προσκρουσει και ἄυτη συντριβήσεται πλουσιος ἠδικησεν και αυτος προσε νεβριμῆσατο πτωχος ἠδικηται και αυτος προσδεθήσεται εαν χρησιμευσης εργатаι εν σοι και εαν ὑστερησης καταλειψει σε εαν εχξης συμβιωσεται σοι και αποκενώσει σε και αυτος ου πονεσει χρεϊαν εσχηκεν σου και αποπλανησει σε και προσγελασεται σοι και δώσει σοι ἐλπιδα λαλήσει σοι καλα και ερει τις ἡ χρεϊα σου και αισχυνει σε εν τοις βρωμασιν αυτου ἕως ὅυ αποκενωση σε δις η τρις και επ εσχάτων καταμωκῆσεται σου μετα ταυτα οφεται σε και καταλειψει σε και την κεφαλην αυτου κινησει επι σοι προσεχε μη αποπλανηθης και μη ταπεινωθης εν αφροσυνῃ σου προσκαλεσαμενου σε δυναστου ὑποχωρων γινου και τοσω μᾶλλον σε προσκαλεσεται μη ἐμπίπτε μη απωσθης και μη μακραν αφιστω ἵνα μη ἐπιλησθης μη ἐπεχε ἰσηγορεῖσθαι μετ αυτου και μη πιστευε τοις πλειοσιν λογοις αυτου εκ πολλης γαρ λαλιας πειρασει σε και ὡς προσγελων ἐξετασει σε ἀνελεθμων ὁ μη συντηρων λογους και ου μη φεισῆται περι κακωσεως και δεσμων συντηρησον και προσεχε σφοδρως ὅτι μετα της πτωσεως σου περιπατεῖς παν ζων αγαπα το ὅμοιον αυτω και πας ανθρωπος τον πλησιον αυτου πασα σαρκῆ κατα γενος συναγεται και τω ὁμοιω αυτου προσκολληθήσεται ανηρ τι κοινωνησει λυκος ἀμνω ὁυτως ἁμαρτωλος προς ευσεβῆ τις ειρηνῇ ἁϊνῃ προς κυνα και τις ειρηνῇ πλουσιω προς πενητα κυνηγια λεοντων οναγροι εν ερημω ὁυτως νομαὶ πλουσιων πτωχοι βδελυγμα ὑπερηφανω ταπεινοτης ὁυτως βδελυγμα πλουσιω πτωχος πλουσιος σαλευομενος στηριζεται ὑπο φιλων ταπεινος δε πεσων προσαπῶνθεται ὑπο φιλων πλουσιου σφαλεντος πολλοι ἀντιλημπτορες ἐλαλήσεν ἀπορρητα και ἐδικαιώσαν αυτον ταπεινος ἐσφαλεν και προσεπετιμῆσαν αυτω ἐφθεγγατο συνεσιν και ουκ ἐδοθη αυτω τοπος πλουσιος ἐλαλήσεν και παντες ἐσιγήσαν και τον λογον αυτου ἀνυψώσαν ἕως των νεφελων πτωχος ἐλαλήσεν και εἶπαν τις ὁυτος καν προσκοψῇ προσανατρεψουσιν αυτον αγαθος ὁ πλουτος ὡ μη ἐστιν ἁμαρτια και πονηρα ἡ πτωχεια εν στοματι ἀσεβους καρδια ανθρωπου αλλοιοι το προσωπον αυτου εαν τε εις αγαθα εαν τε εις κακα ἱχνος καρδιας εν αγαθοις προσωπον ἱλαρον και ἑυρεσις παραβολων διαλογισμοι μετα κοπων μακαριος ανηρ ὅς ουκ ὠλισθήσεν εν τω στοματι αυτου και ου κατενυγῇ εν λυπῇ ἁμαρτιων μακαριος ὅυ ου κατεγνώ ἡ ψυχη αυτου και ὅς ουκ ἐπεσεν ἀπο της ἐλπίδος αυτου ανδρι μικρολογω ου καλός ὁ πλουτος και ανθρωπω βασκανω ἵνα τι χρηματα ὁ συναγων ἀπο της

φυχης αυτου συναγει αλλοις και εν τοις αγαθοις αυτου τρυφησουσιν
ετεροι ο πονηρος εαυτω τινι αγαθος εσται και ου μη ευφρανθησεται
εν τοις χρημασιν αυτου του βασκαινωντος εαυτον ουκ εστιν πονηρο-
τερος και τουτο ανταποδομα της κακιας αυτου καν ευ ποιη εν ληθη
ποιει και επ εσχατων εκφαινει την κακιαν αυτου πονηρος ο βασκαινων
οφθαλμω αποστρεφων προσωπον και υπερωρων ψυχας πλεονεκτου ο-
φθαλμος ουκ εμπιπταται μεριδι και αδικια πονηρα αναζητρειν ψυχην
οφθαλμος πονηρος φθονερος επ αρτω και ελλιπης επι της τραπεζης
αυτου τεκνον καθως εαν εχης ευ ποιει σεαυτον και προσφορας κυριω
αξιως προσαγε μνησθητι οτι θανατος ου χρονιει και διαθηκη αδου
ουχ υπεδειχθη σοι πριν σε τελευτησαι ευ ποιει φιλω και κατα την ι-
σχυν σου εκτεινον και δος αυτω μη αφυστερησης απο αγαθης ημερας
και μερις επιθυμιας αγαθης μη σε παρελθιτω ουχι ετερω καταλειψεις
τους πονους σου και τους κοπους σου εις διαιρεσιν κληρου δος και
λαβε και απατησον την ψυχην σου οτι ουκ εστιν εν αδου ζητησαι
τρυφην πασα σαρξ ως ιματιον παλαιουται η γαρ διαθηκη απ αιωνος
θανατω αποθανη ως φυλλον θαλλον επι δενδρου δασεος τα μεν κατα-
βαλλει αλλα δε φει οτωτας γενεα σαρκος και αιματος η μεν τελευτα
ετερα δε γεννεται παν εργον σηπομενον εκλειπει και ο εργαζομενος
αυτο μετ αυτου απελευσεται μακαριος ανηρ ος εν σοφια μελετησει
και ος εν συνεσει αυτου διαλεχθησεται ο διανοουμενος τας οδους
αυτης εν καρδια αυτου και εν τοις αποκρυφοις αυτης εννοηθησεται
εξελθε οπισω αυτης ως ιχνευτης και εν ταις οδοις αυτης ενεδρευε ο
παρακυπτων δια των θυριδων αυτης και επι των θυρωματων αυτης
αχροασεται ο καταλυων συνεγγυς του οικου αυτης και ηξει πασ-
σαλον εν τοις τοιχοις αυτης στησει την σκηνην αυτου κατα χειρας
αυτης και καταλυσει εν καταλυματι αγαθων θησει τα τεκνα αυτου εν
τη σκεπη αυτης και υπο τους κλαδους αυτης αυλισθησεται σκεπα-
σθησεται υπ αυτης απο καυματος και εν τη δοξη αυτης καταλυσει ο
φοβουμενος κυριον ποιησει αυτο και ο εγκρατης του νομου καταλημ-
φεται αυτην και υπαντησεται αυτω ως μητηρ και ως γυνη παρθενιας
προσδεζεται αυτον ψωμει αυτον αρτον συνεσεως και υδωρ σοφιας
ποτισει αυτον στηριχθησεται επ αυτην και ου μη κλιθη και επ αυτης
εφεξει και ου μη καταισχυνηθη και υψωση αυτον παρα τους πλησιον
αυτου και εν μεσω εκκλησιας ανοιξει το στομα αυτου ευφροσυνην
και στεφανον αγαλλιαματος ευρησει και ονομα αιωνος κατακληρο-
νομησει ου μη καταλημψονται αυτην ανθρωποι ασυνετοι και ανδρες
αμαρτωλοι ου μη ιδωσιν αυτην μακραν εστιν υπερηφανιας και ανδρες
ψευσαι ου μη μνησθησονται αυτης ουχ ωραιος αινος εν στοματι
αμαρτωλου οτι ου παρα κυριου απεσταλη εν γαρ σοφια ρηθησεται
αινος και ο κυριος ευδοωσει αυτον μη ειπης οτι δια κυριον απεστην
α γαρ εμισησεν ου ποιησει μη ειπης οτι αυτος με επλανησεν ου γαρ
χρειαν εχει ανδρος αμαρτωλου παν βδελυγμα εμισησεν ο κυριος και
ουκ εστιν αγαπητον τοις φοβουμενοις αυτον αυτος εξ αρχης εποιη-
σεν ανθρωπον και αφηκεν αυτον εν χειρι διαβουλιου αυτου εαν θελης
συντηρησεις εντολας και πιστιν ποιησαι ευδοκιας παρεθηκεν σοι πυρ
και υδωρ ου εαν θελης εκτενεις την χειρα σου εναντι ανθρωπων η
ζωη και ο θανατος και ο εαν ευδοκηση δοθησεται αυτω οτι πολλη η
σοφια του κυριου ισχυρος εν δυναστεια και βλεπων τα παντα και οι
οφθαλμοι αυτου επι τους φοβουμενους αυτον και αυτος επιγνωσεται

παν εργον ανθρωπου ουκ ενετειλατο ουδενι ασεβειν και ουκ εδωκεν ανεσιν ουδενι αμαρτανειν μη επιθυμει τεκνων πληθος αχρηστων μηδε ευφραινου επι υιοις ασεβεσιν εαν πληθυνωσιν μη ευφραινου επ αυτοις ει μη εστιν φοβος κυριου μετ αυτων μη εμπιστευσης τη ζωη αυτων και μη επεχε επι το πληθος αυτων κρεισων γαρ εις η χιλιοι και αποθανειν ατεκνον η εχειν τεκνα ασεβη απο γαρ ενος συνετου συνοικισθησεται πολις φυλη δε ανομων ερημωθησεται πολλα τοιαυτα εορακεν ο οφθαλμος μου και ισχυροτερα τουτων ακηκοεν το ους μου εν συναγωγη αμαρτωλων εκκαυθησεται πυρ και εν εθνει απειθει εξεκαυθη οργη ουκ εξιλασατο περι των αρχαιων γιγαντων οι απεστησαν τη ισχυι αυτων ουκ εφεισατο περι της παροιικιας λωτ ους εβδελυξατο δια την υπερηφανιαν αυτων ουκ ηλησεν εθνος απωλειας τους εξημενους εν αμαρτιας αυτων και ουτως εξεακοσιας χιλιαδας πεζων τους επισυναχθεντας εν σκληροκαρδια αυτων καν η εις σκληροτραχηλος θαυμαστος τουτου ει αθωωθησεται ελεος γαρ και οργη παρ αυτω δυναστης εξιλασμων και εκχεων οργην κατα το πολυ ελεος αυτου ουτως και πολυς ο ελεγχος αυτου ανδρα κατα τα εργα αυτου κρινει ουκ εκφευζεται εν αρπαγματι αμαρτωλος και ου μη καθυστερησει υπομονη ευσεβους παση ελεημοσυνη ποιησει τοπον εκαστος κατα τα εργα αυτου ευρησει μη ειπης οτι απο κυριου κρυβησομαι και εξ υψους τις μου μνησθησεται εν λαω πλειوني ου μη γνωστω τις γαρ η ψυχη μου εν αμετρητω κτισει ιδου ο ουρανός και ο ουρανός του ουρανού αβυσσός και γη εν τη επισκοπη αυτου σαλευθησονται αμα τα ορη και τα θεμελια της γης εν τω επιβλεψαι εις αυτα τρομω συσσειονται και επ αυτοις ου διανοηθησεται καρδια και τας οδους αυτου τις ενθυμηθησεται και καταγιγς ην ουκ οφεται ανθρωπος τα δε πλειονα των εργων αυτου εν αποκρυφοις εργα δικαιοσυνης τις αναγγελει η τις υπομενει μακραν γαρ η διαθηκη ελαττουμενος καρδια διανοεεται ταυτα και ανηρ αφρων και πλανωμενος διανοεεται μωρα ακουσον μου τεκνον και μαθη επιστημην και επι των λογων μου προσεχε τη καρδια σου εκφανω εν σταθμω παιδειαν και εν ακριβεια απαγγελω επιστημην εν χρισει κυριου τα εργα αυτου απ αρχης και απο ποιησεως αυτων διεστειλεν μεριδας αυτων εκοσμησεν εις αιωνα τα εργα αυτου και τας αρχας αυτων εις γενεας αυτων ουτε επεινασαν ουτε εκοπιασαν και ουκ εξελιπον απο των εργων αυτων εκαστος τον πλησιον αυτου ουκ εξεθλιψεν και εως αιωνος ουκ απειθησουσιν του ρηματος αυτου και μετα ταυτα κυριος εις την γην επεβλεψεν και ενεπλησεν αυτην των αγαθων αυτου ψυχη παντος ζωου εκαλυψεν το προσωπον αυτης και εις αυτην η αποστροφη αυτων κυριος εκτισεν εκ γης ανθρωπον και παλιν απεστρεψεν αυτον εις αυτην ημερας αριθμου και καιρον εδωκεν αυτοις και εδωκεν αυτοις εξουσιαν των επ αυτης καθ' εαυτον ενεδυσεν αυτοις ισχυν και κατ εικονα αυτου εποιησεν αυτοις εθηκεν τον φοβον αυτου επι πασης σαρκος και κατακυριευειν θηριων και πετεινων διαβουλιον και γλωσσαν και οφθαλμους ωτα και καρδιαν εδωκεν διανοεσθαι αυτοις επιστημην συνεσεως ενεπλησεν αυτοις και αγαθα και κακα υπεδειξεν αυτοις εθηκεν τον οφθαλμον αυτου επι τας καρδιας αυτων δειξαι αυτοις το μεγαλειον των εργων αυτου και ονομα αγιασμου αινεσουσιν ινα διηγωνται τα μεγαλεια των εργων αυτου προσεθηκεν αυτοις επιστημην και νομον ζωης εκληροδοτησεν αυτοις διαθηκην αιωνος εστησεν μετ αυτων και τα χρηματα αυτου υπεδειξεν

αυτοῖς μεγαλῖον δοξῆς εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν καὶ δοξᾶν φωνῆς αὐτοῦ ἤκουσεν τὸ οὖς αὐτῶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς προσεχετε ἀπὸ παντός ἀδίκου καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς ἕκαστῳ περὶ τοῦ πλησίον αἱ ὁδοὶ αὐτῶν ἐναντίον αὐτοῦ δια παντός οὐ κρυβήσονται ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἕκαστῳ εὐθὺν κατέστησεν ἡγούμενον καὶ μερὶς κυρίου ἰσραὴλ ἐστὶν ἅπαντα τὰ ἔργα αὐτῶν ὥς ὁ ἥλιος ἐναντίον αὐτοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐνδεδεχεῖς ἐπὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν οὐκ ἐκρυβήσαν αἱ ἀδικίαι αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ καὶ πασαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν ἐναντὶ κυρίου ἐλεημοσύνη ἀνδρός ὥς σφραγίς μετ' αὐτοῦ καὶ χάριν ἀνθρώπου ὥς κορὴν συντηρήσει μετὰ ταῦτα ἐξανάστησεται καὶ ἀνταποδώσει αὐτοῖς καὶ τὸ ἀνταποδομα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν ἀποδώσει πλην μετάνοουσιν ἐδῶκεν ἐπανόδον καὶ παρεκάλεσεν ἐκλείποντας ὑπόμνην ἐπιστρέψε ἐπὶ κύριον καὶ ἀπολείπε ἁμαρτίας δεηθῆτι κατὰ πρόσωπον καὶ σμικρύνον προσκομμά ἐπαναγε ἐπὶ ὕψιστον καὶ ἀποστρέψε ἀπὸ ἀδικίας καὶ σφοδρὰ μίσησον βδελύγμα ὕψιστῳ τὶς αἰνεσεῖ ἐν ἁδού ἀντὶ ζῶντων καὶ διδόντων ἀνθολογήσιν ἀπὸ νεκρῶν ὥς μὴδε ὄντος ἀπολλύται ἐξομολογήσις ζῶν καὶ ὕγιης αἰνεσεῖ τὸν κύριον ὥς μεγάλη ἡ ἐλεημοσύνη τοῦ κυρίου καὶ ἐξίλασμος τοῖς ἐπιστρέφουσιν ἐπ' αὐτὸν οὐ γὰρ δύναται πάντα εἶναι ἐν ἀνθρώποις ὅτι οὐκ ἀθάνατος υἱὸς ἀνθρώπου τί φωτεινότερον ἡλίου καὶ τοῦτο ἐκλείπει καὶ πονηρὸν ἐνθυμηθῆσεται σαρξ καὶ αἷμα δύναμιν ὕψους οὐρανοῦ αὐτὸς ἐπισκεπτεται καὶ ἀνθρώποι πάντες γῆ καὶ σποδὸς ὁ ζῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἐκτίσεν τὰ πάντα κοινῇ κύριος μόνος δικαιωθῆσεται οὐθενὶ ἐξέποιησεν ἐξαγγεῖλαι τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ τὶς ἐξίχνευσε τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ κράτος μεγαλῶσυνης αὐτοῦ τὶς ἐξαριθμηθῆσεται καὶ τὶς προσθήσει ἐκδιηγήσασθαι τὰ ἔλεα αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν ἐλαττώσαι οὐδε προσθεῖναι καὶ οὐκ ἐστὶν ἐξίχνιασαι τὰ θαύμασια τοῦ κυρίου ὅταν συντελεσθῇ ἀνθρώπος τότε ἀρχεται καὶ ὅταν παυσθῇ τότε ἀπορηθῆσεται τί ἀνθρώπος καὶ τί ἡ χρῆσις αὐτοῦ τί τὸ ἀγαθὸν αὐτοῦ καὶ τί τὸ κακὸν αὐτοῦ ἀριθμὸς ἡμερῶν ἀνθρώπου πολλὰ ἐτὴ ἕκατον ὥς σταγῶν ὕδατος ἀπὸ θαλάσσης καὶ ψῆφος ἀμμοῦ οὕτως ὀλίγα ἐτὴ ἐν ἡμέρᾳ αἰῶνος διὰ τοῦτο ἐμακροθύμησεν κύριος ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐξεχέεν ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἶδεν καὶ ἐπεγνώστην κατὰστροφήν αὐτῶν ὅτι πονηρὰ διὰ τοῦτο ἐπλήθυνεν τὸν ἐξίλασμον αὐτοῦ ἔλεος ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ ἔλεος δὲ κυρίου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἐλεγχῶν καὶ παιδεύων καὶ διδασκῶν καὶ ἐπιστρέφων ὥς ποιμὴν τὸ ποιμνίον αὐτοῦ τοὺς ἐκδεχομένους παιδεῖαν ἔλεα καὶ τοὺς κατασπεύδοντας ἐπὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ τέκνον ἐν ἀγαθοῖς μὴ δῶς μῶμον καὶ ἐν πάσῃ δώσει λυπὴν λόγων οὐχὶ καυσῶνα ἀναπαύσει δρόσος οὕτως κρείσσων λόγος ἡ δόσις οὐκ ἰδοὺ λόγος ὑπὲρ δομα ἀγαθὸν καὶ ἀμφοτέρω παρὰ ἀνδρὶ κεχαριτωμένῳ μῶρος ἀχαριστῶς οὐκ οἶδεν καὶ δόσις βασκανοῦ ἐκτῆκε ὀφθαλμοὺς πρὶν ἢ λαλῆσαι μανθάνει καὶ πρὸ ἀρρώστιας θεραπευοῦ πρὸ κρίσεως ἐξετάζει σεαυτὸν καὶ ἐν ὥρᾳ ἐπισκοπῆς ἐύρησις ἐξίλασμον πρὶν ἀρρώσθησθαι σε ταπεινωθῆτι καὶ ἐν καιρῷ ἁμαρτημάτων δεῖξον ἐπιστροφήν μὴ ἐμποδισθῆς τοῦ ἀποδοῦναι εὐχὴν εὐκαιρῶς καὶ μὴ μείνης ἕως θανάτου δικαιωθῆναι πρὶν εὐξασθαι ἑτοίμασον σεαυτὸν καὶ μὴ γίνου ὥς ἀνθρώπος πειραζὼν τὸν κύριον μνησθῆτι θυμοῦ ἐν ἡμέραις τελευτῆς καὶ καιρὸν ἐκδικήσεως ἐν ἀποστροφῇ προσώπου μνησθῆτι καιρὸν λιμοῦ ἐν καιρῷ πλησμονῆς πτωχείαν καὶ ἐνδείαν ἐν ἡμέραις πλούτου ἀπὸ πρωτῆς ἕως ἑσπέρας μεταβάλλει καιρὸς καὶ πάντα ἐστὶν ταχι-

να εναντι κυριου ανθρωπος σοφος εν παντι ευλαβηθησεται και εν
ημεραις αμαρτιων προσεξει απο πλημμελειας πας συνετος εγνω σο-
φιαν και τω ευροντι αυτην δωσει εξομολογησιν συνετοι εν λογοις
και αυτοι εσοφισαντο και ανωμβρησαν παροιμιας ακριβεις οπισω των
επιθυμιων σου μη πορευου και απο των ορεξεων σου κωλυου εαν
χορηγησης τη ψυχη σου ευδοκίαν επιθυμιας ποιησει σε επιχαρμα των
εχθρων σου μη ευφραινου επι πολλη τρυφη μη προσδεθης συμβολη
αυτης μη γινου πτωχος συμβολοκοπων εκ δανεισμου και ουδεν σοι
εστιν εν μαρσιππιω εργατης μεθυσος ου πλουτισθησεται ο εξουθε-
νων τα ολιγα κατα μικρον πεσειται οινος και γυναικες αποστησουσιν
συνετους και ο κολλωμενος πορναις τολμηροτερος εσται σπηη και
σκοληκες κληρονομησουσιν αυτον και ψυχη τολμηρα εξαρθησεται ο
ταχυ εμπιστευων κουφος καρδια και ο αμαρτανων εις ψυχην αυτου
πλημμελησει ο ευφραينوμενος καρδια καταγνωσθησεται και ο μισων
λαλιαν ελαττονουται κακια μηδεποτε δευτερωσης λογον και ουθεν
σοι ου μη ελαττονωθη εν φιλω και εχθρω μη διηγου και ει μη εστιν
σοι αμαρτια μη αποκαλυπτε ακηκοεν γαρ σου και εφυλαξατο σε και
εν καιρω μισησει σε ακηκοας λογον συναποθανετω σοι θαρσει ου
μη σε ρηξει απο προσωπου λογου ωδινήσει μωρος ως απο προσωπου
βρεφους ή τικτουσα βελος πεπηγος εν μηρω σαρκος ουτως λογος εν
κοιλια μωρου ελεγχον φιλον μηποτε ουκ εποιησεν και ει τι εποιησεν
μηποτε προσθη ελεγχον τον πλησιον μηποτε ουκ ειπεν και ει ειρηκεν
ίνα μη δευτερωση ελεγχον φιλον πολλακις γαρ γινεται διαβολη και
μη παντι λογω πιστευε εστιν ολισθανων και ουκ απο ψυχης και τις
ουχ ήμαρτεν εν τη γλωσση αυτου ελεγχον τον πλησιον σου πριν η
απειλησαι και δος τοπον νομω ύπιστου πασα σοφια φοβος κυριου και
εν παση σοφια ποιησις νομου και ουκ εστιν σοφια πονηριας επιστη-
μη και ουκ εστιν όπου βουλη αμαρτωλων φρονησις εστιν πανουργια
και αυτη βδελυγμα και εστιν αφρων ελαττουμενος σοφια κρειττων
ήττωμενος εν συνεσει εμφοβος η περισσευων εν φρονησει και πα-
ραβαινων νομον εστιν πανουργια ακριβης και αυτη αδικος και εστιν
διαστρεφων χαριν του εκφαναι κριμα εστιν πονηρευομενος συγκεκυ-
φως μελANIA και τα εντος αυτου πληρη δολου συγκρυφων προσωπον
και εθελοκωφων όπου ουκ επεγνωσθη προφησει σε και εαν ύπο
ελαττωματος ισχυος κωλυθη αμαρτειν εαν εύρη καιρον κακοποιησει
απο όρασεως επιγνωσθησεται ανηρ και απο απαντησεως προσωπου
επιγνωσθησεται νοημων στολισμος ανδρος και γελωσ οδοντων και
βηματα ανθρωπου αναγγελει τα περι αυτου εστιν ελεγχος ός ουκ ε-
στιν ώραιος και εστιν σιωπων και αυτος φρονιμος ως καλον ελεγχαι
η θυμουσθαι και ο ανθομολογουμενος απο ελαττωσεως κωλυθησε-
ται επιθυμια ευνουχου αποπαρθενωσαι νεανιδα ουτως ο ποιων εν βια
κριματα εστιν σιωπων ευρισκομενος σοφος και εστιν μισητος απο
πολλης λαλιας εστιν σιωπων ου γαρ εχει αποκρισιν και εστιν σιωπων
ειδωσ καιρον ανθρωπος σοφος σιγησει έως καιρου ο δε λαπιστης και
αφρων ύπερβησεται καιρον ο πλεοναζων λογω βδελυχθησεται και ο
ενεξουσιαζομενος μισηθησεται εστιν ευοδια εν κακοις ανδρι και ε-
στιν εύρεμα εις ελαττωσιν εστιν δοσις ή ου λυσιτελησει σοι και εστιν
δοσις ής το ανταποδομα διπλουν εστιν ελαττωσις ενεκεν δοξης και
εστιν ός απο ταπεινωσεως ηρεν κεφαλην εστιν αγοραζων πολλα ο-
λιγου και αποτιννυων αυτα έπταπλασιον ο σοφος εν λογοις έαυτον

προσφιλή ποιήσει χαριτες δε μωρων εκχυθησονται δοσις αφρονος ου λυσitelησει σοι οι γαρ οφθαλμοι αυτου ανθ' ενος πολλοι ολιγα δωσει και πολλα ονειδισει και ανοιξει το στομα αυτου ως κηρυξ σημερον δανει και αυριον απαιτησει μισητος ανθρωπος ο τοιουτος μωρος ερει ουχ' υπαρχει μοι φιλος και ουκ εστιν χαρις τοις αγαθοις μου οι εσθοντες τον αρτον αυτου φαυλοι γλωσση ποσακισ και όσοι καταγελασσονται αυτου ολισθημα απο εδαφους μαλλον η απο γλωσσης ουτως πτωσις κακων κατα σπουδην ηξει ανθρωπος αχαρις μυθος ακαιρος εν στοματι απαιδευτων ενδελεχισθησεται απο στοματος μωρου αποδοκιμασθησεται παραβολη ου γαρ μη ειπη αυτην εν καιρω αυτης εστιν κωλυομενος αμαρτανειν απο ενδειας και εν τη αναπαυσει αυτου ου κατανυγησεται εστιν απολλυων την ψυχην αυτου δι' αισχυνην και απο αφρονος προσωπου απολει αυτην εστιν χαριν αισχυνης επαγγελομενος φιλω και εκτησατο αυτον εχθρον δωρεαν μωμος πονηρος εν ανθρωπω ψευδος εν στοματι απαιδευτων ενδελεχισθησεται αιρετον κλεπτης η ο ενδελεχιζων ψευδει αμφοτεροι δε απωλειαν κληρονομησουσιν ηθος ανθρωπων ψευδους ατιμια και η αισχυνη αυτου μετ αυτου ενδελεχως ο σοφος εν λογοις προαξει εαυτον και ανθρωπος φρονιμος αρεσει μεγισταςιν ο εργαζομενος γην ανυψωσει τιμωنيαν αυτου και ο αρεσκων μεγισταςιν εξιλασεται αδικιαν ξενια και δωρα αποτυφλοι οφθαλμους σοφων και ως φιμος εν στοματι αποτρεπει ελεγμους σοφια κεκρυμμενη και θησαυρος αφανης τις ωφελεια εν αμφοτεροις κρειστων ανθρωπος αποκρυπτων την μωριαν αυτου η ανθρωπος αποκρυπτων την σοφian αυτου τεκνον ημαρτες μη προσθης μηκετι και περι των προτερων σου δεηθητι ως απο προσωπου οφεως φευγε απο αμαρτιας εαν γαρ προσελθης δηζεται σε οδοντες λεοντος οι οδοντες αυτης αναιρουντες ψυχας ανθρωπων ως ρομφαια διστομος πασα ανομια τη πληγη αυτης ουκ εστιν ιασις καταπληγμος και υβρις ερημωσουσιν πλουτον ουτως οικος υπερηφανου ερημωθησεται δεησις πτωχου εκ στοματος έως ωτιων αυτου και το κριμα αυτου κατα σπουδην ερχεται μισων ελεγμον εν ιχνει αμαρτωλου και ο φοβουμενος κυριον επιστρεφει εν καρδια γνωστος μακροθεν ο δυνατος εν γλωσση ο δε νοημων οιδεν εν τω ολισθανειν αυτον ο οικοδομων την οικian αυτου εν χρημασιν αλλοτριους ως συναγων αυτου τους λιθους εις χειμωνα στιππυον συνηγμενον συναγωγή ανομων και η συντελεια αυτων φλοξ πυρος οδος αμαρτωλων ωμαλισμενη εκ λιθων και επ' εσχατων αυτης βοθρος άδου ο φυλασσων νομον κατακρατει του εννοηματος αυτου και συντελεια του φοβου κυριου σοφια ου παιδευθησεται ός ουκ εστιν πανουργος εστιν δε πανουργια πληθυνουσα πικριαν γνωσις σοφου ως κατακλυσμος πληθυνθησεται και η βουλη αυτου ως πηγη ζωης εγκατα μωρου ως αγγειον συντετριμμενον και πασαν γνωσιν ου κρατησει λογον σοφον εαν ακουση επιστημων αινεσει αυτον και επ' αυτον προσθησει ηκουσεν ο σπαταλων και απηρεσεν αυτω και απεστρεψεν αυτον οπισω του νωτου αυτου εξηγησις μωρου ως εν όδω φορτιον επι δε χειλους συνετου έυρεθησεται χαρις στομα φρονιμου ζητηθησεται εν εκκλησια και τους λογους αυτου διανοηθησονται εν καρδια ως οικος ηφανισμενος ουτως μωρω σοφια και γνωσις ασυνετου αδιεξεταστοι λογοι πεδai εν ποσιν ανοητου παιδεια και ως χειροπεδai επι χειρος δεξιας μωρος εν γελωτι ανυψοι φωνην αυτου ανηρ δε πανουργος μολις ησυχη μειδιασει ως κοσμος χρυσους

φρονιμω παιδεia και ὥς χλιδῶν ἐπὶ βραχίονι δεξιῷ πους μωρου ταχυς εἰς οἰκίαν ἀνθρώπος δε πολυπείρος ἀσχυνθήσεται ἀπο προσώπου ἀφρων ἀπο θυρας παρακυπτει εἰς οἰκίαν ἀνὴρ δε πεπαιδευμένος ἐξω στήσεται ἀπαιδευσία ἀνθρώπου ἀχροασθῆαι παρὰ θυραν ὁ δε φρονιμος βαρυνθήσεται ἀτιμία χεῖλῃ ἀλλοτριῶν ἐν τούτοις διηγήσονται λόγοι δε φρονιμῶν ἐν ζυγῷ σταθῆσονται ἐν στοματι μῶρων ἡ καρδία αὐτῶν καρδία δε σοφῶν στόμα αὐτῶν ἐν τῷ καταρασθῆαι ἀσεβῆ τὸν σατανᾶν αὐτὸς καταράται τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν μολυνει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὁ ψιθυρίζων και ἐν παροικίῃ μισηθήσεται λιθὼ ἠρδαλωμένῳ συνεβλήθη ὀκνηρὸς και πᾶς ἐκσυριει ἐπὶ τῇ ἀτιμῇ αὐτοῦ βολβιτῶ κοπριῶν συνεβλήθη ὀκνηρὸς πᾶς ὁ ἀναιρουμένῳ αὐτὸν ἐκτινάξει χεῖρα ἀσχυνη πατὴρ ἐν γεννήσῃ ἀπαιδευτοῦ θυγάτηρ δε ἐπ' ἐλαττωσῇ γίνεται θυγάτηρ φρονιμῇ κληρονομήσῃ ἀνδρα αὐτῆς και ἡ κατασχυνοῦσα εἰς λυπὴν γεννήσαντος πατέρα και ἀνδρα καταισχυνει ἡ θύρασια και ὑπο ἀμφοτέρων ἀτιμασθήσεται μουσικᾶ ἐν πενήθει ἀκαίρος διηγήσις μαστιγῆς δε και παιδεia ἐν παντὶ καιρῷ σοφίας συγκολλῶν ὀστράκῳ ὁ διδάσκων μῶρον ἐξεγείρων καθευδόντα ἐκ βαθέος ὕπνου διηγούμενος νυστάζοντι ὁ διηγούμενος μῶρῳ και ἐπὶ συντελείᾳ ἐρεῖ τι ἐστὶν ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον ἐξελίπεν γὰρ ὥς και ἐπὶ μῶρῳ κλαῦσον ἐξελίπεν γὰρ συνέσιν ἡδῖον κλαῦσον ἐπὶ νεκρῷ ὅτι ἀνεπαύσατο τοῦ δε μωρου ὑπὲρ θάνατον ἡ ζωὴ πονηρὰ πενήθος νεκροῦ ἑπτὰ ἡμέραι μωρου δε και ἀσεβούς πασαὶ αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτοῦ μετὰ ἀφρονος μὴ πληθυνης λόγον και πρὸς ἀσυνετόν μὴ πορευοῦ φυλαξάει ἀπ' αὐτοῦ ἵνα μὴ κοπὸν ἐχῆς και οὐ μὴ μολυνθῆς ἐν τῷ ἐντιναγμῷ αὐτοῦ ἐκκλινὸν ἀπ' αὐτοῦ και ἔυρησεις ἀναπαύσιν και οὐ μὴ ἀκηδίασῃς ἐν τῇ ἀπονοίᾳ αὐτοῦ ὑπὲρ μολίβδον τι βαρυνθήσεται και τι αὐτῷ ὄνομα ἀλλ' ἡ μῶρος ἀμμόν και ἄλα και βῶλον σιδήρου εὐκοπὸν ὑπενέγκειν ἡ ἀνθρώπον ἀσυνετόν ἱμαντῶσις ξυλινὴ ἐνδεδεμένη εἰς οἰκοδομὴν ἐν συσσεισμῷ οὐ διαλυθήσεται ὁὕτως καρδία ἐστηριγμένη ἐπὶ διανοήματος βουλῆς ἐν καιρῷ οὐ δειλιάσῃ καρδία ἡδρασμένη ἐπὶ διανοίας συνεσεως ὥς κόσμος ψαμμῶτος τοίχῳ ξυστοῦ χαρακὲς ἐπὶ μετεωροῦ κείμενοι κατεναντὶ ἀνέμου οὐ μὴ ὑπομεινῶσιν ὁὕτως καρδία δειλὴ ἐπὶ διανοήματος μωροῦ κατεναντὶ παντός φοβοῦ οὐ μὴ ὑπομεινῇ ὁ νύσσων οφθαλμόν καταξέει δακρυὰ και νύσσων καρδίαν ἐκφαίνει ἀσθήσιν βαλλῶν λιθὸν ἐπὶ πέτεινᾳ ἀποσσοβει αὐτὰ και ὁ ὀνειδίζων φίλον διαλυσεὶ φίλιν ἐπὶ φίλον ἐὰν σπᾶσῃς ῥομφαίαν μὴ ἀφελπίσῃς ἐστὶν γὰρ ἐπανόδοις ἐπὶ φίλον ἐὰν ἀνοιγῇς στόμα μὴ εὐλαβήθῃς ἐστὶν γὰρ διαλλαγὴ πλὴν ὀνειδισμοῦ και ὑπερφηανίας και μυστηρίου ἀποκαλύψεως και πληγῆς δολίας ἐν τούτοις ἀποφεύξεται πᾶς φίλος πιστὴν κτῆσαι ἐν πτωχείᾳ μετὰ τοῦ πλησίον ἵνα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ὁμοῦ πλησθῇς ἐν καιρῷ θλίψεως διαμνε αὐτῷ ἵνα ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ συγκληρονομήσῃς πρὸ πυρός ἀτμὶς καμίνου και καπνὸς ὁὕτως πρὸ αἱμάτων λοιδορίαι φίλον σκεπᾶσαι οὐκ ἀσχυνθήσομαι και ἀπο προσώπου αὐτοῦ οὐ μὴ κρυβῶ και εἰ κακὰ μοι συμβῇσεται δι' αὐτόν πᾶς ὁ ἀκούων φυλάσσεται ἀπ' αὐτοῦ τίς δώσει ἐπὶ στόμα μου φυλακὴν και ἐπὶ τῶν χεῖλεων μου σφραγίδα πανουργὸν ἵνα μὴ πέσω ἀπ' αὐτῆς και ἡ γλῶσσα μου ἀπολέσῃ με κυρίε πατέρ και δεσποτᾶ ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλιπῇς με ἐν βουλῇ αὐτῶν μὴ ἀφῆς με πέσειν ἐν αὐτοῖς τίς ἐπιστήσῃ ἐπὶ τοῦ διανοήματος μου μαστιγᾶς και ἐπὶ τῆς καρδίας μου παιδεia σοφίας ἵνα ἐπὶ τοῖς ἀγνοήμασιν μου μὴ φείσωνται και οὐ μὴ παρῇ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν

ὅπως μὴ πληθυνθῶσιν αἱ ἀγνοίαι μου καὶ αἱ ἁμαρτίαι μου πλεονάσω-
σιν καὶ πεσοῦμαι ἐναντὶ τῶν ὑπεναντιῶν καὶ ἐπιχαιρεῖται μοι ὁ ἐχθρὸς
μου κυριε πατερ καὶ θεε ζωῆς μου μετεωρισμὸν ὀφθαλμῶν μὴ δῶς
μοι καὶ ἐπιθυμίαν ἀποστρέψον ἀπ' ἐμοῦ κοιλίας ὀρεγίς καὶ συνουσια-
σμός μὴ καταλαβέτωσαν με καὶ ψυχὴ ἀναιδεῖ μὴ παραδῶς με παιδεῖαν
στοματός ἀκούσατε τεκνὰ καὶ ὁ φυλάσσων οὐ μὴ ἄλλω ἐν τοῖς χεῖλε-
σιν αὐτοῦ καταληφθῇσεται ἁμαρτωλὸς καὶ λοιδόρος καὶ ὑπερήφανος
σκανδαλισθῇσονται ἐν αὐτοῖς ὄρκῳ μὴ ἐθίσης τὸ στόμα σου καὶ ὀ-
νομασία τοῦ ἁγίου μὴ συνεθίσθης ὥσπερ γὰρ οἰκετὴς ἐξεταζόμενος
ἐνδελεχῶς ἀπο μῶλωπος οὐκ ἐλαττωθῇσεται ὁὕτως καὶ ὁ ὀμνῶν καὶ
ονομαζῶν διὰ παντός ἀπο ἁμαρτίας οὐ μὴ καθαρισθῇ ἀνὴρ πολυορ-
κὸς πλησθῇσεται ἀνομίας καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἀπο τοῦ οἴκου αὐτοῦ
μαστιγὴ εἰάν πλημμελήσῃ ἁμαρτία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ ὑπερίδῃ ἡμάρτεν
δίσσῳς καὶ εἰ διὰ κενῆς ὡμοσεν οὐ δικαιοῦθῇσεται πλησθῇσεται γὰρ
ἐπαγωγῶν ὁ οἶκος αὐτοῦ ἐστὶν λεγίς ἀντιπαραβεβλημένη θανάτῳ μὴ
εὐρεθῇτω ἐν κληρονομίᾳ ἰακωβ ἀπο γὰρ εὐσεβῶν ταῦτα πάντα ἀπο-
στήσεται καὶ ἐν ἁμαρτίαις οὐκ ἐγκυλισθῇσονται ἀπαιδεύσαν ἀσურὴ
μὴ συνεθίσθης τὸ στόμα σου ἐστὶν γὰρ ἐν αὐτῇ λόγος ἁμαρτίας μνη-
σθητὶ πατρός καὶ μητρός σου ἀνα μέσον γὰρ μεγίστανων συνδρεῦεις
μηποτε ἐπιλαθῇ ἐνώπιον αὐτῶν καὶ τῷ ἐθίσμῳ σου μωρανθῇς καὶ θε-
λήσεις εἰ μὴ ἐγεννηθῇς καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ τοκετοῦ σου καταρασθῇ
ἀνθρώπος συνεθίζόμενος λόγοις ὀνειδισμοῦ ἐν πασαις ταῖς ἡμέραις
αὐτοῦ οὐ μὴ παιδευθῇ δύο εἶδη πληθυνούσιν ἁμαρτίας καὶ τὸ τρίτον
ἐπαῖξει ὀργὴν ψυχὴ θερμὴ ὥς πυρ καίομενον οὐ μὴ σβεσθῇ ἕως ἀν
καταποθῇ ἀνθρώπος πόρνος ἐν σωματὶ σὰρκος αὐτοῦ οὐ μὴ παυσηταὶ
ἕως ἀν ἐκκαύσῃ πυρ ἀνθρώπῳ πόρνῳ πᾶς ἄρτος ἡδὺς οὐ μὴ κοπάσῃ
ἕως ἀν τελευτήσῃ ἀνθρώπος παραβαίνων ἀπο τῆς κλίνης αὐτοῦ λε-
γῶν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ τίς με ὄρα σκότος κυκλῶ μου καὶ οἱ τοῖχοι με
καλυπτουσιν καὶ οὐθεὶς με ὄρα τί εὐλαβούμαι τῶν ἁμαρτιῶν μου οὐ
μὴ μνησθῇσεται ὁ ὕψιστος καὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπων ὁ φόβος αὐτοῦ
καὶ οὐκ ἐγὼ ὅτι ὀφθαλμοὶ κυρίου μυριοπλάσιος ἡλίου φωτεινότεροι
ἐπιβλέποντες πᾶσας ὁδοὺς ἀνθρώπων καὶ κατανοοῦντες εἰς ἀποκρυ-
φὰ μέρη πρὶν ἢ κτισθῇναι τὰ πάντα ἐγνωσταὶ αὐτῷ ὁὕτως καὶ μετὰ τὸ
συντελεσθῆναι ὁὗτος ἐν πλατείαις πόλεως ἐκδικηθῇσεται καὶ ὁ οὐκ
ὑπενόησεν πιασθῇσεται ὁὕτως καὶ γυνὴ καταλιπούσα τὸν ἀνδρα καὶ
παριστώσα κληρονομὸν ἐξ ἀλλοτρίου πρῶτον μὲν γὰρ ἐν νόμῳ ὕψι-
στου ἠπεινήσεν καὶ δευτέρον εἰς ἀνδρα αὐτῆς ἐπλημμελήσεν καὶ τὸ
τρίτον ἐν πόρνειᾳ ἐμοιχευθῇ καὶ ἐξ ἀλλοτρίου ἀνδρὸς τεκνὰ παρεστή-
σεν αὕτη εἰς ἐκκλήσιαν ἐξαχθῇσεται καὶ ἐπὶ τὰ τεκνὰ αὐτῆς ἐπισκοπῇ
ἐστὶ οὐ διαδώσουσιν τὰ τεκνὰ αὐτῆς εἰς ῥίζαν καὶ οἱ κλαδοὶ αὐτῆς
οὐκ οἰσοῦσιν καρπὸν καταλείψει εἰς καταρὰν τὸ μνημόσυνον αὐτῆς
καὶ τὸ ὀνείδος αὐτῆς οὐκ ἐξαλειφθῇσεται καὶ ἐπιγνώσονται οἱ κατα-
λειφθέντες ὅτι οὐθεν κρείττον φόβου κυρίου καὶ οὐθεν γλυκυτέρον
τοῦ προσεχεῖν ἐντολαῖς κυρίου ἢ σοφία ἀινεσεῖ ψυχὴν αὐτῆς καὶ ἐν με-
σῷ λαῷ αὐτῆς καυχῇσεται ἐν ἐκκλήσιᾳ ὕψιστου στόμα αὐτῆς ἀνοίξει
καὶ ἐναντὶ δυναμείῳ αὐτοῦ καυχῇσεται ἐγὼ ἀπο στοματός ὕψιστου
ἐξηλθὼν καὶ ὥς ὀμίχλῃ κατεκαλύψα γῆν ἐγὼ ἐν ὕψηλοις κατεσκήνω-
σα καὶ ὁ θρόνος μου ἐν στυλῶ νεφελῆς γυρὸν οὐρανοῦ ἐκυκλώσα
μόνη καὶ ἐν βᾶθει ἀβύσσῳ περιεπατήσα ἐν κυμασίν θαλάσσης καὶ ἐν
πάσῃ τῇ γῇ καὶ ἐν παντὶ λαῷ καὶ ἐθνεί ἐκτῆσαμην μετὰ τούτων πα-

ντων αναπαυσιν εξήτησα και εν κληρονομια τινος αυλισθησομαι τοτε ενετειλατο μοι ὁ κτιστης ἁπαντων και ὁ κτισας με κατεπαυσεν την σκηνην μου και ειπεν εν ιακωβ κατασκηνωσον και εν ισραηλ κατακληρονομηθητι προ του αιωνος απ αρχης εκτισεν με και ἕως αιωνος ου μη εκλιπω εν σκηνη ἁγια ενωπιον αυτου ελειτουργησα και οὕτως εν σιων εστηριχθην εν πολει ηγαπημενη ὁμοιως με κατεπαυσεν και εν ιερουσαλημ ἡ εξουσια μου και ερριζωσα εν λαω δεδοξασμενω εν μεριδι κυριου κληρονομιας αυτου ὡς κεδρος ανυψωθην εν τω λιβανω και ὡς κυπαρισσος εν ορεσιν αερμων ὡς φοινιξ ανυψωθην εν αιγ-γαδοις και ὡς φυτα ῥοδου εν ιεριχω ὡς ελαια ευπρεπης εν πεδιω και ανυψωθην ὡς πλατανος ὡς κινναμωμον και ασπαλαθος αρωματων δε-δωκα οσμην και ὡς συμρνα εκλεκτη διεδωκα ευωδιαν ὡς χαλβανη και ονυξ και στακτη και ὡς λιβανου ατμεις εν σκηνη εγω ὡς τερεμινθος εξετεινα κλαδους μου και οἱ κλαδοι μου κλαδοι δοξης και χαριτος εγω ὡς αμπελος εβλαστησα χαριν και τα ανθη μου καρπος δοξης και πλουτου προσελθετε προς με οἱ επιθυμουντες μου και απο των γεννηματων μου εμπλησθητε το γαρ μνημοσυνον μου ὑπερ το μελι γλυκυ και ἡ κληρονομια μου ὑπερ μελιτος κηριον οἱ εσθιοντες με ετι πεινασουσιν και οἱ πινοντες με ετι διψησουσιν ὁ ὑπακουων μου ουκ αισχυνθησεται και οἱ εργαζομενοι εν εμοι ουκ ἁμαρτησουσιν ταυτα παντα βιβλος διαθηκης θεου ὑψιστου νομον ὃν ενετειλατο ἡμιν μωυ-σης κληρονομiam συναγωγαις ιακωβ ὁ πιμπλων ὡς φισων σοφiam και ὡς τιγρις εν ἡμεραις νεων ὁ αναπληρων ὡς ευφρατης συνεσιν και ὡς ιορδανης εν ἡμεραις θερισμου ὁ εκφαινων ὡς φως παιδειαν ὡς γηων εν ἡμεραις τρυγητου ου συνετελεσεν ὁ πρωτος γινωαι αυτην και οὕ-τως ὁ εσχατος ουκ ἐξιχνιασεν αυτην απο γαρ θαλασσης ἐπληθυνθη διανοημα αυτης και ἡ βουλη αυτης απο αβυσσου μεγαλης καγω ὡς διωρυξ απο ποταμου και ὡς ὑδραγωγος ἐξηλθον εις παραδεισον ειπα ποτιω μου τον κηπον και μεθυσω μου την πρασιαν και ιδου ἐγενετο μοι ἡ διωρυξ εις ποταμον και ὁ ποταμος μου ἐγενετο εις θαλασσαν ετι παιδειαν ὡς ορθρον φωτιω και εκφανω αυτα ἕως εις μακραν ετι διδασκαλιαν ὡς προφητειαν εκχεω και καταλειψω αυτην εις γενεας αιωνων ιδετε ὅτι ουκ εμοι μονω ἐκοπιασα ἀλλ ἅπασιν τοις ἐκζητου-σιν αυτην εν τρισιν ὥραισθην και ἀνεστῃν ὥραια ἐναντι κυριου και ἀνθρωπων ὁμονοια ἀδελφων και φιλια των πλησιον και γυνη και ἀ-νὴρ ἑαυτοις συμπεριφερομενοι τρια δε εἶδη ἐμισθησεν ἡ ψυχη μου και προσωχθισα σφοδρα τη ζωῃ αυτων πτωχον ὑπερηφανον και πλουσιον ψευστην γεροντα μοιχον ἐλαττουμενον συνεσει εν νεοτῃτι ου συνα-γειοχας και πως ἀν ἑυροις εν τῷ γῆρα σου ὡς ὥραιον πολιαις χρισις και πρεσβυτεροις ἐπιγινωαι βουλην ὡς ὥραια γεροντων σοφια και δεδοξασμενοις διανοημα και βουλη στεφανος γεροντων πολυπειρια και το καυχῆμα αυτων φοβος κυριου ἐννεα ὑπονοηματα ἐμακαρισα εν καρδια και το δεκατον ἐρω ἐπὶ γλῶσσης ἀνθρώπος ευφραينوμενος ἐπὶ τεκνοις ζων και βλεπων ἐπὶ πτωσει ἐχθρων μακαριος ὁ συνοικων γυναικι συνετη και ὅς εν γλῶσση ουκ ὠλισθησεν και ὅς ουκ ἐδου-λευσεν ἀναξίω ἑαυτου μακαριος ὅς ἔυρεν φρονησιν και ὁ διηγουμενος εις ὠτα ἀκουοντων ὡς μέγας ὁ ἔυρων σοφiam ἀλλ ουκ ἐστὶν ὑπερ τον φοβουμενον τον κυριον φοβος κυριου ὑπερ παν ὑπερεβαλεν ὁ κρατων αυτου τινι ὁμοιωθησεται πασαν πληγην και μὴ πληγην καρδιας και πασαν πονηριαν και μὴ πονηριαν γυναικος πασαν ἐπαγωγην και μὴ

επαγωγὴν μισούντων καὶ πασαν ἐκδικήσιν καὶ μὴ ἐκδικήσιν ἐχθρών
οὐκ ἐστὶν κεφαλὴ ὑπὲρ κεφαλῇν ὀφείως καὶ οὐκ ἐστὶν θυμὸς ὑπὲρ θυ-
μον ἐχθροῦ συνοικήσαι λείοντι καὶ δρακόντι εὐδοκήσω ἢ συνοικήσαι
μετὰ γυναικὸς πονήρας πονήρια γυναικὸς ἀλλοιοὶ τὴν ὄρασιν αὐτῆς
καὶ σκοτοὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ὥς ἄρκος ἀνα μέσον τῶν πλησίων αὐ-
τοῦ ἀναπέσειται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἀκουσίως ἀνεστенаξεν πικρὰ μικρὰ
πάσα κακία πρὸς κακίαν γυναικὸς κληρὸς ἁμαρτωλοῦ ἐπιπεσοὶ αὐ-
τῇ ἀνάβασις ἀμμώδης ἐν ποσὶν πρεσβυτέρου ὅπως γυνὴ γλωσσώδης
ἀνδρὶ ἥσυχῳ μὴ προσπέσης ἐπὶ καλλὸς γυναικὸς καὶ γυναῖκα μὴ ἐπι-
ποθήσης ὀργὴ καὶ ἀναιδέα καὶ ἀσχυρὴ μεγάλη γυνὴ εἰαν ἐπιχορηγῇ
τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς καρδίαν ταπεινὴν καὶ πρόσωπον σκυθρωπὸν καὶ πλη-
γὴ καρδίας γυνὴ πονήρα χεῖρες παρειμέναι καὶ γόνατα παραλελυμένα
ἧτις οὐ μακαρίζει τὸν ἀνδρα αὐτῆς ἀπὸ γυναικὸς ἀρχὴ ἁμαρτίας καὶ
δι' αὐτὴν ἀποθνήσκουσιν πάντες μὴ δῶς ὕδατι διεξοδὸν μὴδὲ γυναῖκι
πονήρα παρρησίαν εἰ μὴ πορευεταὶ κατὰ χεῖρας σου ἀπὸ τῶν σαρκῶν
σου ἀποτεμὲ αὐτὴν γυναικὸς ἀγαθῆς μακάριος ὁ ἀνὴρ καὶ ἀριθμὸς
τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ διπλασίως γυνὴ ἀνδρεὶα εὐφραίνει τὸν ἀνδρα αὐ-
τῆς καὶ τὰ ἐτὴ αὐτοῦ πληρώσει ἐν εἰρήνῃ γυνὴ ἀγαθὴ μερὶς ἀγαθὴ ἐν
μερίδι φοβούμενων κυρίου δοθήσεται πλουσίῳ δὲ καὶ πτωχοῦ καρ-
δίαν ἀγαθὴ ἐν παντὶ καίρω πρόσωπον ἱλαρὸν ἀπὸ τριῶν εὐλαβηθῇ ἢ
καρδίαν μου καὶ ἐπὶ τῷ τεταρτῷ πρόσωπῳ ἐδεσθῇ διαβολὴν πόλεως
καὶ ἐκκλησίαν ὄχλου καὶ καταψεύσμον ὑπὲρ θάνατον πάντα μοχθη-
ρὰ ἀλγὸς καρδίας καὶ πένθος γυνὴ ἀντιζήλος ἐπὶ γυναῖκι καὶ μαστιγὴ
γλώσσης πᾶσιν ἐπικοινωνοῦσα βροζυγιὸν σαλευόμενον γυνὴ πονήρα
ὁ κρατῶν αὐτῆς ὥς ὁ δρασσομένος σκορπίου ὀργὴ μεγάλη γυνὴ με-
θύσος καὶ ἀσχημοσύνην αὐτῆς οὐ συγκαλύψει πορνεία γυναικὸς ἐν
μετεωρισμοῖς ὀφθαλμῶν καὶ ἐν τοῖς βλεφαροῖς αὐτῆς γνωσθήσεται
ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρεπτῷ στερεώσων φυλακὴν ἵνα μὴ ἔρουσα ἀνεσὶν
ἑαυτὴ χρῆσται ὀπίσω ἀναιδούς ὀφθαλμοῦ φυλάξαι καὶ μὴ θαυμα-
σῆς εἰαν εἰς σὲ πλημμελήσῃ ὥς διψῶν ὁδοιπορὸς τὸ στόμα ἀνοίξει
καὶ ἀπὸ παντός ὕδατος τοῦ συνεγγυς πιεταὶ κατεναντὶ παντός πασ-
σαλοῦ καθήσεται καὶ ἐναντὶ βέλους ἀνοίξει φαρέτραν χάρις γυναικὸς
τερφεί τὸν ἀνδρα αὐτῆς καὶ τὰ ὅσα αὐτοῦ πιάνει ἢ ἐπιστήμῃ αὐτῆς
δόσις κυρίου γυνὴ σιγήρα καὶ οὐκ ἐστὶν ἀνταλλάγμα πεπαιδευμένης
ψυχῆς χάρις ἐπὶ χαρίτι γυνὴ ἀσχυντήρα καὶ οὐκ ἐστὶν σταθμὸς πᾶς
ἀξίος ἐγκρατοῦς ψυχῆς ἥλιος ἀνατελλῶν ἐν ὑψίστοις κυρίου καὶ καλ-
λὸς ἀγαθῆς γυναικὸς ἐν κόσμῳ οἰκίας αὐτῆς λυχνὸς ἐκλαμπῶν ἐπὶ
λυχνίας ἀγίας καὶ καλλὸς προσώπου ἐπὶ ἡλικίᾳ στασιμῇ στυλοὶ χρυ-
σοὶ ἐπὶ βάσειως ἀργύρας καὶ πόδες ὡραῖοι ἐπὶ στερννοῖς εὐσταθοῦς
ἐπὶ δυσὶ λελυπηταὶ ἢ καρδίαν μου καὶ ἐπὶ τῷ τρίτῳ θυμὸς μοι ἐπηλθὲν
ἀνὴρ πολεμιστῆς ὕστερων δι' ἐνδείαν καὶ ἀνδρὲς συνετοὶ εἰαν σκυβα-
λισθῶσιν ἐπαναγῶν ἀπὸ δικαιοσύνης ἐπὶ ἁμαρτίαν ὁ κύριος ἑτοιμασεὶ
εἰς ῥόμφαιαν αὐτὸν μόλις ἐξελεῖται ἐμπορὸς ἀπὸ πλημμελείας καὶ οὐ
δικαιωθήσεται καπνὸς ἀπὸ ἁμαρτίας χάριν διαφοροῦ πολλοὶ ἡμαρ-
τόν καὶ ὁ ζήτων πληθύναι ἀποστρέφει ὀφθαλμόν ἀνα μέσον ἄρμων
λιθῶν παγήσεται πασσαλὸς καὶ ἀνα μέσον πράσεως καὶ ἀγορασμοῦ
συντριβήσεται ἁμαρτία εἰαν μὴ ἐν φόβῳ κυρίου κρατήσῃ κατὰ σπου-
δὴν ἐν τάχει καταστραφήσεται αὐτοῦ ὁ οἶκος ἐν σεισμῷ κοσκίνου
διαμένει κοπρία ὅπως σκυβαλὰ ἀνθρώπου ἐν λογισμῷ αὐτοῦ σκευὴ
κεραμείως δοκιμάζει καμίνος καὶ πειρασμός ἀνθρώπου ἐν διαλογισμῷ

αυτου γεωργιον ξυλου εκφαινει ὁ καρπος αυτου οὕτως λογος ενθυμηματος καρδιας ανθρωπου προ λογισμου μη επαινεσης ανδρα οὗτος γαρ πειρασμος ανθρωπων εαν διωκης το δικαιον καταλημψη και ενδυση αυτο ὡς ποδηρη δοξης πετεινα προς τα ὅμοια αυτοις καταλυσει και αληθεια προς τους εργαζομενους αυτην επανηξει λεων ιθραν ενεδρευει οὕτως ἁμαρτια εργαζομενους αδικα διηγησις ευσεβους δια παντος σοφια ὁ δε αφρων ὡς σεληνη αλλοιουται εις μεσον ασυνετων συντηρησον καιρον εις μεσον δε διανοουμενων ενδελεχιζε διηγησις μωρων προσοχθισμα και ὁ γελως αυτων εν σπαταλη ἁμαρτιας λαλια πολυορκου ανορθωσει τριχας και ἡ μαχη αυτων εμφραγμας ωτιων εκχυσις ἁματος μαχη ὑπερηφανων και ἡ διαλοιδορησις αυτων ακοη μοχθηρα ὁ αποκαλυπτων μυστηρια απωλεσεν πιστιν και ου μη ἔυρη φιλον προς την ψυχην αυτου στερεζον φιλον και πιστωθητι μετ αυτου εαν δε αποκαλυψης τα μυστηρια αυτου μη καταδιωξης οπισω αυτου καθως γαρ απωλεσεν ανθρωπος τον νεκρον αυτου οὕτως απωλεσας την φιλιαν του πλησιον και ὡς πετεινον εκ χειρος του απελυσας οὕτως αφηκας τον πλησιον και ου ιθρευσεις αυτον μη αυτον διωξης ὅτι μακραν απεστη και εξεφυγεν ὡς δορκας εκ παγιδος ὅτι τραυμα εστιν καταδησαι και λοιδοριας εστιν διαλλαγη ὁ δε αποκαλυψας μυστηρια αφηλιπσεν διανευων οφθαλμω τεκταινει κακα και ουδεις αυτα αποστησει απ αυτου απεναντι των οφθαλμων σου γλυκανει το στομα αυτου και επι των λογων σου εκθαυμασει ὕστερον δε διαστρεψει το στομα αυτου και εν τοις λογοις σου δωσει σκανδαλον πολλα εμισησα και ουχ ὁμοιωσα αυτω και ὁ κυριος μισησει αυτον ὁ βαλλων λιθον εις ὕψος επι κεφαλην αυτου βαλλει και πληγη δολια διελοι τραυματα ὁ ρουσων βοθρον εις αυτον εμπεσεται και ὁ ἱστων παγίδα εν αυτη ἄλωσεται ὁ ποιων πονηρα εις αυτον κυλισθησεται και ου μη επιγνω ποθεν ἤκει αυτω εμπαιγμος και ονειδισμος ὑπερηφανω και ἡ εκδικησις ὡς λεων ενεδρευσει αυτον παγιδι ἄλωσονται ὅι ευφραινομενοι πτωσει ευσεβων και οδυνη καταναλωσει αυτους προ του θανατου αυτων μηνις και οργη και ταυτα εστιν βδελυγματα και ανηρ ἁμαρτωλος εγκρατης εσται αυτων ὁ εκδικων παρα κυριου ἔυρησει εκδικησιν και τας ἁμαρτιας αυτου διατηρων διατηρησει αφες αδικησιν τω πλησιον σου και τοτε δεθηθεντος σου ἅι ἁμαρτια σου λυθησονται ανθρωπος ανθρωπω συντηρει οργην και παρα κυριου ζητει ιασιν επ ανθρωπον ὁμοιον αυτω ουκ εχει ελεος και περι των ἁμαρτιων αυτου δειται αυτος σαρκῶν διατηρει μηνιν τις εξιλασεται τας ἁμαρτιας αυτου μηνισθητι τα εσχατα και παυσαι εχθραινων καταφθοραν και θανατον και εμμενε εντολαις μνησθητι εντολων και μη μηνισης τω πλησιον και διαθηκην ὕψιστου και παριδε αγνοιαν αποσχου απο μαχης και ελαττωσεις ἁμαρτιας ανθρωπος γαρ θυμωδης εκκαυσει μαχην και ανηρ ἁμαρτωλος ταραξει φιλους και ανα μεσον ειρηνευοντων εμβαλει διαβολην κατα την ὕλην του πυρος οὕτως εκκαυθησεται και κατα την στερεωσιν της μαχης εκκαυθησεται κατα την ισχυν του ανθρωπου ὁ θυμος αυτου εσται και κατα τον πλουτον ανυψωσει οργην αυτου ερις κατασπευδομενη εκκαiei πυρ και μαχη κατασπευδουσα εκχρεει ἁμα εαν φυσησης εις σπινθηρα εκκαησεται και εαν πτυσης επ αυτον σβεσθησεται και αμφοτερα εκ του στοματος σου εκπορευεται ψιθυρον και διγλωσσον καταρασασθε πολλους γαρ ειρηνευοντας απωλεσεν γλωσσα τριτη πολλους εσαλευσεν και διεστησεν αυτους απο εθνους εις

εθνος και πολεις οχυρας καθειλεν και οικιας μεγιστανων κατεστρεψεν γλωσσα τριτη γυναικας ανδρειας εξεβαλεν και εστερεσεν αυτας των πονων αυτων ο προσεχων αυτη ου μη ευρη αναπαυσιν ουδε κατασκηνωσει μεθ ησυχιας πληγη μαστιγος ποιει μωλωπα πληγη δε γλωσσης συγκλασει οστα πολλοι επεσαν εν στοματι μαχαιρας και ουχ ως οι πεπτωκοτες δια γλωσσαν μακαριος ο σκεπασθεις απ αυτης ος ου διηλθεν εν τω θυμω αυτης ος ουχ ειλικυσεν τον ζυγον αυτης και εν τοις δεσμοις αυτης ουκ εδεθη ο γαρ ζυγος αυτης ζυγος σιδηρους και οι δεσμοι αυτης δεσμοι χαλκειοι θανατος πονηρος ο θανατος αυτης και λυσιτελης μαλλον ο αδης αυτης ου μη κρατηση ευσεβων και εν τη φλογι αυτης ου καησονται οι καταλειποντες κυριον εμπεσουνται εις αυτην και εν αυτοις εκκαησεται και ου μη σβεσθη επαποσταλησεται αυτοις ως λεων και ως παρδαλις λυμανεται αυτοους ιδε περιφραξον το κτημα σου ακανθαις το αργυριον σου και το χρυσιον καταδησον και τοις λογοις σου ποιησον ζυγον και σταθμον και τω στοματι σου ποιησον θυραν και μοχλον προσεχε μηπως ολισθη εν αυτη μη πεσης κατεναντι ενεδρευοντος ο πων ελεος δανει τω πλησιον και ο επισχυων τη χειρι αυτου τηρει εντολας δανεισον τω πλησιον εν καιρω χρειας αυτου και παλιν αποδος τω πλησιον εις τον καιρον στερεωσον λογον και πιστωθητι μετ αυτου και εν παντι καιρω ευρησεις την χρειαν σου πολλοι ως ευρεμα ενομισαν δανος και παρεσχον κοπον τοις βοηθησασιν αυτοις εως ου λαβη καταφιλησει χειρας αυτου και επι των χρηματων του πλησιον ταπεινωσει φωνην και εν καιρω αποδοσεως παρελκυσει χρονον και αποδωσει λογους ακηδιδας και τον καιρον αιτιασεται εαν ισχυση μολις κοιμισεται το ημισυ και λογιεται αυτο ως ευρεμα ει δε μη απεστρεψεν αυτον των χρηματων αυτου και εκτησατο αυτον εχθρον δωρεαν καταρας και λοιδοριας αποδωσει αυτω και αντι δοξης αποδωσει αυτω ατιμιαν πολλοι ου χαριν πονηριας απεστρεψαν αποστρεθηθαι δωρεαν ευλαβηθησαν πλην επι ταπεινω μακροθυμησον και επ ελεημοσυνη μη παρελκυσης αυτον χαριν εντολης αντιλαβου πενητος και κατα την ενδειαν αυτου μη αποστρεψης αυτον κενον απολεσον αργυριον δι αδελφον και φιλον και μη ιωθητω υπο τον λιθον εις απωλειαν θες τον θησαυρον σου κατ εντολας υψιστου και λυσιτελησει σοι μαλλον η το χρυσιον συγκλεισον ελεημοσυνην εν τοις ταμειοις σου και αυτη εξελεεται σε εκ πασης κακωσεως υπερ ασπιδα κρατους και υπερ δορυ ολκης κατεναντι εχθρου πολεμησει υπερ σου ανηρ αγαθος εγγυησεται τον πλησιον και ο απολωλεκως αισχυνην εγκαταλειψει αυτον χαριτας εγγυου μη επιλαθη εδωκεν γαρ την ψυχην αυτου υπερ σου αγαθα εγγυου ανατρεφει αμαρτωλος και αχαριστος εν διανοια εγκαταλειψει ρυσαμενον εγγυη πολλους απωλεσεν κατευθυνοντας και εσαλευσεν αυτοους ως κυμα θαλασσης ανδρας δυνατους απωκισεν και επλανηθησαν εν εθνεσιν αλλοτριοις αμαρτωλος εμπεσων εις εγγυην και διωκων εργολαβιας εμπεσειται εις κρισεις αντιλαβου του πλησιον κατα δυναμιν σου και προσεχε σεαυτω μη εμπεσης αρχη ζωης υδωρ και αρτος και ιματιον και οικος καλυπτων ασχημοσυνην κρεισσων βιος πτωχου υπο σκεπην δοκων η εδεσματα λαμπρα εν αλλοτριοις επι μικρω και μεγαλω ευδοκίαν εχε και ονειδισμον παροικιας ου μη ακουσης ζωη πονηρα εξ οικιας εις οικίαν και ου παροικησεις ουκ ανοιξεις στομα ξενιεις και ποτιεις εις αχαριστα και προς επι τουτοις πικρα α-

κουση παρελθε παροικε κοσμησον τραπεζαν και ει τι εν τη χειρι σου
φωμισον με εξελθε παροικε απο προσωπου δοξης επεξενωται μοι ο
αδελφος χρεια της οικιας βαρεα ταυτα ανθρωπω εχοντι φρονησιν ε-
πιτιμησις οικιας και ονειδισμος δανειστου ο αγαπων τον υιον αυτου
ενδελεχσει μαστιγας αυτω ινα ευφρανθη επ εσχατων αυτου ο παι-
δευων τον υιον αυτου ονησεται επ αυτω και ανα μεσον γνωριμων
επ αυτω καυχησεται ο διδασκων τον υιον αυτου παραζηλωσει τον ε-
χθρον και εναντι φιλων επ αυτω αγαλλιασεται ετελευτησεν αυτου ο
πατηρ και ως ουκ απεθανεν ομοιον γαρ αυτω κατελιπεν μετ αυτον
εν τη ζωη αυτου ειδεν και ευφρανθη και εν τη τελευτη αυτου ουκ
ελυπηθη εναντιον εχθρων κατελιπεν εκδικον και τοις φιλοις ανταπο-
διδοντα χαριν περιψυχων υιον καταδεσμευσει τραυματα αυτου και επι-
παση βοη ταραχθησεται σπλαγχνα αυτου ιππος αδαμαστος εκβαινει
σκληρος και υιος ανειμενος εκβαινει προαλης τιτηνησον τεκνον και
εκθαμβησει σε συμπαιζον αυτω και λυπησει σε μη συγγελασης αυτω
ινα μη συνοδυνηθης και επ εσχατων γομφιασεις τους οδοντας σου μη
δως αυτω εξουσιαν εν νεοτητι θλασον τας πλευρας αυτου ως εστιν
νηπιος μηποτε σκληρυνθεις απειθηση σοι παιδευσον τον υιον σου και
εργασαι εν αυτω ινα μη εν τη ασχημοσυνη αυτου προσκοψης κρεισ-
σων πτωχος υγιης και ισχυων τη εξει η πλουσιος μεμαστιγωμενος
εις σωμα αυτου υγεια και ευεξια βελτιων παντος χρυσιου και σω-
μα ευρωστον η ολβος αμετρητος ουκ εστιν πλουτος βελτιων υγειας
σωματος και ουκ εστιν ευφροσυνη υπερ χαραν καρδιας κρεισσων θια-
νατος υπερ ζων πικραν και αναπauσις αιωνος η αρρωστημα εμμονον
αγαθα εκκεχυμενα επι στοματι κεκλεισμενω θεματα βρωματων πα-
ρακειμενα επι ταφω τι συμφερει καρπωσις ειδωλω ουτε γαρ εδεται
ουτε μη οσφρανθη οτως ο εκδιωκομενος υπο κυριου βλεπων εν ο-
φθαλμοις και στεναζων ωσπερ ευνουχος περιλαμβανων παρθενον και
στεναζων μη δως εις λυπην την ψυχην σου και μη θλιψης σεαυτον εν
βουλη σου ευφροσυνη καρδιας ζωη ανθρωπου και αγαλλιαμα ανδρος
μακροημερευσις απατα την ψυχην σου και παρακαλει την καρδιαν
σου και λυπην μακραν αποστησον απο σου πολλους γαρ απωλεσεν
η λυπη και ουκ εστιν ωφελεια εν αυτη ζηλος και θυμος ελαττουςιν
ημερας και προ καιρου γηρας αγει μεριμνα λαμπρα καρδια και αγαθη
επι εδεσμασιν των βρωματων αυτης επιμελησεται αγρυπνια πλουτου
εκτηκει σαρκας και η μεριμνα αυτου αφιστα ύπνον μεριμνα αγρυπνιας
αποστησει νυσταγμον και αρρωστημα βαρυ εκνηψει ύπνον εκοπιασεν
πλουσιος εν συναγωγή χρηματων και εν τη αναπαυσει επιπληταται
των τρυφηματων αυτου εκοπιασεν πτωχος εν ελαττωσει βίου και εν
τη αναπαυσει επιδεης γινεται ο αγαπων χρυσιον ου δικαιοθησεται
και ο διωκων διαφορα εν αυτοις πληνηθησεται πολλοι εδοθησαν εις
πτωμα χαριν χρυσιου και εγενηθη η απωλεια αυτων κατα προσωπον
αυτων ξυλον προσκομματος εστιν τοις ενθουσιαζουσιν αυτω και πας
αφρων άλωσεται εν αυτω μακαριος πλουσιος ός έυρεθη αμωμος και
ός οπισω χρυσιου ουκ επορευθη τις εστιν και μακαριουμεν αυτον
εποιησεν γαρ θαυμασια εν λαω αυτου τις εδοκιμασθη εν αυτω και
ετελειωθη και εσται αυτω εις καυχησιν τις εδυνατο παραβηναι και ου
παρεβη και ποιησαι κακα και ουκ εποιησεν στερεωθησεται τα αγαθα
αυτου και τας ελεημοσυνας αυτου εκδιγηγησεται εκκλησια επι τρα-
πεζης μεγαλης εκαθισας μη ανοιξης επ αυτης φαρυγγα σου και μη

ειπης πολλά γε τα επ αυτης μνησθητι ότι κακον οφθαλμος πονηρος πονηροτερον οφθαλμου τι εκτισται δια τουτο απο παντος προσωπου δακρυει ου εαν επιβλεψη μη εκτεινης χειρα και μη συνθλιβου αυτω εν τρυβλιω νοει τα του πλησιον εκ σεαυτου και επι παντι πραγματι διανοου φαγε ως ανθρωπος τα παρακειμενα σοι και μη διαμασω μη μισηθης παυσαι πρωτος χαριν παιδειας και μη απληστευου μηποτε προσκοψης και ει ανα μεσον πλειονων εκαθισας προτερος αυτων μη εκτεινης την χειρα σου ως ικανον ανθρωπω πεπαιδευμενω το ολιγον και επι της κοιτης αυτου ουκ ασθμαινει ύπνος ύγιειας επι εντερω μετριω ανεστη πρωι και ή ψυχη αυτου μετ αυτου πονος αγρυπνιας και χολερας και στροφος μετα ανδρος απληστου και ει εβιασθης εν εδεσμασιν αναστα εμεσον πορρω και αναπαυση ακουσον μου τεκνον και μη εξουδενησης με και επ εσχατων έυρησεις τους λογους μου εν πασι τοις εργοις σου γινου εντρεχης και παν αρρωστημα ου μη σοι απαντηση λαμπρον επ αρτοις ευλογησει χειλη και ή μαρτυρια της καλλονης αυτου πιστη πονηρω επ αρτω διαγογγυσει πολις και ή μαρτυρια της πονηριας αυτου ακριβης εν οινω μη ανδριζου πολλους γαρ απωλεσεν ο οινος καμινος δοκιμαζει στομωμα εν βαφη ούτως οινος καρδιας εν μαχη ύπερηφανων επισον ζωη οινος ανθρωποις εαν πινης αυτον εν μετρω αυτου τις ζωη ελασσουμενω οινω και αυτος εκτισται εις ευφροσυνην ανθρωποις αγαλλιαμα καρδιας και ευφροσυνη ψυχης οινος πινομενος εν καιρω αυταρκης πικρια ψυχης οινος πινομενος πολυς εν ερεθισμω και αντιπτωματι πληθυνει μεθη θυμον αφρονος εις προσκομμα ελαττων ισχυν και προσποιων τραυματα εν συμποσιω οινου μη ελεγξης τον πλησιον και μη εξουθενησης αυτον εν ευφροσυνη αυτου λογον ονειδισμού μη ειπης αυτω και μη αυτον θλιψης εν απαιτησει ήγουμενον σε κατεστησαν μη επαιρου γινου εν αυτοις ως εις εξ αυτων φροντισον αυτων και ούτω καθισον και πασαν την χρειαν σου ποιησας αναπεσε ίνα ευφρανθης δι αυτους και ευκοσμιας χαριν λαβης στεφανον λαλησον πρεσβυτερε πρεπει γαρ σοι εν ακριβει επιστημη και μη εμποδισης μουσικα όπου ακροαμα μη εκχεης λαλιαν και ακαιρως μη σοφιζου σφραγίς ανθρακος επι κοσμω χρυσω συγκριμα μουσικων εν συμποσιω οινου εν κατασχευασματι χρυσω σφραγίς σμαραγδου μελως μουσικων εφ ήδει οινω λαλησον νεανισκε ει χρεια σου μολις δις εαν επερωτηθης κεφαλαιασον λογον εν ολιγοις πολλά γινου ως γινωσκων και άμα σιωπων εν μεσω μεγιστανων μη εξισαζου και έτερου λεγοντος μη πολλά αδολεσχει προ βροντης κατασπευδει αστραπη και προ ασχυντηρου προελευσεται χαρις εν ώρα εξεγειρου και μη ουραγει αποτρεχε εις οικον και μη ραθυμει εκει παιζε και ποιει τα ενθυμηματα σου και μη άμαρτης λογω ύπερηφανω και επι τουτοις ευλογησον τον ποιησαντα σε και μεθυσκοντα σε απο των αγαθων αυτου ο φοβουμενος κυριον εκδεξεται παιδειαν και οι ορθριζοντες έυρησουσιν ευδοκιαν ο ζητων νομον εμπλησθησεται αυτου και ο ύποκρινόμενος σκανδαλισθησεται εν αυτω οι φοβουμενοι κυριον έυρησουσιν κριμα και δικαιωματα ως φως εξαψουσιν ανθρωπος άμαρτωλος εκκλινει ελεγμον και κατα το θελημα αυτου έυρησει συγκριμα ανηρ βουλης ου μη παριδη διανοημα αλλοτριος και ύπερηφανος ου καταπηξει φοβον ανευ βουλης μηθεν ποιησης και εν τω ποιησαι σε μη μεταμελου εν όδω αντιπτωματος μη πορευου και μη προσκοψης εν λιθωδεσιν μη πιστευσης εν όδω απροσκοπω και απο

των τεκνων σου φυλαξαι εν παντι εργω πιστευε τη ψυχη σου και γαρ τουτο εστιν τηρησις εντολων ο πιστευων νομω προσεχει εντολαις και ο πεποιθως κυριω ουκ ελαττωθησεται τω φοβουμενω κυριον ουκ απαντησει κακον αλλ εν πειρασμω και παλιν εξελειται ανηρ σοφος ου μισησει νομον ο δε υποκρινομενος εν αυτω ως εν καταγιδι πλοιον ανθρωπος συνετος εμπιστευσει νομω και ο νομος αυτω πιστος ως ερωτημα δηλων ετοιμασον λογον και ουτως ακουσθησιν συνδησον παιδειαν και αποκριθητι τροχος αμαξης σπλαγχνα μωρου και ως αξων στρεφομενος ο διαλογισμος αυτου ιππος εις οχειαν ως φιλος μωκος υποκατω παντος επικαθημενου χρεμετιζει δια τι ημερα ημερας υπερεχει και παν φως ημερας ενιαυτου αφ ηλιου εν γνωσει κυριου διεχωρισθησαν και ηλλοιωσεν καιρους και εορτας απ αυτων ανυψωσεν και ηγιασεν και εξ αυτων εθηκεν εις αριθμον ημερων και ανθρωποι παντες απο εδαφους και εκ γης εκτισθη αδαμ εν πληθει επιστημης κυριος διεχωρισεν αυτους και ηλλοιωσεν τας οδους αυτων εξ αυτων ευλογησεν και ανυψωσεν και εξ αυτων ηγιασεν και προς αυτον ηγηισεν απ αυτων κατηρασατο και εταπεινωσεν και ανεστρεψεν αυτους απο στασεως αυτων ως πληος κεραμεως εν χειρι αυτου πασαι αι οδοι αυτου κατα την ευδοκιαν αυτου ουτως ανθρωποι εν χειρι του ποιησαντος αυτους αποδουναι αυτοις κατα την χρισιν αυτου απεναντι του κακου το αγαθον και απεναντι του θανατου η ζωη ουτως απεναντι ευσεβους αμαρτωλος και ουτως εμβλεψον εις παντα τα εργα του υψιστου δυο δυο εν κατεναντι του ενος καγω εσχατος ηγρυπνησα ως καλαμωμενος οπισω τρυγητων εν ευλογια κυριου εφθασα και ως τρυγων επληρωσα ληνον κατανοησατε οτι ουκ εμοι μονω εκοπιασα αλλα πασιν τοις ζητουσιν παιδειαν ακουσατε μου μεγιστανες λαου και οι ηγουμενοι εκκλησιας ενωτισασθε υω και γυναικι αδελφω και φιλω μη δως εξουσιαν επι σε εν ζωη σου και μη δως ετερω τα χρηματα σου ινα μη μεταμεληθεις δεη περι αυτων εως ετι ζης και πνοη εν σοι μη αλλαξης σεαυτον εν παση σαρκι κρεισσον γαρ εστιν τα τεχνα δεηθηται σου η σε εμβλεπειν εις χειρας υων σου εν πασι τοις εργοις σου γινου υπεραγων μη δως μωμον εν τη δοξη σου εν ημερα συντελειας ημερων ζωης σου και εν καιρω τελευτης διαδος κληρονομιαν χορτασματα και ραβδος και φορτια ονω αρτος και παιδεια και εργον οικετη εργασαι εν παιδι και ευρησεις αναπαυσιν ανες χειρας αυτω και ζητησει ελευθεριαν ζυγος και ιμας τραχηλον καμψουσιν και οικετη κακουργω στρεβλαι και βασανוי εμβαλε αυτον εις εργασιαν ινα μη αργη πολλην γαρ κακιαν εδιδαξεν η αργια εις εργα καταστησον καθως πρεπει αυτω καν μη πειθαρχη βαρυνον τας πεδας αυτου και μη περισσευσης επι παση σαρκι και ανευ κρισεως μη ποιησης μηδεν ει εστιν σοι οικετης εστω ως συ οτι εν αιματι εκτησω αυτον ει εστιν σοι οικετης αγε αυτον ως αδελφον οτι ως η ψυχη σου επιδεησεις αυτω εαν κακωσης αυτον και απαραισ αποδρα εν ποια οδω ζητησεις αυτον κεναι ελπιδες και ψευδεις ασυνετω ανδρι και ενυπνια αναπερουσιν αφρονας ως δρασσομενος σκιας και διωκων ανεμον ουτως ο επεχων ενυπνιοις τουτο κατα τουτου ορασις ενυπνιων κατεναντι προσωπου ομοιωμα προσωπου απο ακαθαρτου τι καθαρισθησεται και απο ψευδους τι αληθευσει μαντεια και οιωνισμοι και ενυπνια ματαια εστιν και ως ωδινουσης φανταζεται καρδια εαν μη παρα υψιστου αποσταλη εν επισκοπη μη δως εις αυτα την καρδιαν σου πολλους γαρ επλα-

νησεν τα ενυπνια και εξεπεσον ελπίζοντες επ αυτοις ανευ ψευδους συντελεσθησεται νομος και σοφια στοματι πιστω τελειωσις ανηρ πεπλανημενος εγνω πολλα και ο πολυπειρος εκδιγησεται συνεσιν ος ουκ επειραθη ολιγα οιδεν ο δε πεπλανημενος πληθυνει πανουργιαν πολλα εωρακα εν τη αποπλανησει μου και πλειονα των λογων μου συνεσις μου πλεοναχis εως θανατου εκινδυνευσα και διεσωθην τουτων χαριν πνευμα φοβουμενων κυριον ζησεται η γαρ ελπις αυτων επι τον σωζοντα αυτους ο φοβουμενος κυριον ουδεν ευλαβηθησεται και ου μη δειλιαση οτι αυτος ελπις αυτου φοβουμενου τον κυριον μακαρια η ψυχη τινι επεχει και τις αυτου στηριγμα οι οφθαλμοι κυριου επι τους αγαπωντας αυτον υπερασπισμος δυναστεias και στηριγμα ισχυος σκεπη απο καυσωνος και σκεπη απο μεσημβριας φυλακη απο προσκομματος και βοηθεια απο πτωσεως ανυψων ψυχην και φωτιζων οφθαλμους ιασιν διδους ζωην και ευλογιαν θυσιαζων εξ αδικου προσφορα μεμωμημενη και ουκ εις ευδοκιαν δωρηματα ανομων ουκ ευδοκει ο υψιστος εν προσφοραις ασεβων ουδε εν πληθει θυσιων εξιλασκαται αμαρτιας θυων υιον εναντι του πατρος αυτου ο προσαγων θυσιαν εκ χρηματων πενητων αρτος επιδομενων ζωη πτωχων ο αποστερων αυτην ανθρωπος αματων φονευων τον πλησιον ο αφαιρουμενος εμβιωσιν και εκχεων αιμα ο αποστερων μισθον μισθιου εις οικοδομων και εις καθαιρων τι ωφελησαν πλειον η κοπους εις ευχομενος και εις καταρωμενος τινος φωνης εισακουσεται ο δεσποτης βαπτιζομενος απο νεκρου και παλιν αποστομενος αυτου τι ωφελησεν εν τω λουτρω αυτου ουτως ανθρωπος νηστευων επι των αμαρτιων αυτου και παλιν πορευομενος και τα αυτα ποιων της προσευχης αυτου τις εισακουσεται και τι ωφελησεν εν τω ταπεινωθηναι αυτον ο συντηρων νομον πλεοναζει προσφορας θυσιαζων σωτηριου ο προσεχων εντολαις ανταποδιδους χαριν προσφερων σεμιδαλιν και ο ποιων ελεημοσυνην θυσιαζων αινεσεως ευδοκια κυριου αποστηναι απο πονηριας και εξιλασμος αποστηναι απο αδικιας μη οφθης εν προσωπω κυριου κενος παντα γαρ ταυτα χαριν εντολης προσφορα δικαιου λιπαινει θυσιαστηριον και η ευωδια αυτης εναντι υψιστου θυσια ανδρος δικαιου δεκτη και το μνημοσυνον αυτης ουκ επιλησθησεται εν αγαθω οφθαλμω δοξασον τον κυριον και μη σμικρυνης απαρχην χειρων σου εν παση δοσει ιλαρωσον το προσωπον σου και εν ευφροσυνη αγιασον δεκατην dos υψιστω κατα την dosιν αυτου και εν αγαθω οφθαλμω καθ' ευρεμα χειρος οτι κυριος ανταποδιδους εστιν και επταπλασια ανταποδωσει σοι μη δωροκοπει ου γαρ προσδεζεται και μη επεχε θυσια αδικω οτι κυριος κριτης εστιν και ουκ εστιν παρ αυτω δοξα προσωπου ου λημψεται προσωπον επι πτωχου και δεησιν ηδικημενου εισακουσεται ου μη υπεριδη ικετειαν ορφανου και χηραν εαν εκχεη λαλιαν ουχι δακρυα χηρας επι σιαγονα καταβαινει και η καταβοησις επι τω καταγαγοντι αυτα θεραπευων εν ευδοκια δεχθησεται και η δεησις αυτου εως νεφελων συναφει προσευχη ταπεινου νεφελας διηλθεν και εως συνεγχιση ου μη παρακληθη και ου μη αποστη εως επισκεψηται ο υψιστος και κρινει δικαιοis και ποιησει κρισιν και ο κυριος ου μη βραδυνη ουδε μη μακροθυμηση επ αυτοis εως αν συντριψη οσφυν ανελεημωνων και τοis εθνεσιν ανταποδωσει εκδικησιν εως εξαρη πληθος υβριστων και σκηπτρα αδικων συντριψει εως ανταποδω ανθρωπω κατα τας πραξεις αυτου και τα εργα των ανθρωπων κατα τα ενθυμηματα αυτων εως

κρινη την κρίσιν του λαου αυτού και ευφρανει αυτούς εν τω ελεει αυτού ώραιον ελεος εν καιρῳ θλιψέως αυτού ὡς νεφέλαι ὕετου εν καιρῳ ἀβροχίας ἐλεήσων ἡμᾶς δεσποτα ὁ θεος παντῶν και ἐπιβλέψων και ἐπιβάλε τον φόβον σου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐπαρον την χεира σου ἐπὶ ἔθνη ἀλλοτρία και ἰδετῶσαν την δυναστείαν σου ὥσπερ ἐνωπίον αὐτῶν ἡγιασθῆς ἐν ἡμῖν ὁὕτως ἐνωπίον ἡμῶν μεγαλυνθῆις ἐν αὐτοῖς και ἐπιγνώτωσαν σε καθάπερ και ἡμεῖς ἐπεγνώμεν ὅτι οὐκ ἐστὶν θεος πλην σου κυριε ἐγκαινίσσον σημεῖα και ἀλλοίωσον θαυμασία δοξάσον χεира και βραχίονα δεξιῶν ἐγείρον θυμόν και ἐκχεῶν ὀργήν ἐξάρων ἀντιδικόν και ἐκτριφόν ἐχθρόν σπεύσον καιρόν και μνησθῆτι ὀρκισμοῦ και ἐκδιηγῆσασθῶσαν τὰ μεγαλεῖα σου ἐν ὀργῇ πυρός καταβρωθήτω ὁ σωζόμενος και οἱ κακῶντες τον λαόν σου ἔυροισαν ἀπώλειαν συντριφόν κεφαλὰς ἀρχόντων ἐχθρῶν λεγόντων οὐκ ἐστὶν πλην ἡμῶν συναγάγε πάσας φυλάς ἰακῶβ και κατακλήρονομήσον αὐτοὺς καθὼς ἀπ ἀρχῆς ἐλεήσων λαόν κυριε κεκλήμενον ἐπ ὀνοματι σου και ἰσραὴλ ὃν πρωτοτόγονά ὁμοιωσας οἰκτιρήσων πόλιν ἁγιασματος σου ἱερουσαλήμ τοπὸν καταπαύματος σου πλησόν σιῶν ἀρεταλογίας σου και ἀπο τῆς δοξῆς σου τον λαόν σου δὸς μαρτυρίον τοῖς ἐν ἀρχῇ κτισμασιν σου και ἐγείρον προφητείας τὰς ἐπ ὀνοματι σου δὸς μισθόν τοῖς ὑπομένουσιν σε και οἱ προφῆται σου ἐμπιστευθήτωσαν εἰσακούσον κυριε δεήσεως τῶν ἱκέτων σου κατὰ την εὐλογίαν ἀκρῶν περὶ του λαοῦ σου και γινώσκονται πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι κύριος εἰ ὁ θεος τῶν αἰῶνων παν βρώμα φαγεται κοιλία ἐστὶν δὲ βρώμα βρωματος καλλίον φαρυγξ γευεται βρώματα θήρας ὁὕτως καρδία συντετὴ λόγους ψευδεῖς καρδία στρεβλὴ δώσει λυπὴν και ἀνθρώπος πολυπείρος ἀνταποδώσει αὐτῷ πάντα ἀρρενα ἐπιδεξεται γυνὴ ἐστὶν δὲ θυγατὴρ θυγάτηρ κρείσσων καλλὸς γυναικὸς ἱλαρυνει πρόσωπον και ὑπὲρ πάσαν ἐπιθυμίαν ἀνθρώπου ὑπεράγει εἰ ἐστὶν ἐπὶ γλώσσης αὐτῆς ἐλεος και πραυτῆς οὐκ ἐστὶν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καθ' ἑαυτοῦ ἀνθρώπων ὁ κτώμενος γυναῖκα ἐναρχεται κτήσεως βοηθὸν κατ' αὐτόν και στυλὸν ἀναπαύσεως ὅς οὐκ ἐστὶν φραγμὸς διαρπαγῆσεται κτήμα και ὅς οὐκ ἐστὶν γυνὴ στεναξεί πλανώμενος τις γὰρ πιστεύσει εὐζῶνῳ ληστῇ ἀφαλλόμενῳ ἐκ πολέως εἰς πόλιν ὁὕτως ἀνθρώπῳ μὴ ἔχοντι νοσήσαν και καταλύοντι ὅς ἐάν οἰσῃ πας φίλος ἐρεῖ ἐφίλιασα καγῶ ἀλλ' ἐστὶν φίλος ὀνοματι μόνον φίλος οὐχὶ λυτὴ ἐνὶ ἑὼς θανάτου ἑταῖρος και φίλος τρεπομένους εἰς ἐχθρὰν ὡς πονήρον ἐνθυμημα ποθέν ἐνεκυλισθῆς καλυψαὶ την ζήραν ἐν δολιοτητὶ ἑταῖρος φίλου ἐν εὐφροσυνῇ ἡδέεται και ἐν καιρῳ θλιψέως ἐσται ἀπεναντι ἑταῖρος φίλῳ συμπονεῖ χάριν γαστρος ἐναντι πολέμου λημψεται ἀσπίδα μὴ ἐπιλαθῇ φίλου ἐν τῇ ψυχῇ σου και μὴ ἀμνημονῆσθης αὐτοῦ ἐν χρημασιν σου πᾶς συμβούλος ἐξαιρεῖ βουλήν ἀλλ' ἐστὶν συμβουλευῶν εἰς ἑαυτόν ἀπο συμβούλου φυλάξον την ψυχὴν σου και γινώθι πρότερον τίς αὐτοῦ χρεῖα και γὰρ αὐτὸς ἑαὐτῷ βουλευσεται μὴποτε βαλὴ ἐπὶ σοὶ κλήρον και εἰπῇ σοὶ καλὴ ἡ ὁδὸς σου και στησεται ἐξ ἀναντίας ἰδεῖν τὸ συμβησομένον σοὶ μὴ βουλευοῦ μετὰ του ὑποβλεπομένου σε και ἀπο τῶν ζήλουντων σε κρυψὸν βουλήν μετὰ γυναικὸς περὶ τῆς ἀντιζήλου αὐτῆς και μετὰ δειλίου περὶ πολέμου μετὰ ἐμποροῦ περὶ μεταβολίας και μετὰ ἀγοραζόντος περὶ πράσεως μετὰ βασκανοῦ περὶ ευχαριστίας και μετὰ ἀνελεημονὸς περὶ χρηστοῦθειας μετὰ οκνηροῦ περὶ παντός ἐργου και μετὰ μισθίου ἐφετιοῦ περὶ συντελείας οἰκετῆ ἀργῶ περὶ πολλῆς ἐργασίας μὴ ἐπέχε ἐπὶ τούτοις

περι πασης συμβουλιας αλλ η μετα ανδρος ευσεβους ενδελεχιζε ον αν επιγνωνς συντηρουντα εντολας ος εν τη ψυχη αυτου κατα την ψυχην σου και εαν πταισης συναλγησει σοι και βουλην καρδιας στησον ου γαρ εστιν σοι πιστοτερος αυτης ψυχη γαρ ανδρος απαγγελλειν ενιο-τε ειωθεν η επτα σκοποι επι μετεωρου καθημενοι επι σκοπης και επι πασι τουτοις δεηθητι υψιστου ινα ευθυνη εν αληθεια την οδον σου αρχη παντος εργου λογος και προ πασης πραξεως βουλη ιχνος αλλοιωσεως καρδιας τεσσαρα μερη ανατελλει αγαθον και κακον ζωη και θανατος και η κυριευουσα ενδελεχως αυτων γλωσσα εστιν εστιν ανηρ πανουργος πολλων παιδευτης και τη ιδια ψυχη εστιν αχρηστος εστιν σοφιζομενος εν λογοις μισητος ουτος πασης τροφης καθυστερησει ου γαρ εδοθη αυτω παρα κυριου χαρις οτι πασης σοφιας εστερηθη εστιν σοφος τη ιδια ψυχη και οι καρποι της συνεσεως αυτου επι στοματος πιστοι ανηρ σοφος τον εαυτου λαον παιδευσει και οι καρποι της συνεσεως αυτου πιστοι ανηρ σοφος πλησθησεται ευλογιας και μακαριουσιν αυτον παντες οι ορωντες ζωη ανδρος εν αριθμω ημερων και αι ημεραι του ισραηλ αναριθμητοι ο σοφος εν τω λαω αυτου κληρονομησει πιστιν και το ονομα αυτου ζησεται εις τον αιωνα τεκνον εν ζωη σου πειρασον την ψυχην σου και ιδε τι πονηρον αυτη και μη δως αυτη ου γαρ παντα πασιν συμφερει και ου πασα ψυχη εν παντι ευδοκει μη απληστευου εν παση τρυφη και μη εκχυθης επι εδεσμάτων εν πολλοις γαρ βρωμασιν εσται νοσος και η απληστια εγγιει εως χολερας δι απληστιαν πολλοι ετελευτησαν ο δε προσεχων προσθησει ζωην τιμα ιατρον προς τας χρειας αυτου τιμας αυτου και γαρ αυτον εκτισεν κυριος παρα γαρ υψιστου εστιν ιασις και παρα βασιλευς λημψεται δομα επιστημη ιατρου ανυψωσει κεφαλην αυτου και εναντι μεγιστανων θαυμασθησεται κυριος εκτισεν εκ γης φαρμακα και ανηρ φρονιμος ου προσοχθιει αυτοις ουκ απο ξυλου εγλυκανθη υδωρ εις το γνωσθηναι την ισχυν αυτου και αυτος εδωκεν ανθρωποις επιστημην ενδοξαζεσθαι εν τοις θαυμασιοις αυτου εν αυτοις εθεραπευσεν και ηρεν τον πονον αυτου μυρεψος εν τουτοις ποιησει μειγμα και ου μη συντελεσθη εργα αυτου και ειρηνη παρ αυτου εστιν επι προσωπου της γης τεκνον εν αρρωστηματι σου μη παραβλεπε αλλ ευξαι κυρια και αυτος ιασεται σε αποστησον πλημμελειαν και ευθυνον χειρας και απο πασης αμαρτιας καθαρισον καρδιαν δος ευωδιαν και μνημοσυνον σεμιδαλεως και λιπανον προσφοραν ως μη υπαρχων και ιατρω δος τοπον και γαρ αυτον εκτισεν κυριος και μη αποστητω σου και γαρ αυτου χρεια εστιν καιρος οτε και εν χερσιν αυτων ευοδια και γαρ αυτοι κυριου δεηθησονται ινα ευοδωση αυτοις αναπαυσιν και ιασιν χαριν εμβιωσεως ο αμαρτανων εναντι του ποιησαντος αυτον εμπεσοι εις χειρας ιατρου τεκνον επι νεκρω καταγαγε δακρυα και ως δεινα πασχων εναρξαι θρηνου κατα δε την χρισιν αυτου περιστείλον το σωμα αυτου και μη υπερειδης την ταφην αυτου πικρανον κλαυθμον και θερμανον κοπετον και ποιησον το πενθος κατα την αξιαν αυτου ημεραν μιαν και δυο χαριν διαβολης και παρακληθητι λυπης ενεκα απο λυπης γαρ εκβαινει θανατος και λυπη καρδιας καμψει ισχυν εν επαγωγη παραμενει και λυπη και βιος πτωχου κατα καρδιας μη δως εις λυπην την καρδιαν σου αποστησον αυτην μνησθεις τα εσχατα μη επιλαθη ου γαρ εστιν επανοδος και τουτον ουκ ωφελησεις και σεαυτον κακωσεις μνησθητι το κριμα μου οτι ουτως και το σον εμοι εχθες και σοι σημερον

εν αναπαυσει νεκρου καταπαυσον το μνημοσυνον αυτου και παρα-
κληθητι εν αυτω εν εξοδω πνευματος αυτου σοφια γραμματεως εν
ευκαιρια σχολης και ὁ ελασσοιμενος πραξει αυτου σοφισθησεται τι
σοφισθησεται ὁ κρατων αροτρου και καυχωμενος εν δορατι κεντρου
βοας ελαυνων και αναστρεφομενος εν εργοις αυτων και ἡ διηγησις
αυτου εν υιοις ταυρων καρδιαν αυτου δωσει εκδουναι αυλακας και
ἡ αγρυπνια αυτου εις χορτασματα δαμαλεων οὕτως πας τεκτων και
αρχιτεκτων ὅστις νυκτωρ ὡς ἡμερας διαγει ὁι γλυφοντες γλυμματα
σφραγιδων και ἡ επιμονη αυτου αλλοιωσαι ποικιλιαν καρδιαν αυτου
δωσει εις ὁμοιωσαι ζωγραφιαν και ἡ αγρυπνια αυτου τελεσαι εργον
οὕτως χαλκευς καθημενος εγγυς ακμονος και καταμανθανων εργα
σιδηρου ατμις πυρος τηξει σαρκας αυτου και εν θερμη καμινου διαμα-
χησεται φωνη σφυρης κλινει το ους αυτου και κατεναντι ὁμοιωματος
σκευους ὁι οφθαλμοι αυτου καρδιαν αυτου δωσει εις συντελειαν ερ-
γων και ἡ αγρυπνια αυτου κοσμησαι επι συντελειας οὕτως κεραμευς
καθημενος εν εργω αυτου και συστρεφων εν ποσιν αυτου τροχον
ὅς εν μεριμνη κειται δια παντος επι το εργον αυτου και εναριθμιος
πασα ἡ εργασία αυτου εν βραχioni αυτου τυπωσει πληον και προ πο-
δων καμψει ισχυν αυτου καρδιαν επιδωσει συντελεσαι το χρισμα και
ἡ αγρυπνια αυτου καθαρισαι καμινον παντες οὗτοι εις χειρας αυτων
ενεπιστευσαν και ἕκαστος εν τω εργω αυτου σοφίζεται ανευ αυτων
ουκ οικισθησεται πολις και ου παροικησουσιν ουδε περιπατησουσιν
αλλ εις βουλην λαου ου ζητηθησονται και εν εκκλησια ουχ ὑπερα-
λουνται επι διφρον δικαστου ου καθιουνται και διαθηκην κριματος ου
διανοηθησονται ουδε μη εκφανωσιν παιδειαν και κριμα και εν παραβο-
λαις ουχ ἔυρεθησονται αλλα κτισμα αιωνος στηρισουσιν και ἡ δεησις
αυτων εν εργασία τεχνης πλην του επιδιδοντος την ψυχην αυτου και
διανοουμενου εν νομῳ ὕψιστου σοφian παντων αρχαιων εκζητησει
και εν προφητειαις ασχοληθησεται διηγησιν ανδρων ονομαστων συ-
ντηρησει και εν στροφαις παραβολων συνεισελευσεται αποκρυφα πα-
ροιμιων εκζητησει και εν αινιγμασι παραβολων αναστραφησεται ανα-
μεσον μεγιστανων ὑπηρετησει και εναντι ἡγουμενων οφθησεται εν
γη αλλοτριων εθνων διελευσεται αγαθα γαρ και κακα εν ανθρωποις
επειρασεν την καρδιαν αυτου επιδωσει ορθρισαι προς κυριον τον ποιη-
σαντα αυτον και εναντι ὕψιστου δεηθησεται και ανοιξει στομα αυτου
εν προσευχη και περι των ἁμαρτιων αυτου δεηθησεται εαν κυριος ὁ
μεγας θεληση πνευματι συνεσεως εμπλησθησεται αυτος ανομβρησει
ῥήματα σοφias αυτου και εν προσευχη εξομολογησεται κυριῳ αυ-
τος κατευθυνει βουλην αυτου και επιστημην και εν τοις αποκρυφοις
αυτου διανοηθησεται αυτος εκφανει παιδειαν διδασκαλιας αυτου και
εν νομῳ διαθηκης κυριου καυχησεται αινεσουσιν την συνεσιν αυτου
πολλοι και ἕως του αιωνος ουκ εξαλειφθησεται ουκ αποσθησεται το
μνημοσυνον αυτου και το ονομα αυτου ζησεται εις γενεας γενεων
την σοφian αυτου διηγησονται εθνη και τον επαινον αυτου εξαγγελει
εκκλησια εαν εμμεινῃ ονομα καταλειπει η χιλιοι και εαν αναπαυσηται
εκποιει αυτω ετι διανοηθεις εκδιηγησομαι και ὡς διχομηνια πληρω-
θην εισακουσατε μου υιοι ὅσιοι και βλαστησατε ὡς ῥοδον φυομενον
επι ῥευματος ὕγρου και ὡς λιβανος ευωδιασατε οσμην και ανθησατε
ανθος ὡς κρινον διαδοτε οσμην και αινεσατε ασμα ευλογησατε κυριον
επι πασιν τοις εργοις δοτε τῳ ονοματι αυτου μεγαλωσυνην και εξο-

μολογήσασθε εν αινεσει αυτου εν ωδαις χειλεων και εν κινυραις και
ούτως ερειτε εν εξομολογήσει τα εργα κυριου παντα ότι καλα σφοδρα
και παν προσταγμα εν καιρω αυτου εσται ουκ εστιν ειπειν τι τουτο εις
τι τουτο παντα γαρ εν καιρω αυτου ζητηθήσεται εν λογω αυτου εστη
ώς θιμωνια ύδωρ και εν ρήματι στοματος αυτου αποδοχεια ύδατων
εν προσταγματι αυτου πασα ή ευδοκια και ουκ εστιν ός ελαττωσει
το σωτηριον αυτου εργα πασης σαρκος ενωπιον αυτου και ουκ εστιν
κρυβηναι απο των οφθαλμων αυτου απο του αιωνος εις τον αιωνα ε-
πεβλεψεν και ουθεν εστιν θαυμασιον εναντιον αυτου ουκ εστιν ειπειν
τι τουτο εις τι τουτο παντα γαρ εις χρειας αυτων εκτισται ή ευλογια
αυτου ως ποταμος επεκαλυψεν και ως κατακλυσμος ξηραν εμεθυσεν
ούτως οργην αυτου εθνη κληρονομησει ως μετεστρεψεν ύδατα εις
άλμην αί όδοι αυτου τοις όσοις ευθειαι όυτως τοις ανομοις προσκομ-
ματα αγαθα τοις αγαθοις εκτισται απ αρχης όυτως τοις άμαρτωλοις
κακα αρχη πασης χρειας εις ζωην ανθρωπου ύδωρ και πυρ και σιδη-
ρος και άλας και σεμιδαλις πυρου και γαλα και μελι άίμα σταφυλης
και ελαιον και ίμιατιον ταυτα παντα τοις ευσεβεισιν εις αγαθα όυτως
τοις άμαρτωλοις τραπησεται εις κακα εστιν πνευματα ά εις εκδικησιν
εκτισται και εν θυμω αυτου εστερεωσεν μαστιγας αυτων εν καιρω
συντελειας ισχυν εκχεουσιν και τον θυμον του ποιησαντος αυτους
κοπασουσιν πυρ και χαλαζα και λιμος και θανατος παντα ταυτα εις
εκδικησιν εκτισται θηριων οδοντες και σκορπιοι και εχεις και ρομφαια
εκδικουσα εις ολεθρον ασεβεις εν τη εντολη αυτου ευφρανθησονται
και επι της γης εις χρειας έτοιμασθησονται και εν καιροις αυτων ου
παραβησονται λογον δια τουτο εξ αρχης εστηριχθην και διενοθηην
και εν γραφη αφηκα τα εργα κυριου παντα αγαθα και πασαν χρειαν
εν ώρα αυτης χορηγήσει και ουκ εστιν ειπειν τουτο τουτου πονηρο-
τερον παντα γαρ εν καιρω ευδοκιμηθήσεται και νυν εν παση καρδια
και στοματι ύμνησατε και ευλογησατε το ονομα κυριου ασχολια με-
γαλη εκτισται παντι ανθρωπω και ζυγος βαρυς επι ύιους αδαμ αφ
ήμερας εξοδου εκ γαστρος μητρος αυτων έως ήμερας επιστροφης εις
μητερα παντων τους διαλογισμους αυτων και φοβον καρδιας επινοια
προσδοκιας ήμερα τελευτης απο καθημενου επι θρονου ενδοξου και
έως τεταπεινωμενου εν γη και σποδω απο φοροντος ύακινθινον και
στεφανον και έως περιβαλλομενου ωμολινον θυμος και ζηλος και τα-
ραχη και σαλος και φοβος θανατου και μηνιαμα και ερις και εν καιρω
αναπαυσεως επι κοιτης ύπνος νυκτος αλλοιοι γνωσιν αυτου ολιγον
ώς ουδεν εν αναπαυσει και απ εκεινου εν ύπνοις ως εν ήμερα σκοπιας
τεθρορυβημενος εν όρασει καρδιας αυτου ως εκπεφυγως απο προσω-
που πολεμου εν καιρω χρειας αυτου εξηγερθη και αποθανμαζων εις
ουδενα φοβον μετα πασης σαρκος απο ανθρωπου έως κτηνους και
επι άμαρτωλων έπταπλασια προς ταυτα θανατος και άίμα και ερις και
ρομφαια επαγωγαι λιμος και συντριμμα και μαστιξ επι τους ανομους
εκτισθη ταυτα παντα και δι αυτους εγενετο ό κατακλυσμος παντα
όσα απο γης εις γην αναστρεφει και απο ύδατων εις θαλασσαν ανα-
καμπτει παν δωρον και αδικια εξαλειφθήσεται και πιστις εις τον αιωνα
στησεται χρηματα αδικων ως ποταμος ξηρανθήσεται και ως βροντη
μεγαλη εν ύετω εξήχησει εν τω ανοιξει αυτον χειρας ευφρανθήσεται
ούτως οι παραβαινοντες εις συντελειαν εκλειψουσιν εκγονα ασεβων
ου πληθυνει κλαδους και ριζαι ακαθαρτοι επ ακροτομου πετρας αχι

επι παντος ὕδατος και χείλους ποταμου προ παντος χορτου εκτιλη-
σεται χαρις ὡς παραδεισος εν ευλογιαις και ελεημοσυνη εις τον αιωνα
διαμενει ζωη αυταρκους και εργατου γλυκανθησεται και ὑπερ αμφο-
τερα ὁ ἔυρισκων ἤθησαυρον τεκνα και οικοδομη πολεως στηριζουσιν
ονομα και ὑπερ αμφοτερα γυνη αμωμος λογιζεται οινος και μουσικα
ευφραινουσιν καρδιαν και ὑπερ αμφοτερα αγαπησις σοφιας αυλος και
ψαλτηριον ἡδυνουσιν μελη και ὑπερ αμφοτερα γλωσσα ἡδεια χαριν και
καλλος επιθυμησει οφθαλμος και ὑπερ αμφοτερα χλοην σπορου φι-
λος και ἑταιρος εις καιρον απαντωντες και ὑπερ αμφοτερα γυνη μετα
ανδρος αδελφοι και βοηθεια εις καιρον θλιψεως και ὑπερ αμφοτε-
ρα ελεημοσυνη ῥυσεται χρυσιον και αργυριον επιστησουσιν ποδα και
ὑπερ αμφοτερα βουλη ευδοκιμεται χρηματα και ισχυς ανυψωσουσιν
καρδιαν και ὑπερ αμφοτερα φοβος κυριου ουκ εστιν εν φοβῳ κυριου
ελαττωσις και ουκ εστιν επιζητησαι εν αυτω βοηθειαν φοβος κυριου
ὡς παραδεισος ευλογιας και ὑπερ πασαν δοξαν εκαλυψεν αυτον τε-
κνον ζων επαιτησεως μη βιωσης κρεισσον αποθανειν η επαιτειν ανηρ
βλεπων εις τραπεζαν αλλοτριαν ουκ εστιν αυτου ὁ βιος εν λογισμῳ
ζωης αλισθησει ψυχην αυτου εν εδεσμασιν αλλοτριους ανηρ δε επιστη-
μων και πεπαιδευμενος φυλαζεται εν στοματι αναιδους γλυκανθησε-
ται επαιτησις και εν κοιλια αυτου πυρ καησεται ὡ θανατε ὡς πικρον
σου το μνημοσυνον εστιν ανθρωπω ειρηνευοντι εν τοις ὑπαρχουσιν
αυτου ανδρι απερισπαστω και ευοδουμενω εν πασιν και ετι ισχυοντι
επιδεξασθαι τροφην ὡ θανατε καλον σου το κριμα εστιν ανθρωπω ε-
πιδεομενω και ελασσομενω ισχυι εσχατογηρω και περισπωμενω περι
παντων και απειθουντι και απολωλεκоти ὑπομονην μη ευλαβου κριμα
θανατου μνησθητι προτερων σου και εσχατων τουτο το κριμα παρα
κυριου παση σαρκι και τι απαναινη εν ευδοκια ὕψιστου εἴτε δεκα εἴτε
ἑκατον εἴτε χιλια ετη ουκ εστιν εν ἁδου ελεγμος ζωης τεκνα βδελυρα
γινεται τεκνα ἁμαρτωλων και συναναστρεφομενα παροικιαις ασεβων
τεκνων ἁμαρτωλων απολειται κληρονομια και μετα του σπερματος
αυτων ενδελεχειει ονειδος πατρι ασεβει μεμψεται τεκνα ὅτι δι αυτον
ονειδισθησονται ουαι ὕμιν ανδρες ασεβεις ὅτινες εγκατελιπετε νομον
θεου ὕψιστου και εαν γεννηθητε εις καταραν γεννηθησεσθε και εαν
αποθανητε εις καταραν μερισθησεσθε παντα ὅσα εκ γης εις γην απε-
λευσεται ὅυτως ασεβεις απο καταρας εις απωλειαν πενθος ανθρωπων
εν σωμασιν αυτων ονομα δε ἁμαρτωλων ουκ αγαθον εξαλειφθησεται
φροντισον περι ονοματος αυτο γαρ σοι διαμενει η χιλιοι μεγαλοι ἤθη-
σαυροι χρυσιου αγαθης ζωης αριθμος ἡμερων και αγαθον ονομα εις
αιωνα διαμενει παιδειαν εν ειρηνη συντηρησατε τεκνα σοφια δε κε-
κρυμμενη και ἤθησαυρος αφανης τις ωφελεια εν αμφοτεροις κρεισσων
ανθρωπος αποκρυπτων την μωριαν αυτου η ανθρωπος αποκρυπτων
την σοφian αυτου τοιγαρουν εντραπητε επι τῷ ῥηματι μου ου γαρ
εστιν πασαν αισχυνην διαφυλαξαι καλον και ου παντα πασιν εν πιστει
ευδοκιμεται αισχυνεσθε απο πατρος και μητρος περι πορνειας και απο
ἡγουμενου και δυναστου περι ψευδους απο κριτου και αρχοντος περι
πλημμελειας και απο συναγωγης και λαου περι ανομιας απο κοινωνου
και φιλου περι αδικιας και απο τοπου ὅυ παροικεις περι κλοπης απο
αληθειας θεου και διαθηκης και απο πηξεως αγκωνος επ αρτοις απο
σχοραχισμού λημψεως και δοσεως και απο ασπαζομενων περι σιωπης
απο ὀρασεως γυναικος ἑταιρας και απο αποστροφης προσωπου συγ-

γενους απο αφαιρεσεως μεριδος και δοσεως και απο κατανοησεως γυναικος υπανδρου απο περιεργιας παιδισκης αυτου και μη επιστης επι την κοιτην αυτης απο φιλων περι λογων ονειδισμου και μετα το δουναι μη ονειδιζε απο δευτερωσεως και λογου ακοης και απο καλυψεως λογων κρυφίων και εση αισχυντηρος αληθινως και ευρισκων χαριν εναντι παντος ανθρωπου μη περι τουτων αισχυντης και μη λαβης προσωπον του αμαρτανειν περι νομου υψιστου και διαθηκης και περι κριματος δικαιοσαι τον ασεβη περι λογου κοινωνου και οδοιπορων και περι δοσεως κληρονομιας εταιρων περι ακριβειας ζυγου και σταθμίων και περι κτησεως πολλων και ολιγων περι διαφορου πρασεως εμπορων και περι παιδειας τεκνων πολλης και οικετη πονηρω πλευραν άμαξαι επι γυναικι πονηρα καλον σφραγίς και όπου χείρες πολλαι κλεισον ό εαν παραδιδως εν αριθμω και σταθμω και δοσις και λημψίς παντα εν γραφη περι παιδειας ανοητου και μωρου και εσχατογηρως κρινομενου προς νεους και εση πεπαιδευμενος αληθινως και δεδοκιμασμενος εναντι παντος ζωντος θυγατηρ πατρι αποκρυφος αγρυπνια και ή μεριμνα αυτης αφιστα ύπνον εν νεοτητι αυτης μηποτε παρακίμαση και συνωκηκία μηποτε μισηθη εν παρθενία μηποτε βεβηλωθή και εν τοις πατρικίς αυτης εγκυος γενηται μετα ανδρος ουσα μηποτε παραβή και συνωκηκία μηποτε στειωθή επι θυγατρι αδιατρεπτω στερεωσον φυλακην μηποτε ποιηση σε επιχαρμα εχθροίς λαλίαν εν πολει και εκκλητον λαου και καταισχυνη σε εν πληθει πολλων παντι ανθρωπω μη εμβλεπε εν καλλει και εν μεσω γυναικων μη συνεδρευε απο γαρ ίματιων εκπορευεται σης και απο γυναικος πονηρια γυναικος κρεισσων πονηρια ανδρος η αγαθοποιος γυνή και γυνή καταισχυνουσα εις ονειδισμον μνησθησομαι δη τα εργα κυριου και ά έορακα εκδιγηθησονται εν λόγοις κυριου τα εργα αυτου ήλιος φωτιζων κατα παν επεβλεψεν και της δοξης κυριου πληρες το εργον αυτου ουκ εξεποιησεν τοις άγίοις κυριου εκδιγηθησασθαι παντα τα θαυμασια αυτου ά εστερεωσεν κυριος ό παντοκρατωρ στηριχθηναι εν δοξη αυτου το παν αβυσσον και καρδιαν εξιχνευσεν και εν πανουργευσιν αυτων διενοηθη εγνω γαρ ό ύψιστος πασαν ειδησιν και ενεβλεψεν εις σημειον αιωνος απαγγελων τα παρελθλυθότα και τα εσομενα και αποκαλυπτων ιχνη αποκρυφων ου παρηλθεν αυτον παν διανοημα ουκ εκρυβη απ αυτου ουδε εις λογος τα μεγαλεια της σοφιας αυτου εκοσμησεν ως εστιν προ του αιωνος και εις τον αιωνα ουτε προσετεθη ουτε ηλαττωθη και ου προσεδεθη ουδενος συμβουλου ως παντα τα εργα αυτου επιθυμητα και ως σπινθηρος εστιν θεωρησαι παντα ταυτα ζη και μενει εις τον αιωνα εν πασαις χρείαις και παντα ύπακουει παντα δισσα έν κατεναντι του ένος και ουκ εποίησεν ουδεν ελλειπον έν του ένος εστερεωσεν τα αγαθα και τις πλησθησεται όρων δοξαν αυτου γαυριαμα ύψους στερεωμα καθαριοτητος ειδος ουρανου εν όραματι δοξης ήλιος εν οπτασια διαγγελλων εν εξοδω σκευος θαυμαστον εργον ύψιστου εν μεσημβρια αυτου αναξηραινει χωραν και εναντιον καυματος αυτου τις ύποστησεται καμινον ψυων εν εργοις καυματος τριπλασιως ήλιος εκκαιων ορη ατμιδας πυρωδεις εκφυσων και εκλαμπων ακτινας αμαυροι οφθαλμοις μεγας κυριος ό ποιησας αυτον και εν λόγοις αυτου κατεσπευσεν πορειαν και ή σελήνη εν πασιν εις καιρον αυτης αναδειξιν χρονων και σημειον αιωνος απο σελήνης σημειον έορτης φωστηρ μειουμενος επι συντελειας μην κατα το ονομα

αυτης εστιν αυξανομενος θαυμαστως εν αλλοιωσει σκευος παρεμβολων εν υψει εν στερεωματι ουρανου εκλαμπων καλλος ουρανου δοξα αστρων κοσμος φωτιζων εν υψιστοις κυριου εν λογοις αγιου στησονται κατα κριμα και ου μη εκλυθωσιν εν φυλακαις αυτων ιδε τοξον και ευλογησον τον ποιησαντα αυτο σφοδρα ωραιον εν τω αυγασματι αυτου εγυρωσεν ουρανον εν κυκλωσει δοξης χειρες υψιστου ετανυσαν αυτο προσταγματι αυτου κατεσπευσεν χιονα και ταχυνει αστραπας κριματος αυτου δια τουτο ηνεωχθησαν θησαυροι και εξεπητησαν νεφελαι ως πετεινα εν μεγαλειω αυτου ισχυσεν νεφελας και διεθρυβησαν λιθοι χαλαζης και εν οπτασια αυτου σαλευθησεται ορη εν θεληματι αυτου πνευsetαι νοτος φωνη βροντης αυτου ωνειδισεν γην και καταιγεις βορεου και συστροφη πνευματος ως πετεινα καθιπταμενα πασει χιονα και ως ακρις καταλυουσα ή καταβασις αυτης καλλος λευκοτητος αυτης εκθαυμασει οφθαλμος και επι του υετου αυτης εκστησεται καρδια και παχνην ως άλα επι γης χσει και παγεισα γινεται σχολοπων ακρα ψυχρος ανεμος βορεης πνευσει και παγησεται κρυσταλλος εφ ύδατος επι πασαν συναγωγην ύδατος καταλυσει και ως θωρακα ενδυsetαι το ύδωρ καταφραgetαι ορη και ερημον εκκαυσει και αποσβεσει χλοην ως πυρ ιασις παντων κατα σπουδην όμιχλη δροσος απαντwsα απο καυσωνος ιλαρωσει λογισμω αυτου εκοπασεν αβυσσον και εφυτευsen εν αυτη νηsους όι πλεοντες την θαλασσαν διηγουνται τον κινδυνον αυτης και ακοαις ωτιων ήμων θαυμαζομεν και εκει τα παραδοξα και θαυμασια εργα ποικιλια παντος ζωου κτισις κητων δι αυτον ευδοοι αγγελος αυτου και εν λογω αυτου συγκειται τα παντα πολλά ερουμεν και ου μη αφικωμεθα και συντελεια λογων το παν εστιν αυτος δοξαζοντες που ισχυσομεν αυτος γαρ ό μεγας παρα παντα τα εργα αυτου φοβερος κυριος και σφοδρα μεγας και θαυμαστη ή δυναστεια αυτου δοξαζοντες κυριον ύψωσατε καθι όσον αν δυνησθε ύπερεξει γαρ και ετι και ύψουντες αυτον πληθυνατε εν ισχυι μη κοπιατε ου γαρ μη αφικηsθε τις έορακεν αυτον και εκδιηγηsetαι και τις μεγαλυνει αυτον καθως εστιν πολλά αποκρυφα εστιν μειζωνα τουτων ολιγα γαρ έωρακαμεν των εργων αυτου παντα γαρ εποιηsen ό κυριος και τοις ευσεβειsin εδωκεν σοφian ανεσωμεν δη ανδρας ενδοξους και τους πατερας ήμων τη γενεσει πολλην δοξαν εκτισεν ό κυριος την μεγαλωσινην αυτου απ αιωνος κυριευοντες εν ταις βασιλειαις αυτων και ανδρες ονομαστοι εν δυναμει βουλευοντες εν συνεσει αυτων απηγγελκοτες εν προφητειαις ήγουμενοι λαου εν διαβουλιоиς και συνεσει γραμματειας λαου σοφοι λογοι εν παιδεια αυτων εκζητουντες μελη μουσικων και διηγουμενοι επη εν γραφη ανδρες πλουσιοι κεχορηγημενοι ισχυι ειρηνευοντες εν κατοικιαις αυτων παντες όυτοι εν γενεαις εδοξασθησαν και εν ταις ήμεραις αυτων καυχημα εισιν αυτων όι κατελιπον ονομα του εκδιηγηsασθαι επαινους και εισιν ών ουκ εστιν μνημοσυνον και απωλοντο ως ουχ ύπαρξαντες και εγενοντο ως ου γεγονοτες και τα τεκνα αυτων μετ αυτους αλλ η όυτοι ανδρες ελεους ών άι δικαιοσυнай ουκ επεληsθησαν μετα του σπερματος αυτων διαμενει αγαθη κληρονομια εκγονα αυτων εν ταις διαθηκαις εστη το σπερμα αυτων και τα τεκνα αυτων δι αυτους έως αιωνος μενει σπερμα αυτων και ή δοξα αυτων ουκ εξαλειφηsetαι τα σωματα αυτων εν ειρηνη εταφη και το ονομα αυτων ζη εις γενεας σοφian αυτων διηγηsονται λαοι και τον επαινον εξαγγελλει εκκλησια ενωχ

ευηρεστήσεν κυρίω και μετετεθή ὑποδειγμα μετανοίας ταις γενεαῖς νῶε ἔυρεθῇ τελείος δικαίος ἐν καιρῷ ὀργῆς ἐγένετο ἀνταλλαγμὰ διὰ τοῦτον ἐγενήθη καταλειμμὰ τῇ γῇ ὅτε ἐγένετο κατακλυσμὸς διὰ τῆς καὶ αἰῶνος ἐτεθήσαν πρὸς αὐτὸν ἵνα μὴ ἐξαλειφθῇ κατακλυσμῷ πᾶσα σὰρξ ἀβραὰμ μέγας πατὴρ πληθύνους ἐθνῶν καὶ οὐκ ἔυρεθῇ ὁμοίος ἐν τῇ δοξῇ ὅς συνετηρήσεν νόμον ὑψίστου καὶ ἐγένετο ἐν διαθήκῃ μετ' αὐτοῦ ἐν σαρκὶ αὐτοῦ ἐστήσεν διαθήκην καὶ ἐν πειρασμῷ ἔυρεθῇ πιστὸς διὰ τοῦτο ἐν ὄρκῳ ἐστήσεν αὐτῷ ἐνευλογηθῆναι ἐθνὴ ἐν σπέρματι αὐτοῦ πληθύναι αὐτὸν ὥς χουν τῆς γῆς καὶ ὥς ἀστρά ἀνυψῶσαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ καὶ κατακληρονομησάιν αὐτοὺς ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως ἀκροῦ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ ἱσαὰκ ἐστήσεν οὕτως δι' ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ εὐλογίαν πάντων ἀνθρώπων καὶ διαθήκην κατεπαύσεν ἐπὶ κεφαλὴν ἰακώβ ἐπεγνῶ αὐτὸν ἐν εὐλογίαις αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν κληρονομίᾳ καὶ διεστειλὲν μερίδας αὐτοῦ ἐν φυλαῖς ἐμερίσεν δεκά δύο καὶ ἐξηγάγεν ἐξ αὐτοῦ ἀνδρὰ ἐλεῶς ἐύρισκοντα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς πάσης σαρκὸς ἡγαπημένον ὑπὸ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων μωυσὴν ὅν τὸ μνημόσυνον ἐν εὐλογίαις ὁμοίωσεν αὐτὸν δοξῇ ἁγίων καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν ἐν φόβοις ἐχθρῶν ἐν λόγοις αὐτοῦ σημεῖα κατεπαύσεν ἐδοξάσεν αὐτὸν κατὰ πρόσωπον βασιλεῶν ἐνετείλατο αὐτῷ πρὸς λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐδείξεν αὐτῷ τῆς δοξῆς αὐτοῦ ἐν πίστει καὶ πραυτητί αὐτὸν ἡγίασεν ἐξελεξάτο αὐτὸν ἐκ πάσης σαρκὸς ἠκουτίσεν αὐτὸν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ εἰσηγάγεν αὐτὸν εἰς τὸν γνόφον καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κατὰ πρόσωπον ἐντολὰς νόμον ζωῆς καὶ ἐπιστήμης διδάξαι τὸν ἰακώβ διαθήκην καὶ κριμὰτα αὐτοῦ τὸν ἱσραὴλ ἀαρὼν ὑψώσεν ἅγιον ὁμοίον αὐτῷ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐκ φυλῆς λείυ ἐστήσεν αὐτὸν διαθήκην αἰῶνος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἱερατεῖαν λαοῦ ἐμακάρισεν αὐτὸν ἐν εὐκοσμῷ καὶ περιέζωσεν αὐτὸν περιστολήν δοξῆς ἐνεδύσεν αὐτὸν συντελείαν καυχήματος καὶ ἐστερεώσεν αὐτὸν σκευεσὶν ἰσχύος περισκελὴ καὶ ποδῆρῃ καὶ ἐπωμίδα καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὸν ῥοῖσκοις χρυσοῖς κωδῶσιν πλείστοις κυκλοῖθεν ἤχησαι φωνὴν ἐν βήμασιν αὐτοῦ ἀκουστον ποιῆσαι ἤχον ἐν ναῷ εἰς μνημόσυνον υἱοῖς λαοῦ αὐτοῦ στολὴ ἅγια χρύσω καὶ ὕακινθῳ καὶ πορφύρᾳ ἐργῷ ποικιλίτῳ λογιῷ κρίσεως ὅλοις ἀληθείας κεκλῶσμεν κοκκῶ ἐργῷ τεχνίτῳ λίθοις πολυτελεσὶν γλυμμάτων σφραγίδος ἐν δεσπεῖ χρυσοῦ ἐργῷ λιθοργοῦ εἰς μνημόσυνον ἐν γραφῇ κεκολλημένη κατ' ἀριθμὸν φυλῶν ἱσραὴλ στεφάνον χρυσὸν ἐπάνω κιδάρεως ἐκτυπώμα σφραγίδος ἁγιασματος καυχήμα τιμῆς ἐργὸν ἰσχύος ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν κοσμουμένα ὥραια πρὸ αὐτοῦ οὐ γέγονεν τοιαῦτα ἕως αἰῶνος οὐκ ἐνεδυσάτο ἀλλογενὴς πλην τῶν υἱῶν αὐτοῦ μόνον καὶ τὰ ἐκγόνα αὐτοῦ διὰ παντός θυσιαι αὐτοῦ ὀλοκαρπώθησονται καθ' ἡμέραν ἐνδεδεχώς δις ἐπλήρωσεν μωυσὴς τὰς χεῖρας καὶ ἐχρίσεν αὐτὸν ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς διαθήκην αἰῶνος καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἐν ἡμέραις οὐρανοῦ λειτουργεῖν αὐτῷ ἅμα καὶ ἱερατεῦειν καὶ εὐλογεῖν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματι ἐξελεξάτο αὐτὸν ἀπὸ πάντος ζώντος προσάγαγειν καρπῶσιν κυρίῳ θύμιαμα καὶ εὐωδίαν εἰς μνημόσυνον ἐξίλασkesthai περὶ τοῦ λαοῦ σου ἔδωκεν αὐτῷ ἐν ἐντολαῖς αὐτοῦ ἐξουσίαν ἐν διαθήκαις κριμάτων διδάξαι τὸν ἰακώβ τὰ μαρτυρία καὶ ἐν νόμῳ αὐτοῦ φωτίσαι ἱσραὴλ ἐπισυνεστῆσαν αὐτῷ ἀλλοτριοὶ καὶ ἐξηλώσαν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρημῷ ἄνδρες οἱ περὶ δαθῶν καὶ ἀβιρων καὶ ἡ συναγωγὴ κορε ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶδεν κυρίος καὶ οὐκ εὐδοκῆσεν καὶ

συνετελεσθήσαν εν θυμω οργής εποίησεν αυτοις τερατα καταναλωσαι εν πυρι φλογος αυτού και προσεθήκεν ααρων δοξαν και εδωκεν αυτω κληρονομίαν απαρχας πρωτογεννημάτων εμερισεν αυτω αρτον πρωτοις ήτοιμασεν πλησμονήν και γαρ θυσίας κυριου φαγονται άς εδωκεν αυτω τε και τω σπερματι αυτού πλην εν γη λαου ου κληρονομήσει και μερις ουκ εστιν αυτω εν λαω αυτός γαρ μερις σου και κληρονομία και φινεες υιος ελεαζαρ τριτος εις δοξαν εν τω ζηλωσαι αυτόν εν φοβω κυριου και στήναι αυτόν εν τροπή λαου εν αγαθότητι προθυμίας ψυχής αυτού και εξήλασατο περι του ισραηλ δια τουτο εσταθή αυτω διαθήκη ειρήνης προστατειν άγιων και λαου αυτού ίνα αυτω η και τω σπερματι αυτού ίερωσύνης μεγαλειον εις τους αιωνας και διαθήκη τω δαυιδ υίω ιεσσαι εκ φυλής ιουδα κληρονομία βασιλεως υιου εξ υιου μονου κληρονομία ααρων και τω σπερματι αυτού δωη υμιν σοφίαν εν καρδια υμών κρινειν τον λαον αυτού εν δικαιοσύνη ίνα μη αφανισθή τα αγαθα αυτών και την δοξαν αυτών εις γενεας αυτών κραταιας εν πολεμω ιησους ναυη και διαδοχος μωυση εν προφητειαις ός εγενετο κατα το ονομα αυτού μεγας επι σωτηρία εκλεχτών αυτού εκδικησαι επεγειρομενους εχθρους όπως κατακλήρονομηση τον ισραηλ ώς εδοξασθή εν τω επαραι χειρας αυτού και εν τω εκτειναι ρομφαίαν επι πολεις τις προτερος αυτού όυτως εστή τους γαρ πολεμους κυριου αυτός επηγάγεν ουχι εν χειρι αυτού ενεποδισθή ό ήλιος και μια ήμερα εγενήθη προς δυο επεκαλεσατο τον ύψιστον δυναστην εν τω θλιψαι αυτόν εχθρους κυκλοθεν και επηκουσεν αυτού μεγας κυριος εν λιθοις χαλαζης δυναμεως κραταιας κατεβράξεν επ εθνος πολεμον και εν καταβάσει απώλεσεν ανθεστηχότας ίνα γνωσιν εθνη πανοπλίαν αυτού ότι εναντιον κυριου ό πολεμος αυτού και γαρ επηκολούθησεν οπισω δυναστου και εν ήμεραις μωυσεως εποίησεν ελεος αυτός και χαλεβ υιος ιεφοννη αντιστηναι εναντι εκκλησίας κωλυσαι λαον απο άμαρτίας και κοπασαι γογγυσμον πονηρίας και αυτοι δυο οντες διεσώθησαν απο έξακοσιων χιλιάδων πεζων εισαγαγειν αυτούς εις κληρονομίαν εις γην ρεουσαν γαλα και μελι και εδωκεν ό κυριος τω χαλεβ ισχυν και έως γήρους διεμεινεν αυτα επιβήναι αυτόν επι το ύψος τής γης και το σπερμα αυτού κατεσχεν κληρονομίαν όπως ιδωσιν παντες οι υιοι ισραηλ ότι καλον το πορευεσθαι οπισω κυριου και οι κριται έκαστος τω αυτού ονοματι όσων ουκ εξεπορνευσεν ή καρδια και όσοι ουκ απεστραφησαν απο κυριου ειη το μνημοσυνον αυτών εν ευλογίαις τα οστα αυτών αναθαλοι εκ του τοπου αυτών και το ονομα αυτών αντικαταλλάσσομενον εφ υιοις δεδοξασμένων αυτών ηγαπημενος ύπο κυριου αυτού σαμουηλ προφητης κυριου κατεστήσεν βασιλείαν και εχρισεν αρχοντας επι τον λαον αυτού εν νομω κυριου εκρινεν συναγωγήν και επεσκεψατο κυριος τον ιακωβ εν πιστει αυτού ηκριβάσθη προφητης και εγνωσθή εν ρήμασιν αυτού πιστος όρασεως και επεκαλεσατο τον κυριον δυναστην εν τω θλιψαι εχθρους αυτού κυκλοθεν εν προσφορά αρνος γαλαθηνου και εβροντησεν απ ουρανου ό κυριος και εν ηχω μεγαλω ακουστην εποίησεν την φωνην αυτού και εξετρίψεν ήγουμενους τυριων και παντας αρχοντας φυλιστιμ και προ καιρου κοιμησεως αιωνος επεμαρτυρατο εναντι κυριου και χριστου αυτού χρηματα και έως ύποδημάτων απο πάσης σαρκος ουκ ειληφα και ουκ ενεκαλεσεν αυτω ανθρωπος και μετα το ύπνωσαι αυτόν προεφητευσεν και ύπεδειξεν βασιλει την τελευτην αυτού και ανυψωσεν εκ

γης την φωνήν αυτού εν προφητεία εξαλειφάι ανομιαν λαου και με-
τα τουτον ανεστη ναθαν προφητευειν εν ήμεραις δαυιδ ώσπερ στεαρ
αφωρισμενον απο σωτηριου όυτως δαυιδ απο των ύιων ισραηλ εν λε-
ουσιν επαιξεν ώς εν εριφοις και εν αρχοις ώς εν αρνασι προβατων εν
νεοτητι αυτού ουχι απεκτεινεν γιγαντα και εξηρεν ονειδισμον εκ λαου
εν τω επαραι χείρα εν λιθώ σφενδονής και καταβάλλειν γαυριαμα του
γολιαθ επεκαλέςατο γαρ κυριον τον ύπιστον και εδωκεν εν τη δεξία
αυτου κρατος εξαραι ανθρωπον δυνατον εν πολέμω ανυψώσαι κερας
λαου αυτού όυτως εν μυριασιν εδοξασαν αυτον και ηγεσαν αυτον εν
ευλογιας κυριου εν τω φερεσθαι αυτω διαδημα δοξης εξετριψεν γαρ
εχθρους κυκλοθεν και εξουδενωσεν φυλιστιμ τους ύπεναντιους έως
σημερον συνετριψεν αυτων κερας εν παντι εργω αυτού εδωκεν εξο-
μολογησιν άγιω ύπιστω ρήματι δοξης εν παση καρδια αυτού ύμνησεν
και ηγαπησεν τον ποιησαντα αυτον και εστησεν ψαλτωδους κατενα-
ντι του θυσιαστηριου και εξ ηχους αυτων γλυκαινειν μελη εδωκεν εν
έορταις υπερεπειαν και εκοσμησεν καιρους μεχρι συντελειας εν τω
αινειν αυτους το άγιον ονομα αυτού και απο πρωιας ηχειν το άγιασμα
κυριος αφειλεν τας άμαρτίας αυτού και ανυψωσεν εις αιωνα το κερας
αυτου και εδωκεν αυτω διαθηκην βασιλεων και θρονον δοξης εν τω
ισραηλ μετα τουτον ανεστη ύιος επιστημων και δι αυτον κατελυσεν
εν πλατυσμω σαλωμων εβασιλευσεν εν ήμεραις ειρηνης ώ ο θεος κα-
τεπαυσεν κυκλοθεν ίνα στηση οικον επ ονοματι αυτού και έτοιμαση
άγιασμα εις τον αιωνα ώς εσοφισθής εν νεοτητι σου και ενεπλησθής
ώς ποταμος συνεσεως γην επεκαλυψεν ή ψυχη σου και ενεπλησας εν
παραβολαις αινιγματων εις νησους πορρω αφικετο το ονομα σου και
ηγαπηθής εν τη ειρηνη σου εν ωδαις και παροιμιας και παραβολαις
και εν έρμηνειαις απειθαιμασαν σε χωραι εν ονοματι κυριου του θεου
του επικεκλημενου θεου ισραηλ συνηγαγες ώς κασσιτερον το χρυ-
σιον και ώς μολιβδον επληθυνας αργυριον παρανεκλινας τας λαγονας
σου γυναιξιν και ενεξουσιασθής εν τω σωματι σου εδωκας μωμον
εν τη δοξη σου και εβεβηλωσας το σπερμα σου επαγαγειν οργην επι
τα τεχνα σου και κατανυγηναι επι τη αφροσυνη σου γενεσθαι διχα
τυραννιδα και εξ εφραιμ αρξαι βασιλειαν απειθη ο δε κυριος ου μη
καταλιπη το ελεος αυτού και ου μη διαφθειρη απο των λογων αυτού
ουδε μη εξαλειψη εκλεκτον αυτού εκγόνα και σπερμα του αγαπητη-
ντος αυτον ου μη εξαρη και τω ιακωβ εδωκεν καταλειμμα και τω δαυιδ
εξ αυτού ρίζαν και ανεπαυσατο σαλωμων μετα των πατερων αυτού
και κατελιπεν μετ αυτον εκ του σπερματος αυτού λαου αφροσυνην
και ελασσουμενον συνεσει ροβοαμ ός απεστησεν λαον εκ βουλης αυ-
του και ιεροβοαμ ύιος ναβατ ός εξημαρτεν τον ισραηλ και εδωκεν τω
εφραιμ όδον άμαρτίας και επληθυνθησαν αι άμαρτιαι αυτων σφοδρα α-
ποστησαι αυτους απο της γης αυτων και πασαν πονηριαν εξεζητησαν
έως εκδικησής ελθη επ αυτους και ανεστη ηλιας προφητης ώς πυρ και
ό λογος αυτού ώς λαμπας εκαιετο ός επηγαγεν επ αυτους λιμον και
τω ζηλω αυτού ωλιγοποιησεν αυτους εν λόγω κυριου ανεσχεν ου-
ρανον κατηγαγεν όυτως τρις πυρ ώς εδοξασθής ηλια εν θαιμασις
σου και τις όμοιος σοι καυχασθαι ό εγειρας νεκρον εκ θανατου και εξ
άδου εν λόγω ύπιστου ό καταγαγων βασιλεις εις απωλειαν και δεδο-
ξασμενους απο κλινής αυτων ακουων εν σινα ελεγμον και εν χωρηβ
χρимаτα εκδικησεως ό χριων βασιλεις εις ανταποδομα και προφητας

διαδοχους μετ αυτον ο αναλημφθεις εν λαιλαπι πυρος εν αρματι ιππων πυρινων ο καταγραφεις εν ελεγμοις εις καιρους κοπασαι οργην προ θυμου επιστρεφαι καρδιαν πατρος προς υιον και καταστησαι φυλας ιακωβ μακαριοι οι ιδοντες σε και οι εν αγαπησει κεκοιμημενοι και γαρ ημεις ζωη ζησομεθα ηλιας ος εν λαιλαπι εσκεπασθη και ελισαιε ενεπλησθη πνευματος αυτου και εν ημεραις αυτου ουκ εσαλευθη υπο αρχοντος και ου κατεδυναστευσεν αυτον ουδεις πας λογος ουχ υπερηρεν αυτον και εν κοιμησει επροφητευσεν το σωμα αυτου και εν ζωη αυτου εποιησεν τερατα και εν τελευτη θαυμασια τα εργα αυτου εν πασιν τουτοις ου μετενοησεν ο λαος και ουκ απεστησαν απο των αμαρτιων αυτων εως επρονομευθησαν απο γης αυτων και διεσκορπισθησαν εν παση τη γη και κατελειφθη ο λαος ολιγοστος και αρχων εν τω οικω δαυιδ τινες μεν αυτων εποιησαν το αρεστον τινες δε επληθυναν αμαρτιας εξεκιας ωχυρωσεν την πολιν αυτου και εισηγαγεν εις μεσον αυτης υδωρ ωρυξεν σιδηρω ακροτομον και ωκοδομησεν κρηνας εις υδατα εν ημεραις αυτου ανεβη σενναχηριμ και απεστειλεν ραψακην και απηρην και επηρην χειρα αυτου επι σιων και εμεγαλυνησεν εν υπερηφانيا αυτου τοτε εσαλευθησαν καρδιαι και χειρες αυτων και ωδινησαν ως αι τικτουςαι και επεκαλεσαντο τον κυριον τον ελεημονα εκπετασαντες τας χειρας αυτων προς αυτον και ο αγιος εξ ουρανου ταχυ επηκουσεν αυτων και ελυτρωσατο αυτους εν χειρι ησαιου επαταξεν την παρεμβολην των ασσυριων και εξετριψεν αυτους ο αγγελος αυτου εποιησεν γαρ εξεκιας το αρεστον κυριω και ενισχυσεν εν οδοις δαυιδ του πατρος αυτου ως ενετειλατο ησαιας ο προφητης ο μεγας και πιστος εν ορασει αυτου εν ταις ημεραις αυτου ανεποδισεν ο ηλιος και προσεθηκεν ζωην βασιλει πνευματι μεγαλω ειδεν τα εσχατα και παρεκαλεσεν τους πενθουντας εν σιων εως του αιωνος υπεδειξεν τα εσομενα και τα αποκρυφα πριν η παραγενεσθαι αυτα μνημοσυνον ιωσιου εις συνθεσιν θυμιαματος εσκευασμενον εργω μυρεψου εν παντι στοματι ως μελι γλυκανθησεται και ως μουσικα εν συμποσιω οινου αυτοσ κατευθυνθη εν επιστροφη λαου και εξηρεν βδελυγματα ανομιας κατευθυνεν προς κυριον την καρδιαν αυτου εν ημεραις ανομων κατισχυσεν την ευσεβειαν παρεξ δαυιδ και εξεχιου και ιωσιου παντες πλημμελειαν επλημμελησαν κατελιπον γαρ τον νομον του υψιστου δι βασιλεις ιουδα εξελιπον εδωκαν γαρ το κερας αυτων ετεροις και την δοξαν αυτων εθνει αλλοτριω ενεπυρισαν εκλεκτην πολιν αγιασματος και ηρημωσαν τας οδους αυτης εν χειρι ιερεμιου εκακωσαν γαρ αυτον και αυτοσ εν μητρα ηγιασθη προφητης εκριζουν και καχουν και απολλυειν ωσαυτως οικοδομειν και καταφυτευειν ιεζεκιηλ ος ειδεν ορασιν δοξης ην υπεδειξεν αυτω επι αρματος χερουβιν και γαρ εμνησθη των εχθρων εν ομβρω και αγαθωσαι τους ευθυνοντας οδους και των δωδεκα προφητων τα οστα αναθαλοι εκ του τοπου αυτων παρεκαλεσαν γαρ τον ιακωβ και ελυτρωσαντο αυτους εν πιστει ελπιδος πως μεγαλυνωμεν τον ζοροβαβελ και αυτοσ ως σφραγισ επι δεξιας χειρος ουτως ιησους υιος ιωσεδεκ οι εν ημεραις αυτων ωκοδομησαν οικον και ανυψωσαν ναον αγιον κυριω ητοιμασμενον εις δοξαν αιωνος και νεεμιου επι πολυ το μνημοσυνον του εγειραντος ημιν τειχη πεπτωκοτα και στησαντος πυλας και μοχλους και ανεγειραντος τα οικοπεδα ημων ουδεις εκτισθη επι της γης τοιουτος οιος ενωχ και γαρ αυτοσ ανελημφθη απο της γης ουδε ως ιωσηφ εγεννηθη ανηρ

ήγουμενος αδελφων στηριγμα λαου και τα οστα αυτου επεσκεπησαν σημ και σθη εν ανθρωποις εδοξασθησαν και υπερ παν ζων εν τη κτισει αδαμ σιμων ονιου υιος ιερευς ο μεγας ος εν ζωη αυτου υπερ-ραψεν οικον και εν ήμεραις αυτου εστερεωσεν ναον και υπ αυτου εθεμελιωθη υψος διπλης αναλημμα υψηλον περιβολου ιερου εν ήμεραις αυτου ελατομηθη αποδοχειον υδατων λακκος ωσει θαλασσης το περιμετρον ο φροντιζων του λαου αυτου απο πτωσεως και ενισχυ-σας πολιν εν πολιορκησει ως εδοξασθη εν περιστροφη λαου εν εξοδω οικου καταπετασματος ως αστηρ έωθινος εν μεσω νεφελων ως σεληνη πληρης εν ήμεραις ως ήλιος εκλαμπων επι ναον υψιστου και ως τοξον φωτιζον εν νεφελαις δοξης ως ανθος ροδων εν ήμεραις νεων ως κρινα επ εξοδω υδατος ως βλαστος λιβανου εν ήμεραις θερους ως πυρ και λιβανος επι πυρειου ως σκευος χρυσιου ολοσφυρητον κεκοσμημενον παντι λιθω πολυτελει ως ελαια αναθαλλουσα καρπους και ως κυπαρισσος υψουμενη εν νεφελαις εν τω αναλαμβάνειν αυτον στολην δοξης και ενδιδυσκεσθαι αυτον συντελειαν καυχηματος εν αναβασει θυσιαστηριου άγιου εδοξασεν περιβολην άγιασματος εν δε τω δεχεσθαι μελη εκ χειρων ιερεων και αυτος έστως παρ εσχαρα βωμου κυκλωθεν αυτου στεφανος αδελφων ως βλαστημα κεδρων εν τω λιβανω και εκυκλωσαν αυτον ως στελεχη φοινικων και παντες οι υιοι ααρων εν δοξη αυτων και προσφορα κυριου εν χερσιν αυτων εναντι πασης εκκλησιας ισραηλ και συντελειαν λειτουργων επι βωμων κοσμησαι προσφοραν υψιστου παντοκρατορος εξετεινεν επι σπονδειου χειρα αυτου και εσπεισεν εξ άιματος σταφυλης εξεχεεν εις θεμελια θυσιαστηριου οσμην ευωδιας υψιστω παμβασιλει τοτε ανεκραγον οι υιοι ααρων εν σαλπιγξιν ελαταις ηχησαν ακουστην εποησαν φωνην μεγαλην εις μνημοσυνον εναντι υψιστου τοτε πας ο λαος κοινη κατεσπευσαν και επεσαν επι προσωπον επι την γην προσκυνησαι τω κυριω αυτων παντοκρατορι θεω υψιστω και ηνεσαν οι ψαλτωδοι εν φωναις αυτων εν πλειστω ηχω εγλυκανθη μελος και εδεηθη ο λαος κυριου υψιστου εν προσευχη κατεναντι ελεημονος έως συντελεσθη κοσμος κυριου και την λειτουργιαν αυτου ετελειωσαν τοτε καταβας επηρεν χειρας αυτου επι πασαν εκκλησιαν υιων ισραηλ δουναι ευλογιαν κυριου εκ χειλεων αυτου και εν ονοματι αυτου καυχησασθαι και εδευτερωσαν εν προσκυνησει επιδεξασθαι την ευλογιαν παρα υψιστου και νυν ευλογησατε τον θεον παντων τον μεγαλα ποιουντα παντη τον υψουντα ήμερας ήμων εκ μητρας και ποιουντα μεθ ήμων κατα το ελεος αυτου δωη ήμιν ευφροσυνην καρδιας και γενεσθαι ειρηνην εν ήμεραις ήμων εν ισραηλ κατα τας ήμερας του αιωνος εμπιστευ-σαι μεθ ήμων το ελεος αυτου και εν ταις ήμεραις ήμων λυτρωσασθω ήμας εν δυσιν εθνεσιν προσωχθισεν ή ψυχη μου και το τριτον ουκ εστιν εθνος οι καθημενοι εν ορει σαμαρειας και φυλιστιμ και ο λαος ο μαυρος ο κατοικων εν σικιμοις παιδειαν συνεσεως και επιστημης εχαραξεν εν τω βιβλιω τουτω ιησους υιος σιραχ ελεαζαρ ο ιεροσολυμιτης ος ανωμβρησεν σοφιαν απο καρδιας αυτου μακαριος ος εν τουτοις αναστραφησεται και θεις αυτα επι καρδιαν αυτου σοφισθη-σεται εαν γαρ αυτα ποιηση προς παντα ισχυσει ότι φως κυριου το ιχνος αυτου εξομολογησεται σοι κυριε βασιλευ και αινεσω σε θεον τον σωτηρα μου εξομολογουμεαι τω ονοματι σου ότι σκεπαστης και βοηθος εγενου μοι και ελυτρωσω το σωμα μου εξ απωλειας και εκ

παγιδος διαβολης γλωσσης απο χειλεων εργαζομενων ψευδος και εναντι των παρεστηκοτων εγενου βοηθος και ελυτρωσω με κατα το πληθος ελεους και ονοματος σου εκ βρυγμων ετοιμον εις βρωμα εκ χειρος ζητουντων την ψυχην μου εκ πλειονων θλιψεων ων εσχον απο πνιγμου πυρας κυκλοθεν και εκ μεσου πυρος ου ουκ εξεκαυσα εκ βαθους κοιλιας αδου και απο γλωσσης ακαθαρτου και λογου ψευδους βασιλει διαβολη γλωσσης αδικου ηγγισεν εως θανατου η ψυχη μου και η ζωη μου ην συνεγγυς αδου κατω περιεσχον με παντοθεν και ουκ ην ο βοηθων ενεβλεπον εις αντιλημψιν ανθρωπων και ουκ ην και εμνησθην του ελεους σου κυριε και της εργασιας σου της απ αιωνος οτι εξαيره τους υπομενοντας σε και σωζεις αυτους εκ χειρος εχθρων και ανυψωσα απο γης ικετειαν μου και υπερ θανατου ρυσεως εδεηθην επεκαλεσαμην κυριον πατερα κυριου μου μη με εγκαταλειπει εν ημεραις θλιψεως εν καιρω υπερηφανιων αβοηθησιας αινεσω το ονομα σου ενδελεχως και υμνησω εν εξομολογησει και εισηκουσθη η δεησις μου εσωσας γαρ με εξ απωλειας και εξειλου με εκ καιρου πονηρου δια τουτο εξομολογησμαι σοι και αινεσω σε και ευλογησω τω ονοματι κυριου ετι ων νεωτερος πριν η πλανηθηναι με εζητησα σοφian προφανως εν προσευχη μου εναντι ναου ηξιουν περι αυτης και εως εσχατων εκζητησω αυτην εξ ανθους ως περκαζουσας σταφυλης ευφρανθη η καρδια μου εν αυτη επεβη ο πους μου εν ευθυτητι εκ νεοτητος μου ιχνευον αυτην εκλινα ολιγον το ους μου και εδεξαμην και πολλην ευρον εμαυτω παιδειαν προκοπη εγενετο μοι εν αυτη τω διδοντι μοι σοφian δωσω δοξαν διενοηθην γαρ του ποιησαι αυτην και εζηλωσα το αγαθον και ου μη αισχυνθω διαμεμαχισται η ψυχη μου εν αυτη και εν ποιησει νομου διηκριβασαμην τας χειρας μου εξεπετασα προς υψος και τα αγνοηματα αυτης επενθησα την ψυχην μου κατευθυνα εις αυτην και εν καθαρισμω ευρον αυτην καρδιαν εκτησαμην μετ αυτης απ αρχης δια τουτο ου μη εγκαταλειφθω και η κοιλια μου εταραχθη του εκζητησαι αυτην δια τουτο εκτησαμην αγαθον κτημα εδωκεν κυριος γλωσσαν μοι μισθον μου και εν αυτη αινεσω αυτον εγγισατε προς με παιδευτοι και αυλισθητε εν οικω παιδειας τι οτι υστερεισθαι λεγετε εν τουτοις και αι ψυχαι υμων διψωσι σφοδρα ηνοιξα το στομα μου και ελαλησα κτησασθε εαντοις ανευ αργυριου τον τραχηλον υμων υποθηκετε υπο ζυγον και επιδεξασθω η ψυχη υμων παιδειαν εγγυς εστιν ευρειν αυτην ιδετε εν οφθαλμοις υμων οτι ολιγον εκοπιασα και ευρον εμαυτω πολλην αναπauσιν μετασχετε παιδειας εν πολλω αριθμω αργυριου και πολυν χρυσον κτησασθε εν αυτη ευφρανθειη η ψυχη υμων εν τω ελεει αυτου και μη αισχυνθειητε εν αινεσει αυτου εργαζεσθε το εργον υμων προ καιρου και δωσει τον μισθον υμων εν καιρω αυτου

εβοησα προς κυριον εν τω θλιβεσθαι με εις τελος προς τον θεον εν τω επιθεσθαι αμαρτωλους εξαπινα ηκουσθη κραυγη πολεμου ενωπιον μου ειπα επακουσεται μοι οτι επλησθην δικαιοσυνης ελογισαμην εν καρδια μου οτι επλησθην δικαιοσυνης εν τω ευθηνησαι με και πολλην γενεσθαι εν τεκνοις ο πλουτος αυτων διεδοθη εις πασαν την γην και η δοξα αυτων εως εσχατου της γης υψωθησαν εως των αστρων επαν ου μη πεσωσιν και εξυβρισαν εν τοις αγαθοις αυτων και ουκ ηνεγκαν αι αμαρτιαι αυτων εν αποκρυφους και εγω ουκ ηδην αι ανομιαι αυτων υπερ τα προ αυτων εθνη εβεβηλωσαν τα αγια κυριου εν βεβηλωσει ψαλμος τω σαλωμων περι ιερουσαλημ εν

τω ὑπερηφανευσθαι τον ἁμαρτωλον εν κριω κατεβαλε τειχη οχυρα και ουκ εκωλυσας ανεβησαν επι το θυσιαστηριον σου εθνη αλλοτρια κατεπατουσαν εν ὑποδημασιν αυτων εν ὑπερηφανια ανθ ὧν οἱ υἱοι ιερουσαλημ εμianαν τα ἅγια κυριου εβεβηλουσαν τα δωρα του θεου εν ανομιαις ἐνεκεν τουτων ειπεν απορριψατε αυτα μακραν απ εμου ουκ ευδοκω εν αυτοις το καλλος της δοξης αυτης εξουθενωθη ενωπιον του θεου ητιμωθη ἕως εις τέλος οἱ υἱοι και αἱ θυγατερες εν αιχμαλωσια πονηρα εν σφραγιδι ὁ τραχηλος αυτων εν επισημῳ εν τοις εθνεσιν κατα τας ἁμαρτίας αυτων εποιησεν αυτοις ὅτι εγκατελιπεν αυτοους εις χειρας κατισχυοντων απεστρεψεν γαρ το προσωπον αυτου απο ελεους αυτων νεον και πρεσβυτην και τεκνα αυτων εις ἅπαξ ὅτι πονηρα εποιησαν εις ἅπαξ του μη ακουειν και ὁ ουρανός εβαρυθυμησεν και ἡ γη εβδελυξατο αυτοους ὅτι ουκ εποιησε πας ανθρωπος επ αυτης ὅσα εποιησαν και γνωσεται ἡ γη τα κριματα σου παντα τα δικαia ὁ θεος εστησαν τους υἱους ιερουσαλημ εις εμπαιγμον αντι πορνων εν αυτη πας ὁ παραπορευομενος εισεπορευετο κατεναντι του ἡλιου ενεπαιζονταις ανομιαις αυτων αὐθα εποιουν αυτοι απεναντι του ἡλιου παρεδειγματισαν αδικιας αυτων και θυγατερες ιερουσαλημ βεβηλοι κατα το κριμα σου ανθ ὧν αυται εμιαωσαν ἄυτας εν φυρῳ αναμειξεως την κοιλιαν μου και τα σπλαγχχνα μου πονω επι τουτοις εγω δικαιωσω σε ὁ θεος εν ευθυτητι καρδιας ὅτι εν τοις κριμασιν σου ἡ δικαιοσυνη σου ὁ θεος ὅτι απεδωκας τοις ἁμαρτωλοις κατα τα εργα αυτων και κατα τας ἁμαρτίας αυτων τας πονηρας σφοδρα ανεκαλυψας τας ἁμαρτίας αυτων ἵνα φανη το κριμα σου εξηλειψας το μνημοσυνον αυτων απο της γης ὁ θεος κριτης δικαιος και ου θαυμασει προσωπον ωνειδισαν γαρ εθνη ιερουσαλημ εν καταπατησει κατεσπασθη το καλλος αυτης απο θρονου δοξης περιεζωσατο σακχον αντι ενδυματος ευπρεπειας σχοινιον περι την κεφαλην αυτης αντι στεφανου περιειλατο μιτραν δοξης ἦν περιεθνηκεν αυτη ὁ θεος εν ατιμια το καλλος αυτης απερριφη επι την γην και εγω ειδον και εδεθηην του προσωπου κυριου και ειπον ἱκανωσον κυριε του βαρυνεσθαι χειρα σου επι ιερουσαλημ εν επαγωγῇ εθνων ὅτι ενεπαιξαν και ουκ εφεισαντο εν οργῇ και θυμῳ μετα μηνισεως και συντελεσθησονται εαν μη συ κυριε επιτιμησης αυτους εν οργῇ σου ὅτι ουκ εν ζηλει εποιησαν αλλ εν επιθυμια ψυχης εκχεαι την οργην αυτων εις ἡμας εν ἄρπαγματι μη χρονισης ὁ θεος του αποδουναι αυτοις εις κεφαλὰς του ειπειν την ὑπερηφανian του δρακοντος εν ατιμια και ουκ εχρονισα ἕως εδειξεν μοι ὁ θεος την ὕβριν αυτου εκκεκεντημενον επι των ορεων αιγυπτου ὑπερ ελαχιστον εξουδενωμενον επι γης και θαλασσης το σωμα αυτου διαφερομενον επι κυματων εν ὕβρει πολλῇ και ουκ ἦν ὁ θαπτων ὅτι εξουθενωσεν αυτον εν ατιμια ουκ ελογισατο ὅτι ανθρωπος εστιν και το ὕστερον ουκ ελογισατο ειπεν εγω κυριος γης και θαλασσης εσομαι και ουκ επεγνω ὅτι ὁ θεος μεγας κραταιος εν ισχυι αυτου τη μεγαλῇ αυτος βασιλευς επι των ουρανων και κρινων βασιλεις και αρχας ὁ ανιστων εμε εις δοξαν και κοιμιζων ὑπερηφανους εις απωλειαν αιωνος εν ατιμια ὅτι ουκ εγνωσαν αυτον και νυν ιδετε οἱ μεγιστανες της γης το κριμα του κυριου ὅτι μεγας βασιλευς και δικαιος κρινων την ὑπ ουρανον ευλογειτε τον θεον οἱ φοβουμενοι τον κυριον εν πιστημῇ ὅτι το ελεος κυριου επι τους φοβουμενους αυτον μετα κριματος του διαστείλαι ανα μεσον δικαιου και ἁμαρτωλου αποδουναι ἁμαρτωλοις

εις τον αιωνα κατα τα εργα αυτων και ελεησαι δικαιον απο ταπεινωσεως αμαρτωλου και αποδουναι αμαρτωλω ανη των εποιησεν δικαιω ότι χρηστος ο κυριος τοις επικαλουμενοις αυτον εν υπομονη ποιησαι κατα το ελεος αυτου τοις ομοιοις αυτου παρεσταναι δια παντος ενωπιον αυτου εν ισχυι ευλογητος κυριος εις τον αιωνα ενωπιον δουλων αυτου ψαλμος τω σαλωμων περι δικαιων ινα τι υπνοις ψυχη και ουκ ευλογεις τον κυριον υμνον καινον ψαλτε τω θεω τω αινετω ψαλλε και γρηγορησον επι την γρηγορησιν αυτου ότι αγαθος ψαλμος τω θεω εξ αγαθης καρδιας δικαιοι μνημονευουσιν δια παντος του κυριου εν εξομολογησει και δικαιωσει τα κριματα κυριου ουκ ολιγωρησει δικαιος παιδευομενος υπο κυριου ή ευδοκια αυτου δια παντος εναντι κυριου προσεκοψεν ο δικαιος και εδικαιωσεν τον κυριον επεσεν και αποβλεπει τι ποιησει αυτω ο θεος αποσκοπευει οθεν ήξει σωτηρια αυτου αληθεια των δικαιων παρα θεου σωτηρος αυτων ουκ αυλιζεται εν οικω δικαιου αμαρτια εφ αμαρτιαν επισκεπτεται δια παντος τον οικον αυτου ο δικαιος του εξαραι αδικιαν εν παραπτωματι αυτου εξιλασατο περι αγνοιας εν νηστεια και ταπεινωσει ψυχης αυτου και ο κυριος καθαρίζει παν ανδρα οσιον και τον οικον αυτου προσεκοψεν αμαρτωλος και καταραται ζων ημεραν αυτου την ήμεραν γενεσεως αυτου και ωδινας μητρος προσεθηκεν αμαρτίας εφ αμαρτίας τη ζωη αυτου επεσεν ότι πονηρον το πτωμα αυτου και ουκ αναστησεται ή απωλεια του αμαρτωλου εις τον αιωνα και ου μνησθησεται όταν επισκεπτηται δικαιοις αυτή ή μερις των αμαρτωλων εις τον αιωνα οι δε φοβουμενοι τον κυριον αναστησονται εις ζων η αιωνιον και ή ζωη αυτων εν φωτι κυριου και ουκ εκλείπει ετι διαλογη του σαλωμων τοις ανθρωπαρεσχοις ινα τι συ βεβηλε καθησαι εν συνεδριω οσιων και ή καρδια σου μακραν απεστηκεν απο του κυριου εν παρανομiais παροργιζων τον θεον ισραηλ περισσος εν λογοις περισσος εν σημειωσει υπερ παντας ο σκληρος εν λογοις κατακριναι αμαρτωλους εν κρισει και ή χειρ αυτου εν πρωτοις επ αυτον ως εν ζηλει και αυτος ενοχος εν ποικιλια αμαρτιων και εν ακρασιας οι οφθαλμοι αυτου επι πασαν γυναικα ανευ διαστολης ή γλωσσα αυτου ψευδης εν συναλλαγματι μεθ ορκου εν νυκτι και εν αποκρυφοις αμαρτανει ως ουχ ορωμενος εν οφθαλμοις αυτου λαλει παση γυναικι εν συνταγη κακίας ταχυς εισοδω εις πασαν οικιαν εν ιλαροτητι ως ακαχος εξαραι ο θεος τους εν υποκρισει ζωντας μετα οσιων εν φθορα σαρκος αυτου και πενια την ζων αυτου ανακαλυψαι ο θεος τα εργα ανθρωπων ανθρωπαρεσκων εν καταγελωτι και μυκτηρισμω τα εργα αυτου και δικαιωσασαν οσοι το κριμα του θεου αυτων εν τω εξαιρεσθαι αμαρτωλους απο προσωπου δικαιου ανθρωπαρεσκων λαλουντα νομον μετα δολου και οι οφθαλμοι αυτων επ οικον ανδρος εν ευσταθεια ως οφει διαλυσαι σοφιαν αλληλων εν λογοις παρανομων οι λογοι αυτου παραλογισμοι εις πραξιν επιθυμίας αδικου ουκ απεστη έως ενίκησεν σκορπισαι ως εν ορφανια και ηρημωσεν οικον ένεχεν επιθυμίας παρανομου παρελογισατο εν λογοις ότι ουκ εστιν ορων και κρινων επλησθη εν παρανομια εν ταυτη και οι οφθαλμοι αυτου επ οικον έτερον ολεθρευσαι εν λογοις αναπτερωσεως ουκ εμπιπλταται ή ψυχη αυτου ως άδης εν πασι τουτοις γενοιτο κυριε ή μερις αυτου εν ατιμία ενωπιον σου ή εξοδος αυτου εν στεναγμοις και ή εισοδος αυτου εν αρα εν οδυναις και πενια και απορια ή ζωη αυτου κυριε ο υπνος αυτου εν λυπαις και ή εξεγερσις αυτου εν αποραις αφαιρεθει-

η ύπνος απο κροταφων αυτου εν νυκτι αποπεσοι απο παντος εργου χειρων αυτου εν ατιμια κενος χερσιν αυτου εισελθoi εις τον οικον αυτου και ελλιπης ο οικος αυτου απο παντος ου εμπλησει ψυχην αυτου εν μονωσει ατεκνίας το γηρας αυτου εις αναλημψιν σκορπισθεισαν σαρχες ανθρωπαρεσκων υπο θηριων και οστα παρανομων κατεναντι του ηλιου εν ατιμια οφθαλμους εκκοψαισαν κορακες υποκρινομενων οτι ηρημωσαν οικους πολλους ανθρωπων εν ατιμια και εσκορπισαν εν επιθυμια και ουκ εμνησθησαν θεου και ουκ εφοβηθησαν τον θεον εν απασι τουτοις και παρωργισαν τον θεον και παρωξυναν εξαιρι αυτους απο της γης οτι ψυχας ακακων παραλογισμω υπεκρινοντο μακαριοι οι φοβουμενοι τον κυριον εν ακακια αυτων ο κυριος ρυσεται αυτους απο ανθρωπων δολιων και αμαρτωλων και ρυσεται ημας απο παντος σκανδαλου παρανομου εξαιρι ο θεος τους ποιουντας εν υπερηφανια πασαν αδικιαν οτι κριτης μεγας και κραταιος κυριος ο θεος ημων εν δικαιοσυνη γενοιτο κυριε το ελεος σου επι παντας τους αγαπωντας σε ψαλμος τω σαλωμων κυριε ο θεος αινεσω τω ονοματι σου εν αγαλλιασει εν μεσω επισταμενων τα κριματα σου τα δικαia οτι συ χρηστος και ελεημων η καταφυγη του πτωχου εν τω κεκραγεναi με προς σε μη παρασιωπησης απ εμου ου γαρ ληψεται τις σκυλα παρα ανδρος δυνατου και τις ληψεται απο παντων ων εποιησας εαν μη συ δωσ οτι ανθρωπος και η μερις αυτου παρα σου εν σταθμω ου προσθησει του πλεονασαι παρα το κριμα σου ο θεος εν τω θλιβεσθαι ημας επικαλεσομεθα σε εις βοηθειαν και συ ουκ αποστρεψη την δεσιν ημων οτι συ ο θεος ημων ει μη βαρυνης την χειρα σου εφ ημας ινα μη δι αναγκην αμαρτωμεν και εαν μη επιστρεψης ημας ουκ αφεξομεθα αλλ επι σε ηξομεν εαν γαρ πεινασω προς σε κεκραξομαι ο θεος και συ δωσεις μοι τα πετεινα και τους ιχθυας συ τρεφεις εν τω διδοναι σε υετον ερημοις εις ανατολην χλοης ητοιμασας χορτασματα εν ερημω παντι ζωντι και εαν πεινασωσιν προς σε αρουσιν προσωπον αυτων τους βασιλεις και αρχοντας και λαους συ τρεφεις ο θεος και πτωχου και πενητος η ελπις τις εστιν ει μη συ κυριε και συ επακουση οτι τις χρηστος και επιεικης αλλ η συ ευφραναι ψυχην ταπεινου εν τω ανοιξει χειρα σου εν ελεει η χρηστοτης ανθρωπου εν φειδοι και η αυριον και εαν δευτερωσ ανευ γογγυσμου και τουτο θαυμασειας το δε δομα σου πολυ μετα χρηστοτητος και πλουσιον και ου εστιν η ελπις επι σε ου φεισεται εν δοματι επι πασαν την γην το ελεος σου κυριε εν χρηστοτητι μακαριος ου μνημονευει ο θεος εν συμμετρια αυταρχειας εαν υπερπλεοναση ο ανθρωπος εξαμαρτανει ικανον το μετριον εν δικαιοσυνη και εν τουτω η ευλογια κυριου εις πλησμονην εν δικαιοσυνη ευφρανθεισαν οι φοβουμενοι κυριον εν αγαθοις και η χρηστοτης σου επι ισραηλ εν τη βασιλεια σου ευλογημενη η δοξα κυριου οτι αυτος βασιλευς ημων εν ελπιδι τω σαλωμων μακαριος ανηρ ου η καρδια αυτου ετοιμη επικαλεσασθαι το ονομα κυριου εν τω μνημονευειν αυτον το ονομα κυριου σωθησεται αι οδοι αυτου κατευθυνονται υπο κυριου και πεφυλαγμενα εργα χειρων αυτου υπο κυριου θεου αυτου απο ορασεως πονηρων ενυπνιων αυτου ου ταραχθησεται η ψυχη αυτου εν διαβασει ποταμων και σαλω θαλασσων ου πτοηθησεται εξανεστη εξ υπνου αυτου και ηυλογησεν τω ονοματι κυριου επ ευσταθεια καρδιας αυτου εξυμνησεν τω ονοματι του θεου αυτου και εδεηθη του προσωπου κυριου περι παντος του οικου αυτου και κυριος εισηκουσεν προσευχην παντος

εν φόβω θεου και παν αιτημα ψυχης ελπιζουσας προς αυτον επιτελει
ὁ κυριος ευλογητος κυριος ὁ ποιων ελεος τοις αγαπωσιν αυτον εν
αληθεια τω σαλωμων επιστροφης μη αποσκηνωσης αφ ἡμων ὁ θεος
ἵνα μη επιθωνται ἡμιν οἱ εμισεσαν ἡμας δωρεαν ὅτι απωσω αυτους
ὁ θεος μη πατησατω ὁ πους αυτων κληρονομιαν ἁγιασματος σου συ
εν θεληματι σου παιδευσον ἡμας και μη δως εθνεσιν εαν γαρ απο-
στείλης θανατον συ εντελη αυτω περι ἡμων ὅτι συ ελεημων και ουκ
οργισθησθαι σου συντελεσαι ἡμας εν τω κατασκηνοουν το ονομα σου
εν μεσω ἡμων ελεηθησομεθα και ουκ ισχυσει προς ἡμας εθνος ὅτι
συ ὑπερασπιστης ἡμων και ἡμεις επικαλεσομεθα σε και συ επακου-
ση ἡμων ὅτι συ οικτιρησεις το γενοσ ισραηλ εις τον αιωνα και ουκ
απωση και ἡμεις ὑπο ζυγον σου τον αιωνα και μαστιγα παιδειας σου
κατευθυνεις ἡμας εν καιρω αντιληψεως σου του ελεησαι τον οικον ια-
κωβ εις ἡμεραν εν ἣ επηγγειλω αυτοις τω σαλωμων εις νεικος θλιψιν
και φωνην πολεμου ηκουσεν το ους μου φωνην σαλπιγγος ηχουσης
σφαγην και ολεθρον φωνη λαου πολλου ὡς ανεμου πολλου σφοδρα
ὡς καταγιγας πυρος πολλου φερομενου δι ερημου και ειπα εν τη καρδια
μου που αρα κρινει αυτον ὁ θεος φωνην ηκουσα εις ιερουσαλημ πολιν
ἁγιασματος συνετριβη ἡ οσφυς μου απο ακοης παρελυθη γονατα μου
εφοβηθη ἡ καρδια μου εταραχθη τα οστα μου ὡς λινον ειπα κατευ-
θυνουσιν ὁδους αυτων εν δικαιοσυνη ανελογισαμην τα κριματα του
θεου απο κτισεως ουρανου και γης εδικαιωσα τον θεον εν τοις κρι-
μασιν αυτου τοις απ αιωνος ανεκαλυψεν ὁ θεος τας ἁμαρτίας αυτων
εναντιον του ἡλιου εγνω πασα ἡ γη τα κριματα του θεου τα δικαία
εν καταγαίαις κρυφιοις αἱ παρανομiai αυτων εν παροργισμῳ ὕιος μετα
μητρος και πατηρ μετα θυγατρος συνεφυροντο εμοιχωντο ἕκαστος
την γυναίκα του πλησιον αυτου συνεθεντο αὐτοις συνθηκας μετα
ὀρκου περι τουτων τα ἅγια του θεου διηρπαζοσαν ὡς μη οντος κλη-
ρονομου λυτρουμενου επατουσαν το θυσιαστηριον κυριου απο πασης
ακαθαρσίας και εν αφεδρῳ ἁματος εμianαν τας θυσιας ὡς κρεα βε-
βηλα ου παρελιπον ἁμαρτιαν ἣν ουκ εποιησαν ὑπερ τα εθνη δια τουτο
εκερασεν αυτοις ὁ θεος πνευμα πλανησεως εποτισεν αυτους ποτηριον
οινου ακρατου εις μεθην ηγαγεν τον απ εσχατου της γης τον παιοντα
κραταιας εκρινεν τον πολεμον επι ιερουσαλημ και την γην αυτης α-
πηντησαν αυτω οἱ αρχοντες της γης μετα χαρας ειπαν αυτω επευκτη
ἡ ὁδος σου δευτε εισελθατε μετ ειρηνης ὠμαλisan ὁδους τραχειας α-
πο εισοδου αυτου ηνοιξαν πυλας επι ιερουσαλημ εστεφανωσαν τειχη
αυτης εισηλθεν ὡς πατηρ εις οικον ὕιων αυτου μετ ειρηνης εστησεν
τους ποδας αυτου μετα ασφαλειας πολλης κατελαβετο τας πυργοβα-
ρεις αυτης και το τειχος ιερουσαλημ ὅτι ὁ θεος ηγαγεν αυτον μετα
ασφαλειας εν τη πλανησει αυτων απωλεσεν αρχοντας αυτων και παν
σοφον εν βουλη εξεχεεν το ἄμα των οικουντων ιερουσαλημ ὡς ὕδωρ
ακαθαρσίας απηγαγεν τους ὕιους και τας θυγατερας αυτων ἃ εγεν-
νησαν εν βεβηλωσει εποιησαν κατα τας ακαθαρσίας αυτων καθως οἱ
πατερες αυτων εμianαν ιερουσαλημ και τα ἡγιασμενα τῷ ονοματι του
θεου εδικαιωθη ὁ θεος εν τοις κριμασιν αυτου εν τοις εθνεσιν της
γης και οἱ ὅσοι του θεου ὡς αρνια εν ακακία εν μεσω αυτων ανετος
κυριος ὁ κρινων πασαν την γην εν δικαιοσυνη αυτου ιδου δη ὁ θεος
εδειξας ἡμιν το κριμα σου εν τη δικαιοσυνη σου ειδοσαν οἱ οφθαλμοι
ἡμων τα κριματα σου ὁ θεος εδικαιωσαμεν το ονομα σου το εντιμον

εις αιωνας οτι συ ο θεος της δικαιοσυνης κρινων τον ισραηλ εν παι-
δεια επιστρεψον ο θεος το ελεος σου εφ ημας και οικτιρησον ημας
συναγαγε την διασποραν ισραηλ μετα ελεους και χρηστοτητος οτι
η πιστις σου μεθ ημων και ημεις εσκληρυναμεν τον τραχηλον ημων
και συ παιδευτης ημων ει μη υπεριδης ημας ο θεος ημων ινα μη κα-
ταπιωσιν ημας εθνη ως μη οντος λυτρουμενου και συ ο θεος ημων
απ αρχης και επι σε η ελπις ημων κυριε και ημεις ουκ αφεξομεθα
σου οτι χρηστα τα κριματα σου εφ ημας ημιν και τοις τεκνοις ημων
η ευδοκια εις τον αιωνα κυριε σωτηρ ημων ου σαλευθησομεθα ετι
τον αιωνα χρονον αινετος κυριος εν τοις κριμασιν αυτου εν στοματι
οσιων και ευλογημενος ισραηλ υπο κυριου εις τον αιωνα τω σαλωμων
εις ελεγχον εν τω απαχθηναι ισραηλ εν αποικεσια εις γην αλλοτριαν
εν τω αποστηναι αυτους απο κυριου του λυτρωσαμενου αυτους απερ-
ριψαν απο κληρονομιας ης εδωκεν αυτοις κυριος εν παντι εθνει η
διασπορα του ισραηλ κατα το ρημα του θεου ινα δικαιωθης ο θεος
εν τη δικαιοσυνη σου εν ταις ανομιαις ημων οτι συ κριτης δικαιος
επι παντας τους λαους της γης ου γαρ κρυβησεται απο της γνωσεως
σου πας ποιων αδικα και αι δικαιοσυναι των οσιων σου ενωπιον σου
κυριε και που κρυβησεται ανθρωπος απο της γνωσεως σου ο θεος
τα εργα ημων εν εκλογη και εξουσια της ψυχης ημων του ποιησαι
δικαιοσυνην και αδικιαν εν εργοις χειρων ημων και εν τη δικαιοσυνη
σου επισκεπτη υιους ανθρωπων ο ποιων δικαιοσυνην ιθθαυριζει ζω-
ην αυτω παρα κυριω και ο ποιων αδικιαν αυτος αιτιος της ψυχης εν
απωλεια τα γαρ κριματα κυριου εν δικαιοσυνη κατ ανδρα και οικον
τινι χρηστευση ο θεος ει μη τοις επικαλουμενοις τον κυριον καθαριεις
εν αμαρτιας ψυχην εν εξομολογησει εν εξαγοραις οτι αισχυνη ημιν
και τοις προσωποις ημων περι απαντων και τινι αφησεις αμαρτιας ει
μη τοις ημαρτηχοσιν δικαιους ευλογησεις και ουκ ευθυνεις περι ων
ημαρτοσαν και η χρηστοτης σου επι αμαρτανοντας εν μεταμελεια και
νυν συ ο θεος και ημεις λαος ον ηγαπησας ιδε και οικτιρησον ο θεος
ισραηλ οτι σοι εσμεν και μη αποστησης ελεος σου αφ ημων ινα μη
επιθωνται ημιν οτι συ ηρετισω το σπερμα αβρααμ παρα παντα τα εθνη
και εθου το ονομα σου εφ ημας κυριε και ουκ απωση εις τον αιωνα
εν διαθηκη διεθου τοις πατρασιν ημων περι ημων και ημεις ελπιουμεν
επι σε εν επιστροφή ψυχης ημων του κυριου η ελεημοσυνη επι οικον
ισραηλ εις τον αιωνα και ετι εν υμνοις τω σαλωμων μακαριος ανηρ
ου ο κυριος εμνησθη εν ελεγμω και εκυκλωθη απο οδου πονηρας
εν μαστιγι καθαρισθηναι απο αμαρτιας του μη πληθυναι ο ετοιμαζων
νωτον εις μαστιγας καθαρισθησεται χρηστος γαρ ο κυριος τοις υπο-
μενουσιν παιδειαν ορθωσε γαρ οδους δικαιων και ου διαστρεφει εν
παιδεια και το ελεος κυριου επι τους αγαπωντας αυτον εν αληθεια
και μνησθησεται κυριος των δουλων αυτου εν ελεει η γαρ μαρτυρια
εν νομω διαθηκης αιωνιου η μαρτυρια κυριου επι οδους ανθρωπων
εν επισκοπη δικαιος και οσιος ο κυριος ημων εν κριμασιν αυτου εις
τον αιωνα και ισραηλ αινεσει τω ονοματι κυριου εν ευφροσυνη και
οιοι εξομολογησονται εν εκκλησια λαου και πτωχους ελεησει ο θε-
ος εν ευφροσυνη ισραηλ οτι χρηστος και ελεημων ο θεος εις τον
αιωνα και συναγωγει ισραηλ δοξασουσιν το ονομα κυριου του κυριου
η σωτηρια επι οικον ισραηλ εις ευφροσυνην αιωνιον τω σαλωμων εις
προσδοκιαν σαλπισατε εν σιων εν σαλπιγγι σημασις αγιων κηρυξατε

εν ιερουσαλημ φωνην ευαγγελιζομενου ότι ηλησεν ό θεος ισραηλ εν τη επισκοπη αυτων στηθι ιερουσαλημ εφ ύψηλου και ιδε τα τεκνα σου απο ανατολων και δυσμων συνηγμενα εις άπαξ ύπο κυριου απο βορρα ερχονται τη ευφροσυνη του θεου αυτων εκ νησων μακριθεν συνηγαγεν αυτοους ό θεος ορη ύψηλα εταπεινωσεν εις όμαλισμον αυτοις όι βουνοι εφυγосαν απο εισοδου αυτων όι δρυμοι εσχιασαν αυτοις εν τη παροδω αυτων παν ξυλον ευωδιας ανετειλεν αυτοις ό θεος ίνα παρελθι ισραηλ εν επισκοπη δοξης θεου αυτων ενδυσαι ιερουσαλημ τα ιματια της δοξης σου έτοιμασον την στολην του άγιασματος σου ότι ό θεος ελαλησεν αγαθα ισραηλ εις τον αιωνα και ετι ποιησαι κυριος ά ελαλησεν επι ισραηλ και ιερουσαλημ αναστησαι κυριος τον ισραηλ εν ονοματι δοξης αυτου του κυριου το ελεος επι τον ισραηλ εις τον αιωνα και ετι τω σαλωμων εν γλωσση παρανομων κυριε ϋσαι την ψυχην μου απο ανδρος παρανομου και πονηρου απο γλωσσης παρανομου και ψιθυρου και λαλουσης ψευδη και δολια εν ποικιλια στροφης όι λογοι της γλωσσης ανδρος πονηρου ώσπερ εν λαω πυρ αναπτον καλλονην αυτου ή παροιγια αυτου εμπρησαι οικους εν γλωσση ψευδει εκκοφαι δενδρα ευφροσυνης φλογιζουσης παρανομους συγχεαι οικους εν πολεμω χειλεσιν ψιθυροις μακρυναι ό θεος απο ακακων χειλη παρανομων εν απορια και σκορπισθεισαν οστα ψιθυρων απο φοβουμενων κυριον εν πυρι φλογος γλωσσα ψιθυρος απολοιτο απο όσιων φυλαξαι κυριος ψυχην ήσυχιον μισουσαν αδίκους και κατευθυναι κυριος ανδρα ποιουντα ειρηνην εν οικω του κυριου ή σωτηρια επι ισραηλ παιδα αυτου εις τον αιωνα και απολιντο όι άμαρτωλοι απο προσωπου κυριου άπαξ και όσιοι κυριου κληρονομησασαν επαγγελιας κυριου τω σαλωμων ψαλμος παρακλησις των δικαιων δεξια κυριου εσκεπασεν με δεξια κυριου εφεισατο ήμων ό βραχιων κυριου εσωσεν ήμας απο βόμφαιας διαπορευομενης απο λιμου και θανατου άμαρτωλων θηρια επεδραμοσαν αυτοις πονηρα εν τοις οδουσιν αυτων ετιλλοσαν σαρκας αυτων και εν ταις μυλαις εθλων οστα αυτων και εκ τουτων άπαντων ερρυσατο ήμας κυριος εταραχθη ό ευσεβης δια τα παραπτωματα αυτου μηποτε συμπαραληφθη μετα των άμαρτωλων ότι δεινη ή καταστροφη του άμαρτωλου και ουχ άψεται δικαιου ουδεν εκ παντων τουτων ότι ουχ όμοιοι ή παιδεια των δικαιων εν αγνοιαι και ή καταστροφη των άμαρτωλων εν περιστολη παιδευεται δικαιος ίνα μη επιχαρη ό άμαρτωλος τω δικαιω ότι νουθετησει δικαιον ώς υιον αγαπησεως και ή παιδεια αυτου ώς πρωτοτοκου ότι φεισεται κυριος των όσιων αυτου και τα παραπτωματα αυτων εξαλειψει εν παιδεια ή γαρ ζωη των δικαιων εις τον αιωνα άμαρτωλοι δε αρθησονται εις απωλειαν και ουχ έυρεθησεται μνημοσυνον αυτων ετι επι δε τους όσιους το ελεος κυριου και επι τους φοβουμενους αυτον το ελεος αυτου ύμνος τω σαλωμων πιστος κυριος τοις αγαπωσιν αυτον εν αληθεια τοις ύπομενουσιν παιδειαν αυτου τοις πορευομενοις εν δικαιοσυνη προσταγμάτων αυτου εν νομω ώ ενετειλατο ήμιν εις ζωην ήμων όσιοι κυριου ζησονται εν αυτω εις τον αιωνα ό παραδεισος του κυριου τα ξυλα της ζωης όσιοι αυτου ή φυτεια αυτων ερριζωμενη εις τον αιωνα ουκ εκτιλησονται πασας τας ήμερας του ουρανου ότι ή μερις και κληρονομια του θεου εστιν ισραηλ και ουχ όυτως όι άμαρτωλοι και παρανομοι όι ηγαπησαν ήμεραν εν μετοχη άμαρτιας αυτων εν μικροτητι σαπριας ή επιθυμια αυτων και ουκ εμνησθησαν του θεου ότι όδοι ανθρωπων γνωσται

ενωπιον αυτου δια παντος και ταμεια καρδιας επισταται προ του γενεσθαι δια τουτο η κληρονομια αυτων αδης και σκοτος και απωλεια και ουχ ευρεθησονται εν ημερα ελεους δικαιων οι δε οσοι κυριου κληρονομησουσιν ζων εν ευφροσυνη ψαλμος τω σαλωμων μετα ωδης εν τω θλιβεσθαι με επεκαλεσαμην το ονομα κυριου εις βοηθειαν ηλπισα του θεου ιακωβ και εσωθη ην οτι ελπις και καταφυγη των πτωχων συ ο θεος τις γαρ ισχυει ο θεος ει μη εξομολογησασθαι σοι εν αληθεια και τι δυνατος ανθρωπος ει μη εξομολογησασθαι τω ονοματι σου ψαλμον καινον μετα ωδης εν ευφροσυνη καρδιας καρπον χειλεων εν οργανω ηρμοσμενω γλωσσης απαρχην χειλεων απο καρδιας οσιας και δικαιας ο ποιων ταυτα ου σαλευθησεται εις τον αιωνα απο κακου φλοξ πυρος και οργη αδικων ουχ αψεται αυτου οταν εξελθη επι αμαρτωλους απο προσωπου κυριου ολεθρευσαι πασαν υποστασιν αμαρτωλων οτι το σημειον του θεου επι δικαιους εις σωτηριαν λιμος και ρομφαια και θανατος απο δικαιων καταδιωχονται δε αμαρτωλους και καταλημψονται και ουκ εκφευξονται οι ποιουντες ανομιαν το κριμα κυριου ως υπο πολειμων εμπειρων καταλημψθησονται το γαρ σημειον της απωλειας επι του μετωπου αυτων και η κληρονομια των αμαρτωλων απωλεια και σκοτος και αι ανομιαι αυτων διωχονται αυτους εως αδου κατω η κληρονομια αυτων ουχ ευρεθησεται τοις τεκνοις αυτων αι γαρ αμαρτιαι εξερημωσουσιν οικους αμαρτωλων και απολουνται αμαρτωλοι εν ημερα κρισεως κυριου εις τον αιωνα οταν επισκεπτηται ο θεος την γην εν κριματι αυτου οι δε φοβουμενοι τον κυριον ελεγηθησονται εν αυτη και ζησονται εν τη ελεημοσυνη του θεου αυτων και αμαρτωλοι απολουνται εις τον αιωνα χρονον υμνος τω σαλωμων εις αντιληψιν οσοις εν τω νυσταζει ψυχην μου απο κυριου παρα μικρον ωλισθησα εν καταφορα υπνου των μακραν απο θεου παρ ολιγον εξεχυθη η ψυχη μου εις θανατον συνεγγυς πυλων αδου μετα αμαρτωλου εν τω διενεχθηναι ψυχην μου απο κυριου θεου ισραηλ ει μη ο κυριος αντελαβετο μου τω ελεει αυτου εις τον αιωνα ενυξεν με ως κεντρον ιππου επι την γρηγορησιν αυτου ο σωτηρ και αντιληπτωρ μου εν παντι καιρω εσωσεν με εξομολογησομαι σοι ο θεος οτι αντελαβον μου εις σωτηριαν και ουκ ελογισω με μετα των αμαρτωλων εις απωλειαν μη αποστησης το ελεος σου απ εμου ο θεος μηδε την μνημην σου απο καρδιας μου εως θανατου επικρατησον μου ο θεος απο αμαρτιας πονηρας και απο πασης γυναικος πονηρας σκανδαλιζουσης αφρονα και μη απατησατω με καλλος γυναικος παρανομουσης και παντος υποκειμενου απο αμαρτιας ανωφελους τα εργα των χειρων μου κατευθυνον εν τοπω σου και τα διαβηματα μου εν τη μνημη σου διαφυλαξον την γλωσσαν μου και τα χειλη μου εν λογοις αληθειας περιστειλον οργην και θυμον αλογον μακραν ποιησον απ εμου γογγυσμον και ολιγοψυχιαν εν θλιψει μακρυνον απ εμου εαν αμαρτησω εν τω σε παιδευειν εις επιστροphen ευδοκια δε μετα ιλαροτητος στηρισον την ψυχην μου εν τω ενισχυσαι σε την ψυχην μου αρκεσει μοι το δοθεν οτι εαν μη συ ενισχυσης τις υφεζεται παιδειαν εν πενια εν τω ελεγχεσθαι ψυχην εν χειρι σαπριας αυτου η δοκιμασια σου εν σαρκι αυτου και εν θλιψει πενιας εν τω υπομειναι δικαιον εν τουτοις ελεγηθησεται υπο κυριου ψαλμος τω σαλωμων μετα ωδης τω βασιλει κυριε συ αυτος βασιλευς ημων εις τον αιωνα και ετι οτι εν σοι ο

θεος καυχησεται ἡ ψυχή ἡμῶν καὶ τὶς ὁ χρόνος ζωῆς ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸν χρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἡμεῖς δὲ ἐλπίζομεν ἐπὶ τὸν θεὸν σωτῆρα ἡμῶν ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα μετ' ἐλεους καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐν κρίσει σὺ κυριεῖς ἡρετίσω τὸν δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ ἰσραὴλ καὶ σὺ ὠμοσας αὐτῷ περὶ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ μὴ ἐκλείπειν ἀπεναντί σου βασιλεῖον αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἐπανεστήσαν ἡμῖν ἁμαρτωλοὶ ἐπέθεντο ἡμῖν καὶ ἐξώσαν ἡμᾶς ὡς οὐκ ἐπηγγείλω μετὰ βίας ἀφείλαντο καὶ οὐκ ἐδοξάσαν τὸ ὄνομα σου τὸ ἐντίμον ἐν δόξῃ ἐθέντο βασιλεῖον ἀντὶ ὕψους αὐτῶν ῥημύωσαν τὸν θρόνον δαυὶδ ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀλλαγματος καὶ σὺ ὁ θεὸς καταβάλεις αὐτοὺς καὶ ἀρεῖς τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἐν τῷ ἐπανάστηναι αὐτοῖς ἀνθρώπον ἀλλοτρίον γένους ἡμῶν κατὰ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν ἀποδώσεις αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐυρεθῆναι αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν οὐκ ἤλευσεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐξήρευνησεν τὸ σπέρμα αὐτῶν καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτῶν ἓνα πιστὸς ὁ κυριὸς ἐν πᾶσι τοῖς κρίμασιν αὐτοῦ ὡς ποιεῖ ἐπὶ τὴν γῆν ῥημύωσεν ὁ ἀνομὸς τὴν γῆν ἡμῶν ἀπο ἐνοικούντων αὐτὴν ἠφάνισαν νεὸν καὶ πρεσβυτὴν καὶ τέκνα αὐτῶν ἅμα ἐν ὀργῇ καλλῶσι αὐτοῦ ἐξάπεστεῖλεν αὐτὰ ἕως ἐπὶ δυσμῶν καὶ τοὺς ἀρχόντας τῆς γῆς εἰς ἐμπαιγμὸν καὶ οὐκ ἐφείσατο ἐν ἀλλοτριοτητί ὁ ἐχθρὸς ἐποίησεν ὑπερηφανίαν καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἀλλοτρία ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν ἐν ἱερουσαλὴμ καθὼς καὶ τὰ ἔθνη ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ σθένους αὐτῶν καὶ ἐπεκράτουσαν αὐτῶν οἱ υἱοὶ τῆς διαθήκης ἐν μεσῷ ἐθνῶν συμμικτῶν οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς ὁ ποιῶν ἐν ἱερουσαλὴμ ἐλεος καὶ ἀληθείαν ἐφυγόσαν ἀπ' αὐτῶν οἱ ἀγαπῶντες συναγωγὰς ὁσίων ὡς στρουθία ἐξεπετασθῆσαν ἀπὸ κοιτῆς αὐτῶν ἐπλανῶντο ἐν ἐρημίᾳ σωθῆναι ψυχὰς αὐτῶν ἀπὸ κακοῦ καὶ τιμὸν ἐν ὀφθαλμοῖς παροικίας ψυχὴ σεσῶσμεν ἡ ἐξ αὐτῶν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη ὁ σκορπίσμος αὐτῶν ὑπὸ ἀνομῶν ὅτι ἀνεσχεν ὁ οὐρανὸς τοῦ σταῆσαι ὑέτον ἐπὶ τὴν γῆν πηγαὶ συνεσχεθῆσαν αἰωνιοὶ ἐξ ἀβύσσων ἀπὸ ὀρεῶν ὕψηλων ὅτι οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς ποιῶν δικαιοσύνην καὶ κρίμα ἀπὸ ἀρχόντος αὐτῶν καὶ λαοῦ ἐλαχίστου ἐν πάσῃ ἁμαρτία ὁ βασιλεὺς ἐν παρανομίᾳ καὶ ὁ κριτὴς ἐν ἀπειθείᾳ καὶ ὁ λαὸς ἐν ἁμαρτίᾳ ἰδεῖ κυριεῖ καὶ ἀναστήσονται αὐτοὶ τὸν βασιλεὺς αὐτῶν υἱὸν δαυὶδ εἰς τὸν καιρὸν ὃν ἔειπεν σὺ ὁ θεὸς τοῦ βασιλευσάει ἐπὶ ἰσραὴλ παῖδα σου καὶ ὑποζώσου αὐτὸν ἰσχύϊ τοῦ θῆραι αὐτῶν ἀρχόντας ἀδίκους καθαρίσαι ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ἐθνῶν καταπατούντων ἐν ἀπώλειᾳ ἐν σοφίᾳ δικαιοσύνης ἐξώσαι ἁμαρτωλοὺς ἀπὸ κληρονομίας ἐκτριψαὶ ὑπερηφανίαν ἁμαρτωλοῦ ὡς σκευὴ κεραμεὺς ἐν ῥάβδῳ σιδήρᾳ συντριψαὶ πᾶσαν ὑπόστασιν αὐτῶν ὀλεθρεύσαι ἔθνη παρανομα ἐν λόγῳ στόματος αὐτοῦ ἐν ἀπειλῇ αὐτοῦ φυγεῖν ἔθνη ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐλεγεῖν ἁμαρτωλοὺς ἐν λόγῳ καρδίας αὐτῶν καὶ συναξει λαὸν ἅγιον ὃν ἀφηγήσεται ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρίνει φυλὰς λαοῦ ἡγιασμένου ὑπὸ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀφήσει ἀδικίαν ἐν μεσῷ αὐτῶν αὐλισθῆναι ἐτι καὶ οὐ κατοικήσει πᾶς ἀνθρώπος μετ' αὐτῶν εἰδὼς κακίαν γινώσεται γὰρ αὐτοὺς ὅτι πάντες υἱοὶ θεοῦ εἰσιν αὐτῶν καὶ καταμερίσει αὐτοὺς ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ παροικὸς καὶ ἀλλογενὴς οὐ παροικήσει αὐτοῖς ἐτι κρίνει λαοὺς καὶ ἔθνη ἐν σοφίᾳ δικαιοσύνης αὐτοῦ διαβάλμα καὶ ἔξει λαοὺς ἐθνῶν δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ καὶ τὸν κυρίον δοξάσει ἐν ἐπισήμῳ πάσης τῆς γῆς καὶ καθαρίει ἱερουσαλὴμ ἐν ἁγιασμῷ ὡς

και το απ αρχης ερχεσθαι εθνη απ ακρου της γης ιδειν την δοξαν
αυτου φεροντες δωρα τους εξησθηνοτας υιους αυτης και ιδειν την
δοξαν κυριου ην εδοξασεν αυτην ο θεος και αυτος βασιλευς δικαιος
διδακτος υπο θεου επ αυτους και ουκ εστιν αδικια εν ταις ημεραις
αυτου εν μεσω αυτων οτι παντες αγιοι και βασιλευς αυτων χριστος
κυριου ου γαρ ελπιει επι ιππον και αναβατην και τοξον ουδε πληθυνει
αυτω χρυσιον ουδε αργυριον εις πολεμον και πολλοις λαοις ου συνα-
ζει ελπιδας εις ημεραν πολεμου κυριος αυτος βασιλευς αυτου ελπις
του δυνατου ελπιδι θεου και ελεησει παντα τα εθνη ενωπιον αυτου
εν φοβω παταξει γαρ γην τω λογω του στοματος αυτου εις αιωνα
ευλογησει λαον κυριου εν σοφια μετ ευφροσυνης και αυτος καθαρως
απο αμαρτιας του αρχειν λαου μεγαλου ελεγξει αρχοντας και εξαραι
αμαρτωλους εν ισχυι λογου και ουκ ασθενησει εν ταις ημεραις αυτου
επι θεω αυτου οτι ο θεος κατειργασατο αυτον δυνατον εν πνευματι
αγιω και σοφον εν βουλη συνεσεως μετα ισχυος και δικαιοσυνης και
ευλογια κυριου μετ αυτου εν ισχυι και ουκ ασθενησει η ελπις αυτου
επι κυριον και τις δυναται προς αυτον ισχυρος εν εργοις αυτου και
κραταιος εν φοβω θεου ποιμαινων το πομινιον κυριου εν πιστει και
δικαιοσυνη και ουκ αφησει ασθενησαι εν αυτοις εν τη νομη αυτων
εν ισοτητι παντας αυτους αξει και ουκ εσται εν αυτοις υπερηφانيا
του καταδυναστευθηναι εν αυτοις αυτη η ευπρεπεια του βασιλεως ισ-
ραηλ ην εγνω ο θεος αναστησαι αυτον επ οικον ισραηλ παιδευσαι
αυτον τα ρηματα αυτου πεπυρωμενα υπερ χρυσιον το πρωτον τιμιον
εν συναγωγαις διακρινει λαου φυλας ηγιασμενου οι λογοι αυτου ως
λογοι αγιων εν μεσω λαων ηγιασμενων μακαριοι οι γενομενοι εν ταις
ημεραις εκειναις ιδειν τα αγαθα ισραηλ εν συναγωγη φυλων α ποιησει
ο θεος ταχυναι ο θεος επι ισραηλ το ελεος αυτου ρυσαιτο ημας α-
πο ακαθαρσιας εχθρων βεβηλων κυριος αυτος βασιλευς ημων εις τον
αιωνα και ετι ψαλμος τω σαλωμων ετι του χριστου κυριου κυριε το
ελεος σου επι τα εργα των χειρων σου εις τον αιωνα η χρηστοτης
σου μετα δοματος πλουσιου επι ισραηλ οι οφθαλμοι σου επιβλεπο-
ντες επ αυτα και ουχ υστερησει εξ αυτων τα ωτα σου επακουει εις
δεσιν πτωχου εν ελπιδι τα κριματα σου επι πασαν την γην μετα ελε-
ους και η αγαπη σου επι σπερμα αβρααμ υιους ισραηλ η παιδεια σου
εφ ημας ως υιον πρωτοτοκον μονογενη αποστρεψαι ψυχην ευηχοον
απο αμαθιας εν αγνοια καθαρισαι ο θεος ισραηλ εις ημεραν ελεους
εν ευλογια εις ημεραν εκλογης εν αναξει χριστου αυτου μακαριοι οι
γενομενοι εν ταις ημεραις εκειναις ιδειν τα αγαθα κυριου α ποιησει
γενεα τη ερχομενη υπο ραβδον παιδεια χριστου κυριου εν φοβω θε-
ου αυτου εν σοφια πνευματος και δικαιοσυνης και ισχυος κατευθυναι
ανδρα εν εργοις δικαιοσυνης φοβω θεου καταστησαι παντας αυτους
ενωπιον κυριου γενεα αγαθη εν φοβω θεου εν ημεραις ελεους διαψαλ-
μα μεγας ημων ο θεος και ενδοξος εν υψιστοις κατοικων ο διαταξας
εν πορεία φωστηρας εις καιρους ωρων αφ ημερων εις ημερας και ου
παρεβησαν απο οδου ης ενετειλω αυτοις εν φοβω θεου η οδος αυτων
καθ' εκαστην ημεραν αφ ης ημερας εκτισεν αυτους ο θεος και εως
αιωνος και ουκ επλανηθησαν αφ ης ημερας εκτισεν αυτους απο γε-
νεων αρχαιων ουκ απεστησαν οδων αυτων ει μη ο θεος ενετειλατο
αυτοις εν επιταγη δουλων αυτου

λογος κυριου ος εγενηθη προς ωσηε τον του βεηρι εν ημεραις

οζιου και ιωαθαμ και αχαζ και εζεκιου βασιλεων ιουδα και εν ημεραις ιεροβοαμ υιου ιωας βασιλεως ισραηλ αρχη λογου κυριου προς ωσηε και ειπεν κυριος προς ωσηε βαδιζε λαβε σεαυτω γυναικα πορνειας και τεκνα πορνειας διοτι εκπορνευουσα εκπορνευσει ή γη απο οπισθεν του κυριου και επορευθη και ελαβεν την γομερ θυγατερα δεβηλαιμ και συνελαβεν και ετεκεν αυτω υιον και ειπεν κυριος προς αυτον καλεσον το ονομα αυτου ιεζραελ διοτι ετι μικρον και εκδικησω το αιμα του ιεζραελ επι τον οικον ιου και καταπαυσω βασιλειαν οικου ισραηλ και εσται εν τη ημερα εκεινη συντριψω το τοξον του ισραηλ εν τη κοιλαδι του ιεζραελ και συνελαβεν ετι και ετεκεν θυγατερα και ειπεν αυτω καλεσον το ονομα αυτης ουκ-ηλημενη διοτι ου μη προσθησω ετι ελεησαι τον οικον του ισραηλ αλλ η αντιτασσομενος αντιταξομαι αυτοις τους δε υιους ιουδα ελεησω και σωσω αυτους εν κυριω θεω αυτων και ου σωσω αυτους εν τοξω ουδε εν ρομφαια ουδε εν πολεμω ουδε εν αρμασιν ουδε εν ιπποις ουδε εν ιππευσιν και απεγαλακτισεν την ουκ-ηλημενην και συνελαβεν ετι και ετεκεν υιον και ειπεν καλεσον το ονομα αυτου ου-λαοσ-μου διοτι υμεις ου λαος μου και εγω ουκ ειμι υμων και ην ο αριθμος των υιων ισραηλ ως ή αμμος της θαλασσης ή ουκ εκμετρηθησεται ουδε εξαριθμηθησεται και εσται εν τω τοπω ου ερρεθη αυτοις ου λαος μου υμεις εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντος και συναχθησονται οι υιοι ιουδα και οι υιοι ισραηλ επι το αυτο και θησονται έαυτοις αρχην μιαν και αναβησονται εκ της γης ότι μεγαλη ή ήμερα του ιεζραελ ειπατε τω αδελφω υμων λαοσ-μου και τη αδελφη υμων ηλημενη κριθητε προς την μητερα υμων κριθητε ότι αυτη ου γυνη μου και εγω ουκ ανηρ αυτης και εξαρω την πορνειαν αυτης εκ προσωπου μου και την μοιχειαν αυτης εκ μεσου μαστων αυτης όπως αν εκδυσω αυτην γυμνην και αποκαταστησω αυτην καθως ήμερα γενεσεως αυτης και θησομαι αυτην ως ερημον και ταξω αυτην ως γην ανυδρον και αποκτενω αυτην εν διψει και τα τεκνα αυτης ου μη ελεησω ότι τεκνα πορνειας εστιν ότι εξεπορνευσεν ή μητηρ αυτων κατησχυνεν ή τεκουσα αυτα ειπεν γαρ ακολουθησω οπισω των εραστων μου των διδοντων μοι τους αρτους μου και το υδωρ μου και τα ιματια μου και τα οθονια μου και το ελαιον μου και παντα όσα μοι κατηκει δια τουτο ιδου εγω φρασσω την δον αυτης εν σχολοφιν και ανοικοδομησω τας δόδους αυτης και την τριβον αυτης ου μη έυρη και καταδιωζεται τους εραστας αυτης και ου μη καταλαβη αυτους και ζητησει αυτους και ου μη έυρη αυτους και ερει πορευσομαι και επιστρεψω προς τον ανδρα μου τον προτερον ότι καλως μοι ην τοτε η νυν και αυτη ουκ εγνω ότι εγω δεδωκα αυτη τον σιτον και τον οινον και το ελαιον και αργυριον επληθυνα αυτη αυτη δε αργυρα και χρυσα εποιησεν τη βααλ δια τουτο επιστρεψω και κομιουμαι τον σιτον μου καθ' ωραν αυτου και τον οινον μου εν καιρω αυτου και αφελουμαι τα ιματια μου και τα οθονια μου του μη καλυπτειν την ασχημοσυνην αυτης και νυν αποκαλυψω την ακαθαρσιαν αυτης ενωπιον των εραστων αυτης και ουδεις ου μη εξεληται αυτην εκ χειρος μου και αποστρεψω πασας τας ευφροσυνας αυτης έορτας αυτης και τας νομηνιας αυτης και τα σαββατα αυτης και πασας τας πανηγυρεις αυτης και αφανιω αμπελον αυτης και τας συκας αυτης όσα ειπεν μισθωματα μου ταυτα εστιν ά εδωκαν μοι οι ερασται μου και θησομαι αυτα εις μαρτυριον και καταφαγεται αυτα τα θηρια του αγρου και τα πετεινα του ουρα-

νου και τα έρπετα της γης και εκδικησω επ αυτην τας ημερας των βασιλει εν αις επεθυεν αυτοις και περιετιθετο τα ενωτια αυτης και τα καθορμια αυτης και επορευετο οπισω των εραστων αυτης εμου δε επελαθετο λεγει κυριος δια τουτο ιδου εγω πλανω αυτην και ταξω αυτην εις ερημον και λαλησω επι την καρδιαν αυτης και δωσω αυτη τα κτηματα αυτης εκειθεν και την κοιλαδα αχωρ διανοιζει συνεσιν αυτης και ταπεινωθησεται εκει κατα τας ημερας νηπιότητος αυτης και κατα τας ημερας αναβάσεως αυτης εκ γης αιγυπτου και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος καλεσει με ο ανηρ μου και ου καλεσει με ετι βασιλει και εξαρω τα ονοματα των βασιλει εκ στοματος αυτης και ου μη μνησθωσιν ουκετι τα ονοματα αυτων και διαθησομαι αυτοις εν εκεινη τη ημερα διαθηκην μετα των θηριων του αγρου και μετα των πετεινων του ουρανου και μετα των έρπετων της γης και τοξον και ρομφαιαν και πολεμον συντριψω απο της γης και κατοικιω σε επ ελπιδι και μνηστευσομαι σε εμαυτω εις τον αιωνα και μνηστευσομαι σε εμαυτω εν δικαιοσυνη και εν κριματι και εν ελεει και εν οικτιρμοις και μνηστευσομαι σε εμαυτω εν πιστει και επιγνώση τον κυριον και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος επακουσομαι τω ουρανω και ο ουρανός επακουσεται τη γη και η γη επακουσεται τον σιτον και τον οινον και το ελαιον και αυτα επακουσεται τω ιεζραελ και σπερω αυτην εμαυτω επι της γης και ελεησω την ουκ-ηλεημενην και ερω τω ου-λαω-μου λαος μου ει συ και αυτος ερει κυριος ο θεος μου ει συ και ειπεν κυριος προς με ετι πορευθητι και αγαπησον γυναικα αγαπωσαν πονηρα και μοιχαλιν καθως αγαπα ο θεος τους υιους ισραηλ και αυτοι αποβλεπουσιν επι θεους αλλοτριους και φιλουσιν πεμματα μετα σταφιδων και εμισθωσαμην εμαυτω πεντεκαιδεκα αργυριου και γομορ κριθων και νεβελ οινου και ειπα προς αυτην ημερας πολλας καθηση επ εμοι και ου μη πορνευσης ουδε μη γενη ανδρι έτερω και εγω επι σοι διοτι ημερας πολλας καθησονται οι υιοι ισραηλ ουκ οντος βασιλεως ουδε οντος αρχοντος ουδε ουσης θυσιας ουδε οντος θυσιαστηριου ουδε ιερατειας ουδε δηλων και μετα ταυτα επιστρεψουσιν οι υιοι ισραηλ και επιζητησουσιν κυριον τον θεον αυτων και δαυιδ τον βασιλεα αυτων και εκστησονται επι τω κυριω και επι τοις αγαθοις αυτου επ εσχατων των ημερων ακουσατε λογον κυριου υιοι ισραηλ διοτι κρισις τω κυριω προς τους κατοικουντας την γην διοτι ουκ εστιν αληθεια ουδε ελεος ουδε επιγνώσις θεου επι της γης αρα και ψευδος και φονος και κλοπη και μοιχεια κεχυται επι της γης και αιματα εφ αιμασιν μισγουσιν δια τουτο πενήθει η γη και σμικρυνθησεται συν πασιν τοις κατοικουσιν αυτην συν τοις θηριοις του αγρου και συν τοις έρπετοις της γης και συν τοις πετεινοις του ουρανου και οι ιχθυες της θαλασσης εκλειψουσιν όπως μηδεις μητε δικαζηται μητε ελεγχη μηδεις ο δε λαος μου ως αντιεγομενος ιερευσ και ασθენησεις ημερας και ασθενησει και προφητης μετα σου νυχτι ωμοιωσα την μητερα σου ωμοιωθη ο λαος μου ως ουκ εχων γνωσιν ότι συ επιγνώσιν απωσω καγω απωσομαι σε του μη ιερατευειν μοι και επελαθου νομον θεου σου καγω επιλησομαι τεκνων σου κατα το πληθος αυτων ουτως ημαρτον μοι την δοξαν αυτων εις ατιμιαν θησομαι άμαρτίας λαου μου φαγονται και εν ταις αδικιαις αυτων λημψονται τας ψυχας αυτων και εσται καθως ο λαος ουτως και ο ιερευσ και εκδικησω επ αυτον τας όδους αυτου και τα διαβουλια αυτου ανταποδωσω αυτω και φαγονται

και ου μη εμπλησθωσιν επορνευσαν και ου μη κατευθυνωσιν διοτι τον κυριον εγκατελιπον του φυλαξαι πορνειαν και οινον και μεθυσμα εδεξατο καρδια λαου μου εν συμβολοις επηρωτων και εν ραβδοις αυτου απηγγελλον αυτω πνευματι πορνειας επλανηθησαν και εξεπορνευσαν απο του θεου αυτων επι τας κορυφας των ορειων εθυσιαζον και επι τους βουνους εθυσον υποκατω δρυος και λευκης και δενδρου συσκιαζοντος οτι καλον σκεπη δια τουτο εκπορνευσουσιν αι θυγατερες υμων και αι νυμφαι υμων μοιχευσουσιν και ου μη επισκεψωμαι επι τας θυγατερας υμων οταν πορνευσωσιν και επι τας νυμφας υμων οταν μοιχευσωσιν διοτι και αυτοι μετα των πορνων συνεφυροντο και μετα των τετελεσμενων εθυσον και ο λαος ο συνιων συνεπλεκετο μετα πορνης συ δε ισραηλ μη αγνοει και ιουδα μη εισπορευεσθε εις γαλγала και μη αναβαινετε εις τον οικον ων και μη ομνυετε ζωντα κυριον οτι ως δαμαλις παροιστρωσα παροιστρησεν ισραηλ νυν νεμησει αυτους κυριος ως αμνον εν ευρυχωρω μετοχος ειδωλων εφραιμ ειθηκεν εαυτω σκανδαλα ηρετισεν χαναναιους πορνευοντες εξεπορνευσαν ηγαπησαν ατιμιαν εκ φρυαγματος αυτων συτροφη πνευματος συ ει εν ταις περυξιν αυτης και κατασχυνθησονται εκ των θυσιαστηριων αυτων ακουσατε ταυτα οι ιερεις και προσεχετε οικος ισραηλ και ο οικος του βασιλεως ενωτιζεσθε διοτι προς υμας εστιν το κριμα οτι παγίς εγεννηθητε τη σκοπια και ως δικτυον εκτεταμενον επι το ιταβυριον ο οι αგრειοντες την θηραν κατεπηξαν εγω δε παιδευτης υμων εγω εγνων τον εφραιμ και ισραηλ ουκ απεστιν απ εμου διοτι νυν εξεπορνευσεν εφραιμ εμianθη ισραηλ ουκ εδωκαν τα διαβουλια αυτων του επιστρεψαι προς τον θεον αυτων οτι πνευμα πορνειας εν αυτοις εστιν τον δε κυριον ουκ επεγνωσαν και ταπεινωθησεται η υβρις του ισραηλ εις προσωπον αυτου και ισραηλ και εφραιμ ασθენησουσιν εν ταις αδικιαις αυτων και ασθενησει και ιουδας μετ αυτων μετα προβατων και μοσχων πορευουσιν του εκζητησαι τον κυριον και ου μη ευρωσιν αυτον οτι εξεκλινεν απ αυτων οτι τον κυριον εγκατελιπον οτι τεκνα αλλοτρια εγεννηθησαν αυτοις νυν καταφαγεται αυτους η ερυσιβη και τους κληρους αυτων σαλπισατε σαλπιγγι επι τους βουνους ηχησατε επι των υψηλων κηρυξατε εν τω οικω ων εξεστη βενιαμιν εφραιμ εις αφανισμον εγενετο εν ημεραις ελεγχου εν ταις φυλαις του ισραηλ εδειξα πιστα εγενοντο οι αρχοντες ιουδα ως μετατιθεντες ορια επ αυτους εκχεω ως υδωρ το ορμημα μου κατεδυναστευσεν εφραιμ τον αντιδικον αυτου κατεπατησεν κριμα οτι ηρξατο πορευεσθαι οπισω των ματαιων και εγω ως ταραχη τω εφραιμ και ως κεντρον τω οικω ιουδα και ειδεν εφραιμ την νοσον αυτου και ιουδας την οδυνην αυτου και επορευθη εφραιμ προς ασσυριους και απεστειλεν πρεσβεις προς βασιλεα ιαριμ και αυτος ουκ ηδυνασθη ιασασθαι υμας και ου μη διαπαυση εξ υμων οδυνη διοτι εγω ειμι ως πανθηρ τω εφραιμ και ως λεων τω οικω ιουδα και εγω αρπωμαι και πορευομαι και λημφομαι και ουκ εσται ο εξαιρουμενος πορευομαι και επιστρεψω εις τον τοπον μου εως ου αφανισθωσιν και επιζητησουσιν το προσωπον μου εν θλιψει αυτων ορθριουσι προς με λεγοντες πορευθωμεν και επιστρεψωμεν προς κυριον τον θεον ημων οτι αυτος ηρπακεν και ιασεται ημας παταξει και μοτωση ημας υγιασει ημας μετα δυο ημερας εν τη ημερα τη τριτη αναστησομεθα και ζησομεθα ενωπιον αυτου και γνωσομεθα διωξομεν του γνωναι τον κυριον ως ορθρον ετοιμον

εύρησμεν αυτον και ήξει ως ύετος ήμιν προίμος και οψίμος τη γη τι σοι ποιησω εφραιμ τι σοι ποιησω ιουδα το δε ελεος ύμων ως νεφελη πρωινη και ως δροσος ορθρινη πορευομενη δια τουτο απεθερισα τους προφητας ύμων απεκτεινα αυτους εν ρήμασιν στοματος μου και το κριμα μου ως φως εξελευσεται διοτι ελεος θελω και ου θυσιαν και επιγνωσιν θεου η ολοκαυτωματα αυτοι δε εισιν ως ανθρωπος παραβαινων διαθηκην εκει κατεφρονησεν μου γαλααδ πολις εργαζομενη ματαια ταρασσουσα ύδωρ και ή ισχυς σου ανδρος πειρατου εκρυψαν ίερεις όδον κυριου εφονευσαν σικιμα ότι ανομιαν εποιησαν εν τω οικω ισραηλ ειδον φρικωδη εκει πορνειαν του εφραιμ εμianθη ισραηλ και ιουδα αρχου τρυγαν σεαυτω εν τω επιστρεφειν με την αιχμαλωσιαν του λαου μου εν τω ιασασθαι με τον ισραηλ και αποκαλυφθησεται ή αδικια εφραιμ και ή κακια σαμαρειας ότι ηργασαντο ψευδη και κλεπτης προς αυτον εισελευσεται εκδιδυσκων ληστης εν τη όδω αυτου όπως συναδωσιν ως συναδοντες τη καρδια αυτων πασας τας κακιας αυτων εμνησθην νυν εκυκλωσεν αυτους τα διαβουλια αυτων απεναντι του προσωπου μου εγενοντο εν ταις κακιας αυτων ευφραναν βασιλεις και εν τοις ψευδεσιν αυτων αρχοντας παντες μοιχευοντες ως κλιβανος καιομενος εις πεψιν κατακαυματος απο της φλογος απο φυρασεως στεατος έως του ζυμωθηναι αυτο άι ήμεραι των βασιλειων ύμων ηρξαντο οι αρχοντες θυμουσθαι εξ οινου εξετεινεν την χειρα αυτου μετα λοιμων διοτι ανεκαυθησαν ως κλιβανος άι καρδιαι αυτων εν τω καταρασσειν αυτους όλην την νυκτα ύπνου εφραιμ ενεπλησθη πρωι εγενηθη ανεκαυθη ως πυρος φεγγος παντες ευθερμανθησαν ως κλιβανος και κατεφαγον τους κριτας αυτων παντες οι βασιλεις αυτων επεσαν ουκ ην ό επικαλουμενος εν αυτοις προς με εφραιμ εν τοις λαοις αυτου συνανειμειγνυτο εφραιμ εγενετο εγκρυφιας ου μεταστρεφομενος κατεφαγον αλλοτριοι την ισχυν αυτου αυτος δε ουκ επεγνω και πολiai εξηνηθησαν αυτω και αυτος ουκ εγνω και ταπεινωθησεται ή ύβρις ισραηλ εις προσωπον αυτου και ουκ επεστρεψαν προς κυριον τον θεον αυτων και ουκ εξεζητησαν αυτον εν πασι τουτοις και ην εφραιμ ως περιστερα ανους ουκ εχουσα καρδιαν αιγυπτον επεκαλειτο και εις ασσυριους επορευθησαν καθως αν πορευωνται επιβαλω επ αυτους το δικτυον μου καθως τα πετεινα του ουρανου καταξω αυτους παιδεύσω αυτους εν τη ακοη της θλιψεως αυτων ουαι αυτοις ότι απεπηδησαν απ εμου δειλαιοι εισιν ότι ησεβησαν εις εμε εγω δε ελυτρωσαμην αυτους αυτοι δε κατελαλησαν κατ εμου ψευδη και ουκ εβοησαν προς με άι καρδιαι αυτων αλλ η ωλολυζον εν ταις κοιταις αυτων επι σιτω και οινω κατετεμνοντο επαιδευθησαν εν εμοι καγω κατισχυσα τους βραχιονας αυτων και εις εμε ελογισαντο πονηρα απεστραφησαν εις ουθεν εγενοντο ως τοξον εντεταμενον πεσουνται εν ρομφαia οι αρχοντες αυτων δι απαιδευσιαν γλωσσης αυτων όυτος ό φαυλισμος αυτων εν γη αιγυπτω εις κολπον αυτων ως γη ως αετος επ οικον κυριου ανθ ών παρεβησαν την διαθηκην μου και κατα του νομου μου ησεβησαν εμε κεκραξονται ό θεος εγνωκαμεν σε ότι ισραηλ απεστρεψατο αγαθα εχθρον κατεδιωξαν έαυτοις εβασιλευσαν και ου δι εμου ηρξαν και ουκ εγνωρισαν μοι το αργυριον αυτων και το χρυσιον αυτων εποιησαν έαυτοις ειδωλα όπως εξολεθρευθωσιν αποτριψai τον μοσχον σου σαμαρεια παρωξυνθη ό θυμος μου επ αυτους έως τινος ου μη δυνωνται καθαρισθηναι εν τω ισραηλ και αυτο τεκτων εποιησεν

και ου θεος εστιν διοτι πλανων ην ὁ μοσχος σου σαμαρειαι ὅτι ανεμο-
φθορα εσπειραν και ἡ καταστροφη αυτων εκδεξεται αυτα δραγμα ουκ
εχον ισχυν του ποιησαι αλευρον εαν δε και ποιηση αλλοτριου καταφα-
γονται αυτο κατεποθη ισραηλ νυν εγενετο εν τοις εθνεσιν ὡς σκευος
αχρηστον ὅτι αυτοι ανεβησαν εις ασσυριους ανεθαλεν καθ' ἑαυτον
εφραιμ δωρα ηγαπησαν δια τουτο παραδοθησονται εν τοις εθνεσιν
νυν εισδεξομαι αυτους και κοπασουσιν μικρον του χριειν βασιλεα και
αρχοντας ὅτι επληθυνεν εφραιμ θυσιασθηρια εις ἁμαρτίας εγενοντο
αυτω θυσιασθηρια ηγαπημενα καταγραφω αυτω πληθος και τα νομιμα
αυτου εις αλλοτρια ελογισθησαν θυσιασθηρια τα ηγαπημενα διοτι εαν
θυσωσιν θυσιαν και φαγωσιν κρεα κυριος ου προσδεξεται αυτα νυν
μνησθησεται τας αδικιας αυτων και εκδικησει τας ἁμαρτίας αυτων αυ-
τοι εις αιγυπτον απεστρεψαν και εν ασσυριοις ακαθαρτα φαγονται και
επελαυετο ισραηλ του ποιησαντος αυτον και ωκοδομησαν τεμενη και
ιουδας επληθυνεν πολεις τετειχισμενας και εξαποστελω πυρ εις τας
πολεις αυτου και καταφαγεται τα θεμελια αυτων μη χαιρε ισραηλ μηδε
ευφρανινω καθως ὅι λαοι διοτι επορνευσας απο του θεου σου ηγαπη-
σας δοματα επι παντα ἄλωνα σιτου ἄλων και ληνος ουκ εγνων αυτους
και ὁ οινος εψευσατο αυτους ου κατωκησαν εν τη γη του κυριου
κατωκησεν εφραιμ εις αιγυπτον και εν ασσυριοις ακαθαρτα φαγονται
ουκ εσπεισαν τω κυριω οινον και ουχ ἡδυναν αυτω ἅι θυσιαι αυτων
ὡς αρτος πενθους αυτοις παντες ὅι εσθοντες αυτα μιανθησονται διοτι
ὅι αρτοι αυτων ταις ψυχαις αυτων ουκ εισελευσονται εις τον οικον
κυριου τι ποιησετε εν ἡμερα πανηγυρεως και εν ἡμερα ἑορτης του
κυριου δια τουτο ιδου πορευσονται εκ ταλαιπωριας αιγυπτου και εκ-
δεξεται αυτους μεμφις και θαψει αυτους μαχμας το αργυριον αυτων
ολεθρος κληρονομησει ακανθαι εν τοις σκηνωμασιν αυτων ἡκασιν ἅι
ἡμεραι της εκδικησεως ἡκασιν ἅι ἡμεραι της ανταποδοσεως σου και
κακωθησεται ισραηλ ὡσπερ ὁ προφητης ὁ παρεξεστηκως ανθρωπος ὁ
πνευματοφορος ὑπο του πληθους των αδικιων σου επληθυνθη μανια
σου σκοπος εφραιμ μετα θεου προφητης παγίς σχολια επι πασας τας
ὁδους αυτου μανιαν εν οικω κυριου κατεπηξαν εφθαρησαν κατα τας
ἡμερας του βουνου μνησθησεται αδικιας αυτου εκδικησει ἁμαρτίας
αυτου ὡς σταφυλην εν ερημῳ ἔυρον τον ισραηλ και ὡς σχολον εν
συχη προικμον ειδον πατερας αυτων αυτοι εισηλθον προς τον βεελφε-
γωρ και απηλλοτριωθησαν εις αισχυνην και εγενοντο ὅι ηγαπημενοι
ὡς ὅι εβδελυγμενοι εφραιμ ὡς ορνεον εξεπετασθη ἅι δοξαι αυτων εκ
τοκων και ωδινων και συλλημψεων διοτι και εαν εκθρεψωσιν τα τε-
κνα αυτων ατεκνωθησονται εξ ανθρωπων διοτι και ουαι αυτοις εστιν
σαρξ μου εξ αυτων εφραιμ ὃν τροπον ειδον εις θηραν παρεστησαν τα
τεκνα αυτων και εφραιμ του εξαγαγειν εις αποκεντησιν τα τεκνα αυ-
του δος αυτοις κυριε τι δωσεις αυτοις δος αυτοις μητραν ατεκνουσαν
και μαστους ξηρους πασαι ἅι κακιαι αυτων εις γαλγαλ ὅτι εχει αυ-
τους εμισησα δια τας κακίας των επιτηδευματων αυτων εκ του οικου
μου εκβαλω αυτους ου μη προσθησω του αγαπησαι αυτους παντες ὅι
αρχοντες αυτων απειθουντες επονεσεν εφραιμ τας ῥιζας αυτου εξη-
ρανθη καρπον ουκετι μη ενεγκη διοτι και εαν γεννησωσιν αποκτενω
τα επιθυμηματα κοιλιας αυτων απωσεται αυτους ὁ θεος ὅτι ουκ ειση-
κουσαν αυτου και εσονται πλανηται εν τοις εθνεσιν ἀμπελος ευκλημα-
τουςα ισραηλ ὁ καρπος αυτης ευθηγων κατα το πληθος των καρπων

αυτου επληθυνεν τα θυσιαστηρια κατα τα αγαθα της γης αυτου ωκοδομησεν στηλας εμερισαν καρδιας αυτων νυν αφανισθησονται αυτος κατασκαψει τα θυσιαστηρια αυτων ταλαιπωρησουσιν αι στηλαι αυτων διοτι νυν ερουσιν ουκ εστιν βασιλευς ημιν οτι ουκ εφοβηθημεν τον κυριον ο δε βασιλευς τι ποιησει ημιν λαλων ρηματα προφασεις ψευδεις διαθησεται διαθηκην ανατελει ως αγρωστις κριμα επι χερσον αγρου τω μοσχω του οικου ων παροικησουσιν οι κατοικουντες σαμαρειαν οτι επενθησεν ο λαος αυτου επ αυτον και καθως παρεπικραναν αυτον επιχαρουνται επι την δοξαν αυτου οτι μετωκισθη απ αυτου και αυτον εις ασσυριους δησαντες απηνεγκαν ξενια τω βασιλει ιαριμ εν δοματι εφραιμ δεξεται και αισχυνθησεται ισραηλ εν τη βουλη αυτου απερριψεν σαμαρεια βασιλεια αυτης ως φρυγανον επι προσωπου υδατος και εξαρθησονται βωμοι ων άμαρτηματα του ισραηλ ακανθια και τριβολοι αναβησονται επι τα θυσιαστηρια αυτων και ερουσιν τοις ορεσιν καλυψατε ημας και τοις βουνοις πεσατε εφ ημας αφ ου οι βουνοι ημαρτεν ισραηλ εκει εστησαν ου μη καταλαβη αυτους εν τω βουνω πολεμος επι τα τεκνα αδικιας ηλθεν παιδευσαι αυτους και συναχθησονται επ αυτους λαοι εν τω παιδευεσθαι αυτους εν ταις δυσιν αδικιας αυτων εφραιμ δαμαλις δεδιδαγμενη αγαπαν νεικος εγω δε επελευσομαι επι το καλλιστον του τραχηλου αυτης επιβιβω εφραιμ και παρασιωπησομαι ιουδα ενισχυσει αυτω ιακωβ σπειρατε έαυτοις εις δικαιοσυνην τρυγησατε εις καρπον ζωης φωτισατε έαυτοις φως γνωσεως εκζητησατε τον κυριον έως του ελθειν γεννηματα δικαιοσυνης υμιν ινα τι παρεσιωπησατε ασεβειαν και τας αδικιας αυτης ετρυγησατε εφαγετε καρπον ψευδη οτι ηλπισας εν τοις άρμασιν σου εν πληθει δυναμεως σου και εξαναστησεται απωλεια εν τω λαω σου και παντα τα περιτετειχισμενα σου οικησεται ως αρχων σαλαμαν εκ του οικου ιεροβααλ εν ήμεραις πολεμου μητερα επι τεκνοις ηδαψισαν ούτως ποιησω υμιν οικος του ισραηλ απο προσωπου κακιων υμων ορθρου απερριψαν απερριψη βασιλευς ισραηλ διοτι νηπιος ισραηλ και εγω ηγαπησα αυτον και εξ αιγυπτου μετεκαλεσα τα τεκνα αυτου καθως μετεκαλεσα αυτους ούτως απωχοντο εκ προσωπου μου αυτοι τοις βασιλιμ εθυον και τοις γλυπτοις εθυμιων και εγω συνεποδισα τον εφραιμ ανελαβον αυτον επι τον βραχιονα μου και ουκ εγνωσαν ότι ιαμι αυτους εν διαφθορα ανθρωπων εξετεινα αυτους εν δεσμοις αγαπησεως μου και εσομαι αυτοις ως ραπιζων ανθρωπος επι τας σιαγονας αυτου και επιβλεφομαι προς αυτον δυνησομαι αυτω καταωκησεν εφραιμ εν αιγυπτω και ασσουρ αυτος βασιλευς αυτου οτι ουκ ηθελησεν επιστρεψαι και ησθενησεν ρομφαια εν ταις πολεσιν αυτου και κατεπαυσεν εν ταις χερσιν αυτου και φαγονται εκ των διαβουλιων αυτων και ο λαος αυτου επικρεμαμενος εκ της κατοικιας αυτου και ο θεος επι τα τιμια αυτου θυμωθησεται και ου μη ύψωση αυτον τι σε διαθω εφραιμ υπερασπιω σου ισραηλ τι σε διαθω ως αδαμα θησομαι σε και ως σεβωιμ μετεστραφη ή καρδια μου εν τω αυτω συνεταραχθη ή μεταμελεια μου ου μη ποιησω κατα την οργην του θυμου μου ου μη εγκαταλιπω του εξαλειφθηναι τον εφραιμ διοτι θεος εγω ειμι και ουκ ανθρωπος εν σοι άγιος και ουκ εισελευσομαι εις πολιν οπισω κυριου πορευομαι ως λεων ερευζεται οτι αυτος ωρυσεται και εκστησονται τεκνα υδατων και εκστησονται ως ορνεον εξ αιγυπτου και ως περιστερα εκ γης ασσυριων και αποκαταστησω αυτους εις τους οικους αυτων λεγει κυ-

ριος εκυκλωσεν με εν ψευδει εφραιμ και εν ασεβειαις οικος ισραηλ και ιουδα νυν εγνω αυτους ο θεος και λαος αγιος κεκλησεται θεου ο δε εφραιμ πονηρον πνευμα εδιωξεν καυσωνα ολην την ημεραν κενα και ματαια επληθυνεν και διαθηκην μετα ασσυριων διεθετο και ελαιον εις αιγυπτον ενεπορευετο και κρισις τω κυριω προς ιουδαν του εκδικησαι τον ιακωβ κατα τας οδους αυτου και κατα τα επιτηδευματα αυτου ανταποδωσει αυτω εν τη κοιλια επτερνισεν τον αδελφον αυτου και εν κοποις αυτου ενισχυσεν προς θεον και ενισχυσεν μετα αγγελου και ηδυνασθη εκλαυσαν και εδεθηθησαν μου εν τω οικω ων ευροσαν με και εκει ελαληθη προς αυτον ο δε κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ εσται μνημοσυνον αυτου και συ εν θεω σου επιστρεψεις ελεον και κριμα φυλασσου και εγγιζε προς τον θεον σου δια παντος χαναν εν χειρι αυτου ζυγος αδικιας καταδυναστευειν ηγαπησε και ειπεν εφραιμ πλην πεπλουτηκα ευρηκα αναψυχην εμαυτω παντες οι πονοι αυτου ουχ ευρεθησονται αυτω δι αδικιας ας ημαρτεν εγω δε κυριος ο θεος σου ανηγαγον σε εκ γης αιγυπτου ετι κατοικιω σε εν σκηναις καθως ημερα εορτης και λαλησω προς προφητας και εγω ορασεις επληθυνα και εν χερσιν προφητων ωμοιωθην ει μη γαλααδ εστιν αρα ψευδεις ησαν εν γαλγαλ αρχοντες θυσιαζοντες και τα θυσιαστηρια αυτων ως χελωναι επι χερσον αγρου και ανεχωρησεν ιακωβ εις πεδιον συριας και εδουλευσεν ισραηλ εν γυναικι και εν γυναικι εφυλαξατο και εν προφητη ανηγαγεν κυριος τον ισραηλ εξ αιγυπτου και εν προφητη διεφυλαχθη εθυμωσεν εφραιμ και παρωργισεν και το αιμα αυτου επ αυτον εκχυθησεται και τον ονειδισμον αυτου ανταποδωσει αυτω κυριος κατα τον λογον εφραιμ δικαιωματα αυτος ελαβεν εν τω ισραηλ και εθετο αυτα τη βααλ και απεθανεν και προσεθετο του αμαρτανειν ετι και εποιησαν εαυτοις χωνευμα εκ του αργυριου αυτων κατ εικονα ειδωλων εργα τεκτονων συντετελεσμενα αυτοις αυτοι λεγουσιν θυσατε ανθρωπους μοσχοι γαρ εκλελοιπασιν δια τουτο εσονται ως νεφελη πρωινη και ως δροσος ορθρινη πορευομενη ωςπερ χνους αποφυσωμενος αφ αλωνος και ως ατμις απο ακριδων εγω δε κυριος ο θεος σου στερεων ουρανον και κτιζων γην ου αι χειρες εκτισαν πασαν την στρατιαν του ουρανου και ου παρεδειξα σοι αυτα του πορευεσθαι οπισω αυτων και εγω ανηγαγον σε εκ γης αιγυπτου και θεον πλην εμου ου γνωση και σωζων ουκ εστιν παρεξ εμου εγω εποιμαινον σε εν τη ερημω εν γη οικητω κατα τας νομας αυτων και ενεπλησθησαν εις πλησμονην και υψωθησαν αι καρδιαι αυτων ενεκα τουτου επελαθοντο μου και εσομαι αυτοις ως πανθηρ και ως παρδαλις κατα την οδον ασσυριων απαντησομαι αυτοις ως αρκος απορουμενη και διαρρηξω συγκλεισμον καρδιας αυτων και καταφαγονται αυτους εκει σκυμνοι δρυμου θηρια αγρου διασπασει αυτους τη διαφθορα σου ισραηλ τις βοηθησει που ο βασιλευς σου ουτος και διασωσάτω σε εν πασαις ταις πολεσιν σου κρινάτω σε ον ειπας δος μοι βασιλεα και αρχοντα και εδωκα σοι βασιλεα εν οργη μου και εσχον εν τω θυμω μου συστροφην αδικιας εφραιμ εγκεχυρμενη η αμαρτια αυτου ωδινες ως τικτους ηξουσιν αυτω ουτος ο υιος σου ου φρονιμος διοτι ου μη υποστη εν συντριβη τεκνων εκ χειρος αδου ρυσομαι αυτους και εκ θανατου λυτρωσομαι αυτους που η δικη σου θανατε που το κεντρον σου αδη παρακλησις κεχυρπται απο οφθαλμων μου διοτι ουτος ανα μεσον αδελφων διαστελει επαξει ανεμον καυσωνα κυριος εκ της

ερημου επ αυτον και αναζηρανει τας φλεβας αυτου εξερημωσει τας πηγας αυτου αυτος καταξηρανει την γην αυτου και παντα τα σκευη τα επιθυμητα αυτου αφανισθησεται σαμαρεια οτι αντεστη προς τον θεον αυτης εν ρομφαια πεσουνται αυτοι και τα υποτιτιθια αυτων εδαφισθησονται και αι εν γαστρι εχουσαι αυτων διαρραγησονται επιστραφητι ισραηλ προς κυριον τον θεον σου διοτι ησθενησας εν ταις αδικιαις σου λαβετε μεθ' εαυτων λογους και επιστραφητε προς κυριον τον θεον υμων ειπατε αυτω οπως μη λαβητε αδικιαν και λαβητε αγαθα και ανταποδωσομεν καρπον χειλεων ημων ασσουρ ου μη σωση ημας εφ' ιππον ουκ αναβησομεθα ουκετι μη ειπωμεν θεοι ημων τοις εργοις των χειρων ημων ο εν σοι ελεησει ορφανον ιασομαι τας κατοικιας αυτων αγαπησω αυτους ομολογως οτι απεστρεψεν η οργη μου απ αυτων εσομαι ως δροσος τω ισραηλ ανθησει ως κρινον και βαλει τας ριζας αυτου ως ο λιβανος πορευσονται οι κλαδοι αυτου και εσται ως ελαια κατακαρπος και η οσφρασια αυτου ως λιβανου επιστρεψουσιν και καθιουνται υπο την σκεπην αυτου ζησονται και μεθυσθησονται σιτω και εξανθησει ως αμπελος το μνημοσυνον αυτου ως οινος λιβανου τω εφραιμ τι αυτα ετι και ειδωλοις εγω εταπεινωσα αυτον και εγω κατισχυσω αυτον εγω ως αρκευθος πυκαζουσα εξ εμου ο καρπος σου ευρηται τις σοφος και συνησει ταυτα η συνετος και επιγνωσεται αυτα διοτι ευθειαι αι οδοι του κυριου και δικαιοι πορευσονται εν αυταις οι δε ασεβεις ασθενησουσιν εν αυταις

και εγενετο λογος κυριου προς μιχαιαν τον του μωρασθι εν ημεραις ιωαθαμ και αχαζ και εξεχιου βασιλεων ιουδα υπερ ων ειδεν περι σαμαρειας και περι ιερουσαλημ ακουσατε λαοι λογους και προσεχετε η γη και παντες οι εν αυτη και εσται κυριος εν υμιν εις μαρτυριον κυριος εξ οικου αγιου αυτου διοτι ιδου κυριος εκπορευεται εκ του τοπου αυτου και καταβησεται και επιβησεται επι τα υψη της γης και σαλευθησεται τα ορη υποκατωθεν αυτου και αι κοιλαδες τακησονται ως κηρος απο προσωπου πυρος και ως υδωρ καταφερομενον εν καταβασει δια ασεβειαν ιακωβ παντα ταυτα και δια αμαρτιαν οικου ισραηλ τις η ασεβεια του ιακωβ ου σαμαρεια και τις η αμαρτια οικου ιουδα ουχι ιερουσαλημ και θησομαι σαμαρειαν εις οπωροφυλακιον αγρου και εις φυτειαν αμπελωνος και κατασπασω εις χαος τους λιθους αυτης και τα θεμελια αυτης αποκαλυψω και παντα τα γλυπτα αυτης κατακοψουσιν και παντα τα μισθωματα αυτης εμπρησουσιν εν πυρι και παντα τα ειδωλα αυτης θησομαι εις αφανισμον διοτι εκ μισθωματων πορνειας συνηγαγεν και εκ μισθωματων πορνειας συνεστρεψεν ενεκεν τουτου κοψεται και θρηνησει πορευσεται ανυποδετος και γυμνη ποιησεται κοπετον ως δρακοντων και πενθος ως θυγατερων σειρηνων οτι κατεκρατησεν η πληγη αυτης διοτι ηλθεν εως ιουδα και ηψατο εως πυλης λαου μου εως ιερουσαλημ οι εν γεθ μη μεγαλυνεσθε οι εν ακιμ μη ανοικοδομειτε εξ οικου κατα γελωτα γην καταπασασθε κατα γελωτα υμων κατοικουσα καλως τας πολεις αυτης ουκ εξηλθεν κατοικουσα σεννααν κοψασθαι οικον εχομενον αυτης λημψεται εξ υμων πληγην οδυνης τις ηρξατο εις αγαθα κατοικουση οδυνας οτι κατεβη καχα παρα κυριου επι πυλας ιερουσαλημ φοφος αρματων και ιππευοντων κατοικουσα λαχισ αρχηγος αμαρτια αυτη εστιν τη θυγατρι σιων οτι εν σοι ευρεθησαν ασεβειαι του ισραηλ δια τουτο δωσεις εξαποστελλομενους εως κληρονομιας γεθ οικους ματαιιους

εις κενα εγενετο τοις βασιλευσιν του ισραηλ έως τους κληρονομους
αγαγω σοι κατοικουσα λαχις κληρονομια έως οδολλαμ ήξει ή δοξα
της θυγατρος ισραηλ ξυρησαι και χειραι επι τα τεκνα τα τρυφερα σου
εμπλατυνον την χηρειαν σου ως αετος ότι ηχημαλωτευθησαν απο σου
εγενοντο λογιζομενοι κοπους και εργαζομενοι κακα εν ταις κοιταις
αυτων και άμα τη ήμερα συνετελουν αυτα διοτι ουκ ηραν προς τον
θεον τας χειρας αυτων και επειθυμουν αγρους και διηρπαζον ορφανους
και οικους κατεδυναστευον και διηρπαζον ανδρα και τον οικον
αυτου ανδρα και την κληρονομιαν αυτου δια τουτο ταδε λεγει κυριος
ιδου εγω λογιζομαι επι την φυλην ταυτην κακα εξ ών ου μη αρητε
τους τραχηλους ύμων και ου μη πορευθητε ορθοι εξαιφνης ότι και-
ρος πονηρος εστιν εν τη ήμερα εκεινη λημφθησεται εφ ύμας παραβολη
και θρηνηθησεται θρηνος εν μελει λεγων ταλαιπωρια εταλαιπωρησα-
μεν μερις λαου μου κατεμετρηθη εν σχοινιω και ουκ ην ό κωλυσων
αυτον του αποστρεψαι οι αγροι ήμων διεμερισθησαν δια τουτο ουκ
εσται σοι βαλλων σχοινοιν εν κληρω εν εκκλησια κυριου μη κλαιετε
δακρυσιν μηδε δακρυετωσαν επι τουτοις ου γαρ απωσεται ονειδη ό
λεγων οικος ιακωβ παρωργισεν πνευμα κυριου ει ταυτα τα επιτηδευ-
ματα αυτου εστιν ουχ οι λογοι αυτου εισιν καλοι μετ αυτου και ορθοι
πεπορευνται και εμπροσθεν ό λαος μου εις εχθραν αντεστη κατεναντι
της ειρηνης αυτου την δοραν αυτου εξεδειραν του αφελεσθαι ελπιδα
συντριμμον πολεμου δια τουτο ήγουμενοι λαου μου απορριφησονται
εκ των οικιων τρυφης αυτων δια τα πονηρα επιτηδευματα αυτων εξω-
σθησαν εγγισατε ορεσιν αιωνιοις αναστηθι και πορευου ότι ουκ εστιν
σοι άυτη ή αναπαυσις ένεκεν ακαθαρσιας διεφθαρητε φθορα κατεδιω-
χθητε ουδενος διωκοντος πνευμα εστησεν ψευδος εσταλαξεν σοι εις
οινον και μεθυσμα και εσται εκ της σταγονος του λαου τουτου συνα-
γομενος συναχθησεται ιακωβ συν πασιν εκδεχομενος εκδεξομαι τους
καταλοιπους του ισραηλ επι το αυτο θησομαι την αποστροφην αυτων
ως προβατα εν θλιψει ως ποιμνιον εν μεσω κοιτης αυτων εξαλουνται
εξ ανθρωπων δια της διακοπης προ προσωπου αυτων διεκοψαν και
διηλθον πυλην και εξηλθον δι αυτης και εξηλθεν ό βασιλευς αυτων
προ προσωπου αυτων ό δε κυριος ήγησεται αυτων και ερει ακουσατε
δη ταυτα αι αρχαι οικου ιακωβ και οι καταλοιποι οικου ισραηλ ουχ
ύμιν εστιν του γνωναι το κριμα οι μισουντες τα καλα και ζητουντες
τα πονηρα άρπαζοντες τα δερματα αυτων απ αυτων και τας σαρκας
αυτων απο των οστεων αυτων όν τροπον κατεφαγον τας σαρκας του
λαου μου και τα δερματα αυτων απο των οστεων αυτων εξεδειραν
και τα οστεα αυτων συνεθλασαν και εμελισαν ως σαρκας εις λεβητα
και ως χρεα εις χυτραν ουτως κεκραζονται προς κυριον και ουκ ει-
σακουσεται αυτων και αποστρεψει το προσωπον αυτου απ αυτων εν
τω καιρω εκεινω ανθ ών επονηρευσαντο εν τοις επιτηδευμασιν αυτων
επ αυτους ταδε λεγει κυριος επι τους προφητας τους πλανωντας τον
λαον μου τους δακνοντας εν τοις οδουσιν αυτων και κηρυσσοντας επ
αυτον ειρηνην και ουκ εδοθη εις το στομα αυτων ηγειραν επ αυτον
πολεμον δια τουτο νυξ ύμιν εσται εξ όρασεως και σκοτια ύμιν εσται
εκ μαντειας και δυσεται ό ήλιος επι τους προφητας και συσκοτασει
επ αυτους ή ήμερα και καταισχυνησονται οι όρωντες τα ενυπνια και
καταγελασθησονται οι μαντεις και καταλαλησουσιν κατ αυτων παντες
αυτοι διοτι ουκ εσται ό εισακουων αυτων εαν μη εγω εμπλησω ισχυν

εν πνευματι κυριου και χριματος και δυναστειας του απαγγελλαι τω ιακωβ ασεβειας αυτου και τω ισραηλ άμαρτιας αυτου ακουσατε δη ταυτα οι ήγγουμενοι οικου ιακωβ και οι καταλοιποι οικου ισραηλ οι βδελυσσομενοι χριμα και παντα τα ορθα διαστρεφοντες οι οικοδομου- ντες σιων εν άιμασιν και ιερουσαλημ εν αδικιαις οι ήγγουμενοι αυτης μετα δωρων εκρινον και οι ήρεις αυτης μετα μισθου απεκρινοντο και οι προφηται αυτης μετα αργυριου εμαντευοντο και επι τον κυριον επα- νεπαυοντο λεγοντες ουχι κυριος εν ήμιν εστιν ου μη επελήθη εφ ήμας κακα δια τουτο δι ήμας σιων ως αγρος αροτριαθησεται και ιερουσα- λημ ως οπωροφυλακιον εσται και το ορος του οικου ως αλσος δρυμου και εσται επ εσχατων των ήμερων εμφανες το ορος του κυριου έτοι- μον επι τας κορυφας των ορεων και μετεωρισθησεται ύπερανω των βουνων και σπευσουσιν προς αυτο λαοι και πορευσονται εθνη πολλα και ερουσιν δευτε αναβωμεν εις το ορος κυριου και εις τον οικον του θεου ιακωβ και δειξουσιν ήμιν την όδον αυτου και πορευσομεθα εν ταις τριβοις αυτου ότι εκ σιων εξελευσεται νομος και λογος κυριου εζ ιερουσαλημ και κρινει ανα μεσον λαων πολλων και εξελεγξει εθνη ισχυρα έως εις γην μακραν και κατακοψουσιν τας ρομφαιας αυτων εις αροτρα και τα δορατα αυτων εις δρεπανα και ουκετι μη ανταρη εθνος επ εθνος ρομφαιαν και ουκετι μη μαθωσιν πολεμειν και αναπαυσεται έκαστος ύποκατω αμπελου αυτου και έκαστος ύποκατω συκης αυ- του και ουκ εσται ό εκφοβων διоти το στομα κυριου παντοκρατορος ελαλησεν ταυτα ότι παντες οι λαοι πορευσονται έκαστος την όδον αυτου ήμεις δε πορευσομεθα εν ονοματι κυριου θεου ήμων εις τον αιωνα και επεκεινα εν τη ήμερα εκεινη λεγει κυριος συναξω την συ- ντετριμμενην και την εξωσμενην εισδεξομαι και ους απωσαμην και θησομαι την συντετριμμενην εις ύπολειμμα και την απωσμενην εις εθνος ισχυρον και βασιλευσει κυριος επ αυτους εν ορει σιων απο του νυν και έως εις τον αιωνα και συ πυργος ποιμνιου αυχμωδης θυγατερ σιων επι σε ήξει και εισελευσεται ή αρχη ή πρωτη βασιλεια εκ βαβυ- λωνος τη θυγατρι ιερουσαλημ και νυν ίνα τι εγνως κακα μη βασιλευς ουκ ην σοι η ή βουλη σου απωλετο ότι κατεκρατησαν σου ωδινες ως τικτουςης ωδινε και ανδριζου και εγγιζε θυγατερ σιων ως τικτουςα διοτι νυν εξελευση εκ πολεως και κατασκηνωσεις εν πεδιω και ήξει έως βαβυλωνος εκειθεν ρυσεται σε και εκειθεν λυτρωσεται σε κυριος ό θεος σου εκ χειρος εχθρων σου και νυν επισυνηχθη επι σε εθνη πολλα οι λεγοντες επιχαρουμεθα και εποφονται επι σιων οι οφθαλμοι ήμων αυτοι δε ουκ εγνωσαν τον λογισμον κυριου και ου συνηκαν την βουλην αυτου ότι συνηγαγεν αυτους ως δραγματα άλωνος αναστηθι και αλσα αυτους θυγατερ σιων ότι τα κερατα σου θησομαι σιδηρα και τας όπλας σου θησομαι χαλκας και κατατηξεις εν αυτοις εθνη και λε- πτυνεις λαους πολλους και αναθησεις τω κυριω το πληθος αυτων και την ισχυν αυτων τω κυριω πασης της γης νυν εμφραχθησεται θυγα- τηρ εφραιμ εν φραγμω συνοχην εταξεν εφ ήμας εν ράβδω παταξουσιν επι σιαγονα τας φυλας του ισραηλ και συ βηθλεεμ οικος του εφραθα ολιγοστος ει του ειναι εν χιλιασιν ιουδα εκ σου μοι εξελευσεται του ειναι εις αρχοντα εν τω ισραηλ και άι εξοδοι αυτου απ αρχης εξ ήμε- ρων αιωνος δια τουτο δωσει αυτους έως καιρου τικτουςης τεξεται και οι επιλοιποι των αδελφων αυτων επιστρεψουσιν επι τους υιους ισραηλ και στησεται και οψεται και ποιμανει το ποιμνιον αυτου εν ισχυι κυ-

ριου και εν τη δοξη του ονοματος κυριου του θεου αυτων υπαρξουσιν
διοτι νυν μεγαλυνησεται εως ακρων της γης και εσται αυτη ειρηνη
οταν ασσυριος επελθη επι την γην υμων και οταν επιβη επι την χωραν
υμων και επεγερεθησονται επ αυτον επτα ποιμενες και οκτω δηγματα
ανθρωπων και ποιμανουσιν τον ασσουρ εν ρομφαια και την γην του
νεβρωδ εν τη ταφρω αυτης και ρυσεται εκ του ασσουρ οταν επελθη
επι την γην υμων και οταν επιβη επι τα ορια υμων και εσται το υπο-
λειμμα του ιακωβ εν τοις εθνεσιν εν μεσω λαων πολλων ως δροσος
παρα κυριου πιπτουσα και ως αρνες επι αγρωστιν οπως μη συναχθη
μηδεις μηδε υποστη εν υιοις ανθρωπων και εσται το υπολειμμα του
ιακωβ εν τοις εθνεσιν εν μεσω λαων πολλων ως λεων εν κτηνεσιν
εν τω δρυμω και ως σκυμνος εν ποιμνιοις προβατων ον τροπον οταν
διελθη και διαστειλας αρπαση και μη η ο εξαιρουμενος υψωθησεται
η χειρ σου επι τους θλιβοντας σε και παντες οι εχθροι σου εξολε-
θρευθησονται και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος εξολεθρευσω
τους ιππους σου εκ μεσου σου και απολω τα αρματα σου και εξολε-
θρευσω τας πολεις της γης σου και εξαρω παντα τα οχυρωματα σου
και εξαρω τα φαρμακα σου εκ των χειρων σου και αποφθιγγομενοι
ουκ εσονται εν σοι και εξολεθρευσω τα γλυπτα σου και τας στη-
λας σου εκ μεσου σου και ουκετι μη προσκυνησης τοις εργοις των
χειρων σου και εκκοψω τα αλση σου εκ μεσου σου και αφανιω τας
πολεις σου και ποιησω εν οργη και εν θυμω εκδικησιν εν τοις εθνεσιν
ανθ ων ουκ εισηκουσαν ακουσατε δη λογον κυριου κυριος ειπεν α-
ναστηθι κριθητι προς τα ορη και ακουσατωσαν οι βουνοι φωνην σου
ακουσατε βουνοι την κρισιν του κυριου και αι φαραγγες θεμελια της
γης οτι κρισις τω κυριω προς τον λαον αυτου και μετα του ισραηλ
διελεγχθησεται λαος μου τι εποιησα σοι η τι ελυπησα σε η τι παρηνω-
χλησα σοι αποκριθητι μοι διοτι ανηγαγον σε εκ γης αιγυπτου και εξ
οικου δουλειας ελυτρωσαμην σε και εξαπεστειλα προ προσωπου σου
τον μωυσην και ααρων και μαριαμ λαος μου μνησθητι δη τι εβουλευ-
σατο κατα σου βαλαχ βασιλευς μωαβ και τι απεκριθη αυτω βαλααμ
υιος του βεωρ απο των σχοινων εως του γαλαλ οπως γνωσθη η δι-
καιοσυνη του κυριου εν τινι καταλαβω τον κυριον αντιλημφομαι θεου
μου υψιστου και καταλημφομαι αυτον εν ολοκαυτωμασιν εν μοσχοις
ενιαυσιοις ει προσδεζεται κυριος εν χιλιασιν κριων η εν μυριασιν χει-
μαρρων πιονων ει δω πρωτοτοκα μου ασεβειας καρπον κοιλιας μου
υπερ αμαρτιας ψυχης μου ει ανηγγελη σοι ανθρωπε τι καλον η τι
κυριος εκζητει παρα σου αλλ η του ποιειν κριμα και αγαπαν ελεον
και ετοιμον ειναι του πορευεσθαι μετα κυριου θεου σου φωνη κυ-
ριου τη πολει επικληθησεται και σωσει φοβουμενους το ονομα αυτου
ακουε φυλη και τις κοσμησει πολιν μη πυρ και οικος ανομου θησαυ-
ριζων θησαυρους ανομους και μετα υβρεως αδικια ει δικαιωθησεται
εν ζυγω ανομος και εν μαρσιππω σταθμια δολου εξ ων τον πλουτον
αυτων ασεβειας επλησαν και οι κατοικουντες αυτην ελαλουν ψευδη
και η γλωσσα αυτων υψωθη εν τω στοματι αυτων και εγω αρξομαι
του παταξαι σε αφανιω σε επι ταις αμαρτιας σου συ φαγεσαι και ου
μη εμπλησθης και σκοτασει εν σοι και εκνευσει και ου μη διασωθης
και όσοι εαν διασωθωσιν εις ρομφαιαν παραδοθησονται συ σπερεις
και ου μη αμησης συ πισεις ελαιαν και ου μη αλειψη ελαιον και οινον
και ου μη πιητε και αφανισθησεται νομιμα λαου μου και εφυλαξας

τα δικαιώματα ζαμβρι και παντα τα εργα οικου αχααβ και επορευθη-
τε εν ταις βουλαις αυτων ὅπως παραδω σε εις αφανισμον και τους
κατοικουντας αυτην εις συρισμον και ονειδη λαων λημψεσθε οϊμμοι
ὅτι εγενομην ὡς συναγων καλαμην εν αμητω και ὡς επιφυλλιδα εν
τρυγητω ουχ ὑπαρχοντος βοτρυος του φαγειν τα πρωτογονα οϊμμοι
ψυχη ὅτι απολωλεν ευλαβης απο της γης και κατορθων εν ανθρωποις
ουχ ὑπαρχει παντες εις ἁματα δικαζονται ἕκαστος τον πλησιον αυ-
του εκθλιβουσιν εκθλιβη επι το κακον τας χειρας αυτων ἑτοιμαζουσιν
ὁ αρχων αιτει και ὁ κριτης ειρηνικους λογους ελαλησεν καταθυμιον
ψυχης αυτου εστιν και εξελουμαι τα αγαθα αυτων ὡς σης εκτρωγων
και βαδιζων επι κανονος εν ἡμερα σκοπιας ουαι ουαι ἃι εκδικησεις
σου ἡκασιν νυν εσονται κλαυθμοι αυτων μη καταπιστευετε εν φιλοις
και μη ελπιζετε επι ἡγουμενοις απο της συγκοιτου σου φυλαξαι του
ανανθесθαι τι αυτη διοτι υιος ατιμαζει πατερα θυγατηρ επαναστησεται
επι την μητερα αυτης νυμφη επι την πενθεραν αυτης εχθροι ανδρος
παντες ὁι ανδρες ὁι εν τω οικω αυτου εγω δε επι τον κυριον επιβλε-
ψομαι ὑπομενω επι τω θεω τω σωτηρι μου εισακουσεται μου ὁ θεος
μου μη επιχαιρε μοι ἡ εχθρα μου ὅτι πεπτωκα και αναστησομαι διοτι
εαν καθισω εν τω σκοτει κυριος φωτιει μοι οργην κυριου ὑποισω ὅτι
ἡμαρτον αυτω ἕως του δικαιωσαι αυτον την δικην μου και ποιησει το
κριμα μου και εξαξει με εις το φως οψομαι την δικαιοσυνην αυτου
και οφεται ἡ εχθρα μου και περιβαλεται αισχυνην ἡ λεγουσα προς με
που κυριος ὁ θεος σου ὁι οφθαλμοι μου εποψονται αυτην νυν εσται
εις καταπατημα ὡς πηλος εν ταις ὁδοις ἡμερας αλοιφης πλινθου εξα-
λειψις σου ἡ ἡμερα εκεινη και αποτριφεται νομιμα σου ἡ ἡμερα εκεινη
και ἃι πολεις σου ἡξουσιν εις ὁμαλισμον και εις διαμερισμον ασσυ-
ριων και ἃι πολεις σου ἃι οχυραι εις διαμερισμον απο τυρου ἕως του
ποταμου συριας ἡμερα ὕδατος και θορυβου και εσται ἡ γη εις αφ-
ανισμον συν τοις κατοικουσιν αυτην εκ καρπων επιτηδευματων αυτων
ποιμαινε λαον σου εν ῥαβδῳ σου προβατα κληρονομιας σου κατασκη-
νουντας καθ' ἑαυτους δρυμον εν μεσω του καρμηλου νεμησονται την
βασσανιτιν και την γαλααδιτιν καθως ἃι ἡμεραι του αιωνος και κατα-
τας ἡμερας εξοδιας σου εξ αιγυπτου οψεσθε θαυμαστα οφονται εθνη
και καταισχυνηθησονται εκ πασης της ισχυος αυτων επιτησουσιν χει-
ρας επι το στομα αυτων τα ὠτα αυτων αποκωφωθησονται λειξουσιν
χουν ὡς οφεις συροντες γην συγχυθησονται εν συγχλεισμῳ αυτων
επι τω κυριῳ θεῳ ἡμων εκστησονται και φοβηθησονται απο σου τις
θεος ὥσπερ συ εξαιρων αδικιας και ὑπερβαινων ασεβειας τοις κατα-
λοιποις της κληρονομιας αυτου και ου συνεσχεν εις μαρτυριον οργην
αυτου ὅτι θελητης ελεους εστιν αὐτος επιστρεφει και οικτιρησει ἡμας
καταδυσει τας αδικιας ἡμων και απορριψησονται εις τα βαθη της θα-
λασσης πασας τας ἁμαρτιας ἡμων δωσεις αληθειαν τῷ ιακωβ ελεον
τῷ αβρααμ καθοτι ὠμοσας τοις πατρασιν ἡμων κατα τας ἡμερας τας
εμπροσθεν

λογοι αμως ὁι εγενοντο εν νακχαριμ εκ θεκουε ὄους ειδεν ὑπερ
ιερουσαλημ εν ἡμεραις οζιου βασιλεως ιουδα και εν ἡμεραις ιεροβο-
αμ του ιωας βασιλεως ισραηλ προ δυο ετων του σεισμου και ειπεν
κυριος εκ σιων εφθεγξατο και εξ ιερουσαλημ εδωκεν φωνην αυτου
και επενθησαν ἃι νομαι των ποιμενων και εξηρανθη ἡ κορυφη του
καρμηλου και ειπεν κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις δαμασκου και επι

ταῖς τεσσαρσιν οὐκ ἀποστραφησομαι αὐτὸν ἀνθ' ὧν ἐπρίζον πρὶοσιν σιδηροῖς τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν ἐν γαλααδ καὶ ἐξαποστελῶ πυρ εἰς τὸν οἶκον ἀζαήλ καὶ καταφαγεται θεμέλια υἱοῦ ἀδερ καὶ συντριψῶ μοχλοὺς δαμασκού καὶ ἐξολεθρεύσω κατοικοῦντας ἐκ πεδίου ὧν καὶ κατακοψῶ φυλὴν ἐξ ἀνδρῶν χάρραν καὶ αἰχμαλωτευθήσεται λαὸς συρίας ἐπικλητὸς λέγει κυριὸς τὰδε λέγει κυριὸς ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις γαζης καὶ ἐπὶ ταῖς τεσσαρσιν οὐκ ἀποστραφησομαι αὐτοὺς ἐνεκεν τοῦ αἰχμαλωτεῦσαι αὐτοὺς αἰχμαλώσιαν τοῦ σαλωμων τοῦ συγκλείσαι εἰς τὴν ἰδουμαϊαν καὶ ἐξαποστελῶ πυρ ἐπὶ τὰ τειχὴ γαζης καὶ καταφαγεται θεμέλια αὐτῆς καὶ ἐξολεθρεύσω κατοικοῦντας ἐξ ἀζωτοῦ καὶ ἐξαρθήσεται φυλὴ ἐξ ἀσκαλῶνος καὶ ἐπαῶ τὴν χεῖρα μου ἐπὶ ἀκκαρῶν καὶ ἀπολούνται οἱ καταλοιποὶ τῶν ἀλλοφυλῶν λέγει κυριὸς τὰδε λέγει κυριὸς ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις τυροῦ καὶ ἐπὶ ταῖς τεσσαρσιν οὐκ ἀποστραφησομαι αὐτὴν ἀνθ' ὧν συνεκλείσαν αἰχμαλώσιαν τοῦ σαλωμων εἰς τὴν ἰδουμαϊαν καὶ οὐκ ἐμνησθήσαν διαθήκης ἀδελφῶν καὶ ἐξαποστελῶ πυρ ἐπὶ τὰ τειχὴ τυροῦ καὶ καταφαγεται θεμέλια αὐτῆς τὰδε λέγει κυριὸς ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις ἰδουμαϊαῖς καὶ ἐπὶ ταῖς τεσσαρσιν οὐκ ἀποστραφησομαι αὐτοὺς ἐνεκα τοῦ διωξάει αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐλυμνηνὰτο μητρὰν ἐπὶ γῆς καὶ ἥρπασεν εἰς μαρτυρίον φρικτὴν αὐτοῦ καὶ τὸ ὄρμημα αὐτοῦ ἐφυλάξεν εἰς νεῖκος καὶ ἐξαποστελῶ πυρ εἰς θάιμαν καὶ καταφαγεται θεμέλια τειχεῶν αὐτῆς τὰδε λέγει κυριὸς ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις ὑίων ἀμμῶν καὶ ἐπὶ ταῖς τεσσαρσιν οὐκ ἀποστραφησομαι αὐτὸν ἀνθ' ὧν ἀνεσχιζόν τας ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν γαλααδιτῶν ὅπως ἐμπλατυνώσιν τὰ ὅρια αὐτῶν καὶ ἀναψῶ πυρ ἐπὶ τὰ τειχὴ ραββὰ καὶ καταφαγεται θεμέλια αὐτῆς μετὰ κραυγῆς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου καὶ σεισθήσεται ἐν ἡμέρᾳ συντέλειᾳ αὐτῆς καὶ πορεύσονται οἱ βασιλεῖς αὐτῆς ἐν αἰχμαλώσιᾳ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἀρχόντες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ λέγει κυριὸς τὰδε λέγει κυριὸς ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις μωαβ καὶ ἐπὶ ταῖς τεσσαρσιν οὐκ ἀποστραφησομαι αὐτὸν ἀνθ' ὧν κατεκαύσαν τὰ ὄστα βασιλείᾳς τῆς ἰδουμαϊαῖς εἰς κόνιν καὶ ἐξαποστελῶ πυρ ἐπὶ μωαβ καὶ καταφαγεται θεμέλια τῶν πόλεων αὐτῆς καὶ ἀποθάνειται ἐν ἀδυναμίᾳ μωαβ μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος καὶ ἐξολεθρεύσω κριτὴν ἐξ αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς ἀρχόντας αὐτῆς ἀποκτενῶ μετ' αὐτοῦ λέγει κυριὸς τὰδε λέγει κυριὸς ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις ὑίων ἰουδὰ καὶ ἐπὶ ταῖς τεσσαρσιν οὐκ ἀποστραφησομαι αὐτὸν ἐνεκα τοῦ ἀπώσασθαι αὐτοὺς τὸν νόμον κυρίου καὶ τὰ προσταγμάτα αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς τὰ ματαῖα αὐτῶν ἃ ἐποίησαν οἷς ἐξηκολούθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐξαποστελῶ πυρ ἐπὶ ἰουδαν καὶ καταφαγεται θεμέλια ἱερουσαλήμ τὰδε λέγει κυριὸς ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ ταῖς τεσσαρσιν οὐκ ἀποστραφησομαι αὐτὸν ἀνθ' ὧν ἀπεδόντο ἀργυρίου δίκαιον καὶ πεινῆτα ἐνεκεν ὑποδημάτων τὰ πατοῦντα ἐπὶ τὸν χεῖμα τῆς γῆς καὶ ἐκονδυλίζον εἰς κεφαλὰς πτωχῶν καὶ ὁδὸν ταπεινῶν ἐξεκλιναν καὶ υἱὸς καὶ πατὴρ αὐτοῦ εἰσεπορεύοντο πρὸς τὴν αὐτὴν παιδίσκην ὅπως βεβηλώσωσιν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν δεσμεύοντες σχοινοῖς παραπετάσματα ἐποιοῦν ἐχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ οἶνον ἐκ συκοφαντιῶν ἐπίνον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ αὐτῶν ἐγὼ δὲ ἐξήρα τὸν ἀμορραῖον ἐκ προσώπου αὐτῶν ὅτι ἦν καθὼς ὕψος κέδρου τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ ἰσχυρὸς ἦν ὥς δρυς καὶ ἐξήρα τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐπ' ἀνωθεν καὶ τὰς ῥίζας αὐτοῦ

ὑποκατωθεν και εγω ανηγαγον ὑμας εκ γης αιγυπτου και περιηγαγον ὑμας εν τη ερημω τεσσαρακοντα ετη του κατακληρονομησαι την γην των αμορραιων και ελαβον εκ των ὑων ὑμων εις προφητας και εκ των νεανισκων ὑμων εις ἁγιασμον μη ουκ εστιν ταυτα υιοι ισραηλ λεγει κυριος και εποτιζετε τους ἁγιασμενους οινον και τοις προφηταις ενε- τελλεσθε λεγοντες ου μη προφητευσητε δια τουτο ιδου εγω κυλιω ὑποκατω ὑμων ὃν τροπον κυλιεται ἡ ἄμαξα ἡ γεμουσα καλαμης και απολειται φυγη εκ δρομεως και ὁ κραταιος ου μη κρατηση της ισχυος αυτου και ὁ μαχητης ου μη σωση την ψυχην αυτου και ὁ τοξοτης ου μη ὑποστη και ὁ οξυς τοις ποσιν αυτου ου μη διασωθη ουδε ὁ ἱππευς ου μη σωση την ψυχην αυτου και ἐυρησει την καρδιαν αυτου εν δυνασταιαις ὁ γυμνος διωζεται εν εκεινη τη ἡμερα λεγει κυριος ἀ- κουσατε τον λογον τουτον ὃν ελαλησεν κυριος εφ ὑμας οικος ισραηλ και κατα πασης φυλης ἧς ανηγαγον εκ γης αιγυπτου λεγων πλην ὑμας εγνων εκ πασων φυλων της γης δια τουτο εκδικησω εφ ὑμας πασας τας ἁμαρτίας ὑμων ει πορευσονται δυο επι το αυτο καθολου εαν μη γνωρισωσιν ἑαυτους ει ερευζεται λεων εκ του δρυμου αυτου θηραν ουκ εχων ει δωσει σκυμνος φωνην αυτου εκ της μανδρας αυ- του καθολου εαν μη ἄρπαση τι ει πεσειται ορνεον επι την γην ανευ ιξευτου ει σχασθησεται παγίς επι της γης ανευ του συλλαβειν τι ει φωνησει σαλπιγξ εν πολει και λαος ου πτοηθησεται ει εσται κακια εν πολει ἤν κυριος ουκ εποιησεν διοτι ου μη ποιηση κυριος ὁ θεος πραγμα εαν μη αποκαλυψη παιδειαν αυτου προς τους δουλους αυτου τους προφητας λεων ερευζεται και τις ου φοβηθησεται κυριος ὁ θεος ελαλησεν και τις ου προφητευσει απαγγειλατε χωραις εν ασσυριοις και επι τας χωρας της αιγυπτου και ειπατε συναχθητε επι το ορος σαμαρειας και ιδετε θαυμαστα πολλα εν μεσω αυτης και την κατα- δυναστειαν την εν αυτη και ουκ εγνω ἃ εσται εναντιον αυτης λεγει κυριος ὁι θησαυριζοντες αδικιαν και ταλαιπωριαν εν ταις χωραις αυ- των δια τουτο ταδε λεγει κυριος ὁ θεος τυρος κυκλοθεν ἡ γη σου ερημωθησεται και καταξει εκ σου ισχυν σου και διαρπαγησονται ἅι χωραι σου ταδε λεγει κυριος ὃν τροπον ὃταν εκσπαση ὁ ποιμην εκ στοματος του λεοντος δυο σκελη η λοβον ωτιου ὧτως εκσπασθη- σονται ὁι υιοι ισραηλ ὁι κατοικουντες εν σαμαρεια κατεναντι φυλης και εν δαμασκω ἱερεις ακουσατε και επιμαρτυρασθε τω οικω ιακωβ λεγει κυριος ὁ θεος ὁ παντοκρατωρ διοτι εν τη ἡμερα ὃταν εκδικω ἀ- σεβειας του ισραηλ επ αυτον και εκδικησω επι τα θυσιαστηρια βαιθηλ και κατασκαφησεται τα κερατα του θυσιαστηριου και πεσουνται επι την γην συγγχεω και παταξω τον οικον τον περιπτερον επι τον οικον τον θερινον και απολουνται οικoi ελεφαντινοι και προστεθησονται οι- κοι ἑτεροι πολλοι λεγει κυριος ακουσατε τον λογον τουτον δαμαλεις της βασανιτιδος ἅι εν τω ορει της σαμαρειας ἅι καταδυναστευουσαι πτωχους και καταπατουσαι πενητας ἅι λεγουσαι τοις κυριοις αυτων επιδοτε ἡμιν ὅπως πωμεν ὁμνυει κυριος κατα των ἁγιων αυτου διοτι ιδου ἡμεραι ερχονται εφ ὑμας και λημψονται ὑμας εν ὀπλοις και τους μεθ ὑμων εις λεβητας ὑποκαιομενους εμβαλουσιν εμπυροι λοιμοι και εξενεχθησεσθε γυμναι κατεναντι αλληλων και απορριψησεσθε εις το ορος το ρεμμαν λεγει κυριος ὁ θεος εισηλθατε εις βαιθηλ και ηγο- μησατε και εις γαλγαλα επληθυνατε του ασεβησαι και ηνεγκατε εις το πρωι θυσιας ὑμων εις την τριημεριαν τα επιδεκατα ὑμων και ἀ-

νεγνώσαν εξω νομον και επεκαλεσαντο ὁμολογιας απαγγειλατε ὅτι ταυτα ηγαπησαν οἱ υἱοι ισραηλ λεγει κυριος ὁ θεος και εγω δωσω ὑμιν γομφιασμον οδοντων εν πασαις ταις πολεσιν ὑμων και ενδειαν αρτων εν πασι τοις τοποις ὑμων και ουκ επεστρεψατε προς με λεγει κυριος και εγω ανεσχον εξ ὑμων τον ὑετον προ τριων μηνων του τρυγητου και βρεξω επι πολιν μιαν επι δε πολιν μιαν ου βρεξω μερις μια βραχνησεται και μερις εφ ἥν ου βρεξω επ αυτην ξηρανθησεται και συναθροισθησονται δυο και τρεις πολεις εις πολιν μιαν του πειν ὕδωρ και ου μη εμπλησθωσιν και ουκ επεστρεψατε προς με λεγει κυριος επαταξα ὑμας εν πυρωσει και εν ικτερω επληθυνατε κηπους ὑμων αμπελωνας ὑμων και συκωνας ὑμων και ελαιωνας ὑμων κατεφαγεν ἡ καμπη και ουδ ὡς επεστρεψατε προς με λεγει κυριος εξαπεστειλα εις ὑμας θανατον εν ὁδω αιγυπτου και απεκτεινα εν ῥομφαια τους νεανισκους ὑμων μετα αιχμαλωσιας ἱππων σου και ανηγαγον εν πυρι τας παρεμβολας ὑμων εν τη οργη μου και ουδ ὡς επεστρεψατε προς με λεγει κυριος κατεστρεψα ὑμας καθως κατεστρεψεν ὁ θεος σοδομα και γομορρα και εγενεσθε ὡς δαλος εξεσπασμενος εκ πυρος και ουδ ὡς επεστρεψατε προς με λεγει κυριος δια τουτο ὁυτως ποιησω σοι ισραηλ πλην ὅτι ὁυτως ποιησω σοι ἑτοιμαζου του επικαλεισθαι τον θεον σου ισραηλ διوتي ιδου εγω στερεων βροντην και κτιζων πνευμα και απαγγελλων εις ανθρωπους τον χριστον αυτου ποιων ορθρον και ὁμιχλην και επιβαινων επι τα ὕψη της γης κυριος ὁ θεος ὁ παντοκρατωρ ονομα αυτω ακουσατε τον λογον κυριου τουτον ὃν εγω λαμβανω εφ ὑμας θρηνον οικος ισραηλ επεσεν ουκετι μη προσθη του αναστηναι παρθενος του ισραηλ εσφαλεν επι της γης αυτης ουκ εστιν ὁ αναστησων αυτην διوتي ταδε λεγει κυριος κυριος ἡ πολις εξ ἧς εξεπορευοντο χιλιοι ὑπολειφθησονται ἑκατον και εξ ἧς εξεπορευοντο ἑκατον ὑπολειφθησονται δεκα τω οικω ισραηλ διوتي ταδε λεγει κυριος προς τον οικον ισραηλ εκζητησατε με και ζησεσθε και μη εκζητετε βαιθηλ και εις γαλγαλα μη εισπορευεσθε και επι το φρεαρ του ὄρκου μη διαβαινετε ὅτι γαλγαλα αιχμαλωτευομενη αιχμαλωτευθησεται και βαιθηλ εσται ὡς ουχ ὑπαρχουσα εκζητησατε τον κυριον και ζησατε ὅπως μη αναλαμψη ὡς πυρ ὁ οικος ιωσηφ και καταφαγεται αυτον και ουκ εσται ὁ σβεστων τω οικω ισραηλ κυριος ὁ ποιων εις ὕψος κριμα και δικαιοσυνην εις γην εθηκεν ποιων παντα και μετασκευαζων και εκτρεπων εις το πρωι σκιαν θανατου και ἡμεραν εις νυκτα συσκοταζων ὁ προσκαλουμενος το ὕδωρ της θαλασσης και εκχεων αυτο επι προσωπου της γης κυριος ὁ θεος ὁ παντοκρατωρ ονομα αυτω ὁ διαιρων συντριμμον επ ισχυν και ταλαιπωριαν επι οχυρωμα επαγων εμισησαν εν πυλαις ελεγχοντα και λογον ὁσιον εβδελυξαντο δια τουτο ανθ ὢν κατεκονδυλιζετε πτωχους και δωρα εκλεκτα εδεξασθε παρ αυτων οικους ξυστους ωκοδομησατε και ου μη κατοικησητε εν αυτοις αμπελωνας επιθυμητους εφυτευσατε και ου μη πιητε τον οινον εξ αυτων ὅτι εγνωں πολλας ασεβειας ὑμων και ισχυραι αἱ ἁμαρτιαι ὑμων καταπατουντες δικαιον λαμβανοντες αλλαγματα και πενητας εν πυλαις εκκλινοντες δια τουτο ὁ συνιων εν τω καιρω εκεινω σιωπησεται ὅτι καιρος πονηρος εστιν εκζητησατε το καλον και μη το πονηρον ὅπως ζησητε και εσται ὁυτως μεθ ὑμων κυριος ὁ θεος ὁ παντοκρατωρ ὃν τροπον ειπατε μεμισηκαμεν τα πονηρα και ηγαπηκαμεν τα καλα και αποκαταστησατε εν πυλαις κριμα ὅπως ελεηση κυριος ὁ θεος ὁ πα-

ντοκρατωρ τους περιλοιπους του ιωσηφ δια τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ εν πασαις πλατειαις κοπετος και εν πασαις οδοις ρηθησεται ουαι ουαι κληθησεται γεωργος εις πενθος και κοπετον και εις ειδοτας θρηνον και εν πασαις οδοις κοπετος διοτι διελευσομαι δια μεσου σου ειπεν κυριος ουαι οι επιθυμουντες την ημεραν κυριου ινα τι αυτη υμιν η ημερα του κυριου και αυτη εστιν σκοτος και ου φως ον τροπον οταν φυγη ανθρωπος εκ προσωπου του λεοντος και εμπεση αυτω η αρχος και εισπηδηση εις τον οικον αυτου και απερείσθεται τας χειρας αυτου επι τον τοιχον και δαχη αυτον ο οφης ουχι σκοτος η ημερα του κυριου και ου φως και γνοφος ουκ εχων φεγγος αυτη μεμισηκα απωσμαι εορτας υμων και ου μη οσφρανθω εν ταις πανηγυρεσιν υμων διοτι και εαν ενεγκητε μοι ολοκαυτωματα και θυσιας υμων ου προσδεξομαι αυτα και σωτηριου επιφανειας υμων ουκ επιβλεπομαι μεταστησον απ εμου ηχον ωδων σου και ψαλμον οργανων σου ουκ ακουσομαι και κυλισθησεται ως υδωρ κριμα και δικαιοσυνη ως χειμαρρος αβατος μη σφαγια και θυσιας προσηνεγκατε μοι εν τη ερημω τεσσαρακοντα ετη οικος ισραηλ και ανελαβετε την σκηνην του μοιολοχ και το αστρον του θεου υμων ραιφαν τους τυπους αυτων ους εποιησατε εαυτοις και μετοικιω υμας επεκεινα δαμασκου λεγει κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ονομα αυτω ουαι τοις εξουθενουσιν σιων και τοις πεποιθουσιν επι το ορος σαμαρειας απετρυγησαν αρχας εθνων και εισηλθον αυτοι οικος του ισραηλ διαβητε παντες και ιδετε και διελθατε εκειθεν εις εμαυ ραββα και καταβητε εκειθεν εις γεθ αλλοφυλων τας κρατιστας εκ πασων των βασιλειων τουτων εις πλεονα τα ορια αυτων εστιν των υμετερων οριων οι ερχομενοι εις ημεραν κακην οι εγγιζοντες και εφαπτομενοι σαββατων ψευδων οι καθευδοντες επι κλινων ελεφαντινων και κατασπαταλωντες επι ταις στρωμναις αυτων και εσθοντες εριφους εκ ποιμνιων και μοσχαρα εκ μεσου βουκολιων γαλαθηνα οι επικροτουντες προς την φωνην των οργανων ως εστωτα ελογισαντο και ουχ ως φευγοντα οι πινοντες τον διυλισμενον οινον και τα πρωτα μυρα χριομενοι και ουκ επασχον ουδεν επι τη συντριβη ιωσηφ δια τουτο νυν αιχμαλωτοι εσονται απ αρχης δυναστων και εξαρθησεται χρεμετισμος ιππων εξ εφραιμ οτι ωμοσεν κυριος καθ εαυτου διοτι βδελυσσομαι εγω πασαν την υβριν ιακωβ και τας χωρας αυτου μεμισηκα και εξαρω πολιν συν πασιν τοις κατοικουσιν αυτην και εσται εαν υπολειφθωσιν δεκα ανδρες εν οικια μια και αποθανουνται και υπολειφθησονται οι καταλοιποι και λημψονται οι οικειοι αυτων και παραβιωνται του εξενεγκαι τα οστα αυτων εκ του οικου και ερει τοις προεστηκοσι της οικιας εις ετι υπαρχει παρα σοι και ερει ουκετι και ερει σιγα ενεκα του μη ονομασαι το ονομα κυριου διοτι ιδου κυριος εντελλεται και παταξει τον οικον τον μεγαν θλασμασιν και τον οικον τον μικρον ραγμασιν εις διωζονται εν πετραις ιπποι εις παρασιωπησονται εν θηλειαις οτι υμεις εξεστρεψατε εις θυμον κριμα και καρπον δικαιοσυνης εις πικριαν οι ευφραινομενοι επ ουδενι λογω οι λεγοντες ουκ εν τη ισχυι ημων εσχομεν κερατα διοτι ιδου εγω επεγειρω εφ υμας οικος του ισραηλ εθνος και εκθλιψουσιν υμας του μη εισελθειν εις εμαυ και εως του χειμαρρου των δυσμων ουτως εδειξεν μοι κυριος και ιδου επιγονη ακριδων ερχομενη εωθινη και ιδου βρουχος εις γωγ ο βασιλευς και εσται εαν συντελεση του καταφαγειν τον χορτον της γης και ειπα κυριε κυριε ιλεως γενου τις

αναστησει τον ιακωβ ότι ολιγοστος εστιν μετανοησον κυριε επι τουτω και τουτο ουκ εσται λεγει κυριος ουτως εδειξεν μοι κυριος και ιδου εκαλεσεν την δικην εν πυρι κυριος και κατεφαγε την αβυσσον την πολλην και κατεφαγεν την μεριδα και ειπα κυριε κυριε κοπασον δη τις αναστησει τον ιακωβ ότι ολιγοστος εστιν μετανοησον κυριε επι τουτω και τουτο ου μη γενηται λεγει κυριος ουτως εδειξεν μοι κυριος και ιδου ανηρ εστηκες επι τειχους αδαμαντινου και εν τη χειρι αυτου αδαμας και ειπεν κυριος προς με τι συ ορας αμως και ειπα αδαμαντα και ειπεν κυριος προς με ιδου εγω εντασσω αδαμαντα εν μεσω λαου μου ισραηλ ουκετι μη προσθω του παρελθειν αυτον και αφανισθησονται βωμοι του γελωτος και αι τελεται του ισραηλ εξερημωθησονται και αναστησομαι επι τον οικον ιεροβοαμ εν ρομφαια και εξαπεστειλεν αμασιας ό ίερευς βαιθηλ προς ιεροβοαμ βασιλεα ισραηλ λεγων συστροφας ποιειται κατα σου αμως εν μεσω οικου ισραηλ ου μη δυναται ή γη ύπενεγκειν άπαντας τους λογους αυτου διοτι ταδε λεγει αμως εν ρομφαια τελευτησει ιεροβοαμ ό δε ισραηλ αιχμαλωτος αχθησεται απο της γης αυτου και ειπεν αμασιας προς αμως ό όρων βαδιζε εκχωρησον εις γην ιουδα και εχει καταβιου και εχει προφητευσεις εις δε βαιθηλ ουκετι μη προσθης του προφητευσαι ότι άγιασμα βασιλειως εστιν και οικος βασιλειας εστιν και απεκριθη αμως και ειπεν προς αμασιαν ουκ ημην προφητης εγω ουδε υιος προφητου αλλ η αιπολος ημην και κνιζων συκαμινα και ανελαβεν με κυριος εκ των προβατων και ειπεν κυριος προς με βαδιζε προφητευσον επι τον λαον μου ισραηλ και νυν ακουε λογον κυριου συ λεγεις μη προφητευε επι τον ισραηλ και ου μη οχλαγωγησης επι τον οικον ιακωβ δια τουτο ταδε λεγει κυριος ή γυνη σου εν τη πολει πορνευσει και όι υιοι σου και αι θυγατρες σου εν ρομφαια πεσουνται και ή γη σου εν σχοινω καταμετρηθησεται και συ εν γη ακαθαρτω τελευτησεις ό δε ισραηλ αιχμαλωτος αχθησεται απο της γης αυτου ουτως εδειξεν μοι κυριος και ιδου αγγος ιξευτου και ειπεν τι συ βλεπεις αμως και ειπα αγγος ιξευτου και ειπεν κυριος προς με ήκει το περας επι τον λαον μου ισραηλ ουκετι μη προσθω του παρελθειν αυτον και ολολυξει τα φατνωματα του ναου εν εκεινη τη ήμερα λεγει κυριος πολυς ό πεπτωκως εν παντι τοπω επιρριψω σιωπην ακουσατε δη ταυτα όι εκτριβοντες εις τον πρωι πενητα και καταδυναστευοντες πτωχους απο της γης όι λεγοντες ποτε διελευσεται ό μην και εμπολησομεν και τα σαββατα και ανοιζομεν θησαυρους του ποιησαι μικρον μετρον και του μεγαλυναι σταθμια και ποιησαι ζυγον αδικον του κτασθαι εν αργυριω πτωχους και ταπεινον αντι ύποδηματων και απο παντος γεννηματος εμπορευσομεθα ομνυει κυριος καθ ύπερηφανιας ιακωβ ει επιλησθησεται εις νεικος παντα τα εργα ύμων και επι τουτοις ου ταραχθησεται ή γη και πενηθησει πας ό κατοικων εν αυτη και αναβησεται ως ποταμος συντελεια και καταβησεται ως ποταμος αιγυπτου και εσται εν εκεινη τη ήμερα λεγει κυριος ό θεος και δυσεται ό ήλιος μεσημβριας και συσκοτασει επι της γης εν ήμερα το φως και μεταστρεψω τας έορτας ύμων εις πενθος και πασας τας ωδας ύμων εις θρηνον και αναβιβω επι πασαν οσφυν σακκον και επι πασαν κεφαλην φαλακρωμα και θησομαι αυτον ως πενθος αγαπητου και τους μετ αυτου ως ήμεραν οδυνης ιδου ήμεραι ερχονται λεγει κυριος και εξαποστελω λιμον επι την γην ου λιμον αρτου ουδε διψαν ύδατος αλλα λιμον του ακουσαι λογον κυριου και

σαλευθήσονται ὕδατα ἕως θαλάσσης και απο βορρα ἕως ανατολῶν περιδραμουνται ζητουντες τον λογον κυριου και ου μη ἔυρωσιν εν τη ἡμερα εκεινη εκλειψουσιν αἱ παρθενοι αἱ καλαι και οἱ νεανισκοι εν διψει οἱ ομνυοντες κατα του ἱλασμου σαμαρειας και οἱ λεγοντες ζη ὁ θεος σου δαν και ζη ὁ θεος σου βηρσαβее και πεσουνται και ου μη αναστῶσιν ετι ειδον τον κυριον εφεστῶτα επι του θυσιαστηριου και ειπεν παταξον επι το ἱλαστηριον και σεισθήσεται τα προπυλα και διακοψον εις κεφαλῆς παντων και τους καταλοιπους αυτων εν ῥομφαια αποκτενω ου μη διαφυγη εξ αυτων φευγων και ου μη διασωθῇ εξ αυτων ανασωζομενος εαν κατορυγῶσιν εις ἄδου εκειθεν ἡ χειρ μου ανασπασει αυτους και εαν αναβῶσιν εις τον ουρανον εκειθεν καταξῶ αυτους εαν εγκρυβῶσιν εις την κορυψην του καρμηλου εκειθεν εξερευνησω και ληψομαι αυτους και εαν καταδυσῶσιν εξ οφθαλμων μου εις τα βαθη της θαλάσσης εκει εντελουμεαι τῷ δρακοντι και δηξεται αυτους και εαν πορευθῶσιν εν αιχμαλωσια προ προσωπου των εχθρων αυτων εκει εντελουμεαι τη ῥομφαια και αποκτενει αυτους και στήρῃ τους οφθαλμους μου επ αυτους εις κακα και ουκ εις αγαθα και κυριος κυριος ὁ θεος ὁ παντοκρατωρ ὁ εφαιπτομενος της γης και σαλευων αυτην και πενήθουσιν παντες οἱ κατοικουντες αυτην και αναβησεται ὡς ποταμος συντελεια αυτης και καταβησεται ὡς ποταμος αιγυπτου ὁ οικοδομων εις τον ουρανον αναβασιν αυτου και την επαγγελιαν αυτου επι της γης θεμελιων ὁ προσκαλουμενος το ὕδωρ της θαλάσσης και εκχεων αυτο επι προσωπον της γης κυριος ὁ θεος ὁ παντοκρατωρ ονομα αυτω ουχ ὡς υἱοι αιθιοπων ὑμεις εστε εμοι υἱοι ισραηλ λεγει κυριος ου τον ισραηλ ανηγαγον εκ γης αιγυπτου και τους αλλοφυλους εκ καππαδοκias και τους συρους εκ βοθρου ιδου οἱ οφθαλμοι κυριου του θεου επι την βασιλειαν των ἁμαρτωλων και εξαρω αυτην απο προσωπου της γης πλην ὅτι ουκ εις τέλος εξαρω τον οικον ιακωβ λεγει κυριος διοτι ιδου εγω εντελλομαι και λικμω εν πασι τοις εθνεσιν τον οικον του ισραηλ ὃν τροπον λικμαται εν τῷ λικμῷ και ου μη πεσῇ συντριμμα επι την γην εν ῥομφαια τελευτησουσι παντες ἁμαρτωλοι λαου μου οἱ λεγοντες ου μη εγγισῇ ουδ ου μη γενηται εφ ἡμῶς τα κακα εν τη ἡμερα εκεινη αναστησω την σκηνην δαυιδ την πεπτωκυιαν και ανοικοδομησω τα πεπτωκοτα αυτης και τα κατεσκαμμενα αυτης αναστησω και ανοικοδομησω αυτην καθως αἱ ἡμεραι του αιωνος ὅπως εκζητήσωσιν οἱ καταλοιποι των ανθρωπων και παντα τα εθνη εφ ὅς επικεκληται το ονομα μου επ αυτους λεγει κυριος ὁ θεος ὁ ποιων ταυτα ιδου ἡμεραι ερχονται λεγει κυριος και καταλημψεται ὁ αλοητος τον τρυγητον και περκασει ἡ σταφυλη εν τῷ σπορῷ και αποσταλαξει τα ὀρη γλυκασμον και παντες οἱ βουνοι συμψυτοι εσονται και επιστρεψω την αιχμαλωσιαν λαου μου ισραηλ και οικοδομησουσιν πολεις τας ηφανισμενας και κατοικησουσιν και καταφυτευσουσιν αμπελωνας και πιονται τον οινον αυτων και φυτευσουσιν κηπους και φαγονται τον καρπον αυτων και καταφυτευσω αυτους επι της γης αυτων και ου μη εκσπασθῶσιν ουκετι απο της γης αυτων ἥς εδωκα αυτοις λεγει κυριος ὁ θεος ὁ παντοκρατωρ

λογος κυριου ὃς εγενηθη προς ιωηλ τον του βαθουηλ ακουσατε δη ταυτα οἱ πρεσβυτεροι και ενωτισασθε παντες οἱ κατοικουντες την γην ει γεγονεν τοιαυτα εν ταις ἡμεραις ὑμων η εν ταις ἡμεραις των πατερων ὑμων ὑπερ αυτων τοις τεκνοις ὑμων διηγησασθε και

τα τεκνα ὑμῶν τοῖς τεκνοῖς αὐτῶν καὶ τὰ τεκνα αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν τὰ καταλοιπα τῆς καμπῆς κατεφαγεν ἡ ἀκρις καὶ τὰ καταλοιπα τῆς ἀκριδος κατεφαγεν ὁ βρουχος καὶ τὰ καταλοιπα τοῦ βρουχου κατεφαγεν ἡ ἐρυσίβη ἐκνηψάτε οἱ μεθύοντες ἐξ οἴνου αὐτῶν καὶ κλαύσατε θρήνησατε πάντες οἱ πινόντες οἶνον εἰς μεθὴν ὅτι ἐξηρταί ἐκ στοματός ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρὰ ὅτι ἐθνος ἀνεβῆ ἐπὶ τὴν γῆν μου ἰσχυρὸν καὶ ἀναριθμητὸν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ὀδόντες λεόντος καὶ αἱ μύλαι αὐτοῦ σκυμνοῦ ἐθετο τὴν ἀμπελὸν μου εἰς ἀφανισμόν καὶ τὰς συκάς μου εἰς συγκλάσμον ἐρευνῶν ἐξηρεύνησεν αὐτὴν καὶ ἐρρίψεν ἐλευκανέν κλήματα αὐτῆς θρήνησον πρὸς με ὑπὲρ νυμφὴν περιεζώσμεν ἡν σακχὸν ἐπὶ τὸν ἀνδρα αὐτῆς τὸν παρθενικὸν ἐξηρταί θυσία καὶ σπονδὴ ἐξ οἴκου κυρίου πενθεῖτε οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστήριῳ ὅτι τεταλαιπώρηκεν τὰ πεδία πενθεῖτω ἡ γῆ ὅτι τεταλαιπώρηκεν σίτος ἐξηρανθῆ οἶνος ὀλιγώθη ἐλαίον ἐξηρανθήσαν οἱ γεωργοὶ θρήνευτε κτήματα ὑπὲρ πυροῦ καὶ κριθῆς ὅτι ἀπολώλεν τρυγητὸς ἐξ ἀγροῦ ἡ ἀμπελὸς ἐξηρανθῆ καὶ αἱ συκαὶ ὀλιγώθησαν ῥοαὶ καὶ φοινῖξ καὶ μῆλον καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐξηρανθήσαν ὅτι ἡσχύναν χαρὰν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων περιζώσασθε καὶ κοπτεσθε οἱ ἱερεῖς θρήνευτε οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστήριῳ εἰσελθάτε ὑπνώσατε ἐν σακχοῖς λειτουργοῦντες θεω ὅτι ἀπεσχήκεν ἐξ οἴκου θεοῦ ὑμῶν θυσία καὶ σπονδὴ ἁγιάσατε νηστειὰν κηρύξατε θεραπείαν συναγάγετε πρεσβυτέρους πάντας κατοικοῦντας γῆν εἰς οἶκον θεοῦ ὑμῶν καὶ κεκραξάτε πρὸς κύριον ἐκτενῶς οἰμμοὶ οἰμμοὶ οἰμμοὶ εἰς ἡμέραν ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου καὶ ὥς ταλαιπώρια ἐκ ταλαιπωρίας ἤξει κατεναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν βρώματα ἐξώλεθρευνθῆ ἐξ οἴκου θεοῦ ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρὰ ἐσκιρτήσαν δαμαλῆς ἐπὶ ταῖς φατναῖς αὐτῶν ἠφανίσθησαν ἦθασαυροὶ κατεσκαφῆσαν λῆνοι ὅτι ἐξηρανθῆ σίτος τι ἀποθήσομεν ἑαυτοῖς ἐκλάυσαν βουκόλια βόων ὅτι οὐχ ὑπῆρχεν νόμῃ αὐτοῖς καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων ἠφανίσθησαν πρὸς σε κύριε βοηθησάτω ὅτι πῦρ ἀνῆλθον τὰ ὥραια τῆς ἐρημοῦ καὶ φλοῖξ ἀνῆψεν πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου ἀνεβλεψάν πρὸς σε ὅτι ἐξηρανθήσαν ἀφ᾽ ὕδατων καὶ πῦρ κατεφαγεν τὰ ὥραια τῆς ἐρημοῦ σάλπισατε σάλπιγγι ἐν σιῶν κηρύξατε ἐν ὄρει ἁγίῳ μου καὶ συγχυθίψαν πάντας οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν διότι παρ᾽ ἐστὶν ἡμέρα κυρίου ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα σκοτοῦς καὶ γνοσφου ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης ὥς ὀρθρὸς χυθῆσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς ὁμοῖος αὐτῷ οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ μετ' αὐτὸν οὐ προστεθήσεται ἕως ἐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν τὰ ἐμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον καὶ τὰ ὀπισθ' αὐτοῦ ἀναπτομένη φλοῖξ ὥς παραδείσος τρυφῆς ἡ γῆ πρόσωπου αὐτοῦ καὶ τὰ ὀπισθεν αὐτοῦ πεδὶον ἀφανισμοῦ καὶ ἀνασώζομενος οὐκ ἐστὶ αὐτῷ ὥς ὄρασις ἵππων ἡ ὄψις αὐτῶν καὶ ὥς ἵπποις ὅτως καταδιώξονται ὥς φωνὴ ἄρματων ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων ἐξάλονται καὶ ὥς φωνὴ φλογὸς πυρὸς κατεσθίουσης καλὰ μὴν καὶ ὥς λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς παρατασσόμενος εἰς πόλεμον ἀπὸ πρόσωπου αὐτοῦ συντριβήσονται λαοὶ πᾶν πρόσωπον ὥς προσκαυμά χυτράς ὥς μαχῆται δρᾶμονται καὶ ὥς ἄνδρες πολεμίσται ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ τείχη καὶ ἕκαστος ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ πορευεσεται καὶ οὐ μὴ ἐκκλινῶσιν τὰς τρίβους αὐτῶν καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐκ ἀφεξέται καταβαρυνόμενοι ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτῶν πορεύονται καὶ ἐν τοῖς βελέσιν αὐτῶν πέσονται καὶ οὐ μὴ συντελεσθῶσιν τῆς πο-

λεως επιλημψονται και επι των τειχεων δραμουνται και επι τας οικιας αναβησονται και δια θυριδων εισελουσονται ὡς κλεπται προ προσωπου αυτων συγχυθησεται ἡ γη και σεισθησεται ὁ ουρανός ὁ ἥλιος και ἡ σελήνη συσκοτασουσιν και τα αστρα δυσουσιν το φεγγος αυτων και κυριος δωσει φωνην αυτου προ προσωπου δυναμειος αυτου ὅτι πολλη εστιν σφοδρα ἡ παρεμβολη αυτου ὅτι ισχυρα εργα λογων αυτου διότι μεγάλη ἡ ἡμερα του κυριου μεγάλη και επιφανης σφοδρα και τις εσται ἱκανός αὐτῇ και νυν λεγει κυριος ὁ θεός ὑμῶν επιστραφητε προς με ἐξ ὅλης τῆς καρδιας ὑμῶν και ἐν νηστεια και ἐν κλαυθμῳ και ἐν κοπετῳ και διαρρηξατε τας καρδιας ὑμῶν και μὴ τὰ ἱματια ὑμῶν και επιστραφητε προς κυριον τον θεον ὑμῶν ὅτι ἐλεημῶν και οἰκτιρῶν ἐστιν μακροθυμὸς και πολυελεος και μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις τις οἶδεν εἰ επιστρεφει και μετανοησει και ὑπολειπεται ὀπισθ αυτου εὐλογίαν θυσίαν και σπονδὴν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν σάλπισατε σάλπιγγι ἐν σιῶν ἁγιάσατε νηστειαν κηρύξατε θεραπείαν συναγαγετε λαὸν ἁγιάσατε ἐκκλησίαν ἐκλεξασθε πρεσβυτεροὺς συναγαγετε νηπία θηλαζοντα μαστούς ἐξεληθάτω νυμφίος ἐκ του κοιτωνος αυτου και νυμφη ἐκ του παστου αὐτῆς ἀνα μέσον τῆς κρηπίδος του θυσιαστηριου κλαουσονται οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες κυρίῳ και ἐρουσιν φεῖσαι κυριε του λαου σου και μὴ δὸς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ονειδος του καταρξαι αὐτων εἴνη ὅπως μὴ εἰπωσιν ἐν τοῖς εἰθνεσιν που ἐστιν ὁ θεός αὐτων και ἐξηλώσεν κυριος τὴν γῆν αυτου και ἐφείσατο του λαου αυτου και ἀπεκριθῆ κυριος και εἶπεν τῷ λαῷ αυτου ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστελλῶ ὑμῖν τον σιτον και τον οἶνον και το ἐλαίον και ἐμπλησθησεσθε αὐτων και οὐ δώσω ὑμᾶς οὐκετι εἰς ονειδισμόν ἐν τοῖς εἰθνεσι και τον ἀπο βορρα ἐκδιώξω ἀπ ὑμῶν και ἐξώσω αὐτον εἰς γῆν ἀνυδρον και ἀφανίω το προσωπον αυτου εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην και τὰ ὀπισθ αυτου εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην και ἀναβησεται ἡ σὰπρια αυτου και ἀναβησεται ὁ βρομός αυτου ὅτι ἐμεγάλυνεν τα ἐργα αυτου θάρσει γῆ χαίρει και εὐφραίνου ὅτι ἐμεγάλυνεν κυριος του ποιησαι θάρσειτε κτήνη του πεδίου ὅτι βεβλάστηκεν πεδία τῆς ἐρημου ὅτι ξύλον ἠνεγκεν τον καρπον αυτου ἀμπελὸς και συκὴ ἐδώκαν τὴν ἰσχύν αὐτων και τὰ τέκνα σιῶν χαίρετε και εὐφρανεσθε ἐπὶ τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν διότι ἐδώκεν ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην και βρεῖξει ὑμῖν ὕετον προίμῳν και ὀψίμῳν καθὼς ἐμπροσθεν και πλησθησονται αἱ ἄλωνες σιτου και ὑπερεκχυθησονται αἱ λήνοι οἶνου και ἐλαίου και ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ των ἐτῶν ὧν κατεφαγεν ἡ ἀκρις και ὁ βρουχός και ἡ ἐρυσίβη και ἡ καμῖη ἡ δύναμις μου ἡ μεγάλη ἥν ἐξαπεστείλα εἰς ὑμᾶς και φαγεσθε ἐσθιοντες και ἐμπλησθησεσθε και αἰνεσετε το ὄνομα κυριου του θεου ὑμῶν ὃ ἐποίησεν μεθ ὑμῶν εἰς θαυμασία και οὐ μὴ κατασχυνθῇ ὁ λαός μου εἰς τον αἰῶνα και ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν μέσω του ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι και ἐγὼ κυριός ὁ θεός ὑμῶν και οὐκ ἐστὶν ἐτι πλὴν ἐμου και οὐ μὴ κατασχυνθῶσιν οὐκετι πᾶς ὁ λαός μου εἰς τον αἰῶνα και ἐστὶ μετὰ ταῦτα και ἐχξέω ἀπο του πνευματος μου ἐπὶ πᾶσαν σὰρκα και προφητευσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν και αἱ θυγατέρες ὑμῶν και οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνία ἐνυπνιασθησονται και οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀρασεις ὀφονται και ἐπὶ τοὺς δούλους και ἐπὶ τὰς δούλας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐχξέω ἀπο του πνευματος μου και δώσω τεράτα ἐν τῷ οὐρανῳ και ἐπὶ τῆς γῆς ἄμμα και πῦρ και ἀτμίδα καπνοῦ ὁ ἥλιος μεταστραφησεται εἰς σκότος και ἡ σελήνη εἰς

αίμα πριν ελθειν ἡμεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη και εσται πας ὁς αν επικαλεσθῃται το ονομα κυριου σωθησεται ὅτι εν τω ορει σιων και εν ιερουσαλημ εσται ανασωζομενος καθοτι ειπεν κυριος και ευαγγελιζομενοι ὅς κυριος προσκεκληται διοτι ιδου εγω εν ταις ἡμεραις εκειναις και εν τω καιρω εκεινω ὅταν επιστρεψω την αιχμαλωσιαν ιουδα και ιερουσαλημ και συναξω παντα τα εθνη και καταξω αυτα εις την κοιλαδα ιωσαφατ και διακριθησονται προς αυτους εκει ὑπερ του λαου μου και της κληρονομιας μου ισραηλ ὁι διεσπαρησαν εν τοις εθνεσιν και την γην μου καταδιειλαντο και επι τον λαον μου εβαλον κληρους και εδωκαν τα παιδαρια πορναις και τα κορασια επωλουν αντι οινου και επινον και τι και ὑμεις εμοι τυρος και σιδων και πασα γαλιλαια αλλοφυλων μη ανταποδομα ὑμεις ανταποδιδετε μοι ἡ μνησι-κακειτε ὑμεις επ εμοι οξεως και ταχεως ανταποδωσω το ανταποδομα ὑμων εις κεφαλας ὑμων ανθ ὡν το αργυριον μου και το χρυσιον μου ελαβετε και τα επιλεκτα μου και τα καλα εισηνεγκατε εις τους ναους ὑμων και τους ὑιους ιουδα και τους ὑιους ιερουσαλημ απεδοσθε τοις ὑιοις των ἑλληνων ὅπως εξωσθη αυτοις εκ των ὀρων αυτων ιδου εγω εξεγειρω αυτους εκ του τοπου ὃν απεδοσθε αυτοις εκει και ανταποδωσω το ανταποδομα ὑμων εις κεφαλας ὑμων και αποδωσομαι τους ὑιους ὑμων και τας θυγατερας ὑμων εις χειρας ὑιων ιουδα και αποδωσονται αυτοις εις αιχμαλωσιαν εις εθνος μακραν απεχον ὅτι κυριος ελαλησεν κηρυξατε ταυτα εν τοις εθνεσιν ἁγιασατε πολεμον εξεγειρατε τους μαχητας προσαγαγετε και αναβαινετε παντες ανδρες πολεμισται συγκοψατε τα αροτρα ὑμων εις ῥομφαιας και τα δρεπανα ὑμων εις σειρομαστας ὁ αδυνατος λεγετω ὅτι ισχυω εγω συναθροι-ζεσθε και εισπορευεσθε παντα τα εθνη κυκλοθεν και συναχθητε εκει ὁ πραυς εστω μαχητης εξεγειρεσθωσαν και αναβαινετωσαν παντα τα εθνη εις την κοιλαδα ιωσαφατ διοτι εκει καθιω του διακριναι παντα τα εθνη κυκλοθεν εξαποστειλατε δρεπανα ὅτι παρεστηκεν τρυγητος εισπορευεσθε πατειτε διοτι πληρης ἡ ληνος ὑπερεκχειται τα ὑπολη-νια ὅτι πεπληθυνται τα κακα αυτων ηχοι εξηχησαν εν τη κοιλαδι της δικης ὅτι εγγυς ἡμερα κυριου εν τη κοιλαδι της δικης ὁ ἥλιος και ἡ σεληνη συσκοτασοουσιν και ὁι αστερες δυσουσιν φεγγος αυτων ὁ δε κυριος εκ σιων ανακεκραζεται και εξ ιερουσαλημ δωσει φωνην αυτου και σεισθησεται ὁ ουρανός και ἡ γη ὁ δε κυριος φεισεται του λαου αυτου και ενισχυσει κυριος τους ὑιους ισραηλ και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος ὁ θεος ὑμων ὁ κατασκηνων εν σιων εν ορει ἁγίῳ μου και εσται ιερουσαλημ πολις ἁγια και αλλογενεις ου διελευσονται δι αυτης ουκετι και εσται εν τη ἡμερα εκεινη αποσταλαξει τα ὀρη γλυκασμον και ὁι βουνοι ῥυησονται γαλα και πασαι αἱ αφεσεις ιουδα ῥυησονται ὕδατα και πηγὴ εὖ οικου κυριου εξελευσεται και ποτιει τον χειμαρρουν των σχοινων αιγυπτos εις αφανισμον εσται και ἡ ιδουμια εις πεδιον αφανισμου εσται εὖ ἀδικιων ὑιων ιουδα ανθ ὡν εξεχεαν αίμα δικαιον εν τη γη αυτων ἡ δε ιουδαία εις τον αιωνα κατοικηθησεται και ιερουσαλημ εις γενεας γενεων και εκδικησω το αίμα αυτων και ου μη αθώωσω και κυριος κατασκηνωσει εν σιων

και εγενετο λογος κυριου προς ιωναν τον του αμαθι λεγων ανα-στηθι και πορευθητι εις νινευη την πολιν την μεγαλην και κηρυξον εν αυτη ὅτι ανεβῃ ἡ κραυγὴ της κακίας αυτης προς με και ανεστη ιωνας του φυγειν εις θαρσις εκ προσωπου κυριου και κατεβῃ εις ιοππην και

έυρεν πλοιον βαδιζον εις θαρσις και εδωκεν το ναυλον αυτου και ενεβη εις αυτο του πλευσαι μετ αυτων εις θαρσις εκ προσωπου κυριου και κυριος εξηγειρεν πνευμα εις την θαλασσαν και εγενετο κλυδων μεγας εν τη θαλασση και το πλοιον εκινδυνευεν συντριβηναι και εφοβηθησαν οι ναυτικοι και ανεβρων εκαστος προς τον θεον αυτων και εκβολην εποιησαντο των σκευων των εν τω πλοιω εις την θαλασσαν του κουφισθηναι απ αυτων ιωνας δε κατεβη εις την κοιλην του πλοιου και εκαθευδεν και ερρεγχεν και προσηλθεν προς αυτον ο πρωρευσ και ειπεν αυτω τι συ ρεγχεις αναστα και επικαλου τον θεον σου οπως διασωση ο θεος ημας και μη απολωμεθα και ειπεν εκαστος προς τον πλησιον αυτου δευτε βαλωμεν κληρους και επιγνωμεν τινος ενεκεν η κακια αυτη εστιν εν ημιν και εβαλον κληρους και επεσεν ο κληρος επι ιωναν και ειπον προς αυτον απαγγειλον ημιν τινος ενεκεν η κακια αυτη εστιν εν ημιν τις σου η εργασία εστιν και ποιθεν ερχη και εκ ποιας χωρας και εκ ποιου λαου ει συ και ειπεν προς αυτους δουλος κυριου εγω ειμι και τον κυριον θεον του ουρανου εγω σεβομαι ος εποίησεν την θαλασσαν και την ξηραν και εφοβηθησαν οι ανδρες φοβον μεγαν και ειπαν προς αυτον τι τουτο εποίησας διοτι εγνωσαν οι ανδρες οτι εκ προσωπου κυριου ην φευγων οτι απηγγειλεν αυτοις και ειπαν προς αυτον τι σοι ποιησωμεν και κοπασει η θαλασσα αφ ημων οτι η θαλασσα επορευετο και εξηγειρεν μαλλον κλυδωνα και ειπεν ιωνας προς αυτους αρατε με και εμβαλετε με εις την θαλασσαν και κοπασει η θαλασσα αφ υμων διοτι εγνωκα εγω οτι δι εμε ο κλυδων ο μεγας ουτος εφ υμας εστιν και παρεβιαζοντο οι ανδρες του επιστρεψαι προς την γην και ουκ ηδυναντο οτι η θαλασσα επορευετο και εξηγειρετο μαλλον επ αυτους και ανεβωσαν προς κυριον και ειπαν μηδαμως κυριε μη απολωμεθα ενεκεν της ψυχης του ανθρωπου τουτου και μη δως εφ ημας αιμα δικαιον οτι συ κυριε ον τροπον εβουλου πεποιηκας και ελαβον τον ιωναν και εξεβαλον αυτον εις την θαλασσαν και εστη η θαλασσα εκ του σαλου αυτης και εφοβηθησαν οι ανδρες φοβω μεγαλω τον κυριον και εθυσαν θυσιαν τω κυριω και ευξαντο ευχας και προσεταξεν κυριος κητει μεγαλω καταπιειν τον ιωναν και ην ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας και προσηυξατο ιωνας προς κυριον τον θεον αυτου εκ της κοιλιας του κητους και ειπεν εβοησα εν θλιψει μου προς κυριον τον θεον μου και εισηκουσεν μου εκ κοιλιας αδου κραυγης μου ηκουσας φωνης μου απερριψας με εις βαθη καρδιας θαλασσης και ποταμοι με εκυκλωσαν παντες οι μετεωρισμοι σου και τα κυματα σου επ εμε διηλθον και εγω ειπα απωσμαι εξ οφθαλμων σου αρα προσθησω του επιβλεψαι προς τον ναον τον αγιον σου περιεχυθη υδωρ μοι εως ψυχης αβυσσος εκυκλωσεν με εσχατη εδω η κεφαλη μου εις σχισμας ορεων κατεβην εις γην ης οι μοχλοι αυτης κατοχοι αιωνιοι και αναβητω φθορα ζωης μου κυριε ο θεος μου εν τω εκλειπειν απ εμου την ψυχην μου του κυριου εμνησθην και ελθι μοι προς σε η προσευχη μου εις ναον αγιον σου φυλασσομενοι ματια και ψευδη ελεος αυτων εγκατελιπον εγω δε μετα φωνης αινεσεως και εξομολογησεως θυσω σοι οσα ηυξαμην αποδωσω σοι σωτηριου τω κυριω και προσεταγη τω κητει και εξεβαλεν τον ιωναν επι την ξηραν και εγενετο λογος κυριου προς ιωναν εκ δευτερου λεγων αναστηθι και πορευθητι εις νινευη την πολιν την μεγαλην και κηρυξον εν αυτη κατα το κηρυγμα το εμπροσθεν

ὁ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σε καὶ ἀνέστη ἰωνὰς καὶ ἐπορεύθη εἰς νινευὴ καὶ ὡς ἐλάλησεν κυριὸς ἡ δὲ νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ θεῷ ὥστε πορείας ὁδοῦ ἡμερῶν τριῶν καὶ ἠρξάτο ἰωνὰς τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν ὥστε πορείαν ἡμέρας μίας καὶ ἐκῆρυξεν καὶ εἶπεν ἐγὼ εἰς τρεῖς ἡμέρας καὶ νινευὴ καταστραφῆσεται καὶ ἐνεπίστευσαν οἱ ἄνδρες νινευὴ τῷ θεῷ καὶ ἐκῆρυξαν νηστείαν καὶ ἐνεδύσαντο σακκοὺς ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν καὶ ἠγγίσεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλεῖα τῆς νινευὴ καὶ ἐξάνεστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ περιελάτο τὴν στολὴν αὐτοῦ ὡς ἑαυτοῦ καὶ περιεβαλετο σακκὸν καὶ ἐκαθίσεν ἐπὶ σποδοῦ καὶ ἐκῆρυχθη καὶ ἐρρεῖθη ἐν τῇ νινευὴ παρὰ τοῦ βασιλεως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ λέγων οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσασθῶσαν μὴδὲν μὴδὲ νεμεσθῶσαν μὴδὲ ὕδωρ πιεῶσαν καὶ περιεβαλόντο σακκοὺς οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ ἀνέβησαν πρὸς τὸν θεόν ἐκτενῶς καὶ ἀπεστρέψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρίας καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν λέγοντες τις οἶδεν εἰ μετανοήσῃ ὁ θεὸς καὶ ἀποστρέψῃ ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ ἀπολωμεθα καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ ἐργὰ αὐτῶν ὅτι ἀπεστρέψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν καὶ μετενόησεν ὁ θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ ἣ ἐλάλησεν τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐποίησεν καὶ ἐλυπηθῇ ἰωνὰς λυπὴν μεγάλην καὶ συνεκλήθη καὶ προσεῖχετο πρὸς κύριον καὶ εἶπεν ὦ κύριε οὐχ ὅτι οἱ λόγοί μου ἐγὼ οὐκ ὄντος μου ἐν τῇ γῇ μου διὰ τοῦτο προεφθάσα τοῦ φυγεῖν εἰς θάλασσαν διότι ἐγὼν ὅτι σὺ ἐλεῇς καὶ οἰκτιρῇς μακροθυμὸς καὶ πολυελεὺς καὶ μετανῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις καὶ νῦν δεσποτὰ κύριε λάβε τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ ὅτι καλὸν τὸ ἀποθάνειν με ἢ ζῆναι με καὶ εἶπεν κύριος πρὸς ἰωνάν εἰ σφοδρὰ λελυπησάμενος σὺ καὶ ἐξῆλθεν ἰωνὰς ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐκαθίσεν ἀπέναντι τῆς πόλεως καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ σκηνὴν καὶ ἐκαθήτο ὑποκάτω αὐτῆς ἐν σκίᾳ ἕως ὅτου ἀπιδῇ τί ἐστὶν τῇ πόλει καὶ προσεταξεν κύριος ὁ θεὸς κολοκυνθῇ καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ ἰωνᾶ τοῦ εἶναι σκίαν ὑπὲρ αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τοῦ σκιαζεῖν αὐτὸν ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ καὶ ἐχαρήσεται ἰωνὰς ἐπὶ τῇ κολοκυνθῇ χάραν μεγάλην καὶ προσεταξεν ὁ θεὸς σκώληκι ἑωθινῇ τῇ ἐπαυρίῳ καὶ ἐπατάξεν τὴν κολοκυνθὴν καὶ ἀπεξῆρανθῃ καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνατελεῖν τὸν ἥλιον καὶ προσεταξεν ὁ θεὸς πνεύματι καυσῶντος συγκαίοντι καὶ ἐπατάξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἰωνᾶ καὶ ὠλιγοψύχησεν καὶ ἀπελεγέτο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν καλὸν μοι ἀποθάνειν με ἢ ζῆναι καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς ἰωνάν εἰ σφοδρὰ λελυπησάμενος σὺ ἐπὶ τῇ κολοκυνθῇ καὶ εἶπεν σφοδρὰ λελυπημαί εγὼ ἕως θανάτου καὶ εἶπεν κύριος σὺ ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκυνθῆς ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπαθήσας ἐπ' αὐτὴν καὶ οὐκ ἐξεθρέψας αὐτὴν ἢ ἐγενήθη ὑπὸ νυκτὸς καὶ ὑπὸ νυκτὸς ἀπώλετο ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ νινευὴ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης ἐν ἣ κατοικοῦσιν πλείους ἢ ὀκτώκα μύριαδες ἀνθρώπων ὅτι οἱ οὐκ ἐγνώσαν δεξιὰν αὐτῶν ἡ ἀριστεράν αὐτῶν καὶ κτήνη πολλὰ

ὁρασὶς ἀβδίου ταδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῇ ἰδουμαίᾳ ἀκοὴν ἡκούσα παρὰ κυρίου καὶ περιοχὴν εἰς τὰ ἔθνη ἐξάπεσται ἐν ἀναστάσει καὶ ἐξανάστωμεν ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον ἰδοὺ ὀλιγοστόν δέδωκα σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἡττιμώμενος σὺ εἰ σφοδρὰ ὑπερηφάνια τῆς καρδίας σου ἐπῆρεν σε κατασκήνουντα ἐν ταῖς ὁπαῖς τῶν πετρῶν ὕψων κατοικίαν αὐτοῦ λέγων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ τίς με καταξέει ἐπὶ τὴν γῆν ἐὰν μετεωρισθῇ ὡς αἶψα καὶ ἐὰν ἀνα μέσον τῶν ἀστρῶν θῇς νοστίαν σου ἐκείθεν κατα-

ξω σε λεγει κυριος ει κλεπται εισηλθον προς σε η λησται νυκτος που αν απερριψης ουκ αν εκλειψαν τα ικανα εαυτοις και ει τρυγηται εισηλθον προς σε ουκ αν υπελιποντο επιφυλλιδα πως εξηρευνηθη ησασ και κατελημψθη αυτου τα κεκρυμμενα εως των οριων σου εξαπεστειλαν σε παντες οι ανδρες της διαθηκης σου αντεστησαν σοι ηδυνασθησαν προς σε ανδρες ειρηνικοι σου εθηκαν ενεδρα υποκατω σου ουκ εστιν συνεσις αυτοις εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος απολω σοφους εκ της ιδουμαιας και συνεσιν εξ ορους ησασ και πτοηθησονται οι μαχηται σου οι εκ θαιμαν οπως εξαρθη ανθρωπος εξ ορους ησασ δια την σφαγην και την ασεβειαν την εις τον αδελφον σου ιακωβ και καλυψει σε αισχυνη και εξαρθηση εις τον αιωνα αφ ης ημερας αντεστης εξ εναντιας εν ημερα αιχμαλωτευοντων αλλογενων δυναμιν αυτου και αλλοτριου εισηλθον εις πυλας αυτου και επι ιερουσαλημ εβαλον κληρους και συ ης ως εις εξ αυτων και μη επιδης ημεραν αδελφου σου εν ημερα αλλοτριων και μη επιχαρης επι τους υιους ιουδα εν ημερα απωλειας αυτων και μη μεγαλορρημονησης εν ημερα θλιψεως μηδε εισελθης εις πυλας λαων εν ημερα πονων αυτων μηδε επιδης και συ την συναγωγην αυτων εν ημερα ολεθρου αυτων μηδε συνεπιθη επι την δυναμιν αυτων εν ημερα απωλειας αυτων μηδε επιστης επι τας διεκβολας αυτων του εξολεθρευσαι τους ανασωζομενους αυτων μηδε συγκλεισης τους φευγοντας εξ αυτων εν ημερα θλιψεως διоти εγγυς ημερα κυριου επι παντα τα εθνη ον τροπον εποησας ουτως εσται σοι το ανταποδομα σου ανταποδοθησεται εις κεφαλην σου διоти ον τροπον επιος επι το ορος το αγιον μου πιονται παντα τα εθνη οινον πιονται και καταβησονται και εσονται καθως ουχ υπαρχοντες εν δε τω ορει σιων εσται η σωτηρια και εσται αγιον και κατακληρονομησουσιν ο οικος ιακωβ τους κατακληρονομησαντας αυτους και εσται ο οικος ιακωβ πυρ ο δε οικος ιωσηφ φλοξ ο δε οικος ησασ εις καλαμην και εκκαυθησονται εις αυτους και καταφαγονται αυτους και ουκ εσται πυροφορος εν τω οικω ησασ διότι κυριος ελαλησεν και κατακληρονομησουσιν οι εν ναγεβ το ορος το ησασ και οι εν τη σεφηλα τους αλλοφυλους και κατακληρονομησουσιν το ορος εφραιμ και το πεδιον σαμαρειας και βενιαμιν και την γαλααδιτιν και της μετοιικεσις η αρχη αυτη τοις υιοις ισραηλ γη των χανανων εως σαρεπτων και η μετοιικεσια ιερουσαλημ εως εφραθα και κληρονομησουσιν τας πολεις του ναγεβ και αναβησονται ανδρες σεσωσμενοι εξ ορους σιων του εκδικησαι το ορος ησασ και εσται τω κυριω η βασιλεια

λημμα νινευη βιβλιον ορασσεως ναουμ του ελχεσαιου θεος ζηλωτης και εκδικων κυριος εκδικων κυριος μετα θυμου εκδικων κυριος τους υπεναντιους αυτου και εξαιρων αυτος τους εχθρους αυτου κυριος μακροθυμος και μεγαλη η ισχυς αυτου και αθων ουκ αθωωσει κυριος εν συντελεια και εν συσσεισμο η οδος αυτου και νεφελαι κονιορτος ποδων αυτου απειλων θαλασση και ξηραινων αυτην και παντας τους ποταμους εξερημων ωλιγωθη η βασανιτις και ο καρμηλος και τα εξανθουντα του λιβανου εξελιπεν τα ορη εσεισθησαν απ αυτου και οι βουνοι εσαλευθησαν και ανεσταλη η γη απο προσωπου αυτου η συμπασα και παντες οι κατοικουντες εν αυτη απο προσωπου οργης αυτου τις υποστησεται και τις αντιστησεται εν οργη θυμου αυτου ο θυμος αυτου τηκει αρχας και αι πετρα διεθρυβησαν απ αυτου χρηστος κυριος τοις υπομενουσιν αυτον εν ημερα θλιψεως και

γινώσκων τους ευλαβούμενους αυτον και εν κατακλυσμω πορείας συντελειαν ποιησεται τους επεγειρομένους και τους εχθρούς αυτού διωξεται σκοτός τι λογιζεσθε επι τον κυριον συντελειαν αυτος ποιησεται ουκ εκδικησει δις επι το αυτο εν θλιψει ότι έως θεμελιου αυτων χερσωθησεται και ως σμιλαξ περιπλεκομενη βρωθησεται και ως καλαμη ξηρασίας μεστη εκ σου εξελευσεται λογισμος κατα του κυριου πονηρα λογιζομενος εναντια ταδε λεγει κυριος καταρχων ύδατων πολλων και ούτως διασταλησονται και ή ακοη σου ουκ ενακουσθησεται ετι και νυν συντριψω την ράβδον αυτου απο σου και τους δεσμούς σου διαρρηξω και εντελειται υπερ σου κυριος ου σπαρησεται εκ του ονοματος σου ετι εξ οικου θεου σου εξολεθρευσω τα γλυπτα και χωνευτα ιησομαι ταφην σου ότι ταχεις ιδου επι τα ορη οι ποδες ευαγγελιζομενου και απαγγελοντος ειρηνην έορταζε ιουδα τας έορτας σου αποδος τας ευχας σου διοτι ου μη προσθησωσιν ετι του διελθειν δια σου εις παλαιωσιν συντετελεσται εξηρται ανεβη εμψυσων εις προσωπον σου εξαιρουμενος εκ θλιψεως σκοπευσον οδον κρατησον οσφους ανδρισαι τη ισχυι σφοδρα διοτι απεστρεψεν κυριος την ύβριν ιακωβ καθως ύβριν του ισραηλ διοτι εκτινασσοντες εξετιναζαν αυτους και τα κληματα αυτων διεφθειραν όπλα δυναστείας αυτων εξ ανθρωπων ανδρας δυνατους εμπαίζοντας εν πυρι αι ήνιαι των άρματων αυτων εν ήμερα έτοιμασίας αυτου και οι ίππεις θορυβηθησονται εν ταις όδοις και συγχυθησονται τα άρματα και συμπλακησονται εν ταις πλατειαις ή όρασις αυτων ως λαμπαδες πυρος και ως αστραπαι διατρεχουσαι και μνησθησονται οι μεγιστανες αυτων και φευξονται ήμερας και ασθενησουσιν εν τη πορεία αυτων και σπευσουσιν επι τα τειχη και έτοιμασουσιν τας προφυλακας αυτων πυλαι των ποταμων διηνοιχθησαν και τα βασιλεια διεπεσεν και ή ύποστασις απεκαλυφθη και άυτη ανεβαινεν και αι δουλαι αυτης ηγοντο καθως περιστεραι φθειγγομεναι εν καρδιαις αυτων και νινευη ως κολουμβηθρα ύδατος τα ύδατα αυτης και αυτοι φευγοντες ουκ εστησαν και ουκ ην ο επιβλεπων διηρπαζον το αργυριον διηρπαζον το χρυσιον και ουκ ην περας του κοσμου αυτης βεβαρυνται υπερ παντα τα σκευη τα επιθυμητα αυτης εκτιναγμος και ανατιναγμος και εκβρασμος και καρδιας θραυσμος και ύπολυσις γονατων και ωδινες επι πασαν οσφυν και το προσωπον παντων ως προσκαυμα χυτρας που εστιν το κατοικητηριον των λεοντων και ή νομη ή ουσα τοις σχυμνοις ου εφορευθη λεων του εισελθειν εκει σχυμνος λεοντος και ουκ ην ο εκφοβων λεων ήρπασεν τα ίκανα τοις σχυμνοις αυτου και απεπνιξεν τοις λεουσιν αυτου και επλησεν θηρας νοσσιαν αυτου και το κατοικητηριον αυτου άρπαγης ιδου εγω επι σε λεγει κυριος παντοκρατωρ και εκκαυσω εν καπνω πληθος σου και τους λεοντας σου καταφαγεται ρομφαια και εξολεθρευσω εκ της γης την θηραν σου και ου μη ακουσθη ουκετι τα εργα σου ω πολις άματων όλη ψευδης αδικίας πληρης ου ψηλαφηθησεται θηρα φωνη μαστιγων και φωνη σεισμου τροχων και ίππου διωκοντος και άρματος αναβρασσοντος και ίππεως αναβαινοντος και στιλβουσης ρομφαιας και εξαστραπτοντων όπλων και πληθους τραυματιων και βαρειας πτωσεως και ουκ ην περας τοις εθνεσιν αυτης και ασθενησουσιν εν τοις σωμασιν αυτων απο πληθους πορνείας πορνη καλη και επιχαρης ήγουμενη φαρμακων ή πωλousα εθνη εν τη πορνεία αυτης και φυλας εν τοις φαρμακοις αυτης ιδου εγω επι σε λεγει κυριος ο

θεος ὁ παντοκράτωρ καὶ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπον σου καὶ δεῖξω ἐθνέσιν τὴν ἀσχυρὴν σου καὶ βασιλείαις τὴν αἰτίαν σου καὶ ἐπὶρρίψω ἐπὶ σὲ βδελυγμὸν κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας σου καὶ θήσομαι σὲ εἰς παραδείγμα καὶ ἔσται πας ὁ ὄρων σὲ ἀποπηδήσεται ἀπὸ σου καὶ ἐρεῖ δειλαία νινευὴ τίς στεναξεῖ αὐτὴν ποῦθεν ζητήσω παρακλησὶν αὐτὴ ἑτοιμάσαι μερίδα ἄρμοσαι χορδὴν ἑτοιμάσαι μερίδα ἀμῶν ἢ κατοικοῦσα ἐν ποταμοῖς ὕδωρ κυκλῶ αὐτῆς ἥς ἡ ἀρχὴ θάλασσα καὶ ὕδωρ τὰ τεῖχη αὐτῆς καὶ αἰθιοπία ἡ ἰσχύς αὐτῆς καὶ αἰγύπτος καὶ οὐκ ἔστιν περὰς τῆς φυγῆς καὶ λίβυες ἐγένοντο βοηθοὶ αὐτῆς καὶ αὐτὴ εἰς μετοικέσιαν πορεύσεται αἰχμαλῶτος καὶ τὰ νηπία αὐτῆς ἐδαφίουσιν ἐπ' ἀρχὰς πασῶν τῶν ὁδῶν αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἐνδοξὰ αὐτῆς βαλοῦσιν κληροῦς καὶ πάντες οἱ μεγίστανες αὐτῆς δεθῇσονται χειροπέδαις καὶ σὺ μεθύσθησιν καὶ ἐσὶν ὑπερεωραμένη καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτὴ στασὶν ἐξ ἐχθρῶν πάντα τὰ οὐχυρώματα σου σὺ καὶ σκοποὺς ἐχοῦσαι ἐὰν σαλευθῶσιν καὶ πέσουνται εἰς στομὰ ἐσθοντός ἰδοὺ ὁ λαὸς σου ὥς γυναῖκες ἐν σοὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἀνοίγομεναι ἀνοιχθήσονται πυλᾶις τῆς γῆς σου καὶ καταφαγεται πῦρ τοὺς μοχλοὺς σου ὕδωρ περιοχῆς ἐπισπασαὶ σεαυτὴ καὶ κατακρατήσῃ τῶν οὐχυρωμάτων σου ἐμβῇθι εἰς πῆλον καὶ συμπατηθῇ ἐν ἀχυροῖς κατακρατήσῃ ὑπὲρ πλινθὸν ἐκεῖ καταφαγεται σὲ πῦρ ἐξολέθρευσεὶ σὲ ῥομφαία καταφαγεται σὲ ὥς ἀκρίς καὶ βαρυνθήσῃ ὥς βρουχὸς ἐπληθύνας τὰς ἐμπορίας σου ὑπὲρ τὰ ἀστρά του οὐρανοῦ βρουχὸς ὥρμησεν καὶ ἐξεπετάσθη ἐξῆλατο ὥς ἀττελεβὸς ὁ συμμικτός σου ὥς ἀκρίς ἐπιβεβήκρια ἐπὶ φραγμὸν ἐν ἡμέραις παγούς ὁ ἥλιος ἀνετείλῃ καὶ ἀφῆλατο καὶ οὐκ ἐγνώ τον τόπον αὐτῆς οὐαὶ αὐτοῖς ἐνυσταζάν οἱ ποιμένες σου βασιλεὺς ἀσσυρίος ἐκοίμισεν τοὺς δυνάστας σου ἀπῆρεν ὁ λαὸς σου ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκδεχομένος οὐκ ἔστιν ἰασὶς τῇ συντριβῇ σου ἐφλέγμανεν ἡ πληγὴ σου πάντες οἱ ἀκούοντες τὴν ἀγγελίαν σου κροτήσουσιν χεῖρας ἐπὶ σὲ διότι ἐπὶ τίνα οὐκ ἐπῆλθεν ἡ κακία σου διὰ παντός

τὸ λῆμμα ὁ εἶδεν ἀμβάχοιμ ὁ προφήτης ἕως τίνος κυρίε κεκραζομαι καὶ οὐ μὴ εἰσακούσης βοηθομαι πρὸς σὲ ἀδικούμενος καὶ οὐ σώσεις ἵνα τί μοι ἐδείξας κοπούς καὶ πόνους ἐπιβλεπὲν ταλαιπωρίαν καὶ ἀσεβειαν ἐξ ἐναντίας μου γέγονεν κρίσις καὶ ὁ κριτὴς λαμβάνει διὰ τοῦτο διεσκηδασταὶ νόμος καὶ οὐ διεξαγεται εἰς τέλος κρίμα ὅτι ὁ ἀσεβὴς καταδυναστεύει τὸν δίκαιον ἐνεκεν τοῦτου ἐξελεύσεται τὸ κρίμα διεστραμμένον ἴδετε οἱ καταφρονῆται καὶ ἐπιβλέψατε καὶ θαυμάσατε θαύμασια καὶ ἀφανισθῇτε διότι ἐργὸν ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ὁ οὐ μὴ πιστευσῇτε ἐὰν τίς ἐκδιηγῇται διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐφ' ὑμᾶς τοὺς χαλδαίους τοὺς μαχητὰς τὸ ἐθνος τὸ πικρὸν καὶ τὸ ταχινὸν τὸ πορευόμενον ἐπὶ τὰ πλάτη τῆς γῆς τοῦ κατακλῆρονομῆσαι σκηνώματα οὐκ αὐτοῦ φοβερὸς καὶ ἐπιφανὴς ἔστιν ἐξ αὐτοῦ τὸ κρίμα αὐτοῦ ἔσται καὶ τὸ λῆμμα αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται καὶ ἐξαλοῦνται ὑπὲρ παρδαλεῖς οἱ ἵπποι αὐτοῦ καὶ ὄζυτροι ὑπὲρ τοὺς λύκους τῆς ἀραβίας καὶ ἐξίππασονται οἱ ἵπποι αὐτοῦ καὶ ὁρμήσουσιν μακροῦθεν καὶ πετασθήσονται ὥς αἶτος προθύμος εἰς τὸ φαγεῖν συντελεία εἰς ἀσεβεῖς ἥξει ἀνθεστήκοτας προσώποις αὐτῶν ἐξ ἐναντίας καὶ συναξέει ὥς ἀμμόν αἰχμαλωσίαν καὶ αὐτοὺς ἐν βασιλείουσιν ἐντροφῇσει καὶ τυραννὶν παιγνία αὐτοῦ καὶ αὐτοὺς ἐν πανὶ οὐχυρώματι ἐμπαιξέται καὶ βάλλει χῶμα καὶ κρατήσῃ αὐτοῦ τότε μεταβάλει τὸ πνεῦμα καὶ διελεύσεται καὶ ἐξίλασεται ἡ αὐτὴ ἡ ἰσχύς τῷ θεῷ μου οὐχὶ σὺ ἀπ-

χης κυριε ὁ θεος ὁ ἅγιος μου και ου μη αποθανωμεν κυριε εις κριμα τεταχας αυτον και επλασεν με του ελεγχειν παιδειαν αυτου καθαρως οφθαλμος του μη ὀραν πονηρα και επιβλεπειν επι πονους ου δυνηση ἵνα τι επιβλεψεις επι καταφρονουντας παρασιωπηση εν τω καταπινειν ασεβη τον δικαιον και ποιησεις τους ανθρωπους ὡς τους ιχθυας της θαλασσης και ὡς τα ἔρπετα τα ουκ εχοντα ἡγουμενον συντελειαν εν αγκιστρῳ ανεσπασεν και ἔλκυσεν αυτον εν αμφιβληστρῳ και συνηγαγεν αυτον εν ταις σαγηναις αυτου ἔνεκεν τουτου ευφρανθησεται και χαρησεται ἡ καρδια αυτου ἔνεκεν τουτου θυσει τη σαγηνη αυτου και θυμιασει τῷ αμφιβληστρῳ αυτου ὅτι εν αυτοις ελιπανεν μεριδα αυτου και τα βρωματα αυτου εκλεκτα δια τουτο αμφιβαλει το αμφιβληστρον αυτου και δια παντος αποκτεννειν εθνη ου φεισεται επι της φυλακης μου στησομαι και επιβησομαι επι πετραν και αποσκοπευσω του ιδειν τι λαλησει εν εμοι και τι αποκριθῶ επι τον ελεγχον μου και απεκριθῆ προς με κυριος και ειπεν γραψον ὅρασιν και σαφως επι πυξιον ὅπως διωκη ὁ αναγινωσκων αυτα διοτι ετι ὅρασις εις καιρον και ανατελει εις περας και ουκ εις κενον εαν ὑστερηση ὑπομεινον αυτον ὅτι ερχομενος ἔξει και ου μη χρονιση εαν ὑποστειλῇται ουκ ευδοκει ἡ ψυχη μου εν αυτῷ ὁ δε δικαιος εκ πιστεως μου ζησεται ὁ δε κατοικωμενος και καταφρονητης ανηρ αλαζων ουδεν μη περανῃ ὡς επλατυνεν καθως ὁ ἄδης την ψυχην αυτου και ὁυτος ὡς θανατος ουκ εμπιπλαμενος και επισυναξει επ αυτον παντα τα εθνη και εισδεξεται προς αυτον παντας τους λαους ουχι ταυτα παντα παραβολην κατ αυτου λημψονται και προβλημα εις διηγησιν αυτου και ερουσιν ουαι ὁ πληθυνων ἑαυτῷ τα ουκ οντα αυτου ἕως τινος και βαρυνων τον κλοιον αυτου στιβαρως ὅτι εξαιφνης αναστησονται δακνοντες αυτον και εκνηψουσιν ὅι επιβουλοι σου και εση εις διαρπαγην αυτοις διοτι συ εσκυλευσας εθνη πολλὰ σκυλευσουσιν σε παντες ὅι ὑπολελειμμενοι λαοι δι ἁμαρτια ανθρωπων και ασεβειας γης και πολεως και παντων των κατοικουντων αυτην ὡ ὁ πλεονεκτων πλεονεξίαν κακην τῷ οικῷ αυτου του ταξαι εις ὕψος νοσσιαν αυτου του εκσπασθῆναι εκ χειρος κακων εβουλευσω αισχυνην τῷ οικῷ σου συνεπερανας λαους πολλους και εξημαρτεν ἡ ψυχη σου διοτι λιθος εκ τοιχου βοησεται και κανθαρος εκ ξυλου φθεγγεται αυτα ουαι ὁ οικοδομων πολιν εν ἁμαρτια και ἔτοιμαζων πολιν εν αδικιας ου ταυτα εστιν παρα κυριου παντοκρατορος και εξελιπον λαοι ἱκανοι εν πυρι και εθνη πολλὰ ὠλιγοψυχησαν ὅτι πλησθησεται ἡ γη του γυνωναι την δοξαν κυριου ὡς ὕδωρ κατακαλυψει αυτους ὡ ὁ ποτιζων τον πλησιον αυτου ανατροπη θολερα και μεθυσκων ὅπως επιβλεπη επι τα σπηλαια αυτων πλησμονην ατιμιας εκ δοξης πες και συ και διασαλευθητι και σεισθητι εκυκλωσεν επι σε ποτηριον δεξιας κυριου και συνηχῆται ατιμια επι την δοξαν σου διοτι ασεβεια του λιβανου καλυψει σε και ταλαιπωρια θηριων πτοησει σε δια ἁμαρτια ανθρωπων και ασεβειας γης και πολεως και παντων των κατοικουντων αυτην τι ωφελει γλυπτον ὅτι εγλυψαν αυτο επλασαν αυτο χωνευμα φαντασιαν ψευδη ὅτι πεποιθεν ὁ πλασας επι το πλάσμα αυτου του ποιησαι ειδῶλα κῶφα ουαι ὁ λεγων τῷ ξυλῷ εκνηψον εξεγερθητι και τῷ λιθῷ ὕψωθητι και αυτο εστιν φαντασια τουτο δε εστιν ελασμα χρυσιου και αργυριου και παν πνευμα ουκ εστιν εν αυτῷ ὁ δε κυριος εν ναῷ ἁγίῳ αυτου ευλαβεισθῶ ἀπο προσωπου αυτου πασα ἡ γη προσευχη αμβακουμ του προφητου μετα ὠδης κυριε εισακηχοα

την ακοήν σου και εφοβήθην κατενόησα τα έργα σου και εξέστην εν μέσω δυο ζωνών γνωστήτη εν τω εγγιζειν τα ετη επιγνωστήτη εν τω παρειναι τον καιρον αναδειχθήτη εν τω ταραχθηναι την ψυχην μου εν οργή ελεους μνηστήτη ὁ θεος εκ θιαιμαν ἤξει και ὁ ἅγιος εξ ορους κατασχιου δασεος διαψάλμα εκαλυψεν ουρανους ἡ ἀρετή αυτου και αινεσεως αυτου πλήρης ἡ γῆ και φεγγος αυτου ὡς φως εσται κεράτα εν χερσιν αυτου και εῖθετο ἀγαπήσιν κραταιαν ἰσχυος αυτου προ προσωπου αυτου πορευσεται λογος και εξελευσεται εν πεδίοις οἱ ποδες αυτου εστη και εσαλευθη ἡ γῆ επεβλεψεν και διεταχῆ εθνη διεθρυβῆ τα ὄρη βία εταχῆσαν βουνοι αιωνιοι πορείας αιωνίας αυτου ἀντι κοπων ειδον σκηνώματα αιθιοπων πτοηθήσονται και ἅι σκηναι γῆς μαδιαμ μὴ εν ποταμοις ὠργισθῆς κυριε ἡ εν ποταμοις ὁ θυμος σου ἡ εν θαλάσσῃ το ὄρημα σου ὅτι επιβῆσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου και ἡ ἵππασια σου σωτηρία εντεινων εντενεις το τοξον σου ἐπὶ τα σκῆπτρα λεγει κυριος διαψάλμα ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ οἴσονται σε και ὠδινήσουσιν λαοι σκορπιζων ὕδατα πορείας αυτου εδωκεν ἡ ἀβυσσος φωνην αυτης ὕψος φαντασίας αυτης ἐπηρθη ὁ ἥλιος και ἡ σελήνη εστη εν τῇ τάξει αυτης εἰς φως βολιδες σου πορευσονται εἰς φεγγος ἀστραπῆς ὀπλῶν σου εν ἀπειλῇ ὀλιγωσεις γῆν και εν θυμῷ καταξεις εθνη ἐξηλθες εἰς σωτηρίαν λαου σου του σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνομων θάνατον ἐξηγειρας δεσμούς ἕως τραχῆλου διαψάλμα διεκοψας εν ἐκστασει κεφαλὰς δυναστῶν σεισθήσονται εν αὐτῇ διανοιξουσιν χαλινούς αυτῶν ὡς ἐσθῶν πτωχος λαθρα και ἐπεβίβασας εἰς θαλάσσαν τοὺς ἵππους σου ταρασσοντας ὕδωρ πολυ ἐφυλαξαμην και ἐπτοῆθῃ ἡ κοιλία μου ἀπο φωνῆς προσευχῆς χεῖλε- ὦν μου και εἰσηλθεν τρομος εἰς τα ὀστα μου και ὑποκατωθεν μου ἐταραχθῇ ἡ ἑξις μου ἀναπαυσομαι εν ἡμέρᾳ θλίψεως του ἀναβῆναι εἰς λαον παροικίας μου διότι σικκῆ οὐ καρποφορήσει και οὐκ εσται γενήματα εν ταῖς ἀμπελοῖς ψευσεται ἐργον ἐλαίας και τα πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν ἐξελίπον ἀπο βρώσεως προβάτα και οὐχ ὑπάρχουσιν βοες ἐπὶ φανταῖς ἐγὼ δὲ εν τῷ κυρίῳ ἀγαλλιασομαι χαρήσομαι ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι μου κυριος ὁ θεος δυναμὶς μου και τάξει τοὺς ποδας μου εἰς συντελείαν ἐπὶ τα ὑψηλὰ ἐπιβίβα με του νικῆσαι εν τῇ ὁδῇ αυτου

λογος κυριου ὅς ἐγενήθη προς σοφονίαν τον του χουσι υἱον γο- δολιου του αμαριου του ἐζεχιου εν ἡμέραις ἰωσιου υἱου αμῶν βασιλεως ιουδα ἐκλείπει ἐκλίπετω παντα ἀπο προσωπου τῆς γῆς λεγει κυριος ἐκλίπετω ἀνθρωπος και κτηνῇ ἐκλίπετω τα πετεινα του ουρανου και οἱ ἰχθυες τῆς θαλάσσης και ἐξάρῳ τοὺς ἀνθρώπους ἀπο προσωπου τῆς γῆς λεγει κυριος και ἐκτενῶ τὴν χεῖρα μου ἐπὶ ιουδαν και ἐπὶ παντας τοὺς κατοικοῦντας ἱερουσαλὴμ και ἐξάρῳ εκ του τοπου τουτου τα ὀνοματα τῆς βαβυλῆς και τα ὀνοματα τῶν ἱερῶν και τοὺς προσκυνουντας ἐπὶ τα δώματα τῆς στρατίας του ουρανου και τοὺς ὁμνουντας κατὰ του κυριου και τοὺς ὁμνουντας κατὰ του βασιλεως αυτῶν και τοὺς ἐκκλινοντας ἀπο του κυριου και τοὺς μὴ ζήτησαντας τον κυριον και τοὺς μὴ ἀντεχομενους του κυριου εὐλαβεισθε ἀπο προσωπου κυριου του θεου διότι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα του κυριου ὅτι ἡτοιμακεν κυριος τὴν θυσίαν αυτου ἡγάγεκεν τοὺς κλητοὺς αυτου και εσται εν ἡμέρᾳ θύσιας κυριου και ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἀρχοντας και ἐπὶ τον οἶκον του βασιλεως και ἐπὶ παντας τοὺς ἐνδεδυμενους ἐνδυματα ἀλλοτρία και ἐκδικήσω ἐπὶ παντας ἐμφανῶς ἐπὶ τα προπύλα εν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς πληρουντας

τον οικον κυριου του θεου αυτων ασεβειας και δολου και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος φωνη κραυγης απο πυλης αποκεντωντων και ολολυγμος απο της δευτερας και συντριμμος μεγας απο των βουνων θρηνησατε οι κατοικουντες την κατακεκομμενην οτι ωμοιωθη πας ο λαος χανααν εξωλεθρευθησαν παντες οι επηρμενοι αργυριω και εσται εν εκεινη τη ημερα εξερευνησω την ιερουσαλημ μετα λυχνου και εκδικησω επι τους ανδρας τους καταφρονουντας επι τα φυλαγματα αυτων οι λεγοντες εν ταις καρδιαις αυτων ου μη αγαθοποιηση κυριος ουδ ου μη κακωση και εσται η δυναμις αυτων εις διαρπαγην και οι οικoi αυτων εις αφανισμον και οικοδομησουσιν οικιας και ου μη κατοικησουσιν εν αυταις και καταφυτευουσιν αμπελωνας και ου μη πιωσιν τον οινon αυτων οτι εγγυς η ημερα κυριου η μεγαλη εγγυς και ταχεια σφοδρα φωνη ημερας κυριου πικρα και σκληρα τεταχται δυνατη ημερα οργης η ημερα εκεινη ημερα θλιψεως και αναγκης ημερα αωριας και αφανισμού ημερα σκοτους και γνοφου ημερα νεφελης και ομιχλης ημερα σαλπιγγος και κραυγης επι τας πολεις τας οχυρας και επι τας γωνιας τας ύψηλας και εκθλιψω τους ανθρωπους και πορευσονται ως τυφλοι οτι τω κυριω εξημαρτον και εκχεει το άμμα αυτων ως χουν και τας σαρκας αυτων ως βολβιτα και το αργυριον αυτων και το χρυσιον αυτων ου μη δυνηται εξελεσθαι αυτους εν ημερα οργης κυριου και εν πυρι ζηλους αυτου καταναλωθησεται πασα η γη διοτι συντελειαν και σπουδην ποιησει επι παντας τους κατοικουντας την γην συναχθητε και συνδεθητε το εθνος το απαιδευτον προ του γενεσθαι ύμας ως ανθος παραπορευομενον προ του επελθειν εφ ύμας οργην κυριου προ του επελθειν εφ ύμας ημεραν θυμου κυριου ζητησατε τον κυριον παντες ταπεινοι γης κριμα εργαζεσθε και δικαιοσυνην ζητησατε και αποκρινεσθε αυτα όπως σκεπασθητε εν ημερα οργης κυριου διοτι γαζα διηρπασμενη εσται και ασκαλων εσται εις αφανισμον και αζωτος μεσημβριας εκριψησεται και ακκαρων εκριζωθησεται ουαι οι κατοικουντες το σχοινισμα της θαλασσης παροικοι κρητων λογος κυριου εφ ύμας χανααν γη αλλοφυλων και απολω ύμας εκ κατοικιας και εσται κρητη νομη ποιμνιων και μανδρα προβατων και εσται το σχοινισμα της θαλασσης τοις καταλοιποις οικου ιουδα επ αυτους νεμησονται εν τοις οικois ασκαλωνος δειλhis καταλυσουσιν απο προσωπου ύων ιουδα οτι επεσκεπται αυτους κυριος ο θεος αυτων και απεστρεψε την αιχμαλωσιαν αυτων ηκουσα ονειδισμους μωαβ και κονδυλισμους ύων αμμων εν οis ωνειδιζον τον λαon μου και εμεγαλυνοντο επι τα όρια μου δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος των δυναμεων ο θεος ισραηλ διοτι μωαβ ως σοδομα εσται και οι ύιοι αμμων ως γομορρα και δαμασκος εκλειμμενη ως θιμωνια άλωνος και ηφανισμενη εις τον αιωνα και οι καταλοιποι λαου μου διαρπωνται αυτους και οι καταλοιποι εθνους μου κληρονομησουσιν αυτους άυτη αυτοις αντι της ύβρεως αυτων διοτι ωνειδισαν και εμεγαλυνθησαν επι τον κυριον τον παντοκρατορα επιφανησεται κυριος επ αυτους και εξολεθρευσει παντας τους θεους των εθνων της γης και προσκυνησουσιν αυτω έκαστος εκ του τοπου αυτου πασαι αι νησοι των εθνων και ύμεις αιθιοπες τραυματιαi ρομφαιας μου εστε και εκτενει την χειρα αυτου επι βορραν και απολει τον ασσυριον και θησει την νινευη εις αφανισμον ανυδρον ως ερημον και νεμησονται εν μεσω αυτης ποιμνια και παντα τα θηρια της γης και χαμαιλεοντες και εχνοι

εν τοις φατνωμασιν αυτης κοιτασθησονται και θηρια φωνησει εν τοις διουρυγμασιν αυτης κορακες εν τοις πυλωσιν αυτης διοτι κεδρος το αναστημα αυτης αυτη η πολις η φαυλιστρια η κατοικουσα επ ελπιδι η λεγουσα εν καρδια αυτης εγω ειμι και ουκ εστιν μετ εμε ετι πως εγεννηθη εις αφανισμον νομη θηριων πας ο διαπορευομενος δι αυτης συριει και κινησει τας χειρας αυτου ω η επιφανης και απολελυτρωμενη η πολις η περιστερα ουκ εισηκουσεν φωνης ουκ εδεξατο παιδειαν επι τω κυριω ουκ επεποιθει και προς τον θεον αυτης ουκ ηγγισεν οι αρχοντες αυτης εν αυτη ως λεοντες ωρυομενοι οι κριται αυτης ως λυκοι της αραβιας ουχ υπελιποντο εις το πρωι οι προφηται αυτης πνευματοφοροι ανδρες καταφρονηται οι ιερεις αυτης βεβηλουσιν τα αγια και ασεβουσιν νομον ο δε κυριος δικαιος εν μεσω αυτης και ου μη ποιηση αδικον πρωι πρωι δωσει κριμα αυτου εις φως και ουκ απεκρυβη και ουκ εγνω αδικιαν εν απαιτησει και ουκ εις νεικος αδικιαν εν διαφθορα κατεσπασα υπερηφανους ηφανισθησαν γωνιαι αυτων εξερημωσω τας οδους αυτων το παραπαν του μη διοδευειν εξελιπον αι πολεις αυτων παρα το μηδενα υπαρχειν μηδε κατοικειν ειπα πλην φοβεισθε με και δεξασθε παιδειαν και ου μη εξολεθρευθητε εξ οφθαλμων αυτης παντα οσα εξεδικησα επ αυτην ετοιμαζου ορθρισον διεφθαρται πασα η επιφυλλις αυτων δια τουτο υπομεινον με λεγει κυριος εις ημεραν αναστασεως μου εις μαρτυριον διοτι το κριμα μου εις συναγωγας εθνων του εισδεξασθαι βασιλεις του εκχεαι επ αυτους πασαν οργην θυμου μου διοτι εν πυρι ζηλους μου καταναλωθησεται πασα η γη οτι τοτε μεταστρεψω επι λαους γλωσσαν εις γενεαν αυτης του επικαλεισθαι παντας το ονομα κυριου του δουλευειν αυτω υπο ζυγον ενα εκ περσων ποταμων αιθιοπιας οισουσιν θυσιας μοι εν τη ημερα εκεινη ου μη κατασχυνηθης εκ παντων των επιτηδευματων σου ων ησεβησας εις εμε οτι τοτε περιελω απο σου τα φαυλισματα της υβρεως σου και ουκετι μη προσθης του μεγαλαυχησαι επι το ορος το αγιον μου και υπολειψομαι εν σοι λαον πραυν και ταπεινον και ευλαβηθησονται απο του ονοματος κυριου οι καταλοιποι του ισραηλ και ου ποιησουσιν αδικιαν και ου λαλησουσιν ματαια και ου μη ευρεθη εν τω στοματι αυτων γλωσσα δολια διοτι αυτοι νεμησονται και κοιτασθησονται και ουκ εσται ο εκφοβων αυτους χαιρε σφοδρα θυγατερ σιων κηρυσσε θυγατερ ιερουσαλημ ευφραινου και κατατερπου εξ ολης της καρδιας σου θυγατερ ιερουσαλημ περιειλεν κυριος τα αδικηματα σου λελυτρωται σε εκ χειρος εχθρων σου βασιλευς ισραηλ κυριος εν μεσω σου ουκ οψη κακα ουκετι εν τω καιρω εκεινω ερει κυριος τη ιερουσαλημ θαρσει σιων μη παρεισθωσαν αι χειρες σου κυριος ο θεος σου εν σοι δυνατος σωσει σε επαξει επι σε ευφροσυνην και καινιει σε εν τη αγαπησει αυτου και ευφρανθησεται επι σε εν τερψει ως εν ημερα εορτης και συναξω τους συντετριμμενους ουαι τις ελαβεν επ αυτην ονειδισμον ιδου εγω ποιω εν σοι ενεκεν σου εν τω καιρω εκεινω λεγει κυριος και σωσω την εκπεπιεσμενην και την απωσμενην εισδεξομαι και θησομαι αυτους εις καυχημα και ονομαστους εν παση τη γη και κατασχυνησονται εν τω καιρω εκεινω οταν καλως υμιν ποιησω και εν τω καιρω οταν εισδεξωμαι υμας διοτι δωσω υμας ονομαστους και εις καυχημα εν πασιν τοις λαοις της γης εν τω επιστρεφειν με την αιχμαλωσιαν υμων ενωπιον υμων λεγει κυριος

εν τω δευτερω ετει επι δαρειου του βασιλεως εν τω μηνι τω εκτω

μια του μηνος εγενετο λογος κυριου εν χειρι αγγαιου του προφητου λεγων ειπον δη προς ζοροβαβελ τον του σαλαθιηλ εκ φυλης ιουδα και προς ιησουν τον του ιωσεδεκ τον ιερεα τον μεγαν λεγων ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ λεγων ο λαος ουτος λεγουσιν ουχ ήκει ο καιρος του οικοδομησαι τον οικον κυριου και εγενετο λογος κυριου εν χειρι αγγαιου του προφητου λεγων ει καιρος υμιν μεν εστιν του οικειν εν οικοις υμων κοιλοσταθμοις ο δε οικος ουτος εξηρημωται και νυν ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ταξατε δη τας καρδιας υμων εις τας οδους υμων εσπειρατε πολλα και εισηνεγκατε ολιγα εφαγετε και ουκ εις πλησμονην επιετε και ουκ εις μεθην περιεβαλεσθε και ουκ εθερμανητε εν αυτοις και ο τους μισθους συναγων συνηγαγεν εις δεσμον τετρυπημενον ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ θεσθε τας καρδιας υμων εις τας οδους υμων αναβητε επι το ορος και κοψατε ξυλα και οικοδομησατε τον οικον και ευδοκησω εν αυτω και ενδοξα-σθησομαι ειπεν κυριος επεβλεψατε εις πολλα και εγενετο ολιγα και εισηνεχθη εις τον οικον και εξεψυσησα αυτα δια τουτο ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ανθ ών ο οικος μου εστιν ερημος υμεις δε διωκετε εκαστος εις τον οικον αυτου δια τουτο ανεξει ο ουρανός απο δροσου και ή γη υποστελειται τα εκφορια αυτης και επαξω ρομφαιαν επι την γην και επι τα ορη και επι τον σιτον και επι τον οινον και επι το ελαιον και όσα εκφερει ή γη και επι τους ανθρωπους και επι τα κτηνη και επι παντας τους πονους των χειρων αυτων και ηκουσεν ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ εκ φυλης ιουδα και ιησους ο του ιωσεδεκ ο ιερευς ο μεγας και παντες οι καταλοιποι του λαου της φωνης κυριου του θεου αυτων και των λογων αγγαιου του προφητου καθοτι εξαπεστειλεν αυτον κυριος ο θεος αυτων προς αυτους και εφοβηθη ο λαος απο προσωπου κυριου και ειπεν αγγαιος ο αγγελος κυριου τω λαω εγω ειμι μεθ υμων λεγει κυριος και εξηγειρεν κυριος το πνευμα ζοροβαβελ του σαλαθιηλ εκ φυλης ιουδα και το πνευμα ιησου του ιωσεδεκ του ιερεως του μεγαλου και το πνευμα των καταλοιπων παντος του λαου και εισηλθον και εποιουν εργα εν τω οικω κυριου παντοκρατορος θε-ου αυτων τη τετραδι και εικαδι του μηνος του εκτου τω δευτερω ετει επι δαρειου του βασιλεως τω έβδομω μηνι μια και εικαδι του μηνος ελαλησεν κυριος εν χειρι αγγαιου του προφητου λεγων ειπον δη προς ζοροβαβελ τον του σαλαθιηλ εκ φυλης ιουδα και προς ιησουν τον του ιωσεδεκ τον ιερεα τον μεγαν και προς παντας τους καταλοιπους του λαου λεγων τις εξ υμων ός ειδεν τον οικον τουτον εν τη δοξη αυτου τη εμπροσθεν και πως υμεις βλεπετε αυτον νυν καθως ουχ ύπαρχοντα ενωπιον υμων και νυν κατισχυε ζοροβαβελ λεγει κυριος και κατισχυε ιησου ο του ιωσεδεκ ο ιερευς ο μεγας και κατισχυετω πας ο λαος της γης λεγει κυριος και ποιειτε διοτι μεθ υμων εγω ειμι λεγει κυριος παντοκρατωρ και το πνευμα μου εφεστηκεν εν μεσω υμων θαρσειτε διοτι ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ετι άπαξ εγω σεισω τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και την ξηραν και συσσεισω παντα τα εθνη και ήξει τα εκλεκτα παντων των εθνων και πλησω τον οικον τουτον δοξης λεγει κυριος παντοκρατωρ εμον το αργυριον και εμον το χρυσιον λεγει κυριος παντοκρατωρ διοτι μεγάλη εσται ή δοξα του οικου τουτου ή εσχατη ύπερ την πρωτην λεγει κυριος παντοκρατωρ και εν τω τοπω τουτω δωσω ειρηνην λεγει κυριος παντοκρατωρ και ειρηνην ψυχης εις περιποιησιν παντι τω κτιζοντι του αναστησαι τον

ναον τουτον τετραδι και εικαδι του ενατου μηνος ετους δευτερου επι δαρειου εγενετο λογος κυριου προς αγγαιον τον προφητην λεγων ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ επερωτησον τους ιερεις νομον λεγων εαν λαβη ανθρωπος κρεας αγιον εν τω ακρω του ιματιου αυτου και αψηται το ακρον του ιματιου αυτου αρτου η εψεματος η οινου η ελαιου η παντος βρωματος ει αγιασθησεται και απεκριθησαν οι ιερεις και ειπαν ου και ειπεν αγγαιος εαν αψηται μεμιαμμενος επι ψυχη απο παντος τουτων ει μianθησεται και απεκριθησαν οι ιερεις και ειπαν μianθησεται και απεκριθη αγγαιος και ειπεν ουτως ο λαος ουτος και ουτως το εθνος τουτο ενωπιον εμου λεγει κυριος και ουτως παντα τα εργα των χειρων αυτων και ος εαν εγγιση εκει μianθησεται ενεκεν των λημμάτων αυτων των ορθρινων οδυνηθησονται απο προσωπου πονων αυτων και εμισειτε εν πυλαις ελεγχοντας και νυν θεσθε δη εις τας καρδιας υμων απο της ημερας ταυτης και υπερανω προ του θειναι λιθον επι λιθον εν τω ναω κυριου τινες ητε οτε ενεβαλλετε εις κυψελην κριθης εικοσι σατα και εγενετο κριθης δεκα σατα και εισεπορευεσθε εις το υποληνιον εξαντλησαι πεντηκοντα μετρητας και εγενοντο εικοσι επατάξα υμας εν αφορια και εν ανεμοφθορια και εν χαλαζη παντα τα εργα των χειρων υμων και ουκ επεστρεψατε προς με λεγει κυριος υποταξατε δη τας καρδιας υμων απο της ημερας ταυτης και επεκεινα απο της τετραδος και εικαδος του ενατου μηνος και απο της ημερας ης εθεμελιωθη ο ναος κυριου θεσθε εν ταις καρδιαις υμων ει ετι επιγνωσθησεται επι της αλω και ει ετι η αμπελος και η συκη και η ροα και τα ξυλα της ελαιας τα ου φεροντα καρπον απο της ημερας ταυτης ευλογησω και εγενετο λογος κυριου εκ δευτερου προς αγγαιον τον προφητην τετραδι και εικαδι του μηνος λεγων ειπον προς ζοροβαβελ τον του σαλαθιηλ εκ φυλης ιουδα λεγων εγω σειω τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και την ξηραν και καταστρεψω θρονους βασιλειων και ολεθρευσω δυναμιν βασιλειων των εθνων και καταστρεψω αρματα και αναβatas και καταβησονται ιπποι και αναβatai αυτων εκαστος εν ρομφαia προς τον αδελφον αυτου εν τη ημερα εκεινη λεγει κυριος παντοκρατωρ λημψομαι σε ζοροβαβελ τον του σαλαθιηλ τον δουλον μου λεγει κυριος και θησομαι σε ως σφραγιδα διοτι σε ηρετισα λεγει κυριος παντοκρατωρ

εν τω ογδω μηνι ετους δευτερου επι δαρειου εγενετο λογος κυριου προς ζαχαριαν τον του βαραχιου υιον αδδω τον προφητην λεγων ωργισθη κυριος επι τους πατερας υμων οργην μεγαλην και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ επιστρεψατε προς με και επιστραφησομαι προς υμας λεγει κυριος και μη γινεσθε καθως οι πατερες υμων οis ενεκαλεσαν αυτοis οι προφηται οι εμπροσθεν λεγοντες ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ αποστρεψατε απο των οδων υμων των πονηρων και απο των επιτηδευματων υμων των πονηρων και ου προσεσχον του εισακουσαι μου λεγει κυριος οι πατερες υμων που εισιν και οι προφηται μη τον αιωνα ζησονται πλην τους λογους μου και τα νομιμα μου δεχεσθε οσα εγω εντελλομαι εν πνευματι μου τοis δουλοις μου τοis προφηταις οι κατελαβoσαν τους πατερας υμων και απεκριθησαν και ειπαν καθως παρατεταχται κυριος παντοκρατωρ του ποιησαι κατα τας οδους υμων και κατα τα επιτηδευματα υμων ουτως εποιησεν υμιν τη τετραδι και εικαδι τω ένδεκατω μηνι ουτος εστιν ο μην σαβατ εν τω δευτερω ετει επι δαρειου εγενετο λογος κυριου

προς ζαχαριαν τον του βαραχίου υιον αδδω τον προφητην λεγων έω-
ρακα την νυχτα και ιδου ανηρ επιβεβηκως επι ίππον πυρρον και όυτος
έιστηκει ανα μεσον των δυο ορεων των κατασκιων και οπισω αυτου
ίπποι πυρροι και ψαροι και ποιχιλοι και λευκοι και ειπα τι όυτοι κυριε
και ειπεν προς με ό αγγελος ό λαλων εν εμοι εγω δειξω σοι τι εστιν
ταυτα και απεκριθη ό ανηρ ό εφεστηκως ανα μεσον των ορεων και
ειπεν προς με όυτοι εισιν όυς εξαπεσταλκεν κυριος του περιοδουσai
την γην και απεκριθησαν τω αγγελω κυριου τω εφεστωτι ανα μεσον
των ορεων και ειπον περιωδευκαμεν πασαν την γην και ιδου πασα ή
γη κατοικειται και ήσυχαζει και απεκριθη ό αγγελος κυριου και ειπεν
κυριε παντοκρατωρ έως τινος ου μη ελεησης την ιερουσαλημ και τας
πολεις ιουδα άς ύπερειδες τουτο έβδομηκοστον ετος και απεκριθη
κυριος παντοκρατωρ τω αγγελω τω λαλουντι εν εμοι ρήματα καλα
και λογους παρακλητικους και ειπεν προς με ό αγγελος ό λαλων εν
εμοι ανακραγε λεγων ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ εξηλωκα την
ιερουσαλημ και την σιων ζηλον μεγαν και οργην μεγαλην εγω ορ-
γιζομαι επι τα εθνη τα συνεπιτιθεμενα ανθ ών εγω μεν ωργιστην
ολιγα αυτοι δε συνεπεθεντο εις κακα δια τουτο ταδε λεγει κυριος
επιστρεψω επι ιερουσαλημ εν οικτιρμω και ό οικος μου ανοικοδομη-
θησεται εν αυτη λεγει κυριος παντοκρατωρ και μετρον εκταιησεται
επι ιερουσαλημ ετι και ειπεν προς με ό αγγελος ό λαλων εν εμοι
ανακραγε λεγων ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ετι διαχυθησονται
πολεις εν αγαθοις και ελεησει κυριος ετι την σιων και άιρετιει ετι την
ιερουσαλημ και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου τεσσαρα
κερατα και ειπα προς τον αγγελον τον λαλουντα εν εμοι τι εστιν ταυ-
τα κυριε και ειπεν προς με ταυτα τα κερατα τα διασκορπισαντα τον
ιουδαν και τον ισραηλ και εδειξεν μοι κυριος τεσσαρας τεκτονας και
ειπα τι όυτοι ερχονται ποιησαι και ειπεν προς με ταυτα τα κερατα τα
διασκορπισαντα τον ιουδαν και τον ισραηλ κατεαξαν και ουδεις αυτων
ηρεν κεφαλην και εισηλθον όυτοι του οξυναι αυτα εις χειρας αυτων
τα τεσσαρα κερατα τα εθνη τα επαιρομενα κερας επι την γην κυριου
του διασκορπισai αυτην και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και
ιδου ανηρ και εν τη χειρι αυτου σχοινιον γεωμετρικον και ειπα προς
αυτον που συ πορευη και ειπεν προς με διαμετρησαι την ιερουσαλημ
του ιδειν πληκικον το πλατος αυτης εστιν και πληκικον το μηκος και
ιδου ό αγγελος ό λαλων εν εμοι έιστηκει και αγγελος έτερος εξεπο-
ρευετο εις συναντησιν αυτω και ειπεν προς αυτον λεγων δραμε και
λαλησον προς τον νεανιαν εκεινον λεγων κατακαρπως κατοικηθησε-
ται ιερουσαλημ απο πληθους ανθρωπων και κτηνων εν μεσω αυτης
και εγω εσομαι αυτη λεγει κυριος τειχος πυρος κυκλοθεν και εις
δοξαν εσομαι εν μεσω αυτης ω ω φευγετε απο γης βορρα λεγει κυ-
ριος διοτι εκ των τεσσαρων ανεμων του ουρανου συναξω ύμας λεγει
κυριος εις σιων ανασωζεσθε οι κατοικουντες θυγατερα βαβυλωνος
διοτι ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ οπισω δοξης απεσταλκεν με επι
τα εθνη τα σκυλευσαντα ύμας διοτι ό άπτομενος ύμων ως άπτομενος
της κορης του οφθαλμου αυτου διοτι ιδου εγω επιφερω την χειρα μου
επ αυτους και εσονται σκυλα τοις δουλευουσιν αυτοις και γνωσεσθε
διοτι κυριος παντοκρατωρ απεσταλκεν με τερπου και ευφραινου θυ-
γατερ σιων διοτι ιδου εγω ερχομαι και κατασκηνωσω εν μεσω σου
λεγει κυριος και καταφευξονται εθνη πολλα επι τον κυριον εν τη ήμε-

ρα εκείνη και εσονται αυτω εις λαον και κατασκηνώσουσιν εν μεσω σου και επιγνώση ότι κυριος παντοκράτωρ εξάπεσταλκεν με προς σε και κατακληρονομήσει κυριος τον ιουδαν την μεριδα αυτου επι την γην την άγιαν και άιρεται εις την ιερουσαλημ ευλαβεισθω πασα σαρξ απο προσώπου κυριου διότι εξεγγεγερται εκ νεφελων άγιων αυτου και εδειξεν μοι ιησουν τον ίερεα τον μεγαν έστωτα προ προσώπου αγγελου κυριου και ό διαβολος έίστηκει εκ δεξιων αυτου του αντικεισθαι αυτω και ειπεν κυριος προς τον διαβολον επιτιμησαι κυριος εν σοι διαβόλε και επιτιμησαι κυριος εν σοι ό εκλεξαμενος την ιερουσαλημ ουκ ιδου τουτο ως δαλος εξεσπασμενος εκ πυρος και ιησους ην ενδεδυμενος ίματια ρυπαρα και έίστηκει προ προσώπου του αγγελου και απεκριθη και ειπεν προς τους έστήκοτας προ προσώπου αυτου λεγων αφελετε τα ίματια τα ρυπαρα απ αυτου και ειπεν προς αυτον ιδου αφηρηκα τας ανομιας σου και ενδυσате αυτον ποδηρη και επιθετε κιθαριν καθαραν επι την κεφαλην αυτου και περιεβαλον αυτον ίματια και επεθηκαν κιθαριν καθαραν επι την κεφαλην αυτου και ό αγγελος κυριου έίστηκει και διεμαρτυρατο ό αγγελος κυριου προς ιησουν λεγων ταδε λεγει κυριος παντοκράτωρ εαν εν ταις όδοις μου πορευη και εαν τα προσταγματα μου φυλαξης και συ διακρινεις τον οικον μου και εαν διαφυλαξης και γε την αυλην μου και δωσω σοι αναστρεφομενους εν μεσω των έστήκοτων τουτων ακουε δη ιησου ό ίερευς ό μεγας συ και όι πλησιον σου όι καθημενοι προ προσώπου σου διότι ανδρες τερατοσκοποι εισι διότι ιδου εγω αγω τον δουλον μου ανατολην διότι ό λιθος όν εδωκα προ προσώπου ιησου επι τον λιθον τον ένα έπτα οφθαλμοι εισιν ιδου εγω ορυσσω βοθρον λεγει κυριος παντοκράτωρ και ψηλαφησω πασαν την αδικιαν της γης εκεινης εν ήμερα μια εν τη ήμερα εκεινη λεγει κυριος παντοκράτωρ συγκαλεσετε εκαστος τον πλησιον αυτου ύποκατω αμπελου και ύποκατω συκης και επεστρεψεν ό αγγελος ό λαλων εν εμοι και εξηγειρεν με όν τροπον όταν εξεγερθη ανθρωπος εξ ύπνου αυτου και ειπεν προς με τι συ βλέπεις και ειπα έωρακα και ιδου λυχνια χρυση όλη και το λαμπαδιον επανω αυτης και έπτα λυχνοι επανω αυτης και έπτα επαρυστριδες τοις λυχνοις τοις επανω αυτης και δυο ελαιαι επανω αυτης μια εκ δεξιων του λαμπαδιου και μια εξ ευωνυμων και επηρωτησα και ειπον προς τον αγγελον τον λαλουντα εν εμοι λεγων τι εστιν ταυτα κυριε και απεκριθη ό αγγελος ό λαλων εν εμοι και ειπεν προς με ου γινωσκεις τι εστιν ταυτα και ειπα ουχι κυριε και απεκριθη και ειπεν προς με λεγων ουτος ό λογος κυριου προς ζοροβαβελ λεγων ουκ εν δυναμει μεγαλη ουδε εν ισχυι αλλ η εν πνευματι μου λεγει κυριος παντοκράτωρ τις ει συ το ορος το μεγα προ προσώπου ζοροβαβελ του κατορθωσαι και εξοισω τον λιθον της κληρονομιας ισοτητα χαριτος χαριτα αυτης και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων άι χειρες ζοροβαβελ ευθεμελιωσαν τον οικον τουτον και άι χειρες αυτου επιτελσουσιν αυτον και επιγνώση διότι κυριος παντοκράτωρ εξάπεσταλκεν με προς σε διότι τις εξουδενωσεν εις ήμερας μικρας και χαρουνται και οψονται τον λιθον τον κασσιτερινον εν χειρι ζοροβαβελ έπτα ουτοι οφθαλμοι κυριου εισιν όι επιβλεποντες επι πασαν την γην και απεκριθη και ειπα προς αυτον τι άι δυο ελαιαι άυται άι εκ δεξιων της λυχνιας και εξ ευωνυμων και επηρωτησα εκ δευτερου και ειπα προς αυτον τι όι δυο κλαδοι των ελαιων όι εν ταις χερσιν των δυο μυζωτηρων των χρυσων των επιχεοντων

και επαναγοντων τας επαrustριδας τας χρυσας και ειπεν προς με ουκ οιδας τι εστιν ταυτα και ειπα ουχι κυριε και ειπεν ουτοι οι δυο υιοι της πιστητος παρεστηκασιν τω κυριω πασης της γης και επεστρεψα και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου δρεπανον πετομενον και ειπεν προς με τι συ βλεπεις και ειπα εγω ορω δρεπανον πετομενον μηκος πηχεων εικοσι και πλατος πηχεων δεκα και ειπεν προς με αυτη η αρα η εκπορευομενη επι προσωπον πασης της γης διοτι πας ο κλεπτης εκ τουτου εως θανατου εκδικηθησεται και πας ο επιορκος εκ τουτου εως θανατου εκδικηθησεται και εξοισω αυτο λεγει κυριος παντοκρατωρ και εισελευσεται εις τον οικον του κλεπτου και εις τον οικον του ομνυσοντος τω ονοματι μου επι ψευδει και καταλυσει εν μεσω του οικου αυτου και συντελεσει αυτον και τα ξυλα αυτου και τους λιθους αυτου και εξηλθεν ο αγγελος ο λαλων εν εμοι και ειπεν προς με αναβλεψον τοις οφθαλμοις σου και ιδε τι το εκπορευομενον τουτο και ειπα τι εστιν και ειπεν τουτο το μετρον το εκπορευομενον και ειπεν αυτη η αδικια αυτων εν παση τη γη και ιδου ταλαντον μολιβου εξαφομενον και ιδου μια γυνη εκαυτητο εν μεσω του μετρου και ειπεν αυτη εστιν η ανομια και ερριψεν αυτην εν μεσω του μετρου και ερριψεν τον λιθον του μολιβου εις το στομα αυτης και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου δυο γυναικες εκπορευομεναι και πνευμα εν ταις πτερυξιν αυτων και αυται ειχον πτερυγας ως πτερυγας εποπος και ανελαβον το μετρον ανα μεσον της γης και ανα μεσον του ουρανου και ειπα προς τον αγγελον τον λαλουντα εν εμοι που αυται αποφερουσιν το μετρον και ειπεν προς με οικοδομησαι αυτω οικιαν εν γη βαβυλωνος και ετοιμασαι και θησουσιν αυτο εκει επι την ετοιμασιαν αυτου και επεστρεψα και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου τεσσαρα αρματα εκπορευομενα εκ μεσου δυο ορεων και τα ορη ην ορη χαλκα εν τω αρματι τω πρωτω ιπποι πυρροι και εν τω αρματι τω δευτερω ιπποι μελανες και εν τω αρματι τω τριτω ιπποι λευκοι και εν τω αρματι τω τεταρτω ιπποι ποικιλοι ψαροι και απεκριθη και ειπα προς τον αγγελον τον λαλουντα εν εμοι τι εστιν ταυτα κυριε και απεκριθη ο αγγελος ο λαλων εν εμοι και ειπεν ταυτα εστιν οι τεσσαρες ανεμοι του ουρανου εκπορευονται παραστηναι τω κυριω πασης της γης εν ω ησαν οι ιπποι οι μελανες εξεπορευοντο επι γην βορρα και οι λευκοι εξεπορευοντο κατοπισθεν αυτων και οι ποικιλοι εξεπορευοντο επι γην νοτου και οι ψαροι εξεπορευοντο και επεβλεπον του πορευεσθαι του περιοδευσαι την γην και ειπεν πορευεσθε και περιοδευσατε την γην και περιωδευσαν την γην και ανεβोधsen και ελαληsen προς με λεγων ιδου οι εκπορευομενοι επι γην βορρα ανεπαυσαν τον θυμον μου εν γη βορρα και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων λαβε τα εκ της αιχμαλωσιας παρα των αρχοντων και παρα των χρησιμων αυτης και παρα των επεγνωκοτων αυτην και εισελευση συ εν τη ημερα εκεινη εις τον οικον ιωσιου του σοφονιου του ηκοντος εκ βαβυλωνος και ληψη αργυριον και χρυσιον και ποιησεις στεφανους και επιθησεις επι την κεφαλην ιησου του ιωσεδεκ του ιερεως του μεγαλου και ερεις προς αυτον ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ιδου ανηρ ανατολη ονομα αυτω και υποκατωθεν αυτου ανατελει και οικοδομησει τον οικον κυριου και αυτος λημψεται αρετην και καθιεται και καταρξει επι του θρονου αυτου και εσται ο ιερευς εκ δεξιων αυτου και βουλη ειρηνικη εσται ανα μεσον αμφοτερων ο δε στεφανος εσται τοις υπομενουσιν

και τοις χρησιμοις αυτης και τοις επεγνωκοσιν αυτην και εις χαριτα υιου σοφονιου και εις ψαλμον εν οικω κυριου και οι μακραν απ αυτων ηξουσιν και οικοδομησουσιν εν τω οικω κυριου και γνωσεσθε διοτι κυριος παντοκρατωρ απεσταλκεν με προς υμας και εσται εαν εισακουοντες εισακουσητε της φωνης κυριου του θεου υμων και εγενετο εν τω τεταρτω ετει επι δαρειου του βασιλεως εγενετο λογος κυριου προς ζαχαριαν τετραδι του μηνος του ενατου ος εστιν χασελευ και εξαπεστειλεν εις βαιθηλ σαρασαρ και αρβεσεερ ο βασιλευς και οι ανδρες αυτου του εξιλασασθαι τον κυριον λεγων προς τους ιερεις τους εν τω οικω κυριου παντοκρατορος και προς τους προφητας λεγων εισεληλυθεν ωδε εν τω μηνι τω πεμπτω το αγιασμα καθοτι εποιησα ηδη ικανα ετη και εγενετο λογος κυριου των δυναμεων προς με λεγων ειπον προς απαντα τον λαον της γης και προς τους ιερεις λεγων εαν νηστευσητε η κοψησθε εν ταις πεμπταις η εν ταις εβδομαις και ιδου εβδομηκοντα ετη μη νηστειαν νενηστευκατε μοι και εαν φαγητε η πιητε ουχ υμεις εσθετε και υμεις πινετε ουχ ουτοι οι λογοι εισιν ους ελαλησεν κυριος εν χερσιν των προφητων των εμπροσθεν οτε ην ιερουσαλημ κατοικουμενη και ευθυνηουσα και αι πολεις αυτης κυκλοθεν και η ορεινη και η πεδινη καταωκειτο και εγενετο λογος κυριου προς ζαχαριαν λεγων ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ κριμα δικαιον κρινατε και ελεος και οικτιρμον ποιειτε εκαστος προς τον αδελφον αυτου και χηραν και ορφανον και προσηλυτον και πενητα μη καταδυναστευετε και κακιαν εκαστος του αδελφου αυτου μη μνησικακειτω εν ταις καρδιαις υμων και ηπειθησαν του προσεχειν και εδωκαν νωτον παραφρονουντα και τα ωτα αυτων εβαρυναν του μη εισακουειν και την καρδιαν αυτων εταξαν απειθη του μη εισακουειν του νομου μου και τους λογους ους εξαπεστειλεν κυριος παντοκρατωρ εν πνευματι αυτου εν χερσιν των προφητων των εμπροσθεν και εγενετο οργη μεγαλη παρα κυριου παντοκρατορος και εσται ον τροπον ειπεν και ουκ εισηκουσαν αυτου ουτως κεκραζονται και ου μη εισακουσω λεγει κυριος παντοκρατωρ και εκβαλω αυτους εις παντα τα εθνη α ουκ εγνωσαν και η γη αφανισθησεται κατοπισθεν αυτων εκ διοδεουοντος και εξ αναστρεφοντος και εταξαν γην εκλεκτην εις αφανισμον και εγενετο λογος κυριου παντοκρατορος λεγων ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ εζηλωσα την ιερουσαλημ και την σιων ζηλον μεγαν και θυμω μεγαλω εζηλωσα αυτην ταδε λεγει κυριος και επιστρεψω επι σιων και κατασκηνωσω εν μεσω ιερουσαλημ και κληθησεται η ιερουσαλημ πολις η αληθινη και το ορος κυριου παντοκρατορος ορος αγιον ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ετι καθησονται πρεσβυτεροι και πρεσβυτεραι εν ταις πλατειαις ιερουσαλημ εκαστος την ραβδον αυτου εχων εν τη χειρι αυτου απο πληθους ημερων και οι πλατειαι της πολεως πλησθησονται παιδαριων και κορασιων παιζοντων εν ταις πλατειαις αυτης ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ διοτι ει αδυνατησει ενωπιον των καταλοιπων του λαου τουτου εν ταις ημεραις εκειναις μη και ενωπιον εμου αδυνατησει λεγει κυριος παντοκρατωρ ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ιδου εγω ανασωζω τον λαον μου απο γης ανατολων και απο γης δυσμων και εισαξω αυτους και κατασκηνωσω εν μεσω ιερουσαλημ και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον εν αληθεια και εν δικαιοσυνη ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ κατισχυετωσαν αι χειρες υμων των ακουοντων εν ταις ημεραις ταυταις τους λογους του-

τους εκ στοματος των προφητων αφ ἥς ἡμερας τεθεμελιωται ὁ οἶκος κυριου παντοκρατορος και ὁ ναος αφ ὃυ ωκοδομηται διوتي προ των ἡμερων εκεινων ὁ μισθος των ανθρωπων ουκ εσται εις ονησιν και ὁ μισθος των κτηνων ουχ ὑπαρξει και τω εκπορευομενω και τω εισπορευομενω ουκ εσται ειρηνη απο της θλιψεως και εξαποστελω παντας τους ανθρωπους ἕκαστον επι τον πλησιον αυτου και νυν ου κατα τας ἡμερας τας εμπροσθεν εγω ποιω τοις καταλοιποις του λαου τουτου λεγει κυριος παντοκρατωρ ἀλλ ἡ δεῖξω ειρηνην ἢ ἀμπελος δωσει τον καρπον αυτης και ἡ γῆ δωσει τα γεννηματα αυτης και ὁ ουρανός δωσει την δροσιν αυτου και κατακληρονομησω τοις καταλοιποις του λαου μου παντα ταυτα και εσται ὁν τροπον ἤτε εν καταρα εν τοις εθνεσιν οἶκος ιουδα και οἶκος ισραηλ ὁυτως διασωσω ὑμας και εσεσθε εν ευλογια θαρσεите και κατισχυετε εν ταις χερσιν ὑμων διوتي ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ὁν τροπον διενοηθην του κακωσαι ὑμας εν τω παροργισαι με τους πατερας ὑμων λεγει κυριος παντοκρατωρ και ου μετενοησα ὁυτως παρατεταγμαι και διανενοημαι εν ταις ἡμεραις ταυταις του καλως ποιησαι την ιερουσαλημ και τον οικον ιουδα θαρσεите ὁυτοι ὁι λογοι οὓς ποιησετε λαλειτε αληθειαν ἕκαστος προς τον πλησιον αυτου και κριμα ειρηνικον κρινατε εν ταις πυλαις ὑμων και ἕκαστος την κακίαν του πλησιον αυτου μη λογιζεσθε εν ταις καρδιας ὑμων και ὅρκον ψευδη μη αγαπατε διوتي ταυτα παντα εμισησα λεγει κυριος παντοκρατωρ και εγενετο λογος κυριου παντοκρατορος προς με λεγων ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ νηστεια ἢ τετρας και νηστεια ἢ πεμπτη και νηστεια ἢ ἑβδομη και νηστεια ἢ δεκατη εσονται τω οικῳ ιουδα εις χαραν και εις ευφροσυνην και εις ἑορτας αγαθας και ευφρανθησεσθε και την αληθειαν και την ειρηνην αγαπησατε ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ἐτι ἤξουσιν λαοι πολλοι και κατοικουντες πολεις πολλας και συνελευσονται κατοικουντες πεντε πολεις εις μιαν πολιν λεγοντες πορευθωμεν δεηθηναι του προσωπου κυριου και ἐκζητησαι το προσωπον κυριου παντοκρατορος πορευσομαι καγω και ἤξουσιν λαοι πολλοι και εθνη πολλὰ ἐκζητησαι το προσωπον κυριου παντοκρατορος εν ιερουσαλημ και του ἐξίλασkesthai το προσωπον κυριου ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ εν ταις ἡμεραις εκειναις εαν ἐπιλαβωνται δεκα ανδρες εκ πασων των γλωσσων των εθνων και ἐπιλαβωνται του κρασπεδου ανδρος ιουδαιου λεγοντες πορευσομεθα μετα σου διوتي ακηκοαμεν ὅτι ὁ θεος μεθ ὑμων εστιν λημμα λογου κυριου εν γῇ σεδραχ και δαμασκου θυσια αυτου διوتي κυριος εφορα ανθρωπους και πασας φυλας του ισραηλ και εμαθῖ εν τοις ὅριοις αυτης τυρος και σιδων διوتي εφρονησαν σφοδρα και ωκοδομησεν τυρος οχυρωματα ἑαυτη και ἐθησαυρισεν αργυριον ὡς χουν και συνηγαγεν χρυσιον ὡς πηλον ὁδων δια τουτο κυριος κληρονομησει αυτην και πατάξει εις θαλασσαν δυναμιν αυτης και ἡ αὐτη εν πυρι καταναλωθησεται οφεται ασκαλων και φοβηθησεται και γαζα και οδυνηθησεται σφοδρα και ακκαρων ὅτι ησχυνηθη επι τω παραπτωματι αυτης και ἀπολειται βασιλευς εκ γαζης και ασκαλων ου μη κατοικηθη και κατοικησουσιν αλλογενεις εν ἀζωτῳ και καθελω ὕβριν αλλοφυλων και ἐξαρῶ το ἄιμα αυτων εκ στοματος αυτων και τα βδελυγματα αυτων εκ μεσου ὁδοντων αυτων και ὑπολειφθησεται και ὁυτος τῷ θεῷ ἡμων και εσονται ὡς χιλιάρχος εν ιουδα και ακκαρων ὡς ὁ ιεβουσαιος και ὑποστησῶμαι τῷ οικῳ μου ἀναστημα του μη διαπορευεσθαι μηδε ἀνακαμπτειν

και ου μη επελθη επ αυτους ουκετι εξελαντων διοτι νυν εωρακα εν τοις οφθαλμοις μου χαιρε σφοδρα θυγατερ σιων κηρυσσε θυγατερ ιερουσαλημ ιδου ο βασιλευς σου ερχεται σοι δικαιος και σωζων αυτος πρην και επιβεβηκως επι υποζυγιον και πωλον νεον και εξολεθρευσει αρματα εξ εφραιμ και ιππον εξ ιερουσαλημ και εξολεθρευθησεται τοξον πολειμικον και πληθος και ειρηνη εξ εθνων και καταρξει υδατων εως θαλασσης και ποταμων διεκβολας γης και συ εν αιματι διαθηκης εξαπεστειλας δεσμειους σου εκ λακκου ουκ εχοντος υδωρ καθησεσθε εν οχυρωματι δεσμιοι της συναγωγης και αντι μιας ημερας παροικεσις σου διπλα ανταποδωσω σοι διοτι ενετεινα σε ιουδα εμαυτω τοξον επλησα τον εφραιμ και επεγερω τα τεκνα σου σιων επι τα τεκνα των ελληνων και ψηλαφησω σε ως ρομφαιαν μαχητου και κυριος εσται επ αυτους και εξελευσεται ως αστραπη βολις και κυριος παντοκρατωρ εν σαλπγγι σαλππει και πορευσεται εν σαλω απειλης αυτου κυριος παντοκρατωρ υπερασπει αυτων και καταναλωσουσιν αυτους και καταχωσουσιν αυτους εν λιθοις σφενδονης και εκπιονται αυτους ως οινον και πληθουσιν ως φιαλας θυσιαστηριον και σωσει αυτους κυριος εν τη ημερα εκεινη ως προβατα λαον αυτου διοτι λιθοι αγιοι κυλιονται επι της γης αυτου οτι ει τι αγαθον αυτου και ει τι καλον παρ αυτου σιτος νεανισκοις και οινος ευωδιαζων εις παρθενους αιτεισθε υετον παρα κυριου καθ' ωραν προιον και οψιμον κυριος εποιησεν φαντασις και υετον χειμερινον δωσει αυτοις εκαστω βοτανην εν αγρω διοτι οι αποφθεγγομενοι ελαλησαν κοπους και οι μαντεις ορασεις ψευδεις και τα ενυπνια ψευδη ελαλουν ματαια παρεκαλουν δια τουτο εξηρθησαν ως προβατα και εκακωθησαν διοτι ουκ ην ιασις επι τους ποιμενας παρωξυνθη ο θυμος μου και επι τους αμνους επισκεψομαι και επισκεψεται κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ το ποιμνιον αυτου τον οικον ιουδα και ταξει αυτους ως ιππον ευπρεπη αυτου εν πολειμω και εξ αυτου επεβλεψεν και εξ αυτου εταξεν και εξ αυτου τοξον εν θυμω εξ αυτου εξελευσεται πας ο εξελαντων εν τω αυτω και εσονται ως μαχηται πατούντες πληον εν ταις οδοις εν πολειμω και παραταζονται διοτι κυριος μετ αυτων και καταισχυνηθσονται αναβρται ιππων και κατισχυσω τον οικον ιουδα και τον οικον ιωσηφ σωσω και κατοικιω αυτους οτι ηγαπησα αυτους και εσονται ον τροπον ουκ απεστρεψαμην αυτους διοτι εγω κυριος ο θεος αυτων και επακουσομαι αυτοις και εσονται ως μαχηται του εφραιμ και χρησεται η καρδια αυτων ως εν οινω και τα τεκνα αυτων οψονται και ευφρανθησονται και χαρειται η καρδια αυτων επι τω κυριω σημανω αυτοις και εισδεξομαι αυτους διοτι λυτρωσομαι αυτους και πληθυνθησονται καθοτι ησαν πολλοι και σπερω αυτους εν λαοις και οι μακραν μνησθησονται μου εκθρεψουσιν τα τεκνα αυτων και επιστρεψουσιν και επιστρεψω αυτους εκ γης αιγυπτου και εξ ασσυριων εισδεξομαι αυτους και εις την γαλααδιτιν και εις τον λιβανον εισαξω αυτους και ου μη υπολειφθη εξ αυτων ουδε εις και διελευσονται εν θαλασση στενη και παταξουσιν εν θαλασση κυματα και ξηρανθησεται παντα τα βαθη ποταμων και αφαιρεθησεται πασα υβρις ασσυριων και σκηπτρον αιγυπτου περιαιρεθησεται και κατισχυσω αυτους εν κυριω θεω αυτων και εν τω ονοματι αυτου κατακαυχησονται λεγει κυριος διανοιξον ο λιβανος τας θυρας σου και καταφαγετω πυρ τας κεδρους σου ολολυξατω πιτυς διοτι πεπτωκεν κεδρος οτι μεγαλως μεγιστανες εταλαιπωρησαν ολολυξατε δρυες

της βασανιτιδος ὅτι κατεσπασθῇ ὁ δρυμος ὁ συμφυτος φωνῇ θρη-
νουντων ποιμενων ὅτι τεταλαιπωρηκεν ἡ μεγαλωσυνη αυτων φωνῇ
ωρυομενων λεοντων ὅτι τεταλαιπωρηκεν το φρυαγμα του ιορδανου
ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ποιμαινετε τα προβατα της σφαγης
ἃ οἱ κτησαμενοι κατεσφαζον και ου μετεμελοντο και οἱ πωλουντες
αυτα ελεγον ευλογητος κυριος και πεπλουτηκαμεν και οἱ ποιμενες
αυτων ουκ επασχον ουδεν επ αυτοις δια τουτο ου φεισομαι ουκετι
επι τους κατοικουντας την γην λεγει κυριος και ιδου εγω παραδιδωμι
τους ανθρωπους ἕκαστον εις χειρας του πλησιον αυτου και εις χει-
ρας βασιλευς αυτου και κατακοφουσιν την γην και ου μη εξελωμαι
εκ χειρος αυτων και ποιμανω τα προβατα της σφαγης εις την χανα-
νιτιν και λημφομαι εμαυτω δυο ῥαβδους την μιαν εκαλεσα καλλος
και την ἑτεραν εκαλεσα σχοινισμα και ποιμανω τα προβατα και εξαρω
τους τρεις ποιμενας εν μηνι ἑνι και βαρυνθησεται ἡ ψυχη μου επ αυ-
τους και γαρ ἅι ψυχαι αυτων επωρουντο επ εμε και ειπα ου ποιμανω
ὑμας το αποθνησκον αποθνησκειτω και το εκλειπον εκλειπετω και τα
καταλοιπα κατεσθιεντεςαν ἕκαστος τας σαρκας του πλησιον αυτου
και λημφομαι την ῥαβδον μου την καλην και απορριψω αυτην του
διασκεδασαι την διαθηκην μου ἣν διεθεμην προς παντας τους λαους
και διασκεδασθησεται εν τη ἡμερα εκεινη και γνωσονται οἱ χαναναιοι
τα προβατα τα φυλασσομενα διοτι λογος κυριου εστιν και ερω προς
αυτους ει καλον ενωπιον ὑμων εστιν δοτε στησαντες τον μισθον μου
η απειπασθε και εστησαν τον μισθον μου τριακοντα αργυρους και
ειπεν κυριος προς με καθες αυτους εις το χωνευτηριον και σκεψαι ει
δοκιμιον εστιν ὃν τροπον εδοκιμασθην ὑπερ αυτων και ελαβον τους
τριακοντα αργυρους και ενεβαλον αυτους εις τον οικον κυριου εις
το χωνευτηριον και απερριψα την ῥαβδον την δευτερην το σχοινισμα
του διασκεδασαι την κατασχεσιν ανα μεσον ιουδα και ανα μεσον του
ισραηλ και ειπεν κυριος προς με ετι λαβε σεαυτω σκευη ποιμενικα
ποιμενος απειρου διοτι ιδου εγω εξεγειρω ποιμενα επι την γην το
εκλιμπανον ου μη επισκεψηται και το διεσχορπισμενον ου μη ζητηση
και το συντετριμμενον ου μη ιασηται και το ὀλοκληρον ου μη κατευ-
θυνη και τα κρεα των εκλεκτων καταφαγεται και τους αστραγαλους
αυτων εκστρεψει ω ὅι ποιμαινοντες τα ματαια και οἱ καταλελοιποτες
τα προβατα μαχαιρα επι τους βραχιονας αυτου και επι τον οφθαλμον
τον δεξιον αυτου ὁ βραχιων αυτου ξηραινομενος ξηρανθησεται και
ὁ οφθαλμος ὁ δεξιος αυτου εκτυφλουμενος εκτυφλωθησεται λημμα
λογου κυριου επι τον ισραηλ λεγει κυριος εκτεινων ουρανον και θεμε-
λιων γην και πλασσων πνευμα ανθρωπου εν αυτω ιδου εγω τιθημι την
ιερουσαλημ ὡς προθυρα σαλευομενα πασι τοις λαοις κυκλω και εν τη
ιουδαια εσται περιοχη επι ιερουσαλημ και εσται εν τη ἡμερα εκεινη
θησομαι την ιερουσαλημ λιθον καταπατουμενον πασιν τοις εθνεσιν
πας ὁ καταπατων αυτην εμπαιζων εμπαιζεται και επισυναχθησονται
επ αυτην παντα τα εθνη της γης εν τη ἡμερα εκεινη λεγει κυριος πα-
ντοκρατωρ παταξω παντα ἵππον εν εκστασει και τον αναβατην αυτου
εν παραφρονησει επι δε τον οικον ιουδα διανοιξω τους οφθαλμους
μου και παντας τους ἵππους των λαων παταξω εν αποτυφλωσει και
ερουσιν οἱ χιλιάρχοι ιουδα εν ταις καρδιαις αυτων ἑυρησομεν ἑαυτοις
τους κατοικουντας ιερουσαλημ εν κυριω παντοκρατορι θεω αυτων εν
τη ἡμερα εκεινη θησομαι τους χιλιάρχους ιουδα ὡς δαλον πυρος εν

ξύλοις και ὡς λαμπάδα πυρός ἐν καλάμῃ και καταφαγονται ἐκ δεξίων και ἐξ ευωνύμων πάντας τοὺς λαοὺς κυκλόθεν και κατοικήσει ἱερουσαλήμ ἐτι καθ' ἑαυτὴν και σώσει κύριος τὰ σκηνώματα ἰουδα καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ὅπως μὴ μεγαλυνῆται καυχῆμα οἴκου δαυὶδ και ἐπαρσίς τῶν κατοικούντων ἱερουσαλήμ ἐπὶ τὸν ἰουδαν και ἐστὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπερασπίζει κύριος ὑπὲρ τῶν κατοικούντων ἱερουσαλήμ και ἐστὶ ὁ ἀσθενῶν ἐν αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς οἶκος δαυὶδ ὁ δὲ οἶκος δαυὶδ ὡς οἶκος θεοῦ ὡς ἀγγέλος κυρίου ἐνώπιον αὐτῶν και ἐστὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ζήτησω τοῦ ἐξάραι πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπερχόμενα ἐπὶ ἱερουσαλήμ και ἐκχεῶ ἐπὶ τὸν οἶκον δαυὶδ και ἐπὶ τοὺς κατοικούντας ἱερουσαλήμ πνεῦμα χάριτος και οἰκτιρμῶν και ἐπιβλεψόνται πρὸς με ἀνθ' ὧν κατάρχησαντο και κοψόνται ἐπ' αὐτὸν κοπετόν ὡς ἐπ' ἀγαπητόν και ὀδυνηθήσονται ὀδυνην ὡς ἐπὶ πρωτότοκόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μεγαλυνθήσεται ὁ κοπετός ἐν ἱερουσαλήμ ὡς κοπετός ῥώωνος ἐν πεδίῳ ἐκκοπτομένου και κοψεται ἡ γῆ κατὰ φυλάς φυλάς φυλὴ καθ' ἑαυτὴν και αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς φυλὴ οἴκου δαυὶδ καθ' ἑαυτήν και αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς φυλὴ οἴκου ναθάν καθ' ἑαυτήν και αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς φυλὴ οἴκου λευὶ καθ' ἑαυτήν και αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς φυλὴ τοῦ συμεὼν καθ' ἑαυτήν και αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς πασαὶ αἱ φυλαὶ αἱ ὑπολειμμέναι φυλὴ καθ' ἑαυτήν και αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐστὶ πᾶς τόπος διανοιγόμενος ἐν τῷ οἴκῳ δαυὶδ και ἐστὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος ἐξολεθρεύσω τὰ ὀνόματα τῶν εἰδωλῶν ἀπὸ τῆς γῆς και οὐκετι ἐστὶ αὐτῶν μνεία και τοὺς ψευδοπροφῆτας και τὸ πνεῦμα τὸ ἀκαθάρτον ἐξάρῳ ἀπὸ τῆς γῆς και ἐστὶ ἐὰν προφητεύσῃ ἀνθρώπος ἐτι και εἶπὲς πρὸς αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ και ἡ μήτηρ αὐτοῦ οἱ γεννησάντες αὐτὸν οὐ ζήσῃ ὅτι ψευδὴ ἐλάλησας ἐπ' ὀνόματι κυρίου και συμποδίσουσιν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ και ἡ μήτηρ αὐτοῦ οἱ γεννησάντες αὐτὸν ἐν τῷ προφητεύειν αὐτὸν και ἐστὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατασχυνθήσονται οἱ προφῆται ἕκαστος ἐκ τῆς ὀράσεως αὐτοῦ ἐν τῷ προφητεύειν αὐτὸν και ἐνδύσονται δερρίν τριχίνην ἀνθ' ὧν εἰσεύσαντο και εἶπὲς οὐκ εἰμὶ προφήτης ἐγὼ διότι ἀνθρώπος ἐργαζόμενος τὴν γῆν ἐγὼ εἰμὶ ὅτι ἀνθρώπος ἐγεννήσεν με ἐκ νεότητος μου και ἐρῶ πρὸς αὐτὸν τί αἱ πληγαὶ αὐτάς ἀνα μέσον τῶν χειρῶν σου και εἶπὲς ἄς ἐπληγῇ ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ μου ῥομφαία ἐξεγερθήτι ἐπὶ τοὺς ποιμένας μου και ἐπ' ἀνδρὰ πολίτην μου λέγει κύριος παντοκράτωρ πατάξατε τοὺς ποιμένας και ἐκσπάσατε τὰ προβάτα και ἐπαῶ τὴν χεὶρά μου ἐπὶ τοὺς ποιμένας και ἐστὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ λέγει κύριος τὰ δύο μέρη ἐξολεθρεύθησεται και ἐκλείψει τὸ δὲ τρίτον ὑπολειφθήσεται ἐν αὐτῇ και διαῶ τὸ τρίτον διὰ πυρός και πυρώσω αὐτοὺς ὡς πυροῦνται τὸ ἀργύριον και δοκιμῶ αὐτοὺς ὡς δοκιμάζεται τὸ χρυσίον αὐτός ἐπικαλεσεται τὸ ὄνομα μου καγὼ ἐπακουσῶμαι αὐτῷ και ἐρῶ λαός μου ὁὗτος ἐστὶν και αὐτός εἶπὲς κύριος ὁ θεὸς μου ἴδου ἡμέραι ἐρχονται τοῦ κυρίου και διαμερισθήσεται τὰ σκυλὰ σου ἐν σοὶ και ἐπισυναῶ πάντα τὰ ἔθνη ἐπὶ ἱερουσαλήμ εἰς πόλεμον και ἄλωσεται ἡ πόλις και διαρπαγῇσονται αἱ οἰκίαι και αἱ γυναῖκες μολυνθήσονται και ἐξέλευσεται τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως ἐν αἰχμαλώσεια οἱ δὲ καταλοιποὶ τοῦ λαοῦ μου οὐ μὴ ἐξολεθρεύθωσιν ἐκ τῆς πόλεως και ἐξέλευσεται κύριος και παρατάσσεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις καθὼς ἡμέρα παρατάξεως αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ πόλεμου και στήσονται οἱ ποδὲς αὐτοῦ ἐν

τη ἡμέρα ἐκεينὴ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἐλαίων τὸ κατεναντὶ ἱερουσαλὴμ εἴς ἀνατολῶν καὶ σχισθῆσεται τὸ ὄρος τῶν ἐλαίων τὸ ἡμισυ αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ πρὸς θάλασσαν χάος μέγα σφοδρὰ καὶ κλίνει τὸ ἡμισυ τοῦ ὄρους πρὸς βορρᾶν καὶ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ πρὸς νοτόν καὶ ἐμφραχθῆσεται φαραγξ ὀρεῶν μου καὶ ἐγκολληθῆσεται φαραγξ ὀρεῶν ἕως ἰασὸλ καὶ ἐμφραχθῆσεται καθὼς ἐνεφραγῇ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ σεισμοῦ ἐν ἡμέραις ὀζίου βασιλεῶς ἰουδᾶ καὶ ἤξει κυριὸς ὁ θεὸς μου καὶ πάντες οἱ ἅγιοι μετ' αὐτοῦ ἐν ἐκεينῇ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς καὶ ψυχὸς καὶ παγὸς ἔσται μιᾶν ἡμέραν καὶ ἡ ἡμέρα ἐκεينὴ γνωστὴ τῷ κυρίῳ καὶ οὐχ ἡμέρα καὶ οὐ νύξ καὶ πρὸς ἑσπεραν ἔσται φῶς καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεينῇ ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν εἴς ἱερουσαλὴμ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην καὶ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην καὶ ἐν ᾧ θέρει καὶ ἐν ἐαρί ἔσται οὕτως καὶ ἔσται κυριὸς εἰς βασιλεῖα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεينῇ ἔσται κυριὸς εἰς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τὴν ἐρημὸν ἀπογαβέ ἕως ρεμμῶν κατὰ νοτόν ἱερουσαλὴμ ραμὰ δὲ ἐπὶ τοποῦ μένει ἀπὸ τῆς πυλῆς βενιαμὴν ἕως τοῦ τοποῦ τῆς πυλῆς τῆς πρώτης ἕως τῆς πυλῆς τῶν γωνίων καὶ ἕως τοῦ πυργοῦ ἀνανεηλ ἕως τῶν ὑποληνίων τοῦ βασιλεῶς κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ καὶ οὐκ ἔσται ἀνάθεμα ἐτι καὶ κατοικήσει ἱερουσαλὴμ πεποιθότως καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτώσις ἣν κοψεῖ κυριὸς πάντας τοὺς λαοὺς ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ ἱερουσαλὴμ τακῆσονται αἱ σαρκεῖς αὐτῶν ἐστηκοτῶν αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ποδᾶς αὐτῶν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ῥυθῶσονται ἐκ τῶν ὀπῶν αὐτῶν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν τακῆσεται ἐν τῷ στοματί αὐτῶν καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεινῇ ἐκστάσις κυρίου ἐπ' αὐτοὺς μεγάλη καὶ ἐπιλημψόνται ἕκαστος τῆς χειρὸς τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ συμπλακῆσεται ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ ὁ ἰουδᾶς παρατάσσεται ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ συναξεῖ τὴν ἰσχύν πάντων τῶν λαῶν κυκλόθεν χρυσιὸν καὶ ἀργυρίον καὶ ἱματισμὸν εἰς πλῆθος σφοδρὰ καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτώσις τῶν ἵππων καὶ τῶν ἡμιόνων καὶ τῶν καμηλῶν καὶ τῶν ὄνων καὶ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ὄντων ἐν ταῖς παρεμβολαῖς ἐκεῖναις κατὰ τὴν πτώσιν ταυτὴν καὶ ἔσται ὅσοι ἐὰν καταλείψωσιν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐλθόντων ἐπὶ ἱερουσαλὴμ καὶ ἀναβῆσονται κατ' ἐνιαυτὸν τοῦ προσκυνήσαι τῷ βασιλεῖ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ τοῦ ἑορτάζειν τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας καὶ ἔσται ὅσοι ἐὰν μὴ ἀναβῶσιν ἐκ πασάντων φυλῶν τῆς γῆς εἰς ἱερουσαλὴμ τοῦ προσκυνήσαι τῷ βασιλεῖ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ οὗτοι ἐκεῖνοις προστεθήσονται ἐὰν δὲ φυλὴ αἰγυπτίου μὴ ἀναβῇ μηδὲ ἐλθῇ ἐκεῖ καὶ ἐπὶ τούτοις ἔσται ἡ πτώσις ἣν πατάξει κυριὸς πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐὰν μὴ ἀναβῇ τοῦ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας αὕτη ἔσται ἡ ἁμαρτία αἰγυπτίου καὶ ἡ ἁμαρτία πάντων τῶν ἐθνῶν ὅσα ἀν' μὴ ἀναβῇ τοῦ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τῆς σκηνοπηγίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεινῇ ἔσται τὸ ἐπὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου ἅγιον τῷ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ ἔσονται οἱ λεβητέες οἱ ἐν τῷ οἰκῷ κυρίου ὥς φιαλαὶ προπροσώπου τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔσται πᾶς λεβῆς ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ ἰουδᾶ ἅγιον τῷ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ ἡξοῦσιν πάντες οἱ θυσιαζόντες καὶ λημψόνται ἐξ αὐτῶν καὶ ἐψήσουσιν ἐν αὐτοῖς καὶ οὐκ ἔσται χαναναιὸς οὐκετι ἐν τῷ οἰκῷ κυρίου παντοκράτορος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεινῇ

Λήμμα λόγου κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλου αὐτοῦ θεσθε δὴ ἐπὶ τὰς καρδίας ὑμῶν ἠγαπήσα ὑμᾶς λέγει κυριὸς καὶ εἶπατε ἐν

τινι ηγαπησας ημας ουκ αδελφος ην ησαι του ιακωβ λεγει κυριος και ηγαπησα τον ιακωβ τον δε ησαι εμισησα και εταξα τα ορια αυτου εις αφανισμον και την κληρονομιαν αυτου εις δοματα ερημου διοτι ερει η ιδουμια κατεστραπται και επιστρεψωμεν και ανοικοδομησωμεν τας ερημους ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ αυτοι οικοδομησουσιν και εγω καταστρεψω και επικληθησεται αυτοις ορια ανομιας και λαος εφ ον παρατεταχται κυριος εως αιωνος και οι οφθαλμοι υμων οφονται και υμεις ερειτε εμεγαλυνθη κυριος υπερανω των οριων του ισραηλ υιος δοξαζει πατερα και δουλος τον κυριον αυτου και ει πατηρ ειμι εγω που εστιν η δοξα μου και ει κυριος ειμι εγω που εστιν ο φοβος μου λεγει κυριος παντοκρατωρ υμεις οι ιερεις οι φαυλιζοντες το ονομα μου και ειπατε εν τινι εφαυλισαμεν το ονομα σου προσαγοντες προς το θυσιαστηριον μου αρτους ηλισγημενους και ειπατε εν τινι ηλισγησαμεν αυτους εν τω λεγειν υμας τραπεζα κυριου εξουδενωμενη εστιν και τα επιτιθεμενα βρωματα εξουδενωμενα διοτι εαν προσαγαγητε τυφλον εις θυσιαν ου κακον και εαν προσαγαγητε χωλον η αρρωστον ου κακον προσαγαγε δη αυτο τω ηγουμενω σου ει προσδεξεται αυτο ει λημψεται προσωπον σου λεγει κυριος παντοκρατωρ και νυν εξιλασχεσθε το προσωπον του θεου υμων και δεηθητε αυτου εν χερσιν υμων γεγονεν ταυτα ει λημψομαι εξ υμων προσωπα υμων λεγει κυριος παντοκρατωρ διοτι και εν υμιν συγκλεισθησονται θυραι και ουκ αναψετε το θυσιαστηριον μου δωρεαν ουκ εστιν μου θελημα εν υμιν λεγει κυριος παντοκρατωρ και θυσιαν ου προσδεχομαι εκ των χειρων υμων διοτι απ ανατολων ηλιου εως δυσμων το ονομα μου δεδοξασται εν τοις εθνεσιν και εν παντι τοπω θυμιαμα προσαγεται τω ονοματι μου και θυσια καθαρα διοτι μεγα το ονομα μου εν τοις εθνεσιν λεγει κυριος παντοκρατωρ υμεις δε βεβηλουτε αυτο εν τω λεγειν υμας τραπεζα κυριου ηλισγημενη εστιν και τα επιτιθεμενα εξουδενωνται βρωματα αυτου και ειπατε ταυτα εκ κακοπαθειας εστιν και εξεφυσησα αυτα λεγει κυριος παντοκρατωρ και εισεφερετε αρπαγματα και τα χωλα και τα ενοχλουμενα και εαν φερητε την θυσιαν ει προσδεχομαι αυτα εκ των χειρων υμων λεγει κυριος παντοκρατωρ και επικαταρατος ος ην δυνατος και υπηρχεν εν τω ποιμνιω αυτου αρσεν και ευχη αυτου επ αυτω και θυει διεφθαρμενον τω κυριω διοτι βασιλευς μεγας εγω ειμι λεγει κυριος παντοκρατωρ και το ονομα μου επιφανες εν τοις εθνεσιν και νυν η εντολη αυτη προς υμας οι ιερεις εαν μη ακουσητε και εαν μη θησθε εις την καρδιαν υμων του δουναι δοξαν τω ονοματι μου λεγει κυριος παντοκρατωρ και εξαποστελω εφ υμας την καταραν και επικαταρασσομαι την ευλογιαν υμων και καταρασσομαι αυτην και διασχεδασω την ευλογιαν υμων και ουκ εσται εν υμιν οτι υμεις ου τιθεσθε εις την καρδιαν υμων ιδου εγω αφοριζω υμιν τον ωμον και σκορπιω ηνυστρον επι τα προσωπα υμων ηνυστρον εορτων υμων και λημψομαι υμας εις το αυτο και επιγνωσεσθε διοτι εγω εξαπεσταλχα προς υμας την εντολην ταυτην του ειναι την διαθηκην μου προς τους λευιτας λεγει κυριος παντοκρατωρ η διαθηκη μου ην μετ αυτου της ζωης και της ειρηνης και εδωκα αυτω εν φοβω φοβεισθαι με και απο προσωπου ονοματος μου στελλεσθαι αυτον νομος αληθειας ην εν τω στοματι αυτου και αδικια ουχ ευρεθη εν χειλεσιν αυτου εν ειρηνη κατευθυνων επορευθη μετ εμου και πολλους επεστρεφεν απο αδικιας οτι χειλη ιερεως φυλαζεται γνωσιν και νομον

εκζητήσουσιν εκ στοματος αυτου διοτι αγγελος κυριου παντοκρατορος εστιν υμεις δε εξεκλινατε εκ της οδου και πολλους ησθενησατε εν νομω διεφθειρατε την διαθηκην του λευι λεγει κυριος παντοκρατωρ καγω δεδωκα υμας εξουδενωμενους και παρειμενους εις παντα τα εθνη ανθ ων υμεις ουκ εφυλαξασθε τας οδους μου αλλα ελαμβανετε προσωπα εν νομω ουχι θεος εις εκτισεν υμας ουχι πατηρ εις παντων υμων τι οτι εγκατελιπετε εκαστος τον αδελφον αυτου του βεβηλωσαι την διαθηκην των πατερων υμων εγκατελειφθη ιουδας και βδελυγμα εγενετο εν τω ισραηλ και εν ιερουσαλημ διοτι εβεβηλωσεν ιουδας τα αγια κυριου εν οις ηγαπησεν και επετηδευσεν εις θεους αλλοτριους εξολεθρευσει κυριος τον ανθρωπον τον ποιουντα ταυτα εως και ταπεινωθη εκ σκηνωματος ιακωβ και εκ προσαγοντων θυσιαν τω κυριω παντοκρατορι και ταυτα α εμισουν εποιεите εκαλυπτετε δακρυσιν το θυσιαστηριον κυριου και κλαυθμω και στεναγμω εκ κοπων ετι αξιον επιβλεψαι εις θυσιαν η λαβειν δεκτον εκ των χειρων υμων και ειπατε ενεκεν τινος οτι κυριος διεμαρτυρατο ανα μεσον σου και ανα μεσον γυναικος νεοτητος σου ην εγκατελιπες και αυτη κοινωνος σου και γυνη διαθηκης σου και ουκ αλλος εποισεν και υπολειμμα πνευματος αυτου και ειπατε τι αλλο αλλ η σπερμα ζητει ο θεος και φυλαξασθε εν τω πνευματι υμων και γυναικα νεοτητος σου μη εγκαταλιπης αλλα εαν μισησας εξαποστειλης λεγει κυριος ο θεος του ισραηλ και καλυψει ασεβεια επι τα ενθυμηματα σου λεγει κυριος παντοκρατωρ και φυλαξασθε εν τω πνευματι υμων και ου μη εγκαταλιπητε οι παροξυνοντες τον θεον εν τοις λογοις υμων και ειπατε εν τινι παρωξυναμεν αυτον εν τω λεγειν υμας πας ποιων πονηρον καλον ενωπιον κυριου και εν αυτοις αυτος ευδοκησεν και που εστιν ο θεος της δικαιοσυνης ιδου εγω εξαποστελλω τον αγγελον μου και επιβλεψεται οδον προ προσωπου μου και εξαιφνης ηξει εις τον ναον εαυτου κυριος ον υμεις ζητεите και ο αγγελος της διαθηκης ον υμεις θελετε ιδου ερχεται λεγει κυριος παντοκρατωρ και τις υπομενει ημεραν εισοδου αυτου η τις υποστησεται εν τη οπτασια αυτου διοτι αυτος εισπορευεται ως πυρ χωνευτηριου και ως ποα πλυνοντων και καθιειται χωνευων και καθαρizon ως το αργυριον και ως το χρυσιον και καθαρισει τους υιους λευι και χειει αυτους ως το χρυσιον και ως το αργυριον και εσονται τω κυριω προσαγοντες θυσιαν εν δικαιοσυνη και αρεσει τω κυριω θυσια ιουδα και ιερουσαλημ καθως αι ημεραι του αιωνος και καθως τα ετη τα εμπροσθεν και προσαξω προς υμας εν χρισει και εσομαι μαρτυς ταχυσ επι τας φαρμακους και επι τας μοιχαλιδας και επι τους ομνυοντας τω ονοματι μου επι ψευδει και επι τους αποστερουντας μισθον μισθωτου και τους καταδυναστευοντας χηραν και τους κονδυλιζοντας ορφανους και τους εκκλινοντας χρισιν προσηλυτου και τους μη φοβουμενους με λεγει κυριος παντοκρατωρ διοτι εγω κυριος ο θεος υμων και ουκ ηλλοιωμαι και υμεις υιοι ιακωβ ουκ απεχεσθε απο των αδικιων των πατερων υμων εξεκλινατε νομιμα μου και ουκ εφυλαξασθε επιστρεψατε προς με και επιστραφησομαι προς υμας λεγει κυριος παντοκρατωρ και ειπατε εν τινι επιστρεψωμεν ει πτερνιει ανθρωπος θεον διοτι υμεις πτερνιζετε με και ερειτε εν τινι επτερνικαμεν σε οτι τα επιδεκατα και αι απαρχαι μεθ υμων εισιν και αποβλεποντες υμεις αποβλεπετε και εμε υμεις πτερνιζετε το εθνος συνετελεσθη και εισηνεγκατε παντα τα εκφορια εις τους θησαυρους και εν τω οικω αυτου

εσται ἡ διαρπαγὴ αὐτοῦ ἐπισκεψάσθε δὴ ἐν τούτῳ λέγει κυριὸς παντοκράτωρ ἐὰν μὴ ἀνοιξῶ ὑμῖν τοὺς καταρρακτάς τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐκχέω ὑμῖν τὴν εὐλογίαν μου ἕως τοῦ ἰκανῶσθαι καὶ διαστελῶ ὑμῖν εἰς βρῶσιν καὶ οὐ μὴ διαφθίρω ὑμῶν τὸν καρπὸν τῆς γῆς καὶ οὐ μὴ ἀσθενήσῃ ὑμῶν ἡ ἀμπέλους ἡ ἐν τῷ ἀγρῷ λέγει κυριὸς παντοκράτωρ καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη διότι ἐσέσθε ὑμεῖς γῆ θελήτη λέγει κυριὸς παντοκράτωρ ἐβαρύνετε ἐπ' ἐμὲ τοὺς λόγους ὑμῶν λέγει κυριὸς καὶ εἶπατε ἐν τίνι κατελάλησαμεν κατὰ σοῦ εἶπατε ματαίως ὁ δούλευων ἴθω καὶ τί πλεον ὅτι ἐφυλαζάμεν τὰ φυλάγματα αὐτοῦ καὶ διότι ἐπορευθήμεν ἵκεται πρὸ προσώπου κυρίου παντοκράτορος καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζομεν ἀλλοτρίους καὶ ἀνοικοδομοῦνται πάντες ποιοῦντες ἀνομα καὶ ἀντεστήσαν ἴθω καὶ ἐσώθησαν ταῦτα κατελάλησαν οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ προσέσχεν κύριος καὶ εἰσῆκουσεν καὶ ἐγράψεν βιβλίον μνημοσύνου ἐνώπιον αὐτοῦ τοῖς φοβούμενοις τὸν κύριον καὶ εὐλαβούμενοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐσονται μοι λέγει κύριος παντοκράτωρ εἰς ἡμέραν ἢ ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν καὶ ἀρετῇ αὐτοῦ ὃν τρόπον ἀρετίζει ἀνθρώπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν δουλεύοντα αὐτῷ καὶ ἐπιστραφήσεσθε καὶ σφίσεσθε ἀνα μέσον δικαίου καὶ ἀνα μέσον ἀνομοῦ καὶ ἀνα μέσον τοῦ δουλεύοντος ἴθω καὶ τοῦ μὴ δουλεύοντος διότι ἰδοὺ ἡμέρα κυρίου ἐρχεται καιομένη ὥς κλιβανὸς καὶ φλεξίει αὐτοὺς καὶ ἐσονται πάντες οἱ ἀλλογενεῖς καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ἀνομα καλὰ καὶ ἀναίψι αὐτοὺς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν ῥίζα οὐδὲ κλημα καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβούμενοις τὸ ὄνομα μου ἡλῖος δικαιοσύνης καὶ ἰασίς ἐν ταῖς πτερυξίν αὐτοῦ καὶ ἐξελευσέσθε καὶ σκιρτήσετε ὥς μοσχάρια ἐκ δεσμών ἀνέμμενα καὶ καταπατήσετε ἀνομίους διότι ἐσονται σποδὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἡ ἐγὼ ποιῶ λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελλῶ ὑμῖν ἡλίαν τὸν θεσβίτην πρὶν ελθεῖν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῇ ὥς ἀποκατάστησιν καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ μὴ ἐλθῶ καὶ πατάξω τὴν γῆν ἀρδὴν μνηστήτε νομοῦ μου καὶ τοῦ δούλου μου καθότι ἐνετείλαμην αὐτῷ ἐν χωρῇ β' πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ προστάγματα καὶ δικαιώματα

ὁράσας ἦν εἶδεν ἡσάιας υἱὸς ἀμὼς ἦν εἶδεν κατὰ τῆς ἰουδαίας καὶ κατὰ ἱερουσαλὴμ ἐν βασιλείᾳ ὀζίου καὶ ἰωαθαμ καὶ ἀχαζ καὶ ἐζεχίου οἱ ἐβασίλευσαν τῆς ἰουδαίας ἀκούε οὐρανε καὶ ἐνωτίζου γῆ ὅτι κύριος ἐλάλησεν υἱοὺς ἐγεννήσας καὶ ὑψώσας αὐτοὶ δὲ με ἠθέτησαν ἐγνώβους τὸν κτήσαμενον καὶ ὄνος τὴν φατνὴν τοῦ κυρίου αὐτοῦ Ἰσραὴλ δὲ με οὐκ ἐγνώ καὶ ὁ λαὸς με οὐ συνήκεν οὐαὶ ἔθνος ἁμαρτωλὸν λαὸς πλήρης ἁμαρτιῶν σπέρμα πονηρὸν υἱοὶ ἀνόμοι ἐγκατελίπατε τὸν κύριον καὶ παρωργίσατε τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ τί ἐτι πληγῆτε προστιθέντες ἀνομίαν πᾶσα κεφαλὴ εἰς πόνον καὶ πᾶσα καρδία εἰς λύπην ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς οὔτε τραῦμα οὔτε μῶλωψ οὔτε πληγὴ φλεγμίνουσα οὐκ ἐστὶν μάλαγμα ἐπιθεῖναι οὔτε ἐλαῖον οὔτε καταδεσμούς ἡ γῆ ὑμῶν ἐρημὸς αἱ πόλεις ὑμῶν πυρκαυστοὶ τὴν χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἀλλοτρίοι κατεσθίουσιν αὐτὴν καὶ ἠρημῶται κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θύγατηρ σιών ὥς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι καὶ ὥς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυνήτῳ ὥς πόλις πολιορκουμένη καὶ εἰ μὴ κύριος σάβαωθ ἐγκατελίπεν ἡμῖν σπέρμα

ὥς σοδομα αν εγενηθημεν και ὥς γομορρα αν ὁμοιωθημεν ακουσατε λογον κυριου αρχοντες σοδομων προσεχετε νομον θεου λαος γομορρας τι μοι πληθος των θυσιων ὑμων λεγει κυριος πληρης εμι δλοκαυτωματων κριων και στεαρ αρνων και ἄιμα ταυρων και τραγων ου βουλομαι ουδ εαν ερχησθε οφθηναι μοι τις γαρ εξεζητησεν ταυτα εκ των χειρων ὑμων πατειν την αυλην μου ου προσθησεσθε εαν φερητε σεμιδαλιν ματαιον θυμιαμα βδελυγμα μοι εστιν τας νουμηνιας ὑμων και τα σαββατα και ἡμεραν μεγαλην ουκ ανεχομαι νηστειαν και αργιαν και τας νουμηνιας ὑμων και τας ἑορτας ὑμων μισει ἡ ψυχη μου εγενηθητε μοι εις πλησμονην ουκετι ανησω τας ἁμαρτίας ὑμων ὅταν τας χειρας εκτεινητε προς με αποστρεψω τους οφθαλμους μου αφ ὑμων και εαν πληθυνητε την δεησιν ουκ εισακουσομαι ὑμων ἄι γαρ χειρες ὑμων ἁιματος πληρεις λουσασθε καθαροι γενεσθε αφελετε τας πονηριας απο των ψυχων ὑμων απεναντι των οφθαλμων μου παυσασθε απο των πονηριων ὑμων μαθετε καλον ποιειν εκζητησατε κρισιν ῥυσασθε αδικουμενον κρινατε ορφανω και δικαιοσαστε χηραν και δευτε μοι διελεγχθημεν λεγει κυριος και εαν ωσιν ἄι ἁμαρτιαι ὑμων ὥς φοινικουν ὥς χιονα λευκανω εαν δε ωσιν ὥς κοκκινον ὥς εριον λευκανω και εαν θελητε και εισακουσητε μου τα αγαθα της γης φαγεσθε εαν δε μη θελητε μηδε εισακουσητε μου μαχαира ὑμας κατεδεται το γαρ στομα κυριου ελαλησεν ταυτα πως εγενετο πορνη πολις πιστη σιων πληρης χρισεως εν ἡ δικαιοσυνη εκοιμηθη εν αυτη νυν δε φονευται το αργυριον ὑμων αδοκιμον ὁι καπηλοι σου μισγουσι τον οινον ὕδατι ὁι αρχοντες σου απειθουσιν κοινωνοι κλεπτων αγαπωντες δωρα διωκοντες ανταποδομα ορφανοις ου κρινοντες και κρισιν χηρων ου προσεχοντες δια τουτο ταδε λεγει ὁ δεσποτης κυριος σαβαωθ ουαι ὁι ισχυοντες ισραηλ ου παυσεται γαρ μου ὁ θυμος εν τοις ὑπεναντιοις και κρισιν εκ των εχθρων μου ποιησω και επαξω την χειρα μου επι σε και πυρωσω σε εις καθαρον τους δε απειθουντας απολεσω και αφελω παντας ανομους απο σου και παντας ὑπερηφανους ταπεινωσω και επιστησω τους κριτας σου ὥς το προτερον και τους συμβουλους σου ὥς το απ αρχης και μετα ταυτα κληθηση πολις δικαιοσυνης μητροπολις πιστη σιων μετα γαρ κριματος σωθησεται ἡ αιχμαλωσια αυτης και μετα ελεημοσυνης και συντριβησονται ὁι ανομοι και ὁι ἁμαρτωλοι ἁμα και ὁι εγκαταλειποντες τον κυριον συντελεσθησονται διοτι αισχυνθησονται επι τοις ειδωλοις αυτων ἃ αυτοι ηβουλοντο και επησχυνθησαν επι τοις κηποις αυτων ἃ επειθυμησαν εσονται γαρ ὥς τερεβινθος αποβεβληκυια τα φυλλα και ὥς παραδεισος ὕδωρ μη εχων και εσται ἡ ισχυς αυτων ὥς καλαμη στιππου και ἄι εργασιαι αυτων ὥς σπινθηρες πυρος και κατακαυθησονται ὁι ανομοι και ὁι ἁμαρτωλοι ἁμα και ουκ εσται ὁ σβεσων ὁ λογος ὁ γενομενος παρα κυριου προς ησαιαν υιον αμωσ περι της ιουδαιας και περι ιερουσαλημ ὅτι εσται εν ταις εσχαιταις ἡμεραις εμφανες το ορος κυριου και ὁ οικος του θεου επ ακρων των ορεων και ὕψωθησεται ὑπερανω των βουνων και ἡξουσιν επ αυτο παντα τα εθνη και πορευσονται εθνη πολλα και ερουσιν δευτε και αναβωμεν εις το ορος κυριου και εις τον οικον του θεου ιακωβ και αναγγελει ἡμιν την ὁδον αυτου και πορευσομεθα εν αυτη εκ γαρ σιων εξελευσεται νομος και λογος κυριου εξ ιερουσαλημ και κρινει ανα μεσον των εθνων και ελεγξει λαον πολυν και συγκοψουσιν τας μαχαιρας αυτων εις αροτρα και τας ζιβunas αυτων εις δρεπανα και

ου λημφεται ετι εθνος επ εθνος μαχαιραν και ου μη μαθωσιν ετι πο-
λεμειν και νυν ο οικος του ιακωβ δευτε πορευθωμεν τω φωτι κυριου
ανηκεν γαρ τον λαον αυτου τον οικον του ισραηλ οτι ενεπλησθη ως
το απ αρχης ή χωρα αυτων κληδονισμων ως ή των αλλοφυλων και
τεκνα πολλά αλλοφυλα εγεννηθη αυτοις ενεπλησθη γαρ ή χωρα αυτων
αργυριου και χρυσιου και ουκ ην αριθμος των θησαυρων αυτων και
ενεπλησθη ή γη ίππων και ουκ ην αριθμος των άρματων αυτων και
ενεπλησθη ή γη βδελυγματων των εργαων των χειρων αυτων και προ-
σεκυνησαν οίς εποησαν οί δακτυλοι αυτων και εκυψεν ανθρωπος και
εταπεινωθη ανηρ και ου μη ανησω αυτοους και νυν εισελθετε εις τας
πετρας και κρυπτεσθε εις την γην απο προσωπου του φοβου κυριου
και απο της δοξης της ισχυος αυτου όταν αναστη θραυσαι την γην
οί γαρ οφθαλμοι κυριου ύψηλοι ο δε ανθρωπος ταπεινος και ταπει-
νωθησεται το ύψος των ανθρωπων και ύψωθησεται κυριος μονος εν
τη ήμερα εκεινη ήμερα γαρ κυριου σαβαωθ επι παντα ύβριστην και
υπερφηανον και επι παντα ύψηλον και μετεωρον και ταπεινωθησονται
και επι πασαν κεδρον του λιβανου των ύψηλων και μετεωρων και επι
παν δενδρον βαλανου βασαν και επι παν ορος και επι παντα βουνον
ύψηλον και επι παντα πυργον ύψηλον και επι παν τειχος ύψηλον και
επι παν πλοιον θαλασσης και επι πασαν θεαν πλοιων καλλους και
ταπεινωθησεται πας ανθρωπος και πεσειται ύψος ανθρωπων και ύψω-
θησεται κυριος μονος εν τη ήμερα εκεινη και τα χειροποιητα παντα
κατακρυψουσιν εισενεγκαντες εις τα σπηλαια και εις τας σχισμας των
πετρων και εις τας τρωγλας της γης απο προσωπου του φοβου κυριου
και απο της δοξης της ισχυος αυτου όταν αναστη θραυσαι την γην τη
γάρ ήμερα εκεινη εκβαλει ανθρωπος τα βδελυγματα αυτου τα αργυρα
και τα χρυσα ά εποησαν προσκυνειν τοις ματαιοις και ταις νυκτερισιν
του εισελθειν εις τας τρωγλας της στερεας πετρας και εις τας σχι-
σμας των πετρων απο προσωπου του φοβου κυριου και απο της δοξης
της ισχυος αυτου όταν αναστη θραυσαι την γην ιδου δη ο δεσποτης
κυριος σαβαωθ αφελει απο της ιουδαιας και απο ιερουσαλημ ισχυοντα
και ισχυουσιν ισχυν αρτου και ισχυν ύδατος γιγαντα και ισχυοντα
και ανθρωπον πολεμιστην και δικαστην και προφητην και στοχαστην
και πρεσβυτερον και πεντηκονταρχον και θυμαστον συμβουλον και
σοφον αρχιτεκτονα και συνετον ακροατην και επιστησιν νεανισκους
αρχοντας αυτων και εμπαιχται κυριευσουσιν αυτων και συμπεσειται
ο λαος ανθρωπος προς ανθρωπον και ανθρωπος προς τον πλησιον
αυτου προσκοφει το παιδιον προς τον πρεσβυτην ο ατιμος προς τον
εντιμον οτι επιλημφεται ανθρωπος του αδελφου αυτου η του οικειου
του πατρος αυτου λεγων ίματιον εχεις αρχηγος ήμων γενου και το
βρωμα το εμον ύπο σε εστω και αποκριθεις ερει εν τη ήμερα εκεινη
ουκ εσομαι σου αρχηγος ου γαρ εστιν εν τω οικω μου αρτος ουδε
ίματιον ουκ εσομαι αρχηγος του λαου τουτου οτι ανεיתי ιερουσαλημ
και ή ιουδαια συμπεπτωκεν και άι γλωσσαι αυτων μετα ανομιας τα
προς κυριον απειθουντες διοτι νυν εταπεινωθη ή δοξα αυτων και ή αι-
σχυνη του προσωπου αυτων αντεστη αυτοις την δε άμαρτιαν αυτων
ώς σοδομων ανηγγειλαν και ενεφανισαν ουαι τη ψυχη αυτων διο-
τι βεβουλευνται βουλην πονηραν καθ έαυτων ειποντες δησωμεν τον
δικαιον οτι δυσχερηστος ήμιν εστιν τοιουν τα γεννηματα των εργαων
αυτων φαγονται ουαι τω ανομω πονηρα κατα τα εργα των χειρων αυ-

του συμβήσεται αυτω λαος μου οι πρακτορες υμων καλαμωονται υμας και οι απαιτουντες κυριευουσιν υμων λαος μου οι μακαριζοντες υμας πλανωσιν υμας και τον τριβον των ποδων υμων ταρασσουν αλλα νυν καταστησεται εις χρισιν κυριος και στησει εις χρισιν τον λαον αυτου αυτος κυριος εις χρισιν ήξει μετα των πρεσβυτερων του λαου και μετα των αρχοντων αυτου υμεις δε τι ενεπυρισατε τον αμπελωνα μου και ή άρπαγη του πτωχου εν τοις οικιοις υμων τι υμεις αδικειτε τον λαον μου και το προσωπον των πτωχων καταισχυνετε ταδε λεγει κυριος ανθ ών ύψωθησαν αι θυγατερες σιων και επορευθησαν ύψηλω τραχηλω και εν νευμασιν οφθαλμων και τη πορεία των ποδων άμα συρουσαι τους χιτωνας και τοις ποσιν άμα παιζουσαι και ταπεινωσει ό θεος αρχουσας θυγατερας σιων και κυριος αποκαλυψει το σχημα αυτων εν τη ήμερα εκεινη και αφελει κυριος την δοξαν του ίματισμου αυτων και τους κοσμους αυτων και τα εμπλοκια και τους κοσυμβους και τους μηνισκους και το καñεμα και τον κοσμον του προσωπου αυτων και την συνθησιν του κοσμου της δοξης και τους χλιδωνας και τα ψελια και το εμπλοκιον και τα περιδεξια και τους δακτυλιους και τα ενωτια και τα περιπορφυρα και τα μεσοπορφυρα και τα επιβληματα τα κατα την οικιαν και τα διαφανη λακωνικα και τα βυσσινα και τα ύακινθινα και τα κοκκινα και την βυσσον συν χρυσιω και ύακινθω συγκαñιφασμενα και θεριστρα κατακλιτα και εσται αντι οσμης ήδειας κονιορτος και αντι ζωνης σχοινιω ζωση και αντι του κοσμου της κεφαλής του χρυσιου φαλακρωμα έξεις δια τα εργα σου και αντι του χιτωνος του μεσοπορφυρου περιζωση σακκον και ό υιος σου ό καλλιστος όν αγαπας μαχαιρα πεσειται και οι ισχυοντες υμων μαχαιρα πεσουνται και ταπεινωθησονται και πενθησουσιν αι ήθηκαι του κοσμου υμων και καταλειφθηση μονη και εις την γην εδαφισθηση και επιλημψονται έπτα γυναικες ανθρωπου ένος λεγουσai τον αρτον ήμων φαγομεθα και τα ίματια ήμων περιβαλουμεθα πλην το ονομα το σον κεκλησθω εφ ήμας αφελε τον ονειδισμον ήμων τη δε ήμερα εκεινη επιλαμψει ό θεος εν βουλη μετα δοξης επι της γης του ύψωσαι και δοξασai το καταλειφθεν του ισραηλ και εσται το ύπολειφθεν εν σιων και το καταλειφθεν εν ιερουσαλημ άγιοι κληθησονται παντες οι γραφεντες εις ζωην εν ιερουσαλημ ότι εκπλυνει κυριος τον ρυπον των ύιων και των θυγατερων σιων και το άμα εκκαθαριει εκ μεσου αυτων εν πνευματι κρισεως και πνευματι καυσεως και ήξει και εσται πας τοπος του ορους σιων και παντα τα περικυκλω αυτης σκιασει νεφελη ήμερας και ως καπνου και ως φωτος πυρος καιομενου νυκτος παση τη δοξη σκεπασθησεται και εσται εις σκιαν απο καυματος και εν σκεπη και εν αποκρυφω απο σκληροτητος και ύετου ασω δη τω ηγαπημενω ασμα του αγαπητου τω αμπελωνι μου αμπελων εγεννηθη τω ηγαπημενω εν κερati εν τοπω πιονι και φραγμαον περιεθηκα και εχαρακωσα και εφυτευσα αμπελον σωρηχ και ωκοδομησα πυργον εν μεσω αυτου και προληνιον ωρυζα εν αυτω και εμεινα του ποιησαι σταφυλην εποησεν δε ακανθας και νυν ανθρωπος του ιουδα και οι ενοικουντες εν ιερουσαλημ κρινατε εν εμοι και ανα μεσον του αμπελωνος μου τι ποιησω ετι τω αμπελωνι μου και ουκ εποησα αυτω διοτι εμεινα του ποιησαι σταφυλην εποησεν δε ακανθας νυν δε αναγγελω υμιν τι ποιησω τω αμπελωνι μου αφελω τον φραγμαον αυτου και εσται εις διαρπαγην και καθελω τον τοιχον αυτου και εσται εις καταπατημα και ανησω τον αμπελωνα

μου και ου μη τηθηθῇ ουδε μη σκαφη και αναβησεται εις αυτον ὡς εις χερσον ακανθα και τας νεφελαις εντελουμαι του μη βρεξαι εις αυτον ὑετον ὃ γαρ ἀμπελων κυριου σαββαθῷ οικος του ισραηλ εστιν και ανθρωπος του ιουδα νεοφυτον ηγαπημενον εμεινα του ποιησαι χρισιν εποησεν δε ανομιαν και ου δικαιοσυνην αλλα κραυγην ουαι ὃι συναπτοντες οικιαν προς οικιαν και αγρον προς αγρον ἐγγιζοντες ἵνα του πλησιον ἀφελωνται τι μη οικησετε μονοι ἐπὶ τῆς γῆς ηκουσθη γαρ εις τα ὠτα κυριου σαββαθῷ ταυτα εαν γαρ γενωνται οικiai πολλai εις ερημον εσονται μεγαλai και καλai και ουκ εσονται ὃι ἐνοικουντες ἐν αυταις ὅυ γαρ ἐργωνται δεκα ζευγη βοων ποιησει κεραμιον ἓν και ὃ σπειρων ἀρταβας ἑξ ποιησει μετρα τρια ουαι ὃι ἐγειρομενοι το πρωι και το σικερα διωκοντες ὃι μενοντες το σῆψι ὃ γαρ οινος αυτους συγκαυσει μετα γαρ κιθαρας και ψαλτηριου και τυμπανων και αυλων τον οινον πινουσιν τα δε ἐργα κυριου ουκ ἐμβλεπουσιν και τα ἐργα των χειρων αυτου ου κατανοουσιν τοιουν αιχμαλωτος ὃ λαος μου ἐγενηθη δια το μη ειδεναι αυτους τον κυριον και πληθος ἐγενηθη νεκρων λιμον και διψαν ὕδατος και ἐπλατυεν ὃ ἄδης την ψυχην αυτου και διηνοιξεν το στομα αυτου του μη διαλιπειν και καταβησονται ὃι ἐνδοξοι και ὃι μεγαλοι και ὃι πλουσιοι και ὃι λοιμοι αυτης και ταπεινωθησεται ανθρωπος και ατιμασθησεται ανηρ και ὃι οφθαλμοι ὃι μετεωροι ταπεινωθησονται και ὑψωθησεται κυριος σαββαθῷ ἐν κριματι και ὃ θεος ὃ ἅγιος δοξασθησεται ἐν δικαιοσυνη και βοσκηθησονται ὃι διηρπασμενοι ὡς ταυροι και τας ἐρημους των ἀπειλημενων ἀρνες φαγονται ουαι ὃι ἐπισπωμενοι τας ἁμαρτίας ὡς σχοινιω μακρω και ὡς ζυγου ἱμαντι δαμάλεως τας ἀνομias ὃι λεγοντες το ταχος ἐγγισατω ἃ ποιησει ἵνα ἰδωμεν και ἐλθατω ἡ βουλη του ἁγίου ισραηλ ἵνα γνωμεν ουαι ὃι λεγοντες το πονηρον καλον και το καλον πονηρον ὃι τιθεντες το σκοτος φως και το φως σκοτος ὃι τιθεντες το πικρον γλυκυ και το γλυκυ πικρον ουαι ὃι συνετοι ἐν ἑαυτοις και ἐνωπιον ἑαυτων ἐπιστημονες ουαι ὃι ἰσχυοντες ὕμων ὃι τον οινον πινοντες και ὃι δυνασται ὃι κεραννυντες το σικερα ὃι δικαιουντες τον ἀσεβῆ ἐνεκεν δωρων και το δικαιον του δικαίου ἀιροντες δια τουτο ὃν τροπον καυθησεται καλαμη ὑπο ανθρακος πυρος και συγκαυθησεται ὑπο φλογος ἀνειμενης ἡ ῥίζα αυτων ὡς χνους εσται και το ἀνθος αυτων ὡς κονιορτος αναβησεται ου γαρ ἠθελησαν τον νομον κυριου σαββαθῷ αλλα το λογιον του ἁγίου ισραηλ παρωξυναν και ἐθυμωθη ὀργῇ κυριος σαββαθῷ ἐπὶ τον λαον αυτου και ἐπεβαλεν την χειρα αυτου ἐπ αυτους και ἐπαταξεν αυτους και παρωξυνηθη τα ὀρη και ἐγενηθη τα θνησιμαια αυτων ὡς κοπρια ἐν μεσω ὁδου και ἐν πασι τουτοις ουκ ἀπεστραφη ὃ θυμος ἀλλ ἐτι ἡ χειρ ὑψηλῇ τοιγαρουν ἀρει συσσημον ἐν τοις ἐθνέσιν τοις μακραν και συριει αυτοις ἀπ ἀκρου τῆς γῆς και ἰδου ταχυ κουφως ἐρχονται ου πειναςουσιν ουδε κοπιασουσιν ουδε νυσταξουσιν ουδε κοιμηθησονται ουδε λυσουσιν τας ζωνας αυτων ἀπο τῆς ὀσφυος αυτων ουδε μη ῥάγωσιν ὃι ἱμαντες των ὑποδηματων αυτων ὡν τα βελη ὀξεια εστιν και τα τοξα αυτων ἐντεταμενα ὃι ποδες των ἵππων αυτων ὡς στερεα πετρα ἐλογισθησαν ὃι τροχοι των ἄρματων αυτων ὡς καταιγεις ὀρμωσιν ὡς λεοντες και παρεστηκαν ὡς σκυμνος λεοντος και ἐπλημψεται και βοησει ὡς θηριου και ἐκβαλει και ουκ εσται ὃ ῥυομενος αυτους και βοησει δι αυτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς φωνῇ θαλάσσης κυμαίνουσης και ἐμβλεφοντα εις την

γην και ιδου σκοτος σκληρον εν τη απορια αυτων και εγενετο του ενιαυτου ου απεθανεν οζιας ο βασιλευς ειδον τον κυριον καθημενον επι θρονου υψηλου και επηρμενου και πληρης ο οικος της δοξης αυτου και σεραφιν εισηκεισαν κυκλω αυτου εξ πτερυγες τω ενι και εξ πτερυγες τω ενι και ταις μεν δυσιν κατεκαλυπτον το προσωπον και ταις δυσιν κατεκαλυπτον τους ποδας και ταις δυσιν επεταντο και εκεκραγον ετερος προς τον ετερον και ελεγον αγιος αγιος αγιος κυριος σαβαωθ πληρης πασα η γη της δοξης αυτου και επηρθη το υπερθυρον απο της φωνης ης εκεκραγον και ο οικος επλησθη καπνου και ειπα ω ταλας εγω οτι κατανενυγμαι οτι ανθρωπος ων και ακαθαρτα χειλη εχων εν μεσω λαου ακαθαρτα χειλη εχοντος εγω οικω και τον βασιλεα κυριον σαβαωθ ειδον τοις οφθαλμοις μου και απεσταλη προς με εν των σεραφιν και εν τη χειρι ειχεν ανθρακα ον τη λαβιδι ελαβεν απο του θυσιαστηριου και ηψατο του στοματος μου και ειπεν ιδου ηψατο τουτου των χειλεων σου και αφελει τας ανομιας σου και τας αμαρτιας σου περικαθαριει και ηκουσα της φωνης κυριου λεγοντος τινα αποστειλω και τις πορευσεται προς τον λαον τουτον και ειπα ιδου εμι εγω αποστειλον με και ειπεν πορευθητι και ειπον τω λαω τουτω ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν αυτων βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εξαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτους και ειπα εως ποτε κυριε και ειπεν εως αν ερημωθωσιν πολεις παρα το μη κατοικεισθαι και οικoi παρα το μη ειναι ανθρωπους και η γη καταλειφθησεται ερημος και μετα ταυτα μακρυνει ο θεος τους ανθρωπους και οι καταλειφθεντες πληθυνθησονται επι της γης και ετι επ αυτης εστιν το επιδεκατον και παλιν εσται εις προνομην ως τερεβινθος και ως βαλανος όταν εκπεση απο της ιηκας αυτης και εγενετο εν ταις ημεραις αχαζ του ιωαθαμ του υιου οζιου βασιλεως ιουδα ανεβη ραασσων βασιλευς αραμ και φακεε υιος ρομελιου βασιλευς ισραηλ επι ιερουσαλημ πολεμησαι αυτην και ουκ ηδυνηθησαν πολιορκησαι αυτην και ανηγγελη εις τον οικον δαυιδ λεγοντες συνεφωνησεν αραμ προς τον εφραιμ και εξεστη η ψυχη αυτου και η ψυχη του λαου αυτου ον τροπον όταν εν δρυμω ξυλον υπο πνευματος σαλευθη και ειπεν κυριος προς ησαιαν εξελθε εις συναντησιν αχαζ συ και ο καταλειφθεις ιασουβ ο υιος σου προς την κολυμβηθραν της ανω οδου του αγρου του γναψεως και ερεις αυτω φυλαξαι του ησυχασαι και μη φοβου μηδε η ψυχη σου ασθενειτω απο των δυο ξυλων των δαλων των καπνιζομενων τουτων όταν γαρ οργη του θυμου μου γενηται παλιν ιασομαι και ο υιος του αραμ και ο υιος του ρομελιου οτι εβουλευσαντο βουλην πονηραν περι σου λεγοντες αναβησομεθα εις την ιουδαιαν και συλλαλησαντες αυτοις αποστρεψομεν αυτους προς ημας και βασιλευσομεν αυτης τον υιον ταβηηλ ταδε λεγει κυριος σαβαωθ ου μη εμμεινη η βουλη αυτη ουδε εσται αλλ η κεφαλη αραμ δαμασκος αλλ ετι εξηκοντα και πεντε ετων εκλειψει η βασιλεια εφραιμ απο λαου και η κεφαλη εφραιμ σομορων και η κεφαλη σομορων υιος του ρομελιου και εαν μη πιστευσητε ουδε μη συνητε και προσεθετο κυριος λαλησαι τω αχαζ λεγων αιτησαι σεαυτω σημειον παρα κυριου θεου σου εις βαθος η εις υψος και ειπεν αχαζ ου μη αιτησω ουδ ου μη πειρασω κυριον και ειπεν ακουσατε δη

οικος δαυιδ μη μικρον υμιν αγωνα παρεχειν ανθρωποις και πως κυριω παρεχετε αγωνα δια τουτο δωσει κυριος αυτος υμιν σημειον ιδου η παρθενος εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσεις το ονομα αυτου εμμανουηλ βουτυρον και μελι φαγεται πριν η γνωναι αυτον η προελεσθαι πονηρα εκλεζεται το αγαθον διοτι πριν η γνωναι το παιδιον αγαθον η κακον απειθει πονηρια του εκλεξασθαι το αγαθον και καταλειφθησεται η γη ην συ φοβη απο προσωπου των δυο βασιλεων αλλα επαξει ο θεος επι σε και επι τον λαον σου και επι τον οικον του πατρος σου ημερας δι ουπω ηκασιν αφ ης ημερας αφειλεν εφραιμ απο ιουδα τον βασιλεα των ασσυριων και εσται εν τη ημερα εκεινη συριει κυριος μυιαις ο κυριευει μερους ποταμου αιγυπτου και τη μελισση η εστιν εν χωρα ασσυριων και ελευσονται παντες και αναπαυσονται εν ταις φαραγξι της χωρας και εν ταις τρωγλαις των πετρων και εις τα σπηλαια και εις πασαν ραγαδα και εν παντι ξυλω εν τη ημερα εκεινη ξυρησει κυριος τω ξυρω τω μεγαλω και μεμεθυσμενω ο εστιν περαν του ποταμου βασιλεως ασσυριων την κεφαλην και τας τριχας των ποδων και τον πωγωνα αφελει και εσται εν τη ημερα εκεινη θρεψει ανθρωπος δαμαλιν βων και δυο προβατα και εσται απο του πλειστον ποιειν γαλα βουτυρον και μελι φαγεται πας ο καταλειφθεις επι της γης και εσται εν τη ημερα εκεινη πας τοπος ου εαν ωσιν χιλιαι αμπελοι χιλιων σικλων εις χερσον εσονται και εις ακανθαν μετα βελους και τοξευματος εισελευσονται εκει οτι χερσος και ακανθα εσται πασα η γη και παν ορος αροτριωμενον αροτριαθησεται και ου μη επελθη εκει φοβος εσται γαρ απο της χερσου και ακανθης εις βοσκημα προβατου και εις καταπατημα βοος και ειπεν κυριος προς με λαβε σεαυτω τομον καινου μεγαλου και γραφον εις αυτον γραφιδι ανθρωπου του οξεως προνομην ποιησαι σκυλων παρεστιν γαρ και μαρτυρας μοι ποιησον πιστους ανθρωπους τον ουριαν και τον ζαχαριαν υιον βαραχιου και προσηλθον προς την προφητιν και εν γαστρι ελαβεν και ετεκεν υιον και ειπεν κυριος μοι καλεσον το ονομα αυτου ταχεως σκυλευσον οξεως προνομευσον διοτι πριν η γνωναι το παιδιον καλειν πατερα η μητερα λημψεται δυναμιν δαμασκου και τα σκυλα σαμαρειας εναντι βασιλεως ασσυριων και προσεθετο κυριος λαλησαι μοι ετι δια το μη βουλευσθαι τον λαον τουτον το υδωρ του σιλωαμ το πορευομενον ησυχη αλλα βουλευσθαι εχειν τον ρασσων και τον υιον ρομελιου βασιλεα εφ υμων δια τουτο ιδου αναγει κυριος εφ υμας το υδωρ του ποταμου το ισχυρον και το πολυ τον βασιλεα των ασσυριων και την δοξαν αυτου και αναβησεται επι πασαν φαραγγα υμων και περιπατησει επι παν τειχος υμων και αφελει απο της ιουδαιας ανθρωπον ος δυνησεται κεφαλην αραι η δυνατον συντελεσασθαι τι και εσται η παρεμβολη αυτου ωστε πληρωσαι το πλατος της χωρας σου μεθ ημων ο θεος γνωτε εθνη και ηττασθε επακουσατε εως εσχατου της γης ισχυκοτες ηττασθε εαν γαρ παλιν ισχυσητε παλιν ηττηθησεσθε και ην αν βουλευσησθε βουλην διασκεδασει κυριος και λογον ον εαν λαλησητε ου μη εμμεινη υμιν οτι μεθ ημων κυριος ο θεος ουτως λεγει κυριος τη ισχυρα χειρι απειθουσιν τη πορεια της οδου του λαου τουτου λεγοντες μηποτε ειπητε σκληρον παν γαρ ο εαν ειπη ο λαος ουτος σκληρον εστιν τον δε φοβον αυτου ου μη φοβηθητε ουδε μη ταραχθητε κυριον αυτον αγιασατε και αυτος εσται σου φοβος και εαν επ αυτω πεποιθως ης εσται σοι εις αγιασμα και ουχ ως λιθου προσκομματι συναντησεσθε αυτω

ουδε ὡς πετρας πτωματι ὁ δε οίκος ιακωβ εν παγιδι και εν κοίλασματι
εγκαθημενοι εν ιερουσαλημ δια τουτο αδυνατησουσιν εν αυτοις πολ-
λοι και πεσουνται και συντριβησονται και εγγιουσιν και ἄλωσονται
ανθρωποι εν ασφαλειᾳ οντες τοτε φανεροι εσονται οἱ σφραγιζομενοι
τον νομον του μη μαθειν και ερει μενω τον θεον τον αποστρεψαντα
το προσωπον αυτου απο του οικου ιακωβ και πεποιθως εσομαι επ
αυτω ιδου εγω και τα παιδια ἃ μοι εδωκεν ὁ θεος και εσται εις σημεια
και τερατα εν τω οικῳ ισραηλ παρα κυριου σαβαωθ ὃς κατοικει εν
τω ὀρει σιών και εαν ειπωσιν προς ὑμας ζητησατε τους απο της γης
φωνουντας και τους εγγαστριμυθους τους κενολογουντας οἱ εκ της
κοιλιας φωνουσιν ουκ εἶνος προς θεον αυτου τι εκζητουσιν περι των
ζωντων τους νεκρους νομον γαρ εις βοηθειαν εδωκεν ἵνα ειπωσιν ουχ
ὡς το ῥημα τουτο περι ὁυ ουκ εστιν δωρα δουναι περι αυτου και ἤξει
εφ ὑμας σκληρα λιμος και εσται ὡς αν πεινασητε λυπηθησεσθε και
κακως ερειτε τον αρχοντα και τα παταχρα και αναβλεψονται εις τον
ουρανον ανω και εις την γην κατω εμβλεψονται και ιδου θλιψις και
στενοχωρια και σκotos απορια στενη και σκotos ὥστε μη βλεπειν
και ουκ αφορηθησεται ὁ εν στενοχωρια ὡν ἕως καιρου τουτο πρω-
τον ποιει ταχυ ποιει χωρα ζαβουλων ἡ γη νεφθαλιμ ὁδον θαλασσης
και οἱ λοιποὶ οἱ την παραλιαν κατοικουντες και περαν του ιορδανου
γαλιλαια των εθνων τα μερη της ιουδαιας ὁ λαος ὁ πορευομενος εν
σκοτει ιδετε φως μεγα οἱ κατοικουντες εν χωρα και σκια θανατου
φως λαμψει εφ ὑμας το πλειστον του λαου ὁ κατηγαγες εν ευφρο-
συνη σου και ευφρανθησονται ενωπιον σου ὡς οἱ ευφραινομενοι εν
αμητω και ὄν τροπον οἱ διαιρουμενοι σκυλα διοτι αφηρηται ὁ ζυγος
ὁ επ αυτων κειμενος και ἡ ῥαβδος ἡ επι του τραχήλου αυτων την
γὰρ ῥαβδον των απαιτουντων διεσχεδασεν κυριος ὡς τη ἡμερα τη επι
μαδιαμ ὅτι πασαν στολην επισυνηγμενην δολω και ἱματιον μετα κα-
ταλλαγης αποτεισουσιν και θελησουσιν ει εγεννηθησαν πυρικαυστοι
ὅτι παιδιον εγεννηθη ἡμιν υἱος και εδοθη ἡμιν ὁυ ἡ αρχη εγεννηθη
επι του ωμου αυτου και καλεται το ονομα αυτου μεγαλης βουλης
αγγελος εγω γὰρ αξω ειρηνην επι τους αρχοντας ειρηνην και ὑγειαν
αυτω μεγαλη ἡ αρχη αυτου και της ειρηνης αυτου ουκ εστιν ὄριον
επι τον θρονον δαυιδ και την βασιλειαν αυτου κατορθωσαι αυτην και
αντιλαβεσθαι αυτης εν δικαιοσυνη και εν κριματι απο του νυν και εις
τον αιωνα χρονον ὁ ζηλος κυριου σαβαωθ ποιησει ταυτα θανατον α-
πεστειλεν κυριος επι ιακωβ και ηλθεν επι ισραηλ και γνωσονται πας ὁ
λαος του εφραιμ και οἱ εγκαθημενοι εν σαμαρειᾳ εφ ὕβρει και ὕψηλῃ
καρδια λεγοντες πλινθοι πεπτωκασιν αλλα δευτε λαξευσωμεν λιθους
και εκκοψωμεν συκαμινους και κεδρους και οικοδομησωμεν ἑαυτοις
πυργον και ῥάξει ὁ θεος τους επανιστανομενους επ ὀρος σιών επ αυ-
τους και τους εχθρους αυτων διασχεδασει συριαν αφ ἡλιου ανατολων
και τους ἑλληνας αφ ἡλιου δυσμων τους κατεσθιοντας τον ισραηλ
ὅλω τῷ στοματι επι τουτοις πασιν ουκ απεστραφη ὁ θυμος αλλ ετι ἡ
χειρ ὕψηλῃ και ὁ λαος ουκ απεστραφη ἕως επληγῇ και τον κυριον ουκ
ἐξεζητησαν και αφειλεν κυριος απο ισραηλ κεφαλῃν και ουραν μεγαν
και μικρον εν μια ἡμερα πρεσβυτην και τους τα προσωπα θαυμαζον-
τας ἁυτη ἡ αρχη και προφητην διδασκοντα ανομα ὁυτος ἡ ουρα και
εσονται οἱ μακαριζοντες τον λαον τουτον πλανωντες και πλανωσιν
ὅπως καταπιωσιν αυτους δια τουτο επι τους νεανισκους αυτων ουκ

ευφρανθήσεται ὁ θεὸς καὶ τοὺς ὀρφανούς αὐτῶν καὶ τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει ὅτι πάντες ἀνομοὶ καὶ πονηροὶ καὶ πᾶν στομα λαλεῖ ἀδικία ἐπὶ πᾶσιν τοῦτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἐτι ἡ χεὶρ ὑψηλὴ καὶ καυθήσεται ὡς πυρὶ ἡ ἀνομία καὶ ὡς ἀγρῶστις ξηρὰ βρωθήσεται ὑπο πυρὸς καὶ καυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ καὶ συγκαταφαγεται τὰ κυκλῶ των βουνῶν πάντα διὰ θυμὸν ὀργῆς κυρίου συγκεκαυται ἡ γῆ ὅλη καὶ ἐστὶ ὁ λαὸς ὡς ὑπο πυρὸς κατακαυόμενος ἀνθρώπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει ἀλλὰ ἐκκλίνει εἰς τὰ δεξιά ὅτι πεινασεὶ καὶ φαγεται ἐκ των ἀριστερῶν καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇ ἀνθρώπος ἐσθίων τὰς σάρκας τοῦ βραχίονος αὐτοῦ φαγεται γὰρ μανασσῇ τοῦ εφραΐμ καὶ εφραΐμ τοῦ μανασσῇ ὅτι ἅμα πολιορκήσουσιν τὸν ἰουδαν ἐπὶ τοῦτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἐτι ἡ χεὶρ ὑψηλὴ οὐαὶ τοῖς γραφουσὶν πονηρίαν γραφόντες γὰρ πονηρίαν γραφουσὶν ἐκκλινόντες κρίσιν πτωχῶν ἄρπαζόντες κρίμα πενήτων τοῦ λαοῦ μου ὥστε εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς ἄρπαγην καὶ ὀρφανὸν εἰς πρόνομην καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς ἡ γὰρ θλίψις ὑμῖν πορρωθὲν ἤξει καὶ πρὸς τινὰ καταφευξέσθε τοῦ βοηθηθῆναι καὶ ποῦ καταλειψέτε τὴν δόξαν ὑμῶν τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἐπαγωγὴν ἐπὶ πασι τοῦτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἐτι ἡ χεὶρ ὑψηλὴ οὐαὶ ἀσσυριοῖς ἡ ῥάβδος τοῦ θυμοῦ μου καὶ ὀργῆς ἐστὶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τὴν ὀργὴν μου εἰς εἶθνος ἀνόμους ἀποστελῶ καὶ τῷ ἐμῷ λαῷ συντάξω ποιῆσαι σκυλὰ καὶ πρόνομην καὶ καταπατεῖν τὰς πόλεις καὶ θῆναι αὐτὰς εἰς κονιορτὸν αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως ἐνεθυμῆθη καὶ τὴν ψυχὴν οὐχ οὕτως λελογισται ἀλλὰ ἀπαλλάξει ὁ νοὺς αὐτοῦ καὶ τοῦ εἶναι ἐξολεῖθρεῦσαι οὐκ ὀλίγα καὶ εἰπῶσιν αὐτῷ σὺ μόνος εἶ ἀρχῶν καὶ ἐρεῖ οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τὴν ἐπάνω βαβυλῶνος καὶ χαλάννην οὐ ὁ πυργὸς ὠκοδομηθῇ καὶ ἔλαβον ἀραβίαν καὶ δαμασκὸν καὶ σαμαρείαν ὃν τρόπον ταύτας ἔλαβον ἐν τῇ χειρὶ μου καὶ πᾶσας τὰς ἀρχὰς ληψομαι ὀλοοῦξατε τὰ γλυπτά ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν σαμαρείᾳ ὃν τρόπον γὰρ ἐποίησα σαμαρεία καὶ τοῖς χειροποιήτοις αὐτῆς οὕτως ποιήσω καὶ ἱερουσαλὴμ καὶ τοῖς εἰδωλοῖς αὐτῆς καὶ ἐστὶ ὅταν συντελεσθῇ κυριὸς πάντα ποίῳ ἐν τῷ ὀρεῖ σιών καὶ ἐν ἱερουσαλὴμ ἐπαῖξει ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν τὸν ἀρχόντα των ἀσσυρίων καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς δόξης των ὀφθαλμῶν αὐτοῦ εἶπεν γὰρ τῇ ἰσχυρίᾳ ποιήσω καὶ τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὅρια ἐθνῶν καὶ τὴν ἰσχυρίαν αὐτῶν πρόνομεύσω καὶ σείσω πόλεις κατοικουμένας καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καταληψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσσίαν καὶ ὡς καταλελειμμένα ὡς ἀρῶ καὶ οὐκ ἐστὶν ὃς διαφεύξεται με ἡ ἀντειπὴ μοι μὴ δοξασθῇσεται ἀξίνη ἀνευ τοῦ κοπτόντος ἐν αὐτῇ ἡ ὑψωθήσεται πρίων ἀνευ τοῦ ἔλκοντος αὐτὸν ὡσαύτως εἰάν τις ἀρῇ ῥάβδον ἡ ξύλον καὶ οὐχ οὕτως ἀλλὰ ἀποστελεῖ κυριὸς σάββαθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν ἀτιμίαν καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πυρὶ καίομενον καυθήσεται καὶ ἐστὶ τὸ φῶς τοῦ ἰσραὴλ εἰς πυρὶ καὶ ἁγιασεῖ αὐτὸν ἐν πυρὶ καίομένῳ καὶ φαγεται ὥσει χορτὸν τὴν ὕλην τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσβεσθήσεται τὰ ὀρη καὶ οἱ βουνοὶ καὶ οἱ δρυμοὶ καὶ καταφαγεται ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκῶν καὶ ἐστὶ ὁ φεύγων ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλόγος καίομενης καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν ἐσονται ἀριθμὸς καὶ παιδίον γράψει αὐτούς καὶ ἐστὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐκεὶ προστεθήσεται τὸ καταλειφθὲν ἰσραὴλ καὶ οἱ σωθέντες τοῦ ἰακώβ οὐκεὶ μὴ πεποινῆτες ὥσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας αὐτούς ἀλλὰ ἐσονται πεποινῆτες ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ἅγιον τοῦ ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἐστὶ τὸ καταλειφθὲν τοῦ ἰακώβ ἐπὶ θεὸν ἰσχυόντα καὶ εἰάν γενῇται ὁ

λαος ισραηλ ὡς ἡ ἀμμος τῆς θαλάσσης το καταλειμμα αυτων σωθη-
σεται λογον γαρ συντελων και συντεμνων εν δικαιοσυνη ὅτι λογον
συντετμημενον ποιησει ὁ θεος εν τη οικουμενη ὅλη δια τουτο ταδε
λεγει κυριος σαβαωθ μη φοβου ὁ λαος μου ὁι κατοικουντες εν σιων
απο ασσυριων ὅτι εν ῥαβδῳ παταξει σε πληγην γαρ εγω επαγω επι
σε του ιδειν ὁδον αιγυπτου ετι γαρ μικρον και παυσεται ἡ οργη ὁ
δε θυμος μου επι την βουλην αυτων και επεγερει ὁ θεος επ αυτους
κατα την πληγην την μαδιαμ εν τοπω θλιψεως και ὁ θυμος αυτου τη
ὁδῳ τη κατα θαλασσαν εις την ὁδον την κατ αιγυπτον και εσται εν
τη ἡμερα εκεινη αφαιρεθησεται ὁ φοβος αυτου απο σου και ὁ ζυγος
αυτου απο του ωμου σου και καταφθαρησεται ὁ ζυγος απο των ωμων
ὑμων ἥξει γαρ εις την πολιν αγγαι και παρελευσεται εις μαγεδω και
εν μαχμας θησει τα σκευη αυτου και παρελευσεται φαραγγα και ἥξει
εις αγγαι φοβος λημψεται ραμα πολιν σαουλ φευζεται ἡ θυγατηρ γαλ-
λιμ επακουσεται λαισα επακουσεται αναθωθ εξεστη μαδεβηνα και ὁι
κατοικουντες γιββιρ παρακαλειτε σημερον εν ὁδῳ του μειναι τη χειρι
παρακαλειτε το ορος την θυγατερα σιων και ὁι βουνοι ὁι εν ιερουσα-
λημ ιδου γαρ ὁ δεσποτης κυριος σαβαωθ συνταρασσει τους ενδοξους
μετα ισχυος και ὁι ὑψηλοι τη ὕβρει συντριβησονται και ὁι ὑψηλοι
ταπεινωθησονται και πεσουνται ὁι ὑψηλοι μαχαιρα ὁ δε λιβανος συν
τοις ὑψηλοις πεσειται και εξελευσεται ῥαβδος εκ της ῥιζης ιεσσα και
ανθος εκ της ῥιζης αναβησεται και αναπαυσεται επ αυτον πνευμα του
θεου πνευμα σοφιας και συνεσεως πνευμα βουλης και ισχυος πνευμα
γνωσεως και ευσεβειας εμπλησει αυτον πνευμα φοβου θεου ου κατα
την δοξαν κρινει ουδε κατα την λαλιαν ελεγξει αλλα κρινει ταπεινω
κρισιν και ελεγξει τους ταπεινους της γης και παταξει γην τω λογω
του στοματος αυτου και εν πνευματι δια χειλεων ανελοι ασεβη και
εσται δικαιοσυνη εξωσμενος την οσφυν αυτου και αληθεια ειλημενος
τας πλευρας και συμβοσκηθησεται λυκος μετα αρνος και παρδαλις
συναναπαυσεται εριφω και μοσχαριον και ταυρος και λεων ἅμα βο-
σκηθησονται και παιδιον μικρον αξει αυτους και βους και αρκος ἅμα
βοσκηθησονται και ἅμα τα παιδια αυτων εσονται και λεων και βους
ἅμα φαγονται αχυρα και παιδιον νηπιον επι τρωγλην ασπιδων και επι
κοιτην εκγονων ασπιδων την χειρα επιβαλει και ου μη κακοποιησω-
σιν ουδε μη δυνωνται απολεσαι ουδενα επι το ορος το ἅγιον μου ὅτι
ενεπλησθη ἡ συμπασα του γινωαι τον κυριον ὡς ὕδωρ πολυ κατα-
καλυψαι θαλασσας και εσται εν τη ἡμερα εκεινη ἡ ῥιζα του ιεσσα
και ὁ ανισταμενος αρχειν εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν και εσται
ἡ αναπαυσις αυτου τιμη και εσται τη ἡμερα εκεινη προσθησει κυριος
του δειξει την χειρα αυτου του ζηλωσαι το καταλειφθεν ὑπολοιπον
του λαου ὁ αν καταλειφθη απο των ασσυριων και απο αιγυπτου και
βαβυλωνιας και αιθιοπιας και απο αιλαμιτων και απο ἡλιου ανατολων
και εξ αραβιας και αρει σημειον εις τα εθνη και συναξει τους απο-
λομενους ισραηλ και τους διεσπαρμενους του ιουδα συναξει εκ των
τεσσαρων πτερυγων της γης και αφαιρεθησεται ὁ ζηλος εφραιμ και
ὁι εχθροι ιουδα απολουνται εφραιμ ου ζηλωσει ιουδαν και ιουδας ου
θλιψει εφραιμ και πετασθησονται εν πλοιοις αλλοφυλων θαλασσαν
ἅμα προνομευσουσιν και τους αφ ἡλιου ανατολων και ιδουμαιαν και
επι μωαβ πρωτον τας χειρας επιβαλουσιν ὁι δε υιοι αμμων πρωτοι
ὑπακουσονται και ερημωσει κυριος την θαλασσαν αιγυπτου και επι-

βάλει την χείρα αυτού επί τον ποταμόν πνευματί βίαιω και πατάξει έπτα φαραγγας ώστε διαπορευεσθαι αυτόν εν ύποδημασιν και εσται διόδος τω καταλειφθέντι μου λαώ εν αιγύπτω και εσται τω ισραήλ ως ή ήμερα ότε εξήλθεν εκ γης αιγύπτου και ερείς εν τη ήμερα εκείνη ευλογησω σε κυριε διότι ωργισθής μοι και απεστρεψας τον θυμόν σου και ηλεησας με ιδού ό θεός μου σωτήρ μου κυριος πεποινθώς εσομαι επ αυτώ και σωθήσομαι εν αυτώ και ου φοβηθήσομαι διότι ή δοξα μου και ή αινεσις μου κυριος και εγενετο μοι εις σωτηριαν και αντήσσετε ύδωρ μετ ευφροσύνης εκ των πηγών του σωτηρίου και ερείς εν τη ήμερα εκείνη ύμνειτε κυριόν βοάτε το όνομα αυτού αναγγειλάτε εν τοις εθνεσιν τα ενδοξα αυτού μμνησκεισθε ότι ύψώθη το όνομα αυτού ύμνησατε το όνομα κυρίου ότι ύψηλα εποίησεν αναγγειλάτε ταυτα εν πάση τη γη αγαλλιασθε και ευφραινεσθε όι κατοικουντες σιών ότι ύψώθη ό άγιος του ισραήλ εν μέσω αυτής όρασις ήν ειδεν ησαιας υίος αμώς κατα βαβυλωνος επ ορούς πεδινού αράτε σημειον ύψωσατε την φωνήν αυτοις μη φοβεισθε παρακαλειτε τη χειρι ανοιξατε όι αρχοντες εγω συντάσσω και εγω αγω αυτούς ήγίασμενοι εισιν και εγω αγω αυτούς γιγαντες ερχονται πληρωσαι τον θυμόν μου χαιρόντες άμα και ύβριζόντες φωνή εθνών πολλών επι των ορέων όμοια εθνών πολλών φωνή βασιλείων και εθνών συνηγμένων κυριος σαβαωθ εντεταλται εθνει όπλομαχώ ερχεσθαι εκ γης πορρωθεν απ ακρου θεμελίου του ουρανού κυριος και όι όπλομαχοι αυτού του καταφθιραι την οικουμένην όλην ολόλυζετε εγγυς γαρ ή ήμερα κυρίου και συντριβη παρα του θεου ήξει δια τουτο πασα χειρ εκλυθήσεται και πασα ψυχή ανθρωπου δειλιάσει και ταραχθήσονται όι πρεσβεις και ωδινες αυτούς έξουσιν ως γυναικός τικτούσης και συμφορασουσιν έτερος προς τον έτερον και εκστήσονται και το προσωπον αυτών ως φλοξ μεταβαλουσιν ιδού γαρ ήμερα κυρίου ανιατός ερχεται θυμού και οργής θειναι την οικουμένην όλην ερημόν και τους άμαρτωλους απολεσαι εξ αυτής όι γαρ αστερες του ουρανού και ό ωριών και πας ό κόσμος του ουρανού το φως ου δωσουσιν και σχοτισθήσεται του ήλιου ανατελλόντος και ή σελήνη ου δώσει το φως αυτής και εντελουμαι τη οικουμένην όλη κακα και τοις ασβεβειν τας άμαρτίας αυτών και απολώ ύβριν ανομών και ύβριν ύπερηφανών ταπεινώσω και εσονται όι καταλειμμένοι εντιμοι μάλλον η το χρυσιον το απυρον και ό ανθρωπος μάλλον εντιμος εσται η ό λιθος ό εκ σουφίρ ό γαρ ουρανός θυμωθήσεται και ή γη σεισθήσεται εκ των θεμελιών αυτής δια θυμόν οργής κυρίου σαβαωθ τη ήμερα ή αν επελθη ό θυμός αυτού και εσονται όι καταλειμμένοι ως δορκαδιον φευγον και ως προβατον πλανώμενον και ουκ εσται ό συναγών ώστε ανθρωπον εις τον λαόν αυτού αποστραφηναι και ανθρωπον εις την χώραν αυτού διώξαι ός γαρ αν άλλω ήττηθήσεται και όιτινες συνηγμένοι εισιν μαχαίρα πέσσονται και τα τεχνα αυτών ενωπιον αυτών ράξουσιν και τας οικίας αυτών προνομευσουσιν και τας γυναικας αυτών έξουσιν ιδού επεγειρω ύμιν τους μηδους όι ου λογιζονται αργυριον ουδε χρυσιου χρείαν έχουσιν τοξευματα νεανισκών συντριψουσιν και τα τεχνα ύμών ου μη ελεησωσιν ουδε επι τοις τεχνοις ου φεισσονται όι οφθαλμοι αυτών και εσται βαβυλών ή καλείται ενδοξός ύπο βασιλείωσ χαλδαιών όν τροπον κατεστρεψεν ό θεός σοδόμα και γομορρα ου κατοικηθήσεται εις τον αιώνα χρόνον ουδε μη εισελθώσιν εις αυτήν δια πολλών γενεών

ουδε μη διελθωσιν αυτην αραβες ουδε ποιμενες ου μη αναπαυσωνται εν αυτη και αναπαουσονται εκει θηρια και εμπλησθησονται αι οικιαι ηχου και αναπαουσονται εκει σειρηνες και δαιμονια εκει ορχησονται και ονοκενταυροι εκει κατοικησουσιν και νοσσοποιησουσιν εχινοι εν τοις οικοις αυτων ταχυ ερχεται και ου χρονιει και ελεησει κυριος τον ιακωβ και εκλεζεται επι τον ισραηλ και αναπαουσονται επι της γης αυτων και ο γιωρας προστεθησεται προς αυτους και προστεθησεται προς τον οικον ιακωβ και λημψονται αυτους εθνη και εισαξουσιν εις τον τοπον αυτων και κατακληρονομησουσιν και πληθυνθησονται επι της γης του θεου εις δουλους και δουλαις και εσονται αιχμαλωτοι οι αιχμαλωτευσαντες αυτους και κυριευθησονται οι κυριευσαντες αυτων και εσται εν τη ημερα εκεινη αναπαυσει σε ο θεος εκ της οδυνης και του θυμου σου και της δουλειας σου της σκληρας ης εδουλευσας αυτοις και λημψη τον θρηνον τουτον επι τον βασιλεα βαβυλωνος και ερεις εν τη ημερα εκεινη πως αναπεπαυται ο απαιτων και αναπεπαυται ο επισπουδαστης συνετριψεν ο θεος τον ζυγον των αμαρτωλων τον ζυγον των αρχοντων παταξας εθνος πληγην ανιατω παιων εθνος πληγην θυμου η ουκ εφεισατο ανεπαυστο πεποιθως πασα η γη βοα μετ ευφροσυνης και τα ξυλα του λιβανου ευφρανθησαν επι σοι και η κεδρος του λιβανου αφ ου συ κεκοιμησαι ουκ ανεβη ο κοπτων ημας ο αδης κατωθεν επικρανθη συναντησας σοι συνηγερεθησαν σοι παντες οι γιγαντες οι αρξαντες της γης οι εγειραντες εκ των θρονων αυτων παντας βασιλεις εθνων παντες αποκριθησονται και ερουσιν σοι και συ εαλως ωσπερ και ημεις εν ημιν δε κατελογισθης κατεβη δε εις αδου η δοξα σου η πολλη σου ευφροσυνη υποκατω σου στρωσουσιν σφην και το κατακαλυμμα σου σκωληξ πως εξεπεσεν εκ του ουρανου ο εωσφορος ο πρωι ανατελλων συνετριβη εις την γην ο αποστελλων προς παντα τα εθνη συ δε ειπας εν τη διανοια σου εις τον ουρανον αναβησομαι επανω των αστρων του ουρανου θησω τον θρονον μου καθιω εν ορει υψηλω επι τα ορη τα υψηλα τα προς βορραν αναβησομαι επανω των νεφελων εσομαι ομοιος τω υψιστω νυν δε εις αδου καταβηση και εις τα θεμελια της γης οι ιδοντες σε θαυμασουσιν επι σοι και ερουσιν ουτος ο ανθρωπος ο παροξυνων την γην σειων βασιλεις ο θεις την οικουμενην ολην ερημον και τας πολεις καθειλεν τους εν επαγωγη ουκ ελυσεν παντες οι βασιλεις των εθνων εκοιμηθησαν εν τιμη ανθρωπος εν τω οικω αυτου συ δε ριψηση εν τοις ορεσιν ως νεκρος εβδελυγμενος μετα πολλων τεθνηκοτων εκκεκεντημενων μαχαιραις καταβαινοντων εις αδου ον τροπον ιματιον εν αιματι πεφυρμενον ουκ εσται καθαρον ουτως ουδε συ εση καθαρος διοτι την γην μου απωλεσας και τον λαον μου απεκτεινας ου μη μεινης εις τον αιωνα χρονον σπερμα πονηρον ετοιμασον τα τεχνα σου σφαγηναι ταις αμαρταις του πατρος σου ινα μη αναστωςιν και την γην κληρονομησωσιν και εμπλησωσι την γην πολεων και επαναστησομαι αυτοις λεγει κυριος σαβαωθ και απολω αυτων ονομα και καταλειμμα και σπερμα ταδε λεγει κυριος και θησω την βαβυλωνιαν ερημον ωστε κατοικειν εχινους και εσται εις ουδεν και θησω αυτην πηλου βαρυντρον εις απωλειαν ταδε λεγει κυριος σαβαωθ ον τροπον ειρηκα ουτως εσται και ον τροπον βεβουλευμαι ουτως μενει του απολεσαι τους ασσυριους απο της γης της εμης και απο των ορεων μου και εσονται εις καταπατημα και αφαιρεθησεται απ αυτων ο ζυγος αυτων

και το κυδος αυτων απο των ωμων αφαιρεθησεται αυτη η βουλη ην βεβουλευται κυριος επι την οικουμενην ολην και αυτη η χειρ η ύψηλη επι παντα τα εθνη της οικουμενης ά γαρ ο θεος ο άγιος βεβουλευται τις διασκεδασει και την χειρα την ύψηλην τις αποστρεψει του ετους ου απεθανεν αχαζ ο βασιλευς εγεννηθη το ρημα τουτο μη ευφρανθειητε παντες οι αλλοφυλοι συνετριβη γαρ ο ζυγος του παιοντος υμας εκ γαρ σπερματος οφρων εξελευσεται εκγονα ασπιδων και τα εκγονα αυτων εξελευσονται οφεις πετομενοι και βοσκηθησονται πτωχοι δι αυτου πτωχοι δε ανδρες επ ειρηνης αναπασουνται ανελοι δε λιμω το σπερμα σου και το καταλειμμα σου ανελοι ολολυζετε πυλαι πολεων κεκραγετωσαν πολεις τεταραγμεναι οι αλλοφυλοι παντες οτι καπνος απο βορρα ερχεται και ουκ εστιν του ειναι και τι αποκριθησονται βασιλεις εθνων οτι κυριος εθεμελιωσεν σιων και δι αυτου σωθησονται οι ταπεινοι του λαου το ρημα το κατα της μωαβιτιδος νυκτος απολειται η μωαβιτις νυκτος γαρ απολειται το τειχος της μωαβιτιδος λυπεισθε εφ εαυτοις απολειται γαρ και δηβων ου ο βωμος υμων εκει αναβησεσθε κλαιειν επι ναβου της μωαβιτιδος ολολυζετε επι πασης κεφαλης φαλακρωμα παντες βραχιονες κατατετμημενοι εν ταις πλατειαις αυτης περιζωσασθε σακκους και κοπτεσθε επι των δωματων αυτης και εν ταις ρυμαις αυτης παντες ολολυζετε μετα κλαυθμου οτι κεκραγεν εσεβων και ελεαλη εως ιασσα ηκουσθη η φωνη αυτων δια τουτο η οσφυς της μωαβιτιδος βοα η ψυχη αυτης γνωσεται η καρδια της μωαβιτιδος βοα εν αυτη εως σηγωρ δαμαλις γαρ εστιν τριετης επι δε της αναβασεως της λουιθ προς σε κλαιοντες αναβησονται τη οδω αρωνιμι βοα συντριμμα και σεισμος το υδωρ της νεμιμι ερημον εσται και ο χορτος αυτης εκλειφει χορτος γαρ χλωρος ουκ εσται μη και ουτως μελλει σωθηναι επαξω γαρ επι την φαραγγα αραβας και λημψονται αυτην συνηψεν γαρ η βοη το οριον της μωαβιτιδος της αγαλλιμι και ολολυγμος αυτης εως του φρεατος του αιλιμι το δε υδωρ το ρεμμων πλησθησεται αιματος επαξω γαρ επι ρεμμων αραβας και αρω το σπερμα μωαβ και αριηλ και το καταλοιπον αδαμα αποστελω ως ερπετα επι την γην μη πετρα ερημος εστιν το ορος σιων εση γαρ ως πετεινου ανιπταμενου νεοσσος αφηρημενος θυγατερ μωαβ επειτα δε αρνων πλειονα βουλευου ποιειτε σχεπην πενήτους αυτη δια παντος εν μεσημβρινη σκοτια φευγουσιν εξεστησαν μη απαχθης παροικησουσιν σοι οι φυγαδες μωαβ εσονται σχεπη υμιν απο προσωπου διωκοντος οτι ηρθη η συμμαχια σου και ο αρχων απωλετο ο καταπατων επι της γης και διορθωθησεται μετ ελεους θρονος και καθιεται επ αυτου μετα αληθειας εν σκηνη δαυιδ κρινων και εκζητων κριμα και σπενδων δικαιοσυνην ηκουσαμεν την ύβριν μωαβ ύβριστης σφοδρα την υπερηφανιαν εξηρας ουχ ουτως η μαντεια σου ουχ ουτως ολολυξει μωαβ εν γαρ τη μωαβιτιδι παντες ολολυξουσιν τοις κατοικουσιν δεσεθ μελετησεις και ουκ εντραπηση τα πεδια εσεβων πενήθησει αμπελος σεβαμα καταπινοντες τα εθνη καταπατησατε τας αμπελους αυτης εως ιαζηρ ου μη συναψητε πλανηθητε την ερημον οι απεσταλμενοι εγκατελειφθησαν διεβησαν γαρ την ερημον δια τουτο κλαυσομαι ως τον κλαυθμον ιαζηρ αμπελον σεβαμα τα δενδρα σου κατεβαλεν εσεβων και ελεαλη οτι επι τω θερισμω και επι τω τρυγητω σου καταπατησω και παντα πεσουνται και αρθησεται ευφροσυνη και αγαλλιαμα εκ των αμπελωνων σου και εν τοις αμπελωσιν σου ου μη ευφρανθησονται

και ου μη πατησουσιν οινον εις τα ὑποληνια πεπαυται γαρ δια τουτο ἡ κοιλια μου ἐπι μωαβ ὡς κιθαρα ηχησει και τα ἐντος μου ὡσει τειχος ὃ ἐνεκαινισας και ἐσται εἰς το ἐντραπηνην σε ὅτι ἐκοπιασεν μωαβ ἐπὶ τοῖς βωμοῖς και εἰσελευσεται εἰς τα χειροποιητα αὐτης ὥστε προσευξασθαι και ου μη δυνηται ἐξελεσθαι αὐτον τουτο το ῥημα ὃ ἐλαλησεν κυριος ἐπὶ μωαβ ὅποτε και ἐλαλησεν και νυν λεγω ἐν τρισιν ἐτεσιν ἐτων μισθωτου ατιμασθησεται ἡ δοξα μωαβ ἐν παντι τῷ πλουτῷ τῷ πολλῷ και καταλειφθησεται ὀλιγοστος και οὐκ ἐντιμος το ῥημα το κατα δαμασκου ἰδου δαμασκος ἀρθησεται ἀπο πολέων και ἐσται εἰς πτωσιν καταλελειμμενη εἰς τὸν αἰωνα εἰς κοιτην ποιμνίων και ἀναπαυσιν και οὐκ ἐσται ὁ διωκων και οὐκετι ἐσται ὀχυρα του καταφυγειν ἐφραϊμ και οὐκετι ἐσται βασιλεια ἐν δαμασκῷ και τὸ λοιπον των συρων ἀπολείται οὐ γὰρ συ βελτιῶν εἰ των ὕιων ἰσραὴλ και τῆς δοξῆς αὐτων ταδε λεγει κυριος σαβαωθ ἐσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλειψις τῆς δοξῆς ἰακωβ και τὰ πῖονα τῆς δοξῆς αὐτου σεισθησεται και ἐσται ὁν τροπον εἰαν τις συναγαγῇ ἀμῆτον ἔστηκτον και σπερμα σταχυων ἐν τῷ βραχίονι αὐτου ἀμῆση και ἐσται ὁν τροπον εἰαν τις συναγαγῇ σταχυν ἐν φαραγγὶ στερεα και καταλειφθῇ ἐν αὐτῇ καλαμη ἡ ὡς ῥώγες ἐλαίας δυο ἢ τρεῖς ἐπ' ἀκρου μετεώρου ἡ τεσσαρες ἡ πεντε ἐπὶ των κλαδων αὐτων καταλειφθῇ ταδε λεγει κυριος ὁ ὁθεος ἰσραὴλ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πεποιθὼς ἐσται ἀνθρώπος ἐπὶ τῷ ποιησαντι αὐτον οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτου εἰς τὸν ἅγιον του ἰσραὴλ ἐμβλεψονται και ου μὴ πεποιθότες ὡσιν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς οὐδε ἐπὶ τοῖς ἐργοῖς των χειρων αὐτων ἃ ἐποίησαν οἱ δακτυλοὶ αὐτων και οὐκ ὀψονται τὰ δένδρα αὐτων οὐδε τὰ βδελυγμάτα αὐτων τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐσονται αἱ πόλεις σου ἐγκαταλελειμμεναι ὁν τροπον ἐγκατελίπον οἱ ἀμορραῖοι και οἱ εὐαῖοι ἀπο προσώπου των ὕιων ἰσραὴλ και ἐσονται ἐρημοὶ διότι κατέλιπες τὸν θεὸν τὸν σωτήρα σου και κυρίου του βοήθου σου οὐκ ἐμνησθῆς δια τουτο φυτευσῆς φυτευμα ἀπιστον και σπερμα ἀπιστον τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἢ ἀν φυτεύσης πλανηθήσῃ το δὲ πρωὶ εἰαν σπειρῆς ἀνθήσει εἰς ἀμῆτον ἢ ἀν ἡμέρᾳ κληρώσῃ και ὡς πατὴρ ἀνθρώπου κληρώσῃ τοῖς υἱοῖς σου οὐαὶ πληθὸς ἐθνων πολλων ὡς θάλασσα κυμαίνουσα ὀύτως ταραχθήσεσθε και νῶτος ἐθνων πολλων ὡς ὕδωρ ἠχησεὶ ὡς ὕδωρ πολλὸν ἐθνὴ πολλὰ ὡς ὕδατος πολλοῦ βία καταφερομενου και ἀποσκορακίει αὐτον και πορρῷ αὐτον διώζεται ὡς χνουν ἀχυρου λικμώντων ἀπεναντι ἀνεμοῦ και ὡς κονιορτον τροχοῦ καταιγὶς φερουσα πρὸς ἔσπεραν ἐσται πένθος πρὶν ἢ πρωὶ και οὐκ ἐσται αὕτῃ ἡ μερίς των ὕμας προνομευσαντων και κληρονομία τοῖς ὕμας κληρονομήσασιν οὐαὶ γῆς πλοίων πτερυγες ἐπεκεῖνα ποταμῶν αἰθιοπίας ὃ ἀποστελλων ἐν θάλασσῃ ὀμηρα και ἐπιστολάς βυβλινὰς ἐπάνω του ὕδατος πορεύονται γὰρ ἀγγελοὶ κούφοι πρὸς ἐθνος μετεωρον και ξενὸν λαὸν και χάλεπον τις αὐτου ἐπεκεῖνα ἐθνος ἀνελπιστον και καταπεπατῆμενον νυν οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς πάντες ὡς χώρα κατοικοῦμενη κατοικηθήσεται ἢ χώρα αὐτων ὡσει σημεῖον ἀπο ὀρους ἀρθῇ ὡς σάλπιγγος φωνῇ ἀκουστον ἐσται ὅτι ὀύτως εἶπεν μοι κυριος ἀσφάλεια ἐσται ἐν τῇ ἐμῇ πόλει ὡς φῶς καυμάτος μεσημβρίας και ὡς νεφέλῃ δροσού ἡμέρας ἀμῆτου ἐσται πρὸ του θερίσμου ὅταν συντελεσθῇ ἀνθος και ὀμφαξ ἀνθήσῃ ἀνθος ὀμφακίζουσα και ἀφελεῖ τα βोटρυδία τα μικρὰ τοῖς δρεπανοῖς και τὰς κληματιδὰς ἀφελεῖ και κατακοφεί και καταλείψει ἅμα τοῖς πετεινοῖς του οὐρανοῦ και τοῖς θηρίοις τῆς γῆς και συναχθήσε-

ται επ αυτους τα πετεινα του ουρανου και παντα τα θηρια της γης επ αυτον ήξει εν τω καιρω εκεινω ανενεχθησεται δωρα κυριω σαβραωθ εκ λαου τεθλιμμενου και τετιλμενου και απο λαου μεγαλου απο του νυν και εις τον αιωνα χρονον εθνος ελπιζον και καταπεπατημενον ο εστιν εν μερει ποταμου της χωρας αυτου εις τον τοπον ου το ονομα κυριου σαβραωθ επεκληθη ορος σιων ορασιν αιγυπτου ιδου κυριος καθηται επι νεφελης κουφης και ήξει εις αιγυπτον και σεισθησεται τα χειροποιητα αιγυπτου απο προσωπου αυτου και ή καρδια αυτων ήττηθησεται εν αυτοις και επεγερθησονται αιγυπτιοι επ αιγυπτίους και πολεμησει ανθρωπος τον αδελφον αυτου και ανθρωπος τον πλησιον αυτου πολις επι πολιν και νομος επι νομον και ταραχθησεται το πνευμα των αιγυπτίων εν αυτοις και την βουλην αυτών διασκεδασω και επερωτησουσιν τους θεους αυτών και τα αγαλματα αυτών και τους εκ της γης φωνουντας και τους εγγαστριμυθους και παραδωσω αιγυπτον εις χειρας ανθρωπων κυριων σκληρων και βασιλεις σκληροι κυριευσουσιν αυταν ταδε λεγει κυριος σαβραωθ και πιονται οι αιγυπτιοι υδωρ το παρα υθαλασσαν ο δε ποταμος εκλειψει και ξηρανθησεται και εκλειψουσιν οι ποταμοι και οι διωρυγες του ποταμου και ξηρανθησεται πασα συναγωγή υδατος και εν παντι έλει καλαμου και παπυρου και το αχι το χλωρον παν το κυκλω του ποταμου και παν το σπειρομενον δια του ποταμου ξηρανθησεται ανεμοφθορον και στεναξουσιν οι αλλεις και στεναξουσιν παντες οι βαλλοντες αγχιστρον εις τον ποταμον και οι βαλλοντες σαγηνας και οι αμφιβολεις πενήθουσιν και αισχυνη λημψεται τους εργαζομενους το λινον το σχιστον και τους εργαζομενους την βυσσον και εσονται οι διαζομενοι αυτα εν οδυνη και παντες οι τον ζυθον ποιουντες λυπηθησονται και τας ψυχας πονεσουσιν και μωροι εσονται οι αρχοντες τανεως οι σοφοι συμβουλοι του βασιλειως ή βουλη αυτών μωρανθησεται πως ερειτε τω βασιλει υιοι συνετων ήμεις υιοι βασιλειων των εξ αρχης που εισιν νυν οι σοφοι σου και αναγγειλατωσαν σοι και ειπατωσαν τι βεβουλευται κυριος σαβραωθ επ αιγυπτον εξελιπον οι αρχοντες τανεως και υψωθησαν οι αρχοντες μεμφεως και πλανησουσιν αιγυπτον κατα φυλας κυριος γαρ εκερασεν αυτοις πνευμα πλανησεως και επλανησαν αιγυπτον εν πασι τοις εργοις αυτών ως πλαναται ο μεθυσ και ο εμυν άμα και ουκ εσται τοις αιγυπτίοις εργον ο ποιησει κεφαλην και ουραν αρχην και τελος τη δε ήμερα εκεινη εσονται οι αιγυπτιοι ως γυναικες εν φοβω και εν τρομω απο προσωπου της χειρος κυριου σαβραωθ ήν αυτος επιβαλει αυτοις και εσται ή χωρα των ιουδαιων τοις αιγυπτίοις εις φοβητρον πας ός εαν ονομαση αυτην αυτοις φοβηθησονται δια την βουλην ήν βεβουλευται κυριος επ αυτην τη ήμερα εκεινη εσονται πεντε πολεις εν αιγυπτω λαλουσai τη γλωσση τη χανανιτιδι και ομνυουσai τω ονοματι κυριου πολισ-ασεδεκ κληθησεται ή μια πολις τη ήμερα εκεινη εσται θυσιαστηριον τω κυριω εν χωρα αιγυπτίων και στηλη προς το όριον αυτης τω κυριω και εσται εις σημειον εις τον αιωνα κυριω εν χωρα αιγυπτου ότι κεκραξονται προς κυριον δια τους θλιβοντας αυτους και αποστελει αυτοις κυριος ανθρωπον ός σωσει αυτους κρινων σωσει αυτους και γνωστος εσται κυριος τοις αιγυπτίοις και γνωσονται οι αιγυπτιοι τον κυριον εν τη ήμερα εκεινη και ποιησουσιν θυσιας και ευξονται ευχας τω κυριω και αποδωσουσιν και παταξει κυριος τους αιγυπτίους πληγη μεγάλη και ιασεται αυτους ιασει και επιστραφη-

σονται προς κυριον και εισακουσεται αυτων και ιασεται αυτους τη
ήμερα εκείνη εσται όδος αιγυπτου προς ασσυριους και εισελευσονται
ασσυριοι εις αιγυπτον και αιγυπτιοι πορευσονται προς ασσυριους
και δουλευσουσιν οι αιγυπτιοι τοις ασσυριοις τη ήμερα εκείνη εσται
ισραηλ τριτος εν τοις ασσυριοις και εν τοις αιγυπτιοις ευλογημενος
εν τη γη ήν ευλογησεν κυριος σαβαωθ λεγων ευλογημενος ό λαος
μου ό εν αιγυπτω και ό εν ασσυριοις και ή κληρονομια μου ισραηλ
του ετους ου εισηλθεν ταναθαν εις αζωτον ήνικα απεσταλη ύπο αρνα
βασιλειως ασσυριων και επολεμησεν την αζωτον και κατελαβετο αυ-
την τοτε ελαλησεν κυριος προς ησαιαν λεγων πορευου και αφελε τον
σακκον απο της οσφυος σου και τα σανδάλια σου ύπολυσαι απο των
ποδων σου και εποισεν όυτως πορευομενος γυμνος και ανυποδετος
και ειπεν κυριος όν τροπον πεπορευται ησαιας ό παις μου γυμνος και
ανυποδετος τρια ετη εσται σημεια και τερατα τοις αιγυπτιοις και αιθιο-
ψιν ότι όυτως αξει βασιλευς ασσυριων την αιχμαλωσιαν αιγυπτου και
αιθιοπων νεανισκους και πρεσβυτας γυμνους και ανυποδετους ανακε-
καλυμμενους την αισχυνην αιγυπτου και αισχυνθησονται ήτηθηντες
όι αιγυπτιοι επι τοις αιθιοψιν εφ όις ησαν πεποινθotes όι αιγυπτιοι η-
σαν γαρ αυτοις δοξα και ερουσιν όι κατοικουντες εν τη νησω ταυτη
ιδου ήμεις ημεν πεποινθotes του φυγειν εις αυτους εις βοηθειαν όι ουκ
εδυναντο σωθηναι απο βασιλειως ασσυριων και πως ήμεις σωθησο-
μεθα το όραμα της ερημου ως καταιγεις δι ερημου διελθου εξ ερημου
ερχομενη εκ γης φοβερων το όραμα και σκληρον ανηγγελη μοι ό α-
θετων αθετει ό ανομων ανομει επ εμοι όι αιλαμιται και όι πρεσβεις
των περσων επ εμε ερχονται νυν στεναξω και παρακαλεσω εμαυτον
δια τουτο ενεπλησθη ή οσφυς μου εκλυσεως και ωδινες ελαβον με
ως την τικτουςαν ηδικησα το μη ακουσαι εσπουδασα το μη βλεπειν ή
καρδια μου πλαναται και ή ανομια με βαπτίζει ή ψυχη μου εφεστηκεν
εις φοβον έτοιμασον την τραπεζαν πιετε φαγετε ανασταντες όι αρ-
χοντες έτοιμασατε θυρεους ότι όυτως ειπεν κυριος προς με βαδισας
σεαυτω στησον σκοπον και ό αν ιδης αναγγειλον και ειδον αναβατας
ίππεις δυο αναβατην ονου και αναβατην καμηλου ακροασαι ακροασιν
πολλην και καλεσον ουριαν εις την σκοπιαν κυριου και ειπεν εστην
δια παντος ήμερας και επι της παρεμβολης εστην όλην την νυκτα και
ιδου αυτος ερχεται αναβατης συνωριδος και αποκριθεις ειπεν πεπτω-
κεν βαβυλων και παντα τα αγαλματα αυτης και τα χειροποιητα αυτης
συνετριβησαν εις την γην ακουσατε όι καταλελειμμενοι και όι οδυ-
νωμενοι ακουσατε ά ηκουσα παρα κυριου σαβαωθ ό θεος του ισραηλ
ανηγγειλεν ήμιν το όραμα της ιδουμιας προς εμε καλει παρα του σιηρ
φυλασσετε επαλξεις φυλασσω το πρωι και την νυκτα εαν ζητης ζητει
και παρ εμοι οικει εν τω δρυμω έσπερας κοιμηθηση εν τη όδω δαιδαν
εις συναντησιν διψωντι ύδωρ φερετε όι ανοικουντες εν χωρα θαμιαν
αρτοις συναντατε τοις φευγουσιν δια το πληθος των φευγοντων και
δια το πληθος των πλανωμενων και δια το πληθος της μαχαιρας και
δια το πληθος των τοξευματων των διατεταμενων και δια το πληθος
των πεπτωκοτων εν τω πολεμω ότι όυτως ειπεν μοι κυριος ετι ενιαυ-
τος ως ενιαυτος μισθωτου εκλειπει ή δοξα των ύιων κηδαρ και το
καταλοιπον των τοξευματων των ισχυρων ύιων κηδαρ εσται ολιγον
διοτι κυριος ελαλησεν ό θεος ισραηλ το ρημα της φαραγγος σιων τι
εγενετο σοι νυν ότι ανεβητε παντες εις δωματα ματαια ενεπλησθη ή

πολις βωωντων οι τραυματιαι σου ου τραυματιαι μαχαιρας ουδε οι νεκροι σου νεκροι πολεμου παντες οι αρχοντες σου πεφευγασιν και οι αλλοντες σκληρως δεδεμενοι εισιν και οι ισχυοντες εν σοι πορρω πεφευγασιν δια τουτο ειπα αφετε με πικρως κλαυσομαι μη κατισχυσητε παρακαλειν με επι το συντριμμα της θυγατρος του γενους μου οτι ημερα ταραχης και απωλειας και καταπατηματος και πλανησις παρα κυριου σαβαωθ εν φαραγγι σιων πλανωνται απο μικρου εως μεγαλου πλανωνται επι τα ορη οι δε αιλαμιται ελαβον φαρετρας αναβαται ανθρωποι εφ ιπποις και συναγωγή παραταξεως και εσονται οι εκλεκται φαραγγες σου πλησθησονται αρματων οι δε ιππεις εμφραζουσι τας πυλας σου και ανακαλυψουσιν τας πυλας ιουδα και εμβλεψονται τη ημερα εκεινη εις τους εκλεκτους οικους της πολεως και ανακαλυψουσιν τα κρυπτα των οικων της ακρας δαυιδ και ειδοσαν οτι πλειους εισιν και οτι απεστρεψαν το υδωρ της αρχαιας κολυμβηθρας εις την πολιν και οτι καθειλουσιν τους οικους ιερουσαλημ εις οχυρωμα του τειχους τη πολει και εποησατε εαυτοις υδωρ ανα μεσον των δυο τειχεων εσωτερων της κολυμβηθρας της αρχαιας και ουκ ενεβλεψατε εις τον απ αρχης ποιησαντα αυτην και τον κτισαντα αυτην ουκ ειδετε και εκαλεσεν κυριος σαβαωθ εν τη ημερα εκεινη κλαυθμον και κοπετον και ξυρησιν και ζωσιν σακκων αυτοι δε εποησαντο ευφροσυνην και αγαλλιαμα σφαζοντες μοσχους και θυοντες προβατα ωστε φαγειν κρεα και πιειν οινον λεγοντες φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθνησκομεν και ανακεκαλυμμενα ταυτα εστιν εν τοις ωσιν κυριου σαβαωθ οτι ουκ αφεθησεται υμιν αυτη η αμαρτια εως αν αποθानητε ταδε λεγει κυριος σαβαωθ πορευου εις το παστοφοριον προς σομναν τον ταμειαν και ειπον αυτω τι συ ωδε και τι σοι εστιν ωδε οτι ελατομηςας σεαυτω ωδε μνημειον και εποησας σεαυτω εν υψηλω μνημειον και εγραψας σεαυτω εν πετρα σκηνην ιδου δη κυριος σαβαωθ εκβαλει και εκτριψει ανδρα και αφελει την στολην σου και τον στεφανον σου τον ενδοξον και ριπει σε εις χωραν μεγαλην και αμετρητον και εκει αποθानη και θησει το αρμα σου το καλον εις ατιμιαν και τον οικον του αρχοντος σου εις καταπατημα και αφαιρεθησιν εκ της οικονομιας σου και εκ της στασεως σου και εσται εν τη ημερα εκεινη καλεσω τον παιδα μου ελιαχιμ τον του χελχιου και ενδυσω αυτον την στολην σου και τον στεφανον σου δωσω αυτω και το κρατος σου και την οικονομiam σου δωσω εις τας χειρας αυτου και εσται ως πατηρ τοις ενοικουσιν εν ιερουσαλημ και τοις ενοικουσιν εν ιουδα και δωσω την δοξαν δαυιδ αυτω και αρξει και ουκ εσται ο αντιλεγων και στησω αυτον αρχοντα εν τοπω πιστω και εσται εις θρονον δοξης του οικου του πατρος αυτου και εσται πεποιθως επ αυτον πας ενδοξος εν τω οικω του πατρος αυτου απο μικρου εως μεγαλου και εσονται επικρεμαμενοι αυτω εν τη ημερα εκεινη ταδε λεγει κυριος σαβαωθ κινηθησεται ο ανθρωπος ο εστηριγμενος εν τοπω πιστω και πεσειται και αφαιρεθησεται η δοξα η επ αυτον οτι κυριος ελαλησεν το οραμα τυρου ολολυζετε πλοια καρχηδονος οτι απωλετο και ουκετι ερχονται εκ γης κιτιαιων ηκται αιχμαλωτος τινι ομοιοι γεγονασιν οι ενοικουντες εν τη νησω μεταβολοι φοινικης διαπερωντες την θαλασσαν εν υδατι πολλω σπερμα μεταβολων ως αμητου εισφερομενου οι μεταβολοι των εθνων αισχυνθητι σιδων ειπεν η θαλασσα η δε ισχυς της θαλασσης ειπεν ουκ ωδινον ουδε ετεκον ουδε εξεθρεψα νεανισκους ουδε υψωσα παρ-

θενους όταν δε ακουστον γενηται αιγυπτω λημψεται αυτους οδυνη περι τυρου απελθατε εις καρχηδονα ολολυξατε οι ενοικουντες εν τη νησω ταυτη ουχ αυτη ην υμων η υβρις η απ αρχης πριν η παραδοθηναι αυτην τις ταυτα εβουλευσεν επι τυρον μη ησσων εστιν η ουκ ισχυει οι εμποροι αυτης ενδοξοι αρχοντες της γης κυριος σαβαωθ εβουλευσατο παραλυσαι πασαν την υβριν των ενδοξων και ατιμασαι παν ενδοξον επι της γης εργαζου την γην σου και γαρ πλοια ουκετι ερχεται εκ καρχηδονος η δε χειρ σου ουκετι ισχυει κατα θαλασσαν η παροξυνουσα βασιλεις κυριος σαβαωθ ενετειλατο περι χαναν απολεσαι αυτης την ισχυν και ερουσιν ουκετι μη προσθητε του υβριζειν και αδικειν την θυγατερα σιδωνος και εαν απελθης εις κιτιεις ουδε εκει σοι αναπαυσις εσται και εις γην χαλδαιων και αυτη ηρημωται απο των ασσυριων ουδε εκει σοι αναπαυσις εσται οτι ο τοιχος αυτης πεπτωκεν ολολυξατε πλοια καρχηδονος οτι απωλετο το οχυρωμα υμων και εσται εν τη ημερα εκεινη καταλειφθησεται τυρος ετη εβδομηκοντα ως χρονος βασιλειως ως χρονος ανθρωπου και εσται μετα εβδομηκοντα ετη εσται τυρος ως ασμα πορνη λαβε κιθαραν βεμβυσσον πολεις πορνη επιλελησμενη καλως κιθαρισον πολλα ασον ινα σου μνεια γενηται και εσται μετα εβδομηκοντα ετη επισκοπην ποιησει ο θεος τυρου και παλιν αποκατασταθησεται εις το αρχαιον και εσται εμποριον πασαις ταις βασιλειαϊς της οικουμενης και εσται αυτης η εμπορια και ο μισθος αγιον τω κυριω ουκ αυτοις συναχθησεται αλλα τοις κατοικουσιν εναντι κυριου πασα η εμπορια αυτης φαγειν και πιειν και εμπλησθηναι εις συμβολην μνημοσυνον εναντι κυριου ιδου κυριος καταφθειρει την οικουμενην και ερημωσει αυτην και ανακαλυψει το προσωπον αυτης και διασπερει τους ενοικουντας εν αυτη και εσται ο λαος ως ο ιερευς και ο παις ως ο κυριος και η θεραπαινα ως η κυρια εσται ο αγοραζων ως ο πωλων και ο δανειζων ως ο δανειζομενος και ο οφειλων ως ο οφειλει φθορα φθαρησεται η γη και προνομη προνομευθησεται η γη το γαρ στομα κυριου ελαλησεν ταυτα επενθησεν η γη και εφθαρη η οικουμενη επενθησαν οι υψηλοι της γης η δε γη ηνομησεν δια τους κατοικουντας αυτην διοτι παρεβησαν τον νομον και ηλλαζον τα προσταγματα διαθηκην αιωνιον δια τουτο αρα εδεται την γην οτι ημαρτοσαν οι κατοικουντες αυτην δια τουτο πτωχοι εσονται οι ενοικουντες εν τη γη και καταλειφθησονται ανθρωποι ολιγοι πενθησει οινος πενθησει αμπελος στεναξουσιν παντες οι ευφραϊνομενοι την ψυχην πεπαυται ευφροσυνη τυμπανων πεπαυται αυθαδεια και πλουτος ασεβων πεπαυται φωνη κιθαρας ησχυνησαν ουκ επιον οινον πικρον εγενετο το σικερα τοις πιουσιν ηρημωθη πασα πολις κλεισει οικιαν του μη εισελθειν ολολυξατε περι του οινου πανταχη πεπαυται πασα ευφροσυνη της γης και καταλειφθησονται πολεις ερημοι και οικoi εγκαταλελειμμενοι απολουνται ταυτα παντα εσται εν τη γη εν μεσω των εθνων ον τροπον εαν τις καλαμησεται ελαιαν ουτως καλαμησονται αυτους και εαν παυσηται ο τρυγητος ουτοι φωνη βοησονται οι δε καταλειφθεντες επι της γης ευφρανθησονται αμα τη δοξη κυριου ταραχθησεται το υδωρ της θαλασσης δια τουτο η δοξα κυριου εν ταις νησοις εσται της θαλασσης το ονομα κυριου ενδοξον εσται κυριε ο θεος ισραηλ απο των πτερυγων της γης τερατα ηκουσαμεν ελπις τω ευσεβει και ερουσιν ουαι τοις αθετουσιν οι αθετουντες τον νομον φοβος και βοθυνος και παγισ εφ υμας τους ενοικουντας επι

της γης και εσται ὁ φευγων τον φοβον εμπεσειται εις τον βοθυνον ὁ δε εκβαινων εκ του βοθυνου ἄλωσεται ὑπο της παγιδος ὅτι θυριδες εκ του ουρανου ηνεωχθησαν και σεισθησεται τα θεμελια της γης τα-
ραχη ταραχθησεται ἡ γη και απορια απορηθησεται ἡ γη εκλινεν και
σεισθησεται ὡς οπωροφυλακιον ἡ γη ὡς ὁ μεθυων και κραιπαλων και
πεσειται και ου μη δυνηται αναστηναι κατισχυσεν γαρ επ αυτης ἡ α-
νομια και επαξει ὁ θεος επι τον κοσμον του ουρανου την χειρα και επι
τους βασιλεις της γης και συναξουσιν και αποκλεισουσιν εις οχυρω-
μα και εις δεσμωτηριον δια πολλων γενεων επισκοπη εσται αυτων και
τακησεται ἡ πλινθος και πεσειται το τειχος ὅτι βασιλευσει κυριος εν
σιων και εν ιερουσαλημ και ενωπιον των πρεσβυτερων δοξασθησεται
κυριε ὁ θεος μου δοξασω σε ὑμνησω το ονομα σου ὅτι εποιησας θαυ-
μαστα πραγματα βουλην αρχαιαν αληθινην γενοιτο κυριε ὅτι εθηκας
πολεις εις χωμα πολεις οχυρας του πεσειν αυτων τα θεμελια των α-
σεβων πολις εις τον αιωνα ου μη οικοδομηθη δια τουτο ευλογησει σε
ὁ λαος ὁ πτωχος και πολεις ανθρωπων αδικουμενων ευλογησουσιν
σε εγενου γαρ παση πολει ταπεινη βοηθος και τοις αθυμησασιν δια
ενδειαν σχεπη απο ανθρωπων πονηρων ῥυση αυτους σχεπη διψωντων
και πνευμα ανθρωπων αδικουμενων ευλογησουσιν σε ὡς ανθρωποι
ολιγοψυχοι διψωντες εν σιων απο ανθρωπων ασεβων ὅις ἡμας παρε-
δωκας και ποιησει κυριος σαβανῶ πασι τοις εθνεσιν επι το ορος τουτο
πιονται ευφροσυνην πιονται οινον χρισονται μυρον εν τω ορει τουτω
παραδος ταυτα παντα τοις εθνεσιν ἡ γαρ βουλη αὕτη επι παντα τα
εθνη κατεπιεν ὁ θανατος ισχυσας και παλιν αφειλεν ὁ θεος παν δα-
κρυον απο παντος προσωπου το ονειδος του λαου αφειλεν απο πασης
της γης το γαρ στομα κυριου ελαλησεν και ερουσιν τη ἡμερα εκεινη
ιδου ὁ θεος ἡμων εφ ὡ ηλπίζομεν και ηγαλλιωμεθα και ευφρανθησο-
μεθα επι τη σωτηρια ἡμων ὅτι αναπαυσιν δωσει ὁ θεος επι το ορος
τουτο και καταπατηθησεται ἡ μωαβιτις ὃν τροπον πατουσιν ἄλωνα εν
ἁμαξαις και ανησει τας χειρας αυτου ὃν τροπον και αυτος εταπεινω-
σεν του απολεσαι και ταπεινωσει την ὕβριν αυτου εφ ἃ τας χειρας
επεβαλεν και το ὕψος της καταφυγης του τοιχου σου ταπεινωσει και
καταβησεται ὡς του εδαφους τη ἡμερα εκεινη ασονται το ασμα τουτο
επι γης ιουδα λεγοντες ιδου πολις οχυρα και σωτηριον ἡμων θησει
τειχος και περιτειχος ανοιξατε πυλας εισελθατω λαος φυλασσων δι-
καιοσυνην και φυλασσων αληθειαν αντιλαμβανομενος αληθειας και
φυλασσων ειρηνην ὅτι επι σοι ηλπισαν κυριε ἕως του αιωνος ὁ θε-
ος ὁ μεγας ὁ αιωνιος ὃς ταπεινωσας καταγαγες τους ενοικουντας
εν ὑψηλοις πολεις οχυρας καταβαλεις και καταξεις ἕως εδαφους και
πατησουσιν αυτους ποδες πραεων και ταπεινων ὁδος ευσεβων ευθεια
εγενετο και παρεσκευασμενη ἡ ὁδος των ευσεβων ἡ γαρ ὁδος κυριου
κρισις ηλπισαμεν επι τω ονοματι σου και επι τη μνεια ἡ επιθυμει ἡ
ψυχη ἡμων εκ νυκτος ορθιριζει το πνευμα μου προς σε ὁ θεος διστι-
φως τα προσταγματα σου επι της γης δικαιοσυνην μαθετε ὅι ενοι-
κουντες επι της γης πεπαυται γαρ ὁ ασεβης ου μη μαθη δικαιοσυνην
επι της γης αληθειαν ου μη ποιηση αρετην ὁ ασεβης ἵνα μη ιδῇ την
δοξαν κυριου κυριε ὑψηλος σου ὁ βραχιων και ουκ ηδειςαν γνοντες
δε αισχυνηθησονται ζηλος λημψεται λαον παιδευτον και νυν πυρ τους
ὑπεναντιους εδεται κυριε ὁ θεος ἡμων ειρηνην δος ἡμιν παντα γαρ α-
πεδωκας ἡμιν κυριε ὁ θεος ἡμων κτησαι ἡμας κυριε εκτος σου αλλον

οὐκ οἶδαμεν τὸ ὄνομα σου ὀνομαζόμεν οἱ δὲ νεκροὶ ζῶν οὐ μὴ ἰδῶ-
σιν οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσωσιν διὰ τοῦτο ἐπηγάγες καὶ ἀπώλεσας
καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν προσθεὶς αὐτοῖς κακὰ κυριε προσθεὶς κακὰ
πᾶσιν τοῖς ἐνδοξοῖς τῆς γῆς κυριε ἐν θλίψει ἐμνησθήν σου ἐν θλίψει
μικρὰ ἢ παιδεῖα σου ἡμῖν καὶ ὥς ἡ ὠδινούσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν καὶ
ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκεκραξεν ὁὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου διὰ
τὸν φόβον σου κυριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ ὠδινήσαμεν καὶ ἐτεκο-
μεν πνεῦμα σωτηρίας σου ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς ἀλλὰ πεσούνται οἱ
ἐνοικούντες ἐπὶ τῆς γῆς ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ καὶ ἐγερθήσονται
οἱ ἐν τοῖς μνημείοις καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ ἢ γὰρ δρόσος
ἢ παρὰ σου ἰαμὰ αὐτοῖς ἐστὶν ἢ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσειταὶ βαδίζε
λαὸς μου εἰσελθε εἰς τὰ ταμίεια σου ἀποκλείσον τὴν θύραν σου ἀ-
ποκρυβήθι μικρὸν ὅσον ὅσον ἕως ἀν παρελθῇ ἡ ὀργὴ κυρίου ἰδοὺ
γὰρ κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς ἐνοικούντας ἐπὶ
τῆς γῆς καὶ ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς καὶ οὐ κατακαλύψει τοὺς
ἀνερήμενους τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ θεὸς τὴν μαχαίραν τὴν ἁγίαν
καὶ τὴν μεγάλην καὶ τὴν ἰσχυράν ἐπὶ τὸν δράκοντα ὅφιν φευγόντα ἐπὶ
τὸν δράκοντα ὅφιν σχολίον καὶ ἀνελὶν τὸν δράκοντα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἀμπελῶν καλὸς ἐπιθυμητὰ ἐξάρχειν κατ' αὐτῆς ἐγὼ πολὺς ἰσχυρὰ πολ-
λὺς πολιόρκομεν ἡμᾶς ποτίω αὐτὴν ἄλωσεται γὰρ νυκτὸς ἡμέρας
δὲ πεσειταὶ τὸ τεῖχος οὐκ ἐστὶν ἢ οὐκ ἐπελάβετο αὐτῆς τίς με θήσει
φυλάσσειν καλαμὴν ἐν ἀγρῷ διὰ τὴν πολεμίαν ταυτὴν ἠθετήκα αὐτὴν
τοῖνυν διὰ τοῦτο ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς πάντα ὅσα συνετάξεν κατα-
κεκαυμὰ βοήσονται οἱ ἐνοικούντες ἐν αὐτῇ ποιήσωμεν εἰρήνην αὐτῷ
ποιήσωμεν εἰρήνην οἱ ἐρχόμενοι τέκνα ἰακώβ βλαστήσει καὶ ἐξανθή-
σει ἰσραὴλ καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ οἰκουμένη τοῦ καρποῦ αὐτοῦ μὴ ὥς
αὐτὸς ἐπάταξεν καὶ αὐτὸς ὁὕτως πληγήσεται καὶ ὥς αὐτὸς ἀνείλεν
ὁὕτως ἀναιρεθήσεται μαχομένος καὶ ὀνειδιζὼν ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς
οὐ συ ἦσθα ὁ μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ ἀνελὶν αὐτοὺς πνευ-
ματι θυμοῦ διὰ τοῦτο ἀφαιρεθήσεται ἡ ἀνομία ἰακώβ καὶ τοῦτο ἐστὶν ἢ
εὐλογία αὐτοῦ ὅταν ἀφελῶμαι αὐτοῦ τὴν ἁμαρτίαν ὅταν θῶσιν πάντας
τοὺς λιθοὺς τῶν βῶμων κατακεκομμένους ὥς κόνιαν λεπτὴν καὶ οὐ
μὴ μείνῃ τὰ δένδρα αὐτῶν καὶ τὰ εἰδῶλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα ὥσπερ
δρυμὸς μακρὰν τὸ κατοικουμένον ποιμνίον ἀνεμείνον ἐσται ὥς ποι-
μνίον καταλείμμενον καὶ ἐσται πολὺν χρόνον εἰς βοσκήματα καὶ ἐκεῖ
ἀναπαύσονται καὶ μετὰ χρόνον οὐκ ἐσται ἐν αὐτῇ πᾶν χλωρὸν διὰ τὸ
ξηρανθῆναι γυναῖκες ἐρχόμεναι ἀπὸ θεᾶς δευτε οὐ γὰρ λαὸς ἐστὶν
ἐχὼν συνεσίαν διὰ τοῦτο οὐ μὴ οἰκτιρήσῃ ὁ ποιήσας αὐτοὺς οὐδὲ ὁ
πλασας αὐτοὺς οὐ μὴ ἐλεήσῃ καὶ ἐσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συμφραξεί
κύριος ἀπὸ τῆς διωρυγῆς τοῦ ποταμοῦ ἕως ῥινοκοροῦρων ὑμεῖς δὲ
συναγαγετέ τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ κατὰ ἓνα ἓνα καὶ ἐσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ σάλπιουσιν τῇ σάλπιγγι τῇ μεγάλῃ καὶ ἤξουσιν οἱ ἀπολλόμενοι
ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἀσσυρίων καὶ οἱ ἀπολλόμενοι ἐν αἰγύπτῳ καὶ προ-
σχυνησούσιν τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον ἐν ἱερουσαλὴμ οὐαὶ τῷ
στεφάνῳ τῆς ὕβρεως οἱ μισθῶτοι ἐφραὶμ τὸ ἀνθος τὸ ἐκπέσον ἐκ τῆς
δοξῆς ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τοῦ παχέος οἱ μεθύοντες ἀνεὺ οἴνου
ἰδοὺ ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν ὁ θυμὸς κυρίου ὥς χαλαζὰ καταφερομένη
οὐκ ἐχούσα σκεπὴν βία καταφερομένη ὥς ὕδατος πολὺ πλῆθος συρον
χώραν τῇ γῇ ποιήσει ἀναπαύσιν τὰς χερσὶν καὶ τοῖς ποσὶν καταπα-
τήθησεται ὁ στεφάνος τῆς ὕβρεως οἱ μισθῶτοι τοῦ ἐφραὶμ καὶ ἐσται

το ανθος το εκπεσον της ελπιδος της δοξης επ ακρου του ορους του ύψηλου ως προδρομος συκου ὁ ιδων αυτο πριν η εις την χειρα αυτο λαβειν θελησει αυτο καταπιειν τη ἡμερα εκεινη εσται κυριος σαβαωθ ὁ στεφανος της ελπιδος ὁ πλακεις της δοξης τω καταλειφθεντι μου λαω καταλειφθησονται επι πνευματι χρισεως επι χρισιν και ισχυν κωλυων ανελιν ουτοι γαρ οινω πεπλανημενοι εισιν επλανηθησαν δια το σικερα ἱερευς και προφητης εξεστησαν δια τον οινον εσεισθησαν απο της μεθης του σικερα επλανηθησαν τουτ εστι φασμα αρα εδεται ταυτην την βουλην αυτη γαρ ἡ βουλη ἐνεκεν πλεονεξιας τινι ανηγγειλαμεν κακα και τινι ανηγγειλαμεν αγγελιαν ὁι απογεγαλακτισμενοι απο γαλακτος ὁι απεσπασμενοι απο μαστου θλιψιν επι θλιψιν προσδεχου ελπιδα επ ελπιδι ετι μικρον ετι μικρον δια φαυλισμον χειλεων δια γλωσσης ἑτερας ὁτι λαλησουσιν τω λαω τουτω λεγοντες αυτω τουτο το αναπαιμα τω πεινωντι και τουτο το συντριμμα και ουκ ηθελησαν ακουειν και εσται αυτοις το λογιον κυριου του θεου θλιψις επι θλιψιν ελπις επ ελπιδι ετι μικρον ετι μικρον ἵνα πορευθωσιν και πεσωσιν εις τα οπισω και κινδυνευσουσιν και συντριβησονται και ἄλωσονται δια τουτο ακουσατε λογον κυριου ανδρες τεθλιμμενοι και αρχοντες του λαου τουτου του εν ιερουσαλημ ὁτι ειπατε εποιησαμεν διαθηκην μετα του ἄδου και μετα του θανατου συνθηκας καταιγεις φερομενη εαν παρελθῃ ου μη ελθῃ εφ ἡμας εθηκαμεν ψευδος την ελπιδα ἡμων και τω ψευδει σκεπασθησομεθα δια τουτο οὕτως λεγει κυριος ἰδου εγω εμβάλω εις τα θεμελια σιων λιθον πολυτελη εκλεκτον ακρογωνιαιον εντιμον εις τα θεμελια αυτης και ὁ πιστευων επ αυτω ου μη καταισχυνηθῇ και θησω χρισιν εις ελπιδα ἡ δε ελεημοσυνη μου εις σταθμους και ὁι πεποιθοτες ματην ψευδει ὁτι ου μη παρελθῇ ὑμας καταιγεις μη και αφελῇ ὑμων την διαθηκην του θανατου και ἡ ελπις ὑμων ἡ προς τον ἄδην ου μη εμμεινῃ καταιγεις φερομενη εαν επελθῇ εσεσθε αυτη εις καταπατημα ὅταν παρελθῇ λημψεται ὑμας πρωι πρωι παρελευσεται ἡμερας και εν νυκτι εσται ελπις πονηρα μαθετε ακουειν στενοχωρουμενοι ου δυναμεθα μαχεσθαι αυτοι δε ασθενουμεν του ἡμας συναχθῆναι ὥσπερ ορος ασεβων αναστησεται και εσται εν τη φαραγγι γαβρων μετα θυμου ποιησει τα εργα αυτοου πικριας εργον ὁ δε θυμος αυτοου αλλοτριως χρησεται και ἡ πικρια αυτοου αλλοτρια και ὑμεις μη ευφρανθηιητε μηδε ισχυσατωσαν ὑμων ὁι δεσμοι διοτι συντετελεσμενα και συντετμημενα πραγματα ηκουσα παρα κυριου σαβαωθ ἃ ποιησει επι πασαν την γην ενωτιζεσθε και ακουετε της φωνης μου προσεχετε και ακουετε τους λογους μου μη ὅλην την ἡμεραν μελλει ὁ αροτριων αροτριαν η σπορον προετοιμασει πριν εργασασθαι την γην ουκ ὅταν ὁμαλισῇ αυτης το προσωπον τοτε σπειρει μικρον μελανθιον και κυμινον και παλιν σπειρει πυρον και κριθην και ζεαν εν τοις ὁριοις σου και παιδευθησῃ κριματι θεου σου και ευφρανθησῃ ου γαρ μετα σκληροτητος καθαιρεται το μελανθιον ουδε τροχος ἁμαξης περιᾶξει επι το κυμινον αλλα ῥάβδω εκτινασσεται το μελανθιον το δε κυμινον μετα αρτου βρωθησεται ου γαρ εις τον αιωνα εγω ὑμιν οργισθησομαι ουδε φωνῇ της πικριας μου καταπατησῇ ὑμας και ταυτα παρα κυριου σαβαωθ ἐξηλθεν τα τερατα βουλευσασθε ὕψωσατε ματαιαν παρακλησιν ουαι πολις αριηλ ἦν δαυιδ επολεμησεν συναγαγετε γεννηματα ενιαυτον επ ενιαυτον φαγεσθε γαρ συν μωαβ εκθλιψω γαρ αριηλ και εσται αυτης ἡ ισχυς και το πλουτος εμοι και κυκλωσω ὡς

δαυιδ επι σε και βαλω περι σε χαρακα και ιησω περι σε πυργους και ταπεινωθησονται οι λογοι σου εις την γην και εις την γην οι λογοι σου δυσονται και εσται ως οι φωνουντες εκ της γης ή φωνη σου και προς το εδαφος ή φωνη σου ασθενησει και εσται ως κονιορτος απο τροχου ο πλουτος των ασεβων και ως χνους φερομενος και εσται ως στιγμη παραχρημα παρα κυριου σαβαωθ επισκοπη γαρ εσται μετα βροντης και σεισμου και φωνης μεγαλης καταιγεις φερομενη και φλοξ πυρος κατεσθιουσα και εσται ως ο ενυπνιαζομενος εν ύπνω ο πλουτος των εθνων παντων όσοι επεστρατευσαν επι αριηλ και παντες οι στρατευσαμενοι επι ιερουσαλημ και παντες οι συνηγμενοι επ αυτην και θλιβοντες αυτην και εσονται ως οι εν ύπνω πινοντες και εσθοντες και εξανασταντων ματαιον αυτων το ενυπνιον και όν τροπον ενυπνιαζεται ο διψων ως πινων και εξαναστας ετι διψα ή δε ψυχη αυτου εις κενον ηλπισεν ούτως εσται ο πλουτος παντων των εθνων όσοι επεστρατευσαν επι το ορος σιων εκλυθητε και εκστητε και κραιπαλησατε ουκ απο σικερα ουδε απο οινου ότι πεποτικεν ύμας κυριος πνευματι κατανυξεως και χαμμουσει τους οφθαλμους αυτων και των προφητων αυτων και των αρχοντων αυτων οι όρωντες τα κρυπτα και εσονται ύμιν παντα τα ρήματα ταυτα ως οι λογοι του βιβλιου του εσφραγισμενου τουτου ο εαν δωσιν αυτο ανθρωπω επισταμενω γραμματα λεγοντες αναγνωθι ταυτα και ερει ου δυναμαι αναγνωναι εσφραγισται γαρ και δοθησεται το βιβλιον τουτο εις χειρας ανθρωπου μη επισταμενου γραμματα και ερει αυτω αναγνωθι τουτο και ερει ουκ επισταμαι γραμματα και ειπεν κυριος εγγιζει μοι ο λαος ούτος τοις χειλεσιν αυτων τιμωσιν με ή δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου ματην δε σεβονται με διδασκοντες ενταλματα ανθρωπων και διδασκαλιας δια τουτο ιδου εγω προσθησω του μεταθειναι τον λαον τουτον και μεταθησω αυτους και απολω την σοφίαν των σοφων και την συνεσιν των συνετων κρυψω ουαι οι βαθεως βουλην ποιουντες και ου δια κυριου ουαι οι εν κρυφη βουλην ποιουντες και εσται εν σκοτει τα εργα αυτων και ερουσιν τις ήμας έωρακεν και τις ήμας γνωσεται η ά ήμεις ποιουμεν ουχ ως ο πηλος του κεραμεως λογισθησεσθε μη ερει το πλάσμα τω πλάσαντι ου συ με επλάσας η το ποιημα τω ποιησαντι ου συνετας με εποίησας ουκετι μικρον και μεταθεισεται ο λιβανος ως το ορος το χερμελ και το ορος το χερμελ εις δρυμον λογισθησεται και ακουσονται εν τη ήμερα εκεινη κωφοι λογους βιβλιου και οι εν τω σκοτει και οι εν τη όμιχλη οφθαλμοι τυφλων βλεψονται και αγαλλιασονται πτωχοι δια κυριον εν ευφροσυνη και οι απηλπισμενοι των ανθρωπων εμπλησθησονται ευφροσυνης εξελιπεν ανομος και απωλετο υπερηφανος και εξωλεθρευθησαν οι ανομουντες επι καχια και οι ποιουντες άμαρτειν ανθρωπους εν λόγω παντας δε τους ελεγχοντας εν πυλαις προσκομμα θησουσιν και επλαγιασαν εν αδικοις δικαιον δια τουτο ταδε λεγει κυριος επι τον οικον ιακωβ όν αφωρισεν εξ αβρααμ ου νυν ασχυνθησεται ιακωβ ουδε νυν το προσωπον μεταβαλει ισραηλ αλλ όταν ιδωσιν τα τεκνα αυτων τα εργα μου δι εμε άγιασουσιν το ονομα μου και άγιασουσιν τον άγιον ιακωβ και τον θεον του ισραηλ φοβηθησονται και γνωσονται οι τω πνευματι πλανωμενοι συνεσιν οι δε γογγυζοντες μαθησονται ύπακουειν και άι γλωσσαι άι ψελλιζουσαι μαθησονται λαλειν ειρηνην ουαι τεκνα αποσταται ταδε λεγει κυριος εποιησατε βουλην ου δι εμου και συνθηκας ου δια του πνευματος

μου προσθιναι ἁμαρτίας ἐφ' ἁμαρτίαις οἱ πορευομενοι καταβηναι εἰς αἰγυπτον ἐμε δε οὐκ ἐπηρεώτησαν τοῦ βοηθηθῆναι ὑπο φαραω καὶ σκεπασθῆναι ὑπο αἰγυπτίων εἶναι γὰρ ὑμῖν ἡ σκεπη φαραω εἰς αἰσχυνὴν καὶ τοῖς πεποιοῦσιν ἐπ' αἰγυπτον ονειδὸς ὅτι εἰσιν ἐν τανεὶ ἀρχηγοὶ ἀγγελοὶ πονηροὶ ματὴν κοπιάσουσιν πρὸς λαὸν ὃς οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς οὔτε εἰς βοήθειαν οὔτε εἰς ὠφελειαν ἀλλὰ εἰς αἰσχυνὴν καὶ ονειδὸς ἡ ὅρασις τῶν τετραποδῶν τῶν ἐν τῇ ἐρημῳ ἐν τῇ θλίψει καὶ τῇ στενοχωρίᾳ λεῶν καὶ σκυμνὸς λεόντος ἐκεῖθεν καὶ ἀσπίδες καὶ ἐκγόνα ἀσπίδων πετομένων οἱ ἐφέρον ἐπ' ὧν καὶ καμῆλων τὸν πλουτοῦν αὐτῶν πρὸς εἶθος ὃ οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς εἰς βοήθειαν ἀλλὰ εἰς αἰσχυνὴν καὶ ονειδὸς αἰγυπτῖοι ματαῖα καὶ κενὰ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς ἀπαγγείλον αὐτοῖς ὅτι ματαῖα ἡ παρακλήσις ὑμῶν ἡ αὕτη νῦν οὖν καθίσας γράψον ἐπὶ πυξίου ταῦτα καὶ εἰς βιβλίον ὅτι ἐστὶ εἰς ἡμέρας καιρῶν ταῦτα καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι λαὸς ἀπειθήν ἐστιν υἱοὶ ψευδεῖς οἱ οὐκ ἠβούλουντο ἀκούειν τὸν νόμον τοῦ θεοῦ οἱ λέγοντες τοῖς προφήταις μὴ ἀναγγέλλετε ἡμῖν καὶ τοῖς τὰ ὄραματα ὁρῶσιν μὴ λαλεῖτε ἡμῖν ἀλλὰ ἡμῖν λαλεῖτε καὶ ἀναγγέλλετε ἡμῖν ἕτεραν πλάνησιν καὶ ἀποστρέψατε ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀφελετε ἀφ' ἡμῶν τὸν τριβὸν τούτων καὶ ἀφελετε ἀφ' ἡμῶν τὸν ἅγιον τοῦ ἰσραὴλ διὰ τοῦτο οὕτως λέγει κύριος ὁ ἅγιος τοῦ ἰσραὴλ ὅτι ἠπειθήσατε τοῖς λόγοις τούτοις καὶ ἠλίπισατε ἐπὶ ψευδεὶ καὶ ὅτι ἐγογγύσας καὶ πεποινῶς ἐγενόμην ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ διὰ τοῦτο ἐστὶ ὑμῖν ἡ ἁμαρτία αὕτη ὥς τείχος πίπτον παρακρημὰ πολέως οχυρὰς ἐάλωκυιας ἥς παρακρημὰ παρέστιν τὸ πτώμα καὶ τὸ πτώμα αὐτῆς ἐστὶ ὥς συντριμμὰ ἀγγείου ὀστρακίνου ἐκ κεραμίου λεπτὰ ὥστε μὴ εὑρεῖν ἐν αὐτοῖς ὀστράκον ἐν ᾧ πυρ ἀρεῖς καὶ ἐν ᾧ ἀποσυριεῖς ὕδωρ μικρὸν οὕτω λέγει κύριος ὁ ἅγιος τοῦ ἰσραὴλ ὅταν ἀποστραφῇς στεναξῇς τότε σωθήσῃ καὶ γνώσῃ πού ἦσθα ὅτε ἐπεποινῆς ἐπὶ τοῖς ματαίοις ματαῖα ἡ ἰσχύς ὑμῶν ἐγενήθη καὶ οὐκ ἠβούλεσθε ἀκούειν ἀλλ' εἶπατε ἐφ' ἰππῶν φευξομεθα διὰ τοῦτο φευξεσθε καὶ εἶπατε ἐπὶ κούφοις ἀναβάται ἐσομεθα διὰ τοῦτο κούφοι ἐσονται οἱ διωκόντες ὑμᾶς διὰ φωνὴν ἑνὸς φευξόνται χίλιοι καὶ διὰ φωνὴν πεντε φευξόνται πολλοὶ ἕως ἀν καταλειφθῇτε ὥς ἴστος ἐπ' ὀρους καὶ ὥς σημαῖαν φέρων ἐπὶ βουνοῦ καὶ παλὶν μὐνεῖ ὁ θεὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι ὑμᾶς καὶ διὰ τοῦτο ὠψύθησεται τοῦ ἐλεῆσαι ὑμᾶς διότι κριτὴς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐστὶν καὶ πού καταλειψετε τὴν δόξαν ὑμῶν μακάριοι οἱ ἐμμενοντες ἐν αὐτῷ διότι λαὸς ἅγιος ἐν σὶων οἰκήσῃ καὶ ἱερουσαλὴμ κλαυθμῷ ἐκλαυσεν ἐλεῆσον με ἐλεῆσει σε τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς σου ἡνίκα εἶδεν ἐπηκούσεν σου καὶ δώσει κύριος ὑμῖν ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ στενὸν καὶ οὐκετι μὴ ἐγγίσωσιν σοὶ οἱ πλανῶντες σε ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ σου οἴσονται τοὺς πλανῶντας σε καὶ τὰ ὦτα σου ἀκούσονται τοὺς λόγους τῶν ὀπίσω σε πλανήσαντων οἱ λέγοντες αὕτη ἡ ὁδὸς πορευθῶμεν ἐν αὐτῇ εἴτε δεξιά εἴτε ἀριστερά καὶ ἐξάρεις τὰ εἰδῶλα τὰ περιηγυρωμένα καὶ τὰ περιεχρυσωμένα λεπτὰ ποιήσεις καὶ λιχμησεις ὥς ὕδωρ ἀποκαθήμενης καὶ ὥς κοπρὸν ὠσεις αὐτὰ τότε ἐστὶ ὁ ἕτερος τῷ σπέρματι τῆς γῆς σου καὶ ὁ ἄρτος τοῦ γεννηματος τῆς γῆς σου ἐστὶ πλησμονὴ καὶ λιπαρὸς καὶ βοσκήθησεται σου τὰ κτήνη τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τόπον πῖονα καὶ εὐρυχωρὸν οἱ ταυροὶ ὑμῶν καὶ οἱ βοεὲς οἱ ἐργαζόμενοι τὴν γῆν φαγονταὶ ἀχυρὰ ἀναπεποιημένα ἐν κριθῇ λελιχημένα καὶ ἐστὶ ἐπὶ πάντος ὀρους ὕψλους καὶ ἐπὶ πάντος βουνοῦ μετεωροῦ ὕδωρ διαπορευόμενον ἐν τῇ ἡμέρᾳ

εκείνη όταν απολυνται πολλοι και όταν πεσωσιν πυργοι και εσται το φως της σεληνης ως το φως του ήλιου και το φως του ήλιου εσται έπταπλασιον εν τη ήμερα όταν ιασηται κυριος το συντριμμα του λαου αυτου και την οδυνην της πληγης σου ιασεται ιδου το ονομα κυριου δια χρονου ερχεται πολλου καιομενος ό θυμος μετα δοξης το λογιον των χειλεων αυτου το λογιον οργης πληρες και ή οργη του θυμου ως πυρ εδεται και το πνευμα αυτου ως ύδωρ εν φαραγγι συρον ήξει έως του τραχηλου και διαιρεθησεται του εθνη ταραξι επι πλανησει ματαια και διωζεται αυτους πλανησις και λημψεται αυτους κατα προσωπον αυτων μη δια παντος δει ύμας ευφραινεσθαι και εισπορευεσθαι εις τα άγια μου δια παντος ώσει έορταζοντας και ώσει ευφραινομενους εισελθειν μετα αυλου εις το ορος του κυριου προς τον θεον του ισραηλ και ακουστην ποιησει ό θεος την δοξαν της φωνης αυτου και τον θυμον του βραχιονος αυτου δειξει μετα θυμου και οργης και φλογος κατεσθιουσας κεραυνωσει βιαιως και ως ύδωρ και χαλαζα συγκαταφερομενη βια δια γαρ φωνην κυριου ήττηθησονται ασσυριοι τη πληγη ή αν παταξι αυτους και εσται αυτω κυκλοθεν όθεν ην αυτω ή ελπις της βοηθειας εφ ή αυτος επεποιθει αυτοι μετα αυλων και κιθαρας πολεμησουσιν αυτον εκ μεταβολης συ γαρ προ ήμερων απαιτηθηση μη και σοι ήτοιμασθη βασιλευειν φαραγγα βαθειαν ξυλα κειμενα πυρ και ξυλα πολλα ό θυμος κυριου ως φαραγγ ύπο θειου καιομενη ουαι όι καταβαινοντες εις αιγυπτον επι βοηθειαν όι εφ ίπποις πεποιθοτες και εφ άρμασιν εστιν γαρ πολλα και εφ ίπποις πληθος σφοδρα και ουκ ησαν πεποιθοτες επι τον άγιον του ισραηλ και τον θεον ουκ εξεζητησαν και αυτος σοφος ηγεν επ αυτους καχα και ό λογος αυτου ου μη αθετηθη και επαναστησεται επ οικους ανθρωπων πονηρων και επι την ελπιδα αυτων την ματαιαν αιγυπτιον ανθρωπον και ου θεον ίππων σαρκας και ουκ εστιν βοηθεια ό δε κυριος επαξει την χειρα αυτου επ αυτους και κοπιασουσιν όι βοηθουντες και άμα παντες απολουνται ότι ουτως ειπεν μοι κυριος όν τροπον εαν βοηση ό λεων η ό σκυμνος επι τη θηρα ή ελαβεν και κεκραξη επ αυτη έως αν εμπλησθη τα ορη της φωνης αυτου και ήττηθησαν και το πληθος του θυμου επτοθησαν ουτως καταβησεται κυριος σαβαωθ επιστρατευσαι επι το ορος το σιων επι τα ορη αυτης ως ορνεα πετομενα ουτως ύπερασπiei κυριος ύπερ ιερουσαλημ και εξελειται και περιποιησεται και σωσει επιστραφητε όι την βαθειαν βουλην βουλευομενοι και ανομον ότι τη ήμερα εκεινη απαρνησονται όι ανθρωποι τα χειροποιητα αυτων τα αργυρα και τα χρυσα ά εποησαν άι χειρες αυτων και πεσειται ασσουρ ου μαχαιρα ανδρος ουδε μαχαιρα ανθρωπου καταφαγεται αυτον και φευζεται ουκ απο προσωπου μαχαιρας όι δε νεανισκοι εσονται εις ήττημα πετρα γαρ περιλημφθησονται ως χαρακι και ήττηθησονται ό δε φευγων άλωσεται ταδε λεγει κυριος μαχαριος ός εχει εν σιων σπερμα και οικειους εν ιερουσαλημ ιδου γαρ βασιλευς δικαιος βασιλευσει και αρχοντες μετα χρισεως αρξουσιν και εσται ό ανθρωπος κρυπτων τους λογους αυτου και κρυβησεται ως αφ ύδατος φερομενου και φανησεται εν σιων ως ποταμος φερομενος ενδοξος εν γη διψωση και ουκετι εσονται πεποιθοτες επ ανθρωποις αλλα τα ωτα δωσουσιν ακουειν και ή καρδια των ασθενουντων προσεξει του ακουειν και άι γλωσσαι άι ψελλιζουσαι ταχυ μαθησονται λαλειν ειρηνην και ουκετι μη ειπωσιν τω μωρω αρχειν και ουκετι μη ειπωσιν όι ύπηρεται σου σιγα ό γαρ μωρος μωρα

λάλησει και ἡ καρδια αὐτοῦ ματαία νοήσει τοῦ συντελεῖν ἀνομία και
λαλεῖν πρὸς κυρίον πλανήσιν τοῦ διασπείραι ψυχὰς πεινώσας και τὰς
ψυχὰς τὰς διψώσας κενὰς ποιῆσαι ἡ γὰρ βουλή τῶν πονηρῶν ἀνομία
βουλευσεται καταφθίρειται ταπεινούς ἐν λόγοις ἀδίκους και διασχεδεῖσαι
λόγους ταπεινῶν ἐν κρίσει οἱ δὲ εὐσεβεῖς συνετὰ ἐβούλευσαντο και
αὕτη ἡ βουλή μένει γυναῖκες πλουσίαι ἀναστήτε και ἀκούσατε τῆς
φωνῆς μου θυγατέρες ἐν ἐλπίδι ἀκούσατε τοὺς λόγους μου ἡμέρας
ἐνιαυτοῦ μνεῖαν ποιήσασθε ἐν ὁδῷ μετ' ἐλπίδος ἀνηλωταὶ ὁ τρυ-
γητὸς πεπαυταὶ ὁ σπορὸς και οὐκετι μὴ ἐλθῇ ἐκστήτε λυπηθῆτε αἱ
πεποιθῦναι ἐκδύσασθε γυμναὶ γενεσθε περιζώσασθε σακκοὺς τὰς ὀ-
σφύας και ἐπὶ τῶν μαστῶν κοπτεσθε ἀπὸ ἀγροῦ ἐπιθυμηματος και
ἀμπέλου γεννηματος ἡ γῆ τοῦ λαοῦ μου ἀκανθὰ και χορτὸς ἀναβή-
σεται και ἐκ πάσης οἰκίας εὐφροσύνη ἀριθμῆται πολὺς πλούσια οἰκοὶ
ἐγκαταλειμμένοι πλούτον πολέως και οἰκοὺς ἐπιθυμητοὺς ἀφήσου-
σιν και ἐσονται αἱ κῶμαι σπηλαία ἕως τοῦ αἰῶνος εὐφροσύνη ὄνων
ἀγρίων βοσκήματα ποιμένων ἕως ἀν' ἐπελθῇ ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ἀφ' ὕψη-
λου και ἐσται ἐρημὸς ὁ χερμελ και ὁ χερμελ εἰς δρυμὸν λογισθῆσεται
και ἀναπαύσεται ἐν τῇ ἐρημῷ κριμα και δικαιοσύνη ἐν τῷ καρμῳλῳ
κατοικήσει και ἐσται τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης εἰρήνη και κρατήσῃ ἡ
δικαιοσύνη ἀναπαύσιν και πεποιθότες ἕως τοῦ αἰῶνος και κατοικήσῃ
ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐν πόλει εἰρήνης και ἐνοικήσῃ πεποιθὼς και ἀναπαύ-
σονται μετὰ πλουτοῦ ἡ δὲ χαλαζὰ εἰαν καταβῇ οὐκ ἐφ' ὑμᾶς ἥξει και
ἐσονται οἱ ἐνοικούντες ἐν τοῖς δρυμοῖς πεποιθότες ὥς οἱ ἐν τῇ πεδινῇ
μακάριοι οἱ σπείροντες ἐπὶ πᾶν ὕδωρ οὐ βούς και ὄνος πατεῖ οὐαὶ τοῖς
ταλαιπῶρουσιν ὑμᾶς ὑμᾶς δὲ οὐδεὶς ποιεῖ ταλαιπῶρους και ὁ ἀθῆτων
ὑμᾶς οὐκ ἀθετεῖ ἄλωσονται οἱ ἀθετοῦντες και παραδοθήσονται και
ὥς σῆς ἐπὶ ἱματίου οὕτως ἡττήθησονται κυρίε ἐλεῆσον ἡμᾶς ἐπὶ σοὶ
γὰρ πεποιθήμεν ἐγενήθη τὸ σπέρμα τῶν ἀπειθουντῶν εἰς ἀπώλειαν
ἡ δὲ σωτηρία ἡμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως διὰ φωνὴν τοῦ φόβου σου ἐ-
ξεστήσαν λαοὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου και διεσπάρησαν τὰ ἔθνη νῦν δὲ
συναχθήσεται τὰ σκυλὰ ὑμῶν μικροῦ και μεγάλου ὃν τρόπον εἰαν τις
συναγαγῇ ἀκρίδας οὕτως ἐμπαιξουσὶν ὑμῖν ἅγιος ὁ θεὸς ὁ κατοικῶν
ἐν ὕψηλοις ἐνεπλήσθη σιῶν κρίσεως και δικαιοσύνης ἐν νόμῳ παρα-
δοθήσονται ἐν θῆσαυροις ἡ σωτηρία ἡμῶν ἐκεῖ σοφία και ἐπιστήμη
και εὐσεβεία πρὸς τὸν κύριον οὗτοι εἰσὶν θῆσαυροὶ δικαιοσύνης ἰδοὺ
δὴ ἐν τῷ φόβῳ ὑμῶν αὐτοὶ φοβήθησονται οὗς ἐφοβείσθε φοβήθησο-
νται ἀφ' ὑμῶν ἀγγελοὶ γὰρ ἀποσταλήσονται ἀξιούντες εἰρήνην πικρῶς
κλαίοντες παρακαλοῦντες εἰρήνην ἐρημωθήσονται γὰρ αἱ τοῦτων ὁδοὶ
πεπαυταὶ ὁ φόβος τῶν ἐθνῶν και ἡ πρὸς τοὺτους διαθήκη αἰρεταὶ και
οὐ μὴ λογισθῇ αὐτοὺς ἀνθρώπους ἐπενθήσεν ἡ γῆ ἡσυχυνθῇ ὁ λι-
βανὸς ἔλῃ ἐγένετο ὁ σαρῶν φανερά ἐσται ἡ γαλιλαία και ὁ καρμῳλὸς
νῦν ἀναστήσονται λέγει κύριος νῦν δοξασθήσονται νῦν ὑψωθήσονται
νῦν ὀφείσθε νῦν αἰσθηθήσεσθε ματαία ἐσται ἡ ἰσχύς τοῦ πνεύματος
ὑμῶν πῦρ ὑμᾶς κατεδεταὶ και ἐσονται ἔθνη κατακεκαυμένα ὥς ἀκαν-
θὰ ἐν ἀγρῷ ἐρριμμένη και κατακεκαυμένη ἀκούσονται οἱ πορρωθέν
ἅ ἐποίησα γινώσκονται οἱ ἐγγιζόντες τὴν ἰσχύν μου ἀπεστήσαν οἱ ἐν
σιῶν ἀνομοὶ λημψεται τρομὸς τοὺς ἀσεβεῖς τις ἀναγγελεῖ ὑμῖν ὅτι
πῦρ καίεται τις ἀναγγελεῖ ὑμῖν τὸν τόπον τὸν αἰώνιον πορευόμενος
ἐν δικαιοσύνῃ λαλῶν εὐθείαν ὁδὸν μίσων ἀνομίαν και ἀδικίαν και
τὰς χεῖρας ἀποσειόμενος ἀπὸ δῶρων βαρύνων τὰ ὠτὰ ἵνα μὴ ἀκούσῃ

κρισιν αίματος καμμυων τους οφθαλμους ίνα μη ιδη αδικιαν όυτος οικησει εν ύψηλω σπηλαιω πετρας ισχυρας αρτος αυτω δοθησεται και το ύδωρ αυτου πιστον βασιλεα μετα δοξης οψεσθε και οι οφθαλμοι ύμων οφονται γην πορρωθεν ή ψυχη ύμων μελετησει φοβον που εισιν οι γραμματικοι που εισιν οι συμβουλευοντες που εστιν ό αριθμων τους τρεφομενους μικρον και μεγαν λαον ώ ου συνεβουλευσαντο ουδε ηδει βαθυφωννον ώστε μη ακουσαι λαος πεφασλισμενος και ουκ εστιν τω ακουοντι συνεσις ιδου σιων ή πολις το σωτηριον ήμων οι οφθαλμοι σου οφονται ιερουσαλημ πολις πλουσια σκηnai άι ου μη σεισθωσιν ουδε μη κινηθωσιν οι πασσαλοι της σκηνης αυτης εις τον αιωνα χρονον ουδε τα σχοινια αυτης ου μη διαρραγωσιν ότι το ονομα κυριου μεγα ύμιν τοπος ύμιν εσται ποταμοι και διωρυγες πλατεις και ευρυχωροι ου πορευση ταυτην την όδον ουδε πορευσεται πλοιον ελαυνον ό γαρ θεος μου μεγας εστιν ου παρελευσεται με κυριος κριτης ήμων κυριος αρχων ήμων κυριος βασιλευς ήμων κυριος όυτος ήμας σωσει ερραγησαν τα σχοινια σου ότι ουκ ενισχυσεν ό ίστος σου εκλινεν ου χαλασει τα ίστια ουκ αρει σημειον έως όυ παραδοθη εις προνομην τοινυν πολλοι χωλοι προνομην ποιησουσιν και ου μη ειπη κοπιω ό λαος ό ενοικων εν αυτοις αφειθη γαρ αυτοις ή άμαρτια προσαγαγετε εθνη και ακουσατε αρχοντες ακουσατω ή γη και οι εν αυτη ή οικουμενη και ό λαος ό εν αυτη διοτι θυμος κυριου επι παντα τα εθνη και οργη επι τον αριθμον αυτων του απολεσαι αυτους και παραδουναι αυτους εις σφαγην οι δε τραυματιαι αυτων ριφησονται και οι νεκροι και αναβησεται αυτων ή οσμη και βραχησεται τα ορη απο του αίματος αυτων και έλιγησεται ό ουρανος ως βιβλιον και παντα τα αστρα πεσειται ως φυλλα εξ αμπελου και ως πιπτει φυλλα απο συκης εμεθυσθη ή μαχαира μου εν τω ουρανω ιδου επι την ιδουμαιαν καταβησεται και επι τον λαον της απωλειας μετα κρισεως ή μαχαира κυριου ενεπλησθη αίματος επαχυνθη απο στεατος αρνων και απο στεατος τραγων και κριων ότι θυσια κυριω εν βοσορ και σφαγη μεγάλη εν τη ιδουμια και συμπεσουνται οι άδροι μετ αυτων και οι κριοι και οι ταυροι και μεθυσθησεται ή γη απο του αίματος και απο του στεατος αυτων εμπλησθησεται ήμερα γαρ κρισεως κυριου και ενιαυτος ανταποδοσεως κρισεως σιων και στραφησονται αυτης άι φαραγγες εις πισσαν και ή γη αυτης εις θειον και εσται αυτης ή γη καιιομενη ως πισσα νυκτος και ήμερας και ου σβεσθησεται εις τον αιωνα χρονον και αναβησεται ό καπνος αυτης ανω εις γενεας ερημωθησεται και εις χρονον πολυν και κατοικησουσιν εν αυτη ορνεα και εχινοι και ιβεις και κορακες και επιβληθησεται επ αυτην σπαρτιον γεωμετριας ερημου και ονοκενταυροι οικησουσιν εν αυτη οι αρχοντες αυτης ουκ εσονται οι γαρ βασιλεις αυτης και οι αρχοντες αυτης και οι μεγιστανες αυτης εσονται εις απωλειαν και αναψυσει εις τας πολεις αυτων ακανθινα ξυλα και εις τα οχυρωματα αυτης και εσται επαυλις σειρηνων και αυλη στρουθων και συναντησουσιν δαιμονια ονοκενταυροις και βοησουσιν έτερος προς τον έτερον εκει αναπαυσονται ονοκενταυροι έυρον γαρ άυτοις αναπαυσιν εκει ενοσσευσεν εχινος και εσωσεν ή γη τα παιδια αυτης μετα ασφαλειας εκει ελαφοι συνηνητησαν και ειδον τα προσωπα αλληλων αριθμω παρηλθον και μια αυτων ουκ απωλετο έτερα την έτεραν ουκ εξητησαν ότι κυριος ενετειλατο αυτοις και το πνευμα αυτου συνηγαγεν αυτας και αυτος επιβαλει αυτοις κληρους και ή χειρ αυ-

του διμερισεν βοσκεισθαι εις τον αιωνα χρονον κληρονομησετε εις γενεας γενεων αναπαυσονται επ αυτης ευφρανθητι ερημος διψωσα αγαλλιασθω ερημος και ανθειτω ως κρινον και εξανθησει και αγαλλιασεται τα ερημα του ιορδανου και ή δοξα του λιβανου εδοθη αυτη και ή τιμη του καρμηλου και ό λαος μου οψεται την δοξαν κυριου και το ύψος του θεου ισχυσατε χειρες ανειμεναι και γονατα παραελυμενα παρακαλεσατε όι ολιγοψυχοι τη διανοια ισχυσατε μη φοβεισθε ιδου ό θεος ήμων κρισιν ανταποδιδωσιν και ανταποδωσει αυτος ήξει και σωσει ήμας τοτε ανοιχθησονται οφθαλμοι τυφλων και ωτα κωφων ακουσονται τοτε αλειται ως ελαφος ό χωλος και τρανη εσται γλωσσα μογιλαλων ότι ερραγη εν τη ερημω ύδωρ και φαραγγξ εν γη διψωση και ή ανυδρος εσται εις έλη και εις την διψωσαν γην πηγη ύδατος εσται εκει ευφροσυνη ορνων επαυλις καλαμου και έλη εκει εσται όδος καθαρα και όδος άγια κληθησεται και ου μη παρελθη εκει ακαθαρτος ουδε εσται εκει όδος ακαθαρτος όι δε διεσπαρμενοι πορευονται επ αυτης και ου μη πλανηθωσιν και ουκ εσται εκει λεων ουδε των θηριων των πονηρων ου μη αναβη επ αυτην ουδε μη έυρεθη εκει αλλα πορευονται εν αυτη λελυτρωμενοι και συνηγμενοι δια κυριον αποστραφησονται και ήξουσιν εις σιων μετ ευφροσυνης και ευφροσυνη αιωνιος ύπερ κεφαλής αυτων επι γαρ κεφαλής αυτων αινεσις και αγαλλιαμα και ευφροσυνη καταλημψεται αυτοις απεδρα οδυνη και λυπη και στεναγμος και εγενετο του τεσσαρεσκαιδεκατου ετους βασιλευοντος εξεκιου ανεβη σενναχηριμ βασιλευς ασσυριων επι τας πολεις της ιουδαιας τας οχυρας και ελαβεν αυτας και απεστειλεν βασιλευς ασσυριων ραφακην εκ λαχis εις ιερουσαλημ προς τον βασιλεα εξεκιαν μετα δυναμεως πολλης και εστη εν τω ύδραγωγω της κολυμβηθρας της ανω εν τη όδω του αγρου του γναφews και εξηλθεν προς αυτον ελιαχιμ ό του χελκιου ό οικονομος και σομνας ό γραμματευσ και ιωαχ ό του ασαφ ό ύπομνηματογραφος και ειπεν αυτοις ραφακης ειπατε εξεκια ταδε λεγει ό βασιλευς ό μεγας βασιλευς ασσυριων τι πεποιθως ει μη εν βουλη η λογοις χειλεων παραταξις γινεται και νυν επι τινι πεποιθας ότι απειθεις μοι ιδου πεποιθως ει επι την ραβδον την καλαμινην την τεθλασμενην ταυτην επ αιγυπτον ός αν επ αυτην επιστηρισθη εισελευσεται εις την χειρα αυτου όυτως εστιν φαראω βασιλευς αιγυπτου και παντες όι πεποιθοτες επ αυτω ει δε λεγετε επι κυριον τον θεον ήμων πεποιθαμεν νυν μειχθητε τω κυριω μου τω βασιλει ασσυριων και δωσω ύμιν δισχιλιαν ίππον ει δυνησεσθε δουναι αναβατας επ αυτοις και πως δυνασθε αποστρεψαι εις προσωπον τοπαρχου ένος οικεται εισιν όι πεποιθοτες επ αιγυπτιοις εις ίππον και αναβατην και νυν μη ανευ κυριου ανεβημεν επι την χωραν ταυτην πολεμησαι αυτην και ειπεν προς αυτον ελιαχιμ και σομνας και ιωαχ λαλησον προς τους παιδας σου συριστι ακουομεν γαρ ήμεις και μη λαλει προς ήμας ιουδαιστι και ίνα τι λαλεις εις τα ωτα των ανθρωπων των επι τω τειχει και ειπεν ραφακης προς αυτοις μη προς τον κυριον ήμων η προς ύμας απεσταλκεν με ό κυριος μου λαλησαι τους λογους τουτους ουχι προς τους ανθρωπους τους καθημενους επι τω τειχει ίνα φαγωσιν κοπρον και πιωσιν ουρον μεθ ήμων άμα και εστη ραφακης και εβοησεν φωνη μεγαλη ιουδαιστι και ειπεν ακουσατε τους λογους του βασιλεως του μεγαλου βασιλεως ασσυριων ταδε λεγει ό βασιλευς μη απατατω ύμας εξεκιας λογοις όι ου δυνησονται ρυσασθαι ύμας και

μη λεγεται υμιν εξεκιας οτι ρυσεται υμας ο θεος και ου μη παραδοθη η πολις αυτη εν χειρι βασιλεως ασσυριων μη ακουετε εξεκιου ταδε λεγει ο βασιλευς ασσυριων ει βουλευσθε ευλογηθηναι εκπορευεσθε προς με και φαγεσθε εκαστος την αμπελον αυτου και τας συκας και πιεσθε υδωρ του λακκου υμων εως αν ελθω και λαβω υμας εις γην ως η γη υμων γη σιτου και οινου και αρτων και αμπελωνων μη υμας απατατω εξεκιας λεγων ο θεος υμων ρυσεται υμας μη ερρυσαντο οι θεοι των εθνων εκαστος την εαυτου χωραν εκ χειρος βασιλεως ασσυριων που εστιν ο θεος αιμαθ και αρφαθ και που ο θεος της πολεως σεπφαριμ μη εδυναντο ρυσασθαι σαμαρειαν εκ χειρος μου τις των θεων παντων των εθνων τουτων ερρυσατο την γην αυτου εκ της χειρος μου οτι ρυσεται ο θεος ιερουσαλημ εκ χειρος μου και εσιωπησαν και ουδεις απεκριθη αυτω λογον δια το προσταξαι τον βασιλεα μηδενα αποκριθηναι και εισηλθεν ελιαχιμ ο του χελκιου ο οικονομος και σομνας ο γραμματευσ της δυναμειως και ιωαχ ο του ασαφ ο υπομνηματογραφος προς εξεikian εσχισμενοι τους χιτωνας και απηγγειλαν αυτω τους λογους ραψακου και εγενετο εν τω ακουσαι τον βασιλεα εξεikian εσχισεν τα ιματια και σακκον περιεβαλετο και ανεβη εις τον οικον κυριου και απεστειλεν ελιαχιμ τον οικονομον και σομναν τον γραμματεα και τους πρεσβυτερους των ιερων περιβεβλημενους σακκους προς ησαιαν υιον αμωσ τον προφητην και ειπαν αυτω ταδε λεγει εξεκιας ημερα θλιψεως και ονειδισμού και ελεγμου και οργης η σημερον ημερα οτι ηκει η ωδιν τη τικτουση ισχυν δε ουκ εχει του τεκειν εισακουσαι κυριος ο θεος σου τους λογους ραψακου ους απεστειλεν βασιλευς ασσυριων ονειδιζειν θεον ζωντα και ονειδιζειν λογους ους ηκουσεν κυριος ο θεος σου και δεηθηση προς κυριον τον θεον σου περι των καταλελειμμενων τουτων και ηλθον οι παιδες του βασιλεως προς ησαιαν και ειπεν αυτοις ησαιας ουτως ερειτε προς τον κυριον υμων ταδε λεγει κυριος μη φοβηθης απο των λογων ων ηκουσας ους ωνειδισαν με οι πρεσβεις βασιλεως ασσυριων ιδου εγω εμβαλω εις αυτον πνευμα και ακουσας αγγελιαν αποστραφησεται εις την χωραν αυτου και πεσειται μαχαιρα εν τη γη αυτου και απεστρεψεν ραψακης και κατελαβεν πολιορκουντα τον βασιλεα λομναν και ηκουσεν βασιλευς ασσυριων οτι εξηλθεν θαρακα βασιλευς αιθιοπων πολιορκησαι αυτον και ακουσας απεστρεψεν και απεστειλεν αγγελους προς εξεikian λεγων ουτως ερειτε εξεκια βασιλει της ιουδαιας μη σε απατατω ο θεος σου εφ ω πεποιθως ει επ αυτω λεγων ου μη παραδοθη ιερουσαλημ εις χειρας βασιλεως ασσυριων η ουκ ηκουσας α εποιησαν βασιλεις ασσυριων πασαν την γην ως απωλεσαν μη ερρυσαντο αυτους οι θεοι των εθνων ους οι πατερες μου απωλεσαν την τε γωζαν και χαρραν και ραφες οι εισιν εν χωρα θεμαθ που εισιν οι βασιλεις αιμαθ και αρφαθ και πολεως σεπφαριμ αναγ ουγαυα και ελαβεν εξεκιας το βιβλιον παρα των αγγελων και ηνοιξεν αυτο εναντιον κυριου και προσευξατο εξεκιας προς κυριον λεγων κυριε σαβαωθ ο θεος ισραηλ ο καθημενος επι των χερουβιν συ θεος μονος ει πασης βασιλειας της οικουμενης συ εποιησας τον ουρανον και την γην εισακουσον κυριε εισβλεψον κυριε και ιδε τους λογους ους απεστειλεν σενναχηριμ ονειδιζειν θεον ζωντα επ αληθειας γαρ ηρημωσαν βασιλεις ασσυριων την οικουμενην ολην και την χωραν αυτων και ενεβαλον τα ειδωλα αυτων εις το πυρ ου γαρ θεοι ησαν αλλα εργα χειρων ανθρωπων ξυ-

λα και λιθοι και απωλεσαν αυτους συ δε κυριε ὁ θεος ἡμων σωσον ἡμας εκ χειρος αυτων ἵνα γνω πασα βασιλεια της γης ὅτι συ ει ὁ θεος μονος και απεσταλη ἡσαιας υἱος αμως προς εξεκταν και ειπεν αυτω ταδε λεγει κυριος ὁ θεος ισραηλ ηκουσα ἃ προσηυξω προς με περι σενναχηριμ βασιλεως ασσυριων οὗτος ὁ λογος ὃν ελαλησεν περι αυτου ὁ θεος εφαιλισεν σε και εμυκτηρισεν σε παρθενος θυγατηρ σιων επι σοι κεφαλὴν ἐκινήσεν θυγατηρ ιερουσαλημ τινα ὠνειδισας και παρωξύνας ἡ προς τινα ὑψώσας την φωνην σου και ουκ ἤρας εις ὑψος τους οφθαλμους σου εις τον ἅγιον του ισραηλ ὅτι δι ἀγγέλων ὠνειδισας κυριον συ γὰρ εἶπας τῷ πληθὶ των ἄρματων ἐγὼ ἀνέβην εις ὑψος ὄρεων και εις τὰ ἐσχάτα του λιβανου και ἐκοψα το ὑψος της κεδρου αυτου και το κάλλος της κυπαρισσου και εἰσηλθὼν εις ὑψος μερους του δρυμου και ἐθήκα γεφυραν και ἡρημῶσα ὕδατα και πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος οὐ ταῦτα ἡκούσας πάλαι ἃ ἐγὼ ἐποίησα ἐξ ἀρχαίων ἡμερῶν συνετάξα νυν δὲ ἐπεδείξα ἐξερημῶσαι ἐθνη ἐν ὀχυροῖς και ἐνοικοῦντας ἐν πόλεσιν ὀχυραῖς ἀνῆκα τὰς χεῖρας και ἐξηρανθῆσαν και ἐγενοντο ὡς χορτος ξηρος ἐπὶ δωματων και ὡς ἀγρωστὶς νυν δὲ τὴν ἀναπαυσιν σου και τὴν ἐξοδὸν σου και τὴν εἰσοδὸν σου ἐγὼ ἐπιστάμαι ὁ δὲ θυμὸς σου ὃν ἐθυμώθης και ἡ πικρία σου ἀνέβη προς με και ἐμβάλω φῖμον εις τὴν ῥίνα σου και χάλινον εις τὰ χεῖλη σου και ἀποστρέψω σε τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθες ἐν αὐτῇ τοῦτο δὲ σοὶ τὸ σημεῖον φάγε τοῦτον τον ἐνιαυτον ἃ ἐσπάρκας τῷ δὲ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ τὸ καταλειμμά τῷ δὲ τρίτῳ σπείραντες ἀμῆσατε και φυτεῦσατε ἀμπελῶνας και φάγεσθε τον καρπὸν αυτων και ἐσονται οἱ καταλελειμμενοὶ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ φυησουσιν ῥίζαν κατῶ και ποιησουσιν σπέρμα ἀνω ὅτι ἐξ ἱερουσαλημ ἐξελεύσονται οἱ καταλελειμμενοὶ και οἱ σωζόμενοι ἐξ ὀρους σιών ὁ ζήλος κυρίου σάβαωθ ποιήσει ταῦτα διὰ τοῦτο οὕτως λεγει κυριος ἐπὶ βασιλεᾶ ασσυριων οὐ μὴ εἰσελθῇ εις τὴν πόλιν ταύτην οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐπ αὐτὴν βέλος οὐδὲ μὴ ἐπιβάλῃ ἐπ αὐτὴν θυρεὸν οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ αὐτὴν χάρακα ἀλλὰ τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθεν ἐν αὐτῇ ἀποστραφῆσεται ταδε λεγει κυριος ὑπερασπίω ὑπὲρ της πόλεως ταύτης τοῦ σώσαι αὐτὴν δι ἐμε και διὰ δαυὶδ τον παιδᾶ μου και ἐξηλθὲν ἀγγέλος κυριου και ἀνείλεν ἐκ της παρεμβολῆς των ασσυριων ἑκατον ὀγδοήκοντα πεντὲ χιλιάδας και ἐξανάσταντες το πρῶι ἔυρον πάντα τὰ σώματα νεκρά και ἀποστράφεις ἀπῆλθεν βασιλεὺς ασσυριων και ὤκῃσεν ἐν νινευῇ και ἐν τῷ αὐτῷ προσκυνεῖν ἐν τῷ οἰκῷ νασαραχ τον πατάχρον αυτου ἀδραμελεχ και σαρασαρ οἱ υἱοὶ αυτου ἐπατάξαν αὐτον μαχαίραις αὐτοὶ δὲ διεσωθῆσαν εις ἀρμενίαν και ἐβασίλευσεν ἀσορδᾶν ὁ υἱὸς αυτου ἀντ αυτου ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐμᾶλαχισθῇ ἐξεκίας ἕως θανάτου και ἦλθεν προς αὐτον ἡσαιας υἱὸς αμως ὁ προφήτης και ειπεν προς αὐτον ταδε λεγει κυριος τάξι περι τοῦ οἴκου σου ἀποθνήσκεις γὰρ συ και οὐ ζῆσῃ και ἀπεστρέφεν ἐξεκίας το προσώπον αυτου προς τον τοίχον και προσηύξατο προς κυριον λέγων μνησθήτι κυριε ὡς ἐπορευθῆν ἐνώπιον σου μετὰ ἀληθείας ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ και τὰ ἀρεστά ἐνώπιον σου ἐποίησα και ἐκλαυσεν ἐξεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ και ἐγένετο λόγος κυρίου προς ἡσαιαν λέγων πορευθήτι και εἰπον ἐξεκία ταδε λεγει κυριος ὁ θεος δαυὶδ του πατρος σου ἡκουσα της φωνῆς της προσευχῆς σου και εἶδον τὰ δακρυὰ σου ἰδοὺ προστινῆμι προς τον χρόνον σου ἐτὴ δεκά πεντε και ἐκ χειρός βασιλεως ασσυριων σώσω σε και ὑπὲρ της πόλεως ταύτης ὑπερασπίω

τουτο δε σοι το σημειον παρα κυριου οτι ο θεος ποιησει το ρημα τουτο την σκιαν των αναβαθμων ους κατεβη ο ηλιος τους δεκα αναβαθμους του οικου του πατρος σου αποστρεψω τον ηλιον τους δεκα αναβαθμους και ανεβη ο ηλιος τους δεκα αναβαθμους ους κατεβη η σκια προσευχη εξεκίου βασιλεως της ιουδαιας ηνικα εμαλακισθη και ανεστη εκ της μαλακιας αυτου εγω ειπα εν τω υψει των ημερων μου εν πυλαις αδου καταλειψω τα ετη τα επιλοιπα ειπα ουκετι μη ιδω το σωτηριον του θεου επι της γης ουκετι μη ιδω ανθρωπον εκ της συγγενειας μου κατελιπον το λοιπον της ζωης μου εξηλθεν και απηλθεν απ εμου ωσπερ ο καταλυων σκηνην ηξας το πνευμα μου παρ εμοι εγενετο ως ιστος εριθου εγγιζουσας εκτεμειν εν τη ημερα εκεινη παρεδοθην έως πρωι ως λεοντι ουτως τα οστα μου συνετριψεν απο γαρ της ημερας έως της νυκτος παρεδοθην ως χελιδων ουτως φωνησω και ως περιστερα ουτως μελετησω εξελιπον γαρ μου οι οφθαλμοι του βλεπειν εις το υψος του ουρανου προς τον κυριον ος εξειλατο με και αφειλατο μου την οδυνην της ψυχης κυριε περι αυτης γαρ ανηγγελη σοι και εξηγειρας μου την πνοην και παρακληθεις εξησα ειλου γαρ μου την ψυχην ινα μη αποληται και απερριψας οπισω μου πασας τας αμαρτιας μου ου γαρ οι εν αδου αινεσουσιν σε ουδε οι αποθανοντες ευλογησουσιν σε ουδε ελπιουσιν οι εν αδου την ελεημοσυνην σου οι ζωντως ευλογησουσιν σε ον τροπον καγω απο γαρ της σημερον παιδια ποιησω α αναγγελουσιν την δικαιοσυνην σου κυριε της σωτηριας μου και ου παυσομαι ευλογων σε μετα ψαλτηριου πασας τας ημερας της ζωης μου κατεναντι του οικου του θεου και ειπεν ησαιας προς εξεκίαν λαβε παλαθην εκ συκων και τριψον και καταπλασαι και υγιης εση και ειπεν εξεκίας τουτο το σημειον οτι αναβησομαι εις τον οικον κυριου του θεου εν τω καιρω εκεινω απεστειλεν μαρωδαχ υιος του λααδαν ο βασιλευς της βαβυλωνιας επιστολας και πρεσβεις και δωρα εξεκία ηκουσεν γαρ οτι εμαλακισθη έως θανατου και ανεστη και εχαρη επ αυτοις εξεκίας χαραν μεγαλην και εδειξεν αυτοις τον οικον του νεχωθα και της στακτης και των θυμιαματων και του μυρου και του αργυριου και του χρυσιου και παντας τους οικους των σκευων της γαζης και παντα όσα ην εν τοις θησαυροις αυτου και ουκ ην ουθεν ο ουκ εδειξεν εξεκίας εν τω οικω αυτου και ηλθεν ησαιας ο προφητης προς τον βασιλεα εξεκίαν και ειπεν προς αυτον τι λεγουσιν οι ανθρωποι ουτοι και ποθεν ήκασιν προς σε και ειπεν εξεκίας εκ γης πορρωθεν ήκασιν προς με εκ βαβυλωνος και ειπεν ησαιας τι ειδοσαν εν τω οικω σου και ειπεν εξεκίας παντα τα εν τω οικω μου ειδοσαν και ουκ εστιν εν τω οικω μου ο ουκ ειδοσαν αλλα και τα εν τοις θησαυροις μου και ειπεν αυτω ησαιας ακουσον τον λογον κυριου σαβαωθ ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και λημψονται παντα τα εν τω οικω σου και όσα συνηγαγον οι πατερες σου έως της ημερας ταυτης εις βαβυλωνα ήξει και ουδεν ου μη καταλιπωσιν ειπεν δε ο θεος οτι και απο των τεκνων σου ών εγεννησας λημψονται και ποιησουσιν σπαδοντας εν τω οικω του βασιλεως των βαβυλωνιων και ειπεν εξεκίας προς ησαιαν αγαθος ο λογος κυριου ον ελαλησεν γενεσθω δη ειρηνη και δικαιοσυνη εν ταις ημεραις μου παρακαλειτε παρακαλειτε τον λαον μου λεγει ο θεος ίερεις λαλησατε εις την καρδιαν ιερουσαλημ παρακαλεσατε αυτην οτι επλησθη η ταπεινωσις αυτης λελυται αυτης ή άμαρτια οτι εδεξατο εκ χειρος κυριου

διπλα τα ἁμαρτηματα αὐτης φωνη βωντος εν τη ερημω ἑτοιμασατε την ὁδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους του θεου ἡμων πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν ορος και βουνος ταπεινωθησεται και εσται παντα τα σχολια εις ευθειαν και ἡ τραχεια εις πεδια και οφθησεται ἡ δοξα κυριου και οψεται πασα σαρχ το σωτηριον του θεου ὅτι κυριος ελαλησεν φωνη λεγοντος βοησον και ειπα τι βοησω πασα σαρχ χορτος και πασα δοξα ανθρωπου ὡς ανθος χορτου εξηρανθη ὁ χορτος και το ανθος εξεπεσεν το δε ῥημα του θεου ἡμων μενει εις τον αιωνα επ ορος ὑψηλον αναβηθι ὁ ευαγγελιζομενος σιων ὑψωσον τη ισχυι την φωνην σου ὁ ευαγγελιζομενος ιερουσαλημ ὑψωσατε μη φοβεισθε ειπονται πολεισιν ιουδα ιδου ὁ θεος ὑμων ιδου κυριος μετα ισχυος ερχεται και ὁ βραχιων μετα κυριειας ιδου ὁ μισθος αὐτου μετ αὐτου και το εργον εναντιον αὐτου ὡς ποιμην ποιμανει το ποιμνιον αὐτου και τω βραχιονι αὐτου συναξει αρνας και εν γαστρι εχουσας παρακαλεσει τις εμετρησεν τη χειρι το ὕδωρ και τον ουρανον σπιθαμη και πασαν την γην δραχι τις εστησεν τα ορη σταθμω και τας ναπας ζυγω τις εγυνον νουν κυριου και τις αὐτου συμβουλος εγενετο ὁς συμβιβια αὐτον η προς τινα συνεβουλευσατο και συνεβιβασεν αὐτον η τις εδειξεν αὐτω κρισιν η ὁδον συνεσεως τις εδειξεν αὐτω ει παντα τα εθνη ὡς σταγων απο καδου και ὡς ῥοπη ζυγου ελογισθησαν και ὡς σιελος λογισθησονται ὁ δε λιβανος ουχ ἱκανος εις καυσιν και παντα τα τετραποδα ουχ ἱκανα εις ὀλοκαρπωσιν και παντα τα εθνη ὡς ουδεν εισι και εις ουθεν ελογισθησαν τινι ὁμοιωσατε κυριον και τινι ὁμοιωματι ὁμοιωσατε αὐτον μη εικονα εποιησεν τεκτων η χρυσοχοος χωνευσας χρυσιον περιεχρυσωσεν αὐτον ὁμοιωμα κατεσκευασεν αὐτον ξυλον γαρ ασηπτον εκλεγεται τεκτων και σοφως ζητει πως στησει αὐτου εικονα και ἵνα μη σαλευηται ου γνωσεσθε ουκ ακουσεσθε ουκ ανηγγελη εξ αρχης ὑμιν ουκ εγνωτε τα θεμελια της γης ὁ κατεχων τον γυρον της γης και ὁι ενοικουντες εν αὐτη ὡς ακριδες ὁ στησας ὡς καμαραν τον ουρανον και διατεινας ὡς σκηνην κατοικειν ὁ διδους αρχοντας εις ουδεν αρχειν την δε γην ὡς ουδεν εποιησεν ου γαρ μη σπειρωσιν ουδε μη φυτευσωσιν ουδε μη ῥιζωθη εις την γην ἡ ῥιζα αὐτων επνευσεν επ αὐτους και εξηρανθησαν και καταιγεις ὡς φρυγανα αναλημψεται αὐτους νυν ουν τινι με ὁμοιωσατε και ὑψωθησομαι ειπεν ὁ ἅγιος αναβλειψατε εις ὕψος τους οφθαλμους ὑμων και ιδετε τις κατεδειξεν παντα ταυτα ὁ εκφερων κατα αριθμον τον κοσμον αὐτου παντας επ ονοματι καλεσει απο πολλης δοξης και εν κρατει ισχυος ουδεν σε ελαθεν μη γαρ ειπης ιακωβ και τι ελαλησας ισραηλ απεκρυβη ἡ ὁδος μου απο του θεου και ὁ θεος μου την κρισιν αφειλεν και απεστη και νυν ουκ εγνως ει μη ηκουσας θεος αιωνιος ὁ θεος ὁ κατασκευασας τα ακρα της γης ου πεινασει ουδε κοπιασει ουδε εστιν εξευρεσις της φρονησεως αὐτου διδους τοις πεινωσιν ισχυν και τοις μη οδυνωμενοις λυπην πεινασουσιν γαρ νεωτεροι και κοπιασουσιν νεανισκοι και εκλεκτοι ανισχυες εσονται ὁι δε ὑπομενοντες τον θεον αλλαξουσιν ισχυν πτεροφυησουσιν ὡς αετοι δραμουνται και ου κοπιασουσιν βαδιουνται και ου πεινασουσιν εγκαινιζεσθε προς με νησοι ὁι γαρ αρχοντες αλλαξουσιν ισχυν εγγισατωσαν και λαλησατωσαν ἅμα τοτε κρισιν αναγγειλατωσαν τις εξηγειρεν απο ανατολων δικαιοσυνην εκαλεσεν αὐτην κατα ποδας αὐτου και πορευσεται δωσει εναντιον εθνων και βασιλεις εκστησει και δωσει εις γην τας μαχαιρας

αυτων και ὡς φρυγανα ἐξῶσμενα τα τοῦτα αυτων και διωζεται αυτους και διελευσεται εν ειρηνη ἡ ὁδος των ποδων αυτου τις ἐνηργησεν και ἐποιησεν ταυτα ἐκαλεσεν αυτην ὁ καλων αυτην απο γενεων αρχης ἐγὼ θεος πρωτος και εἰς τα ἐπερχομενα ἐγὼ εἰμι εἰδοσαν ἐθνη και ἐφοβηθησαν τα ἀκρα της γης ἠγγισαν και ἠλθοσαν ἅμα κρινων ἕκαστος τῷ πλησιον και τῷ ἀδελφῷ βοηθησαι και ἐρεῖ ἰσχυσεν ἀνὴρ τεκτων και χαλκευς τυπτων σφυρῇ ἅμα ἐλαυνων ποτε μὲν ἐρεῖ συμβλῆμα καλὸν ἐστὶν ἰσχυρωσαν αὐτα ἐν ἡλοῖς θῆσουσιν αὐτα και οὐ κινήθησονται συ δε ἰσραὴλ παῖς μου ἰακώβ ὃν ἐξελεξάμην σπέρμα ἀβραάμ ὃν ἠγαπήσα ὅς ἀντελαβομένη ἀπ ἀκρων της γῆς και ἐκ των σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσα σε και εἶπα σοὶ παῖς μου εἰ ἐξελεξάμην σε και οὐκ ἐγκατέλιπον σε μὴ φοβοῦ μετὰ σου γὰρ εἰμι μὴ πλανῶ ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ θεὸς σου ὁ ἐνισχυσας σε και ἐβοηθήσα σοὶ και ἠσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ μου ἰδοὺ ἀσχυνῆσονται και ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικειμενοὶ σοὶ ἐσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες και ἀπολούνται πάντες οἱ ἀντιδίκοί σου ζητήσεις αὐτοὺς και οὐ μὴ εὕρης τοὺς ἀνθρώπους οἱ παροινήσουσιν εἰς σε ἐσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες και οὐκ ἐσονται οἱ ἀντιπολεμουντες σε ὅτι ἐγὼ ὁ θεὸς σου ὁ κρατῶν της δεξιᾶς σου ὁ λέγων σοὶ μὴ φοβοῦ ἰακώβ ὀλιγοστός ἰσραὴλ ἐγὼ ἐβοηθήσα σοὶ λέγει ὁ θεὸς ὁ λυτρουμένος σε ἰσραὴλ ἰδοὺ ἐποίησα σε ὡς τροχοὺς ἁμάξης ἀλῶντας καινοὺς πρισθηροεῖδεις και ἀλοήσεις ὄρη και λεπτυνεῖς βουνούς και ὡς χνουν θῆσεις και λικμησεις και ἀνεμὸς λημψεται αὐτοὺς και καταιγὶς διασπerei αὐτοὺς συ δε εὐφρανθήσῃ ἐν τοῖς ἁγίοις ἰσραὴλ και ἀγαλλίασονται οἱ πτωχοὶ και οἱ ἐνδεεῖς ζητήσουσιν γὰρ ὕδωρ και οὐκ ἐστὶ ἡ γλῶσσα αὐτων ἀπο της διψῆς ἐξηρανθῇ ἐγὼ κυριὸς ὁ θεὸς ἐγὼ ἐπακουσῶμαι ὁ θεὸς ἰσραὴλ και οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτοὺς ἀλλὰ ἀνοιξῶ ἐπὶ των ὀρεων ποταμούςς και ἐν μεσῷ πεδίων πηγὰς ποιήσω τὴν ἐρημὸν εἰς ἐλὴ και τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὕδραγωγοῖς θήσω εἰς τὴν ἀνυδρὸν γῆν κέδρον και πυξὸν και μυρσινὴν και κυπαρίσσον και λευκὴν ἵνα ἰδῶσιν και γνῶσιν και ἐννοήθωσιν και ἐπιστῶνται ἅμα ὅτι χεὶρ κυρίου ἐποίησεν ταῦτα πάντα και ὁ ἅγιος τοῦ ἰσραὴλ κατεδείξεν ἐγγίζει ἡ χριςὶς ὑμῶν λέγει κυριὸς ὁ θεὸς ἠγγισαν ἅι βουλαὶ ὑμῶν λέγει ὁ βασιλεὺς ἰακώβ ἐγγισάτωσαν και ἀναγγεῖλάτωσαν ὑμῖν ἃ συμβήσεται ἡ τὰ πρότερα τίνα ἦν εἶπατε και ἐπιστησόμεν τὸν νοὺν και γνῶσομεθα τί τα ἐσχάτα και τα ἐπερχομενα εἶπατε ἡμῖν ἀναγγεῖλατε ἡμῖν τὰ ἐπερχομενα ἐπ ἐσχάτου και γνῶσομεθα ὅτι θεοὶ ἐστε εὐ ποιήσατε και κακώσατε και θαυμάσομεθα και ὀψομεθα ἅμα ὅτι ποθεν ἐστε ὑμεῖς και ποθεν ἡ ἐργασία ὑμῶν ἐκ γῆς βδελυγμὰ ἐξελεξάντο ὑμᾶς ἐγὼ δε ἠγείρα τὸν ἀπὸ βορρᾶ και τὸν ἀπ ἡλίου ἀνατολῶν κληθήσονται τῷ ὀνόματι μου ἐρχεσθῶσαν ἀρχόντες και ὡς πῆλος κεραμεὺς και ὡς κεραμεὺς καταπατῶν τὸν πῆλον οὕτως καταπατήθησεσθε τίς γὰρ ἀναγγελεῖ τα ἐξ αρχῆς ἵνα γνῶμεν και τὰ ἐμπροσθεν και ἐρούμεν ὅτι ἀληθὴ ἐστὶν οὐκ ἐστὶν ὁ προλεγων οὐδε ὁ ἀκούων ὑμῶν τοὺς λόγους ἀρχὴν σίων δώσω και ἱερουσαλὴμ παρακαλέσω εἰς ὁδὸν ἀπο γὰρ των ἐθνῶν ἰδοὺ οὐδεὶς και ἀπο των ἐδῶλων αὐτων οὐκ ἦν ὁ ἀναγγέλλων και ἐὰν ἐρωτήσω αὐτοὺς ποθεν ἐστε οὐ μὴ ἀποκριθῶσιν μοι εἰσὶν γὰρ οἱ ποιοῦντες ὑμᾶς και ματῆν οἱ πλανῶντες ὑμᾶς ἰακώβ ὁ παῖς μου ἀντιλημψομαι αὐτοῦ ἰσραὴλ ὁ ἐκλεκτός μου προσεδέξατο αὐτὸν ἡ ψυχὴ μου ἔδωκα τὸ πνεῦμα μου ἐπ αὐτὸν χρίσιν τοῖς ἐθνεσιν ἐξοίσει οὐ κεκραξεται οὐδε ἀνησει οὐδε

ακουσθήσεται ἐξ ἡ φωνῆ αὐτοῦ καλαμὸν τεθλασμένον οὐ συντριβεί
καὶ λινὸν καπνίζομενον οὐ σβέσει ἀλλὰ εἰς ἀληθειαν ἐξοίσει κρίσιν
ἀναλαμβεί και οὐ θραυσθήσεται ἕως ἀν θῇ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν και
ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐθνή ἐλπιοῦσιν ὁὕτως λέγει κυριὸς ὁ θεὸς ὁ
ποίησας τὸν οὐρανὸν και πῆξας αὐτὸν ὁ στερεώσας τὴν γῆν και τὰ ἐν
αὐτῇ και διδούς πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς και πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν
αὐτὴν ἐγὼ κυριὸς ὁ θεὸς ἐκάλεσα σε ἐν δικαιοσυνῇ και κρατήσω τῆς
χειρὸς σου και ἐνισχύσω σε και ἐδῶκα σε εἰς διαθήκην γενέους εἰς
φῶς ἐθνῶν ἀνοίξαι ὀφθαλμούς τυφλῶν ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμέ-
νους και ἐξ οἴκου φυλακῆς καθημένους ἐν σκοτει ἐγὼ κυριὸς ὁ θεὸς
τοῦτο μοῦ ἐστὶν τὸ ὄνομα τὴν δόξαν μοῦ ἕτερω οὐ δώσω οὐδὲ τὰς
ἀρετὰς μοῦ τοῖς γλυπτοῖς τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἤκασιν και καινὰ ἃ ἐγὼ
ἀναγγέλω και πρὸ τοῦ ἀνατελεῖαι ἐδηλώθη ὑμῖν ὑμνήσατε τῷ κυρίῳ
ὑμνον καινὸν ἢ ἀρχὴ αὐτοῦ δοξαζέτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ' ἀκροῦ τῆς
γῆς οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν και πλεόντες αὐτὴν αἱ νῆσοι
και οἱ κατοικούντες αὐτὰς ευφρανθήτι ἐρημὸς και αἱ κῶμαι αὐτῆς ἐ-
παυλεις και οἱ κατοικούντες κῆδάρ ευφρανθήσονται οἱ κατοικούντες
πέτραν ἀπ' ἀκρῶν τῶν ὀρεῶν βοήσουσιν δώσουσιν τῷ θεῷ δόξαν τὰς
ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις ἀναγγέλουσιν κυριὸς ὁ θεὸς τῶν δυνα-
μῶν ἐξελεύσεται και συντριβεί πολέμον ἐπεγερει ζῆλον και βοησεται
ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ μετὰ ἰσχύος ἐσιώπησα μὴ και αἰ σιωπήσομαι
και ἀνεξομαι ἐκαρτερησα ὥς ἡ τικτούσα ἐκστήσω και ξηρανῶ ἅμα και
θήσω ποταμούς εἰς νήσους και ἔλη ξηρανῶ και ἀξῶ τυφλοὺς ἐν ὁδῷ
ἡ οὐκ ἐγνώσαν και τρίβους ὅς οὐκ ᾔδεισαν πατήσαι ποιήσω αὐτοὺς
ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκοτὸς εἰς φῶς και τὰ σχολία εἰς ευθειαν ταῦτα τὰ
ῥήματα ποιήσω και οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτοὺς αὐτοὶ δὲ ἀπεστράφησαν
εἰς τὰ ὀπίσω ἀσχυνῆντε ἀσχυρὴν οἱ πεποιθότες ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς οἱ
λέγοντες τοῖς χωνευτοῖς ὑμεῖς ἐστε θεοὶ ἡμῶν οἱ κῶφοι ἀκούσατε
και οἱ τυφλοὶ ἀναβλέψατε ἰδεῖν και τὶς τυφλὸς ἀλλ' ἡ οἱ παῖδες μοῦ και
κῶφοι ἀλλ' ἡ οἱ κυριεύοντες αὐτῶν και ἐτυφλώθησαν οἱ δούλοι τοῦ
θεοῦ εἰδετε πλεονακίς και οὐκ ἐφυλάξασθε ἠνοιγμένα τὰ ὦτα και οὐκ
ἤκουσατε κυριὸς ὁ θεὸς ἐβούλετο ἵνα δικαιωθῇ και μεγαλυνῇ αἰνε-
σιν και εἰδὼν και ἐγενετο ὁ λαὸς πεπρονόμευμενος και διηπρασμένος
ἡ γὰρ παγίς ἐν τοῖς ταμίεισι πανταχοῦ και ἐν οἰκίᾳ ἅμα ὅπου ἐ-
κρούσαν αὐτοὺς ἐγένοντο εἰς προνομήν και οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρουμένος
ἀρπαγμὰ και οὐκ ἦν ὁ λέγων ἀποδοῦ τίς ἐν ὑμῖν ὃς ἐνωτιεῖται ταῦ-
τα εἰσακούσεται εἰς τὰ ἐπερχόμενα τίς ἐδῶκεν εἰς διαρπαγὴν ἰακῶβ
και ἰσραὴλ τοῖς προνομεύουσιν αὐτὸν οὐχὶ ὁ θεὸς ὃ ἡμάρτοσαν αὐτῷ
και οὐκ ἐβούλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορευεσθαι οὐδὲ ἀκούειν τοῦ
νομοῦ αὐτοῦ και ἐπηγάγεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ και κατι-
σχύσεν αὐτοὺς πόλεμος και οἱ συμφλεγόντες αὐτοὺς κυκλῶ και οὐκ
ἐγνώσαν ἕκαστος αὐτῶν οὐδὲ ἐθεντο ἐπὶ ψυχὴν και νῦν ὁὕτως λέγει
κυριὸς ὁ θεὸς ὁ ποιήσας σε ἰακῶβ ὁ πλάσας σε ἰσραὴλ μὴ φοβου
ὅτι ἐλυτρώσαμην σε ἐκάλεσα σε τὸ ὄνομα σου ἐμὸς εἰ συ και εἰάν
διαβῶναις δι' ὕδατος μετὰ σου εἰμι και ποταμοὶ οὐ συγχλυσουσιν σε
και εἰάν διελθῇς διὰ πυρὸς οὐ μὴ κατακαυθῇς φλόξ οὐ κατακαύσει
σε ὅτι ἐγὼ κυριὸς ὁ θεὸς σου ὁ ἅγιος ἰσραὴλ ὁ σῶζων σε ἐποίησα
σου ἀλλαγμὰ αἰγύπτου και αἰθιοπίαν και σοφὴν ὑπὲρ σου ἀφ' οὗ ἐ-
ντιμός ἐγένου ἐναντίον μοῦ ἐδοξασθῇς καγῶ σε ἠγάπησα και δώσω
ἀνθρώπους πολλοὺς ὑπὲρ σου και ἀρχοντας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου

μη φοβου ότι μετα σου ειμι απο ανατολων αξω το σπερμα σου και απο δυσμων συναξω σε ερω τω βορρα αγε και τω λιβι μη κωλυε αγε τους υιους μου απο γης πορρωθεν και τας θυγατερας μου απ ακρων της γης παντας όσοι επικεκληνται τω ονοματι μου εν γαρ τη δοξη μου κατεσκευασα αυτον και επλασα και εποησα αυτον και εξηγαγον λαον τυφλον και οφθαλμοι εισιν ὡσαυτως τυφλοι και κωφοι τα ὠτα εχοντες παντα τα εθνη συνηχθησαν ἅμα και συναχθησονται αρχοντες εξ αυτων τις αναγγελοι ταυτα η τα εξ αρχης τις αναγγελοι ὑμιν αγαγετωσαν τους μαρτυρας αυτων και δικαιωθητωσαν και ειπατωσαν αληθη γενεσθε μοι μαρτυρες καγω μαρτυς λεγει κυριος ὁ θεος και ὁ παις ὃν εξελεξαμην ἵνα γνωτε και πιστευσητε και συνητε ότι εγω ειμι εμπροσθεν μου ουκ εγενετο αλλος θεος και μετ εμε ουκ εσται εγω ὁ θεος και ουκ εστιν παρεξ εμου σωζων ανηγγειλα και εσωσα ὠνειδισα και ουκ ην εν ὑμιν αλλοτριος ὑμεις εμοι μαρτυρες καγω μαρτυς λεγει κυριος ὁ θεος ετι απ αρχης και ουκ εστιν ὁ εκ των χειρων μου εξαιρουμενος ποιησω και τις αποστρεψει αυτο ὅπως λεγει κυριος ὁ θεος ὁ λυτρουμενος ὑμας ὁ ἅγιος ισραηλ ἐνεκεν ὑμων αποστελω εις βαβυλωνα και επεγερω παντας φυγοντας και χαλδαιοι εν πλοιοις δεθησονται εγω κυριος ὁ θεος ὁ ἅγιος ὑμων ὁ καταδειξας ισραηλ βασιλεα ὑμων ὅπως λεγει κυριος ὁ διδους ὁδον εν θαλασση και εν ὕδατι ισχυρω τριβον ὁ εξαγαγων ἄρματα και ἵππον και οχλον ισχυρον αλλα εκοιμηθησαν και ουκ αναστησονται εσβεσθησαν ὡς λινον εσβεσμενον μη μνημονευετε τα πρωτα και τα αρχαια μη συλλογιζεσθε ιδου ποιω καινα ἃ νυν ανατελει και γνωσεσθε αυτα και ποιησω εν τη ερημῳ ὁδον και εν τη ανυδρῳ ποταμους ευλογησει με τα θηρια του αγρου σειρηνες και θυγατερες στρουθιων ότι εδωκα εν τη ερημῳ ὕδωρ και ποταμους εν τη ανυδρῳ ποτισαι το γενος μου το εκλεκτον λαον μου ὃν περιεποιησαμην τας αρετας μου διηγεισθαι ου νυν εκαλεσα σε ιακωβ ουδε κοπιασαι σε εποησα ισραηλ ουκ εμοι προβατα της ὀλοκαρπωσεως σου ουδε εν ταις θυσιας σου εδοξασας με ουδε εγχοπον εποησα σε εν λιβανῳ ουδε εκτησω μοι αργυριου θυμιαμα ουδε το στεαρ των θυσιων σου επεθυμησα αλλα εν ταις ἁμαρτιας σου και εν ταις ἀδικιας σου προεστην σου εγω ειμι εγω ειμι ὁ ἐξάλειψων τας ανομιας σου και ου μη μνησθησομαι συ δε μνησθητι και κριθωμεν λεγε συ τας ανομιας σου πρωτος ἵνα δικαιωθης ὁι πατερες ὑμων πρωτοι και ὁι αρχοντες αυτων ηνομησαν εις εμε και εμιναν ὁι αρχοντες τα ἅγια μου και εδωκα απολεσαι ιακωβ και ισραηλ εις ονειδισμον νυν δε ακουσον παις μου ιακωβ και ισραηλ ὃν εξελεξαμην ὅπως λεγει κυριος ὁ θεος ὁ ποιησας σε και ὁ πλασας σε εκ κοιλιας ετι βοηθηθηση μη φοβου παις μου ιακωβ και ὁ ηγαπημενος ισραηλ ὃν εξελεξαμην ότι εγω δωσω ὕδωρ εν διψει τοις πορευομενοις εν ανυδρῳ επιθησω το πνευμα μου επι το σπερμα σου και τας ευλογιας μου επι τα τεχνα σου και ανατελουσιν ὡσει χορτος ανα μεσον ὕδατος και ὡς ιτεα επι παραρρεον ὕδωρ ὅπως ερει του θεου ειμι και ὅπως βοησεται επι τῳ ονοματι ιακωβ και ἕτερος επιγραφει του θεου ειμι επι τῳ ονοματι ισραηλ ὅπως λεγει ὁ θεος ὁ βασιλευς του ισραηλ ὁ ῥυσαμενος αυτον θεος σαβαωθ εγω πρωτος και εγω μετα ταυτα πλην εμου ουκ εστιν θεος τις ὡπερ εγω στητω καλεσατω και ἑτοιμασατω μοι αφ ὅυ εποησα ανθρωπον εις τον αιωνα και τα επερχομενα προ του ελθειν αναγγειλατωσαν ὑμιν μη παρακαλυπτεσθε ουκ απ αρχης ηνω-

τισασθε και απηγγεिला υμιν μαρτυρες υμεις εστε ει εστιν θεος πλην εμου και ουκ ησαν τοτε οι πλασσοντες και γλυφοντες παντες ματαιοι οι ποιουντες τα καταθυμια αυτων α ουκ ωφελησει αυτους αλλα αισχυνθησονται παντες οι πλασσοντες θεον και γλυφοντες ανωφελη και παντες οθεν εγενοντο εξηρανθησαν και κωφοι απο ανθρωπων συναχθητωσαν παντες και στητωσαν αμα εντραπητωσαν και αισχυνθητωσαν αμα οτι ωξυνεν τεκτων σιδηρον σκεπαρνω ειργασατο αυτο και εν τερετρω ετρησεν αυτο ειργασατο αυτο εν τω βραχιονι της ισχυος αυτου και πεινασει και ασθενησει και ου μη πιη υδωρ εκλεξαμενος τεκτων ξυλον εστησεν αυτο εν μετρω και εν κολλη ερρυθμισεν αυτο εποιησεν αυτο ως μορφην ανδρος και ως ωραιότητα ανθρωπου στησαι αυτο εν οικω ο εκοψεν ξυλον εκ του δρυμου ο εφυτευσεν κυριος και υετος εμηκυεν ινα η ανθρωποις εις καυσιν και λαβων απ αυτου εθερμανθη και καυσαντες επεψαν αρτους επ αυτων το δε λοιπον ειργασαντο εις θεους και προσκυνουσιν αυτους ου το ημισυ αυτου κατεκαυσαν εν πυρι και καυσαντες επεψαν αρτους επ αυτων και επ αυτου κρεας οπτησας εφαγεν και ενεπλησθη και θερμανθεις ειπεν ηδου μοι οτι εθερμανθην και ειδον πυρ το δε λοιπον εποιησεν εις θεον γλυπτον και προσκυνει αυτω και προσευχεται λεγων εξελου με οτι θεος μου ει συ ουκ εγνωσαν φρονησαι οτι απημαυρωθησαν του βλεπειν τοις οφθαλμοις αυτων και του νοησαι τη καρδια αυτων και ουκ ελογισατο τη καρδια αυτου ουδε ανελογισατο εν τη ψυχη αυτου ουδε εγνω τη φρονησει οτι το ημισυ αυτου κατεκαυσεν εν πυρι και επεψεν επι των ανθρακων αυτου αρτους και οπτησας κρεας εφαγεν και το λοιπον αυτου εις βδελυγμα εποιησεν και προσκυνουσιν αυτω γνωτε οτι σποδος η καρδια αυτων και πλανωνται και ουδεις δυναται εξελεσθαι την ψυχην αυτου ιδετε ουκ ερειτε οτι ψευδος εν τη δεξια μου μνησθητι ταυτα ιακωβ και ισραηλ οτι παις μου ει συ επλασα σε παιδα μου και συ ισραηλ μη επιλανθανου μου ιδου γαρ απηλειψα ως νεφελην τας ανομιας σου και ως γνοφον τας αμαρτίας σου επιστρεφητι προς με και λυτρωσομαι σε ευφρανθητε ουρανοι οτι ηλεσεν ο θεος τον ισραηλ σαλπιατε θεμελια της γης βοησατε ορη ευφροσυνην οι βουνοι και παντα τα ξυλα τα εν αυτοις οτι ελυτρωσατο ο θεος τον ιακωβ και ισραηλ δοξασθησεται ούτως λεγει κυριος ο λυτρουμενος σε και ο πλασων σε εκ κοιλιας εγω κυριος ο συντελων παντα εξετεινα τον ουρανον μονος και εστερεωσα την γην τις ετερος διασκεδασει σημεια εγγαστριμυθων και μαντειας απο καρδιας αποστρεφων φρονιμους εις τα οπισω και την βουλην αυτων μαρευνω και ιστων ρηματα παιδος αυτου και την βουλην των αγγελων αυτου αληθευω ο λεγων ιερουσαλημ κατοικηθησιν και ταις πολεσιν της ιουδαιας οικοδομηθησιν και τα ερημα αυτης ανατελει ο λεγων τη αβυσσω ερημωθησιν και τους ποταμους σου ξηρανω ο λεγων κυρω φρονειν και παντα τα θεληματα μου ποιησει ο λεγων ιερουσαλημ οικοδομηθησιν και τον οικον τον αγιον μου θεμελιωσω ούτως λεγει κυριος ο θεος τω χριστω μου κυρω ου εκρατησα της δεξιας επακουσαι εμπροσθεν αυτου εθνη και ισχυν βασιλειων διαρρηξω ανοιξω εμπροσθεν αυτου θυρας και πολεις ου συγκλεισθησονται εγω εμπροσθεν σου πορευεσθαι και ορη ομαλιω θυρας χαλκας συντριψω και μοχλους σιδηρους συγκλασω και δωσω σοι θησαυρους σκοτεινους αποκρυφους αορατους ανοιξω σοι ινα γνωσ οτι εγω κυριος ο θεος ο καλων το ονομα σου θεος ισραηλ

ένεκεν ιακωβ του παιδος μου και ισραηλ του εκλεκτου μου εγω κα-
λεσω σε τω ονοματι σου και προσδεξομαι σε συ δε ουκ εγnows με
ότι εγω κυριος ό θεος και ουκ εστιν ετι πλην εμου θεος και ουκ
ηδεις με ίνα γνωσιν όι απο ανατολων ήλιου και όι απο δυσμων ότι
ουκ εστιν πλην εμου εγω κυριος ό θεος και ουκ εστιν ετι εγω ό
κατασχευασας φως και ποιησας σκοτος ό ποιων ειρηνην και κτιζων
κακα εγω κυριος ό θεος ό ποιων ταυτα παντα ευφρανθητω ό ουρανος
ανωθεν και άι νεφελαι βανατωσαν δικαιοσυνην ανατειλατω ή γη ελεος
και δικαιοσυνην ανατειλατω άμα εγω ειμι κυριος ό κτισας σε ποιον
βελτιον κατεσχευασα ως πληλον κεραμεως μη ό αροτριων αροτριασει
την γην όλην την ήμεραν μη ερει ό πληλος τω κεραμει τι ποιεις ότι ουκ
εργαζη ουδε εχεις χειρας ό λεγων τω πατρι τι γεννησεις και τη μητρι
τι ωδινησεις ότι όυτως λεγει κυριος ό θεος ό άγιος ισραηλ ό ποιησας
τα επερχομενα ερωτησατε με περι των υιων μου και περι των θυγα-
τερων μου και περι των εργων των χειρων μου εντειλασθε μοι εγω
εποιησα γην και ανθρωπον επ αυτης εγω τη χειρι μου εσπερεωσα τον
ουρανον εγω πασι τοις αστροις ενετειλαμην εγω ηγειρα αυτον μετα
δικαιοσυνης βασιλεια και πασαι άι όδοι αυτού ευθειαι όυτος οικοδο-
μησει την πολιν μου και την αιχμαλωσιαν του λαου μου επιστρεψει
ου μετα λυτρων ουδε μετα δωρων ειπεν κυριος σαβαωθ όυτως λε-
γει κυριος σαβαωθ εκοπιασεν αιγυπτος και εμπορια αιθιοπων και όι
σεβων ανδρες ύψηλοι επι σε διαβησονται και σοι εσονται δουλοι και
οπισω σου ακολουθησουσιν δεδεμενοι χειροπεδαις και προσκυνησου-
σιν σοι και εν σοι προσευξονται ότι εν σοι ό θεος εστιν και ερουσιν
ουκ εστιν θεος πλην σου συ γαρ ει θεος και ουκ ηδειμεν ό θεος του
ισραηλ σωτηρ αισχυνθησονται και εντραπησονται παντες όι αντικει-
μενοι αυτω και πορευσονται εν αισχυνη εγκαινιζεσθε προς με νησοι
ισραηλ σωζεται ύπο κυριου σωτηριαν αιωνιον ουκ αισχυνθησονται
ουδε μη εντραπωσιν έως του αιωνος όυτως λεγει κυριος ό ποιησας
τον ουρανον όυτος ό θεος ό καταδειξας την γην και ποιησας αυτην
αυτος διωρισεν αυτην ουκ εις κενον εποιησεν αυτην αλλα κατοικει-
σθαι εγω ειμι και ουκ εστιν ετι ουκ εν κρυψη λελαληκα ουδε εν τοπω
γγης σκοτεινω ουκ ειπα τω σπερματι ιακωβ ματαιον ζητησατε εγω ειμι
εγω ειμι κυριος λαλων δικαιοσυνην και αναγγελων αληθειαν συνα-
χθητε και ήχετε βουλευσασθε άμα όι σωζομενοι απο των εθνων ουκ
εγnowsαν όι αιροντες το ξυλον γλυμμα αυτων και προσευχομενοι ως
προς θεους όι ου σωζουσιν ει αναγγελουσιν εγγισατωσαν ίνα γνω-
σιν άμα τις ακουστα εποιησεν ταυτα απ αρχης τοτε ανηγγελη ύμιν
εγω ό θεος και ουκ εστιν άλλος πλην εμου δικαιος και σωτηρ ουκ
εστιν παρεξ εμου επιστραφητε προς με και σωθησεσθε όι απ εσχά-
του της γης εγω ειμι ό θεος και ουκ εστιν άλλος κατ εμαυτου ομνυω
η μην εξελευσεται εκ του στοματος μου δικαιοσυνη όι λογοι μου
ουκ αποστραφησονται ότι εμοι καμψει παν γονυ και εξομολογησεται
πασα γλωσσα τω θεω λεγων δικαιοσυνη και δοξα προς αυτον ήξου-
σιν και αισχυνθησονται παντες όι αφοριζοντες έαυτους απο κυριου
δικαιωθησονται και εν τω θεω ενδοξασθησονται παν το σπερμα των
υιων ισραηλ επεσε βηλ συνετριβη δαγων εγενετο τα γλυπτα αυτων εις
θηρια και κτηνη αιρετε αυτα καταδεδεμενα ως φορτιον κοπιωντι και
πεινωντι και εκλελυμενω ουκ ισχυοντι άμα όι ου δυνησονται σωθηναι
απο πολεμου αυτοι δε αιχμαλωτοι ηχθησαν ακουσατε μου οικος του

ιακωβ και παν το καταλοιπον του ισραηλ οι αιρομενοι εκ κοιλιας και παιδευομενοι εκ παιδιου έως γηρους εγω ειμι και έως αν καταγγρα-
σητε εγω ειμι εγω ανεχομαι υμων εγω εποησα και εγω ανησω εγω
αναλημψομαι και σωσω υμας τινι με ωμοιωσατε ιδετε τεχνασασθε οι
πλανωμενοι οι συμβαλλομενοι χρυσιον εκ μαρσιππιου και αργυριον
εν ζυγω στησουσιν εν σταθμω και μισθωσαμενοι χρυσοχοον εποι-
ησαν χειροποιητα και κυψαντες προσκυνουσιν αυτοις αιρουσιν αυτο
επι των ωμων και πορευονται εαν δε θωσιν αυτο επι του τοπου αυτου
μενει ου μη κινηθη και ος αν βοηση προς αυτον ου μη εισακουση
απο κακων ου μη σωση αυτον μνησθητε ταυτα και στεναξατε με-
τανοησατε οι πεπλανημενοι επιστρεψατε τη καρδια και μνησθητε τα
προτερα απο του αιωνος οτι εγω ειμι ο θεος και ουκ εστιν ετι πλην
εμου αναγγελων προτερον τα εσχατα πριν αυτα γενεσθαι και αμα
συνετελεσθη και ειπα πασα μου η βουλη στησεται και παντα οσα
βεβουλευμαι ποιησω καλων απ ανατολων πετεινον και απο γης πορ-
ρωθεν περι ων βεβουλευμαι ελαλησα και ηγαγον εκτισα και εποησα
ηγαγον αυτον και ευοδωσα την οδον αυτου ακουσατε μου οι απο-
λωλεκοτες την καρδιαν οι μακραν απο της δικαιοσυνης ηγγισα την
δικαιοσυνην μου και την σωτηριαν την παρ εμου ου βραδυνω δεδωκα
εν σιων σωτηριαν τω ισραηλ εις δοξασμα καταβηθι καθισον επι την
γην παρθενος θυγατηρ βαβυλωνος εισελθε εις το σκοτος θυγατηρ
χαλδαιων οτι ουκετι προστεθηση κληθηναι απαλη και τρυφερα λαβε
μυλον αλεσον αλευρον αποκαλυψαι το κατακαλυμμα σου ανακαλυψαι
τας πολιας ανασurai τας κνημας διαβηθι ποταμους ανακαλυφθησε-
ται η αισχυνη σου φανησονται οι ονειδισμοι σου το δικαιον εκ σου
λημψομαι ουκετι μη παραδω ανθρωποις ειπεν ο ρυσαμενος σε κυριος
σαβαωθ ονομα αυτω αγιος ισραηλ καθισον κατανενυγμενη εισελθε
εις το σκοτος θυγατηρ χαλδαιων ουκετι μη κληθης ισχυς βασιλειας
παρωξυνθη εν επι τω λαω μου εμεινας την κληρονομιαν μου εγω εδωκα
εις την χειρα σου συ δε ουκ εδωκας αυτοις ελεος του πρεσβυτερου
εβαρυνας τον ζυγον σφοδρα και ειπας εις τον αιωνα εσομαι αρχουσα
ουκ ενοησας ταυτα εν τη καρδια σου ουδε εμνησθης τα εσχατα νυν
δε ακουσον ταυτα η τρυφερα η καθημενη πεποιθυια η λεγουσα εν
τη καρδια αυτης εγω ειμι και ουκ εστιν ετερα ου κατω χηρα ουδε
γνωσομαι ορφανειαν νυν δε ηξει εξαιφνης επι σε τα δυο ταυτα εν
μια ημερα χηρεια και ατεκνια ηξει εξαιφνης επι σε εν τη φαρμακεια
σου εν τη ισχυι των επαοιδων σου σφοδρα τη ελπιδι της πονηριας
σου συ γαρ ειπας εγω ειμι και ουκ εστιν ετερα γνωθι οτι η συνεσις
τουτων και η πορνεια σου εσται σοι αισχυνη και ειπας τη καρδια σου
εγω ειμι και ουκ εστιν ετερα και ηξει επι σε απωλεια και ου μη γνω-
ς βοθυνος και εμπεση εις αυτον και ηξει επι σε ταλαιπωρια και ου μη
δυνηση καθαρα γενεσθαι και ηξει επι σε εξαιπνης απωλεια και ου μη
γνως στηθι νυν εν ταις επαοιδαίς σου και τη πολλη φαρμακεια σου
α εμανθανες εκ νεοτητος σου ει δυνηση ωφεληθηναι κεκοπιακας εν
ταις βουλαις σου στητωσαν και σωσατωσαν σε οι αστρολογοι του
ουρανου οι ορωντες τους αστερας αναγγειλατωσαν σοι τι μελλει επι
σε ερχεσθαι ιδου παντες ως φρυγανα επι πυρι κατακαησονται και ου
μη εξελωνται την ψυχην αυτων εκ φλογος οτι εχεις ανθρακας πυρος
καθισαι επ αυτους ουτοι εσονται σοι βοηθεια εκοπιασας εν τη μετα-
βολη σου εκ νεοτητος ανθρωπος καθ' εαυτον επλανηθη σοι δε ουκ

εσται σωτηρια ακουσατε ταυτα οικος ιακωβ οι κεκλημενοι τω ονοματι ισραηλ και οι εξ ιουδα εξελθοντες οι ομνυνοντες τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ μιμνησκομενοι ου μετα αληθειας ουδε μετα δικαιοσυνης και αντεχομενοι τω ονοματι της πολεως της αγιας και επι τω θεω του ισραηλ αντιστηριζομενοι κυριος σβαωθ ονομα αυτω τα προτερα ετι ανηγγειλα και εκ του στοματος μου εξηλθεν και ακουστον εγενετο εξαπινα εποιησα και επηλθεν γινωσκω εγω οτι σκληρος ει και νευρον σιδηρουν ο τραχηλος σου και το μετωπον σου χαλκουν και ανηγγειλα σοι παλαι πριν ελθειν επι σε ακουστον σοι εποιησα μη ειπης οτι τα ειδωλα μου εποιησαν και μη ειπης οτι τα γλυπτα και τα χωνευτα ενετειλατο μοι ηκουσατε παντα και υμεις ουκ εγνωτε αλλα και ακουστα σοι εποιησα τα καινα απο του νυν α μελλει γινεσθαι και ουκ ειπας νυν γινεται και ου παλαι και ου προτεραις ημεραις ηκουσας αυτα μη ειπης οτι ναι γινωσκω αυτα ουτε εγνωσ ουτε ηπιστω ουτε απ αρχης ηνοιξα σου τα ωτα εγνων γαρ οτι αιθετων αιθετησεις και ανομος ετι εκ κοιλιας κληθηση ενεκεν του εμου ονοματος δειξω σοι τον θυμον μου και τα ενδοξα μου επαξω επι σοι ινα μη εξολεθρευσω σε ιδου πεπρακα σε ουχ ενεκεν αργυριου εξειλαμην δε σε εκ καμινου πτωχειας ενεκεν εμου ποιησω σοι οτι το εμον ονομα βεβηλoutai και την δοξαν μου ετερω ου δωσω ακουε μου ιακωβ και ισραηλ ον εγω καλω εγω ειμι πρωτος και εγω ειμι εις τον αιωνα και η χειρ μου εθεμελιωσεν την γην και η δεξια μου εστερεωσεν τον ουρανον καλεσω αυτους και στησονται αμα και συναχθησονται παντες και ακουσονται τις αυτοις ανηγγειλεν ταυτα αγαπων σε εποιησα το θελημα σου επι βαβυλωνα του αραι σπερμα χαλδαιων εγω ελαλησα εγω εκαλεσα ηγαγον αυτον και ευοδωσα την οδον αυτου προσαγαγετε προς με και ακουσατε ταυτα ουκ απ αρχης εν κρυψη ελαλησα ουδε εν τοπω γης σκοτεινω ηνικα εγενετο εκει ημην και νυν κυριος απεσταλκεν με και το πνευμα αυτου ουτως λεγει κυριος ο ρυσαμενος σε ο αγιος ισραηλ εγω ειμι ο θεος σου δεδειχα σοι του ευρειν σε την οδον εν η πορευση εν αυτη και ει ηκουσας των εντολων μου εγενετο αν ωσει ποταμος η ειρηνη σου και η δικαιοσυνη σου ως κυμα θαλασσης και εγενετο αν ως η αμμος το σπερμα σου και τα εκγονα της κοιλιας σου ως ο χους της γης ουδε νυν ου μη εξολεθρευθης ουδε απολειται το ονομα σου ενωπιον μου εξελθε εκ βαβυλωνος φευγων απο των χαλδαιων φωνην ευφροσυνης αναγγειλατε και ακουστον γενεσθω τουτο απαγγειλατε εως εσχατου της γης λεγετε ερρυσατο κυριος τον δουλou αυτου ιακωβ και εαν διψησωσιν δι ερημου αξει αυτους υδωρ εκ πετρας εξαξει αυτοις σχισθησεται πετρα και ρυησεται υδωρ και πιεται ο λαος μου ουκ εστιν χαιρειν τοις ασεβειν λεγει κυριος ακουσατε μου νησοι και προσεχετε εθνη δια χρονου πολλου στησεται λεγει κυριος εκ κοιλιας μητρος μου εκαλεσεν το ονομα μου και εθηκεν το στομα μου ωσει μαχαιραν οξειαν και υπο την σχεπην της χειρος αυτου εκρυψεν με εθηκεν με ως βελος εκλεκτον και εν τη φαρετρα αυτου εσκεπασεν με και ειπεν μοι δουλou μου ει συ ισραηλ και εν σοι δοξασθησομαι και εγω ειπα κενως εκοπιασα και εις ματαιον και εις ουδεν εδωκα την ισχυν μου δια τουτο η κρισις μου παρα κυριω και ο πονος μου εναντιον του θεου μου και νυν ουτως λεγει κυριος ο πλασας με εκ κοιλιας δουλouν εαυτου του συναγαγειν τον ιακωβ και ισραηλ προς αυτον συναχθησομαι και δοξασθησομαι εναντιον κυριου και ο θεος μου

εσται μου ισχυς και ειπεν μοι μεγα σοι εστιν του κληθηναι σε παιδα μου του στησαι τας φυλας ιακωβ και την διασποραν του ισραηλ επιστρεψαι ιδου τεθεικα σε εις διαθηκην γενους εις φως εθνων του ειναι σε εις σωτηριαν εως εσχατου της γης ουτως λεγει κυριος ο ρυσαμενος σε ο θεος ισραηλ αγιασατε τον φαυλιζοντα την ψυχην αυτου τον βδελυσσομενον υπο των εθνων των δουλων των αρχοντων βασιλεις οφονται αυτον και αναστησονται αρχοντες και προσκυνησουσιν αυτω ενεκεν κυριου οτι πιστος εστιν ο αγιος ισραηλ και εξελεξαμην σε ουτως λεγει κυριος καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν ημερα σωτηριας εβοηθησα σοι και εδωκα σε εις διαθηκην εθνων του καταστησαι την γην και κληρονομησαι κληρονομιαν ερημου λεγοντα τοις εν δεσμοις εξελθατε και τοις εν τω σκοτει ανακαλυφθηται και εν πασαις ταις οδοις αυτων βοσκηθησονται και εν πασαις ταις τριβοις η νομη αυτων ου πεινασουσιν ουδε διψησουσιν ουδε παταξει αυτους καυσων ουδε ο ηλιος αλλα ο ελεων αυτους παρακαλεσει και δια πηγων υδατων αξει αυτους και θησω παν ορος εις οδον και πασαν τριβον εις βοσκημα αυτοις ιδου ουτοι πορωθεν ερχονται ουτοι απο βορρα και ουτοι απο θαλασσης αλλοι δε εκ γης περσων ευφρανεσθε ουρανοι και αγαλλιασθω η γη ρηξάτωσαν τα ορη ευφροσυνην και οι βουνοι δικαιοσυνην οτι ηλεσεν ο θεος τον λαον αυτου και τους ταπεινους του λαου αυτου παρεκαλεσεν ειπεν δε σιων εγκατελιπεν με κυριος και ο κυριος επελαθετο μου μη επιλησεται γυνη του παιδιου αυτης του μη ελεησαι τα εκγονα της κοιλιας αυτης ει δε και επιλαθοιτο ταυτα γυνη αλλ εγω ουκ επιλησομαι σου ειπεν κυριος ιδου επι των χειρων μου εξωγραψα σου τα τειχη και ενωπιον μου ει δια παντος και ταχυ οικοδομηθησιν υψων καθηρεθης και οι ερημωσαντες σε εκ σου εξελευσονται αφρον κυκλω τους οφθαλμους σου και ιδε παντας ιδου συνηχθησαν και ηλθουσιν προς σε ζω εγω λεγει κυριος οτι παντας αυτους ενδυση και περιθησιν αυτους ως κοσμον νυμφης οτι τα ερημα σου και τα διεφθαρμενα και τα πεπτωκοτα νυν στενοχωρησει απο των κατοικουντων και μακρυνθησονται απο σου οι καταπινοντες σε ερουσιν γαρ εις τα ωτα σου οι υιοι σου ους απολωλεκας στενος μοι ο τοπος ποιησον μοι τοπον ινα κατοικησω και ερεις εν τη καρδια σου τις εγεννησεν μοι τουτους εγω δε ατεκνος και χηρα τουτους δε τις εξεθρεψεν μοι εγω δε κατελειφθην μονη ουτοι δε μοι που ησαν ουτως λεγει κυριος ιδου αιρω εις τα εθνη την χειρα μου και εις τας νησους αιρω συσσημον μου και αξουσιν τους υιους σου εν χολπω τας δε θυγατερας σου επ ωμων αρουσιν και εσονται βασιλεις τιθηνοι σου αι δε αρχουσαι τροφοι σου επι προσωπον της γης προσκυνησουσιν σοι και τον χουν των ποδων σου λειξουσιν και γνωση οτι εγω κυριος και ουκ αισχυνθησιν μη λημψεται τις παρα γιγαντος σκυλα και εαν αιχμαλωτευση τις αδικως σωθησεται ουτως λεγει κυριος εαν τις αιχμαλωτευση γιγαντα λημψεται σκυλα λαμβανων δε παρα ισχυοντος σωθησεται εγω δε την κρισιν σου κρινω και εγω τους υιους σου ρυσομαι και φαγονται οι θλιψαντες σε τας σαρκας αυτων και πιονται ως οινον νεον το αιμα αυτων και μεθυσθησονται και αισθανθησεται πασα σαρξ οτι εγω κυριος ο ρυσαμενος σε και αντιλαμβανομενος ισχυος ιακωβ ουτως λεγει κυριος ποιον το βιβλιον του αποστασιου της μητρος υμων ω εξαπεστειλα αυτην η τινη υποχρεω πεπραχα υμας ιδου ταις αμαρτιας υμων επραθητε και ταις ανομιαις υμων εξαπεστει-

λα την μητέρα ὑμῶν τι ὅτι ἤλθον και ουκ ἦν ἀνθρώπος ἐκαλέσα και ουκ ἦν ὁ ὑπακούων μη ουκ ἰσχυεῖ ἡ χεὶρ μου τοῦ ῥυσασθαι ἡ ουκ ἰσχυῶ τοῦ ἐξελεσθαι ἰδοὺ τῇ ἀπειλῇ μου ἐξερημώσω τὴν θάλασσαν και θήσω ποταμούς ἐρημούς και ξηρανθήσονται οἱ ἰχθυεὺς αὐτῶν ἀπο τοῦ μη εἶναι ὕδωρ και ἀποθάνουσι ἐν διψῇ και ἐνδύσω τὸν οὐρανὸν σκοτὸς και θήσω ὡς σάκκον τὸ περιβολαῖον αὐτοῦ κυριὸς διδῶσιν μοι γλῶσσαν παιδείας τοῦ γινῶναι ἐν καιρῷ ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον ἐθῆκεν μοι πρῶτῳ προσεθήκεν μοι ὥτιον ἀκούειν και ἡ παιδεία κυρίου ἀνοίγει μοι τὰ ὦτα ἐγὼ δε ουκ ἀπειθῶ οὐδε ἀντιλέγω τὸν νῶτον μου δεδῶκα εἰς μαστίγας τὰς δε σιαγόνας μου εἰς ῥάπισματα τὸ δε πρόσωπον μου ουκ ἀπεστρέψα ἀπο αἰσχυνῆς ἐμπτυσμάτων και κυριὸς βοηθὸς μου ἐγενήθη διὰ τοῦτο ουκ ἐνετραπήν ἀλλὰ ἐθῆκα τὸ πρόσωπον μου ὡς στερεὰν πέτραν και ἐγὼν ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαίωσας με τίς ὁ κρινόμενος μοι ἀντιστήτω μοι ἅμα και τίς ὁ κρινόμενος μοι ἐγγίστω μοι ἰδοὺ κυριὸς βοηθῇ μοι τίς κακώσῃ με ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε και ὡς σῆς καταφαγέται ὑμᾶς τίς ἐν ὕμιν ὁ φοβούμενος τὸν κύριον ἀκουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ οἱ πορευόμενοι ἐν σκοτῇ ουκ ἐστὶν αὐτοῖς φῶς πεποιθότε ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου και ἀντιστήρισασθε ἐπὶ τῷ θεῷ ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς πυρ καίετε και κατισχύετε φλόγα πορευέσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν και τῇ φλογὶ ἡ ἐξεκαύσατε δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε ἀκουσατέ μου οἱ διώκοντες τὸ δίκαιον και ζητούντες τὸν κύριον ἐμβλέψατε εἰς τὴν στερεὰν πέτραν ἣν ἐλατομήσατε και εἰς τὸν βοθύνον τοῦ λαχκοῦ ὃν ὠρυζάτε ἐμβλέψατε εἰς ἀβραὰμ τὸν πατέρα ὑμῶν και εἰς σαρρὰν τὴν ὠδίνουσαν ὑμᾶς ὅτι εἰς ἡν και ἐκαλέσα αὐτὸν και εὐλόγησα αὐτὸν και ἡγαπήσα αὐτὸν και ἐπληθύνῃ αὐτὸν και σὲ νῦν παρακαλέσω σιών και παρεκαλέσα πάντα τὰ ἐρῆμα αὐτῆς και θήσω τὰ ἐρῆμα αὐτῆς ὡς παραδείσον κυρίου ευφροσύνην και ἀγαλλίαμα εὐρησουσιν ἐν αὐτῇ ἐξομολογήσιν και φωνὴν αἰνεσεὼς ἀκουσατέ μου ἀκουσατέ λαὸς μου και οἱ βασιλεῖς πρὸς με ἐνωτίσασθε ὅτι νόμος παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται και ἡ κρίσις μου εἰς φῶς ἐθνῶν ἐγγίζει ταχύ ἡ δικαιοσύνη μου και ἐξελεύσεται ὡς φῶς τὸ σωτήριον μου και εἰς τὸν βραχίονά μου ἐλπίουσιν ἐμὲ νῆσοι ὑπομένουσιν και εἰς τὸν βραχίονά μου ἐλπίουσιν ἀράτε εἰς τὸν οὐρανὸν τοὺς οφθαλμούς ὑμῶν και ἐμβλέψατε εἰς τὴν γῆν κατὰ ὅτι ὁ οὐρανὸς ὡς κάπνος ἐστερεώθη ἡ δε γῆ ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεται οἱ δε κατοικούντες τὴν γῆν ὥσπερ ταῦτα ἀποθάνουσι τὸ δε σωτήριον μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐσται ἡ δε δικαιοσύνη μου οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἀκουσατέ μου οἱ εἰδοτές κρίσιν λαὸς μου οὐ ὁ νόμος μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν μὴ φοβείσθε ὀνειδισμόν ἀνθρώπων και τῷ φαυλισμῷ αὐτῶν μὴ ἥττασθε ὥσπερ γὰρ ἱμάτιον βρωθήσεται ὑπὸ χρόνου και ὡς ἔρια βρωθήσεται ὑπὸ σῆτος ἡ δε δικαιοσύνη μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐσται τὸ δε σωτήριον μου εἰς γενεὰς γενεῶν ἐξεγείρου ἐξεγείρου ἱερουσαλὴμ και ἐνδύσαι τὴν ἰσχύν τοῦ βραχίονος σου ἐξεγείρου ὡς ἐν ἀρχῇ ἡμέρας ὡς γενεὰ αἰῶνος οὐ συεὶ ἡ ἐρημώσα θάλασσαν ὕδωρ ἀβύσσου πληθὸς ἡ θείσα τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὁδὸν διαβάσεως ῥυόμενοις και λελυτρωμένοις ὑπὸ γὰρ κυρίου ἀποστραφῆσονται και ἤξουσιν εἰς σιών μετ' ευφροσύνης και ἀγαλλίαματος αἰωνίου ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἀγαλλίαςις και αἰνεσίς και ευφροσύνη καταλημψεται αὐτοὺς ἀπέδρα ὁδὴν και λύπην και στεναγμὸς ἐγὼ εἰμι ἐγὼ εἰμι ὁ παρακαλῶν σὲ γινώθι τίνα εὐλα-

βηθεισα εφοβηθης απο ανθρωπου θνητου και απο υιου ανθρωπου δι
ώσει χορτος εξηρανθησαν και επελαθου θεον τον ποιησαντα σε τον
ποιησαντα τον ουρανον και θεμελιωσαντα την γην και εφοβου αι πα
σας τας ημερας το προσωπον του θυμου του θλιβοντος σε ον τροπον
γαρ εβουλευσατο του αραι σε και νυν που ο θυμος του θλιβοντος
σε εν γαρ τω σωζεσθαι σε ου στησεται ουδε χρονιει οτι εγω ο θεος
σου ο ταρασσων την θαλασσαν και ηχων τα κυματα αυτης κυριος
σαβαωθ ονομα μοι θησω τους λογους μου εις το στομα σου και υπο
την σκιαν της χειρος μου σκεπασω σε εν η εστησα τον ουρανον και
εθεμελιωσα την γην και ερει σιων λαος μου ει συ εξεγειρου εξεγει
ρου αναστηθι ιερουσαλημ η πιουσα το ποτηριον του θυμου εκ χειρος
κυριου το ποτηριον γαρ της πτωσεως το κονδυ του θυμου εξεπιες και
εξεκενωσας και ουκ ην ο παρακαλων σε απο παντων των τεκνων σου
ων ετεκες και ουκ ην ο αντιλαμβανομενος της χειρος σου ουδε απο
παντων των υιων σου ον υψωσας δυο ταυτα αντικειμενα σοι τις σοι
συλλυπηθησεται πτωμα και συντριμμα λιμος και μαχαιρα τις σε παρα
καλεσει δι υιοι σου δι απορουμενοι δι καθευδοντες επ ακρου πασης
εξοδου ως σευτλιον ημεψθον δι πληρεις θυμου κυριου εκλελυμενοι
δια κυριου του θεου δια τουτο ακουε τεταπεινωμενη και μεθυουσα
ουκ απο οινου ουτως λεγει κυριος ο θεος ο κρινων τον λαον αυτου
ιδου ειληφα εκ της χειρος σου το ποτηριον της πτωσεως το κονδυ του
θυμου και ου προσθηση επι πειν αυτο και εμβαλω αυτο εις τας χειρας
των αδικησαντων σε και των ταπεινωσαντων σε δι ειπαν τη ψυχη σου
κυψον ινα παρελθωμεν και εθηκας ισα τη γη τα μεταφρενα σου εξω
τοις παραπορευομενοις εξεγειρου εξεγειρου σιων ενδυσαι την ισχυν
σου σιων και ενδυσαι την δοξαν σου ιερουσαλημ πολις η αγια ουκετι
προστεθησεται διελθειν δια σου απεριτμητος και ακαθαρτος εκτινα
ξαι τον χουν και αναστηθι καθισον ιερουσαλημ εκδυσαι τον δεσμον
του τραχηλου σου η αιχμαλωτος θυγατηρ σιων οτι ταδε λεγει κυριος
δωρεαν επραθητε και ου μετα αργυριου λυτρωθησεσθε ουτως λεγει
κυριος εις αιγυπτον κατεβη ο λαος μου το προτερον παροικησαι εκει
και εις ασσυριους βια ηχθησαν και νυν τι ωδε εστε ταδε λεγει κυ
ριος οτι ελημψθη ο λαος μου δωρεαν θαυμαζετε και ολολυζετε ταδε
λεγει κυριος δι υμας δια παντος το ονομα μου βλασφημειται εν τοις
εθνεσιν δια τουτο γνωσεται ο λαος μου το ονομα μου εν τη ημερα
εκεινη οτι εγω ειμι αυτος ο λαλων παρειμι ως ωρα επι των ορεων
ως ποδες ευαγγελιζομενου ακοην ειρηνης ως ευαγγελιζομενος αγα
θα οτι ακουστην ποιησω την σωτηριαν σου λεγων σιων βασιλευσει
σου ο θεος οτι φωνη των φυλασσοντων σε υψωθη και τη φωνη αμα
ευφρανθησονται οτι οφθαλμοι προς οφθαλμους οφονται ηνικα αν ε
ληση κυριος την σιων ρηξατω ευφροσυνην αμα τα ερημα ιερουσαλημ
οτι ηλησεν κυριος αυτην και ερρυσατο ιερουσαλημ και αποκαλυψει
κυριος τον βραχιονα αυτου τον αγιον ενωπιον παντων των εθνων και
οφονται παντα τα ακρα της γης την σωτηριαν την παρα του θεου
αποστητε αποστητε εξελθατε εκειθεν και ακαθαρτου μη απτεσθε ε
ξελθατε εκ μεσου αυτης αφορισθητε δι φεροντες τα σκευη κυριου
οτι ου μετα ταραχης εξελευσεσθε ουδε φυγη πορευσεσθε πορευσε
ται γαρ προτερος υμων κυριος και ο επισυναγων υμας κυριος ο θεος
ισραηλ ιδου συνησει ο παις μου και υψωθησεται και δοξασθησεται
σφοδρα ον τροπον εκστησονται επι σε πολλοι ουτως αδοξησει απο

ανθρωπων το ειδος σου και η δοξα σου απο των ανθρωπων οτως θαυμασονται εθνη πολλα επ αυτω και συνεξουσιν βασιλεις το στομα αυτων οτι οίς ουκ ανηγγελη περι αυτου οφονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων και ο βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη ανηγγειλαμεν εναντιον αυτου ως παιδιον ως ριζα εν γη διψωση ουκ εστιν ειδος αυτω ουδε δοξα και ειδομεν αυτον και ουκ ειχεν ειδος ουδε καλλος αλλα το ειδος αυτου ατιμον εκλειπον παρα παντας ανθρωπους ανθρωπος εν πληγη ων και ειδως φερειν μαλακιαν οτι απεστραπτai το προσωπον αυτου ητιμασθη και ουκ ελογισθη ουτος τας άμαρτίας ημων φερει και περι ημων οδυνεται και ημεις ελογισαμεθα αυτον ειναι εν πονω και εν πληγη και εν κακώσει αυτος δε ετραυματισθη δια τας ανομιαις ημων και μεμαλαχισται δια τας άμαρτίας ημων παιδεια ειρηνης ημων επ αυτον τω μωλωπι αυτου ημεις ιαθημεν παντες ως προβατα επλανηθημεν ανθρωπος τη όδω αυτου επλανηθη και κυριος παρεδωκεν αυτον ταις άμαρτιας ημων και αυτος δια το κεκακωσθαι ουκ ανοιγει το στομα ως προβατον επι σφαγην ηχθη και ως αμνος εναντιον του χειροντος αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου εν τη ταπεινωσει η χρισις αυτου ηρηθη την γενεαν αυτου τις διηγησεται ότι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου απο των ανομιων του λαου μου ηχθη εις θανατον και δωσω τους πονηρους αντι της ταφης αυτου και τους πλουσιους αντι του θανατου αυτου ότι ανομιαν ουκ εποιησεν ουδε έυρεθη δολος εν τω στοματι αυτου και κυριος βουλεται καθαρισαι αυτον της πληγης εαν δωτε περι άμαρτίας η ψυχη ύμων οφεται σπερμα μακροβιον και βουλεται κυριος αφελειν απο του πονου της ψυχης αυτου δειξαι αυτω φως και πλασαι τη συνεσει δικαιωσαι δικαιον ευ δουλευοντα πολλοις και τας άμαρτίας αυτων αυτος ανοισει δια τουτο αυτος κληρονομησει πολλους και των ισχυρων μεριει σκυλα ανθ ών παρεδοθη εις θανατον η ψυχη αυτου και εν τοις ανομοις ελογισθη και αυτος άμαρτίας πολλων ανηνεγκεν και δια τας άμαρτίας αυτων παρεδοθη ευφρανθητι στειρα η ου τικτουςα ρήξον και βοησον η ουκ ωδινουσα ότι πολλα τα τεκνα της ερημου μάλλον η της εχουσης τον άνδρα ειπεν γαρ κυριος πλατυνον τον τοπον της σκηνης σου και των αυλαιων σου ηήξον μη φειση μακρυνον τα σχοινισματα σου και τους πασσαλους σου κατισχυσον ετι εις τα δεξια και εις τα αριστερα εκπασσον και το σπερμα σου εθνη κληρονομησει και πολεις ηρημωμενας κατοικειεις μη φοβου ότι κατησχυνθης μηδε εντραπης ότι ωνειδισθης ότι αισχυνην αιωνιον επιληση και ονειδος της χηρειας σου ου μη μνησθηση ότι κυριος ό ποιων σε κυριος σαββαωθ ονομα αυτω και ό ρυσαμενος σε αυτος θεος ισραηλ παση τη γη κληθησεται ουχ ως γυναικα καταλελειμμενη και ολιγοψυχον κεκληκεν σε κυριος ουδ ως γυναικα εκ νεοτητος μεμισημενη ειπεν ό θεος σου χρονον μικρον κατελιπον σε και μετα ελεους μεγαλου ελεησω σε εν θυμω μικρω απεστρεψα το προσωπον μου απο σου και εν ελεει αιωνιω ελεησω σε ειπεν ό ρυσαμενος σε κυριος απο του ύδατος του επι νωε τουτο μοι εστιν καθοτι ωμοσα αυτω εν τω χρονω εκεινω τη γη μη θυμωθησεσθαι επι σοι ετι μηδε εν απειλη σου τα ορη μεταστησεσθαι ουδε οι βουνοι σου μετακινήθησονται ουτως ουδε το παρ εμου σοι ελεος εκλείπει ουδε η διαθηκη της ειρηνης σου ου μη μεταστη ειπεν γαρ κυριος ίλεως σοι ταπεινη και ακαταστατος ου παρεκληθης ιδου εγω έτοιμαζω σοι ανθρακα τον λιθον

σου και τα θεμελια σου σαπφειρον και θησω τας επαλξεις σου ιασπιν και τας πυλας σου λιθους χρυσταλλου και τον περιβολον σου λιθους εκλεκτους και παντας τους υιους σου διδακτους θεου και εν πολλη ειρηνη τα τεχνα σου και εν δικαιοσυνη οικοδομηθηση απεχου απο αδικου και ου φοβηθηση και τρομος ουκ εγγιει σοι ιδου προσηλυτοι προσελουσονται σοι δι εμου και επι σε καταφευξονται ιδου εγω κτιζω σε ουχ ως χαλκευς φυσων ανθρακας και εκφερων σκευος εις εργον εγω δε εκτισα σε ουκ εις απωλειαν φθειραι παν σκευος φθαρτον επι σε ουκ ευοδωσω και πασα φωνη αναστησεται επι σε εις κρισιν παντας αυτους ηττησεις οι δε ενοχοι σου εσονται εν αυτη εστιν κληρονομια τοις θεραπεουσιν κυριον και υμεις εσεσθε μοι δικαιοι λεγει κυριος οι διψωντες πορευεσθε εφ υδωρ και όσοι μη εχετε αργυριον βαδισαντες αγορασате και πιετε ανευ αργυριου και τιμης οινου και στεαρ ινα τι τιμασθε αργυριου και τον μοχλον υμων ουκ εις πλησμονην ακουσατε μου και φαγεσθε αγαθα και εντρυψησει εν αγαθοις η ψυχη υμων προσεχετε τοις ωτιοις υμων και επαχολουθησατε ταις οδοις μου επακουσατε μου και ζησεται εν αγαθοις η ψυχη υμων και διαθησομαι υμιν διαθηκην αιωνιον τα όσια δαυιδ τα πιστα ιδου μαρτυριον εν εθνεσιν δεδωκα αυτον αρχοντα και προστασσοντα εθνεσιν εθνη ά ουκ ηδεισαν σε επικαλεσονται σε και λαοι οι ουκ επιστανται σε επι σε καταφευξονται ενεκεν του θεου σου του άγιου ισραηλ ότι εδοξασεν σε ζητησατε τον θεον και εν τω ευρισκειν αυτον επικαλεσασθε ήνικα δ αν εγγιζη υμιν απολιπετω ό ασεβης τας όδους αυτου και ανηρ ανομος τας βουλας αυτου και επιστραφητω επι κυριον και ελεηθησεται ότι επι πολυ αφησει τας άμαρτίας υμων ου γαρ εισιν άι βουλαι μου ώσπερ άι βουλαι υμων ουδε ώσπερ άι όδοι υμων άι όδοι μου λεγει κυριος αλλ ως απεχει ό ουρανός απο της γης ούτως απεχει ή όδος μου απο των όδων υμων και τα διανοηματα υμων απο της διανοιας μου ως γαρ εαν καταβη ύετος η χιων εκ του ουρανου και ου μη αποστραφη έως αν μεθυση την γην και εκτεκη και εκβλαστηση και δω σπερμα τω σπειροντι και αρτον εις βρωσιν ούτως εσται το ρήμα μου ό εαν εξελθη εκ του στοματος μου ου μη αποστραφη έως αν συντελεσθη όσα ηθελησα και ευοδωσω τας όδους σου και τα ενταλματα μου εν γαρ ευφροσυνη εξελευσεσθε και εν χαρα διδαχθησεσθε τα γαρ ορη και οι βουνοι εξαλουνται προσδεχομενοι ύμας εν χαρα και παντα τα ξυλα του αγρου επικροτησει τοις κλαδοις και αντι της στοιβης αναβησεται κυπαρισσος αντι δε της κονυζης αναβησεται μυρσινη και εσται κυριος εις ονομα και εις σημειον αιωνιον και ουκ εκλειπει ταδε λεγει κυριος φυλασσεσθε κρισιν ποιησατε δικαιοσυνην ηγγισεν γαρ το σωτηριον μου παραγινεσθαι και το ελεος μου αποκαλυφθηναι μακαριος ανηρ ό ποιων ταυτα και ανθρωπος ό αντεχομενος αυτων και φυλασσων τα σαββατα μη βεβηλουν και διατηρων τας χειρας αυτου μη ποιειν αδικημα μη λεγετω ό αλλογενής ό προσκειμενος προς κυριον αφορει με αρα κυριος απο του λαου αυτου και μη λεγετω ό ευνουχος ότι εγω ειμι ξυλον ξηρον ταδε λεγει κυριος τοις ευνουχοις όσοι αν φυλαξωνται τα σαββατα μου και εκλεξωνται ά εγω θελω και αντεχωνται της διαθηκης μου δωσω αυτοις εν τω οικω μου και εν τω τειχει μου τοπον ονομαστον χρειττω υιων και θυγατερων ονομα αιωνιον δωσω αυτοις και ουκ εκλειπει και τοις αλλογενεσι τοις προσκειμενοις κυριω δουλευειν αυτω και αγαπαν το ονομα κυριου του ειναι αυτω εις

δουλους και δουλαις και παντας τους φυλασσομενους τα σαββατα μου μη βεβηλουν και αντεχομενους της διαθηκης μου εισαξω αυτους εις το ορος το αγιον μου και ευφρανω αυτους εν τω οικω της προσευχης μου τα ολοκαυτωματα αυτων και αι θυσιαι αυτων εσονται δεχται επι του θυσιαστηριου μου ο γαρ οικος μου οικος προσευχης κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν ειπεν κυριος ο συναγων τους διεσπαρμενους ισραηλ οτι συναξω επ αυτον συναγωγην παντα τα θηρια τα αγρια δευτε φαγετε παντα τα θηρια του δρυμου ιδετε οτι παντες εκτετυφλωνται ουκ εγνωσαν φρονησαι παντες κυνες ενεοι ου δυνασονται υλακτειν ενυπνιαζομενοι κοιτην φιλουντες νυσταξαι και οι κυνες αναιδεις τη ψυχη ουκ ειδοτες πλησμονην και εισιν πονηροι ουκ ειδοτες συνεσιν παντες εν ταις οδοις αυτων εξηκολουθησαν εκαστος κατα το εαυτου ιδετε ως ο δικαιος απωλετο και ουδεις εκδεχεται τη καρδια και ανδρες δικαιο αιρονται και ουδεις κατανοει απο γαρ προσωπου αδικιας ηρται ο δικαιος εσται εν ειρηνη η ταφη αυτου ηρται εκ του μεσου υμεις δε προσαγαγετε ωδε υιοι ανομοι σπερμα μοιχων και πορνης εν τινι ενετρυφησατε και επι τινα ηνοιξατε το στομα υμων και επι τινα εχαλασατε την γλωσσαν υμων ουχ υμεις εστε τεχνα απωλειας σπερμα ανομον διη παρακαλουντες επι τα ειδωλα υπο δενδρα δασεα σφαζοντες τα τεκνα αυτων εν ταις φαραγξιν ανα μεσον των πετρων εκεινη σου η μερις ουτος σου ο κληρος κακεινοις εξεχεας σπονδας κακεινοις ανηνεγκας θυσιας επι τουτοις ουν ουκ οργισθησομαι επ ορος υψηλον και μετεωρον εκει σου η κοιτη κακει ανεβιβασας θυσιας και οπισω των σταθμων της θυρας σου εθηκας μνημοσυνα σου ωου οτι εαν απ εμου αποστης πλειον τι εξεις ηγαπησας τους κοιμωμενους μετα σου και επληθυνας την πορνειαν σου μετ αυτων και πολλους εποησας τους μακραν απο σου και απεστειλας πρεσβεις υπερ τα ορια σου και απεστρεψας και εταπεινωθης εως αδου ταις πολυοδιαις σου εκοπιασας και ουκ ειπας παυσομαι ενισχυουσα οτι επραξας ταυτα δια τουτο ου κατεδεθηθης μου συ τινα ευλαβηθεις εφοβηθης και εψευσω με και ουκ εμνησθης μου ουδε ελαβες με εις την διανοιαν ουδε εις την καρδιαν σου καγω σε ιδων παρορω και εμε ουκ εφοβηθης καγω απαγγελω την δικαιοσυνην μου και τα κακα σου α ουκ ωφελησουσιν σε οταν αναβοησης εξελεσθωσαν σε εν τη θλιψει σου τουτουτοι γαρ παντας ανεμος λημφεται και αποισει καταγιγς δι δε αντεχομενοι μου κτησονται γην και κληρονομησουσιν το ορος το αγιον μου και ερουσιν καθαρισατε απο προσωπου αυτου οδους και αρατε σκωλα απο της οδου του λαου μου ταδε λεγει κυριος ο υψιστος ο εν υψηλοις κατοικων τον αιωνα αγιος εν αγιοις ονομα αυτω κυριος υψιστος εν αγιοις αναπαυομενος και ολιγοψυχους διδους μακροθυμιαν και διδους ζωην τοις συντετριμμενοις την καρδιαν ουκ εις τον αιωνα εκδικησω υμας ουδε δια παντος οργισθησομαι υμιν πνευμα γαρ παρ εμου εξελευσεται και πνοην πασαν εγω εποησα δι αμαρτιαν βραχυ τι ελυπησα αυτον και επαταξα αυτον και απεστρεψα το προσωπον μου απ αυτου και ελυπηθη και επορευθη στυγνος εν ταις οδοις αυτου τας οδους αυτου εωρακα και ιασαμην αυτον και παρεκαλεσα αυτον και εδωκα αυτω παρακλησιν αληθινην ειρηνην επ ειρηνην τοις μακραν και τοις εγγυς ουσιν και ειπεν κυριος ιασομαι αυτους δι δε αδικοι ουτως κλυδωνισθησονται και αναπαυσασθαι ου δυνασονται ουκ εστιν χαιρειν τοις ασεβεσιν ειπεν κυριος ο θεος αναβοησον εν ισχυι και μη φειση

ὥς σαλπιγγα ὕψωσον τὴν φωνὴν σου καὶ ἀναγγεῖλον τῷ λαῷ μου τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν καὶ τῷ οἴκῳ ἰακώβ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐμὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ζητοῦσιν καὶ γινῶναι μου τὰς ὁδοὺς ἐπιθυμοῦσιν ὥς λαὸς δικαιοσύνης πεποικώς καὶ κρίσιν θεοῦ αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλείοιπώς αἰτοῦσιν με νῦν κρίσιν δικαίαν καὶ ἐγγίζειν θεῷ ἐπιθυμοῦσιν λέγοντες τι ὅτι ἐνηστευσάμεν καὶ οὐκ εἶδες ἐταπεινώσαμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ οὐκ ἐγνώσεν γὰρ ταῖς ἡμέραις τῶν νηστειῶν ἡμῶν ἐύρισκετε τὰ θελήματα ἡμῶν καὶ πάντας τοὺς ὑποχείριους ἡμῶν ὑπονύσσετε εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας νηστεύετε καὶ τυπτετε πυγμαῖς ταπεινὸν ἵνα τι μοι νηστεύετε ὥς σημεῖον ἀκουσθῆναι ἐν κραυγῇ τὴν φωνὴν ἡμῶν οὐ ταυτὴν τὴν νηστείαν ἐξελεξάμην καὶ ἡμέραν ταπεινῶν ἀνθρώπων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ οὐδ' ἂν καμψῆς ὥς κρίκον τὸν τραχήλῳ σου καὶ σάκκον καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃ οὐδ' οὕτως καλεσετε νηστείαν δεκτὴν οὐχὶ τοιαυτὴν νηστείαν ἐγὼ ἐξελεξάμην λέγει κύριος ἀλλὰ λύετε πάντα συνδέσμον ἀδικίας διαλύετε στραγγαλίαν βιαιῶν συναλλαγμάτων ἀποστελλέτε τεθραυσμένους ἐν ἀφῆσει καὶ πᾶσαν συγγραφὴν ἀδικῶν διασπάσατε διὰ τὴν πεῖναν τὸν ἄρτον σου καὶ τὸν πτωχοῦ ἀστέγους εἰσαγεῖς εἰς τὸν οἶκόν σου ἐὰν ἴδῃς γυμνὸν περιβάλε καὶ ἀπὸ τῶν οὐκείων τοῦ σπέρματος σου οὐκ ὑπερόψῃ τότε ῥαγήσεται προίμιον τὸ φῶς σου καὶ τὰ ἱαμάτα σου ταχὺ ἀνατελεῖ καὶ προπορεύσεται ἐμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη σου καὶ ἡ δόξα τοῦ θεοῦ περιστέλει σε τότε βοήθησι καὶ ὁ θεὸς εἰσακουσέται σου ἐτι λαλοῦντος σου ἐρεῖ ἰδοὺ παρῆμι ἐὰν ἀφῆλῃς ἀπὸ σου συνδέσμον καὶ χειροτονίαν καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ καὶ δῶς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου καὶ τὸ σκότος σου ὥς μεσημβρία καὶ ἔσται ὁ θεὸς σου μετὰ σου διὰ πάντος καὶ ἐμπλησθήσῃ καθάπερ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου καὶ τὰ ὀστά σου πιανθήσεται καὶ ἔσῃ ὥς κήπος μεθυστὴν καὶ ὥς πηγὴ ἥν μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ καὶ τὰ ὀστά σου ὥς βοτάνη ἀνατελεῖ καὶ πιανθήσεται καὶ κληρονομήσουσι γενεαὶς γενεῶν καὶ οἰκοδομηθήσονται σοὶ αἱ ἐρήμοι αἰωνιοὶ καὶ ἔσται σου τὰ θεμέλια αἰωνία γενεῶν γενεαῖς καὶ κληθήσῃ οἰκοδομὸς φραγμῶν καὶ τοὺς τρίβους τοὺς ἀνα μέσον παύσεις ἐὰν ἀποστρέψῃς τὸν ποδὰ σου ἀπὸ τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματα σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἁγίᾳ καὶ καλεσεῖς τὰ σαββάτα τρυφερά ἅγια τῷ θεῷ σου οὐκ ἀρεῖς τὸν ποδὰ σου ἐπ' ἐργῷ οὐδὲ λαλήσεις λόγον ἐν ὀργῇ ἐκ τοῦ στομάτος σου καὶ ἔσῃ πεποιθὼς ἐπὶ κυρίῳ καὶ ἀναβίβασαι σε ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ ψάμει σε τὴν κληρονομίαν ἰακώβ τοῦ πατρὸς σου τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ κυρίου τοῦ σώσαι ἢ ἐβαρύνεν τὸ οὖς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακουσάειν ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν διίστωσιν ἀνα μέσον ἡμῶν καὶ τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀπεστρέψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ ἡμῶν τοῦ μὴ ἐλεῆσαι αἱ γὰρ χεῖρες ἡμῶν μεμολυμμέναι αἵματι καὶ οἱ δακτύλοι ἡμῶν ἐν ἁμαρτίαις τὰ δὲ χεῖλῃ ἡμῶν ἐλάλησεν ἀνομίαν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀδικίαν μελέτα οὐδεὶς λαλεῖ δικαία οὐδὲ ἐστὶν κρίσις ἀληθινὴ πεποιθήσιν ἐπὶ ματαίῳ καὶ λαλοῦσιν κενὰ ὅτι κυνοῦσιν πόνον καὶ τίκτουσιν ἀνομίαν ὡς ἀσπίδων ἐρρηξάν καὶ ἴστον ἀραχνῆς ὑφαίνουσιν καὶ ὁ μελλῶν τῶν ὧν αὐτῶν φαγεῖν συντριψάς οὐρίον εὗρεν καὶ ἐν αὐτῷ βασιλίσκος ὁ ἴστος αὐτῶν οὐκ ἔσται εἰς ἱμάτιον οὐδὲ μὴ περιβαλῶνται ἀπὸ τῶν ἐργῶν αὐτῶν τὰ γὰρ ἐργὰ αὐτῶν ἐργὰ ἀνομίας οἱ δὲ ποδὲς αὐτῶν ἐπὶ πονηρίαν τρεχούσιν ταχίνοι ἐκχεαὶ αἷμα καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν δια-

λογισμοι αφρονων συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταις ὁδοις αυτων και ὁδον ειρηνης ουκ οιδασιν και ουκ εστιν χρισις εν ταις ὁδοις αυτων ἃι γαρ τριβοι αυτων διεστραμμεναι ἄς διοδεουσιν και ουκ οιδασιν ειρηνην δια τουτο απεστη ἡ χρισις απ αυτων και ου μη καταλαβη αυτους δικαιοσυνη ὑπομειναντων αυτων φως εγενετο αυτοις σκοτος μειναντες αυγην εν αωρια περιεπατησαν ψηλαφησουσιν ὡς τυφλοι τοιχον και ὡς ουχ ὑπαρχοντων οφθαλμων ψηλαφησουσιν και πεσουνται εν μεσημβρια ὡς εν μεσονυκτιω ὡς αποθνησκοντες στεναξουσιν ὡς αρκος και ὡς περιστερα ἅμα πορευονται ανεμειναμεν χρισιν και ουκ εστιν σωτηρια μακραν αφεστηκεν απ ἡμων πολλη γαρ ἡμων ἡ ανομια εναντιον σου και ἃι ἁμαρτιαι ἡμων αντεστησαν ἡμιν ἃι γαρ ανομιαι ἡμων εν ἡμιν και τα αδικηματα ἡμων εγνωμεν ησεβησαμεν και εψευσαμεθα και απεστημεν απο οπισθεν του θεου ἡμων ελαλησαμεν αδικα και ηπειθησαμεν εκυομεν και εμελετησαμεν απο καρδιας ἡμων λογους αδικους και απεστησαμεν οπισω την χρισιν και ἡ δικαιοσυνη μακραν αφεστηκεν ὅτι καταναλωθη εν ταις ὁδοις αυτων ἡ αληθεια και δι ευθειας ουκ ἤδυναντο διελθειν και ἡ αληθεια ηρται και μετεστησαν την διανοιαν του συνιεναι και ειδεν κυριος και ουκ ηρεσεν αυτω ὅτι ουκ ην χρισις και ειδεν και ουκ ην ανηρ και κατενοησεν και ουκ ην ὁ αντιληψομενος και ημυνατο αυτους τω βραχιονι αυτου και τη ελεημοσυνη εστηρισατο και ενεδυσατο δικαιοσυνην ὡς θωρακα και περιεθετο περικεφαλαιαν σωτηριου επι της κεφαλης και περιεβαλετο ἱματιον εκδικησεως και το περιβολαιον ὡς ανταποδωσων ανταποδοσιν ονειδος τοις ὑπεναντιοις και φοβηθησονται ὃι απο δυσμων το ονομα κυριου και ὃι απ ανατολων ἡλιου το ονομα το ενδοξον ἡξει γαρ ὡς ποταμος βιαιος ἡ οργη παρα κυριου ἡξει μετα θυμου και ἡξει ἔνεκεν σιων ὁ ῥυομενος και αποστρεφει ασεβειας απο ιακωβ και αὕτη αυτοις ἡ παρ εμου διαθηκη ειπεν κυριος το πνευμα το εμον ὁ εστιν επι σοι και τα ῥηματα ἃ εδωκα εις το στομα σου ου μη εκλιπη εκ του στοματος σου και εκ του στοματος του σπερματος σου ειπεν γαρ κυριος απο του νυν και εις τον αιωνα φωτιζου φωτιζου ιερουσαλημ ἡκει γαρ σου το φως και ἡ δοξα κυριου επι σε ανατεταλκεν ιδου σκοτος και γνοφος καλυψει γην επ εθνη επι δε σε φανησεται κυριος και ἡ δοξα αυτου επι σε οφηθησεται και πορευονται βασιλεις τω φωτι σου και εθνη τη λαμπροτητι σου αρον κυκλω τους οφθαλμους σου και ιδε συνηγμενα τα τεκνα σου ιδου ἤκασιν παντες ὃι υιοι σου μακροθεν και ἃι θυγατρες σου επ ωμων αρθησονται τοτε οψη και φοβηθηθη και εκστηση τη καρδια ὅτι μεταβαλει εις σε πλουτος θαλασσης και εθνων και λαων και ἡξουσιν σοι αγελαι καμηλων και καλυψουσιν σε καμηλοι μαδιαμ και γαιφα παντες εκ σαβα ἡξουσιν φεροντες χρυσιον και λιβανον οισουσιν και το σωτηριον κυριου ευαγγελιουνται και παντα τα προβατα κηδαρ συναχθησονται σοι και κριοι ναβαιωθ ἡξουσιν σοι και ανενεχθησεται δεχτα επι το θυσιαστηριον μου και ὁ οικος της προσευχης μου δοξασθησεται τινες ιδε ὡς νεφελαι πετανται και ὡς περιστερα συν νεοσσοις εμε νησοι ὑπεμειναν και πλοια θαρσις εν πρωτοις αγαγειν τα τεκνα σου μακροθεν και τον αργυρον και τον χρυσον μετ αυτων δια το ονομα κυριου το ἅγιον και δια το τον ἅγιον του ισραηλ ενδοξον ειναι και οικοδομησουσιν αλλογενεις τα τειχη σου και ὃι βασιλεις αυτων παραστησονται σοι δια γαρ οργην μου επαταξα σε και δια ελεον ηγαπησα σε και ανοιχθησονται ἃι πυλαι σου δια πα-

ντος ἡμέρας και νυκτος ου κλεισθησονται εισαγαγειν προς σε δυναμιν
εθνων και βασιλεις αγομενους τα γαρ εθνη και οι βασιλεις οτινες ου
δουλευσουσιν σοι απολουνται και τα εθνη ερημια ερημωθησονται και
ἡ δοξα του λιβανου προς σε ἡξει εν κυπαρισσω και πευκη και κεδρω
ἅμα δοξασαι τον τοπον τον ἅγιον μου και πορευσονται προς σε δε-
δοικότες υιοι ταπεινωσαντων σε και παροξυναντων σε και κληθηση
πολις κυριου σιων ἁγίου ισραηλ δια το γεγενησθαι σε εγκαταλειμ-
μενην και μεμισμημενην και ουκ ην ὁ βοηθων και θησω σε αγαλλιαμα
αιωνιον ευφροσυνην γενεων γενεαις και θηλασεις γαλα εθνων και
πλουτον βασιλειων φαγεσαι και γνωση ὅτι εγω κυριος ὁ σωζων σε
και εξαιρουμενος σε θεος ισραηλ και αντι χαλκου οισω σοι χρυσιον
αντι δε σιδηρου οισω σοι αργυριον αντι δε ξυλων οισω σοι χαλκον
αντι δε λιθων σιδηρον και δωσω τους αρχοντας σου εν ειρηνῃ και
τους επισκοπους σου εν δικαιοσυνῃ και ουκ ακουσθησεται ετι ἀδικια
εν τη γῇ σου ουδε συντριμμα ουδε ταλαιπωρια εν τοις ὅριοις σου
ἀλλα κληθησονται σωτηριον τα τειχη σου και ἅι πυλαι σου γλυμμα και
ουκ εσται σοι ὁ ἥλιος εις φως ἡμέρας ουδε ανατολῇ σελήνης φωτιει
σοι την νυχτα ἀλλ εσται σοι κυριος φως αιωνιον και ὁ θεος δοξα σου
ου γαρ δυσεται ὁ ἥλιος σοι και ἡ σελήνη σοι ουκ ἐκλείψει εσται γαρ
κυριος σοι φως αιωνιον και αναπληρωθησονται ἅι ἡμέραι του πενθους
σου και ὁ λαος σου πας δικαιος και δι αιωνος κληρονομησουσιν την
γῆν φυλασσων το φυτευμα εργα χειρων αυτου εις δοξαν ὁ ολιγοστος
εσται εις χιλιαδας και ὁ ελαχιστος εις εθνος μεγα εγω κυριος κατα
καιρον συναξω αυτους πνευμα κυριου ἐπ ἐμε ὃ ἐίνεκεν ἐχρισεν με
ευαγγελισασθαι πτωχοις ἀπεσταλκεν με ιασασθαι τους συντετριμμε-
νους τη καρδια κηρυξαι αιχμαλτοις ἀφεςιν και τυφλοις ἀναβλεψιν
καλεσαι ἐνιαυτον κυριου δεκτον και ἡμεραν ἀνταποδοσεως παρακα-
λεσαι παντας τους πενθουντας δοθῆναι τοις πενθουσιν σιων δοξαν
αντι σποδου ἀλειμμα ευφροσυνῆς τοις πενθουσιν καταστολῇν δοξῆς
αντι πνευματος ἀκηδίας και κληθησονται γενεαι δικαιοσύνης φυτευμα
κυριου εις δοξαν και οικοδομησουσιν ἐρημους αιωνίας ἐξηρημωμενας
προτερον ἐξαναστησουσιν και καινιουσιν πολεις ἐρημους ἐξηρημωμε-
νας εις γενεας και ἥξουσιν ἀλλογενεις ποιμαίνοντες τα πρόβατα σου
και ἀλλοφυλοι ἀροτῆρες και ἀμπελοουργοι ὑμεις δε ἱερεις κυριου κλη-
θησεσθε λειτουργοι θεου ισχυν εθνων κατεδεσθε και ἐν τῷ πλουτῷ
αυτων θαυμασθησεσθε ὁυτως ἐκ δευτερας κληρονομησουσιν την γῆν
και ευφροσυνῇ αιωνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αυτων εγω γαρ εἰμι κυριος ὁ
ἀγαπων δικαιοσυνην και μισων ἀρπαγματα ἐξ ἀδικίας και δωσω τον
μοχθον αυτων δικαιοις και διαθηκῇν αιωνιον διαθησομαι αυτοις και
γνωσθησεται ἐν τοις ἐθνεσιν το σπερμα αυτων και τα ἐκγόνα αυτων
πας ὁ ὄρων αυτους ἐπιγινωσεται αυτους ὅτι ὅυτοι εἰσιν σπερμα ηὐλο-
γημενον ὑπὸ θεου και ευφροσυνῇ ευφρανθησονται ἐπὶ κυριον ἀγαλ-
λιασθῶ ἡ ψυχῇ μου ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐνεδυσεν γαρ με ἱματιον σωτηριου
και χιτῶνα ευφροσυνῆς ὥς νυμφίῳ περιεθηκεν μοι μιτραν και ὥς νυμ-
φῇν κατεκοσμησεν με κοσμῷ και ὥς γῆν αὐξουσαν το ἀνθος αὐτῆς
και ὥς κηπος τα σπερματα αυτου ὁυτως ἀνατελεῖ κυριος δικαιοσυνην
και ἀγαλλιαμα ἐναντιον παντων των εθνων δια σιων ου σιωπησομαι
και δια ἱερουσαλημ ουκ ἀνησω ἕως ἀν ἐξελθῇ ὥς φως ἡ δικαιοσυνῇ
μου το δε σωτηριον μου ὥς λαμπας καυθησεται και οφονται εθνη
την δικαιοσυνην σου και βασιλεις την δοξαν σου και καλεσεῖ σε το

ονομα σου το καινον ὁ ὁ κυριος ονομασει αυτο και εση στεφανος καλλους εν χειρι κυριου και διαδῆμα βασιλειας εν χειρι θεου σου και ουκετι κληθήσῃ καταλελειμμενη και ἡ γη σου ου κληθήσεται ερημος σοι γαρ κληθήσεται θελημα εμον και τη γη σου οικουμενη και ὡς συνοικων νεανισκος παρθενω ὁυτως κατοικησουσιν οἱ υἱοι σου μετα σου και εσται ὁν τροπον ευφρανθήσεται νυμφιος ἐπὶ νυμφῃ ὁυτως ευφρανθήσεται κυριος ἐπὶ σοι και ἐπὶ των τειχεων σου ιερουσαλημ κατεστησα φυλακας ὅλην την ἡμεραν και ὅλην την νυκτα οἱ δια τελους ου σιωπησονται μμνησκομενοι κυριου ουκ εστιν γαρ ὑμιν ὁμοιος εαν διορθωσῃ και ποιησῃ ιερουσαλημ αγαυριαμα ἐπὶ της γῆς ὡμοσεν κυριος κατα της δεξιας αυτου και κατα της ισχυος του βραχιονος αυτου εἰ ἐτι δωσω τον σιτον σου και τα βρωματα σου τοις ἐχθροῖς σου και εἰ ἐτι πιονται υἱοι αλλοτριοι τον οινον σου ἐφ' ὧ ἐμοχθήσας ἀλλ' ἡ οἱ συναγοντες φαγονται αὐτα και αινεσουσιν κυριον και οἱ συναγοντες πιονται αὐτα ἐν ταις ἐπαυλεσιν ταις ἁγίαις μου πορευεσθε δια των πυλων μου και ὁδοποιησατε τω λαῷ μου και τους λιθους τους ἐκ της ὁδου διαφριψάτε ἐξαρκατε συσσημον εἰς τα εἶνῃ ἰδου γαρ κυριος ἐποίησεν ἀκουστον ἕως ἐσχατου της γῆς εἶπατε τῇ θυγατρὶ σιων ἰδου σοι ὁ σωτὴρ παραγίνεται ἐχων τον ἑαυτου μισθον και το ἐργον προ προσωπου αυτου και καλεσει αυτον λαον ἅγιον λελυτρωμενον ὑπο κυριου συ δε κληθήσῃ ἐπιζητουμενη πολις και ουκ ἐγκαταλελειμμενη τις ὁυτος ὁ παραγινόμενος ἐξ ἐδωμ ἐρυθῆμα ἱματιων ἐκ βοσκορ ὁυτως ὥραιος ἐν στολῇ βία μετα ισχυος ἐγὼ διαλεγομαι δικαιοσυνην και χρισιν σωτηριου δια τι σου ἐρυθρα τα ἱματια και τα ἐνδύματα σου ὡς ἀπο πατητου ληνου πληρης καταπεπατημενης και των εθνων ουκ εστιν ἀνὴρ μετ' ἐμου και κατεπατησα αὐτους ἐν θυμῷ και κατεθλασα αὐτους ὡς γῆν και κατηγάγον το αἷμα αὐτων εἰς γῆν ἡμερα γαρ ἀνταποδοσεως ἐπῆλθεν αὐτοῖς και ἐνἑαυτος λυτρωσεως παρεστιν και ἐπεβλεψα και οὐδεις βοηθός και προσενοῆσα και οὐθεις ἀντελαμβάνετο και ἐρρυσάτο αὐτους ὁ βραχιων μου και ὁ θυμός μου ἐπεστή και κατεπατησα αὐτους τῇ ὀργῇ μου και κατηγάγον το αἷμα αὐτων εἰς γῆν τον ἐλεον κυριου ἐμνησθῆν τας ἀρετας κυριου ἐν πασὶν οἷς ὁ κυριος ἡμῖν ἀνταποδιδωσιν κυριος κριτὴς ἀγαθός τῷ οἴκῳ ἰσραὴλ ἐπαγεῖ ἡμῖν αὐτα το ἐλεος αυτου και κατα το πληθος της δικαιοσυνης αυτου και εἶπεν ουχ ὁ λαός μου τεκνα ου μὴ ἀθετησωσιν και ἐγενετο αὐτοῖς εἰς σωτηριαν ἐκ πασης θλίψεως ου πρεσβύς οὐδε ἀγγέλός ἀλλ' αὐτός κυριος ἐσώσεν αὐτους δια το ἀγαπᾶν αὐτους και φειδεσθαι αὐτων αὐτός ἐλυτρώσατο αὐτους και ἀνελάβεν αὐτους και ὑψώσεν αὐτους πασας τας ἡμέρας του αἰῶνος αὐτοὶ δε ἠπειθήσαν και παρωξύναν το πνεῦμα το ἅγιον αυτου και ἐστράφη αὐτοῖς εἰς ἐχθρὰν και αὐτός ἐπολεμήσεν αὐτούς και ἐμνησθῆ ἡμερῶν αἰωνίων ὁ ἀναβιβασας ἐκ της γῆς τον ποιμένα των προβάτων που εστιν ὁ θεὸς ἐν αὐτοῖς το πνεῦμα το ἅγιον ὁ ἀγαγὼν τῇ δεξίᾳ μουσῆν ὁ βραχιων της δοξῆς αυτου κατισχύσεν ὕδωρ ἀπο προσωπου αυτου ποιησαι αὐτῷ ὄνομα αἰωνιον ἠγάγεν αὐτούς δια της ἀβυσσους ὡς ἵππον δι' ἐρημου και ουκ ἐκοπίασαν και ὡς κτηνῇ δια πεδίου κατέβη πνεῦμα παρὰ κυριου και ὠδήγησεν αὐτούς ὁυτως ἠγάγετε τον λαον σου ποιησαι σεαυτῷ ὄνομα δοξῆς ἐπιστρέψον ἐκ του οὐρανου και ἴδε ἐκ του οἴκου του ἁγίου σου και δοξῆς που εστιν ὁ ζῆλος σου και ἡ ισχύς σου που εστιν το πληθος του ἐλεους σου και των οικτιρμῶν σου ὅτι ἀνεσχοῦ ἡμῶν συ

γαρ ἡμῶν εἰ πατήρ ὅτι ἀβραάμ οὐκ ἐγνώ ἡμᾶς καὶ ἰσραὴλ οὐκ ἐπεγνώ ἡμᾶς ἀλλὰ σὺ κυριε πατήρ ἡμῶν ῥύσαι ἡμᾶς ἀπ ἀρχῆς τὸ ὄνομα σου ἐφ ἡμᾶς ἐστὶν τι ἐπλανήσας ἡμᾶς κυριε ἀπο τῆς ὁδοῦ σου ἐσκληρύνας ἡμῶν τὰς καρδίας τοῦ μὴ φοβεῖσθαι σε ἐπιστρέψον διὰ τοὺς δούλους σου διὰ τὰς φυλάς τῆς κληρονομίας σου ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὀρους τοῦ ἁγίου σου οἱ ὑπεναντιοὶ ἡμῶν κατεπατήσαν τὸ ἁγίασμα σου ἐγενομεθα ὥς τὸ ἀπ ἀρχῆς ὅτε οὐκ ἠρξας ἡμῶν οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα σου ἐφ ἡμᾶς εἰάν ανοιξῇς τὸν οὐρανὸν τρομὸς λημψεται ἀπο σοῦ ὀρη καὶ τακτῶνται ὥς κηρὸς ἀπο πυρὸς τηρεται καὶ κατακαυσεὶ πῦρ τοὺς ὑπεναντιοὺς καὶ φανερόν ἐσται τὸ ὄνομα κυρίου ἐν τοῖς ὑπεναντιοῖς ἀπο προσώπου σου εἴνη ταραχθήσονται ὅταν ποιῇς τὰ ἐνδοξὰ τρομὸς λημψεται ἀπο σοῦ ὀρη ἀπο τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον θεὸν πλην σου καὶ τὰ ἔργα σου ἃ ποιήσεις τοῖς ὑπομενουσὶν ἐλεὼν συναντήσεται γὰρ τοῖς ποιοῦσιν τὸ δίκαιον καὶ τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται ἰδοὺ σὺ ὠργισθῇς καὶ ἡμεῖς ἡμαρτομεν διὰ τοῦτο ἐπλανηθήμεν καὶ ἐγεννηθήμεν ὥς ἀκαθάρτοι πάντες ἡμεῖς ὥς ῥακος ἀποκαθήμενης πασᾷ ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν καὶ ἐξερρυγμένη ὥς φύλλα διὰ τὰς ανομίας ἡμῶν οὕτως ἀνεμὸς οἶσει ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐστὶν ὁ ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομα σου καὶ ὁ μνησθεὶς ἀντιλαβεσθαι σοῦ ὅτι ἀπεστρέψας τὸ πρόσωπον σου ἀφ ἡμῶν καὶ παρεδωκας ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ νῦν κυριε πατήρ ἡμῶν σὺ ἡμεῖς δὲ πῆλος ἔργον τῶν χειρῶν σου πάντες μὴ ὀργίζου ἡμῖν σφοδρὰ καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῇς ἁμαρτιῶν ἡμῶν καὶ νῦν ἐπιβλέψον ὅτι λαὸς σου πάντες ἡμεῖς πολῖς τοῦ ἁγίου σου ἐγεννηθῇ ἐρημὸς σίων ὥς ἐρημὸς ἐγεννηθῇ ἱερουσαλὴμ εἰς καθάραν ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου ἡμῶν καὶ ἡ δοξὰ ἥν ἠυλογήσαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐγεννηθῇ πυρικαυστὸς καὶ πάντα τὰ ἐνδοξὰ συνεπέσεν καὶ ἐπὶ πασὶ τοῦτοις ἀνεσχοῦ κυριε καὶ ἐσιώπησας καὶ ἐταπεινώσας ἡμᾶς σφοδρὰ ἐμφανῆς ἐγενομένη τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν εὐρεθῇν τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν εἶπα ἰδοὺ εἰμὶ τῷ εὐνῇ οἱ οὐκ ἐκαλέσαν μου τὸ ὄνομα ἐξεπέτασα τὰς χεῖρας μου ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν ἀπειθῶντα καὶ ἀντιλεγοντα οἱ οὐκ ἐπορευθήσαν ὁδῷ ἀληθινῇ ἀλλ ὀπίσω τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ὁ λαὸς οὗτος ὁ παροξύνων με ἐναντίον ἐμοῦ διὰ πάντος αὐτοὶ θυσιάζουσιν ἐν τοῖς κηποῖς καὶ θυμῳσιν ἐπὶ ταῖς πλινθοῖς τοῖς δαίμονις ἃ οὐκ ἐστὶν καὶ ἐν τοῖς μνημασὶν καὶ ἐν τοῖς σπηλαιοῖς κοιμῶνται δι ἐνυπνία οἱ ἐσθόντες κρεὰ ὕεια καὶ ζῶμον θυσιῶν μεμολυμμένα πάντα τὰ σκευὴ αὐτῶν οἱ λεγόντες πορρῷ ἀπ ἐμοῦ μὴ ἐγγίσῃς μου ὅτι καθάρος εἰμὶ οὗτος κάπνος τοῦ θυμοῦ μου πῦρ καίεται ἐν αὐτῷ πᾶσας τὰς ἡμέρας ἰδοὺ γεγραπται ἐνώπιον μου οὐ σιωπήσω ἕως ἀν ἀποδῶ εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τῶν πατέρων αὐτῶν λέγει κύριος οἱ ἐθυμιάσαν ἐπὶ τῶν ὀρεῶν καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν ὠνειδίσαν με ἀποδώσω τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν οὕτως λέγει κύριος ὃν τρόπον εὐρεθήσεται ὁ ῥῶξ ἐν τῷ βότρυι καὶ ἐρρυσὶν μὴ λυμῆνῃ αὐτὸν ὅτι εὐλογία κυρίου ἐστὶν ἐν αὐτῷ οὕτως ποιήσω ἔνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι τοῦτου ἔνεκεν οὐ μὴ ἀπολέσω πάντας καὶ ἐξάξω τὸ ἐξ ἰακῶβ σπέρμα καὶ τὸ ἐξ ἰουδα καὶ κληρονομήσει τὸ ὄρος τὸ ἅγιον μου καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοὶ μου καὶ οἱ δούλοι μου καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ καὶ ἐσονται ἐν τῷ ὄρῳ ἐπαυλεῖς ποιμνίων καὶ φαραγὲς ἀχωρ εἰς ἀναπαυσὶν βουκολίων τῷ λαῷ μου οἱ ἐζητήσαν με ἡμεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλίποντες με καὶ ἐπὶ λανθάνοντες τὸ ὄρος τὸ ἅγιον μου καὶ ἐτοιμάζοντες τῷ

δαιμονι τραπεζαν και πληρουντες τη τυχη κερασμα εγω παραδωσω υμας εις μαχαιραν παντες εν σφαγη πεσεισθε οτι εκαλεσα υμας και ουχ υπηκουσατε ελαλησα και παρηκουσατε και εποιησατε το πονηρον εναντιον εμου και α ουκ εβουλομην εξελεξασθε δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου οι δουλευοντες μοι φαγονται υμεις δε πεινασετε ιδου οι δουλευοντες μοι πιονται υμεις δε διψησετε ιδου οι δουλευοντες μοι ευφρανθησονται υμεις δε αισχυνθησεσθε ιδου οι δουλευοντες μοι αγαλλιασονται εν ευφροσυνη υμεις δε κεκραξεσθε δια τον πονον της καρδιας υμων και απο συντριβης πνευματος ολολυξετε καταλειψετε γαρ το ονομα υμων εις πλησμονην τοις εκλεκτοις μου υμας δε ανελει κυριος τοις δε δουλευουσιν αυτω κληθησεται ονομα καινον ο ευλογηθησεται επι της γης ευλογησουσιν γαρ τον θεον τον αληθινον και οι ομνυοντες επι της γης ομουνται τον θεον τον αληθινον επιλησονται γαρ την θλιψιν αυτων την πρωτην και ουκ αναβησεται αυτων επι την καρδιαν εσται γαρ ο ουρανος καινος και η γη καινη και ου μη μνησθωσιν των προτερων ουδ ου μη επελθη αυτων επι την καρδιαν αλλ ευφροσυνην και αγαλλιαμα ευρησουσιν εν αυτη οτι ιδου εγω ποιω ιερουσαλημ αγαλλιαμα και τον λαον μου ευφροσυνην και αγαλλιασομαι επι ιερουσαλημ και ευφρανθησομαι επι τω λαω μου και ουκετι μη ακουσθη εν αυτη φωνη κλαυθμου ουδε φωνη κραυγης και ου μη γενηται εκει αωρος και πρεσβυτης ος ουκ εμπλησει τον χρονον αυτου εσται γαρ ο νεος εκατον ετων ο δε αποθνησκων αμαρτωλος εκατον ετων και επικαταρατος εσται και οικοδομησουσιν οικιας και αυτοι ενοικησουσιν και καταφυτευσουσιν αμπελωνας και αυτοι φαγονται τα γεννηματα αυτων και ου μη οικοδομησουσιν και αλλοι ενοικησουσιν και ου μη φυτευουσιν και αλλοι φαγονται κατα γαρ τας ημερας του ξυλου της ζωης εσονται αι ημεραι του λαου μου τα εργα των πονων αυτων παλαιωσουσιν οι δε εκλεκτοι μου ου κοπιασουσιν εις κενον ουδε τεκνοποιησουσιν εις καταραν οτι σπερμα ηυλογημενον υπο θεου εστιν και τα εκγονα αυτων μετ αυτων εσονται και εσται πριν κεκραξαι αυτους εγω επακουσομαι αυτων ετι λαλουντων αυτων ερω τι εστιν τοτε λυκοι και αρνες βοσκηθησονται αμα και λεων ως βους φαγεται αχυρα οφισ δε γην ως αρτον ουκ αδικησουσιν ουδε μη λυμανουνται επι τω ορει τω αγιω μου λεγει κυριος ουτως λεγει κυριος ο ουρανος μοι θρονος η δε γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οικον οικοδομησετε μοι η ποιος τοπος της καταπαυσεως μου παντα γαρ ταυτα εποιησεν η χειρ μου και εστιν εμα παντα ταυτα λεγει κυριος και επι τινα επιβλεψω αλλ η επι τον ταπεινον και ησυχιον και τρεμοντα τους λογους μου ο δε ανομος ο θυων μοι μοσχον ως ο αποκτενων κυνα ο δε αναφερων σεμιδαλιν ως αιμα υειον ο διδους λιβανον εις μνημοσυνον ως βλασφημος και ουτοι εξελεξαντο τας οδους αυτων και τα βδελυγματα αυτων α η ψυχη αυτων ηθελησεν καγω εκλεξομαι τα εμπαιγματα αυτων και τας αμαρτίας ανταποδωσω αυτοις οτι εκαλεσα αυτους και ουχ υπηκουσαν μου ελαλησα και ουκ ηκουσαν και εποιησαν το πονηρον εναντιον μου και α ουκ εβουλομην εξελεξαντο ακουσατε το ρημα κυριου οι τρεμοντες τον λογον αυτου ειπατε αδελφοι ημων τοις μισουσιν ημας και βδελυσσομενοις ινα το ονομα κυριου δοξασθη και οφθη εν τη ευφροσυνη αυτων κακεινοι αισχυνθησονται φωνη κραυγης εκ πολεως φωνη εκ ναου φωνη κυριου ανταποδιδοντας ανταποδοσιν τοις αντικειμενοις πριν η την ωδινουσαν

τεκειν πριν ελθειν τον πονον των ωδινων εξεφυγεν και ετεκεν αρ-
σεν τις ηκουσεν τοιουτο και τις εωρακεν ουτως η ωδινεν γη εν μια
ημερα η και ετεχθη εθνος εις απαξ οτι ωδινεν και ετεκεν σιων τα παι-
δια αυτης εγω δε εδωκα την προσδοκιαν ταυτην και ουκ εμνησθης
μου ειπεν κυριος ουκ ιδου εγω γεννωσαν και στειραν εποιησα ειπεν
ο θεος ευφρανθητι ιερουσαλημ και πανηγυρισατε εν αυτη παντες οι
αγαπωντες αυτην χαρητε χαρα παντες οσοι πενθειτε επ αυτης ινα
ιθλασητε και εμπλησθητε απο μαστου παρακλησεως αυτης ινα εκθη-
λασαντες τρυφησητε απο εισοδου δοξης αυτης οτι ταδε λεγει κυριος
ιδου εγω εκκλινω εις αυτους ως ποταμος ειρηνης και ως χειμαρρους
επικλυζων δοξαν εθνων τα παιδια αυτων επ ωμων αρθησονται και
επι γονατων παρακληθησονται ως ει τινα μητηρ παρακαλεσει ουτως
και εγω παρακαλεσω υμας και εν ιερουσαλημ παρακληθησεσθε και
οψεσθε και χαρησεται υμων η καρδια και τα οστα υμων ως βοτανη
ανατελει και γνωσθησεται η χειρ κυριου τοις σεβομενοις αυτον και α-
πειλησει τοις απεινουσιν ιδου γαρ κυριος ως πυρ ηξει και ως καταιγίς
τα άρματα αυτου αποδουναι εν θυμω εκδικησιν και αποσκοραχισμον
εν φλογι πυρος εν γαρ τω πυρι κυριου κριθησεται πασα ή γη και εν
τη ρομφαία αυτου πασα σαρξ πολλοι τραυματια εσονται ύπο κυριου
οι άγνιζόμενοι και καθαρίζόμενοι εις τους κηπους και εν τοις προθυ-
ροις εσθοντες κρεας ύειον και τα βδελυγματα και τον νυν επι το αυτο
αναλωθήσονται ειπεν κυριος καγω τα εργα αυτων και τον λογισμον
αυτων επισταμαι ερχομαι συναγαγειν παντα τα εθνη και τας γλωσσας
και ήξουσιν και οφονται την δοξαν μου και καταλειψω επ αυτων ση-
μεια και εξαποστελω εξ αυτων σεσωσμενους εις τα εθνη εις θαρσις
και φουδ και λουδ και μοσοχ και θοβελ και εις την έλλαδα και εις
τας νησους τας πορρω οι ουκ ακηκοασιν μου το ονομα ουδε έωρακα-
σιν την δοξαν μου και αναγγελουσιν μου την δοξαν εν τοις εθνεσιν
και αξουσιν τους αδελφους υμων εκ παντων των εθνων δωρον κυριω
μεθ ίππων και άρματων εν λαμπηναις ήμιονων μετα σκιαδιων εις την
άγιαν πολιν ιερουσαλημ ειπεν κυριος ως αν ενεγκαισαν οι υιοι ισραηλ
εμοι τας θυσιαις αυτων μετα ψαλμων εις τον οικον κυριου και απ αυ-
των λημψομαι εμοι ίερεις και λευιτας ειπεν κυριος όν τροπον γαρ ό
ουρανός καινός και ή γη καινη ά εγω ποιω μενει ενωπιον μου λεγει
κυριος ουτως στησεται το σπερμα υμων και το ονομα υμων και εσται
μηνα εκ μηνος και σαββατον εκ σαββατου ήξει πασα σαρξ ενωπιον
μου προσκυνησαι εν ιερουσαλημ ειπεν κυριος και εξελευσονται και
οφονται τα κωλα των ανθρωπων των παραβεβηκοτων εν εμοι ό γαρ
σκοληξ αυτων ου τελευτησει και το πυρ αυτων ου σβεσθησεται και
εσονται εις όρασιν παση σαρκι

το ρήμα του θεου ό εγενετο επι ιερεμian τον του χελκιου εκ των
ίερεων ός κατωκει εν αναθωθ εν γη βενιαμιν ός εγενηθη λογος του
θεου προς αυτον εν ταις ήμεραις ιωσια υιου αμως βασιλεως ιουδα ε-
τους τρισκαιδεκατου εν τη βασιλεια αυτου και εγενετο εν ταις ήμεραις
ιωαχιμ υιου ιωσια βασιλεως ιουδα έως ένδεκατου ετους σεδεκια υιου
ιωσια βασιλεως ιουδα έως της αιχμαλωσιας ιερουσαλημ εν τω πεμπτω
μηνι και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων προ του με πλασαι σε
εν κοιλια επισταμαι σε και προ του σε εξελθειν εκ μητρας ήγιακα
σε προφητην εις εθνη τεθεικα σε και ειπα ω δεσποτα κυριε ιδου ουκ
επισταμαι λαλειν ότι νεωτερος εγω ειμι και ειπεν κυριος προς με μη

λεγε ότι νωτερος εγω ειμι ότι προς παντας όους εαν εξαποστείλω σε πορευση και κατα παντα όσα εαν εντειλωμαι σοι λαλήσεις μη φοβηθης απο προσωπου αυτων ότι μετα σου εγω ειμι του εξαιρεισθαι σε λεγει κυριος και εξετεinen κυριος την χειρα αυτου προς με και ήψατο του στοματος μου και ειπεν κυριος προς με ιδου δεδωκα τους λογους μου εις το στομα σου ιδου κατεσταχα σε σημερον επι εθνη και βασιλειας εκριζουν και κατασκαπτειν και απολλυειν και ανοικοδομειν και καταφυτευειν και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων τι συ όρας ιερεμια και ειπα βακτηριαν καρυινην και ειπεν κυριος προς με καλως έωραχας διστι εγρηγορα εγω επι τους λογους μου του ποιησαι αυτους και εγενετο λογος κυριου προς με εκ δευτερου λεγων τι συ όρας και ειπα λεβητα υποκαιομενον και το προσωπον αυτου απο προσωπου βορρα και ειπεν κυριος προς με απο προσωπου βορρα εκκαυθησεται τα κακα επι παντας τους κατοικουντας την γην διστι ιδου εγω συγκαλω πασας τας βασιλειας απο βορρα της γης λεγει κυριος και ήξουσιν και θησουσιν έκαστος τον θρονον αυτου επι τα προθυρα των πυλων ιερουσαλημ και επι παντα τα τειχη τα κυκλω αυτης και επι πασας τας πολεις ιουδα και λαλήσω προς αυτους μετα κρισεως περι πασης της κακίας αυτων ως εγκατελιπον με και εθυσαν θεοις αλλοτριους και προσεκυνησαν τοις εργοις των χειρων αυτων και συ περιζωσαι την οσφυν σου και αναστηθι και ειπον προς αυτους παντα όσα αν εντειλωμαι σοι μη φοβηθης απο προσωπου αυτων μηδε πτοηθης εναντιον αυτων ότι μετα σου εγω ειμι του εξαιρεισθαι σε λεγει κυριος ιδου τεθεικα σε εν τη σημερον ήμερα ως πολιν οχυραν και ως τειχος χαλκουν οχυρον άπασιν τοις βασιλευσιν ιουδα και τοις αρχουσιν αυτου και τω λαω της γης και πολεμησουσιν σε και ου μη δυνωνται προς σε διστι μετα σου εγω ειμι του εξαιρεισθαι σε ειπεν κυριος και ειπεν ταδε λεγει κυριος εμνησθην ελους νεοτητος σου και αγαπης τελειωσεως σου του εξακολουθησαι σε τω άγιω ισραηλ λεγει κυριος άγιος ισραηλ τω κυριω αρχη γεννηματων αυτου παντες οι εσθοντες αυτον πλημμελησουσιν κακα ήξει επ αυτους φησιν κυριος ακουσατε λογον κυριου οικος ιακωβ και πασα πατρια οικου ισραηλ ταδε λεγει κυριος τι έυροσαν οι πατερες ύμων εν εμοι πλημμελημα ότι απεστησαν μακραν απ εμου και επορευθησαν οπισω των ματαιων και εματαιωθησαν και ουκ ειπαν που εστιν κυριος ό αναγαγων ήμας εκ γης αιγυπτου ό καθοδηγησας ήμας εν τη ερημω εν γη απειρω και αβατω εν γη ανυδρω και ακαρπω εν γη εν ή ου διωδευσεν εν αυτη ουθεν και ου κατωκησεν εκει υιος ανθρωπου και εισηγαγον ήμας εις τον καρμηλον του φαγειν ήμας τους καρπους αυτου και τα αγαθα αυτου και εισηλθατε και εμianατε την γην μου και την κληρονομiam μου εθεσθε εις βδελυγμα οι ίερεις ουκ ειπαν που εστιν κυριος και οι αντεχομενοι του νομου ουκ ηπισταντο με και οι ποιμενες ησεβουν εις εμε και οι προφηται επροφητευσον τη βααλ και οπισω ανωφελους επορευθησαν δια τουτο ετι κριθησομαι προς ήμας λεγει κυριος και προς τους υιους των υιων ύμων κριθησομαι διστι διεληθετε εις νησους χετιιμι και ιδετε και εις κηδαρ αποστειλατε και νοησατε σφοδρα και ιδετε ει γεγονεν τοιαυτα ει αλλαζονται εθνη θεους αυτων και όυτοι ουκ εισιν θεοι ό δε λαος μου ηλλαξατο την δοξαν αυτου εξ ής ουκ ωφεληθησονται εξεστη ό ουρανος επι τουτω και εφριξεν επι πλειον σφοδρα λεγει κυριος ότι δυο πονηρα επoiησεν ό λαος μου εμε εγκατελιπον

πηγην ὕδατος ζωης και ωρυξαν ἑαυτοῖς λαγκους συντετριμμενους οἱ ου δυνησονται ὕδωρ συνεχειν μη δουλός ἐστιν ἰσραηλ ἡ οἰκογενής ἐστιν δια τι εἰς προνομὴν ἐγενετο ἐπ αὐτον ὠρυοντο λεοντες και ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν οἱ ἐταξαν τὴν γῆν αὐτοῦ εἰς ἐρημον και αἱ πολεῖς αὐτοῦ κατεσκαφησαν παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι και υἱοὶ μεμφεως και ταφνας ἐγνώσαν σε και κατεπαίζουν σου οὐχι ταῦτα ἐποίησεν σοὶ τὸ καταλιπεῖν σε ἐμὲ λέγει κυριὸς ὁ θεὸς σου και νυν τι σοὶ και τῇ ὁδῷ αἰγυπτου τοῦ πιεῖν ὕδωρ γῆων και τι σοὶ και τῇ ὁδῷ ἀσσυριῶν τοῦ πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν παιδεύσει σε ἢ ἀποστασία σου και ἡ κακία σου ἐλεγξεί σε και γινῶθι και ἴδε ὅτι πικρὸν σοὶ τὸ καταλιπεῖν σε ἐμὲ λέγει κυριὸς ὁ θεὸς σου και οὐκ εὐδοκῆσα ἐπὶ σοὶ λέγει κυριὸς ὁ θεὸς σου ὅτι ἀπ αἰῶνος συνετριψας τὸν ζυγὸν σου διεσπασας τοὺς δεσμούς σου και εἶπας οὐ δουλεύσω ἀλλὰ πορευομαι ἐπὶ παν βουνὸν ὕψηλον και ὑποκατὰ παντός ξύλου κατασκήνιον ἐκεῖ διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ μου ἐγὼ δὲ ἐφύτευσα σε ἀμπέλον καρποφορὸν πασαν ἀληθινὴν πῶς ἐστραφῆς εἰς πικρίαν ἢ ἀμπέλος ἢ ἀλλοτριὰ ἐὰν ἀποπλυνῇ ἐν νιτρῷ και πληθύνῃς σεαυτὴ πῶς ἀν κεκλήιδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σου ἐναντίον ἐμοῦ λέγει κυριὸς πῶς ἐρεῖς οὐκ ἐμειανθῇ και ὀπίσω τῆς βααλ οὐκ ἐπορευθῇ ἴδε τὰς ὁδοὺς σου ἐν τῷ πολυανδρίῳ και γινῶθι τι ἐποίησας ὅφει φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξεν τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐπλατύνεν ἐφ ὕδατα ἐρημοῦ ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο παρεδόθη τις ἐπιστρέψει αὐτὴν πάντες οἱ ζητοῦντες αὐτὴν οὐ κοπιάσουσιν ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς ἐύρησουσιν αὐτὴν ἀποστρέψον τὸν ποδὰ σου ἀπὸ ὁδοῦ τραχείας και τὸν φαρύγγα σου ἀπὸ διψῶς ἡ δὲ εἶπεν ἀνδριουμαι ὅτι ἡγαπήκει ἀλλοτρίους και ὀπίσω αὐτῶν ἐπορευετο ὥς ἀσχυρὴ κλεπτου ὅταν ἄλῳ ὅπως ἀσχυρῇσονται οἱ υἱοὶ ἰσραηλ αὐτοὶ και οἱ βασιλεῖς αὐτῶν και οἱ ἀρχόντες αὐτῶν και οἱ ἱερεῖς αὐτῶν και οἱ προφῆται αὐτῶν τῷ ξύλῳ εἶπαν ὅτι πατὴρ μου εἰ σύ και τῷ λίθῳ σύ ἐγεννήσας με και ἐστρέψαν ἐπ ἐμὲ νῶτα και οὐ προσώπα αὐτῶν και ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν ἐρουσιν ἀναστα και σωσον ἡμᾶς και ποὺ εἰσὶν οἱ θεοὶ σου ὅς ἐποίησας σεαυτῷ εἰ ἀναστήσονται και σώσουσιν σε ἐν καιρῷ τῆς κακώσεως σου ὅτι κατ ἀριθμὸν τῶν πολεῶν σου ἦσαν θεοὶ σου ἰουδὰ και κατ ἀριθμὸν διοδῶν τῆς ἱερουσαλὴμ ἐθύον τῇ βααλ ἵνα τι λαλεῖτε πρὸς με πάντες ὑμεῖς ἠεβήσατε και πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς ἐμὲ λέγει κυριὸς ματῆν ἐπατάξα τὰ τεκνὰ ὑμῶν παιδεῖαν οὐκ ἐδεξάσθῃ μαχαίρα κατεφαγὲν τοὺς προφῆτας ὑμῶν ὥς λεῶν ὀλεθρευῶν και οὐκ ἐφοβήθητε ἀκούσατε λόγον κυρίου ταδε λέγει κυριὸς μὴ ἐρημὸς ἐγενόμην τῷ ἰσραηλ ἡ γῆ κεχερσώμενῃ δια τι εἶπεν ὁ λαὸς μου οὐ κυριευθήσομεθα και οὐχ ἥξομεν πρὸς σε ἐτι μὴ ἐπιλησεται νυμφὴ τὸν κόσμον αὐτῆς και παρθένος τὴν στηθοδεσμιδα αὐτῆς ὁ δὲ λαὸς μου ἐπελάθετο μου ἡμέρας ὧν οὐκ ἐστὶν ἀριθμὸς τι ἐτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν ταῖς ὁδοῖς σου τοῦ ζητῆσαι ἀγαπήσιν οὐχ ὅπως ἀλλὰ και σύ ἐπὶ ὠνηρέσω τοῦ μίαναι τὰς ὁδοὺς σου και ἐν ταῖς χερσὶν σου ἐύρεθῃσαν ἅματα ψυχῶν ἀθῶων οὐκ ἐν διορυγμάσιν ἐύρον αὐτοὺς ἀλλ ἐπὶ πασῇ δρυὶ και εἶπας ἀθῶος εἰμι ἀλλὰ ἀποστραφῆτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ ἐμοῦ ἰδοὺ ἐγὼ κρινομαι πρὸς σε ἐν τῷ λέγειν σε οὐχ ἡμάρτον τι κατεφρονήσας σφοδρὰ τοῦ δευτερώσαι τὰς ὁδοὺς σου και ἀπὸ αἰγυπτου καταισχυνήθησιν καθὼς κατησχυνθῇ ἀπὸ ἀσσοῦρ ὅτι και ἐντεῦθεν ἐξέλευσῃ και αἱ χεῖρες σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου ὅτι ἀπώσατο κυριὸς τὴν ἐλπίδα σου και

οὐκ εὐδοκῶθησεν ἐν αὐτῇ εἰς ἀποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀπελθὼν ἀπ' αὐτοῦ καὶ γενῆται ἀνδρὶ ἑτέρῳ μὴ ἀνακαμπτοῦσα ἀνακαμψέη πρὸς αὐτὸν ἐτι οὐ μαινομένη μιανῆσεται ἡ γυνὴ ἐκείνη καὶ συ ἐξεπορνεύσας ἐν ποιμέσιν πολλοῖς καὶ ἀνεκαμπτες πρὸς με λέγει κυριὸς ἄρον εἰς εὐθείαν τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε ποῦ οὐχὶ ἐξεφυρῆς ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκαθίσας αὐτοῖς ὥσει κορώνῃ ἐρημουμένη καὶ ἑμιάνας τὴν γῆν ἐν ταῖς πόρνειαις σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου καὶ ἐσχες ποιμένας πολλοὺς εἰς προσκομὴν σεαυτῇ οὐκ ἐπὶ πόρνῃς ἐγένετο σοὶ ἀπηναισχυντήσας πρὸς πάντας οὐχ ὥς οἶκον με ἐκαλῶν καὶ πατέρα καὶ ἀρχηγὸν τῆς παρθενίας σου μὴ διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα ἡ διαφυλαχθήσεται εἰς νεκρὸν ἰδοὺ ἐλάλησας καὶ ἐποίησας τὰ πονηρὰ ταῦτα καὶ ἠδυνασθῆς καὶ εἶπεν κυριὸς πρὸς με ἐν ταῖς ἡμέραις ἰωσὰ τοῦ βασιλεως εἶδες ἃ ἐποίησεν μοι ἡ κατοικία τοῦ ἰσραὴλ ἐπορευθῆσαν ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψηλὸν καὶ ὑποκατὰ πάντος ξύλου ἀλσώδους καὶ ἐπορνεύσαν ἐκεῖ καὶ εἶπα μετὰ τοῦ πορνεύσαι αὐτὴν ταῦτα πάντα πρὸς με ἀναστρέψον καὶ οὐκ ἀνεστρέψεν καὶ εἶδεν τὴν ἀσυνθεσίαν αὐτῆς ἡ ἀσυνθετὸς ἰουδα καὶ εἶδον διότι περὶ πάντων ὧν κατελήμψθη ἐν οἷς ἐμοιχάτο ἡ κατοικία τοῦ ἰσραὴλ καὶ ἐξάπεστεῖλα αὐτὴν καὶ ἐδώκα αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ οὐκ ἐφοβήθη ἡ ἀσυνθετὸς ἰουδα καὶ ἐπορευθῆ καὶ ἐπορνεύσεν καὶ αὐτὴ καὶ ἐγένετο εἰς οὐθὲν ἡ πόρνεα αὐτῆς καὶ ἐμοιχεύσεν τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον καὶ ἐν πᾶσιν τούτοις οὐκ ἐπεστράφη πρὸς με ἡ ἀσυνθετὸς ἰουδα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῆς ἀλλ' ἐπὶ ψεῦδει καὶ εἶπεν κυριὸς πρὸς με ἐδικαίωσεν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἀσυνθετοῦ ἰουδα πορευοῦ καὶ ἀναγνώθι τοὺς λόγους τούτους πρὸς βορρᾶν καὶ ἑρεῖς ἐπιστράφητι πρὸς με ἡ κατοικία τοῦ ἰσραὴλ λέγει κυριὸς καὶ οὐ στηρίω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς ὅτι ἐλεημῶν ἐγὼ εἰμι λέγει κυριὸς καὶ οὐ μὴνιω ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶνα πλὴν γινώθι τὴν ἀδικίαν σου ὅτι εἰς κυρίον τὸν θεὸν σου ἠσεβήσας καὶ διεχέας τὰς ὁδοὺς σου εἰς ἀλλοτρίους ὑποκατὰ πάντος ξύλου ἀλσώδους τῆς δὲ φωνῆς μου οὐκ ὑπήκουσας λέγει κυριὸς ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀφροσύνητες λέγει κυριὸς διότι ἐγὼ κατακυριεύσω ὑμῶν καὶ λημψομαι ὑμᾶς ἓνα ἐκ πολλῶν καὶ δύο ἐκ πατρίας καὶ εἰσαξὼ ὑμᾶς εἰς σῶν καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν μου καὶ αἱ ποιμανοὺντες ὑμᾶς ποιμαίνοντες μετ' ἐπιστήμης καὶ ἐσονται ἐάν πληθυνθῇ καὶ αὐξήθῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις λέγει κυριὸς οὐκ ἐροῦσιν ἐτι κίβωτος διαθήκης ἁγίου ἰσραὴλ οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ καρδίαν οὐκ ὀνομασθήσεται οὐδὲ ἐπισκεψθήσεται καὶ οὐ ποιηθήσεται ἐτι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέσουσιν τὴν ἱερουσαλὴμ θρόνος κυρίου καὶ συναχθήσονται εἰς αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη καὶ οὐ πορεύσονται ἐτι ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρίας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνέλευσονται οἶκος ἰουδα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ ἰσραὴλ καὶ ἤξουσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν κατεκλήρονησα τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ ἐγὼ εἶπα γένοιτο κυρίε ὅτι τὰξω σε εἰς τεκνὰ καὶ δώσω σοὶ γῆν ἐκλεκτὴν κληρονομίαν θεοῦ παντοκράτορος ἐθνῶν καὶ εἶπα πατέρα καλέσετε με καὶ ἀπ' ἐμοῦ οὐκ ἀποστράφησθε πλὴν ὥς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς τὸν συνόντα αὐτῇ οὕτως ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ οἶκος ἰσραὴλ λέγει κυριὸς φωνῇ ἐκ χεῖλεων ἠκουσθῇ κλαυθμοῦ καὶ δακρύων ἰδοὺ ἰσραὴλ ὅτι ἠδικῆσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπελαθόντο θεοῦ ἁγίου αὐτῶν ἐπιστράφητε υἱοὶ ἐπιστρέφοντες καὶ ἰασομαι

τα συντριμματα ὕμων ἰδου δούλοι ἡμεῖς ἐσομεθα σοι ὅτι συ κυριος ὁ θεος ἡμων εἰ οὕτως εἰς ψευδος ἦσαν οἱ βουνοὶ καὶ ἡ δύναμις τῶν ὀρεων πλην δια κυρίου θεοῦ ἡμων ἡ σωτηρία τοῦ ἱσραὴλ ἡ δὲ αἰσχυρὴ καταναλῶσεν τοὺς μοχθίους τῶν πατέρων ἡμων ἀπο νεότητος ἡμων τὰ προβάτα αὐτῶν καὶ τοὺς μοσχούς αὐτῶν καὶ τοὺς ὕιους αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐκοιμηθῆμεν ἐν τῇ αἰσχυρῇ ἡμων καὶ ἐπεκαλύψεν ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμων διότι ἐναντὶ τοῦ θεοῦ ἡμων ἡμάρτομεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμων ἀπο νεότητος ἡμων ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐχ ὑπῆκουσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμων ἐὰν ἐπιστραφῇ ἱσραὴλ λέγει κυριος πρὸς με ἐπιστραφησεται ἐὰν περιελθῇ τὰ βδελυγμὰ αὐτοῦ ἐκ στοματός αὐτοῦ καὶ ἀπο τοῦ προσώπου μου εὐλαβηθῇ καὶ ὁμοσῇ ζῇ κυριος μετὰ ἀληθείας καὶ ἐν κρίσει καὶ ἐν δικαιοσυνῇ καὶ εὐλογησούσιν ἐν αὐτῇ ἔθνη καὶ ἐν αὐτῷ αἰνεσούσιν τῷ θεῷ ἐν ἱερουσαλὴμ ὅτι ταῦδε λέγει κυριος τοῖς ἀνδράσιν ἰουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἱερουσαλὴμ νῆψατε ἑαυτοῖς νῆψματα καὶ μὴ σπειρήτε ἐπ' ἀκανθὰς περιτμηθῆτε τῷ θεῷ ὕμων καὶ περιτεμεσθε τὴν σκληροκαρδιαν ὕμων ἀνδρες ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἱερουσαλὴμ μὴ ἐξέλθῃ ὥς πυρ ὁ θυμὸς μου καὶ ἐκκαυθῆσεται καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων ἀπο προσώπου πονηρίας ἐπιτηδεύματων ὕμων ἀναγγεῖλατε ἐν τῷ ἰουδα καὶ ἀκουσθῆτω ἐν ἱερουσαλὴμ εἶπατε σημανατε ἐπὶ τῆς γῆς σαλπγγὶ καὶ κεκραξάτε μέγα εἶπατε συναχθῆτε καὶ εἰσελθώμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς τειχηρεῖς ἀναλαβόντες φεύγετε εἰς σιὼν σπεύσατε μὴ στήτε ὅτι κακὰ ἐγὼ ἐπαγῶ ἀπο βορρα καὶ συντριβὴν μεγάλην ἀνεβή λεῶν ἐκ τῆς μανδράς αὐτοῦ ἐξολεθρεύων ἔθνη ἐξήρην καὶ ἐξηλθεν ἐκ τοῦ τοποῦ αὐτοῦ τοῦ θῆναι τὴν γῆν εἰς ἐρημώσιν καὶ πόλεις καθαιρεθήσονται παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτὰς ἐπὶ τοῖς περικύσασθε σακχοὺς καὶ κοπτεσθε καὶ ἀλαλαξάτε διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς κυρίου ἀφ' ὕμων καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κυριος ἀπολείται ἡ καρδία τοῦ βασιλεῖος καὶ ἡ καρδία τῶν ἀρχόντων καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκστήσονται καὶ οἱ προφῆται θάυμασσονται καὶ εἶπα ὦ δεσποτά κυριε ἀρὰ γέ ἀπατῶν ἠπατήσας τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν ἱερουσαλὴμ λέγων εἰρήνῃ ἔσται ὑμῖν καὶ ἰδου ἤψατο ἡ μάχαιρα ἕως τῆς ψυχῆς αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρουσὶν τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τῇ ἱερουσαλὴμ πνεῦμα πλάνησεως ἐν τῇ ἐρημῳ ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου οὐκ εἰς καθαρόν οὐδ' εἰς ἅγιον πνεῦμα πληρώσεως ἤξει μοι νυν δε ἐγὼ λαλῶ κρίματα πρὸς αὐτοὺς ἰδου ὥς νεφελὴ ἀναβῆσεται καὶ ὥς καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτοῦ κουφοτεροὶ αἰτῶν οἱ ἵπποι αὐτοῦ οὐαὶ ἡμῖν ὅτι ταλαιπώρουμέν ἀποπλυνε ἀπο κακίας τὴν καρδίαν σου ἱερουσαλὴμ ἵνα σωθῇς ἕως ποτε ὑπαρξουσὶν ἐν σοὶ διαλογισμοὶ πόνων σου διότι φωνὴ ἀναγγελλόντος ἐκ δαν ἤξει καὶ ἀκουσθήσεται πόνος ἐξ ὀρούς ἐφραὶμ ἀναμνησάτε ἔθνη ἰδου ἤκασιν ἀναγγεῖλατε ἐν ἱερουσαλὴμ συστροφαι ἐρχονται ἐκ γῆς μακροθεν καὶ ἐδώκαν ἐπὶ τὰς πόλεις ἰουδα φωνὴν αὐτῶν ὥς φυλάσσοντες ἀγρόν ἐγένοντο ἐπ' αὐτὴν κυκλῶ ὅτι ἐμοὶ ἡμελήσας λέγει κυριος αἱ ὁδοὶ σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα σου ἐποίησαν ταῦτα σοὶ αὕτη ἡ κακία σου ὅτι πικρά ὅτι ἤψατο ἕως τῆς καρδίας σου τὴν κοιλίαν μου τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου μαιμάσσει ἡ ψυχὴ μου σπαρασσεται ἡ καρδία μου οὐ σιωπήσομαι ὅτι φωνὴν σαλπγγὸς ἤκουσεν ἡ ψυχὴ μου κραυγὴν πολέμου καὶ ταλαιπωρίαν συντριμμὸν ἐπικαλεῖται ὅτι τεταλαιπώρηκεν πάσα ἡ γῆ ἀφ' ὧν τεταλαιπώρηκεν ἡ σκηνὴ διεσπασθῆσαν αἱ δερρεῖς μου ἕως ποτε ὀψο-

μαι φευγοντας ακουων φωνην σαλπιγγων διοτι οι ηγουμενοι του λαου μου εμε ουκ ηδειςαν υιοι αφρονες εισιν και ου συνετοι σοφοι εισιν του κακοποιησαι το δε καλως ποιησαι ουκ επεγνωσαν επεβλεψα επι την γην και ιδου ουθεν και εις τον ουρανον και ουκ ην τα φωτα αυτου ειδον τα ορη και ην τρεμοντα και παντας τους βουνους ταρασσομενους επεβλεψα και ιδου ουκ ην ανθρωπος και παντα τα πετεινα του ουρανου επτοειτο ειδον και ιδου ο χαρμηλος ερημος και πασαι αι πολεις εμπεπυρισμεναι πυρι απο προσωπου κυριου και απο προσωπου οργης θυμου αυτου ηφανισθησαν ταδε λεγει κυριος ερημος εσται πασα η γη συντελειαν δε ου μη ποιησω επι τουτοις πενθειτω η γη και συσκοταστω ο ουρανός ανωθεν διοτι ελαλησα και ου μετανοησω ωρμησα και ουκ αποστρεψω απ αυτης απο φωνης ιππεως και εντεταμενου τοξου ανεχωρησεν πασα χωρα εισεδυσαν εις τα σπηλαια και εις τα αλση εκρυβησαν και επι τας πετρας ανεβησαν πασα πολεις εγκατελειφθη ου κατοικει εν αυταις ανθρωπος και συ τι ποιησεις εαν περιβαλη κοκκινον και κοσμηση κοσμων χρυσω και εαν εγχρισθι στιβι τους οφθαλμους σου εις ματην ο ωραισμος σου απωσαντο σε οι ερασται σου την ψυχην σου ζητουσιν οτι φωνην ως ωδινουσα ηκουσα του στεναγμου σου ως πρωτοτοκοουσας φωνη θυγατρος σιων εκλυθησεται και παρησει τας χειρας αυτης οιμμοι εγω οτι εκλειπει η ψυχη μου επι τοις ανηρημενοις περιδραμετε εν ταις οδοις ιερουσαλημ και ιδετε και γνωτε και ζητησατε εν ταις πλατειαις αυτης εαν ευρητε ανδρα ει εστιν ποιων κριμα και ζητων πιστιν και ιλεως εσομαι αυτοις λεγει κυριος ζη κυριος λεγουσιν δια τουτο ουκ επι ψευδεσιν ομνυουσιν κυριε οι οφθαλμοι σου εις πιστιν εμαστιγωσας αυτους και ουκ επονεσαν συνετελεσας αυτους και ουκ ηθελησαν δεξασθαι παιδειαν εστερεωσαν τα προσωπα αυτων υπερ πετραν και ουκ ηθελησαν επιστραφηται και εγω ειπα ισως πτωχοι εισιν διοτι ουκ εδυνασθησαν οτι ουκ εγνωσαν οδον κυριου και κρισιν θεου πορευεσθαι προς τους αδρους και λαλησω αυτοις οτι αυτοι επεγνωσαν οδον κυριου και κρισιν θεου και ιδου ομοθυμαδον συνετριψαν ζυγον διερρηξαν δεσμούς δια τουτο επαισεν αυτους λεων εκ του δρυμου και λυκος εως των οικιων ωλεθρευσεν αυτους και παρδαλις εγρηγορησεν επι τας πολεις αυτων παντες οι εκπορευομενοι απ αυτων θηρευθησονται οτι επληθυναν ασεβειας αυτων ισχυσαν εν ταις αποστροφαις αυτων ποια τουτων ιλεως γενωμαι σοι οι υιοι σου εγκατελιπον με και ωμνουν εν τοις ουκ ουσιν θεοις και εχορτασα αυτους και εμοιχωντο και εν οικοις πορνων κατελυον ιπποι θηλυμανεις εγενηθησαν εκαστος επι την γυναικα του πλησιον αυτου εχρεμετιζον μη επι τουτοις ουκ επισκεψομαι λεγει κυριος η εν εθνει τοιουτω ουκ εκδικησει η ψυχη μου αναβητε επι τους προμαχωνας αυτης και κατασκαψατε συντελειαν δε μη ποιησητε υπολιπεσθε τα υποστηριγματα αυτης οτι του κυριου εισιν οτι αθετων ηθετησεν εις εμε λεγει κυριος οικος ισραηλ και οικος ιουδα εψευσαντο τω κυριω εαυτων και ειπαν ουκ εστιν ταυτα ουχ ηξει εφ ημας κακα και μαχαίραν και λιμον ουκ οφομεθα οι προφηται ημων ησαν εις ανεμον και λογος κυριου ουχ υπηρχεν εν αυτοις ουτως εσται αυτοις δια τουτο ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ανθ ων ελαλησατε το ρημα τουτο ιδου εγω δεδωκα τους λογους μου εις το στομα σου πυρ και τον λαον τουτον ξυλα και καταφαγεται αυτους ιδου εγω επαγω εφ υμας εθνος πορρωθεν οικος ισραηλ λεγει κυριος εθνος ου ουκ ακουση της φω-

νης της γλώσσης αυτού πάντες ισχυροί και κατεδόνται τον θερισμόν ὑμῶν και τους ἄρτους ὑμῶν και κατεδόνται τους υἱους ὑμῶν και τας θυγατέρας ὑμῶν και κατεδόνται τὰ πρόβατα ὑμῶν και τους μοσχούς ὑμῶν και κατεδόνται τους ἀμπελώνας ὑμῶν και τους συκῶνας ὑμῶν και τους ἐλαιώνας ὑμῶν και ἀλοήσουσιν τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς ὑμῶν ἐφ' αἷς ὑμεῖς πεποιθάτε ἐπ' αὐταῖς ἐν ῥομφαίᾳ και ἐστὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις λέγει κυριὸς ὁ θεὸς σου οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς συντέλειαν και ἐστὶ ὅταν εἰπῇτε τίνος ἔνεκεν ἐποίησεν κυριὸς ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν ἅπαντα ταῦτα και εἰς αὐτοὺς ἀνθ' ὧν ἐδουλεύσατε θεοὶ ἄλλοτριοι ἐν τῇ γῇ ὑμῶν οὕτως δουλεύσετε ἀλλοτριοῖς ἐν γῇ οὐχ ὑμῶν ἀναγγεῖλατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον ἰακώβ και ἀκουσθήτω ἐν τῷ Ἰουδα ἀκούσατε δὴ ταῦτα λαὸς μωρὸς και ἀκαρδὸς ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς και οὐ βλέπουσιν ὥτα αὐτοῖς και οὐκ ἀκούουσιν μὴ ἐμε οὐ φοβήθησθε λέγει κυριὸς ἡ ἀπο προσώπου μου οὐκ εὐλαβήθησθε τὸν ταῖξαντα ἄμμον ὅριον τῇ θάλασσῃ προσταγμὰ αἰώνιον και οὐχ ὑπερβήσεται αὐτοὶ και ταραχθήσεται και οὐ δύνησεται και ἤχησουσιν τὰ κυμάτα αὐτῆς και οὐχ ὑπερβήσεται αὐτὸ τῷ δὲ λαῷ τούτῳ ἐγενήθη καρδία ἀνηκὸς και ἀπειθής και ἐξεκλιναν και ἀπηλθούσαν και οὐκ εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν φοβηθῶμεν δὴ κυρίον τὸν θεὸν ἡμῶν τὸν δίδοντα ἡμῖν ἕτερον προίμιον και ὄψιμον κατὰ καιρὸν πληρώσεως προσταγμάτων θερίσμου και ἐφυλάξεν ἡμῖν αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἐξεκλιναν ταῦτα και αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ἀπεστήσαν τὰ ἀγαθὰ ἀφ' ὑμῶν ὅτι ἐυρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μου ἀσεβεῖς και παγίδας ἐστήσαν διαφθεῖραι ἄνδρας και συνελάμβανον ὥς παγὶς ἐφεσταμένη πλήρης πετεινῶν οὕτως οἱ οἰκοὶ αὐτῶν πληρεῖς δόλου διὰ τοῦτο ἐμεγαλυνήσαν και ἐπλούτησαν και παρεβήσαν κρίσιν οὐκ ἐκρίναν κρίσιν ὀρφανῶν και κρίσιν χήρας οὐκ ἐκρίνον μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκεψομαι λέγει κυριὸς ἡ ἐν εἶναι τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχὴ μου ἐκστάσις και φρικτὰ ἐγενήθη ἐπὶ τῆς γῆς οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἀδίκᾳ και οἱ ἱερεῖς ἐπεκρότησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν και ὁ λαὸς μου ἠγάπησεν οὕτως και τί ποιήσετε εἰς τὰ μετὰ ταῦτα ἐνίσχυσάτε υἱοὶ βενιαμὴν ἐκ μέσου τῆς ἱερουσαλὴμ και ἐν θεοῦ σημειώσατε σάλπιγγι και ὑπερβαῖνθαρχα ἀράτε σημεῖον ὅτι κακὰ ἐκκέχυεν ἀπὸ βορρᾶ και συντρίβη μεγάλη γίνεται και ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕψος σου θυγατέρ σιών εἰς αὐτὴν ἤξουσιν ποιμένες και τὰ ποιμνία αὐτῶν και πῆξουσιν ἐπ' αὐτὴν σκηνὰς κυκλῶν και ποιμάνουσιν ἑκάστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ παρασκευασάσθε ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον ἀναστήτε και ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν μεσημβρίας οὐαὶ ἡμῖν ὅτι κεκλίκεν ἡ ἡμέρα ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκῆαι τῆς ἑσπερας ἀναστήτε και ἀναβῶμεν ἐν τῇ νυκτὶ και διαφθείρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς ὅτι ταδὲ λέγει κυριὸς ἐκκοψὸν τὰ ξύλα αὐτῆς ἐκχεὸν ἐπὶ ἱερουσαλὴμ δύναμιν ὡς πόλις ψευδὴς ὅλη καταδυναστεία ἐν αὐτῇ ὥς ψυχὴ λακκὸς ὕδωρ οὕτως ψυχὴ κακία αὐτῆς ἀσεβεία και ταλαιπωρία ἀκουσθήσεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς διὰ παντός πόνω και μαστιγὶ παιδεύθησιν ἱερουσαλὴμ μὴ ἀποστή ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ σου μὴ ποιήσω σε ἄβατον γῆν ἥτις οὐ κατοικηθήσεται ὅτι ταδὲ λέγει κυριὸς καλαμάσθε καλαμάσθε ὥς ἀμπελὸν τὰ καταλοιπα τοῦ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψατε ὥς ὁ τρυγὼν ἐπὶ τὸν καρπαλλὸν αὐτοῦ πρὸς τίνα λαλήσω και διαμαρτυρωμαι και ἀκούσεται ἰδοὺ ἀπεριτμητὰ τὰ ὦτα αὐτῶν και οὐ δύνανται ἀκοῦειν ἰδοὺ τὸ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ονειδισμόν οὐ μὴ βουληθῶσιν αὐτὸ ἀκοῦσαι και τὸν θυμὸν μου ἐπλήσα και ἐπέσχον και οὐ συνετέλεσα αὐτοὺς ἐχρεώ ἐπὶ

νηπια εξώθεν και επι συναγωγήν νεανίσκων άμα ότι ανηρ και γυνη συλλημφθησονται πρεσβυτερος μετα πληρους ήμερων και μεταστραφησονται άι οικιαι αυτων εις έτερους αγροι και άι γυναικες αυτων επι το αυτο ότι εκτενω την χειρα μου επι τους κατοικουντας την γην ταυτην λεγει κυριος ότι απο μικρου αυτων και έως μεγαλου παντες συνετελεσαντο ανομα απο ίερεως και έως ψευδοπροφητου παντες εποιησαν ψευδη και ιωντο το συντριμμα του λαου μου εξουθενουντες και λεγοντες ειρηνη ειρηνη και που εστιν ειρηνη κατησχυνθησαν ότι εξελιποσαν και ουδ' ως καταισχυνομενοι κατησχυνθησαν και την ατιμιαν αυτων ουκ εγνωσαν δια τουτο πεσουνται εν τη πτωσει αυτων και εν καιρω επισκοπης αυτων απολουνται ειπεν κυριος ταδε λεγει κυριος στητε επι ταις όδοις και ιδετε και ερωτησατε τριβους κυριου αιωνιους και ιδετε ποια εστιν ή όδος ή αγαθη και βαδιζετε εν αυτη και έυρησετε άγνισμον ταις ψυχαις ύμων και ειπαν ου πορευομεθα κατεσταχα εφ' ύμας σκοπους ακουσατε της φωνης της σαλπιγγος και ειπαν ουκ ακουσομεθα δια τουτο ηκουσαν τα εθνη και όι ποιμαινοντες τα ποιμνια αυτων ακουε γη ιδου εγω επαγω επι τον λαον τουτον κακα τον καρπον αποστροφης αυτων ότι των λογων μου ου προσεσχον και τον νομον μου απωσαντο ίνα τι μοι λιβανον εκ σαβα φερετε και κινναμωμον εκ γης μακροθεν τα ολοκαυτωματα ύμων ουκ εισιν δεκτα και άι θυσαι ύμων ουχ' ήδυναν μοι δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω διδωμι επι τον λαον τουτον ασθeneian και ασθενησουσιν εν αυτη πατερες και υιοι άμα γειτων και ό πλησιον αυτου απολουνται ταδε λεγει κυριος ιδου λαος ερχεται απο βορρα και εθνη εξεγερθησεται απ' εσχατου της γης τοξον και ζιβυνην κρατησουσιν ιταμος εστιν και ουκ ελεησει φωνη αυτου ως θαλασσα κυμαινουσα εφ' ίπποις και άρμασιν παραταζεται ως πυρ εις πολεμον προς σε θυγατερ σιών ηκουσαμεν την ακοην αυτων παρελυθησαν άι χειρες ήμων θλιψις κατεσχεν ήμας ωδινες ως τικτουςης μη εκπορευεσθε εις αγρον και εν ταις όδοις μη βαδιζετε ότι ρομφαια των εχθρων παροικει κυκλοθεν θυγατερ λαου μου περιζωσαι σακκον καταπασαι εν σποδω πενθος αγαπητου ποιησαι σεαυτη κοπετον οικτρον ότι εξαιφνης ήξει ταλαιπωρια εφ' ύμας δοκιμαστην δεδωκα σε εν λαοις δεδοκιμασμενοις και γνωση με εν τω δοκιμασαι με την όδον αυτων παντες ανηκοι πορευομενοι σχολως χαλκος και σιδηρος παντες διεφθαρμενοι εισιν εξελιπεν ψυσητηρ απο πυρος εξελιπεν μολιβδος εις κενον αργυροκοπος αργυροκοπει πονηρια αυτων ουκ εταχη αργυριον αποδεδοκιμασμενον καλεσατε αυτους ότι απεδοκιμασεν αυτους κυριος ακουσατε λογον κυριου πασα ή ιουδαια ταδε λεγει κυριος ό θεος ισραηλ διορθωσατε τας όδους ύμων και τα επιτηδευματα ύμων και κατοικιω ύμας εν τω τοπω τουτω μη πεποιθατε εφ' έαυτοις επι λογοις ψευδесιν ότι το παραπαν ουκ ωφελησουσιν ύμας λεγοντες ναος κυριου ναος κυριου εστιν ότι εαν διορθουντες διορθωσητε τας όδους ύμων και τα επιτηδευματα ύμων και ποιουντες ποιησητε χρισιν ανα μεσον ανδρος και ανα μεσον του πλησιον αυτου και προσηλυτον και ορφανον και χηραν μη καταδυναστευσητε και άιμα αιωνων μη εκχεητε εν τω τοπω τουτω και οπισω θεων αλλοτριων μη πορευησθε εις κακον ύμιν και κατοικιω ύμας εν τω τοπω τουτω εν γη ή εδωκα τοις πατρασιν ύμων εξ αιωνος και έως αιωνος ει δε ύμεις πεποιθατε επι λογοις ψευδесιν όθεν ουκ ωφεληθησεσθε και φονευετε και μοιχασθε και κλεπτετε και ομνυετε επ' αδικω και εθυμιατε

τη βααλ και επορευεσθε οπισω θεων αλλοτριων ὧν ουκ οιδατε του κακως ειναι ὑμιν και ηλθετε και εστητε ενωπιον εμου εν τω οικω ου επικεκληται το ονομα μου επ αυτω και ειπατε απεσχημεθα του μη ποιειν παντα τα βδελυγματα ταυτα μη σπηλαιον ληστων ὁ οικος μου ου επικεκληται το ονομα μου επ αυτω εκει ενωπιον ὑμων και εγω ιδου ἔωρακα λεγει κυριος ὅτι πορευθητε εις τον τοπον μου τον εν σηλωμ ου κατεσχηνωσα το ονομα μου εκει εμπροσθεν και ιδετε ἃ εποιησα αυτω απο προσωπου κακιας λαου μου ισραηλ και νυν ανθ ὧν εποιησατε παντα τα εργα ταυτα και ελαλησα προς ὑμας και ουκ ηκουσατε μου και εκαλεσα ὑμας και ουκ απεκριθητε και ποιησω τω οικω τουτω ὡ επικεκληται το ονομα μου επ αυτω εφ ὡ ὑμεις πεποιθατε επ αυτω και τω τοπω ὡ εδωκα ὑμιν και τοις πατρασιν ὑμων καθως εποιησα τη σηλωμ και απορριψω ὑμας απο προσωπου μου καθως απερριψα τους αδελφους ὑμων παν το σπερμα εφραιμ και συ μη προσευχου περι του λαου τουτου και μη αξιου του ελεηθηναι αυτους και μη ευχου και μη προσελθης μοι περι αυτων ὅτι ουκ εισακουσομαι η ουχ ὅρας τι αυτοι ποιουσιν εν ταις πολλεσιν ιουδα και εν ταις ὁδοις ιερουσαλημ ὅι υιοι αυτων συλλεγουσιν ξυλα και ὁι πατερες αυτων καιουσι πυρ και ἁι γυναικες αυτων τριβουσιν σταις του ποιησαι χαυωνας τη στρατια του ουρανου και εσπεισαν σπονδας θεοις αλλοτριοις ἵνα παροργισωσιν με μη εμε αυτοι παροργιζουσιν λεγει κυριος ουχι ἑαυτους ὅπως καταισχυνη τα προσωπα αυτων δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου οργη και θυμος μου χειται επι τον τοπον τουτον και επι τους ανθρωπους και επι τα κτηνη και επι παν ξυλον του αγρου αυτων και επι παντα τα γεννηματα της γης και καυθησεται και ου σβεσθησεται ταδε λεγει κυριος τα ὀλοκαυτωματα ὑμων συναγαγετε μετα των θυσιων ὑμων και φαγετε κρεα ὅτι ουκ ελαλησα προς τους πατερας ὑμων και ουκ ενετειλαμην αυτοις εν ἡμερα ἢ ανηγαγον αυτους εκ γης αιγυπτου περι ὀλοκαυτωματων και θυσιας αλλ η το ῥημα τουτο ενετειλαμην αυτοις λεγων ακουσατε της φωνης μου και εσομαι ὑμιν εις θεον και ὑμεις εσεσθε μοι εις λαον και πορευεσθε εν πασαις ταις ὁδοις μου ἄς αν εντειλωμαι ὑμιν ὅπως αν ευ η ὑμιν και ουκ ηκουσαν μου και ου προσεσχεν τοις ους αυτων αλλ επορευθησαν εν τοις ενθυμημασιν της καρδιας αυτων της κακης και γενηθησαν εις τα οπισθεν και ουκ εις τα εμπροσθεν αφ ἥς ἡμερας εξηλθουσιν ὁι πατερες αυτων εκ γης αιγυπτου και ἔως της ἡμερας ταυτης και εξαπεστειλα προς ὑμας παντας τους δουλους μου τους προφητας ἡμερας και ορθρου και απεστειλα και ουκ ηκουσαν μου και ου προσεσχεν τοις ους αυτων και εσκληρυναν τον τραχηλον αυτων ὑπερ τους πατερας αυτων και ερεις αυτοις τον λογον τουτον τουτο το εθνος ὁ ουκ ηκουσεν της φωνης κυριου ουδε εδεξατο παιδειαν εξελιπεν ἡ πιστις εκ στοματος αυτων κειραι την κεφαλην σου και απορριπτε και αναλαβε επι χειλεων θρηνον ὅτι απεδοκιμασεν κυριος και απωσατο την γενεαν την ποιουσαν ταυτα ὅτι εποιησαν ὁι υιοι ιουδα το πονηρον εναντιον εμου λεγει κυριος εταξαν τα βδελυγματα αυτων εν τω οικω ου επικεκληται το ονομα μου επ αυτον του μιαναι αυτον και ωκοδομησαν τον βωμον του ταφει ὅς εστιν εν φαραγγι υιου εννομ του κατακαειν τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων εν πυρι ὁ ουκ ενετειλαμην αυτοις και ου διενοητην εν τη καρδια μου δια τουτο ιδου ἡμεραι ερχονται λεγει κυριος και ουκ ερουσιν ετι βωμος του ταφει και φαραγξ υιου εννομ

αλλ η φαραγξ των ανηρημενων και θαψουσιν εν τω ταφεθ δια το μη υπαρχειν τοπον και εσονται οι νεκροι του λαου τουτου εις βρωσιν τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης και ουκ εσται ο αποσοβων και καταλυσω εκ πολεων ιουδα και εκ διοδων ιερουσαλημ φωνην ευφραινομενων και φωνην χαιροντων φωνην νυμφιου και φωνην νυμφης οτι εις ερημωσιν εσται πασα η γη εν τω καιρω εκεινω λεγει κυριος εξοισουσιν τα οστα των βασιλεων ιουδα και τα οστα των αρχοντων αυτου και τα οστα των ιερεων και τα οστα των προφητων και τα οστα των κατοικουντων ιερουσαλημ εκ των ταφων αυτων και φυξουσιν αυτα προς τον ηλιον και την σεληνην και προς παντας τους αστερας και προς πασαν την στρατιαν του ουρανου α ηγαπησαν και οις εδουλευσαν και ων επορευθησαν οπισω αυτων και ων αντειχοντο και οις προσεκυνησαν αυτοις ου κοπησονται και ου ταφησονται και εσονται εις παραδειγμα επι προσωπου της γης οτι ειλοντο τον θανατον η την ζωην και πασιν τοις καταλοιποις τοις καταλειφθεισιν απο της γενεας εκεινης εν παντι τοπω ου εαν εξωσω αυτους εκει οτι ταδε λεγει κυριος μη ο πιπτων ουκ ανισταται η ο αποστρεφων ουκ επιστρεφει δια τι απεστρεψεν ο λαος μου ουτος αποστρεφην αναιδη και κατακρατηθησαν εν τη προαιρεσει αυτων και ουκ ηθελησαν του επιστρεφαι ενωτισασθε δη και ακουσατε ουχ ουτως λαλησουσιν ουκ εστιν ανθρωπος μετανων απο της κακιας αυτου λεγων τι εποιησα διελιπεν ο τρεχων απο του δρομου αυτου ως ιππος καθιδρος εν χρεμετισμω αυτου και η ασιδα εν τω ουρανω εγνω τον καιρον αυτης τρυγων και χελιδων αγρου στρουθια εφυλαξαν καιρους εισοδων αυτων ο δε λαος μου ουκ εγνω τα κριματα κυριου πως ερειτε οτι σοφοι εσμεν ημεις και νομος κυριου εστιν μεθ ημων εις ματην εγενηθη σχοινος ψευδης γραμματευσιν ησχυνησαν σοφοι και επτοηθησαν και εαλωσαν οτι τον λογον κυριου απεδοκιμασαν σοφια τις εστιν εν αυτοις δια τουτο δωσω τας γυναικας αυτων ετεροις και τους αγρους αυτων τοις κληρονομοις και συναξουσιν τα γεννηματα αυτων λεγει κυριος ουκ εστιν σταφυλη εν ταις αμπελοις και ουκ εστιν συκα εν ταις συκαις και τα φυλλα κατερρυηκεν επι τι ημεις κατημεθα συναχθητε και εισελθωμεν εις τας πολεις τας οχυρας και απορριφωμεν οτι ο θεος απερριψεν ημας και εποτισεν ημας υδωρ χολης οτι ημαρτομεν εναντιον αυτου συνηχθημεν εις ειρηνην και ουκ ην αγαθα εις καιρον ιασεως και ιδου σπουδη εκ δαν ακουσομεθα φωνην οζυττος ιππων αυτου απο φωνης χρεμετισμου ιππασιας ιππων αυτου εσεισθη πασα η γη και ηξει και καταφαγεται την γην και το πληρωμα αυτης πολιν και τους κατοικουντας εν αυτη διοτι ιδου εγω εξαποστελλω εις υμας οφεις θανατουοντας οις ουκ εστιν επασαι και δηξονται υμας ανιατα μετ οδυνης καρδιας υμων απορουμενης ιδου φωνη κραυγης θυγατρος λαου μου απο γης μακροθεν μη κυριος ουκ εστιν εν σιων η βασιλευς ουκ εστιν εκει δια τι παρωργισαν με εν τοις γλυπτοις αυτων και εν ματαιοις αλλοτριοις διηλθεν θερος παρηλθεν αμητος και ημεις ου διεσωθημεν επι συντριμματι θυγατρος λαου μου εσκοτωθην απορια κατισχυσαν με ωδινες ως τικτουςης μη ρητινη ουκ εστιν εν γαλααδ η ιατρος ουκ εστιν εκει δια τι ουκ ανεβη ιασις θυγατρος λαου μου τις δωσει κεφαλη μου υδωρ και οφθαλμοις μου πηγην δακρυων και κλαυσομαι τον λαον μου τουτον ημερας και νυκτος τους τετραυματισμενους θυγατρος λαου μου τις δωη μοι εν τη ερημω σταθμον

εσχάτον και καταλειψω τον λαον μου και απελευσμαι απ αυτων ότι παντες μοιχωνται συνοδος αθετούντων και ενετειναν την γλωσσαν αυτων ως τοξον ψευδος και ου πιστις ενισχυσεν επι της γης ότι εκ κακων εις κακα εξηλθουσιν και εμε ουκ εγνωσαν έκαστος απο του πλησιον αυτου φυλαξασθε και επ αδελφοις αυτων μη πεποιθατε ότι πας αδελφος πτερνη πτερνιει και πας φιλος δολιως πορευσεται έκαστος κατα του φιλου αυτου καταπαιζεται αληθειαν ου μη λαλησωσιν μεμαθηκεν ή γλωσσα αυτων λαλειν ψευδη ηδίκησαν και ου διελιπον του επιστρεψαι τοκος επι τοκω δολος επι δολω ουκ ηθέλον ειδεναι με δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω πυρωσω αυτους και δοκιμω αυτους ότι ποιησω απο προσωπου πονηριας θυγατρος λαου μου βολις τιτρωσκουσα ή γλωσσα αυτων δολια τα ρήματα του στοματος αυτων τω πλησιον αυτου λαλει ειρηνικα και εν έαυτω εχει την εχθραν μη επι τουτοις ουκ επισκεψομαι λεγει κυριος η εν λαω τω τοιουτω ουκ εκδικησει ή ψυχη μου επι τα ορη λαβετε κοπετον και επι τας τριβους της ερημου θρηνον ότι εξελιπον παρα το μη ειναι ανθρωπους ουκ ηκουσαν φωνην ύπαρξεως απο πετεινων του ουρανου και έως κτηνων εξεστησαν ωχοντο και δωσω την ιερουσαλημ εις μετοικιαν και εις κατοικητηριον δρακοντων και τας πολεις ιουδα εις αφανισμον ιησομαι παρα το μη κατοικεισθαι τις ό ανθρωπος ό συνετος και συνετω τουτο και ώ λογος στοματος κυριου προς αυτον αναγγειλατω ύμιν ένεκεν τινος απώλετο ή γη ανηψυθη ως ερημος παρα το μη διοδευεσθαι αυτην και ειπεν κυριος προς με δια το εγκαταλιπειν αυτους τον νομον μου όν εδωκα προ προσωπου αυτων και ουκ ηκουσαν της φωνης μου αλλ επορευθησαν οπισω των αρεστων της καρδιας αυτων της κακης και οπισω των ειδωλων ά εδιδάξαν αυτους οι πατερες αυτων δια τουτο ταδε λεγει κυριος ό θεος ισραηλ ιδου εγω ψωμιω αυτους αναγκας και ποτιω αυτους ύδωρ χολης και διασκορπιω αυτους εν τοις εθνεσιν εις όυς ουκ εγινωσκον αυτοι και οι πατερες αυτων και επαποστελω επ αυτους την μαχαιραν έως του εξαναλωσαι αυτους εν αυτη ταδε λεγει κυριος καλεσατε τας θρηνουσας και ελθετωσαν και προς τας σοφας αποστειλατε και φθεγξασθωσαν και λαβετωσαν εφ ύμας θρηνον και καταγαγετωσαν οι οφθαλμοι ύμων δακρυα και τα βλεφαρα ύμων ρειτω ύδωρ ότι φωνη οικτου ηκουσθη εν σιων πως εταλαιπωρησαμεν κατησχυνθημεν σφοδρα ότι εγκατελιπομεν την γην και απερριψαμεν τα σκηνωματα ήμων ακουσατε δη γυναικες λογον θεου και δεξασθω τα ωτα ύμων λογους στοματος αυτου και διδαξατε τας θυγατερας ύμων οικτον και γυνη την πλησιον αυτης θρηνον ότι ανεβη θανατος δια των θυριδων ύμων εισηλθεν εις την γην ύμων του εκτριψαι νηπια εξώθεν και νεανισκους απο των πλατειων και εσονται οι νεκροι των ανθρωπων εις παραδειγμα επι προσωπου του πεδιου της γης ύμων και ως χορτος οπισω θεριζοντος και ουκ εσται ό συναγων ταδε λεγει κυριος μη καυχασθω ό σοφος εν τη σοφια αυτου και μη καυχασθω ό ισχυρος εν τη ισχει αυτου και μη καυχασθω ό πλουσιος εν τω πλουτω αυτου αλλ η εν τουτω καυχασθω ό καυχωμενος συνιειν και γινωσκειν ότι εγω ειμι κυριος ποιων ελεος και κριμα και δικαιοσυνην επι της γης ότι εν τουτοις το θελημα μου λεγει κυριος ιδου ήμεραι ερχονται λεγει κυριος και επισκεψομαι επι παντας περιτετμημενους ακροβυστίας αυτων επ αιγυπτον και επι την ιουδαιαν και επι εδωμ και επι ύιους αμμων και επι ύιους μωαβ και επι παντα περιχειρομενον

τα κατα προσωπον αυτου τους κατοικουντας εν τη ερημω ότι παντα τα εθνη απεριτιμητα σαρκι και πας οικος ισραηλ απεριτιμητοι καρδιας αυτων ακουσατε τον λογον κυριου όν ελαλησεν εφ ύμας οικος ισραηλ ταδε λεγει κυριος κατα τας όδους των εθνων μη μανθανετε και απο των σημειων του ουρανου μη φοβεισθε ότι φοβουνται αυτα τοις προσωποις αυτων ότι τα νομιμα των εθνων ματαια ξυλον εστιν εκ του δρυμου εκκεκομμενον εργον τεκτονος και χωνευμα αργυριω και χρυσιω κεκαλλωπισμενα εστιν εν σφυραις και ήλοις εστερεωσαν αυτα και ου κινηθησονται αργυριον τορευτον εστιν ου πορευσονται αργυριον προσβλητον απο θιαρσις ήξει χρυσιον μωφαζ και χειρ χρυσοχων εργα τεχνιτων παντα ύακινθον και πορφυραν ενδυσουσιν αυτα αιρομενα αρθησονται ότι ουκ επιβησονται μη φοβηθητε αυτα ότι ου μη κακοποιησωσιν και αγαθον ουκ εστιν εν αυτοις ούτως ερειτε αυτοις θεοι οι τον ουρανον και την γην ουκ εποιησαν απολεσθωσαν απο της γης και ύποκατωθεν του ουρανου τουτου κυριος ό ποιησας την γην εν τη ισχυι αυτου ό ανορθωσας την οικουμενην εν τη σοφια αυτου και τη φρονησει αυτου εξετεινεν τον ουρανον και πληθος ύδατος εν ουρανω και ανηγαγεν νεφελας εξ εσχατου της γης αστραπας εις ύετον εποιησεν και εξηγαγεν φως εκ θησαυρων αυτου εμωρανθη πας ανθρωπος απο γνωσεως κατησχυνηθη πας χρυσοχοος επι τοις γλυπτοις αυτου ότι ψευδη εχωνευσαν ουκ εστιν πνευμα εν αυτοις ματαια εστιν εργα εμπεπαιγμενα εν καιρω επισκοπης αυτων απολουνται ουκ εστιν τοιαυτη μερις τω ιακωβ ότι ό πλασας τα παντα αυτος κληρονομια αυτου κυριος ονομα αυτω συνηγαγεν εξωθεν την ύποστασιν σου κατοικουσα εν εκλεκτοις ότι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω σκελιζω τους κατοικουντας την γην ταυτην εν θλιψει όπως έυρεθη ή πληγη σου ουαι επι συντριμματι σου αλγηρα ή πληγη σου καγω ειπα οντως τουτο το τραυμα μου και κατελαβεν με ή σκηνη μου εταλαιπωρησεν ωλετο και πασαι αι δερρεις μου διεσπασθησαν οι υιοι μου και τα προβατα μου ουκ εισιν ουκ εστιν ετι τοπος της σκηνης μου τοπος των δερρεων μου ότι οι ποιμενες ηφρονευσαντο και τον κυριον ουκ εξεζητησαν δια τουτο ουκ ενοησεν πασα ή νομη και διεσκορπισθησαν φωνη ακοης ιδου ερχεται και σεισμος μεγας εκ γης βορρα του ταζαι τας πολεις ιουδα εις αφανισμον και κοιτην στρουθων οίδα κυριε ότι ουχι του ανθρωπου ή όδος αυτου ουδε ανηρ πορευσεται και κατορθωσει πορειαν αυτου παιδευσον ήμας κυριε πλην εν χρισει και μη εν θυμω ίνα μη ολιγους ήμας ποιησης εκχεον τον θυμον σου επι εθνη τα μη ειδοτα σε και επι γενεας αι το ονομα σου ουκ επεκαλεσαντο ότι κατεφαγον τον ιακωβ και εξανηλωσαν αυτον και την νομην αυτου ηρημωσαν ό λογος ό γενομενος παρα κυριου προς ιερεμιαν λεγων ακουσατε τους λογους της διαθηκης ταυτης και λαλησεις προς ανδρας ιουδα και προς τους κατοικουντας ιερουσαλημ και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος ό θεος ισραηλ επικαταρατος ό ανθρωπος ός ουκ ακουσεται των λογων της διαθηκης ταυτης ής ενετειλαμην τοις πατρασιν ύμων εν ήμερα ή ανηγαγον αυτους εκ γης αιγυπτου εκ καμινου της σιδηρας λεγων ακουσατε της φωνης μου και ποιησατε παντα όσα εαν εντειλωμαι ύμιν και εσεσθε μοι εις λαον και εγω εσομαι ύμιν εις θεον όπως στησω τον όρκον μου όν ωμοσα τοις πατρασιν ύμων του δουναι αυτοις γην ρεουσαν γαλα και μελι καθως ή ήμερα άυτη και απεκριθην και ειπα γενοιτο κυριε και ειπεν κυριος προς με αναγνωθι

τους λογους τουτους εν πολεσιν ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ λεγων ακουσατε τους λογους της διαθηκης ταυτης και ποιησατε αυτους και ουκ εποιησαν και ειπεν κυριος προς με ευρεθη συνδεσμος εν ανδρασιν ιουδα και εν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ επεστραφησαν επι τας αδικιας των πατερων αυτων των προτερον οι ουκ ηθελον εισακουσαι των λογων μου και ιδου αυτοι βαδιζουσιν οπισω θεων αλλοτριων του δουλευειν αυτοις και διεσχεδασαν οικος ισραηλ και οικος ιουδα την διαθηκην μου ην διεθεμην προς τους πατερας αυτων δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω επι τον λαον τουτον κακα εξ ων ου δυνησονται εξελθειν εξ αυτων και κεκραζονται προς με και ουκ εισακουσονται αυτων και πορευσονται πολεις ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και κεκραζονται προς τους θεους οis αυτοι θυμιωσιν αυτοις μη σωσουσιν αυτους εν καιρω των κακων αυτων οτι κατ αριθμον των πολεων σου ησαν θεοι σου ιουδα και κατ αριθμον εξοδων της ιερουσαλημ εταξατε βωμους θυμιαν τη βααλ και συ μη προσευχου περι του λαου τουτου και μη αξιου περι αυτων εν δεσησει και προσευχη οτι ουκ εισακουσομαι εν τω καιρω εν ω επικαλουνται με εν καιρω κακωσεως αυτων τι η ηγαπημενη εν τω οικω μου εποιησεν βδελυγμα μη ευχαι και κρεα αγια αφελουσιν απο σου τας κακιας σου η τουτοις διαφευξη ελαιαν ωραιαν ευσκιον τω ειδει εκαλεσεν κυριος το ονομα σου εις φωνην περιτομης αυτης ανηφθη πυρ επ αυτην μεγαλη η θλιψις επι σε ηχρεωθησαν οι κλαδοι αυτης και κυριος ο καταφυτευσας σε ελαλησεν επι σε κακα αντι της κακιας οικου ισραηλ και οικου ιουδα οτι εποιησαν εαυτοις του παροργισαι με εν τω θυμιαν αυτους τη βααλ κυριε γνωρισον μοι και γνωσομαι τοτε ειδον τα επιτηδευματα αυτων εγω δε ως αρνιον ακακον αγομενον του θυεσθαι ουκ εγνων επ εμε ελογισαντο λογισμον πονηρον λεγοντες δευτε και εμβαλωμεν ξυλον εις τον αρτον αυτου και εκτριψωμεν αυτον απο γης ζωντων και το ονομα αυτου ου μη μνησθη επι κυριε κρινων δικαια δοκιμαζων νεφρους και καρδιας ιδοιμι την παρα σου εκδικησιν εξ αυτων οτι προς σε απεκαλυφα το δικαιωμα μου δια τουτο ταδε λεγει κυριος επι τους ανδρας αναθωθ τους ζητουντας την ψυχην μου τους λεγοντας ου μη προφητευσης επι τω ονοματι κυριου ει δε μη αποθανη εν ταις χερσιν ημων ιδου εγω επισκεψομαι επ αυτους οι νεανισκοι αυτων εν μαχαира αποθανουνται και οι υιοι αυτων και αι θυγατρες αυτων τελευτησουσιν εν λιμω και εγκαταλειμμα ουκ εσται αυτων οτι επαξω κακα επι τους κατοικουντας εν αναθωθ εν ενιαυτω επισκεψεως αυτων δικαιος ει κυριε οτι απολογησομαι προς σε πλην κριματα λαλησω προς σε τι οτι οδος ασεβων ευοδουται ευθηνησαν παντες οι αθετουντες αθετηματα εφυτευσας αυτους και ερριζωθησαν ετεκνοποιησαν και εποιησαν καρπον εγγυς ει συ του στοματος αυτων και πορρω απο των νεφρων αυτων και συ κυριε γινωσκεις με δεδοκιμακας την καρδιαν μου εναντιον σου αγνισον αυτους εις ημεραν σφαγης αυτων εως ποτε πενθησει η γη και πας ο χορτος του αγρου ξηρανθησεται απο κακιας των κατοικουντων εν αυτη ηφανισθησαν κτηνη και πετεινα οτι ειπαν ουκ οψεται ο θεος οδους ημων σου οι ποδες τρεχουσιν και εκλυουσιν σε πως παρασκευαση εφ ιπποις και εν γη ειρηνης συ πεποιθας πως ποιησεις εν φρυαγματι του ιορδανου οτι και οι αδελφοι σου και ο οικος του πατρος σου και ουτοι ηθετησαν σε και αυτοι εβησαν εκ των οπισω σου επισυνηχθησαν μη πιστευσης εν αυτοις

ὅτι λαλήσουσιν πρὸς σε καλὰ εγκαταλείοιπα τὸν οἶκον μου ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου ἔδωκα τὴν ἡγαπημένην ψυχὴν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὥς λέων ἐν δρυμῷ ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν αὐτῆς διὰ τοῦτο ἐμίσησα αὐτὴν μὴ σπηλαιὸν ὑαίνης ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ἡ σπηλαιὸν κυκλῶ αὐτῆς βαδίσατε συναγαγετέ παντὰ τὰ θῆρια τοῦ ἀγροῦ καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτὴν ποιμένες πολλοὶ διεφθείραν τὸν ἀμπελῶνα μου ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου ἔδωκαν μερίδα ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἐρημὸν ἀβατόν ἐτεθῆ εἰς ἀφανισμόν ἀπώλειας δι' ἐμὲ ἀφανισμῷ ἠφανισθῆ πασα ἡ γῆ ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀνὴρ τιθεμένος ἐν καρδίᾳ ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρημῷ ἡλθὼν ταλαιπώρουντες ὅτι μαχαίρα τοῦ κυρίου καταφραγεται ἀπ' ἀκροῦ τῆς γῆς ἕως ἀκροῦ τῆς γῆς οὐκ ἐστὶν εἰρηνὴ πασῇ σαρκὶ σπεῖρατε πυρρὺς καὶ ἀκανθὰς θείσατε οἱ κληροὶ αὐτῶν οὐκ ὠφελήσουσιν αὐτοὺς αἰσχυνῆτε ἀπὸ καυχῆσεως ὑμῶν ἀπὸ οὐνειδισμοῦ ἐναντὶ κυρίου ὅτι ταδὲ λέγει κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν τῶν ἄπτο-
μένων τῆς κληρονομίας μου ἥς ἐμερίσα τῷ λαῷ μου ἰσραὴλ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τὸν ἰουδᾶν ἐκβάλω ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἐσται μετὰ τοῦ ἐκβάλλειν με αὐτοὺς ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς καὶ κατοικίω αὐτοὺς ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ἐσται ἐὰν μαθόντες μαθῶσιν τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ὁμνυεῖν τῷ ὀνοματί μου ζῇ κύριος καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαὸν μου ὁμνυεῖν τῇ βααλ καὶ οἰκοδομηθήσονται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἐξάρω τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἐξαρσεὶ καὶ ἀπώλεια ταδὲ λέγει κύριος βαδίσον καὶ κτήσαι σεαυτῷ περιζῶμα λίνου καὶ περιθου περὶ τὴν ὀσφυν σου καὶ ἐν ὕδατι οὐ διελευσεται καὶ ἐκτῆσαμην τὸ περιζῶμα κατὰ τὸν λόγον κυρίου καὶ περιεθῆκα περὶ τὴν ὀσφυν μου καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με λέγων λαβε τὸ περιζῶμα τὸ περὶ τὴν ὀσφυν σου καὶ ἀναστήθι καὶ βαδίσον ἐπὶ τὸν εὐφρατὴν καὶ κατακρυψὼν αὐτὸ ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλία τῆς πέτρας καὶ ἐπορευθῇ καὶ ἐκρυψά αὐτὸ ἐν τῷ εὐφρατῇ καθὼς ἐνετείλατο μοι κύριος καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἀναστήθι βαδίσον ἐπὶ τὸν εὐφρατὴν καὶ λαβε ἐκεῖθεν τὸ περιζῶμα ὃ ἐνετείλαμην σοὶ τοῦ κατακρυφαί ἐκεῖ καὶ ἐπορευθῇ ἐπὶ τὸν εὐφρατὴν ποταμὸν καὶ ὠρυζά καὶ ἐλαβὼν τὸ περιζῶμα ἐκ τοῦ τοποῦ ὃ κατώρυζα αὐτὸ ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ διεφθαρμένον ἦν ὃ οὐ μὴ χρησθῇ εἰς οὐθέν καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με λέγων ταδὲ λέγει κύριος ὅτω φθέρω τὴν ὕβριν ἰουδα καὶ τὴν ὕβριν ἱερουσαλὴμ τὴν πολλὴν ταυτὴν ὕβριν τοὺς μὴ βουλομένους ὑπακούειν τῶν λόγων μου καὶ πορευθέντας ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεῦειν αὐτοῖς καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς καὶ ἐσονται ὥσπερ τὸ περιζῶμα τοῦτο ὃ οὐ χρησθήσεται εἰς οὐθέν ὅτι καθάπερ κολλᾶται τὸ περιζῶμα περὶ τὴν ὀσφυν τοῦ ἀνθρώπου ὁὕτως ἐκολλῆσα πρὸς ἐμαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ ἰσραὴλ καὶ πᾶν οἶκον ἰουδα τοῦ γενεσθαι μοι εἰς λαὸν ὀνομαστόν καὶ εἰς καυχῆμα καὶ εἰς δόξαν καὶ οὐκ εἰσηκούσαν μου καὶ ερεῖς πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον πᾶς ἀσχος πληρωθήσεται οἴνου καὶ ἐσται ἐὰν εἰπῶσιν πρὸς σε μὴ γνόντες οὐ γνωσομεθα ὅτι πᾶς ἀσχος πληρωθήσεται οἴνου καὶ ερεῖς πρὸς αὐτοὺς ταδὲ λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ πληρῶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταυτὴν καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν τοὺς καθημένους ὕιους δαυὶδ ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προφῆτας καὶ τὸν ἰουδᾶν καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἱερουσαλὴμ μεθύσματι καὶ διασκορπίω

αυτους ανδρα και τον αδελφον αυτου και τους πατερας αυτων και τους υιους αυτων εν τω αυτω ουκ επιποθησω λεγει κυριος και ου φεισομαι και ουκ οικτιρησω απο διαφθορας αυτων ακουσατε και ενωτισασθε και μη επιαιρεσθε οτι κυριος ελαλησεν δοτε τω κυριω θεω υμων δοξαν προ του συσκοτασαι και προς του προσκοψαι ποδας υμων επ ορη σκοτεινα και αναμενείτε εις φως και εκει σκια θανατου και τεθησονται εις σκοτος εαν δε μη ακουσητε κεκρυμμενως κλαυσεται η ψυχη υμων απο προσωπου υβρεως και καταξουσιν οι οφθαλμοι υμων δακρυα οτι συνετριβη το ποιμνιον κυριου ειπατε τω βασιλει και τοις δυναστευουσιν ταπεινωθητε και καθισατε οτι καθηρεθη απο κεφαλης υμων στεφανος δοξης υμων πολεις αι προς νοτον συνεκλεισθησαν και ουκ ην ο ανοιγων απωκισθη ιουδας συνετελεσεν αποικιαν τελειαν αναλαβε οφθαλμους σου ιερουσαλημ και ιδε τους ερχομενους απο βορρα που εστιν το ποιμνιον ο εδοθη σοι προβατα δοξης σου τι ερεις οταν επισκεπτωνται σε και συ διδιδας αυτους επι σε μαθηματα εις αρχην ουκ ωδινες καθεξουσιν σε καθως γυναικα τικτουςαν και εαν ειπης εν τη καρδια σου δια τι απηντησεν μοι ταυτα δια το πληθος της αδικιας σου ανεκαλυφθη τα οπισθια σου παραδειγματισθηται τας πτερνas σου ει αλλαζεται αιθιοψ το δερμα αυτου και παρδαλις τα ποικιλματα αυτης και υμεις δυνησεσθε ευ ποιησαι μεμαθηκοτες τα κακα και διεσπειρα αυτους ως φρυγανα φερομενα υπο ανεμου εις ερημον ουτος ο κληρος σου και μερις του απεινειν υμας εμοι λεγει κυριος ως επελαθου μου και ηλπισας επι ψευδεσιν καγω αποκαλυψω τα οπισω σου επι το προσωπον σου και οφθησεται η ατιμια σου και η μοιχεια σου και ο χρεμετισμος σου και η απαλλοτριωσις της πορνειας σου επι των βουνων και εν τοις αγροις έωρακα τα βδελυγματα σου ουαι σοι ιερουσαλημ οτι ουκ εκαθαρισθης οπισω μου έως τινος ετι και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν περι της αβροχιας επενθησεν η ιουδαία και αι πυλαι αυτης εκενωθησαν και εσκοτωθησαν επι της γης και η κραυγη της ιερουσαλημ ανεβη και οι μεγιστανες αυτης απεστειλαν τους νεωτερους αυτων εφ υδωρ ηλθουσιν επι τα φρεατα και ουχ έυροσαν υδωρ και απεστρεψαν τα αγγεια αυτων κενα και τα εργα της γης εξελιπεν οτι ουκ ην υετος ησχυνηθησαν γεωργοι επεκαλυψαν την κεφαλην αυτων και ελαφοι εν αγρω ετεκον και εγκατελιπον οτι ουκ ην βοτανη ονοι αγριοι εστησαν επι ναπας έιλκυσαν ανεμον εξελιπον οι οφθαλμοι αυτων οτι ουκ ην χορτος απο λαου αδικιας ει αι άμαρτια ημων αντεστησαν ημιν κυριε ποιησον ημιν ένεκεν σου οτι πολλαι αι άμαρτια ημων εναντιον σου οτι σοι ήμαρτομεν ύπομονη ισραηλ κυριε και σωζεις εν καιρω κακων ίνα τι εγενηθης ώσει παροικος επι της γης και ως αυτοχθων εκκλινων εις καταλυμα μη εση ώσπερ ανθρωπος ύπνων η ως ανηρ ου δυναμενος σωζειν και συ εν ήμιν ει κυριε και το ονομα σου επικεκληται εφ ήμας μη επιλαθη ήμων ουτως λεγει κυριος τω λαω τουτω ηγαπησαν κινειν ποδας αυτων και ουκ εφεισαντο και ο θεος ουκ ευδοκησεν εν αυτοις νυν μνησθησεται των αδικιων αυτων και ειπεν κυριος προς με μη προσευχου περι του λαου τουτου εις αγαθα οτι εαν νηστευσωσιν ουκ εισακουσομαι της δεησεως αυτων και εαν προσενεγκωσιν όλοκαυτωματα και θυσιας ουκ ευδοκησω εν αυτοις οτι εν μαχαιρα και εν λιμω και εν θανατω εγω συντελεσω αυτους και ειπα ω κυριε ιδου οι προφηται αυτων προφητεουσιν και λεγουσιν ουκ οψεσθε μαχαιραν ουδε λιμος εσται εν υμιν οτι αληθειαν

και ειρηνην δωσω επι της γης και εν τω τοπω τουτω και ειπεν κυριος προς με ψευδη οι προφηται προφητεουσιν επι τω ονοματι μου ουκ απεστειλα αυτους και ουκ ενετειλαμην αυτοις και ουκ ελαλησα προς αυτους οτι ορασεις ψευδεις και μαντειας και οικωνισματα και προαιρεσεις καρδιας αυτων αυτοι προφητεουσιν υμιν δια τουτο ταδε λεγει κυριος περι των προφητων των προφητευοντων επι τω ονοματι μου ψευδη και εγω ουκ απεστειλα αυτους οι λεγουσιν μαχαιρα και λιμος ουκ εσται επι της γης ταυτης εν θανατω νοσερω αποθανουνται και εν λιμω συντελεσθησονται οι προφηται και ο λαος ος αυτοι προφητεουσιν αυτοις και εσονται ερριμμενοι εν ταις διοδοις ιερουσαλημ απο προσωπου μαχαιρας και του λιμου και ουκ εσται ο θιαπτων αυτους και αι γυναικες αυτων και οι υιοι αυτων και αι θυγατρες αυτων και εκχεω επ αυτους τα κακα αυτων και ερεις προς αυτους τον λογον τουτον καταγαγετε επ οφθαλμους υμων δακρυα ημερας και νυκτος και μη διαλιπετωσαν οτι συντριμματα συνετριβη θυγατηρ λαου μου και πληγη οδυνηρα σφοδρα εαν εξελθω εις το πεδιον και ιδου τραυματια μαχαιρας και εαν εισελθω εις την πολιν και ιδου πονος λιμου οτι ιερευς και προφητης επορευθησαν εις γην ην ουκ ηδειςαν μη αποδοκιμαζων απεδοκιμασας τον ιουδαν και απο σιων απεστη η ψυχη σου ινα τι επαισας ημας και ουκ εστιν ημιν ιασις υπεμειναμεν εις ειρηνην και ουκ ην αγαθα εις καιρον ιασεως και ιδου ταραχη εγνωμεν κυριε αμαρτηματα ημων αδικιας πατερων ημων οτι ημαρτομεν εναντιον σου κοπασον δια το ονομα σου μη απολεσης θρονον δοξης σου μνησθητι μη διασκεδασης την διαθηκην σου την μεθ ημων μη εστιν εν ειδωλοις των εθνων υετιζων και ει ο ουρανος δωσει πλησμονην αυτου ουχι συ ει αυτος και υπομενουμεν σε οτι συ εποιησας παντα ταυτα και ειπεν κυριος προς με εαν στη μωυσης και σαμουηλ προ προσωπου μου ουκ εστιν η ψυχη μου προς αυτους εξαποστειλον τον λαον τουτον και εξελθετωσαν και εσται εαν ειπωσιν προς σε που εξελευσομεθα και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος οσοι εις θανατον εις θανατον και οσοι εις μαχαιραν εις μαχαιραν και οσοι εις λιμον εις λιμον και οσοι εις αιχμαλωσιαν εις αιχμαλωσιαν και εκδικησω επ αυτους τεσσαρα ειδη λεγει κυριος την μαχαιραν εις σφαγην και τους κυνας εις διασπασμον και τα θηρια της γης και τα πετεινα του ουρανου εις βρωσιν και εις διαφθοραν και παραδωσω αυτους εις αναγκας πασαις ταις βασιλειαις της γης δια μανασση υιον εξεχιου βασιλεα ιουδα περι παντων ων εποιησεν εν ιερουσαλημ τις φεισεται επι σοι ιερουσαλημ και τις δειλιασει επι σοι η τις ανακαμψει εις ειρηνην σοι συ απεστραψης με λεγει κυριος οπισω πορευση και εκτενω την χειρα μου και διαφθερω σε και ουκετι ανησω αυτους και διασπερω αυτους εν διασπορα εν πυλαις λαου μου ητεκνωθησαν απωλεσαν τον λαον μου δια τας κακιας αυτων επληθυνθησαν χηραι αυτων υπερ την αμμον της θαλασσης επηγαγον επι μητερα νεανισκου ταιλαιπωριαν εν μεσημβρια επερριψα επ αυτην εξαιφνης τρομον και σπουδην εκενωθη η τικτουσα επτα απεκαχην η ψυχη αυτης επεδυ ο ηλιος αυτη ετι μεσουσης της ημερας κατησχυνθη και ωνειδισθη τους καταλοιπους αυτων εις μαχαιραν δωσω εναντιον των εχθρων αυτων οιμμοι εγω μητερ ως τινα με ετεκες ανδρα δικαζομενον και διακρινομενον παση τη γη ουτε ωφελησα ουτε ωφελησεν με ουδεις η ισχυς μου εξελιπεν εν τοις καταρωμενοις με γενοιτο δεσποτα κατευθυνοντων αυτων ει

μη παρεστην σοι εν καιρω των κακων αυτων και εν καιρω θλιψεως αυτων εις αγαθα προς τον εχθρον ει γνωσθησεται σιδηρος και περιβολαιον χαλκουν η ισχυς σου και τους θησαυρους σου εις προνομην δωσω ανταλλαγμα δια πασας τας αμαρτίας σου και εν πασι τοις ὅριοις σου και καταδουλωσω σε κυκλω τοις εχθροις σου εν τη γη η ουκ ηδεις οτι πυρ εκκεκαυται εκ του θυμου μου εφ ὑμας καυθησεται κυριε μνησθητι μου και επισκεψαι με και αθώωσον με απο των καταδικωντων με μη εις μακροθυμιαν γνωθι ὡς ελαβον περι σου ονειδισμον ὑπο των αθετουντων τους λογους σου συντελεσον αυτοις και εσται ὁ λογος σου εμοι εις ευφροσυνην και χαραν καρδιας μου οτι επικηληται το ονομα σου επ εμοι κυριε παντοκρατωρ ουκ εκαθισα εν συνεδριω αυτων παιζοντων αλλα ευλαβουμην απο προσωπου χειρος σου κατα μονας εκαθημην οτι πικριας ενεπλησθην ἵνα τι ὁι λυπουντες με κατισχυουσιν μου η πληγη μου στερεα ποθεν ιαθησομαι γινομενη εγεννηθη μοι ὡς ὕδωρ ψευδες ουκ εχον πιστιν δια τουτο ταδε λεγει κυριος εαν επιστρεψης και αποκαταστησω σε και προ προσωπου μου στηση και εαν εξαγαγης τιμιον απο αναξίου ὡς στομα μου εση και αναστρεψουσιν αυτοι προς σε και συ ουκ αναστρεψεις προς αυτοις και δωσω σε τω λαω τουτω ὡς τειχος οχυρον χαλκουν και πολεμηςουσιν προς σε και ου μη δυνωνται προς σε διοτι μετα σου ειμι του σωζειν σε και εξααιρεσθαι σε εκ χειρος πονηρων και λυτρωσομαι σε εκ χειρος λοιμων και συ μη λαβης γυναικα λεγει κυριος ὁ θεος ισραηλ και ου γεννηθησεται σοι υἱος ουδε θυγατηρ εν τω τοπω τουτω οτι ταδε λεγει κυριος περι των υἱων και περι των θυγατερων των γεννωμενων εν τω τοπω τουτω και περι των μητερων αυτων των τετοκυιων αυτοις και περι των πατερων αυτων των γεγεννηκοτων αυτοις εν τη γη ταυτη εν θανατω νοσερω αποθανουνται ου κοπησονται και ου ταφησονται εις παραδειγμα επι προσωπου της γης εσονται και τοις θηριοις της γης και τοις πετεινοις του ουρανου εν μαχαира πεσουνται και εν λιμω συντελεσθησονται ταδε λεγει κυριος μη εισελθης εις θιασον αυτων και μη πορευθης του κοψασθαι και μη πενήτησης αυτοις οτι αφεστακα την ειρηνην μου απο του λαου τουτου ου μη κοψωνται αυτοις ουδε εντομιδας ου μη ποιησωσιν και ου ξυρησονται και ου μη κλασθη αρτος εν πενήτει αυτων εις παρακλησιν επι τεύνηχοτι ου ποτιουσιν αυτον ποτηριον εις παρακλησιν επι πατρι και μητρι αυτου εις οικιαν ποτου ουκ εισελευση συγκαθισαι μετ αυτων του φαγειν και πειν διοτι ταδε λεγει κυριος ὁ θεος ισραηλ ιδου εγω καταλυω εκ του τοπου τουτου ενωπιον των οφθαλμων ὑμων και εν ταις ἡμεραις ὑμων φωνην χαρας και φωνην ευφροσυνης φωνην νυμφιου και φωνην νυμφης και εσται οταν αναγγειλης τω λαω τουτω ἅπαντα τα ῥήματα ταυτα και ειπωσιν προς σε δια τι ελαλησεν κυριος εφ ἡμας παντα τα κακα ταυτα τις η ἀδικία ἡμων και τις η ἁμαρτία ἡμων ἦν ἡμαρτομεν εναντι κυριου του θεου ἡμων και ερεις αυτοις ἀνθ ὧν ἐγκατελιπον με ὁι πατερες ὑμων λεγει κυριος και ὡχοντο οπισω θεων αλλοτριων και εδουλευσαν αυτοις και προσεκυνησαν αυτοις και εμε ἐγκατελιπον και τον νομον μου ουκ ἐφυλαξαντο και ὑμεις ἐπονηρευσασθε ὑπερ τους πατερας ὑμων και ιδου ὑμεις πορευεσθε ἕκαστος οπισω των ἀρεστων της καρδιας ὑμων της πονηρας του μη ὑπακουειν μου και ἀπορριψω ὑμας ἀπο της γης ταυτης εις την γην ἣν ουκ ἠδεите ὑμεις και ὁι πατερες ὑμων και δουλευσετε ἐκει θεοις ἑτεροις ὁι ου δωσουσιν ὑμιν

ελεος δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και ουκ ερουσιν
ετι ζη κυριος ο αναγαγων τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου αλλα
ζη κυριος ος ανηγαγεν τον οικον ισραηλ απο γης βορρα και απο πα-
σων των χωρων ου εξωσθησαν εκει και αποκαταστησω αυτους εις
την γην αυτων ην εδωκα τοις πατρασιν αυτων ιδου εγω αποστελ-
λω τους αλλεις τους πολλους λεγει κυριος και αλειυσουσιν αυτους
και μετα ταυτα αποστελω τους πολλους θηρευτας και θηρευσουσιν
αυτους επανω παντος ορους και επανω παντος βουνου και εκ των
τρυμαλιων των πετρων οτι οι οφθαλμοι μου επι πασας τας οδους αυ-
των και ουκ εκρυβη τα αδικηματα αυτων απεναντι των οφθαλμων μου
και ανταποδωσω διπλας τας αδικιας αυτων και τας αμαρτιας αυτων εφ-
αις εβεβηλωσαν την γην μου εν τοις θνησιμαιοις των βδελυγματων
αυτων και εν ταις ανομιαις αυτων εν αις επλημμελησαν την κληρο-
νομiam μου κυριε ισχυς μου και βοηθεια μου και καταφυγη μου εν
ημερα κακων προς σε εθνη ηξουσιν απ εσχατου της γης και ερουσιν
ως ψευδη εκτησαντο οι πατερες ημων ειδωλα και ουκ εστιν εν αυτοις
ωφελημα ει ποιησει εαυτω ανθρωπος θεους και ουτοι ουκ εισιν θεοι
δια τουτο ιδου εγω δηλωσω αυτοις εν τω καιρω τουτω την χειρα μου
και γνωριω αυτοις την δυναμιν μου και γνωσονται οτι ονομα μοι κυ-
ριος επικαταρατος ο ανθρωπος ος την ελπιδα εχει επ ανθρωπον και
στηρισει σαρκα βραχιονος αυτου επ αυτον και απο κυριου αποστη η
καρδια αυτου και εσται ως η αγριομυρικη η εν τη ερημω ουκ οψεται
οταν ελθη τα αγαθα και κατασκηνωσει εν αλιμοις και εν ερημω εν γη
αλμυρα ητις ου κατοικειται και ευλογημενος ο ανθρωπος ος πεποιθεν
επι τω κυριω και εσται κυριος ελπις αυτου και εσται ως ξυλον ευθη-
νουν παρ υδατα και επι ικμαδα βαλει ριζας αυτου και ου φοβηθησεται
οταν ελθη καυμα και εσται επ αυτω στελεχη αλσωδη εν ενιαυτω αβρο-
χιας ου φοβηθησεται και ου διαλειπει ποιων καρπον βαθεια η καρδια
παρα παντα και ανθρωπος εστιν και τις γνωσεται αυτον εγω κυριος
εταζων καρδιας και δοκιμαζων νεφρους του δουναι εкаστω κατα τας
οδους αυτου και κατα τους καρπους των επιτηδευματων αυτου εφω-
νησεν περδιξ συνηγαγεν α ουκ ετεκεν ποιων πλουτον αυτου ου μετα
κρισεων εν ημισει ημερων αυτου εγκαταλειψουσιν αυτον και επ ε-
σχατων αυτου εσται αφρων θρονος δοξης υψωμενος αγιασμα ημων
υπομονη ισραηλ κυριε παντες οι καταλιποντες σε κατασχυνητωσαν
αφεστηκοτες επι της γης γραφητωσαν οτι εγκατελιπον πηγην ζωης
τον κυριον ιασαι με κυριε και ιαθησομαι σωσον με και σωθησομαι οτι
καυχημα μου συ ει ιδου αυτοι λεγουσι προς με που εστιν ο λογος
κυριου ελθατω εγω δε ουκ εκοπιασα κατακολουθων οπισω σου και
ημεραν ανθρωπου ουκ επεθυμησα συ επιστη τα εκπορευομενα δια των
χειλεων μου προ προσωπου σου εστιν μη γεννηθης μοι εις αλλοτριω-
σιν φειδομενος μου εν ημερα πονηρα κατασχυνητηωσαν οι διωκοντες
με και μη κατασχυνηθειν εγω πτοηθεισαν αυτοι και μη πτοηθειν
εγω επαγαγε επ αυτους ημεραν πονηραν δισσον συντριμμα συντριψον
αυτους ταδε λεγει κυριος βαδισον και στηθι εν πυλαις υιων λαου σου
εν αις εισπορευονται εν αυταις βασιλεις ιουδα και εν αις εκπορευονται
εν αυταις και εν πασαις ταις πυλαις ιερουσαλημ και ερεις προς αυτους
ακουσατε λογον κυριου βασιλεις ιουδα και πασα ιουδαια και πασα ιε-
ρουσαλημ οι εισπορευομενοι εν ταις πυλαις ταυταις ταδε λεγει κυριος
φυλασσεσθε τας ψυχας υμων και μη αιρετε βασταγματα εν τη ημερα

των σαββατων και μη εκπορευεσθε ταις πυλαις ιερουσαλημ και μη εκφερετε βασταγματα εξ οικιων υμων εν τη ημερα των σαββατων και παν εργον ου ποιησετε αγιασατε την ημεραν των σαββατων καθως ενετειλαμην τοις πατρασιν υμων και ουκ ηκουσαν και ουκ εκλιναν το ους αυτων και εσκληρυναν τον τραχηλον αυτων υπερ τους πατερας αυτων του μη ακουσαι μου και του μη δεξασθαι παιδειαν και εσται εαν ακοη ακουσητε μου λεγει κυριος του μη εισφερειν βασταγματα δια των πυλων της πολεως ταυτης εν τη ημερα των σαββατων και αγιαζειν την ημεραν των σαββατων του μη ποιειν παν εργον και εισελευσονται δια των πυλων της πολεως ταυτης βασιλεις και αρχοντες καθημενοι επι θρονου δαυιδ και επιβεβηκοτες εφ αρμασιν και ιπποις αυτων αυτοι και οι αρχοντες αυτων ανδρες ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και κατοικισθησεται η πολις αυτη εις τον αιωνα και ηξουσιν εκ των πολεων ιουδα και κυκλοθεν ιερουσαλημ και εκ γης βενιαμιν και εκ της πεδινης και εκ του ορους και εκ της προς νοτον φεροντες ολοκαυτωματα και θυσιαν και θυμιαματα και μαννα και λιβανον φεροντες ανεσιν εις οικον κυριου και εσται εαν μη εισακουσητε μου του αγιαζειν την ημεραν των σαββατων του μη αιρειν βασταγματα και μη εισπορευεσθαι ταις πυλαις ιερουσαλημ εν τη ημερα των σαββατων και αναψω πυρ εν ταις πυλαις αυτης και καταφαγεται αμφοδα ιερουσαλημ και ου σβεσθησεται ο λογος ο γενομενος παρα κυριου προς ιερεμian λεγων αναστηθι και καταβηθι εις οικον του κεραμεως και εκει ακουση τους λογους μου και κατεβην εις τον οικον του κεραμεως και ιδου αυτος εποιει εργον επι των λιθων και διεπεσεν το αγγειον ο αυτος εποιει εν ταις χερσιν αυτου και παλιν αυτος εποιησεν αυτο αγγειον ετερον καθως ηρσεν ενωπιον αυτου του ποιησαι και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων ει καθως ο κεραμευς ουτος ου δυνησομαι του ποιησαι υμας οικος ισραηλ ιδου ως ο πληλος του κεραμεως υμεις εστε εν ταις χερσιν μου περας λαλησω επι εθνος η επι βασιλειαν του εξαραι αυτους και του απολλυειν και επιστραφη το εθνος εκεινο απο παντων των κακων αυτων και μετανοησω περι των κακων ων ελογισαμην του ποιησαι αυτοις και περας λαλησω επι εθνος και επι βασιλειαν του ανοικοδομεισθαι και του καταφυτευεσθαι και ποιησωσιν τα πονηρα εναντιον μου του μη ακουειν της φωνης μου και μετανοησω περι των αγαθων ων ελαλησα του ποιησαι αυτοις και νυν ειπον προς ανδρας ιουδα και προς τους κατοικουντας ιερουσαλημ ιδου εγω πλασσω εφ υμας κακα και λογιζομαι εφ υμας λογισμον αποστραφητω δη εκαστος απο οδου αυτου της πονηρας και καλλιονα ποιησετε τα επιτηδευματα υμων και ειπαν ανδριουμεθα οτι οπισω των αποστροφων ημων πορευομεθα και εκαστος τα αρεστα της καρδιας αυτου της πονηρας ποιησομεν δια τουτο ταδε λεγει κυριος ερωτησατε δη εν εθνεσιν τις ηκουσεν τοιαυτα φρικτα α εποιησεν σφοδρα παρθενος ισραηλ μη εκλειψουσιν απο πετρας μαστοι η χιων απο του λιβανου μη εκκλινει υδωρ βιαειωσ ανεμω φερομενον οτι επελαθοντο μου ο λαος μου εις κενον εθυμιασαν και ασθენησουσιν εν ταις οδοις αυτων σχοινους αιωνιους του επιβηναι τριβους ουκ εχοντας οδον εις πορειαν του ταξαι την γην αυτων εις αφανισμον και συριγμα αιωνιον παντες οι διαπορευομενοι δι αυτης εκστησονται και κινησουσιν την κεφαλην αυτων ως ανεμον καυσωνα διασπερω αυτους κατα προσωπον εχθρων αυτων δειξω αυτοις ημεραν απωλειας αυτων και ειπαν δευτε λογισω-

μεθα επι ιερεμιαν λογισμον οτι ουκ απολειται νομος απο ιερεως και βουλη απο συνετου και λογος απο προφητου δευτε και παταζωμεν αυτον εν γλωσση και ακουσομεθα παντας τους λογους αυτου εισακουσον μου κυριε και εισακουσον της φωνης του δικαιωματος μου ει ανταποδιδοται αντι αγαθων κακα οτι συνελαλησαν ρηματα κατα της ψυχης μου και την κολασιν αυτων εκρυψαν μοι μνησθητι εστηκοτος μου κατα προσωπον σου του λαλησαι υπερ αυτων αγαθα του αποστρεψαι τον θυμον σου απ αυτων δια τουτο δος τους υιους αυτων εις λιμον και αθροισον αυτους εις χειρας μαχαιρας γενεσθωσαν αι γυναικες αυτων ατεκνοι και χηραι και οι ανδρες αυτων γενεσθωσαν ανηρημενοι θανατω και οι νεανισκοι αυτων πεπτωκοτες μαχαιρα εν πολειω γενηθητω κραυγη εν ταις οικiais αυτων επαξεις επ αυτους ληστας αφνω οτι ενεχειρησαν λογον εις συλλημψιν μου και παγιδας εκρυψαν επ εμε και συ κυριε εγnows απασαν την βουλην αυτων επ εμε εις θανατον μη αθωωσης τας αδικιας αυτων και τας αμαρτιας αυτων απο προσωπου σου μη εξαλειψης γενεσθω η ασθeneια αυτων εναντιον σου εν καιρω θυμου σου ποιησον εν αυτοις τοτε ειπεν κυριος προς με βαδισον και κτησαι βικον πεπλασμενον οστρακινον και αξεις απο των πρεσβυτερων του λαου και απο των πρεσβυτερων των ιερεων και εξελευση εις το πολυανδριον υιων των τεκνων αυτων ο εστιν επι των προθυρων πυλης της χαρσιθ και αναγνωθι εκει παντας τους λογους ους αν λαλησω προς σε και ερεις αυτοις ακουσατε τον λογον κυριου βασιλεις ιουδα και ανδρες ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και οι εισπορευομενοι εν ταις πυλαις ταυταις ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω επαγω επι τον τοπον τουτον κακα ωστε παντος ακουοντος αυτα ηχησει αμφοτερα τα ωτα αυτου ανθ ων εγκατελιπον με και απηλλοτριωσαν τον τοπον τουτον και εθυμιασαν εν αυτω θεοις αλλοτριους οis ουκ ηδεισαν αυτοι και οι πατερες αυτων και οι βασιλεις ιουδα επλησαν τον τοπον τουτον αιματων αθων και ωκοδομησαν υψηλα τη βααλ του κατακαιεν τους υιους αυτων εν πυρι α ουκ ενετειλαμην ουδε ελαλησα ουδε διενοθητην εν τη καρδια μου δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και ου κληθησεται τω τοπω τουτω ετι διαπτωσις και πολυανδριον υιου εννομ αλλ η πολυανδριον της σφαγης και σφαζω την βουλην ιουδα και την βουλην ιερουσαλημ εν τω τοπω τουτω και καταβαλω αυτους εν μαχαιρα εναντιον των εχθρων αυτων και εν χερσιν των ζητούντων τας ψυχας αυτων και δωσω τους νεκρους αυτων εις βρωσιν τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης και ταξω την πολιν ταυτην εις αφανισμον και εις συριγμον πας ο παραπορευομενος επ αυτης σκυθρωπασει και συριει υπερ πασης της πληγης αυτης και εδονται τας σαρκας των υιων αυτων και τας σαρκας των θυγατερων αυτων και εκαστος τας σαρκας του πλησιον αυτου εδονται εν τη περιοχη και εν τη πολιорκια η πολιорκησουσιν αυτους οι εχθροι αυτων και συντριψεις τον βικον κατ οφθαλμους των ανδρων των εκπορευομενων μετα σου και ερεις ταδε λεγει κυριος ουτως συντριψω τον λαον τουτον και την πολιν ταυτην καθως συντριβεται αγγος οστρακινον ο ου δυνησεται ιαθηναι ετι ουτως ποιησω λεγει κυριος τω τοπω τουτω και τοις κατοικουσιν εν αυτω του δοθηναι την πολιν ταυτην ως την διαπιπτουσαν και οι οικoi ιερουσαλημ και οι οικoi βασιλεων ιουδα εσονται καθως ο τοπος ο διαπιπτων των ακαθαρσιων εν πασαις ταις οικiais εν αις εθυμιασαν

επι των δωματων αυτων παση τη στρατια του ουρανου και εσπεισαν σπονδας θεοις αλλοτριους και ηλθεν ιερειας απο της διαπτωσεως ου απεστειλεν αυτον κυριος εκει του προφητευσαι και εστη εν τη αυλη οικου κυριου και ειπε προς παντα τον λαον ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω επι την πολιν ταυτην και επι πασας τας πολεις αυτης και επι τας κωμας αυτης απαντα τα κακα α ελαλησα επ αυτην οτι εσκληρυναν τον τραχηλον αυτων του μη εισακουειν των λογων μου και ηκουσεν πασχωρ υιος εμμηρ ο ιερευς και ουτος ην καθεσταμενος ηγουμενος οικου κυριου του ιερειου προφητευοντος τους λογους τουτους και επαταξεν αυτον και ενεβαλεν αυτον εις τον καταρρακτην ος ην εν πυλη οικου αποτεταγμενου του υπερωου ος ην εν οικω κυριου και εξηγαγεν πασχωρ τον ιερειαν εκ του καταρρακτου και ειπεν αυτω ιερειας ουχι πασχωρ εκαλεσεν κυριος το ονομα σου αλλ η μετοικον διοτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω διδωμι σε εις μετοικιαν συν πασι τοις φιλοις σου και πεσουνται εν μαχαιρα εχθρων αυτων και οι οφθαλμοι σου οφονται και σε και παντα ιουδαν δωσω εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και μετοικιουσιν αυτους και κατακοφουσιν αυτους εν μαχαιραις και δωσω την πασαν ισχυν της πολεως ταυτης και παντας τους πο- νους αυτης και παντας τους ιθσαυρους του βασιλεως ιουδα εις χειρας εχθρων αυτου και αξουσιν αυτους εις βαβυλωνα και συ και παντες οι κατοικουντες εν τω οικω σου πορευεσθε εν αιχμαλωσια και εν βαβυλωνι αποθανη και εκει ταφηση συ και παντες οι φιλοι σου ος επροφητευσας αυτοις ψευδη ηπατησας με κυριε και ηπατηθην εκρα- τησας και ηδυνασθης εγενομην εις γελωτα πασαν ημεραν διετελεσα μυκτηριζομενος οτι πικρω λογω μου γελασμαι αθεσιαν και ταλαιπω- ριαν επικαλεσομαι οτι εγενηθη λογος κυριου εις ονειδισμον εμοι και εις χλευασμον πασαν ημεραν μου και ειπα ου μη ονομασω το ονομα κυριου και ου μη λαλησω ετι επι τω ονοματι αυτου και εγενετο ως πυρ καιομενον φλεγον εν τοις οστεοις μου και παρειμαι παντοθεν και ου δυναμαι φερειν οτι ηκουσα φογον πολλων συναθροιζομενων κυ- κλοθεν επισυστητε και επισυστωμεν αυτω παντες ανδρες φιλοι αυτου τηρησατε την επινοιαν αυτου ει απατηθησεται και δυνησομεθα αυτω και ληψομεθα την εκδικησιν ημων εξ αυτου και κυριος μετ εμου καθως μαχητης ισχυων δια τουτο εδιωξαν και νοησαι ουκ ηδυναντο ησχυνηθσαν σφοδρα οτι ουκ ενοησαν ατιμιαις αυτων αι δι αιωνος ουκ επιλησθησονται κυριε δοκιμαζων δικαια συνιων νεφρους και καρδιας ιδοιμι την παρα σου εκδικησιν εν αυτοις οτι προς σε απεκαλυψα τα απολογηματα μου ασατε τω κυριω αινεσατε αυτω οτι εξειλατο ψυχην πενητος εκ χειρος πονηρευομενων επικαταρατος η ημερα εν η ετε- χθην εν αυτη η ημερα εν η ετεχεν με η μητηρ μου μη εστω επευκτη επικαταρατος ο ανθρωπος ο ευαγγελισαμενος τω πατρι μου λεγων ετεχθη σοι αρσεν ευφραινομενος εστω ο ανθρωπος εκεινος ως αι πολεις ας κατεστρεψεν κυριος εν θυμω και ου μετεμεληθη ακουσα- τω κραυγης το πρωι και αλαλαγμου μεσημβριας οτι ουκ απεχτεινεν με εν μητρα μητρος και εγενετο μοι η μητηρ μου ταφος μου και η μητρα συλλημψεως αιωνιας ινα τι τουτο εξηλθον εκ μητρας του βλε- πειν κοπους και πονους και διετελεσαν εν ασχυνη αι ημεραι μου ο λογος ο γενομενος παρα κυριου προς ιερειαν οτε απεστειλεν προς αυτον ο βασιλευς σεδεχιας τον πασχωρ υιον μελχιου και σοφονιαν υιον μαασαιου τον ιερεα λεγων επερωτησον περι ημων τον κυριον οτι

βασιλεως βαβυλωνος εφεστηκεν εφ ἡμας ει ποιησει κυριος κατα παντα τα θαυμασια αυτου και απελευσεται αφ ἡμων και ειπεν προς αυτους ιερεμιας οὕτως ερειτε προς σεδεκιαν βασιλεα ιουδα ταδε λεγει κυριος ιδου εγω μεταστρεψω τα ὄπλα τα πολεμικα εν οἷς ὑμεις πολεμειτε εν αυτοις προς τους χαλδαιους τους συγκεκλεικotas ὑμας εξωθεν του τειχους εις το μεσον της πολεως ταυτης και πολεμησω εγω ὑμας εν χειρι εκτεταμενη και εν βραχιονι κραταιω μετα θυμου και οργης και παροργισμου μεγαλου και παταξω παντας τους κατοικουντας εν τη πολει ταυτη τους ανθρωπους και τα κτηνη εν θανατω μεγαλω και αποθानουνται και μετα ταυτα οὕτως λεγει κυριος δωσω τον σεδεκιαν βασιλεα ιουδα και τους παιδας αυτου και τον λαον τον καταλειφθεντα εν τη πολει ταυτη απο του θανατου και απο του λιμου και απο της μαχαιρας εις χειρας εχθρων αυτων των ζητούντων τας ψυχας αυτων και κατακοψουσιν αυτους εν στοματι μαχαιρας ου φεισομαι επ αυτοις και ου μη οικτιρησω αυτους και προς τον λαον τουτον ερεις ταδε λεγει κυριος ιδου εγω δεδωκα προ προσωπου ὑμων την ὁδον της ζωης και την ὁδον του θανατου ὁ καθημενος εν τη πολει ταυτη αποθανειται εν μαχαيرا και εν λιμῳ και ὁ εκπορευομενος προσχωρησαι προς τους χαλδαιους τους συγκεκλεικotas ὑμας ζησεται και εσται ἡ ψυχη αυτου εις σκυλα και ζησεται διοτι εστηρικα το προσωπον μου επι την πολιν ταυτην εις κακα και ουκ εις αγαθα εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος παραδοθησεται και κατακαυσει αυτην εν πυρι ὁ οικος βασιλεως ιουδα ακουσατε λογον κυριου οικος δαυιδ ταδε λεγει κυριος κρινατε το πρωι κριμα και κατευθυνατε και εξελεσθε διηρπασμενον εκ χειρος αδικουντος αυτον ὅπως μη αναφθῃ ὡς πυρ ἡ οργη μου και καυθησεται και ουκ εσται ὁ σβεσων ιδου εγω προς σε τον κατοικουντα την κοιλαδα σορ την πεδινην τους λεγοντας τις πτοησει ἡμας η τις εισελευσεται προς το κατοικητηριον ἡμων και αναψω πυρ εν τῷ δρυμῳ αυτης και εδεται παντα τα κυκλω αυτης ταδε λεγει κυριος πορευου και καταβηθι εις τον οικον του βασιλεως ιουδα και λαλησεις εκει τον λογον τουτον και ερεις ακουε λογον κυριου βασιλεϋ ιουδα ὁ καθημενος επι θρονου δαυιδ συ και ὁ οικος σου και ὁ λαος σου και οἱ εισπορευομενοι ταις πυλαις ταυταις ταδε λεγει κυριος ποιειτε κρισιν και δικαιοσυνην και εξαιρεισθε διηρπασμενον εκ χειρος αδικουντος αυτον και προσηλυτον και ορφανον και χηραν μη καταδυναστευετε και μη ασεβειτε και ἁμα αθων μη εκχητε εν τῷ τοπῳ τουτω διοτι εαν ποιουντες ποιησητε τον λογον τουτον και εισελευσονται εν ταις πυλαις του οικου τουτου βασιλεις καθημενοι επι θρονου δαυιδ και επιβεβηκοτες εφ ἄρματων και ἵππων αυτοι και οἱ παιδες αυτων και ὁ λαος αυτων εαν δε μη ποιησητε τους λογους τουτους κατ εμαυτου ωμοσα λεγει κυριος ὅτι εις ερημωσιν εσται ὁ οικος οὗτος ὅτι ταδε λεγει κυριος κατα του οικου βασιλεως ιουδα γαλααδ συ μοι αρχη του λιβανου εαν μη θῷ σε εις ερημον πολεις μη κατοικηθησομενας και επαξῶ επι σε ανδρα ολεθρευοντα και τον πελεκυν αυτου και εκκοψουσιν τας εκλεκτας κεδρους σου και εμβαλουσιν εις το πυρ και διελευσονται εθνη δια της πολεως ταυτης και ερουσιν ἕκαστος προς τον πλησιον αυτου δια τι εποιησεν κυριος οὕτως τη πολει τη μεγαλη ταυτη και ερουσιν ανθ ὧν εγκατελιπον την διαθηκην κυριου θεου αυτων και προσεκυνησαν θεοις αλλοτριοις και εδουλευσαν αυτοις μη κλαιετε τον τεθνηκοτα μηδε θρηνηιτε αυτον κλαυσατε κλαυθμῳ τον

εκπορευομενον οτι ουκ επιστρεφει ετι και ου μη ιδη την γην πατριδος αυτου διοτι ταδε λεγει κυριος επι σελλημ υιον ιωσια τον βασιλευοντα αντι ιωσια του πατρος αυτου ος εξηλθεν εκ του τοπου τουτου ουκ αναστρεφει εκει ουκετι αλλ η εν τω τοπω ου μετωκισα αυτον εκει αποθανειται και την γην ταυτην ουκ οψεται ετι ω ο οικοδομων οικιαν αυτου ου μετα δικαιοσυνης και τα υπερωα αυτου ουκ εν κριματι παρα τω πλησιον αυτου εργαται δωρεαν και τον μισθον αυτου ου μη αποδωσει αυτω ωκοδομησας σεαυτω οικον συμμετρον υπερωα ριπιστα διεσταλμενα θυρισιν και εξυλωμενα εν κεδρω και κεχρισμενα εν μιλτω μη βασιλευσεις οτι συ παροξυνη εν αχαζ τω πατρι σου ου φαγονται και ου πιονται βελτιον ην σε ποιειν κριμα και δικαιοσυνην καλην ουκ εγνωσαν ουκ εκριναν κρισιν ταπεινω ουδε κρισιν πενητος ου τουτο εστιν το μη γνωναι σε εμε λεγει κυριος ιδου ουκ εισιν οι οφθαλμοι σου ουδε η καρδια σου καλη αλλ εις την πλεονεξιαν σου και εις το αιμα το αιθων του εκχεειν αυτο και εις αδικημα και εις φονον του ποιειν δια τουτο ταδε λεγει κυριος επι ιωαχιμ υιον ιωσια βασιλεα ιουδα ουαι επι τον ανδρα τουτον ου μη κοφωνται αυτον ω αδελφε ουδε μη κλαουσονται αυτον οιμμοι κυριε ταφην ονου ταφησεται συμψησθεις ριφησεται επεκεινα της πυλης ιερουσαλημ αναβηθι εις τον λιβανον και κεκραξον και εις την βασαν δος την φωνην σου και βοησον εις το περαν της θαλασσης οτι συνετριβησαν παντες οι ερασται σου ελαλησα προς σε εν τη παραπτωσει σου και ειπας ουκ ακουσομαι αυτη η οδος σου εκ νεοτητος σου ουκ ηκουσας της φωνης μου παντας τους ποιμενας σου ποιμανει ανεμος και οι ερασται σου εν αιχμαλωσια εξελευσονται οτι τοτε αισχυνθησιν και ατιμωθησιν απο παντων των φιλονυτων σε κατοικουσα εν τω λιβανω εννοσσευουσα εν ταις κεδροις καταστεναξεις εν τω ελθειν σοι ωδινας ως τικτουσης ζω εγω λεγει κυριος εαν γενομενος γενηται ιεχονιας υιος ιωαχιμ βασιλευς ιουδα αποσφραγισμα επι της χειρος της δεξιας μου εκειθεν εκσπασω σε και παραδωσω σε εις χειρας των ζητούντων την ψυχην σου ων συ ευλαβη απο προσωπου αυτων εις χειρας των χαλδαιων και απορριψω σε και την μητερα σου την τεκουσαν σε εις γην ου ουκ ετεχθης εκει και εκει αποθανεισθε εις δε την γην ην αυτοι ευχονται ταις ψυχαις αυτων ου μη αποστρεψωσιν ητιμωθη ιεχονιας ως σκευος ου ουκ εστιν χρεια αυτου οτι εξερριφη και εξεβληθη εις γην ην ουκ ηδει γη γη ακουε λογον κυριου γραψον τον ανδρα τουτον εκκηρυκτον ανθρωπον οτι ου μη αυξηθη εκ του σπερματος αυτου ανηρ κατημενος επι θρονου δαυιδ αρχων ετι εν τω ιουδα ω οι ποιμενες οι διασκορπιζοντες και απολλυνοντες τα προβατα της νομης μου δια τουτο ταδε λεγει κυριος επι τους ποιμαινωντας τον λαον μου υμεις διασκορπισατε τα προβατα μου και εξωσατε αυτα και ουκ επεσκεψασθε αυτα ιδου εγω εκδικω εφ υμας κατα τα πονηρα επιτηδευματα υμων και εγω εισδεξομαι τους καταλοιπους του λαου μου απο πασης της γης ου εξωσα αυτους εκει και καταστησω αυτους εις την νομην αυτων και αυξηθησονται και πληθυνθησονται και αναστησω αυτοις ποιμενας οι ποιμανουσιν αυτους και ου φοβηθησονται ετι ουδε πτοηθησονται λεγει κυριος ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και αναστησω τω δαυιδ ανατολην δικαιαν και βασιλευσει βασιλευς και συνησει και ποιησει κριμα και δικαιοσυνην επι της γης εν ταις ημεραις αυτου σωθησεται ιουδας και ισραηλ κατασκηνωσει πεποιθως και τουτο το ονομα αυτου

ὁ καλεσει αυτον κυριος ιωσεδεχ εν τοις προφηταις συνετριβη ἡ καρδια μου εν εμοι εσαλευθη παντα τα οστα μου εγενηθην ὡς ανηρ συντετριμμενος και ὡς ανθρωπος συνεχομενος απο οινου απο προσωπου κυριου και απο προσωπου ευπρεπειας δοξης αυτου ὅτι απο προσωπου τουτων επενθησεν ἡ γη εξηρανθησαν ἅι νομαι της ερημου και εγενετο ὁ δρομος αυτων πονηρος και ἡ ισχυς αυτων ουχ ὅτως ὅτι ἱερευς και προφητης εμολυνθησαν και εν τῷ οικῷ μου ειδον πονηριας αυτων δια τουτο γενεσθῶ ἡ ὁδος αυτων αυτοις εις ολισθημα εν γνοφῳ και ὑποσχελισθησονται και πεσουνται εν αυτῇ διοτι επαῶ επ αυτους κακα εν ενιαυτῷ επισκεψεως αυτων φησιν κυριος και εν τοις προφηταις σαμαρειας ειδον ανομηματα επροφητευσαν δια της βααλ και επλανησαν τον λαον μου ισραηλ και εν τοις προφηταις ιερουσαλημ ἑωρακα φρικτα μοιχωμενους και πορευομενους εν ψευδεσι και αντιλαμβανομενους χειρων πονηρων του μη αποστραφηναι ἕκαστον απο της ὁδοῦ αυτου της πονηρας εγενηθησαν μοι παντες ὡς σοδομα και ὁι κατοικουντες αυτην ὥσπερ γομορρα δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω ψωμιω αυτους οδυνην και ποτιω αυτους ὕδωρ πικρον ὅτι απο των προφητων ιερουσαλημ εξηλθεν μολυσμος παση τη γῇ ὅτως λεγει κυριος παντοκρατωρ μη ακουετε τους λογους των προφητων ὅτι ματαιουσιν ἑαυτοις ὁρασιν απο καρδιας αυτων λαλουσιν και ουκ απο στοματος κυριου λεγουσιν τοις απωθουμενοις τον λογον κυριου ειρηνῆ εσται ὑμιν και πασιν τοις πορευομενοις τοις θελημασιν αυτων παντι τῷ πορευομενῷ πλανη καρδιας αυτου ειπαν ουχ ἤξει επι σε κακα ὅτι τις εστη εν ὑποστηματι κυριου και ειδεν τον λογον αυτου τις ενωτισατο και ηκουσεν ιδου σεισμος παρα κυριου και οργῇ εκπορευεται εις συσσεισμον συστρεφομενη επι τους ασεβεις ἤξει και ουκετι αποστρεφει ὁ θυμος κυριου ἕως αν ποιησῃ αυτο και ἕως αν αναστησῃ αυτο απο εγχειρηματος καρδιας αυτου επ εσχατου των ἡμερων νοησουσιν αυτα ουκ απεστελλον τους προφητας και αυτοι ετρεχον ουκ ελαλησα προς αυτους και αυτοι επροφητευσον και ει εστησαν εν τη ὑποστασει μου και εισηκουσαν των λογων μου και τον λαον μου αν απεστρεφον αυτους απο των πονηρων επιτηδευματων αυτων θεος εγγιζων εγω εμι λεγει κυριος και ουχι θεος πορρωθεν ει κρυβησεται ανθρωπος εν κρυφαισι και εγω ουκ οψομαι αυτον μη ουχι τον ουρανον και την γῆν εγω πληρω λεγει κυριος ηκουσα ἃ λαλουσιν ὁι προφηται ἃ προφητεουσιν επι τῷ ονοματι μου ψευδη λεγοντες ηνυπνιασαμην ενυπνιον ἕως ποτε εσται εν καρδια των προφητων των προφητευσοντων ψευδη και εν τῷ προφητευειν αυτους τα θεληματα καρδιας αυτων των λογιζομενων του επιλαθεσθαι του νομου μου εν τοις ενυπνιοις αυτων ἃ διηγουντο ἕκαστος τῷ πλησιον αυτου καθαπερ επελαθοντο ὁι πατερες αυτων του ονοματος μου εν τη βααλ ὁ προφητης εν ᾧ το ενυπνιον εστιν διηγησασθῶ το ενυπνιον αυτου και εν ᾧ ὁ λογος μου προς αυτον διηγησασθῶ τον λογον μου επ αληθειας τι το αχυρον προς τον σιτον ὅτως ὁι λογοι μου λεγει κυριος ουχι ὁι λογοι μου ὥσπερ πυρ φλεγον λεγει κυριος και ὡς πελυξ κοπτων πετρων δια τουτο ιδου εγω προς τους προφητας λεγει κυριος ὁ θεος τους κλεπτοντας τους λογους μου ἕκαστος παρα του πλησιον αυτου ιδου εγω προς τους προφητας τους εχβαλλοντας προφητειας γλωσσης και νυσταζοντας νυσταχμον ἑαυτων ιδου εγω προς τους προφητας τους προφητευσοντας ενυπνια ψευδη και διηγουντο αυτα και επλανησαν τον

λαον μου εν τοις ψευδεσιν αυτων και εν τοις πλανοις αυτων και εγω ουκ απεστειλα αυτοους και ουκ ενετειλαμην αυτοις και ωφελειαν ουκ ωφελησουσιν τον λαον τουτον και εαν ερωτησωσι σε ο λαος ουτος η ιερευς η προφητης λεγων τι το λημμα κυριου και ερεις αυτοις υμεις εστε το λημμα και ραξω υμας λεγει κυριος και ο προφητης και ο ιερευς και ο λαος οι αν ειπωσιν λημμα κυριου και εκδικησω τον ανθρωπον εκεινον και τον οικον αυτου οτι ουτως ερειτε εκαστος προς τον πλησιον αυτου και εκαστος προς τον αδελφον αυτου τι απεκριθη κυριος και τι ελαλησεν κυριος και λημμα κυριου μη ονομαζετε ετι οτι το λημμα τω ανθρωπω εσται ο λογος αυτου και δια τι ελαλησεν κυριος ο θεος ημων δια τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος ανθ ων ειπατε τον λογον τουτον λημμα κυριου και απεστειλα προς υμας λεγων ουκ ερειτε λημμα κυριου δια τουτο ιδου εγω λαμβανω και ρασσω υμας και την πολιν ην εδωκα υμιν και τοις πατρασιν υμων και δωσω εφ υμας ονειδισμον αιωνιον και ατιμιαν αιωνιον ητις ουκ επιλησθησεται δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και ουκ ερουσιν ετι ζη κυριος ος ανηγαγεν τον οικον ισραηλ εκ γης αιγυπτου αλλα ζη κυριος ος συνηγαγεν απαν τον σπερμα ισραηλ απο γης βορρα και απο πασων των χωρων ου εξωσεν αυτοους εκει και απεκατεστησεν αυτοους εις την γην αυτων εδειξεν μοι κυριος δυο καλαθους συκων κειμενους κατα προσωπον ναου κυριου μετα το αποικισαι ναβουχοδονοσορ βασιλεα βαβυλωνος τον ιεχονιαν υιον ιωακιμ βασιλεα ιουδα και τους αρχοντας και τους τεχνιτας και τους δεσμωτας και τους πλουσιους εξ ιερουσαλημ και ηγαγεν αυτοους εις βαβυλωνα ο καλαθος ο εις συκων χρηστων σφοδρα ως τα συκα τα προιμα και ο καλαθος ο ετερος συκων πονηρων σφοδρα α ου βρωθησεται απο πονηριας αυτων και ειπεν κυριος προς με τι συ ορας ιερεμια και ειπα συκα τα χρηστα χρηστα λιαν και τα πονηρα πονηρα λιαν α ου βρωθησεται απο πονηριας αυτων και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ως τα συκα τα χρηστα ταυτα ουτως επιγνωσομαι τους αποικισθεντας ιουδα ους εξαπεσταλκα εκ του τοπου τουτου εις γην χαλδαιων εις αγαθα και στηριω τους οφθαλμους μου επ αυτοους εις αγαθα και αποκαταστησω αυτοους εις την γην ταυτην εις αγαθα και ανοικοδομησω αυτοους και ου μη καρθελω και καταφυτευσω αυτοους και ου μη εκτιλω και δωσω αυτοις καρδιαν του ειδεναι αυτοους εμε οτι εγω ειμι κυριος και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον οτι επιστραφησονται επ εμε εξ ολης της καρδιας αυτων και ως τα συκα τα πονηρα α ου βρωθησεται απο πονηριας αυτων ταδε λεγει κυριος ουτως παραδωσω τον σεδεκιαν βασιλεα ιουδα και τους μεγιστανas αυτου και το καταλοιπον ιερουσαλημ τους υπολελειμμενους εν τη γη ταυτη και τους κατοικουντας εν αιγυπτω και δωσω αυτοους εις διασκορπισμον εις πασας τας βασιλειας της γης και εσονται εις ονειδισμον και εις παραβολην και εις μισος και εις καταραν εν παντι τοπω ου εξωσα αυτοους εκει και αποστελω εις αυτοους τον λιμον και τον θανατον και την μαχαιραν έως αν εκλιπωσιν απο της γης ης εδωκα αυτοις ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν επι παντα τον λαον ιουδα εν τω ετει τω τεταρτω του ιωακιμ υιου ιωσια βασιλεως ιουδα ον ελαλησεν προς παντα τον λαον ιουδα και προς τους κατοικουντας ιερουσαλημ λεγων εν τρισκαιδεκατω ετει ιωσια υιου αμως βασιλεως ιουδα και έως της ημερας ταυτης εικοσι και τρια ετη και ελαλησα προς

ύμας ορθρίζων και λεγών και απεστέλλον προς ύμας τους δούλους μου τους προφήτας ορθρου αποστέλλων και ουκ εισηκούσατε και ου προσεσχετε τοις ωσιν ύμων λεγών αποστραφητε έκαστος απο της όδου αυτου της πονηρας και απο των πονηρων επιτηδευματων ύμων και κατοικήσετε επι της γης ής εδωκα ύμιν και τοις πατράσιν ύμων απ αιωνος και έως αιωνος μη πορευεσθε οπισω θεων αλλοτριων του δουλευειν αυτοις και του προσκυνειν αυτοις όπως μη παροργίζητε με εν τοις εργοις των χειρων ύμων του κακώσαι ύμας και ουκ ηκούσατε μου δια τουτο ταδε λεγει κυριος επειδη ουκ επιστευσατε τοις λογοις μου ιδου εγω αποστέλλω και λημψομαι την πατριαν απο βορρα και αξω αυτους επι την γην ταυτην και επι τους κατοικουντας αυτην και επι παντα τα εθνη τα κυκλω αυτης και εξερημώσω αυτους και δώσω αυτους εις αφανισμόν και εις συριγμόν και εις ονειδισμόν αιωνιον και απολω απ αυτων φωνήν χάρας και φωνήν ευφροσύνης φωνήν νυμφιου και φωνήν νυμφής οσμήν μυρου και φως λυχνού και εσται πασα ή γη εις αφανισμόν και δουλεύουσιν εν τοις εθνεσιν έβδομηκοντα ετη και εν τω πληρωθήναι τα έβδομηκοντα ετη εκδικήσω το εθνος εκείνο φησιν κυριος και θήσονται αυτοις εις αφανισμόν αιωνιον και επαξω επι την γην εκείνην παντας τους λογους μου όυς ελάλησα κατ αυτης παντα τα γεγραμμενα εν τω βιβλίω τουτω ά επροφητεύσεν ιερεμίας επι τα εθνη τα αιλαμ ταδε λεγει κυριος συντριβήτω το τοξόν αιλαμ αρχή δυναστείας αυτων και επαξω επι αιλαμ τέσσαρας ανέμους εκ των τέσσαρων ακρών του ουρανού και διασπέρω αυτους εν πασιν τοις ανέμοις τουτοις και ουκ εσται εθνος ό ουχ ήξει εκεί οι εξωσμενοι αιλαμ και πτοήσω αυτους εναντίον των εχθρών αυτων των ζητούντων την ψυχήν αυτων και επαξω επ αυτους κακα κατὰ την οργήν του θυμού μου και επαποστέλω οπισω αυτων την μαχαίραν μου έως του εξαναλώσαι αυτους και θήσω τον θρόνον μου εν αιλαμ και εξαποστέλω εκείθεν βασιλεα και μεγιστanas και εσται επ εσχάτου των ήμερων αποστρέψω την αιχμαλωσίαν αιλαμ λεγει κυριος εν αρχή βασιλεύοντος σεδεκιου του βασιλεως εγενετο ό λογος όυτος περι αιλαμ τη αιγυπτω επι δυναμιν φαραω νεχάω βασιλεως αιγυπτου ός ην επι τω ποταμω ευφρατη εν χαρχαμς όν επατάξε ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλώνος εν τω ετει τω τεταρτω ιωαχιμ βασιλεως ιουδα αναλαβετε όπλα και ασπίδας και προσαγαγετε εις πολέμον επισάξατε τους ίππους επιβητε οι ίππεις και καταστήτε εν ταις περικεφαλαιαίς ύμων προβαλετε τα δοράτα και ενδυσασθε τους θώρακας ύμων τι ότι αυτοι πτοουνται και αποχωρουν οπισω διότι οι ισχυροι αυτων κοπήσονται φυγή εφυγον και ουκ ανεστρέψαν περιεχομενοι κυκλόθεν λεγει κυριος μη φευγετω ό κουφος και μη ανασώζεσθω ό ισχυρος επι βορραν τα παρα τον ευφρατην ησθენησαν πεπτωκάσιν τις όυτος ως ποταμός αναβήσεται και ως ποταμοι κυμαίνουσιν ύδωρ ύδατα αιγυπτου ώσει ποταμός αναβήσεται και ειπεν αναβησόμεναι και κατακαλύψω γην και απολω κατοικουντας εν αυτη επιβητε επι τους ίππους παρασκευασατε τα άρματα εξέλθατε οι μαχηται αιθιοπων και λιβυες καθωπλισμενοι όπλοις και λυδοι αναβητε εντεινατε τοξόν και ή ήμερα εκείνη κυριω τω θεω ήμων ήμερα εκδικήσεως του εκδικήσαι τους εχθρούς αυτου και καταφαγεται ή μαχαίρα κυριου και εμπλησθήσεται και μεθύσθησεται απο του αίματος αυτων ότι θυσία τω κυριω σάββαθι απο γης βορρα επι ποταμω ευφρατη αναβηθι γαλααδ και λαβε βήτην την παρ-

θενω θυγατρι αιγυπτου εις κενον επληθυνας ιαματα σου ωφελεια ουκ εστιν σοι ηκουσαν εθνη φωνην σου και της κραυγης σου επλησθη η γη οτι μαχητης προς μαχητην ησθενησεν επι το αυτο επεσαν αμφοτεροι α ελαλησεν κυριος εν χειρι ιερεμιου του ελθειν ναβουχοδονοσορ τον βασιλεα βαβυλωνος του κοψαι την γην αιγυπτου αναγγειλατε εις μαγδωλον και παραγγειλατε εις μεμφιν ειπατε επιστηθι και ετοιμασον οτι κατεφαγεν μαχαιρα την σμιλακα σου δια τι εφυγεν ο απις ο μοσχος ο εκλεκτος σου ουκ εμεινεν οτι κυριος παρελυσεν αυτον και το πληθος σου ησθενησεν και επεσεν και εκαστος προς τον πλησιον αυτου ελαλει αναστωμεν και αναστρεψωμεν προς τον λαον ημων εις την πατριδα ημων απο προσωπου μαχαιρας ελληνικης καλεσσατε το ονομα φαראω νεχαω βασιλεως αιγυπτου σαων-εσβι-εμωηδ ζω εγω λεγει κυριος ο θεος οτι ως το ιταβυριον εν τοις ορεσιν και ως ο καρμηλος εν τη θαλασση ηξει σκευη αποικισμού ποιησον σεαυτη κατοικουσα θυγατερ αιγυπτου οτι μεμφις εις αφανισμον εσται και κληθησεται ουαι δια το μη υπαρχειν κατοικουντας εν αυτη θαλασση κεκαλλωπισμενη αιγυπτος αποσπασμα απο βορρα ηλθεν επ αυτην και οι μισθωτοι αυτης εν αυτη ωςπερ μοσχοι σιτευτοι τρεφομενοι εν αυτη διοτι και αυτοι απεστραφησαν και εφυγον ομοθυμαδον ουκ εστησαν οτι ήμερα απωλειας ηλθεν επ αυτους και καιρος εκδικησεως αυτων φωνη ως οφεως συριζοντος οτι εν αμμο πορευονται εν αξιναις ήξουσιν επ αυτην ως κοπτοντες ξυλα εκκοψουσιν τον δρυμον αυτης λεγει κυριος ο θεος οτι ου μη εικασθη οτι πληθυνει υπερ ακριδα και ουκ εστιν αυτοις αριθμος κατησχυνθη θυγατηρ αιγυπτου παρεδοθη εις χειρας λαου απο βορρα ιδου εγω εκδικω τον αμων τον υιον αυτης επι φαראω και επι τους πεποιθотας επ αυτω συ δε μη φοβηθης δουλος μου ιακωβ μηδε πτοηθης ισραηλ διοτι ιδου εγω σωζων σε μακροθεν και το σπερμα σου εκ της αιχμαλωσιας αυτων και αναστρεφει ιακωβ και ήσυχασει και ύπνωσει και ουκ εσται ο παρενοχλων αυτον μη φοβου παις μου ιακωβ λεγει κυριος οτι μετα σου εγω ειμι οτι ποιησω συντελειαν εν παντι εθνει εις ους εξωσα σε εκει σε δε ου μη ποιησω εκλιπειν και παιδευσω σε εις κριμα και αθων ουκ αθωωσω σε λογος κυριου ον ελαλησεν επι βαβυλωνα αναγγειλατε εν τοις εθνεσιν και ακουσατα ποιησατε και μη κρυψητε ειπατε εάλωκεν βαβυλωνα κατησχυνθη βηλος ή αποτητος ή τρυφερα παρεδοθη μαρωδαχ οτι ανεβη επ αυτην εθνος απο βορρα ουτος θησει την γην αυτης εις αφανισμον και ουκ εσται ο κατοικων εν αυτη απο ανθρωπου και έως κτηνους εν ταις ήμεραις εκειναις και εν τω καιρω εκεινω ήξουσιν οι υιοι ισραηλ αυτοι και οι υιοι ιουδα επι το αυτο βαδιζοντες και κλαιοντες πορευονται τον κυριον θεον αυτων ζητουντες έως σιων ερωτησουσιν την οδον ωδε γαρ το προσωπον αυτων δωσουσιν και ήξουσιν και καταφευξονται προς κυριον τον θεον διαθηκη γαρ αιωνιος ουκ επιλησθησεται προβατα απολωλота εγεννηθη ο λαος μου οι ποιμενες αυτων εξωσαν αυτους επι τα ορη απεπλανησαν αυτους εξ ορους επι βουνον ωχοντο επελαθοντο κοιτης αυτων παντες οι ευρισκοντες αυτους καταναλισκον αυτους οι εχθροι αυτων ειπαν μη ανωμεν αυτους ανθ ών ήμαρτον τω κυριω νομη δικαιοσυνης τω συναγαγοντι τους πατερας αυτων απαλλοτριωθητε εκ μεσου βαβυλωνος και απο γης χαλδαιων και εξελθατε και γενεσθε ωςπερ δρακοντες κατα προσωπον προβατων οτι ιδου εγω εγειρω επι βαβυλωνα συναγωγας εθνων

εκ γης βορρα και παραταζονται αυτη εκειθεν αλωσεται ως βολις μα-
χητου συνετου ουκ επιστρεφει κενη και εσται ή χαλδαια εις προνομην
παντες οι προνομευοντες αυτην εμπλησθησονται ότι ηυφραινεσθε και
κατεκαυχασθε διαρπαζοντες την κληρονομιαν μου διοτι εσχιρτατε ως
βοιδια εν βοτανη και εκερατιζετε ως ταυροι ησχυνη ή μητηρ υμων
σφοδρα μητηρ επ αγαθα εσχατη εθνων ερημος απο οργης κυριου ου
κατοικηθησεται και εσται εις αφανισμον πασα και πας ο διοδευων δια
βαβυλωνος σκυθρωπασει και συριουσιν επι πασαν την πληγην αυτης
παραταξασθε επι βαβυλωνα κυκλω παντες τεινοντες τοξον τοξευσα-
τε επ αυτην μη φεισησθε επι τοις τοξευμασιν υμων κατακροτησατε
επ αυτην παρελυθησαν αι χειρες αυτης επεσαν αι επαλξεις αυτης και
κατεσκαφη το τειχος αυτης ότι εκδικησις παρα θεου εστιν εκδικεите
επ αυτην καθως εποιησεν ποιησατε αυτη εξολεθρευσατε σπερμα εκ
βαβυλωνος κατεχοντα δρεπανον εν καιρω θερισμου απο προσωπου
μαχαιρας ελληνικης εκαστος εις τον λαον αυτου αποστρεψουσιν και
εκαστος εις την γην αυτου φευζεται προβατον πλανωμενον ισραηλ
λεοντες εξωσαν αυτον ο πρωτος εφαγεν αυτον βασιλευς ασσουρ και
ουτος υστερον τα οστα αυτου βασιλευς βαβυλωνος δια τουτο ταδε
λεγει κυριος ιδου εγω εκδικω επι τον βασιλεα βαβυλωνος και επι την
γην αυτου καθως εξεδικησα επι τον βασιλεα ασσουρ και αποκαταστη-
σω τον ισραηλ εις την νομην αυτου και νεμησεται εν τω καρμηλω και
εν ορει εφραιμ και εν τω γαλααδ και πλησθησεται ή ψυχη αυτου εν
ταις ημεραις εκειναις και εν τω καιρω εκεινω ζητησουσιν την αδικιαν
ισραηλ και ουχ υπαρξει και τας αμαρτίας ιουδα και ου μη ευρεθω-
σιν ότι ιλεως εσομαι τοις υπολελειμμενοις επι της γης λεγει κυριος
πικρως επιβηθι επ αυτην και επι τους κατοικουντας επ αυτην εκδι-
κησον μαχαιρα και αφανισον λεγει κυριος και ποιει κατα παντα όσα
εντελλομαι σοι φωνη πολεμου και συντριβη μεγάλη εν γη χαλδαιων
πως συνεκλασθη και συνετριβη ή σφυρα πασης της γης πως εγενη-
θη εις αφανισμον βαβυλων εν εθνεσιν επιθησονται σοι και αλωση ω
βαβυλων και ου γνωση ευρεθης και ελημφθης ότι τω κυριω αντε-
στης ηνοιξεν κυριος τον θησαυρον αυτου και εξηνεγχεν τα σκευη
οργης αυτου ότι εργον τω κυριω θεω εν γη χαλδαιων ότι εληλυθασιν
οι καιροι αυτης ανοιξατε τας αποθηκας αυτης ερευνησατε αυτην ως
σπηλαιον και εξολεθρευσατε αυτην μη γενεσθω αυτης καταλειμμα
αναζηρνατε αυτης παντας τους καρπους και καταβητωσαν εις σφα-
γην ουαι αυτοις ότι ήκει ή ήμερα αυτων και καιρος εκδικησεως αυτων
φωνη φευγοντων και ανασωζομενων εκ γης βαβυλωνος του αναγγει-
λαι εις σιων την εκδικησιν παρα κυριου θεου ήμων παραγγειλατε επι
βαβυλωνα πολλοις παντι εντεινοντι τοξον παρεμβαλετε επ αυτην κυ-
κλοθεν μη εστω αυτης ανασωζομενος ανταποδοτε αυτη κατα τα εργα
αυτης κατα παντα όσα εποιησεν ποιησατε αυτη ότι προς τον κυριον
αντεστη θεον άγιον του ισραηλ δια τουτο πεσουνται οι νεανισκοι αυ-
της εν ταις πλαταιαις αυτης και παντες οι ανδρες οι πολεμισται αυτης
ρίψησονται ειπεν κυριος ιδου εγω επι σε την ύβριστριαν λεγει κυριος
ότι ήκει ή ήμερα σου και ο καιρος εκδικησεως σου και ασθენησει ή
ύβρις σου και πεσειται και ουκ εσται ο ανιστων αυτην και αναψω πυρ
εν τω δρυμω αυτης και καταφαγεται παντα τα κυκλω αυτης ταδε λεγει
κυριος καταδεδυναστευνται οι υιοι ισραηλ και οι υιοι ιουδα άμα πα-
ντες οι αιχμαλωτευσαντες αυτοους κατεδυναστευσαν αυτοους ότι ουκ

ηθελησαν εξαποστειλαι αυτους και ο λυτρουμενος αυτους ισχυρος κυριος παντοκρατωρ ονομα αυτω χρισιν κρινει προς τους αντιδικους αυτου οπως εξαρη την γην και παροξυνει τοις κατοικουσι βαβυλωνα μαχαιραν επι τους χαλδαιους και επι τους κατοικουντας βαβυλωνα και επι τους μεγιστανas αυτης και επι τους συνετους αυτης μαχαιραν επι τους μαχητας αυτης και παραλυθησονται μαχαιραν επι τους ιππους αυτων και επι τα αρματα αυτων μαχαιραν επι τους μαχητας αυτων και επι τον συμμικτον τον εν μεσω αυτης και εσονται ωσει γυναικες μαχαιραν επι τους θησαυρους αυτης και διασκορπισθησονται επι τω υδατι αυτης επεποιθει και κατασχυνηθουνται οτι γη των γλυπτων εστιν και εν ταις νησοις ου κατεκαυχωντο δια τουτο κατοικησουσιν ινδαλματα εν ταις νησοις και κατοικησουσιν εν αυτη θυγατερες σειρηνων ου μη κατοικηθη ουκετι εις τον αιωνα καθως κατεστρεψεν ο θεος σοδομα και γομορρα και τας ομορουσας αυταις ειπεν κυριος ου μη κατοικηση εκει ανθρωπος και ου μη παροικηση εκει υιος ανθρωπου ιδου λαος ερχεται απο βορρα και εθνος μεγα και βασιλεις πολλοι εξεγεερθησονται απ εσχατου της γης τοξον και εγχειριδιον εχοντες ιταμος εστιν και ου μη ελεσηση φωνη αυτων ως θαλασσα ηχησας εφ ιπποις ιππασονται παρεσκευασμενοι ωσπερ πυρ εις πολεμον προς σε θυγατερ βαβυλωνος ηκουσεν βασιλευς βαβυλωνος την ακοην αυτων και παρελυθησαν αι χειρες αυτου θλιψις κατεκρατησεν αυτου ωδινες ως τικτουσης ιδου ωσπερ λεων αναβησεται απο του ιορδανου εις τον αιθαμ οτι ταχεως εκδιωξω αυτους απ αυτης και παντα νεανισκον επ αυτην επιστησω οτι τις ωσπερ εγω και τις αντιστησεται μοι και τις ουτος ποιμην ος στησεται κατα προσωπον μου δια τουτο ακουσατε την βουλην κυριου ην βεβουλευται επι βαβυλωνα και λογισμους αυτου ους ελογισατο επι τους κατοικουντας χαλδαιους εαν μη διαφθαρη τα αρνια των προβατων αυτων εαν μη αφανισθη νομη απ αυτων οτι απο φωνης αλωσησας βαβυλωνος σεισθησεται η γη και κραυγη εν εθνεσιν ακουσθησεται ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εξεγειρω επι βαβυλωνα και επι τους κατοικουντας χαλδαιους ανεμον καυσωνα διαφθειροντα και εξαποστελω εις βαβυλωνα υβριστας και καθυβρισουσιν αυτην και λυμανουνται την γην αυτης ουαι επι βαβυλωνα κυκλοθεν εν ημερα καμωνσας αυτης επ αυτην τεινετω ο τεινων το τοξον αυτου και περιθεσθω ω εστιν οπλα αυτω και μη φεισησθε επι νεανισκους αυτης και αφανισατε πασαν την δυναμιν αυτης και πεσουνται τραυματια εν γη χαλδαιων και κατακεκεντημενοι εξωθεν αυτης διοτι ουκ εχηρευσεν ισραηλ και ιουδας απο θεου αυτων απο κυριου παντοκρατορος οτι η γη αυτων επλησθη αδικιας απο των αγιων ισραηλ φυγετε εκ μεσου βαβυλωνος και ανασαζετε εκαστος την ψυχην αυτου και μη απορριψητε εν τη αδικια αυτης οτι καιρος εκδικησεως αυτης εστιν παρα κυριου ανταποδομα αυτος ανταποδιδωσιν αυτη ποτηριον χρυσουν βαβυλων εν χειρι κυριου μεθυσκον πασαν την γην απο του οινου αυτης επιοσαν εθνη δια τουτο εσαλευθησαν και αφνω επεσεν βαβυλων και συνετριβη θρηνειτε αυτην λαβετε ρητινην τη διαφθορα αυτης ει πως ιαθησεται ιατρευσαμεν την βαβυλωνα και ουκ ιαθη εγκαταλιπωμεν αυτην και απελθωμεν εκαστος εις την γην αυτου οτι ηγγισεν εις ουρανον το κριμα αυτης εξηρην εως των αστρων εξηνεγκεν κυριος το κριμα αυτου δευτε και αναγγειλωμεν εις σιων τα εργα κυριου θεου ημων παρασκευαζετε τα τοξευματα πληρουτε τας φαρετρας ηγειρεν

κυριος το πνευμα βασιλεως μηδων οτι εις βαβυλωνα η οργη αυτου του εξολεθρευσαι αυτην οτι εκδικησις κυριου εστιν εκδικησις λαου αυτου εστιν επι τειχεων βαβυλωνος αρατε σημειον επιστησατε φαρετρας εγειρατε φυλακας ετοιμασατε οπλα οτι ενεχειρησεν και ποιησει κυριος α ελαλησεν επι τους κατοικουντας βαβυλωνα κατασκηνουντας εφ υδασι πολλοις και επι πληθει θησαυρων αυτης ηκει το περας σου αληθως εις τα σπλαγχχα σου οτι ωμοσεν κυριος κατα του βραχιονος αυτου διοτι πληρωσω σε ανθρωπων ωσει ακριδων και φθειγξονται επι σε οι καταβαινοντες ποιων γην εν τη ισχυι αυτου ετοιμαζων οικουμενην εν τη σοφια αυτου εν τη συνεσει αυτου εξετεινεν τον ουρανον εις φωνην εθετο ηχος υδατος εν τω ουρανω και ανηγαγεν νεφελας απ εσχατου της γης αστραπας εις υετον εποιησεν και εξηγαγεν φως εκ θησαυρων αυτου εμωρανθη πας ανθρωπος απο γνωσεως κατασχυνθη πας χρυσοχοος απο των γλυπτων αυτου οτι ψευδη εχωνευσαν ουκ εστιν πνευμα εν αυτοις ματαια εστιν εργα μεμωκημενα εν καιρω επισκεψεως αυτων απολουνται ου τοιαυτη μερις τω ιακωβ οτι ο πλασας τα παντα αυτος εστιν κληρονομια αυτου κυριος ονομα αυτω διασκορπιζειει συ μοι σκευη πολεμου και διασκορπιω εν σοι εθνη και εξαρω εκ σου βασιλεις και διασκορπιω εν σοι ιππον και αναβατην αυτου και διασκορπιω εν σοι αρματα και αναβατας αυτων και διασκορπιω εν σοι νεανισκον και παρθενον και διασκορπιω εν σοι ανδρα και γυναικα και διασκορπιω εν σοι ποιμενα και το ποιμνιον αυτου και διασκορπιω εν σοι γεωργον και το γεωργιον αυτου και διασκορπιω εν σοι ηγεμονας και στρατηγους σου και ανταποδωσω τη βαβυλωνι και πασι τοις κατοικουσι χαλδαιοις πασας τας κακιας αυτων ας εποιησαν επι σιων κατ οφθαλμους υμων λεγει κυριος ιδου εγω προς σε το ορος το διεφθαρμενον το διαφθειρον πασαν την γην και εκτενω την χειρα μου επι σε και κατακυλιω σε απο των πετρων και δωσω σε ως ορος εμπεπυρισμενον και ου μη λαβωσιν απο σου λιθον εις γωνιαν και λιθον εις θεμελιον οτι εις αφανισμον εις τον αιωνα εση λεγει κυριος αρατε σημειον επι της γης σαλπισατε εν εθνεσιν σαλπιγγι αγιασατε επ αυτην εθνη παραγγειλατε επ αυτην βασιλειαις αραρατ παρ εμου και τοις ασχαναζαιοις επιστησατε επ αυτην βελοστασεις αναβιβασατε επ αυτην ιππον ως ακριδων πληθος αγιασατε επ αυτην εθνη τον βασιλεα των μηδων και πασης της γης τους ηγουμενους αυτου και παντας τους στρατηγους αυτου εσεισθη η γη και επονεσεν διοτι εξανεστη επι βαβυλωνα λογισμος κυριου του θειναι την γην βαβυλωνος εις αφανισμον και μη κατοικεισθαι αυτην εξελιπεν μαχητης βαβυλωνος του πολεμειν καθησονται εκει εν περιοχη εθραυσθη η δυναστεια αυτων εγενηθησαν ωσει γυναικες ενεπυρισθη τα σκηνωματα αυτης συνετριβησαν οι μοχλοι αυτης διωκων εις απαντησιν διωκοντος διωζεται και αναγγελλων εις απαντησιν αναγγελλοντος του αναγγειλαι τω βασιλει βαβυλωνος οτι εαλωκεν η πολις αυτου απ εσχατου των διαβασεων αυτου ελημφθησαν και τα συστηματα αυτων ενεπρησαν εν πυρι και ανδρες αυτου οι πολεμισται εξερχονται διοτι ταδε λεγει κυριος οικoi βασιλεως βαβυλωνος ως αλων ωριμος αλοηθησονται ετι μικρον και ηξει ο αμητος αυτης κατεφαγεν με εμερισατο με κατελαβεν με σκευος λεπτον ναβουχοδοносор βασιλευς βαβυλωνος κατεπιεν με ως δρακων επλησεν την κοιλιαν αυτου απο της τρυφης μου εξωσεν με οι μοχθοι μου και αι ταλαιπωρια μου εις βαβυλωνα ερει κατοικουσα

σιων και το αίμα μου επι τους κατοικούντας χαλδαιους ερει ιερουσα-
λημ δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω κρινω την αντιδικιον σου
και εκδικησω την εκδικησιν σου και ερημωσω την θαλασσαν αυτης
και ξηρανω την πηγην αυτης και εσται βαβυλων εις αφανισμον και ου
κατοικηθησεται άμα ως λεοντες εξηγερευθησαν και ως σκυμνοι λεο-
ντων εν τη θερμασια αυτων δωσω ποτημα αυτοις και μεθυσω αυτους
όπως καρωθωσιν και ύπνωσωσιν ύπνον αιωνιον και ου μη εγερθωσι
λεγει κυριος καταβιβασω αυτους ως αρνας εις σφαγην και ως κριους
μετ εριφων πως έαλω και εθηρευθη το καυχημα πασης της γης πως
εγενετο βαβυλων εις αφανισμον εν τοις εθνεσιν ανεβη επι βαβυλωνα
ή θαλασσα εν ηχω κυματων αυτης και κατεκαλυφθη εγενηθησαν αι
πολεις αυτης γη ανυδρος και αβατος ου κατοικησει εν αυτη ουδε εις
ουδε μη καταλυση εν αυτη υιος ανθρωπου και εκδικησω επι βαβυλωνα
και εξοισω ά κατεπιεν εκ του στοματος αυτης και ου μη συναχθωσιν
προς αυτην ετι τα εθνη και εν βαβυλωνι πεσουνται τραυματιαι πασης
της γης ανασωζομενοι εκ γης πορευεσθε και μη ιστασθε οι μακροθεν
μνησθητε του κυριου και ιερουσαλημ αναβητω επι την καρδιαν ύμων
ησχυνημεν ότι ηκουσαμεν ονειδισμον ήμων κατεκαλυφεν ατιμια το
προσωπον ήμων εισηλθον αλλογενεις εις τα άγια ήμων εις οικον κυ-
ριου δια τουτο ιδου ήμεραι ερχονται λεγει κυριος και εκδικησω επι
τα γλυπτα αυτης και εν παση τη γη αυτης πεσουνται τραυματιαι ότι
εαν αναβη βαβυλων ως ό ουρανος και ότι εαν οχυρωση ύψος ισχυος
αυτης παρ εμου ήξουσιν εξολεθρευοντες αυτην λεγει κυριος φωνη
κραυγης εν βαβυλωνι και συντριβη μεγάλη εν γη χαλδαιων ότι ε-
ξωλεθρευσεν κυριος την βαβυλωνα και απωλεσεν απ αυτης φωνην
μεγαλην ηκουσαν ως ύδατα πολλά εδωκεν εις ολεθρον φωνην αυ-
της ότι ηλθεν επι βαβυλωνα τολαιπωρια έαλωσαν οι μαχηται αυτης
επτοηται το τοξον αυτων ότι θεος ανταποδιδωσιν αυτοις κυριος α-
νταποδιδωσιν αυτη την ανταποδοσιν και μεθυσει μεθη τους ήγεμονας
αυτης και τους σοφους αυτης και τους στρατηγους αυτης λεγει ό
βασιλευς κυριος παντοκρατωρ ονομα αυτω ταδε λεγει κυριος τειχος
βαβυλωνος επλατυνη κατασκαπτομενον κατασκαφησεται και αι πυ-
λαι αυτης αι ύψηλαι εμπυρισθησονται και ου κωπιασουσιν λαοι εις
κενον και εθνη εν αρχη εκλειψουσιν ό λογος όν ενετειλατο κυριος
ιερεμια τω προφητη ειπεν τω σαραια υιω νηριου υιου μαασαιου ότε
επορευετο παρα σεδεχιου βασιλεως ιουδα εις βαβυλωνα εν τω ετει τω
τεταρτω της βασιλειας αυτου και σαραιας αρχων δωρων και εγραψεν
ιερεμιας παντα τα κακα ά ήξει επι βαβυλωνα εν βιβλιω ένι παντας τους
λογους τουτους τους γεγραμμενους επι βαβυλωνα και ειπεν ιερεμιας
προς σαραιαν όταν ελθης εις βαβυλωνα και οψη και αναγνωση πα-
ντας τους λογους τουτους και ερεις κυριε κυριε συ ελαλησας επι τον
τοπον τουτον του εξολεθρευσαι αυτον και του μη ειναι εν αυτω κα-
τοικούντας απο ανθρωπου έως κτηνους ότι αφανισμος εις τον αιωνα
εσται και εσται όταν παυση του αναγινωσκειν το βιβλιον τουτο και
επιδησεις επ αυτο λιθον και ρίψεις αυτο εις μεσον του ευφρατου και
ερεις όυτως καταδυσεται βαβυλων και ου μη αναστη απο προσωπου
των κακων ών εγω επαγω επ αυτην επι τους αλλοφυλους ταδε λεγει
κυριος ιδου ύδατα αναβαινει απο βορρα και εσται εις χειμαρρουν κα-
τακλυζοντα και κατακλυσει γην και το πληρωμα αυτης πολιν και τους
κατοικούντας εν αυτη και κεκραζονται οι ανθρωποι και αλαλαξουσιν

ἀπαντες ὁι κατοικουντες την γην απο φωνης ὀρμης αυτου απο των ὀπλων των ποδων αυτου και απο σεισμου των ἄρματων αυτου ηχου τροχων αυτου ουκ επεστρεψαν πατερες εφ υιους αυτων απο εκλυσεως χειρων αυτων εν τη ἡμερα τη ερχομενη του απολεσαι παντας τους αλλοφυλους και αφανιω την τυρον και την σιδωνα και παντας τους καταλοιπους της βοηθειας αυτων ὅτι εξολεθρευσει κυριος τους καταλοιπους των νησων ἡκει φαλακρωμα επι γαζαν απερριφη ασκαλων και ὁι καταλοιποι ενακιμ ἕως τινος κοψεις ἡ μαχαιρα του κυριου ἕως τινος ουχ ἡσυχασεις αποκαταστηθι εις τον κολεον σου αναπαυσαι και επαρθητι πως ἡσυχασει και κυριος ενετειλατο αυτη επι την ασκαλωνα και επι τας παραθαλασσιους επι τας καταλοιπους επεγερθηται τη ιδουμαια ταδε λεγει κυριος ουκ εστιν ετι σοφια εν θαιμαν απωλετο βουλη εκ συνετων ωχετο σοφια αυτων ηπατηθη ὁ τοπος αυτων βαθυνατε εις καθισιν ὁι κατοικουντες εν δαιδαν ὅτι δυσκολα εποιησεν ηγαγον επ αυτον εν χρονω ὡ επεσχεψαμην επ αυτον ὅτι τρυγηται ηλθον σοι ου καταλειψουσιν σοι καταλειμματα ὡς κλεπται εν νυκτι επιθηθουσιν χειρα αυτων ὅτι εγω κατεσυρα τον ησαυ ανεκαλυφα τα κρυπτα αυτων κρυβηται ου μη δυνωνται ὠλοντο δια χειρα αδελφου αυτου και γειτονος αυτου και ουκ εστιν ὑπολειπεσθαι ορφανον σου ἵνα ζησηται και εγω ζήσομαι και χηραι επ εμε πεποιθασιν ὅτι ταδε ειπεν κυριος ὁις ουκ ην νομος πιειν το ποτηριον επιον και συ αθωωμενη ου μη αθωωθης ὅτι πινων πιεσαι ὅτι κατ εμαυτου ὠμοσα λεγει κυριος ὅτι εις αβατον και εις ονειδισμον και εις καταρασιν εση εν μεσω αυτης και πασαι αἱ πολεις αυτης εσονται ερημοι εις αιωνα ακοην ηκουσα παρα κυριου και αγγελους εις εθνη απεστειλεν συναχθητε και παραγενεσθε εις αυτην αναστητε εις πολεμον μικρον εδωκα σε εν εθνεσιν ευκαταφρονητον εν ανθρωποις ἡ παιγνια σου ενεχειρησεν σοι ιταμια καρδιας σου κατελυσεν τρυμαλιας πετρων συνελαβεν ισχυν βουνου ὑψηλου ὅτι ὑψωσεν ὡσπερ αετος νοσσιαν αυτου εκειθεν καθελω σε και εσται ἡ ιδουμαια εις αβατον πας ὁ παραπορευομενος επ αυτην συριει ὡσπερ κατεστραφη οδομα και γομορρα και αἱ παροικοι αυτης ειπεν κυριος παντοκρατωρ ου μη καθιση εκει ανθρωπος και ου μη ενοικηση εκει υιος ανθρωπου ιδου ὡσπερ λεων αναβησεται εκ μεσου του ιορδανου εις τοπον αιθαμ ὅτι ταχυ εκδιωξω αυτους απ αυτης και τους νεανισκους επ αυτην επιστησατε ὅτι τις ὡσπερ εγω και τις αντιστησεται μοι και τις ὁυτος ποιμην ὃς στησεται κατα προσωπον μου δια τουτο ακουσατε βουλην κυριου ἣν εβουλευσατο επι την ιδουμαιαν και λογισμον αυτου ὃν ελογισατο επι τους κατοικουντας θαιμαν εαν μη συμψησθωσιν τα ελαχιστα των προβατων εαν μη αβατωθη επ αυτην καταλυσις αυτων ὅτι απο φωνης πτωσεως αυτων εσεισθη ἡ γη και κραυγη σου εν θαλασση ηκουσθη ιδου ὡσπερ αετος οφεται και εκτενει τας πτερυγας επ οχυρωματα αυτης και εσται ἡ καρδια των ισχυρων της ιδουμαιας εν τη ἡμερα εκεινη ὡς καρδια γυναικος ὠδινουσης τοις υιοις αμμων ὁυτως ειπεν κυριος μη υιοι ουκ εισιν εν ισραηλ η παραλημφομενος ουκ εστιν αυτοις δια τι παρελαβεν μελχομον γαδ και ὁ λαος αυτων εν πολεσιν αυτων ενοικησει δια τουτο ιδου ἡμεραι ερχονται φησιν κυριος και ακουτιω επι ραββαθ θορυβον πολεμων και εσονται εις αβατον και εις απωλειαν και βωμοι αυτης εν πυρι κατακαυθησονται και παραλημψεται ισραηλ την αρχην αυτου αλαλαξον εσεβων ὅτι ὠλετο γαι κεκραξατε θυγατερες ραββαθ περιζωσασθε

σακκους και επιλημπτευσασθε και κοψασθε επι μελχομ οτι εν αποικια βαδιειται οι ιερεις αυτου και οι αρχοντες αυτου αμα τι αγαλλιαση εν τοις πεδιοις εναχιμ θυγατερ ιταμιας η πεποιθυια επι θησαυροις αυτης η λεγουσα τις εισελευσεται επ εμε ιδου εγω φερω φοβον επι σε ειπεν κυριος απο πασης της περιοικου σου και διασπαρησεσθε εκαστος εις προσωπον αυτου και ουκ εσται ο συναγων τη κηδαρ βασιλισση της αυλης ην επαταξεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος ουτως ειπεν κυριος αναστητε και αναβητε επι κηδαρ και πλησατε τους υιους κεδεμ σκηνας αυτων και προβατα αυτων λημψονται ιματια αυτων και παντα τα σκευη αυτων και καμηλους αυτων λημψονται εαυτοις και καλεσατε επ αυτους απωλειαν κυκλοθεν φευγετε λιαν βαθυνατε εις καθισιν καθημενοι εν τη αυλη οτι εβουλευσατο εφ υμας βασιλευς βαβυλωνος βουλην και ελογισατο εφ υμας λογισμον αναστηθι και αναβηθι επ εθνος ευσταθουν καθημενον εις αναψυχην οις ουκ εισιν θυραι ου βαλανοι ου μοχλοι μονοι καταλυουσιν και εσονται καμηλοι αυτων εις προνομην και πληθος κτηνων αυτων εις απωλειαν και λικμω αυτους παντι πνευματι κεκαρμενους προ προσωπων αυτων εκ παντος περαν αυτων οισω την τροπην αυτων ειπεν κυριος και εσται η αυλη διατριβη στρουθων και αβατος εως αιωνος ου μη καθιση εκει ανθρωπος και ου μη κατοικηση εκει υιος ανθρωπου τη δαμασκω κατησχυνθη ημαθ και αρφαδ οτι ηκουσαν ακοην πονηραν εξεστησαν εθυμωθησαν αναπαυσασθαι ου μη δυνωνται εξελυθη δαμασκος απεστραφη εις φυγην τρομος επελαβετο αυτης πως ουχι εγκατελιπεν πολιν εμην κωμην ηγαπησαν δια τουτο πεσουνται νεανισκοι εν πλατειαις σου και παντες οι ανδρες οι πολεμισται σου πεσουνται φησιν κυριος και καυσω πυρ εν τειχει δαμασκου και καταφαγεται αμφοδα υιου αδερ τη μωαβ ουτως ειπεν κυριος ουαι επι ναβου οτι ωλετο ελημψθη καριαθαιμ ησχυνθη αμαθ και ηττηθη ουκ εστιν ετι ιατρεία μωαβ αγουριαμα εν εσεβων ελογισαντο επ αυτην κακα εκοψαμεν αυτην απο εθνους και παυσιν παυσεται οπισθεν σου βαδιειται μαχαιρα οτι φωνη κεκραγωτων εξ ωρωναιμ ολεθρος και συντριμμα μεγα συνετριβη μωαβ αναγγειλατε εις ζογορα οτι επλησθη αλαωθ εν κλαυθμω αναβησεται κλαιων εν οδω ωρωναιμ κραυγην συντριμματος ηκουσατε φευγετε και σωσατε τας ψυχας υμων και εσεθεν ωςπερ ονος αγριος εν ερημω επειδη επεποιθεις εν οχυρωμασιν σου και συ συλλημφθησθαι και εξελευσεται χαμως εν αποικια οι ιερεις αυτου και οι αρχοντες αυτου αμα και ηξει ολεθρος επι πασαν πολιν και πολις ου μη σωθη και απολειται ο αυλων και εξολεθρευθησεται η πεδινη καθως ειπεν κυριος δοτε σημεια τη μωαβ οτι αψη αναφθησεται και πασαι αι πολεις αυτης εις αβατον εσονται ποθεν ενοικος αυτη επικαταρατος ο ποιων τα εργα κυριου αμελως εξαιρων μαχαιραν αυτου αφ αιματος ανεπαυσατο μωαβ εκ παιδαριου και πεποιθως ην επι τη δοξη αυτου ουκ ενεχεεν εξ αγγειου εις αγγειον και εις αποικισμον ουκ ωχετο δια τουτο εστη γευμα αυτου εν αυτω και οσμη αυτου ουκ εξελιπεν δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται φησιν κυριος και αποστελω αυτω κλινοντας και κλινουσιν αυτον και τα σκευη αυτου λεπτυνουσιν και τα κερατα αυτου συγκοφουσιν και καταισχυνθησεται μωαβ απο χαμως ωςπερ κατησχυνθη οικος ισραηλ απο βαιθιηλ ελπιδος αυτων πεποιθotes επ αυτοις πως ερειτε ισχυροι εσμεν και ανθρωπος ισχυων εις τα πολεμικα ωλετο μωαβ πολις αυτου και εκλεκτοι νεανισκοι αυτου

κατεβησαν εις σφαγην εγγυς ημερα μωαβ ελθειν και πονηρια αυτου ταχεια σφοδρα κινήσατε αυτω παντες κυκλοθεν αυτου παντες ειδοτες ονομα αυτου ειπατε πως συνετριβη βακτηρια ευκληης ράβδος μεγαλωματος καταβηθι απο δοξης και καθισον εν υγρασια κατημενη δαιβων εκτριβητε οτι ωλετο μωαβ ανεβη εις σε λυμαινομενος οχυρωμα σου εφ οδου στηθι και επιδε κατημενη εν αροηρ και ερωτησον φευγοντα και σωζομενον και ειπον τι εγενετο κατησχυνθη μωαβ οτι συνετριβη ολολυξον και κεκραξον αναγγειλον εν αρνων οτι ωλετο μωαβ και κρισις ερχεται εις γην του μισωρ επι χαιλων και επι ιασσα και επι μωφαθ και επι δαιβων και επι ναβαυ και επ οικον δεβλαθαιμ και επι καριαθαιμ και επ οικον γαμωλ και επ οικον μαων και επι καριωθ και επι βοσορ και επι πασας τας πολεις μωαβ τας πορρω και τας εγγυς κατεαχθη κερας μωαβ και το επιχειρον αυτου συνετριβη μεθυσατε αυτον οτι επι κυριον εμεγαλυνθη και επικρουσει μωαβ εν χειρι αυτου και εσται εις γελωτα και αυτος και ει μη εις γελοιασμον ην σοι ισραηλ ει εν κλοπαις σου ευρεθη οτι επολεμεις αυτον κατελιπον τας πολεις και ωκησαν εν πετραις οι κατοικουντες μωαβ εγεννηθησαν ως περισσότεραι νοσσεουσαι εν πετραις στοματι βοθυνου ηκουσα υβριν μωαβ υβρισεν λιαν υβριν αυτου και υπερηφανιαν αυτου και υψωθη η καρδια αυτου εγω δε εγγων εργα αυτου ουχι το ικανον αυτου ουχ ούτως εποιησεν δια τουτο επι μωαβ ολολυζετε παντοθεν βοησατε επ ανδρας κιραδας αυχμου ως κλαυθμον ιαζηρ αποκλαυσομαι σοι αμπελος σεβημα κληματα σου διηλθεν θαλασσαν ιαζηρ ήψαντο επι οπωραν σου επι τρυγηταις σου ολεθρος επεπεσεν συνεψησθη χαρμοσυνη και ευφροσυνη εκ της μωαβιτιδος και οινος ην επι ληνοις σου πρωι ουκ επατησαν ουδε δειλεις ουκ εποιησαν αιδαθ απο κραυγης εσεβων έως ελεαλη αι πολεις αυτων εδωκαν φωνην αυτων απο ζογορ έως ωρωναιμ και αγλαθ-σαλισια οτι και το υδωρ νεβριμ εις κατακαυμα εσται και απολω τον μωαβ φησιν κυριος αναβαινοντα επι βωμον και θυμιωντα θεοις αυτου δια τουτο καρδια μου μωαβ ωςπερ αυλοι βομβησουσιν καρδια μου επ ανθρωπους κιραδας ωςπερ αυλος βομβησει δια τουτο α περιεποιησατο απωλετο απο ανθρωπου πασαν κεφαλην εν παντι τοπω ξυρησονται και πας πωγων ξυρηθησεται και πασαι χειρες κοφονται και επι πασης οσφυος σακκος και επι παντων των δωματων μωαβ και επι πλατειαις αυτης οτι συνετριψα τον μωαβ φησιν κυριος ως αγγειον ου ουκ εστιν χρεια αυτου πως κατηλλαξεν πως εστρεψεν νωτον μωαβ ησχυνθη και εγενετο μωαβ εις γελωτα και εγκοτημα πασιν τοις κυκλω αυτης οτι ούτως ειπεν κυριος ελημφθη ακκαριωθ και τα οχυρωματα συνελημφθη και απολείται μωαβ απο οχλου οτι επι τον κυριον εμεγαλυνθη παγίς και φοβος και βοθυνος επι σοι κατημενος μωαβ ο φευγων απο προσωπου του φοβου εμπεσειται εις τον βοθυνον και ο αναβαινων εκ του βοθυνου συλλημφθησεται εν τη παγιδι οτι επαξω ταυτα επι μωαβ εν ενιαυτω επισκεψεως αυτης όσα επροφητευσεν ιερεμιας επι παντα τα εθνη ούτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ λαβε το ποτηριον του οινου του ακρατου τουτου εκ χειρος μου και ποτιεις παντα τα εθνη προς α εγω αποστελλω σε προς αυτους και πιονται και εξεμουνται και μανησονται απο προσωπου της μαχαιρας ής εγω αποστελλω ανα μεσον αυτων και ελαβον το ποτηριον εκ χειρος κυριου και εποτισα τα εθνη προς α απεστείλεν με κυριος επ αυτα την ιερουσαλημ και τας πολεις ιουδα και βασιλεις ιουδα και αρχοντας αυτου

του θειναι αυτας εις ερημωσιν και εις αβατον και εις συριγμον και τον φαראω βασιλεα αιγυπτου και τους παιδας αυτου και τους μεγιστανas αυτου και παντα τον λαον αυτου και παντας τους συμμικτους αυτου και παντας τους βασιλεις αλλοφυλων την ασκαλωνα και την γαζαν και την ακκαρων και το επιλοιπον αζωτου και την ιδουμαιαν και την μωαβιτιν και τους υιους αμμων και παντας βασιλεις τυρου και βασιλεις σιδωνος και βασιλεις τους εν τω περαν της θαλασσης και την δαιδαν και την θαιμαν και την ρως και παν περικεκαρμενον κατα προσωπον αυτου και παντας τους συμμικτους τους καταλυοντας εν τη ερημω και παντας βασιλεις αιλαμ και παντας βασιλεις περσων και παντας βασιλεις απο απηλιωτου τους πορρω και τους εγγυς εκαστον προς τον αδελφον αυτου και πασας τας βασιλειαs τας επι προσωπου της γης και ερεις αυτοις ουτως ειπεν κυριος παντοκρατωρ πιετε και μεθυσθητε και εξεμεσαστε και πεσεισθε και ου μη αναστητε απο προσωπου της μαχαιρας ης εγω αποστελλω ανα μεσον υμων και εσται οταν μη βουλωνται δεξασθαι το ποτηριον εκ της χειρος σου ωστε πιειν και ερεις ουτως ειπεν κυριος πιοντες πιεσθε οτι εν πολει εν η ωνομασθη το ονομα μου επ αυτην εγω αρχομαι κακωσαι και υμεις καθαρσει ου μη καθαρισθητε οτι μαχαιραν εγω καλω επι τους καθημενους επι της γης και συ προφητευσεις επ αυτους τους λογους τουτους και ερεις κυριος αφ υψηλου χρηματιει απο του αγιου αυτου δωσει φωνην αυτου λογον χρηματιει επι του τοπου αυτου και αιδαδ ωσπερ τρυγωντες αποκριθησονται και επι τους καθημενους επι την γην ηκει ολεθρος επι μερος της γης οτι κρισιs τω κυριω εν τοις εθνεσιν κρινεται αυτος προς πασαν σαρκα οι δε ασεβειs εδοθησαν εις μαχαιραν λεγει κυριος ουτως ειπεν κυριος ιδου κακα ερχεται απο εθνους επι εθνος και λαιλαφ μεγαλη εκπορευεται απ εσχατου της γης και εsonται τραυματιαι υπο κυριου εν ημερα κυριου εκ μερους της γης και εως εις μερος της γης ου μη κατορυγωσιν εις κοπρια επι προσωπου της γης εsonται αλαλαξατε ποιμενεs και κεκραξατε και κοπτεσθε οι κριοι των προβατων οτι πληρωθησαν αι ημεραι υμων εις σφαγην και πεσεισθε ωσπερ οι κριοι οι εκλεκτοι και απολειται φυγη απο των ποιμενων και σωτηρια απο των κριων των προβατων φωνη κραυγης των ποιμενων και αλαλαγμοs των προβατων και των κριων οτι ωλεθρευsen κυριος τα βοσκηματα αυτων και παυσεται τα καταλοιπα της ειρηνηs απο προσωπου οργηs θυμου μου εγκατελιπεν ωσπερ λεων καταλυμα αυτου οτι εγενηθη η γη αυτων εις αβατον απο προσωπου της μαχαιρας της μεγαληs εν αρχη βασιλεωs ιωαχιμ υιου ιωσια εγενηθη ο λογος ουτος παρα κυριου ουτως ειπεν κυριος στηθι εν αυλη οικου κυριου και χρηματιειs απασι τοις ιουδαιοιs και πασι τοις ερχομενοιs προσκυνειν εν οικω κυριου απαντας τους λογους ουs συνεταξα σοι αυτοιs χρηματισαι μη αφεληs ρημα ισωs ακουσονται και αποστραφησονται εκαστος απο της οδου αυτου της πονηραs και παυσομαι απο των κακων ων εγω λογιζομαι του ποιησαι αυτοιs ενεκεν των πονηρων επιτηδευματων αυτων και ερεις ουτως ειπεν κυριος εαν μη ακουσητε μου του πορευεσθαι εν τοις νομιμοιs μου οιs εδωκα κατα προσωπον υμων εισακουειν των λογων των παιδων μου των προφητων ουs εγω αποστελλω προς υμαs ορθρου και απεστειλα και ουκ εισηκουσατε μου και δωσω τον οικον τουτον ωσπερ σηλωμ και την πολιν δωσω εις καταραν πασιν τοις εθνεσιν πασης της γης και ηκουσαν οι ιερειs και οι ψευδοπροφηται

και πας ὁ λαος του ιερεμιου λαλουντος τους λογους τουτους εν οικω κυριου και εγενετο ιερεμιου παυσαμενου λαλουντος παντα ἃ συνεταξεν αυτω κυριος λαλησαι παντι τω λαω και συνελαβωσαν αυτον οἱ ἱερεις και οἱ ψευδοπροφηται και πας ὁ λαος λεγων θανατω αποθανη ὅτι επροφητευσας τω ονοματι κυριου λεγων ὡσπερ σηλωμ εσται ὁ οικος οὗτος και ἡ πολις αὕτη ερημωθησεται απο κατοικουντων και εξεκκλησιασθη πας ὁ λαος επι ιερεμιαν εν οικω κυριου και ηκουσαν οἱ αρχοντες ιουδα τον λογον τουτον και ανεβησαν εξ οικου του βασιλεως εις οικον κυριου και εκαθισαν εν προθυροις πυλης κυριου της καινης και ειπαν οἱ ἱερεις και οἱ ψευδοπροφηται προς τους αρχοντας και παντι τω λαω χρισις θανατου τω ανθρωπω τουτω ὅτι επροφητευσεν κατα της πολεως ταυτης καθως ηκουσατε εν τοις ωσιν ὑμων και ειπεν ιερεμιας προς τους αρχοντας και παντι τω λαω λεγων κυριος απεστειλεν με προφητευσαι επι τον οικον τουτον και επι την πολιν ταυτην παντας τους λογους τουτους οὗς ηκουσατε και νυν βελτιους ποιησατε τας ὁδους ὑμων και τα εργα ὑμων και ακουσατε της φωνης κυριου και παυσεται κυριος απο των κακων ὡν ελαλησεν εφ ὑμας και ιδου εγω εν χερσιν ὑμων ποιησατε μοι ὡς συμφερει και ὡς βελτιον ὑμιν αλλ η γνοντες γνωσεσθε ὅτι ει αναιρειτε με ἄμια αθων διδοτε εφ ὑμας και επι την πολιν ταυτην και επι τους κατοικουντας εν αυτη ὅτι εν αληθεια απεσταλκεν με κυριος προς ὑμας λαλησαι εις τα ωτα ὑμων παντας τους λογους τουτους και ειπαν οἱ αρχοντες και πας ὁ λαος προς τους ἱερεις και προς τους ψευδοπροφητας ουκ εστιν τω ανθρωπω τουτω χρισις θανατου ὅτι επι τω ονοματι κυριου του θεου ἡμων ελαλησεν προς ἡμας και ανεστησαν ανδρες των πρεσβυτερων της γης και ειπαν παση τη συναγωγῃ του λαου μιχαιας ὁ μωραθιτης ην εν ταις ἡμεραις εξεκιου βασιλεως ιουδα και ειπεν παντι τω λαω ιουδα οὕτως ειπεν κυριος σιων ὡς αγρος αροτριθησεται και ιερουσαλημ εις αβατον εσται και το ορος του οικου εις αλσος δρυμου μη ανελων ανειλεν αυτον εξεκιας και πας ιουδα ουχι ὅτι εφοβηθησαν τον κυριον και ὅτι εδεθηθησαν του προσωπου κυριου και επαυσατο κυριος απο των κακων ὡν ελαλησεν επ αυτους και ἡμεις εποιησαμεν κακα μεγαλα επι ψυχας ἡμων και ανθρωπος ην προφητεуων τω ονοματι κυριου ουριας υἱος σαμαιοῦ εκ καριαθιαριμ και επροφητευσεν περι της γης ταυτης κατα παντας τους λογους ιερεμιου και ηκουσεν ὁ βασιλευς ιωαχιμ και παντες οἱ αρχοντες παντας τους λογους αυτου και εζητουν αποκτειναι αυτον και ηκουσεν ουριας και εισηλθεν εις αιγυπτον και εξαπεστειλεν ὁ βασιλευς ανδρας εις αιγυπτον και εξηγαγοσαν αυτον εκειθεν και εισηγαγοσαν αυτον προς τον βασιλεα και επαταξεν αυτον εν μαχαιρα και ερριψεν αυτον εις το μνημα υἱων λαου αυτου πλην χειρ αχιχαμ υἱου σαφαν ην μετα ιερεμιου του μη παραδουναι αυτον εις χειρας του λαου του μη ανελιν αυτον οὕτως ειπεν κυριος ποιησον δεσμους και κλοιους και περιθου περι τον τραχηλον σου και αποστελεις αυτους προς βασιλεα ιδουμιας και προς βασιλεα μωαβ και προς βασιλεα υἱων αμμων και προς βασιλεα τυρου και προς βασιλεα σιδωνος εν χερσιν αγγελων αυτων των ερχομενων εις απαντησιν αυτων εις ιερουσαλημ προς σεδεκιαν βασιλεα ιουδα και συνταξεις αυτοις προς τους κυριους αυτων ειπειν οὕτως ειπεν κυριος ὁ θεος ισραηλ οὕτως ερειτε προς τους κυριους ὑμων ὅτι εγω εποιησα την γην εν τη ισχυι μου τη μεγαλη και εν τω επιχειρω μου τω

ὕψηλῳ καὶ δώσω αὐτὴν ὥ ἐαν δοξῇ ἐν ὀφθαλμοῖς μου ἐδώκα τὴν γῆν τῷ ναβουχοδονοσορ βασιλεὶ βαβυλωνος δουλεύειν αὐτῷ καὶ τὰ θῆρια τοῦ ἀγροῦ ἐργάζεσθαι αὐτῷ καὶ τὸ ἐθνος καὶ ἡ βασιλεία ὅσοι ἐὰν μὴ ἐμβάλωσιν τὸν τραχήλον αὐτῶν ὑπο τὸν ζυγὸν βασιλεως βαβυλωνος ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λίμῳ ἐπισκεψομαι αὐτοὺς εἶπεν κυριος ἕως ἐκλιπῶσιν ἐν χεὶρὶ αὐτοῦ καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούετε τῶν ψευδοπροφητῶν ὑμῶν καὶ τῶν μαντευομένων ὑμῖν καὶ τῶν ἐνυπνιαζομένων ὑμῖν καὶ τῶν οἰωνισμάτων ὑμῶν καὶ τῶν φαρμακῶν ὑμῶν τῶν λεγοντων οὐ μὴ ἐργασησθε τῷ βασιλεὶ βαβυλωνος ὅτι ψευδῆ αὐτοὶ προφητεuousιν ὑμῖν πρὸς τὸ μακρυναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν καὶ τὸ ἐθνος ὃ ἐὰν εἰσαγάγῃ τὸν τραχήλον αὐτοῦ ὑπο τὸν ζυγὸν βασιλεως βαβυλωνος καὶ ἐργασηται αὐτῷ καὶ καταλειψῷ αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ καὶ ἐργαται αὐτῷ καὶ ἐνοικήσῃ ἐν αὐτῇ καὶ πρὸς σεδεκίαν βασιλεα ἰουδα ἐλάλησα κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους λέγων εἰσαγάγετε τὸν τραχήλον ὑμῶν καὶ ἐργασασθε τῷ βασιλεὶ βαβυλωνος ὅτι ἀδίκᾳ αὐτοὶ προφητεuousιν ὑμῖν ὅτι οὐκ ἀπεστείλα αὐτοὺς φῆσιν κυριος καὶ προφητεuousιν τῷ ὀνόματι μου ἐπ' ἀδικῶ πρὸς τὸ ἀπολεσαι ὑμᾶς καὶ ἀπολεισθε ὑμεῖς καὶ οἱ προφηταὶ ὑμῶν οἱ προφητεuοντες ὑμῖν ἐπ' ἀδικῶ ψευδῆ ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τοῖς ἱερευσὶν ἐλάλησα λέγων οὕτως εἶπεν κυριος μὴ ἀκούετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν τῶν προφητεuοντων ὑμῖν λεγοντων ἰδοὺ σκευὴ οἴκου κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ βαβυλωνος ὅτι ἀδίκᾳ αὐτοὶ προφητεuousιν ὑμῖν οὐκ ἀπεστείλα αὐτοὺς εἰ προφηταὶ εἰσιν καὶ εἰ ἐστὶν λόγος κυρίου ἐν αὐτοῖς ἀπαντήσατῶσαν μοι ὅτι οὕτως εἶπεν κυριος καὶ τῶν ἐπιλοιπῶν σκευῶν ὧν οὐκ ἐλάβεν βασιλεὺς βαβυλωνος ὅτε ἀπώκισεν τὸν ἰεχονίαν ἐξ ἱερουσαλήμ εἰς βαβυλῶνα εἰσελεύσεται λέγει κυριος καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τεταρτῷ ἐτὶ σεδεκίᾳ βασιλεως ἰουδα ἐν μηνὶ τῷ πεμπτῷ εἶπεν μοι ἀνανίας υἱὸς ἀζῶρ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ἀπὸ γαβραῶν ἐν οἴκῳ κυρίου κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερῶν καὶ πάντος τοῦ λαοῦ λέγων οὕτως εἶπεν κυριος συντρίψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλεως βαβυλωνος ἐτι δύο ἐτὴ ἡμερῶν ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον τούτον τὰ σκευὴ οἴκου κυρίου καὶ ἰεχονίαν καὶ τὴν ἀποικίαν ἰουδα ὅτι συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλεως βαβυλωνος καὶ εἶπεν ἱερεμίας πρὸς ἀνανίαν κατ' ὀφθαλμοὺς πάντος τοῦ λαοῦ καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερῶν τῶν ἐστηκότων ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ εἶπεν ἱερεμίας ἀληθῶς οὕτω ποιησαὶ κυριος στήσαι τὸν λόγον σου ὃν σύ προφητεuεις τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ σκευὴ οἴκου κυρίου καὶ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ βαβυλωνος εἰς τὸν τόπον τούτον πλὴν ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὠτὰ ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ὠτὰ πάντος τοῦ λαοῦ οἱ προφηταὶ οἱ γεγονότες προτεροὶ μου καὶ προτεροὶ ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἐπροφητευσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλᾳς εἰς πόλεμον ὃ προφήτης ὃ προφητεuσας εἰς εἰρήνην ἐλθόντος τοῦ λόγου γινώσκονται τὸν προφήτην ὃν ἀπεστείλεν αὐτοῖς κυριος ἐν πίστει καὶ ἐλάβεν ἀνανίας ἐν ὀφθαλμοῖς πάντος τοῦ λαοῦ τοὺς κλοιούς ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἱερεμίου καὶ συντρίψεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν ἀνανίας κατ' ὀφθαλμοὺς πάντος τοῦ λαοῦ λέγων οὕτως εἶπεν κυριος οὕτως συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλεως βαβυλωνος ἀπὸ τραχήλων πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ ὥχετο ἱερεμίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς ἱερεμίαν μετὰ τὸ συντρίψαι ἀνανίαν τοὺς κλοιούς ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ λέγων βαδίζε καὶ εἰπὸν πρὸς ἀνανίαν λέγων οὕτως εἶπεν κυριος κλοιούς ξυλίνους συντρίψας καὶ

ποιησω αντ αυτων κλοιους σιδηρους οτι ουτως ειπεν κυριος ζυγον σιδηρουν εθηκα επι τον τραχηλον παντων των εθνων εργαζεσθαι τω βασιλει βαβυλωνος και ειπεν ιερεμιας τω ανανια ουκ απεσταλκεν σε κυριος και πεποιθεναι εποιησας τον λαον τουτον επ αδικω δια τουτο ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω εξαποστελλω σε απο προσωπου της γης τουτω τω ενιαυτω αποθانه και απεθανεν εν τω μηνι τω εβδομω και ουτοι οι λογοι της βιβλου ους απεστειλεν ιερεμιας εξ ιερουσαλημ προς τους πρεσβυτερους της αποικιας και προς τους ιερεις και προς τους ψευδοπροφητας επιστολην εις βαβυλωνα τη αποικια και προς απαντα τον λαον υστερον εξελθοντος ιεχονιου του βασιλεως και της βασιλισσης και των ευνουχων και παντος ελευθερου και δεσμωτου και τεχνιτου εξ ιερουσαλημ εν χειρι ελεασα υιου σαφαν και γαμαριου υιου χελκιου ον απεστειλεν σεδεκιας βασιλευς ιουδα προς βασιλεα βαβυλωνος εις βαβυλωνα λεγων ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ επι την αποικιαν ην απωκισα απο ιερουσαλημ οικοδομησατε οικους και κατοικησατε και φυτευσате παραδεισους και φαγετε τους καρπους αυτων και λαβετε γυναικας και τεκνοποιησατε υιους και θυγατερας και λαβετε τοις υιοις υμων γυναικας και τας θυγατερας υμων ανδρασιν δοτε και πληθυνεσθε και μη σμικρυνθητε και ζητησατε εις ειρηνην της γης εις ην απωκισα υμας εκει και προσευξασθε περι αυτων προς κυριον οτι εν ειρηνη αυτης εσται ειρηνη υμιν οτι ουτως ειπεν κυριος μη αναπειθετωσαν υμας οι ψευδοπροφηται οι εν υμιν και μη αναπειθετωσαν υμας οι μαντεις υμων και μη ακουετε εις τα ενυπνια υμων α υμεις ενυπνιαζεσθε οτι αδικα αυτοι προφητεουσιν υμιν επι τω ονοματι μου και ουκ απεστειλα αυτους οτι ουτως ειπεν κυριος οταν μελλη πληρουσθαι βαβυλωνι εβδομηκοντα ετη επισκεψομαι υμας και επιστησω τους λογους μου εφ υμας του τον λαον υμων αποστρεψαι εις τον τοπον τουτον και λογιουμαι εφ υμας λογισμον ειρηνης και ου κακα του δουναι υμιν ταυτα και προσευξασθε προς με και εισακουσομαι υμων και εκζητησατε με και ευρησετε με οτι ζητησετε με εν ολη καρδια υμων και επιφανουμαι υμιν οτι ειπατε κατεστησεν ημιν κυριος προφητας εν βαβυλωνι ουτως ειπεν κυριος επι αχιαβ και επι σεδεκιαν ιδου εγω διδωμι αυτους εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και παταξει αυτους κατ οφθαλμους υμων και λημψονται απ αυτων καταραν εν παση τη αποικια ιουδα εν βαβυλωνι λεγοντες ποιησαι σε κυριος ως σεδεκιαν εποιησεν και ως αχιαβ ους απετηγανισεν βασιλευς βαβυλωνος εν πυρι δι ην εποιησαν ανομιαν εν ισραηλ και εμοιχωντο τας γυναικας των πολιτων αυτων και λογον εχρηματισαν εν τω ονοματι μου ον ου συνεταξα αυτοις και εγω μαρτυς φησιν κυριος και προς σαμαιαν τον νελαμιτην ερεις ουκ απεστειλα σε τω ονοματι μου και προς σοφονιαν υιον μαασαιου τον ιερεα ειπε κυριος εδωκεν σε εις ιερεα αντι ιωδαε του ιερεως γενεσθαι επιστατην εν τω οικω κυριου παντι ανθρωπω προφητευοντι και παντι ανθρωπω μαινομενω και δωσεις αυτον εις το αποκλεισμα και εις τον καταρρακτην και νυν δια τι συνελοιδορησατε ιερεμιαν τον εξ αναθωθ τον προφητευσαντα υμιν ου δια τουτο απεστειλεν προς υμας εις βαβυλωνα λεγων μακραν εστιν οικοδομησατε οικιας και κατοικησατε και φυτευσате κηπους και φαγεσθε τον καρπον αυτων και ανεγνω σοφονιας το βιβλιον εις τα ωτα ιερεμιου και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν λεγων αποστειλον προς την αποικιαν λεγων ουτως ειπεν κυριος επι σαμαιαν τον νελαμι-

την επειδή επροφητεύσεν ὑμιν σαμαιας και εγω ουκ απεστείλα αυτον και πεποιθεναι εποίησεν ὑμας επ ἀδικοις δια τουτο οὕτως ειπεν κυριος ιδου εγω επισκεψομαι επι σαμαιαν και επι το γενος αυτου και ουκ εσται αυτων ανθρωπος εν μεσω ὑμων του ιδειν τα αγαθα ἃ εγω ποιησω ὑμιν ουκ οφονται ὁ λογος ὁ γενομενος προς ιερεμian παρα κυριου ειπεν οὕτως ειπεν κυριος ὁ θεος ισραηλ λεγων γραψον παντας τους λογους ους ε χρηματισα προς σε επι βιβλίου ὅτι ιδου ἡμεραι ερχονται φησιν κυριος και αποστρεψω την αποικιαν λαου μου ισραηλ και ιουδα ειπεν κυριος και αποστρεψω αυτους εις την γην ἣν εδωκα τοις πατρασιν αυτων και κυριευσουσιν αυτης και οὗτοι οἱ λογοι ους ελαλησεν κυριος επι ισραηλ και ιουδα οὕτως ειπεν κυριος φωνην φοβου ακουσεσθε φοβος και ουκ εστιν ειρηνη ερωτησατε και ιδετε ει ετεκεν αρσεν και περι φοβου εν ὧ καθεξουσιν οσφυν και σωτηριαν διοτι ἔωρακα παντα ανθρωπον και ἃι χειρες αυτου επι της οσφους αυτου εστραφησαν προσωπα εις ικτερον εγενηθη ὅτι μεγαλη ἡ ἡμερα εκεινη και ουκ εστιν τοιαυτη και χρονος στενος εστιν τω ιακωβ και απο τουτου σωθησεται εν τη ἡμερα εκεινη ειπεν κυριος συντριψω τον ζυγον απο του τραχηλου αυτων και τους δεσμους αυτων διαρρηξω και ουκ εργωνται αυτοι ετι αλλοτριους και εργωνται τω κυριω θεω αυτων και τον δαυιδ βασιλεα αυτων αναστησω αυτοις οὕτως ειπεν κυριος ανεστησα συντριμμα αλγηρα ἡ πληγη σου ουκ εστιν κρινων κρισιν σου εις αλγηρον ιατρευθης ωφελεια ουκ εστιν σοι παντες οἱ φιλοι σου επελαθοντο σου ου μη επερωτησουσιν ὅτι πληγην εχθρου επαισα σε παιδειαν στερεαν επι πασαν ἀδικιαν σου επληθυναν ἃι ἁμαρτιαι σου δια τουτο παντες οἱ εσθοντες σε βρωθησονται και παντες οἱ εχθροι σου κρεας αυτων παν εδονται επι πληθος ἀδικιων σου επληθυνθησαν ἃι ἁμαρτιαι σου εποίησαν ταυτα σοι και εσονται οἱ διαφορουντες σε εις διαφορημα και παντας τους προνομευοντας σε δωσω εις προνομην ὅτι αναξω το ιαμα σου απο πληγης οδυνηρας ιατρευσω σε φησιν κυριος ὅτι εσπαρμενη εκληθης θηρευμα ὑμων εστιν ὅτι ζητων ουκ εστιν αυτην οὕτως ειπεν κυριος ιδου εγω αποστρεψω την αποικιαν ιακωβ και αιχμαλωσιαν αυτου ελεησω και οικοδομηθησεται πολις επι το ὕψος αυτης και ὁ ναος κατα το κριμα αυτου καθεδειται και εξελευσονται απ αυτων αδοντες και φωνη παιζοντων και πλεονασμα αυτους και ου μη ελαττωθωσιν και εισελευσονται οἱ υιοι αυτων ὡς το προτερον και τα μαρτυρια αυτων κατα προσωπον μου ορθωθησεται και επισκεψομαι τους θλιβοντας αυτους και εσονται ισχυροτεροι αυτου επ αυτους και ὁ αρχων αυτου εξ αυτου εξελευσεται και συναξω αυτους και αποστρεψουσιν προς με ὅτι τις εστιν οὗτος ὃς εδωκεν την καρδιαν αυτου αποστρεψαι προς με φησιν κυριος ὅτι οργη κυριου εξηλθεν θυμωδης εξηλθεν οργη στρεφομενη επ ασεβεις ἡξει ου μη αποστραφη οργη θυμου κυριου ἕως ποιηση και ἕως καταστηση εγχειρημα καρδιας αυτου επ εσχατων των ἡμερων γνωσεσθε αυτα εν τω χρονῳ εκεινω ειπεν κυριος εσομαι εις θεον τω γενει ισραηλ και αυτοι εσονται μοι εις λαον οὕτως ειπεν κυριος ἔυρον θερμον εν ερημῳ μετα ολωλοτων εν μαχαιρα βαδισατε και μη ολεσητε τον ισραηλ κυριος πορρωθεν ωφθη αυτω αγαπησιν αιωνιαν ηγαπησα σε δια τουτο ἔλκυσα σε εις οικτηρημα ετι οικοδομησω σε και οικοδομηθησῃ παρθενος ισραηλ ετι λημψῃ τυμπανον σου και εξελευση μετα συναγωγῃς παιζοντων ετι φυτευσατε αμπελωνας εν ορεσιν σαμαρειας φυτευσατε και

αίνεσατε ότι εστιν ἡμέρα κλήσεως απολογουμένων ἐν ὁρεσὶν εφραὶμ
ἀναστήτε καὶ ἀναβήητε εἰς σιών πρὸς κυρίον τὸν ὕψιον ὅτι οὕτως
εἶπεν κύριος τῷ ἰακωβ εὐφρανθήητε καὶ χρεμετίσατε ἐπὶ κεφαλῇ ἐ-
θνῶν ἀκουσάτω ποιήσατε καὶ αἰνεσατε εἵπατε ἐσώσεν κύριος τὸν λαὸν
αὐτοῦ τὸ καταλοιπὸν τοῦ ἰσραὴλ ἰδοὺ ἐγὼ ἀγῶ αὐτοὺς ἀπὸ βορρᾶ καὶ
συναξάω αὐτοὺς ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ φασεκ καὶ τεκνοποι-
ήσῃ οὐχλὸν πολὺν καὶ ἀποστρεφουσὶν ὧδε ἐν κλαυθμῷ ἐξηλθὼν καὶ
ἐν παρακλήσει ἀναξάω αὐτοὺς ἀυλίζων ἐπὶ διωρυγᾶς ὕδατων ἐν ὁδῷ
ὀρθῇ καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ ὅτι ἐγενομένη τῷ ἰσραὴλ εἰς πα-
τέρα καὶ εφραὶμ πρωτοτοκὸς μου ἐστὶν ἀκουσάτω λόγον κυρίου ἐθνῇ
καὶ ἀναγγεῖλατε εἰς νήσους τὰς μακροτέρων εἵπατε ὁ λικμησᾶς τὸν
ἰσραὴλ συναξέι αὐτὸν καὶ φυλάξει αὐτὸν ὥς ὁ βοσκὸν τὸ ποιμνίον
αὐτοῦ ὅτι ἐλυτρώσατο κύριος τὸν ἰακωβ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ χειρὸς
στερεωτέρων αὐτοῦ καὶ ἤξουσιν καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὄρει σιών
καὶ ἤξουσιν ἐπ' ἀγαθὰ κυρίου ἐπὶ γῆν σίτου καὶ οἴνου καὶ καρπῶν καὶ
κτηνῶν καὶ προβάτων καὶ ἐσθαι ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὥσπερ ξύλον ἐγκαρπὸν
καὶ οὐ πεινασοῦσιν ἐτι τότε χαρήσονται παρθενοὶ ἐν συναγωγῇ νεα-
νίσκων καὶ πρεσβυταὶ χαρήσονται καὶ στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς
χαρμονίαν καὶ ποιήσω αὐτοὺς εὐφραϊνομένους μεγαλύνω καὶ μεθύσω
τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων ὑμῶν λευὶ καὶ ὁ λαὸς μου τῶν ἀγαθῶν μου
ἐμπλησθήσεται οὕτως εἶπεν κύριος φωνῇ ἐν ῥαμὰ ἠκούσθη ἱερῶν
καὶ κλαυθμοῦ καὶ ὀδυρμοῦ ραχὴλ ἀποκλαιομένη οὐκ ἠθέλην παύσα-
σθαι ἐπὶ τοῖς ὑίοις αὐτῆς ὅτι οὐκ εἰσὶν οὕτως εἶπεν κύριος διαλιπέτω
ἡ φωνὴ σου ἀπὸ κλαυθμοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἀπὸ δακρυῶν σου
ὅτι ἐστὶν μισθὸς τοῖς σοῖς ἐργοῖς καὶ ἐπιστρεφουσὶν ἐκ γῆς ἐχθρῶν
μονιμὸν τοῖς σοῖς τέκνοις ἀκοὴν ἠκούσα εφραὶμ ὀδυρομένου ἐπαιδευ-
σας με καὶ ἐπαιδευθὴν ἐγὼ ὥσπερ μωσχος οὐκ ἐδιδάχθην ἐπιστρέφον
με καὶ ἐπιστρέψω ὅτι σύ κύριος ὁ ὕψιος μου ὅτι ὕστερον αἰχμαλωσίας
μου μετένοησα καὶ ὕστερον τοῦ γινῶναι με ἐστεναξά εφ' ἡμέρας αἰ-
σχυνῆς καὶ ὑπέδειξα σοὶ ὅτι ἐλάβον ὀνειδισμόν ἐκ νεότητος μου ὕψιος
ἀγαπητὸς εφραὶμ ἐμοὶ παῖδιον ἐντρύφων ὅτι ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι μου ἐν
αὐτῷ μνεία μνησθήσομαι αὐτοῦ διὰ τοῦτο ἐσπεύσα ἐπ' αὐτῷ ἐλεῶν
ἐλεήσω αὐτὸν φῆσιν κύριος στήσων σεαυτὴν σιών ποιήσων τιμωρίαν
δοῦς καρδίαν σου εἰς τοὺς ὠμούς ὁδὸν ἣν ἐπορευθήη ἀποστραφῆτι
παρθενοὶ ἰσραὴλ ἀποστραφῆτι εἰς τὰς πόλεις σου πενθούσα ἕως πο-
τε ἀποστρέψεις θυγατὴρ ἠτιμώμενη ὅτι ἐκτίσεν κύριος σωτηρίαν εἰς
καταφυτεύειν καὶνὴν ἐν σωτηρίᾳ περιελεύσονται ἄνθρωποι οὕτως εἶ-
πεν κύριος ἐτι ἐροῦσιν τὸν λόγον τοῦτον ἐν γῇ ἰουδα καὶ ἐν πόλεσιν
αὐτοῦ ὅταν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ εὐλογημένος κύριος
ἐπὶ δίκαιον ὁρὸς τὸ ἅγιον αὐτοῦ καὶ ἐνοικούντες ἐν ταῖς πόλεσιν ἰουδα
καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ ἅμα γεώργω καὶ ἀρθῇσεται ἐν ποιμνίῳ ὅτι
ἐμεθύσα πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν καὶ πᾶσαν ψυχὴν πεινώσαν ἐνεπλήσα
διὰ τοῦτο ἐξηγερθὴν καὶ εἶδον καὶ ὁ ὕπνος μου ἡδὺς μοι ἐγεννήθῃ διὰ
τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἐρχονται φῆσιν κύριος καὶ σπερῶ τὸν ἰσραὴλ καὶ
τὸν ἰουδαν σπέρμα ἀνθρώπου καὶ σπέρμα κτηνῶν καὶ ἐσθαι ὥσπερ
ἐγρηγόρουν ἐπ' αὐτοὺς καθαίρειν καὶ κακοῦν οὕτως γρηγόρησά ἐπ'
αὐτοὺς τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν φῆσιν κύριος ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις οὐ μὴ εἰπῶσιν οἱ πατέρες ἐφαγὼν ὁμφακὰ καὶ οἱ ὀδόντες τῶν
τεκνῶν ἡμῶν διασῶν ἀλλ' ἡ ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθάνειται
καὶ τοῦ φαγοντός τὸν ὁμφακὰ ἁμῶν διασῶσιν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἰδοὺ

ἡμεραι ερχονται φησιν κυριος και διαθησομαι τω οικω ισραηλ και τω οικω ιουδα διαθηκην καινην ου κατα την διαθηκην ἣν διεθεμην τοις πατρασιν αυτων εν ἡμερα επιλαβομενου μου της χειρος αυτων εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου ὅτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου και εγω ημελησα αυτων φησιν κυριος ὅτι ἁυτη ἡ διαθηκη ἣν διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τας ἡμερας εκεινας φησιν κυριος διδους δωσω νομους μου εις την διανοιαν αυτων και επι καρδιας αυτων γραψω αυτους και εσομαι αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις λαον και ου μη διδαξουσιν ἕκαστος τον πολιτην αυτου και ἕκαστος τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον ὅτι παντες ειδησουσιν με απο μικρου αυτων και ἕως μεγαλου αυτων ὅτι ἰλεως εσομαι ταις αδικιας αυτων και των ἁμαρτιων αυτων ου μη μνησθω ετι εαν ὕψωθῃ ὁ ουρανος εις το μετεωρον φησιν κυριος και εαν ταπεινωθῇ το εδαφος της γης κατω και εγω ουκ αποδοκιμω το γενοσ ισραηλ φησιν κυριος περι παντων ὧν εποιησαν ὁυτως ειπεν κυριος ὁ δους τον ἥλιον εις φως της ἡμερας σεληνην και αστερας εις φως της νυκτος και κραυγην εν θαλασση και εβομβησεν τα κυματα αυτης κυριος παντοκρατωρ ονομα αυτω εαν παυσωνται ὁι νομοι ὁυτοι απο προσωπου μου φησιν κυριος και το γενοσ ισραηλ παυσεται γενεσθαι εθνος κατα προσωπον μου πασας τας ἡμερας ιδου ἡμεραι ερχονται φησιν κυριος και οικοδομηθησεται πολις τω κυριω απο πυργου αναμεηλ ἕως πυλης της γωνιας και εξελευσεται ἡ διαμετρησις αυτης απεναντι αυτων ἕως βουνων γαρηβ και περικυκλωθησεται κυκλω εξ εκλεκτων λιθων και παντες ασαρηνωθῇ ἕως ναχαλ κεδρων ἕως γωνιας πυλης ἱππων ανατολης ἁγιασμα τω κυριω και ουκετι ου μη εκλιπῃ και ου μη καθαιρεθῇ ἕως του αιωνος ὁ λογος ὁ γενομενος παρα κυριου προς ιερεμιαν εν τω ενιαυτω τω δεκατῷ τῷ βασιλει σεδεχια ὁυτος ενιαυτος οκτωκαιδεκατος τῷ βασιλει ναβουχοδονοσορ βασιλει βαβυλωνος και δυναμεις βασιλεις βαβυλωνος εχαρακωσεν επι ιερουσαλημ και ιερεμιας εφυλασσετο εν αυλῃ της φυλακης ἡ εστιν εν οικῷ του βασιλεις εν ἡ κατεκλεισεν αυτον ὁ βασιλευς σεδεχιας λεγων δια τι συ προφητευεις λεγων ὁυτως ειπεν κυριος ιδου εγω διδωμι την πολιν ταυτην εν χερσιν βασιλεις βαβυλωνος και λημψεται αυτην και σεδεχιας ου μη σωθῇ εκ χειρος των χαλδαιων ὅτι παραδοσει παραδοθησεται εις χειρας βασιλεις βαβυλωνος και λαλησῇ στομα αυτου προς στομα αυτου και ὁι οφθαλμοι αυτου τους οφθαλμους αυτου οφονται και εισελευσεται σεδεχιας εις βαβυλωνα και εκει καθιειται και λογος κυριου εγενηθη προς ιερεμιαν λεγων ιδου αναμεηλ υιος σαλωμ αδελφου πατρος σου ερχεται προς σε λεγων κτησαι σεαυτῷ τον αγρον μου τον εν αναθωθ ὅτι σοι κριμα παραλαβειν εις κτησιν και ηλθεν προς με αναμεηλ υιος σαλωμ αδελφου πατρος μου εις την αυλην της φυλακης και ειπεν μοι κτησαι τον αγρον μου τον εν γῇ βενιαμιν τον εν αναθωθ ὅτι σοι κριμα κτησασθαι και συ πρεσβυτερος και εγνων ὅτι λογος κυριου εστιν και εκτησαμην τον αγρον αναμεηλ υιου αδελφου πατρος μου και εστησα αυτῷ ἑπτα σικλους και δεκα αργυριου και εγραψα εις βιβλιον και εσφραγισαμην και διεμαρτυραμην μαρτυρας και εστησα το αργυριον εν ζυγῷ και ελαβον το βιβλιον της κτησεως το εσφραγισμενον και το ανεγνωσμενον και εδωκα αυτο τῷ βαρουχ υἱῷ νηριου υιου μαασαιου κατ' οφθαλμους αναμεηλ υιου αδελφου πατρος μου και κατ' οφθαλμους των ἑστηκοτων και γραφοντων εν τῷ βιβλίῳ της κτησεως και

κατ' οφθαλμούς των ιουδαίων των ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς καὶ συνεταῖα τῷ βαρούχ κατ' οφθαλμούς αὐτῶν λέγων ὅτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ λάβε τὸ βιβλίον τῆς κτησεως τοῦτο καὶ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνώσμενον καὶ ἴθῃς αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον ὀστρακινὸν ἵνα διαμεινῇ ἡμέρας πλείους ὅτι ὅτως εἶπεν κύριος ἐτι κτηθήσονται ἀγροὶ καὶ οἰκίαι καὶ ἀμπελώνες ἐν τῇ γῇ ταυτῇ καὶ προσευξαμένη πρὸς κύριον μετὰ τὸ δοῦναι με τὸ βιβλίον τῆς κτησεως πρὸς βαρούχ υἱὸν νηρίου λέγων ὦ κυρίε σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ τῷ βραχίονι σου τῷ ὑψηλῷ καὶ τῷ μετεωρῷ σὺ μὴ ἀποκριβῇ ἀπὸ σου οὐθέν ποιῶν ἐλεος εἰς χιλιάδας καὶ ἀποδίδους ἁμαρτίας πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς κύριος μεγάλης βουλῆς καὶ δυνατὸς τοῖς ἐργοῖς ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ παντοκράτωρ καὶ μεγαλύνυμος κύριος οἱ οφθαλμοὶ σου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων δοῦναι ἕκαστῳ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ὅς ἐποίησας σημεῖα καὶ τεράτα ἐν γῇ αἰγυπτῷ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐν ἰσραὴλ καὶ ἐν τοῖς γηγενέσιν καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἐξηγάγες τὸν λαὸν σου ἰσραὴλ ἐκ γῆς αἰγυπτου ἐν σημεῖοις καὶ ἐν τερασίν καὶ ἐν χεὶρι κραταῖα καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν ὄραμασιν μεγάλοις καὶ ἐδώκας αὐτοῖς τὴν γῆν ταυτὴν ἣν ὠμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καὶ εἰσηλθούσαν καὶ ἐλάβοσαν αὐτὴν καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς σου καὶ ἐν τοῖς προσταγμάσιν σου οὐκ ἐπορευθῆσαν ἅπαντα ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς οὐκ ἐποίησαν καὶ ἐποίησας συμβῆναι αὐτοῖς πάντα τὰ κακά ταῦτα ἰδοὺ ὄχλος ἥκει εἰς τὴν πόλιν ταυτὴν συλλαβεῖν αὐτὴν καὶ ἡ πόλις ἐδοθῇ εἰς χεῖρας χαλδαιῶν τῶν πολεμούντων αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λίμου ὥς ἐλάλησας ὅτως ἐγένετο καὶ σὺ λέγεις πρὸς με κτήσαι σεαυτῷ ἀγρὸν ἀργυρίου καὶ ἐγράψα βιβλίον καὶ ἐσφραγίσαμην καὶ ἐπεμαρτυράμην μαρτυράς καὶ ἡ πόλις ἐδοθῇ εἰς χεῖρας χαλδαιῶν καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς πάσης σαρκὸς μὴ ἀπ' ἐμοῦ κρυβήσεται τί δια τοῦτο ὅτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ δοθεῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλεως βαβυλωνος καὶ λημψεται αὐτὴν καὶ ἥξουσιν οἱ χαλδαῖοι πολεμούντες ἐπὶ τὴν πόλιν ταυτὴν καὶ καυσουσιν τὴν πόλιν ταυτὴν ἐν πυρὶ καὶ κατακαυσουσιν τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἐθυμίσαν ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν τῇ βααλ καὶ ἐσπένδον σπονδας θεοῖς ἑτέροις πρὸς τὸ παραπικραίνειν με ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ ἰουδᾶ μόνοι ποιοῦντες τὸ πονηρὸν κατ' οφθαλμούς μου ἐκ νεότητος αὐτῶν ὅτι ἐπὶ τὴν ὀργὴν μου καὶ ἐπὶ τὸν θυμὸν μου ἦν ἡ πόλις αὕτη ἀφ' ἧς ἡμέρας ὠκοδομήσαν αὐτὴν καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἀπαλλάξαι αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μου διὰ πάσας τὰς πονηρίας τῶν υἱῶν ἰσραὴλ καὶ ἰουδᾶ ὧν ἐποίησαν πικραίνειν με αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἀρχόντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν ἄνδρες ἰουδᾶ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπεστρέψαν πρὸς με νῶτον καὶ οὐ προσώπον καὶ ἐδίδαξα αὐτοὺς ὀρθρὸν καὶ ἐδίδαξα καὶ οὐκ ἤκουσαν ἐπιλαβεῖν παιδείαν καὶ ἐθήκαν τὰ μiasmata αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ ὃ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα μου ἐπ' αὐτῷ ἐν ἀκαθάρσιαις αὐτῶν καὶ ὠκοδομήσαν τοὺς βωμοὺς τῇ βααλ τοὺς ἐν φαράγγι υἱοῦ ἐννομ τοῦ ἀναφέρειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τῷ μολοχ βασιλεὶ ἃ οὐ συνεταῖα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὸ βδελύγμα τοῦτο πρὸς τὸ ἐφάρμαρτεν τὸν ἰουδᾶν καὶ νῦν ὅτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν

πολιν ἣν συ λεγεις παραδοθησεται εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος εν μαχαιρα και εν λιμῳ και εν αποστολῃ ἰδου εγω συναγω αυτους εκ πασης της γῆς ὅυ διεσπειρα αυτους εχει εν οργῇ μου και τῷ θυμῳ μου και παροξυσμῳ μεγαλῷ και επιστρεψω αυτους εις τον τοπον τουτον και καθιω αυτους πεποιθотας και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον και δωσω αυτοις ὁδον ἑτεραν και καρδιαν ἑτεραν φοβηθηται με πασας τας ἡμερας εις αγαθον αυτοις και τοις τεκνοις αυτων μετ αυτους και διαθησονται αυτοις διαθηκην αιωνιαν ἣν ου μη αποστρεψω οπισθεν αυτων και τον φοβον μου δωσω εις την καρδιαν αυτων προς το μη αποστηναι αυτους απ εμου και επισκεψομαι του αγαθῶσαι αυτους και φυτευσω αυτους εν τη γῇ ταυτη εν πιστει και εν πασῃ καρδια και εν πασῃ ψυχῇ ὅτι ὁυτως ειπεν κυριος καθα επηγαγον επι τον λαον τουτον παντα τα κακα τα μεγαλα ταυτα ὁυτως εγω επαξῶ επ αυτους παντα τα αγαθα ἃ ελαλησα επ αυτους και κτηθησονται ετι αγροι εν τη γῇ ἥ συ λεγεις αβατος εστιν απο ανθρωπων και κτηνους και παρεδοθησαν εις χειρας χαλδαιων και κτησονται αγρους εν αργυρικῳ και γραφεις βιβλιον και σφραγιῇ και διαμαρτυρῇ μαρτυρας εν γῇ βενιαμιν και κυκλῳ ιερουσαλημ και εν πολεσιν ιουδα και εν πολεσιν του ορους και εν πολεσιν της σεφηλα και εν πολεσιν της ναγεβ ὅτι αποστρεψω τας αποικιας αυτων και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν δευτερον και αυτος ην ετι δεδεμενος εν τη αυλῇ της φυλακης λεγων ὁυτως ειπεν κυριος ποιων γην και πλασσων αυτην του ανορθῶσαι αυτην κυριος ονομα αυτω κεκραζον προς με και αποκριθησονται σοι και απαγγελω σοι μεγαλα και ισχυρα ἃ ουκ εγνως αυτα ὅτι ὁυτως ειπεν κυριος ὁ θεος ισραηλ περι οικων της πολεως ταυτης και περι οικων βασιλεως ιουδα των καθηρημενων εις χαρακας και προμαχωνας του μαχεσθαι προς τους χαλδαιους και πληρωσαι αυτην των νεκρων των ανθρωπων ὅυς επαταξῶ εν οργῇ μου και εν θυμῳ μου και απεστρεψα το προσωπον μου απ αυτων περι πασων των πονηριων αυτων ἰδου εγω αναγω αυτη συνουλωσιν και ἰαμα και φανερωσω αυτοις εισακουειν και ιατρευσω αυτην και ποιησω αυτοις ειρηνην και πιστιν και επιστρεψω την αποικιαν ιουδα και την αποικιαν ισραηλ και οικοδομησω αυτους καθως το προτερον και καθαριω αυτους απο πασων των αδικιων αυτων ὧν ἡμαρτον μοι και απεστησαν απ εμου και εσται εις ευφροσυνην και εις αινεσιν και εις μεγαλειότητα παντι τῷ λαῳ της γῆς ὅιτινες ακουσονται παντα τα αγαθα ἃ εγω ποιησω και φοβηθησονται και πικρανθησονται περι παντων των αγαθων και περι πασης της ειρηνης ἥς εγω ποιησω αυτοις ὁυτως ειπεν κυριος ετι ακουσθησεται εν τῷ τοπῳ τουτῷ ὧ ὑμεις λεγετε ερημος εστιν απο ανθρωπων και κτηνων εν πολεσιν ιουδα και εξῶθεν ιερουσαλημ ταις ηρημωμεναις παρα το μη ειναι ανθρωπον και κτηνῇ φωνῇ ευφροσυνης και φωνῇ χαρμοσυνης φωνῇ νυμφιου και φωνῇ νυμφης φωνῇ λεγοντων εξομολογεισθε κυριῳ παντοκρατορι ὅτι χρηστος κυριος ὅτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και εισοισουσιν δωρα εις οικον κυριου ὅτι αποστρεψω πασαν την αποικιαν της γῆς εκεινης κατα το προτερον ειπεν κυριος ὁυτως ειπεν κυριος των δυναμεων ετι εσται εν τῷ τοπῳ τουτῷ τῷ ερημῳ παρα το μη ειναι ανθρωπον και κτηνος και εν πασαις ταις πολεσιν αυτου καταλυματα ποιμενων κοιταζοντων προβατα εν πολεσιν της ορεινης και εν πολεσιν της σεφηλα και εν πολεσιν της

ναγεβ και εν γη βενιαμιν και εν ταις κυκλω ιερουσαλημ και εν πολεσιν ιουδα ετι παρελευσεται προβατα επι χειρα αριθμουντος ειπεν κυριος ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν παρα κυριου και ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και παν το στρατοπεδον αυτου και πασα η γη αρχης αυτου επολεμουν επι ιερουσαλημ και επι πασας τας πολεις ιουδα λεγων ουτως ειπεν κυριος βαδισον προς σεδεκιαν βασιλεα ιουδα και ερεις αυτω ουτως ειπεν κυριος παραδοσει παραδοθησεται η πολις αυτη εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και συλλημφεται αυτην και καιν-σει αυτην εν πυρι και συ ου μη σωθης εκ χειρος αυτου και συλλημφει συλλημφθησεται και εις χειρας αυτου δοθησεται και οι οφθαλμοι σου τους οφθαλμους αυτου οφονται και το στομα αυτου μετα του στοματος σου λαλησει και εις βαβυλωνα εισελευσεται αλλα ακουσον τον λογον κυριου σεδεκια βασιλεу ιουδα ουτως λεγει κυριος εν ειρηνη αποθανη και ως εκλαυσαν τους πατερας σου τους βασιλευσαντας προτερον σου κλαουσονται και σε και ω αδων κοιφονται σε οτι λογον εγω ελα-λησα ειπεν κυριος και ελαλησεν ιερεμιας προς τον βασιλεα σεδεκιαν παντας τους λογους τουτους εν ιερουσαλημ και η δυναμις βασιλεως βαβυλωνος επολεμει επι ιερουσαλημ και επι τας πολεις ιουδα επι λα-χης και επι αζηκα οτι αυται κατελειφθησαν εν πολεσιν ιουδα πολεις οχυραι ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν παρα κυριου μετα το συ-ντελεσαι τον βασιλεα σεδεκιαν διαθηκην προς τον λαον του καλεσαι αφεσιν του εξαποστειλαι εκαστον τον παιδα αυτου και εκαστον την παιδισκην αυτου τον εβραιον και την εβραιαν ελευθερους προς το μη δουλευειν ανδρα εξ ιουδα και επεστραφησαν παντες οι μεγιστανες και πας ο λαος οι εισελθοντες εν τη διαθηκη του αποστειλαι εκαστον τον παιδα αυτου και εκαστον την παιδισκην αυτου και εωσαν αυτους εις παιδας και παιδισκας και εγεννηθη λογος κυριου προς ιερεμιαν λεγων ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ εγω εθεμην διαθηκην προς τους πατερας υμων εν τη ημερα η εξειλαμην αυτους εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας λεγων οταν πληρωθη εξ ετη αποστελεις τον αδελφον σου τον εβραιον ος πραθησεται σοι και εργαται σοι εξ ετη και εξα-ποστελεις αυτον ελευθερον και ουκ ηκουσαν μου και ουκ εκλιναν το ους αυτων και επεστρεψαν σημερον ποιησαι το ευθες προ οφθαλμων μου του καλεσαι αφεσιν εκαστον του πλησιον αυτου και συνετελε-σαν διαθηκην κατα προσωπον μου εν τω οικω ου επεκληθη το ονομα μου επ αυτω και επεστρεψατε και εβεβηλωσατε το ονομα μου του επιστρεψαι εκαστον τον παιδα αυτου και εκαστον την παιδισκην αυ-του ους εξαπεστειλατε ελευθερους τη ψυχη αυτων υμιν εις παιδας και παιδισκας δια τουτο ουτως ειπεν κυριος υμεις ουκ ηκουσατε μου του καλεσαι αφεσιν εκαστος προς τον πλησιον αυτου ιδου εγω καλω αφεσιν υμιν εις μαχαιραν και εις τον θανατον και εις τον λιμον και δω-σω υμας εις διασποραν πασαις ταις βασιλειαις της γης και δωσω τους ανδρας τους παρεληλυθотας την διαθηκην μου τους μη στησαντας την διαθηκην μου ην εποησαν κατα προσωπον μου τον μοσχον ον εποησαν εργαζεσθαι αυτω τους αρχοντας ιουδα και τους δυναστας και τους ιερεις και τον λαον και δωσω αυτους τοις εχθροις αυτων και εσται τα θνησιμαια αυτων βρωσις τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης και τον σεδεκιαν βασιλεα της ιουδαιας και τους αρ-χοντας αυτων δωσω εις χειρας εχθρων αυτων και δυναμις βασιλεως βαβυλωνος τοις αποτρεχουσιν απ αυτων ιδου εγω συντασσω ψησιν

κυριος και επιστρεψω αυτους εις την γην ταυτην και πολεμησουσιν επ αυτην και λημψονται αυτην και κατακαυσουσιν αυτην εν πυρι και τας πολεις ιουδα και δωσω αυτας ερημους απο κατοικουντων ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν παρα κυριου εν ημεραις ιωακιμ βασιλεως ιουδα λεγων βαδισον εις οικον αρχαβιν και αξεις αυτους εις οικον κυριου εις μιαν των αυλων και ποτιεις αυτους οινον και εξηγαγον τον ιεζονιαν υιον ιερεμιν υιου χαβασιν και τους αδελφους αυτου και τους υιους αυτου και πασαν την οικιαν αρχαβιν και εισηγαγον αυτους εις οικον κυριου εις το παστοφοριον υιων ανανιου υιου γοδολιου ανθρωπου του θεου ο εστιν εγγυς του οικου των αρχοντων των επανω του οικου μαασαιου υιου σελωμ του φυλασσοντος την αυλην και εδωκα κατα προσωπον αυτων κεραμιον οινου και ποτηρια και ειπα πιετε οινον και ειπαν ου μη πιωμεν οινον οτι ιωναδαβ υιος ρηχαβ ο πατηρ ημων ενετειλατο ημιν λεγων ου μη πιητε οινον υμεις και οι υιοι υμων εως αιωνος και οικιαν ου μη οικοδομησητε και σπερμα ου μη σπειρητε και αμπελων ουκ εσται υμιν οτι εν σκηναις οικησετε πασας τας ημερας υμων οπως αν ζησητε ημερας πολλας επι της γης εφ ης διατριβετε υμεις επ αυτης και ηκουσαμεν της φωνης ιωναδαβ του πατρος ημων προς το μη πειν οινον πασας τας ημερας ημων ημεις και αι γυναικες ημων και οι υιοι ημων και αι θυγατρες ημων και προς το μη οικοδομειν οικιας του κατοικειν εκει και αμπελων και αγρος και σπερμα ουκ εγενετο ημιν και ωκησαμεν εν σκηναις και ηκουσαμεν και εποιησαμεν κατα παντα α ενετειλατο ημιν ιωναδαβ ο πατηρ ημων και εγενηθη οτε ανεβη ναβουχοδονοσορ επι την γην και ειπαμεν εισελθατε και εισελθωμεν εις ιερουσαλημ απο προσωπου της δυναμεως των χαλδαιων και απο προσωπου της δυναμεως των ασσυριων και ωκουμεν εκει και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων ουτως λεγει κυριος πορευου και ειπον ανθρωπω ιουδα και τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ ου μη λαβητε παιδειαν του ακουειν τους λογους μου εστησαν ρημα υιοι ιωναδαβ υιου ρηχαβ ο ενετειλατο τοις τεκνοις αυτου προς το μη πειν οινον και ουκ επιοσαν και εγω ελαλησα προς υμας ορθρου και ελαλησα και ουκ ηκουσατε και απεστειλα προς υμας τους παιδας μου τους προφητας λεγων αποστραφητε εκαστος απο της οδου αυτου της πονηρας και βελτιω ποιησατε τα επιτηδευματα υμων και ου πορευσεσθε οπισω θεων ετερων του δουλευειν αυτοις και οικησετε επι της γης ης εδωκα υμιν και τοις πατρασιν υμων και ουκ εκλινατε τα ωτα υμων και ουκ ηκουσατε και εστησαν υιοι ιωναδαβ υιου ρηχαβ την εντολην του πατρος αυτων ο δε λαος ουτος ουκ ηκουσαν μου δια τουτο ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω φερω επι ιουδαν και επι τους κατοικουντας ιερουσαλημ παντα τα κακα α ελαλησα επ αυτους δια τουτο ουτως ειπεν κυριος επειδη ηκουσαν υιοι ιωναδαβ υιου ρηχαβ την εντολην του πατρος αυτων ποιειν καθοτι ενετειλατο αυτοις ο πατηρ αυτων ου μη εκλιπη ανηρ των υιων ιωναδαβ υιου ρηχαβ παρεστηκως κατα προσωπον μου πασας τας ημερας της γης και εν τω ενιαυτω τω τεταρτω ιωακιμ υιου ιωσια βασιλεως ιουδα εγενηθη λογος κυριου προς με λεγων λαβε σεαυτω χαρτιον βιβλιου και γραψον επ αυτου παντας τους λογους ους ε χρηματισα προς σε επι ιερουσαλημ και επι ιουδαν και επι παντα τα εθνη αφ ης ημερας λαλησαντος μου προς σε αφ ημερων ιωσια βασιλεως ιουδα και εως της ημερας ταυτης ισως ακουσεται ο οικος ιουδα παντα τα κακα α εγω λογιζομαι ποιη-

σαι αυτοις ινα αποστρεψωσιν απο οδου αυτων της πονηρας και ιλεως εσομαι ταις αδικιας αυτων και ταις αμαρτιας αυτων και εκαλεσεν ιερεμιας τον βαρουχ υιον νηριου και εγραψεν απο στοματος ιερεμίου παντας τους λογους κυριου ους ε χρηματισεν προς αυτον εις χαρτιον βιβλιου και ενετειλατο ιερεμιας τω βαρουχ λεγων εγω φυλασσομαι ου μη δυναμαι εισελθειν εις οικον κυριου και αναγνωση εν τω χαρτιω τουτω εις τα ωτα του λαου εν οικω κυριου εν ημερα νηστειας και εν ωσι παντος ιουδα των ερχομενων εκ πολεως αυτων αναγνωση αυτοις ισως πεσειται ελεος αυτων κατα προσωπον κυριου και αποστρεφουσιν εκ της οδου αυτων της πονηρας οτι μεγας ο θυμος και η οργη κυριου ην ελαλησεν επι τον λαον τουτον και εποησεν βαρουχ κατα παντα α ενετειλατο αυτω ιερεμιας του αναγνωσαι εν τω βιβλιω λογους κυριου εν οικω κυριου και εγεννηθη εν τω ετει τω ογδω βασιλει ιωακιμ τω μηνι τω ενατω εξεκκλησιασαν νηστειαν κατα προσωπον κυριου πας ο λαος εν ιερουσαλημ και οικος ιουδα και ανεγινωσχε βαρουχ εν τω βιβλιω τους λογους ιερεμίου εν οικω κυριου εν οικω γαμαριου υιου σαφαν του γραμματεως εν τη αυλη τη επανω εν προθυροις πυλης του οικου κυριου της καινης εν ωσι παντος του λαου και ηκουσεν μιχαιας υιος γαμαριου υιου σαφαν απαντας τους λογους κυριου εκ του βιβλιου και κατεβη εις οικον του βασιλεως εις τον οικον του γραμματεως και ιδου εκει παντες οι αρχοντες εκαθηντο ελισαμα ο γραμματευσ και δαλαιας υιος σελεμιου και ελναθαν υιος ακχοβωρ και γαμαριας υιος σαφαν και σεδεκιας υιος ανανιου και παντες οι αρχοντες και ανηγγειλεν αυτοις μιχαιας παντας τους λογους ους ηκουσεν αναγνωσκοντας του βαρουχ εις τα ωτα του λαου και απεστειλαν παντες οι αρχοντες προς βαρουχ υιον νηριου τον ιουδιν υιον ναθανιου υιου σελεμιου υιου χουσι λεγοντες το χαρτιον εν ω συ αναγνωσκεις εν αυτω εν ωσι του λαου λαβε αυτο εις την χειρα σου και ηκε και ελαβεν βαρουχ το χαρτιον και κατεβη προς αυτους και ειπαν αυτω παλιν αναγνωθι εις τα ωτα ημων και ανεγνω βαρουχ και εγεννηθη ως ηκουσαν παντας τους λογους συνεβουλευσαντο εκαστος προς τον πλησιον αυτου και ειπαν αναγγελλοντες αναγγειλωμεν τω βασιλει απαντας τους λογους τουτους και τον βαρουχ ηρωτησαν λεγοντες ποιθεν εγραψας παντας τους λογους τουτους και ειπεν βαρουχ απο στοματος αυτου αναγγειλεν μοι ιερεμιας παντας τους λογους τουτους και εγραψαν εν βιβλιω και ειπαν τω βαρουχ βαδισον κατακρυβηθι συ και ιερεμιας ανθρωπος μη γνωτω που υμεις και εισηλθον προς τον βασιλεα εις την αυλην και το χαρτιον εδωκαν φυλασσειν εν οικω ελισαμα και ανηγγειλαν τω βασιλει παντας τους λογους και απεστειλεν ο βασιλευς τον ιουδιν λαβειν το χαρτιον και ελαβεν αυτο εξ οικου ελισαμα και ανεγνω ιουδιν εις τα ωτα του βασιλεως και εις τα ωτα παντων των αρχοντων των εστηκοτων περι τον βασιλεα και ο βασιλευς εκαθητο εν οικω χειμερινω και εσχαρα πυρος κατα προσωπον αυτου και εγεννηθη αναγνωσκοντας ιουδιν τρεις σελιδας και τεσσαρας απετεμνεν αυτας τω ξυρω του γραμματεως και ερριπτεν εις το πυρ το επι της εσχαρας εως εξελιπεν πας ο χαρτης εις το πυρ το επι της εσχαρας και ουκ εζητησαν και ου διερρηξαν τα ιματια αυτων ο βασιλευς και οι παιδες αυτου οι ακουοντες παντας τους λογους τουτους και ελναθαν και γοδολιας και γαμαριας υπεθεντο τω βασιλει προς το μη κατακαυσαι το χαρτιον και ενετειλατο ο βασιλευς τω ιερεμεηλ υιω του βασιλεως και τω σαραια

ὕω εσρήλ συλλαβεῖν τὸν βαρουχ καὶ τὸν ἱερεμίαν καὶ κατεκρυβήσαν καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς ἱερεμίαν μετὰ τὸ κατακαῦσαι τὸν βασιλεῖα τὸ χαρτίον πάντας τοὺς λόγους οὗς ἐγράψεν βαρουχ ἀπὸ στοματός ἱερεμίου λέγων πάλιν λαβε σύ χαρτίον ἕτερον καὶ γράψον πάντας τοὺς λόγους τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῦ χαρτίου οὗς κατεκαύσεν ὁ βασιλεὺς ἰωακὶμ καὶ εἶπες οὕτως εἶπεν κύριος σύ κατεκαύσας τὸ χαρτίον τοῦτο λέγων διὰ τί ἐγράψας ἐπ' αὐτῷ λέγων εἰσπορευόμενος εἰσπορευεσθαι ὁ βασιλεὺς βαβυλωνός καὶ ἐξολέθρευσε τὴν γῆν ταυτὴν καὶ ἐκλείψει ἀπ' αὐτῆς ἀνθρώπος καὶ κτήνη διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ ἰωακὶμ βασιλεῖα ἰουδα οὐκ ἐστὶ αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ θρόνου δαυὶδ καὶ τὸ θῆνησιμαῖον αὐτοῦ ἐστὶ ἐρριμμένον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας καὶ ἐν τῷ παγέτῳ τῆς νυκτός καὶ ἐπισκεψομαι ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἐπαξῶ ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ γῆν ἰουδα πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ ἐλάβεν βαρουχ χαρτίον ἕτερον καὶ ἐγράψεν ἐπ' αὐτῷ ἀπὸ στοματός ἱερεμίου ἅπαντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οὗ κατεκαύσεν ἰωακὶμ καὶ ἐπὶ προστεθῆσαν αὐτῷ λόγοι πλείονες ὥς οὗτοι καὶ ἐβασίλευσεν σεδεκίας υἱὸς ἰωσία ἀντὶ ἰωακὶμ ὃν ἐβασίλευσεν ναβουχοδονοσορ βασιλευεῖν τοῦ ἰουδα καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτός καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς λόγους κυρίου οὗς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ ἱερεμίου καὶ ἀπεστείλῃεν ὁ βασιλεὺς σεδεκίας τὸν ἰωαχαλ υἱὸν σελεμίου καὶ τὸν σοφονίαν υἱὸν μαασαίου τὸν ἱερεῖα πρὸς ἱερεμίαν λέγων προσεῦξαι δὴ περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον καὶ ἱερεμίας ἤλθεν καὶ διηλθὲν διὰ μέσου τῆς πόλεως καὶ οὐκ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς οἶκον τῆς φυλακῆς καὶ δυνάμεις φαραῶ ἐξήλθεν ἐξ αἰγύπτου καὶ ἤκουσαν οἱ χалδαιοὶ τὴν ἀκοὴν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ ἱερουσαλὴμ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς ἱερεμίαν λέγων οὕτως εἶπεν κύριος οὕτως εἶπες πρὸς βασιλεῖα ἰουδα τὸν ἀποστείλαντά πρὸς σε τοῦ ἐκζητῆσαι με ἰδοὺ δυνάμεις φαραῶ ἡ ἐξελθούσα ὑμῖν εἰς βοήθειαν ἀποστρέψουσιν εἰς γῆν αἰγύπτου καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ οἱ χалδαιοὶ καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταυτὴν καὶ συλλημψονται αὐτὴν καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος μὴ ὑπολάβῃτε τὰς ψυχὰς ὑμῶν λέγοντες ἀποτρέχοντες ἀπελευσονται ἀφ' ἡμῶν οἱ χалδαιοὶ ὅτι οὐ μὴ ἀπελθῶσιν καὶ εἰαν παταξήτε πᾶσαν δυνάμειν τῶν χалδαιῶν τοὺς πολεμούντας ὑμᾶς καὶ καταλείψωσιν τινες ἐκκεκεντημένοι ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ οὗτοι ἀναστήσονται καὶ καύσουσιν τὴν πόλιν ταυτὴν ἐν πυρὶ καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δυνάμεις τῶν χалδαιῶν ἀπὸ ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως φαραῶ ἐξήλθεν ἱερεμίας ἀπὸ ἱερουσαλὴμ τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν βενιαμὴν τοῦ ἀγοράσαι ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ καὶ ἐγένετο αὐτός ἐν πυλὴ βενιαμὴν καὶ ἐκεῖ ἀνθρώπος παρ' ᾧ κατέλυεν σαρούϊας υἱὸς σελεμίου υἱοῦ ἀνανίου καὶ συνέλαβεν τὸν ἱερεμίαν λέγων πρὸς τοὺς χалδαιοὺς σύ φεύγεις καὶ εἶπεν ψευδὸς οὐκ εἰς τοὺς χалδαιοὺς ἐγὼ φεύγω καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτοῦ καὶ συνέλαβεν σαρούϊας τὸν ἱερεμίαν καὶ εἰσηγάγεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀρχόντας καὶ ἐπικρανθήσαν οἱ ἀρχόντες ἐπὶ ἱερεμίαν καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως ὅτι ταυτὴν ἐποίησαν εἰς οἰκίαν φυλακῆς καὶ ἤλθεν ἱερεμίας εἰς οἰκίαν τοῦ λακκού καὶ εἰς τὴν χερεθ καὶ ἐκαθίσεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλὰς καὶ ἀπέστείλεν σεδεκίας καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν καὶ ῥῶτα αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κρυφαίως εἶπεν εἰ ἐστὶν λόγος παρὰ κυρίου

και ειπεν εστιν εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος παραδοθησθαι και ειπεν ιερειας τω βασιλει τι ηδικησα σε και τους παιδας σου και τον λαον τουτον οτι συ διδως με εις οικιαν φυλακης και που εισιν οι προφηται υμων οι προφητευσαντες υμιν λεγοντες οτι ου μη ελθη βασιλευς βαβυλωνος επι την γην ταυτην και νυν κυριε βασιλευ πεσετω το ελεος μου κατα προσωπον σου και τι αποστρεφεις με εις οικιαν ιωναθαν του γραμματεως και ου μη αποθανω εκει και συνεταξεν ο βασιλευς και ενεβαλσαν αυτον εις οικιαν της φυλακης και εδιδον αυτω αρτον ενα της ημερας εξωθεν ου πεσσουσιν εως εξελιπον οι αρτοι εκ της πολεως και εκαθισεν ιερειας εν τη αυλη της φυλακης και ηκουσεν σαφατιας υιος μαθαν και γοδολιας υιος πασχωρ και ιωαχαλ υιος σελεμιου τους λογους ους ελαλει ιερειας επι τον λαον λεγων ουτως ειπεν κυριος ο κατοικων εν τη πολει ταυτη αποθανειται εν ρομφαια και εν λιμω και ο εκπορευομενος προς τους χαλδαιους ζησεται και εσται η ψυχη αυτου εις ευρεμα και ζησεται οτι ουτως ειπεν κυριος παραδομενη παραδοθησεται η πολις αυτη εις χειρας δυναμεως βασιλεως βαβυλωνος και συλλημψεται αυτην και ειπαν τω βασιλει αναιρεθητω δη ο ανθρωπος εκεινος οτι αυτος εκλυει τας χειρας των ανθρωπων των πολεμουντων των καταλειπομενων εν τη πολει και τας χειρας παντος του λαου λαλων προς αυτους κατα τους λογους τουτους οτι ο ανθρωπος ουτος ου χρησιμοлоги ειρηνην τω λαω τουτω αλλ η πονηρα και ειπεν ο βασιλευς ιδου αυτος εν χερσιν υμων οτι ουκ ηδυνατο ο βασιλευς προς αυτους και ερριψαν αυτον εις τον λακκον μελχιου υιου του βασιλεως ος ην εν τη αυλη της φυλακης και εχαλασαν αυτον εις τον λακκον και εν τω λακκω ουκ ην υδωρ αλλ η βορβορος και ην εν τω βορβωρω και ηκουσεν αβδεμελεχ ο αιθιοψ και αυτος εν οικια του βασιλεως οτι εδωκαν ιερειαν εις τον λακκον και ο βασιλευς ην εν τη πυλη βενιαμιν και εξηλθεν προς αυτον και ελαλησεν προς τον βασιλεα και ειπεν επονηρευσω α εποησας του αποκτειναι τον ανθρωπον τουτον απο προσωπου του λιμου οτι ουκ εισιν ετι αρτοι εν τη πολει και ενετειλατο ο βασιλευς τω αβδεμελεχ λεγων λαβε εις τας χειρας σου εντευθεν τριαχοντα ανθρωπους και αναγαγε αυτον εκ του λακκου ινα μη αποθανη και ελαβεν αβδεμελεχ τους ανθρωπους και εισηλθεν εις την οικιαν του βασιλεως την υπογειον και ελαβεν εκειθεν παλαια ρακη και παλαια σχοινια και ερριψεν αυτα προς ιερειαν εις τον λακκον και ειπεν ταυτα θες υποκατω των σχοινιων και εποησεν ιερειας ουτως και ειλκυσαν αυτον τοις σχοινοις και ανηγαγον αυτον εκ του λακκου και εκαθισεν ιερειας εν τη αυλη της φυλακης και απεστειλεν ο βασιλευς και εκαλεσεν αυτον προς εαυτον εις οικιαν ασελισι την εν οικω κυριου και ειπεν αυτω ο βασιλευς ερωτησω σε λογον και μη δη κρυψης απ εμου ρημα και ειπεν ιερειας τω βασιλει εαν αναγγειλω σοι ουχι θανατω με θανατωσεις και εαν συμβουλευσω σοι ου μη ακουσης μου και ωμοσεν αυτω ο βασιλευς λεγων ζη κυριος ος εποησεν ημιν την ψυχην ταυτην ει αποκτενω σε και ει δωσω σε εις χειρας των ανθρωπων τουτων και ειπεν αυτω ιερειας ουτως ειπεν κυριος εαν εξελθων εξελθης προς ηγεμονας βασιλεως βαβυλωνος και ζησεται η ψυχη σου και η πολις αυτη ου μη κατακαυθη εν πυρι και ζηση συ και η οικια σου και εαν μη εξελθης δοθησεται η πολις αυτη εις χειρας των χαλδαιων και καυσουσιν αυτην εν πυρι και συ ου μη σωθης και ειπεν ο βασιλευς τω ιερεια εγω λογον εχω των ιουδαιων των πεφευγोटων

προς τους χαλδαιους μη δωσειν με εις χειρας αυτων και καταμωκησονται μου και ειπεν ιερεμιας ου μη παραδωσιν σε ακουσον τον λογον κυριου ον εγω λεγω προς σε και βελτιον εσται σοι και ζησεται η ψυχη σου και ει μη θελεις συ εξελθειν ουτος ο λογος ον εδειξεν μοι κυριος και ιδου πασαι αι γυναικες αι καταλειφθεισαι εν οικια βασιλεως ιουδα εξηγοντο προς αρχοντας βασιλεως βαβυλωνος και αυται ελεγον ηπατησαν σε και δυνησονται σοι ανδρες ειρηνικοι σου και καταλυσουσιν εν ολισθημασιν ποδας σου απεστρεψαν απο σου και τας γυναικας σου και τα τεκνα σου εξαξουσιν προς τους χαλδαιους και συ ου μη σωθης οτι εν χειρι βασιλεως βαβυλωνος συλλημφθηση και η πολις αυτη κατακαυθησεται και ειπεν αυτω ο βασιλευς ανθρωπος μη γνωτω εκ των λογων τουτων και συ ου μη αποθανης και εαν ακουσωσιν οι αρχοντες οτι ελαλησα σοι και ελθωσιν προς σε και ειπωσιν σοι αναγγειλον ημιν τι ελαλησεν σοι ο βασιλευς μη κρυψης αφ ημων και ου μη ανελωμεν σε και τι ελαλησεν προς σε ο βασιλευς και ερεις αυτοις ριπτω εγω το ελεος μου κατ οφθαλμους του βασιλεως προς το μη αποστρεψαι με εις οικιαν ιωνathan αποθανειν εχει και ηλθοσαν παντες οι αρχοντες προς ιερεμian και ηρωτησαν αυτον και ανηγγειλεν αυτοις κατα παντας τους λογους τουτους ους ενετειλατο αυτω ο βασιλευς και απεσιωπησαν οτι ουκ ηκουσθη λογος κυριου και εκαθισεν ιερεμιας εν τη αυλη της φυλακης εως χρονου ου συνελημφθη ιερουσαλημ και εγενετο εν τω ετει τω ενατω του σεδεκια βασιλεως ιουδα εν τω μηνι τω δεκατω παρεγενετο ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και πασα η δυναμις αυτου επι ιερουσαλημ και επολιορκουν αυτην και εν τω ενδεκατω ετει του σεδεκια εν τω μηνι τω τεταρτω ενατη του μηνος ερραγη η πολις και εισηλθον παντες οι ηγεμονες βασιλεως βαβυλωνος και εκαθισαν εν πυλη τη μεση ναργαλασαρ και σαμαγωθ και ναβουσαχαρ και ναβουσαρις και ναγαργασνασερ ραβαμαγ και οι καταλοιποι ηγεμονες βασιλεως βαβυλωνος και απεστειλαν και ελαβον τον ιερεμian εξ αυλης της φυλακης και εδωκαν αυτον προς τον γοδολιαν υιον αχικαμ υιου σαφαν και εξηγαγον αυτον και εκαθισεν εν μεσω του λαου και προς ιερεμian εγενετο λογος κυριου εν τη αυλη της φυλακης λεγων πορευου και ειπον προς αβδεμελεχ τον αιθιοπα ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω φερω τους λογους μου επι την πολιν ταυτην εις κακα και ουκ εις αγαθα και σαωσω σε εν τη ημερα εκεινη και ου μη δωσω σε εις χειρας των ανθρωπων ων συ φοβη απο προσωπου αυτων οτι σωζων σωσω σε και εν ρομφαια ου μη πεσης και εσται η ψυχη σου εις ευρεμα οτι επεποιθεις επ εμοι φησιν κυριος ο λογος ο γενομενος παρα κυριου προς ιερεμian υστερον μετα το αποστειλαι αυτον ναβουζαρδαν τον αρχιμαγειρον τον εκ δαμαν εν τω λαβειν αυτον εν χειροπεδαις εν μεσω αποικιας ιουδα των ηγεμων εις βαβυλωνα και ελαβεν αυτον ο αρχιμαγειρος και ειπεν αυτω κυριος ο θεος σου ελαλησεν τα κακα ταυτα επι τον τοπον τουτον και εποιησεν κυριος οτι ημαρτετε αυτω και ουκ ηκουσατε αυτου της φωνης ιδου ελυσα σε απο των χειροπεδων των επι τας χειρας σου ει καλον εναντιον σου ελθειν μετ εμου εις βαβυλωνα ηκε και ιθησω τους οφθαλμους μου επι σε ει δε μη αποτρεχε και αναστρεψον προς γοδολιαν υιον αχικαμ υιου σαφαν ον κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος εν γη ιουδα και οικησων μετ αυτου εν μεσω του λαου εν γη ιουδα εις απαντα τα αγαθα εν οφθαλμοις σου του πορευθηναι πορευου και

εδωκεν αυτω ὁ αρχιμαγειρος δωρα και απεστειλεν αυτον και ηλθεν προς γοδολιαν εις μασσηφα και εκαθισεν εν μεσω του λαου του καταλειφθεντος εν τη γη και ηκουσαν παντες οἱ ἡγεμονες της δυναμεως της εν αγρω αυτοι και οἱ ανδρες αυτων ὅτι κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος τον γοδολιαν εν τη γη και παρεκατεθετο αυτω ανδρας και γυναικας αυτων οὐς ουκ απωκισεν εις βαβυλωνα και ηλθεν προς γοδολιαν εις μασσηφα ισμαηλ υἱος ναθανιου και ιωαναν υἱος καρφε και σαραιας υἱος θαναεμεθ και υἱοι ωφε του νετωφατι και ιεζονιας υἱος του μοχατι αυτοι και οἱ ανδρες αυτων και ωμοσεν αυτοις γοδολιας και τοις ανδρασιν αυτων λεγων μη φοβηθητε απο προσωπου των παιδων των χαλδαιων κατοικησατε εν τη γη και εργασασθε τω βασιλει βαβυλωνος και βελτιον εσται ὑμιν και ιδου εγω κατημαι εναντιον ὑμων εις μασσηφα στηναι κατα προσωπον των χαλδαιων οἱ αν ελθωσιν εφ ὑμας και ὑμεις συναγαγετε οινον και οπωραν και συναγαγετε ελαιον και βαλετε εις τα αγγεια ὑμων και οικησατε εν ταις πολεσιν ἅς κατεκρατησατε και παντες οἱ ιουδαιοι οἱ εν γη μωαβ και εν ὑιοις αμμων και οἱ εν τη ιδουμια και οἱ εν παση τη γη ηκουσαν ὅτι εδωκεν βασιλευς βαβυλωνος καταλειμμα τω ιουδα και ὅτι κατεστησεν επ αυτους τον γοδολιαν υἱον αχικαμ και ηλθον προς γοδολιαν εις γην ιουδα εις μασσηφα και συνηγαγον οινον και οπωραν πολλην σφοδρα και ελαιον και ιωαναν υἱος καρφε και παντες οἱ ἡγεμονες της δυναμεως οἱ εν τοις αγροις ηλθον προς γοδολιαν εις μασσηφα και ειπαν αυτω ει γνωσει γινωσκεις ὅτι βελισα βασιλευς ὑιων αμμων απεστειλεν προς σε τον ισμαηλ παταξαι σου ψυχην και ουκ επιστευsen αυτοις γοδολιας και ιωαναν ειπεν τω γοδολια κρυφαιως εν μασσηφα πορευεσμαι δη και παταξω τον ισμαηλ και μηθεις γνωτω μη παταξῃ σου ψυχην και διασπαρῃ πας ιουδα οἱ συνηγμενοι προς σε και απολουνται οἱ καταλοιποι ιουδα και ειπεν γοδολιας προς ιωαναν μη ποιησης το πραγμα τουτο ὅτι ψευδη συ λεγεις περι ισμαηλ και εγενετο τω μηνι τω ἔβδομῳ ηλθεν ισμαηλ υἱος ναθανιου υἱου ελασα απο γενους του βασιλεως και δεκα ανδρες μετ αυτου προς γοδολιαν εις μασσηφα και εφαγον εκει αρτον ἅμα και ανεστη ισμαηλ και οἱ δεκα ανδρες οἱ ησαν μετ αυτου και επαταξαν τον γοδολιαν ὃν κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος επι της γης και παντας τους ιουδαιους τους οντας μετ αυτου εν μασσηφα και παντας τους χαλδαιους τους εὑρεθεντας εκει και εγενετο τη ἡμερα τη δευτερα παταξαντος αυτου τον γοδολιαν και ανθρωπος ουκ εγνω και ηλθοσαν ανδρες απο συχεμ και απο σαλημ και απο σαμαρειας ογδοηκοντα ανδρες εξυρημενοι πωγωνας και διερρηγμενοι τα ἱματια και κοπτομενοι και μαναα και λιβανος εν χερσιν αυτων του εισενεγκειν εις οικον κυριου και εξηλθεν εις απαντησιν αυτοις ισμαηλ αυτοι επορευοντο και εκλαιον και ειπεν αυτοις εισελθετε προς γοδολιαν και εγενετο εισελθοντων αυτων εις το μεσον της πολεως εσφαξεν αυτους εις το φρεαρ και δεκα ανδρες εὑρεθησαν εκει και ειπαν τω ισμαηλ μη ανελης ἡμας ὅτι εισιν ἡμιν θησαυροι εν αγρω πυροι και κριθαι μελι και ελαιον και παρηλθεν και ουκ ανειλεν αυτους εν μεσω των αδελφων αυτων και το φρεαρ εις ὃ ερριψεν εκει ισμαηλ παντας οὐς επαταξεν φρεαρ μεγα τουτο εστιν ὃ εποιησεν ὁ βασιλευς ασα απο προσωπου βαασα βασιλεως ισραηλ τουτο ενεπλησεν ισμαηλ τραυματιων και απεστρεψεν ισμαηλ παντα τον λαον τον καταλειφθεντα εις μασσηφα και τας θυγατερας του βασιλεως ἃς παρεκατεθετο ὁ αρχιμαγειρος τω

γοδολια ήω αχιχαμ και ωχετο εις το περαν ήων αμμων και ηκουσεν ιωαναν ήιος καρηε και παντες οι ήγεμονες της δυναμεως οι μετ αυτου παντα τα καχα ά εποιησεν ισμαηλ και ηγαγον άπαν το στρατοπεδον αυτων και ωχοντο πολεμειν αυτον και ήυρον αυτον επι ύδατος πολλου εν γαβων και εγενετο ότε ειδον πας ό λαος ό μετα ισμαηλ τον ιωαναν και τους ήγεμονας της δυναμεως της μετ αυτου και ανεστρεψαν προς ιωαναν και ισμαηλ εσωθη συν οκτω ανθρωποις και ωχετο προς τους ήιους αμμων και ελαβεν ιωαναν και παντες οι ήγεμονες της δυναμεως οι μετ αυτου παντας τους καταλοιπους του λαου όυς απεστρεψεν απο ισμαηλ δυνατους ανδρας εν πολεμω και τας γυναικας και τα λοιπα και τους ευνουχους όυς απεστρεψεν απο γαβων και ωχοντο και εκαθισαν εν γαβηρωθ-χαμααμ την προς βηθλεεμ του πορευθηναι εισελθειν εις αιγυπτον απο προσωπου των χαλδαιων ότι εφοβηθησαν απο προσωπου αυτων ότι επαταξεν ισμαηλ τον γοδολιαν όν κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος εν τη γη και προσηλθον παντες οι ήγεμονες της δυναμεως και ιωαναν και αζαριας ήιος μαασαιου και πας ό λαος απο μικρου έως μεγαλου προς ιερεμian τον προφητην και ειπαν αυτω πεσετω δη το ελεος ήμων κατα προσωπον σου και προσευξαι προς κυριον τον θεον σου περι των καταλοιπων τουτων ότι κατελειφθημεν ολιγοι απο πολλων καθως οι οφθαλμοι σου βλεπουσιν και αναγγειλατω ήμιν κυριος ό θεος σου την όδον ή πορευσομεθα εν αυτη και λογον όν ποιησομεν και ειπεν αυτοις ιερεμias ηκουσα ιδου εγω προσευξομαι προς κυριον τον θεον ήμων κατα τους λογους ήμων και εσται ό λογος όν αν αποκριθησεται κυριος αναγγελω ήμιν ου μη κρυψω αφ ήμων ρημα και αυτοι ειπαν τω ιερεμια εστω κυριος εν ήμιν εις μαρτυρα δικαιον και πιστον ει μη κατα παντα τον λογον όν αν αποστειλη σε κυριος προς ήμας όυτως ποιησομεν και εαν αγαθον και εαν κακον την φωνην κυριου του θεου ήμων όυ ήμεις αποστελλομεν σε προς αυτον ακουσομεθα ίνα βελτιον ήμιν γενηται ότι ακουσομεθα της φωνης κυριου του θεου ήμων και εγενηθη μετα δεκα ήμερας εγενηθη λογος κυριου προς ιερεμian και εκαλεσεν τον ιωαναν και τους ήγεμονας της δυναμεως και παντα τον λαον απο μικρου έως μεγαλου και ειπεν αυτοις όυτως ειπεν κυριος εαν καθισαντες καθισητε εν τη γη ταυτη οικοδομησω ήμας και ου μη καθελω και φυτευσω ήμας και ου μη εκτιλω ότι αναπεπαυμαι επι τοις κακοις όις εποιησα ήμιν μη φοβηθητε απο προσωπου βασιλεως βαβυλωνος όυ ήμεις φοβεισθε απο προσωπου αυτου μη φοβηθητε φησιν κυριος ότι μεθ ήμων εγω ειμι του εξαρεισθαι ήμας και σωζειν ήμας εκ χειρος αυτου και δωσω ήμιν ελεος και ελεησω ήμας και επιστρεψω ήμας εις την γην ήμων και ει λεγετε ήμεις ου μη καθισωμεν εν τη γη ταυτη προς το μη ακουσαι φωνης κυριου ότι εις γην αιγυπτου εισελευσομεθα και ου μη ιδωμεν πολεμον και φωνην σαλπγγος ου μη ακουσωμεν και εν αρτοις ου μη πεινασωμεν και εκει οικησομεν δια τουτο ακουσατε λογον κυριου όυτως ειπεν κυριος εαν ήμεις δωτε το προσωπον ήμων εις αιγυπτον και εισελθητε εκει κατοικειν και εσται ή ρομφαia ήν ήμεις φοβεισθε απο προσωπου αυτης ήυρησει ήμας εν γη αιγυπτου και ό λιμος όυ ήμεις λογον εχετε απο προσωπου αυτου καταλημψεται ήμας οπισω ήμων εν αιγυπτω και εκει αποθανεισθε και εσονται παντες οι ανθρωποι και παντες οι αλλογενεις οι θεντες το προσωπον αυτων εις γην αιγυπτου ενοικειν εκει εκλειψουσιν εν τη ρομφαia και εν τω λιμω και

ουκ εσται αυτων ουθεις σωζομενος απο των κακων ὧν εγω επαγω επ αυτους ὅτι ὁυτως ειπεν κυριος καθως εσταξεν ὁ θυμος μου επι τους κατοικουντας ιερουσαλημ ὁυτως σταξει ὁ θυμος μου εφ ὑμας εισελθοντων ὑμων εις αιγυπτον και εσεσθε εις αβατον και ὑποχειριοι και εις αφαν και εις ονειδισμον και ου μη ιδητε ουκετι τον τοπον τουτον ἃ ελαλησεν κυριος εφ ὑμας τους καταλοιπους ιουδα μη εισελθητε εις αιγυπτον και νυν γνοντες γνωσεσθε ὅτι επονηρευσασθε εν ψυχαις ὑμων αποστειλαντες με λεγοντες προσευξαι περι ἡμων προς κυριον και κατα παντα ἃ εαν λαληση σοι κυριος ποιησομεν και ουκ ηκουσατε της φωνης κυριου ἧς απεστειλεν με προς ὑμας και νυν εν ῥομφαια και εν λιμῳ εκλειψετε εν τῷ τοπῳ ὅυ ὑμεις βουλευσθε εισελθειν κατοικειν εκει και εγεννηθη ὡς επαυσατο ιερεμιας λεγων προς τον λαον παντας τους λογους κυριου ὅυς απεστειλεν αυτον κυριος προς αυτους παντας τους λογους τουτους και ειπεν αζαριας υιος μαασαιου και ιωαναν υιος καρηε και παντες οἱ ανδρες οἱ ειπαντες τῷ ιερεμια λεγοντες ψευδη ουκ απεστειλεν σε κυριος προς ἡμας λεγων μη εισελθητε εις αιγυπτον ουκιν εκει αλλ η βαρουχ υιος νηριου συμβαλλει σε προς ἡμας ἵνα δῶς ἡμας εις χειρας των χαλδαιων του θανατωσαι ἡμας και αποικισθηναι ἡμας εις βαβυλωνα και ουκ ηκουσεν ιωαναν και παντες οἱ ἡγεμονες της δυναμεως και πας ὁ λαος της φωνης κυριου κατοικησαι εν γη ιουδα και ελαβεν ιωαναν και παντες οἱ ἡγεμονες της δυναμεως παντας τους καταλοιπους ιουδα τους αποστρεψαντας κατοικειν εν τη γη τους δυνατους ανδρας και τας γυναικας και τα νηπια και τας θυγατερας του βασιλεως και τας ψυχας ἃς κατελιπεν ναβουζαρδαν μετα γοδολιου υιου αχιχαμ και ιερεμian τον προφητην και βαρουχ υιον νηριου και εισηλθον εις αιγυπτον ὅτι ουκ ηκουσαν της φωνης κυριου και εισηλθον εις ταφνας και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμian εν ταφνας λεγων λαβε σεαυτω λιθους μεγαλους και κατακρυψον αυτους εν προθυροις εν πυλη της οικιας φαראω εν ταφνας κατ οφθαλμους ανδρων ιουδα και ερεις ὁυτως ειπεν κυριος ἰδου εγω αποστελλω και αξω ναβουχοδονοσορ βασιλεα βαβυλωνος και θησει αυτου τον θρονον επανω των λιθων τουτων ὧν κατεκρυψας και αρει τα ὄπλα αυτου επ αυτους και εισελευσεται και παταξει γην αιγυπτου ὅυς εἰς θανατον εις θανατον και ὅυς εις αποικισμον εις αποικισμον και ὅυς εις ῥομφαιαν εις ῥομφαιαν και καυσει πυρ εν οικιαις θεων αυτων και εμπυρει αυτας και αποικiei αυτους και φθειριει γην αιγυπτου ὥσπερ φθειριζει ποιμην το ἱματιον αυτου και εξελευσεται εν ειρηνη και συντριψει τους στυλους ἡλιου πολεως τους εν ὧν και τας οικιας αυτων κατακαυσει εν πυρι ὁ λογος ὁ γενομενος προς ιερεμian ἅπασιν τοις ιουδαιοις τοις κατοικουσιν εν γη αιγυπτῳ και τοις καθημενοις εν μαγδωλῳ και εν ταφνας και εν γη παθουρης λεγων ὁυτως ειπεν κυριος ὁ θεος ισραηλ ὑμεις ἑωρακατε παντα τα κακα ἃ επηγαγον επι ιερουσαλημ και επι τας πολεις ιουδα και ἰδου εἰσιν ερημοι απο ενοικων απο προσωπου πονηριας αυτων ἧς εποιησαν παραπικραναι με πορευθεντες θυμian θεοις ἑτεροις ὅις ουκ εγνωτε και απεστειλα προς ὑμας τους παιδας μου τους προφetas ορθρου και απεστειλα λεγων μη ποιησητε το πραγμα της μολυνσεως ταυτης ἧς εμισησα και ουκ ηκουσαν μου και ουκ εκλιναν το ους αυτων αποστρεψαι απο των κακων αυτων προς το μη θυμian θεοις ἑτεροις και εσταξεν ἡ οργη μου και ὁ θυμος μου και εξεκαυθη εν πολεσιν ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ και εγεννηθησαν

εις ερημωσιν και εις αβατον ὡς ἡ ἡμερα αὕτη και νυν ὁὕτως ειπεν κυριος παντοκρατωρ ἵνα τι ὑμεις ποιειτε κακα μεγαλα επι ψυχαις ὑμων εκκοψαι ὑμων ανθρωπον και γυναικα νηπιον και ιθλαζοντα εκ μεσου ιουδα προς το μη καταλειφθηναι ὑμων μηδενα παραπικραναι με εν τοις εργοις των χειρων ὑμων θυμιαν θεοις ἑτεροις εν γη αιγυπτω εις ἣν εισηλθατε ενοικειν εκει ἵνα εκκοπητε και ἵνα γενησθε εις καταραν και εις ονειδισμον εν πασιν τοις εθνεσιν της γης μη επιλελησθε ὑμεις των κακων των πατερων ὑμων και των κακων των βασιλεων ιουδα και των κακων των αρχοντων ὑμων και των κακων των γυναικων ὑμων ὧν εποιησαν εν γη ιουδα και εξῴθεν ιερουσαλημ και ουκ επαυσαντο ἕως της ἡμερας ταυτης και ουκ αντειχοντο των προσταγματων μου ὧν εδωκα κατα προσωπον των πατερων αυτων δια τουτο ὁὕτως ειπεν κυριος ἰδου εγω εφιστημι το προσωπον μου του απολεσαι παντας τους καταλοιπους τους εν αιγυπτω και πεσουνται εν ῥομφαια και εν λιμῳ εκλειψουσιν απο μικρου ἕως μεγαλου και εσονται εις ονειδισμον και εις απωλειαν και εις καταραν και επισκεψομαι επι τους καθημενους εν γη αιγυπτω ὡς επεσκεψαμην επι ιερουσαλημ εν ῥομφαια και εν λιμῳ και εν θανατω και ουκ εσται σεσωσμενος ουθεις των επιλοιπων ιουδα των παροικουντων εν γη αιγυπτω του επιστρεψαι εις γην ιουδα εφ ἣν αυτοι ελπιζουσιν ταις ψυχαις αυτων του επιστρεψαι εκει ου μη επιστρεψωσιν αλλ η ανασεσωσμενοι και απεκριθησαν τω ιερεμια παντες οἱ ανδρες οἱ γνοντες ὅτι θυμιωσιν αἱ γυναικες αυτων θεοις ἑτεροις και πασαι αἱ γυναικες συναγωγῃ μεγαλη και πας ὁ λαος οἱ καθημενοι εν γη αιγυπτω εν παθουρη λεγοντες ὁ λογος ὃν ελαλησας προς ἡμας τω ονοματι κυριου ουκ ακουσομεν σου ὅτι ποιουντες ποιησομεν παντα τον λογον ὃς εξελευσεται εκ του στοματος ἡμων θυμιαν τη βασιλίσσῃ του ουρανου και σπενδειν αὕτη σπονδας καθα εποιησαμεν ἡμεις και οἱ παteres ἡμων και οἱ βασιλεις ἡμων και οἱ αρχοντες ἡμων εν πολεσιν ιουδα και εξῴθεν ιερουσαλημ και επλησθημεν αρτων και εγενομεθα χρηστοι και κακα ουκ ειδομεν και ὡς διελιπομεν θυμιωντες τη βασιλίσσῃ του ουρανου ηλαττωθημεν παντες και εν ῥομφαια και εν λιμῳ εξελιπομεν και ὅτι ἡμεις θυμιωμεν τη βασιλίσσῃ του ουρανου και εσπεισαμεν αὕτη σπονδας μη ανευ των ανδρων ἡμων εποιησαμεν αὕτη χαυνωσας και εσπεισαμεν σπονδας αὕτη και ειπεν ιερεμιας παντι τῷ λαῷ τοις δυνατοις και ταις γυναιξιν και παντι τῷ λαῷ τοις αποκριθειςιν αὕτω λογους λεγων ουχι του θυμιαματος ὁ εθυμιασατε εν ταις πολεσιν ιουδα και εξῴθεν ιερουσαλημ ὑμεις και οἱ παteres ὑμων και οἱ βασιλεις ὑμων και οἱ αρχοντες ὑμων και ὁ λαος της γης εμνησθη κυριος και ανεβη επι την καρδιαν αυτου και ουκ ηδυνατο κυριος ετι φερειν απο προσωπου πονηριας πραγματων ὑμων απο των βδελυγματων ὧν εποιησατε και εγεννηθη ἡ γη ὑμων εις ερημωσιν και εις αβατον και εις αραν ὡς εν τη ἡμερα ταυτη απο προσωπου ὧν εθυμιατε και ὧν ἡμαρτετε τῷ κυριῳ και ουκ ηκουσατε της φωνης κυριου και εν τοις προσταγμασιν αυτου και εν τῷ νομῳ αυτου και εν τοις μαρτυριοις αυτου ουκ επορευθητε και επελαβετο ὑμων τα κακα ταυτα και ειπεν ιερεμιας τῷ λαῷ και ταις γυναιξιν ακουσατε τον λογον κυριου ὁὕτως ειπεν κυριος ὁ θεος ισραηλ ὑμεις γυναικες τῷ στοματι ὑμων ελαλησατε και ταις χερσιν ὑμων επληρωσατε λεγουσαι ποιουσαι ποιησομεν τας ὁμολογιας ἡμων ἃς ὡμολογησαμεν θυμιαν τη βασιλίσσῃ του ουρανου και σπενδειν αὕτη σπονδας εμμεйнаσαι ενεμεινατε ταις

ὁμολογιαὶς ὑμῶν καὶ ποιῶσαι ἐποιήσατε διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου παρ' ἰουδᾶ οἱ καθήμενοι ἐν γῇ αἰγυπτῶ ἰδοὺ ὠμῶς τῶ ὀνόματι μου τῶ μεγάλῳ εἶπεν κύριος ἐὰν γενήται ἐτι ὄνομα μου ἐν τῷ στόματι πάντος ἰουδᾶ εἶπεν ζῇ κύριος κύριος ἐπὶ πάσῃ γῇ αἰγυπτῶ ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγρηγόρα ἐπ' αὐτοὺς τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀγαθῶσαι καὶ ἐκλείψουσιν παρ' ἰουδᾶ οἱ κατοικοῦντες ἐν γῇ αἰγυπτῶ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λίμῳ ἕως ἀν ἐκλιπῶσιν καὶ οἱ σῶσῳσμένοι ἀπὸ ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν ἰουδᾶ ὀλίγοι ἀριθμῷ καὶ γινώσκονται οἱ καταλοιποὶ ἰουδᾶ οἱ καταστάντες ἐν γῇ αἰγυπτῶ κατοικῆσαι ἐκεῖ λόγος τίνος ἐμμένει καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον ὅτι ἐπισκεφθῶμαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονήρᾳ ὁὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὸν οὐαφρὴν βασιλεῖα αἰγυπτῶ εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ εἰς χεῖρας ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καθὰ ἔδωκα τὸν σεδεκίαν βασιλεῖα ἰουδᾶ εἰς χεῖρας ναβουχοδοноσορ βασιλεῶς βαβυλωνος ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ ζητούντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν ἱερεμίας ὁ προφῆτης πρὸς βαρουχ ὕιον νηριου ὅτε ἐγράψεν τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ στόματος ἱερεμίου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τεταρτῷ τῷ ἰωακίμ ὧς ἰ-
ωσία βασιλεῶς ἰουδᾶ ὁὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ σοὶ βαρουχ ὅτι εἶπας οἰμμοὶ οἰμμοὶ ὅτι προσεθῆκεν κύριος κόπον ἐπὶ πόνον μοι ἐκοιμηθῆν ἐν στεναγμοῖς ἀναπαύσιν οὐχ ἔυρον εἶπον αὐτῷ ὁὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ὅς ἐγὼ ὠκοδομήσα ἐγὼ καὶ αὐαίρω καὶ ὅς ἐγὼ ἐφυτεύσα ἐγὼ ἐκτιλλῶ καὶ συ ζητεῖς σεαυτῷ μεγάλα μὴ ζητήσης ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπα-
γῶ κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σὰρκα λέγει κύριος καὶ δώσω τὴν ψυχὴν σου εἰς ἔνδρα ἐν παντὶ τόπῳ ὃ ἐὰν βαδίσῃς ἐκεῖ ὄντος εἰκοστού καὶ ἑνός ἐτοὺς σεδεκίου ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἑνδεκά ἐτη ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ αμιταὰλ θυγατὴρ ἱερεμίου ἐκ λοβένα καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνατῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν μηνὶ τῷ δεκάτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθεν ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς βαβυλωνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ ἱερουσαλὴμ καὶ περιεχαρά-
κωσαν αὐτὴν καὶ περιωκοδόμησαν αὐτὴν τετραπέδοις λίθοις κυκλῶ καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς συνοχὴν ἕως ἑνδεκατοῦ ἐτοὺς τῷ βασιλεὶ σεδε-
κίᾳ ἐν τῇ ἐνατῇ τοῦ μηνὸς καὶ ἐσπερώθη ὁ λίμος ἐν τῇ πόλει καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς καὶ διεκοπῇ ἡ πόλις καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμιστὰ ἐξῆλθον νυκτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πυλῆς ἀνα μέσον τοῦ τείχους καὶ τοὺν προτειχίσματος ὁ ἦν κατὰ τὸν κήπον τοῦ βασι-
λεῶς καὶ οἱ χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως κυκλῶ καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς ἀραβὰ καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν χαλδαίων ὀπισθῶ τοῦ βα-
σιλεῶς καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῷ περὶ ἱερὶχῳ καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ διεσπάρησαν ἀπ' αὐτοῦ καὶ συνέλαβον τὸν βασιλεᾶ καὶ ἡγάγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλεᾶ βαβυλωνος εἰς δεβλαθα καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως καὶ ἐσφάξεν βασιλεὺς βαβυλωνος τοὺς υἱοὺς σεδεκίου κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀρχόντας ἰουδᾶ ἐσφάξεν ἐν δεβλαθα καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς σεδεκίου ἐξετυφλώσεν καὶ ἐδήσεν αὐ-
τὸν ἐν πεδαῖς καὶ ἡγάγεν αὐτὸν βασιλεὺς βαβυλωνος εἰς βαβυλῶνα καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μυλωνος ἕως ἡμέρας ἥς ἀπεθάνεν καὶ ἐν μηνὶ πεμπτῷ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθεν ναβουζαδδαν ὁ ἀρχιμαγειρὸς ὁ ἑστῆκως κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλεῶς βαβυλωνος εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ ἐνεπρῆσεν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλεῶς καὶ πᾶσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως καὶ πᾶσαν οἰκίαν μεγάλῃν ἐνεπρῆσεν ἐν πυρὶ καὶ πᾶν τείχος ἱερουσαλὴμ κυκλῶ καθεῖλεν ἡ δύναμις τῶν χαλδαίων

ἡ μετα του αρχιμαγειρου και τους καταλοιπους του λαου κατελιπεν ὁ αρχιμαγειρος εις αμπελουργους και εις γεωργους και τους στυλους τους χαλκους τους εν οικω κυριου και τας βασεις και την θαλασσαν την χαλκην την εν οικω κυριου συνετριψαν οἱ χαλδαιοι και ελαβον τον χαλκον αυτων και απηνεγκαν εις βαβυλωνα και την στεφανην και τας φιαλας και τας κρεαγρας και παντα τα σκευη τα χαλκα εν οἷς ελειτουργουν εν αυτοις και τα σαφρωθ και τα μασμαρωθ και τους υποχυτηρας και τας λυχνιαις και τας θυισκας και τους κυαθους ἃ ην χρυσα χρυσα και ἃ ην αργυρα αργυρα ελαβεν ὁ αρχιμαγειρος και οἱ στυλοι δυο και ἡ θαλασσα μια και οἱ μοσχοι δωδεκα χαλκοι υποκατω της θαλασσης ἃ εποιησεν ὁ βασιλευς σαλωμων εις οικον κυριου ουκ ην σταθμος του χαλκου αυτων και οἱ στυλοι τριακοντα πεντε πηχων ὕψος του στυλου του ἑνος και σπαρτιον δωδεκα πηχεων περιεκυκλου αυτον και το παχος αυτου δακτυλων τεσσαρων κυκλω και γεισος επ αυτοις χαλκουν και πεντε πηχεων το μηκος ὑπεροχη του γεισους του ἑνος και δικτυων και ῥοαι επι του γεισους κυκλω τα παντα χαλκα και κατα ταυτα τω στυλῳ τῷ δευτερω οκτω ῥοαι τῷ πηχει τοις δωδεκα πηχσιν και ησαν αἱ ῥοαι ενενηκοντα ἐξ το ἑν μερος και ησαν αἱ πασαι ῥοαι επι του δικτυου κυκλω ἑκατον και ελαβεν ὁ αρχιμαγειρος τον ἱερεα τον πρωτον και τον ἱερεα τον δευτερευοντα και τους τρεις τους φυλαττοντας την ὁδον και ευνουχον ἕνα ὃς ην επιστατης των ανδρων των πολεμιστων και ἑπτα ανδρας ονομαστους τους εν προσωπῳ του βασιλεως τους ἐυρεθεντας εν τη πολει και τον γραμματεα των δυναμεων τον γραμματευοντα τῷ λαῷ της γης και ἐξηκοντα ανθρωπους εκ του λαου της γης τους ἐυρεθεντας εν μεσῳ της πολεως και ελαβεν αυτους ναβουζαρδαν ὁ αρχιμαγειρος και ηγαγεν αυτους προς βασιλεα βαβυλωνος εις δεβλαθα και επαταξεν αυτους βασιλευς βαβυλωνος εν δεβλαθα εν γῇ αιμαῖθ και εγενετο εν τῷ τριακοστῳ και ἑβδομῳ ετει αποικισθεντος του ιωακιμ βασιλεως ιουδα εν τῷ δωδεκατῳ μηνι εν τη τετραδι και εικαδι του μηνος ελαβεν ουλαιμαραδαχ βασιλευς βαβυλωνος εν τῷ ενιαυτῳ ὧ εβασιλευσεν την κεφαλην ιωακιμ βασιλεως ιουδα και ἐξηγαγεν αυτον ἐξ οικιας ἧς εφυλαττετο και ἐλαλησεν αυτῷ χρηστα και ἐδωκεν τον θρονον αυτου επανω των θρονων των βασιλεων των μετ αυτου εν βαβυλωνι και ηλλαξεν την στολην της φυλακης αυτου και ησθιεν αρτον δια παντος κατα προσωπον αυτου πασας τας ἡμερας ἃς ἐζησεν και ἡ συνταξις αυτῷ ἐδιδото δια παντος παρα του βασιλεως βαβυλωνος ἐξ ἡμερας εις ἡμεραν ἕως ἡμερας ἧς ἀπεθανεν

και οὗτοι οἱ λογοι του βιβλιου ὃς εγραψεν βαρουχ υἱος νηριου υἱου μαασαιου υἱου σεδεκιου υἱου ασαδιου υἱου χελκιου εν βαβυλωνι εν τῷ ετει τῷ πεμπτῳ εν ἑβδομῃ του μηνος εν τῷ καιρῳ ὧ ελαβον οἱ χαλδαιοι την ιερουσαλημ και ενεπρησαν αυτην εν πυρι και ανεγνω βαρουχ τους λογους του βιβλιου τουτου εν ωσιν ιεχονιου υἱου ιωακιμ βασιλεως ιουδα και εν ωσι παντος του λαου των ερχομενων προς την βιβλον και εν ωσιν των δυνατων και υἱων των βασιλεων και εν ωσι των πρεσβυτερων και εν ωσι παντος του λαου απο μικρου ἕως μεγάλου παντων των κατοικουντων εν βαβυλωνι επι ποταμου σουδ και ἐκλαιον και ἐνηστευον και ηυχοντο ἐναντιον κυριου και συνηγαγον αργυριον καθα ἑκάστου ἡδυνατο ἡ χειρ και ἀπεστειλαν εις ιερουσαλημ προς ιωακιμ υἱον χελκιου υἱου σαλωμ τον ἱερεα και προς τους

ἱερεῖς καὶ πρὸς παντὰ τὸν λαὸν τοὺς εὗρεθέντας μετ' αὐτοῦ ἐν ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν τὰ σκευὴ οἴκου κυρίου τὰ ἐξενεχθέντα ἐκ τοῦ ναοῦ ἀποστρεφῆαι εἰς γῆν ἰουδα τῇ δεκάτῃ τοῦ σιουαν σκευὴ ἀργύρα ἃ ἐποίησεν σεδεχίας υἱὸς ἰωσία βασιλεὺς ἰουδα μετὰ τὸ ἀποικίσαι ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς βαβυλῶνος τὸν ἰερχονίαν καὶ τοὺς ἀρχόντας καὶ τοὺς δεσμώτας καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τὸν λαὸν τῆς γῆς ἀπὸ ἱερουσαλὴμ καὶ ἡγάγεν αὐτὸν εἰς βαβυλῶνα καὶ εἶπαν ἰδοὺ ἀπεστείλαμεν πρὸς ὑμᾶς ἀργύριον καὶ ἀγοράσατε τοῦ ἀργυρίου ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας καὶ λίβανον καὶ ποιήσατε μάννα καὶ ἀνοίσατε ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου θεοῦ ἡμῶν καὶ προσευξάσθε περὶ τῆς ζωῆς ναβουχοδονοσορ βασιλεως βαβυλῶνος καὶ εἰς ζωὴν βαλτάσαρ υἱοῦ αὐτοῦ ἵνα ὥσιν αἱ ἡμέραι αὐτῶν ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ δώσει κύριος ἰσχύϊ ἡμῖν καὶ φωτίσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν καὶ ζήσομεθα ὑπὸ τὴν σκιὰν ναβουχοδονοσορ βασιλεως βαβυλῶνος καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν βαλτάσαρ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ δουλεύσομεν αὐτοῖς ἡμέρας πολλὰς καὶ εὕρησόμεν χάριν ἐναντίον αὐτῶν καὶ προσευξάσθε περὶ ἡμῶν πρὸς κυρίον τὸν θεὸν ἡμῶν ὅτι ἡμάρτομεν τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν καὶ οὐκ ἀπεστρέψεν ὁ θυμὸς κυρίου καὶ ἡ ὀργὴ αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἀναγνώσεσθε τὸ βιβλίον τοῦτο ὃ ἀπεστείλαμεν πρὸς ὑμᾶς ἐξαγορεύσαι ἐν οἰκῷ κυρίου ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς καὶ ἐν ἡμέραις καιροῦ καὶ ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη ἡμῖν δεξιόχνη των προσώπων ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ἀνθρώπῳ ἰουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἱερουσαλὴμ καὶ τοῖς βασιλεύσιν ἡμῶν καὶ τοῖς ἀρχοῦσιν ἡμῶν καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἡμῶν καὶ τοῖς προφῆταις ἡμῶν καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν ὧν ἡμάρτομεν ἐναντὶ κυρίου καὶ ἠπειθήσαμεν αὐτῷ καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου θεοῦ ἡμῶν πορευεσθαι τοῖς προσταγμάσιν κυρίου ὅς ἐδωκεν κατὰ πρόσωπον ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐξηγάγεν κύριος τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἡμεῖς ἀπειθουντες πρὸς κυρίον θεὸν ἡμῶν καὶ ἐσχεδιάζομεν πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἐκολληθῇ εἰς ἡμᾶς τὰ κακά καὶ ἡ ἀρὰ ἦν συνετάξεν κύριος τῷ μωϋσῇ παῖδι αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ἡ ἐξηγάγεν τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς αἰγύπτου δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν κατὰ παντὰ τοὺς λόγους των προφητῶν ὧν ἀπέστειλεν πρὸς ἡμᾶς καὶ ὠχομεθα ἕκαστος ἐν διανοίᾳ καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ἐργάζεσθαι θεοῖς ἑτέροις ποιῆσαι τὰ κακά κατ' ὀφθαλμοὺς κυρίου θεοῦ ἡμῶν καὶ ἐστήσεν κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς δικαστὰς ἡμῶν τοὺς δικασάντας τὸν ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν καὶ ἐπὶ τοὺς ἀρχόντας ἡμῶν καὶ ἐπὶ ἀνθρώπον ἰσραὴλ καὶ ἰουδα οὐκ ἐποίηθῃ ὑποκάτω παντός τοῦ οὐρανοῦ καθὰ ἐποίησεν ἐν ἱερουσαλὴμ κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ μωϋσῆ τοῦ φαγεῖν ἡμᾶς ἀνθρώπον σαρκᾶς υἱοῦ αὐτοῦ καὶ ἀνθρώπον σαρκᾶς θυγατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐδωκεν αὐτοὺς ὑποχειρίους πασῶν ταῖς βασιλείαις ταῖς κυκλῶ ἡμῶν εἰς οὐκ ἐπίγνωσιν καὶ εἰς ἀβάτον ἐν πασὶ τοῖς λαοῖς τοῖς κυκλῶ ὅν διεσπείρεν αὐτοὺς κύριος ἐκεῖ καὶ ἐγενήθησαν ὑποκάτω καὶ οὐκ ἐπᾶνω ὅτι ἡμάρτομεν κυρίῳ θεῷ ἡμῶν πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη ἡμῖν δεξιόχνη των προσώπων ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ἃ ἐλάλησεν κύριος ἐφ' ἡμᾶς παντὰ τὰ κακά ταῦτα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐδεήθημεν τοῦ προσώπου κυρίου τοῦ ἀποστρεφῆαι ἕκαστον ἀπὸ

των νοημάτων της καρδιάς αυτών της πονηρίας και εγρήγορησεν κυριος επι τοις κακοις και επηγάγε κυριος εφ' ἡμᾶς ὅτι δικαιος ὁ κυριος επι παντα τα έργα αὐτοῦ ἃ ἐντείλατο ἡμῖν και οὐκ ἠκουσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ πορευεσθαι τοις προσταγμασιν κυρίου ὡς ἐδωκεν κατα προσωπον ἡμῶν και νυν κυριε ὁ θεος ἰσραὴλ ὃς ἐξηγάγε τὸν λαὸν σου ἐκ γῆς αἰγυπτου ἐν χειρὶ κραταία και ἐν σημείοις και ἐν τερασιν και ἐν δυνάμει μεγάλη και ἐν βραχίονι ὑψηλῷ και ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ἡμάρτομεν ἠσεβήσαμεν ἠδίκησαμεν κυριε ὁ θεος ἡμῶν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς δικαιώμασιν σου ἀποστραφῆτω ὁ θυμὸς σου ἀφ' ἡμῶν ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ διεσπείρας ἡμᾶς ἐκεῖ εἰσακουσον κυριε τῆς προσευχῆς ἡμῶν και τῆς δεήσεως ἡμῶν και ἐξέλου ἡμᾶς ἐνέκεν σου και δὸς ἡμῖν χάριν κατα προσωπον τῶν ἀποικισαντῶν ἡμᾶς ἵνα γνῶν πᾶσα ἡ γῆ ὅτι συ κυριος ὁ θεος ἡμῶν ὅτι τὸ ὄνομα σου ἐπεκλήθη ἐπὶ ἰσραὴλ και ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ κυριε κατίδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου και ἐννοησον εἰς ἡμᾶς κλινὸν κυριε τὸ οὖς σου και ἀκουσον ἀνοιξὸν κυριε τοὺς ὀφθαλμοὺς σου και ἴδε ὅτι οὐχ ὁὶ τεθνηκοτες ἐν τῷ ἅδῃ ὧν ἐλημφθῇ τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπο τῶν σπλαγχνῶν αὐτῶν δώσουσιν δόξαν και δικαίωμα τῷ κυρίῳ ἀλλὰ ἡ ψυχὴ ἡ λυπούμενη ἐπὶ τὸ μέγεθος ὁ βαδίζει κυπτον και ἀσθενοῦν και ὁὶ ὀφθαλμοὶ ὁὶ ἐκλείποντες και ἡ ψυχὴ ἡ πεινώσα δώσουσιν σοὶ δόξαν και δικαιοσύνην κυριε ὅτι οὐκ ἐπὶ τα δικαιώματα τῶν πατέρων ἡμῶν και τῶν βασιλείων ἡμῶν ἡμεῖς καταβάλλομεν τὸν ἐλεὸν ἡμῶν κατα προσωπον σου κυριε ὁ θεος ἡμῶν ὅτι ἐνηκάς τὸν θυμὸν σου και τὴν ὀργὴν σου εἰς ἡμᾶς καθάπερ ἐλάλησας ἐν χειρὶ τῶν παιδῶν σου τῶν προφητῶν λέγων οὕτως εἶπεν κυριος κλινάτε τὸν ὦμον ὑμῶν και ἐργασασθε τῷ βασιλεὶ βαβυλωνος και καθίστατε ἐπὶ τὴν γῆν ἣν ἐδῶκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν και εἰ μὴ ἀκουσητε τῆς φωνῆς κυρίου ἐργασασθαι τῷ βασιλεὶ βαβυλωνος ἐκλείψειν ποιήσω ἐκ πολέων ἰουδα και ἐξώθεν ἱερουσαλὴμ φωνὴν ευφροσύνης και φωνὴν χαρμοσύνης φωνὴν νυμφίου και φωνὴν νυμφῆς και ἐστὶ πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀβατον ἀπο ἐνοικούντων και οὐκ ἠκουσαμεν τῆς φωνῆς σου ἐργασασθαι τῷ βασιλεὶ βαβυλωνος και ἐστήσας τοὺς λόγους σου οὓς ἐλάλησας ἐν χερσίν τῶν παιδῶν σου τῶν προφητῶν τοῦ ἐξενεχθῆναι τὰ ὅσα βασιλείων ἡμῶν και τὰ ὅσα τῶν πατέρων ἡμῶν ἐκ τοῦ τοποῦ αὐτῶν και ἰδοὺ ἐστὶν ἐξερριμμένα τῷ καυματὶ τῆς ἡμέρας και τῷ παγέτῳ τῆς νυκτός και ἀπεθάνοσαν ἐν πόνοις πονηροὶς ἐν λιμῷ και ἐν ῥομφαίᾳ και ἐν ἀποστολῇ και ἐθήκας τὸν οἶκον οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα σου ἐπ' αὐτῷ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη διὰ πονηρίαν οἴκου ἰσραὴλ και οἴκου ἰουδα και ἐποίησας εἰς ἡμᾶς κυριε ὁ θεος ἡμῶν κατα πᾶσαν ἐπιεικειαν σου και κατα παντὰ οἰκτιρμόν σου τὸν μέγαν καθὰ ἐλάλησας ἐν χειρὶ παιδὸς σου μωυσῆ ἐν ἡμέρᾳ ἐντειλαμένου σου αὐτῷ γράψαι τὸν νόμον σου ἐναντίον ὧν ἰσραὴλ λέγων εἰ μὴ ἀκουσητε τῆς φωνῆς μου ἡ μὴν ἡ βομβήσεις ἡ μεγάλη ἡ πολλὴ αὕτη ἀποστρέφει εἰς μικράν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ διασπερῶ αὐτοὺς ἐκεῖ ὅτι ἐγὼν ὅτι οὐ μὴ ἀκουσῶσιν μου ὅτι λαὸς σκληροτράχηλος ἐστὶν και ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν ἐν γῇ ἀποικισμοῦ αὐτῶν και γνῶσονται ὅτι ἐγὼ κυριος ὁ θεὸς αὐτῶν και δώσω αὐτοῖς καρδίαν και ὠτα ἀκουόντα και αἰνεσοῦσιν με ἐν γῇ ἀποικισμοῦ αὐτῶν και μνησθήσονται τοῦ ὀνόματος μου και ἀποστρέψουσιν ἀπὸ τοῦ νώτου αὐτῶν τοῦ σκληροῦ και ἀπὸ πονηρῶν πραγμάτων αὐτῶν ὅτι μνησθήσονται τῆς ὁδοῦ πατέρων αὐτῶν

των ἁμαρτοντων εναντι κυριου και αποστρεψω αυτους εις την γην ἥν
ωμοσα τοις πατρασιν αυτων τω αβρααμ και τω ισαακ και τω ιακωβ
και κυριευσουσιν αυτης και πληθυνω αυτους και ου μη σμικρυνθωσιν
και στησω αυτοις διαθηκην αιωνιον του ειναι με αυτοις εις θεον και
αυτοι εσονται μοι εις λαον και ου κινησω ετι τον λαον μου ισραηλ
απο της γης ἥς εδωκα αυτοις κυριε παντοκρατωρ ὁ θεος ισραηλ ψυχη
εν στενοις και πνευμα ακηδίων κεκραγεν προς σε ακουσον κυριε και
ελεησον ὅτι ἡμαρτομεν εναντιον σου ὅτι συ καθημενος τον αιωνα
και ἡμεις απολλυμενοι τον αιωνα κυριε παντοκρατωρ ὁ θεος ισραηλ
ακουσον δη της προσευχης των τεθνηκοτων ισραηλ και υἱων των
ἁμαρτανοντων εναντιον σου ὅι ουκ ηκουσαν της φωνης κυριου θεου
αυτων και εκολληθη ἡμιν τα κακα μη μνησθης αδικιων πατερων ἡμων
αλλα μνησθητι χειρος σου και ονοματος σου εν τω καιρω τουτω ὅτι
συ κυριος ὁ θεος ἡμων και αινεσομεν σε κυριε ὅτι δια τουτο εδω-
κας τον φοβον σου επι καρδιαν ἡμων του επικαλεισθαι το ονομα σου
και αινεσομεν σε εν τη αποικια ἡμων ὅτι απεστρεψαμεν απο καρδιας
ἡμων πασαν αδικιαν πατερων ἡμων των ἡμαρτηκοτων εναντιον σου
ιδου ἡμεις σημερον εν τη αποικια ἡμων ὅυ διεσπειρας ἡμας εκει εις
ονειδισμον και εις αραν και εις οφλησιν κατα πασας τας αδικιας πατε-
ρων ἡμων ὅι απεστησαν απο κυριου θεου ἡμων ακουε ισραηλ εντολας
ζωης ενωτισασθε γυνωαι φρονησιν τι εστιν ισραηλ τι ὅτι εν γη των
εχθρων ει επαλαιωθης εν γη αλλοτρια συνεμιανθης τοις νεκροις προ-
σελογισθης μετα των εις ἄδου εγκατελιπες την πηγην της σοφιας τη
ὁδω του θεου ει επορευθης κατακεις αν εν ειρηνη τον αιωνα μαθε
που εστιν φρονησις που εστιν ισχυς που εστιν συνεσις του γυνωαι
ἅμα που εστιν μακροβιωσις και ζωη που εστιν φως οφθαλμων και ει-
ρηνη τις ἔυρεν τον τοπον αυτης και τις εισηλθεν εις τους θησαυρους
αυτης που εισιν ὅι αρχοντες των εθνων και ὅι κυριευοντες των θη-
ριων των επι της γης ὅι εν τοις ορνεοις του ουρανου εμπαίζοντες και
το αργυριον θησαυρίζοντες και το χρυσιον ὡ επεποιθειςαν ανθρωποι
και ουκ εστιν τέλος της κτησεως αυτων ὅι το αργυριον τεκταινοντες
και μεριμνωντες και ουκ εστιν εξευρεσις των εργαων αυτων ηφανι-
στησαν και εις ἄδου κατεβησαν και αλλοι αντανεστησαν αντ αυτων
νεωτεροι ειδον φως και καταωκησαν επι της γης ὁδον δε επιστημης
ουκ εγνωσαν ουδε συνηχαν τριβους αυτης ουδε αντελαβοντο αυτης
ὅι υἱοι αυτων απο της ὁδου αυτων πορρω εγενηθησαν ουδε ηκουσθη
εν χανααν ουδε ωφθη εν θαιμαν ουτε υἱοι αγαρ ὅι εκζητουντες την
συνεσιν επι της γης ὅι εμποροι της μερραν και θαιμαν ὅι μυθολογοι
και ὅι εκζητηται της συνεσεως ὁδον της σοφιας ουκ εγνωσαν ου-
δε εμνησθησαν τας τριβους αυτης ω ισραηλ ὡς μεγας ὁ οικος του
θεου και επιμηκης ὁ τοπος της κτησεως αυτου μεγας και ουκ εχει
τελευτην ὕψηλος και αμετρητος εκει εγεννηθησαν ὅι γιγαντες ὅι ο-
νομαστοι ὅι απ αρχης γενομενοι ευμεγεθεις επισταμενοι πολεμον ου
τουτους εξελεξατο ὁ θεος ουδε ὁδον επιστημης εδωκεν αυτοις και
απωλοντο παρα το μη εχειν φρονησιν απωλοντο δια την αβουλιαν
αυτων τις ανεβη εις τον ουρανον και ελαβεν αυτην και κατεβιβασεν
αυτην εκ των νεφελων τις διεβη περαν της θαλασσης και ἔυρεν αυτην
και οισει αυτην χρυσιου εκλεκτου ουκ εστιν ὁ γινωσκων την ὁδον
αυτης ουδε ὁ ενθυμουμενος την τριβον αυτης αλλα ὁ ειδως τα παντα
γινωσκει αυτην εξευρεν αυτην τη συνεσει αυτου ὁ κατασκευασας την

γην εις τον αιωνα χρονον ενεπλησεν αυτην κτηνων τετραποδων ο αποστελλων το φως και πορευεται εκαλεσεν αυτο και υπηκουσεν αυτω τρομω οι δε αστερες ελαμψαν εν ταις φυλακαις αυτων και ευφρανθησαν εκαλεσεν αυτους και ειπον παρεσμεν ελαμψαν μετ ευφροσυνης τω ποιησαντι αυτους ουτος ο θεος ημων ου λογισθησεται ετερος προς αυτον εξευρεν πασαν οδον επιστημης και εδωκεν αυτην ιακωβ τω παιδι αυτου και ισραηλ τω ηγαπημενω υπ αυτου μετα τουτο επι της γης ωφθη και εν τοις ανθρωποις συνανεστραφη αυτη η βιβλος των προσταγμάτων του θεου και ο νομος ο υπαρχων εις τον αιωνα παντες οι κρατουντες αυτης εις ζωην οι δε καταλειποντες αυτην αποθανουνται επιστρεφου ιακωβ και επιλαβου αυτης διδουσον προς την λαμψιν κατεναντι του φωτος αυτης μη δως ετέρω την δοξαν σου και τα συμφεροντα σοι εθνηι αλλοτριω μακαριοι εσμεν ισραηλ οτι τα αρεστα τω θεω ημιν γνωστα εστιν θαρσεите λαος μου μνημοσυνον ισραηλ επραθητε τοις εθνεσιν ουκ εις απωλειαν δια δε το παροργισαι υμας τον θεον παρεδοθητε τοις υπεναντιοις παρωξυνατε γαρ τον ποιησαντα υμας θυσαντες δαιμονιοις και ου θεω επελαθεσθε δε τον τροφευσαντα υμας θεον αιωνιον ελυπησατε δε και την εκθρεψασαν υμας ιερουσαλημ ειδεν γαρ την επελθουσαν υμιν οργην παρα του θεου και ειπεν ακουσατε αι παροικοι σιων επηγαγεν μοι ο θεος πενθος μεγα ειδον γαρ την αιχμαλωσιαν των υιων μου και των θυγατερων ην επηγαγεν αυτοις ο αιωνιος εθρεψα γαρ αυτους μετ ευφροσυνης εξαπεστείλα δε μετα κλαυθμου και πενθους μηδεις επιχαιρετω μοι τη χηρα και καταλειψιθις υπο πολλων ηρημωθην δια τας αμαρτίας των τεκνων μου διοτι εξεκλιναν εκ νομου θεου δικαιωματα δε αυτου ουκ εγνωσαν ουδε επορευθησαν οδοις εντολων θεου ουδε τριβους παιδειας εν δικαιοσυνη αυτου επεβησαν ελθατωσαν αι παροικοι σιων και μνησθητε την αιχμαλωσιαν των υιων μου και θυγατερων ην επηγαγεν αυτοις ο αιωνιος επηγαγεν γαρ επ αυτους εθνος μακροθεν εθνος αναιδες και αλλογλωσσον οι ουκ ησχυνηθησαν πρεσβυτην ουδε παιδιον ηλεησαν και απηγαγον τους αγαπητους της χηρας και απο των θυγατερων την μονην ηρημωσαν εγω δε τι δυνατη βοηθησαι υμιν ο γαρ επαγαγων τα κακα υμιν εξελειται υμας εκ χειρος εχθρων υμων βαδιζετε τεκνα βαδιζετε εγω γαρ κατελειψιθην ερημος εξεδυσαμην την στολην της ειρηνης ενεδυσαμην δε σακκον της δεησεως μου κεκραξομαι προς τον αιωνιον εν ταις ημεραις μου θαρσεите τεκνα βοησατε προς τον θεον και εξελειται υμας εκ δυναστειας εκ χειρος εχθρων εγω γαρ ηλπισα επι τω αιωνιω την σωτηριαν υμων και ηλθεν μοι χαρα παρα του αγιου επι τη ελεημοσυνη η ηξει υμιν εν ταχει παρα του αιωνιου σωτηρος υμων εξεπεμψα γαρ υμας μετα πενθους και κλαυθμου αποδωσει δε μοι ο θεος υμας μετα χαρμοσυνης και ευφροσυνης εις τον αιωνα ωσπερ γαρ νυν εωρακασιν αι παροικοι σιων την υμετεραν αιχμαλωσιαν ουτως οφονται εν ταχει την παρα του θεου υμων σωτηριαν η επελευσεται υμιν μετα δοξης μεγαλης και λαμπροτητος του αιωνιου τεκνα μακροθυμησατε την παρα του θεου επελθουσαν υμιν οργην κατεδιωξεν σε ο εχθρος σου και οφει αυτου την απωλειαν εν ταχει και επι τραχηλους αυτων επιβηση οι τρυφεροι μου επορευθησαν οδους τραχειας ηρθησαν ως ποιμνιον ηρπασμενον υπο εχθρων θαρσησατε τεκνα και βοησατε προς τον θεον εσται γαρ υμων υπο του επαγοντος μνεια ωσπερ γαρ εγενετο η διανοια υμων εις το πλανη-

θῆναι ἀπο τοῦ θεοῦ δεκαπλάσιασατε ἐπιστραφέντες ζητῆσαι αὐτὸν ὃ γὰρ ἐπαγαγὼν ὑμῖν τὰ κακὰ ἐπάξει ὑμῖν τὴν αἰώνιον εὐφροσύνην μετὰ τῆς σωτηρίας ὑμῶν θάρσει ἱερουσαλὴμ παρακαλέσει σε ὁ ὀνομασας σε δειλαιοὶ οἱ σε κακώσαντες καὶ ἐπιχάρεντες τῇ σῇ πτώσει δειλαιοὶ αἱ πόλεις αἷς ἐδουλεύσαν τὰ τεκνὰ σου δειλαὶ ἡ δεξαμένη τοὺς υἱοὺς σου ὥσπερ γὰρ ἐχάρη ἐπὶ τῇ σῇ πτώσει καὶ εὐφρανθῇ ἐπὶ τῷ πτωματί σου οὕτως λυπηθήσεται ἐπὶ τῇ ἑαυτῆς ἐρημίᾳ καὶ περιελῶ αὐτῆς τὸ ἀγαλλίαμα τῆς πολυοχλίας καὶ τὸ ἀγαυρίαμα αὐτῆς ἐστὶ εἰς πένθος πυρ γὰρ ἐπελεύσεται αὐτὴ παρὰ τοῦ αἰωνίου εἰς ἡμέρας μακρὰς καὶ κατοικήθησεται ὑπὸ δαιμονίων τὸν πλείονα χρόνον περιβλεῖψαι πρὸς ἀνατολὰς ἱερουσαλὴμ καὶ ἴδε τὴν εὐφροσύνην τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ σοὶ ἐρχομένην ἴδου ἐρχονται οἱ υἱοὶ σου οὓς ἐξάπεστείλας ἐρχονται συνηγμένοι ἀπ' ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν τῷ ῥήματι τοῦ ἁγίου χαίροντες τῇ τοῦ θεοῦ δοξῇ ἐκδύσαι ἱερουσαλὴμ τὴν στολὴν τοῦ πένθους καὶ τῆς κακώσεως σου καὶ ἐνδύσαι τὴν εὐπρεπείαν τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ δοξῆς εἰς τὸν αἰῶνα περιβαλοὺ τὴν διπλοῖδαν τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ δικαιοσύνης ἐπιτοῦ τὴν μιτράν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου τῆς δοξῆς τοῦ αἰωνίου ὃ γὰρ θεὸς δείξει τῇ ὑπ' οὐρανὸν πάσῃ τὴν σὴν λαμπρότητα κληθήσεται γὰρ σου τὸ ὄνομα παρὰ τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα εἰρήνῃ δικαιοσύνης καὶ δοξᾷ θεοσεβείας ἀναστήθι ἱερουσαλὴμ καὶ στήθι ἐπὶ τοῦ ὕψους καὶ περιβλεῖψαι πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἴδε σου συνηγμένα τὰ τεκνὰ ἀπὸ ἡλίου δυσμῶν ἕως ἀνατολῶν τῷ ῥήματι τοῦ ἁγίου χαίροντας τῇ τοῦ θεοῦ μνείᾳ ἐξηλθὼν γὰρ παρὰ σου πεζοὶ ἀγομένοι ὑπὸ ἐχθρῶν εἰσαγεῖ δε αὐτοὺς ὁ θεὸς πρὸς σε ἀιρομένους μετὰ δοξῆς ὡς θρόνον βασιλείας συνετάξεν γὰρ ὁ θεὸς ταπεινῶσθαι πᾶν ὄρος ὕψιλον καὶ θινὰς ἀενάους καὶ φαραγγὰς πληρῶσθαι εἰς ὁμαλισμὸν τῆς γῆς ἵνα βαδίσῃ Ἰσραὴλ ἀσφαλῶς τῇ τοῦ θεοῦ δοξῇ ἐσκίασαν δὲ καὶ οἱ δρυμοὶ καὶ πᾶν ξύλον εὐωδίας τῷ Ἰσραὴλ προσταγμάτι τοῦ θεοῦ ἡγήσεται γὰρ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ μετ' εὐφροσύνης τῷ φωτὶ τῆς δοξῆς αὐτοῦ συν' ἐλεημοσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ τῇ παρ' αὐτοῦ

ἀντιγράφων ἐπιστολῆς ἥς ἀπεστείλεν ἱερεμίας πρὸς τοὺς ἀχθῆσομένους αἰχμαλωτοὺς εἰς βαβυλῶνα ὑπὸ τοῦ βασιλεῶς τῶν βαβυλωνίων ἀναγγεῖλαι αὐτοῖς καθότι ἐπεταγῇ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἃς ἡμάρτηκατε ἐναντίον τοῦ θεοῦ ἀχθῆσεσθε εἰς βαβυλῶνα αἰχμαλωτοὶ ὑπὸ ναβουχοδονοσορ βασιλεῶς τῶν βαβυλωνίων εἰσελθόντες οὖν εἰς βαβυλῶνα ἐσεσθε ἐκεῖ ἐτὴ πλείονα καὶ χρόνον μακρὸν ἕως γενεῶν ἑπτὰ μετὰ τοῦτο δὲ ἐξαῶξ ὑμᾶς ἐκεῖθεν μετ' εἰρήνης νυνὶ δὲ ὤψεσθε ἐν βαβυλῶνι θεοὺς ἀργυροὺς καὶ χρυσοὺς καὶ ξυλίνους ἐπ' ὤμοις ἀιρομένους δείκνυντας φόβον τοῖς ἐθνεσιν εὐλαβηθήτε οὖν μὴ καὶ ὑμεῖς ἀφομοιωθέντες τοῖς ἀλλοφυλοῖς ἀφομοιωθήτε καὶ φόβος ὑμᾶς λαβῇ ἐπ' αὐτοῖς ἰδόντας ὄχλον ἐμπροσθέν καὶ ὀπισθὲν αὐτῶν προσκυνούντας αὐτὰ εἶπατε δὲ τῇ διανοίᾳ σοὶ δεῖ προσκυνεῖν δεσποτᾷ ὃ γὰρ ἀγγέλός μου μεθ' ὑμῶν ἐστὶν αὐτός τε ἐκζητῶν τὰς ψυχὰς ὑμῶν γλώσσα γὰρ αὐτῶν ἐστὶν κατεξυσμένη ὑπὸ τεκτονός αὐτὰ τε περιχρῦσα καὶ περιἀργυρά ψευδῆ ὃ ἐστὶν καὶ οὐ δυνάμει λαλεῖν καὶ ὥσπερ παρθένω φιλοκοσμῶ λαμβάνοντες χρυσίον κατασκευάζουσιν στεφανοὺς ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν θεῶν αὐτῶν ἐστὶ δὲ καὶ ὅτε ὑφαιρούμενοι οἱ ἱερεῖς ἀπὸ τῶν θείων αὐτῶν χρυσίων καὶ ἀργυρίων εἰς ἑαυτοὺς καταναλῶσουσιν δώσουσιν δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ τεγῶς πορναῖς κοσμοῦσι τε αὐτοὺς ὡς ἀνθρώπους τοῖς ἐνδυμασίᾳ θεοὺς ἀργυ-

ρους και χρυσούς και ξυλινούς ότοι δε ου διασωζονται απο ιου και βρωματων περιβεβλημενων αυτων ήματισμον πορφυρουν εκμασσονται το προσωπον αυτων δια τον εκ της οικιας κονιορτον ός εστιν πλειων επ αυτοις και σκηπτρον εχει ώς ανθρωπος κριτης χωρας ός τον εις αυτον άμαρτανοντα ουκ ανελκει εχει δε εγχειριδιον εν δεξια και πελεκυν έαυτον δε εκ πολεμου και ληστων ουκ εξελειται όθεν γνωριμοι εισιν ουκ οντες θεοι μη ουν φοβηθητε αυτους ώσπερ γαρ σκευος ανθρωπου συντριβεν αχρειον γινεται τοιοιτοι ύπαρχουσιν οι θεοι αυτων καθιδρυμενων αυτων εν τοις οικοις οι σφθαλμοι αυτων πληρεις εισιν κονιορτου απο των ποδων των εισπορευομενων και ώσπερ τινη ηδικηκοτι βασιλεα περιπεφραγμεναι εισιν αι αυλαι ώς επι θανατω απηγμενω τους οικους αυτων οχυρουσιν οι ήρεις θυρωμασιν τε και κλειθροις και μοχλοις όπως ύπο των ληστων μη συληθωσι λυχνους καιουσιν και πλειους η έαυτοις ών ουδενα δυνανται ιδειν εστιν μεν ώσπερ δοκος των εκ της οικιας τας δε καρδιας αυτων φασιν εκλειχεσθαι των απο της γης έρπετων κατεσθιοντων αυτους τε και τον ήματισμον αυτων ουκ αισθανονται μεμελανωμενοι το προσωπον αυτων απο του καπνου του εκ της οικιας επι το σωμα αυτων και επι την κεφαλην επιπτανται νυκτεριδες χελιδονες και τα ορνεα ώσπουτως δε και οι αιλουροι όθεν γνωσεσθε ότι ουκ εισιν θεοι μη ουν φοβεισθε αυτα το γαρ χρυσιον ό περικεινται εις καλλος εαν μη τις εκμαξη τον ιον ου μη στίλψωσιν ουδε γαρ ότε εχωνευοντο ησθανοντο εκ πασης τιμης ηγορασμενα εστιν εν οις ουκ εστιν πνευμα ανευ ποδων επ ωμοις φερονται ενδεικνυμενοι την έαυτων ατιμιαν τοις ανθρωποις αισχυνονται τε και οι θεραπευοντες αυτα δια το μηποτε επι την γην πεση δι αυτων ανιστασθαι μητε εαν τις αυτο ορθον στηση δι έαυτου κινηθησεται μητε εαν κλιθη ου μη ορθωθη αλλ ώσπερ νεκροις τα δωρα αυτοις παρατιθεται τας δε θυσιας αυτων αποδομενοι οι ήρεις αυτων καταχρωνται ώσπουτως δε και αι γυναικες αυτων απ αυτων ταριχευουσαι ουτε πτωχω ουτε αδυνατω μεταδιδωσιν των θυσιων αυτων αποκαθημενη και λεχω άπτονται γνοντες ουν απο τουτων ότι ουκ εισιν θεοι μη φοβηθητε αυτους ποιθεν γαρ κληθειησαν θεοι ότι γυναικες παρατιθεασιν θεοις αργυροις και χρυσοις και ξυλινοις και εν τοις οικοις αυτων οι ήρεις διφρεουσιν εχοντες τους χιτωνας διερρωγοτας και τας κεφαλας και τους παγωνας εξυρημενους ών αι κεφαλαι ακαλυπτοι εισιν ωρουνται δε βοωντες εναντιον των θεων αυτων ώσπερ τινες εν περιδειπνω νεκρου απο του ήματισμου αυτων αφελομενοι οι ήρεις ενδουουσιν τας γυναικας αυτων και τα παιδια ουτε εαν κακον παθωσιν ύπο τινος ουτε εαν αγαθον δυνησονται ανταποδουναι ουτε καταστησαι βασιλεα δυνανται ουτε αφελεσθαι ώσπουτως ουτε πλουτον ουτε χαλκον ου μη δυνωνται διδοναι εαν τις αυτοις ευχην ευξαμενος μη αποδω ου μη επιζητησωσιν εκ θανατου ανθρωπον ου μη ρυσωνται ουτε ήττονα απο ισχυρου ου μη εξελωνται ανθρωπον τυφλον εις όρασιν ου μη περιστησωσιν εν αναγκη ανθρωπον οντα ου μη εξελωνται χηραν ου μη ελεησωσιν ουτε ορφανον ευ ποιησουσιν τοις απο του ορους λιθοις ώμοιωμενοι εισιν τα ξυλινα και τα περιχρυσα και τα περιαργυρα οι δε θεραπευοντες αυτα καταισχυνηθουσιν πως ουν νομιστεον η κλητεον αυτους ύπαρχειν θεους ετι δε και αυτων των χαλδαιων ατιμαζοντων αυτα οι όταν ιδωσιν ενεον ου δυναμενον λαλησαι προσενεγκαμενοι τον βηλον αξιουσιν φωνησαι ώς δυνατου οντος αυτού

αισθῆσθαι και ου δυνανται αυτοι νοησαντες καταλιπειν αυτα αισθησιν γαρ ουκ εχουσιν αι δε γυναικες περιθεμεναι σχοινια εν ταις ὁδοις εγχαθηνται θυμιωσαι τα πιτυρα ὅταν δε τις αυτων εφελκυσθεισα ὑπο τινος των παραπορευομενων κοιμηθη την πλησιον ονειδιζει ὅτι ουκ ηξιωται ὡσπερ και αυτη ουτε το σχοινιον αυτης διερραγη παντα τα γινομενα αυτοις εστιν ψευδη πως ουν νομιστεον η κλητεον ὡστε θεους αυτους ὑπαρχειν ὑπο τεκτονων και χρυσοχων κατεσκευασμενα εισιν ουθεν αλλο μη γενωνται η ὁ βουλονται ὁι τεχνιται αυτα γενεσθαι αυτοι τε ὁι κατασκευαζοντες αυτα ου μη γενωνται πολυχρονιοι πως τε δη μελλει τα ὑπ αυτων κατασκευασθεντα ειναι θεοι κατελιπον γαρ ψευδη και ονειδος τοις επιγινομενοις ὅταν γαρ επελθη επ αυτα πολεμος και κακα βουλευονται προς ἑαυτους ὁι ἱερεις που συναποκρυβωσι μετ αυτων πως ουν ουκ εστιν αισθῆσθαι ὅτι ουκ εισιν θεοι ὁι ουτε σωζουσιν ἑαυτους εκ πολεμου ουτε εκ κακων ὑπαρχοντα γαρ ξυλινα και περιχρυσα και περιαργυρα γνωσθησεται μετα ταυτα ὅτι εστιν ψευδη τοις εθνεσι πασι τοις τε βασιλευσι φανερον εσται ὅτι ουκ εισι θεοι αλλα εργων χειρων ανθρωπων και ουδεν θεου εργον εν αυτοις εστιν τινι ουν γνωστεον εστιν ὅτι ουκ εισιν θεοι βασιλεα γαρ χωρας ου μη αναστησωσιν ουτε ὑετον ανθρωποις ου μη δωσιν κρισιν τε ου μη διακρινωσιν αυτων ουδε μη ῥυσωνται αδικουμενον αδυνατοι οντες ὡσπερ γαρ κορωναι ανα μεσον του ουρανου και της γης και γαρ ὅταν εμπεση εις οικιαν θεων ξυλινων η περιχρυσων η περιαργυρων πυρ ὁι μεν ἱερεις αυτων φευξονται και διασωθησονται αυτοι δε ὡσπερ δοκοι μεσοι κατακαυθησονται βασιλει δε και πολεμοις ου μη αντιστωσιν πως ουν εκδεκτεον η νομιστεον ὅτι εισιν θεοι ουτε απο κλεπτων ουτε απο ληστων ου μη διασωθωσιν θεοι ξυλινοι και περιαργυροι και περιχρυσοι ὧν ὁι ισχυοντες περιελουνται το χρυσιον και το αργυριον και τον ἱματισμον τον περικειμενον αυτοις απελευσονται εχοντες ουτε ἑαυτοις ου μη βοηθησωσιν ὡστε κρεισσον ειναι βασιλεα επιδεικνυμενον την ἑαυτου ανδρειαν η σκευος εν οικια χρησιμον εφ ὡ χρησεται ὁ κεκτημενος η ὁι ψευδεις θεοι η και θυρα εν οικια διασωζουσα τα εν αυτη οντα η ὁι ψευδεις θεοι και ξυλινος στυλος εν βασιλειαις η ὁι ψευδεις θεοι ἡλιος μεν γαρ και σεληνη και αστρα ονα λαμπρα και αποστελλομενα επι χρειας ευηχοα εισιν ὡσαυτως και αστραπη ὅταν επιφανη ευοπτος εστιν το δ αυτο και πνευμα εν παση χωρα πνει και νεφελαις ὅταν επιταγη ὑπο του θεου επιπορευεσθαι εφ ὁλην την οικουμενην συντελουσι το ταχθεν το τε πυρ εξαποσταλεν ανωθεν εξαναλωσαι ορη και δρυμους ποιει το συνταχθεν ταυτα δε ουτε ταις ιδεαις ουτε ταις δυναμεσιν αυτων αφωμοιωμενα εστιν ὁθεν ουτε νομιστεον ουτε κλητεον ὑπαρχειν αυτους θεους ου δυνατων οντων αυτων ουτε κρισιν κριναι ουτε ευ ποιειν ανθρωποις γνοντες ουν ὅτι ουκ εισιν θεοι μη φοβηθητε αυτους ουτε γαρ βασιλευσιν ου μη καταρασωνται ουτε μη ευλογησωσι σημεια τε εν εθνεσιν εν ουρανῳ ου μη δειξωσιν ουδε ὡς ὁ ἡλιος λαμφουσιν ουδε φωτισουσιν ὡς σεληνη τα θηρια εστιν κρειττω αυτων ἃ δυνανται εκφυγοντα εις σκεπην ἑαυτα ωφελησαι κατ ουδενα ουν τροπον εστιν ἡμιν φανερον ὅτι εισιν θεοι διο μη φοβηθητε αυτους ὡσπερ γαρ εν σικυηρατω προβασκανιον ουδεν φυλασσον ὁυτως ὁι θεοι αυτων εισιν ξυλινοι και περιχρυσοι και περιαργυροι τον αυτον τροπον και τη εν κηπῳ ῥαμνω εφ ἧς παν ορνεον επικαθηται ὡσαυτως δε και νεκρω ερριμμενω εν σχοτει αφω-

μοιωνται οι θεοι αυτων ξυλινοι και περιχυσοι και περιαργυροι απο τε της πορφυρας και της μαρμαρου της επ αυτοις σηπομενης γνωσεσθε οτι ουκ εισιν θεοι αυτα τε εξ υστερου βρωθησονται και εσται ονειδος εν τη χωρα κρεισων ουν ανθρωπος δικαιος ουκ εχων ειδωλα εσται γαρ μακραν απο ονειδισμού

και εγενετο μετα το αιχμαλωτισθηναι τον ισραηλ και ιερουσαλημ ερημωθηναι εκαθισεν ιερεμιας κλαιων και εθρηνησεν τον θρηνον τουτον επι ιερουσαλημ και ειπεν πως εκαθισεν μονη η πολις η πεπληθυμμενη λαων εγεννηθη ως χηρα πεπληθυμμενη εν εθνεσιν αρχουσα εν χωραις εγεννηθη εις φορον κλαιουσα εκλαυσεν εν νυκτι και τα δακρυα αυτης επι των σιαγονων αυτης και ουχ υπαρχει ο παρακαλων αυτην απο παντων των αγαπωντων αυτην παντες οι φιλουντες αυτην ηθετησαν εν αυτη εγενοντο αυτη εις εχθρους μετωκισθη η ιουδαια απο ταπεινωσεως αυτης και απο πληθους δουλειας αυτης εκαθισεν εν εθνεσιν ουχ ευρεν αναπαυσιν παντες οι καταδικωντες αυτην κατελαβον αυτην ανα μεσον των θλιβοντων οδοι σιων πενθουσιν παρα το μη ειναι ερχομενους εν εορτη πασαι αι πυλαι αυτης ηφανισμεναι οι ιερεις αυτης αναστεναζουσιν αι παρθενoi αυτης αγομεναι και αυτη πικραινομενη εν εαυτη εγενοντο οι θλιβοντες αυτην εις κεφαλην και οι εχθροι αυτης ευθηνουσιν οτι κυριος εταπεινωσεν αυτην επι το πληθος των ασεβειων αυτης τα νηπια αυτης επορευθησαν εν αιχμαλωσια κατα προσωπον θλιβοντος και εξηλθεν εκ θυγατρος σιων πασα η ευπρεπεια αυτης εγενοντο οι αρχοντες αυτης ως κριοι ουχ ευρισκοντες νομην και επορευοντο εν ουκ ισχυι κατα προσωπον διωκοντος εμνησθη ιερουσαλημ ημερων ταπεινωσεως αυτης και απωσμων αυτης παντα τα επιθυμηματα αυτης οσα ην εξ ημερων αρχαιων εν τω πεσειν τον λαον αυτης εις χειρας θλιβοντος και ουκ ην ο βοηθων αυτη ιδοντες οι εχθροι αυτης εγελασαν επι μετοικεσια αυτης αμαρτιαν ημαρτεν ιερουσαλημ δια τουτο εις σαλον εγενετο παντες οι δοξαζοντες αυτην εταπεινωσαν αυτην ειδον γαρ την ασχημοσυνην αυτης και γε αυτη στεναζουσα και απεστραφη οπισω ακαθαρσια αυτης προς ποδων αυτης ουκ εμνησθη εσχατα αυτης και κατεβιβασεν υπερογχα ουκ εστιν ο παρακαλων αυτην ιδε κυριε την ταπεινωσιν μου οτι εμεγαλυνθη εχθρος χειρα αυτου εξεπετασεν θλιβων επι παντα τα επιθυμηματα αυτης ειδεν γαρ εθνη εισελθοντα εις το αγιασμα αυτης α ενετειλω μη εισελθειν αυτα εις εκκλησιαν σου πας ο λαος αυτης καταστεναζοντες ζητουντες αρτον εδωκαν τα επιθυμηματα αυτης εν βρωσει του επιστρεψαι ψυχην ιδε κυριε και επιβλεψον οτι εγεννηθη ητιμωμενη ου προς υμας παντες οι παραπορευομενοι οδον επιστρεψατε και ιδετε ει εστιν αλγος κατα το αλγος μου ο εγεννηθη φθειξαμενος εν εμοι εταπεινωσεν με κυριος εν ημερα οργης θυμου αυτου εξ υψους αυτου απεστειλεν πυρ εν τοις οστέοις μου κατηγαγεν αυτο διεπετασεν δικτυον τοις ποσιν μου απεστρεψεν με εις τα οπισω εδωκεν με ηφανισμενην ολην την ημεραν οδυνωμενην εγρηγορηθη επι τα ασεβηματα μου εν χερσιν μου συνεπλακησαν ανεβησαν επι τον τραχηλον μου ησθενησεν η ισχυς μου οτι εδωκεν κυριος εν χερσιν μου οδυνας ου δυνησομαι στηναι εξηρεν παντας τους ισχυρους μου ο κυριος εκ μεσου μου εκαλεσεν επ εμε καιρον του συντρίψαι εκλεκτους μου ληνον επατησεν κυριος παρθενω θυγατρι ιουδα επι τουτοις εγω κλαιω ο οφθαλμος μου κατηγαγεν υδωρ οτι εμακρυνθη απ εμου ο παρακα-

λων με ὁ επιστρεφων ψυχην μου εγενοντο οἱ υἱοι μου ηφανισμενοι ὅτι εκραταιωθη ὁ εχθρος διεπετασεν σιων χειρας αὐτης ουκ εστιν ὁ παρακαλων αὐτην ενετειλατο κυριος τω ιακωβ κυκλω αὐτου οἱ θλιβοντες αὐτον εγενηθη ιερουσαλημ εις αποκαθημενην ανα μεσον αὐτων δικαιος εστιν κυριος ὅτι το στομα αὐτου παρεπικρανα ακουσατε δη παντες οἱ λαοι και ιδετε το αλγος μου παρθενοι μου και νεανισκοι μου επορευθησαν εν αιχμαλωσια εκαλεσα τους εραστας μου αὐτοι δε παρελογισαντο με οἱ ιερεις μου και οἱ πρεσβυτεροι μου εν τη πολει εξελιπον ὅτι εξητησαν βρωσιν αὐτοις ἵνα επιστρεψωσιν ψυχας αὐτων και ουχ ἔυρον ιδε κυριε ὅτι θλιβομαι ἡ κοιλια μου εταραχθη και ἡ καρδια μου εστραφη εν εμοι ὅτι παραπικραίνουσα παρεπικρανα εξωθεν ητεκνωσεν με μαχαιρα ὡσπερ θανατος εν οικω ακουσατε δη ὅτι στεναζω εγω ουκ εστιν ὁ παρακαλων με παντες οἱ εχθροι μου ηκουσαν τα κακα μου και εχαρησαν ὅτι συ εποιησας επηγαγες ἡμεραν εκαλεσας καιρον και εγενοντο ὅμοιοι εμοι εισελθοι πασα ἡ κακια αὐτων κατα προσωπον σου και επιφυλλισον αὐτοις ὃν τροπον εποιησαν επιφυλλιδα περι παντων των ἁμαρτηματων μου ὅτι πολλοι οἱ στεναγμοι μου και ἡ καρδια μου λυπεται πως εγνοφωσεν εν οργῃ αὐτου κυριος την θυγατερα σιων κατερριψεν εξ ουρανου εις γην δοξασμα ισραηλ και ουκ εμνησθη ὑποποδιου ποδων αὐτου εν ἡμερα οργης αὐτου κατεποντισεν κυριος ου φεισαμενος παντα τα ὥραιο ιακωβ καθειλεν εν θυμῳ αὐτου τα οχυρωματα της θυγατρος ιουδα εκολλησεν εις την γην εβεβηλωσεν βασιλεα αὐτης και αρχοντας αὐτης συνεκλασεν εν οργῇ θυμου αὐτου παν κερας ισραηλ απεστρεψεν οπισω δεξιαν αὐτου απο προσωπου εχθρου και ανηψεν εν ιακωβ ὡς πυρ φλογα και κατεφαγεν παντα τα κυκλω ενετεινεν τοξον αὐτου ὡς εχθρος εστερεωσεν δεξιαν αὐτου ὡς ὑπεναντιος και απεκτεινεν παντα τα επιθυμηματα οφθαλμων μου εν σκηνη θυγατρος σιων εξεχεεν ὡς πυρ τον θυμον αὐτου εγενηθη κυριος ὡς εχθρος κατεποντισεν ισραηλ κατεποντισεν πασας τας βαρεις αὐτης διεφθειρεν τα οχυρωματα αὐτου και επληθυνεν τη θυγατρι ιουδα ταπεινουμενην και τεταπεινωμενην και διεπετασεν ὡς αμπελον το σκηνωμα αὐτου διεφθειρεν ἔορτην αὐτου επελαθετο κυριος ὁ εποιησεν εν σιων ἔορτης και σαββατου και παρωξυνεν εμβριμηματι οργης αὐτου βασιλεα και ιερεα και αρχοντα απωσατο κυριος θυσιαστηριον αὐτου απετιναξεν ἁγιασμα αὐτου συνετριψεν εν χειρι εχθρου τειχος βαρεων αὐτης φωνην εδωκαν εν οικῳ κυριου ὡς εν ἡμερα ἔορτης και επεστρεψεν κυριος του διαφθειραι τειχος θυγατρος σιων εξετεινεν μετρον ουκ απεστρεψεν χειρα αὐτου απο καταπατηματος και επενθησεν το προτειχισμα και τειχος ὁμοθυμαδον ησθενησεν ενεπαγησαν εις γην πυλαι αὐτης απωλεσεν και συνετριψεν μοχλους αὐτης βασιλεα αὐτης και αρχοντας αὐτης εν τοις εθνεσιν ουκ εστιν νομος και γε προφηται αὐτης ουκ ειδον ὅρασιν παρα κυριου εκαθισαν εις την γην εσιωπησαν πρεσβυτεροι θυγατρος σιων ανεβιβασαν χουν επι την κεφαλην αὐτων περιεζωσαντο σακχους κατηγαγον εις γην αρχηγους παρθενους εν ιερουσαλημ εξελιπον εν δακρυσιν οἱ οφθαλμοι μου εταραχθη ἡ καρδια μου εξεχυθη εις γην ἡ δοξα μου επι το συντριμμα της θυγατρος του λαου μου εν τῷ εκλιπειν νηπιον και θηλαζοντα εν πλατειαις πολεως ταις μητρασιν αὐτων ειπαν που σιτος και οινος εν τῷ εκλυεσθαι αὐτους ὡς τραυματιας εν πλατειαις πολεως εν τῷ εκχεισθαι ψυχας αὐτων εις κολπον μητερων

αυτων τι μαρτυρησω σοι η τι ὁμοιωσω σοι θυγατερ ιερουσαλημ τις σωσει σε και παρακαλεσει σε παρθενος θυγατερ σιων ὅτι ἐμεγαλυνθη ποτηριον συντριβης σου τις ιασεται σε προφηται σου ειδοσαν σοι ματαια και αφροσυνην και ουκ απεκαλυψαν επι την αδικιαν σου του επιστρεψαι αιχμαλωσιαν σου και ειδοσαν σοι λημματα ματαια και εξωσματα εκροτησαν επι σε χειρας παντες ὁι παραπορευομενοι ὁδον εσυρισαν και εκινησαν την κεφαλην αυτων επι την θυγατερα ιερουσαλημ η ἄυτη η πολις ἦν ερουσιν στεφανος δοξης ευφροσυνη πασης της γης διηνοιζαν επι σε στομα αυτων παντες ὁι εχθροι σου εσυρισαν και εβρουξαν ὁδοντας ειπαν κατεπιομεν αυτην πλην ἄυτη η ἡμερα ἦν προσεδοκωμεν ἑυρομεν αυτην ειδομεν εποιησεν κυριος ἃ ἐνεθυμηθη συνετελεσεν ῥήματα αυτου ἃ ἐνετειλατο ἐξ ἡμερων αρχαιων καθειλεν και ουκ εφεισατο και ηυφρανεν επι σε εχθρον ὕψωσεν κερας θλιβοντος σε εβοησεν καρδια αυτων προς κυριον τειχη σιων καταγαγετε ὡς χειμαρρους δακρυα ἡμερας και νυκτος μη δως εκνηψιν σεαυτη μη σιωπησαιτο θυγατερ ὁ οφθαλμος σου αναστα αγαλλιασαι εν νυκτι εις αρχας φυλακης σου εκχεον ὡς ὕδωρ καρδιαν σου απεναντι προσωπου κυριου αρον προς αυτον χειρας σου περι ψυχης νηπιων σου των εκλυομενων λιμω επ αρχης πασων εξοδων ἰδε κυριε και επιβλεψον τιτι επεφυλλισας ὁυτως ει φαγονται γυναικες καρπον κοιλιας αυτων επιφυλλιδα εποιησεν μαγειρος φονευθησονται νηπια θηλαζοντα μαστους αποκτενεις εν ἁγιασματι κυριου ἱερεα και προφητην εκοιμηθησαν εις την εξοδον παιδαριον και πρεσβυτης παρθενοι μου και νεανισκοι μου επορευθησαν εν αιχμαλωσια εν ῥομφαια και εν λιμω απεκτεινας εν ἡμερα οργης σου εμαγειρευσας ουκ εφεισω εκαλεσεν ἡμεραν ἑορτης παροικιας μου κυκλοθεν και ουκ εγενοντο εν ἡμερα οργης κυριου ανασῶζομενος και καταλελειμμενος ὡς επεκρατησα και επληθυνα εχθρους μου παντας ἐγω ανηρ ὁ βλεπων πτωχειαν εν ῥαβδῳ θυμου αυτου επ ἐμε παρελαβεν με και απηγαγεν εις σκοτος και ου φως πλην εν ἐμοι επεστρεψεν χειρα αυτου ὅλην την ἡμεραν επαλαιωσεν σαρκας μου και δερμα μου ὁστεα μου συνετριψεν ανωκοδομησεν κατ ἐμου και εκυκλωσεν κεφαλην μου και εμοχθησεν εν σκοτεινοις εκαθισεν με ὡς νεκρους αιωνος ανωκοδομησεν κατ ἐμου και ουκ εξελευσομαι εβαρυνεν χαλκον μου και γε κεκραξομαι και βοησω απεφραξεν προσευχην μου ανωκοδομησεν ὁδους μου ἐνεφραξεν τριβους μου εταραξεν ἀρκος ἐνεδρευουσα αυτος μοι λεων εν κρυφαιοις κατεδιωξεν ἀφεστηκοτα και κατεπαυσεν με εἴθετο με ἠφανισμενην ἐνετεινεν τοξον αυτου και εστηλωσεν με ὡς σκοπον εις βελος εισηγαγεν τοις νεφροις μου ιους φαρετρας αυτου ἐγενηθην γελως παντι λαῷ μου ψαλμος αυτων ὅλην την ἡμεραν ἐχορτασεν με πικριας ἐμεθυσεν με χολης και ἐξεβαλεν ψηφω ὁδοντας μου ἐψωμισεν με σποδον και ἀπωσατο ἐξ ειρηνης ψυχην μου ἐπελαθομην ἀγαθα και εἶπα ἀπώλετο νεικος μου και ἡ ἐλπις μου ἀπο κυριου ἐμνησθην ἀπο πτωχειας μου και ἐκ διωγμου μου πικριας και χολης μου μνησθησεται και καταδόλεσχησει επ ἐμε ἡ ψυχη μου ταυτην τάξω εις την καρδιαν μου δια τουτο ὕπομενω ἀγαθος κυριος τοις ὕπομενουσιν αυτον ψυχη ἡ ζητησει αυτον ἀγαθον και ὕπομενει και ἡσυχασει εις το σωτηριον κυριου ἀγαθον ἀνδρι ὅταν ἀρη ζυγον εν νεοτητι αυτου καθησεται κατὰ μονας και σιωπησεται ὅτι ἦρεν ἐφ ἑαυτῷ δώσει τῷ παιοντι αυτον σιαγόνα χορτασθησεται ὀνειδισμων ὅτι ουκ εις τον αἰωνα ἀπώσεται κυριος

ὅτι ὁ ταπεινώσας οἰκτιρήσει κατὰ το πλῆθος τοῦ ἐλεοῦς αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἀπεκρίθη ἀπο καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐταπεινώσεν ἰσχυροὺς ἀνδρὸς τοῦ ταπεινώσαι ὑπο τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντας δεσμίους γῆς τοῦ ἐκκλίνειν κρίσιν ἀνδρὸς κατεναντὶ προσώπου ὑψίστου καταδικάσαι ἀνθρώπον ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν κύριος οὐκ εἶπεν τίς οὕτως εἶπεν καὶ ἐγενήθη κύριος οὐκ ἐνετείλατο ἐκ στόματος ὑψίστου οὐκ ἐξέλευσεται τὰ κακά καὶ τὸ ἀγαθὸν τί γογγύσει ἀνθρώπος ζῶν ἀνὴρ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἐξηρευνήθη ἡ ὁδὸς ἡμῶν καὶ ἠτασθῆ καὶ ἐπιστρεψόμεν ἕως κυρίου ἀναλαβόμεν καρδίας ἡμῶν ἐπὶ χειρῶν πρὸς ὑψηλὸν ἐν οὐρανῷ ἡμαρτήσαμεν ἠσεβήσαμεν καὶ οὐχ ἰλασθῆς ἐπεσκέπασας ἐν θυμῷ καὶ ἀπεδιώξας ἡμᾶς ἀπεκτείνας οὐκ ἐφείσω ἐπεσκέπασας νεφέλῃν σεαυτῷ ἐνέκεν προσευχῆς καμμύσαι με καὶ ἀπώσθηναι ἐθῆκας ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν λαῶν διηνοιξάν ἐφ' ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν φόβος καὶ θυμὸς ἐγενήθη ἡμῖν ἐπαρσίς καὶ συντριβὴ ἀφ᾽ ὕδατων καταξεί οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τὸ συντριμμὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου ὁ ὀφθαλμὸς μου κατεπόθη καὶ οὐ σιγήσομαι τοῦ μὴ εἶναι ἐκνήψιν ἔως οὗ διακύψῃ καὶ ἰδῇ κύριος ἐξ οὐρανοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπιφυλλίει ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου παρὰ πάσας θυγατέρας πολλὰς θηρευόντες ἐθῆρευσαν με ὥς στρουθίον οἱ ἐχθροὶ μου ὥρεαν ἐθανάτωσαν ἐν λακκῷ ζωὴν μου καὶ ἐπειθήκαν λίθον ἐπ' ἐμοὶ ὑπερεκυθίῃ ὕδωρ ἐπὶ κεφαλὴν μου εἶπα ἀψώμαι ἐπεκαλεσάμην τὸ ὄνομα σου κυριε ἐκ λακκοῦ κατωτάτου φωνῇ μου ἠκούσας μὴ κρυψῇς τὰ ὦτα σου εἰς τὴν δεξιὰν μου εἰς τὴν βοήθειάν μου ἠγγίσας ἐν ἧ σὲ ἡμέρα ἐπεκαλεσάμην εἶπας μοι μὴ φοβοῦ ἐδικάσας κυριε τὰς δικὰς τῆς ψυχῆς μου ἐλυτρώσω τὴν ζωὴν μου εἶδες κυριε τὰς ταραχὰς μου ἐκρίνας τὴν κρίσιν μου εἶδες πᾶσαν τὴν ἐκδικήσιν αὐτῶν εἰς πάντας διαλογισμοὺς αὐτῶν ἐν ἐμοὶ ἠκούσας τὸν ὀνειδισμόν αὐτῶν πάντας τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν κατ' ἐμοὶ χεῖλῃ ἐπανίστανομένων μοι καὶ μελέτας αὐτῶν κατ' ἐμοὶ ὅλην τὴν ἡμέραν καθέδραν αὐτῶν καὶ ἀνάστασιν αὐτῶν ἐπιβλέψον ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἀποδώσεις αὐτοῖς ἀνταποδομα κυριε κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν ἀποδώσεις αὐτοῖς ὑπερασπισμὸν καρδίας μοχθῶν σου αὐτοῖς καταδιώξεις ἐν ὀργῇ καὶ ἐξαναλώσεις αὐτοὺς ὑποκατὼ τοῦ οὐρανοῦ κυριε πῶς ἀμαυρώθησεται χρυσίον ἀλλοιωθήσεται τὸ ἀργυρίον τὸ ἀγαθὸν ἐξεχυθήσαν λίθοι ἄγιοι ἐπ' ἀρχῆς πᾶσων ἐξοδῶν ἱσχυροὶ σιών οἱ τιμιοὶ οἱ ἐπληρμενοὶ ἐν χρυσίῳ πῶς ἐλογισθήσαν εἰς ἀγγεῖα ὀστράκινα ἔργα χειρῶν κεραμεῶς καὶ γὰρ δράκοντες ἐξέδυσαν μαστοὺς ἐθῆλασαν σκυμνοὶ αὐτῶν θυγατέρες λαοῦ μου εἰς ἀνιάτον ὥς στρουθίον ἐν ἐρημίᾳ ἐκολλήθη ἡ γλῶσσα θηλαζόντος πρὸς τὸν φαρυγγα αὐτοῦ ἐν διψῇ νηπία ἤτησαν ἄρτον ὁ διακλῶν οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς οἱ ἐσθιόντες τὰς τρυφὰς ἠφανίσθησαν ἐν ταῖς ἐξοδαῖς οἱ τιθηνούμενοι ἐπὶ κοκκῶν περιεβάλοντο κοπρίας καὶ ἐμεγάλυνθη ἀνομία θυγατρὸς λαοῦ μου ὑπὲρ ἀνομίας σοδομῶν τῆς κατεστραμμένης ὥσπερ σπουδὴ καὶ οὐκ ἐπόνεσαν ἐν αὐτῇ χεῖρας ἐκαθαρίωθησαν νᾶζιραιοὶ αὐτῆς ὑπὲρ χιόνα ἐλαμψάν ὑπὲρ γάλα ἐπυρρῶθησαν ὑπὲρ λίθους σάπφειρου τὸ ἀποσπασμα αὐτῶν ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀσβολὴν τὸ εἶδος αὐτῶν οὐκ ἐπεγνώσθησαν ἐν ταῖς ἐξοδαῖς ἐπάγη δερμα αὐτῶν ἐπὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν ἐξηρανθήσαν ἐγενήθησαν ὥσπερ ξύλον καλοὶ ἦσαν οἱ τραυματιαὶ ῥομφαίας ἡ οἱ τραυματιαὶ λίμου ἐπορευθήσαν ἐκχεκέντημενοὶ ἀπὸ γεννημάτων ἀγρῶν χεῖρες γυναικῶν οἰκτιρμόνων ἤψῃσαν τὰ παῖδια αὐτῶν ἐγενήθησαν εἰς βρῶσιν αὐταῖς ἐν τῷ συντριμμάτι

της θυγατρος λαου μου συνετελεσεν κυριος θυμον αυτου εξεχεεν θυμον οργης αυτου και ανηφεν πυρ εν σιων και κατεφαγεν τα θεμελια αυτης ουκ επιστευσαν βασιλεις γης παντες οι κατοικουντες την οικουμενην οτι εισελευσεται εχθρος και εκθλιβων δια των πυλων ιερουσαλημ εξ αμαρτιων προφητων αυτης αδικιων ιερεων αυτης των εκχεοντων αιμα δικαιον εν μεσω αυτης εσαλευθησαν εγρηγοροι αυτης εν ταις εξοδοις εμολυνθησαν εν αιματι εν τω μη δυνασθαι αυτους ηψαντο ενδυματων αυτων αποστητε ακαθαρτων καλεσατε αυτους αποστητε αποστητε μη απτεσθε οτι ανηφθησαν και γε εσαλευθησαν ειπατε εν τοις εθνεσιν ου μη προσθωσιν του παροικειν προσωπον κυριου μερις αυτων ου προσθησει επιβλεψαι αυτοις προσωπον ιερεων ουκ ελαβον πρεσβυτας ουκ ηλεσαν ετι οντων ημων εξελιπον οι οφθαλμοι ημων εις την βοηθειαν ημων ματαια αποσκοπεουντων ημων απεσκοπευσαμεν εις εθνος ου σωζον εθηρευσαμεν μικρους ημων του μη πορευεσθαι εν ταις πλατειαις ημων ηγγικεν ο καιρος ημων επληρωθησαν αι ημεραι ημων παρεστιν ο καιρος ημων κουφοι εγενοντο οι δικακοντες ημας υπερ αετους ουρανου επι των ορων εξηφθησαν εν ερημω ενηδρευσαν ημας πνευμα προσωπου ημων χριστος κυριου συνελημφθη εν ταις διαφθοραις αυτων ου ειπαμεν εν τη σκια αυτου ζησομεθα εν τοις εθνεσιν χαιρε και ευφραινου θυγατερ ιδουμαιας η κατοικουσα επι γης και γε επι σε διελευσεται το ποτηριον κυριου και μεθυσθησιν και αποχεεις εξελιπεν η ανομια σου θυγατερ σιων ου προσθησει ετι αποικισαι σε επεσκεψατο ανομιας σου θυγατερ εδωμ απεκαλυψεν επι τα ασεβηματα σου μνησθητι κυριε ο τι εγενηθη ημιν επιβλεψον και ιδε τον ονειδισμον ημων κληρονομια ημων μετεστραφη αλλοτριους οι οικoi ημων ξενοις ορφανοι εγενηθημεν ουχ υπαρχει πατηρ μητερες ημων ως αι χηραι εξ ημερων ημων ξυλα ημων εν αλλαγματι ηλθεν επι τον τραχηλον ημων εδιωχθημεν εκοπιασαμεν ουκ ανεπαυθημεν αιγυπτος εδωκεν χειρα ασσουρ εις πλησμονην αυτων οι πατερες ημων ημαρτον ουχ υπαρχουσιν ημεις τα ανομηματα αυτων υπεσχομεν δουλοι εκυριευσαν ημων λυτρουμενος ουκ εστιν εκ της χειρος αυτων εν ταις ψυχαις ημων εισιισομεν αρτον ημων απο προσωπου ρομφαιας της ερημου το δερμα ημων ως κλιβανος επελειωθη συνεσπασθησαν απο προσωπου καταιγιδων λιμου γυναικας εν σιων εταπεινωσαν παρθενους εν πολεσιν ιουδα αρχοντες εν χερσιν αυτων εκρεμασθησαν πρεσβυτεροι ουκ εδοξασθησαν εκλεκτοι κλαυθμον ανελαβον και νεανισκοι εν ξυλω ησθηθησαν και πρεσβυται απο πυλης κατεπαυσαν εκλεκτοι εκ ψαλμων αυτων κατεπαυσαν κατελυσεν χαρα καρδιας ημων εστραφη εις πενθος ο χορος ημων επεσεν ο στεφανος της κεφαλης ημων ουαι δη ημιν οτι ημαρτομεν περι τουτου εγενηθη οδυνηρα η καρδια ημων περι τουτου εσκοτασαν οι οφθαλμοι ημων επ ορος σιων οτι ηφανισθη αλωπεκες διεληθον εν αυτη συ δε κυριε εις τον αιωνα κατοικησεις ο θρονος σου εις γενεαν και γενεαν ινα τι εις νεικος επιληψη ημων καταλειψεις ημας εις μακροτητα ημερων επιστρεψον ημας κυριε προς σε και επιστραφησομεθα και ανακαινισον ημερας ημων καθως εμπροσθεν οτι απωθουμενος απωσω ημας ωργισθης εφ ημας εως σφοδρα

και εγενετο εν τω τριακостω ετει εν τω τεταρτω μηνι πεμπτη του μηνος και εγω ημην εν μεσω της αιχμαλωσιας επι του ποταμου του χοβαρ και ηνοιχθησαν οι ουρανοι και ειδον ορασεις θεου πεμπτη

του μηνος τουτο το ετος το πεμπτον της αιχμαλωσιας του βασιλεως ιωακιμ και εγενετο λογος κυριου προς ιεζεκιηλ υιον βουζι τον ιερεα εν γη χαλδαιων επι του ποταμου του χοβαρ και εγενετο επ εμε χειρ κυριου και ειδον και ιδου πνευμα εξαιρον ηρχετο απο βορρα και νεφελη μεγαλη εν αυτω και φεγγος κυκλω αυτου και πυρ εξαστραπτον και εν τω μεσω αυτου ως ορασις ηλεκτρου εν μεσω του πυρος και φεγγος εν αυτω και εν τω μεσω ως ομοιωμα τεσσαρων ζων και αυτη η ορασις αυτων ομοιωμα ανθρωπου επ αυτοις και τεσσαρα προσωπα τω ενι και τεσσαρες πτερυγες τω ενι και τα σκελη αυτων ορθα και πτερωτοι οι ποδες αυτων και σπινθηρες ως εξαστραπτων χαλκος και ελαφρα αι πτερυγες αυτων και χειρ ανθρωπου υποκατωθεν των πτερυγων αυτων επι τα τεσσαρα μερη αυτων και τα προσωπα αυτων των τεσσαρων ουκ επεστρεφοντο εν τω βαδιζειν αυτα εκαστον κατεναντι του προσωπου αυτων επορευοντο και ομοιωσις των προσωπων αυτων προσωπον ανθρωπου και προσωπον λεοντος εκ δεξιων τοις τεσσαρσιν και προσωπον μοσχου εξ αριστερων τοις τεσσαρσιν και προσωπον αετου τοις τεσσαρσιν και αι πτερυγες αυτων εκτεταμεναι ανωθεν τοις τεσσαρσιν εκατερω δυο συνεζευγμεναι προς αλληλας και δυο επεκαλυπτον επανω του σωματος αυτων και εκατερον κατα προσωπον αυτου επορευετο ου αν ην το πνευμα πορευομενον επορευοντο και ουκ επεστρεφον και εν μεσω των ζων ορασις ως ανθρωπων πυρος καιομενων ως οψις λαμπαδων συστρεφομενων ανα μεσον των ζων και φεγγος του πυρος και εκ του πυρος εξεπορευετο αστραπη και ειδον και ιδου τροχος εις επι της γης εχομενος των ζων τοις τεσσαρσιν και το ειδος των τροχων ως ειδος θαρσις και ομοιωμα εν τοις τεσσαρσιν και το εργον αυτων ην καθως αν ειη τροχος εν τροχω επι τα τεσσαρα μερη αυτων επορευοντο ουκ επεστρεφον εν τω πορευεσθαι αυτα ουδ οι νωτοι αυτων και υψος ην αυτοις και ειδον αυτα και οι νωτοι αυτων πληρεις οφθαλμων κυκλοθεν τοις τεσσαρσιν και εν τω πορευεσθαι τα ζωα επορευοντο οι τροχοι εχομενοι αυτων και εν τω εξαιρειν τα ζωα απο της γης εξηροντο οι τροχοι ου αν ην η νεφελη εκει το πνευμα του πορευεσθαι επορευοντο τα ζωα και οι τροχοι και εξηροντο συν αυτοις διοτι πνευμα ζωης ην εν τοις τροχοις εν τω πορευεσθαι αυτα επορευοντο και εν τω εσταναι αυτα εισηρχεσαν και εν τω εξαιρειν αυτα απο της γης εξηροντο συν αυτοις οτι πνευμα ζωης ην εν τοις τροχοις και ομοιωμα υπερ κεφαλης αυτοις των ζων ωσει στερεωμα ως ορασις χρυσταλλου εκτεταμενον επι των πτερυγων αυτων επανωθεν και υποκατω του στερεωματος αι πτερυγες αυτων εκτεταμεναι πτερυσσομεναι ετερα τη ετερα εκαστω δυο συνεζευγμεναι επικαλυπτουσαι τα σωματα αυτων και ηκουον την φωνην των πτερυγων αυτων εν τω πορευεσθαι αυτα ως φωνην υδατος πολλου και εν τω εσταναι αυτα κατεπαυον αι πτερυγες αυτων και ιδου φωνη υπερανωθεν του στερεωματος του οντος υπερ κεφαλης αυτων ως ορασις λιθου σαπφειρου ομοιωμα θρονου επ αυτου και επι του ομοιωματος του θρονου ομοιωμα ως ειδος ανθρωπου ανωθεν και ειδον ως οψιν ηλεκτρου απο ορασεως οσφυος και επανω και απο ορασεως οσφυος και εως κατω ειδον ως ορασιν πυρος και το φεγγος αυτου κυκλω ως ορασις τοξου όταν η εν τη νεφελη εν ημερα υετου ουτως η στασις του φεγγους κυκλοθεν αυτη η ορασις ομοιωματος δοξης κυριου και ειδον και πιπτω επι προσωπον μου και ηκουσα φω-

νην λαλουντος και ειπεν προς με υιε ανθρωπου στηθι επι τους ποδας σου και λαλησω προς σε και ηλθεν επ εμε πνευμα και ανελαβεν με και εξηρεν με και εστησεν με επι τους ποδας μου και ηκουον αυτου λαλουντος προς με και ειπεν προς με υιε ανθρωπου εξαποστελλω εγω σε προς τον οικον του ισραηλ τους παραπικραινοντας με οτινες παρεπικραναν με αυτοι και οι πατερες αυτων εως της σημερον ημερας και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος εαν αρα ακουσωσιν η πτοηθωσιν διοτι οικος παραπικραινων εστιν και γνωσονται οτι προφητης ει συ εν μεσω αυτων και συ υιε ανθρωπου μη φοβηθης αυτους μηδε εκστης απο προσωπου αυτων διοτι παροιστηρσουσι και επισυστησονται επι σε κυκλω και εν μεσω σχορπιων συ κατοικεις τους λογους αυτων μη φοβηθης και απο προσωπου αυτων μη εκστης διοτι οικος παραπικραινων εστιν και λαλησεις τους λογους μου προς αυτους εαν αρα ακουσωσιν η πτοηθωσιν διοτι οικος παραπικραινων εστιν και συ υιε ανθρωπου ακουε του λαλουντος προς σε μη γινου παραπικραινων καθως ο οικος ο παραπικραινων χανε το στομα σου και φαγε α εγω διδωμι σοι και ειδον και ιδου χειρ εκτεταμενη προς με και εν αυτη κεφαλis βιβλιου και ανειλησεν αυτην ενωπιον εμου και εν αυτη γεγραμμενα ην τα οπισθεν και τα εμπροσθεν και εγεγραπτο εις αυτην θρηνος και μελος και ουαι και ειπεν προς με υιε ανθρωπου καταφαγε την κεφαλιδα ταυτην και πορευθητι και λαλησον τοις υιοις ισραηλ και διηνοιξα το στομα μου και εψωμισεν με την κεφαλιδα και ειπεν προς με υιε ανθρωπου το στομα σου φαγεται και η κοιλια σου πλησθησεται της κεφαλιδος ταυτης της δεδομενης εις σε και εφαγον αυτην και εγενετο εν τω στοματι μου ως μελι γλυκαζον και ειπεν προς με υιε ανθρωπου βαδιζε εισελθε προς τον οικον του ισραηλ και λαλησον τους λογους μου προς αυτους διοτι ου προς λαον βαθυχειλον και βαρυγλωσσον συ εξαποστελλη προς τον οικον του ισραηλ ουδε προς λαους πολλους αλλοφωνους η αλλογλωσσους ουδε στιβαρους τη γλωσση οντας ων ουκ ακουση τους λογους αυτων και ει προς τοιουτους εξαπεστειλα σε ουτοι αν εισηκουσαν σου ο δε οικος του ισραηλ ου μη θελησωσιν εισακουσαι σου διοτι ου βουλονται εισακουειν μου οτι πας ο οικος ισραηλ φιλονεικοι εισιν και σκληροκαρδιοι και ιδου δεδωκα το προσωπον σου δυνατον κατεναντι των προσωπων αυτων και το νεικος σου κατισχυω κατεναντι του νεικου αυτων και εσται δια παντος κραταιοτερον πετρας μη φοβηθης απ αυτων μηδε πτοηθης απο προσωπου αυτων διοτι οικος παραπικραινων εστιν και ειπεν προς με υιε ανθρωπου παντας τους λογους ους λελαληκα μετα σου λαβε εις την καρδιαν σου και τοις ωσιν σου ακουε και βαδιζε εισελθε εις την αιχμαλωσιαν προς τους υιους του λαου σου και λαλησεις προς αυτους και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος εαν αρα ακουσωσιν εαν αρα ενδωσιν και ανελαβεν με πνευμα και ηκουσα κατοπισθεν μου φωνην σεισμου μεγαλου ευλογημενη η δοξα κυριου εκ του τοπου αυτου και ειδον φωνην πτερυγων των ζωνων πτερυσσομενων ετερα προς την ετεραν και φωνη των τροχων εχομενη αυτων και φωνη του σεισμου και το πνευμα εξηρεν με και ανελαβεν με και επορευθη εν ορμη του πνευματος μου και χειρ κυριου εγενετο επ εμε κραταια και εισηλθον εις την αιχμαλωσιαν μετεωρος και περιηλθον τους κατοικουντας επι του ποταμου του χοβαρ τους οντας εκει και εκαθισα εκει επτα ημερας αναστρεφομενος εν μεσω αυτων και

εγενετο μετα τας ἑπτα ἡμέρας λόγος κυρίου προς με λεγων ὕιε ἀνθρώπου σκοπον δέδωκα σε τῷ οἴκῳ ἰσραὴλ καὶ ἀκουσῇ ἐκ στοματός μου λόγον καὶ διαπειλῇσθαι αὐτοὺς παρ ἐμοῦ ἐν τῷ λεγεῖν με τῷ ἀνομῷ θανάτῳ θανατωθήσῃ καὶ οὐ διεστείλω αὐτῷ οὐδὲ ἐλαλήσας τοῦ διαστείλασθαι τῷ ἀνομῷ ἀποστρεψαί ἀπο τῶν ὁδῶν αὐτοῦ τοῦ ζῆσαι αὐτὸν ὁ ἀνομὸς ἐκεῖνος τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθάνειται καὶ τὸ ἄιμα αὐτοῦ ἐκ χειρὸς σου ἐκζητήσω καὶ σὺ εἰάν διαστείλῃ τῷ ἀνομῷ καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπο τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ ὁ ἀνομὸς ἐκεῖνος ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθάνειται καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σου ῥύσῃ καὶ ἐν τῷ ἀποστρέφειν δίκαιον ἀπο τῶν δικαιοσύνων αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ παραπτώμα καὶ δώσω τὴν βασάνον εἰς πρόσωπον αὐτοῦ αὐτὸς ἀποθάνειται ὅτι οὐ διεστείλω αὐτῷ καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθάνειται διότι οὐ μὴ μνησθῶσιν αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἅς ἐποίησεν καὶ τὸ ἄιμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητήσω σὺ δὲ εἰάν διαστείλῃ τῷ δικαίῳ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν καὶ αὐτὸς μὴ ἁμαρτῇ ὁ δίκαιος ζῶν ζῆσεται ὅτι διεστείλω αὐτῷ καὶ σὺ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν ῥύσῃ καὶ ἐγενετο ἐπ ἐμὲ χεὶρ κυρίου καὶ εἶπεν πρὸς με ἀναστήθι καὶ ἐξέλθε εἰς τὸ πεδion καὶ ἐκεῖ λαληθήσεται πρὸς σε καὶ ἀνεστήν καὶ ἐξήλθον εἰς τὸ πεδion καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ δοξα κυρίου εἰστήκει καθῶς ἡ ὄρασις καὶ καθῶς ἡ δοξα ἥν εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ χοβάρ καὶ πῖπτω ἐπὶ πρόσωπον μου καὶ ἤλθην ἐπ ἐμὲ πνεῦμα καὶ ἐστήσεν με ἐπὶ ποδᾶς μου καὶ ἐλαλήσεν πρὸς με καὶ εἶπεν μοι εἰσελθε καὶ ἐγκλείσθητι ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου καὶ σὺ ὕιε ἀνθρώπου ἰδοὺ δέδονται ἐπὶ σε δεσμοὶ καὶ δῃσουσιν σε ἐν αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ τὴν γλῶσσαν σου συνδῇσῃ καὶ ἀποκωφωθήσῃ καὶ οὐκ ἐσθὶ αὐτοῖς εἰς ἀνδρᾶ ἐλεγχοντα διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν καὶ ἐν τῷ λαλεῖν με πρὸς σε ἀνοιξῶ τὸ στόμα σου καὶ ῥεῖς πρὸς αὐτοὺς ταδε λέγει κυριὸς ὁ ἀκούων ἀκουετῶ καὶ ὁ ἀπειθῶν ἀπειθεῖτω διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν καὶ σὺ ὕιε ἀνθρώπου λαβὲ σεαυτὴν πλίνθον καὶ θῆσεις αὐτὴν πρὸ προσώπου σου καὶ διαγράψεις ἐπ αὐτὴν πόλιν τὴν ἱερουσαλὴμ καὶ δώσεις ἐπ αὐτὴν περιοχὴν καὶ οἰκοδομήσεις ἐπ αὐτὴν προμαχῶνας καὶ περιβάλεις ἐπ αὐτὴν χάρακα καὶ δώσεις ἐπ αὐτὴν παρεμβόλας καὶ τάξεις τὰς βελοστασεις κυκλῶ καὶ σὺ λαβὲ σεαυτὴν τήγανον σιδηρουν καὶ θῆσεις αὐτὸ τοίχον σιδηρουν ἀνα μέσον σου καὶ ἀνα μέσον τῆς πόλεως καὶ ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον σου ἐπ αὐτὴν καὶ ἐσται ἐν συγκλείσω καὶ συγκλείσεις αὐτὴν σημεῖον ἐστίν τοῦτο τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρον σου τὸ ἀριστερον καὶ θῆσεις τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου ἰσραὴλ ἐπ αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν πεντηκοντα καὶ ἑκατὸν ἅς κοιμηθήσῃ ἐπ αὐτοῦ καὶ λημψῇ τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ ἐγὼ δέδωκα σοὶ τὰς δύο ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐνενηκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας καὶ λημψῇ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου ἰσραὴλ καὶ συντελέσεις ταῦτα πάντα καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρον σου τὸ δεξιὸν καὶ λημψῇ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου ἰουδα τεσσαρακοντα ἡμέρας ἡμέραν εἰς ἐνιαυτὸν τεθεικα σοὶ καὶ εἰς τὸν συγκλείσμον ἱερουσαλὴμ ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον σου καὶ τὸν βραχίονα σου στερεώσεις καὶ προφητεύσεις ἐπ αὐτὴν καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ἐπὶ σε δεσμούς καὶ μὴ στραφῇς ἀπο τοῦ πλευρου σου ἐπὶ τὸ πλευρον σου ἕως ὅτου συντελεσθῶσιν αἱ ἡμέραι τοῦ συγκλείσμου σου καὶ σὺ λαβὲ σεαυτὴν πυροὺς καὶ κριθὰς καὶ κυάμον καὶ φακὸν καὶ κεγχρον καὶ ὀλυραν καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰ εἰς ἀγγὸς ἐν ὀστρακινὸν καὶ ποιήσεις αὐτὰ σαυτῷ εἰς ἀρτοὺς καὶ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ἅς σὺ

καθευδεις επι του πλευρου σου ενενηκοντα και εκατον ημερας φαγεσαι αυτα και το βρωμα σου ο φαγεσαι εν σταθμω εικοσι σικλους την ημεραν απο καιρου εως καιρου φαγεσαι αυτα και υδωρ εν μετρω πιασαι το εκτον του ιν απο καιρου εως καιρου πιασαι και εγκρυφιαν κριθινον φαγεσαι αυτα εν βολβιτοις κοπρου ανθρωπινης εγκρυφεις αυτα κατ οφθαλμους αυτων και ερεις ταδε λεγει κυριος ο θεος του ισραηλ ουτως φαγονται οι υιοι ισραηλ ακαθαρτα εν τοις εθνεσιν και ειπα μηδαμως κυριε θεε του ισραηλ ιδου η ψυχη μου ου μεμινται εν ακαθαρσια και θνησιμιαον και θηριαλωτον ου βεβρωκα απο γενεσεως μου εως του νυν ουδε εισεληλυθεν εις το στομα μου παν κρεας εωλον και ειπεν προς με ιδου δεδωκα σοι βολβιτα βων αντι των βολβιτων των ανθρωπινων και ποιησεις τους αρτους σου επ αυτων και ειπεν προς με υιε ανθρωπου ιδου εγω συντριβω στηριγμα αρτου εν ιερουσαλημ και φαγονται αρτον εν σταθμω και εν ενδεια και υδωρ εν μετρω και εν αφανισμω πιονται οπως ενδεις γενωνται αρτου και υδατος και αφανισθησεται ανθρωπος και αδελφος αυτου και ταχησονται εν ταις αδικαις αυτων και συ υιε ανθρωπου λαβε σεαυτω ρομφαιαν οξειαν υπερ ξυρον κουρεως κτηση αυτην σεαυτω και επαξεις αυτην επι την κεφαλην σου και επι τον πωγωνα σου και λημψη ζυγον σταθμιων και διαστησεις αυτους το τεταρτον εν πυρι ανακαυσεις εν μεση τη πολει κατα την πληρωσιν των ημερων του συγκλεισμου και λημψη το τεταρτον και κατακαυσεις αυτο εν μεσω αυτης και το τεταρτον κατακοψεις εν ρομφαια κυκλω αυτης και το τεταρτον διασκορπισεις τω πνευματι και μαχαιραν εκκενωσω οπισω αυτων και λημψη εκειθεν ολιγους εν αριθμω και συμπεριλημψη αυτους τη αναβολη σου και εκ τουτων λημψη ετι και ριψεις αυτους εις μεσον του πυρος και κατακαυσεις αυτους εν πυρι εξ αυτης εξελευσεται πυρ και ερεις παντι οικω ισραηλ ταδε λεγει κυριος αυτη η ιερουσαλημ εν μεσω των εθνων τεθεικα αυτην και τας κυκλω αυτης χωρας και ερεις τα δικαιωματα μου τη ανομω εκ των εθνων και τα νομιμα μου εκ των χωρων των κυκλω αυτης διοτι τα δικαιωματα μου απωσαντο και εν τοις νομιμοις μου ουκ επορευθησαν εν αυτοις δια τουτο ταδε λεγει κυριος ανθ ων η αφορμη υμων εκ των εθνων των κυκλω υμων και εν τοις νομιμοις μου ουκ επορευθητε και τα δικαιωματα μου ουκ εποιησατε αλλ ουδε κατα τα δικαιωματα των εθνων των κυκλω υμων ου πεποιηκατε δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επι σε και ποιησω εν μεσω σου κριμα ενωπιον των εθνων και ποιησω εν σοι α ου πεποιηκα και α ου ποιησω ομοια αυτοις ετι κατα παντα τα βδελυγματα σου δια τουτο πατερες φαγονται τεκνα εν μεσω σου και τεκνα φαγονται πατερας και ποιησω εν σοι κριματα και διασκορπιω παντας τους καταλοιπους σου εις παντα ανεμον δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος ει μη ανθ ων τα αγια μου εμianas εν πασιν τοις βδελυγμασιν σου καγω απωσομαι σε ου φεισεται μου ο οφθαλμος καγω ουκ ελεησω το τεταρτον σου εν θανατω αναλωθησεται και το τεταρτον σου εν λιμω συντελεσθησεται εν μεσω σου και το τεταρτον σου εις παντα ανεμον σκορπιω αυτους και το τεταρτον σου εν ρομφαια πεσουνται κυκλω σου και μαχαιραν εκκενωσω οπισω αυτων και συντελεσθησεται ο θυμος μου και η οργη μου επ αυτους και επιγνωση διοτι εγω κυριος λελαληκα εν ζηλω μου εν τω συντελεσαι με την οργην μου επ αυτους και θησομαι σε εις ερημον και τας θυγατερας σου κυκλω σου ενωπιον παντος διο-

δευοντος και εση στενακτη και δηλαιστη εν τοις εθνεσιν τοις κυκλω σου εν τω ποιησαι με εν σοι κριματα εν εκδικησει θυμου μου εγω κυριος λελαληχα εν τω εξαποστειλαι με τας βολιδας μου του λιμου επ αυτους και εσονται εις εκλειψιν και συντριψω στηριγμα αρτου σου και εξαποστελω επι σε λιμον και ιθρια πονηρα και τιμωρησομαι σε και θανατος και αιμα διελευσονται επι σε και ρομφαιαν επαξω επι σε κυκλοθεν εγω κυριος λελαληχα και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι τα ορη ισραηλ και προφητευσον επ αυτα και ερεις τα ορη ισραηλ ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος τοις ορεσιν και τοις βουνοις και ταις φαραγγιν και ταις ναπαις ιδου εγω επαγω εφ υμας ρομφαιαν και εξολεθρευθησεται τα υψηλα υμων και συντριβησονται τα θυσιαστηρια υμων και τα τεμενη υμων και καταβαλω τραυματιας υμων ενωπιον των ειδωλων υμων και διασκορπιω τα οστα υμων κυκλω των θυσιαστηριων υμων εν παση τη κατοικια υμων αι πολεις εξερημωθησονται και τα υψηλα αφανισθησεται οπως εξολεθρευθη τα θυσιαστηρια υμων και συντριβησονται τα ειδωλα υμων και εξαρθησεται τα τεμενη υμων και πεσονται τραυματιαι εν μεσω υμων και επιγνωσεσθε οτι εγω κυριος εν τω γενεσθαι εξ υμων ανασωζομενους εκ ρομφαιας εν τοις εθνεσιν και εν τω διασκορπισμω υμων εν ταις χωραις και μνησθησονται μου οι ανασωζομενοι εξ υμων εν τοις εθνεσιν ου ηχημαλωτευθησαν εκει ομωμοχα τη καρδια αυτων τη εκπορνευουση απ εμου και τοις οφθαλμοις αυτων τοις πορνεουσιν οπισω των επιτηδευματων αυτων και κοψονται προσωπα αυτων εν πασι τοις βδελυγμασιν αυτων και επιγνωσονται διοτι εγω κυριος λελαληχα ταδε λεγει κυριος κροτησον τη χειρι και ψοφησον τω ποδι και ειπον ευγε ευγε επι πασιν τοις βδελυγμασιν οικου ισραηλ εν ρομφαια και εν θανατω και εν λιμω πεσουνται ο εγγυς εν ρομφαια πεσειται ο δε μακραν εν θανατω τελευτησει και ο περιεχομενος εν λιμω συντελεσθησεται και συντελεσω την οργην μου επ αυτους και γνωσεσθε διοτι εγω κυριος εν τω ειναι τους τραυματιας υμων εν μεσω των ειδωλων υμων κυκλω των θυσιαστηριων υμων επι παντα βουνον υψηλον και υποκατω δενδρου συσκιου ου εδωκαν εκει οσμην ευωδιας πασι τοις ειδωλοις αυτων και εκτενω την χειρα μου επ αυτους και ιθισομαι την γην εις αφανισμον και εις ολεθρον απο της ερημου δεβλαθα εκ πασης της κατοικιας και επιγνωσεσθε οτι εγω κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων και συ υιε ανθρωπου ειπον ταδε λεγει κυριος τη γη του ισραηλ περας ηκει το περας ηκει επι τας τεσσαρας πτερυγας της γης ηκει το περας επι σε τον κατοικουντα την γην ηκει ο καιρος ηγγικεν η ημερα ου μετα θορυβων ουδε μετα ωδινων νυν εγγυθεν εκχεω την οργην μου επι σε και συντελεσω τον θυμον μου εν σοι και κρινω σε εν ταις οδοις σου και δωσω επι σε παντα τα βδελυγματα σου ου φεισεται ο οφθαλμος μου ουδε μη ελεησω διοτι τας οδους σου επι σε δωσω και τα βδελυγματα σου εν μεσω σου εσονται και επιγνωση διοτι εγω εimi κυριος ο τυπτων νυν το περας προς σε και αποστελω εγω επι σε και εκδικησω σε εν ταις οδοις σου και δωσω επι σε παντα τα βδελυγματα σου ου φεισεται ο οφθαλμος μου επι σε ουδε μη ελεησω διοτι την οδον σου επι σε δωσω και τα βδελυγματα σου εν μεσω σου εσται και επιγνωση διοτι εγω κυριος διοτι ταδε λεγει κυριος ιδου το περας ηκει ιδου ημερα κυριου ει και η ραβδος ηνιθηκεν η υβρις εξανεστηκεν και

συντριβει στηριγμα ανομου και ου μετα θορυβου ουδε μετα σπουδης ήκει ο καιρος ιδου ή ήμερα ο κτωμενος μη χαιρετω και ο πωλων μη θρηνειτω διοτι ο κτωμενος προς τον πωλουντα ουκετι μη επιστρεψη και ανθρωπος εν οφθαλμω ζωης αυτου ου κρατησει σαλπισατε εν σαλπигγi και κρινατε τα συμπαντα ο πολεμος εν ρομφαia εξωθεν και ο λιμος και ο θανατος εσωθεν ο εν τω πεδιω εν ρομφαia τελευτησει τους δε εν τη πολει λιμος και θανατος συντελεσει και ανασωθησονται οι ανασωζομενοι εξ αυτων και εσονται επι των ορεων παντας αποκτενω έκαστον εν ταις αδικιαις αυτου πασαι χειρες εκλυθησονται και παντες μηροι μολυνθησονται ύγρασια και περιζωσονται σακχους και καλυψει αυτους θαμβος και επι παν προσωπον ασχυνη επ αυτους και επι πασαν κεφαλην φολακρωμα το αργυριον αυτων ριψησεται εν ταις πλαταιαις και το χρυσιον αυτων ύπεροφθησεται αι ψυχαι αυτων ου μη εμπλησθωσιν και αι κοιλιαι αυτων ου μη πληρωθωσιν διοτι βασανος των αδικιων αυτων εγενετο εκλεκτα κοσμου εις ύπερφηαν ενθεντο αυτα και εικονας των βδελυγματων αυτων εποιησαν εξ αυτων ένεκεν τουτου δεδωκα αυτα αυτοις εις ακαθαρσιαν και παραδωσω αυτα εις χειρας αλλοτριων του διαρπασαι αυτα και τοις λοιμοις της γης εις σκυλα και βεβηλωσουσιν αυτα και αποστρεψω το προσωπον μου απ αυτων και μιανουσιν την επισκοπην μου και εισελευσονται εις αυτα αφυλακτως και βεβηλωσουσιν αυτα και ποιησουσι φυρμον διοτι ή γη πληρης λαων και ή πολις πληρης ανομιας και αποστρεψω το φρυαγμα της ισχυος αυτων και μιανθησεται τα άγια αυτων εξiλασμος ήξει και ζητησει ειρηνην και ουκ εσται ουαι επι ουαι εσται και αγγελια επ αγγελιαν εσται και ζητηθησεται όρασις εκ προφητου και νομος απολειται εξ iερεως και βουλη εκ πρεσβυτερων αρχων ενδυσεται αφανισμον και αι χειρες του λαου της γης παραλυθησονται κατα τας όδους αυτων ποιησω αυτοις και εν τοις κριμασιν αυτων εκδικησω αυτους και γνωσονται ότι εγω κυριος και εγενετο εν τω έκτω ετει εν τω πεμπτω μηνι πεμπτη του μηνος εγω εκαθημην εν τω οικω και οι πρεσβυτεροι iουδα εκαθηντο ενωπιον μου και εγενετο επ εμε χειρ κυριου και ειδον και ιδου όμοιωμα ανδρος απο της οσφυος αυτου και έως κατω πυρ και απο της οσφυος αυτου ύπερανω ως όρασις ηλεκτρου και εξετεινεν όμοιωμα χειρος και ανελαβεν με της κορυφης μου και ανελαβεν με πνευμα ανα μεσον της γης και ανα μεσον του ουρανου και ηγαγεν με εις iερουσαλημ εν όρασει θεου επι τα προθυρα της πυλης της εσωτερας της βλεπουσης προς βορραν ου ην ή στηλη του κτωμενου και ιδου εκει ην δοξα κυριου θεου iσραηλ κατα την όρασιν ήν ειδον εν τω πεδιω και ειπεν προς με ύie ανθρωπου αναβλεψον τοις οφθαλμοις σου προς βορραν και ανεβλεψα τοις οφθαλμοις μου προς βορραν και ιδου απο βορρα επι την πυλην την προς ανατολας και ειπεν προς με ύie ανθρωπου έωρακας τι όυτοι ποιουσιν ανομιας μεγάλας ποιουσιν ώδε του απεχσθαι απο των άγιων μου και ετι οφει ανομιας μεζονας και εισηγαγεν με επι τα προθυρα της αυλης και ειπεν προς με ύie ανθρωπου ορυξον και ωρυξα και ιδου θυρα μια και ειπεν προς με εισελθε και ιδε τας ανομιας άς όυτοι ποιουσιν ώδε και εισηλθον και ειδον και ιδου ματαια βδελυγματα και παντα τα ειδωλα οικου iσραηλ διαγεγραμμενα επ αυτου κυκλω και έβδομηχοντα ανδρες εκ των πρεσβυτερων οικου iσραηλ και ιεζονιας ο του σαφαν εν μεσω αυτων εισηκει προ προσωπου αυτων και έκαστος θυμιατηριον αυτου ειχεν

εν τη χειρι και ἡ ατμις του θυμιαματος ανεβαινεν και ειπεν προς με ὡς ἀνθρώπου ἑώρακας ἃ οἱ πρεσβυτεροι του οικου ισραηλ ποιουσιν ἕκαστος αυτων εν τῷ κοιτῶνι τῷ κρυπτῷ αυτων διοτι ειπαν ουχ ὄρα ὁ κυριος ἐγκαταλελοιπεν κυριος τὴν γῆν και ειπεν προς με ἐτι ὀφει ἀνομίας μείζονας ἃς οὗτοι ποιουσιν και εισηγάγεν με ἐπὶ τὰ προθύρα της πυλης οικου κυριου της βλέπουσης προς βορραν και ἰδου ἐκει γυναῖκες καθήμεναι θρηγνουςαι τον θαμμουζ και ειπεν προς με ὡς ἀνθρώπου ἑώρακας και ἐτι ὀφει ἐπιτηδεύματα μείζονα τουτων και εισηγάγεν με εἰς τὴν αὐλὴν οικου κυριου τὴν ἐσωτερὰν και ἰδου ἐπὶ των προθύρων του ναου κυριου ἀνα μέσον των αἰλαμ και ἀνα μέσον του θυσιαστηριου ὡς εἰκοσι ἄνδρες τὰ ὀπισθία αυτων προς τον ναον του κυριου και τὰ πρόσωπα αυτων ἀπεναντι και οὗτοι προσκυνουσιν τῷ ἡλίῳ και ειπεν προς με ἑώρακας ὡς ἀνθρώπου μὴ μικρὰ τῷ οἰκῷ ἰουδα του ποιεῖν τὰς ἀνομίας ἃς πεποιήκασιν ὥδε διοτι ἐπλήσαν τὴν γῆν ἀνομίας και ἰδου αὐτοὶ ὡς μυκτηριζόντες και ἐγὼ ποιήσω αὐτοὺς μετὰ θυμου ου φείσεται ὁ ὀφθαλμος μου οὐδε μὴ ἐλεήσω και ἀνεκράγεν εἰς τὰ ὡτα μου φωνὴ μεγάλη λεγὼν ἡγγικεν ἡ ἐκδικησις της πόλεως και ἕκαστος εἶχεν τὰ σκευὴ της ἐξολοθρευσεως ἐν χειρὶ αὐτου και ἰδου ἕξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπο της ὁδοῦ της πυλης της ὑψηλῆς της βλέπουσης προς βορραν και ἕκαστου πελυξ ἐν τῇ χειρὶ αὐτου και εἷς ἀνὴρ ἐν μέσω αυτων ἐνδεδυκὼς ποδῆρη και ζωνὴ σαπφειρου ἐπὶ της ὀσφύος αὐτου και εἰσῆλθον και ἐστήσαν ἐχόμενοι του θυσιαστηριου του χαλκου και δοξά θεου του ισραηλ ἀνέβη ἀπο των χερουβὶν ἡ οὐσα ἐπ' αυτων εἰς τὸ αἶθριον του οικου και ἐκάλεσεν τον ἄνδρα τον ἐνδεδυκοτά τον ποδῆρη ὅς εἶχεν ἐπὶ της ὀσφύος αὐτου τὴν ζωνὴν και ειπεν προς αὐτον διελθε μέσσην τὴν ἱερουσαλὴμ και δὸς τὸ σημεῖον ἐπὶ τὰ μετώπα των ἀνδρῶν των καταστεναζόντων και των κατωδυνωμένων ἐπὶ πασαις ταῖς ἀνομίαις ταῖς γινόμεναις ἐν μέσω αὐτῆς και τουτοις ειπεν ἀκούοντος μου πορευεσθε ὀπίσω αὐτου εἰς τὴν πόλιν και κοπτετε και μὴ φείδεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν και μὴ ἐλεήσητε πρεσβύτερον και νεανίσκον και παρθένον και νηπία και γυναῖκας ἀποκτεῖνατε εἰς ἐξάλειψιν ἐπὶ δε πάντας ἐφ' οὓς ἐστὶν τὸ σημεῖον μὴ ἐγγίστητε και ἀπο των ἁγίων μου ἀρξασθε και ἡρξάντο ἀπο των ἀνδρῶν των πρεσβυτερῶν οἱ ἦσαν ἐσὼ ἐν τῷ οἴκῳ και ειπεν προς αὐτοὺς μίανατε τον οἶκον και πλησατε τὰς ὁδοὺς νεκρῶν ἐκπορευόμενοι και κοπτετε και ἐγένετο ἐν τῷ κοπτῇ αὐτοὺς και πίπτῳ ἐπὶ πρόσωπον μου και ἀνεβόησα και εἶπα οἰμμοὶ κυριε ἐξάλειψεις συ τοὺς καταλοιποὺς του ισραηλ ἐν τῷ ἐκχεαί σε τον θυμόν σου ἐπὶ ἱερουσαλὴμ και ειπεν προς με ἀδικία του οικου ισραηλ και ἰουδα μεμεγαλύνεται σφοδρὰ σφοδρὰ ὅτι ἐπλησθῇ ἡ γῆ λαῶν πολλῶν και ἡ πόλις ἐπλησθῇ ἀδικίας και ἀκαθαρσίας ὅτι ειπαν ἐγκαταλελοιπεν κυριος τὴν γῆν οὐκ ἐφορὰ ὁ κυριος και ου φείσεται μου ὁ ὀφθαλμος οὐδε μὴ ἐλεήσω τὰς ὁδοὺς αυτων εἰς κεφαλὰς αυτων δέδωκα και ἰδου ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυκὼς τον ποδῆρη και ἐξώσμενος τὴ ζωνὴ τὴν ὀσφυν αὐτου και ἀπεκρίνατο λεγὼν πεποιήκα καθὼς ἐνετείλω μοι και εἶδον και ἰδου ἐπάνω του στερεώματος του ὑπὲρ κεφαλῆς των χερουβὶν ὡς λίθος σαπφειρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αυτων και ειπεν προς τον ἄνδρα τον ἐνδεδυκοτά τὴν στολὴν εἰσελθε εἰς τὸ μέσον των τροχῶν των ὑποκάτω των χερουβὶν και πλησὸν τὰς δῖρας σου ἀνθρώκων πυρὸς ἐκ μέσου των χερουβὶν και διασκορπίσον ἐπὶ τὴν πόλιν και εἰσῆλθεν ἐνώπιον μου

και τα χερουβιν έστηκει εκ δεξιων του οικου εν τω εισπορευεσθαι τον ανδρα και ή νεφελη επλησεν την αυλην την εσωτεραν και απη-
ρεν ή δοξα κυριου απο των χερουβιν εις το αιθριον του οικου και
επλησεν τον οικον ή νεφελη και ή αυλη επλησθη του φεγγους της
δοξης κυριου και φωνη των πτερυγων των χερουβιν ηκουετο έως της
αυλης της εξωτερας ως φωνη θεου σαδδαι λαλουντος και εγενετο
εν τω εντελλεσθαι αυτον τω ανδρι τω ενδεδυκοτι την στολην την
άγιαν λεγων λαβε πυρ εκ μεσου των τροχων εκ μεσου των χερου-
βιν και εισηλθεν και εστη εχομενος των τροχων και εξετεινεν την
χειρα αυτου εις μεσον του πυρος του οντος εν μεσω των χερουβιν
και ελαβεν και εδωκεν εις τας χειρας του ενδεδυκοτος την στολην
την άγιαν και ελαβεν και εξηλθεν και ειδον τα χερουβιν όμοιωμα
χειρων ανθρωπων ύποκατωθεν των πτερυγων αυτων και ειδον και
ιδου τροχοι τεσσαρες έστηκεισαν εχομενοι των χερουβιν τροχος εις
εχομενος χερουβ ένος και ή οψις των τροχων ως οψις λιθου ανθρα-
κος και ή οψις αυτων όμοιωμα έν τοις τεσσαρσιν όν τροπον όταν η
τροχος εν μεσω τροχου εν τω πορευεσθαι αυτα εις τα τεσσαρα μερη
αυτων επορευοντο ουκ επεστρεφον εν τω πορευεσθαι αυτα ότι εις όν
αν τοπον επεβλεψεν ή αρχη ή μια επορευοντο και ουκ επεστρεφον
εν τω πορευεσθαι αυτα και οι νωτοι αυτων και αι χειρες αυτων και
αι πτερυγες αυτων και οι τροχοι πληρεις οφθαλμων κυκλοθεν τοις
τεσσαρσιν τροχοις αυτων τοις δε τροχοις τουτοις επεκληθη γελγελ
ακουοντος μου και ηραν τα χερουβιν τουτο το ζων ό ειδον επι του
ποταμου του χοβαρ και εν τω πορευεσθαι τα χερουβιν επορευοντο οι
τροχοι και όυτοι εχομενοι αυτων και εν τω εξαρειν τα χερουβιν τας
πτερυγας αυτων του μετεωριζεσθαι απο της γης ουκ επεστρεφον οι
τροχοι αυτων εν τω έσταναι αυτα έστηκεισαν και εν τω μετεωριζε-
σθαι αυτα εμετεωριζοντο μετ αυτων διοτι πνευμα ζωης εν αυτοις ην
και εξηλθεν δοξα κυριου απο του οικου και επεβη επι τα χερουβιν
και ανελαβον τα χερουβιν τας πτερυγας αυτων και εμετεωρισθησαν
απο της γης ενωπιον εμου εν τω εξελθειν αυτα και οι τροχοι εχομε-
νοι αυτων και εστησαν επι τα προθυρα της πυλης οικου κυριου της
απεναντι και δοξα θεου ισραηλ ην επ αυτων ύπερανω τουτο το ζων
εστιν ό ειδον ύποκατω θεου ισραηλ επι του ποταμου του χοβαρ και
εγνων ότι χερουβιν εστιν τεσσαρα προσωπα τω ένι και οκτω πτερυ-
γες τω ένι και όμοιωμα χειρων ανθρωπου ύποκατωθεν των πτερυγων
αυτων και όμοιωσις των προσωπων αυτων ταυτα τα προσωπα εστιν
ά ειδον ύποκατω της δοξης θεου ισραηλ επι του ποταμου του χοβαρ
και αυτα έκαστον κατα προσωπον αυτων επορευοντο και ανελαβεν με
πνευμα και ηγαγεν με επι την πυλην του οικου κυριου την κατεναντι
την βλεπουσαν κατα ανατολας και ιδου επι των προθυρων της πυλης
ως εικοσι και πεντε ανδρες και ειδον εν μεσω αυτων τον ιεζονιαν τον
του εξερ και φαλτιαν τον του βαναιου τους αφηγουμενους του λαου
και ειπεν κυριος προς με ύιε ανθρωπου όυτοι οι ανδρες οι λογιζομε-
νοι ματαια και βουλευομενοι βουλην πονηραν εν τη πολει ταυτη οι
λεγοντες ουχι προσφάτως ωκοδομηνται αι οικιαι άυτη εστιν ό λεβης
ήμεις δε τα κρεα δια τουτο προφητευσον επ αυτους προφητευσον ύιε
ανθρωπου και επεσεν επ εμε πνευμα κυριου και ειπεν προς με λεγε
ταδε λεγει κυριος όυτως ειπατε οικος ισραηλ και τα διαβουλια του
πνευματος ύμων εγω επισταμαι επληθυνατε νεκρους ύμων εν τη πο-

λει ταυτη και ενεπλησαστε τας ὁδους αὐτης τραυματιων δια τουτο ταδε λεγει κυριος τους νεκρους ὑμων οὗς επαταξατε εν μεσω αὐτης οὗτοι εισιν τα κρεα αὐτη δε ὁ λεβης εστιν και ὑμας εξαξω εκ μεσου αὐτης ῥομφαιαν φοβεισθε και ῥομφαιαν επαξω εφ ὑμας λεγει κυριος και εξαξω ὑμας εκ μεσου αὐτης και παραδωσω ὑμας εις χειρας αλλοτριων και ποιησω εν ὑμιν κριματα εν ῥομφαια πεσεισθε επι των ὀριων του ισραηλ κρινω ὑμας και επιγνωσεσθε ὅτι εγω κυριος αὐτη ὑμιν ουκ εσται εις λεβητα και ὑμεις ου μη γενησθε εν μεσω αὐτης εις κρεα επι των ὀριων του ισραηλ κρινω ὑμας και επιγνωσεσθε διوتي εγω κυριος και εγενετο εν τω προφητευσειν με και φαλτιας ὁ του βαναιου απεθανεν και πιπτω επι προσωπον μου και ανεβοησα φωνη μεγαλη και ειπα οιμμοι οιμμοι κυριε εις συντελειαν συ ποιεις τους καταλοιπους του ισραηλ και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων ὕιε ανθρωπου οἱ αδελφοι σου και οἱ ανδρες της αιχμαλωσιας σου και πας ὁ οικος του ισραηλ συντετελεσται οἱς ειπαν αυτοις οἱ κατοικουντες ιερουσαλημ μακρην απεχετε απο του κυριου ἡμιν δεδοται ἡ γη εις κληρονομiam δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος ὅτι απωσομαι αυτοις εις τα εθνη και διασκορπιω αυτοις εις πασαν την γην και εσομαι αυτοις εις ἄγιασμα μικρον εν ταις χωραις ὅυ αν εισελθωσιν εκει δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος και εισδεξομαι αυτοις εκ των εθνων και δωσω αυτοις αυτοις εκ των χωρων ὅυ διεσπειρα αυτοις εν αυταις και δωσω αυτοις την γην του ισραηλ και εισελευσονται εκει και εξαρουσιν παντα τα βδελυγματα αὐτης και πασας τας ανομιας αὐτης εξ αὐτης και δωσω αυτοις καρδιαν ἑτεραν και πνευμα καινον δωσω εν αυτοις και εκσπασω την καρδιαν την λιθινην εκ της σαρκος αὐτων και δωσω αυτοις καρδιαν σαρκινην ὅπως εν τοις προσταγμασιν μου πορευωνται και τα δικαιωματα μου φυλασσωνται και ποιωσιν αὐτα και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον και εις την καρδιαν των βδελυγματων αὐτων και των ανομιων αὐτων ὡς ἡ καρδια αὐτων επορευετο τας ὁδους αὐτων εις κεφαλας αὐτων δεδωκα λεγει κυριος και εξηραν τα χερουβim τας πτερυγας αὐτων και οἱ τροχοι εχομενοι αὐτων και ἡ δοξα θεου ισραηλ επ αὐτα ὑπερανω αὐτων και ανεβη ἡ δοξα κυριου εκ μεσης της πολεως και εστη επι του ορους ὁ ἡν απεναντι της πολεως και ανελαβεν με πνευμα και ηγαγεν με εις γην χαλδαιων εις την αιχμαλωσιαν εν ὁρασει εν πνευματι θεου και ανεβην απο της ὁρασεως ἥς ειδον και ελαλησα προς την αιχμαλωσιαν παντας τους λογους του κυριου οὗς εδειξεν μοι και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων ὕιε ανθρωπου εν μεσω των αδικιων αὐτων συ κατοικεις οἱ εχουσιν οφθαλμους του βλεπειν και ου βλεπουσιν και ωτα εχουσιν του ακουειν και ουκ ακουουσιν διوتي οικος παραπικραινων εστιν και συ ὕιε ανθρωπου ποιησον σεαυτω σκευη αιχμαλωσιας ἡμερας ενωπιον αὐτων και αιχμαλωτευθησῃ εκ του τοπου σου εις ἑτερον τοπον ενωπιον αὐτων ὅπως ιδωσιν διوتي οικος παραπικραινων εστιν και εξοισεις τα σκευη σου ὡς σκευη αιχμαλωσιας ἡμερας κατ οφθαλμους αὐτων και συ εξελευση ἑσπερας ὡς εκπορευεται αιχμαλωτος ενωπιον αὐτων διορυξον σεαυτω εις τον τοichon και διεξελευση δι αυτοου ενωπιον αὐτων επ ωμων αναλημφθησῃ και κεχυμμενος εξελευση το προσωπον σου συγκαλυψεις και ου μη ιδῃς την γην διوتي τερας δεδωκα σε τω οικω ισραηλ και εποιησα οὕτως κατα παντα ὅσα ενετειλατο μοι και σκευη εξηνεγκα ὡς σκευη αιχμαλωσιας ἡμερας και ἑσπερας διωρυξα

εμαυτω τον τοιχον και κεκρυμμενος εξηλθον επ ωμων ανελημφθην ενωπιον αυτων και εγενετο λογος κυριου προς με το πρωι λεγων υιε ανθρωπου ουκ ειπαν προς σε ο οικος του ισραηλ οικος ο παραπικραινων τι συ ποιεις ειπον προς αυτους ταδε λεγει κυριος κυριος ο αρχων και ο αφηγουμενος εν ιερουσαλημ και παντι οικω ισραηλ οι εισιν εν μεσω αυτων ειπον οτι εγω τερατα ποιω εν μεσω αυτης ον τροπον πεποιηκα ουτως εσται αυτοις εν μετοικεσια και εν αιχμαλωσια πορευσονται και ο αρχων εν μεσω αυτων επ ωμων αρθησεται και κεκρυμμενος εξελευσεται δια του τοιχου και διορυζει του εξελθειν αυτον δι αυτου το προσωπον αυτου συγκαλυφει οπως μη οραθη οφθαλμω και αυτος την γην ουκ οφεται και εκπετασω το δικτυον μου επ αυτον και συλλημφησεται εν τη περιοχη μου και αξω αυτον εις βαβυλωνα εις γην χαλδαιων και αυτην ουκ οφεται και εχει τελευτησει και παντας τους κυκλω αυτου τους βοηθους αυτου και παντας τους αντιλαμβανομενους αυτου διασπερω εις παντα ανεμον και ρομφαιαν εκκενωσω οπισω αυτων και γνωσονται διοτι εγω κυριος εν τω διασκορπισαι με αυτους εν τοις εθνεσιν και διασπερω αυτους εν ταις χωραις και υπολειφομαι εξ αυτων ανδρας αριθμω εκ ρομφαιας και εκ λιμου και εκ θανατου οπως εκδιηγωνται πασας τας ανομιας αυτων εν τοις εθνεσιν ου εισηλθουσιν εκει και γνωσονται οτι εγω κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου τον αρτον σου μετ οδυνης φαγεσαι και το υδωρ σου μετα βασανου και θλιψεως πιεσαι και ερεις προς τον λαον της γης ταδε λεγει κυριος τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ επι της γης του ισραηλ τους αρτους αυτων μετ ενδειας φαγονται και το υδωρ αυτων μετα αφανισμου πιονται οπως αφανισθη η γη συν πληρωματι αυτης εν ασεβεια γαρ παντες οι κατοικουντες εν αυτη και οι πολεις αυτων οι κατοικουμεναι εξερημωθησονται και η γη εις αφανισμον εσται και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου τις υμιν η παραβολη αυτη επι της γης του ισραηλ λεγοντες μακραν αι ημεραι απολωλεν ορασις δια τουτο ειπον προς αυτους ταδε λεγει κυριος αποστρεψω την παραβολην ταυτην και ουκετι μη ειπωσιν την παραβολην ταυτην οικος του ισραηλ οτι λαλησεις προς αυτους ηγγικασιν αι ημεραι και λογος πασης ορασεως οτι ουκ εσται ετι πασα ορασις ψευδης και μαντευομενος τα προς χαριν εν μεσω των υιων ισραηλ διοτι εγω κυριος λαλησω τους λογους μου λαλησω και ποιησω και ου μη μηκυνω ετι οτι εν ταις ημεραις υμων οικος ο παραπικραινων λαλησω λογον και ποιησω λεγει κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου ιδου οικος ισραηλ ο παραπικραινων λεγοντες λεγουσιν η ορασις ην ουτος ορα εις ημερας πολλας και εις καιρους μακρους ουτος προφητευει δια τουτο ειπον προς αυτους ταδε λεγει κυριος ου μη μηκυνωσιν ουκετι παντες οι λογοι μου ους αν λαλησω λαλησω και ποιησω λεγει κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου προφητευσον επι τους προφητας του ισραηλ και προφητευσεις και ερεις προς αυτους ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος ουαι τοις προφητευουσιν απο καρδιας αυτων και το καθολου μη βλεπουσιν οι προφηται σου ισραηλ ως αλωπεκες εν ταις ερημοις ουκ εστησαν εν στερεωματι και συνηγαγον ποιμνια επι τον οικον του ισραηλ ουκ ανεστησαν οι λεγοντες εν ημερα κυριου βλεποντες ψευδη μαντευομενοι ματαια οι λεγοντες λεγει κυριος και κυριος ουκ απεσταλκεν

αυτους και ηρξαντο του αναστησαι λογον ουχ ὁρασιν ψευδη ἑωρακα-
τε και μαντειας ματαιας ειρηκατε δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος
ανθ ὧν ὁι λογοι ὑμων ψευδεις και ὁι μαντειαι ὑμων ματαιαι δια τουτο
ιδου εγω εφ ὑμας λεγει κυριος και εκτενω την χειρα μου επι τους
προφητας τους ὁρωντας ψευδη και τους αποφθεγγομενους ματαια εν
παιδεια του λαου μου ουκ εσονται ουδε εν γραφη οικου ισραηλ ου
γραφησονται και εις την γην του ισραηλ ουκ εισελευσονται και γνω-
σονται διοτι εγω κυριος ανθ ὧν τον λαον μου επλανησαν λεγοντες
ειρηνη ειρηνη και ουκ ην ειρηνη και ουτος οικοδομει τοιχον και αυ-
τοι αλειφουσιν αυτον ει πεσειται ειπον προς τους αλειφοντας πεσειται
και εσται ὑετος κατακλυζων και δωσω λιθους πετροβολους εις τους
ενδεσμους αυτων και πεσουνται και πνευμα εξαιρον και ῥαγησεται
και ιδου πεπτωκεν ὁ τοιχος και ουκ ερουσιν προς ὑμας που εστιν ἡ
αλοιφη ὑμων ἡν ηλειψατε δια τουτο ταδε λεγει κυριος και ῥηξω πνοην
εξαιρουσαν μετα θυμου και ὑετος κατακλυζων εν οργη μου εσται και
τους λιθους τους πετροβολους εν θυμω επαξω εις συντελειαν και
κατασκαψω τον τοιχον ὃν ηλειψατε και πεσειται και θησω αυτον επι
την γην και αποκαλυφθησεται τα θεμελια αυτου και πεσειται και συ-
ντελεσθησεσθε μετ ελεγχων και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος και
συντελεσω τον θυμον μου επι τον τοιχον και επι τους αλειφοντας
αυτον και πεσειται και ειπα προς ὑμας ουκ εστιν ὁ τοιχος ουδε ὁι
αλειφοντες αυτον προφηται του ισραηλ ὁι προφητευοντες επι ιερου-
σαλημ και ὁι ὁρωντες αυτη ειρηνην και ειρηνη ουκ εστιν λεγει κυριος
και συ ὡς ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι τας θυγατερας
του λαου σου τας προφητευουσας απο καρδιας αυτων και προφητευ-
σον επ αυτας και ερεις ταδε λεγει κυριος ουαι ταις συρραπτουσαις
προσκεφαλαια επι παντα αγκωνα χειρος και ποιουσαις επιβολαια επι
πασαν κεφαλην πασης ἡλικιας του διαστρεφειν ψυχας ὁι ψυχαι διε-
στραφησαν του λαου μου και ψυχας περιεποιουντο και εβεβηλουν
με προς τον λαον μου ἐνεκεν δρακος κριθων και ἐνεκεν κλασματων
αρτου του αποκτειναι ψυχας ὅς ουκ εδει αποθανειν και του περιποι-
ησασθαι ψυχας ὅς ουκ εδει ζησαι εν τω αποφθεγγεσθαι ὑμας λαω
εισακουοντι ματαια αποφθεγματα δια τουτο ταδε λεγει κυριος κυριος
ιδου εγω επι τα προσκεφαλαια ὑμων εφ ἃ ὑμεις συστρεφετε εχει ψυ-
χας και διαρρηξω αυτα απο των βραχιωνων ὑμων και εξαποστελω
τας ψυχας ὅς ὑμεις εκστρεφετε τας ψυχας αυτων εις διασκορπισμον
και διαρρηξω τα επιβολαια ὑμων και ῥυσομαι τον λαον μου εκ χειρος
ὑμων και ουκετι εσονται εν χερσιν ὑμων εις συστροφην και επιγνω-
σεσθε διοτι εγω κυριος ανθ ὧν διεστρεφετε καρδιαν δικαιου ἀδικως
και εγω ου διεστρεφον αυτον και του κατισχυσαι χειρας ανομου το
καθολου μη αποστρεψαι απο της ὁδου αυτου της πονηρας και ζησαι
αυτον δια τουτο ψευδη ου μη ἰδητε και μαντειας ου μη μαντευσησθε
ετι και ῥυσομαι τον λαον μου εκ χειρος ὑμων και γνωσεσθε ὅτι εγω
κυριος και ηλθον προς με ανδρες εκ των πρεσβυτερων του ισραηλ
και εκαθισαν προ προσωπου μου και εγενετο λογος κυριου προς με
λεγων ὡς ανθρωπου ὁι ανδρες ουτοι εθεντο τα διανοηματα αυτων
επι τας καρδιας αυτων και την κολασιν των ἀδικιων αυτων εθηκαν
προ προσωπου αυτων ει αποκρινομενος αποκριθω αυτοις δια τουτο
λαλησον αυτοις και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος ανθρωπος
ανθρωπος εκ του οικου ισραηλ ὃς αν ἴη τα διανοηματα αυτου επι την

καρδιαν αυτου και την κολασιν της αδικιας αυτου ταξη προ προσωπου αυτου και ελθη προς τον προφητην εγω κυριος αποκριθησομαι αυτω εν οis ενεχεται η διανοια αυτου οπως πλαγιαση τον οικον του ισραηλ κατα τας καρδιας αυτων τας απηλλοτριωμενας απ εμου εν τοis ενθυμημασιν αυτων δια τουτο ειπον προς τον οικον του ισραηλ ταδε λεγει κυριος κυριος επιστραφητε και αποστρεψατε απο των επιτηδευματων υμων και απο πασων των ασεβειων υμων και επιστρεψατε τα προσωπα υμων διοτι ανθρωπος ανθρωπος εκ του οικου ισραηλ και εκ των προσηλυτων των προσηλυτευοντων εν τω ισραηλ ος αν απαλλοτριωθη απ εμου και θηται τα ενθυμηματα αυτου επι την καρδιαν αυτου και την κολασιν της αδικιας αυτου ταξη προ προσωπου αυτου και ελθη προς τον προφητην του επερωτησαι αυτον εν εμοι εγω κυριος αποκριθησομαι αυτω εν ω ενεχεται εν αυτω και στηριω το προσωπον μου επι τον ανθρωπον εκεινον και θησομαι αυτον εις ερημον και εις αφανισμον και εξαρω αυτον εκ μεσου του λαου μου και επιγνωσεσθε οτι εγω κυριος και ο προφητης εαν πλανηθη και λαληση εγω κυριος πεπλανηκα τον προφητην εκεινον και εκτενω την χειρα μου επ αυτον και αφανιω αυτον εκ μεσου του λαου μου ισραηλ και λημψονται την αδικιαν αυτων κατα το αδικημα του επερωτωντος και κατα το αδικημα ομοιως τω προφητη εσται οπως μη πλαναται ετι ο οικος του ισραηλ απ εμου και ινα μη μαιωνονται ετι εν πασιν τοis παραπτωμασιν αυτων και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον λεγει κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υie ανθρωπου γη εαν αμαρτη μοι του παραπεσειν παραπτωμα και εκτενω την χειρα μου επ αυτην και συντριψω αυτης στηριγμα αρτου και εξαποστελω επ αυτην λιμον και εξαρω εξ αυτης ανθρωπον και κτηνη και εαν ωσιν οι τρεις ανδρες ουτοι εν μεσω αυτης νωε και δανιηλ και ιωβ αυτοι εν τη δικαιοσυνη αυτων σωθησονται λεγει κυριος εαν και θηρια πονηρα επαγω επι την γην και τιμωρησομαι αυτην και εσται εις αφανισμον και ουκ εσται ο διοδευων απο προσωπου των θηριων και οι τρεις ανδρες ουτοι εν μεσω αυτης ωσι ζω εγω λεγει κυριος ει υιοι η θυγατερες σωθησονται αλλ η αυτοι μονοι σωθησονται η δε γη εσται εις ολεθρον η και ρομφαιαν εαν επαγω επι την γην εκεινην και ειπω ρομφαια διεληθათ δια της γης και εξαρω εξ αυτης ανθρωπον και κτηνος και οι τρεις ανδρες ουτοι εν μεσω αυτης ζω εγω λεγει κυριος ου μη ρυσωνται υιοι ουδε θυγατερας αυτοι μονοι σωθησονται η και θανατον επαποστειλω επι την γην εκεινην και εκχεω τον θυμον μου επ αυτην εν αιματι του εξολεθρευσαι εξ αυτης ανθρωπον και κτηνος και νωε και δανιηλ και ιωβ εν μεσω αυτης ζω εγω λεγει κυριος εαν υιοι η θυγατερες υπολειφθωσιν αυτοι εν τη δικαιοσυνη αυτων ρυσονται τας ψυχας αυτων ταδε λεγει κυριος εαν δε και τας τεσσαρας εκδικησεις μου τας πονηρας ρομφαιαν και λιμον και θηρια πονηρα και θανατον εξαποστειλω επι ιερουσαλημ του εξολεθρευσαι εξ αυτης ανθρωπον και κτηνος και ιδου υπολελειμμενοι εν αυτη οι ανασεσωσμενοι αυτης οι εξαγουσιν εξ αυτης υιους και θυγατερας ιδου αυτοι εκπορευονται προς υμας και οψεσθε τας οδους αυτων και τα ενθυμηματα αυτων και μεταμεληθησεσθε επι τα κακα α επηγαγον επι ιερουσαλημ παντα τα κακα α επηγαγον επ αυτην και παρακαλεσουσιν υμας διοτι οψεσθε τας οδους αυτων και τα ενθυμηματα αυτων και επιγνωσεσθε διοτι ου ματην πεποιηκα παντα οσα εποιησα εν αυτη λεγει κυριος και εγενετο

λογος κυριου προς με λεγων και συ υιε ανθρωπου τι αν γενοιτο το ξυλον της αμπελου εκ παντων των ξυλων των κληματων των οντων εν τοις ξυλοις του δρυμου ει λημψονται εξ αυτης ξυλον του ποιησαι εις εργασιαν ει λημψονται εξ αυτης πασσαλον του κρεμασαι επ αυτον παν σκευος παρεξ πυρι δεδοται εις αναλωσιν την κατ ενιαυτον καθαρσιν απ αυτης αναλίσκει το πυρ και εκλείπει εις τελος μη χρησιμον εσται εις εργασιαν ουδε ετι αυτου οντος ολοκληρου ουκ εσται εις εργασιαν μη οτι εαν και πυρ αυτο αναλωση εις τελος ει εσται ετι εις εργασιαν δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος ον τροπον το ξυλον της αμπελου εν τοις ξυλοις του δρυμου ο δεδωκα αυτο τω πυρι εις αναλωσιν ουτως δεδωκα τους κατοικουντας ιερουσαλημ και δωσω το προσωπον μου επ αυτους εκ του πυρος εξελευσονται και πυρ αυτους καταφαγεται και επιγνωσονται οτι εγω κυριος εν τω στηρισαι με το προσωπον μου επ αυτους και δωσω την γην εις αφανισμον ανθ ων παρεπεσον παραπτωματι λεγει κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου διαμαρτυραι τη ιερουσαλημ τας ανομιας αυτης και ερεις ταδε λεγει κυριος τη ιερουσαλημ η ριζα σου και η γενεσις σου εκ γης χαναν ο πατηρ σου αμορραιος και η μητηρ σου χετταια και η γενεσις σου εν η ημερα ετεχθης ουκ εδησαν τους μαστους σου και εν υδατι ουκ ελουσθης ουδε αλι ηλίσθης και σπαργανοις ουκ εσπαργανωθης ουδε εφεισато ο οφθαλμος μου επι σοι του ποιησαι σοι εν εκ παντων τουτων του παθειν τι επι σοι και απερριψης επι προσωπον του πεδιου τη σχολιοτητι της ψυχης σου εν η ημερα ετεχθης και διηλθον επι σε και ειδον σε πεφυρμενην εν τω αιματι σου και ειπα σοι εκ του αιματος σου ζωη πληθυνου καθως η ανατολη του αγρου δεδωκα σε και επληθυνθης και εμεγαλυνθης και εισηλθες εις πολεις πολεων οι μαστοι σου ανωρθωθησαν και η θριξ σου ανετειλεν συ δε ησθα γυμνη και ασχημονουσα και διηλθον δια σου και ειδον σε και ιδου καιρος σου καιρος καταλυοντων και διεπετασα τας πτερυγας μου επι σε και εκαλυψα την ασχημοσυνην σου και ωμοσα σοι και εισηλθον εν διαθηκη μετα σου λεγει κυριος και εγενου μοι και ελουσα σε εν υδατι και απεπλυνα το αιμα σου απο σου και εχρισα σε εν ελαιω και ενεδυσα σε ποικιλα και υπεδησα σε υακινθον και εζωσα σε βυσσω και περιεβαλον σε τριχαπτω και εκοσμησα σε κοσμη και περιεθηκα ψελια περι τας χειρας σου και καθεμα περι τον τραχηλον σου και εδωκα ενωτιον περι τον μυκτηρα σου και τροχισκους επι τα ωτα σου και στεφανον καυχησης επι την κεφαλην σου και εκοσμηθης χρυσιω και αργυριω και τα περιβολαια σου βυσσινα και τριχαπτα και ποικιλα σεμιδαλιν και ελαιον και μελι εφαγες και εγενου καλη σφοδρα και εξηλθεν σου ονομα εν τοις εθνεσιν εν τω καλλει σου διοτι συντετελεσμενον ην εν ευπρεπεια εν τη ωραιοτητι η εταξα επι σε λεγει κυριος και επεποιθεις εν τω καλλει σου και επορνευσας επι τω ονοματι σου και εξεχεας την πορνειαν σου επι παντα παροδον ο ουκ εσται και ελαβες εκ των ιματιων σου και εποησας σεαυτη ειδωλα ραπτα και εξεπορνευσας επ αυτα και ου μη εισελθης ουδε μη γενηται και ελαβες τα σκευη της καυχησης σου εκ του χρυσιου μου και εκ του αργυριου μου εξ ων εδωκα σοι και εποησας σεαυτη εικονας αρσενικας και εξεπορνευσας εν αυταις και ελαβες τον ιματισμον τον ποικιλον σου και περιεβαλες αυτα και το ελαιον μου και το θυμιαμα μου εθηκας προ προσωπου αυτων και τους αρτους μου δυς εδωκα σοι

σεμιδαλιν και ελαιον και μελι εψωμισα σε και εθηκας αυτα προ προσωπου αυτων εις οσμην ευωδιας και εγενετο λεγει κυριος και ελαβες τους υιους σου και τας θυγατερας σου ἄς εγεννησας και εθυσας αυτα αυτοις εις αναλωσιν ὡς μικρα εξεπορνευσας και εσφαξας τα τεκνα σου και εδωκας αυτα εν τῳ αποτροπιαζεσθαι σε εν αυτοις τουτο παρα πασαν την πορνειαν σου και ουκ εμνησθης τας ἡμερας της νηπιότητος σου ὅτε ησθα γυμνη και ασχημονουσα και πεφυρμενη εν τῳ ἅματι σου εξησας και εγενετο μετα πασας τας κακίας σου λεγει κυριος και ωκοδομησας σεαυτη οικημα πορνικον και εποιησας σεαυτη εκθῆμα εν παση πλατεια και επ αρχης πασης ὁδου ωκοδομησας τα πορνεία σου και ελυμηνω το καλλος σου και διηγαγες τα σκελη σου παντι παροδῳ και επληθυνας την πορνειαν σου και εξεπορνευσας επι τους υιους αιγυπτου τους ὁμορουντας σοι τους μεγαλοσαρκους και πολλαχως εξεπορνευσας του παροργισαι με εαν δε εκτεινω την χειρα μου επι σε και εξαρω τα νομιμα σου και παραδῶσω σε εις ψυχας μισουντων σε θυγατερας αλλοφυλων τας εκκλινουσας σε εκ της ὁδου σου ἥς ησεβησας και εξεπορνευσας επι τας θυγατερας ασσουρ και ουδ ὁυτως ενεπλησθη και εξεπορνευσας και ουκ ενεπιπλω και επληθυνας τας διαθηκας σου προς γην χαλδαιων και ουδε εν τουτοις ενεπλησθητι διαθῶ την θυγατερα σου λεγει κυριος εν τῳ ποιησαι σε ταυτα παντα εργα γυναικος πορνῆς και εξεπορνευσας τρισσως εν ταις θυγατρασιν σου το πορνειον σου ωκοδομησας επι πασης αρχης ὁδου και την βασιν σου εποιησας εν παση πλατεια και εγενου ὡς πορνῆ συναγουσα μισθῳματα ἢ γυνῆ ἢ μοιχωμενη ὁμοια σοι παρα του ανδρος αυτης λαμβανουσα μισθῳματα πασι τοις εκπορνευσασιν αυτην προσεδιδου μισθῳματα και συ δεδωκας μισθῳματα πασι τοις ερασταις σου και εφορτιζες αυτους του ερχεσθαι προς σε κυκλοθεν εν τη πορνεία σου και εγενετο εν σοι διεστραμμενον παρα τας γυναικας εν τη πορνεία σου και μετα σου πεπορνευκασιν εν τῳ προσδιδοναι σε μισθῳματα και σοι μισθῳματα ουκ εδοθη και εγενετο εν σοι διεστραμμενα δια τουτο πορνῆ ακουε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος ανθ ὢν εξεχεας τον χαλκον σου και αποκαλυφθησεται ἡ αισχυνη σου εν τη πορνεία σου προς τους εραστας σου και εις παντα τα ενθυμηματα των ανομιων σου και εν τοις ἅμασιν των τεκνων σου ὡν εδωκας αυτοις δια τουτο ιδου εγω επι σε συναγω παντας τους εραστας σου εν ὅις επεμιγης εν αυτοις και παντας ὄυς ηγαπησας συν πασιν ὅις εμισεις και συναξῶ αυτους επι σε κυκλοθεν και αποκαλυψῶ τας κακίας σου προς αυτους και οψονται πασαν την αισχυνην σου και εκδικησω σε εκδικησει μοιχαλιδος και εκχεουσης ἅμα και θησω σε εν ἅματι θυμου και ζηλου και παραδῶσω σε εις χειρας αυτων και κατασκαψουσιν το πορνειον σου και καθελουσιν την βασιν σου και εκδυσουσιν σε τον ἱματισμον σου και λημψονται τα σκευη της καυχησης σου και αφησουσιν σε γυμνην και ασχημονουσαν και αξουσιν επι σε οχλους και λιθοβολησουσιν σε εν λιθοις και κατασφαξουσιν σε εν τοις ξιφεσιν αυτων και εμπρησουσιν τους οικους σου πυρι και ποιησουσιν εν σοι εκδικησεις ενωπιον γυναικων πολλων και αποστρεψῶ σε εκ της πορνείας σου και μισθῳματα ου μη δως ουκετι και επαφησω τον θυμον μου επι σε και εξαρθησεται ὁ ζῆλος μου εκ σου και αναπαυσομαι και ου μη μεριμνησω ουκετι ανθ ὢν ουκ εμνησθης την ἡμεραν της νηπιότητος σου και ελυπεις με εν πασι τουτοις και εγω ιδου τας ὁδους σου εις

κεφαλῇ σου δέδωκα λέγει κυριος και οὕτως ἐποίησας τὴν ἀσεβειαν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου ταῦτα ἐστὶν πάντα ὅσα εἶπαν κατὰ σου ἐν παραβολῇ λεγοντες καθὼς ἡ μήτηρ και ἡ θυγατὴρ θυγατὴρ τῆς μητρος σου συ εἰ ἡ ἀπωσαμένη τὸν ἀνδρα αὐτῆς και τὰ τέκνα αὐτῆς και ἀδελφὴ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἀπωσαμένων τοὺς ἀνδρας αὐτῶν και τὰ τέκνα αὐτῶν ἡ μήτηρ ὕμων χετταία και ὁ πατὴρ ὕμων ἀμορραῖος ἡ ἀδελφὴ ὕμων ἡ πρεσβυτέρα σαμαρεία αὐτὴ και αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἡ κατοικοῦσα ἐξ εὐωνυμῶν σου και ἡ ἀδελφὴ σου ἡ νεώτερα σου ἡ κατοικοῦσα ἐκ δεξιῶν σου σοδομα και αἱ θυγατέρες αὐτῆς και οὐδ' ὥς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορευθῆς οὐδε κατὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησας παρὰ μικρὸν και ὑπερχεισάι αὐτὰς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου ζῶ ἐγὼ λέγει κυριος εἰ πεποιήκεν σοδομα ἡ ἀδελφὴ σου αὐτὴ και αἱ θυγατέρες αὐτῆς ὃν τρόπον ἐποίησας συ και αἱ θυγατέρες σου πλην τοῦτο τὸ ἀνομήμα σοδομῶν τῆς ἀδελφῆς σου ὑπερηφανία ἐν πλησμονῇ ἄρτων και ἐν εὐθηνίᾳ οἴνου ἐσπαταλῶν αὐτὴ και αἱ θυγατέρες αὐτῆς τοῦτο ὑπῆρχεν αὐτὴ και ταῖς θυγατρασὶν αὐτῆς και χεῖρα πτωχοῦ και πενήτου οὐκ ἀντελαμβάνοντο και ἐμεγαλυνχοῦν και ἐποίησαν ἀνομήματα ἐνώπιον μου και ἐξήρα αὐτὰς καθὼς εἶδον και σαμαρεία κατὰ τὰς ἡμίσεις τῶν ἁμαρτιῶν σου οὐκ ἡμάρτεν και ἐπλήθυνας τὰς ἀνομίας σου ὑπὲρ αὐτὰς και ἐδικαιώσας τὰς ἀδελφὰς σου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου αἷς ἐποίησας και συ κομισαί βασαννὸν σου ἐν ἡ ἐφθείρας τὰς ἀδελφὰς σου ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου αἷς ἠνομήσας ὑπὲρ αὐτὰς και ἐδικαιώσας αὐτὰς ὑπὲρ σεαυτὴν και συ αἰσχυνῆθι και λάβε τὴν ἀτιμίαν σου ἐν τῷ δικαιοῦσαι σε τὰς ἀδελφὰς σου και ἀποστρέψω τὰς ἀποστροφὰς αὐτῶν τὴν ἀποστροφὴν σοδομῶν και τῶν θυγατέρων αὐτῆς και ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν σαμαρείας και τῶν θυγατέρων αὐτῆς και ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν σου ἐν μέσῳ αὐτῶν ὅπως κομισθὴ τὴν βασαννὸν σου και ἀτιμωθῆσῃ ἐκ πάντων ὧν ἐποίησας ἐν τῷ σε παροργίσαι με και ἡ ἀδελφὴ σου σοδομα και αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀποκατασταθῇσονται καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς και σαμαρεία και αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀποκατασταθῇσονται καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς και συ και αἱ θυγατέρες σου ἀποκατασταθῆσεσθε καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ἦτε και εἰ μὴ ἡν σοδομα ἡ ἀδελφὴ σου εἰς ἀκοὴν ἐν τῷ στοματί σου ἐν ταῖς ἡμέραις ὑπερηφανίας σου προ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι τὰς κακίας σου ὃν τρόπον νῦν οὐκ εἰς θυγατέρων συρίας και πάντων τῶν κυκλῶ αὐτῆς θυγατέρων ἀλλοφυλῶν τῶν περιεχουσῶν σε κυκλῶ τὰς ἀσεβείας σου και τὰς ἀνομίας σου συ κεκομισαί αὐτὰς λέγει κυριος ταδε λέγει κυριος και ποιήσω ἐν σοὶ καθὼς ἐποίησας ὥς ἠτιμώσας ταῦτα τοῦ παραβῆναι τὴν διαθήκην μου και μνησθῆσμαι ἐγὼ τῆς διαθήκης μου τῆς μετὰ σου ἐν ἡμέραις νηπιότητος σου και ἀναστήσω σοὶ διαθήκην αἰωνίον και μνησθήσῃ τὴν ὁδὸν σου και ἐξατιμωθήσῃ ἐν τῷ ἀναλαβεῖν σε τὰς ἀδελφὰς σου τὰς πρεσβυτέρας σου σὺν ταῖς νεωτέραις σου και δώσω αὐτὰς σοὶ εἰς οἰκοδομὴν και οὐκ ἐκ διαθήκης σου και ἀναστήσω ἐγὼ τὴν διαθήκην μου μετὰ σου και ἐπιγνώσῃ ὅτι ἐγὼ κυριος ὅπως μνησθῆς και αἰσχυνῆς και μὴ ἡ σοὶ ἐτι ἀνοίξαι τὸ στόμα σου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀτιμίας σου ἐν τῷ ἐξίλασσεσθαι με σοὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησας λέγει κυριος και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λεγὼν ὅτι ἀνθρώπου διηγῆσαι διήγημα και εἶπον παραβολὴν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ἰσραὴλ και εἶπες ταδε λέγει κυριος ὁ αἶψος ὁ μέγας ὁ μεγαλοπτερυγὸς ὁ μακρὸς τῇ ἐκτάσει πλη-

ρης ονυχων ὅς εχει το ἡγήημα εισελθειν εις τον λιβανον και ελαβε τα επιλεκτα της κεδρου τα ακρα της ἀπαλοτητος απεκνισεν και ηνεγκεν αυτα εις γην χαναν εις πολιν τετειχισμενην εθετο αυτα και ελαβεν απο του σπερματος της γης και εδωκεν αυτο εις το πεδιον φυτον εφ ὕδατι πολλω επιβλεπομενον εταξεν αυτο και ανετειλεν και εγενετο εις αμπελον ασθενουσαν και μικραν τω μεγεθει του επιφαινεσθαι αυτην τα κληματα αυτης επ αυτην και ἅι ῥιζαι αυτης ὑποκατω αυτης ησαν και εγενετο εις αμπελον και εποιησεν απωρυγας και εξετεινεν την αναδενδραδα αυτης και εγενετο αετος ἕτερος μεγας μεγαλοπτερυγος πολυς ονυξιν και ιδου ἡ αμπελος αὕτη περιπεπλεγμενη προς αυτον και ἅι ῥιζαι αυτης προς αυτον και τα κληματα αυτης εξαπεστειλεν αυτω του ποτισαι αυτην συν τω βῶλῳ της φυτειας αυτης εις πεδιον καλον εφ ὕδατι πολλῳ αὕτη πιαινεται του ποιειν βλαστους και φερειν καρπον του ειναι εις αμπελον μεγαλην δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος ει κατευθυνει ουχι ἅι ῥιζαι της ἀπαλοτητος αυτης και ὁ καρπος σαπησεται και ξηρανθησεται παντα τα προανατελλοντα αυτης και ουκ εν βραχιονι μεγαλω ουδ εν λαῳ πολλῳ του εκσπασαι αυτην εκ ῥιζων αυτης και ιδου πιαινεται μη κατευθυνει ουχ ἅμα τῷ ἀψασθαι αυτης ανεμον τον καυσωνα ξηρανθησεται ξηρασια συν τῷ βῶλῳ ανατολης αυτης ξηρανθησεται και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων ὕιε ἀνθρώπου ειπον δη προς τον οικον τον παραπικραινοντα ουκ επιστασθε τι ην ταυτα ειπον ὅταν ἐλθῇ βασιλεὺς βαβυλωνος ἐπὶ ἱερουσαλημ και λημψεται τον βασιλεα αυτης και τους αρχοντας αυτης και ἀξει αυτους προς ἑαυτον εις βαβυλωνα και λημψεται εκ του σπερματος της βασιλειας και διαθησεται προς αυτον διαθηκην και εισαξει αυτον εν ἀρα και τους ἡγουμενους της γης λημψεται του γενεσθαι εις βασιλειαν ασθενη το καθολου μη επαιρεσθαι του φυλασσειν την διαθηκην αυτου και ἴστανειν αυτην και αποστησεται ἀπ αυτου του εξαποστελλειν ἀγγέλους ἑαυτου εις αἰγυπτον του δουναι αυτῷ ἵππους και λαον πολυν ει κατευθυνει ει διασωθησεται ὁ ποιων ἐναντια και παραβαινων διαθηκην ει σωθησεται ζῶ ἐγὼ λεγει κυριος εαν μὴ ἐν ᾧ τοπῷ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλευσας αυτον ὅς ἠτιμωσεν την ἀραν μου και ὅς παρεβη την διαθηκην μου μετ αυτου ἐν μεσῷ βαβυλωνος τελευτησει και ουκ ἐν δυναμει μεγαλῇ ουδ ἐν οχλῷ πολλῷ ποιησει προς αυτον φαραω πολεμον ἐν χαρακοβολια και ἐν οἰκοδομῇ βελοστασεων του ἐξαραι ψυχας και ἠτιμωσεν ὀρκωμοσιαν του παραβῆναι διαθηκην και ιδου δέδωκεν τὴν χεῖρα αυτου και παντα ταυτα εποίησεν αυτῷ μὴ σωθησεται δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος ζῶ ἐγὼ εαν μὴ τὴν διαθηκην μου ἦν παρεβῇ και τὴν ὀρκωμοσιαν μου ἦν ἠτιμωσεν και δώσω αυτα εις κεφαλὴν αυτου και ἐκπετάσω ἐπ αυτον το δίκτυον μου και ἄλωσεται ἐν τῇ περιοχῇ αυτου ἐν πάσῃ παρατάξει αυτου ἐν ῥομφαία πεσουνται και τους καταλοιπους εις παντα ἀνεμον διασπερῶ και ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κυριὸς λέλαληκα διότι ταδε λεγει κυριὸς και λημψομαι ἐγὼ ἐκ των ἐπιλεκτων της κεδρου ἐκ κορυφῆς καρδιας αυτων ἀποκνίω και καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ ὄρος ὕψηλον και κρεμάσω αυτον ἐν ὄρει μετεώρῳ του ἱσραὴλ και καταφυτεύσω και ἐξοίσει βλαστον και ποιησει καρπον και ἐσται ἐἰς κέδρον μεγαλὴν και ἀναπαύσεται ὑποκατῶ αυτου παν θῆριον και παν πετεινὸν ὑπὸ τὴν σκίαν αυτου ἀναπαύσεται τὰ κληματα αυτου ἀποκατασταθησεται και γινωσκονται παντὰ τὰ ξύλα του πεδίου διότι ἐγὼ κυριὸς ὁ ταπεινῶν ξύλον ὕψηλον και ὕψων ξύλον τα-

πεινον και ξηραιων ξυλον χλωρον και αναθαλλων ξυλον ξηρον εγω κυριος λελαληκα και ποιησω και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου τι υμιν η παραβολη αυτη εν τοις υιοις ισραηλ λεγοντες οι πατερες εφαγον ομφακα και οι οδοντες των τεκνων εγομφιασαν ζω εγω λεγει κυριος εαν γενηται ετι λεγομενη η παραβολη αυτη εν τω ισραηλ οτι πασαι αι ψυχαι εμαι εισιν ον τροπον η ψυχη του πατρος ουτως και η ψυχη του υιου εμαι εισιν η ψυχη η αμαρτανουσα αυτη αποθανειται ο δε ανθρωπος ος εσται δικαιος ο ποιων κριμα και δικαιοσυνην επι των ορεων ου φαγεται και τους οφθαλμους αυτου ου μη επαρη προς τα ενθυμηματα οικου ισραηλ και την γυναικα του πλησιον αυτου ου μη μιανη και προς γυναικα εν αφεδρω ουσαν ου προσεγγιει και ανθρωπον ου μη καταδυναστευση ενεχυρασμον οφειλοντος αποδωσει και αρπαγμα ουχ αρπαται τον αρτον αυτου τω πεινωντι δωσει και γυμνον περιβαλει και το αργυριον αυτου επι τοκω ου δωσει και πλεονασμον ου λημψεται και εξ αδικιας αποστρεψει την χειρα αυτου κριμα δικαιον ποιησει ανα μεσον ανδρος και ανα μεσον του πλησιον αυτου και τοις προσταγμασιν μου πεπορευται και τα δικαιωματα μου πεφυλαχται του ποιησαι αυτα δικαιος ουτος εστιν ζωη ζησεται λεγει κυριος και εαν γεννηση υιον λοιμον εκχεοντα αιμα και ποιουντα αμαρτηματα εν τη οδω του πατρος αυτου του δικαιου ουκ επορευθη αλλα και επι των ορεων εφαγεν και την γυναικα του πλησιον αυτου εμianεν και πτωχον και πενητα κατεδυναστευσεν και αρπαγμα ηρπασεν και ενεχυρασμον ουκ απεδωκεν και εις τα ειδωλα εθετο τους οφθαλμους αυτου ανομιαν πεποιηκεν μετα τοκου εδωκε και πλεονασμον ελαβεν ουτος ζωη ου ζησεται πασας τας ανομιαις ταυτας εποιησεν θανατω θανατωθησεται το αιμα αυτου επ αυτον εσται εαν δε γεννηση υιον και ιδη πασας τας αμαρτιας του πατρος αυτου ας εποιησεν και φοβηθη και μη ποιηση κατα ταυτας επι των ορεων ου βεβρωκεν και τους οφθαλμους αυτου ουκ εθετο εις τα ενθυμηματα οικου ισραηλ και την γυναικα του πλησιον αυτου ουκ εμianεν και ανθρωπον ου κατεδυναστευσεν και ενεχυρασμον ουκ ενεχυρασεν και αρπαγμα ουχ ηρπασεν τον αρτον αυτου τω πεινωντι εδωκεν και γυμνον περιεβαλεν και απ αδικιας απεστρεψε την χειρα αυτου τοκον ουδε πλεονασμον ουκ ελαβεν δικαιοσυνην εποιησεν και εν τοις προσταγμασιν μου επορευθη ου τελευτησει εν αδικiais πατρος αυτου ζωη ζησεται ο δε πατηρ αυτου εαν θλιψει θλιψη και αρπαση αρπαγμα εναντια εποιησεν εν μεσω του λαου μου και αποθανειται εν τη αδικια αυτου και ερειτε τι οτι ουκ ελαβεν την αδικιαν ο υιος του πατρος αυτου οτι ο υιος δικαιοσυνην και ελεος εποιησεν παντα τα νομιμα μου συνετηρησεν και εποιησεν αυτα ζωη ζησεται η δε ψυχη η αμαρτανουσα αποθανειται ο δε υιος ου λημψεται την αδικιαν του πατρος αυτου ουδε ο πατηρ λημψεται την αδικιαν του υιου αυτου δικαιοσυνη δικαιου επ αυτον εσται και ανομια ανομου επ αυτον εσται και ο ανομος εαν αποστρεψη εκ πασων των ανομιων αυτου ων εποιησεν και φυλαξεται πασας τας εντολας μου και ποιηση δικαιοσυνην και ελεος ζωη ζησεται ου μη αποθανη παντα τα παραπτωματα αυτου οσα εποιησεν ου μνησθησεται εν τη δικαιοσυνη αυτου η εποιησεν ζησεται μη θελησει θελησω τον θανατον του ανομου λεγει κυριος ως το αποστρεψαι αυτον εκ της οδου της πονηρας και ζην αυτον εν δε τω αποστρεψαι δικαιον εκ της δικαιοσυνης αυτου και ποιηση αδικιαν κατα πασας τας ανομιαις ας εποιησεν

ὁ ανομος πασαι ἅι δικαιοσυναι αὐτου ἄς ἐποίησεν οὐ μὴ μνησθῶσιν ἐν τῷ παραπτώματι αὐτου ὧ παρεπεσεν καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτου ἅις ἥμαρτεν ἐν αὐταῖς ἀποθάνειται καὶ εἶπατε οὐ κατευθύνει ἡ ὁδὸς κυρίου ἀκούσατε δὴ πᾶς οἶκος ἰσραὴλ μὴ ἡ ὁδὸς μου οὐ κατευθύνει οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατευθύνει ἐν τῷ ἀποστρεψαί τον δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτου καὶ ποιήσῃ παραπτόμα καὶ ἀποθάνῃ ἐν τῷ παραπτώματι ὧ ἐποίησεν ἐν αὐτῷ ἀποθάνειται καὶ ἐν τῷ ἀποστρεψαί ἀνομον ἀπο τῆς ἀνομίας αὐτου ἥς ἐποίησεν καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ὁυτος τὴν ψυχὴν αὐτου ἐφυλάξεν καὶ ἀπεστρέψεν ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν αὐτου ὧν ἐποίησεν ζῶν ἐποίησεν ζῶν ζήσεται οὐ μὴ ἀποθάνῃ καὶ λεγούσιν ὁ οἶκος τοῦ ἰσραὴλ οὐ κατορθοί ἡ ὁδὸς κυρίου μὴ ἡ ὁδὸς μου οὐ κατορθοί οἶκος ἰσραὴλ οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατορθοί ἕκαστον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτου κρίνω ὑμᾶς οἶκος ἰσραὴλ λέγει κύριος ἐπιστράφητε καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν καὶ οὐκ ἐσονται ὑμῖν εἰς κολάσιν ἀδικίας ἀπορριψάτε ἀπὸ ἑαυτῶν πᾶσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν ἄς ἠσεβήσατε εἰς ἐμὲ καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καὶνὴν καὶ πνεῦμα καὶνον καὶ ἵνα τι ἀποθνήσκητε οἶκος ἰσραὴλ διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος λέγει κύριος καὶ σὺ λαβὲ θῆρνον ἐπὶ τὸν ἀρχοντα τοῦ ἰσραὴλ καὶ εἶρεῖς τί ἡ μήτηρ σου σκυμνός ἐν μέσῳ λεοντῶν ἐγενήθη ἐν μέσῳ λεοντῶν ἐπληθύνεν σκυμνούς αὐτῆς καὶ ἀπεπῆδησεν εἰς τῶν σκυμνῶν αὐτῆς λέων ἐγένετο καὶ ἐμαῖθεν τοῦ ἄρπαξιν ἄρπαγματα ἀνθρώπους ἐφαγεν καὶ ἠκούσαν κατ' αὐτοῦ εἴθνη ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήμφθη καὶ ἠγάγον αὐτὸν ἐν κημῷ εἰς γῆν αἰγύπτου καὶ εἶδεν ὅτι ἀπώσται ἀπ' αὐτῆς καὶ ἀπώλετο ἡ ὑπόστασις αὐτῆς καὶ ἐλάβεν ἄλλον ἐκ τῶν σκυμνῶν αὐτῆς λέοντα ἐτάξεν αὐτὸν καὶ ἀνεστρέφετο ἐν μέσῳ λεοντῶν λέων ἐγένετο καὶ ἐμαῖθεν ἄρπαξιν ἄρπαγματα ἀνθρώπους ἐφαγεν καὶ ἐνεμετο τῷ θράσει αὐτοῦ καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐξηρῆμωσεν καὶ ἠφανίσεν γῆν καὶ τὸ πληρωμα αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς ὠρυματος αὐτοῦ καὶ ἐδώκαν ἐπ' αὐτὸν εἴθνη ἐκ χωρῶν κυκλοῦν καὶ ἐξεπέτασαν ἐπ' αὐτὸν δίκτυα αὐτῶν ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήμφθη καὶ εἶθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ καὶ ἐν γαλεαγρᾷ ἤλθεν πρὸς βασιλεῖα βαβυλωνος καὶ εἰσηγάγεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ὅπως μὴ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ ἰσραὴλ ἡ μήτηρ σου ὥς ἀμπελὸς ὥς ἀνθὸς ἐν ῥοᾷ ἐν ὕδατι πεφυτευμένη ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ βλαστός αὐτῆς ἐγένετο ἐξ ὕδατος πολλοῦ καὶ ἐγένετο αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος ἐπὶ φυλὴν ἡγουμένων καὶ ὑψώθη τῷ μεγεθεῖ αὐτῆς ἐν μέσῳ στελεχῶν καὶ εἶδεν τὸ μέγεθος αὐτῆς ἐν πληθεί κλημάτων αὐτῆς καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ ἐπὶ γῆν ἐρριψή καὶ ἀνέμος ὁ καυσῶν ἐξήρανε τὰ ἐκλεκτά αὐτῆς ἐξεδίκηθη καὶ ἐξήρανθη ἡ ῥάβδος ἰσχύος αὐτῆς πῦρ ἀνήλωσεν αὐτὴν καὶ νῦν πεφυτευκὰ αὐτὴν ἐν τῇ ἐρημῷ ἐν γῇ ἀνυδρῷ καὶ ἐξῆλθεν πῦρ ἐκ ῥάβδου ἐκλεκτῶν αὐτῆς καὶ κατεφαγεν αὐτὴν καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος φυλὴ εἰς παραβολὴν θῆρνος ἐστὶν καὶ ἐστὶ εἰς θῆρνον καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐτεῖ τῷ ἔβδομῳ ἐν τῷ πεμπτῷ μηνὶ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἤλθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου ἰσραὴλ ἐπερωτῆσαι τὸν κύριον καὶ ἐκαθίσαν πρὸ προσώπου μου καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων ὕψος ἀνθρώπου λαλήσον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ ἰσραὴλ καὶ εἶρεῖς πρὸς αὐτοὺς ταδε λέγει κύριος εἰ ἐπερωτῆσαι με ὑμεῖς ἐρχεσθε ζῶ ἐγὼ εἰ ἀποκριθῆσομαι ὑμῖν λέγει κύριος εἰ ἐκδίκησω αὐτοὺς ἐκδίκησιν ὕψος ἀνθρώπου τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν διαμαρτυραὶ αὐτοῖς καὶ εἶρεῖς πρὸς αὐτοὺς ταδε

λεγει κυριος αφ ης ημερας ηρετισα τον οικον ισραηλ και εγνωρισθην τω σπερματι οικου ιακωβ και εγνωσθην αυτοις εν γη αιγυπτου και αντελαβομην τη χειρι μου αυτων λεγων εγω κυριος ο θεος υμων εν εκεινη τη ημερα αντελαβομην τη χειρι μου αυτων του εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου εις την γην ην ητοιμασα αυτοις γην ρεουσαν γαλα και μελι κηριον εστιν παρα πασαν την γην και ειπα προς αυτους εκαστος τα βδελυγματα των οφθαλμων αυτου απορριψατω και εν τοις επιτηδευμασιν αιγυπτου μη μιναιεσθε εγω κυριος ο θεος υμων και απεστησαν απ εμου και ουκ ηθελησαν εισαχουσαι μου τα βδελυγματα των οφθαλμων αυτων ουκ απερριψαν και τα επιτηδευματα αιγυπτου ουκ εγκατελιπον και ειπα του εκχεαι τον θυμον μου επ αυτους του συντελεσαι την οργην μου εν αυτοις εν μεσω γης αιγυπτου και εποιησα οπως το ονομα μου το παραπαν μη βεβηλωθη ενωπιον των εθνων ων αυτοι εισιν εν μεσω αυτων εν οις εγνωσθην προς αυτους ενωπιον αυτων του εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου και εξηγαγον αυτους εκ γης αιγυπτου και ηγαγον αυτους εις την ερημον και εδωκα αυτοις τα προσταγματα μου και τα δικαιωματα μου εγνωρισα αυτοις οσα ποιησει αυτα ανθρωπος και ζησεται εν αυτοις και τα σαββατα μου εδωκα αυτοις του ειναι εις σημειον ανα μεσον εμου και ανα μεσον αυτων του γνωναι αυτους διοτι εγω κυριος ο αγιαζων αυτοις και ειπα προς τον οικον του ισραηλ εν τη ερημω εν τοις προσταγμασιν μου πορευεσθε και ουκ επορευθησαν και τα δικαιωματα μου απωσαντο α ποιησει αυτα ανθρωπος και ζησεται εν αυτοις και τα σαββατα μου εβεβηλωσαν σφοδρα και ειπα του εκχεαι τον θυμον μου επ αυτους εν τη ερημω του εξαναλωσαι αυτους και εποιησα οπως το ονομα μου το παραπαν μη βεβηλωθη ενωπιον των εθνων ων εξηγαγον αυτους κατ οφθαλμους αυτων και εγω εξηρα την χειρα μου επ αυτους εν τη ερημω το παραπαν του μη εισαγαγειν αυτους εις την γην ην εδωκα αυτοις γην ρεουσαν γαλα και μελι κηριον εστιν παρα πασαν την γην ανθ ων τα δικαιωματα μου απωσαντο και εν τοις προσταγμασιν μου ουκ επορευθησαν εν αυτοις και τα σαββατα μου εβεβηλουν και οπισω των ενθυμηματων των καρδιων αυτων επορευοντο και εφεισατο ο οφθαλμος μου επ αυτους του εξαλειψαι αυτους και ουκ εποιησα αυτοις εις συντελειαν εν τη ερημω και ειπα προς τα τεκνα αυτων εν τη ερημω εν τοις νομιμοις των πατερων υμων μη πορευεσθε και τα δικαιωματα αυτων μη φυλασσεσθε και εν τοις επιτηδευμασιν αυτων μη συναναμισγεσθε και μη μιναιεσθε εγω κυριος ο θεος υμων εν τοις προσταγμασιν μου πορευεσθε και τα δικαιωματα μου φυλασσεσθε και ποιειτε αυτα και τα σαββατα μου αγιαζετε και εστω εις σημειον ανα μεσον εμου και υμων του γινωσκειν διοτι εγω κυριος ο θεος υμων και παρεπικραναν με και τα τεκνα αυτων εν τοις προσταγμασιν μου ουκ επορευθησαν και τα δικαιωματα μου ουκ εφυλαξαντο του ποιειν αυτα α ποιησει ανθρωπος και ζησεται εν αυτοις και τα σαββατα μου εβεβηλουν και ειπα του εκχεαι τον θυμον μου επ αυτους εν τη ερημω του συντελεσαι την οργην μου επ αυτους και εποιησα οπως το ονομα μου το παραπαν μη βεβηλωθη ενωπιον των εθνων ων εξηγαγον αυτους κατ οφθαλμους αυτων και εξηρα την χειρα μου επ αυτους εν τη ερημω του διασκορπισαι αυτους εν τοις εθνεσιν και διασπειραι αυτους εν ταις χωραις ανθ ων τα δικαιωματα μου ουκ εποιησαν και τα προσταγματα μου απωσαντο και τα σαββατα μου εβεβηλουν και

οπισω των ενθυμηματων των πατερων αυτων ησαν οι οφθαλμοι αυτων και εγω εδωκα αυτοις προσταγματα ου καλα και δικαιωματα εν οίς ου ζησονται εν αυτοις και μιανω αυτους εν τοις δομασιν αυτων εν τω διαπορευεσθαι με παν διανοιγον μητρην όπως αφανισω αυτους δια τουτο λαλησον προς τον οικον του ισραηλ υιε ανθρωπου και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος εως τουτου παρωργισαν με οι παteres υμων εν τοις παραπτωμασιν αυτων εν οίς παρεπεσον εις εμε και εισηγαγον αυτους εις την γην ην ηρα την χειρα μου του δουναι αυτοις και ειδον παν βουνον υψηλον και παν ξυλον κατασχιον και εθυσαν εκει τοις θεοις αυτων και εταξαν εκει οσμην ευωδιας και εσπεισαν εκει σπονδας αυτων και ειπον προς αυτους τι εστιν αβαμα οτι υμεις εισπορευεσθε εκει και επεκαλεσαν το ονομα αυτου αβαμα εως της σημερον ημερας δια τουτο ειπον προς τον οικον του ισραηλ ταδε λεγει κυριος ει εν ταις ανομιαις των πατερων υμων υμεις μιαινεσθε και οπισω των βδελυγματων αυτων υμεις εκπορνευετε και εν ταις απαρχαίς των δοματων υμων εν τοις αφορισμοις υμεις μιαινεσθε εν πασιν τοις ενθυμημασιν υμων εως της σημερον ημερας και εγω αποκριθω υμιν οικος του ισραηλ ζω εγω λεγει κυριος ει αποκριθησομαι υμιν και ει αναβησεται επι το πνευμα υμων τουτο και ουκ εσται ον τροπον υμεις λεγετε εσομεθα ως τα εθνη και ως αι φυλαι της γης του λατρευειν ξυλοις και λιθοις δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω και εν θυμω κεχυμενω βασιλευσω εφ υμας και εξαξω υμας εκ των λαων και εισδεξομαι υμας εκ των χωρων ου διεσκορπισθητε εν αυταις εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω και εν θυμω κεχυμενω και αξω υμας εις την ερημον των λαων και διακριθησομαι προς υμας εκει προσωπον κατα προσωπον ον τροπον διεκριθην προς τους πατερας υμων εν τη ερημω γης αιγυπτου ουτως κρινω υμας λεγει κυριος και διαξω υμας υπο την ραβδον μου και εισαξω υμας εν αριθμω και εκλεξω εξ υμων τους ασεβεις και τους αφεστηχотας διοτι εκ της παροικεσιας αυτων εξαξω αυτους και εις την γην του ισραηλ ουκ εισελουσονται και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος και υμεις οικος ισραηλ ταδε λεγει κυριος κυριος εκαστος τα επιτηδευματα αυτου εξαρατε και μετα ταυτα ει μη υμεις εισακουετε μου και το ονομα μου το αγιον ου βεβηλωσετε ουκετι εν τοις δωροις υμων και εν τοις επιτηδευμασιν υμων διοτι επι του ορους του αγιου μου επ ορους υψηλου λεγει κυριος κυριος εκει δουλευσουσιν μοι πας οικος ισραηλ εις τελος και εκει προσδεξομαι και εκει επισκεψομαι τας απαρχας υμων και τας απαρχας των αφορισμων υμων εν πασιν τοις αγιασμασιν υμων εν οσμη ευωδιας προσδεξομαι υμας εν τω εξαγαγειν με υμας εκ των λαων και εισδεχεσθαι υμας εκ των χωρων εν αις διεσκορπισθητε εν αυταις και αγιασθησομαι εν υμιν κατ οφθαλμους των λαων και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος εν τω εισαγαγειν με υμας εις την γην του ισραηλ εις την γην εις ην ηρα την χειρα μου του δουναι αυτην τοις πατρασιν υμων και μνησθησεσθε εκει τας οδους υμων και τα επιτηδευματα υμων εν οίς εμιαινεσθε εν αυτοις και κοψεσθε τα προσωπα υμων εν πασαις ταις κακιας υμων και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος εν τω ποιησαι με ουτως υμιν όπως το ονομα μου μη βεβηλωθη κατα τας οδους υμων τας κακας και κατα τα επιτηδευματα υμων τα διεφθαρμενα λεγει κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι θαιμαν και

επιβλεψον επι δαρωμ και προφητευσον επι δρυμον ηγουμενον ναγεβ και ερεις τω δρυμω ναγεβ ακουε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω αναπτω εν σοι πυρ και καταφαγεται εν σοι παν ξυλον χλωρον και παν ξυλον ξηρον ου σβεσθησεται η φλοξ η εξαφθιεισα και κατακαυθησεται εν αυτη παν προσωπον απο απηλιωτου εως βορρα και επιγνωσονται πασα σαρξ οτι εγω κυριος εξεκαυσα αυτο και ου σβεσθησεται και ειπα μηδαμως κυριε κυριε αυτοι λεγουσιν προς με ουχι παραβολη εστιν λεγομενη αυτη και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων δια τουτο προφητευσον υιε ανθρωπου και στηρισον το προσωπον σου επι ιερουσαλημ και επιβλεψον επι τα αγια αυτων και προφητευσεις επι την γην του ισραηλ και ερεις προς την γην του ισραηλ ιδου εγω προς σε και εκσπασω το εγχειριδιον μου εκ του κολεου αυτου και εξολεθρευσω εκ σου αδικον και ανομον ανθ ων εξολεθρευσω εκ σου αδικον και ανομον ουτως εξελευσεται το εγχειριδιον μου εκ του κολεου αυτου επι πασαν σαρκα απο απηλιωτου εως βορρα και επιγνωσεται πασα σαρξ διοτι εγω κυριος εξεσπασα το εγχειριδιον μου εκ του κολεου αυτου και ουκ αποστρεφει ουκετι και συ υιε ανθρωπου καταστεναζον εν συντριβη οσφυος σου και εν οδυναις στεναξεις κατ οφθαλμους αυτων και εσται εαν ειπωσιν προς σε ενεκα τινος συ στεναξεις και ερεις επι τη αγγελια διοτι ερχεται και θραυσθησεται πασα καρδια και πασαι χειρες παραλυθησονται και εκψυξει πασα σαρξ και παν πνευμα και παντες μηροι μολυνθησονται υγρασια ιδου ερχεται και εσται λεγει κυριος κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου προφητευσον και ερεις ταδε λεγει κυριος ειπον ρομφαια ρομφαια οξυνου και θυμωθητι οπως σφαξης σφαγια οξυνου οπως γενη εις στιλβωσιν ετοιμη εις παραλυσιν σφαζε εξουδενει απωθου παν ξυλον και εδωκεν αυτην ετοιμην του κρατειν χειρα αυτου εξηκονηθη ρομφαια εστιν ετοιμη του δουναι αυτην εις χειρα αποκεντοουντος ανακραγε και ολολυξον υιε ανθρωπου οτι αυτη εγενετο εν τω λαω μου αυτη εν πασιν τοις αφηγουμενοις του ισραηλ παροικησουσιν επι ρομφαια εγενετο εν τω λαω μου δια τουτο κροτησον επι την χειρα σου οτι δεδικαιωται και τι ει και φυλη απωσθη ουκ εσται λεγει κυριος κυριος και συ υιε ανθρωπου προφητευσον και κροτησον χειρα επι χειρα και διπλασιασον ρομφαιαν η τριτη ρομφαια τραυματιων εστιν ρομφαια τραυματιων η μεγαλη και εκστησει αυτους οπως θραυσθη η καρδια και πληθυνθωσιν οι ασθενουντες επι πασαν πυλην αυτων παραδεδονται εις σφαγια ρομφαιας ευ γεγονεν εις σφαγην ευ γεγονεν εις στιλβωσιν διαπορευου οξυνου εκ δεξιων και εξ ευωνυμων ου αν το προσωπον σου εξεγειρηται και εγω δε κροτησω χειρα μου προς χειρα μου και εναφησω τον θυμον μου εγω κυριος λελαληκα και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων και συ υιε ανθρωπου διαταξον σεαυτω δυο οδους του εισελθειν ρομφαιαν βασιλεως βαβυλωνος εκ χωρας μιας εξελευσονται αι δυο και χειρ εν αρχη οδου πολεως επ αρχης οδου διαταξεις του εισελθειν ρομφαιαν επι ραββανθ υιων αμμων και επι την ιουδαιαν και επι ιερουσαλημ εν μεσω αυτης διοτι στησεται βασιλευς βαβυλωνος επι την αρχαιαν οδον επ αρχης των δυο οδων του μαντευσασθαι μαντειαν του αναβρασαι ραβδον και επερωτησαι εν τοις γλυπτοις και ηπατοσκοπησασθαι εκ δεξιων αυτου εγενετο το μαντειον επι ιερουσαλημ του βαλειν χαρακα του διανοιζει στομα εν βοη υψωσαι φωνην μετα κραυγης του βαλειν χαρακα επι τας πυλας

αυτης και βαλαιν χωμα και οικοδομησαι βελοστασεις και αυτος αυτοις
ὡς μαντευομενος μαντειαν ενωπιον αυτων και αυτος αναμνησκων
αδικιας αυτου μνησθηναι δια τουτο ταδε λεγει κυριος ανθ ὦν ανε-
μνησατε τας αδικιας ὑμων εν τω αποκαλυφθηναι τας ασεβειας ὑμων
του ὁραθηναι ἁμαρτιας ὑμων εν πασαις ταις ασεβειαις ὑμων και εν
τοις επιτηδευμασιν ὑμων ανθ ὦν ανεμνησατε εν τουτοις ἄλωσεσθε
και συ βεβηλε ανομε αφηγουμενε του ισραηλ ὅυ ἤκει ἡ ἡμερα εν και-
ρω αδικιας περας ταδε λεγει κυριος αφειλου την κιθαριν και επειθου
τον στεφανον ἄυτη ου τοιαυτη εσται εταπεινωσας το ὑψηλον και το
ταπεινον ὑψωσας αδικιαν αδικιαν ἵησομαι αυτην ουδ ἄυτη τοιαυτη
εσται ἕως ὅυ ελθῃ ὦ καθηκει και παραδῶσω αυτω και συ ὕιε ανθρω-
που προφητευσον και ερεις ταδε λεγει κυριος προς τους ὕιους αμμων
και προς τον ονειδισμον αυτων και ερεις ῥομφαια ῥομφαια εσπασμενη
εις σφαγια και εσπασμενη εις συντελειαν εγειρου ὅπως στιλβης εν τη
ὄρασει σου τη ματαια και εν τω μαντευεσθαι σε ψευδη του παραδου-
ναι σε επι τραχηλους τραυματιων ανομων ὦν ἤκει ἡ ἡμερα εν καιρω
αδικιας περας αποστρεψε μη καταλυσῃς εν τω τοπω τουτω ὦ γεγεν-
νησαι εν τη γῇ τη ἰδια σου κρινω σε και εκχεω ἐπὶ σε οργην μου εν
πυρι οργῆς μου ἐμφυσησω ἐπὶ σε και παραδῶσω σε εις χειρας ανδρων
βαρβαρων τεκταινοντων διαφθοραν εν πυρι εση καταβρωμα το ἄιμα
σου εσται εν μεσω της γῆς σου ου μὴ γενηται σου μνεια διοτι ἐγω
κυριος λελαληκα και ἐγενετο λογος κυριου προς με λεγων και συ
ὕιε ανθρωπου εἰ κρινεις την πολιν των ἁιματων και παραδειξον αυτη
πασας τας ανομιας αυτης και ερεις ταδε λεγει κυριος κυριος ὡ πολις
εκχεουσα ἄιματα εν μεσω αυτης του ελθειν καιρον αυτης και ποιου-
σα ενθυμηματα καθ ἄυτης του μιναινει αυτην εν τοις ἁιμασιν αυτων
ὡς ἐξεχεας παραπεπτωκας και εν τοις ενθυμημασιν σου ὡς εποιεις
εμεινιου και ἠγγισας τας ἡμερας σου και ἠγαγες καιρον ετων σου δια
τουτο δεδωκα σε εις ονειδος τοις εθνεσιν και εις ἐμπαιγμον πασαις
ταις χωραις ταις ἐγγιζουσαις προς σε και ταις μακραν ἀπεχουσαις απο
σου και ἐμπαιξονται εν σοι ἀκαθαρτος ἡ ονομαστη και πολλη εν ταις
ανομιας ἰδου ὁι αφηγουμενοι οἰκου ισραηλ ἕκαστος προς τους συγ-
γενεις αυτου συνανεψυροντο εν σοι ὅπως ἐκχεωσιν ἄιμα πατερα και
μητερα ἐκακολογουν εν σοι και προς τον προσηλυτον ἀνεστρεφοντο
εν αδικιας εν σοι ορφανον και χηραν κατεδυναστευον εν σοι και τα
ἅγια μου ἐξουθενουν και τα σαββατα μου ἐβεβηλουν εν σοι ανδρες
λῆσται εν σοι ὅπως ἐκχεωσιν εν σοι ἄιμα και ἐπὶ των ορειων ἡσθιοσαν
εν σοι ἀνοσια εποιουν εν μεσω σου ἀισχυνην πατρος ἀπεκαλυψαν
εν σοι και εν ἀκαθαρσαις ἀποκαθήμενην ἐταπεινουν εν σοι ἕκαστος
την γυναικα του πλησιον αυτου ἠνομουσαν και ἕκαστος την νυμφην
αυτου ἐμιναιεν εν ἀσεβεια και ἕκαστος την ἀδελφην αυτου θυγατερα
του πατρος αυτου ἐταπεινουν εν σοι δῶρα ἐλαμβανοσαν εν σοι ὅπως
ἐκχεωσιν ἄιμα τοκον και πλεονασμον ἐλαμβανοσαν εν σοι και συντε-
λεσω συντελειαν καχιας σου την εν καταδυναστεια ἐμου δε ἐπελαθου
λεγει κυριος εαν δε παταξῶ χειρα μου προς χειρα μου ἐφ ὡς συντε-
τελεσαι ὡς εποιησας και ἐπὶ τοις ἁιμασιν σου τοις γεγεννημενοις εν
μεσω σου εἰ ὑποστησεται ἡ καρδια σου εἰ κρατησουσιν αἱ χειρες σου
εν ταις ἡμεραις αἷς ἐγω ποιω εν σοι ἐγω κυριος λελαληκα και ποιησω
και διασκορπιω σε εν τοις εθνεσιν και διασπερῶ σε εν ταις χωραις και
ἐκλειψῃ ἡ ἀκαθαρσια σου ἐκ σου και κατακληρονομησω εν σοι κατ

οφθαλμούς των εθνών και γνώσεσθε διότι εγώ κυριός και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων ὅτι ἀνθρώπου ἰδοὺ γεγωνασι μοι ὁ οἶκος ἰσραὴλ ἀναμειγμένοι πάντες χαλκῷ και σιδηρῷ και κασσίτερῳ και μολιβδῷ ἐν μέσῳ ἀργυρίου ἀναμειγμένος ἐστὶν διὰ τοῦτο εἶπον ταδε λέγει κυριός ἀνθ' ὧν ἐγενεσθε πάντες εἰς συγκράσιν μιᾶν διὰ τοῦτο ἐγὼ εἰσδεχομαι ὑμᾶς εἰς μέσον ἱερουσαλὴμ καθὼς εἰσδεχεται ἀργυρὸς και χαλκὸς και σιδηρὸς και κασσίτερος και μολιβδὸς εἰς μέσον καμίνου τοῦ ἐκφύσῃαι εἰς αὐτὸ πῦρ τοῦ χωνευθῆναι ὁὕτως εἰσδεξομαι ὑμᾶς ἐν ὀργῇ μου και συναξῶ και χωνεύσω ὑμᾶς και ἐκφύσῃαι εἰς ὑμᾶς ἐν πυρὶ ὀργῆς μου και χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς ὅν τρόπον χωνεύεται ἀργύριον ἐν μέσῳ καμίνου ὁὕτως χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς και ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγώ κυριός ἐξερχεα τὸν θυμὸν μου ἐφ' ὑμᾶς και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων ὅτι ἀνθρώπου εἶπον αὕτη συ εἰ γῆ ἢ οὐ βρεχομένη οὐδὲ ὕετος ἐγένετο ἐπὶ σε ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς ἧς οἱ ἀφηγούμενοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὥς λεόντες ὠρυόμενοι ἄρπαζοντες ἄρπαγματα ψυχὰς κατεσθιόντες ἐν δυνάμει τιμὰς λαμβάνοντες ἐν ἀδικίᾳ και αἱ χῆραι σου ἐπληθύνθησαν ἐν μέσῳ σου και οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν νόμον μου και ἐβεβήλουν τὰ ἅγια μου ἀνα μέσον ἁγίου και βεβήλου οὐ διεστειλὸν και ἀνα μέσον ἀκαθάρτου και τοῦ καθάρου οὐ διεστειλὸν και ἀπὸ τῶν σαββάτων μου παρεκαλύπτον τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν και ἐβεβήλουμην ἐν μέσῳ αὐτῶν οἱ ἀρχόντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὥς λυκοὶ ἄρπαζοντες ἄρπαγματα τοῦ ἐκχεαί ἅμα ὅπως πλεονεξία πλεονεκτῶσιν και οἱ προφῆται αὐτῆς ἀλειφόντες αὐτοὺς πέσουνται ὀρώντες ματαίᾳ μαντευόμενοι ψευδῇ λέγοντες ταδε λέγει κυριός και κυριός οὐ λελάληκεν λαὸν τῆς γῆς ἐκπιδύοντες ἀδικία και διαρπαζόντες ἄρπαγματα πτωχῶν και πενήτων καταδυναστεύοντες και πρὸς τὸν προσήλυτον οὐκ ἀναστρέφομενοι μετὰ κρίματος και ἐζητοῦν ἐξ αὐτῶν ἀνδρὰ ἀναστρέφομενον ὀρθῶς και ἑστῶτα πρὸ προσώπου μου ὁλοσχερῶς ἐν καιρῷ τῆς γῆς τοῦ μή εἰς τέλος ἐξάλειψαι αὐτὴν και οὐκ ἔυρον και ἐξερχεα ἐπ' αὐτὴν θυμὸν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου τοῦ συντελεσαί τας ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα λέγει κυριός κυριός και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων ὅτι ἀνθρώπου δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες μητρὸς μιᾶς και ἐξεπορνεύσαν ἐν αἰγύπτῳ ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν ἐκεῖ ἐπεσον οἱ μάστοι αὐτῶν ἐκεῖ διεπαρθενεύθησαν και τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἦν οὐλὰ ἢ πρεσβύτερα και οὐλίβα ἢ ἀδελφὴ αὐτῆς και ἐγενοντο μοι και ἐτεκον υἱοὺς και θυγατέρας και τὰ ὀνόματα αὐτῶν σαμαρεία ἢ οὐλὰ και ἱερουσαλὴμ ἢ οὐλίβα και ἐξεπορνεύσεν ἡ οὐλὰ ἀπ' ἐμοῦ και ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς ἐραστάς αὐτῆς ἐπὶ τοὺς ἀσσυρίους τοὺς ἐγγίζοντας αὕτη ἐνδεδυκότας ὕακινθινα ἡγούμενους και στρατηγούς νεανίσκους ἐπιλεχτοὶ πάντες ἵππεις ἵππαζόμενοι ἐφ' ἵππων και ἐδῶκεν τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτοὺς ἐπιλεχτοὶ υἱοὶ ἀσσυρίων πάντες και ἐπὶ πάντας οὓς ἐπέθετο ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῆς ἐμαινέτο και τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπεν ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν νεότητι αὐτῆς και αὐτοὶ διεπαρθενεύσαν αὐτὴν και ἐξερχεαν τὴν πορνείαν αὐτῶν ἐπ' αὐτὴν διὰ τοῦτο παρέδωκα αὐτὴν εἰς χεῖρας τῶν ἐραστῶν αὐτῆς εἰς χεῖρας υἱῶν ἀσσυρίων ἐφ' οὓς ἐπετίθετο αὐτοὶ ἀπεκαλύψαν τὴν αἰσχυνὴν αὐτῆς υἱοὺς και θυγατέρας αὐτῆς ἐλάβον και αὐτὴν ἐν ῥομφαίᾳ ἀπεκτείναν και ἐγένετο λάλημα εἰς γυναῖκας και ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς τὰς θυγατέρας και εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς οὐλίβα

και διεφθειρε την επιθυσιν αυτης υπερ αυτην και την πορνειαν αυτης υπερ την πορνειαν της αδελφης αυτης επι τους υιους των ασσυριων επεθετο ηγουμενους και στρατηγους τους εγγυς αυτης ενδεδυκοτας ευπαρυφα ιππεις ιππαζομενους εφ ιππων νεανισκοι επιλεκτοι παντες και ειδον οτι μεμιανται οδος μια των δυο και προσεθετο προς την πορνειαν αυτης και ειδεν ανδρας εξωγραφημενους επι του τοιχου ει-
κονας χαλδαιων εξωγραφημενους εν γραφιδι εξωσμενους ποικιλματα επι τας οσφυας αυτων και τιαραι βαπται επι των κεφαλων αυτων ο-
φεις τρισση παντων ομοιωμα υιων χαλδαιων γης πατριδος αυτων και επεθετο επ αυτους τη ορασει οφθαλμων αυτης και εξαπεστειλεν αγ-
γελους προς αυτους εις γην χαλδαιων και ηλθοσαν προς αυτην υιοι βαβυλωνος εις κοιτην καταλυσωντων και εμεινον αυτην εν τη πορνεια αυτης και εμειναν εν αυτοις και απεστη η ψυχη αυτης απ αυτων και απεκαλυψεν την πορνειαν αυτης και απεκαλυψεν την αισχυνην αυτης και απεστη η ψυχη μου απ αυτης ον τροπον απεστη η ψυχη μου απο της αδελφης αυτης και επληθυνας την πορνειαν σου του αναμνησαι ημερας νεοτητος σου εν αις επορνευσας εν αιγυπτω και επεθου επι τους χαλδαιους ων ησαν ως ονων αι σαρχες αυτων και αιδοια ιππων τα αιδοια αυτων και επεσκεψω την ανομιαν νεοτητος σου α εποιεις εν αιγυπτω εν τω καταλυματι σου ου οι μαστοι νεοτητος σου δια τουτο οολιβα ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εξεγειρω τους εραστας σου επι σε αφ ων απεστη η ψυχη σου απ αυτων και επαξω αυτους επι σε κυκλοθεν υιους βαβυλωνος και παντας τους χαλδαιους φακουδ και σουε και κουε και παντας υιους ασσυριων μετ αυτων νεανισκους επι-
λεκτους ηγεμονας και στρατηγους παντας τρισσους και ονομαστους ιππευοντας εφ ιππων και παντες ηξουσιν επι σε απο βορρα αρματα και τροχοι μετ οχλου λαων θυρεοι και πελται και βαλουσιν φυλακην επι σε κυκλω και δωσω προ προσωπου αυτων κριμα και εκδικησουσιν σε εν τοις κριμασιν αυτων και δωσω τον ζηλον μου εν σοι και ποιησου-
σιν μετα σου εν οργη θυμου μυκτηρα σου και ωτα σου αφελουσιν και τους καταλοιπους σου εν ρομφαια καταβαλουσιν αυτοι υιους σου και θυγατερας σου λημψονται και τους καταλοιπους σου πυρ καταφα-
γεται και εκδυσουσιν σε τον ιματισμον σου και λημψονται τα σκευη της καυχησησεως σου και αποστρεψω τας ασεβειας σου εκ σου και την πορνειαν σου εκ γης αιγυπτου και ου μη αρης τους οφθαλμους σου επ αυτους και αιγυπτου ου μη μνησθης ουκετι διοτι ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω παραδιδωμι σε εις χειρας ων μισεις αφ ων απεστη η ψυχη σου απ αυτων και ποιησουσιν εν σοι εν μισει και λημψονται παντας τους πονους σου και τους μοχθους σου και εση γυμνη και ασχημονουσα και αποκαλυφθησεται αισχυνη πορνειας σου και ασε-
βεια σου και η πορνεια σου εποιησεν ταυτα σοι εν τω εκπορνευσαι σε οπισω εθνων και εμεινον εν τοις ενθυμημασιν αυτων εν τη οδω της αδελφης σου επορευθης και δωσω το ποτηριον αυτης εις χειρας σου ταδε λεγει κυριος το ποτηριον της αδελφης σου πιεσαι το βαθυ και το πλατυ το πλεοναζον του συντελεσαι μεθην και εκλυσεως πλη-
σθηση και το ποτηριον αφανισμού ποτηριον αδελφης σου σαμαρειας και πιεσαι αυτο και τας εορτας και τας νεομηνιας αυτης αποστρεψω διοτι εγω λελαληκα λεγει κυριος δια τουτο ταδε λεγει κυριος ανθ ων επελαθου μου και απερριψας με οπισω του σωματος σου και συ λα-
βε την ασεβειαν σου και την πορνειαν σου και ειπεν κυριος προς με

ὅς ἐστις ἄνθρωπος οὐ κρίνεις τὴν οὐρανὸν καὶ τὴν οὐλίαν καὶ ἀπαγγέλλεις αὐταῖς τὰς ἀνομίας αὐτῶν ὅτι ἐμοιχῶντο καὶ ἅμα ἐν χερσὶν αὐτῶν τὰ ἐνθυμητά αὐτῶν ἐμοιχῶντο καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἃ ἐγέννησαν μοι διηγάγον αὐτοῖς δι' ἐμπυρῶν ἕως καὶ ταῦτα ἐποίησαν μοι τὰ ἅγια μου ἐμῆται καὶ τὰ σαββάτα μου ἐβεβήλουν καὶ ἐν τῷ σφάζειν αὐτοὺς τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ εἰσπορευόντο εἰς τὰ ἅγια μου τοῦ βεβήλουν αὐτὰ καὶ ὅτι οὕτως ἐποιοῦν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσιν τοῖς ἐρχομένοις μακροθνήσκεις ἀγγέλους ἐξαπέστειλῳσας πρὸς αὐτοὺς καὶ ἅμα τῷ ἐρχεσθαι αὐτοὺς εὐθὺς ἐλθούσης καὶ ἐστιβίζου τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἐκκόσμου κόσμῳ καὶ ἐκαστοῦ ἐπὶ κλίνης ἐστρωμένης καὶ τραπέζας κεκοσμημένης πρὸ προσώπου αὐτῆς καὶ τὸ θυμίαμα μου καὶ τὸ ἐλαίον μου εὐφραίνονται ἐν αὐτοῖς καὶ φωνὴν ἁρμονίας ἀνεκροῦντο καὶ πρὸς ἀνδράς ἐκ πληθους ἀνθρώπων ἤκοντας ἐκ τῆς ἐρημίας καὶ ἐδίδουσαν ψέλματα ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ στεφανοῦν καυχήσεως ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ εἶπα οὐκ ἐν τοῦτοις μοιχεύουσιν καὶ ἐργὰ πόρνῆς καὶ αὕτη ἐξεπορνεύσεν καὶ εἰσπορευόντο πρὸς αὐτὴν ὃν τρόπον εἰσπορευόνται πρὸς γυναῖκα πόρνῃ οὕτως εἰσπορευόντο πρὸς οὐρανὸν καὶ πρὸς οὐλίαν τοῦ ποιῆσαι ἀνομίαν καὶ ἀνδρες δίκαιοι αὐτοὶ ἐκδικήσουσιν αὐτάς· ἐκδικήσει μοιχαλίδος καὶ ἐκδικήσει ἁμαρτίας ὅτι μοιχαλίδες εἰσιν καὶ ἅμα ἐν χερσὶν αὐτῶν ταῦδε λέγει κύριος κύριος ἀναγάγε ἐπ' αὐτάς ὄχλον καὶ δὸς ἐν αὐταῖς ταραχὴν καὶ διαρπαγὴν καὶ λιθοβολήσον ἐπ' αὐτάς λίθοις ὀχλῶν καὶ κατακτενεῖ αὐτάς ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν ἀποκτενεύσιν καὶ τοὺς οἰκοὺς αὐτῶν ἐμπρησούσιν καὶ ἀποστρέψω ἀσεβείαν ἐκ τῆς γῆς καὶ παιδευθήσονται πάσαι αἱ γυναῖκες καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν κατὰ τὰς ἀσεβείας αὐτῶν καὶ δοθήσεται ἡ ἀσεβεία ὑμῶν ἐφ' ὑμᾶς καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν ἐνθυμημάτων ὑμῶν ληψέσθε καὶ γινώσθε διότι ἐγὼ κύριος καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς λέγων ὅς ἐστις ἄνθρωπος γράψον σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀφ' ἧς ἀπηρεύσῃ βασιλεὺς βαβυλωνῶνος ἐπὶ ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σημερον καὶ εἶπον ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα παραβολὴν καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς ταῦδε λέγει κύριος ἐπιστήσον τὸν λεβήτα καὶ ἐκχεῖς εἰς αὐτὸν ὕδωρ καὶ ἐμβάλε εἰς αὐτὸν τὰ διχοτομήματα πάντων διχοτομημάτων καλὸν σκελὸς καὶ ὦμον ἐκσεσάρκισμένα ἀπὸ τῶν ὀστέων ἐξ ἐπιλεκτῶν κτηνῶν ἐιλημμένων καὶ ὑποκαίε τα ὀστά ὑποκατὰ αὐτῶν ἐξεσεν ἐξεσεν καὶ ἠψήται τα ὀστά αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς διὰ τοῦτο ταῦδε λέγει κύριος ὡς πολὺς ἁμαρτιῶν λεβὴς ἐν ᾧ ἐστὶν ἰός ἐν αὐτῷ καὶ ὁ ἰός οὐκ ἐξηλθεν ἐξ αὐτῆς κατὰ μέρος αὐτῆς ἐξηνεύχεν οὐκ ἐπέσεν ἐπ' αὐτὴν κλήρος ὅτι ἅμα αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐστὶν ἐπὶ λεωπετρίαν τέταχα αὐτὸ οὐκ ἐκκεχύκα αὐτὸ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ καλυψαί ἐπ' αὐτὸ γῆν τοῦ ἀναβῆναι θυμὸν εἰς ἐκδικήσιν ἐκδικηθῆναι δέδωκα τὸ ἅμα αὐτῆς ἐπὶ λεωπετρίαν τοῦ μὴ καλυψαί αὐτὸ διὰ τοῦτο ταῦδε λέγει κύριος καγὼ μεγαλύνω τὸν δαλὸν καὶ πληθύνω τὰ ξύλα καὶ ἀνακαύσω τὸ πῦρ ὅπως ταχὴ τὰ κρέα καὶ ἐλαττωθῇ ὁ ζῶμος καὶ στή ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους ὅπως προσκαυθῇ καὶ θερμανθῇ ὁ χαλκός αὐτῆς καὶ τὰς ἐν μέσῳ ἀκαθαρσίας αὐτῆς καὶ ἐκλίπῃ ὁ ἰός αὐτῆς καὶ οὐ μὴ ἐξελθῇ ἐξ αὐτῆς πολὺς ὁ ἰός αὐτῆς καταισχυνηθήσεται ὁ ἰός αὐτῆς ἀντὶ ὧν ἐμῆται σύ καὶ τί ἐάν μὴ καθαρίσθῃς ἐτι ἕως οὗ ἐμπλήσω τὸν θυμὸν μου ἐγὼ κύριος λέλαλῃκα καὶ ἤξει καὶ ποιήσω οὐ διαστῆλῳ οὐδὲ μὴ

ελεησω κατα τας ὁδους σου και κατα τα ενθυμηματα σου κρινω σε λεγει κυριος δια τουτο εγω κρινω σε κατα τα ἁμαρτια σου και κατα τα ενθυμηματα σου κρινω σε ἢ ακαθαρτος ἢ ονομαστη και πολλη του παραπικραινειν και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων ὡς ανθρωπου ιδου εγω λαμβανω εκ σου τα επιθυμηματα των οφθαλμων σου εν παραταξει ου μη κοπης ουδε μη κλαυσθης στεναγμος ἁματος οσφυος πενθους εστιν ουκ εσται το τριχωμα σου συμπεπλεγμενον επι σε και τα ὑποδηματα σου εν τοις ποσιν σου ου μη παρακληθης εν χειλεσιν αυτων και αρτον ανδρων ου μη φαγης και ελαλησα προς τον λαον το πρωι ὃν τροπον ενετειλατο μοι και απεθανεν ἡ γυνη μου ἔσπερας και εποιησα το πρωι ὃν τροπον επεταγη μοι και ειπεν προς με ὁ λαος ουκ αναγγελεις ἡμιν τι εστιν ταυτα ἃ συ ποιεις και ειπα προς αυτους λογος κυριου προς με εγενετο λεγων ειπον προς τον οικον του ισραηλ ταδε λεγει κυριος ιδου εγω βεβηλω τα ἅγια μου φρυαγμα ισχυος ὑμων επιθυμηματα οφθαλμων ὑμων και ὑπερ ὧν φειδονται αἱ ψυχαι ὑμων και οἱ υιοι ὑμων και αἱ θυγατερες ὑμων οὐς εγχατελιπετε εν ῥομφαια πεσουνται και ποιησετε ὃν τροπον πεποιηκα απο στοματος αυτων ου παρακληθησεσθε και αρτον ανδρων ου φαγεσθε και αἱ κομαι ὑμων επι της κεφαλης ὑμων και τα ὑποδηματα ὑμων εν τοις ποσιν ὑμων ουτε μη κοψησθε ουτε μη κλαυσθε και ενταχθησεσθε εν ταις αδικιαις ὑμων και παρακαλεσετε ἕκαστος τον αδελφον αυτου και εσται ιεζεκιηλ ὑμιν εις τερας κατα παντα ὅσα εποιησεν ποιησετε ὅταν ελθῃ ταυτα και επιγνωσεσθε διوتي εγω κυριος και συ ὡς ανθρωπου ουχι εν τη ἡμερα ὅταν λαμβανω την ισχυν παρ αυτων την επαρσιν της καυχησης αυτων τα επιθυμηματα οφθαλμων αυτων και την επαρσιν ψυχης αυτων ὡς αυτων και θυγατερας αυτων εν εκεινη τη ἡμερα ἥξει ὁ ανασωζομενος προς σε του αναγγειλαι σοι εις τα ὠτα εν εκεινη τη ἡμερα διανοιγησεται το στομα σου προς τον ανασωζομενον και λαλησεις και ου μη αποκωφωθης ουκετι και εση αυτοις εις τερας και επιγνωσονται διوتي εγω κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων ὡς ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι τους ὡς αμμων και προφητευσον επ αυτους και ερεις τοις ὡς αμμων ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος ανθ' ὧν επεχαρτητε επι τα ἅγια μου ὅτι εβεβηλωθη και επι την γην του ισραηλ ὅτι ηφανισθη και επι τον οικον του ιουδα ὅτι επορευθησαν εν αιχμαλωσια δια τουτο ιδου εγω παραδιδωμι ὑμας τοις ὡς αμμων εις κληρονομιαν και κατασκηνωσουσιν εν τη απαρτια αυτων εν σοι και δωσουσιν εν σοι τα σκηνωματα αυτων αυτοι φαγονται τους καρπους σου και αυτοι πιονται την πιοτητα σου και δωσω την πολιν του αμμων εις νομας καμηλων και τους ὡς αμμων εις νομην προβατων και επιγνωσεσθε διوتي εγω κυριος διوتي ταδε λεγει κυριος ανθ' ὧν εκροτησας την χειρα σου και επεφορησας τω ποδι σου και επεχαρας εκ ψυχης σου επι την γην του ισραηλ δια τουτο εκτενω την χειρα μου επι σε και δωσω σε εις διαρπαγην εν τοις εθνεσιν και εξολεθρευσω σε εκ των λαων και απολω σε εκ των χωρων απωλεια και επιγνωση διوتي εγω κυριος ταδε λεγει κυριος ανθ' ὧν ειπεν μωαβ ιδου ὃν τροπον παντα τα εθνη οικος ισραηλ και ιουδα δια τουτο ιδου εγω παραλυω τον ωμον μωαβ απο πολεων ακρωτηριων αυτου εκλεκτην γην οικον ασιμουθ επανω πηγης πολεως παραθαλασσίας τοις ὡς αμμων εις τους ὡς αμμων δεδωκα αυτους εις κληρονομιαν ὅπως μη μνεια γενηται των ὡς αμμων και

εις μωαβ ποιησω εκδικησιν και επιγνωσονται διοτι εγω κυριος ταδε λεγει κυριος ανθ ὢν εποιησεν ἡ ιδουμαια εν τω εκδικησαι αυτοους εκδικησιν εις τον οικον ιουδα και εμνησικακησαν και εξεδικησαν δικην δια τουτο ταδε λεγει κυριος και εκτενω την χειρα μου επι την ιδουμαϊαν και εξολεθρευσω εξ αυτης ανθρωπον και κτηνος και θησομαι αυτην ερημον και εκ θαιμαν διωκομενοι εν ῥομφαια πεσουνται και δωσω εκδικησιν μου επι την ιδουμαϊαν εν χειρι λαου μου ισραηλ και ποιησουσιν εν τη ιδουμαια κατα την οργην μου και κατα τον θυμον μου και επιγνωσονται την εκδικησιν μου λεγει κυριος δια τουτο ταδε λεγει κυριος ανθ ὢν εποιησαν οι αλλοφυλοι εν εκδικησει και εξανεστησαν εκδικησιν επιχαιροντες εκ ψυχης του εξαλειψαι ἑως αιωνος δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εκτενω την χειρα μου επι τους αλλοφυλους και εξολεθρευσω κρητας και απολω τους καταλοιπους τους κατοικουντας την παραλιαν και ποιησω εν αυτοις εκδικησεις μεγαλας και επιγνωσονται διοτι εγω κυριος εν τω δουναι την εκδικησιν μου επ αυτοους και εγενηθη εν τω ἑνδεκατω ετει μια του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων ὕιε ανθρωπου ανθ ὢν ειπεν σορ επι ιερουσαλημ ευγε συνετριβη απολωλεν τα εθνη επεστραφη προς με ἡ πληρης ηρημωται δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επι σε σορ και αναξω επι σε εθνη πολλα ὡς αναβαινει ἡ θαλασσα τοις κυμασιν αυτης και καταβαλουσιν τα τειχη σορ και καταβαλουσι τους πυργους σου και λικμησω τον χουν αυτης απ αυτης και δωσω αυτην εις λεωπετριαν ψυγμος σαγηνων εσται εν μεσω θαλασσης ὅτι εγω λελαληκα λεγει κυριος και εσται εις προνομην τοις εθνεσιν και αι θυγατερες αυτης αι εν τω πεδιω μαχαιρα αναιρεθησονται και γνωσονται ὅτι εγω κυριος ὅτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω επι σε σορ τον ναβουχοδονοσορ βασιλεα βαβυλωνος απο του βορρα βασιλευς βασιλεων εστιν μεθ ἵππων και ἄρματων και ἵππων και συναγωγης εθνων πολλων σφοδρα ὁυτος τας θυγατερας σου τας εν τω πεδιω μαχαιρα ανελοι και δωσει επι σε προφυλακην και περιοικοδομησει και ποιησει επι σε κυκλω χαρακα και περιστασιν ὀπλων και τας λογχας αυτου απεναντι σου δωσει τα τειχη σου και τους πυργους σου καταβαλει εν ταις μαχαραις αυτων απο του πληθους των ἵππων αυτου κατακαλυψει σε ὁ κονιορτος αυτων και απο της φωνης των ἵππων αυτου και των τροχων των ἄρματων αυτου σεισθησεται τα τειχη σου εισπορευομενου αυτου τας πυλας σου ὡς εισπορευομενος εις πολιν εκ πεδίου εν ταις ὀπλαις των ἵππων αυτου καταπατησουσιν σου πασας τας πλατειας τον λαον σου μαχαιρα ανελοι και την ὑποστασιν σου της ισχυος επι την γην καταξει και προνομευσει την δυναμιν σου και σκυλευσει τα ὑπαρχοντα σου και καταβαλει σου τα τειχη και τους οικους σου τους επιθυμητους καθελει και τους λιθους σου και τα ξυλα σου και τον χουν σου εις μεσον της θαλασσης εμβαλει και καταλυσει το πληθος των μουσικων σου και ἡ φωνη των ψαλτηριων σου ου μη ακουσθη ετι και δωσω σε εις λεωπετριαν ψυγμος σαγηνων εση ου μη οικοδομηθης ετι ὅτι εγω ελαλησα λεγει κυριος διοτι ταδε λεγει κυριος κυριος τη σορ ουκ απο φωνης της πτωσεως σου εν τω στεναξαι τραυματιας εν τω σπασαι μαχαιραν εν μεσω σου σεισθησονται αι νησοι και καταβησονται απο των θρονων αυτων παντες οι αρχοντες εκ των εθνων της θαλασσης και αφελουνται τας μιτρας απο των κεφαλων αυτων και τον ἱματισμον τον ποικιλον αυτων εκδυσονται εχστασει εχστησονται επι γην καθε-

δουνται και φοβηθησονται την απωλειαν αυτων και στεναξουσιν επι σε και λημψονται επι σε θρηνον και ερουσιν σοι πως κατελυθης εκ θαλασσης ή πολις ή επαινεστη ή δουσα τον φοβον αυτης πασι τοις κατοικουσιν αυτην και φοβηθησονται άι νησοι αφ ήμερας πτωσεως σου ότι ταδε λεγει κυριος κυριος όταν δω σε πολιν ηρημωμενην ως τας πολεις τας μη κατοικηθησομενας εν τω αναγαγειν με επι σε την αβυσσον και κατακαλυψη σε ύδωρ πολυ και καταβιβασω σε προς τους καταβαινοντας εις βοθρον προς λαον αιωνος και κατοικιω σε εις βαθι της γης ως ερημον αιωνιον μετα καταβαινοντων εις βοθρον όπως μη κατοικηθης μηδε ανασταθης επι γης ζωης απωλειαν σε δωσω και ουχ ύπαρξεις ετι εις τον αιωνα λεγει κυριος κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων ύιε ανθρωπου λαβε επι σορ θρηνον και ερεις τη σορ τη κατοικουση επι της εισοδου της θαλασσης τω εμποριω των λαων απο νησων πολλων ταδε λεγει κυριος τη σορ συ ειπας εγω περιεβηκα εμαυτη καλλος μου εν καρδια θαλασσης τω βεελιμ υιοι σου περιεβηκαν σοι καλλος κεδρος εκ σανιρ ωκοδομηθη σοι ταινιαι σανιδων κυπαρισσου εκ του λιβανου ελημψθησαν του ποιησαι σοι ιστους ελατινους εκ της βασανιτιδος εποισαν τας κωπας σου τα ιερα σου εποισαν εξ ελεφαντος οικους αλσωδεις απο νησων των χεττιν βυσσος μετα ποικιλιας εξ αιγυπτου εγενετο σοι στρωμνη του περιθειναι σοι δοξαν και περιβαλιν σε ύακινθον και πορφυραν εκ των νησων ελισαι και εγενετο περιβολαια σου και όι αρχοντες σου όι κατοικουντες σιδωνα και αραδιοι εγενοντο κωπηλαται σου όι σοφοι σου σορ όι ησαν εν σοι όυτοι κυβερνηται σου όι πρεσβυτεροι βυβλιων και όι σοφοι αυτων ησαν εν σοι όυτοι ενισχυον την βουλην σου και παντα τα πλοια της θαλασσης και όι κωπηλαται αυτων εγενοντο σοι επι δυσμας δυσμων περσαι και λυδοι και λιβυες ησαν εν τη δυναμει σου ανδρες πολεμισται σου πελτας και περικεφαλαιας εκρεμασαν εν σοι όυτοι εδωκαν την δοξαν σου υιοι αραδιων και ή δυναμις σου επι των τειχεων σου φυλακες εν τοις πυργοις σου ησαν τας φαρετρας αυτων εκρεμασαν επι των όρμων σου κυκλω όυτοι ετελειωσαν σου το καλλος καρχηδονιοι εμποροι σου απο πληθους πασης ισχυος σου αργυριον και χρυσιον και σιδηρον και κασσιτερον και μολυβον εδωκαν την αγοραν σου ή έλλας και ή συμπασα και τα παρατεινοντα όυτοι ενεπορευοντο σοι εν ψυχαις ανθρωπων και σκευη χαλκα εδωκαν την εμποριαν σου εξ οικου θεργαμα ίππους και ίππεις εδωκαν αγοραν σου υιοι ροδιων εμποροι σου απο νησων επληθυναν την εμποριαν σου οδοντας ελεφαντινους και τοις εισαγομενους αντεδιδους τους μισθους σου ανθρωπους εμποριαν σου απο πληθους του συμμικτου σου στακτην και ποικιλιατα εκ θαρσις και ραμωθ και χορχορ εδωκαν την αγοραν σου ιουδας και όι υιοι του ισραηλ όυτοι εμποροι σου εν σιτου πρασει και μυρων και κασιας και πρωτον μελι και ελαιον και ρητινην εδωκαν εις τον συμμικτον σου δαμασκος εμπορος σου εκ πληθους πασης δυναμεως σου οινος εκ χελβων και ερια εκ μιλητου και οινον εις την αγοραν σου εδωκαν εξ ασηλ σιδηρος ειργασμενος και τροχος εν τω συμμικτω σου εστιν δαιδαν εμποροι σου μετα κτηνων εκλεκτων εις άρματα ή αραβια και παντες όι αρχοντες κηδαρ όυτοι εμποροι σου δια χειρος σου καμηλους και κριους και αμνους εν όις εμπορευονται σε εμποροι σαβα και ραγμα όυτοι εμποροι σου μετα πρωτων ήδυσματων και λιθων χρηστων και χρυσιον εδωκαν την α-

γοραν σου χαρραν και χαννα ουτοι εμποροι σου ασσουρ και χαρμαν
εμποροι σου φεροντες εμποριαν υακινθον και ιθησαυρους εκλεκτους
δεδεμενους σχοινοις και κυπαρισσινα πλοια εν αυτοις καρχηδονιοι
εμποροι σου εν τω πληθει εν τω συμμικτω σου και ενεπλησθης και
εβαρυνθης σφοδρα εν καρδια θαλασσης εν υδατι πολλω ηγον σε οι
κωπηλαται σου το πνευμα του νοτου συνετριψεν σε εν καρδια θαλασ-
σης ησαν δυναμεις σου και ο μισθος σου και των συμμικτων σου και
οι κωπηλαται σου και οι κυβερνηται σου και οι συμβουλοι σου και οι
συμμικτοι σου εκ των συμμικτων σου και παντες οι ανδρες οι πολειμι-
σται σου οι εν σοι και πασα η συναγωγη σου εν μεσω σου πεσουνται
εν καρδια θαλασσης εν τη ημερα της πτωσεως σου προς την φωνη
της κραυγης σου οι κυβερνηται σου φοβω φοβηθησονται και κατα-
βησονται απο των πλοιων παντες οι κωπηλαται σου και οι επιβαται
και οι πρωρεις της θαλασσης επι την γην στησονται και αλαλαξουσιν
επι σε τη φωνη αυτων και κεκραζονται πικρον και επιθησουσιν επι
την κεφαλην αυτων γην και σποδον υποστρωσονται και λημψονται
οι υιοι αυτων επι σε θρηνον και θρηνημα σοι ποσον τινα ευρες μι-
σθον απο της θαλασσης ενεπλησας εθνη απο του πληθους σου και
απο του συμμικτου σου επλουτισας παντας βασιλεις της γης νυν συ-
νετριβης εν θαλασση εν βαθει υδατος ο συμμικτος σου και πασα η
συναγωγη σου εν μεσω σου επεσον παντες οι κωπηλαται σου παντες
οι κατοικουντες τας νησους εστυгнаσαν επι σε και οι βασιλεις αυτων
εκστασει εξεστησαν και εδακρυσεν το προσωπον αυτων εμποροι απο
εθνων εσυρισαν σε απωλεια εγενου και ουκει εση εις τον αιωνα και
εγενετο λογος κυριου προς με λεγων και συ υιε ανθρωπου ειπον τω
αρχοντι τυρου ταδε λεγει κυριος ανθ ων υψωθη σου η καρδια και
ειπας θεος ειμι εγω κατοικιαν θεου καταωκηκα εν καρδια θαλασσης
συ δε ει ανθρωπος και ου θεος και εδωκας την καρδιαν σου ως καρ-
διαν θεου μη σοφωτερος ει συ του δανιηλ σοφοι ουκ επαιδευσαν σε
τη επιστημη αυτων μη εν τη επιστημη σου η εν τη φρονησει σου ε-
ποιησας σεαυτω δυναμιν και χρυσιον και αργυριον εν τοις ιθησαυροις
σου εν τη πολλη επιστημη σου και εμπορια σου επληθυνας δυναμιν
σου υψωθη η καρδια σου εν τη δυναμει σου δια τουτο ταδε λεγει
κυριος επειδη δεδωκας την καρδιαν σου ως καρδιαν θεου αντι τουτου
ιδου εγω επαγω επι σε αλλοτριους λομους απο εθνων και εκκενω-
σουσιν τας μαχαιρας αυτων επι σε και επι το καλλος της επιστημης
σου και στρωσουσιν το καλλος σου εις απωλειαν και καταβιβασουσιν
σε και αποθανη θανατω τραυματιων εν καρδια θαλασσης μη λεγων
ερεις θεος ειμι εγω ενωπιον των αναιρουντων σε συ δε ει ανθρωπος
και ου θεος εν πληθει απεριτμητων απολη εν χερσιν αλλοτριων οτι
εγω ελαλησα λεγει κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων
υιε ανθρωπου λαβε θρηνον επι τον αρχοντα τυρου και ειπον αυτω
ταδε λεγει κυριος κυριος συ αποσφραγισμα ομοιωσεως και στεφανος
καλλους εν τη τρυφη του παραδειςου του θεου εγενηθης παν λιθον
χρηστον ενδεδεσαι σαρδιον και τοπαζιον και σμαραγδον και ανθρακα
και σαπφειρον και ιασπιν και αργυριον και χρυσιον και λιγυριον και
αχατην και αμεθυστον και χρυσολιθον και βηρυλλιον και ονυχιον και
χρυσιου ενεπλησας τους ιθησαυρους σου και τας αποθηκας σου εν
σοι αφ ης ημερας εκτισθης συ μετα του χερουβ εθηκα σε εν ορει
αγιω θεου εγενηθης εν μεσω λιθων πυρινων εγενηθης αμωμος συ

εν ταις ἡμέραις σου ἀφ ἥς ἡμέρας συ ἐκτισθῇς ἕως εὗρεθῇ τα ἀδικήματα ἐν σοὶ ἀπο πληθους τῆς ἐμπορίας σου ἐπλήσας τα ταμεία σου ἀνομίας καὶ ἡμαρτες καὶ ἐτραυματισθῇς ἀπο ὁρους τοῦ θεοῦ καὶ ἡγάγεῖν σε το χερουβ ἐκ μεσοῦ λιθῶν πυρινῶν ὑψώθῃ ἡ καρδία σου ἐπὶ τῷ καλλεὶ σου διεφθαρῇ ἡ ἐπιστήμη σου μετὰ τοῦ καλλοῦς σου διὰ πληθὺς ἁμαρτιῶν σου ἐπὶ τὴν γῆν ἐρριψά σε ἐναντίον βασιλεῶν ἐδώκα σε παραδειγματισθῆναι διὰ το πληθὺς τῶν ἁμαρτιῶν σου καὶ τῶν ἀδικιῶν τῆς ἐμπορίας σου ἐβεβήλωσας τὰ ἱέρα σου καὶ ἐξάξω πυρ ἐκ μεσοῦ σου τοῦτο καταφαγεται σε καὶ δώσω σε εἰς σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς σου ἐναντίον πάντων τῶν ὁρώντων σε καὶ πάντες οἱ ἐπισταμενοὶ σε ἐν τοῖς εἔθνεσιν στυγνασούσιν ἐπὶ σε ἀπώλεια ἐγένου καὶ οὐχ ὑπαρξείς ἐτι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων ὡς ἀνθρώπου στηρίσον τὸ πρόσωπον σου ἐπὶ σιδῶνα καὶ προφητεύσον ἐπ αὐτὴν καὶ εἶπον ταδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σε σιδῶν καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοὶ καὶ γνῶσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐν τῷ ποιῆσαι με ἐν σοὶ κρίματα καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν σοὶ αἷμα καὶ θάνατος ἐν ταῖς πλατείαις σου καὶ πεσούντι τετραυματισμένοι ἐν μαχαίραις ἐν σοὶ περικυκλῶ σου καὶ γνῶσονται διότι ἐγὼ εἰμι κύριος καὶ οὐκ ἐσονται οὐκετι τῷ οἰκῷ τοῦ ἰσραὴλ σχολοψ πικρίας καὶ ἀκανθὰ οδυνης ἀπο πάντων τῶν περικυκλῶ αὐτῶν τῶν ἀτιμασάντων αὐτοὺς καὶ γνῶσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ταδε λέγει κύριος κύριος καὶ συναξῶ τὸν ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἐθνῶν οὗ διεσχορπισθήσαν ἐκεῖ καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἣν δέδωκα τῷ δούλῳ μου ἰακώβ καὶ κατοικήσουσιν ἐπ αὐτῆς ἐν ἐλπίδι καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ φυτεύσουσιν ἀμπέλωνας καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι ὅταν ποιήσω κρίμα ἐν πασὶν τοῖς ἀτιμάσασιν αὐτοὺς ἐν τοῖς κυκλῶ αὐτῶν καὶ γνῶσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν ἐν τῷ εἶτι τῷ δεκάτῳ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ μίᾳ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων ὡς ἀνθρώπου στηρίσον τὸ πρόσωπον σου ἐπὶ φαραῶ βασιλεῖα αἰγυπτου καὶ προφητεύσον ἐπ αὐτὸν καὶ ἐπ αἰγυπτὸν ὅλην καὶ εἶπον ταδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ φαραῶ τὸν ὄρακοντα τὸν μέγαν τὸν ἐγκρατῆμενον ἐν μέσῳ ποταμῶν αὐτοῦ τὸν λεγόντα ἐμοὶ εἰσὶν οἱ ποταμοὶ καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτοὺς καὶ ἐγὼ δώσω παγίδας εἰς τὰς σιαγόνας σου καὶ προσκολλησῶ τοὺς ἰχθῦς τοῦ ποταμοῦ σου πρὸς τὰς πτερυγὰς σου καὶ ἀναξῶ σε ἐκ μεσοῦ τοῦ ποταμοῦ σου καὶ πάντας τοὺς ἰχθῦας τοῦ ποταμοῦ σου καὶ καταβάλω σε ἐν τάχει καὶ πάντας τοὺς ἰχθῦας τοῦ ποταμοῦ σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου πεσῇ καὶ οὐ μὴ συναχθῇς καὶ οὐ μὴ περισταλῇς τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ δέδωκα σε εἰς καταβρώμα καὶ γνῶσονται πάντες οἱ κατοικοῦντες αἰγυπτὸν ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἀνθ ὢν ἐγενήθης ῥαβδὸς καλαμίνῃ τῷ οἰκῷ ἰσραὴλ ὅτε ἐπελάβοντο σου τῇ χειρὶ αὐτῶν ἐθλασθῇς καὶ ὅτε ἐπεκρατήσεν ἐπ αὐτοὺς πασα χεὶρ καὶ ὅτε ἐπανεπαυσαντο ἐπὶ σε συνετριβῇς καὶ συνεκλάσας αὐτῶν πασαν ὄσφυν διὰ τοῦτο ταδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπαγῶ ἐπὶ σε ῥομφαίαν καὶ ἀπολῶ ἀνθρώπους ἀπο σου καὶ κτήνη καὶ ἐστὶ ἡ γῆ αἰγυπτου ἀπώλεια καὶ ἐρημός καὶ γνῶσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἀντὶ τοῦ λέγειν σε οἱ ποταμοὶ ἐμοὶ εἰσὶν καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτοὺς διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σε καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ποταμούς σου καὶ δώσω γῆν αἰγυπτου εἰς ἐρημὸν καὶ ῥομφαίαν καὶ ἀπώλειαν ἀπο μαγδῶλου καὶ συήνης καὶ ἕως ὀρίων

αιθιοπων ου μη διελθῃ εν αυτη πους ανθρωπου και πους κτηνους ου μη διελθῃ αυτην και ου κατοικηθησεται τεσσαρακοντα ετη και δωσω την γην αυτης απωλειαν εν μεσω γης ηρημωμενης και αι πολεις αυτης εν μεσω πολεων ηρημωμενων εσονται τεσσαρακοντα ετη και διασπερω αιγυπτον εν τοις εθνεσιν και λιχησω αυτους εις τας χωρας ταδε λεγει κυριος μετα τεσσαρακοντα ετη συναξω τους αιγυπτιους απο των εθνων ου διεσκορπισθησαν εκει και αποστρεψω την αιχμαλυσιαν των αιγυπτιων και κατοικισω αυτους εν γη παθουρης εν τη γη ουθεν ελημφθησαν και εσται αρχη ταπεινη παρα πασας τας αρχας ου μη υψωθη ετι επι τα εθνη και ολιγοστους αυτους ποιησω του μη ειναι αυτους πλειονας εν τοις εθνεσιν και ουκετι εσονται τω οικω ισραηλ εις ελπιδα αναμιμνησκουσαν ανομιαν εν τω αυτους ακολουθησαι οπισω αυτων και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος και εγενετο εν τω εβδομω και εικοστω ετει μια του μηνος του πρωτου εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος κατεδουλωσατο αυτου την δυναμιν δουλεια μεγαλη επι τυρου πασα κεφαλη φαλακρα και πας ωμος μαδων και μισθος ουκ εγενηθη αυτω και τη δυναμει αυτου επι τυρου και της δουλειας ης εδουλευσαν επ αυτην ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου διδωμι τω ναβουχοδονοσορ βασιλει βαβυλωνος γην αιγυπτου και προνομευσει την προνομην αυτης και σκυλευσει τα σκυλα αυτης και εσται μισθος τη δυναμει αυτου αντι της λειτουργιας αυτου ης εδουλευσεν επι τυρον δεδωκα αυτω γην αιγυπτου ταδε λεγει κυριος κυριος εν τη ημερα εκεινη ανατελει κερας παντι τω οικω ισραηλ και σοι δωσω στομα ανεωγμενον εν μεσω αυτων και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου προφητευσον και ειπον ταδε λεγει κυριος ω ω η ημερα οτι εγγυς η ημερα του κυριου ημερα περας εθνων εσται και ηξει μαχαира επ αιγυπτιους και εσται ταραχη εν τη αιθιοπια και πεσουνται τετραυματισμενοι εν αιγυπτω και συμπεσειται αυτης τα θεμελια περσαι και κρητες και λυδοι και λιβυες και παντες οι επιμικτοι και των υιων της διαθηκης μου μαχαира πεσουνται εν αυτη και πεσουνται τα αντιστηριγματα αιγυπτου και καταβησεται η υβρις της ισχυος αυτης απο μαγδωλου εως συηνης μαχαира πεσουνται εν αυτη λεγει κυριος και ερημωθησεται εν μεσω χωρων ηρημωμενων και αι πολεις αυτων εν μεσω πολεων ηρημωμενων εσονται και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος οταν δω πυρ επ αιγυπτον και συντριβωσι παντες οι βοηθουντες αυτη εν τη ημερα εκεινη εξελευσονται αγγελοι σπευδοντες αφανισαι την αιθιοπιαν και εσται ταραχη εν αυτοις εν τη ημερα αιγυπτου οτι ιδου ηκει ταδε λεγει κυριος κυριος και απολω πληθος αιγυπτιων δια χειρος ναβουχοδονοσορ βασιλεως βαβυλωνος αυτου και του λαου αυτου λοιμοι απο εθνων απεσταλμενοι απολεσαι την γην και εκκενωσουσιν παντες τας μαχαieras αυτων επ αιγυπτον και πλησθησεται η γη τραυματιων και δωσω τους ποταμους αυτων ερημους και απολω την γην και το πληρωμα αυτης εν χερσιν αλλοτριων εγω κυριος λελαληκα οτι ταδε λεγει κυριος κυριος και απολω μεγιστανas απο μεμφεως και αρχοντας εκ γης αιγυπτου και ουκ εσονται ετι και απολω γην παθουρης και δωσω πυρ επι τανιν και ποιησω εκδικησιν εν διοσπολει και εκχεω τον θυμον μου επι σαιν την ισχυν αιγυπτου και απολω το πληθος μεμφεως και δωσω πυρ επ αιγυπτον και ταραχην ταραχθησεται συηνη και εν διοσπολει εσται εκρηγμα και

διαχυθήσεται ὕδατα νεανίσκοι ἡλίου πολέως καὶ βουβαστοῦ ἐν μαχαίρα πεσούνται καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἰχμαλωσία πορεύσονται καὶ ἐν ταφνας συσκοτάσει ἡ ἡμέρα ἐν τῷ συντριψαί με ἐκεῖ τὰ σκήπτρα αἰγυπτου καὶ ἀπολείται ἐκεῖ ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς καὶ αὐτὴν νεφέλῃ καλύψει καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμαλωτοὶ ἀχθῆσονται καὶ ποιήσω κρίμα ἐν αἰγύπτῳ καὶ γνῶσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἑβδόμῃ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων ὡς ἀνθρώπου τοὺς βραχίονας φάραῳ βασιλεῶς αἰγυπτου συνετριψά καὶ ἰδοὺ οὐ κατεδέθη τοῦ δοθῆναι ἱασίν τοῦ δοθῆναι ἐπ' αὐτὸν μάλαγμα τοῦ δοθῆναι ἰσχύϊ ἐπιλαβεσθῆαι μαχαίρας διὰ τοῦτο ταδὲ λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ φάραῳ βασιλεῖα αἰγυπτου καὶ συντριψῶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ τοὺς ἰσχυροὺς καὶ τοὺς τεταμένους καὶ καταβάλω τὴν μαχαίραν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ διασπερῶ αἰγύπτον εἰς τὰ ἔθνη καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας καὶ κατισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλεῶς βαβυλωνος καὶ δώσω τὴν ῥομφαίαν μου εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐπαξίῃ αὐτὴν ἐπ' αἰγύπτον καὶ προνομεύσει τὴν προνομήν αὐτῆς καὶ σκυλεύσει τὰ σκυλά αὐτῆς καὶ ἐνισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλεῶς βαβυλωνος οἱ δὲ βραχίονες φάραῳ πεσούνται καὶ γνῶσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐν τῷ δοῦναι τὴν ῥομφαίαν μου εἰς χεῖρας βασιλεῶς βαβυλωνος καὶ ἐκτενεῖ αὐτὴν ἐπὶ γῆν αἰγυπτου καὶ διασπερῶ αἰγύπτον εἰς τὰ ἔθνη καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας καὶ γνῶσονται πάντες ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ τρίτῳ μηνὶ μίᾳ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων ὡς ἀνθρώπου εἶπον πρὸς φάραῳ βασιλεῖα αἰγυπτου καὶ τῷ πληθεὶ αὐτοῦ τινὶ ὁμοιωσας σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σου ἰδοὺ ἀσσοὺρ κυπαρισσὸς ἐν τῷ λιβανῷ καὶ καλὸς τὰς παραφυασίν καὶ ὕψηλος τῷ μεγεθεὶ εἰς μέσον νεφελῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ὕδωρ ἐξεθρέψεν αὐτὸν ἡ ἀβυσσὸς ὕψωσεν αὐτὸν τοὺς ποταμούς αὐτῆς ἠγάγεν κυκλῶ των φυτῶν αὐτοῦ καὶ τὰ συστήματα αὐτῆς ἐξάπεσταιλιν εἰς πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἔνεκεν τοῦτο ὕψωθη τὸ μέγεθος αὐτοῦ παρὰ πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου καὶ ἐπλατυνθήσαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἀφ' ὕδατος πολλοῦ ἐν ταῖς παραφυασίν αὐτοῦ ἐνοσσεύσαν πάντα τὰ πετεῖνα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὑποκάτω των κλάδων αὐτοῦ ἐγεννώσαν πάντα τὰ θήρια τοῦ πεδίου ἐν τῇ σκίᾳ αὐτοῦ κατωκῆσεν πᾶν πλῆθος ἐθνῶν καὶ ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ διὰ τὸ πλῆθος των κλάδων αὐτοῦ ὅτι ἐγενήθησαν αἱ ῥίζαι αὐτοῦ εἰς ὕδωρ πολὺ κυπαρισσοὶ τοιαῦται οὐκ ἐγενήθησαν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ καὶ πίτυες οὐχ ὅμοιαι ταῖς παραφυασίν αὐτοῦ καὶ ἐλάται οὐκ ἐγενοντο ὅμοιαι τοῖς κλάδοις αὐτοῦ πᾶν ξύλον ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὁμοιωθῆ αὐτῷ ἐν τῷ καλλεὶ αὐτοῦ διὰ τὸ πλῆθος των κλάδων αὐτοῦ καὶ ἐξηλώσεν αὐτὸν τὰ ξύλα τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς τοῦ θεοῦ διὰ τοῦτο ταδὲ λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐγένου μέγας τῷ μεγεθεὶ καὶ ἐδώκας τὴν ἀρχὴν σου εἰς μέσον νεφελῶν καὶ εἶδον ἐν τῷ ὕψωθῆναι αὐτὸν καὶ παρεδῶκα αὐτὸν εἰς χεῖρας ἀρχόντος ἐθνῶν καὶ ἐποίησεν τὴν ἀπωλείαν αὐτοῦ καὶ ἐξώλεθρεύσαν αὐτὸν ἀλλοτριοὶ λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν καὶ κατεβάλον αὐτὸν ἐπὶ των ὀρεῶν ἐν πάσαις ταῖς φαραγξίν ἐπεσαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ καὶ συνετριβῆ τὰ στελεχῇ αὐτοῦ ἐν παντὶ πεδίῳ τῆς γῆς καὶ κατεβῆσαν ἀπὸ τῆς σκεπῆς αὐτῶν πάντες οἱ λαοὶ των ἐθνῶν καὶ ἠδαφίσαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν πτώσιν αὐτοῦ ἀνεπαυσαντο πάντα τὰ πετεῖνα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ τὰ στελεχῇ αὐτοῦ ἐγενοντο

παντα τα θηρια του αγρου ὅπως μη ὑψωθωσιν εν τω μεγεθει αυτων
παντα τα ξυλα τα εν τω ὕδατι και ουκ εδωκαν την αρχην αυτων εις
μεσον νεφελων και ουκ εστησαν εν τω ὕψει αυτων προς αυτα πα-
ντες ὁι πινοντες ὕδωρ παντες εδοθησαν εις θανατον εις γης βαθος
εν μεσω ὕων ανθρωπων προς καταβαινοντας εις βοθρον ταδε λεγει
κυριος κυριος εν ἡ ἡμερα κατεβη εις ἄδου επενθησεν αυτον ἡ αβυσ-
σος και επεστησα τους ποταμους αυτης και εκωλυσα πληθος ὕδατος
και εσκοτασεν επ αυτον ὁ λιβανος παντα τα ξυλα του πεδιου επ αυτω
εξελυθησαν απο της φωνης της πτωσεως αυτου εσεισθησαν τα εθνη
ὄτε κατεβιβαζον αυτον εις ἄδου μετα των καταβαινοντων εις λακκον
και παρεκαλουν αυτον εν γη παντα τα ξυλα της τρυφης και τα εκλε-
κτα του λιβανου παντα τα πινοντα ὕδωρ και γαρ αυτοι κατεβησαν μετ
αυτου εις ἄδου εν τοις τραυματιαις απο μαχαιρας και το σπερμα αυ-
του ὁι κατοικουντες ὑπο την σκεπην αυτου εν μεσω της ζωης αυτων
απωλοντο τινι ὁμοιωθης καταβηθι και καταβιβασθητι μετα των ξυ-
λων της τρυφης εις γης βαθος εν μεσω απεριτμητων κοιμηθησθι μετα
τραυματιων μαχαιρας ὁυτως φαραω και το πληθος της ισχυος αυτου
λεγει κυριος κυριος και εγενετο εν τω ἑνδεκατω ετει εν τω δωδεκατω
μηνι μια του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων ὕιε ανθρω-
που λαβε θρηνον επι φαραω βασιλεα αιγυπτου και ερεις αυτω λεοντι
εθνων ὁμοιωθης και συ ὡς δρακων ὁ εν τη θαλασση και εκερατιζες
τοις ποταμοις σου και εταρασσες ὕδωρ τοις ποσιν σου και κατεπα-
τεις τους ποταμους σου ταδε λεγει κυριος και περιβαλω επι σε δικτυα
λαων πολλων και αναξω σε εν τω αγκιστρῳ μου και εκτενω σε επι
την γην πεδια πλησθησεται σου και επικαθιω επι σε παντα τα πετεινα
του ουρανου και εμπλησω εκ σου παντα τα θηρια πασης της γης και
δωσω τας σαρκας σου επι τα ὀρη και εμπλησω απο του ἁματος σου
και ποτισθησεται ἡ γη απο των προχωρηματων σου απο του πληθους
σου επι των ορεων φαραγγας εμπλησω απο σου και κατακαλυψω εν
τω σβεσθῆναι σε ουρανον και συσκοτασω τα αστρα αυτου ἥλιον εν
νεφελῃ καλυψω και σεληνη ου μη φανη το φως αυτης παντα τα φαι-
νοντα φως εν τω ουρανῳ συσκοτασουσιν επι σε και δωσω σκοτος επι
την γην σου λεγει κυριος κυριος και παροργιω καρδιαν λαων πολλων
ἡνικα αν αγω αιχμαλωσιαν σου εις τα εθνη εις γην ἣν ουκ εγνων
και στυγνασουσιν επι σε εθνη πολλα και ὁι βασιλεις αυτων εκστασει
εκστησονται εν τω πετασθαι την ῥομφαιαν μου επι προσωπα αυτων
προσδεχομενοι την πτωσιν αυτων αφ ἡμερας πτωσεως σου ὅτι ταδε
λεγει κυριος ῥομφαια βασιλεως βαβυλωνος ἤξει σοι εν μαχαιραις γι-
γαντων και καταβαλω την ισχυν σου λοιμοι απο εθνων παντες και
απολουσι την ὕβριν αιγυπτου και συντριβησεται πασα ἡ ισχυς αυτης
και απολω παντα τα κτηνη αυτης αφ ὕδατος πολλου και ου μη τα-
ραξῃ αυτο ετι πους ανθρωπου και ιχνος κτηνων ου μη καταπατησῃ
αυτο ὁυτως τοτε ἡσυχασει τα ὕδατα αυτων και ὁι ποταμοι αυτων ὡς
ελαιον πορευσονται λεγει κυριος ὅταν δω αιγυπτον εις απωλειαν και
ερημωθῇ ἡ γη συν τη πληρωσει αυτης ὅταν διασπειρω παντας τους
κατοικουντας εν αυτη και γνωσονται ὅτι εγω ειμι κυριος θρηνος ε-
στιν και θρηνησεις αυτον και ἅι θυγατερες των εθνων θρηνησουσιν
αυτον επ αιγυπτον και επι πασαν την ισχυν αυτης θρηνησουσιν αυτην
λεγει κυριος κυριος και εγεννηθῇ εν τω δωδεκατω ετει του πρωτου μη-
νος πεντεκαيدهκαθῃ του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων

ἕνε ἀνθρώπου θήρησιν ἐπὶ τὴν ἰσχύϊν αἰγυπτίου καὶ καταβιβασουσιν αὐτὴς τὰς θυγατέρας τὰ ἔθνη νεκρὰς εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας πέσονται μετ' αὐτοῦ καὶ κοιμηθήσεται πᾶσα ἡ ἰσχύς αὐτοῦ καὶ ἐρουσὶν σοὶ οἱ γίγαντες ἐν βαθείᾳ βόθρου γίνου τίνος κρείττων εἰ καταβήθῃ καὶ κοιμηθήτῃ μετὰ ἀπεριτμητῶν ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας ἐκεῖ ἀσσοῦρ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή αὐτοῦ πάντες τραυματῖαι ἐκεῖ ἐδόθησαν καὶ ἡ ταφή αὐτῶν ἐν βαθείᾳ βόθρου καὶ ἐγενήθη ἡ συναγωγή αὐτοῦ περικυκλῶ τοῦ μνηματος αὐτοῦ πάντες οἱ τραυματῖαι οἱ πεπτωκοὶ μαχαίρα οἱ δόντες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς ἐκεῖ αἰλᾶμι καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ περικυκλῶ τοῦ μνηματος αὐτοῦ πάντες οἱ τραυματῖαι οἱ πεπτωκοὶ μαχαίρα καὶ οἱ καταβαίνοντες ἀπεριτμητοὶ εἰς γῆς βάθος οἱ δέδωκοτες αὐτῶν φόβον ἐπὶ γῆς ζωῆς καὶ ἐλάβοσαν τὴν βασανὸν αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαίνοντων εἰς βόθρον ἐν μέσῳ τραυματιῶν ἐκεῖ ἐδόθησαν μοσοχ καὶ θοβελ καὶ πᾶσα ἡ ἰσχύς αὐτῶν περικυκλῶ τοῦ μνηματος αὐτοῦ πάντες τραυματῖαι αὐτοῦ πάντες ἀπεριτμητοὶ τραυματῖαι ἀπὸ μαχαίρας οἱ δέδωκοτες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς καὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ τῶν γιγάντων τῶν πεπτωκότων ἀπὸ αἰῶνος οἱ κατεβήσαν εἰς ἄδου ἐν ὅπλοις πολεμικοῖς καὶ ἐθήκαν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἐγενήθησαν αἱ ἀνομίαι αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὀστέων αὐτῶν ὅτι ἐξεφοβήσαν γίγαντας ἐν γῇ ζωῆς καὶ σὺ ἐν μέσῳ ἀπεριτμητῶν κοιμήθησθαι μετὰ τετραυματισμένων μαχαίρα ἐκεῖ ἐδόθησαν οἱ ἀρχόντες ἀσσοῦρ οἱ δόντες τὴν ἰσχύϊν αὐτοῦ εἰς τραῦμα μαχαίρας οὗτοι μετὰ τραυματιῶν ἐκοιμήθησαν μετὰ καταβαίνοντων εἰς βόθρον ἐκεῖ οἱ ἀρχόντες τοῦ βορρᾶ πάντες στρατηγοὶ ἀσσοῦρ οἱ καταβαίνοντες τραυματῖαι σὺν τῷ φόβῳ αὐτῶν καὶ τῇ ἰσχυρίᾳ αὐτῶν ἐκοιμήθησαν ἀπεριτμητοὶ μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας καὶ ἀπνεύγκαν τὴν βασανὸν αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαίνοντων εἰς βόθρον ἐκεῖνους ὀφείτῃ βασιλεὺς φαραὼ καὶ παρακληθήσεται ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχύϊν αὐτῶν λέγει κύριος κύριος ὅτι δέδωκα τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ γῆς ζωῆς καὶ κοιμηθήσεται ἐν μέσῳ ἀπεριτμητῶν μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας φαραὼ καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ λέγει κύριος κύριος καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγον ἐνὲ ἀνθρώπου λαλήσῃ τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς γῇ ἐφ' ἣν ἀν ἐπαγαὼ ῥομφαίαν καὶ λαβὴ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἀνθρώπον ἓνα ἐξ αὐτῶν καὶ δώσω αὐτὸν ἑαυτοῖς εἰς σκοπὸν καὶ ἰδὼν τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην ἐπὶ τὴν γῆν καὶ σάλπισθαι τὴν σάλπιγγιν καὶ σημεῖν τῷ λαῷ καὶ ἀκουσθαι ὁ ἀκούσας τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ μὴ φυλαξῆται καὶ ἐπελθὴ ἡ ῥομφαία καὶ καταλάβῃ αὐτὸν τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐστὶ ὅτι τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξατο τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἐστὶ καὶ οὗτος ὅτι ἐφυλάξατο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξείλατο καὶ ὁ σκοπὸς εἰάν ἰδὼν τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην καὶ μὴ σημεῖν τὴν σάλπιγγιν καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλαξῆται καὶ ἐλθούσα ἡ ῥομφαία λαβὴ ἐξ αὐτῶν ψυχὴν αὕτη διὰ τὴν αὐτῆς ἀνομίαν ἐλημψήθη καὶ τὸ αἷμα ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσω καὶ σὺ ἕνε ἀνθρώπου σκοπὸν δέδωκα σὲ τῷ οἰκῷ ἱσραὴλ καὶ ἀκουσθαι ἐκ στόματος μου λόγον ἐν τῷ εἰπαί με τῷ ἁμαρτωλῷ θανάτῳ θανάτωθήσῃ καὶ μὴ λαλήσης τοῦ φυλαξασθαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ αὐτὸς ὁ ἀνόμος τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ ἀποθάνειται τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητήσω σὺ δὲ εἰάν προαπαγγεῖλῃς τῷ ἀσεβεῖ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ τοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῆς καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς

όδου αυτού όυτος τη ασέβεια αυτού αποθάνειται και συ την ψυχην σαυτου εξήρησαι και συ ύιε ανθρώπου ειπον τω οικω ισραηλ όυτως ελαλήσατε λεγοντες άι πλανάι ήμων και άι ανομιαι ήμων εφ ήμιν εισιν και εν αυταις ήμεις τηκομεθα και πως ζήσομεθα ειπον αυτοις ζω εγω ταδε λεγει κυριος ου βουλομαι τον θανατον του ασεβους ως το αποστρεψαι τον ασεβη απο της όδου αυτού και ζην αυτον αποστροφη αποστρεψατε απο της όδου ύμων και ίνα τι αποθνήσκετε οικος ισραηλ ειπον προς τους ύιους του λαου σου δικαιοσυνη δικαιου ου μη εξέλθαι αυτον εν ή αν ήμερα πλανήθη και ανομια ασεβους ου μη κακώση αυτον εν ή αν ήμερα αποστρέψη απο της ανομιας αυτού και δικαιος ου μη δυνήται σωθηναι εν τω ειπαι με τω δικαίω όυτος πεποιθεν επι τη δικαιοσυνη αυτού και ποιηση ανομιαν πασαι άι δικαιοσυναι αυτού ου μη αναμνησθωσιν εν τη αδικια αυτού ή εποίησεν εν αυτη αποθάνειται και εν τω ειπαι με τω ασεβει θανάτω θανατώθησθ και αποστρέψη απο της άμαρτίας αυτού και ποιηση κριμα και δικαιοσυνην και ενεχυράσμα αποδώ και άρπαγμα αποτεισθ εν προσταγμασιν ζωης διαπορευηται του μη ποιησαι αδικον ζωη ζήσεται και ου μη αποθάνη πασαι άι άμαρτιαι αυτού άς ήμαρτεν ου μη αναμνησθωσιν ότι κριμα και δικαιοσυνην εποίησεν εν αυτοις ζήσεται και ερουσιν οι ύιοι του λαου σου ουκ ευθεία ή όδος του κυριου και άυτη ή όδος αυτων ουκ ευθεία εν τω αποστρέψαι δικαιον απο της δικαιοσυνης αυτού και ποιηση ανομιας και αποθάνειται εν αυταις και εν τω αποστρέψαι τον άμαρτωλον απο της ανομιας αυτού και ποιηση κριμα και δικαιοσυνην εν αυτοις αυτός ζήσεται και τουτο εστιν ό ειπατε ουκ ευθεία ή όδος κυριου έκαστον εν ταις όδοις αυτού κρινω ύμας οικος ισραηλ και εγενήθη εν τω δωδεκατω ετει εν τω δωδεκατω μηνι πεμπτη του μηνος της αιχμαλωσίας ήμων ηλθεν ό ανασωθεις προς με απο ιερουσαλημ λεγων έαλω ή πολις και εγενήθη επ εμε χειρ κυριου έσπερας πριν ελθειν αυτον και ηνοιξεν μου το στομα έως ηλθεν προς με το πρωι και ανοιχθεν μου το στομα ου συνεσχεθη ετι και εγενήθη λογος κυριου προς με λεγων ύιε ανθρώπου οι κατοικουντες τας ηρημωμενας επι της γης του ισραηλ λεγουσιν έις ην αβρααμ και κατεσχεν την γην και ήμεις πλειους εσμεν ήμιν δεδοται ή γη εις κατασχεσιν δια τουτο ειπον αυτοις ταδε λεγει κυριος κυριος ζω εγω ει μην οι εν ταις ηρημωμεναις μαχαира πεσουνται και οι επι προσωπου του πεδιου τοις θηριοις του αγρου δοθησονται εις καταβρωμα και τους εν ταις τετειχισμεναις και τους εν τοις σπηλαιois θανάτω αποκτενω και δώσω την γην ερημον και απολείται ή ύβρις της ισχυος αυτης και ερημωθήσεται τα ορη του ισραηλ δια το μη ειναι διαπορευομενον και γνωσονται ότι εγω ειμι κυριος και ποιήσω την γην αυτων ερημον και ερημωθήσεται δια παντα τα βδελυγματα αυτων ά εποίησαν και συ ύιε ανθρώπου οι ύιοι του λαου σου οι λαλουντες περι σου παρα τα τειχη και εν τοις πυλωσι των οικων και λαλουσιν ανθρωπος τω αδελφω αυτού λεγοντες συνελθωμεν και ακουσωμεν τα εκπορευομενα παρα κυριου ερχονται προς σε ως συμπορευεται λαος και καθήνται εναντιον σου και ακουουσιν τα ρήματα σου και αυτα ου μη ποιήσουσιν ότι ψευδος εν τω στοματι αυτων και οπισω των μiasματων ή καρδια αυτων και γινη αυτοις ως φωνη ψαλτηριου ήδυφωνου ευαρμοστου και ακουσονται σου τα ρήματα και ου μη ποιήσουσιν αυτα και ήνικα αν ελθη ερουσιν ιδου ήκει και γνωσονται ότι προφητης ην εν μεσω αυτων και

εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου προφητευσον επι τους ποιμενας του ισραηλ προφητευσον και ειπον τοις ποιμεσι ταδε λεγει κυριος κυριος ω ποιμενες ισραηλ μη βοσκουσιν ποιμενες εαυτους ου τα προβατα βοσκουσιν οι ποιμενες ιδου το γαλα κατεσθιετε και τα ερια περιβαλλεσθε και το παχυ σφαζετε και τα προβατα μου ου βοσκετε το ησθιενχος ουκ ενισχυσατε και το κακως εχον ουκ εσωματοποιησατε και το συντετριμμενον ου κατεδησατε και το πλανωμενον ουκ επεστρεψατε και το απολωλος ουκ εξητησατε και το ισχυρον κατειργασασθε μοχθω και διεσπαρη τα προβατα μου δια το μη ειναι ποιμενας και εγενηθη εις καταβρωμα πασι τοις θηριοις του αγρου και διεσπαρη μου τα προβατα εν παντι ορει και επι παν βουνον υψηλον και επι προσωπου πασης της γης διεσπαρη και ουκ ην ο εκζητων ουδε ο αποστρεφων δια τουτο ποιμενες ακουσατε λογον κυριου ζω εγω λεγει κυριος κυριος ει μην αντι του γενεσθαι τα προβατα μου εις προνομην και γενεσθαι τα προβατα μου εις καταβρωμα πασι τοις θηριοις του πεδιου παρα το μη ειναι ποιμενας και ουκ εξεζητησαν οι ποιμενες τα προβατα μου και εβοσκησαν οι ποιμενες εαυτους τα δε προβατα μου ουκ εβοσκησαν αντι τουτου ποιμενες ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω επι τους ποιμενας και εκζητησω τα προβατα μου εκ των χειρων αυτων και αποστρεψω αυτους του μη ποιμαινειν τα προβατα μου και ου βοσκησουσιν επι οι ποιμενες αυτα και εξελουμαι τα προβατα μου εκ του στοματος αυτων και ουκ εσονται αυτοις επι εις καταβρωμα διοτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εκζητησω τα προβατα μου και επισκεψομαι αυτα ωσπερ ζητει ο ποιμην το ποιμνιον αυτου εν ημερα οταν η γνοφος και νεφελη εν μεσω προβατων διαχωρισμενων ουτως εκζητησω τα προβατα μου και απελασω αυτα απο παντος τοπου ου διεσπαρησαν εκει εν ημερα νεφελης και γνοφου και εξαξω αυτους εκ των εθνων και συναξω αυτους απο των χωρων και εισαξω αυτους εις την γην αυτων και βοσκησω αυτους επι τα ορη ισραηλ και εν ταις φαργεξιν και εν παση κατοικια της γης εν νομη αγαθη βοσκησω αυτους και εν τω ορει τω υψηλω ισραηλ εσονται αι μανδραι αυτων εκει κοιμηθησονται και εκει αναπαιουσονται εν τρυφη αγαθη και εν νομη πιوني βοσκηθησονται επι των ορεων ισραηλ εγω βοσκησω τα προβατα μου και εγω αναπαυσω αυτα και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος ταδε λεγει κυριος κυριος το απολωλος ζητησω και το πλανωμενον επιστρεψω και το συντετριμμενον καταδησω και το εκλειπον ενισχυσω και το ισχυρον φυλαξω και βοσκησω αυτα μετα κριματος και υμεις προβατα ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω διακρινω ανα μεσον προβατου και προβατου κριων και τραγων και ουχ ικανον υμιν οτι την καλην νομην ενεμεσθε και τα καταλοιπα της νομης υμων κατεπατειτε τοις ποσιν υμων και το καθεστηκος υδωρ επινετε και το λοιπον τοις ποσιν υμων εταρασσετε και τα προβατα μου τα πατηματα των ποδων υμων ενεμοντο και το τεταραγμενον υδωρ υπο των ποδων υμων επινον δια τουτο ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω διακρινω ανα μεσον προβατου ισχυρου και ανα μεσον προβατου ασθενους επι ταις πλευραις και τοις ωμοις υμων διωθεισθε και τοις κερασιν υμων εκερατιζετε και παν το εκλειπον εξεθλιβετε και σωσω τα προβατα μου και ου μη ωσιν επι εις προνομην και κρινω ανα μεσον κριου προς κριον και αναστησω επ αυτους ποιμενα ενα και ποιμανει αυτους τον δουλον μου δαυιδ και εσται αυτων ποιμην και εγω κυριος

εσομαι αυτοις εις θεον και δαυιδ εν μεσω αυτων αρχων εγω κυριος ελαλησα και διαθησομαι τω δαυιδ διαθηκην ειρηνης και αφανιω θηρια πονηρα απο της γης και κατοικησουσιν εν τη ερημω και υπνωσουσιν εν τοις δρυμοις και δωσω αυτοις περικυκλω του ορους μου και δωσω τον υετον υμιν υετον ευλογιας και τα ξυλα τα εν τω πεδιω δωσει τον καρπον αυτων και η γη δωσει την ισχυν αυτης και κατοικησουσιν επι της γης αυτων εν ελπιδι ειρηνης και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος εν τω συντριφαι με τον ζυγον αυτων και εξελουμαι αυτοις εκ χειρος των καταδουλωσαμενων αυτοις και ουκ εσονται επι εν προνομη τοις εθνεσιν και τα θηρια της γης ουκετι μη φαγωσιν αυτοις και κατοικησουσιν εν ελπιδι και ουκ εσται ο εκφοβων αυτοις και αναστησω αυτοις φυτον ειρηνης και ουκετι εσονται απολλυμενοι λιμω επι της γης και ου μη ενεγκωσιν επι ονειδισμον εθνων και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων και αυτοι λαος μου οικος ισραηλ λεγει κυριος προβατα μου και προβατα ποιμνιου μου εστε και εγω κυριος ο θεος υμων λεγει κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου επιστρεψον το προσωπον σου επ ορος σιηρ και προφητευσον επ αυτο και ειπον ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω επι σε ορος σιηρ και εκτενω την χειρα μου επι σε και δωσω σε ερημον και ερημωθηση και ταις πολεσιν σου ερημιαν ποιησω και συ ερημος εση και γνωση οτι εγω ειμι κυριος αντι του γενεσθαι σε εχθραν αιωνιαν και ενεκαθισας τω οικω ισραηλ δολω εν χειρι εχθρων μαχαιρα εν καιρω αδικιας επ εσχατω δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος κυριος ει μην εις αιμα ημαρτες και αιμα σε διωζεται και δωσω το ορος σιηρ εις ερημον και ηρημωμενον και απολω απ αυτου ανθρωπους και κτηνη και εμπλησω των τραυματιων σου τους βουνους και τας φαργγας σου και εν πασι τοις πεδιοις σου τετραυματισμενοι μαχαιρα πεσουνται εν σοι ερημιαν αιωνιον θησομαι σε και αι πολεις σου ου μη κατοικηθωσιν επι και γνωση οτι εγω ειμι κυριος δια το ειπειν σε τα δυο εθνη και αι δυο χωραι εμαι εσονται και κληρονομησω αυτας και κυριος εκει εστιν δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος και ποιησω σοι κατα την εχθραν σου και γνωσθησομαι σοι ηνικα αν κρινω σε και γνωση οτι εγω ειμι κυριος ηκουσα της φωνης των βλασφημιων σου οτι ειπας τα ορη ισραηλ ερημα ημιν δεδοται εις καταβρωμα και εμεγαλορημωνηςας επ εμε τω στοματι σου εγω ηκουσα ταδε λεγει κυριος εν τη ευφροσυνη πασης της γης ερημον ποιησω σε ερημον εση ορος σιηρ και πασα η ιδουμαια εξαναλωθησεται και γνωση οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων και συ υιε ανθρωπου προφητευσον επι τα ορη ισραηλ και ειπον τοις ορεσιν του ισραηλ ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος κυριος ανθ ων ειπεν ο εχθρος εφ υμας ευγε ερημα αιωνια εις κατασχεσιν ημιν εγεννηθη δια τουτο προφητευσον και ειπον ταδε λεγει κυριος κυριος αντι του ατιμασθηναι υμας και μισηθηναι υμας υπο των κυκλω υμων του ειναι υμας εις κατασχεσιν τοις καταλοιποις εθνεσιν και ανεβητε λαλημα γλωσση και εις ονειδισμα εθνεσιν δια τουτο ορη ισραηλ ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος τοις ορεσιν και τοις βουνοις και ταις φαργγιν και τοις χειμαρροις και τοις εξηρημωμενοις και ηφανισμενοις και ταις πολεσιν ταις εγκαταλελειμμεναις αι εγενοντο εις προνομην και εις καταπατημα τοις καταλειφθεισιν εθνεσιν περικυκλω δια τουτο ταδε λεγει κυριος κυριος ει μην εν πυρι θυμου μου ελαλησα επι τα λοιπα εθνη και επι την ιδουμαιαν πασαν οτι εδω-

χαν την γην μου έαυτοις εις κατασχεσιν μετ ευφροσυνης ατιμασαντες ψυχας του αφανισαι εν προνομη δια τουτο προσφητευσον επι την γην του ισραηλ και ειπον τοις ορεσιν και τοις βουνοις και ταις φαραγγξιν και ταις ναπαις ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εν τω ζηλω μου και εν τω θυμω μου ελαλησα αντι του ονειδισμους εθνων ενεγκαι υμας δια τουτο εγω αρω την χειρα μου επι τα εθνη τα περικυκλω υμων ουτοι την ατιμιαν αυτων λημψονται υμων δε ορη ισραηλ την σταφυλην και τον καρπον υμων καταφαγεται ο λαος μου οτι εγγιζουσιν του ελθειν οτι ιδου εγω εφ υμας και επιβλειψω εφ υμας και κατεργασθησεσθε και σπαρησεσθε και πληθυνω εφ υμας ανθρωπους παν οικον ισραηλ εις τελος και κατοικηθησονται αι πολεις και η ηρημωμενη οικοδομηθησεται και πληθυνω εφ υμας ανθρωπους και κτηνη και κατοικιω υμας ως το εν αρχη υμων και ευ ποιησω υμας ωσπερ τα εμπροσθεν υμων και γνωσεσθε οτι εγω ειμι κυριος και γεννησω εφ υμας ανθρωπους τον λαον μου ισραηλ και κληρονομησουσιν υμας και εσεσθε αυτοις εις κατασχεσιν και ου μη προστεθητε ετι ατεκνωθηνα απ αυτων ταδε λεγει κυριος ανθ ων ειπαν σοι κατεσθουσα ανθρωπους ει και ητεκνωμενη υπο του εθνους σου εγενου δια τουτο ανθρωπους ουκετι φαγεσαι και το εθνος σου ουκ ατεκνωσεις ετι λεγει κυριος κυριος και ουκ ακουσθησεται ουκετι εφ υμας ατιμια εθνων και ονειδισμους λαων ου μη ανενεγκητε λεγει κυριος κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου οικος ισραηλ κατωκησεν επι της γης αυτων και εμianαν αυτην εν τη οδω αυτων και εν τοις ειδωλοις αυτων και εν ταις ακαθαρσαις αυτων κατα την ακαθαρσιαν της αποκαθμενης εγενηθη η οδος αυτων προ προσωπου μου και εξεχεα τον θυμον μου επ αυτους και διεσπειρα αυτους εις τα εθνη και ελικμησα αυτους εις τας χωρας κατα την οδον αυτων και κατα την αμαρτιαν αυτων εκρινα αυτους και εισηλθοσαν εις τα εθνη ου εισηλθοσαν εκει και εβεβηλωσαν το ονομα μου το αγιον εν τω λεγεσθαι αυτους λαος κυριου ουτοι και εκ της γης αυτου εξεληλυθασιν και εφεισαμην αυτων δια το ονομα μου το αγιον ο εβεβηλωσαν οικος ισραηλ εν τοις εθνεσιν ου εισηλθοσαν εκει δια τουτο ειπον τω οικω ισραηλ ταδε λεγει κυριος ουχ υμιν εγω ποιω οικος ισραηλ αλλ η δια το ονομα μου το αγιον ο εβεβηλωσατε εν τοις εθνεσιν ου εισηλθετε εκει και αγιασω το ονομα μου το μεγα το βεβηλωθεν εν τοις εθνεσιν ο εβεβηλωσατε εν μεσω αυτων και γνωσονται τα εθνη οτι εγω ειμι κυριος εν τω αγιασθηναι με εν υμιν κατ οφθαλμους αυτων και λημψομαι υμας εκ των εθνων και αθροισω υμας εκ πασων των γαιων και εισαξω υμας εις την γην υμων και ρανω εφ υμας υδωρ καθαρων και καθαρισθησεσθε απο πασων των ακαθαρσιων υμων και απο παντων των ειδωλων υμων και καθαριω υμας και δωσω υμιν καρδιαν καινην και πνευμα καινον δωσω εν υμιν και αφελω την καρδιαν την λιθινην εκ της σαρκος υμων και δωσω υμιν καρδιαν σαρκινην και το πνευμα μου δωσω εν υμιν και ποιησω ινα εν τοις δικαιωμασιν μου πορευησθε και τα χρηματα μου φυλαξησθε και ποιησητε και κατοικησετε επι της γης ης εδωκα τοις πατρασιν υμων και εσεσθε μοι εις λαον καγω εσομαι υμιν εις θεον και σωσω υμας εκ πασων των ακαθαρσιων υμων και καλεσω τον σιτον και πληθυνω αυτον και ου δωσω εφ υμας λιμον και πληθυνω τον καρπον του ξυλου και τα γεννηματα του αγρου όπως μη λαβητε ονειδισμον λιμου εν τοις εθνεσιν και μνησθησεσθε τας οδους

ύμων τας πονηρας και τα επιτηδευματα ύμων τα μη αγαθα και προσοχθιείτε κατα προσωπον αυτων εν ταις ανομιαις ύμων και επι τοις βδελυγμασιν ύμων ου δι ύμας εγω ποιω λεγει κυριος κυριος γνωστον εσται ύμιν αισχυνθητε και εντραπητε εκ των όδων ύμων οικος ισραηλ ταδε λεγει κυριος εν ήμερα ή καθαριω ύμας εκ πασων των ανομιων ύμων και κατοικιω τας πολεις και οικοδομηθησονται αι ερημοι και ή γη ή ηφανισμενη εργασθησεται ανθ ών ότι ηφανισμενη εγενηθη κατ οφθαλμους παντος παροδευοντος και ερουσιν ή γη εκεινη ή ηφανισμενη εγενηθη ως κηπος τρυφης και αι πολεις αι ερημοι και ηφανισμεναι και κατεσκαμμεναι οχυραι εκαθισαν και γνωσονται τα εθνη όσα αν καταλειφθωσιν κυκλω ύμων ότι εγω κυριος ωκοδομησα τας καθηρημενας και κατεφυτευσα τας ηφανισμενας εγω κυριος ελαλησα και ποιησω ταδε λεγει κυριος ετι τουτο ζητηθησομαι τω οικω ισραηλ του ποιησαι αυτοις πληθυνω αυτους ως προβατα ανθρωπους ως προβατα άγια ως προβατα ιερουσαλημ εν ταις έορταις αυτης ουτως εσονται αι πολεις αι ερημοι πληρεις προβατων ανθρωπων και γνωσονται ότι εγω κυριος και εγενετο επ εμε χειρ κυριου και εξηγαγεν με εν πνευματι κυριος και εθηκεν με εν μεσω του πεδιου και τουτο ην μεστον οστεων ανθρωπων και περιηγαγεν με επ αυτα κυκλοθεν κυκλω και ιδου πολλα σφοδρα επι προσωπου του πεδιου ξηρα σφοδρα και ειπεν προς με υιε ανθρωπου ει ζησεται τα οστα ταυτα και ειπα κυριε συ επιστη ταυτα και ειπεν προς με προφητευσον επι τα οστα ταυτα και ερεις αυτοις τα οστα τα ξηρα ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος τοις οστεοις τουτοις ιδου εγω φερω εις ύμας πνευμα ζωης και δωσω εφ ύμας νευρα και αναξω εφ ύμας σαρκας και εκτενω εφ ύμας δερμα και δωσω πνευμα μου εις ύμας και ζησεσθε και γνωσεσθε ότι εγω ειμι κυριος και επροφητευσα καθως ενετειλατο μοι και εγενετο εν τω εμε προφητευσαι και ιδου σεισμος και προσηγαγε τα οστα έκατερον προς την άρμονιαν αυτου και ειδον και ιδου επ αυτα νευρα και σαρκες εφυοντο και ανεβαινεν επ αυτα δερμα επανω και πνευμα ουκ ην εν αυτοις και ειπεν προς με προφητευσον υιε ανθρωπου προφητευσον επι το πνευμα και ειπον τω πνευματι ταδε λεγει κυριος εκ των τεσσαρων πνευματων ελθε και εμψυσησον εις τους νεκρους τουτους και ζησατωσαν και επροφητευσα καθοτι ενετειλατο μοι και εισηλθεν εις αυτους το πνευμα και εζησαν και εστησαν επι των ποδων αυτων συναγωγή πολλη σφοδρα και ελαλησεν κυριος προς με λεγων υιε ανθρωπου τα οστα ταυτα πας οικος ισραηλ εστιν και αυτοι λεγουσιν ξηρα γεγονεν τα οστα ήμων απολωλεν ή ελπις ήμων διαπεφωνηκαμεν δια τουτο προφητευσον και ειπον ταδε λεγει κυριος ιδου εγω ανοιγω ύμων τα μνηματα και αναξω ύμας εκ των μνηματων ύμων και εισαξω ύμας εις την γην του ισραηλ και γνωσεσθε ότι εγω ειμι κυριος εν τω ανοιξαι με τους ταφους ύμων του αναγαγειν με εκ των ταφων τον λαον μου και δωσω το πνευμα μου εις ύμας και ζησεσθε και θησομαι ύμας επι την γην ύμων και γνωσεσθε ότι εγω κυριος λελαληχα και ποιησω λεγει κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου λαβε σεαυτω ράβδον και γραψον επ αυτην τον ιουδαν και τους υιους ισραηλ τους προσκειμενους επ αυτον και ράβδον δευτεραν λημψη σεαυτω και γραψεις αυτην τω ιωσηφ ράβδον εφραιμ και παντας τους υιους ισραηλ τους προστεθεντας προς αυτον και συναψεις αυτας προς αλληλας σαυτω εις ράβδον μιαν του δησαι αυτας και εσονται εν

τη χειρι σου και εσται όταν λεγωσιν προς σε οι υιοι του λαου σου ουκ αναγγελεις ἡμιν τι εστιν ταυτα σοι και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος ιδου εγω λημψομαι την φυλην ιωσηφ την δια χειρος εφραιμ και τας φυλας ισραηλ τας προσκειμενας προς αυτον και δωσω αυτους επι την φυλην ιουδα και εσονται εις ῥαβδον μιαν εν τη χειρι ιουδα και εσονται αι ῥαβδοι εφ ἅς συ εγραψας επ αυταις εν τη χειρι σου ενωπιον αυτων και ερεις αυτοις ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω λαμβανω παντα οικον ισραηλ εκ μεσου των εθνων ου εισηλθουσιν εκει και συναξω αυτους απο παντων των περικυκλω αυτων και εισαξω αυτους εις την γην του ισραηλ και δωσω αυτους εις εθνος ἓν εν τη γη μου και εν τοις ορεσιν ισραηλ και αρχων ἓς εσται αυτων και ουκ εσονται ετι εις δυο εθνη ουδε μη διαιρεθωσιν ουκετι εις δυο βασιλειας ἵνα μη μαιινωνται ετι εν τοις ειδωλοις αυτων και ῥυσομαι αυτους απο πασων των ανομιων αυτων ὧν ἡμαρτοσαν εν αυταις και καθαριω αυτους και εσονται μοι εις λαον και εγω κυριος εσομαι αυτοις εις θεον και ὁ δουλος μου δαυιδ αρχων εν μεσω αυτων και ποιμην ἓς εσται παντων ὅτι εν τοις προσταγμασιν μου πορευουσινται και τα χρηματα μου φυλαζονται και ποιησουσιν αυτα και κατοικησουσιν επι της γης αυτων ἥν εγω δεδωκα τω δουλῳ μου ιακωβ ου κατωκησαν εκει οι πατερες αυτων και κατοικησουσιν επ αυτης αυτοι και δαυιδ ὁ δουλος μου αρχων αυτων εσται εις τον αιωνα και διαθησομαι αυτοις διαθηκην ειρηνης διαθηκη αιωνια εσται μετ αυτων και ἴθωσω τα ἅγια μου εν μεσω αυτων εις τον αιωνα και εσται ἡ κατασκηνωσις μου εν αυτοις και εσομαι αυτοις θεος και αυτοι μου εσονται λαος και γνωσονται τα εθνη ὅτι εγω ειμι κυριος ὁ ἁγιαζων αυτους εν τῷ ειναι τα ἅγια μου εν μεσω αυτων εις τον αιωνα και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων ὅτι ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι γωγ και την γην του μαγωγ αρχοντα ῥως μοσοχ και ἰθωβελ και προφητευσον επ αυτον και ειπον αυτω ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω επι σε γωγ αρχοντα ῥως μοσοχ και ἰθωβελ και συναξω σε και πασαν την δυναμιν σου ἵππους και ἵππεις ενδεδυμενους θωρακας παντας συναγωγῇ πολλῇ πελται και περικεφαλαιαι και μαχαιραι περσαι και αιθιοπες και λιβυες παντες περικεφαλαιαις και πελταις γομερ και παντες ὅι περι αυτον οικος του θεργαμα απ εσχατου βορρα και παντες ὅι περι αυτον και εθνη πολλα μετα σου ἑτοιμασθητι ἑτοιμασον σεαυτον συ και πασα ἡ συναγωγῇ σου ὅι συνηγμενοι μετα σου και εση μοι εις προφυλακην ἀφ ἡμερων πλειονων ἑτοιμασθησεται και επ εσχατου ετων ελευσεται και ἥξει εις την γην την απεστραμμενην ἀπο μαχαιρας συνηγμενων ἀπο εθνων πολλων επι γην ισραηλ ἡ εγεννηθη ερημος δι ὅλου και ὅυτος ἐξ εθνων ἐξεληλυθεν και κατοικησουσιν επ ειρηνης ἀπαντες και ἀναβηση ὥς ὕψος και ἥξεις ὥς νεφέλη κατακαλυψαι γην και εση συ και παντες ὅι περι σε και εθνη πολλα μετα σου ταδε λεγει κυριος κυριος και εσται εν τη ἡμερα ἐκείνη ἀναβησεται ῥήματα επι την καρδιαν σου και λογιῇ λογισμους πονηρους και ερεις ἀναβησομαι επι γην ἀπερριμμενην ἥξω επι ἡσύχαζοντας εν ἡσυχια και οικουντας επ ειρηνης παντας κατοικουντας γην εν ἣ οὐκ ὑπαρχει τειχος ουδε μοχλοὶ και θυραι ουκ εἰσιν αυτοις προνομευσαι προνομὴν και σκυλευσαι σκυλα αυτων του επιστρεψαι χεира σου εις την ηρημωμενην ἡ κατωκισθη και επ εθνος συνηγμενον ἀπο εθνων πολλων πεποιηκotas κτησεις κατοικουντας επι τον ομφαλον της γης σαβα και δαιδαν και ἐμποροι

καρχηδόνιοι και πασαι αι κωμαι αυτων ερουσιν σοι εις προνομην του προνομευσαι συ ερχη και σκυλευσαι σκυλα συνηγαγες συναγωγην σου λαβειν αργυριον και χρυσιον απενεγκασθαι κτησιν του σκυλευσαι σκυλα δια τουτο προφητευσον υιε ανθρωπου και ειπον τω γωγ ταδε λεγει κυριος ουκ εν τη ημερα εκεινη εν τω κατοικισθηναι τον λαον μου ισραηλ επ ειρηνης εγερεθηση και ηξεις εκ του τοπου σου απ εσχατου βορρα και εθνη πολλα μετα σου αναβαται ιππων παντες συναγωγή μεγάλη και δυναμις πολλή και αναβηση επι τον λαον μου ισραηλ ως νεφελή καλυψαι γην επ εσχατων των ημερων εσται και αναξω σε επι την γην μου ινα γνωσιν παντα τα εθνη εμε εν τω αγιασθηναι με εν σοι ενωπιον αυτων ταδε λεγει κυριος κυριος τω γωγ συ ει περι ου ελαλησα προ ημερων των εμπροσθεν δια χειρος των δουλων μου προφητων του ισραηλ εν ταις ημεραις εκειναις και ετεσιν του αγαγειν σε επ αυτους και εσται εν τη ημερα εκεινη εν ημερα η αν ελθη γωγ επι την γην του ισραηλ λεγει κυριος κυριος αναβησεται ο θυμος μου και ο ζηλος μου εν πυρι της οργης μου ελαλησα ει μην εν τη ημερα εκεινη εσται σεισμος μεγας επι γης ισραηλ και σεισθησονται απο προσωπου κυριου οι ιχθυες της θαλασσης και τα πετεινα του ουρανου και τα θηρια του πεδιου και παντα τα ερπετα τα ερποντα επι της γης και παντες οι ανθρωποι οι επι προσωπου της γης και ραγησεται τα ορη και πεσουνται αι φαραγγες και παν τειχος επι την γην πεσειται και καλεσω επ αυτον παν φοβον λεγει κυριος μαχαιρα ανθρωπου επι τον αδελφον αυτου εσται και κρινω αυτον θανατω και αιματι και υετω κατακλυζοντι και λιθοις χαλαζης και πυρ και θειον βρεξω επ αυτον και επι παντας τους μετ αυτου και επ εθνη πολλα μετ αυτου και μεγαλυνθησομαι και αγιασθησομαι και ενδοξασθησομαι και γνωσθησομαι εναντιον εθνων πολλων και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος και συ υιε ανθρωπου προφητευσον επι γωγ και ειπον ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επι σε γωγ αρχοντα ρως μοσοχ και θοβελ και συναξω σε και καθοδηγησω σε και αναβιβω σε απ εσχατου του βορρα και αναξω σε επι τα ορη του ισραηλ και απολω το τοξον σου απο της χειρος σου της αριστερας και τα τοξευματα σου απο της χειρος σου της δεξιας και καταβαλω σε επι τα ορη ισραηλ και πεση συ και παντες οι περι σε και τα εθνη τα μετα σου δοθησονται εις πληθη ορνων παντι πετεινω και πασι τοις θηριοις του πεδιου δεδωκα σε καταβρωθηναι επι προσωπου του πεδιου πεση οτι εγω ελαλησα λεγει κυριος και αποστελω πυρ επι γωγ και κατοικηθησονται αι νησοι επ ειρηνης και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος και το ονομα μου το αγιον γνωσθησεται εν μεσω λαου μου ισραηλ και ου βεβηλωθησεται το ονομα μου το αγιον ουκετι και γνωσονται τα εθνη οτι εγω ειμι κυριος αγιος εν ισραηλ ιδου ηκει και γνωση οτι εσται λεγει κυριος κυριος αυτη εστιν η ημερα εν η ελαλησα και εξελευσονται οι κατοικουντες τας πολεις ισραηλ και καυσουσιν εν τοις οπλοις πελταις και κοντοις και τοξοις και τοξευμασιν και ραβδοις χειρων και λογχαις και καυσουσιν εν αυτοις πυρ επτα ετη και ου μη λαβωσιν ξυλα εκ του πεδιου ουδε μη κοψωσιν εκ των δρυμων αλλ η τα οπλα κατακαυσουσιν πυρι και προνομευσουσιν τους προνομευσαντας αυτους και σκυλευσουσιν τους σκυλευσαντας αυτους λεγει κυριος και εσται εν τη ημερα εκεινη δωσω τω γωγ τον ονομαστον μνημειον εν ισραηλ το πολυανδριον των επελθοντων προς τη θαλασση και περιοικοδομησουσιν το περιστοιμιον της φαραγ-

γος και κατορυξουσιν εκει τον γωγ και παν το πληθος αυτου και κληθησεται το γαι το πολυανδριον του γωγ και κατορυξουσιν αυτους οικος ισραηλ ινα καθαρισθη ἡ γη εν ἑπταμηνω και κατορυξουσιν αυτους πας ὁ λαος της γης και εσται αυτοις εις ονομαστον ἡ ἡμερα εδοξαστην λεγει κυριος και ανδρας δια παντος διαστελουσιν επιπορευομενους την γην θαψαι τους καταλελειμμενους επι προσωπου της γης καθαρισαι αυτην μετα την ἑπταμηνον και εκζητησουσιν και πας ὁ διαπορευομενος την γην και ιδων οστουν ανθρωπου οικοδομησει παρ αυτο σημειον εως οτου θαψωσιν αυτο οἱ θαπτοντες εις το γαι το πολυανδριον του γωγ και γαρ το ονομα της πολεως πολυανδριον και καθαρισθησεται ἡ γη και συ ὡς ανθρωπου ειπον ταδε λεγει κυριος ειπον παντι ορνειω πετεινω και προς παντα τα θηρια του πεδιου συναχθητε και ερχεσθε συναχθητε απο παντων των περικυκλω επι την θυσιαν μου ἦν τεθυκα ὑμιν θυσιαν μεγαλην επι τα ορη ισραηλ και φαγεσθε κρεα και πιεσθε ἅμα κρεα γιγαντων φαγεσθε και ἅμα αρχοντων της γης πιεσθε κριους και μοσχους και τραγους και οἱ μοσχοι σεσατωμενοι παντες και φαγεσθε στεαρ εις πλησμονην και πιεσθε ἅμα εις μεθην απο της θυσιας μου ἡς εθυσα ὑμιν και εμπλησθησεσθε επι της τραπεζης μου ἵππον και αναβατην γιγαντα και παντα ανδρα πολεμιστην λεγει κυριος και δωσω την δοξαν μου εν ὑμιν και οφονται παντα τα εθνη την κρισιν μου ἦν εποιησα και την χειρα μου ἦν επηγαγον επ αυτους και γνωσονται οικος ισραηλ ὅτι εγω εἰμι κυριος ὁ θεος αυτων απο της ἡμερας ταυτης και επεκεινα και γνωσονται παντα τα εθνη ὅτι δια τας ἁμαρτίας αυτων ηχημαλωτευθησαν οικος ισραηλ ανθ' ὧν ηθετησαν εις εμε και απεστρεψα το προσωπον μου απ αυτων και παρεδωκα αυτους εις χειρας των εχθρων αυτων και επεσαν παντες μαχαира κατα τας ακαθαρσίας αυτων και κατα τα ανομηματα αυτων εποιησα αυτοις και απεστρεψα το προσωπον μου απ αυτων δια τουτο ταδε λεγει κυριος κυριος νυν αποστρεψω την αιχμαλωσιαν ιακωβ και ελεησω τον οικον ισραηλ και ζηλωσω δια το ονομα το ἅγιον μου και λημψονται την ατιμιαν ἑαυτων και την αδικιαν ἣν ηδικησαν εν τω κατοικισθηναι αυτους επι την γην αυτων επ ειρηνης και ουκ εσται ὁ εκφοβων εν τω αποστρεψαι με αυτους εκ των εθνων και συναγαγειν με αυτους εκ των χωρων των εθνων και ἁγιασθησομαι εν αυτοις ενωπιον των εθνων και γνωσονται ὅτι εγω εἰμι κυριος ὁ θεος αυτων εν τω επιφανηναι με αυτοις εν τοις εθνεσιν και ουκ αποστρεψω ουκετι το προσωπον μου απ αυτων ανθ' οὗ εξεχεα τον θυμον μου επι τον οικον ισραηλ λεγει κυριος κυριος και εγενετο εν τω πεμπτω και εικοστῳ ετει της αιχμαλωσιας ἡμων εν τω πρωτῳ μηνι δεκατη του μηνος εν τω τεσσαρεσκαιδεκατῳ ετει μετα το ἄλωναί την πολιν εν τη ἡμερα εκεινη εγενετο επ εμε χειρ κυριου και ηγαγεν με εν ὄρασει θεου εις την γην του ισραηλ και εθηκεν με επ ορους ὑψηλου σφοδρα και επ αυτου ὥσει οικοδομη πολεως απεναντι και εισηγαγεν με εκει και ιδου ανηρ και ἡ ὄρασις αυτου ἦν ὥσει ὄρασις χαλκου στιλβοντος και εν τη χειρι αυτου ἦν σπαρτιον οικοδομων και καλαμος μετρου και αυτος εἰστηκεν επι της πυλης και ειπεν προς με ὁ ανηρ ἑωρακας ὡς ανθρωπου εν τοις οφθαλμοις σου ἰδε και εν τοις ωσιν σου ακουε και ταξον εις την καρδιαν σου παντα ὅσα εγω δεικνυω σοι διοτι ἔνεκα του δειξαι σοι εἰσεληλυθας ὥδε και δειξεις παντα ὅσα συ ὄρας τῷ οικῷ του ισραηλ και ιδου περιβολος εξῶθεν του οικου κυκλω και εν

τη χειρι του ανδρος καλαμος το μετρον πηχων ἑξ εν πηχει και παλαισσης και διεμετρησεν το προτειχισμα πλατος ισον τω καλαμω και το ὑψος αυτου ισον τω καλαμω και εισηλθεν εις την πυλην την βλεπουσαν κατα ανατολας εν ἑπτα αναβαθμοις και διεμετρησεν το αιλαμ της πυλης ισον τω καλαμω και το θεε ισον τω καλαμω το μηκος και ισον τω καλαμω το πλατος και το αιλαμ ανα μεσον του θαιηλαθα πηχων ἑξ και το θεε το δευτερον ισον τω καλαμω το πλατος και ισον τω καλαμω το μηκος και το αιλαμ πηχεων πεντε και το θεε το τριτον ισον τω καλαμω το πλατος και ισον τω καλαμω το μηκος και το αιλαμ του πυλωνος πλησιον του αιλαμ της πυλης πηχων οκτω και τα αιλευ πηχων δυο και το αιλαμ της πυλης εσωθεν και τα θεε της πυλης θεε κατεναντι τρεις ενθεν και τρεις ενθεν και μετρον ἑν τοις τρισιν και μετρον ἑν τοις αιλαμ ενθεν και ενθεν και διεμετρησεν το πλατος της θυρας του πυλωνος πηχων δεκα και το ευρος του πυλωνος πηχων δεκα τριων και πηχυς επισυναγομενος επι προσωπον των θειμ ενθεν και ενθεν και το θεε πηχων ἑξ ενθεν και πηχων ἑξ ενθεν και διεμετρησεν την πυλην απο του τοιχου του θεε επι τον τοιχον του θεε πλατος πηχεις εικοσι πεντε αὐτη πυλη επι πυλην και το αιθριον του αιλαμ της πυλης ἑξηκοντα πηχεις εικοσι θειμ της πυλης κυκλω και το αιθριον της πυλης εξωθεν εις το αιθριον αιλαμ της πυλης εσωθεν πηχων πεντηκοντα και θυριδες κρυπται επι τα θειμ και επι τα αιλαμ εσωθεν της πυλης της αυλης κυκλοθεν και ὡσαυτως τοις αιλαμ θυριδες κυκλω εσωθεν και επι το αιλαμ φοινικες ενθεν και ενθεν και εισηγαγεν με εις την αυλην την εσωτεραν και ιδου παστοφορια και περιστυλα κυκλω της αυλης τριακοντα παστοφορια εν τοις περιστυλοις και ἅι στοαι κατα νωτου των πυλων κατα το μηκος των πυλων το περιστυλον το ὑποκατω και διεμετρησεν το πλατος της αυλης απο του αιθριου της πυλης της εξωτερας εσωθεν επι το αιθριον της πυλης της βλεπουσης εξω πηχεις ἑκατον της βλεπουσης κατ ανατολας και εισηγαγεν με επι βορραν και ιδου πυλη βλεπουσα προς βορραν τη αυλη τη εξωτερα και διεμετρησεν αυτην το τε μηκος αυτης και το πλατος και τα θεε τρεις ενθεν και τρεις ενθεν και τα αιλευ και τα αιλαμμω και τους φοινικας αυτης και εγενετο κατα τα μετρα της πυλης της βλεπουσης κατα ανατολας πηχων πεντηκοντα το μηκος αυτης και πηχων εικοσι πεντε το ευρος αυτης και ἑπτα κλιμακτηρσιν ανεβαινον επ αυτην και τα αιλαμμω εσωθεν και πυλη τη αυλη τη εσωτερα βλεπουσα επι πυλην του βορρα ὄν τροπον της πυλης της βλεπουσης κατα ανατολας και διεμετρησεν την αυλην απο πυλης επι πυλην πηχεις ἑκατον και ηγαγεν με κατα νοτον και ιδου πυλη βλεπουσα προς νοτον και διεμετρησεν αυτην και τα θεε και τα αιλευ και τα αιλαμμω κατα τα μετρα ταυτα και ἅι θυριδες αυτης και τα αιλαμμω κυκλοθεν καθως ἅι θυριδες του αιλαμ πηχων πεντηκοντα το μηκος αυτης και πηχων εικοσι πεντε το ευρος αυτης και ἑπτα κλιμακτηρες αυτη και αιλαμμω εσωθεν και φοινικες αυτη εἷς ενθεν και εἷς ενθεν επι τα αιλευ και πυλη κατεναντι πυλης της αυλης της εσωτερας προς νοτον και διεμετρησεν την αυλην απο πυλης επι πυλην πηχεις ἑκατον το ευρος προς νοτον και εισηγαγεν με εις την αυλην την εσωτεραν της πυλης της προς νοτον και διεμετρησεν την πυλην κατα τα μετρα ταυτα και τα θεε και τα αιλευ και

τα αἰλαμμῷ κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα καὶ θυρίδες αὐτὴ καὶ τῷ αἰλαμμῷ κυκλῷ πηχεῖς πεντηκόντα τὸ μήκος αὐτῆς καὶ τὸ εὖρος πηχεῖς εἰκοσι πέντε καὶ αἰλαμμῷ εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτερὰν καὶ φοινικὲς τῷ αἰλεὺ καὶ οκτῷ κλιμακτῆρες καὶ εἰσηγάγεν με εἰς τὴν πυλὴν τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα καὶ τὰ θύε καὶ τὰ αἰλεὺ καὶ τὰ αἰλαμμῷ κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα καὶ θυρίδες αὐτὴ καὶ τῷ αἰλαμμῷ κυκλῷ πηχεῖς πεντηκόντα μήκος αὐτῆς καὶ εὖρος πηχεῖς εἰκοσι πέντε καὶ αἰλαμμῷ εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτερὰν καὶ φοινικὲς ἐπὶ τοῦ αἰλεὺ ἐνθεν καὶ ἐνθεν καὶ οκτῷ κλιμακτῆρες αὐτὴ καὶ εἰσηγάγεν με εἰς τὴν πυλὴν τὴν πρὸς βορρὰν καὶ διεμέτρησεν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα καὶ τὰ θύε καὶ τὰ αἰλεὺ καὶ τὰ αἰλαμμῷ καὶ θυρίδες αὐτὴ κυκλῷ καὶ τῷ αἰλαμμῷ αὐτῆς πηχεῖς πεντηκόντα μήκος αὐτῆς καὶ εὖρος πηχεῖς εἰκοσι πέντε καὶ τὰ αἰλαμμῷ εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτερὰν καὶ φοινικὲς τῷ αἰλεὺ ἐνθεν καὶ ἐνθεν καὶ οκτῷ κλιμακτῆρες αὐτὴ τὰ παστοφορία αὐτῆς καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς καὶ τὰ αἰλαμμῷ αὐτῆς ἐπὶ τῆς πυλῆς τῆς δευτέρας ἐκρυσὶς ὅπως σφαλῶσιν ἐν αὐτῇ τὰ ὑπερ ἁμαρτίας καὶ ὑπερ ἀγνοίας καὶ κατὰ νῶτον τοῦ ῥοακος τῶν ὀλοκαυτωμάτων τῆς βλέπουσῆς πρὸς βορρὰν δύο τραπεζαὶ πρὸς ἀνατολὰς καὶ κατὰ νῶτου τῆς δευτέρας καὶ τοῦ αἰλαμ τῆς πυλῆς δύο τραπεzaὶ κατὰ ἀνατολὰς τεσσαρὲς ἐνθεν καὶ τεσσαρὲς ἐνθεν κατὰ νῶτου τῆς πυλῆς ἐπ' αὐτὰς σφαλῶσι τὰ θυμὰ κατεναντὶ τῶν οκτῷ τραπεζῶν τῶν θυμάτων καὶ τεσσαρὲς τραπεzaὶ τῶν ὀλοκαυτωμάτων λιθῖναι λελαξευμέναι πηχεὸς καὶ ἡμίους τὸ πλάτος καὶ πηχεὼν δύο καὶ ἡμίους τὸ μήκος καὶ ἐπὶ πηχὺν τὸ ὕψος ἐπ' αὐτὰς ἐπιθήσουσιν τὰ σκευὴ ἐν οἷς σφαλῶσιν ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτωματα καὶ τὰ θυμὰ καὶ παλαίστην ἐξουσὶν γείσος λελαξευμένον ἐσῶθεν κυκλῷ καὶ ἐπὶ τὰς τραπεzaς ἐπανῶθεν στεγὰς τοῦ καλυπτεσθαι ἀπὸ τοῦ ὕετου καὶ ἀπὸ τῆς ξηρασίας καὶ εἰσηγάγεν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτερὰν καὶ ἰδοὺ δύο ἐξέδραι ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτερᾷ μιὰ κατὰ νῶτου τῆς πυλῆς τῆς βλέπουσῆς πρὸς βορρὰν φέρουσα πρὸς νοτὸν καὶ μιὰ κατὰ νῶτου τῆς πυλῆς τῆς πρὸς νοτὸν βλέπουσῆς δὲ πρὸς βορρὰν καὶ εἶπεν πρὸς με ἡ ἐξέδρα αὕτη ἡ βλέπουσα πρὸς νοτὸν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου καὶ ἡ ἐξέδρα ἡ βλέπουσα πρὸς βορρὰν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου ἐκεῖνοι εἰσὶν οἱ υἱοὶ σαδδουκ οἱ ἐγγιζόντες ἐκ τοῦ λευὶ πρὸς κυρίον λειτουργεῖν αὐτῷ καὶ διεμέτρησεν τὴν αὐλὴν μήκος πηχεὼν ἑκατὸν καὶ εὖρος πηχεὼν ἑκατὸν ἐπὶ τὰ τεσσαρὰ μέρη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστηρίον ἀπεναντὶ τοῦ οἴκου καὶ εἰσηγάγεν με εἰς τὸ αἶλαμ τοῦ οἴκου καὶ διεμέτρησεν τὸ αἶλ τοῦ αἰλαμ πηχῶν πέντε τὸ πλάτος ἐνθεν καὶ πηχῶν πέντε ἐνθεν καὶ τὸ εὖρος τοῦ θυρώματος πηχῶν δεκά τεσσαρῶν καὶ ἐπωμίδες τῆς θύρας τοῦ αἰλαμ πηχῶν τριῶν ἐνθεν καὶ πηχῶν τριῶν ἐνθεν καὶ τὸ μήκος τοῦ αἰλαμ πηχῶν εἰκοσι καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δωδεκά καὶ ἐπὶ δεκά ἀναβαθμῶν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸ καὶ στύλοι ἦσαν ἐπὶ τὸ αἶλαμ εἰς ἐνθεν καὶ εἰς ἐνθεν καὶ εἰσηγάγεν με εἰς τὸν ναὸν ὃ διεμέτρησεν τὸ αἶλαμ πηχῶν ἑξὶ τὸ πλάτος ἐνθεν καὶ πηχῶν ἑξὶ τὸ εὖρος τοῦ αἰλαμ ἐνθεν καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος πηχῶν δεκά καὶ ἐπωμίδες τοῦ πυλῶνος πηχῶν πέντε ἐνθεν καὶ πηχῶν πέντε ἐνθεν καὶ διεμέτρησεν τὸ μήκος αὐτοῦ πηχῶν τεσσαρακόντα καὶ τὸ εὖρος πηχῶν εἰκοσι καὶ εἰσηλθὲν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτερὰν καὶ διεμέτρησεν τὸ αἶλ τοῦ θυρώματος πηχῶν δύο καὶ τὸ θυρῶμα πηχῶν ἑξ καὶ τὰς ἐπωμίδας τοῦ

θυρωματος πηχων ἑπτα ενθεν και πηχων ἑπτα ενθεν και διεμετρησεν το μηκος των θυρων πηχων τεσσαρακοντα και ευρος πηχων εικοσι κατα προσωπον του ναου και ειπεν τουτο το ἅγιον των ἁγιων και διεμετρησεν τον τοιχον του οικου πηχων ἑξ και το ευρος της πλευρας πηχων τεσσαρων κυκλοθεν και τα πλευρα πλευρον επι πλευρον τριακοντα και τρεις δις και διαστημα εν τω τοιχω του οικου εν τοις πλευροις κυκλω του ειναι τοις επιλαμβανομενοις ὁραν ὅπως το παραπαν μη ἄπτωνται των τοιχων του οικου και το ευρος της ανωτερας των πλευρων κατα το προσθεμα εκ του τοιχου προς την ανωτεραν κυκλω του οικου ὅπως διαπλατυνηται ανωθεν και εκ των κατωθεν αναβαινωσιν επι τα ὑπερωα και εκ των μεσων επι τα τριωροφα και το θραελ του οικου ὕψος κυκλω διαστημα των πλευρων ισον τω καλαμῳ πηχεων ἑξ διαστημα και ευρος του τοιχου της πλευρας εξωθεν πηχων πεντε και τα απολοιπα ανα μεσον των πλευρων του οικου και ανα μεσον των εξεδρων ευρος πηχων εικοσι το περιφερές τω οικῳ κυκλω και ἅι θυραι των εξεδρων επι το απολοιπον της θυρας της μιας της προς βορραν και ἡ θυρα ἡ μια προς νοτον και το ευρος του φωτος του απολοιπου πηχων πεντε πλατος κυκλοθεν και το διοριζον κατα προσωπον του απολοιπου ὡς προς θαλασσαν πηχων ἑβδομηκοντα πλατος του τοιχου του διοριζοντος πηχεων πεντε ευρος κυκλοθεν και μηκος αυτου πηχεων ενενηκοντα και διεμετρησεν κατεναντι του οικου μηκος πηχων ἑκατον και τα απολοιπα και τα διοριζοντα και οἱ τοιχοι αυτων μηκος πηχων ἑκατον και το ευρος κατα προσωπον του οικου και τα απολοιπα κατεναντι πηχων ἑκατον και διεμετρησεν μηκος του διοριζοντος κατα προσωπον του απολοιπου των κατοπισθεν του οικου εκεινου και τα απολοιπα ενθεν και ενθεν πηχεων ἑκατον το μηκος και ὁ ναος και ἅι γωνιαι και το αἶλαμ το εξωτερον πεφαινωμενα και ἅι θυριδες δικτυωται ὑποφασσεις κυκλω τοις τρισιν ὥστε διαχυπτειν και ὁ οικος και τα πλησιον ἐξυλῳμενα κυκλω και το εδαφος και εκ του εδαφους ἕως των θυριδων και ἅι θυριδες αναπτυσσομεναι τρισσως εις το διαχυπτειν και ἕως πλησιον της εσωτερας και ἕως της εξωτερας και εφ ὅλον τον τοιχον κυκλω εν τῷ εσωθεν και εν τῷ εξωθεν γεγλυμμενα χερουβιν και φοινικες ανα μεσον χερουβιν και χερουβ δυο προσωπα τῶ χερουβ προσωπον ανθρωπου προς τον φοινικα ενθεν και ενθεν και προσωπον λεοντος προς τον φοινικα ενθεν και ενθεν διαγεγλυμμενος ὅλος ὁ οικος κυκλοθεν εκ του εδαφους ἕως του φαινωματος τα χερουβιν και οἱ φοινικες διαγεγλυμμενοι και το ἅγιον και ὁ ναος αναπτυσσομενος τετραγωνα κατα προσωπον των ἁγιων ὁρασις ὡς οψις θυσιαστηριου ξυλινου πηχων τριων το ὕψος αυτου και το μηκος πηχων δυο και το ευρος πηχων δυο και κερατα εἶχεν και ἡ βασις αυτου και οἱ τοιχοι αυτου ξυλινοι και ειπεν προς με αὕτη ἡ τραπεζα ἡ προ προσωπου κυριου και δυο θυρωματα τῷ ναῷ και τῷ ἁγίῳ δυο θυρωματα τοις δυσι θυρωμασι τοις στροφωτοις δυο θυρωματα τῷ ἐνι και δυο θυρωματα τῇ θυρᾷ τῇ δευτερᾷ και γλυφη ἐπ αυτων και ἐπ τα θυρωματα του ναου χερουβιν και φοινικες κατα την γλυphen των ἁγιων και σπουδαια ξυλα κατα προσωπον του αἶλαμ εξωθεν και θυριδες κρυπται και διεμετρησεν ενθεν και ενθεν εις τα οροφωματα του αἶλαμ και τα πλευρα του οικου ἐξυγῳμενα και ἐξηγαγεν με εις την αυλην την εξωτεραν κατα ανατολας κατεναντι της πυλης της προς βορραν και εισηγαγεν με και ἰδου ἐξεδραι πεντε ἐχο-

μεναι του απολοιπου και εχομεναι του διοριζοντος προς βορραν επι πηχεις εκατον μηκος προς βορραν και το πλατος πεντηκοντα πηχεων διαγεγραμμεναι ον τροπον αι πυλαι της αυλης της εσωτερας και ον τροπον τα περιστυλα της αυλης της εξωτερας εστιχισμεναι αντιπροσωποι στοαι τρισσαι και κατεναντι των εξεδρων περιπατος πηχων δεκα το πλατος επι πηχεις εκατον το μηκος και τα θυρωματα αυτων προς βορραν και οι περιπατοι οι υπερωιοι ωσαυτως οτι εξειχετο το περιστυλον εξ αυτου εκ του υποκατωθεν περιστυλου και το διαστημα ουτως περιστυλον και διαστημα και ουτως στοαι διοτι τριπλαι ησαν και στυλους ουκ ειχον καθως οι στυλοι των εξωτερων δια τουτο εξειχοντο των υποκατωθεν και των μεσων απο της γης και φως εξωθεν ον τροπον αι εξεδραι της αυλης της εξωτερας αι βλεπουσαι απεναντι των εξεδρων των προς βορραν μηκος πηχεων πεντηκοντα οτι το μηκος των εξεδρων των βλεπουσων εις την αυλην την εξωτεραν πηχων πεντηκοντα και αυται εισιν αντιπροσωποι ταυταις το παν πηχων εκατον και αι θυραι των εξεδρων τουτων της εισοδου της προς ανατολας του εισπορευεσθαι δι αυτων εκ της αυλης της εξωτερας κατα το φως του εν αρχη περιπατου και τα προς νοτον κατα προσωπον του νοτου κατα προσωπον του απολοιπου και κατα προσωπον του διοριζοντος εξεδραι και ο περιπατος κατα προσωπον αυτων κατα τα μετρα των εξεδρων των προς βορραν και κατα το μηκος αυτων και κατα το ευρος αυτων και κατα πασας τας εξοδους αυτων και κατα πασας τας επιστροφας αυτων και κατα τα φωτα αυτων και κατα τα θυρωματα αυτων των εξεδρων των προς νοτον και κατα τα θυρωματα απ αρχης του περιπατου ως επι φως διαστηματος καλαμου και κατ ανατολας του εισπορευεσθαι δι αυτων και ειπεν προς με αι εξεδραι αι προς βορραν και αι εξεδραι αι προς νοτον αι ουσαι κατα προσωπον των διαστηματων αυται εισιν αι εξεδραι του αγιου εν αις φαγονται εκει οι ιερεις υιοι σαδδουκ οι εγγιζοντες προς κυριον τα αγια των αγιων και εκει θησουσιν τα αγια των αγιων και την θυσιαν και τα περι αμαρτιας και τα περι αγνοιας διοτι ο τοπος αγιος ουκ εισελευσονται εκει παρεξ των ιερεων ουκ εξελευσονται εκ του αγιου εις την αυλην την εξωτεραν οπως δια παντος αγιοι ωσιν οι προσαχοντες και μη απτωνται του στολισμου αυτων εν οίς λειτουργουσιν εν αυτοις διοτι αγια εστιν και ενδυσονται ιματια ετερα οταν απτωνται του λαου και συνετελεσθη η διαμετρησις του οικου εσωθεν και εξηγαγεν με καθ οδον της πυλης της βλεπουσης προς ανατολας και διεμετρησεν το υποδειγμα του οικου κυκλοθεν εν διαταξει και εστη κατα νωτου της πυλης της βλεπουσης κατα ανατολας και διεμετρησεν πεντακοσιους εν τω καλαμω του μετρου και επεστρεψεν προς βορραν και διεμετρησεν το κατα προσωπον του βορρα πηχεις πεντακοσιους εν τω καλαμω του μετρου και επεστρεψεν προς θαλασσαν και διεμετρησεν το κατα προσωπον της θαλασσης πεντακοσιους εν τω καλαμω του μετρου και επεστρεψεν προς νοτον και διεμετρησεν κατεναντι του νοτου πεντακοσιους εν τω καλαμω του μετρου τα τεσσαρα μερη του αυτου καλαμου και διεταξεν αυτον και περιβολον αυτων κυκλω πεντακοσιων προς ανατολας και πεντακοσιων πηχων ευρος του διαστελλειν ανα μεσον των αγιων και ανα μεσον του προτειχισματος του εν διαταξει του οικου και ηγαγεν με επι την πυλην την βλεπουσαν κατα ανατολας και εξηγαγεν με και ιδου δοξα θεου ισραηλ ηρχετο κατα την οδον της πυλης

της βλεπουσης προς ανατολας και φωνη της παρεμβολης ὡς φωνη διπλασιαζοντων πολλων και ἡ γη ἐξελαμπεν ὡς φεγγος ἀπο της δοξης κυκλοθεν και ἡ ὄρασις ἦν εἶδον κατὰ τὴν ὄρασιν ἦν εἶδον ὅτε εἰσπορευομένη του χρισται τὴν πόλιν και ἡ ὄρασις του ἄρματος οὐ εἶδον κατὰ τὴν ὄρασιν ἦν εἶδον ἐπὶ του ποταμου του χοβάρ και πῖπτω ἐπὶ πρόσωπον μου και δοξά κυρίου εἰσηλθεν εἰς τον οἶκον κατὰ τὴν ὁδὸν της πυλῆς της βλεπουσης κατὰ ανατολας και ἀνελάβεν με πνεῦμα και εἰσηγάγεν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτερὰν και ἰδοὺ πλήρης δοξῆς κυρίου ὁ οἶκος και ἐστὴν και ἰδοὺ φωνὴ ἐκ του οἴκου λαλουντος πρὸς με και ὁ ἀνὴρ εἵστηκεν ἐχόμενος μου και εἶπεν πρὸς με ἑώρακας ὕψος ἀνθρώπου τον τόπον του θρόνου μου και τον τόπον του ἰχνους των ποδῶν μου ἐν οἷς κατασκηνώσει τὸ ὄνομα μου ἐν μέσῳ οἴκου ἰσραὴλ τον αἰῶνα και οὐ βεβηλώσουσιν οὐκετὶ οἶκος ἰσραὴλ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον μου αὐτοὶ και οἱ ἡγούμενοι αὐτῶν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῶν και ἐν τοῖς φονοῖς των ἡγουμενῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐν τῷ τιθέναι αὐτοὺς τὸ προθύρον μου ἐν τοῖς προθύροις αὐτῶν και τὰς φλίας μου ἐχόμενας των φίλων αὐτῶν και ἐδῶκαν τον τοίχον μου ὡς συνεχομενον ἐμοὺ και αὐτῶν και ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον μου ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν αἷς ἐποιον και ἐξετριψά αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου και ἐν φόνῳ και νῦν ἀπώσασθῶσαν τὴν πορνείαν αὐτῶν και τοὺς φόνους των ἡγουμενῶν αὐτῶν ἀπ ἐμοὺ και κατασκηνώσω ἐν μέσῳ αὐτῶν τον αἰῶνα και συ ὕψος ἀνθρώπου δείξον τῷ οἴκῳ ἰσραὴλ τον οἶκον και κοπάσουσιν ἀπο των ἁμαρτιῶν αὐτῶν και τὴν ὄρασιν αὐτοῦ και τὴν διατάξιν αὐτοῦ και αὐτοὶ λημψονται τὴν κολάσιν αὐτῶν περὶ παντῶν ὧν ἐποίησαν και διαγράψεις τον οἶκον και τὰς ἐξόδους αὐτοῦ και τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ και πάντα τὰ προσταγμάτων αὐτοῦ και πάντα τὰ νομίμα αὐτοῦ γνῶριεις αὐτοῖς και διαγράψεις ἐναντίον αὐτῶν και φυλάζονται πάντα τὰ δικαιώματα μου και πάντα τὰ προσταγμάτων μου και ποιήσουσιν αὐτὰ και τὴν διαγραφὴν του οἴκου ἐπὶ της κορυφῆς του ὄρους πάντα τὰ ὅρια αὐτοῦ κυκλοθεν ἅγια ἅγιων και ταῦτα τὰ μέτρα του θυσιαστηρίου ἐν πηχεὶ του πηχεὸς και παλαιστής κολπῶμα βάθος ἐπὶ πηχυν και πηχὺς τὸ εὖρος και γείσος ἐπὶ τὸ χεῖλος αὐτοῦ κυκλοθεν σπιθαμῆς και τοῦτο τὸ ὕψος του θυσιαστηρίου ἐκ βάθους της ἀρχῆς του κοιλώματος αὐτοῦ πρὸς τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα τὸ ὑποκατωθέν πηχῶν δύο και τὸ εὖρος πηχεὸς και ἀπο του ἱλαστηρίου του μικροῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα πηχεὶς τεσσαρες και εὖρος πηχὺς και τὸ ἀριτὴλ πηχῶν τεσσαρῶν και ἀπο του ἀριτὴλ και ὑπεράνω των κερατῶν πηχὺς και τὸ ἀριτὴλ πηχῶν δώδεκα μῆκους ἐπὶ πηχεὶς δώδεκα πλατοὺς τετραγώνον ἐπὶ τὰ τεσσαρά μερῇ αὐτοῦ και τὸ ἱλαστήριον πηχῶν δέκα τεσσαρῶν τὸ μῆκος ἐπὶ πηχεὶς δέκα τεσσαρας τὸ εὖρος ἐπὶ τεσσαρά μερῇ αὐτοῦ και τὸ γείσος αὐτῷ κυκλοθεν κυκλουμενον αὐτῷ ἡμισὺ πηχεὸς και τὸ κυκλῶμα αὐτοῦ πηχὺς κυκλοθεν και οἱ κλιμακτῆρες αὐτοῦ βλέποντες κατὰ ἀνατολάς και εἶπεν πρὸς με ὕψος ἀνθρώπου ταδε λέγει κυριὸς ὁ θεὸς ἰσραὴλ ταῦτα τὰ προσταγμάτων του θυσιαστηρίου ἐν ἡμέρᾳ ποιήσεως αὐτοῦ του ἀναφέρειν ἐπ αὐτοῦ ὀλοκαυτώματα και προσχεῖν πρὸς αὐτὸ αἷμα και δώσεις τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λευιταῖς τοῖς ἐκ του σπερματος σαδδουκ τοῖς ἐγγιζοῦσι πρὸς με λέγει κυριὸς ὁ θεὸς του λειτουργεῖν μοι μόσχον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας και λημψονται ἐκ του αἵματος αὐτοῦ και ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τὰ τεσσαρά κεράτα του θυσιαστηρίου και ἐπὶ τὰς τεσσαράς γωνίας του ἱλαστηρίου και

επι την βασιν κυκλω και εξιλασονται αυτο και λημψονται τον μοσχον τον περι αμαρτιας και κατακαυθησεται εν τω αποκεχωρισμενω του οικου εξωθεν των αγιων και τη ημερα τη δευτερα λημψονται εριφους δυο αιγων αμωμους υπερ αμαρτιας και εξιλασονται το θυσιαστηριον καθοτι εξιλασαντο εν τω μοσχω και μετα το συντελεσαι σε τον εξιλασμον προσοισουσι μοσχον εκ βοων αμωμον και κριον εκ προβατων αμωμον και προσοισετε εναντιον κυριου και επιρριψουσιν οι ιερεις επ αυτα αλλα και ανοισουσιν αυτα ολοκαυτωματα τω κυριω επτα ημερας ποιησεις εριφον υπερ αμαρτιας καθ ημεραν και μοσχον εκ βοων και κριον εκ προβατων αμωμα ποιησουσιν επτα ημερας και εξιλασονται το θυσιαστηριον και καθαριουσιν αυτο και πλησουσιν χειρας αυτων και εσται απο της ημερας της ογδοης και επεκεινα ποιησουσιν οι ιερεις επι το θυσιαστηριον τα ολοκαυτωματα υμων και τα του σωτηριου υμων και προσδεξομαι υμας λεγει κυριος και επεστρεψεν με κατα την οδον της πυλης των αγιων της εξωτερας της βλεπουσης κατ ανατολας και αυτη ην κεκλεισμενη και ειπεν κυριος προς με η πυλη αυτη κεκλεισμενη εσται ουκ ανοιχθησεται και ουδεις μη διεληθη δι αυτης οτι κυριος ο θεος του ισραηλ εισελευσεται δι αυτης και εσται κεκλεισμενη διοτι ο ηγγουμενος ουτος καθησεται εν αυτη του φαγειν αρτον εναντιον κυριου κατα την οδον αιλαμ της πυλης εισελευσεται και κατα την οδον αυτου εξελευσεται και εισηγαγεν με κατα την οδον της πυλης της προς βορραν κατεναντι του οικου και ειδον και ιδου πληρης δοξης ο οικος κυριου και πιπτω επι προσωπον μου και ειπεν κυριος προς με υιε ανθρωπου ταξον εις την καρδιαν σου και ιδε τοις οφθαλμοις σου και τοις ωσιν σου ακουε παντα οσα εγω λαλω μετα σου κατα παντα τα προσταγματα οικου κυριου και κατα παντα τα νομιμα αυτου και ταξεις την καρδιαν σου εις την εισοδον του οικου κατα πασας τας εξοδους αυτου εν πασι τοις αγιοις και ερεις προς τον οικον τον παραπικραινοντα προς τον οικον του ισραηλ ταδε λεγει κυριος ο θεος ικανουσθω υμιν απο πασων των ανομιων υμων οικος ισραηλ του εισαγαγειν υμας υιους αλλογενεις απεριτμητους καρδια και απεριτμητους σαρκι του γινεσθαι εν τοις αγιοις μου και εβεβηλουν αυτα εν τω προσφερειν υμας αρτους στεαρ και αιμα και παρεβαινετε την διαθηκην μου εν πασαις ταις ανομιαις υμων και διεταξατε του φυλασσειν φυλακας εν τοις αγιοις μου δια τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος πας υιος αλλογενης απεριτμητος καρδια και απεριτμητος σαρκι ουκ εισελευσεται εις τα αγια μου εν πασιν υιοις αλλογενων των οντων εν μεσω οικου ισραηλ αλλ η οι λευιται οτινες αφηλαντο απ εμου εν τω πλανασθαι τον ισραηλ απ εμου κατοπισθεν των ενθυμηματων αυτων και λημψονται αδικιαν αυτων και εσονται εν τοις αγιοις μου λειτουργουντες θυρωροι επι των πυλων του οικου και λειτουργουντες τω οικω ουτοι σφαξουσιν τα ολοκαυτωματα και τας θυσιας τω λαω και ουτοι στησονται εναντιον του λαου του λειτουργειν αυτοις ανθ ων ελειτουργουν αυτοις προ προσωπου των ειδωλων αυτων και εγενετο τω οικω ισραηλ εις κολασιν αδικιας ενεκα τουτου ηρα την χειρα μου επ αυτους λεγει κυριος ο θεος και ουκ εγγιουσι προς με του ιερατευειν μοι ουδε του προσαγειν προς τα αγια υιων του ισραηλ ουδε προς τα αγια των αγιων μου και λημψονται ατιμιαν αυτων εν τη πλανησει η επλανηθησαν και καταταξουσιν αυτους φυλασσειν φυλακας του οικου εις παντα τα εργα αυτου και εις παντα οσα αν ποιησωσιν οι

ἱερεῖς οἱ λειuitai οἱ υἱοὶ τοῦ σαδδουκ οἵτινες ἐφυλάξαντο τὰς φυλακάς τῶν ἁγίων μου ἐν τῷ πλανασθῆναι οἶκον ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ οὗτοι προσάξουσιν πρὸς με τοῦ λειτουργεῖν μοι καὶ στήσονται πρὸ προσώπου μου τοῦ προσφέρειν μοι θύσιαν στέαρ καὶ αἷμα λέγει κυριὸς ὁ θεὸς οὗτοι εἰσελεύσονται εἰς τὰ ἅγια μου καὶ οὗτοι προσελεύσονται πρὸς τὴν τραπεζάν μου τοῦ λειτουργεῖν μοι καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακάς μου καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορευεσθῆναι αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτερᾶς στολᾶς λινᾶς ἐνδύσονται καὶ οὐκ ἐνδύσονται ἐρεα ἐν τῷ λειτουργεῖν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἐσωτερᾶς αὐλῆς καὶ κιθάραις λινᾶς ἔξουσιν ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν καὶ περισκελῇ λινᾶ ἔξουσιν ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν καὶ οὐ περιζώσονται βία καὶ ἐν τῷ ἐκπορευεσθῆναι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτερὰν πρὸς τὸν λαὸν ἐκδύσονται τὰς στολᾶς αὐτῶν ἐν αἷς αὐτοὶ λειτουργοῦσιν ἐν αὐταῖς καὶ θήσουσιν αὐτὰς ἐν ταῖς ἐξεδραῖς τῶν ἁγίων καὶ ἐνδύσονται στολᾶς ἑτέρας καὶ οὐ μὴ ἁγιασῶσιν τὸν λαὸν ἐν ταῖς στολαῖς αὐτῶν καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οὐ ξυρῇσονται καὶ τὰς κομὰς αὐτῶν οὐ φιλῶσουσιν καλυπτοντες καλυψουσιν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ οἶνον οὐ μὴ πιῶσιν πας ἱερεὺς ἐν τῷ εἰσπορευεσθῆναι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτερὰν καὶ χήραν καὶ ἐκβεβλημένην οὐ λημψονται ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκα ἀλλ' ἡ παρθένον ἐκ τοῦ σπερματος ἰσραὴλ καὶ χήρα ἐὰν γεννηταὶ ἐξ ἱερέως λημψονται καὶ τὸν λαὸν μου διδάξουσιν ἀνα μέσον ἁγίου καὶ βεβηλοῦ καὶ ἀνα μέσον ἀκαθάρτου καὶ καθάρου γινωριουσιν αὐτοῖς καὶ ἐπὶ κρίσιν αἵματος οὗτοι ἐπιστήσονται τοῦ διακρίνειν τὰ δικαιώματα μου δικαιώσουσιν καὶ τὰ κρίματα μου κρίνουσιν καὶ τὰ νομίμα μου καὶ τὰ προσταγμάτα μου ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς μου φυλάσσονται καὶ τὰ σαββάτα μου ἁγιασούσιν καὶ ἐπὶ ψυχὴν ἀνθρώπου οὐκ εἰσελεύσονται τοῦ μianθῆναι ἀλλ' ἡ ἐπὶ πατρὶ καὶ ἐπὶ μητρὶ καὶ ἐπὶ υἱῷ καὶ ἐπὶ θυγατρὶ καὶ ἐπὶ ἀδελφῷ καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτοῦ ἢ οὐ γέγονεν ἀνδρὶ μianθῆσεται καὶ μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτὸν ἑπτὰ ἡμέρας ἐξαριθμήσει αὐτῷ καὶ ἢ ἀν' ἡμέρα εἰσπορευῶνται εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτερὰν τοῦ λειτουργεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ προσοισουσιν ἱλασμόν λέγει κυριὸς ὁ θεὸς καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν ἐγὼ κληρονομία αὐτοῖς καὶ κατασχέσεις αὐτοῖς οὐ δοθήσεται ἐν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ ὅτι ἐγὼ κατασχέσεις αὐτῶν καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας οὗτοι φαγονταὶ καὶ παν ἀφορισμὸς ἐν τῷ ἰσραὴλ αὐτοῖς ἔσται ἀπαρχαὶ πάντων καὶ τὰ πρωτοτοκα πάντων καὶ τὰ ἀφαιρέματα πάντα ἐκ πάντων τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν τοῖς ἱερευσὶν ἔσται καὶ τὰ πρωτογενήματα ὑμῶν δώσετε τῷ ἱερεὶ τοῦ θῆναι εὐλογίας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν καὶ παν θνησίμαιον καὶ θηριαλῶτον ἐκ τῶν πετεινῶν καὶ ἐκ τῶν κτηνῶν οὐ φαγονταὶ οἱ ἱερεῖς καὶ ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι ὑμᾶς τὴν γῆν ἐν κληρονομία ἀφοριεῖτε ἀπαρχὴν τῷ κυρίῳ ἅγιον ἀπὸ τῆς γῆς πεντε καὶ εἰκοσὶ χιλιάδας μῆκος καὶ εὐρὸς εἰκοσὶ χιλιάδας ἅγιον ἔσται ἐν πασὶ τοῖς ὅριοις αὐτοῦ κυκλοῦθεν καὶ ἔσται ἐκ τούτου εἰς ἁγιασμὸν πεντακοσιοὶ ἐπὶ πεντακοσίους τετραγώνον κυκλοῦθεν καὶ πηχεῖς πεντηκοντα διαστήματα αὐτῷ κυκλοῦθεν καὶ ἐκ ταύτης τῆς διαμετρήσεως διαμετρήσεις μῆκος πεντε καὶ εἰκοσὶ χιλιάδας καὶ εὐρὸς δεκα χιλιάδας καὶ ἐν αὐτῇ ἔσται τὸ ἁγιασμὸν ἁγία τῶν ἁγίων ἀπὸ τῆς γῆς ἔσται τοῖς ἱερευσὶν τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ ἔσται τοῖς ἐγγιζοῦσι λειτουργεῖν τῷ κυρίῳ καὶ ἔσται αὐτοῖς τόπος εἰς οἴκους ἀφωρισμένους τῷ ἁγιασμῷ αὐτῶν εἰκοσὶ καὶ πεντε χιλιάδες μῆκος καὶ εὐρὸς δεκα χιλιάδες ἔσται τοῖς λειuitaῖς τοῖς λειτουργοῦσιν

τω οικω αυτοις εις κατασχεσιν πολεις του κατοικειν και την κατασχεσιν της πολεως δωσεις πεντε χιλιαδας ευρος και μηκος πεντε και εικοσι χιλιαδας ον τροπον η απαρχη των αγιων παντι οικω ισραηλ εσονται και τω ηγουμενω εκ τουτου και απο τουτου εις τας απαρχας των αγιων εις κατασχεσιν της πολεως κατα προσωπον των απαρχων των αγιων και κατα προσωπον της κατασχεσεως της πολεως τα προς θαλασσαν και απο των προς θαλασσαν προς ανατολας και το μηκος ως μια των μεριδων απο των οριων των προς θαλασσαν και το μηκος επι τα ορια τα προς ανατολας της γης και εσται αυτω εις κατασχεσιν εν τω ισραηλ και ου καταδυναστευσουσιν ουκετι οι αφηγουμενοι του ισραηλ τον λαον μου και την γην κατακληρονομησουσιν οικος ισραηλ κατα φυλας αυτων ταδε λεγει κυριος θεος ικανουσθω υμιν οι αφηγουμενοι του ισραηλ αδικιαν και ταλαιπωριαν αφελεσθε και κριμα και δικαιοσυνην ποιησατε εξαρατε καταδυναστειαν απο του λαου μου λεγει κυριος θεος ζυγος δικαιος και μετρον δικαιον και χοινιζ δικαια εστω υμιν το μετρον και η χοινιζ ομοιως μια εσται του λαμβανειν το δεκατον του γομορ η χοινιζ και το δεκατον του γομορ το μετρον προς το γομορ εσται ισον και το σταθμιον εικοσι οβολοι οι πεντε σικλοι πεντε και οι δεκα σικλοι δεκα και πεντηκοντα σικλοι η μνα εσται υμιν και αυτη η απαρχη ην αφοριετε εκτον του μετρου απο του γομορ του πυρου και το εκτον του οιφι απο του κορου των κριθων και το προσταγμα του ελαιου κοτυλην ελαιου απο δεκα κοτυλων οτι αι δεκα κοτυλαι εισιν γομορ και προβατον απο των δεκα προβατων αφαιρεμα εκ πασων των πατριων του ισραηλ εις θυσιας και εις ολοκαυτωματα και εις σωτηριου του εξιλασχεσθαι περι υμων λεγει κυριος θεος και πας ο λαος δωσει την απαρχην ταυτην τω αφηγουμενω του ισραηλ και δια του αφηγουμενου εσται τα ολοκαυτωματα και αι θυσαι και αι σπονδαι εσονται εν ταις εορταις και εν ταις νουμηνiais και εν τοις σαββατοις και εν πασαις ταις εορταις οικου ισραηλ αυτος ποιησει τα υπερ αμαρτιας και την θυσιαν και τα ολοκαυτωματα και τα του σωτηριου του εξιλασχεσθαι υπερ του οικου ισραηλ ταδε λεγει κυριος θεος εν τω πρωτω μηνι μια του μηνος λημψεσθε μοσχον εκ βοων αμωμον του εξιλασασθαι το αγιον και λημψεται ο ιερευς απο του αιματος του εξιλασμου και δωσει επι τας φλιας του οικου και επι τας τεσσaras γωνιας του ιερου και επι το θυσιαστηριον και επι τας φλιας της πυλης της αυλης της εσωτερας και ουτως ποιησεις εν τω εβδομω μηνι μια του μηνος λημψη παρ εκαστου απομοιραν και εξιλασεσθε τον οικον και εν τω πρωτω μηνι τεσσαρεσκαιδεκατη του μηνος εσται υμιν το πασχα εορτη επτα ημερας αζυμα εδεσθε και ποιησει ο αφηγουμενος εν εκεινη τη ημερα υπερ αυτου και του οικου και υπερ παντος του λαου της γης μοσχον υπερ αμαρτιας και τας επτα ημερας της εορτης ποιησει ολοκαυτωματα τω κυριω επτα μοσχους και επτα κριους αμωμους καθ ημεραν τας επτα ημερας και υπερ αμαρτιας εριφον αιγων καθ ημεραν και θυσιαν πεμμα τω μοσχω και πεμμα τω κριω ποιησεις και ελαιου το ιν τω πεμματι και εν τω εβδομω μηνι πεντεκαιδεκατη του μηνος εν τη εορτη ποιησεις κατα τα αυτα επτα ημερας καθως τα υπερ της αμαρτιας και καθως τα ολοκαυτωματα και καθως το μανα και καθως το ελαιον ταδε λεγει κυριος θεος πυλη η εν τη αυλη τη εσωτερα η βλεπουσα προς ανατολας εσται κεκλησιμενη εξ ημερας τας ενεργους εν δε τη ημερα των σαββατων ανοιχθησεται και εν τη

ἡμερα της νουμηνιας ανοιχθῆσεται και εισελευσεται ὁ ἀφηγουμενος κατα την ὁδον του αιλαμ της πυλης της εξωθεν και στησεται επι τα προθυρα της πυλης και ποιησουσιν οἱ ἱερεις τα ὀλοκαυτωματα αυτου και τα του σωτηριου αυτου και προσκυνησει επι του προθυρου της πυλης και εξελευσεται και ἡ πυλη ου μη κλεισθῇ ἕως ἑσπερας και προσκυνησει ὁ λαος της γης κατα τα προθυρα της πυλης εκεινης εν τοις σαββατοις και εν ταις νουμηνιας εναντιον κυριου και τα ὀλοκαυτωματα προσοισι ὁ ἀφηγουμενος τω κυριω εν τη ἡμερα των σαββατων ἕξ ἀμνους ἀμωμους και κριον ἀμωμον και μαννα πεμμα τω κριω και τοις ἀμνοις θυσιαν δομα χειρος αυτου και ελαιου το ιν τω πεμματι και εν τη ἡμερα της νουμηνιας μοσχον ἀμωμον και ἕξ ἀμνους και κριος ἀμωμος εσται και πεμμα τω κριω και πεμμα τω μοσχῳ εσται μαννα και τοις ἀμνοις καθως εαν εκποιῇ ἡ χειρ αυτου και ελαιου το ιν τω πεμματι και εν τω εισπορευεσθαι τον ἀφηγουμενον κατα την ὁδον του αιλαμ της πυλης εισελευσεται και κατα την ὁδον της πυλης εξελευσεται και ὅταν εισπορευηται ὁ λαος της γης εναντιον κυριου εν ταις ἑορταις ὁ εισπορευομενος κατα την ὁδον της πυλης της προς βορραν προσκυνει εξελευσεται κατα την ὁδον της πυλης της προς νοτον και ὁ εισπορευομενος κατα την ὁδον της πυλης της προς νοτον εξελευσεται κατα την ὁδον της πυλης της προς βορραν ουκ αναστρεψει κατα την πυλην ἣν εισεληλυθεν ἀλλ ἡ κατ ευθυ αυτης εξελευσεται και ὁ ἀφηγουμενος εν μεσω αυτων εν τω εισπορευεσθαι αυτους εισελευσεται μετ αυτων και εν τω εκπορευεσθαι αυτους εξελευσεται και εν ταις ἑορταις και εν ταις πανηγυρεσιν εσται το μαννα πεμμα τω μοσχῳ και πεμμα τω κριω και τοις ἀμνοις καθως αν εκποιῇ ἡ χειρ αυτου και ελαιου το ιν τω πεμματι εαν δε ποιησῇ ὁ ἀφηγουμενος ὁμολογιαν ὀλοκαυτωμα σωτηριου τω κυριω και ανοιξει ἑαυτω την πυλην την βλεπουσαν κατ ανατολας και ποιησει το ὀλοκαυτωμα αυτου και τα του σωτηριου αυτου ὃν τροπον ποιει εν τη ἡμερα των σαββατων και εξελευσεται και κλεισει τας θυρας μετα το εξελθειν αυτον και ἀμνον ενιαυσιον ἀμωμον ποιησει εις ὀλοκαυτωμα καθ ἡμεραν τω κυριω πρωι ποιησει αυτον και μαννα ποιησει επ αυτω το πρωι ἔκτον του μετρου και ελαιου το τρίτον του ιν του αναμειξαι την σεμιδαλιν μαννα τω κυριω προσταγμα δια παντος ποιησετε τον ἀμνον και το μαννα και το ελαιον ποιησετε το πρωι ὀλοκαυτωμα δια παντος ταδε λεγει κυριος θεος εαν δῶ ὁ ἀφηγουμενος δομα ἐνι εκ των ὕων αυτου εκ της κληρονομιας αυτου τουτο τοις ὕιοις αυτου εσται κατασχεσις εν κληρονομια εαν δε δῶ δομα ἐνι των παιδων αυτου και εσται αυτω ἕως του ετους της ἀφesseως και αποδῶσει τω ἀφηγουμενω πλην της κληρονομιας των ὕων αυτου αυτοις εσται και ου μη λαβῇ ὁ ἀφηγουμενος εκ της κληρονομιας του λαου καταδυναστευσαι αυτους εκ της κατασχεσεως αυτου κατακληρονομησει τοις ὕιοις αυτου ὅπως μη διασκορπιζηται ὁ λαος μου ἕκαστος εκ της κατασχεσεως αυτου και εισηγαγεν με εις την εισοδον της κατα νωτου της πυλης εις την ἐξεδραν των ἁγίων των ἱερεων την βλεπουσαν προς βορραν και ἰδου τοπος ἐχει κεχωρισμενος και ειπεν προς με ὁυτος ὁ τοπος εστιν ὃ ἔψησουσιν ἐκει οἱ ἱερεις τα ὑπερ ἀγνοιας και τα ὑπερ ἁμαρτιας και ἐκει πεψουσι το μαννα το παραπαν του μη εκφερειν εις την αυλην την ἐξωτεραν του ἁγιαζειν τον λαον και ἐξηγαγεν με εις την αυλην την ἐξωτεραν και περιηγαγεν με επι τα τεσσαρα μερη της αυλης και ἰδου

αυλή κατά το κλίτος της αυλής αυλή κατά το κλίτος της αυλής επί τα τεσσαρά κλιτή της αυλής αυλή μικρά μήκος πήγων τεσσαράκοντα και ευρος πήγων τριακοντα μετρον ἓν ταις τεσσαρσιν και ἐξεδραι κυκλω ἐν αὐταῖς κυκλω ταις τεσσαρσιν και μαγειρεία γεγονοτα ὑποκατω των ἐξεδρων κυκλω και εἶπεν πρὸς με οὗτοι οἱ οἰκοὶ των μαγειρειων οὐ ἐψήσουσιν ἐκεῖ οἱ λειτουργούντες τῷ οἴκῳ τὰ θύματα τοῦ λαοῦ και εἰσηγάγεν με ἐπὶ τὰ προθύρα τοῦ οἴκου και ἰδοὺ ὕδωρ ἐξεπορευετο ὑποκατωθεν τοῦ αὐθρίου κατ' ἀνατολάς ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου ἐβλεπεν κατ' ἀνατολάς και τὸ ὕδωρ κατεβαίνειν ἀπο τοῦ κλιτοῦ τοῦ δεξίου ἀπο νοτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον και ἐξηγάγεν με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πυλῆς τῆς πρὸς βορρᾶν και περιηγάγεν με τὴν ὁδὸν ἐξῶθεν πρὸς τὴν πυλὴν τῆς αυλῆς τῆς βλεπουσῆς κατ' ἀνατολάς και ἰδοὺ τὸ ὕδωρ κατεφερετο ἀπο τοῦ κλιτοῦ τοῦ δεξίου καθὼς ἐξόδος ἀνδρὸς ἐξ ἐναντίας και μετρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ και διεμετρησεν χιλίους ἐν τῷ μετρώ και διηλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἀφ' ἑσέως και διεμετρησεν χιλίους και διηλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἕως των μῆρων και διεμετρησεν χιλίους και διηλθεν ὕδωρ ἕως ὁσφύος και διεμετρησεν χιλίους και οὐκ ἠδυνάτο διελθεῖν ὅτι ἐξυβρίζεν τὸ ὕδωρ ὡς ῥοῖζος χεῖμαρρου ὃν οὐ διαβήσονται και εἶπεν πρὸς με εἰ ἑώρακας ὕψι ἀνθρώπου και ἠγάγεν με ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ μου και ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ δένδρα πολλὰ σφοδρά ἐνθεν και ἐνθεν και εἶπεν πρὸς με τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ ἐκπορευόμενον εἰς τὴν γαλιλαίαν τὴν πρὸς ἀνατολάς και κατεβαίνειν ἐπὶ τὴν ἀραβίαν και ἤρχετο ἕως ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς και ὕγιασει τὰ ὕδατα και ἔσται πᾶσα ψυχὴ των ζῶν των ἐκξεόντων ἐπὶ πάντα ἐφ' ἃ ἀν ἐπελήθη ἐκεῖ ὁ ποταμὸς ζῆσται και ἔσται ἐκεῖ ἰχθύς πολὺς σφοδρά ὅτι ἤκει ἐκεῖ τὸ ὕδωρ τοῦτο και ὕγιασει και ζῆσται παν ἐφ' ὃ ἀν ἐπελήθη ὁ ποταμὸς ἐκεῖ ζῆσται και στήσονται ἐκεῖ ἄλλεῖς ἀπὸ αἰνγαδίν ἕως αἰναγαλὶμ ψυγμός σαγγήνων ἔσται καθ' αὐτὴν ἔσται και οἱ ἰχθύες αὐτῆς ὡς οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης πληθὺς πολὺ σφοδρά και ἐν τῇ διεκβολῇ αὐτοῦ και ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ και ἐν τῇ ὑπερᾶρσει αὐτοῦ οὐ μὴ ὕγιασῶσιν εἰς ἄλλας δεδονται και ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ἀναβήσεται ἐπὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ ἐνθεν και ἐνθεν παν ξύλον βρώσιμον οὐ μὴ παλαιωθῇ ἐπ' αὐτοῦ οὐδε μὴ ἐκλιπῇ ὁ καρπὸς αὐτοῦ τῆς καινοτήτος αὐτοῦ πρωτοβολήσῃ διότι τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐκ των ἁγίων ταῦτα ἐκπορευεταὶ και ἔσται ὁ καρπὸς αὐτῶν εἰς βρώσιν και ἀναβάσις αὐτῶν εἰς ὑγιειαν ταῦδε λέγει κυριὸς ὁ θεὸς ταῦτα τὰ ὅρια κατακληρονομήσετε τῆς γῆς ταις δωδεκά φυλαῖς των ὕων ἰσραὴλ προσθεῖσις σχοινισματος και κατακληρονομήσετε αὐτὴν ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρα μου τοῦ δούναί αὐτὴν τοῖς πατράσιν αὐτῶν και πεσείται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κληρονομία και ταῦτα τὰ ὅρια τῆς γῆς πρὸς βορρᾶν ἀπο τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης τῆς καταβαίνουσης και περισχιζούσης τῆς εἰσοδοῦ ἡμαθὶ σεδδαδὰ βηρωῖθα σεβραὶμ ἡλιαμ ἀνα μέσον ὁρίων δαμασκού και ἀνα μέσον ὁρίων ἡμαθὶ αὐλὴ τοῦ σαῦναν αἱ εἰσὶν ἐπάνω των ὁρίων αὐρανιτιδὸς ταῦτα τὰ ὅρια ἀπο τῆς θαλάσσης ἀπο τῆς αυλῆς τοῦ αἰναν ὅρια δαμασκού και τὰ πρὸς βορρᾶν και τὰ πρὸς ἀνατολάς ἀνα μέσον τῆς αὐρανιτιδὸς και ἀνα μέσον δαμασκού και ἀνα μέσον τῆς γαλααδιτιδὸς και ἀνα μέσον τῆς γῆς τοῦ ἰσραὴλ ὁ ἰορδάνης διορίζει ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς ἀνατολάς φοινικῶνος ταῦτα τὰ πρὸς ἀνατολάς και τὰ πρὸς νοτὸν και λίβρα ἀπὸ θάμναν και

φοινικωνος έως ύδατος μαριμωθ καθης παρεκτεινον επι την θαλασσαν την μεγαλην τουτο το μερος νοτος και λιψ τουτο το μερος της θαλασσης της μεγαλης ὀριζει έως κατεναντι της εισοδου ημαθ̃ έως εισοδου αυτου ταυτα εστιν τα προς θαλασσαν ημαθ̃ και διαμερισετε την γην ταυτην αυτοις ταις φυλαις του ισραηλ βαλειτε αυτην εν κληρω ὑμιν και τοις προσηλυτοις τοις παροικουσιν εν μεσω ὑμων ὅτινες εγεννησαν ὕιους εν μεσω ὑμων και εσονται ὑμιν ὡς αυτοχθονες εν τοις ὕιοις του ισραηλ μεθ̃ ὑμων φαγονται εν κληρονομια εν μεσω των φυλων του ισραηλ και εσονται εν φυλῃ προσηλυτων εν τοις προσηλυτοις τοις μετ̃ αυτων εκει δωσετε κληρονομιαν αυτοις λεγει κυριος θεος και ταυτα τα ονοματα των φυλων απο της αρχης της προς βορραν κατα το μερος της καταβασεως του περισχιζοντος επι την εισοδον της ημαθ̃ αυλης του αιναν ὅριον δαμασκου προς βορραν κατα μερος ημαθ̃ αυλης και εσται αυτοις τα προς ανατολας έως προς θαλασσαν δαν μια και απο των ὀριων του δαν τα προς ανατολας έως των προς θαλασσαν ασηρ μια και απο των ὀριων ασηρ απο των προς ανατολας έως των προς θαλασσαν νεφθαλιμ μια και απο των ὀριων νεφθαλιμ απο των προς ανατολας έως των προς θαλασσαν μανασση μια και απο των ὀριων μανασση απο των προς ανατολας έως των προς θαλασσαν εφραιμ μια και απο των ὀριων εφραιμ απο των προς ανατολας έως των προς θαλασσαν ρουβην μια και απο των ὀριων ρουβην απο των προς ανατολας έως των προς θαλασσαν ιουδα μια και απο των ὀριων ιουδα απο των προς ανατολας έως των προς θαλασσαν εσται ἡ απαρχη του αφορισμου πεντε και εικοσι χιλιαδες ευρος και μηκος καθως μια των μεριδων απο των προς ανατολας και έως των προς θαλασσαν και εσται το ἅγιον εν μεσω αυτων απαρχη ἣν αφοριουσι τω κυριω μηκος πεντε και εικοσι χιλιαδες και ευρος εικοσι και πεντε χιλιαδες τουτων εσται ἡ απαρχη των ἁγιων τοις ἱερευσιν προς βορραν πεντε και εικοσι χιλιαδες και προς θαλασσαν πλατος δεκα χιλιαδες και προς ανατολας πλατος δεκα χιλιαδες και προς νοτον μηκος εικοσι και πεντε χιλιαδες και το ορος των ἁγιων εσται εν μεσω αυτου τοις ἱερευσι τοις ἡγιασμενοις ὕιοις σαδδουκ τοις φυλασσουσι τας φυλακας του οικου ὅτινες ουκ ἐπλανηθησαν εν τη πλανησει ὡων ισραηλ ὃν τροπον ἐπλανηθησαν ὅι λεινται και εσται αυτοις ἡ απαρχη δεδομενη εκ των απαρχων της γης ἅγιον ἁγιων απο των ὀριων των λειυτων τοις δε λειυταις τα εχομενα των ὀριων των ἱερεων μηκος πεντε και εικοσι χιλιαδες και ευρος δεκα χιλιαδες παν το μηκος πεντε και εικοσι χιλιαδες και ευρος εικοσι χιλιαδες ου πραθησεται εξ αυτου ουδε καταμετρηθησεται ουδε αφαιρεθησεται τα πρωτογεννηματα της γης ὅτι ἅγιον εστιν τω κυριω τας δε πεντε χιλιαδας τας περισσας επι τω πλατει επι ταις πεντε και εικοσι χιλιασιν προτειχισμα εσται τη πολει εις την κατοικιαν και εις διαστημα αυτου και εσται ἡ πολις εν μεσω αυτου και ταυτα τα μετρα αυτης απο των προς βορραν πενταχοσιοι και τετραχισχilioι και απο των προς νοτον πενταχοσιοι και τεσσαρες χιλιαδες και απο των προς ανατολας πενταχοσιοι και τεσσαρες χιλιαδες και απο των προς θαλασσαν τετραχισχilioις πενταχοσιους και εσται διαστημα τη πολει προς βορραν διαχοσιοι πεντηκοντα και προς νοτον διαχοσιοι και πεντηκοντα και προς ανατολας διαχοσιοι πεντηκοντα και προς θαλασσαν διαχοσιοι πεντηκοντα και το περισσον του μηκους το εχομενον των απαρχων των ἁγιων δεκα χιλιαδες προς

ανατολας και δεκα χιλιαδες προς θαλασσαν και εσονται αι απαρχαι του αγιου και εσται τα γεννηματα αυτης εις αρτους τοις εργαζομενοις την πολιν οι δε εργαζομενοι την πολιν εργωνται αυτην εκ πασων των φυλων του ισραηλ πασα η απαρχη πεντε και εικοσι χιλιαδες επι πεντε και εικοσι χιλιαδας τετραγωνον αφορειτε αυτου την απαρχην του αγιου απο της κατασχεσεως της πολεως το δε περισσον τω αφηγουμενω εκ τουτου και εκ τουτου απο των απαρχων του αγιου και εις την κατασχεσιν της πολεως επι πεντε και εικοσι χιλιαδας μηκος εως των οριων των προς ανατολας και προς θαλασσαν επι πεντε και εικοσι χιλιαδας εως των οριων των προς θαλασσαν εχομενα των μεριδων του αφηγουμενου και εσται η απαρχη των αγιων και το αγιασμα του οικου εν μεσω αυτης και απο της κατασχεσεως των λευιτων και απο της κατασχεσεως της πολεως εν μεσω των αφηγουμενων εσται ανα μεσον των οριων ιουδα και ανα μεσον των οριων βενιαμιν των αφηγουμενων εσται και το περισσον των φυλων απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν βενιαμιν μια και απο των οριων των βενιαμιν απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν συμεων μια και απο των οριων των συμεων απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ισσαχαρ μια και απο των οριων των ισσαχαρ απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ζαβουλων μια και απο των οριων των ζαβουλων απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν γαδ μια και απο των οριων των γαδ εως των προς λιβια και εσται τα ορια αυτου απο θαιμαν και υδατος μαριμωθ καθης κληρονομιας εως της θαλασσης της μεγαλης αυτη η γη ην βαλείτε εν κληρωταις φυλαις ισραηλ και ουτοι οι διαμερισμοι αυτων λεγει κυριος θεος και αυτοι αι διεκβολαι της πολεως αι προς βορραν τετραχισχilioι και πεντακοσιοι μετρω και αι πυλαι της πολεως επ ονομασιν φυλων του ισραηλ πυλαι τρεις προς βορραν πυλη ρουβην μια και πυλη ιουδα μια και πυλη λευι μια και τα προς ανατολας τετραχισχilioι και πεντακοσιοι και πυλαι τρεις πυλη ιωσηφ μια και πυλη βενιαμιν μια και πυλη δαν μια και τα προς νοτον τετραχισχilioι και πεντακοσιοι μετρω και πυλαι τρεις πυλη συμεων μια και πυλη ισσαχαρ μια και πυλη ζαβουλων μια και τα προς θαλασσαν τετραχισχilioι και πεντακοσιοι μετρω και πυλαι τρεις πυλη γαδ μια και πυλη ασηρ μια και πυλη νεφθαλιμ μια κυκλωμα δεκα και οκτω χιλιαδες και το ονομα της πολεως αφ ης αν ημερας γεννηται εσται το ονομα αυτης

εκ προφητειας αμβακουμ υιου ιησου εκ της φυλης λευι ανθρωπος τις ην ιερευς ω ονομα δανιηλ υιος αβαλ συμβιωτης του βασιλεως βαβυλωνος και ην ειδωλον βηλ ο εσεβοντο οι βαβυλωνιοι ανηλίσκετο δε αυτω καθ' εκαστην ημεραν σεμιδαλεως αρταβαι δεκα δυο και προβατα τεσσαρα και ελαιου μετρηται εξ και ο βασιλευς εσεβετο αυτον και επορευετο ο βασιλευς καθ' εκαστην ημεραν και προσεκυνη αυτω δανιηλ δε προσηυχετο προς κυριον και ειπεν ο βασιλευς τω δανιηλ δια τι ου προσκυνης τω βηλ και ειπε δανιηλ προς τον βασιλεα ουδενα σεβομαι εγω ει μη κυριον τον θεον τον κτισαντα τον ουρανον και την γην και εχοντα πασης σαρκος κυριειαν ειπεν δε ο βασιλευς αυτω ουτος ουν ουκ εστι θεος ουχ' ορας οσα εις αυτον παλαιται καθ' εκαστην ημεραν και ειπεν αυτω δανιηλ μηδαμως μηδεις σε παραλογιζεσθω ουτος γαρ εσωθεν μεν πληνιος εστιν εξωθεν δε χαλκους ομνυω δε σοι κυριον τον θεον των θεων οτι ουθεν βεβρωκε πωποτε ουτος και θυ-

μωθεις ὁ βασιλεὺς ἐκαλεσε τοὺς προεστηκότας τοῦ ἱεροῦ καὶ εἶπεν αὐτοῖς παραδειξατέ τον ἐσθιοντά τα παρασκευαζόμενα τῷ βῆλ· εἰ δέ μή γε ἀποθάνεισθε ἡ δανιὴλ ὁ φασκὼν μὴ ἐσθιέσθαι αὐτὰ ὑπ' αὐτοῦ· οἱ δέ εἶπαν αὐτός· ὁ βῆλ ἐστὶν ὁ κατεσθίων αὐτὰ· εἶπε δέ δανιὴλ πρὸς τὸν βασιλεῖα γίνεσθω ὅπως εἴαν μὴ παραδείξω ὅτι οὐκ ἐστὶν ὁ βῆλ ὁ κατεσθίων ταῦτα ἀποθάνουμαι καὶ πάντες οἱ παρ' ἐμοῦ ἦσαν δέ τῷ βῆλ ἱερεῖς ἑβδόμηκοντα χωρὶς γυναικῶν καὶ τέκνων· ἡγάγον δέ τον βασιλεῖα εἰς τὸ εἰδωλίον καὶ παρετέθη τα βρώματα ἐνώπιον τοῦ βασιλεως καὶ τοῦ δανιὴλ καὶ οἶνος κερασθεὶς εἰσηνεχθῆ καὶ παρετέθη τῷ βῆλ καὶ εἶπεν δανιὴλ· σὺ αὐτός ὥρας ὅτι κείται ταῦτα βασιλεῦ· σὺ οὖν ἐπισφραγίσαι τὰς κλείδας τοῦ ναοῦ· ἐπὶ ἀνέστη ἡρῆσε δέ ὁ λόγος τῷ βασιλεῖ· ὁ δέ δανιὴλ ἐκέλευσε τοὺς παρ' αὐτοῦ ἐκβαλόντας πάντας ἐκ τοῦ ναοῦ κατασῆσαι ὅλον τὸν ναὸν σποδῶ οὐθινοῦ τῶν ἐκτός αὐτοῦ εἰδοτός καὶ τότε τὸν ναὸν ἐκέλευσε σφραγίσαι τῷ τοῦ βασιλεως δακτυλίῳ καὶ τοῖς δακτυλίοις τινῶν ἐνδοξῶν ἱερέων καὶ ἐγένετο ὅπως καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαυρίῳ παρεγενοντο ἐπὶ τὸν τοπὸν· οἱ δέ ἱερεῖς τοῦ βῆλ διὰ ψευδοθυρίδων εἰσελθόντες κατεφάγονσαν πάντα τὰ παρασκευαζόμενα τῷ βῆλ καὶ ἐξέπιον τὸν οἶνον καὶ εἶπεν δανιὴλ ἐπιδέτε τὰς σφραγίδας ὑμῶν· εἰ μὲν οὖν ἀνδρες ἱερεῖς καὶ σὺ δέ βασιλεῦ σκεψάμην τί σοι ἀσυμφωνὸν γεγενῆται καὶ ἔυρον ὥς ἡν ἡ σφραγὶς καὶ ἀπεβάλον τὴν σφραγίδα καὶ ἀνοίξαντες τὰς θύρας εἰδοσαν δεδαπανημένα πάντα τὰ παρατεθέντα καὶ τὰς τραπεζὰς κενὰς καὶ ἐχαρῇ ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν πρὸς τὸν δανιὴλ· μέγας ἐστὶν ὁ βῆλ καὶ οὐκ ἐστὶ παρ' αὐτῷ δόλος καὶ ἐγέλασε δανιὴλ σφοδρὰ καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ· δεῦρο ἴδε τὸν δόλον τῶν ἱερέων καὶ εἶπεν δανιὴλ βασιλεῦ ταῦτα τὰ ἰχνη τίνος ἐστὶ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων καὶ ἐπῆλθεν ἐπὶ τὸν οἶκον ἐν ᾧ ἦσαν οἱ ἱερεῖς καταγινόμενοι καὶ ἔυρε τὰ βρώματα τοῦ βῆλ καὶ τὸν οἶνον καὶ ἐπεδείξε δανιὴλ τῷ βασιλεῖ τὰ ψευδοθυρία δι' ὧν εἰσπορευόμενοι οἱ ἱερεῖς ἐδαπανῶν τὰ παρατιθέμενα τῷ βῆλ καὶ ἐξηγάγεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ βηλίου καὶ παρεδωκεν αὐτοὺς τῷ δανιὴλ καὶ τὴν δαπάνην τὴν εἰς αὐτὸν ἔδωκε τῷ δανιὴλ· τὸν δέ βῆλ κατεστρέψε καὶ ἡν δρακῶν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ ἐσεβόντο αὐτὸν οἱ βαβυλωνιοὶ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ δανιὴλ· μὴ καὶ τοῦτον ἐρεῖς ὅτι χαλκὸς ἐστὶν ἰδοὺ ζῆ καὶ ἐσθίει καὶ πίνει προσκυνησὼν αὐτῷ καὶ εἶπεν δανιὴλ βασιλεῦ· δὸς μοι τὴν ἐξουσίαν καὶ ἀνελὼν τὸν δρακόντα ἀνεὺ σιδήρου καὶ ῥάβδου καὶ συνεχώρησεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν αὐτῷ· δεδοται σοὶ καὶ λαβὼν ὁ δανιὴλ πίσης μνας τριακόντα καὶ στέαρ καὶ τριχὰς ἤψησεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐποίησε μάζαν καὶ ἐνεβάλεν εἰς τὸ στόμα τοῦ δρακόντος καὶ φάγων διερραγῇ καὶ ἐδείξεν αὐτὸν τῷ βασιλεῖ λέγων· οὐ ταῦτα σεβέσθη βασιλεῦ καὶ συνήχθησαν οἱ ἀπὸ τῆς χώρας πάντες ἐπὶ τὸν δανιὴλ καὶ εἶπαν Ἰουδαῖος γέγονεν ὁ βασιλεὺς τὸν βῆλ κατεστρέψε καὶ τὸν δρακόντα ἀπεκτείνε καὶ ἰδὼν ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐπισυνήχθη ὁ ὄχλος τῆς χώρας ἐπ' αὐτὸν ἐκαλεσε τοὺς συμβιωτάς αὐτοῦ καὶ εἶπεν· δίδωμι τὸν δανιὴλ εἰς ἀπωλείαν· ἡν δέ λακκὸς ἐν ᾧ ἐτρεφόντο λεόντες ἑπτὰ οἷς παρεδίδοντο οἱ ἐπιβουλοὶ τοῦ βασιλεως καὶ ἐχορηγεῖτο αὐτοῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῶν ἐπιθανάτιων σώματα δύο καὶ ἐνεβάλουσιν τὸν δανιὴλ· οἱ ὄχλοι εἰς ἐκεῖνον τὸν λακκὸν ἵνα καταβρῶθῃ καὶ μὴδὲ ταφῆς τύχῃ καὶ ἡν ἐν τῷ λακκῷ δανιὴλ ἡμέρας ἕξ καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ καὶ ἡν ἀμβραχοὺμ ἐχὼν ἄρτους ἐντεθρυμμένους ἐν σκῆφῃ ἐν ἑψηματί καὶ σταμνον οἶνου κεκερασμένου

και επορευετο εις το πεδιον προς τους θεριστας και ελαλησεν αγγελος κυριου προς αμβακουμ λεγων ταδε λεγει σοι κυριος ο θεος το αριστον ο εχει απενεγχε δανιηλ εις τον λακκον των λεοντων εν βαβυλωνι και ειπεν αμβακουμ κυριε ο θεος ουχ εωρακα την βαβυλωνα και τον λακκον ου γινωσκω που εστι και επιλαβομενος αυτου ο αγγελος κυριου του αμβακουμ της κομης αυτου της κεφαλης εθηκεν αυτον επανω του λακκου του εν βαβυλωνι και ειπεν αμβακουμ προς δανιηλ αναστας φαγε το αριστον ο απεστειλε σοι κυριος ο θεος και ειπε δανιηλ εμνησθη γαρ μου κυριος ο θεος ο μη εγκαταλειπων τους αγαπωντας αυτον και εφαγε δανιηλ ο δε αγγελος κυριου κατεστησε τον αμβακουμ οθεν αυτον ελαβε τη αυτη ημερα ο δε κυριος ο θεος εμνησθη του δανιηλ εξηλθε δε ο βασιλευς μετα ταυτα πενιθων τον δανιηλ και εγχυσας εις τον λακκον ορα αυτον κατημενον και αναβοησας ειπεν ο βασιλευς megas εστι κυριος ο θεος και ουκ εστι πλην αυτου αλλος και εξηγαγεν ο βασιλευς τον δανιηλ εκ του λακκου και τους αιτιους της απωλειας αυτου ενεβαλεν εις τον λακκον ενωπιον του δανιηλ και κατεβρωθησαν

και ο βασιλευς αστυαγης προστετεθη προς τους πατερας αυτου και παρελαβεν κυρος ο περσης την βασιλειαν αυτου και ην δανιηλ συμβιωτης του βασιλεως και ενδοξος υπερ παντας τους φιλους αυτου και ην ειδωλον τοις βαβυλωνιοις ω ονομα βηλ και εδαπανωντο εις αυτον εκαστης ημερας σεμιδαλεως αρταβαι δωδεκα και προβατα τεσσαρακοντα και οινου μετρηται εξ και ο βασιλευς εσεβετο αυτον και επορευετο καθ εκαστην ημεραν προσκυνειν αυτω δανιηλ δε προσεκυνη τω θεω αυτου και ειπεν αυτω ο βασιλευς δια τι ου προσκυνεις τω βηλ ο δε ειπεν οτι ου σεβομαι ειδωλα χειροποιητα αλλα τον ζωντα θεον τον κτισαντα τον ουρανον και την γην και εχοντα πασης σαρκος κυριειαν και ειπεν αυτω ο βασιλευς ου δοκει σοι βηλ ειναι ζων θεος η ουχ ορας οσα εσθιει και πινει καθ εκαστην ημεραν και ειπεν δανιηλ γελασας μη πλανω βασιλευ ουτος γαρ εσωθην μεν εστι πηλος εξωθεν δε χαλκος και ου βεβρωκεν ουδε πεπωκεν πωποτε και θυμωθεις ο βασιλευς εκαλεσεν τους ιερεις αυτου και ειπεν αυτοις εαν μη ειπhte μοι τις ο κατεσθων την δαπανην ταυτην αποθανεισθε εαν δε δειξητε οτι βηλ κατεσθιει αυτα αποθανειται δανιηλ οτι εβλασφημησεν εις τον βηλ και ειπεν δανιηλ τω βασιλει γινεσθω κατα το ρημα σου και ησαν ιερεις του βηλ εβδομηκοντα εκτος γυναικων και τεκνων και ηλθεν ο βασιλευς μετα δανιηλ εις τον οικον του βηλ και ειπαν οι ιερεις του βηλ ιδου ημεις αποτρεχομεν εξω συ δε βασιλευ παραθες τα βρωματα και τον οινον κερασας θες και αποκλεισον την θυραν και σφραγισον τω δακτυλιω σου και ελθων πρωι εαν μη ευρης παντα βεβρωμενα υπο του βηλ αποθανουμεθα η δανιηλ ο ψευδομενος καθ ημων αυτοι δε κατεφρονουν οτι πεποιηκεισαν υπο την τραπεζαν κεχυρμμενην εισοδον και δι αυτης εισεπορευοντο διολου και ανηλουν αυτα και εγενετο ως εξηλθουσαν εκεινοι και ο βασιλευς παρεθηκεν τα βρωματα τω βηλ και επεταξεν δανιηλ τοις παιδαριοις αυτου και ηνεγκαν τεφραν και κατεσθησαν ολον τον ναον ενωπιον του βασιλεως μονου και εξελθοντες εκλεισαν την θυραν και εσφραγισαντο εν τω δακτυλιω του βασιλεως και απηλθον οι δε ιερεις ηλθον την νυκτα κατα το εθος αυτων και αι γυναικες και τα τεκνα αυτων και κατεφαγον παντα και εξεπιον και ωρθηρισεν ο βασιλευς το πρωι και δανιηλ

μετ' αὐτοῦ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς σῶοι αἱ σφραγίδες δανιὴλ ὁ δὲ εἶπεν σῶοι βασιλεῦ καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνοίξει τὰς θύρας ἐπιβλέψας ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τραπεζάν ἐβόησεν φωνὴ μεγάλη μέγας εἰ βῆλ καὶ οὐκ ἐστὶν παρὰ σοὶ δόλος οὐδὲ εἰς καὶ ἐγέλασεν δανιὴλ καὶ ἐκρατήσεν τὸν βασιλεῖα τοῦ μὴ εἰσελθεῖν αὐτὸν ἐσῶ καὶ εἶπεν ἰδε δὴ τὸ ἐδάφος καὶ γινώθι τίνοις τὰ ἰχνη ταῦτα καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ὅρῳ τὰ ἰχνη ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παιδιῶν καὶ ὀργισθεὶς ὁ βασιλεὺς τότε συνελάβεν τοὺς ἱερεῖς καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ ἐδείξαν αὐτῷ τὰς κρυπτάς θύρας δι' ὧν εἰσεπορεύοντο καὶ ἐδαπάνων τὰ ἐπὶ τῇ τραπεζῇ καὶ ἀπεκτείνεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς καὶ ἐδῶκεν τὸν βῆλ ἐκδοτὸν τῷ δανιὴλ καὶ κατεστρέφεν αὐτὸν καὶ τὸ ἱερόν αὐτοῦ καὶ τὴν δρακῶν μέγας καὶ ἐσεβόντο αὐτὸν οἱ βαβυλωνιοὶ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ δανιὴλ οὐ δύνασαι εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἐστὶν οὗτος θεὸς ζῶν καὶ προσκυνήσου αὐτῷ καὶ εἶπεν δανιὴλ κυρίῳ τῷ θεῷ μου προσκυνήσω ὅτι οὗτος ἐστὶν θεὸς ζῶν σὺ δὲ βασιλεῦ δός μοι ἐξουσίαν καὶ ἀποκτενῶ τὸν δρακόντα ἀνευ μαχαίρας καὶ ῥάβδου καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς διδῶμι σοὶ καὶ ἐλάβεν δανιὴλ πίσσαν καὶ στήρ καὶ τριχὰς καὶ ἤψησεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐποίησεν μάζας καὶ ἐδῶκεν εἰς τὸ στομάχου τοῦ δρακόντος καὶ φαγῶν διερραγῇ ὁ δρακὼν καὶ εἶπεν ἰδετε τὰ σεβασμάτα ὑμῶν καὶ ἐγένετο ὥς ἤκουσαν οἱ βαβυλωνιοὶ ἠγανάκτησαν λίαν καὶ συνεστράφησαν ἐπὶ τὸν βασιλεῖα καὶ εἶπαν ἰουδαῖος γέγονεν ὁ βασιλεὺς τὸν βῆλ κατεσπάσεν καὶ τὸν δρακόντα ἀπεκτείνεν καὶ τοὺς ἱερεῖς κατεσφαξεν καὶ εἶπαν ἐλθόντες πρὸς τὸν βασιλεῖα παραδός ἡμῖν τὸν δανιὴλ εἰ δὲ μὴ ἀποκτενοῦμεν σὲ καὶ τὸν οἶκόν σου καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐπείγουσιν αὐτὸν σφοδρὰ καὶ ἀναγκασθεὶς παρέδωκεν αὐτοῖς τὸν δανιὴλ ὁ δὲ ἐνεβάλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων καὶ τὴν ἐκεῖ ἡμέραν ἐξῆσαν δὲ ἐν τῷ λάκκῳ ἑπτὰ λεόντες καὶ ἐδίδετο αὐτοῖς τὴν ἡμέραν δύο σώματα καὶ δύο προβάτα τότε δὲ οὐκ ἐδόθη αὐτοῖς ἵνα καταφαγῶσιν τὸν δανιὴλ καὶ τὴν ἀμβάκουμ ὁ προφήτης ἐν τῇ ἰουδαίᾳ καὶ αὐτὸς ἤψησεν ἔψημα καὶ ἐνεθρύψεν ἄρτους εἰς σκάφην καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδῖον ἀπενεγκὰς τοῖς θερίσταις καὶ εἶπεν ἀγγέλους κυρίου τῷ ἀμβάκουμ ἀπενεγκε τὸ ἀριστόν ὃ ἔχεις εἰς βαβυλῶνα τῷ δανιὴλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων καὶ εἶπεν ἀμβάκουμ κυρίε βαβυλῶνα οὐχ ἔωρακα καὶ τὸν λάκκον οὐ γίνωσκω καὶ ἐπελαβετο ὁ ἀγγέλους κυρίου τῆς κορυφῆς αὐτοῦ καὶ βάστασας τῆς κορυφῆς τοῦ κεφαλῆς αὐτοῦ εἴθηκεν αὐτὸν εἰς βαβυλῶνα ἐπάνω τοῦ λάκκου ἐν τῷ ῥοιζῷ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ καὶ ἐβόησεν ἀμβάκουμ λέγων δανιὴλ δανιὴλ λάβε τὸ ἀριστόν ὃ ἀπεστείλεν σοὶ ὁ θεὸς καὶ εἶπεν δανιὴλ ἐμνησθῆς γὰρ μοι ὁ θεὸς καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἀγαπῶντάς σε καὶ ἀνάστας δανιὴλ ἐφαγὲν ὁ δὲ ἀγγέλους τοῦ θεοῦ ἀπεκατέστησεν τὸν ἀμβάκουμ παραχρημα εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ δὲ βασιλεὺς ἤλθεν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ πενήθησαι τὸν δανιὴλ καὶ ἤλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον καὶ ἐνεβλίψεν καὶ ἰδοὺ δανιὴλ καθήμενος καὶ ἀναβόησας φωνὴ μεγάλη εἶπεν μέγας εἰ κυρίε ὁ θεὸς τοῦ δανιὴλ καὶ οὐκ ἐστὶν πλὴν σου ἄλλος καὶ ἀνεσπασεν αὐτὸν τοὺς δὲ αἰτίους τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ ἐνεβάλεν εἰς τὸν λάκκον καὶ κατεβρώθησαν παραχρημα ἐνώπιον αὐτοῦ

ἐπὶ βασιλείῳς ἰωακίμ τῆς ἰουδαίας ἐτοὺς τρίτου παραγενομένου ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς βαβυλωνος εἰς ἱερουσαλὴμ ἐπολιόρκει αὐτὴν καὶ παρέδωκεν αὐτὴν κυρίως εἰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἰωακίμ τὸν βασιλεῖα τῆς ἰουδαίας καὶ μέρος τι τῶν ἱερῶν σκευῶν τοῦ κυρίου καὶ ἀπηνε-

γκεν αὐτὰ εἰς βαβυλῶνα καὶ ἀπηρείστατο αὐτὰ ἐν τῷ εἰδῶλιῳ αὐτοῦ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀβιεδρὶ τῷ ἑαυτοῦ ἀρχιευνουχῷ ἀγαγεῖν αὐτὸν ἐκ τῶν ὕων τῶν μεγίστανων τοῦ ἰσραὴλ καὶ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους καὶ ἐκ τῶν ἐπιλεκτῶν νεανίσκους ἀμώμους καὶ εὐεῖδεις καὶ ἐπιστήμονας ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ γραμματικούς καὶ συνετοὺς καὶ σοφοὺς καὶ ἰσχυόντας ὥστε εἶναι ἐν τῷ οἰκῷ τοῦ βασιλεως καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ διαλεκτὸν χαλδαϊκὴν καὶ διδῶσθαι αὐτοῖς ἐκθέσιν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλεως καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ἀπο τῆς βασιλικῆς τραπέζης καὶ ἀπο τοῦ οἴνου ὃν πίνει ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκπαιδεύσαι αὐτοὺς ἐτη τρία καὶ ἐκ τούτων στήσαι ἐμπροσθέν τοῦ βασιλεως καὶ ἦσαν ἐκ τοῦ γένους τῶν ὕων ἰσραὴλ τῶν ἀπο τῆς ἰουδαίας δανιὴλ ἀνανίας μισαὴλ ἄζαριος καὶ ἐπετίθηεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιευνουχὸς ὀνόματα τῷ μὲν δανιὴλ βαλτασαρ τῷ δὲ ἀνανία σεδραχ καὶ τῷ μισαὴλ μισαχ καὶ τῷ ἄζαριᾳ ἀβδενάγω καὶ ἐνεθυμῆθη δανιὴλ ἐν τῇ καρδίᾳ ὅπως μὴ ἀλισγηθῇ ἐν τῷ δειπνῷ τοῦ βασιλεως καὶ ἐν ᾧ πίνει οἶνω καὶ ἡξίωσε τὸν ἀρχιευνουχὸν ἵνα μὴ συμμολυνθῇ καὶ ἔδωκε κυριὸς τῷ δανιὴλ τιμὴν καὶ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιευνουχοῦ καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιευνουχὸς τῷ δανιὴλ ἀγώνιον τὸν κυρίον μου τὸν βασιλεῖα τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρῶσιν ὑμῶν καὶ τὴν ποσὶν ὑμῶν ἵνα μὴ ἰδῇ τὰ πρόσωπα ὑμῶν διατετραμμένα καὶ ἀσθενῇ παρὰ τοὺς συντρεφομένους ὑμῖν νεανίας τῶν ἀλλογενῶν καὶ κινδυνεύσω τῷ ἰδίῳ τραχῆλῳ καὶ εἶπεν δανιὴλ ἀβιεδρὶ τῷ ἀναδειχθέντι ἀρχιευνουχῷ ἐπὶ τὸν δανιὴλ ἀνανίαν μισαὴλ ἄζαριαν πείρασον δὴ τοὺς παῖδας σου ἐφ' ἡμέρας δεκά καὶ δοθῇτω ἡμῖν ἀπο τῶν ὀσπρίων τῆς γῆς ὥστε καπτεῖν καὶ ὑδροποτεῖν καὶ εἰάν φανῇ ἡ ὄψις ἡμῶν διατετραμμένη παρὰ τοὺς ἄλλους νεανίσκους τοὺς ἐσθιοντάς ἀπο τοῦ βασιλικοῦ δειπνοῦ καθὼς εἰάν θελῇς οὕτω χρῆσαι τοῖς παισὶ σου καὶ ἐχρήσατο αὐτοῖς τὸν τρόπον τούτον καὶ ἐπειράσεν αὐτοὺς ἡμέρας δεκά μετὰ δὲ τὰς δεκά ἡμέρας ἐφανῇ ἡ ὄψις αὐτῶν καλὴ καὶ ἡ ἔξις τοῦ σώματος κρείστων τῶν ἄλλων νεανίσκων τῶν ἐσθιοντῶν τὸ βασιλικὸν δειπνὸν καὶ ἠν ἀβιεδρὶ ἀναιρούμενος τὸ δειπνὸν αὐτῶν καὶ τὸν οἶνον αὐτῶν καὶ ἀντεδίδου αὐτοῖς ἀπο τῶν ὀσπρίων καὶ τοῖς νεανίσκοις ἔδωκεν ὁ κυριὸς ἐπιστήμην καὶ συνέσειν καὶ φρονήσιν ἐν πάσῃ γραμματικῇ τεχνῇ καὶ τῷ δανιὴλ ἔδωκε συνέσειν ἐν παντὶ ῥήματι καὶ ὄραματι καὶ ἐνυπνίοις καὶ ἐν πάσῃ σοφίᾳ μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπετάξεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς καὶ εἰσηχθῆσαν ἀπο τοῦ ἀρχιευνουχοῦ πρὸς τὸν βασιλεῖα ναβουχοδοноσορ καὶ ὠμίλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οὐχ ἔυρεθῇ ἐν τοῖς σοφοῖς ὁμοῖος τῷ δανιὴλ καὶ ἀνανία καὶ μισαὴλ καὶ ἄζαριος καὶ ἦσαν παρὰ τῷ βασιλεῖ καὶ ἐν παντὶ λόγῳ καὶ συνέσει καὶ παιδείᾳ ὅσα ἐζητήσῃ παρ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς κατέλαβεν αὐτοὺς σοφωτέρους δεκαπλασίως ὑπὲρ τοὺς σοφιστάς καὶ τοὺς φιλοσοφούς τοὺς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ ἐδοξάσεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς καὶ κατεστήσεν αὐτοὺς ἀρχόντας καὶ ἀνεδείξεν αὐτοὺς σοφοὺς παρὰ πάντας τοὺς αὐτοῦ ἐν πραγμασίῃ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ ἠν δανιὴλ ἕως τοῦ πρώτου ἐτους τῆς βασιλείας κυροῦ βασιλεως περσῶν καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας ναβουχοδοноσορ συνέβη εἰς ὄραματα καὶ ἐνυπνια ἐμπεσεῖν τὸν βασιλεῖα καὶ ταραχθῆναι ἐν τῷ ἐνυπνίῳ αὐτοῦ καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐπετάξεν ὁ βασιλεὺς εἰσενεχθῆναι τοὺς ἐπαοίδους καὶ τοὺς μαγούς καὶ τοὺς φαρμακοὺς τῶν χαλδαίων ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὰ ἐνυπνια αὐτοῦ καὶ παραγενόμενοι ἐστήσαν

παρα τω βασιλει και ειπεν αυτοις ὁ βασιλευς ενυπνιον ἑώρακα και εκινηθη μου το πνευμα επιγωναι ουν θελω το ενυπνιον και ελαλησαν ὁι χαλδαιοι προς τον βασιλεα συριστι κυριε βασιλευ τον αιωνα ζηθι αναγγειλον το ενυπνιον σου τοις παισι σου και ἡμεις σοι φρασομεν την συγκρισιν αυτου αποκριθεις δε ὁ βασιλευς ειπε τοις χαλδαιοις ὅτι εαν μη απαγγειλητε μοι επ αληθειας το ενυπνιον και την τουτου συγκρισιν δηλωσητε μοι παραδειγματισθησεσθε και αναληφθησεται ὑμων τα ὑπαρχοντα εις το βασιλικον εαν δε το ενυπνιον διασαφησητε μοι και την τουτου συγκρισιν αναγγειλητε ληψεσθε δοματα παντοια και δοξασθησεσθε ὑπ εμου δηλωσατε μοι το ενυπνιον και κρινατε απεκριθησαν δε εκ δευτερου λεγοντες βασιλευ το ὄραμα ειπον και ὁι παιδες σου κρινουσι προς ταυτα και ειπεν αυτοις ὁ βασιλευς επ αληθειας οίδα ὅτι καιρον ὑμεις εξαγοραζετε καθαπερ ἑώρακατε ὅτι απεστη απ εμου το πραγμα καθαπερ ουν προστεταχα ὁυτως εσται εαν μη το ενυπνιον απαγγειλητε μοι επ αληθειας και την τουτου συγκρισιν δηλωσητε θανατω περιπεσεισθε συνειπασθε γαρ λογους ψευδεις ποιησασθαι επ εμου ἕως αν ὁ καιρος αλλοιωθῃ νυν ουν εαν το ῥημα ειπητε μοι ὁ την νυχτα ἑώρακα γνωσομαι ὅτι και την τουτου κρισιν δηλωσετε και απεκριθησαν ὁι χαλδαιοι επι του βασιλεως ὅτι ουδεις των επι της γης δυνησεται ειπειν τω βασιλει ὁ ἑώρακε καθαπερ συ ερωτας και πας βασιλευς και πας δυναστης τοιουτο πραγμα ουκ επερωτα παντα σοφον και μαγον και χαλδαιον και ὁ λογος ὃν ζητεις βασιλευ βαρυν εστι και επιδοξος και ουδεις εστιν ὃς δηλωσει ταυτα τω βασιλει ει μητι αγγελος ὅυ ουκ εστι κατοικητηριον μετα πασης σαρκος ὅθεν ουκ ενδεχεται γενεσθαι καθαπερ οiei τοτε ὁ βασιλευς στυγνος γενομενος και περιλυπος προσεταξεν εξαγαγειν παντας τους σοφους της βαβυλωνιας και εδογματισθη παντας αποκτειναι εζητηθη δε ὁ δανιηλ και παντες ὁι μετ αυτου χαριν του συναπολεσθαι τοτε δανιηλ ειπε βουλην και γνωμην ἣν ειχεν αριωχη τω αρχιμαγειρω του βασιλεως ὥ προσεταξεν εξαγαγειν τους σοφιστας της βαβυλωνιας και επυνθανετο αυτου λεγων περι τινος δογματιζεται πικρως παρα του βασιλεως τοτε το προσταγμα εσημανεν ὁ αριωχης τω δανιηλ ὁ δε δανιηλ εισηλθε ταχεως προς τον βασιλεα και ηξιωσεν ἵνα δοθῃ αυτω χρονος παρα του βασιλεως και δηλωσῃ παντα επι του βασιλεως τοτε απελθων δανιηλ εις τον οικον αυτου τω ανανια και μισαηλ και αζαρια τοις συνεταιροις ὑπεδειξε παντα και παρηγγειλε νηστειαν και δεησιν και τιμωριαν ζητησαι παρα του κυριου του ὑψιστου περι του μυστηριου τουτου ὅπως μη εκδοθῶσι δανιηλ και ὁι μετ αυτου εις απωλειαν ἅμα τοις σοφισταις βαβυλωνος τοτε τω δανιηλ εν ὄραματι εν αυτῃ τη νυχτι το μυστηριον του βασιλεως εξεφανθη ευσημως τοτε δανιηλ ευλογησε τον κυριον τον ὑψιστον και εκφωνησας ειπεν εσται το ονομα του κυριου του μεγαλου ευλογημενον εις τον αιωνα ὅτι ἡ σοφια και ἡ μεγαλωση αυτου εστι και αυτος αλλοιοι καιρους και χρονους μεθιστων βασιλεις και καθιστων διδους σοφοις σοφian και συνεσιν τοις εν επιστημη ουσιν ανακαλυπτων τα βαθεα και σκοτεινα και γινωσκων τα εν τω σκοτει και τα εν τω φωτι και παρ αυτω καταλυσις σοι κυριε των πατερων μου εξομολογουμεν και αινω ὅτι σοφian και φρονησιν εδωκας μοι και νυν εσημανας μοι ὅσα ηξιωσα του δηλωσαι τω βασιλει προς ταυτα εισελθων δε δανιηλ προς τον αριωχ τον κατασταθεντα ὑπο του βασιλεως αποκτειναι παντας τους σοφιστας

της βαβυλωνιας ειπεν αυτω τους μεν σοφιστας της βαβυλωνιας μη απολεσης εισαγαγε δε με προς τον βασιλεα και εκαστα τω βασιλει δηλωσω τοτε αριωχ κατα σπουδην εισηγαγεν τον δανιηλ προς τον βασιλεα και ειπεν αυτω οτι ευρηκα ανθρωπον σοφον εκ της αιχμαλωσιας των υιων της ιουδαιας ος τω βασιλει δηλωσει εκαστα αποκριθεις δε ο βασιλευς ειπε τω δανιηλ επικαλουμενω δε χαλδαιστι βαλτασαρ δυναση δηλωσαι μοι το οραμα ο ειδον και την τουτου συγκρισιν εκφωνησας δε ο δανιηλ επι του βασιλεως ειπεν το μυστηριον ο εωρακεν ο βασιλευς ουκ εστι σοφων και φαρμακων και επαυιδων και γαζαρηγων η δηλωσις αλλ εστι θεος εν ουρανω ανακαλυπτων μυστηρια ος εδηλωσε τω βασιλει ναβουχοδονοσορ α δει γενεσθαι επ εσχατων των ημερων βασιλευ εις τον αιωνα ζηθι το ενυπνιον και το οραμα της κεφαλης σου επι της κοιτης σου τουτο εστι συ βασιλευ κατακλιθεις επι της κοιτης σου εωρακας παντα οσα δει γενεσθαι επ εσχατων των ημερων και ο ανακαλυπτων μυστηρια εδηλωσε σοι α δει γενεσθαι καμοι δε ου παρα την σοφian την ουσαν εν εμοι υπερ παντας τους ανθρωπους το μυστηριον τουτο εξεφανθη αλλ ενεκεν του δηλωθηναι τω βασιλει εσημανθη μοι α υπελαβες τη καρδια σου εν γνωσει και συ βασιλευ εωρακας και ιδου εικων μια και ην η εικων εκεινη μεγαλη σφοδρα και η προσοψis αυτης υπερφερης εστηκε εναντιον σου και η προσοψis της εικονος φοβερα και ην η κεφαλη αυτης απο χρυσιου χρηστου το στηθος και οι βραχιονες αργυροι η κοιλια και οι μηροι χαλκοι τα δε σκελη σιδηρα οι ποδες μερος μεν τι σιδηρου μερος δε τι οστρακινον εωρακας εως οτου ετμηθη λιθος εξ ορους ανευ χειρων και επαταξε την εικονα επι τους ποδας τους σιδηρους και οστρακινους και κατηλεσεν αυτα τοτε λεπτα εγενετο αμα ο σιδηρος και το οστρακον και ο χαλκος και ο αργυρος και το χρυσιον και εγενετο ωσει λεπτοτερον αχυρου εν αλωνι και ερριπισεν αυτα ο ανεμος ωστε μηδεν καταλειφθηναι εξ αυτων και ο λιθος ο παταξας την εικονα εγενετο ορος μεγα και επαταξε πασαν την γην τουτο το οραμα και την κρισιν δε ερουμεν επι του βασιλεως συ βασιλευ βασιλευς βασιλεων και σοι ο κυριος του ουρανου την αρχην και την βασιλειαν και την ισχυν και την τιμην και την δοξαν εδωκεν εν παση τη οικουμενη απο ανθρωπων και θηριων αγριων και πετεινων ουρανου και των ιχθυων της θαλασσης παρεδωκεν υπο τας χειρας σου κυριευει παντων συ ει η κεφαλη η χρυση και μετα σε αναστησεται βασιλεια ελαττων σου και τριτη βασιλεια αλλη χαλκη η κυριευσει πασης της γης και βασιλεια τεταρτη ισχυρα ωσπερ ο σιδηρος ο δαμαζων παντα και παν δενδρον εκκοπτων και σεισθησεται πασα η γη και ως εωρακας τους ποδας αυτης μερος μεν τι οστρακου κεραμικου μερος δε τι σιδηρου βασιλεια αλλη διμερης εσται εν αυτη καθαπερ ειδες τον σιδηρον αναμειγμενον αμα τω πηλινω οστρακω και οι δακτυλοι των ποδων μερος μεν τι σιδηρου μερος δε τι οστρακινον μερος τι της βασιλειας εσται ισχυρον και μερος τι εσται συντετριμμενον και ως ειδες τον σιδηρον αναμειγμενον αμα τω πηλινω οστρακω συμμειγεις εσονται εις γενεσιν ανθρωπων ουκ εσονται δε ομονοουντες ουτε ευνοουντες αλληλοις ωσπερ ουδε ο σιδηρος δυναται συγκραθηναι τω οστρακω και εν τοις χρονοις των βασιλεων τουτων στησει ο θεος του ουρανου βασιλειαν αλλην ητις εσται εις τους αιωνας και ου φθαρησεται και αυτη η βασιλεια αλλο εθνος ου μη εαση παταξει δε και αφανισει τας

βασιλείας ταυτας και αυτη στησεται εις τον αιωνα καθαπερ έωρακας εξ ορους τητηνην λιθον ανευ χειρων και συνηλοησε το οστρακον τον σιδηρον και τον χαλκον και τον αργυρον και τον χρυσον ο θεος ο μεγας εσημανε τω βασιλει τα εσομενα επ εσχατων των ημερων και ακριβες το οραμα και πιστη η τουτου κρισις τοτε ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς πεσων επι προσωπον χαμαι προσεκυνησε τω δανιηλ και επεταξε θυσιας και σπονδας ποιησαι αυτω και εκφωνησας ο βασιλευς προς τον δανιηλ ειπεν επ αληθειας εστιν ο θεος υμων θεος των θεων και κυριος των βασιλεων ο εκφαινων μυστηρια κρυπτα μονος οτι εδυνασθης δηλωσαι το μυστηριον τουτο τοτε ο βασιλευς ναβουχοδονοσορ δανιηλ μεγαλυνας και δους δωρεας μεγαλας και πολλας κατεστησεν επι των πραγματος της βαβυλωνιας και απεδειξεν αυτον αρχοντα και ηγουμενον παντων των σοφιστων βαβυλωνιας και δανιηλ ηξιωσε τον βασιλεα ινα κατασταθωσιν επι των πραγματος της βαβυλωνιας σεδραχμισαχ αβδεναγω και δανιηλ ην εν τη βασιλικη αυλη ετους οκτωκαιδεκατοσ ναβουχοδονοσορ βασιλευς διοικων πολεις και χωρας και παντας τους κατοικουντας επι της γης απο ινδικης εως αιθιοπιας εποησεν εικονα χρυσην το υψος αυτης πηχων εξηκοντα και το πλατος αυτης πηχων εξ και εστησεν αυτην εν πεδιω του περιβολου χωρας βαβυλωνιας και ναβουχοδονοσορ βασιλευς βασιλεων και κυριευων της οικουμενης ολης απεστειλεν επισυναγαγειν παντα τα εθνη και φυλας και γλωσσας σατραπας στρατηγους τοπαρχας και υπατους διοικητας και τους επ εξουσιων κατα χωραν και παντας τους κατα την οικουμενην ελθειν εις τον εγκαινισμον της εικονος της χρυσης ην εστησε ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς και εστησαν οι προγεγραμμενοι κατεναντι της εικονος και ο κηρυξ εκηρυξε τοις οχλοις υμιν παραγγελλεται εθνη και χωραι λαοι και γλωσσαι οταν ακουσητε της φωνης της σαλπιγγος συριγγος και κιθαρας σαμβυκας και ψαλτηριου συμφωνιας και παντος γενους μουσικων πεσοντες προσκυνησατε τη εικονι τη χρυση ην εστησε ναβουχοδονοσορ βασιλευς και πας ος αν μη πεσων προσκυνηση εμβάλουσιν αυτον εις την καμινον του πυρος την καιομενην και εν τω καιρω εκεινω οτε ηκουσαν παντα τα εθνη της φωνης της σαλπιγγος και παντος ηχου μουσικων πιπτοντα παντα τα εθνη φυλας και γλωσσαι προσεκυνησαν τη εικονι τη χρυση ην εστησε ναβουχοδονοσορ κατεναντι τουτου εν εκεινω τω καιρω προσελθοντες ανδρες χαλδαιοι διεβαλον τους ιουδαιους και υπολαβοντες ειπον κυριε βασιλευ εις τον αιωνα ζηθι συ βασιλευ προσεταξας και εκρινας ινα πας ανθρωπος ος αν ακουση της φωνης της σαλπιγγος και παντος ηχου μουσικων πεσων προσκυνηση τη εικονι τη χρυση και ος αν μη πεσων προσκυνηση εμβληθησεται εις την καμινον του πυρος την καιομενην εισι δε τινες ανδρες ιουδαιοι ους κατεστησας επι της χωρας της βαβυλωνιας σεδραχμισαχ αβδεναγω οι ανθρωποι εκεινοι ουκ εφοβηθησαν σου την εντολην και τω ειδωλω σου ουκ ελατρευσαν και τη εικονι σου τη χρυση η εστησας ου προσεκυνησαν τοτε ναβουχοδονοσορ θυμωθεις οργη προσεταξεν αγαγειν τον σεδραχμισαχ αβδεναγω τοτε οι ανθρωποι ηχηθησαν προς τον βασιλεα ους και συνιδων ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς ειπεν αυτοις δια τι σεδραχμισαχ αβδεναγω τοις θεοις μου ου λατρευετε και τη εικονι τη χρυση ην εστησα ου προσκυνειτε και νυν ει μεν εχετε ετοιμως άμα τω ακουσαι της σαλπιγγος και παντος ηχου μουσικων πεσοντες

προσκυνησαι τη εικονι τη χρυση ή εστησα ει δε μη γε γινωσκετε ότι μη προσκυνησαντων ύμων αυτωρι εμβληθησεσθε εις την καμινον του πυρος την καιομενην και ποιος θεος εξελειται ύμας εκ των χειρων μου αποκριθεντες δε σεδραχ μισαχ αβδεναγω ειπαν τω βασιλει ναβουχοδονοσορ βασιλευ ου χρειαν εχομεν ήμεις επι τη επιταγη ταυτη αποκριθηναι σοι εστι γαρ θεος εν ουρανοις εις κυριος ήμων όν φοβουμεθα ός εστι δυνατος εξελεσθαι ήμας εκ της καμινου του πυρος και εκ των χειρων σου βασιλευ εξελειται ήμας και τοτε φανερον σοι εσται ότι ουτε τω ειδωλω σου λατρευομεν ουτε τη εικονι σου τη χρυση ήν εστησας προσκυνουμεν τοτε ναβουχοδονοσορ επλησθη θυμου και ή μορφη του προσωπου αυτου ηλλοιωθη και επεταξε καηναι την καμινον επταπλασιως παρ ό εδει αυτην καηναι και ανδρας ισχυροτατους των εν τη δυναμει επεταξε συμποδισαντας τον σεδραχ μισαχ αβδεναγω εμβαλιν εις την καμινον του πυρος την καιομενην τοτε οι ανδρες εκεινοι συνεποδισθησαν εχοντες τα ύποδηματα αυτων και τας τιαρας αυτων επι των κεφαλων αυτων συν τω ίματισμω αυτων και εβληθησαν εις την καμινον επειδη το προσταγμα του βασιλεως ηπειγεν και ή καμινος εξεκαυθη ύπερ το προτερον επταπλασιως και οι ανδρες οι προχειρισθεντες συμποδισαντες αυτους και προσαγαγοντες τη καμινω ενεβαλοσαν εις αυτην τους μεν ουν ανδρας τους συμποδισαντας τους περι τον αζαριαν εξελθουσα ή φλοξ εκ της καμινου ενεπυρισε και απεκτεινεν αυτοι δε συνετηρηθησαν ούτως ουν προσηυξατο ανανιας και αζαριας και μισαηλ και ύμνησαν τω κυριω ότε αυτους ό βασιλευς προσεταξεν εμβληθηναι εις την καμινον στας δε αζαριας προσηυξατο ούτως και ανοιξας το στομα αυτου εξωμολογειτο τω κυριω άμα τοις συνεταιροις αυτου εν μεσω τω πυρι ύποκαιομενης της καμινου ύπο των χαλδαιων σφοδρα και ειπαν ευλογητος ει κυριε ό θεος των πατερων ήμων και αινετον και δεδοξασμενον το ονομα σου εις τους αιωνας ότι δικαιος ει επι πασιν οις εποιησας ήμιν και παντα τα εργα σου αληθινα και αι όδοι σου ευθειαι και πασαι αι κρισεις σου αληθιναι και κριματα αληθειας εποιησας κατα παντα ά επηγαγες ήμιν και επι την πολιν σου την άγιαν την των πατερων ήμων ιερουσαλημ διοτι εν αληθεια και κρισει εποιησας παντα ταυτα δια τας άμαρτίας ήμων ότι ήμαρτομεν εν πασι και ηνομησαμεν αποστηναι απο σου και εξημαρτομεν εν πασι και των εντολων του νομου σου ουχ ύπηκουσαμεν ουδε συνετηρησαμεν ουδε εποιησαμεν καθως ενετειλω ήμιν ίνα ευ ήμιν γενηται και νυν παντα όσα ήμιν επηγαγες και παντα όσα εποιησας ήμιν εν αληθινη κρισει εποιησας και παρεδωκας ήμας εις χειρας εχθρων ήμων ανομων και εχθιστων αποστατων και βασιλει αδικω και πονηροτατω παρα πασαν την γην και νυν ουκ εστιν ήμιν ανοιξαι το στομα αισχυνη και ονειδος εγεννηθη τοις δουλοις σου και τοις σεβομενοις σε μη παραδως ήμας εις τελος δια το ονομα σου και μη διασχεδασης σου την διαθηκην και μη αποστησης το ελεος σου αφ ήμων δια αβρααμ τον ηγαπημενον ύπο σου και δια ισαακ τον δουλόν σου και ισραηλ τον άγιον σου ως ελαλησας προς αυτους λεγων πληθυναι το σπερμα αυτων ως τα αστρα του ουρανου και ως την αμμον την παρα το χειλος της θαλασσης ότι δεσποτα εσμικρυνθημεν παρα παντα τα εθνη και εσμεν ταπεινοι εν παση τη γη σημερον δια τας άμαρτίας ήμων και ουκ εστιν εν τω καιρω τουτω αρχων και προφητης ουδε ήγουμενος ουδε όλοκαυτωσις ουδε θυσια

ουδε προσφορα ουδε θυμιαμα ουδε τοπος του καρπωσαι ενωπιον σου και ευρειν ελεος αλλ εν ψυχη συντετριμμενη και πνευματι τεταπεινωμενω προσδεχθειμεν ως εν δλοκαυτωμασι κριων και ταυρων και ως εν μυριασιν αρνων πιονων ουτω γενεσθω ήμων ή θυσια ενωπιον σου σημερον και εξιλασαι οπισθεν σου ότι ουκ εστιν αισχυνη τοις πεποιθοσιν επι σοι και τελειωσαι οπισθεν σου και νυν εξακολουθουμεν εν όλη καρδια και φοβουμεθα σε και ζητουμεν το προσωπον σου μη καταισχυνης ήμας αλλα ποιησον μεθ ήμων κατα την επιεικειαν σου και κατα το πληθος του ελεους σου και εξελου ήμας κατα τα θαυμασια σου και δος δοξαν τω ονοματι σου κυριε και εντραπειησαν παντες οι ενδεικνυμενοι τοις δουλοις σου κακα και κατασχυνθεισαν απο πασης δυναστειας και ή ισχυς αυτων συντριβειη γνωτωσαν ότι συ ει μονος κυριος ό θεος και ενδοξος εφ όλην την οικουμενην και ου διελιπον οι εμβαλλοντες αυτους ύπηρεται του βασιλειως καιοντες την καμινον και ήνικα ενεβαλσαν τους τρεις εις άπαξ εις την καμινον και ή καμινος ην διαπυρος κατα την θερμασιαν αυτης έπταπλασιως και ότε αυτους ενεβαλον οι μεν εμβαλλοντες αυτους ησαν ύπερανω αυτων οι δε ύπεκαιον ύποκατωθεν αυτων ναφθαν και στιπνουν και πισσαν και κληματιδα και διεχειτο ή φλοξ επανω της καμινου επι πηχεις τεσσαρακοντα εννεα και διεξωδευσε και ενεπυρισεν ός ευρε περι την καμινον των χαλδαιων αγγελος δε κυριου συγκατεβη άμα τοις περι τον αζαριαν εις την καμινον και εξετιναξε την φλογα του πυρος εκ της καμινου και εποίησε το μεσον της καμινου ώσει πνευμα δροσου διασυριζον και ουχ ήψατο αυτων καθολου το πυρ και ουκ ελυπησε και ου παρηνωχλησεν αυτους αναλαβοντες δε οι τρεις ως εξ ένος στοματος ύμνουν και εδοξαζον και ευλογουν και εξυψουν τον θεον εν τη καμινω λεγοντες ευλογητος ει κυριε ό θεος των πατερων ήμων και αινετος και ύπερυψουμενος εις τους αιωνας και ευλογημενον το ονομα της δοξης σου το άγιον και ύπεραινετον και ύπερυψωμενον εις παντας τους αιωνας ευλογημενος ει εν τω νωω της άγιας δοξης σου και ύπερυμνητος και ύπερενδοξος εις τους αιωνας ευλογητος ει επι θρονου της βασιλειας σου και ύμνητος και ύπερυψωμενος εις τους αιωνας ευλογητος ει ό βλεπων αβυσσους καθημενος επι χερουβιμ και αινετος και δεδοξασμενος εις τους αιωνας ευλογητος ει εν τω στερεωματι και ύμνητος και δεδοξασμενος εις τους αιωνας ευλογειτε παντα τα εργα του κυριου τον κυριον ύμνειτε και ύπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε αγγελοι κυριου τον κυριον ύμνειτε και ύπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ουρανοι τον κυριον ύμνειτε και ύπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ύδατα παντα τα επανω του ουρανου τον κυριον ύμνειτε και ύπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε πασαι αι δυναμεις κυριου τον κυριον ύμνειτε και ύπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ήλιος και σεληνη τον κυριον ύμνειτε και ύπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε αστρα του ουρανου τον κυριον ύμνειτε και ύπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε πας ομβρος και δροσος τον κυριον ύμνειτε και ύπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε παντα τα πνευματα τον κυριον ύμνειτε και ύπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε πυρ και καυμα τον κυριον ύμνειτε και ύπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ρίγος και ψυχος τον κυριον ύμνειτε και ύπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε δροσοι και νιφετοι τον κυριον ύμνειτε και

ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε παῖοι καὶ ψυχὸς τὸν κυριὸν ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε παῆλαι καὶ χιόνες τὸν κυριὸν ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε νυκτὲς καὶ ἡμέραι τὸν κυριὸν ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκοτὸς τὸν κυριὸν ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε ἀστράπαι καὶ νεφέλαι τὸν κυριὸν ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτω ἡ γῆ τὸν κυριὸν ὕμνετω καὶ ὑπερυψοῦτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνοὶ τὸν κυριὸν ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε πάντα τὰ φευόμενα ἐπὶ τῆς γῆς τὸν κυριὸν ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε αἶ πηγαι τὸν κυριὸν ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε θάλασσαι καὶ ποταμοὶ τὸν κυριὸν ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε κτῆ καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν κυριὸν ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ τὸν κυριὸν ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε τετραποδὰ καὶ θήρια τῆς γῆς τὸν κυριὸν ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν κυριὸν ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε ἰσραὴλ τὸν κυριὸν ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε ἱερεῖς τὸν κυριὸν ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε δούλοι τὸν κυριὸν ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχὰ δικαίων τὸν κυριὸν ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ καρδία τὸν κυριὸν ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε ἀνανία ἀζαρία μισαὴλ τὸν κυριὸν ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας ὅτι ἐξείλετο ἡμᾶς ἐξ ἁδου καὶ ἐσώσεν ἡμᾶς ἐκ χειρὸς θανάτου καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ μεσοῦ καιομένης φλογὸς καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐξομολογείσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἐλεὸς αὐτοῦ εὐλογεῖτε πάντες οἱ σεβόμενοι τὸν θεὸν τῶν θεῶν ὕμνετε καὶ ἐξομολογείσθε ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἐλεὸς αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰῶνων καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκουσαὶ τὸν βασιλεῖα ὑμνούντων αὐτῶν καὶ ἔστως εὐθεῶρει αὐτοὺς ζώντας τότε ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεὺς εὐθανμασε καὶ ἀνεστή σπευσας καὶ εἶπεν τοῖς φίλοις αὐτοῦ ἰδοὺ ἐγὼ ὄρω ἀνδρας τέσσαρας λεγόμενους περιπατούντας ἐν τῷ πυρὶ καὶ φθορά οὐδεμία ἐγενήθη ἐν αὐτοῖς καὶ ἡ ὄρασις τοῦ τεταρτοῦ ὁμοιωμα ἀγγελοῦ θεοῦ καὶ προσελθὼν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν θύραν τῆς καμίνου τῆς καιομένης τῷ πυρὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς ἐξ ὀνοματὸς σεδραχ μισαχ ἀβδενάγω οἱ παῖδες τοῦ θεοῦ τῶν θεῶν τοῦ ὑψίστου ἐξέλθετε ἐκ τοῦ πυρὸς οὕτως οὐν ἐξήλθον οἱ ἀνδρες ἐκ μεσοῦ τοῦ πυρὸς καὶ συνήχθησαν οἱ ὑπατοὶ τοπαρχαὶ καὶ ἀρχιπατριῶται καὶ οἱ φίλοι τοῦ βασιλεῶς καὶ εὐθεῶρουν τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ὅτι οὐχ ἥψατο τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν καὶ αἱ τρίχες αὐτῶν οὐ κατεκαήσαν καὶ τὰ σαραβάρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιωθήσαν οὐδε ὀσμη τοῦ πυρὸς ἦν ἐν αὐτοῖς ὑπολαβὼν δὲ ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεὺς εἶπεν εὐλογητὸς κυριὸς ὁ θεὸς τοῦ σεδραχ μισαχ ἀβδενάγω ὅς ἀπεστείλε τὸν ἀγγελοῦ αὐτοῦ καὶ ἐσώσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς ἐλπισάντας ἐπ' αὐτὸν τὴν γὰρ προσταγὴν τοῦ βασιλεῶς ἠθετήσαν καὶ παρεδῶκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς ἐμπυρισμὸν ἵνα μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι θεῷ ἑτέρῳ ἀλλ' ἡ τῷ θεῷ αὐτῶν

και νυν εγω κρινω ινα παν εθνος και πασαι φυλαι και πασαι γλωσσαι
ος αν βλασφημησῃ εις τον κυριον τον θεον σεδραχ μισαχ αβδεναγω
διαμελισθησεται και η οικια αυτου δημευθησεται διοτι ουκ εστιν θεος
ετερος ος δυνησεται εξελεσθαι ουτως ουτως συν ο βασιλευς τω σε-
δραχ μισαχ αβδεναγω εξουσιαν δους εφ ολης της χωρας κατεστησεν
αυτους αρχοντας ετους οκτωκαιδεκατου της βασιλειας ναβουχοδο-
νοσορ ειπεν ειρηνευων ημην εν τω οικω μου και ευθηνων επι του
θρονου μου ενυπνιον ειδον και ευλαβηθηην και φοβος μοι επεπεσεν
εκαθευδον και ιδου δενδρον υψηλον φυομενον επι της γης η ορασις
αυτου μεγαλη και ουκ ην αλλο ομοιον αυτω οι κλαδοι αυτου τω μηκει
ως σταδιων τριαχοντα και υποκατω αυτου εσκιαζον παντα τα θηρια
της γης και εν αυτω τα πετεινα του ουρανου ενοσσευον ο καρπος
αυτου πολυς και αγαθος και εχορηγει πασι τοις ζωοις και η ορασις
αυτου μεγαλη η κορυφη αυτου ηγγιζεν εως του ουρανου και το κυτος
αυτου εως των νεφελων πληρουν τα υποκατω του ουρανου ο ηλιος
και η σεληνη εν αυτω ωκουν και εφωτιζον πασαν την γην ειθεωρουν
εν τω υπνω μου και ιδου αγγελος απεσταλη εν ισχυι εκ του ουρανου
και εφωνησε και ειπεν αυτω εκκοψατε αυτο και καταφθειρατε αυτο
προσ τεταχται γαρ απο του υψιστου εκριζωσαι και αχρειωσαι αυτο και
ουτως ειπε ριζαν μιαν αφετε αυτου εν τη γη οπως μετα των θηριων
της γης εν τοις ορεσι χορτον ως βους νεμηται και απο της δροσου του
ουρανου το σωμα αυτου αλλοιωθη και επτα ετη βοσκηθη συν αυτοις
εως αν γνω τον κυριον του ουρανου εξουσιαν εχειν παντων των εν
τω ουρανω και των επι της γης και οσα αν θελη ποιει εν αυτοις ενω-
πιον μου εξεκοπη εν ημερα μια και η καταφθορα αυτου εν ωρα μια της
ημερας και οι κλαδοι αυτου εδοθησαν εις παντα ανεμον και ειλικυσθη
και ερριφη και τον χορτον της γης μετα των θηριων της γης ησθιε και
εις φυλακην παρεδοθη και εν πεδαις και εν χειροπεδαις χαλκαις εδεθη
υπ αυτων σφοδρα ειθαυμασα επι πασι τουτοις και ο υπνος μου απεστη
απο των οφθαλμων μου και αναστας το πρωι εκ της κοιτης μου εξα-
λεσα τον δανιηλ τον αρχοντα των σοφιστων και τον ηγουμενον των
κρινοντων τα ενυπνια και διηγησαμην αυτω το ενυπνιον και υπεδειξε
μοι πασαν την συγκρισιν αυτου μεγαλως δε ειθαυμασεν ο δανιηλ και
υπονοια κατεσπευδεν αυτον και φοβηθεις τρομου λαβοντος αυτον και
αλλοιωθεισης της ορασσεως αυτου κινησας την χειραλην ωραν μιαν α-
ποιθαυμασας απεκριθη μοι φωνη πραεια βασιλευ το ενυπνιον τουτο
τοις μισουσι σε και η συγκρισις αυτου τοις εχθροις σου επελθι το
δενδρον το εν τη γη πεφυτευμενον ου η ορασις μεγαλη συ ει βασιλευ
και παντα τα πετεινα του ουρανου τα νοσσευοντα εν αυτω η ισχυς της
γης και των εθνων και των γλωσσων πασων εως των περατων της
γης και πασαι αι χωραι σοι δουλευουσι το δε ανυψωθηναι το δενδρον
εκεινο και εγγισαι τω ουρανω και το κυτος αυτου αψασθαι των νε-
φελων συ βασιλευ υψωθης υπερ παντας τους ανθρωπους τους οντας
επι προσωπου πασης της γης υψωθη σου η καρδια υπερηφανια και
ισχυι τα προς τον αγιον και τους αγγελους αυτου τα εργα σου ωφθη
καθοτι εξερημωσας τον οικον του θεου του ζωντος επι ταις αμαρ-
ταις του λαου του ηγιασμενου και η ορασις ην ειδες οτι αγγελος εν
ισχυι απεσταλη παρα του κυριου και οτι ειπεν εξαραι το δενδρον και
εκκοψαι η κρισις του θεου του μεγαλου ηξει επι σε και ο υψιστος και
οι αγγελοι αυτου επι σε κατατρεχουσιν εις φυλακην απαξουσιν σε και

εις τοπον ερημον αποστελουσι σε και ἡ ῥίζα του δένδρου ἡ ἀφεθεισα ἐπει ουκ ἐξερριζώθη ὁ τοπος του θρόνου σου σοι συντηρηθήσεται εἰς καιρον και ὥραν ἰδου ἐπὶ σε ἐτοιμαζονται και μαστιγώσουσι σε και ἐπαξουσι τὰ κεκριμενα ἐπὶ σε κυριος ζῆ ἐν οὐρανῳ και ἡ ἐξουσία αὐτου ἐπὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτου δεηθήτι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν σου και πασὰς τὰς ἀδικίας σου ἐν ἐλεημοσυναῖς λυτρώσαι ἵνα ἐπεικεία δοθῇ σοι και πολυήμερος γενῇ ἐπὶ του θρόνου τῆς βασιλείας σου και μὴ καταφθίρῃ σε τούτους τοὺς λόγους ἀγαπήσον ακριβῆς γὰρ μου ὁ λόγος και πληρὴς ὁ χρόνος σου και ἐπὶ συντελείᾳ τῶν λόγων ναβουχοδονοσορ ὡς ἤκουσε τὴν κρίσιν του ὀράματος τοὺς λόγους ἐν τῇ καρδίᾳ συνετήρησε και μετὰ μηνᾶς δώδεκα ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς πολέως μετὰ πάσης τῆς δοξῆς αὐτου περιεπατεῖ και ἐπὶ τῶν πυργῶν αὐτῆς διεπορευετο και ἀποκριθεὶς εἶπεν ἡ αὕτη ἐστὶ βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἦν ἐγὼ ὠκοδομησα και οἶκος βασιλείας μου ἐν ἰσχυὶ κρατοῦς μου κληθήσεται εἰς τιμὴν τῆς δοξῆς μου και ἐπὶ συντελείας του λόγου αὐτου φωνῇ ἐκ του οὐρανοῦ ἤκουσε σοι λεγεται ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς ἡ βασιλεία βαβυλῶνος ἀφηρηταὶ σου και ἕτερω δίδονται ἐξουθενημενῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ οἴκῳ σου ἰδου ἐγὼ καθίστημι αὐτον ἐπὶ τῆς βασιλείας σου και τὴν ἐξουσίαν σου και τὴν δοξάν σου και τὴν τρυφήν σου παραλήψεται ὅπως ἐπιγνῶς ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ θεὸς του οὐρανοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἀνθρώπων και ὡ ἐὰν βουλευτῇ δώσει αὐτὴν ἕως δε ἡλίου ἀνατολῆς βασιλεὺς ἕτερος ευφρανθήσεται ἐν τῷ οἴκῳ σου και κρατήσῃ τῆς δοξῆς σου και τῆς ἰσχύος σου και τῆς ἐξουσίας σου και οἱ ἀγγελοὶ διώξονται σε ἐπὶ ἐτὴ ἑπτὰ και οὐ μὴ οφθῇς οὐδ' οὐ μὴ λαλήσῃς μετὰ παντός ἀνθρώπου χορτόν ὡς βουνὸς σε ψωμίσουσι και ἀπο τῆς χλοῆς τῆς γῆς ἐσται ἡ νομὴ σου ἰδου ἀντὶ τῆς δοξῆς σου δῆσουσι σε και τὸν οἶκον τῆς τρυφῆς σου και τὴν βασιλείαν σου ἕτερος ἔξει ἕως δε πρῶι πάντα τελεσθήσεται ἐπὶ σε ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς βαβυλῶνος και οὐκ ὑστερήσῃ ἀπο πάντων τούτων οὐθεν ἐγὼ ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς βαβυλῶνος ἑπτὰ ἐτὴ ἐπεδήτην χορτόν ὡς βουνὸς ἐψώμισαν με και ἀπο τῆς χλοῆς τῆς γῆς ἡσθίον και μετὰ ἐτὴ ἑπτὰ ἐδῶκα τὴν ψυχὴν μου εἰς δεσιν και ἡξίωσα περὶ τῶν ἁμαρτιῶν μου κατὰ πρόσωπον κυρίου του θεοῦ του οὐρανοῦ και περὶ τῶν ἀγνοιῶν μου του θεοῦ τῶν θεῶν του μεγάλου ἐδεθήτην και αἱ τριχες μου ἐγενοντο ὡς πτερυγες αετοῦ οἱ ὀνυχες μου ὥσει λεόντος ἡλλοιωθῇ ἡ σὰρξ μου και ἡ καρδία μου γυμνὸς περιεπατοῦν μετὰ τῶν θηρίων τῆς γῆς ἐνυπνίον εἶδον και ὑπονοίαι με εἰληφάσι και διὰ χρόνου ὕπνος με ἐλάβε πολὺς και νυσταγμός ἐπεπεσε μοι και ἐπὶ συντελείᾳ τῶν ἑπτὰ ἐτῶν ὁ χρόνος μου τῆς ἀπολυτρώσεως ἡλθε και αἱ ἁμαρτίαι μου και αἱ ἀγνοίαι μου ἐπληρώθησαν ἐναντίον του θεοῦ του οὐρανοῦ και ἐδεθήτην περὶ τῶν ἀγνοιῶν μου του θεοῦ τῶν θεῶν του μεγάλου και ἰδου ἀγγελὸς εἷς ἐκάλεσε με ἐκ του οὐρανοῦ λέγων ναβουχοδονοσορ δουλεύσον τῷ θεῷ του οὐρανοῦ τῷ ἁγίῳ και δὸς δοξάν τῷ ὑψίστῳ το βασιλεῖον του ἐθνους σου σοι ἀποδίδεται ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκατεσταθῇ ἡ βασιλεία μου ἐμοὶ και ἡ δοξά μου ἀπεδοθῇ μοι τῷ ὑψίστῳ ἀνθρομολογοῦμαι και αἰνῶ τῷ κτίσαντι τὸν οὐρανὸν και τὴν γῆν και τὰς θάλασσας και τοὺς ποταμούς και πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς ἐξομολογοῦμαι και αἰνῶ ὅτι αὐτὸς ἐστὶ θεὸς τῶν θεῶν και κυριὸς τῶν κυρίων και βασιλεὺς τῶν βασιλείων ὅτι αὐτὸς ποιεῖ σημεῖα και τεράτα και ἀλλοιοὶ καιροὺς και χρόνους ἀφαιρῶν

βασιλειαν βασιλεων και καθιστων ἑτερους αντ αυτων απο του νυν αυτω λατρευσω και απο του φοβου αυτου τρομος ειληφε με και παντας τους ἄγιους αυτου αινω δι γαρ θεοι των εθνων ουκ εχουσιν εν ἑαυτοις ισχυν αποστρεψαι βασιλειαν βασιλεως εις ἑτερον βασιλεα και αποκτειναι και ζην ποιησαι και ποιησαι σημεια και θαυμασια μεγαλα και φοβερα και αλλοιωσαι ὑπερμεγεθη πραγματα καθως εποιησεν εν εμοι ὁ θεος του ουρανου και ηλλοιωσεν επ εμοι μεγαλα πραγματα εγω πασας τας ἡμερας της βασιλειας μου περι της ψυχης μου τω ὑψιστω θυσιας προσοισω εις οσμην ευωδιας τω κυριω και το αρεστον ενωπιον αυτου ποιησω εγω και ὁ λαος μου το εθνος μου και ἅι χωραι μου ἅι εν τη εξουσια μου και ὅσοι ελαλησαν εις τον θεον του ουρανου και ὅσοι αν καταληφθωσι λαλουντες τι τουτους κατακρινω θανατω εγραψε δε ὁ βασιλευς ναβουχοδοноσορ επιστολην εγκυκλιον πασι τοις κατα τοπον εθνεσι και χωραις και γλωσσαις πασαις ταις οικουσαις εν πασαις ταις χωραις εν γενεαις και γενεαις κυριω τω θεω του ουρανου αινειτε και θυσιαν και προσφοραν προσφερετε αυτω ενδοξως εγω βασιλευς βασιλεων ανθομολογουμαι αυτω ενδοξως ὅτι ὁυτως εποιησε μετ εμου εν αυτη τη ἡμερα εκαθισε με επι του θρονου μου και της εξουσιας μου και της βασιλειας μου εν τω λαω μου εκρατησα και ἡ μεγαλωσυνη μου αποκατεσταθη μοι ναβουχοδοноσορ βασιλευς πασι τοις εθνεσι και πασαις ταις χωραις και πασι τοις οικουσιν εν αυταις ειρηνη ὑμιν πληθυνθει εν παντι καιρω και νυν ὑποδειξω ὑμιν τας πραξεις ἃς εποιησε μετ εμου ὁ θεος ὁ μεγας εδοξε δε μοι αποδειξαι ὑμιν και τοις σοφισταις ὑμων ὅτι εστι θεος και τα θαυμασια αυτου μεγαλα το βασιλειον αυτου βασιλειον εις τον αιωνα ἡ εξουσια αυτου απο γενεων εις γενεας και απεστειλεν επιστολας περι παντων των γεννηθεντων αυτω εν τη βασιλεια αυτου πασι τοις εθνεσι τοις ουσιν ὑπο την βασιλειαν αυτου βαλτασαρ ὁ βασιλευς εποιησε δοχην μεγαλην εν ἡμερα εγκαινισμου των βασιλειων αυτου και απο των μεγιστανων αυτου εκαλεσεν ανδρας δισχιλιους εν τη ἡμερα εκεινη βαλτασαρ ανυψουμενος απο του οινου και καυχωμενος επηνεσε παντας τους θεους των εθνων τους χωνευτους και γλυπτους εν τω τοπω αυτου και τω θεω τω ὑψιστω ουκ εδωκεν αινεσιν εν αυτη τη νυκτι εξηλθον δακτυλοι ὥσει ανθρωπου και επεγραψαν επι του τοιχου οικου αυτου επι του κονιαματος κατεναντι του λυχνους μανη φαρες θεκελ εστι δε ἡ ἑρμηνεια αυτων μανη ηριθμηται φαρες εξηρται θεκελ ἑσταται βαλτασαρ ὁ βασιλευς εποιησεν ἑστιατοριαν μεγαλην τοις ἑταιροις αυτου και επινεν οινον και ανυψωθη ἡ καρδια αυτου και ειπεν ενεγκαι τα σκευη τα χρυσα και τα αργυρα του οικου του θεου ἃ ηνεγκε ναβουχοδοноσορ ὁ πατηρ αυτου απο ιερουσαλημ και οиноχοησαι εν αυτοις τοις ἑταιροις αυτου και ηνεχθη και επινον εν αυτοις και ηυλογουν τα ειδωλα τα χειροποιητα αυτων και τον θεον του αιωνος ουκ ευλογησαν τον εχοντα την εξουσιαν του πνευματος αυτων εν αυτη τη ὥρα εκεινη εξηλθον δακτυλοι ὥσει χειρος ανθρωπου και εγραψαν επι του τοιχου του οικου αυτου επι του κονιαματος κατεναντι του φωτος εναντι του βασιλεως βαλτασαρ και ειδε χειρα γραφουσαν και ἡ ὄρασις αυτου ηλλοιωθη και φοβοι και ὑπονοιαι αυτον κατεσπευδον εσπευσεν ουν ὁ βασιλευς και εξανεστη και ἑωρα την γραφην εκεινην και δι συνεταιροι κυκλω αυτου εκαυχωντο και ὁ βασιλευς εφωνησε φωνη μεγαλη καλεσαι τους επαοιδους και φαρμακους

και χαλδαιους και γαζαρηνους απαγγειλαι το συγκριμα της γραφης και εισεπορευοντο επι θεωριαν ιδειν την γραφην και το συγκριμα της γραφης ουκ εδυναντο συγκριναι τω βασιλει τοτε ο βασιλευς εξεθηκε προσταγμα λεγων πας ανηρ ος αν υποδειξη το συγκριμα της γραφης στολizei αυτον πορφυραν και μανιακην χρυσουν περιιθησει αυτω και δοθησεται αυτω εξουσια του τριτου μερους της βασιλειας και εισεπορευοντο οι επαοιδοι και φαρμακοι και γαζαρηνοι και ουκ ηδυνάτο ουδεις το συγκριμα της γραφης απαγγειλαι τοτε ο βασιλευς εκαλεσε την βασιλισσαν περι του σημειου και υπεδειξεν αυτη ως μεγα εστι και οτι πας ανθρωπος ου δυναται απαγγειλαι τω βασιλει το συγκριμα της γραφης τοτε η βασιλισσα εμνησθη προς αυτον περι του δανιηλ ος ην εκ της αιχμαλωσιας της ιουδαιας και ειπε τω βασιλει ο ανθρωπος επιστημων ην και σοφος και υπερεχων παντας τους σοφους βαβυλωνος και πνευμα αγιον εν αυτω εστι και εν ταις ημεραις του πατρος σου του βασιλεως συγκριματα υπερογχα υπεδειξε ναβουχοδονοσορ τω πατρι σου τοτε δανιηλ εισηχθη προς τον βασιλεα και αποκριθεις ο βασιλευς ειπεν αυτω ω δανιηλ δυνη μοι υποδειξαι το συγκριμα της γραφης και στολιω σε πορφυραν και μανιακην χρυσουν περιιθησω σοι και εξεις εξουσιαν του τριτου μερους της βασιλειας μου τοτε δανιηλ εστη κατεναντι της γραφης και ανεγνω και ουτως απεκριθη τω βασιλει αυτη η γραφη ηριμνηται κατελογισθη εξηρται και εστη η γραψασα χειρ και αυτη η συγκρισις αυτων βασιλευ συ εποιησω εστιατοριαν τοις φιλοις σου και επινες οινον και τα σκευη του οικου του θεου του ζωντος ηνεχθη σοι και επινετε εν αυτοις συ και οι μεγαιστanes σου και ηνεσατε παντα τα ειδωλα τα χειροποιητα των ανθρωπων και τω θεω τω ζωντι ουκ ευλογησατε και το πνευμα σου εν τη χειρι αυτου και το βασιλειον σου αυτος εδωκε σοι και ουκ ευλογησας αυτον ουδε ηνεσας αυτω τουτο το συγκριμα της γραφης ηριμνηται ο χρονος σου της βασιλειας αποληγει η βασιλεια σου συντετμηται και συντετελεσται η βασιλεια σου τοις μηδοις και τοις περσαις διδοται τοτε βαλτασαρ ο βασιλευς ενεδυσε τον δανιηλ πορφυραν και μανιακην χρυσουν περιειθηκεν αυτω και εδωκεν εξουσιαν αυτω του τριτου μερους της βασιλειας αυτου και το συγκριμα επηλθε βαλτασαρ τω βασιλει και το βασιλειον εξηρται απο των χαλδαιων και εδοθη τοις μηδοις και τοις περσαις και αρταξερξης ο των μηδων παρελαβε την βασιλειαν και δαρειος πληρης των ημερων και ενδοξος εν γηρει και κατεστησε σατραπας εκατον εικοσι επτα επι πασης της βασιλειας αυτου και επ αυτων ανδρας τρεις ηγουμενους αυτων και δανιηλ εις ην των τριων ανδρων υπερ παντας εχων εξουσιαν εν τη βασιλεια και δανιηλ ην ενδεδυμενος πορφυραν και μεγας και ενδοξος εναντι δαρειου του βασιλεως καθοτι ην ενδοξος και επιστημων και συνετος και πνευμα αγιον εν αυτω και ευοδουμενος εν ταις πραγματειαις του βασιλεως αις επρασσε τοτε ο βασιλευς εβουλευσατο καταστησαι τον δανιηλ επι πασης της βασιλειας αυτου και τους δυο ανδρας ους κατεστησε μετ αυτου και σατραπας εκατον εικοσι επτα οτε δε εβουλευσατο ο βασιλευς καταστησαι τον δανιηλ επι πασης της βασιλειας αυτου τοτε βουλην και γνωμην εβουλευσαντο εν εαυτοις οι δυο νεανισκοι προς αλληλους λεγοντες επει ουδεμιαν αμαρτιαν ουδε αγνοιαν ηυρισκον κατα του δανιηλ περι ης κατηγορησουσιν αυτου προς τον βασιλεα και ειπαν δευτε στησωμεν ορισμον καθ εαυτων οτι πας ανθρωπος ουκ α-

ξίωσει αξίωμα και ου μη ευξηται ευχην απο παντος θεου έως ημερων τριακοντα αλλ η παρα δαρειου του βασιλεως ει δε μη αποθανειται ινα ήττησωσι τον δανιηλ εναντιον του βασιλεως και ρίψη εις τον λακκον των λεοντων ηδεισαν γαρ ότι δανιηλ προσευχεται και δειται κυριου του θεου αυτου τρις της ήμερας τοτε προσηλθισαν οι ανθρωποι εκεινοι και ειπαν εναντιον του βασιλεως όρισμον και στασιν εστησαμεν ότι πας ανθρωπος ός αν ευξηται ευχην η αξίωση αξίωμα τι παρα παντος θεου έως ήμερων τριακοντα αλλ η παρα δαρειου του βασιλεως ρίψησεται εις τον λακκον των λεοντων και ηξίωσαν τον βασιλεα ινα στηση τον όρισμον και μη αλλοιωση αυτον διοτι ηδεισαν ότι δανιηλ προσευχεται και δειται τρις της ήμερας ινα ήττηθη δια του βασιλεως και ρίψη εις τον λακκον των λεοντων και ούτως ό βασιλευς δαρειος εστησε και εκυρωσεν επιγνους δε δανιηλ τον όρισμον όν εστησε κατ αυτου θυριδας ηνοιξεν εν τω ύπερω αυτου κατεναντι ιερουσαλημ και επιπτεν επι προσωπον αυτου τρις της ήμερας καθως εποiei εμπροσθεν και εδειτο και αυτοι ετηρησαν τον δανιηλ και κατελαβισαν αυτον ευχομενον τρις της ήμερας καθ έκαστην ήμεραν τοτε ούτοι οι ανθρωποι ενετυχον τω βασιλει και ειπαν δαρειε βασιλευ ουχ όρισμον ώρισω ινα πας ανθρωπος μη ευξηται ευχην μηδε αξίωση αξίωμα παρα παντος θεου έως ήμερων τριακοντα αλλα παρα σου βασιλευ ει δε μη ρίψησεται εις τον λακκον των λεοντων αποκριθεις δε ό βασιλευς ειπεν αυτοις ακριβης ό λογος και μενει ό όρισμος και ειπον αυτω όρκιζομεν σε τοις μηδων και περσων δογμασιν ινα μη αλλοιωσης το προσταγμα μηδε θαυμασης προσωπον και ινα μη ελαττωσης τι των ειρημενων και κολασης τον ανθρωπον ός ουκ ενεμεινε τω όρισμω τουτω και ειπεν ούτως ποιησω καθως λεγετε και έστηκε μοι τουτο και ειπαν ιδου έυρομεν δανιηλ τον φιλον σου ευχομενον και δεομενον του προσωπου του θεου αυτου τρις της ήμερας και λυπουμενος ό βασιλευς ειπεν ρίψηται τον δανιηλ εις τον λακκον των λεοντων κατα τον όρισμον όν εστησε κατ αυτου τοτε ό βασιλευς σφοδρα ελυπηθη επι τω δανιηλ και εβοηθει του εξελεσθαι αυτον έως δυσμων ήλιου απο των χειρων των σατραπων και ουκ ηδυνάτο εξελεσθαι αυτον απ αυτων αναβησας δε δαρειος ό βασιλευς ειπε τω δανιηλ ό θεος σου ώ συ λατρευεις ενδελεχως τρις της ήμερας αυτος εξελεται σε εκ χειρος των λεοντων έως πρωι θαρρει τοτε δανιηλ ερριψη εις τον λακκον των λεοντων και ηνεχθη λιθος και ετεθη εις το στομα του λακκου και εσφραγισατο ό βασιλευς εν τω δακτυλιω έαυτου και εν τοις δακτυλοις των μεγιστανων αυτου όπως μη απ αυτων αρθη ό δανιηλ η ό βασιλευς αυτον ανασπαση εκ του λακκου τοτε ύπεστρεψεν ό βασιλευς εις τα βασιλεια αυτου και ηγλισθη νηστις και ην λυπουμενος περι του δανιηλ τοτε ό θεος του δανιηλ προνοιαν ποιουμενος αυτου απεκλεισε τα στοματα των λεοντων και ου παρηνωχλησαν τω δανιηλ και ό βασιλευς δαρειος ωρθηρισε πρωι και παρελαβε μεθ έαυτου τους σατραπας και πορευθεις εστη επι του στοματος του λακκου των λεοντων τοτε ό βασιλευς εκαλεσε τον δανιηλ φωνη μεγάλη μετα κλαυθμου λεγων ω δανιηλ ει αρα ζης και ό θεος σου ώ λατρευεις ενδελεχως σεσωκε σε απο των λεοντων και ουκ ηχρειωκαν σε τοτε δανιηλ επηκουσε φωνη μεγάλη και ειπεν βασιλευ ετι ειμι ζων και σεσωκε με ό θεος απο των λεοντων καθοτι δικαιοσυνη εν εμοι έυρεθη εναντιον αυτου και εναντιον δε σου βασιλευ ουτε αγνοια ουτε άμαρτια έυρεθη εν

εμοι συ δε ηκουσας ανθρωπων πλανωντων βασιλεις και ερριψας με εις τον λακκον των λεοντων εις απωλειαν τοτε συνηχθησαν πασαι αι δυναμεις και ειδον τον δανιηλ ως ου παρηνωχλησαν αυτω οι λεοντες τοτε οι δυο ανθρωποι εκεινοι οι καταμαρτυρησαντες του δανιηλ αυτοι και αι γυναικες αυτων και τα τεκνα αυτων ερριφησαν τοις λεουσι και οι λεοντες απεκτειναν αυτους και εθλασαν τα οστα αυτων τοτε δαρειος εγραψε πασι τοις εθνεσι και χωραις και γλωσσαις τοις οικουσιν εν παση τη γη αυτου λεγων παντες οι ανθρωποι οι οντες εν τη βασιλεια μου εστωσαν προσκυνουντες και λατρευοντες τω θεω του δανιηλ αυτος γαρ εστι θεος μενων και ζων εις γενεας γενεων εως του αιωνος εγω δαρειος εσομαι αυτω προσκυνων και δουλευων πασας τας ημερας μου τα γαρ ειδωλα τα χειροποιητα ου δυνανται σωσαι ως ελυτρωσατο ο θεος του δανιηλ τον δανιηλ και ο βασιλευς δαρειος προσετεθη προς το γενος αυτου και δανιηλ κατεσταθη επι της βασιλειας δαρειου και κυρος ο περσης παρελαβε την βασιλειαν αυτου ετους πρωτου βασιλευοντος βαλταसार χωρας βαβυλωνιας δανιηλ οραμα ειδε παρα κεφαλην επι της κοιτης αυτου τοτε δανιηλ το οραμα ο ειδεν εγραψεν εις κεφαλαια λογων επι της κοιτης μου εθεωρουν καθ ύπνους νυκτος και ιδου τεσσαρες ανεμοι του ουρανου ενεπεσον εις την θαλασσαν την μεγαλην και τεσσαρα θηρια ανεβαινον εκ της θαλασσης διαφέροντα έν παρα το έν το πρωτον ώσει λεαινα εχουσα πτερα ώσει αετου εθεωρουν εως ότου ετιλη τα πτερα αυτης και ηρθη απο της γης και επι ποδων ανθρωπινων εσταθη και ανθρωπινη καρδια εδοθη αυτη και ιδου μετ αυτην αλλο θηριον όμοιωσιν εχον αρκου και επι του ένος πλευρου εσταθη και τρια πλευρα ην εν τω στοματι αυτης και ούτως ειπεν αναστα καταφαγε σαρκας πολλας και μετα ταυτα εθεωρουν θηριον αλλο ώσει παρδαλιν και πτερα τεσσαρα επετεινον επανω αυτου και τεσσαρες κεφαλαι τω θηριω και γλωσσα εδοθη αυτω μετα δε ταυτα εθεωρουν εν όραματι της νυκτος θηριον τεταρτον φοβερων και ο φόβος αυτου ύπερφερων ισχυι εχον οδοντας σιδηρους μεγάλους εσθιον και κοπανιζον κυκλω τοις ποσι καταπατουν διαφορως χρωμενον παρα παντα τα προ αυτου θηρια ειχε δε κερατα δεκα και βουλαι πολλαι εν τοις κερασιν αυτου και ιδου αλλο έν κερας ανεφυη ανα μεσον αυτων μικρον εν τοις κερασιν αυτου και τρια των κερατων των πρωτων εξηρανθησαν δι αυτου και ιδου οφθαλμοι ώσπερ οφθαλμοι ανθρωπινοι εν τω κερατι τουτω και στομα λαλουν μεγαλα και εποιει πολεμον προς τους άγιους εθεωρουν εως ότε θρόνοι ετεθησαν και παλαιος ήμερων εκαθητο εχων περιβολην ώσει χιονα και το τριχωμα της κεφαλης αυτου ώσει εριον λευκον καθαρων ο θρόνος ώσει φλοξ πυρος και εξεπορευετο κατα προσωπον αυτου ποταμος πυρος χιλιαι χιλιαδες εθεραπευον αυτον και μυριαι μυριαδες παρειστηκεισαν αυτω και κριτηριον εκαθισε και βιβλοι ηνεωχθησαν εθεωρουν τοτε την φωνην των λογων των μεγάλων ών το κερας ελαλει και απετυμπανισθη το θηριον και απώλετο το σωμα αυτου και εδοθη εις καυσιν πυρος και τους κυκλω αυτου απεστησε της εξουσιας αυτων και χρονος ζωης εδοθη αυτοις εως χρονου και καιρου εθεωρουν εν όραματι της νυκτος και ιδου επι των νεφελων του ουρανου ως υιος ανθρωπου ηρχετο και ως παλαιος ήμερων παρην και οι παρεστηκοτες παρησαν αυτω και εδοθη αυτω εξουσια και παντα τα εθνη της γης κατα γενη και πασα δοξα αυτω λατρευουσα και ή εξουσια αυτου εξουσια αιωνιος ήτις ου

μη αρθη και η βασιλεια αυτου ητις ου μη φθαρη και ακηδιασας εγω
δανιηλ εν τούτοις εν τω όραματι της νυκτος προσηλθον προς ένα των
έστωτων και την ακριβειαν εζητουν παρ αυτου ύπερ παντων τούτων
αποκριθεις δε λεγει μοι και την κρισιν των λογων εδηλωσε μοι ταυτα
τα θηρια τα μεγαλα εισι τεσσαρες βασιλειαι αι απολουνται απο της
γης και παραληφονται την βασιλειαν άγιοι ύψιστου και καθεξουσι την
βασιλειαν έως του αιωνος και έως του αιωνος των αιωνων τοτε ηθε-
λον εξακριβασασθαι περι του θηριου του τεταρτου του διαφθειροντος
παντα και υπερφροβου και ιδου οι οδοντες αυτου σιδηροι και οι ονυ-
χες αυτου χαλκοι κατεσθιοντες παντας κυκλοθεν και καταπατουντες
τοισι ποσι και περι των δεκα κερατων αυτου των επι της κεφαλης και
του ενός του αλλου του προσφυεντος και εξεπεσαν δι αυτου τρια
και το κερας εκεινο ειχεν οφθαλμους και στομα λαλουν μεγαλα και
η προσοψις αυτου ύπερεφερε τα αλλα και κατενοουν το κερας εκει-
νο πολεμον συνισταμενον προς τους άγιους και τροπουμενον αυτους
έως του ελθειν τον παλαιον ήμερων και την κρισιν εδωκε τοις άγιοις
τον ύψιστον και ό καιρος εδοθη και το βασιλειον κατεσchon οι άγιοι
και ερρεθη μοι περι του θηριου του τεταρτου ότι βασιλεια τεταρτη
εσται επι της γης ήτις διοισει παρα πασαν την γην και αναστατωσει
αυτην και καταλειψει αυτην και τα δεκα κερατα της βασιλειας δεκα
βασιλεις στησονται και ό αλλος βασιλευς μετα τούτους στησεται και
αυτος διοισει κακοις ύπερ τους πρωτους και τρεις βασιλεις ταπεινω-
σει και ρήματα εις τον ύψιστον λαλησει και τους άγιους του ύψιστου
κατατριψει και προσδεζεται αλλοιωσαι καιρους και νομον και παρα-
δοθησεται παντα εις τας χειρας αυτου έως καιρου και καιρων και έως
ήμισους καιρου και η κρισις καθισεται και την εξουσιαν απολουσι
και βουλευσονται μιαναι και απολεσαι έως τελους και την βασιλειαν
και την εξουσιαν και την μεγαλειότητα αυτων και την αρχην πασων
των ύπο τον ουρανον βασιλειων εδωκε λαω άγιω ύψιστου βασιλευσαι
βασιλειαν αιωνιον και πασαι αι εξουσαι αυτω ύποταγησονται και πει-
θαρχησουσιν αυτω έως καταστροφης του λογου εγω δανιηλ σφοδρα
εκστασει περιειχομην και η έξις μου διηνεγχεν εμοι και το ρημα εν
καρδια μου εστηριξα ετους τριτου βασιλευοντος βαλτασαρ όρασις ήν
ειδον εγω δανιηλ μετα το ιδειν με την πρωτην και ειδον εν τω όρα-
ματι του ενυπνιου μου εμου οντος εν σουσοις τη πολει ήτις εστιν εν
ελυμαιδι χωρα ετι οντος μου προς τη πυλη αιλαμ αναβλεψας ειδον
κριον ένα μεγαν έστωτα απεναντι της πυλης και ειχε κερατα και το
έν ύψηλοτερον του έτερου και το ύψηλοτερον ανεβαινε μετα δε ταυ-
τα ειδον τον κριον κερατιζοντα προς ανατολας και προς βορραν και
προς δυσμας και μεσημβριαν και παντα τα θηρια ουκ εστησαν ενω-
πιον αυτου και ουκ ην ό ρυομενος εκ των χειρων αυτου και εποιει
ώς ηθελε και ύψωθη και εγω διενοουμην και ιδου τραγος αιγων ηρ-
χετο απο δυσμων επι προσωπου της γης και ουκ ήπτετο της γης και
ην του τραγου κερας έν ανα μεσον των οφθαλμων αυτου και ηλθεν
επι τον κριον τον τα κερατα εχοντα όν ειδον έστωτα προς τη πυλη
και εδραμε προς αυτον εν θυμω οργης και ειδον αυτον προσαγοντα
προς τον κριον και εθυμώθη επ αυτον και επαταξε και συνετριψε τα
δυο κερατα αυτου και ουκετι ην ισχυς εν τω κριω στηναι κατεναντι
του τραγου και εσπαραξεν αυτον επι την γην και συνετριψεν αυτον
και ουκ ην ό ρυομενος τον κριον απο του τραγου και ό τραγος των

αιγων κατισχυσε σφοδρα και οτε κατισχυσε συνετριβη αυτου το κερας το μεγα και ανεβη ετερα τεσσαρα κερατα καταπισθεν αυτου εις τους τεσσαρας ανεμους του ουρανου και εξ ενος αυτων ανεφυη κερας ισχυρον εν και κατισχυσε και επαταξεν επι μεσημβριαν και επ ανατολας και επι βορραν και υψωθη εως των αστερων του ουρανου και ερραχθη επι την γην απο των αστερων και απο αυτων κατεπατηθη εως ο αρχιστρατηγος ρυσεται την αιχμαλωσιαν και δι αυτον τα ορη τα απ αιωνος ερραχθη και εξηρηθη ο τοπος αυτων και θυσια και εθηκεν αυτην εως χαμαι επι την γην και ευωδωθη και εγενηθη και το αγιον ερημωθησεται και εγενηθησαν επι τη θυσια αι αμαρτιαι και ερριφη χαμαι η δικαιοσυνη και εποησε και ευωδωθη και ηκουσον ετερου αγιου λαλουντος και ειπεν ο ετερος τω φελμουσι τω λαλουντι εως τινος το οραμα στησεται και η θυσια η αρθεισα και η αμαρτια ερημωσεως η δοθεισα και τα αγια ερημωθησεται εις καταπατημα και ειπεν αυτω εως εσπερας και πρωι ημεραι δισχιλια τριακοσια και καθαρισθησεται το αγιον και εγενετο εν τω θεωρειν με εγω δανιηλ το οραμα εξητουν διανοηθηται και ιδου εστη κατεναντιον μου ως ορασις ανθρωπου και ηκουσα φωνην ανθρωπου ανα μεσον του ουλαι και εκαλεσε και ειπεν γαβριηλ συνετισον εκεινον την ορασιν και αναβοησας ειπεν ο ανθρωπος επι το προσταγμα εκεινο η ορασις και ηλθε και εστη εχομενος μου της στασεως και εν τω ερχεσθαι αυτον ειθουρηθητην και επεσα επι προσωπον μου και ειπεν μοι διανοηθητι υιε ανθρωπου ετι γαρ εις ωραν καιρου τουτο το οραμα και λαλουντος αυτου μετ εμου εκοιμηθητην επι προσωπον χαμαι και απσμενος μου ηγειρε με επι του τοπου και ειπε μοι ιδου εγω απαγγελω σοι α εσται επ εσχατου της οργης τοις υιοις του λαου σου ετι γαρ εις ωρας καιρου συντελειας μενει τον κριον ον ειδες τον εχοντα τα κερατα βασιλευς μηδων και περσων εστι και ο τραγος των αιγων βασιλευς των ελληνων εστι και το κερας το μεγα το ανα μεσον των οφθαλμων αυτου αυτος ο βασιλευς ο πρωτος και τα συντριβεντα και αναβαντα οπισω αυτου τεσσαρα κερατα τεσσαρες βασιλεις του εθνους αυτου αναστησονται ου κατα την ισχυν αυτου και επ εσχατου της βασιλειας αυτων πληρουμενων των αμαρτιων αυτων αναστησεται βασιλευς αναιδης προσωπω διανοουμενος αινιγματα και στερεωθησεται η ισχυς αυτου και ουκ εν τη ισχυι αυτου και θαυμαστως φθερει και ευωδωθησεται και ποιησει και φθερει δυναστας και δημον αγιων και επι τους αγιους το διανοημα αυτου και ευωδωθησεται το ψευδος εν ταις χερσιν αυτου και η καρδια αυτου υψωθησεται και δολω αφανει πολλους και επι απωλειας ανδρων στησεται και ποιησει συναγωγην χειρος και αποδωσεται το οραμα το εσπερας και πρωι ηυρεθη επ αληθειας και νυν πεφραγμενον το οραμα ετι γαρ εις ημερας πολλας εγω δανιηλ ασθενησας ημερας πολλας και αναστας επραγματευομην παλιν βασιλικα και εξελυομην επι τω οραματι και ουδεις ην ο διανοουμενος ετους πρωτου επι δαρειου του ξερξου απο της γενεας της μηδικης οι εβασιλευσαν επι την βασιλειαν των χαλδαιων τω πρωτω ετει της βασιλειας αυτου εγω δανιηλ διενοηθητην εν ταις βιβλοις τον αριθμον των ετων οτε εγενετο προσταγμα τη γη επι ιερειαν τον προφητην εγειραι εις αναπληρωσιν ονειδισμού ιερουσαλημ εβδομηκοντα ετη και εδωκα το προσωπον μου επι κυριον τον θεον ευρειν προσευχην και ελεος εν νηστειαις και σαρκω και σποδω και προσηυξαμην προς κυριον τον θεον και εξωμολογησαμην

και ειπα ιδου κυριε συ ει ο θεος ο μεγας και ο ισχυρος και ο φοβερος τηρων την διαθηκην και το ελεος τοις αγαπωσι σε και τοις φυλασσουσι τα προσταγματα σου ημαρτομεν ηδικησαμεν ησεβησαμεν και απεστημεν και παρεβημεν τας εντολας σου και τα κριματα σου και ουκ ηκουσαμεν των παιδων σου των προφητων α ελαλησαν επι τω ονοματι σου επι τους βασιλεις ημων και δυναστας ημων και πατερας ημων και παντι εθνει επι της γης σοι κυριε η δικαιοσυνη και ημιν η αισχυνη του προσωπου κατα την ημεραν ταυτην ανθρωποις ιουδα και καθημενοις εν ιερουσαλημ και παντι τω λαω ισραηλ τω εγγιστα και τω απωτερω εν πασαις ταις χωραις εις ας διεσκορπισας αυτους εκει εν τη πλημμελεια η επλημμελησαν εναντιον σου δεσποτα ημιν η αισχυνη του προσωπου και τοις βασιλευσιν ημων και δυνασταις και τοις πατρασιν ημων οτι ημαρτομεν σοι τω κυριω η δικαιοσυνη και το ελεος οτι απεστημεν απο σου και ουκ ηκουσαμεν της φωνης κυριου του θεου ημων καταχολουθησαι τω νομω σου ω εδωκας ενωπιον μωση και ημων δια των παιδων σου των προφητων και πας ισραηλ εγκατελιπε τον νομον σου και απεστησαν του μη ακουσαι της φωνης σου και επηλθεν εφ ημας η καταρα και ο ορκος ο γεγραμμενος εν τω νομω μωση παιδος του θεου οτι ημαρτομεν αυτω και εστησεν ημιν τα προσταγματα αυτου οσα ελαλησεν εφ ημας και επι τους κριτας ημων οσα εκρινας ημιν επαγαγειν εφ ημας κακα μεγαλα οια ουκ εγενηθη υπο τον ουρανον καθοτι εγενηθη εν ιερουσαλημ κατα τα γεγραμμενα εν διαθηκη μωση παντα τα κακα επηλθεν ημιν και ουκ εξεζητησαμεν το προσωπον κυριου θεου ημων αποστηναι απο των αμαρτιων ημων και διανοηθηναι την δικαιοσυνην σου κυριε και ηγρυπνησε κυριος ο θεος επι τα κακα και επηγαγεν εφ ημας οτι δικαιος κυριος ο θεος ημων επι παντα οσα αν ποιηση και ουκ ηκουσαμεν της φωνης αυτου και νυν δεσποτα κυριε ο θεος ημων ο εξαγαγων τον λαον σου εξ αιγυπτου τω βραχιονι σου τω υψηλω και εποιησας σεαυτω ονομα κατα την ημεραν ταυτην ημαρτομεν ηγνοηκαμεν δεσποτα κατα την δικαιοσυνην σου αποστραφητω ο θυμος σου και η οργη σου απο της πολεως σου ιερουσαλημ ορους του αγιου σου οτι εν ταις αμαρτιαις ημων και εν ταις αγνοiais των πατερων ημων ιερουσαλημ και ο δημοσ σου κυριε εις ονειδισμον εν πασι τοις περικυκλην ημων και νυν επακουσον δεσποτα της προσευχης του παιδος σου και επι τας δεησεις μου και επιβλεψατω το προσωπον σου επι το ορος το αγιον σου το ερημον ενεκεν των δουλων σου δεσποτα προσχες κυριε το ους σου και επακουσον μου ανοιξον τους οφθαλμους σου και ιδε την ερημωσιν ημων και της πολεως σου εφ ης επεκληθη το ονομα σου επ αυτης ου γαρ επι ταις δικαιοσυναις ημων ημεις δεομεθα εν ταις προσευχαις ημων ενωπιον σου αλλα δια το σον ελεος κυριε συ ιλατευσον κυριε επακουσον και ποιησον και μη χρονισης ενεκα σεαυτου δεσποτα οτι το ονομα σου επεκληθη επι την πολιν σου σιων και επι τον λαον σου ισραηλ και εως εγω ελαλουν προσευχομενος και εξομολογουμενος τας αμαρτίας μου και τας αμαρτίας του λαου μου ισραηλ και δεομενος εν ταις προσευχαις εναντιον κυριου θεου μου και υπερ του ορους του αγιου του θεου ημων και ετι λαλουντος μου εν τη προσευχη μου και ιδου ο ανηρ ον ειδον εν τω υπνω μου την αρχην γαβριηλ ταχει φερομενος προσηγγισε μοι εν ωρα θυσιας εσπερινης και προσηλθε και ελαλησε μετ εμου και ειπεν δανιηλ αρτι εξηλθον υποδειξαι σοι

διανοιαν εν αρχη της δεησεως σου εξηλθε προσταγμα παρα κυριου και εγω ηλθον υποδειξαι σοι οτι ελεεινος ει και διανοηθητι το προσταγμα εβδομηκοντα εβδομαδες εκριθησαν επι τον λαον σου και επι την πολιν σιων συντελεσθη την αμαρτιαν και τας αδικιας σπανισαι και απαλειψαι τας αδικιας και διανοηθηναι το οραμα και δοθηναι δικαιοσυνην αιωνιον και συντελεσθη το οραμα και ευφραναι αγιον αγιων και γνωση και διανοηθηση και ευφρανθηση και ευρησεις προσταγματα αποκριθηναι και οικοδομησεις ιερουσαλημ πολιν κυριω και μετα επτα και εβδομηκοντα και εξηκοντα δυο αποσταθησεται χρισμα και ουκ εσται και βασιλεια εθνων φθερει την πολιν και το αγιον μετα του χριστου και ηξει η συντελεια αυτου μετ οργης και εως καιρου συντελειας απο πολεμου πολεμηθησεται και δυναστευσει η διαθηκη εις πολλους και παλιν επιστρεψει και ανοικοδομηθησεται εις πλατος και μηκος και κατα συντελειαν καιρων και μετα επτα και εβδομηκοντα καιρους και εξηκοντα δυο ετη εως καιρου συντελειας πολεμου και αφαιρεθησεται η ερημωσις εν τω κατισχυσαι την διαθηκην επι πολλας εβδομαδας και εν τω τελει της εβδομαδος αρθησεται η θυσηα και η σπονδη και επι το ιeron βδελυγμα των ερημωσεων εσται εως συντελειας και συντελεια δοθησεται επι την ερημωσιν εν τω ενιαυτω τω πρωτω κυρου του βασιλεως περσων προσταγμα εδειχθη τω δανιηλ ος επεκληθη το ονομα βαλτασαρ και αληθες το οραμα και το προσταγμα και το πληθος το ισχυρον διανοηθησεται το προσταγμα και διενοηθην αυτο εν οραματι εν ταις ημεραις εκειναις εγω δανιηλ ημην πενθων τρεις εβδομαδας αρτον επιθυμιων ουκ εφαγον και κρεας και οινος ουκ εισηλθεν εις το στομα μου ελαιον ουκ ηλειψαμην εως του συντελεσαι με τας τρεις εβδομαδας των ημερων και εγενετο τη ημερα τη τεταρτη και εικαδι του μηνος του πρωτου και εγω ημην επι του χειλους του ποταμου του μεγαλου ος εστι τιγρης και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου ανθρωπος εις ενδεδυμενος βυσσινα και την οσφυν περιεζωσμενος βυσσινω και εκ μεσου αυτου φως και το σωμα αυτου ωσει θαρσις και το προσωπον αυτου ωσει ορασις αστραπης και οι οφθαλμοι αυτου ωσει λαμπαδες πυρος και οι βραχιονες αυτου και οι ποδες ωσει χαλκος εξαστραπτων και φωνη λαλιας αυτου ωσει φωνη θορυβου και ειδον εγω δανιηλ την ορασιν την μεγαλην ταυτην και οι ανθρωποι οι οντες μετ εμου ουκ ειδοσαν την ορασιν ταυτην και φοβος ισχυρος επεπεσεν επ αυτους και απεδρασαν εν σπουδη και εγω κατελειφθην μονος και ειδον την ορασιν την μεγαλην ταυτην και ουκ εγκατελειφθη εν εμοι ισχυς και ιδου πνευμα επεστραφη επ εμε εις φθοραν και ου κατισχυσα και ουκ ηκουσα την φωνην λαλιας αυτου εγω ημην πεπτωκως επι προσωπον μου επι την γην και ιδου χειρα προσηγαγε μοι και ηγειρε με επι των γονατων επι τα ιχνη των ποδων μου και ειπεν μοι δανιηλ ανθρωπος ελεεινος ει διανοηθητι τοις προσταγμασιν ος εγω λαλω επι σε και στηθι επι του τοπου σου αρτι γαρ απεσταλην επι σε και εν τω λαλησαι αυτον μετ εμου το προσταγμα τουτο εστην τρεμων και ειπεν προς με μη φοβου δανιηλ οτι απο της ημερας της πρωτης ης εδωκας το προσωπον σου διανοηθηναι και ταπεινωθηναι εναντιον κυριου του θεου σου εισηκουσθη το ρημα σου και εγω εισηλθον εν τω ρηματι σου και ο στρατηγος βασιλεως περσων ανθειστηκε εναντιον μου εικοσι και μιαν ημεραν και ιδου μιχαηλ εις των αρχοντων των πρωτων επηλθε βοηθησαι μοι και

αυτον εκει κατελιπον μετα του στρατηγου του βασιλεως περσων και ειπεν μοι ηλθον υποδειξαι σοι τι υπαντησεται τω λαω σου επ εσχατου των ημερων ετι γαρ ορασις εις ημερας και εν τω αυτον λαλησαι μετ εμου τα προσταγματα ταυτα εδωκα το προσωπον μου επι την γην και εσιωπησα και ιδου ως ομοιωσις χειρος ανθρωπου ηψατο μου των χειλεων και ηνοιξα το στομα μου και ελαλησα και ειπα τω εστηκοτι απεναντι μου κυριε και ως ορασις απεστραφη επι το πλευρον μου επ εμε και ουκ ην εν εμοι ισχυς και πως δυνησεται ο παις λαλησαι μετα του κυριου αυτου και εγω ησθηνεσα και ουκ εστιν εν εμοι ισχυς και πνευμα ου κατελειφθη εν εμοι και προσεθηκε και ηψατο μου ως ορασις ανθρωπου και κατισχυσε με και ειπε μοι ανθρωπος ελεεινος ει μη φοβου υγιαине ανδριζου και ισχυε και εν τω λαλησαι αυτον μετ εμου ισχυσα και ειπα λαλησατω ο κυριος μου οτι ενισχυσε με και ειπεν προς με γινωσκεις τι ηλθον προς σε και νυν επιστρεψω διαμαχεσθαι μετα του στρατηγου βασιλεως των περσων και εγω εξεπορευομην και ιδου στρατηγος ελληνων εισεπορευετο και μαλα υποδειξω σοι τα πρωτα εν απογραφη αληθειας και ουθεις ην ο βοηθων μετ εμου υπερ τούτων αλλ η μιχαηλ ο αγγελος και εν τω ενιαυτω τω πρωτω κυρου του βασιλεως ειπεν μοι ενισχυσαι και ανδριζεσθαι και νυν ηλθον την αληθειαν υποδειξαι σοι ιδου τρεις βασιλεις ανθεστηκασιν εν τη περσιδι και ο τεταρτος πλουτησει πλουτον μεγαν παρα παντας και εν τω κατισχυσαι αυτον εν τω πλουτω αυτου επαναστησεται παντι βασιλει ελληνων και στησεται βασιλευς δυνατος και κυριευσει κυριειας πολλης και ποιησει καθως αν βουληται και εν τω αναστηναι αυτον συντριβησεται η βασιλεια αυτου και μερισθησεται εις τους τεσσαρας ανεμους του ουρανου ου κατα την αλχην αυτου ουδε κατα την κυριειαν αυτου ην εδυναστευσε οτι αποσταθησεται η βασιλεια αυτου και ετερους διδασκει ταυτα και ενισχυσει βασιλειαν αιγυπτου και εις εκ των δυναστων κατισχυσει αυτον και δυναστευσει δυναστεια μεγαλη η δυναστεια αυτου και εις συντελειαν ενιαυτων αξει αυτους και εισελευσεται βασιλευς αιγυπτου εις την βασιλειαν την βορρα ποιησασθαι συνθηκας και ου μη κατισχυση οτι ο βραχιων αυτου ου στησει ισχυν και ο βραχιων αυτου ναρκησει και των συμπορευομενων μετ αυτου και μενει εις ωρας και αναστησεται φυτον εκ της ριζης αυτου καθ' εαυτον και ηξει επι την δυναμιν αυτου εν ισχυι αυτου βασιλευς βορρα και ποιησει ταραχην και κατισχυσει και τους θεους αυτων καταστρεφει μετα των χωνευτων αυτων και τους οχλους αυτων μετα των σκευων των επιθυμηματων αυτων το αργυριον και το χρυσιον εν αιχμαλωσια αποιουσιν εις αιγυπτον και εσται ετος βασιλει βορρα και εισελευσεται εις βασιλειαν αιγυπτου ημερας και επιστρεφει επι την γην αυτου και ο υιος αυτου και ερεθισθησεται και συναξει συναγωγην οχλου πολλου και εισελευσεται κατ αυτην κατασυρων παρελευσεται και επιστρεφει και παροξυνθησεται επι πολυ και οργισθησεται βασιλευς αιγυπτου και πολεμησει μετα βασιλεως βορρα και παραδοθησεται η συναγωγή εις τας χειρας αυτου και ληψεται την συναγωγην και υψωθησεται η καρδια αυτου και ταραξει πολλους και ου μη φοβηθη και επιστρεφει βασιλευς βορρα και συναξει πολεως συναγωγην μειζονα παρα την πρωτην κατα συντελειαν καιρου ενιαυτου και εισελευσεται εις αυτην επ αυτον εν οχλω πολλω και εν χρημασι πολλοις και εν τοις καιροις εκεινοις διανοiai αναστησονται επι τον βασιλεα αιγυπτου

και ανοικοδομησει τα πεπτωκοτα του εθνους σου και αναστησεται εις το αναστησαι την προφητειαν και προσκοφουσι και επελευσεται βασιλευς βορρα και επιστρεφει τα δορατα αυτου και ληφεται την πολιν την οχυραν και οι βραχιονες βασιλεως αιγυπτου στησονται μετα των δυναστων αυτου και ουκ εσται αυτω ισχυς εις το αντιστηναι αυτω και ποιησει ο εισπορευομενος επ αυτον κατα το θελημα αυτου και ουκ εσται ο ανθεστηκως εναντιον αυτου και στησεται εν τη χωρα και επιτελεσθησεται παντα εν ταις χερσιν αυτου και δωσει το προσωπον αυτου επελθειν βια παν το εργον αυτου και συνθηκας μετ αυτου ποιησεται και θυγατερα ανθρωπου δωσει αυτω εις το φθειραι αυτην και ου πεισεται και ουκ εσται και δωσει το προσωπον αυτου επι την θαλασσαν και ληφεται πολλους και επιστρεφει οργην ονειδισμού αυτων εν ὄρκῳ κατα τον ονειδισμόν αυτου επιστρεφει το προσωπον αυτου εις το κατισχυσαι την χωραν αυτου και προσκοφει και πεσειται και ουχ ἔυρεθησεται και αναστησεται εκ της ῥίζης αυτου φυτον βασιλειας εις αναστασιν ανηρ τυπτων δοξαν βασιλεως και εν ἡμεραις εσχαιται συντριβησεται και ουκ εν οργῃ ουδε εν πολεμῳ και αναστησεται επι τον τοπον αυτου ευκαταφρονητος και ου δοθησεται επ αυτον δοξα βασιλεως και ἡξει εξαπινα κατισχυσει βασιλευς εν κληροδοσια αυτου και τους βραχιονας τους συντριβεντας συντριψει απο προσωπου αυτου και μετα της διαθηκης και δημου συνταγεντος μετ αυτου ποιησει ψευδος και επι εθνος ισχυρον εν ολιγοστω εθνει εξαπινα ερημωσει πολιν και ποιησει ὅσα ουκ εποιησαν οι πατερες αυτου ουδε οι πατερες των πατερων αυτου προνομην και σκυλα και χρηματα αυτοις δωσει και επι την πολιν την ισχυραν διανοηθησεται και οι λογισμοι αυτου εις ματην και εγερθησεται ἡ ισχυς αυτου και ἡ καρδια αυτου επι τον βασιλεα αιγυπτου εν οχλῳ πολλῳ και ὁ βασιλευς αιγυπτου ερεθισθησεται εις πολεμον εν οχλῳ ισχυρῳ σφοδρα λιαν και ου στησεται ὅτι διανοηθησεται επ αυτον διανοια και καταναλωσουσιν αυτον μεριμναι αυτου και αποστρεψουσιν αυτον και παρελευσεται και κατασυρει και πεσουνται τραυματιαι πολλοι και δυο βασιλεις μονοι δειπνησουσιν επι το αυτο και επι μιας τραπεζῆς φαγονται και ψευδολογησουσι και ουκ ευοδωθησονται ετι γαρ συντελεια εις καιρον και επιστρεφει εις την χωραν αυτον εν χρημασι πολλοις και ἡ καρδια αυτου επι την διαθηκην του ἁγίου ποιησει και επιστρεφει επι την χωραν αυτου εις καιρον και εισελευσεται εις αιγυπτον και ουκ εσται ὡς ἡ πρωτη και ἡ εσχατη και ἡξουσιν ῥωμαιοι και εξωσουσιν αυτον και εμβριμησονται αυτω και επιστρεφει και οργισθησεται επι την διαθηκην του ἁγίου και ποιησει και επιστρεφει και διανοηθησεται επ αυτους ανθ ὧν εγκατελιπον την διαθηκην του ἁγίου και βραχιονες παρ αυτου στησονται και μιανουσι το ἅγιον του φοβου και αποστησουσι την θυσιαν και δωσουσι βδελυγμα ερημωσεως και εν ἁμαρτιας διαθηκης μιανουσιν εν σκληρῳ λαῳ και ὁ ἄνθρωπος ὁ γινωσκων ταυτα κατισχυσουσι και ποιησουσι και εννοουμενοι του εθνους συνησουσιν εις πολλους και προσκοφουσι ῥομφαια και παλαιωθησονται εν αυτη και εν αιχμαλωσια και εν προνομῇ ἡμερων κηλιδωθησονται και ὅταν συντριβωνται συναξουσιν ισχυν βραχειαν και επισυναχθησονται επ αυτους πολλοι επι πολεως και πολλοι ὡς εν κληροδοσια και εκ των συνιεντων διανοηθησονται εις το καθαρισαι ἑαυτους και εις το εκλεγηναι και εις το καθαρισθηναι ἕως καιρου συντελειας ετι γαρ καιρος εις ὥρας και ποιησει κατα το θελημα αυτου

ὁ βασιλεὺς καὶ παροργισθῆσεται καὶ ὑψωθῆσεται ἐπὶ πάντα θεὸν καὶ ἐπὶ τὸν θεὸν τῶν θεῶν ἐξάλλα λαλήσῃ καὶ εὐοδωθῆσεται ἕως ἀν συντελεσθῇ ἡ ὀργὴ εἰς αὐτὸν γὰρ συντελεῖα γίνεται καὶ ἐπὶ τοὺς θεοὺς τῶν πατέρων αὐτοῦ οὐ μὴ προνοηθῇ καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ γυναικὸς οὐ μὴ προνοηθῇ ὅτι ἐν παντὶ ὑψωθῆσεται καὶ ὑποταγησεται αὐτῷ ἔθνη ἰσχυρὰ ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ κινήσει καὶ θεὸν ὃν οὐκ ἐγνώσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ τιμῇσιν ἐν χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ καὶ λίθῳ πολυτελεῖ καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ ποιῇσιν πόλεων καὶ εἰς ὀχυρῶμα ἰσχυρὸν ἤξει μετὰ θεοῦ ἀλλοτρίου ὃν εἰαν ἐπιγνῶ πληθύνει δοξάν καὶ κατακυριεύσει αὐτοῦ ἐπὶ πολὺ καὶ χώραν ἀπομερίει εἰς δώρεαν καὶ καθ' ὥραν συντελείας συγχερατισθῆσεται αὐτῷ ὁ βασιλεὺς αἰγυπτίου καὶ ἐποργισθῆσεται αὐτῷ βασιλεὺς βορρᾶ ἐν ἄρμασι καὶ ἐν ἵπποις πολλοῖς καὶ ἐν πλοίοις πολλοῖς καὶ εἰσελεύσεται εἰς χώραν αἰγυπτίου καὶ ἐπελεύσεται εἰς τὴν χώραν μου καὶ ἐν χώρᾳ αἰγυπτίου οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ διασωζόμενος καὶ κρατήσῃ τοῦ τοποῦ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ τοποῦ τοῦ ἀργυρίου καὶ πάσης τῆς ἐπιθυμίας αἰγυπτίου καὶ λίβυες καὶ αἰθιοπες ἐσονται ἐν τῷ ὄχλῳ αὐτοῦ καὶ ἀκοὴ ταραξεί αὐτὸν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ βορρᾶ καὶ ἐξελεύσεται ἐν θυμῷ ἰσχυρῷ καὶ ῥομφαία ἀφανίσαι καὶ ἀποκτείναι πολλοὺς καὶ στήσῃ αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τότε ἀνα μέσον τῶν θαλάσσων καὶ τοῦ ὀρους τῆς θελησεως τοῦ ἁγίου καὶ ἤξει ὥρα τῆς συντελείας αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ βοηθὸν αὐτῷ καὶ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην παρελεύσεται μιχαὴλ ὁ ἀγγέλους ὁ μέγας ὁ ἑστῆκως ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου ἐκείνη ἡ ἡμέρα θλίψεως ὅσα οὐκ ἐγενήθη ἀφ' ὅν ἐγενήθησαν ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑψωθῆσεται πᾶς ὁ λαὸς ὃς ἀν ἔυρεθῇ ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ βιβλίῳ καὶ πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν τῷ πλάτῃ τῆς γῆς ἀναστήσονται οἱ μὲν εἰς ζωὴν αἰώνιον οἱ δὲ εἰς οὐκ εὐδοκίαν οἱ δὲ εἰς διασποράν καὶ ἀσπυρὴν αἰώνιον καὶ οἱ συνιέντες φανούσιν ὡς φωστῆρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ κατισχυόντες τοὺς λόγους μου ὥσει τὰ ἀστρά τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ σὺ δανιὴλ καλύψον τὰ προσταγμάτων καὶ σφραγίσαι τὸ βιβλίον ἕως καιροῦ συντελείας ἕως ἀν ἀπομάνωσιν οἱ πολλοὶ καὶ πλησθῇ ἡ γῆ ἀδικίας καὶ εἶδον ἐγὼ δανιὴλ καὶ ἰδοὺ δύο ἕτεροι ἕστηκισαν εἰς ἐνθὲν τοῦ ποταμοῦ καὶ εἰς ἐνθὲν καὶ εἶπα τῷ ἑνὶ τῷ περιβεβλημένῳ τὰ βύσσινά τω ἐπάνω ποτε οὐκ ἔσται συντελεῖα ὧν εἰρηκας μοι τῶν θαυμάτων καὶ ὁ καθάρισμός τούτων καὶ ἡκούσα τοῦ περιβεβλημένου τὰ βύσσινά ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ ἕως καιροῦ συντελείας καὶ ὑψώσε τὴν δεξιὰν καὶ τὴν ἀριστεράν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ὡμοσε τὸν ζῶντα εἰς τὸν αἰῶνα θεὸν ὅτι εἰς καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἡμῖς καιροῦ ἡ συντελεῖα χειρῶν ἀφ' ἐσεως λαοῦ ἁγίου καὶ συντελεσθῆσεται πάντα ταῦτα καὶ ἐγὼ ἡκούσα καὶ οὐ διανοήθην παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν καὶ εἶπα κυρίε τίς ἡ λύσις τοῦ λόγου τούτου καὶ τίνος αἱ παραβολαὶ αὗται καὶ εἶπεν μοι ἀποτρέχε δανιὴλ ὅτι κατακεκαλυμμένα καὶ ἐσφραγισμένα τὰ προσταγμάτων ἕως ἀν πειρασθῶσι καὶ ἁγιασθῶσι πολλοὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ οὐ μὴ διανοηθῶσι πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ οἱ διανοούμενοι προσέξουσιν ἀφ' ὅν ἀν ἀποσταθῇ ἡ θύσις δια παντός καὶ ἐτοιμασθῇ δοθῆναι τὸ βδελύγμα τῆς ἐρημώσεως ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐνενηκοντα μακάριος ὁ ἐμμένων καὶ συναξεί εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριακοντα πέντε καὶ σὺ βαδίσον ἀναπαύου ἐτι γὰρ εἰσιν ἡμέραι καὶ ὥραι εἰς ἀναπληρώσιν συντελείας καὶ ἀναπαύσις καὶ ἀνάστασις ἐπὶ τὴν δοξάν σου εἰς συντελείαν ἡμερῶν

εν ετει τριτω της βασιλειας ιωακιμ βασιλεως ιουδα ηλθεν ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος εις ιερουσαλημ και επολιορκει αυτην και εδωκεν κυριος εν χειρι αυτου τον ιωακιμ βασιλεα ιουδα και απο μερους των σκευων οικου του θεου και ηνεγκεν αυτα εις γην σεννααρ οικον του θεου αυτου και τα σκευη εισηνεγκεν εις τον οικον ιησαυρου του θεου αυτου και ειπεν ο βασιλευς τω ασφανεζ τω αρχιευνουχω αυτου εισαγαγειν απο των υιων της αιχμαλωσιας ισραηλ και απο του σπερματος της βασιλειας και απο των φορθομμιν νεανισκους ος ουκ εστιν εν αυτοις μωμος και καλους τη σφει και συνιεντας εν παση σοφια και γιγνωσκοντας γνωσιν και διανοουμενους φρονησιν και ος εστιν ισχυς εν αυτοις εσταναι εν τω οικω του βασιλεως και διδασαι αυτοους γραμματα και γλωσσαν χαλδαιων και διεταξεν αυτοις ο βασιλευς το της ημερας καθ ημεραν απο της τραπεζης του βασιλεως και απο του οινου του ποτου αυτου και θρεψαι αυτοους ετη τρια και μετα ταυτα στηναι ενωπιον του βασιλεως και εγενετο εν αυτοις εκ των υιων ιουδα δανιηλ και ανανιας και μισαηλ και αζαριας και επεθηκεν αυτοις ο αρχιευνουχος ονοματα τω δανιηλ βαλτασαρ και τω ανανια σεδραχ και τω μισαηλ μισαχ και τω αζαρια αβδεναγω και εθετο δανιηλ επι την καρδιαν αυτου ως ου μη αλισγηθη εν τη τραπεζη του βασιλεως και εν τω οινω του ποτου αυτου και ηξιωσε τον αρχιευνουχον ως ου μη αλισγηθη και εδωκεν ο θεος τον δανιηλ εις ελεον και εις οικτιρμον ενωπιον του αρχιευνουχου και ειπεν ο αρχιευνουχος τω δανιηλ φοβουμαι εγω τον κυριον μου τον βασιλεα τον εκταξαντα την βρωσιν υμων και την ποσιν υμων μηποτε ιδη τα προσωπα υμων σκυθρωπα παρα τα παιδαρια τα συνηλικά υμων και καταδικασητε την κεφαλην μου τω βασιλει και ειπεν δανιηλ προς αμελσαδ ον κατεστησεν ο αρχιευνουχος επι δανιηλ ανανιαν μισαηλ αζαριαν πειρασον δη τους παιδας σου ημερας δεκα και δοτωσαν ημιν απο των σπερματων και φαγομεθα και υδωρ πιομεθα και οφθητωσαν ενωπιον σου αι ιδεαι ημων και αι ιδεαι των παιδαριων των εσθιοντων την τραπεζαν του βασιλεως και καθως αν ιδης ποιησον μετα των παιδων σου και εισηκουσεν αυτων και επειρασεν αυτοους ημερας δεκα και μετα το τελος των δεκα ημερων ωραθησαν αι ιδεαι αυτων αγαθαι και ισχυραι ταις σαρξιν υπερ τα παιδαρια τα εσθιοντα την τραπεζαν του βασιλεως και εγενετο αμελσαδ αναιρουμενος το δειπνον αυτων και τον οινον του ποματος αυτων και εδιδου αυτοις σπερματα και τα παιδαρια ταυτα οι τεσσαρες αυτοι εδωκεν αυτοις ο θεος συνεσιν και φρονησιν εν παση γραμματικη και σοφια και δανιηλ συνηκεν εν παση ορασει και ενυπνιοις και μετα το τελος των ημερων ων ειπεν ο βασιλευς εισαγαγειν αυτοους και εισηγαγεν αυτοους ο αρχιευνουχος εναντιον ναβουχοδοноσορ και ελαλησεν μετ αυτων ο βασιλευς και ουχ ευρεθησαν εκ παντων αυτων ομοιοι δανιηλ και ανανια και μισαηλ και αζαρια και εστησαν ενωπιον του βασιλεως και εν παντι ρηματι σοφιας και επιστημης ων εξητησεν παρ αυτων ο βασιλευς ευρεν αυτοους δεκαπλασιονας παρα παντας τους επαοιδους και τους μαγους τους οντας εν παση τη βασιλεια αυτου και εγενετο δανιηλ εως ετους ενος κυρου του βασιλεως εν τω ετει τω δευτερω της βασιλειας ναβουχοδοноσορ ηνυπνιασθη ναβουχοδοноσορ ενυπνιον και εξεστη το πνευμα αυτου και ο υπνος αυτου εγενετο απ αυτου και ειπεν ο βασιλευς καλεσαι τους επαοιδους και τους μαγους και τους φαρμακους και τους χαλ-

δαιους του αναγγειλαι τω βασιλει τα ενυπνια αυτου και ηλθαν και εστησαν ενωπιον του βασιλεως και ειπεν αυτοις ο βασιλευς ηνυπνιασθην και εξεστη το πνευμα μου του γνωναι το ενυπνιον και ελαλησαν οι χαλδαιοι τω βασιλει συριστι βασιλευ εις τους αιωνας ζηθι συ ειπον το ενυπνιον τοις παισιν σου και την συγκρισιν αναγγελουμεν απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν τοις χαλδαιοις ο λογος απ εμου απεστη εαν μη γνωρισhte μοι το ενυπνιον και την συγκρισιν αυτου εις απωλειαν εσεσθε και οι οικoi υμων διαρπαγησονται εαν δε το ενυπνιον και την συγκρισιν αυτου γνωρισhte μοι δοματα και δωρεας και τιμην πολλην λημψεσθε παρ εμου πλην το ενυπνιον και την συγκρισιν αυτου απαγγειλατε μοι απεκριθησαν δευτερον και ειπαν ο βασιλευς ειπατω το ενυπνιον τοις παισιν αυτου και την συγκρισιν αυτου αναγγελουμεν απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν επ αληθειας οίδα εγω οti καιρον υμεις εξαγοραζετε καθοτι ειδετε οti απεστη απ εμου το ρημα εαν ουν το ενυπνιον μη αναγγειλητε μοι οίδα οti ρημα ψευδες και διεφθαρμενον συνεθεσθε ειπεν ενωπιον μου εως ου ο καιρος παρελθη το ενυπνιον μου ειπατε μοι και γνωσσομαι οti την συγκρισιν αυτου αναγγελειτε μοι απεκριθησαν οι χαλδαιοι ενωπιον του βασιλεως και λεγουσιν ουκ εστιν ανθρωπος επι της ξηρας οστις το ρημα του βασιλεως δυνησεται γνωρισαι καθοτι πας βασιλευς μεγας και αρχων ρημα τοιουτο ουκ επερωτα επαοιδον μαγον και χαλδαιον οti ο λογος ον ο βασιλευς επερωτα βαρυς και ετερος ουκ εστιν ος αναγγειλει αυτον ενωπιον του βασιλεως αλλ η θεοι ων ουκ εστιν η κατοικια μετα πασης σαρκος τοτε ο βασιλευς εν θυμω και οργη πολλη ειπεν απολεσαι παντας τους σοφους βαβυλωνος και το δογμα εξηλθεν και οι σοφοι απεκτενοντο και εξητησαν δανιηλ και τους φιλους αυτου ανελειν τοτε δανιηλ απεκριθη βουλην και γνωμην τω αριωχ τω αρχιμαγειρω του βασιλεως ος εξηλθεν αναρειν τους σοφους βαβυλωνος αρχων του βασιλεως περι τινος εξηλθεν η γνωμη η αναιδης εκ προσωπου του βασιλεως εγνωρισεν δε το ρημα αριωχ τω δανιηλ και δανιηλ εισηλθεν και ηξιωσεν τον βασιλεα οπως χρονον δω αυτω και την συγκρισιν αυτου αναγγειλη τω βασιλει και εισηλθεν δανιηλ εις τον οικον αυτου και τω ανανια και τω μισαηλ και τω αζαρια τοις φιλοις αυτου το ρημα εγνωρισεν και οικτιρμους εξητουν παρα του θεου του ουρανου υπερ του μυστηριου τουτου οπως αν μη απολωνται δανιηλ και οι φιλοι αυτου μετα των επιλοιπων σοφων βαβυλωνος τοτε τω δανιηλ εν οραματι της νυκτος το μυστηριον απεκαλυφθη και ευλογησεν τον θεον του ουρανου δανιηλ και ειπεν ειη το ονομα του θεου ευλογημενον απο του αιωνος και εως του αιωνος οti η σοφια και η συνεσις αυτου εστιν και αυτος αλλοιοι καιρους και χρονους καθιστα βασιλεις και μεθιστα διδους σοφian τοις σοφοις και φρονησιν τοις ειδοσιν συνεσιν αυτος αποκαλυπτει βαθεα και αποκρυφα γινωσκων τα εν τω σκοτει και το φως μετ αυτου εστιν σοι ο θεος των πατερων μου εξομολογουμαι και αινω οti σοφian και δυναμιν εδωκας μοι και νυν εγνωρισας μοι α ηξιωσαμεν παρα σου και το οραμα του βασιλεως εγνωρισας μοι και ηλθεν δανιηλ προς αριωχ ον κατεστησεν ο βασιλευς απολεσαι τους σοφους βαβυλωνος και ειπεν αυτω τους σοφους βαβυλωνος μη απολεσης εισαγαγε δε με ενωπιον του βασιλεως και την συγκρισιν τω βασιλει αναγγελω τοτε αριωχ εν σπουδη εισηγαγεν τον δανιηλ ενωπιον του βασιλεως και ειπεν αυτω ευρηκα ανδρα εκ των υιων της αιχμαλωσιας της ιουδαιας

ὅστις το συγκριμα τω βασιλει αναγγελοι και απεκριθη ὁ βασιλευς και ειπεν τω δανιηλ ὅ το ονομα βαλτασαρ ει δυνασαι μοι αναγγεilai το ενυπνιον ὁ ειδον και την συγκρισιν αυτου και απεκριθη δανιηλ ενωπιον του βασιλεως και λεγει το μυστηριον ὁ ὁ βασιλευς επερωτα ουκ εστιν σοφων μαγων επαοιδων γαζαρηνων αναγγεilai τω βασιλει αλλ η εστιν θεος εν ουρανῳ αποκαλυπτων μυστηρια και εγνωρισεν τω βασιλει ναβουχοδονοσορ ἃ δει γενεσθαι επ εσχατων των ἡμερων το ενυπνιον σου και ἃι ὁρασεις της κεφαλῃς σου επι της κοιτης σου τουτο εστιν συ βασιλευ ὁι διαλογισμοι σου επι της κοιτης σου ανεβησαν τι δει γενεσθαι μετα ταυτα και ὁ αποκαλυπτων μυστηρια εγνωρισεν σοι ἃ δει γενεσθαι και εμοι δε ουκ εν σοφια τη ουση εν εμοι παρα παντας τους ζωντας το μυστηριον τουτο απεκαλυφθη αλλ ἐνεκεν του την συγκρισιν τω βασιλει γνωρισαι ἵνα τους διαλογισμους της καρδιας σου γνωῶς συ βασιλευ εθεωρεις και ιδου εικων μια μεγαλη ἡ εικων εκεινη και ἡ προσοψις αυτης ὑπερφερῃς ἐστῶσα προ προσωπου σου και ἡ ὁρασις αυτης φοβερα ἡ εικων ἥς ἡ κεφαλη χρυσιου χρηστου ἃι χειρες και το στήθος και ὁι βραχιονες αυτης αργυρου ἡ κοιλια και ὁι μηροι χαλκοι ἃι κνημαι σιδηραι ὁι ποδες μερος τι σιδηρουν και μερος τι οστρακινον εθεωρεις ἕως ὅυ ετμηθη λιθος εξ ορους ανευ χειρων και επαταξεν την εικονα επι τους ποδας τους σιδηρους και οστρακινους και ελεπτυνεν αυτους εις τελος τοτε ελεπτυνθησαν εις ἀπαξ το οστρακον ὁ σιδηρος ὁ χαλκος ὁ αργυρος ὁ χρυσος και εγενοντο ὥσει κονιορτος απο ἄλωνος θερινῃς και εξηρην αυτα το πληθος του πνευματος και τοπος ουχ ἐυρεθη αυτοις και ὁ λιθος ὁ παταξας την εικονα εγεννηθη ορος μεγα και επληρωσεν πασαν την γην τουτο εστιν το ενυπνιον και την συγκρισιν αυτου ερουμεν ενωπιον του βασιλεως συ βασιλευ βασιλευς βασιλεων ὃ ὁ θεος του ουρανου βασιλειαν ισχυραν και κραταιαν και εντιμον εδωκεν εν παντι τοπω ὅπου κατοικουσιν ὁι υιοι των ανθρωπων θηρια τε αγρου και πετεινα ουρανου εδωκεν εν τη χειρι σου και κατεστησεν σε κυριον παντων συ ει ἡ κεφαλη ἡ χρυση και οπισω σου αναστησεται βασιλεια ἑτερα ἡττων σου και βασιλεια τριτη ἣτις εστιν ὁ χαλκος ἡ κυριευσει πασης της γῆς και βασιλεια τεταρτη εσται ισχυρα ὥς ὁ σιδηρος ὃν τροπον ὁ σιδηρος λεπτυνει και δαμαζει παντα ὅτως παντα λεπτυνει και δαμασει και ὅτι ειδες τους ποδας και τους δακτυλους μερος μεν τι οστρακινον μερος δε τι σιδηρουν βασιλεια διηρημενη εσται και απο της ῥιζῆς της σιδηρας εσται εν αυτη ὃν τροπον ειδες τον σιδηρον αναμειγμενον τω οστρακῳ και ὁι δακτυλοι των ποδων μερος μεν τι σιδηρουν μερος δε τι οστρακινον μερος τι της βασιλειας εσται ισχυρον και απ αυτης εσται συντριβομενον ὅτι ειδες τον σιδηρον αναμειγμενον τω οστρακῳ συμμειγεις εσονται εν σπερματι ανθρωπων και ουκ εσονται προσκολλωμενοι ὅυτος μετα τουτου καθως ὁ σιδηρος ουκ αναμειγνυται μετα του οστρακου και εν ταις ἡμεραις των βασιλεων εκεινων αναστησει ὁ θεος του ουρανου βασιλειαν ἣτις εις τους αιωνας ου διαφθαρησεται και ἡ βασιλεια αυτου λαῳ ἑτέρῳ ουχ ὑπολειφθησεται λεπτυνει και λικμησει πασας τας βασιλειας και αυτη αναστησεται εις τους αιωνας ὃν τροπον ειδες ὅτι απο ορους ετμηθη λιθος ανευ χειρων και ελεπτυνεν το οστρακον τον σιδηρον τον χαλκον τον αργυρον τον χρυσον ὁ θεος ὁ μεγας εγνωρισεν τω βασιλει ἃ δει γενεσθαι μετα ταυτα και αληθινον το ενυπνιον και πιστη ἡ συγκρισις αυτου τοτε ὁ

βασιλεως ναβουχοδοноσορ επεσεν επι προσωπον και τω δανιηλ προσεκυνησεν και μαναα και ευωδιας ειπεν σπεισαι αυτω και αποκριθεις ο βασιλεως ειπεν τω δανιηλ επ αληθειας ο θεος υμων αυτος εστιν θεος θεων και κυριος των βασιλειων και αποκαλυπτων μυστηρια οτι ηδυνηθης αποκαλυψαι το μυστηριον τουτο και εμεγαλυνεν ο βασιλεως τον δανιηλ και δοματα μεγαλα και πολλα εδωκεν αυτω και κατεστησεν αυτον επι πασης χωρας βαβυλωνος και αρχοντα σατραπων επι παντας τους σοφους βαβυλωνος και δανιηλ ητησατο παρα του βασιλεως και κατεστησεν επι τα εργα της χωρας βαβυλωνος τον σεδραχ μισαχ αβδεναγω και δανιηλ ην εν τη αυλη του βασιλεως ετους οκτωκαιδεκατου ναβουχοδοноσορ ο βασιλεως εποιησεν εικονα χρυσην υψος αυτης πηχεων εξηκοντα ευρος αυτης πηχεων εξ και εστησεν αυτην εν πεδιω δειρα εν χωρα βαβυλωνος και απεστειλεν συναγαγειν τους υπατους και τους στρατηγους και τους τοπαρχας ηγουμενους και τυραννους και τους επ εξουσιων και παντας τους αρχοντας των χωρων ελθειν εις τα εγκαινια της εικονος ης εστησεν ναβουχοδοноσορ ο βασιλεως και συνηχθησαν οι τοπαρχαι υπατοι στρατηγοι ηγουμενοι τυραννοι μεγαλοι οι επ εξουσιων και παντες οι αρχοντες των χωρων εις τον εγκαινισμον της εικονος ης εστησεν ναβουχοδοноσορ ο βασιλεως και εισηστηκεισαν ενωπιον της εικονος ης εστησεν ναβουχοδοноσορ και ο κηρυξ εβρα εν ισχυι υμιν λεγεται λαοι φυλαι γλωσσαι η αν ωρα ακουσητε της φωνης της σαλπγγος συριγγος τε και κιθαρας σαμβυκης και ψαλτηριου και συμφωνιας και παντος γενους μουσικων πιπτοντες προσκυνείτε τη εικονι τη χρυση η εστησεν ναβουχοδοноσορ ο βασιλεως και ος αν μη πεσων προσκυνηση αυτη τη ωρα εμβληθησεται εις την καμινον του πυρος την καιομενην και εγενετο οτε ηκουσαν οι λαοι της φωνης της σαλπγγος συριγγος τε και κιθαρας σαμβυκης και ψαλτηριου και συμφωνιας και παντος γενους μουσικων πιπτοντες παντες οι λαοι φυλαι γλωσσαι προσεκυνουν τη εικονι τη χρυση η εστησεν ναβουχοδοноσορ ο βασιλεως τοτε προσηλθουσαν ανδρες χαλδαιοι και διεβαλον τους ιουδαιους τω βασιλει ναβουχοδοноσορ βασιλευ εις τους αιωνας ζηθι συ βασιλευ εθνηκας δογμα παντα ανθρωπον ος αν ακουση της φωνης της σαλπγγος συριγγος τε και κιθαρας σαμβυκης και ψαλτηριου και συμφωνιας και παντος γενους μουσικων και μη πεσων προσκυνηση τη εικονι τη χρυση εμβληθησεται εις την καμινον του πυρος την καιομενην εισιν ανδρες ιουδαιοι ους κατεστησας επι τα εργα της χωρας βαβυλωνος σεδραχ μισαχ αβδεναγω οι ανδρες εκεινοι ουχ υπηκουσαν βασιλευ τω δογματι σου τοις θεοις σου ου λατρευουσιν και τη εικονι τη χρυση η εστησας ου προσκυνουσιν τοτε ναβουχοδοноσορ εν θυμω και οργη ειπεν αγαγειν τον σεδραχ μισαχ και αβδεναγω και ηχθησαν ενωπιον του βασιλεως και απεκριθη ναβουχοδοноσορ και ειπεν αυτοις ει αληθως σεδραχ μισαχ αβδεναγω τοις θεοις μου ου λατρευετε και τη εικονι τη χρυση η εστησα ου προσκυνείτε νυν ουν ει εχετε ετοιμως ινα ως αν ακουσητε της φωνης της σαλπγγος συριγγος τε και κιθαρας σαμβυκης και ψαλτηριου και συμφωνιας και παντος γενους μουσικων πεσοντες προσκυνησητε τη εικονι η εποιησα εαν δε μη προσκυνησητε αυτη τη ωρα εμβληθησεσθε εις την καμινον του πυρος την καιομενην και τις εστιν θεος ος εξελειται υμας εκ των χειρων μου και απεκριθησαν σεδραχ μισαχ αβδεναγω λεγοντες τω βασιλει ναβουχοδοноσορ ου

χρειαν εχομεν ἡμεις περι του ῥήματος τουτου αποκριθῆναι σοι εστιν γαρ θεος ὧ ἡμεις λατρευομεν δυνατος εξελεσθαι ἡμας εκ της καμινου του πυρος της καιομενης και εκ των χειρων σου βασιλευ ῥυσεται ἡμας και εαν μη γνωστον εστω σοι βασιλευ ὅτι τοις θεοις σου ου λατρευομεν και τη εικονι τη χρυση ἢ εστησας ου προσκυνουμεν τοτε ναβουχοδονοσορ επλησθη θυμου και ἡ οψις του προσωπου αυτου ηλλοιωθη επι σεδραχ μισαχ και αβδεναγω και ειπεν εκκαυσαι την καμινον ἐπταπλασιως ἕως ὅς εἰς τέλος εκκαη και ανδρας ισχυρους ισχυι ειπεν πεδησαντας τον σεδραχ μισαχ και αβδεναγω εμβαλιν εις την καμινον του πυρος την καιομενην τοτε οἱ ανδρες εκεινοι επεδηθησαν συν τοις σαραβαροις αυτων και τιαραις και περικνημισι και ενδυμασιν αυτων και εβληθησαν εις μεσον της καμινου του πυρος της καιομενης επει το ῥημα του βασιλεως ὑπερισχυεν και ἡ καμινος εξεκαυθη εκ περισσου και οἱ τρεις οὔτοι σεδραχ μισαχ και αβδεναγω επεσον εις μεσον της καμινου του πυρος της καιομενης πεπεδημενοι και περιεπατουν εν μεσω της φλογος ὑμνουντες τον θεον και ευλογουντες τον κυριον και συστας αζαριας προσηυζατο οὕτως και ανοιζας το στομα αυτου εν μεσω του πυρος ειπεν ευλογητος ει κυριε ὁ θεος των πατερων ἡμων και αινετος και δεδοξασμενον το ονομα σου εις τους αιωνας ὅτι δικαιος ει επι πασιν οἷς εποίησας ἡμιν και παντα τα εργα σου αληθινα και ευθειαι αἱ ὁδοι σου και πασαι αἱ κρισεις σου αληθεια και κριματα αληθειας εποίησας κατα παντα ἃ ἐπηγάγες ἡμιν και επι την πολιν την ἁγίαν την των πατερων ἡμων ιερουσαλημ ὅτι εν αληθεια και κρισει ἐπηγάγες παντα ταυτα δια τας ἁμαρτίας ἡμων ὅτι ἡμαρτομεν και ηνομησαμεν αποστηναι απο σου και εξημαρτομεν εν πασιν και των εντολων σου ουκ ηκουσαμεν ουδε συνετηρησαμεν ουδε εποιησαμεν καθως ενετειλω ἡμιν ἵνα ευ ἡμιν γενηται και παντα ὅσα ἡμιν ἐπηγάγες και παντα ὅσα εποίησας ἡμιν εν αληθινῃ κρισει εποίησας και παρεδωκας ἡμας εις χειρας εχθρων ανομων εχθιστων αποστατων και βασιλει ἀδικω και πονηροτατω παρα πασαν την γην και νυν ουκ εστιν ἡμιν ανοιξαι το στομα αισχυνη και ονειδος ἐγενήθη τοις δουλοις σου και τοις σεβομενοις σε μη δὴ παραδῶς ἡμας εις τέλος δια το ονομα σου και μη διασκεδασης την διαθήκην σου και μη αποστησης το ελεος σου ἄφ ἡμων δι ἀβρααμ τον ηγαπημενον ὑπο σου και δια ισαακ τον δουλὸν σου και ισραηλ τον ἅγιον σου οἷς ἐλάλησας προς αὐτους λεγων πληθυναι το σπέρμα αυτων ὡς τα αστρα του ουρανου και ὡς την ἀμμον την παρα το χεῖλος της θαλασσης ὅτι δεσποτα εσμιχυρυνθημεν παρα παντα τα ἔθνη και εσμεν ταπεινοι εν παση τη γῇ σημερον δια τας ἁμαρτίας ἡμων και ουκ εστιν εν τῷ καιρῷ τουτω αρχων και προφητης και ἡγουμενος ουδε ὀλοκαυτωσις ουδε θυσια ουδε προσφορα ουδε θυμιαμα ου τοπος του καρπωσαι εναντιον σου και ἔυρειν ἐλεος ἀλλ εν ψυχῇ συντετριμμένη και πνευματι ταπεινωσεως προσδεχθειμεν ὡς εν ὀλοκαυτωμασιν κριων και ταυρων και ὡς εν μυριασιν αρνων πιονων οὕτως γενεσθῶ θυσια ἡμων ενωπιον σου σημερον και εκτελεσαι οπισθεν σου ὅτι ουκ εσται αισχυνη τοις πεποιθοσιν επι σοι και νυν ἐξακολουθουμεν εν ὅλῃ καρδίᾳ και φοβουμεθα σε και ζητουμεν το προσωπον σου μη καταισχυνης ἡμας ἀλλὰ ποιησον μεθ ἡμων κατα την ἐπιεικειαν σου και κατα το πλῆθος του ἐλεους σου και ἐξέλου ἡμας κατα τα θαυμασια σου και δὸς δόξαν τῷ ὀνοματι σου κυριε και εντραπειησαν παντες οἱ ἐνδείκνυμενοι

τοῖς δούλοις σου κακά καὶ κατασχυνθῆναι ἀπο πάσης δυναμεύς καὶ δυναστείας καὶ ἡ ἰσχύς αὐτῶν συντρίβει· γινώσκουσιν ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς μόνος καὶ ἐνδοξὸς ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην καὶ οὐ διελείποντο οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπηρετᾶν τοῦ βασιλεως· καίοντες τὴν καμινὸν ναφθὰν καὶ πίσσαν καὶ στίππυον καὶ κληματίδα καὶ διέχειτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πηχεὶς τεσσαράκοντα ἐννεα καὶ διώδευσεν καὶ ἐνεπύρισεν ὅς ἐβρεν περὶ τὴν καμινὸν τῶν χαλδαίων ὁ δὲ ἀγγέλους κυρίου συγκάτεβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαριαν εἰς τὴν καμινὸν καὶ ἐξετίναξεν τὴν φλόγα τοῦ πυρός ἐκ τῆς καμίνου καὶ ἐποίησεν τὸ μέσον τῆς καμίνου ὥς πνεῦμα ὁροῦ διασπύριζον καὶ οὐκ ἤφατο αὐτῶν τὸ κάθολον τὸ πῦρ καὶ οὐκ ἐλυπήσεν οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοῖς τότε οἱ τρεῖς ὥς ἐξ ἑνὸς στοματός ὕμνουν καὶ ἐδοξάζον καὶ εὐλογοῦν τὸν θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες εὐλογητὸς εἶ κυριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ εὐλογημένος τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον καὶ ὑπεραίνετον καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογημένος εἶ ἐν τῇ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερενδοξὸς εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπιβλεπὼν ἀβυσσούς· καθήμενος ἐπὶ χερουβὶν καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας σου καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὑμνητὸς καὶ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε οὐρανοὶ τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε ἀγγελοὶ κυρίου τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ἐπάνω τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε πάσαι αἱ δυνάμεις τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε ἀστρά τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε πᾶς ὁμβρὸς καὶ ὁροσὸς τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε πάντα τὰ πνεύματα τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καύμα τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε ψυχὸς καὶ καύσων τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε ὁροσοὶ καὶ νιφετοὶ τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε νυκτεὶς καὶ ἡμέραι τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκοτὸς τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε παγὸς καὶ ψυχὸς τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε παχναὶ καὶ χιονεὶς τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε ἀστράπαι καὶ νεφέλαι τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε ἡ γῆ τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνοὶ τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε θάλασσαι καὶ ποταμοὶ τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε αἱ πηγαὶ τὸν κύριον ὕμνετε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐλογεῖτε κτήνη καὶ πάντα τὰ κι-

νουμενα εν τοις ὕδασιν τον κυριον ὑμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε παντα τα πετεινα του ουρανου τον κυριον ὑμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε παντα τα θηρια και τα κτηνη τον κυριον ὑμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε οἱ υἱοι των ανθρωπων τον κυριον ὑμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ισραηλ τον κυριον ὑμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ἱερεις κυριου τον κυριον ὑμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε δουλοι κυριου τον κυριον ὑμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε πνευματα και ψυχαι δικαιων τον κυριον ὑμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ὅσοι και ταπεινοι τη καρδια τον κυριον ὑμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ανανια αζαρια μισαηλ τον κυριον ὑμνειτε και ὑπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ὅτι ἐξεϊλατο ἡμας ἐξ ἁδου και εκ χειρος θανατου εσωσεν ἡμας και ἐρρυσατο ἡμας εκ μεσου καμινου καιιομενης φλογος και εκ μεσου πυρος ἐρρυσατο ἡμας ἐξομολογεισθε τω κυριω ὅτι χρηστος ὅτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου ευλογειτε παντες οἱ σεβομενοι τον κυριον τον θεον των θεων ὑμνειτε και ἐξομολογεισθε ὅτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και ναβουχοδονοσορ ηκουσεν ὑμνουντων αυτων και εθαυμασεν και ἐξανεστη εν σπουδῃ και ειπεν τοις μεγιστασιν αυτου ουχι ανδρας τρεις εβαλομεν εις μεσον του πυρος πεπεδημενους και ειπαν τω βασιλει αληθως βασιλευ και ειπεν ὁ βασιλευς ιδου εγω ὁρω ανδρας τεσσαρας λελυμενους και περιπατουντας εν μεσω του πυρος και διαφθορα ουκ εστιν εν αυτοις και ἡ ὄρασις του τεταρτου ὁμοια ὕω θεου τοτε προσηλθεν ναβουχοδονοσορ προς την θυραν της καμινου του πυρος της καιιομενης και ειπεν σεδραχ μισαχ αβδεναγω οἱ δουλοι του θεου του ὑπιστου ἐξελθετε και δευτε και ἐξηλθον σεδραχ μισαχ αβδεναγω εκ μεσου του πυρος και συναγονται οἱ σατραπαι και οἱ στρατηγοι και οἱ τοπαρχαι και οἱ δυνασται του βασιλεως και εθεωρουν τους ανδρας ὅτι ουκ ἐκυριευσεν το πυρ του σωματος αυτων και ἡ θριξ της κεφαλῃς αυτων ουκ ἐφλογισθη και τα σαραβαρα αυτων ουκ ἠλλοιωθη και ὁσμη πυρος ουκ ἦν εν αυτοις και ἀπεκριθη ναβουχοδονοσορ και ειπεν ευλογητος ὁ θεος του σεδραχ μισαχ αβδεναγω ὃς ἀπεστείλεν τον ἀγγελον αυτου και ἐξεϊλατο τους παιδας αυτου ὅτι ἐπεποιθεισαν ἐπ αυτω και το ῥημα του βασιλεως ἠλλοιωσαν και παρεδωκαν τα σωματα αυτων εις πυρ ὅπως μη λατρευσωσιν μηδε προσκυνησωσιν παντι θεω ἀλλ ἡ τω θεω αυτων και εγω ἐκτιθεμαι δογμα πας λαος φυλῃ γλῶσσαι ἢ ἀν εἴτῃ βλασφημιαν κατα του θεου σεδραχ μισαχ αβδεναγω εις ἀπώλειαν ἐσονται και οἱ οἱκοι αυτων εις διαρπαγὴν καθὼς ουκ εστιν θεος ἕτερος ὅστις δυνησεται ῥυσασθαι οὕτως τοτε ὁ βασιλευς κατεϋθυνεν τον σεδραχ μισαχ αβδεναγω εν τη χώρα βαβυλωνος και ἤξιωσεν αυτους ἡγεισθαι παντων των ιουδαιων των ὄντων εν τη βασιλειᾳ αυτου ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλευς πασι τοις λαοις φυλαῖς και γλῶσσαις τοις οἰκουσιν εν πασῇ τῇ γῇ εἰρηνὴν ὑμιν πληθύνθειη τα σημεια και τα τερατα ἃ ἐποίησεν μετ ἐμοῦ ὁ θεος ὁ ὑπιστος ἠρεσεν ἐναντιον ἐμοῦ ἀναγγεῖλαι ὑμιν ὥς μεγάλα και ἰσχυρά ἢ βασιλεία αυτου βασιλεία αἰωνιος και ἡ ἐξουσία αυτου εις γενεαν και γενεαν εγω ναβουχοδονοσορ ευθηνων ἡμην εν τῷ οἰκῷ μου και ευθαλὼν ἐνυπνιον εἶδον και ἐφοβερισεν με και ἐταραχθὴν ἐπὶ τῇ κοιτῇ μου και αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῇς μου συνεταράξαν με

και δι εμου ετεθη δογμα του εισαγαγειν ενωπιον μου παντας τους σοφους βαβυλωνος οπως την συγκρισιν του ενυπνιου γνωρισωσιν μοι και εισεπορευοντο δι επαοιδοι μαγοι γαζαρηνοι χαλδαιοι και το ενυπνιον ειπα εγω ενωπιον αυτων και την συγκρισιν αυτου ουκ εγνωρισαν μοι εως ου ηλθεν δανιηλ ου το ονομα βαλτασαρ κατα το ονομα του θεου μου ος πνευμα θεου αγιον εν εαυτω εχει και το ενυπνιον ενωπιον αυτου ειπα βαλτασαρ ο αρχων των επαοιδων ον εγω εγνω οτι πνευμα θεου αγιον εν σοι και παν μυστηριον ουκ αδυνατει σε ακουσον την ορασιν του ενυπνιου ου ειδον και την συγκρισιν αυτου ειπον μοι επι της κοιτης μου εθεωρουν και ιδου δενδρον εν μεσω της γης και το υψος αυτου πολυ εμεγαλυνθη το δενδρον και ισχυσεν και το υψος αυτου εφθασεν εως του ουρανου και το κυτος αυτου εις τα περατα πασης της γης τα φυλλα αυτου ωραια και ο καρπος αυτου πολυς και τροφη παντων εν αυτω και υποκατω αυτου κατεσκηνουν τα θηρια τα αγρια και εν τοις κλαδοις αυτου κατωκουν τα ορνεα του ουρανου και εξ αυτου ετρεφετο πασα σαρξ εθεωρουν εν οραματι της νυκτος επι της κοιτης μου και ιδου ιρ και αγιος απ ουρανου κατεβη και εφωνησεν εν ισχυι και ουτως ειπεν εκκοψατε το δενδρον και εκτιλατε τους κλαδους αυτου και εκτιναξατε τα φυλλα αυτου και διασκορπισατε τον καρπον αυτου σαλευθητωσαν τα θηρια υποκατωθεν αυτου και τα ορνεα απο των κλαδων αυτου πλην την φυην των ριζων αυτου εν τη γη εασατε και εν δεσμω σιδηρω και χαλκω και εν τη χλοη τη εξω και εν τη δροσω του ουρανου κοιτασθησεται και μετα των θηριων η μερις αυτου εν τω χορτω της γης η καρδια αυτου απο των ανθρωπων αλλοιωθησεται και καρδια θηριου δοθησεται αυτω και επτα καιροι αλλαγησονται επ αυτον δια συγκριματος ιρ ο λογος και ρημα αγιων το επερωτημα ινα γνωσιν οι ζωντες οτι κυριος εστιν ο υψιστος της βασιλειας των ανθρωπων και ω εαν δοξη δωσει αυτην και εξουδενημα ανθρωπων αναστησει επ αυτην τουτο το ενυπνιον ο ειδον εγω ναβουχοδοноσορ ο βασιλευς και συ βαλτασαρ το συγκριμα ειπον οτι παντες οι σοφοι της βασιλειας μου ου δυναται το συγκριμα αυτου δηλωσαι μοι συ δε δανιηλ δυνασαι οτι πνευμα θεου αγιον εν σοι τοτε δανιηλ ου το ονομα βαλτασαρ απηνεωθη ωσει ωραν μιαν και οι διαλογισμοι αυτου συνεταρασσον αυτον και απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν βαλτασαρ το ενυπνιον και η συγκρισις μη κατασπευσατω σε και απεκριθη βαλτασαρ και ειπεν κυριε το ενυπνιον τοις μισουσιν σε και η συγκρισις αυτου τοις εχθροις σου το δενδρον ο ειδες το μεγαλυνθεν και το ισχυκος ου το υψος εφθασεν εις τον ουρανον και το κυτος αυτου εις πασαν την γην και τα φυλλα αυτου ευθαλη και ο καρπος αυτου πολυς και τροφη πασιν εν αυτω υποκατω αυτου κατωκουν τα θηρια τα αγρια και εν τοις κλαδοις αυτου κατεσκηνουν τα ορνεα του ουρανου συ ει βασιλευ οτι εμεγαλυνθης και ισχυσας και η μεγαλωσυνη σου εμεγαλυνθη και εφθασεν εις τον ουρανον και η κυρια σου εις τα περατα της γης και οτι ειδεν ο βασιλευς ιρ και αγιον καταβαινοντα απο του ουρανου και ειπεν εκτιλατε το δενδρον και διαφθειρατε αυτο πλην την φυην των ριζων αυτου εασατε εν τη γη και εν δεσμω σιδηρω και χαλκω και εν τη χλοη τη εξω και εν τη δροσω του ουρανου αυλισθησεται και μετα θηριων αγριων η μερις αυτου εως ου επτα καιροι αλλοιωθωσιν επ αυτον τουτο η συγκρισις αυτου βασιλευ και συγκριμα υψιστου εστιν ο εφθασεν επι τον κυριον

μου τον βασιλεα και σε εκδιωξουσιν απο των ανθρωπων και μετα θη-
ριων αγριων εσται ή κατοικια σου και χορτον ως βουν ψωμιουσιν σε
και απο της δροσου του ουρανου αυλισθησθαι και επτα καιροι αλλαγη-
σονται επι σε έως ου γνωσ ότι κυριευει ο υψιστος της βασιλειας των
ανθρωπων και ω αν δοξη δωσει αυτην και ότι ειπαν εασατε την φυην
των ριζων του δενδρου ή βασιλεια σου σοι μενει αφ ής αν γνωσ την ε-
ξουσιαν την ουρανιον δια τουτο βασιλευ ή βουλη μου αρεσατω σοι και
τας άμαρτιας σου εν ελεημοσυναις λυτρωσαι και τας αδικιας σου εν
οικτιρμοις πενητων ισως εσται μακροθυμος τοις παραπτωμασιν σου
ο θεος ταυτα παντα εφθασεν επι ναβουχοδονοσορ τον βασιλεα μετα
δωδεκαμηνον επι τω ναω της βασιλειας αυτου εν βαβυλωνι περιπατων
απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν ουχ αυτη εστιν βαβυλων ή μεγαλη ήν
εγω ωκοδομησα εις οικον βασιλειας εν τω κρατει της ισχυος μου εις
τιμην της δοξης μου ετι του λογου εν στοματι του βασιλεως οντος
φωνη απ ουρανου εγενετο σοι λεγουσιν ναβουχοδονοσορ βασιλευ ή
βασιλεια παρηλθεν απο σου και απο των ανθρωπων σε εκδιωξουσιν
και μετα θηριων αγριων ή κατοικια σου και χορτον ως βουν ψωμιου-
σιν σε και επτα καιροι αλλαγησονται επι σε έως ου γνωσ ότι κυριευει
ο υψιστος της βασιλειας των ανθρωπων και ω εαν δοξη δωσει αυ-
την αυτη τη ώρα ο λογος συνετελεσθη επι ναβουχοδονοσορ και απο
των ανθρωπων εξεδιωχθη και χορτον ως βους ησθιεν και απο της
δροσου του ουρανου το σωμα αυτου εβαφη έως ου αι τριχες αυτου
ως λεοντων εμεγαλυννησαν και οι ονυχες αυτου ως ορνων και μετα
το τελος των ήμερων εγω ναβουχοδονοσορ τους οφθαλμους μου εις
τον ουρανον ανελαβον και αι φρενες μου επ εμε επεστραφησαν και τω
υψιστω ευλογησα και τω ζωντι εις τον αιωνα ηνεσα και εδοξασα ότι
ή εξουσια αυτου εξουσια αιωνιος και ή βασιλεια αυτου εις γενεαν και
γενεαν και παντες οι κατοικουντες την γην ως ουδεν ελογισθησαν
και κατα το θελημα αυτου ποιει εν τη δυναμει του ουρανου και εν
τη κατοικια της γης και ουκ εστιν ός αντιποιησεται τη χειρι αυτου
και ερει αυτω τι εποιησας αυτω τω καιρω αι φρενες μου επεστραφη-
σαν επ εμε και εις την τιμην της βασιλειας μου ηλθον και ή μορφη
μου επεστρεψεν επ εμε και οι τυραννοι μου και οι μεγιστανες μου
εξητην με και επι την βασιλειαν μου εκραταιωθην και μεγαλωσυνη
περισσοτερα προσετειθη μοι νυν ουν εγω ναβουχοδονοσορ αιων και
υπερυψω και δοξαζω τον βασιλεα του ουρανου ότι παντα τα εργα αυ-
του αληθινα και αι τριβοι αυτου κρισις και παντας τους πορευομενους
εν υπερηφανια δυναται ταπεινωσαι βαλτασαρ ο βασιλευς εποιησεν δει-
πνον μεγα τοις μεγιστασιν αυτου χιλιοις και κατεναντι των χιλιων ο
οινος και πινων βαλτασαρ ειπεν εν τη γευση του οινου του ενεγκειν
τα σκευη τα χρυσα και τα αργυρα ά εξηνεγκεν ναβουχοδονοσορ ο
πατηρ αυτου εκ του ναου του εν ιερουσαλημ και πιετωσαν εν αυτοις
ο βασιλευς και οι μεγιστανες αυτου και αι παλλακαι αυτου και αι
παρακοιτοι αυτου και ηνεχθησαν τα σκευη τα χρυσα και τα αργυρα
ά εξηνεγκεν εκ του ναου του θεου του εν ιερουσαλημ και επινον εν
αυτοις ο βασιλευς και οι μεγιστανες αυτου και αι παλλακαι αυτου
και αι παρακοιτοι αυτου επινον οινον και ηνεσαν τους θεους τους
χρυσους και αργυρους και χαλκους και σιδηρους και ξυλινους και
λιθινους εν αυτη τη ώρα εξηλθον δακτυλοι χειρος ανθρωπου και ε-
γραφον κατεναντι της λαμπαδος επι το κονιαμα του τοιχου του οικου

του βασιλεως και ο βασιλευς εθεωρει τους αστραγαλους της χειρος της γραφουσας τοτε του βασιλεως η μορφη ηλλοιωθη και οι διαλογισμοι αυτου συνεταρασσον αυτον και οι συνδεσμοι της οσφυος αυτου διελυοντο και τα γονατα αυτου συνεκροτουντο και εβοησεν ο βασιλευς εν ισχυι του εισαγαγειν μαγους χαλδαιους γαζαρηνους και ειπεν τοις σοφοις βαβυλωνος ος αν αναγνω την γραφην ταυτην και την συγκρισιν γνωριση μοι πορφυραν ενδυσεται και ο μανιακης ο χρυσους επι τον τραχηλον αυτου και τριτος εν τη βασιλεια μου αρξει και εισεπορευοντο παντες οι σοφοι του βασιλεως και ουκ ηδυναντο την γραφην αναγνωσαι ουδε την συγκρισιν γνωρισαι τω βασιλει και ο βασιλευς βαλτασαρ πολυ εταραχθη και η μορφη αυτου ηλλοιωθη επ αυτω και οι μεγιστανες αυτου συνεταρασσοντο και εισηλθεν η βασιλισσα εις τον οικον του ποτου και ειπεν βασιλευ εις τους αιωνας ζηθι μη ταρассετωσαν σε οι διαλογισμοι σου και η μορφη σου μη αλλοιουσθω εστιν ανηρ εν τη βασιλεια σου εν ω πνευμα θεου και εν ταις ημεραις του πατρος σου γρηγορησις και συνεσις ευρεθη εν αυτω και ο βασιλευς ναβουχοδοноσορ ο πατηρ σου αρχοντα επαοιδων μαγων χαλδαιων γαζαρηνων κατεστησεν αυτον οτι πνευμα περισσον εν αυτω και φρονησις και συνεσις συγκρινων ενυπνια και αναγγελων κρατουμενα και λυων συνδεσμους δανιηλ και ο βασιλευς επεθηκεν αυτω ονομα βαλτασαρ νυν ουν κληθητω και την συγκρισιν αυτου αναγγειλει σοι τοτε δανιηλ εισηχθη ενωπιον του βασιλεως και ειπεν ο βασιλευς τω δανιηλ συ ει δανιηλ ο απο των υιων της αιχμαλωσιας της ιουδαιας ης ηγαγεν ο βασιλευς ο πατηρ μου ηκουσα περι σου οτι πνευμα θεου εν σοι και γρηγορησις και συνεσις και σοφια περισση ευρεθη εν σοι και νυν εισηλθον ενωπιον μου οι σοφοι μαγοι γαζαρηνοι ινα την γραφην ταυτην αναγνωσιν και την συγκρισιν αυτης γνωρισωσιν μοι και ουκ ηδυνηθησαν αναγγειλαι μοι και εγω ηκουσα περι σου οτι δυνασαι χριματα συγκριναι νυν ουν εαν δυνηθης την γραφην αναγνωσαι και την συγκρισιν αυτης γνωρισαι μοι πορφυραν ενδυση και ο μανιακης ο χρυσους εσται επι τον τραχηλον σου και τριτος εν τη βασιλεια μου αρξεις τοτε απεκριθη δανιηλ και ειπεν ενωπιον του βασιλεως τα δοματα σου σοι εστω και την δωρεαν της οικιας σου ετέρωδος εγω δε την γραφην αναγνωσομαι τω βασιλει και την συγκρισιν αυτης γνωρισω σοι βασιλευ ο θεος ο υψιστος την βασιλειαν και την μεγαλωσυνην και την τιμην και την δοξαν εδωκεν ναβουχοδοноσορ τω πατρι σου και απο της μεγαλωσυνης ης εδωκεν αυτω παντες οι λαοι φυλαι γλωσσαι ησαν τρεμοντες και φοβουμενοι απο προσωπου αυτου ους ηβουλετο αυτος ανηρει και ους ηβουλετο αυτος ετυπτεν και ους ηβουλετο αυτος υψου και ους ηβουλετο αυτος εταπεινου και οτε υψωθη η καρδια αυτου και το πνευμα αυτου εκραταιωθη του υπερηφανευσασθαι κατηνεχθη απο του θρονου της βασιλειας αυτου και η τιμη αφηρεθη απ αυτου και απο των ανθρωπων εξεδιωχθη και η καρδια αυτου μετα των θηριων εδοθη και μετα οναγρων η κατοικια αυτου και χορτον ως βουν εφωμιζον αυτον και απο της δροσου του ουρανου το σωμα αυτου εβαφη έως ου εγνω οτι κυριευει ο θεος ο υψιστος της βασιλειας των ανθρωπων και ω αν δοξη δωσει αυτην και συ ο υιος αυτου βαλτασαρ ουκ εταπεινωσας την καρδιαν σου κατενωπιον ου παντα ταυτα εγνως και επι τον κυριον θεον του ουρανου υψωθης και τα σκευη του οικου αυτου ηνεγκαν ενωπιον σου και συ

και οι μεγιστανες σου και αι παλλακαι σου και αι παρακοιτοι σου οινον επινενεν εν αυτοις και τους θεους τους χρυσους και αργυρους και χαλκους και σιδηρους και ξυλινους και λιθινους οι ου βλεπουσιν και ουκ ακουουσιν και ου γινωσκουσιν ηνεσας και τον θεον ου η πνοη σου εν χειρι αυτου και πασαι αι οδοι σου αυτον ουκ εδοξασας δια τουτο εκ προσωπου αυτου απεσταλη αστραγαλος χειρος και την γραφην ταυτην ενεταξεν και αυτη η γραφη η εντεταγμενη μανη θεκελ φαρες τουτο το συγκριμα του ρηματος μανη εμετρησεν ο θεος την βασιλειαν σου και επληρωσεν αυτην θεκελ εσταθη εν ζυγω και ευρεθη υστερουσα φαρες διηρηται η βασιλεια σου και εδοθη μηδοις και περσαις και ειπεν βαλτασαρ και ενεδυσαν τον δανιηλ πορφυραν και τον μανιαχην τον χρυσουν περιεβηχαν περι τον τραχηλον αυτου και εκηρυξεν περι αυτου ειναι αυτον αρχοντα τριτον εν τη βασιλεια εν αυτη τη νυκτι αναيرهθη βαλτασαρ ο βασιλευς ο χαλδαιων και δαρειος ο μηδος παρελαβεν την βασιλειαν ων ετων εξηκοντα δυο και ηρεσεν ενωπιον δαρειου και κατεστησεν επι της βασιλειας σατραπας εκατον εικοσι του ειναι αυτοις εν ολη τη βασιλεια αυτου και επανω αυτων τακτικους τρεις ων ην δανιηλ εις εξ αυτων του αποδιδοναι αυτοις τους σατραπας λογον οπως ο βασιλευς μη ενοχληται και ην δανιηλ υπερ αυτους οτι πνευμα περισσον εν αυτω και ο βασιλευς κατεστησεν αυτον εφ ολης της βασιλειας αυτου και οι τακτικοι και οι σατραπαι εζητουν προφασιν ευρειν κατα δανιηλ και πασαν προφασιν και παραπτωμα και αμβλακημα ουχ ευρον κατ αυτου οτι πιστος ην και ειπον οι τακτικοι ουχ ευρησομεν κατα δανιηλ προφασιν ει μη εν νομιμοις θεου αυτου τοτε οι τακτικοι και οι σατραπαι παρεστησαν τω βασιλει και ειπαν αυτω δαρειε βασιλευ εις τους αιωνας ζητη συνεβουλευσαντο παντες οι επι της βασιλειας σου στρατηγοι και σατραπαι υπατοι και τοπαρχαι του στησαι στασει βασιλικη και ενισχυσαι ορισμον οπως ος αν αιτηση αιτημα παρα παντος θεου και ανθρωπου εως ημερων τριακοντα αλλ η παρα σου βασιλευ εμβληθησεται εις τον λακχον των λεοντων νυν ουν βασιλευ στησον τον ορισμον και εκθες γραφην οπως μη αλλοιωθη το δογμα μηδων και περσων τοτε ο βασιλευς δαρειος επεταξεν γραφηναι το δογμα και δανιηλ ηνικα εγνω οτι ενεταγη το δογμα εισηλθεν εις τον οικον αυτου και αι θυριδες ανεωγμεναι αυτω εν τοις υπερωιοις αυτου κατεναντι ιερουσαλημ και καιρους τρεις της ημερας ην καμπτων επι τα γονατα αυτου και προσευχομενος και εξομολογουμενος εναντιον του θεου αυτου καθως ην ποιων εμπροσθεν τοτε οι ανδρες εκεινοι παρετηρησαν και ευρον τον δανιηλ αξιουντα και δεομενον του θεου αυτου και προσελθοντες λεγουσιν τω βασιλει βασιλευ ουχ ορισμον εταξας οπως πας ανθρωπος ος αν αιτηση παρα παντος θεου και ανθρωπου αιτημα εως ημερων τριακοντα αλλ η παρα σου βασιλευ εμβληθησεται εις τον λακχον των λεοντων και ειπεν ο βασιλευς αληθινος ο λογος και το δογμα μηδων και περσων ου παρελευσεται τοτε απεκριθησαν και λεγουσιν ενωπιον του βασιλεως δανιηλ ο απο των υιων της αιχμαλωσιας της ιουδαιας ουχ υπεταγη τω δογματι σου περι του ορισμου ου εταξας και καιρους τρεις της ημερας αιτει παρα του θεου αυτου τα αιτηματα αυτου τοτε ο βασιλευς ως το ρημα ηκουσεν πολυ ελυπηθη επ αυτω και περι του δανιηλ ηγωνισατο του εξελεσθαι αυτον και εως εσπερας ην αγωνιζομενος του εξελεσθαι αυτον τοτε οι ανδρες εκεινοι λεγουσιν τω βασιλει γνωθι

βασιλευ ὅτι δογμα μηδοις και περσαις του παν ὀρισμον και στασιν ἦν αν ὁ βασιλευς στηση ου δει παραλλαξαι τοτε ὁ βασιλευς ειπεν και ηγαγον τον δανιηλ και ενεβαλον αυτον εις τον λακκον των λεοντων και ειπεν ὁ βασιλευς τω δανιηλ ὁ θεος σου ὦ συ λατρευεις ενδελεχως αυτος εξελειται σε και ηνεγκαν λιθον και επεθηκαν επι το στομα του λακκου και εσφραγισατο ὁ βασιλευς εν τω δακτυλιω αυτου και εν τω δακτυλιω των μεγιστανων αυτου ὅπως μη αλλοιωθη πραγμα εν τω δανιηλ και απηλθεν ὁ βασιλευς εις τον οικον αυτου και εκοιμηθη αδειπνος και εδεσματα ουκ εισηνεγκαν αυτω και ὁ ὑπνος απεστη απ αυτου και απεκλεισεν ὁ θεος τα στοματα των λεοντων και ου παρηνωχλησαν τω δανιηλ τοτε ὁ βασιλευς ανεστη το πρωι εν τω φωτι και εν σπουδη ηλθεν επι τον λακκον των λεοντων και εν τω εγγιζειν αυτον τω λακκω εβοησεν φωνη ισχυρα δανιηλ ὁ δουλος του θεου του ζωντος ὁ θεος σου ὦ συ λατρευεις ενδελεχως ει ηδυνηθη εξελεσθαι σε εκ στοματος των λεοντων και ειπεν δανιηλ τω βασιλει βασιλευ εις τους αιωνας ζηθι ὁ θεος μου απεστειлен τον αγγελον αυτου και ενεφραξεν τα στοματα των λεοντων και ουκ ελυμηναντο με ὅτι κατεναντι αυτου ευθυτης ἡυρεθη μοι και ενωπιον δε σου βασιλευ παραπτωμα ουκ εποιησα τοτε ὁ βασιλευς πολυ ηγαθυνθη επ αυτω και τον δανιηλ ειπεν ανενεγκαι εκ του λακκου και ανηνεχθη δανιηλ εκ του λακκου και πασα διαφθορα ουχ ἔυρεθη εν αυτω ὅτι επιστευσεν εν τω θεω αυτου και ειπεν ὁ βασιλευς και ηγαγοσαν τους ανδρας τους διαβαλοντας τον δανιηλ και εις τον λακκον των λεοντων ενεβληθησαν αυτοι και οἱ υιοι αυτων και αἱ γυναικες αυτων και ουκ εφθασαν εις το εδαφος του λακκου ἕως ὅυ εκυριευσαν αυτων οἱ λεοντες και παντα τα οστα αυτων ελεπτυναν τοτε δαρειος ὁ βασιλευς εγραψεν πασι τοις λαοις φυλαις γλωσσαις τοις οικουσιν εν παση τη γη ειρηνη ὑμιν πληθυνθειη εκ προσωπου μου ετεθη δογμα του εν παση αρχη της βασιλειας μου ειναι τρεμοντας και φοβουμενους απο προσωπου του θεου δανιηλ ὅτι αυτος εστιν θεος ζων και μενων εις τους αιωνας και ἡ βασιλεια αυτου ου διαφθαρησεται και ἡ κυρια αὐτου ἕως τελους αντιλαμβανεται και ῥυεται και ποιει σημεια και τερατα εν ουρανῳ και επι της γης ὅστις εξειλατο τον δανιηλ εκ χειρος των λεοντων και δανιηλ κατευθυνεν εν τη βασιλεια δαρειου και εν τη βασιλεια κυρου του περσου εν ετει πρωτω βαλταसार βασιλεως χαλδαιων δανιηλ ενυπνιον ειδεν και αἱ ὁρασεις της κεφαλῆς αυτου επι της κοιτης αυτου και το ενυπνιον εγραψεν εγω δανιηλ εθεωρουν εν ὁραματι μου της νυκτος και ιδου οἱ τεσσαρες ανεμοι του ουρανου προσεβαλλον εις την θαλασσαν την μεγαλην και τεσσαρα θηρια μεγαλα ανεβαινον εκ της θαλασσης διαφεροντα αλληλων το πρωτον ὡσει λεαινα και πτερα αὐτη ὡσει αετου εθεωρουν ἕως ὅυ εξετιλη τα πτερα αὐτης και εξηρθη απο της γης και επι ποδων ανθρωπου εσταθη και καρδια ανθρωπου εδοθη αὐτη και ιδου θηριον δευτερον ὁμοιον αρκω και εις μέρος ἓν εσταθη και τρια πλευρα εν τω στοματι αὐτης ανα μεσον των οδοντων αὐτης και ὁυτως ελεγον αὐτη αναστηθι φαγε σαρκας πολλας οπισω τουτου εθεωρουν και ιδου ἑτερον θηριον ὡσει παρδαλις και αὐτη πτερα τεσσαρα πετεινου ὑπερανῳ αὐτης και τεσσαρες κεφαλαι τω θηριῳ και εξουσια εδοθη αὐτη οπισω τουτου εθεωρουν και ιδου θηριον τεταρτον φοβερον και εκθαμβον και ισχυρον περισσως και οἱ οδοντες αυτου σιδηροι μεγαλοι εσθιον και λεπτυνον και τα επιλοιπα

τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάται καὶ αὐτὸ διαφόρον περισσῶς παρὰ πάντα τὰ θήρια τὰ ἐμπροσθεν αὐτοῦ καὶ κεράτα δέκα αὐτῷ προσενόουν τοῖς κεράσιν αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ κεράς ἕτερον μικρὸν ἀνεβῆ ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ τρία κεράτα τῶν ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἐξερριζώθη ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ὀφθαλμοὶ ὥσει ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπου ἐν τῷ κεράτι τούτῳ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα εὐθεωροῦν ἕως οὗ θρόνοι ἐτεθῆσαν καὶ παλαῖος ἡμερῶν ἐκαθῆτο καὶ τὸ ἐνδύμα αὐτοῦ ὥσει χιῶν λευκὸν καὶ ἡ θριξὶς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὥσει ἐρίον καθάρων ὁ θρόνος αὐτοῦ φλοξ πυρός· οἱ τροχοὶ αὐτοῦ πυρ φλεγόν· ποταμὸς πυρός· εἰλκεν ἐμπροσθεν αὐτοῦ χίλια χιλιάδες ἐλειτουργοῦν αὐτῷ καὶ μυρία μυριάδες παρῆσθηκεισάν αὐτῷ κριτήριον ἐκαθίσεν καὶ βίβλοι ἠνεωχθήσαν εὐθεωροῦν τότε ἀπὸ φωνῆς τῶν λόγων τῶν μεγάλων ὧν τὸ κεράς ἐκεῖνο ἐλάλει ἕως ἀνῆρεθῇ τὸ θῆριον καὶ ἀπωλετο καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐδοθῇ εἰς καυσὶν πυρός καὶ τῶν λοιπῶν θηρίων ἡ ἀρχὴ μετεσταθῇ καὶ μακροτῆς ζωῆς ἐδοθῇ αὐτοῖς ἕως καιροῦ καὶ καιροῦ εὐθεωροῦν ἐν ὁράματι τῆς νυκτός καὶ ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὥς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος ἦν καὶ ἕως τῶν παλαίων τῶν ἡμερῶν ἐφθάρσεν καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ προσήνεχθῇ καὶ αὐτῷ ἐδοθῇ ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία καὶ πάντες οἱ λαοὶ φυλαὶ γλώσσαι αὐτῷ δουλεύουσιν ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰωνίος ἥτις οὐ παρέλυσεται καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθάρησεται· ἐφριξεν τὸ πνεῦμα μου ἐν τῇ ἐξέῃ μου ἐγὼ δανιὴλ καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐταράσσον με καὶ προσήλθον ἐνὶ τῶν ἐστηκοτῶν καὶ τὴν ἀκριβείαν ἐζητοῦν παρ' αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων καὶ εἶπεν μοι τὴν ἀκριβείαν καὶ τὴν συγκρίσιν τῶν λόγων ἐγνώρισεν μοι ταῦτα τὰ θήρια τὰ μεγάλα τὰ τέσσαρα τέσσαρες βασιλείαι ἀναστήσονται ἐπὶ τῆς γῆς αἱ ἀρθήσονται καὶ παραλημφόνται τὴν βασιλείαν ἅγιοι ὑψίστου καὶ καθέξουσιν αὐτὴν ἕως αἰῶνος τῶν αἰῶνων καὶ ἐζητοῦν ἀκριβῶς περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τεταρτοῦ ὅτι ἦν διαφόρον παρὰ πᾶν θῆριον φοβερὸν περισσῶς· οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδήρειοι καὶ οἱ ὀνυχες αὐτοῦ χαλκοὶ ἐσθῖον καὶ λεπτυνόν καὶ τὰ ἐπιλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάται καὶ περὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ τῶν δέκα τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἑτέρου τοῦ ἀναβάντος καὶ ἐκτιναξάντος τῶν προτέρων τρία κεράς ἐκεῖνο ὃ οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ μετῴων τῶν λοιπῶν εὐθεωροῦν καὶ τὸ κεράς ἐκεῖνο ἐποίησε πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων καὶ ἰσχυσεν πρὸς αὐτοὺς ἕως οὗ ἦλθεν ὁ παλαῖος τῶν ἡμερῶν καὶ τὸ κριμα ἐδωκεν ἁγίοις ὑψίστου καὶ ὁ καιρὸς ἐφθάρσεν καὶ τὴν βασιλείαν κατέσχον οἱ ἅγιοι καὶ εἶπεν τὸ θῆριον τὸ τεταρτὸν βασιλεία τεταρτὴ ἐστὶ ἐν τῇ γῇ ἥτις ὑπερέξει πάσας τὰς βασιλείας καὶ καταφαγεται πᾶσαν τὴν γῆν καὶ συμπατήσῃ αὐτὴν καὶ κατακοφῇ καὶ τὰ δέκα κεράτα αὐτοῦ δέκα βασιλεῖς ἀναστήσονται καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἀναστήσεται ἕτερος ὃς ὑπεριοίσει κακοῖς πάντας τοὺς ἐμπροσθεν καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσῃ καὶ λόγους πρὸς τὸν ὑψίστον λαλήσῃ καὶ τοὺς ἁγίους ὑψίστου παλαιώσει καὶ ὑπονοήσῃ τοῦ ἀλλοιωσάει καιροὺς καὶ νόμον καὶ δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἕως καιροῦ καὶ καιρῶν καὶ ἡμίση καιροῦ καὶ τὸ κριτήριον καθίσει καὶ τὴν ἀρχὴν μεταστήσουσιν τοῦ ἀφανίσαι καὶ τοῦ ἀπολέσαι ἕως τελούς καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλῶσυνή τῶν βασιλείων τῶν ὑποκάτω πάντος τοῦ οὐρανοῦ ἐδοθῇ ἁγίοις ὑψίστου καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ βασιλεία αἰωνίος καὶ πάσαι αἱ ἀρχαὶ αὐτῷ δουλεύουσιν καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ ὥδε τὸ περὶ τοῦ λόγου ἐγὼ δανιὴλ ἐπὶ πολὺ οἱ διαλογισμοὶ μου

συνεταρασσον με και ἡ μορφη μου ἡλλωιωθη επ εμοι και το ῥημα εν τη καρδια μου συνετηρησα εν ετει τριτω της βασιλειας βαλτασαρ του βασιλεως ὄρασις ωφθη προς με εγω δανιηλ μετα την οφθεισαν μοι την αρχην και ημην εν σουσοις τη βαρει ἡ εστιν εν χωρα αιλαμ και ειδον εν ὄραματι και ημην επι του ουβαλ και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου χριος εἰς ἐστηκως προ του ουβαλ και αυτω κερατα και τα κερατα ὑψηλα και το ἐν ὑψηλότερον του ἑτερου και το ὑψηλον ανεβαινεν επ εσχατων ειδον τον χριον κερατιζοντα κατα θαλασσαν και βορραν και νοτον και παντα τα θηρια ου στησονται ενωπιον αυτου και ουκ ην ὁ εξαιρουμενος εκ χειρος αυτου και εποιησεν κατα το θελημα αυτου και εμεγαλυνθη και εγω ημην συνιων και ιδου τραγος αιγων ηρχετο απο λιβος επι προσωπον πασης της γης και ουκ ην ἄπτομενος της γης και τω τραγω κερας θεωρητον ανα μεσον των οφθαλμων αυτου και ηλθεν ἕως του χριου του τα κερατα εχοντος ὁυ ειδον ἐστῶτος ενωπιον του ουβαλ και εδραμεν προς αυτον εν ὁρμη της ισχυος αυτου και ειδον αυτον φθανοντα ἕως του χριου και εξηγγριανθη προς αυτον και επαισεν τον χριον και συνετριψεν αμφοτερα τα κερατα αυτου και ουκ ην ισχυς τω κριω του στηναι ενωπιον αυτου και ερριψεν αυτον επι την γην και συνεπατησεν αυτον και ουκ ην ὁ εξαιρουμενος τον χριον εκ χειρος αυτου και ὁ τραγος των αιγων εμεγαλυνθη ἕως σφοδρα και εν τω ισχυσαι αυτον συνετριβη το κερας αυτου το μεγα και ανεβη κερατα τεσσαρα ὑποκατω αυτου εις τους τεσσαρας ανεμους του ουρανου και εκ του ἑνος αυτων εξηλθεν κερας ἐν ισχυρον και εμεγαλυνθη περισσως προς τον νοτον και προς ανατολην και προς την δυναμιν εμεγαλυνθη ἕως της δυναμεως του ουρανου και επεσεν επι την γην απο της δυναμεως του ουρανου και απο των αστρων και συνεπατησεν αυτα και ἕως ὁυ ὁ αρχιστρατηγος ῥυσηται την αιχμαλωσιαν και δι αυτον θυσια ερραχθη και εγεννηθη και κατευδωθη αυτω και το ἅγιον ερημωιθησεται και εδοθη επι την θυσιαν ἁμαρτια και ερριψη χαμαι ἡ δικαιοσυνη και εποιησεν και ευοδωθη και ηκουσα ἑνος ἁγίου λαλουντος και ειπεν εἰς ἅγιος τω φελμουσι τω λαλουντι ἕως ποτε ἡ ὄρασις στησεται ἡ θυσια ἡ ἀρθεισα και ἡ ἁμαρτια ερημωσεως ἡ δοθειςα και το ἅγιον και ἡ δυναμεις συμπατηθησεται και ειπεν αυτω ἕως ἑσπερας και πρωι ἡμεραι δισχιλια και τριαχοσια και καθαρισθησεται το ἅγιον και εγενετο εν τω ιδειν με εγω δανιηλ την ὄρασιν και εζητουν συνεσιν και ιδου εστη ενωπιον εμου ὡς ὄρασις ανδρος και ηκουσα φωνην ανδρος ανα μεσον του ουβαλ και εκαλεσεν και ειπεν γαβριηλ συνετισον εκεινον την ὄρασιν και ηλθεν και εστη εχομενος της στασεως μου και εν τω ελθειν αυτον εθαμβηθην και πιπτω επι προσωπον μου και ειπεν προς με συνες ὡς ανθρωπου ετι γαρ εις καιρου περας ἡ ὄρασις και εν τω λαλειν αυτον μετ εμου πιπτω επι προσωπον μου επι την γην και ἥψατο μου και εστησεν με επι ποδας και ειπεν ιδου εγω γνωριζω σοι τα εσομενα επ εσχατων της οργης ετι γαρ εις καιρου περας ἡ ὄρασις ὁ χριος ὃν ειδες ὁ εχων τα κερατα βασιλεως μηδων και περσων και ὁ τραγος των αιγων βασιλεως ἐλληνων και το κερας το μεγα ὁ ην ανα μεσον των οφθαλμων αυτου αυτος εστιν ὁ βασιλεως ὁ πρωτος και του συντριβεντος ὁυ εστησαν τεσσαρα ὑποκατω κερατα τεσσαρες βασιλεις εκ του εθνους αυτου αναστησονται και ουκ εν τη ισχυι αυτου και επ εσχατων της βασιλειας αυτων πληρουμενων των ἁμαρτιων αυτων

αναστησεται βασιλευς αναιδης προσωπω και συνιων προβληματα και κραταια ή ισχυς αυτου και ουκ εν τη ισχυι αυτου και θαυμαστα διαφθερει και κατευθυνει και ποιησει και διαφθερει ισχυρους και λαον άγιον και ό ζυγος του κλοιου αυτου κατευθυνει δολος εν τη χειρι αυτου και εν καρδια αυτου μεγαλυνθησεται και δολω διαφθερει πολλους και επι απωλειας πολλων στησεται και ως ωα χειρι συντριψει και ή όρασις της έσπερας και της πρωιας της ρηθειας αληθης εστιν και συ σφραγισον την όρασιν ότι εις ήμερας πολλας και εγω δανιηλ εκοιμηθην και εμαλαχισθην ήμερας και ανεστην και εποιουν τα εργα του βασιλεως και εθαυμαζον την όρασιν και ουκ ην ό συνιων εν τω πρωτω ετει δαρειου του υιου ασουηρου απο του σπερματος των μηδων ός εβασιλευσεν επι βασιλειαν χαλδαιων εν ετει ένι της βασιλειας αυτου εγω δανιηλ συνηχα εν ταις βυβλοις τον αριθμον των ετων ός εγενηθη λογος κυριου προς ιερεμιαν τον προφητην εις συμπληρωσιν ερημωσεως ιερουσαλημ έβδομηκοντα ετη και εδωκα το προσωπον μου προς κυριον τον θεον του εκζητησαι προσευχην και δεησεις εν νηστειαις και σακχα και σποδω και προσηυξαμην προς κυριον τον θεον μου και εξωμολογησαμην και ειπα κυριε ό θεος ό μεγας και θαυμαστος ό φυλασσων την διαθηκην σου και το ελεος τοις αγαπωσιν σε και τοις φυλασσουσιν τας εντολας σου ήμαρτομεν ηδίκησαμεν ηνομησαμεν και απεστημεν και εξεκλιναμεν απο των εντολων σου και απο των κριματων σου και ουκ εισηκουσαμεν των δουλων σου των προφητων οι ελαλουν εν τω ονοματι σου προς τους βασιλεις ήμων και αρχοντας ήμων και πατερας ήμων και προς παντα τον λαον της γης σοι κυριε ή δικαιοσυνη και ήμιν ή αισχυνη του προσωπου ως ή ήμερα άυτη ανδρι ιουδα και τοις ενοικουσιν εν ιερουσαλημ και παντι ισραηλ τοις εγγυς και τοις μακραν εν παση τη γη ου διεσπειρας αυτους εκει εν αυθεςια αυτων ή ηθετησαν εν σοι κυριε ήμιν ή αισχυνη του προσωπου και τοις βασιλευσιν ήμων και τοις αρχουσιν ήμων και τοις πατρασιν ήμων ότινες ήμαρτομεν σοι τω κυριω θεω ήμων οι οικτιρμοι και οι ήλασμοι ότι απεστημεν και ουκ εισηκουσαμεν της φωνης κυριου του θεου ήμων πορευεσθαι εν τοις νομοις αυτου οίς εδωκεν κατα προσωπον ήμων εν χερσιν των δουλων αυτου των προφητων και πας ισραηλ παρεβησαν τον νομον σου και εξεκλιναν του μη ακουσαι της φωνης σου και επηλθεν εφ ήμας ή καταρα και ό όρκος ό γεγραμμενος εν νομω μωυσεως δουλου του θεου ότι ήμαρτομεν αυτω και εστησεν τους λογους αυτου όυς ελαλησεν εφ ήμας και επι τους κριτας ήμων οι εκρινον ήμας επαγαγειν εφ ήμας κακα μεγαλα όια ου γεγονεν ύποκατω παντος του ουρανου κατα τα γενομενα εν ιερουσαλημ καθως γεγραπται εν τω νομω μωυση παντα τα κακα ταυτα ηλθεν εφ ήμας και ουκ εδεηθημεν του προσωπου κυριου του θεου ήμων αποστρεψαι απο των αδικιων ήμων και του συνιεναι εν παση αληθεια σου και εγρηγορησεν κυριος και επηγαγεν αυτα εφ ήμας ότι δικαιος κυριος ό θεος ήμων επι πασαν την ποιησιν αυτου ήν εποιησεν και ουκ εισηκουσαμεν της φωνης αυτου και νυν κυριε ό θεος ήμων ός εξηγαγες τον λαον σου εκ γης αιγυπτου εν χειρι κραταια και εποιησας σεαυτω ονομα ως ή ήμερα άυτη ήμαρτομεν ηνομησαμεν κυριε εν παση ελεημοσυνη σου αποστραφητω δη ό θυμος σου και ή οργη σου απο της πολεως σου ιερουσαλημ ορους άγιου σου ότι ήμαρτομεν και εν ταις αδικιαις ήμων και των πατερων ήμων ιερουσαλημ και

ὁ λαὸς σου εἰς ονειδισμόν ἐγένετο ἐν πασὶν τοῖς περικυκλῶ ἡμῶν
καὶ νῦν εἰσακούσον κυριε ὁ θεὸς ἡμῶν τῆς προσευχῆς τοῦ δούλου
σου καὶ τῶν δεησέων αὐτοῦ καὶ ἐπιφάνον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸ
ἅγιασμα σου τὸ ἐρημὸν ἔνεχεν σου κυριε κλινὸν ὁ θεὸς μου τοὺς
σου καὶ ἀκούσον ἀνοίξον τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε τὸν ἀφανισμόν
ἡμῶν καὶ τῆς πολέως σου ἐφ' ἧς ἐπικεκλήται τὸ ὄνομα σου ἐπ' αὐτῆς
ὅτι οὐκ ἐπὶ ταῖς δικαιοσυναῖς ἡμῶν ἡμεῖς ῥίπτουμεν τὸν οἰκτιρισμὸν
ἡμῶν ἐνώπιόν σου ἀλλ' ἐπὶ τοὺς οἰκτιρισμούς σου τοὺς πολλούς κυριε
εἰσακούσον κυριε ἱλασθητὶ κυριε προσχες καὶ ποιήσον μὴ χρονίσῃς
ἔνεχεν σου ὁ θεὸς μου ὅτι τὸ ὄνομα σου ἐπικεκλήται ἐπὶ τὴν πόλιν
σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐγὼ ἐμοὶ λαλοῦντος καὶ προσευχομένου
καὶ ἐξαγορευόντος τὰς ἁμαρτίας μου καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ μου
ἰσραὴλ καὶ ῥίπτουντος τὸν ἐλεὸν μου ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ μου
περὶ τοῦ ὀρους τοῦ ἁγίου τοῦ θεοῦ μου καὶ ἐγὼ ἐμοὶ λαλοῦντος ἐν τῇ
προσευχῇ καὶ ἴδου ὁ ἀνὴρ γαβριὴλ ὃν εἶδον ἐν τῇ ὥρασει ἐν τῇ ἀρχῇ
πετομένους καὶ ἤψατο μου ὥσει ὥραν θύσιας ἐσπερινῆς καὶ συνετίσεν
με καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ καὶ εἶπεν δανιὴλ νῦν ἐξήλθον συμβιβασαί
σε συνεσθῆν ἐν ἀρχῇ τῆς δεησέως σου ἐξήλθεν λόγος καὶ ἐγὼ ἦλθον
τοῦ ἀναγγεῖλαι σοὶ ὅτι ἀνὴρ ἐπιθυμῶν σὺ εἰ καὶ ἐννοηθῇ ἐν τῷ ῥή-
ματι καὶ συνέσῃ ἐν τῇ ὁπτασίᾳ ἑβδομηκοντά ἑβδομαδες συνετεμνήθησαν
ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν σου τοῦ συντελεσθῆ-
ναι ἁμαρτίαν καὶ τοῦ σφραγίσαι ἁμαρτίας καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀνομίας
καὶ τοῦ ἐξίλασασθαι ἀδικίας καὶ τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον καὶ
τοῦ σφραγίσαι ὁράσιν καὶ προφητήν καὶ τοῦ χρίσαι ἅγιον ἁγίων καὶ
γνώσῃ καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξοδοῦ λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ τοῦ οἰ-
κοδομησάιν ἱερουσαλὴμ ἕως χριστοῦ ἡγούμενου ἑβδομαδες ἑπτά καὶ
ἑβδομαδες ἐξήκοντα δύο καὶ ἐπιστρέψει καὶ οἰκοδομηθήσεται πλατεία
καὶ τεῖχος καὶ ἐκκενωθήσονται οἱ καιροὶ καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας τὰς
ἐξήκοντα δύο ἐξολεθρευθήσεται χρίσμα καὶ κρῖμα οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῷ
καὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ ἡγούμενῳ τῷ ἐρχομένῳ
καὶ ἐκκοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ καὶ ἕως τελούς πολέμου συνετεμνί-
μενου τάξει ἀφανισμοῖς καὶ δυναμώσει διαθήκη πολλοῖς ἑβδομάς μία
καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος ἀρτήσεται μου θύσια καὶ σπονδὴ καὶ
ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς βδελύγμα καὶ τῶν ἐρημώσεων καὶ ἕως συντελείας καιροῦ
συντελεῖα δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρημώσιν ἐν εἰς τρίτῳ κυροῦ βασιλεὺς
περσῶν λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ δανιὴλ ὅτι τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη βαλ-
τασαρ καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος καὶ δυναμὶς μεγάλη καὶ συνέσεις ἐδοθη
αὐτῷ ἐν τῇ ὁπτασίᾳ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγὼ δανιὴλ ἡμῖν πενήτων
τρεις ἑβδομάδας ἡμερῶν ἄρτον ἐπιθυμῶν οὐκ ἐφαγον καὶ κρέας καὶ
οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου καὶ ἀλείμμα οὐκ ἠλειψάμην ἕως
πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ καὶ τεταρτῇ
τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου καὶ ἐγὼ ἡμῖν ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγα-
λοῦ αὐτὸς ἐστὶν ἐδδεχέμην καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ
ἴδου ἀνὴρ εἰς ἐνδεδυμένος βαδδὶν καὶ ἡ ὁσφυς αὐτοῦ περιεζώσμενη
ἐν χρυσίῳ ὠφάξ καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὥσει θύρσις καὶ τὸ πρόσωπόν
αὐτοῦ ὥσει ὁράσις ἀστραπῆς καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὥσει λαμπάδες
πυρὸς καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη ὥς ὁράσις χαλκοῦ στιλ-
βόντος καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὥς φωνὴ ὀχλοῦ καὶ εἶδον ἐγὼ
δανιὴλ μόνος τὴν ὁπτασίαν καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον τὴν
ὁπτασίαν ἀλλ' ἡ ἐκστάσις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐφυγόν ἐν

φοβω και εγω ὑπελειφθην μονος και ειδον την οπτασιαν την μεγαλην ταυτην και ουχ ὑπελειφθην εν εμοι ισχυς και ἡ δοξα μου μετεστραφη εις διαφθοραν και ουκ εκρατησα ισχυος και ηκουσα την φωνην των λογων αυτου και εν τω ακουσαι με αυτου ημην κατανευγμενος και το προσωπον μου επι την γην και ιδου χειρ ἄπτομενη μου και ηγειρεν με επι τα γονατα μου και ειπεν προς με δανιηλ ανηρ επιθυμιων συνες εν τοις λογοις οἱς εγω λαλω προς σε και στηθι επι τη στασει σου οτι νυν απεσταλην προς σε και εν τω λαλησαι αυτον προς με τον λογον τουτον ανεστην εντρομος και ειπεν προς με μη φοβου δανιηλ οτι απο της πρωτης ἡμερας ἥς εδωκας την καρδιαν σου του συνιεναι και κακωθηναι εναντιον του θεου σου ηκουσθησαν οἱ λογοι σου και εγω ηλθον εν τοις λογοις σου και ὁ αρχων βασιλειας περσων ἐίστη-κει εξ εναντιας μου εικοσι και μιαν ἡμεραν και ιδου μιχαηλ εἰς των αρχοντων των πρωτων ηλθεν βοηθησαι μοι και αυτον κατελιπον εκει μετα του αρχοντος βασιλειας περσων και ηλθον συνετισαι σε ὅσα απαντησεται τω λαω σου επ εσχατων των ἡμερων οτι ετι ἡ ὥρασις εις ἡμερας και εν τω λαλησαι αυτον μετ εμου κατα τους λογους του-τουτς εδωκα το προσωπον μου επι την γην και κατενυγην και ιδου ὡς ὁμοιωσις υἱου ανθρωπου ἡψατο των χειλεων μου και ηνοιξα το στομα μου και ελαλησα και ειπα προς τον ἑστωτα εναντιον εμου κυριε εν τη οπτασια σου εστραφη τα εντος μου εν εμοι και ουκ εσχον ισχυν και πως δυνησεται ὁ παις σου κυριε λαλησαι μετα του κυριου μου τουτου και εγω απο του νυν ου στησεται εν εμοι ισχυς και πνοη ουχ ὑπελειφθην εν εμοι και προσεθετο και ἡψατο μου ὡς ὥρασις ανθρω-που και ενισχυσεν με και ειπεν μοι μη φοβου ανηρ επιθυμιων ειρηνη σοι ανδριζου και ισχυε και εν τω λαλησαι αυτον μετ εμου ισχυσα και ειπα λαλειτω ὁ κυριος μου οτι ενισχυσας με και ειπεν ει οιδας ἵνα τι ηλθον προς σε και νυν επιστρεψω του πολεμησαι μετα αρχοντος περσων και εγω εξεπορευομην και ὁ αρχων των ἑλληνων ηρχετο αλλ η αναγγελω σοι το εντεταγμενον εν γραφῃ αληθειας και ουκ εστιν εἰς αντεχομενος μετ εμου περι τουτων αλλ η μιχαηλ ὁ αρχων ὕμων και εγω εν ετει πρωτω κυρου εστην εις κρατος και ισχυν και νυν αληθειαν αναγγελω σοι ιδου ετι τρεις βασιλεις αναστησονται εν τη περσιδι και ὁ τεταρτος πλουτησει πλουτον μεγαν παρα παντας και μετα το κρατησαι αυτον του πλουτου αυτου επαναστησεται πασας βασιλειαις ἑλληνων και αναστησεται βασιλευς δυνατος και κυριευσει κυριειας πολλης και ποιησει κατα το θελημα αυτου και ὡς αν στη ἡ βασιλεια αυτου συντριβησεται και διαιρεθησεται εις τους τεσσαρας ανεμους του ουρανου και ουκ εις τα εσχατα αυτου ουδε κατα την κυριειαν αυτου ἣν εκυριευσεν οτι εκτιλησεται ἡ βασιλεια αυτου και ἑτεροις εκτος τουτων και ενισχυσει ὁ βασιλευς του νοτου και εἰς των αρχοντων αυτου ενισχυσει επ αυτον και κυριευσει κυριειαν πολλην επ εξουσιας αυτου και μετα τα ετη αυτου συμμειγρησονται και θυγατηρ βασιλεως του νοτου εισελευσεται προς βασιλεα του βορρα του ποι-ησαι συνθηκας μετ αυτου και ου κρατησει ισχυος βραχιονος και ου στησεται το σπερμα αυτου και παραδοθησεται αυτη και οἱ φεροντες αυτην και ἡ νεανις και ὁ κατισχυων αυτην εν τοις καιροις και στησε-ται εκ του ανθους της ῥιζης αυτης της ἐτοιμασιας αυτου και ἤξει προς την δυναμιν και εισελευσεται εις τα ὑποστηριγματα του βασιλεως του βορρα και ποιησει εν αυτοις και κατισχυσει και γε τους θεους αυτων

μετα των χωνευτων αυτων παν σκευος επιθυμητον αυτων αργυριου και χρυσιου μετα αιχμαλωσιας οισει εις αιγυπτον και αυτος στησεται υπερ βασιλεια του βορρα και εισελευσεται εις την βασιλειαν του βασιλεως του νοτου και αναστρεφει εις την γην αυτου και οι υιοι αυτου συναξουσιν οχλον δυναμεων πολλων και ελευσεται ερχομενος και κατακλυζων και παρελευσεται και καθιεται και συμπροσπλακησεται εως της ισχυος αυτου και αγριανθησεται βασιλευς του νοτου και εξελευσεται και πολεμησει μετα βασιλεως του βορρα και στησει οχλον πολυν και παραδοθησεται ο οχλος εν χειρι αυτου και λημψεται τον οχλον και υψωθησεται η καρδια αυτου και καταβαλει μυριαδας και ου κατισχυσει και επιστρεφει βασιλευς του βορρα και αξει οχλον πολυν υπερ τον προτερον και εις το τελος των καιρων ενιαυτων επελευσεται εισοδια εν δυναμει μεγαλη και εν υπαρξει πολλη και εν τοις καιροις εκεινοις πολλοι επαναστησονται επι βασιλεια του νοτου και οι υιοι των λοιμων του λαου σου επαρθησονται του στησαι ορασιν και ασθενησουσιν και εισελευσεται βασιλευς του βορρα και εκχρεει προσχωμα και συλλημψεται πολεις οχυρας και οι βραχιονες του βασιλεως του νοτου ου στησονται και αναστησονται οι εκλεκτοι αυτου και ουκ εσται ισχυς του στηναι και ποιησει ο εισπορευομενος προς αυτον κατα το θελημα αυτου και ουκ εστιν εστως κατα προσωπον αυτου και στησεται εν γη του σαβι και συντελεσθησεται εν τη χειρι αυτου και ταξει το προσωπον αυτου εισελθειν εν ισχυι πασης της βασιλειας αυτου και ευθεια παντα μετ αυτου ποιησει και θυγατερα των γυναικων δωσει αυτω του διαφθειραι αυτην και ου μη παραμεινη και ουκ αυτω εσται και επιστρεφει το προσωπον αυτου εις τας νησους και συλλημψεται πολλας και καταπαυσει αρχοντας ονειδισμού αυτων πλην ονειδισμος αυτου επιστρεφει αυτω και επιστρεφει το προσωπον αυτου εις την ισχυν της γης αυτου και ασθενησει και πεσειται και ουκ ευρεθησεται και αναστησεται εκ της ριζης αυτου φυτον βασιλειας επι την ετοιμασιαν αυτου παραβιβαζων πρασπων δοξαν βασιλειας και εν ταις ημεραις εκειναις συντριβησεται και ουκ εν προσωποις ουδε εν πολεμω στησεται επι την ετοιμασιαν αυτου εξουδενωθη και ουκ εδωκαν επ αυτον δοξαν βασιλειας και ηξει εν ευθηνια και κατισχυσει βασιλειας εν ολισθημασιν και βραχιονες του κατακλυζοντος κατακλυσθησονται απο προσωπου αυτου και συντριβησονται και ηγουμενος διαθηκης και απο των συναναμειξεων προς αυτον ποιησει δολον και αναβησεται και υπερισχυσει αυτον εν ολιγω εθνει και εν ευθηνια και εν πιοσιν χωραις ηξει και ποιησει α ουκ εποιησαν οι πατερες αυτου και οι πατερες των πατερων αυτου προνομην και σκυλα και υπαρξιν αυτοις διασκορπιει και επ αιγυπτον λογιεται λογισμους αυτου και εως καιρου και εξεγερθησεται η ισχυς αυτου και η καρδια αυτου επι βασιλεια του νοτου εν δυναμει μεγαλη και ο βασιλευς του νοτου συναψει πολεμον εν δυναμει μεγαλη και ισχυρα σφοδρα και ου στησεται οτι λογιουνται επ αυτον λογισμους και φαγονται τα δεοντα αυτου και συντριψουσιν αυτον και δυναμεις κατακλυσει και πεσουνται τραυματιαι πολλοι και αμφοτεροι οι βασιλεις αι καρδιαι αυτων εις πονηριαν και επι τραπεζη μια ψευδη λαλησουσιν και ου κατευθυνει οτι ετι περας εις καιρον και επιστρεφει εις την γην αυτου εν υπαρξει πολλη και η καρδια αυτου επι διαθηκην αγιαν και ποιησει και επιστρεφει εις την γην αυτου εις τον καιρον επιστρεφει και ηξει εν τω νοτω και ουκ εσται ως η πρωτη και

ὥς ἡ ἐσχάτη και εἰσελεύσονται ἐν αὐτῷ οἱ ἐκπορευόμενοι κιτριοι και ταπεινωθῆσεται και ἐπιστρέψει και θυμωθῆσεται ἐπὶ διαθήκην ἁγίαν και ποιήσει και ἐπιστρέψει και συνήσει ἐπὶ τοὺς καταλιπόντας διαθήκην ἁγίαν και σπέρματα ἐξ αὐτοῦ ἀναστήσονται και βεβηλωσούσιν τὸ ἅγιασμα τῆς δυναστείας και μεταστήσουσιν τὸν ἐνδελεχισμόν και δώσουσιν βδελυγμὰ ἠφανισμένον και οἱ ἀνομούντες διαθήκην ἐπαξούσιν ἐν ολίσθημασιν και λαὸς γινώσκοντες θεὸν αὐτοῦ κατισχύσουσιν και ποιήσουσιν και οἱ συνετοὶ τοῦ λαοῦ συνήσουσιν εἰς πολλὰ και ἀσθενήσουσιν ἐν ῥομφαίᾳ και ἐν φλόγῃ και ἐν αἰχμαλωσίᾳ και ἐν διαρπαγῇ ἡμερῶν και ἐν τῷ ἀσθενῆσαι αὐτοὺς βοηθηθήσονται βοηθειᾷ μικρᾷν και προστεθήσονται ἐπ' αὐτοὺς πολλοὶ ἐν ολίσθημασιν και ἀπὸ τῶν συνιέντων ἀσθενήσουσιν τοῦ πυρῶσαι αὐτοὺς και τοῦ ἐκλεξασθαι και τοῦ ἀποκαλυφθῆναι ἕως καιροῦ περὶς ὅτι ἐτι εἰς καιρὸν και ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ και ὑψωθῆσεται ὁ βασιλεὺς και μεγαλυνθήσεται ἐπὶ πάντα θεὸν και λαλήσει ὑπερογκᾶ και κατευθύνει μέχρις οὗ συντελεσθῇ ἡ ὁργὴ εἰς γὰρ συντελείαν γίνεταί και ἐπὶ πάντας θεοὺς τῶν πατέρων αὐτοῦ οὐ συνήσει και ἐπὶ ἐπιθυμίαν γυναικῶν και ἐπὶ πᾶν θεὸν οὐ συνήσει ὅτι ἐπὶ πάντας μεγαλυνθήσεται και θεὸν μαωζὶν ἐπὶ τοποῦ αὐτοῦ δοξάσει και θεὸν ὃν οὐκ ἐγνώσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ δοξάσει ἐν χρύσῳ και ἀργύρῳ και λίθῳ τιμίῳ και ἐν ἐπιθυμίᾳσιν και ποιήσει τοῖς οχυρώμασιν τῶν καταφυγῶν μετὰ θεοῦ ἀλλοτρίου και πληθύνει δοξάν και ὑποτάξει αὐτοῖς πολλοὺς και γῆν διέλει ἐν δώροις και ἐν καιροῦ περατὶ συγκερατισθήσεται μετὰ τοῦ βασιλεως τοῦ νοτοῦ και συναχθήσεται ἐπ' αὐτὸν βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ ἐν ἄρμασιν και ἐν ἵππευσιν και ἐν ναυσὶν πολλαῖς και εἰσελεύσεται εἰς τὴν γῆν και συντρίψει και παρλεύσεται και εἰσελεύσεται εἰς τὴν γῆν τοῦ σαββὶ και πολλοὶ ἀσθενήσουσιν και οὗτοι διασωθήσονται ἐκ χειρὸς αὐτοῦ ἐδῶμ και μωαβ και ἀρχὴ ὑἱῶν ἀμμων και ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν και γῆ αἰγυπτου οὐκ ἐστὶ εἰς σωτηρίαν και κυριεύσει ἐν τοῖς ἀποκρυφίοις τοῦ χρυσοῦ και τοῦ ἀργυροῦ και ἐν πᾶσιν ἐπιθυμητοῖς αἰγυπτου και λιβύων και αἰθιοπῶν ἐν τοῖς οχυρώμασιν αὐτῶν και ἀχοαί και σπουδαὶ ταραξούσιν αὐτὸν ἐξ ἀνατολῶν και ἀπὸ βορρᾶ και ἤξει ἐν θυμῷ πολλῶν τοῦ ἀφανίσαι και τοῦ ἀναθεματίσαι πολλοὺς και πῆξει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐφ' ἧς ἀνὰ μέσον τῶν θαλάσσων εἰς ὅρος σαββὶ ἅγιον και ἤξει ἕως μερῶς αὐτοῦ και οὐκ ἐστὶν ὁ ῥυόμενος αὐτὸν και ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναστήσεται μιχαὴλ ὁ ἀρχὼν ὁ μέγας ὁ ἐστήκως ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου και ἐστὶ καιρὸς θλίψεως θλίψεως διὰ οὗ γέγονεν ἀφ' οὗ γέγενηται ἔθνος ἐπὶ τῆς γῆς ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου και ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσεται ὁ λαὸς σου πας ὁ ἔυρεθεις γεγραμμένος ἐν τῇ βιβλῳ και πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν γῆς χῶματι ἐξεγερθήσονται οὗτοι εἰς ζῶην αἰώνιον και οὗτοι εἰς ονειδισμόν και εἰς ἀσχυρὴν αἰώνιον και οἱ συνιέντες ἐκλαμψούσιν ὥς ἡ λαμπρότης τοῦ στερεώματος και ἀπὸ τῶν δικαίων τῶν πολλῶν ὥς οἱ ἀστερες εἰς τοὺς αἰῶνας και ἐτι και συ δανιὴλ ἐμφράξον τοὺς λόγους και σφραγίσον τὸ βιβλίον ἕως καιροῦ συντελείας ἕως διδασχῶσιν πολλοὶ και πληθυνθῇ ἡ γνῶσις και εἶδον ἐγὼ δανιὴλ και ἰδοὺ δύο ἕτεροι ἕστηκεισαν εἰς ἐντευθεν τοῦ χειλοῦς τοῦ ποταμοῦ και εἰς ἐντευθεν τοῦ χειλοῦς τοῦ ποταμοῦ και εἶπεν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυμένῳ τὰ βαδδὶν ὅς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ ἕως ποτε τοῦ περὶς ὧν εἰρηκᾶς τῶν θαυμασιῶν και ἡκουσα τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἐνδεδυμένου τὰ βαδδὶν

ὅς ἡν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ καὶ ὑψώσεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀριστεράν αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι τὸν αἰῶνα ὅτι εἰς καιρὸν καιρῶν καὶ ἡμῖς καιροῦ ἐν τῷ συντελεσθῆναι διασκορπισμὸν χειρὸς λαοῦ ἡγιασμένου γνωσκονται πάντα ταῦτα καὶ ἐγὼ ἤκουσα καὶ οὐ συνήκα καὶ εἶπα κυριε τί τὰ ἐσχάτα τούτων καὶ εἶπεν δεῦρο δανιὴλ ὅτι ἐμπεφραγμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι οἱ λογοὶ ἕως καιροῦ περὰς ἐκλεγῶσιν καὶ ἐκλευκανθῶσιν καὶ πυρωθῶσιν πολλοὶ καὶ ἀνομησῶσιν ἀνομοὶ καὶ οὐ συνήσουσιν πάντες ἀνομοὶ καὶ οἱ νοήμονες συνήσουσιν καὶ ἀπὸ καιροῦ παραλλαξέως τοῦ ἐνδελεχισμού καὶ τοῦ δοθῆναι βδελυγμὰ ἐρημώσεως ἡμέραι χιλίαι διακοσφαὶ ἐνενηκόντα μακάριος ὁ ὑπομένων καὶ φθάσας εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριακόντα πέντε καὶ σὺ δεῦρο καὶ ἀναπαυοῦ ἐτι γὰρ ἡμέραι εἰς ἀναπληρῶσιν συντελείας καὶ ἀνάστηθι εἰς τὸν κλῆρον σου εἰς συντελείαν ἡμερῶν

καὶ ἤρχοντο κρίσεις ἐξ ἄλλων πόλεων πρὸς αὐτοὺς οὗτοι ἰδόντες γυναῖκα ἀστειὰν τῷ εἶδει γυναῖκα ἀδελφοῦ αὐτῶν ἐκ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ὀνόμα σουσαννὰν θυγατέρα χελκιου γυναῖκα ἰωακὶμ περιπατοῦσαν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς τὸ δειλινὸν καὶ ἐπιθυμήσαντες αὐτῆς διέστρεψαν τὸν νοῦν αὐτῶν καὶ ἐξεκλιναν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τὸν οὐρανὸν μὴδὲ μνημονεῦειν κρίματων δικαίων καὶ ἀμφοτεροὶ ἦσαν κατανενυγμένοι περὶ αὐτῆς καὶ ἕτερος τῷ ἑτέρῳ οὐ προσεποιεῖτο τὸ κακὸν τὸ ἔχον αὐτοὺς περὶ αὐτῆς οὐδὲ ἡ γυνὴ ἐγνώ το πρᾶγμα τοῦτο καὶ ὥς ἐγίνετο ὀρθρὸς ἐρχόμενοι ἐκλεπτον ἀλλήλους σπευδόντες τίς φανήσεται αὐτῇ πρότερος καὶ λαλήσει πρὸς αὐτὴν καὶ ἰδοὺ αὕτη κατὰ τὸ εἰωθὸς περιπατεῖ καὶ ὁ εἷς τῶν πρεσβυτέρων ἐληλυθὶ καὶ ἰδοὺ ὁ ἕτερος παρεγένετο καὶ εἷς τὸν ἕτερον ἀνεκρίνε λέγων τί σὺ οὕτως ὀρθροῦ ἐξηλθῆς οὐ παραλαβὼν με καὶ ἐξωμολόγησαντο πρὸς ἀλλήλους ἕκατερος τὴν ὁδὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν εἷς τῷ ἑτέρῳ πορευθῶμεν πρὸς αὐτὴν καὶ συνθεμενοὶ προσήλθουσιν αὐτῇ καὶ ἐξεβιάζοντο αὐτὴν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἰουδαία οἶδα ὅτι εἰς τὸν πρᾶξω τοῦτο θάνατος μοι ἐστὶ καὶ εἰς τὸν πρᾶξω οὐκ ἐκφευξομαι τὰς χειρὰς ὑμῶν καλλίων δὲ με μὴ πράξασαν ἐμπεσεῖν εἰς τὰς χειρὰς ὑμῶν ἡ ἁμαρτεῖν ἐνώπιον κυρίου οἱ δὲ παρανομοὶ ἀνδρὲς ἀπεστρεψαν ἀπειλοῦντες ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐνεδρευόντες ἵνα θανατώσουσιν αὐτὴν καὶ ἐλθόντες ἐπὶ τὴν συναγωγὴν τῆς πόλεως οὐκ ἀπαρώχουσιν καὶ συνήδρευσαν οἱ ὄντες ἐκεῖ πάντες οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καὶ ἀναστάντες οἱ δύο πρεσβύτεροι καὶ κρίται εἶπαν ἀποστείλατε ἐπὶ σουσαννὰν θυγατέρα χελκιου ἥτις ἐστὶ γυνὴ ἰωακὶμ οἱ δὲ εὐθέως ἐκάλεσαν αὐτὴν ὥς δὲ παρεγενήθη ἡ γυνὴ σὺν τῷ πατρὶ ἑαυτῆς καὶ τῇ μητρὶ καὶ οἱ παῖδες καὶ αἱ παιδίσκαι αὐτῆς ὄντες τὸν ἀριθμὸν πεντακοσίοι παρεγένοντο καὶ τὰ παῖδια σουσαννᾶς τέσσαρα ἦν δὲ ἡ γυνὴ τρυφερά σφοδρά καὶ προσεταξάν οἱ παρανομοὶ ἀποκαλύψαι αὐτὴν ἵνα ἐμπλησθῶσι καλλοῦς ἐπιθυμίας αὐτῆς καὶ ἐκλαίοντες οἱ παρ' αὐτῆς πάντες καὶ ὅσοι αὐτὴν ἠδῆσαν πάντες ἀναστάντες δὲ οἱ πρεσβύτεροι καὶ κρίται ἐπέθηκαν τὰς χειρὰς αὐτῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἡ δὲ καρδία αὐτῆς ἐπεποιθεῖ ἐπὶ κυρίῳ τῷ θεῷ αὐτῆς καὶ ἀνακυψάσα ἐκλαυσεν ἐν ἑαυτῇ λέγουσα κυριε ὁ θεὸς ὁ αἰώνιος ὁ εἰδὼς τὰ πάντα πρὶν γενέσεως αὐτῶν σὺ οἶδας ὅτι οὐκ ἐποίησα ἅ πονηρεῖντο αἱ ἀνομοὶ οὗτοι ἐπ' ἐμοὶ καὶ ἐισηκούσε κύριος τῆς δεήσεως αὐτῆς οἱ δὲ δύο πρεσβύτεροι εἶπαν ἡμεῖς περιπατοῦμεν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ κυκλῶντες τὸ

σταδιον ειδομεν ταυτην αναπαυομενην μετα ανδρος και σταντες εθεωρουμεν αυτους ομιλουντας αλληλοις και αυτοι ουκ ηδεισαν οτι εισητηκειμεν τοτε συνειπαμεθα αλληλοις λεγοντες μαθωμεν τινες εισιν ουτοι και προσελθοντες επεγνωμεν αυτην ο δε νεανισκος εφυγε συγκεκαλυμμενος ταυτης δε επιλαβομενοι επηρωτωμεν αυτην τις ο ανθρωπος και ουκ απηγγειλεν ημιν τις ην ταυτα μαρτυρουμεν και επιστευσεν αυτοις η συναγωγή πασα ως πρεσβυτερων οντων και κριτων του λαου και ιδου αγγελος κυριου εκεινης εξαγομενης απολεσθαι και εδωκεν ο αγγελος καθως προσεταγη πνευμα συνεσεως νεωτερω οντι δανιηλ διαστείλας δε δανιηλ τον οχλον και στας εν μεσω αυτων ειπεν ουτως μωροι υιοι ισραηλ ουκ ανακριναντες ουδε το σαφες επιγνοντες απεκρινατε θυγατερα ισραηλ και νυν διαχωρισατε μοι αυτους απ αλληλων μακραν ινα ετασω αυτους ως δε διεχωρισθησαν ειπεν δανιηλ τη συναγωγή νυν μη βλεψητε οτι ουτοι εισι πρεσβυτεροι λεγοντες ου μη ψευσωνται αλλα ανακρινω αυτους κατα τα υποπιπτοντα μοι και εκάλεσε τον ένα αυτων και προσηγαγον τον πρεσβυτερον τω νεωτερω και ειπεν αυτω δανιηλ ακουε ακουε πεπαλαιωμενε ημερων κακων νυν ήκασι σου αι άμαρτιαι άς εποιεις το προτερον πιστευθεις ακουειν και κρινειν κρισεις θανατον επιφερουσας και τον μεν αθων κατεκρινας τους δε ενοχους ηψιεις του κυριου λεγοντος αθων και δικαιον ουκ αποκτενεις νυν ουν υπο τι δενδρον και ποταπω του παραδεισου τοπω έωρακας αυτους οντας συν έαυτοις και ειπεν ο ασβεθς υπο σχινων ειπεν δε ο νεωτερος ορθως εψευσαι εις την σεαυτου ψυχην ο γαρ αγγελος κυριου σχισει σου την ψυχην σημερον και τουτον μεταστήσας ειπε προσαγαγειν αυτω τον έτερον και τουτω δε ειπεν δια τι διεστραμμενον το σπερμα σου ως σιδωνος και ουχ ως ιουδα το καλλος σε ηπατησεν ή μιαρα επιθυμια και ουτως εποιειτε θυγατρασιν ισραηλ και εκειναι φοβουμεναι ωμιλουσαν υμιν αλλ ου θυγατηρ ιουδα υπεμεινε την νοσον υμων εν ανομια υπενεγκειν νυν ουν λεγε μοι υπο τι δενδρον και εν ποιω του κηπου τοπω κατελαβες αυτους ομιλουντας αλληλοις ο δε ειπεν υπο πρινον και ειπεν δανιηλ άμαρτωλε νυν ο αγγελος κυριου την ρομφαιαν έστηκεν εχων έως ο λαος εξολεθρευσει υμας ινα καταπριση σε και πασα ή συναγωγή ανεβρησεν επι τω νεωτερω ως εκ του ιδιου στοματος όμολογους αυτους κατεστήσεν αμφοτερους ψευδομαρτυρας και ως ο νομος διαγορευει εποιησαν αυτοις καθως επονηρευσαντο κατα της αδελφης και εφιμωσαν αυτους και εξαγαγοντες ερριψαν εις φαραγγα τοτε ο αγγελος κυριου ερριψε πυρ δια μεσου αυτων και εσωθη αίμα αναιτιον εν τη ήμερα εκεινη δια τουτο οι νεωτεροι αγαπητοι ιακωβ εν τη άπλοτητι αυτων και ήμεις φυλασσωμεθα εις υιους δυνατους νεωτερους ευσεβήσουσι γαρ νεωτεροι και εσται εν αυτοις πνευμα επιστημης και συνεσεως εις αιωνα αιωνος

και ην ανηρ οικων εν βαβυλωνι και ονομα αυτω ιωακιμ και ελαβεν γυναικα ή ονομα σουσαννα θυγατηρ χελκιου καλη σφοδρα και φοβουμενη τον κυριον και οι γονεις αυτης δικαιοι και εδίδαξαν την θυγατερα αυτων κατα τον νομον μωυση και ην ιωακιμ πλουσιος σφοδρα και ην αυτω παραδεισος γειτινων τω οικω αυτου και προς αυτον προσηγοντο οι ιουδαιοι δια το ειναι αυτον ενδοξοτερον παντων και απεδειχθησαν δυο πρεσβυτεροι εκ του λαου χριται εν τω ενιαυτω εκεινω περι ών ελαλησεν ο δεσποτης οτι εξηλθεν ανομια εκ βαβυλωνος εκ πρεσβυ-

τερων κριτων οι εδοχουν κυβερναν τον λαον ουτοι προσεκαρτερουν εν τη οικια ιωακιμ και ηρχοντο προς αυτους παντες οι κρινομενοι και εγενετο ηνικα απετρεχεν ο λαος μεσον ημερας εισεπορευετο σουσαννα και περιεπατει εν τω παραδεισω του ανδρος αυτης και εθεωρουν αυτην οι δυο πρεσβυτεροι καθ ημεραν εισπορευομενην και περιπατουσαν και εγενοντο εν επιθυμια αυτης και διεστρεψαν τον εαυτων νουν και εξεκλιναν τους οφθαλμους αυτων του μη βλεπειν εις τον ουρανον μηδε μνημονευειν κριματων δικαιων και ησαν αμφοτεροι κατανευγμενοι περι αυτης και ουκ ανηγγειλαν αλληλοις την οδυνην αυτων οτι ησχυνοντο αναγγειλαι την επιθυμιαν αυτων οτι ηθελον συγγενεσθαι αυτη και παρετηρουνσαν φιλοτιμως καθ ημεραν οραν αυτην και ειπαν ετερος τω ετέρω πορευθωμεν δη εις οικον οτι αριστου ωρα εστιν και εξελθοντες διεχωρισθησαν απ αλληλων και ανακαμψαντες ηλθον επι το αυτο και ανεταζοντες αλληλους την αιτιαν ωμολογησαν την επιθυμιαν αυτων και τοτε κοινή συνεταξαντο καιρον οτε αυτην δυνησονται ευρειν μονην και εγενετο εν τω παρατηρειν αυτους ημεραν ευθετον εισηλθεν ποτε καθως εχθες και τριτης ημερας μετα δυο μονων κορασιων και επεθυμησε λουσασθαι εν τω παραδεισω οτι καυμα ην και ουκ ην ουδεις εκει πλην οι δυο πρεσβυτεροι κεκρυμμενοι και παρατηρουντες αυτην και ειπεν τοις κορασιоиς ενεγκατε δη μοι ελαιον και σμηγμα και τας θυρας του παραδεισου κλεισατε οπως λουσωμαι και εποιησαν καθως ειπεν και απεκλεισαν τας θυρας του παραδεισου και εξηλθαν κατα τας πλαγιας θυρας ενεγκαι τα προστεταγμενα αυταις και ουκ ειδοσαν τους πρεσβυτερους οτι ησαν κεκρυμμενοι και εγενετο ως εξηλθουσαν τα κορασια και ανεστησαν οι δυο πρεσβυται και επεδραμον αυτη και ειπον ιδου αι θυραι του παραδεισου κεκλεινται και ουδεις θεωρει ημας και εν επιθυμια σου εσμεν διο συγκαταθου ημιν και γενου μεθ ημων ει δε μη καταμαρτυρησομεν σου οτι ην μετα σου νεανισκος και δια τουτο εξαπεστείλας τα κορασια απο σου και ανεστεναξεν σουσαννα και ειπεν στενα μοι παντοθεν εαν τε γαρ τουτο πραξω θανατος μοι εστιν εαν τε μη πραξω ουκ εκφευξομαι τας χειρας υμων αιρετον μοι εστιν μη πραξασαν εμπεςειν εις τας χειρας υμων η άμαρτειν ενωπιον κυριου και ανεβοσταν φωνη μεγαλη σουσαννα εβοησαν δε και οι δυο πρεσβυται κατεναντι αυτης και δραμων ο εις ηνοιξεν τας θυρας του παραδεισου ως δε ηκουσαν την κραυγην εν τω παραδεισω οι εκ της οικιας εισεπηδησαν δια της πλαγιας θυρας ιδειν το συμβεβηκος αυτη ηνικα δε ειπαν οι πρεσβυται τους λογους αυτων κατησχυνηθησαν οι δουλοι σφοδρα οτι πωποτε ουκ ερρεθη λογος τοιουτος περι σουσαννης και εγενετο τη επαυριον ως συνηλθεν ο λαος προς τον ανδρα αυτης ιωακιμ ηλθον οι δυο πρεσβυται πληρεις της ανομου εννοιας κατα σουσαννης του θανατωσαι αυτην και ειπαν εμπροσθεν του λαου αποστείλατε επι σουσανναν θυγατερα χελκιου η εστιν γυνη ιωακιμ οι δε απεστειλαν και ηλθεν αυτη και οι γονεις αυτης και τα τεκνα αυτης και παντες οι συγγενεις αυτης η δε σουσαννα ην τρυφερα σφοδρα και καλη τω ειδει οι δε παρανομοι εκελευσαν αποκαλυφθηναι αυτην ην γαρ κατακεκαλυμμενη οπως εμπλησθωσιν του καλλους αυτης εκλαιον δε οι παρ αυτης και παντες οι ιδοντες αυτην ανασταντες δε οι δυο πρεσβυται εν μεσω τω λαω εθηκαν τας χειρας επι την κεφαλην αυτης η δε κλαιουσα ανεβλεψεν εις τον ουρανον οτι ην η καρδια αυτης πεποιθυια επι τω κυριω ειπαν δε οι πρεσβυται πε-

ριπατούντων ἡμῶν ἐν τῷ παραδείσῳ μόνων εἰσηλθὲν αὕτη μετὰ δύο παιδισκῶν καὶ ἀπεκλείσεν τὰς θύρας τοῦ παραδείσου καὶ ἀπελύσεν τὰς παιδισκὰς καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτὴν νεανίσκος ὃς ἦν κεκρυμμένος καὶ ἀνέπεσε μετ' αὐτῆς ἡμεῖς δὲ ὄντες ἐν τῇ γωνίᾳ τοῦ παραδείσου ἰδόντες τὴν ἀνομίαν ἐδραμομένῃ ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἰδόντες συγγινομένους αὐτοὺς ἐκεῖνου μὲν οὐκ ἠδυνήθημεν ἐγκρατεῖς γενεσθῆαι διὰ τὸ ἰσχυεῖν αὐτὸν ὑπὲρ ἡμᾶς καὶ ἀνοιξάντα τὰς θύρας ἐκπεπληθῆκεν αὐτῆς δὲ ἐπιλαβομένοι ἐπὴρωτῶμεν τίς ἦν ὁ νεανίσκος καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀναγγεῖλαι ἡμῖν ταῦτα μαρτυροῦμεν καὶ ἐπιστεῦσεν αὐτοῖς ἡ συναγωγὴ ὥς πρεσβυτεροῖς τοῦ λαοῦ καὶ κρίταις καὶ κατεκρίναν αὐτὴν ἀποθάνειν ἀνεβόησεν δὲ φωνὴ μεγάλη σουσαννὰ καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ὁ αἰώνιος ὁ τῶν κρυπτῶν γνωστὴς ὁ εἰδὼς τὰ πάντα πρὶν γενεσεῶς αὐτῶν σὺ ἐπίστασαι ὅτι ψευδὴ μοι κατεμαρτυρήσαν καὶ ἰδοὺ ἀποθνήσκω μὴ ποιήσασα μὴδὲν ὧν οὗτοι ἐπονήρευσαντο κατ' ἐμοῦ καὶ εἰσηκούσεν κυριὸς τῆς φωνῆς αὐτῆς καὶ ἀπαγομένης αὐτῆς ἀπολεσθῆαι ἐξηγείρεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον παιδαρίου νεωτέρου ὠνομα δανιὴλ καὶ ἐβόησεν φωνὴ μεγάλη καθάρως ἐγὼ ἀπο τοῦ ἁμαρτοῦ ταύτης ἐπεστρέψεν δὲ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπαν τίς ὁ λόγος οὗτος ὃν σὺ λελάληκας ὁ δὲ στας ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν οὕτως μωροὶ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ οὐκ ἀνακρίναντες οὐδὲ τὸ σαφές ἐπιγνόντες κατεκρίνατε θυγατέρα ἰσραὴλ ἀναστρέψατε εἰς τὸ κριτήριον ψευδῆ γὰρ οὗτοι κατεμαρτυρήσαν αὐτῆς καὶ ἀνεστρέψεν πᾶς ὁ λαὸς μετὰ σπουδῆς καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι δεῦρο καθίσον ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ ἀναγγεῖλον ἡμῖν ὅτι σοὶ δέδωκεν ὁ θεὸς τὸ πρεσβείον καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς δανιὴλ διαχωρίσατε αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων μακρὰν καὶ ἀνακρίνω αὐτοὺς ὥς δὲ διεχωρίσθησαν εἰς ἀπο τοῦ ἑνὸς ἐκαλῆσεν τὸν ἕνα αὐτῶν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν πεπαλαιώμενε ἡμερῶν κακῶν νῦν ἤκασιν αἱ ἁμαρτίαι σου ἃς ἐποίησας τὸ πρότερον κρίνων κρίσεις ἀδίκους καὶ τοὺς μὲν ἀθῶους κατακρίνων ἀπολύων δὲ τοὺς αἰτιοὺς λεγοντος τοῦ κυρίου ἀθῶον καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς νῦν οὖν ταύτην εἴπερ εἶδες εἶπον ὑπο τί δένδρον εἶδες αὐτοὺς ὁμιλοῦντας ἀλλήλοις ὁ δὲ εἶπεν ὑπο σχίνον εἶπεν δὲ δανιὴλ ὀρθῶς εἴψευσαι εἰς τὴν σεαυτοῦ κεφαλὴν ἡδὴ γὰρ ἀγγέλους τοῦ θεοῦ λαβὼν φασὶν παρὰ τοῦ θεοῦ σχίσαι σε μέσον καὶ μεταστήσας αὐτὸν ἐκέλευσεν προσάγαγειν τὸν ἕτερον καὶ εἶπεν αὐτῷ σπέρμα χάναναι καὶ οὐκ ἰουδα τὸ καλλὸς ἐξηπάτησεν σε καὶ ἡ ἐπιθυμία διέστρεψεν τὴν καρδίαν σου οὕτως ἐποιεῖτε θυγάτρασιν ἰσραὴλ καὶ ἐκεῖναι φοβούμεναι ὁμιλοῦν ὑμῖν ἀλλ' οὐ θυγάτηρ ἰουδα ὑπεμείνει τὴν ἀνομίαν ὑμῶν νῦν οὖν λέγε μοι ὑπο τί δένδρον κατέλαβες αὐτοὺς ὁμιλοῦντας ἀλλήλοις ὁ δὲ εἶπεν ὑπο πρίνον εἶπεν δὲ αὐτῷ δανιὴλ ὀρθῶς εἴψευσαι καὶ σὺ εἰς τὴν σεαυτοῦ κεφαλὴν μένει γὰρ ὁ ἀγγέλους τοῦ θεοῦ τὴν ῥομφαίαν ἐχὼν πρίσαι σε μέσον ὅπως ἐξολέθρευση ὑμᾶς καὶ ἀνεβόησεν πᾶσα ἡ συναγωγὴ φωνὴ μεγάλη καὶ εὐλόγησαν τῷ θεῷ τῷ σωζόντι τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτὸν καὶ ἀνεστήσαν ἐπὶ τοὺς δύο πρεσβυτάς ὅτι συνεστήσεν αὐτοὺς δανιὴλ ἐκ τοῦ στοματός αὐτῶν ψευδομαρτυρήσαντας καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὃν τρόπον ἐπονήρευσαντο τῷ πλησίον ποιῆσαι κατὰ τὸν νόμον μωυσῆ καὶ ἀπεκτείναν αὐτοὺς καὶ ἐσώθη ἁμὰ ἀνάιτιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ χελκίας δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἠνεσαν τὸν θεὸν περὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν σουσαννᾶς μετὰ ἰωακίμ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τῶν συγγενῶν πάντων ὅτι οὐχ' εὑρέθη ἐν αὐτῇ ἀσχημὸν πράγμα καὶ δανιὴλ ἐγένετο

μεγας ενωπιον του λαου απο της ημερας εκεινης και επεκεινα

παυλος δουλος χριστου ιησου, κλητος αποστολος, αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου, ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαις αγιαις, περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαυιδ κατα σαρκα, του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιωσυνης εξ αναστασεως νεκρων, ιησου χριστου του κυριου ημων, δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις υπακοην πιστεως εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου, εν οις εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου, πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου, κλητοις αγιοις· χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου. πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου περι παντων υμων, οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω. μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος, ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου, ως αδιαλειπτως μνειαν υμων ποιουμαι παντοτε επι των προσευχων μου, δεομενος ει πως ηδη ποτε ευδω-θησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προς υμας. επιποθω γαρ ιδειν υμας, ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι υμας, τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια της εν αλληλοις πιστεως υμων τε και εμου. ου θελω δε υμας αγνοειν, αδελφοι, οτι πολλακις προσθεμην ελθειν προς υμας, και εκωλυθην αχρι του δευρο, ινα τινα καρπον σχω και εν υμιν καθως και εν τοις λοιποις εθνεσιν. ελλησιν τε και βαρβαροις, σοφοις τε και ανοητοις οφειλετης εμι· ου-τως το κατ εμε προθυμον και υμιν τοις εν ρωμη ευαγγελισασθαι. ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον, δυναμεις γαρ θεου εστιν εις σωτη-ριαν παντι τω πιστευοντι, ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι· δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεως εις πιστιν, καθως γε-γραπται, ο δε δικαιος εκ πιστεως ζησεται. αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων, διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν αυτοις· ο θεος γαρ αυτοις εφανερωσεν. τα γαρ ορατα αυ-του απο κτισεως κοσμου τοις ποιημασιν νοουμενα καθοραται, η τε αιδιος αυτου δυναμεις και θειοτης, εις το ειναι αυτους αναπολογητους· διοτι γνοντες τον θεον ουχ ως θεον εδοξασαν η ηυχαιστησαν, αλλ εματαιωθησαν εν τοις διαλογισμοις αυτων και εσκοτισθη η ασυνετος αυτων καρδια. φασκοντες ειναι σοφοι εμωρανθησαν, και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου εν ομοιωματι εικονος φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων. διο παρεδωκεν αυτους ο θεος εν ταις επιθυμιας των καρδιων αυτων εις ακαθαρσιαν του ατιμα-ζεσθαι τα σωματα αυτων εν αυτοις, οτινιες μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει, και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα, ος εστιν ευλογητος εις τους αιωνας· αμην. δια τουτο παρεδωκεν αυτους ο θεος εις παθη ατιμιας· αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρησην εις την παρα φυσιν, ομοιως τε και οι αρσενες αφεντες την φυσικην χρησην της θηλειας εξεκαυθησαν εν τη ορεξει αυτων εις αλληλους, αρσενες εν αρσεσιν την ασχημοσυ-νην κατεργαζομενοι και την αντιμισθιαν ην εδει της πλανης αυτων εν εαυτοις απολαμβανοντες. και καθως ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν επιγνωσει, παρεδωκεν αυτους ο θεος εις αδοκιμον νουν, ποιειν τα μη καθηκοντα, πεπληρωμενους παση αδικια πονηρια πλεονεξια κακια, μεστους φθονου φονου εριδος δολου κακοηθειας, ψιθυριστας, κατα-

λαλους, θεοστυγεις, ὕβριστας, ὑπερηφανους, αλαζονας, εφευρετας κακων, γονευσιν απειθεις, ασυνετους, ασυνθετους, αστοργους, ανελημονας· ὅτινες το δικαιωμα του θεου επιγνοντες, ὅτι ὁι τα τοιαυτα πρασσοντες αξιοι θανατου εισιν, ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοις πρασσουσιν. διο αναπολογητος ει, ω ανθρωπε πας ὁ κρινων· εν ὧ γαρ κρινεις τον ἑτερον, σεαυτον κατακρινεις, τα γαρ αυτα πρασσεις ὁ κρινων. οίδαμεν δε ὅτι το κριμα του θεου εστιν κατα αληθειαν επι τους τα τοιαυτα πρασσοντας. λογιζη δε τουτο, ω ανθρωπε ὁ κρινων τους τα τοιαυτα πρασσοντας και ποιων αυτα, ὅτι συ εκφουξη το κριμα του θεου· η του πλουτου της χρηστοτητος αυτου και της ανοχης και της μακροθυμιας καταφρονεις, αγνοων ὅτι το χρηστον του θεου εις μετανοιαν σε αγει· κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν θησαυριζεις σεαυτω οργην εν ἡμερα οργης και αποκαλυψεως δικαιοκρισιας του θεου, ὅς αποδωσει ἕκαστω κατα τα εργα αυτου, τοις μεν καθ ὑπομονην εργου αγαθου δοξαν και τιμην και αφθαρσιαν ζητουσιν, ζωνν αιωνιον· τοις δε εξ εριθειας και απειθουσι τη αληθεια πειθομενοις δε τη ἀδικια, οργη και θυμος θλιψις και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον, ιουδαιου τε πρωτον και ἑλληνας· δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον, ιουδαιω τε πρωτον και ἑλληνι· ου γαρ εστιν προσωπολημψια παρα τω θεω. ὅσοι γαρ ανομως ἡμαρτον, ανομως και απολουνται· και ὅσοι εν νομῳ ἡμαρτον, δια νομου κριθησονται· ου γαρ ὁι ακροαται νομου δικαιοι παρα [τῷ] θεω, αλλ ὁι ποιηται νομου δικαιωθησονται. ὅταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιωσιν, ουτοι νομον μη εχοντες ἑαυτοις εισιν νομος· ὅτινες ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταις καρδιαις αυτων, συμμαρτυρουσης αυτων της συνειδησεως και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και απολογουμενων, εν ἡμερα ὅτε κρινει ὁ θεος τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια χριστου ιησου. ει δε συ ιουδαιος επονομαζη και επαναπαυη νομῳ και καυχασαι εν θεω και γινωσκεις το θελημα και δοκιμαζεις τα διαφεροντα κατηχουμενος εκ του νομου, πεποιθας τε σεαυτον ὁδηγον ειναι τυφλων, φως των εν σκοτει, παιδευτην αφρωνων, διδασκαλων νηπιων, εχοντα την μορφωσιν της γνωσεως και της αληθειας εν τῷ νομῳ ὁ οὖν διδασκων ἑτερον σεαυτον ου διδασκεις· ὁ κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεις· ὁ λεγων μη μοιχευειν μοιχευεις· ὁ βδελυσσομενος τα ειδωλα ἱεροσυλεις· ὅς εν νομῳ καυχασαι, δια της παραβασεως του νομου τον θεον ατιμαζεις· το γαρ ονομα του θεου δι ὑμας βλασφημεται εν τοις εθνεσιν, καθως γεγραπται. περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρασσης· εαν δε παραβατης νομου ης, ἡ περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν. εαν οὖν ἡ ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση, ουχ ἡ ακροβυστια αυτου εις περιτομην λογισθησεται· και κρινει ἡ εκ φυσεως ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματος και περιτομης παραβατην νομου. ου γαρ ὁ εν τῷ φανερω ιουδαιος εστιν, ουδε ἡ εν τῷ φανερω εν σαρκι περιτομη· αλλ ὁ εν τῷ κρυπτῳ ιουδαιος, και περιτομη καρδιας εν πνευματι ου γραμματι, ου ὁ επαινος ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου. τι οὖν το περισσον του ιουδαιου, η τις ἡ ωφελεια της περιτομης· πολυ κατα παντα τροπον. πρωτον μεν [γὰρ] ὅτι επιστευθησαν τα λογια του θεου. τι γαρ ει ηπιστησαν τινες· μη ἡ ἀπιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει·

μη γενοιτο· γινεσθω δε ὁ θεος αληθής, πας δε ανθρωπος ψευστης, καθως γεγραπται, ὅπως αν δικαιωθης εν τοις λογοις σου και νικησεις εν τω κρινεσθαι σε. ει δε ἡ αδικια ἡμων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν, τι ερουμεν· μη αδικος ὁ θεος ὁ επιφερων την οργην· κατα ανθρωπον λεγω. μη γενοιτο· επει πως κρινει ὁ θεος τον κοσμον· ει δε ἡ αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσмати επερισσευσεν εις την δοξαν αυτου, τι ετι καγω ὡς ἁμαρτωλος κρινομαι· και μη καθως βλασφημουμεθα και καθως φασιν τινες ἡμας λεγειν ὅτι ποιησωμεν τα κακα ἵνα ελθῃ τα αγαθα· ὡν το κριμα ενδικον εστιν. τι ουν· προεχομεθα· ου παντως, προητιασαμεθα γαρ ιουδαιους τε και ἑλληνας παντας ὑφ ἁμαρτιαν ειναι, καθως γεγραπται ὅτι ουκ εστιν δικαιος ουδε εἷς, ουκ εστιν ὁ συνικων, ουκ εστιν ὁ εκζητων τον θεον. παντες εξεκλιναν, ἅμα ηχρεωθησαν· ουκ εστιν ὁ ποιων χρηστοτητα, [ουκ εστιν] ἕως ἑνος. ταφος ανεωγμενος ὁ λαρυγξ αυτων, ταις γλωσσαις αυτων εδολιουσαν, ιος ασπιδων ὑπο τα χειλη αυτων, ὡν το στομα αρας και πικριας γεμει· οἷς οἱ ποδες αυτων εκχεαι ἅμα, συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταῖς ὁδοις αυτων, και ὁδον ειρηνης ουκ εγνωσαν. ουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων. οἶδαμεν δε ὅτι ὅσα ὁ νομος λεγει τοις εν τω νομῳ λαλει, ἵνα παν στομα φραγῇ και ὑποδικος γενηται πας ὁ κοσμος τῷ θεῷ· διοτι εξ εργων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρκὲς ενωπιον αυτου, δια γαρ νομου επιγνωσις ἁμαρτιας. νυνι δε χωρις νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται, μαρτυρουμενη ὑπο του νομου και των προφητων, δικαιοσυνη δε θεου δια πιστεως ιησου χριστου, εις παντας τους πιστευοντας· ου γαρ εστιν διαστολή· παντες γαρ ἡμαρτον και ὑστερουνται της δοξης του θεου, δικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια της απολυτρωσεως της εν χριστῷ ιησῷ· ὃν προεθετο ὁ θεος ἱλαστηριον δια [της] πιστεως εν τῷ αυτου ἁματι εις ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου δια την παρεσιν των προγεγονοτων ἁμαρτηματων εν τη ανοχη του θεου, προς την ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου εν τῷ νυν καιρῳ, εις το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεως ιησου. που ουν ἡ καυχησις· εξεκλεισθη. δια ποιου νομου· των εργων· ουχι, αλλα δια νομου πιστεως. λογιζομεθα γαρ δικαιουσθαι πιστει ανθρωπον χωρις εργων νομου. ἡ ιουδαιων ὁ θεος μονον· ουχι και εθνων· ναι και εθνων, ειπερ εἷς ὁ θεος, ὃς δικαιωσει περιτομην εκ πιστεως και ακροβυστιαν δια της πιστεως. νομον ουν καταργουμεν δια της πιστεως· μη γενοιτο, αλλα νομον ἱστανομεν. τι ουν ερουμεν ἐνρηκεναι αβρααμ τον προπατορα ἡμων κατα σαρκα· ει γαρ αβρααμ εξ εργων εδικαιωθη, εχει καυχημα· αλλ ου προς θεον. τι γαρ ἡ γραφη λεγει· επιστευσεν δε αβρααμ τῷ θεῷ, και ελογισθη αυτῷ εις δικαιοσυνην. τῷ δε εργαζομενῳ ὁ μισθος ου λογιζεται κατα χαριν αλλα κατα οφειλημα· τῷ δε μη εργαζομενῳ, πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα τον ασεβη, λογιζεται ἡ πιστις αυτου εις δικαιοσυνην, καθαπερ και δαυιδ λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ὃν ὁ θεος λογιζεται δικαιοσυνην χωρις εργων, μακαριοι ὡν αφεθησαν αἱ ανομιαι και ὡν επεκαλυφθησαν αἱ ἁμαρτια· μακαριος ανηρ ου ου μη λογισηται κυριος ἁμαρτιαν. ὁ μακαρισμος ουν ουτος επι την περιτομην ἢ και επι την ακροβυστιαν· λεγομεν γαρ, ελογισθη τῷ αβρααμ ἡ πιστις εις δικαιοσυνην. πως ουν ελογισθη· εν περιτομῇ οντι ἡ εν ακροβυστια· ουκ εν περιτομῇ αλλ εν ακροβυστια· και σημειον ελαβεν περιτομης, σφραγιδα της δικαιοσυνης της πιστεως της εν τη ακροβυστια, εις

το είναι αυτόν πατέρα πάντων των πιστευόντων δι' ακροβυστίας, εις το λογισθῆναι [καί] αυτοῖς [τὴν] δικαιοσύνην, καὶ πατέρα περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσιν τοῖς ἰχνεσὶν τῆς ἐν ακροβυστία πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀβραάμ. οὐ γὰρ διὰ νομοῦ ἢ ἐπαγγελίας τῷ ἀβραάμ ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονομοῦν αὐτὸν εἶναι κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως· εἰ γὰρ οἱ ἐκ νομοῦ κληρονόμοι, κεκενῶται ἡ πίστις καὶ κατηργηταὶ ἡ ἐπαγγελία· ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· οὐ δὲ οὐκ ἐστὶν νόμος, οὐδὲ παραβασίς. διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νομοῦ μόνον ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως ἀβραάμ ὅς ἐστιν πατὴρ πάντων ἡμῶν, καθὼς γεγράφται ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τεθεῖκα σε κατεναντίου οὐ ἐπιστευσεν θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τοὺς νεκροὺς καὶ καλούντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα· ὁς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπιστευσεν εἰς τὸ γενεσθῆναι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν κατὰ τὸ εἰρημένον, οὕτως ἐστὶ τὸ σπέρμα σου· καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει κατενόησεν τὸ ἑαυτοῦ σῶμα [ῥῆθι] νεκρωμένον, ἔκατονταετῆς πού ὑπαρχών, καὶ τὴν νεκρώσιν τῆς μητέρας σάρρας, εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ διεκρίθη τὴν ἀπιστίαν ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, δούς δοξάν τῷ θεῷ καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ ἐπηγγέλται δυνατός ἐστιν καὶ ποιῆσαι. διὸ [καί] ἐλογισθῆ αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. οὐκ ἐγγραφὴ δὲ δι' αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογισθῆ αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς ὅς μελλεῖ λογισθῆναι, τοῖς πιστευούσιν ἐπὶ τὸν ἐγειραντὰ ἰησοῦν τὸν κυρίον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, ὁς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἠγερέθη διὰ τὴν δικαιοσύνην ἡμῶν. δικαιοθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρηνὴν ἐχομένους πρὸς τὸν θεόν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν [τῇ πίστει] εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἑστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλιψεσιν, εἰδοτες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα· ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταίσχυνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκεχῦται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν, ἐτι γὰρ χριστὸς ὢντων ἡμῶν ἀσθενῶν ἐτι κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπεθάνεν. μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθάνει· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ ταχά τις καὶ τόλμα ἀποθάνειν· συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεὸς ὅτι ἐτι ἁμαρτωλῶν ὢντων ἡμῶν χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπεθάνεν. πολλῶ οὖν μαλλὸν δικαιοθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθήσομεθα δι' αὐτοῦ ἀπο τῆς ὀργῆς. εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλαγμένον τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μαλλὸν καταλλαγέντες σωθήσομεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ θεῷ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν. διὰ τοῦτο ὥσπερ δι' ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσηλθεν καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διηλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἡμαρτόν· ἀλλὰ γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ, ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογείται μὴ ὄντος νόμου· ἀλλὰ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ ἀδάμ μέχρι μωσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιωματι τῆς παραβάσεως ἀδάμ, ὁς ἐστὶν τυπὸς τοῦ μελλοντος. ἀλλ' οὐκ ὡς τὸ παραπτῶμα, οὕτως καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ ἑνὶ παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶ μαλλὸν ἡ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χαρίτι τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἰησοῦ χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν. καὶ οὐκ ὡς δι' ἑνός

ἀμαρτησαντος το δωρημα· το μεν γαρ κριμα εξ ἑνος εις κατακριμα, το δε χαρισμα εκ πολλων παραπτωμάτων εις δικαιομα. ει γαρ τω του ἑνος παραπτωmati ὁ θανατος εβασιλευσεν δια του ἑνος, πολλω μάλ-λον οἱ την περισσειαν της χαριτος και της δωρεας της δικαιοσυνης λαμβανοντες εν ζωῃ βασιλευσουσιν δια του ἑνος ιησου χριστου. ἀρα οὖν ὡς δι ἑνος παραπτωματος εις παντας ἀνθρώπους εις κατακριμα, οὕτως και δι ἑνος δικαιωματος εις παντας ἀνθρώπους εις δικαιοσιν ζωῃς· ὡσπερ γαρ δια της παρακοῃς του ἑνος ἀνθρώπου ἀμαρτωλοι κατασταθησαν οἱ πολλοι, οὕτως και δια της ὑπακοῃς του ἑνος δικαιοι κατασταθησονται οἱ πολλοι. νομος δε παρεισηλθεν ἵνα πλεονασῃ το παραπτωμα· ου δε ἐπλεονασεν ἡ ἀμαρτια, ὑπερεπερισσευσεν ἡ χάρις, ἵνα ὡσπερ εβασιλευσεν ἡ ἀμαρτια εν τῷ θανάτῳ, οὕτως και ἡ χάρις βασιλευσῇ δια δικαιοσυνης εις ζωὴν αἰωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ἡμῶν. τι οὖν ἐρουμεν· ἐπιμενωμεν τῇ ἀμαρτια, ἵνα ἡ χάρις πλεονασῇ· μὴ γενοιτο· οἱτινες ἀπεθανομεν τῇ ἀμαρτια, πῶς ἐτι ζήσο-μεν εν αὐτῇ· ἡ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτισθημεν εις χριστον ιησουν εις τον θανατον αὐτου ἐβαπτισθημεν· συνεταφισμεν οὖν αὐτῷ δια του βαπτισματος εις τον θανατον, ἵνα ὡσπερ ἠγερεθῇ χριστος εκ νεκρων δια της δοξῆς του πατρος, οὕτως και ἡμεῖς εν καὶνότητι ζωῆς περι-πατήσωμεν. ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τῷ ὁμοιωματι του θανατου αὐτου, ἀλλὰ και της ἀναστασεως ἐσομεθα· τουτο γινωσκοντες, ὅτι ὁ παλαιος ἡμῶν ἀνθρώπος συνεσταυρωθῇ, ἵνα καταργηθῇ το σωμα της ἀμαρτίας, του μὴκετι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμαρτια· ὁ γαρ ἀποθᾶ-νων δεδικαιῶται ἀπο της ἀμαρτίας. ει δε ἀπεθανομεν συν χριστῷ, πιστευομεν ὅτι και συζήσομεν αὐτῷ· εἰδοτες ὅτι χριστος ἐγερθεὶς εκ νεκρων οὐκετι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτου οὐκετι κυριεῖται. ὁ γαρ ἀπεθάνεν, τῇ ἀμαρτια ἀπεθάνεν ἐφ'απαξ· ὁ δε ζῇ, ζῇ τῷ θεῷ. οὕτως και ὑμεῖς λογιζέσθε ἑαυτοὺς [εἶναι] νεκροὺς μεν τῇ ἀμαρτια ζῶντας δε τῷ θεῷ εν χριστῷ ιησῷ. μὴ οὖν βασιλευετω ἡ ἀμαρτια εν τῷ θνήτῳ ὑμῶν σωματι εις το ὑπακούειν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτου, μὴδε παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἀμαρτια, ἀλλὰ παραστή-σατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ ὥσει εκ νεκρων ζῶντας και τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσυνης τῷ θεῷ· ἀμαρτια γὰρ ὑμῶν ου κυριεῖται, ου γὰρ ἐστε ὑπο νομον ἀλλὰ ὑπο χάριν· ἀμαρτησωμεν ὅτι οὐκ ἐσμεν ὑπο νομον ἀλλὰ ὑπο χάριν· μὴ γενοιτο. οὐκ οἶδατε ὅτι ὡ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εις ὑπακοὴν, δούλοι ἐστε ὧ ὑπακούετε, ἤτοι ἀμαρ-τίας εις θάνατον ἢ ὑπακοῆς εις δικαιοσύνην· χάρις δε τῷ θεῷ ὅτι ἤτε δούλοι της ἀμαρτίας ὑπήκουσατε δε εκ καρδίας εις ὃν παρεδόθητε τυπον διδασχῆς, ἐλευθερωθέντες δε ἀπο της ἀμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσυνῇ· ἀνθρώπινον λέγω δια τὴν ἀσθενειαν της σαρκὸς ὑμῶν. ὡσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρσία και τῇ ἀνομίᾳ εις τὴν ἀνομίαν, οὕτως νυν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δου-λα τῇ δικαιοσυνῇ εις ἁγίασμον. ὅτε γὰρ δούλοι ἤτε της ἀμαρτίας, ἐλευθεροὶ ἤτε τῇ δικαιοσυνῇ. τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νυν ἐπαισχυνέσθε· το γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. νυνι δε, ἐλευθερωθε-ντες ἀπο της ἀμαρτίας δουλωθέντες δε τῷ θεῷ, ἐχετε τον καρπὸν ὑμῶν εις ἁγίασμον, το δε τέλος ζωὴν αἰωνιον. τὰ γὰρ ὁφώνια της ἀμαρτίας θάνατος, το δε χαρισμα του θεου ζωὴ αἰωνιος εν χριστῷ ιησῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοι, γινωσκουσιν γὰρ νομὸν λαλῶ, ὅτι ὁ νομὸς κυριεῖται του ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ· ἡ γὰρ

ὕπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δεδεται νομῷ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατηργηταὶ ἀπὸ τοῦ νομοῦ τοῦ ἀνδρός. ἀρὰ οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς χρηματίζει ἐὰν γενηται ἀνδρὶ ἕτερω· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθερά ἐστιν ἀπὸ τοῦ νομοῦ, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλὶς γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρω. ὥστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατωθῆτε τῷ νομῷ διὰ τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ, εἰς τὸ γενεσθαι ὑμᾶς ἑτέρω, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ θεῷ. ὅτε γὰρ ἡμεῖς ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νομοῦ ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορήσαι τῷ θανάτῳ· νυνὶ δὲ κατηργηθῆμεν ἀπὸ τοῦ νομοῦ, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατεχομεθα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος καὶ οὐ παλαιότητι γραμμάτος. τί οὖν ἐροῦμεν· ὁ νομὸς ἁμαρτία· μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἐγνων εἰ μὴ διὰ νομοῦ, τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν εἰ μὴ ὁ νομὸς ἔλεγεν, οὐκ ἐπιθυμήσεις. ἀφορμὴν δὲ λαβούσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατεργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νομοῦ ἁμαρτία νεκρά. ἐγὼ δὲ ἐζῶν χωρὶς νομοῦ ποτε· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς ἡ ἁμαρτία ἀνεζήσεν, ἐγὼ δὲ ἀπεθάνον, καὶ ἔυρεθῃ μοι ἡ ἐντολὴ ἢ εἰς ζῶντα αὕτη εἰς θάνατον· ἢ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβούσα διὰ τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησεν με καὶ δι' αὐτῆς ἀπεκτείνεν. ὥστε ὁ μὲν νομὸς ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἅγια καὶ δίκαια καὶ ἀγαθὴ. τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ ἐγένετο θάνατος· μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον· ἵνα γενηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς. οἶδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νομὸς πνευματικὸς ἐστίν· ἐγὼ δὲ σαρκινὸς εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν. ὁ γὰρ κατεργάζομαι οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὁ θελῶ τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὁ μισῶ τοῦτο ποίω. εἰ δὲ ὁ οὐ θελῶ τοῦτο ποίω, συμφημι τῷ νομῷ ὅτι καλὸς. νυνὶ δὲ οὐκετι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ ἀλλὰ ἡ οἰκουσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, τοῦτο ἐστὶν ἐν τῇ σαρκὶ μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ θελεῖν παρακεῖται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐ· οὐ γὰρ ὁ θελῶ ποίω ἀγαθόν, ἀλλὰ ὁ οὐ θελῶ κακὸν τοῦτο πράσσω. εἰ δὲ ὁ οὐ θελῶ [ἐγὼ] τοῦτο ποίω, οὐκετι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ ἀλλὰ ἡ οἰκουσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. ἔυρισκω ἀρὰ τὸν νομὸν τῷ θελοντὶ ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παρακεῖται· συνηδομαι γὰρ τῷ νομῷ τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν ἐσὼ ἀνθρώπον, βλέπω δὲ ἕτερον νομὸν ἐν τοῖς μέλεσιν μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νομῷ τοῦ νοός μου καὶ αἰχμαλωτίζοντά με ἐν τῷ νομῷ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσιν μου. ταλαιπῶρος ἐγὼ ἀνθρώπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; χάρις δὲ τῷ θεῷ διὰ ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. ἀρὰ οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοί δουλεύω νομῷ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νομῷ ἁμαρτίας. οὐδὲν ἀρὰ νῦν κατακρῖμα τοῖς ἐν χριστῷ ἰησοῦ· ὁ γὰρ νομὸς τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ ἠλευθέρωσεν σὲ ἀπὸ τοῦ νομοῦ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νομοῦ, ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιωματί σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινεν τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί, ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νομοῦ πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σὰρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. οἱ γὰρ κατὰ σὰρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος. τὸ γὰρ φρονῆμα τῆς σαρκὸς θάνατος, τὸ δὲ φρονῆμα τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη· διότι τὸ φρονῆμα τῆς σαρκὸς ἐχθρὰ εἰς θεόν, τῷ γὰρ νομῷ τοῦ θεοῦ οὐχ

ὑποτάσσεται, οὐδε γὰρ δύναται· οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες θεωρεῖσθαι οὐ δύναται. ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐστέ ἐν σαρκὶ ἀλλὰ ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δὲ τις πνεῦμα χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἐστὶν αὐτοῦ. εἰ δὲ χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος τὸν ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας χριστὸν ἐκ νεκρῶν ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σῶματα ὑμῶν διὰ τοῦ ἐνοικούντος αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν. ἀρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφείλεται ἐσμεν, οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σὰρκα ζῆν· εἰ γὰρ κατὰ σὰρκα ζῆτε μελλέτε ἀποθνήσκειν, εἰ δὲ πνευματικὰ πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε ζήσεσθε. ὅσοι γὰρ πνευματικῶς θεοῦ ἀγόνται, οὗτοι υἱοὶ θεοῦ εἰσιν. οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κραζομεν, ἀββὰ ὁ πατήρ· αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμεν τέκνα θεοῦ. εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ χριστοῦ, εἴπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν. λογιζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἀξία τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μελλούσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. ἡ γὰρ ἀποκαρδοκία τῆς κτισέως τὴν ἀποκαλύψιν τῶν ὠντων τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται· τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἔκουσα ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα, ἐφ' ἐλπίδι ὅτι καὶ αὕτη ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ. οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστεναζει καὶ συνώδινει ἀχρεῖ τοῦ νῦν· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες ἡμεῖς καὶ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στεναζομεν υἱοθεσίαν ἀπεκδέχομενοι, τὴν ἀπολυτρώσιν τοῦ σώματος ἡμῶν. τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπίς δὲ βλεπομένη οὐκ ἐστὶν ἐλπίς· ὁ γὰρ βλέπει τις ἐλπίζει· εἰ δὲ ὁ οὐ βλεπομένη ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδέχομεθα. ὥσαντως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν· τὸ γὰρ τι προσευξομεθα καθὼς οὐκ οἶδαμεν, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει στεναγμοῖς ἀλαλήτοις· ὁ δὲ ἐραυνῶν τὰς καρδίας οἶδεν τι τὸ φρονήμα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων. οἶδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ προθεσὴν κλητοῖς ὅσιν. ὅτι ὅς προέγνω, καὶ προώρισεν συμφορὰς τῆς εἰκόνος τοῦ ἰοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτοτόκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· ὅς δὲ προώρισεν, τούτους καὶ ἐκάλεσεν· καὶ ὅς ἐκάλεσεν, τούτους καὶ ἐδικαιώσεν· ὅς δὲ ἐδικαιώσεν, τούτους καὶ ἐδόξασεν. τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα· εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν· ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται· τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ· θεὸς ὁ δίκαιος· τίς ὁ κατακρινῶν· χριστὸς [ἰησοῦς] ὁ ἀποθάνων, μᾶλλον δὲ ἐγερθεὶς, ὅς καὶ ἐστὶν ἐν δεξιά τοῦ θεοῦ, ὅς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ χριστοῦ· θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνοτης ἢ κίνδυνος ἢ μάχη· καθὼς γεγραπται ὅτι ἐνεκεν σοῦ θανάτου μεθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὥς προβάτα σφαγῆς. ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. πεπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἀγγέλαι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε ἐνεστώτα οὔτε μελλοντά οὔτε δυνάμεις οὔτε ὑψώματα οὔτε βᾶθος οὔτε τίς κτίσις ἕτερα δύνησεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. ἀληθεῖαν λέγω ἐν

χριστω, ου ψευδομαι, συμμαρτυρουσης μοι της συνειδησεως μου εν πνευματι αγιω, οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και αδιαλειπτος οδυνη τη καρδια μου. ηυχομην γαρ αναθεμα ειναι αυτος εγω απο του χριστου υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα σαρκα, οτινες εισιν ισραηλιται, ων η υιοθεσια και η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρεια και αι επαγγελιαι, ων οι πατερες, και εξ ων ο χριστος το κατα σαρκα· ο ων επι παντων θεος ευλογητος εις τους αιωνας, αμην. ουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο λογος του θεου. ου γαρ παντες οι εξ ισραηλ, ουτοι ισραηλ· ουδ οτι εισιν σπερμα αβρααμ, παντες τεκνα, αλλ , εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα. τουτ εστιν, ου τα τεκνα της σαρκος ταυτα τεκνα του θεου, αλλα τα τεκνα της επαγγελιας λογιζεται εις σπερμα· επαγγελιας γαρ ο λογος ουτος, κατα τον καιρον τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιος. ου μονον δε, αλλα και ρεβεκκα εξ ενος κοιτην εχουσα, ισαακ του πατρος ημων· μηπω γαρ γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η φαυλον, ινα η κατ εκλογην προθεσις του θεου μενη, ουκ εξ εργων αλλ εκ του καλουντος, ερρεθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι· καθως γεγραπται, τον ιακωβ ηγαπησα, τον δε ησαι εμισησα. τι ουν ερουμεν· μη αδικια παρα τω θεω· μη γενοιτο· τω μωισει γαρ λεγει, ελεσω ον αν ελεω, και οικτιρησω ον αν οικτιρω. αρα ουν ου του θελοντος ουδε του τρεχοντος, αλλα του ελεωντος θεου. λεγει γαρ η γραφη τω φαraw οτι εις αυτο τουτο εξηγειρα σε οπως ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου, και οπως διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη. αρα ουν ον θελει ελεει, ον δε θελει σκληρυνει. ερεις μοι ουν, τι [ουν] ετι μεμφεται· τω γαρ βουληματι αυτου τις ανθεστηκεν· ω ανθρωπε, μενουνγε συ τις ει ο ανταποκρινομενος τω θεω· μη ερει το πλασμα τω πλασαντι, τι με εποιησας ουτως· η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμειος του πληου εκ του αυτου φυραματος ποιησαι ο μεν εις τιμην σκευος, ο δε εις ατιμιαν· ει δε θελων ο θεος ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη οργης κατηρτισμενα εις απωλειαν, και ινα γνωριση τον πλουτον της δοξης αυτου επι σκευη ελεους, α προητοιμασεν εις δοξαν, ους και εκαλεσεν ημας ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων· ως και εν τω ωσπε λεγει, καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην· και εσται εν τω τοπω ου ερρεθη αυτοις, ου λαος μου υμεις, εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντος. ησαιας δε κραζει υπερ του ισραηλ, εαν η ο αριθμος των υιων ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης, το υπολειμμα σωθησεται· λογον γαρ συντελων και συντεμνων ποιησει κυριος επι της γης. και καθως προειρηκεν ησαιας, ει μη κυριος σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα, ως σοδομα αν εγεννηθημεν και ως γομορρα αν ωμοιωθημεν. τι ουν ερουμεν· οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν δικαιοσυνην, δικαιοσυνην δε την εκ πιστεως· ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνης εις νομον ουκ εφθασεν. δια τι· οτι ουκ εκ πιστεως αλλ ως εξ εργων· προσεκοψαν τω λιθω του προσκομματος, καθως γεγραπται, ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματος και πετρην σκανδαλου, και ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται. αδελφοι, η μεν ευδοκια της εμης καρδιας και η δεησις προς τον θεον υπερ αυτων εις σωτηριαν. μαρτυρω γαρ αυτοις οτι ζηλον θεου εχουσιν, αλλ ου κατ επιγνωσιν· αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην, και την ιδιαν [δικαιοσυνην] ζητουντες στησαι, τη δικαιοσυνη

του θεου ουχ ὑπεταγησαν· τέλος γαρ νομου χριστος εις δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι. μωισης γαρ γραφει την δικαιοσυνην την εκ [του] νομου ὅτι ὁ ποιησας αὐτα ἀνθρώπος ζησεται ἐν αὐτοῖς. ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει, μὴ εἰπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τις ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν· τοῦτο ἐστὶν χριστὸν καταγαγεῖν· ἢ, τις καταβήσεται εἰς τὴν ἀβυσσόν· τοῦτο ἐστὶν χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. ἀλλὰ τί λέγει· ἐγγὺς σου τὸ ῥῆμα ἐστίν, ἐν τῷ στόματι σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτο ἐστὶν τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν. ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματι σου κυρίον ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἡγείρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· καρδία γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. λέγει γὰρ ἡ γραφή, πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταίσχυνθῇται. οὐ γὰρ ἐστὶν διαστολή Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνου, ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλούμενους αὐτόν· πᾶς γὰρ ὃς ἀν' ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται. πῶς οὖν ἐπικαλεσώμεθα εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν· πῶς δὲ πιστευσώμεν οὐ οὐκ ἤκουσαν· πῶς δὲ ἀκουσώμεν χωρὶς κηρύσσοντος· πῶς δὲ κηρύξωμεν ἐὰν μὴ ἀποσταλώμεν· καθὼς γεγραπται, ὥς ὥραιοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων [τα] ἀγαθὰ. ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ· ἡσαίας γὰρ λέγει, κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν· ἀρὰ ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος χριστοῦ. ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἤκουσαν· μένουσιν, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ περάτα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. ἀλλὰ λέγω, μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἐγνώ· πρῶτος μωισης λέγει, ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἐθνεῖ, ἐπ' ἐθνῇ ἀσυνετῷ παροργίῳ ὑμᾶς. ἡσαίας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει, εὗρεθῇ [ἐν] τοῖς ἐμοῖς μὴ ζητοῦσιν, ἐμφάνῃς ἐγενομένη τοῖς ἐμοῖς μὴ ἐπερωτῶσιν. πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖρας μου πρὸς λαὸν ἀπειθῶντα καὶ ἀντιλεγόντα. λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμι, ἐκ σπερματος ἀβραάμ, φυλῆς βενιαμὴν. οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προεγνώ. ἡ οὐκ οἶδατε ἐν ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή· ὥς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, κύριε, τοὺς προφῆτας σου ἀπεχτεῖναν, τὰ θυσιαστήρια σου κατέσκαψαν, καγὼ ὑπέλειψθην μόνος, καὶ ζητοῦσιν τὴν ψυχὴν μου. ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός· κατελίπον ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἀνδράς, ὅτινες οὐκ ἐκάμψαν γόνυ τῇ βασιλῇ. οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λείμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν· εἰ δὲ χάριτι, οὐκεὶ ἐξ ἐργῶν, ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκεὶ γίνεταί χάρις. τί οὖν· ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, καθὼς γεγραπται, ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὠτὰ τοῦ μὴ ἀκοῦειν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. καὶ δαυὶδ λέγει, γεννηθῆτω ἡ τραπεζὰ αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θῆραν καὶ εἰς σκανδαλὸν καὶ εἰς ἀνταποδομὰ αὐτοῖς, σκοτισθῇτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντός συγκαμψόν. λέγω οὖν, μὴ ἐπταίσαν ἵνα πέσωσιν· μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἐθνεσίν, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτοὺς. εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμου καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πῶς μᾶλλον τὸ πληρωμα αὐτῶν. ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς ἐθνεσίν. ἐφ' ὅσον μὲν οὖν εἰμι ἐγὼ ἐθνῶν ἀποστολὸς, τὴν διακονίαν μου δοξάζω, εἰ πῶς παραζηλώσω μου τὴν σὰρκα καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλάγη

κοσμου, τις ἡ προσλημφις εἰ μὴ ζῶν ἐκ νεκρῶν· εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἅγια, καὶ τὸ φυράμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἅγια, καὶ οἱ κλάδοι. εἰ δὲ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλασθήσαν, σὺ δὲ ἀγριελαιὸς ὧν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς καὶ συγκοινωνὸς τῆς ῥίζης τῆς πιστοῦτος τῆς ἐλαίας ἐγενου, μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βασταζεις ἀλλὰ ἡ ῥίζα σέ. ἐρεῖς οὖν, ἐξεκλασθήσαν κλάδοι ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρίσθω. καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλασθήσαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἐστήκας. μὴ ὑψηλὰ φρονεῖ, ἀλλὰ φοβοῦ· εἰ γὰρ ὁ θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, [μὴ πῶς] οὐδὲ σοὺ φείσεται. ἴδε οὖν χρηστοτητα καὶ ἀποτομίαν θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας ἀποτομία, ἐπὶ δὲ σέ χρηστοτῆς θεοῦ, ἐὰν ἐπιμενῇς τῇ χρηστοτητί, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. κακείνοι δὲ, ἐὰν μὴ ἐπιμενώσιν τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρίσθησονται· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτοὺς. εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκοπῆς ἀγριελαιοῦ καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιελαιόν, πῶσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν ἐγκεντρίσθησονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ. οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ ἦτε [παρ] ἑαυτοῖς φρονιμοί, ὅτι πῶρῳσις ἀπο μερὸς τοῦ ἰσραὴλ γέγονεν ἀχρίς οὐ τοῦ πληρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ, καὶ οὕτως πᾶς ἰσραὴλ σωθήσεται· καθὼς γεγραπται, ἥξει ἐκ σιὼν ὁ ῥυόμενος, ἀποστρέψει ἀσέβειας ἀπο ἰακωβ· καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφελῶμαι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. κατὰ μὲν τὸ ευαγγέλιον ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς, κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν ἀγαπῆτοί διὰ τοὺς πατέρας· ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλήσις τοῦ θεοῦ. ὥσπερ γὰρ ὑμεῖς ποτὲ ἠπειθήσατε τῷ θεῷ, νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ, οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἠπειθήσαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλεεῖ ἵνα καὶ αὐτοὶ [νῦν] ἐλεηθῶσιν· συνεχλείσεν γὰρ ὁ θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπειθειαν ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ. ὡ βάθος πλοῦτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ· ὥς ἀνεξεραινητὰ τὰ κρύμματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξίχνιαστοὶ αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. τίς γὰρ ἐγὼ νοῦν κυρίου· ἢ τίς συμβούλος αὐτοῦ ἐγένετο· ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ· ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ, παραστήσαι τὰ σῶματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν ἅγιαν ευαρεστον τῷ θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν· καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφουσθε τῇ ἀνοχαίνῳσι τοῦ νοός, εἰς τὸ δοκιμαζεῖν ὑμᾶς τι τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ ευαρεστον καὶ τέλειον. λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δὲ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἕκαστῳ ὥς ὁ θεὸς ἐμερίσεν μετρον πίστεως. καθάπερ γὰρ ἐν ἑνὶ σῶματι πολλὰ μέλη ἐχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἐχέει πράξιν, οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σῶμα ἐσμεν ἐν χριστῷ, τὸ δὲ καθ' ἓς ἀλλήλων μέλη. ἐχόντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθείσαν ἡμῖν διαφορά, εἴτε προφητεῖαν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδασκῶν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μεταδίδους ἐν ἀπλοτητί, ὁ προϊσταμένος ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν ἐν ἰλαροτητί. ἡ ἀγαπῇ ἀνυποκρίτος. ἀποστιγύουντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ· τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλοστοργοί, τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ ὀλβίῃ ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκατερόντες, ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλο-

Ξενιαν διωκοντες. ευλογειτε τους διωκοντας [ύμας], ευλογειτε και μη καταρασθε. χαιρειν μετα χαιροντων, κλαιειν μετα κλαιοντων. το αυτο εις αλληλους φρονουντες, μη τα ύψηλα φρονουντες αλλα τοις ταπεινοις συναπαγομενοι. μη γινεσθε φρονιμοι παρ έαυτοις. μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντες. προνοουμενοι καλα ενωπιον παντων ανθρωπων· ει δυνατον, το εξ ύμων μετα παντων ανθρωπων ειρηνευοντες· μη έαυτους εκδικουντες, αγαπητοι, αλλα δοτε τοπον τη οργη, γεγραπται γαρ, εμοι εκδικησις, εγω ανταποδωσω, λεγει κυριος. αλλα εαν πεινα ο εχθρος σου, ψωμιζε αυτον· εαν διψα, ποτιζε αυτον· τουτο γαρ ποιων ανθρακας πυρος σωρευσεις επι την κεφαλην αυτου. μη νικω ύπο του κακου, αλλα νικα εν τω αγαθω το κακον. πασα ψυχη εξουσιας ύπερεχουσας ύποτασσεσθω. ου γαρ εστιν εξουσια ει μη ύπο θεου, αι δε ύσαι ύπο θεου τεταγμεναι εισιν· ωστε ο αντιτασσομενος τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανησστηκεν, οι δε ανησστηκοτες έαυτοις κριμα λημψονται. οι γαρ αρχοντες ουκ εισιν φοβος τω αγαθω εργω αλλα τω κακω. θελεις δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν· το αγαθον ποιει, και έξεις επαινον εξ αυτης· θεου γαρ διακονος εστιν σοι εις το αγαθον. εαν δε το κακον ποιης, φοβου· ου γαρ ειχη την μαχαिरαν φορει· θεου γαρ διακονος εστιν, εκδικος εις οργην τω το κακον πρασσουντι. διο αναγκη ύποτασσεσθαι, ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν. δια τουτο γαρ και φορους τελειτε, λειτουργοι γαρ θεου εισιν εις αυτο τουτο προσκαρτερουντες. αποδοτε πασιν τας οφειλας, τω τον φορον τον φορον, τω το τελος το τελος, τω τον φοβον τον φοβον, τω την τιμην την τιμην. μηδενι μηδεν οφειλετε, ει μη το αλληλους αγαπαν· ο γαρ αγαπων τον έτερον νομον πεπληρωκεν. το γαρ ου μοιχευσεις, ου φονευσεις, ου κλεψεις, ουκ επιθυμησεις, και ει τις έτερα εντολη, εν τω λογω τουτω ανακεφαλαιουται, [εν τω] αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον. ή αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται· πληρωμα ουν νομου ή αγαπη. και τουτο ειδοτες τον καιρον, ότι ώρα ηδη ύμας εξ ύπνου εγερθησαι, νυν γαρ εγγυτερον ήμων ή σωτηρια η ότε επιστευσαμεν. ή νυξ προεκοψεν, ή δε ήμερα ηγγικεν. αποθωμεθα ουν τα εργα του σκοτους, ενδυσωμεθα [δε] τα όπλα του φωτος. ως εν ήμερα ευσχημονως περιπατησωμεν, μη κωμοις και μεθαις, μη κοιταις και ασελγειαίς, μη εριδι και ζηλω· αλλα ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον, και της σαρκος προνοιαν μη ποιεισθε εις επιθυμιας. τον δε ασθενουντα τη πιστει προσλαμβανεσθε, μη εις διακρισεις διαλογισμων. ός μεν πιστευει φαγειν παντα, ο δε ασθενων λαχανα εσθiei. ο εσθiων τον μη εσθiοντα μη εξουθενειτω, ο δε μη εσθiων τον εσθiοντα μη κρινετω, ο θεος γαρ αυτον προσελαβετο. συ τις ει ο κρινων αλλοτριον οικετην· τω ιδιω κυριω στηκει η πιπτει· σταθησεται δε, δυνατει γαρ ο κυριος στησαι αυτον. ός μεν [γαρ] κρινει ήμεραν παρ ήμεραν, ός δε κρινει πασαν ήμεραν· έκαστος εν τω ιδιω νοι πληροφορεισθω. ο φρονων την ήμεραν κυριω φρονει· και ο εσθiων κυριω εσθiei, ευχαρισται γαρ τω θεω· και ο μη εσθiων κυριω ουκ εσθiei, και ευχαρισται τω θεω. ουδεις γαρ ήμων έαυτω ζη, και ουδεις έαυτω αποθνησκει· εαν τε γαρ ζωμεν, τω κυριω ζωμεν, εαν τε αποθνησχωμεν, τω κυριω αποθνησκομεν. εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησχωμεν, του κυριου εσμεν. εις τουτο γαρ χριστος απειθανεν και εξησεν ίνα και νεκρων και ζωντων κυριευση. συ δε τι κρινεις τον αδελφον σου· η και συ τι εξουθενεις τον αδελφον σου· παντες γαρ

παραστησομεθα τω βηματι του θεου· γεγραπται γαρ, ζω εγω, λεγει κυριος, οτι εμοι καμψει παν γονυ, και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω θεω. αρα [δουν] εκαστος ημων περι εαυτου λογον δωσει [τω θεω]. μηκετι ουν αλληλους κρινωμεν· αλλα τουτο κρινατε μαλλον, το μη τιθεναι προσκομμα τω αδελφω η σκανδαλον. οίδα και πεπεισμαι εν κυριω ιησου οτι ουδεν κοινον δι εαυτου· ει μη τω λογιζομενω τι κοινον ειναι, εκεινω κοινον. ει γαρ δια βρωμα ο αδελφος σου λυπεται, ουκετι κατα αγαπην περιπατεις. μη τω βρωματι σου εκεινον απολλυε υπερ ου χριστος απεθανεν. μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον. ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσις και ποσις, αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω· ο γαρ εν τουτω δουλευων τω χριστω ευαρεστος τω θεω και δοκιμος τοις ανθρωποις. αρα ουν τα της ειρηνης διωκωμεν και τα της οικοδομης της εις αλληλους· μη ενεκεν βρωματος καταλυε το εργον του θεου. παντα μεν καθαρα, αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκομματος εσθιοντι. καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πιειν οινον μηδε εν ω ο αδελφος σου προσκοπτει. συ πιστιν [ηην] εχεις κατα σεαυτον εχε ενωπιον του θεου. μακαριος ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει· ο δε διακρινομενος εαν φαγη κατακεκριται, οτι ουκ εκ πιστεως· παν δε ο ουκ εκ πιστεως αμαρτια εστιν. οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα ασθενηματα των αδυνατων βασταζειν, και μη εαυτοις αρεσκειν. εκαστος ημων τω πλησιον αρεσκετω εις το αγαθον προς οικοδομην· και γαρ ο χριστος ουχ εαυτω ηρεσεν· αλλα καθως γεγραπται, οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσαν επ εμε. οσα γαρ προεγραφη, εις την ημετεραν διδασκαλιαν εγραφη, ινα δια της υπομονης και δια της παρακλησεως των γραφων την ελπιδα εχωμεν. ο δε θεος της υπομονης και της παρακλησεως δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοις κατα χριστον ιησουν, ινα ομοθυμαδον εν εني στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου. διο προσλαμβανεσθε αλληλους, καθως και ο χριστος προσελαβετο υμας, εις δοξαν του θεου. λεγω γαρ χριστον διακονον γεγενησθαι περιτομης υπερ αληθειας θεου, εις το βεβαιωσαι τας επαγγελιας των πατερων, τα δε εθνη υπερ ελεους δοξασαι τον θεον· καθως γεγραπται, δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν, και τω ονοματι σου ψαλω. και παλιν λεγει, ευφρανθητε, εθνη, μετα του λαου αυτου. και παλιν, αινειτε, παντα τα εθνη, τον κυριον, και επαινεσατωσαν αυτον παντες οι λαοι. και παλιν ησαιας λεγει, εσται η ριζα του ιεσσαι, και ο ανισταμενος αρχειν εθνων· επ αυτω εθνη ελπιουσιν. ο δε θεος της ελπιδος πληρωσαι υμας πασης χαρας και ειρηνης εν τω πιστευειν, εις το περισσευειν υμας εν τη ελπιδι εν δυναμει πνευματος αγιου. πεπεισμαι δε, αδελφοι μου, και αυτος εγω περι υμων, οτι και αυτοι μεστοι εστε αγαθωσυνης, πεπληρωμενοι πασης [της] γνωσεως, δυναμενοι και αλληλους νουθετειν. τολμηροτερον δε εγραφα υμιν απο μερους, ως επαναμιμησκων υμας δια την χαριν την δοθεισαν μοι υπο του θεου εις το ειναι με λειτουργον χριστου ιησου εις τα εθνη, ιερουργουντα το ευαγγελιον του θεου, ινα γενηται η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτος, ηγιασμενη εν πνευματι αγιω. εχω ουν [την] καυχησιν εν χριστω ιησου τα προς τον θεον· ου γαρ τολμησω τι λαλειν ων ου κατειργασατο χριστος δι εμου εις υπακοην εθνων, λογω και εργω, εν δυναμει σημειων και τερατων, εν δυναμει πνευματος [θεου]· ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου

πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του χριστου, οὕτως δε φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ ὅπου ωνομασθη χριστος, ἵνα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικοδομω, αλλα καθως γεγραπται, ὅς ουχ ανηγγελη περι αυτου οφονται, και ὁι ουχ ακηκοασιν συνησουσιν. διο και ενεκοπτο-μην τα πολλα του ελθειν προς ὑμας· νυνι δε μηκετι τοπον εχων εν τοις κλιμασι τουτοις, επιποθιαν δε εχων του ελθειν προς ὑμας απο πολλων ετων, ὡς αν πορευωμαι εις την σπανιαν· ελπίζω γαρ διαπορευομενος θεασασθαι ὑμας και ὑφ ὑμων προπεμφθῆναι εκει εαν ὑμων πρωτον απο μερους εμπλησθω νυνι δε πορευομαι εις ιερουσαλημ διακονων τοις ἁγίοις. ευδοκησαν γαρ μακεδονια και αχαια κοινωνιαν τινα ποιη-σασθαι εις τους πτωχους των ἁγιων των εν ιερουσαλημ. ευδοκησαν γαρ, και οφειλεται εισιν αυτων· ει γαρ τοις πνευματικοις αυτων ε-κοινωνησαν τα εθνη, οφειλουσιν και εν τοις σαρκικοις λειτουργησαι αυτοις. τουτο ουν επιτελεσας, και σφραγισαμενος αυτοις τον καρπον τουτον, απελευσομαι δι ὑμων εις σπανιαν· οἶδα δε ὅτι ερχομενος προς ὑμας εν πληρωματι ευλογιας χριστου ελευσομαι. παρακαλω δε ὑμας [, αδελφοι,] δια του κυριου ἡμων ιησου χριστου και δια της αγαπης του πνευματος, συναγωνισασθαι μοι εν ταις προσευχαις ὑπερ εμου προς τον θεον, ἵνα ῥυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και ἡ διακονια μου ἡ εις ιερουσαλημ ευπροσδεκτος τοις ἁγίοις γενηται, ἵνα εν χαρα ελθων προς ὑμας δια θεληματος θεου συναναπαυσωμαι ὑμιν. ὁ δε θεος της ειρηνης μετα παντων ὑμων· αμην. συνιστημι δε ὑμιν φοιβην την αδελφην ἡμων, οὐσαν [και] διακονον της εκκλησιας της εν κεγχραις, ἵνα αυτην προσδεξησθε εν κυριω αξίως των ἁγιων, και παραστητε αυτη εν ᾧ αν ὑμων χρηζη πραγματι, και γαρ αυτη προστα-τις πολλων εγενηθη και εμου αυτου. ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν τους συνεργους μου εν χριστω ιησου, ὅτινες ὑπερ της ψυχης μου τον ἑαυτων τραχηλον ὑπεθηκεσαν, ὅς ουχ εγω μονος ευχαριστω αλλα και πασαι αἱ εκκλησαι των εθνων, και την κατ οικον αυτων εκκλη-σιαν. ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου, ὅς εστιν απαρχη της ασιας εις χριστον. ασπασασθε μαριαν, ἣτις πολλα εκοπιασεν εις ὑμας. ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τους συγγενεις μου και συναιχ-μαλωτους μου, ὅτινες εισιν επισημοι εν τοις αποστολοις, ὁι και προ εμου γεγοναν εν χριστω. ασπασασθε αμπλιαν τον αγαπητον μου εν κυριω. ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ἡμων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου. ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χρι-στω. ασπασασθε τους εκ των αριστοβουλου. ασπασασθε ἡρωδιωνα τον συγγενη μου. ασπασασθε τους εκ των ναρχισσου τους οντας εν κυριω. ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τας κοπιωσας εν κυριω. ασπασασθε περσιδα την αγαπητην, ἣτις πολλα εκοπιασεν εν κυριω. ασπασασθε ῥουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου. ασπασασθε ασυγκριτον, φλεγοντα, ἔρμην, πατροβαν, ἔρμαν, και τους συν αυτοις αδελφους. ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν, νηρεα και την αδελφην αυτου, και ολυμπαν, και τους συν αυτοις πα-ντας ἁγίους. ασπασασθε αλληλους εν φιληματι ἁγίω. ασπαζονται ὑμας αἱ εκκλησαι πασαι του χριστου. παρακαλω δε ὑμας, αδελφοι, σκοπειν τους τας διχοστασιας και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ἥν ὑμεις εμαθετε ποιουντας, και εκκλινετε απ αυτων· ὁι γαρ τοιουτοι τω κυριω ἡμων χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη ἑαυτων κοιλια, και δια της χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσιν τας καρδιας των ακακων.

ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφικετο· ἐφ' ὑμῖν οὖν χαίρω, θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν. ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν σατανὰν ὑπο τοὺς ποδὰς ὑμῶν ἐν τάχει. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ μεθ' ὑμῶν. ἀσπάζεται ὑμᾶς τιμοθέος ὁ συνεργὸς μου, καὶ λουκίος καὶ ἰάσων καὶ σωσιπάτρος οἱ συγγενεῖς μου. ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ τερτίος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν κυρίῳ. ἀσπάζεται ὑμᾶς γαῖος ὁ ξένος μου καὶ ὅλης τῆς ἐκκλησίας. ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐραστος ὁ οἰκονομὸς τῆς πόλεως καὶ κουάρτος ὁ ἀδελφός.

[τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηριῆαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου καὶ τὸ κηρύγμα ἰησοῦ χριστοῦ, κατὰ ἀποκαλύψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου φανερωθέντος δὲ νῦν διὰ τῶν γραφῶν προφητικῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου θεοῦ εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος, μόνῳ σοφῷ θεῷ διὰ ἰησοῦ χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.]

παῦλος κλητὸς ἀποστόλος χριστοῦ ἰησοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, καὶ σωσθένης ὁ ἀδελφός, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ οὐσῃ ἐν κορινθῷ, ἡγιασμένοις ἐν χριστῷ ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πάνσιν τοῖς ἐπικαλούμενοις τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἐν παντί τοπῷ, αὐτῶν καὶ ἡμῶν· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ. εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν χριστῷ ἰησοῦ, ὅτι ἐν παντί ἐπλουτισθῆτε ἐν αὐτῷ, ἐν παντί λόγῳ καὶ πάσῃ γνῶσει, καθὼς τὸ μαρτυρίον τοῦ χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν, ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχόμενους τὴν ἀποκαλύψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τελούς ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ [χριστοῦ]. πιστὸς ὁ θεὸς δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἡ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοί καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνῶμῃ. ἐδῆλωθῆ γὰρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν χλόης ὅτι ἐρίδες ἐν ὑμῖν εἰσιν. λεγῶ δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει, ἐγὼ μὲν εἰμι παῦλος, ἐγὼ δὲ ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ κηφᾶ, ἐγὼ δὲ χριστοῦ. μεμερισται ὁ χριστός· μὴ παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἡ εἰς τὸ ὄνομα παύλου ἐβαπτισθῆτε· εὐχαριστῶ [τῷ θεῷ] ὅτι οὐδὲνα ὑμῶν ἐβαπτισα εἰ μὴ χρίσπον καὶ γαῖον, ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβαπτισθῆτε. ἐβαπτισα δὲ καὶ τὸν στεφάναν οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἰ τίνα ἄλλον ἐβαπτισα. οὐ γὰρ ἀπεστείλεν με χριστὸς βαπτίζειν ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ χριστοῦ. ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζόμενοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστίν. γεγραπται γὰρ, ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν συνέσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. ποῦ σοφός· ποῦ γραμματεὺς· ποῦ συζητήτης τοῦ αἰῶνος τούτου· οὐχὶ ἐμῶρανεν ὁ θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου· ἐπεὶ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐγνώ ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν, εὐδοκῆσεν ὁ θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρυγματος σῶσαι τοὺς πιστευόντας. ἐπεὶ καὶ ἰουδαῖοι σημεῖα αἰτοῦσιν καὶ ἑλλήνες σοφίαν ζητοῦσιν, ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν χρίστον ἐσταυρωμένον, ἰουδαίους μὲν σκανδαλὸν ἐθνέσιν δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, ἰουδαίοις τε καὶ ἑλλήσιν, χρίστον θεοῦ δυνάμιν καὶ θεοῦ σοφίαν· ὅτι τὸ μῶρον τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, καὶ

το ασθενες του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων. βλεπετε γαρ την κλησιν υμων, αδελφοι, οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα, ου πολλοι δυνατοι, ου πολλοι ευγενεις· αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη τους σοφους, και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη τα ισχυρα, και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεος, τα μη οντα, ινα τα οντα καταργηση, οπως μη καυχησηται πασα σαρξ ενωπιον του θεου. εξ αυτου δε υμεις εστε εν χριστω ιησου, ος εγεννηθη σοφια ημιν απο θεου, δικαιοσυνη τε και αγιασμος και απολυτρωσις, ινα καθως γεγραπται, ο καυχωμενος εν κυριω καυχασθω. καγω ελθων προς υμας, αδελφοι, ηλθον ου καθ' υπεροχην λογου η σοφιας καταγγελλων υμιν το μυστηριον του θεου. ου γαρ εκρινα τι ειδεναι εν υμιν ει μη ιησουν χριστον και τουτον εσταυρωμενον. καγω εν ασθενεια και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προς υμας, και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθει[ς] σοφιας [λογois] αλλ εν αποδειξει πνευματος και δυναμεως, ινα η πιστις υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ εν δυναμει θεου. σοφιαν δε λαλουμεν εν τοις τελειοις, σοφιαν δε ου του αιωνος τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνος τουτου των καταργουμενων· αλλα λαλουμεν θεου σοφιαν εν μυστηριω, την αποκεκρυμμενην, ην προωρισεν ο θεος προ των αιωνων εις δοξαν ημων· ην ουδεις των αρχοντων του αιωνος τουτου εγνωκεν, ει γαρ εγνωσαν, ουκ αν τον κυριον της δοξης εσταυρωσαν. αλλα καθως γεγραπται, α οφθαλμος ουκ ειδεν και ους ουκ ηκουσεν και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη, α ητοιμασεν ο θεος τοις αγαπωσιν αυτον. ημιν δε απεκαλυψεν ο θεος δια του πνευματος· το γαρ πνευμα παντα εραυνα, και τα βαθη του θεου. τις γαρ οιδεν ανθρωπων τα του ανθρωπου ει μη το πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω· οτως και τα του θεου ουδεις εγνωκεν ει μη το πνευμα του θεου. ημεις δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν αλλα το πνευμα το εκ του θεου, ινα ειδωμεν τα υπο του θεου χαρισθεντα ημιν· α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν διδακτοις πνευματος, πνευματικοις πνευματικα συγκρινοντες. ψυχικος δε ανθρωπος ου δεχεται τα του πνευματος του θεου, μωρια γαρ αυτω εστιν, και ου δυναται γνωαι, οτι πνευματικως ανακρινεται· ο δε πνευματικος ανακρινει [τα] παντα, αυτος δε υπ ουδενος ανακρινεται. τις γαρ εγνω νουν κυριου, ος συμβιβασει αυτον· ημεις δε νουν χριστου εχομεν. καγω, αδελφοι, ουκ ηδυνηθην λαλησαι υμιν ως πνευματικοις αλλ ως σαρκινοις, ως νηπιοις εν χριστω. γαλα υμας εποτισα, ου βρωμα, ουπω γαρ εδυνασθε. αλλ ουδε ετι νυν δυνασθε, ετι γαρ σαρκικοι εστε. οπου γαρ εν υμιν ζηλος και ερις, ουχι σαρκικοι εστε και κατα ανθρωπον περιπατειτε· οταν γαρ λεγη τις, εγω μεν ειμι παυλου, ετερος δε, εγω απολλω, ουκ ανθρωποι εστε· τι ουν εστιν απολλω· τι δε εστιν παυλος· διακονοι δι ων επιστευσατε, και εκαστω ως ο κυριος εδωκεν. εγω εφυτευσα, απολλω· εποτισεν, αλλα ο θεος ηυξανεν· ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων, αλλ ο αυξανων θεος. ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εisin, εκαστος δε τον ιδιον μισθον λημψεται κατα τον ιδιον κοπον. θεου γαρ εσμεν συνεργοι· θεου γεωργιον, θεου οικοδομη εστε. κατα την χαριν του θεου την δοθεισαν μοι ως σοφος αρχιτεκτων θεμελιον εθηκα, αλλος δε εποικοδομει. εκαστος δε βλεπετω πως εποικοδομει· θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται θειναι παρα τον κειμενον, ος εστιν ιησους χρι-

στος. εἰ δὲ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον χρυσοῦν, ἀργυροῦν, λίθους τιμίους, ξύλα, ὅρυτον, καλάμην, ἕκαστου τὸ ἔργον φανερόν γενησεται, ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλυπτεται, καὶ ἕκαστου τὸ ἔργον ὅποιον ἐστὶν τὸ πυρ [αὐτο] δοκιμασεῖ. εἰ τίνος τὸ ἔργον μένει ὁ ἐποικοδομησέν, μισθὸν λημψεται· εἰ τίνος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. οὐκ οἰδατέ ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστέ καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν· εἰ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθειρεῖ, φθερεῖ τούτον ὁ θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιος ἐστίν, οἵτινες ἐστε ὑμεῖς. μὴδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἰ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενεσθῶ, ἵνα γεννηταὶ σοφός. ἢ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστίν· γεγραπταὶ γὰρ, ὁ δρασσομενὸς τοὺς σοφούς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν· καὶ πάλιν, κυριὸς γινώσκει τοὺς διαλογισμούς των σοφῶν ὅτι εἰσὶν ματαῖοι. ὥστε μὴδεὶς καυχασθῶ ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν, εἴτε παῦλος εἴτε πολλῶς εἴτε κήφας εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος εἴτε ἐνεσθῶς εἴτε μέλλοντα, πάντα ὑμῶν, ὑμεῖς δὲ χριστοῦ, χριστὸς δὲ θεοῦ. οὕτως ἡμᾶς λογιζεσθῶ ἀνθρώπος ὡς ὑπηρετὰς χριστοῦ καὶ οἰκονομοὺς μυστηρίων θεοῦ. ὥδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονομοῖς ἵνα πιστὸς τις ἕυρεθῇ. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλαχίστον ἐστὶν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακρίθω ἢ ὑπο ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω· οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ συνοῖδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαιώμαι, ὁ δὲ ἀνακρίνων με κυριὸς ἐστίν. ὥστε μὴ προ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἀνελθῇ ὁ κυριός, ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτά τοῦ σκοτοῦ καὶ φανερώσει τὰς βούλας τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἐπαινὸς γενήσεται ἕκαστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ταῦτα δὲ, ἀδελφοί, μετεσχηματίσα ἐς ἐμαυτὸν καὶ πολλῶν δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μαθήτε τὸ μὴ ὑπὲρ ἃ γεγραπταὶ, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου. τίς γὰρ σε διακρίνει· τί δὲ ἔχεις ὁ οὐκ ἐλάβες· εἰ δὲ καὶ ἐλάβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβὼν· ἡδὴ κεκορεσμένοι ἐστέ· ἡδὴ ἐπλούτησατε· χωρὶς ἡμῶν ἐβασίλευσατε· καὶ ὀφελὸν γε ἐβασίλευσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλευσωμεν. δοκῶ γὰρ, ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπεδείξεν ὡς ἐπιθανάτιους, ὅτι θεάτρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις· ἡμεῖς μωροὶ διὰ χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρονιμοὶ ἐν χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἐνδοξοί, ἡμεῖς δὲ αἰτίοι. ἀχρὶ τῆς ἀρτί ὥρας καὶ πεινώμεν καὶ διψώμεν καὶ γυμνιτεύομεν καὶ κολαφίζομεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιώμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχομεθα, δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθαράματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περιψήμα, ἕως ἀρτί. οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γραφῶ ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπῆτα νουθετῶ[ν]· εἰ γὰρ μυρίους παιδαγωγούς ἐχῆτε ἐν χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας, ἐν γὰρ χριστῷ ἰησοῦ διὰ τοῦ ευαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγεννησα. παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθε. διὰ τοῦτο ἐπεμψά ὑμῖν τιμοθέον, ὃς ἐστὶν μου τέκνον ἀγαπῆτον καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνησεῖ τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν χριστῷ [ἰησοῦ], καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω. ὡς μὴ ἐρχομένου δὲ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιωθήσαν τινες· ἐλευσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, εἰ ὁ κυριὸς θέλησῃ, καὶ γινώσκω οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν, οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἢ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἐν δυνάμει. τί θέλετε· ἐν ῥάβδῳ ἐλθὼ πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγαπῇ πνευματικῇ τε πραυτήτος· ὁλῶς ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ

τοιαυτη πορνεια ήτις ουδε εν τοις εθνεσιν, ώστε γυναικα τινα του πατρος εχειν. και υμεις πεφυσιωμενοι εστε, και ουχι μαλλον επενθησατε, ινα αρθη εκ μεσου υμων ο το εργον τουτο πραξας· εγω μεν γαρ, απων τω σωματι παρων δε τω πνευματι, ηδη κεκρικα ως παρων τον ουτως τουτο κατεργασαμενον εν τω ονοματι του κυριου [ήμων] ιησου, συναχθεντων υμων και του εμου πνευματος συν τη δυναμει του κυριου ήμων ιησου, παραδουναι τον τοιουτον τω σατανα εις ολεθρον της σαρκος, ινα το πνευμα σωθη εν τη ήμερα του κυριου. ου καλον το καυχημα υμων. ουκ οιδατε οτι μικρα ζυμη όλον το φυραμα ζυμοι· εκκαθαρατε την παλαιαν ζυμην, ινα ητε νεον φυραμα, καθως εστε αζυμοι. και γαρ το πασχα ήμων ετυθη χριστος· ώστε έορταζωμεν, μη εν ζυμη παλαια μηδε εν ζυμη κακιας και πονηριας, αλλ εν αζυμοις ειλικρινειας και αληθειας. εγραψα υμιν εν τη επιστολη μη συναναμιγνυσθαι πορνοις, ου παντως τοις πορνοις του κοσμου τουτου η τοις πλεονεκταις και άρπαξιν η ειδωλολατραις, επει ωφειλετε αρα εκ του κοσμου εξελθειν. νυν δε εγραψα υμιν μη συναναμιγνυσθαι εαν τις αδελφος ονομαζομενος η πορνος η πλεονεκτης η ειδωλολατρης η λοιδορος η μεθυσος η άρπαξ, τω τοιουτω μηδε συνεσθιειν. τι γαρ μοι τους εξω κρινειν· ουχι τους εσω υμεις κρινετε· τους δε εξω ο θεος κρινει. εξαρατε τον πονηρον εξ υμων αυτων. τολμα τις υμων πραγμα εχων προς τον έτερον κρινεσθαι επι των αδικων, και ουχι επι των άγιων· η ουκ οιδατε οτι οι άγιοι τον κοσμον κρινουσιν· και ει εν υμιν κρινεται ο κοσμος, αναξιοι εστε κριτηριων ελαχιστων· ουκ οιδατε οτι αγγελους κρινουμεν, μητιγε βιωτικα· βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε, τους εξουθενημενους εν τη εκκλησια τουτους καθιζετε· προς εντροπην υμιν λεγω. ουτως ουκ ενι εν υμιν ουδεις σοφος ός δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου· αλλα αδελφος μετα αδελφου κρινεται, και τουτο επι απιστων· ηδη μεν [δυν] όλως ήττημα υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ έαυτων· δια τι ουχι μαλλον αδικεισθε· δια τι ουχι μαλλον αποστερεισθε· αλλα υμεις αδικειτε και αποστερειτε, και τουτο αδελφους. η ουκ οιδατε οτι αδιοι θεου βασιλειαν ου κληρονομησουσιν· μη πλανασθε· ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται ουτε κλεπται ουτε πλεονεχται, ου μεθυσοι, ου λοιδοροι, ουχ άρπαγες βασιλειαν θεου κληρονομησουσιν. και ταυτα τινες ητε· αλλα απελουσασθε, αλλα ήγιασθητε, αλλα εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου ιησου χριστου και εν τω πνευματι του θεου ήμων. παντα μοι εξεστιν, αλλ ου παντα συμφερει. παντα μοι εξεστιν, αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινος. τα βρωματα τη κοιλια, και ή κοιλια τοις βρωμασιν· ο δε θεος και ταυτην και ταυτα καταργησει. το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω κυριω, και ο κυριος τω σωματι· ο δε θεος και τον κυριον ηγειρεν και ήμας εξεγειρει δια της δυναμεως αυτου. ουκ οιδατε οτι τα σωματα υμων μελη χριστου εστιν· αρας ουν τα μελη του χριστου ποιησω πορνης μελη· μη γενοιτο. [η] ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενος τη πορνη έν σωμα εστιν· εσονται γαρ, ψησιν, οι δυο εις σαρκα μιαν. ο δε κολλωμενος τω κυριω έν πνευμα εστιν. φευγετε την πορνειαν· παν άμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωπος εκτος του σωματος εστιν, ο δε πορνευων εις το ιδιον σωμα άμαρτανει. η ουκ οιδατε οτι το σωμα υμων νας του εν υμιν άγιου πνευματος εστιν, ου εχετε απο θεου, και ουκ εστε έαυτων· ηγορασθητε γαρ τιμης· δοξασατε δη τον θεον

εν τω σωματι ὑμῶν. περι δε ὧν εγραψατε, καλον ανθρωπω γυναικος μη ἀπτεσθαι· δια δε τας πορνειας ἕκαστος την ἑαυτου γυναικα εχετω, και ἕκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω. τη γυναικι ὁ ανηρ την οφειλην αποδιδωτω, ὁμοιως δε και ἡ γυνη τω ανδρι. ἡ γυνη του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλα ὁ ανηρ· ὁμοιως δε και ὁ ανηρ του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλα ἡ γυνη. μη αποστερειτε αλληλους, ει μητι αν εκ συμφωνου προς καιρον ἵνα σχολασητε τη προσευχη και παλιν επι το αυτο ητε, ἵνα μη πειραζη ὑμας ὁ σατανας δια την ακρασιαν ὑμῶν. τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην, ου κατ επιταγην. θελω δε παντας ανθρωπους ειναι ὡς και εμαυτον· αλλα ἕκαστος ιδιον εχει χαρισμα εκ θεου, ὁ μεν ὁυτως, ὁ δε ὁυτως. λεγω δε τοις αγαμοις και ταις χηραις, καλον αυτοις εαν μεινωσιν ὡς καγω· ει δε ουκ εγκρατευονται γαμησάτωσαν, κρειττον γαρ εστιν γαμησαι η πυρρυσθαι. τοις δε γεγαμηκοσιν παραγγελλω, ουκ εγω αλλα ὁ κυριος, γυναικα απο ανδρος μη χωρισθηναι εαν δε και χωρισθη, μενετω αγαμος η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα γυναικα μη αφιεναι. τοις δε λοιποις λεγω ευγε, ουχ ὁ κυριος· ει τις αδελφος γυναικα εχει απιστον, και ἄυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτου, μη αφιετω αυτην· και γυνη ει τις εχει ανδρα απιστον, και ουτος συνευδοκει οικειν μετ αυτης, μη αφιετω τον ανδρα. ἡγιασται γαρ ὁ ανηρ ὁ απιστος εν τη γυναικι, και ἡγιασται ἡ γυνη ἡ απιστος εν τω αδελφῳ· επει αρα τα τεκνα ὑμῶν ακαθαρτα εστιν, νυν δε ἅγια εστιν. ει δε ὁ απιστος χωριζεται, χωριζεσθω· ου δεδουλωται ὁ αδελφος η ἡ αδελφη εν τοις τοιουτοις· εν δε ειρηνη κεκληκεν ὑμας ὁ θεος. τι γαρ οιδας, γυναι, ει τον ανδρα σωσεις· η τι οιδας, ανερ, ει την γυναικα σωσεις· ει μη ἕκαστω ὡς εμερισεν ὁ κυριος, ἕκαστον ὡς κεκληκεν ὁ θεος, ὁυτως περιπατειτω· και ὁυτως εν ταις εκκλησιαις πασαις διατασσομαι. περιτετμημενος τις εκληθη· μη επισπασθω. εν ακροβυστια κεκληται τις· μη περιτεμνεσθω. ἡ περιτομη ουδεν εστιν, και ἡ ακροβυστια ουδεν εστιν, αλλα τηρησις εντολων θεου. ἕκαστος εν τη κλησει ἡ εκληθη εν ταυτη μενετω. δουλός εκληθης· μη σοι μελετω· αλλ ει και δυνασαι ελευθερος γενεσθαι, μαλλον χρησαι. ὁ γαρ εν κυριῳ κληθεις δουλός απελευθερος κυριου εστιν· ὁμοιως ὁ ελευθερος κληθεις δουλός εστιν χριστου. τιμης ηγορασθητε· μη γινεσθε δουλὸι ανθρωπων. ἕκαστος εν ὧ εκληθη, αδελφοι, εν τούτῳ μενετω παρα θεῷ. περι δε των παρθενων επιταγην κυριου ουκ εχω, γνωμην δε διδωμι ὡς ηληθμενος ὑπο κυριου πιστος ειναι. νομιζω ουν τουτο καλον ὑπαρχειν δια την ενεστῶσαν αναγκην, ὅτι καλον ανθρωπω το ὁυτως ειναι. δεδεσαι γυναικι· μη ζητει λυσιν· λελυσαι απο γυναικος· μη ζητει γυναικα. εαν δε και γαμησης, ουχ ἡμαρτες· και εαν γημη ἡ παρθενος, ουχ ἡμαρτεν. θλιψιν δε τη σαρκι ἐξουσιν οἱ τοιουτοι, εγω δε ὑμῶν φειδομαι. τουτο δε φημι, αδελφοι, ὁ καιρος συνεσταλμενος εστιν· το λοιπον ἵνα και οἱ εχοντες γυναικας ὡς μη εχοντες ωσιν, και οἱ κλαιοντες ὡς μη κλαιοντες, και οἱ χαιροντες ὡς μη χαιροντες, και οἱ αγοραζοντες ὡς μη κατεχοντες, και οἱ χρωμενοι τον κοσμον ὡς μη καταχρωμενοι· παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου. θελω δε ὑμας αμεριμνους ειναι. ὁ αγαμος μεριμνα τα του κυριου, πως αρεση τω κυριῳ· ὁ δε γαμησας μεριμνα τα του κοσμου, πως αρεση τη γυναικι, και μεμερισται. και ἡ γυνη ἡ αγαμος και ἡ παρθενος μεριμνα τα του κυριου, ἵνα η ἅγια και τω σωματι και τω πνευματι· ἡ δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου, πως αρεση τω αν-

δρι. τουτο δε προς το ὑμων αυτων συμφορον λεγω, ουχ ἵνα βροχον ὑμιν επιβαλω, αλλα προς το ευσχημον και ευπαρεδρον τω κυριω α-περισπαστως. ει δε τις ασχημονειν επι την παρθενον αυτου νομιζει εαν η ὑπερακμος, και οὕτως οφειλει γινεσθαι, ὁ θελει ποιειτω· ουχ ἁμαρτανει· γαμειτωσαν. ὃς δε ἐστήκεν εν τη καρδια αυτου ἐδραιος, μη εχων αναγκην, εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου θεληματος, και τουτο κεχρικεν εν τη ἰδια καρδια, τηρειν την ἑαυτου παρθενον, κα-λως ποιησει· ὥστε και ὁ γαμιζων την ἑαυτου παρθενον καλως ποιει, και ὁ μη γαμιζων κρεισσον ποιησει. γυνη δεδεται εφ ὅσον χρονον ζη ὁ ανηρ αυτης· εαν δε κοιμηθῇ ὁ ανηρ, ελευθερα εστιν ὡ θελει γαμη-θῆναι, μονον εν κυριω. μακαριωτερα δε εστιν εαν οὕτως μεινη, κατα την εμην γνωμην, δοκω δε καγω πνευμα θεου εχειν. περι δε των ειδωλοθυτων, οιδαμεν ὅτι παντες γνωσιν εχομεν. ἡ γνωσις φυσιοι, ἡ δε αγαπη οικοδομει. ει τις δοκει εγνωκεναι τι, ουπω εγνω καθως δει γνωναι· ει δε τις αγαπα τον θεον, ουτος εγνωσται ὑπ αυτου. περι της βρωσεως οὖν των ειδωλοθυτων οιδαμεν ὅτι ουδεν ειδωλον εν κοσμῳ, και ὅτι ουδεις θεος ει μη ἑς. και γαρ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι πολλοι, αλλ ἡμιν ἑς θεος ὁ πατηρ, εξ ου τα παντα και ἡμεις εις αυτον, και ἑς κυριος ιησους χριστος, δι ου τα παντα και ἡμεις δι αυτου. αλλ ουκ εν πασιν ἡ γνωσις· τινες δε τη συνηθεια ἕως αρτι του ειδωλου ὡς ειδωλοθυτον εσθιουσιν, και ἡ συνειδησις αυτων ασθενης οὕσα μολυ-νεται. βρωμα δε ἡμας ου παραστησει τω θεῳ· ουτε εαν μη φαγωμεν ὑστερουμεθα, ουτε εαν φαγωμεν περισσευομεν. βλεπετε δε μη πως ἡ εξουσια ὑμων αὕτη προσκομμα γενηται τοις ασθενεσιν. εαν γαρ τις ἰδῃ σε τον εχοντα γνωσιν εν ειδωλειω κατακειμενον, ουχι ἡ συνει-δησις αυτου ασθενους οντος οικοδομηθησεται εις το τα ειδωλοθυτα εσθιειν· απολλυται γαρ ὁ ασθενων εν τη σῇ γνωσει, ὁ αδελφος δι ὃν χριστος απειθανεν. οὕτως δε ἁμαρτανοντες εις τους αδελφους και τυπτοντες αυτων την συνειδησιν ασθενουσιν εις χριστον ἁμαρτανε-τε. διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον μου, ου μη φαγω κρεα εις τον αιωνα, ἵνα μη τον αδελφον μου σκανδαλισω. ουκ ειμι ελευ-θερος· ουκ ειμι αποστολος· ουχι ιησουν τον κυριον ἡμων ἑωρακα· ου το εργον μου ὑμεις εστε εν κυριῳ· ει αλλοις ουκ ειμι αποστολος, αλλα γε ὑμιν ειμι· ἡ γαρ σφραγίς μου της αποστολης ὑμεις εστε εν κυριῳ. ἡ ἐμῃ απολογία τοις ἐμὲ ανακρινουσιν εστιν αὕτη. μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πειν· μη ουκ εχομεν εξουσιαν ἀδελφὴν γυναίκα περιχεειν, ὡς και οἱ λοιποὶ αποστολοὶ και οἱ ἀδελφοὶ του κυριου και κηφας· ἡ μονος ἐγὼ και βαρναβας ουκ εχομεν εξουσιαν μη εργαζεσθαι· τις στρατευεται ἰδιοῖς οὐωνίοις ποτε· τις φυτευει ἀ-μπελωνα και τον καρπον αυτου ουκ εσθιει· ἡ τις ποιμαίνει ποιμνην και εκ του γαλακτος της ποιμνης ουκ εσθιει· μη κατα ανθρωπον ταυ-τα λαλω, ἡ και ὁ νομος ταυτα ου λεγει· εν γαρ τῷ μωϊσεως νομῳ γεγραπται, ου κημωσεις βουν αλωωντα. μη των βοων μελει τῷ θεῳ· ἡ δι ἡμας παντως λεγει· δι ἡμας γαρ ἐγγραφη, ὅτι οφειλει ἐπ ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτρίαν, και ὁ ἀλωὼν ἐπ ἐλπίδι του μετεχειν. ει ἡμεις ὑμιν τα πνευματικα εσπειραμεν, μεγα ει ἡμεις ὑμων τα σαρκικα θε-ρισομεν· ει αλλοι της ὑμων εξουσιας μετεχουσιν, ου μαλλον ἡμεις· αλλ ουκ ἐχρησαμεθα τῇ εξουσίᾳ ταυτῇ, αλλα παντα στεγομεν ἵνα μη τινα ἐγκοπὴν δῶμεν τῷ ευαγγελίῳ του χριστου. ουκ οἰδατε ὅτι οἱ

τα ἱερα ἐργαζόμενοι [τα] ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν, οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ παρεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται· οὕτως καὶ ὁ κυριὸς διατάξεν τοῖς τοῦ εὐαγγελίου καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. ἐγὼ δὲ οὐ κεχρημαίωμαι οὐδενὶ τούτων. οὐκ ἐγράψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γενῆται ἐν ἐμοί, καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθάνειν ἢ τὸ καυχῆμα μου οὐδεὶς κενώσῃ. ἐάν γάρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἐστὶν μοι καυχῆμα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπικεῖται· οὐαί γάρ μοι ἐστὶν ἐάν μὴ εὐαγγελισθῶμαι. εἰ γὰρ ἔκων τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἀκὼν, οἰκονομίαν πεπιστευμαι. τίς ὁν μοι ἐστὶν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδαπανῶν θῇσω τὸ εὐαγγέλιον, εἰς τὸ μὴ καταχρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. ἐλευθερὸς γὰρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· καὶ ἐγενομένη τοῖς ἰουδαίοις ὡς ἰουδαίος, ἵνα ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, μὴ ὢν αὐτός ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἀνόμος, μὴ ὢν ἀνόμος θεοῦ ἀλλ' ἐννόμος χριστοῦ, ἵνα κερδάνω τοὺς ἀνόμους· ἐγενομένη τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσιν γέγονα πάντα, ἵνα πάντως τίνας σώσω. πάντα δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνός αὐτοῦ γενώμαι. οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρεχόντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον· οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε. πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεῦται, ἐκεῖνοι μὲν ὅν ἵνα φθαρτὸν στεφανὸν λαβῶσιν, ἡμεῖς δὲ ἀφθαρτὸν. ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ὡς οὐκ ἀθλῶς, οὕτως πυκτεῦω ὡς οὐκ ἀερά δερῶν· ἀλλὰ ὑπὼπιαζώ μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μὴ πῶς ἀλλοίς κηρυξας αὐτὸς ἀδοκίμος γενώμαι. οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃ ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διηλθόν, καὶ πάντες εἰς τὸν μωσὴν ἐβαπτίσθησαν ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν βρῶμα ἐφαγόν, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ἐπιὸν πομα· ἐπίνον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ πέτρα δὲ ἦν ὁ χριστός. ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδοκήσεν ὁ θεός, κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρημῳ. ταῦτα δὲ τυποὶ ἡμῶν ἐγεννήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κακεῖνοι ἐπεθυμήσαν. μὴδὲ εἰδωλότραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν· ὥσπερ γεγραπται, ἐκαθίσεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πίνειν, καὶ ἀνεστήσαν παίζειν. μὴδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπορνεύσαν, καὶ ἐπείσαν μίαν ἡμέραν εἰκοσι τρεῖς χιλιάδες. μὴδὲ ἐκπειραζόμεν τὸν χριστόν, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπειράσαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὀφειῶν ἀπώλλυντο. μὴδὲ γογγύζετε, καθάπερ τινες αὐτῶν ἐγογγύσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. ταῦτα δὲ τυπικῶς συνεβαίνειν ἐκεῖνοις, ἐγγραφή δὲ πρὸς νοῦθεσίαν ἡμῶν, εἰς ὅς τα τέλη τῶν αἰῶνων κατηντήκεν. ὥστε ὁ δοκῶν ἕσταναι βλεπετω μὴ πῆσῃ. πειρασμός ὑμᾶς οὐκ εἰληφέν ἐἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστός δὲ ὁ θεός, ὃς οὐκ εἰσεί ημᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἐκβάσιν τοῦ δυνασθῆναι ὑπενεγκεῖν. διόπερ, ἀγαπῆτοι μου, φευγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλότραιας. ὡς φρονιμοὶ λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὁ φημί. τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογούμεν, οὐχὶ κοινωνία ἐστὶν τοῦ αἵματος τοῦ χριστοῦ· τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ ἐστίν· ὅτι εἷς ἄρτος, ἓν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐσμεν, οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετεχομεν. βλέπετε τὸν ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθιοντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσιν· τί ὅν φημί· ὅτι εἰδωλοθύτον τί ἐστίν· ἢ ὅτι εἰ-

δωλον τι εστιν· ἀλλ ὅτι ἃ θυουσιν, δαιμονιοὺς καὶ οὐ θεῶν [θυουσιν], οὐ θελῶν δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι. οὐ δυνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δυνασθε τραπέζης κυρίου μετεχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων. ἡ παραζηλούμεν τὸν κύριον· μὴ ἰσχυροτεροὶ αὐτοῦ εἰμεν· πάντα ἐξεστίν, ἀλλ οὐ πάντα συμφερεῖ. πάντα ἐξεστίν, ἀλλ οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. μὴδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου. παν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε μὴδὲν ἀνακρινόντες διὰ τὴν συνειδήσιν, τοῦ κυρίου γὰρ ἡ γῆ καὶ τὸ πληρωμα αὐτῆς. εἰ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπιστῶν καὶ θελετε πορευεσθαι, παν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε μὴδὲν ἀνακρινόντες διὰ τὴν συνειδήσιν. ἐὰν δὲ τις ὑμῖν εἴπῃ, τοῦτο ἱεροθύτον ἐστίν, μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μνησάμενα καὶ τὴν συνειδήσιν συνειδήσιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου. ἵνατι γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἀλλῆς συνειδήσεως· εἰ ἐγὼ χάριτι μετεχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὐ ἐγὼ εὐχαριστῶ· εἴτε ὅν ἐσθίετε εἴτε πίνετε εἴτε τί ποιεῖτε, πάντα εἰς δοξάν θεοῦ ποιεῖτε. ἀπροσκοποὶ καὶ ἰουδαῖοι γίνεσθε καὶ Ἕλλησιν καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ, καθὼς καγὼ πάντα πασὶν ἀρεσκῶ, μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτοῦ συμφέρον ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσιν. μὴμῆται μοι γίνεσθε, καθὼς καγὼ χριστοῦ. ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς ὅτι πάντα μοι μεμνήσθε καὶ καθὼς παρεδώκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατεχετε. θελῶ δὲ ὑμᾶς εἶδεναι ὅτι παντός ἀνδρός ἡ κεφαλὴ ὁ χριστὸς ἐστίν, κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ, κεφαλὴ δὲ τοῦ χριστοῦ ὁ θεός. πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς ἔχων κατασχεύει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχόμενη ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ κατασχεύει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· ἐν γὰρ ἐστίν καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρῆμενῃ. εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνὴ, καὶ κειρασθῶ· εἰ δὲ ἀσχρὸν γυναικὶ τὸ κειρασθαι ἢ ξυρασθαι, κατακαλύπτεσθῶ. ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δοξὰ θεοῦ ὑπάρχων· ἡ γυνὴ δὲ δοξὰ ἀνδρός ἐστίν. οὐ γὰρ ἐστίν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός· καὶ γὰρ οὐκ ἐκτισθὴ ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἀνδρά. διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους. πλὴν οὐτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρός οὐτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς ἐν κυρίῳ· ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, ὁὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικὸς· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ. ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπειν ἐστίν γυναικᾷ ἀκατακαλύπτῳ τῷ θεῷ προσευχεσθαι· οὐδὲ ἡ φύσις αὐτῇ διδάσκει ὑμᾶς ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ ἀτιμία αὐτῷ ἐστίν, γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ δοξὰ αὐτῇ ἐστίν· ὅτι ἡ κομὴ ἀντὶ περιβολαίου δεδοται [αὐτῇ]. εἰ δὲ τις δοκεῖ φιλονεικὸς εἶναι, ἡμεῖς τοιαυτὴν συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ. τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρείσσον ἀλλὰ εἰς τὸ ἥσσον συνερχεσθε. πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος τί πιστεύω. δεῖ γὰρ καὶ ἁίρεσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα [καί] οἱ δοκιμοὶ φανεροὶ γενῶνται ἐν ὑμῖν. συνερχομένων ὅν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἐστίν κυριακὸν δειπνὸν φαγεῖν, ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δειπνὸν προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὅς μὲν πείνα, ὅς δὲ μεθύει. μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν· ἡ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ κατασχεύετε τοὺς μὴ ἔχοντας· τί εἰπῶ ὑμῖν· ἐπαινεσῶ ὑμᾶς· ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινώ. ἐγὼ γὰρ παρελάβον ἀπὸ τοῦ κυρίου, ὃ καὶ παρεδώκα ὑμῖν, ὅτι ὁ κύριος ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ

παρεδίδετο ελαβεν αρτον και ευχαριστησας εκλασεν και ειπεν, τουτο μου εστιν το σωμα το υπερ υμων· τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν. ὡσαυτως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι, λεγων, τουτο το ποτηριον ἡ καινη διαθηκη εστιν εν τω εμω ἁματι· τουτο ποιειτε, ὅσακις εαν πινητε, εις την εμην αναμνησιν. ὅσακις γαρ εαν εσθιητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον πινητε, τον θανατον του κυριου καταγγελλετε, αχρις ου ελθῃ. ὥστε ὅς αν εσθιῃ τον αρτον η πινῃ το ποτηριον του κυριου αναξίως, ενοχος εσται του σωματος και του ἁματος του κυριου. δοκιμάζετω δε ανθρωπος ἑαυτον, και ὁυτως εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω· ὁ γαρ εσθιων και πινων κριμα ἑαυτω εσθιει και πινει μη διακρινων το σωμα. δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεις και αρρωστοι και κοιμωνται ἱκανοι. ει δε ἑαυτους διεκρινομεν, ουκ αν εκρινομεθα· κρινομενοι δε ὑπο [του] κυριου παιδευομεθα, ἵνα μη συν τω κοσμῳ κατακριθωμεν. ὥστε, ἀδελφοι μου, συνερχομενοι εις το φαγειν αλληλους εκδεχεσθε. ει τις πεινα, εν οικῳ εσθιετω, ἵνα μη εις κριμα συνερχησθε. τα δε λοιπα ὡς αν ελθῇ διατάξομαι. περι δε των πνευματικων, ἀδελφοι, ου θελω υμας αγνοειν. οἰδατε ὅτι ὅτε εθνη ητε προς τα εἰδῶλα τα αφωνα ὡς αν ηγεσθε απαγομενοι. διο γνωριζω υμιν ὅτι ουδεις εν πνευματι θεου λαλων λεγει, αναθεμα ἱησους, και ουδεις δυναται ειπειν, κυριος ἱησους, ει μη εν πνευματι ἁγίῳ. διαιρεσεις δε χαρισματων εισιν, το δε αυτο πνευμα· και διαιρεσεις διακονιων εισιν, και ὁ αὐτος κυριος· και διαιρεσεις ενεργηματων εισιν, ὁ δε αὐτος θεος, ὁ ενεργων τα παντα εν πασιν. ἑκαστῳ δε διδοται ἡ φανερῳσις του πνευματος προς το συμφερον. ὡ μεν γαρ δια του πνευματος διδοται λογος σοφιας, αλλῳ δε λογος γνωσεως κατα το αυτο πνευμα, ἑτερω πιστις εν τῷ αὐτῷ πνευματι, αλλῳ δε χαρισματα ἱαματων εν τῷ ἑνί πνευματι, αλλῳ δε ενεργηματα δυναμεων, αλλῳ [δε] προφητεια, αλλῳ [δε] διακρισεις πνευματων, ἑτερω γενη γλωσσων, αλλῳ δε ἑρμηνεια γλωσσων· παντα δε ταυτα ενεργει το ἑν και το αυτο πνευμα, διαιρουν ἰδια ἑκαστῳ καθως βουλεται. καθαπερ γαρ το σωμα ἑν εστιν και μελη πολλα εχει, παντα δε τα μελη του σωματος πολλα οντα ἑν εστιν σωμα, ὁυτως και ὁ χριστος· και γαρ εν ἑνί πνευματι ἡμεις παντες εις ἑν σωμα εβαπτισθημεν, εἴτε ἰουδαιοι εἴτε ἑλληνες, εἴτε δουλοι εἴτε ελευθεροι, και παντες ἑν πνευμα εποτισθημεν. και γαρ το σωμα ουκ εστιν ἑν μελος αλλα πολλα. εαν εἴπῃ ὁ πους, ὅτι ουκ εἰμι χειρ, ουκ εἰμι εκ του σωματος, ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος· και εαν εἴπῃ το ὄυς, ὅτι ουκ εἰμι οφθαλμος, ουκ εἰμι εκ του σωματος, ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος· ει ὅλον το σωμα οφθαλμος, που ἡ ακοή· ει ὅλον ακοή, που ἡ οσφρησις· νυνι δε ὁ θεος εθετο τα μελη, ἑν ἑκαστον αυτων, εν τῷ σωματι καθως ηθελησεν. ει δε ἦν τα παντα ἑν μελος, που το σωμα· νυν δε πολλα μεν μελη, ἑν δε σωμα. ου δυναται δε ὁ οφθαλμος ειπειν τη χειρὶ, χρεϊαν σου ουκ εχω, η παλιν ἡ κεφαλὴ τοις ποσιν, χρεϊαν υμων ουκ εχω· αλλα πολλῳ μαλλον τα δοκουντα μελη του σωματος ασθενεστερα ὑπαρχειν αναγκαια εστιν, και ἃ δοκουμεν ατιμωτερα ειναι του σωματος, τουτοις τιμην περισσοτεραν περιτιθεμεν, και τα ασχημονα ἡμων ευσχημοσυνην περισσοτεραν εχει, τα δε ευσχημονα ἡμων ου χρεϊαν εχει. αλλα ὁ θεος συνεκερασεν το σωμα, τῷ ὑστερουμενῳ περισσοτεραν δους τιμην, ἵνα μη η σχισμα εν τῷ σωματι, αλλα το αυτο ὑπερ αλληλων μερικνωσιν τα μελη. και εἴτε

πασχει ἐν μέλος, συμπασχει παντα τα μελη· εἴτε δοξάζεται [ἐν] μέλος, συγχαιρει παντα τα μελη. ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μερους. καὶ οὗς μὲν εὐθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστολοὺς, δευτερον προφητάς, τριτον διδασκαλοὺς, ἐπειτα δυνάμεις, ἐπειτα χάρισματά ιαμάτων, ἀντιλημψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. μὴ πάντες ἀποστολοὶ· μὴ πάντες προφῆται· μὴ πάντες διδασκαλοὶ· μὴ πάντες δυνάμεις· μὴ πάντες χάρισματά ἐχουσιν ιαμάτων· μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν· μὴ πάντες διερμηνεύουσιν· ζηλοῦτε δὲ τὰ χάρισματά τὰ μείζονα. καὶ ἐτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δεικνύμι. ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγαπῇν δὲ μὴ ἔχω, γεγονός χαλκὸς ἤχων ἢ κυμβαλὸν ἀλαλᾶζον. καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἶδω τὰ μυστήρια παντὰ καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὀρῇ μεθίσταναι, ἀγαπῇν δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰμι. κἂν ψάμωσῃ παντὰ τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμα μου ἵνα καυχῇσμαι, ἀγαπῇν δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. ἡ ἀγαπῇ μακροθυμεί, χρηστεύεται ἡ ἀγαπῇ, οὐ ζηλοῖ, [ἡ ἀγαπῇ] οὐ περπερευεταί, οὐ φησιούται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογιζέται τὸ κακόν, οὐ χαιρεῖ ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαιρεῖ δὲ τῇ ἀληθείᾳ· παντὰ στεγεί, παντὰ πιστεύει, παντὰ ἐλπίζει, παντὰ ὑπομένει. ἡ ἀγαπῇ οὐδεποτε πιπτει. εἴτε δὲ προφητεῖται, καταργηθήσονται· εἴτε γλώσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται. ἐκ μερους γὰρ γινώσκομεν καὶ ἐκ μερους προφητευομεν· ὅταν δὲ ἐλθῇ τὸ τελείον, τὸ ἐκ μερους καταργηθήσεται. ὅτε ἡμῖν νηπιός, ἐλαλοῦν ὡς νηπιός, ἐφρονοῦν ὡς νηπιός, ἐλογιζομένη ὡς νηπιός· ὅτε γεγονός ἀνὴρ, κατηργήκα τὰ τοῦ νηπιοῦ. βλεπομεν γὰρ ἀρτί δι' ἐσοπτροῦ ἐν αἰνιγματι, τότε δὲ προσώπον πρὸς πρόσωπον· ἀρτί γινώσκω ἐκ μερους, τότε δὲ ἐπὶ γινώσκω καθώς καὶ ἐπεγνώσθην. νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγαπῇ, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγαπῇ. διώκετε τὴν ἀγαπῇ, ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά, μάλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ ἀλλὰ θεῷ, οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνευματι δὲ λαλεῖ μυστήρια· ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομῇ καὶ παρακλήσιν καὶ παραμυθίᾳ. ὁ λαλῶν γλώσση ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. θελῶ δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μάλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων δὲ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτός ἐστι μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομῇ λαβῇ. νυν δὲ, ἀδελφοί, ἐὰν ἐλθῶ πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει ἢ ἐν γνῶσει ἢ ἐν προφητείᾳ ἢ [ἐν] διδασκῇ· ὅμως τὰ αἴψυχα φωνὴν δίδοντα, εἴτε αὐλὸς εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθογγοῖς μὴ δῶ, πῶς γινώσθησεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον· καὶ γὰρ ἐὰν ἀθλὸν σαλπιγῆ φωνὴν δῶ, τίς παρασκευάζεται εἰς πόλεμον· οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἐὰν μὴ εὐσημον λόγον δῶτε, πῶς γινώσθησεται τὸ λαλούμενον· ἐσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες. τὰς αὐτὰς εἰς τυχοὶ γένῃ φωνῶν εἰσιν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν ἀφώνον· ἐὰν οὖν μὴ εἶδῶ τὴν δυνάμιν τῆς φωνῆς, ἐσομαι τῷ λαλοῦντι βαρβάρως καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βαρβάρως. οὕτως καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταὶ ἐστε πνευματῶν, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε. διὸ ὁ λαλῶν γλώσση προσευχεσθῶ ἵνα διερμηνεύῃ. ἐὰν [γὰρ] προσευχῶμαι γλώσση, τὸ πνεῦμα μου προσευχεται, ὁ δὲ νοὺς μου ἀκαρπὸς ἐστίν. τί οὖν ἐστίν· προσευξομαι τῷ πνεύματι, προσευξομαι δὲ καὶ τῷ νοί· ψάλλω τῷ πνεύματι,

ψαλμ δε και τω νοι. επει εαν ευλογης [εν] πνευματι, ὁ αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πως ερει το αμην επι τη ση ευχαριστια, επειδη τι λεγεις ουκ οιδεν· συ μεν γαρ καλως ευχαριστεις, αλλ ὁ ἑτερος ουκ οικοδομεται. ευχαριστω τω θεω, παντων ὑμων μαλλον γλωσσαις λαλω· αλλα εν εκκλησια θελω πεντε λογους τω νοι μου λαλησαι, ἵνα και αλλους κατηχησω, η μυριους λογους εν γλωσση. αδελφοι, μη παιδια γινεσθε ταις φρεσιν, αλλα τη κακια νηπιαζετε, ταις δε φρεσιν τελειοι γινεσθε. εν τω νομω γεγραπται ὅτι εν ἑτερογλωσσοις και εν χειλεισιν ἑτερων λαλησω τω λαω τουτω, και ουδ ὁυτως εισακουσονται μου, λεγει κυριος. ὥστε αἱ γλωσσαι εις σημειον εισιν ου τοις πιστευουσιν αλλα τοις απιστοις, ἡ δε προφητεια ου τοις απιστοις αλλα τοις πιστευουσιν. εαν ὁυν συνελθῃ ἡ εκκλησια ὁλη επι το αυτο και παντες λαλωσιν γλωσσαις, εισελθῶσιν δε ιδιωται η απιστοι, ουκ ερουσιν ὅτι μαινεσθε· εαν δε παντες προφητεუωσιν, εισελθῇ δε τις απιστος η ιδιωτης, ελεγχεται ὑπο παντων, ανακρινεται ὑπο παντων, τα κρυπτα της καρδιας αυτου φανερα γινεται, και ὁυτως πεσων επι προσκυνησει τω θεω, απαγγελλων ὅτι οντως ὁ θεος εν ὑμιν εστιν. τι ὁυν εστιν, αδελφοι· ὅταν συνερχησθε, ἕκαστος ψαλμον εχει, διδαχην εχει, αποκαλυψιν εχει, γλωσσαν εχει, ἑρμηνειαν εχει· παντα προς οικοδομην γινεσθω. εἴτε γλωσση τις λαλει, κατα δυο η το πλειστον τρεις, και ανα μερος, και εἷς διερμηνευετω· εαν δε μη η διερμηνευτης, σιγατω εν εκκλησια, ἑαυτω δε λαλειτω και τω θεω. προφηται δε δυο η τρεις λαλειτωσαν, και οἱ αλλοι διακρινετωσαν· εαν δε αλλω αποκαλυφθῇ καθημενω, ὁ πρωτος σιγατω. δυνασθε γαρ καθ ἓνα παντες προφητευειν, ἵνα παντες μανθανωσιν και παντες παρακαλωνται, και πνευματα προφητων προφηταις ὑποτασσεται· ου γαρ εστιν ακαταστασις ὁ θεος αλλα ειρηνης. ὥς εν πασαις ταις εκκλησιας των ἁγιων, αἱ γυναικες εν ταις εκκλησιας σιγατωσαν, ου γαρ επιτρεπεται αυταις λαλειν· αλλα ὑποτασσεσθωσαν, καθως και ὁ νομος λεγει. εἰ δε τι μαθειν θελουσιν, εν οικω τους ιδιους ανδρας επερωτατωσαν, αισχρον γαρ εστιν γυναικι λαλειν εν εκκλησια. η αφ ὑμων ὁ λογος του θεου εξηλθεν, η εις ὑμας μονους κατηντησεν· εἰ τις δοκει προφητης ειναι η πνευματικος, επιγινωσκετω ἄ γραφω ὑμιν ὅτι κυριου εστιν εντολη· εἰ δε τις αγνοει, αγνοεεται. ὥστε, αδελφοι [μου], ζηλουτε το προφητευειν, και το λαλειν μη καλυπτετε γλωσσαις· παντα δε ευσχημονως και κατα ταξιν γινεσθω. γνωριζω δε ὑμιν, αδελφοι, το ευαγγελιον ὁ ευηγγελισαμην ὑμιν, ὁ και παρελαβετε, εν ᾧ και ἐστηκατε, δι ου και σωζεσθε, τινι λογω ευηγγελισαμην ὑμιν εἰ κατεχετε, εκτος εἰ μη εικη πιστευσατε. παρεδωκα γαρ ὑμιν εν πρωτοις, ὁ και παρελαβον, ὅτι χριστος απεθανεν ὑπερ των ἁμαρτιων ἡμων κατα τας γραφας, και ὅτι εταφη, και ὅτι εγηγερται τη ἡμερα τη τριτη κατα τας γραφας, και ὅτι ωφθῇ κηφα, εἰτα τοις δωδεκα· επειτα ωφθῇ επανω πεντακοσσιος αδελφοις εφραπαξ, εξ ᾧν οἱ πλειονες μενουσιν ἕως αρτι, τινες δε εκοιμηθησαν· επειτα ωφθῇ ιακωβω, εἰτα τοις αποστολοις πασιν· εσχατον δε παντων ὥσπερι τω εκτρωματι ωφθῇ καμοι. εγω γαρ εἰμι ὁ ελαχιστος των αποστολων, ὅς ουκ εἰμι ἱκανος καλεισθαι αποστολος, διοτι ἐδιωξα την εκκλησιαν του θεου· χαριτι δε θεου εἰμι ὁ εἰμι, και ἡ χαρις αυτου ἡ εις εμε ου κενη εγεννηθη, αλλα περισσοτερον αυτων παντων εκοπιασα, ουκ εγω δε αλλα ἡ χαρις του θεου [ἡ] συν εμοι. εἴτε ὁυν εγω εἴτε ἐκεينوι, ὁυτως κηρυτσομεν και

ὁὕτως ἐπιστευσάτε. εἰ δὲ χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λεγούσιν ἐν ὑμῖν τινες ὅτι ἀναστάσις νεκρῶν οὐκ ἐστίν· εἰ δὲ ἀναστάσις νεκρῶν οὐκ ἐστίν, οὐδὲ χριστὸς ἐγήγερται· εἰ δὲ χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα [καὶ] τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν, ἐυρίσκομεθα δὲ καὶ ψευδομαρτυρεῖς τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ θεοῦ ὅτι ἠγείρεν τὸν χριστὸν, ὃν οὐκ ἠγείρεν εἰπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ χριστὸς ἐγήγερται· εἰ δὲ χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, μάταια ἡ πίστις ὑμῶν, ἐτι ἐστε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν χριστῷ ἀπώλονται. εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταυτῇ ἐν χριστῷ ἠλπικοτες ἐσμεν μόνον, ἐλεεινότεροί πάντων ἀνθρώπων ἐσμεν. νῦν δὲ χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων. ἐπεὶ γὰρ δι' ἀνθρώπου θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν· ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, ὁὕτως καὶ ἐν τῷ χριστῷ πάντες ζωοποιήσονται. ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ ταγματι· ἀπαρχὴ χριστός, ἐπεὶ οἱ τοῦ χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· εἴτα τὸ τέλος, ὅταν παραδίδῃ τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ πατρί, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δυνάμιν. δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεῦειν ἀχρὶ οὗ θῇ πάντας τοὺς ἐχθρούς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ἐσχάτος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος· πάντα γὰρ ὑπετάξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δηλὸν ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποταξάντος αὐτῷ τὰ πάντα. ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε [καὶ] αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποταξάντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἡ ὁ θεὸς [τὰ] πάντα ἐν πασὶν. ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτίζομενοὶ ὑπὲρ τῶν νεκρῶν· εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ αὐτῶν· τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν· καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ τὴν ὑμετέραν καυχῆσιν, [ἀδελφοί,] ἥν ἐχω ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. εἰ κατὰ ἀνθρώπον ἐθνηριομαχῆσα ἐν ἐφῆσω, τί μοι τὸ ὄφελος· εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν καὶ πιώμεν, αὐρίον γὰρ ἀποθνήσκομεν. μὴ πλανασθε· φθίρουσιν ἡθὴ χρηστὰ ὁμίλια κακὰ. ἐκνηψάτε δικαίως καὶ μὴ ἁμαρτανέτε, ἀγνώσιαν γὰρ θεοῦ τινες ἐχούσιν· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λαλῶ. ἀλλὰ ἐρεῖ τις, πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί· ποῖω δὲ σώματα ἐρχονται· ἀφ' ὧν, σὺ ὁ σπείρεις οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· καὶ ὁ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησομένον σπείρεις ἀλλὰ γυμνὸν κοκκὸν εἰ τυχοί σιτοῦ ἡ τίνος τῶν λοιπῶν· ὁ δὲ θεὸς δίδωσιν αὐτῷ σῶμα καθὼς ἠθέλησεν, καὶ ἕκαστῳ τῶν σπερμάτων ἰδίον σῶμα. οὐ πᾶσα σαρξ ἡ αὕτη σαρξ, ἀλλὰ ἀλλῇ μὲν ἀνθρώπων, ἀλλῇ δὲ σαρξ κτηνῶν, ἀλλῇ δὲ σαρξ πτηνῶν, ἀλλῇ δὲ ἰχθύων. καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπιγεια· ἀλλὰ ἕτερα μὲν ἢ τῶν ἐπουρανίων δοξα, ἕτερα δὲ ἢ τῶν ἐπιγείων. ἀλλῇ δοξα ἡλίου, καὶ ἀλλῇ δοξα σελήνης, καὶ ἀλλῇ δοξα ἀστερῶν· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. ὁὕτως καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. σπείρεται ἐν φθόρᾳ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει· σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. εἰ ἐστὶν σῶμα ψυχικόν, ἐστὶν καὶ πνευματικόν. ὁὕτως καὶ γεγραπται, ἐγένετο ὁ πρῶτος ἀνθρώπος ἀδάμ ἐἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἐσχάτος ἀδάμ ἐἰς πνεῦμα ζωοποιῶν. ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἐπεὶ τὸ πνευματικόν. ὁ πρῶτος ἀνθρώπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δευτέρος ἀνθρώπος ἐξ οὐρανοῦ. ὁῖος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ ὁῖος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι· καὶ

καθώς εφορεσαμεν την εικονα του χοικου, φορεσομεν και την εικονα του εποουρανιου. τουτο δε φημι, αδελφοι, οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου κληρονομησαι ου δυναται, ουδε η φθορα την αφθαρσιαν κληρονομει. ιδου μυστηριον υμιν λεγω· παντες ου κοιμηθησομεθα, παντες δε αλλαγησομεθα, εν ατομω, εν ριπη οφθαλμου, εν τη εσχατη σαλπυγι· σαλπισει γαρ, και οι νεκροι εγερθησονται αφθαρτοι, και ημεις αλλαγησομεθα. δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν. οταν δε το φθαρτον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσηται αθανασιαν, τοτε γενησεται ο λογος ο γεγραμμενος, κατεποθη ο θανατος εις νικος. που σου, θανατε, το νικος· που σου, θανατε, το κεντρον· το δε κεντρον του θανατου η αμαρτια, η δε δυναμις της αμαρτιας ο νομος· τω δε θεω χαρις τω διδοντι ημιν το νικος δια του κυριου ημων ιησου χριστου. ωστε, αδελφοι μου αγαπητοι, εδραιoi γινεσθε, αμετακινητοι, περισσευοντες εν τω εργω του κυριου παντοτε, ειδοτες οτι ο κοπος υμων ουκ εστιν κενος εν κυριω. περι δε της λογειας της εις τους αγιους, ωσπερ διαταξα ταις εκκλησιαις της γαλατιας, ουτως και υμεις ποιησατε. κατα μιαν σαββατου εκαστος υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι εαν ευοδωται, ινα μη οταν ελθω τοτε λογειαι γινωνται. οταν δε παραγενωμαι, ους εαν δοκιμασητε, δι επιστολων τουτους πεμψω απενεγκειν την χαριν υμων εις ιερουσαλημ. εαν δε αξιον η του καμε πορευεσθαι, συν εμοι πορευσονται. ελευσμαι δε προς υμας οταν μακεδονιαν διελθω, μακεδονιαν γαρ διερχομαι· προς υμας δε τυχον παραμενω η και παραχειμασω, ινα υμεις με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι. ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν, ελπιζω γαρ χρονον τινα επιμειναι προς υμας, εαν ο κυριος επιτρεψη. επιμενω δε εν εφεσω εως της πεντηκοστης· θυρα γαρ μοι ανεωγεν μεγαλη και ενεργης, και αντικειμενοι πολλοι. εαν δε ελθη τιμοθεος, βλεπετε ινα αφοβως γενηται προς υμας, το γαρ εργον κυριου εργαζεται ως καγω· μη τις ουν αυτον εξουθενηση. προπεμψατε δε αυτον εν ειρηνη, ινα ελθη προς με, εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων. περι δε απολλω του αδελφου, πολλα παρεκαλεσα αυτον ινα ελθη προς υμας μετα των αδελφων· και παντως ουκ ην θελημα εν νυν ελθη, ελευσεται δε οταν ευκαιρηση. γρηγορειτε, στηχετε εν τη πιστει, ανδριζεσθε, κραταιουσθε· παντα υμων εν αγαπη γινεσθω. παρακαλω δε υμας, αδελφοι· οιδατε την οικιαν στεφανα, οτι εστιν απαρχη της αχαιας και εις διακονιαν τοις αγιοις εταξαν εαυτους· ινα και υμεις υποτασσησθε τοις τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι. χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα και φορτουνατου και αχαικου, οτι το υμετερον υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν, ανεπαυσαν γαρ το εμον πνευμα και το υμων. επιγινωσχετε ουν τους τοιουτους. ασπαζονται υμας αι εκκλησιαι της ασιας. ασπαζεται υμας εν κυριω πολλα ακυλας και πρισκα συν τη κατ οικον αυτων εκκλησια. ασπαζονται υμας οι αδελφοι παντες. ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω. ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου. ει τις ου φιλει τον κυριον, ητω αναθεμα. μαρانا θα. η χαρις του κυριου ιησου μεθ υμων. η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω ιησου.

παυλος αποστολος χριστου ιησου δια θεληματος θεου, και τιμοθεος ο αδελφος, τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω, συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια· χαρις υμιν και ειρηνη

απο θεου πατρος ἡμων και κυριου ιησου χριστου. ευλογητος ὁ θεος και πατηρ του κυριου ἡμων ιησου χριστου, ὁ πατηρ των οικτιρμων και θεος πασης παρακλησεως, ὁ παρακαλων ἡμας επι παση τη θλιψει ἡμων, εις το δυνασθαι ἡμας παρακαλειν τους εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ἢ παρακαλουμεθα αυτοι ὑπο του θεου· ὅτι καθως περισσευει τα παθηματα του χριστου εις ἡμας, ὁυτως δια του χριστου περισσευει και ἡ παρακλησις ἡμων. ειτε δε θλιβομεθα, ὑπερ της ὑμων παρακλησεως και σωτηριας· ειτε παρακαλουμεθα, ὑπερ της ὑμων παρακλησεως της ενεργουμενης εν ὑπομονη των αυτων παθηματων ὦν και ἡμεις πασχομεν. και ἡ ελπις ἡμων βεβαια ὑπερ ὑμων, ειδοτες ὅτι ὡς κοινωνοι εστε των παθηματων, ὁυτως και της παρακλησεως. ου γαρ θελομεν ὑμας αγνοειν, αδελφοι, ὑπερ της θλιψεως ἡμων της γενομενης εν τη ασια, ὅτι καθ' ὑπερβολην ὑπερ δυναμιν εβαρηθημεν, ὥστε εξαπορηθῆναι ἡμας και του ζην· αλλα αυτοι εν ἑαυτοις το αποκριμα του θανατου εσχηκαμεν, ἵνα μη πεπονητοτες ὦμεν εφ' ἑαυτοις αλλ' επι τω θεῳ τῷ εγειροντι τους νεκρους· ὅς εκ τηλικουτου θανατου ερρυσато ἡμας και ῥυσεται, εις ὃν ἠλπικαμεν [ὅτι] και ετι ῥυσεται, συνυπουργουντων και ὑμων ὑπερ ἡμων τη δεήσει, ἵνα εκ πολλων προσωπων το εις ἡμας χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθῇ ὑπερ ἡμων. ἡ γαρ καυχησις ἡμων αὕτη εστιν, το μαρτυριον της συνειδησεως ἡμων, ὅτι εν ἀπλοτητι και ειλικρινεια του θεου, [και] ουκ εν σοφια σαρκικῇ αλλ' εν χαριτι θεου, ανεστραφημεν εν τῷ κόσμῳ, περισσοτερος δε προς ὑμας. ου γαρ αλλα γραφομεν ὑμιν αλλ' ἡ ἁ αναγινωσχετε ἡ και επιγινωσχετε, ελπιζω δε ὅτι ἕως τελους επιγινωσσεσθε, καθως και επεγνωτε ἡμας απο μερους, ὅτι καυχημα ὑμων εσμεν καθαπερ και ὑμεις ἡμων εν τη ἡμερα του κυριου [ἡμων] ιησου. και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην προτερον προς ὑμας ελθειν, ἵνα δευτεραν χαριν σχητε, και δι' ὑμων διελθῆναι εις μακεδονιαν, και παλιν απο μακεδονιας ελθῆναι προς ὑμας και ὑφ' ὑμων προπεμφθῆναι εις την ιουδαιαν. τουτο οὖν βουλομενος μη τι ἀρα τῇ ελαφρια εχρησαμην· ἡ ἁ βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι, ἵνα ἡ παρ' ἐμοι το ναι ναι και το ου ου· πιστος δε ὁ θεος ὅτι ὁ λογος ἡμων ὁ προς ὑμας ουκ εστιν ναι και ου. ὁ του θεου γαρ υἱος ιησους χριστος ὁ εν ὑμιν δι' ἡμων κηρυχθεις, δι' ἐμου και σιλουανου και τιμοθεου, ουκ εγενετο ναι και ου, αλλα ναι εν αὐτῷ γεγονεν. ὅσαι γὰρ επαγγελιαι θεου, εν αὐτῷ το ναι· διο και δι' αὐτου το αμην τῷ θεῳ προς δοξαν δι' ἡμων. ὁ δε βεβαιων ἡμας συν ὑμιν εις χριστον και χριστας ἡμας θεος, ὁ και σφραγισαμενος ἡμας και δους τον αρραβωνα του πνευματος εν ταῖς καρδιαῖς ἡμων. ἐγὼ δὲ μαρτυρα τον θεον επικαλουμεαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδομενος ὑμων ουκετι ἠλθον εις κορινθον. ουχ' ὅτι κυριευομεν ὑμων της πιστεως, αλλα συνεργοι εσμεν της χαρας ὑμων, τῇ γὰρ πιστεὶ ἐστήκατε. ἐκρινα γὰρ ἑμαυτῷ τουτο, το μὴ παλιν ἐν λυπῇ προς ὑμας ελθῆναι· εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμας, και τις ὁ ευφραινων με εἰ μὴ ὁ λυπουμενος ἐξ ἐμου· και ἐγραψα τουτο αὐτο ἵνα μὴ ἐλθων λυπὴν σχῶ ἀφ' ὧν εἶδει με χαιρεῖν, πεπονηὼς ἐπὶ παντας ὑμας ὅτι ἡ ἐμὴ χάρα παντῶν ὑμων εστιν. ἐκ γὰρ πολλῆς θλιψεως και συνοχῆς καρδιας ἐγραψα ὑμιν δια πολλῶν δακρυων, ουχ' ἵνα λυπηθῆτε αλλα τὴν ἀγαπὴν ἵνα γινώτε ἥν ἐχὼ περισσοτερος εις ὑμας. εἰ δὲ τις λελυπηκεν, ουκ ἐμε λελυπηκεν, αλλα ἀπο μερους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ, παντας ὑμας. ἴκανον τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπο των πλειονων, ὥστε τουναντιον μαλλον ὑμας χαρισασθαι και πα-

ραχαλῆσαι, μὴ πὼς τῇ περισσοτέρᾳ λυπῇ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος. διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγαπῇ· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἐγράψα ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπῆκοοι ἐστέ. ὥ δὲ τι χαρίζεσθε, καγῶ· καὶ γὰρ ἐγὼ ὁ κεχαρισμαί, εἰ τι κεχαρισμαί, δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ χριστοῦ, ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ σατανα, οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν τρωαδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεῳγμένης ἐν κυρίῳ, οὐκ ἐσχῆκα ἀνεσὶν τῷ πνεύματι μου τῷ μὴ εὑρεῖν με τιτὸν τὸν ἀδελφόν μου, ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξηλθὼν εἰς μακεδονίαν. τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ παντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ χριστῷ καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανερουντι δι' ἡμῶν ἐν παντί τοπῷ· ὅτι χριστοῦ εὐωδία ἐσμεν τῷ θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, οἷς μὲν ὁσμη ἐκ θανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὁσμη ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν. καὶ πρὸς ταῦτα τις ἱκανός· οὐ γὰρ ἐσμεν ὥς οἱ πολλοὶ κατηλευόντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ὥς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὥς ἐκ θεοῦ κατεναντὶ θεοῦ ἐν χριστῷ λαλοῦμεν. ἀρχομεθα παλιν ἑαυτοὺς συνίστανειν· ἢ μὴ χρῆζομεν ὥς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν· ἢ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμῖς ἐστέ, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκόμενη καὶ ἀναγινωσκόμενη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων· φανερουμενοὶ ὅτι ἐστέ ἐπιστολὴ χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μελανὶ ἀλλὰ πνεύματι θεοῦ ζώντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίνῃς ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίαις σαρκίναῖς. πεποιθήσιν δὲ τοιαυτὴν ἐχομεν διὰ τοῦ χριστοῦ πρὸς τὸν θεόν. οὐκ ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν ἱκανοὶ ἐσμεν λογισασθαι τι ὥς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ, ὃς καὶ ἱκανώσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γραμματος ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτενεῖ, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γραμμασὶν ἐντετυπωμένη λιθοῖς ἐγενήθη ἐν δοξῇ, ὥστε μὴ δυνασθαι ἀτενίσαι τοὺς ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον μωίσεως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην, πὼς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἐστὶ ἐν δοξῇ· εἰ γὰρ τῇ διακονίᾳ τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῶ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης δόξη. καὶ γὰρ οὐ δεδοξάσται τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τὰ μέρει ἔινεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης· εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ. ἐχόντες οὖν τοιαυτὴν ἐλπίδα πολλὴ παρρησία χρωμεθα, καὶ οὐ καθάπερ μωΐσης ἐτιθεῖ καλύμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου. ἀλλὰ ἐπαρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. ἀχρὶ γὰρ τῆς σημερον ἡμέρας τὸ αὐτὸ καλύμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει μὴ ἀνακαλυπτομενόν, ὅτι ἐν χριστῷ καταργεῖται· ἀλλ' ἕως σημερον ἥνικα ἀν' ἀναγινωσκήται μωΐσης καλύμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται· ἥνικα δὲ εἰς ἐπιστρεψὴ πρὸς κύριον, περιαιρεῖται τὸ καλύμμα. ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμα ἐστίν· οὐ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίου, ἐλευθερία. ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακαλυπόμενω προσώπῳ τὴν δόξαν κυρίου κατοπτρίζομενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφουμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος. διὰ τοῦτο, ἐχόντες τὴν διακονίαν ταυτήν, καθὼς ἡλεθήμεν, οὐκ ἐγκακοῦμεν, ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτά τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὴν φανερώσει τῆς ἀληθείας συνίστανοντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνειδήσιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. εἰ δὲ καὶ ἐστὶν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς

απολλυμενοις εστιν κεκαλυμμενον, εν οίς ό θεος του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του χριστου, ός εστιν εικων του θεου. ου γαρ έαυτους κηρυσσομεν αλλα ιησουν χριστον κυριον, έαυτους δε δουλους ύμων δια ιησουν. ότι ό θεος ό ειπων, εκ σκοτους φως λαμψει, ός ελαμψεν εν ταις καρδιαις ήμων προς φωτισμον της γνωσεως της δοξης του θεου εν προσωπω [ιησου] χριστου. εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακινοις σκευεσιν, ίνα ή υπερβολη της δυναμεως η του θεου και μη εξ ήμων· εν παντι θλιβομενοι αλλ ου στενοχωρουμενοι, απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι, διωκομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι, καταβαλλομενοι αλλ ουκ απολλυμενοι, παντοτε την νεκρωσιν του ιησου εν τω σωματι περιφεροντες, ίνα και ή ζωη του ιησου εν τω σωματι ήμων φανερωθη. αι γαρ ήμεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδομεθα δια ιησουν, ίνα και ή ζωη του ιησου φανερωθη εν τη θνητη σαρκι ήμων. ώστε ό θανατος εν ήμιν ενεργειται, ή δε ζωη εν ύμιν. εχοντες δε το αυτο πνευμα της πιστεως, κατα το γεγραμμενον, πιστευσα, διο ελαλησα, και ήμεις πιστευομεν, διο και λαλουμεν, ειδοτες ότι ό εγεiras τον κυριον ιησουν και ήμας συν ιησου εγερει και παραστησει συν ύμιν. τα γαρ παντα δι ύμας, ίνα ή χαρις πλεονασασα δια των πλειωνων την ευχαριστιαν περισσευση εις την δοξαν του θεου. διο ουκ εγκακουμεν, αλλ ει και ό εξω ήμων ανθρωπος διαφθειρεται, αλλ ό εσω ήμων ανακαινιουται ήμερα και ήμερα. το γαρ παραυτικα ελαφρον της θλιψεως ήμων καθ υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον βαρος δοξης κατεργαζεται ήμιν, μη σκοπουντων ήμων τα βλεπομενα αλλα τα μη βλεπομενα· τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα, τα δε μη βλεπομενα αιωνια. οιδαμεν γαρ ότι εαν ή επιγειος ήμων οικια του σκηνους καταλυθη, οικοδομην εκ θεου εχομεν οικιαν αχειροποιητον αιωνιον εν τοις ουρανοις. και γαρ εν τουτω στεναζομεν, το οικητηριον ήμων το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθουντες, ει γε και ενδυσασμενοι ου γυμνοι ευρεθισομεθα. και γαρ οι οντες εν τω σκηnei στεναζομεν βαρουμενοι, εφ ώ ου θελομεν εκδυσασθαι αλλ επενδυσασθαι, ίνα καταποθη το θνητον ύπο της ζωης. ό δε κατεργασαμενος ήμας εις αυτο τουτο θεος, ό δους ήμιν τον αρραβωνα του πνευματος. θαρρουντες ουν παντοτε και ειδοτες ότι ενδημουντες εν τω σωματι εκδημουμεν απο του κυριου, δια πιστεως γαρ περιπατουμεν ου δια ειδους θαρρουμεν δε και ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι εκ του σωματος και ενδημησαι προς τον κυριον. διο και φιλοτιμουμεθα, ειτε ενδημουντες ειτε εκδημουντες, ευαρεστοι αυτω ειναι. τους γαρ παντας ήμας φανερωθηναι δει εμπροσθεν του βηματος του χριστου, ίνα χομισηται έκαστος τα δια του σωματος προς ά επράξεν, ειτε αγαθον ειτε φαυλον. ειδοτες ουν τον φοβον του κυριου ανθρωπους πειθομεν, θεω δε πεφανερωμεθα· ελπιζω δε και εν ταις συνειδησεσιν ύμων πεφανερωσθαι. ου παλιν έαυτους συνιστανομεν ύμιν, αλλα αφορμην διδοντες ύμιν καυχηματος ύπερ ήμων, ίνα εχητε προς τους εν προσωπω καυχωμενους και μη εν καρδια. ειτε γαρ εξεστημεν, θεω· ειτε σωφρονουμεν, ύμιν. ή γαρ αγαπη του χριστου συνεχει ήμας, κριναντας τουτο, ότι εις ύπερ παντων απεθανεν· αρα οι παντες απεθανον· και ύπερ παντων απεθανεν ίνα οι ζωντες μη κετι έαυτοις ζωσιν αλλα τω ύπερ αυτων αποθανοντι και εγερθεντι. ώστε ήμεις απο του νυν ουδενα οιδαμεν κατα σαρκα· ει και εγνωκα-

μεν κατα σαρκα χριστον, αλλα νυν ουκετι γινωσκομεν. ωστε ει τις εν χριστω, καινη κτισις· τα αρχαια παρηλθεν, ιδου γεγονεν καινα· τα δε παντα εκ του θεου του καταλλαξαντος ημας εαυτω δια χριστου και δοντος ημιν την διακονιαν της καταλλαγης, ως οτι θεος ην εν χριστω κοσμον καταλλασσων εαυτω, μη λογιζομενος αυτοις τα παραπτωματα αυτων, και θεμενος εν ημιν τον λογον της καταλλαγης. υπερ χριστου ουν πρεσβευομεν ως του θεου παρακαλουντος δι ημων· δεομεθα υπερ χριστου, καταλλαγητε τω θεω. τον μη γνοντα αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν εποιησεν, ινα ημεις γενωμεθα δικαιοσυνη θεου εν αυτω. συνεργοουντες δε και παρακαλουμεν μη εις κενον την χαριν του θεου δεξασθαι υμας λεγει γαρ, καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν ημερα σωτηριας εβοηθησα σοι· ιδου νυν καιρος ευπροσδεκτος, ιδου νυν ημερα σωτηριας μηδεμιαν εν μηδενι διδοντες προσκοπην, ινα μη μωμηθη η διακονια, αλλ εν παντι συνισταντες εαυτους ως θεου διακονοι, εν υπομονη πολλη, εν θλιψεσιν, εν αναγκαις, εν στενοχωριας, εν πληγαις, εν φυλακαις, εν ακαταστασιαις, εν κοποις, εν αγρυπναις, εν νηστειαις, εν αγνοτητι, εν γνωσει, εν μαχροθυμια, εν χρησιοτητι, εν πνευματι αγιω, εν αγαπη ανυποκριτω, εν λογω αληθειας, εν δυναμει θεου· δια των οπλων της δικαιοσυνης των δεξιων και αριστερων, δια δοξης και ατιμιας, δια δυσφημιας και ευφημιας· ως πλανοι και αληθεις, ως αγνοουμενοι και επιγινωσκομενοι, ως αποθνησκοντες και ιδου ζωμεν, ως παιδευομενοι και μη θανατουμενοι, ως λυπουμενοι αι δε χαιροντες, ως πτωχοι πολλους δε πλουτιζοντες, ως μηδεν εχοντες και παντα κατεχοντες. το στομα ημων ανεωγεν προς υμας, κορινθιοι, η καρδια ημων πεπλατυνται· ου στενοχωρεισθε εν ημιν, στενοχωρεισθε δε εν τοις σπλαγχνοις υμων· την δε αυτην αντιμισθιαν, ως τεκνοις λεγω, πλατυνητε και υμεις. μη γινεσθε ετεροζυγουντες απιστοι· τις γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια· η τις κοινωνια φωτι προς σκοτος· τις δε συμφωνησις χριστου προς βελιαρ, η τις μερις πιστω μετα απιστου· τις δε συγκαταθεσις ναω θεου μετα ειδωλων· ημεις γαρ ναος θεου εσμεν ζωντος· καθως ειπεν ο θεος οτι ενοικησω εν αυτοις και εμπεριπατησω, και εσομαι αυτων θεος, και αυτοι εσονται μου λαος. διο εξελθατε εκ μεσου αυτων και αφορισθητε, λεγει κυριος, και ακαθαρτος μη αψτεσθε· καγω εισδεξομαι υμας, και εσομαι υμιν εις πατερα, και υμεις εσεσθε μοι εις υιους και θυγατερας, λεγει κυριος παντοκρατωρ. ταυτας ουν εχοντες τας επαγγελιας, αγαπητοι, καθαρισωμεν εαυτους απο παντος μολυσμου σαρκος και πνευματος, επιτελουντες αγιωσυνην εν φοβω θεου. χωρησατε ημας· ουδενα ηδixησαμεν, ουδενα εφθειραμεν, ουδενα επλεονεκτησαμεν. προς καταχρισιν ου λεγω, προειρηκα γαρ οτι εν ταις καρδιας ημων εστε εις το συναποθανειν και συζην. πολλη μοι παρρησια προς υμας, πολλη μοι καυχησις υπερ υμων· πεπληρωμαι τη παρακλησει, υπερπερισσευομαι τη χαρα επι παση τη θλιψει ημων. και γαρ ελθοντων ημων εις μακεδονιαν ουδεμιαν εσχηκεν ανεσιν η σαρξ ημων, αλλ εν παντι θλιβομενοι εξωθεν μαχαι, εσωθεν φοβοι. αλλ ο παρακαλων τους ταπεινους παρεκαλεσεν ημας ο θεος εν τη παρουσια τιτου· ου μονον δε εν τη παρουσια αυτου αλλα και εν τη παρακλησει η παρεκληθη εφ υμιν, αναγγελλων ημιν την υμων επιποθησιν, τον υμων οδυρμον, τον υμων ζηλον υπερ εμου, ωστε με μαλλον χαρηναι. οτι ει και ελυπησα υμας εν τη επιστολη, ου μεταμελομαι· ει και μετεμελομην

βλεπω [γαρ] ότι ή επιστολή εκείνη ει και προς ώραν ελυπησεν ύμας, νυν χαιρω, ουχ ότι ελυπηθητε, αλλ ότι ελυπηθητε εις μετανοιαν· ελυπηθητε γαρ κατα θεον, ίνα εν μηδενι ζημιωθητε εξ ήμων· ή γαρ κατα θεον λυπη μετανοιαν εις σωτηριαν αμεταμελητον εργαζεται· ή δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργάζεται. ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα θεον λυπηθηναι ποσην κατειργασατο ύμιν σπουδην, αλλα απολογιαν, αλλα αγανακτησιν, αλλα φοβον, αλλα επιποθησιν, αλλα ζηλον, αλλα εκδικησιν· εν παντι συνεστήσατε έαυτους άγνους εινα τω πραγματι. αρα ει και εγραψα ύμιν, ουχ ένεκεν του αδικησαντος, ουδε ένεκεν του αδικηθεντος, αλλ ένεκεν του φανερωθηναι την σπουδην ύμων την ύπερ ήμων προς ύμας ενωπιον του θεου. δια τουτο παρακλησημεθα. επι δε τη παρακλησει ήμων περισσοτερωσ μαλλον εχαρημεν επι τη χαρα τιτου, ότι αναπεπαυται το πνευμα αυτου απο παντων ήμων· ότι ει τι αυτω ύπερ ήμων κεκαυχημαι ου κατησχυνην, αλλ ως παντα εν αληθεια ελαλησαμεν ύμιν, ούτως και ή καυχησις ήμων ή επι τιτου αληθεια εγεννηθη. και τα σπλαγχνα αυτου περισσοτερωσ εις ύμας εστιν αναμνησκόμενου την παντων ήμων ύπακοη, ως μετα φοβου και τρομου εδεξασθε αυτον. χαιρω ότι εν παντι θαρρω εν ύμιν. γνωρίζομεν δε ύμιν, αδελφοι, την χαριν του θεου την δεδομενην εν ταις εκκλησιας της μακεδονιας, ότι εν πολλή δοκιμή θλιψεως ή περισσεια της χαρας αυτων και ή κατα βαθους πτωχεια αυτων επερισσευσεν εις το πλουτος της άπλοτητος αυτων· ότι κατα δυναμιν, μαρτυρω, και παρα δυναμιν, αυθαιρετοι μετα πολλης παρακλησεως δεόμενοι ήμων την χαριν και την κοινωνιαν της διακονιας της εις τους άγιους και ου καθως ηλπισαμεν αλλ έαυτους εδωκαν πρωτον τω κυριω και ήμιν δια θεληματος θεου, εις το παρακαλεσαι ήμας τιτον ίνα καθως προενηρξατο ούτως και επιτελεση εις ύμας και την χαριν ταυτην. αλλ ώσπερ εν παντι περισσευετε, πιστει και λογω και γνωσει και παση σπουδη και τη εξ ήμων εν ύμιν αγαπη, ίνα και εν ταυτη τη χαριτι περισσευητε. ου κατ επιταγήν λεγω, αλλα δια της έτερων σπουδης και το της ύμετερας αγαπης γνησιον δοκιμαζων· γινωσκετε γαρ την χαριν του κυριου ήμων ιησου χριστου, ότι δι ύμας επτωχευσεν πλουσιος ων, ίνα ύμεις τη εκεινων πτωχεια πλουτησητε. και γνωμην εν τούτω διδωμι· τουτο γαρ ύμιν συμφερει, ότινες ου μονον το ποιησαι αλλα και το θελαιν προενηρξασθε απο περυσι· νυνι δε και το ποιησαι επιτελεσατε, όπως καθαπερ ή προθυμια του θελαιν ούτως και το επιτελεσαι εκ του εχειν. ει γαρ ή προθυμια προκειται, καθο εαν εχη ευπροσδεκτος, ου καθο ουκ εχει. ου γαρ ίνα αλλοις ανεις, ύμιν θλιψις· αλλ εξ ισοτητος εν τω νυν καιρω το ήμων περισσευμα εις το εκεινων ύστερημα, ίνα και το εκεινων περισσευμα γενηται εις το ήμων ύστερημα, όπως γενηται ισοτης· καθως γεγραπται, ό το πολυ ουκ επλεονασεν, και ό το ολιγον ουκ ηλαττονησεν. χαρις δε τω θεω τω δοντι την αυτην σπουδην ύπερ ήμων εν τη καρδια τιτου, ότι την μεν παρακλησιν εδεξατο, σπουδαιοτερος δε ύπαρχων αυθαιρετος εξηλθεν προς ύμας. συνεπεψαμεν δε μετ αυτου τον αδελφον ου ό επαινος εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεις ύπο των εκκλησιων συνεκδημος ήμων συν τη χαριτι ταυτη τη διακονουμενη ύφ ήμων προς την [αυτου] του κυριου δοξαν και προθυμιαν ήμων στελλόμενοι τουτο μη τις ήμας μωμησηται εν τη άδροτητι ταυτη τη διακονουμενη ύφ ήμων· προνοουμεν γαρ καλα ου μονον ενωπιον

κυριου αλλα και ενωπιον ανθρωπων. συνεπεμφαμεν δε αυτοις τον αδελφον ημων ον εδοκιμασαμεν εν πολλοις πολλακις σπουδαιον οντα, νυνι δε πολυ σπουδαιοτερον πεποιθησει πολλη τη εις υμας. ειτε υπερ τιτου, κοινωνος εμοσ και εις υμας συνεργος· ειτε αδελφοι ημων, αποστολοι εκκλησιων, δοξα χριστου. την ουν ενδειξιν της αγαπης υμων και ημων καυχησησεωσ υπερ υμων εις αυτοις ενδεικνυμενοι εις προσωπον των εκκλησιων. περι μεν γαρ της διακονιας της εις τους αγιους περισσον μοι εστιν το γραφειν υμιν, οίδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι μαχεδοσιν οτι αχαια παρεσκευασται απο περυσι, και το υμων ζηλος ηρεθισεν τους πλειονας. επεμψα δε τους αδελφους, ινα μη το καυχημα ημων το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει τουτω, ινα καθως ελεγον παρεσκευασμενοι ητε, μη πως εαν ελθωσιν συν εμοι μαχεδονες και ευρωσιν υμας απαρασκευαστους καταισχυνηθωμεν ημεις, ινα μη λεγω υμεις, εν τη υποστασει ταυτη. αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τους αδελφους ινα προελθωσιν εις υμας και προκαταρτισωσιν την προεπηγγελμενην ευλογιαν υμων, ταυτην ετοιμην ειναι ουτως ως ευλογιαν και μη ως πλεονεξιαν. τουτο δε, ο σπειρων φειδομενωσ φειδομενωσ και θερισει, και ο σπειρων επ ευλογιας επ ευλογιας και θερισει. εκαστος καθως προφηται τη καρδια, μη εκ λυπης η εξ αναγκης, ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο θεος. δυνατει δε ο θεος πασαν χαριν περισσευσαι εις υμας, ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν εχοντες περισσευητε εις παν εργον αγαθον, καθως γεγραπται, εσχορπισεν, εδωκεν τοις πενησιν, η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα. ο δε επιχορηγων σπορον τω σπειροντι και αρτον εις βρωσιν χορηγησει και πληθυνει τον σπορον υμων και αυξησει τα γεννηματα της δικαιοσυνης υμων· εν παντι πλουτιζομενοι εις πασαν απλοτητα, ητις κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω θεω οτι η διακονια της λειτουργιας ταυτης ου μονον εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα των αγιων, αλλα και περισσευουσα δια πολλων ευχαριστιων τω θεω δια της δοκιμης της διακονιας ταυτης δοξαζοντες τον θεον επι τη υποταγη της ομολογιας υμων εις το ευαγγελιον του χριστου και απλοτητι της κοινωνιας εις αυτοις και εις παντας, και αυτων δεησει υπερ υμων επιποθουντων υμας δια την υπερβαλλουσαν χαριν του θεου εφ υμιν. χαρις τω θεω επι τη ανεκδιηγητη αυτου δωρεα. αυτοσ δε εγω παυλος παρακαλω υμας δια της πραυτητος και επιεικειας του χριστου, ος κατα προσωπον μεν ταπεινος εν υμιν, απων δε θαρρω εις υμας· δεομαι δε το μη παρων θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι τολμησαι επι τινας τους λογιζομενους ημας ως κατα σαρκα περιπατουντας. εν σαρκι γαρ περιπατουντες ου κατα σαρκα στρατευομεθα τα γαρ οπλα της στρατειας ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θεω προς καθαιρεσιν οχυρωματων λογισμους καθαιρουντες και παν υψωμα επαιρομενον κατα της γνωσεωσ του θεου, και αιχμαλωτιζοντες παν νοημα εις την υπακοην του χριστου, και εν ετοιμω εχοντες εκδικησαι πασαν παρακοην, οταν πληρωθη υμων η υπακοη. τα κατα προσωπον βλεπετε. ει τις πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι, τουτο λογιζεσθω παλιν εφ εαυτου οτι καθως αυτοσ χριστου ουτως και ημεις. εαν [τε] γαρ περισσοτερον τι καυχησωμαι περι της εξουσιας ημων, ης εδωκεν ο κυριος εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν υμων, ουκ αισχυνθησομαι, ινα μη δοξω ως αν εκφοβειν υμας δια των επιστολων· οτι, αι επιστολαι μεν, ψησιν, βαρειαι και ισχυραι, η δε

παρουσία του σώματος ασθενής και ὁ λόγος ἐξουθενημένος. τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἱοί εσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἐργῷ. οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρίναι ἡ συγκρίναι ἑαυτοὺς τισὶν τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ συνιασίν. ἡμεῖς δὲ οὐκ εἰς τὰ ἀμετρά καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὐ ἐμερίσεν ἡμῖν ὁ θεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι ἀχρι καὶ ὑμῶν. οὐ γὰρ ὥς μὴ ἐφικνόμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτεινόμεν ἑαυτοὺς, ἀχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ· οὐκ εἰς τὰ ἀμετρά καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κοποῖς, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες αὐξάνουμένης τῆς πίστεως ὑμῶν ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσεῖαν, εἰς τὰ ὑπερεκτείναντα ὑμῶν εὐαγγελισασθαι, οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἑτοίμα καυχήσασθαι. ὁ δὲ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω· οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστάνων, ἐκεῖνος ἐστὶν δοκιμὸς, ἀλλὰ ὃν ὁ κύριος συνιστήσιν. ὀφελὸν ἀνείχεσθε μοι μικρὸν τι ἀφροσύνης· ἀλλὰ καὶ ἀνεχεσθε μοι. ζήλω γὰρ ὑμᾶς θεοῦ ζήλω, ἡρμossaμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθενοῦν ἀγνήν παραστήσai τῷ χριστῷ· φοβουμαι δὲ μὴ πῶς, ὥς ὁ ὀφίς ἐξηπάτησεν ἕναν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, φθάρη τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπο τῆς ἀπλοτητος [καὶ τῆς ἀγνοτητος] τῆς εἰς τὸν χριστόν. εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον ἱησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἡ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὁ οὐκ ἐλάβετε, ἡ εὐαγγέλιον ἕτερον ὁ οὐκ ἐδεξάσθε, καλῶς ἀνεχεσθε. λογιζομαι γὰρ μὴδὲν ὑστερηκεναι τῶν ὑπερλίαν ἀποστολῶν· εἰ δὲ καὶ ἰδιωτῆς τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνῶσει, ἀλλ' ἐν παντὶ φανερώσαντες ἐν πασὶν εἰς ὑμᾶς. ἡ ἁμαρτιαν ἐποίησα ἐμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δῶρεαν τὸ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγέλισαμην ὑμῖν· ἀλλὰς ἐκκλησίας ἐσύλησα λαβὼν ὀφώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν, καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς οὐ κατεναρχήσα οὐθένος· τὸ γὰρ ὑστερημα μοι προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπο μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβαρὴ ἐμαυτὸν ὑμῖν ἐτήρησα καὶ τηρήσω. ἐστὶν ἀληθεῖα χριστοῦ ἐν ἐμοὶ ὅτι ἡ καυχῆσις αὕτη οὐ φραγῆσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασιν τῆς ἀχαιας. διὰ τί· ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς· ὁ θεὸς οἶδεν. ὁ δὲ ποιῶ καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκοψῶ τὴν ἀφορμὴν τῶν θέλοντων ἀφορμὴν, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται ἔυρεθῶσιν καθὼς καὶ ἡμεῖς. οἱ γὰρ τοιοῦτο ψευδαποστολοὶ, ἐργατὰὶ δόλιοι, μετασχηματίζομενοι εἰς ἀποστόλους χριστοῦ. καὶ οὐ θαύμα, αὐτοὺς γὰρ ὁ σατανὰς μετασχηματίζεται εἰς ἀγγέλων φωτός· οὐ μέγα ὅυν εἰ καὶ οἱ διακονοὶ αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὥς διακονοὶ δικαιοσύνης, ὧν τὸ τέλος ἐστὶ κατὰ τὰ ἐργα αὐτῶν. πάλιν λέγω, μὴ τις με δόξῃ ἀφρονα εἶναι· εἰ δὲ μὴ γέ, καν ὥς ἀφρονα δεξάσθε με, ἵνα καγὼ μικρὸν τι καυχησώμαι. ὁ λαλῶ οὐ κατὰ κύριον λαλῶ, ἀλλ' ὥς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ σὰρκα, καγὼ καυχησομαι. ἤδεως γὰρ ἀνεχεσθε τῶν ἀφρονῶν φρονιμοὶ ὄντες· ἀνεχεσθε γὰρ εἰ τις ὑμᾶς καταδουλοί, εἰ τις κατεσθίει, εἰ τις λαμβάνει, εἰ τις ἐπαιρεται, εἰ τις εἰς πρόσωπον ὑμᾶς δέρει. κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὥς ὅτι ἡμεῖς ἠσθენήκαμεν· ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ καγὼ. ἔβραιοι εἰσιν· καγὼ. ἰσραηλιταὶ εἰσιν· καγὼ. σπέρμα ἀβραάμ εἰσιν· καγὼ. διακονοὶ χριστοῦ εἰσιν· παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κοποῖς περισσοτέρως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν θάνατοις πολλαῖς· ὑπὸ ἰουδαίων πεντακτὶς τεσσαρακοντα παρὰ μιαν ἐλάβον,

τρεις εραβδισθην, ἀπαξ ἐλθασθην, τρεις εναυαγησα, νυχθημερον εν τω βυθῳ πεποιηκα· ὁδοιποριας πολλακις, κινδυνους ποταμων, κινδυνους ληστων, κινδυνους εκ γενους, κινδυνους εξ εθνων, κινδυνους εν πολει, κινδυνους εν ερημια, κινδυνους εν θαλασση, κινδυνους εν ψευδα-δελφοις, κοπω και μοχθῳ, εν αγρυπνιαις πολλακις, εν λιμῳ και διψει, εν νηστειαις πολλακις, εν ψυχει και γυμνοτητι· χωρις των παρεκτος ἢ ἐπιστας μοι ἢ καθ' ἡμεραν, ἢ μεριμνα πασων των εκκλησιων. τις ασθενει, και ουκ ασθενω· τις σκανδαλιζεται, και ουκ εγω πυρουμαι· ει καυχασθαι δει, τα της ασθενειας μου καυχησομαι. ὁ θεος και πατηρ του κυριου ιησου οιδεν, ὁ ων ευλογητος εις τους αιωνας, ὅτι ου ψευδομαι. εν δαμασκῳ ὁ εθνάρχης ἀρετα του βασιλευς εφρουρει την πολιν δαμασκηνων πιασαι με, και δια θυριδος εν σαργανη εχαλασθην δια του τειχους και εξεφυγον τας χειρας αυτου. καυχασθαι δει· ου συμφερων μεν, ελευσομαι δε εις οπτασιας και αποκαλυψεις κυριου. οίδα ανθρωπον εν χριστῳ προ ετων δεκατεσσαρων ειτε εν σωματι ουκ οίδα, ειτε εκτος του σωματος ουκ οίδα, ὁ θεος οιδεν ἀρπαγεντα τον τοιουτον ἕως τριτου ουρανου. και οίδα τον τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε χωρις του σωματος ουκ οίδα, ὁ θεος οιδεν ὅτι ἥρπαγη εις τον παραδεισον και ηκουσεν ἀρρητα ῥήματα ἃ ουκ εξον ανθρωπῳ λαλησαι. ὑπερ του τοιουτου καυχησομαι, ὑπερ δε εμαυτου ου καυχησομαι ει μη εν ταις ασθενειαις. εαν γαρ θελησω καυχησασθαι, ουκ εσομαι αφρων, αληθειαν γαρ ερω· φειδομαι δε, μη τις εις εμε λογισθαι ὑπερ ὁ βλέπει με η ακουει [τι] εξ εμου και τη ὑπερβολῃ των αποκαλυψεων. διο, ἵνα μη ὑπεραιρωμαι, εδοθη μοι σχολοψ τη σαρκι, αγγελος σατανα, ἵνα με κολαφιζη, ἵνα μη ὑπεραιρωμαι. ὑπερ τουτου τρεις τον κυριον παρεκαλεσα ἵνα αποστη απ εμου· και ειρηκεν μοι, αρχει σοι ἡ χαρις μου· ἡ γαρ δυναμις εν ασθενεια τελειται. ἡδιστα δυν μαλλον καυχησομαι εν ταις ασθενειαις μου, ἵνα επισκηνωση επ εμε ἡ δυναμις του χριστου. διο ευδοκῳ εν ασθενειαις, εν ὕβρεσιν, εν αναγκαις, εν διωγμοις και στενοχωριας, ὑπερ χριστου· ὅταν γαρ ασθενω, τοτε δυνατος ειμι. γεγονα αφρων· ὑμεις με ηναγκασατε· εγω γαρ ωφειλον ὑφ ὑμων συνιστασθαι. ουδεν γαρ ὕστερησα των ὑπερλιαν αποστολων, ει και ουδεν ειμι· τα μεν σημεια του αποστολου κατειργασθην εν ὑμιν εν παση ὑπομονῃ, σημειοις τε και τερασιν και δυναμεσιν. τι γαρ εστιν ὁ ἡσσωθητε ὑπερ τας λοιπας εκκλησιας, ει μη ὅτι αυτος εγω ου κατεναρχησα ὑμων· χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην. ιδου τριτον τουτο ἑτοιμῳς εχω ἐλθειν προς ὑμας, και ου κατεναρχησω· ου γαρ ζητω τα ὑμων αλλα ὑμας, ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοις γονευσιν ἡθσαυριζειν, αλλα οἱ γονεις τοις τεκνοις. εγω δε ἡδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι ὑπερ των ψυχων ὑμων. ει περισσοτερως ὑμας αγαπω[ν], ἡσσον αγαπωμαι· εστω δε, εγω ου κατεβαρησα ὑμας· αλλα ὑπαρχων πανουργος δολῳ ὑμας ελαβον. μη τινα ὦν απεσταλκα προς ὑμας, δι αυτου επλεονεκτησα ὑμας· παρεκαλεσα τιτον και συναπεστείλα τον αδελφον· μητι επλεονεκτησεν ὑμας τιτος· ου τῳ αὐτῷ πνευματι περιεπατήσαμεν· ου τοις αὐτοις ἰχνέσιν· παλαι δοκειτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα· κατεναντι θεου εν χριστῳ λαλουμεν· τα δε παντα, ἀγαπητοί, ὑπερ της ὑμῶν οἰκοδομῆς. φοβουμαι γὰρ μὴ πῶς ἐλθὼν οὐχ ὁἰους θελῶ εὐρῶ ὑμας, καγὼ εὐρεθῶ ὑμῖν ὅσον οὐ θελετε, μὴ πῶς ἐρις, ζῆλος, θυμοί, ἐριθίαι, καταλαλῖαι, ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι· μὴ πάλιν ἐλθόντος μου ταπεινώσῃ με ὁ θε-

ος μου προς υμας, και πενήτησω πολλους των προημαρτηκων και μη μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και πορνεια και ασελγεια ή επραξαν. τριτον τουτο ερχομαι προς υμας· επι στοματος δυο μαρτυρων και τριων σταθησεται παν ρημα. προειρηκα και προλεγω ως παρων το δευτερον και απων νυν τοις προημαρτηκοσιν και τοις λοιποις πασιν, ότι εαν ελθω εις το παλιν ου φεισομαι, επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντος χριστου· ός εις υμας ουκ ασθενει αλλα δυνατει εν υμιν. και γαρ εσταυρωθη εξ ασθενειας, αλλα ζη εκ δυναμεως θεου. και γαρ ήμεις ασθενουμεν εν αυτω, αλλα ζησομεν συν αυτω εκ δυναμεως θεου εις υμας. έαυτους πειραζετε ει εστε εν τη πιστει, έαυτους δοκιμαζετε· η ουκ επιγινωσκετε έαυτους ότι ιησους χριστος εν υμιν· ει μητι αδοκιμοι εστε. ελπίζω δε ότι γνωσεσθε ότι ήμεις ουκ εσμεν αδοκιμοι. ευχομεθα δε προς τον θεον μη ποιησαι υμας κακον μηδεν, ουχ ίνα ήμεις δοκιμοι φανωμεν, αλλ ίνα υμεις το καλον ποιητε, ήμεις δε ως αδοκιμοι ωμεν. ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειας, αλλα ύπερ της αληθειας. χαιρομεν γαρ όταν ήμεις ασθενωμεν, υμεις δε δυνατοι ητε· τουτο και ευχομεθα, την ύμων καταρτισιν. δια τουτο ταυτα απων γραφω, ίνα παρων μη αποτομως χρησωμαι κατα την εξουσιαν ήν ό κυριος εδωκεν μοι, εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν. λοιπον, αδελφοι, χαιρετε, καταρτιζεσθε, παρακαλεισθε, το αυτο φρονειτε, ειρηνευετε, και ό θεος της αγαπης και ειρηνης εσται μεθ ύμων. ασπασασθε αλληλους εν άγιω φιληματι. ασπάζονται υμας οι άγιοι παντες. ή χαρις του κυριου ιησου χριστου και ή αγαπη του θεου και ή κοινωνια του άγιου πνευματος μετα παντων ύμων.

παυλος αποστολος, ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατρος του εγειραντος αυτον εκ νεκρων, και οι συν εμοι παντες αδελφοι, ταις εκκλησιαις της γαλατιας· χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ήμων και κυριου ιησου χριστου, του δοντος έαυτον ύπερ των άμαρτιων ήμων όπως εξεληται ήμας εκ του αιωνος του ενεστωτος πονηρου κατα το θελημα του θεου και πατρος ήμων, ώ ή δοξα εις τους αιωνας των αιωνων· αμην. θαυμαζω ότι όυτως ταχως μετατιθεσθε απο του καλεσαντος υμας εν χαριτι [χριστου] εις έτερον ευαγγελιον, ό ουκ εστιν αλλο· ει μη τινες εισιν οι ταρασσοντες υμας και θελοντες μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου. αλλα και εαν ήμεις η αγγελος εξ ουρανου ευαγγελιζηται [υμιν] παρ ό ευηγγελισαμεθα υμιν, αναθεμα εστω. ως προειρηκαμεν, και αρτι παλιν λεγω, ει τις υμας ευαγγελιζεται παρ ό παρελαβετε, αναθεμα εστω. αρτι γαρ ανθρωπους πειθω η τον θεον· η ζητω ανθρωποις αρεσκειν· ει ετι ανθρωποις ηρεσκον, χριστου δουλος ουκ αν ημην. γνωρίζω γαρ υμιν, αδελφοι, το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν ύπ εμου ότι ουκ εστιν κατα ανθρωπον· ουδε γαρ εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο, ουτε εδιδαχθην, αλλα δι αποκαλυψεως ιησου χριστου. ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιουδαισμω, ότι καθ ύπερβολην εδιωκον την εκκλησιαν του θεου και επορθουν αυτην, και προεκοπτον εν τω ιουδαισμω ύπερ πολλους συνηλικιωτας εν τω γενει μου, περισσοτερος ζηλωτης ύπαρχων των πατριων μου παραδοσεων. ότε δε ευδοκησεν [ό θεος] ό αφορισας με εκ κοιλιας μητρος μου και καλεσας δια της χαριτος αυτου αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν εμοι ίνα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοις εθνεσιν, ευθεως ου προσανεθεμην σαρκι και άματι, ουδε ανηλθον εις ιεροσολυμα προς τους προ εμου αποστο-

λους, αλλά απηλθον εις αραβιαν, και παλιν ὑπεστρεψα εις δαμασκον. επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εις ιεροσολυμα ιστορησαι κηφαν, και επεμεινα προς αυτον ἡμερας δεκαπεντε· ἕτερον δε των αποστολων ουκ ειδον, ει μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου. ἃ δε γραφω ὑμιν, ιδου ενωπιον του θεου ὅτι ου ψευδομαι. επειτα ηλθον εις τα κλιματα της συριας και της κιλικιας. ημην δε αγνοουμενος τω προσωπω ταις εκκλησιαις της ιουδαιας ταις εν χριστω, μονον δε ακουοντες ησαν ὅτι ὁ δικαίων ἡμας ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ἣν ποτε επορθει, και εδοξαζον εν εμοι τον θεον. επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εις ιεροσολυμα μετα βαρναβα, συμπαραλαβων και τιτον· ανεβην δε κατα αποκαλυψιν· και ανεθεμην αυτοις το ευαγγελιον ὁ κηρυσσω εν τοις εθνεσιν, κατ' ιδιαν δε τοις δοκουσιν, μη πως εις κενον τρεχω η εδραμον. ἀλλ ουδε τιτος ὁ συν εμοι, ἑλλην ὢν, ηναγκασθη περιτμηθῆναι· δια δε τους παρεισαχτους ψευδαδελφους, ὁτινες παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ἡμῶν ἣν εχομεν εν χριστω ιησου, ἵνα ἡμας καταδουλωσουσιν· οἱς ουδε προς ὦραν ειξαμεν τη ὑποταξει, ἵνα ἡ ἀληθεια του ευαγγελιου διαμεινη προς ὑμας. απο δε των δοκουντων ειναι τι ὅποιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει· προσωπον [ὁ] θεος ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οἱ δοκουντες ουδεν προσανεθεντο, ἀλλὰ τουναντιον ιδοντες ὅτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακροβυστιας καθως πετρος της περιτομης, ὁ γαρ ενεργησας πετρω εις αποστολην της περιτομης ενηργησεν και εμοι εις τα εθνη, και γνωντες την χαριν την δοθεισαν μοι, ιακωβος και κηφας και ιωαννης, οἱ δοκουντες στυλοι ειναι, δεξιας εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιας, ἵνα ἡμεεις εις τα εθνη, αυτοι δε εις την περιτομην· μονον των πτωχων ἵνα μνημονευωμεν, ὁ και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι. ὅτε δε ηλθεν κηφας εις αντιοχειαν, κατα προσωπον αυτω αντεστην, ὅτι κατεγνώσμενος ην. προ του γαρ ελθειν τινας απο ιακωβου μετα των εθνων συνησθιεν· ὅτε δε ηλθον, ὑπεστελλεν και αφωριζεν ἑαυτον, φοβουμενος τους εκ περιτομης. και συνυπεκριθησαν αυτω [και] οἱ λοιποι ιουδαιοι, ὥστε και βαρναβας συναπηχθη αυτων τη ὑποκρισει. ἀλλ ὅτε ειδον ὅτι ουκ ὀρθοποδοουσιν προς την ἀληθειαν του ευαγγελιου, ειπον τω κηφᾳ εμπροσθεν παντων, ει συ ιουδαιος ὑπαρχων εθνικως και ουχι ιουδαιικως ζης, πως τα εθνη αναγκάζεις ιουδαίζειν· ἡμεεις φυσει ιουδαιοι και ουκ εἰς εθνων ἁμαρτωλοι, ειδότες [δε] ὅτι ου δικαιουται ανθρωπος ἐξ ἐργων νομου εαν μη δια πιστεως ιησου χριστου, και ἡμεεις εις χριστον ιησουν επιστευσαμεν, ἵνα δικαιωθωμεν εκ πιστεως χριστου και ουκ ἐξ ἐργων νομου, ὅτι ἐξ ἐργων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ. ει δε ζητουντες δικαιωθῆναι εν χριστω εὑρεθημεν και αυτοι ἁμαρτωλοι, ἀρα χριστος ἁμαρτίας διακονος· μη γενοιτο. ει γαρ ἃ κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω, παραβατην εμαυτον συνιστανω. ἐγώ γαρ δια νομου νομῶ απεθανον ἵνα θεῶ ζῇσω. χριστῶ συνεσταυρωμαι· ζῶ δε ουκετι ἐγώ, ζῇ δε εν εμοι χριστος· ὁ δε νυν ζῶ εν σαρκι, εν πιστει ζῶ τη του υἱου του θεου του αγαπησαντος με και παραδοντος ἑαυτον ὑπὲρ εμου. ουκ αἰτεῶ την χαριν του θεου· ει γαρ δια νομου δικαιοσυνη, ἀρα χριστος δωρεαν απεθανεν. ὡ ανοητοὶ γαλαται, τις ὑμας εβασκανεν, οἱς κατ' ὀφθαλμους ιησους χριστος προεγραφη εσταυρωμενος· τουτο μονον θελῶ μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἐργων νομου το πνευμα ελαβετε ἢ ἐξ ακοῆς πιστεως· ὁυτως ανοητοὶ εστέ· ἐναρξάμενοι πνευματι νυν σαρκι επιτελεισθε· τοσαυτα

επαθετε εικη· ει γε και εικη. ὁ ὅυν επιχορηγων ὑμιν το πνευμα και ενεργων δυναμεις εν ὑμιν εξ εργων νομου η εξ ακοης πιστεως· καθως αβρααμ επιστευεν τω θεω, και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην. γινωσχετε αρα ὅτι οἱ εκ πιστεως, ουτοι υἱοι εισιν αβρααμ. προιδουσα δε ἡ γραφη ὅτι εκ πιστεως δικαιοι τα εθνη ὁ θεος προευηγγελισατο τω αβρααμ ὅτι ενευλογηθησονται εν σοι παντα τα εθνη. ὥστε οἱ εκ πιστεως ευλογουνται συν τω πιστῳ αβρααμ. ὅσοι γαρ εξ εργων νομου εισιν ὑπο καταραν εισιν· γεγραπται γαρ ὅτι επικαταρατος πας ὃς ουκ εμμενει πασιν τοις γεγραμμενοις εν τῳ βιβλίῳ του νομου του ποιησαι αὐτα. ὅτι δε εν νομῳ ουδεις δικαιουται παρὰ τῳ θεῳ δηλον, ὅτι ὁ δικαιος εκ πιστεως ζησεται· ὁ δε νομος ουκ εστιν εκ πιστεως, ἀλλ ὁ ποιησας αὐτα ζησεται εν αὐτοις. χριστος ἡμας εξηγορασεν εκ της καταρας του νομου γενομενος ὑπερ ἡμῶν καταρα, ὅτι γεγραπται, επικαταρατος πας ὁ κρεμαμενος ἐπὶ ξυλου, ἵνα εις τα εθνη ἡ ευλογια του αβρααμ γενηται εν χριστῳ ιησου, ἵνα την επαγγελιαν του πνευματος λαβωμεν δια της πιστεως. ἀδελφοι, κατα ανθρωπον λεγω· ὁμως ανθρωπου κεκυρωμενην διαθηκην ουδεις αθετει η επιδιατασσεται. τῷ δε αβρααμ ερρεθησαν αἱ επαγγελιαι και τῷ σπερματι αὐτου. ου λεγει, και τοις σπερμασιν, ὡς ἐπὶ πολλων, ἀλλ ὡς ἐφ' ἑνος, και τῷ σπερματι σου, ὃς εστιν χριστος. τουτο δε λεγω· διαθηκην προκεκυρωμενην ὑπο του θεου ὁ μετα τετρακοσια και τριακοντα ετη γεγονως νομος ουκ ακυροι, εις το καταργησαι την επαγγελιαν. ει γαρ εκ νομου ἡ κληρονομια, ουκετι εξ επαγγελιας· τῷ δε αβρααμ δι επαγγελιας κεχαρισται ὁ θεος. τι ὅυν ὁ νομος· των παραβασεων χαριν προσετειθη, αχρις ου ελθῃ το σπερμα ὃ ἐπηγγελται, διαταγεις δι αγγελων εν χειρι μεσιτου. ὁ δε μεσιτης ἑνος ουκ εστιν, ὁ δε θεος εἷς εστιν. ὁ ὅυν νομος κατα των επαγγελιων [του θεου]· μη γενοιτο· ει γαρ εδοθη νομος ὁ δυναμενος ζωοποιησαι, οντως εκ νομου αν ην ἡ δικαιοσυνη. ἀλλὰ συνεκλεισεν ἡ γραφη τα παντα ὑπο ἁμαρτιαν ἵνα ἡ επαγγελια εκ πιστεως ιησου χριστου δοθῇ τοις πιστευουσιν. προ του δε ελθειν την πιστιν ὑπο νομον εφρουρουμεθα συγκλειομενοι εις την μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθῆναι. ὥστε ὁ νομος παιδαγωγος ἡμῶν γεγονεν εις χριστον, ἵνα εκ πιστεως δικαιωθωμεν· ελθουσης δε της πιστεως ουκετι ὑπο παιδαγωγον εσμεν. παντες γαρ υἱοι θεου εστε δια της πιστεως εν χριστῳ ιησου. ὅσοι γαρ εις χριστον εβαπτισθητε, χριστον ενεδυσασθε· ουκ ἐνι ιουδαιος ουδε ἑλλῆν, ουκ ἐνι δουλός ουδε ελευθερος, ουκ ἐνι αρσεν και θῆλυ· παντες γαρ ὑμεις εἷς εστε εν χριστῳ ιησου. ει δε ὑμεις χριστου, αρα του αβρααμ σπερμα εστε, κατ' επαγγελιαν κληρονομοι. λεγω δε, ἐφ' ὅσον χρονον ὁ κληρονομος νηπιος εστιν, ουδεν διαφερει δουλὸς κυριος παντων ὡν, ἀλλὰ ὑπο επιτροπους εστιν και οικονόμους αχρι της προθεσμιας του πατρος. οὕτως και ἡμεις, ὅτε ἤμεν νηπιοι, ὑπο τα στοιχεια του κοσμου ἡμεθα δεδουλωμενοι· ὅτε δε ἠλθῃεν το πληρωμα του χρονου, εξαπεστειλεν ὁ θεος τον υἱον αὐτου, γενομενον εκ γυναικος, γενομενον ὑπο νομον, ἵνα τους ὑπο νομον εξαγορασῃ, ἵνα την υἱοθεσιαν απολαβωμεν. ὅτι δε εστε υἱοι, εξαπεστειλεν ὁ θεος το πνευμα του υἱου αὐτου εις τας καρδιας ἡμῶν, κραζον, αββα ὁ πατηρ. ὥστε ουκετι ει δουλός ἀλλὰ υἱός· ει δε υἱός, και κληρονομος δια θεου. ἀλλὰ τοτε μεν ουκ ειδότες θεον εδουλευσατε τοις ψυσει μη ὄυσιν θεοις· νυν δε γινόντες θεον, μάλλον δε γνωσθέντες ὑπο θεου, πως επιστρεφετε παλιν ἐπὶ τα ἀσθενη και

πτωχα στοιχεια, οἱς παλιν ανωθεν δουλευειν θελετε· ἡμερας παρατη-
ρεισθε και μηνας και καιρους και ενιαυτους. φοβουμαι ὑμας μη πως
εικη κεκοπιακα εις ὑμας. γινεσθε ὡς εγω, ὅτι καγω ὡς ὑμεις, ἀδελ-
φοι, δεομαι ὑμων. ουδεν με ἡδίκησατε· οἰδατε δε ὅτι δι ασθενειαν της
σαρκος ευηγγελισαμην ὑμιν το προτερον, και τον πειρασμον ὑμων εν
τη σαρκι μου ουκ εξουθενησατε ουδε εξεπτυσατε, αλλα ὡς αγγελον
θεου εδεξασθε με, ὡς χριστον ιησουν. που ουν ὁ μακαρισμος ὑμων·
μαρτυρω γαρ ὑμιν ὅτι ει δυνατον τους οφθαλμους ὑμων εξορυξαντες
εδωκατε μοι. ὡστε εχθρος ὑμων γεγονα αληθευων ὑμιν· ζηλουσιν
ὑμας ου καλως, αλλα εκκλεισαι ὑμας θελουσιν, ἵνα αυτοις ζηλουτε.
καλον δε ζηλουσθαι εν καλω παντοτε, και μη μονον εν τω παρειναι με
προς ὑμας, τεκνα μου, οὗς παλιν ωδινω μεχρις ου μορφωθη χριστος
εν ὑμιν· ἠθελον δε παρειναι προς ὑμας αρτι, και αλλαξαι την φωνην
μου, ὅτι απορουμαι εν ὑμιν. λεγετε μοι, οἱ ὑπο νομον θελοντες ειναι,
τον νομον ουκ ακουετε· γεγραπται γαρ ὅτι αβρααμ δυο υἱους εσχεν,
ἓνα εκ της παιδισκης και ἓνα εκ της ελευθερας. αλλ ὁ μεν εκ της
παιδισκης κατα σαρκα γεγεννηται, ὁ δε εκ της ελευθερας δι επαγγε-
λιας. ἄτινα εστιν αλληγορουμενα· αυται γαρ εἰσιν δυο διαθηκαι, μια
μεν απο ορους σινα, εις δουλειαν γεννωσα, ἥτις εστιν ἄγαρ. το δε
ἄγαρ σινα ορος εστιν εν τη αραβια, συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ,
δουλευει γαρ μετα των τεκνων αυτης. ἡ δε ανω ιερουσαλημ ελευθερα
εστιν, ἥτις εστιν μητηρ ἡμων· γεγραπται γαρ, ευφρανθητι, στειρα ἡ
ου τικτουσα· ῥῆξον και βοησον, ἡ ουκ ωδινουσα· ὅτι πολλα τα τεκνα
της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα. ὑμεις δε, ἀδελφοι, κατα
ισαακ επαγγελιας τεκνα εστε. αλλ ὡσπερ τοτε ὁ κατα σαρκα γεννη-
θεις εδιωκεν τον κατα πνευμα, οὕτως και νυν. αλλα τι λεγει ἡ γραφη·
εχβαλε την παιδισκην και τον υἱον αυτης, ου γαρ μη κληρονομησει
ὁ υἱος της παιδισκης μετα του υἱου της ελευθερας. διο, ἀδελφοι,
ουκ εσμεν παιδισκης τεκνα αλλα της ελευθερας. τη ελευθερια ἡμας
χριστος ἠλευθερωσεν· στηκετε ουν και μη παλιν ζυγω δουλειας ενε-
χεσθε. ἰδε εγω παυλος λεγω ὑμιν ὅτι εαν περιτεμνησθε χριστος ὑμας
ουδεν ωφελήσει. μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομε-
νω ὅτι οφειλετης εστιν ὅλον τον νομον ποιησαι. καταργηθητε ἀπο
χριστου ὁτινες εν νομω δικαιοσθε, της χαριτος εξεπεσατε. ἡμεις
γαρ πνευματι εκ πιστεως ελπιδα δικαιοσυνης απεκδεχομεθα. εν γαρ
χριστῳ ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια, αλλα πιστις
δι αγαπης ενεργουμενη. ετρεχετε καλως· τις ὑμας ενεκοψεν [τῇ] α-
ληθεια μη πειθεσθαι· ἡ πεισμονη ουκ εκ του καλουντος ὑμας. μικρα
ζυμη ὅλον το φυραμα ζυμοι. εγω πεποιθα εις ὑμας εν κυριῳ ὅτι ουδεν
αλλο φρονησετε· ὁ δε ταρασσων ὑμας βαστασει το κριμα, ὅστις εαν
ἡ. εγω δε, ἀδελφοι, ει περιτομην ετι κηρυσσω, τι ετι διωκομαι· α-
ρα κατηγορηται το σκανδαλον του σταυρου. σφελον και αποκοφονται
οἱ αναστατουντες ὑμας. ὑμεις γαρ επ ελευθερια εκληθητε, ἀδελφοι·
μονον μη την ελευθεριαν εις αφορμην τη σαρκι, αλλα δια της αγαπης
δουλευετε αλληλοις. ὁ γαρ πας νομος εν ἑνι λογῳ πεπληρωται, εν τῷ
αγαπησεις τον πλησιον σου ὡς σεαυτον. ει δε αλληλους δακνετε και
κατεσθιετε, βλεπετε μη ὑπ αλληλων αναλωθητε. λεγω δε, πνευματι
περιπατετε και επιθυμιαν σαρκος ου μη τελεσητε. ἡ γαρ σαρξ επιθυ-
μει κατα του πνευματος, το δε πνευμα κατα της σαρκος· ταυτα γαρ
αλληλοις αντικειται, ἵνα μη ἂ εαν θελητε ταυτα ποιητε. ει δε πνευματι

αγεσθε, ουκ εστε ὑπο νομον. φανερα δε εστιν τα εργα της σαρκος, ἅτινα εστιν πορνεια, ακαθαρσια, ασελγεια, ειδωλολατρια, φαρμακεια, εχθραι, ερις, ζηλος, θυμοι, εριθειαι, διχοστασιαι, ἄρεσεις, φθονοι, μεθαι, κωμοι, και τα ὅμοια τουτοις, ἃ προλεγω ὑμιν καθως προειπον ὅτι οἱ τα τοιαυτα πρασσοντες βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν. ὁ δε καρπος του πνευματος εστιν αγαπη, χαρα, ειρηνη, μακροθυμια, χρηστοτης, αγαθωσυνη, πιστις, πραυτης, εγκρατεια· κατα των τοιουτων ουκ εστιν νομος. οἱ δε του χριστου [ιησου] την σαρχα εσταυρωσαν συν τοις παθημασιν και ταις επιθυμiais. ει ζωμεν πνευματι, πνευματι και στοιχωμεν. μη γινωμεθα κενοδοξοι, αλληλους προκαλουμενοι, αλληλοις φθονουντες. αδελφοι, εαν και προλημψθη ανθρωπος εν τινι παραπτωmati, ὑμεις οἱ πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνευματι πραυτητος, σκοπων σεαυτον, μη και συ πειρασθης. αλληλων τα βαρη βασταζετε, και οὕτως αναπληρωσετε τον νομον του χριστου. ει γαρ δοκει τις ειναι τι μηδεν ων, φρεναπατα ἑαυτον· το δε εργον ἑαυτου δοκιμαζεται ἕκαστος, και τοτε εις ἑαυτον μονον το καυχημα ἔξει και ουκ εις τον ἑτερον· ἕκαστος γαρ το ιδιον φορτιον βαστασει. κοινωνειτω δε ὁ καταχουμενος τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοις. μη πλανασθε, θεος ου μυκτηριζεται· ὁ γαρ εαν σπειρη ανθρωπος, τουτο και θερισει· ὅτι ὁ σπειρων εις την σαρχα ἑαυτου εκ της σαρκος θερισει ψυθραν, ὁ δε σπειρων εις το πνευμα εκ του πνευματος θερισει ζωην αιωνιον. το δε καλον ποιουντες μη εγκακωμεν, καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι. αρα οὖν ὡς καιρον εχομεν, εργαζομεθα το αγαθον προς παντας, μαλιστα δε προς τους οικειους της πιστεως. ιδετε πληκιοις ὑμιν γραμμασιν εγραψα τη εμη χειρι. ὅσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι, ουτοι αναγκαζουσιν ὑμας περιτεμεσθαι, μονον ἵνα τω σταυρω του χριστου μη διωκωνται· ουδε γαρ οἱ περιτεμνομενοι αυτοι νομον φυλασσουσιν, αλλα θελουσιν ὑμας περιτεμεσθαι ἵνα εν τη ὑμετερα σαρκι καυχησωνται. εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ἡμων ιησου χριστου, δι ου εμοι κοσμος εσταυρωται καγω κοσμω. ουτε γαρ περιτομη τι εστιν ουτε ακροβυστια, αλλα καινη κτισις. και ὅσοι τω κανονι τουτου στοιχησουσιν, ειρηνη επ αυτους και ελεος, και επι τον ισραηλ του θεου. του λοιπου κοπους μοι μηδεις παρεχετω, εγω γαρ τα στιγματα του ιησου εν τω σωματι μου βασταζω. ἡ χαρις του κυριου ἡμων ιησου χριστου μετα του πνευματος ὑμων, αδελφοι· αμην.

παυλος αποστολος χριστου ιησου δια θεληματος θεου τοις ἁγιοις τοις ὄυσιν [εν εφεσω] και πιστοις εν χριστω ιησου· χαρις ὑμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ἡμων και κυριου ιησου χριστου. ευλογητος ὁ θεος και πατηρ του κυριου ἡμων ιησου χριστου, ὁ ευλογησας ἡμας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανιοις εν χριστω, καθως εξελεξατο ἡμας εν αυτω προ καταβολης κοσμου, ειναι ἡμας ἁγιους και αμωμους κατενωπιον αυτου εν αγαπη, προορισας ἡμας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον, κατα την ευδοκιαν του θεληματος αυτου, εις επαινον δοξης της χαριτος αυτου ἧς εχαριτωσεν ἡμας εν τω ηγαπημενω, εν ᾧ εχομεν την απολυτρωσιν δια του ἁιματος αυτου, ἧς ἀφεσιν των παραπτωματων, κατα το πλουτος της χαριτος αυτου, ἧς επερисσευσεν εις ἡμας εν παση σοφια και φρονησει γνωρισας ἡμιν το μυστηριον του θεληματος αυτου, κατα την ευδοκιαν αυτου

ἦν προσεθετο ἐν αὐτῷ εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιωσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκλήρωθημεν προορισθέντες κατὰ προῖθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργούντος κατὰ τὴν βούλην τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἐπαινον δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότες ἐν τῷ χριστῷ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ, ὁ ἐστὶν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιτοίσεως, εἰς ἐπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ. διὰ τοῦτο καγὼ, ἀκούσας τὴν κατὰ ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ κυρίῳ ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν μνηστὴν ποιοῦμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δῶῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ, πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμούς τῆς καρδίας [ὑμῶν] εἰς τὸ εἶδεναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλησεως αὐτοῦ, τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, καὶ τί τοῦ ὑπερβαλλόντος μεγέθους τῆς δυναμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστευόντας κατὰ τὴν ἐνεργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἣν ἐνηργήσεν ἐν τῷ χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυναμεως καὶ κυριότητος καὶ παντός ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ πάντα ὑπετάξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἐδῶκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τὴν ἐκκλησίαν, ἥτις ἐστὶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πληρῶμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πασὶν πληρούμενου. καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν, ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἀρχόντα τῆς ἐξουσίας τοῦ αἵρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργούντος ἐν τοῖς ὑίοις τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστραφημεν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἡμεῖθα τεκνὰ φῦσει ὀργῆς ὥς καὶ οἱ λοιποὶ· ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συνέζηωποίησεν ἐν τῷ χριστῷ χάριτι ἐστε σεσωσμένοι καὶ συνῆγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν χριστῷ ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξῃται ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸ ὑπερβαλλόν πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν χριστῷ ἰησοῦ. τῇ γὰρ χάριτι ἐστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἐργῶν, ἵνα μὴ τις καυχῇσθαι. αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποιῆμα, κτισθέντες ἐν χριστῷ ἰησοῦ ἐπὶ ἐργοῖς ἀγαθοῖς οἷς προητοιμασέν ὁ θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν. διὸ μνημονεுετε ὅτι ποτε ὑμεῖς τὰ ἐθνὴ ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, ὅτι ἦτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ. νῦν δὲ ἐν χριστῷ ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτε ὄντες μακρὰν ἐγενήθητε ἐγγὺς ἐν τῷ ἁίματι τοῦ χριστοῦ. αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνῃ ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐν καὶ τὸ μεσοτοιχὸν τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἐχθρὰν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἀνθρώπον ποίων εἰρήνην,

και αποκαταλλαξη τους αμφοτερους εν ἐνι σωματι τω θεω δια του σταυρου, αποκτεινας την εχθραν εν αυτω. και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην ὑμιν τοις μακραν και ειρηνην τοις εγγυς· ὅτι δι αυτου εχομεν την προσαγωγην δι αμφοτεροι εν ἐνι πνευματι προς τον πατερα. αρα ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικοι, αλλα εστε συμπολιται των ἁγιων και οικειοι του θεου, εποικοδομηθεντες επι τω θεμελιω των αποστολων και προφητων, οντος ακρογωνιαιου αυτου χριστου ιησου, εν ᾧ πασα οικοδομη συναρμολογουμενη αυξει εις ναον ἅγιον εν κυριω, εν ᾧ και ὑμεις συνοικοδομεισθε εις κατοικητηριον του θεου εν πνευματι. τουτου χαριν εγω παυλος ὁ δεσμιος του χριστου [ιησου] ὑπερ ὑμων των εθνων ει γε ηκουσατε την οικονομιαν της χαριτος του θεου της δοθεισης μοι εις ὑμας, [ὅτι] κατα αποκαλυψιν εγνωρισθη μοι το μυστηριον, καθως προεγραψα εν ολιγω, προς ὁ δυνασθε αναγινωσκοντες νοησαι την συνεσιν μου εν τω μυστηριω του χριστου, ὁ ἑτεραις γενεαις ουκ εγνωρισθη τοις ὑιοις των ανθρωπων ὡς νυν απεκαλυφθη τοις ἁγιοις αποστολοις αυτου και προφηταις εν πνευματι, ειναι τα εθνη συγκλητρονομα και συσσωμα και συμμετοχα της επαγγελιας εν χριστω ιησου δια του ευαγγελιου, ου γενηθητην διακονος κατα την δωρεαν της χαριτος του θεου της δοθεισης μοι κατα την ενεργειαν της δυναμεως αυτου. εμοι τω ελαχιστοτερω παντων ἁγιων εδοθη ἡ χαρις αὕτη, τοις εθνεσιν ευαγγελισασθαι το ανεξιχνιαστον πλουτος του χριστου, και φωτισαι [παντας] τις ἡ οικονομία του μυστηριου του αποκεκρυμμενου απο των αιωνων εν τω θεω τω τα παντα κτισαντι, ἵνα γνωρισθη νυν ταις αρχαις και ταις εξουσιαις εν τοις επουρανιοις δια της εκκλησιας ἡ πολυποικιλος σοφία του θεου, κατα προθεσιν των αιωνων ἦν εποιησεν εν τω χριστω ιησου τω κυριω ἡμων, εν ᾧ εχομεν την παρρησιαν και προσαγωγην εν πεποιθησει δια της πιστεως αυτου. διο αιτουμαι μη εγκακειν εν ταις θλιψεσιν μου ὑπερ ὑμων, ἥτις εστιν δοξα ὑμων. τουτου χαριν καμπτω τα γονατα μου προς τον πατερα, εξ ου πασα πατρια εν ουρανοις και επι γης ονομαζεται, ἵνα δω ὑμιν κατα το πλουτος της δοξης αυτου δυναμει κραταιωθηναι δια του πνευματος αυτου εις τον εσω ανθρωπον, κατοικησαι τον χριστον δια της πιστεως εν ταις καρδιαις ὑμων, εν αγαπη ερριζωμενοι και τεθεμελιωμενοι, ἵνα εξισχυσθε καταλαβεσθαι συν πασιν τοις ἁγιοις τι το πλατος και μηκος και ὕψος και βαθος, γνωναι τε την υπερβαλλουσαν της γνωσεως αγαπην του χριστου, ἵνα πληρωθητε εις παν το πληρωμα του θεου. τω δε δυναμενω ὑπερ παντα ποιησαι ὑπερεκπερισσου ὦν αιτουμεθα η νοουμεν κατα την δυναμιν την ενεργουμενην εν ἡμιν, αυτω ἡ δοξα εν τη εκκλησια και εν χριστω ιησου εις πασας τας γενεας του αιωνος των αιωνων· αμην. παρακαλω ουν ὑμας εγω ὁ δεσμιος εν κυριω αξιως περιπατησαι της κλησεως ἧς εκληθητε, μετα πασης ταπεινοφροσυνης και πραυτητος, μετα μακροθυμιας, ανεχομενοι αλληλων εν αγαπη, σπουδαζοντες τηρειν την ἐνοτητα του πνευματος εν τω συνδεσμω της ειρηνης· ἐν σωμα και ἐν πνευμα, καθως και εκληθητε εν μια ελπιδι της κλησεως ὑμων· εἰς κυριος, μια πιστις, ἐν βαπτισμα· εἰς θεος και πατηρ παντων, ὁ επι παντων και δια παντων και εν πασιν. ἐνι δε ἑκαστῳ ἡμων εδοθη ἡ χαρις κατα το μετρον της δωρεας του χριστου. διο λεγει, αναβας εις ὕψος ηχημαλωτευσεν αιχμαλωσιαν, εδωκεν δοματα τοις ανθρωποις. το δε ανεβη τι εστιν ει μη ὅτι και κατεβη εις τα κατωτερα [μερη] της γης· ὁ καταβας αὐτος

εστιν και ὁ αναβας ὑπερανῶ παντῶν τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρωσῇ τὰ πάντα. καὶ αὐτὸς ἐδῶκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφῆτας, τοὺς δὲ ευαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκαλοὺς, πρὸς τὸν κατάρτισμον τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ, μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ χριστοῦ, ἵνα μὴ κετι ὦμεν νηπιοί, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδεῖαν τῆς πλάνης, ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὃς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ, χριστός, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβάζομενον διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνεργεῖαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μερὸς τὴν αὐξήσιν τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ. τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτυρομαι ἐν κυρίῳ, μὴ κετι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν, ἐσκοτῶμενοι τῇ διανοίᾳ ὄντες, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ, διὰ τὴν ἀγνοίαν τὴν ὅσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πῶρσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, ὅτινες ἀπηλύγηκοτες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. ὑμεῖς δὲ οὐχ ὅτως ἐμαυτεὶ τὸν χριστὸν, εἰ γὰρ αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἐστὶν ἀληθεῖα ἐν τῷ ἰησοῦ, ἀποθεσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτεράν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἀνθρώπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπατῆς, ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοῦς ὑμῶν, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἀνθρώπον τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσυνῇ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. διὸ ἀποθεμενοὶ τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀληθεῖαν ἑκάστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμεν ἀλλήλων μέλη. ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτανετέ· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυετώ ἐπὶ [τῷ] παροργισμῷ ὑμῶν, μῆδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. ὁ κλεπτῶν μὴ κετι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιᾷ ἐργαζόμενος ταῖς [ἰδίαις] χερσὶν τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἔχῃ μεταδίδοναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι. πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στοματός ὑμῶν μὴ ἐκπορευεσθῶ, ἀλλὰ εἰ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρεῖας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσιν. καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου τοῦ θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγισθῆτε εἰς ἡμέραν ἀπολύτρωσews. πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθητὰ ἀφ' ὑμῶν συν πάσῃ κακίᾳ. γίνεσθε [δε] εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὐσπλαγχνοί, χαρίζομενοὶ ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν. γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ, ὥς τέκνα ἀγαπῆτα, καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ χριστὸς ἠγαπήσεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφοράν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. πόρνεια δὲ καὶ ἀκαθαρσία πᾶσα ἡ πλεονεξία μῆδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις, καὶ αἰσχροτῆς καὶ μωρολογίας ἡ εὐτραπέλεια, ἣ οὐκ ἀνήκεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες ὅτι πᾶς πόρνος ἡ ἀκαθάρτος ἡ πλεονεκτής, ὁ ἐστὶν ἐιδωλολατρῆς, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ. μῆδεις ὑμᾶς ἀπατάτω κενοὶς λόγοις, διὰ ταῦτα γὰρ ἐρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. μὴ οὖν γίνεσθε συμμετοχοὶ αὐτῶν· ἤτε γὰρ ποτε σκοτός, νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ· ὥς τέκνα φωτός περιπατεῖτε ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτός ἐν πάσῃ ἀγαθῷσυνῇ καὶ δικαιοσυνῇ καὶ ἀληθείᾳ δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐαρεστόν τῷ κυρίῳ· καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκαρποῖς τοῦ σκοτοῦς, μάλ-

λον δε και ελεγχετε, τα γαρ κρυφη γινόμενα ὑπ αυτων αισχρον εστιν και λεγειν· τα δε παντα ελεγχόμενα ὑπο του φωτος φανερονται, παν γαρ το φανερουμενον φως εστιν. διο λεγει, εγειρε, ὁ καθηυδων, και αναστα εκ των νεκρων, και επιφαισει σοι ὁ χριστος. βλεπετε ουν ακριβως πως περιπατεите, μη ὡς ασοφοι αλλ ὡς σοφοι, εξαγοραζόμενοι τον καιρον, ὅτι αἱ ἡμεραι πονηραι εἰσιν. δια τουτο μη γινεσθε αφρονες, αλλα συνιετε τι το θελημα του κυριου. και μη μεθυσκεσθε οινω, εν ᾧ εστιν ασωτια, αλλα πληρουσθε εν πνευματι, λαλουντες ἑαυτοις [εν] ψαλμοις και ὕμνοις και ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἀδοντες και ψαλλοντες τη καρδια ὡμων τω κυριω, ευχαριστουντες παντοτε ὑπερ παντων εν ονοματι του κυριου ἡμων ἰησου χριστου τω θεω και πατρι, ὑποτασσομενοι ἀλλήλοις εν φοβῳ χριστου. αἱ γυναικες τοις ἰδιοις ἀνδρασιν ὡς τω κυριω, ὅτι ἀνηρ εστιν κεφαλὴ τῆς γυναικος ὡς και ὁ χριστος κεφαλὴ τῆς εκκλησιας, αὐτος σωτηρ του σωματος. αλλα ὡς ἡ εκκλησια ὑποτασσεται τῳ χριστῳ, οὕτως και αἱ γυναικες τοις ἀνδρασιν εν παντι. οἱ ἀνδρες, ἀγαπατε τὰς γυναικας, καθὼς και ὁ χριστος ἡγαπήσεν τὴν εκκλησίαν και ἑαυτον παρεδωκεν ὑπερ αὐτης, ἵνα αὐτὴν ἁγίασῃ καθαρίσας τῳ λουτρῳ του ὕδατος εν ῥήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτος ἑαυτῳ ἐνδοξον τὴν εκκλησίαν, μὴ ἐχουσάν σπilon ἢ ῥυτίδα ἢ τι των τοιούτων, ἀλλ ἵνα ἡ ἁγία και ἀμωμος. οὕτως οφείλουσιν [και] οἱ ἀνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτων γυναικας ὡς τὰ ἑαυτων σωματα. ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτου γυναῖκα ἑαυτον ἀγαπᾶ, οὐδεὶς γαρ ποτε τὴν ἑαυτου σαρκα ἐμίσῃσεν, ἀλλα ἐκτρέφει και θάλπει αὐτὴν, καθὼς και ὁ χριστος τὴν εκκλησίαν, ὅτι μελὴ ἐσμεν του σωματος αὐτου. ἀντι τουτου καταλείπει ἀνθρωπος [τον] πατέρα και [τὴν] μητέρα και προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτου, και ἐσονται οἱ δυο εἰς σαρκα μιαν. το μυστήριον τουτο μέγα εστιν, ἐγὼ δε λεγῶ εἰς χριστον και εἰς τὴν εκκλησίαν. πλὴν και ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα ἕκαστος τὴν ἑαυτου γυναῖκα οὕτως ἀγαπᾶτω ὡς ἑαυτον, ἡ δε γυνὴ ἵνα φοβῇται τον ἀνδρα. τὰ τεκνα, ὑπακούετε τοῖς γονευσιν ὡμων [εν κυριῳ], τουτο γαρ εστιν δικαίον. τιμα τον πατέρα σου και τὴν μητέρα, ἥτις εστιν ἐντολὴ πρώτη εν ἐπαγγελίᾳ, ἵνα εὖ σοι γενῇται και ἐσὴ μακροχρονίος ἐπὶ τῆς γῆς. και οἱ πατερες, μὴ παροργίζετε τὰ τεκνα ὡμων, ἀλλα ἐκτρέφετε αὐτα εν παιδείᾳ και νοουθεσίᾳ κυριου. οἱ δούλοι, ὑπακούετε τοῖς κατὰ σαρκα κυριοῖς μετὰ φοβου και τρομου εν ἀπλοτητι τῆς καρδιας ὡμων ὡς τῳ χριστῳ, μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλίαν ὡς ἀνθρωπαρεσχοι ἀλλ ὡς δούλοι χριστου ποιουντες το θελημα του θεου εκ ψυχῆς, μετ' ευνοιας δουλευοντες, ὡς τῳ κυριῳ και οὐκ ἀνθρώποις, εἰδοτες ὅτι ἕκαστος, ἐὰν τι ποιῇσῃ ἀγαθον, τουτο κομίζεται παρὰ κυριου, εἴτε δούλος εἴτε ἐλευθερος. και οἱ κυριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτους, ἀνιεντες τὴν ἀπειλὴν, εἰδοτες ὅτι και αὐτων και ὡμων ὁ κυριος εστιν εν οὐρανοῖς, και προσωπολήμψια οὐκ εστιν παρ' αὐτῳ. του λοιπου ἐνδυναμούσθε εν κυριῳ και εν τῳ κρατεῖ τῆς ἰσχυος αὐτου. ἐνδυσασθε τὴν πανοπλίαν του θεου πρὸς το δυνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδείας του διαβολου· ὅτι οὐκ εστιν ἡμῖν ἡ παλὴ πρὸς ἄμμα και σαρκα, ἀλλα πρὸς τὰς ἀρχας, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας του σκότους τουτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας εν τοῖς ἐπουρανοῖς. δια τουτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν του θεου, ἵνα δυνήθητε ἀντιστῆναι εν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ και ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι. στήτε οὖν περιζώσάμενοι τὴν ὀσφυν ὡμων εν

αληθεια, και ενδυσασμενοι τον θωρακα της δικαιοσυνης, και υποδησασμενοι τους ποδας εν ετοιμασια του ευαγγελιου της ειρηνης, εν πασιν αναλαβοντες τον θυρεον της πιστεως, εν ω δυνησεσθε παντα τα βελη του πονηρου [τα] πεπυρωμενα σβεσαι· και την περικεφαλαιαν του σωτηριου δεξασθε, και την μαχαιραν του πνευματος, ο εστιν ρημα θεου, δια πασης προσευχης και δεησεως προσευχομενοι εν παντι καιρω εν πνευματι, και εις αυτο αγρυπνουντες εν παση προσκαρτερησει και δεησει περι παντων των αγιων, και υπερ εμου, ινα μοι δοθη λογος εν ανοιξει του στοματος μου, εν παρρησια γνωρισαι το μυστηριον του ευαγγελιου υπερ ου πρεσβευω εν αλυσει, ινα εν αυτω παρρησιασωμαι ως δει με λαλησαι. ινα δε ειδητε και υμεις τα κατ εμε, τι πρασσω, παντα γνωρισει υμιν τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος εν κυριω, ον επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τας καρδιας υμων. ειρηνη τοις αδελφοις και αγαπη μετα πιστεως απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου. η χαρις μετα παντων των αγαπωντων τον κυριον ημων ιησουν χριστον εν αφθαρσια.

παυλος και τιμοθεος δουλοι χριστου ιησου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποις συν επισκοποις και διακονοις· χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου. ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνεια υμων, παντοτε εν παση δεησει μου υπερ παντων υμων μετα χαρας την δεσιν ποιουμενος, επι τη κοινωνια υμων εις το ευαγγελιον απο της πρωτης ημερας αχρι του νυν, πεποιθως αυτο τουτο, οτι ο εναρξαμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρι ημερας χριστου ιησου· καθως εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων, δια το εχειν με εν τη καρδια υμας, εν τε τοις δεσμοις μου και εν τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνους μου της χαριτος παντας υμας οντας. μαρτυς γαρ μου ο θεος, ως επιποθω παντας υμας εν σπλαγχνοις χριστου ιησου. και τουτο προσευχομαι, ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον περισσειη εν επιγνωσει και παση αισθησει, εις το δοκιμαζειν υμας τα διαφεροντα, ινα ητε ειλικρινεις και απροσκοποι εις ημεραν χριστου, πεπληρωμενοι καρπον δικαιοσυνης τον δια ιησου χριστου εις δοξαν και επαινον θεου. γνωσκειν δε υμας βουλομαι, αδελφοι, οτι τα κατ εμε μαλλον εις προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν, ωστε τους δεσμους μου φανερους εν χριστω γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποις πασιν, και τους πλειονας των αδελφων εν κυριω πεποιθотας τοις δεσμοις μου περισσοτερος τολμαν αφοβως τον λογον λαλειν. τινες μεν και δια φθονον και εριν, τινες δε και δι ευδοκιαν τον χριστον κηρυσσουσιν· οι μεν εξ αγαπης, ειδοτες οτι εις απολογιαν του ευαγγελιου κεμαι, οι δε εξ εριθειας τον χριστον καταγγελλουσιν, ουχ άγνωσ, οιομενοι θλιψιν εγειρειν τοις δεσμοις μου. τι γαρ· πλην οτι παντι τροπω, ειτε προφασει ειτε αληθεια, χριστος καταγγελλεται, και εν τουτω χαιρω· αλλα και χαρησομαι, οίδα γαρ οτι τουτο μοι αποβησεται εις σωτηριαν δια της υμων δεησεως και επιχορηγιας του πνευματος ιησου χριστου, κατα την αποκαταδοκιαν και ελπιδα μου οτι εν ουδενι αισχυνθησομαι, αλλ εν παση παρρησια ως παντοτε και νυν μεγαλυνηθησεται χριστος εν τω σωματι μου, ειτε δια ζωης ειτε δια θανατου. εμοι γαρ το ζην χριστος και το αποθανειν κερδος. ει δε το ζην εν σαρκι, τουτο μοι καρπος εργου· και τι άρη-

σομαι ου γνωριζω. συνεχομαι δε εκ των δυο, την επιθυμιαν εχων εις το αναλυσαι και συν χριστω ειναι, πολλω [γαρ] μαλλον κρεισσον· το δε επιμενειν [εν] τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμας. και τουτο πεποιθως οίδα οτι μενω και παραμενω πασιν υμιν εις την υμων προκοπην και χαραν της πιστεως, ινα το καυχημα υμων περισσευη εν χριστω ιησου εν εμοι δια της εμης παρουσιας παλιν προς υμας. μονον αξιως του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε, ινα ειτε ελθων και ιδων υμας ειτε απων ακουω τα περι υμων, οτι στηχετε εν ε̑νι πνευματι, μια ψυχη συναθλουντες τη πιστει του ευαγγελιου, και μη πυρομενοι εν μηδενι υπο των αντικειμενων, η̑τις εστιν αυτοις ενδειξεις απωλειας, υμων δε σωτηριας, και τουτο απο θεου· οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου, ου μονον το εις αυτον πιστευειν αλλα και το υπερ αυτου πασχειν, τον αυτον αγωνα εχοντες ο̑ιον ειδετε εν εμοι και νυν ακουετε εν εμοι. ει τις ουν παρακλησις εν χριστω, ει τι παραμυθιον αγαπης, ει τις κοινωνια πνευματος, ει τις σπλαγχνα και οικτιρμοι, πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητε, την αυτην αγαπην εχοντες, συμψυχοι, το ε̑ν φρονουντες, μηδεν κατ εριθειαν μηδε κατα κενοδοξιαν, αλλα τη ταπεινοφροσυνη αλληλους η̑γουμενοι υπερεχοντας ε̑αυτων, μη τα ε̑αυτων ε̑καστος σκοπουντες, αλλα [και] τα ε̑τερων ε̑καστοι. τουτο φρονειτε εν υμιν ο̑ και εν χριστω ιησου, ος εν μορφη θεου υπαρχων ουκ αρπαγματον η̑γησατο το ειναι ισα θεω, αλλα ε̑αυτον εκενωσεν μορφην δουλου λαβων, εν ομοιωματι ανθρωπων γενομενος· και σχηματι ε̑υρεθεις ως ανθρωπος εταπεινωσεν ε̑αυτον γενομενος υπηκοος μεχρι θανατου, θανατου δε σταυρου. διο και ο̑ θεος αυτον υπερυψωσεν και εχαρισατο αυτω το ονομα το υπερ παν ονομα, ινα εν τω ονοματι ιησου παν γονυ καμψη επουρανιων και επιγειων και καταχθονιων, και πασα γλωσσα εξομολογησεται οτι κυριος ιησους χριστος εις δοξαν θεου πατρος. ωστε, αγαπητοι μου, καθως παντοτε υπηκουσατε, μη ως εν τη παρουσια μου μονον αλλα νυν πολλω μαλλον εν τη απουσια μου, μετα φοβου και τρομου την ε̑αυτων σωτηριαν κατεργαζεσθε· θεος γαρ εστιν ο̑ ενεργων εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν υπερ της ευδοκιας. παντα ποιειτε χωρις γογγυσμων και διαλογισμων, ινα γενησθε αμεμπτοι και ακεραιοι, τεκνα θεου αμωμα μεσον γενεας σχολιας και διεστραμμενης, εν ο̑ς φαينهσθε ως φωστηρες εν κοσμω, λογον ζωης επεχοντες, εις καυχημα εμοι εις η̑μεραν χριστου, οτι ουκ εις κενον εδραμον ουδε εις κενον εκοπιασα. αλλα ει και σπενδομαι επι τη θυσηια και λειτουργια της πιστεως υμων, χαιρω και συγχαιρω πασιν υμιν· το δε αυτο και υμεις χαιρετε και συγχαιρετε μοι. ελπιζω δε εν κυριω ιησου τιμο̑θεν ταχεως πεμψαι υμιν, ινα καγω ευψυχω γνους τα περι υμων. ουδενα γαρ εχω ισοψυχον οστις γνησιως τα περι υμων μεριμνησει, οι παντες γαρ τα ε̑αυτων ζητουσιν, ου τα ιησου χριστου. την δε δοκιμην αυτου γινωσχετε, οτι ως πατρι τεκνον συν εμοι εδουλευσεν εις το ευαγγελιον. τουτον μεν ουν ελπιζω πεμψαι ως αν αφιδω τα περι εμε εξαυτης· πεποιθα δε εν κυριω οτι και αυτος ταχεως ελευσομαι. αναγκαιον δε η̑γησαμην επαφροδιτον τον αδελφον και συνεργον και συστρατιωτην μου, υμων δε αποστολον και λειτουργον της χρειας μου, πεμψαι προς υμας, επειδη επιποθων η̑ν παντας υμας, και αδημονων διοτι η̑κουσατε οτι η̑σθενησεν. και γαρ η̑σθενησεν παραπλησιον θανατω· αλλα ο̑ θεος η̑λεησεν αυτον, ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμε, ινα μη λυπην επι

λυπην σχω. σπουδαιότεως ὅν ἐπεμψα αὐτον ἵνα ἰδόντες αὐτον παλιν χαρήτε καὶ γὰρ ἀλυπότερος ὤ. προσδεχέσθε ὅν αὐτον ἐν κυρίῳ μετὰ πάσης χάρας, καὶ τοὺς τοιοῦτους ἐντιμοὺς ἔχετε, ὅτι διὰ τὸ ἐργὸν χριστοῦ μέχρι θανάτου ἡγγίσεν, παραβόλευσάμενος τὴν ψυχὴν ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὕμνων ὑστερημα τῆς πρὸς με λειτουργίας. τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν κυρίῳ. τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές. βλέπετε τοὺς κύνas, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομὴν. ἡμεῖς γὰρ ἐσμεν ἡ περιτομή, οἱ πνευματικὸν θεοῦ λατρεύοντες καὶ καυχώμενοι ἐν χριστῷ ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεπονητοί, καίπερ ἐγὼ ἔχων πεπονήθῃσιν καὶ ἐν σαρκί. εἰ τις δοκεῖ ἄλλος πεπονηθῆναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον· περιτομὴ ὀκταήμερος, ἐκ γενέους ἰσραὴλ, φυλῆς βενιαμὴν, ἑβραῖος ἐξ ἑβραίων, κατὰ νόμον φαρισαῖος, κατὰ ζήλος διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενομένης ἀμεμπτος. [ἀλλὰ] ἅτινα ἦν μοι κερδῆ, ταῦτα ἡγήμαια διὰ τὸν χριστὸν ζημιαν. ἀλλὰ μὲνουνγε καὶ ἡγούμαι πάντα ζημιαν ἐνταὶ διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως χριστοῦ ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγούμαι σκυβαλὰ ἵνα χριστὸν κερδήσω καὶ εὗρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως χριστοῦ, τὴν ἐκ θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει, τοῦ γινῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ [τὴν] κοινωνίαν [τῶν] παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφίζομενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, εἰ πῶς καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν. οὐχ ὅτι ἤδη ἐλάβον ἡ ἤδη τετελειώμαι, διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήμφθην ὑπὸ χριστοῦ [ἰησοῦ]. ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ λογιζομαι κατεiléφθῃναι· ἐν δὲ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθάνομενος τοῖς δὲ ἐμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βραβεῖον τῆς ἀνω κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν χριστῷ ἰησοῦ. ὅσοι ὅν τελεῖοι, τοῦτο φρονώμεν· καὶ εἰ τι ἕτερος φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει· πλην εἰς ὃ ἐφθασάμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν. συμμimηται μοι γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν οὕς πολλακίς ἐλέγον ὑμῖν, νυν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ χριστοῦ, ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ ἀσχύνη αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπιγεία φρονούντες. ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτήρα ἀπεκδεχομεθα κύριον ἰησοῦν χριστόν, ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν συμμορφὸν τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνεργεῖαν τοῦ δυνασθῆαι αὐτόν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα. ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπῆτοι καὶ ἐπιποθήτοι, χάρα καὶ στεφανὸς μου, οὕτως στηκετε ἐν κυρίῳ, ἀγαπῆτοι. εὐδοκίαν παρακαλῶ καὶ συντυχὴν παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ. ναι ἐρωτῶ καὶ σε, γνήσιε συζυγε, συλλαμβανού αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνηθλήσαν μοι μετὰ καὶ κλημέντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βιβλίῳ ζωῆς. χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε· παλιν ἐρῶ, χαίρετε. τὸ ἐπιεικές ὕμνων γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. ὁ κύριος ἐγγύς. μὴδὲν μεριμνατε, ἀλλ' ἐν παντί τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὕμνων γνωρίζεσθω πρὸς τὸν θεόν. καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοὺν φρουρήσει τὰς καρδίας ὕμνων καὶ τὰ νοήματα ὕμνων ἐν χριστῷ ἰησοῦ. τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἄγνα, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφήμα, εἰ τις ἀρετὴ καὶ εἰ τις ἐπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἅ καὶ ἐμαυτέ-

τε και παρελαβετε και ηκουσατε και ειδατε εν εμοι, ταυτα πρασσετε· και ὁ θεος της ειρηνης εσται μεθ ὑμων. εχαρην δε εν κυριω μεγαλως ὅτι ηδη ποτε ανεθαλετε το ὑπερ εμου φρονειν, εφ ὧ και εφρονειτε ηκαιρεισθε δε. ουχ ὅτι καθ ὑστερησιν λεγω, εγω γαρ εμαθον εν οἷς εμι αυταρχης ειναι. οἶδα και ταπεινουσθαι, οἶδα και περισσευειν· εν παντι και εν πασιν μεμυημαι και χορταζεσθαι και πειναν, και περισσευειν και ὑστερεισθαι. παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με. πλην καλως εποιησατε συγκοινωνησαντες μου τη θλιψει. οἰδατε δε και ὑμεις, φιλιππησιοι, ὅτι εν αρχη του ευαγγελιου, ὅτε εξηλθον απο μακεδονιας, ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν εις λογον δοσεως και λημψεως ει μη ὑμεις μονοι· ὅτι και εν θεσσαλονικη και ἀπαξ και δις εις την χρειαν μοι επεμφατε. ουχ ὅτι επιζητω το δομα, αλλα επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα εις λογον ὑμων. απεχω δε παντα και περισσευω· πεπληρωμαι δεξαμενος παρα επαφροδιτου τα παρ ὑμων, οσμην ευωδιας, θυσιαν δεκτην, ευαρεστον τω θεω. ὁ δε θεος μου πληρωσει πασαν χρειαν ὑμων κατα το πλουτος αυτου εν δοξη εν χριστω ιησου. τω δε θεω και πατρι ἡμων ἡ δοξα εις τους αιωνας των αιωνων· αμην. ασπασασθε παντα ἅγιον εν χριστω ιησου. ασπαζονται ὑμας οἱ συν εμοι αδελφοι. ασπαζονται ὑμας παντες οἱ ἅγιοι, μαλιστα δε οἱ εκ της καισαρος οικιας. ἡ χαρις του κυριου ιησου χριστου μετα του πνευματος ὑμων.

παυλος αποστολος χριστου ιησου δια θεληματος θεου και τιμο-
θεος ὁ αδελφος τοις εν κολοσσαις ἁγίοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω· χαρις ὑμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ἡμων. ευχαριστου-
μεν τω θεω πατρι του κυριου ἡμων ιησου χριστου παντοτε περι ὑμων προσευχομενοι, ακουσαντες την πιστιν ὑμων εν χριστω ιησου και την αγαπην ἣν εχετε εις παντας τους ἁγίους δια την ελπιδα την αποκειμε-
νην ὑμιν εν τοις ουρανοις, ἣν προηκουσατε εν τω λογῳ της αληθειας του ευαγγελιου του παροντος εις ὑμας, καθως και εν παντι τω κοσμῳ εστιν καρποφορουμενον και αυξανομενον καθως και εν ὑμιν, αφ ἥς ἡμερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θεου εν αληθεια· καθως εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ἡμων, ὅς εστιν πιστος ὑπερ ὑμων διακονος του χριστου, ὁ και δηλωσας ἡμιν την ὑμων αγα-
πην εν πνευματι. δια τουτο και ἡμεις, αφ ἥς ἡμερας ηκουσαμεν, ου παυομεθα ὑπερ ὑμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ἵνα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συνεσει πνευ-
ματικη, περιπατησαι ἀξίως του κυριου εις πασαν ἀρεσκειαν, εν παντι εργῳ αγαθῳ καρποφορουντες και αυξανομενοι τη επιγνωσει του θε-
ου, εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πασαν ὑπομονην και μακροθυμιαν, μετα χαρας ευχαριστουντες τω πατρι τῳ ἰκανωσαντι ὑμας εις την μεριδα του κληρου των ἁγιων εν τῳ φωτι· ὅς ἐρρυσατο ἡμας εκ της ἐξουσιας του σκοτους και μετεστη-
σεν εις την βασιλειαν του υἱου της ἀγαπῆς αυτου, ἐν ᾧ ἐχομεν την ἀπολυτρωσιν, τὴν ἀφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρῶτοτοκος πασης κτίσεως, ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὄρατα καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε ἦσαν αὐτοὶ εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη. καὶ αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνεστήκεν. καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας· ὅς ἐστιν ἀρχὴ, πρῶτοτοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γενῆται ἐν πασὶν αὐτός

πρωτευων, ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδοκῆσεν παντὸ πληρῶμα κατοικῆσαι καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ ἁίματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, [δι' αὐτοῦ] εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατηλλάξεν ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, παραστήσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ, εἰ γὰρ ἐπιμενετέ τῇ πίστει τεθμελιωμένοι καὶ ἑδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ ευαγγελίου οὐ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὐ ἐγενομην ἐγὼ παῦλος διακόνος. νυνὶ χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀνταναπλήρω τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν ἡ ἐκκλήσια, ἥς ἐγενομην ἐγὼ διακόνος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσαν μοι εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, οἷς ἠθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι τι τοῦ πλουτοῦ τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃ ἐστὶν χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης· ὃν ἡμεῖς καταγγελλόμεν νοουθετοῦντες πάντα ἀνθρώπον καὶ διδάσκοντες πάντα ἀνθρώπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἀνθρώπον τέλειον ἐν χριστῷ· εἰς ὃ καὶ κοπιῶ ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνεργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργοῦμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει. θέλω γὰρ ὑμᾶς εἶδεναι ἡλικίον ἀγῶνα ἐχῶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν λαοδικείᾳ καὶ ὅσοι οὐχ ἔορακαν τὸ πρόσωπον μου ἐν σαρκί, ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς παντὸ πλοῦτος τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπιγνώσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ, χριστοῦ, ἐν ᾧ εἰσιν πάντες οἱ θῆσαυροὶ τῆς σοφίας καὶ γνώσεως ἀποκρυφῶν. τούτῳ λέγω ἵνα μὴδεὶς ὑμᾶς παραλογίζεται ἐν πιθανολογίᾳ. εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἀπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι συν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ στερῶμα τῆς εἰς χριστὸν πίστεως ὑμῶν. ὥς οὖν παρελάβετε τὸν χριστὸν ἰησοῦν τὸν κυρίον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, ἐρριζώμενοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι τῇ πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν εὐχαριστίᾳ. βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς εἰσὶν ὁ σὺλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπατῆς κατὰ τὴν παραδοσὶν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ χριστόν· ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ παντὸ πληρῶμα τῆς θεότητος σωματικῶς, καὶ ἐστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὃς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῆς σαρκὸς, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ χριστοῦ, συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτισμῷ, ἐν ᾧ καὶ συνηγερθῆτε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ ἐγειραντος αὐτόν ἐκ νεκρῶν· καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας [ἐν] τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀχροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησεν ὑμᾶς συν αὐτῷ, χάρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα, ἐξάλειψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρογράφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἤρκεν ἐκ τοῦ μέσου προσήλωσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ· ἀπεκδύσαμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγματίσεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρίνῃ ἐν βρώσει καὶ ἐν ποσὶ ἢ ἐν μερεὶ ἑορτῆς ἢ νεομηνίας ἢ σαββάτων, ἃ ἐστὶν σκία τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ χριστοῦ. μὴδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύῃ ἐν θέλῳ ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ ἔορακεν

εμβατευων, εικη φυσιουμενος ὑπο του νοος της σαρκος αυτου, και ου κρατων την κεφαλην, εξ ου παν το σωμα δια των ἄφων και συνδεσμων επιχορηγουμενον και συμβιβαζομενον αυξει την αυξησιν του θεου. ει απειθανετε συν χριστω απο των στοιχειων του κοσμου, τι ὡς ζωντες εν κοσμῳ δογματιζεσθε, μη ἄψη μηδε γευση μηδε θιγης, ἃ εστιν παντα εις φθοραν τη αποχρησει, κατα τα ενταλματα και διδασκαλιας των ανθρωπων· ἃτινα εστιν λογον μεν εχοντα σοφιας εν εὐθελοθηρησικια και ταπεινοφροσυνη [και] αφειδια σωματος, ουκ εν τιμη τινι προς πλησμονην της σαρκος. ει ουν συνηγεριθητε τῷ χριστῷ, τα ανω ζητεите, ου ὁ χριστος εστιν εν δεξια του θεου καθημενος· τα ανω φρονειτε, μη τα επι της γης· απειθανετε γαρ, και ἡ ζωη ὑμων κεκρυπται συν τῷ χριστῷ εν τῷ θεῷ. ὅταν ὁ χριστος φανερωθῇ, ἡ ζωη ὑμων, τοτε και ὑμεις συν αυτῷ φανερωθησεσθε εν δοξῇ. νεκρωσατε ουν τα μελη τα επι της γης, πορνειαν, ακαθαρσιαν, παθος, επιθυμιαν κακην, και την πλεονεξιαν ἣτις εστιν ειδωλολατρια, δι ἃ ερχεται ἡ οργη του θεου [επι τους υἱους της απειθειας]· εν οἷς και ὑμεις περιεπατησατε ποτε ὅτε εζητε εν τουτοις. νυνι δε αποθεςθε και ὑμεις τα παντα, οργην, θυμον, κακιαν, βλασφημιαν, ασχρολογιαν εκ του στοματος ὑμων· μη ψευδεσθε εις ἀλλήλους, απεκδυσαμενοι τον παλαιον ανθρωπον συνταις πραξεσιν αυτου, και ενδυσασθε τον νεον τον ανακαινουμενον εις επιγνωσιν κατ εικονα του κτισαντος αυτον, ὅπου ουκ ἐνι ἑλλην και ιουδαιος, περιτομη και ακροβυστια, βαρβαρος, σκυθης, δουλος, ελευθερος, ἀλλα [τὰ] παντα και εν πασιν χριστος. ενδυσασθε ουν ὡς εκλεκτοι του θεου, ἅγιοι και ηγαπημενοι, σπλαγχνα οικτιρμου, χρηστοτητα, ταπεινοφροσυνην, πραυτητα, μακροθυμιαν, ανεχομενοι ἀλλήλων και χαριζομενοι ἑαυτοις εαν τις προς τινα εχη μομφην· καθως και ὁ κυριος εχαρισατο ὑμιν οὕτως και ὑμεις· επι πασιν δε τουτοις την αγαπην, ὁ εστιν συνδεσμος της τελειοτητος. και ἡ ειρηνη του χριστου βραβευετω ενταις καρδιας ὑμων, εις ἣν και εκληθητε εν ἑνὶ σωματι· και ευχαριστοι γινεσθε. ὁ λογος του χριστου ἐνοικειτω εν ὑμιν πλουσιως, εν πασῇ σοφια διδασκοντες και νουθετοουντες ἑαυτους ψαλμοις, ὕμνοις, ᾠδαῖς πνευματικαῖς εν [τῇ] χαριτι ἀδοντες ενταις καρδιας ὑμων τῷ θεῷ· και παν ὃ τι εαν ποιητε εν λογῷ ἢ εν ἐργῷ, παντα ἐν ὀνοματι κυριου ιησου, ευχαριστοουντες τῷ θεῷ πατρὶ δι αυτου. αἱ γυναικες, ὑποτασσεσθε τοις ἀνδρασιν, ὡς ἀνηκεν εν κυρίῳ. οἱ ἀνδρες, ἀγαπατε τας γυναικας και μη πικραινεσθε προς αυτας. τα τεκνα, ὑπακουετε τοις γονευσιν κατα παντα, τουτο γαρ ευαρεστον εστιν εν κυρίῳ. οἱ πατερες, μη ἐρεθιζετε τα τεκνα ὑμων, ἵνα μη ἀθυμωσιν. οἱ δουλοι, ὑπακουετε κατα παντα τοις κατα σαρκα κυριοις, μη εν οφθαλμοδουλια ὡς ἀνθρωπαρεσκοι, ἀλλ ἐν ἀπλοτητι καρδιας, φοβουμενοι τον κυριον. ὁ εαν ποιητε, ἐκ ψυχης ἐργαζεσθε, ὡς τῷ κυρίῳ και ουκ ἀνθρώποις, εἰδοτες ὅτι ἀπο κυριου ἀπολημψεσθε την ἀνταποδοσιν της κληρονομιας. τῷ κυρίῳ χριστῷ δουλευετε· ὁ γὰρ ἀδικων κομισεται ὁ ἡδικησεν, και ουκ εστιν προσωποληψια. οἱ κυριοι, το δικαιον και την ἰσοτητα τοις δουλοις παρεχεσθε, εἰδοτες ὅτι και ὑμεις ἐχετε κυριον εν ουρανῳ. τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγορουντες ἐν αὐτῇ ἐν ευχαριστια, προσευχομενοι ἅμα και περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ θεος ἀνοιξῇ ἡμῖν θύραν του λογου, λαλησαι το μυστηριον του χριστου, δι ὃ και δεδεμαι, ἵνα φανερωσω αὐτο ὡς δεῖ με λαλησαι. ἐν σοφια περιπατεῖτε προς τους ἐξῶ, τον καιρον ἐξαγοραζομενοι. ὁ

λογος ὑμῶν παντοτε ἐν χαριτι, ἀλατι ἡρτυμενος, εἶδεναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἑκάστῳ ἀποκρινεσθαι. τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γινώρισει ὑμῖν τυχεῖος ὁ ἀγαπητός ἀδελφός καὶ πιστός διακόνος καὶ συνδούλος ἐν κυρίῳ, ὃν ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλεσθῆτε τὰς καρδίας ὑμῶν, συν ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γινώρισουσιν τὰ ὧδε. ἀσπάζεται ὑμᾶς ἀριστάρχος ὁ συναιχμαλωτός μου, καὶ μαρκὸς ὁ ἀνεψίος βαρναβᾶ περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς, εἰάν ἐλθῇ πρὸς ὑμᾶς δεξασθε αὐτὸν, καὶ ἰησοὺς ὁ λεγόμενος ἰουστός, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησαν μοι παρηγορία. ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐπαφράς ὁ ἐξ ὑμῶν, δούλος χριστοῦ [ἰησοῦ], παντοτε ἀγωνίζομενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα σταθῇτε τέλειοι καὶ πεπληροφορημένοι ἐν παντί θεληματι τοῦ θεοῦ. μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν ἱεραπολεῖ. ἀσπάζεται ὑμᾶς λουκάς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός καὶ δημῶς. ἀσπασάσθε τοὺς ἐν λαοδικείᾳ ἀδελφούς καὶ νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῆς ἐκκλησίαν. καὶ ὅταν ἀναγνώσθῃ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ λαοδικεῶν ἐκκλησίᾳ ἀναγνώσθῃ, καὶ τὴν ἐκ λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. καὶ εἶπατε ἀρχιππῷ, βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρελάβες ἐν κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. ὁ ἀσπασμός τῆ ἐμῇ χειρὶ παύλου. μνημονεύετε μοι τῶν δεσμών. ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

παῦλος καὶ σιλουανὸς καὶ τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ θεσσαλονικεῶν ἐν θεῷ πατρὶ καὶ κυρίῳ ἰησοῦ χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη. εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ παντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνείαν ποιοῦμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἐργοῦ τῆς πίστεως καὶ τοῦ κοποῦ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἐμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, εἰδοτές, ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι ὑπὸ [τοῦ] θεοῦ, τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ [ἐν] πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς οἰδατέ οἱοι ἐγενήθημεν [ἐν] ὑμῖν δι' ὑμᾶς. καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χάρας πνεύματος ἁγίου, ὥστε γενεσθαι ὑμᾶς τυποὺν πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀχαίᾳ. ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξηχῆται ὁ λόγος τοῦ κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ μακεδονίᾳ καὶ [ἐν τῇ] ἀχαίᾳ, ἀλλ' ἐν παντί τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν θεὸν ἐξεληλύθεν, ὥστε μὴ χρεῖαν ἔχειν ἡμᾶς λαλεῖν τι· αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἰσοδὸν ἐσχομένον πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρεψάτε πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδωλῶν δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἡγείρεν ἐκ [τῶν] νεκρῶν, ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἐκ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης. αὐτοὶ γὰρ οἰδατέ, ἀδελφοὶ, τὴν εἰσοδὸν ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν, ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες καθὼς οἰδατέ ἐν φιλιπποῖς ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν λαλήσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι. ἡ γὰρ παρακλήσις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας οὐδὲ ἐν δόλῳ, ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσαμεθα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον οὕτως λαλοῦμεν, οὐχ ὥς ἀνθρώποις ἀρεσκοῦντες ἀλλὰ θεῷ τὰ δοκιμαζόντι τὰς καρδίας ἡμῶν. οὐτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἰδατέ, οὐτε ἐν προφασεὶ πλεονεξίας, θεὸς μαρτυρῶν, οὐτε ζητούντες ἐξ

ανθρώπων δοξάν, ούτε αφ' ὑμῶν ούτε απ' ἀλλων, δυναμενοι ἐν βραεὶ εἶναι ὡς χριστοῦ ἀποστολοὶ, ἀλλὰ ἐγενήθημεν νηπιοὶ ἐν μεσῷ ὑμῶν. ὡς εἰαν τροφὸς θάλπη τὰ ἑαυτῆς τεκνὰ, οὕτως ὁμειρομενοὶ ὑμῶν εὐδοκοῦμεν μεταδουναὶ ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν ἐγενήθητε. μνημονεுετε γάρ, ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τίνα ὑμῶν ἐκρηύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ. ὑμεῖς μαρτυρεῖς καὶ ὁ θεὸς, ὡς ὅσιως καὶ δικαίως καὶ ἀμεμπτῶς ὑμῖν τοὺς πιστεuousιν ἐγενήθημεν, καθάπερ οἰδατε ὡς ἓνα ἕκαστον ὑμῶν ὡς πατὴρ τεκνὰ ἑαυτοῦ παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι καὶ μαρτυρομενοὶ εἰς τὸ περιπατεῖν ὑμᾶς ἀξίως τοῦ θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δοξάν. καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ θεοῦ ἐδεξάσθε οὐ λόγον ἀνθρώπων ἀλλὰ καθὼς ἐστὶν ἀληθῶς λόγον θεοῦ, ὅς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοὺς πιστεuousιν. ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ἐν χριστῷ ἰησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπαθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδιῶν συμφυλῆτων καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν ἰουδαίων, τῶν καὶ τὸν κυρίον ἀποκτείναντων ἰησοῦν καὶ τοὺς προφῆτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιώξαντων, καὶ θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντιῶν, κωλύοντων ἡμᾶς τοὺς ἐθνέσιν λαλήσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας παντοτε. ἐφθάσεν δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος. ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ οὐ καρδίᾳ, περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ προσώπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. διότι ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν παῦλος καὶ ἄπαξ καὶ δις, καὶ ἐνεκοίφην ἡμᾶς ὁ σατάνας. τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπίς ἡ χάρις ἡ στεφανὸς καυχήσεως ἡ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἐμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ· ὑμεῖς γὰρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χάρις. διὸ μῆκετι στεγόντες εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν ἀθῆναις μόνοι, καὶ ἐπεμψάμεν τιμοθέον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ συνεργὸν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ, εἰς τὸ στηριξάαι ὑμᾶς καὶ παρακαλεῖσαι ὑπὲρ τῆς πίστεως ὑμῶν τὸ μὴδὲνα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύταις. αὐτοὶ γὰρ οἰδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα· καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἤμεν, προελεγόμεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλιβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ οἰδατε. διὰ τοῦτο καγὼ μῆκετι στεγῶν ἐπεμψά εἰς τὸ γινῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν, μὴ πῶς ἐπειράσεν ὑμᾶς ὁ πειραζὼν καὶ εἰς κενὸν γενῆται ὁ κόπος ἡμῶν. ἀρτί δὲ ἐλθόντος τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγαπὴν ὑμῶν, καὶ ὅτι ἐχετε μνησίαν ἡμῶν ἀγαθὴν παντοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς, διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ ἀναγκῇ καὶ θλίψει ἡμῶν διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως, ὅτι νῦν ζῶμεν ἐάν ὑμεῖς στηχέτε ἐν κυρίῳ. τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυναμέσθαι τῷ θεῷ ἀνταποδουναὶ περὶ ὑμῶν ἐπὶ πάσῃ τῇ χάριτι ἡ χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἐμπροσθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν, νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ προσώπον καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν· αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁ κυρίος ἡμῶν ἰησοὺς κατευθύνει τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς· ὑμᾶς δὲ ὁ κυρίος πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγαπῇ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, εἰς τὸ στηριξάαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμεμπτοὺς ἐν ἀγίῳ συνῇ ἐμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ

πατρος ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ. [ἀμήν.] λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ ἰησοῦ, ἵνα καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρεσκεῖν θεῷ, καθὼς καὶ περιπατεῖτε, ἵνα περισσεύητε μάλλον. οἰδατε γὰρ τινὰς παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου ἰησοῦ. τοῦτο γὰρ ἐστὶν θέλημα τοῦ θεοῦ, ὁ ἁγιασμός ὑμῶν, ἀπεχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας, εἶδεναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκευὸς κτασθῆαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ, μὴ ἐν παθεί ἐπιθυμίας καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδοτὰ τὸν θεόν, τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πραγματί τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, διότι ἐχθρὸς κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυράμεθα. οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσία ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ. τοιγαρὸν ὁ αἰθέτων οὐκ ἀνθρώπον αἰθετεῖ ἀλλὰ τὸν θεόν τὸν [καὶ] δίδοντα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς. περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρεῖαν ἔχετε γραφεῖν ὑμῖν, αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδιδάκτοι ἐστέ εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς [τούς] ἐν ὅλῃ τῇ μακεδονίᾳ. παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μάλλον, καὶ φιλοτιμεισθῆαι ἡσυχαίνειν καὶ πράσσειν τὰ ἴδια καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς [ἰδίας] χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγεῖλαμεν, ἵνα περιπατῆτε εὐσχημονῶς πρὸς τοὺς ἐξω καὶ μηδενὸς χρεῖαν ἐχῆτε. οὐ θελομέν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κοιμωμένων, ἵνα μὴ λύπησθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἐχόντες ἐλπίδα. εἰ γὰρ πιστευόμεν ὅτι ἰησοὺς ἀπεθάνεν καὶ ἀνέστη, οὕτως καὶ ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ ἰησοῦ ἀξεῖ συν αὐτῷ. τοῦτο γὰρ ὑμῖν λεγόμεν ἐν λόγῳ κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπομένοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κλέυσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σαλπύγγι θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἐπεὶτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπομένοι ἅμα συν αὐτοῖς ἄρπαγησομεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς αἶρα· καὶ οὕτως πάντοτε συν κυρίῳ ἐσομεθα. ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις. περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γραφῆσθαι, αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἰδατε ὅτι ἡμέρα κυρίου ὡς κλεπτὴς ἐν νυκτὶ οὕτως ἐρχεται. ὅταν λέγωσιν, εἰρήνῃ καὶ ασφαλείᾳ, τότε αἰφνιδίως αὐτοῖς ἐφίσταται ὀλεθρὸς ὥσπερ ἡ ὥδις τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφυγῶσιν. ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστέ ἐν σκοτει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλεπτὴς καταλάβῃ, πάντες γὰρ ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστέ καὶ υἱοὶ ἡμέρας. οὐκ ἐσμεν νυκτὸς οὐδὲ σκοτοῦς· ἀρὰ οὖν μὴ καθευδῶμεν ὡς οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νηφῶμεν. οἱ γὰρ καθευδόντες νυκτὸς καθευδουσιν, καὶ οἱ μεθύσκοι μεθύουσιν· ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νηφῶμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικεφαλαιᾶν ἐλπίδα σωτηρίας· ὅτι οὐκ εἴθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὀργὴν ἀλλὰ εἰς ἐλεος σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθευδῶμεν ἅμα συν αὐτῷ ζήσωμεν. διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε ἕως τοῦ ἑνός, καθὼς καὶ ποιεῖτε. ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἶδεναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν κυρίῳ καὶ νοουθετοῦντας ὑμᾶς, καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσὸν ἐν ἀγαπῇ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νοουθετεῖτε τοὺς ἀτακτοὺς, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψυχούς,

αντεχεσθε των ασθενων, μακροθυμειτε προς παντας. ορατε μη τις κακον αντι κακου τινι αποδω, αλλα παντοτε το αγαθον διωκετε [και] εις αλληλους και εις παντας. παντοτε χαιρετε, αδιαλειπτως προσευχεσθε, εν παντι ευχαριστειτε· τουτο γαρ θελημα θεου εν χριστω ιησου εις υμας. το πνευμα μη σβεννυτε, προφητειας μη εξουθενειτε· παντα δε δοκιμαζετε, το καλον κατεχετε, απο παντος ειδους πονηρου απεχεσθε. αυτος δε ο θεος της ειρηνης αγιασαι υμας ολοτελεις, και ολοκληρον υμων το πνευμα και η ψυχη και το σωμα αμεμπτως εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου τηρηθειη. πιστος ο καλων υμας, ος και ποιησει. αδελφοι, προσευχεσθε [και] περι ημων. ασπασασθε τους αδελφους παντας εν φιληματι αγιω. ενορκιζω υμας τον κυριον αναγνωσθηναι την επιστολην πασιν τοις αδελφοις. η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων.

παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω· χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος [ημων] και κυριου ιησου χριστου. ευχαριστην οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων, αδελφοι, καθως αξιον εστιν, οτι υπεραυξανει η πιστις υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εις αλληλους, ωστε αυτους ημας εν υμιν εγκαυχασθαι ενταις εκκλησιαις του θεου υπερ της υπομονης υμων και πιστεως εν πασιν τοις διωγμοις υμων και ταις θλιψεσιν αις ανεχεσθε, ενδειγμα της δικαιας κρισεως του θεου, εις το καταξιωθηναι υμας της βασιλειας του θεου, υπερ ης και πασχετε, ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοις θλιβουσιν υμας θλιψιν και υμιν τοις θλιβομενοις ανσιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανου μετ αγγελων δυναμεως αυτου εν πυρι φλογος, διδοντος εκδικησιν τοις μη ειδοσιν θεον και τοις μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ημων ιησου, οτινες δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου, οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοις αγιοις αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοις πιστευσασιν, οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμας, εν τη ημερα εκεινη. εις ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων, ινα υμας αξιωση της κλησεως ο θεος ημων και πληρωση πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνης και εργον πιστεως εν δυναμει, οπως ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου εν υμιν, και υμεις εν αυτω, κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου. ερωτωμεν δε υμας, αδελφοι, υπερ της παρουσιας του κυριου ημων ιησου χριστου και ημων επισυναγωγης επ αυτον, εις το μη ταχως σαλευθηναι υμας απο του νοος μηδε θροεισθαι μητε δια πνευματος μητε δια λογου μητε δι επιστολης ως δι ημων, ως οτι ενεστηκεν η ημερα του κυριου. μη τις υμας εξαπατηση κατα μηδενα τροπον· οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθη ο ανθρωπος της ανομιας, ο υιος της απωλειας, ο αντικειμενος και υπεрайρομενος επι παντα λεγομενον θεον η σεβασμα, ωστε αυτον εις τον ναον του θεου καθισαι, αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεος. ου μνημονευετε οτι ετι ων προς υμας ταυτα ελεγον υμιν· και νυν το κατεχον οιδατε, εις το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω εαυτου καιρω. το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιας· μονον ο κατεχων αρτι εως εκ μεσου γινηται. και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομος, ον ο κυριος [ιησους] ανελκει τω πνευματι του στοματος αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιας αυτου, ου εστιν η παρουσια κατ ενεργειαν του σατα-

να εν παση δυναμει και σημειοις και τερασιν ψευδους και εν παση απατη αδικιας τοις απολλυμενοις, ανθ' ὧν την αγαπην της αληθειας ουκ εδεξαντο εις το σωθηναι αυτους. και δια τουτο πεμπει αυτοις ὁ θεος ενεργειαν πλανης εις το πιστευσαι αυτους τω ψευδει, ἵνα κριθωσιν παντες οἱ μη πιστευσαντες τη αληθεια αλλα ευδοκησαντες τη αδικια. ἡμεις δε οφειλομεν ευχαριστειν τω θεω παντοτε περι ὑμων, αδελφοι ηγαπημενοι ὑπο κυριου, ὅτι ἐίλατο ὑμας ὁ θεος απαρχην εις σωτηριαν εν ἁγιασμῳ πνευματος και πιστει αληθειας, εις ὃ [και] εκαλεσεν ὑμας δια του ευαγγελιου ἡμων, εις περιποιησιν δοξης του κυριου ἡμων ιησου χριστου. αρα ουν, αδελφοι, στηχετε, και κρατειτε τας παραδοσεις ἃς ἐδιδαχθητε εἴτε δια λογου εἴτε δι επιστολης ἡμων. αυτος δε ὁ κυριος ἡμων ιησους χριστος και [ὁ] θεος ὁ πατηρ ἡμων, ὁ αγαπησας ἡμας και δους παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι, παρακαλεσαι ὑμων τας καρδιας και στηριξαι εν παντι εργῳ και λογῳ αγαθῳ. το λοιπον προσευχεσθε, αδελφοι, περι ἡμων, ἵνα ὁ λογος του κυριου τρεχη και δοξάζεται καθως και προς ὑμας, και ἵνα ῥυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων· ου γαρ παντων ἡ πιστις. πιστος δε εστιν ὁ κυριος, ὃς στηριζει ὑμας και φυλάζει απο του πονηρου. πεποιθαμεν δε εν κυριῳ εφ' ὑμας, ὅτι ἃ παραγγελλομεν [και] ποιεите και ποιησετε. ὁ δε κυριος κατευθυναι ὑμων τας καρδιας εις την αγαπην του θεου και εις την ὑπομονην του χριστου. παραγγελλομεν δε ὑμιν, αδελφοι, εν ονοματι του κυριου [ἡμων] ιησου χριστου, στελλεσθαι ὑμας απο παντος αδελφου ατακτως περιπατουντος και μη κατα την παραδοσιν ἣν παρελαβοσαν παρ ἡμων. αυτοι γαρ οἶδατε πως δεῖ μιμεισθαι ἡμας, ὅτι ουκ ητακτησαμεν εν ὑμιν ουδε δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα τινος, αλλ εν κοπῳ και μοχθῳ νυκτος και ἡμερας εργαζομενοι προς το μη επιβαρῆσαι τινα ὑμων· ουχ ὅτι ουκ εχομεν εξουσιαν, αλλ ἵνα ἑαυτους τυπον δωμεν ὑμιν εις το μιμεισθαι ἡμας. και γαρ ὅτε ημεν προς ὑμας, τουτο παρηγγελλομεν ὑμιν, ὅτι εἰ τις ου θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιετω. ακουομεν γαρ τινας περιπατουντας εν ὑμιν ατακτως, μηδεν εργαζομενους αλλα περιεργαζομενους· τοις δε τοιουτοις παραγγελλομεν και παρακαλουμεν εν κυριῳ ιησου χριστῳ ἵνα μετα ἡσυχιας εργαζομενοι τον ἑαυτων αρτον εσθιωσιν. ὑμεις δε, αδελφοι, μη εγκακησητε καλοποιουντας. εἰ δε τις ουχ ὑπακουει τῷ λογῳ ἡμων δια της επιστολης, τουτον σημειουσθε, μη συναναμιγνυσθαι αὐτῷ, ἵνα εντραπη· και μη ὡς εχθρον ἡγεισθε, αλλα νουθετεῖτε ὡς αδελφον. αυτος δε ὁ κυριος της ειρηνης δωη ὑμιν την ειρηνην δια παντος εν παντι τροπῳ. ὁ κυριος μετα παντων ὑμων. ὁ ασπασμος τη ἐμῇ χειρὶ παυλου, ὁ εστιν σημειον εν παση επιστολῇ· οὕτως γραφῶ. ἡ χαρις του κυριου ἡμων ιησου χριστου μετα παντων ὑμων.

παυλος αποστολος χριστου ιησου κατ επιταγην θεου σωτηρος ἡμων και χριστου ιησου της ελπιδος ἡμων τιμοθεω γνησιῳ τεκνῳ εν πιστει· χαρις, ελεος, ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ἡμων. καθως παρεκαλεσα σε προσμεναι εν εφεσῳ πορευομενος εις μακεδονιαν, ἵνα παραγγειλης τισιν μη ἑτεροδιδασκαλειν μηδε προσεχειν μυθους και γενεαλογιας απεραντοις, ἅτινες ἐκζητησεις παρεχουσιν μαλλον ἢ οἰκονομιαν θεου την εν πιστει· το δε τελος της παραγγελιας εστιν αγαπη εκ καθαρῳς καρδιας και συνειδησεως αγαθης και πιστεως ανυποκριτου, ὧν τινες αστοχησαντες εξετραπησαν

εις ματαιολογίαν, θέλοντες εἶναι νομοδιδασκαλοὶ, μὴ νοούντες μὴτε ἄλεγουσιν μὴτε περὶ τινῶν διαβεβαίουνται. οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος εἰάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίω νόμος οὐ κείται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτακτοῖς, ἀσεβεσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνομοίοις καὶ βεβήλοις, πατρολώαις καὶ μητρολώαις, ἀνδροφονοῖς, πορνοῖς, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψευσταῖς, ἐπιορκοῖς, καὶ εἰ τι ἕτερον τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ ἀντικείμεναι, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δοξῆς τοῦ μακαρίου θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθη ἐγώ. χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντι με χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστὸν με ἡγήσατο θεμενὸς εἰς διακονίαν, τὸ πρότερον ὄντα βλασφημῶν καὶ διωκτὴν καὶ ὑβριστὴν· ἀλλὰ ἠλεήθη, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ, ὑπερεπλεόνασεν δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ. πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἀξίος, ὅτι χριστὸς ἰησοὺς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι· ὧν πρῶτος εἰμι ἐγώ, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθη, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐνδείξηται χριστὸς ἰησοὺς τὴν ἅπασαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποταγῶσιν τῶν μελλόντων πιστεῦν ἐν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ θεῷ, τιμῇ καὶ δόξᾳ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. ταυτὴν τὴν παραγγέλιαν παρατίθεμαι σοί, τέκνον τιμῶν, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σε προφητείας, ἵνα στρατευθῇ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνειδήσιν, ἣν τινες ἀπώσαμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυαγήσαν· ὧν ἐστὶν ὕμεναιος καὶ ἀλεξάνδρος, ὅς παρεδῶκα τῷ σατανᾷ ἵνα παιδευθῶσιν μὴ βλασφημεῖν. παρακαλῶ ὅν ὡν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντευξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλείων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμῶν καὶ ἡσυχίων βίον διαγῶμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνοτητί. τοῦτο καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπιγνώσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. εἰς γὰρ θεὸς, εἷς καὶ μεσιτὴς θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρώπος χριστὸς ἰησοὺς, ὃ δούς ἑαυτὸν ἀντιλύτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτυρίον καιροῖς ἰδιοῖς· εἰς ὃ ἐτεθῆν ἐγὼ κηρυχὴ καὶ ἀποστολὸς ἀληθείαν λέγων, οὐ ψευδομαι διδασκαλὸς εἶνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ. βούλομαι ὅν ὡν προσευχεσθῆναι τοὺς ἀνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαιρόντας ὅσιους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ· ὥσαυτως [καὶ] γυναῖκας ἐν κατὰστολῇ κοσμίῳ μετὰ αἰδούς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ ἐν πλεγμασίν καὶ χρυσίῳ ἢ μαργαρίταις ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλ' ὃ πρέπει γυναῖξιν ἐπαγγελλομέναις θεοσεβείαν, δι' ἐργῶν ἀγαθῶν. γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθάνετω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ· διδάσκειν δὲ γυναῖκα οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. ἀδάμ γὰρ πρῶτος ἐπλασθῆ, εἰτα ἔυα· καὶ ἀδάμ οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἐξαπατήθεισα ἐν παραβάσει γεγόνεν. σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, εἰ μὴ μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἁγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης. πιστὸς ὁ λόγος· εἰ τις ἐπισκοπῆς ὀρεγεται, καλοῦ ἐργοῦ ἐπιθυμεῖ. δεῖ ὅν ὡν τὸν ἐπισκοποῦν ἀνεπιλήμpton εἶναι, μίας γυναῖκος ἀνδρᾶ, νηφάλιον, σωφρονα, κοσμίον, φιλοξενόν, διδασκτικόν, μὴ παροῖνον, μὴ πληκτὴν, ἀλλὰ ἐπεικῆ, ἀμαχόν, ἀφιλαργυρόν, τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊσταμένον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνοτήτος· εἰ δὲ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδεν, πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελησεται· μὴ νεοφυτόν, ἵνα μὴ τυφώθῃς εἰς κρίμα ἐμπεσῇ τοῦ διαβόλου. δεῖ δὲ καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἐξῶθεν, ἵνα μὴ

εις ονειδισμόν εμπεση και παγίδα του διαβόλου. διακονους ὡσαυτως σεμνους, μη διλογους, μη οινω πολλω προσεχοντας, μη αισχροκερδεις, εχοντας το μυστηριον της πιστεως εν καθαρα συνειδησει. και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον, ειτα διακονειτωσαν ανεγκλητοι οντες. γυναικας ὡσαυτως σεμνας, μη διαβολους, νηφαλιους, πιστας εν πασιν. διακονοι εστωσαν μιας γυναικος ανδρες, τεκνων καλως προισταμενοι και των ιδιων οικων· οι γαρ καλως διακονησαντες βαθμον ἑαυτοις καλον περιποιουνται και πολλην παρρησιαν εν πιστει τη εν χριστω ιησου. ταυτα σοι γραφω, ελπίζων ελθειν προς σε εν ταχει· εαν δε βραδυνω, ινα ειδης πως δει εν οικω θεου αναστρεφεσθαι, ἣτις εστιν εκκλησια θεου ζωντος, στυλος και ἑδραιωμα της αληθειας. και ὁμολογουμενως μεγα εστιν το της ευσεβειας μυστηριον· ὃς εφανερωθη εν σαρκι, εδικαιωθη εν πνευματι, ωφθη αγγελοις, εκηρυχθη εν εθνεσιν, επιστευθη εν κοσμῳ, ανελημφθη εν δοξῃ. το δε πνευμα ῥητως λεγει ὅτι εν ὑστεροις καιροις αποστησονται τινες της πιστεως, προσεχοντες πνευμασιν πλανοις και διδασκαλιας δαιμονιων, εν ὑποκρισει ψευδολογων, κεκαυστηριασμενων την ιδιαν συνειδησιν, κωλυοντων γαμειν, απεχεσθαι βρωματων ἃ ὁ θεος εκτισεν εις μεταλημψιν μετα ευχαριστίας τοις πιστοις και επεγνώκοσι την αληθειαν. ὅτι παν κτισμα θεου καλον, και ουδεν αποβλητον μετα ευχαριστίας λαμβανομενον, ἁγιαζεται γαρ δια λογου θεου και εντευξεως. ταυτα ὑποτιθεμενος τοις ἀδελφοις καλος εση διακονος χριστου ιησου, εντρεφομενος τοις λογοις της πιστεως και της καλης διδασκαλιας ἢ παρηκολουθηκας· τους δε βεβηλους και γραυδεις μυθους παραιτου. γυμναζε δε σεαυτον προς ευσεβειαν· ἡ γαρ σωματικη γυμνασια προς ολιγον εστιν ωφελιμος, ἡ δε ευσεβεια προς παντα ωφελιμος εστιν, επαγγελιαν εχουσα ζωης της νυν και της μελλουσης. πιστος ὁ λογος και πασης αποδοχης αξιος· εις τουτο γαρ κοπιωμεν και αγωνιζομεθα, ὅτι ἡλπικαμεν επι θεῳ ζωντι, ὃς εστιν σωτηρ παντων ανθρωπων, μαλιστα πιστων. παραγγελλε ταυτα και διδασκε. μηδεις σου της νεοτητος καταφρονειτω, αλλα τυπος γινου των πιστων εν λογῳ, εν αναστροφῃ, εν αγαπῃ, εν πιστει, εν ἁγνείᾳ. ὥς ερχομαι προσεχε τη αναγνώσει, τη παρακλήσει, τη διδασκαλίᾳ. μη ἀμελει του εν σοι χαρισματος, ὃ ἐδοθη σοι δια προφητειας μετα επιθεσεως των χειρων του πρεσβυτεριου. ταυτα μελετα, εν τουτοις ισθι, ινα σου ἡ προκοπῇ φανερὰ ἡ πασιν. επεχε σεαυτῷ και τη διδασκαλίᾳ· επιμενε αυτοις· τουτο γαρ ποιων και σεαυτον σωσεις και τους ακουοντας σου. πρεσβυτερω μη επιπληξῆς, αλλα παρακαλει ὡς πατερα, νεωτερους ὡς ἀδελφους, πρεσβυτερας ὡς μητερας, νεωτερας ὡς ἀδελφας εν πασῇ ἁγνείᾳ. χηρας τιμα τας οντως χηρας. ει δε τις χηρα τεκνα ἡ ἐκγόνα εχει, μανθανετωσαν πρωτον τον ιδιον οικον ευσεβειν και ἀμοιβας αποδιδοναι τοις προγονοις, τουτο γαρ εστιν αποδεκτον ενωπιον του θεου. ἡ δε οντως χηρα και μεμονωμενη ἡλπικεν επι θεον και προσμενει ταις δεησεσιν και ταις προσευχαίς νυκτος και ἡμέρας· ἡ δε σπαταλωσα ζωσα τεθνήκεν. και ταυτα παραγγελλε, ινα ανεπιλημπτοι ωσιν. ει δε τις των ιδιων και μαλιστα οικειων ου προνοει, την πιστιν ἡρνηται και εστιν ἀπιστου χειρων. χηρα καταλεγεσθῶ μη ἐλαττον ετων ἐξήκοντα γεγονυια, ἑνος ἀνδρος γυνῆ, εν ἐργοις καλοῖς μαρτυρουμενη, ει ετεκνοτροφησεν, ει ἐξενοδοχησεν, ει ἁγίων ποδας ἐνίψεν, ει θλιβομενοις ἐπηρχεσεν, ει παντι ἐργῷ ἀγαθῷ ἐπηχο-

λουθησεν· νεωτερας δε χηρας παραιτου· όταν γαρ καταστρηνιασωσιν του χριστου, γαμειν θελουσιν, εχουσαι χριμα ότι την πρωτην πιστιν ηθετησαν· άμα δε και αργαι μανθανουσιν, περιερχομεναι τας οικιας, ου μονον δε αργαι αλλα και φλυαροι και περιεργοι, λαλουσαι τα μη δεοντα. βουλομαι ουν νεωτερας γαμειν, τεκνογονειν, οικοδεσποτειν, μηδεμιαν αφορμην διδοναι τω αντικειμενω λοιδοριας χαριν· ηδη γαρ τινες εξετραπησαν οπισω του σατανα· ει τις πιστη εχει χηρας, επαρκειτω αυταις, και μη βαρεισθω ή εκκλησια, ίνα ταις οντως χηραις επαρχεση· οι καλως προεστωτες πρεσβυτεροι διπλης τιμης αξιουσθωσαν, μαλιστα οι κοπιωντες εν λογω και διδασκαλια· λεγει γαρ ή γραφη, βουν αλωωντα ου φιμωσεις· και, αξιος ό εργατης του μισθου αυτου· κατα πρεσβυτερου κατηγοριαν μη παραδεχου, εκτος ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων· τους άμαρτανοντας ενωπιον παντων ελεγε, ίνα και οι λοιποι φοβον εχωσιν· διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και χριστου ιησου και των εκλεκτων αγγελων, ίνα ταυτα φυλαξης χωρις προκριματος, μηδεν ποιων κατα προσκλησιν· χειρας ταχεως μηδενι επιτιθει, μηδε κοινωνει άμαρτιας αλλοτριάς· σεαυτον άγνον τηρει· μηκετι ύδροποτει, αλλα οινω ολιγω χωρ δια τον στομαχον και τας πυκνας σου ασθeneias· τινων ανθρωπων άι άμαρτιαι προδηλοι εισιν, προαγουσαι εις χρισιν, τισιν δε και επακολουθουσιν· ώσαυτως και τα εργα τα καλα προδηλα, και τα αλλως εχοντα κρυβηναι ου δυνανται· όσοι εισιν ύπο ζυγον δουλοι, τους ιδιους δεσποτας πασης τιμης αξιους ήγεισθωσαν, ίνα μη το ονομα του θεου και ή διδασκαλια βλασφημηται· οι δε πιστους εχοντες δεσποτας μη καταφρονειτωσαν, ότι αδελφοι εισιν· αλλα μαλλον δουλευετωσαν, ότι πιστοι εισιν και αγαπητοι· οι της ευεργεσιας αντιλαμβανομενοι· ταυτα διδασκε και παρακαλει· ει τις έτεροδιδασκαλει και μη προσερχεται υγιαινουσιν λογοις, τοις του κυριου ήμων ιησου χριστου, και τη κατ ευσεβειαν διδασκαλια, τετυφωται, μηδεν επισταμενος, αλλα νοσων περι ζητησεις και λογομαχιας, εξ ών γινεται φθονος, ερις, βλασφημια, ύπονοιαι πονηραι, διαπαρατριβαι διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν και απεστερημενων της αληθειας, νομιζοντων πορισμον ειναι την ευσεβειαν· εστιν δε πορισμος μεγας ή ευσεβεια μετα αυταρκειας· ουδεν γαρ εισηνεγκαμεν εις τον κοσμον, ότι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα· εχοντες δε διατροφας και σχεπασματα, τουτοις αρκεσθησομεθα· οι δε βουλομενοι πλουτειν εμπιπτουσιν εις πειρασμον και παγίδα και επιθυμιας πολλας ανοητους και βλαβερας, άτινες βυθιζουσιν τους ανθρωπους εις ολεθρον και απωλειαν· ριζα γαρ παντων των κακων εστιν ή φιλαργυρια, ής τινες ορεγομενοι απεπλανηθησαν απο της πιστεως και έαυτους περιεπειραν οδυναις πολλαις· συ δε, ω ανθρωπε θεου, ταυτα φευγε· διωκε δε δικαιοσυνην, ευσεβειαν, πιστιν, αγαπην, ύπομονην, πραιπαιθιαν· αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεως, επιλαβου της αιωνιου ζωης, εις ήν εκληθης και ώμολογησας την καλην όμολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων· παραγγελλω [σοι] ενωπιον του θεου του ζωογονουντος τα παντα και χριστου ιησου του μαρτυρησαντος επι ποντιου πιλατου την καλην όμολογιαν, τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπιλημpton μεχρι της επιφανειας του κυριου ήμων ιησου χριστου, ήν καιροις ιδιοις δειξει ό μακαριος και μονος δυναστης, ό βασιλευς των βασιλευοντων και κυριος των κυριευοντων, ό μονος εχων αθανασιαν, φως οικων απροσιτον, όν ειδεν ουδεις ανθρωπων ουδε ιδειν δυναται·

ὦ τιμὴ καὶ κράτος αἰωνίων· ἀμήν. τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰωνί παρὰγγέλλει μὴ ὑψηλοφρονεῖν μηδὲ ἠλπικεῖν ἐπὶ πλοῦτου ἀθλητοῦ-
τι, ἀλλ' ἐπὶ θεῷ τῷ παρεχόντι ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπολαυσίν, ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἐργοῖς καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς, ἀποθήσαυριζοντας ἑαυτοῖς θεμελίον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλαβῶνται τῆς ὀντως ζωῆς. ὦ τιμοθέε, τὴν παραθήκην φυλάξον, ἐκτρεπομένος τὰς βεβηλούς κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνυμου γνώσεως, ἥν τινες ἐπαγγέλλομενοι περὶ τὴν πίστιν ἡστοχῆσαν. ἦ χάρις μεθ' ὑμῶν.

παῦλος ἀποστόλος ἰησοῦ δια θελήματος θεοῦ κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν ἰησοῦ τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τεκνῷ· χάρις, εὐεχία, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. χάριν ἔχω τῷ θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθάρᾳ συνειδήσει, ὥς ἀδιαλείπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσιν μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐπιποθῶν σὲ ἰδεῖν, μεμνημένος σοῦ τῶν δακρυῶν, ἵνα χάρις πληρωθῶ, ὑπομνήσιν λαβὼν τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἥτις ἐνωκῆσεν πρῶτον ἐν τῇ μᾶμμη σου λωίδι καὶ τῇ μητρὶ σου εὐνικῇ, πεπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοὶ. δι' ἣν αἰτίαν ἀναμνησκῶ σὲ ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ, ὃ ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου· οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. μὴ οὖν ἐπαισχυνῇς τὸ μαρτυρίον τοῦ κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δεσμιὸν αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπαθήσον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δυνάμιν θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλῶσαντος κλησεί ἁγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατὰ ἰδίαν προθέσιν καὶ χάριν, τὴν δοθῆσαν ἡμῖν ἐν ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνων, φανερωθῆσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ, καταργησαντος μὲν τὸν θάνατον φωτίσαντος δὲ ζῶν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κηρυξ καὶ ἀποστόλος καὶ διδάσκαλος. δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πασχῶ, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχυνομαι, οἶδα γὰρ ὃ πεπιστευκα, καὶ πεπεισμαι ὅτι δυνατὸς ἐστὶν τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. ὑποτυπώσιν ἔχε ὑγιαίνοντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγαπῇ τῇ ἐν ἰησοῦ· τὴν καλὴν παραθήκην φυλάξον διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικούντος ἐν ἡμῖν. οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησαν με πάντες οἱ ἐν τῇ ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶν φυγελὸς καὶ ἔρμωγενής. δῶκε εὐεχία ὁ κύριος τῷ ὀνησιφοροῦ οἰκῶ, ὅτι πολλὰκις με ἀνεψύξεν καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπαισχυνῇ, ἀλλὰ γενομένος ἐν ῥώμῃ σπουδαίως ἐζητήσεν με καὶ εὐρὲν δῶκε αὐτῷ ὁ κύριος εὐρεῖν εὐεχία παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ὅσα ἐν ἐφῆσσω διηκονῆσεν, βελτίον σύ γίνωσκες. σύ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμῶ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτυρῶν, ταῦτα παραθῶ πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἐσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. συγκακοπαθήσον ὥς καλὸς στρατιώτης ἰησοῦ. οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλεκέται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογησάντι ἀρεσῇ· εἰ δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανούται εἰ μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. νοεῖ ὁ λέγων· δώσει γὰρ σοὶ ὁ κύριος συνεσεῖν ἐν πασίν. μνημονεύετε ἰησοῦν χριστὸν ἐγὼν ἐξηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπερματὸς δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὥς κακούργος, ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ δέδεται. διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας

τυχωσιν της εν χριστω ιησου μετα δοξης αιωνιου. πιστος ο λογος· ει γαρ συναπεθανομεν, και συζησομεν· ει υπομενομεν, και συμβασιλευσομεν· ει αρνησομεθα, κακεινος αρνησεται ημας· ει απιστουμεν, εκεινος πιστος μενει, αρνησασθαι γαρ εαυτον ου δυναται. ταυτα υπομimνησκε, διαμαρτυρομενος ενωπιον του θεου μη λογομαχειν, επ ουδεν χρησιμον, επι καταστροφη των ακουοντων. σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω θεω, εργατην ανεπαισχυντον, ορθοτομουντα τον λογον της αληθειας. τας δε βεβηλους κενοφωνιας περιστασσο· επι πλειον γαρ προκοφουσιν ασεβειας, και ο λογος αυτων ως γαγγραινα νομην εξει· ων εστιν υμεναιος και φιλητος, οτινες περι την αληθειαν ηστοχησαν, λεγοντες [την] αναστασιν ηδη γεγονεναι, και ανατρεπουσιν την τινων πιστιν. ο μεντοι στερεος θεμελιος του θεου εστηκεν, εχων την σφραγιδα ταυτην· εγνω κυριος τους οντας αυτου, και, αποστητω απο αδικιας πας ο ονομαζων το ονομα κυριου. εν μεγαλη δε οικια ουκ εστιν μονον σκευη χρυσα και αργυρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα, και α μεν εις τιμην α δε εις ατιμιαν· εαν ουν τις εκκαταρη εαυτον απο τουτων, εσται σκευος εις τιμην, ηγιασμενον, ευχρηστον τω δεσποτη, εις παν εργον αγαθον ητομασμενον. τας δε νεωτερικας επιθυμιας φυγε, διωκε δε δικαιοσυνην, πιστιν, αγαπην, ειρηνην μετα των επικαλουμενων τον κυριον εκ καθαρας καρδιας. τας δε μωρας και απαιδευτους ζητησεις παραιτου, ειδως οτι γεννωσιν μαχας· δουλον δε κυριου ου δει μαχεσθαι, αλλα ηπιον ειναι προς παντας, διδακτικον, ανεξικακον, εν πραυτητι παιδευοντα τους αντιδιατιθεμενους, μηποτε δωη αυτοις ο θεος μετανοιαν εις επιγνωσιν αληθειας, και ανανηψωσιν εκ της του διαβολου παγιδος, εζωγρημενοι υπ αυτου εις το εκεινου θελημα. τουτο δε γινωσκε, οτι εν εσχαταις ημεραις ενστησονται καιροι χαλεποι· εσονται γαρ οι ανθρωποι φιλαυτοι, φιλαργυροι, αλαζονες, υπερηφανοι, βλασφημοι, γονευσιν απειθεις, αχαριστοι, ανοσιοι, αστοργοι, ασπονδοι, διαβολοι, αχρατεις, ανημεροι, αφιλαγαθοι, προδοται, προπετεις, τετυφωμενοι, φιληδονοι μαλλον η φιλοθεοι, εχοντες μορφωσιν ευσεβειας την δε δυναμιν αυτης ηρνημενοι· και τουτους αποτρεπου. εκ τουτων γαρ εισιν οι ενδυνοντες εις τας οικιας και αιχμαλutiζοντες γυναικαρια σεσωρευμενα αμαρτιας, αγομενα επιθυμιας ποικιλαις, παντοτε μανθανοντα και μηδεποτε εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν δυναμενα. ον τροπον δε ιαννης και ιαμβρης αντεστησαν μωσει, ουτως και ουτοι ανθιστανται τη αληθεια, ανθρωποι κατεψυθαρμενοι τον νουν, αδοκιμοι περι την πιστιν· αλλ ου προκοφουσιν επι πλειον, η γαρ ανοια αυτων εκδηλος εσται πασιν, ως και η εκεινων εγενετο. συ δε παρηκολουθησας μου τη διδασκαλια, τη αγωγη, τη προθεσει, τη πιστει, τη μακροθυμια, τη αγαπη, τη υπομονη, τοις διωγμοις, τοις παθημασιν, δια μοι εγενετο εν αντιοχεια, εν ικονιω, εν λυστροις, οious διωγμους υπηνεγκα· και εκ παντων με ερυσσατο ο κυριος. και παντες δε οι θελοντες ευσεβως ζην εν χριστω ιησου διωχθησονται· πονηροι δε ανθρωποι και γοητες προκοφουσιν επι το χειρον, πλανωντες και πλανωμενοι. συ δε μενε εν οis εμαθες και επιστωθης, ειδως παρα τινων εμαθες, και οτι απο βρεφους [τα] ιερα γραμματα οιδας, τα δυναμενα σε σοφισαι εις σωτηριαν δια πιστεως της εν χριστω ιησου. πασα γραφη θεοπνευστος και ωφελιμος προς διδασκαλιαν, προς ελεγμον, προς επανορθωσιν, προς παιδειαν την εν δικαιοσυνη, ινα αρτιος η ο του θεου ανθρωπος, προς

παν εργον αγαθον εξηρτισμενος. διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και χριστου ιησου, του μελλοντος κρινειν ζωντας και νεκρους, και την επιφανειαν αυτου και την βασιλειαν αυτου· κηρυξον τον λογον, επιστηθι ευκαιρως ακαιρως, ελεγξον, επιτιμησον, παρακαλεσον, εν παση μακροθυμια και διδαχη. εσται γαρ καιρος οτε της υγιαινουσης διδασκαλιας ουκ ανεξονται, αλλα κατα τας ιδias επιθυμιας εαυτοις επισωρευουσιν διδασκαλους κνηθομενοι την ακοην, και απο μεν της αληθειας την ακοην αποστρεψουσιν, επι δε τους μυθους εκτραπησονται. συ δε νηφε εν πασιν, κακοπαθησον, εργον ποιησον ευαγγελιστου, την διακονιαν σου πληροφορησον. εγω γαρ ηδη σπενδομαι, και ο καιρος της αναλυσεως μου εφεστηκεν. τον καλον αγωνα ηγωνισμαι, τονδρομον τετελεκα, την πιστιν τετηρηκα· λοιπον αποκειται μοι ο της δικαιοσυνης στεφανος, ον αποδωσει μοι ο κυριος εν εκεινη τη ημερα, ο δικαιος κριτης, ου μονον δε εμοι αλλα και πασι τοις ηγαπηκοσι την επιφανειαν αυτου. σπουδασον ελθειν προς με ταχεως· δημας γαρ με εγκατελιπεν αγαπησας τον νυν αιωνα, και επορευθη εις θεσσαλονικην, κρησκης εις γαλατιαν, τιτος εις δαλματιαν· λουκας εστιν μονος μετ εμου. μαρκον αναλαβων αγε μετα σεαυτου, εστιν γαρ μοι ευχρηστος εις διακονιαν. τυχικον δε απεστειλα εις εφεσον. τον φαILONηΝ ον απελιπον εν τρωαδι παρα καρπω ερχομενος φερε, και τα βιβλια, μαλιστα τας μεμβρανας. αλεξανδρος ο χαλκευς πολλα μοι κακα ενεδειξατο· αποδωσει αυτω ο κυριος κατα τα εργα αυτου· ον και συ φυλασσου, λιαν γαρ αντεστη τοις ημετεροις λογοις. εν τη πρωτη μου απολογια ουδεις μοι παρεγενετο, αλλα παντες με εγκατελιπον· μη αυτοις λογισθει· ο δε κυριος μοι παρεστη και ενεδυναμωσεν με, ινα δι εμου το κηρυγμα πληροφορηθη και ακουσωσιν παντα τα εθνη, και ερρυσθην εκ στοματος λεοντος. ρυσεται με ο κυριος απο παντος εργου πονηρου και σωσει εις την βασιλειαν αυτου την επουρανιον, ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων· αμην. ασπασαι πρισκαν και ακυλαν και τον ονησιφορου οικον. εραστος εμεινεν εν κορινθω, τροφιμον δε απελιπον εν μιλητω ασθενουντα. σπουδασον προ χειμωνος ελθειν. ασπαζεται σε ευβουλος και πουδης και λινος και κλαυδια και οι αδελφοι παντες. ο κυριος μετα του πνευματος σου. η χαρις μεθ υμων.

παυλος δουλος θεου, αποστολος δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν επ ελπιδι ζωης αιωνιου, ην επηγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνων, εφανερωσεν δε καιροις ιδιοις τον λογον αυτου εν κηρυγματι· ο επιστευθηΝ εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου, τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν· χαρις και ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του σωτηρος ημων. τουτου χαριν απελιπον σε εν κρητη, ινα τα λειποντα επιδιορθωση και καταστησης κατα πολιν πρεσβυτερους, ως εγω σοι διαταξαμην, ει τις εστιν ανεγκλητος, μιας γυναικος ανηρ, τεκνα εχων πιστα, μη εν κατηγορια ασωτιας η ανυποτακτα. δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ως θεου οικονομον, μη αυθαδη, μη οργιλον, μη παροινον, μη πληκτην, μη αισχροκερδη, αλλα φιλοξενον, φιλαγαθον, σωφρονα, δικαιον, οσιον, εγκρατη, αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου, ινα δυνατος η και παρακαλειν εν τη διδασκαλια τη υγιαινουση και τους αντιλεγοντας ελεγχειν. εισιν γαρ πολλοι [και] ανυποτακτοι, ματαιολογοι και φρεναπαται, μαλιστα οι εκ

της περιτομής, ὅς δε ἐπιστομιζέιν, ὅτινες ὅλους οἰκοὺς ἀνατρεπού-
σιν διδασκόντες ἅ μὴ δεῖ ἀσχοῦν κερδοὺς χάριν. εἶπεν τις ἐξ αὐτῶν,
ἰδίος αὐτῶν προφήτης, κῆρτες αἰ ψεύσται, κακά θῆρια, γαστέρες
ἀργαί. ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής. δι' ἣν αἰτίαν ἐλέγχε αὐτοὺς
ἀποτομῶς, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει, μὴ προσεχόντες ἰουδαίκοις
μυθοῖς καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενων τὴν ἀληθειάν. πα-
ντὰ καθάρᾳ τοῖς καθάροις· τοῖς δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν
καθάρων, ἀλλὰ μεμιάνται αὐτῶν καὶ ὁ νοὺς καὶ ἡ συνειδήσις. θεὸν
ὁμολογοῦσιν εἶδεναι, τοῖς δὲ ἐργοῖς ἀρνούνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ
ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδοκίμοι. σὺ δὲ λαλεῖς ἅ πρέ-
πει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ. πρεσβυτὰς νηφελίους εἶναι, σεμνοὺς,
σωφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ. πρεσβυτι-
δὰς ὥσαυτως ἐν καταστάματι ἱεροπρέπεις, μὴ διαβολοὺς μηδὲ οἶνω
πολλῶν δεδουλωμένας, καλοδιδασκαλοὺς, ἵνα σωφρονίζωσιν τὰς νεὰς
φιλανδρῶν εἶναι, φιλοτεκνοὺς, σωφρονας, ἄγνας, οἰκοῦργοις ἀγα-
θὰς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδιοῖς ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
βλασφημηται. τοὺς νεώτεροὺς ὥσαυτως παρακαλεῖ σωφρονεῖν· περὶ
πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τυπὸν καλῶν ἐργῶν, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ
ἀφθόριαν, σεμνοτητα, λόγον ὑγιή ἀκαταγνώστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας
ἐντραπὴ μὴδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν φαῦλον. δούλους ἰδιοῖς δεσπο-
ταῖς ὑποτασσεσθαι ἐν πᾶσιν, εὐαρεστοὺς εἶναι, μὴ ἀντιλεγόντας, μὴ
νοσφιζομένους, ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν ἐνδείκνυμένους ἀγαθὴν, ἵνα τὴν
διδασκαλίαν τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν. ἐπεφα-
νὴ γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς
ἵνα ἀρνήσασμεν τὴν ἀσεβειάν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρονῶς
καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι
τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφανείαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ
σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα λυ-
τρωσθῇ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθάρισθαι ἑαυτὸν λαὸν περιου-
σιον, ζηλωτὴν καλῶν ἐργῶν. ταῦτα λαλεῖ καὶ παρακαλεῖ καὶ ἐλέγχε
μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδεὶς σου περιφρονεῖτω. ὑπομνήσκει αὐτοὺς
ἀρχαῖς ἐξουσίαις ὑποτασσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν
ἐτοιμοὺς εἶναι, μηδὲνα βλασφημεῖν, ἀμαχοὺς εἶναι, ἐπεικεῖς, πᾶσαν
ἐνδείκνυμένους πρᾶττειν πρὸς πάντας ἀνθρώπους. ἦμεν γὰρ ποτε
καὶ ἡμεῖς ἀνοήτοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ
ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθίνῳ διαγόντες, στυγῆτοι, μισού-
ντες ἀλλήλους. ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλάνθρωπια ἐπεφάνη τοῦ
σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, οὐκ ἐξ ἐργῶν τῶν ἐν δικαιοσυνῇ ἡ ἐποίησάμεν
ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἐλεος ἐσώσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγ-
γενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου, οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς
πλουσίως διὰ ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες
τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονομοῖ γεννηθῶμεν κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.
πίστος ὁ λόγος, καὶ περὶ τούτων βούλομαι σε διαβεβαιουσθαι, ἵνα
φροντίζωσιν καλῶν ἐργῶν προιστασθαι οἱ πεπιστευκοὶ θεῷ. ταῦτα
ἐστὶν καλὰ καὶ ὠφελίμα τῶν ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενε-
αλογίας καὶ ἐρεῖς καὶ μαχὰς νομικὰς περιστάσο, εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς
καὶ ματαῖοι. αἵρετικὸν ἀνθρώπον μετὰ μιᾶν καὶ δευτέραν νοῦθεσίαν
παραίτου, εἰδὼς ὅτι ἐξεστραπτὰ ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει, ὧν αὐ-
τοκατακρίτος. ὅταν πεμψῶ ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἡ τυχικόν, σπουδᾶσον
ἐλθεῖν πρὸς με εἰς νικοπολίν, ἐκεῖ γὰρ κεκρίκα παραχεῖμασαι. ζῆναν

τον νομικον και απολλων σπουδαιως προπεμφον, ινα μηδεν αυτοις λειπη. manθανετωσαν δε και οι ημετεροι καλων εργων προιστασθαι εις τας αναγκαιας χρειας, ινα μη ωσιν ακαρποι. ασπαζονται σε οι μετ εμου παντες. ασπασαι τους φιλουντας ημας εν πιστει. η χαρις μετα παντων υμων.

παυλος δεσμιος χριστου ιησου και τιμοθεος ο αδελφος φιλημονι τω αγαπητω και συνεργω ημων και απφια τη αδελφη και αρχιπρω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου εκκλησια· χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου. ευχαριστω τω θεω μου παντοτε μνειαν σου ποιουμενος επι των προσευχων μου, ακουων σου την αγαπην και την πιστιν ην εχεις προς τον κυριον ιησουν και εις παντας τους αγιους, οπως η κοινωνια της πιστεως σου ενεργης γενηται εν επιγνωσει παντος αγαθου του εν ημιν εις χριστον· χαραν γαρ πολλην εσχον και παρακλησιν επι τη αγαπη σου, οτι τα σπλαγχνα των αγιων αναπεπαιται δια σου, αδελφε. διο, πολλην εν χριστω παρηρσιαν εχων επιτασσειν σοι το ανηκον, δια την αγαπην μαλλον παρακαλω, τοιουτος ων ως παυλος πρεσβυτης, νυνι δε και δεσμιος χριστου ιησου παρακαλω σε περι του εμου τεκνου, ον εγεννησα εν τοις δεσμοις ονησιμον, τον ποτε σοι αχρηστον νυνι δε [και] σοι και εμοι ευχρηστον, ον ανεπεμψα σοι, αυτον, τουτ εστιν τα εμα σπλαγχνα· ον εγω εβουλομην προς εμαυτον κατεχειν, ινα υπερ σου μοι διακονη εν τοις δεσμοις του ευαγγελιου, χωρις δε της σης γνωμης ουδεν ηθελησα ποιησαι, ινα μη ως κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα κατα εκουσιον. ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη προς ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχης, ουκετι ως δουλον αλλα υπερ δουλον, αδελφον αγαπητον, μαλιστα εμοι, ποσω δε μαλλον σοι και εν σαρκι και εν κυριω. ει ουν με εχεις κοινωνον, προσλαβου αυτον ως εμε. ει δε τι ηδικησεν σε η οφειλει, τουτο εμοι ελλογα· εγω παυλος εγραψα τη εμη χειρι, εγω αποτισω· ινα μη λεγω σοι οτι και σεαυτον μοι προσοφειλεις. ναι, αδελφε, εγω σου οναμην εν κυριω· αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν χριστω. πεποιθως τη υπακοη σου εγραψα σοι, ειδως οτι και υπερ α λεγω ποιησεις. αμα δε και ετοιμαζε μοι ξενιαν, ελπιζω γαρ οτι δια των προσευχων υμων χαρισθησομαι υμιν. ασπαζεται σε επαφρας ο συναιχμαλωτος μου εν χριστω ιησου, μαρκος, αρισταρχος, δημας, λουκας, οι συνεργοι μου. η χαρις του κυριου ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων.

πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο θεος λαλησας τοις πατρασιν εν τοις προφηταις επ εσχατου των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υω, ον εθηκεν κληρονομον παντων, δι ου και εποιησεν τους αιωνας· ος ων απαυγασμα της δοξης και χαρακτηρ της υποστασεως αυτου, φερων τε τα παντα τω ρηματι της δυναμεως αυτου, καθαρισμον των αμαρτιων ποιησαμενος εκαθισεν εν δεξια της μεγαλωσυνης εν υψηλοις, τοσoutw χρειττων γενομενος των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτους κεκληρονομηκεν ονομα. τινι γαρ ειπεν ποτε των αγγελων, υιος μου ει συ, εγω σημερον γεγεννηχα σε· και παλιν, εγω εσομαι αυτω εις πατερα, και αυτος εσται μοι εις υιον· οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εις την οικουμενην, λεγει, και προσκυνησατωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου. και προς μεν τους αγγελους λεγει, ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα, και τους λειτουργους αυτου πυρος φλογα· προς δε τον υιον, ο θρονος σου, ο θεος, εις τον

αιωνα του αιωνος, και η ραβδος της ευθυτητος ραβδος της βασιλειας σου. ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισεσας ανομιαν· δια τουτο εχρισεν σε ο θεος, ο θεος σου, ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου· και, συ κατ αρχας, κυριε, την γην ευμελιωσας, και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι· αυτοι απολουνται, συ δε διαμενεις· και παντες ως ιματιον παλαιωθησονται, και ωσει περιβολαιον ἐλιξεις αυτους, ως ιματιον και αλλαγησονται· συ δε ο αυτος ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν. προς τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε, καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου· ουχι παντες εισιν λειτουργικα πνευματα εις διακονιαν αποστελλομενα δια τους μελλοντας κληρονομειν σωτηριαν· δια τουτο δει περισσοτερος προσεchein ημας τοις ακουσθειςιν, μηποτε παραρυωμεν. ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεις λογος εγενετο βεβαιος, και πασα παραβασις και παρακοη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν, πως ημεις εκφευξομεθα τηλικαυτης αμελησαντες σωτηριας· ητις, αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου, υπο των ακουσαντων εις ημας εβεβαιωθη, συνεπιμαρτυρουντος του θεου σημειους τε και τερασιν και ποικιλαις δυναμεσιν και πνευματος αγιου μερισμοις κατα την αυτου θελησιν. ου γαρ αγγελοις υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν, περι ης λαλουμεν. διεμαρτυρατο δε που τις λεγων, τι εστιν ανθρωπος οτι μιμνησκη αυτου, η υιος ανθρωπου οτι επισκεπτη αυτον· ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελους, δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον, παντα υπεταξας υποκατω των ποδων αυτου. εν τω γαρ υποταξαι [αυτω] τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον. νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα· τον δε βραχυ τι παρ αγγελους ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον, οπως χαριτι θεου υπερ παντος γευσηται θανατου. επρεπεν γαρ αυτω, δι ον τα παντα και δι ου τα παντα, πολλους υιους εις δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον της σωτηριας αυτων δια παθηματων τελειωσαι. ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενος παντες· δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφους αυτους καλειν, λεγων, απαγγελω το ονομα σου τοις αδελφοις μου, εν μεσω εκκλησιας υμνησω σε· και παλιν, εγω εσομαι πεποιθως επ αυτω· και παλιν, ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεος. επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν αιματος και σαρκος, και αυτος παραπλησιως μετεσχεν των αυτων, ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατος εχοντα του θανατου, τουτ εστιν τον διαβολον, και απαλλαξη τουτους, οσοι φοβω θανατου δια παντος του ζην ενοχοι ησαν δουλειας. ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται, αλλα σπερματος αβρααμ επιλαμβανεται. οθεν ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοις ομοιωθηναι, ινα ελεημων γενηται και πιστος αρχιερευς τα προς τον θεον, εις το ιλασκεσθαι τας αμαρτιας του λαου· εν ω γαρ πεπονθεν αυτος πειρασθεις, δυναται τοις πειραζομενοις βοηθησαι. οθεν, αδελφοι αγιοι, κλησεως επουρανιου μετοχοι, κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερεα της ομολογιας ημων ιησουν, πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ως και μωισης εν [δλω] τω οικω αυτου. πλειονος γαρ ουτος δοξης παρα μωισην ηξιωται καθ οσον πλειονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευασας αυτον. πας γαρ οικος κατασκευαζεται υπο τινος, ο δε παντα κατασκευασας θεος. και μωισης μεν πιστος εν δλω τω οικω αυτου ως θεραπων εις μαρτυριον των λαληθησομενων, χριστος δε ως υιος επι τον οικον αυτου· ου οικος εσμεν ημεις, εαν[περ] την παρρη-

σιαν και το καυχημα της ελπιδος κατασχωμεν. διο, καθως λεγει το πνευμα το αγιον, σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε, μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω, κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω, ου επειρασαν οι πατερες υμων εν δοκιμασια και ειδον τα εργα μου τεσσερακοντα ετη· διο προσωχθισα τη γενεα ταυτη και ειπον, αιι πλανωνται τη καρδια· αυτοι δε ουκ εγνωσαν τας οδους μου· ως ωμοσα εν τη οργη μου, ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου. βλεπετε, αδελφοι, μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια πονηρα απιστίας εν τω αποστηναι απο θεου ζωντος, αλλα παρακαλειτε εαυτους καθ' εκαστην ημεραν, αχρις ου το σημερον καλειται, ινα μη σκληρυνθη τις εξ υμων απατη της αμαρτίας· μετοχοι γαρ του χριστου γεγοναμεν, εανπερ την αρχην της υποστασεως μεχρι τελους βεβαιαν κατασχωμεν, εν τω λεγεσθαι, σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε, μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω. τινες γαρ ακουσαντες παρεπικραναν· αλλ ου παντες οι εξελθοντες εξ αιγυπτου δια μωισεως· τισιν δε προσωχθισεν τεσσερακοντα ετη· ουχι τοις αμαρτησασιν, ών τα κωλα επεσεν εν τη ερημω· τισιν δε ωμοσεν μη εισελευσεσθαι εις την καταπαυσιν αυτου ει μη τοις απειθησασιν· και βλεπομεν ότι ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι' απιστιαν. φοβηθωμεν ουν μηποτε καταλειπομενης επαγγελιας εισελθειν εις την καταπαυσιν αυτου δοκη τις εξ υμων υστερηκεναι· και γαρ εσμεν ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι, αλλ ουκ ωφελησεν ο λογος της ακοης εκεινους, μη συγκεκριασμενους τη πιστει τοις ακουσασιν. εισερχομεθα γαρ εις [την] καταπαυσιν οι πιστευσαντες, καθως ειρηκεν, ως ωμοσα εν τη οργη μου, ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου, καιτοι των εργων απο καταβολης κοσμου γενηθεντων. ειρηκεν γαρ που περι της εβδομης ουτως, και κατεπαυσεν ο θεος εν τη ημερα τη εβδομη απο παντων των εργων αυτου· και εν τουτω παλιν, ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου. επει ουν απολειπεται τινας εισελθειν εις αυτην, και οι προτερον ευαγγελισθεντες ουκ εισηλθον δι' απειθειαν, παλιν τινα οριζει ημεραν, σημερον, εν δαυιδ λεγων μετα τοσουτον χρονον, καθως προειρηται, σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε, μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων. ει γαρ αυτους ιησους κατεπαυσεν, ουκ αν περι αλλης ελαλει μετα ταυτα ημερας. αρα απολειπεται σαββατισμος τω λαω του θεου· ο γαρ εισελθων εις την καταπαυσιν αυτου και αυτος κατεπαυσεν απο των εργων αυτου ωσπερ απο των ιδιων ο θεος. σπουδασωμεν ουν εισελθειν εις εκεινην την καταπαυσιν, ινα μη εν τω αυτω τις υποδειγματι πεση της απειθειας. ζων γαρ ο λογος του θεου και ενεργης και τομωτερος υπερ πασαν μαχαιραν διστομον και δικνουμενος αχρι μερισμου ψυχης και πνευματος, αρμων τε και μυελων, και κριτικος ενθυμησεων και εννοιων καρδιας· και ουκ εστιν κτισις αφανης ενωπιον αυτου, παντα δε γυμνα και τετραχηλισμενα τοις οφθαλμοις αυτου, προς ον ημιν ο λογος. εχοντες ουν αρχιερεα μεγαν διεληλυθота τους ουρανους, ιησουν τον υιον του θεου, κρατωμεν της ομολογιας· ου γαρ εχομεν αρχιερεα μη δυναμενον συμπαιθησαι ταις ασθενειαις ημων, πεπειρασμενον δε κατα παντα καθ' ομοιοτητα χωρις αμαρτίας. προσερχομεθα ουν μετα παρηρησιας τω θρονω της χαριτος, ινα λαβωμεν ελεος και χαριν ευρωμεν εις ευκαιρον βοηθειαν. πας γαρ αρχιερευς εξ ανθρωπων λαμβανομενος υπερ ανθρωπων καθισταται τα προς τον θεον, ινα προσφερη δωρα τε και

θύσιας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυναμένος τοῖς ἀγνοοῦσιν καὶ πλανώμενοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικεῖται ἀσθενεῖαν, καὶ δι' αὐτὴν ὀφείλει καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ οὕτως καὶ περὶ αὐτοῦ προσφέρειν περὶ ἁμαρτιῶν. καὶ οὐχ ἑαυτῷ τὴν λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καθὼς περ καὶ ἀρῶν. οὕτως καὶ ὁ χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδοξάσεν γεννηθῆναι ἀρχιερεᾶ, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτὸν, υἱὸς μου εἰ σύ, ἐγὼ σημερὸν γεγεννηχά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει, σύ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδεκ. ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δεήσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυναμένον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρυῶν προσενεγκὰς καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, καί περ ὡς υἱὸς ἐμαθεν ἀφ' ὧν ἐπαθεν τὴν ὑπακοήν· καὶ τελειωθείς ἐγένετο πᾶσιν τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ αἰτίος σωτηρίας αἰωνίου, προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδεκ. περὶ οὐ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμηνευτός λέγειν, ἐπεὶ νῦν ὅροι γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς. καὶ γὰρ ὀφειλόντες εἶναι διδασκαλοὶ διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ἡμᾶς τινὰ τα στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ, καὶ γεγόνατε χρεῖαν ἔχοντες γαλακτοῦ, [καί] οὐ στερεὰς τροφῆς. πὰς γὰρ ὁ μετεχὼν γαλακτοῦ ἀπείρος λόγῳ δικαιοσύνης, νηπιὸς γὰρ ἐστίν· τελειῶν δὲ ἐστὶν ἢ στερεὰ τροφή, τῶν διὰ τὴν ἐξὶν ταῖς αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἔχοντων πρὸς διακρίσιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ. διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστοῦ λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερωμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον καταβάλλομενοι μετάνοιαν ἀπὸ νεκρῶν ἐργῶν, καὶ πιστεῶς ἐπὶ θεόν, βαπτισμῶν διδασκῆς, ἐπιθεσεῶς τε χειρῶν, ἀναστασεῶς τε νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰωνίου. καὶ τοῦτο ποιήσομεν ἐάν περ ἐπιτρέπῃ ὁ θεός. ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας, γευσάμενους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου καὶ μετοχῶν γεννηθέντας πνεύματος ἁγίου καὶ καλὸν γευσάμενους θεοῦ ῥῆμα δυνάμεις τε μελλοντος αἰῶνος, καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαίνιζεν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυρῶντας ἑαυτοὺς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας. γῆ γὰρ ἢ πιούσα τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐρχομένον πολλὰκις ὑέτον, καὶ τικτούσα βοτάνην εὐθετὸν ἐκεῖνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ἐκφερούσα δὲ ἀκανθὰς καὶ τριβόλους ἀδοκίμος καὶ καταρὰς ἐγγύς, ἥς τὸ τέλος εἰς καυσίν. πεπεισμεθα δὲ περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρείσσονα καὶ ἔχοντα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτως λαλοῦμεν· οὐ γὰρ ἀδίκος ὁ θεὸς ἐπιλαθεσθαι τοῦ ἐργοῦ ὑμῶν καὶ τῆς ἀγάπης ἥς ἐνεδειξάσθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες. ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδεικνύσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἀχρι τελούς, ἵνα μὴ νῦν ὅροι γενήσθε, μιμῆται δὲ τῶν διὰ πιστεῶς καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας. τῷ γὰρ ἀβραάμ ἐπαγγεῖλαμενος ὁ θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχεν μείζονος ὁμοσαι, ὡμοσεν καθ' ἑαυτοῦ, λέγων, εἰ μὴ εὐλογῶν εὐλογῆσά σε καὶ πληθύνων πληθύνω σε· καὶ οὕτως μακροθυμήσας ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας. ἄνθρωποι γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνυοῦσιν, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας περὰς εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος· ἐν ᾧ περισσώτερον βουλομένος ὁ θεὸς ἐπιδείξει τοῖς κληρονομοῖς τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμεταθέτον τῆς βουλῆς αὐτοῦ ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψευσασθαι [τὸν] θεόν, ἰσχυρὰν παρακλήσιν ἔχωμεν οἱ καταφυγοντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἣν ὡς ἀγκυρὰν ἔχομεν τῆς ψυ-

χης, ασφαλή τε και βεβαιαν και εισερχομενην εις το εσωτερον του καταπετασματος, όπου προδρομος ὑπερ ἡμῶν εισηλθεν ιησους, κατα την ταξιν μελχισεδεκ αρχιερευς γενομενος εις τον αιωνα. ουτος γαρ ὁ μελχισεδεκ, βασιλευς σαλημ, ἱερευς του θεου του ὑψιστου, ὁ συναντησας αβρααμ ὑποστρεφοντι απο της κοπης των βασιλειων και ευλογησας αυτον, ὡ και δεκατην απο παντων εμερισεν αβρααμ, πρωτον μεν ἑρμηνευομενος βασιλευς δικαιοσυνης επειτα δε και βασιλευς σαλημ, ὁ εστιν βασιλευς ειρηνης, απατωρ, αμητωρ, αγνεαλογητος, μητε αρχην ἡμερων μητε ζωης τελος εχων, αφωμοιωμενος δε τῷ ὕῳ του θεου, μενει ἱερευς εις το διηνεκες. θεωρεите δε πληλικος ουτος ὡ [και] δεκατην αβρααμ εδωκεν εκ των ακροθινιων ὁ πατριαρχης. και ὁι μεν εκ των ὕῳν λειυ την ἱερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκατουν τον λαον κατα τον νομον, τουτ εστιν τους αδελφους αυτων, καιπερ εξεληλυθοτας εκ της οσφυος αβρααμ· ὁ δε μη γενεαλογουμενος εξ αυτων δεδεκατωκεν αβρααμ, και τον εχοντα τας επαγγελιας ευλογηκεν. χωρις δε πασης αντιλογιας το ελαττον ὑπο του κρειττονος ευλογεῖται. και ὡδε μεν δεκατας αποθνησκοντες ανθρωποι λαμβανουσιν, εκει δε μαρτυρουμενος ὅτι ζη. και ὡς επος ειπειν, δι αβρααμ και λειυ ὁ δεκατας λαμβανων δεδεκατωται, ετι γαρ εν τη οσφει του πατρος ην ὅτε συνηντησεν αυτῷ μελχισεδεκ. ει μεν ουν τελειωσις δια της λευιτικης ἱερωσυνης ην, ὁ λαος γαρ επ αυτης νενομοθετηται, τις ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισεδεκ ἕτερον ανιστασθαι ἱερεα και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι· μετατιθεμενης γαρ της ἱερωσυνης εξ αναγκης και νομου μεταθεσις γινεται. εφ ὃν γαρ λεγεται ταυτα φυλης ἑτερας μετεσχηκεν, αφ ἧς ουδεις προσεσχηκεν τῷ θυσιαστηριῷ· προδηλον γαρ ὅτι εξ ιουδα ανατεταλκεν ὁ κυριος ἡμῶν, εις ἣν φυλην περι ἱερεων ουδεν μωισης ελαλησεν. και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν, ει κατα την ὁμοιοτητα μελχισεδεκ ανισταται ἱερευς ἕτερος, ὃς ου κατα νομον εντολης σαρκινης γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωης ακαταλυτου, μαρτυρεῖται γαρ ὅτι συ ἱερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ. αθητησις μεν γαρ γινεται προαγουσης εντολης δια το αυτης ασθινες και ανωφελες, ουδεν γαρ ετελειωσεν ὁ νομος, επεισαγωγῇ δε κρειττονος ελπιδος, δι ἧς εγγιζομεν τῷ θεῷ. και καθ ὅσον ου χωρις ὀρκωμοσιας, ὁι μεν γαρ χωρις ὀρκωμοσιας εἰσιν ἱερεις γεγονοτες, ὁ δε μετα ὀρκωμοσιας δια του λεγοντος προς αυτον, ὡμοσεν κυριος, και ου μεταμεληθησεται, συ ἱερευς εις τον αιωνα, κατα τοσουτο [και] κρειττονος διαθηκης γεγονεν εγγυος ιησους. και ὁι μεν πλειονες εἰσιν γεγονοτες ἱερεις δια το θανατῷ κωλυεσθαι παραμενειν· ὁ δε δια το μενειν αυτον εις τον αιωνα απαραβατον εχει την ἱερωσυνην· ὅθεν και σωζειν εις το παντελες δυναται τους προσερχομενους δι αυτου τῷ θεῷ, παντοτε ζων εις το εντυγχανειν ὑπερ αυτων. τοιουτος γαρ ἡμῖν και επρεπεν αρχιερευς, ὁσιος, ακαχος, αμιαντος, κεχωρισμενος απο των ἁμαρτωλων, και ὑψηλοτερος των ουρανων γενομενος· ὃς ουκ εχει καθ ἡμεραν αναγκην, ὡσπερ ὁι αρχιερεις, προτερον ὑπερ των ιδιων ἁμαρτιων θυσιας αναφερειν, επειτα των του λαου· τουτο γαρ εποιησεν εφπαξ ἑαυτον ανενεγκας. ὁ νομος γαρ ανθρωπους καθιστησιν αρχιερεις εχοντας ασθινειαν, ὁ λογος δε της ὀρκωμοσιας της μετα τον νομον ὕιον εις τον αιωνα τετελειωμενον. κεφαλαιον δε επι τοις λεγομενοις, τοιουτον εχομεν αρχιερεα, ὃς εκαθισεν εν δεξια του θρονου της με-

γαλωσυνης εν τοις ουρανοις, των ἁγιων λειτουργος και της σκηνης της αληθινης, ἣν επηξεν ὁ κυριος, ουκ ανθρωπος. πας γαρ αρχιερευς εις το προσφερειν δωρα τε και θυσιας καθισταται· ὁθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ὁ προσενεγκη. ει μεν ουν ην επι γης, ουδ αν ην ἱερευς, οντων των προσφεροντων κατα νομον τα δωρα· ὅτινες ὑποδειγματι και σκια λατρευουσιν των επουρανιων, καθως κεχρηματισται μωισης μελλων επιτελειν την σκηνην, ὅρα γαρ, φησιν, ποιησεις παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ὄρει· νυν[ι] δὲ διαφορωτερας τετυχεν λειτουργιας, ὅσω και κρειττονος εστιν διαθηκης μεσιτης, ἥτις επι κρειττοσιν επαγγελιας νενομοθετηται. ει γαρ ἡ πρωτη εκεινη ην αμεμπτος, ουκ αν δευτερας εζητειτο τοπος· μεμφομενος γαρ αυτους λεγει, ιδου ἡμεραι ερχονται, λεγει κυριος, και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα διαθηκην καινην, ου κατα την διαθηκην ἣν εποησα τοις πατρασιν αυτων εν ἡμερα επιλαβομενου μου της χειρος αυτων εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου, ὅτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου, καγω ημελησα αυτων, λεγει κυριος. ὅτι αὕτη ἡ διαθηκη ἣν διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τας ἡμερας εκεινας, λεγει κυριος, διδους νομους μου εις την διανοιαν αυτων, και επι καρδιας αυτων επιγραφω αυτους, και εσομαι αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις λαον. και ου μη διδαξωσιν ἕκαστος τον πολιτην αυτου και ἕκαστος τον αδελφον αυτου, λεγων, γνωθι τον κυριον, ὅτι παντες ειδησουσιν με απο μικρου ἕως μεγαλου αυτων. ὅτι ἴλεως εσομαι ταις ἀδικιας αυτων, και των ἁμαρτιων αυτων ου μη μνησθω ετι. εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν την πρωτην· το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυς αφανισμού. ειχε μεν ουν [και] ἡ πρωτη δικαιωματα λατρειας το τε ἅγιον κοσμικον. σκηνη γαρ κατεσκευασθη ἡ πρωτη εν ἡ ἡ τε λυχνια και ἡ τραπεζα και ἡ προθεσις των αρτων, ἥτις λεγεται ἅγια· μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνην ἡ λεγομενη ἅγια ἁγιων, χρυσοις εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον της διαθηκης περικεκαλυμμενην παντοθεν χρυσιω, εν ἡ σταμνος χρυση εχουσα το μαννα και ἡ ῥάβδος ααρων ἡ βλαστησασα και αἱ πλακες της διαθηκης, ὑπερανω δε αυτης χερουβιν δοξης κατασκιαζοντα το ἱλαστηριον· περι ὧν ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μέρος. τουτων δε ὁτως κατεσκευασμενων, εις μεν την πρωτην σκηνην δια παντος εισιαισιν οἱ ἱερεεις τας λατρειας επιτελουντες, εις δε την δευτεραν ἀπαξ του ενιαυτου μονος ὁ αρχιερευς, ου χωρις ἁματος, ὁ προσφερει ὑπὲρ ἑαυτου και των του λαου αγνοηματων, τουτο δηλουντος του πνευματος του ἁγιου, μηπω πεφανερωσθαι την των ἁγιων ὁδον ετι της πρωτης σκηνης εχουσης στασιν, ἥτις παραβολη εις τον καιρον τον ενεσθηκοτα, καθ ἣν δωρα τε και θυσιας προσφερονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα, μονον επι βρωμασιν και πομασιν και διαφοροις βαπτισμοις, δικαιωματα σαρκος μεχρι καιρου διορθωσεως επικειμενα. χριστος δε παραγενομενος αρχιερευς των γενομενων αγαθων δια της μειζονος και τελειοτερας σκηνης ου χειροποιητου, τουτ εστιν ου ταυτης της κτισεως, ουδε δι ἁματος τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου ἁματος, εισηλθεν εφπαξ εις τα ἅγια, αιωνιαν λυτρωσιν ευραμενος. ει γαρ το ἅμα τραγων και ταυρων και σποδος δαμαλεις ῥαντιζουσα τους κεκοινωνεμενους ἁγιαζει προς την της σαρκος καθαροτητα, ποσω μαλλον το ἅμα του χριστου, ὅς δια πνευματος αιωνιου ἑαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω θεω, καθαριει την συνειδησιν ἡμων

απο νεκρων εργων εις το λατρευειν θεω ζωντι. και δια τουτο διαθη-
κης καινης μεσιτης εστιν, οπως θανατου γενομενου εις απολυτρωσιν
των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν λαβωσιν οι
κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιας. οπου γαρ διαθηκη, θανατον
αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου· διαθηκη γαρ επι νεκροις βεβαια,
επει μηποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενος. οθεν ουδε η πρωτη χωρις
αιματος εγκεκαινισται· λαληθεισης γαρ πασης εντολης κατα τον νο-
μον υπο μωισεως παντι τω λαω, λαβων το αιμα των μοσχων [και των
τραγων] μετα υδατος και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το
βιβλιον και παντα τον λαον εραντισεν, λεγων, τουτο το αιμα της δια-
θηκης ης ενετειλατο προς υμας ο θεος· και την σκηνην δε και παντα
τα σκευη της λειτουργιας τω αιματι ομοιως εραντισεν. και σχεδον εν
αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον, και χωρις αιματεκχυσιας
ου γινεται αφεσις. αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοις ουρα-
νοις τουτοις καθαριζεσθαι, αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσιας
παρα ταυτας. ου γαρ εις χειροποιητα εισηλθεν αγια χριστος, αντιτυ-
πα των αληθινων, αλλ εις αυτον τον ουρανον, νυν εμφανισθηναι τω
προσωπω του θεου υπερ ημων· ουδ ινα πολλακις προσφερη εαυτον,
ωσπερ ο αρχιερευς εισερχεται εις τα αγια κατ ενιαυτον εν αιματι αλ-
λοτριω, επει εδει αυτον πολλακις παθειν απο καταβολης κοσμου· νυνι
δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εις αιθετην [της] αμαρτιας δια της
θυσιας αυτου πεφανερωται. και καθ οσον αποκειται τοις ανθρωποις
απαξ αποθανειν, μετα δε τουτο κρισις, ουτως και ο χριστος, απαξ
προσενεχθεις εις το πολλων ανενεγκειν αμαρτιας, εκ δευτερου χωρις
αμαρτιας οφθησεται τοις αυτον απεκδεχομενοις εις σωτηριαν. σκιαν
γαρ εχων ο νομος των μελλοντων αγαθων, ουκ αυτην την εικονα
των πραγματος, κατ ενιαυτον ταις αυταις θυσιας ας προσφερουσιν
εις το διηνεκες ουδεποτε δυναται τους προσερχομενους τελειωσαι·
επει ουκ αν επαυσαντο προσφερομεναι, δια το μηδεμιαν εχειν επι συ-
νειδησιν αμαρτιων τους λατρευοντας απαξ κεκαθαρισμενους· αλλ εν
αυταις αναμνησις αμαρτιων κατ ενιαυτον, αδυνατον γαρ αιμα ταυρων
και τραγων αφαιρειν αμαρτιας. διο εισερχομενος εις τον κοσμον λε-
γει, θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησας, σωμα δε κατηρτισω μοι·
ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας ουκ ευδοκησας. τοτε ειπον, ιδου
ηκω, εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου, του ποιησαι, ο θεος,
το θελημα σου. ανωτερον λεγων οτι θυσιας και προσφοράς και ολο-
καυτωματα και περι αμαρτιας ουκ ηθελησας ουδε ευδοκησας, αιτινες
κατα νομον προσφερονται, τοτε ειρηκεν, ιδου ηκω του ποιησαι το
θελημα σου. αναιρει το πρωτον ινα το δευτερον στηση· εν ω θελημα-
τι ηγιασμενοι εσμεν δια της προσφοράς του σωματος ιησου χριστου
εφαπαξ. και πας μεν ιερευς εστηκεν καθ ημεραν λειτουργων και τας
αυτας πολλακις προσφερων θυσιας, αιτινες ουδεποτε δυναται περιε-
λιν αμαρτιας. ουτος δε μιαν υπερ αμαρτιων προσενεγκας θυσιαν εις
το διηνεκες εκαθισεν εν δεξια του θεου, το λοιπον εκδεχομενος εως
τεθωσιν οι εχθροι αυτου υποποδιον των ποδων αυτου· μια γαρ προ-
σφορα τετελειωκεν εις το διηνεκες τους αγιαζομενους. μαρτυρει δε
ημιν και το πνευμα το αγιον· μετα γαρ το ειρηκεναι, αυτη η διαθηκη
ην διαθησομαι προς αυτους μετα τας ημερας εκεινας, λεγει κυριος,
διδους νομους μου επι καρδιας αυτων, και επι την διανοιαν αυτων
επιγραψω αυτους, και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων

ου μη μνησθήσομαι ετι. όπου δε αφεςις τουτων, ουκετι προσφορα περι άμαρτιας. εχοντες ουν, αδελφοι, παρρησιαν εις την εισοδον των άγιων εν τω αίματι ιησου, ήν ενεκαινισεν ήμιν όδον προσφατον και ζωσαν δια του καταπετασματος, τουτ εστιν της σαρκος αυτου, και ιερεα μεγαν επι τον οικον του θεου, προσερχωμεθα μετα αληθινης καρδιας εν πληροφωρια πιστεως, βεραντισμενοι τας καρδιας απο συνειδησεως πονηρας και λελουσμενοι το σωμα ύδατι καθαρω· κατεχωμεν την όμολογιαν της ελπιδος ακλινη, πιστος γαρ ό επαγγειλαμενος· και κατανοωμεν αλληλους εις παροξυσμον αγαπης και καλων εργων, μη εγκαταλειποντες την επισυναγωγην έαυτων, καθως εθος τισιν, αλλα παρακαλουντες, και τοσουτω μαλλον όσω βλεπετε εγγιζουσαν την ήμεραν. εκουσιως γαρ άμαρτανοντων ήμων μετα το λαβειν την επιγνωσιν της αληθειας, ουκετι περι άμαρτιων απολειπεται θυσια, φοβερα δε τις εκδοχη κρισεως και πυρος ζηλος εσθιειν μελλοντος τους ύπεναντιους. αθετησας τις νομον μωισεως χωρις οικτιρμων επι δυσιν η τρισιν μαρτυσιν αποθνησκει· ποσω δοκειτε χειρονος αξιωθησεται τιμωριας ό τον υιον του θεου καταπατησας, και το αίμα της διαθηκης κοινον ήγησαμενος εν ώ ήγιασθη, και το πνευμα της χαριτος ενυβρισας· οίδαμεν γαρ τον ειποντα, εμοι εκδικησις, εγω ανταποδωσω· και παλιν, κρινει κυριος τον λαον αυτου. φοβερον το εμπεσειν εις χειρας θεου ζωντος. αναμνησθησθε δε τας προτερον ήμερας, εν αίς φωτισθεντες πολλην αθλησιν ύπεμεινατε παθημάτων, τουτο μεν ονειδισμοις τε και θλιψεσιν θεατριζομενοι, τουτο δε κοινωνοι των ουτως αναστρεφομενων γεννηθεντες· και γαρ τοις δεσμοις συνεπαθησατε, και την άρπαγην των ύπαρχοντων ύμων μετα χαρας προσεδεξασθε, γινωσκοντες εχειν έαυτους κρειττονα ύπαρξιν και μενουςαν. μη αποβαλητε ουν την παρρησιαν ύμων, ήτις εχει μεγαλην μισθαποδοσιαν, ύπομονης γαρ εχετε χρειαν ίνα το θελημα του θεου ποιησαντες κομισθησθε την επαγγελιαν. ετι γαρ μικρον όσον όσον, ό ερχομενος ήξει και ου χρονισει· ό δε δικαιος μου εκ πιστεως ζησεται, και εαν ύποστειληται, ουκ ευδοκει ή ψυχη μου εν αυτω. ήμεις δε ουκ εσμεν ύποστολης εις απωλειαν, αλλα πιστεως εις περιποιησιν ψυχης. εστιν δε πιστις ελπιζομενων ύποστασις, πραγμάτων ελεγχος ου βλεπομενων. εν ταυτη γαρ εμαρτυρηθησαν οι πρεσβυτεροι. πιστει νοουμεν κατηρτισθαι τους αιωνας ρήματι θεου, εις το μη εκ φαινομενων το βλεπομενον γεγονεναι. πιστει πλειονα θυσιαν άβελ παρα καιν προσηνεγκεν τω θεω, δι ής εμαρτυρηθη ειναι δικαιος, μαρτυρουντος επι τοις δωροις αυτου του θεου, και δι αυτης αποθανων ετι λαλει. πιστει ένωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον, και ουχ ήυρισκετο διοτι μετεθηκεν αυτον ό θεος· προ γαρ της μεταθεσεως μεμαρτυρηται ευαρεστηκεναι τω θεω, χωρις δε πιστεως αδυνατον ευαρεστησαι, πιστευσαι γαρ δει τον προσερχομενον τω θεω ότι εστιν και τοις εκζητουσιν αυτον μισθαποδοτης γινεται. πιστει χρηματισθεις νωε περι των μηδεπω βλεπομενων ευλαβηθεις κατεσκευασεν κιβωτον εις σωτηριαν του οικου αυτου, δι ής κατεκρινεν τον κοσμον, και της κατα πιστιν δικαιοσυνης εγενετο κληρονομος. πιστει καλουμενος αβρααμ ύπηκουσεν εξελθειν εις τοπον όν ημελλεν λαμβανειν εις κληρονομιαν, και εξηλθεν μη επισταμενος που ερχεται. πιστει παρωκησεν εις γην της επαγγελιας ως αλλοτριαν, εν σκηναις κατοικησας μετα ισαακ και ιακωβ των συγγκληρονομων της επαγγελιας της αυτης· εξεδεχετο γαρ την τους

θημελιους εχουσαν πολιν, ἥς τεχνιτης και δημιουργος ὁ θεος. πιστει και αυτη σαφρα στειρα δυναμιν εις καταβολην σπερματος ελαβεν και παρα καιρον ἡλικιας, επει πιστον ἡγησατο τον επαγγειλαμενον· διο και αφ ἑνος εγεννηθησαν, και ταυτα νενεκρωμενου, καθως τα αστρα του ουρανου τω πληθει και ὡς ἡ αμμος ἡ παρα το χειλος της θαλασσης ἡ αναριθμητος. κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντες, μη λαβοντες τας επαγγελιας, αλλα πορρωθεν αυτας ιδοντες και ασπασαμενοι, και ὁμολογησαντες ὅτι ξενοι και παρεπιδημοι εισιν επι της γης· ὁι γαρ τοιαυτα λεγοντες εμφανιζουσιν ὅτι πατριδα επιζητουσιν. και ει μεν εκεινης εμνημονεουν αφ ἥς εξεβησαν, ειχον αν καιρον ανακαμφαι· νυν δε κρειττονος ορεγονται, τουτ εστιν επουρανιου. διο ουκ επαισχυνεται αυτους ὁ θεος· θεος επικαλεισθαι αυτων, ἡτοιμασεν γαρ αυτοις πολιν. πιστει προσενηνοχεν αβρααμ τον ισαακ πειραζομενος, και τον μονογενη προσεφερεν ὁ τας επαγγελιας αναδεξαμενος, προς ὃν ελαληθη ὅτι εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα, λογισαμενος ὅτι και εκ νεκρων εγειρειν δυνατος ὁ θεος· ὅθεν αυτον και εν παρβολῃ εκομισατο. πιστει και περι μελλοντων ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ. πιστει ιακωβ αποθνησκων ἑκαστον των υιων ιωσηφ ευλογησεν, και προσεκυνησεν επι το ακρον της ῥαβδου αυτου. πιστει ιωσηφ τελευτων περι της εξοδου των υιων ισραηλ εμνημονευσεν, και περι των οστων αυτου ενετειλατο. πιστει μωισης γεννηθεις εκρυβη τριμηνον ὑπο των πατερων αυτου, διоти ειδον αστειον το παιδιον, και ουκ εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεως. πιστει μωισης μεγας γενομενος ἡρνησατο λεγεσθαι υιος θυγατρος φαraw, μαλλον ἔλομενος συγκακουχεισθαι τω λαω του θεου η προσκαιρον εχειν ἁμαρτιας απολαυσιν, μειζονα πλουτον ἡγησαμενος των αιγυπτου θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου, απεβλεπεν γαρ εις την μισθαποδοσιαν. πιστει κατελιπεν αιγυπτον, μη φοβηθεις τον θυμον του βασιλεως, τον γαρ αορατον ὡς ὁρων εκαρτερησεν. πιστει πεποιηκεν το πασχα και την προσχυσιν του ἁματος, ἵνα μη ὁ ολοθρευων τα πρωτοτοκα θιγη αυτων. πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ὡς δια ξηρας γης, ἥς πειραν λαβοντες ὁι αιγυπτιοι κατεπονησαν. πιστει τα τειχη ιεριχω επεσαν κυκλωθεντα επι ἑπτα ἡμερας. πιστει ῥααβ ἡ πορνη ου συναπωλετο τοις απεινηθασιν, δεξαμενη τους κατασκοπους μετ ειρηνης. και τι ετι λεγω· επιλειπει με γαρ διηγουμενον ὁ χρονος περι γεδεων, βααρα, σαμψων, ιεφθαε, δαυιδ τε και σαμουηλ και των προφητων, ὁι δια πιστεως κατηγωνισαντο βασιλειας, ειργασαντο δικαιοσυνην, επετυχον επαγγελιων, εφραξαν στοματα λεοντων, εσβεσαν δυναμιν πυρος, εφυγον στοματα μαχαιρης, εδυναμωθησαν απο ασθενειας, εγεννηθησαν ισχυροι εν πολεμω, παρεμβολας εκλιναν αλλοτριων· ελαβον γυναικες εξ αναστασεως τους νεκρους αυτων· αλλοι δε ετυμπανισθησαν, ου προσδεξαμενοι την απολυτρωσιν, ἵνα κρειττονος αναστασεως τυχωσιν· ἑτεροι δε εμπαιγμων και μαστιγων πειραν ελαβον, ετι δε δεσμων και φυλακης· ελιθασθησαν, επρισθησαν, εν φονω μαχαιρης απεθανον, περιηλθον εν μηλωταις, εν αιγειοις δερμασιν, ὕστερουμενοι, θλιβομενοι, κακουχουμενοι, ὧν ουκ ην αξιος ὁ κοσμος, επι ερημiais πλανωμενοι και ορεσιν και σπηλαιοις και ταις οπαις της γης. και ουτοι παντες μαρτυρηθεντες δια της πιστεως ουκ εκομισαντο την επαγγελιαν, του θεου περι ἡμων κρειττον τι προβεψαμενου, ἵνα μη χωρις ἡμων τελειωθωσιν. τοιγαρουν και ἡμεις,

τοσούτον έχοντες περικειμενον ἡμιν νεφος μαρτυρων, ογκον αποθε-
μενοι παντα και την ευπεριστατον ἁμαρτιαν, δι ὑπομονης τρεχωμεν
τον προκειμενον ἡμιν ἀγωνα, αφορωντες εις τον της πιστεως αρχηγον
και τελειωτην ιησουν, ὃς αντι της προκειμενης αὐτω χάρας ὑπεμεινεν
σταυρον αισχυνης καταφρονησας, εν δεξιᾳ τε του θρονου του θεου
κεκαθικεν. αναλογισασθε γαρ τον τοιαυτην ὑπομεμενηκοτα ὑπο των
ἁμαρτωλων εις ἑαυτον αντιλογιαν, ἵνα μη καμητε ταις ψυχαις ὑμων
εκλυομενοι. ουπω μεχρις ἁιματος αντικατεστήτε προς την ἁμαρτιαν
ανταγωνιζομενοι, και εκλελησθε της παρακλήσεως, ἥτις ὑμιν ὡς ὑ-
ιοις διαλεγεται, ὡς μου, μη ολιγωρεῖ παιδειας κυριου, μηδε εκλυου
ὑπ αὐτου ελεγχομενος· ὃν γαρ ἀγαπα κυριος παιδεύει, μαστιγοῖ δε
παντα ὕιον ὃν παραδέχεται. εις παιδειαν ὑπομενετε· ὡς ὕιοις ὑμιν
προσφερεται ὁ θεος· τις γαρ ὕιος ὃν ου παιδεύει πατήρ· ει δε χω-
ρις εστέ παιδειας ἥς μετοχοὶ γεγονασιν παντες, ἀρα νοθοὶ και ουχ
ὕιοι εστέ. εἰτα τοὺς μὲν της σαρκὸς ἡμῶν πατερας εἶχομεν παιδεύ-
τας και ἐνετρεπομεθα· ου πολὺ [δε] μᾶλλον ὑποταγησομεθα τῷ πατρί
των πνευματων και ζησομεν· οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατα
το δοκοῦν αὐτοὶ ἐπαιδεύουν, ὁ δὲ ἐπὶ το συμφέρον εἰς το μεταλαβεῖν
της ἀγιοτήτος αὐτοῦ. πασα δὲ παιδεία πρὸς μὲν το παρὸν ου δοκεῖ
χάρας εἶναι ἀλλὰ λυπῆς, ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι αὐτῆς
γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσιν δικαιοσύνης. διο τὰς παρειμένας χεῖρας
και τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε, και τροχίας ὀρθὰς ποιεῖτε
τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ το χῶλον ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον. εἰρηνὴν
διώκετε μετὰ παντῶν, και τὸν ἁγιασμόν, ου χωρὶς οὐδεὶς ὀφεται τὸν
κύριον, ἐπισκοποῦντες μὴ τις ὕστερων ἀπὸ της χάριτος του θεοῦ, μὴ
τις ῥίζα πικρίας ἀνω φύουσα ἐνοχλῇ και δι αὐτῆς μὴ ἀνθῶσιν πολλοὶ,
μὴ τις πόρνος ἢ βεβήλος ὡς ἦσαν, ὃς ἀντι βρώσεως μίας ἀπεδέτο
τὰ πρωτοτόκια ἑαυτοῦ. ἴστε γὰρ ὅτι και μετεπειτα θελὼν κληρονο-
μῆσαι τὴν εὐλογίαν ἀπεδοκιμασθῇ, μετανόιας γὰρ τόπον ουχ εὗρεν,
καίπερ μετὰ δακρυῶν ἐκζητήσας αὐτήν. ου γὰρ προσεληλυθατε ψη-
λαφῶμενῳ και κεκαυμένῳ πυρὶ και γνοφῳ και ζοφῳ και θυέλλῃ και
σαλπιγγὸς ἤχῳ και φωνῇ ῥημάτων, ἥς οἱ ἀκουσάντες παρητήσαντο μὴ
προσθεῖναι αὐτοῖς λόγον· ουκ ἐφερον γὰρ το διαστελλόμενον, καὶ
θηρίον θίγει τοὺς οὐροὺς, λιθοβοληθήσεται· και, ὅτῳ φοβερὸν ἦν το
φανταζόμενον, μωσὴς εἶπεν, ἐκφοβὸς εἰμι και ἐντρομος. ἀλλὰ προ-
σεληλυθατε σὶων ὀρεὶ και πόλει θεοῦ ζῶντος, ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ,
και μυριασὶν ἀγγέλων, πανηγυρεῖ και ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἀπογε-
γραμμένων ἐν οὐρανοῖς, και κριτῇ θεῳ παντῶν, και πνεύμασι δικαίων
τετελειωμένων, και διαθήκης νεᾶς μεσιτῇ ἰησοῦ, και ἁματι ῥάντι-
σμου κρείττον λαλοῦντι παρὰ τὸν ἄβελ. βλέπετε μὴ παραιτησῆσθε
τὸν λαλοῦντα· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι ουκ ἐξεφυγόν ἐπὶ γῆς παραιτησάμενοι
τὸν χρηματίζοντα, πολὺ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ οὐρανῶν ἀποστρεφ-
όμενοι· ου ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσαλεύσεν τότε, νῦν δὲ ἐπηγγέλται λέγων,
ἐγὼ ἀπαξ ἐγὼ σεισῶ ου μόνον τὴν γῆν ἀλλὰ και τὸν οὐρανόν. το δε,
ἐγὼ ἀπαξ δηλοῖ [τὴν] τῶν σαλευομένων μεταθεσὶν ὡς πεποιημένων, ἵνα
μεινῇ τὰ μὴ σαλευόμενα. διο βασιλείαν ἀσαλευτὸν παραλαμβάνοντες
ἐχόμεν χάριν, δι ἥς λατρευόμεν εὐαρεστῶς τῷ θεῳ μετὰ εὐλαβείας
και δέους· και γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν πυρ καταναλίσκων. ἡ φιλαδελφία
μένετω. της φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, διὰ ταύτης γὰρ ἐλαθόν
τινες ξενισάντες ἀγγέλους. μιμνησθε τῶν δεσμιῶν ὡς συνδεδε-

μενοι, των κακούχουμένων ὥς και αυτοι οντες εν σωματι. τιμιος ὁ γαμος εν πασιν και ἡ κοιτη αμιαντος, πορνους γαρ και μοιχους κρινει ὁ θεος. αφιλαργυρος ὁ τροπος· αρκουμενοι τοις παρουσιν· αυτος γαρ ειρηκεν, ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλιπῶ· ὥστε θαρρουντας ἡμας λεγειν, κυριος εμοι βοηθος, [και] ου φοβηθησομαι· τι ποιησει μοι ανθρωπος· μνημονευετε των ἡγουμενων ὑμων, οτινιες ελαλησαν ὑμιν τον λογον του θεου, ὡν αναθεωρουντες την εκβασιν της αναστροφης μιμεισθε την πιστιν. ιησους χριστος εχθες και σημερον ὁ αυτος, και εις τους αιωνας. διδαχαις ποικιλαις και ξεναις μη παραφερεσθε· καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν, ου βρωμασιν, εν οἷς ουκ ωφελθησαν οἱ περιπατουντες. εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν εξουσιαν οἱ τη σκηνη λατρευοντες. ὡν γαρ εισφερεται ζων το ἅιμα περι ἁμαρτιας εις τα ἅγια δια του αρχιερεως, τουτων τα σωματα κατακαιεται εξω της παρεμβολης. διο και ιησους, ἵνα ἁγιαση δια του ιδιου ἁματος τον λαον, εξω της πυλης επαθεν. τοιουν εξερχωμεθα προς αυτον εξω της παρεμβολης, τον ονειδισμον αυτου φεροντες· ου γαρ εχομεν ὡδε μενουσαν πολιν, αλλα την μελλουσαν επιζητούμεν. δι αυτου [δύν] αναφερωμεν θυσιαν αινεσεως δια παντος τῷ θεῳ, τουτ εστιν καρπον χειλεων ὁμολογουντων τῷ ονοματι αυτου. της δε ευποιας και κοινωνιας μη επιλανθανεσθε, τοιαυταις γαρ θυσιας ευαρεσταιται ὁ θεος. πειθεσθε τοις ἡγουμενοις ὑμων και ὑπεικετε, αυτοι γαρ αγρυπνουσιν ὑπερ των ψυχων ὑμων ὥς λογον αποδωσοντες, ἵνα μετα χαρας τουτο ποιωσιν και μη στεναζοντες, αλυσιτελες γαρ ὑμιν τουτο. προσευχεσθε περι ἡμων, πειθομεθα γαρ ὅτι καλην συνειδησιν εχομεν, εν πασιν καλως θελοντες αναστρεφεσθαι. περισσοτερος δε παρακαλω τουτο ποιησαι ἵνα ταχιον αποκατασταθῶ ὑμιν. ὁ δε θεος της ειρηνης, ὁ αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον μεγαν εν ἁματι διαθηκης αιωνιου, τον κυριον ἡμων ιησουν, καταρτισαι ὑμας εν παντι αγαθῷ εις το ποιησαι το θελημα αυτου, ποιων εν ἡμιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου δια ιησου χριστου, ὃ ἡ δοξα εις τους αιωνας [των αιωνων]· αμην. παρακαλω δε ὑμας, αδελφοι, ανεχεσθε του λογου της παρακλησεως, και γαρ δια βραχεων επεστεिला ὑμιν. γινωσκετε τον αδελφον ἡμων τιμοθεον απολελυμενον, μεθ ου εαν ταχιον ερχηται οφθομαι ὑμας. ασπασασθε παντας τους ἡγουμενους ὑμων και παντας τους ἁγιους. ασπαζονται ὑμας οἱ απο της ιταλιας. ἡ χαρις μετα παντων ὑμων.

ιακωβος θεου και κυριου ιησου χριστου δουλος ταις δωδεκα φυλαις ταις εν τη διασπορα χαιρειν. πασαν χαραν ἡγησασθε, αδελφοι μου, ὅταν πειρασμοις περιπεσητε ποικιλοις, γινωσκοντες ὅτι το δοκιμιον ὑμων της πιστεως κατεργαζεται ὑπομονην· ἡ δε ὑπομονη εργον τελειον εχετω, ἵνα ητε τελειοι και ὁλοκληροι, εν μηδενι λειπομενοι. ει δε τις ὑμων λειπεται σοφιας, αιτειτω παρα του διδοντος θεου πασιν ἄπλως και μη ονειδιζοντος, και δοθησεται αυτω. αιτειτω δε εν πιστει, μηδεν διακρινομενος, ὃ γαρ διακρινομενος εοικεν κλυδωνι θαλασσης ανεμιζομενω και ῥιπιζομενω· μη γαρ οισθῶ ὁ ανθρωπος εκεινος ὅτι λημψεται τι παρα του κυριου, ανηρ διψυχος, ακαταστατος εν πασαις ταις ὁδοις αυτου. καυχασθῶ δε ὁ αδελφος ὁ ταπεινος εν τῷ ὕψει αυτου, ὁ δε πλουσιος εν τῇ ταπεινωσει αυτου, ὅτι ὡς ανθος χορτου παρελευσεται. ανετειλεν γαρ ὁ ἥλιος συν τῷ καυσῶνι και εξηρανεν τον χορτον, και το ανθος αυτου εξεπεσεν και ἡ ευπρεπεια του προ-

σωπου αυτου απωλετο· οὕτως και ὁ πλουσιος εν ταις πορειαις αυτου μαρανθήσεται. μακαριος ανηρ ὃς ὑπομενει πειρασμον, ὅτι δοκιμος γενομενος λημψεται τον στεφανον της ζωης, ὃν επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον. μηδεις πειραζομενος λεγετω ὅτι απο θεου πειραζομαι· ὁ γαρ θεος απειραστος εστιν κακων, πειραζει δε αυτος ουδενα. ἕκαστος δε πειραζεται ὑπο της ιδίας επιθυμιας εξελκομενος και δελεαζομενος· εἴτα ἡ επιθυμια συλλαβουσα τικτει ἁμαρτιαν, ἡ δε ἁμαρτια αποτελεσθειςα αποκυει θανατον. μη πλανασθε, αδελφοι μου αγαπητοι. πασα δοσις αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν εστιν, καταβαινον απο του πατρος των φωτων, παρ ᾧ ουκ ἐνι παραλλαγη η τροπης αποσκιασμα. βουληθεις απεκυησεν ἡμας λογω αληθειας, εἰς το εἶναι ἡμας απαρχην τινα των αυτου κτισματων. ἴστε, αδελφοι μου αγαπητοι. εστω δε πας ανθρωπος ταχυς εἰς το ακουσαι, βραδυς εἰς το λαλησαι, βραδυς εἰς οργην· οργη γαρ ανδρος δικαιοσυνην θεου ουκ εργαζεται. διο αποθεμενοι πασαν ῥυπαριαν και περισσειαν κακίας ἐν πραυτηι δεξασθε τον ἐμφυτον λογον τον δυναμενον σωσαι τις ψυχας ὑμων. γινεσθε δε ποιηται λογου και μη μονον ακροαται παραλογιζομενοι ἑαυτους. ὅτι εἰ τις ακροατης λογου εστιν και ου ποιητης, ουτος εοικεν ανδρι κατανοουντι το προσωπον της γενεσεως αυτου ἐν εσοπτρῳ· κατενοησεν γαρ ἑαυτον και ἀπεληλυθεν και ευθεως ἐπελαυετο ὁποῖος ἦν. ὁ δε παρακυψας εἰς νομον τελειον τον της ελευθεριας και παραμεινας, ουκ ακροατης ἐπιλησμονης γενομενος ἀλλὰ ποιητης εργου, ουτος μακαριος ἐν τη ποιησει αυτου εσται. εἰ τις δοκει ἵρησκος εἶναι, μὴ χαλιναγωγῶν γλωσσαν αυτου ἀλλὰ ἀπατων καρδιαν αυτου, τουτου ματαιος ἡ ἵρησκεια. ἵρησκεια καθαρά και ἀμιαντος παρα τῷ θεῷ και πατρὶ αὕτη εστιν, ἐπισκεπτεσθαι ὀρφανους και χηρας ἐν τῇ θλίψει αυτων, ἀσπλον ἑαυτον τηρεῖν ἀπο του κοσμου. αδελφοι μου, μὴ ἐν προσωπολημψίαις ἐχετε την πιστιν του κυριου ἡμων ἰησου χριστου της δοξῆς. ἐὰν γὰρ εἰσελθῇ εἰς συναγωγὴν ὑμων ἀνὴρ χρυσοδακτυλιος ἐν ἐσθῇτι λαμπρά, εἰσελθῇ δε και πτωχος ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῇτι, ἐπιβλεψήτε δε ἐπὶ τον φοροουντα την ἐσθῆτα την λαμπραν και εἰπήτε, συ καθὺς ὧδε καλῶς, και τῷ πτωχῷ εἰπήτε, συ στηθὶ ἐκεῖ ἡ καθὺς ὑπο το ὑποποδιον μου, ου διεκριθῆτε ἐν ἑαυτοῖς και ἐγενεσθε κριταὶ διαλογισμων πονηρων· ἀκουσατε, αδελφοι μου αγαπητοι. ουχ ὁ θεος ἐξελεξατο τους πτωχους τῷ κοσμῷ πλουσιους ἐν πιστεῖ και κληρονομους της βασιλειας ἥς ἐπηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον· ὑμεῖς δε ἡτιμασατε τον πτωχον. ουχ οἱ πλουσιοι καταδυναστευουσιν ὑμων, και αυτοι ἐλκουσιν ὑμας εἰς κριτηρια· ουκ αυτοι βλασφημουσιν το καλον ὄνομα το ἐπικληθεν ἐφ' ὑμας· εἰ μὲντοι νομον τελεῖτε βασιλικον κατα την γραφην, αγαπησεις τον πλησιον σου ὡς σεαυτον, καλῶς ποιεῖτε· εἰ δε προσωπολημπτεῖτε, ἁμαρτιαν εργαζεσθε, ἐλεγχομενοι ὑπο του νομου ὡς παραβᾶται. ὅστις γὰρ ὅλον τον νομον τηρησῇ, πταισῇ δε ἐν ἑνί, γεγονεν παντων ἐνοχος. ὁ γὰρ εἰπων, μὴ μοιχευσῇς, εἶπεν και, μὴ φονευσῇς· εἰ δε ου μοιχευεις, φονευεις δε, γεγονας παραβᾶτης νομου. οὕτως λαλεῖτε και οὕτως ποιεῖτε ὡς δια νομου ελευθεριας μελλοντες κρινεσθαι. ἡ γὰρ κρισις ἀνελεος τῷ μὴ ποιησαντι ἐλεος· κατακαυχᾶται ἐλεος κρισεως. τί το ὄφελος, αδελφοι μου, ἐὰν πιστὶν λεγῇ τις ἐχειν, ἐργα δε μὴ ἐχῇ· μὴ δυναται ἡ πιστις σωσαι αυτον· ἐὰν ἀδελφος ἡ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπαρχωσιν και λειπομενοὶ της ἐφημερου τροφῆς, εἰπῇ δε τις

αυτοῖς ἐξ ὕμων, ὑπαγετε ἐν εἰρηνῇ, θερμαινεσθε καὶ χορταζεσθε, μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτηδεῖα τοῦ σώματος, τὸ το σφέλος· οὕτως καὶ ἡ πίστις, εἰ μὴ ἔχη ἔργα, νεκρά ἐστὶν καθ' ἑαυτήν. ἀλλ' ἐρεῖ τις, σὺ πίστιν ἔχεις καγὼ ἔργα ἔχω. δεῖξον μοι τὴν πίστιν σου χωρὶς τῶν ἔργων, καγὼ σοὶ δεῖξω ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν. σὺ πιστεύεις ὅτι εἷς ἐστὶν ὁ θεός· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμονία πιστεύουσιν καὶ φρισσοῦσιν. θέλεις δὲ γινῶναι, ὦ ἀνθρώπε κενε, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων ἀργή ἐστίν· ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενεγκας ἰσαάκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη, καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λεγούσα, ἐπιστεύσεν δὲ ἀβραάμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος θεοῦ ἐκλήθη. ὁράτε ὅτι ἐξ ἔργων δικαιούται ἀνθρώπος καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον. ὁμοίως δὲ καὶ ῥααβ ἡ πορνὴ οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους καὶ ἕτερα ὁδὼ ἐκβαλούσα· ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρὸν ἐστίν, οὕτως καὶ ἡ πίστις χωρὶς ἔργων νεκρά ἐστίν. μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδοτές ὅτι μείζον κριμα ληψόμεθα. πολλὰ γὰρ πταίωμεν ἅπαντες. εἰ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ, δυνατὸς χαλινᾶσθαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα. εἰ δὲ τῶν ἵππων τοὺς χαλινούς εἰς τὰ στόματα βαλλόμεν εἰς τὸ πειθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μεταγομέν. ἰδοὺ καὶ τὰ πλοῖα, τηλικαῦτα ὄντα καὶ ὑπὸ ἀνέμων σκληρῶν ἐλαυνόμενα, μεταγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου ὅπου ἡ ὁρμὴ τοῦ ευθυνόντος βούλεται· οὕτως καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέρος ἐστὶν καὶ μεγάλα αὐχεῖ. ἰδοὺ ἡλικὸν πυρ ἡλικὴν ὕλην ἀναπτει· καὶ ἡ γλῶσσα πυρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας, ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπύλιον ὅλον τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γέννησης. πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν ἑρπετῶν τε καὶ ἐναλίων δαμάζεται καὶ δεδαμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ· τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δάμασαι δύναται ἀνθρώπων· ἀκαταστάτον κακόν, μέστη ἰοῦ θανάτῃ φοροῦ. ἐν αὐτῇ εὐλογούμεν τὸν κυρίον καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρωμένοι τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ γεγονότας· ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξερχεται εὐλογία καὶ κατὰρα. οὐ χρὴ, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτως γίνεσθαι. μὴτὶ ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν· μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἀμπελὸς συκὰ· οὔτε ἄλκυον γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. τίς σοφός καὶ ἐπιστημὼν ἐν ὑμῖν· δεῖξατω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστrophῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραυτητί σοφίας. εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχασθε καὶ ψευδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. οὐκ ἐστὶν αὕτη ἡ σοφία ἀνωθεν κατερχομένη, ἀλλὰ ἐπιγίαιος, ψυχικῆ, δαιμονιωδῆς· ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ παν φαῦλον πρᾶγμα. ἡ δὲ ἀνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἄγνη ἐστίν, ἐπεὶ εἰρηνικὴ, ἐπιεικής, εὐπειθής, μέστη ἐλεους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιακριτός, ἀνυποκριτός· καρπὸς δὲ δικαιοσύνης ἐν εἰρηνῇ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρηνὴν. ποῖθεν πολέμοι καὶ ποῖθεν μάχαι ἐν ὑμῖν· οὐκ ἐντείνεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν· ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεῦτε καὶ ζῆλουτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μαχεσθε καὶ πολεμεῖτε. οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς· αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδONAῖς ὑμῶν δαπανήσητε. μοιχαλίδες, οὐκ οἰδατε ὅτι ἡ φιλία

του κοσμου εχθρα του θεου εστιν· ὅς εαν ὄυν βουληθῇ φίλος ειναι του κοσμου, εχθρος του θεου καθισταται. ἡ δοκεῖτε ὅτι κενως ἡ γραφή λεγει, προς φθονον επιποθεῖ το πνευμα ὁ καταωκισεν εν ἡμιν· μεῖζονα δε διδωσιν χαριν· διο λεγει, ὁ θεος ὑπερηφανοις αντιτασσε-ται, ταπεινοις δε διδωσιν χαριν. ὑποταγητε ὄυν τῷ θεῷ· αντιστητε δε τῷ διαβολῷ, και φυεζεται αφ ὑμων· εγγισατε τῷ θεῷ, και εγγιει ὑμιν. καθαρισατε χειρας, ἁμαρτωλοι, και ἄγνισατε καρδιας, διψυχοι. ταλαιπωρησατε και πενήθησατε και κλαυσατε· ὁ γελως ὑμων εις πεν-θος μετατραπητω και ἡ χαρα εις κατηφειαν. ταπεινωθητε ενωπιον κυριου, και ὑψωσει ὑμας. μη καταλαλῆτε αλληλων, αδελφοι· ὁ κα-ταλαλων αδελφου ἡ κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον· ει δε νομον κρινεις, ουκ ει ποιητης νομου αλλα κριτης. εἷς εστιν [ὁ] νομοθετης και κριτης, ὁ δυναμενος σωσαι και απολεσαι· συ δε τις ει, ὁ κρινων τον πλησιον· ἀγε νυν οἱ λεγοντες, σημερον ἡ αυριον πορευομεθα εις τηνδε την πολιν και ποιησομεν ἐκει ενιαυτον και εμπορευομεθα και κερδησομεν· οἱτινες ουκ επιστασθε το της αυριον ποια ἡ ζωη ὑμων. ατμις γαρ εσθε ἡ προς ολιγον φαινομενη, επεῖτα και αφανιζομενη· αντι του λεγειν ὑμας, εαν ὁ κυριος θελη-ση, και ζησομεν και ποιησομεν τουτο ἡ ἐκεῖνο. νυν δε καυχασθε εν ταις αλαζονειαις ὑμων· πασα καυχησις τοιαυτη πονηρα εστιν. εἶδο-τι ὄυν καλον ποιειν και μη ποιουντι, ἁμαρτια αυτῷ εστιν. ἀγε νυν οἱ πλουσιοι, κλαυσατε ολολυζοντες ἐπι ταις ταλαιπωριας ὑμων ταις επερχομεναις. ὁ πλουτος ὑμων σεσηπεν και τα ἱματια ὑμων σητο-βρωτα γεγονεν, ὁ χρυσος ὑμων και ὁ ἀργυρος κατωται, και ὁ ἰος αυτων εις μαρτυριον ὑμιν εσται και φαγεται τας σαρκας ὑμων ὡς πυρ· ἐθησαυρισατε εν ἐσχαταις ἡμεραις. ἰδου ὁ μισθος των εργατων των ἀμησαντων τας χωρας ὑμων ὁ ἀπεστερημενος αφ ὑμων κραζει, και ἁ-βοαι των ῥερισαντων εις τα ὠτα κυριου σαβᾶωθῃ εισεληλυθασιν. ἐτρυ-φησατε ἐπι της γῆς και ἐσπαταλησατε, εὐθρεψατε τας καρδιας ὑμων εν ἡμερα σφαγῆς. κατεδικασατε, ἐφονευσατε τον δικαιον. ουκ ἀντιτασσεται ὑμιν. μακροθυμησατε ὄυν, αδελφοι, ἕως της παρουσιας του κυριου. ἰδου ὁ γεωργος ἐκδεχεται τον τιμιον καρπον της γῆς, μακροθυμων ἐπ αυτῷ ἕως λαβῆ προιμον και οψιμον. μακροθυμησατε και ὑμεις, στηριξατε τας καρδιας ὑμων, ὅτι ἡ παρουσία του κυριου ἡγγικεν. μη στεναζετε, αδελφοι, κατ αλληλων, ἵνα μη κριθητε· ἰδου ὁ κριτης προ των θυρων ἐστηκεν. ὑποδειγμα λαβετε, αδελφοι, της κακοπαθειας και της μακροθυμιας τους προφητας, οἱ ἐλαλησαν εν τῷ ονοματι κυριου. ἰδου μακαριζομεν τους ὑπομειναντας· την ὑπομονην ἰωβ ἡκουσατε, και το τέλος κυριου εἶδετε, ὅτι πολυσπλαγχνος εστιν ὁ κυριος και οἰκτιρμων. προ παντων δε, αδελφοι μου, μη ὀμνυετε, μη-τε τον ουρανον μητε την γῆν μητε ἄλλον τινα ὄρκον· ἤτω δε ὑμων το ναι ναι και το ου ου, ἵνα μη ὑπο κρισιν πεσητε. κακοπαθεῖ τις εν ὑμιν· προσευχεσθῶ· ευθυμει τις· ψαλλετω. ἀσθενει τις εν ὑμιν· προσκα-λεσασθῶ τους πρεσβυτερους της ἐκκλησιας, και προσευξασθῶσαν ἐπ αυτον ἀλειψαντες [αυτον] ἐλαῖω εν τῷ ονοματι του κυριου· και ἡ ευχη της πιστεως σωσει τον καμνοντα, και ἐγερει αυτον ὁ κυριος· καν ἁμαρτίας ἡ πεπονηκως, ἀφειθησεται αυτῷ. ἐξομολογεσθε ὄυν ἀλ-ληλοις τας ἁμαρτίας και ευχεσθε ὑπερ αλληλων, ὅπως ἰαθητε. πολυ ἰσχυει δεησις δικαίου ἐνεργουμενη. ἡλιας ἀνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθῆς ἡμιν, και προσευχη προσηυξατο του μη βρεξαι, και ουκ ἐβρεξεν ἐπι

της γης ενιαυτους τρεις και μηνας ἑξ· και παλιν προσηυξατο, και ὁ ουρανός ὑετον ἑδωκεν και ἡ γῆ ἐβλαστησεν τον καρπον αὐτης. ἀδελφοί μου, εἰν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῆ ἀπο τῆς ἀληθείας και ἐπιστρεψῇ τις αὐτον, γινωσκετω ὅτι ὁ ἐπιστρεψας ἁμαρτωλον ἐκ πλάνης ὁδου αὐτου σωσει ψυχὴν αὐτου ἐκ θανάτου και καλυψεί πληθος ἁμαρτιων.

πέτρος ἀποστόλος ἰησοῦ χριστοῦ ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορας ποντοῦ, γαλατίας, καππαδοκίας, ασίας, και βιθυνίας, κατὰ προ-γνωσιν θεοῦ πατρὸς, ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν και ῥαντισμον αἱμάτων ἰησοῦ χριστοῦ· χάρις ὑμῖν και εἰρήνη πληθυνθῆι. εὐ-λογητός ὁ θεός και πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ὁ κατὰ το πολὺ αὐτοῦ ἐλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωσάν δι ἀναστάσεως ἰησοῦ χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀφθάρτου και ἀμιαντον και ἀμάραντον, τετρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἑτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχατῷ. ἐν ᾧ ἀγαλλίασθε, ὀλίγον ἄρτι εἰ δεόν [ἐστίν] λυπηθε-ντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τὸ δοκιμιὸν ὑμῶν τῆς πίστεως πο-λυτιμότερον χρυσοῦ τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρός δε δοκιμαζομένου, ἐυρεθῇ εἰς ἐπαινον και δοξάν και τιμὴν ἐν ἀποκαλύψει ἰησοῦ χριστοῦ. ὃν οὐκ ἰδόντες ἀγαπατε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὄρωντες πιστευόντες δε ἀ-γαλλίασθε χάρα ἀνεκλάλητω και δεδοξασμένη, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως [ὑμῶν] σωτηρίαν ψυχῶν. περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζητήσαν και ἐξηραυνήσαν προφηταὶ οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσα-ντες, ἐραυνῶντες εἰς τίνα ἡ ποιὸν καιρὸν ἐδηλοῦ το ἐν αὐτοῖς πνεῦμα χριστοῦ προμαρτυρομένον τὰ εἰς χριστὸν παθήματα και τὰς μετὰ ταυ-τὰ δοξάν· οἷς ἀπεκαλυφθῇ ὅτι οὐκ ἑαυτοῖς ὑμῖν δε διηκονοῦν αὐτὰ, ἀ νυν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν ευαγγελισαμένων ὑμᾶς [ἐν] πνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ οὐρανοῦ, εἰς ᾧ ἐπιθυμοῦσιν ἀγγελοὶ παρακυψαί. διο ἀναζώσασμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νηφόντες, τελείως ἐλ-πίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει ἰησοῦ χριστοῦ. ὥς τεκνὰ ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς προτερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ κατὰ τὸν καλεσάντα ὑμᾶς ἄγιον και αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφή γενήθητε, διότι γεγραπταὶ [ὅτι] ἅγιοι ἐσεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιος [εἰμι]. και εἰ πατέρα ἐπικαλῆσθε τὸν ἀποσωπολημπτῶς κρινόντα κατὰ τὸ ἕκαστου ἐργόν, ἐν φόβῳ τοῦ τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστραφῆτε, εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐ-λυτρώθητε ἐκ τῆς ματαιίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδοτοῦ, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὥς ἀμνοῦ ἀμώμου και ἀσπίλου χριστοῦ, προεγνωσμένου μεν προ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δε ἐπ ἐσχάτου τῶν χρό-νων δι ὑμᾶς τοὺς δι αὐτοῦ πιστοὺς εἰς θεὸν τὸν ἐγειραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν και δοξάν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν και ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν. τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας εἰς φιλαδελφίαν ἀνυποκρίτον, ἐκ [καθάρως] καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς, ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορας φθαρτῆς ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζώντος θεοῦ και μενοντος· διότι πασα σαρξ ὥς χορτός, και πασα δοξα αὐτῆς ὥς ἀνθός χορτοῦ· ἐξηρανθῇ ὁ χορτός, και τὸ ἀνθός ἐξεπέσεν· τὸ δε ῥῆμα κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. τοῦτο δε ἐστὶν τὸ ῥῆμα τοῦ ευαγγελισθέν ἐς ὑμᾶς. ἀποθήμενοι ὅνν πασαν κακίαν και παντὰ δόλον και ὑποκρίσεις και φθόνους και πάσας καταλάλις, ὥς ἀρτιγεννητὰ βρεφῇ τὸ λογικὸν ἄδολον γὰλᾳ ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν, εἰ ἐγευσασθε ὅτι χρηστός ὁ κύριος. πρὸς ὃν

προσερχομενοι, λιθον ζωντα, ὑπο ανθρωπων μεν αποδοκιμασμενον παρα δε θεω εκλεκτον εντιμον, και αυτοι ὡς λιθοι ζωντες οικοδομεισθε οικος πνευματικος εις ἱερατευμα ἅγιον, ανενεγκαι πνευματικας θυσιας ευπροσδεκτους [τω] θεω δια ιησου χριστου. διοτι περιχει εν γραφῃ, ιδου τιθημι εν σιων λιθον ακρογωνιαιον εκλεκτον εντιμον, και ὁ πιστευων επ αυτω ου μη κατασχυνη. ὑμιν ουν ἡ τιμη τοις πιστευουσιν· απιστουσιν δε λιθος ὃν απεδοκιμασαν ὁι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας και λιθος προσκομματος και πετρα σκανδαλου· ὁι προσκοπτουσιν τω λογῳ απειθουντες, εις ὃ και ετεθησαν. ὑμεις δε γενος εκλεκτον, βασιλειον ἱερατευμα, εθνος ἅγιον, λαος εις περιποιησιν, ὅπως τας αρετας εξαγγειλητε του εκ σκοτους ὑμας καλεσαντος εις το θαυμαστον αυτου φως· ὁι ποτε ου λαος νυν δε λαος θεου, ὁι ουκ ηλημενοι νυν δε ελεηθεντες. αγαπητοι, παρακαλω ὡς παροικους και παρεπιδημους απεχεσθαι των σαρκικων επιθυμιων, ἅτινες στρατευονται κατα της ψυχης· την αναστροφην ὑμων εν τοις εθνεσιν εχοντες καλην, ἵνα, εν ᾧ καταλαλουσιν ὑμων ὡς κατοποιων, εκ των καλων εργων εποπτευοντες δοξασωσιν τον θεον εν ἡμερα επισκοπης. ὑποταγητε παση ανθρωπινη κτισει δια τον κυριον· ειτε βασιλει ὡς ὑπερεχοντι, ειτε ἡγεμοσιν ὡς δι αυτου πεμπομενοις εις εκδικησιν κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων· ὅτι οὕτως εστιν το θελημα του θεου, αγαθοποιουντας φμουν την των αφρωνων ανθρωπων αγνωσιν· ὡς ελευθεροι, και μη ὡς επικαλυμμα εχοντες της κακιας την ελευθεριαν, αλλ ὡς θεου δουλοι. παντας τιμησατε, την αδελφοτητα αγαπατε, τον θεον φοβεισθε, τον βασιλεα τιματε. ὁι οικεται ὑποτασσομενοι εν παντι φοβῳ τοις δεσποταις, ου μονον τοις αγαθοις και επιεικесιν αλλα και τοις σχολιοις. τουτο γαρ χαρις ει δια συνειδησιν θεου ὑποφερει τις λυπας πασχων αδικως. ποιον γαρ κλεος ει ἁμαρτανοντες και κολαφιζομενοι ὑπομενειτε· αλλ ει αγαθοποιουντες και πασχοντες ὑπομενειτε, τουτο χαρις παρα θεω. εις τουτο γαρ εκληθητε, ὅτι και χριστος επαθεν ὑπερ ὑμων, ὑμιν ὑπολιμπανων ὑπογραμμον ἵνα επακολουθησητε τοις ιχνεσιν αυτου· ὃς ἁμαρτιαν ουκ εποιησεν ουδε εὑρεθη δολος εν τῷ στοματι αυτου· ὃς λοιδορουμενος ουκ αντελοιδορει, πασχων ουκ ηπειλει, παρεδιδου δε τῷ κρινοντι δικαιως· ὃς τας ἁμαρτίας ἡμων αυτος ανηνεγκεν εν τῷ σωματι αυτου επι το ξυλον, ἵνα ταις ἁμαρτιαις απογενομενοι τη δικαιοσυνη ζησωμεν· ου τῷ μωλωπι ιαθητε. ἤτε γαρ ὡς προβατα πλανωμενοι, αλλα επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα και επισκοπον των ψυχων ὑμων. ὁμοιως [ἅι] γυναικες ὑποτασσομεναι τοις ἰδιοις ανδρασιν, ἵνα και ει τινες απειθουσιν τῷ λογῳ δια της των γυναικων αναστροφης ανευ λογου κερδηθησονται εποπτευσαντες την εν φοβῳ ἄγνην αναστροφην ὑμων. ὢν εστω ουχ ὁ εξωθεν εμπλοκης τριχων και περιθεσεως χρυσιων η ενδυσεως ἱματιων κοσμος, αλλ ὁ κρυπτος της καρδιας ανθρωπος εν τῷ αφιθαρτῳ του πραεως και ἡσυχιου πνευματος, ὁ εστιν ενωπιον του θεου πολυτελες. οὕτως γαρ ποτε και ἁι ἅγαι γυναικες ἁι ελπίζουσαι εις θεον εκοσμουν ἑαυτας, ὑποτασσομεναι τοις ἰδιοις ανδρασιν, ὡς σαρρα ὑπηκουσεν τῷ αβρααμ, κυριον αυτον καλουσα· ἥς εγενηθητε τεκνα αγαθοποιουσαι και μη φοβουμεναι μηδεμιαν πτοησιν. ὁι ανδρες ὁμοιως συνοικουντες κατα γνωσιν, ὡς ασθενεστερω σκευει τῷ γυναικειῳ απονεμοντες τιμην, ὡς και συγκληρονομοις χαριτος ζωης, εις το μη εγχοπτεσθαι τας προσευχας ὑμων. το δε τελος παντες

όμοφρονες, συμπαθείς, φιλαδελφοί, ευσπλαγχνοί, ταπεινόφρονες, μη αποδίδοντες κακόν ἀντί κακού ἢ λοιδορίαν ἀντί λοιδορίας, τουναντίον δε εὐλογούντες, ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. ὁ γὰρ θελὼν ζῶν ἀγαπᾷ καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς παυσάτω τὴν γλῶσσαν ἀπο κακού καὶ χεὶρ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον, ἐγκλινάτω δε ἀπο κακού καὶ ποιήσάτω ἀγαθόν, ζητήσάτω εἰρήνην καὶ διώξάτω αὐτήν. ὅτι ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δεήσιν αὐτῶν, πρόσωπον δε κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά. καὶ τὶς ὁ κακῶ-
σων ὑμᾶς ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ ζηλωταὶ γενήσθῃ· ἀλλ' εἰ καὶ πασχοῖτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι. τὸν δε φόβον αὐτῶν μὴ φοβήθητε μηδὲ ταρά-
χῃτε, κύριον δε τὸν χριστὸν ἀγάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἑτοιμοὶ αἰεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, ἀλλὰ μετὰ πραυτήτος καὶ φόβου, συνειδήσιν ἐχόντες ἀγα-
θήν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλεῖσθε καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν χριστῷ ἀναστροφῇ. κρείττον γὰρ ἀγαθοποιούντας, εἰ
θελοὶ το θελημα τοῦ θεοῦ, πασχεῖν ἢ κακοποιούντας. ὅτι καὶ χριστὸς ἅπαρ
περὶ ἁμαρτιῶν ἐπαθεν, δικαῖος ὑπὲρ ἀδικῶν, ἵνα ὑμᾶς παραγάγῃ
τῷ θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκὶ ζωοποιηθεὶς δε πνεύματι. ἐν ᾧ καὶ τοῖς
ἐν φυλακῇ πνεύμασιν πορευθεὶς ἐκῆρυξεν, ἀπειθήσασιν ποτε ὅτε ἀπε-
ξεδέχετο ἡ τοῦ θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις νῦν κατασκευαζομένης
κιβώτου, εἰς ἣν ὀλίγοι, τοῦτ' ἐστὶν οκτὼ ψυχαί, διεσωθήσαν δι' ὑδά-
τος. ὁ καὶ ὑμᾶς ἀντιτυποὺς νῦν σώζει βαπτισμῶ, οὐ σαρκὸς ἀποθέσεις
ῥύπου ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερωτήμα εἰς θεόν, δι' ἀναστασεως
ἰησοῦ χριστοῦ, ὅς ἐστιν ἐν δεξιά [τοῦ] θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανόν,
ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυναμειῶν. χριστοῦ
οὖν παθόντος σαρκὶ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἐννοίαν ὀπίσασθε, ὅτι ὁ
παθὼν σαρκὶ πεπαισται ἁμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίας
ἀλλὰ θεληματὶ θεοῦ τὸν ἐπιλοιπὸν ἐν σαρκὶ βίωσαι χρόνον. ἀρκέτος
γὰρ ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τὸ βούλημα τῶν ἐθνῶν κατεργασθῆαι, πε-
πορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κωμοῖς, ποτοῖς,
καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρίαις. ἐν ᾧ ξενίζονται μὴ συντρεχόντων ὑμῶν
εἰς τὴν αὐτὴν τῆς σωτίαις ἀναχυσίν, βλασφημούντες· οἱ ἀποδωσοῦσιν
λόγον τῷ ἑτοίμῳ ἐχόντι κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς. εἰς τοῦτο γὰρ
καὶ νεκροὶς ἐυηγγελισθῇ ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ ζῶσι
δε κατὰ θεὸν πνεύματι. πάντων δε τὸ τέλος ἡγγικεν. σωφρονήσατε
οὖν καὶ νηψάτε εἰς προσευχάς. προ πάντων τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγαπὴν
ἐκτενῇ ἐχόντες, ὅτι ἀγαπὴ καλύπτει πλῆθος ἁμαρτιῶν· φιλοξένοι εἰς
ἀλλήλους ἀνευ γογγυσμοῦ· ἕκαστος καθὼς ἐλάβεν χάρισμα, εἰς ἑαυ-
τοὺς αὐτὸ διακονοῦντες ὡς καλοὶ οἰκονομοὶ ποικίλης χάριτος θεοῦ.
εἰ τὶς λαλεῖ, ὡς λόγια θεοῦ· εἰ τὶς διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἢς χορηγεῖ
ὁ θεός· ἵνα ἐν πασὶν δοξάζεται ὁ θεὸς διὰ ἰησοῦ χριστοῦ, ᾧ ἐστὶν
ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. ἀγαπητοί,
μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινόμενη ὡς
ξένου ὑμῖν συμβαινόντος, ἀλλὰ καθὼς κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ χριστοῦ πα-
θήμασιν χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρήτε
ἀγαλλιωμένοι. εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνοματὶ χριστοῦ, μακάριοι, ὅτι τὸ
τῆς δόξης καὶ τοῦ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται. μὴ γὰρ τὶς
ὑμῶν πασχετῶ ὡς φόνεὺς ἢ κλεπτὴς ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς ἀλλοτρίεπι-
σκοπός· εἰ δε ὡς χριστιανός, μὴ αἰσχυνεσθῶ, δοξάζεται δε τὸν θεὸν
ἐν τῷ ὀνοματὶ τοῦτῳ. ὅτι [ὁ] καιρὸς τοῦ ἀρξασθῆαι τὸ κρίμα ἀπο τοῦ

οικου του θεου· ει δε πρωτον αφ ἡμων, τι το τέλος των απειθουντων τω του θεου ευαγγελιω· και ει ὁ δικαιος μολις σωζεται, ὁ ασεβης και ἁμαρτωλος που φανειται· ὥστε και οἱ πασχοντες κατα το θελημα του θεου πιστω χτιστη παρατιθεσθωσαν τας ψυχας αυτων εν αγαθοποιια. πρεσβυτερους ουν εν ὑμιν παρακαλω ὁ συμπρεσβυτερος και μαρτυς των του χριστου παθηματων, ὁ και της μελλουσης αποκαλυπτεσθαι δοξης κοινωνος· ποιμανατε το εν ὑμιν ποιμνιον του θεου [, επισκοπουντες] μη αναγκαστως αλλα ἐκουσιως κατα θεον, μηδε αισχροκερδως αλλα προθυμως, μηδ ὡς κατακυριευοντες των κληρων αλλα τυποι γινομενοι του ποιμνιου· και φανερωθεντος του αρχιποιμενος κομεισθε τον αμαραντινον της δοξης στεφανον. ὁμοιως, νεωτεροι, ὑποταγητε πρεσβυτεροις. παντες δε αλληλοις την ταπεινοφροσυνην εγχομβωσασθε, ὅτι [ὁ] θεος ὑπερηφανοις αντιτασσεται, ταπεινοις δε διδωσιν χαριν. ταπεινωθητε ουν ὑπο την κραταιαν χειρα του θεου, ἵνα ὑμας ὑψωση εν καιρω, πασαν την μεριμναν ὑμων επιριψαντες επ αυτον, ὅτι αυτω μελει περι ὑμων. νηψατε, γρηγορησατε. ὁ αντιδικος ὑμων διαβολος ὡς λεων ωρυομενος περιπατει ζητων [τινα] καταπιειν· ὡς αντιστητε στερεοι τη πιστει, ειδοτες τα αυτα των παθηματων τη εν [τω] κοσμω ὑμων αδελφοτητι επιτελεισθαι. ὁ δε θεος πασης χαριτος, ὁ καλεσας ὑμας εις την αιωνιον αυτου δοξαν εν χριστω [ιησου], ολιγον παθοντας αυτος καταρτισει, στηριξει, σθενωσει, θεμελιωσει. αυτω το κρατος εις τους αιωνας· αμην. δια σιλουανου ὑμιν του πιστου αδελφου, ὡς λογιζομαι, δι ολιγων εγραψα, παρακαλων και επιμαρτυρων ταυτην ειναι αληθη χαριν του θεου· εις ἣν στητε. ασπάζεταιται ὑμας ἡ εν βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκος ὁ υιος μου. ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγαπης. ειρηνη ὑμιν πασιν τοις εν χριστω.

συμεων πετρος δουλος και αποστολος ιησου χριστου τοις ισοτιμον ἡμιν λαχουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ἡμων και σωτηρος ιησου χριστου· χαρις ὑμιν και ειρηνη πληθυνθειη εν επιγνωσει του θεου και ιησου του κυριου ἡμων. ὡς παντα ἡμιν της θειας δυναμεως αυτου τα προς ζωνη και ευσεβειαν δεδωρημενης δια της επιγνωσεως του καλεσαντος ἡμας ἰδια δοξῃ και ἀρετῃ, δι ὧν τα τιμια και μεγιστα ἡμιν επαγγελματα δεδωρηται, ἵνα δια τουτων γενησθε θειας κοινωνοι ψυσεως, αποφυγοντες της εν τω κοσμω εν επιθυμια φθορας. και αυτο τουτο δε σπουδην πασαν παρεισενεγκαντες επιχορηγησατε εν τη πιστει ὑμων την ἀρετην, εν δε τη ἀρετῇ την γνωσιν, εν δε τη γνώσει την ἐγκρατειαν, εν δε τη ἐγκρατεῖα την ὑπομονην, εν δε τη ὑπομονῇ την ευσεβειαν, εν δε τη ευσεβείᾳ την φιλαδελφίαν, εν δε τη φιλαδελφίᾳ την ἀγάπην. ταυτα γὰρ ὑμῖν ὑπαρχοντα και πλεονάζοντα οὐκ ἀργους οὐδε ἀκαρπους καθιστησιν εις την του κυριου ἡμων ιησου χριστου επιγνωσιν· ὡ γὰρ μη παρεστιν ταυτα, τυφλος ἐστιν μωπαζων, ληθην λαβων του καθαρισμου των παλαι αυτου ἁμαρτιων. διο μαλλον, ἀδελφοι, σπουδασατε βεβαιαν ὑμων την κλησιν και ἐκλογην ποιεισθαι· ταυτα γὰρ ποιουντες οὐ μὴ πταισητε ποτε· οὕτως γὰρ πλουσιως ἐπιχορηγηθησεται ὑμῖν ἡ εἰσοδος εις την αιωνιον βασιλειαν του κυριου ἡμων και σωτηρος ιησου χριστου. διο μελλησω αἰε ὑμας ὑπομνησκειν περι τουτων, καιπερ ειδοτας και ἐστηριγμενους εν τη παρούσῃ ἀληθείᾳ. δικαίον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ ὅσον εἰμι εν τουτω τω σκηνωματι, διεγερειν ὑμας εν ὑπομνήσει, ειδως ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀποῤῥεσις του σκηνωματος μου, καθως και ὁ κυριος ἡμων ιησους χρι-

στος ἐδῆλωσεν μοι· σπουδασω δὲ καὶ ἕκαστοτε εἶχει ὕμᾱς μετὰ τὴν ἐμὴν ἐξοδὸν τὴν τούτων μνημὴν ποιησθαι. οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μυθίοις ἐξακολούθησαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐποπταί γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαύτῃ ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητὸς μου οὗτος ἐστίν, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδοκῆσα καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθείσαν συν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ἁγίῳ ὀρεῖ. καὶ ἐχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ὃ καλῶς ποιεῖτε προσεχόντες ὥς λυχνῶ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὐ ἡμέρα διαυγασθῇ καὶ φωσφορὸς ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται· οὐ γὰρ θεληματὶ ἀνθρώπου ἠνεχθῇ προφητεία ποτε, ἀλλὰ ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερομένοι ἐλάλησαν ἀπὸ θεοῦ ἄνθρωποι. ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὥς καὶ ἐν ὑμῖν ἐσονται ψευδοδιδασκαλοὶ, οἵτινες παρεισάξουσιν αἵρεσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσποτὴν ἀρνούμενοι, ἐπαγόντες ἑαυτοὺς ταχίνην ἀπωλείαν. καὶ πολλοὶ ἐξακολούθησουσιν αὐτῶν ταῖς ἀσελγείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται. καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλάστοις λόγοις ὑμᾶς ἐμπορευσονται· οἷς τὸ κριμα ἐκπαλαὶ οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυσταζει. εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων ἁμαρτησαντῶν οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζοφοῦ τάρταρῳσας παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους, καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ οὐδοὸν νῶε δικαιοσύνης κηρυχὰ ἐφυλάξεν, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπαξας, καὶ πόλεις σοδομῶν καὶ γομορράς τεφρώσας [καταστροφή] κατεκρίνεν, ὑποδείγμα μελλόντων ἀσεβε[ς] τειθεικῶς, καὶ δικαίον ἴωτ καταπονέμενον ὑπὸ τῶν ἀθεσμῶν ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐρρυσατο· βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνομίᾳς ἐργοῖς ἐβασανίζειν· οἶδεν κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥυεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν, μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μiasμοῦ πορευόμενους καὶ κυριότητος καταφρονούντας. τολμῆται, ἀνθαδείς, δόξας οὐ τρεμούσιν βλασφημούντες, ὅπου ἀγγελοὶ ἰσχύι καὶ δυνάμει μείζονες ὄντες οὐ φερούσιν κατ' αὐτῶν παρὰ κυρίου βλασφημῶν κρίσιν. οὗτοι δὲ, ὥς ἀλόγα ζῶα γεγεννημένα φυσικὰ εἰς ἄλωσιν καὶ φθόραν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσιν βλασφημούντες, ἐν τῇ φθόρᾳ αὐτῶν καὶ φθάρησονται, ἀδικούμενοι μισθὸν ἀδικίας· ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφὴν, σπῖλοι καὶ μῶμοι ἐντρύφωντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν συνευχόμενοι ὑμῖν, ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστὰς μοιχαλίδος καὶ ἀκαταπαυστοῦς ἁμαρτίας, δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρικτοῦς, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες, καταρας τεχνᾶ, καταλείποντες εὐθείαν ὁδὸν ἐπλανήθησαν, ἐξακολούθησαντες τῇ ὁδῷ τοῦ βαλααμ τοῦ βοσκοῦ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν ἐλεγξίν δὲ ἐσχεν ἰδίας παρανομίας· ὑποζυγίον ἀφῶνον ἐν ἀνθρώπῳ φωνὴ φθεγξαμένην ἐκώλυσεν τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν. οὗτοι εἰσὶν πηγαὶ ἀνυδροὶ καὶ ὄμιχλαὶ ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζῶφος τοῦ σκοτοῦς τετήρηται. ὑπερογκὰ γὰρ ματαιότητος φθεγγομένοι δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς ἀσελγείαις τοὺς ὀλίγως ἀποφεύγοντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφόμενους, ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δούλοι ὑπάρχοντες τῆς φθόρας· ὃ γὰρ τις ἤττηται, τούτῳ δεδουλῶται. εἰ γὰρ ἀποφυ-

γοντες τα μiasματα του κοσμου εν επιγνωσει του κυριου [ἡμων] και σωτηρος ιησου χριστου τουτοις δε παλιν εμπλακεντες ἡττωνται, γεγονεν αυτοις τα εσχατα χειρονα των πρωτων. κρειττον γαρ ην αυτοις μη επεγνωκεναι την ὁδον της δικαιοσυνης η επιγνωσιν ὑποστρεψαι εκ της παραδοθεισης αυτοις ἁγιας εντολης. συμβεβηκεν αυτοις το της αληθους παροιμιας, κυων επιστρεψας επι το ιδιον εξεραμα, και, υς λουσαμενη εις κυλισμον βορβορου. ταυτην ηδη, αγαπητοι, δευτεραν ὑμιν γραφω επιστολην, εν ἣς διεγειρω ὑμων εν ὑπομνησει την ειλικρινη διανοιαν, μνησθηναι των προειρημενων ῥημάτων ὑπο των ἁγιων προφητων και της των αποστολων ὑμων εντολης του κυριου και σωτηρος· τουτο πρωτον γινωσκοντες, ὅτι ελευσονται επ εσχατων των ἡμερων [εν] εμπαιγμονη εμπαικται κατα τας ιδιας επιθυμιας αυτων πορευομενοι και λεγοντες, που εστιν ἡ επαγγελια της παρουσιας αυτου· αφ ἥς γαρ οἱ πατερες εκοιμηθησαν, παντα ὁυτως διαμενει απ αρχης κτισεως. λανθανει γαρ αυτοις τουτο θελοντας, ὅτι ουρανοι ησαν εκπαλαιοι και γη εξ ὕδατος και δι ὕδατος συνεστωσα τω του θεου λογω, δι ὧν ὁ τοτε κοσμος ὕδατι κατακλυσθηκε απωλετο· οἱ δε νυν ουρανοι και ἡ γη τω αυτω λογω τεθησαυρισμενοι εισιν πυρι, τηρουμενοι εις ἡμεραν κρισεως και απωλειας των ασεβων ανθρωπων. ἐν δε τουτο μη λανθανετω ὑμας, αγαπητοι, ὅτι μια ἡμερα παρα κυριω ὡς χιλια ετη και χιλια ετη ὡς ἡμερα μια. ου βραδυνει κυριος της επαγγελιας, ὡς τινες βραδυτητα ἡγουνται, αλλα μακροθυμει εις ὑμας, μη βουλομενος τινας απολεσθαι αλλα παντας εις μετανοιαν χωρησαι. ἡξει δε ἡμερα κυριου ὡς κλεπτης, εν ἣ ὁ ουρανος ῥοιζηδον παρελευσονται, στοιχεια δε καυσουμενα λυθησεται, και γη και τα εν αυτη εργα ἔυρεθησεται. τουτων ὁυτως παντων λυομενων ποταπους δει ὑπαρχειν [ὑμας] εν ἁγiais αναστροφαις και ευσεβειαις, προσδοκωντας και σπευδοντας την παρουσιαν της του θεου ἡμερας, δι ἣν ουρανοι πυρουμενοι λυθησονται και στοιχεια καυσουμενα τηκεται. καινους δε ουρανους και γην καινην κατα το επαγγελμα αυτου προσδοκωμεν, εν οἷς δικαιοσυνη κατοικει. διο, αγαπητοι, ταυτα προσδοκωντες σπουδασατε ασπιλοι και αμωμητοι αυτω ἔυρεθηναι εν ειρηνῃ, και την του κυριου ἡμων μακροθυμιαν σωτηριαν ἡγεισθε, καθως και ὁ αγαπητος ἡμων αδελφος παυλος κατα την δοθεισαν αυτω σοφian εγραψεν ὑμιν, ὡς και εν πασαις επιστολαις λαλων εν αυταις περι τουτων, εν ἣς εστιν δυσνοητα τινα, ἃ οἱ αμαθεις και αστηρικτοι στρεβλουσιν ὡς και τας λοιπας γραφας προς την ιδιαν αυτων απωλειαν. ὑμεις ὁυν, αγαπητοι, προγιωσκοντες φυλασσεσθε ἵνα μη τη των αθεσμων πλανη συναπαχθεντες εκπεσητε του ιδιου στηριγμου, αυξανετε δε εν χαριτι και γνωσει του κυριου ἡμων και σωτηρος ιησου χριστου. αυτω ἡ δοξα και νυν και εις ἡμεραν αιωνος. [αμην.]

ὁ ην απ αρχης, ὁ ακηκοαμεν, ὁ ἑωρακαμεν τοις οφθαλμοις ἡμων, ὁ εθεασαμεθα και αἱ χειρες ἡμων εψηλαφησαν, περι του λογου της ζωης και ἡ ζωη εφανερωθη, και ἑωρακαμεν και μαρτυρομεν και απαγγελλομεν ὑμιν την ζωην την αιωνιον ἥτις ην προς τον πατερα και εφανερωθη ἡμιν ὁ ἑωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελλομεν και ὑμιν, ἵνα και ὑμεις κοινωνιαν εχητε μεθ ἡμων. και ἡ κοινωνια δε ἡ ἡμετερα μετα του πατρος και μετα του υιου αυτου ιησου χριστου. και ταυτα γραφομεν ἡμεις ἵνα ἡ χαρα ἡμων η πεπληρωμενη. και εστιν αὕτη ἡ αγγελια ἣν ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελλομεν ὑμιν, ὅτι ὁ θεος

φως εστιν και σκοτια εν αυτω ουκ εστιν ουδεμια. εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν, ψευδομεθα και ου ποιουμεν την αληθειαν· εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ως αυτος εστιν εν τω φωτι, κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου του υιου αυτου καθαριζει ημας απο πασης αμαρτιας. εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν, εαυτους πλανωμεν και η αληθεια ουκ εστιν εν ημιν. εαν ομολογωμεν τας αμαρτιας ημων, πιστος εστιν και δικαιος ινα αφη ημιν τας αμαρτιας και καθαριση ημας απο πασης αδικιας. εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν, ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογος αυτου ουκ εστιν εν ημιν. τεκνια μου, ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε. και εαν τις αμαρτη, παρακλητον εχομεν προς τον πατερα, ιησουν χριστον δικαιον· και αυτος ιλασμος εστιν περι των αμαρτιων ημων, ου περι των ημετερων δε μονον αλλα και περι ολου του κοσμου. και εν τούτῳ γινωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον, εαν τας εντολας αυτου τηρωμεν. ο λεγων οτι εγνωκα αυτον, και τας εντολας αυτου μη τηρων, ψευστης εστιν, και εν τούτῳ η αληθεια ουκ εστιν· ος δ αν τηρη αυτου τον λογον, αληθως εν τούτῳ η αγαπη του θεου τετελειωται. εν τούτῳ γινωσκομεν οτι εν αυτω εσμεν· ο λεγων εν αυτω μενειν οφειλει καθως εκεινος περιεπατησεν και αυτος [δούτως] περιπατειν. αγαπητοι, ουκ εντολην καινην γραφω υμιν, αλλ εντολην παλαιαν ην ειχετε απ αρχης· η εντολη η παλαια εστιν ο λογος ον ηκουσατε. παλιν εντολην καινην γραφω υμιν, ο εστιν αληθης εν αυτω και εν υμιν, οτι η σκοτια παραγεται και το φως το αληθινον ηδη φαινει. ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου μισων εν τη σκοτια εστιν εως αρτι. ο αγαπων τον αδελφον αυτου εν τω φωτι μενει, και σκανδαλον εν αυτω ουκ εστιν· ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκοτια εστιν και εν τη σκοτια περιπατει, και ουκ οιδεν που υπαγει, οτι η σκοτια ετυφλωσεν τους οφθαλμους αυτου. γραφω υμιν, τεκνια, οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτιαι δια το ονομα αυτου. γραφω υμιν, πατερες, οτι εγνωκατε τον απ αρχης. γραφω υμιν, νεανισκοι, οτι νενικηκατε τον πονηρον. εγραψα υμιν, παιδια, οτι εγνωκατε τον πατερα. εγραψα υμιν, πατερες, οτι εγνωκατε τον απ αρχης. εγραψα υμιν, νεανισκοι, οτι ισχυροι εστε και ο λογος του θεου εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον. μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τω κοσμῳ. εαν τις αγαπα τον κοσμον, ουκ εστιν η αγαπη του πατρος εν αυτω· οτι παν το εν τω κοσμῳ, η επιθυμια της σαρκος και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου, ουκ εστιν εκ του πατρος αλλ εκ του κοσμου εστιν. και ο κοσμος παραγεται και η επιθυμια αυτου, ο δε ποιων το θελημα του θεου μενει εις τον αιωνα. παιδια, εσχατη ωρα εστιν, και καθως ηκουσατε οτι αντιχριστος ερχεται, και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν· οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν. εξ ημων εξηλθαν, αλλ ουκ ησαν εξ ημων· ει γαρ εξ ημων ησαν, μεμενηκεισαν αν μεθ ημων· αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντες εξ ημων. και υμεις χρισμα εχετε απο του αγιου, και οιδατε παντες. ουκ εγραψα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθειαν, αλλ οτι οιδατε αυτην, και οτι παν ψευδος εκ της αληθειας ουκ εστιν. τις εστιν ο ψευστης ει μη ο αρνουμενος οτι ιησους ουκ εστιν ο χριστος· ουτος εστιν ο αντιχριστος, ο αρνουμενος τον πατερα και τον υιον. πας ο αρνουμενος τον υιον ουδε τον πατερα εχει· ο ομολογων τον υιον και τον πατερα εχει. υμεις ο ηκουσατε απ αρχης εν υμιν μενετω·

εαν εν υμιν μεινη ὁ απ αρχης ηκουσατε, και υμεις εν τω υιω και εν τω πατρι μενειτε. και ἡ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτος ἐπηγγειλατο ἡμιν, τὴν ζωὴν τὴν αἰωνιον. ταυτα ἐγραψα ὑμιν περὶ τῶν πλανωντων ὑμας. και υμεις το χρισμα ὁ ἐλαβετε απ αὐτου μενει εν ὑμιν, και ου χρειαεν εχετε ἵνα τις διδασκη ὑμας· ἀλλ ὥς το αὐτου χρισμα διδασκει ὑμας περὶ παντων, και ἀληθες ἐστὶν και ουκ ἐστὶν ψευδος, και καθως ἐδίδαξεν ὑμας, μενετε εν αὐτῳ. και νυν, τεκνια, μενετε εν αὐτῳ, ἵνα εαν φανερωθῇ σχῶμεν παρρησιαν και μὴ αἰσχυνηθῶμεν απ αὐτου εν τῇ παρουσια αὐτου. εαν εἰδῆτε ὅτι δικαιος ἐστὶν, γινωσκετε ὅτι και πας ὁ ποιων τὴν δικαιοσυνην ἐξ αὐτου γεγεννηται. ἰδετε ποταπὴν ἀγαπὴν δεδωκεν ἡμιν ὁ πατήρ ἵνα τεκνα θεου κληθῶμεν· και ἐσμεν. δια τουτο ὁ κοσμος ου γινωσκει ἡμας ὅτι ουκ ἐγνώ αὐτον. ἀγαπητοι, νυν τεκνα θεου ἐσμεν, και ουπῶ ἐφανερωθῇ τι ἐσομεθα. οἶδαμεν ὅτι εαν φανερωθῇ ὅμοιοι αὐτῳ ἐσομεθα, ὅτι οψομεθα αὐτον καθως ἐστὶν. και πας ὁ ἐχων τὴν ἐλπίδα ταυτὴν ἐπ αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτον καθως ἐκεῖνος ἀγνος ἐστὶν. πας ὁ ποιων τὴν ἁμαρτιαν και τὴν ανομιαν ποιεῖ, και ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ανομία. και οἰδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερωθῇ ἵνα τας ἁμαρτίας ἀρῇ, και ἁμαρτία εν αὐτῳ ουκ ἐστὶν. πας ὁ εν αὐτῷ μενων ουχ ἁμαρτάνει· πας ὁ ἁμαρτανων ουχ ἔωρακεν αὐτον ουδε ἐγνώκεν αὐτον. τεκνια, μὴδεὶς πλανατῶ ὑμας· ὁ ποιων τὴν δικαιοσυνην δικαιος ἐστὶν, καθως ἐκεῖνος δικαιος ἐστὶν· ὁ ποιων τὴν ἁμαρτιαν ἐκ τοῦ διαβολου ἐστὶν, ὅτι απ αρχης ὁ διαβολος ἁμαρτάνει. εἰς τουτο ἐφανερωθῇ ὁ υἱος τοῦ θεου, ἵνα λύσῃ τὰ ἐργα τοῦ διαβολου. πας ὁ γεγεννημενος ἐκ τοῦ θεου ἁμαρτιαν ου ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ εν αὐτῷ μενει· και ου δυνατὶ ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεου γεγεννηται. εν τουτῷ φανερα ἐστὶν τὰ τεκνα τοῦ θεου και τὰ τεκνα τοῦ διαβολου· πας ὁ μὴ ποιων δικαιοσυνην ουκ ἐστὶν ἐκ τοῦ θεου, και ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφον αὐτοῦ. ὅτι ἡ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ηκουσατε απ αρχης, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· ου καθως και εν εκ τοῦ πονηροῦ ἦν και ἐσφαξεν τὸν ἀδελφον αὐτοῦ· και χάριν τινος ἐσφαξεν αὐτον· ὅτι τὰ ἐργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφου αὐτοῦ δικαία. [και] μὴ θαυμαζετε, ἀδελφοι, εἰ μισεῖ ὑμας ὁ κοσμος. ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφους· ὁ μὴ ἀγαπῶν μενει εν τῷ θανάτῳ. πας ὁ μισων τὸν ἀδελφον αὐτοῦ ἀνθρωποκτονος ἐστὶν, και οἰδατε ὅτι πας ἀνθρωποκτονος ουκ ἐχει ζωὴν αἰωνιον εν αὐτῷ μενουσαν. εν τουτῷ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγαπὴν, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐθήκεν· και ἡμεῖς οφειλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τας ψυχὰς θειναι. ὅς δ' αν ἐχῇ τὸν βιον τοῦ κοσμου και θεωρῇ τὸν ἀδελφον αὐτοῦ χρειαεν ἐχοντα και κλῆσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ απ αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μενει εν αὐτῷ· τεκνια, μὴ ἀγαπῶμεν λογῶ μὴδὲ τῇ γλώσσῃ ἀλλὰ εν ἐργῷ και ἀληθείᾳ. [και] εν τουτῷ γνωσομεθα ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμεν, και ἐμπροσθεν αὐτοῦ πεισομεν τὴν καρδίαν ἡμῶν ὅτι εαν καταγινωσκῇ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεος τῆς καρδίας ἡμῶν και γινωσκει παντὰ. ἀγαπητοι, εαν ἡ καρδία [ἡμῶν] μὴ καταγινωσκῇ, παρρησιαν ἐχομεν πρὸς τὸν θεον, και ὁ εαν αἰτῶμεν λαμβανομεν απ αὐτοῦ, ὅτι τας ἐντολάς αὐτοῦ τηροῦμεν και τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. και ἡ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστευσῶμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἰησοῦ χριστοῦ και ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθως ἐδωκεν ἐντολὴν ἡμιν. και ὁ τηρῶν τας ἐντολάς αὐτοῦ εν αὐτῷ μενει

και αυτος εν αυτω· και εν τωτω γινωσκομεν ὅτι μενει εν ἡμιν, εκ του πνευματος ου ἡμιν εδωκεν. αγαπητοι, μη παντι πνευματι πιστευετε, αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του θεου εστιν, ὅτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασιν εις τον κοσμον. εν τωτω γινωσχετε το πνευμα του θεου· παν πνευμα ὃ ὁμολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθота εκ του θεου εστιν, και παν πνευμα ὃ μη ὁμολογει τον ιησουν εκ του θεου ουκ εστιν· και τουτο εστιν το του αντιχριστου, ὃ ακηκοατε ὅτι ερχεται, και νυν εν τω κοσμῳ εστιν ηδη. ὑμεις εκ του θεου εστε, τεκνια, και νενικηκατε αυτους, ὅτι μειζων εστιν ὃ εν ὑμιν ἢ ὃ εν τω κοσμῳ. αυτοι εκ του κοσμου εισιν· δια τουτο εκ του κοσμου λαλουσιν και ὃ κοσμος αυτων ακουει. ἡμεις εκ του θεου εσμεν· ὃ γινωσκων τον θεον ακουει ἡμων, ὃς ουκ εστιν εκ του θεου ουκ ακουει ἡμων. εκ τουτου γινωσκομεν το πνευμα της αληθειας και το πνευμα της πλानης. αγαπητοι, αγαπωμεν αλληλους, ὅτι ἡ αγαπη εκ του θεου εστιν, και πας ὃ αγαπων εκ του θεου γεγεννηται και γινωσκει τον θεον. ὃ μη αγαπων ουκ εγνω τον θεον, ὅτι ὁ θεος αγαπη εστιν. εν τωτω εφανερωθη ἡ αγαπη του θεου εν ἡμιν, ὅτι τον υιον αυτου τον μονογενη απεσταλκεν ὃ θεος εις τον κοσμον ἵνα ζησωμεν δι αυτου. εν τωτω εστιν ἡ αγαπη, ουχ ὅτι ἡμεις ηγαπηκαμεν τον θεον, αλλ ὅτι αυτος ηγαπησεν ἡμας και απεστειλεν τον υιον αυτου ἱλασμον περι των ἁμαρτιων ἡμων. αγαπητοι, ει οὕτως ὁ θεος ηγαπησεν ἡμας, και ἡμεις οφειλομεν αλληλους αγαπαν. θεον ουδεις πωποτε τεθεαται· εαν αγαπωμεν αλληλους, ὁ θεος εν ἡμιν μενει και ἡ αγαπη αυτου εν ἡμιν τετελειωμενη εστιν. εν τωτω γινωσκομεν ὅτι εν αυτω μενομεν και αυτος εν ἡμιν, ὅτι εκ του πνευματος αυτου δεδωκεν ἡμιν. και ἡμεις τεθεαμεθα και μαρτυρουμεν ὅτι ὁ πατηρ απεσταλκεν τον υιον σωτηρα του κοσμου. ὃς εαν ὁμολογησῃ ὅτι ιησους εστιν ὁ υιος του θεου, ὁ θεος εν αυτω μενει και αυτος εν τω θεῳ. και ἡμεις εγνωκαμεν και πεπιστευκαμεν την αγαπην ἣν εχει ὁ θεος εν ἡμιν. ὁ θεος αγαπη εστιν, και ὃ μενων εν τη αγαπῃ εν τω θεῳ μενει και ὁ θεος εν αυτω μενει. εν τωτω τετελειωται ἡ αγαπη μεθ ἡμων, ἵνα παρρησιαν εχωμεν εν τη ἡμερα της κρισεως, ὅτι καθως εκεινος εστιν και ἡμεις εσμεν εν τω κοσμῳ τωτω. φοβος ουκ εστιν εν τη αγαπῃ, αλλ ἡ τελεια αγαπη εξῶ βαλλει τον φοβον, ὅτι ὁ φοβος κολασιν εχει, ὃ δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη αγαπῃ. ἡμεις αγαπωμεν, ὅτι αυτος πρωτος ηγαπησεν ἡμας. εαν τις ειπῇ ὅτι αγαπω τον θεον, και τον αδελφον αυτου μιση, ψευστης εστιν· ὃ γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ὃν ἑωρακεν, τον θεον ὃν ουχ ἑωρακεν ου δυναται αγαπαν. και ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου, ἵνα ὃ αγαπων τον θεον αγαπα και τον αδελφον αυτου. πας ὃ πιστευων ὅτι ιησους εστιν ὁ χριστος εκ του θεου γεγεννηται, και πας ὃ αγαπων τον γεννησαντα αγαπα [και] τον γεγεννημενον εξ αυτου. εν τωτω γινωσκομεν ὅτι αγαπωμεν τα τεκνα του θεου, ὅταν τον θεον αγαπωμεν και τας εντολας αυτου ποιωμεν. αὕτη γαρ εστιν ἡ αγαπη του θεου, ἵνα τας εντολας αυτου τηρωμεν· και ἅι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν, ὅτι παν το γεγεννημενον εκ του θεου νικα τον κοσμον· και αὕτη εστιν ἡ νικη ἡ νικησασα τον κοσμον, ἡ πιστις ἡμων. τις [δε] εστιν ὃ νικων τον κοσμον ει μη ὃ πιστευων ὅτι ιησους εστιν ὁ υιος του θεου· ουτος εστιν ὃ ελθων δι ὕδατος και ἁματος, ιησους χριστος· ουκ εν τῳ ὕδατι μονον αλλ εν τῳ ὕδατι και εν τῳ ἁματι· και

το πνευμα εστιν το μαρτυρουν, ότι το πνευμα εστιν ή αληθεια. ότι τρεις εισιν οι μαρτυρουντες, το πνευμα και το ύδωρ και το αίμα, και οι τρεις εις το έν εισιν. ει την μαρτυριαν των ανθρωπων λαμβανομεν, ή μαρτυρια του θεου μειζων εστιν, ότι αύτη εστιν ή μαρτυρια του θεου, ότι μεμαρτυρηκεν περι του ύιου αυτου. ό πιστευων εις τον ύιον του θεου εχει την μαρτυριαν εν έαυτω· ό μη πιστευων τω θεω ψευστην πεποιηκεν αυτον, ότι ου πεπιστευκεν εις την μαρτυριαν ήν μεμαρτυρηκεν ό θεος περι του ύιου αυτου. και αύτη εστιν ή μαρτυρια, ότι ζωην αιωνιον εδωκεν ήμιν ό θεος, και αύτη ή ζωη εν τω ύιω αυτου εστιν. ό εχων τον ύιον εχει την ζωην· ό μη εχων τον ύιον του θεου την ζωην ουκ εχει. ταυτα εγραψα ύμιν ίνα ειδητε ότι ζωην εχετε αιωνιον, τοις πιστευουσιν εις το ονομα του ύιου του θεου. και αύτη εστιν ή παρρησια ήν εχομεν προς αυτον, ότι εαν τι αιτωμεθα κατα το θελημα αυτου ακουει ήμων. και εαν οίδαμεν ότι ακουει ήμων ό εαν αιτωμεθα, οίδαμεν ότι εχομεν τα αιτηματα ά ητηκαμεν απ αυτου. εαν τις ιδη τον αδελφον αυτου άμαρτανοντα άμαρτια μη προς θανατον, αιτησει, και δώσει αυτω ζωην, τοις άμαρτανουσιν μη προς θανατον. εστιν άμαρτια προς θανατον· ου περι εκεινης λεγω ίνα ερωτησθ. πασα αδικια άμαρτια εστιν, και εστιν άμαρτια ου προς θανατον. οίδαμεν ότι πας ό γεγεννημενος εκ του θεου ουχ άμαρτανει, αλλ ό γεννηθεις εκ του θεου τηρει αυτον, και ό πονηρος ουχ άπτεται αυτου. οίδαμεν ότι εκ του θεου εσμεν, και ό κοσμος όλος εν τω πονηρω κειται. οίδαμεν δε ότι ό ύιος του θεου ήκει, και δεδωκεν ήμιν διανοιαν ίνα γινωσκωμεν τον αληθινον· και εσμεν εν τω αληθινω, εν τω ύιω αυτου ιησου χριστω. ουτος εστιν ό αληθινος θεος και ζωη αιωνιος. τεκνια, φυλαξεται έαυτα απο των ειδωλων.

ό πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοις τεκνοις αυτης, όυς εγω αγαπω εν αληθεια, και ουκ εγω μονος αλλα και παντες οι εγνωκοτες την αληθειαν, δια την αληθειαν την μενουςαν εν ήμιν, και μεθ ήμων εσται εις τον αιωνα. εσται μεθ ήμων χαρις ελεος ειρηνη παρα θεου πατρος, και παρα ιησου χριστου του ύιου του πατρος, εν αληθεια και αγαπη. εχαρην λιβν ότι έυρηκα εκ των τεκνων σου περιπατουντας εν αληθεια, καθως εντολην ελαβομεν παρα του πατρος. και νυν ερωτω σε, κυρια, ουχ ώς εντολην καινην γραφων σοι αλλα ήν ειχομεν απ αρχης, ίνα αγαπωμεν αλληλους. και αύτη εστιν ή αγαπη, ίνα περιπατωμεν κατα τας εντολας αυτου· αύτη ή εντολη εστιν, καθως ηκουσατε απ αρχης, ίνα εν αυτη περιπατητε. ότι πολλοι πλανοι εξηληθον εις τον κοσμον, οι μη όμολογουντες ιησουν χριστον ερχομενον εν σαρκι· ουτος εστιν ό πλανος και ό αντιχριστος. βλεπετε έαυτους, ίνα μη απολεσθετε ά ειργασαμεθα αλλα μισθον πληρη απολαβητε. πας ό προαγων και μη μενων εν τη διδαχη του χριστου θεον ουκ εχει· ό μενων εν τη διδαχη, ουτος και τον πατερα και τον ύιον εχει. ει τις ερχεται προς ύμας και ταυτην την διδαχην ου φερει, μη λαμβανετε αυτον εις οικιαν και χαιρειν αυτω μη λεγετε· ό λεγων γαρ αυτω χαιρειν κοινωνει τοις εργοις αυτου τοις πονηροις. πολλα εχων ύμιν γραφειν ουκ εβουληθην δια χαρτου και μελανος, αλλα ελπιζω γενεσθαι προς ύμας και στομα προς στομα λαλησαι, ίνα ή χαρα ήμων πεπληρωμενη η. ασπάζεται σε τα τεκνα της αδελφης σου της εκλεκτης.

ό πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω, όν εγω αγαπω εν αληθεια. αγαπητε, περι παντων ευχομαι σε ευοδουσθαι και ύγιαίνειν, καθως

ευδουται σου ἡ ψυχη. εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και μαρτυρουντων σου τη αληθεια, καθως συ εν αληθεια περιπαταις. μειζοτεραν τουτων ουκ εχω χαραν, ἵνα ακουω τα εμα τεκνα εν τη αληθεια περιπατουντα. αγαπητε, πιστον ποιεις ὁ εαν εργαση εις τους αδελφους και τουτο ξενους, οἱ εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενωπιον εκκλησιας, οὗς καλως ποιησεις προπεμφας αξιως του θεου· ὑπερ γαρ του ονοματος εξηλθον μηδεν λαμβανοντες απο των εθνικων. ἡμεεις οὖν οφειλομεν ὑπολαμβανειν τους τοιουτους, ἵνα συνεργοι γινωμεθα τη αληθεια. εγραψα τι τη εκκλησια· αλλ ὁ φιλοπρωτευων αυτων διοτρεφης ουκ επιδεχεται ἡμας. δια τουτο, εαν ελθω, ὑπομνησω αυτου τα εργα ἃ ποιει, λογοις πονηροις φλυαρων ἡμας· και μη αρκουμενος επι τουτοις ουτε αυτος επιδεχεται τους αδελφους και τους βουλομενους κωλυει και εκ της εκκλησιας εκβαλλει. αγαπητε, μη μιμου το κακον αλλα το αγαθον. ὁ αγαθοποιων εκ του θεου εστιν· ὁ κακοποιων ουχ ἑωρακεν τον θεον. δημητριω μεμαρτυρηται ὑπο παντων και ὑπο αυτης της αληθειας· και ἡμεεις δε μαρτυρουμεν, και οιδας ὅτι ἡ μαρτυρια ἡμων αληθης εστιν. πολλα ειχον γραφαι σοι, αλλ ου θελω δια μελανος και καλαμου σοι γραφειν· ελπίζω δε ευθεως σε ιδειν, και στομα προς στομα λαλησομεν. ειρηνη σοι. ασπαζονται σε οἱ φιλοι. ασπαζου τους φιλους κατ ονομα.

ιουδας ιησου χριστου δουλος, αδελφος δε ιακωβου, τοις εν θεω πατρι ηγαπημενοις και ιησου χριστω τετηρημενοις κλητοις· ελεος ὑμιν και ειρηνη και αγαπη πληθυνθειη. αγαπητοι, πασαν σπουδην ποιουμενος γραφειν ὑμιν περι της κοινης ἡμων σωτηριας αναγκην εσχον γραφαι ὑμιν παρακαλων επαγωνιζεσθαι τη ἀπαξ παραδοθειση τοις ἁγιοις πιστει. παρεισεδυσαν γαρ τινες ανθρωποι, οἱ παλαι προγεγραμμενοι εις τουτο το κριμα, ασεβεις, την του θεου ἡμων χαριτα μετατιθεντες εις ασελγειαν και τον μονον δεσποτην και κυριον ἡμων ιησουν χριστον αρνουμενοι. ὑπομνησαι δε ὑμας βουλομαι, ειδοτας ὑμας παντα, ὅτι [ὁ] κυριος ἀπαξ λαον εκ γης αιγυπτου σωσας το δευτερον τους μη πιστευσαντας απωλεσεν, αγγελους τε τους μη τηρησαντας την ἑαυτων αρχην αλλα απολιποντας το ιδιον οικητηριον εις κρισιν μεγαλης ἡμερας δεσμοις αιδιοις ὑπο ζοφον τετηρηκεν· ὡς σοδομα και γομορρα και ἅι περι αυτας πολεις, τον ὁμοιον τροπον τουτοις εκπορνευσασαι και απελθουσαι οπισω σαρκος ἑτερας, προκεινται δειγμα πυρος αιωνιου δικην ὑπεχουσαι. ὁμοιως μεντοι και ουτοι ενυπνιαζομενοι σαρκα μεν μαινουσιν, κυριοτητα δε αθετουσιν, δοξας δε βλασφημουσιν. ὁ δε μιχαηλ ὁ αρχαγγελος, ὅτε τω διαβολῳ διακρινομενος διελεγετο περι του μωισσεως σωματος, ουκ ετολμησεν κρισιν επενεγκεν βλασφημιας, αλλα ειπεν, επιτιμησαι σοι κυριος. ουτοι δε ὅσα μεν ουκ οιδασιν βλασφημουσιν, ὅσα δε φυσικως ὡς τα αλογα ζωα επιστανται, εν τουτοις φθειρονται. ουαι αυτοις, ὅτι τη ὁδῳ του καιν επορευθησαν, και τη πλανη του βαλααμ μισθου εξεχυθησαν, και τη αντιλογια του κορε απωλοντο. ουτοι εισιν οἱ εν ταις αγαπαις ὑμων σπιλαδες συνευωχουμενοι αφοβως, ἑαυτους ποιμαινοντες, νεφελαι ανυδροι ὑπο ανεμων παραφερομεναι, δενδρα φθινοπωρινα ακαρπα δις αποθανοντα εκριζωθεντα, κυματα αγρια θαλασσης επαφριζοντα τας ἑαυτων αισχυνας, αστερες πλανηται δις ὁ ζοφος του σκοτους εις αιωνα τετηρηται. προεφητευσεν δε και τουτοις ἔβδοςμος απο αδαμ ἑνωχ λεγων, ιδου ηλθεν κυριος εν ἁγιας μυριασιν αυτου, ποιησαι κρισιν κα-

τα παντων και ελεγξαι πασαν ψυχην περι παντων των εργων ασεβειας αυτων ὧν ησεβησαν και περι παντων των σκληρων ὧν ελαλησαν κατ' αυτου ἁμαρτωλοι ασεβεις. ουτοι εισιν γογγυσται, μεμψιμοιροι, κατα τας επιθυμιας ἑαυτων πορευομενοι, και το στομα αυτων λαλει ὑπερογκα, θαυμαζοντες προσωπα ωφελειας χαριν. ὑμεις δε, αγαπητοι, μνησθητε των ῥημάτων των προειρημενων ὑπο των αποστολων του κυριου ἡμων ιησου χριστου· ὅτι ελεγον ὑμιν ὅτι ἐπ' εσχάτου [του] χρονου εσονται εμπαικται κατα τας ἑαυτων επιθυμιας πορευομενοι των ασεβειων. ουτοι εισιν οἱ αποδιοριζοντες, ψυχικοι, πνευμα μη εχοντες. ὑμεις δε, αγαπητοι, εποικοδομουντες ἑαυτους τη ἁγιωτατη ὑμων πιστει, ἐν πνευματι ἁγιῳ προσευχομενοι, ἑαυτους ἐν ἀγαπῇ θεου τηρησατε, προσδεχομενοι το ελεος του κυριου ἡμων ιησου χριστου εἰς ζωὴν αἰωνιον. και οὓς μὲν ἐλεατε διακρινομενους, οὓς δὲ σωζετε ἐκ πυρος ἀρπαζοντες, οὓς δὲ ἐλεατε ἐν φόβῳ, μισουντες και τον απο της σαρκος ἐσπιλωμενον χιτωνα. τῷ δὲ δυναμῶν φυλαξαι ὑμας ἀπαιστους και στήσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτου ἀμώμους ἐν ἀγαλλίασει, μόνῳ θεῷ σωτηρὶ ἡμῶν διὰ ἰησοῦ χριστοῦ του κυριου ἡμῶν δόξα μεγαλωσυνῇ κράτος και ἐξουσία προ παντος του αἰῶνος και νῦν και εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

βιβλος γενεσεως ιησου χριστου υἱου δαυιδ υἱου αβρααμ. αβρααμ ἐγεννησεν τον ισαακ, ισαακ δὲ ἐγεννησεν τον ιακωβ, ιακωβ δὲ ἐγεννησεν τον ιουδαν και τοὺς ἀδελφους αὐτου, ιουδας δὲ ἐγεννησεν τον φαρες και τον ζαρα ἐκ τῆς θάμαρ, φαρες δὲ ἐγεννησεν τον ἔσρων, ἔσρων δὲ ἐγεννησεν τον αραμ, αραμ δὲ ἐγεννησεν τον αμιναδαβ, αμιναδαβ δὲ ἐγεννησεν τον ναασσων, ναασσων δὲ ἐγεννησεν τον σαλμων, σαλμων δὲ ἐγεννησεν τον βοες ἐκ τῆς ῥαχαβ, βοες δὲ ἐγεννησεν τον ιωβηδ ἐκ τῆς ῥουθ, ιωβηδ δὲ ἐγεννησεν τον ιεσσαί, ιεσσαί δὲ ἐγεννησεν τον δαυιδ τον βασιλεα. δαυιδ δὲ ἐγεννησεν τον σολομωνα ἐκ τῆς του ουριου, σολομων δὲ ἐγεννησεν τον ῥοβοαμ, ῥοβοαμ δὲ ἐγεννησεν τον αβια, αβια δὲ ἐγεννησεν τον ασαφ, ασαφ δὲ ἐγεννησεν τον ιωσαφατ, ιωσαφατ δὲ ἐγεννησεν τον ιωραμ, ιωραμ δὲ ἐγεννησεν τον οζιαν, οζιαν δὲ ἐγεννησεν τον ιωαθαμ, ιωαθαμ δὲ ἐγεννησεν τον αχαζ, αχαζ δὲ ἐγεννησεν τον ἔζεκιαν, ἔζεκιαν δὲ ἐγεννησεν τον μανασση, μανασσης δὲ ἐγεννησεν τον αμωσ, αμωσ δὲ ἐγεννησεν τον ιωσιαν, ιωσιαν δὲ ἐγεννησεν τον ιεχονιαν και τοὺς ἀδελφους αὐτου ἐπὶ τῆς μετοικεσίας βαβυλωνος. μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν βαβυλωνος ιεχονιαν ἐγεννησεν τον σαλαθιηλ, σαλαθιηλ δὲ ἐγεννησεν τον ζοροβαβελ, ζοροβαβελ δὲ ἐγεννησεν τον αβιουδ, αβιουδ δὲ ἐγεννησεν τον ελιαχιμ, ελιαχιμ δὲ ἐγεννησεν τον ἀζωρ, ἀζωρ δὲ ἐγεννησεν τον σαδωκ, σαδωκ δὲ ἐγεννησεν τον αχιμ, αχιμ δὲ ἐγεννησεν τον ελιουδ, ελιουδ δὲ ἐγεννησεν τον ἐλεάζαρ, ἐλεάζαρ δὲ ἐγεννησεν τον ματθαν, ματθαν δὲ ἐγεννησεν τον ιακωβ, ιακωβ δὲ ἐγεννησεν τον ιωσηφ τον ἀνδρα μαριας, ἐξ ἧς ἐγεννηθῇ ἰησοῦς ὁ λεγομενος χριστος. πασαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπο αβρααμ ἕως δαυιδ γενεαὶ δεκατεσσαρες, και ἀπο δαυιδ ἕως τῆς μετοικεσίας βαβυλωνος γενεαὶ δεκατεσσαρες, και ἀπο τῆς μετοικεσίας βαβυλωνος ἕως του χριστου γενεαὶ δεκατεσσαρες. του δὲ ἰησοῦ χριστοῦ ἡ γενεὴ οὕτως ἦν. μνηστειθεῖσης τῆς μητρος αὐτου μαριας τῷ ιωσηφ, πρὶν ἢ συνελθῆναι αὐτοὺς ἐν ῥεθρῇ ἐν γαστρὶ ἐχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου. ιωσηφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δικαίος ὢν και μὴ θέλων αὐτὴν δειγματίζειν, ἐβουλήθη λαθρὰ ἀπολῦσαι αὐτὴν. ταῦτα

δε αυτου ενθυμηθεντος ιδου αγγελος κυριου κατ οναρ εφανε αυτω λεγων, ιωσηφ υιος δαυιδ, μη φοβηθης παραλαβειν μαριαμ την γυναικα σου, το γαρ εν αυτη γεννηθεν εκ πνευματος εστιν αγιου· τεξεται δε υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν, αυτος γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων. τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο κυριου δια του προφητου λεγοντος, ιδου η παρθενος εν γαστρι εξει και τεξεται υιον, και καλεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ, ο εστιν μεθερμηνευομενον μεθ ημων ο θεος. εγερθεις δε ο ιωσηφ απο του υπνου εποιησεν ως προσεταξεν αυτω ο αγγελος κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου· και ουκ εγνωσκεν αυτην εως ου ετεκεν υιον· και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησουν. του δε ιησου γεννηθεντος εν βηθλεεμ της ιουδαιας εν ημεραις ηρωδου του βασιλεως, ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εις ιεροσολυμα λεγοντες, που εστιν ο τεχθεις βασιλευς των ιουδαιων· ειδομεν γαρ αυτου τον αστερα εν τη ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω. ακουσας δε ο βασιλευς ηρωδης εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου, και συναγαγον παντας τους αρχιερεις και γραμματεις του λαου επυνθανετο παρ αυτων που ο χριστος γενναται. οι δε ειπαν αυτω, εν βηθλεεμ της ιουδαιας· ουτως γαρ γεγραπται δια του προφητου· και συ, βηθλεεμ γη ιουδα, ουδαμως ελαχιστη ει εν τοις ηγεμοσιν ιουδα· εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενος, οστις ποιμανει τον λαον μου τον ισραηλ. τοτε ηρωδης λαθρα καλεσας τους μαγους ηκριβωσεν παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου αστερος, και πεμψας αυτους εις βηθλεεμ ειπεν, πορευθεντες εξετασατε ακριβως περι του παιδιου· επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι, οπως καγω ελθων προσκυνησω αυτω. οι δε ακουσαντες του βασιλεως επορευθησαν, και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη προηγεν αυτους εως ελθων εσταθη επανω ου ην το παιδιον. ιδοντες δε τον αστερα εχαρησαν χαραν μεγαλην σφοδρα. και ελθοντες εις την οικιαν ειδον το παιδιον μετα μαριας της μητρος αυτου, και πεσοντες προσεκυνησαν αυτω, και ανοιξαντες τους θησαυρους αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα, χρυσον και λιβανον και σμυρναν. και χρηματισθεντες κατ οναρ μη ανακαμφαι προς ηρωδην, δι αλλης οδου ανεχωρησαν εις την χωραν αυτων. αναχωρησαντων δε αυτων ιδου αγγελος κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ λεγων, εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και φευγε εις αιγυπτον, και ισθι εκει εως αν ειπω σοι· μελλει γαρ ηρωδης ζητειν το παιδιον του απολεσαι αυτο. ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτος και ανεχωρησεν εις αιγυπτον, και ην εκει εως της τελευτης ηρωδου· ινα πληρωθη το ρηθεν υπο κυριου δια του προφητου λεγοντος, εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου. τοτε ηρωδης ιδων οτι ενεπαιχθη υπο των μαγων εθυμωθη λιαν, και αποστειλας νεειλεν παντας τους παιδας τους εν βηθλεεμ και εν πασι τοις οριοις αυτης απο διετους και κατωτερω, κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρ των μαγων. τοτε επληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος, φωνη εν ραμα ηκουσθη, κλαυθμος και οδυρμος πολυς· ραχηλ κλαιουσα τα τεκνα αυτης, και ουκ ηθελεν παρακληθηναι, οτι ουκ εισιν. τελευτησαντος δε του ηρωδου ιδου αγγελος κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ εν αιγυπτω λεγων, εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου εις γην ισραηλ, τεθηνασιν γαρ οι ζητουντες την ψυχην του παιδιου. ο δε εγερθεις παρελαβεν το

παιδιον και την μητερα αυτου και εισηλθεν εις γην ισραηλ. ακουσας δε οτι αρχελαος βασιλευει της ιουδαιας αντι του πατρος αυτου ηρωδου εφοβηθη εκει απελθειν· χρηματισθεις δε κατ οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη της γαλιλαιας, και ελθων καταωκησεν εις πολιν λεγομενην ναζαρετ, οπως πληρωθη το ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωραιος κληθησεται. εν δε ταις ημεραις εκειναις παραγινεται ιωαννης ο βαπτιστης κηρυσσων εν τη ερημω της ιουδαιας [και] λεγων, μετανοειτε, ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων. ουτος γαρ εστιν ο ρηθεις δια ησαιου του προφητου λεγοντος, φωνη βοωντος εν τη ερημω, ετοιμασατε την οδον κυριου, ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου. αυτος δε ο ιωαννης ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου, η δε τροφη ην αυτου ακριδες και μελι αγριον. τοτε εξεπορευετο προς αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια και πασα η περιχωρος του ιορδανου, και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτίας αυτων. ιδων δε πολλους των φαρισαιων και σαδδουκαιων ερχομενους επι το βαπτισμα αυτου ειπεν αυτοις, γεννηματα εχιδνων, τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης· ποιησατε ουν καρπον αξιον της μετανοιας· και μη δοξητε λεγειν εν εαυτοις, πατερα εχομεν τον αβρααμ, λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τούτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ. ηδη δε η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται· παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται. εγω μεν υμας βαπτίζω εν ύδατι εις μετανοιαν· ο δε οπισω μου ερχομενος ισχυροτερος μου εστιν, ου ουκ ειμι ικανος τα υποδηματα βαστασαι· αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι· ου το πτυον εν τη χειρι αυτου, και διακαθαριει την αλωνα αυτου, και συναξει τον σιτον αυτου εις την αποθηκην, το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω. τοτε παραγινεται ο ιησους απο της γαλιλαιας επι τον ιορδανην προς τον ιωαννην του βαπτιστηναι υπ αυτου. ο δε ιωαννης διεκωλυεν αυτον λεγων, εγω χρειαν εχω υπο σου βαπτιστηναι, και συ ερχη προς με· αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν προς αυτον, αφες αρτι, ουτως γαρ πρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην. τοτε αφησιν αυτον. βαπτισθεις δε ο ιησους ευθως ανεβη απο του υδατος· και ιδου ηνεωχθησαν [αυτω] οι ουρανοι, και ειδεν [το] πνευμα [του] θεου καταβαινον ωσει περιστεραν [και] ερχομενον επ αυτον· και ιδου φωνη εκ των ουρανων λεγουσα, ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος, εν ω ευδοκησα. τοτε ο ιησους ανηχθη εις την ερημον υπο του πνευματος, πειρασθηναι υπο του διαβολου. και νηστευσας ημερας τεσσερακοντα και νυκτας τεσσερακοντα υστερον επεινασεν. και προσελθων ο πειραζων ειπεν αυτω, ει υιος ει του θεου, ειπε ινα οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται. ο δε αποκριθεις ειπεν, γεγραπται, ουκ επ αρτω μονω ζησεται ο ανθρωπος, αλλ επι παντι ρηματι εκπορευομενω δια στοματος θεου. τοτε παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις την αγιαν πολιν, και εστησεν αυτον επι το πτερυγιον του ιερου, και λεγει αυτω, ει υιος ει του θεου, βαλε σεαυτον κατω· γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελοις αυτου εντελειται περι σου και επι χειρων αρουσιν σε, μηποτε προσκοψης προς λιθον τον ποδα σου. εφη αυτω ο ιησους, παλιν γεγραπται, ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου. παλιν παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον λιαν, και δεικνυσιν αυτω πασας τας βασιλειας του κοσμου και την δοξαν αυτων, και ειπεν αυτω, ταυτα σοι παντα

δωσω εαν πεσων προσκυνησης μοι. τοτε λεγει αυτω ο ιησους, υπαγε, σατανα· γεγραπται γαρ, κυριον τον θεον σου προσκυνησεις και αυτω μονω λατρευσεις. τοτε αφησιν αυτον ο διαβολος, και ιδου αγγελιοι προσηλθον και διηκονουν αυτω. ακουσας δε οτι ιωαννης παρεδοθη ανεχωρησεν εις την γαλιλαιαν. και καταλιπων την ναζαρα ελθων κατωκησεν εις καφαρναουμ την παραθαλασσιαν εν οριοις ζαβουλων και νεφθαλιμ· ινα πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος, γη ζαβουλων και γη νεφθαλιμ, οδον θαλασσης, περαν του ιορδανου, γαλιλαια των εθνων, ο λαος ο καθημενος εν σκοτει φως ειδεν μεγα, και τοις καθημενοις εν χωρα και σκια θανατου φως ανετειλεν αυτοις. απο τοτε ηρξατο ο ιησους κηρυσσειν και λεγειν, μετανοειτε, ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων. περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν δυο αδελφους, σιμωνα τον λεγομενον πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου, βαλλοντας αμφιβληστρον εις την θαλασσαν· ησαν γαρ αλιεις. και λεγει αυτοις, δευτε οπισω μου, και ποιησω υμας αλιεις ανθρωπων. οι δε ευθεως αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω. και προβας εκειθεν ειδεν αλλους δυο αδελφους, ιακωβον τον του ζεβεδαίου και ιωαννην τον αδελφον αυτου, εν τω πλοιω μετα ζεβεδαίου του πατρος αυτων καταρτιζοντας τα δικτυα αυτων· και εκαλεσεν αυτους. οι δε ευθεως αφεντες το πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν αυτω. και περιηγεν εν ολη τη γαλιλαια, διδασκων εν ταις συναγωγαίς αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω. και απηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν· και προσηγγεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και βασανois συνεχομενους [και] δαιμονιζομενους και σεληνιαζομενους και παραλυτικους, και εθεραπευσεν αυτους. και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιας και δεκαπολεως και ιεροσολυμων και ιουδαϊας και περαν του ιορδανου. ιδων δε τους οχλους ανεβη εις το ορος· και καθισαντος αυτου προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου· και ανοιξας το στομα αυτου εδιδασκεν αυτους λεγων, μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι, οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων. μακαριοι οι πενθουντες, οτι αυτοι παρακληθησονται. μακαριοι οι πραεις, οτι αυτοι κληρονομησουσιν την γην. μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην, οτι αυτοι χορτασθησονται. μακαριοι οι ελεημονες, οτι αυτοι ελεηθησονται. μακαριοι οι καθαροι τη καρδια, οτι αυτοι τον θεον οφονται. μακαριοι οι ειρηνοποιοι, οτι αυτοι υιοι θεου κληθησονται. μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης, οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων. μακαριοι εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν και ειπωσιν παν πονηρον καθ υμων [ψευδομενοι] ενεκεν εμου· χαιρετε και αγαλλιασθε, οτι ο μισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοις· ουτως γαρ εδιωξαν τους προφητας τους προ υμων. υμεις εστε το αλας της γης· εαν δε το αλας μωρανθη, εν τινι αλισθησεται· εις ουδεν ισχυει ετι ει μη βληθεν εξω καταπατεισθαι υπο των ανθρωπων. υμεις εστε το φως του κοσμου. ου δυναται πολις κρυβηναι επανω ορους κειμενη· ουδε καιουσιν λυχνον και τιθεασιν αυτον υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν, και λαμπει πασιν τοις εν τη οικια. ουτως λαμψατω το φως υμων εμπροσθεν των ανθρωπων, οπως ιδωσιν υμων τα καλα εργα και δοξασωσιν τον πατερα υμων τον εν τοις ουρανοις. μη νομισητε οτι ηλθον καταλυσαι τον νομον η τους προφητας· ουκ ηλθον

καταλυσαι αλλα πληρωσαι. αμην γαρ λεγω υμιν, εως αν παρελθη ο ουρανος και η γη, ωτα εν η μια κεραια ου μη παρελθη απο του νομου εως αν παντα γενηται. ος εαν ουν λυση μιαν των εντολων τουτων των ελαχιστων και διδαξη ουτως τους ανθρωπους, ελαχιστος κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων· ος δ αν ποιηση και διδαξη, ουτος μεγας κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων. λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη περισσευση υμων η δικαιοσυνη πλειον των γραμματεων και φαρισαιων, ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων. ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις, ου φονευσεις· ος δ αν φονευση, ενοχος εσται τη κρισει. εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο οργιζομενος τω αδελφω αυτου ενοχος εσται τη κρισει· ος δ αν ειπη τω αδελφω αυτου, ρακα, ενοχος εσται τω συνεδριω· ος δ αν ειπη, μωρε, ενοχος εσται εις την γεενναν του πυρος. εαν ουν προσφερης το δωρον σου επι το θυσιαστηριον κακει μνησθης οτι ο αδελφος σου εχει τι κατα σου, αφες εκει το δωρον σου εμπροσθεν του θυσιαστηριου, και υπαγε πρωτον διαλλαγηθι τω αδελφω σου, και τοτε ελθων προσφερε το δωρον σου. ισθι ευνοων τω αντιδικω σου ταχυ εως οτου ει μετ αυτου εν τη οδω, μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη, και ο κριτης τω υπηρετη, και εις φυλακην βληθησθι· αμην λεγω σοι, ου μη εξελθης εκειθεν εως αν αποδως τον εσχατον κοδραντην. ηκουσατε οτι ερρεθη, ου μοιχευσεις. εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο βλεπων γυναικα προς το επιθυμησαι αυτην ηδη εμοιχευσεν αυτην εν τη καρδια αυτου. ει δε ο οφθαλμος σου ο δεξιος σκανδαλιζει σε, εξελε αυτον και βαλε απο σου· συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθι εις γεενναν. και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλιζει σε, εκκοψον αυτην και βαλε απο σου· συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου εις γεενναν απελθι. ερρεθη δε, ος αν απολυση την γυναικα αυτου, δοτω αυτη αποστασιον. εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο απολυων την γυναικα αυτου παρεκτος λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχευθηναι, και ος εαν απολελυμενην γαμηση μοιχεται. παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις, ουκ επιορκησεις, αποδωσεις δε τω κυριω τους ορκους σου. εγω δε λεγω υμιν μη ομοσαι ολως· μητε εν τω ουρανω, οτι θρονος εστιν του θεου· μητε εν τη γη, οτι υποποδιον εστιν των ποδων αυτου· μητε εις ιεροσολυμα, οτι πολις εστιν του μεγαλου βασιλεως· μητε εν τη κεφαλη σου ομοσης, οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκην ποιησαι η μελαιναν. εστω δε ο λογος υμων ναι ναι, ου ου· το δε περισσον τουτων εκ του πονηρου εστιν. ηκουσατε οτι ερρεθη, οφθαλμον αντι οφθαλμου και οδοντα αντι οδοντος. εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω· αλλ οστις σε ραπιζει εις την δεξιαν σιαγονα [σου], στρεφον αυτω και την αλλην· και τω θελοντι σοι κριθηναι και τον χιτωνα σου λαβειν, αφες αυτω και το ιματιον· και οστις σε αγγαρευσει μιλιον εν, υπαγε μετ αυτου δυο. τω αιτουντι σε δος, και τον θελοντα απο σου δανισασθαι μη αποστραψης. ηκουσατε οτι ερρεθη, αγαπησεις τον πλησιον σου και μισησεις τον εχθρον σου. εγω δε λεγω υμιν, αγαπατε τους εχθρους υμων και προσευχεσθε υπερ των διωκοντων υμας, οπως γενησθε υιοι του πατρος υμων του εν ουρανοις, οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρους και αγαθους και βρεχει επι δικαιους και αδικους. εαν γαρ αγαπησητε τους αγαπωντας υμας, τινα μισθον εχετε· ουχι και οι τελωναι το αυτο ποιουσιν· και εαν ασπασησθε τους αδελφους υμων

μονον, τι περισσον ποιειτε· ουχι και οι εθνικοι το αυτο ποιουσιν· ε-
σεσθε ουν υμεις τελειοι ως ο πατηρ υμων ο ουραnios τελειος εστιν.
προσεχετε [δε] την δικαιοσυνην υμων μη ποιειν εμπροσθεν των αν-
θρωπων προς το θεαθηναι αυτοις· ει δε μη γε, μισθον ουκ εχετε παρα
τω πατρι υμων τω εν τοις ουρανοις. όταν ουν ποιης ελεημοσυνην, μη
σαλπισης εμπροσθεν σου, ωςπερ οι υποκριται ποιουσιν εν ταις συ-
ναγωγαίς και εν ταις ρύμαις, όπως δοξασθωσιν υπο των ανθρωπων·
αμην λεγω υμιν, απεχουσιν τον μισθον αυτων. σου δε ποιουντος ελε-
ημοσυνην μη γνωτω ή αριστερα σου τι ποιει ή δεξια σου, όπως η σου
ή ελεημοσυνη εν τω κρυπτω· και ο πατηρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτω
αποδώσει σοι. και όταν προσευχησθε, ουκ εσεσθε ως οι υποκριται·
ότι φιλουσιν εν ταις συναγωγαίς και εν ταις γωνιαίς των πλατειων
έστωτες προσευχεσθαι, όπως φανωσιν τοις ανθρωποις· αμην λεγω
υμιν, απεχουσιν τον μισθον αυτων. συ δε όταν προσευχη, εισελθε
εις το ταμειον σου και κλεισας την θυραν σου προσευξαι τω πατρι
σου τω εν τω κρυπτω· και ο πατηρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτω απο-
δώσει σοι. προσευχομενοι δε μη βατταλογησθε όπως οι εθνικοι,
δοκουσιν γαρ ότι εν τη πολυλογία αυτων εισακουσθησονται. μη ουν
όμοιωθητε αυτοις, οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ών χριαν εχετε προ του
υμας αιτησαι αυτον. ούτως ουν προσευχεσθε υμεις· πατερ ήμων ο
εν τοις ουρανοις, άγιασθητω το ονομα σου, ελθετω ή βασιλεια σου,
γενηθητω το θελημα σου, ως εν ουρανω και επι γης. τον αρτον ήμων
τον επιουσιονδος ήμιν σημερον· και αφες ήμιν τα οφειληματα ήμων,
ως και ήμεις αφηκαμεν τοις οφειλεταις ήμων· και μη εισενεγκης ήμας
εις πειρασμον, αλλα ρυσαι ήμας απο του πονηρου. εαν γαρ αφητε τοις
ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων, αφησει και υμιν ο πατηρ υμων ο
ουραnios· εαν δε μη αφητε τοις ανθρωποις, ουδε ο πατηρ υμων αφησει
τα παραπτωματα υμων. όταν δε νηστευητε, μη γινεσθε ως οι υποκρι-
ται σκυθρωποι, αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων όπως φανωσιν
τοις ανθρωποις νηστευοντες· αμην λεγω υμιν, απεχουσιν τον μισθον
αυτων. συ δε νηστευων αλειψαι σου την κεφαλην και το προσωπον
σου νιψαι, όπως μη φανης τοις ανθρωποις νηστευων αλλα τω πατρι
σου τω εν τω κρυφαιω· και ο πατηρ σου ο βλέπων εν τω κρυφω α-
ποδώσει σοι. μη θησαυριζετε υμιν θησαυρους επι της γης, όπου σης
και βρωσις αφανιζει, και όπου κλεπται διορυσσουσιν και κλεπτου-
σιν· θησαυριζετε δε υμιν θησαυρους εν ουρανω, όπου ουτε σης ουτε
βρωσις αφανιζει, και όπου κλεπται ου διορυσσουσιν ουδε κλεπτου-
σιν· όπου γαρ εστιν ο θησαυρος σου, εκει εσται και ή καρδια σου. ο
λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος. εαν ουν η ο οφθαλμος σου
άπλους, όλον το σωμα σου φωτεινον εσται· εαν δε ο οφθαλμος σου
πονηρος η, όλον το σωμα σου σκοτεινον εσται. ει ουν το φως το
εν σοι σκοτος εστιν, το σκοτος ποσον. ουδεις δυναται δυσι κυριοις
δουλευειν· η γαρ τον ένα μισησει και τον έτερον αγαπησει, η ένας
ανθεξεται και του έτερου καταφρονησει· ου δυνασθε θεω δουλευειν
και μαμωνά. δια τουτο λεγω υμιν, μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι
φαγητε [η τι πιητε,] μηδε τω σωματι υμων τι ενδυσησθε· ουχι ή ψυ-
χη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος· εμβλεψατε
εις τα πετεινα του ουρανου ότι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν ουδε
συναγουσιν εις αποθηκας, και ο πατηρ υμων ο ουραnios τρεφει αυτα·
ουχ υμεις μαλλον διαφερετε αυτων· τις δε εξ υμων μεριμνων δυναται

προσθιναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ένα· και περι ενδυματος τι μεριμνατε· καταμαθετε τα κρινα του αγρου πως αυξανουσιν· ου κοπιωσιν ουδε νηθουσιν· λεγω δε υμιν ότι ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως έν τουτων. ει δε τον χορτον του αγρου σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ό θεος ούτως αμφιεννυσιν, ου πολλω μαλλον υμας, ολιγοπιστοι· μη ουν μεριμνησητε λεγοντες, τι φαγωμεν· η, τι πιωμεν· η, τι περιβαλωμεθα· παντα γαρ ταυτα τα εθνη επιζητουςιν· οιδεν γαρ ό πατηρ υμων ό ουρανιος ότι χρηζετε τουτων άπαντων. ζητειτε δε πρωτον την βασιλειαν [του θεου] και την δικαιοσυνην αυτου, και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν. μη ουν μεριμνησητε εις την αυριον, ή γαρ αυριον μεριμνησει έαυτης· αρκετον τη ήμερα ή κακια αυτης. μη κρινετε, ίνα μη κριθητε· εν ώ γαρ κριματι κρινετε κριθησεσθε, και εν ώ μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν. τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου, την δε εν τω σω οφθαλμω δοκον ου κατανοεις· η πως ερεις τω αδελφω σου, αφες εκβαλω το καρφος εκ του οφθαλμου σου, και ιδου ή δοκος εν τω οφθαλμω σου· ύποκριτα, εκβαλε πρωτον εκ του οφθαλμου σου την δοκον, και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν το καρφος εκ του οφθαλμου του αδελφου σου. μη δωτε το άγιον τοις κυσιν, μηδε βαλητε τους μαργαριτας υμων εμπροσθεν των χοιρων, μηποτε καταπατησουσιν αυτους εν τοις ποσιν αυτων και στραφεντες ρήξωσιν υμας. αιτειτε, και δοθησεται υμιν· ζητειτε, και έυρησετε· κρουετε, και ανοιγησεται υμιν. πας γαρ ό αιτων λαμβανει και ό ζητων έυρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται. η τις εστιν εξ υμων ανθρωπος, όν αιτησει ό υιος αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω· η και ιχθυν αιτησει μη σφιν επιδωσει αυτω· ει ουν υμεις πονηροι οντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων, ποσω μαλλον ό πατηρ υμων ό εν τοις ουρανοις δωσει αγαθα τοις αιτουςιν αυτον. παντα ουν όσα εαν θελητε ίνα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι, ούτως και υμεις ποιειτε αυτοις· ουτος γαρ εστιν ό νομος και οι προφηται. εισελθατε δια της στενης πυλης· ότι πλατεια ή πυλη και ευρυχωρος ή όδος ή απαγουσα εις την απωλειαν, και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτης· τι στενη ή πυλη και τεθλιμμενη ή όδος ή απαγουσα εις την ζωνη, και ολιγοι εισιν οι έυρισκοντες αυτην. προσεχετε απο των ψευδοπροφητων, ότινες ερχονται προς υμας εν ενδυμασιν προβατων, εσωθεν δε εισιν λυκοι άρπαγες. απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους· μητι συλλεγουσιν απο ακανθων σταφυλας η απο τριβωλων συκα· ούτως παν δενδρον αγαθον καρπους καλους ποιει, το δε σαπρον δενδρον καρπους πονηρους ποιει· ου δυναται δενδρον αγαθον καρπους πονηρους ποιειν, ουδε δενδρον σαπρον καρπους καλους ποιειν. παν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται. αρα γε απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους. ου πας ό λεγων μοι, κυριε κυριε, εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων, αλλ ό ποιων το θελημα του πατρος μου του εν τοις ουρανοις. πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη ήμερα, κυριε κυριε, ου τω σω ονοματι επροφητευσαμεν, και τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν, και τω σω ονοματι δυναμεις πολλας εποιησαμεν· και τοτε όμολογησω αυτοις ότι ουδεποτε εγνων υμας· αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την ανομιαν. πας ουν όστις ακουει μου τους λογους τουτους και ποιει αυτους όμοιωθησεται ανδρι φρονιμω, όστις ωκοδομησεν αυτου την οικιαν επι την πετραν. και

κατεβη ἡ βροχη καὶ ἠλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἐπνευσαν οἱ ἀνεμοὶ καὶ προσεπεσαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἐπεσεν, τεθεμελιωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τουτοὺς καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς ὁμοιωθῆσεται ἀνδρὶ μῶρῳ, ὅστις ὠκοδομήσεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν ἄμμον. καὶ κατεβη ἡ βροχη καὶ ἠλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἐπνευσαν οἱ ἀνεμοὶ καὶ προσεκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐπεσεν, καὶ ἦν ἡ πῦσις αὐτῆς μεγάλη. καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰησοῦς τοὺς λόγους τουτοὺς ἐξεπλήρουντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδασκῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὥς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὥς οἱ γραμματεῖς αὐτῶν. καταβάντος δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ. καὶ ἰδοὺ λέπρος προσελθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων, κυριε, εἰάν τιθέης δύνασαι με καθαρίσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἤψατο αὐτοῦ λέγων, θέλω, καθαρισθῇ. καὶ εὐθὺς ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, ὅρα μὴδενὶ εἰπῆς, ἀλλὰ ὑπάγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεὶ, καὶ προσενεγκὼν τὸ δῶρον ὃ προσεταξεν Μωϋσῆς, εἰς μάρτυριον αὐτοῖς. εἰσελθὼντος δὲ αὐτοῦ εἰς καφάρναουμ προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατοντάρχος παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων, κυριε, ὁ παῖς μου βεβλήται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανίζομενος. καὶ λέγει αὐτῷ, ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατοντάρχος εἶπῃ, κυριε, οὐκ εἰμι ἱκανὸς ἵνα μου ὑπο τὴν στεγὴν εἰσελθῇ· ἀλλὰ μόνον εἶπε λόγῳ, καὶ ἰαθῆσεται ὁ παῖς μου. καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρώπος εἰμι ὑπο ἐξουσίαν, ἔχων ὑπὲρ ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τουτῷ, πορευθήτω, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ, ἐρχοῦ, καὶ ἐρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου, ποιήσον τουτὸ, καὶ ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ ἰησοῦς ἐθαύμασεν καὶ εἶπεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, παρ' οὐδενὶ τοσαύτην πίστιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ εὗρον. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσιν καὶ ἀνακλιθῆσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβλήθησονται εἰς τὸ σκοτὸς τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἐστὶ ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. καὶ εἶπεν ὁ ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχει, ὑπάγε, ὥς ἐπιστευσας γεννηθῆτω σοί. καὶ ἰαθῇ ὁ παῖς [αὐτοῦ] ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ἐλθὼν ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν πέτρου εἶδεν τὴν πενήθεράν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρετσοῦσαν· καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγερέθη καὶ διηκονεῖ αὐτῷ. οψίας δὲ γενομένης προσσηνεγκαν αὐτῷ δαίμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξεβάλεν τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥῆθὲν διὰ ἡσαιοῦ τοῦ προφήτου λεγόντος, αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἐλάβεν καὶ τὰς νόσους ἐβαστάσεν. ἰδὼν δὲ ὁ ἰησοῦς ὄχλον περὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ, διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοὶ ὅπου εἰάν ἀπερχῇ. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, αἱ ἀλώπεκες φῶλεους ἔχουσιν καὶ τὰ πετεῖνα τοῦ οὐρανοῦ κατασκήνωσις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει που τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν [αὐτοῦ] εἶπεν αὐτῷ, κυριε, ἐπιτρέψον μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. ὁ δὲ ἰησοῦς λέγει αὐτῷ, ἀκολουθεῖ μοι, καὶ ἀφες τοὺς νεκρούς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ σεισμός μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλυπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκαθέυδεν. καὶ προσελθόντες ἠγείραν αὐτὸν λέγοντες, κυριε, σώσον, ἀπολλύμεθα. καὶ λέγει αὐτοῖς, τί δέιλοί ἐστε, ὀλιγοπίστοι· τότε ἐγερθεῖς

επετιμησεν τοις ανεμοις και τη θαλασση, και εγενετο γαληνη μεγαλη. οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντες, ποταπος εστιν ουτος οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα αυτω υπακουουσιν· και ελθοντος αυτου εις το περαν εις την χωραν των γαδαρηνων υπηντησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημειων εξερχομενοι, χαλεποι λιαν, ωστε μη ισχυειν τινα παρελθειν δια της οδου εκεινης. και ιδου εκραξαν λεγοντες, τι ημιν και σοι, υιε του θεου· ηλθες ωδε προ καιρου βασανισαι ημας· ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη. οι δε δαιμονες παρεκαλουν αυτον λεγοντες, ει εκβαλλεις ημας, αποστειλον ημας εις την αγελην των χοιρων. και ειπεν αυτοις, υπαγετε. οι δε εξελθοντες απηλθον εις τους χοιρους· και ιδου ωρμησεν πασα η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν, και απεθανον εν τοις υδασιν. οι δε βοσκοντες εφυγον, και απελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν παντα και τα των δαιμονιζομενων. και ιδου πασα η πολις εξηλθεν εις υπαντησιν τω ιησου, και ιδοντες αυτον παρεκαλεσαν οπως μεταβη απο των οριων αυτων. και εμβας εις πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εις την ιδιαν πολιν. και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινης βεβλημενον. και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω, θαρσει, τεκνον· αφιενται σου αι αμαρτιαι. και ιδου τινες των γραμματεων ειπαν εν εαυτοις, ουτος βλασφημει. και ιδων ο ιησους τας ενθυμσεις αυτων ειπεν, ινατι ενθυμεισθε πονηρα εν ταις καρδιαις υμων· τι γαρ εστιν ευκοπωτερον, ειπειν, αφιενται σου αι αμαρτιαι, η ειπειν, εγειρε και περιπατει· ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου επι της γης αφιεναι αμαρτιας τοτε λεγει τω παραλυτικω, εγερθεις αρον σου την κλινην και υπαγε εις τον οικον σου. και εγερθεις απηλθεν εις τον οικον αυτου. ιδοντες δε οι οχλοι εφοβηθησαν και εδοξασαν τον θεον τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοις ανθρωποις. και παραγων ο ιησους εκειθεν ειδεν ανθρωπον καθημενον επι το τελωνιον, μαθηταιον λεγομενον, και λεγει αυτω, ακολουθει μοι. και αναστας ηκολουθησεν αυτω. και εγενετο αυτου ανακειμενου εν τη οικια, και ιδου πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι ελθοντες συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου. και ιδοντες οι φαρισαιοι ελεγον τοις μαθηταις αυτου, δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιεις ο διδασκαλος υμων· ο δε αποκουσας ειπεν, ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρον αλλ οι κακως εχοντες. πορευθεντες δε μαθετε τι εστιν, ελεος θελω και ου θυσιαν· ου γαρ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους. τοτε προσερχονται αυτω οι μαθηται ιωαννου λεγοντες, δια τι ημεις και οι φαρισαιοι νηστευομεν [πολλα], οι δε μαθηται σου ου νηστεουσιν· και ειπεν αυτοις ο ιησους, μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος πενθειν εφ οσον μετ αυτων εστιν ο νυμφιος· ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος, και τοτε νηστεουσουσιν. ουδεις δε επιβαλλει επιβλημα ρακους αγναφου επι ιματιω παλαιω· αιρει γαρ το πληρωμα αυτου απο του ιματιου, και χειρον σχισμα γινεται. ουδε βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους παλαιους· ει δε μη γε, ρηγνυνται οι ασκοι, και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολλυνται· αλλα βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους καινους, και αμφοτεροι συντηρουνται. ταυτα αυτου λαλουντος αυτοις ιδου αρχων εις ελθων προσεκυνη αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου αρτι ετελευτησεν· αλλα ελθων επιθες την χειρα σου επ αυτην, και ζησεται. και εγερθεις ο ιησους ηκολουθησεν αυτω και οι μαθηται αυτου. και ιδου γυνη αμορροουσα δωδεκα ετη προσελθου-

σα οπισθεν ήψατο του κρασπεδου του ήματιου αυτου· ελεγεν γαρ εν έαυτη, εαν μονον άφωμαι του ήματιου αυτου σωθησομαι. ό δε ιησους στραφεις και ιδων αυτην ειπεν, θαρσει, θυγατερ· ή πιστις σου σεσωκεν σε. και εσωθη ή γυνη απο της ώρας εκεινης. και ελθων ό ιησους εις την οικιαν του αρχοντος και ιδων τους αυλητας και τον οχλον θορυβουμενον ελεγεν, αναχωρειτε, ου γαρ απειθανεν το κορασιον αλλα καθευδει. και κατεγελων αυτου. ότε δε εξεβληθη ό οχλος, εισελθων εκρατησεν της χειρος αυτης, και ηγερθη το κορασιον. και εξήλθεν ή φημη άυτη εις όλην την γην εκεινην. και παραγοντι εκειθεν τω ιησου ηκολουθησαν [αυτω] δυο τυφλοι κραζοντες και λεγοντες, ελεησον ήμας, υιος δαυιδ. ελθοντι δε εις την οικιαν προσηλθον αυτω όι τυφλοι, και λεγει αυτοις ό ιησους, πιστευετε ότι δυναμαι τουτο ποιησαι· λεγουσιν αυτω, ναι, κυριε. τοτε ήψατο των οφθαλμων αυτων λεγων, κατα την πιστιν υμων γενηθητω υμιν. και ηνεωχθησαν αυτων όι οφθαλμοι. και ενεβριμμηθη αυτοις ό ιησους λεγων, όρατε μηδεις γινωσκετω. όι δε εξελθοντες διεφημισαν αυτον εν όλη τη γη εκεινη. αυτων δε εξερχομενων ιδου προσηνεγκαν αυτα ανθρωπον κωφον δαimoniζομενον· και εκβληθεντος του δαιμονιου ελαλησεν ό κωφος. και εθαυμασαν όι οχλοι λεγοντες, ουδεποτε εφανη όυτως εν τω ισραηλ. όι δε φαρισαιοι ελεγον, εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια. και περιηγεν ό ιησους τας πολεις πασας και τας κωμας, διδασκων εν ταις συναγωγαίς αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν. ιδων δε τους οχλους εσπλαγχνισθη περι αυτων ότι ησαν εσκυλμενοι και ερριμμενοι ώσει προβατα μη εχοντα ποιμενα. τοτε λεγει τοις μαθηταις αυτου, ό μεν θερισμος πολυς, όι δε εργαται ολιγοι· δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου όπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου. και προσκαλεσαμενος τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις εξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ώστε εκβαλλειν αυτα και θεραπευειν πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν. των δε δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν ταυτα· πρωτος σιμων ό λεγομενος πετρος και ανδρεας ό αδελφος αυτου, και ιακωβος ό του ζεβεδαίου και ιωαννης ό αδελφος αυτου, φιλιππος και βαρθολομαιος, θωμας και μαθηθαιος ό τελωνης, ιακωβος ό του άλφαιου και θαδδαιος, σιμων ό καναναϊος και ιουδας ό ισκαριωτης ό και παραδους αυτον. τουτους τους δωδεκα απεστειλεν ό ιησους παραγγειλας αυτοις λεγων, εις όδον εθνων μη απελθητε, και εις πολιν σαμαριτων μη εισελθητε· πορευεσθε δε μαλλον προς τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ. πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντες ότι ηγγικεν ή βασιλεια των ουρανων. ασθενουντας θεραπευετε, νεκρους εγειρετε, λεπρους καθαριζετε, δαιμονια εκβαλλετε· δωρεαν ελαβετε, δωρεαν δοτε. μη κτησησθε χρυσον μηδε αργυρον μηδε χαλκον εις τας ζωνας υμων, μη πηραν εις όδον μηδε δυο χιτωνας μηδε υποδηματα μηδε ραβδον· αξιος γαρ ό εργατης της τροφης αυτου. εις ήν δ αν πολιν η κωμην εισελθητε, εξετασατε τις εν αυτη αξιος εστιν· κακει μεινατε έως αν εξελθητε. εισερχομενοι δε εις την οικιαν ασπασασθε αυτην· και εαν μεν η ή οικια αξια, ελθατω ή ειρηνη υμων επ αυτην· εαν δε μη η αξια, ή ειρηνη υμων προς υμας επιστραφητω. και ός αν μη δεξηται υμας μηδε ακουση τους λογους υμων, εξερχομενοι εξω της οικιας η της πολεως εκεινης εκτιναξατε τον κονιορτον των ποδων υμων. αμην λεγω υμιν, ανεκτοτερον εσται γη σοδομων και

γομορρων εν ἡμέρα κρίσεως ἡ τῇ πόλει ἐκεῖνη. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελλῶ ὑμᾶς ὥς προβάτα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρονιμοὶ ὥς οἱ ὄφεις καὶ ἀκεραῖοι ὥς αἱ περιστέραι. προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτυρίον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. ὅταν δὲ παραδώσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἡ τι λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκεῇ τῇ ὥρᾳ τι λαλήσητε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστέ οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γόνεις καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. καὶ ἐσέσθε μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομα μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται. ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φευγετε εἰς τὴν ἑτέραν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελεσητέ τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ ἕως ἀνέλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. οὐκ ἐστὶν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδασκαλὸν οὐδὲ δούλος ὑπὲρ τὸν κυρίον αὐτοῦ. ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γεννηταὶ ὥς ὁ διδασκαλὸς αὐτοῦ, καὶ ὁ δούλος ὥς ὁ κυρίος αὐτοῦ. εἰ τὸν οἰκοδεσποτὴν βεελζεβούλ ἐπεκαλεσάν, πῶς μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ. μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γὰρ ἐστὶν κεκαλυμμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν ὃ οὐ γνωσθήσεται. ὁ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἶπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὁ εἰς τὸ ὅς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων. καὶ μὴ φοβείσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτείνει· φοβείσθε δὲ μᾶλλον τὸν δυναμένον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολεσαι ἐν γένει. οὐχὶ δύο στρουθία ἀσφαρίῳ πωλεῖται· καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ πρесеῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἀνεὺ τοῦ πατρὸς ὑμῶν. ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πάσαι ἠριθμημέναι εἰσιν. μὴ οὖν φοβείσθε· πολλῶν στρουθίων διαφερέτε ὑμεῖς. πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἐμπροσθέν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καγὼ ἐν αὐτῷ ἐμπροσθέν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν [τοῖς] οὐρανοῖς· ὅστις δ' ἀρνήσῃται με ἐμπροσθέν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι καγὼ αὐτὸν ἐμπροσθέν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν [τοῖς] οὐρανοῖς. μὴ νομίσῃτε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν. ἦλθον γὰρ διχάσαι ἀνθρώπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ νυμφὴν κατὰ τῆς πενθήρας αὐτῆς, καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιοὶ αὐτοῦ. ὁ φίλων πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμε οὐκ ἐστὶν μου ἀξίος· καὶ ὁ φίλων υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμε οὐκ ἐστὶν μου ἀξίος· καὶ ὅς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἐστὶν μου ἀξίος. ὁ ἔϋρων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολεσεῖ αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολεσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ ἔϋρησε αὐτήν. ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμε δεχεται, καὶ ὁ ἐμε δεχόμενος δεχεται τὸν ἀποστείλαντά με. ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λημψεται, καὶ ὁ δεχόμενος δικαίον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λημψεται. καὶ ὅς ἀν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτηρίον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολεσῇ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτετέλεσεν ὁ ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. ὁ δὲ ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ χριστοῦ πεμπὼς διὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ, σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, πορευθέντες ἀπαγγεῖλατε ἰωάννῃ ὅ

ακουετε και βλεπετε· τυφλοι αναβλεπουσιν και χωλοι περιπατουσιν, λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν, και νεκροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται· και μακαριος εστιν ὃς εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι. τουτων δε πορευομενων ηρξατο ὁ ιησους λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου, τι εξηλθατε εις την ερημον θεασασθαι· καλαμον ὑπο ανεμου σαλευομενον· αλλα τι εξηλθατε ιδειν· ανθρωπον εν μαλακοις ημφιεσμενον· ιδου ὁι τα μαλακα φορουντες εν τοις οικοις των βασιλεων εισιν. αλλα τι εξηλθατε ιδειν· προφητην· ναι, λεγω ὑμιν, και περισσοτερον προφητου. ουτος εστιν περι ου γεγραπται, ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου, ὃς κατασκευασει την ὁδον σου εμπροσθεν σου. αμην λεγω ὑμιν, ουκ εγηγερται εν γεννητοις γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου· ὁ δε μικροτερος εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν. απο δε των ἡμερων ιωαννου του βαπτιστου ἕως αρτι ἡ βασιλεια των ουρανων βιαζεται, και βιασται ἀρπαζουσιν αυτην. παντες γαρ ὁι προφηται και ὁ νομος ἕως ιωαννου επροφητευσαν· και ει θελετε δεξασθαι, αυτος εστιν ἡλιος ὁ μελλων ερχεσθαι. ὁ εχων ωτα ακουετω. τινι δε ὁμοιωσω την γενεαν ταυτην· ὁμοια εστιν παιδιοις καθημενοις εν ταις αγοραις ἃ προσφωνουντα τοις ἑτεροις λεγουσιν, ηυλησαμεν ὑμιν και ουκ ωρχησασθε· εθρηνησαμεν και ουκ εχοψασθε. ηλθεν γαρ ιωαννης μητε εσθιων μητε πινων, και λεγουσιν, δαιμονιον εχει· ηλθεν ὁ υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων, και λεγουσιν, ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτης, τελωνων φιλος και ἁμαρτωλων. και εδικαιωθη ἡ σοφια απο των εργαων αυτης. τοτε ηρξατο ονειδιζειν τας πολεις εν αις εγενοντο ἃι πλεισται δυναμεις αυτου, ὁτι ου μετενοησαν· ουαι σοι, χοραζιν· ουαι σοι, βηθσαιδα· ὁτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο ἃι δυναμεις ἃι γενομεναι εν ὑμιν, παλαι αν εν σακκῳ και σποδῳ μετενοησαν. πλην λεγω ὑμιν, τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν ἡμερα κρισεως ἡ ὑμιν. και συ, καφαρναουμ, μη ἕως ουρανου ὑψωθησῃ· ἕως ἁδου καταβησῃ. ὁτι ει εν σοδομοις εγεννηθησαν ἃι δυναμεις ἃι γενομεναι εν σοι, εμεινεν αν μεχρι της σημερον. πλην λεγω ὑμιν ὁτι γῆ σοδομων ανεκτοτερον εσται εν ἡμερα κρισεως ἡ σοι. εν εκεινω τῳ καιρῳ αποκριθεις ὁ ιησους ειπεν, εξομολογουμαι σοι, πατερ, κυριε του ουρανου και της γῆς, ὁτι εκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιουσ· ναι, ὁ πατηρ, ὁτι οὕτως ευδοκια εγενετο εμπροσθεν σου. παντα μοι παρεδοθη ὑπο του πατρος μου, και ουδεις επιγινωσκει τον υιον ει μη ὁ πατηρ, ουδε τον πατερα τις επιγινωσκει ει μη ὁ υιος και ὡ εαν βουληται ὁ υιος αποκαλυψαι. δευτε προς με παντες ὁι κοπιωντες και πεφορτισμενοι, καγω αναπαυσω ὑμας. αρατε τον ζυγον μου εφ ὑμας και μαθετε απ εμου, ὁτι πραυς εμι και ταπεινος τη καρδια, και ἔυρησετε αναπαυσιν ταις ψυχαις ὑμων· ὁ γαρ ζυγος μου χρηστος και το φορτιον μου ελαφρον εστιν. εν εκεινω τῳ καιρῳ επορευθη ὁ ιησους τοις σαββασιν δια των σποριμων· ὁι δε μαθηται αυτου επεινασαν, και ηρξαντο τιλλειν σταχυας και εσθιειν. ὁι δε φαρισαιοι ιδοντες ειπαν αυτῳ, ιδου ὁι μαθηται σου ποιουσιν ὁ ουκ εξεστιν ποιειν εν σαββατῳ. ὁ δε ειπεν αυτοις, ουκ ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ ὁτε επεινασεν και ὁι μετ αυτου· πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως εφαγον, ὁ ουκ εξον ἦν αυτῳ φαγειν ουδε τοις μετ αυτου, ει μη τοις ἱερευσιν μονοις· ἡ ουκ ανεγνωτε εν τῳ νομῳ ὁτι τοις σαββασιν ὁι ἱερεις εν τῳ ἱερῳ το σαββατον βεβηλουσιν και ανατιοι

εισιν· λεγω δε ὑμιν ὅτι του ἱερου μειζον εστιν ὧδε. εἰ δε ἐγνωκεῖτε τι εστιν, ἐλεος θελω και ου θυσιαν, ουκ αν καταδικασατε τους αναιτιους. κυριος γαρ εστιν του σαββατου ὁ υἱος του ανθρωπου. και μεταβας ἐκεῖθεν ἤλθεν εἰς την συναγωγην αυτων· και ιδου ανθρωπος χειρα εχων ξηραν. και ἐπηρωτησαν αυτον λεγοντες, εἰ ἐξεστιν τοις σαββασιν θεραπευσαι· ἵνα κατηγορησωσιν αυτου. ὁ δε εἶπεν αυτοις, τις εσται ἐξ ὑμων ανθρωπος ὃς ἔξει προβατον ἓν, και εαν ἐμπεση τουτο τοις σαββασιν εἰς βοθυνον, ουχι κρατησει αυτο και ἐγερει· ποσω ὁυν διαφερει ανθρωπος προβατου. ὥστε ἐξεστιν τοις σαββασιν καλως ποιειν. τοτε λεγει τω ανθρωπω, ἐκτεινον σου την χειρα. και ἐξετεινεν, και ἀπεκατεσταθη ὑγιης ὡς ἡ ἄλλη. ἐξελθοντες δε οἱ φαρισαισι συμβουλιον ελαβον κατ αυτου ὅπως αυτον ἀπολεσωσιν. ὁ δε ἱησους γνους ἀνεχωρησεν ἐκεῖθεν. και ἠκολουθησαν αυτω [οχλοι] πολλοι, και ἐθεραπευσεν αυτους παντας, και ἐπετιμησεν αυτοις ἵνα μη φανερον αυτον ποιησωσιν· ἵνα πληρωθῇ το ῥηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος, ιδου ὁ παις μου ὃν ἤρετισα, ὁ ἀγαπητος μου εἰς ὃν εὐδοκησεν ἡ ψυχη μου· θήσω το πνευμα μου ἐπ αυτον, και κρισιν τοις ἐθνεισιν ἀπαγγελει. ουκ ἐρισει ουδε κραυγασει, ουδε ἀκουσει τις ἐν ταις πλαταιαις την φωνην αυτου. καλαμον συντετριμμενον ου κατεαῖζει και λινον τυφομενον ου σβεσει, ἕως αν ἐκβαλῇ εἰς νικος την κρισιν. και τω ονοματι αυτου ἐθνη ἐλπιουσιν. τοτε προσηνεχθῇ αυτω δαιμονιζομενος τυφλος και κωφος· και ἐθεραπευσεν αυτον, ὥστε τον κωφον λαλειν και βλεπειν. και ἐξισταντο παντες οἱ οχλοι και ἐλεγον, μητι ουτος εστιν ὁ υἱος δαυιδ· οἱ δε φαρισαισι ἀκουσαντες εἶπον, ουτος ουκ ἐκβαλλει τα δαιμονια εἰ μη ἐν τω βεελζεβουλ ἀρχοντι των δαιμονιων. εἰδως δε τας ἐνθυμησεις αυτων εἶπεν αυτοις, πασα βασιλεια μερισθεισα καθ ἑαυτης ἐρημOUTAI, και πασα πολις ἡ οἰκια μερισθεισα καθ ἑαυτης ου σταθῆσεται. και εἰ ὁ σατανας τον σαταναν ἐκβαλλει, ἐφ ἑαυτον ἐμερισθῇ· πως ὁυν σταθῆσεται ἡ βασιλεια αυτου· και εἰ ἐγὼ ἐν βεελζεβουλ ἐκβαλλω τα δαιμονια, οἱ υἱοι ὑμων ἐν τινι ἐκβαλλουσιν· δια τουτο αυτοι κριται ἐσονται ὑμων. εἰ δε ἐν πνευματι θεου ἐγὼ ἐκβαλλω τα δαιμονια, ἀρα ἐφθασεν ἐφ ὑμας ἡ βασιλεια του θεου. ἡ πως δυναται τις εἰσελθεῖν εἰς την οἰκίαν του ισχυρου και τα σκευη αυτου ἄρπασαι, ἐαν μη πρωτον δῃσῃ τον ισχυρον· και τοτε την οἰκίαν αυτου διαρπασει. ὁ μὴ ὦν μετ ἐμου κατ ἐμου εστιν, και ὁ μὴ συναγων μετ ἐμου σκορπιζει. δια τουτο λεγω ὑμιν, πασα ἁμαρτια και βλασφημια ἀφεθῆσεται τοις ανθρωποις, ἡ δε του πνευματος βλασφημια ουκ ἀφεθῆσεται. και ὃς ἐαν εἴπῃ λόγον κατὰ του υἱου του ανθρωπου, ἀφεθῆσεται αυτω· ὃς δ αν εἴπῃ κατὰ του πνευματος του ἁγίου, ουκ ἀφεθῆσεται αυτω ουτε ἐν τουτω τω αἰωνι ουτε ἐν τω μελλοντι. ἡ ποιησατε το δένδρον καλόν και τον καρπόν αυτου καλόν, ἡ ποιησατε το δένδρον σαπρόν και τον καρπόν αυτου σαπρόν· ἐκ γὰρ του καρπου το δένδρον γίνωσκεται. γεννηματα ἐχιδνων, πως δυνασθε ἀγαθα λαλειν πονηροὶ ὄντες· ἐκ γὰρ του περισσευματος της καρδιας το στομα λαλει. ὁ ἀγαθος ανθρωπος ἐκ του ἀγαθου θησαυρου ἐκβαλλει ἀγαθα, και ὁ πονηρος ανθρωπος ἐκ του πονηρου θησαυρου ἐκβαλλει πονηρα. λεγω δε ὑμιν ὅτι παν ῥημα ἀργόν ὁ λαλήσουσιν οἱ ανθρωποι ἀποδωσουσιν περὶ αυτου λόγον ἐν ἡμέρα κρίσεως· ἐκ γὰρ των λόγων σου δικαιωθήσῃ, και ἐκ των λόγων σου καταδικασθήσῃ. τοτε ἀπεκρίθησαν αυτω τινες των γραμματεων

και φαρισαιων λεγοντες, διδασκαλε, θελομεν απο σου σημειον ιδειν. ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις, γενεα πονηρα και μοιχαλิส σημειον επιζητει, και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου. ωσπερ γαρ ην ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας, οτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη καρδια της γης τρεις ημερας και τρεις νυκτας. ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην· οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα, και ιδου πλειον ιωνα ωδε. βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτην· οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφian σολομωνος, και ιδου πλειον σολομωνος ωδε. οταν δε το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου, διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν, και ουχ ευρισκει. τοτε λεγει, εις τον οικον μου επιστρεψω οθεν εξηλθον· και ελθον ευρισκει σχολαζοντα σεσαρωμενον και κεκοσμημενον. τοτε πορευεται και παραλαμβάνει μεθ' αυτου επτα ετερα πνευματα πονηροτερα αυτου, και εισελθοντα κατοικει εκει· και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων. οτως εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα. ετι αυτου λαλουντος τοις οχλοις ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτου εισητησαν εξω ζητουντες αυτω λαλησαι. [ειπεν δε τις αυτω, ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω εστηκασιν ζητουντες σοι λαλησαι.] ο δε αποκριθεις ειπεν τω λεγοντι αυτω, τις εστιν η μητηρ μου, και τινες εισιν οι αδελφοι μου· και εκτεινας την χειρα αυτου επι τους μαθητας αυτου ειπεν, ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι μου· οστις γαρ αν ποιηση το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοις αυτος μου αδελφος και αδελφη και μητηρ εστιν. εν τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιησους της οικιας εκαθητο παρα την θालασσαν· και συνηχθησαν προς αυτον οχλοι πολλοι, ωστε αυτον εις πλοιον εμβαντα καθησθαι, και πας ο οχλος επι τον αιγιαλον εισητηκει. και ελαλησεν αυτοις πολλα εν παραβολαις λεγων, ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειρειν. και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον, και ελθοντα τα πετεινα κατεφαγεν αυτα. αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη όπου ουκ ειχεν γην πολλην, και ευθεως εξανετειλεν δια το μη εχειν βαθος γης. ηλιου δε ανατειλαντος εκαιματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη. αλλα δε επεσεν επι τας ακανθας, και ανεβησαν αι ακανθαι και επινιζαν αυτα. αλλα δε επεσεν επι την γην την καλην και εδιδου καρπον, ο μεν εκατον, ο δε εξηκοντα, ο δε τριακοντα. ο εχων ωτα ακουετω. και προσελθοντες οι μαθηται ειπαν αυτω, δια τι εν παραβολαις λαλεις αυτοις· ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειας των ουρανων, εκεινοις δε ου δεδοται. οστις γαρ εχει, δοθησεται αυτω και περισσευθησεται· οστις δε ουκ εχει, και ο εχει αρθησεται απ αυτου. δια τουτο εν παραβολαις αυτοις λαλω, οτι βλέποντες ου βλέπουσιν και ακουοντες ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν· και αναπληρουνται αυτοις η προφητεια ησαιου η λεγουσα, ακοη ακουσετε και ου μη συνητε, και βλέποντες βλεψετε και ου μη ιδητε. επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου, και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν, και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν· μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν, και ιασομαι αυτους. υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλέπουσιν, και τα ωτα υμων οτι ακουουσιν. αμην γαρ λεγω υμιν οτι

πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν ὃ βλέπετε και ουκ ειδαν, και ακουσαι ὃ ακουετε και ουκ ηκουσαν. ὑμεις ὅυν ακουσατε την παραβολην του σπειραντος. παντος ακουοντος τον λογον της βασιλειας και μη συνιεντος, ερχεται ὁ πονηρος και ἄρπαζει το εσπαρμενον εν τη καρδια αυτου· ουτος εστιν ὁ παρα την ὁδον σπαρεις. ὁ δε επι τα πετρωδη σπαρεις, ουτος εστιν ὁ τον λογον ακουων και ευθυς μετα χαρας λαμβανων αυτον· ουκ εχει δε ῥιζαν εν ἑαυτω αλλα προσκαιρος εστιν, γενομενης δε θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθυς σκανδαλιζεται. ὁ δε εις τας ακανθας σπαρεις, ουτος εστιν ὁ τον λογον ακουων και ἡ μεριμνα του αιωνος και ἡ απατη του πλουτου συμπνιγει τον λογον, και ακαρπος γινεται. ὁ δε επι την καλην γην σπαρεις, ουτος εστιν ὁ τον λογον ακουων και συνιεις, ὃς δη καρποφορει και ποιει ὁ μεν ἑκατον, ὁ δε ἑξηκοντα, ὁ δε τριακοντα. αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων, ὡμοιωθη ἡ βασιλεια των ουρανων ανθρωπω σπειραντι καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου. εν δε τω καθευδειν τους ανθρωπους ηλθεν αυτου ὁ εχθρος και επεσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου και απηλθεν. ὅτε δε εβλαστησεν ὁ χορτος και καρπον εποιησεν, τοτε εφανεη και τα ζιζανια. προσελθοντες δε οἱ δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω, κυριε, ουχι καλον σπερμα εσπειρας εν τω σω αγρω· ποθεν ὅυν εχει ζιζανια· ὁ δε εφη αυτοις, εχθρος ανθρωπος τουτο εποιησεν. οἱ δε δουλοι λεγουσιν αυτω, θελεις ὅυν απελθοντες συλλεξωμεν αυτα· ὁ δε φησιν, ου, μηποτε συλλεγοντες τα ζιζανια εκριζωσῃτε ἅμα αυτοις τον σιτον. αφετε συναυξανεσθαι αμφοτερα ἕως του θερισμου· και εν καιρω του θερισμου ερω τοις θερισταις, συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα εις δεσμας προς το κατακαυσαι αυτα, τον δε σιτον συναγαγετε εις την αποθηκην μου. αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων, ὅμοια εστιν ἡ βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεως, ὃν λαβων ανθρωπος εσπειρεν εν τω αγρω αυτου· ὁ μικροτερον μεν εστιν παντων των σπερματων, ὅταν δε αυξηθῃ μειζον των λαχανων εστιν και γινεται δενδρον, ὥστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και κατασκηνοουν εν τοις κλαδοις αυτου. αλλην παραβολην ελαλησεν αυτοις· ὅμοια εστιν ἡ βασιλεια των ουρανων ζυμη, ἣν λαβουσα γυνη ενεκρυψεν εις αλευρου σατα τρια ἕως ου εξυμωθη ὅλον. ταυτα παντα ελαλησεν ὁ ιησους εν παραβολαις τοις οχλοις, και χωρις παραβολης ουδεν ελαλει αυτοις· ὅπως πληρωθη το ῥηθην δια του προφητου λεγοντος, ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου, ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολης [κοσμου]. τοτε αφεις τους οχλους ηλθεν εις την οικιαν. και προσηλθον αυτω οἱ μαθηται αυτου λεγοντες, διασαφησον ἡμιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου. ὁ δε αποκριθεις ειπεν, ὁ σπειρων το καλον σπερμα εστιν ὁ υἱος του ανθρωπου· ὁ δε αγρος εστιν ὁ κοσμος· το δε καλον σπερμα, ουτοι ειναι οἱ υἱοι της βασιλειας· τα δε ζιζανια ειναι οἱ υἱοι του πονηρου, ὁ δε εχθρος ὁ σπειρας αυτα εστιν ὁ διαβολος· ὁ δε θερισμος συντελεια αιωνος εστιν, οἱ δε θερισται αγγελοι ειναι. ὥσπερ ὅυν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι [κατα]καιεται, ὁυτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος· αποστελει ὁ υἱος του ανθρωπου τους αγγελους αυτου, και συλλεξουσιν εκ της βασιλειας αυτου παντα τα σκανδαλα και τους ποιουντας την ανομιαν, και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος· εκει εσται ὁ κλαυθμος και ὁ βρυγμος των οδοντων. τοτε οἱ δικαιοι εκλαμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος εν τη βασιλεια του

πατρος αυτων. ὁ εχων ωτα ακουετω. ὁμοια εστιν ἡ βασιλεια των ουρανων ἡθησαυρω κεχυρμμενω εν τω αγρω, ὃν ἑυρων ανθρωπος ε-
χυρψεν, και απο της χαρας αυτου ὑπαγει και πωλει παντα ὅσα εχει
και αγοραζει τον αγρον εκεινον. παλιν ὁμοια εστιν ἡ βασιλεια των
ουρανων ανθρωπω εμπορω ζητουντι καλους μαργαριτας· ἑυρων δε
ἑνα πολυτιμον μαργαριτην απελθων πεπρακεν παντα ὅσα ειχεν και
ηγορασεν αυτον. παλιν ὁμοια εστιν ἡ βασιλεια των ουρανων σαγγην
βληθειση εις την θαλασσαν και εκ παντος γενους συναγαγουση· ἦν
ὅτε ἐπληρωθη αναβιβασαντες ἐπὶ τον αἰγιαλον και καθισαντες συνε-
λεξαν τα καλα εις ἀγγη, τα δε σαπρα ἐξω εβαλον. οὕτως εσται ἐν τῇ
συντελειᾳ του αιωνος· ἐξελευσονται οἱ ἀγγελοι και ἀφοριουσιν τους
πονηρους ἐκ μεσου των δικαιων και βαλουσιν αυτους εις την καμι-
νον του πυρος· ἐκεῖ εσται ὁ κλαυθμος και ὁ βρυγμος των οδοντων.
συνηκατε ταυτα παντα· λεγουσιν αυτω, ναι. ὁ δε εἰπεν αυτοις, δια
τουτο πας γραμματευσ μαθητευθεις τῇ βασιλειᾳ των ουρανων ὁμοιος
εστιν ανθρωπω οἰκοδεσποτῇ ὅστις ἐκβαλλει ἐκ του ἡθησαυρου αυτου
καινα και παλαια. και ἐγενετο ὅτε ἐτελεσεν ὁ ἰησους τας παραβολας
ταυτας, μετηρην ἐκειθεν. και ἐλθων εις την πατριδα αυτου ἐδιδασκεν
αυτους ἐν τῇ συναγωγῇ αυτων, ὥστε ἐκπλησσεσθαι αυτους και λε-
γειν, ποθεν τούτῳ ἡ σοφια αὕτη και αἱ δυναμεις· ουχ οὗτος εστιν ὁ
του τεκτονος υἱος· ουχ ἡ μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οἱ ἀδελ-
φοι αυτου ἰακωβος και ἰωσηφ και σιμων και ἰουδας· και αἱ ἀδελφαι
αυτου ουχι πασαι προς ἡμᾶς εἰσιν· ποθεν οὖν τούτῳ ταυτα παντα·
και ἐσκανδαλιζοντο ἐν αὐτῷ. ὁ δε ἰησους εἰπεν αυτοις, ουκ εστιν
προφητης ατιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι και ἐν τῇ οἰκίᾳ αυτου. και ουκ
ἐποιησεν ἐκεῖ δυναμεις πολλας δια τὴν ἀπιστίαν αυτων. ἐν ἐκείνῳ τῷ
καιρῷ ἤκουσεν ἡρώδης ὁ τετρααρχῆς τὴν ἀκοὴν ἰησου, και εἰπεν τοῖς
παισιν αυτου, οὗτος εστιν ἰωαννης ὁ βαπτιστῆς· αὐτος ἠγερεθῆ ἀπο
των νεκρων, και δια τουτο αἱ δυναμεις ἐνεργουσιν ἐν αὐτῷ. ὁ γὰρ
ἡρώδης κρατησας τον ἰωαννην ἐδῆσεν [αὐτον] και ἐν φυλακῇ ἀπεθετο
δια ἡρώδιαδα τὴν γυναῖκα φιλιππου του ἀδελφου αυτου· ἐλεγεν γὰρ
ὁ ἰωαννης αὐτῷ, ουκ ἐξεστιν σοι εχειν αὐτήν. και θέλων αὐτον ἀπο-
κτείνειν ἐφοβήθη τον ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτον εἶχον. γενεσious
δε γενομενοις του ἡρώδου ὡρχησατο ἡ θυγατρὶς τῆς ἡρώδιαδος ἐν
τῷ μεσῷ και ἠρρεσεν τῷ ἡρώδῃ, ὅθεν μετ' ὅρκου ὠμολογήσεν αὐτῇ
δοῦναι ὅ ἐαν αἰτησῆται. ἡ δε προβιβασθεῖσα ὑπο τῆς μητρος αὐτῆς,
δος μοι, φησιν, ὥδε ἐπὶ πινάκι τὴν κεφαλὴν ἰωαννου του βαπτιστου.
και λυπηθεῖς ὁ βασιλεὺς δια τους ὅρκους και τους συνανακειμενους
ἐκέλευσεν δοθῆναι, και πεμψας ἀπεκεφαλίσεν [τον] ἰωαννην ἐν τῇ φυ-
λακῇ· και ἠνεχθῆ ἡ κεφαλὴ αυτου ἐπὶ πινάκι και ἐδόθη τῷ κορασίῳ,
και ἠνεγκεν τῇ μητρί αὐτῆς. και προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αυτου ἡ-
ραν τὸ πτωμα και ἐθαψαν αὐτο[ν], και ἐλθόντες ἀπηγγείλαν τῷ ἰησού.
ἀκούσας δε ὁ ἰησους ἀνεχώρησεν ἐκειθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἐρημον τοπον
κατ' ἰδίαν· και ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ περὶ ἀπο των
πολεων. και ἐξελθων εἶδεν πολὺν ὄχλον, και ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς
και ἐθεράπευσεν τους ἀρρωστους αυτων. ὥσπας δε γενομενης προ-
σηλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ λεγοντες, ἐρημος εστιν ὁ τοπος και ἡ ὥρα
ἤδη παρήλθεν· ἀπολυσον τους ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τας κώμας
ἀγορασωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. ὁ δε [ἰησους] εἰπεν αὐτοῖς, οὐ χρειαν
εχουσιν ἀπελθῆν· δοτε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δε λεγουσιν αὐτῷ, ουκ

εχομεν ὥδε εἰ μὴ πεντε ἄρτους καὶ δυο ἰχθύας. ὁ δὲ εἶπεν, φερετε μοι ὥδε αὐτούς. καὶ κέλευσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοῦ χορτοῦ, λαβὼν τοὺς πεντε ἄρτους καὶ τοὺς δυο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλογήσεν καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἐφαγὼν πάντες καὶ ἐχορτασθῆσαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλάσμάτων δωδεκά κοφίνους πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθιοντες ἦσαν ἄνδρες ὥσει πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδιῶν. καὶ εὐθεὺς ἠναγκάσεν τοὺς μαθητάς ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προαγεῖν αὐτὸν εἰς τὸ περὰν, ἕως οὐ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσευξάσθαι. ὀψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. τὸ δὲ πλοῖον ἤδη σταδίους πολλοὺς ἀπὸ τῆς γῆς ἀπειχεν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἀνεμὸς. τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἦλθεν πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ μαθηταὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα ἐταραχθῆσαν λέγοντες ὅτι φαντάσμα ἐστίν, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἐκραζάν. εὐθὺς δὲ ἐλάλησεν [ὁ ἰησοῦς] αὐτοῖς λέγων, θάρσειτε, ἐγὼ εἰμὶ· μὴ φοβείσθε. ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ πέτρος εἶπεν, κυριε, εἰ σύ εἶ, κέλευσον με ελθεῖν πρὸς σὲ ἐπὶ τὰ ὕδατα· ὁ δὲ εἶπεν, ἐλθε. καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου [ὁ] πέτρος περιεπατήσεν ἐπὶ τὰ ὕδατα καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν ἰησοῦν. βλέπων δὲ τὸν ἀνέμον [ἰσχυρὸν] ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἐκραξεν λέγων, κυριε, σῶσον με. εὐθεὺς δὲ ὁ ἰησοῦς ἐκτεινας τὴν χεῖρα ἐπέλαβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ, ὀλιγοπίστε, εἰς τί ἐδίστασας· καὶ ἀναβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκοπασεν ὁ ἀνεμὸς. οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες, ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ. καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν εἰς γέννησαρετ. καὶ ἐπιγόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκεῖνου ἀπεστείλαν εἰς ὅλην τὴν περιχώρον ἐκείνην, καὶ προσῆνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἐχόντας, καὶ παρεκαλοῦν αὐτὸν ἵνα μόνον ἄψωνται τοῦ κράσπεδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἤψαντο διεσώθησαν. τότε προσερχόνται τῷ ἰησοῦ ἀπὸ ἱεροσολύμων φαρισαῖοι καὶ γραμματεῖς λέγοντες, δια τί οἱ μαθηταὶ σου παραβινοῦσιν τὴν παραδοσὶν τῶν πρεσβυτέρων· οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας [αὐτῶν] ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, δια τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παραδοσὶν ὑμῶν· ὁ γὰρ θεὸς εἶπεν, τιμὰ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ, ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτῳ· ὑμεῖς δὲ λέγετε, ὅς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, δῶρον ὁ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελήθῃς, οὐ μὴ τιμῇσιν τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἡκυρώσατε τὸν λόγον τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παραδοσὶν ὑμῶν. ὑποκριταί, καλῶς ἐπροφητεύσεν περὶ ὑμῶν ἡσαΐας λέγων, ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσιν με τιμᾷ, ἢ δὲ καρδίᾳ αὐτῶν πορρω ἀπεχεῖ ἀπ' ἐμοῦ· ματὴν δὲ σεβόνται με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐνταλμάτων ἀνθρώπων. καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς, ἀκούετε καὶ συνιετε· οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοῖνει τὸν ἀνθρώπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος τοῦτο κοῖνει τὸν ἀνθρώπον. τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ λέγουσιν αὐτῷ, οἶδας ὅτι οἱ φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, πασα φυτεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατὴρ μου ὁ οὐρανίος ἐκρίζωθήσεται. ἀφετε αὐτούς· τυφλοὶ εἰσὶν ὁδηγοὶ [τυφλῶν]· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον πέσουνται. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ, φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν [ταυτὴν]. ὁ δὲ εἶπεν, ἀκμὴν

και υμεις ασυνετοι εστε· ου νοειτε οτι παν το εισπορευομενον εις το στομα εις την κοιλιαν χωρει και εις αφεδρωνα εκβαλλεται· τα δε εκπορευομενα εκ του στοματος εκ της καρδιας εξερχεται, κακεινα κοινοι τον ανθρωπον. εκ γαρ της καρδιας εξερχονται διαλογισμοι πονηροι, φονοι, μοιχειαι, πορνειαι, κλοπαι, ψευδομαρτυριαι, βλασφημιαι. ταυτα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον, το δε ανιπτοις χερσιν φαγειν ου κοινοι τον ανθρωπον. και εξελθων εκειθεν ο ιησους ανεχωρησεν εις τα μερη τυρου και σιδωνος. και ιδου γυνη χαναναια απο των οριων εκεινων εξελθουσα εκραζεν λεγουσα, ελεησον με, κυριε, υιος δαυιδ· η θυγατηρ μου κακως δαιμονιζεται. ο δε ουκ απεκριθη αυτη λογον. και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηρωτουν αυτον λεγοντες, απολυσον αυτην, οτι κραζει οπισθεν ημων. ο δε αποκριθεις ειπεν, ουκ απεσταλην ει μη εις τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ. η δε ελθουσα προσεκυνη αυτω λεγουσα, κυριε, βοηθει μοι. ο δε αποκριθεις ειπεν, ουκ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις. η δε ειπεν, ναι, κυριε, και γαρ τα κυναρια εσθιει απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης των κυριων αυτων. τοτε αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη, ω γυναι, μεγαλη σου η πιστις· γεννηθητω σοι ως θελεις. και ιαθη η θυγατηρ αυτης απο της ωρας εκεινης. και μεταβας εκειθεν ο ιησους ηλθεν παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας, και αναβας εις το ορος εκαθητο εκει. και προσηλθον αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ' εαυτων χωλους, τυφλους, κυλλους, κωφους, και ετερους πολλους, και ερριψαν αυτους παρα τους ποδας αυτου, και εθεραπευσεν αυτους· ωστε τον οχλον θαυμασαι βλεποντας κωφους λαλουντας, κυλλους υγιεις, και χωλους περιπατουντας και τυφλους βλεποντας· και εδοξασαν τον θεον ισραηλ. ο δε ιησους προσκαλεσασμενος τους μαθητας αυτου ειπεν, σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον, οτι ηδη ημερα τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν· και απολυσαι αυτους νηστεις ου θελω, μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω. και λεγουσιν αυτω οι μαθηται, ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον· και λεγει αυτοις ο ιησους, ποσους αρτους εχετε· οι δε ειπαν, επτα, και ολιγα ιχθυδια. και παραγγειλας τω οχλω αναπεσειν επι την γην ελαβεν τους επτα αρτους και τους ιχθυας και ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις, οι δε μαθηται και οχλοις. και εφαγον παντες και εχορταστησαν, και το περισσευον των κλασματων ηραν, επτα σπυριδας πληρεις. οι δε εσθιοντες ησαν τετρακισχιλιοι ανδρες χωρις γυναικων και παιδιων. και απολυσας τους οχλους ενεβη εις το πλοιον, και ηλθεν εις τα ορια μαγαδαν. και προσελθοντες οι φαρισαιοι και σαδδουκαιοι πειραζοντες επηρωτησαν αυτον σημειον εκ του ουρανου επιδειξαι αυτοις. ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις, [οψιας γενομενης λεγετε, ευδια, πυρραζει γαρ ο ουρανός· και πρωι, σημερον χειμων, πυρραζει γαρ στυγναζων ο ουρανός. το μεν προσωπον του ουρανου γινωσκετε διακρινειν, τα δε σημεια των καιρων ου δυνασθε.] γενεα πονηρα και μοιχαλิส σημειον επιζητει, και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα. και καταλιπων αυτους απηλθεν. και ελθοντες οι μαθηται εις το περαν επελαθοντο αρτους λαβειν. ο δε ιησους ειπεν αυτοις, ορατε και προσεχετε απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων. οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες οτι αρτους ουκ ελαβομεν. γνους δε ο ιησους ειπεν, τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις, ολιγοπιστοι, οτι αρτους ουκ

εχετε· ουπω νοειτε, ουδε μνημονευετε τους πεντε αρτους των πεντα-
κισχιλιων και ποσους κοφινους ελαβετε· ουδε τους επτα αρτους των
τετρακισχιλιων και ποσας σφυριδας ελαβετε· πως ου νοειτε οτι ου πε-
ρι αρτων ειπον υμιν· προσεχετε δε απο της ζυμης των φαρισαιων και
σαδδουκαιων. τοτε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεchein απο της ζυμης
των αρτων αλλα απο της διδαχης των φαρισαιων και σαδδουκαιων.
ελθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειας της φιλιππου ηρωτα τους
μαθητας αυτου λεγων, τινα λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι τον υιον του
ανθρωπου· οι δε ειπαν, οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην, αλλοι δε ηλιαν,
ετεροι δε ιερεμιαν η ενα των προφητων. λεγει αυτοις, υμεις δε τινα
με λεγετε ειναι· αποκριθεις δε σιμων πετρος ειπεν, συ ει ο χριστος ο
υιος του θεου του ζωντος. αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτω, μα-
καριος ει, σιμων βαριωνα, οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ
ο πατηρ μου ο εν τοις ουρανοις. καγω δε σοι λεγω οτι συ ει πετρος,
και επι ταυτη τη πετρα οικοδομησω μου την εκκλησιαν, και πυλαι
αδου ου κατισχυσουσιν αυτης. δωσω σοι τας κλειδας της βασιλειας
των ουρανων, και ο εαν δησης επι της γης εσται δεδεμενον εν τοις
ουρανοις, και ο εαν λυσης επι της γης εσται λελυμενον εν τοις ου-
ρανοις. τοτε διεστειλατο τοις μαθηταις ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτος
εστιν ο χριστος. απο τοτε ηρξατο ο ιησους δεικνυειν τοις μαθηταις
αυτου οτι δει αυτον εις ιεροσολυμα απελθειν και πολλα παθειν απο
των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι
και τη τριτη ημερα εγερθηναι. και προσλαβομενος αυτον ο πετρος
ηρξατο επιτιμαν αυτω λεγων, ιλεως σοι, κυριε· ου μη εσται σοι τουτο.
ο δε στραφεις ειπεν τω πετρω, υπαγε οπισω μου, σατανα· σκανδαλον
ει εμου, οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων. τοτε
ο ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου, ει τις θελει οπισω μου ελθειν,
απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω
μοι. ος γαρ εαν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην· ος
δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην. τι γαρ
ωφεληθησεται ανθρωπος εαν τον κοσμον ολον κερδηση την δε ψυχην
αυτου ζημιωθη· η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου·
μελλει γαρ ο υιος του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατρος
αυτου μετα των αγγελων αυτου, και τοτε αποδωσει εκαστω κατα την
πραξιν αυτου. αμην λεγων υμιν οτι εisin τινες των ωδε εστωτων οτι-
νες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν τον υιον του ανθρωπου
ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου. και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει
ο ιησους τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον αυτου,
και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν. και μετεμορφωθη
εμπροσθεν αυτων, και ελαμψεν το προσωπον αυτου ως ο ηλιος, τα
δε ιματια αυτου εγενετο λευκα ως το φως. και ιδου ωφθη αυτοις
μωισης και ηλιας συλλαλουντες μετ αυτου. αποκριθεις δε ο πετρος
ειπεν τω ιησου, κυριε, καλον εστιν ημας ωδε ειναι· ει θελεις, ποιησω
ωδε τρεις σκηνας, σοι μιαν και μωισει μιαν και ηλια μιαν. ετι αυτου
λαλουντος ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους, και ιδου φωνη
εκ της νεφελης λεγουσα, ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος, εν ω
ευδοκησα· ακουετε αυτου. και ακουσαντες οι μαθηται επεσαν επι
προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα. και προσηλθεν ο ιησους
και άψαμενος αυτων ειπεν, εγερθητε και μη φοβεισθε. επارانτες
δε τους οφθαλμους αυτων ουδενα ειδον ει μη αυτον ιησουν μονον.

και καταβαινοντων αυτων εκ του ορους ενετειλατο αυτοις ο ιησους λεγων, μηδενι ειπητε το οραμα εως ου ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων εγερθη. και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται λεγοντες, τι ουν οι γραμματεις λεγουσιν οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον· ο δε αποκριθεις ειπεν, ηλιας μεν ερχεται και αποκαταστησει παντα· λεγω δε υμιν οτι ηλιας ηδη ηλθεν, και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλα εποιησαν εν αυτω οσα ηθελησαν· ουτως και ο υιος του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτων. τοτε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοις. και ελθοντων προς τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωπος γονυπετων αυτον και λεγων, κυριε, ελεησον μου τον υιον, οτι σεληνιαζεται και κακως πασχει· πολλακις γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλακις εις το υδωρ. και προσηνεγκα αυτον τοις μαθηταις σου, και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι. αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν, ω γενεα απιστος και διεστραμμενη, εως ποτε μεθ υμων εσομαι· εως ποτε ανεξομαι υμων· φερετε μοι αυτον ωδε. και επετιμησεν αυτω ο ιησους, και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον· και εθεραπευθη ο παις απο της ωρας εκεινης. τοτε προσελθοντες οι μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον, δια τι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο· ο δε λεγει αυτοις, δια την ολιγοπιστιαν υμων· αμην γαρ λεγω υμιν, εαν εχητε πιστιν ως κοκκον σιναπεως, ερειτε τω ορει τουτω, μεταβα ενθεν εκει, και μεταβησεται· και ουδεν αδυνατησει υμιν.

συστρεφομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοις ο ιησους, μελλει ο υιος του ανθρωπου παραδιδοσθαι εις χειρας ανθρωπων, και αποκτενουσιν αυτον, και τη τριτη ημερα εγερθησεται. και ελυπηθησαν σφοδρα. ελθοντων δε αυτων εις καφαρναουμ προσηλθον οι τα διδραχμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπαν, ο διδασκαλος υμων ου τελει [τα] διδραχμα· λεγει, ναι. και ελθοντα εις την οικιαν προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων, τι σοι δοκει, σιμων· οι βασιλεις της γης απο τινων λαμβανουσιν τελη η κηνησον· απο των υιων αυτων η απο των αλλοτριων· ειποντος δε, απο των αλλοτριων, εφη αυτω ο ιησους, αρα γε ελευθεροι εισιν οι υιοι. ινα δε μη σκανδαλισωμεν πρωτον πορευθεις εις θαλασσαν βαλε αγχιστρον και τον αναβαντα πρωτον ιχθυον αρον, και ανοιξας το στομα αυτου ευρησεις στατηρα· εκεινον λαβωνδος αυτοις αντι εμου και σου. εν εκεινη τη ωρα προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες, τις αρα μειζων εστιν εν τη βασιλεια των ουρανων· και προσκαλεσαμενος παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και ειπεν, αμην λεγω υμιν, εαν μη στραφητε και γενησθε ως τα παιδια, ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων. οστις ουν ταπεινωσει εαυτον ως το παιδιον τουτο, ουτος εστιν ο μειζων εν τη βασιλεια των ουρανων. και ος εαν δεξηται εν παιδιον τοιουτο επι τω ονοματι μου, εμε δεχεται. ος δ αν σκανδαλιση ένα των μικρων τουτων των πιστευοντων εις εμε, συμφερει αυτω ινα κρεμασθη μυλος ονικος περι τον τραχηλον αυτου και καταποντισθη εν τω πελαγει της θαλασσης. ουαι τω κοσμω απο των σκανδαλων· αναγκη γαρ ελθειν τα σκανδαλα, πλην ουαι τω ανθρωπω δι ου το σκανδαλον ερχεται. ει δε η χειρ σου η ο πους σου σκανδαλιζει σε, εκκοψον αυτον και βαλε απο σου· καλον σοι εστιν εισελθειν εις την ζωην κυλλον η χωλον, η δυο χειρας η δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις το πυρ το αιωνιον. και ει ο οφθαλμος σου σκανδαλιζει σε, εξελε αυτον και βαλε απο σου· καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εις την ζωην εισελθειν, η δυο

οφθαλμούς έχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. ὁράτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἀγγε-
λοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς δια παντός βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς
μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

τί ὑμῖν δοκεῖ· εἰς γένηται τίς ἀνθρώπῳ ἑκατὸν προβάτα καὶ πλαν-
νηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφήσῃ τὰ ἐνενηκόντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ
πορεύσῃς ζῆτε τὸ πλανώμενον· καὶ εἰς γένηται εὗρεν αὐτό, ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενηκόντα ἐννέα τοῖς
μὴ πεπλανημένοις. οὕτως οὐκ ἐστὶν θέλημα ἐμπροσθέν τοῦ πατρὸς
ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπολῇται ἓν τῶν μικρῶν τούτων. εἰς δὲ
ἁμαρτήσῃ [εἰς σε] ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε ἐλεγξόν αὐτὸν μετὰ σοῦ
καὶ αὐτοῦ μόνου. εἰς σου ἀκουσῇ, ἐκερδήσας τὸν ἀδελφόν σου· εἰς
δὲ μὴ ἀκουσῇ, παραλαβὲ μετὰ σοῦ ἐτι ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στοματός
δύο μαρτυρῶν ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥήμα· εἰς δὲ παρακούσῃ αὐτῶν,
εἰπε τῇ ἐκκλήσι· εἰς δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἐστὼ σοὶ
ὥσπερ ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελωνής. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα εἰς δῶσθε
ἐπὶ τῆς γῆς ἐσταὶ δεδεμένα ἐν οὐρανῷ καὶ ὅσα εἰς λυσθῇ ἐπὶ τῆς
γῆς ἐσταὶ λελυμένα ἐν οὐρανῷ. πάλιν [ἀμὴν] λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς δύο
συμφωνήσωσιν ἐξ ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντός πραγματος οὐ εἰς
αἰτησῶνται, γένησεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
οὐ γὰρ εἰς δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν
μέσῳ αὐτῶν. τότε προσελθὼν ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ, κυριε, ποσάκις
ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ· ἕως ἑπτάκις· λέγει
αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, οὐ λέγω σοὶ ἕως ἑπτάκις ἀλλὰ ἕως ἑβδομηκοντάκις
ἑπτά. διὰ τοῦτο ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεὶ
ὅς ἠθέλησεν συναρᾶν λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. ἀρξάμενου δὲ
αὐτοῦ συναρᾶν προσήνεχθῇ αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων.
μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος πρᾶθῃναι
καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα ἔχει, καὶ ἀποδοθῆναι.
πεσὼν οὖν ὁ δούλος προσεκύνη αὐτῷ λέγων, μακροθύμησον ἐπ' ἐ-
μοί, καὶ πάντα ἀποδώσω σοί. σπλάγχνισθῆς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου
ἐκείνου ἀπελύσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. ἐξελθὼν δὲ
ὁ δούλος ἐκεῖνος εὗρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ ὅς ὠφείλεν αὐ-
τῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἐπνίγεν λέγων, ἀποδος εἰ
τί ὀφείλεις. πεσὼν οὖν ὁ συνδούλος αὐτοῦ παρεκαλεῖ αὐτὸν λέγων,
μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ ἀποδώσω σοί. ὁ δὲ οὐκ ἠθέλην, ἀλλὰ
ἀπελθὼν ἐβάλεν αὐτόν εἰς φυλακὴν ἕως ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. ἰ-
δόντες οὖν οἱ συνδούλοι αὐτοῦ τὰ γένομενα ἐλυπηθῆσαν σφοδρὰ,
καὶ ἐλθόντες διεσαφῆσαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γένομενα. τότε
προσκαλεσάμενος αὐτόν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ, δούλε πονήρε,
πᾶσαν τὴν ὀφείλην ἐκείνην ἀφήκα σοί, ἐπεὶ παρεκαλῆσάς με· οὐκ εἶδαι
καὶ σε ἐλεῆσαι τὸν συνδούλον σου, ὥς καγὼ σε ἠλέησα· καὶ ὀργισθῆς
ὁ κύριος αὐτοῦ παρεδῶκεν αὐτόν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὐ ἀποδῶ πᾶν
τὸ ὀφειλόμενον. οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ οὐρανίος ποιήσει ὑμῖν εἰς
μὴ ἀφήτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν. καὶ
ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, μετῆρεν ἀπὸ
τῆς γαλιλαίας καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς ἰουδαίας πέραν τοῦ ἰορδάνου.
καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς ἐκεῖ.
καὶ προσήλθον αὐτῷ φαρισαῖοι πειραζόντες αὐτόν καὶ λέγοντες, εἰ
ἐξεστὶν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν· ὁ

δε αποκριθεις ειπεν, ουκ ανεγνωτε οτι ο κτισας απ αρχης αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους· και ειπεν, ενεκα τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα και την μητερα και κολληθησεται τη γυναικι αυτου, και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν. ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ μια. ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζεται. λεγουσιν αυτω, τι ουν μωισης ενετειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και απολυσαι [αυτην]· λεγει αυτοις οτι μωισης προς την σκληροκαρδιαν υμων επετρεψεν υμιν απολυσαι τας γυναικας υμων, απ αρχης δε ου γεγονεν ουτως. λεγω δε υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου μη επι πορνεια και γαμηση αλλην μοιχεται. λεγουσιν αυτω οι μαθηται [αυτου], ει ουτως εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα της γυναικος, ου συμφερει γαμηση. ο δε ειπεν αυτοις, ου παντες χωρουσιν τον λογον [τουτον], αλλ οις δεδοται. εισιν γαρ ευνουχοι οτινες εκ κοιλιας μητρος εγεννηθησαν ουτως, και εισιν ευνουχοι οτινες ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων, και εισιν ευνουχοι οτινες ευνουχισαν εαυτους δια την βασιλειαν των ουρανων. ο δυναμενος χωρειν χωρειτω. τοτε προσηνεχθησαν αυτω παιδια, ινα τας χειρας επιθη αυτοις και προσευξηται. οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοις. ο δε ιησους ειπεν, αφετε τα παιδια και μη κωλυετε αυτα ελθειν προς με, των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων. και επιθεις τας χειρας αυτοις επορευθη εκειθεν. και ιδου εις προσελθων αυτω ειπεν, διδασκαλε, τι αγαθον ποιησω ινα σχω ζωην αιωνιον· ο δε ειπεν αυτω, τι με ερωτας περι του αγαθου· εις εστιν ο αγαθος. ει δε θελεις εις την ζωην εισελθειν, τηρησον τας εντολας. λεγει αυτω, ποιας· ο δε ιησους ειπεν, το ου φονευσεις, ου μοιχευσεις, ου κλεψεις, ου ψευδομαρτυρησεις, τιμα τον πατερα και την μητερα, και, αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον. λεγει αυτω ο νεανισκος, παντα ταυτα εφυλαξα· τι ετι υστερω· εφη αυτω ο ιησους, ει θελεις τελειος ειναι, υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα καιδος [τοις] πτωχοις, και εξεις τησαυρον εν ουρανοις, και δευρο ακολουθει μοι. ακουσας δε ο νεανισκος τον λογον απηλθεν λυπουμενος, ην γαρ εχων κτηματα πολλα. ο δε ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου, αμην λεγω υμιν οτι πλουσιος δυσκολως εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων. παλιν δε λεγω υμιν, ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυπηματος ραφιδος διελθειν η πλουσιον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου. ακουσαντες δε οι μαθηται εξεπλησσοντο σφοδρα λεγοντες, τις αρα δυναται σωθηναι· εμβλεψας δε ο ιησους ειπεν αυτοις, παρα ανθρωποις τουτο αδυνατον εστιν, παρα δε θεω παντα δυνατα. τοτε αποκριθεις ο πετρος ειπεν αυτω, ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι· τι αρα εσται ημιν· ο δε ιησους ειπεν αυτοις, αμην λεγω υμιν οτι υμεις οι ακολουθησαντες μοι, εν τη παλιγγενεσια, οταν καθιση ο υιος του ανθρωπου επι θρονου δοξης αυτου, καθησεσθε και υμεις επι δωδεκα θρονους κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ. και πας οστις αφηκεν οικιας η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η τεκνα η αγρους ενεκεν του ονοματος μου εκατονταπλασιονα λημψεται και ζωην αιωνιον κληρονομησει. πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι. ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εξηλθεν αμα πρωι μισθωσασθαι εργatas εις τον αμπελωνα αυτου· συμφωνησας δε μετα των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτους εις τον αμπελωνα αυτου. και εξελθων περι τριτην ωραν ειδεν αλλους

ἔστωτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς· καὶ ἐκεῖνοις εἶπεν, ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἡ δικαίον δώσω ὑμῖν. οἱ δὲ ἀπηλθόν. πάλιν [δὲ] ἐξελθὼν περὶ ἑκτὴν καὶ ἐνατὴν ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. περὶ δὲ τὴν ἑνδεκατὴν ἐξελθὼν εὗρεν ἀλλοὺς ἔστωτας, καὶ λέγει αὐτοῖς, τί ὥδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; λέγουσιν αὐτῷ, ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς, ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα. οἰκίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κυριὸς τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτροπῷ αὐτοῦ, καλέσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀποδοὺς αὐτοῖς τὸν μισθὸν ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκατὴν ὥραν ἐλάβον ἀνα δηνάριον. καὶ ἐλθόντες οἱ πρώτοι ἐνομίσαν ὅτι πλεονὴν λημψύονται· καὶ ἐλάβον [το] ἀνα δηνάριον καὶ αὐτοί. λαβόντες δὲ ἐγογγύζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσποτοῦ λέγοντες, οὗτοι οἱ ἐσχάτοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἰσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσας τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἐνὶ αὐτῶν εἶπεν, ἑταίρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηνάριον συνεφώνησας μοι· ἀρὸν τὸ σὸν καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ τοῦτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὥς καὶ σοί. [ἦ] οὐκ ἐξεστὶν μοι ὁ θέλω ποιῆσαι ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἡ ὁ οφθαλμὸς σου πονηρὸς ἐστὶν ὅτι ἐγὼ ἀγαθὸς εἰμι· οὕτως ἐσόνται οἱ ἐσχάτοι πρώτοι καὶ οἱ πρώτοι ἐσχάτοι. καὶ ἀναβαίνων ὁ ἰησοῦς εἰς ἱεροσόλυμα παρέλαβεν τοὺς δώδεκα [μαθητάς] κατ' ἰδίαν, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν αὐτοῖς, ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ γραμματέουσιν, καὶ κατακρίνουσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. τότε προσήλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς προσκυνούσα καὶ αἰτοῦσα τι ἀπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, τί θέλεις; λέγει αὐτῷ, εἰπε ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ μου εἰς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἰς ἐξ εὐωνυμῶν σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν, οὐκ οἶδατε τί αἰτεσθε· δύνασθε πίνειν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν· λέγουσιν αὐτῷ, δυναμέθα. λέγει αὐτοῖς, τὸ μὲν ποτήριον μου πιεσθε, τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνυμῶν οὐκ ἐστὶν ἐμὸν [τοῦτο] δοῦναι, ἀλλ' ὅς ἤτοιμασται ὑπο τοῦ πατρὸς μου. καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανακτήσαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. ὁ δὲ ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν, οἰδατε ὅτι οἱ ἀρχόντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ' οὕτως ἐστὶ ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν τις θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι ἐστὶ ὑμῶν διακόνος, καὶ ὅς ἐάν τις θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος ἐστὶ ὑμῶν δούλος· ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λῦτρον ἀντὶ πολλῶν. καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ ἱερὶχω ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολλός. καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθημένοι παρὰ τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι ἰησοῦς παραγεῖ, ἐκράζαν λέγοντες, ἐλεῆσον ἡμᾶς, [κυριε], υἱὸς δαυὶδ. ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μείζον ἐκράζαν λέγοντες, ἐλεῆσον ἡμᾶς, κυριε, υἱὸς δαυὶδ. καὶ στας ὁ ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν, τί θέλετε ποιῶν ὑμῖν; λέγουσιν αὐτῷ, κυριε, ἵνα ἀνοίγῃς οἱ οφθαλμοὶ ἡμῶν. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ εὐθεὶς ἀνεβλέψαν καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθον εἰς βηθφαγὴ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ἰησοῦς ἀπεστείλεν δύο μαθητάς λέγων αὐτοῖς, πορεύεσθε εἰς τὴν κωμὴν τὴν κατεναντὶ ὑμῶν, καὶ εὐθεὶς ἐύρησέτε

ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυτης· λυσαντες αγαγετε μοι. και εαν τις υμιν ειπη τι, ερειτε οτι ο κυριος αυτων χρεIAN εχει· ευθυσ δε αποστελει αυτους. τουτο δε γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθην δια του προφητου λεγοντος, ειπατε τη θυγατρι σιων, ιδου ο βασιλευς σου ερχεται σοι, πραυς και επιβεβηκως επι ονον, και επι πωλον υιον υποζυγιου. πορευθεντες δε οι μαθηται και ποιησαντες καθως συνεταξεν αυτοις ο ιησους ηγαγον την ονον και τον πωλον, και επεθηκαν επι αυτων τα ιματια, και επεκαθισεν επανω αυτων. ο δε πλειστος οχλος εστρωσαν εαυτων τα ιματια εν τη οδω, αλλοι δε εκοπτον κλαδους απο των δενδρων και εστρωννυσον εν τη οδω. οι δε οχλοι οι προαγοντες αυτον και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες, ωσαννα τω υιω δαυιδ· ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου· ωσαννα εν τοις υψιστοις. και εισελθοντος αυτου εις ιεροσολυμα εσεισθη πασα η πολις λεγουσα, τις εστιν ουτος· οι δε οχλοι ελεγον, ουτος εστιν ο προφητης ιησους ο απο ναζαρεθ της γαλιλαιας. και εισηλθεν ιησους εις το ιερον, και εξεβαλεν παντας τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω, και τας τραπεζας των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας, και λεγει αυτοις, γεγραπται, ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται, υμεις δε αυτον ποιειτε σπηλαιον ληστων. και προσηλθον αυτω τυφλοι και χωλοι εν τω ιερω, και εθεραπευσεν αυτους. ιδοντες δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις τα θαυμασια α εποησεν και τους παιδας τους κραζοντας εν τω ιερω και λεγοντας, ωσαννα τω υιω δαυιδ, ηγανακτησαν και ειπαν αυτω, ακουεις τι ουτοι λεγουσιν· ο δε ιησους λεγει αυτοις, ναι· ουδεποτε ανεγνωτε οτι εκ στοματος νηπιων και θηλαζοντων κατηρτισω αινον· και καταλιπων αυτους εξηλθεν εξω της πολεως εις βηθανιαν, και ηυλισθη εκει. πρωι δε επαναγων εις την πολιν επεινασεν. και ιδων συκην μιαν επι της οδου ηλθεν επι αυτην, και ουδεν ευρεν εν αυτη ει μη φυλλα μονον, και λεγει αυτη, μηκετι εκ σου καρπος γενηται εις τον αιωνα. και εξηρανθη παραχρημα η συκη. και ιδοντες οι μαθηται εθαυμασαν λεγοντες, πως παραχρημα εξηρανθη η συκη· αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις, αμην λεγω υμιν, εαν εχητε πιστιν και μη διακριθητε, ου μονον το της συκης ποιησετε, αλλα και τω ορει τουτω ειπητε, αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν, γενησεται· και παντα οσα αν αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντες λημψεσθε. και ελθοντος αυτου εις το ιερον προσηλθον αυτω διδασκοντι οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες, εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις· και τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην· αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις, ερωτησω υμας καγω λογον ενα, ον εαν ειπητε μοι καγω υμιν ερω εν ποια εξουσια ταυτα ποιω· το βαπτισμα το ιωαννου ποθεν ην· εξ ουρανου η εξ ανθρωπων· οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες, εαν ειπωμεν, εξ ουρανου, ερει ημιν, δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω· εαν δε ειπωμεν, εξ ανθρωπων, φοβουμεθα τον οχλον, παντες γαρ ως προφητην εχουσιν τον ιωαννην. και αποκριθεντες τω ιησου ειπαν, ουκ οίδαμεν. εφη αυτοις και αυτος, ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω. τι δε υμιν δοκει· ανθρωπος ειχεν τεκνα δυο. και προσελθων τω πρωτω ειπεν, τεκνον, υπαγε σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι. ο δε αποκριθεις ειπεν, ου θελω, υστερον δε μεταμεληθεις απηλθεν. προσελθων δε τω ετερω ειπεν ωσαιτως. ο δε αποκριθεις ειπεν, εγω, κυριε· και ουκ απηλθεν. τις εκ των δυο

εποίησεν το θέλημα του πατρος· λεγουσιν, ὁ πρῶτος. λέγει αυτοῖς ὁ ἰησοῦς, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προαγοῦσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἤλθεν γὰρ ἰωάννης πρὸς ὑμᾶς ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστευσάτε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπιστεύσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐδὲ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. ἀλλὴν παραβολὴν ἀκούσατε. ἀνθρώπος ἦν οἰκοδομότης ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκεν καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ λήνον καὶ ἠκοδομήσεν πύργον, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. ὅτε δὲ ἡγγίσεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἐδείραν, ὃν δὲ ἀπεκτεῖναν, ὃν δὲ ἐλιθοβολήσαν. πάλιν ἀπέστειλεν ἀλλοὺς δούλους πλείονας τῶν πρῶτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. ὕστερον δὲ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων, ἐντραπήσονται τὸν υἱὸν μου. οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς, οὗτος ἐστὶν ὁ κληρονόμος· δευτέ ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ σχῶμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξεβάλον ἐξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπεκτεῖναν. ὅταν οὖν ἐλθῇ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; λεγουσιν αὐτῷ, κακῶς κακῶς ἀπολέσει αὐτοὺς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἀλλοῖς γεωργοῖς, ὅτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, οὐδεποτε ἀνεγνώτε ἐν ταῖς γραφαῖς, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶν θαύμασθη ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν· διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθῇσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ δοθῇσεται εἰς οἰκοδομὴν τοὺς καρποὺς αὐτῆς. [[καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πεσῇ λικμησεί αὐτὸν.]] καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἐγνώσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει· καὶ ζητούντες αὐτὸν κρατῆσαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπεὶ εἰς προφήτην αὐτὸν εἶχον. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς πάλιν εἶπεν ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λέγων, ὡμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησεν γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ καλεῖσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἠθέλον ἐλθεῖν. πάλιν ἀπέστειλεν ἀλλοὺς δούλους λέγων, εἰπάτε τοῖς κεκλημένοις, ἴδου τὸ ἀριστὸν μου ἡτοιμακᾶ, οἱ ταυροὶ μου καὶ τὰ σίτιστα τεθυμένα, καὶ πάντα ἑτοιμα· δευτε εἰς τοὺς γάμους. οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπηλθόν, ὃς μὲν εἰς τὸν ἰδίον ἀγρὸν, ὃς δὲ ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπεκτεῖναν. ὁ δὲ βασιλεὺς ὠργίσθη, καὶ πεμφσας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνεπύρην. τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, ὁ μὲν γάμος ἑτοίμος ἐστίν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι· πορευεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους εἰς εὐρυτῆτι καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὅς ἐυρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεασασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἀνθρώπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἐνδυμᾶ γάμου· καὶ λέγει αὐτῷ, ἔταίρε, πῶς εἰσηλθὲς ὧδε μὴ ἔχων ἐνδυμᾶ γάμου; ὁ δὲ ἐφίμωθη. τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν τοῖς διακονοῖς, ᾄδοντες αὐτοῦ ποδᾶς καὶ χεῖρας ἐκβάλετε αὐτὸν εἰς τὸ σκοτὸς τοῦ ἐξωτέρου· ἐκεῖ ἐστὶ ὁ κλαυθμὸς

και ο βρυγμος των οδοντων. πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι. τοτε πορευθεντες οι φαρισαιο συμβουλιον ελαβον οπως αυτον παγιδουσωσιν εν λογω. και αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αυτων μετα των ηρωδιανων λεγοντες, διδασκαλε, οιδαμεν οτι αληθης ει και την οδον του θεου εν αληθεια διδασκεις, και ου μελει σοι περι ουδενος, ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων. ειπε ουν ημιν τι σοι δοκει· εξεστιν δουναι κηνσον καισαρι η ου· γνους δε ο ιησους την πονηριαν αυτων ειπεν, τι με πειραζετε, υποκριται· επιδειξατε μοι το νομισμα του κηνσου. οι δε προσηνεγκαν αυτω δηναριον. και λεγει αυτοις, τινος η εικων αυτη και η επιγραφη· λεγουσιν αυτω, καισαρος. τοτε λεγει αυτοις, αποδοτε ουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω. και ακουσαντες εθαυμασαν, και αφεντες αυτον απηλθον. εν εκεινη τη ημερα προσηλθον αυτω σαδδουκαιοι, λεγοντες μη ειναι αναστασιν, και επηρωτησαν αυτον λεγοντες, διδασκαλε, μωισης ειπεν, εαν τις αποθανη μη εχων τεκνα, επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου. ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι· και ο πρωτος γημας ετελευτησεν, και μη εχων σπερμα αφηκεν την γυναικα αυτου τω αδελφω αυτου· ομοιως και ο δευτερος και ο τριτος, εως των επτα. υστερον δε παντων απειθανεν η γυνη. εν τη αναστασει ουν τινος των επτα εσται γυνη· παντες γαρ εσχον αυτην. αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις, πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου· εν γαρ τη αναστασει ουτε γαμουσιν ουτε γαμιζονται, αλλ ως αγγελοι εν τω ουρανω εισιν. περι δε της αναστασεως των νεκρων ουκ ανεγνωτε το ρηθεν υμιν υπο του θεου λεγοντος, εγω ειμι ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ· ουκ εστιν [ο] θεος νεκρων αλλα ζωντων. και ακουσαντες οι οχλοι εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου. οι δε φαρισαιοι ακουσαντες οτι εφιμωσεν τους σαδδουκαιους συνηχθησαν επι το αυτο. και επηρωτησεν εις εξ αυτων [νομικος] πειραζων αυτον, διδασκαλε, ποια εντολη μεγαλη εν τω νομω· ο δε εφη αυτω, αγαπησεις κυριον τον θεον σου εν ολη τη καρδια σου και εν ολη τη ψυχη σου και εν ολη τη διανοια σου· αυτη εστιν η μεγαλη και πρωτη εντολη. δευτερα δε ομοια αυτη, αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον. εν ταυταις ταις δυσιν εντολαις ολος ο νομος κρεμαται και οι προφηται. συνηγμενων δε των φαρισαιων επηρωτησεν αυτους ο ιησους λεγων, τι υμιν δοκει περι του χριστου· τινος υιος εστιν· λεγουσιν αυτω, του δαυιδ. λεγει αυτοις, πως ουν δαυιδ εν πνευματι καλει αυτον κυριον λεγων, ειπεν κυριος τω κυριω μου, καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποκατω των ποδων σου· ει ουν δαυιδ καλει αυτον κυριον, πως υιος αυτου εστιν· και ουδεις εδυνατο αποκριθηναι αυτω λογον, ουδε ετολμησεν τις απ εκεινης της ημερας επερωτησαι αυτον ουκετι. τοτε ο ιησους ελαλησεν τοις οχλοις και τοις μαθηταις αυτου λεγων, επι της μωισεως καθεδρας εκαθισαν οι γραμματεις και οι φαρισαιοι. παντα ουν οσα εαν ειπωσιν υμιν ποιησατε και τηρειτε, κατα δε τα εργα αυτων μη ποιειτε· λεγουσιν γαρ και ου ποιουσιν. δεσμευουσιν δε φορτια βαρεα [και δυσβασταχτα] και επιτιθηασιν επι τους ωμους των ανθρωπων, αυτοι δε τω δακτυλω αυτων ου θελουσιν κινησαι αυτα. παντα δε τα εργα αυτων ποιουσιν προς το θεαθηναι τοις ανθρωποις· πλατυνουσιν γαρ τα φυλακτηρια αυτων και μεγαλυνουσιν τα κρασπεδα, φιλουσιν δε την πρωτοκλισιαν εν τοις δειπνοις

και τας πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαίς και τους ασπασμους εν ταις αγοραις και καλεισθαι ὑπο των ανθρωπων, ῥαββι. ὑμεις δε μη κληθητε, ῥαββι, εἰς γαρ εστιν ὑμων ὁ διδασκαλος, παντες δε ὑμεις αδελφοι εστε. και πατερα μη καλεσητε ὑμων ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς γαρ εστιν ὑμων ὁ πατηρ ὁ ουρανιος. μηδε κληθητε καθηγηται, ὅτι καθηγητης ὑμων εστιν εἰς ὁ χριστος. ὁ δε μειζων ὑμων εσται ὑμων διακονος. ὅστις δε ὑψωσει ἑαυτον ταπεινωθησεται, και ὅστις ταπεινωσει ἑαυτον ὑψωθησεται. ουαι δε ὑμιν, γραμματεεις και φαρισαι ὑποκριται, ὅτι κλειετε τὴν βασιλειαν των ουρανων ἐμπροσθεν των ανθρωπων· ὑμεις γαρ ουκ εισερχεσθε, ουδε τους εισερχομενους αφιετε εισελθειν.

ουαι ὑμιν, γραμματεεις και φαρισαι ὑποκριται, ὅτι περιαγετε τὴν θαλασσαν και τὴν ξηραν ποιησαι ἓνα προσηλυτον, και ὅταν γενηται ποιεите αὐτον υἱον γεεννης διπλοτερον ὑμων. ουαι ὑμιν, ὁδηγοι τυφλοι οἱ λεγοντες, ὅς αν ὁμοση εν τω ναυ, ουδεν εστιν· ὅς δ αν ὁμοση εν τω χρυσω του ναου οφειλει. μωροι και τυφλοι, τις γαρ μειζων εστιν, ὁ χρυσος ἢ ὁ ναος ὁ ἁγιασμος τον χρυσον· και, ὅς αν ὁμοση εν τω θυσιαστηριω, ουδεν εστιν· ὅς δ αν ὁμοση εν τω δωρω τω επανω αὐτου οφειλει. τυφλοι, τι γαρ μειζον, το δωρον ἢ το θυσιαστηριον το ἁγιαζον το δωρον· ὁ ουν ὁμοσας εν τω θυσιαστηριω ὁμνυει εν αὐτω και εν πασι τοις επανω αὐτου· και ὁ ὁμοσας εν τω ναω ὁμνυει εν αὐτω και εν τω κατοικουντι αὐτον· και ὁ ὁμοσας εν τω ουρανῳ ὁμνυει εν τω θρονῳ του θεου και εν τω καθημενω επανω αὐτου. ουαι ὑμιν, γραμματεεις και φαρισαι ὑποκριται, ὅτι αποδεκα-
[δε] τουτε το ἡδυοσμον και το ανηθον και το κυμινον, και αφηκατε τα βαρυτερα του νομου, τὴν χρυσιν και το ελεος και τὴν πιστιν· ταυτα [δε] εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναί. ὁδηγοι τυφλοι, οἱ διλιζοντες τον κωνωπα τὴν δε καμηλον καταπινοντες. ουαι ὑμιν, γραμματεεις και φαρισαι ὑποκριται, ὅτι καθαριζετε το εξωθεν του ποτηριου και τῆς παροψιδος, εσωθεν δε γεμουσιν ἐξ ἄρπαγῆς και ακρασιας. φαρισαιε τυφλε, καθαρισον πρωτον το εντος του ποτηριου, ἵνα γενηται και το εκτος αὐτου καθαρον. ουαι ὑμιν, γραμματεεις και φαρισαι ὑποκριται, ὅτι παρομοιαζετε ταφους κεκονιαμενους, ὅτινες εξωθεν μεν φαινονται ὥραιοι εσωθεν δε γεμουσιν οστεων νεκρων και πασης ακαθαρσιας. οὕτως και ὑμεις εξωθεν μεν φαινεσθε τοις ανθρωποις δικαιοι, εσωθεν δε εστε μεστοι ὑποκρισεως και ανομιας. ουαι ὑμιν, γραμματεεις και φαρισαι ὑποκριται, ὅτι οικοδομεите τους ταφους των προφητων και κοσμεите τα μνημεια των δικαιων, και λεγετε, εἰ ἡμεθα εν ταις ἡμεραις των πατερων ἡμων, ουκ αν ἡμεθα αὐτων κοινωνοι εν τῷ ἁίματι των προφητων. ὥστε μαρτυρεите ἑαυτοις ὅτι υἱοι εστε των φονευσαντων τους προφetas. και ὑμεις πληρωσατε το μετρον των πατερων ὑμων. οφεις γεννηματα εχιδνων, πως φυγητε απο τῆς κρισεως τῆς γεεννης· δια τουτο ιδου ἐγῶ αποστελλω προς ὑμας προφetas και σοφους και γραμματεεις· ἐξ αὐτων αποκτενεите και σταυρωσατε, και ἐξ αὐτων μαστιγωσατε εν ταις συναγωγαίς ὑμων και διωξετε απο πολεως εις πολιν· ὅπως ἐλθη ἐφ ὑμας παν ἁίμα δικαιον ἐκχυννομενον ἐπὶ τῆς γῆς απο του ἁίματος ἄβελ του δικαίου ἕως του ἁίματος ζαχαριου υἱου βαραχίου, ὃν ἐφονευσате μεταξύ του ναου και του θυσιαστηριου. αμην λεγῶ ὑμιν, ἥξει ταυτα παντα ἐπὶ τὴν γεεναν ταυτην. ιερουσαλημ ιερουσαλημ, ἡ αποκτεινουσα τους προφetas και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αὐτην, ποσακις ἠθελῆσα επισυναγαγειν τα τεκνα

σου, ὃν τροπον ὀρνις επισυναγει τα νοσσία αὐτῆς ὑπο τὰς πτερυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. ἰδοὺ αψιεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἐρημος. λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἰδῆτε ἀπ' ἀρτί ἕως ἀν εἰπῆτε, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνοματί κυρίου. καὶ ἐξελθὼν ὁ ἰησοῦς ἀπο τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύετο, καὶ προσηλθὼν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδειξάμενοι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, οὐ βλέπετε ταῦτα πάντα· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφῇτι ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ καταλυθήσεται. καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὀρους τῶν ἐλαίων προσηλθὼν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες, εἶπε ἡμῖν ποτε ταῦτα ἐσθαι, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ συντελείας τοῦ αἰῶνος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνοματί μου λέγοντες, ἐγὼ εἰμι ὁ χριστός, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. μέλλησθε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁράτε, μὴ θροεσθῆτε· δεῖ γὰρ γενεσθῆαι, ἀλλ' οὐπω ἐστὶν τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ ἐσονται λιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τοποὺς· πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὧδινων. τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, καὶ ἐσεσθῆτε μισοῦμενοι ὑπο πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομα μου. καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους παραδώσουσιν καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους· καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλοὺς· καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται. καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτυρίον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος. ὅταν οὖν ἰδῆτε τὸ βδελύγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ δανιὴλ τοῦ προφήτου ἕστος ἐν τοπῷ ἁγίῳ, ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω, τότε οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, ὁ ἐπὶ τοῦ δωματός μὴ καταβάτω ἀραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρέψατω ὀπίσω ἀραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις. προσευχεσθῆτε δὲ ἵνα μὴ γενῇται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ σαββάτου· ἐστὶ γὰρ τότε θλίψις μεγάλη ἣν οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γενῇται. καὶ εἰ μὴ ἐκολοβωθήσαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσωθῇ πασα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ, ἰδοὺ ὧδε ὁ χριστός, ἢ, ὧδε, μὴ πιστεύετε· ἐγερθήσονται γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τεράτα ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς· ἰδοὺ προειρηκὰ ὑμῖν. ἐὰν οὖν εἰπῶσιν ὑμῖν, ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρημῷ ἐστὶν, μὴ ἐξελθῆτε· ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύετε· ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἐστὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ὅπου ἐὰν ἡ το πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἵετοι. εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φεγγῶς αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πέσουνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν οὐρανῷ, καὶ τότε κοφῶνται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ὀφνῶνται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς· καὶ ἀποστέλει τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σαλπιγγὸς μεγάλης, καὶ ἐπισυναξοῦσιν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσαρῶν ἀνέμων ἀπ' ἀκρῶν οὐρανῶν ἕως

[των] ακρων αυτων. απο δε της συκης μαθετε την παραβολην· όταν ηδη ὁ κλαδος αυτης γενηται ἀπαλος και τα φυλλα εκφυη, γινωσκετε ὅτι εγγυς το θενος· ὁυτως και ὑμεις, όταν ιδητε παντα ταυτα, γινωσκετε ὅτι εγγυς εστιν επι θυραις. ἀμην λεγω ὑμιν ὅτι ου μη παρελθῃ ἡ γενεα αὕτη ἕως αν παντα ταυτα γενηται. ὁ ουρανός και ἡ γη παρελευσεται, ὁι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν. περὶ δε της ἡμερας εκεινης και ὥρας ουδεὶς οιδεν, ουδε ὁι ἀγγελοι των ουρανων ουδε ὁ υἱος, εἰ μη ὁ πατηρ μονος. ὥσπερ γαρ αἱ ἡμεραι του νωε, ὁυτως εσται ἡ παρουσία του υἱου του ανθρωπου. ὥς γαρ ἦσαν εν ταις ἡμεραις [εκειναις] ταις προ του κατακλυσμου τρωγοντες και πινοντες, γαμουντες και γαμιζοντες, ἀχρι ἥς ἡμερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον, και ουκ εγνωσαν ἕως ἡλθεν ὁ κατακλυσμος και ἤρεν ἅπαντας, ὁυτως εσται [και] ἡ παρουσία του υἱου του ανθρωπου. τοτε δυο εσονται εν τῷ ἀγρῷ, εἷς παραλαμβάνεται και εἷς ἀφιεται· δυο ἀληθουσαι εν τῷ μύλῳ, μια παραλαμβάνεται και μια ἀφιεται. γρηγορεῖτε ὅυν, ὅτι ουκ οἰδατε ποια ἡμερα ὁ κυριος ὑμῶν ἐρχεται. ἐκεῖνο δε γινωσκετε ὅτι εἰ ἡδεὶ ὁ οἰκοδεσποτης ποια φυλακὴ ὁ κλεπτης ἐρχεται, ἐγρηγορήσεν αν και ουκ αν εἰασεν διορυχθῆναι την οικίαν αυτου. δια τουτο και ὑμεις γίνεσθε ἑτοιμοι, ὅτι ἡ ου δοκεῖτε ὥρα ὁ υἱος του ανθρωπου ἐρχεται. τις ἀρα εστιν ὁ πιστος δουλός και φρονιμός ὃν κατεστήσεν ὁ κυριος ἐπὶ της οἰκετείας αυτου του δουναι αυτοις την τροφήν εν καιρῷ· μακάριος ὁ δουλός ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κυριος αυτου ἔυρησει ὁυτως ποιοῦντα· ἀμην λεγω ὑμιν ὅτι ἐπὶ πασιν τοις ὑπαρχουσιν αυτου καταστήσει αυτον. εἰν δε εἰπῇ ὁ κακός δουλός ἐκεῖνος εν τῇ καρδίᾳ αυτου, χρονίζει μου ὁ κυριος, και ἀρξῆται τυπτειν τους συνδουλούς αυτου, ἐσθιῇ δε και πινῇ μετὰ των μεθυοντων, ἤξει ὁ κυριος του δουλου ἐκεῖνου εν ἡμερᾷ ἡ ου προσδοκα και εν ὥρᾳ ἡ ου γινωσκει, και διχοτομήσει αυτον και το μέρος αυτου μετὰ των ὑποκριτων ῥησει· ἐκεῖ εσται ὁ κλαυθμός και ὁ βρυγμός των οδοντων. τοτε ὁμοιωθῆσεται ἡ βασιλεία των ουρανων δεκα παρθενοις, αἵτινες λαβουσαι τὰς λαμπαδας ἑαυτων ἐξηλθον εις ὑπάντησιν του νυμφίου. πεντε δε ἐξ αυτων ἦσαν μωραι και πεντε φρονιμοι. αἱ γαρ μωραι λαβουσαι τὰς λαμπαδας αυτων ουκ ἐλάβον μετ' ἑαυτων ἐλαιόν· αἱ δε φρονιμοὶ ἐλάβον ἐλαιόν εν τοις ἀγγείοις μετὰ των λαμπαδων ἑαυτων. χρονιζόντος δε του νυμφίου ἐνυσταζαν πασαι και ἐκαθευδον. μεσης δε νυκτος κραυγὴ γέγονεν, ἰδοὺ ὁ νυμφίος, ἐξέρχεσθε εις ἀπάντησιν [αυτου]. τοτε ἡγερέθησαν πασαι αἱ παρθενοὶ ἐκεῖναι και ἐκοσμήσαν τὰς λαμπαδας ἑαυτων. αἱ δε μωραι ταις φρονιμοῖς εἶπαν, δότε ἡμῖν ἐκ του ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπαδες ἡμῶν σβεννυνται. ἀπεκρίθησαν δε αἱ φρονιμοὶ λέγουσαι, μήποτε ου μη ἀρκεσθῇ ἡμῖν και ὑμῖν· πορευέσθε μάλλον προς τους πωλουντας και ἀγοράσατε ἑαυταις. ἀπερχομένων δε αυτων ἀγοράσαι ἡλθεν ὁ νυμφίος, και αἱ ἑτοιμοὶ εἰσηλθον μετ' αυτου εις τους γάμους, και ἐκλείσθη ἡ θύρα. ὕστερον δε ἐρχονται και αἱ λοιπαὶ παρθενοὶ λέγουσαι, κυριε κυριε, ἀνοιξὼν ἡμῖν. ὁ δε ἀποκριθεὶς εἶπεν, ἀμην λεγω ὑμῖν, ουκ οἶδα ὑμᾶς. γρηγορεῖτε ὅυν, ὅτι ουκ οἰδατε την ἡμεραν ουδε την ὥραν. ὥσπερ γαρ ἀνθρωπος ἀποδημῶν ἐκαλῆσεν τους ἰδίους δουλούς και παρεδωκεν αυτοις τὰ ὑπαρχοντα αυτου, και ὦ μὲν ἔδωκεν πεντε ταλάντα, ὦ δε δυο, ὦ δε ἓν, ἕκαστῳ κατὰ την ἰδίαν δύναμιν, και ἀπεδημήσεν. εὐθὺς πορευθεὶς ὁ τα πεντε ταλάντα λαβὼν ἤρξατο εν αυτοις και ἐκερδήσεν ἀλλὰ πεντε· ὥσαστως ὁ τα

δυο εκερδησεν αλλα δυο. ο δε το εν λαβων απελθων ωρυξεν γην και εκρυψεν το αργυριον του κυριου αυτου. μετα δε πολυν χρονον ερχεται ο κυριος των δουλων εκεινων και συναιρει λογον μετ αυτων. και προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων, κυριε, πεντε ταλαντα μοι παρεδωκας· ιδε αλλα πεντε ταλαντα εκερδησα. εφη αυτω ο κυριος αυτου, εϋ, δουλε αγαθε και πιστε, επι ολιγα ης πιστος, επι πολλων σε καταστησω· εισελθε εις την χαραν του κυριου σου. προσελθων [δε] και ο τα δυο ταλαντα ειπεν, κυριε, δυο ταλαντα μοι παρεδωκας· ιδε αλλα δυο ταλαντα εκερδησα. εφη αυτω ο κυριος αυτου, εϋ, δουλε αγαθε και πιστε, επι ολιγα ης πιστος, επι πολλων σε καταστησω· εισελθε εις την χαραν του κυριου σου. προσελθων δε και ο το εν ταλαντον ειληψως ειπεν, κυριε, εγνων σε οτι σκληρος ει ανθρωπος, θεριζων όπου ουκ εσπειρας και συναγων οθεν ου διεσκορπισας· και φοβηθεις απελθων εκρυφα το ταλαντον σου εν τη γη· ιδε εχεις το σον. αποκριθεις δε ο κυριος αυτου ειπεν αυτω, πονηρε δουλε και οκνηρε, ηδεις οτι θεριζω όπου ουκ εσπειρα και συναγω οθεν ου διεσκορπισα· εδει σε ουν βαλαιν τα αργυρια μου τοις τραπεζιταις, και ελθων εγω εκομισαμην αν το εμον συν τοκω. αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα· τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται· του δε μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου. και τον αχρειον δουλون εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερον· εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων. όταν δε ελθη ο υιος του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντες οι αγγελοι μετ αυτου, τοτε καθισει επι θρονου δοξης αυτου· και συναχθησονται εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη, και αφορισει αυτους απ αλληλων, ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων, και στησει τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτου τα δε εριφια εξ ευωνυμων. τοτε ερει ο βασιλευς τοις εκ δεξιων αυτου, δευτε, οι ευλογημενοι του πατρος μου, κληρονομησατε την ητοιμασμενην υμιν βασιλειαν απο καταβολης κοσμου· επεινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν, εδιψησα και εποτισατε με, ξενος ημην και συνηγαγετε με, γυμνος και περιεβαλετε με, ησθενησα και επεσκεψασθε με, εν φυλακη ημην και ηλθατε προς με. τοτε αποκριθησονται αυτω οι δικαιοι λεγοντες, κυριε, ποτε σε ειδομεν πεινωντα και εθρεψαμεν, η διψωντα και εποτισαμεν· ποτε δε σε ειδομεν ξενον και συνηγαγομεν, η γυμνον και περιεβαλομεν· ποτε δε σε ειδομεν ασθενουντα η εν φυλακη και ηλθομεν προς σε· και αποκριθεις ο βασιλευς ερει αυτοις, αμην λεγω υμιν, εφ οσον εποιησατε ενι τούτων των αδελφων μου των ελαχιστων, εμοι εποιησατε. τοτε ερει και τοις εξ ευωνυμων, πορευεσθε απ εμου [οι] κατηραμενοι εις το πυρ το αιωνιον το ητοιμασμενον τω διαβολω και τοις αγγελοις αυτου· επεινασα γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαγειν, εδιψησα και ουκ εποτισατε με, ξενος ημην και ου συνηγαγετε με, γυμνος και ου περιεβαλετε με, ασθενης και εν φυλακη και ουκ επεσκεψασθε με. τοτε αποκριθησονται και αυτοι λεγοντες, κυριε, ποτε σε ειδομεν πεινωντα η διψωντα η ξενον η γυμνον η ασθενη η εν φυλακη και ου διηκονησαμεν σοι· τοτε αποκριθησεται αυτοις λεγων, αμην λεγω υμιν, εφ οσον ουκ εποιησατε ενι τούτων των ελαχιστων, ουδε εμοι εποιησατε. και απελευσονται ουτοι εις κολασιν αιωνιον, οι δε δικαιοι εις ζωην αιωνιον. και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους παντας τους λογους τουτους, ειπεν τοις μαθηταις αυτου, οι-

δατε ότι μετα δυο ήμερας το πασχα γίνεται, και ό ύιος του ανθρώπου παραδίδοται εις το σταυρωθηναι. τότε συνηχήθησαν όι αρχιερεις και όι πρεσβυτεροι του λαου εις την αυλην του αρχιερεως του λεγομενου καιαφα, και συνεβουλευσαντο ίνα τον ιησουν δολω κρατησωσιν και αποκτεινωσιν· ελεγον δε, μη εν τη έορτη, ίνα μη θορυβος γενηται εν τω λαω. του δε ιησου γενομενου εν βηθανια εν οικια σιμωνος του λεπρου, προσηλθεν αυτω γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου βαρυτιμου και κατεχεεν επι της κεφαλης αυτου ανακειμενου. ιδοντες δε όι μαθηται ηγανακτησαν λεγοντες, εις τι ή απωλεια αύτη· εδυνατο γαρ τουτο πραθηναι πολλου και δοθηναι πτωχοις. γνους δε ό ιησους ειπεν αυτοις, τι κοπους παρεχετε τη γυναικι· εργον γαρ καλον ηργασατο εις εμε· παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ έαυτων, εμε δε ου παντοτε εχετε· βαλουσα γαρ αύτη το μυρον τουτο επι του σωματος μου προς το ενταφιασαι με εποίησεν. αμην λεγω ύμιν, όπου εαν κηρυχθή του εαγγελιον τουτο εν όλω τω κοσμω, λαληθησεται και ό εποίησεν αύτη εις μνημοσυνον αυτης. τότε πορευθεις εις των δωδεκα, ό λεγομενος ιουδας ισκαριωτης, προς τους αρχιερεις ειπεν, τι θελετε μοι δουναι καγω ύμιν παραδωσω αυτον· όι δε εστησαν αυτω τριακοντα αργυρια. και απο τοτε εζητει ευκαιριαν ίνα αυτον παραδω. τη δε πρωτη των αζυμων προσηλθον όι μαθηται τω ιησου λεγοντες, που θελεις έτοιμασωμεν σοι φαγειν το πασχα· ό δε ειπεν, ύπαγετε εις την πολιν προς τον δεινα και ειπατε αυτω, ό διδασκαλος λεγει, ό καιρος μου εγγυς εστιν· προς σε ποιω το πασχα μετα των μαθητων μου. και εποίησαν όι μαθηται ως συνεταξεν αυτοις ό ιησους, και ήτοιμασαν το πασχα. οφιας δε γενομενης ανεκειτο μετα των δωδεκα. και εσθιοντων αυτων ειπεν, αμην λεγω ύμιν ότι εις εξ ύμων παραδωσει με. και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν αυτω εις έκαστος, μητι εγω ειμι, κυριε· ό δε αποκριθεις ειπεν, ό εμβας μετ εμου την χειρα εν τω τρυβλιω ουτος με παραδωσει. ό μεν ύιος του ανθρώπου ύπαγει καθως γεγραπται περι αυτου, ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ό ύιος του ανθρώπου παραδίδοται· καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ό ανθρωπος εκεινος. αποκριθεις δε ιουδας ό παραδιδους αυτον ειπεν, μητι εγω ειμι, ραββι· λεγει αυτω, συ ειπας. εσθιοντων δε αυτων λαβων ό ιησους αρτον και ευλογησας εκλασεν και δους τοις μαθηταις ειπεν, λαβετε φαγετε, τουτο εστιν το σωμα μου. και λαβων ποτηριον και ευχαριστησας εδωκεν αυτοις λεγων, πιετε εξ αυτου παντες, τουτο γαρ εστιν το αίμα μου της διαθηκης το περι πολλων εκχυνομενον εις αφεσιν άμαρτιων. λεγω δε ύμιν, ου μη πιω απ αρτι εκ τουτου του γεννηματος της αμπελου έως της ήμερας εκεινης όταν αυτο πινω μεθ ύμων καινον εν τη βασιλεια του πατρος μου. και ύμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων. τότε λεγει αυτοις ό ιησους, παντες ύμεις σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη, γεγραπται γαρ, παταξω τον ποιμενα, και διασκορπισθησονται τα προβατα της ποιμνης· μετα δε το εγερθηναι με προαξω ύμας εις την γαλιλαιαν. αποκριθεις δε ό πετρος ειπεν αυτω, ει παντες σκανδαλισθησονται εν σοι, εγω ουδεποτε σκανδαλισθησομαι. εφη αυτω ό ιησους, αμην λεγω σοι ότι εν ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με. λεγει αυτω ό πετρος, καν δεη με συν σοι αποθανειν, ου μη σε απαρνησομαι. όμοιως και παντες όι μαθηται ειπαν. τότε ερχεται μετ αυτων ό ιησους εις χωριον λεγομενον γεθσημανι, και λεγει τοις μαθηταις,

καθίστατε αυτού έως [ου] απελθών εκεί προσευξώμαι. και παραλαβών τον πέτρον και τους δύο υίους ζεβεδαίου ηρξάτο λυπείσθαι και αδημονείν. τότε λέγει αυτοίς, περιλυτός εστί η ψυχή μου έως θανάτου· μείνατε ὧδε και γρηγορείτε μετ' ἐμοῦ. και προσελθών μικρόν επεσεν επι πρόσωπον αυτού προσευχομένος και λέγων, πατερ μου, ει δυνατόν εστί, παρελθάτω απ' ἐμοῦ το ποτήριον τουτου· πλην ουχ ὡς ἐγώ θελω ἀλλ' ὡς συ. και ἐρχεται προς τους μαθητάς και ἐύρισκει αυτούς καθευδοντας, και λέγει τῷ πέτρῳ, ὅτως ουκ ισχύσατε μιαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ· γρηγορείτε και προσευχεσθε, ἵνα μη εισέλθῃτε εις πειρασμόν· το μὲν πνεῦμα προθυμόν ἦ δε σαρξ ἀσθενής. πάλιν εκ δευτέρου απελθών προσηύξατο λέγων, πατερ μου, ει ου δύναται τουτο παρελθῆναι εἰ μὴ αὐτο πῶ, γεννηθῇτω το θέλημα σου. και ἐλθών πάλιν εὗρεν αυτούς καθευδοντας, ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. και ἀφ' ἐκείνων πάλιν απελθών προσηύξατο εκ τρίτου τον αὐτόν λόγον εἰπών πάλιν. τότε ἐρχεται προς τους μαθητάς και λέγει αυτοίς, καθευδετε [το] λοιπόν και ἀναπαυεσθε· ἰδοὺ ἡγγικεν ἡ ὥρα και ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εις χεῖρας ἁμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε, ἀγώμεν· ἰδοὺ ἡγγικεν ὁ παραδίδοτάς με. και ἐτι αὐτοὺ λαλῶντος ἰδοὺ ἰουδᾶς εἷς τῶν δώδεκα ἦλθεν και μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν και ξυλῶν ἀπο τῶν ἀρχιερέων και πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. ὁ δὲ παραδίδους αὐτόν ἐδωκεν αυτοίς σημεῖον λέγων, ὃν ἂν φιλήσω αὐτός εστί· κρατήσατε αὐτόν. και εὐθὺς προσελθὼν τῷ ἰησοῦ εἶπεν, χαίρε, ῥάββι· και κατεφιλήσεν αὐτόν. ὁ δὲ ἰησοὺς εἶπεν αὐτῷ, ἔταίρε, ἐφ' ὃ παρὲι. τότε προσελθόντες επεβάλον τὰς χεῖρας επι τον ἰησοῦν και ἐκρατήσαν αὐτόν. και ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ ἰησοῦ ἐκτεινας τὴν χεῖρα ἀπέσπασεν τὴν μαχαίραν αὐτοῦ και πατάξας τον δούλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. τότε λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοὺς, ἀποστρέψον τὴν μαχαίραν σου εις τον τόπον αὐτῆς, πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μαχαίραν ἐν μαχαίρῃ ἀπολούνται. ἡ δοκεῖς ὅτι ου δύναμαι παρακαλεῖσαι τον πατέρα μου, και παραστήσει μοι ἄρτι πλείω δώδεκα λεγιῶνας ἀγγέλων· πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι ὁὕτως δεῖ γενεσθαι· ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ ἰησοὺς τοῖς ὀχλοῖς, ὡς επι λήσῃ ἐξηλθάτε μετὰ μαχαιρῶν και ξυλῶν συλλαβεῖν με· κατ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ ἐκαθεζομένην διδάσκων και ουκ ἐκρατήσατε με. τουτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτόν ἐφυγον. οἱ δὲ κρατήσαντες τον ἰησοῦν ἀπηγάγον προς καιάφαν τον ἀρχιερεά, ὅπου οἱ γραμματεῖς και οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. ὁ δὲ πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπο μακροῦθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, και εισελθὼν ἐσῶ ἐκαθήτο μετὰ τῶν ὑπηρέτῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς και τὸ συνέδριον ὅλον ἐζητοῦν ψευδομαρτυρίαν κατὰ του ἰησοῦ ὅπως αὐτόν θανατώσωσιν, και ουχ εὗρον πολλῶν προσελθόντων ψευδομαρτυρῶν. ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο εἶπαν, οὗτος ἐφῆ, δύναμαι καταλύσαι τον ναόν τοῦ θεοῦ και δια τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομησαι. και ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ, οὐδὲν ἀποκρίνη· τί οὗτοι σου καταμαρτυροῦσιν· ὁ δὲ ἰησοὺς ἐσώπα. και ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ, ἐξορκίζω σε κατὰ του θεοῦ του ζώντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς ει συ ει ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς του θεοῦ. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοὺς, συ εἶπας· πλην λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὀψεσθε τον υἱόν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον εκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως και ἐρχόμενον επι τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. τότε ὁ ἀρχιερεὺς διερρηξεν τὰ

ἱματία αὐτοῦ λέγων, ἐβλασφημήσεν· τί ἐτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτυρῶν· ἴδε νυν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν· τί ὑμῖν δοκεῖ· οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν, ἐνοχὸς θανάτου ἐστίν. τότε ἐνεπτύσαν ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐραπίσαν λέγοντες, προφητεύσον ἡμῖν, χρίστε, τίς ἐστίν ὁ παῖσας σε· ὁ δὲ πέτρος ἐκαθήτο ἐξω ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσήλθεν αὐτῷ μιὰ παιδίσκη λεγούσα, καὶ σὺ ἦσθα μετὰ ἰησοῦ τοῦ γαλιλαίου. ὁ δὲ ἠρνήσατο ἐμπροσθεν πάντων λέγων, οὐκ οἶδα τί λέγεις. ἐξελθόντα δὲ εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτόν ἄλλῃ καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ, οὗτος ἦν μετὰ ἰησοῦ τοῦ ναζωραίου. καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετὰ ὅρκου ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἀνθρώπον. μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστώτες εἶπον τῷ πέτρῳ, ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ, καὶ γὰρ ἡ γαλιὰ σου δηλὸν σε ποιεῖ. τότε ἠρξάτο καταθεματίζειν καὶ ὁμνυεῖν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἀνθρώπον. καὶ εὐθὺς ἀλεκτῶρ ἐφώνησεν. καὶ ἐμνησθῆ ὁ πέτρος τοῦ ῥήματος ἰησοῦ εἰρηκοτὸς ὅτι πρὶν ἀλεκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήσῃ με· καὶ ἐξελθὼν ἐξω ἐκλαυσεν πικρῶς. πρῶιαις δὲ γενομένης συμβουλίου ἐλάβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τὸν ἰησοῦ ὥστε θανάτωσαι αὐτόν· καὶ δησάντες αὐτόν ἀπηγάγον καὶ παρέδωκαν πῖλατῳ τῷ ἡγεμόνι. τότε ἰδὼν ἰουδᾶς ὁ παραδίδους αὐτόν ὅτι κατεκρίθη μεταμελήθει ἐστρέψεν τὰ τριακοντὰ ἀργυρία τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ πρεσβυτέροις λέγων, ἡμάρτον παραδούς ἅμα αἰθῶν. οἱ δὲ εἶπαν, τί πρὸς ἡμᾶς· σὺ οἶσθι. καὶ ῥίψας τὰ ἀργυρία εἰς τὸν ναὸν ἀνεχώρησεν, καὶ ἀπελθὼν ἀπηγγάζατο. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργυρία εἶπαν, οὐκ ἐξεστὶν βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ ἁίματος ἐστίν. συμβουλίου δὲ λαβόντες ἠγοράσαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμεῶς εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς ἁίματος ἕως τῆς σήμερον. τότε ἐπληρωθὴ τὸ ῥῆθιν διὰ ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος, καὶ ἐλάβον τὰ τριακοντὰ ἀργυρία, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ ὑἱῶν ἰσραὴλ, καὶ ἐδώκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμεῶς, καθὰ συνετάξεν μοι κύριος. ὁ δὲ ἰησοῦς ἐσταθῆ ἐμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπρωτήσεν αὐτόν ὁ ἡγεμὼν λέγων, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων· ὁ δὲ ἰησοῦς ἐφη, σὺ λέγεις. καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτόν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. τότε λέγει αὐτῷ ὁ πῖλατος, οὐκ ἀκούεις ποσα σοὶ καταμαρτυροῦσιν· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λιαν. κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰσθῆ ὁ ἡγεμὼν ἀπολῦειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δεσμίον ὃν ἠθέλων. εἶχον δὲ τότε δεσμίον ἐπίσημον λεγόμενον [ἰησοῦν] βααραββαν. συνήγμενων δὲ αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ πῖλατος, τίνα θέλετε ἀπολῦσω ὑμῖν, [ἰησοῦν τὸν] βααραββαν ἢ ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χρίστον· ἡδεῖ γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπεστείλεν πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λεγούσα, μὴδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ, πολλὰ γὰρ ἐπάθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτησῶνται τὸν βααραββαν τὸν δὲ ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς, τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολῦσω ὑμῖν· οἱ δὲ εἶπαν, τὸν βααραββαν. λέγει αὐτοῖς ὁ πῖλατος, τί οὖν ποιήσω ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χρίστον· λέγουσιν πάντες, σταυρωθήτω. ὁ δὲ ἐφη, τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν· οἱ δὲ περισσῶς ἐκραζόν λέγοντες, σταυρωθήτω. ἰδὼν δὲ ὁ πῖλατος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ ἀλλὰ μᾶλλον θορύβος γίνεταί, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπεναντι τοῦ ὄχλου, λέγων, ἀθώ-

ος ειμι απο του αιματος τουτου· υμεις οψεσθε. και αποκριθεις πας ο λαος ειπεν, το αιμα αυτου εφ ημας και επι τα τεκνα ημων. τοτε απελυσεν αυτοις τον βαραββαν, τον δε ιησουν φραγελλωσας παρεδωκεν ινα σταυρωθη. τοτε οι στρατιωται του ηγεμονος παραλαβοντες τον ιησουν εις το πραιτωριον συνηγαγον επ αυτον ολην την σπειραν. και εκδυσαντες αυτον χλαμυδα κοκκινην περιεθηκαν αυτω, και πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι της κεφαλης αυτου και καλαμον εν τη δεξια αυτου, και γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαιξαν αυτω λεγοντες, χαιρε, βασιλευ των ιουδαιων, και εμπτυσαντες εις αυτον ελαβον τον καλαμον και ετυπτον εις την κεφαλην αυτου. και οτε ενεπαιξαν αυτω, εξεδυσαν αυτον την χλαμυδα και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου, και απηγαγον αυτον εις το σταυρωσαι. εξερχομενοι δε ευρον ανθρωπον κυρηναιον ονοματι σιμων· τουτον ηγγαρευσαν ινα αρη τον σταυρον αυτου. και ελθοντες εις τον λεγομενον γολγοθα, ο εστιν κρανιου τοπος λεγομενος, εδωκαν αυτω πιειν οινον μετα χολης μεμιγμενον· και γευσασμενος ουκ ηθελησεν πιειν. σταυρωσαντες δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον, και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει. και επεθηκαν επανω της κεφαλης αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενην· ουτος εστιν ιησους ο βασιλευς των ιουδαιων. τοτε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται, εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων. οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων και λεγοντες, ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων, σωσον σεαυτον, ει υιος ει του θεου, [και] καταβηθι απο του σταυρου. ομοιως και οι αρχιερεις εμπαιζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων ελεγον, αλλους εσωσεν, εαυτον ου δυναται σωσαι· βασιλευς ισραηλ εστιν, καταβατω νυν απο του σταυρου και πιστευσομεν επ αυτον. πεποιθεν επι τον θεον, ρυσασθω νυν ει θελει αυτον· ειπεν γαρ οτι θεου ειμι υιος. το δ αυτο και οι λησται οι συσταυρωθεντες συν αυτω ωνειδιζον αυτον. απο δε εκτης ωρας σκοτος εγενετο επι πασαν την γην εως ωρας ενατης. περι δε την ενατην ωραν ανεβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων, ηλι ηλι λεμα σαβαχθανι· τουτ εστιν, θεε μου θεε μου, ινατι με εγκατελιπες· τινες δε των εκει εστηκοτων ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτος. και ευθεως δραμων εις εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησας τε οξους και περιθεις καλαμω εποτιζεν αυτον. οι δε λοιποι ελεγον, αφες ιδωμεν ει ερχεται ηλιας σωσων αυτον. ο δε ιησους παλιν κραξας φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα. και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη απ ανωθεν εως κατω εις δυο, και η γη εσεισθη, και αι πετραι εσχισθησαν, και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθησαν, και εξελθοντες εκ των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισηλθον εις την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοις. ο δε εκατονταρχος και οι μετ αυτου τηρουντες τον ιησουν ιδοντες τον σεισμον και τα γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα, λεγοντες, αληθως θεου υιος ην ουτος. ησαν δε εκει γυναικες πολλαι απο μακροθεν θεωρουσαι, αιτινες ηκολουθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιας διακονουσαι αυτω· εν αις ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και ιωσηφ μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεδαιου. οφιας δε γενομενης ηλθεν ανθρωπος πλουσιος απο αριμαθειας, τουνομα ιωσηφ, ος και αυτος εμαθητευθη τω ιησου· ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου.

τοτε ὁ πιλατος ἐκελευσεν ἀποδοθῆναι. καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ ἰωσήφ ἐνετυλίξεν αὐτὸ [ἐν] σινδονὶ καθάρᾳ, καὶ ἐθήκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὁ ἐλατομήσεν ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπηλθῆν. ἤν δὲ ἐκεῖ μαρίαμ ἡ μαγδαλὴνῃ καὶ ἡ ἄλλῃ μαρία καθήμεναι ἀπεναντί τοῦ ταφου. τῇ δὲ ἐπαυρίον, ἥτις ἐστὶν μετὰ τὴν παρασκευὴν, συνηχῆθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς πιλάτον λέγοντες, κυριε, ἐμνηστήμεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἐτι ζῶν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν ταφὸν ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κλειψῶσιν αὐτὸν καὶ εἰπῶσιν τῷ λαῷ, ἡγερθὴ ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. εἶπεν αὐτοῖς ὁ πιλάτος, ἐχέτε κούστωδιον· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὥς οἰδατέ. οἱ δὲ πορευθέντες ἡσφάλισαν τὸν ταφὸν σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κούστωδιος. οἶψε δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφώσκουσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθεν μαρίαμ ἡ μαγδαλὴνῃ καὶ ἡ ἄλλῃ μαρία θεωρῆσαι τὸν ταφόν. καὶ ἰδοὺ σεισμός ἐγένετο μέγας· ἀγγέλως γὰρ κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ καὶ προσελθὼν ἀπεκύλισεν τὸν λίθον καὶ ἐκἀθήτο ἐπάνω αὐτοῦ. ἤν δὲ ἡ εἶδεα αὐτοῦ ὥς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἐνδύμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών. ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσεισθήσαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγενήθησαν ὥς νεκροί. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀγγέλως εἶπεν ταῖς γυναῖξιν, μὴ φοβείσθε ὑμεῖς, οἶδα γὰρ ὅτι ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· οὐκ ἐστὶν ὧδε, ἡγερθὴ γὰρ καθὼς εἶπεν· δευτε ἰδετέ τὸν τόπον ὅπου ἐκεῖτο. καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἡγερθὴ ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἰδοὺ προαγεῖ ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὀψεσθε· ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν. καὶ ἀπελθούσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης ἐδράμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ ἰησοὺς ὑπῆντησεν αὐταῖς λέγων, χαίρετε. αἱ δὲ προσελθούσαι ἐκρατήσαν αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. τότε λέγει αὐταῖς ὁ ἰησοὺς, μὴ φοβείσθε· ὑπάγετε ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπελθῶσιν εἰς τὴν γαλιλαίαν, κακεῖ με ὀφνῶνται. πορευομένων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ τινες τῆς κούστωδιος ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπηγγεῖλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γένομενα. καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβούλιον τε λαβόντες ἀργυρία ἱκανὰ ἐδώκαν τοῖς στρατιώταις λέγοντες, εἰπάτε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἐκλεψάν αὐτὸν ἥμῃς κοιμωμένων. καὶ ἐὰν ἀκούσθῃ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμονος, ἡμεῖς πείσομεν [αὐτὸν] καὶ ὑμᾶς ἀμεριμνοὺς ποιήσομεν. οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργυρία ἐποίησαν ὥς ἐδιδάχθησαν. καὶ διεφθμισθὴ ὁ λόγος οὗτος παρὰ ἰουδαίους μέχρι τῆς σήμερον [ἡμέρας]. οἱ δὲ ἐνδεκά μαθηταὶ ἐπορευθῆσαν εἰς τὴν γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος οὐ ἐταξάτο αὐτοῖς ὁ ἰησοὺς, καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν, οἱ δὲ ἐδίστασαν. καὶ προσελθὼν ὁ ἰησοὺς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων, ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ [τῆς] γῆς. πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε παντὰ τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, διδασκόντες αὐτοὺς τηρεῖν παντὰ ὅσα ἐνετειλαμῆν ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

ἀρχὴ τοῦ ευαγγελίου ἰησοῦ χριστοῦ [υἱοῦ θεοῦ]. καθὼς γεγραπταί ἐν τῷ ἡσαΐα τῷ προφῆτῃ, ἰδοὺ ἀποστελλῶ τὸν ἀγγέλων μου πρὸ προσώπου σου, ὅς κατασκευάσῃ τὴν ὁδὸν σου· φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρημίᾳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους

αυτου εγενετο ιωαννης [ὁ] βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν ἁμαρτιων. και εξεπορευετο προς αυτον πασα ἡ ιουδαια χωρα και οἱ ιεροσολυμιται παντες, και εβαπτιζοντο ὑπ αυτου εν τω ιορδανη ποταμω εξομολογουμενοι τας ἁμαρτίας αυτων. και ην ὁ ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου, και εσθιων ακριδας και μελι αγριον. και εκηρυσσεν λεγων, ερχεται ὁ ισχυροτερος μου οπισω μου, ου ουκ ειμι ικανος κυψας λυσαι τον ἱμαντα των ὑποδηματων αυτου· εγω εβαπτισα ὑμας ὕδατι, αυτος δε βαπτισει ὑμας εν πνευματι ἁγίῳ. και εγενετο εν εκειναις ταις ἡμεραις ηλθεν ιησους απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη εις τον ιορδανην ὑπο ιωαννου. και ευθυς αναβαινων εκ του ὕδατος ειδεν σχιζομενους τους ουρανους και το πνευμα ὡς περιστεραν καταβαινον εις αυτον· και φωνη εγενετο εκ των ουρανων, συ ει ὁ υιος μου ὁ αγαπητος, εν σοι ευδοκησα. και ευθυς το πνευμα αυτον εκβαλλει εις την ερημον. και ην εν τη ερημω τεσσερακοντα ἡμερας πειραζομενος ὑπο του σατανα, και ην μετα των θηριων, και οἱ ἄγγελοι διηκονουν αυτω. μετα δε το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ὁ ιησους εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον του θεου και λεγων ὅτι πεπληρωται ὁ καιρος και ηγγικεν ἡ βασιλεια του θεου· μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελίῳ. και παραγων παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμων και ανδρεαν τον αδελφον σιμωνος αμφιβαλλοντας εν τη θαλασση· ησαν γαρ ἄλεις. και ειπεν αυτοις ὁ ιησους, δευτε οπισω μου, και ποιησω ὑμας γενεσθαι ἄλεις ανθρωπων. και ευθυς αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω. και προβας ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαίου και ιωαννην τον αδελφον αυτου, και αυτους εν τω πλοιῳ καταρτιζοντας τα δικτυα, και ευθυς εκαλεσεν αυτους. και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιῳ μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου. και εισπορευονται εις καφαρναουμ. και ευθυς τοις σαββασιν εισελθων εις την συναγωγην εδιδασκεν. και εξεπλησσοντο επι τη διδαχῇ αυτου, ην γαρ διδασκων αυτους ὡς εξουσιαν εχων και ουχ ὡς οἱ γραμματεεις. και ευθυς ην εν τη συναγωγῇ αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτῳ, και ανεκραξεν λεγων, τι ἡμιν και σοι, ιησου ναζαρηνε· ηλθες απολεσαι ἡμας· οἶδα σε τις ει, ὁ ἅγιος του θεου. και επετιμησεν αυτω ὁ ιησους λεγων, φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου. και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και φωνησαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου. και εθαμβηθησαν ἅπαντες, ὥστε συζητειν προς ἑαυτους λεγοντας, τι εστιν τουτο· διδαχῇ καινῇ κατ εξουσιαν· και τοις πνευμασι τοις ακαθαρτοις επιτασσει, και ὑπακουουσιν αυτω. και εξηλθεν ἡ ακοη αυτου ευθυς πανταχου εις ὅλην την περιχωρον της γαλιλαιας. και ευθυς εκ της συναγωγῆς εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου. ἡ δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσοῦσα, και ευθυς λεγουσιν αυτω περι αυτης. και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειρος· και αφηκεν αυτην ὁ πυρετος, και διηκονει αυτοις. οψιας δε γενομενης, ὅτε εδῶ ὁ ἥλιος, εφερον προς αυτον παντας τους κακως εχοντας και τους δαιμονιζομενους· και ην ὅλη ἡ πολις επισυνηγμενη προς την θυραν. και εθεραπευσεν πολλους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις, και δαιμονια πολλὰ εξεβαλεν, και ουκ ηφien λαλειν τα δαιμονια, ὅτι ηδειςαν αυτον. και πρωι εννυχαιαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εις ερημον τοπον κακει προσηυ-

χετο. και κατεδιωξεν αυτον σιμων και οι μετ αυτου, και ευρον αυτον και λεγουσιν αυτω οτι παντες ζητουσιν σε. και λεγει αυτοις, αγωμεν αλλαχου εις τας εχομενας κωμοπολεις, ινα και εχει κηρυξω· εις τουτο γαρ εξηλθον. και ηλθεν κηρυσσων εις τας συναγωγας αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων. και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον [και γονυπετων] και λεγων αυτω οτι εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι. και σπλαγχνισθεις εκτεινας την χειρα αυτου ηψατο και λεγει αυτω, θελω, καθαρισθητι· και ευθυς απηλθεν απ αυτου η λεπρα, και εκαθαρισθη. και εμβριμησαμενος αυτω ευθυς εξεβαλεν αυτον, και λεγει αυτω, ορα μηδενι μηδεν ειπης, αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωισης, εις μαρτυριον αυτοις. ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον, ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εις πολιν εισελθειν, αλλ εξω επ ερημοις τοποις ην· και ηρχοντο προς αυτον παντοθεν. και εισελθων παλιν εις καφαρναουμ δι ημερων ηκουσθη οτι εν οικω εστιν. και συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προς την θυραν, και ελαλει αυτοις τον λογον. και ερχονται φεροντες προς αυτον παραλυτικον αιρομενον υπο τεσσαρων. και μη δυναμενοι προσενεγκαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην όπου ην, και εξορυξαντες χαλωσι τον κραβαττον όπου ο παραλυτικος κατεκειτο. και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω, τεκνον, αφιενται σου αι αμαρτιαι. ησαν δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιαις αυτων, τι ουτος ουτως λαλει· βλασφημει· τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη εις ο θεος· και ευθυς επιγνους ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι ουτως διαλογιζονται εν εαυτοις λεγει αυτοις, τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων· τι εστιν ευκοπωτερον, ειπειν τω παραλυτικω, αφιενται σου αι αμαρτιαι, η ειπειν, εγειρε και αρον τον κραβαττον σου και περιπατει· ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου αφιεναι αμαρτιας επι της γης λεγει τω παραλυτικω, σοι λεγω, εγειρε αρον τον κραβαττον σου και υπαγε εις τον οικον σου. και ηγερθη και ευθυς αρας τον κραβαττον εξηλθεν εμπροσθεν παντων, ωστε εξιστασθαι παντας και δοξαζειν τον θεον λεγοντας οτι ουτως ουδεποτε ειδομεν. και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν· και πας ο οχλος ηρχετο προς αυτον, και εδιδασκεν αυτους. και παραγων ειδεν λευιν τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον, και λεγει αυτω, ακολουθει μοι. και αναστας ηκολουθησεν αυτω. και γινεται κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου, και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου· ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθουν αυτω. και οι γραμματεις των φαρισαιων ιδοντες οτι εσθιει μετα των αμαρτωλων και τελωνων ελεγον τοις μαθηταις αυτου, οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει· και ακουσας ο ιησους λεγει αυτοις [οτι] ου χριαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες· ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους. και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι φαρισαιοι νηστευοντες. και ερχονται και λεγουσιν αυτω, δια τι οι μαθηται ιωαννου και οι μαθηται των φαρισαιων νηστεουσιν, οι δε σοι μαθηται ου νηστεουσιν· και ειπεν αυτοις ο ιησους, μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν νηστευειν· οσον χρονον εχουσιν τον νυμφιον μετ αυτων ου δυνανται νηστευειν· ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ

αυτων ὁ νυμφιος, και τοτε νηστεουσουσιν εν εκεινη τη ἡμερα. ουδεις επιβλημα ῥακους αγναφου επιραπτει επι ἱματιον παλαιον· ει δε μη, αιρει το πληρωμα απ αυτου το καινον του παλαιου, και χειρον σχισμα γινεται. και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους· ει δε μη, ῥῆξει ὁ οινος τους ασκους, και ὁ οινος απολλυται και ὁι ασκοι αλλα οινον νεον εις ασκους καινους. και εγενετο αυτον εν τοις σαββασιν παραπορευεσθαι δια των σποριμων, και ὁι μαθηται αυτου ηρξαντο ὁδον ποιειν τιλλοντες τους σταχυας. και ὁι φαρισαιοι ελεγον αυτω, ιδε τι ποιουσιν τοις σαββασιν ὁ ουκ εξεστιν· και λεγει αυτοις, ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ, ὁτε χρειαν εσχεν και επεινασεν αυτος και ὁι μετ αυτου· πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου επι αβιαθαρ αρχιερεως και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν, ὅς ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τους ἱερεις, και εδωκεν και τοις συν αυτω ὅσιν· και ελεγεν αυτοις, το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο και ουκ ὁ ανθρωπος δια το σαββατον· ὥστε κυριος εστιν ὁ υιος του ανθρωπου και του σαββατου. και εισηλθεν παλιν εις την συναγωγην. και ην εκει ανθρωπος εξηραμμενην εχων την χειρα· και παρετηρουν αυτον εις τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον, ἵνα κατηγορησωσιν αυτου. και λεγει τω ανθρωπω τω την ξηραν χειρα εχοντι, εγειρε εις το μεσον. και λεγει αυτοις, εξεστιν τοις σαββασιν αγαθον ποιησαι η κακοποιησαι, ψυχην σωσαι η αποκτειναι· ὁι δε εσιωπων. και περιβλεψαμενος αυτους μετ οργης, συλλυπουμενος επι τη πωρωσει της καρδιας αυτων, λεγει τω ανθρωπω, εκτεινον την χειρα. και εξετεινεν, και απεκατεσταθη ἡ χειρ αυτου. και εξελθοντες ὁι φαρισαιοι ευθυς μετα των ἡρωδιανων συμβουλιον ἐδιδουν κατ αυτου ὅπως αυτον απολεσωσιν. και ὁ ιησους μετα των μαθητων αυτου ανεχωρησεν προς την θαλασσαν· και πολυ πληθος απο της γαλιλαιας [ηκολουθησεν]· και απο της ιουδαιας και απο ἱεροσολυμων και απο της ιδουμειας και περαν του ιορδανου και περι τυρον και σιδωνα, πληθος πολυ, ακουοντες ὅσα εποιει ηλθον προς αυτον. και ειπεν τοις μαθηταις αυτου ἵνα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ἵνα μη θλιβωσιν αυτον· πολλους γαρ εθεραπευσεν, ὥστε επιπιπτειν αυτω ἵνα αυτου ἀψωνται ὅσοι ειχον μαστιγας. και τα πνευματα τα ακαθαρτα, ὅταν αυτον εθεωρουν, προσεπιπτον αυτω και εκραζον λεγοντες ὅτι συ ει ὁ υιος του θεου. και πολλα ἐπετιμα αυτοις ἵνα μη αυτον φανερον ποιησωσιν. και αναβαινει εις το ορος και προσκαλειται ὅς ηθελεν αυτος, και απηλθον προς αυτον. και εποιησεν δωδεκα, [ὅς και αποστολους ωνομασεν,] ἵνα ωσιν μετ αυτου και ἵνα αποστελλη αυτους κηρυσσειν και εχειν εξουσιαν εκβαλλειν τα δαιμονια· [και εποιησεν τους δωδεκα,] και επεθηκεν ονομα τω σιμωνι πετρον, και ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου, και επεθηκεν αυτοις ονομα[τα] βοανηργες, ὁ εστιν υιοι βροντης· και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον και μαθθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του ἄλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον καναναιον και ιουδαν ισκαριωθ, ὁς και παρεδωκεν αυτον. και ερχεται εις οικον· και συνερχεται παλιν [ὁ] οχλος, ὥστε μη δυνασθαι αυτους μηδε αρτον φαγειν. και ακουσαντες ὁι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον, ελεγον γαρ ὅτι εξεστη. και ὁι γραμματεις ὁι απο ἱεροσολυμων καταβαντες ελεγον ὅτι βεελζεβουλ εχει, και ὅτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια. και προσκαλεσασαμενος αυτους εν παραβολαις ελεγεν αυτοις, πως δυναται σατανας σαταναν εκβαλλειν·

και εαν βασιλεια εφ' εαυτην μερισθη, ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη· και εαν οικια εφ' εαυτην μερισθη, ου δυνησεται η οικια εκεινη σταθηναι. και ει ο σατανας ανεστη εφ' εαυτον και εμερισθη, ου δυναται στηναι αλλα τελος εχει. αλλ ου δυναται ουδεις εις την οικιαν του ισχυρου εισελθων τα σκευη αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση, και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει. αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται τοις υιοις των ανθρωπων, τα αμαρτηματα και αι βλασφημιαι οσα εαν βλασφημησωσιν· ος δ' αν βλασφημηση εις το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εις τον αιωνα, αλλα ενοχος εστιν αιωνιου αμαρτηματος οτι ελεγον, πνευμα ακαθαρτον εχει. και ερχεται η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου και εξω στηκοντες απεστειλαν προς αυτον καλουντες αυτον. και εκαθητο περι αυτον οχλος, και λεγουσιν αυτω, ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου [και αι αδελφαι σου] εξω ζητουσιν σε. και αποκριθεις αυτοις λεγει, τις εστιν η μητηρ μου και οι αδελφοι [μου]· και περιβλεψαμενος τους περι αυτον κυκλω καθημενους λεγει, ιδε η μητηρ μου και οι αδελφοι μου. ος [γαρ] αν ποιηση το θελημα του θεου, ουτος αδελφος μου και αδελφη και μητηρ εστιν. και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν. και συναγεται προς αυτον οχλος πλειστος, ωστε αυτον εις πλοιον εμβαντα καθησθαι εν τη θαλασση, και πας ο οχλος προς την θαλασσαν επι της γης ησαν. και εδιδασκεν αυτους εν παραβολαις πολλα, και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου, ακουετε. ιδου εξηλθεν ο σπειρων σπειραι. και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον, και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτο. και αλλο επεσεν επι το πετρωδες όπου ουκ ειχεν γην πολλην, και ευθυς εξανετειλεν δια το μη εχειν βαθος γης· και οτε ανετειλεν ο ηλιος εκαιματισθη, και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη. και αλλο επεσεν εις τας ακανθας, και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν αυτο, και καρπον ουκ εδωκεν. και αλλα επεσεν εις την γην την καλην, και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανομενα, και εφερεν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον. και ελεγεν, ος εχει ωτα ακουειν ακουετω. και οτε εγενετο κατα μονας, ηρωτων αυτον οι περι αυτον συν τοις δωδεκα τας παραβολας. και ελεγεν αυτοις, υμιν το μυστηριον δεδοται της βασιλειας του θεου· εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις τα παντα γινεται, ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν, και ακουοντες ακουωσιν και μη συνωσιν, μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις. και λεγει αυτοις, ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην, και πως πασας τας παραβολας γνωσεσθε· ο σπειρων τον λογον σπειρει. ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον όπου σπειρεται ο λογος, και οταν ακουσωσιν ευθυς ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εις αυτους. και ουτοι εισιν οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι, οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθυς μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον, και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν· ειτα γενομενης θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθυς σκανδαλιζονται. και αλλοι εισιν οι εις τας ακανθας σπειρομενοι· ουτοι εισιν οι τον λογον ακουσαντες, και αι μεριμναι του αιωνος και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμιαι εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον, και ακαρπος γινεται. και εκεινοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες, οτινες ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον. και ελεγεν αυτοις, μητι ερχεται ο λυχνος ινα

ὑπο τον μοδιον τεθη η ὑπο την κλινην· ουχ ἵνα ἐπὶ την λυχνιαν τεθη· ου γὰρ ἐστὶν κρυπτον εἰ μὴ ἵνα φανερωθῇ, οὐδὲ ἐγένετο ἀποκρυφον ἀλλ' ἵνα ἐλθῇ εἰς φανερον. εἰ τις ἔχει ὠτα ἀκοῦειν ἀκουετω. καὶ ἐλεγεν αὐτοῖς, βλέπετε τί ἀκούετε. ἐν ᾧ μετρώ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν καὶ προστεθήσεται ὑμῖν. ὅς γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὅς οὐκ ἔχει, καὶ ὁ ἔχει ἀρῆσεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἐλεγεν, οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ὡς ἀνθρώπος βάλῃ τὸν σπορόν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ καθευδῇ καὶ ἐγείρηται νυκτὰ καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος βλάστα καὶ μυχύνεται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός. αὐτομάτῃ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χορτόν, εἰτα σταχύν, εἰτα πληρῇ[ς] σίτον ἐν τῷ σταχυί. ὅταν δὲ παρὰδοι ὁ καρπός, εὐθύς ἀποστέλλει τὸ δρεπανόν, ὅτι παρεστήκεν ὁ θερισμός. καὶ ἐλεγεν, πῶς ὁμοιωσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ἢ ἐν τίνι αὐτὴν παραβολὴ θώμεν· ὡς κοκκῷ σιναπεως, ὅς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικροτέρον ὅν πάντων τῶν σπερμάτων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβίνει καὶ γίνεται μείζον πάντων τῶν λαχανῶν καὶ ποιεῖ κλαδούς μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκίαν αὐτοῦ τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν. καὶ τοιαύτας παραβολὰς πολλὰς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδυνάντο ἀκοῦειν· χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς ἰδίοις μαθηταῖς ἐπέλυεν πάντα. καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οφίας γενομένης, διελθώμεν εἰς τὸ πέραν. καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ ἄλλα πλοῖα ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ γίνεται λαίλαψ μεγάλη ἀνεμοῦ, καὶ τὰ κύματα ἐπεβάλλον εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε ἡδὴ γεμίζεσθαι τὸ πλοῖον. καὶ αὐτὸς ἦν ἐν τῇ πρυμνῇ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθευδῶν· καὶ ἐγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ, διδασκαλε, οὐ μέλει σοὶ ὅτι ἀπολλυμεθα· καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶπεν τῇ θαλάσῃ, σιώπα, πεφίμωσο. καὶ ἐκοπάσεν ὁ ἀνέμος, καὶ ἐγένετο γαλήνῃ μεγάλη. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, τί δειλοὶ ἐστέ· οὐπὼ ἔχετε πίστιν· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἐλέγον πρὸς ἀλλήλους, τίς ἀρα οὗτος ἐστὶν ὅτι καὶ ὁ ἀνέμος καὶ ἡ θαλάσσα ὑπακούει αὐτῷ· καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν γερασσηνῶν. καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλοίου εὐθύς ὑπὴντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἀνθρώπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, ὃς τὴν κατοικίῃσιν εἶχεν ἐν τοῖς μνημασίν· καὶ οὐδὲ ἄλυσεν οὐκετὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτὸν δεῖσαι, διὰ τὸ αὐτὸν πολλακὰς πεδαῖς καὶ ἄλυσεσιν δεδεσθαι καὶ διεσπασθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἄλυσεις καὶ τὰς πεδας συντετριφθαι, καὶ οὐδεὶς ἰσχυεὶν αὐτὸν δαμάσαι· καὶ διὰ παντός νυκτός καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνημασίν καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἦν κράζων καὶ κατακοπτὼν ἑαυτὸν λίθοις. καὶ ἰδὼν τὸν ἰησοῦν ἀπὸ μακροῦθεν ἐδράμεν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ κράζας φωνῇ μεγάλῃ λέγει, τί ἐμοὶ καὶ σοί, ἰησοῦ υἱε τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου· ὀρκίζω σε τὸν θεόν, μὴ με βασανίσῃς. ἐλεγεν γὰρ αὐτῷ, ἐξῆλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκαθάρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ ἐπὶ ῥῶτα αὐτόν, τί ὄνομα σοί· καὶ λέγει αὐτῷ, λεγιὼν ὄνομα μοι, ὅτι πολλοὶ ἐσμεν. καὶ παρεκαλεῖ αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτὰ ἀποστείλῃ ἐξω τῆς χώρας. ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει ἀγέλῃ χοίρων μεγάλῃ βοσκομένη· καὶ παρεκαλεσάν αὐτὸν λέγοντες, πεμψὸν ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσελθώμεν. καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκαθάρτα εἰσηλθόν εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θαλάσσαν, ὡς δισχίλιοι, καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ. καὶ οἱ βοσκόντες αὐτοὺς ἐφυγόν καὶ ἀπηγγείλαν εἰς

την πολιν και εις τους αγρους· και ηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονος· και ερχονται προς τον ιησουν, και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον κα-
θημενον ιματισμενον και σωφρονουντα, τον εσχηχота τον λεγιωνα,
και εφοβηθησαν. και διηγησαντο αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τω
δαιμονιζομενω και περι των χοιρων. και ηρξαντο παρακαλειν αυτον
απελθειν απο των οριων αυτων. και εμβαινοντος αυτου εις το πλοιον
παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεις ινα μετ αυτου η. και ουκ αφηκεν αυ-
τον, αλλα λεγει αυτω, υπαγε εις τον οικον σου προς τους σους, και
απαγγειλον αυτοις οσα ο κυριος σοι πεποιηκεν και ηλεησεν σε. και
απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω
ο ιησους, και παντες εθαυμαζον. και διαπερασαντος του ιησου [εν
τω πλοιω] παλιν εις το περαν συνηχθη οχλος πολυς επ αυτον, και ην
παρα την θαλασσαν. και ερχεται εις των αρχισυναγωγων, ονοματι
ιαιρος, και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδας αυτου και παρακαλει
αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατως εχει, ινα ελθων
επιθης τας χειρας αυτη ινα σωθη και ζηση. και απηλθεν μετ αυτου.
και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς, και συνεθλιβον αυτον. και γυνη
ουσα εν ρυσει αιματος δωδεκα ετη και πολλα παθουσα υπο πολλων
ιατρων και δαπανησασα τα παρ αυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα
αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα, ακουσασα περι του ιησου, ελ-
θουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου· ελεγεν γαρ
οτι εαν άψωμαι καν των ιματιων αυτου σωθησμαι. και ευθυς εξη-
ρανθη η πηγη του αιματος αυτης, και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο
της μαστιγος. και ευθυς ο ιησους επιγνους εν έαυτω την εξ αυτου
δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεις εν τω οχλω ελεγεν, τις μου ήψατο
των ιματιων· και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου, βλεπεις τον οχλον
συνθλιβοντα σε, και λεγεις, τις μου ήψατο· και περιεβλεπετο ιδειν
την τουτο ποιησασαν. ή δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα, ειδυια ο
γεγονεν αυτη, ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την
αληθειαν. ο δε ειπεν αυτη, θυγατηρ, ή πιστις σου σεσωκεν σε· υπαγε
εις ειρηνην, και ισθι υγιης απο της μαστιγος σου. ετι αυτου λαλου-
ντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι ή θυγατηρ σου
απεθανεν· τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον· ο δε ιησους παρακουσας
τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω, μη φοβου, μονον πι-
στευε. και ουκ αφηκεν ουδενα μετ αυτου συνακολουθησαι ει μη τον
πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου. και ερχονται
εις τον οικον του αρχισυναγωγου, και θεωρει θορυβον και κλαιοντας
και αλαλαζοντας πολλα, και εισελθων λεγει αυτοις, τι θορυβεισθε
και κλαιετε· το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει. και κατεγελων
αυτου. αυτος δε εκβαλων παντας παραλαμβάνει τον πατερα του παι-
διου και την μητερα και τους μετ αυτου, και εισπορευεται όπου ην
το παιδιον· και κρατησας της χειρος του παιδιου λεγει αυτη, ταλιθα
κουμ, ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον, σοι λεγω, εγειρε. και
ευθυς ανεστη το κορασιον και περιεπατει, ην γαρ ετων δωδεκα. και
εξεστησαν [ευθυς] εκστασει μεγαλη. και διεστειλατο αυτοις πολλα
ινα μηδεις γνοι τουτο, και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν. και εξηλθεν
εκειθεν, και ερχεται εις την πατριδα αυτου, και ακολουθουσιν αυ-
τω οι μαθηται αυτου. και γενομενου σαββατου ηρξατο διδασκειν εν
τη συναγωγη· και πολλοι ακουοντες εξεπλησσοντο λεγοντες, ποθεν
τουτω ταυτα, και τις ή σοφια ή δοθεισα τουτω και αι δυναμεις τοιαυται

δια των χειρων αυτου γινόμενα· ουχ ουτος εστιν ὁ τεκτων, ὁ υἱος της μαριας και αδελφος ιακωβου και ιωσητος και ιουδα και σιμωνος· και ουκ εισιν αἱ ἀδελφαι αυτου ὧδε προς ἡμας· και εσκανδαλιζοντο εν αυτω. και ελεγεν αυτοις ὁ ιησους ὅτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενευσιν αυτου και εν τη οικια αυτου. και ουκ εδυνατο εκει ποιησαι ουδεμιαν δυναμιν, ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθεις τας χειρας εθεραπευσεν· και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτων. και περιηγεν τας κωμας κυκλω διδασκων. και προσκαλειται τους δωδεκα, και ηρξατο αυτους αποστελλειν δυο δυο, και εδιδου αυτοις εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων· και παρηγγειλεν αυτοις ἵνα μηδεν αιρωσιν εις ὁδον ει μη ῥαβδον μονον, μη αρτον, μη πηραν, μη εις την ζωνην χαλκον, αλλα ὑποδεδεμενους σανδαλια και μη ενδυσησθε δυο χιτωνας. και ελεγεν αυτοις, ὅπου εαν εισελθητε εις οικιαν, εκει μενετε ἕως αν εξελθητε εκειθεν. και ὅς αν τοπος μη δεξηται ὑμας μηδε ακουσωσιν ὑμων, εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξате τον χουν τον ὑποκατω των ποδων ὑμων εις μαρτυριον αυτοις. και εξελθοντες εκηρυξαν ἵνα μετανωσιν, και δαιμονια πολλα εξεβαλλον, και ηλειπον ελαιω πολλους αρρωστους και εθεραπευν. και ηκουσεν ὁ βασιλευς ἡρωδης, φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου, και ελεγον ὅτι ιωαννης ὁ βαπτιζων εγηγερται εκ νεκρων, και δια τουτο ενεργουσιν αἱ δυναμεις εν αυτω. αλλοι δε ελεγον ὅτι ἡλιας εστιν· αλλοι δε ελεγον ὅτι προφητης ὡς εἰς των προφητων. ακουσας δε ὁ ἡρωδης ελεγεν, ὃν εγω απεκεφαλισα ιωαννην, ουτος ηγερεθῃ. αυτος γαρ ὁ ἡρωδης αποστειλας εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ἡρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου, ὅτι αυτην εγαμησεν· ελεγεν γαρ ὁ ιωαννης τῷ ἡρωδῃ ὅτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου. ἡ δε ἡρωδιας ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι, και ουκ ηδυνατο· ὁ γαρ ἡρωδης εφοβειτο τον ιωαννην, ειδως αυτον ανδρα δικαιον και ἅγιον, και συνετηρει αυτον, και ακουσας αυτου πολλα ηπορει, και ἡδεως αυτου ηκουεν. και γενομενης ἡμερας ευκαιρου ὅτε ἡρωδης τοις γενεσιοις αυτου δειπνον εποιησεν τοις μεγιστασιν αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις πρωτοις της γαλιλαιας, και εισελθουσης της θυγατρος αυτου ἡρωδιαδος και ορχησαμενης, ηρεσεν τῷ ἡρωδῃ και τοις συνανακειμενοις. ειπεν ὁ βασιλευς τῷ κορασιῳ, αιτησον με ὃ εαν θελης, και δωσω σοι· και ωμοσεν αυτη [πολλα], ὅ τι εαν με αιτησης δωσω σοι ἕως ἡμισους της βασιλειας μου. και εξελθουσα ειπεν τῇ μητρὶ αυτης, τι αιτησωμαι· ἡ δε ειπεν, την κεφαλὴν ιωαννου του βαπτιζοντος. και εισελθουσα ευθὺς μετα σπουδης προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα, θελω ἵνα εξαυτης δως μοι ἐπὶ πινακι την κεφαλὴν ιωαννου του βαπτιστου. και περιλυπος γενομενος ὁ βασιλευς δια τους ὅρκους και τους ανακειμενους ουκ ηθελησεν αθετησαι αυτην· και ευθὺς αποστειλας ὁ βασιλευς σπεκουλατορα επεταξεν ενεγκαι την κεφαλὴν αυτου. και απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλὴν αυτου ἐπὶ πινακι και εδωκεν αυτην τῷ κορασιῳ, και το κορασιον εδωκεν αυτην τῇ μητρὶ αυτης. και ακουσαντες οἱ μαθηται αυτου ἡλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειῳ. και συναγονται οἱ αποστολοι προς τον ιησουν, και απηγγειλαν αυτω παντα ὅσα εποιησαν και ὅσα ἐδιδασκων. και λεγει αυτοις, δευτε ὑμεις αυτοι κατ' ἰδιαν εις ερημον τοπον και αναπαυσασθε ολι-

γον. ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχομενοὶ καὶ οἱ ὑπαγοντες πολλοὶ, καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαιροῦν. καὶ ἀπηλθὼν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς ἐρημὸν τόπον κατ' ἰδίαν. καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπαγόντας καὶ ἐπεγνώσαν πολλοὶ, καὶ πεζῇ ἀπο πασῶν τῶν πόλεων συνεδράμον ἐκεῖ καὶ προηλθὼν αὐτοὺς. καὶ ἐξελθὼν εἰδὼν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνισθὴ ἐπ' αὐτοὺς ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα, καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλὰ. καὶ ἥδη ὥρας πολλῆς γενομένης προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐλέγον ὅτι ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος, καὶ ἥδη ὥρα πολλή· ἀπολύσον αὐτοὺς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγορασῶσιν ἑαυτοῖς τι φαγῶσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, δοτε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ λεγούσιν αὐτῷ, ἀπελθόντες ἀγορασώμεν δηναρίων διακοσίων ἄρτους καὶ δώσωμεν αὐτοῖς φαγεῖν· ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, πόσους ἄρτους ἔχετε· ὑπάγετε ἰδετε. καὶ γνόντες λεγούσιν, πέντε, καὶ δύο ἰχθύας. καὶ ἐπετάξεν αὐτοῖς ἀνακλίνειν πάντας συμποσῖα συμποσῖα ἐπὶ τῷ χλωρῷ χορτῷ. καὶ ἀνέπεσαν πρασίαι πρασίαι κατὰ ἑκάτον καὶ κατὰ πεντήκοντα. καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς [αὐτοῦ] ἵνα παρατιθῶσιν αὐτοῖς, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμερίσεν πασίν. καὶ ἐφαγὼν πάντες καὶ ἐχορτασθῆσαν· καὶ ἦσαν κλάσματα δώδεκα κοφίνων πληρώματα καὶ ἀπο τῶν ἰχθύων. καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες [τοὺς ἄρτους] πεντακισχίλιοι ἄνδρες. καὶ εὐθὺς ἠναγκάσεν τοὺς μαθητάς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προαγεῖν εἰς τὸ πέραν πρὸς βηθσαιδάν, ἕως αὐτοὺς ἀπολύει τὸν ὄχλον. καὶ ἀποταξαμένος αὐτοῖς ἀπηλθὲν εἰς τὸ ὄρος προσευξάσθαι. καὶ ὀψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μεσῷ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτοὺς μόνους ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἰδὼν αὐτοὺς βασιανίζομενους ἐν τῷ ἐλαυνεῖν, ἦν γὰρ ὁ ἀνεμὸς ἐναντίος αὐτοῖς, περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἐρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἠθέλην παρελθεῖν αὐτοὺς. οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα ἐδοξάν ὅτι φαντάσμα ἐστίν, καὶ ἀνεκραζάν· πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον καὶ ἐταραχθῆσαν. ὁ δὲ εὐθὺς ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς, θάρσειτε, ἐγὼ ἐμὴ μὴ φοβείσθε. καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκοπάσεν ὁ ἀνεμὸς. καὶ λίαν [ἐκ περισσοῦ] ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, οὐ γὰρ συνήκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις, ἀλλ' ἦν αὐτῶν ἡ καρδία πεπρωμένη. καὶ διαπερασάντες ἐπὶ τὴν γῆν ἦλθον εἰς γεννησαρετ καὶ προσωρμίσθησαν. καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὺς ἐπιγνόντες αὐτὸν περιεδράμον ὅλην τὴν χώραν ἐκείνην καὶ ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάττοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν ὅπου ἤκουον ὅτι ἐστίν. καὶ ὅπου ἂν εἰσπορευέτο εἰς κώμας ἢ εἰς πόλεις ἢ εἰς ἀγροὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεσαν τοὺς ἀσθενούντας, καὶ παρεκαλοῦν αὐτὸν ἵνα κἀν τοῦ κρασπεδοῦ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤψαντο αὐτοῦ ἐσώζοντο. καὶ συναγόνται πρὸς αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ ἱεροσολύμων καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὅτι κοινὰς χερσίν, τοῦτο ἐστὶν νιπτοῖς, ἐσθίουσιν τοὺς ἄρτους· οἱ γὰρ φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ ἰουδαῖοι εἰ μὴ πυγμὴ νιφώνται τὰς χεῖρας οὐκ ἐσθίουσιν, κρατοῦντες τὴν παραδόσιν τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἀπ' ἀγορᾶς εἰ μὴ βαπτισθῶνται οὐκ ἐσθίουσιν, καὶ ἀλλὰ πολλὰ ἐστὶν ἃ παρελάβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξέστων καὶ χαλκίων [καὶ κλινῶν] καὶ ἐπερώτως αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, διὰ τί οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταὶ σου κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων,

αλλά κοιναίς χερσίν εσθίουσιν τον αρτον· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, καλῶς ἐπροφητεύσεν ἡσαΐας περὶ ὑμῶν των ὑποκριτῶν, ὡς γεγραπται [ὅτι] οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσιν με τιμα, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πορρω ἀπεχει ἀπ' ἐμοῦ· ματὴν δὲ σεβόνται με, διδασκόντες διδασκαλίας ἐνταλματα ἀνθρώπων. ἀφέντες τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ κρατεῖτε τὴν παραδοσὶν των ἀνθρώπων. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, ἵνα τὴν παραδοσὶν ὑμῶν στησῆτε. μωΐσης γὰρ εἶπεν, τιμα τον πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, καὶ, ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτῳ· ὑμεῖς δὲ λέγετε, εἰς εἰπὴ ἀνθρώπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, κορβαν, ὅ ἐστιν, δῶρον, ὅ εἰς ἐμοῦ ὠφεληθῆς, οὐκετι ἀφιετέ αὐτον οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, ἀκυροῦντες τον λόγον τοῦ θεοῦ τὴ παραδοσὶν ὑμῶν ἢ παρεδώκατε· καὶ παρομοία τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. καὶ προσκαλεσάμενος πάλιν τον ὄχλον ἔλεγεν αὐτοῖς, ἀκούσατε μου πάντες καὶ συνετε. οὐδὲν ἐστὶν ἐξώθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτον ὃ δύναται κοινῶσαι αὐτον· ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενα ἐστὶν τὰ κοινούντα τον ἀνθρώπον.

καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπο τοῦ ὄχλου, ἐπὴρῶτων αὐτον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὴν παραβολὴν. καὶ λέγει αὐτοῖς, οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσυνετοὶ ἐστέ· οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἐξώθεν εἰσπορευόμενον εἰς τον ἀνθρώπον οὐ δύναται αὐτον κοινῶσαι, ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εἰς τον ἀφεδρώνα ἐκπορεύεται· καθαρίζων πάντα τὰ βρώματα. ἔλεγεν δὲ ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον ἐκεῖνο κοινῶσι τον ἀνθρώπον· ἐσώθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας των ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, πορνεΐαι, κλοπαί, φονοί, μοιχεΐαι, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσελγεία, οφθαλμὸς πονηρὸς, βλασφημία, ὑπερηφάνια, ἀφροσύνη· πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἐσώθεν ἐκπορεύεται καὶ κοινῶσι τον ἀνθρώπον. ἐκεῖθεν δὲ ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ ὅρια τυροῦ. καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν οὐδὲνα ᾔθελεν γινῶναι, καὶ οὐκ ᾔδυνηθῆ λαθεῖν· ἀλλ' εὐθύς ἀκούσασα γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἥς εἶχεν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκαθάρτον, ἐλθούσα προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ γυνὴ ἦν ἑλλήνης, συροφονικίσσα τῷ γενεῖ· καὶ ἤρωτα αὐτον ἵνα τὸ δαίμονιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. καὶ ἔλεγεν αὐτῇ, ἀφες πρώτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα, οὐ γὰρ ἐστὶν καλὸν λαβεῖν τον ἄρτον των τεχνῶν καὶ τοῖς κυναρίοις βαλεῖν. ἡ δὲ ἀπεκριθῆ καὶ λέγει αὐτῷ, κυριε, καὶ τὰ κυναρία ὑποκάτω τῆς τραπέζης εσθίουσιν ἀπο των ψυχῶν των παιδιῶν. καὶ εἶπεν αὐτῇ, διὰ τουτον τον λόγον ὕπαγε, ἐξεληλύθεν ἐκ τῆς θυγατρὸς σου τὸ δαίμονιον. καὶ ἀπελθούσα εἰς τον οἶκον αὐτῆς εὗρεν τὸ παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλινὴν καὶ τὸ δαίμονιον ἐξεληλύθως. καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ των ὁρίων τυροῦ ἦλθεν διὰ σιδωνος εἰς τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας ἀνα μέσον των ὁρίων δεκαπολεως. καὶ φέρουσιν αὐτῷ κῶφον καὶ μογίλαλον, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτον ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα. καὶ ἀπολαβόμενος αὐτον ἀπο τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν ἐβάλεν τοὺς δακτυλοὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὠτα αὐτοῦ καὶ πτυσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἀναβλέψας εἰς τον οὐρανὸν ἐστενάξεν, καὶ λέγει αὐτῷ, ἐφφάθα, ὅ ἐστιν, διανοιχθῆτι. καὶ [εὐθὺς] ἠνοιγῆσαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ ἐλυθῆ ὁ δεσμός τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. καὶ διεστείλατο τοῖς ἵνα μὴδὲν λέγωσιν· ὅσον δὲ αὐτοὶς διεστέλλετο, αὐτοὶ μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον. καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήρουντο λέγοντες, καλῶς πάντα πεποιήκεν· καὶ τοὺς κῶφους

ποiei ακουειν και [τους] αλαλους λαλειν. εν εκειναις ταις ημεραις παλιν πολλου οχλου οντος και μη εχοντων τι φαγωσιν, προσκαλεσαμενος τους μαθητας λεγει αυτοις, σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν· και εαν απολυσω αυτους νηστεις εις οικον αυτων, εκλυθησονται εν τη οδω· και τινες αυτων απο μακροθεν ηκασιν. και απεκριθησαν αυτω οι μαθηται αυτου οτι ποθεν τουτους δυνησεται τις ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιας· και ηρωτα αυτους, ποσους εχετε αρτους· οι δε ειπαν, επτα. και παραγγελλει τω οχλω αναπεσειν επι της γης· και λαβων τους επτα αρτους ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παρατιθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω. και ειχον ιχθυδια ολιγα· και ευλογησας αυτα ειπεν και ταυτα παρατιθεναι. και εφαγον και εχορτασθησαν, και ηραν περισσευματα κλασμάτων επτα σπυριδας. ησαν δε ως τετρακισχιλιοι. και απελυσεν αυτους. και ευθυσ εμβας εις το πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα μερη δαλμανουθα. και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν αυτω, ζητουντες παρ αυτου σημειον απο του ουρανου, πειραζοντες αυτον. και αναστεναξας τω πνευματι αυτου λεγει, τι η γενεα αυτη ζητει σημειον· αμην λεγω υμιν, ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον. και αφεις αυτους παλιν εμβας απηλθεν εις το περαν. και επελαθοντο λαβειν αρτους, και ει μη ένα αρτον ουκ ειχον μεθ εαυτων εν τω πλοιω. και διεστελλετο αυτοις λεγων, ορατε, βλεπετε απο της ζυμης των φαρισαιων και της ζυμης ηρωδου. και διελογιζοντο προς αλληλους οτι αρτους ουκ εχουσιν. και γνους λεγει αυτοις, τι διαλογιζεσθε οτι αρτους ουκ εχετε· ουπω νοειτε ουδε συνιετε· πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων· οφθαλμους εχοντες ου βλεπετε και ωτα εχοντες ουκ ακουετε· και ου μνημονευετε, οτε τους πεντε αρτους εκλασα εις τους πεντακισχιλιους, ποσους κοφινους κλασμάτων πληρεις ηρατε· λεγουσιν αυτω, δωδεκα. οτε τους επτα εις τους τετρακισχιλιους, ποσων σπυριδων πληρωματα κλασμάτων ηρατε· και λεγουσιν [αυτω], επτα. και ελεγεν αυτοις, ουπω συνιετε· και ερχονται εις βηθσαιδαν. και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αψηται. και επιλαβομενος της χειρος του τυφλου εξηνεγκεν αυτον εξω της κωμης, και πτυσας εις τα ομματα αυτου, επιθεις τας χειρας αυτω, επηρωτα αυτον, ει τι βλεπεις· και αναβλεψας ελεγεν, βλεπω τους ανθρωπους, οτι ως δενδρα ορω περιπατουντας. ειτα παλιν επεθηκεν τας χειρας επι τους οφθαλμους αυτου, και διεβλεψεν, και απεκατεστη, και ενεβλεπεν τη λαυγως απαντα. και απεστειλεν αυτον εις οικον αυτου λεγων, μηδε εις την κωμην εισελθης. και εξηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τας κωμας καισαρειας της φιλιππου· και εν τη οδω επηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων αυτοις, τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι· οι δε ειπαν αυτω λεγοντες [οτι] ιωαννην τον βαπτιστην, και αλλοι, ηλιαν, αλλοι δε οτι εις των προφητων. και αυτος επηρωτα αυτους, υμεις δε τινα με λεγετε ειναι· αποκριθεις ο πετρος λεγει αυτω, συ ει ο χριστος. και επετιμηνεν αυτοις ινα μηдени λεγωσιν περι αυτου. και ηρξατο διδασκειν αυτους οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι υπο των πρεσβυτερων και των αρχιερεων και των γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα τρεις ημερας αναστηναι· και παρρησια τον λογον ελαλει. και προσλαβομενος ο πετρος αυτον ηρξατο επιτιμαν αυτω. ο δε επιστραφεις και ιδων τους μαθητας αυ-

του επετιμησεν πετρω και λεγει, ὑπαγε οπισω μου, σατανα, ὅτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων. και προσκαλεσαμενος τον οχλον συν τοις μαθηταις αυτου ειπεν αυτοις, ει τις θελει οπισω μου ακολουθειν, απαρνησασθω ἑαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι. ὅς γαρ εαν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην· ὅς δ αν απολεσει την ψυχην αυτου ἐνεκεν εμου και του ευαγγελιου σωσει αυτην. τι γαρ ωφελει ανθρωπον κερδησαι τον κοσμον ὅλον και ζημιωθηναι την ψυχην αυτου· τι γαρ δοι ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου· ὅς γαρ εαν επαισχυνη με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και ἁμαρτωλω, και ὁ υἱος του ανθρωπου επαισχυνησεται αυτον ὅταν ελθῃ εν τη δοξῃ του πατρος αυτου μετα των αγγελων των ἁγιων. και ελεγεν αυτοις, αμην λεγω ὑμιν ὅτι εἰσιν τινες ὧδε των ἐστηκοτων οἱτινες ου μη γευσω- νται θανατου ἕως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου ἐληλυθυιαν εν δυναμει. και μετα ἡμερας ἑξ παραλαμβάνει ὁ ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και τον ιωαννην, και αναφερει αυτους εις ορος ὑψηλον κατ ἰδιαν μονους. και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων, και τα ἱματια αυτου εγενετο στιλβοντα λευκα λιαν ὅα γναφους ἐπὶ της γῆς ου δυ- νатаι ὁυτως λευκαναι. και ωφθη αυτοις ἡλιας συν μωισει, και ἦσαν συλλαλουντες τω ιησου. και αποκριθεις ὁ πετρος λεγει τω ιησου, ῥαββι, καλον εστιν ἡμας ὧδε εἶναι, και ποιησωμεν τρεις σκηνας, σοι μιαν και μωισει μιαν και ἡλια μιαν. ου γαρ ἡδει τι αποκριθῇ, εκφοβοι γαρ εγενοντο. και εγενετο νεφελῃ επισκιαζουσα αυτοις, και εγενετο φωνη ἐκ της νεφελῆς, ουτος εστιν ὁ υἱος μου ὁ αγαπητος, ακουε- τε αυτου. και εξαπῖνα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδον αλλα τον ιησουν μονον μεθ ἑαυτων. και καταβαινοντων αυτων ἐκ του ορους διεστείλατο αυτοις ἵνα μηδεν ἃ ειδον διηγησωνται, ει μη ὅταν ὁ υἱος του ανθρωπου ἐκ νεκρων ἀναστῇ. και τον λογον εκρατησαν προς ἑαυτους συζητουντες τι εστιν το ἐκ νεκρων ἀναστῆναι. και ἐπῃρω- των αυτον λεγοντες, ὅτι λεγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ἡλιαν δεῖ ἐλθῆναι πρωτον· ὁ δὲ εφη αυτοις, ἡλιας μὲν ἐλθων πρωτον ἀποκαθιστάνει παντα, και πως γεγραπται ἐπὶ τον υἱον του ανθρωπου ἵνα πολλὰ παθῇ και ἐξουδενηθῇ· αλλα λεγω ὑμιν ὅτι και ἡλιας ἐληλυθεν, και ἐποι- ῆσαν αυτω ὅσα ἠθελον, καθως γεγραπται ἐπ αυτον. και ἐλθοντες προς τους μαθητας ειδον οχλον πολυν περὶ αυτους και γραμματεῖς συζητουντας προς αυτους. και ευθυς πας ὁ οχλος ιδοντες αυτον ἐξεθαμβηθησαν, και προστρεχοντες ἡσπαζοντο αυτον. και ἐπῃρω- τησεν αυτους, τι συζητεῖτε προς αυτους· και ἀπεκριθῇ αυτω εἰς ἐκ του οχλου, διδασκαλε, ἡνεγκα τον υἱον μου προς σε, εχοντα πνευμα αλαλον· και ὅπου εαν αυτον καταλάβῃ ῥῆσσει αυτον, και ἀφρίζει και τρίζει τους ὁδοντας και ξηραίνεται· και εἶπα τοις μαθηταις σου ἵνα αυτο ἐκβάλωσιν, και οὐκ ἰσχυσαν. ὁ δὲ ἀποκριθεις αυτοις λεγει, ω γενεα ἀπιστος, ἕως ποτε προς ὑμᾶς εσομαι· ἕως ποτε ἀνεξομαι ὑμῶν· φερετε αυτον προς με. και ἡνεγκαν αυτον προς αυτον. και ιδων αυ- τον το πνευμα ευθυς συνεσπαραξεν αυτον, και πεσων ἐπὶ της γῆς ἐχιλιετο ἀφρίζων. και ἐπῃρωτησεν τον πατερα αυτου, ποσος χρονος εστιν ὡς τουτο γεγονεν αυτω· ὁ δὲ εἶπεν, ἐκ παιδιοθεν· και πολλαχῖς και εἰς πυρ αυτον ἐβάλεν και εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολεσῇ αυτον· ἀλλ εἰ τι δυνῇ, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεις ἐφ ἡμᾶς. ὁ δὲ ιησους εἶπεν αυτω, το εἰ δυνῇ παντα δυνατα τω πιστευοντι. ευθυς κραξας ὁ πατήρ του

παιδιου ελεγεν, πιστευω· βοηθει μου τη απιστια. ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλος επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω, το αλαλον και κωφον πνευμα, εγω επιτασσω σοι, εξελθε εξ αυτου και μηκει εισελθης εις αυτον. και κραξας και πολλα σπαραξας εξηλθεν· και εγενετο ωσει νεκρος, ωστε τους πολλους λεγειν οτι απεθανεν. ο δε ιησους κρατησας της χειρος αυτου ηγειρεν αυτον, και ανεστη. και εισελθοντος αυτου εις οικον οι μαθηται αυτου κατ ιδιαν επηρωτων αυτον, οτι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο· και ειπεν αυτοις, τουτο το γενοσ εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη. κακειθεν εξελθοντες παρεπορευοντο δια της γαλιλαιας, και ουκ ηθελεν ινα τις γνοι· εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν αυτοις οτι ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας ανθρωπων, και αποκτενουσιν αυτον, και αποκτανθεις μετα τρεις ημερας αναστησεται. οι δε ηγνοουν το ρημα, και εφοβουντο αυτον επερωτησαι. και ηλθον εις καφαρναουμ. και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους, τι εν τη οδω διελογιζεσθε· οι δε εσιωπων, προς αλληλους γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τις μειζων. και καθισας εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις, ει τις θελει πρωτος ειναι εσται παντων εσχατος και παντων διακονος. και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοις, ος αν εν των τοιουτων παιδιων δεξηται επι τω ονοματι μου, εμε δεχεται· και ος αν εμε δεχεται, ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με. εφη αυτω ο ιωαννης, διδασκαλε, ειδομεν τινα εν τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια, και εκωλυομεν αυτον, οτι ουκ ηκολουθει ημιν. ο δε ιησους ειπεν, μη κωλυετε αυτον, ουδεις γαρ εστιν ος ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνησεται ταχυ κακολογησαι με· ος γαρ ουκ εστιν καθ ημων, υπερ ημων εστιν. ος γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υδατος εν ονοματι οτι χριστου εστε, αμην λεγω υμιν οτι ου μη απολεση τον μισθον αυτου. και ος αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων [εις εμε], καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται μυλος ονικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν. και εαν σκανδαλιξη σε η χειρ σου, αποκοψον αυτην· καλον εστιν σε κυλλον εισελθειν εις την ζωην η τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εις την γεενναν, εις το πυρ το ασβεστον.

και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε, αποκοψον αυτον· καλον εστιν σε εισελθειν εις την ζωην χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν.

και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε, εκβαλε αυτον· καλον σε εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν, όπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται· πας γαρ πυρι αλισθησεται. καλον το αλας· εαν δε το αλας αναλον γενηται, εν τινη αυτο αρτυσετε· εχετε εν εαυτοις αλα, και ειρηνευετε εν αλληλοις. και εκειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαιας [και] περαν του ιορδανου, και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον, και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους. και προσελθοντες φαρισαιοι επηρωτων αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι, πειραζοντες αυτον. ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις, τι υμιν εννειλατο μωσης· οι δε ειπαν, επετρεψεν μωσις βιβλιον αποστασιου γραφαι και απολυσαι. ο δε ιησους ειπεν αυτοις, προς την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην. απο δε αρχης κτισεως

αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους· ἐνεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα [και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου], και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν· ὥστε ουκετι ειναι δυο αλλα μια σαρξ· ὁ ουν ὁ θεος συνεzeugεν ανθρωπος μη χωριζεται. και εις την οικιαν παλιν οι μαθηται περι τουτου επηρωτων αυτον. και λεγει αυτοις, ὅς αν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχεται επ αυτην, και εαν αυτη απολυσασα τον ανδρα αυτης γαμηση αλλον μοιχεται. και προσεφερον αυτω παιδια ινα αυτων ἀφῆται· οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοις. ιδων δε ὁ ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις, αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με, μη κωλυετε αυτα, των γαρ τοιουτων εστιν ἡ βασιλεια του θεου. αμην λεγω ὑμιν, ὅς αν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ὡς παιδιον, ου μη εισελθῃ εις αυτην. και εναγκαλισαμενος αυτα κατευλογει τιθεις τας χειρας επ αυτα. και εκπορευομενου αυτου εις ὁδον προσδραμων εις και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον, διδασκαλε αγαθε, τι ποιησω ινα ζωην αιωνιον κληρονομησω· ὁ δε ιησους ειπεν αυτω, τι με λεγεις αγαθον· ουδεις αγαθος ει μη εἰς ὁ θεος. τας εντολας οιδας· μη φονευσσης, μη μοιχευσης, μη κλεψῃς, μη ψευδομαρτυρησης, μη αποστερησης, τιμα τον πατερα σου και την μητερα. ὁ δε εφη αυτω, διδασκαλε, ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου. ὁ δε ιησους εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω, ἐν σε ὑστερει· ὕπαγε ὅσα εχεις πωλησον καιδος [τοις] πτωχοις, και ἔξεις θησαυρον εν ουρανῳ, και δευρο ακολουθει μοι. ὁ δε στυγνασας επι τῷ λογῳ απηλθεν λυπουμενος, ην γαρ εχων κτηματα πολλα. και περιβλεψαμενος ὁ ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτου, πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του θεου εισελθουσιν. οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου. ὁ δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις, τεκνα, πως δυσκολον εστιν εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν· ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια [της] τρυμαλιας [της] ῥαφιδος διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν. οι δε περισσως εξεπλησσοντο λεγοντες προς ἑαυτους, και τις δυναται σωθῆναι· εμβλεψας αυτοις ὁ ιησους λεγει, παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου παρα θεῳ, παντα γαρ δυνατα παρα τῷ θεῳ. ηρξατο λεγειν ὁ πετρος αυτω, ιδου ἡμεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθηκαμεν σοι. εφη ὁ ιησους, αμην λεγω ὑμιν, ουδεις εστιν ὅς αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας η μητερα η πατερα η τεκνα η αγρους ἐνεκεν εμου και ἐνεκεν του ευαγγελιου, εαν μη λαβῃ ἑκατονταπλασιονα νυν εν τῷ καιρῷ τουτω οικιας και αδελφους και αδελφας και μητερας και τεκνα και αγρους μετα διωγμων, και εν τῷ αἰωνί τῷ ερχομένῳ ζῶναι αιωνιον. πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και [οι] εσχατοι πρωτοι. ησαν δε εν τῇ ὁδῳ αναβαινοντες εις ἱεροσολυμα, και ην προαγων αυτους ὁ ιησους, και εθαμβουντο, οι δε ακολουθουντες εφοβουντο. και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν, ὅτι ιδου αναβαινομεν εις ἱεροσολυμα, και ὁ υἱος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και τοις γραμματευσιν, και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν και εμπαϊξουσιν αυτω και εμπτυσουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και αποκτενουσιν, και μετα τρεις ἡμερας αναστησεται. και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι υιοι ζεβεδαιου λεγοντες αυτω, διδασκαλε, θελομεν ινα ὁ εαν αιτησωμεν σε ποιησης ἡμιν. ὁ δε ειπεν αυτοις, τι θελετε [με]

ποιησω υμιν· οι δε ειπαν αυτω, δος ημιν ινα εις σου εκ δεξιων και εις εξ αριστερων καθισωμεν εν τη δοξη σου. ο δε ιησους ειπεν αυτοις, ουκ οιδατε τι αιτεισθε. δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω πινω, η το βαπτισμα ο εγω βαπτίζομαι βαπτισθηναι· οι δε ειπαν αυτω, δυναμεθα. ο δε ιησους ειπεν αυτοις, το ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτίζομαι βαπτισθησεσθε, το δε καθισαι εκ δεξιων μου η εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι, αλλ οις ήτοιμασται. και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου. και προσκαλεσαμενος αυτους ο ιησους λεγει αυτοις, οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων. ουχ ουτως δε εστιν εν υμιν· αλλ ος αν θελη μεγας γενεσθαι εν υμιν, εσται υμων διακονος, και ος αν θελη εν υμιν ειναι πρωτος, εσται παντων δουλος· και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων. και ερχονται εις ιεριχω. και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου ο υιος τιμαριου βαρτιμαιος τυφλος προσαιτης εκαθητο παρα την οδον. και ακουσας οτι ιησους ο ναζαρηνος εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν, υιε δαυιδ ιησου, ελεησον με. και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση· ο δε πολλω μαλλον εκραζεν, υιε δαυιδ, ελεησον με. και στας ο ιησους ειπεν, φωνησατε αυτον. και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω, θαρσει, εγειρε, φωνει σε. ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναπηδησας ηλθεν προς τον ιησουν. και αποκριθεις αυτω ο ιησους ειπεν, τι σοι θελεις ποιησω· ο δε τυφλος ειπεν αυτω, ραββουνι, ινα αναβλεψω. και ο ιησους ειπεν αυτω, υπαγε, η πιστις σου σεσωκεν σε. και ευθυς ανεβλεψεν, και ηκολουθει αυτω εν τη οδω. και οτε εγγιζουσιν εις ιεροσολυμα εις βηθφαγη και βηθανιαν προς το ορος των ελαιων, αποστέλλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοις, υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων, και ευθυς εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ουπω ανθρωπων εκαθισεν· λυσате αυτον και φερετε. και εαν τις υμιν ειπη, τι ποιεите τουτο· ειπατε, ο κυριος αυτου χρειαν εχει, και ευθυς αυτον αποστέλλει παλιν ωδε. και απηλθον και ευρον πωλον δεδεμενον προς θυραν εξω επι του αμφοδου, και λουσιν αυτον. και τινες των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις, τι ποιεите λυοντες τον πωλον· οι δε ειπαν αυτοις καθως ειπεν ο ιησους· και αφηκαν αυτους. και φερουσιν τον πωλον προς τον ιησουν, και επιβαλλουσιν αυτω τα ιματια αυτων, και εκαθισεν επ αυτον. και πολλοι τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον, αλλοι δε στιβαδας κοψαντες εκ των αγρων. και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον, ωσαννα· ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου· ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια του πατρος ημων δαυιδ· ωσαννα εν τοις υψιστοις. και εισηλθεν εις ιεροσολυμα εις το ιερον· και περιβλεψαμενος παντα, οφιας ηδη ουσης της ωρας, εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα. και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιας επεινασεν. και ιδων συκην απο μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν ει αρα τι ευρησει εν αυτη, και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα· ο γαρ καιρος ουκ ην συκων. και αποκριθεις ειπεν αυτη, μηκετι εις τον αιωνα εκ σου μηδεις καρπον φαγοι. και ηκουσιν οι μαθηται αυτου. και ερχονται εις ιεροσολυμα. και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας και τους αγοραζοντας εν τω ιερω,

και τας τραπεζας των κολλυβιστων και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας κατεστρεψεν, και ουκ ηφιεν ινα τις διενεγκη σκευος δια του ιερου. και εδιδασκεν και ελεγεν αυτοις, ου γεγραπται οτι ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν· υμεις δε πεποινηκατε αυτον σπηλαιον ληστων. και ηκουσαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις, και εξητουν πως αυτον απολεσωσιν· εφοβουντο γαρ αυτον, πας γαρ ο οχλος εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου. και οταν οψε εγενετο, εξεπορευοντο εξω της πολεως. και παραπορευομενοι πρωι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων. και αναμνησθεις ο πετρος λεγει αυτω, ραββι, ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται. και αποκριθεις ο ιησους λεγει αυτοις, εχετε πιστιν θεου, αμην λεγω υμιν οτι ος αν ειπη τω ορει τουτω, αρθητι και βληθητι εις την θάλασσαν, και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευη οτι ο λαλει γινεται, εσται αυτω. δια τουτο λεγω υμιν, παντα οσα προσευχεσθε και αιτεισθε, πιστευετε οτι ελαβετε, και εσται υμιν. και οταν στηκετε προσευχομενοι, αφιετε ει τι εχετε κατα τινος, ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμων.

και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα. και εν τω ιερω περιπατουντος αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι και ελεγον αυτω, εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις· η τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην ινα ταυτα ποιης· ο δε ιησους ειπεν αυτοις, επερωτησω υμας ενα λογον, και αποκριθητε μοι, και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω· το βαπτισμα το ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων· αποκριθητε μοι. και διελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες, εαν ειπωμεν, εξ ουρανου, ερει, δια τι [δουν] ουκ επιστευσατε αυτω· αλλα ειπωμεν, εξ ανθρωπων· εφοβουντο τον οχλον, απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οντως οτι προφητης ην. και αποκριθεντες τω ιησου λεγουσιν, ουκ οίδαμεν. και ο ιησους λεγει αυτοις, ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω. και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λαλειν, αμπελωνα ανθρωπος εφυτευσεν, και περιεθηκεν φραγμα και ωρυξεν υποληγιον και ωκοδομησεν πυργον, και εξεδετο αυτον γεωργους, και απεδημνησεν. και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον, ινα παρα των γεωργων λαβη απο των καρπων του αμπελωνος· και λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον. και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλον· κακεινον εκεφαλιωσαν και ητιμασαν. και αλλον απεστειλεν, κακεινον απεκτειναν, και πολλους αλλους, ος μεν δερνοντες ος δε αποκτενοντες. ετι ενα ειχεν, υιον αγαπητον· απεστειλεν αυτον εσχατον προς αυτους λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου. εκεινοι δε οι γεωργοι προς εαυτους ειπαν οτι ουτος εστιν ο κληρονομος· δευτε αποκτεινωμεν αυτον, και ημων εσται η κληρονομια. και λαβοντες απεκτειναν αυτον, και εξεβαλον αυτον εξω του αμπελωνος. τι [δουν] ποιησει ο κυριος του αμπελωνος· ελευσεται και απολεσει τους γεωργους, και δωσει τον αμπελωνα αλλοις. ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε, λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες, ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας· παρα κυριου εγενετο αυτη, και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων· και εξητουν αυτον κρατησαι, και εφοβηθησαν τον οχλον, εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν. και αφεντες αυτον απηλθον. και αποστειλλουσιν προς αυτον τινες των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω. και ελθοντες λεγουσιν αυτω, διδασκαλε, οίδαμεν οτι αληθης ει και

ου μελει σοι περι ουδενος, ου γαρ βλέπεις εις προσωπον ανθρωπων, αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις· εξεστιν δουναι κηνησον καισαρι η ου· δωμεν η μη δωμεν· ο δε ειδως αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις, τι με πειραζετε· φερετε μοι δηναριον ινα ιδω. οι δε ηνεγκαν. και λεγει αυτοις, τινος η εικων αυτη και η επιγραφη· οι δε ειπαν αυτω, καισαρος. ο δε ιησους ειπεν αυτοις, τα καισαρος αποδοτε καισαρι και τα του θεου τω θεω. και εξεθαυμαζον επ αυτω. και ερχονται σαδδουκαιιοι προς αυτον, οτινις λεγουσιν αναστασιν μη ειnai, και επηρωτων αυτον λεγοντες, διδασκαλε, μωισης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιπη γυναικα και μη αφη τεκνον, ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου. επτα αδελφοι ησαν· και ο πρωτος ελαβεν γυναικα, και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα· και ο δευτερος ελαβεν αυτην, και απεθανεν μη καταλιπων σπερμα· και ο τριτος ωσαυτως· και οι επτα ουκ αφηκαν σπερμα. εσχατον παντων και η γυνη απεθανεν. εν τη αναστασει [, οταν αναστωσιν,] τινος αυτων εσται γυνη· οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα. εφη αυτοις ο ιησους, ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου· οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν, ουτε γαμουσιν ουτε γαμιζονται, αλλ εισιν ως αγγελοι εν τοις ουρανοις. περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωισεως επι του βατου πως ειπεν αυτω ο θεος λεγων, εγω ο θεος αβρααμ και [ο] θεος ισαακ και [ο] θεος ιακωβ· ουκ εστιν θεος νεκρων αλλα ζωντων· πολυ πλανασθε. και προσελθων εις των γραμματεων ακουσας αυτων συζητουντων, ιδων οτι καλως απεκριθη αυτοις, επηρωτησεν αυτον, ποια εστιν εντολη πρωτη παντων· απεκριθη ο ιησους οτι πρωτη εστιν, ακουε, ισραηλ, κυριος ο θεος ημων κυριος εις εστιν, και αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της διανοιας σου και εξ ολης της ισχυος σου. δευτερα αυτη, αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον. μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν. και ειπεν αυτω ο γραμματευσ, καλως, διδασκαλε, επ αληθειας ειπες οτι εις εστιν και ουκ εστιν αλλος πλην αυτου· και το αγαπαν αυτον εξ ολης της καρδιας και εξ ολης της συνεσεως και εξ ολης της ισχυος και το αγαπαν τον πλησιον ως εαυτον περισσοτερον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και θυσιων. και ο ιησους ιδων [αυτον] οτι νουνεχως απεκριθη ειπεν αυτω, ου μακραν ει απο της βασιλειας του θεου. και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι. και αποκριθεις ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω, πως λεγουσιν οι γραμματαις οτι ο χριστος υιος δαυιδ εστιν· αυτος δαυιδ ειπεν εν τω πνευματι τω αγιω, ειπεν κυριος τω κυριω μου, καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποκατω των ποδων σου. αυτος δαυιδ λεγει αυτον κυριον, και ποθεν αυτου εστιν υιος· και [ο] πολυς οχλος ηκουεν αυτου ηδεως. και εν τη διδαχη αυτου ελεγεν, βλέπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαις περιπατειν και ασπασμους εν ταις αγοραις και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαίς και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις· οι κατεσθιοντες τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι, ουτοι λημψονται περισσοτερον κριμα. και καθισας κατεναντι του γαζοφυλαχιου εθεωρει πως ο οχλος βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλαχιον· και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα· και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο, ο εστιν κοδραντης. και προσκα-

λεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν αυτοις, αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων εβαλεν των βαλλοντων εις το γαζοφυλακιον· παντες γαρ εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον, αυτη δε εκ της υστερησεως αυτης παντα οσα ειχεν εβαλεν, ολον τον βιον αυτης. και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου, διδασκαλε, ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι. και ο ιησους ειπεν αυτω, βλεπεις ταυτας τας μεγαλας οικοδομας· ου μη αφεθη ωδε λιθος επι λιθον ος ου μη καταλυθη. και καθημενου αυτου εις το ορος των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτα αυτον κατ ιδιαν πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας, ειπον ημιν ποτε ταυτα εσται, και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα συντελεισθαι παντα. ο δε ιησους ηρξατο λεγειν αυτοις, βλεπετε μη τις υμας πλανησῃ· πολλοι ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι, και πολλους πλανησουσιν. οταν δε ακουσητε πολεμους και ακοας πολεμων, μη θροεισθε· δει γενεσθαι, αλλ ουπω το τελος. εγερθησεται γαρ εθνος επ εθνος και βασιλεια επι βασιλεια, εσονται σεισμοι κατα τοπους, εσονται λιμοι· αρχη ωδινων ταυτα. βλεπετε δε υμεις εαυτους· παραδωσουσιν υμας εις συνεδρια και εις συναγωγας δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις. και εις παντα τα εθνη πρωτον δει κηρυχθηναι το ευαγγελιον. και οταν αγωσιν υμας παραδιδοντες, μη προμεριμνατε τι λαλησητε, αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε, ου γαρ εστε υμεις οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον. και παραδωσει αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον, και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους· και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου. ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται. οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως εστηκοτα οπου ου δει, ο αναγινωσκων νοειτω, τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη, ο [δε] επι του δωματος μη καταβατω μηδε εισελθω αραι τι εκ της οικιας αυτου, και ο εις τον αγρον μη επιστρεψω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου. ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις. προσευχεσθε δε ινα μη γενηται χειμωνος· εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψις οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχης κτισεως ην εκτισεν ο θεος εως του νυν και ου μη γενηται. και ει μη εκολοβωσεν κυριος τας ημερας, ουκ αν εσωθη πασα σαρξ. αλλα δια τους εκλεκτους ους εξελεξατο εκολοβωσεν τας ημερας. και τοτε εαν τις υμιν ειπη, ιδε ωδε ο χριστος, ιδε εκει, μη πιστευετε· εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προς το αποπλαναν, ει δυνατον, τους εκλεκτους. υμεις δε βλεπετε· προειρηκα υμιν παντα. αλλα εν εκειναις ταις ημεραις μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιος σκοτισθησεται, και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης, και οι αστερες εσονται εκ του ουρανου πιπτοντες, και αι δυναμεις αι εν τοις ουρανοις σαλευθησονται. και τοτε οφονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαις μετα δυναμεως πολλης και δοξης. και τοτε αποστελει τους αγγελους και επισυναξει τους εκλεκτους [αυτου] εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γης εως ακρου ουρανου. απο δε της συκης μαθετε την παραβολην· οταν ηδη ο κλαδος αυτης απαλος γενηται και εκφυη τα φυλλα, γινωσχετε οτι εγγυς το θερος εστιν. ουτως και υμεις, οταν ιδητε ταυτα γινομενα, γινωσχετε οτι εγγυς εστιν επι θυραις. αμην λεγω υμιν οτι ου μη

παρελθὴ ἡ γενεὰ αὕτη μεχρις οὗ ταῦτα πάντα γενῆται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελευσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρελευσονται. περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἀγγέλοι ἐν οὐρανῷ οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ. βλέπετε ἀγρυπνεῖτε· οὐκ οἰδατε γὰρ ποτὲ ὁ καιρὸς ἐστίν. ὥς ἀνθρώπος ἀποδημὸς ἀφείς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ δούς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, ἕκαστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρῳρῳ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορή. γρηγορεῖτε ὅυν, οὐκ οἰδατε γὰρ ποτὲ ὁ κυριὸς τῆς οἰκίας ἐρχεται, ἡ οἷψε ἡ μεσονυκτίον ἡ ἀλεκτοροφωνίας ἡ πρωί, μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης ἔσθῃ ὑμᾶς καθευδόντας. ὁ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσιν λέγω, γρηγορεῖτε. ἦν δὲ τὸ πᾶσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας. καὶ ἐζητοῦν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν· ἐλέγον γὰρ, μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε ἐστὶ θόρυβος τοῦ λαοῦ. καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν βῆθάνια ἐν τῇ οἰκίᾳ σιμῶνος τοῦ λεπροῦ κατακειμένου αὐτοῦ ἦλθεν γυνὴ ἐχούσα ἀλαβαστρὸν μυροῦ ναρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· συντριψάσα τὴν ἀλαβαστρὸν κατέχευεν αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς. ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτούντες πρὸς ἐαυτοὺς, εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὐτῇ τοῦ μυροῦ γέγονεν· ἠδυνάτο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πρᾶθῆναι ἐπάνω θηναίων τριακοσίων καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν, ἀφετε αὐτὴν· τί αὕτη κοπούς παρεχετε· καλὸν ἔργον ἡργάσατο ἐν ἐμοί. πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἐχετε μετ' ἐαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτοῖς εὖ ποιῆσαι, ἐμε δὲ οὐ πάντοτε ἐχετε. ὁ ἐσχεν ἐποίησεν· προέλαβεν μυρίσαι τὸ σῶμα μου εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη ἀληθῆσεται εἰς μνημοσύνην αὐτῆς. καὶ ἰουδᾶς ἰσκαριώθ' ὁ εἷς τῶν δώδεκα ἀπηλθὲν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα αὐτὸν παραδοί αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἐζητεῖ πῶς αὐτὸν ευκαιρῶς παραδοί. καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἁζύμων, ὅτε τὸ πᾶσχα ἐθῆον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, πού θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμασῶμεν ἵνα φαγῆς τὸ πᾶσχα· καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς, ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἀνθρώπος κεραμίον ὕδατος βασταζών· ἀκολουθήσατε αὐτῷ, καὶ ὅπου ἐὰν εἰσελθῇ εἰπάτε τῷ οἰκοδεσποτῇ ὅτι ὁ διδασκαλὸς λέγει, πού ἐστιν τὸ καταλύμα μου ὅπου τὸ πᾶσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φαγῶ· καὶ αὐτὸς ὑμῖν δεῖξει ἀναγαιὸν μέγα ἐστρωμένον ἐτοιμόν· καὶ ἐκεῖ ἐτοιμασάτε ἡμῖν. καὶ ἐξηλθὼν οἱ μαθηταὶ καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοιμάσαν τὸ πᾶσχα. καὶ ὥσας γενομένης ἐρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιοντῶν ὁ ἰησοῦς εἶπεν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. ἠρξάντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς κατὰ εἷς, μὴτι ἐγώ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, εἷς τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβραπτομένος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον. ὅτι ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γεγραπται περὶ αὐτοῦ, οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος. καὶ ἐσθιοντῶν αὐτῶν λαβὼν ἄρτον εὐλογήσας ἐκλάσεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν, λαβετε, τοῦτο ἐστὶν τὸ σῶμα μου. καὶ λαβὼν ποτήριον εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἐπιὼν ἐξ αὐτοῦ πάντες. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, τοῦτο ἐστὶν τὸ αἷμα μου τῆς διαθήκης τὸ ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκετι οὐ μὴ πῶς ἐκ τοῦ γεννηματος τῆς ἀμπελοῦ ἕως

της ἡμέρας ἐκεῖνης ὅταν αὐτοὶ πινώ καὶ νιν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε, ὅτι γεγραπται, παταξῶ τὸν ποιμένα, καὶ τὰ προβάτα διασκορπισθήσονται· ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναι με προαξῶ ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν. ὁ δὲ πέτρος εἶπε αὐτῷ, εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σὺ σήμερον ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς με ἀπαρνήσῃ. ὁ δὲ ἐκπερισσῶς ἐλάλει, ἐὰν δὲ με συνάποθανεῖν σοι, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. ὥσαυτως δὲ καὶ πάντες ἐλέγον. καὶ ἐρχονται εἰς χωρίον οὐ τοῦ ὀνόματος γεθσημανι, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καθίστατε ὧδε ἕως προσευξώμαι. καὶ παραλαμβάνει τὸν πέτρον καὶ [τὸν] ἰακώβον καὶ [τὸν] ἰωάννην μετ' αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδύμονεῖν, καὶ λέγει αὐτοῖς, περιλύπος ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε. καὶ προσελθὼν μικρὸν ἐπιπτεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ προσήχετο ἵνα εἰ δυνατόν ἐστιν παρελθῇ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα, καὶ ἐλέγεν, ἀββὰ ὁ πατήρ, πάντα θνήσκει σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' οὐ τίς ἐγώ θελῶ ἀλλὰ τί σὺ. καὶ ἐρχεται καὶ ἑώρασκει αὐτοὺς καθευδοντας, καὶ λέγει τῷ πέτρῳ, σίμων, καθευδεῖς; οὐκ ἰσχύσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι· γρηγορεῖτε καὶ προσευχεσθε, ἵνα μὴ ἐλθῇτε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα προθυμον ἡ δὲ σαρκὶς ἀσθενής. καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσήχετο τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν. καὶ πάλιν ἐλθὼν εὗρεν αὐτοὺς καθευδοντας, ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καταβαρυνόμενοι, καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί ἀποκριθῶσιν αὐτῷ. καὶ ἐρχεται τὸ τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖς, καθευδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαυεσθε· ἀπεχεῖ· ἦλθεν ἡ ὥρα, ἰδοὺ παραδίδεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε ἀγῶμεν· ἰδοὺ ὁ παραδίδους με ἤγγικεν. καὶ εὐθὺς ἐπὶ αὐτοῦ λαλοῦντος παραγίνεται ἰουδᾶς εἷς τῶν δώδεκα καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξυλῶν παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων. δέδωκε δὲ ὁ παραδίδους αὐτὸν συσσημὸν αὐτοῖς λέγων, ὃν ἂν φιλήσῃ αὐτός ἐστιν· κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς. καὶ ἐλθὼν εὐθὺς προσελθὼν αὐτῷ λέγει, ῥάββι, καὶ κατεφιλήσεν αὐτόν. οἱ δὲ ἐπεβάλον τὰς χεῖρας αὐτῷ καὶ ἐκρατήσαν αὐτόν. εἷς δὲ [τις] τῶν παρεστηκότων σπασάμενος τὴν μαχαίραν ἐπάειπεν τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, ὥς ἐπὶ ληστὴν ἐξῆλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξυλῶν συλλαβεῖν με· καὶ ἡμέραν ἡμῖν πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδασκῶν καὶ οὐκ ἐκρατήσατε με· ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. καὶ ἀφέντες αὐτόν ἐφυγόν πάντες. καὶ νεανίσκος τις συνηκολούθει αὐτῷ περιβεβλημένος σινδὼνα ἐπὶ γυμνοῦ, καὶ κρατοῦσιν αὐτόν· ὁ δὲ καταλίπων τὴν σινδὼνα γυμνὸς ἐφυγεν. καὶ ἀπηγάγον τὸν ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερεᾶ, καὶ συνέρχονται πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς. καὶ ὁ πέτρος ἀπομακροθὲν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἐσῶς εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτησαν κατὰ τοῦ ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν, καὶ οὐκ ἔβρισκον· πολλοὶ γὰρ εἰσεύδομαρτυροῦν κατ' αὐτόν, καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. καὶ τινες ἀναστάντες εἰσεύδομαρτυροῦν κατ' αὐτόν λέγοντες ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λεγόντος ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τούτον τὸν χειροποιητὸν καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειρο-

ποιητον οικοδομησω· και ουδε ούτως ιση την ή μαρτυρια αυτων. και αναστας ό αρχιερευς εις μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων, ουκ αποκριθι ουδεν· τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν· ό δε εσιωπα και ουκ απεκρινατο ουδεν. παλιν ό αρχιερευς επηρωτα αυτον και λεγει αυτω, συ ει ό χριστος ό υιος του ευλογητου· ό δε ιησους ειπεν, εγω ειμι, και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον της δυναμewς και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου. ό δε αρχιερευς διαρρηξας τους χιτωνας αυτου λεγει, τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων· ηκουσατε της βλασφημιας· τι υμιν φαινεται· οι δε παντες κατεκριναν αυτον ενοχον ειναι θανατου. και ηρξαντο τινες εμπτυσιν αυτω και περικαλυπτειν αυτου το προσωπον και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω, προφητευσον, και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον ελαβον. και οντος του πετρου κατω εν τη αυλη ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεως, και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω λεγει, και συ μετα του ναζαρηνου ησθα του ιησου. ό δε ηρνησατο λεγων, ουτε οίδα ουτε επισταμαι συ τι λεγεις. και εξηλθεν εξω εις το προαυλιον [· και αλεκτωρ εφωνησεν]. και ή παιδισκη ιδουσα αυτον ηρξατο παλιν λεγειν τοις παρεστωσιν ότι ουτος εξ αυτων εστιν. ό δε παλιν ηρνειτο. και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτες ελεγον τω πετρω, αληθως εξ αυτων ει, και γαρ γαλιλαιος ει. ό δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυναι ότι ουκ οίδα τον ανθρωπον τουτον όν λεγετε. και ευθυς εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν. και ανεμνησθη ό πετρος το ρημα ως ειπεν αυτω ό ιησους ότι πριν αλεκτορα φωνησαι δις τρις με απαρνηση· και επιβαλων εκλαιεν. και ευθυς πρωι συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και όλον το συνεδριον δησαντες τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν πιλατω. και επηρωτησεν αυτον ό πιλατος, συ ει ό βασιλευς των ιουδαιων· ό δε αποκριθεις αυτω λεγει, συ λεγεις. και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεις πολλα. ό δε πιλατος παλιν επηρωτα αυτον λεγων, ουκ αποκριθι ουδεν· ιδε ποσα σου κατηγορουσιν. ό δε ιησους ουκετι ουδεν απεκριθη, ώστε θαυμαζειν τον πιλατον. κατα δε έορτην απελυεν αυτοις ένα δεσμιον όν παρητουντο. ην δε ό λεγομενος βααραββας μετα των στασιαστων δεδεμενος ότινες εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν. και αναβας ό οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως εποιει αυτοις. ό δε πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων, θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων· εγινωσκεν γαρ ότι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερεις. οι δε αρχιερεις ανεσεισαν τον οχλον ίνα μαλλον τον βααραββαν απολυση αυτοις. ό δε πιλατος παλιν αποκριθεις ελεγεν αυτοις, τι ούν [θελετε] ποιησω [όν λεγετε] τον βασιλεα των ιουδαιων· οι δε παλιν εκραξαν, σταυρωσον αυτον. ό δε πιλατος ελεγεν αυτοις, τι γαρ εποιησεν καχον· οι δε περισως εκραξαν, σταυρωσον αυτον. ό δε πιλατος βουλομενος τω οχλω το ίκανον ποιησαι απελυσεν αυτοις τον βααραββαν, και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσας ίνα σταυρωθη. οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης, ό εστιν πραιτωριον, και συγκαλουσιν όλην την σπειραν. και ενδιδυσκουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον· και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον, χαιρε, βασιλευ των ιουδαιων· και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτυσον αυτω, και τιθεντες τα γονατα προσεκυνουν αυτω. και ότε ενεπαιξαν αυτω, εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου. και εξαγουσιν αυτον

ἵνα σταυρωσῶσιν αὐτόν. καὶ ἀγγαρεύουσιν παραγόντα τινὰ σιμωνά κυρηναῖον ἐρχομένον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα ἀλεξάνδρου καὶ ῥούφου, ἵνα ἀρῇ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὸν γολγοθᾶν τόπον, ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον κρανίου τόπος. καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ἐσμυρνισμένον οἶνον, ὃς δὲ οὐκ ἔλαβεν. καὶ σταυροῦσιν αὐτὸν καὶ διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βαλλόντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τι ἀρῇ. ἣν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταυρώσαν αὐτόν. καὶ ἣν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη, ὃ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσιν δύο ληστας, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ ἐυωνύμων αὐτοῦ.

καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλάσφημουν αὐτὸν κινούντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες, οὐαὶ ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ οἰκοδομῶν ἐν τρισὶν ἡμέραις, σώσον σεαυτὸν καταβάς ἀπο τοῦ σταυροῦ. ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἐλέγον, ἄλλους ἐσώσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· ὁ χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπο τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἰδῶμεν καὶ πιστεύσωμεν. καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι σὺν αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. καὶ γενομένης ὥρας ἑκτῆς σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνατῆς. καὶ τῇ ἐνατῇ ὥρᾳ ἐβοήσεν ὁ ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, ἐλὼι ἐλὼι λεμὰ σαβαχθάνι· ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον ὁ θεὸς μου ὁ θεὸς μου, εἰς τί ἐγκατελίπες με· καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἐλέγον, ἰδε ἡλιὸν φωνεῖ. δράμων δὲ τίς [καὶ] γεμίσας σπογγὸν ὀξὺς περιθῆις καλάμῳ ἐποτίζεν αὐτόν, λέγων, ἀφετε ἰδῶμεν εἰ ἐρχεται ἡλίας καθελεῖν αὐτόν. ὁ δὲ ἰησοῦς ἀφείς φωνὴν μεγάλην ἐξεπνεύσεν. καὶ τὸ καταπετάσμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπ' ἀνωθεν ἕως κατω. ἰδὼν δὲ ὁ κεντυριῶν ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτως ἐξεπνεύσεν εἶπεν, ἀληθῶς οὗτος ὁ ἀνθρώπος υἱὸς θεοῦ ἦν. ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακροῦθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς καὶ μαρία ἡ μαγδαλὴν καὶ μαρία ἡ ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ ἰωσήτος μητὴρ καὶ σαλώμη, αἱ ὅτε ἦν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκονοῦν αὐτῷ, καὶ αἱ πολλαὶ αἱ συναναβάσαι αὐτῷ εἰς ἱεροσόλυμα. καὶ ἡδὴ ὀψίας γενομένης, ἐπεὶ ἦν παρασκευή, ὃ ἐστὶν προσάββατον, ἐλθὼν ἰωσήφ [ὁ] ἀπὸ ἀρμαθαίας ἐσχισμῶν βουλεύτης, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθεν πρὸς τὸν πῖλατον καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ. ὁ δὲ πῖλατος ἐθαύμασεν εἰ ἡδὴ τεθνήκεν, καὶ προσκαλέσας αὐτὸν κεντυριῶνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ παλαὶ ἀπεθάνεν· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυριῶνος ἐδώρησατο τὸ πτώμα τῷ ἰωσήφ. καὶ ἀγοράσας σινδὼνα καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησεν τῇ σινδόνι καὶ ἐθήκεν αὐτόν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκυλίσεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. ἡ δὲ μαρία ἡ μαγδαλὴν καὶ μαρία ἡ ἰωσήτος ἐθεωροῦν πού τεθίεται. καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου μαρία ἡ μαγδαλὴν καὶ μαρία ἡ [τοῦ] ἰακώβου καὶ σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθούσαι ἀλειψώσιν αὐτόν. καὶ λίαν πρῶι τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ἐρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. καὶ ἐλέγον πρὸς ἑαυτάς, τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου· καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκυλισται ὁ λίθος, ἣν γὰρ μεγάρις σφοδρά. καὶ εἰσελθούσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον κατῆμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξε-
θαμβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς, μὴ ἐκθαμβησθε· ἰησοὺς ζητεῖτε τὸν νάζαρηνον τὸν ἐσταυρωμένον· ἡγερθῆ, οὐκ ἐστὶν ὧδε· ἰδε ὁ τόπος ὅπου ἐθήκαν αὐτόν. ἀλλὰ ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ

τω πετρω ότι προαγει ύμας εις την γαλιλαιαν· εκει αυτον οφεσθε, καθως ειπεν ύμιν· και εξελθουσαι εφυγον απο του μνημειου, ειχεν γαρ αυτας τρομος και εκστασις· και ουδενι ουδεν ειπαν, εφοβουντο γαρ. [[αναστας δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη, παρ ής εκβεβληκει έπτα δαιμονια· εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενομενοις πενθουσι και κλαιουσιν· κακεινοι ακουσαντες ότι ζη και εθεαθη ύπ αυτης ηπιστησαν· μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν έτερα μορφη πορευομενοις εις αγρον· κακεινοι απελθοντες απηγγειλαν τοις λοιποις· ουδε εκεινοις επιστευσαν· ύστερον [δε] ανακειμενοις αυτοις τοις ένδεκα εφανερωθη, και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν ότι τοις θεασαμενοις αυτον εγηγερμενον ουκ επιστευσαν· και ειπεν αυτοις, πορευθεντες εις τον κοσμον άπαντα κηρυζατε το ευαγγελιον παση τη κτισει· ό πιστευσας και βαπτισθεις σωθήσεται, ό δε απιστησας κατακριθήσεται· σημεια δε τοις πιστευουσιν ταυτα παρακολουθήσει· εν τω ονοματι μου δαιμονια εκβαλουσιν, γλωσσαις λαλησουσιν καιναις, [και εν ταις χερσιν] οφεις αρουσιν, και θανασιμον τι πωσιν ου μη αυτους βλαψη, επι αρρωστους χειρας επιθήσουσιν και καλως έξουσιν· ό μεν όυν κυριος ιησους μετα το λαλησαι αυτοις ανελημφθη εις τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου· εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου, του κυριου συνεργουντος και τον λογον βεβαιουντος δια των επακολουθουντων σημειων·]] [[παντα δε τα παρηγγελμενα τοις περι τον πετρον συντομως εξηγγειλαν· μετα δε ταυτα και αυτος ό ιησους απο ανατολης και αχρι δυσεως εξαπεστειλεν δι αυτων το ιερον και αφθαρτον κηρυγμα της αιωνιου σωτηριας· αμην·]]

επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διηγησιν περι των πληροφορημενων εν ήμιν πραγματος, καθως παρεδοσαν ήμιν οι αρχης αυτοπται και ύπηρεται γενομενοι του λογου, εδοξε καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβως καθεξης σοι γραψαι, κρατιστε θεοφιλε, ίνα επιγνως περι ών κατηχηθης λογων την ασφαλειαν· εγενετο εν ταις ήμεραις ήρωδου βασιλεως της ιουδαιας ιερους τις ονοματι ζαχαριας εξ εφημεριας αβια, και γυνη αυτω εκ των θυγατερων ααρων, και το ονομα αυτης ελισαβετ· ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι εναντιον του θεου, πορευομενοι εν πασαις ταις εντολαις και δικαιωμασιν του κυριου αμεμπτοι· και ουκ ην αυτοις τεκνον, καθοτι ην ή ελισαβετ στειρα, και αμφοτεροι προβεβηκοτες εν ταις ήμεραις αυτων ησαν· εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει της εφημεριας αυτου εναντι του θεου, κατα το εθος της ιερατειας ελαχε του θυμιασαι εισελθων εις τον ναον του κυριου, και παν το πληθος ην του λαου προσευχομενον εξω τη ώρα του θυμιαματος· ωφθη δε αυτω αγγελος κυριου έστως εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματος· και εταραχθη ζαχαριας ιδων, και φοβος επεπεσεν επ αυτον· ειπεν δε προς αυτον ό αγγελος, μη φοβου, ζαχαρια, διοτι εισηκουσθη ή δεησις σου, και ή γυνη σου ελισαβετ γεννησει ύιον σοι, και καλεσεις το ονομα αυτου ιωαννην· και εσται χαρα σοι και αγαλλιασις, και πολλοι επι τη γενεσει αυτου χαρησονται· εσται γαρ μεγας ενωπιον [του] κυριου, και οινον και σικερα ου μη πιη, και πνευματος άγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλιας μητρος αυτου, και πολλους των ύιων ισραηλ επιστρεψει εν κυριον τον θεον αυτων· και αυτος προελευσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ηλιου, επιστρεψαι καρδιας πατερων επι τεκνα και απει-

θεις εν φρονησει δικαιων, ἑτοιμασαι κυριω λαον κατεσχευασμενον. και ειπεν ζαχαριας προς τον αγγελον, κατα τι γνωσθωμι τουτο· εγω γαρ ειμι πρεσβυτης και ἡ γυνη μου προβεβηκυια εν ταις ἡμεραις αυτης. και αποκριθεις ὁ αγγελος ειπεν αυτω, εγω ειμι γαβριηλ ὁ παρεστηκως ενωπιον του θεου, και απεσταλην λαλησαι προς σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα· και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενος λαλησαι αχρι ἥς ἡμερας γενηται ταυτα, ανθ' ὧν ουκ επιστευσας τοις λογοις μου, οτινες πληρωθησονται εις τον καιρον αυτων. και ην ὁ λαος προσδοκων τον ζαχαριαν, και εθαυμαζον εν τω χρονιζειν εν τω ναω αυτον. εξελθων δε ουκ εδυνατο λαλησαι αυτοις, και επεγνωσαν ὅτι οπτασιαν ἑωρακεν εν τω ναω· και αυτος ην διανευων αυτοις, και διεμενεν κωφος. και εγενετο ὡς πλησθησαν αἱ ἡμεραι της λειτουργιας αυτου απηλθεν εις τον οικον αυτου. μετα δε ταυτας τας ἡμερας συνελαβεν ελισαβητ ἡ γυνη αυτου· και περιεχυρεν ἑαυτην μηνas πεντε, λεγουσα ὅτι οὕτως μοι πεποιηκεν κυριος εν ἡμεραις αἰς επειδεν αφελειν ονειδος μου εν ανθρωποις. εν δε τω μηνι τω ἔκτω απεσταλη ὁ αγγελος γαβριηλ απο του θεου εις πολιν της γαλιλαιας ἡ ονομα ναζαρεθ προς παρθενον εμνηστευμενην ανδρι ὡ ονομα ιωσηφ εξ οικου δαυιδ, και το ονομα της παρθενου μαριαμ. και εισελθων προς αυτην ειπεν, χαιρε, κεχαριτωμενη, ὁ κυριος μετα σου. ἡ δε επι τω λογῳ διεταραχθη και διελογιζετο ποταπος ειη ὁ ασπασμος ουτος. και ειπεν ὁ αγγελος αυτη, μη φοβου, μαριαμ, ευρες γαρ χαριν παρα τῷ θεῳ· και ιδου συλλημψη εν γαστρι και τεξη υἱον, και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν. ουτος εσται μεγας και υἱος υψιστου κληθησεται, και δωσει αυτω κυριος ὁ θεος τον θρονον δαυιδ του πατρος αυτου, και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εις τους αιωνας, και της βασιλειας αυτου ουκ εσται τελος. ειπεν δε μαριαμ προς τον αγγελον, πως εσται τουτο, επει ανδρα ου γινωσκω· και αποκριθεις ὁ αγγελος ειπεν αυτη, πνευμα ἅγιον επελευσεται επι σε, και δυναμις υψιστου επισκιασει σοι· διο και το γεννωμενον ἅγιον κληθησεται, υἱος θεου. και ιδου ελισαβητ ἡ συγγενις σου και αυτη συνεilhφεν υἱον εν γηρει αυτης, και ουτος μην ἔκτος εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα· ὅτι ουκ αδυνατησει παρα του θεου παν ῥημα. ειπεν δε μαριαμ, ιδου ἡ δουλη κυριου· γενοιτο μοι κατα το ῥημα σου. και απηλθεν απ αυτης ὁ αγγελος. αναστασα δε μαριαμ εν ταις ἡμεραις ταυταις επορευθη εις την ορεινην μετα σπουδης εις πολιν ιουδα, και εισηλθεν εις τον οικον ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβητ. και εγενετο ὡς ηκουσεν τον ασπασμον της μαριας ἡ ελισαβητ, εσχιρτησεν το βρεφος εν τη κοιλια αυτης, και πλησθη πνευματος ἁγίου ἡ ελισαβητ, και ανεφωνησεν κραυγη μεγαλη και ειπεν, ευλογημενη συ εν γυναιξιν, και ευλογημενος ὁ καρπος της κοιλιας σου. και ποθεν μοι τουτο ἵνα ελθῃ ἡ μητηρ του κυριου μου προς εμε· ιδου γαρ ὡς εγενετο ἡ φωνη του ασπασμου σου εις τα ὠτα μου, εσχιρτησεν εν αγαλλιασει το βρεφος εν τη κοιλια μου. και μακαρια ἡ πιστευσασα ὅτι εσται τελειωσις τοις λελαλημενοις αυτη παρα κυριου. και ειπεν μαριαμ, μεγαλυνει ἡ ψυχη μου τον κυριον, και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τῷ θεῷ τῷ σωτηρι μου, ὅτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της δουλης αυτου. ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αἱ γενεαι· ὅτι εποίησεν μοι μεγαλα ὁ δυνατος, και ἅγιον το ονομα αυτου, και το ελεος αυτου εις γενεας και γενεας τοις φοβουμενοις αυτον. εποίησεν κρατος εν βραχIONI

αυτου, διεσχορπισεν ὑπερηφανους διανοια καρδιας αυτων· καθειλεν δυναστας απο θρονων και ὑψωσεν ταπεινους, πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλουτουοντας εξαπεστειλεν κενους. αντελαβετο ισραηλ παιδος αυτου, μνησθηναι ελεους, καθως ελαλησεν προς τους πατερας ἡμων, τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εις τον αιωνα. εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη ὡς μηνας τρεις, και ὑπεστρεψεν εις τον οικον αυτης. τη δε ελισαβετ επλησθη ὁ χρονος του τεκειν αυτην, και εγεννησεν υιον. και ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεις αυτης ὅτι εμεγαλυνεν κυριος το ελεος αυτου μετ αυτης, και συνεχαιρον αυτη. και εγενετο εν τη ἡμερα τη ογδοη ηλθον περιτεμειν το παιδιον, και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατρος αυτου ζαχαριαν. και αποκριθεισα ἡ μητηρ αυτου ειπεν, ουχι, αλλα κληθησεται ιωαννης. και ειπαν προς αυτην ὅτι ουδεις εστιν εκ της συγγενειας σου ὃς καλειται τω ονοματι τουτω. ενενευσεν δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτο. και αιτησας πινακιδιον εγραψεν λεγων, ιωαννης εστιν ονομα αυτου. και εθαυμασαν παντες. ανεωχθη δε το στομα αυτου παραχρημα και ἡ γλωσσα αυτου, και ελαλει ευλογων τον θεον. και εγενετο επι παντας φοβος τους περιοικουντας αυτους, και εν ὁλη τη ορεινη της ιουδαιας διελαλειτο παντα τα ῥήματα ταυτα, και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων, λεγοντες, τι αρα το παιδιον τουτο εσται· και γαρ χειρ κυριου ην μετ αυτου. και ζαχαριας ὁ πατηρ αυτου επλησθη πνευματος ἁγιου και επροφητευσεν λεγων, ευλογητος κυριος ὁ θεος του ισραηλ, ὅτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου, και ηγειρεν κερας σωτηριας ἡμιν εν οικω δαυιδ παιδος αυτου, καθως ελαλησεν δια στοματος των ἁγιων απ αιωνος προφητων αυτου, σωτηριαν εξ εχθρων ἡμων και εκ χειρος παντων των μισουντων ἡμας· ποιησαι ελεος μετα των πατερων ἡμων και μνησθηναι διαθηκης ἁγιας αυτου, ὅρκον ὃν ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ἡμων, του δουναι ἡμιν αφοβως εκ χειρος εχθρων ῥυθινοντας λατρευειν αυτω εν ὁσιότητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασαις ταις ἡμεραις ἡμων. και συ δε, παιδιον, προφητης ὑψιστου κληθηση, προπορευση γαρ ενωπιον κυριου ἐτοιμασαι ὁδους αυτου, του δουναι γνωσιν σωτηριας τω λαω αυτου εν αφεσει ἁμαρτιων αυτων, δια σπλαγχνα ελεους θεου ἡμων, εν ὃις επισκεφεται ἡμας ανατολη εξ ὑψους, επιφαναι τοις εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοις, του κατευθυναι τους ποδας ἡμων εις ὁδον ειρηνης. το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι, και ην εν ταις ερημοις ἕως ἡμερας αναδειξεως αυτου προς τον ισραηλ. εγενετο δε εν ταις ἡμεραις ἐκειναις ἐξηλθεν δογμα παρα καισαρος αυγουστου απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην. αὕτη απογραφη πρωτη εγενετο ἡγεμονευοντος της συριας κυρηνιου. και επορευοντο παντες απογραφεσθαι, ἕκαστος εις την ἑαυτου πολιν. ανεβη δε και ιωσηφ απο της γαλιλαιας εκ πολεως ναζαρεθ εις την ιουδαιαν εις πολιν δαυιδ ἣτις καλειται βηθλεεμ, δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριας δαυιδ, απογραφασθαι συν μαριαμ τη ἐμνηστευμενη αυτω, ουση εγκυω. εγενετο δε εν τω ειναι αυτους ἐκει επλησθησαν αἱ ἡμεραι του τεκειν αυτην, και ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον· και εσπαργανωσεν αυτον και ανεκλινεν αυτον εν φατνη, διοτι ουκ ην αυτοις τοπος εν τω καταλυματι. και ποιμενες ησαν εν τη χωρα τη αυτη αγραυλουντες και φυλασσοντες φυλακας της νυκτος επι την ποιμνην αυτων. και αγγελος κυριου επεστη αυτοις και δοξα κυριου περιελαμψεν αυτους, και

εφοβήθησαν φόβον μεγαν. και ειπεν αυτοις ὁ αγγελος, μη φοβεισθε, ιδου γαρ ευαγγελιζομαι ὑμιν χαραν μεγαλην ἥτις εσται παντι τω λαῳ, ὅτι ετεχθῆ ὑμιν σημερον σωτηρ ὃς εστιν χριστος κυριος εν πολει δαυιδ· και τουτο ὑμιν το σημειον, ἐυρησετε βρεφος εσπαργανωμενον και κειμενον εν φατνῃ. και εξαιφνης εγενετο συν τω αγγελῳ πληθος στρατιας ουρανιου αιουνων τον θεον και λεγοντων, δοξα εν ὑψιστοις θεῳ και επι γῆς ειρηνῃ εν ανθρωποις ευδοκias. και εγενετο ὡς απηλθον απ αυτων εις τον ουρανον οἱ αγγελοι, οἱ ποιμενες ελαλουν προς αλληλους, διελθωμεν δη ἕως βηθλεεμ και ιδωμεν το ῥημα τουτο το γεγονος ὃ ὁ κυριος εγνωρισεν ἡμιν. και ηλθαν σπευσαντες και ανευραν την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφος κειμενον εν τη φατνῃ· ιδοντες δε εγνωρισαν περι του ῥηματος του λαληθεντος αυτοις περι του παιδιου τουτου. και παντες οἱ ακουσαντες εθαυμασαν περι των λαληθεντων ὑπο των ποιμενων προς αυτοους· ἡ δε μαριαμ παντα συνετηρει τα ῥηματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτης. και ὑπεστρεψαν οἱ ποιμενες δοξαζοντες και αιουντες τον θεον επι πασιν ὡς ηκουσαν και ειδον καθως ελαληθη προς αυτοους. και ὅτε επλησθησαν ἡμεραι οκτω του περιτεμειν αυτον, και εκληθη το ονομα αυτου ιησους, το κληθεν ὑπο του αγγελου προ του συλλημφθηναι αυτον εν τη κοιλια. και ὅτε επλησθησαν αἱ ἡμεραι του καθαρismου αυτων κατα τον νομον μωισσεως, ανηγαγον αυτον εις ιερουσαλημ παραστησαι τῳ κυριῳ, καθως γεγραπται εν νομῳ κυριου ὅτι παν αρσεν διανοιγον μητραν ἅγιον τῳ κυριῳ κληθησεται, και του δουναι θυσιαν κατα το ειρημενον εν τῳ νομῳ κυριου, ζευγος τρυγονων η δυο νοσσοους περιστερων. και ιδου ανθρωπος ην εν ιερουσαλημ ὡ ονομα συμεων, και ὁ ανθρωπος ουτος δικαιος και ευλαβης, προσδεχομενος παρακλησιν του ισραηλ, και πνευμα ην ἅγιον επ αυτον· και ην αυτῳ κεχρηματισμενον ὑπο του πνευματος του ἁγιου μη ιδειν θανατον πριν [ῆ] αν ιδῃ τον χριστον κυριου. και ηλθεν εν τῳ πνευματι εις το ιερον· και εν τῳ εισαγαγειν τους γονεις το παιδιον ιησουν του ποιησαι αυτοους κατα το ειθισμενον του νομου περι αυτου και αυτος εδεξατο αυτο εις τας αγκalas και ευλογησεν τον θεον και ειπεν, νυν απολυεις τον δουλον σου, δεσποτα, κατα το ῥημα σου εν ειρηνῃ· ὅτι ειδον οἱ οφθαλμοι μου το σωτηριον σου ὃ ἡτοιμασας κατα προσωπων παντων των λαων, φως εις αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ. και ην ὁ πατηρ αυτου και ἡ μητηρ θαυμαζοντες επι τοις λαλουμενοις περι αυτου. και ευλογησεν αυτοους συμεων και ειπεν προς μαριαμ την μητερα αυτου, ιδου ουτος κειται εις πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τῳ ισραηλ και εις σημειον αντιλεγομενον και σου [δε] αυτης την ψυχην διελευσεται ῥομφαια, ὅπως αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι. και ην ἄννα προφητις, θυγατηρ φανουηλ, εκ φυλης ασηρ· αὕτη προβεβηκυια εν ἡμεραις πολλαις, ζησασα μετα ανδρος ετη ἑπτα απο της παρθενias αυτης, και αυτη χηρα ἕως ετων ογδοηκοντα τεσσαρων, ἡ ουκ αφιστατο του ιερου νηστειαις και δεησεσιν λατρευουσα νυχτα και ἡμεραν. και αυτη τη ὥρα επιστασα ανθρωμολογεito τῳ θεῳ και ελαλει περι αυτου πασιν τοις προσδεχομενοις λυτρωσιν ιερουσαλημ. και ὡς ετελεσαν παντα τα κατα τον νομον κυριου, επεστρεψαν εις την γαλιλαιαν εις πολιν ἑαυτων ναζαρεθ. το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πληρουμενον σοφια, και χαρις θεου ην επ αυτο. και επορευοντο οἱ γονεις αυτου κατ ετος εις ιερουσαλημ τη ἑορτῃ του

πασχα. και οτε εγενετο ετων δωδεκα, αναβαινοντων αυτων κατα το εθος της εορτης και τελειωσαντων τας ημερας, εν τω υποστρεφειν αυτους υπεμεινεν ιησους ο παις εν ιερουσαλημ, και ουκ εγνωσαν οι γονεις αυτου. νομισαντες δε αυτον ειναι εν τη συνοδια ηλθον ημερας οδον και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενευσιν και τοις γνωστοις, και μη ευροντες υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ αναζητουντες αυτον. και εγενετο μετα ημερας τρεις ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επερωτωντα αυτους· εξισταντο δε παντες οι ακουοντες αυτου επι τη συνεσει και ταις αποκρισεσιν αυτου. και ιδοντες αυτον εξεπλαγησαν, και ειπεν προς αυτον η μητηρ αυτου, τεκνον, τι εποιησας ημιν ουτως· ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνωμενοι εξητουμεν σε. και ειπεν προς αυτους, τι οτι εξητετε με· ουκ ηδειτε οτι εν τοις του πατρος μου δει ειναι με· και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοις. και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εις ναζαρεθ, και ην υποτασσομενος αυτοις. και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα εν τη καρδια αυτης. και ιησους προεκοπτεν [εν τη] σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και ανθρωποις. εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιας τιβεριου καισαρος, ηγεμονευοντος ποντιου πιλατου της ιουδαιας, και τετραρχουντος της γαλιλαιας ηρωδου, φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντος της ιτουραιας και τραχωνιτιδος χωρας, και λυσανιου της αβιληνης τετραρχουντος, επι αρχιερεως αννα και καιαφα, εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον ζαχαριου υιον εν τη ερημω. και ηλθεν εις πασαν [την] περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων, ως γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου, φωνη βοωντος εν τη ερημω, ετοιμασατε την οδον κυριου, ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου. πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν ορος και βουνος ταπεινωθησεται, και εσται τα σχολια εις ευθειαν και αι τραχειαι εις οδους λειας· και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου. ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοις οχλοις βαπτισθηναι υπ αυτου, γεννηματα εχιδνων, τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης· ποιησατε ουν καρπους αξιους της μετανοιας· και μη αρξησθε λεγειν εν εαυτοις, πατερα εχομεν τον αβρααμ, λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ. ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται· παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται. και επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες, τι ουν ποιησωμεν· αποκριθεις δε ελεγεν αυτοις, ο εχων δυο χιτωνας μεταδοτω τω μη εχοντι, και ο εχων βρωματα ομοιως ποιειτω. ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπαν προς αυτον, διδασκαλε, τι ποιησωμεν· ο δε ειπεν προς αυτους, μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν πρασσετε. επηρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες, τι ποιησωμεν και ημεις· και ειπεν αυτοις, μηδεν διασεισητε μηδε συκοφαντησητε, και αρχεισθε τοις οψωνιοις υμων. προσδοκωντος δε του λαου και διαλογιζομενων παντων εν ταις καρδιαις αυτων περι του ιωαννου, μηποτε αυτος ειη ο χριστος, απεκρινατο λεγων πασιν ο ιωαννης, εγω μεν υδατι βαπτιζω υμας· ερχεται δε ο ισχυροτερος μου, ου ουκ εμι ικανος λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου· αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι· ου το πτυον εν τη χειρι αυτου διακαθαραι την αλωνα αυτου και συναγαγειν τον σιτον εις την αποθηκην αυτου, το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω. πολλα

μεν ὅν και ἑτερα παρακαλων ευηγγελιζετο τον λαον· ὁ δε ἥρωδης ὁ τετρααρχης, ελεγχομενος ὑπ αυτου περι ἥρωδιαδος της γυναικος του αδελφου αυτου και περι παντων ὡν εποιησεν πονηρων ὁ ἥρωδης, προσεθηκεν και τουτο επι πασιν [και] κατεκλεισεν τον ιωαννην εν φυλακη. εγενετο δε εν τω βαπτισθῆναι ἅπαντα τον λαον και ιησου βαπτισθεντος και προσευχομενου ανεωχθῆναι τον ουρανον και καταβῆναι το πνευμα το ἅγιον σωματικω ειδει ὡς περιστεραν επ αυτον, και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι, συ ει ὁ υἱος μου ὁ αγαπητος, εν σοι ευδοκησα. και αυτος ην ιησους αρχομενος ὡσει ετων τριακοντα, ὡν υἱος, ὡς ενομιζετο, ιωσηφ του ηλι του μαθητα του λευι του μελχι του ιανναι του ιωσηφ του ματταθιου του αμωσ του ναουμ του ἑσλι του ναγγαι του μααθ του ματταθιου του σεμειν του ιωσηχ του ιωδα του ιωαναν του ῥησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του νηρι του μελχι του αδδι του κωσαμ του ελμαδαμ του ηρ του ιησου του ελιεζερ του ιωριμ του μαθητα του λευι του συμεων του ιουδα του ιωσηφ του ιωναμ του ελιακιμ του μελεα του μεννα του ματταθα του ναθαμ του δαυιδ του ιεσσα του ιωβηδ του βοος του σαλα του νασσων του αμιναδαβ του αδμιν του αρνι του ἑσρωμ του φαρες του ιουδα του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του θαρα του ναχωρ του σερουχ του ῥαγαυ του φαλεκ του εβερ του σαλα του καιναμ του αρφαξαδ του σημ του νωε του λαμεχ του μαθουσαλα του ἑνωχ του ιαρετ του μαλελεηλ του καιναμ του ενως του σῆθ του αδαμ του θεου. ιησους δε πληρης πνευματος ἁγίου ὑπεστρεψεν απο του ιορδανου, και ηγετο εν τω πνευματι εν τη ερημῳ ἡμερας τεσσερακοντα πειραζομενος ὑπο του διαβολου. και ουκ εφαγεν ουδεν εν ταις ἡμεραις εκειναις, και συντελεσθεισων αυτων επεινασεν. ειπεν δε αυτω ὁ διαβολος, ει υἱος ει του θεου, ειπε τω λιθῳ τουτω ἵνα γενηται ἄρτος. και απεκριθη προς αυτον ὁ ιησους, γεγραπται ὅτι ουκ επ ἄρτῳ μονῳ ζησεται ὁ ανθρωπος. και αναγαγων αυτον εδειξεν αυτω πασας τας βασιλειας της οικουμενης εν στιγμῃ χρονου· και ειπεν αυτω ὁ διαβολος, σοι δωσω την εξουσιαν ταυτην ἅπασαν και την δοξαν αυτων, ὅτι εμοι παραδεδοται και ὡ εαν θελω διδωμι αυτην· συ ὅν εαν προσκυνησης ενωπιον εμου, εσται σου πασα. και αποκριθεις ὁ ιησους ειπεν αυτω, γεγραπται, κυριον τον θεον σου προσκυνησεις και αυτω μονῳ λατρευσεις. ηγαγεν δε αυτον εις ιερουσαλημ και εστησεν επι το πτερυγιον του ἱερου, και ειπεν αυτω, ει υἱος ει του θεου, βαλε σεαυτον εντευθεν κατω· γεγραπται γαρ ὅτι τοις αγγελιοις αυτου εντελειται περι σου του διαφυλαξαι σε, και ὅτι επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψης προς λιθον τον ποδα σου. και αποκριθεις ειπεν αυτω ὁ ιησους ὅτι ειρηται, ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου. και συντελεσας παντα πειρασμον ὁ διαβολος απεστη απ αυτου αχρι καιρου. και ὑπεστρεψεν ὁ ιησους εν τη δυναμει του πνευματος εις την γαλιλαιαν. και φημη ἐξηλθεν καθ ὅλης της περιχωρου περι αυτου. και αυτος εδιδασκεν εν ταις συναγωγαῖς αυτων, δοξαζομενος ὑπο παντων. και ηλθεν εις ναζαρα, ου ην τεθραμμενος, και εισηλθεν κατα το ειωθος αυτω εν τη ἡμερα των σαββατων εις την συναγωγην, και ανεστη αναγνωσαι. και επεδοθη αυτω βιβλιον του προφητου ησαιου, και αναπτυξας το βιβλιον ευρεν τον τοπον ου ην γεγραμμενον, πνευμα κυριου επ εμε, ου ἔνεκεν εχρισεν με ευαγγελισασθαι πτωχοις, απεσταλκεν με κηρυξαι αιχμαλωτοις αφεσιν και τυφλοις αναβλεψιν, αποστειλαι τεθραυσμενους εν αφεσει, κηρυξαι ε-

νιαυτον κυριου δεκτον. και πτυξας το βιβλιον αποδους τω ὑπηρετη
εκαθισεν· και παντων οἱ οφθαλμοι εν τη συναγωγη ησαν ατενιζοντες
αυτω. ηρξατο δε λεγειν προς αυτους οτι σημερον πεπληρωται ἡ γραφη
αυτη εν τοις ωσιν ὑμων. και παντες εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον
επι τοις λογοις της χαριτος τοις εκπορευομενοις εκ του στοματος
αυτου, και ελεγον, ουχι υιος εστιν ιωσηφ ουτος· και ειπεν προς αυ-
τους, παντως ερειτε μοι την παραβολην ταυτην· ιατρε, θεραπευσον
σεαυτον· οσα ηκουσαμεν γενομενα εις την καφαρναουμ ποιησον και
ωδε εν τη πατριδι σου. ειπεν δε, αμην λεγω ὑμιν οτι ουδεις προφητης
δεκτος εστιν εν τη πατριδι αυτου. επ αληθειας δε λεγω ὑμιν, πολλαι
χηραι ησαν εν ταις ἡμεραις ηλιου εν τω ισραηλ, οτε εκλεισθη ὁ ουρα-
νος επι ετη τρια και μηνας ἑξ, ὡς εγενετο λιμος megας επι πασαν την
γην, και προς ουδεμιαν αυτων επεμφθη ηλιας ει μη εις σαρεπτα της
σιδωνιας προς γυναικα χηραν. και πολλοι λεπροι ησαν εν τω ισραηλ
επι ελίσαιου του προφητου, και ουδεις αυτων εκαθαρισθη ει μη ναιμαν
ὁ συρος. και επλησθησαν παντες θυμου εν τη συναγωγη ακουοντες
αυτου, και ανασταντες εξεβαλον αυτον εξω της πολεως, και ηγαγον
αυτον εως οφρους του ορους εφ ου ἡ πολις ωκοδομητο αυτων, ὡστε
κατακρημινισαι αυτον· αυτος δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο.
και κατηλθεν εις καφαρναουμ πολιν της γαλιλαιας. και ην διδασκων
αυτους εν τοις σαββασιν· και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου, οτι
εν εξουσια ην ὁ λογος αυτου. και εν τη συναγωγη ην ανθρωπος
εχων πνευμα δαιμονιου ακαθαρτου, και ανεκραξεν φωνη μεγαλη, εα,
τι ἡμιν και σοι, ιησου ναζαρην· ηλθες απολεσαι ἡμας· οίδα σε τις
ει, ὁ ἅγιος του θεου. και επετιμησεν αυτω ὁ ιησους λεγων, φμωθη-
τι και εξελθε απ αυτου. και ριψαν αυτον το δαιμονιον εις το μεσον
εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν αυτον. και εγενετο θαμβος επι πα-
ντας, και συνελαλουν προς αλληλους λεγοντες, τις ὁ λογος ουτος,
οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοις ακαθαρτοις πνευμασιν, και
εξερχονται· και εξεπορευετο ηχος περι αυτου εις παντα τοπον της
περιχωρου. αναστας δε απο της συναγωγης εισηλθεν εις την οικιαν
σιμωνος. πενθερα δε του σιμωνος ην συνεχομενη πυρετω μεγαλω,
και ηρωτησαν αυτον περι αυτης. και επιστας επανω αυτης επετιμη-
σεν τω πυρετω, και αφηκεν αυτην· παρακρημα δε αναστασα διηκονει
αυτοις. δυνοντος δε του ηλιου ἅπαντες ὅσοι ειχον ασθενουντας νο-
σοις ποικιλαις ηγαγον αυτους προς αυτον· ὁ δε ἐνὶ ἑκάστῳ αυτων
τας χειρας επιτιθεις εθεραπευεν αυτους. εξηρχετο δε και δαιμονια
απο πολλων, κρ[αυγ]αζοντα και λεγοντα οτι συ ει ὁ υιος του θεου.
και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν, οτι ηδεισαν τον χριστον αυτον ει-
ναι. γενομενης δε ἡμερας εξελθων επορευθη εις ερημον τοπον· και
οἱ οχλοι επεζητουν αυτον, και ηλθον εως αυτου, και κατειχον αυτον
του μη πορευεσθαι απ αυτων. ὁ δε ειπεν προς αυτους οτι και ταις
ἐτεραις πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου, οτι
επι τουτο απεσταλην. και ην κηρυσσων εις τας συναγωγας της ιου-
δαιας. εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω και ακουειν τον
λογον του θεου και αυτος ην ἑστως παρα την λιμνην γεννησαρετ,
και ειδεν δυο πλοια ἑστωτα παρα την λιμνην· οἱ δε ἄλεις απ αυτων
αποβαντες επλυνον τα δικτυα. εμβας δε εις ἐν των πλοιων, ὁ ην σι-
μωνος, ηρωτησεν αυτον απο της γης επαναγαγειν ολιγον, καθισας
δε εκ του πλοιου εδιδασκεν τους οχλους. ὡς δε επαυσατο λαλων,

ειπεν προς τον σιμωνα, επαναγαγε εις το βαθος και χαλασατε τα δικτυα υμων εις αγραν. και αποκριθεις σιμων ειπεν, επιστατα, δι' ὅλης νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν, επι δε τω ῥηματι σου χαλασω τα δικτυα. και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν πληθος ιχθυων πολυ, διερρησseto δε τα δικτυα αυτων. και κατενευσαν τοις μετοχοις εν τω ἑτερω πλοιω του ελθοντος συλλαβεσθαι αυτοις· και ηλθον, και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ὥστε βυθιζεσθαι αὐτα. ιδων δε σιμων πετρος προσεπεσεν τοις γονασιν ιησου λεγων, εξελθε απ' εμου, ὅτι ανηρ ἁμαρτωλος εἰμι, κυριε· θαμβος γαρ περιεσχεν αυτον και παντας τους συν αυτω επι τη αγρα των ιχθυων ὧν συνελαβον, ὁμοιως δε και ιακωβον και ιωαννην υἱους ζεβεδαιου, οἱ ησαν κοινωνοι τῷ σιμωνι. και ειπεν προς τον σιμωνα ὁ ιησους, μη φοβου· απο του νυν ανθρωπους εση ζωγων. και καταγαγοντες τα πλοια επι την γην αφεντες παντα ηκολουθησαν αυτω. και εγενετο εν τῷ εἶναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου ανηρ πληρης λεπρας· ιδων δε τον ιησουν πεσων επι προσωπον εδεηθη αυτου λεγων, κυριε, εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι. και εκτεινας την χειρα ἤψατο αυτου λεγων, θελω, καθαρισθητι· και ευθεως ἡ λεπρα απηλθεν απ' αυτου. και αυτος παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν, αλλα απελθων δεῖξον σεαυτον τῷ ἱερεϊ, και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθως προσεταξεν μωισης, εις μαρτυριον αυτοις. διηρχετο δε μαλλον ὁ λογος περι αυτου, και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι απο των ασθeneiων αυτων· αυτος δε ην ὑποχωρων εν ταις ερημοις και προσευχομενος. και εγενετο εν μια των ἡμερων και αυτος ην διδασκων, και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οἱ ησαν εληλυθοτες εκ πασης κωμης της γαλιλαιας και ιουδαιας και ιερουσαλημ· και δυναμις κυριου ην εις το ιασθαι αυτον. και ιδου ανδρες φεροντες επι κλινης ανθρωπον ὃς ην παραλελυμενος, και εζητουν αυτον εισενεγκειν και θειναι [αυτον] ενωπιον αυτου. και μη ἔυροντες ποιας εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντες επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τῷ κλινιδιῳ εις το μεσον εμπροσθεν του ιησου. και ιδων την πιστιν αυτων ειπεν, ανθρωπε, αφεωνται σοι αἱ ἁμαρτιαι σου. και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οἱ γραμματεῖς και οἱ φαρισαιοι λεγοντες, τις εστιν οὗτος ὃς λαλει βλασφημιας· τις δυναται ἁμαρτιας αφειναι εἰ μη μονος ὁ θεος· επιγνους δε ὁ ιησους τους διαλογισμους αυτων αποκριθεις ειπεν προς αυτους, τι διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων· τι εστιν ευκοπωτερον, ειπειν, αφεωνται σοι αἱ ἁμαρτιαι σου, η ειπειν, εγειρε και περιπατει· ἵνα δε εἰδητε ὅτι ὁ υἱος του ανθρωπου εξουσιαν εχει επι της γης αφιεναι ἁμαρτιας ειπεν τῷ παραλελυμενω, σοι λεγω, εγειρε και αρας το κλινιδιον σου πορευου εις τον οικον σου. και παραχρημα αναστας ενωπιον αυτων, αρας εφ' ὃ κατεκειτο, απηλθεν εις τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον. και εκστασις ελαβεν ἅπαντας και εδοξαζον τον θεον, και επλησθησαν φοβου λεγοντες ὅτι εἶδομεν παραδοξα σημερον. και μετα ταυτα εξηλθεν και εθεασατο τελωνην ονοματι λευιν καθημενον επι το τελωνιον, και ειπεν αυτω, ακολουθει μοι. και καταλιπων παντα αναστας ηκολουθει αυτω. και εποιησεν δοχην μεγαλην λευις αυτω εν τη οικια αυτου· και ην οχλος πολυς τελωνων και αλλων οἱ ησαν μετ αυτων κατακειμενοι. και εγογγυζον οἱ φαρισαιοι και οἱ γραμματεῖς αυτων προς τους μαθητας αυτου λεγοντες, δια τι μετα των τελωνων και ἁμαρτωλων εσθιετε και πινετε· και

αποκριθεις ὁ ἰησους ειπεν προς αυτους, ου χρεϊαν εχουσιν ὁι ὑγιαينو-
ντες ιατρου αλλα ὁι κακως εχοντες· ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιους
αλλα ἁμαρτωλους εις μετανοιαν. ὁι δε ειπαν προς αυτον, ὁι μαθη-
ται ιωαννου νηστεουσιν πυκνα και δεησεις ποιουνται, ὁμοιως και ὁι
των φαρισαιων, ὁι δε σοι εσθιουσιν και πινουσιν. ὁ δε ἰησους ειπεν
προς αυτους, μη δυνασθε τους υἱους του νυμφωνος εν ὧ ὁ νυμφιος
μετ αυτων εστιν ποιησαι νηστευσαι· ελευσονται δε ἡμεραι, και ὅταν
απαρθῇ απ αυτων ὁ νυμφιος τοτε νηστευσουσιν εν εκειναις ταις ἡμε-
ραις. ελεγεν δε και παραβολην προς αυτους ὅτι ουδεις επιβλημα απο
ἱματιου καινου σχισας επιβαλλει επι ἱματιον παλαιον· ει δε μη γε, και
το καινον σχισει και τω παλαιω ου συμφωνησει το επιβλημα το απο
του καινου. και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους· ει δε
μη γε, ῥηξει ὁ οινος ὁ νεος τους ασκους, και αυτος εκχυθησεται και
ὁι ασκοι απολουνται· αλλα οινον νεον εις ασκους καινους βλητεον.
[και] ουδεις πιων παλαιον θελει νεον· λεγει γαρ, ὁ παλαιος χρηστος
εστιν. εγενετο δε εν σαββατῳ διαπορευεσθαι αυτον δια σποριμων,
και ετιλθον ὁι μαθηται αυτου και ησθιον τους σταχυας ψωχοντες
ταις χερσιν. τινες δε των φαρισαιων ειπαν, τι ποιειτε ὁ ουκ εξεστιν
τοις σαββασιν· και αποκριθεις προς αυτους ειπεν ὁ ἰησους, ουδε του-
το ανεγνωτε ὁ εποιησεν δαυιδ ὅτε επεινασεν αυτος και ὁι μετ αυτου
[οντες]· [ὡς] εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της
προθεσεως λαβων εφαγεν και εδωκεν τοις μετ αυτου, ὅους ουκ εξε-
στιν φαγειν ει μη μονους τους ἱερεις· και ελεγεν αυτοις, κυριος εστιν
του σαββατου ὁ υἱος του ανθρωπου. εγενετο δε εν ἑτερῳ σαββατῳ
εισελθειν αυτον εις την συναγωγην και διδασκειν· και ην ανθρωπος
εκει και ἡ χειρ αυτου ἡ δεξια ην ξηρα· παρετηρουντο δε αυτον ὁι
γραμματεϊς και ὁι φαρισαιοι ει εν τῳ σαββατῳ θεραπευει, ἵνα ἑυρωσιν
κατηγορειν αυτου. αυτος δε ηδει τους διαλογισμους αυτων, ειπεν δε
τῳ ανδρι τῳ ξηραν εχοντι την χειρα, εγειρε και στηθι εις το μεσον·
και αναστας εστη. ειπεν δε ὁ ἰησους προς αυτους, επερωτω ὑμας, ει
εξεστιν τῳ σαββατῳ αγαθοποιησαι η κακοποιησαι, ψυχην σωσαι η α-
πολεσαι· και περιβλεψαμενος παντας αυτους ειπεν αυτῳ, εκτεινον την
χειρα σου. ὁ δε εποιησεν, και απεκατεσταθη ἡ χειρ αυτου. αυτοι δε
επλησθησαν ανοιας, και διελαλουν προς αλληλους τι αν ποιησαιεν τῳ
ιησου. εγενετο δε εν ταις ἡμεραις ταυταις εξελθειν αυτον εις το ορος
προσευξασθαι, και ην διανυκτερευων εν τῇ προσευχῇ του θεου. και
ὅτε εγενετο ἡμερα, προσεφωνησεν τους μαθητας αυτου, και εκλεξα-
μενος απ αυτων δωδεκα, ὅους και αποστολους ωνομασεν, σιμωνα, ὃν
και ωνομασεν πετρον, και ανδρεαν τον αδελφον αυτου, και ιακωβον
και ιωαννην και φιλιππον και βαρθολομαιον και μαθηθαιον και θωμαν
και ιακωβον ἄλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην και ιουδαν
ιακωβου και ιουδαν ισκαριωθ, ὃς εγενετο προδοτης. και καταβας μετ
αυτων εστη επι τοπου πεδινου, και οχλος πολυς μαθητων αυτου, και
πληθος πολυ του λαου απο πασης της ιουδαιας και ιερουσαλημ και
της παραλιου τυρου και σιδωνος, ὁι ηλθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι
απο των νοσων αυτων· και ὁι ενοχλουμενοι απο πνευματων ακαθαρ-
των εθεραπευοντο. και πας ὁ οχλος εζητουν ἄπτεσθαι αυτου, ὅτι
δυναμις παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντας. και αυτος επαρας τους
οφθαλμους αυτου εις τους μαθητας αυτου ελεγεν, μακαριοι ὁι πτω-
χοι, ὅτι ὑμετερα εστιν ἡ βασιλεια του θεου. μακαριοι ὁι πεινωντες

νυν, ὅτι χορτασθήσεσθε. μακάριοι οἱ κλαίοντες νυν, ὅτι γελάσετε. μακάριοι ἐστέ ὅταν μισησώσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορισώσιν ὑμᾶς καὶ ονειδίσωσιν καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονήρον ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· χαρήτε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε, ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ποιοῦν τοὺς προφῆταις οἱ πατέρες αὐτῶν. πλην οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπεχετε τὴν παρακλήσιν ὑμῶν. οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ἐμπεπλησμένοι νυν, ὅτι πεινασέτε. οὐαὶ, οἱ γελῶντες νυν, ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε. οὐαὶ ὅταν ὑμᾶς καλῶς εἰπώσιν πάντες οἱ ἄνθρωποι, κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ποιοῦν τοὺς ψευδοπροφῆταις οἱ πατέρες αὐτῶν. ἀλλὰ ὑμῖν λέγω τοὺς ἀκούουσιν, ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, προσευχεσθε περὶ τῶν ἐπηρεάζοντων ὑμᾶς. τῷ τυπτοντὶ σὲ ἐπὶ τὴν σιαγόνα παρέχε καὶ τὴν ἄλλην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντος σοῦ τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κάλυψης. παντὶ αἰτοῦντι σὲ διδοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντος τὰ σα μὴ ἀπαιτεῖ. καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίους. καὶ εἰ ἀγαπάτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν· καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν. καὶ [γὰρ] εἰ ἀγαθοποιήτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν· καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν. καὶ εἰ δανισθῆτε παρ' ὧν ἐλπίζετε λαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις [ἐστίν]· καὶ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανίζουσιν ἵνα ἀπολαβῶσιν τὰ ἴσα. πλην ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανίζετε μὴδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἐστὶ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἐσέσθε υἱοὶ ὕψιστου, ὅτι αὐτὸς χρηστὸς ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαριστοὺς καὶ πονηροὺς. γίνεσθε οἰκτιρμονες καθὼς [καὶ] ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτιρμῶν ἐστίν. καὶ μὴ κρινετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· καὶ μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε. ἀπολυετέ, καὶ ἀπολυθήσεσθε· διδοτέ, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μετρον καλὸν πεπιεσμένον σεσαλευμένον ὑπερεκχυννόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· ὧ γὰρ μετρῶ μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. εἶπεν δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς· μὴτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν· οὐχὶ ἀμφοτέροι εἰς βοήθυνον ἐμπεσούνται· οὐκ ἐστὶν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδασκαλόν, κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἐστὶ ὡς ὁ διδασκαλὸς αὐτοῦ. τί δὲ βλέπεις τὸν καρφὸς τὸ ἐν τῷ οφθαλμῷ τοῦ ἀδελφου σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ οφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς· πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, ἀδελφε, ἀφες ἐκβάλω τὸν καρφὸς τὸ ἐν τῷ οφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ οφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων· ὑποκρίτα, ἐκβάλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ οφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις τὸν καρφὸς τὸ ἐν τῷ οφθαλμῷ τοῦ ἀδελφου σου ἐκβαλεῖν. οὐ γὰρ ἐστὶν δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρὸν, οὐδὲ πάλιν δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν. ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσιν σίκα, οὐδὲ ἐκ βᾶτου σταφυλὴν τρυγῶσιν. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ πονηρὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ προφέρει τὸ πονήρον· ἐκ γὰρ περισσεύματος καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ. τί δὲ με καλεῖτε, κυριε κυριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ἅ λέγω· πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτοὺς, ὑποδείξω ὑμῖν τινὲς ἐστὶν ὁμοίος· ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν ὡς ἐσκάψεν καὶ ἐβάθυνεν καὶ ἐθήκεν θεμελίον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμυρὴς δὲ γενομένης προσερχθεὶς ὁ ποταμὸς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, καὶ οὐκ ἰσχυσεν σαλευσαὶ αὐτήν· διὰ

το καλώς οικοδομησθαι αυτην. ὁ δε ακουσας και μη ποιησας ὁμοιος εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι την γην χωρις θεμελιου, ἡ προσερηξεν ὁ ποταμος, και ευθυς συνεπεσεν, και εγενετο το ῥηγμα της οικιας εκεινης μεγα. επειδη επληρωσεν παντα τα ῥήματα αυτου εις τας ακοας του λαου, εισηλθεν εις καφαρναουμ. ἑκατονταρχου δε τινος δουλος κακως εχων ημελλεν τελευταν, ὅς ην αυτω εντιμος. ακουσας δε περι του ιησου απεστειλεν προς αυτον πρεσβυτερους των ιουδαιων, ερωτων αυτον ὅπως ελθων διασωσῃ τον δουλὸν αυτου. οἱ δε παραγενομενοι προς τον ιησουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιως, λεγοντες ὅτι αξιος εστιν ὧ παρεξῆ τοῦτο, αγαπα γαρ το εἶθνος ἡμῶν και την συναγωγην αυτος ωκοδομησεν ἡμιν. ὁ δε ιησους επορευετο συν αυτοις. ἤδη δε αυτου ου μακραν απεχοντος απο της οικιας επεμφεν φιλους ὁ ἑκατονταρχης λεγων αυτω, κυριε, μη σκυλλου, ου γαρ ἱκανος εμι ἵνα ὑπο την στεγην μου εισελθῃς· διο ουδε εμαυτον ηξίωσα προς σε ελθειν· αλλα ειπε λογω, και ιαθῆτω ὁ παις μου. και γαρ εγω ανθρωπος εμι ὑπο εξουσιαν τασσομενος, εχων ὑπ εμαυτον στρατιωτας, και λεγω τωτου, πορευθητι, και πορευεται, και αλλω, ερχου, και ερχεται, και τω δουλῳ μου, ποιησον τοῦτο, και ποιει. ακουσας δε ταυτα ὁ ιησους εθαυμασεν αυτον, και στραφεις τω ακολουθουντι αυτω οχλῳ ειπεν, λεγω ὑμιν, ουδε εν τῷ ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον. και ὑποστρεψαντες εις τον οικον οἱ πεμφθεντες ευρον τον δουλὸν ὑγιαινωντα. και εγενετο εν τῷ ἔξῃς επορευθη εις πολιν καλουμενην ναιν, και συνεπορευοντο αυτω οἱ μαθηται αυτου και οχλος πολυς. ὡς δε ηγγισεν τη πυλῃ της πολεως, και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκως μονογενης υἱος τη μητρι αυτου, και αυτη ην χηρα, και οχλος της πολεως ἱκανος ην συν αυτη. και ιδων αυτην ὁ κυριος εσπλαγχνισθη επ αυτη και ειπεν αυτη, μη κλαιε. και προσελθων ἥψατο της σορου, οἱ δε βασταζοντες εστησαν, και ειπεν, νεανισκε, σοι λεγω, εγερθητι. και ανεκαθισεν ὁ νεκρος και ηρξατο λαλειν, και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου. ελαβεν δε φοβος παντας, και εδοξαζον τον θεον λεγοντες ὅτι προφητης μεγας ηγερθη εν ἡμιν, και ὅτι επεσκεψατο ὁ θεος τον λαον αυτου. και εξηλθεν ὁ λογος ουτος εν ὅλῃ τῇ ιουδαια περι αυτου και παση τῇ περιχωρῳ. και απηγγειλαν ιωαννη οἱ μαθηται αυτου περι παντων τωτων. και προσκαλεσαμενος δυο τινας των μαθητων αυτου ὁ ιωαννης επεμφεν προς τον κυριον λεγων, συ ει ὁ ερχομενος ἡ αλλον προσδοκωμεν· παραγενομενοι δε προς αυτον οἱ ανδρες ειπαν, ιωαννης ὁ βαπτιστης απεστειλεν ἡμας προς σε λεγων, συ ει ὁ ερχομενος ἡ αλλον προσδοκωμεν· εν εκεινη τῇ ὥρᾳ εθεραπευσεν πολλους απο νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων, και τυφλοις πολλοις εχαρισατο βλεπειν. και αποκριθεις ειπεν αυτοις, πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη ἃ ειδετε και ηκουσατε· τυφλοι αναβλεπουσιν, χωλοι περιπατουσιν, λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν, νεκροι εγειρονται, πτωχοι ευαγγελιζονται· και μακαριος εστιν ὅς εαν μη σκανδαλισθῇ εν εμοι. απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν προς τους οχλους περι ιωαννου, τι εξηλθατε εις την ερημον θεασασθαι· καλαμον ὑπο ανεμου σαλευομενον· αλλα τι εξηλθατε ιδειν· ανθρωπον εν μαλακοις ἱματιοις ημφισμενον· ιδου οἱ εν ἱματισμῳ ενδοξῳ και τρυφῇ ὑπαρχοντες εν τοις βασιλειαῖς εἰσιν. αλλα τι εξηλθατε ιδειν· προφητην· ναι, λεγω ὑμιν, και περισσοτερον προφητου. ουτος εστιν περι ου γεγραπται, ιδου αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου,

ὅς κατασκευασει την ὁδον σου εμπροσθεν σου. λεγω ὑμιν, μειζων εν γεννητοις γυναικων ιωαννου ουδεις εστιν· ὁ δε μικροτερος εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν. και πας ὁ λαος ακουσας και οἱ τελωναι εδικαιωσαν τον θεον, βαπτισθεντες το βαπτισμα ιωαννου· οἱ δε φαρισαι και οἱ νομικοι την βουλην του θεου ηθετησαν εις ἑαυτους, μη βαπτισθεντες ὑπ αυτου. τινι ουν ὁμοιωσω τους ανθρωπους της γενεας ταυτης, και τινι εισιν ὁμοιοι· ὁμοιοι εισιν παιδιοις τοις εν αγορα καθημενοις και προσφωνουσιν αλληλοις, ἃ λεγει, ηυλησαμεν ὑμιν και ουκ ωρχησασθε· εθρηνησαμεν και ουκ εκλαυσαστε. εληλυθεν γαρ ιωαννης ὁ βαπτιστης μη εσθιων αρτον μητε πινων οινον, και λεγετε, δαιμονιον εχει· εληλυθεν ὁ υἱος του ανθρωπου εσθιων και πινων, και λεγετε, ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτης, φιλος τελωνων και ἁμαρτωλων. και εδικαιωθη ἡ σοφια απο παντων των τεκνων αυτης. ηρωτα δε τις αυτον των φαρισαιων ἵνα φαγη μετ αυτου· και εισελθων εις τον οικον του φαρισαιου κατεκλιθη. και ιδου γυνη ἥτις ην εν τη πολει ἁμαρτωλος, και επιγνουσα ὅτι κατακειται εν τη οικια του φαρισαιου, κομισασα αλαβαστρον μυρου και στασα οπισω παρα τους ποδας αυτου κλαιουσα, τοις δακρυσιν ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμασσεν, και κατεφιλει τους ποδας αυτου και ηλειφεν τω μυρω. ιδων δε ὁ φαρισαιος ὁ καλεσας αυτον ειπεν εν ἑαυτω λεγων, ουτος ει ην προφητης, εγινωσκεν αν τις και ποταπη ἢ γυνη ἥτις ἄπτεται αυτου, ὅτι ἁμαρτωλος εστιν. και αποκριθεις ὁ ιησους ειπεν προς αυτον, σιμων, εχω σοι τι ειπειν. ὁ δε, διδασκαλε, ειπε, ψησιν. δυο χρεοφειλεται ησαν δανιστη τινι· ὁ εἷς ωφειλεν δηναρια πεντακοσια, ὁ δε ἑτερος πεντηκοντα. μη εχοντων αυτων αποδουναι αμφοτεροις εχαρισατο. τις ουν αυτων πλειον αγαπησει αυτον· αποκριθεις σιμων ειπεν, ὑπολαμβανω ὅτι ὦ το πλειον εχαρισατο. ὁ δε ειπεν αυτω, ορθως εκρινας. και στραφεις προς την γυναικα τω σιμωνι εφη, βλεπεις ταυτην την γυναικα· εισηλθον σου εις την οικιαν, ὕδωρ μοι επι ποδας ουκ εδωκας· αὕτη δε τοις δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και ταις θριξιν αυτης εξεμαξεν. φιλημα μοι ουκ εδωκας· αὕτη δε αφ ἧς εισηλθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τους ποδας. ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψας· αὕτη δε μυρω ηλειψεν τους ποδας μου. ου χαριν λεγω σοι, αφεωνται αἱ ἁμαρτια αυτης αἱ πολλαι, ὅτι ηγαπησεν πολυ· ὦ δε ολιγον αφιεται, ολιγον αγαπα. ειπεν δε αὕτη, αφεωνται σου αἱ ἁμαρτια. και ηρξαντο οἱ συνανασκειμενοι λεγειν εν ἑαυτοις, τις ουτος εστιν ὃς και ἁμαρτιας αφησιν· ειπεν δε προς την γυναικα, ἡ πιστις σου σεσωκεν σε· πορευου εις ειρηνην. και εγενετο εν τω καιθεξης και αυτος διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενος την βασιλειαν του θεου, και οἱ δωδεκα συν αυτω, και γυναικες τινες αἱ ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθενειων, μαρια ἡ καλουμενη μαγδαληνη, αφ ἧς δαιμονια ἑπτα εξεληλυθει, και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ἡρωδου και σουσαννα και ἑτεραι πολλαι, αἱτινες διηκονουν αυτοις εκ των ὑπαρχοντων αυταις. συνιοντος δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων προς αυτον ειπεν δια παραβολης, εξηλθεν ὁ σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου. και εν τω σπειρειν αυτον ὁ μεν επεσεν παρα την ὁδον, και κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγεν αυτο. και ἑτερον κατεπεσεν επι την πετραν, και ψυεν εξηρανθη δια το μη εχειν ιχμαδα. και ἑτερον

επεσεν εν μεσω των ακανθων, και συμφυεισαι αι ακανθαι απεπνιζαν αυτο. και ετερον επεσεν εις την γην την αγαθην, και φυεν εποιησεν καρπον εκατονταπλασιονα. ταυτα λεγων εφωνει, ο εχων ωτα ακουειν ακουετω. επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου τις αυτη ειη η παραβολη. ο δε ειπεν, υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειας του θεου, τοις δε λοιποις εν παραβολαις, ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και ακουοντες μη συνιωσιν. εστιν δε αυτη η παραβολη· ο σπορος εστιν ο λογος του θεου. οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουσαντες, ειτα ερχεται ο διαβολος και αιρει τον λογον απο της καρδιας αυτων, ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν. οι δε επι της πετρας οι οταν ακουσωσιν μετα χαρας δεχονται τον λογον, και ουτοι ριζαν ουκ εχουσιν, οι προς καιρον πιστευουσιν και εν καιρω πειρασμου απιστανται. το δε εις τας ακανθας πεσον, ουτοι εισιν οι ακουσαντες, και υπο μεριμνων και πλουτου και ηδωνων του βιου πορευομενοι συμπνιγονται και ου τελεσφορουσιν. το δε εν τη καλη γη, ουτοι εισιν οτινες εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντες τον λογον κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη. ουδεις δε λυχνον αφας καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινης τιθησιν, αλλ επι λυχνιας τιθησιν, ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το φως. ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται, ουδε αποκρυφον ο ου μη γνωσθη και εις φανερον ελθη. βλεπετε ουν πως ακουετε· ος αν γαρ εχη, δοθησεται αυτω, και ος αν μη εχη, και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου. παρεγενετο δε προς αυτον η μητηρ και οι αδελφοι αυτου, και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον. απηγγελη δε αυτω, η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν θελοντες σε. ο δε αποκριθεις ειπεν προς αυτους, μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες. εγενετο δε εν μια των ημερων και αυτος ενεβη εις πλοιον και οι μαθηται αυτου, και ειπεν προς αυτους, διελθωμεν εις το περαν της λιμνης· και ανηχθησαν. πλεοντων δε αυτων αφυπνωσεν. και κατεβη λαιλαψ ανεμου εις την λιμνην, και συνεπληρουντο και εκινδυνευον. προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες, επιστατα επιστατα, απολλυμεθα. ο δε διεγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατος· και επαυσαντο, και εγενετο γαληνη. ειπεν δε αυτοις, που η πιστις υμων· φοβηθεντες δε εθαυμασαν, λεγοντες προς αλληλους, τις αρα ουτος εστιν οτι και τοις ανεμοις επιτασσει και τω υδατι, και υπακουουσιν αυτω· και κατεπλευσαν εις την χωραν των γερασηνων, ητις εστιν αντιπερα της γαλιλαιας. εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηντησεν ανηρ τις εκ της πολεως εχων δαιμονια· και χρονω ικανω ουκ ενεδυσατο ιματιον, και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοις μνημασιν. ιδων δε τον ιησουν ανακραξας προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν, τι εμοι και σοι, ιησου υιε του θεου του υψιστου· δεομαι σου, μη με βασανισης. παρηγγειλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου. πολλοις γαρ χρονις συνηρπαχει αυτον, και εδεσμευετο αλυσεσιν και πεδαις φυλασσομενος, και διαρρησων τα δεσμα ηλαυνετο υπο του δαιμονιου εις τας ερημους. επηρωτησεν δε αυτον ο ιησους, τι σοι ονομα εστιν· ο δε ειπεν, λεγιων, οτι εισηλθεν δαιμονια πολλα εις αυτον. και παρεκαλουν αυτον ινα μη επιταξη αυτοις εις την αβυσσον απελθειν. ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενη εν τω ορει· και παρεκαλεσαν αυτον ινα επιτρεψη αυτοις εις εκεινους εισελθειν· και επετρεψεν αυτοις. εξελθοντα δε τα δαιμονια

απο του ανθρωπου εισηλθον εις τους χοιρους, και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την λιμνην και απεπνιγη. ιδοντες δε οι βοσκο- ντες το γεγονος εφυγον και απηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους. εξηλθον δε ιδειν το γεγονος και ηλθον προς τον ιησουν, και ευρον καθημενον τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξηλθεν ιματισμε- νον και σωφρονουντα παρα τους ποδας του ιησου, και εφοβηθησαν. απηγγειλαν δε αυτοις οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεις. και ηρω- τησεν αυτον απαν το πληθος της περιχωρου των γερασηνων απελθειν απ αυτων, οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο· αυτος δε εμβας εις πλοιον υπεστρεψεν. εδειτο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω· απελυσεν δε αυτον λεγων, υποστρεφε εις τον οικον σου, και διηγου οσα σοι εποιησεν ο θεος. και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησους. εν δε τω υποστρεφειν τον ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλος, ησαν γαρ παντες προσδοκω- ντες αυτον. και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαιρος, και ουτος αρχων της συναγωγης υπηρχεν, και πεσων παρα τους ποδας [του] ιησου πα- ρεκαλει αυτον εισελθειν εις τον οικον αυτου, οτι θυγατηρ μονογενη ην αυτω ως ετων δωδεκα και αυτη απεθνησκειν. εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπνιγον αυτον. και γυνη ούσα εν ρυσει αιματος απο ετων δωδεκα, ητις [ιατροις] προσαναλωσασα όλον τον βιον] ουκ ισχυσεν απ ουδενος θεραπευθηναι, προσελθουσα οπισθεν ήψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου, και παραχρημα εστη ή ρυσις του αιμα- τος αυτης. και ειπεν ο ιησους, τις ο άψαμενος μου· αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετρος, επιστατα, οι οχλοι συνεχουσιν σε και απο- θλιβουσιν. ο δε ιησους ειπεν, ήψατο μου τις, εγω γαρ εγνων δυναμιν εξεληλυθυιαν απ εμου. ιδουσα δε ή γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω δι ήν αιτιαν ήψατο αυτου απηγγειλεν ενωπιον παντος του λαου και ως ιαθη παραχρημα. ο δε ειπεν αυτη, θυγατηρ, ή πιστις σου σεσωκεν σε· πορευου εις ειρηνην. ετι αυτου λαλουντος ερχεται τις παρα του αρχισυναγωγου λεγων οτι τεθνηκεν ή θυγατηρ σου, μηκετι σκυλλε τον διδασκαλον. ο δε ιησους ακουσας απεκριθη αυτω, μη φοβου, μονον πιστευσον, και σωθησεται. ελθων δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν τινα συν αυτω ει μη πετρον και ιωαννην και ιακωβον και τον πατερα της παιδος και την μητερα. εκλαιον δε παντες και εκοιπωντο αυτην. ο δε ειπεν, μη κλαιετε, ου γαρ απεθανεν αλλα καθευδει. και κατεγελων αυτου, ειδοτες οτι απε- θανεν. αυτος δε κρατησας της χειρος αυτης εφωνησεν λεγων, ή παις, εγειρε. και επεστρεψεν το πνευμα αυτης, και ανεστη παραχρημα, και διεταξεν αυτη δοθηναι φαγειν. και εξεστησαν οι γονεις αυτης· ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονος. συγκαλεσασμενος δε τους δωδεκα εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαι- μονια και νοσους θεραπευειν, και απεστείλεν αυτους κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι [τους ασθενεις], και ειπεν προς αυτους, μηδεν αιρετε εις την οδον, μητε ραβδον μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον, μητε [ανα] δυο χιτωνας εχειν. και εις ήν αν οικιαν εισελθη- τε, εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε. και όσοι αν μη δεχωνται ύμας, εξερχομενοι απο της πολεως εκεινης τον κονιορτον απο των ποδων ύμων αποτινασσετε εις μαρτυριον επ αυτους. εξερχομενοι δε διηρ- χοντο κατα τας κωμας ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου. ηκουσεν δε ήρωδης ο τετραρχης τα γινομενα παντα, και διηπορει

δια το λεγεσθαι ὑπο τινων ὅτι ἰωαννης ηγερεθη εκ νεκρων, ὑπο τινων δε ὅτι ἡλιας εφανε, ἄλλων δε ὅτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη. ειπεν δε ἡρώδης, ἰωαννην ἐγὼ ἀπεκεφαλίσαι· τις δε ἐστὶν οὗτος περὶ οὗ ἀκούω τοιαυτά· καὶ ἐζητεῖ ἰδεῖν αὐτόν. καὶ ὑποστρεψάντες οἱ ἀποστολοὶ διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ὑπεχώρησεν κατ' ἰδίαν εἰς πόλιν καλούμενην βηθσαϊδά. οἱ δὲ οἰχοὶ γινόντες ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ ἀποδεξαμένοις αὐτοὺς ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς χρεῖαν ἔχοντας θεραπείας ἰατο. ἡ δὲ ἡμέρα ἡρξάτο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα εἶπαν αὐτῷ, ἀπολύσον τὸν ὄχλον, ἵνα πορευθέντες εἰς τὰς κυκλῶ καμίας καὶ ἀγροὺς καταλύσωσιν καὶ ἐύρωσιν ἐπισιτισμόν, ὅτι ὧδε ἐν ἐρημῷ τοπῷ ἐσμεν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς, δοτε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ εἶπαν, οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ ἄρτοι πεντε καὶ ἰχθυες δύο, εἰ μὴ τι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα. ἦσαν γὰρ ὥσει ἄνδρες πεντακισχίλιοι. εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, κατακλινάτε αὐτοὺς κλισίας [ὥσει] ἀνα πεντήκοντα. καὶ ἐποίησαν οὕτως καὶ κατεκλιναν ἅπαντας. λαβὼν δὲ τοὺς πεντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθῦας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ κατέκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παραθεῖναι τῷ ὄχλῳ. καὶ ἐφαγόν καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες, καὶ ἠρτῆ το περισσεύσαν αὐτοῖς κλάσματος κοφίνοι δώδεκα. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχομένον κατὰ μόνας συνήσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί, καὶ ἐπρωτήσεν αὐτοὺς λέγων, τίνα με λεγούσιν οἱ ὄχλοι εἶναι; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν, ἰωαννην τὸν βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ ἡλίαν, ἄλλοι δὲ ὅτι προφητὴς τις των αρχαιων ανεστη. εἶπεν δὲ αὐτοῖς, ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; πέτρος δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, τὸν χριστὸν τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς παρηγγεῖλεν μηδενὶ λέγειν τοῦτο, εἰπὼν ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ των πρεσβυτερων καὶ ἀρχιερεων καὶ γραμματεων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. ἐλέγεν δὲ πρὸς πάντας, εἰ τις θέλει ὀπισθ' μου ἐρχεσθαι, ἀρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ κατ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. ὅς γὰρ ἀν' ἑλθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σώσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἀν' ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελείται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς; ὅς γὰρ ἀν' ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμούς λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἐλθῇ ἐν τῇ δοξῇ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ των ἁγίων ἀγγέλων. λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶν τινες των αὐτοῦ ἐστήκοτων οἱ οὐ μὴ γευσῶνται θανάτου ἕως ἀν' ἰδῶσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τοὺτους ὥσει ἡμέραι ὀκτῶ [καὶ] παραλαβὼν πέτρον καὶ ἰωαννην καὶ ἰακώβον ἀνεβῆ εἰς τὸ ὄρος προσευξάσθαι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσευχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον καὶ ὁ ἱμάτισμος αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστραπτῶν. καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνέλαβον αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν μωῖσης καὶ ἡλίας, οἱ ὀφθέντες ἐν δοξῇ ἐλέγον τὴν ἐξόδον αὐτοῦ ἣν ἡμελλεν πληροῦν ἐν ἱερουσαλὴμ. ὁ δὲ πέτρος καὶ οἱ συν' αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὑπνῷ· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δοξάν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ εἶπεν ὁ πέτρος πρὸς τὸν ἰησοῦν, ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, καὶ ποιησώμεν σκῆνας τρεῖς, μίαν σοὶ καὶ μίαν μωῖσει καὶ μίαν ἡλίᾳ, μὴ εἰδὼς ὁ λέγει. ταῦτα

δε αυτου λεγοντος εγενετο νεφελη και επεσκιαζεν αυτους· εφοβηθησαν δε εν τω εισελθειν αυτους εις την νεφελην. και φωνη εγενετο εκ της νεφελης λεγουσα, ουτος εστιν ο υιος μου ο εκλελεγμενος, αυτου ακουετε. και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρειθη ιησους μονος. και αυτοι εισιγησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναις ταις ημεραις ουδεν ων εωρακαν. εγενετο δε τη εξης ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορους συνητησεν αυτω οχλος πολυς. και ιδου ανηρ απο του οχλου εβοησεν λεγων, διδασκαλε, δεομαι σου επιβλεψαι επι τον υιον μου, οτι μονογενης μοι εστιν, και ιδου πνευμα λαμβανει αυτον, και εξαιφνης κραζει, και σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μογισ αποχωρει απ αυτου συντριβον αυτον· και εδεηθην των μαθητων σου ινα εκβαλωσιν αυτο, και ουκ ηδυνηθησαν. αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν, ω γενεα απιστος και διεστραμμενη, εως ποτε εσομαι προς υμας και ανεξομαι υμων· προσαγαγε ωδε τον υιον σου. ετι δε προσερχομενου αυτου ερριξεν αυτον το δαιμονιον και συνεσπαρaxedεν· επετιμησεν δε ο ιησους τω πνευματι τω ακαθαρτω, και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου. εξεπλησσοντο δε παντες επι τη μεγαλειωτητι του θεου. παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν ος εποιει ειπεν προς τους μαθητας αυτου, θεσθε υμεις εις τα ωτα υμων τους λογους τουτους, ο γαρ υιος του ανθρωπου μελλει παραδιδωσθαι εις χειρας ανθρωπων. οι δε ηγνοουν το ρημα τουτο, και ην παρακεκαλυμμενον απ αυτων ινα μη αισθωνται αυτο, και εφοβουντο ερωτησαι αυτον περι του ρηματος τουτου. εισηλθεν δε διαλογισμος εν αυτοις, το τις αν ειη μειζων αυτων. ο δε ιησους ειδως τον διαλογισμον της καρδιας αυτων επιλαβομενος παιδιον εστησεν αυτο παρ εαυτω, και ειπεν αυτοις, ος εαν δεξηται τουτο το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται, και ος αν εμε δεξηται δεχεται τον αποστειλαντα με· ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος εστιν μεγας. αποκριθεις δε ιωαννης ειπεν, επιστατα, ειδομεν τινα εν τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια, και εκωλυομεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων. ειπεν δε προς αυτον ο ιησους, μη κωλυετε, ος γαρ ουκ εστιν καθ ημων υπερ υμων εστιν. εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι τας ημερας της αναλημψεως αυτου και αυτος το προσωπον εστηρισεν του πορευεσθαι εις ιερουσαλημ, και απεστειλεν αγγελους προ προσωπου αυτου. και πορευθεντες εισηλθον εις κωμην σαμαριτων, ως ετοιμασαι αυτω· και ουκ εδεξαντο αυτον, οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον εις ιερουσαλημ. ιδοντες δε οι μαθηται ιακωβος και ιωαννης ειπαν, κυριε, θελεις ειπωμεν πυρ καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτους· στραφεις δε επετιμησεν αυτοις. και επορευθησαν εις ετεραν κωμην. και πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τις προς αυτον, ακολουθησω σοι όπου εαν απερχη. και ειπεν αυτω ο ιησους, αι αλωπεκες φωλεους εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις, ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη. ειπεν δε προς ετερον, ακολουθει μοι. ο δε ειπεν, [κυριε,] επιτρεψον μοι απελθοντι πρωτον θαψαι τον πατερα μου. ειπεν δε αυτω, αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους, συ δε απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου. ειπεν δε και ετερος, ακολουθησω σοι, κυριε· πρωτον δε επιτρεψον μοι αποταξασθαι τοις εις τον οικον μου. ειπεν δε [προς αυτον] ο ιησους, ουδεις επιβαλων την χειρα επ αροτρον και βλεπων εις τα οπισω ευθετος εστιν τη βασιλεια του θεου. μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριος ετερους εβδομηκοντα

[δύο], και απεστειλεν αυτους ανα δυο [δύο] προ προσωπου αυτου εις πασαν πολιν και τοπον ου ημελλεν αυτος ερχεσθαι. ελεγεν δε προς αυτους, ὁ μεν θερισμος πολυς, οἱ δε εργαται ολιγοι· δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου ὅπως εργατας εκβαλη εις τον θερισμον αυτου. ὑπαγετε· ιδου αποστελλω ὑμας ὡς αρνας εν μεσω λυκων. μη βασταζετε βαλλαντιον, μη πηραν, μη ὑποδηματα, και μηδενα κατα την ὁδον ασπασθητε. εις ἣν δ αν εισελθητε οικιαν, πρωτον λεγετε, ειρηνη τω οικω τουτω. και εαν εκει η υιος ειρηνης, επαναπαησεται επ αυτον ἡ ειρηνη ὑμων· ει δε μη γε, εφ ὑμας ανακαμψει. εν αυτη δε τη οικια μενετε, εσθιοντες και πινοντες τα παρ αυτων, αξιος γαρ ὁ εργατης του μισθου αυτου. μη μεταβαινετε εξ οικιας εις οικιαν. και εις ἣν αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται ὑμας, εσθιετε τα παρατιθεμενα ὑμιν, και θεραπευετε τους εν αυτη ασθενεις, και λεγετε αυτοις, ηγγικεν εφ ὑμας ἡ βασιλεια του θεου. εις ἣν δ αν πολιν εισελθητε και μη δεχωνται ὑμας, εξελθοντες εις τας πλατειας αυτης ειπατε, και τον κονιορτον τον κολληθεντα ἡμιν εκ της πολεως ὑμων εις τους ποδας απομασσομεθα ὑμιν· πλην τουτο γνωσχετε ὅτι ηγγικεν ἡ βασιλεια του θεου. λεγω ὑμιν ὅτι σοδομοις εν τη ἡμερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη. ουαι σοι, χοραζιν· ουαι σοι, βηθσαιδα· ὅτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενηθησαν αἱ δυναμεις αἱ γενομεναι εν ὑμιν, παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημενοι μετενοησαν. πλην τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η ὑμιν. και συ, καφαρναουμ, μη ἕως ουρανου ὑψωθησῃ· ἕως του ἁδου καταβησῃ. ὁ ακουων ὑμων εμου ακουει, και ὁ αθетων ὑμας εμε αθетει· ὁ δε εμε αθетων αθетει τον αποστειλαντα με. ὑπεστρεψαν δε οἱ ἑβδομηκοντα [δύο] μετα χαρας λεγοντες, κυριε, και τα δαιμονια ὑποτασσεται ἡμιν εν τω ονοματι σου. ειπεν δε αυτοις, εθεωρουν τον σαταναν ὡς αστραπην εκ του ουρανου πεσοντα. ιδου δεδωκα ὑμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφειων και σκορπιων, και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου, και ουδεν ὑμας ου μη αδικησῃ. πλην εν τουτω μη χαιρετε ὅτι τα πνευματα ὑμιν ὑποτασσεται, χαιρετε δε ὅτι τα ονοματα ὑμων εγγεγραπται εν τοις ουρανοις. εν αυτη τη ὥρα ηγαλλιασατο [εν] τω πνευματι τω ἁγιω και ειπεν, εξομολογουμαι σοι, πατερ, κυριε του ουρανου και της γης, ὅτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων, και απεκαλυψας αυτα νηπιουσ· ναι, ὁ πατηρ, ὅτι οὕτως ευδοκια εγενετο εμπροσθεν σου. παντα μοι παρεδοθη ὑπο του πατρος μου, και ουδεις γνωσκει τις εστιν ὁ υιος ει μη ὁ πατηρ, και τις εστιν ὁ πατηρ ει μη ὁ υιος και ὡ εαν βουληται ὁ υιος αποκαλυψαι. και στραφεις προς τους μαθητας κατ ιδιαν ειπεν, μακαριοι οἱ οφθαλμοι οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε. λεγω γαρ ὑμιν ὅτι πολλοι προφηται και βασιλεις ηθελησαν ιδειν ἃ ὑμεις βλέπετε και ουκ ειδαν, και ακουσαι ἃ ακουετε και ουκ ηκουσαν. και ιδου νομικος τις ανεστη εκπειραζων αυτον λεγων, διδασκαλε, τι ποιησας ζωην αιωνιον κληρονομησω· ὁ δε ειπεν προς αυτον, εν τω νομῳ τι γεγραπται· πως αναγινωσκεις· ὁ δε αποκριθεις ειπεν, αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ὅλης [της] καρδιας σου και εν ὅλη τη ψυχῃ σου και εν ὅλη τη ισχυι σου και εν ὅλη τη διανοια σου, και τον πλησιον σου ὡς σεαυτον. ειπεν δε αυτω, ὀρθως απεκριθης· τουτο ποιει και ζηση. ὁ δε θελων δικαιωσαι ἑαυτον ειπεν προς τον ιησουν, και τις εστιν μου πλησιον· ὑπολαβων ὁ ιησους ειπεν, ανθρωπος τις κατεβαινεν απο ιερουσαλημ εις ιεριχω και λησταις περιεπεσεν, οἱ και εκδυσαντες αυτον

και πληγας επιθεντες απηλθον αφεντες ημιθανη. κατα συγκυριαν δε ιερευς τις κατεβαινεν εν τη οδω εκεινη, και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν· ομοιως δε και λευιτης [γενομενος] κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν. σαμαριτης δε τις οδευων ηλθεν κατ αυτον και ιδων εσπλαγχνισθη, και προσελθων κατεδησεν τα τραυματα αυτου επιχεων ελαιον και οινον, επιβιβασας δε αυτον επι το ιδιον κτηνος ηγαγεν αυτον εις πανδοχειον και επεμεληθη αυτου. και επι την αυριον εκβαλων εδωκεν δυο δηναρια τω πανδοχει και ειπεν, επιμεληθητι αυτου, και ο τι αν προσδαπανησης εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σοι. τις τουτων των τριων πλησιον δοκει σοι γεγονεναι του εμπεσοντος εις τους ληστας· ο δε ειπεν, ο ποιησας το ελεος μετ αυτου. ειπεν δε αυτω ο ιησους, πορευου και συ ποιει ομοιως. εν δε τω πορευεσθαι αυτους αυτος εισηλθεν εις κωμην τινα· γυνη δε τις ονοματι μαρθα υπεδεξατο αυτον. και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαριαμ, [η] και παρακαθεσθαισα προς τους ποδας του κυριου ηκουεν τον λογον αυτου. η δε μαρθα περιεσπατο περι πολλην διακονιαν· επιστασα δε ειπεν, κυριε, ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελιπεν διακονειν· ειπε ουν αυτη ινα μοι συναντιλβηται. αποκριθεις δε ειπεν αυτη ο κυριος, μαρθα μαρθα, μεριμνας και θυρυβαζη περι πολλα, ενος δε εστιν χρεια· μαριαμ γαρ την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητις ουκ αφαιρεθησεται αυτης. και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινη προσευχομενον, ως επαυσατο, ειπεν τις των μαθητων αυτου προς αυτον, κυριε, διδαξον ημας προσευχεσθαι, καθως και ιωαννης εδιδαξεν τους μαθητας αυτου. ειπεν δε αυτοις, οταν προσευχησθε, λεγετε, πατερ, αγιασθητω το ονομα σου· ελθετω η βασιλεια σου· τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθι ημεραν· και αφες ημιν τας αμαρτίας ημων, και γαρ αυτοι αφιομεν παντι οφειλοντι ημιν· και μη εισνεγκης ημας εις πειρασμον. και ειπεν προς αυτους, τις εξ υμων εξει φιλον και πορευσεται προς αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω, φιλε, χρησον μοι τρεις αρτους, επειδη φιλος μου παρεγενετο εξ οδου προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω· κακεινος εσωθεν αποκριθεις ειπη, μη μοι κοπους παρεχε· ηδη η θυρα κεκλεισται, και τα παιδια μου μετ εμου εις την κοιτην εισιν· ου δυναμαι αναστας δουναι σοι. λεγω υμιν, ει και ου δωσει αυτω αναστας δια το ειναι φιλον αυτου, δια γε την αναδειαν αυτου εγερθεις δωσει αυτω οσων χρηζει. καγω υμιν λεγω, αιτειτε, και δοθησεται υμιν· ζητειτε, και ευρησετε· κρουετε, και ανοιγησεται υμιν. πας γαρ ο αιτων λαμβανει, και ο ζητων ευρισκει, και τω κρουοντι ανοιγ[ης]εται. τινα δε εξ υμων τον πατερα αιτησει ο υιος ιχθυν, και αντι ιχθυος οφιν αυτω επιδωσει· η και αιτησει ων, επιδωσει αυτω σκορπιον· ει ουν υμεις πονηροι υπαρχοντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων, ποσω μαλλον ο πατηρ [ο] εξ ουρανου δωσει πνευμα αγιον τοις αιτουσιν αυτον. και ην εκβαλλων δαιμονιον [, και αυτο ην] κωφον· εγενετο δε του δαιμονιου εξελθοντος ελαλησεν ο κωφος. και εθαυμασαν οι οχλοι· τινες δε εξ αυτων ειπον, εν βεελζεβουλ τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια· ετεροι δε πειραζοντες σημειον εξ ουρανου εζητουν παρ αυτου. αυτος δε ειδως αυτων τα διανοηματα ειπεν αυτοις, πασα βασιλεια εφ εαυτην διαμερισθαισα ερημουται, και οικος επι οικον πιπτει. ει δε και ο σατανας εφ εαυτον διεμερισθη, πως σταθησεται η βασιλεια αυτου· οτι λεγετε εν βεελζεβουλ εκβαλλειν με τα δαιμονια. ει δε εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια,

οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τινὶ ἐκβαλλοῦσιν· διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν κριταὶ ἐσονται. εἰ δὲ ἐν δακτυλῷ θεοῦ [ἐγὼ] ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἀρα ἐφθάσεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθ' ὠπλισμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλὴν, ἐν εἰρηνῇ ἐστὶν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· ἐπὰν δὲ ἰσχυροτέρως αὐτοῦ ἐπελθῶν νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἶρει ἐφ' ἡ ἐπεποιεῖται, καὶ τὰ σκυλα αὐτοῦ διαδίδωσιν. ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστίν, καὶ ὁ μὴ συναγὼν μετ' ἐμοῦ σκορπίζει. ὅταν τὸ ἀκαθάρτον πνεῦμα ἐξελθῇ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διερχεται δι' ἀνδρῶν τοπῶν ζητοῦν ἀναπαύσιν, καὶ μὴ εὕρισκον, [τότε] λέγει, ὑποστρεψώ εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὼν εὕρισκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ ἑπτά, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ, καὶ γίνεταί τὰ ἐσχάτα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρόνα τῶν πρώτων. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα ἐπαράσα τις φωνὴν γυνὴ ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ, μακαρία ἡ κοιλία ἡ βάστασά σε καὶ μαστοὶ ὅς ἐθῆλασας. αὐτὸς δὲ εἶπεν, μένουν μακαριοὶ οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες. τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροίζομενων ἠρξάτο λέγειν, ἡ γένεα αὕτη γένεα πονηρὰ ἐστίν· σημεῖον ζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὕτῃ εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωάν. καθὼς γὰρ ἐγένετο ἰώνας τοῖς νινευιταῖς σημεῖον, οὕτως ἐστὶ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γένεα ταύτῃ. βασιλίσσα νοτοῦ ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γένεας ταύτης καὶ κατακρίνει αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περατῶν τῆς γῆς ἀκούσαι τὴν σοφίαν σολομῶνος, καὶ ἰδοὺ πλεῖον σολομῶνος ὥδε. ἀνδρες νινευιταὶ ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γένεας ταύτης καὶ κατακρίνουσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα ἰωάν, καὶ ἰδοὺ πλεῖον ἰωάν ὥδε. οὐδεὶς λυχνὸν ἄψας εἰς κρυπτὴν τιθήσιν [οὐδὲ ὑπὸ τὸν μοδιόν] ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φῶς βλέπωσιν. ὁ λυχνὸς τοῦ σώματος ἐστίν ὁ ὀφθαλμὸς σου. ὅταν ὁ ὀφθαλμὸς σου ἄπλους ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμα σου φωτεινὸν ἐστίν· ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμα σου σκοτεινόν. σκοπεῖ οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκοτὸς ἐστίν. εἰ οὖν τὸ σῶμα σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον μέρος τι σκοτεινόν, ἐστὶ φωτεινόν ὅλον ὥς ὅταν ὁ λυχνὸς τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε. ἐν δὲ τῷ λαλήσαι ἐρώτα αὐτὸν φαρισαῖος ὡς ἀνίστασθαι παρ' αὐτῶ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν. ὁ δὲ φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀριστοῦ. εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐτόν, νῦν ὑμεῖς οἱ φαρισαῖοι τὸ ἐξῶθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ ἐσῶθεν ὑμῶν γεμει ἄρπαγης καὶ πονηρίας. ἀφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἐξῶθεν καὶ τὸ ἐσῶθεν ἐποίησεν· πλὴν τὰ ἐνόντα δοτε ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ πάντα καθάρᾳ ὑμῖν ἐστίν. ἀλλὰ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαῖοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἥδυσμον καὶ τὸ πηγανὸν καὶ παν λάχανον, καὶ παρερχέσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγαπὴν τοῦ θεοῦ· ταῦτα δὲ εἶδει ποιῆσαι κακείνα μὴ παρῆναι. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαῖοις, ὅτι ἀγαπάτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι ἐστε ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἀθῆλα, καὶ οἱ ἀνθρώποι [οἱ] περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἰδασιν. ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ, διδασκαλε, ταῦτα λεγὼν καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. ὁ δὲ εἶπεν, καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαὶ, ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβαστάχτα, καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτυλῶν ὑμῶν οὐ προσπαύετε τοῖς φορτίοις. οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπεκτείναν

αυτους. αρα μαρτυρες εστε και συνευδοκειτε τοις εργοις των πατερων υμων, οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτους υμεις δε οικοδομειτε. δια τουτο και η σοφια του θεου ειπεν, αποστελω εις αυτους προφητας και αποστολους, και εξ αυτων αποκτενουσιν και διωξουσιν, ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το εκκεχυμενον απο καταβολης κοσμου απο της γενεας ταυτης, απο αιματος αβελ εως αιματος ζαχαριου του απολομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και του οικου· ναι, λεγω υμιν, εκζητηθησεται απο της γενεας ταυτης. ουαι υμιν τοις νομικοις, οτι ηρατε την κλειδα της γνωσεως· αυτοι ουκ εισηλθατε και τους εισερχομενους εκωλυσατε. κακειθεν εξελθοντος αυτου ηρξαντο οι γραμματεις και οι φαρισαιοι δεινωσ ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον περι πλειονων, ενεδρευοντες αυτον ιθρευσαι τι εκ του στοματος αυτου. εν οις επισυναχθεισων των μυριαδων του οχλου, ωστε καταπατειν αλληλους, ηρξατο λεγειν προς τους μαθητας αυτου πρωτον, προσεχετε εαυτοις απο της ζυμης, ητις εστιν υποκρισις, των φαρισαιων. ουδεν δε συγκεκαλυμμενον εστιν ο ουκ αποκαλυφθησεται, και κρυπτον ο ου γνωσθησεται. ανθ ων οσα εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι ακουσθησεται, και ο προς το ους ελαλησατε εν τοις ταμειοις κηρυχθησεται επι των δωματων. λεγω δε υμιν τοις φιλοις μου, μη φοβηθητε απο των αποκτεινοντων το σωμα και μετα ταυτα μη εχοντων περισσοτερον τι ποιησαι. υποδειξω δε υμιν τινα φοβηθητε· φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι εχοντα εξουσιαν εμβαλειν εις την γεενναν· ναι, λεγω υμιν, τουτον φοβηθητε. ουχι πεντε στρουθια πωλουνται ασσαριων δυο· και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλελησμενον ενωπιον του θεου. αλλα και αι τριχες της κεφαλης υμων πασαι ηριθμηνται. μη φοβεισθε· πολλων στρουθιων διαφερετε. λεγω δε υμιν, πας ος αν ομολογηση εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων, και ο υιος του ανθρωπου ομολογησει εν αυτω εμπροσθεν των αγγελων του θεου. ο δε αρνησαμενος με ενωπιον των ανθρωπων απαρνηθησεται ενωπιον των αγγελων του θεου. και πας ος ερει λογον εις τον υιον του ανθρωπου, αφεθησεται αυτω· τω δε εις το αγιον πνευμα βλασφημησαντι ουκ αφεθησεται. οταν δε εισφερωσιν υμας επι τας συναγωγας και τας αρχας και τας εξουσιας, μη μεριμνησητε πως η τι απολογησησθε η τι ειπητε· το γαρ αγιον πνευμα διδαξει υμας εν αυτη τη ωρα α δει ειπειν. ειπεν δε τις εκ του οχλου αυτω, διδασκαλε, ειπε τω αδελφω μου μερισασθαι μετ εμου την κληρονομιαν. ο δε ειπεν αυτω, ανθρωπε, τις με κατεστησεν κριτην η μεριστην εφ υμας· ειπεν δε προς αυτους, ορατε και φυλασσεσθε απο πασης πλεονεξιας, οτι ουκ εν τω περισσευειν τινη η ζωη αυτου εστιν εκ των υπαρχοντων αυτω. ειπεν δε παραβολην προς αυτους λεγων, ανθρωπου τινος πλουσιου ευφορησεν η χωρα. και διελογιζετο εν εαυτω λεγων, τι ποιησω, οτι ουκ εχω που συναξω τους καρπους μου· και ειπεν, τουτο ποιησω· καθελω μου τας αποθηκας και μειζονας οικοδομησω, και συναξω εκει παντα τον σιτον και τα αγαθα μου, και ερω τη ψυχη μου, ψυχη, εχεις πολλα αγαθα κειμενα εις ετη πολλα· αναπαυου, φαγε, πιε, ευφραινου. ειπεν δε αυτω ο θεος, αφρων, ταυτη τη νυκτι την ψυχην σου απαιτουσιν απο σου· α δε ητοιμασας, τινη εσται· ουτως ο ιησους· ριζων εαυτω και μη εις θεον πλουτων. ειπεν δε προς τους μαθητας [αυτου], δια τουτο λεγω υμιν, μη μεριμνατε τη ψυχη τι φαγητε, μηδε τω σωματι τι ενδυσησθε. η γαρ ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το

σωμα του ενδυματος. κατανοησατε τους κορακας ότι ου σπειρουν ουδε θεριζουσιν, ός ουκ εστιν ταμειον ουδε αποθηκη, και ό θεος τρεφει αυτους· ποσω μαλλον ύμεις διαφερετε των πετεινων. τις δε εξ ύμων μεριμνων δυναται επι την ήλικιαν αυτου προσθηναι πηχυν· ει δυν ουδε ελαχιστον δυνασθε, τι περι των λοιπων μεριμνατε· κατανοησατε τα κρινα πως αυξανει· ου κοπια ουδε νηθει· λεγω δε ύμιν, ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως έν τουτων. ει δε εν αγρω τον χορτον οντα σημερον και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ό θεος όυτως αμφιβεζει, ποσω μαλλον ύμας, ολιγοπιστοι. και ύμεις μη ζητεите τι φαγητε και τι πιητε, και μη μετεωριζεσθε· ταυτα γαρ παντα τα εθνη του κοσμου επιζητουσιν· ύμων δε ό πατηρ οιδεν ότι χρηζετε τουτων. πλην ζητεите την βασιλειαν αυτου, και ταυτα προστεθησεται ύμιν. μη φοβου, το μικρον ποιμνιον, ότι ευδοκησεν ό πατηρ ύμων δουναι ύμιν την βασιλειαν. πωλησατε τα ύπαρχοντα ύμων και δοτε ελεημοσυνην· ποιησατε έαυτοις βαλλαντια μη παλαιουμενα, θησαυρον ανεκλειπτον εν τοις ουρανοις, όπου κλεπτης ουκ εγγιζει ουδε σης διαφθειρει· όπου γαρ εστιν ό θησαυρος ύμων, εκει και ή καρδια ύμων εσται. εστωσαν ύμων ά οσφυες περιεζωσμενα και όι λυχνοι καιομενοι, και ύμεις όμοιοι ανθρωποις προσδεχομενοι τον κυριον έαυτων ποτε αναλυση εκ των γαμων, ίνα ελθοντος και κρουσαντος ευθεως ανοιξωσιν αυτω. μακαριοι όι δουλοι εκεινοι, ός ελθων ό κυριος ευρησει γρηγορουντας· αμην λεγω ύμιν ότι περιζωσεται και ανακλινει αυτους και παρελθων διακονησει αυτοις. καν εν τη δευτερα καν εν τη τριτη φυλακη ελθη και έυρη όυτως, μακαριοι εισιν εκεινοι. τουτο δε γινωσκετε ότι ει ηδει ό οικοδεσποτης ποια ώρα ό κλεπτης ερχεται, ουκ αν αφηκεν διορυχθηναι τον οικον αυτου. και ύμεις γινεσθε έτοιμοι, ότι ή ώρα ου δοκειτε ό υιος του ανθρωπου ερχεται. ειπεν δε ό πετρος, κυριε, προς ήμας την παραβολην ταυτην λεγεις η και προς παντας· και ειπεν ό κυριος, τις αρα εστιν ό πιστος οικονομος ό φρονιμος, όν καταστησει ό κυριος επι της थेραπειας αυτου του διδοναι εν καιρω [το] σιτομετριον· μακαριος ό δουλος εκεινος, όν ελθων ό κυριος αυτου ευρησει ποιουντα όυτως· αληθως λεγω ύμιν ότι ει πασιν τοις ύπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον. εαν δε ειπη ό δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου, χρονιζει ό κυριος μου ερχεσθαι, και αρξηται τυπτειν τους παιδας και τας παιδισκας, εσθιειν τε και πινειν και μεθυσκεσθαι, ήξει ό κυριος του δουλου εκεινου εν ήμερα ή ου προσδοκα και εν ώρα ή ου γινωσκει, και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των απιστων θησει. εκεινος δε ό δουλος ό γνους το θελημα του κυριου αυτου και μη έτοιμασας η ποιησας προς το θελημα αυτου δαρησεται πολλας· ό δε μη γνους, ποιησας δε αξια πληγων, δαρησεται ολιγας. παντι δε ώ εδοθη πολυ, πολυ ζητηθησεται παρ αυτου, και ώ παρεθεντο πολυ, περισσοτερον αιτησουσιν αυτον. πυρ ηλθον βαλειν επι την γην, και τι θελω ει ηδη ανηφθη. βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι, και πως συνεχομαι έως ότου τελεσθη. δοκειτε ότι ειρηνην παρεγενομην δουναι εν τη γη· ουχι, λεγω ύμιν, αλλ η διαμερισμον. εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν ένι οικω διαμεμερισμενοι, τρεις επι δυσιν και δυο επι τρισιν, διαμερισθησονται πατηρ επι υιω και υιος επι πατρι, μητηρ επι την θυγατερα και θυγατηρ επι την μητερα, πενθερα επι την νυμφην αυτης και νυμφη επι την πενθεραν. ελεγεν δε και τοις οχλοις, όταν ιδητε [την] νεφελην ανατελλουσαν

επι δυσμων, ευθως λεγετε οτι ομβρος ερχεται, και γινεται ουτως· και οταν νοτον πνεοντα, λεγετε οτι καυσων εσται, και γινεται. υποκριται, το προσωπον της γης και του ουρανου οιδατε δοκιμαζειν, τον καιρον δε τουτον πως ουκ οιδατε δοκιμαζειν· τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιον· ως γαρ υπαγεις μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα, εν τη οδω δος εργασιαν απηλλαχθαι απ αυτου, μηποτε κατασυρη σε προς τον κριτην, και ο κριτης σε παραδωσει τω πρακτορι, και ο πρακτωρ σε βαλει εις φυλακην. λεγω σοι, ου μη εξελθης εκειθεν εως και το εσχατον λεπτον αποδως. παρησαν δε τινες εν αυτω τω καιρω απαγγελοντες αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατος εμιξεν μετα των θυσιων αυτων. και αποκριθεις ειπεν αυτοις, δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντας τους γαλιλαιους εγενοντο, οτι ταυτα πεπονθασιν· ουχι, λεγω υμιν, αλλ εαν μη μετανοητε παντες ομοιως απολεισθε. η εκεινοι οι δεκαοκτω εφ ους επεσεν ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτους, δοκειτε οτι αυτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντας τους ανθρωπους τους κατοικουντας ιερουσαλημ· ουχι, λεγω υμιν, αλλ εαν μη μετανοητε παντες οσαυτως απολεισθε. ελεγεν δε ταυτην την παραβολην· συχην ειχεν τις πεφυτευμενην εν τω αμπελωνι αυτου, και ηλθεν ζητων καρπον εν αυτη και ουκ ευρεν. ειπεν δε προς τον αμπελουργον, ιδου τρια ετη αφ ου ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουκ ευρισκω. εκκοψον [δυν] αυτην· ινατι και την γην καταργει· ο δε αποκριθεις λεγει αυτω, κυριε, αφες αυτην και τουτο το ετος, εως οτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια· καν μεν ποιηση καρπον εις το μελλον ει δε μη γε, εκκοψεις αυτην. ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασιν. και ιδου γυνη πνευμα εχουσα ασθενειας ετη δεκαοκτω, και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυφαι εις το παντελες. ιδων δε αυτην ο ιησους προσεφωνησεν και ειπεν αυτη, γυναι, απολελυσαι της ασθενειας σου, και επεθηκεν αυτη τας χειρας· και παραχρημα ανωρθωθη, και εδοξαζεν τον θεον. αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος, αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησους, ελεγεν τω οχλω οτι εξ ημεραι εισιν εν αις δει εργαζεσθαι· εν αυταις ουν ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου. απεκριθη δε αυτω ο κυριος και ειπεν, υποκριται, εκαστος υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατνης και απαγαγων ποτιζει· ταυτην δε θυγατερα αβρααμ ουσαν, ην εδησεν ο σατανας ιδου δεκα και οκτω ετη, ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου· και ταυτα λεγοντος αυτου κατησχυνοντο παντες οι αντικειμενοι αυτω, και πας ο οχλος εχαιρεν επι πασιν τοις ενδοξοις τοις γινομενοις υπ αυτου. ελεγεν ουν, τινι ομοια εστιν η βασιλεια του θεου, και τινι ομοιωσω αυτην· ομοια εστιν κοκκω σιναπεως, ον λαβων ανθρωπος εβαλεν εις κηπον εαυτου, και ηυξησεν και εγενετο εις δενδρον, και τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοις αυτου. και παλιν ειπεν, τινι ομοιωσω την βασιλειαν του θεου· ομοια εστιν ζυμη, ην λαβουσα γυνη [εν]εχυρην εις αλευρου σατα τρια εως ου εζυμωθη ολον. και διεπορευετο κατα πολεις και κωμας διδασκων και πορειαν ποιουμενος εις ιεροσολυμα. ειπεν δε τις αυτω, κυριε, ει ολιγοι οι σωζομενοι· ο δε ειπεν προς αυτους, αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης θυρας, οτι πολλοι, λεγω υμιν, ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχυσουσιν. αφ ου αν εγερθη ο οικοδοεσποτης και αποκλειση την θυραν, και αρξησθε

εξω ἑστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες, κυριε, ἀνοίξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς ποθεν ἐστέ. τότε ἀρξέσθε λέγειν, ἐφαγομεν ἐνώπιον σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας· καὶ ἐρεῖ λέγων ὑμῖν, οὐκ οἶδα [ὑμᾶς] ποθεν ἐστέ· ἀποστήτε ἀπ' ἐμοῦ, πάντες ἐργαταὶ ἀδικίας. ἐκεῖ ἐστὶ ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὀψέσθε ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ καὶ πάντας τοὺς προφῆτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλόμενους ἐξω. καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νοτοῦ καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἐσχατοὶ οἱ ἐσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἱ ἐσονται ἐσχατοὶ. ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ προσήλθαν τινες φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ, ἐξέλθε καὶ πορεύου ἐντευθεῖν, ὅτι ἡρώδης θέλει σε ἀποκτείνειν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, πορευθέντες εἰπάτε τῇ ἀλώπεκι ταυτῇ, ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμονία καὶ ἰασεῖς ἀποτελῶ σημερον καὶ αὐριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι. πλὴν δεῖ με σημερον καὶ αὐριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφῆτην ἀπολεσθαι ἐξω ἱερουσαλὴμ. ἱερουσαλὴμ ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, πόσακις ἠθέλησα ἐπισυναγαῖν τὰ τέκνα σου ὅν τροπὸν ὀρνίς τὴν ἑαυτῆς νοσσίαν ὑπὸ τὰς πτερυγὰς, καὶ οὐκ ἠθέλησατε. ἰδοὺ ἀφίσταται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν. λέγω [δὲ] ὑμῖν, οὐ μὴ ἰδῆτε με ἕως [ἤξει ὅτε] εἰπῆτε, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκον τινος τῶν ἀρχόντων [τῶν] φαρισαίων σαββατῷ φαγεῖν ἄρτον καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοί αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἀνθρώπος τις ἦν ὑδρωπικός· ἐμπροσθεν αὐτοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ φαρισαίους λέγων, ἐξεστὶν τῷ σαββατῷ θεραπεῦσαι ἢ οὐ; οἱ δὲ ἥσυχασαν. καὶ ἐπιλαβόμενος ἰασάτο αὐτόν καὶ ἀπέλυσεν. καὶ πρὸς αὐτοὺς εἶπεν, τίνος ὑμῶν υἱὸς ἢ βούς εἰς φρεὰρ πέσειται, καὶ οὐκ ευθέως ἀνασπασεῖ αὐτόν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββατοῦ; καὶ οὐκ ἰσχύσαν ἀναποκριθῆναι πρὸς ταῦτα. ἐλέγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπεχὼν πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτοὺς, ὅταν κληθῆς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῆς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, μήποτε ἐντιμότερος σου ἢ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐλθὼν ὁ σε καὶ αὐτόν καλεσάς ἐρεῖ σοι, δὸς τούτῳ τόπον, καὶ τότε ἀρξῇ μετὰ ἀσχύνης τὸν ἐσχάτον τόπον κατεχειν. ἀλλ' ὅταν κληθῆς πορεύῃς ἀναπέσε εἰς τὸν ἐσχάτον τόπον, ἵνα ὅταν ἐλθῇ ὁ κεκληκὼς σε ἐρεῖ σοι, φίλε, προσαναβῆθι ἀνωτερόν· τότε ἐστὶ σοὶ δοῖα ἐνώπιον πάντων τῶν συνανακειμένων σοι. ὅτι πᾶς ὁ ὑψὼν ἑαυτόν ταπεινωθήσεται καὶ ὁ ταπεινὸς ἑαυτόν ὑψωθήσεται. ἐλέγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκῶτι αὐτόν, ὅταν ποιῇς ἀριστόν ἢ δεῖπνον, μὴ φωνεῖ τοὺς φίλους σου μὴδὲ τοὺς ἀδελφούς σου μὴδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μὴδὲ γείτονας πλουσίους, μήποτε καὶ αὐτοὶ ἀντικαλέσωσιν σε καὶ γενῆται ἀνταποδομὰ σοι. ἀλλ' ὅταν δοχὴν ποιῇς, καλεῖ πτωχοὺς, ἀναπειροὺς, χῶλους, τυφλοὺς· καὶ μακάριος ἐσθι, ὅτι οὐκ ἐχούσιν ἀνταποδοῦναι σοι, ἀνταποδοθήσεται γὰρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων. ἀκούσας δὲ τῶν συνανακειμένων ταῦτα εἶπεν αὐτῷ, μακάριος ὅστις φαγεταὶ ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, ἀνθρώπος τις ἐποιεῖ δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκαλέσεν πολλοὺς, καὶ ἀπεστείλεν τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις, ἐρχέσθε, ὅτι ἤδη ἑτοίμα ἐστίν. καὶ ἠρξάντο ἀπὸ μίας πάντες παραιτεῖσθαι. ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ, ἀγρὸν ἡγόρασα καὶ

εχω αναγκηνη εξελθων ιδειν αυτον· ερωτω σε, εχε με παρητημενον. και ετερος ειπεν, ζευγη βωων ηγορασα πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα· ερωτω σε, εχε με παρητημενον. και ετερος ειπεν, γυναικα εγημα και δια τουτο ου δυναμαι ελθειν. και παραγενομενος ο δουλος απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα. τοτε οργισθεις ο οικοδοεσποτης ειπεν τω δουλω αυτου, εξελθε ταχεως εις τας πλατειας και ρυμας της πολεως, και τους πτωχους και αναπειρους και τυφλους και χωλους εισαγαγε ωδε. και ειπεν ο δουλος, κυριε, γεγονεν ο επεταξας, και ετι τοπος εστιν. και ειπεν ο κυριος προς τον δουλων, εξελθε εις τας οδους και φραγμους και αναγκασον εισελθειν, ινα γεμισθη μου ο οικος· λεγω γαρ υμιν οτι ουδεις των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου. συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι πολλοι, και στραφεις ειπεν προς αυτους, ει τις ερχεται προς με και ου μισει τον πατερα εαυτου και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τους αδελφους και τας αδελφας, ετι τε και την ψυχην εαυτου, ου δυναται ειναι μου μαθητης. οστις ου βασταζει τον σταυρον εαυτου και ερχεται οπισω μου ου δυναται ειναι μου μαθητης. τις γαρ εξ υμων θελων πυργον οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισας ψηφιζει την δαπανην, ει εχει εις απαρτισμον· ινα μηποτε θεντος αυτου θεμελιον και μη ισχυοντος εκτελεσαι παντες οι θεωρουντες αρξωνται αυτω εμπαίζειν λεγοντες οτι ουτος ο ανθρωπος ηρξατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι. η τις βασιλευς πορευομενος ετερω βασιλει συμβαλιν εις πολεμον ουχι καθισας πρωτον βουλευσεται ει δυνατος εστιν εν δεκα χιλιασιν υπαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ αυτον· ει δε μη γε, ετι αυτου πορρω οντος πρεσβειαν αποστειλας ερωτα τα προς ειρηνην. οτως ουν πας εξ υμων ος ουκ αποτασσεται πασιν τοις εαυτου υπαρχουσιν ου δυναται ειναι μου μαθητης. καλον ουν το αλας· εαν δε και το αλας μωρανθη, εν τινι αρτυθησεται· ουτε εις γην ουτε εις κοπριαν ευθετον εστιν· εξω βαλλουσιν αυτο. ο εχων ωτα ακουειν ακουετω. ησαν δε αυτω εγγιζοντες παντες οι τελωναι και οι αμαρτωλοι ακουειν αυτου. και διεγογγυζον οι τε φαρισαιοι και οι γραμματεις λεγοντες οτι ουτος αμαρτωλους προσδεχεται και συνεσθιει αυτοις. ειπεν δε προς αυτους την παραβολην ταυτην λεγων, τις ανθρωπος εξ υμων εχων εκατον προβατα και απολεσας εξ αυτων εν ου καταλειπει τα ενενηκοντα εννεα εν τη ερημω και πορευεται επι το απολωλος εως ευρη αυτο· και ευρων επιτιθησιν επι τους ωμους αυτου χαιρων, και ελθων εις τον οικον συγκαλει τους φιλους και τους γειτονας λεγων αυτοις, συγχαρητε μοι, οτι ευρον το προβατον μου το απολωλος. λεγω υμιν οτι οτως χαρα εν τω ουρανω εσται επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι η επι ενενηκοντα εννεα δικαιοις οτιινες ου χρειαν εχουσιν μετανοιας. η τις γυνη δραχμας εχουσα δεκα, εαν απολεση δραχμην μιαν, ουχι απτει λυχνον και σαροι την οικιαν και ζητει επιμελως εως ου ευρη· και ευρουσα συγκαλει τας φιλας και γειτονας λεγουσα, συγχαρητε μοι, οτι ευρον την δραχμην ην απωλεσα. οτως, λεγω υμιν, γινεται χαρα ενωπιον των αγγελων του θεου επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι. ειπεν δε, ανθρωπος τις ειχεν δυο υιους. και ειπεν ο νεωτερος αυτων τω πατρι, πατερ,δος μοι το επιβαλλον μερος της ουσιας. ο δε διειλεν αυτοις τον βιον. και μετ ου πολλας ημερας συναγαγων παντα ο νεωτερος υιος απεδημησεν εις χωραν μακραν, και εκει διεσκορπισεν την ουσιαν αυτου ζων ασωτως.

δαπανησαντος δε αυτου παντα εγενετο λιμος ισχυρα κατα την χωραν εκεινην, και αυτος ηρξατο υστερεισθαι. και πορευθεις εκολληθη ἐνι των πολιτων της χωρας εκεινης, και επεμφεν αυτον εις τους αγρους αυτου βοσκειν χοιρους· και επειθυμει χορτασθηναι εκ των κερατιων ὧν ησθιον οἱ χοιροι, και ουδεις εδιδου αυτω. εις ἑαυτον δε ελθων εφη, ποσοι μισθιοι του πατρος μου περισσευνονται αρτων, εγω δε λιμω ὧδε απολλυμαι. αναστας πορευσομαι προς τον πατερα μου και ερω αυτω, πατερ, ἡμαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου, ουκετι εἰμι αξιος κληθηναι υἱος σου· ποιησον με ὡς ἑνα των μισθιων σου. και αναστας ηλθεν προς τον πατερα ἑαυτου. ετι δε αυτου μακραν απεχοντος ειδεν αυτον ὁ πατηρ αυτου και εσπλαγχχισθη και δραμων επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και κατεφιλησεν αυτον. ειπεν δε ὁ υἱος αυτω, πατερ, ἡμαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου, ουκετι εἰμι αξιος κληθηναι υἱος σου. ειπεν δε ὁ πατηρ προς τους δουλους αυτου, ταχυ εξενεγκατε στολην την πρωτην και ενδυσατε αυτον, και δοτε δακτυλιον εις την χειρα αυτου και υποδηματα εις τους ποδας, και φερετε τον μοσχον τον σιτευτον, θυσαστε και φαγοντες ευφρανθωμεν, ὅτι ουτος ὁ υἱος μου νεκρος ην και ανεζησεν, ην απολωλως και ευρεθη. και ηρξαντο ευφραινεσθαι. ην δε ὁ υἱος αυτου ὁ πρεσβυτερος εν αγρω· και ὡς ερχομενος ηγγισεν τη οικια, ηκουσεν συμφωνιας και χορων, και προσκαλεσαμενος ἑνα των παιδων επυνθανετο τι αν ειη ταυτα. ὁ δε ειπεν αυτω ὅτι ὁ ἀδελφος σου ἡκει, και εθυσεν ὁ πατηρ σου τον μοσχον τον σιτευτον, ὅτι υἱογονντα αυτον απελαβεν. ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελθειν. ὁ δε πατηρ αυτου εξελθων παρεκαλει αυτον. ὁ δε αποκριθεις ειπεν τω πατρι αυτου, ιδου τοσαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε εντολην σου παρηλθον, και εμοι ουδεποτε εδωκας εριφον ἵνα μετα των φιλων μου ευφρανθω· ὅτε δε ὁ υἱος σου ουτος ὁ καταφαγων σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν, εθυσας αυτω τον σιτευτον μοσχον. ὁ δε ειπεν αυτω, τεκνον, συ παντοτε μετ εμου ει, και παντα τα εμα σα εστιν· ευφρανθηθαι δε και χαρηναι εδει, ὅτι ὁ ἀδελφος σου ουτος νεκρος ην και εξησεν, και απολωλως και ευρεθη. ελεγεν δε και προς τους μαθητας, ανθρωπος τις ην πλουσιος ὃς ειχεν οικονομον, και ουτος διεβληθη αυτω ὡς διασκορπιζων τα ὑπαρχοντα αυτου. και φωνησας αυτον ειπεν αυτω, τι τουτο ακουω περι σου· αποδος τον λογον της οικονομιας σου, ου γαρ δυνα ετι οικονομειν. ειπεν δε εν ἑαυτω ὁ οικονομος, τι ποιησω, ὅτι ὁ κυριος μου αφαιρειται την οικονομιαν απ εμου· σκαπτειν ουκ ισχυω, επαιτειν αισχυνομαι. εγνων τι ποιησω, ἵνα ὅταν μετασταθω εκ της οικονομιας δεξωνται με εις τους οικους αυτων. και προσκαλεσαμενος ἑνα ἑκαστον των χρεοφειλετων του κυριου ἑαυτου ελεγεν τω πρωτω, ποσον οφειλεις τω κυριω μου· ὁ δε ειπεν, ἑκατον βατους ελαιου. ὁ δε ειπεν αυτω, δεξαι σου τα γραμματα και καθισας ταχεως γραφον πεντηκοντα. επεῖτα ἕτερω ειπεν, συ δε ποσον οφειλεις· ὁ δε ειπεν, ἑκατον κορους σιτου. λεγει αυτω, δεξαι σου τα γραμματα και γραφον ογδοηκοντα. και επηνεσεν ὁ κυριος τον οικονομον της αδικιας ὅτι φρονιμως εποιησεν· ὅτι οἱ υἱοι του αιωνος τουτου φρονιμωτεροι ὑπερ τους υἱους του φωτος εις την γενεαν την ἑαυτων εισιν. και εγω ὑμιν λεγω, ἑαυτοις ποιησατε φιλους εκ του μαμωνα της αδικιας, ἵνα ὅταν εκλιπη δεξωνται ὑμας εις τας αιωνιους σκηνας. ὁ πιστος εν ελαχιστω και εν πολλω πιστος εστιν, και ὁ εν ελαχιστω αδικος και εν πολλω

αδίκος εστιν. ει ούν εν τω αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθη, το αληθινον τις ύμιν πιστευσει· και ει εν τω αλλοτρω πιστοι ουκ εγενεσθη, το ύμετερον τις ύμιν δώσει· ουδεις οικετης δυναται δυσι κυριοις δουλευειν· η γαρ τον ένα μισησει και τον έτερον αγαπησει, η ένας ανθεξεται και του έτερου καταφρονησει. ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα. ηκουον δε ταυτα παντα οι φαρισαιοι φιλαργυροι ύπαρχοντες, και εξεμυκτηριζον αυτον. και ειπεν αυτοις, ύμεις εστε οι δικαιουντες έαυτους ενωπιον των ανθρωπων, ο δε θεος γινωσκει τας καρδιας ύμων· ότι το εν ανθρωποις ύψηλον βδελυγμα ενωπιον του θεου. ο νομος και οι προφηται μεχρι ιωαννου· απο τοτε ή βασιλεια του θεου ευαγγελιζεται και πας εις αυτην βιαζεται. ευκοπωτερον δε εστιν τον ουρανον και την γην παρελθειν η του νομου μιαν κεραϊαν πεσειν. πας ο απολυων την γυναικα αυτου και γαμων έτεραν μοιχευει, και ο απολελυμενην απο ανδρος γαμων μοιχευει. ανθρωπος δε τις ην πλουσιος, και ενεδιδυσκετο πορφυραν και βυσσον ευφραινομενος καθ ήμεραν λαμπρως. πτωχος δε τις ονοματι λαζαρος εβεβλητο προς τον πυλωνα αυτου ειλωμενος και επιθυμων χορτασθηναι απο των πιπτοντων απο της τραπεζης του πλουσιου· αλλα και οι κυνες ερχομενοι επελειχον τα έλκη αυτου. εγενετο δε αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηναι αυτον ύπο των αγγελων εις τον κολπον αβρααμ· απειθανεν δε και ο πλουσιος και εταφη. και εν τω άδη επαρας τους οφθαλμους αυτου, ύπαρχων εν βασανοις, ορα αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον εν τοις κολποις αυτου. και αυτος φωνησας ειπεν, πατερ αβρααμ, ελεησον με και πεμψον λαζαρον ίνα βαψη το ακρον του δακτυλου αυτου ύδατος και καταψυξη την γλωσσαν μου, ότι οδυνωμαι εν τη φλογι ταυτη. ειπεν δε αβρααμ, τεκνον, μνησθητι ότι απελαβες τα αγαθα σου εν τη ζωη σου, και λαζαρος όμοιως τα κακα· νυν δε ώδε παρακαλειται συ δε οδυνασαι. και εν πασι τουτοις μεταξυ ήμων και ύμων χασμα μεγα εστηρικται, όπως οι θελοντες διαβηναι ενθεν προς ύμας μη δυνωνται, μηδε εκειθεν προς ήμας διαπερωσιν. ειπεν δε, ερωτω σε ούν, πατερ, ίνα πεμψης αυτον εις τον οικον του πατρος μου, εχω γαρ πεντε αδελφους, όπως διαμαρτυρηται αυτοις, ίνα μη και αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον τουτον της βασανου. λεγει δε αβρααμ, εχουσι μωισσα και τους προφητας· ακουσατωσαν αυτων. ο δε ειπεν, ουχι, πατερ αβρααμ, αλλ εαν τις απο νεκρων πορευθη προς αυτους μετανοησουσιν. ειπεν δε αυτω, ει μωισσεως και των προφητων ουκ ακουουσιν, ουδ εαν τις εκ νεκρων αναστη πεισθησονται. ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου, ανενδεκτον εστιν του τα σκανδαλα μη ελθειν, πλην ουαι δι ου ερχεται· λυσιτελει αυτω ει λιθος μυλικος περικειται περι τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την θαλασσαν η ίνα σκανδαλιση των μικρων τουτων ένα. προσεχετε έαυτοις. εαν άμαρτη ο αδελφος σου επιτιμησον αυτω, και εαν μετανοηση αφες αυτω· και εαν έπτακις της ήμερας άμαρτηση εις σε και έπτακις επιστρεψη προς σε λεγων, μετανωω, αφησεις αυτω. και ειπαν οι αποστολοι τω κυριω, προσθες ήμιν πιστιν. ειπεν δε ο κυριος, ει εχετε πιστιν ως κοκκον σιναπεως, ελεγετε αν τη συκαμινω [ταυτη], εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση· και ύπηκουσεν αν ύμιν. τις δε εξ ύμων δουλων εχων αροτριωντα η ποιμαινοντα, ός εισελθοντι εκ του αγρου ερει αυτω, ευθεως παρελθων αναπεσε, αλλ ουχι ερει αυτω, έτοιμασον τι δειπνησω, και περιζωσαμενος διακονει μοι έως φαγω και πιω, και μετα ταυτα

φαγεσαι και πιεσαι συ· μη εχει χαριν τω δουλῳ ὅτι εποιησεν τα διαταχθεντα· ὁυτως και ὑμεις, ὅταν ποιησητε παντα τα διαταχθεντα ὑμιν, λεγετε ὅτι δουλοι αχρειοι εσμεν, ὁ ὠφειλομεν ποιησαι πεποιηκαμεν. και εγενετο εν τῳ πορευεσθαι εις ιερουσαλημ και αυτος διηρχετο δια μεσον σαμαρειας και γαλιλαιας. και εισερχομενου αυτου εις τινα κωμην απηνητησαν [αυτῳ] δεκα λεπροι ανδρες, οἱ εστησαν πορρωθεν, και αυτοι ηραν φωνην λεγοντες, ιησου επιστατα, ελεησον ἡμας. και ιδων ειπεν αυτοις, πορευθεντες επιδειξατε ἑαυτους τοις ἱερευσιν. και εγενετο εν τῳ ὑπαγειν αυτους εκαθαρισθησαν. εἰς δε εξ αυτων, ιδων ὅτι ιαθη, ὑπεστρεψεν μετα φωνης μεγαλης δοξαζων τον θεον, και επεσεν επι προσωπον παρα τους ποδας αυτου ευχαριστων αυτῳ· και αυτος ην σαμαριτης. αποκριθεις δε ὁ ιησους ειπεν, ουχι οἱ δεκα εκαθαρισθησαν· οἱ δε εννεα που· ουχ εὑρεθησαν ὑποστρεψαντες δουναι δοξαν τῳ θεῳ εἰ μη ὁ αλλογενης ουτος· και ειπεν αυτῳ, αναστας πορευου· ἡ πιστις σου σεσωκεν σε. επερωτηθεις δε ὑπο των φαρισαιων ποτε ερχεται ἡ βασιλεια του θεου απεκριθη αυτοις και ειπεν, ουκ ερχεται ἡ βασιλεια του θεου μετα παρατηρησεως, ουδε ερουσιν, ιδου ὡδε· η, εχει· ιδου γαρ ἡ βασιλεια του θεου εντος ὑμων εστιν. ειπεν δε προς τους μαθητας, ελευσονται ἡμεραι ὅτε επιθυμησετε μιαν των ἡμερων του υἱου του ανθρωπου ιδειν και ουκ οφεισθε. και ερουσιν ὑμιν, ιδου εχει· [η,] ιδου ὡδε· μη απελθητε μηδε διωξητε. ὡσπερ γαρ ἡ αστραπη αστραπτουσα εκ της ὑπο τον ουρανον εις την ὑπ ουρανον λαμπει, ὁυτως εσται ὁ υἱος του ανθρωπου [εν τη ἡμερα αυτου]. πρωτον δε δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο της γενεας ταυτης. και καθως εγενετο εν ταις ἡμεραις νῳε, ὁυτως εσται και εν ταις ἡμεραις του υἱου του ανθρωπου· ησθιον, επινον, εγαμουν, εγαμιζοντο, αχρι ἥς ἡμερας εισηλθεν νῳε εις την κιβωτον, και ηλθεν ὁ κατακλυσμος και απωλεσεν παντας. ὁμοιως καθως εγενετο εν ταις ἡμεραις λῳτ· ησθιον, επινον, ηγοραζον, επωλουν, εφυτευον, ωκοδομουν· ἡ δε ἡμερα εξηλθεν λῳτ απο σοδομων, εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και απωλεσεν παντας. κατα τα αυτα εσται ἡ ἡμερα ὁ υἱος του ανθρωπου αποκαλυπτεται. εν εκεινη τη ἡμερα ὅς εσται επι του δωματος και τα σκευη αυτου εν τη οικια, μη καταβατω αραι αυτα, και ὁ εν αγρῳ ὁμοιως μη επιστρεψατω εις τα οπισω. μνημονευετε της γυναικος λῳτ. ὅς εαν ζητηση την ψυχην αυτου περιποιησασθαι απολεσει αυτην, ὅς δ αν απολεση ζωογονησει αυτην. λεγω ὑμιν, ταυτη τη νυκτι εσονται δυο επι κλινης μιας, ὁ εἰς παραλημφθησεται και ὁ ἑτερος αφειθησεται· εσονται δυο αληθινοσαι επι το αυτο, ἡ μια παραλημφθησεται ἡ δε ἑτερα αφειθησεται.

και αποκριθεντες λεγουσιν αυτῳ, που, κυριε· ὁ δε ειπεν αυτοις, ὅπου το σωμα, εχει και οἱ αετοι επισυναχθησονται. ελεγεν δε παραβολην αυτοις προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι αυτους και μη εγχακειν, λεγων, κριτης τις ην εν τινι πολει τον θεον μη φοβουμενος και ανθρωπον μη εντρεπομενος. χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προς αυτον λεγουσα, εκδικησον με απο του αντιδικου μου. και ουκ ηθελεν επι χρονον, μετα δε ταυτα ειπεν εν ἑαυτῳ, εἰ και τον θεον ου φοβουμαι ουδε ανθρωπον εντρεπομαι, δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην, ἵνα μη εις τελος ερχομενη ὑπωπιαζῃ με. ειπεν δε ὁ κυριος, ακουσατε τι ὁ κριτης της αδικιας λεγει· ὁ δε θεος ου μη ποιηση την εκδικησιν των εκλεκτων

αυτου των βωωντων αυτω ημερας και νυκτος, και μακροθυμει επ αυ-
τοις· λεγω υμιν οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει. πλην ο
υιος του ανθρωπου ελθων αρα ευρησει την πιστιν επι της γης· ει-
πεν δε και προς τινας τους πεποιθотας εφ' εαυτοις οτι εισιν δικαιοι
και εξουθενουντας τους λοιπους την παραβολην ταυτην· ανθρωποι
δυο ανεβησαν εις το ιερον προσευξασθαι, ο εις φαρισαιος και ο ετε-
ρος τελωνης. ο φαρισαιος σταθεις προς εαυτον ταυτα προσηυχето,
ο θεος, ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων,
αρπαγες, αδικοι, μοιχοι, η και ως ουτος ο τελωνης· νηστευω δις του
σαββατου, αποδεκατω παντα οσα κτωμαι. ο δε τελωνης μακροθεν
εστωσ ουκ ηθελεν ουδε τους οφθαλμους επαραι εις τον ουρανον, αλλ
ετυπτεν το στήθος αυτου λεγων, ο θεος, ιλασθητι μοι τω άμαρτωλω.
λεγω υμιν, κατεβη ουτος δεδικαιωμενος εις τον οικον αυτου παρ ε-
κεινων· οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται, ο δε ταπεινων εαυτον
υψωθησεται. προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων άπτηται·
ιδοντες δε οι μαθηται επετιμων αυτοις. ο δε ιησους προσεκαλεσατο
αυτα λεγων, αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα,
των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου. αμην λεγω υμιν, ος
αν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον, ου μη εισελθη εις
αυτην. και επηρωτησεν τις αυτον αρχων λεγων, διδασκαλε αγαθε, τι
ποιησας ζων η αιωνιον κληρονομησω· ειπεν δε αυτω ο ιησους, τι με
λεγεις αγαθον· ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος. τας εντολας οιδας·
μη μοιχευσης, μη φονευσης, μη κλεψης, μη ψευδομαρτυρησης, τιμα
τον πατερα σου και την μητερα. ο δε ειπεν, ταυτα παντα εφυλαξα εκ
νεοτητος. ακουσας δε ο ιησους ειπεν αυτω, ετι εν σοι λειπει· παντα
οσα εχεις πωλησον και διαδος πτωχοις, και εξεις θησαυρον εν [τοις]
ουρανοις, και δευρο ακολουθει μοι. ο δε ακουσας ταυτα περιλυπος
εγενηθη, ην γαρ πλουσιος σφοδρα. ιδων δε αυτον ο ιησους [περι-
λυπον γενομενον] ειπεν, πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εις
την βασιλειαν του θεου εισπορευονται· ευκοπωτερον γαρ εστιν κα-
μηλον δια τρηματος βελονης εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν
του θεου εισελθειν. ειπαν δε οι ακουσαντες, και τις δυναται σωθηναι·
ο δε ειπεν, τα αδυνατα παρα ανθρωποις δυνατα παρα τω θεω εστιν.
ειπεν δε ο πετρος, ιδου ημεις αφεντες τα ιδια ηκολοιυθησαμεν σοι. ο
δε ειπεν αυτοις, αμην λεγω υμιν οτι ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν
η γυναικα η αδελφους η γονεις η τεκνα ενεκεν της βασιλειας του
θεου, ος ουχι μη [απο]λαβη πολλαπλασιονα εν τω καιρω τουτω και
εν τω αιωνι τω ερχομενω ζων αιωνιον. παραλαβων δε τους δωδεκα
ειπεν προς αυτους, ιδου αναβαινομεν εις ιερουσαλημ, και τελεσθησε-
ται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου·
παραδοθησεται γαρ τοις εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησε-
ται και εμπτυσθησεται, και μαστιγωσαντες αποκτενουσιν αυτον, και
τη ημερα τη τριτη αναστησεται. και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν,
και ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων, και ουκ εγινωσκον τα
λεγομενα. εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλος τις
εκαθητο παρα την οδον επαιτων. ακουσας δε οχλου διαπορευομενου
επυνθανετο τι ειη τουτο· απηγγειλαν δε αυτω οτι ιησους ο ναζωραιος
παρερχεται. και εβοησεν λεγων, ιησου, υιε δαυιδ, ελεησον με. και
οι προαγοντες επετιμων αυτω ινα σιγησ η· αυτος δε πολλω μαλλον
εκραζεν, υιε δαυιδ, ελεησον με. σταθεις δε ο ιησους εκελευσεν αυ-

τον αχθῆναι προς αυτον. εγγισαντος δε αυτου επηρωτησεν αυτον, τι σοι θελεις ποιησω· ὁ δε ειπεν, κυριε, ἵνα αναβλειψω. και ὁ ιησους ειπεν αυτω, αναβλειψον· ἡ πιστις σου σεσωκεν σε. και παραχρημα ανεβλειψεν, και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον. και πας ὁ λαος ιδων εδωκεν αινον τω θεω. και εισελθων διηρχετο την ιεριχω. και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενος ζακχαιος, και αυτος ην αρχιτελωνης και αυτος πλουσιος. και εζητει ιδειν τον ιησουν τις εστιν, και ουκ ηδυνατο απο του οχλου ὅτι τη ἡλικια μικρος ην. και προδραμων εις το εμπροσθεν ανεβη επι συκομορεαν ἵνα ιδῃ αυτον, ὅτι εκεινης ημελλεν διερχεσθαι. και ὡς ηλθεν επι τον τοπον, αναβλειψας ὁ ιησους ειπεν προς αυτον, ζακχαιε, σπευσας καταβηθι, σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι. και σπευσας κατεβη, και ὑπεδεξατο αυτον χαιρων. και ιδοντες παντες διεγογγυζον λεγοντες ὅτι παρα ἁμαρτωλω ανδρι εισηλθεν καταλυσαι. σταθεις δε ζακχαιος ειπεν προς τον κυριον, ἰδου τα ἡμισια μου των ὑπαρχοντων, κυριε, τοις πτωχοις διδωμι, και ει τινος τι συκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν. ειπεν δε προς αυτον ὁ ιησους ὅτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο, καθοτι και αυτος υἱος αβρααμ εστιν· ηλθεν γαρ ὁ υἱος του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλος. ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεις ειπεν παραβολην δια το εγγυς ειναι ιερουσαλημ αυτον και δοκειν αυτους ὅτι παραχρημα μελλει ἡ βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι. ειπεν ουν, ανθρωπος τις ευγενης επορευθη εις χωραν μακραν λαβειν ἑαυτω βασιλειαν και ὑποστρεψαι. καλεσας δε δεκα δουλους ἑαυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας και ειπεν προς αυτους, πραγματευεσασθε εν ᾧ ερχομαι. οἱ δε πολιται αυτου εμισουν αυτον, και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες, ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ἡμας. και εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φωνηθῆναι αυτω τους δουλους τουτους οἱς δεδωκει το αργυριον, ἵνα γνοι τι διεπραγματευσαντο. παρεγενετο δε ὁ πρωτος λεγων, κυριε, ἡ μνα σου δεκα προσηργασατο μνας. και ειπεν αυτω, εὖγε, αγαθε δουλε, ὅτι εν ελαχιστω πιστος εγενου, ισθι εξουσιαν εχων επανω δεκα πολεων. και ηλθεν ὁ δευτερος λεγων, ἡ μνα σου, κυριε, εποιησεν πεντε μνας. ειπεν δε και τουτω, και συ επανω γινου πεντε πολεων. και ὁ ἑτερος ηλθεν λεγων, κυριε, ιδου ἡ μνα σου ἦν ειχον αποκειμενην εν σουδαριω· εφοβουμην γαρ σε, ὅτι ανθρωπος αυστηρος ει, αιρεις ὁ ουκ εθηκας και θεριζεις ὁ ουκ εσπειρας. λεγει αυτω, εκ του στοματος σου κρινω σε, πονηρε δουλε. ηδεις ὅτι εγω ανθρωπος αυστηρος εμι, αιρων ὁ ουκ εθηκα και θεριζων ὁ ουκ εσπειρα· και δια τι ουκ εδωκας μου το αργυριον επι τραπεζαν· καγω ελθων συν τοκω αν αυτο επραξα. και τοις παρεστωσιν ειπεν, αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τας δεκα μνας εχοντι και ειπαν αυτω, κυριε, εχει δεκα μνας λεγω ὑμιν ὅτι παντι τω εχοντι δοθησεται, απο δε του μη εχοντος και ὁ εχει αρθησεται. πλην τους εχθρους μου τουτους τους μη θελησαντας με βασιλευσαι επ αυτους αγαγετε ὥδε και κατασφαξατε αυτους εμπροσθεν μου. και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εις ἱεροσολυμα. και εγενετο ὡς ηγγισεν εις βηθφαγη και βηθανια[ν] προς το ορος το καλουμενον ελαιων, απεστειλεν δυο των μαθητων λεγων, ὑπαγετε εις την κατεναντι κωμην, εν ἣ εμπορευομενοι ἔυρησετε πωλον δεδεμενον, εφ ὃν ουδεις πωποτε ανθρωπων εκαθισεν, και λυσαντες αυτον αγαγετε. και εαν τις ὑμας ερωτα, δια

τι λυετε· οὕτως ερεите ὅτι ὁ κυριος αὐτου χρεϊαν εχει. ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι ευρον καθῶς εἶπεν αὐτοῖς. λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον εἶπαν οἱ κυριοι αὐτου πρὸς αὐτοὺς, τι λυετε τὸν πῶλον· οἱ δὲ εἶπαν ὅτι ὁ κυριος αὐτου χρεϊαν εχει. καὶ ἡγάγον αὐτον πρὸς τὸν ἰησουν, καὶ ἐπιδύσαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον ἐπεβίβασαν τὸν ἰησουν. πορευομένου δὲ αὐτου ὑπεστρώννυσον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῳ. ἐγγιζόντος δὲ αὐτου ἤδη πρὸς τὴν καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν ῥῆξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων, λέγοντες, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ὁ βασιλεὺς ἐν ὀνόματι κυρίου· ἐν οὐρανῷ εἰρηνὴ καὶ δοξὰ ἐν ὑψίστοις. καὶ τινες τῶν φαρισαίων ἀπο τοῦ ὄχλου εἶπαν πρὸς αὐτον, διδάσκαλε, ἐπιτιμήσον τοῖς μαθηταῖς σου. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν, λέγω ὑμῖν, εἰς οὗτοι σιωπήσουσιν, οἱ λίθοι κραξουσιν. καὶ ὥς ἡγγίσεν, ἰδὼν τὴν πόλιν ἐκλαύσεν ἐπ' αὐτήν, λέγων ὅτι εἰ ἔγνων ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ σὺ τὰ πρὸς εἰρηνὴν νῦν δὲ ἐκρυβῇ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σὲ καὶ παρεμβαλουσιν οἱ ἐχθροὶ σου χάρακα σοὶ καὶ περικυκλώσουσιν σὲ καὶ συνεξούσιν σὲ παντοθεν, καὶ ἐδαφίουσιν σὲ καὶ τὰ τεκνα σου ἐν σοὶ, καὶ οὐκ ἀφήσουσιν λίθον ἐπὶ λίθον ἐν σοὶ, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνων τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου. καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν ῥῆξά το ἐκβάλλειν τοὺς πωλουντας, λέγων αὐτοῖς, γεγραπτά, καὶ ἐστὶ ὁ οἶκος μου οἶκος προσευχῆς, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποίησατε σπηλαῖον ληστῶν. καὶ ἡν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζητοῦν αὐτὸν ἀπολεσαι καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ· καὶ οὐκ ἔυρισκον τὸ τί ποιήσωσιν, ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων. καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου ἐπεστήσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς συν τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ εἶπαν λέγοντες πρὸς αὐτον, εἰπὸν ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἡ τίς ἐστὶν ὁ δὸς σοὶ τὴν ἐξουσίαν ταύτην. ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς, ἐρωτήσω ὑμᾶς καγὼ λόγον, καὶ εἰπάτε μοι· τὸ βάπτισμα ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων· οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες ὅτι εἰάν εἰπῶμεν, ἐξ οὐρανοῦ, εἰρή, διὰ τί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· εἰάν δὲ εἰπῶμεν, ἐξ ἀνθρώπων, ὁ λαὸς ἅπας καταλίθησιν ἡμᾶς, πεπεισμένοι γὰρ ἐστίεν ἰωάννην προφήτην εἶναι. καὶ ἀπεκριθῆσαν μὴ εἰδέναι ποθεν. καὶ ὁ ἰησοὺς εἶπεν αὐτοῖς, οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. ῥῆξά το πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· ἀνθρώπος [τις] ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν χρόνους ἱκανοὺς. καὶ καιρῷ ἀπεστείλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς δούλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δώσουσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν δειράντες κενόν. καὶ προσέθετο ἕτερον πεμψάμενον δούλον· οἱ δὲ κακείνον δειράντες καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. καὶ προσέθετο τρίτον πεμψάμενον· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξεβάλον. εἶπεν δὲ ὁ κυριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσω· πεμψάμενον τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἐντραπήσουσιν. ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους λέγοντες, οὗτος ἐστὶν ὁ κληρονομός· ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γενῆται ἡ κληρονομία. καὶ ἐκβάλοντες αὐτὸν ἐξω τοῦ ἀμπελῶνος ἀπεκτείναν. τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κυριος τοῦ ἀμπελῶνος· ἐλευσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. ἀκούσαντες δὲ εἶπαν, μὴ γένοιτο. ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς

ειπεν, τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο· λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες, ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας· πας ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται· εφ ον δ αν πεση, λιχημει αυτον. και εζητησαν οι γραμματεις και οι αρχιερεις επιβαλιν επ αυτον τας χειρας εν αυτη τη ωρα, και εφοβηθησαν τον λαον· εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους ειπεν την παραβολην ταυτην. και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθετους υποκρινομενους εαυτους δικαιους ειναι, ινα επιλαβωνται αυτου λογου, ωστε παραδουναι αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονος. και επηρωτησαν αυτον λεγοντες, διδασκαλε, οιδαμεν οτι ορθως λεγεις και διδασκεις και ου λαμβανεις προσωπον, αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις· εξεστιν ημας καισαρι φορον δουναι η ου· κατανοησας δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προς αυτους, δειξατε μοι δηναριον· τινος εχει εικονα και επιγραφην· οι δε ειπαν, καισαρος. ο δε ειπεν προς αυτους, τοιουν αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω. και ουκ ισχυσαν επιλαβειν αυτου ρηματος εναντιον του λαου, και θαυμασαντες επι τη αποκρισει αυτου εσιγησαν. προσελθοντες δε τινες των σαδδουκαιων, οι [αντι]λεγοντες αναστασιν μη ειναι, επηρωτησαν αυτον λεγοντες, διδασκαλε, μωισης εγραψεν ημιν, εαν τινος αδελφος αποθανη εχων γυναικα, και ουτος ατεκνος η, ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου. επτα ουν αδελφοι ησαν· και ο πρωτος λαβων γυναικα απεθανεν ατεκνος· και ο δευτερος και ο τριτος ελαβεν αυτην, ωσαυτως δε και οι επτα ου κατελιπον τεκνα και απεθανον. υστερον και η γυνη απεθανεν. η γυνη ουν εν τη αναστασει τινος αυτων γινεται γυνη· οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα. και ειπεν αυτοις ο ιησους, οι υιοι του αιωνος τουτου γαμουσιν και γαμισκονται, οι δε καταξιωθεντες του αιωνος εκεινου τυχειν και της αναστασεως της εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε γαμιζονται· ουδε γαρ αποθανειν ετι δυνανται, ισαγγελοι γαρ εισιν, και υιοι εισιν θεου, της αναστασεως υιοι οντες. οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωισης εμνηυσεν επι της βατου, ως λεγει κυριον τον θεον αβρααμ και θεον ισαακ και θεον ιακωβ· θεος δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων, παντες γαρ αυτω ζωσιν. αποκριθεντες δε τινες των γραμματεων ειπαν, διδασκαλε, καλως ειπας· ουκετι γαρ ετολμων επερωταν αυτον ουδεν. ειπεν δε προς αυτους, πως λεγουσιν τον χριστον ειναι δαυιδ υιον· αυτος γαρ δαυιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων, ειπεν κυριος τω κυριω μου, καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου. δαυιδ ουν κυριον αυτον καλει, και πως αυτου υιος εστιν· ακουοντος δε παντος του λαου ειπεν τοις μαθηταις [αυτου], προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων περιπατειν εν στολαις και φιλουντων ασπασμους εν ταις αγοραις και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαις και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις, οι κατεσθιουσιν τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχονται· ουτοι λημψονται περισσοτερον κριμα. αναβλεψας δε ειδεν τους βαλλοντας εις το γαζοφυλακιον τα δωρα αυτων πλουσιους. ειδεν δε τινα χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει λεπτα δυο, και ειπεν, αληθως λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων εβαλεν· παντες γαρ ουτοι εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον εις τα δωρα, αυτη δε εκ του υστερηματος αυτης παντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν. και τινων λεγοντων περι του ιερου, οτι λιθοις καλοις και αναθημασιν κεκοσμηται, ειπεν, ταυτα

ἀ θεωρεῖτε, ἐλευσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφελθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ ὅς οὐ καταλυθήσεται. ἐπηρεώτησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες, διδασκαλε, ποτε οὖν ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι; ὁ δὲ εἶπεν, βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλευσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου λέγοντες, ἐγὼ εἰμι· καὶ, ὁ καιρὸς ἤγγικεν· μὴ πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. τότε εἶπεν αὐτοῖς, ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, σεισμοὶ τε μεγάλοι καὶ κατὰ τοποὺς ἱμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φοβήτρα τε καὶ ἀπ' οὐρανοῦ σημεῖα μεγάλα ἔσται. πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβάλουσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδίδοντες εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ φυλάκας, ἀπαγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος μου· ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς μάρτυριον. θέτε οὖν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι, ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν ἥ οὐ δυνήσονται ἀνίστηναι ἡ ἀντεῖπειν ἅπαντες οἱ ἀντικείμενοί ὑμῖν. παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπο γονεὼν καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανάτωσονται ἐξ ὑμῶν, καὶ ἐσέσθε μισούμενοι ὑπο πάντων διὰ τὸ ὄνομα μου. καὶ θριξὲς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπολήται. ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. ὅταν δὲ ἰδῆτε κυκλομένην ὑπο στρατοπέδων ἱερουσαλὴμ, τότε γινώτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρημωσις αὐτῆς. τότε οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρεῖτωσαν, καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχεσθῶσαν εἰς αὐτήν, ὅτι ἡμέραι ἐκδίκησεως αὐταὶ εἰσὶν τοῦ πλησθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα. οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὀργὴ τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ πέσονται στόματι μαχαίρης καὶ ἀιχμαλωτισθήσονται εἰς τὰ ἔθνη πάντα, καὶ ἱερουσαλὴμ ἔσται πατούμενη ὑπὸ ἐθνῶν, ἀχρὶ οὐ πληρωθῶσιν καιροὶ ἐθνῶν. καὶ ἔσονται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ ἡχους θαλάσσης καὶ σαλοῦ, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ, αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε ὀφνύονται τὸν ὕιον τοῦ ἀνθρώπου ἐρχομένον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι ἀνακυψάτε καὶ ἐπαράτε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολυτρώσις ὑμῶν. καὶ εἶπεν παραβολὴν αὐτοῖς· ἰδετε τὴν συκὴν καὶ πάντα τὰ δένδρα· ὅταν προβαλῶσιν ἤδη, βλέποντες αὐτοῦ ἑαυτῶν γινώσχετε ὅτι ἤδη ἐγγύς τὸ θέρος ἐστίν· οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἰδῆτε ταῦτα γινόμενα, γινώσχετε ὅτι ἐγγύς ἐστίν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρελθῇ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα γενῇται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρελεύσονται. προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπαλῇ καὶ μεθῇ καὶ μερμύναις βιωτικαῖς, καὶ ἐπιστῇ ἐφ' ὑμᾶς αἰφνίδιος ἡ ἡμέρα ἐκείνη ὥς παγίς. ἐπεισελεύσεται γὰρ ἐπὶ πάντας τοὺς κατήμενους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. ἀγρυπνεῖτε δὲ ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι ἵνα κατισχυσῇτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἐμπροσθέν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδασκῶν, τὰς δὲ νυκτας ἐξερχόμενος ἠυλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὠρῆριζεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ. ἤγγιζεν δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν

αζυμων ή λεγομενη πασχα. και εζητουν οι αρχιερεις και οι γραμμα-
ταις το πως ανελωσιν αυτον, εφοβουντο γαρ τον λαον. εισηλθεν δε
σατανας εις ιουδαν τον καλουμενον ισχαριωτην, οντα εκ του αριθμου
των δωδεκα· και απελθων συνελαλησεν τοις αρχιερευσιν και στρα-
τηγοις το πως αυτοις παραδω αυτον. και εχαρησαν και συνεθεντο
αυτω αργυριον δουναι. και εξωμολογησεν, και εζητει ευκαιριαν του
παραδουναι αυτον ατερ οχλου αυτοις. ηλθεν δε ή ήμερα των αζυμων,
[εν] ή εδει θυεσθαι το πασχα. και απεστειλεν πετρον και ιωαννην ει-
πων, πορευθεντες ετοιμασατε ήμιν το πασχα ίνα φαγωμεν. οι δε ειπαν
αυτω, που θελεις ετοιμασωμεν· ο δε ειπεν αυτοις, ιδου εισελθοντων
ύμων εις την πολιν συναντησει ύμιν ανθρωπος κεραμιον ύδατος βα-
σταζων· ακολουθησατε αυτω εις την οικιαν εις ήν εισπορευεται. και
ερεите τω οικοδεσποτη της οικιας, λεγει σοι ο διδασκαλος, που εστιν
το καταλυμα όπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω· κακεινος
ύμιν δείξει αναγαιον μεγα εστρωμενον· εκει ετοιμασατε. απελθοντες
δε ευρον καθως ειρηκει αυτοις, και ήτοιμασαν το πασχα. και οτε
εγενετο ή ώρα, ανεπεσεν και οι αποστολοι συν αυτω. και ειπεν προς
αυτους, επιθυμια επεθυμησα τουτο το πασχα φαγειν μεθ ύμων προ
του με παθειν· λεγω γαρ ύμιν ότι ου μη φαγω αυτο έως οτου πληρω-
θη εν τη βασιλεια του θεου. και δεξαμενος ποτηριον ευχαριστησας
ειπεν, λαβετε τουτο και διαμερισατε εις έαυτους. λεγω γαρ ύμιν [ότι]
ου μη πιω απο του νυν απο του γεννηματος της αμπελου έως ου ή
βασιλεια του θεου ελθη. και λαβων αρτον ευχαριστησας εκλασεν
και εδωκεν αυτοις λεγων, τουτο εστιν το σωμα μου το ύπερ ύμων
διδομενον· τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν. και το ποτηριον
ώσαυτως μετα το δειπνησαι, λεγων, τουτο το ποτηριον ή καινη δια-
θηκη εν τω αίματι μου, το ύπερ ύμων εκχυννομενον. πλην ιδου ή
χειρ του παραδιδοντος με μετ εμου επι της τραπεζης· ότι ο υιος μεν
του ανθρωπου κατα το ώρισμενον πορευεται, πλην ουαι τω ανθρωπω
εκεινω δι ου παραδιδοται. και αυτοι ηρξαντο συζητειν προς έαυτους
το τις αρα ειη εξ αυτων ο τουτο μελλων πρασσειν. εγενετο δε και φι-
λονεικια εν αυτοις, το τις αυτων δοκει ειναι μειζων. ο δε ειπεν αυτοις,
οι βασιλεις των εθνων κυριευουσιν αυτων και οι εξουσιαζοντες αυ-
των ευεργετα καλουνται. ύμεις δε ουχ ουτως, αλλ ο μειζων εν ύμιν
γινεσθω ως ο νεωτερος, και ο ήγουμενος ως ο διακωνων. τις γαρ
μειζων, ο ανακειμενος η ο διακωνων· ουχι ο ανακειμενος· εγω δε εν
μεσω ύμων ειμι ως ο διακωνων. ύμεις δε εστε οι διαμεμενηκοτες μετ
εμου εν τοις πειρασμοις μου· καγω διατιθεμαι ύμιν καθως διεθετο μοι
ο πατηρ μου βασιλειαν ίνα εσθήτε και πινθητε επι της τραπεζης μου
εν τη βασιλεια μου, και καθήσεσθε επι θρονων τας δωδεκα φυλας
κρινοντες του ισραηλ. σιμων σιμων, ιδου ο σατανας εξητησατο ύμας
του σινασαι ως τον σιτον· εγω δε εδεηθην περι σου ίνα μη εκλιπη ή
πιστις σου· και συ ποτε επιστρεψας στηρισον τους αδελφους σου. ο
δε ειπεν αυτω, κυριε, μετα σου ετοιμος ειμι και εις φυλακην και εις
θανατον πορευεσθαι. ο δε ειπεν, λεγω σοι, πετρε, ου φωνησει ση-
μερον αλεκτωρ έως τρις με απαρνηση ειδεναι. και ειπεν αυτοις, οτε
απεστείλα ύμας ατερ βαλλαντιου και πηρας και ύποδηματων, μη τινος
ύστερησατε· οι δε ειπαν, ουθενος. ειπεν δε αυτοις, αλλα νυν ο εχων
βαλλαντιον αρατω, όμοιως και πηραν, και ο μη εχων πωλησατω το
ίματιον αυτου και αγορασατω μαχαιραν. λεγω γαρ ύμιν ότι τουτο το

γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι, το και μετα ανομων ελογισθη· και γαρ το περι εμου τελος εχει. οι δε ειπαν, κυριε, ιδου μαχαιραι ωδε δυο. ο δε ειπεν αυτοις, ιχανον εστιν. και εξελθων επορευθη κατα το εθος εις το ορος των ελαιων· ηκολουθησαν δε αυτω και οι μαθηται. γενομενος δε επι του τοπου ειπεν αυτοις, προσευχεσθε μη εισελθειν εις πειρασμον. και αυτος απεσπασθη απ αυτων ωσει λιθου βολην, και θεις τα γονατα προσηυχето λεγων, πατερ, ει βουλει παρενεγκε τουτο το ποτηριον απ εμου· πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γινεσθω. [[ωφθη δε αυτω αγγελος απ ουρανου ενισχυων αυτον. και γενομενος εν αγωνια εκτενεστερον προσηυχето· και εγενετο ο ιδρωσ αυτου ωσει θρομβοι αιματος καταβαινοντος επι την γην.]] και αναστας απο της προσευχης ελθων προς τους μαθητας ευρεν κοιμωμενους αυτους απο της λυπης, και ειπεν αυτοις, τι καθευδετε· ανασταντες προσευχεσθε, ινα μη εισελθητε εις πειρασμον. ετι αυτου λαλουντος ιδου οχλος, και ο λεγομενος ιουδας εις των δωδεκα προηρχετο αυτους, και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον. ιησους δε ειπεν αυτω, ιουδα, φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδως· ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπαν, κυριε, ει παταξομεν εν μαχαρη· και επαταξεν εις τις εξ αυτων του αρχιερεως τον δουλων και αφειλεν το ουσ αυτου το δεξιον. αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν, εατε εως τουτου· και αφαμενος του ωτιου ιασατο αυτον. ειπεν δε ιησους προς τους παραγενομενους επ αυτον αρχιερεις και στρατηγους του ιερου και πρεσβυτερους, ως επι ληστην εξηλθατε μετα μαχαिरων και ξυλων· καθ ήμεραν οντος μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τας χειρας επ εμε· αλλ αυτή εστιν υμων ή ώρα και ή εξουσια του σκοτους. συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον εις την οικιαν του αρχιερεως· ο δε πετρος ηκολουθει μακροθεν. περιαψαντων δε πυρ εν μεσω της αυλης και συγκαθισαντων εκαθητο ο πετρος μεσος αυτων. ιδουσα δε αυτον παιδισκη τις κατημενον προς το φως και ατενισασα αυτω ειπεν, και ουτος συν αυτω ην· ο δε ηρνησατο λεγων, ουκ οίδα αυτον, γυναι. και μετα βραχυ ετερος ιδων αυτον εφη, και συ εξ αυτων ει· ο δε πετρος εφη, ανθρωπε, ουκ ειμι. και διαστασης ωσει ωρας μιας αλλος τις δισχυριζεται λεγων, επ αληθειας και ουτος μετ αυτου ην, και γαρ γαλιλαιος εστιν· ειπεν δε ο πετρος, ανθρωπε, ουκ οίδα ο λεγεις. και παραχρημα ετι λαλουντος αυτου εφωνησεν αλεκτωρ. και στραφεις ο κυριος ενεβλεψεν τω πετρω, και υπεμνησθη ο πετρος του ρήματος του κυριου ως ειπεν αυτω ότι πριν αλεκτορα φωνησαι σημερον απαρνηση με τρις· και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως. και οι ανδρες οι συνεχοντες αυτον ενεπαιζον αυτω δεροντες, και περικαλυψαντες αυτον επηρωτων λεγοντες, προφητευσον, τις εστιν ο παισας σε· και ετερα πολλά βλασφημουντες ελεγον εις αυτον. και ως εγενετο ήμερα, συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου, αρχιερεις τε και γραμματεις, και απηγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων, λεγοντες, ει συ ει ο χριστος, ειπον ήμιν. ειπεν δε αυτοις, εαν υμιν ειπω ου μη πιστευσητε· εαν δε ερωτησω ου μη αποκριθητε. απο του νυν δε εσται ο υιος του ανθρωπου κατημενος εκ δεξιων της δυναμεως του θεου. ειπαν δε παντες, συ ουν ει ο υιος του θεου· ο δε προς αυτους εφη, υμεις λεγετε ότι εγω ειμι. οι δε ειπαν, τι ετι εχομεν μαρτυριας χρειαν· αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του στοματος αυτου. και ανασταν άπαν το πληθος αυτων ηγαγον αυτον επι τον πιατον. ηρξαντο δε κατηγο-

ρειν αυτου λεγοντες, τουτον ευραμεν διαστρεφοντα το εθνος ημων και κωλυοντα φορους καισαρι διδοναι και λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα ειναι. ο δε πιλατος ηρωτησεν αυτον λεγων, συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων· ο δε αποκριθεις αυτω εφη, συ λεγεις. ο δε πιλατος ειπεν προς τους αρχιερεις και τους οχλους, ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω. οι δε επισχουν λεγοντες οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθ' ολης της ιουδαιας, και αρξαμενος απο της γαλιλαιας εως ωδε. πιλατος δε ακουσας επηρωτησεν ει ο ανθρωπος γαλιλαιος εστιν· και επιγνους οτι εκ της εξουσιας ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προς ηρωδην, οντα και αυτον εν ιεροσολυμοις εν ταυταις ταις ημεραις. ο δε ηρωδης ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν, ην γαρ εξ ικανων χρονων θελων ιδειν αυτον δια το ακουειν περι αυτου, και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον. επηρωτα δε αυτον εν λογοις ικανοις· αυτος δε ουδεν απεκρινατο αυτω. εισηκεισαν δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις ευτονως κατηγορουντες αυτου. εξουθενησας δε αυτον [και] ο ηρωδης συν τοις στρατευμασιν αυτου και εμπαιζας περιβαλων εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω. εγενοντο δε φιλοι ο τε ηρωδης και ο πιλατος εν αυτη τη ημερα μετ' αλληλων· προιτηρχον γαρ εν εχθρα οντες προς αυτους. πιλατος δε συγκαλεσαμενος τους αρχιερεις και τους αρχοντας και τον λαον ειπεν προς αυτους, προσηνεγκατε μοι τον ανθρωπον τουτον ως αποστρεφοντα τον λαον, και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινας ουθεν ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιον ων κατηγορειτε κατ' αυτου, αλλ ουδε ηρωδης· ανεπεμψεν γαρ αυτον προς ημας· και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω. παιδευσας ουν αυτον απολυσω.

ανεκραγον δε παμπληθει λεγοντες, αιρε τουτον, απολυσον δε ημιν τον βααραββαν· οστις ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον βληθεις εν τη φυλακη. παλιν δε ο πιλατος προσεφωνησεν αυτοις, θελων απολυσαι τον ιησουν· οι δε επεφωνουν λεγοντες, σταυρου, σταυρου αυτον. ο δε τριτον ειπεν προς αυτους, τι γαρ κακον εποιησεν ουτος· ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν αυτω· παιδευσας ουν αυτον απολυσω. οι δε επεκειντο φωναις μεγαλαις αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι, και κατισχουν αι φωναι αυτων. και πιλατος επεκριεν γενεσθαι το αιτημα αυτων· απελυσεν δε τον δια στασιν και φονον βεβλημενον εις φυλακην ον ητουντο, τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων. και ως απηγαγον αυτον, επιλαβομενοι σιμωνα τινα κυρηναιον ερχομενον απ' αγρου επεθηκαν αυτω τον σταυρον φερειν οπισθεν του ιησου. ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος του λαου και γυναικων αι εκοπτοντο και εθρηνουν αυτον. στραφεις δε προς αυτας [ο] ιησους ειπεν, θυγατερες ιερουσαλημ, μη κλαιετε επ' εμε· πλην εφ' εαυτας κλαιετε και επι τα τεκνα υμων, οτι ιδου ερχονται ημεραι εν αις ερουσιν, μακαριαι αι στειραι και αι κοιλιαι αι ουκ εγεννησαν και μαστοι αι ουκ εθρεψαν. τοτε αρξονται λεγειν τοις ορεσιν, πεσετε εφ' ημας, και τοις βουνοις, καλυψατε ημας· οτι ει εν τω υγρω ξυλω ταυτα ποιουσιν, εν τω ξηρω τι γενηται· ηγοντο δε και ετεροι κακουργοι δυο συν αυτω αναيرهθηναι. και οτε ηλθον επι τον τοπον τον καλουμενον κρανιον, εκει εσταυρωσαν αυτον και τους κακουργους, ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων. [[ο δε ιησους ελεγεν, πατερ, αφες αυτοις, ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν.]] διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρους. και εισηκει ο λαος θεωρων. ε-

ξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντες λεγοντες, αλλους εσωσεν, σωσατω εαυτον, ει ουτος εστιν ο χριστος του θεου ο εκλεκτος. ενεπαιξαν δε αυτω και οι στρατιωται προσερχομενοι, οξος προσφεροντες αυτω και λεγοντες, ει συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων, σωσον σεαυτον. ην δε και επιγραφη επ αυτω, ο βασιλευς των ιουδαιων ουτος. εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον λεγων, ουχι συ ει ο χριστος· σωσον σεαυτον και ημας. αποκριθεις δε ο ετερος επιτιμων αυτω εφη, ουδε φοβη συ τον θεον, οτι εν τω αυτω κριματι ει· και ημεις μεν δικαιως, αξια γαρ ων επραξαμεν απολαμβανομεν· ουτος δε ουδεν ατοπον επραξεν. και ελεγεν, ιησου, μνησθητι μου οταν ελθης εις την βασιλειαν σου. και ειπεν αυτω, αμην σοι λεγω, σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω. και ην ηδη ωσει ωρα έκτη και σκοτος εγενετο εφ όλην την γην έως ωρας ενατης του ήλιου εκλιποντος, εσχισθη δε το καταπετασμα του ναου μεσον. και φωνησας φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν, πατερ, εις χειρας σου παρατιθεμαι το πνευμα μου· τουτο δε ειπων εξεπνευσεν. ιδων δε ο εκατονταρχης το γενομενον εδοξαζεν τον θεον λεγων, οντως ο ανθρωπος ουτος δικαιος ην. και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην, θεωρησαντες τα γενομενα, τυποντες τα στηθη ύπεστρεφον. εισηκησαν δε παντες οι γνωστοι αυτω απο μακροθεν, και γυναικες αι συνακολουθουσαι αυτω απο της γαλιλαιας, ορωσαι ταυτα. και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτης ύπαρχων [και] ανηρ αγαθος και δικαιος ουτος ουκ ην συγκατατεθειμενος τη βουλη και τη πραξει αυτων απο άριμαθιας πολεως των ιουδαιων, ός προσεδεχετο την βασιλειαν του θεου, ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου, και καθελων ενετυλιξεν αυτο σινδονι, και εθηκεν αυτον εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεις ουπω χειμενος. και ήμερα ην παρασκευης, και σαββατον επεψωσκεν. κατακολουθησασαι δε αι γυναικες, αιτινες ησαν συνεληλυθυιαι εκ της γαλιλαιας αυτω, εθεασαντο το μνημειον και ως ετεθη το σωμα αυτου, ύποστρεψασαι δε ήτοιμασαν αρωματα και μυρα. και το μεν σαββατον ήσυχασαν κατα την εντολην, τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεως επι το μνημα ηλθον φερουσαι ά ήτοιμασαν αρωματα. ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον απο του μνημείου, εισελθουσai δε ουκ ευρον το σωμα του κυριου ιησου. και εγενετο εν τω απορεισθαι αυτας περι τουτου και ιδου ανδρες δυο επεστησαν αυταις εν εσθητι αστραπτουση. εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων τα προσωπα εις την γην ειπαν προς αυτας, τι ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων· ουκ εστιν ωδε, αλλα ηγερθη. μνησθητε ως ελαλησεν ύμιν ετι ων εν τη γαλιλαια, λεγων τον υιον του ανθρωπου οτι δει παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων άμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ήμερα αναστηναι. και εμνησθησαν των ρηματων αυτου, και ύποστρεψασαι απο του μνημείου απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ένδεκα και πασιν τοις λοιποις. ησαν δε ή μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια ή ιακωβου· και αι λοιπαι συν αυταις ελεγον προς τους αποστολους ταυτα. και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρήματα ταυτα, και ηπιστουν αυταις. ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον, και παρακυψας βλεπει τα οθονια μονα· και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονος. και ιδου δυο εξ αυτων εν αυτη τη ήμερα ησαν πορευομενοι εις κωμην απεχουσαν σταδιους έξηκοντα απο ιερουσαλημ, ή ονομα εμμαους, και αυτοι ώμιλουν προς αλληλους

περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων. και εγενετο εν τω ὁμιλειν αυτοις και συζητειν και αυτος ιησους εγγισας συνεπορευετο αυτοις, ὁι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωναι αυτον. ειπεν δε προς αυτοις, τινες ὁι λογοι ουτοι ὄυς αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντες· και εσταθησαν σκυθρωποι. αποκρινεις δε εἰς ονοματι κλεοπας ειπεν προς αυτον, συ μονος παροιχεις ιερουσαλημ και ουκ εγνως τα γενομενα εν αυτη εν ταις ἡμεραις ταυταις· και ειπεν αυτοις, ποια· ὁι δε ειπαν αυτω, τα περι ιησου του ναζαρηνου, ὃς εγενετο ανηρ προφητης δυνατος εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντος του λαου, ὅπως τε παρεδωκαν αυτον ὁι αρχιερεις και ὁι αρχοντες ἡμων εις κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον. ἡμεις δε ἡλπίζομεν ὅτι αυτος εστιν ὁ μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ· αλλα γε και συν πασιν τουτοις τριτην ταυτην ἡμεραν αχει αφ ου ταυτα εγενετο. αλλα και γυναικες τινες εξ ἡμων εξεστησαν ἡμας· γενομεναι ορθριναι επι το μνημειον και μη εὑρουσαι το σωμα αυτου ἡλθον λεγουσαι και οπτασιων αγγελων εἰρακεναι, ὁι λεγουσιν αυτον ζην. και απηλθον τινες των συν ἡμιν επι το μνημειον, και ευρον ὄυτως καθως και αἱ γυναικες ειπον, αυτον δε ουκ ειδον. και αυτος ειπεν προς αυτοις, ὦ ανοητοι και βραδεις τη καρδια του πιστεuein επι πασιν ὁις ελαλησαν ὁι προφηται. ουχι ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθειν εις την δοξαν αυτου· και αρξαμενος απο μωισεως και απο παντων των προφητων διερμηνευσεν αυτοις εν πασαις ταις γραφαις τα περι ἑαυτου. και ηγγισαν εις την κωμην ου επορευοντο, και αυτος προσεποιησατο πορρωτερον πορευεσθαι. και παρεβιασαντο αυτον λεγοντες, μεινον μεθ ἡμων, ὅτι προς ἑσπεραν εστιν και κεκλικεν ἡδη ἡ ἡμερα. και εισηλθεν του μειναι συν αυτοις. και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασας επεδιδου αυτοις· αυτων δε διηνοιχθησαν ὁι οφθαλμοι και επεγνωσαν αυτον· και αυτος αφαντος εγενετο απ αυτων. και ειπαν προς αλληλους, ουχι ἡ καρδια ἡμων καιομενη ην [εν ἡμιν] ὥς ελαλει ἡμιν εν τη ὁδω, ὥς διηνοιγεν ἡμιν τας γραφας· και ανασταντες αυτη τη ὥρα ὑπεστρεψαν εις ιερουσαλημ, και ευρον ἡθροισμενους τους ἑνδεκα και τους συν αυτοις, λεγοντας ὅτι οντως ηγερθη ὁ κυριος και ωφθη σιμωνι. και αυτοι εζηγουντο τα εν τη ὁδω και ὥς εγνωσθη αυτοις εν τη κλασει του αρτου. ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτος εστη εν μεσῳ αυτων και λεγει αυτοις, ειρηνη ὑμιν. πτοηθεντες δε και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν πνευμα θεωρειν. και ειπεν αυτοις, τι τεταραγμενοι εστε, και δια τι διαλογισμοι αναβαινουσιν εν τη καρδια ὑμων· ιδετε τας χειρας μου και τους ποδας μου ὅτι εγω ειμι αυτος· ψηλαφησατε με και ιδετε, ὅτι πνευμα σαρχα και οστεα ουκ εχει καθως εμε θεωρεите εχοντα. και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις τας χειρας και τους ποδας. ετι δε απιστουντων αυτων απο της χαρας και θαυμαζοντων ειπεν αυτοις, εχετε τι βρωσιμον ενθαδε· ὁι δε επεδωκαν αυτω ιχθυος οπτου μερος· και λαβων ενωπιον αυτων εφαγεν. ειπεν δε προς αυτοις, ουτοι ὁι λογοι μου ὄυς ελαλησα προς ὑμας ετι ὡν συν ὑμιν, ὅτι δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τῳ νομῳ μωισεως και τοις προφηταις και ψαλμοις περι εμου. τοτε διηνοιξεν αυτων τον νουν του συνιεναι τας γραφας. και ειπεν αυτοις ὅτι ὄυτως γεγραπται παθειν τον χριστον και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ἡμερα, και κηρυχθηναι επι τῳ ονοματι αυτου μετανοιαν εις αφεσιν ἁμαρτιων εις παντα τα εθνη αρξαμενοι

απο ιερουσαλημ· υμεις μαρτυρες τουτων. και [ιδου] εγω αποστελλω την επαγγελιαν του πατρος μου εφ υμας· υμεις δε καθισατε εν τη πολει εως ου ενδυσθησθε εξ υψους δυναμιν. εξηγαγεν δε αυτους [εξω] εως προς βηθανιαν, και επαρας τας χειρας αυτου ευλογησεν αυτους. και εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτους διεστη απ αυτων και ανεφερετο εις τον ουρανον. και αυτοι προσκυνησαντες αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ μετα χαρας μεγαλης, και ησαν δια παντος εν τω ιερω ευλογουντες τον θεον.

τον μεν πρωτον λογον εποιησαμην περι παντων, ω θεοφιλε, ων ηρξατο ο ιησους ποιειν τε και διδασκειν αχρι ης ημερας εντειλαμενος τοις αποστολοις δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανελημφθη· ος και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις, δι ημερων τεσσερακοντα οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειας του θεου. και συναλιζομενος παρηγγειλεν αυτοις απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι, αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατρος ην ηκουσατε μου· οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι, υμεις δε εν πνευματι βαπτισθησεσθε αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας. οι μεν ουν συνελθοντες ηρωτων αυτον λεγοντες, κυριε, ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω ισραηλ· ειπεν δε προς αυτους, ουχ υμων εστιν γνωναι χρονους η καιρους ους ο πατηρ ευθετο εν τη ιδια εξουσια· αλλα λημψεσθε δυναμιν επελθοντος του αγιου πνευματος εφ υμας, και εσεσθε μου μαρτυρες εν τε ιερουσαλημ και [εν] παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εως εσχατου της γης. και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη, και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων. και ως ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενου αυτου, και ιδου ανδρες δυο παρεισηκεισαν αυτοις εν εσθησεσι λευκαις, οι και ειπαν, ανδρες γαλιλαιοι, τι εσθηκατε [εμ]βλεποντες εις τον ουρανον· ουτος ο ιησους ο αναλημφθεις αφ υμων εις τον ουρανον ουτως ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εις τον ουρανον. τοτε υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ απο ορους του καλουμενου ελαιωνος, ο εστιν εγγυς ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον. και οτε εισηλθον, εις το υπερων ανεβησαν ου ησαν καταμενοντες, ο τε πετρος και ιωαννης και ιακωβος και ανδρεας, φιλιππος και θωμας, βαρθολομαιος και μαθηθαιος, ιακωβος αλφαιου και σιμων ο ζηλωτης και ιουδας ιακωβου. ουτοι παντες ησαν προσκατερουντες ομοθυμαδον τη προσευχη συν γυναιξιν και μαριαμ τη μητρι του ιησου και τοις αδελφοις αυτου. και εν ταις ημεραις ταυταις αναστας πετρος εν μεσω των αδελφων ειπεν ην τε οχλος ονοματων επι το αυτο ωσει εκατον εικοσι, ανδρες αδελφοι, εδει πληρωθηναι την γραφην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματος δαυιδ περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοις συλλαβουσιν ιησουν, οτι κατηριθιμμενος ην εν ημιν και ελαχεν τον κληρον της διακονιας ταυτης. ουτος μεν ουν εκτησατο χωριον εκ μισθου της αδικιας, και πρηνης γενομενος ελαχθησεν μεσος, και εξεχυθη παντα τα σπλαγχνα αυτου. και γνωστον εγενετο πασι τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ, ωστε κληθηναι το χωριον εκεινο τη ιδια διαλεκτω αυτων αχελδαμαχ, τουτ εστιν, χωριον αιματος. γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων, γεννηθητω η επαυλις αυτου ερημος και μη εστω ο κατοικων εν αυτη, και, την επισκοπην αυτου λαβετω ετερος. δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημας ο κυριος ιησους, αρξαμενος απο του βαπτισματος

ιωαννου έως της ήμερας ής ανελημφθη αφ ήμων, μαρτυρα της αναστασεως αυτου συν ήμιν γενεσθαι ένα τουτων. και εστησαν δυο, ιωσηφ τον καλουμενον βαρσαββαν, ός επεκληθη ιουστος, και μαθητιαν. και προσευξαμενοι ειπαν, συ κυριε, καρδιογνωστα παντων, αναδειξον όν εξελεξω εκ τουτων των δυο ένα λαβειν τον τοπον της διακονιας ταυτης και αποστολης, αφ ής παρεβη ιουδας πορευθηται εις τον τοπον τον ιδιον. και εδωκαν κληρους αυτοις, και επεσεν ό κληρος επι μαθητιαν, και συγκατεψηφισθη μετα των ένδεκα αποστολων. και εν τω συμπληρουσθαι την ήμεραν της πεντηκοστης ησαν παντες όμου επι το αυτο. και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχος ώσπερ φερομενης πνοης βιαιας και επληρωσεν όλον τον οικον ου ησαν καθημενοι· και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ώσει πυρος, και εκαθισεν εφ ένα έκαστον αυτων, και επλησθησαν παντες πνευματος άγιου, και ηρξαντο λαλειν έτεραις γλωσσαις καθως το πνευμα εδιδου αποφθεγγεσθαι αυτοις. ησαν δε εις ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι, ανδρες ευλαβεις απο παντος εθνους των ύπο τον ουρανον· γενομενης δε της φωνης ταυτης συνηλθεν το πληθος και συνεχυθη, ότι ηκουον εις έκαστος τη ιδια διαλεκτω λαλουντων αυτων. εξισταντο δε και εθαυμαζον λεγοντες, ουχ ιδου άπαντες ουτοι εισιν οι λαλουντες γαλιλαιοι· και πως ήμεις ακουομεν έκαστος τη ιδια διαλεκτω ήμων εν ή εγεννηθημεν· παρθοι και μηδοι και ελαμιται, και οι κατοικουντες την μεσοποταμιαν, ιουδαιαν τε και καππαδοκιαν, ποντον και την ασιαν, φρυγιαν τε και παμφυλιαν, αιγυπτον και τα μερη της λιβυης της κατα κυρηνην, και οι επιδημουντες ρωμαιοι, ιουδαιοι τε και προσηλυτοι, κρητες και αραβες, ακουομεν λαλουντων αυτων ταις ήμετεραις γλωσσαις τα μεγαλεια του θεου. εξισταντο δε παντες και διηπορουν, άλλος προς άλλον λεγοντες, τι θελει τουτο ειναι· έτεροι δε διαχλευαζοντες ελεγον ότι γλευκους μεμεστωμενοι εισιν. σταθεις δε ό πετρος συν τοις ένδεκα επηρεν την φωνην αυτου και απεφθεγγεζατο αυτοις, ανδρες ιουδαιοι και οι κατοικουντες ιερουσαλημ παντες, τουτο ύμιν γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρήματα μου. ου γαρ ως ύμεις ύπολαμβανετε ουτοι μεθουσιν, εστιν γαρ ώρα τριτη της ήμερας, αλλά τουτο εστιν το ειρημενον δια του προφητου ιωηλ, και εσται εν ταις εσχαις ήμεραις, λεγει ό θεος, εκχεω απο του πνευματος μου επι πασαν σαρκα, και προφητευσουσιν οι υιοι ύμων και αι θυγατερες ύμων, και οι νεανισκοι ύμων όρασεις οφονται, και οι πρεσβυτεροι ύμων ενυπνιοις ενυπνιασθησονται· και γε επι τους δουλους μου και επι τας δουλαις μου εν ταις ήμεραις εκειναις εκχεω απο του πνευματος μου, και προφητευσουσιν. και δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω και σημεια επι της γης κατω, αίμα και πυρ και ατμιδα καπνου· ό ήλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και ή σελήνη εις αίμα πριν ελθειν ήμεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη. και εσται πας ός αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται. ανδρες ισραηλιται, ακουσατε τους λογους τουτους· ιησουν τον ναζωραιον, ανδρα αποδεδειγμενον απο του θεου εις ύμας δυναμεσι και τερασι και σημειοις όις εποιησεν δι αυτου ό θεος εν μεσω ύμων, καθως αυτοι οιδατε, τουτον τη ώρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον δια χειρος ανομων προσπηξαντες ανειλατε, όν ό θεος ανεστησεν λυσας τας ωδιναις του θανατου, καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον ύπ αυτου· δαυιδ γαρ λεγει εις αυτον, προορωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντος, ότι εκ δεξιων

μου εστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ. διὰ τοῦτο ηὐφρανθῇ ἡ καρδία μου καὶ ἡγαλλίασατο ἡ γλῶσσα μου, ἐτι δὲ καὶ ἡ σαρξ μου κατασκήνωσει ἐπ' ἐλπίδι· ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. ἐγνωρίσας μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου. ἀνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἶπεν μετὰ παρηρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριαρχοῦ δαυὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη καὶ τὸ μνημα αὐτοῦ ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης· προφήτης ὢν ὑπαρχών, καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκω ὠμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καθίσσαι ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, προὖν εὐλόγησεν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ ὅτι οὐτε ἐγκατελείφθη εἰς ἄδην οὐτε ἡ σαρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν. τοῦτον τὸν ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ θεός, οὐ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μαρτυρεῖς. τῇ δεξιᾷ ὢν τοῦ θεοῦ ὑψώθεις τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξέχεεν τοῦτο ὁ ὑμεῖς [καὶ] βλέπετε καὶ ἀκούετε. οὐ γὰρ δαυὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανούς, λέγει δὲ αὐτός, εἶπεν [ὁ] κυριὸς τῶ κυρίῳ μου, καθοῦ ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἀν' ἴθι τοὺς ἐχθρούς σου ὑποποδίων τῶν ποδῶν σου. ἀσφαλῶς ὢν γίνωσκον πᾶς οἶκος ἰσραὴλ ὅτι καὶ κυρίον αὐτὸν καὶ χρίστον ἐποίησεν ὁ θεός, τοῦτον τὸν ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε. ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τὴν καρδίαν, εἶπον τε πρὸς τὸν πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους, τί ποιήσωμεν, ἀνδρες ἀδελφοί· πέτρος δὲ πρὸς αὐτοὺς, μετάνοησατε, [ψησιν,] καὶ βαπτισθῆτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ εἰς ἁφέσιν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν, καὶ λημψέσθε τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὑμῖν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ πᾶσιν τοῖς εἰς μακρὰν ὅσους ἀν' προσκαλεσθῆται κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ἑτέροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτυράτο, καὶ παρεκαλεῖ αὐτοὺς λέγων, σωθῆτε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σχολίας ταύτης. οἱ μὲν ὢν ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὥσει τρισχίλια. ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδασκῇ τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ, τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς. ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος, πολλὰ τε τεράτα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο. πάντες δὲ οἱ πιστευόντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ εἶχον ἅπαντα κοινὰ, καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπαρξείας ἐπιπρασκόν καὶ διμερίζον αὐτὰ πᾶσιν καθότι ἀν' τις χρεῖαν εἶχεν· καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντες τε καὶ οἶκον ἄρτον, μετελαμβάνον τροφῆς ἐν ἀγαλλίασει καὶ ἀφελότητι καρδίας, αἰνούντες τὸν θεὸν καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. ὁ δὲ κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ αὐτὸ. πέτρος δὲ καὶ ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερόν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπαρχὼν ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὥραιαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν· ὃς ἰδὼν πέτρον καὶ ἰωάννην μέλλοντας εἰσεῖναι εἰς τὸ ἱερόν ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν. ἀτενίσας δὲ πέτρος εἰς αὐτὸν συν τῷ ἰωάννῃ εἶπεν, βλέψον εἰς ἡμᾶς. ὁ δὲ ἐπείχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τί παρ' αὐτῶν λαβεῖν. εἶπεν δὲ πέτρος, ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐκ ἔχω μοι, ὁ δὲ ἔχω τοῦτο σοὶ δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ ναζωραίου [ἐγείρε καὶ] περιπατεῖ. καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἠγείρεν αὐτόν· παραχρῆμα δὲ ἐστερεωθῆσαν αἱ βάσεις αὐτοῦ καὶ τὰ σφυδρά, καὶ ἐξάλλομενος ἐστή καὶ περιεπατεῖ, καὶ εἰσηλθὲν συν αὐ-

τοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν καὶ ἄλλομενος καὶ αἰῶν τὸν θεόν. καὶ εἶδεν πᾶς ὁ λαὸς αὐτὸν περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν θεόν, ἐπεγίνωσκον δὲ αὐτὸν ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ ὥρᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπλησθῆσαν θαύμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ. κρατοῦντος δὲ αὐτοῦ τὸν πέτρον καὶ τὸν ἰωάννην συνεδράμεν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένην σολομῶντος ἐκθαμβοί. ἰδὼν δὲ ὁ πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν, ἄνδρες ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τι ἀτενίζετε ὥς ἰδία δύναμει ἡ εὐσεβεία πεποιήκοσιν τοῦ περιπατεῖν αὐτόν· ὁ θεὸς ἀβραάμ καὶ [ὁ θεὸς] ἰσαὰκ καὶ [ὁ θεὸς] ἰακώβ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδοξάσεν τὸν παῖδα αὐτοῦ ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς μὲν παρεδώκατε καὶ ἡρνήσασθε κατὰ πρόσωπον πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολῦειν· ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἡρνήσασθε, καὶ ἤτησασθε ἄνδρα φονεὰ χαρισθῆναι ὑμῖν, τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνετε, ὃν ὁ θεὸς ἡγείρεν ἐκ νεκρῶν, οὐ ἡμεῖς μαρτυρὲς ἐσμεν. καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τούτου ὃν θεωρεῖτε καὶ οἰδατέ ἐσπερωσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἥ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκλήριαν ταύτην ἀπεναντι πάντων ὑμῶν. καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι κατὰ ἀγνοίαν ἐπραΰνατε, ὥσπερ καὶ οἱ ἀρχόντες ὑμῶν· ὁ δὲ θεὸς ἂν προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν παθεῖν τὸν χριστὸν αὐτοῦ ἐπληρώσεν οὕτως. μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, ὅπως ἂν ἐλθῶσιν καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν χριστόν, ἰησοῦν, ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δεξασθαι ἀχρὶ χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ θεὸς διὰ στόματος τῶν ἁγίων ἀπ' αἰῶνος αὐτοῦ προφητῶν. μωσῆς μὲν εἶπεν ὅτι προφητὴν ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὥς ἐμεῖ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς. ἐστὶ δὲ πᾶσα ψυχὴ ἥτις ἐὰν μὴ ἀκουσῇ τοῦ προφήτου ἐκείνου ἐξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ. καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς ὅσοι ἐλάλησαν καὶ κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. ὑμεῖς ἐστε οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς διετέτο ὁ θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, λεγὼν πρὸς ἀβραάμ, καὶ ἐν τῷ σπέρματι σου [ἐν]ευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατρίαι τῆς γῆς. ὑμῖν πρῶτον ἀναστήσας ὁ θεὸς τὸν παῖδα αὐτοῦ ἀπεστείλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. λαλοῦντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν ἐπεστήσαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ σαδδουκαῖοι, διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαόν καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐπεβάλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ εὐέντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὐρίον· ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤδη. πολλοὶ δὲ τῶν ἀκούσαντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν, καὶ ἐγενήθη [ὁ] ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν [ὥς] χιλιάδες πεντε. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὐρίον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἀρχόντας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ καϊάφας καὶ ἰωάννης καὶ ἀλεξάνδρος καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μεσῷ ἐπυνθάνοντο, ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς· τότε πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου εἶπεν πρὸς αὐτοὺς, ἀρχόντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι, εἰ ἡμεῖς σημερὸν ἀνακρίνομεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενούς, ἐν τίνι οὗτος σέσθεται, γνωστὸν ἐστὼ πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἰσραὴλ ὅτι ἐν τῷ

ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου, ὃν ὑμεῖς εσταυρωσατε, ὃν ὁ θεος ἡγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος παρεστήκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής. οὗτος ἐστὶν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενήθεις ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομῶν, ὁ γενομένος εἰς κεφαλὴν γωνίας. καὶ οὐκ ἐστὶν ἐν ἀλλῷ οὐδενὶ ἢ σωτηρία, οὐδὲ γὰρ ὄνομα ἐστὶν ἕτερον ὑπο τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς. θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ πετρῶν παρρησίαν καὶ ἰωαννοῦ, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἀνθρώποι ἀγράμματοι εἰσιν καὶ ἰδιῶται, ἐθαυμάζον ἐπεγίνωσκον τε αὐτοὺς ὅτι συν τῷ ἰησοῦ ἦσαν· τὸν τε ἀνθρώπον βλέποντες συν αὐτοῖς ἔστωτα τὸν τεθεραπευμένον οὐδὲν εἶχον ἀντιπεῖν. κελύουσιν δὲ αὐτοὺς ἐξῶ τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν συνεβαλλόντες πρὸς ἀλλήλους λεγόντες, τί ποιήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις· ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονεν δι' αὐτῶν πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν ἱερουσαλὴμ φανερόν, καὶ οὐ δυναμέθα ἀρνεῖσθαι· ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλείον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς μήκετι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων. καὶ καλέσαντες αὐτοὺς παρηγγείλαν τὸ καθόλου μὴ φθεγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἰησοῦ. ὁ δὲ πέτρος καὶ ἰωάννης ἀποκριθέντες εἶπον πρὸς αὐτοὺς, εἰ δίκαιον ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ θεοῦ, κρίνατε, οὐ δυναμέθα γὰρ ἡμεῖς ἅ ἐίδαμεν καὶ ἤκουσαμεν μὴ λαλεῖν. οἱ δὲ προσάπειλησάμενοι ἀπελύσαν αὐτοὺς, μηδὲν ἐυρίσκοντες τὸ πῶς κολάσωνται αὐτοὺς, διὰ τὸν λαόν, ὅτι πάντες ἐδοξάζον τὸν θεόν ἐπὶ τῷ γεγονότι· ἐτῶν γὰρ ἡν πλείονων τεσσερακοντα ὁ ἀνθρώπος ἐφ' ὃν γέγονε τὸ σημεῖον τούτου τῆς ἰασεως. ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους καὶ ἀπηγγείλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπαν. οἱ δὲ ἀκούσαντες ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν θεόν καὶ εἶπαν, δεσποτά, σὺ ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὁ τοῦ πατρὸς ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου στοματός σου δαυὶδ παῖδος σου εἰπὼν, ἵνατι ἐφρυάξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελετήσαν κενά· παρεστήσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἀρχόντες συνηχθήσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. συνηχθήσαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδα σου ἰησοῦν, ὃν ἐχρίσας, ἥρωδης τε καὶ ποντίος πῖλατος συν ἔθνῃσιν καὶ λαοῖς ἰσραὴλ, ποιήσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βούλη [σου] προωρίσεν γενεσθαι. καὶ τὰ νῦν, κυρίε, ἐπίδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου, ἐν τῇ χειρὶ [σου] ἐκτείνειν σὲ εἰς ἰασίν καὶ σημεῖα καὶ τεράτα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παῖδος σου ἰησοῦ. καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλευθῇ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλησθῇσαν ἅπαντες τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ μετὰ παρρησίας. τοῦ δὲ πληθους τῶν πιστευσάντων ἦν καρδία καὶ ψυχὴ μία, καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἐλεγεν ἰδίον εἶναι, ἀλλ' ἡν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά. καὶ δυναμει μεγάλῃ ἀπεδίδουν τὸ μαρτυρίον ὅτι ἀποστόλοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτοὺς. οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ἦν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἐφέροντας τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδετο δὲ ἕκαστῳ καθότι ἀν τις χρεῖαν εἶχεν. ἰωσήφ δὲ ὁ ἐπικληθεὶς βαρναβᾶς ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, ὁ ἐστὶν μεθερμηνευόμενος υἱὸς παρακλήσεως, λευίτης, κυρίως τῷ γενεῖ, ὑπαρχόντος αὐτῷ ἀγροῦ πωλήσας ἡγεύκεν

το χρημα και εθηκεν προς τους ποδας των αποστολων. ανηρ δε τις ανανιας ονοματι συν σαπφιρη τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα και ενοσφισατο απο της τιμης, συνειδυιης και της γυναικος, και ενεγκας μερος τι παρα τους ποδας των αποστολων εθηκεν. ειπεν δε ο πετρος, ανανια, δια τι επληρωσεν ο σατανας την καρδιαν σου ψευσασθαι σε το πνευμα το αγιον και νοσφισασθαι απο της τιμης του χωριου· ουχι μενον σοι εμενεν και πραθεν εν τη ση εξουσια υπηρχεν· τι οτι εθου εν τη καρδια σου το πραγμα τουτο· ουκ εψευσω ανθρωποις αλλα τω θεω. ακουων δε ο ανανιας τους λογους τουτους πεσων εξεψυξεν· και εγενετο φοβος megas επι παντας τους ακουοντας. ανασταντες δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντες εθαψαν. εγενετο δε ως ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονος εισηλθεν. απεκριθη δε προς αυτην πετρος, ειπε μοι, ει τοσουτου το χωριον απεδοσθε· η δε ειπεν, ναι, τοσουτου. ο δε πετρος προς αυτην, τι οτι συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου· ιδου οι ποδες των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε. επεσεν δε παραχρημα προς τους ποδας αυτου και εξεψυξεν· εισελθοντες δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν, και εξενεγκαντες εθαψαν προς τον ανδρα αυτης. και εγενετο φοβος megas εφ ολην την εκκλησιαν και επι παντας τους ακουοντας ταυτα. δια δε των χειρων των αποστολων εγινετο σημεια και τερατα πολλα εν τω λαω· και ησαν ομοθυμαδον απαντες εν τη στοα σολομωντος. των δε λοιπων ουδεις ετολμα κολλασθαι αυτοις, αλλ εμεγαλυνεν αυτους ο λαος· μαλλον δε προσετιθεντο πιστευοντες τω κυριω πληθη ανδρων τε και γυναικων, ωστε και εις τας πλατειας εκφερειν τους ασθενεις και τιθεναι επι κλιναρων και κραβαττων, ινα ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιαση τινη αυτων. συνηρχετο δε και το πληθος των περιζ πολεων ιερουσαλημ, φεροντες ασθενεις και οχλουμενους υπο πνευματων ακαθαρτων, οτινις εθεραπευοντο απαντες. αναστας δε ο αρχιερεus και παντες οι συν αυτω, η ουσα αιρεσις των σαδδουκαιων, επλησθησαν ζηλου και επεβαλον τας χειρας επι τους αποστολους και εθεντο αυτους εν τηρησει δημοσια. αγγελος δε κυριου δια νυκτος ανοιξας τας θυρας της φυλακης εξαγαγων τε αυτους ειπεν, πορευεσθε και σταθεντες λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα της ζωης ταυτης. ακουσαντες δε εισηλθον υπο τον ορθρον εις το ιερον και εδιδασκον. παραγενομενος δε ο αρχιερεus και οι συν αυτω συνεκαλεσαν το συνεδριον και πασαν την γερουσιαν των υιων ισραηλ, και απεστειλαν εις το δεσμωτηριον αχθηναι αυτους. οι δε παραγενομενοι υπηρεται ουκ ευρον αυτους εν τη φυλακη, αναστρεψαντες δε απηγγειλαν λεγοντες οτι το δεσμωτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν παση ασφαλεια και τους φυλακας εστωτας επι των θυρων, ανοιξαντες δε εσω, ουδεναν ευρομεν. ως δε ηκουσαν τους λογους τουτους ο τε στρατηγος του ιερου και οι αρχιερεις, διηπορουν περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο. παραγενομενος δε τις απηγγειλεν αυτοις οτι ιδου οι ανδρες οus εθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν τω ιερω εστωτες και διδασκοντες τον λαον. τοτε απελθων ο στρατηγος συν τοις υπηρεταις ηγεν αυτους, ου μετα βιας, εφοβουντο γαρ τον λαον, μη λιθασθωσιν. αγαγοντες δε αυτους εστησαν εν τω συνεδριω. και επηρωτησεν αυτους ο αρχιερεus λεγων, [ου] παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι τουτω· και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της διδαχης

ύμων, και βουλευσθε επαγαγειν εφ ἡμας το ἅμα του ανθρωπου τουτου. αποκριθεις δε πετρος και οἱ αποστολοι ειπαν, πειθαρχειν δει θεωμαλλον η ανθρωποις. ὁ θεος των πατερων ἡμων ηγειρεν ιησουν, ὃν ὑμεις διεχειρισασθε χρεμασαντες επι ξυλου· τουτον ὁ θεος αρχηγον και σωτηρα ὑψωσεν τη δεξια αυτου, [του] δουναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν ἁμαρτιων. και ἡμεις εσμεν μαρτυρες των ῥημάτων τουτων, και το πνευμα το ἅγιον ὁ εδωκεν ὁ θεος τοις πειθαρχουσιν αυτω. οἱ δε ακουσαντες διεπριοντο και εβουλοντο ανελιν αυτους. αναστας δε τις εν τω συνεδριω φαρισαιος ονοματι γαμαλιηλ, νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω λαω, εκελευσεν εξω βραχυ τους ανθρωπους ποιησαι, ειπεν τε προς αυτους, ανδρες ισραηλιται, προσεχετε ἑαυτοις επι τοις ανθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσειν. προ γαρ τουτων των ἡμερων ανεστη θεωδας, λεγων ειναι τινα ἑαυτον, ὡ προσεκλιθη ανδρων αριθμος ὡς τετρακοσιων· ὃς ανηρεθη, και παντες ὅσοι επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εις ουδεν. μετα τουτον ανεστη ιουδας ὁ γαλιλαιος εν ταις ἡμεραις της απογραφης και απεστησεν λαον οπισω αυτου· κακεινος απωλετο, και παντες ὅσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν. και τα νυν λεγω ὑμιν, αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και αφετε αυτους· ὅτι εαν η εξ ανθρωπων ἡ βουλη ἁυτη η το εργον τουτο, καταλυθησεται· ει δε εκ θεου εστιν, ου δυνησεσθε καταλυσαι αυτους μηποτε και θεομαχοι ἐυρεθητε. επεισθησαν δε αυτω, και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν. οἱ μεν οὖν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου ὅτι κατηξιωθησαν ὑπερ του ονοματος ατιμασθηναι· πασαν τε ἡμεραν εν τω ἱερῳ και κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι τον χριστον, ιησουν. εν δε ταις ἡμεραις ταυταις πληθυνοντων των μαθητων εγενετο γογγυσμος των ἑλληνιστων προς τους ἑβραιους, ὅτι παρεθεωρουντο εν τη διακονια τη καθημερινη αἱ χηραι αυτων. προσκαλεσαμενοι δε οἱ δωδεκα το πληθος των μαθητων ειπαν, ουκ αρεστον εστιν ἡμας καταλειψαντας τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαις· επισκεψασθε δε, αδελφοι, ανδρας εξ ὑμων μαρτυρουμενους ἑπτα πληρεις πνευματος και σοφιας, ὃς καταστησομεν επι της χρειας ταυτης· ἡμεις δε τη προσευχη και τη διακονια του λογου προσκαρτερησομεν. και ηρεσεν ὁ λογος ενωπιον παντος του πληθους, και εξελεξαντο στεφανον, ανδρα πληρης πιστεως και πνευματος ἁγίου, και φιλιππον και προχορον και νικανορα και τιμωνα και παρμεναν και νικολαον προσηλυτον αντιοχεια, ὃς εστησαν ενωπιον των αποστολων, και προσευξαμενοι επεθηκαν αυτοις τας χειρας. και ὁ λογος του θεου ηυξανεν, και επληθυνετο ὁ αριθμος των μαθητων εν ιερουσαλημ σφοδρα, πολυς τε οχλος των ἱερεων ὑπηκουον τη πιστει. στεφανος δε πληρης χαριτος και δυναμεως εποιει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαῳ. ανεστησαν δε τινες των εκ της συναγωγης της λεγομενης λιβερτινων και κυρηναίων και αλεξανδρεων και των απο κιλικιας και ασιας συζητουντες τῷ στεφάνῳ, και ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και τῷ πνεύματι ὡ ελαλει. τοτε ὑπεβαλον ανδρας λεγοντας ὅτι ακηκοαμεν αυτου λαλουντος ῥήματα βλασφημα εις μωισην και τον θεον· συνεκινησαν τε τον λαον και τους πρεσβυτερους και τους γραμματεεις, και επισταντες συνηρπασαν αυτον και ηγαγον εις το συνεδριον, εστησαν τε μαρτυρας ψευδεις λεγοντας, ὁ ανθρωπος ουτος ου παυεται λαλων ῥήματα

κατα του τοπου του ἁγίου [τουτου] και του νομου· ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος ὅτι ιησους ὁ ναζωραιος ουτος καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθνη ἃ παρεδωκεν ἡμιν μωισης· και ατενισαντες εις αυτον παντες οἱ καθηζομενοι εν τω συνεδριῳ ειδον το προσωπον αυτου ὡσει προσωπον αγγελου· ειπεν δε ὁ αρχιερευς, ει ταυτα ὁυτως εχει· ὁ δε εφη, ανδρες αδελφοι και πατερες, ακουσατε· ὁ θεος της δοξης ωφθη τῷ πατρι ἡμων αβρααμ οντι εν τη μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν, και ειπεν προς αυτον, εξελθε εκ της γης σου και [εξ] της συγγενειας σου, και δευρο εις την γην ἣν αν σοι δειξω· τοτε εξελθων εκ γης χαλδαιων κατωκησεν εν χαρραν· κακειθεν μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου μετακισεν αυτον εις την γην ταυτην εις ἣν ὑμεις νυν κατοικειτε, και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομιαν εν αυτη ουδε βημα ποδος, και επηγγειλατο δουναι αυτω εις κατασχεσιν αυτην και τῷ σπερματι αυτου μετ αυτον, ουκ οντος αυτω τεκνου· ελαλησεν δε ὁυτως ὁ θεος ὅτι εσται το σπερμα αυτου παροικον εν γῇ αλλοτρια, και δουλωσουσιν αυτο και κακωσουσιν ετη τετρακοσια· και το εθνος ὡ εαν δουλευσουσιν κρινω εγω, ὁ θεος ειπεν, και μετα ταυτα εξελευσονται και λατρευσουσιν μοι εν τῷ τοπῷ τουτω· και εδωκεν αυτω διαθηκην περιτομης· και ὁυτως εγεννησεν τον ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ἡμερα τη ογδοη, και ισαακ τον ιακωβ, και ιακωβ τους δωδεκα πατριαρχας· και οἱ πατριαρχαι ζηλωσαντες τον ιωσηφ απεδοντο εις αιγυπτον· και ην ὁ θεος μετ αυτου, και εξειλατο αυτον εκ πασων των θλιψεων αυτου, και εδωκεν αυτω χαριν και σοφιαν εναντιον φαραω βασιλεως αιγυπτου, και κατεστησεν αυτον ἡγουμενον επ αιγυπτον και [εφ] ὅλον τον οικον αυτου· ηλθεν δε λιμος εφ ὅλην την αιγυπτον και χανααν και θλιψις μεγαλη, και ουχ ἡυρισκον χορτασματα οἱ πατερες ἡμων· ακουσας δε ιακωβ οντα σιτια εις αιγυπτον εξαπεστειλεν τους πατερας ἡμων πρωτον· και εν τῷ δευτερω ανεγνωρισθη ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου, και φανερον εγενετο τῷ φαραῳ το γενοσ [του] ιωσηφ· αποστειλας δε ιωσηφ μετεκαλεσατο ιακωβ τον πατερα αυτου και πασαν την συγγενειαν εν ψυχαις ἐβδομηκοντα πεντε, και κατεβη ιακωβ εις αιγυπτον· και ετελευτησεν αυτος και οἱ πατερες ἡμων, και μετετευθησαν εις συχημ και ετευθησαν εν τῷ μνηματι ὡ ωνησατο αβρααμ τιμης αργυριου παρα των ὡιων ἔμμωρ εν συχημ· καθως δε ηγγιζεν ὁ χρονος της επαγγελιας ἥς ὡμολογησεν ὁ θεος τῷ αβρααμ, ηυξησεν ὁ λαος και επληθυνθη εν αιγυπτῳ, αχρι ου ανεστη βασιλεws ἑτερος [επ αιγυπτον] ὃς ουκ ηδει τον ιωσηφ· ουτος κατασοφισαμενος το γενοσ ἡμων εκακωσεν τους πατερας [ἡμων] του ποιειν τα βρεφη εκθῆτα αυτων εις το μη ζωογονεισθαι· εν ὡ καιρω εγεννηθη μωισης, και ην αστειος τῷ θεῳ· ὃς ανετραφη μηνas τρεις εν τῷ οίκῳ του πατροs· εκτεθεντος δε αυτου ανειλατο αυτον ἡ θυγατηρ φαραω και ανεθρεψατο αυτον ἑαυτη εις ὡιον· και επαιδευθη μωισης [εν] πασῃ σοφια αιγυπτιων, ην δε δυνατος εν λογοις και εργοις αυτου· ὡs δε επληρουτο αυτῷ τεσσεραχονταετης χρονος, ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τους αδελφους αυτου τους ὡιους ισραηλ· και ιδων τινα αδικουμενον ημυνατο και εποησεν εκδικησιν τῷ καταπονουμενῳ παταξας τον αιγυπτιον· ενομιζεν δε συνιεναι τους αδελφους [αυτου] ὅτι ὁ θεος δια χειροs αυτου διδωσιν σωτηριαν αυτοις, οἱ δε ου συνηχαν· τη τε επιουση ἡμερα ωφθη αυτοις μαχομενοιs και συνηλλασεν αυτοους εις ειρηνην ειπων, ανδρες, αδελφοι εστε· ἱνατι

αδικείτε αλλήλους· ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπώσατο αὐτὸν εἰπών, τις σε κατέστησεν ἀρχόντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν· μὴ ἀνέλκῃς με συθέλεις ὃν τρόπον ἀνείλες ἐχθρὸς τὸν αἰγυπτίον· ἐφυγὲν δὲ μωΐσης ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο παροϊκὸς ἐν γῇ μαδιάμ, οὐ ἐγεννήσεν υἱοὺς δύο. καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσερακοντα ὡφῆθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρημῳ τοῦ ὄρους σινᾶ ἀγγέλους ἐν φλογὶ πυρὸς βατοῦ. ὁ δὲ μωΐσης ἰδὼν ἐθαυμαζέεν τὸ ὄραμα· προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι ἐγένετο φωνὴ κυρίου, ἐγὼ ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ θεὸς ἀβραάμ καὶ ἰσαάκ καὶ ἰακώβ. ἐντρομος δὲ γενομένος μωΐσης οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριος, λύσον τὸ ὑποδήμα τῶν ποδῶν σου, ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ ἔστηκας γῆ ἁγία ἐστίν. ἰδὼν εἶδον τὴν κακῶσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα, καὶ κατέβην ἐξελεσθῆαι αὐτούς· καὶ νῦν δευρὸ ἀποστείλω σε εἰς αἰγύπτον. τούτῳ τὸν μωΐσιν, ὃν ἠρνήσαντο εἰπόντες, τις σε κατέστησεν ἀρχόντα καὶ δικαστὴν· τούτῳ ὁ θεὸς [καὶ] ἀρχόντα καὶ λυτρωτὴν ἀπεστάλκεν σὺν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βατῳ. οὗτος ἐξηγάγεν αὐτοὺς ποιήσας τεράτα καὶ σημεῖα ἐν γῇ αἰγύπτῳ καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θάλασσῃ καὶ ἐν τῇ ἐρημῳ ἐτὴ τεσσερακοντα. οὗτος ἐστὶν ὁ μωΐσης ὁ εἶπας τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, προφητὴν ὑμῖν ἀναστήσει ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμε. οὗτος ἐστὶν ὁ γενομένος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρημῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει σινᾶ καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅς ἐδεξάτο λόγια ζῶντα δοῦναι ἡμῖν, ᾧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπηρετοὶ γενεσθῆαι οἱ πατέρες ἡμῶν ἀλλὰ ἀπώσαντο καὶ ἐστράφησαν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς αἰγύπτον, εἰπόντες τῷ αἰσῶν, ποιήσῃ ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορευόμενοι ἡμῶν· ὁ γὰρ μωΐσης οὗτος, ὅς ἐξηγάγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου, οὐκ οἶδαμεν τί ἐγένετο αὐτῷ. καὶ ἐμίσχοποιήσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀνηγάγον θυσίαν τῷ εἰδῶλῳ, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἐργοῖς τῶν χειρῶν αὐτῶν. ἐστρέψεν δὲ ὁ θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατίᾳ τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς γεγράφται ἐν βιβλῳ τῶν προφητῶν, μὴ σφραγία καὶ θυσίας προσηνεγκάτε μοι ἐτὴ τεσσερακοντα ἐν τῇ ἐρημῳ, οἶκος ἰσραὴλ· καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ μόλοχ καὶ τὸ ἀστὴρ τοῦ θεοῦ [ὑμῶν] ῥαίψαν, τοὺς τυποὺς ὅς ἐποίησατε προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ μετοικίῳ ὑμᾶς ἐπεκεῖνα βαβυλωνός. ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἡν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρημῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ μωΐσιν ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἔωρακει, ἥν καὶ εἰσηγάγον διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχεσεί τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῶσεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν ἕως τῶν ἡμερῶν δαυὶδ, ὅς εὗρεν χάριν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἡτήσατο εὗρεν σκηνῶμα τῷ οἰκῷ ἰακώβ. σολομὼν δὲ οἰκοδομήσεν αὐτῷ οἶκον. ἀλλ' οὐχ ὁ ὑψίστος ἐν χειροποίητοις κατοικεῖ· καθὼς ὁ προφήτης λέγει, ὁ οὐρανὸς μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετε μοι, λέγει κύριος, ἢ τις τόπος τῆς καταπαύσεώς μου· οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησεν ταῦτα πάντα· σκληροτραχήλοι καὶ ἀπεριτμητοὶ καρδίαις καὶ τοῖς ὤσιν, ὑμεῖς αἰετῶ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν· καὶ ἀπεκτείναν τοὺς προκαταγγειλάντας περὶ τῆς ἐλευσεως τοῦ δικαίου οὐ νῦν ὑμεῖς προδοταὶ καὶ φονεῖς ἐγενεσθε, ὅτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διατάγας ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἐβρύχον τοὺς ὁδόντας ἐπὶ

αυτον. ὑπαρχων δε πληρης πνευματος ἁγίου ατενισας εις τον ουρανον ειδεν δοξαν θεου και ιησουν ἑστωτα εκ δεξιων του θεου, και ειπεν, ιδου θεωρω τους ουρανους διηνοιγμενους και τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων ἑστωτα του θεου. κραξαντες δε φωνη μεγαλη συνεσχον τα ωτα αυτων, και ὤρμησαν ὁμοθυμαδον επ αυτον, και εκβαλοντες εξω της πολεως ελιθοβολουν. και οἱ μαρτυρες απειθεντο τα ἱματια αυτων παρα τους ποδας νεανιου καλουμενου σαυλου. και ελιθοβολουν τον στεφανον επικαλουμενον και λεγοντα, κυριε ιησου, δεξαι το πνευμα μου. θεις δε τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη, κυριε, μη στήσης αυτοις ταυτην την ἁμαρτιαν. και τουτο ειπων κοιμηθη. σαυλος δε ην συνευδοκων τη αναηρεσει αυτου. εγενετο δε εν εκεινη τη ἡμερα διωγμος μεγας επι την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοις. παντες δε διεσπαρθησαν κατα τας χωρας της ιουδαιας και σαμαρειας πλην των αποστολων. συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρες ευλαβεις και εποιησαν κοπετον μεγαν επ αυτω. σαυλος δε ελυμαινετο την εκκλησιαν κατα τους οικους εισπορευομενος, συρων τε ανδρας και γυναικας παρεδιδου εις φυλακην. οἱ μεν ουν διασπαρηντες διηλθον ευαγγελιζομενοι τον λογον. φιλιππος δε κατελθων εις [την] πολιν της σαμαρειας εκηρυσσεν αυτοις τον χριστον. προσειχον δε οἱ οχλοι τοις λεγομενοις ὑπο του φιλιππου ὁμοθυμαδον εν τω ακουειν αυτους και βλεπειν τα σημεια ἃ εποιει. πολλοι γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα βωωντα φωνη μεγαλη εξηρχοντο, πολλοι δε παραελυμενοι και χωλοι εθεραπευθησαν. εγενετο δε πολλη χαρα εν τη πολει εκεινη. ανηρ δε τις ονοματι σιμων προειπηρεχεν εν τη πολει μαγευων και εξιστανων το εθνος της σαμαρειας, λεγων ειναι τινα ἑαυτον μεγαν, ὡ προσειχον παντες απο μικρου ἕως μεγαλου λεγοντες, ουτος εστιν ἡ δυναμις του θεου ἡ καλουμενη μεγαλη. προσειχον δε αυτω δια το ἱκανω χρονω ταις μαγειαις εξεστακεναι αυτους. ὅτε δε επιστευσαν τω φιλιππῳ ευαγγελιζομενω περι της βασιλειας του θεου και του ονοματος ιησου χριστου, εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικες. ὁ δε σιμων και αυτος επιστευσεν, και βαπτισθεις ην προσκαρτερων τω φιλιππῳ, θεωρων τε σημεια και δυναμεις μεγαλας γινομενας εξιστατο. ακουσαντες δε οἱ εν ιεροσολυμοις αποστολοι ὅτι δεδεκται ἡ σαμαρεια τον λογον του θεου απεστειλαν προς αυτους πετρον και ιωαννην, ὅτινες καταβαιντες προσηρξαντο περι αυτων ὅπως λαβωσιν πνευμα ἅγιον. ουδεπω γαρ ην επ ουδενι αυτων επιπεπτωκος, μονον δε βεβαπτισμενοι ὑπηρεχον εις το ονομα του κυριου ιησου. τοτε επετιθεσαν τας χειρας επ αυτους, και ελαμβανον πνευμα ἅγιον. ιδων δε ὁ σιμων ὅτι δια της επιθεσεως των χειρων των αποστολων διδοται το πνευμα, προσηνεγκεν αυτοις χρηματα λεγων, δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ἵνα ὡ εαν επιθω τας χειρας λαμβανη πνευμα ἅγιον. πετρος δε ειπεν προς αυτον, το αργυριον σου συν σοι ειη εις απωλειαν, ὅτι την δωρεαν του θεου ενομισας δια χρηματων κτασθαι. ουκ εστιν σοι μερις ουδε κληρος εν τω λογῳ τουτω, ἡ γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια εναντι του θεου. μετανοησον ουν απο της κακιας σου ταυτης, και δεηθητι του κυριου εἰ ἀρα ἀφεθῇσεται σοι ἡ ἐπινοία της καρδιας σου· εις γαρ χολην πιχριας και συνδεσμον ἀδικιας ὀρω σε ὄντα. ἀποκριθεις δε ὁ σιμων ειπεν, δεηθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν κύριον ὅπως μὴδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν ἐιρηκατέ. οἱ μεν οὖν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον του κυριου ὑπεστρεφον εις ιεροσολυμα, πολλας τε

κωμας των σαμαριτων ευηγγελιζοντο. αγγελος δε κυριου ελαλησεν προς φιλιππον λεγων, αναστηθι και πορευου κατα μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ εις γαζαν· αυτη εστιν ερημος. και αναστας επορευθη· και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχος δυναστης κανδακης βασιλισσης αιθιοπων, ος ην επι πασης της γαζης αυτης, ος εληλυθει προσκυνησων εις ιερουσαλημ, ην τε υποστρεφων και καθημενος επι του αρματος αυτου και ανεγινωσκεν τον προφητην ησαιαν. ειπεν δε το πνευμα τω φιλιππω, προσελθε και κολληθητι τω αρματι τουτω. προσδραμων δε ο φιλιππος ηκουσεν αυτου ανεγινωσκοντος ησαιαν τον προφητην, και ειπεν, αρα γε γινωσκεις α ανεγινωσκεις· ο δε ειπεν, πως γαρ αν δυναμην εαν μη τις οδηγησει με· παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω. η δε περιοχη της γραφης ην ανεγινωσκεν ην αυτη· ως προβατον επι σφαγην ηχθη, και ως αμνος εναντιον του χειραντος αυτον αφωνος, ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου. εν τη ταπεινωσει [αυτου] η χρισις αυτου ηρθη· την γενεαν αυτου τις διηγησεται· οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου. αποκριθεις δε ο ευνουχος τω φιλιππω ειπεν, δεομαι σου, περι τιнос ο προφητης λεγει τουτο· περι εαυτου η περι ετερου τινος· ανοιξας δε ο φιλιππος το στομα αυτου και αρξαμενος απο της γραφης ταυτης ευηγγελισατο αυτω τον ιησουν. ως δε επορευοντο κατα την οδον, ηλθον επι τι υδωρ, και φησιν ο ευνουχος, ιδου υδωρ· τι κωλυει με βαπτισθηναι·

και εκελευσεν στηναι το αρμα, και κατεβησαν αμφοτεροι εις το υδωρ ο τε φιλιππος και ο ευνουχος, και εβαπτισεν αυτον. οτε δε ανεβησαν εκ του υδατος, πνευμα κυριου ηρπασεν τον φιλιππον, και ουκ ειδεν αυτον ουκετι ο ευνουχος· επορευετο γαρ την οδον αυτου χαιρων. φιλιππος δε ευρεθη εις αζωτον, και διερχομενος ευηγγελιζετο τας πολεις πασας εως του ελθειν αυτον εις καισαρειαν. ο δε σαυλος, ετι εμπνεων απειλης και φονου εις τους μαθητας του κυριου, προσελθων τω αρχιερει ητησατο παρ αυτου επιστολας εις δαμασκον προς τας συναγωγας, οπως εαν τινας ευρη της οδου οντας, ανδρας τε και γυναικας, δεδεμενους αγαγη εις ιερουσαλημ. εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω, εξαιφνης τε αυτον περιστραψεν φως εκ του ουρανου, και πεσων επι την γην ηκουσεν φωνην λεγουσαν αυτω, σαουλ σαουλ, τι με διωκεις· ειπεν δε, τις ει, κυριε· ο δε, εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις· αλλα αναστηθι και εισελθε εις την πολιν, και λαληθησεται σοι ο τι σε δει ποιειν. οι δε ανδρες οι συνοδευοντες αυτω εισηκεισαν ενεοι, ακουοντες μεν της φωνης μηδενα δε θεωρουντες. ηγερθη δε σαυλος απο της γης, ανεωγμενων δε των οφθαλμων αυτου ουδεν εβλεπεν· χειραγωγουντες δε αυτον εισηγαγον εις δαμασκον. και ην ημερας τρεις μη βλεπων, και ουκ εφαγεν ουδε επιευν. ην δε τις μαθητης εν δαμασκω ονοματι ανανιας, και ειπεν προς αυτον εν οραματι ο κυριος, ανανια. ο δε ειπεν, ιδου εγω, κυριε. ο δε κυριος προς αυτον, αναστας πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσεα· ιδου γαρ προσευχεται, και ειδεν ανδρα [εν οραματι] ανανιαν ονοματι εισελθοντα και επιθεντα αυτω [τας] χειρας οπως αναβλεψη. απεκριθη δε ανανιας, κυριε, ηκουσα απο πολλων περι του ανδρος τουτου, οσα κακα τοις αγιοις σου εποιησεν εν ιερουσαλημ· και ωδε εχει εξουσιαν παρα των αρχιερων δησαι παντας τους επικαλουμενους το ονομα

σου. ειπεν δε προς αυτον ὁ κυριος, πορευου, ὅτι σκευος εκλογης εστιν μοι ουτος του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον εθνων τε και βασιλεων υἱων τε ισραηλ· εγω γαρ ὑποδειξω αυτω ὅσα δει αυτον ὑπερ του ονοματος μου παθειν. απηλθεν δε ἀνανιας και εισηλθεν εις την οικιαν, και επιθεις επ αυτον τας χειρας ειπεν, σαουλ ἀδελφε, ὁ κυριος απεσταλκεν με, ιησους ὁ οφθεις σοι εν τη ὁδω ἡ ηρχου, ὅπως ἀναβλεψης και πλησθης πνευματος ἁγίου. και ευθεως απεπεσαν αυτου απο των οφθαλμων ὡς λεπιδες, ανεβλεψεν τε, και αναστας εβαπτισθη, και λαβων τροφην ενισχυσεν. εγενετο δε μετα των εν δαμασκω μαθητων ἡμερας τινας, και ευθεως εν ταις συναγωγαις εκηρυσσεν τον ιησουν ὅτι ουτος εστιν ὁ υἱος του θεου. εξισταντο δε παντες οἱ ακουοντες και ελεγον, ουχ ουτος εστιν ὁ πορθησας εις ιερουσαλημ τους επικαλουμενους το ονομα τουτο, και ὧδε εις τουτο εληλυθει ἵνα δεδεμενους αυτους ἀγαγη επι τους αρχιερεις· σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν [τους] ιουδαιους τους κατοικουντας εν δαμασκω, συμβιβάζων ὅτι ουτος εστιν ὁ χριστος. ὡς δε επληρουντο ἡμεραι ἱκαναι, συνεβουλευσαντο οἱ ιουδαιοι ἀνελιν αυτον· εγενωσθη δε τω σαυλω ἡ επιβουλη αυτων. παρετηρουντο δε και τας πυλας ἡμερας τε και νυκτος ὅπως αυτον ἀνελωσιν· λαβοντες δε οἱ μαθηται αυτου νυκτος δια του τειχους κατηκαν αυτον χαλασαντες εν σπυριδι. παραγενομενος δε εις ιερουσαλημ επειραζεν κολλασθαι τοις μαθηταις· και παντες εφοβουντο αυτον, μη πιστευοντες ὅτι εστιν μαθητης. βαρναβας δε επιλαβομενος αυτον ηγαγεν προς τους αποστολους, και διηγησατο αυτοις πως εν τη ὁδω ειδεν τον κυριον και ὅτι ελαλησεν αυτω, και πως εν δαμασκω επαρρησιασατο εν τω ονοματι του ιησου. και ην μετ αυτων εισπορευομενος και εκπορευομενος εις ιερουσαλημ, παρρησιαζομενος εν τω ονοματι του κυριου, ελαλει τε και συνεζητει προς τους ἑλληνιστας· οἱ δε επεχειρουν ἀνελιν αυτον. επιγνοντες δε οἱ ἀδελφοι κατηγαγον αυτον εις καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον εις ταρσον. ἡ μεν ουν εκκλησια καθ ὅλης της ιουδαιας και γαλιλαιας και σαμαρειας ειχεν ειρηνην, οικοδομουμενη και πορευομενη τω φοβῳ του κυριου, και τη παρακλησει του ἁγίου πνευματος επληθυνετο. εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προς τους ἁγίους τους κατοικουντας λυδδα. ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα ονοματι αινεαν εἷς ετων οκτω κατακειμενον επι κραβαττου, ὃς ην παραλελυμενος. και ειπεν αυτω ὁ πετρος, αινεα, ιαται σε ιησους χριστος· αναστηθι και στρωσον σεαυτω. και ευθεως ανεστη. και ειδαν αυτον παντες οἱ κατοικουντες λυδδα και τον σαρωνα, οἱτινες επεστρεψαν επι τον κυριον. εν ιοπη δε τις ην μαθητρια ονοματι ταβιθα, ἡ διερμηνευομενη λεγεται δορκας· αὕτη ην πληρης εργων αγαθων και ελεημοσυνων ὧν ποιει. εγενετο δε εν ταις ἡμεραις εκειναις ἀσθενησασαν αυτην αποθανειν· λουσαντες δε εθηκαν [αυτην] εν ὑπερω. εγγυς δε ουσης λυδδας τη ιοπη οἱ μαθηται ακουσαντες ὅτι πετρος εστιν εν αυτη απεστειλαν δυο ανδρας προς αυτον παρακαλουντες, μη οκνησης διελθειν ἕως ἡμυν. αναστας δε πετρος συνηλθεν αυτοις· ὃν παραγενομενον ἀνηγαγον εις το ὑπερων, και παρεστησαν αυτω πασαι αἱ χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνας και ἱματια ὅσα ποιει μετ αυτων ὅσα ἡ δορκας. εκβαλων δε εξω παντας ὁ πετρος και θεις τα γονατα προσηυξατο, και επιστρεψας προς το σωμα ειπεν, ταβιθα, αναστηθι. ἡ δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτης, και ιδουσα τον

πετρον ανεκαθισεν. δους δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην, φωνησας δε τους ἁγίους και τας χηρας παρεστησεν αυτην ζωσαν. γνωστον δε εγενετο καθ' ὅλης της ιοππης, και επιστευσαν πολλοι επι τον κυριον. εγενετο δε ἡμερας ἱκανας μειναι εν ιοππη παρα τινι σιμωνι βυρσει. ανηρ δε τις εν καισαρεια ονοματι κορνηλιος, ἑκατονταρχης εκ σπειρης της καλουμενης ιταλικης, ευσεβης και φοβουμενος τον θεον συν παντι τω οικῳ αυτου, ποιων ελεημοσυνας πολλας τω λαῳ και δεομενος του θεου δια παντος, ειδεν εν ὄραματι φανερωσ ὡσει περι ὥραν ενατην της ἡμερας αγγελον του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω, κορνηλιε. ὁ δε ατενισας αυτω και εμφοβος γενομενος ειπεν, τι εστιν, κυριε· ειπεν δε αυτω, ἅι προσευχαι σου και ἅι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εις μνημοσυνον εμπροσθεν του θεου. και νυν πεμφον ανδρας εις ιοππην και μεταπεμφαι σιμωνα τινα ὃς επικαλεται πετρος· ουτος ξενιζεται παρα τινι σιμωνι βυρσει, ὡ εστιν οικια παρα θαλασσαν. ὡς δε απηλθεν ὁ αγγελος ὁ λαλων αυτω, φωνησας δυο των οικετων και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουντων αυτω, και εξηγησαμενος ἅπαντα αυτοις απεστειλεν αυτοις εις την ιοππην. τη δε επαυριον ὁδοιπορουντων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετρος επι το δωμα προσευξασθαι περι ὥραν ἑκτην. εγενετο δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι· παρασκευαζοντων δε αυτων εγενετο επ αυτον εκστασις, και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον σκευος τι ὡς οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενον επι της γης, εν ᾧ ὑπηρχεν παντα τα τετραποδα και ἑρπετα της γης και πετεινα του ουρανου. και εγενετο φωνη προς αυτον, αναστας, πετρε, θυσον και φαγε. ὁ δε πετρος ειπεν, μηδαμως, κυριε, ὅτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον και ακαθαρτον. και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον, ἃ ὁ θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου. τουτο δε εγενετο επι τρις, και ευθυς ανελημφθη το σκευος εις τον ουρανον. ὡς δε εν ἑαυτῷ διηπορει ὁ πετρος τι αν ειη το ὄραμα ὃ ειδεν, ιδου ὁι ανδρες ὁι απεσταλμενοι ὑπο του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν του σιμωνος επεστησαν επι τον πυλωνα, και φωνησαντες επυνθανοντο εἰ σιμων ὁ επικαλουμενος πετρος ενθαδε ξενιζεται. του δε πετρου διενθυμουμενου περι του ὄραματος ειπεν [αυτῷ] το πνευμα, ιδου ανδρες τρεις ζητουντες σε· αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν διακρινόμενος, ὅτι ἐγὼ ἀπεσταλκα αὐτούς. καταβας δε πετρος προς τους ανδρας ειπεν, ιδου ἐγὼ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τις ἡ αἰτία δι ἣν παρεστὲ· ὁι δε ειπαν, κορνηλιος ἑκατονταρχης, ανηρ δικαιος και φοβουμενος τον θεον μαρτυρουμενος τε ὑπο ὅλου του εθνους των ιουδαιων, εχηματισθη ὑπο αγγελου ἁγίου μεταπεμφασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ῥήματα παρα σου. εἰσκαλεσαμενος οὖν αὐτούς ἐξενίσεν. τη δε επαυριον αναστας εξηλθεν συν αυτοις, και τινες των αδελφων των απο ιοππης συνηλθον αυτω. τη δε επαυριον εισηλθεν εις την καισαρειαν· ὁ δε κορνηλιος ην προσδοκων αὐτούς, συγκαλεσαμενος τους συγγενεις αυτου και τους αναγκαιους φιλους. ὡς δε εγενετο του εισελθειν τον πετρον, συναντησας αυτω ὁ κορνηλιος πεσων επι τους ποδας προσεκυνησεν. ὁ δε πετρος ηγειρεν αυτον λεγων, αναστηθι· και ἐγὼ αὐτός ἀνθρώπος εἰμι. και συνομιλων αυτω εισηλθεν, και ἐύρισκει συνελθυθотας πολλους, εφη τε προς αὐτούς, ὑμεῖς ἐπιστάσθε ὡς ἀθεμίτον ἐστὶν ἀνδρὶ ἰουδαίῳ κολλασθαι ἡ προσερχεσθαι αλλοφυλῷ· καμοὶ ὁ θεὸς ἐδείξεν μηδὲνα κοινὸν ἡ ἀκαθάρτον λέγειν

ανθρώπων· διο και αναντιρρητως ηλθον μεταπεμφθεις· πυνθανομαι ουν τινι λογω μετεπεμφασθε με· και ο κορνηλιος εφη, απο τεταρτης ημερας μεχρι ταυτης της ωρας ημην την ενατην προσευχομενος εν τω οικω μου, και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα και φησιν, κορνηλιε, εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου. πεμφον ουν εις ιοππην και μετακαλεσαι σιμωνα ος επικαλειται πετρος· ουτος ξενιζεται εν οικια σιμωνος βυρσεως παρα θαλασσαν. εξαυτης ουν επεμψα προς σε, συ τε καλως εποιησας παραγενομενος. νυν ουν παντες ημεις ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του κυριου. ανοιξας δε πετρος το στομα ειπεν, επ αληθειας καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωπολημπτης ο θεος, αλλ εν παντι εθνει ο φοβουμενος αυτον και εργαζομενος δικαιοσυνην δεκτος αυτω εστιν. τον λογον [όν] απεστειλεν τοις υιοις ισραηλ ευαγγελιζομενος ειρηνην δια ιησου χριστου ουτος εστιν παντων κυριος υμεις οιδατε, το γενομενον ρημα καθ' ολης της ιουδαιας, αρξαμενος απο της γαλιλαιας μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννης, ιησουν τον απο ναζαρεθ, ως εχρισεν αυτον ο θεος πνευματι αγιω και δυναμει, ος διηλθεν ευεργετων και ιωμενος παντας τους καταδυναστευομενους υπο του διαβολου, οτι ο θεος ην μετ αυτου. και ημεις μαρτυρες παντων ων εποιησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και [εν] ιερουσαλημ· ον και ανειλαν κρεμασαντες επι ξυλου. τουτον ο θεος ηγειρεν [εν] τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι, ου παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοις προκεχειροtonημενοις υπο του θεου, ημιν, οτινις συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων· και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι ουτος εστιν ο ωρισμενος υπο του θεου κριτης ζωντων και νεκρων. τουτω παντες οι προφηται μαρτυρουσιν, αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματος αυτου παντα τον πιστευοντα εις αυτον. ετι λαλουντος του πετρου τα ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα το αγιον επι παντας τους ακουοντας τον λογον. και εξεστησαν οι εκ περιτομης πιστοι οσοι συνηλθαν τω πετρω, οτι και επι τα εθνη η δωρεα του αγιου πνευματος εκχεχυται· ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαις και μεγαλυνοντων τον θεον. τοτε απεκριθη πετρος, μητι το υδωρ δυναται κωλυσαι τις τον μη βαπτισθηναι τουτους οτινις το πνευμα το αγιον ελαβον ως και ημεις· προσεταξεν δε αυτους εν τω ονοματι ιησου χριστου βαπτισθηναι. τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερας τινας. ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντες κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη εδεξαντο τον λογον του θεου. οτε δε ανεβη πετρος εις ιερουσαλημ, διεκρινοντο προς αυτον οι εκ περιτομης λεγοντες οτι εισηλθες προς ανδρας ακροβυστιαν εχοντας και συνεφαγες αυτοις. αρξαμενος δε πετρος εξετιθετο αυτοις καθηξης λεγων, εγω ημην εν πολει ιοππη προσευχομενος και ειδον εν εκστασει οραμα, καταβαινον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενην εκ του ουρανου, και ηλθεν αχρι εμου· εις ην ατενισας κατενοουν και ειδον τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου. ηκουσα δε και φωνης λεγουσης μοι, αναστας, πετρε, θυσον και φαγε. ειπον δε, μηδαμως, κυριε, οτι κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισηλθεν εις το στομα μου. απεκριθη δε φωνη εκ δευτερου εκ του ουρανου, α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου. τουτο δε εγενετο επι τρις, και ανεσπασθη παλιν απαντα

εις τον ουρανον. και ιδου εξαυτης τρεις ανδρες επεστησαν επι την οικιαν εν η ημεν, απεσταλμενοι απο καισαρειας προς με. ειπεν δε το πνευμα μοι συνελθειν αυτοις μηδεν διακριναντα. ηλθον δε συν εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι, και εισηλθομεν εις τον οικον του ανδρος· απηγγειλεν δε ημιν πως ειδεν [τον] αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και ειποντα, αποστειλον εις ιοππην και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον, ος λαλησει ρηματα προς σε εν οis σωθησθαι συ και πας ο οικος σου. εν δε τω αρξασθαι με λαλειν επεπεσεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ωσπερ και εφ ημας εν αρχη. εμνησθην δε του ρηματος του κυριου ως ελεγεν, ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι, υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω. ει ουν την ισθη δωρεαν εδωκεν αυτοις ο θεος ως και ημιν πιστευσασιν επι τον κυριον ιησουν χριστον, εγω τις ημην δυνατος κωλυσαι τον θεον· ακουσαντες δε ταυτα ησυχασαν και εδοξασαν τον θεον λεγοντες, αρα και τοis εθνεσιν ο θεος την μετανοιαν εις ζωην εδωκεν. οι μεν ουν διασπαρεντες απο της θλιψεως της γενομενης επι στεφανου διηλθον εως φοινικης και κυπρου και αντιοχειας, μηδενι λαλουντες τον λογον ει μη μονον ιουδαιοis. ησαν δε τινες εξ αυτων ανδρες κυριοι και κυρηναιοι, οitινες ελθοντες εις αντιοχειαν ελαλουν και προς τους ελληνιστας, ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν. και ην χειρ κυριου μετ αυτων, πολυς τε αριθμος ο πιστευσας επεστρεψεν επι τον κυριον. ηκουσθη δε ο λογος εις τα ωτα της εκκλησιας της ουσης εν ιερουσαλημ περι αυτων, και εξαπεστειλαν βαρναβαν [διελθειν] εως αντιοχειας· ος παραγενομενος και ιδων την χαριν [την] του θεου εχαρη και παρεκαλει παντας τη προθεσει της καρδιας προσμενειν τω κυριω, οτι ην ανηρ αγαθος και πληρης πνευματος αγιου και πιστεως. και προσετεθη οχλος ικανος τω κυριω. εξηλθεν δε εις ταρσον αναζητησαι σαυλον, και ευρων ηγαγεν εις αντιοχειαν. εγενετο δε αυτοis και ενιαυτον ολον συναχθηναι εν τη εκκλησια και διδασαι οχλον ικανον, χρηματισαι τε πρωτως εν αντιοχεια τους μαθητας χριστιανους. εν ταυταις δε ταις ημεραις κατηλθον απο ιεροσολυμων προφηται εις αντιοχειαν· αναστας δε εις εξ αυτων ονοματι αγαθος εσημανεν δια του πνευματος λιμον μεγαλην μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην· ητις εγενετο επι κλαυδιου. των δε μαθητων καθως ευπορειτο τις ωρισαν εκαστος αυτων εις διακονιαν πεμψαι τοis κατοικοουσιν εν τη ιουδαia αδελφοis· ο και εποιησαν αποστειλαντες προς τους πρεσβυτερους δια χειρος βαρναβα και σαυλου. κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ηρωδης ο βασιλευς τας χειρας κακωσαι τινας των απο της εκκλησιας. ανειλεν δε ιακωβον τον αδελφον ιωαννου μαχαιρη. ιδων δε οτι αρεστον εστιν τοis ιουδαιοis προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε [αι] ημεραι των αζυμων, ον και πιασας εθετο εις φυλακην, παραδους τεσσαρσιν τετραδιouis στρατιωτων φυλασσειν αυτον, βουλομενος μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω. ο μεν ουν πετρος ετηρειτο εν τη φυλακη· προσευχη δε ην εκτενως γινομενη υπο της εκκλησιας προς τον θεον περι αυτου. οτε δε ημελλεν προαγαγειν αυτον ο ηρωδης, τη νυκτι εκεινη ην ο πετρος κοιμωμενος μεταξυ δυο στρατιωτων δεδεμενος αλυσεσιν δυσιν, φυλακες τε προ της θυρας ετηρουν την φυλακην. και ιδου αγγελος κυριου επεστη, και φως ελαμψεν εν τω οικηματι· παταξας δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων, αναστα εν ταχει. και εξεπесαν αυτου αι αλυσεις εκ των χειρων. ειπεν δε ο αγ-

γελος προς αυτον, ζωσαι και υποδησαι τα σανδαλια σου. εποιησεν δε ουτως. και λεγει αυτω, περιβαλου το ιματιον σου και ακολουθει μοι. και εξελθων ηκολουθει, και ουκ ηδει οτι αληθες εστιν το γινομενον δια του αγγελου, εδοκει δε οραμα βλεπειν. διελθοντες δε πρωτην φυλακην και δευτερην ηλθαν επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν εις την πολιν, ητις αυτοματη ηνοιγη αυτοις, και εξελθοντες προηλθον ρυμην μιαν, και ευθεως απεστη ο αγγελος απ αυτου. και ο πετρος εν εαυτω γενομενος ειπεν, νυν οίδα αληθως οτι εξαπεστεileen [ό] κυριος τον αγγελον αυτου και εξειλατο με εκ χειρος ηρωδου και πασης της προσδοκίας του λαου των ιουδαιων. συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν της μαρίας της μητρος ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου, ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι. κρουσαντος δε αυτου την θυραν του πυλωνος προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη. και επιγνουςα την φωνην του πετρου απο της χαρας ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα, εισδραμουςα δε απηγγειλεν εσταναι τον πετρον προ του πυλωνος. οι δε προς αυτην ειπαν, μαινη. η δε δισχυριζετο ουτως εχειν. οι δε ελεγον, ο αγγελος εστιν αυτου. ο δε πετρος επεμενεν κρουων· ανοιξαντες δε ειδαν αυτον και εξεστησαν. κατασεισας δε αυτοις τη χειρι σιγαν διηγησατο [αυτοις] πως ο κυριος αυτον εξηγαγεν εκ της φυλακης, ειπεν τε, απαγγειλατε ιακωβω και τοις αδελφοις ταυτα. και εξελθων επορευθη εις ετερον τοπον. γενομενης δε ημερας ην ταραχος ουκ ολιγος εν τοις στρατιωταις, τι αρα ο πετρος εγενετο. ηρωδης δε επιζητησας αυτον και μη ευρων ανακρινας τους φυλακας εκελευσεν απαχθηναι, και κατελθων απο της ιουδαιας εις καισαρειαν διετριβεν. ην δε θυμομαχων τυριοις και σιδωνιοις· ομοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον, και πεισαντες βλαστον τον επι του κοιτωνος του βασιλεως ητουντο ειρηνην, δια το τρεφεσθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικης. τακτη δε ημερα ο ηρωδης ενδυσασμενος εσθητα βασιλικην [και] καθισας επι του βηματος εδημηγορει προς αυτους· ο δε δημος επεφωνει, θεου φωνη και ουκ ανθρωπου. παραχρημα δε επαταξεν αυτον αγγελος κυριου ανθ' ων ουκ εδωκεν την δοξαν τω θεω, και γενομενος σκωληκοβρωτος εξεψυξεν. ο δε λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο. βαρναβας δε και σαυλος υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πληρωσαντες την διακονιαν, συμπαραλαβοντες ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον. ησαν δε εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβας και συμεων ο καλουμενος νιγερ, και λουκιος ο κυρηναιος, μαναην τε ηρωδου του τετραρχου συντροφος και σαυλος. λειτουργουντων δε αυτων τω κυριω και νηστευοντων ειπεν το πνευμα το αγιον, αφορισατε δη μοι τον βαρναβαν και σαυλον εις το εργον ο προσκεκλημαι αυτους. τοτε νηστευσαντες και προσευξασμενοι και επιθεντες τας χειρας αυτοις απελυσαν. αυτοι μεν ουν εκπεμφθεντες υπο του αγιου πνευματος κατηλθον εις σελευκειαν, εκειθεν τε απεπλευσαν εις κυπρον, και γενομενοι εν σαλαμινι κατηγγελλον τον λογον του θεου εν ταις συναγωγαις των ιουδαιων· ειχον δε και ιωαννην υπηρετην. διελθοντες δε ολην την νησον αχρι παφου ευρον ανδρα τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαριησου, ος ην συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω, ανδρι συνετω. ουτος προσκαλεσασμενος βαρναβαν και σαυλον επεζητησεν ακουσαι τον λογον του θεου· ανθιστατο δε αυτοις ελυμας ο μαγος, ουτως γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου, ζητων διαστρεψαι τον ανθυπατον απο

της πιστεως. σαυλος δε, ὁ και παυλος, πλησθεις πνευματος ἁγιου ατενισας εις αυτον ειπεν, ὡ πληρης παντος δολου και πασης ῥαδιουργιας, ὡς διαβολου, ἐχθρε πασης δικαιοσυνης, ου παυση διαστρεφωντας ὁδους [του] κυριου τας ευθειας· και νυν ιδου χειρ κυριου ἐπὶ σε, και εση τυφλος μη βλέπων τον ἥλιον ἀχρι καιρου. παραχρημα τε επεσεν ἐπ' αυτον ἀχλυσ και σκοτος, και περιᾶγων ἐζητει χειραγωγους. τοτε ιδων ὁ ἀνθυπατος το γεγονός ἐπιστευσεν εκπλησσομενος ἐπὶ τῇ διδασχῇ του κυριου. ἀναχθεντες δε ἀπο της παφου οἱ περὶ παυλον ἦλθον εἰς περγὴν της παμφυλιας· ἰωαννης δε ἀποχωρησας ἀπ' αυτων ὑπεστρεψεν εἰς ἱεροσολυμα. αυτοι δε διελθοντες ἀπο της περγης παρεγενοντο εἰς ἀντιοχειαν τὴν πσιδιαν, και [εἰς] ἐλθοντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ των σαββατων ἐκαθισαν. μετὰ δε τὴν ἀναγνῶσιν του νομου και των προφητων ἀπεστειλαν οἱ ἀρχισυναγωγοι πρὸς αὐτους λεγοντες, ἄνδρες ἀδελφοι, εἰ τις ἐστὶν ἐν ὑμῖν λόγος παρακλήσεως πρὸς τον λαον, λεγετε. ἀναστας δε παυλος και κατασεισας τὴν χεῖρ ἐειπεν· ἄνδρες ἰσραηλιται και οἱ φοβουμενοι τον θεον, ἀκουσατε. ὁ θεος του λαου τουτου ἰσραὴλ ἐξελεξατο τους πατερας ἡμῶν, και τον λαον ὑψωσεν ἐν τῇ παροικια ἐν γῇ αἰγυπτου, και μετὰ βραχιονος ὑψηλου ἐξηγάγεν αὐτους ἐξ αὐτης, και ὡς τεσσερακονταετη χρόνον ἐτροποφορησεν αὐτους ἐν τῇ ἐρημῳ, και καθελων ἐθνῆ ἑπτα ἐν γῇ χανααν κατεκλήρονησεν τὴν γῆν αυτων ὡς ἐτεσιν τετρακοσίοις και πεντηκοντα. και μετὰ ταυτα ἔδωκεν κρίτας ἕως σαμουὴλ [του] προφητου. κακειθεν ἠτήσαντο βασιλεα, και ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεος τον σαουλ υἱον κισ, ἄνδρα ἐκ φυλῆς βενιαμιν, ἐτὴ τεσσερακοντα. και μεταστῆσας αὐτον ἡγείρεν τον δαυὶδ αὐτοῖς εἰς βασιλεα, ὃ και εἶπεν μαρτυρησας, εὑρον δαυὶδ τον του ἰεσσαί, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδιαν μου, ὃς ποιήσει παντα τὰ θέληματα μου. τουτου ὁ θεος ἀπο του σπερματος κατ' ἐπαγγελίαν ἠγάγεν τῷ ἰσραὴλ σωτῆρα ἰησουν, προκηρυξάντος ἰωαννου πρὸ προσώπου της εἰσοδου αὐτου βαπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ ἰσραὴλ. ὡς δε ἐπληρου ἰωαννης τον δρομον, ἐλεγεν, τί ἐμε ὑπονοεῖτε εἶναι· οὐκ εἰμι ἐγώ· ἀλλ' ἰδοὺ ἐρχεται μετ' ἐμε οὐ οὐκ εἰμι ἄξιος το ὑπόδημα των ποδῶν λυσαι. ἄνδρες ἀδελφοι, υἱοὶ γενους ἀβρααμ και οἱ ἐν ὑμῖν φοβουμενοι τον θεον, ἡμῖν ὁ λόγος της σωτηρίας ταυτης ἐξαπεσταλῇ. οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν ἱερουσαλὴμ και οἱ ἀρχόντες αυτων τουτον ἀγνοήσαντες και τας φωνὰς των προφητῶν τὰς κατὰ παν σαββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπληρώσαν, και μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑροντες ἠτήσαντο πιλατον ἀναιρεθῆναι αὐτον· ὡς δε ἐτέλεσαν παντὰ τὰ περὶ αὐτου γεγραμμένα, καθελόντες ἀπο του ξυλου ἐθήκαν εἰς μνημειον. ὁ δε θεος ἡγείρεν αὐτον ἐκ νεκρῶν· ὃς ὡφθῇ ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβάσιν αὐτῷ ἀπο της γαλιλαίας εἰς ἱερουσαλὴμ, ὅτινες [νυν] εἰσιν μαρτυρες αὐτου πρὸς τον λαον. και ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελίζομεθα τὴν πρὸς τους πατερας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταυτὴν ὁ θεος ἐκτεπλήρωκεν τοῖς τέκνοις [αὐτῶν] ἡμῖν ἀναστῆσας ἰησουν, ὡς και ἐν τῷ ψάλμῳ γεγράφται τῷ δευτέρῳ, υἱὸς μου εἰ συ, ἐγώ σημερον γεγεννηκα σε. ὅτι δε ἀνέστησεν αὐτον ἐκ νεκρῶν μηκέτι μέλλοντα ὑποστρεφῆναι εἰς διαφθοραν, οὕτως εἰρηκεν ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια δαυὶδ τὰ πιστά. διότι και ἐν ἑτέρῳ λέγει, οὐ δώσεις τον ὅσιον σου ἰδεῖν διαφθοραν. δαυὶδ μὲν γὰρ ἰδία γενεὰ ὑπηρετήσας τῇ του θεου βουλῇ ἐκοιμήθῃ και προσετέθῃ πρὸς τους πατερας αὐτου και εἶδεν διαφθοραν, ὃν δε ὁ θεος

ηγειρεν ουκ ειδεν διαφθοραν. γνωστον ουν εστω υμιν, ανδρες αδελφοι, οτι δια τουτου υμιν αφεσις αμαρτιων καταγγελλεται [, και] απο παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν νομω μωισεως δικαιωθηται εν τουτας πας ο πιστευων δικαιουται. βλεπετε ουν μη επελθη το ειρημενον εν τοις προφηταις, ιδετε, οι καταφρονηται, και θαυμασατε και αφανισθητε, οτι εργον εργαζομαι εγω εν ταις ημεραις υμων, εργον ο ου μη πιστευσητε εαν τις εκδιηγηται υμιν. εξιοντων δε αυτων παρεκαλουν εις το μεταξυ σαββατον λαληθηναι αυτοις τα ρηματα ταυτα. λυθεισης δε της συναγωγης ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και των σεβομενων προσηλυτων τω παυλω και τω βαρναβα, οτινις προσαλαλουντες αυτοις επειθον αυτοους προσμενειν τη χαριτι του θεου. τω δε ερχομενω σαββατω σχεδον πασα η πολις συνηχθη ακουσαι τον λογον του κυριου. ιδοντες δε οι ιουδαιοι τους οχλους επλησθησαν ζηλου και αντελεγον τοις υπο παυλου λαλουμενοις βλασφημουντες. παρρησιασαμενοι τε ο παυλος και ο βαρναβας ειπαν, υμιν ην αναγκαιον πρωτον λαληθηναι τον λογον του θεου· επειδη απωθεισθε αυτον και ουκ αξιους κρινετε εαυτους της αιωνιου ζωης, ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη. ουτως γαρ εντεταλται ημιν ο κυριος, τεθεικα σε εις φως εθνων του ειναι σε εις σωτηριαν εως εσχατου της γης. ακουοντα δε τα εθνη εχαιρον και εδοξαζον τον λογον του κυριου, και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζωην αιωνιον· διεφερετο δε ο λογος του κυριου δι ολης της χωρας. οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τας σεβομενας γυναικας τας ευσχημονας και τους πρωτους της πολεως και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και βαρναβαν, και εξεβαλον αυτους απο των οριων αυτων. οι δε εκτιναξαμενοι τον κονιορτον των ποδων επ αυτους ηλθον εις ικονιον, οι τε μαθηται επληρουντο χαρας και πνευματος αγιου. εγενετο δε εν ικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτους εις την συναγωγην των ιουδαιων και λαλησαι ουτως ωστε πιστευσαι ιουδαιων τε και ελληνων πολυ πληθος. οι δε απειθησαντες ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τας ψυχας των εθνων κατα των αδελφων. ικανον μεν ουν χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι [επι] τω λογω της χαριτος αυτου, διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων. εσχισθη δε το πληθος της πολεως, και οι μεν ησαν συν τοις ιουδαιοις δι δε συν τοις αποστολοις. ως δε εγενετο ορμη των εθνων τε και ιουδαιων συν τοις αρχουσιν αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτους, συνιδοντες κατεφυγον εις τας πολεις της λυκαονιας λυστραι και δερβην και την περιχωρον, κακει ευαγγελιζομενοι ησαν. και τις ανηρ αδυνατος εν λυστροις τοις ποσιν εκαθητο, χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου, ος ουδεποτε περιεπατησεν. ουτος ηκουσεν του παυλου λαλουντος· ος ατενισας αυτω και ιδων οτι εχει πιστιν του σωθηναι ειπεν μεγαλη φωνη, αναστηθι επι τους ποδας σου ορθος. και ηλατο και περιεπατει. οι τε οχλοι ιδοντες ο εποιοησεν παυλος επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντες, οι θεοι ομοιωθεντες ανθρωποις κατεβησαν προς ημας· εκαλουν τε τον βαρναβαν δια, τον δε παυλον ερμην, επειδη αυτος ην ο ηγουμενος του λογου. ο τε ιερευς του διος του οντος προ της πολεως ταυρους και στεμματα επι τους πυλωνας ενεγκας συν τοις οχλοις ηθελεν θυειν. ακουσαντες δε οι αποστολοι βαρναβας και παυλος, διαρρηξαντες τα ιματια αυτων εξεπηδησαν εις τον οχλον, κραζοντες και λεγοντες, ανδρες, τι ταυτα ποιειτε· και ημεις ομοιοπαθεις εσμεν υμιν ανθρω-

ποι, ευαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπο τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ θεὸν ζῶντα ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὃς ἐν ταῖς παρωχήμεναις γενεαῖς εἶασεν πάντα τὰ ἔθνη πορευεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καὶ τοὶ οὐκ ἁμαρτυροῦν αὐτὸν ἀφῆκεν ἀγαθουργῶν, οὐρανοῦθεν ὑμῖν ὑέτους δίδους καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλὼν τροφῆς καὶ ευφροσύνης τὰς καρδίας ὑμῶν. καὶ ταῦτα λεγόντες μόλις κατεπαύσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θῦειν αὐτοῖς. ἐπλήθην δὲ ἀπὸ ἀντιοχείας καὶ ἰκονίου ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους καὶ λιθάσαντες τὸν παῦλον ἐσῆλθον ἐξω τῆς πόλεως, νομιζόντες αὐτὸν τεθνήκειναι. κυκλώσαντων δὲ τῶν μαθητῶν αὐτὸν ἀνάστας εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ τῇ ἐπαυρίῳ ἐξῆλθεν σὺν τῷ βαρναβᾷ εἰς δερβῆν. ευαγγελισάμενοι τε τὴν πόλιν ἐκεῖνην καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς ὑπέστρεψαν εἰς τὴν λυστράν καὶ εἰς ἰκόνιον καὶ εἰς ἀντιοχείαν, ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς κατ' ἐκκλησίαν πρεσβυτέρους προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν παρέθεντο αὐτοὺς τῷ κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστευκίσαν. καὶ διελθόντες τὴν πισιδίαν ἦλθον εἰς τὴν παμφυλίαν, καὶ λαλήσαντες ἐν περγῇ τὸν λόγον κατέβησαν εἰς ἀττάλειαν. κακείθεν ἀπεπλεύσαν εἰς ἀντιοχείαν, ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν. παραγενομένοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν ἀνηγγέλλον ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν καὶ ὅτι ἠνοιξεν τοῖς ἔθνεσιν θύραν πίστεως. διετρίβον δὲ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς. καὶ τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς ἰουδαίας ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφούς ὅτι εἰ μὴ περιτμηθῆτε τῷ ἔθει τῷ μωσαίῳ, οὐ δύνασθε σωθῆναι. γενομένης δὲ στάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ παύλῳ καὶ τῷ βαρναβᾷ πρὸς αὐτοὺς ἐτάξαν ἀναβαίνειν παῦλον καὶ βαρναβάν καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας διήρχοντο τὴν τε φοινίκην καὶ σαμαρείαν ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφήν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐποιοῦν χάραν μεγάλην πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς. παραγενομένοι δὲ εἰς ἱερουσαλὴμ παρέδεχθησαν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνηγγείλαν τε ὅσα ὁ θεὸς ἐποίησεν μετ' αὐτῶν. ἐξάνεστησαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἵρεσεως τῶν φαρισαίων πεπιστευκοί, λεγόντες ὅτι δεῖ περιτεμνεῖν αὐτοὺς παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον μωσαίῳ. συνηχθῆσαν τε οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου. πολλῆς δὲ ζητήσεως γενομένης ἀνάστας πέτρος εἶπεν πρὸς αὐτοὺς, ἀνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπιστάσθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ἐν ὑμῖν ἐξελέξατο ὁ θεὸς διὰ τοῦ στόματος μου ἀκούσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ ευαγγελίου καὶ πιστεῦσαι· καὶ ὁ καρδιογνώστης θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς δούς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καθὼς καὶ ἡμῖν, καὶ οὐθέν διεκρίνεν μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει καθάρισας τὰς καρδίας αὐτῶν. νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τραχήλον τῶν μαθητῶν ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι· ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ κυρίου ἰησοῦ πιστευόμεν σωθῆναι καθ' ὃν τρόπον κακείνοι. εἰσήγαγεν δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον βαρναβᾶ καὶ παῦλον ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς σημεῖα καὶ τεράτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν δι' αὐτῶν. μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς ἀπεκρίθη ἰακώβος λέγων,

ανδρες αδελφοι, ακουσατε μου. συμεων εξηγησατο καθως πρωτον ο θεος επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον τω ονοματι αυτου. και τουτα συμφωνουσιν οι λογοι των προφητων, καθως γεγραπται, μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκηνην δαυιδ την πεπτωκυιαν, και τα κατεσκαμμενα αυτης ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην, οπως αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον, και παντα τα εθνη εφ ους επικεκληται το ονομα μου επ αυτους, λεγει κυριος ποιων ταυτα γνωστα απ αιωνος. διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοις απο των εθνων επιστρεφουσιν επι τον θεον, αλλα επιστειλαι αυτοις του απεχεσθαι των αλισγηματων των ειδωλων και της πορνειας και του πνικτου και του αιματος· μωισης γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν τους κηρυσσοντας αυτον εχει εν ταις συναγωγαις κατα παν σαββατον αναγιωσκομενος. τοτε εδοξε τοις αποστολοις και τοις πρεσβυτεροις συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενους ανδρας εξ αυτων πεμψαι εις αντιοχειαν συν τω παυλω και βαρναβα, ιουδαν τον καλουμενον βαρσαββαν και σιλαν, ανδρας ηγουμενους εν τοις αδελφοις, γραψαντες δια χειρος αυτων, οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι αδελφοι τοις κατα την αντιοχειαν και συριαν και κιλικιαν αδελφοις τοις εξ εθνων χαιρειν. επειδη ηκουσαμεν οτι τινες εξ ημων [εξελθοντες] εταραξαν υμας λογοις ανασκευαζοντες τας ψυχας υμων, οις ου διεστείλαμεθα, εδοξεν ημιν γενομενοις ομοθυμαδον εκλεξαμενοις ανδρας πεμψαι προς υμας συν τοις αγαπητοις ημων βαρναβα και παυλω, ανθρωποις παραδεδοκοσι τας ψυχας αυτων υπερ του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου. απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν, και αυτοις δια λογου απαγγελοντας τα αυτα. εδοξεν γαρ τω πνευματι τω αγιω και ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαρος πλην τουτων των επαναγκες, απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματος και πνικτων και πορνειας· εξ ων διατηρουντες εαυτους ευ πραξετε. ερωσθε. οι μεν ουν απολυθεντες κατηλθον εις αντιοχειαν, και συναγαγοντες το πληθος επεδωκαν την επιστολην· αναγνοντες δε εχαρησαν επι τη παρακλησει. ιουδας τε και σιλας, και αυτοι προφηται οντες, δια λογου πολλου παρεκαλεσαν τους αδελφους και επεστηριξαν· ποιησαντες δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνης απο των αδελφων προς τους αποστειλαντας αυτοις.

παυλος δε και βαρναβας διετριβον εν αντιοχεια διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του κυριου. μετα δε τινας ημερας ειπεν προς βαρναβαν παυλος, επιστρεψαντες δη επισκεψωμεθα τους αδελφους κατα πολιν πασαν εν αις κατηγγειλαμεν τον λογον του κυριου, πως εχουσιν. βαρναβας δε εβουλετο συμπαραλαβειν και τον ιωαννην τον καλουμενον μαρκον· παυλος δε ηξιου τον αποstanta απ αυτων απο παμφυλιας και μη συνελθοντα αυτοις εις το εργον μη συμπαραλαμβάνειν τουτον. εγενετο δε παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναι αυτοις απ αλληλων, τον τε βαρναβαν παραλαμβάνοντα τον μαρκον εκπλευσαι εις κυπρον. παυλος δε επιλεξαμενος σιλαν εξηλθεν παραδοθεις τη χαριτι του κυριου υπο των αδελφων, διηρχετο δε την συριαν και [την] κιλικιαν επιστηριζων τας εκκλησιας. κατηντησεν δε [και] εις δερβην και εις λυστραν. και ιδου μαθητης τις ην εκει ονοματι τιμοθεος, υιος γυναικος ιουδαιας πιστης πατρος δε ελληνος, ος εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροις και ικονιω αδελφων. τουτον ηθελησεν ο παυλος συν αυτω εξελθειν, και λαβων περιετεμεν αυτον δια τους ιουδαιους τους οντας εν τοις τοποις εκεινοις, ηδεισαν

γαρ ἅπαντες ὅτι ἔλλην ὁ πατήρ αὐτοῦ ὑπῆρχεν. ὥς δὲ διεπορευοντο τὰς πόλεις, παρεδίδοσαν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπο τῶν ἀποστόλων καὶ πρεσβυτέρων τῶν ἐν ἱεροσολυμοῖς. αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει καὶ ἐπερίσσευν τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν. διηλθὼν δὲ τὴν φρυγίαν καὶ γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπο τοῦ ἁγίου πνεύματος λαλήσαι τὸν λόγον ἐν τῇ ἀσίᾳ· ἐλθόντες δὲ κατὰ τὴν μυσίαν ἐπειράζον εἰς τὴν βιθυνίαν πορευθῆναι, καὶ οὐκ εἶασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα ἰησοῦ· παρελθόντες δὲ τὴν μυσίαν κατέβησαν εἰς τρωάδα. καὶ ὄραμα διὰ [τῆς] νυκτός τῳ παύλῳ ὠφθῆ, ἀνὴρ μακεδῶν τις ἦν ἑστὼς καὶ παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λεγὼν, διαβάς εἰς μακεδονίαν βοηθήσον ἡμῖν. ὥς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, εὐθεὶς ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκεκληται ἡμᾶς ὁ θεὸς εὐαγγελισασθαι αὐτοὺς. ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τρωάδος εὐθυδρομήσαμεν εἰς σάμοθρακην, τῇ δὲ ἐπιουσίᾳ εἰς νεαν πόλιν, κακειθὲν εἰς φιλιππούς, ἥτις ἐστὶν πρώτη[ς] μερίδος τῆς μακεδονίας πόλις, κολωνία. ἡμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατριβόντες ἡμέρας τινάς. τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξηλθόμεν ἐξώ τῆς πύλης ἅμα ποταμὸν οὐ ἐνομιζόμεν προσευχὴν εἶναι, καὶ καθίσαντες ἐλάλουμεν ταῖς συνελθούσαις γυναῖξιν. καὶ τίς γυνὴ ὀνοματι λυδία, πορφυροπῶλις πόλεως θυατείρων σεβόμενη τὸν θεόν, ἤκουεν, ἥς ὁ κύριος διηνοιξεν τὴν καρδίαν προσεχεῖν τοῖς λαλούμενοις ὑπο τοῦ παύλου. ὥς δὲ ἐβαπτίσθῃ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσεν λέγουσα, εἰ κεκρικατέ με πιστὴν τῷ κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου μένετε· καὶ παρεβίασάτο ἡμᾶς. ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς τὴν προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πυθῶνα ὑπάντησαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρείχεν τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. αὕτη καταχολουθούσα τῳ παύλῳ καὶ ἡμῖν ἐκραζεν λέγουσα, οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δούλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσιν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας. τοῦτο δὲ ποιεῖ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. διαπονηθεὶς δὲ παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπεν, παραγγέλλω σοὶ ἐν ὀνοματί ἰησοῦ χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς· καὶ ἐξηλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξηλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἐπιλαβόμενοι τὸν παῦλον καὶ τὸν σίλαν ἐῖλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἀρχόντας, καὶ προσάγαγοντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπαν, οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταρασσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν ἰουδαῖοι ὑπαρχόντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἐθὴ ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδεχέσθαι οὐδὲ ποιεῖν ῥωμαῖοις ὄυσιν. καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιήρξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥάβδιζειν, πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἐβάλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφυλακῇ ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτοὺς· ὃς παραγγέλιαν τοιαύτην λαβὼν ἐβάλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς ποδὰς ἡσφαλίσατο αὐτῶν εἰς τὸ ξύλον. κατὰ δὲ τὸ μεσονυχτιὸν παῦλος καὶ σίλας προσευχομένοι ὕμνουν τὸν θεόν, ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δεσμίῳ· ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου, ἠνεωχθῆσαν δὲ παραχρῆμα αἱ θύραι πάσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμά ἀνέθη. ἐξυπνός δὲ γενομένος ὁ δεσμοφυλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος [τὴν] μαχαίραν ἠμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγεναὶ τοὺς δεσμίους. ἐφώνησεν δὲ μεγάλη φωνὴ [ὃ] παῦλος λεγὼν, μὴδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν, ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε. αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησεν, καὶ ἐντρομός γενομένος προσεπέσεν τῷ

παυλω και [τω] σιλα, και προαγαγων αυτους εξω εφη, κυριοι, τι με δει ποιειν ινα σωθω· οι δε ειπαν, πιστευσον επι τον κυριον ιησουν, και σωθησθαι συ και ο οικος σου. και ελαλησαν αυτω τον λογον του κυριου συν πασιν τοις εν τη οικια αυτου. και παραλαβων αυτους εν εκεινη τη ωρα της νυκτος ελουσεν απο των πληγων, και εβαπτισθη αυτος και οι αυτου παντες παραχρημα, αναγαγων τε αυτους εις τον οικον παρεθηκεν τραπεζαν, και ηγαλλιασατο πανοικει πεπιστευκως τω θεω. ημερας δε γενομενης απεστειλαν οι στρατηγοι τους ραβδουχους λεγοντες, απολυσον τους ανθρωπους εκεινους. απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ τους λογους [τουτους] προς τον παυλον, οτι απεσταλκαν οι στρατηγοι ινα απολυθητε· νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη. ο δε παυλος εφη προς αυτους, δειραντες ημας δημοσια ακατακριτους, ανθρωπους ρωμαιους υπαρχοντας, εβαλαν εις φυλακην· και νυν λαθρα ημας εκβαλλουσιν· ου γαρ, αλλα ελθοντες αυτοι ημας εξαγαγετωσαν. απηγγειλαν δε τοις στρατηγοις οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα. εφοβηθησαν δε ακουσαντες οτι ρωμαιο εισιν, και ελθοντες παρεκαλεσαν αυτους, και εξαγαγοντες ηρωτων απελθειν απο της πολεως. εξελθοντες δε απο της φυλακης εισηλθον προς την λυδιαν, και ιδοντες παρεκαλεσαν τους αδελφους και εξηλθον. διδουσαντες δε την αμφιπολιν και την απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην, όπου ην συναγωγή των ιουδαιων. κατα δε το ειωθος τω παυλω εισηλθεν προς αυτους και επι σαββατα τρια διελεξατο αυτοις απο των γραφων, διανοιγων και παρατιθεμενος οτι τον χριστον εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων, και οτι ουτος εστιν ο χριστος, [ο] ιησους, ον εγω καταγγελλω υμιν. και τινες εξ αυτων επεισθησαν και προσεκληρωθησαν τω παυλω και τω σιλα, των τε σεβομενων ελληνων πληθος πολυ γυναικων τε των πρωτων ουκ ολιγαι. ζηλωσαντες δε οι ιουδαιοι και προσλαβόμενοι των αγοραιων ανδρας τινας πονηρους και οχλοποιησαντες εθоруβουν την πολιν, και επισταντες τη οικια ιασονος εζητουν αυτους προαγαγειν εις τον δημον. μη ευροντες δε αυτους εσυρον ιασονα και τινας αδελφους επι τους πολιταρχας, βοωντες οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεισιν, ους υποδεδεκται ιασων· και ουτοι παντες απεναντι των δογματων καισαρος πρασσοуси, βασιλεια ετερον λεγοντες ειναι ιησουν. εταραξαν δε τον οχλον και τους πολιταρχας ακουοντας ταυτα, και λαβοντες το ικανον παρα του ιασονος και των λοιπων απελυσαν αυτους. οι δε αδελφοι ευθεως δια νυκτος εξεπεμψαν τον τε παυλον και τον σιλαν εις βεροια, οτι τινες παραγενομενοι εις την συναγωγην των ιουδαιων απησαν. ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη, οτι τινες εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιας, καθ' ημεραν ανακρινοντες τας γραφας ει εχει ταυτα ουτως. πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν, και των ελληνιδων γυναικων των ευσχημωνων και ανδρων ουκ ολιγοι. ως δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικης ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια καταγγελη υπο του παυλου ο λογος του θεου, ηλθον κακει σαλευοντες και ταρασσοντες τους οχλους. ευθεως δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι εως επι την ιθαλασσαν· υπεμειναν τε ο τε σιλας και ο τιμοθεος εκει. οι δε καθιστανοντες τον παυλον ηγαγον εως αθηνων, και λαβοντες εντολην προς τον σιλαν και τον τιμοθεον ινα ως ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξησαν. εν δε ταις αθηναις εκδεχομενου αυτους του παυλου, παρωξυνετο το

πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντος κατειδωλον ουσαν την πολιν. διε-
λεγετο μεν ουν εν τη συναγωγη τοις ιουδαιοις και τοις σεβομενοις
και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προς τους παρατυγχανοντας.
τινες δε και των επικουρειων και στοικων φιλοσοφων συνεβαλλον
αυτω, και τινες ελεγον, τι αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν· οι
δε, ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελεус ειναι· οτι τον ιησουν και την
αναστασιν ευηγγελιζετο. επιλαβομενοι τε αυτου επι τον αρειον πα-
γον ηγαγον, λεγοντες, δυναμεθα γνωναι τις η καινη αυτη η υπο σου
λαλουμενη διδαχη· ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεις εις τας ακοας ημων·
βουλομεθα ουν γνωναι τινα θελει ταυτα ειναι. αθηναιοι δε παντες
και οι επιδημουντες ξενοι εις ουδεν ετερον ηυκαιρουν η λεγειν τι η
ακουειν τι καινότερον. σταθεις δε [ο] παυλος εν μεσω του αρειου πα-
γου εφη, ανδρες αθηναιοι, κατα παντα ως δεισιδαιμονεστερους υμας
θεωρω· διερχομενος γαρ και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον
και βωμον εν ω επεγεγραπτο, αγνωστω θεω. ο ουν αγνοουντες ευ-
σεβειτε, τουτο εγω καταγγελλω υμιν. ο θεος ο ποιησας τον κοσμον
και παντα τα εν αυτω, ουτος ουρανου και γης υπαρχων κυριος ουκ
εν χειροποιητοις ναοις κατοικει ουδε υπο χειρων ανθρωπινων θερα-
πειυετα προσδεομενος τινος, αυτος διδους πασι ζωην και πνοην και
τα παντα· εποιησεν τε εξ ενος παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι
παντος προσωπου της γης, ορισας προστεταγμενους καιρους και τας
οροθεσιας της κατοικιας αυτων, ζητειν τον θεον ει αρα γε ψηλαφη-
σειαν αυτον και ευροιεν, και γε ου μακραν απο ενος εκαστου ημων
υπαρχοντα. εν αυτω γαρ ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν, ως και τινες
των καθ υμας ποιητων ειρηκασιν, του γαρ και γενος εσμεν. γενος
ουν υπαρχοντες του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω
η λιθω, χαραγματι τεχνης και ενθυμησεως ανθρωπου, το θειον ειναι
ομοιον. τους μεν ουν χρονους της αγνοιας υπεριδων ο θεος τα νυν
παραγγελλει τοις ανθρωποις παντας πανταχου μετανοειν, καθοτι ε-
στησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν
ανδρι ω ωρισεν, πιστιν παρασχων πασιν αναστησας αυτον εκ νεκρων.
ακουσαντες δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον, οι δε ειπαν, α-
κουσομεθα σου περι τουτου και παλιν. ουτως ο παυλος εξηλθεν εκ
μεσου αυτων. τινες δε ανδρες κολληθεντες αυτω επιστευσαν, εν οις
και διονυσιος ο αρεοπαγίτης και γυνη ονοματι δαμαρις και ετεροι συν
αυτοις. μετα ταυτα χωρισθεις εκ των αθηνων ηλθεν εις κορινθον.
και ευρων τινα ιουδαιον ονοματι ακυλαν, ποντικον τω γενει, προσφα-
τως εληλυθота απο της ιταλιας και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το
διατεταχεναι κλαυδιον χωριζεσθαι παντας τους ιουδαιους απο της ρω-
μης, προσηλθεν αυτοις, και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοις
και ηργαζετο· ησαν γαρ σκηνοποιοι τη τεχνη. διελεγετο δε εν τη συ-
ναγωγη κατα παν σαββατον, επειθεν τε ιουδαιους και ελληνας. ως δε
κατηλθον απο της μακεδονιας ο τε σιλας και ο τιμοθεος, συνειχετο
τω λογω ο παυλος, διαμαρτυρομενος τοις ιουδαιοις ειναι τον χριστον,
ιησουν. αντιτασσομενων δε αυτων και βλασφημουντων εκτιναξαμε-
νος τα ιματα ειπεν προς αυτους, το αιμα υμων επι την κεφαλην υμων·
καθαρος εγω· απο του νυν εις τα εθνη πορευεσμαι. και μεταβας ε-
κειθεν εισηλθεν εις οικιαν τινος ονοματι τιτιου ιουστου σεβομενου
τον θεον, ου η οικια ην συνομορουσα τη συναγωγη. χρισπος δε ο
αρχισυναγωγος επιστευσεν τω κυριω συν όλω τω οικω αυτου, και

πολλοι των κορινθίων ακουοντες επιστευον και εβαπτιζοντο. ειπεν δε ο κυριος εν νυκτι δι οραματος τω παυλω, μη φοβου, αλλα λαλει και μη σιωπησης, διοτι εγω ειμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι σε, διοτι λαος εστι μοι πολυς εν τη πολει ταυτη. εκαθισεν δε ενιαυτον και μηνas εξ διδασκων εν αυτοις τον λογον του θεου. γαλλιωνος δε ανθυπατου οντος της αχαιας κατεπεσθησαν ομοθυμαδον οι ιουδαιοι τω παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα, λεγοντες οτι παρα τον νομον αναπειθει ουτος τους ανθρωπους σεβεσθαι τον θεον. μελλοντος δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιων προς τους ιουδαιους, ει μεν ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον, ω ιουδαιοι, κατα λογον αν ανεσχομην υμων· ει δε ζητηματα εστιν περι λογου και ονοματων και νομου του καθ υμας, οφεσθε αυτοι· κριτης εγω τουτων ου βουλομαι ειναι. και απηλασεν αυτους απο του βηματος. επιλαβομενοι δε παντες σωσθενην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του βηματος· και ουδεν τουτων τω γαλλιωني εμελεν. ο δε παυλος ετι προσμεινας ημερας ικανas τοις αδελφοις αποταξαμενος εξεπλει εις την συριαν, και συν αυτω πρισκιλλα και ακυλας, χειραμενος εν κεγχρεας την κεφαλην, ειχεν γαρ ευχην. κατηντησαν δε εις εφεσον, κακεινους κατελιπεν αυτου, αυτος δε εισελθων εις την συναγωγην διελεξατο τοις ιουδαιοις. ερωτωντων δε αυτων επι πλειονα χρονον μειναι ουκ επενευσεν, αλλα αποταξαμενος και ειπων, παλιν ανακαμψω προς υμας του θεου θελοντος, ανηχθη απο της εφεσου· και κατελθων εις καισαρειαν, αναβας και ασπασαμενος την εκκλησιαν, κατεβη εις αντιοχειαν, και ποιησας χρονον τινα εξηλθεν, διερχομενος καθεξης την γαλατικην χωραν και φρυγιαν, επιστηριζων παντας τους μαθητας. ιουδαιος δε τις απολλως ονοματι, αλεξανδρευσ τω γενει, ανηρ λογιος, κατηντησεν εις εφεσον, δυνατος ων εν ταις γραφαις. ουτος ην κατηχημενος την οδον του κυριου, και ζεων τω πνευματι ελαλει και εδιδασκεν ακριβως τα περι του ιησου, επισταμενος μονον το βαπτισμα ιωαννου. ουτος τε ηρξατο παρρησιαζεσθαι εν τη συναγωγη· ακουσαντες δε αυτου πρισκιλλα και ακυλας προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την οδον [του θεου]. βουλομενοι δε αυτου διελθειν εις την αχαιαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοις μαθηταις αποδεξασθαι αυτον· ος παραγενομενος συνεβαλετο πολυ τοις πεπιστευκοσιν δια της χαριτος· ευτονως γαρ τοις ιουδαιοις διακατηλεγχετο δημοσια επιδεικνυς δια των γραφων ειναι τον χριστον, ιησουν. εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερακα μερη [κατ]ελθειν εις εφεσον και ευρειν τινας μαθητας, ειπεν τε προς αυτους, ει πνευμα αγιον ελαβετε πιστευσαντες· οι δε προς αυτον, αλλ ουδ ει πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν. ειπεν τε, εις τι ουν εβαπτισθητε· οι δε ειπαν, εις το ιωαννου βαπτισμα. ειπεν δε παυλος, ιωαννης εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιας, τω λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ αυτον ινα πιστευσωσιν, τουτ εστιν εις τον ιησουν. ακουσαντες δε εβαπτισθησαν εις το ονομα του κυριου ιησου· και επιθεντος αυτοις του παυλου [τας] χειρας ηλθε το πνευμα το αγιον επ αυτους, ελαλουν τε γλωσσαις και επροφητευον. ησαν δε οι παντες ανδρες ωσει δωδεκα. εισελθων δε εις την συναγωγην επαρρησιαζετο επι μηνas τρεις διαλεγομενος και πειθων [τα] περι της βασιλειας του θεου. ως δε τινες εσκληρυνοντο και ηπειθουν κακολογουντες την οδον ενωπιον του πληθους, απο-

στας απ αυτων αφωρισεν τους μαθητας, καθ ήμεραν διαλεγόμενος εν τη σχολή τυραννου. τουτο δε εγενετο επι ετη δυο, ώστε παντας τους κατοικουντας την ασιαν ακουσαι τον λογον του κυριου, ιουδαιους τε και έλληνας. δυναμεις τε ου τας τυχουσας ό θεος εποιει δια των χειρων παυλου, ώστε και επι τους ασθενουντας αποφερεσθαι απο του χρωτος αυτου σουδαρια η σιμικινθια και απαλλασσεσθαι απ αυτων τας νοσους, τα τε πνευματα τα πονηρα εκπορευεσθαι. επεχειρησαν δε τινες και των περιερχομενων ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τους εχοντας τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου λεγοντες, όρκιζω ύμας τον ιησουν όν παυλος κηρυσσει. ησαν δε τινος σκευα ιουδαιου αρχιερεως έπτα ύιοι τουτο ποιουντες. αποκριθεν δε το πνευμα το πονηρον ειπεν αυτοις, τον [μεν] ιησουν γινωσκω και τον παυλον επισταμαι, ύμεις δε τινες εστε· και εφαλομενος ό ανθρωπος επ αυτους εν ώ ην το πνευμα το πονηρον κατακυριευσας αμφοτερων ισχυσεν κατ αυτων, ώστε γυμνους και τετραυματισμενους εκφυγειν εκ του οικου εκεινου. τουτο δε εγενετο γνωστον πασιν ιουδαιοις τε και έλλησιν τοις κατοικουσιν την εφεσον, και επεπεσον φοβος επι παντας αυτους, και εμεγαλυνετο το ονομα του κυριου ιησου. πολλοι τε των πεπιστευκοτων ηρχοντο εξομολογουμενοι και αναγγελλοντες τας πραξεις αυτων. ίκανοι δε των τα περιεργα προζαντων συνενεγκαντες τας βιβλους κατεκαιον ενωπιον παντων· και συνεψηφισαν τας τιμας αυτων και ευρον αργυριου μυριαδας πεντε. ότως κατα κρατος του κυριου ό λογος ηυξανεν και ισχυεν. ως δε επληρωθη ταυτα, ειθετο ό παυλος εν τω πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αχαιαν πορευεσθαι εις ίεροσολυμα, ειπων ότι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν. αποστειλας δε εις την μακεδονιαν δυο των διακονουντων αυτω, τιμοθεον και εραστον, αυτος επεσχεν χρονον εις την ασιαν. εγενετο δε κατα τον καιρον εκεινον ταραχος ουκ ολιγος περι της όδου. δημητριος γαρ τις ονοματι, αργυροκοπος, ποιων ναους αργυρους αρτεμιδος παρειχετο τοις τεχνιταις ουκ ολιγην εργασιαν, ός συναθροισας και τους περι τα τοιαυτα εργατας ειπεν, ανδρες, επιστασθε ότι εκ ταυτης της εργασιας ή ευπορια ήμιν εστιν, και θεωρειτε και ακουετε ότι ου μονον εφεσου αλλα σχεδον πασης της ασιας ό παυλος ουτος πεισας μετεστησεν ίκανον οχλον, λεγων ότι ουκ εισιν θεοι οι δια χειρων γινόμενοι. ου μονον δε τουτο κινδυνευει ήμιν το μερος εις απελεγμον ελθειν, αλλα και το της μεγαλης θεας αρτεμιδος ίερον εις ουθεν λογισθηναι, μελλειν τε και καθαιρεισθαι της μεγαλειοτητος αυτης, ήν όλη ή ασια και ή οικουμενη σεβεται. ακουσαντες δε και γενομενοι πληρεις θυμου εκραζον λεγοντες, μεγάλη ή αρτεμις εφεσιων. και επλησθη ή πολις της συγχυσεως, ώρμησαν τε όμοθυμαδον εις το θεατρον συναρπασαντες γαιον και αρισταρχον μακεδονας, συνεκδημους παυλου. παυλου δε βουλομενου εισελθειν εις τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται· τινες δε και των ασιαρχων, οντες αυτω φιλοι, πεμφαντες προς αυτον παρεκαλουν μη δουναι έαυτον εις το θεατρον. αλλοι μεν όυν αλλο τι εκραζον, ην γαρ ή εκκλησια συγχεχυμενη, και οι πλειους ουκ ηδεισαν τινος ένεκα συνεληλυθεισαν. εκ δε του οχλου συνεβιβασαν αλεξανδρον, προβαλοντων αυτον των ιουδαιων· ό δε αλεξανδρος κατασεισας την χειρα ηθελεν απολογεσθαι τω δημω. επιγνοντες δε ότι ιουδαιος εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων ως επι ώρας δυο κραζοντων, μεγάλη ή αρτεμις εφεσιων. κα-

ταστείλας δε ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον φησιν, ἄνδρες ἐφεσίοι, τίς γὰρ ἐστὶν ἀνθρώπων ὃς οὐ γινώσκει τὴν ἐφεσίων πόλιν νεώκορον ὅσαν τῆς μεγάλης ἀρτεμίδος καὶ τοῦ διοπετοῦς· ἀναντιρρητῶν ὅντων οὕτων τούτων δεόν ἐστιν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν καὶ μῆδεν προπετεῖς πράσσειν. ἡγαγετέ γάρ τοὺς ἄνδρας τούτους οὐτε ἱεροσυλοῦς οὐτε βλασφημούντας τὴν θεὸν ἡμῶν. εἰ μὲν ὅντων δημητριὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνίται ἐχούσι πρὸς τίνα λόγον, ἀγοραῖοι ἀγόνται καὶ ἀνθυπατοὶ εἰσὶν· ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις. εἰ δὲ τί περαιτέρω ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννομῷ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται. καὶ γὰρ κινδυνευόμενον ἐγκαλῆσθαι στάσεως περὶ τῆς σημερον, μῆδενος αἰτίου ὑπάρχοντος, περὶ οὗ [οὗ] δυνήσομεθα ἀποδοῦναι λόγον περὶ τῆς συστροφῆς ταύτης. καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν. μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον μεταπεμφθεὶς ὁ παῦλος τοὺς μαθητάς καὶ παρακαλέσας, ἀσπασάμενος ἐξῆλθεν πορεύεσθαι εἰς μακεδονίαν. διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ ἦλθεν εἰς τὴν ἑλλάδα, ποιήσας τε μήνας τρεῖς γενομένης ἐπιβουλῆς αὐτῷ ὑπὸ τῶν ἰουδαίων μέλλοντι ἀναγεσθαι εἰς τὴν συρίαν ἐγένετο γνώμης τοῦ ὑποστρέφειν διὰ μακεδονίας. συνειπετο δὲ αὐτῷ σωπατρός πυρρου βεροιαῖος, θεσσαλονικέων δὲ ἀριστάρχος καὶ σεκουνδός, καὶ γάιος δερβαῖος καὶ τιμόθεος, ἀσιανοὶ δὲ τυχικός καὶ τροφίμος. οὗτοι δὲ προελθόντες ἐμενον ἡμᾶς ἐν τρωαδί· ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἄζυμων ἀπὸ φιλιππῶν, καὶ ἦλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν τρωαδὰ ἀχρι ἡμερῶν πέντε, ὅπου διέτριψαμεν ἡμέρας ἑπτά. ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων συνηγμένων ἡμῶν κλάσαι ἄρτον ὁ παῦλος διέλεγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξίεναι τῇ ἐπαυρίῳ, παρετεινεν τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου. ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερώῳ οὗ ἡμεν συνηγμένοι· καθέζομενος δὲ τίς νεανίας ὀνοματὶ εὐτυχὸς ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερομένος ὑπὸ βλάβῃ διαλεγόμενου τοῦ παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστεγίου κατὰ καὶ ἠρτῇ νεκρὸς. καταβὰς δὲ ὁ παῦλος ἐπεπεσεν αὐτῷ καὶ συμπεριλαβὼν εἶπεν, μὴ θορυβείσθῃς, ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν. ἀναβὰς δὲ καὶ κλάσας τὸν ἄρτον καὶ γευσάμενος ἐφ' ἱκανὸν τε ὁμίλησας ἀχρι αὐγῆς οὕτως ἐξῆλθεν. ἡγαγὼν δὲ τὸν παιδὰ ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως. ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον ἀνηχίθημεν ἐπὶ τὴν ἀσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν παῦλον, οὕτως γὰρ διατεταγμένος ἦν μέλλων αὐτὸς πεζεύειν. ὥς δὲ συνεβόλλεν ἡμῖν εἰς τὴν ἀσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἦλθομεν εἰς μιτυληνὴν, κακειθεν ἀποπλεύσαντες τῇ ἐπιουσῇ κατήνησημεν ἀντικρυς χιοῦ, τῇ δὲ ἑτέρα παρεβαλομένῃ εἰς σάμον, τῇ δὲ ἐχομένη ἦλθομεν εἰς μίλητον· κεχρῖκει γὰρ ὁ παῦλος παραπλεύσαι τὴν ἐφεσον, ὅπως μὴ γενῆται αὐτῷ χρόνотριβῆσαι ἐν τῇ ἀσίᾳ, ἐσπευδεν γὰρ εἰ δυνατόν εἴη αὐτῷ τὴν ἡμέραν τῆς πεντηχοστῆς γενεσθαι εἰς ἱεροσόλυμα. ἀπὸ δὲ τῆς μίλητου πεμφθὼς εἰς ἐφεσον μετεκαλῶσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. ὥς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν εἶπεν αὐτοῖς, ὑμεῖς ἐπιστάσθε ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἂψ ἧς ἐπεβῆν εἰς τὴν ἀσίαν πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην, δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ δακρυῶν καὶ πειρασμῶν τῶν συμβαντῶν μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν ἰουδαίων· ὥς οὐδὲν ὑπεστείλαμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους, διαμαρτυρούμενος ἰουδαίους τε καὶ ἑλλήσιν τὴν εἰς θεὸν μετανοίαν καὶ πίστιν εἰς τὸν

κυριον ἡμῶν ἰησουν. και νυν ἰδου δεδεμενος εγω τῷ πνευματι πο-
ρευομαι εἰς ἱερουσαλημ, τα ἐν αὐτῇ συναντησόντα μοι μὴ εἰδώς, πλην
ὅτι τὸ πνευμα το ἅγιον κατὰ πολὺν διαμαρτυρεται μοι λεγον ὅτι δεσμα
και θλιψεις με μενουσιν. ἀλλ οὐδενοσ λογου ποιουμαι τὴν ψυχὴν
τιμιαν ἐμαυτῷ ὥς τελειῶσαι τὸν δρομον μου και τὴν διακονίαν ἣν
ἐλάβον παρὰ τοῦ κυριοῦ ἰησου, διαμαρτυρασθαι τὸ ευαγγελιον τῆς
χαριτοσ τοῦ θεοῦ. και νυν ἰδου εγω οἶδα ὅτι οὐκετι ὀψεσθε τὸ προ-
σωπον μου ὑμεῖσ παντεσ ἐν οἷς διηλθον κηρυσσων τὴν βασιλείαν·
διότι μαρτυρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σημερον ἡμερᾷ ὅτι καθαρὸσ εἰμι ἀπο τοῦ
ἁματοσ παντῶν, οὐ γὰρ ὑπεστείλαμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι πᾶσαν τὴν
βουλήν τοῦ θεοῦ ὑμῖν. προσεχετε ἑαυτοῖσ και παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν
ὧ ὑμασ τὸ πνευμα το ἅγιον ἐθετο ἐπισκοποῦσ, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλη-
σίαν τοῦ θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἁματοσ τοῦ ἰδιοῦ. εγω
οἶδα ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἀφίξιν μου λυκοὶ βαρεῖσ εἰς ὑμασ μὴ
φειδομενοὶ τοῦ ποιμνιοῦ, και ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρεσ
λαλοῦντεσ διεστραμμενα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺσ μαθητάσ ὀπισω αὐτῶν.
διο γρηγορεῖτε, μνημονευοντεσ ὅτι τριετίαν νυχτα και ἡμεραν οὐκ
ἐπαυσάμην μετὰ δακρυῶν νουθητῶν ἓνα ἑκάστον. και τα νυν παρ-
ατιθεμαι ὑμασ τῷ θεῷ και τῷ λογῷ τῆς χαριτοσ αὐτοῦ τῷ δυναμῆν
οικοδομῆσαι και δοῦναι τὴν κληρονομίαν ἐν τοῖσ ἡγιασμενοῖσ πᾶσιν.
ἀργυριοῦ ἢ χρυσιοῦ ἢ ἱματισμοῦ οὐδενοσ ἐπεθυμήσα· αὐτοὶ γινώσκε-
τε ὅτι ταῖσ χρεαῖσ μου και τοῖσ ὅουσιν μετ' ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρεσ
αὐταὶ. πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτωσ κοπιῶντασ δεῖ ἀντιλαμβανέσθαι
τῶν ἀσθενούντων, μνημονεῦειν τε τῶν λογῶν τοῦ κυριοῦ ἰησου ὅτι
αὐτοσ εἶπεν, μακαριον ἐστὶν μᾶλλον δίδοναι ἢ λαμβάνειν. και ταῦτα
εἰπων θείσ τα γόνατα αὐτοῦ συν πᾶσιν αὐτοῖσ προσηύξατο. ἱκανοσ
δε κλαυθμόσ ἐγένετο παντῶν, και ἐπιπεσόντεσ ἐπὶ τὸν τραχήλον τοῦ
παυλοῦ κατεφίλουν αὐτόν, ὀδυνώμενοὶ μάλιστα ἐπὶ τῷ λογῷ ὧ εἰρη-
κεῖ ὅτι οὐκετι μελλοῦσιν τὸ προσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν. προεπεμπον
δε αὐτόν εἰς τὸ πλοῖον. ὥσ δε ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμασ ἀποσπασθέν-
τασ ἀπ' αὐτῶν, ευθυδρομήσαντεσ ἡλθομεν εἰς τὴν κω, τῇ δε ἑξῆς
εἰς τὴν ῥόδον, κακεῖθεν εἰς πατάρα· και ἔυροντεσ πλοῖον διαπερῶν εἰς
φοινικὴν ἐπιβάντεσ ἀνηχθῆμεν. ἀναφανάντεσ δε τὴν κυπρον και κα-
τάλιποντεσ αὐτὴν ευωνυμόν ἐπλεομεν εἰς συρίαν, και κατηλθομεν εἰς
τυρον, ἐκεῖσε γὰρ τὸ πλοῖον ἦν ἀποφορτίζομενον τὸν γόμον. ἀνευ-
ρόντεσ δε τοὺσ μαθητάσ ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμεράσ ἑπτα, ὅτινεσ τῷ
παυλῷ ἐλέγον διὰ τοῦ πνευματοσ μὴ ἐπιβαίνειν εἰς ἱεροσόλυμα. ὅτε δε
ἐγένετο ἡμασ ἐξαρτίσαι τασ ἡμεράσ, ἐξελθόντεσ ἐπορευομεθὰ προπε-
μποντῶν ἡμασ παντῶν συν γυναίξιν και τεκνοῖσ ἕωσ ἐξω τῆς πολέωσ,
και θέντεσ τα γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν προσευξάμενοὶ ἀησπασάμεθα
ἀλλήλοῦσ, και ἀνεβῆμεν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκεῖνοὶ δε ὑπεστρέψαν εἰς τα
ἰδία. ἡμεῖσ δε τὸν πλουν διανυσάντεσ ἀπο τυροῦ κατηντήσαμεν εἰς
πολεμειδα, και ἀσπασάμενοὶ τοὺσ ἀδελφοὺσ ἐμείναμεν ἡμερᾷ μιᾷ
παρ αὐτοῖσ. τῇ δε ἐπαυρίῳ ἐξελθόντεσ ἡλθομεν εἰς καισαρείαν, και
εἰσελθόντεσ εἰς τὸν οἶκον φιλιπποῦ τοῦ ευαγγελιστοῦ ὄντοσ ἐκ τῶν
ἑπτα ἐμείναμεν παρ αὐτῷ. τούτῳ δε ἦσαν θυγατέρεσ τεσσαρεσ παρ-
θῆνοὶ προφητεῦουσαι. ἐπιμενοντῶν δε ἡμεράσ πλείουσ κατηλθεν τίς
ἀπο τῆς ἰουδαίαι προφητῆς ὀνοματὶ ἀγάβοσ, και ἐλθὼν πρὸσ ἡμασ και
ἀφ' αὐτῆς τὴν ζώνην τοῦ παυλοῦ δῆσας ἑαυτοῦ τοὺσ πόδασ και τασ χεῖρασ
εἶπεν, ταδε λέγει τὸ πνευμα το ἅγιον, τὸν ἄνδρα οὐ ἐστὶν ἡ ζώνῃ αὐ-

τη ὁὕτως δησουσιν ἐν ἱερουσαλὴμ οἱ ἰουδαῖοι καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν. ὥς δὲ ἠκουσαμεν ταῦτα, παρεκαλούμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντοπιοὶ τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς ἱερουσαλὴμ. τότε ἀπεκριθὴ ὁ παῦλος, τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρυπτόντες μοῦ τὴν καρδίαν· ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι ἀλλὰ καὶ ἀποθάνειν εἰς ἱερουσαλὴμ ἑτοιμῶς ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἰησοῦ. μὴ πειθόμενου δὲ αὐτοῦ ἤσυχασαμεν εἰπόντες, τοῦ κυρίου τὸ θέλημα γίνεσθω. μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπισκευασάμενοι ἀνέβαινον ἐν ἱεροσολύμοις· συνελθόν δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπο καίσαρειας σὺν ἡμῖν, ἀγόντες παρ' ὧ ξενισθῶμεν μνάσωνι τινὶ κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ. γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς ἱεροσολύμοις ἀσμένως ἀπεδεξάντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. τῇ δὲ ἐπιουσῇ εἰσῆλθὼν ὁ παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς ἰακώβον, πάντες τε παρέγενοντο οἱ πρεσβύτεροι. καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς ἐξηγεῖτο καθ' ἓν ἕκαστον ὧν ἐποίησεν ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἐθνεσίν διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδοξάζον τὸν θεόν, εἶπον τε αὐτῷ, θεῶρες, ἀδελφε, πόσαι μυριάδες εἰσὶν ἐν τοῖς ἰουδαίοις τῶν πεπιστευκότων, καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νομοῦ ὑπαρχοῦσιν· κατηχηθήσαν δὲ περὶ σοῦ ὅτι ἀποστασίαν διδάσχεις ἀπο μωσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτεμεῖν αὐτοὺς τὰ τεκνὰ μηδὲ τοῖς ἐθνεσίν περιπατεῖν. τί οὖν ἐστίν· πάντως ἀκούσονται ὅτι ἐληλύθης. τοῦτο οὖν ποιήσον ὅ σοι λεγόμεν· εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τεσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν. τοὺτους παραλαβὼν ἀγνισθῆτι σὺν αὐτοῖς καὶ δαπανήσον ἐπ' αὐτοῖς ἵνα ξυρῇσονται τὴν κεφαλὴν, καὶ γινώσκονται πάντες ὅτι ὧν κατηχῇνται περὶ σοῦ οὐδὲν ἐστίν, ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς φυλάσσων τὸν νόμον. περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν κρινάμεντες φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τὸ τε εἰδωλόθυτον καὶ αἷμα καὶ πνικτὸν καὶ πορνείαν. τότε ὁ παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας, τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσῆλθὼν εἰς τὸ ἱερόν, διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμοῦ ἕως οὗ προσηνεχθῇ ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἢ προσφορά. ὥς δὲ ἐμελλόν ἅι ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς ἀσίας ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ συνεχεὶς πάντα τὸν ὄχλον καὶ ἐπεβάλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, κράζοντες, ἄνδρες ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτος ἐστὶν ὁ ἀνθρώπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νομοῦ καὶ τοῦ τοποῦ τοῦτον πάντας πανταχῇ διδάσκων, ἐτι τε καὶ ἑλλήνας εἰσηγάγεν εἰς τὸ ἱερόν καὶ κεκοινώκεν τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον. ἦσαν γὰρ προεωρακοὶ τροφίμον τοῦ εφεσίου ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνομιζόν ὅτι εἰς τὸ ἱερόν εἰσηγάγεν ὁ παῦλος. ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη καὶ ἐγένετο σὺνδρομὴ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ παύλου εἶλκον αὐτὸν ἐξω τοῦ ἱεροῦ, καὶ εὐθὺς ἐκλείσθησαν αἱ θύραι. ζητούντων τε αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἀνέβη φασὶς τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπειρῆς ὅτι ὅλη συγχύνεται ἱερουσαλὴμ, ὃς ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρατιωτὰς καὶ ἑκατοντάρχας κατέδραμεν ἐπ' αὐτοὺς· οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιωτὰς ἐπαύσαντο τυπτόντες τὸν παῦλον. τότε ἐγγίσας ὁ χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσεν δεθῆναι ἄλυσεσι δυοῖ, καὶ ἐπυνθάνετο τίς εἴη καὶ τί ἐστὶν πεποιηκώς. ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐπεφώνουν ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυναμένου δὲ αὐτοῦ γινῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν θόρυβον ἐκέλευσεν ἀγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν. ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμούς, συνέβη βασταζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου, ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ κράζοντες, αἶρε αὐτόν. μέλλων τε εἰσαγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολήν

λην ὁ παυλος λεγει τω χιλιαρχω, ει εξεστιν μοι ειπειν τι προς σε· ὁ δε εφη, ἑλληνιστι γινωσκεις· ουκ αρα συ ει ὁ αιγυπτιος ὁ προ τουτων των ἡμερων αναστατωσας και εξαγαγων εις την ερημον τους τετρα-
κισχιλιους ανδρας των σικαριων· ειπεν δε ὁ παυλος, εγω ανθρωπος μεν εμι ιουδαιος, ταρσευς της κιλικιας, ουκ ασημου πολεως πολιτης· δεομαι δε σου, επιτρεψον μοι λαλησαι προς τον λαον. επιτρεψαντος δε αυτου ὁ παυλος ἑστως επι των αναβαθμων κατεσεισεν τη χειρι τω λαω· πολλης δε σιγης γενομενης προσεφωνησεν τη ἑβραϊδι διαλεκτω λεγων, ανδρες αδελφοι και πατερες, ακουσατε μου της προς υμας νυνι απολογιας ακουσαντες δε ὅτι τη ἑβραϊδι διαλεκτω προσεφωνει αυτοις μαλλον παρεσχον ἡσυχίαν. και φησιν εγω εμι ανηρ ιουδαιος, γεγεννημενος εν ταρσω της κιλικιας, ανατεθραμμενος δε εν τη πολει ταυτη, παρα τους ποδας γαμαλιηλ πεπαιδευμενος κατα ακριβειαν του πατρωου νομου, ζηλωτης ὑπαρχων του θεου καθως παντες υμεις ε-
στε σημερον· ὅς ταυτην την ὁδον ἐδιωξα αχρι θανατου, δεσμευων και παραδιδους εις φυλακας ανδρας τε και γυναικας, ὡς και ὁ αρχιερευς μαρτυρει μοι και παν το πρεσβυτεριον· παρ ὧν και επιστολας δεξα-
μενος προς τους αδελφους εις δαμασκον επορευομην αξων και τους εκεισε οντας δεδεμενους εις ιερουσαλημ ἵνα τιμωρηθωσιν. εγενετο δε μοι πορευομενω και εγγιζοντι τη δαμασκω περι μεσημβριαν εξαίφνης εκ του ουρανου περιαστραφαι φως ἱκανον περι εμε, επεσα τε εις το εδαφος και ηκουσα φωνης λεγουσης μοι, σαουλ σαουλ, τι με διωκεις· εγω δε απεκριθην, τις ει, κυριε· ειπεν τε προς με, εγω εμι ιησους ὁ ναζωραιος ὃν συ διωκεις. οἱ δε συν εμοι οντες το μεν φως εθεασαντο την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντος μοι. ειπον δε, τι ποιησω, κυριε· ὁ δε κυριος ειπεν προς με, αναστας πορευου εις δαμασκον, κακει σοι λαληθησεται περι παντων ὧν τεταχται σοι ποιησαι. ὡς δε ουκ ενεβλεπον απο της δοξης του φωτος εκεινου, χειραγωγουμενος ὑπο των συνοντων μοι ηλθον εις δαμασκον. ἀνανias δε τις, ανηρ ευλαβης κατα τον νομον, μαρτυρουμενος ὑπο παντων των κατοικουντων ιουδαιων, ἐλθων προς με και επιστας ειπεν μοι, σαουλ αδελφε, αναβλεψον· καγω αυτη τη ὥρα ανεβλεψα εις αυτον. ὁ δε ειπεν, ὁ θεος των πατερων ἡμων προεχειρισατο σε γυνωναι το θελημα αυτου και ιδειν τον δικαιον και ακουσαι φωνην εκ του στοματος αυτου, ὅτι εση μαρτυς αυτω προς παντας ανθρωπους ὧν ἑωρακας και ηκουσας. και νυν τι μελλεις· αναστας βαπτισαι και απολουσαι τας ἁμαρτίας σου επικαλεσαμενος το ονομα αυτου. εγενετο δε μοι ὑποστρεψαντι εις ιερουσαλημ και προσευχομενου μου εν τω ἱερῳ γενεσθαι με εν εκ-
στασει και ιδειν αυτον λεγοντα μοι, σπευσον και εξελθε εν ταχει ἐξ ιερουσαλημ, διοτι ου παραδεξονται σου μαρτυριαν περι εμου. καγω ειπον, κυριε, αυτοι επιστανται ὅτι εγω ἡμην φυλαχιζων και δερων κατα τας συναγωγας τους πιστευοντας επι σε· και ὅτε ἐξεχυννετο το ἅιμα στεφανου του μαρτυρος σου, και αυτος ἡμην εφεστως και συνευδοκων και φυλασσων τα ἱματια των αναιρουντων αυτον. και ειπεν προς με, πορευου, ὅτι εγω εις εθνη μακραν εξαποστελω σε. ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογου και επηραν την φωνην αυτων λεγοντες, αιρε απο της γης τον τοιουτον, ου γαρ κατηκεν αυτον ζην. κραυγαζοντων τε αυτων και ῥιπτουντων τα ἱματια και κονιορτον βαλλοντων εις τον αερα, εκελευσεν ὁ χιλιάρχος εισαγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην, ειπας μαστιξιν ανεταζεσθαι αυτον ἵνα επιγνω δι ἣν

αιτιαν ὁὕτως ἐπεφωνουν αὐτῷ. ὥς δὲ προσετίναν αὐτὸν τοῖς ἱμασιν εἶπεν πρὸς τὸν ἑστῶτα ἑκατοντάρχον ὁ παῦλος, εἰ ἀνθρώπον ῥωμαῖον καὶ ἀκατακρίτον ἐξεστὶν ὑμῖν μαστιζειν· ἀκουσας δὲ ὁ ἑκατοντάρχης προσελθὼν τῷ χιλιάρχῳ ἀπηγγείλεν λέγων, τί μέλλεις ποιεῖν· ὁ γὰρ ἀνθρώπος οὗτος ῥωμαῖος ἐστίν. προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ, λέγε μοι, σὺ ῥωμαῖος εἶ· ὁ δὲ εἶφη, ναί. ἀπεκριθὴ δὲ ὁ χιλιάρχος, ἐγὼ πολλοὺ κεφαλαιοὺ τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησαμην. ὁ δὲ παῦλος εἶφη, ἐγὼ δὲ καὶ γεγεννημαι. εὐθὺς οὖν ἀπεστήσαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν· καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνούς ὅτι ῥωμαῖος ἐστίν καὶ ὅτι αὐτὸν ἦν δεδεκώς. τῇ δὲ ἐπαυρίῳ βουλευόμενος γινῶναι τὸ ἀσφαλές τὸ τί κατηγορεῖται ὑπὸ τῶν ἰουδαίων ἐλύσεν αὐτόν, καὶ ἐκέλευσεν συνελθῆναι τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ πᾶν τὸ συνέδριον, καὶ καταγαγὼν τὸν παῦλον ἐστήσεν εἰς αὐτούς. ἀτενίσας δὲ ὁ παῦλος τῷ συνέδριῳ εἶπεν, ἀνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολιτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἄνανίας ἐπέταξεν τοῖς παρестῶσιν αὐτῷ τυπτειν αὐτὸν τὸ στομάχι. τότε ὁ παῦλος πρὸς αὐτοὺς εἶπεν, τυπτειν σὲ μέλλει ὁ θεός, τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κατὰ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελύει με τυπτεσθαι· οἱ δὲ παρестῶτες εἶπαν, τὸν ἀρχιερεῖα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς· εἶφη τε ὁ παῦλος, οὐκ ᾔδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς. γεγραπται γὰρ ὅτι ἀρχὸντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. γνούς δὲ ὁ παῦλος ὅτι τὸ ἓν μέρος ἐστὶν σαδδουκαίων τὸ δὲ ἕτερον φαρισαίων ἐκραζεν ἐν τῷ συνέδριῳ, ἀνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ φαρισαῖος εἰμι, υἱὸς φαρισαίων· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν [ἐγὼ] κρίνομαι. τοῦτο δὲ αὐτοῦ εἰπόντος ἐγένετο στάσις τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων, καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσιν μὴ εἶναι ἀνάστασιν μήτε ἀγγέλον μήτε πνεῦμα, φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφοτέρω. ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλῃ, καὶ ἀναστάντες τινες τῶν γραμματέων τοῦ μέρους τῶν φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες, οὐδὲν κακὸν ἐυρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἡ ἀγγελὸς πολλῆς δὲ γινόμενης στάσεως φοβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῇ ὁ παῦλος ὑπ' αὐτῶν ἐκέλευσεν τὸ στρατεύμα καταβᾶν ἄρπασαι αὐτὸν ἐκ μεσσοῦ αὐτῶν, ἀγείν τε εἰς τὴν παρεμβολήν. τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπίστας αὐτῷ ὁ κυρίος εἶπεν, θάρσει, ὥς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς ἱερουσαλὴμ ὅτῳ σε δεῖ καὶ εἰς ῥώμην μαρτυρησαί. γενομένης δὲ ἡμέρας ποιήσαντες συστροφὴν οἱ ἰουδαῖοι ἀνεθέματισαν ἑαυτοὺς λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνωσιν τὸν παῦλον. ἦσαν δὲ πλείους τεσσαρεσχόντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν ποιήσαντες· ὅτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπαν, ἀναθεματὶ ἀνεθέματισαμεν ἑαυτοὺς μηδενὸς γευσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν παῦλον. νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνέδριῳ ὅπως καταγάγῃ αὐτὸν εἰς ὑμᾶς ὥς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν ἑτοίμοι ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. ἀκουσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς παύλου τὴν ἐνεδρὰν παραγενομένος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολήν ἀπηγγείλεν τῷ παύλῳ. προσκαλεσάμενος δὲ ὁ παῦλος ἓνα τῶν ἑκατοντάρχων εἶφη, τὸν νεανίαν τούτον ἀπαγάγε πρὸς τὸν χιλιάρχον, ἔχει γὰρ ἀπαγγεῖλαι τί αὐτῷ. ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τὸν χιλιάρχον καὶ ψῆσιν, ὁ δεσμῖος παῦλος προσκαλεσάμενος με ἠρώτησεν τούτον τὸν νεανίσκον ἀγαγεῖν πρὸς σέ, ἔχοντα

τι λαλήσαι σοι. επιλαβόμενος δε της χειρος αυτού ὁ χιλιάρχος και αναχωρήσας κατ' ἰδιαν ἐπυνθάνετο, τι ἐστὶν ὃ εἶχες ἀπαγγεῖλαι μοι· εἶπεν δὲ ὅτι οἱ ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαι σε ὅπως αὐρίον τὸν παῦλον καταγάγῃς εἰς τὸ συνέδριον ὥς μέλλον τι ἀκριβεστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. σὺ οὖν μὴ πεισθῇς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα, οἵτινες ἀνεθέματισαν ἑαυτοὺς μὴτε φαγεῖν μὴτε πίνειν ἕως οὐ ἀνέλωσιν αὐτόν, καὶ νῦν εἰσὶν ἑτοιμοὶ προσδεχόμενοι τὴν ἀπο σοῦ ἐπαγγελίαν. ὁ μὲν οὖν χιλιάρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίσκον παραγγείλας μὴδενὶ ἐκλαλήσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφανίσας πρὸς με. καὶ προσκαλεσάμενος δύο [τῖνας] τῶν ἑκατοντάρχων εἶπεν, ἑτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν ἕως καισαρείας, καὶ ἵππεις ἑβδομήκοντα καὶ δεξιολαβούς διακοσίους, ἀπο τρίτης ὥρας τῆς νυκτός, κτήνη τε παραστήσαι ἵνα ἐπιβίβασαντες τὸν παῦλον διασωσῶσι πρὸς φηλικά τὸν ἡγεμόνα, γράψας ἐπιστολὴν ἔχουσιν τὸν τυπὸν τοῦτον· κλαυδῖος λυσίας τῷ κρατιστῷ ἡγεμονὶ φηλίκῃ χαιρεῖν. τὸν ἄνδρα τοῦτον συλλήμψεντα ὑπὸ τῶν ἰουδαίων καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἐπιστάς σὺν τῷ στρατευματὶ ἐξεῖλαμην, μάθων ὅτι ῥωμαῖος ἐστίν· βουλευόμενος τε ἐπιγῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκαλοῦν αὐτῷ κατηγοροῦν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν· ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μὴδὲν δὲ ἀξίον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔχοντα ἐγκλήμα. μνησθεις δὲ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα ἐσεσθαι, ἐξαυτῆς ἐπεμψά πρὸς σε, παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγοροῖς λέγειν [τά] πρὸς αὐτόν ἐπὶ σοῦ. οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες τὸν παῦλον ἤγαγον διὰ νυκτός εἰς τὴν ἀντιπατρίδα· τῇ δὲ ἐπαυρίῳ εἰσάντες τοὺς ἵππους ἀπερχεσθαι σὺν αὐτῷ ὑπεστρεψάν εἰς τὴν παρεμβολήν· οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν καισαρείαν καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμονὶ παρέστησαν καὶ τὸν παῦλον αὐτῷ. ἀναγνούς δὲ καὶ ἐπερώτησας ἐκ ποίας ἐπαρχείας ἐστὶν καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ κιλικίας, διακουςομαι σοῦ, εἶφη, ὅταν καὶ οἱ κατηγοροὶ σοῦ παραγενωνται· κέλευσας ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ ἡρώδου φυλάσσεσθαι αὐτόν. μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατεβῇ ὁ ἀρχιερεὺς ἀνάνας μετὰ πρεσβυτέρων τινῶν καὶ ῥήτορος τερτυλλοῦ τίνος, οἵτινες ἐνεφάνισαν τὸν ἡγεμόνι κατὰ τοῦ παυλοῦ. κληθέντος δὲ αὐτοῦ ἠρξάτο κατηγορεῖν ὁ τερτυλλὸς λέγων, πολλὰς εἰρηνικὰς τυγχάνοντες διὰ σοῦ καὶ διορθωμάτων γινομένων τῷ εὐνεί τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας, πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχομεῖθα, κρατιστε φηλιζ, μετὰ πασῆς ευχαριστίας. ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖον σε ἐγκοπῶ, παρακαλῶ ἀκούσαι σε ἡμῶν συντομῶς τῇ σῇ ἐπειχειᾷ. ἔυροντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν καὶ κινουντα στασεις πᾶσιν τοῖς ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην πρωτοστάτην τε τῆς τῶν ναζωραίων αἵρεσεως, ὃς καὶ τὸ ἱερόν ἐπειρασεν βεβηλώσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν,

παρ' οὐ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ. συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ ἰουδαῖοι φασκόντες ταῦτα οὕτως εἶχειν. ἀπεκρίθη τε ὁ παῦλος νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμονος λέγειν, ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ εὐνεί τούτῳ ἐπιστάμενος εὐθύμως τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογούμαι, δυναμένου σοῦ ἐπιγῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσὶν μοι ἡμέραι δώδεκα ἀφ' ἧς ἀνεβῇ προσκυνήσων εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ οὐτε ἐν τῷ ἱερῷ εὗρον με πρὸς τίνα διαλεγόμενον ἢ ἐπιστάσιν ποιοῦντα οἰλοῦ οὐτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς οὐτε κατὰ τὴν πόλιν, οὐδὲ παραστήσαι δυνάμει σοὶ περὶ ὧν

νυνι κατηγορουσιν μου. ὁμολογῶ δε τουτο σοι ὅτι κατα την ὁδον ἦν λεγουσιν ἄρεσιν ὧτως λατρεῦω τῷ πατρὶ ὡς θεῷ, πιστευῶν πασι τοῖς κατα τον νομον και τοῖς ἐν τοῖς προφήταις γεγραμμένοις, ἐλπιδά ἐχὼν εἰς τον θεον, ἦν και αυτοι ουτοι προσδεχονται, ἀναστασιν μελλειν ἐσεσθαι δικαίων τε και ἀδικῶν. ἐν τούτῳ και αὐτος ἀσκήσας ἀπροσκοπον συνειδήσιν εἶχει πρὸς τον θεον και τοὺς ἀνθρώπους δια παντός. δι' ἐτῶν δὲ πλείονων ἐλεημοσύνας ποιήσας εἰς τὸ ἔθνος μου παρεγενόμην και προσφοράς, ἐν αἷς εὐρον με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ μετὰ ὄχλου οὐδε μετὰ θορύβου· τινες δὲ ἀπὸ τῆς ἀσίας Ἰουδαῖοι, ὧς εἶδε ἐπὶ σου παρεῖναι και κατηγορεῖν εἰ τί ἐχοίεν πρὸς ἐμε ἢ αυτοὶ οὗτοι εἰπαύσαν τι εὐρον ἀδικημάτων σταντός μου ἐπὶ του συνεδρίου ἡ περὶ μίας ταύτης φωνῆς ἧς ἐκεκράξα ἐν αὐτοῖς ἕστως ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ἐφ' ὑμῶν. ἀνεβλήτο δὲ αὐτοὺς ὁ φηλιξ, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ, εἶπας, ὅταν λύσις ὁ χιλιάρχος καταβῇ διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς, διατάξας τῷ ἑκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι αὐτον εἶχειν τε ἀνέσιν και μὴδὲν κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτου ὑπηρετῶν αὐτῷ. μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενομένος ὁ φηλιξ συνδρουσίλῃ τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ οὐσῇ Ἰουδαία μετεπεμψάτο τον παυλον και ἠκούσεν αὐτου περὶ τῆς εἰς χριστον ἡσούν πιστεως. διαλεγόμενου δὲ αὐτου περὶ δικαιοσύνης και ἐγκρατείας και του κρίματος του μελλόντος ἐμφοβὸς γενομένος ὁ φηλιξ ἀπεκρίθη, τὸ νυν ἔχον πορεύου, καιρὸν δὲ μεταλάβων μετακαλέσομαι σε· ἅμα και ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ του παυλου· διὸ και πυκνότερον αὐτον μεταπεμπομένος ὤμιλει αὐτῷ. διέτις δὲ πληρωθείσης ἐλάβεν διαδόχον ὁ φηλιξ πορκιον φηστον· θέλων τε χάριτα καταθεσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ φηλιξ κατέλιπε τον παυλον δεδεμένον. φηστος ὅν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχείᾳ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ καίσαρειας, ἐνεφανίσαν τε αὐτῷ οἱ ἀρχιερεῖς και οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατα του παυλου, και παρεκαλουν αὐτον αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτου ὅπως μεταπεμψῇται αὐτον εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνεδράν ποιοῦντες ἀνελῖν αὐτον κατα την ὁδον. ὁ μὲν ὅν φηστος ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τον παυλον εἰς καίσαρειαν, ἑαυτον δὲ μελλειν ἐν τάχει ἐκπορευεσθαι· οἱ ὅν ἐν ὑμῖν, φησιν, δυνατοὶ συγκαταβάντες εἰ τί ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ ἀτοπον κατηγορεῖτωσαν αὐτου. διατριψάς δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας οὐ πλείους ὀκτὼ ἡ δέκα, καταβὰς εἰς καίσαρειαν, τῇ ἐπαυρίῳ καθίσας ἐπὶ του βήματος ἐκέλευσεν τον παυλον ἀχθῆναι. παραγενομένου δὲ αὐτου περιστήσαν αὐτον οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκοτές Ἰουδαῖοι, πολλὰ και βάρεια αἰτιώματα καταφέροντες ἃ οὐκ ἰσχυρὸν ἀποδείξαι, του παυλου ἀπολογουμένου ὅτι οὔτε εἰς τον νομον τῶν Ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ Ἱερον οὔτε εἰς καίσαρα τί ἡμάρτον. ὁ φηστος δὲ θέλων τοῖς Ἰουδαίοις χάριν καταθεσθαι ἀποκριθεὶς τῷ παύλῳ εἶπεν, θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς ἔχει περὶ τούτων κριθῆναι ἐπ' ἐμοῦ· εἶπεν δὲ ὁ παῦλος, ἐπὶ του βήματος καίσαρος ἕστως εἰμι, οὐ με δεῖ κρίνεσθαι. Ἰουδαίους οὐδὲν ἡδίκησα, ὥς και σύ καλλίον ἐπιγινώσκεις. εἰ μὲν ὅν ἀδικῶ και ἀξίον θανάτου πέπραχα τί, οὐ παραιτούμαι τὸ ἀποθάνειν· εἰ δὲ οὐδὲν ἐστὶν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσιν μου, οὐδεὶς με δυνατὰ αὐτοῖς χάρισασθαι· καίσαρα ἐπικαλούμαι. τότε ὁ φηστος συλλαλήσας μετὰ του συμβουλίου ἀπεκρίθη, καίσαρα ἐπικεκλήσαι, ἐπὶ καίσαρα πορεύσῃ. ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς και βερνικῇ κατήντησαν εἰς καίσαρειαν ἀσπασάμενοι τον φηστον. ὥς δὲ πλείους ἡμέρας διετρίβον

εχει, ὁ φηστος τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον λεγων, ανηρ τις εστιν καταλελειμμενος ὑπο φηλικος δεσμιος, περι ου γενομενου μου εις ιεροσολυμα ενεφανισαν ὁι αρχιερεις και ὁι πρεσβυτεροι των ιουδαιων, αιτουμενοι κατ αυτου καταδικην· προς ὅς απεκριθην ὅτι ουκ εστιν εθος ῥωμαιοις χαριζεσθαι τινα ανθρωπον πριν η ὁ κατηγορουμενος κατα προσωπον εχοι τους κατηγορους τοπον τε απολογιας λαβοι περι του εγκληματος. συνελθοντων ὅυν [αυτων] ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιησαμενος τη ἑξης καθισας επι του βηματος εκελευσα αχθηναι τον ανδρα· περι ου σταθεντες ὁι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν εφερον ὡν εγω ὑπενουσιν πονηρων, ζητηματα δε τινα περι της ιδιας δεισιδαιμονιας ειχον προς αυτον και περι τινος ιησου τεθνηκοτος, ὃν εφασκεν ὁ παυλος ζην. απορουμενος δε εγω την περι τουτων ζητησιν ελεγον ει βουλοιτο πορευεσθαι εις ιεροσολυμα κακει κρινεσθαι περι τουτων. του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηναι αυτον εις την του σεβαστου διαγνωσιν, εκελευσα τηρεσθαι αυτον ἕως ου αναπεμψω αυτον προς καισαρα. αgridπας δε προς τον φηστον, εβουλομην και αυτος του ανθρωπου ακουσαι. αυριον, ψησιν, ακουση αυτου. τη ὅυν επαυριον ελθοντος του αgridππα και της βερνικης μετα πολλης φαντασιας και εισελθοντων εις το ακροατηριον συν τε χιλιαρχοις και ανδρασιν τοις κατ εξοχην της πολεως, και κελευσαντος του φηστου ηχηθη ὁ παυλος. και ψησιν ὁ φηστος, αgridππα βασιλευ και παντες ὁι συμπαροντες ἡμιν ανδρες, θεωρεите τουτον περι ου ἅπαν το πληθος των ιουδαιων ενετυχον μοι εν τε ιεροσολυμοις και ενθαδε, βοωντες μη δειν αυτον ζην μηκετι. εγω δε κατελαβομην μηδεν αξιον αυτον θανατου πεπραχεναι, αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν. περι ου ασφαλές τι γραφαι τω κυριω ουκ εχω· διο προηγαγον αυτον εφ ὕμων και μαλιστα επι σου, βασιλευ αgridππα, ὅπως της ανακρισεως γενομενης σχω τι γραψω· αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τας κατ αυτου αιτιας σημαναι. αgridπας δε προς τον παυλον εφη, επιτρεπεται σοι περι σεαυτου λεγειν. τοτε ὁ παυλος εκτεινας την χειρα απελογεϊτο, περι παντων ὡν εγκαλουμαι ὑπο ιουδαιων, βασιλευ αgridππα, ἡγημαι εμαυτον μακαριον επι σου μελλων σημερον απολογεϊσθαι, μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιους εθων τε και ζητηματων· διο δεομαι μακροθυμως ακουσαι μου. την μεν ὅυν βιωσιν μου [την] εκ νεοττης την απ αρχης γενομενην εν τω εθνει μου εν τε ιεροσολυμοις ισασι παντες [ὁι] ιουδαιοι, προγινωσκοντες με ανωθεν, εαν θελωσι μαρτυρειν, ὅτι κατα την ακριβεστατην ἄρεσιν της ἡμετερας θρησκειας εζησα φαρισαιοις. και νυν επ ελπιδι της εις τους πατερας ἡμων επαγγελιας γενομενης ὑπο του θεου ἑστηκα κρινομενος, εις ἣν το δωδεκαφυλον ἡμων εν εκτενεια νυκτα και ἡμεραν λατρευον ελπιζει καταντησαι· περι ἣς ελπιδος εγκαλουμεαι ὑπο ιουδαιων, βασιλευ. τι απιστον κρινεται παρ ὕμιν ει ὁ θεος νεκρους εγειρει· εγω μεν ὅυν εδοξα εμαυτω προς το ονομα ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι· ὁ και εποιησα εν ιεροσολυμοις, και πολλους τε των ἁγιων εγω εν φυλακαϊς κατεκλεισα την παρα των αρχιερων εξουσιαν λαβων, αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον, και κατα πασας τας συναγωγας πολλακις τιμωρων αυτους ηναγκαζον βλασφημειν, περισσως τε εμμαινομενος αυτοις εδιωκον ἕως και εις τας εξω πολεις. εν οἷς πορευομενος εις την δαμασκον μετ εξουσιας και επιτροπης της των αρχιερων ἡμερας

μεσης κατα την ὁδον ειδον, βασιλευ, ουρανοθεν ὑπερ την λαμπροτητα του ἡλιου περιλαμψαν με φως και τους συν εμοι πορευομενους· παντων τε καταπεσοντων ἡμων εις την γην ηκουσα φωνην λεγουσαν προς με τη ἑβραϊδι διαλεκτω, σαουλ σαουλ, τι με διωκεις· σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν. εγω δε ειπα, τις ει, κυριε· ὁ δε κυριος ειπεν, εγω ειμι ιησους ὃν συ διωκεις. αλλα αναστηθι και στηθι επι τους ποδας σου· εις τουτο γαρ ωψθην σοι, προχειρισασθαι σε ὑπηρετην και μαρτυρα ὡν τε ειδες [με] ὡν τε οψθησομαι σοι, εξαιρουμενος σε εκ του λαου και εκ των εθνων, εις ὃς εγω αποστελλω σε ανοιξαι οφθαλμους αυτων, του επιστρεψαι απο σκοτους εις φως και της εξουσιας του σατανα επι τον θεον, του λαβειν αυτους αφεσιν ἁμαρτιων και κληρον εν τοις ἡγιασμενοις πιστει τη εις εμε. ὁθεν, βασιλευ αγριππα, ουκ εγενομενη απειθης τη ουρανιω οπτασια, αλλα τοις εν δαμασκω πρωτον τε και ιεροσολυμοις, πασαν τε την χωραν της ιουδαιας και τοις εθνεσιν απηγγελλον μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον, αξια της μετανοιας εργα πρασσοντας. ἐνεκα τουτων με ιουδαιοι συλλαβομενοι [οντα] εν τω ἱερω επειρωντο διαχειρισασθαι. επικουριας ὄν τυχων της απο του θεου αχρι της ἡμερας ταυτης ἐστηκα μαρτυρομενος μικρω τε και μεγαλω, ουδεν εκτος λεγων ὡν τε ὁι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωισης, ει παθητος ὁ χριστος, ει πρωτος εξ αναστασεως νεκρων φως μελλει καταγγελλειν τω τε λαω και τοις εθνεσιν. ταυτα δε αυτου απολογουμενου ὁ φηστος μεγαλη τη φωνη φησιν, μαινη, παυλε· τα πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει. ὁ δε παυλος, ου μαινομαι, φησιν, κρατιστε φηστε, αλλα αληθειας και σωφροσυνης ῥήματα αποψθεγγομαι. επισταται γαρ περι τουτων ὁ βασιλευς, προς ὃν και παρρησιαζομενος λαλω· λανθανειν γαρ αυτον [τι] τουτων ου πειθομαι ουθεν, ου γαρ εστιν εν γωνια πεπραγμενον τουτο. πιστευεις, βασιλευ αγριππα, τοις προφηταις· οἶδα ὅτι πιστευεις. ὁ δε αγριππας προς τον παυλον, εν ολιγω με πειθεις χριστιανον ποιησαι. ὁ δε παυλος, ευξαιμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν μεγαλω ου μονον σε αλλα και παντας τους ακουοντας μου σημερον γενεσθαι τοιουτους ὁποιοις και εγω ειμι, παρεκτος των δεσμων τουτων. ανεστη τε ὁ βασιλευς και ὁ ἡγεμων ἡ τε βερνικη και ὁι συγκαθημενοι αυτοις, και αναχωρησαντες ελαλουν προς αλληλους λεγοντες ὅτι ουδεν θανατου η δεσμων αξιον [τι] πρασσει ὁ ανθρωπος ουτος. αγριππας δε τω φηστω εφη, απολελυσθαι εδυνατο ὁ ανθρωπος ουτος ει μη επεκεκλητο καισαρα. ὡς δε εκριθη του αποπλειν ἡμας εις την ιταλιαν, παρεδιδουν τον τε παυλον και τινας ἑτερους δεσμωτας ἑκατονταρχη ονοματι ιουλιω σπειρης σεβαστης. επιβαντες δε πλοιω αδραμυττην μελλοντι πλειν εις τους κατα την ασιαν τοπους ανηχθῆμεν, οντος συν ἡμιν αρισταρχου μακεδονος θεσσαλονικεως· τη τε ἑτερα κατηχθῆμεν εις σιδωνα, φιλανθρωπως τε ὁ ιουλιος τω παυλῳ χρησαμενος επετρεψεν προς τους φιλους πορευθεντι επιμελειας τυχειν. κακειθεν αναχθεντες ὑπεπλευσαμεν την κυπρον δια το τους ανεμους ειναι εναντιους, το τε πελαγος το κατα την κιλικιαν και παμφυλιαν διαπλευσαντες κατηλθομεν εις μυρα της λυκιας. κακει ἔυρων ὁ ἑκατονταρχης πλοιον αλεξανδρινον πλεον εις την ιταλιαν ενεβιβασεν ἡμας εις αυτο. εν ἱκαναῖς δε ἡμεραις βραδυπλουουντες και μολις γενομενοι κατα την κνιδον, μη προσεωντος ἡμας του ανεμου, ὑπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλμωνην, μολις τε παραλεγόμενοι

αυτην ηλθομεν εις τοπον τινα καλουμενον καλους λιμενας, ὃ εγγυς πολις ην λασαια. ικανου δε χρονου διαγενομενου και οντος ηδη επισφαλους του πλοος δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι, παρηγει ὁ παυλος λεγων αυτοις, ανδρες, θεωρω ὅτι μετα ὑβρεως και πολλης ζημιας ου μονον του φορτιου και του πλοιου αλλα και των ψυχων ἡμων μελλειν εσεσθαι τον πλουν. ὁ δε ἑκατονταρχης τω κυβερνητη και τω ναυκληρω μαλλον επειθετο ἢ τοις ὑπο παυλου λεγομενοις. ανευθετου δε του λιμενος ὑπαρχοντος προς παραχειμασιαν δι πλειονες εθεντο βουλην αναχθηναι εκειθεν, ει πως δυναιτο καταντησαντες εις φοινικα παραχειμασαι, λιμενα της κρητης βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον. ὑποπνευσαντος δε νοτου δοξαντες της προθεσεως κεκρατηκεναι, αραντες ασσον παρελεγοντο την κρητην. μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτης ανεμος τυφωνικος ὁ καλουμενος ευρακυλων· συναρπασθεντος δε του πλοιου και μη δυναμενου αντοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντες εφερομεθα. νησιον δε τι ὑποδραμοντες καλουμενον καυδα ισχυσαμεν μολις περικρατει γενεσθαι της σκαφης, ἣν αφαντες βοηθειαις εχρωντο ὑποζωννυντες το πλοιον· φοβομενοι τε μη εις την συρτιν εκπεσωσιν, χαλασαντες το σκευος, ὅπως εφεροντο. σφοδρως δε χειμαζομενων ἡμων τη ἑξης εκβολην εποιουντο, και τη τριτη αυτοχειρες την σκευην του πλοιου ερριψαν. μητε δε ἡλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι πλειονας ἡμερας, χειμωνος τε ουκ ολιγου επικειμενου, λοιπον περιηρειτο ελπις πασα του σωζεσθαι ἡμας. πολλης τε αστιας ὑπαρχουσης τοτε σταθεις ὁ παυλος εν μεσω αυτων ειπεν, εδει μεν, ὦ ανδρες, πειθαρχησαντας μοι μη αναγεσθαι απο της κρητης κερδησαι τε την ὑβριν ταυτην και την ζημιαν. και τα νυν παραινω ὑμας ευθυμειν, αποβολη γαρ ψυχης ουδεμια εσται εξ ὑμων πλην του πλοιου· παρεστη γαρ μοι ταυτη τη νυκτι του θεου ου ειμι [εγω], ὃ και λατρευω, αγγελος λεγων, μη φοβου, παυλει· καισαρι σε δει παρασθηναι, και ιδου κεχαρισται σοι ὁ θεος παντας τους πλεοντας μετα σου. διο ευθυμειτε, ανδρες· πιστευω γαρ τω θεω ὅτι ὁυτως εσται καθ ὃν τροπον λελαληται μοι. εις νησον δε τινα δει ἡμας εκπεσειν. ὡς δε τεσσαρεσκαίδεκατη νυξ εγενετο διαφερομενων ἡμων εν τω ἀδρια, κατα μεσον της νυκτος ὑπενοουν δι ναυται προσαγειν τινα αυτοις χωραν. και βολισαντες ευρον οργυιας εικοσι, βραχυ δε διαστησαντες και παλιν βολισαντες ευρον οργυιας δεκαπεντε· φοβουμενοι τε μη που κατα τραχεις τοπους εκπεσωμεν, εκ πρυμνης ῥιψαντες αγκυρας τεσσαρας ηυχοντο ἡμεραν γενεσθαι. των δε ναυτων ζητούντων φυγειν εκ του πλοιου και χαλασαντων την σκαφην εις την θαλασσαν προφασει ὡς εκ πρωρης αγκυρας μελλοντων εκτεινειν, ειπεν ὁ παυλος τω ἑκατονταρχῃ και τοις στρατιωταις, εαν μη ουτοι μεινωσιν εν τω πλοιω, ὑμεις σωθηναι ου δυνασθε. τοτε απεκοψαν δι στρατιωται τα σχοινια της σκαφης και ειασαν αυτην εκπεσειν. αχρι δε ου ἡμερα ημελλεν γινεσθαι παρεκαλει ὁ παυλος ἅπαντας μεταλαβειν τροφης λεγων, τεσσαρεσκαίδεκατην σημερον ἡμεραν προσδοκωντες ασιτοι διατελειτε, μηθεν προσλαβομενοι· διο παρακαλω ὑμας μεταλαβειν τροφης, τουτο γαρ προς της ὑμετερας σωτηριας ὑπαρχει· ουδενος γαρ ὑμων θιριξ απο της κεφαλῃς απολειται. ειπας δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και κλασας ηρξάτο εσθιειν. ευθυμοι δε γενομενοι παντες και αυτοι προσελαβοντο τροφης. ημεθα δε ἅι πασαι ψυχαι εν τω πλοιω διακοσαι ἐβδομηκοντα ἑξ.

κορεσθέντες δε τροφής εκουφίζον το πλοιον εκβαλλομενοι τον σιτον εις την θαλασσαν. οτε δε ήμερα εγενετο, την γην ουκ επεγινωσκον, κολπον δε τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον εις όν εβουλευοντο ει δυ- ναιναιτο εξωσαι το πλοιον. και τας αγκυρας περιελοντες ειων εις την θαλασσαν, άμα ανεντες τας ζευκτηριας των πηδαλιων, και επαραντες τον αρτεμωνα τη πνεουση κατειχον εις τον αιγιαλον. περιπεσοντες δε εις τοπον διθαλασσον επεκειλαν την ναυν, και ή μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασαλευτος, ή δε πρυμνα ελυετο ύπο της βιας [των κυματων]. των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ίνα τους δεσμωτας αποκτεινωσιν, μη τις εκκολυμβησας διαφυγη· ό δε έκατονταρχης βουλομενος δια- σωσαι τον παυλον εκωλυσεν αυτους του βουληματος, εκελευσεν τε τους δυναμενους κολυμβαν αποριψαντας πρωτους επι την γην εξιει- ναι, και τους λοιπους όυς μεν επι σανισιν όυς δε επι τινων των απο του πλοιου· και ούτως εγενετο παντας διασωθηναι επι την γην. και διασωθέντες τοτε επεγνωμεν ότι μελιτη ή νησος καλειται. οι τε βαρ- βαροι παρειχον ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ήμιν, άψαντες γαρ πυραν προσελαβοντο παντας ήμας δια τον ύετον τον εφεστωτα και δια το ψυχος. συστρεψάντος δε του παυλου φρυγανων τι πληθος και επιθέντος επι την πυραν, εχιδνα απο της θερμης εξελθουσα καθηψεν της χειρος αυτου. ώς δε ειδον οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ της χειρος αυτου, προς αλληλους ελεγον, παντως φονευς εστιν ό αν- θρωπος ουτος όν διασωθέντα εκ της θαλασσης ή δικη ζην ουκ ειασεν. ό μεν ουν αποτιναζας το θηριον εις το πυρ επαθεν ουδεν κακον· οι δε προσεδοκων αυτον μελλειν πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον. επι πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν ατοπον εις αυτον γινομενον, μεταβαλλομενοι ελεγον αυτον ειναι θεον. εν δε τοις περι τον τοπον εκεινον ύπηρχεν χωρια τω πρωτω της νησου ονοματι ποπλιω, ός αναδεξαμενος ήμας τρεις ήμερας φιλοφρονως εξενισεν. εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου πυρετοις και δυσεντερειω συνεχο- μενον κατακεισθαι, προς όν ό παυλος εισελθων και προσευξαμενος επιθεις τας χειρας αυτω ιασατο αυτον. τουτου δε γενομενου και οι λοιποι οι εν τη νησω εχοντες ασθενειας προσηρχοντο και εθεραπευο- ντο, οι και πολλαις τιμαις ετιμησαν ήμας και αναγομενοις επειθέντο τα προς τας χρειας. μετα δε τρεις μηνας ανηχθημεν εν πλοιω πα- ραχεχειμαχοτι εν τη νησω αλεξανδρινω, παρασημω διοσκουροις. και καταχθέντες εις συρακουςας επεμειναμεν ήμερας τρεις, όθεν περιε- λοντες κατηντησαμεν εις ρήγιον. και μετα μιαν ήμεραν επιγενομενου νοτου δευτεραιοι ηλθομεν εις ποτιολους, ου έυροντες αδελφους παρε- κληθημεν παρ αυτοις επιμειναι ήμερας έπτα· και ούτως εις την ρώμην ηλθαμεν. κακειθεν οι αδελφοι ακουσαντες τα περι ήμων ηλθαν εις απαντησιν ήμιν αχρι απιου φορου και τριων ταβερνων, όυς ιδων ό παυλος ευχαριστησας τω θεω ελαβε θαρσος. οτε δε εισηλθομεν εις ρώμην, επετραπη τω παυλω μενειν καθ' έαυτον συν τω φυλασσοντι αυτον στρατιωτη. εγενετο δε μετα ήμερας τρεις συγκαλεσασθαι αυ- τον τους οντας των ιουδαιων πρωτους· συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προς αυτους, εγω, ανδρες αδελφοι, ουδεν εναντιον ποιησας τω λαω η τοις εθεσι τοις πατρωις δεσμιος εξ ίεροσολυμων παρεδοθην εις τας χειρας των ρωμαιων, ότινιες ανακριναντες με εβουλοντο απολυ- σαι δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου ύπαρχειν εν εμοι· αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα, ουχ ώς του

εθνους μου εχων τι κατηγορειν. δια ταυτην ουν την αιτιαν παρεκα-
λεσα υμας ιδειν και προσλαλησαι, ενεκεν γαρ της ελπιδος του ισραηλ
την αλυσιν ταυτην περικειμαι. οι δε προς αυτον ειπαν, ημεις ουτε
γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιας, ουτε παραγενομε-
νος τις των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον.
αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεις, περι μεν γαρ της αιρεσεως
ταυτης γνωστον ημιν εστιν οτι πανταχου αντιλεγεται. ταξαμενοι δε
αυτω ημεραν ηλθον προς αυτον εις την ξενιαν πλειονες, οis εξετιθε-
το διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτους περι
του ιησου απο τε του νομου μωισεως και των προφητων απο πρωι
εως εσπερας. και οι μεν επειθοντο τοis λεγομενοις, οι δε ηπιστουν·
ασυμφωνοι δε οντες προς αλληλους απελυοντο, ειποντος του παυ-
λου ρημα εν οτι καλως το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του
προφητου προς τους πατερας υμων λεγων, πορευθητι προς τον λαον
τουτον και ειπον, ακοη ακουσετε και ου μη συνητε, και βλεποντες
βλεψετε και ου μη ιδητε· επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου,
και τοis ωσιν βαρεως ηκουσαν, και τοis οφθαλμοis αυτων εκαμμου-
σαν· μηποτε ιδωσιν τοis οφθαλμοis και τοis ωσιν ακουσωσιν και τη
καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν, και ιασομαι αυτους. γνωστον ουν
εστω υμιν οτι τοis εθνεσιν απεσταλη τουτο το σωτηριον του θεου·
αυτοι και ακουσονται.

ενεμεινεν δε διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι, και απεδεχετο παντας
τους εισπορευομενους προς αυτον, κηρυσσων την βασιλειαν του θεου
και διδασκων τα περι του κυριου ιησου χριστου μετα πασης παρρησιας
ακαλυτως.

εν αρχη ην ο λογος, και ο λογος ην προς τον θεον, και θεος ην
ο λογος. ουτος ην εν αρχη προς τον θεον. παντα δι αυτου εγενετο,
και χωρις αυτου εγενετο ουδε εν. ο γεγονεν εν αυτω ζωη ην, και
η ζωη ην το φως των ανθρωπων· και το φως εν τη σκοτια φαειναι,
και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν. εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος
παρα θεου, ονομα αυτου ιωαννης· ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν, ινα μαρ-
τυρηση περι του φωτος, ινα παντες πιστευωσιν δι αυτου. ουκ ην
εκεινος το φως, αλλ ινα μαρτυρηση περι του φωτος. ην το φως το
αληθινον, ο φωτιζει παντα ανθρωπον, ερχομενον εις τον κοσμον. εν
τω κοσμω ην, και ο κοσμος δι αυτου εγενετο, και ο κοσμος αυτον
ουκ εγνω. εις τα ιδια ηλθεν, και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον. οσοι
δε ελαβον αυτον, εδωκεν αυτοis εξουσιαν τεχνα θεου γενεσθαι, τοis
πιστευουσιν εις το ονομα αυτου, οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θελη-
ματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ εκ θεου εγεννηθησαν.
και ο λογος σαρχς εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν, και εθεασαμεθα
την δοξαν αυτου, δοξαν ως μονογενους παρα πατρος, πληρης χαριτος
και αληθειας. ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων, ου-
τος ην ον ειπον, ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν, οτι
πρωτος μου ην. οτι εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν,
και χαριν αντι χαριτος· οτι ο νομος δια μωισεως εδοθη, η χαρις και
η αληθεια δια ιησου χριστου εγενετο. θεον ουδεις εωρακεν πωποτε·
μονογενης θεος ο ων εις τον κολπον του πατρος εκεινος εξηγησατο.
και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου, οτε απεστειλαν [προς αυτον]
οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων ιερεις και λευιτας ινα ερωτησωσιν αυτον,
συ τις ει· και ωμολογησεν και ουκ ηρηνησατο, και ωμολογησεν οτι

εγω ουκ ειμι ὁ χριστος. και ηρωτησαν αυτον, τι ὄυν· συ ηλιας ει· και λεγει, ουκ ειμι. ὁ προφητης ει συ· και απεκριθη, ου. ειπαν ὄυν αυτω, τις ει· ἵνα αποκρισιν δωμεν τοις πεμφασιν ἡμας· τι λεγεις περι σεαυτου· εφη, εγω φωνη βοωντος εν τη ερημω, ευθυνατε την ὁδον κυριου, καθως ειπεν ησαιας ὁ προφητης. και απεσταλμενοι ησαν εκ των φαρισαιων. και ηρωτησαν αυτον και ειπαν αυτω, τι ὄυν βαπτιζεις ει συ ουκ ει ὁ χριστος ουδε ηλιας ουδε ὁ προφητης· απεκριθη αυτοις ὁ ιωαννης λεγων, εγω βαπτιζω εν ὕδατι· μεσος ὕμων ἑστηκεν ὃν ὑμεις ουκ οιδατε, ὁ οπισω μου ερχομενος, ου ουκ ειμι [εγω] ἀξιος ἵνα λυσω αυτου τον ἱμαντα του ὑποδηματος. ταυτα εν βηθανια εγενετο περαν του ιορδανου, ὅπου ην ὁ ιωαννης βαπτιζων. τη επαυριον βλεπει τον ιησουν ερχομενον προς αυτον, και λεγει, ιδε ὁ ἀμνος του θεου ὁ αἰρων την ἁμαρτιαν του κοσμου. ουτος εστιν ὑπερ ου εγω ειπον, οπισω μου ερχεται ανηρ ὃς εμπροσθεν μου γεγονεν, ὅτι πρωτος μου ην. καγω ουκ ηδειν αυτον, ἀλλ ἵνα φανερωθη τω ισραηλ δια τουτο ηλθον εγω εν ὕδατι βαπτιζων. και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων ὅτι τευθεαμαι το πνευμα καταβαινον ὡς περιστεραν ἐξ ουρανου, και εμεινεν επ αυτον· καγω ουκ ηδειν αυτον, ἀλλ ὁ πεμφας με βαπτιζειν εν ὕδατι εκεινος μοι ειπεν, εφ ὃν αν ιδης το πνευμα καταβαινον και μενον επ αυτον, ουτος εστιν ὁ βαπτιζων εν πνευματι ἁγίω. καγω ἑώρακα, και μεμαρτυρηκα ὅτι ουτος εστιν ὁ υἱος του θεου. τη επαυριον παλιν ἑστηκε ὁ ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο, και εμβλεψας τω ιησου περιπατουντι λεγει, ιδε ὁ ἀμνος του θεου. και ηκουσαν ὁι δυο μαθηται αυτου λαλουντος και ηκολουθησαν τω ιησου. στραφεις δε ὁ ιησους και θεασαμενος αυτους ακολουθουντας λεγει αυτοις, τι ζητετε· ὁι δε ειπαν αυτω, ῥαββι ὁ λεγεται μεθερμηνευομενον διδασκαλε, που μενεις· λεγει αυτοις, ερχεσθε και οψεσθε. ηλθαν ὄυν και ειδαν που μενει, και παρ αυτω εμειναν την ἡμεραν εκεινην· ὥρα ην ὡς δεκατη. ην ανδρεας ὁ ἀδελφος σιμωνος πετρου ἑίς εκ των δυο των ακουσαντων παρὰ ιωαννου και ακολουθησαντων αυτω· εὔρισκει ουτος πρωτον τον ἀδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω, εὔρηκαμεν τον μεσσιαν ὃ εστιν μεθερμηνευομενον χριστος· ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν. εμβλεψας αυτω ὁ ιησους ειπεν, συ ει σιμων ὁ υἱος ιωαννου· συ κληθισης κηφας ὁ ἐρμηνευεται πετρος. τη επαυριον ηθελησεν ἐξελθειν εις την γαλιλαιαν, και εὔρισκει φιλιππον. και λεγει αυτω ὁ ιησους, ακολουθει μοι. ην δε ὁ φιλιππος απο βηθσαιδα, εκ της πολεως ανδρεου και πετρου. εὔρισκει φιλιππος τον ναθαναηλ και λεγει αυτω, ὃν εγραψεν μωισης εν τω νομω και ὁι προφηται εὔρηκαμεν, ιησουν υἱον του ιωσηφ τον απο ναζαρετ. και ειπεν αυτω ναθαναηλ, εκ ναζαρετ δυναται τι ἀγαθον ειναι· λεγει αυτω [ὁ] φιλιππος, ερχου και ιδε. ειδεν ὁ ιησους τον ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου, ιδε ἀληθως ισραηλιτης εν ᾧ δολος ουκ εστιν. λεγει αυτω ναθαναηλ, ποθεν με γινωσκεις· απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω, προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα ὑπο την συκην ειδον σε. απεκριθη αυτω ναθαναηλ, ῥαββι, συ ει ὁ υἱος του θεου, συ βασιλευς ει του ισραηλ. απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω, ὅτι ειπον σοι ὅτι ειδον σε ὑποκατω της συκης πιστευεις· μεζω τουτων οψη. και λεγει αυτω, ἀμην ἀμην λεγω ὑμιν, οψεσθε τον ουρανον ανεωγοτα και τους ἀγγέλους του θεου αναβαινοντας και καταβαινοντας επι τον υἱον του ανθρωπου. και τη ἡμερα τη τριτη γαμος εγενετο εν κανα

της γαλιλαιας, και ην ή μητηρ του ιησου εκει· εκληθη δε και ό ιησους και όι μαθηται αυτου εις τον γαμον. και ύστερησαντος οινου λεγει ή μητηρ του ιησου προς αυτον, οινον ουκ εχουσιν. [και] λεγει αυτη ό ιησους, τι εμοι και σοι, γυναι· ουπω ήκει ή ώρα μου. λεγει ή μητηρ αυτου τοις διακονοις, ό τι αν λεγη ύμιν ποιησατε. ησαν δε εκει λιθιναι ύδριαι έξ κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων χειμεναι, χωρουσαι ανα μετρητας δυο η τρεις. λεγει αυτοις ό ιησους, γεμισατε τας ύδριας ύδατος. και εγεμισαν αυτας έως ανω. και λεγει αυτοις, αντλησατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω· όι δε ηνεγκαν. ως δε εγευσατο ό αρχιτρικλινος το ύδωρ οινον γεγεννημενον, και ουκ ηδει ποθεν εστιν, όι δε διακονοι ηδεισαν όι ηντληχοτες το ύδωρ, φωνει τον νυμφιον ό αρχιτρικλινος και λεγει αυτω, πας ανθρωπος πρωτον τον καλον οινον τιθησιν, και όταν μεθυσθωσιν τον ελασσω· συ τετηρηκας τον καλον οινον έως αρτι. ταυτην εποιησεν αρχην των σημειων ό ιησους εν κανα της γαλιλαιας και εφανερωσεν την δοξαν αυτου, και επιστευσαν εις αυτον όι μαθηται αυτου. μετα τουτο κατεβη εις καφαρναουμ αυτος και ή μητηρ αυτου και όι αδελφοι [αυτου] και όι μαθηται αυτου, και εκει εμειναν ου πολλας ήμερας. και εγγυς ην το πασχα των ιουδαιων, και ανεβη εις ιεροσολυμα ό ιησους. και ευρεν εν τω ιερω τους πωλουντας βοας και προβατα και περιστερας και τους κερματιστας καθημενους, και ποιησας φραγελλιον εκ σχοιניων παντας εξεβαλεν εκ του ιερου, τα τε προβατα και τους βοας, και των κολλυβιστων εξεχεσεν το κερμα και τας τραπεζας ανετρεψεν, και τοις τας περιστερας πωλουσιν ειπεν, αρατε ταυτα εντευθεν, μη ποιειτε τον οικον του πατρος μου οικον εμποριου. εμνησθησαν όι μαθηται αυτου ότι γεγραμμενον εστιν, ό ζηλος του οικου σου καταφαγεται με. απεκριθησαν ουν όι ιουδαιοι και ειπαν αυτω, τι σημειον δεικνυεις ήμιν, ότι ταυτα ποιεις· απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις, λυσατε τον ναον τουτον και εν τρισιν ήμεραις εγερω αυτον. ειπαν ουν όι ιουδαιοι, τεσσεραχοντα και έξ ετεσιν οικοδομηθη ό ναος ουτος, και συ εν τρισιν ήμεραις εγερεις αυτον· εκεινος δε ελεγεν περι του ναου του σωματος αυτου. ότε ουν ηγερθη εκ νεκρων, εμνησθησαν όι μαθηται αυτου ότι τουτο ελεγεν, και επιστευσαν τη γραφη και τω λογω όν ειπεν ό ιησους. ως δε ην εν τοις ιεροσολυμοις εν τω πασχα εν τη έορτη, πολλοι επιστευσαν εις το ονομα αυτου, θεωρουντες αυτου τα σημεια ά εποiei· αυτος δε ιησους ουκ επιστευεν αυτον αυτοις δια το αυτον γινωσκειν παντας, και ότι ου χρειαν ειχεν ίνα τις μαρτυρηση περι του ανθρωπου· αυτος γαρ εγινωσκεν τι ην εν τω ανθρωπω. ην δε ανθρωπος εκ των φαρισαιων, νικοδημος ονομα αυτω, αρχων των ιουδαιων· ουτος ηλθεν προς αυτον νυκτος και ειπεν αυτω, ραββι, οιδαμεν ότι απο θεου εληλυθας διδασκαλος· ουδεις γαρ δυναται ταυτα τα σημεια ποιειν ά συ ποιεις, εαν μη η ό θεος μετ αυτου. απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω, αμην αμην λεγω σοι, εαν μη τις γεννηθη ανωθεν, ου δυναται ιδειν την βασιλειαν του θεου. λεγει προς αυτον [ό] νικοδημος, πως δυναται ανθρωπος γεννηθηναι γερων ων· μη δυναται εις την κοιλιαν της μητρος αυτου δευτερον εισελθειν και γεννηθηναι· απεκριθη ιησους, αμην αμην λεγω σοι, εαν μη τις γεννηθη εξ ύδατος και πνευματος, ου δυναται εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου. το γεγεννημενον εκ της σαρκος σαρξ εστιν, και το γεγεννημενον εκ του πνευματος πνευμα εστιν. μη θαυμασης ότι ειπον σοι, δει ύμας

γεννηθῆναι ἀνωθεν. τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνέει, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας ποθεν ἐρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶν πας ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος. ἀπεκριθὴ νικοδήμους καὶ εἶπεν αὐτῷ, πῶς δυνατόν ταῦτα γενεσθαι· ἀπεκριθὴ ἰησοὺς καὶ εἶπεν αὐτῷ, σὺ εἶ ὁ διδασκαλὸς τοῦ ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν καὶ ὁ ἑώρακαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. εἰ τὰ ἐπιγεία εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἰπῶ ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε· καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. καὶ καθὼς μίωσεν ὑψώσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρημῷ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πας ὁ πιστευὼν ἐν αὐτῷ ἐχῇ ζωὴν αἰώνιον. οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πας ὁ πιστευὼν εἰς αὐτὸν μὴ ἀπολήται ἀλλ' ἐχῇ ζωὴν αἰώνιον. οὐ γὰρ ἀπεστείλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. ὁ πιστευὼν εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤδη κεκριτάι, ὅτι μὴ πεπιστεύκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ. αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐληλύθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἠγάπησαν οἱ ἀνθρώποι μᾶλλον τὸ σκοτὸς ἢ τὸ φῶς, ἣν γὰρ αὐτῶν πονήρα τὰ ἔργα. πας γὰρ ὁ φαῦλα πράστων μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἐρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀληθειᾶν ἐρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα ὅτι ἐν θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα. μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ ἰησοὺς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ' αὐτῶν καὶ ἐβαπτίζεν. ἦν δὲ καὶ ὁ ἰωάννης βαπτίζων ἐν αἰῶνι ἐγγὺς τοῦ σάλειμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο· οὕτω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ ἰωάννης. ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν ἰωάννου μετὰ ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ. καὶ ἦλθον πρὸς τὸν ἰωάννην καὶ εἶπαν αὐτῷ, ῥάββι, ὅς ἦν μετὰ σου πέραν τοῦ ἰορδάνου, ὥς σὺ μαρτυρήκας, ἰδὲ οὗτος βαπτίζει καὶ πάντες ἐρχοῦνται πρὸς αὐτόν. ἀπεκριθὴ ἰωάννης καὶ εἶπεν, οὐ δυνατόν ἀνθρώπος λαμβάνειν οὐδὲ ἓν ἐὰν μὴ ἡ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. αὐτοὶ ὅμως μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον [ὅτι] οὐκ εἰμι ἐγὼ ὁ χριστὸς, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμι ἐμπροσθέν ἐκείνου. ὁ ἐχὼν τὴν νυμφὴν νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἑστήκως καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρὰ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπληρωταί. ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. ὁ ἀνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστίν καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ. ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος [ἐπάνω πάντων ἐστίν·] ὁ ἑώρακεν καὶ ἠκούσεν τοῦτο μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει. ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφραγίσεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθὴς ἐστίν. ὃν γὰρ ἀπεστείλεν ὁ θεὸς τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ, οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν τὸ πνεῦμα. ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ὁ πιστευὼν εἰς τὸν υἱὸν ἐχέει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὀφείλει ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν. ὥς οὖν ἐγὼν ὁ ἰησοὺς ὅτι ἠκούσαν οἱ φαρισαῖοι ὅτι ἰησοὺς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ ἰωάννης καίτοιγε ἰησοὺς αὐτὸς οὐκ ἐβαπτίζεν ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀφηκὼν τὴν ἰουδαίαν καὶ ἀπηλθὼν πάλιν εἰς τὴν γαλιλαίαν. εἶδε δὲ αὐτόν διερχεσθαι διὰ τῆς σαμαρείας. ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς σαμαρείας λεγομένην συχαρ

πλησιον του χωριου ὁ ἔδωκεν ἰακωβ [τω] ἰωσηφ τω υἱῳ αὐτου· ἣν δε εχει πηγη του ἰακωβ. ὁ οὖν ἰησους κεκοπιῶνως ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθεζέτο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὥς ἔκτῃ. ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς σαμαρείας ἀντλησά ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησους, δός μοι πίνει· οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτου ἀπεληλυθεισάν ἐς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγορασῶσιν. λέγει οὖν αὐτῇ ἡ γυνὴ ἡ σαμαριτίτις, πῶς σύ ἰουδαῖος ὢν παρ ἐμοῦ πίνει αἰτεῖς γυναικὸς σαμαριτιδὸς οὐσῆς· οὐ γὰρ συγχρῶνται ἰουδαῖοι σαμαριταῖς. ἀπεκριθὴ ἰησους καὶ εἶπεν αὐτῇ, εἰ ᾔδεις τὴν δώρεάν τοῦ θεοῦ καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι, δός μοι πίνει, σύ ἀνῆλθας αὐτὸν καὶ ἔδωκεν ἀν σοὶ ὕδωρ ζῶν. λέγει αὐτῇ [ἡ γυνὴ], κυρίε, οὐτε ἀντλήμα ἔχεις καὶ τὸ φρεὰρ ἐστὶν βαθύ· ποθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν· μή σύ μειζὼν εἰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἰακωβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρεὰρ καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἐπιεν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θύρεμματα αὐτοῦ· ἀπεκριθὴ ἰησους καὶ εἶπεν αὐτῇ, πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει παλιν· ὃς δ' ἀν πῖνῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὐ ἐγὼ δώσω αὐτῇ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῇ γενήσεται ἐν αὐτῇ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου ἐς ζῶν ἁἰῶνιον. λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ, κυρίε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ διερχώμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. λέγει αὐτῇ, ὑπάγε φωνήσον τὸν ἀνδρα σου καὶ ἐλθε ἐνθάδε. ἀπεκριθὴ ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν αὐτῇ, οὐκ ἔχω ἀνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησους, καλῶς εἶπας ὅτι ἀνδρα οὐκ ἔχω· πεντε γὰρ ἀνδράς ἐσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἐστὶν σοῦ ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἰρηκας. λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ, κυρίε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἰ σύ. οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν ἱεροσολυμοῖς ἐστὶν ὁ τοπὸς ὅπου προσκυνεῖν δεῖ. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησους, πιστεύετε μοι, γυναῖ, ὅτι ἐρχεται ὥρα ὅτε οὐτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὐτε ἐν ἱεροσολυμοῖς προσκυνήσετε τῷ πατρὶ. ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὁ οὐκ οἰδατε· ἡμεῖς προσκυνούμεν ὁ οἶδαμεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν ἰουδαίων ἐστὶν. ἀλλὰ ἐρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστὶν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνῶνται προσκυνήσουσιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατήρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνούντας αὐτὸν. πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τοὺς προσκυνούντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ, οἶδα ὅτι μεσσίας ἐρχεται, ὁ λεγόμενος χριστός· ὅταν ἐλθῇ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησους, ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι. καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθάν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμαζον ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μὲντοι εἶπεν, τί ζητεῖς· ἢ, τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς· ἀφῆκεν οὖν τὴν ὕδριαν αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπηλθὲν εἰς τὴν πόλιν καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις, δευτε ἰδετε ἀνθρώπον ὃς εἶπεν μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μὴτι οὗτος ἐστὶν ὁ χριστός· ἐξηλθὼν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν. ἐν τῷ μεταξύ ἡρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες, ῥάββι, φαγε. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, ἐγὼ βρώσιν ἔχω φαγεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ οἰδατε. ἐλέγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους, μὴ τίς ἠνεγκέν αὐτῷ φαγεῖν· λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησους, ἐμὸν βρῶμα ἐστὶν ἵνα ποιήσω τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐτι τετραμήνος ἐστὶν καὶ ὁ θερισμός ἐρχεται· ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπαράτε τοὺς ὀφθαλμούς ὑμῶν καὶ θεασάσθε τὰς χώρας ὅτι λευκαὶ εἰσιν πρὸς θερισμόν. ἡδὴ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συναγεῖ καρπὸν εἰς ζῶν ἁἰῶνιον, ἵνα ὁ σπειρὼν ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ἀληθινός ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπειρὼν καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. ἐγὼ ἀπεστείλα ὑμᾶς θερίζειν ὁ

ουχ ὅμως κεκοπιακατέ· ἄλλοι κεκοπιακασιν, καὶ ὅμως εἰς τὸν κοπὸν αὐτῶν εἰσεληλυθατέ. ἐκ δὲ τῆς πολέως ἐκείνης πολλοὶ ἐπιστεύσαν εἰς αὐτὸν τῶν σαμαριτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυρουμένης ὅτι εἶπεν μοι πάντα ἃ ἐποίησα. ὥς οὖν ἤλθον πρὸς αὐτὸν οἱ σαμαριταί, ἠρώτων αὐτὸν μείναι παρ αὐτοῖς· καὶ ἐμείνεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. καὶ πολλὰ πλείους ἐπιστεύσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, τῇ τε γυναικὶ ἐλέγον ὅτι οὐκετι διὰ τὴν σὴν λαλίαν πιστευομέν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκοάμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι οὗτος ἐστὶν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου. μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξηλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν γαλιλαίαν· αὐτὸς γὰρ ἰησοὺς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει. ὅτε οὖν ἤλθεν εἰς τὴν γαλιλαίαν, ἐδεξάντο αὐτὸν οἱ γαλιλαῖοι, πάντα ἑώρακοτες ὅσα ἐποίησεν ἐν ἱεροσολυμοῖς ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ αὐτοὶ γὰρ ἤλθον εἰς τὴν ἑορτήν. ἤλθεν οὖν πάλιν εἰς τὴν κἀνα τῆς γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησεν τὸ ὕδωρ οἶνον. καὶ ἦν τις βασιλικὸς οὗ ὁ υἱὸς ἠσθενεὶ ἐν καφαρναούμ· οὗτος ἀκούσας ὅτι ἰησοὺς ἤκει ἐκ τῆς ἰουδαίας εἰς τὴν γαλιλαίαν ἀπηλθὲν πρὸς αὐτὸν καὶ ἠρώτα ἵνα καταβῇ καὶ ἰασθῇ αὐτοῦ τὸν υἱόν, ἡμελλέν γὰρ ἀποθνήσκειν. εἶπεν οὖν ὁ ἰησοὺς πρὸς αὐτὸν, ἐάν μὴ σημεῖα καὶ τεράτα ἴδῃτε, οὐ μὴ πιστευσήτε. λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικὸς, κυριε, καταβήθι πρὶν ἀποθάνειν τὸ παιδίον μου. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοὺς, πορεύου· ὁ υἱὸς σου ζῇ. ἐπιστεύσεν ὁ ἀνθρώπος τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοὺς καὶ ἐπορεύετο. ἦδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος οἱ δούλοι αὐτοῦ ὑπῆντησαν αὐτῷ λέγοντες ὅτι ὁ παῖς αὐτοῦ ζῇ. ἐπύθετο οὖν τὴν ὥραν παρ αὐτῶν ἐν ἣ κομψότερον ἔσχεν· εἶπαν οὖν αὐτῷ ὅτι ἐχθὲς ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. ἐγὼν οὖν ὁ πατήρ ὅτι [ἐν] ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ἣ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοὺς, ὁ υἱὸς σου ζῇ, καὶ ἐπιστεύσεν αὐτός καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. τοῦτο [δὲ] πάλιν δευτερόν τι σημεῖον ἐποίησεν ὁ ἰησοὺς ἐλθὼν ἐκ τῆς ἰουδαίας εἰς τὴν γαλιλαίαν. μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ἰησοὺς εἰς ἱεροσολύμα. ἐστὶν δὲ ἐν τοῖς ἱεροσολυμοῖς ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ ἡ ἐπιλεγομένη ἑβραϊστὶ βηθζαθα, πεντεστοῶν ἔχουσα. ἐν ταῦταις κατεκεῖτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν.

ἦν δὲ τις ἀνθρώπος ἐκεῖ τριακοντα [καὶ] οκτὼ ἐτὴ ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ· τοῦτον ἰδὼν ὁ ἰησοὺς κατακειμένον, καὶ γινούς ὅτι πολὺν ἦδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ, θέλεις ὑγίης γενεσθαι; ἀπεκριθὴ αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν, κυριε, ἀνθρώπον οὐκ ἔχω ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἐρχομαι ἐγὼ ἄλλος πρό μου καταβαίνει. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοὺς, ἐγείρε ἄρον τὸν κραβάττον σου καὶ περιπατεῖ. καὶ εὐθεὶς ἐγένετο ὑγίης ὁ ἀνθρώπος, καὶ ἦρεν τὸν κραβάττον αὐτοῦ καὶ περιεπατεῖ. ἦν δὲ σαββάτον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. ἐλέγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ, σαββάτον ἐστὶν, καὶ οὐκ ἐξεστὶν σοὶ ἀραι τὸν κραβάττον σου. ὁ δὲ ἀπεκριθὴ αὐτοῖς, ὁ ποιήσας με ὑγίη ἐκεῖνος μοι εἶπεν, ἄρον τὸν κραβάττον σου καὶ περιπατεῖ. ἠρώτησαν αὐτὸν, τίς ἐστὶν ὁ ἀνθρώπος ὁ εἰπὼν σοι, ἄρον καὶ περιπατεῖ; ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστὶν, ὁ γὰρ ἰησοὺς ἐξενέυσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. μετὰ ταῦτα ἔβρισκει αὐτὸν ὁ ἰησοὺς ἐν τῷ ἔρῳ καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἰδε ὑγίης γεγὼνας· μηκέτι ἁμαρτάνε, ἵνα μὴ χεῖρον σοὶ τι γένηται. ἀπηλθὲν ὁ ἀνθρώπος καὶ ἀνγγεῖλεν τοῖς ἰουδαίοις ὅτι ἰησοὺς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγίη. καὶ διὰ τοῦτο ἐδιώκον οἱ ἰουδαῖοι τὸν ἰησοῦν, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ. ὁ δὲ [ἰησοὺς]

απεκρίνατο αυτοίς, ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ ἐγὼ ἐργάζομαι. διὰ τοῦτο οὐν μᾶλλον ἐζητοῦν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτείνειν, ὅτι οὐ μόνον ἐλύεν τὸ σάββατον ἀλλὰ καὶ πατέρα ἰδίον ἐλεγεν τὸν θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποίων τῷ θεῷ. ἀπεκρίνατο οὐν ὁ ἰησοῦς καὶ ἐλεγεν αὐτοῖς, ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἅψ ἑαυτοῦ οὐδὲν ἐὰν μὴ τι βλεπῇ τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἅ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. ὁ γὰρ πατήρ φιλεῖ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ, καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. ὥσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς ὅς ἐστιν θελὲι ζωοποιεῖ. οὐδὲ γὰρ ὁ πατήρ κρίνει οὐδενᾶ, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκεν τῷ υἱῷ, ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱὸν καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. ὁ μὴ τιμών τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πεμφάντα αὐτόν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πεμφάντι με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστὶν ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσουσιν. ὥσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως καὶ τῷ υἱῷ ἔδωκεν ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν. μὴ θαυμάζετε τοῦτο, ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἐκπορεύσονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἅπτατα οὐδὲν· καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δίκαια ἐστίν, ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τοῦ ἐμοῦ ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πεμφάντος με. ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἐστὶν ἀληθής· ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. ὑμεῖς ἀπεσταλκατὲς πρὸς ἰωάννην, καὶ μεμαρτυρήκεν τὴν ἀλήθειαν· ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων, ὑμεῖς δὲ ἠθέλησατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα ἃ δέδωκεν μοι ὁ πατήρ ἵνα τελειώσω αὐτὰ, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ποίω, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με ἀπεσταλκεν· καὶ ὁ πεμφάς με πατήρ ἐκεῖνος μεμαρτυρήκεν περὶ ἐμοῦ. οὐτε φωνὴν αὐτοῦ πᾶποτε ἀκηκοάτε οὐτε εἶδος αὐτοῦ ἑώρακατε, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ὑμῖν μένοντα, ὅτι ὃν ἀπεστείλεν ἐκεῖνος τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. ἐραυνάτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖνοι εἰσὶν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με ἵνα ζωὴν ἔχητε. δοξάν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω, ἀλλὰ ἐγνώκα ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. ἐγὼ ἐληλύθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου καὶ οὐ λαμβανέτε με· ἐὰν ἄλλος ἐλθῇ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον ληψέσθε. πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δοξάν παρὰ ἀλλήλων λαμβανόντες καὶ τὴν δοξάν τὴν παρὰ τοῦ μονοῦ θεοῦ οὐ ζητεῖτε· μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἐστὶν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπικατε. εἰ γὰρ ἐπιστεύετε μωσεί, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί, περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἐγράψεν. εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γραμμασὶν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασιν πιστεύετε; μετὰ ταῦτα ἀπηλθὲν ὁ ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς γαλιλαίας τῆς τιβεριάδος. ἠκολούθει δὲ αὐτῷ ὄχλος πολὺς,

ὁτι εθεωρουν τα σημεια ἃ εποιει επι των ασθενουντων. ανηλθεν δε εις το ορος ιησους, και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου. ην δε εγγυς το πασχα, ἡ ἑορτη των ιουδαιων. επαρας ουν τους οφθαλμους ὁ ιησους και θεασαμενος ὁτι πολλος οχλος ερχεται προς αυτον λεγει προς φιλιππον, ποθεν αγορασωμεν αρτους ἵνα φαγωσιν ουτοι· τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον, αυτος γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν. απεκριθη αυτω [ὁ] φιλιππος, διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοις ἵνα ἕκαστος βραχυ [τι] λαβῃ. λεγει αυτω ἕίς εκ των μαθητων αυτου, ανδρεας ὁ ἀδελφος σιμωνος πετρου, εστιν παιδαριον ὡδε ὅς εχει πεντε αρτους κριθινους και δυο οψαρια· αλλα ταυτα τι εστιν εις τοσούτους· ειπεν ὁ ιησους, ποιησατε τους ανθρωπους αναπεσειν. ην δε χορτος πολλος εν τω τοπω. ανεπεσαν ουν οἱ ανδρες τον αριθμον ὡς πενταχιςχιλιοι. ελαβεν ουν τους αρτους ὁ ιησους και ευχαριστησας διεδωκεν τοις ανακειμενοις, ὁμοιως και εκ των οψαριων ὅσον ηθελον. ὡς δε ενεπλησθησαν λεγει τοις μαθηταις αυτου, συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα, ἵνα μη τι αποληται. συνηγαγον ουν, και εγεμισαν δωδεκα κοφινους κλασμάτων εκ των πεντε αρτων των κριθινων ἃ επερισσευσαν τοις βεβρωκοσιν. οἱ ουν ανθρωποι ιδοντες ὁ εποιησεν σημειον ελεγον ὁτι ουτος εστιν αληθως ὁ προφητης ὁ ερχομενος εις τον κοσμον. ιησους ουν γινους ὁτι μελλουσιν ερχεσθαι και ἄρπαζειν αυτον ἵνα ποιησωσιν βασιλεα ανεχωρησεν παλιν εις το ορος αυτος μονος. ὡς δε οψια εγενετο κατεβησαν οἱ μαθηται αυτου επι την θαλασσαν, και εμβαντες εις πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης εις καφαρναουμ. και σκοτια ηδη εγεγονει και ουπω εληλυθει προς αυτους ὁ ιησους, ἡ τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντος διεγειρετο. εληλακοτες ουν ὡς σταδιους εικοσι πεντε η τριακοντα θεωρουσιν τον ιησουν περιπατοντα επι της θαλασσης και εγγυς του πλοιου γινομενον, και εφοβηθησαν. ὁ δε λεγει αυτοις, εγω εμιμ, μη φοβεισθε. ηθελον ουν λαβειν αυτον εις το πλοιον, και ευθεως εγενετο το πλοιον επι της γης εις ἣν ὑπηγον. τη επαυριον ὁ οχλος ὁ ἐστηκες περαν της θαλασσης ειδον ὁτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη ἓν, και ὁτι ου συνεισηλθεν τοις μαθηταις αυτου ὁ ιησους εις το πλοιον αλλα μονοι οἱ μαθηται αυτοου απηλθον· αλλα ηλθεν πλοι[αρι]α εκ τιβεριαδος εγγυς του τοπου ὅπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος του κυριου. ὅτε ουν ειδεν ὁ οχλος ὁτι ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οἱ μαθηται αυτου, ενεβησαν αυτοι εις τα πλοιαρια και ηλθον εις καφαρναουμ ζητουντες τον ιησουν. και ἑυροντες αυτον περαν της θαλασσης ειπον αυτω, ῥαββι, ποτε ὡδε γεγονας· απεκριθη αυτοις ὁ ιησους και ειπεν, αμην αμην λεγω ὑμιν, ζητεите με ουχ ὁτι ειδετε σημεια αλλ ὁτι εφαγετε εκ των αρτων και εχορτασθητε. εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εις ζωην αιωνιον, ἣν ὁ υιος του ανθρωπου ὑμιν δωσει· τουτον γαρ ὁ πατηρ εσφραγισεν ὁ θεος. ειπον ουν προς αυτον, τι ποιωμεν ἵνα εργαζωμεθα τα εργα του θεου· απεκριθη [ὁ] ιησους και ειπεν αυτοις, τουτο εστιν το εργον του θεου, ἵνα πιστευητε εις ὃν απεστειλεν εκεινος. ειπον ουν αυτω, τι ουν ποιεις συ σημειον, ἵνα ιδωμεν και πιστευσωμεν σοι· τι εργαζῇ· οἱ πατερες ἡμων το μαννα εφαγον εν τη ερημῳ, καθως εστιν γεγραμμενον, αρτον εκ του ουρανου εδωκεν αυτοις φαγειν. ειπεν ουν αυτοις ὁ ιησους, αμην αμην λεγω ὑμιν, ου μωισης δεδωκεν ὑμιν τον αρτον εκ του ουρανου, αλλ ὁ πατηρ μου διδωσιν ὑμιν τον

αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον· ὁ γαρ ἄρτος του θεου εστιν ὁ καταβαινων εκ του ουρανου και ζωην διδους τω κοσμῳ. ειπον οὖν προς αυτον, κυριε, παντοτε δος ἡμιν τον ἄρτον τουτον. ειπεν αυτοις ὁ ἰησους, εγω ειμι ὁ ἄρτος της ζωης· ὁ ερχομενος προς εμε ου μη πειναση, και ὁ πιστευων εις εμε ου μη διψησει πωποτε. ἀλλ ειπον ὑμιν ὅτι και ἑώρακατε [με] και ου πιστευετε. παν ὁ διδωσιν μοι ὁ πατηρ προς εμε ἤξει, και τον ερχομενον προς εμε ου μη εκβαλω εξω, ὅτι καταβεβηκα απο του ουρανου ουχ ἵνα ποιω το θελημα το εμον ἀλλὰ το θελημα του πεμφαντος με· τουτο δε εστιν το θελημα του πεμφαντος με, ἵνα παν ὁ δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου ἀλλὰ ἀναστησω αὐτο [εν] τη εσχάτῃ ἡμέρᾳ. τουτο γαρ εστιν το θελημα του πατρος μου, ἵνα πας ὁ θεωρων τον υἱον και πιστευων εις αυτον εχη ζωην αιωνιον, και ἀναστησω αὐτον εγω [εν] τη εσχάτῃ ἡμέρᾳ. εγογγυζον οὖν οἱ ιουδαιοι περι αυτου ὅτι ειπεν, εγω ειμι ὁ ἄρτος ὁ καταβας εκ του ουρανου, και ελεγον, ουχ ουτος εστιν ἰησους ὁ υἱος ιωσηφ, ου ἡμεις οἰδαμεν τον πατερα και την μητερα· πως νυν λεγει ὅτι εκ του ουρανου καταβεβηκα· ἀπεκριθη ἰησους και ειπεν αυτοις, μη γογγυζετε μετ ἀλληλων. ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ὁ πατηρ ὁ πεμφας με ἐλκυσῃ αὐτον, καγω ἀναστησω αὐτον εν τη εσχάτῃ ἡμέρᾳ. εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις, και εσονται παντες διδασκοι θεου· πας ὁ ακουσας παρα του πατρος και μαθων ερχεται προς εμε. ουχ ὅτι τον πατερα ἑώρακεν τις ει μη ὁ ὢν παρα του θεου, ουτος ἑώρακεν τον πατερα. ἀμην ἀμην λεγω ὑμιν, ὁ πιστευων εχει ζωην αιωνιον. εγω ειμι ὁ ἄρτος της ζωης. οἱ πατερες ὑμων εφαγον εν τη ἐρημῳ το μαννα και ἀπεθανον· ουτος εστιν ὁ ἄρτος ὁ εκ του ουρανου καταβαινων ἵνα τις εξ αυτου φαγῇ και μη ἀποθάνῃ. εγω ειμι ὁ ἄρτος ὁ ζων ὁ εκ του ουρανου καταβας· εαν τις φαγῇ εκ τουτου του αρτου ζήσει εις τον αιωνα· και ὁ ἄρτος δε ὃν εγω δωσω ἢ σαρξ μου εστιν ὑπερ της του κοσμου ζωης. ἐμαχοντο οὖν προς ἀλληλους οἱ ιουδαιοι λεγοντες, πως δυναται ουτος ἡμιν δουναι την σαρκα [αυτου] φαγεῖν· ειπεν οὖν αυτοις ὁ ἰησους, ἀμην ἀμην λεγω ὑμιν, εαν μη φαγῇτε την σαρκα του υἱου του ἀνθρωπου και πιντε αὐτου το ἅμα, ουκ εχετε ζωην εν ἑαυτοις. ὁ τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το ἅμα εχει ζωην αιωνιον, καγω ἀναστησω αὐτον τη εσχάτῃ ἡμέρᾳ· ἢ γαρ σαρξ μου ἀληθης εστιν βρωσις, και το ἅμα μου ἀληθης εστιν ποσις. ὁ τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το ἅμα εν εμοι μενει καγω εν αὐτῷ. καθως ἀπεστειλεν με ὁ ζων πατηρ καγω ζω δια τον πατερα, και ὁ τρωγων με κακεινος ζήσει δι εμε. ουτος εστιν ὁ ἄρτος ὁ εξ ουρανου καταβας, ου καθως εφαγον οἱ πατερες και ἀπεθανον· ὁ τρωγων τουτον τον ἄρτον ζήσει εις τον αιωνα. ταυτα ειπεν εν συναγωγῇ διδασκων εν καφαρναουμ. πολλοι οὖν ακουσαντες εκ των μαθητων αυτου ειπαν, σκληρος εστιν ὁ λογος ουτος· τις δυναται αὐτου ακουειν· εἰδως δε ὁ ἰησους εν ἑαυτῷ ὅτι γογγυζουσιν περι τουτου οἱ μαθηται αὐτου ειπεν αυτοις, τουτο ὑμας σκανδαλιζει· εαν οὖν θεωρητε τον υἱον του ἀνθρωπου ἀναβαινοντα ὅπου ἦν το προτερον· το πνευμα εστιν το ζωοποιουν, ἢ σαρξ ουκ ὠφελει ουδεν· τα ῥήματα ἃ εγω λελαληκα ὑμιν πνευμα εστιν και ζωη εστιν. ἀλλ εἰσιν εξ ὑμῶν τινες οἱ ου πιστευουσιν. ἤδει γαρ εξ ἀρχῆς ὁ ἰησους τινες εἰσιν οἱ μη πιστευοντες και τις εστιν ὁ παραδῶσων αὐτον. και ελεγεν, δια τουτου εἰρηκα ὑμιν ὅτι ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ἡ δεδομε-

νον αυτω εκ του πατρος. εκ τουτου πολλοι [εχ] των μαθητων αυτου απηλθον εις τα οπισω και ουκετι μετ αυτου περιπατουں. ειπεν ουν ο ιησους τοις δωδεκα, μη και υμεις θελετε υπαγειν· απεκριθη αυτω σιμων πετρος, κυριε, προς τινα απελευσομεθα· ρηματα ζωης αιωνιου εχεις, και ημεις πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει ο αγιος του θεου. απεκριθη αυτοις ο ιησους, ουκ εγω υμας τους δωδεκα εξελεξαμην, και εξ υμων εις διαβολος εστιν· ελεγεν δε τον ιουδαν σιμωνος ισκαριωτου· ουτος γαρ εμελλεν παραδιδοναι αυτον, εις εκ των δωδεκα. και μετα ταυτα περιπατει ο ιησους εν τη γαλιλαια· ου γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια περιπατειν, οτι εζητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι. ην δε εγγυς η εορτη των ιουδαιων η σκηνοπηγια. ειπον ουν προς αυτον οι αδελφοι αυτου, μεταβηθι εντευθεν και υπαγε εις την ιουδαιαν, ινα και οι μαθηται σου θεωρησουσιν σου τα εργα α ποιεις· ουδεις γαρ τι εν κρυπτω ποιει και ζητει αυτος εν παρρησια ειναι. ει ταυτα ποιεις, φανερωσον σεαυτον τω κοσμω. ουδε γαρ οι αδελφοι αυτου επιστευον εις αυτον. λεγει ουν αυτοις ο ιησους, ο καιρος ο εμος ουπω παρεστιν, ο δε καιρος ο υμετερος παντοτε εστιν ετοιμος. ου δυναται ο κοσμος μισειν υμας, εμε δε μισει, οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν. υμεις αναβητε εις την εορτην· εγω ουκ αναβαινω εις την εορτην ταυτην, οτι ο εμος καιρος ουπω πεπληρωται. ταυτα δε ειπων αυτος εμεινεν εν τη γαλιλαια. ως δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου εις την εορτην, τοτε και αυτος ανεβη, ου φανερωσ αλλα [ως] εν κρυπτω. οι ουν ιουδαιοι εζητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον, που εστιν εκεινος· και γογγυσμος περι αυτου ην πολυς εν τοις οχλοις· οι μεν ελεγον οτι αγαθος εστιν, αλλοι [δε] ελεγον, ου, αλλα πλανα τον οχλον. ουδεις μεντοι παρρησια ελαλει περι αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων. ηδη δε της εορτης μεσουσης ανεβη ιησους εις το ιερον και εδιδασκεν. εθαυμαζον ουν οι ιουδαιοι λεγοντες, πως ουτος γραμματα οιδεν μη μεμαθηκως· απεκριθη ουν αυτοις [ο] ιησους και ειπεν, η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμφαντος με· εαν τις θελη το θελημα αυτου ποιειν, γνωσεται περι της διδαχης ποτερον εκ του θεου εστιν η εγω απ εμαυτου λαλω. ο αφ εαυτου λαλων την δοξαν την ιδιαν ζητει· ο δε ζητην την δοξαν του πεμφαντος αυτον, ουτος αληθης εστιν και αδικια εν αυτω ουκ εστιν. ου μωισης δεδωκεν υμιν τον νομον· και ουδεις εξ υμων ποιει τον νομον. τι με ζητετε αποκτειναι· απεκριθη ο οχλος, δαμονιον εχεις· τις σε ζητει αποκτειναι· απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις, εν εργον εποιησα και παντες θαυμαζετε. δια τουτο μωισης δεδωκεν υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωισεως εστιν αλλ εκ των πατερων και εν σαββατω περιτεμνετε ανθρωπον. ει περιτομην λαμβανει ανθρωπος εν σαββατω ινα μη λυθη ο νομος μωισεως, εμοι χολατε οτι ολον ανθρωπον υγιη εποιησα εν σαββατω· μη κρινετε κατ οφιν, αλλα την δικαιαν κρισιν κρινετε. ελεγον ουν τινες εκ των ιεροσολυμιτων, ουχ ουτος εστιν ον ζητουσιν αποκτειναι· και ιδε παρρησια λαλει και ουδεν αυτω λεγουσιν. μηποτε αληθως εγνωσαν οι αρχοντες οτι ουτος εστιν ο χριστος· αλλα τουτον οίδαμεν ποθεν εστιν· ο δε χριστος οταν ερχηται ουδεις γινωσκει ποθεν εστιν. εκραξεν ουν εν τω ιερω διδασκων ο ιησους και λεγων, καμε οιδατε και οιδατε ποθεν ειμι· και απ εμαυτου ουκ εληλυθα, αλλ εστιν αληθινος ο πεμφας με, ον υμεις ουκ οιδατε· εγω οίδα αυτον, οτι παρ αυτου ειμι κακεινος με απεστειλεν. εζητουν ουν αυτον πιασαι, και ουδεις επεβαλεν επ

αυτον την χειρα, ὅτι ουπω εληλυθει ἡ ὥρα αυτου. εκ του οχλου δε πολλοι επιστευσαν εις αυτον, και ελεγον, ὁ χριστος ὅταν ελθῃ μη πλειονα σημεια ποιησῃ ὥν ουτος εποιησεν· ηκουσαν οἱ φαρισαιοι του οχλου γογγυζοντος περι αυτου ταυτα, και απεστειλαν οἱ αρχιερεις και οἱ φαρισαιοι ὑπηρετας ἵνα πιασωσιν αυτον. ειπεν οὖν ὁ ἰησους, ἐτι χρονον μικρον μεθ' ὑμων εἰμι και ὑπαγω προς τον πεμφαντα με. ζητησετε με και ουχ ἔυρησετε [με], και ὅπου εἰμι ἐγὼ ὑμεῖς ου δυνασθε ελθειν. ειπον οὖν οἱ ιουδαιοι προς ἑαυτους, που ουτος μελλει πορευεσθαι ὅτι ἡμεῖς ουχ ἔυρησομεν αυτον· μη εις την διασποραν των ἑλλήνων μελλει πορευεσθαι και διδασκειν τους ἑλληνας· τις εστιν ὁ λογος ουτος ὃν ειπεν, ζητησετε με και ουχ ἔυρησετε [με], και ὅπου εἰμι ἐγὼ ὑμεῖς ου δυνασθε ελθειν· ἐν δε τη εσχάτῃ ἡμερᾷ τη μεγάλῃ της ἑορτης ἕστηκεν ὁ ἰησους και εκραξεν λεγων, εαν τις διψᾷ ἐρχεσθω προς με και πινετω. ὁ πιστευων εις ἐμε, καθὼς ειπεν ἡ γραφή, ποταμοι ἐκ της κοιλιας αυτου ῥευσουσιν ὕδατος ζωντος. τουτο δε ειπεν περι του πνευματος ὃ ἐμελλον λαμβανειν οἱ πιστευσαντες εις αυτον· ουπω γὰρ ἦν πνευμα, ὅτι ἰησους ουδεπω ἐδοξασθη. ἐκ του οχλου οὖν ακουσαντες των λογων τουτων ελεγον, ουτος εστιν ἀληθῶς ὁ προφητης· ἄλλοι ελεγον, ουτος εστιν ὁ χριστος· οἱ δε ελεγον, μη γὰρ ἐκ της γαλιλαιας ὁ χριστος ἐρχεται· ουχ ἡ γραφή ειπεν ὅτι ἐκ του σπερματος δαυιδ, και ἀπο βηθλεεμ της κωμης ὅπου ἦν δαυιδ, ἐρχεται ὁ χριστος· σχισμα οὖν ἐγενετο ἐν τῷ οχλῷ δι' αυτον. τινες δε ἠθελον ἐξ αυτων πιασαι αυτον, ἀλλ' ουδεις ἐπεβαλεν ἐπ' αυτον τας χειρας. ἤλθον οὖν οἱ ὑπηρεται προς τους αρχιερεις και φαρισαιους, και ειπον αυτοις ἐκεينوι, δια τι ουκ ἡγαγετε αυτον· ἀπεκριθησαν οἱ ὑπηρεται, ουδεποτε ἐλάλησεν ὁὕτως ἀνθρωπος. ἀπεκριθησαν οὖν αυτοις οἱ φαρισαιοι, μη και ὑμεῖς πεπλανησθε· μη τις ἐκ των ἀρχοντων ἐπιστευσεν εις αυτον ἢ ἐκ των φαρισαιων· ἀλλὰ ὁ οχλος ουτος ὃς μὴ γινωσκων τον νομον ἐπαρτοι εἰσιν. λεγει νικοδημος προς αυτους, ὃ ἐλθων προς αυτον [το] προτερον, εἰς ὧν ἐξ αυτων, μὴ ὁ νομος ἡμων κρινει τον ἀνθρωπον εαν μὴ ακουσῃ πρῶτον παρ αυτου και γνῶ τι ποιει· ἀπεκριθησαν και ειπαν αυτω, μη και συ ἐκ της γαλιλαιας εἰ· ἐραυνησον και ἴδε ὅτι ἐκ της γαλιλαιας προφητης ουκ ἐγείρεται. [[και ἐπορευθησαν ἕκαστος εις τον οικον αυτου, ἰησους δε ἐπορευθη εις το ὄρος των ἐλαιων. ὀρθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ἱερον, και πας ὁ λαος ἤρχετο προς αυτον, και καθίσας ἐδίδασκεν αυτους. ἀγουσιν δε οἱ γραμματεῖς και οἱ φαρισαιοι γυναῖκα ἐπὶ μοιχεία κατελιγμένην, και στησαντες αυτην ἐν μεσῷ λεγουσιν αυτω, διδασκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατελιγῆται ἐπ' αὐτοφῶρῳ μοιχευομένη· ἐν δε τῷ νόμῳ ἡμῖν μωίσης ἐνετείλατο τας τοιαυτας λιθαίνειν· συ οὖν τι λεγεις· τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον, ἵνα ἐχῶσιν κατηγορεῖν αυτου. ὁ δε ἰησους κατὰ κυψας τῷ δακτυλῷ κατεγράψεν εις την γῆν. ὡς δε ἐπεμενον ἐρωτῶντες αυτον, ἀνεκύψεν και ειπεν αυτοις, ὁ ἀναμάρτητος ὑμων πρῶτος ἐπ' αυτην βαλετω λίθον· και παλιν κατακυψας ἐγράψεν εις την γῆν. οἱ δε ακουσαντες ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἰς ἀρξάμενοι ἀπο των πρεσβυτερων, και κατελειφθῇ μόνος, και ἡ γυνὴ ἐν μεσῷ ὄυσα. ἀνακυψας δε ὁ ἰησους ειπεν αυτῇ, γυναῖ, που εἰσιν· ουδεις σε κατακρινεν· ἡ δε ειπεν, ουδεις, κυριε. ειπεν δε ὁ ἰησους, ουδε ἐγὼ σε κατακρινω· πορευου, [καί] ἀπο του νῦν μηκετι ἁμαρτανε.]] παλιν οὖν αυτοις ἐλάλησεν ὁ ἰησους λεγων, ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς του κοσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ

μη περιπατηση εν τη σκοτια, αλλ εξει το φως της ζωης. ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι, συ περι σεαυτου μαρτυρεις· η μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθης. απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις, καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου, αληθης εστιν η μαρτυρια μου, οτι οίδα ποθεν ηλθον και που υπαγω· υμεις δε ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι η που υπαγω. υμεις κατα την σαρκα κρινετε, εγω ου κρινω ουδενα. και εαν κρινω δε εγω, η κρισις η εμη αληθινη εστιν, οτι μονος ουκ ειμι, αλλ εγω και ο πεμφας με πατηρ. και εν τω νομω δε τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων η μαρτυρια αληθης εστιν. εγω ειμι ο μαρτυρων περι εμαυτου και μαρτυρει περι εμου ο πεμφας με πατηρ. ελεγον ουν αυτω, που εστιν ο πατηρ σου· απεκριθη ιησους, ουτε εμε οιδατε ουτε τον πατερα μου· ει εμε ηδειτε, και τον πατερα μου αν ηδειτε. ταυτα τα ρηματα ελαλησεν εν τω γαζοφυλακιω διδασκων εν τω ιερω· και ουδεις επιασεν αυτον, οτι ουπα εληλυθει η ωρα αυτου. ειπεν ουν παλιν αυτοις, εγω υπαγω και ζητησετε με, και εν τη αμαρτια υμων αποθανεισθε· οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν. ελεγον ουν οι ιουδαιοι, μητι αποκτενει εαυτον, οτι λεγει, οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν· και ελεγεν αυτοις, υμεις εκ των κατω εστε, εγω εκ των ανω ειμι· υμεις εκ τουτου του κοσμου εστε, εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου τουτου. ειπον ουν υμιν οτι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιαις υμων· εαν γαρ μη πιστευσητε οτι εγω ειμι, αποθανεισθε εν ταις αμαρτιαις υμων. ελεγον ουν αυτω, συ τις ει· ειπεν αυτοις ο ιησους, την αρχην ο τι και λαλω υμιν· πολλα εχω περι υμων λαλειν και κρινειν· αλλ ο πεμφας με αληθης εστιν, καγω α ηκουσα παρ αυτου ταυτα λαλω εις τον κοσμον. ουκ εγνωσαν οτι τον πατερα αυτοις ελεγεν. ειπεν ουν [αυτοις] ο ιησους, οταν υψωσητε τον υιον του ανθρωπου, τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι, και απ εμαυτου ποιω ουδεν, αλλα καθως εδιδαξεν με ο πατηρ ταυτα λαλω. και ο πεμφας με μετ εμου εστιν· ουκ αφηκεν με μονον, οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε. ταυτα αυτου λαλουντος πολλοι επιστευσαν εις αυτον. ελεγεν ουν ο ιησους προς τους πεπιστευκοτας αυτω ιουδαιους, εαν υμεις μεινητε εν τω λογω τω εμω, αληθως μαθηται μου εστε, και γνωσεσθε την αληθειαν, και η αληθεια ελευθερωσει υμας. απεκριθησαν προς αυτον, σπερμα αβρααμ εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν πωποτε· πως συ λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε· απεκριθη αυτοις ο ιησους, αμην αμην λεγω υμιν οτι πας ο ποιων την αμαρτιαν δουλος εστιν της αμαρτιας. ο δε δουλος ου μενει εν τη οικια εις τον αιωνα· ο υιος μενει εις τον αιωνα. εαν ουν ο υιος υμας ελευθερωση, οντως ελευθεροι εσεσθε. οίδα οτι σπερμα αβρααμ εστε· αλλα ζητειτε με αποκτειναι, οτι ο λογος ο εμος ου χωρει εν υμιν. α εγω εωρακα παρα τω πατρι λαλω· και υμεις ουν α ηκουσατε παρα του πατρος ποιειτε. απεκριθησαν και ειπαν αυτω, ο πατηρ ημων αβρααμ εστιν. λεγει αυτοις ο ιησους, ει τεκνα του αβρααμ εστε, τα εργα του αβρααμ εποιειτε· νυν δε ζητειτε με αποκτειναι, ανθρωπον ος την αληθειαν υμιν λελαληκα ην ηκουσα παρα του θεου· τουτο αβρααμ ουκ εποιησεν. υμεις ποιειτε τα εργα του πατρος υμων. ειπαν [δυν] αυτω, ημεις εκ πορνειας ου γεγεννημεθα· ενα πατερα εχομεν τον θεον. ειπεν αυτοις ο ιησους, ει ο θεος πατηρ υμων ην, ηγαπατε αν εμε, εγω γαρ εκ του θεου εξηλθον και ηκω· ουδε γαρ απ εμαυτου εληλυθα, αλλ εκεινος με απεστειλεν. δια τι την λαλιαν την εμην ου γινωσχετε· οτι ου δυνασθε ακουειν τον

λογον τον εμον. υμεις εκ του πατρος του διαβολου εστε και τας επιθυμιας του πατρος υμων θελετε ποιειν. εκεινος ανθρωποκτονος ην απ αρχης, και εν τη αληθεια ουκ εστηκεν, οτι ουκ εστιν αληθεια εν αυτω. οταν λαλη το ψευδος, εκ των ιδιων λαλει, οτι ψευστης εστιν και ο πατηρ αυτου. εγω δε οτι την αληθειαν λεγω, ου πιστευετε μοι. τις εξ υμων ελεγει με περι αμαρτιας· ει αληθειαν λεγω, δια τι υμεις ου πιστευετε μοι· ο ων εκ του θεου τα ρηματα του θεου ακουει· δια τουτο υμεις ουκ ακουετε, οτι εκ του θεου ουκ εστε. απεκριθησαν οι ιουδαιοι και ειπαν αυτω, ου καλως λεγομεν ημεις οτι σαμαριτης ει συ και δαιμονιον εχεις· απεκριθη ιησους, εγω δαιμονιον ουκ εχω, αλλα τιμω τον πατερα μου, και υμεις ατιμαζετε με. εγω δε ου ζητω την δοξαν μου· εστιν ο ζητων και κρινων. αμην αμην λεγω υμιν, εαν τις τον εμον λογον τηρηση, θανατον ου μη θεωρηση εις τον αιωνα. ειπον [ουν] αυτω οι ιουδαιοι, νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεις. αβρααμ απεθανεν και οι προφηται, και συ λεγεις, εαν τις τον λογον μου τηρηση, ου μη γευσεται θανατου εις τον αιωνα. μη συ μειζων ει του πατρος ημων αβρααμ, οστις απεθανεν· και οι προφηται απεθανον· τινα σεαυτον ποιεις· απεκριθη ιησους, εαν εγω δοξασω εμαυτον, η δοξα μου ουδεν εστιν· εστιν ο πατηρ μου ο δοξαζων με, ον υμεις λεγετε οτι θεος ημων εστιν· και ουκ εγνωκατε αυτον, εγω δε οίδα αυτον. καν ειπω οτι ουκ οίδα αυτον, εσομαι ομοιος υμιν ψευστης· αλλα οίδα αυτον και τον λογον αυτου τηρω. αβρααμ ο πατηρ υμων ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την εμην, και ειδεν και εχαρη. ειπον ουν οι ιουδαιοι προς αυτον, πεντηκοντα ετη ουπω εχεις και αβρααμ εωρακας· ειπεν αυτοις ιησους, αμην αμην λεγω υμιν, πριν αβρααμ γενεσθαι εγω ειμι. ηραν ουν λιθους ινα βαλωσιν επ αυτον· ιησους δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου. και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενετης. και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες, ραββι, τις ημαρτεν, ουτος η οι γονεις αυτου, ινα τυφλος γεννηθη· απεκριθη ιησους, ουτε ουτος ημαρτεν ουτε οι γονεις αυτου, αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θεου εν αυτω. ημας δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμψαντος με εως ημερα εστιν· ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται εργαζεσθαι. οταν εν τω κοσμω ω, φως ειμι του κοσμου. ταυτα ειπων επιτυσεν χαμαι και εποιησεν πληον εκ του πτυσματος, και επεχρισεν αυτον τον πληον επι τους οφθαλμους και ειπεν αυτω, υπαγε νιψαι εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ ο ερμηνευεται απεσταλμενος. απηλθεν ουν και ενιψατο, και ηλθεν βλεπων. οι ουν γειτονες και οι θεωρουντες αυτον το προτερον οτι προσαιτης ην ελεγον, ουκ ουτος εστιν ο καθημενος και προσαιτων· αλλοι ελεγον οτι ουτος εστιν· αλλοι ελεγον, ουχι, αλλα ομοιος αυτω εστιν. εκεινος ελεγεν οτι εγω ειμι. ελεγον ουν αυτω, πως [ουν] ηνεωχθησαν σου οι οφθαλμοι· απεκριθη εκεινος, ο ανθρωπος ο λεγομενος ιησους πληον εποιησεν και επεχρισεν μου τους οφθαλμους και ειπεν μοι οτι υπαγε εις τον σιλωαμ και νιψαι· απελθων ουν και νιψαμενος ανεβλεψα. και ειπαν αυτω, που εστιν εκεινος· λεγει, ουκ οίδα. αγουσιν αυτον προς τους φαρισαιους τον ποτε τυφλον. ην δε σαββατον εν η ημερα τον πληον εποιησεν ο ιησους και ανεωξεν αυτου τους οφθαλμους. παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πως ανεβλεψεν. ο δε ειπεν αυτοις, πληον επεθηκεν μου επι τους οφθαλμους, και ενιψαμην, και βλεπω. ελεγον ουν εκ των φαρισαιων τινες, ουκ εστιν ουτος παρα θεου ο ανθρωπος, οτι

το σαββατον ου τηρει. αλλοι [δε] ελεγον, πως δυναται ανθρωπος αμαρτωλος τοιαυτα σημεια ποιειν· και σχισμα ην εν αυτοις. λεγουσιν ουν τω τυφλω παλιν, τι συ λεγεις περι αυτου, οτι ηνεωξεν σου τους οφθαλμους· ο δε ειπεν οτι προφητης εστιν. ουκ επιστευσαν ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ην τυφλος και ανεβλεψεν, εως οτου εφωνησαν τους γονεις αυτου του αναβλεψαντος και ηρωτησαν αυτους λεγοντες, ουτος εστιν ο υιος υμων, ον υμεις λεγετε οτι τυφλος εγεννηθη· πως ουν βλεπει αρτι· απεκριθησαν ουν οι γονεις αυτου και ειπαν, οίδαμεν οτι ουτος εστιν ο υιος ημων και οτι τυφλος εγεννηθη· πως δε νυν βλεπει ουκ οίδαμεν, η τις ηνοιξεν αυτου τους οφθαλμους· ημεις ουκ οίδαμεν· αυτον ερωτησατε, ηλικιαν εχει, αυτος περι εαυτου λαλησει. ταυτα ειπαν οι γονεις αυτου οτι εφοβουντο τους ιουδαιους, ηδη γαρ συνετεθειντο οι ιουδαιοι ινα εαν τις αυτον ομολογηση χριστον, αποσυναγωγος γενηται. δια τουτο οι γονεις αυτου ειπαν οτι ηλικιαν εχει, αυτον επερωτησατε. εφωνησαν ουν τον ανθρωπον εκ δευτερου ος ην τυφλος και ειπαν αυτω, δος δοξαν τω θεω· ημεις οίδαμεν οτι ουτος ο ανθρωπος αμαρτωλος εστιν. απεκριθη ουν εκεινος, ει αμαρτωλος εστιν ουκ οίδα· εν οίδα, οτι τυφλος ων αρτι βλεπω. ειπον ουν αυτω, τι εποιησεν σοι· πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους· απεκριθη αυτοις, ειπον υμιν ηδη και ουκ ηκουσατε· τι παλιν θελετε ακουειν· μη και υμεις θελετε αυτου μαθηται γενεσθαι· και ελοιδωρησαν αυτον και ειπον, συ μαθητης ει εκεινου, ημεις δε του μωισεως εσμεν μαθηται· ημεις οίδαμεν οτι μωισει λελαληκεν ο θεος, τουτον δε ουκ οίδαμεν ποθεν εστιν. απεκριθη ο ανθρωπος και ειπεν αυτοις, εν τουτω γαρ το θαυμαστον εστιν οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν, και ηνοιξεν μου τους οφθαλμους. οίδαμεν οτι αμαρτωλων ο θεος ουκ ακουει, αλλ εαν τις θεοσεβης η και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει. εκ του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνεωξεν τις οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου· ει μη ην ουτος παρα θεου, ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν. απεκριθησαν και ειπαν αυτω, εν αμαρτιας συ εγεννηθης ολος, και συ διδασκεις ημας· και εξεβαλον αυτον εξω. ηκουσεν ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω, και ευρων αυτον ειπεν, συ πιστευεις εις τον υιον του ανθρωπου· απεκριθη εκεινος και ειπεν, και τις εστιν, κυριε, ινα πιστευσω εις αυτον· ειπεν αυτω ο ιησους, και εωρακας αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινος εστιν. ο δε εφη, πιστευω, κυριε· και προσεκυνησεν αυτω. και ειπεν ο ιησους, εις κριμα εγω εις τον κοσμον τουτον ηλθον, ινα οι μη βλεποντες βλεπωσιν και οι βλεποντες τυφλοι γενωνται. ηκουσαν εκ των φαρισαιων ταυτα οι μετ αυτου οντες, και ειπον αυτω, μη και ημεις τυφλοι εσμεν· ειπεν αυτοις ο ιησους, ει τυφλοι ητε, ουκ αν ειχετε αμαρτιαν· νυν δε λεγετε οτι βλεπομεν· η αμαρτια υμων μενει. αμην αμην λεγω υμιν, ο μη εισερχομενος δια της θυρας εις την αυλην των προβατων αλλα αναβαινων αλλαχοθεν εκεινος κλεπτης εστιν και ληστης· ο δε εισερχομενος δια της θυρας ποιμην εστιν των προβατων. τουτω ο θυρωρος ανοιγει, και τα προβατα της φωνης αυτου ακουει, και τα ιδια προβατα φωνει κατ ονομα και εξαγει αυτα. οταν τα ιδια παντα εκβαλη, εμπροσθεν αυτων πορευεται, και τα προβατα αυτω ακολουθει, οτι οιδασιν την φωνην αυτου· αλλοτριω δε ου μη ακολουθησουσιν αλλα φευξονται απ αυτου, οτι ουκ οιδασιν των αλλοτριων την φωνην. ταυτην την παροιμιαν ειπεν αυτοις ο ιησους· εκεινοι δε ουκ εγινωσαν τινα ην ο ελαλει αυτοις. ειπεν ουν παλιν ο ιησους, α-

μην αμην λεγω ὑμιν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα των προβατων. παντες ὅσοι ἤλθον [προ εμου] κλεπται εἰσιν και λησται· ἀλλ ουκ ἤκουσαν αυτων τα προβατα. ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι εμου εαν τις εἰσελθῇ σωθῆσεται και εἰσελευσεται και ἐξελευσεται και νομῆν ἔνρῃσει. ὁ κλεπτης ουκ ἐρχεται εἰ μὴ ἵνα κλεψῇ και θύσῃ και ἀπολεσῇ· ἐγώ ἤλθον ἵνα ζῶν ἐχῶσιν και περισσον ἐχῶσιν. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλός τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τιθῆσιν ὑπὲρ των προβατων· ὁ μισθῶτος και ουκ ὢν ποιμὴν, ου ουκ ἐστὶν τα προβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λυκὸν ἐρχομενον και ἀφίησιν τα προβατα και φεύγει και ὁ λυκός ἀρπάζει αὐτα και σκορπίζει ὅτι μισθῶτος ἐστὶν και ου μελεῖ αὐτῷ περὶ των προβατων. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, και γινωσκῶ τα ἐμέ και γινωσκουσὶ με τα ἐμέ, καθὼς γινωσκει με ὁ πατὴρ καγὼ γινωσκῶ τὸν πατέρα· και τὴν ψυχὴν μου τιθῆμι ὑπὲρ των προβατων. και ἀλλὰ προβατα ἐχῶ ἃ ουκ ἐστὶν ἐκ τῆς αὐλῆς ταυτῆς· κακείνα δεῖ με ἀγαγεῖν, και τῆς φωνῆς μου ἀκουσουσιν, και γενήσονται μία ποιμνὴ, εἰς ποιμὴν. διὰ τούτου με ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ ὅτι ἐγώ τιθῆμι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα παλὶν λάβῃ αὐτήν. οὐδεὶς αἶρει αὐτήν ἀπ εμου, ἀλλ ἐγώ τιθῆμι αὐτήν ἀπ εμαυτοῦ. ἐξουσίαν ἐχῶ θείναι αὐτήν, και ἐξουσίαν ἐχῶ παλὶν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν ἐλάβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου. σχίσμα παλὶν ἐγένετο ἐν τοῖς ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους. ἐλέγον δε πολλοὶ ἐξ αυτων, δαιμονιον ἐχει και μαινεται· τί αὐτοῦ ἀκουετέ· ἄλλοι ἐλέγον, ταῦτα τὰ ῥήματα ουκ ἐστὶν δαιμονιζομενοῦ· μὴ δαιμονιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίξει· ἐγένετο τότε τὰ ἐγκαινία ἐν τοῖς ἱεροσολυμοῖς· χειμῶν ἦν, και περιεπατεῖ ὁ ἰησοὺς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ σολομῶνος. ἐκυκλῶσαν οὖν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι και ἐλέγον αὐτῷ, ἕως ποτε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἰρεῖς· εἰ συ εἰ ὁ χριστός, εἰπε ἡμῖν παρρησίᾳ. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοὺς, εἶπον ὑμῖν και συ πιστεуетε· τὰ ἐργα ἃ ἐγώ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ εμου· ἀλλὰ ὑμεῖς ου πιστεуетε, ὅτι ουκ ἐστε ἐκ των προβατων των ἐμῶν. τα προβατα τὰ ἐμέ τῆς φωνῆς μου ἀκουουσιν, καγὼ γινωσκῶ αὐτά, και ἀκολουθουσιν μοι, καγὼ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον, και ου μὴ ἀπολῶνται εἰς τὸν αἰῶνα, και ουχ ἀρπάσει τις αὐτά ἐκ τῆς χειρὸς μου. ὁ πατὴρ μου ὁ δέδωκεν μοι παντῶν μείζων ἐστὶν, και οὐδεὶς δύναται ἀρπάξειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς. ἐγώ και ὁ πατὴρ ἓν ἐσμεν. ἐβαστάσαν παλὶν λίθους οἱ ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοὺς, πολλὰ ἐργα καλὰ ἐδείξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς· διὰ ποῖον αυτων ἐργον ἐμε λιθαζετε· ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι, περὶ καλοῦ ἐργοῦ ου λιθαζομεν σε ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, και ὅτι συ ἀνθρώπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν. ἀπεκρίθη αὐτοῖς [ὁ] ἰησοὺς, ουκ ἐστὶν γεγραμμενον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν ὅτι ἐγώ εἶπα, θεοὶ ἐστέ· εἰ ἐκείνους εἶπεν θεοὺς πρὸς ὧς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο, και ου δύναται λυθῆναι ἡ γραφή, ὃν ὁ πατὴρ ἡγάσεν και ἀπεστείλεν εἰς τὸν κόσμον ὑμεῖς λεγετέ ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον, υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμι· εἰ ου ποιῶ τὰ ἐργα τοῦ πατρὸς μου, μὴ πιστεуетε μοι· εἰ δε ποιῶ, κἀν ἐμοὶ μὴ πιστευῆτε, τοῖς ἐργοῖς πιστεуетε, ἵνα γνῶτε και γινωσκητέ ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ καγὼ ἐν τῷ πατρί. ἐζητοῦν [ὁ] αὐτόν παλὶν πιασαί· και ἐξηλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αυτων. και ἀπηλθεν παλὶν περὰν τοῦ ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων, και ἐμείνεν ἐκεῖ. και πολλοὶ ἤλθον πρὸς αὐτόν και ἐλέγον ὅτι ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν, πάντα δε ὅσα εἶπεν ἰωάννης περὶ τούτου

αληθή ην. και πολλοι επιστευσαν εις αυτον εκει. ην δε τις ασθενων, λαζαρος απο βηθανιας, εκ της κωμης μαριας και μαρθας της αδελφης αυτης. ην δε μαριαμ ή αλειψασα τον κυριον μυρω και εκμαζασα τους ποδας αυτου ταις θριξιν αυτης, ής ό αδελφος λαζαρος ησθενει. απεστειλαν ουν αι αδελφαι προς αυτον λεγουσαι, κυριε, ιδε όν φιλει ασθενει. ακουσας δε ό ιησους ειπεν, αυτή ή ασθενεια ουκ εστιν προς θανατον αλλ ύπερ της δοξης του θεου, ίνα δοξασθη ό υιος του θεου δι αυτης. ηγαπα δε ό ιησους την μαρθαν και την αδελφην αυτης και τον λαζαρον. ως ουν ηκουσεν ότι ασθενει, τοτε μεν εμεινεν εν ώ ην τοπω δυο ήμερας· επεिता μετα τουτο λεγει τοις μαθηταις, αγωμεν εις την ιουδαιαν παλιν. λεγουσιν αυτω όι μαθηται, ραββι, νυν εζητουν σε λιθασαι όι ιουδαιοι, και παλιν ύπαγεις εκει· απεκριθη ιησους, ουχι δωδεκα ώραι εισιν της ήμερας· εαν τις περιπατη εν τη ήμερα, ου προσκοπτει, ότι το φως του κοσμου τουτου βλεπει· εαν δε τις περιπατη εν τη νυκτι, προσκοπτει, ότι το φως ουκ εστιν εν αυτω. ταυτα ειπεν, και μετα τουτο λεγει αυτοις, λαζαρος ό φιλος ήμων κεκοιμηται, αλλα πορευομαι ίνα εξυπνισω αυτον. ειπαν ουν όι μαθηται αυτω, κυριε, ει κεκοιμηται σωθησεται. ειρηκει δε ό ιησους περι του θανατου αυτου. εκεινοι δε εδοξαν ότι περι της κοιμησεως του ύπνου λεγει. τοτε ουν ειπεν αυτοις ό ιησους παρρησια, λαζαρος απειθανεν, και χαιρω δι ύμας, ίνα πιστευσητε, ότι ουκ ημην εκει· αλλα αγωμεν προς αυτον. ειπεν ουν θωμας ό λεγομενος διδυμος τοις συμμαθηταις, αγωμεν και ήμεις ίνα αποθανωμεν μετ αυτου. ελθων ουν ό ιησους ευρεν αυτον τεσσαρας ηδη ήμερας εχοντα εν τω μνημειω. ην δε ή βηθανια εγγυς των ιεροσολυμων ως απο σταδιων δεκαπεντε. πολλοι δε εκ των ιουδαιων εληλυθεισαν προς την μαρθαν και μαριαμ ίνα παραμυθησωνται αυτας περι του αδελφου. ή ουν μαρθα ως ηκουσεν ότι ιησους ερχεται ύπηνητησεν αυτω· μαριαμ δε εν τω οικω εκαθεζετο. ειπεν ουν ή μαρθα προς τον ιησουν, κυριε, ει ης ώδε ουκ αν απειθανεν ό αδελφος μου· [αλλα] και νυν οίδα ότι όσα αν αιτηση τον θεον δωσει σοι ό θεος. λεγει αυτη ό ιησους, αναστησεται ό αδελφος σου. λεγει αυτω ή μαρθα, οίδα ότι αναστησεται εν τη αναστασει εν τη εσχατη ήμερα. ειπεν αυτη ό ιησους, εγω ειμι ή αναστασις και ή ζωη· ό πιστευων εις εμε καν αποθανη ζησεται, και πας ό ζων και πιστευων εις εμε ου μη αποθανη εις τον αιωνα· πιστευεις τουτο· λεγει αυτω, ναι, κυριε· εγω πεπιστευκα ότι συ ει ό χριστος ό υιος του θεου ό εις τον κοσμον ερχομενος. και τουτο ειπουσα απηλθεν και εφωνησεν μαριαμ την αδελφην αυτης λαθρα ειπουσα, ό διδασκαλος παρεστιν και φωνει σε. εκεινη δε ως ηκουσεν ηγερεθη ταχυ και ηρχετο προς αυτον· ουπω δε εληλυθει ό ιησους εις την κωμην, αλλ ην ετι εν τω τοπω όπου ύπηνητησεν αυτω ή μαρθα. όι ουν ιουδαιοι όι οντες μετ αυτης εν τη οικια και παραμυθουμενοι αυτην, ιδοντες την μαριαμ ότι ταχεως ανεστη και εξηλθεν, ηκολουθησαν αυτη, δοξαντες ότι ύπαγει εις το μνημειον ίνα κλαιυση εκει. ή ουν μαριαμ ως ηλθεν όπου ην ιησους ιδουσα αυτον επεσεν αυτου προς τους ποδας, λεγουσα αυτω, κυριε, ει ης ώδε ουκ αν μου απειθανεν ό αδελφος. ιησους ουν ως ειδεν αυτην κλαιουσαν και τους συνελθοντας αυτη ιουδαιους κλαιοντας, ενεβριμησατο τω πνευματι και εταραξεν έαυτον, και ειπεν, που τεθεικατε αυτον· λεγουσιν αυτω, κυριε, ερχου και ιδε. εδακρυσεν ό ιησους. ελεγον ουν όι ιουδαιοι, ιδε πως επιλει αυτον. τινες δε εξ αυτων ειπαν, ουκ εδυνατο ουτος ό

ανοίξας τους οφθαλμούς του τυφλού ποιησαι ἵνα και ουτος μη αποθάνῃ· ἰησους οὖν παλιν ἐμβριμωμενος ἐν ἑαυτῷ ἐρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἣν δὲ σπηλαῖον, και λιθὸς ἐπεκείτο ἐπ' αὐτῷ. λέγει ὁ ἰησους, ἀράτε τὸν λίθον. λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τετελευτηκότος μαρθὰ, κυριε, ἤδη ὀζει, τετάρταιος γὰρ ἐστίν. λέγει αὕτη ὁ ἰησους, οὐκ εἶπον σοι ὅτι ἐὰν πιστευσῃς ὀψῇ τὴν δοξάν τοῦ θεοῦ· ἦραν οὖν τὸν λίθον. ὁ δὲ ἰησους ἤρην τοὺς οφθαλμούς αὐν και εἶπεν, πατερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσας μου. ἐγὼ δὲ ἤδην ὅτι παντοτε μου ἀκουεῖς· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περισσῶτα εἶπον, ἵνα πιστευσῶσιν ὅτι συ με ἀπεστείλας. και ταῦτα εἰπὼν φωνὴ μεγάλῃ ἐκραυγασεν, λαζαρε, δευρο ἐξῶ. ἐξηλθεν ὁ τεθνηκώς δεδεμένος τοὺς ποδας και τὰς χεῖρας κειριαῖς, και ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησους, λύσατε αὐτὸν και ἀφετε αὐτὸν ὑπάγειν. πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν μαριὰμ και θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν, ἐπιστευσαν εἰς αὐτὸν· τινες δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπηλθον πρὸς τοὺς φαρισαίους και εἶπαν αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ἰησους. συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς και οἱ φαρισαῖοι συνέδριον, και ἐλεγον, τι ποιούμεν, ὅτι οὗτος ὁ ἀνθρώπος πολλὰ ποιεῖ σημεῖα· ἐὰν ἀφώμεν αὐτὸν οὕτως, πάντες πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν, και ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι και ἀρῶσιν ἡμῶν και τὸν τόπον και τὸ ἐθνος. εἷς δὲ τις ἐξ αὐτῶν καὶαφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς, ὑμεῖς οὐκ οἰδατε οὐδὲν, οὐδὲ λογίζεσθε ὅτι συμφερεῖ ὑμῖν ἵνα εἷς ἀνθρώπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ και μὴ ὅλον τὸ ἐθνος ἀπολήτῃ. τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου ἐπροφητεύσεν ὅτι ἐμελλεν ἰησους ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἐθνους, και οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἐθνους μόνον ἀλλ' ἵνα και τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγαγῇ εἰς ἓν. ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας ἐβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτὸν. ὁ οὖν ἰησους οὐκετι παρησια περιεπάτει ἐν τοῖς ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπηλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρημοῦ, εἰς ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν, κακεῖ ἐμείνεν μετὰ τῶν μαθητῶν. ἣν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν ἰουδαίων, και ἀνεβήσαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα ἵνα ἄγνισῶσιν ἑαυτοὺς. ἐζητοῦν οὖν τὸν ἰησοῦν και ἐλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἑστηκότες, τι δοκεῖ ὑμῖν· ὅτι οὐ μὴ ἐλθῇ εἰς τὴν ἑορτὴν· δεδοκίμασαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς και οἱ φαρισαῖοι ἐντολὰς ἵνα ἐὰν τις γυνὴ ποῦ ἐστὶν μὴνυση, ὅπως πιάσωσιν αὐτὸν. ὁ οὖν ἰησους πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς βηθάνιαν, ὅπου ἦν λαζαρος, ὃν ἠγείρεν ἐκ νεκρῶν ἰησους. ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, και ἡ μαρθὰ διηκονεῖ, ὁ δὲ λαζαρος εἷς ἦν ἐκ τῶν ἀνακειμένων συν αὐτῷ. ἡ οὖν μαριὰμ λαβούσα λίτραν μυροῦ ναρδοῦ πιστικῆς πολυτιμοῦ ἠλείψεν τοὺς ποδας τοῦ ἰησοῦ και ἐξεμάξεν τὰς θριζῖν αὐτῆς τοὺς ποδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μυροῦ. λέγει δὲ ἰουδὰς ὁ ἰσκαριώτης εἷς [ἐκ] τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι, διὰ τι τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπραθῇ τριακοσίων δηναρίων και ἐδοθῇ πτωχοῖς· εἶπεν δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἐμελεν αὐτῷ ἀλλ' ὅτι κλεπτὴς ἦν και τὸ γλωσσοκομὸν ἐχὼν τὰ βαλλόμενα ἐβαστάζεν. εἶπεν οὖν ὁ ἰησους, ἀφες αὐτήν, ἵνα εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τηρήσῃ αὐτὸ· τοὺς πτωχοὺς γὰρ παντοτε ἐχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμε δὲ οὐ παντοτε ἐχετε. ἐγὼν οὖν [ὁ] ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστίν, και ἦλθον οὐ διὰ τὸν ἰησοῦν μόνον ἀλλ' ἵνα και τὸν λαζαρόν ἰδῶσιν ὃν ἠγείρεν ἐκ νεκρῶν. ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ

αρχιερείς ἵνα καὶ τὸν λαζάρου ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπή-
γον τῶν ἰουδαίων καὶ ἐπιστεύουν εἰς τὸν ἰησοῦν. τῇ ἐπαυρίῳ ὁ ὄχλος
πολύς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν, ἀκούσαντες ὅτι ἐρχεται ὁ ἰησοῦς εἰς
ἱεροσόλυμα, ἐλάβον τὰ βαια τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν
αὐτῷ, καὶ ἐκραυγάζον, ὡσαννὰ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνοματί
κυρίου, [καὶ] ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραὴλ. ἔρων δὲ ὁ ἰησοῦς ὄναριον ἐκα-
θίσεν ἐπ' αὐτόν, καθὼς ἐστὶν γεγραμμένον, μὴ φοβού, θυγάτηρ σιών·
ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἐρχεται, καθημένος ἐπὶ πῶλον ὄνου. ταῦτα οὐκ
ἐγνώσαν αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ἰησοῦς τότε
ἐμνησθήσαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν
αὐτῷ. ἐμαρτυρεῖ ὅυν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν λαζάρου ἐ-
φώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἠγείρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. διὰ τοῦτο
[καὶ] ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος ὅτι ἠκούσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιθηκέναι
τὸ σημεῖον. οἱ ὅυν φαρισαῖοι εἶπαν πρὸς ἑαυτοὺς, θεωρεῖτε ὅτι οὐκ
ὠφελεῖτε οὐδὲν· ἰδὲ ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν. ἦσαν δὲ ἑλλή-
νες τινες ἐκ τῶν ἀναβαπνόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· οὗτοι
ὅυν προσελθόντες φιλιππῶν τῷ ἀπὸ βηθσαιδᾶ τῆς γαλιλαίας, καὶ ἠρωτῶν
αὐτὸν λέγοντες, κυριε, θελομένον τὸν ἰησοῦν ἰδεῖν. ἐρχεται ὁ φιλιππος
καὶ λέγει τῷ ἀνδρᾷ· ἐρχεται ἀνδρέας καὶ φιλιππος καὶ λεγουσὶν τῷ
ἰησοῦ. ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκρίνεται αὐτοῖς λέγων, ἐληλυθὲν ἡ ὥρα ἵνα
δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κοκ-
κὸς τοῦ σιτοῦ πέσῃ εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ
ἀποθάνῃ, πολλὴν καρπὸν φέρει. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολλύει
αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν
αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. ἐὰν ἐμοὶ τις διακονῇ, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω, καὶ
ὅπου ἐμὶ ἐγὼ ἐκεῖ καὶ ὁ διακονὸς ὁ ἐμὸς ἐστί· ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῇ
τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. νῦν ἡ ψυχὴ μου τεταράσσεται. καὶ τί εἶπω·
πατέρ, σῶσον με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν
ὥραν ταύτην. πατέρ, δοξάσον σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν ὅυν φωνὴ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ ἐδοξάσα καὶ πάλιν δοξάσω. ὁ ὅυν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ
ἀκούσας ἐλέγεν βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἐλέγον, ἀγγέλους αὐτῷ λε-
λάληκεν. ἀπεκριθὲν ἰησοῦς καὶ εἶπεν, οὐ δι' ἐμὲ ἡ φωνὴ αὕτη γέγονεν
ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. νῦν χριστὸς ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἀρχὼν τοῦ
κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἐξ· καγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πα-
ντὰ ἔλκυσσω πρὸς ἐμαυτόν. τοῦτο δὲ ἐλέγεν σημαίνων ποιῶ θάνατον
ἡμελλεν ἀποθνήσκειν. ἀπεκριθὲν ὅυν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ἡμεῖς ἠκούσαμεν
ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς λέγεις σύ
ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου· εἶπεν ὅυν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, ἐτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν
ὑμῖν ἐστίν. περιπατεῖτε ὥς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς κατα-
λάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν πού ὑπάγει. ὥς τὸ
φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτός γενήσθε. ταῦτα
ἐλάλησεν ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρυβή ἀπ' αὐτῶν. τὸσαῦτα δὲ αὐτοῦ
σημεῖα πεποικηκὸς ἐμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπιστεύουν εἰς αὐτόν, ἵνα
ὁ λόγος ἡσαίου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπεν, κυριε, τίς ἐπιστε-
υσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν· καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη· διὰ τοῦτο
οὐκ ᾔδυναντο πιστεῦειν, ὅτι πάλιν εἶπεν ἡσαίας, τετυφλώκεν αὐτῶν
τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπώρρωσεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἰδῶσιν τοῖς
ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσιν τὴν καρδίαν καὶ στραφῶσιν, καὶ ἰασομαὶ αὐ-
τοὺς. ταῦτα εἶπεν ἡσαίας, ὅτι εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν

περι αυτου. όμως μεντοι και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον, αλλα δια τους φαρισαιους ουχ ὁμολογουν ἵνα μη αποσυναγωγῶι γενωνται· ηγαπησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την δοξαν του θεου. ιησους δε εκραξεν και ειπεν, ὁ πιστευων εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλα εις τον πεμφαντα με, και ὁ θεωρων εμε θεωρει τον πεμφαντα με. εγω φως εις τον κοσμον εληλυθα, ἵνα πας ὁ πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη μεινη. και εαν τις μου ακουση των ῥηματων και μη φυλαξη, εγω ου κρινω αυτον, ου γαρ ηλθον ἵνα κρινω τον κοσμον αλλ ἵνα σωσω τον κοσμον. ὁ αθετων εμε και μη λαμβανων τα ῥήματα μου εχει τον κρινοντα αυτον· ὁ λογος ὃν ελαλησα εκεινος κρινει αυτον εν τη εσχατη ἡμερα· ὅτι εγω ἐξ εμαυτου ουκ ελαλησα, αλλ ὁ πεμφας με πατηρ αυτος μοι εντολην δεδωκεν τι ειπω και τι λαλησω. και οἶδα ὅτι ἡ εντολη αυτου ζωη αιωνιος εστιν. ἃ οὖν εγω λαλω, καθως ειρηκεν μοι ὁ πατηρ, οὕτως λαλω. προ δε της ἑορτης του πασχα ειδως ὁ ιησους ὅτι ηλθεν αυτου ἡ ὥρα ἵνα μεταβη εκ του κοσμου τουτου προς τον πατερα, αγαπησας τους ιδιους τους εν τῷ κοσμῷ, εις τέλος ηγαπησεν αυτους. και δειπνου γινόμενου, του διαβολου ηδη βεβληχτος εις την καρδιαν ἵνα παραδοι αυτον ἰουδας σιμωνος ισκαριωτου, ειδως ὅτι παντα εδωκεν αυτω ὁ πατηρ εις τας χειρας και ὅτι απο θεου ἐξηλθεν και προς τον θεον ὑπαγει, εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ἱμάτια, και λαβων λεντιον διεζωσεν ἑαυτον. εἰτα βαλλει ὕδωρ εις τον νιπτηρα και ηρξάτο νιπτειν τους ποδας των μαθητων και εκμασσειν τῷ λεντιῷ ὃ ἦν διεζωσμενος. ἐρχεται οὖν προς σιμωνα πετρον. λεγει αυτω, κυριε, συ μου νιπτεις τους ποδας· ἀπεκριθη ιησους και ειπεν αυτω, ὁ εγω ποιῶ συ ουκ οἶδας ἄρτι, γνωση δε μετα ταυτα. λεγει αυτω πετρος, ου μη νιψῶ σε, ουκ εχεις μέρος μετ ἐμου. λεγει αυτω σιμων πετρος, κυριε, μὴ τους ποδας μου μονον αλλα και τας χειρας και την κεφαλην. λεγει αυτω ὁ ιησους, ὁ λελουμενος ουκ εχει χρεϊαν εἰ μὴ τους ποδας νιψασθαι, αλλ εστιν καθαρος ὅλος· και ὑμεις καθαροι εστε, αλλ ουχι παντες. ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον· δια τουτο ειπεν ὅτι ουχι παντες καθαροι εστε. ὅτε οὖν ἐνιψεν τους ποδας αυτων [και] ελαβεν τα ἱμάτια αυτου και ἀνεπεσεν παλιν, ειπεν αυτοις, γινωσκετε τι πεποιχα ὑμῖν· ὑμεις φωνεῖτε με ὁ διδασκαλος και ὁ κυριος, και καλως λεγετε, εἰμι γαρ. εἰ οὖν εγω ἐνιψα ὑμων τους ποδας ὁ κυριος και ὁ διδασκαλος, και ὑμεις οφειλετε ἀλλήλων νιπτειν τους ποδας· ὑποδειγμα γαρ εδωκα ὑμῖν ἵνα καθως εγω ἐποιησα ὑμῖν και ὑμεις ποιητε. ἀμην ἀμην λεγῶ ὑμῖν, ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ουδε αποστολος μειζων του πεμφαντος αυτον. εἰ ταυτα οἰδατε, μακαριοι εστε εαν ποιητε αυτα. ου περι παντων ὑμων λεγῶ· εγω οἶδα τινας ἐξελεξαμην· αλλ ἵνα ἡ γραφη πληρωθῇ, ὁ τρωγων μου τον ἄρτον ἐπηρεν ἐπ ἐμε την πτερναν αυτου. ἀπ ἄρτι λεγῶ ὑμῖν προ του γενεσθαι, ἵνα πιστευσητε ὅταν γενηται ὅτι εγω εἰμι. ἀμην ἀμην λεγῶ ὑμῖν, ὁ λαμβανων ἀν τῖνα πεμφῶ εμε λαμβανει, ὁ δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμφαντα με. ταυτα ειπων [ὁ] ιησους ἐταραχθῆ τῷ πνευματι και ἐμαρτυρησεν και ειπεν, ἀμην ἀμην λεγῶ ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμων παραδώσει με. ἐβλεπον εις ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορουμενοι περι τινος λεγει. ἦν ἀνακειμενος εἷς εκ των μαθητων αυτου εν τῷ κολπῷ του ιησου, ὃν ἡγαπα ὁ ιησους· νευει οὖν τουτῷ σιμων πετρος πυθεσθαι τις ἀν εἴῃ περι ου λεγει.

αναπεσων ὁυν εκεινος ὁυτως επι το στηθος του ιησου λεγει αυτω, κυριε, τις εστιν· αποκρινεται [ὁ] ιησους, εκεινος εστιν ὡ εγω βαψω το ψωμιον και δωσω αυτω. βαψας ὁυν το ψωμιον [λαμβανει και] διδωσιν ιουδα σιμωνος ισκαριωτου. και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εις εκεινον ὁ σατανας. λεγει ὁυν αυτω ὁ ιησους, ὁ ποιεις ποιησον ταχιον. τουτο [δε] ουδεις εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω· τινες γαρ εδοκουν, επει το γλωσσοκομον ειχεν ιουδας, ὅτι λεγει αυτω [ὁ] ιησους, αγορασον ὡν χρειαν εχομεν εις την ἑορτην, η τοις πτωχοις ἵνα τι δω. λαβων ὁυν το ψωμιον εκεινος εξηλθεν ευθυς· ην δε νυξ. ὅτε ὁυν εξηλθεν λεγει ιησους, νυν εδοξασθη ὁ υἱος του ανθρωπου, και ὁ θεος εδοξασθη εν αυτω· [ει ὁ θεος εδοξασθη εν αυτω] και ὁ θεος δοξασει αυτον εν αυτω, και ευθυς δοξασει αυτον. τεκνια, ετι μικρον μεθ ὑμων ειμι· ζητησετε με, και καθως ειπον τοις ιουδαιοις ὅτι ὅπου εγω ὑπαγω ὑμεις ου δυνασθε ελθειν, και ὑμιν λεγω αρτι. εντολην καινην διδωμι ὑμιν, ἵνα αγαπατε αλληλους· καθως ηγαπησα ὑμας ἵνα και ὑμεις αγαπατε αλληλους. εν τουτω γνωσονται παντες ὅτι εμοι μαθηται εστε, εαν αγαπην εχητε εν αλληλοις. λεγει αυτω σιμων πετρος, κυριε, που ὑπαγεις· απεκριθη [αυτω] ιησους, ὅπου ὑπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι, ακολουθησεις δε ὕστερον. λεγει αυτω ὁ πετρος, κυριε, δια τι ου δυναμαι σοι ακολουθησαι αρτι· την ψυχην μου ὑπερ σου θησω. αποκρινεται ιησους, την ψυχην σου ὑπερ εμου θησεις· αμην αμην λεγω σοι, ου μη αλεκτωρ φωνησῃ ἕως ου αρνησῃ με τρις. μη ταρασσεσθω ὑμων ἡ καρδια· πιστευετε εις τον θεον, και εις εμε πιστευετε. εν τη οικια του πατρος μου μοναι πολλαι εισιν· ει δε μη, ειπον αν ὑμιν ὅτι πορευομαι ἑτοιμασαι τοπον ὑμιν· και εαν πορευθω και ἑτοιμασω τοπον ὑμιν, παλιν ερχομαι και παραλημφομαι ὑμας προς εμαυτον, ἵνα ὅπου ειμι εγω και ὑμεις ητε. και ὅπου [εγω] ὑπαγω οιδατε την ὁδον. λεγει αυτω θωμας, κυριε, ουκ οιδαμεν που ὑπαγεις· πως δυναμεθα την ὁδον ειδεναι· λεγει αυτω [ὁ] ιησους, εγω ειμι ἡ ὁδος και ἡ αληθεια και ἡ ζωη· ουδεις ερχεται προς τον πατερα ει μη δι εμου. ει εγνωκατε με, και τον πατερα μου γνωσεσθε· και απ αρτι γινωσκετε αυτον και ἑωρακατε αυτον. λεγει αυτω ὁ ιησους, τοσουτω χρονω μεθ ὑμων ειμι και ουκ εγνωκας με, φιλιππε· ὁ ἑωρακως εμε ἑωρακεν τον πατερα· πως συ λεγεις, δειξον ἡμιν τον πατερα· ου πιστευεις ὅτι εγω εν τω πατρι και ὁ πατηρ εν εμοι εστιν· τα ῥηματα ἃ εγω λεγω ὑμιν απ εμαυτου ου λαλω· ὁ δε πατηρ εν εμοι μενων ποιει τα εργα αυτου. πιστευετε μοι ὅτι εγω εν τω πατρι και ὁ πατηρ εν εμοι· ει δε μη, δια τα εργα αυτα πιστευετε. αμην αμην λεγω ὑμιν, ὁ πιστευων εις εμε τα εργα ἃ εγω ποιω κακεινος ποιησει, και μειζονα τουτων ποιησει, ὅτι εγω προς τον πατερα πορευομαι· και ὁ τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατηρ εν τω υἱω· εαν τι αιτησητε με εν τω ονοματι μου εγω ποιησω. εαν αγαπατε με, τας εντολας τας εμας τηρησετε· καγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει ὑμιν ἵνα μεθ ὑμων εις τον αιωνα η, το πνευμα της αληθειας, ὁ ὁ κοσμος ου δυναται λαβειν, ὅτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει· ὑμεις γινωσκετε αυτο, ὅτι παρ ὑμιν μενει και εν ὑμιν εσται. ουκ αφησω ὑμας ορφανους, ερχομαι προς ὑμας. ετι μικρον και ὁ κοσμος με ουκετι θεωρει, ὑμεις δε θεωρεите με, ὅτι εγω ζω και ὑμεις ζησετε. εν εκεινη τη ἡμερα γνωσεσθε ὑμεις

ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. ὁ ἐχὼν τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἑαυτόν. λέγει αὐτῷ ἰουδᾶς, οὐχ ὁ ἰσκαριώτης, κύριε, [καὶ] τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ· ἀπεκριθὴ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἐὰν τις ἀγαπᾷ με τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατὴρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν ἐλευσόμεθα καὶ μόνην παρ αὐτῷ ποιήσομεθα. ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἐστὶν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πεμφάντος με πατρὸς. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ ὑμῖν μένων· ὁ δὲ παρακλητός, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὁ πεμφθεὶς ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματι μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν [ἐγὼ]. εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσεσθῶ ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω. ἤκουσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ὑπάγω καὶ ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἠγάπατε με ἐχαρήτε ἀν, ὅτι πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα, ὅτι ὁ πατὴρ μείζων μου ἐστίν. καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν πρὶν γενεσθαι, ἵνα ὅταν γενήται πιστευσήτε. οὐκετι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν, ἐρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἀρχὼν· καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν, ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατο μοι ὁ πατὴρ, οὕτως ποίω. ἐγείρεσθε, ἀγῶμεν ἐντεσθῆναι. ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελὸς ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατὴρ μου ὁ γεωργὸς ἐστίν. παν κλήμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ παν τὸ καρπὸν φέρον καθαιρεῖ αὐτό ἵνα καρπὸν πλείονα φέρῃ. ἤδη ὑμεῖς καθάριοι ἐστέ διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν· μέναιτε ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλήμα οὐ δύναται καρπὸν φερεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐὰν μὴ μὲνῃ ἐν τῇ ἀμπελῷ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μὲνητε. ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελὸς, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μὲνων ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μὴ τις μὲνῃ ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἐξω ὡς τὸ κλήμα καὶ ἐξηρανθή, καὶ συναγούσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσιν καὶ καίεται. ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματα μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὁ ἐὰν θέλῃτε αἰτησάσθε καὶ γενήσεται ὑμῖν. ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατὴρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε καὶ γενήσθε ἐμοὶ μαθηταί. καθὼς ἠγάπησεν με ὁ πατὴρ, καὶ ἐγὼ ὑμᾶς ἠγάπησα· μέναιτε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσῃτε, μένετε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρὸς μου τητήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χάρις ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ἡ καὶ ἡ χάρις ὑμῶν πληρωθῇ. αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς· μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ ἐὰν ποιῇτε ἃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. οὐκετι λέγω ὑμᾶς δούλους, ὅτι ὁ δούλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἰρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρὸς μου ἐγνώρισά ὑμῖν. οὐχ ὑμεῖς με ἐξελεξάσθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς καὶ ἐθήκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπαγῇτε καὶ καρπὸν φέρητε καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μὲνῃ, ἵνα ὁ τίς ἀν αἰτήσῃτε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματι μου δῶ ὑμῖν. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους. εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γίνωσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἀν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. μνημονεύετε

του λογου ου εγω ειπον υμιν, ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου. ει εμε εδιωξαν, και υμας διωξουσιν· ει τον λογον μου ετηρησαν, και τον υμετερον τηρησουσιν. αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν εις υμας δια το ονομα μου, οτι ουκ οιδασιν τον πεμφαντα με. ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοις, αμαρτιαν ουκ ειχουσιν· νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρτιας αυτων. ο εμε μισων και τον πατερα μου μισει. ει τα εργα μη εποιησα εν αυτοις α ουδεις αλλος εποιησεν, αμαρτιαν ουκ ειχουσιν· νυν δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και τον πατερα μου. αλλ ινα πληρωθη ο λογος ο εν τω νομω αυτων γεγραμμενος οτι εμισησαν με δωρεαν. οταν ελθη ο παρακλητος ον εγω πεμφω υμιν παρα του πατρος, το πνευμα της αληθειας ο παρα του πατρος εκπορευεται, εκεινος μαρτυρησει περι εμου· και υμεις δε μαρτυρειτε, οτι απ αρχης μετ εμου εστε. ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε. αποσυναγωγους ποιησουσιν υμας· αλλ ερχεται ωρα ινα πας ο αποκτεινας υμας δοξη λατρειαν προσφερειν τω θεω. και ταυτα ποιησουσιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε. αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα αυτων μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν. ταυτα δε υμιν εξ αρχης ουκ ειπον, οτι μεθ υμων ημην. νυν δε υπαγω προς τον πεμφαντα με, και ουδεις εξ υμων ερωτα με, που υπαγεις· αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν. αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν, συμφερει υμιν ινα εγω απελθω. εαν γαρ μη απελθω, ο παρακλητος ουκ ελευσεται προς υμας· εαν δε πορευθω, πεμφω αυτον προς υμας. και ελθων εκεινος ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιας και περι δικαιοσυνης και περι κρισεως· περι αμαρτιας μεν, οτι ου πιστευουσιν εις εμε· περι δικαιοσυνης δε, οτι προς τον πατερα υπαγω και ουκετι θεωρειτε με· περι δε κρισεως, οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται. ετι πολλα εχω υμιν λεγειν, αλλ ου δυνασθε βασταζειν αρτι· οταν δε ελθη εκεινος, το πνευμα της αληθειας, οδηγησει υμας εν τη αληθεια παση· ου γαρ λαλησει αφ εαυτου, αλλ οσα ακουσει λαλησει, και τα ερχομενα αναγγελει υμιν. εκεινος εμε δοξασει, οτι εκ του εμου λημψεται και αναγγελει υμιν. παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν· δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου λαμβανει και αναγγελει υμιν. μικρον και ουκετι θεωρειτε με, και παλιν μικρον και οψεσθε με. ειπαν ουν εκ των μαθητων αυτου προς αλληλους, τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν, μικρον και ου θεωρειτε με, και παλιν μικρον και οψεσθε με· και, οτι υπαγω προς τον πατερα· ελεγον ουν, τι εστιν τουτο [ο λεγει], το μικρον· ουκ οιδαμεν τι λαλει. εγνω [ο] ιησους οτι ηθελον αυτον ερωταν, και ειπεν αυτοις, περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον, μικρον και ου θεωρειτε με, και παλιν μικρον και οψεσθε με· αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεις, ο δε κοσμος χαρησεται· υμεις λυπηθησεσθε, αλλ η λυπη υμων εις χαραν γενησεται. η γυνη οταν τικτη λυπην εχει, οτι ηλθεν η ωρα αυτης· οταν δε γεννηση το παιδιον, ουκετι μνημονευει της θλιψεως δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωπος εις τον κοσμον. και υμεις ουν νυν μεν λυπην εχετε· παλιν δε οφομαι υμας, και χαρησεται υμων η καρδια, και την χαραν υμων ουδεις αιρει αφ υμων. και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν. αμην αμην λεγω υμιν, αν τι αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δωσει υμιν. εως αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου· αιτειτε και λημψεσθε, ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη. ταυτα εν παροιμiais λελαληκα υμιν·

ερχεται ώρα ότε ουκετι εν παροιμιας λαλησω υμιν αλλα παρρησια περι του πατρος απαγγελω υμιν. εν εκεινη τη ήμερα εν τω ονοματι μου αιτησεσθε, και ου λεγω υμιν ότι εγω ερωτησω τον πατερα περι υμων· αυτος γαρ ό πατηρ φιλει υμας, ότι υμεις εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε ότι εγω παρα [του] θεου εξηλθον. εξηλθον παρα του πατρος και εληλυθα εις τον κοσμον· παλιν αφιημι τον κοσμον και πορευομαι προς τον πατερα. λεγουσιν οι μαθηται αυτου, ιδε νυν εν παρρησια λαλεις, και παροιμιαν ουδεμιαν λεγεις. νυν οιδαμεν ότι οιδας παντα και ου χρειαν εχεις ίνα τις σε ερωτα· εν τουτω πιστευομεν ότι απο θεου εξηλθες. απεκριθη αυτοις ιησους, αρτι πιστευετε· ιδου ερχεται ώρα και εληλυθεν ίνα σκορπισθητε εκαστος εις τα ιδια καμε μονον αφητε· και ουκ ειμι μονος, ότι ό πατηρ μετ εμου εστιν. ταυτα λελαληχα υμιν ίνα εν εμοι ειρηνην εχητε· εν τω κοσμω θλιψιν εχετε, αλλα θαρσειτε, εγω νενικηχα τον κοσμον. ταυτα ελαλησεν ιησους, και επαρας τους οφθαλμους αυτου εις τον ουρανον ειπεν, πατερ, εληλυθεν ή ώρα· δοξασον σου τον υιον, ίνα ό υιος δοξαση σε, καθως εδωκας αυτω εξουσιαν πασης σαρκος, ίνα παν ό δεδοκας αυτω δωση αυτοις ζωην αιωνιον. αυτη δε εστιν ή αιωνιος ζωη, ίνα γνωσχωσιν σε τον μονον αληθινον θεον και όν απεστειλας ιησουν χριστον. εγω σε εδοξασα επι της γης, το εργον τελειωσας ό δεδοκας μοι ίνα ποιησω· και νυν δοξασον με συ, πατερ, παρα σεαυτω τη δοξη ή ειχον προ του τον κοσμον ειναι παρα σοι. εφανερωσα σου το ονομα τοις ανθρωποις ους εδωκας μοι εκ του κοσμου. σοι ησαν καμοι αυτους εδωκας, και τον λογον σου τετηρηχαν. νυν εγνωκαν ότι παντα όσα δεδοκας μοι παρα σου εισιν· ότι τα ρήματα ά εδωκας μοι δεδοκα αυτοις, και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθως ότι παρα σου εξηλθον, και επιστευσαν ότι συ με απεστειλας. εγω περι αυτων ερωτω· ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ών δεδοκας μοι, ότι σοι εισιν, και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα, και δεδοξασμαι εν αυτοις. και ουκετι ειμι εν τω κοσμω, και αυτοι εν τω κοσμω εισιν, καγω προς σε ερχομαι. πατερ άγιε, τηρησον αυτους εν τω ονοματι σου ώ δεδοκας μοι, ίνα ωσιν έν καθως ήμεις. ότε ημην μετ αυτων εγω ετηρουν αυτους εν τω ονοματι σου ώ δεδοκας μοι, και εφυλαξα, και ουδεις εξ αυτων απωλετο ει μη ό υιος της απωλειας, ίνα ή γραφη πληρωθη. νυν δε προς σε ερχομαι, και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ίνα εχωσιν την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν έαυτοις. εγω δεδοκα αυτοις τον λογον σου, και ό κοσμος εμισησεν αυτους, ότι ουκ εισιν εκ του κοσμου καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου. ουκ ερωτω ίνα αρης αυτους εκ του κοσμου αλλ ίνα τηρησης αυτους εκ του πονηρου. εκ του κοσμου ουκ εισιν καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου. άγιασον αυτους εν τη αληθεια· ό λογος ό σος αληθεια εστιν. καθως εμε απεστειλας εις τον κοσμον, καγω απεστειλα αυτους εις τον κοσμον· και ύπερ αυτων [εγω] άγιαζω εμαυτον, ίνα ωσιν και αυτοι ήγιασμενοι εν αληθεια. ου περι τουτων δε ερωτω μονον, αλλα και περι των πιστευοντων δια του λογου αυτων εις εμε, ίνα παντες έν ωσιν, καθως συ, πατερ, εν εμοι καγω εν σοι, ίνα και αυτοι εν ήμιν ωσιν, ίνα ό κοσμος πιστευη ότι συ με απεστειλας. καγω την δοξαν ήν δεδοκας μοι δεδοκα αυτοις, ίνα ωσιν έν καθως ήμεις έν, εγω εν αυτοις και συ εν εμοι, ίνα ωσιν τετελειωμενοι εις έν, ίνα γνωσκη ό κοσμος ότι συ με απεστειλας και ηγαπησας αυτους καθως εμε ηγαπησας. πατερ, ό δεδοκας μοι, θελω

ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ κακῆνοι ὥσιν μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δοξάν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκας μοι, ὅτι ἡγαπήσας με πρὸ καταβολῆς κόσμου. πατὴρ δικαίε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἐγνώ, ἐγὼ δὲ σε ἐγνων, καὶ οὗτοι ἐγνώσαν ὅτι συ με ἀπεστείλας, καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομα σου καὶ γνώρισω, ἵνα ἡ ἀγάπῃ ἣν ἡγάπησας με ἐν αὐτοῖς ἡ κατὰ ἐν αὐτοῖς. ταῦτα εἰπὼν ἰησοὺς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ κεδρῶν ὅπου ἦν κηπὸς, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἦδει δὲ καὶ ἰουδᾶς ὁ παραδίδους αὐτὸν τὸν τοπὸν, ὅτι πολλὰκις συνηχθῆ ἰησοὺς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ὁ οὖν ἰουδᾶς λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἐκ τῶν φαρισαίων ὑπηρετὰς ἐρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὀπλῶν. ἰησοὺς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν ἐξῆλθεν καὶ λέγει αὐτοῖς, τίνα ζητεῖτε· ἀπεκριθῆσαν αὐτῷ, ἰησοῦν τὸν νᾶζωραῖον. λέγει αὐτοῖς, ἐγὼ εἰμι. ἔστηκει δὲ καὶ ἰουδᾶς ὁ παραδίδους αὐτὸν μετ' αὐτῶν. ὥς οὖν εἶπεν αὐτοῖς, ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἐπῆσαν χαίρει. πάλιν οὖν ἐπληρώτησεν αὐτοὺς, τίνα ζητεῖτε· οἱ δὲ εἶπαν, ἰησοῦν τὸν νᾶζωραῖον. ἀπεκριθῆ ἰησοὺς, εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ οὖν ἐμε ζητεῖτε, ἀφετε τοὺτους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν ὅτι ὁὗς δέδωκας μοι οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδενα. σίμων οὖν πέτρος ἔχων μαχαίραν ἐἵλκυσεν αὐτὴν καὶ ἐπαίσεν τὸν τοῦ ἀρχιερέως δούλον καὶ ἀπεκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτᾶριον τὸ δεξιόν. ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ μαλχος. εἶπεν οὖν ὁ ἰησοὺς τῷ πέτρῳ, βάλε τὴν μαχαίραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκεν μοι ὁ πατὴρ οὐ μὴ πῶ αὐτό· ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρετὰς τῶν ἰουδαίων συνελάβον τὸν ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν καὶ ἡγάγον πρὸς ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθέρος τοῦ καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου· ἦν δὲ καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἓνα ἀνθρώπον ἀποθάνειν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. ἠκολούθει δὲ τῷ ἰησοῦ σίμων πέτρος καὶ ἄλλος μαθητῆς. ὁ δὲ μαθητῆς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθεν τῷ ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, ὃ δὲ πέτρος ἔστηκει πρὸς τὴ θύρα ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητῆς ὁ ἄλλος ὁ γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἶπεν τῇ θυρῳρῳ καὶ εἰσῆγαγεν τὸν πέτρον. λέγει οὖν τῷ πέτρῳ ἡ παιδίσκη ἡ θυρῳρὸς, μὴ καὶ συ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου· λέγει ἐκεῖνος, οὐκ εἰμι. ἔστηκεισαν δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρετὰ ἀνθρακίαν πεποιηκοτές, ὅτι ψυχὸς ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ καὶ ὁ πέτρος μετ' αὐτῶν ἑστὼς καὶ ἐθερμαίνομενος. ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν τὸν ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδασκίας αὐτοῦ. ἀπεκριθῆ αὐτῷ ἰησοὺς, ἐγὼ παρρησία ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδασκα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντες οἱ ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. τί με ἐρωτᾷς· ἐρωτήσον τοὺς ἀκηροῦς τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἰδὲ οὗτοι οἰδᾷσιν ἃ εἶπον ἐγώ. ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἰς παρεστηκὼς τῶν ὑπηρετῶν ἔδωκεν ῥάπισμα τῷ ἰησοῦ εἰπὼν, οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ· ἀπεκριθῆ αὐτῷ ἰησοὺς, εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτυρήσον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις· ἀπεστείλεν οὖν αὐτὸν ὁ ἄννης δεδεμένον πρὸς καϊάφαν τὸν ἀρχιερεᾶ. ἦν δὲ σίμων πέτρος ἑστὼς καὶ ἐθερμαίνομενος. εἶπον οὖν αὐτῷ, μὴ καὶ συ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ· ἠρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, οὐκ εἰμι. λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὢν οὐ ἀπεκοψεν πέτρος τὸ ὠτίον, οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ· πάλιν οὖν ἠρνήσατο πέτρος· καὶ εὐθὺς ἀλεκτῶρ ἐφώνη-

σεν. αγγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον· ην δε πρωι· και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον, ινα μη μιανθωσιν αλλα φαγωσιν το πασχα. εξηλθεν ουν ο πιλατος εξω προς αυτους και φησιν, τινα κατηγοριαν φερετε [κατα] του ανθρωπου τουτου· απεκριθησαν και ειπαν αυτω, ει μη ην ουτος κακον ποιων, ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον. ειπεν ουν αυτοις ο πιλατος, λαβετε αυτον υμεις, και κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον. ειπον αυτω οι ιουδαιοι, ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδενα· ινα ο λογος του ιησου πληρωθη ον ειπεν σημαινων ποιω θανατω ημελλεν αποθνησκειν. εισηλθεν ουν παλιν εις το πραιτωριον ο πιλατος και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω, συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων· απεκριθη ιησους, απο σεαυτου συ τουτο λεγεις η αλλοι ειπον σοι περι εμου· απεκριθη ο πιλατος, μητι εγω ιουδαιος ειμι· το εθνος το σον και οι αρχιερεις παρεδωκαν σε εμοι· τι ποιησας· απεκριθη ιησους, η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου· ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη, οι υπηρεται οι εμοι ηγωνιζοντο [αν], ινα μη παραδοθω τοις ιουδαιοις· νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εντευθεν. ειπεν ουν αυτω ο πιλατος, ουκουν βασιλευς ει συ· απεκριθη ο ιησους, συ λεγεις οτι βασιλευς ειμι. εγω εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον, ινα μαρτυρησω τη αληθεια· πας ο ων εκ της αληθειας ακουει μου της φωνης. λεγει αυτω ο πιλατος, τι εστιν αληθεια· και τουτο ειπων παλιν εξηλθεν προς τους ιουδαιους, και λεγει αυτοις, εγω ουδεμιαν ευρισκω εν αυτω αιτιαν. εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα απολυσω υμιν εν τω πασχα· βουλευσθε ουν απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων· εκραυγασαν ουν παλιν λεγοντες, μη τουτον αλλα τον βααραβαν. ην δε ο βααραβας ληστης. τοτε ουν ελαβεν ο πιλατος τον ιησουν και εμαστιγωσεν. και οι στρατιωται πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν αυτου τη κεφαλη, και ιματιον πορφυρουν περιεβαλον αυτον, και ηρχοντο προς αυτον και ελεγον, χαιρε, ο βασιλευς των ιουδαιων· και εδιδουσιν αυτω ραπισματα. και εξηλθεν παλιν εξω ο πιλατος και λεγει αυτοις, ιδε αγω υμιν αυτον εξω, ινα γνωτε οτι ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν αυτω. εξηλθεν ουν ο ιησους εξω, φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρουν ιματιον. και λεγει αυτοις, ιδου ο ανθρωπος. οτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεις και οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντες, σταυρωσον σταυρωσον. λεγει αυτοις ο πιλατος, λαβετε αυτον υμεις και σταυρωσατε, εγω γαρ ουκ ευρισκω εν αυτω αιτιαν. απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι, ημεις νομον εχομεν, και κατα τον νομον οφειλει αποθानειν, οτι υιον θεου εαυτον εποιησεν. οτε ουν ηκουσεν ο πιλατος τουτον τον λογον, μαλλον εφοβηθη, και εισηλθεν εις το πραιτωριον παλιν και λεγει τω ιησου, ποθεν ει συ· ο δε ιησους αποκρισιν ουκ εδωκεν αυτω. λεγει ουν αυτω ο πιλατος, εμοι ου λαλεις· ουκ οιδας οτι εξουσιαν εχω απολυσαι σε και εξουσιαν εχω σταυρωσαι σε· απεκριθη [αυτω] ιησους, ουκ ειχες εξουσιαν κατ εμου ουδεμιαν ει μη ην δεδομενον σοι ανωθεν· δια τουτο ο παραδους με σοι μειζονα αμαρτιαν εχει. εκ τουτου ο πιλατος εξητει απολυσαι αυτον· οι δε ιουδαιοι εκραυγασαν λεγοντες, εαν τουτον απολυσης, ουκ ει φιλος του καισαρος· πας ο βασιλεα εαυτον ποιων αντιλεγει τω καισαρι. ο ουν πιλατος ακουσας των λογων τουτων ηγαγεν εξω τον ιησουν, και εκαθισεν επι βηματος εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτον, εβραιστι δε γαββαθα. ην δε παρασκευη του πασχα, ωρα ην ως

ἐκτη. και λεγει τοις ιουδαιοις, ιδε ὁ βασιλευς ὑμων. εκραυγασαν ὁυν εκεινοι, αρον αρον, σταυρωσον αυτον. λεγει αυτοις ὁ πιλατος, τον βασιλεα ὑμων σταυρωσω· απεκριθησαν οἱ αρχιερεις, ουκ εχομεν βασιλεα ει μη καισαρα. τοτε ὁυν παρεδωκεν αυτον αυτοις ἵνα σταυρωθῃ. παρελαβον ὁυν τον ιησουν· και βασταζων ἑαυτω τον σταυρον εξηλθεν εις τον λεγομενον κρανιου τοπον, ὃ λεγεται ἑβραιστι γολγοθα, ὅπου αυτον εσταυρωσαν, και μετ αυτου αλλους δυο εντευθεν και εντευθεν, μεσον δε τον ιησουν. εγραψεν δε και τιτλον ὁ πιλατος και εθηκεν επι του σταυρου· ην δε γεγραμμενον, ιησους ὁ ναζωραιος ὁ βασιλευς των ιουδαιων. τουτον ὁυν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων, ὅτι εγγυς ην ὁ τοπος της πολεως ὅπου εσταυρωθῃ ὁ ιησους· και ην γεγραμμενον ἑβραιστι, ῥωμαιστι, ἑλληνιστι. ελεγον ὁυν τω πιλατῳ οἱ αρχιερεις των ιουδαιων, μη γραφε, ὁ βασιλευς των ιουδαιων, αλλ ὅτι εκεινος ειπεν, βασιλευς εἰμι των ιουδαιων. απεκριθῃ ὁ πιλατος, ὃ γεγραφα, γεγραφα. οἱ ὁυν στρατιωται ὅτε εσταυρωσαν τον ιησουν ελαβον τα ἱματια αυτου και εποιησαν τεσσαρα μερη, ἕκαστω στρατιωτῃ μερος, και τον χιτωνα. ην δε ὁ χιτων αραφος, εκ των ανωθεν ὕφαντος δι ὅλου. ειπαν ὁυν προς αλληλους, μη σχισωμεν αυτον, αλλα λαχωμεν περι αυτου τινος εσται· ἵνα ἡ γραφη πληρωθῇ [ἡ λεγουσα], διμερισαντο τα ἱματια μου ἑαυτοις και επι τον ἱματισμον μου εβαλον κληρον. οἱ μεν ὁυν στρατιωται ταυτα εποιησαν. εἰστηκεισαν δε παρα τῳ σταυρῳ του ιησου ἡ μητηρ αυτου και ἡ ἀδελφη της μητρος αυτου, μαρια ἡ του κλωπα και μαρια ἡ μαγδαληνη. ιησους ὁυν ιδων την μητερα και τον μαθητην παρεστῳτα ὃν ηγαπα, λεγει τη μητρι, γυναι, ιδε ὁ υἱος σου. εἰτα λεγει τῳ μαθητῃ, ιδε ἡ μητηρ σου. και απ εκεινης της ὥρας ελαβεν ὁ μαθητης αυτην εις τα ιδια. μετα τουτο ειδως ὁ ιησους ὅτι ἤδη παντα τετελεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφη, λεγει, διψῳ. σκευος εκειτο οἷους μεστον· σπογγον ὁυν μεστον του οἷους ὕσσωπῳ περιθεντες προσηνεγκαν αυτου τῳ στοματι. ὅτε ὁυν ελαβεν το οἷος [ὃ] ιησους ειπεν, τετελεσται· και κλινας την κεφαλῃν παρεδωκεν το πνευμα. οἱ ὁυν ιουδαιοι, επει παρασκευη ην, ἵνα μη μεινῃ επι του σταυρου τα σωματα εν τῳ σαββᾶτῳ, ην γαρ μεγαλῇ ἡ ἡμερα εκεινου του σαββατου, ηρωτησαν τον πιλατον ἵνα κατεαγωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν. ηλθον ὁυν οἱ στρατιωται, και του μεν πρωτου κατεαζαν τα σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος αυτῳ· επι δε τον ιησουν ελθοντες, ὡς ειδον ἤδη αυτον τεθνηκοτα, ου κατεαζαν αυτου τα σκελη, αλλ εἷς των στρατιωτων λογχῃ αυτου την πλευραν ενυξεν, και εξηλθεν ευθυς ἅμα και ὕδωρ. και ὁ ἑωρακως μεμαρτυρηκεν, και αληθινῃ αυτου εστιν ἡ μαρτυρια, και εκεινος οἶδεν ὅτι αληθῇ λεγει, ἵνα και ὑμεις πιστευ[ε]τε. εγενετο γαρ ταυτα ἵνα ἡ γραφη πληρωθῇ, οστουν ου συντριβησεται αυτου. και παλιν ἑτερα γραφη λεγει, οφονται εις ὃν εξεκεντησαν. μετα δε ταυτα ηρωτησεν τον πιλατον ιωσηφ [ὃ] ἀπο ἀριμαθαίας, ὡν μαθητης του ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαιων, ἵνα ἀρῇ το σωμα του ιησου· και επετρεψεν ὁ πιλατος. ηλθεν ὁυν και ηρεν το σωμα αυτου. ηλθεν δε και νικοδημος, ὃ ελθων προς αυτον νυκτος το πρωτον, φερων μιγμα σμυρνης και αλοης ὡς λιτρας ἑκατον. ελαβον ὁυν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο οθονιοις μετα των αρωματων, καθως εθος εστιν τοις ιουδαιοις ενταφιαζειν. ην δε εν τῳ τοπῳ ὅπου εσταυρωθῇ κηπος, και εν τῳ κηπῳ μνημειον καινον εν ὃ

ουδεπω ουδεις ην τεθειμενος· εκει ουν δια την παρασκευην των ιουδαιων, οτι εγγυς ην το μνημειον, εθηκαν τον ιησουν. τη δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαληνη ερχεται πρωι σκοτιας ετι ουσης εις το μνημειον, και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου. τρεχει ουν και ερχεται προς σιμωνα πετρον και προς τον αλλον μαθητην ον επιλει ο ιησους, και λεγει αυτοις, ηραν τον κυριον εκ του μνημειου, και ουκ οιδαμεν που εθηκαν αυτον. εξηλθεν ουν ο πετρος και ο αλλος μαθητης, και ηρχοντο εις το μνημειον. ετρεχον δε οι δυο ομου· και ο αλλος μαθητης προεδραμεν ταχιον του πετρου και ηλθεν πρωτος εις το μνημειον, και παρακυψας βλεπει κειμενα τα οθονια, ου μεντοι εισηλθεν. ερχεται ουν και σιμων πετρος ακολουθων αυτω, και εισηλθεν εις το μνημειον· και θεωρει τα οθονια κειμενα, και το σουδαριον, ο ην επι της κεφαλης αυτου, ου μετα των οθονιων κειμενον αλλα χωρις εντετυλιγμενον εις ενα τοπον. τοτε ουν εισηλθεν και ο αλλος μαθητης ο ελθων πρωτος εις το μνημειον, και ειδεν και επιστευσεν· ουδεπω γαρ ηδεισαν την γραφην οτι δει αυτον εκ νεκρων αναστηναι. απηλθον ουν παλιν προς αυτοους οι μαθηται. μαρια δε εισητηκει προς τω μνημειω εξω κλαιουσα. ως ουν εκλαιεν παρεκυψεν εις το μνημειον, και θεωρει δυο αγγγελους εν λευκοις καθεζομενους, ενα προς τη κεφαλη και ενα προς τοις ποσιν, όπου εκειτο το σωμα του ιησου. και λεγουσιν αυτη εκεινοι, γυναι, τι κλαιεις· λεγει αυτοις οτι ηραν τον κυριον μου, και ουκ οιδα που εθηκαν αυτον. ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω, και θεωρει τον ιησουν εστωτα, και ουκ ηδει οτι ιησους εστιν. λεγει αυτη ιησους, γυναι, τι κλαιεις· τινα ζητεις· εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν λεγει αυτω, κυριε, ει συ εβαστασας αυτον, ειπε μοι που εθηκας αυτον, καγω αυτον αρω. λεγει αυτη ιησους, μαριαμ. στραφεισα εκεινη λεγει αυτω εβραϊστι, ραββουνι ο λεγεται διδασκαλε. λεγει αυτη ιησους, μη μου άπτου, ουπω γαρ αναβεβηκα προς τον πατερα· πορευου δε προς τους αδελφους μου και ειπε αυτοις, αναβαινω προς τον πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων. ερχεται μαριαμ η μαγδαληνη αγγελλουσα τοις μαθηταις οτι εωρακα τον κυριον, και ταυτα ειπεν αυτη. ουσης ουν οψιας τη ημερα εκεινη τη μια σαββατων, και των θυρων κεκλεισμενων όπου ησαν οι μαθηται δια τον φοβον των ιουδαιων, ηλθεν ο ιησους και εστη εις το μεσον και λεγει αυτοις, ειρηνη υμιν. και τουτο ειπων εδειξεν τας χειρας και την πλευραν αυτοις. εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον. ειπεν ουν αυτοις [ο ιησους] παλιν, ειρηνη υμιν· καθως απεσταλκεν με ο πατηρ, καγω πεμπω υμας. και τουτο ειπων ενεφυσησεν και λεγει αυτοις, λαβετε πνευμα άγιον· αν τινων αφητε τας άμαρτίας αφεωνται αυτοις, αν τινων κρατητε κεκρατηνται. θωμας δε εις εκ των δωδεκα, ο λεγομενος διδυμος, ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν ιησους. ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται, εωρακαμεν τον κυριον. ο δε ειπεν αυτοις, εαν μη ιδω εν ταις χερσιν αυτου τον τυπον των ήλων και βαλω τον δακτυλον μου εις τον τυπον των ήλων και βαλω μου την χειρα εις την πλευραν αυτου, ου μη πιστευσω. και μεθ ήμερας οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται αυτου και θωμας μετ αυτων. ερχεται ο ιησους των θυρων κεκλεισμενων, και εστη εις το μεσον και ειπεν, ειρηνη υμιν. ειτα λεγει τω θωμα, φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τας χειρας μου, και φερε την χειρα σου και βαλε εις την πλευραν μου, και μη γινου απιστος αλλα πιστος. απεκριθη θωμας και

ειπεν αυτω, ὁ κυριος μου και ὁ θεος μου. λεγει αυτω ὁ ιησους, ὅτι ἑώρακας με πεπιστευκας· μακαριοι οἱ μη ιδοντες και πιστευσαντες. πολλα μεν οὖν και αλλα σημεια εποιησεν ὁ ιησους ενωπιον των μαθητων [αυτου], ἃ ουκ εστιν γεγραμμενα εν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταυτα δε γεγραπται ἵνα πιστευ[ς]ητε ὅτι ιησους εστιν ὁ χριστος ὁ υἱος του θεου, και ἵνα πιστευοντες ζωην εχητε εν τῷ ονοματι αυτου. μετα ταυτα εφανερωσεν ἑαυτον παλιν ὁ ιησους τοις μαθηταις επι της θαλασσης της τιβεριαδος· εφανερωσεν δε οὕτως. ησαν ὁμου σιμων πετρος και θωμας ὁ λεγομενος διδυμος και ναθαναηλ ὁ απο κανα της γαλιλαιας και οἱ του ζεβεδαίου και αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο. λεγει αυτοις σιμων πετρος, ὑπάγω ἀλιευειν. λεγουσιν αυτω, ερχομεθα και ἡμεις συν σοι. ἐξήλθον και ενεβησαν εις το πλοιον, και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν. πρωιας δε ἡδη γενομενης εστη ιησους εις τον αιγιαλον· ου μεντοι ᾗδισαν οἱ μαθηται ὅτι ιησους εστιν. λεγει οὖν αυτοις [ὁ] ιησους, παιδια, μη τι προσφαγιον εχετε· απεκριθησαν αυτω, ου. ὁ δε ειπεν αυτοις, βαλετε εις τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον, και ἔυρησετε. εβαλον οὖν, και ουκετι αυτο ἔλχυσαι ισχυον απο του πληθους των ιχθυων. λεγει οὖν ὁ μαθητης εκεινος ὃν ηγαπα ὁ ιησους τῷ πετρῷ, ὁ κυριος εστιν. σιμων οὖν πετρος, ακουσας ὅτι ὁ κυριος εστιν, τον επενδυτην διεζωσατο, ην γαρ γυμνος, και εβαλεν ἑαυτον εις την θαλασσαν· οἱ δε αλλοι μαθηται τῷ πλοιαριῳ ἤλθον, ου γαρ ησαν μακρην απο της γης αλλα ὡς απο πηχων διακοσιων, συροντες το δικτυον των ιχθυων. ὡς οὖν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ἀνθρακιαν κειμενην και σφαριον επικειμενον και ἄρτον. λεγει αυτοις ὁ ιησους, ενεγκατε απο των σφαριων ὧν επιασατε νυν. ανεβη οὖν σιμων πετρος και ἔλχυσεν το δικτυον εις την γην μεστον ιχθυων μεγαλων ἑκατον πεντηχοντα τριων· και τοσούτων οντων ουκ εσχισθη το δικτυον. λεγει αυτοις ὁ ιησους, δευτε ἀριστησατε. ουδεις δε ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον, συ τις εἰ· εἰδοτες ὅτι ὁ κυριος εστιν. ερχεται ιησους και λαμβανει τον ἄρτον και διδωσιν αυτοις, και το σφαριον ὁμοίως. τουτο ἡδη τρίτον εφανερωθη ιησους τοις μαθηταις ἐγερθεις εκ νεκρων. ὅτε οὖν ἠριστησαν λεγει τῷ σιμῶνι πετρῷ ὁ ιησους, σιμων ιωαννου, ἀγαπας με πλεον τούτων· λεγει αυτω, ναι, κυριε, συ οιδας ὅτι φιλω σε. λεγει αυτω, βοσκε τα ἀρνια μου. λεγει αυτω παλιν δευτερον, σιμων ιωαννου, ἀγαπας με· λεγει αυτω, ναι, κυριε, συ οιδας ὅτι φιλω σε. λεγει αυτω, ποιμαινε τα πρόβατα μου. λεγει αυτω το τρίτον, σιμων ιωαννου, φιλεις με· ἐλυπηθῆ ὁ πετρος ὅτι ειπεν αυτω το τρίτον, φιλεις με· και λεγει αυτω, κυριε, παντα συ οιδας, συ γινωσκεις ὅτι φιλω σε. λεγει αυτω [ὁ ιησους], βοσκε τα πρόβατα μου. ἀμήν ἀμήν λεγῶ σοι, ὅτε ἡς νεώτερος, ἐζωννυες σεαυτον και περιεπατεῖς ὅπου ἡθέλεις· ὅταν δε γῆρασης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖρας σου, και ἄλλος σε ζώσει και οἰσεῖ ὅπου ου θέλεις. τουτο δε ειπεν σημαινων ποιῶ θανάτῳ δοξάσει τον θεον. και τουτο ειπων λεγει αυτω, ἀκολουθεῖ μοι. ἐπιστραφεις ὁ πετρος βλέπει τον μαθητην ὃν ἠγαπα ὁ ιησους ἀκολουθουντα, ὃς και ἀνεπεσεν εν τῷ δειπνῷ επι το στήθος αυτου και ειπεν, κυριε, τις εστιν ὁ παραδιδους σε· τουτον οὖν ἰδων ὁ πετρος λεγει τῷ ιησῷ, κυριε, οὗτος δε τι· λεγει αυτω ὁ ιησους, εαν αυτον θέλω μενειν ἕως ἐρχομαι, τι πρὸς σε· συ μοι ἀκολουθεῖ. ἐξήλθεν οὖν οὗτος ὁ λόγος εις τοὺς ἀδελφους ὅτι ὁ μαθητης εκεινος ουκ ἀποθνήσκει. ουκ ειπεν δε αυτω ὁ ιησους ὅτι ουκ

αποθνήσκει, ἀλλ', εἰαν αὐτὸν θελῶ μενεῖν ἕως ἐρχομαι [·, τι πρὸς σε]· οὗτος ἐστὶν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ ὁ γραφάς ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς αὐτοῦ ἡ μαρτυρία ἐστίν. ἐστὶν δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ἃ ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς, ἅτινα εἰαν γραφῇται καθ' ἓν, οὐδ' αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία.

ἀποκαλύψας ἰησοῦ χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεός, δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενεσθῆαι ἐν τάχει, καὶ ἐσημάνειν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ ἰωάννῃ, ὃς ἐμαρτύρησεν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν ἰησοῦ χριστοῦ, ὅσα εἶδεν. μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ τηρουντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα, ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς. ἰωάννης τὰς ἑπτὰ ἐκκλησίαις τὰς ἐν τῇ ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὄντος καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ἃ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ ἰησοῦ χριστοῦ, ὁ μαρτυρῶν ὁ πιστὸς, ὁ πρωτοτοκὸς τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἀρχὼν τῶν βασιλείων τῆς γῆς. τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς καὶ λυσάντι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν, ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ αὐτῷ ἡ δοῦσα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας [τῶν αἰώνων]· ἀμήν. ἰδοὺ ἐρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὁφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς ὀφθαλμοὶ καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, καὶ κοφῶνται ἐπ' αὐτὸν πασαὶ αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. ναὶ, ἀμήν. ἐγὼ εἰμι τὸ ἀλφά καὶ τὸ ὦ, λέγει κύριος ὁ θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ. ἐγὼ ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συγχωινῶν ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν ἰησοῦ, ἐγενομῆν ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλούμενῃ πατμῷ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν ἰησοῦ. ἐγενομένη ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος λεγούσης, ὁ βλέπων γραψὼν εἰς βιβλίον καὶ πεμψὼν τὰς ἑπτὰ ἐκκλησίας, εἰς ἐφεσόν καὶ εἰς σμύρναν καὶ εἰς περγάμον καὶ εἰς θύατειραν καὶ εἰς σάρδεεις καὶ εἰς φιλαδέλφειαν καὶ εἰς λαοδικείαν. καὶ ἐπεστρεψά βλέπειν τὴν φωνὴν ἥτις ἐλάλει μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρύσας, καὶ ἐν μεσῷ τῶν λυχνίων ὅμοιον ὕιον ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοὺς μαστοὺς ζώνην χρύσαν· ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἐρίον λευκόν, ὡς χιών, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβανῷ ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένης, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὕδατων πολλῶν, καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ χεὶρὶ αὐτοῦ ἀστέρας ἑπτὰ, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία διστομὸς ὀξεία ἐκπορευομένη, καὶ ἡ οὐσία αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἐπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἐβλήθη τὴν δεξιάν αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ λέγων, μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἐσχάτος, καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενομένη νεκρός καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ ἔχω τὰς κλείς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ἄδου. γραψὼν οὖν ἃ εἶδες καὶ ἃ

εἰσιν καὶ ἃ μέλλει γενεσθαι μετὰ ταῦτα. τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστε-
ρων ὅς εἶδες ἐπὶ τῆς δεξίας μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσάς·
οἱ ἑπτὰ ἀστερες ἀγγελοὶ τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσιν, καὶ αἱ λυχνίαι
αἱ ἑπτὰ ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσιν. τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν ἐφεσῷ ἐκκλησίας
γράψον· ταδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ,
ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνίων τῶν χρυσῶν· οἶδα τὰ ἔργα
σου καὶ τὸν κόπον καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ ὅτι οὐ δυνή βαστασαι
κακοὺς, καὶ ἐπειράσας τοὺς λεγόντας ἑαυτοὺς ἀποστόλους καὶ οὐκ
εἰσιν, καὶ εὐρες αὐτοὺς ψευδεῖς· καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ ἐβαστάσας
διὰ τὸ ὄνομα μου, καὶ οὐ κεκοπίακας. ἀλλὰ ἔχω κατὰ σου ὅτι τὴν
ἀγαπὴν σου τὴν πρώτην ἀφῆκες. μνημονεύει οὖν ποθεν πεπτῶκας,
καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον· εἰ δὲ μὴ, ἐρχομαι σοὶ
καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τοποῦ αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανόησης.
ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν νικολαιτῶν, ἃ καγὼ μισῶ. ὁ
ἔχων ὅς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. τῷ νικωντί
δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὁ ἐστὶν ἐν τῷ παραδείσῳ
τοῦ θεοῦ. καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν σμύρνῃ ἐκκλησίας γράψον· ταδε
λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἐσχάτος, ὃς ἐγενετο νεκρὸς καὶ ἐζήσεν· οἶδα
σου τὴν θλιψὶν καὶ τὴν πτωχείαν, ἀλλὰ πλουσίος εἶ, καὶ τὴν βλασφη-
μίαν ἐκ τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτοὺς, καὶ οὐκ εἰσιν ἀλλὰ
συναγωγή τοῦ σατανα. μὴδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις πασχεῖν. ἰδοὺ μέλλει
βαλλεῖν ὁ διαβόλος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε, καὶ ἔξετε
θλιψὶν ἡμερῶν δεκά. γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοὶ τὸν
στεφάνον τῆς ζωῆς. ὁ ἔχων ὅς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις. ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικήθῃ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.
καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν περγαμῇ ἐκκλησίας γράψον· ταδε λέγει ὁ ἔχων
τὴν ῥομφαίαν τὴν διστομὸν τὴν ὀξείαν· οἶδα πού κατοικεῖς, ὅπου ὁ
θρόνος τοῦ σατανα, καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομα μου, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν
πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς μου, ὃς
ἀπεκτανθῇ παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ σατανας κατοικεῖ. ἀλλ' ἔχω κατὰ σου ὀ-
λίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδασχὴν βalaαμ, ὃς ἐδίδασκεν τὸν
βαλακ βαλεῖν σκανδαλὸν ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, φαγεῖν εἰδωλοθύ-
τα καὶ πορνεῦσαι· οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδασχὴν [τῶν]
νικολαιτῶν ὁμοίως. μετανόησον οὖν· εἰ δὲ μὴ, ἐρχομαι σοὶ ταχύ, καὶ
πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματος μου. ὁ ἔχων ὅς
ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. τῷ νικωντί δώσω αὐτῷ
τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν καὶ ἐπὶ
τὴν ψῆφον ὄνομα καίνον γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβά-
νων. καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν θυατείροις ἐκκλησίας γράψον· ταδε λέγει
ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός,
καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολίβανῳ· οἶδα σου τὰ ἔργα καὶ τὴν
ἀγαπὴν καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ

τα έργα σου τα εσχάτα πλειονα των πρωτων. αλλα εχω κατα σου ότι αφεις την γυναικα ιεζαβελ, ή λεγουσα έαυτην προφητιν, και διδασκει και πλανα τους εμους δουλους πορνευσαι και φαγειν ειδωλοθυτα. και εδωκα αυτη χρονον ίνα μετανοησῃ, και ου θελει μετανοησαι εκ της πορνειας αυτης. ιδου βαλλω αυτην εις κλινην, και τους μοιχευοντας μετ αυτης εις θλιψιν μεγαλην, εαν μη μετανοησωσιν εκ των εργων αυτης· και τα τεκνα αυτης αποκτενω εν θανατω· και γνωσονται πασαι άι εκκλησαι ότι εγω ειμι ό εραυνων νεφρους και καρδιας, και δωσω ύμιν έκαστω κατα τα έργα ύμων. ύμιν δε λεγω τοις λοιποις τοις εν θυατειροις, όσοι ουκ εχουσιν την διδαχην ταυτην, ότινινες ουκ εγνωσαν τα βαθεα του σατανα, ως λεγουσιν, ου βαλλω εφ ύμας αλλο βαρος· πλην ό εχετε κρατησατε αχρι[ς] ου αν ήξω. και ό νικων και ό τηρων αχρι τελους τα έργα μου, δωσω αυτω εξουσιαν επι των εθνων, και ποιμανει αυτους εν ράβδω σιδηρα, ως τα σκευη τα κεραμικα συντριβεται, ως καγω ειληφα παρα του πατρος μου, και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον. ό εχων όυς ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησαις. και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιας γραψον· ταδε λεγει ό εχων τα έπτα πνευματα του θεου και τους έπτα αστερας· οίδα σου τα έργα, ότι ονομα εχεις ότι ζης, και νεκρος ει. γινου γρηγορων, και στηρισον τα λοιπα ά εμελλον αποθανειν, ου γαρ έυρηκα σου τα έργα πεπληρωμενα ενωπιον του θεου μου· μνημονευε όυν πως ειληφας και ηκουσας, και τηρει, και μετανοησον. εαν όυν μη γρηγορησης, ήξω ως κλεπτης, και ου μη γνως ποιαν ώραν ήξω επι σε. αλλα εχεις ολιγα ονοματα εν σαρδεσιν ά ουκ εμολυναν τα ίματια αυτων, και περιπατησουσιν μετ εμου εν λευκοις, ότι αξιοι εισιν. ό νικων όυτως περιβαλειται εν ίματιοις λευκοις, και ου μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της βιβλου της ζωης, και όμολογησω το ονομα αυτου ενωπιον του πατρος μου και ενωπιον των αγγελων αυτου. ό εχων όυς ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησαις. και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιας γραψον· ταδε λεγει ό άγιος, ό αληθινος, ό εχων την κλειν δαυιδ, ό ανοιγων και ουδεις κλεισει, και κλειων και ουδεις ανοιγει· οίδα σου τα έργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν ηνεωγμενην, ήν ουδεις δυναται κλεισαι αυτην ότι μικραν εχεις δυναμιν, και ετηρησας μου τον λογον, και ουκ ηρνησω το ονομα μου. ιδου διδω εκ της συναγωγης του σατανα, των λεγοντων έαυτους ιουδαιους εινα, και ουκ εισιν αλλα ψευδονται· ιδου ποιησω αυτους ίνα ήξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον των ποδων σου, και γνωσιν ότι εγω ηγαπησα σε. ότι ετηρησας τον λογον της ύπομονης μου, καγω σε τηρησω εκ της ώρας του πειρασμου της μελλουσῃς ερχεσθαι επι της οικουμενης όλης πειρασαι τους κατοικουντας επι της γης. ερχομαι ταχυ· κρατει ό εχεις, ίνα μηδεις λαβῃ τον στεφανον σου. ό νικων ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω του θεου μου, και

εξω ου μη εξελθῃ ἐτι, καὶ γράψω ἐπ αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου, τῆς καινῆς ἱερουσαλὴμ, ἡ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα μου τὸ καινόν. ὁ ἔχων ὅς ἀκουσάτω τι τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν λαοδικείᾳ ἐκκλησίας γράψον· ταδε λέγει ὁ ἁμὴν, ὁ μαρτυρῶν ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ· οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὐτε ψυχρὸς εἰ οὐτε ζεστός. ὀφελὸν ψυχρὸς ἢ ὁ ζεστός. οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἰ καὶ οὐτε ζεστός οὐτε ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμεῖσαι ἐκ τοῦ στόματος μου. ὅτι λέγεις ὅτι πλούσιος εἰμι καὶ πεπλούτηκα καὶ οὐδὲν χρεῖαν ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἰ ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεῖνος καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός, συμβούλευε σοὶ ἀγοράσαι παρ ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσης, καὶ ἱμάτια λευκά ἵνα περιβαλῇ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχυνὴ τῆς γυμνοτήτος σου, καὶ κολλ[ο]ύριον ἐγχεῖσαι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἵνα βλέπῃς. ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ ἐλεγχῶ καὶ παιδεύω· ζηλευε ὅν καὶ μετανοήσῃς. ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐὰν τις ἀκουσῇ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, [καὶ] εἰσελευσόμεαι πρὸς αὐτὸν καὶ δεῖπνήσω μετ αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ ἐμοῦ. ὁ νικῶν δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὥς καγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. ὁ ἔχων ὅς ἀκουσάτω τι τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἠνεώγμενη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἥν ἤκουσα ὥς σαλπύγγος λαλοῦσης μετ ἐμοῦ λέγων, ἀναβὰ ὧδε, καὶ δεῖξω σοὶ ἃ δεῖ γενεσθῆαι μετὰ ταῦτα. εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδοὺ θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον καθήμενος, καὶ ὁ καθήμενος ὅμοιος ὁράσει λιθῷ ἰασπιδί καὶ σαρδίῳ, καὶ ἱρὶς κυκλοῦθεν τοῦ θρόνου ὅμοιος ὁράσει σμαραγδίνῳ. καὶ κυκλοῦθεν τοῦ θρόνου θρόνους εἰκοσι τέσσαρες, καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἰκοσι τέσσαρας πρεσβυτέρους καθήμενους περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστράται καὶ φωναὶ καὶ βρονταί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καίομεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, ἃ εἰσὶν τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ, καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου ὥς θάλασσα ὑάλινη ὅμοια κρυστάλλῳ. καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κυκλῷ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἐμπροσθεν καὶ ὀπισθεν· καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μοσχῷ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχων τὸ πρόσωπον ὥς ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετομένῳ. καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, ἐν καθ' ἓν αὐτῶν ἔχων ἀνα πτερύγας ἑξ, κυκλοῦθεν καὶ ἐσῶθεν γέμουσιν ὀφθαλμῶν· καὶ ἀναπαύσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτός λεγόντες, ἅγιος ἅγιος ἅγιος κυριὸς ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος. καὶ ὅταν δώσουσιν τὰ ζῶα δοξάν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, τῷ ζῶντι εἰς

τους αιωνας των αιωνων, πεσουνται οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι ενωπιον του καθημενου επι του θρονου και προσκυνησουσιν τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων, και βαλουσιν τους στεφανους αυτων ενωπιον του θρονου λεγοντες, αξιος ει, ο κυριος και ο θεος ημων, λαβειν την δοξαν και την τιμην και την δυναμιν, οτι συ εκτισας τα παντα, και δια το θελημα σου ησαν και εκτισθησαν. και ειδον επι την δεξιαν του καθημενου επι του θρονου βιβλιον γεγραμμενον εσωθεν και οπισθεν, κατεσφραγισμενον σφραγισιν επτα. και ειδον αγγελον ισχυρον κηρυσσοντα εν φωνη μεγαλη, τις αξιος ανοιξει το βιβλιον και λυσαι τας σφραγιδας αυτου· και ουδεις εδυνατο εν τω ουρανω ουδε επι της γης ουδε υποκατω της γης ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο. και εκλαιον πολυ οτι ουδεις αξιος ευρεθη ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο. και εις εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι, μη κλαι· ιδου ενικησεν ο λεων ο εκ της φυλης ιουδα, η ριζα δαυιδ, ανοιξει το βιβλιον και τας επτα σφραγιδας αυτου. και ειδον εν μεσω του θρονου και των τεσσαρων ζων και εν μεσω των πρεσβυτερων αρνιον εστηκος ως εσφαγμενον, εχων κερατα επτα και οφθαλμους επτα, οι εισιν τα [επτα] πνευματα του θεου απεσταλμενοι εις πασαν την γην. και ηλθεν και ειληφεν εκ της δεξιας του καθημενου επι του θρονου. και οτε ελαβεν το βιβλιον, τα τεσσαρα ζωα και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι επεσαν ενωπιον του αρνιου, εχοντες εκαστος κιθαραν και φιαλας χρυσας γεμουσας θυμιαματων, αι εισιν αι προσευχαι των αγιων. και αδουσιν ωδην καινην λεγοντες, αξιος ει λαβειν το βιβλιον και ανοιξει τας σφραγιδας αυτου, οτι εσφαγης και ηγορασας τω θεω εν τω αιματι σου εκ πασης φυλης και γλωσσης και λαου και εθνους, και εποιησας αυτους τω θεω ημων βασιλειαν και ιερεις, και βασιλευσουσιν επι της γης. και ειδον, και ηκουσα φωνην αγγελων πολλων κυκλω του θρονου και των ζων και των πρεσβυτερων, και ην ο αριθμος αυτων μυριαδες μυριαδων και χιλιαδες χιλιαδων, λεγοντες φωνη μεγαλη, αξιον εστιν το αρνιον το εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν και πλουτον και σοφιαν και ισχυν και τιμην και δοξαν και ευλογιαν. και παν κτισμα ο εν τω ουρανω και επι της γης και υποκατω της γης και επι της θαλασσης, και τα εν αυτοις παντα, ηκουσα λεγοντας, τω καθημενω επι τω θρονω και τω αρνιω η ευλογια και η τιμη και η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων. και τα τεσσαρα ζωα ελεγον, αμην· και οι πρεσβυτεροι επεσαν και προσεκυνησαν. και ειδον οτε ηνοιξεν το αρνιον μιαν εκ των επτα σφραγιδων, και ηκουσα ενος εκ των τεσσαρων ζων λεγοντος ως φωνη βροντης, ερχου. και ειδον, και ιδου ιππος λευκος, και ο καθημενος επ αυτον εχων τοξον, και εδοθη αυτω στεφανος, και εξηλθεν νικων και ινα νικηση. και οτε ηνοιξεν την σφραγίδα την δευτεραν, ηκουσα του δευτερου ζωου λεγοντος, ερχου. και εξηλθεν αλλος ιππος πυρρος, και τω καθημενω

επ αυτον εδοθη αυτω λαβειν την ειρηνην εκ της γης και ινα αλληλους σφαξουσιν, και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη. και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τριτην, ηκουσα του τριτου ζωου λεγοντος, ερχου. και ειδον, και ιδου ιππος μελας, και ο καθημενος επ αυτον εχων ζυγον εν τη χειρι αυτου. και ηκουσα ως φωνην εν μεσω των τεσσαρων ζων λεγουσαν, χοινιξ σιτου δηναριου, και τρεις χοινικες κριθων δηναριου· και το ελαιον και τον οινον μη αδικησης. και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τεταρτην, ηκουσα φωνην του τεταρτου ζωου λεγοντος, ερχου. και ειδον, και ιδου ιππος χλωρος, και ο καθημενος επανω αυτου ονομα αυτω [ο] θανατος, και ο αδης ηκολουθει μετ αυτου· και εδοθη αυτοις εξουσια επι το τεταρτον της γης, αποκτειναι εν ρομφαια και εν λιμω και εν θανατω και υπο των θηριων της γης. και οτε ηνοιξεν την πεμπτην σφραγιδα, ειδον υποκατω του θυσιαστηριου τας ψυχας των εσφαγμενων δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν ην ειχον. και εκραζαν φωνη μεγαλη λεγοντες, έως ποτε, ο δεσποτης ο αγιος και αληθινος, ου κρινεις και εκδικεις το αιμα ημων εκ των κατοικουντων επι της γης· και εδοθη αυτοις εκαστω στολη λευκη, και ερρεθη αυτοις ινα αναπαυσονται ετι χρονον μικρον, έως πληρωθωσιν και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων οι μελλοντες αποκτεννεσθαι ως και αυτοι. και ειδον οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εκτην, και σεισμος μεγας εγενετο, και ο ηλιος εγενετο μελας ως σακκος τριχινος, και η σεληνη ολη εγενετο ως αιμα, και οι αστερες του ουρανου επεσαν εις την γην, ως συχη βαλλει τους ολυνθους αυτης υπο ανεμου μεγαλου σειομενη, και ο ουρανος απεχωρισθη ως βιβλιον ελίσσόμενον, και παν ορος και νησος εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν. και οι βασιλεις της γης και οι μεγιστανες και οι χιλιαρχοι και οι πλουσιοι και οι ισχυροι και πας δουλος και ελευθερος εκρυψαν εαυτους εις τα σπηλαια και εις τας πετρας των ορεων· και λεγουσιν τοις ορεσιν και ταις πετραις, πεσετε εφ ημας και κρυψατε ημας απο προσωπου του καθημενου επι του θρονου και απο της οργης του αρνιου, οτι ηλθεν η ημερα η μεγαλη της οργης αυτων, και τις δυναται σταθηναι· μετα τουτο ειδον τεσσαρας αγγελους εστωτας επι τας τεσσαρας γωνιας της γης, κρατουντας τους τεσσαρας ανεμους της γης, ινα μη πνεη ανεμος επι της γης μητε επι της θαλασσης μητε επι παν δενδρον. και ειδον αλλον αγγελον αναβαινοντα απο ανατολης ηλιου, εχοντα σφραγιδα θεου ζωντος, και εκραξεν φωνη μεγαλη τοις τεσσαρσιν αγγελοις οις εδοθη αυτοις αδικησαι την γην και την θαλασσαν, λεγων, μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρι σφραγισμεν τους δουλους του θεου ημων επι των μετωπων αυτων. και ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμενων, εκατον τεσσερακοντα τεσσαρες χιλιαδες, εσφραγισμενοι εκ πασης φυλης υιων ισραηλ· εκ φυλης ιουδα δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμενοι, εκ φυλης ρουβην δωδε-

κα χιλιάδες, εκ φυλης γαδ δωδεκα χιλιάδες, εκ φυλης ασηρ δωδεκα χιλιάδες, εκ φυλης νεφθαλιμ δωδεκα χιλιάδες, εκ φυλης μανασση δωδεκα χιλιάδες, εκ φυλης συμεων δωδεκα χιλιάδες, εκ φυλης λευι δωδεκα χιλιάδες, εκ φυλης ισσαχαρ δωδεκα χιλιάδες, εκ φυλης ζαβουλων δωδεκα χιλιάδες, εκ φυλης ιωσηφ δωδεκα χιλιάδες, εκ φυλης βενιαμιν δωδεκα χιλιάδες εσφραγισμενοι. μετα ταυτα ειδον, και ιδου οχλος πολυς, όν αριθμησαι αυτον ουδεις εδυνατο, εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων, έστωτες ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου, περιβεβλημενους στολας λευκας, και φοινικες εν ταις χερσιν αυτων· και κραζουσιν φωνη μεγαλη λεγοντες, ή σωτηρια τω θεω ήμων τω καθημενω επι τω θρονω και τω αρνιω. και παντες οι αγγελοι έισηκησαν κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζων, και επεσαν ενωπιον του θρονου επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω, λεγοντες, αμην· ή ευλογια και ή δοξα και ή σοφια και ή ευχαριστια και ή τιμη και ή δυναμις και ή ισχυς τω θεω ήμων εις τους αιωνας των αιωνων· αμην. και απεκριθη εις εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι, ουτοι οι περιβεβλημενοι τας στολας τας λευκας τινες εισιν και ποθεν ηλθον· και ειρηκα αυτω, κυριε μου, συ οιδας. και ειπεν μοι, ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεως της μεγαλης, και επλυναν τας στολας αυτων και ελευκαναν αυτας εν τω άμιατι του αρνιου. δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου, και λατρευουσιν αυτω ήμερας και νυκτος εν τω ναω αυτου, και ό καθημενος επι του θρονου σκηνωσει επ αυτους. ου πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν ετι, ουδε μη πεση επ αυτους ό ήλιος ουδε παν καυμα, ό τι το αρνιον το ανα μεσον του θρονου ποιμανει αυτους, και όδηγησει αυτους επι ζωης πηγας ύδατων· και εξαλειψει ό θεος παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων. και όταν ηνοιξεν την σφραγιδα την έβδομην, εγενετο σιγη εν τω ουρανω ως ήμωριον. και ειδον τους έπτα αγγελους οι ενωπιον του θεου έστηκασιν, και εδοθησαν αυτοις έπτα σαλπιγγες. και αλλος αγγελος ηλθεν και εσταθη επι του θυσιαστηριου εχων λιβανωτον χρυσουν, και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ίνα δωσει ταις προσευχαις των άγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσουν το ενωπιον του θρονου. και ανεβη ό καπνος των θυμιαματων ταις προσευχαις των άγιων εκ χειρος του αγγελου ενωπιον του θεου. και ειληφεν ό αγγελος τον λιβανωτον, και εγεμισεν αυτον εκ του πυρος του θυσιαστηριου και εβαλεν εις την γην· και εγενοντο βρονται και φωναι και αστραπαι και σεισμος. και οι έπτα αγγελοι οι εχοντες τας έπτα σαλπιγγας ήτοιμασαν αυτους ίνα σαλπισωσιν. και ό πρωτος εσαλπισεν· και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα εν άμιατι, και εβληθη εις την γην· και το τριτον της γης κατεκαη, και το τριτον των δενδρων κατεκαη, και πας χορτος χλωρος κατεκαη. και ό δευτερος αγγελος εσαλπισεν· και ως ορος μεγα πυρι καιομενον εβληθη εις

την θάλασσαν· και εγενετο το τριτον της θάλασσης αίμα, και απεθανεν το τριτον των κτισματων των εν τη θάλασση, τα εχοντα ψυχας, και το τριτον των πλοιων διεφθαρησαν. και ὁ τριτος αγγελος εσαλπισεν· και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ megas καιομενος ὡς λαμπας, και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τας πηγας των ὕδατων. και το ονομα του αστερος λεγεται ὁ αψινθος. και εγενετο το τριτον των ὕδατων εις αψινθον, και πολλοι των ανθρωπων απεθανον εκ των ὕδατων, ὅτι επικρανθησαν. και ὁ τεταρτος αγγελος εσαλπισεν· και επληγη το τριτον του ἡλιου και το τριτον της σεληνης και το τριτον των αστερων, ἵνα σκοτισθῇ το τριτον αυτων και ἡ ἡμερα μη φανῇ το τριτον αυτης, και ἡ νυξ ὁμοιως. και ειδον, και ηκουσα ἑνος αετου πετομενου εν μεσουρανηματι λεγοντος φωνη μεγαλη, ουαι ουαι ουαι τους κατοικουντας επι της γης εκ των λοιπων φωνων της σαλπιγγος των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπίζειν. και ὁ πεμπτος αγγελος εσαλπισεν· και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εις την γην, και εδοθη αυτω ἡ κλεις του φρεατος της αβυσσου. και ηνοιξεν το φρεαρ της αβυσσου, και ανεβη καπνος εκ του φρεατος ὡς καπνος καμινου μεγαλης, και εσκοτωθη ὁ ἥλιος και ὁ αηρ εκ του καπνου του φρεατος. και εκ του καπνου εξηλθον ακριδες εις την γην, και εδοθη αυταις εξουσια ὡς εχουσιν εξουσιαν οἱ σκορπιοι της γης. και ερρεθη αυταις ἵνα μη αδικησουσιν τον χορτον της γης ουδε παν χλωρον ουδε παν δενδρον, εἰ μη τους ανθρωπους ὅτινες ουκ εχουσι την σφραγιδα του θεου επι των μετωπων. και εδοθη αυτοις ἵνα μη αποκτεινωσιν αυτοους, ἀλλ ἵνα βασανισθῶσονται μηνας πεντε· και ὁ βασανισμος αυτων ὡς βασανισμος σκορπιου, ὅταν παισῇ ανθρωπον. και εν ταις ἡμεραις εκειναις ζητησουσιν οἱ ανθρωποι τον θανατον και ου μη εὕρῃσουσιν αυτον, και επιθυμησουσιν αποθανειν και φευγει ὁ θανατος απ αυτων. και τα ὁμοιωματα των ακριδων ὁμοια ἵπποις ἡτοιμασμενοις εις πολεμον, και επι τας κεφαλας αυτων ὡς στεφανοι ὁμοιοι χρυσω, και τα προσωπα αυτων ὡς προσωπα ανθρωπων, και ειχον τριχας ὡς τριχας γυναικων, και οἱ οδοντες αυτων ὡς λεοντων ησαν, και ειχον θωρακας ὡς θωρακας σιδηρους, και ἡ φωνη των πτερυγων αυτων ὡς φωνη ἄρματων ἵππων πολλων τρεχοντων εις πολεμον. και εχουσιν ουρας ὁμοιας σκορπιοις και κεντρα, και εν ταις ουραις αυτων ἡ εξουσια αυτων αδικησαι τους ανθρωπους μηνας πεντε. εχουσιν επ αυτων βασιλεα τον αγγελον της αβυσσου· ονομα αυτω ἑβραιστι αβαδδων και εν τη ἑλληνικη ονομα εχει απολλυων. ἡ ουαι ἡ μια απηλθεν· ἰδου ερχεται ετι δυο ουαι μετα ταυτα. και ὁ ἑκτος αγγελος εσαλπισεν· και ηκουσα φωνην μιαν εκ των [τεσσαρων] κερατων του θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιον του θεου, λεγοντα τῷ ἑκτῷ αγγέλῳ, ὃ εἶχον την σαλπινγᾶ, λυσον τους τεσσαρας αγγελους τους δεδεμενους επι τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ ευφρατῇ. και ελυθησαν οἱ τεσσαρες αγγελοι

οἱ ἡτοιμασμενοὶ εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτον, ἵνα ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἵππικου δισμυριάδες μυριάδων· ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὄρασει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἐχοντας θώρακας πυρινούς καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεοντῶν, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θείον. ἀπὸ τῶν τριῶν πληγῶν τούτων ἀπεκτανθῆσαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν. ἡ γὰρ ἐξουσία τῶν ἵππων ἐν τῷ στοματί αὐτῶν ἐστὶν καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεσιν, ἐχούσαι κεφαλὰς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδίκουσιν. καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, οἱ οὐκ ἀπεκτανθῆσαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὐδὲ μετενόησαν ἐκ τῶν ἐργῶν τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσουσιν τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἰδῶλα τὰ χρυσα καὶ τὰ ἀργυρα καὶ τὰ χαλκα καὶ τὰ λιθίνα καὶ τὰ ξυλῖνα, ἃ οὐτε βλέπειν δύνανται οὐτε ἀκοεῖν οὐτε περιπατεῖν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φονῶν αὐτῶν οὐτε ἐκ τῶν φαρμάκων αὐτῶν οὐτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὐτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν. καὶ εἶδον ἄλλον ἀγγέλων ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην, καὶ ἡ ἰρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι πυρὸς, καὶ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἠνεωγμένον. καὶ ἐθήκεν τὸν ποδὰ αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐωνυμὸν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκραξεν φωνῇ μεγάλη ὥσπερ λέων μυκάται. καὶ ὅτε ἐκραξεν, ἐλαλήσαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνὰς. καὶ ὅτε ἐλαλήσαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ, ἠμελλον γραφεῖν· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσαν, σφραγίσον ἃ ἐλαλήσαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ, καὶ μὴ αὐτὰ γραψῆς. καὶ ὁ ἀγγέλως ὃν εἶδον ἑστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἤρην τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιάν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ὃς ἐκτίσεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὴν θαλάσσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκετι ἐστὶ, ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἔβδομου ἀγγέλου, ὅταν μελλῇ σαλπίζειν, καὶ ἐτελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ, ὡς εὐηγγέλisen τοὺς ἑαυτοῦ δούλους τοὺς προφῆτας. καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, παλιν λαλούσαν μετ' ἐμοῦ καὶ λεγούσαν, ὑπάγε λαβε τὸ βιβλίον τὸ ἠνεωγμένον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἑστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἀπῆλθα πρὸς τὸν ἀγγέλων λέγων αὐτῷ δοῦναι μοι τὸ βιβλαρίδιον. καὶ λέγει μοι, λαβε καὶ καταφαγε αὐτό, καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στοματί σου ἐστὶ γλυκὺ ὡς μέλι. καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν ἐν τῷ στοματί μου ὡς μέλι γλυκὺ· καὶ ὅτε ἐφαγον αὐτό, ἐπικρανθῇ ἡ κοιλία μου. καὶ λεγούσιν

μοι, δει σε παλιν προφητευσαι επι λαοις και εθνεσιν και γλωσσαις και βασιλευσιν πολλοις. και εδοθη μοι καλαμος ὁμοιος ῥαβδῳ, λεγων, εγειρε και μετρησον τον ναον του θεου και το θυσιαστηριον και τους προσκυνοντας εν αυτω. και την αυλην την εξωθεν του ναου εκβαλε εξωθεν και μη αυτην μετρησης, ὅτι εδοθη τοις εθνεσιν, και την πολιν την ἁγιαν πατησουσιν μηνας τεσσερακοντα [και] δυο. και δωσω τοις δυσιν μαρτυσιν μου, και προφητευσουσιν ἡμερας χιλιας διακοσιας ἑξηκοντα περιβεβλημενοι σακκους. ουτοι εισιν ἂν δυο ελαιαι και ἂν δυο λυχναι ἂν ενωπιον του κυριου της γης ἑστωτες. και ει τις αυτους θελει ἀδικησαι, πυρ εκπορευεται εκ του στοματος αυτων και κατεσθιει τους εχθρους αυτων· και ει τις θεληση αυτους ἀδικησαι, ὁυτως δει αυτον αποκτανθηναι. ουτοι εχουσιν την εξουσιαν κλεισαι τον ουρανον, ἵνα μη ὑετος βρεχη τας ἡμερας της προφητειας αυτων, και εξουσιαν εχουσιν επι των ὑδατων στρεφειν αυτα εις ἅμα και παταξαι την γην εν παση πληγῃ ὅσακις εαν θελησωσιν. και ὅταν τελεσωσιν την μαρτυριαν αυτων, το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει μετ αυτων πολεμον και νικησει αυτους και αποκτενει αυτους. και το πτωμα αυτων επι της πλατειας της πολεως της μεγαλης, ἣτις καλεται πνευματικως σοδομα και αιγυπτος, ὅπου και ὁ κυριος αυτων εσταυρωθη. και βλεπουσιν εκ των λαων και φυλων και γλωσσων και εθνων το πτωμα αυτων ἡμερας τρεις και ἡμισυ, και τα πτωματα αυτων ουκ αφιουσιν τεθηναι εις μνημα. και ὁι κατοικουντες επι της γης χαιρουσιν επ αυτοις και ευφραινονται, και δωρα πεμπουσιν ἀλληλοις, ὅτι ουτοι ὁι δυο προφηται εβασανισαν τους κατοικουντας επι της γης. και μετα τας τρεις ἡμερας και ἡμισυ πνευμα ζωης εκ του θεου εισηλθεν εν αυτοις, και εστησαν επι τους ποδας αυτων, και φοβος μεγας επεπεσεν επι τους θεωρουντας αυτους. και ηκουσαν φωνης μεγαλης εκ του ουρανου λεγουσης αυτοις, αναβατε ὧδε· και ανεβησαν εις τον ουρανον εν τη νεφελῃ, και εθεωρησαν αυτους ὁι εχθροι αυτων. και εν εκεινη τη ὥρᾳ εγενετο σεισμος μεγας, και το δεκατον της πολεως επεσεν, και απεκτανθησαν εν τῷ σεισμῳ ὀνοματα ἀνθρωπων χιλιαδες ἑπτα, και ὁι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τῷ θεῷ του ουρανου. ἡ ουαι ἡ δευτερα ἀπηλθεν· ἰδου ἡ ουαι ἡ τριτη ερχεται ταχυ. και ὁ ἑβδόμος ἀγγελος εσαλπισεν· και εγενοντο φωναι μεγαλαι εν τῷ ουρανῷ λεγοντες, εγενετο ἡ βασιλεια του κοσμου του κυριου ἡμων και του χριστου αυτου, και βασιλευσει εις τους αιωνας των αιωνων. και ὁι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι [ὁι] ενωπιον του θεου καθημενοι επι τους θρονους αυτων επεσαν επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τῷ θεῷ λεγοντες, ευχαριστουμεν σοι, κυριε ὁ θεος ὁ παντοκρατωρ, ὁ ὢν και ὁ ἦν, ὅτι εἰληφας την δυναμιν σου την μεγαλην και εβασίλευσας· και τα εθνη ωργισθησαν, και ἤλθεν ἡ ὀργῇ σου και ὁ καιρος των νεκρων κριθῆναι και δουναι

τον μισθον τοις δούλοις σου τοις προφηταις και τοις άγίοις και τοις φοβουμενοις το ονομα σου, τους μικρους και τους μεγαλους, και διαφθειραι τους διαφθειροντας την γην. και ηνοιγη ο ναος του θεου ο εν τω ουρανω, και ωφθη η κιβωτος της διαθηκης αυτου εν τω ναω αυτου· και εγενοντο αστραπαι και φωνα και βρονται και σεισμος και χαλαζα μεγαλη. και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω, γυνη περιβεβλημενη τον ήλιον, και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτης, και επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων δωδεκα, και εν γαστρι εχουσα, και κραζει ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν. και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω, και ιδου δρακων μεγας πυρρος, εχων κεφαλας επτα και κερατα δεκα και επι τας κεφαλας αυτου επτα διαδηματα, και η ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην. και ο δρακων εστηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν, ινα οταν τεκη το τεκνον αυτης καταφαγη. και ετεκεν υιον, αρσεν, ος μελλει ποιμαινειν παντα τα εθνη εν ραβδω σιδηρα· και ηρπασθη το τεκνον αυτης προς τον θεον και προς τον θρονον αυτου. και η γυνη εφυγεν εις την ερημον, όπου εχει εκει τοπον ήτοιμασμενον απο του θεου, ινα εκει τρεφωσιν αυτην ήμερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα. και εγενετο πολεμος εν τω ουρανω, ο μιχαηλ και οι αγγελοι αυτου του πολεμησαι μετα του δρακοντος. και ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελοι αυτου, και ουκ ισχυσεν, ουδε τοπος ευρεθη αυτων ετι εν τω ουρανω. και εβληθη ο δρακων ο μεγας, ο οφιος ο αρχαιος, ο καλουμενος διαβολος και ο σατανας, ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εις την γην, και οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν. και ηκουσα φωνην μεγαλην εν τω ουρανω λεγουσαν, αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμις και η βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου, οτι εβληθη ο κατηγορ των αδελφων ημων, ο κατηγορων αυτους ενωπιον του θεου ημων ήμερας και νυκτος. και αυτοι ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον λογον της μαρτυριας αυτων, και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου. δια τουτο ευφραινεσθε, [οι] ουρανοι και οι εν αυτοις σκηνοουντες· ουαι την γην και την θαλασσαν, οτι κατεβη ο διαβολος προς υμας εχων θυμον μεγαν, ειδως οτι ολιγον καιρον εχει. και οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εις την γην, εδιωξεν την γυναικα ήτις ετεκεν τον αρσενα. και εδοθησαν τη γυναικι αι δυο περυγες του αετου του μεγαλου, ινα πετηται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης, όπου τρεφεται εκει καιρος και καιρους και ήμισυ καιρου απο προσωπου του οφεως. και εβαλεν ο οφιος εκ του στοματος αυτου οπισω της γυναικος υδωρ ως ποταμον, ινα αυτην ποταμοφορητον ποιηση. και εβοηθησεν η γη τη γυναικι, και ηνοιξεν η γη το στομα αυτης και κατεπιεν τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων εκ του στοματος αυτου. και ωργισθη ο δρακων επι τη γυναικι, και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα

των λοιπων του σπερματος αυτης, των τηρουντων τας εντολας του θεου και εχοντων την μαρτυριαν ιησου· και εσταθη επι την αμμον της θαλασσης. και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον, εχον κερατα δεκα και κεφαλας επτα, και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα, και επι τας κεφαλας αυτου ονομα[τα] βλασφημιας. και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει, και οι ποδες αυτου ως αρκου, και το στομα αυτου ως στομα λεοντος. και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην. και μιαν εκ των κεφαλων αυτου ως εσφαγμενην εις θανατον, και η πληγη του θανατου αυτου ευθεραπευθη. και ευθυμασθη ολη η γη οπισω του θηριου, και προσεκυνησαν τω δρακοντι οτι εδωκεν την εξουσιαν τω θηριω, και προσεκυνησαν τω θηριω λεγοντες, τις ομοιος τω θηριω, και τις δυναται πολεμησαι μετ αυτου· και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιας, και εδοθη αυτω εξουσια ποιησαι μηνas τεσσερακοντα [και] δυο. και ηνοιξεν το στομα αυτου εις βλασφημιας προς τον θεον, βλασφημησαι το ονομα αυτου και την σκηνην αυτου, τους εν τω ουρανω σκηνουντας. και εδοθη αυτω ποιησαι πολεμον μετα των αγιων και νικησαι αυτους, και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και λαον και γλωσσαν και εθνος. και προσκυνησουσιν αυτον παντες οι κατοικουντες επι της γης, ου ου γεγραπται το ονομα αυτου εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου του εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου. ει τις εχει ους ακουσατω. ει τις εις αιχμαλωσιαν, εις αιχμαλωσιαν υπαγει· ει τις εν μαχαيره αποκτανθηται, αυτον εν μαχαيره αποκτανθηται. ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιων. και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης, και ειχεν κερατα δυο ομοια αρνιω, και ελαλει ως δρακων. και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου. και ποιει την γην και τους εν αυτη κατοικουντας ινα προσκυνησουσιν το θηριον το πρωτον, ου ευθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου. και ποιει σημεια μεγαλα, ινα και πυρ ποιη εκ του ουρανου καταβαινειν εις την γην ενωπιον των ανθρωπων. και πλανα τους κατοικουντας επι της γης δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου, λεγων τοις κατοικουσιν επι της γης ποιησαι εικονα τω θηριω ος εχει την πληγην της μαχαيرهs και εξησεν. και εδοθη αυτω δουναι πνευμα τη εικονι του θηριου, ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση [ινα] οσοι εαν μη προσκυνησωσιν τη εικονι του θηριου αποκτανθωσιν. και ποιει παντας, τους μικρους και τους μεγалους, και τους πλουσιους και τους πτωχους, και τους ελευθερους και τους δουλους, ινα δωσιν αυτοις χαραγμα επι της χειρος αυτων της δεξιαs η επι το μετωπον αυτων, και ινα μη τις δυνηται αγорασαι η πωλησαι ει μη ο εχων το χαραγμα, το ονομα του θηριου η τον αριθμον του ονοματος αυτου. ωδε η σοφια εστιν· ο εχων νουν ψηφισατω τον αριθμον του θηριου, αριθμος γαρ ανθρωπου εστιν· και

ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ ἑξακκοσιοὶ ἑξήκοντα ἕξ. καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ τὸ ἀρνίον ἕστος ἐπὶ τὸ ὄρος σίων, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσαρεσ χιλιάδες ἔχουσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὕδατων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης, καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα ὡς κιθαρῶδων κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. καὶ αὐδουσιν [ὡς] ὠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσαρῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο μαθεῖν τὴν ὠδὴν εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσαρεσ χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. οὗτοι εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολυνθῆσαν, παρθένοι γὰρ εἰσιν. οὗτοι οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἀν' ὑπάγῃ. οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ, καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ ἔυρεθῇ ψεῦδος· ἀμῶμοι εἰσιν. καὶ εἶδον ἄλλον ἀγγέλῳ πετομένον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελισαὶ ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν, λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ, φοβηθῆτε τὸν θεόν καὶ δοτε αὐτῷ δοξάν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς ὕδατων. καὶ ἄλλος ἀγγέλῳ δευτέρῳ ἠκολούθησεν λέγων, ἐπεσεν, ἐπεσεν βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεποτικεν πάντα τὰ ἔθνη. καὶ ἄλλος ἀγγέλῳ τρίτῳ ἠκολούθησεν αὐτοῖς λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ, εἰ τις προσκυνεῖ τὸ θῆριον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χαραγμὰ ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς πιετὰ ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ κεκερασμένου ἀκρατοῦ ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθῆσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον ἀγγέλων ἁγίων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου. καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰῶνων ἀναβαίνει, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀναπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτός, οἱ προσκυνούντες τὸ θῆριον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἰ τις λαμβάνει τὸ χαραγμὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. ὥδε ἡ ὑπόμνησις τῶν ἁγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ τὴν πίστιν ἰησοῦ. καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης, γράψον· μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἀρτί. ναί, λέγει τὸ πνεῦμα, ἵνα ἀναπαησονται ἐκ τῶν κοπῶν αὐτῶν· τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν. καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλῃ λευκῇ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλῃν καθημένον ὅμοιον υἱὸν ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στεφάνον χρυσοῦν καὶ ἐν τῇ χεὶρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ. καὶ ἄλλος ἀγγέλῳ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν φωνῇ μεγάλῃ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης, πεμψόν τὸ δρέπανον σου καὶ θερίσον, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα θερίσαι, ὅτι ἐξηρανθῇ ὁ θερίσμος τῆς γῆς. καὶ ἐβάλεν ὁ καθημένος ἐπὶ τῆς νεφέλης τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ. καὶ ἄλλος ἀγγέλῳ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ

ουρανῳ, ἐχων και αὐτος δρεπανον ὀξυ. και ἄλλος ἀγγελος [ἐξηλθεν] ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, [ὁ] ἐχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός, και ἐφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ τῷ ἐχόντι τὸ δρεπανον τὸ ὀξυ λέγων, πεμψον σου τὸ δρεπανον τὸ ὀξυ και τρυγησον τοὺς βοτρυας τῆς ἀμπελοῦ τῆς γῆς, ὅτι ἡκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς. και ἐβάλεν ὁ ἀγγελος τὸ δρεπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, και ἐτρυγησεν τὴν ἀμπελον τῆς γῆς και ἐβάλεν εἰς τὴν ληνον τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τὸν μέγαν. και ἐπατήθη ἡ ληνος ἐξῶθεν τῆς πολέως, και ἐξηλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἀχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων ἀπο σταδίων χιλίων ἑξακοσίων. και εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ ουρανῳ μέγα και θαυμαστόν, ἀγγέλους ἑπτὰ ἐχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελεσθῇ ὁ θυμὸς τοῦ θεοῦ. και εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλινὴν μεμιγμένην πυρὶ, και τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου και ἐκ τῆς εἰκονος αὐτοῦ και ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἑστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλινὴν, ἐχοντας κιθάρας τοῦ θεοῦ. και ἀδουσιν τὴν ᾠδὴν μωίσεως τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ και τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου λέγοντες, μεγάλα και θαυμάστα τὰ ἔργα σου, κυριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δικαίαι και ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν. τίς οὐ μὴ φοβηθῇ, κυριε, και δοξάσει τὸ ὄνομα σου· ὅτι μόνος ὁσῖος, ὅτι πάντα τὰ ἐθνη ἡξοῦσιν και προσκυνήσουσιν ἐνώπιον σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερωθῆσαν. και μετὰ ταῦτα εἶδον, και ἠνοιγῇ ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ ουρανῳ, και ἐξηλθὼν οἱ ἑπτὰ ἀγγελοὶ [οἱ] ἐχόντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λινὸν καθαρὸν λαμπρὸν και περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζῶνας χρυσαί. και ἓν ἐκ τῶν τεσσαρῶν ζῶων ἐδωκεν τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσαί γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. και ἐγεμισθῇ ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δοξῆς τοῦ θεοῦ και ἐκ τῆς δυναμέως αὐτοῦ, και οὐδεὶς ἐδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν ἀχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων. και ἤκουσα μεγάλης φωνῆς ἐκ τοῦ ναοῦ λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις, ὑπάγετε και ἐκχεετέ τὰς ἑπτὰ φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ εἰς τὴν γῆν. και ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος και ἐξεχέεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν· και ἐγένετο ἔλκος κακὸν και πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου και τοὺς προσκυνούντας τὴν εἰκὸν αὐτοῦ. και ὁ δευτερός ἐξεχέεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· και ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, και πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπεθάνεν, τὰ ἐν τῇ θάλασσῃ. και ὁ τρίτος ἐξεχέεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμούς και τὰς πηγὰς τῶν ὕδατων· και ἐγένετο αἷμα. και ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὕδατων λεγόντος, δικαίος εἰ, ὁ ὢν και ὁ ἦν, ὁ ὁσῖος, ὅτι ταῦτα ἐκρίνας, ὅτι αἷμα ἁγίων και προφητῶν ἐξεχέαν, και αἷμα αὐτοῖς [δ]εδώκας πιεῖν· ἀξιοὶ εἰσιν. και ἤκουσα τοῦ θυσιαστηρίου λεγόντος, ναι, κυριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ και δικαίαι αἱ κρίσεις σου. και ὁ τετάρτος ἐξεχέεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· και ἐδόθη αὐτῷ

καυματισαι τους ανθρωπους εν πυρι. και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα, και εβλασφημησαν το ονομα του θεου του εχοντος την εξουσιαν επι τας πληγας ταυτας, και ου μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν. και ο πεμπτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου· και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη, και εμασωντο τας γλωσσας αυτων εκ του πονου, και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων, και ου μετενοησαν εκ των εργων αυτων. και ο εκτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν τον ευφρατην· και εξηρανθη το υδωρ αυτου, ινα ετοιμασθη η οδος των βασιλειων των απο ανατολης ηλιου. και ειδον εκ του στοματος του δρακοντος και εκ του στοματος του θηριου και εκ του στοματος του ψευδοπροφητου πνευματα τρια ακαθαρτα ως βατραχοι· εισιν γαρ πνευματα δαιμονιων ποιουντα σημεια, α εκπορευεται επι τους βασιλεις της οικουμενης ολης, συναγαγειν αυτους εις τον πολεμον της ημερας της μεγαλης του θεου του παντοκρατορος. ιδου ερχομαι ως κλεπτης. μακαριος ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου, ινα μη γυμνος περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου. και συνηγαγεν αυτους εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδων. και ο εβδομος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον αερα· και εξηλθεν φωνη μεγαλη εκ του ναου απο του θρονου λεγουσα, γεγονεν. και εγενοντο αστραπαι και φωνα και βρονται, και σεισμος εγενετο μεγας οιος ουκ εγενετο αφ ου ανθρωπος εγενετο επι της γης τηλικουτος σεισμος ουτω μεγας. και εγενετο η πολις η μεγαλη εις τρια μερη, και αι πολεις των εθνων επεσαν. και βαβυλων η μεγαλη εμνησθη ενωπιον του θεου δουναι αυτη το ποτηριον του οινου του θυμου της οργης αυτου. και πασα νησος εφυγεν, και ορη ουχ ευρεθησαν. και χαλαζα μεγαλη ως ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τους ανθρωπους· και εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θεον εκ της πληγης της χαλαζης, οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτης σφοδρα. και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας, και ελαλησεν μετ εμου λεγων, δευρο, δειξω σοι το κριμα της πορνης της μεγαλης της κατημενης επι υδατων πολλων, μεθ ης επορνευσαν οι βασιλεις της γης, και εμεθυσθησαν οι κατοικουντες την γην εκ του οινου της πορνειας αυτης. και απηνεγκεν με εις ερημον εν πνευματι. και ειδον γυναικα κατημενην επι θηριον κοκκινον, γεμον[τα] ονοματα βλασφημιας, εχων κεφαλας επτα και κερατα δεκα. και η γυνη ην περιβεβλημενη πορφυρου και κοκκινον, και κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριταις, εχουσα ποτηριον χρυσουν εν τη χειρι αυτης γεμον βδελυγματων και τα ακαθαρτα της πορνειας αυτης, και επι το μετωπον αυτης ονομα γεγραμμενον, μυστηριον, βαβυλων η μεγαλη, η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της γης. και ειδον την γυναικα μεθυουσαν εκ του αιματος των αγιων και εκ του

αίματος των μαρτυρων ιησου. και εθαυμασα ιδων αυτην θαυμα μεγα. και ειπεν μοι ὁ αγγελος, δια τι εθαυμασας· εγω ερω σοι το μυστηριον της γυναικος και του θηριου του βασταζοντος αυτην, του εχοντος τας ἑπτα κεφαλαις και τα δεκα κερατα· το θηριον ὁ ειδες ην και ουκ εστιν, και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου, και εις απωλειαν ὑπαγει· και θαυμαστησονται οἱ κατοικουντες επι της γης, ὧν ου γεγραπται το ονομα επι το βιβλιον της ζωης απο καταβολης κοσμου, βλεποντων το θηριον ὅτι ην και ουκ εστιν και παρεσται. ὧδε ὁ νους ὁ εχων σοφίαν. αἱ ἑπτα κεφαλαι ἑπτα ὁρη εἰσιν, ὅπου ἡ γυνη καθηται επ αυτων. και βασιλεις ἑπτα εἰσιν· οἱ πεντε επεσαν, ὁ εἷς εστιν, ὁ αλλος ουπω ηλθεν, και ὅταν ελθῃ ὀλιγον αυτον δεῖ μειναι. και το θηριον ὁ ην και ουκ εστιν, και αὐτος ογδοος εστιν και εκ των ἑπτα εστιν, και εις απωλειαν ὑπαγει. και τα δεκα κερατα αἱ ειδες δεκα βασιλεις εἰσιν, οἱτινες βασιλειαν ουπω ελαβον, αλλα εξουσιαν ὡς βασιλεις μιαν ὥραν λαμβανουσιν μετα του θηριου. οὗτοι μιαν γνώμην εχουσιν, και την δυναμιν και εξουσιαν αυτων τῷ θηρίῳ διδοασιν. οὗτοι μετα του αρνιου πολεμησουσιν, και το αρνιον νικησει αὐτους, ὅτι κυριος κυριων εστιν και βασιλευς βασιλεων, και οἱ μετ αὐτου κλητοὶ και εκλεκτοὶ και πιστοὶ. και λεγει μοι, τα ὕδατα αἱ ειδες, ου ἡ πορνὴ καθηται, λαοὶ και οχλοὶ εἰσιν και ἔθνη και γλῶσσαι. και τα δεκα κερατα αἱ ειδες και το θηριον, οὗτοι μισησουσιν την πορνὴν, και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνὴν, και τας σαρκας αὐτης φαγονται, και αυτην κατακαυσουσιν εν πυρὶ· ὁ γαρ θεος εδωκεν εις τας καρδιας αυτων ποιησαι την γνώμην αὐτου, και ποιησαι μιαν γνώμην και δουναι την βασιλειαν αυτων τῷ θηρίῳ, ἀχρι τελεσθῆσονται οἱ λόγοι του θεου. και ἡ γυνὴ ἥν ειδες εστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ εχουσα βασιλειαν επι των βασιλεων της γης. μετα ταυτα ειδον ἄλλον ἄγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου, εχοντα εξουσιαν μεγάλην, και ἡ γῆ εφωτισθη εκ της δοξης αὐτου. και ἐκραζεν εν ἰσχυρά φωνῇ λεγων, επεσεν, επεσεν βαβυλων ἡ μεγάλη, και ἐγενετο κατοικητηριον δαιμονιων και φυλακὴ παντος πνευματος ἀκαθάρτου και φυλακὴ παντος ὀρνέου ἀκαθάρτου [και φυλακὴ παντος θηρίου ἀκαθάρτου] και μεμισημενου, ὅτι εκ του οἶνου του θυμου της πορνείας αὐτης πεπωκαν παντα τα ἔθνη, και οἱ βασιλεις της γης μετ αὐτης ἐπορνευσαν, και οἱ ἔμποροι της γης εκ της δυναμείας του στρηνοῦς αὐτης ἐπλούτησαν. και ἠκουσα ἄλλην φωνὴν εκ του ουρανου λεγουσαν, ἐξέλθατε, ὁ λαος μου, ἐξ αὐτης, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτης, και εκ των πληγῶν αὐτης ἵνα μὴ λαβήτε· ὅτι ἐκολληθῆσαν αὐτης αἱ ἁμαρτίαι ἀχρι του ουρανοῦ, και ἐμνημόνευσεν ὁ θεος τα ἀδικήματα αὐτης. ἀποδοτε αὐτῇ ὡς και αὐτὴ ἀπέδωκεν, και διπλώσατε τα διπλά κατὰ τα ἐργα αὐτης· ἐν τῷ ποτηρίῳ ὃ ἐκεράσεν κέρασατε αὐτὴ διπλουν· ὅσα ἐδοξάσεν αὐτὴν και ἐστρηνίασεν, τοσούτον δοτε αὐτὴ βασανισμόν

και πενθος. ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει ὅτι καθῆμαι βασιλίσσα, καὶ χηρὰ οὐκ εἰμι, καὶ πενθος οὐ μὴ ἰδῶ· διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πενθος καὶ λιμός, καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται. ὅτι ἰσχυρὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ κρίνας αὐτήν. καὶ κλαυθουσὶν καὶ κοῦφονται ἐπ' αὐτήν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ στρηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσιν τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, ἀπομακροῦν ἐστηκοτὲς διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες, οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠλθεν ἡ κρίσις σου. καὶ οἱ ἐμποροὶ τῆς γῆς κλαίουσιν καὶ πενθοῦσιν ἐπ' αὐτήν, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκετι, γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ καὶ λίθου τιμίου καὶ μαργαριτῶν καὶ βυσσίνου καὶ πορφύρας καὶ σιρικίου καὶ κοκκίνου, καὶ παν ξύλον θύϊνον καὶ παν σκευὸς ἐλεφαντίνον καὶ παν σκευὸς ἐκ ξύλου τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μαρμαροῦ, καὶ κινναμῶμον καὶ ἀμῶμον καὶ θυμιαματὰ καὶ μυρόν καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ ἐλαίον καὶ σέμιδαλιν καὶ σίτον καὶ κτήνη καὶ πρόβατα, καὶ ἵππων καὶ ῥέδων καὶ σώματων, καὶ ψυχᾶς ἀνθρώπων. καὶ ἡ ὀπώρα σου τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς ἀπῆλθεν ἀπὸ σου, καὶ πάντα τὰ λιπαρά καὶ τὰ λαμπρά ἀπώλετο ἀπὸ σου, καὶ οὐκετι οὐ μὴ αὐτὰ ἐύρησουσιν. οἱ ἐμποροὶ τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπομακροῦν ἐστήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθοντες, λέγοντες, οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βυσσίνον καὶ πορφύρον καὶ κοκκίνον, καὶ κεχρυσωμένη [ἐν] χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαριτῇ, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλούτος. καὶ πᾶς κυβερνήτης καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τοπὸν πλέων καὶ ναῦται καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται ἀπομακροῦν ἐστήσαν καὶ ἐκραζόν βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς λέγοντες, τίς ὅμοια τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ; καὶ ἐβάλον χόον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἐκραζόν κλαίοντες καὶ πενθοντες, λέγοντες, οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ἡ ἐπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες τὰ πλοῖα ἐν τῇ θάλασσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη. εὐφραίνου ἐπ' αὐτῇ, οὐρανέ, καὶ οἱ ἅγιοι καὶ οἱ ἀποστολοὶ καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἐκρίνεν ὁ θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς. καὶ ἦεν ἓς ἀγγέλους ἰσχυροὺς λίθον ὡς μύλινον μέγαν καὶ ἐβάλεν εἰς τὴν θάλασσαν λέγων, οὕτως ὀρμηματὶ βληθήσεται βαβυλῶν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὕρεθῇ ἐτι. καὶ φωνὴ κιθαρῶδων καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἐτι, καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὕρεθῇ ἐν σοὶ ἐτι, καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἐτι, καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῇ ἐν σοὶ ἐτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νυμφῆς οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἐτι· ὅτι οἱ ἐμποροὶ σου ἦσαν οἱ μεγίστανες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα προφητῶν καὶ ἁγίων εὕρεθῇ καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς. μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν μεγάλην

οχλου πολλου εν τω ουρανω λεγοντων, ἀλληλουια· ἡ σωτηρια και ἡ δοξα και ἡ δυναμις του θεου ἡμων, ὅτι ἀληθιναι και δικαιοι αἱ χρισεις του· ὅτι ἐκρινεν την πορνην την μεγαλην ἥτις ἐφθειρεν την γην εν τη πορνεια αὐτης, και ἐξεδικησεν το αἷμα των δουλων αὐτου εκ χειρος αὐτης. και δευτερον ειρηκαν, ἀλληλουια· και ὁ καπνος αὐτης ἀναβαινει εις τους αιωνας των αιωνων. και επεσαν οἱ πρεσβυτεροι οἱ εικοσι τεσσαρες και τα τεσσαρα ζωα, και προσεκυνησαν τω θεω τω καθήμενω επι τω θρονω, λεγοντες, αμην, ἀλληλουια. και φωνη απο του θρονου ἐξηλθεν λεγουσα, αινειτε τω θεω ἡμων, παντες οἱ δουλοι αὐτου, [και] οἱ φοβουμενοι αὐτον, οἱ μικροι και οἱ μεγαλοι. και ηκουσα ὡς φωνην οχλου πολλου και ὡς φωνην ὕδατων πολλων και ὡς φωνην βροντων ισχυρων λεγοντων, ἀλληλουια, ὅτι ἐβασιλευσεν κυριος ὁ θεος [ἡμων] ὁ παντοκρατωρ. χαιρωμεν και ἀγαλλιωμεν, και δωσωμεν την δοξαν αὐτω, ὅτι ἦλθεν ὁ γαμος του αρνιου, και ἡ γυνη αὐτου ἡτοιμασεν ἑαυτην· και ἐδοθη αὐτῇ ἵνα περιβαληται βυσσινον λαμπρον καθαρον, το γαρ βυσσινον τα δικαιοματα των ἁγιων εστιν. και λεγει μοι, γραψον· μακαριοι οἱ εις το δειπνον του γαμου του αρνιου κεκλημενοι. και λεγει μοι, ουτοι οἱ λογοι ἀληθινοι του θεου ειναι. και επεσα εμπροσθεν των ποδων αὐτου προσκυνησαι αὐτω. και λεγει μοι, ὅρα μη· συνδουλος σου εἰμι και των ἀδελφων σου των εχοντων την μαρτυριαν ἰησου· τω θεω προσκυνησον. ἡ γαρ μαρτυρια ἰησου εστιν το πνευμα της προφητειας. και ειδον τον ουρανον ἠνεωγμενον, και ἰδου ἵππος λευκος, και ὁ καθήμενος ἐπ αὐτον [καλούμενος] πιστος και ἀληθινος, και ἐν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει. οἱ δε οφθαλμοι αὐτου [ὡς] φλοξ πυρος, και ἐπὶ την κεφαλὴν αὐτου διαδηματα πολλὰ, εχων ὄνομα γεγραμμενον ὃ οὐδεις οἶδεν εἰ μὴ αὐτος, και περιβεβλημενος ἱματιον βεβαμμενον αἵματι, και κεκληται το ὄνομα αὐτου ὁ λογος του θεου. και τα στρατευματα [τα] ἐν τω ουρανω ἠκολουθει αὐτῷ ἐφ ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμενοι βυσσινον λευκον καθαρον. και ἐκ του στοματος αὐτου ἐκπορευεται ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ παταξῇ τὰ ἔθνη, και αὐτος ποιμανει αὐτους ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· και αὐτος πατει την ληνον του οἶνου του θυμοῦ της ὀργῆς του θεου του παντοκρατορος. και ἐχει ἐπὶ το ἱματιον και ἐπὶ τον μηρον αὐτου ὄνομα γεγραμμενον· βασιλεὺς βασιλεων και κυριος κυριων. και ειδον ἓνα ἀγγελον ἑστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ, και ἐκραξεν [ἐν] φωνῇ μεγάλῃ λεγων πᾶσιν τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετομένοις ἐν μεσουρανηματι, δευτε συναχθῆτε εἰς το δεῖπνον το μέγα του θεου, ἵνα φαγῇτε σαρκας βασιλεων και σαρκας χιλιάρχων και σαρκας ισχυρων και σαρκας ἵππων και των καθημενων ἐπ αὐτων και σαρκας παντων ἐλευθερων τε και δουλων και μικρων και μεγαλων. και ειδον το θῆριον και τοὺς βασιλεῖς της γῆς και τὰ στρατευματα αὐτων συνηγμενα ποιῆσαι τον πολεμον μετὰ του καθημενου ἐπὶ του ἵππου και μετὰ του στρατευματος αὐτου.

και επιασθη το θηριον και μετ αυτου ο ψευδοπροφητης ο ποιησας τα σημεια ενωπιον αυτου, εν οις επλανησεν τους λαβοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη εικονι αυτου. ζωντες εβληθησαν οι δυο εις την λιμνην του πυρος της καιομενης εν θειω. και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη εξελθουση εκ του στοματος αυτου, και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων. και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου, εχοντα την κλειν της αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου. και εκρατησεν τον δρακοντα, ο οφис ο αρχαιος, ος εστιν διαβολος και ο σατανας, και εδησεν αυτον χιλια ετη, και εβαλεν αυτον εις την αβυσσον και εκλεισεν και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανηση επι τα εθνη αχρι τελεσθη τα χιλια ετη· μετα ταυτα δει λυθηναι αυτον μικρον χρονον. και ειδον θρονους, και εκαθισαν επ αυτους, και κριμα εδοθη αυτοις, και τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου, και οτινες ου προσεκυνησαν το θηριον ουδε την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον και επι την χειρα αυτων· και εζησαν και εβασιλευσαν μετα του χριστου χιλια ετη. οι λοιποι των νεκρων ουκ εζησαν αχρι τελεσθη τα χιλια ετη. αυτη η αναστασις η πρωτη. μακαριος και αγιος ο εχων μερος εν τη αναστασει τη πρωτη· επι τουτων ο δευτερος θανατος ουκ εχει εξουσιαν, αλλ εσονται ιερεις του θεου και του χριστου, και βασιλευσουσιν μετ αυτου [τα] χιλια ετη. και οταν τελεσθη τα χιλια ετη, λυθησεται ο σατανας εκ της φυλακης αυτου, και εξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα εν ταις τεσσαρσιν γωνιαις της γης, τον γωγ και μαγωγ, συναγαγειν αυτους εις τον πολεμον, ων ο αριθμος αυτων ως η αμμος της θαλασσης. και ανεβησαν επι το πλατος της γης και εκυκλευσαν την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημενην. και κατεβη πυρ εκ του ουρανου και κατεφαγεν αυτους· και ο διαβολος ο πλανων αυτους εβληθη εις την λιμνην του πυρος και θειου, οπου και το θηριον και ο ψευδοπροφητης, και βασανισθησονται ημερας και νυκτος εις τους αιωνας των αιωνων. και ειδον θρονον μεγαν λευκον και τον καθημενον επ αυτον, ου απο του προσωπου εφυγεν η γη και ο ουρανος, και τοπος ουχ ευρεθη αυτοις. και ειδον τους νεκρους, τους μεγαλους και τους μικρους, εστωτας ενωπιον του θρονου, και βιβλια ηνοιχθησαν· και αλλο βιβλιον ηνοιχθη, ο εστιν της ζωης· και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοις βιβλίοις κατα τα εργα αυτων. και εδωκεν η θαλασσα τους νεκρους τους εν αυτη, και ο θανατος και ο αδης εδωκαν τους νεκρους τους εν αυτοις, και εκριθησαν εκαστος κατα τα εργα αυτων. και ο θανατος και ο αδης εβληθησαν εις την λιμνην του πυρος. ουτος ο θανατος ο δευτερος εστιν, η λιμνη του πυρος. και ει τις ουχ ευρεθη εν τη βιβλω της ζωης γεγραμμενος εβληθη εις την λιμνην του πυρος.

και ειδον ουρανον καινον και γην καινην· ὁ γαρ πρωτος ουρανος και ἡ πρωτη γη απηλθαν, και ἡ θαλασσα ουκ εστιν ετι. και την πολιν την ἁγιαν ιερουσαλημ καινην ειδον καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου, ἡτοιμασμενην ὡς νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης. και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του θρονου λεγουσης, ιδου ἡ σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων, και σκηνωσει μετ αυτων, και αυτοι λαοι αυτου εσονται, και αυτος ὁ θεος μετ αυτων εσται, [αυτων θεος,] και εξαλειψει παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων, και ὁ θανατος ουκ εσται ετι, ουτε πενθος ουτε κραυγη ουτε πονος ουκ εσται ετι· [ὅτι] τα πρωτα απηλθαν. και ειπεν ὁ καθημενος επι τω θρονω, ιδου καινα ποιω παντα. και λεγει, γραψον, ὅτι ουτοι οἱ λογοι πιστοι και αληθινοι εισιν. και ειπεν μοι, γεγοναν. εγω [ειμι] το αλφα και το ω, ἡ αρχη και το τελος. εγω τω διψωντι δωσω εκ της πηγης του υδατος της ζωης δωρεαν. ὁ νικων κληρονομησει ταυτα, και εσομαι αυτω θεος και αυτος εσται μοι υιος. τοις δε δειλοις και απιστοις και εβδελυγμενοις και φονευσιν και πορνοις και φαρμακοις και ειδωλολατραις και πασιν τοις ψευδεσιν το μερος αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θειω, ὁ εστιν ὁ θανατος ὁ δευτερος. και ηλθεν εἰς εκ των ἑπτα αγγελων των εχοντων τας ἑπτα φιαλας, των γεμοντων των ἑπτα πληγων των εσχατων, και ελαλησεν μετ εμου λεγων, δευρο, δειξω σοι την νυμφην την γυναικα του αρνιου. και απηνεγκεν με εν πνευματι επι ορος μεγα και ὑψηλον, και εδειξεν μοι την πολιν την ἁγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου, εχουσαν την δοξαν του θεου· ὁ φωστηρ αυτης ὁμοιος λιθῳ τιμιωτατω, ὡς λιθῳ ιασπιδι κρυσταλλιζοντι· εχουσα τειχος μεγα και ὑψηλον, εχουσα πυλωνας δωδεκα, και επι τοις πυλωσιν αγγελους δωδεκα, και ονοματα επιγεγραμμενα ἃ εστιν [τα ονοματα] των δωδεκα φυλων υιων ισραηλ· απο ανατολης πυλωνες τρεις, και απο βορρα πυλωνες τρεις, και απο νοτου πυλωνες τρεις, και απο δυσμων πυλωνες τρεις· και το τειχος της πολεως εχων θεμελιους δωδεκα, και επ αυτων δωδεκα ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου. και ὁ λαλων μετ εμου ειχεν μετρον καλαμον χρυσου, ἵνα μετρησῃ την πολιν και τους πυλωνας αυτης και το τειχος αυτης. και ἡ πολις τετραγωνος κειται, και το μηκος αυτης ὅσον [και] το πλατος. και εμετρησεν την πολιν τω καλαμῳ επι σταδιων δωδεκα χιλιαδων· το μηκος και το πλατος και το ὕψος αυτης ισα εστιν. και εμετρησεν το τειχος αυτης ἑκατον τεσσαρακοντα τεσσαρων πηχων, μετρον ανθρωπου, ὁ εστιν αγγελου. και ἡ ενδωμησις του τειχους αυτης ιασπις, και ἡ πολις χρυσιον καθαρον ὁμοιον ὕαλω καθαρω. οἱ θεμελιοι του τειχους της πολεως παντι λιθῳ τιμῳ κεκοσμημενοι· ὁ θεμελιος ὁ πρωτος ιασπις, ὁ δευτερος σαπφειρος, ὁ третος χαλκηδων, ὁ τεταρτος σμαραγδος, ὁ πεμπτος σαρδονυξ, ὁ ἑκτος σαρδιον, ὁ ἑβδομος χρυσολιθος, ὁ ογδοος βηρυλλος,

ὁ ένατος τοπαζιον, ὁ δεκατος χρυσοπρασος, ὁ ἑνδεκατος ὑακινθος, ὁ δωδεκατος αμεθυστος. και οἱ δωδεκα πυλωνες δωδεκα μαργαριται, ανα εἰς ἕκαστος των πυλωνων ην εξ ἑνος μαργαριτου. και ἡ πλατεια της πολεως χρυσιον καθαρων ὡς ὕαλος διαυγης. και ναον ουκ ειδον εν αυτη, ὁ γαρ κυριος ὁ θεος ὁ παντοκρατωρ νας αυτης εστιν, και το αρνιον. και ἡ πολις ου χρειαν εχει του ἡλιου ουδε της σεληνης, ἵνα φαινωσιν αυτη, ἡ γαρ δοξα του θεου εφωτισεν αυτην, και ὁ λυχνος αυτης το αρνιον. και περιπατησουσιν τα εθνη δια του φωτος αυτης· και οἱ βασιλεις της γης φερουσιν την δοξαν αυτων εις αυτην· και οἱ πυλωνες αυτης ου μη κλεισθωσιν ἡμερας, νυξ γαρ ουκ εσται εκει· και οισουσιν την δοξαν και την τιμην των εθνων εις αυτην. και ου μη εισελθῃ εις αυτην παν κοινον και [ὁ] ποιων βδελυγμα και ψευδος, ει μη οἱ γεγραμμενοι εν τῷ βιβλῳ της ζωης του αρνιου. και εδειξεν μοι ποταμον ὕδατος ζωης λαμπρον ὡς κρυσταλλον, εκπορευομενον εκ του θρονου του θεου και του αρνιου. εν μεσω της πλατειας αυτης και του ποταμου εντευθεν και εκειθεν ξυλον ζωης ποιουν καρπους δωδεκα, κατα μηνα ἕκαστον αποδιδουν τον καρπον αυτου, και τα φυλλα του ξυλου εις θεραπειαν των εθνων. και παν καταθεμα ουκ εσται ετι. και ὁ θρονος του θεου και του αρνιου εν αυτη εσται, και οἱ δουλοι αυτου λατρευσουσιν αυτῷ, και οψονται το προσωπον αυτου, και το ονομα αυτου επι των μετωπων αυτων. και νυξ ουκ εσται ετι, και ουκ εχουσιν χρειαν φωτος λυχνου και φωτος ἡλιου, ὅτι κυριος ὁ θεος φωτισει επ αυτους, και βασιλευσουσιν εις τους αιωνας των αιωνων. και ειπεν μοι, ουτοι οἱ λογοι πιστοι και αληθινοι, και ὁ κυριος, ὁ θεος των πνευματων των προφητων, απεστειλεν τον αγγελον αυτου δεῖξαι τοις δουλοις αυτου ἃ δεῖ γενεσθαι εν ταχει. και ἰδου ερχομαι ταχυ. μακαριος ὁ τηρων τους λογους της προφητειας του βιβλίου τουτου. καγω ιωαννης ὁ ακουων και βλεπων ταυτα. και ὅτε ηκουσα και εβλεψα, επεσα προσκυνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνυοντος μοι ταυτα. και λεγει μοι, ὅρα μη· συνδουλος σου εἰμι και των αδελφων σου των προφητων και των τηρουντων τους λογους του βιβλίου τουτου· τῷ θεῷ προσκυνησον. και λεγει μοι, μη σφραγισης τους λογους της προφητειας του βιβλίου τουτου, ὁ καιρος γαρ εγγυς εστιν. ὁ αδικων αδικηστω ετι, και ὁ ῥυπαρος ῥυπανθητω ετι, και ὁ δικαιος δικαιοσυνην ποιηστω ετι, και ὁ ἅγιος ἁγιασθητω ετι. ἰδου ερχομαι ταχυ, και ὁ μισθος μου μετ εμου, αποδουναι ἕκαστῷ ὡς το εργον εστιν αυτου. εγω το αλφα και το ω, ὁ πρωτος και ὁ εσχατος, ἡ αρχη και το τελος. μακαριοι οἱ πλυνοντες τας στολας αυτων, ἵνα εσται ἡ ἐξουσια αυτων επι το ξυλον της ζωης και τοις πυλωσιν εισελθωσιν εις την πολιν. εξω οἱ κυνες και οἱ φαρμακοι και οἱ πορνοι και οἱ φονεις και οἱ ειδωλολατραι και πας φιλων και ποιων ψευδος. εγω ιησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι ὑμιν ταυτα

ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος δαυὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ
λαμπρὸς ὁ πρωῒνος. καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν, ἐρχου. καὶ
ὁ ἀκούων εἰπάτω, ἐρχου. καὶ ὁ διψῶν ἐρχέσθω, ὁ θέλων λαβέτω
ὕδωρ ζωῆς δωρεάν. μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους
τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ἐάν τις ἐπιθῇ ἐπ' αὐτά, ἐπιθήσεται
ὁ θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ·
καὶ ἐάν τις ἀφελῇ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης,
ἀφελεῖ ὁ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς
πολεως τῆς ἁγίας, τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. λέγει ὁ
μαρτυρῶν ταῦτα, ναι, ἐρχομαι ταχύ. ἀμήν, ἐρχου, κυριε ἰησοῦ. ἡ
χαρὶς τοῦ κυρίου ἰησοῦ μετὰ πάντων.